
พระคัมภีร์
มอรมอน

หลักคำสอน
และ
พันธสัญญา

ไข่มุกอันล้ำค่า

พระคัมภีร์มอรมอน

พยานหลักฐานอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์

หลักคำสอนและ

พันธสัญญา

ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์

แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ไข่มุกอันล้ำค่า

จัดพิมพ์โดย

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์

แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ซอลท์เลคซิตี, รัฐยูทาห์, สหรัฐอเมริกา 2010

© 2010 โดย Intellectual Reserve, Inc.

ซอลท์เลคซิตี, รัฐยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

สงวนสิทธิ์ทุกประการ

พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา 07/2011

19932010

Translation of the Book of Mormon, Doctrine and
Covenants, and Pearl of Great Price

Thai

สารบัญ

พระคัมภีร์มอรมอน

หลักคำสอนและพันธสัญญา

ไข่มุกอันล้ำค่า

คู่มือพระคัมภีร์

คำนำ

หัวข้อเรียงตามลำดับตัวอักษร

งานที่เลือกสรรจากงานแปลพระคัมภีร์ไบเบิลของโจเซฟ สมิธ

ลำดับเหตุการณ์, แผนที่, และภาพถ่ายทางประวัติศาสตร์ของศาสนจักร

แผนที่และภาพถ่ายเกี่ยวกับพระคัมภีร์ไบเบิล

คำย่อและการตั้งชื่อในเชิงอรรถและคู่มือพระคัมภีร์

พันธสัญญาเดิม

ปฐก.	ปฐมกาล
อพย.	อพยพ
ลนต.	เลวีนิติ
กตว.	กันดารวิถี
ฉธบ.	เฉลยธรรมบัญญัติ
ยชว.	โยชูวา
วนฉ.	ผู้วินิจฉัย
นางรูธ	นางรูธ
๑ ซมอ.	ซามูเอล ฉบับที่หนึ่ง
๒ ซมอ.	ซามูเอล ฉบับที่สอง
๑ พกษ.	พงศกษัตริย์ ฉบับที่หนึ่ง
๒ พกษ.	พงศกษัตริย์ ฉบับที่สอง
๑ พศต.	พงศาวดาร ฉบับที่หนึ่ง
๒ พศต.	พงศาวดาร ฉบับที่สอง
เอสรา	เอสรา
นหม.	เนหะมีย์
อสธ.	เอสเธอร์
โยบ	โยบ
สดด.	เพลงสดุดี
สภษ.	สุภาษิต
ปญจ.	ปัญญาจารย์
พขม.	เพลงซาโลมอน
อิสย.	อิสยาห์
ยรม.	เยเรมีย์
พคด.	เพลงคร่ำครวญ
อสค.	เอเสเคียล
ดนล.	ดาเนียล
โฮเซยา	โฮเซยา
โยเอล	โยเอล
อโมส	อโมส
อบด.	โอบาดีห์
โยนาห์	โยนาห์
มีคาห์	มีคาห์
นาฮูม	นาฮูม

ยบก.	ยบกา
ศฟย.	เศฟันยาห์
ยกก.	ฮักกัย
ศคย.	เศคาริยาห์
มลค.	มาลาคี

พันธสัญญาใหม่

มธ.	มัทธิว
มาระโก	มาระโก
ลูกา	ลูกา
ยอห์น	ยอห์น
กิจการ	กิจการของอัครทูต
รม.	โรม
๑ คร.	โครินธ์ ฉบับที่หนึ่ง
๒ คร.	โครินธ์ ฉบับที่สอง
กท.	กาลาเทีย
อฟ.	เอเฟซัส
ฟป.	ฟีลิปปี
คส.	โคโลสี
๑ ธส.	เธสะโลนิกา ฉบับที่หนึ่ง
๒ ธส.	เธสะโลนิกา ฉบับที่สอง
๑ ทธ.	ทิโมธี ฉบับที่หนึ่ง
๒ ทธ.	ทิโมธี ฉบับที่สอง
ทิตัส	ทิตัส
ฟม.	ฟีเลโมน
ฮบ.	ฮีบรู
ยากอบ	ยากอบ
๑ ปต.	เปโตร ฉบับที่หนึ่ง
๒ ปต.	เปโตร ฉบับที่สอง
๑ ยน.	ยอห์น ฉบับที่หนึ่ง
๒ ยน.	ยอห์น ฉบับที่สอง
๓ ยน.	ยอห์น ฉบับที่สาม
ยูดา	ยูดา
วว.	วิวรณ์

พระคัมภีร์มอรมอน

๑ นี.	๑ นีไฟ
๒ นี.	๒ นีไฟ
เจคอบ	เจคอบ
อินัส	อินัส
เจโรม	เจโรม
ออมไน	ออมไน
คม.	ถ้อยคำของมอรมอน
โมไซยาห์	โมไซยาห์
แอลมา	แอลมา
ฮีล.	ฮีลามัน
๓ นี.	๓ นีไฟ
๔ นี.	๔ นีไฟ
มอร.	มอรมอน
ฮีเธอร์	ฮีเธอร์
โมโร.	โมโรไน

หลักคำสอนและพันธสัญญา

คฟ.	หลักคำสอนและพันธสัญญา
ขก.—๑	ข้อประกาศอย่างเป็นทางการ—๑
ขก.—๒	ข้อประกาศอย่างเป็นทางการ—๒

ไข่มุกอันล้ำค่า

โมเสส	โมเสส
อับรา.	อับราฮัม
จส—ม	โจเซฟ สมิธ—มัทธิว
จส—ป	โจเซฟ สมิธ—ประวัติ
ลข.	หลักแห่งความเชื่อ
ปจส.	งานแปลของโจเซฟ สมิธ
คมพ.	คู่มือพระคัมภีร์
ฮีบรู	คำแปลอีกความหมายหนึ่งจากภาษาฮีบรู.

- อส. คำอธิบายสำนวนและโครงสร้างที่เข้าใจยาก.
 คบ. แสดงถึงคำในอีกความหมายหนึ่งเพื่ออธิบายความหมายของข้อความสมัยโบราณ.

พระคัมภีร์ มอรมอน

พยานหลักฐานอีกเล่มหนึ่ง

ของ

พระเยซูคริสต์

พระคัมภีร์มอรมอน

เรื่องราวที่เขียนไว้

ด้วยมือของมอรมอน

บนแผ่นจารึก

ที่นำมาจากแผ่นจารึกของนีไฟ

ดังนั้น, เรื่องราวนี้จึงเป็นความย่อจากบันทึกของผู้คนของนีไฟ, และของชาวเลมมันด้วย—เขียนถึงชาวเลมมัน, ผู้เป็นส่วนหนึ่งที่เหลืออยู่ของเชื้อสายแห่งอิสราเอล; และถึงชาวยิวและคนต่างชาติด้วย—เขียนตามบัญญัติ, และโดยวิญญูณแห่งการพยากรณ์ และการเปิดเผยด้วย—เขียนและผนึกไว้, และซ่อนไว้กับพระเจ้า, เพื่อมันจะไม่ถูกทำลาย—เพื่อจะออกมาโดยของประทานและเดชานุภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเพื่อให้เกิดการแปลความหมายในนั้น—ผนึกไว้โดยมือของโมโรไน, และซ่อนไว้กับพระเจ้า, เพื่อจะออกมาในที่สุดโดยทางคนต่างชาติ—การแปลความหมายในนั้นโดยของประทานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ.

ความย่อที่นำมาจากหนังสือของอีเธอร์ด้วย, ซึ่งเป็นบันทึกของผู้คนของเจเร็ด, ผู้กระจัดกระจายไปในเวลาที่พระเจ้าทรงทำให้ภาษาของผู้คนสับสน, เมื่อพวกเขากำลังสร้างหอสูงเพื่อไปให้ถึงฟ้าสวรรค์—ซึ่งเป็นไปเพื่อแสดงแก่ผู้ที่เหลืออยู่ของเชื้อสายแห่งอิสราเอลว่า พระเจ้าได้ทรงทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่อะไรบ้างเพื่อบรรพบุรุษพวกเขา; และเพื่อพวกเขาจะได้รู้จักพันธสัญญาของพระเจ้า, เพื่อพวกเขาจะไม่ถูกทอดทิ้งตลอดกาล—และเพื่อให้ชาวยิวและคนต่างชาติมั่นใจได้ด้วยว่าพระเยซูคือพระคริสต์, พระผู้เป็นเจ้านิรันดร์, และทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์แก่ประชาชาติทั้งปวง—และบัดนี้, หากจะมีข้อบกพร่องก็เป็นด้วยความผิดของมนุษย์; ดังนั้น, จงอย่าตำหนิเรื่องของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, เพื่อจะได้พบว่าท่านไม่มีจุดต่างพริ้วที่บัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์.

แปลจากข้อความเต็มในแผ่นจารึกเป็นภาษาอังกฤษ

โดย โจเซฟ สมิท, จูเนียร์

จัดพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษครั้งที่หนึ่งใน

พอลไลมา, รัฐน्यूออร์ก, สหรัฐอเมริกา, ในปี ค.ศ. ๑๘๓๐

จัดพิมพ์โดย

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์

แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ชอลท์เลคซิตี, รัฐยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

พระคัมภีร์มอรมอนคือพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์เล่มหนึ่งที่ทัดเทียมกับพระคัมภีร์ไบเบิล พระคัมภีร์มอรมอนเป็นบันทึกเกี่ยวกับการปฏิบัติของพระผู้เป็นเจ้าต่อผู้คนสมัยโบราณที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ของทวีปอเมริกาและบรรจุความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณอันเป็นนิจไว้.

หนังสือเล่มนี้เขียนไว้โดยศาสตราจารย์หลายคนโดยวิญญานแห่งการพยากรณ์และการเปิดเผย. ถ้อยคำของพวกเขา, ซึ่งเขียนไว้บนแผ่นจารึกทองคำ, ได้รับการย่อและยกมากล่าวโดยศาสตราจารย์และนักประวัติศาสตร์ซึ่งมีนามว่ามอรมอน. บันทึกนี้บอกเล่าเรื่องราวของอารยธรรมอันยิ่งใหญ่สองแห่ง. แห่งหนึ่งมาจากเยรูซาเล็มเมื่อ ๖๐๐ ปีก่อนคริสตกาล, และต่อมาแยกออกเป็นสองประชาชาติ, โดยเรียกกันว่าชาวไนไฟและชาวเลมัน. อีกแห่งหนึ่งเกิดขึ้นก่อนหน้านั้นนานแล้วเมื่อพระเจ้าทรงทำให้ภาษาที่หอบาเบลสับสน. กลุ่มนี้เรียกกันว่าชาวเจเร็ด. หลังจากเวลาหลายพันปี, ผู้คนทั้งหมดถูกทำลายเว้นแต่ชาวเลมัน, และพวกเขาคือบรรพชนส่วนใหญ่ของชาวอินเดียนแดง.

เหตุการณ์สำคัญที่สุดซึ่งมีบันทึกไว้ในพระคัมภีร์มอรมอนคือการปฏิบัติศาสนกิจเป็นการส่วนพระองค์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ท่ามกลางชาวไนไฟภายหลังการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ได้ไม่นาน. เหตุการณ์ดังกล่าวแสดงหลักคำสอนของพระกิตติคุณ, วางแนวทางแผนแห่งความรอด, และบอกมนุษย์ว่าพวกเขาจะต้องทำสิ่งใดเพื่อจะได้สันติสุขในชีวิตนี้และความรอดนิรันดร์ในชีวิตที่จะมาถึง.

หลังจากมอรมอนยุติการเขียนของท่านแล้ว, ท่านมอบเรื่องราวนี้ให้โมโรไนบุตรของท่าน, ซึ่งเพิ่มเติมข้อความของท่านเองบางประการลงไปบนแผ่นจารึกเหล่านี้และซ่อนไว้ในเนินเขาคาโมราห์. ณ วันที่ ๒๑ กันยายน ค.ศ. ๑๘๒๓, โมโรไนคนเดียวกับนี้, ซึ่งในเวลานั้นเป็นสัตรีที่ฟื้นคืนชีวิต, ที่ได้รับรัศมีภาพ, ปรากฏต่อศาสตราจารย์โจเซฟ สมิท และสั่งสอนท่านเกี่ยวกับบันทึกโบราณและการแปลความซึ่งลึกลับไว้แล้วเป็นภาษาอังกฤษ.

ในที่สุดโจเซฟ สมิทจึงได้รับมอบแผ่นจารึก, ท่านแปลแผ่นจารึกเหล่านี้โดยของประทานและเดชานุภาพแห่งพระผู้เป็นเจ้า. ในเวลานั้นบันทึกดังกล่าวได้รับการจัดพิมพ์เป็นหลายภาษาในฐานะพยานหลักฐานใหม่และเพิ่มเติมว่า พระเยซูคริสต์คือพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์และว่าคนทั้งปวงที่จงมาหาพระองค์และเชื่อฟังกฎและศาสนพิธีต่าง ๆ แห่งพระกิตติคุณของพระองค์จะรอดได้.

เกี่ยวกับบันทึกนี้ศาสตราจารย์โจเซฟ สมิท กล่าวว่า: “ข้าพเจ้าบอกบรรดาพี่น้องชายว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นหนังสือที่ถูกต้องยิ่งกว่าหนังสือใด ๆ บนแผ่นดินโลก,

และเป็นศิลาหลักแห่งศาสนาของเรา, และมนุษย์จะเข้าไปใกล้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมากขึ้นโดยการยึดมั่นกับหลักการของหนังสือเล่มนี้, ยิ่งกว่าหนังสือเล่มอื่นใด.”

นอกเหนือจากโจเซฟ สมิท, พระเจ้าทรงจัดเตรียมคนอื่น ๆ อีกสิบเอ็ดคนให้เห็นแผ่นจารึกทองคำด้วยตาตนเองและเป็นพยานพิเศษถึงความจริงและความศักดิ์สิทธิ์ของพระคัมภีร์มอรมอน. ประจักษ์พยานที่เป็นข้อเขียนของพวกเขาได้รวมไว้ในที่นี้โดยเรียกว่า “ประจักษ์พยานของพยานสามคน” และ “ประจักษ์พยานของพยานแปดคน.”

เราเชิญชวนผู้คนที่ปวงในทุกคนให้อ่านพระคัมภีร์มอรมอน, ให้ใจของเขาทั้งหลายไตร่ตรองข่าวสารที่อยู่ในนั้น, และจากนั้นจงทูลถามพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, พระบิดาในสวรรค์, ในพระนามของพระคริสต์ว่าหนังสือนี้เป็นความจริงหรือไม่. บรรดาผู้ทำตามวิธีนี้และทูลถามด้วยศรัทธาจะได้รับประจักษ์พยานแห่งความจริงและความศักดิ์สิทธิ์ของหนังสือเล่มนี้โดยอำนาจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์. (ดูโมโรไน ๑๐:๓-๕.)

บรรดาผู้ที่ได้รับการเป็นพยานจากสวรรค์จากพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์จะเริ่มรู้โดยอำนาจเดียวกันนี้ว่าพระเยซูคริสต์คือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลก, ว่าโจเซฟ สมิท คือผู้เปิดเผยและศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ในยุคสุดท้ายนี้, และว่าศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายคืออาณาจักรของพระเจ้าซึ่งได้รับการสถาปนาขึ้นอีกบนแผ่นดินโลก, เพื่อเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเมสสิยาห์.

ประจักษ์พยานของพยานสามคน

ขอให้เป็นที่รู้แก่ประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และคนทั้งปวง, แก่ผู้ทำงานนี้จะมาถึง : ว่า, โดยทางพระคุณของพระผู้เป็นเจ้าของพระบิดา, และพระเจ้าพระเยซูคริสต์ของเรา, เราจึงเห็นแผ่นจารึกซึ่งมีบันทึกนี้อยู่, ซึ่งเป็นบันทึกของผู้คนของนีไฟ, และของชาวเลมมัน, พี่น้องพวกเขาด้วย, และผู้คนของเจเร็ดด้วย, ซึ่งเป็นผู้มาจากหอสูงที่กล่าวถึง. และเรารู้ด้วยว่าบันทึกเหล่านี้ได้รับการแปลโดยของประทานและเดชานุภาพแห่งพระผู้เป็นเจ้าของ, เพราะสุรเสียงของพระองค์ประกาศมายังเรา; ดังนั้นเรารู้แน่นอนว่างานนี้เป็นความจริง. และเราเป็นพยานด้วยว่าเราเห็นอักขระซึ่งอยู่บนแผ่นจารึก; และสิ่งนี้แสดงต่อเราโดยเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าของ, และมีชื่อของมนุษย์. และเราประกาศด้วยถ้อยคำที่มีสติสัมปชัญญะ, ว่าเทพของพระผู้เป็นเจ้าของลงมาจกสวรรค์, และทำนอมาวางอยู่ต่อหน้าต่อตาเรา, ว่าเราเห็นและดูแผ่นจารึก, และอักขระที่อยู่บนนั้น; และเรารู้ว่าเป็นโดยพระคุณของพระผู้เป็นเจ้าของพระบิดา, และพระเจ้าพระเยซูคริสต์ของเรา, ที่เราเห็นและเป็นพยานว่าสิ่งเหล่านี้เป็นความจริง. และอัศจรรย์ในสายตาของเรา. กระนั้นก็ตาม, สุรเสียงของพระเจ้าบัญชาเราให้เป็นพยานถึงสิ่งนี้; ดังนั้น, เพื่อเชื่อฟังพระบัญชาของพระผู้เป็นเจ้าของ, เราจึงแสดงประจักษ์พยานถึงสิ่งเหล่านี้. และเรารู้ว่าหากเราซื่อสัตย์ในพระคริสต์, เราจะจัดโลहितคนทั้งปวงออกจากเสื้อผ้าของเรา, และจะพบว่าไม่มีจุดต่างพริ้วต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์, และจะพำนักอยู่กับพระองค์ในสวรรค์ชั่ววันรันดร์. และขอเทิดพระเกียรติแด่พระบิดา, และแด่พระบุตร, และแด่พระวิญญาณบริสุทธิ์, ซึ่งคือพระผู้เป็นเจ้าของเดียว. เอเมน.

ออลิเวอร์ คาวเดอรี

เดวิด วิตเมอร์

มาร์ติน แฮร์ริส

ประจักษ์พยานของพยานแปดคน

ขอให้เป็นที่รู้แก่ประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และคนทั้งปวง, แก่ผู้ทำงานนี้จะมาถึง : ว่า โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์, ผู้แปลงานนี้, แสดงแผ่นจารึกที่กล่าวถึงแก่เรา, ซึ่งมีลักษณะเป็นทองคำ; และหลายแผ่นเท่าที่สมิธท่านนี้แปลแล้วเราได้จับด้วยมือของเรา; และเราเห็นอักขระบนนั้นด้วย, ซึ่งทั้งหมดนั้นมีลักษณะเป็นงานสมัยโบราณ, และเป็นงานฝีมือวิจิตรพิสดาร. และการนี้เราเป็นพยานด้วยถ้อยคำที่มีสติสัมปชัญญะ, ว่าสมิธท่านนี้แสดงต่อเรา, เพราะเราเห็นและยกแผ่นจารึกเหล่านั้นขึ้น, และรู้แน่นอนว่าสมิธท่านนี้มีแผ่นจารึกที่เรากล่าวถึง. และเราให้นามของเราไว้ต่อโลก, เพื่อเป็นพยานต่อโลกถึงสิ่งที่เราเห็น. และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงเป็นพยานว่า, เราไม่ได้กล่าวเท็จ.

คริสเตียน วิตเมอร์

ไฮรัม เพจ

เจคอบ วิตเมอร์

โจเซฟ สมิธ ซีเนียร์

พีเตอร์ วิตเมอร์ จูเนียร์

ไฮรัม สมิธ

จอห์น วิตเมอร์

แซมมวลเอล เอช. สมิธ

ประจักษ์พยานของศาสตราจารย์โจเซฟ สมิท

ถ้อยคำของศาสตราจารย์โจเซฟ สมิทเองเกี่ยวกับการมาปรากฏของพระคัมภีร์มอรมอน :

“ในคำของวันที่ ... ยี่สิบเอ็ดของเดือนกันยายน [ค.ศ. ๑๘๒๓] ... ข้าพเจ้าถวายตนต่อการสวดอ้อนวอนและการวิงวอนพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ ...

“ขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ในอาการเรียกหาพระผู้เป็นเจ้าอยู่ดังนั้น, ข้าพเจ้าเห็นแสงปรากฏขึ้นในห้องข้าพเจ้า, ซึ่งสว่างขึ้นจนห้องสว่างยิ่งกว่าตอนเที่ยงวัน, เมื่อทันใดนั้นรูปร่างหนึ่งปรากฏขึ้นที่ข้างเตียงข้าพเจ้า, โดยยืนอยู่ในอากาศ, เพราะเท้าของท่านไม่ได้แตะพื้น.

“ท่านสวมเสื้อคลุมหลวมๆ สีขาวผุดผ่องที่สุด. เป็นความขาวเหนือสิ่งใดในโลกที่ข้าพเจ้าได้เคยเห็นมา; ทั้งข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าจะมีใครทำให้สิ่งใดในโลกขาวและสุกใสยิ่งได้เช่นนั้น. มือของท่านเปลือยเปล่า, และแขนของท่านด้วย, เหนือข้อมือเล็กน้อย; เช่นเดียวกัน, เท้าของท่านเปลือยเปล่า, ด้วย, ดังที่ขาของท่านเปลือยเปล่า, เหนือข้อเท้าเล็กน้อย. ศีรษะและคอของท่านว่างเปล่าด้วย. ข้าพเจ้าเห็นได้ว่าท่านไม่ได้สวมพัสดุภัณฑ์อื่นใดอีกนอกจากเสื้อคลุมตัวนี้, เพราะมันเปิด, จนข้าพเจ้าเห็นแผ่นนอกของท่านได้.

“ไม่เพียงเสื้อคลุมของท่านที่ขาวยิ่ง, แต่ทั้งร่างของท่านเจิดจ้าเหลือที่จะพรรณนา, และสีหน้าของท่านดูจางฟ้าฟาดอย่างแท้จริง. ห้องสว่างยิ่ง, แต่ไม่สว่างเท่าบริเวณรอบกายของท่าน. เมื่อข้าพเจ้ามองท่านครั้งแรก, ข้าพเจ้ากลัว; แต่ในไม่ช้าความกลัวก็หายไปจากข้าพเจ้า.

“ท่านเรียกชื่อข้าพเจ้า, และกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่าท่านเป็นผู้ส่งสารที่ส่งมาจากที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้ามาหาข้าพเจ้า, และชื่อของท่านคือโมโรไน; พระผู้เป็นเจ้าทรงมีงานให้ข้าพเจ้าทำ; และชื่อข้าพเจ้าจะทั้งดีและชั่วในบรรดาประชาชาติ, ตระกูล, และภาษาทั้งปวง, หรือจะมีผู้เอ่ยถึงทั้งในทางดีและชั่วในบรรดาผู้คนทั้งปวง.

“ท่านกล่าวว่าหนังสือเล่มหนึ่งฝังอยู่, ซึ่งเขียนบนแผ่นจารึกทองคำ, โดยให้เรื่องราวของผู้อยู่อาศัยในทวีปนี้ในสมัยก่อน, และถิ่นกำเนิดซึ่งจากที่นั่นพวกเขาออกมา. ท่านกล่าวด้วยความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณอันเป็นนิจมีอยู่ในนั้น, ดังที่พระผู้ช่วยให้รอดประทานแก่ผู้อยู่อาศัยในสมัยโบราณ;

“ท่านบอกด้วยว่า, มีศิลาสองก้อนในคันทิ้งเงิน—และก้อนศิลาเหล่านี้, ซึ่งผูกติดกับแผ่นทับทรวง, เป็นสิ่งที่เรียกว่าอูริมและทุมมิม—ฝังอยู่กับแผ่นจารึก; และการครอบครองและการใช้ก้อนศิลาเหล่านี้คือสิ่งที่ทำให้เป็น *ผู้หยั่งรู้* ในสมัยโบราณหรือสมัยก่อน; และพระผู้เป็นเจ้าทรงเตรียมไว้เพื่อจุดประสงค์ของการแปลหนังสือเล่มนี้.

“อนึ่ง, ท่านบอกข้าพเจ้า, ว่าเมื่อข้าพเจ้าได้แผ่นจารึกเหล่านั้นซึ่งท่านได้พูดถึง— เพราะยังไม่ถึงเวลาที่จะได้รับ— ข้าพเจ้าจะไม่แสดงสิ่งเหล่านั้นแก่บุคคลใด; ทั้งแผ่นทับทรวงกับอุริมและทุมมิ; นอกจากกับบรรดาคนที่ข้าพเจ้าได้รับบัญชาให้แสดงสิ่งเหล่านั้น; หากข้าพเจ้าทำข้าพเจ้าจะถูกทำลาย. ขณะที่ท่านกำลังสนทนากับข้าพเจ้าเกี่ยวกับแผ่นจารึก, ในจิตใจข้าพเจ้าก็บังเกิดนิมิตจนข้าพเจ้ามองเห็นสถานที่ซึ่งแผ่นจารึกฝังอยู่, และแจ่มแจ้งและชัดเจนมากจนข้าพเจ้ารู้จักสถานที่นั้นอีกเมื่อข้าพเจ้าไปถึง.

“หลังจากการพูดกันนี้แล้ว, ข้าพเจ้าเห็นความสว่างในท้องเริ่มรวมกันเข้ามาชดออยู่รอบกายของผู้ที่พูดกับข้าพเจ้า, และเป็นอยู่ต่อไปเช่นนั้น, จนต้องถูกทิ้งให้มืดอีก, เว้นแต่บริเวณรอบ ๆ ท่าน, เมื่อทันใดนั้นข้าพเจ้าเห็น, ประหนึ่ง, ช่องทางเปิดตรงขึ้นไปสู่สวรรค์, และท่านกลับขึ้นไปจนลับตา, และห้องถูกทิ้งไว้ในสภาพเหมือนก่อนที่แสงจากสวรรค์นี้มาปรากฏ.

“ข้าพเจ้านอนครุ่นคิดถึง ความแปลกประหลาดของเหตุการณ์, และอัศจรรย์ใจมากในเรื่องที่ผู้ส่งสารที่ไม่ธรรมดาองค์นี้ได้บอกข้าพเจ้า; เมื่อ, กำลังพินิจไตร่ตรองอยู่, ทันใดนั้นข้าพเจ้าก็เห็นว่าห้องของข้าพเจ้าเริ่มสว่างขึ้นอีก, และประหนึ่งว่า, ในทันใดนั้น, ผู้ส่งสารจากสวรรค์องค์เดียวกันนั้นก็อยู่ข้างเตียงข้าพเจ้าอีก.

“ท่านเริ่มต้น, เล่าเรื่องเดียวกันนั้นอีกครั้งซึ่งท่านได้ทำเมื่อมาเยือนครั้งแรก, โดยไม่ผิดแพจากเดิมแม้แต่น้อย; ซึ่งเมื่อจบแล้ว, ท่านแจ้งแก่ข้าพเจ้าถึงการพิพากษาอันยิ่งใหญ่ซึ่งกำลังจะเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลก, พร้อมด้วยความรกร้างว่างเปล่าอย่างใหญ่หลวงจากความอดอยาก, ดาบ, และโรคระบาด; และว่าการพิพากษาอันน่าเศร้าสลดนี้จะเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลกในรุ่นนี้. เมื่อเล่าเรื่องเหล่านี้แล้ว, ท่านกลับขึ้นไปอีกเหมือนที่เคยทำก่อนหน้านี้.

“ในเวลานั้น, ความรู้สึกที่เกิดในจิตใจข้าพเจ้าลึกซึ้งยิ่งนัก, จนไม่อาจชมตาหลับลงได้, และข้าพเจ้านอนจมอยู่ในความประหลาดใจถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าทั้งได้เห็นและได้ยินมา. แต่เป็นความประหลาดใจของข้าพเจ้าอะไรเช่นนั้น เมื่อเห็นผู้ส่งสารองค์เดียวกันนั้นที่ข้างเตียงข้าพเจ้าอีก, และได้ยินท่านทวนหรือกล่าวซ้ำกับข้าพเจ้าอีกถึงเรื่องเดียวกันกับครั้งก่อน; และเสริมคำตักเตือนข้าพเจ้า, โดยบอกว่าซาตานจะพยายามล่อลวงข้าพเจ้า (เนื่องจากสภาพความยากจนของครอบครัวบิดาข้าพเจ้า), ให้เอาแผ่นจารึกไปเพื่อประสงค์จะสร้างความร่ำรวย. เรื่องนี้ท่านห้ามข้าพเจ้า, โดยกล่าวว่าข้าพเจ้าต้องไม่มีเป้าหมายอื่นในความคิดในการได้แผ่นจารึกมานอกจากเพื่อสรรเสริญพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และต้องไม่ตกอยู่ในอิทธิพลของแรงจูงใจอื่นใดนอกจาก การสร้างอาณาจักรของพระองค์; มิฉะนั้นข้าพเจ้าจะรับมันมาไม่ได้.

“หลังจากการมาเยือนครั้งที่สามนี้, ท่านก็กลับขึ้นสู่สวรรค์ดังครั้งก่อนอีก, และอีก-

ครั้งที่ข้าพเจ้าถูกทิ้งให้ไต่รตรองถึงความแปลกประหลาดของสิ่งที่ข้าพเจ้าเพิ่งประสบมา; เมื่อเกือบจะในทันทีหลังจากผู้ส่งสารจากสวรรค์กลับขึ้นไปจากข้าพเจ้าเป็นครั้งที่สาม, ไก่ก็ขัน, และข้าพเจ้าจึงรู้ว่าใกล้วันใหม่แล้ว, ดังนั้นการสนทนาของเราต้องใช้เวลาไปตลอดทั้งคืนนั้น.

“หลังจากนั้นไม่นานข้าพเจ้าก็ลุกจากเตียงข้าพเจ้า, และ, เช่นเคย, ไปทำงานที่ต้องทำของวันนั้น; แต่, ในการพยายามทำงานดังครั้งอื่น ๆ, ข้าพเจ้าพบว่าหมดเรี่ยวแรงจนทำต่อไปไม่ไหว. บิดาข้าพเจ้า, ซึ่งกำลังทำงานอยู่กับข้าพเจ้า, เห็นว่าคงมีบางสิ่งผิดปกติกับข้าพเจ้า, และบอกให้ข้าพเจ้ากลับบ้าน. ข้าพเจ้าออกไปด้วยความตั้งใจจะกลับบ้าน; แต่, ขณะพยายามข้ามรั้วออกจากไร่ที่เราอยู่, ข้าพเจ้าก็หมดแรง, และข้าพเจ้าล้มแน่นิ่งอยู่บนพื้นดิน, และชั่วขณะหนึ่งที่ไม่รู้สึกตัวเลย.

“สิ่งแรกที่จำได้คือเสียงพูดกับข้าพเจ้า, เรียกชื่อข้าพเจ้า. ข้าพเจ้าเงยหน้าขึ้น, และเห็นผู้ส่งสารองค์เดียวกันนั้นยืนอยู่เหนือศีรษะข้าพเจ้า, ล้อมรอบด้วยความสว่างดังครั้งก่อน. แล้วท่านเล่าเรื่องทั้งหมดแก่ข้าพเจ้าอีกดังที่ท่านเล่าไว้แก่ข้าพเจ้าเมื่อคืนก่อน, และสั่งให้ข้าพเจ้าไปหาบิดาข้าพเจ้าและบอกท่านเกี่ยวกับนิมิตและคำสั่งที่ข้าพเจ้าได้รับ.

“ข้าพเจ้าทำตาม; ข้าพเจ้ากลับไปหาบิดาข้าพเจ้าในไร่, และเล่าเรื่องทั้งหมดแก่ท่าน. ท่านตอบข้าพเจ้าว่าเรื่องนี้มีมาจากพระผู้เป็นเจ้า, และบอกให้ข้าพเจ้าไปทำดังที่ผู้ส่งสารสั่ง. ข้าพเจ้าออกจากไร่, และไปยังที่ซึ่งผู้ส่งสารได้บอกข้าพเจ้าว่ามีแผ่นจารึกฝังอยู่; และเนื่องจากความชัดเจนของนิมิตซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นมาเกี่ยวกับสถานที่, ข้าพเจ้าจึงรู้จักสถานที่นั้นทันทีเมื่อข้าพเจ้าไปถึงที่นั่น.

“ใกล้หมู่บ้านแมนเชสเตอร์, เทศมณฑลลอนดาร์โอ, รัฐนิวยอร์ก, มีเนินเขาขนาดใหญ่ลูกหนึ่ง, และสูงที่สุดเหนือเนินอื่น ๆ ในละแวกนั้น. ทางด้านตะวันตกของเนินเขาลูกนี้, ไม่ห่างจากยอด, ใต้ก้อนศิลาขนาดใหญ่ก้อนหนึ่ง, มีแผ่นจารึกวางอยู่, ในหีบศิลา. ศิลาก้อนนี้หนาและบริเวณตรงกลางของส่วนบนนั้น, และลาดลงไปหาขอบ, จนตรงกลางของมันมองเห็นได้เหนือพื้นดิน, แต่บริเวณขอบโดยรอบถูกดินกลบไว้หมด.

“เมื่อโกยดินออกไปแล้ว, ข้าพเจ้าได้ชะแสงอันหนึ่ง, ซึ่งข้าพเจ้าสอดลงใต้ขอบศิลา, และด้วยการออกแรงเล็กน้อยก็ดันมันขึ้น. ข้าพเจ้ามองเข้าไป, และจริงดังที่นั่นที่นั่นข้าพเจ้าได้เห็นแผ่นจารึก, อูริมและทุมมิม, และแผ่นทับทรวง, ดังที่ผู้ส่งสารกล่าวไว้. หีบซึ่งของเหล่านี้วางอยู่ในนั้นประกอบขึ้นโดยการวางศิลาเรียงไว้ในปูนชนิดหนึ่ง. ที่ก้นหีบมีศิลาสองก้อนวางอยู่ตามขวางของหีบ, และบนศิลาเหล่านี้มีแผ่นจารึกกับสิ่งอื่น ๆ วางอยู่ด้วยกัน.

“ข้าพเจ้าพยายามยกออกมา, แต่ผู้ส่งสารห้ามข้าพเจ้าไว้, และบอกอีกว่ายังไม่ถึงเวลาที่จะนำออกมา, ทั้งจะยังไม่ถึงเวลา, จนกว่าจะถึงสี่ปีนับจากเวลานั้น; แต่ท่าน

บอกข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าจะมาที่นั่นเมื่อครบปีพอดีนับจากวันนั้น, และท่านจะพบกับข้าพเจ้าที่นั่น, และข้าพเจ้าจะพาต่อไปเช่นนั้นจนกว่าจะถึงเวลาได้รับแผ่นจารึก.

“โดยเป็นไปตามที่ข้าพเจ้าได้รับคำสั่ง, ข้าพเจ้าจึงไปเมื่อครบกำหนดแต่ละปี, และแต่ละครั้งข้าพเจ้าพบผู้ส่งสารองค์เดียวกันนั้นที่นั่น, และได้รับคำสั่งสอนและความรู้แจ้งจากท่านทุกครั้งที่สนทนากัน, เกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าจะทรงกระทำ, และอาณาจักรของพระองค์จะดำเนินไปอย่างไรและโดยวิธีใดในวันเวลาสุดท้าย.

* * * * *

“ในที่สุดก็ถึงเวลาได้รับแผ่นจารึก, อูริมและทุมมิม, และแผ่นทับทรวง. ในวันที่สี่สิบสอง เดือนกันยายน, หนึ่งในพันแปดร้อยสี่สิบเจ็ด, โดยไปยังที่ซึ่งมีสิ่งของเหล่านั้นฝังอยู่ตามปรกติเมื่อครบกำหนดอีกหนึ่งปี, ผู้ส่งสารจากสวรรค์องค์เดียวกันนั้นก็มอบสิ่งเหล่านั้นให้ข้าพเจ้าพร้อมกับภาระผูกพันดังนี้: ว่าข้าพเจ้าจะรับผิดชอบต่อสิ่งเหล่านั้น; ว่าหากข้าพเจ้าปล่อยไปโดยประมาท, หรือโดยการละเลยใด ๆ ของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าจะถูกตัดขาด; แต่หากข้าพเจ้าจะใช้ความพยายามทั้งหมดของข้าพเจ้าที่จะปกป้องรักษาไว้, จนกว่าท่าน, ผู้ส่งสาร, จะเรียกคืนแล้ว, สิ่งของเหล่านั้นจะได้รับการคุ้มครอง.

“ในไม่ช้าข้าพเจ้าก็เข้าใจเหตุผลที่ข้าพเจ้าได้รับคำสั่งเข้มงวดดังกล่าวให้รักษาส่งของเหล่านี้ให้ปลอดภัย, และเหตุใดผู้ส่งสารจึงกล่าวไว้ว่าเมื่อข้าพเจ้าทำสิ่งที่ทรงเรียกร้องจากมือข้าพเจ้าแล้ว, ท่านจะเรียกคืน. เพราะทันทีที่คนรู้ว่าข้าพเจ้ามีสิ่งของเหล่านี้, ก็ถึงกับเพียรพยายามอย่างที่สุดที่จะชิงไปจากข้าพเจ้า. กุศโลบายทุกอย่างที่จะสามารถคิดค้นขึ้นมาได้ก็นำมาใช้เพื่อจุดประสงค์นั้น. การข่มเหงกลับหนักมือและรุนแรงขึ้นกว่าแต่ก่อน, และฝูงชนเฝ้าคอยอยู่ตลอดเวลาที่จะชิงไปจากข้าพเจ้าหากเป็นไปได้. แต่โดยปรีชาญาณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเหล่านี้จึงยังคงอยู่ในมือข้าพเจ้าโดยปลอดภัย, จนข้าพเจ้าได้ใช้มันทำสิ่งที่ทรงเรียกร้องจากมือข้าพเจ้าได้สำเร็จ. เมื่อ, ผู้ส่งสารเรียกคืน, ตามที่มีการตกลงกันไว้, ข้าพเจ้าจึงส่งมอบให้ท่าน; และท่านจึงมีสิ่งเหล่านี้ไว้ในความอารักขาของท่านจนถึงวันนี้, คือวันที่สอง เดือนพฤษภาคม, หนึ่งในพันแปดร้อยสามสิบแปด.”

สำหรับบันทึกโดยครบถ้วน, ให้อ่าน โจเซฟ สมิธ—ประวัติ, ในพระคัมภีร์ไข่มุกอันล้ำค่า, และ History of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, (*ประวัติศาสตร์จักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย*) เล่ม ๑, บทที่ ๑ ถึง ๖.

บันทึกโบราณซึ่งนำออกมาจากแผ่นดินดั่งเสียงของผู้คนพูดจากภัสสมรฐ์, และแปลออกเป็นภาษาปัจจุบันโดยของประธานและเดชานูภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าดังพิสุจน์ได้โดยการยืนยันจากสวรรค์, ได้รับการจัดพิมพ์ออกมาสู่โลกเป็นครั้งแรกในภาษาอังกฤษในปี ค.ศ. ๑๘๓๐ คือ The Book of Mormon.

พระคัมภีร์มอรมอน

พระคัมภีร์มอรมอนเป็นบันทึกศักดิ์สิทธิ์ของผู้คนในอเมริกาสมัยโบราณ, และได้รับการจารึกไว้บนแผ่นโลหะ. มีการกล่าวถึงแผ่นโลหะสี่ประเภทในพระคัมภีร์นี้ :

๑. *แผ่นจารึกของนีไฟ*, ซึ่งมีอยู่สองชนิด : แผ่นจารึกเล็กและแผ่นจารึกใหญ่. ชนิดแรกได้รับการจัดไว้โดยเฉพาะสำหรับเรื่องทางวิญญาณและการปฏิบัติศาสนกิจและคำสอนของเหล่าศาสดาพยากรณ์มากกว่า ในขณะที่ชนิดหลังส่วนใหญ่จะมีเนื้อหาด้านประวัติศาสตร์ทางโลกของผู้คนที่เกี่ยวข้อง (๑ นีไฟ ๙:๒-๔). อย่างไรก็ตาม, นับจากสมัยของโมไซยาห์, แผ่นจารึกใหญ่ก็รวมสิ่งที่มีความสำคัญทางวิญญาณไว้เป็นส่วนใหญ่ด้วย.
๒. *แผ่นจารึกของมอรมอน*, ซึ่งประกอบด้วยความย่อจากแผ่นจารึกใหญ่ของนีไฟโดยมอรมอน, พร้อมด้วยความคิดเห็นของท่านในหลายๆ ที่. แผ่นจารึกเหล่านี้มีความต่อเนื่องของประวัติศาสตร์โดยมอรมอนและข้อความเพิ่มเติมโดยโมโรไนบุตรของท่านด้วย.
๓. *แผ่นจารึกของอีเธอร์*, ซึ่งนำเสนอประวัติชาวเจเร็ด. บันทึกนี้โมโรไนเป็นผู้ย่อความ, ซึ่งเพิ่มความคิดเห็นของท่านเองไว้และผนวกบันทึกนี้เข้ากับประวัติศาสตร์ทั่วไปภายใต้ชื่อ "หนังสือของอีเธอร์."
๔. *แผ่นจารึกทองเหลือง* ซึ่งผู้คนของลีไฮนำมาจากเยรูซาเล็มในปี ๖๐๐ ก่อนคริสตกาล. แผ่นจารึกเหล่านี้มี "หนังสือห้าเล่มของโมเสส ... และบันทึกของชาวยิวตั้งแต่ต้น, ... ลงมาถึงการเริ่มต้นการปกครองของเศเดคียาห์, กษัตริย์แห่งยูดาห์ด้วย; และคำพยากรณ์ของศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์" (๑ นีไฟ ๕:๑๑-๑๓). ข้อความที่ยกมาจำนวนมากจากแผ่นจารึกเหล่านี้, ซึ่งอ้างอิสยาห์และศาสดาพยากรณ์ในพระคัมภีร์ไบเบิลและนอกพระคัมภีร์ไบเบิล, มีปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์มอรมอน.

พระคัมภีร์มอรมอนประกอบด้วยส่วนสำคัญสิบห้าส่วนหรือหมวด, ซึ่งทั้งหมดนี้, เรียกกันว่าหนังสือ, เว้นไว้แต่เพียงส่วนเดียว, แต่ละเล่มได้รับชื่อตามนามผู้เขียนหนังสือเล่มนั้น. ภาคแรก (หนังสือหกเล่มแรก, ซึ่งจบที่ออมไน) คือคำแปลจากแผ่นจารึกเล็กของนีไฟ. ระหว่างหนังสือของออมไนกับโมไซยาห์คือส่วนแรกๆ ที่เรียกกันว่าถ้อยคำของมอรมอน. ส่วนแรกๆ นี้เชื่อมบันทึกที่จารึกบนแผ่นจารึกเล็กกับการย่อความแผ่นจารึกใหญ่โดยมอรมอน.

ภาคที่ยาวที่สุด, จากโมไซยาห์ถึงมอรมอน, บทที่ ๗, คือคำแปลการย่อความแผ่นจารึกใหญ่ของนีไฟโดยมอรมอน. ภาคสรุป, จากมอรมอน, บทที่ ๘, จบจบเล่ม, จารึกโดยบุตรของมอรมอน, โมโรไน, ผู้ซึ่ง, หลังจากยุคการบันทึกเกี่ยวกับชีวิตบิดาของท่านแล้ว,

ได้ทำย่อความบันทึกของชาวเจอร์รีด (ซึ่งคือหนังสือของอีเธอร์) และภายหลังได้เพิ่มส่วนที่เรียกว่าหนังสือของโมโรไนไว้.

ในหรือประมาณปี ค.ศ. ๔๒๑, โมโรไน, ศาสดาพยากรณ์-นักประวัติศาสตร์คนสุดท้ายของชาวนีไฟ, ได้ผนึกบันทึกศักดิ์สิทธิ์นี้และซ่อนไว้กับพระเจ้า, เพื่อจะนำออกมาในยุคสุดท้าย, ดังที่ได้มีการพยากรณ์ไว้โดยสุรเสียงของพระเจ้าผ่านศาสดาพยากรณ์สมัยโบราณของพระองค์. ในปี ค.ศ. ๑๘๒๓, โมโรไนผู้เดียวกันนี้, ในเวลานั้นเป็นรูปกายที่สิ้นคืนชีวิตแล้ว, ได้มาเยือนศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธและต่อมาได้มอบแผ่นจารึกซึ่งมีอักษรให้ท่าน.

เกี่ยวกับการจัดพิมพ์ฉบับนี้ : ข้อผิดพลาดเล็กน้อยบางอย่างในเนื้อความได้ตกทอดกันมาจากการจัดพิมพ์ครั้งก่อน ๆ ของพระคัมภีร์มอรมอนในภาษาอังกฤษ. การจัดพิมพ์ฉบับนี้มีการแก้ไขซึ่งดูเหมือนเหมาะสมต่อการทำให้เนื้อความอยู่ในความสอดคล้องกับต้นฉบับก่อนการจัดพิมพ์และฉบับที่จัดพิมพ์ยุคต้น ๆ ซึ่งศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธเป็นผู้ตรวจแก้ต้นฉบับ.

พระคัมภีร์มอรมอน

ชื่อ	หน้า
หนังสือของนีไฟฉบับที่หนึ่ง	๑
หนังสือของนีไฟฉบับที่สอง	๓๒
หนังสือของเจคอบ	๑๕๓
หนังสือของอีนัส	๑๘๓
หนังสือของเจอร์อม	๑๘๖
หนังสือของออมไน	๑๘๘
ถ้อยคำของมอรมอน	๑๙๒
หนังสือของโมไซยาห์	๑๙๕
หนังสือของแอลมา	๒๓๘
หนังสือของฮีลามัน	๔๙๔
นีไฟฉบับที่สาม	๕๔๕
นีไฟฉบับที่สี่	๖๒๐
หนังสือของมอรมอน	๖๒๕
หนังสือของอีเธอร์	๖๔๓
หนังสือของโมโรไน	๖๘๓

หนังสือของนีไฟฉบับที่หนึ่ง

การปกครองและการปฏิบัติศาสนกิจของท่าน

เรื่องราวของลีไฮและชาโรยาห์ภรรยาของท่าน, และบุตรสี่คนของท่าน, ซึ่งมีนามว่า, (เริ่มตั้งแต่คนโต) เลมัน, เลมิวเอล, แซม, และนีไฟ. พระเจ้าทรงเตือนลีไฮให้ออกจากแผ่นดินเยรูซาเล็ม, เพราะท่านพยากรณ์ต่อผู้คนเกี่ยวกับความชั่วช้าสามัญของพวกเขา และพวกเขาหมยมนจะทำลายชีวิตท่าน. ท่านเดินทางสามวันเข้าไปในแดนทุรกันดารกับครอบครัวของท่าน. นีไฟพาพี่ ๆ ของท่านกลับไปแผ่นดินเยรูซาเล็มเพื่อตามเอาบ้านที่กของชาวยิว. เรื่องราวเกี่ยวกับความทุกข์เวทนาของพวกเขา. พวกเขาได้ธิดาของอิซมาเอลเป็นภรรยา. พวกเขาพาครอบครัวของพวกเขาออกไปในแดนทุรกันดาร. ความทุกข์เวทนาและความทุกข์ของพวกเขาในแดนทุรกันดาร. เส้นทางที่พวกเขาไป. พวกเขามาถึงผืนน้ำอันกว้างใหญ่. พี่ ๆ ของนีไฟกบฏต่อท่าน. ท่านทำให้พวกเขาจำนน, และต่อเรือลำหนึ่ง. พวกเขาเรียกที่นั่นว่าอุดมมั่งคั่ง. พวกเขาข้ามผืนน้ำอันกว้างใหญ่ไปสู่แผ่นดินที่สัญญาไว้, และอื่น ๆ. ทั้งนี้เป็นไปตามเรื่องราวของนีไฟ; หรืออีกนัยหนึ่ง, ข้าพเจ้า, นีไฟ, เขียนบันทึกนี้.

บทที่ ๑

นีไฟเริ่มบันทึกเกี่ยวกับผู้คนของท่าน—ลีไฮเห็นเสาเพลิงต้นหนึ่งในนิมิตและอ่านจากหนังสือแห่งคำพยากรณ์—ท่านสรรเสริญพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ทำนายการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์, และพยากรณ์ความพินาศของเยรูซาเล็ม—ท่าน ถูก ชาวยิวข่มเหง. ประมาณ ๖๐๐ ปีก่อนคริสตกาล.

ข้าพเจ้า, นีไฟ, โดยที่เกิดจากบิดามารดาผู้ประเสริฐ, ฉะนั้นข้าพเจ้าได้รับการสอนมาบ้างในสิ่งเรียนรู้ทั้งหมดของบิดาข้าพเจ้า; และโดยที่เห็นความ

ทุกข์หลายอย่างในวันเวลาของข้าพเจ้า, กระนั้นก็ตาม, โดยเป็นที่โปรดปรานมากของพระเจ้าในวันเวลาทั้งหมดของข้าพเจ้า; แท้จริงแล้ว, โดยที่มีความรู้อันแนชัดถึงพระคุณความดีและความกล้าของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงทำบันทึกเกี่ยวกับการปฏิบัติของข้าพเจ้าในวันเวลาของข้าพเจ้า.

๒ แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้า ทำบันทึกในภาษา^๑ของบิดาข้าพเจ้า, ซึ่งประกอบด้วยสิ่งเรียนรู้ของชาวยิวและภาษาของชาวอียิปต์.

๓ และข้าพเจ้ารู้ว่าบันทึกที่ข้าพเจ้าทำเป็นเรื่องจริง; และข้าพเจ้าทำบันทึกด้วย

[๑ นีไฟ]

๑ ๑ก คมพ. นีไฟ, บุตรของลีไฮ.
ข คพ. ๖๘:๒๕, ๒๘.
คมพ. บิดามารดา.
ค สภษ. ๒๒:๑.
ง อีนัส ๑:๑;

โมไซยาห์ ๑:๒-๓.
คมพ. สอน, ผู้สอน.
จ คมพ. ยากล้าปาก (ความ).
ฉ คมพ. ความกล้าสับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.
ช คมพ. พระคัมภีร์.

๒ก โมไซยาห์ ๑:๒-๔;
มอริ. ๓:๓๒-๓๓.
๓ก ๑ นี. ๑๔:๓๐;
โมไซยาห์ ๑:๖;
อีเธอร์ ๕:๑-๓;
คพ. ๑๗:๖.

มือข้าพเจ้าเอง; และข้าพเจ้าทำบ้านทึกตามความรู้ของข้าพเจ้า.

๔ เพราะเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในระยะเริ่มต้นปีแรก^๑ ของการปกครองของเศเดคียาห์, กษัตริย์แห่งยูดาห์, (ลีไฮ, บิดาของข้าพเจ้า, โดยอยู่ที่เยรูซาเล็ม ตลอดวันเวลาของท่าน); และในปีเดียวกันนั้นก็มีศาสตพยากรณ์หลายท่าน, มาพยากรณ์ต่อผู้คนที่ว่าพวกเขาต้องกลับใจ, มิฉะนั้นมหานครเยรูซาเล็ม ต้องถูกทำลาย.

๕ ดังนั้นเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือลีไฮ^๒, บิดาข้าพเจ้า, ขณะที่ท่านออกไปสวดอ้อนวอนถึงพระเจ้า, แท้จริงแล้ว, แม้ด้วยสุดจิตใจ^๓ ของท่าน, เพื่อผู้คนที่ของท่าน.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นขณะที่ท่านสวดอ้อนวอนถึงพระเจ้า, มีเสาเพลิง^๔ มาอยู่บนก้อนศิลาตรงหน้าท่าน; และท่านเห็นและได้ยินมาก; และเพราะสิ่งที่ท่านเห็นและได้ยินท่านได้ครั่นคร้ามและตัวสั่นยิ่งนัก.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านกลับมาบ้านของท่านเองที่เยรูซาเล็ม; และท่านล้มตัวลงบนเตียงของท่าน, โดยที่หมดกำลัง^๕ ด้วยพระวิญญูณ และสิ่งที่ท่านได้เห็น.

๘ และโดยที่หมดกำลังด้วยพระวิญญูณดังนั้น, ท่านถูกนำไปในนิมิต^๖, แม้จนท่านเห็นฟ้าสวรรค์เปิด^๗, และท่านคิดว่าท่านเห็นพระผู้เป็นเจ้าของทรงนั่งอยู่บนพระราชบัลลังก์ของพระองค์, ห้อมล้อมด้วยหมู่เทพเหลือคณานับอยู่ในลักษณะกำลังร้องเพลงและสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้าของพวกท่าน.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านเห็นพระองค์หนึ่ง ลงมาจากท่ามกลางฟ้าสวรรค์, และท่านเห็นว่ารัศมี^๘ ของพระองค์เจิดจ้ากว่ารัศมีของดวงอาทิตย์ยามเที่ยงวัน.

๑๐ และท่านเห็นคนอีกสิบสอง^๙ คนตามพระองค์ลงมาด้วย, และความสว่างของพวกท่านยิ่งกว่าความสว่างของดวงดาวในท้องนภา.

๑๑ และพวกท่านลงมาและออกไปบนพื้นพิภพ; และคนแรกมายืนอยู่ตรงหน้าบิดาข้าพเจ้า, และให้หนังสือ^{๑๐} แก่ท่านเล่มหนึ่ง, และบอกท่านว่าท่านควรอ่าน.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือขณะที่ท่านอ่าน, ท่านเปี่ยมไปด้วยพระวิญญูณ^{๑๑} ของพระเจ้า.

๑๓ และท่านอ่าน, มีความว่า: วิบัติ, วิบัติ, แก่เยรูซาเล็ม, เพราะเราได้เห็น

๔ก คมพ. ลำดับเหตุการณ์—๕๙๘ ปีก่อนคริสตกาล.
ข ๒ พศต. ๓๖:๑๐; ยรม. ๕:๒:๓-๕; ออมโน ๑:๑๕.
ค ๑ พศต. ๙:๓.
ง ๒ พกษ. ๑๗:๑๓-๑๕; ๒ พศต. ๓๖:๑๔-๑๖; ยรม. ๗:๒๕-๒๖.
คมพ. ศาสตพยากรณ์.
จ ยรม. ๒๖:๑๙;

๒ นี้. ๑:๔; ฮีล. ๘:๒๐.
๕ก คมพ. ลีไฮ, บิดาของนี่ไฟ.
ข ยากอบ ๕:๑๖.
๖ก อพย. ๑๓:๒๑; ฮีล. ๕:๒๔, ๔๓; คพ. ๒๙:๑๒; จส—ป ๑:๑๖.
๗ก ดนล. ๑๐:๘; ๑ นี้. ๑๗:๔๗; โมเสส ๑:๙-๑๐; จส—ป ๑:๒๐.

๘ก ๑ นี้. ๕:๔.
คมพ. นิมิต.
ข อสค. ๑:๑; กิจการ ๗:๕๕-๕๖; ๑ นี้. ๑๐:๑๔; ฮีล. ๕:๔๕-๔๙; คพ. ๑๓๗:๑.
๙ก จส—ป ๑:๑๖-๑๗.
๑๐ก คมพ. อัครสาวก.
๑๑ก อสค. ๒:๙.
๑๒ก คพ. ๖:๕๔.

ความน่าชิงชัง”ของเจ้า ! แท้จริงแล้ว, และหลายเรื่องที่เป็นดาข้าพเจ้าอ่านเกี่ยวกับ เยรูซาเล็ม” —ว่าเยรูซาเล็มจะถูกทำลาย, และผู้อยู่อาศัยในนั้น; จำนวนมากจะตายด้วยดาบ, และจำนวนมากจะถูกนำไปเป็นเชลย”ในบาบิโลน.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อ บิดาข้าพเจ้าได้อ่านและเห็นสิ่งสำคัญยิ่ง และนำอัครรยห์หลายอย่างแล้ว, ท่านทูลข้อความหลายประการต่อพระเจ้า; เช่น: งานของพระองค์สำคัญยิ่งและนำอัครรยห์, ข้าแต่พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงฤทธานุภาพ ! พระราชบัลลังก์ของพระองค์ อยู่สูงในฟ้าสวรรค์, และเดชานุภาพของพระองค์, และพระคุณความดี, และพระเมตตาที่มีอยู่เหนือผู้อยู่อาศัยทั้งปวงของแผ่นดินโลก; และ, เพราะพระองค์ทรงเมตตา, พระองค์จะไม่ทรงยอมให้คนที่มาหา”พระองค์ต้องพินาศ !

๑๕ และในลักษณะนี้ คือ ถ้อยคำของ บิดาข้าพเจ้าในการสรรเสริญพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของท่าน; เพราะจิตวิญญาณของท่านชื่นชมยินดี, และใจทั้งดวงของท่านอึมอึม, เพราะสิ่งที่ท่านได้เห็น, แท้จริงแล้ว, ที่พระเจ้าได้ทรงแสดงต่อท่าน.

๑๖ และบัดนี้ข้าพเจ้า, นิไฟ, มิได้ทำเรื่องราวครบถ้วนเกี่ยวกับสิ่งซึ่งบิดาข้าพเจ้าเขียนไว้, เพราะท่านเขียนไว้หลายเรื่อง

ซึ่งท่านเห็นในนิมิตและในความฝัน; และท่านเขียนไว้หลายเรื่องที่ท่านพยากรณ์” และพบกับลูก ๆ ของท่านด้วย, ซึ่งข้าพเจ้าจะไม่ทำเรื่องราวไว้ครบถ้วน.

๑๗ แต่ข้าพเจ้าจะทำเรื่องราวเกี่ยวกับการปฏิบัติของข้าพเจ้าในวัน เวลาของข้าพเจ้า. ดูเถิด, ข้าพเจ้าทำความย่อ”จากบันทึก”ของบิดาข้าพเจ้า, บนแผ่นจารึกซึ่งข้าพเจ้าทำด้วยมือของข้าพเจ้าเอง; ดังนั้น, หลังจากข้าพเจ้าย่อบันทึกของบิดาข้าพเจ้าแล้วข้าพเจ้าจึงจะทำเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตข้าพเจ้าเอง.

๑๘ ฉะนั้น, ข้าพเจ้าปรารถนาจะให้ท่านทราบ, ว่าหลังจากพระเจ้าได้ทรงแสดงสิ่งที่นำอัครรยห์หลายอย่างต่อสี่ไฮ, บิดาข้าพเจ้า, แท้จริงแล้ว, เกี่ยวกับความพินาศ”ของเยรูซาเล็ม, ดูเถิดท่านออกไปในบรรดาผู้คน, และเริ่มพยากรณ์”และประกาศต่อพวกเขาเกี่ยวกับเรื่องที่ท่านทั้งเห็นและได้ยิน.

๑๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวยิวล้อเลียน”ท่านเพราะเรื่องที่ท่านเป็นพยานเกี่ยวกับพวกเขา; เพราะท่านเป็นพยานโดยแท้ถึงความชั่วร้ายของพวกเขาและความน่าชิงชังของพวกเขา; และท่านเป็นพยานว่าเรื่องที่ท่านเห็นและได้ยิน, และเรื่องที่ท่านอ่านจากหนังสือเล่มนั้นด้วย, แสดงให้ปรากฏอย่างแจ่มชัดถึงการ

๑๓ก ๒ พกษ. ๒๔:๑๘-๒๐;
๒ พศต. ๓๖:๑๔.
๗ ๒ พกษ. ๒๓:๒๗; ๒๔:๒;
ยรม. ๑๓:๑๓-๑๕;
๒ นี้. ๑:๔.
ค ๒ พกษ. ๒๐:๑๗-๑๘;
๒ นี้. ๒๕:๑๐;
ออมไน ๑:๑๕.

๑๔ก แอลลิมา ๕:๓๓-๓๖;
๓ นี้. ๙:๑๔.
๑๖ก ๑ นี้. ๗:๑.
๑๗ก ๑ นี้. ๙:๒-๕.
๗ ๑ นี้. ๖:๑-๓; ๑๙:๑-๖;
๒ นี้. ๕:๒๙-๓๓;
คพ. ๑๐:๓๘-๔๖.
๑๘ก ๒ นี้. ๒๕:๙-๑๐;

คพ. ๕:๒๐.
๗ คมพ. คำพยากรณ์,
พยากรณ์.
๑๓ก ๒ พศต. ๓๖:๑๕-๑๖;
ยรม. ๒๕:๔;
๑ นี้. ๒:๑๓; ๗:๑๔.

เสด็จมาของพระเมสสิยาห์^๑ และการไถ่ของโลกด้วย.

๒๐ และเมื่อชาวยิวได้ยินเรื่องเหล่านี้ พวกเขาโกรธท่าน; แท้จริงแล้ว, แม้เหมือนกับ ศาสดาพยากรณ์ในสมัยโบราณ, ผู้ที่พวกเขาขับไล่^๒, และขว้างไปด้วยหิน, และสังหาร; และพวกเขาหมายมั่นจะเอาชีวิตท่านด้วย, เพื่อพวกเขาจะเอาชีวิตนั้นไปเสีย. แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้า, นี้ไฟ, จะแสดงต่อท่านว่าพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้ามีอยู่เหนือคนทั้งปวงที่พระองค์ทรงเลือกไว้, เพราะศรัทธาของพวกเขา, เพื่อทำให้พวกเขาแข็งแกร่งแม้จนถึงพลังแห่งการปลดปล่อย.

บทที่ ๒

ลีไฮ นำ ครอบครัว ท่าน ไป ใน แดนทุรกันดารใกล้ทะเลแดง—พวกเขาละทิ้งทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา—ลีไฮถวายเครื่องพลีบูชาต่อพระเจ้าและสอนบุตรของท่านให้รักษาพระบัญญัติ—เลมัมกับเลมิวเอลพร่ำบ่นบิดาของพวกเขา—นี้ไฟเชื่อฟังและสวดอ้อนวอนในศรัทธา; พระเจ้ารับสั่งแก่ท่าน, และท่านได้รับเลือกให้ปกครองเหนือพวกพี่ชายของท่าน. ประมาณ ๖๐๐ ปีก่อนคริสตกาล.

เพราะดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ

พระเจ้ารับสั่งแก่บิดาข้าพเจ้า, แท้จริงแล้ว, แม้ในความฝัน, และตรัสแก่ท่าน: เจ้าเป็นสุขแล้วลีไฮ, เพราะสิ่งที่เจ้าทำไว้; และเพราะเจ้าเชื่อสัตย์และประกาศต่อคนพวกนี้ถึงเรื่องที่เราบัญชาเจ้า, ดูเถิด, พวกเขາหมายมั่นจะเอาชีวิต^๓เจ้า.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าทรงบัญชาบิดาข้าพเจ้า, แม้ในความฝัน^๔, ว่าท่านควรพาครอบครัวของท่านออกไปในแดนทุรกันดาร.

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านเชื่อฟัง^๕พระวจนะของพระเจ้า, ดังนั้นท่านจึงทำดังที่พระเจ้าทรงบัญชาท่าน.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านออกไปในแดนทุรกันดาร. และท่านทั้งบ้านท่าน, และแผ่นดินแห่งมรดกของท่าน, และทองของท่าน, และเงินของท่าน, และของมีค่าของท่าน, และมีใต้เอาสิ่งใดไปกับท่านเลย, นอกจากครอบครัวท่าน, และสัมภาระ, และกระโจม, และออกไป^๖ในแดนทุรกันดาร.

๕ และท่านลงมาถึงชายแดนใกล้ฝั่งของทะเลแดง^๗; และท่านเดินทางในแดนทุรกันดารในชายแดนซึ่งอยู่ใกล้ทะเลแดงเข้าไปอีก; และท่านเดินทางในแดนทุรกันดารกับครอบครัวท่าน, ซึ่งประกอบด้วยซาโรยาห์, มารดาข้าพเจ้า, และพี่ชายข้าพเจ้า, คือเลมัม^๘, เลมิวเอล, และแซม.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อ

๑๓๗ คมพ. พระเมสสิยาห์.
๒๐ ก ยีล. ๑๓:๒๔-๒๖.
๗ แอลมา ๓๔:๓๘;
คพ. ๔๖:๑๕.
คมพ. เมตตา (ความ,
พระ, มี).

๒ ๑ ก ๑ นี้. ๗:๑๔.
๒ ก ๑ นี้. ๕:๘; ๑๗:๔๔.
๗ คมพ. ฝัน (ความ).
ค ปฐก. ๑๒:๑;
๒ นี้. ๑๐:๒๐;
อีเธอร์ ๑:๔๒;

อับรา. ๒:๓.
๓ ก คมพ. เชื่อฟัง (การ), เชื่อฟัง (คนที่).
๔ ก ๑ นี้. ๑๐:๔; ๑๓:๘.
๕ ก ๑ นี้. ๑๖:๑๔; คพ. ๑๗:๑.
๗ คมพ. เลมัม.

ท่านเดินทางได้สามวันในแดนทรุกันดาร์, ท่านตั้งกระโจมของท่านในหุบเขา^๖ ไกลฝั่งแม่น้ำที่มีสายน้ำ.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านสร้างแท่นบูชา^๗ จากหิน^๗, และประกอบพิธีถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้า, และน้อมขอบพระทัย^๗ พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเรา.

๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านเรียกชื่อของแม่น้ำนั้น, เลมัน, และมันไหลลงสู่ทะเลแดง; และหุบเขาอยู่ในชายแดนใกล้ปากแม่น้ำสายนั้น.

๙ และเมื่อบิดาข้าพเจ้าเห็นว่าสายน้ำในแม่น้ำไหลลงสู่แหล่งน้ำของทะเลแดง, ท่านพูดกับเลมัน, มีความว่า: โอ้อขอให้ลูกจงเป็นเหมือนแม่น้ำนี้, ซึ่งไหลไปสู่แหล่งแห่งความชอบธรรมทั้งมวลตลอดเวลา!

๑๐ และท่านพูดกับเลมิวเอลด้วย: โอ้อขอให้ลูกจงเป็นเหมือนหุบเขานี้, มันคงและแน่นหนา, และไม่หวั่นไหวในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า!

๑๑ บัดนี้ท่านพูดเช่นนั้นเพราะความดีอันของเลมันกับเลมิวเอล; เพราะคูเถิดพวกเขาพำปอน^{๑๑} ในหลายสิ่งต่อต้านบิดา^{๑๑} ของพวกเขา, เพราะท่านเป็นคนช่างเห็นนิมิต^{๑๑}, และได้พาพวกเขาออกจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม, ทั้งแผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขา, และทองของพวกเขา

เขา, และเงินของพวกเขา, และของมีค่าของพวกเขา, เพื่อตายในแดนทรุกันดาร์. และการนี้พวกเขากล่าว ท่านทำไปเพราะจินตนาการอันโง่เขลาของใจท่าน.

๑๒ และตั้งนั้นเลมันกับเลมิวเอล, โดยที่เป็นพี่, พำปอนต่อต้านบิดาพวกเขา. และพวกเขาพำปอนเพราะพวกเขาหา^{๑๒} ไม่ถึงการกระทำของพระผู้เป็นเจ้าองค์นั้นผู้ทรงสร้างพวกเขา.

๑๓ ทั้งพวกเขาไม่เชื่อว่าเยรูซาเล็ม, มหานครนั้น, จะถูกทำลาย^{๑๓} ได้ตามคำของศาสตพยากรณ์. และพวกเขาเป็นเหมือนชาวียผู้อยู่ที่เยรูซาเล็ม, ผู้หามันจะเอาชีวิตบิดาข้าพเจ้า.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือบิดาข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขาในหุบเขาของเลมิวเอล, ด้วยพลัง^{๑๔}, โดยที่เปี่ยมไปด้วยพระวิญญาน, จนร่างพวกเขาสิ้น^{๑๔} อยู่ต่อหน้าท่าน. และท่านทำให้พวกเขาจ้านน, จนพวกเขาไม่กล้าเอ่ยวาจาต่อต้านท่าน; ตั้งนั้น, พวกเขาจึงทำตามที่ท่านสั่งพวกเขา.

๑๕ และบิดาข้าพเจ้าพำนักอยู่ในกระโจม.

๑๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, นิไฟ, โดยที่อายุน้อยยิ่งนัก, กระนั้นก็ตามโดยที่มีร่างกายสูงใหญ่, และมีความปรารถนามากด้วยที่จะรู้ความลึกลับ^{๑๖} ของพระผู้เป็นเจ้า, ดังนั้น, ข้าพเจ้า

<p>๖ก ๑ นี. ๑:๑. ๗ก ปฐก. ๑๒:๗-๘; อพย. ๒๔:๔; ฮีบรา. ๒:๑๗. ข อพย. ๒๐:๒๕; ฉรับ. ๒๗:๕-๖. ค คมพ. ขอบพระทัย, ขอบพระทัยพระเจ้า</p>	<p>(การ, น้อม), ความ ขอบคุณ. ๑๑ก ๑ นี. ๑๗:๑๗. คมพ. พำปอน. ข สภษ. ๒๐:๒๐. ค ๑ นี. ๕:๒-๔. ๑๒ก โมเสส ๔:๖.</p>	<p>๑๓ก ยรม. ๑๓:๑๔; ๑ นี. ๑:๑๓. ๑๔ก คมพ. พลัง, เดชานุภาพ, พลังอำนาจ. ข ๑ นี. ๑๗:๔๕. ๑๖ก คมพ. ความลึกลับของพระ ผู้เป็นเจ้า.</p>
---	---	---

ร้องทูลพระเจ้า; และดูเถิดพระองค์เสด็จ
เยือนข้าพเจ้า, และทรงทำให้ใจข้าพเจ้า
อ่อนลง จินข้าพเจ้าเชื่อ คำทั้งปวงซึ่งพูด
โดยบิดาข้าพเจ้า; ดังนั้น, ข้าพเจ้ามิได้
กบฏต่อต้านท่านเหมือนดังพี่ ๆ ข้าพเจ้า.

๑๗ และข้าพเจ้าพูดกับแซม, โดยทำให้
เขารู้เรื่องที่พระเจ้าทรงแสดงให้ปรากฏ
ต่อข้าพเจ้าโดยพระวิญญานศักดิ์สิทธิ์
ของพระองค์. และเหตุการณ์ได้บังเกิด
ขึ้นคือเขาเชื่อคำข้าพเจ้า.

๑๘ แต่, ดูเถิด, เลมันกับเลมิวเอลหาสดับ
ฟังคำข้าพเจ้าไม่; และโดยที่โศกเศร้า^๑
เพราะความแข็งกระด้างของใจพวกเขา
ข้าพเจ้าร้องทูลพระเจ้าเพื่อพวกเขา.

๑๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือ
พระเจ้ารับสั่งแก่ข้าพเจ้า, มีความว่า: เจ้า
เป็นสุขแล้ว, นีไฟ, เพราะศรัทธา^๒ของ
เจ้า, เพราะเจ้าแสวงหาเราอย่างขยันหมั่น
เพียร, ด้วยความนอบน้อมแห่งใจ.

๒๐ และตราบเท่าที่เจ้าจะรักษาสัญญา
ของเรา, เจ้าจะรุ่งเรือง^๓, และเราจะพาเจ้า
ไปยังแผ่นดินแห่งคำสัญญา^๔; แท้จริงแล้ว,
แม้แผ่นดินที่เราเตรียมไว้สำหรับเจ้า;
แท้จริงแล้ว, แผ่นดินซึ่งเลิศเลอกว่าผืน
แผ่นดินอื่นทั้งปวง.

๒๑ และตราบเท่าที่พี่ ๆ ของเจ้าจะกบฏ

ต่อต้านเจ้า, พวกเขาจะถูกตัดขาด^๕จากที่
ประทับของพระเจ้า.

๒๒ และตราบเท่าที่เจ้าจะรักษาสัญญา
ของเรา, เราจะทำให้เจ้าเป็นผู้ปกครอง^๖
และผู้สอนเหนือพี่ ๆ ของเจ้า.

๒๓ เพราะดูเถิด, ในวันนี้ที่พวกเขา
จะกบฏต่อต้านเรา, เราจะสาปแช่ง^๗พวกเขา
แม้ด้วยการสาปแช่งอันสาหัส, และ
พวกเขาจะไม่มีพลังเหนือพงศ์พันธุ์ของ
เจ้าเว้นแต่พงศ์พันธุ์ของเจ้าจะกบฏต่อ
ด้านเราด้วย.

๒๔ และหากเป็นไปได้ว่า พงศ์พันธุ์ของ
เจ้ากบฏต่อต้านเรา, พวกเขาจะเป็นแล้
หวด^๘แก่พงศ์พันธุ์ของเจ้า, เพื่อกระตุ้น
พวกเขาให้รื้อฟื้น^๙วิถีที่พึงจดจำ.

บทที่ ๓

บุตรของลีไฮกลับไปยังเยรูซาเล็มเพื่อเอา
แผ่นจารึกทองเหลือง—เลบันปฏิเสฐที่
จะมอบแผ่นจารึกให้—นีไฟ กระตุ้นและ
ให้กำลังใจพี่ชายของท่าน—เลบันขโมย
ทรัพย์สมบัติของพวกเขาและพยายามจะ
สังหารพวกเขา—เลมันกับเลมิวเอลตื่น
ไฟกับแซมและถูกเทพตีเตียน. ประมาณ
๖๐๐-๕๗๒ ปีก่อนคริสตกาล.

๑๖ข สดด. ๘:๔;
แอลมา ๑๗:๑๐;
คพ. ๕:๑๖.
คมพ. เปิดเผย (การ).
ค ๑ พกษ. ๑๘:๓๗;
แอลมา ๕:๗.
ง ๑ นี. ๑๑:๕.
จ คมพ. บิดา, ซึ่งเป็น
มนุษย์;
ศาสตาวยากรณ์.

๑๘ก แอลมา ๓๑:๒๔;
๓ นี. ๗:๑๖.
๑๙ก ๑ นี. ๗:๑๒; ๑๕:๑๑.
๒๐ก ยชว. ๑:๗;
๑ นี. ๔:๑๔;
โมไซยาห์ ๑:๗.
ข นิธิบ. ๓๓:๑๓-๑๖;
๑ นี. ๕:๕; ๗:๑๓;
โมเสส ๗:๑๗-๑๘.
คมพ. แผ่นดินที่สัญญาไว้.

๒๑ก ๒ นี. ๕:๒๐-๒๔;
แอลมา ๙:๑๓-๑๕; ๓๘:๑.
๒๒ก ปฏิก. ๓๗:๘-๑๑;
๑ นี. ๓:๒๓.
๒๓ก นิธิบ. ๑๑:๒๘;
๑ นี. ๑๒:๒๒-๒๓;
คพ. ๔:๑.
๒๔ก ยชว. ๒๓:๑๓;
วนน. ๒:๒๒-๒๓.
ข ๒ นี. ๕:๒๕.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, นิไฟ, กลับจากการพูดกับพระเจ้า, มายังกระโจมของบิดาข้าพเจ้า.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านพูดกับข้าพเจ้า, มีความว่า: ดูเถิดพ่อได้นิมิตฝัน^๓, ซึ่งในนั้นพระเจ้าทรงบัญชาพ่อว่าลูกและพี่ ๆ ของลูกจะต้องกลับไปเยรูซาเล็ม.

๓ เพราะดูเถิด, เลบันมีบันทึกของชาวยิวและลำดับการสืบเชื้อสาย^๔บรรพชนของพ่อด้วย, และบันทึกที่จารึกไว้บนแผ่นจารึกทองเหลือง.

๔ ดังนั้น, พระเจ้าทรงบัญชาพ่อว่าลูกและพี่ ๆ ต้องไปบ้านของเลบัน, และหาบันทึก, และนำบันทึกลงมาที่นี้ในแดนทूरกันดาร.

๕ และบัดนี้, ดูเถิดพี่ ๆ ของลูกพรำบ่น, โดยกล่าวว่ามันเป็นสิ่งยากที่พ่อเรียกร้องจากพวกเขา; แต่ดูเถิดพ่อไม่ได้เรียกร้องสิ่งนี้จากพวกเขา, แต่นี่คือพระบัญชาของพระเจ้า.

๖ ฉะนั้นจงไปเถิด, ลูกของพ่อ, และลูกจะเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า, เพราะลูกไม่ได้พรำบ่น^๕.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, นิไฟ, กล่าวแก่บิดาข้าพเจ้า: ข้าพเจ้าจะไป^๖และทำสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชา, เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าไม่ทรงให้บัญญัติแก่ลูกหลานมนุษย์, นอกจาก

พระองค์จะทรงเตรียมทาง^๗ไว้ให้พวกเขาเพื่อพวกเขาจะทำสำเร็จในสิ่งซึ่งพระองค์ทรงบัญชาพวกเขา.

๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อบิดาข้าพเจ้าได้ยินคำเหล่านี้ท่านดีใจยิ่งนัก, เพราะท่านรู้ว่าข้าพเจ้าได้รับพรจากพระเจ้าแล้ว.

๙ และข้าพเจ้า, นิไฟ, และพี่ ๆ ของข้าพเจ้าออกเดินทางไปในแดนทूरกันดาร, พร้อมด้วยกระโจมของเรา, เพื่อขึ้นไปยังแผ่นดินเยรูซาเล็ม.

๑๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อเราขึ้นมาถึงแผ่นดินเยรูซาเล็มแล้ว, ข้าพเจ้าและพี่ ๆ ของข้าพเจ้าได้ปรึกษากัน.

๑๑ และเราโยนเบี้ยเสี่ยงทาย^๘—คนใดในพวกเราจะเข้าไปในบ้านของเลบัน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเบี้ยตกอยู่ที่เลมัน; และเลมันเข้าไปในบ้านของเลบัน, และเขาพูดกับเลบันขณะเลบันนั่งอยู่ในบ้านตน.

๑๒ และเขาขอบันทึกซึ่งจารึกไว้บนแผ่นจารึกทองเหลือง, ซึ่งมีลำดับการสืบเชื้อสาย^๙ของบิดาข้าพเจ้าจากเลบัน.

๑๓ และดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเลบันโกรธ, และจับเลมันโยนออกไปพ้นหน้าเขา; และเขาไม่ยอมให้เขาได้บันทึก. ดังนั้น, เขากล่าวแก่เลมัน: ดูเถิดเจ้าเป็นนอกรีต, และเราจะสังหารเจ้า.

๓ ๒ก คมพ. ฝัน (ความ).

๓ก ๑ นี. ๕:๑๔.

๖ก คมพ. สนับสนุนผู้นำศาสนจักร (การ).

๗ก ๑ ซมอ. ๑๗:๓๒;

๑ พกษ. ๑๗:๑๑-๑๕.

คมพ. ศรีทธา, เชื้อ (ความ); เชื้อฟ่ง (การ), เชื้อฟ่ง (คนที).

๗ คมพ. พระบัญญัติของพระเจ้า.

๘ ปฐก. ๑๗:๑๔;

ฟป. ๔:๑๓;

๑ นี. ๑๗:๓, ๕๐;

คพ. ๕:๓๔.

๑๑ก นหมี. ๑๐:๓๔;

กิจการ ๑:๒๖.

๑๒ก ๑ นี. ๓:๓; ๕:๑๔.

๑๔ แต่เลมหันหลบหนีไปจากเขา, และ
เล่าถึงสิ่งที่เลบันกระทำ, แก่เรา. และ
เราเริ่มเศร้าใจยิ่ง, และพี่ ๆ ของข้าพเจ้า
เกือบจะกลับไปหาบิดาข้าพเจ้าในแดน
ทุรกันดาร์.

๑๕ แต่ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขา
ว่า: พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่นั้นใด, และ
เรามีชีวิตอยู่นั้นใด, เราจะไม่ลงไปหา
บิดาของเราในแดนทุรกันดาร์ ฉะนั้น
จนกว่าเราจะทำสำเร็จในสิ่งซึ่งพระเจ้า
ทรงบัญชาเรา.

๑๖ ดังนั้น, ให้เราซื่อสัตย์ในการรักษา
พระบัญญัติของพระเจ้า; ฉะนั้นให้เราลง
ไปยังแผ่นดินมรดกของบิดาเรา, เพราะ
ดูเถิดท่านทั้งทองและเงิน, และของมีค่า
นานัปการไว้. และทั้งหมดนี้ท่านได้ทำไป
เพราะพระบัญชาของพระเจ้า.

๑๗ เพราะท่านรู้ว่า เยรูซาเล็ม ต้อง
ถูกทำลาย^๑, เพราะ ความชั่วร้ายของ
ผู้คน.

๑๘ เพราะ ดูเถิด, พวก เขา ปฏิเสธ^๒ คำ
ของ ศาสดาพยากรณ์. ด้วยเหตุนี้, หาก
บิดาข้าพเจ้าจะอยู่ในแผ่นดินนั้นหลังจาก
ท่านได้รับพระบัญชา^๓ ให้หลบหนีออกจาก
แผ่นดินนั้น, ดูเถิด, ท่านจะตายด้วย. ดัง
นั้น, ท่านจึงจำเป็นต้องหลบหนีออกจาก
แผ่นดินนั้น.

๑๙ และดูเถิด, นี่เป็นปริชาญาณในพระ
ผู้เป็นเจ้าว่าเราจะได้บันทึก^๔ เหล่านี้, เพื่อ

เราจะปกปักษ์รักษาภาษาแห่งบรรพบุรุษ
ของเราไว้ให้ลูกหลานของเรา;

๒๐ และเพื่อเราจะปกปักษ์รักษา^๕ ไว้ให้
พวกเขา คำ ซึ่ง พุด จาก ปาก ของ ศาสดา
พยากรณ์ผู้บริสุทธิ์^๖ ทั้งปวงด้วย, ซึ่งมอบ
ไว้ให้ พวกเขา โดย พระ วิญญูณ และ
เดชานูภาพของ พระผู้เป็นเจ้า, นับ แต่
โลกเริ่มต้น, แม้ลงมาถึงเวลาปัจจุบันนี้.

๒๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือด้วย
การกล่าว ถ้อยใน ลักษณะ นี้ ข้าพเจ้า ได้
ชักชวนพี่ ๆ ของข้าพเจ้า, เพื่อพวกเขา
จะได้ ซื่อสัตย์ ในการ รักษา พระ บัญญัติ
ของพระผู้เป็นเจ้า.

๒๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเรา
ลงไปยังแผ่นดินมรดกของเรา, และเรา
รวบรวมทองของเรา, และเงินของเรา,
และของมีค่า^๗ ของเราเข้าด้วยกัน.

๒๓ และหลังจากที่เราได้รวบรวมของ
เหล่านี้เข้าด้วยกันแล้ว, เราขึ้นไปยังบ้าน
ของเลบันอีก.

๒๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเรา
เข้าไปหาเลบัน, และขอให้เขามอบบันทึก
ซึ่งจารึกไว้บนแผ่นจารึกทองเหลือง^๘ แก่
เรา, เพื่อการนี้เราจะให้ทองของเรา, และ
เงินของเรา, และสิ่งมีค่าทั้งปวงของเรา
แก่เขา.

๒๕ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ
เมื่อ เล บัน เห็น ทรัพย์ สมบัติ ของ เรา,
และเห็นว่าทรัพย์สมบัตินั้นมากมายยิ่ง,

๑๖ ก ๑ นี้. ๒:๔.
ข ๑ นี้. ๒:๒; ๔:๓๔.
๑๗ ก ๒ พศค. ๓๖:๑๖-๒๐;
ยรม. ๓๓:๑-๓; ๑
นี้. ๑:๑๓.

๑๘ ก คมพ. กบฏ (การ).
ข ๑ นี้. ๑๖:๘.
๑๙ ก ออมใน ๑:๑๗;
โมไซยาห์ ๑:๒-๖.
๒๐ ก คมพ. พระคัมภีร์—พระ

คัมภีร์ที่พึงปกปักษ์รักษา.
๒๒ ก ๑ นี้. ๒:๔.
๒๔ ก ๑ นี้. ๓:๓.

เขาจึงโลภอยากได้มัน, จนถึงกับว่าเขาจับเราโยนออกมา, และส่งคนใช้ของเขา มา สังหารเรา, เพื่อ เขาจะได้ ทรัพย์สมบัติของเขา.

๒๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราหนีไปซึ่งหน้าคนใช้ของเลบัน, และเราจำ ต้อง ทิ้ง ทรัพย์สมบัติของเราไว้เบื้องหลัง, และทรัพย์สมบัติของเราตกอยู่ในมือของเลบัน.

๒๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราหลบหนีเข้าไปในแดนทुरกันดาร, และคนใช้ของเลบันไล่เราไม่ทัน, และเราซ่อนตัวอยู่ในซอกหิน.

๒๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเลมันโกรธข้าพเจ้า, และบิดาข้าพเจ้าด้วย; และเลมิวเอลด้วย, เพราะเขาฟังคำของเลมัน. ดังนั้นเลมันกับเลมิวเอลพูดคำรุนแรงมากมายต่อเรา, น้องของพวกเขา, และพวกเขาตีเราแม้ด้วยไม้.

๒๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นขณะที่พวกเขาตีเราด้วยไม้, ดูเถิด, เทพ^๑ของพระเจ้ามายืนอยู่ต่อหน้าพวกเขา, และท่านกล่าวแก่พวกเขา, มีความว่า: เหตุใดพวกท่านจึงตีน้องด้วยไม้? พวกท่านไม่รู้หรือว่าพระเจ้าทรงเลือกเขาเป็นผู้ปกครองเหนือพวกท่าน, และนี่เพราะความชั่วช้าสามานย์ของพวกท่าน? ดูเถิดพวกท่านจงขึ้นไปเยรูซาเล็มอีก, และพระเจ้าจะทรงมอบเลบันไว้^๒ในมือของพวกท่าน.

๓๐ และหลังจากเทพ^๑กล่าวแก่เราแล้ว, ท่านก็จากไป.

๓๑ และหลังจากเทพจากไปแล้ว, เลมันกับเลมิวเอลเริ่มพรวุ่น^๓อีก, มีความว่า: เป็นไปได้อย่างไรที่พระเจ้าจะทรงมอบเลบันไว้ในมือเรา? ดูเถิด, เขาเป็นคนมีกำลัง, และเขาสามารถบังคับบัญชาคนได้ทำให้สับสน, แท้จริงแล้ว, แม้เขาสังหารคนห้าสิบคนได้; แล้วเหตุใดจะไม่สังหารเราเล่า?

บทที่ ๔

นิไฟสังหารเลบันตามพระบัญชาพระเจ้าจากนั้นจึงเอาแผ่นจารึกทองเหลืองไว้ในครอบครองด้วยอุบาย—ไซรม์เลือกสมทบกับครอบครัวของลีไฮในแดนทुरกันดาร. ประมาณ ๖๐๐-๕๙๒ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าพูดกับพี่ ๆ ของข้าพเจ้า, มีความว่า: ขอให้เราขึ้นไปเยรูซาเล็มอีก, และขอให้เราเชื่อสัตย์^๔ในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า; เพราะดูเถิดพระองค์ทรงอาณาภาพยิ่งกว่าคนทั้งปวงบนแผ่นดินโลก, แล้วเหตุใดจะไม่ทรงอาณาภาพยิ่งกว่าเลบันและคนห้าสิบคนของเขา, แท้จริงแล้ว, หรือแม้คนนับหมื่นของเขา?

๒ ฉะนั้นให้เราขึ้นไป; ขอให้เราเข้มแข็ง^๕เหมือนโมเสส^๖; เพราะท่านพูดกับผืนน้ำ

<p>๒๕ก คมพ. โลก. ๒๘ก ๑ นิ. ๑๗:๑๗-๑๘. ๒๙ก ๑ นิ. ๔:๓; ๗:๑๐. คมพ. ทูตสวรรค์, เทพ.</p>	<p>๗ ๑ นิ. ๒:๒๒. ๓๐ก ๑ นิ. ๑๖:๓๘. ๓๑ก คมพ. พรวุ่น. ๔ ๑ก คมพ. กล่าวหาญ (ความ);</p>	<p>ศรัทธา, เชื่อ (ความ). ๗ ๑ นิ. ๗:๑๑-๑๒. ๒ก นิพ. ๑๑:๘. ๕ คมพ. โมเสส.</p>
---	--	--

ของทะเล^๑แดงจริง ๆ และมันแยกไปทาง
โน้นและทางนี้, และบรรพบุรุษของเรา
ผ่านมา, ออกจากการเป็นเชลย, บนแผ่น
ดินแห้ง, และกองทัพของฟาโรห์ได้ตาม
มาและจมอยู่ในผืนน้ำของทะเลแดง.

๓ บัดนี้^๒คุณเกิดพื้รู้ว่าเรื่องนี้เป็นจริง; และพื้รู้
ด้วยว่าเทพ^๓กล่าวแก่พื้แล้ว; ดังนั้นไหน
พื้จึงสงสัยเล่า? ให้เราขึ้นไป; พระเจ้า
ทรงสามารถปลดปล่อยเราได้, แม้ตั้ง
บรรพบุรุษของเรา, และทรงทำลายเลบัน
ได้, แม้ตั้งชาวอียิปต์.

๔ บัดนี้^๔เมื่อข้าพเจ้าได้พูดคำเหล่านี้,
พวกเขายังคงโมโห, และยังคงพร่ำบ่น
อยู่ต่อไป; กระนั้นก็ตามพวกเขายังได้ตาม
ข้าพเจ้าขึ้นมาจนเรามาถึงนอกกำแพง
เยรูซาเล็ม.

๕ และเราทำสิ่ง^๕นี้ในเวลากลางคืน;
และข้าพเจ้าให้พวกเขาซ่อนตัวอยู่นอก
กำแพง. และหลังจากพวกเขาซ่อนตัว
แล้ว, ข้าพเจ้า, นี้ไฟ, ก็แอบเข้าไปในเมือง
และมุ่งหน้าไปยังบ้านของเลบัน.

๖ และข้าพเจ้าได้รับการนำโดยพระ
วิญญาณ^๖, โดยหา^๗รู้ง่วงหน้าไม่ถึงสิ่งที่
ข้าพเจ้าควรทำ.

๗ กระนั้นก็ตามข้าพเจ้าก็เข้าไป, และ
เมื่อข้าพเจ้ามาถึงบ้านของเลบันข้าพเจ้า
เห็นชายผู้หนึ่ง, และเขาได้ล้มอยู่บนพื้น
ดินต่อหน้าข้าพเจ้า, เพราะเขาเมาด้วย
เหล้าองุ่น.

๘ และเมื่อข้าพเจ้ามาถึงเขาข้าพเจ้าพบว่า
เขาคือเลบัน.

๙ และข้าพเจ้าเห็นดาบ^๘ของเขา, และ
ข้าพเจ้าชักดาบออกจากฝักของมัน, และ
ตามของดาบนั้นเป็นทองบริสุทธิ์, และ
ฝีมือนักทำดาบนั้นประณีตยิ่งนัก, และ
ข้าพเจ้าเห็นว่าตัวดาบทำจากเหล็กกล้า
อันมีค่าที่สุด.

๑๐ และเหตุการณ์^๙ได้บังเกิดขึ้นคือ
ข้าพเจ้าถูกพระวิญญาณ^{๑๐}บีบคั้นให้ฆ่า
เลบัน; แต่ข้าพเจ้ากล่าวในใจข้าพเจ้า:
ข้าพเจ้าไม่เคยทำให้คนหลังเลือดสัก
ครั้ง. และข้าพเจ้าจึงชงชงและข้าพเจ้า
ไม่ยอมสังหารเขา.

๑๑ และพระวิญญาณ^{๑๑}ตรัสกับข้าพเจ้า
อีก: ดูเกิดพระเจ้า^{๑๑}ได้ทรงปล่อยเขาให้
อยู่ในมือเจ้า. แท้จริงแล้ว, และข้าพเจ้า
รู้ด้วยว่า เขาได้หมายมั่นจะเอาชีวิต
ของข้าพเจ้าเอง; แท้จริงแล้ว, และ
เขาไม่ยอมสดับฟังพระบัญญัติของ
พระเจ้า; และเขาเอา^{๑๒}ทรัพย์สินสมบัติของ
เราไปด้วย.

๑๒ และเหตุการณ์^{๑๒}ได้บังเกิดขึ้นคือพระ
วิญญาณ^{๑๒}ตรัสกับข้าพเจ้าอีก: จงสังหาร
เขา, เพราะพระเจ้าทรงปล่อยเขาให้อยู่
ในมือเจ้าแล้ว;

๑๓ ดูเกิดพระเจ้า^{๑๓}ทรงสังหาร^{๑๓}คนชั่วร้าย^{๑๓}
เพื่อนำมาซึ่งจุดประสงค์อันชอบธรรม
ของพระองค์. เป็นการดีกว่า^{๑๓}ที่คนหนึ่ง

๒ค อพย. ๑๔:๒๑;
๑ นี้. ๑๗:๒๖;
โมไซยาห์ ๗:๑๙.
๓ก ๑ นี้. ๓:๒๓-๓๑; ๗:๑๐.
๖ก คมพ. พระวิญญาณ
บริสุทธิ์; ดลใจ (การ), แรง

บันดาลใจ.
ข ฮีบ. ๑๑:๘.
๙ก ๒ นี้. ๕:๑๔;
คพ. ๑๗:๑.
๑๐ก แอลลิมา ๑๔:๑๑.
๑๑ก ๑ ซมอ. ๑๗:๔๑-๔๙.

ข ๑ นี้. ๓:๒๖.
๑๓ก ๑ นี้. ๑๗:๓๓-๓๘;
คพ. ๙๘:๓๑-๓๒.
ข คมพ. ชั่ว, ชั่วร้าย (ความ).
ค แอลลิมา ๓๐:๔๗.

ตายแทนที่ประชาชนชาติหนึ่งจะเสื่อมโทรม และตายอยู่ในความไม่เชื่อ.

๑๔ และบัดนี้, เมื่อข้าพเจ้า, นิไฟ, ได้ยินข้อความเหล่านี้, ข้าพเจ้าจำพระดำรัสของพระเจ้าซึ่งพระองค์ได้รับสั่งแก่ข้าพเจ้าในแดนทุรกันดาร, มีความว่า: ตราบเท่าที่^๑ พงศ์พันธุ์ของเจ้าจะรักษาบัญญัติของเรา, พวกเขาจะรุ่งเรือง^๒ อยู่ในแผ่นดินแห่งคำสัญญา^๓.

๑๕ แท้จริงแล้ว, และข้าพเจ้าคิดว่าพวกเขาไม่สามารถรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าตามกฎหมายของโมเสส, นอกจากพวกเขาจะมีกฎ.

๑๖ และข้าพเจ้ารู้ด้วยว่ากฎ^๑ จารึกไว้บนแผ่นจารึกทองเหลือง.

๑๗ และอนึ่ง, ข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าทรงปล่อยเลบันไว้^๑ ในมือของข้าพเจ้าเพื่อการนี้—เพื่อข้าพเจ้าจะได้บันทึกเหล่านี้ตามพระบัญชาของพระองค์.

๑๘ ฉะนั้นข้าพเจ้าเชื่อฟัง^๑ เสียงของพระวิญญาณ, และจับเลบัน^๑ โดยคว่ำผมบนศีรษะ, และข้าพเจ้าตัดศีรษะของเขาด้วยดาบ^๑ ของเขาเอง.

๑๙ และหลังจากข้าพเจ้าตัดศีรษะเขาด้วยดาบของเขาเองแล้ว, ข้าพเจ้าหยิบเอา^๑ อารมณ์ของเลบัน^๑ มาสวมบนร่างของข้าพเจ้าเอง; แท้จริงแล้ว, แม้ทุกชั้น; และข้าพเจ้า คาด^๑ ยุทธภัณฑ์^๑ ของเขาไว้รอบเอาจ้าพเจ้า.

๒๐ และหลังจากข้าพเจ้ากระทำการนี้

แล้ว, ข้าพเจ้าไปยังคลังของเลบัน. และขณะที่ข้าพเจ้าตรงไปยังคลังของเลบัน, ดูเถิด, ข้าพเจ้าเห็น^๑ คนใช้^๑ ของเลบันผู้มี^๑ กุญแจคลัง. และข้าพเจ้า^๑ สั่ง^๑ เขาด้วยเสียงของเลบัน, ให้เขาเข้าไปในคลังกับข้าพเจ้า.

๒๑ และเขาคิดว่าข้าพเจ้าเป็นเลบัน, นายของเขา, เพราะเขาเห็น^๑ อารมณ์และดาบ^๑ ที่คาดรอบเอาจ้าพเจ้าด้วย.

๒๒ และเขา พูด^๑ กับข้าพเจ้า^๑ เกี่ยวกับบรรดาผู้ใหญ่ของชาวยิว, โดยที่เขา^๑ รู้ว่าเลบัน, นายของเขา, ออกไปอยู่กับคนพวกนี้ในเวลากลางคืน.

๒๓ และข้าพเจ้าพูดกับเขา^๑ ประหนึ่งว่าเป็น^๑ เลบัน.

๒๔ และข้าพเจ้า พูด^๑ กับเขา^๑ ด้วยว่าข้าพเจ้าจะเอา^๑ คำจารึก, ซึ่งอยู่บนแผ่นจารึกทองเหลือง^๑, ไปให้^๑ ี่ ๆ ของข้าพเจ้า, ซึ่งอยู่นอกกำแพง.

๒๕ และข้าพเจ้าสั่ง^๑ เขาให้ตามข้าพเจ้าไปด้วย.

๒๖ และเขา, โดยที่คิดว่าข้าพเจ้ากำลังพูดถึงบรรดาพี่น้องของศาสนจักร, และว่าข้าพเจ้าเป็น^๑ เลบันจริง ๆ ซึ่งข้าพเจ้าได้^๑ สั่ง^๑ หาร^๑ เสียแล้ว, ดังนั้นเขาจึงตามข้าพเจ้าไป.

๒๗ และเขาพูดกับข้าพเจ้าหลายครั้งเกี่ยวกับบรรดาผู้ใหญ่ของชาวยิว, ขณะที่ข้าพเจ้าออกไปหา^๑ ี่ ๆ ของข้าพเจ้า, ซึ่งอยู่นอกกำแพง.

๑๔ก ออมีไน ๑:๖;
โมไซยาห์ ๒:๒๒;
อีเธอร์ ๒:๗-๑๒.
ข คมพ. พระบัญญัติของ
พระผู้เป็นเจ้า.

ค ๑ นี. ๒:๒๐.
ง ๑ นี. ๑๗:๑๓-๑๔;
เจคอบ ๒:๑๒.
๑๖ก คมพ. กฎของโมเสส.
๑๘ก ๑ ซมอ. ๑๗:๕๑.

๒๐ก ๒ นี. ๑:๓๐.
๒๔ก ๑ นี. ๓:๑๒, ๑๙-๒๔;
๕:๑๐-๑๒.

๒๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อเลมันเห็นข้าพเจ้าเขาหวาดกลัวยิ่งนัก, และเล มิวิ เอล กับ แซม ด้วย. และพวกเขาหนีไป ซึ่งหน้าข้าพเจ้า; เพราะพวกเขาคิดว่าเป็นเลบัน, และว่าเขาได้สังหารข้าพเจ้าแล้วและหมายมันจะเอาชีวิตของพวกเขาด้วย.

๒๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าเรียกพวกเขา, และพวกเขาได้ยินข้าพเจ้า; ดังนั้นพวกเขาจึงหยุดหนีไปต่อหน้าข้าพเจ้า.

๓๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อคนใช้ของเลบันเห็นพี่ ๆ ข้าพเจ้าเขาเริ่มตัวสั่น, และกำลังจะหนีไปซึ่งหน้าข้าพเจ้า และกลับไปยังนครแห่งเยรูซาเล็ม.

๓๑ และบัดนี้ข้าพเจ้า, นี้ไฟ, โดยที่เป็นคนร่าง สูงใหญ่, และโดยที่ได้ รับ กำลัง มากจากพระเจ้าด้วย, ฉะนั้นข้าพเจ้าจับคนใช้ของเลบัน, และรั้งเขาไว้, เพื่อเขาจะไม่หลบหนี.

๓๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าพูดกับเขา, ว่าหากเขาจะสดับฟังคำข้าพเจ้า, ดังที่พระเจ้าทรง พระชนม์อยู่ฉันใด, และข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ฉันใด, แม้หากเขาจะสดับฟังคำของเรา, เราจะได้ชีวิตเขาฉันนั้น.

๓๓ และข้าพเจ้าพูดกับเขา, แม้ด้วยคำปฏิญาณ, ว่าเขาไม่ต้องกลัว; ว่าเขาจะเป็นอิสรชนเหมือนเราหากเขาจะลงไปโนแดนทूरกันดารกับเรา.

๓๔ และข้าพเจ้าพูดกับเขาด้วย, มีความว่า: พระเจ้าได้ทรงบัญชาให้เราทำสิ่งนี้โดยแน่นอน; และเราจะไม่ขยับเขยื้อนเพียรในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าหรือ? ฉะนั้น, หากท่านจะลงไปหาบิดาข้าพเจ้าในแดนทूरกันดารท่านก็จะอยู่กับเราได้.

๓๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโซรัมมีกำลังใจขึ้นจากคำที่ข้าพเจ้าพูด. บัดนี้ โซรัม คือ ชื่อของ คนใช้; และเขาสัญญาว่าเขาจะลงไปหาบิดาของเราในแดนทूरกันดาร. แท้จริงแล้ว, และเขาให้คำปฏิญาณแก่เราด้วยว่าเขาจะอยู่กับเรานับจากเวลานั้นไป.

๓๖ บัดนี้เราปรารถนาให้เขาอยู่กับเราเพราะเหตุนี้, เพื่อชาวียิวจะได้ไม่รู้เกี่ยวกับการหนีไปของเราในแดนทूरกันดาร, กลើอกพวกเขาจะไล่ตามเรามาและทำลายเรา.

๓๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อโซรัมให้คำปฏิญาณแก่เราแล้ว, ความกลัวของเราที่เกี่ยวกับเขาได้หมดไป.

๓๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเรานำแผ่นจารึกทองเหลืองและคนใช้ของเลบันมา, และออกไปในแดนทूरกันดาร, และเดินทางไปยังกระโจมของบิดาเรา.

บทที่ ๕

ซาโรยาห์บ่นว่าลีไฮ—ทั้งสองขึ้นชมการกลับคืนมาของบรรดาบุตรชาย—พวกท่าน

๓๑ก โมไซยาห์ ๓:๑๗;
แอลมา ๕:๖-๕๖.
๓๓ก คมพ. คำปฏิญาณ.
๓๔ก ๑ นี้. ๒:๒; ๓:๑๖.

๓๕ก ๑ นี้. ๑๖:๗;
๒ นี้. ๕:๕-๖.
คมพ. โซรัม, โซรัม (ชาว).
๓๗ก ยชว. ๓:๑-๒๑;

ปญจ. ๕:๔.
คมพ. คำปฏิญาณ.

ถวายเครื่องพลีบูชา—แผ่นจารึกทอง เหลืองมีข้อเขียนของโมเสสและศาสนพยากรณ์—แผ่นจารึกชี้ว่าลีไฮเป็นผู้สืบตระกูลของโยเซฟ—ลีไฮพยากรณ์เกี่ยวกับพงศ์พันธุ์ของท่าน และการปกป้องรักษาแผ่นจารึกไว้. ประมาณ ๖๐๐-๕๙๒ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากเราได้ลงมาหาบิดาของเราในแดนทूरกันดารแล้ว, ดุเถิด, ท่านเปี่ยมด้วยความปีติยินดี, และซาโรยาห์^๕, มารดาของข้าพเจ้า, ก็ยินดียิ่งนัก, ด้วยเหตุที่นางโศกเศร้าจริง ๆ ก็เพราะเรา.

๒ เพราะนางคิดว่าเราตายเสียแล้วในแดนทूरกันดาร; และนางได้บ่นว่าบิดาข้าพเจ้าด้วย, โดยบอกท่านว่าท่านเป็นคนช่างเห็นนิมิต; มีความว่า: ดุเถิดท่านนำเราออกมาจากแผ่นดินแห่งมรดกของเรา, และบุตรของเราหาไม่มีแล้ว, และพวกเราต้องตายในแดนทूरกันดาร.

๓ และด้วยการกล่าวถ้อยในลักษณะนี้ มารดาข้าพเจ้าบ่นว่าบิดาข้าพเจ้า.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือบิดาข้าพเจ้าพูดกับนาง, มีความว่า: ข้าพเจ้ารู้ว่าบิดาข้าพเจ้าเป็นคนช่างเห็นนิมิต^๖; เพราะหากข้าพเจ้ามิได้เห็นเรื่องของพระเจ้าเป็นเจ้าในนิมิต^๗ แล้วข้าพเจ้าจะไม่รู้จักพระคุณความดีของพระเจ้าเป็นเจ้า, แต่

จะยังอยู่ที่เยรูซาเล็ม, และตายไปกับพี่น้องข้าพเจ้าแล้ว.

๕ แต่ดุเถิด, ข้าพเจ้าได้แผ่นดินแห่งคำสัญญา^๘, ซึ่งในสิ่งนี้ข้าพเจ้าชื่นชมยินดี; แท้จริงแล้ว, และข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าจะทรงปลดปล่อยบุตรข้าพเจ้าให้พ้นจากมือเล班ัน, และทรงนำพวกเขาลงมาหาเราในแดนทूरกันดารอีก.

๖ และด้วยการกล่าวถ้อยในลักษณะนี้ ลีไฮ, บิดาข้าพเจ้า, ปลอบโยนซาโรยาห์, มารดาข้าพเจ้า, เกี่ยวกับเรา, ขณะที่เราเดินทางในแดนทूरกันดารขึ้นไปแผ่นดินเยรูซาเล็ม, เพื่อไปเอาบ้านที่กของชาวยิว.

๗ และเมื่อเราได้กลับมาถึงกระโจมของบิดาข้าพเจ้า, ดุเถิดความปีติยินดีของพวกท่านเต็มเปี่ยม, และมารดาข้าพเจ้าได้รับการปลอบประโลม.

๘ และนางกล่าว, มีความว่า: บัดนี้ข้าพเจ้ารู้แน่แท้ใจว่าพระเจ้าทรงบัญชา^๙ สามีข้าพเจ้าให้ หลบหนี มาในแดนทूरกันดาร; แท้จริงแล้ว, และข้าพเจ้ารู้แน่แท้ใจด้วยว่าพระเจ้าทรงปกป้องบุตรข้าพเจ้า, และทรงปลดปล่อยพวกเขาให้พ้นจากมือเล班ัน, และประทานพลังให้พวกเขาเพื่อโดยการนั้นพวกเขาสามารถทำสำเร็จ^{๑๐} ในสิ่งซึ่งพระเจ้าทรงบัญชาพวกเขา. และด้วยการกล่าวถ้อยในลักษณะนี้ นางได้กล่าว.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกท่านชื่นชมยินดีอย่างยิ่ง, และถวายเครื่อง

๕ ๑ก คมพ. ซาโรยาห์.
 ๔ก ๑ นี. ๒:๑๑.
 ข ๑ นี. ๑:๘-๑๓.
 คมพ. นิมิต.

๕ก ๑ นี. ๒:๒๐;
 ๑๘:๘, ๒๒-๒๓.
 คมพ. แผ่นดินที่สัญญาไว้.
 ข คมพ. ศรีทธา, เชื้อ

(ความ).
 ๘ก ๑ นี. ๒:๒.
 ข ๑ นี. ๓:๗.

พลีบูชา” และเครื่องเผาบูชาแต่พระเจ้า; และ พวกท่านน้อม ขอบพระทัย” พระผู้เป็นเจ้าแห่งอิสราเอล.

๑๐ และ หลังจาก พวกท่านได้ น้อมขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าแห่งอิสราเอลแล้ว, ลีไฮ, บิดาข้าพเจ้า, จึงเอาบันทึกลงซึ่งจารึกไว้บนแผ่นจารึกทองเหลือง”, และ ท่านค้นคว้าบันทึกนี้ตั้งแต่ต้น.

๑๑ และท่านเห็นว่าบันทึกนี้มีหนังสือ” ห้าเล่มของโมเสส, ซึ่งให้เรื่องราวของการสร้างของโลก, และของอาดัมกับเอวาด้วย, ผู้เป็นบิดามารดาแรกของเรา;

๑๒ และบันทึก” ของชาวอียิปต์ตั้งแต่ต้น, แม้ลงมาถึงการเริ่มต้นการปกครองของเศเตเศียห์, กษัตริย์แห่งยูดาห์ด้วย;

๑๓ และ คำพยากรณ์ ของ ศาสดาพยากรณ์ ผู้บริสุทธิ์, ตั้งแต่ ต้น, แม้จนลงมาถึงการเริ่มต้นการปกครองของเศเตเศียห์” ด้วย; และคำพยากรณ์มากมายด้วย ซึ่งพูดโดยปากของเยเรมีย์”.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือลีไฮ, บิดาข้าพเจ้า, พบลำดับ การสืบเชื้อสายบรรพบุรุษ ของ ท่านบน แผ่นจารึกทองเหลือง” ด้วย; ดังนั้นท่านรู้ว่าท่านเป็นผู้สืบตระกูลของโยเซฟ”; แท้จริงแล้ว, แม้

โยเซฟผู้นั้นซึ่งเป็นบุตรของยาโคบ”, ซึ่งถูกขายไปในอียิปต์, และเป็นผู้ได้รับการปกปักรักษา” โดยพระหัตถ์ของพระเจ้า, เพื่อท่านจะได้ปกปักรักษา ยาโคบ, บิดาท่าน, และครัวเรือนทั้งปวงของท่านให้รอดตายจากความอดอยาก.

๑๕ และทรงนำพวกท่านออกจากการเป็นเชลย” และออกจากแผ่นดินอียิปต์ด้วย, โดยพระผู้เป็นเจ้าของค้เดียวกันนั้น ผู้ได้ทรงปกปักรักษาพวกท่าน.

๑๖ และตั้งนั้นลีไฮ, บิดาข้าพเจ้า, พบลำดับการสืบเชื้อสายบรรพบุรุษของท่าน. และเล่มนั้นเป็นผู้สืบตระกูลของโยเซฟ” ด้วย, ตั้งนั้นเขาและบรรพบุรุษของเขาได้รักษาบันทึกนี้ไว้.

๑๗ และบัดนี้เมื่อบิดาข้าพเจ้าเห็นสิ่งทั้งปวงนี้, ท่านเปี่ยมไปด้วยพระวิญญาน, และเริ่มพยากรณ์เกี่ยวกับพงศ์พันธุ์ของท่าน—

๑๘ ว่าแผ่นจารึกทองเหลืองเหล่านี้จะเข้าไปสู่ประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และคนทั้งปวงผู้เป็นพงศ์พันธุ์ของท่าน.

๑๙ ดังนั้น, ท่านกล่าวว่าแผ่นจารึกทองเหลืองเหล่านี้จะไม่มีวันพินาศ”; ทั้งมันจะไม่ลบเลือนอีกต่อไปตามกาลเวลา. และ

๓ก โมไซยาห์ ๒:๓;
 ๓ นี้. ๑:๑๙-๒๐.
 คมพ. กฎของโมเสส.
 ข คมพ. ขอบพระทัย, ขอบพระทัยพระเจ้า (การ, น้อม), ความขอบคุณ.
 ๑๐ก ๑ นี้. ๔:๒๔, ๓๘; ๑๓:๒๓.
 คมพ. แผ่นจารึกทองเหลือง.
 ๑๑ก ๑ นี้. ๑๓:๒๓.
 คมพ. เพนทาทุค.
 ๑๒ก ๑ พศด. ๑๙.

คมพ. พระคัมภีร์.
 ๑๓ก ๒ พกษ. ๒๔:๑๘;
 ยรม. ๓๗:๑.
 ข เอสรา ๑:๑;
 ยรม. ๓๖:๑๗-๓๒;
 ๑ นี้. ๗:๑๔; ฮีล. ๘:๒๐.
 ๑๔ก ๑ นี้. ๓:๓, ๑๒.
 คมพ. แผ่นจารึกทองเหลือง.
 ข ๒ นี้. ๓:๔;
 แอลลมา ๑๐:๓.
 คมพ. โยเซฟ, บุตรของ

ยาโคบ.
 ค คมพ. ยาโคบ, บุตรของอิสอัค.
 ง ปฐก. ๓๗:๒๙-๓๖.
 จ ปฐก. ๔๕:๔-๕.
 ๑๔ก อพย. ๑๓:๑๗-๑๘;
 อาโมส ๓:๑-๒;
 ๑ นี้. ๑๗:๒๓-๓๑;
 คพ. ๑๐๓:๑๖-๑๘;
 ๑๓๖:๒๒.
 ๑๖ก ๑ นี้. ๖:๒.
 ๑๗ก แอลลมา ๓๗:๔-๕.

ท่านพยากรณ์ไว้หลายเรื่องเกี่ยวกับพงศ์พันธุ์ของท่าน.

๒๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ จนถึงเวลานี้ข้าพเจ้าและบิดาข้าพเจ้ารักษาพระบัญญัติดังที่พระเจ้าทรงบัญชาเรา.

๒๑ และเราได้บันทึกซึ่งพระเจ้าทรงบัญชาเรา, และค้นคว้าบันทึกและพบว่าเป็นสิ่งที่พึงปรารถนา; แท้จริงแล้ว, แม้มีค่ามากต่อเรา, ถึงขนาดที่เราปกป้องรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าไว้เพื่อลูกหลานของเราได้.

๒๒ ดังนั้น, เป็นปรีชาญาณในพระเจ้าที่เราจะนำบันทึกไปด้วย, ขณะเราเดินทางในแดนทุรกันดารไปถึงแผ่นดินแห่งคำสัญญา.

บทที่ ๖

นิไฟเขียนเกี่ยวกับเรื่อง of พระผู้เป็นเจ้า—จุดประสงค์ของนิไฟคือเพื่อชักชวนคนให้มาหาพระผู้เป็นเจ้าของอับราฮัมและได้รับการช่วยให้รอด. ประมาณ ๖๐๐-๕๙๒ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้ข้าพเจ้า, นิไฟ, ไม่กล่าวถึงลำดับการสืบเชื้อสายบรรพบุรุษของข้าพเจ้าในส่วนนี้ของบันทึกข้าพเจ้า; ทั้งข้าพเจ้าจะไม่กล่าวถึงบนแผ่นดินจารึกที่ข้าพเจ้ากำลังเขียนอยู่นี้ไม่ว่าเวลาใด; เพราะมีเขียนไว้

ในบันทึกที่บิดาข้าพเจ้าบันทึกไว้; ดังนั้น, ข้าพเจ้าไม่เขียนสิ่งนี้ไว้ในงานนี้.

๒ เพราะข้าพเจ้าพอใจแล้วที่จะกล่าวว่าเราเป็นผู้สืบตระกูลของโยเซฟ.

๓ และไม่สำคัญแก่ข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าจะละเอียดรอบคอบในการให้เรื่องราวโดยครบถ้วนเกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดของบิดาข้าพเจ้า, เพราะเรื่องทั้งหมดไม่สามารถเขียนไว้บนแผ่นดินจารึกเหล่านี้, เพราะข้าพเจ้าปรารถนาจะให้มีที่ว่างเพื่อข้าพเจ้าจะเขียนเกี่ยวกับเรื่อง of พระผู้เป็นเจ้า.

๔ เพราะความตั้งใจอันเต็มเปี่ยมของข้าพเจ้าคือข้าพเจ้าจะได้ชักชวนคนให้มาหาพระผู้เป็นเจ้าของอับราฮัม, และพระผู้เป็นเจ้าของอิสอัค, และพระผู้เป็นเจ้าของยาโคบ, และได้รับการช่วยให้รอด.

๕ ดังนั้น, เรื่องอันเป็นที่พอใจแก่โลกข้าพเจ้าไม่เขียน, แต่เขียนเรื่องอันเป็นที่พอพระทัยต่อพระผู้เป็นเจ้าและต่อผู้ที่มิได้เป็นของโลก.

๖ ดังนั้น, ข้าพเจ้าจะให้คำสั่งแก่พงศ์พันธุ์ของข้าพเจ้า, ว่าพวกเขาจะไม่ใช้เนื้อที่ในแผ่นดินจารึกเหล่านี้ไปด้วยเรื่องซึ่งไม่มีคุณค่าต่อลูกหลานมนุษย์.

บทที่ ๗

บุตรของลีไฮกลับไปเยรูซาเล็มและชักชวนอิซมาเอลกับครัวเรือนของท่านให้ร่วม

๒๑ก คมพ. พระคัมภีร์—
คุณค่าของพระคัมภีร์.
ข ๒ นี. ๒๕:๒๖.
๖ ๑ก ๒ นี. ๔:๑๔-๑๕.
ข ๑ นี. ๓:๒.

ค ๑ นี. ๑:๑๖-๑๗; ๑๓:๑-๖.
๒ก ๑ นี. ๕:๑๔-๑๖.
๓ก เจกอบ ๗:๒๗;
เจโรม ๑:๒, ๑๔;
ออมไน ๑:๓๐.

๔ก ยอห์น ๒๐:๓๐-๓๑.
ดู ปกในของพระคัมภีร์
มอรมอน.
ข ๒ นี. ๓:๔๑, ๔๕, ๕๑.
๕ก ๑ ธส. ๒:๔; คม. ๑:๔.

เดินทางกับพวกเขา—เลมันและคนอื่นๆ กบฏ—นี้ไฟกระตุ้นพี ๆ ของท่านให้มีศรัทธาในพระเจ้า—พวกเขามั่นใจด้วยเชือกและวางแผนทำลายท่าน—พลังแห่งศรัทธาปลดปล่อยท่านเป็นอิสระ—พี ๆ ของท่านร้องขออภัย—ลีไฮและคณะของท่านถวายเครื่องพลีบูชาและเครื่องเผาบูชา. ประมาณ ๖๐๐-๕๙๒ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้คุณรู้, ว่าหลังจากลีไฮ, บิดาข้าพเจ้า, จบการพยากรณ์"เกี่ยวกับพงศ์พันธุ์ของท่านแล้ว, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้ารับสั่งกับท่านอีก, โดยตรัสว่าหาเป็นการบังควรไม่ ลีไฮ, ที่ท่าน, จะพาครอบครัวท่านไปในแดนทูรกันดารตามลำพัง; ทว่าบุตรของท่านควรนำเอาหญิงสาว"มาเป็นภรรยา", เพื่อพวกเขาจะเลี้ยงดูพงศ์พันธุ์ไว้ให้พระเจ้าในแผ่นดินแห่งคำสัญญา.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าทรงบัญชา"ท่านว่าข้าพเจ้า, นี้ไฟ, และพี ๆ ข้าพเจ้า, จะต้องกลับไปแผ่นดินเยรูซาเล็มอีก, และพาอิซมาเอลกับครอบครัวท่านลงในแดนทูรกันดาร.

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, นี้ไฟ, กับพี ๆ ข้าพเจ้า, เข้าไปในแดนทูรกันดาร, อีก", เพื่อขึ้นไปเยรูซาเล็ม.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเรา

ขึ้นไปยังบ้านของอิซมาเอล, และเราจึงเป็นที่โปรดปรานในสายตาของอิซมาเอล, ถึงขนาดที่เรากล่าวพรวาทของพระเจ้าแก่ท่าน.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าทรงทำให้ใจของอิซมาเอลอ่อน, และคร่ำเรื่อของท่านด้วย, ถึงขนาดที่พวกเขาออกเดินทางลงมากับเราในแดนทูรกันดารไปยังกระโจมของบิดาเรา.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือขณะที่เราเดินทางอยู่ในแดนทูรกันดาร, ดูเกิดเลมันกับเลมิเอล, และธิดาสองคนจากเหล่าธิดาของอิซมาเอล, และบุตร"สองคนของอิซมาเอลกับครอบครัวของพวกเขา, กบฏต่อต้านเรา; แท้จริงแล้ว, ต่อต้านข้าพเจ้า, นี้ไฟ, และแซม, และบิดาพวกเขา, อิซมาเอล, และภรรยาท่าน, และธิดาอีกสามคนของท่าน.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในการกบฏครั้งนี้, พวกเขาปรารถนาจะกลับไปยังแผ่นดินเยรูซาเล็ม.

๘ และบัดนี้ข้าพเจ้า, นี้ไฟ, โดยที่เศรัโศก"เพราะความแข็งกระด้างของใจพวกเขา, ดังนั้นข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขา, แท้จริงแล้ว, แม้แก่เลมันและเลมิเอล, มีความว่า: ดูเกิดพวกพีที่เป็นพี่ชายข้าพเจ้า, แล้วใจหนี่จึงมีความกระด้างในใจพี, และมีความมืดบอดในจิตใจพีหนัก, จนต้องให้ข้าพเจ้า, ผู้เป็นน้องของพี, กล่าวแก่พี, แท้จริงแล้ว, และเป็นแบบอย่างสำหรับพี?

๗ ๑ก ๑ นี้. ๕:๑๗-๑๙.
๗ ๑ นี้. ๑๖:๗.
ค คมพ. แต่งงาน (การ),

สมรส (การ).
๒ก ๑ นี้. ๑๖:๗-๘.
๓ก ๑ นี้. ๓:๒-๓.

๖ก ๒ นี้. ๔:๑๐.
๘ก ออลมา ๓๑:๒;
โมเสส ๗:๔๑.

๙ โฉนพีจึงไม่ฟังพระวจนะของพระเจ้า?
๑๐ โฉนพีจึง ลืม"ว่า พีเห็น เทพของ
พระเจ้า?

๑๑ แท้จริง แล้ว, และโฉนพี จึง ลืม สิ่ง
สำคัญที่ พระเจ้าทรงทำเพื่อเรา, ในการ
ปลดปล่อย"เราให้พ้นจากมือของเลบัน,
และเพื่อที่เราจะได้บันทึกด้วย?

๑๒ แท้จริง แล้ว, และโฉนพี จึง ลืม ว่า
พระเจ้า ทรง สามารถ ทำ สิ่ง ทั้ง ปวง"ได้
ตามพระ ประสงค์ ของ พระองค์, เพื่อ
ลูกหลานมนุษย์, หากเป็นไปได้ว่าพวกเขา
ใช้ ศรัทธา"ในพระองค์? ดัง นั้น, ให้เรา
ข้อสัตย์ต่อพระองค์.

๑๓ และหาก เป็นไปว่าเรา ข้อสัตย์ต่อ
พระองค์, เราจะได้แผ่นดินแห่งคำสัญญา";
และพวกพีจะรู้ว่าถึงเวลาหนึ่งในอนาคต
พระวจนะของ พระเจ้า จะ เกิด สัมฤทธิ์
ผลเกี่ยวกับความพินาศ"ของเยรูซาเล็ม;
เพราะ สิ่ง ทั้ง ปวง ที่ พระเจ้า รับสั่ง เกี่ยว
กับ ความพินาศของ เยรูซาเล็ม ต้อง เกิด
สัมฤทธิ์ผล.

๑๔ เพราะ ดูเถิด, พระ วิญญาณ ของ
พระเจ้าจะละความเพียรกับพวกเขาในไม่
ช้า; เพราะดูเถิด, พวกเขาปฏิเสธ"ศาสนา
พยากรณ์, และพวกเขาโยนเยเรมีย์"เข้า
เรือนจำ. และพวกเขาหมายมั่นจะเอา
ชีวิต"ของบิดาข้าพเจ้า, ถึงขนาดที่พวก
เขาไล่ท่านออกจากแผ่นดิน.

๑๕ บัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่พีว่า

หากพีจะกลับไปเยรูซาเล็มพีก็จะตายไป
กับพวกนั้นด้วย. และบัดนี้, หากพีจะ
เลือก, จงขึ้นไปยังแผ่นดินนั้น, และจงจำ
คำที่ข้าพเจ้ากล่าวแก่พี, ว่าหากพีไปพีจะ
ตายด้วย; เพราะพระวิญญาณของพระเจ้า
บีบบังคับข้าพเจ้าให้กล่าวดังนี้.

๑๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อ
ข้าพเจ้า, นิไฟ, พูดข้อความเหล่านี้กับพี ๆ
ของข้าพเจ้า, พวกเขาโกรธข้าพเจ้า.
และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขา
จับข้าพเจ้า, เพราะดูเถิด, พวกเขาโมโห
ยิ่งนัก, และ พวก เขา มัด"ข้าพเจ้า ด้วย
เชือก, เพราะพวกเขาหมายมั่นจะเอาชีวิต
ข้าพเจ้า, โดยพวกเขาจะทิ้งข้าพเจ้าไว้ใน
แดนทุรกันดารให้ถูกสัตว์ป่ากิน.

๑๗ แต่ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ
ข้าพเจ้า สวด อ้อนวอน พระเจ้า, โดย ทูล
ว่า: ข้าแต่พระเจ้า, ตาม ศรัทธา ของ ข้า
พระองค์อัน มีอยู่ในพระองค์, ขอ ทรง
ปลดปล่อยข้า พระองค์ ให้ พ้น จาก มือ
พี ๆ ของข้า พระองค์ ด้วยเถิด; แท้จริง
แล้ว, แม้ ประทาน กำลังให้ข้า พระองค์
เพื่อข้า พระองค์ จะ ทำให้ สายรัด ที่ ผูก ข้า
พระองค์ขาด".

๑๘ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ
เมื่อข้าพเจ้ากล่าวข้อความนี้แล้ว, ดูเถิด,
พระองค์ทรงปลดปล่อยสายรัดออกจาก
มือและเท้าข้าพเจ้า, และข้าพเจ้ายืนอยู่

๑๐ ก นริบ. ๔:๓;
๑ นี. ๓:๒๙; ๔:๓.
๑๑ ก ๑ นี. ๔.
๑๒ ก ๑ นี. ๑๗:๕๐;
แอลมา ๒๖:๑๒.
๗ ๑ นี. ๓:๗; ๑๕:๑๑.

๑๓ ก ๑ นี. ๒:๒๐. คมพ. แผ่น
ดินที่สัญญาไว้.
๗ ๒ พกษ. ๒๕:๑-๒๑;
๒ นี. ๖:๘; ๒๕:๑๐; อิม
ไน ๑:๑๕; ฮีล. ๘:๒๐-๒๑.
๑๔ ก อสค. ๕:๖;

๑ นี. ๑:๑๘-๒๐; ๒:๑๓.
คมพ. กบฏ (การ).
๗ ยรม. ๓๗:๑๕-๒๑.
ค ๑ นี. ๒:๑.
๑๖ ก ๑ นี. ๑๘:๑๑-๑๕.
๑๗ ก แอลมา ๑๔:๒๖-๒๘.

ต่อหน้าพี่ ๆ ข้าพเจ้า, และข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขาอีก.

๑๙ และเหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือพวกเขาโกรธข้าพเจ้าอีก, และพยายามจะจับกุมข้าพเจ้า; แต่ ดูเถิด, ธิดา^๑คนหนึ่งของอิซมาเอล, แท้จริงแล้ว, มารดาของ นาง ด้วย, และ บุตร คนหนึ่ง ของอิซมาเอล, วิงวอนพี่ ๆ ข้าพเจ้า, ถึงขนาดที่ทำให้ใจพวกเขาอ่อนลง; และพวกเขาหยุดพยายามเอาชีวิตข้าพเจ้า.

๒๐ และเหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือพวกเขาสลดใจ, เพราะความชั่วร้ายของพวกเขา, ถึงขนาดที่น้อมกายลงต่อหน้าข้าพเจ้า, และวิงวอนข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าจะให้อภัยพวกเขาในสิ่งที่พวกเขากระทำต่อข้าพเจ้า.

๒๑ และเหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือข้าพเจ้าให้อภัย^๒พวกเขาอย่างหมดใจทุกอย่าง ที่พวกเขาได้ทำไป, และข้าพเจ้ากระตุ้นให้พวกเขาสวดอ้อนวอนพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาเพื่อขออภัยโทษ. และเหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาทำดังนั้น. และหลังจากพวกเขาสวดอ้อนวอนพระเจ้าแล้วเราออกเดินทางอีกโดยมุ่งไปยังกระโจมของบิดาเรา.

๒๒ และ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือเราลงมาถึง กระโจมของบิดาเรา. และหลังจากข้าพเจ้ากับ พี่ ๆ ข้าพเจ้า และครอบครัวของอิซมาเอล ทั้งหมด ลงมาถึง กระโจมของ บิดาข้าพเจ้า แล้ว, พวก

เขาน้อมขอบพระทัย^๓พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา; และพวกเขาถวายเครื่องพลีบูชา^๔ และเครื่องเผาบูชาแต่พระองค์.

บทที่ ๘

ลีไฮเห็นนิมิตของต้นไม้แห่งชีวิต—ท่านรับส่วนผลของต้นไม้^๑นั้นและปรารถนาให้ครอบครัวท่านทำเช่นเดียวกัน—ท่านเห็นราวเหล็ก, ทางค้ำ แคบ และแคบ, และหมอกแห่งความมืดซึ่งปกคลุมมนุษย์—ซาไรยาห์, นี้ไฟ, และแซมรับส่วนของผล, แต่เสม้นกับเสมิวเอลปฏิเสธ. ประมาณ ๖๐๐-๕๙๒ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือเราได้เก็บรวบรวม เมล็ด พืช ทุก ประเภท ของทุกชนิด, ทั้งธัญพืชทุกชนิด, และเมล็ดของผลไม้ทุกชนิดด้วย.

๒ และเหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้นคือขณะที่บิดาข้าพเจ้าอยู่ในแดนทูร์กันดารท่านกล่าวแก่เรา, มีความว่า: ดูเถิด, พ่อได้เห็นนิมิต^๒นี้; หรือ, อีกนัยหนึ่ง, พ่อได้เห็นนิมิต^๓.

๓ และดูเถิด, เพราะสิ่งที่พ่อเห็น, พ่อจึงมีเหตุผลที่จะชื่นชมในพระเจ้าเพราะนี้ ไฟ และเพราะ แซม^๔ด้วย; เพราะพ่อมีเหตุผลที่จะคิดว่าพวกเขา, และพงศ์พันธุ์^๕ของพวกเขาเป็นอันมาก, จะได้รับการช่วยไ้หรือดด้วย.

๑๙ก ๑ นี้. ๑๖:๗.
๒๑ก คมพ. ให้อภัย.
๒๒ก คมพ. ขอบพระทัย, ขอบพระทัยพระเจ้า (การ, น้อม),

ความขอบคุณ.
๗ ๑ นี้. ๕:๙.
๘ ๒ก คมพ. ฝัน (ความ); เปิดเผย (การ).

๗ ๑ นี้. ๑๐:๑๗.
คมพ. นิมิต.
๓ก ๑ นี้. ๘:๑๔-๑๘.

๔ แต่ดูเถิด, เลมันกับเลมิวเอล^๗, พอกลัว ยิ่งนักเพราะพวกเจ้า; เพราะดูเถิด, พอคคิดว่าพ้อเห็นในความฝันของพ้อ, แตนทุรกันดารมัตทิมและชวณหุดู^๘.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพ้อเห็นชายคนหนึ่ง, และท่านสวมเสื้อคลุม^๙ สีขาว; และท่านมายืนอยู่ต่อหน้าพ้อ.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านกล่าวแก่พ้อ, และบอกให้พ้อตามท่านไป.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือขณะที่พ้อตามท่านไปพ้อเห็นว่าตนเองอยู่ในที่มัตทิมและชวณหุดูแห่งหนึ่ง.

๘ และหลังจากพ้อได้เดินทางต่อเนื่องเป็นเวลาหลายชั่วโมงในความมืด, พ้อเริ่ม สวด อ้อนวอนพระเจ้า เพื่อ พระองค์ จะทรงมีพระเมตตา^{๑๐} ต่อพ้อ, ตามความ อเนกอนันต์แห่งพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระองค์.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากพ้อสวดอ้อนวอนพระเจ้าแล้วพ้อเห็นทุ่ง^{๑๑} ใหญ่และกว้างแห่งหนึ่ง.

๑๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพ้อเห็นต้นไม้^{๑๒}, ซึ่งมีผลอันพึงปรารถนาที่จะทำให้คนเป็นสุข.

๑๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพ้อออกไปและรับส่วนของผล^{๑๓} จากต้นไม้^{๑๒} นั้น; และพ้อเห็นว่ามันหวานที่สุด, เหนือกว่าทุกสิ่ง^{๑๔} ที่พ้อเคยชิม รส มา. แท้จริง แล้ว,

และพ้อเห็นว่าผลจากต้นไม้^{๑๒} นั้นขาว, ยิ่งกว่าความขาว^{๑๕} ทั้งหมดที่พ้อเคยเห็นมา.

๑๒ และขณะที่พ้อรับส่วนผลของต้นไม้^{๑๒} นั้นจิตวิญญาณของพ้อเต็มไปด้วยความบริสุทธิ์^{๑๖} ยิ่งนัก; ดังนั้น, พ้อเริ่ม ปรารถนา^{๑๗} ให้ครอบครัวของพ้อได้รับส่วนของผลนั้นด้วย; เพราะพ้อรู้ว่ามันเป็นสิ่งที่พึงปรารถนา^{๑๘} เหนือผลอื่นใดทั้งหมด^{๑๙}.

๑๓ และขณะที่พ้อกวาดตาของพ้อไปรอบ ๆ, เพื่อพ้ออาจจะพบครอบครัวของพ้อด้วย, พ้อเห็นแม่น้ำ^{๒๐} ที่มีสายน้ำ; และมันไหลไป, และมันอยู่ใกล้ต้นไม้^{๑๒} ซึ่งพ้อกำลังรับส่วนผลนั้น.

๑๔ และพ้อมองไปเพื่อดูว่ามันมาจากไหน; และพ้อเห็นต้นน้ำอยู่ห่างออกไปเล็กน้อย; และที่ต้นน้ำนั้นพ้อเห็นซาไรยาห์ แม่ของ ลูก, และ แซม, และ โนไฟ; และพวกเขาขึ้นอยู่กับพระหนึ่งพวกเขาหา^{๒๑} รู้หนทางที่ควรไปไม่.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพ้อก้มมือเรียกพวกเขา; พอลงกล่าวแก่พวกเขาด้วยเสียงอันดังว่าพวกเขาควรมาหาพ้อ, และรับ ส่วน ผล นั้น, ซึ่งเป็นที่ พึง ปรารถนาเหนือผลอื่นใดทั้งหมด.

๑๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขา^{๒๒} มาหาพ้อและรับส่วนผลนั้นด้วย.

๑๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพ้อปรารถนาว่าเลมันกับเลมิวเอลควรมารับ^{๒๓} ส่วนผลนั้นด้วย; ดังนั้น, พ้อจึงกวาดตา

๔ ก ๑ นี. ๘:๓๕-๓๖.
๕ ก จส—ป ๑:๓๐-๓๒.
๘ ก คมพ. เมตตา (ความ, พระ, มี).
๙ ก มธ. ๑๓:๓๘.
๑๐ ก ปฐก. ๒:๙;

ว. ๒:๗; ๒๒:๒;
๑ นี. ๑๑:๔, ๘-๒๕.
ค มพ. ต้นไม้แห่งชีวิต.
ข แอลลิมา ๓๒:๔๑-๔๓.
๑๑ ก แอลลิมา ๕:๓๔.
ข ๑ นี. ๑๑:๘.

๑๒ ก คมพ. ปีตี.
ข แอลลิมา ๓๖:๒๔.
ค ๑ นี. ๑๕:๓๖.
๑๓ ก ๑ นี. ๑๒:๑๖-๑๘;
๑๔:๒๖-๒๙.

ของพ่อดูไปทางต้นแม่น้ำ, เพื่อว่าพ่อจะเห็นพวกเขา.

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพ่อเห็นพวกเขา, แต่พวกเขาไม่ยอมมาหาพ่อและรับส่วนผลนั้น.

๑๙ และพ่อเห็นราวเหล็ก^๑, และมันทอดยาวไปตามฝั่งของแม่น้ำนั้น, และนำไปถึงต้นไม้มืดซึ่งพ่อยืนอยู่.

๒๐ และพ่อเห็นทางคับแคบและแคบ^๒ ด้วย, ซึ่งทอดมาเคียงกันกับราวเหล็ก, แม้มาถึงต้นไม้มืดซึ่งพ่อยืนอยู่; และมันผ่านเลยต้นน้ำ, ไปยังทุ่ง^๓ใหญ่และกว้างแห่งหนึ่งด้วย, ประหนึ่งว่าเป็นโลกโลกหนึ่ง.

๒๑ และพ่อเห็นหมู่ชนเหลือคณานับ, ซึ่งจำนวนมากของหมู่ชนนี้กำลังเบียดเสียดกันออกมา, เพื่อพวกเขาจะได้มาถึงทาง^๔ซึ่งพามาถึงต้นไม้มืดซึ่งพ่อยืนอยู่.

๒๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาออกมา, และเริ่มเดินในทางซึ่งนำไปถึงต้นไม้นั้น.

๒๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเกิดหมอก^๕แห่งความมืด; แท้จริงแล้ว, แม้เป็นหมอกแห่งความมืดที่บอวยิ่ง, ถึงกับว่าพวกเขาผู้เริ่มเดินในทางนั้นแล้วหลงทาง, จนพวกเขาพลัดออกนอกทางและหลงไป.

๒๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพ่อ

เห็นคนอื่น ๆ เบียดเสียดกันออกมา, และพวกเขาเข้ามาจับปลายของราวเหล็ก; และพวกเขามุ่งหน้าผ่านหมอกแห่งความมืดไป, โดยยึดราวเหล็ก, แม้จนพวกเขามารับส่วนผลของต้นไม้นั้น.

๒๕ และหลังจากพวกเขาได้รับส่วนผลของต้นไม้นั้นแล้วพวกเขากวาดตาของพวกเขาไปรอบ ๆ ประหนึ่งว่าพวกเขามีความละเอียด^๖.

๒๖ และพ่อกวาดตาของพ่อไปรอบ ๆ ด้วย, และเห็น, อาคารใหญ่และกว้าง^๗หลังหนึ่ง, อยู่บนอีกฝั่งของแม่น้ำที่มีสายน้ำ; และมันตั้งอยู่ประหนึ่งว่าอยู่ในอากาศ, สูงเหนือแผ่นดินโลก.

๒๗ และมันเต็มไปด้วยผู้คน, ทั้งแก่และหนุ่ม, ทั้งชายและหญิง; และลักษณะการแต่งกายของพวกเขาประณีตยิ่งนัก; และพวกเขาอยู่ในอากาศก็ปรียาสื่อเสียน^๘และชื่นใจของพวกเขามาทางผู้คนซึ่งเข้ามาและกำลังรับส่วนผลนั้น.

๒๘ และหลังจากพวกเขาได้ชิมรส^๙ของผลนั้นแล้วพวกเขามีความละเอียด^{๑๐}, อันเนื่องมาจากผู้ซึ่งกำลังเยาะเย้ยพวกเขาอยู่; และพวกเขาตกลงไป^{๑๑}ในทางที่ต้องห้ามและหายไป.

๒๙ และบัดนี้ข้าพเจ้า, นี้ไฟ, ไม่พูดถึงถ้อยคำ^{๑๒}ทั้งหมดของบิดาข้าพเจ้า.

๑๘ก ๒ นี้. ๕:๒๐-๒๔.

๑๘ก สัตต. ๒:๓; ๖. ๑๒:๕;

ปจส. ๖. ๑๓:๑๕;

๑ นี้. ๘:๓๐; ๑๑:๒๕;

๑๕:๒๓-๒๔.

๒๐ก มธ. ๗:๑๔;

๒ นี้. ๓๑:๑๗-๒๐.

๗ มธ. ๑๓:๓๘.

๒๑ก คมพ. ทาง, วิถี, วิถีทาง, วิถี.

๒๓ก ๑ นี้. ๑๒:๑๗; ๑๕:๒๔.

๒๔ก ๑ นี้. ๘:๑๐-๑๒.

๒๕ก รม. ๑:๑๖;

๒ พฐ. ๑:๘;

เอธิลมา ๔:๖:๒๑;

มธ. ๘:๓๘.

๒๖ก ๑ นี้. ๑๑:๓๕-๓๖;

๑๒:๑๘.

๒๗ก คมพ. จองหอง (ความ),

ถ้อยดี (ความ),

ลำพอง (ความ).

๒๘ก ๒ ปต. ๒:๑๓-๒๒.

๗ มาระโก ๔:๑๔-๒๐;

๘:๓๘; สุกั ๘:๑๑-๑๕;

ยอห์น ๑๒:๔๒-๔๓.

๙ คมพ. ละทิ้งความเชื่อ

(การ).

๒๙ก ๑ นี้. ๑:๑๖-๑๗.

๓๐ แต่, เพื่อให้สิ้นในการเขียน, ดูเถิด, ท่านเห็นฝูงชนอื่นเบียดเสียดกันออกมา; และพวกเขามาจับปลายของราวเหล็ก^๖; และพวกเขามุ่งหน้าไปในทางของพวกเขา, โดยยึดราวเหล็กไว้แน่นตลอดเวลา, จนพวกเขาเข้ามาและทรุดตัวลงและรับส่วนผลของต้นไม้^๗.

๓๑ และท่านเห็นฝูงชนอื่น ๆ กำลังค้นหาทางของพวกเขาไปยังอาคารใหญ่และกว้างหลังนั้นด้วย.

๓๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือผู้คนจำนวนมากจมอยู่ในห้วงลึกของแหล่งน้ำ^๘; และจำนวนมากหายไปจากสายตาของท่าน, ระหกระเหินไปในถนนสายแปลก ๆ.

๓๓ และฝูงชนที่เข้าไปในอาคารประหลาดหลังนั้นมีมาก. และหลังจากที่เข้าไปในอาคารหลังนั้นแล้ว พวกเขาขึ้นน้ำเยาะเย้ยข้าพเจ้าและผู้ที่กำลังรับส่วนผลนั้นด้วย; แต่เราหาใส่ใจพวกเขาไม่.

๓๔ นี่เป็น ถ้อยคำของบิดาข้าพเจ้า: เพราะมากเท่าที่ใส่ใจ^๙พวกเขา, ได้ตกลไป.

๓๕ และเสมียนกับเสมียนเอล^{๑๐} หารับส่วนผลนั้นไม่, บิดาข้าพเจ้ากล่าว.

๓๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากบิดาข้าพเจ้าพูดข้อความทั้งหมดเกี่ยวกับความฝันหรือนิมิตของท่าน, ซึ่งมีอยู่มาก, ท่านกล่าวแก่เรา, เพราะสิ่งเหล่านี้ที่ท่านเห็นในนิมิต, ท่านจึงกลัวแทนเลมมันกับเสมียนเอลยิ่งนัก; แท้จริงแล้ว, ท่าน

กลัวเกลียดพวกเขาจะถูกขับออกไปจากที่ประทับของพระเจ้า.

๓๗ และท่านกล่าวเตือนพวกเขาเวลานั้นด้วยความรู้สึกหึงมวลของบิดา^{๑๑}ผู้อ่อนโยน, เพื่อให้พวกเขาสดับฟังคำของท่าน, เพื่อบางทีพระเจ้าจะทรงเมตตาพวกเขา, และไม่ทรงขับพวกเขาออกไป; แท้จริงแล้ว, บิดาข้าพเจ้าได้สั่งสอนพวกเขา.

๓๘ และหลังจากท่านสั่งสอนพวกเขาแล้ว, และพยากรณ์แก่พวกเขาหลายเรื่องด้วย, ท่านบอกพวกเขาให้รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า; และท่านหยุดกล่าวแก่พวกเขา.

บทที่ ๙

นิไฟทำบันทึกสองชุด—แต่ละชุดเรียกว่าแผ่นจารึกของนิไฟ—แผ่นจารึกที่ใหญ่กว่ามีประวัติฝ่ายโลก; แผ่นจารึกที่เล็กกว่าบอกเล่าเรื่องราวศักดิ์สิทธิ์เป็นส่วนใหญ่. ประมาณ ๖๐๐-๕๙๒ ปีก่อนคริสตกาล.

และ เรื่องทั้งหมดนี้ บิดาข้าพเจ้า เห็น, และได้ยิน, และพูด, ขณะที่ท่านพำนักอยู่ในกระโจม, ในหุบเขาเลมวเอล^{๑๒}, และอีกมากมายหลายเรื่องด้วย, ซึ่งไม่สามารถเขียนไว้บนแผ่นจารึกเหล่านี้.

๒ และบัดนี้, ดังที่ข้าพเจ้าพูดไว้เกี่ยวกับแผ่นจารึกเหล่านี้, ดูเถิดแผ่นจารึกเหล่านี้มิใช่แผ่นจารึกซึ่งข้าพเจ้าทำเรื่องราว

๓๐ ก ๑ นี. ๑๕:๒๓-๒๔.
 ๓๑ ก มธ. ๗:๑๓.
 ๓๒ ก ๑ นี. ๑๕:๒๖-๒๗.
 ๓๓ ก คมพ. ข่มเหง (การ).

๓๔ ก อพย. ๒๓:๒.
 ๓๕ ก ๑ นี. ๘:๑๗-๑๘;
 ๒ นี. ๕:๑๙-๒๔.
 ๓๗ ก คมพ. ครอบครวั;

บิดามารดา.
 ๙ ๑ ก ๑ นี. ๒:๔-๖, ๘, ๑๔-๑๕;
 ๑๖:๖.

โดย ครบถ้วน เกี่ยวกับ ประวัติ ผู้คนของ ข้าพเจ้า; เพราะแผ่นจารึก^๑ ซึ่งข้าพเจ้าทำ เรื่องราวโดย ครบถ้วน เกี่ยวกับ ผู้คนของ ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าให้ ชื่อว่า นีไฟ; ดังนั้น, แผ่นจารึก เหล่า นั้น เรียกว่า แผ่นจารึกของ นีไฟ, ตาม ชื่อ ข้าพเจ้าเอง; และ แผ่นจารึก เหล่า นี้ เรียกว่า แผ่นจารึกของ นีไฟ ด้วย.

๓ กระนั้น ก็ตาม, ข้าพเจ้า ยัง ได้รับ บัญชา จาก พระเจ้า ว่า ข้าพเจ้า ควร ทำ แผ่นจารึก เหล่า นี้, เพื่อ ความ มุ่งหมาย พิเศษ เพื่อ จะมี เรื่องราว จารึก ไว้ เกี่ยวกับการ ปฏิบัติ ศาสนกิจ ของ ผู้คน ของ ข้าพเจ้า.

๔ บน แผ่น จารึก อื่น จะ จารึก เรื่องราว เกี่ยวกับการ ปกครอง ของ กษัตริย์, และ สงคราม และการ ขัดแย้ง ของ ผู้คน ของ ข้าพเจ้า; ดังนั้น แผ่นจารึก เหล่า นี้ จึง เกี่ยวกับการ ปฏิบัติ ศาสนกิจ เป็น ส่วนใหญ่; และ แผ่นจารึก อื่น^๒ เกี่ยวกับการ ปกครอง ของ กษัตริย์ และ สงคราม และการ ขัดแย้ง ของ ผู้คน ของ ข้าพเจ้า เป็น ส่วนใหญ่.

๕ ดังนั้น, พระเจ้า ทรง บัญชา ข้าพเจ้า ให้ ทำ แผ่นจารึก เหล่า นี้ เพื่อ พระประสงค์ อัน สุขุม^๓ ใน พระองค์, ซึ่ง พระประสงค์ นั้น ข้าพเจ้า หารู้ ไม่.

๖ แต่ พระเจ้า ทรง รู้ สิ่ง ทั้ง ปวง^๔ นับ จาก กาล เริ่ม ต้น; ดังนั้น, พระองค์ ทรง เตรียม ทาง เพื่อ ให้ งาน ทั้ง หมด ของ พระองค์ สำเร็จ ใน บรรดา ลูก หลาน ของ มนุษย์; เพราะ ดูเถิด, พระองค์ ทรง มี เดชานุภาพ ทั้ง ปวง

เพื่อให้ พระวจนะ ทั้งหมด ของ พระองค์ มี สัมฤทธิ์ผล. และ จึง เป็น ดัง นั้น. เอเมน.

บทที่ ๑๐

ลีไฮพยากรณ์ว่า ชาวอียิปต์จะถูกชาวบาบิโลนนำไปเป็นเชลย—ท่านบอกถึงการเสด็จมาในบรรดาชาวอียิปต์ของพระเมสสิยาห์, พระผู้ช่วยให้รอด, พระผู้ไถ่—ลีไฮบอกถึงการมาของคนผู้หนึ่งซึ่งจะทำให้บิดิตมาพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วย—ลีไฮบอกถึงการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเมสสิยาห์—ท่านเปรียบเทียบการกระจัดกระจายและการรวมกันของอิสราเอลกับต้นมะกอก—นีไฟพูดถึงพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, ถึงของประทานแห่งพระวิญญานบริสุทธิ์, และถึงความจำเป็นที่ ต้อง มีความชอบธรรม. ประมาณ ๖๐๐-๕๙๒ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้ข้าพเจ้า, นีไฟ, เริ่มให้เรื่องราวไว้บนแผ่นจารึกเหล่านี้ ถึงการปฏิบัติของข้าพเจ้า, และการปกครองและการปฏิบัติ ศาสนกิจของข้าพเจ้าต่อไป; ดังนั้น, เพื่อ เริ่มให้เรื่องราวของข้าพเจ้าต่อไป, ข้าพเจ้า ต้อง พูด เรื่อง บาง เรื่อง ของ บิดา ข้าพเจ้า, และ ของ พี่ ๆ ข้าพเจ้า ด้วย.

๒ เพราะ ดูเถิด, เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น หลังจาก บิดา ข้าพเจ้า กล่าว ข้อความ เกี่ยว

๒ก ๑ นี. ๑๙:๒, ๔;
เจคอบ ๓:๑๓-๑๔;
คิม. ๑:๒-๑๑;
คฟ. ๑๐:๓๘-๔๐.
คมพ. แผ่นจารึก.
๓ก คฟ. ๓:๑๙.

๗ ๑ นี. ๖:๓.
๔ก เจคอบ ๑:๒-๔;
คิม. ๑:๑๐.
๕ก ๑ นี. ๑๙:๓; คิม. ๑:๗;
แอลมา ๓๗:๒, ๑๒, ๑๔.
๖ก ๒ นี. ๙:๒๐;

คฟ. ๓๘:๒;
โมเสส ๑:๖, ๓๔.
คมพ. ผู้ทรงรู้แจ้ง.
๗ มธ. ๒๘:๑๘.
๑๐ ๑ก ๑ นี. ๙:๑-๕; ๑๙:๑-๖;
เจคอบ ๑:๑-๔.

กับ ความฝัน^๖ของท่านจบ, และกระตุ้นพวกเขาให้ขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถด้วยแล้ว, ท่านพูดกับพวกเขาเกี่ยวกับชาวยิว—

๓ ว่าหลังจากพวกเขาถูกทำลาย, แม้มหานครเยรูซาเล็ม^๗นั้น, และผู้คนจำนวนมากจะถูกพาไปเป็นเชลย^๘ในบาบิโลน^๙, ตามเวลาอันเหมาะสมของพระเจ้าเอง, พวกเขาจะกลับมาอีก, แท้จริงแล้ว, แม้ทรงนำกลับมาให้พ้นจากการเป็นเชลย; และหลังจากทรงนำพวกเขากลับมาให้พ้นจากการเป็นเชลยแล้วพวกเขาจะครอบครองแผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขาอีก.

๔ แท้จริงแล้ว, แม้หกร้อยปี^{๑๐}หลังจากเวลาที่บิดาข้าพเจ้าจากเยรูซาเล็มมา, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะทรงยกศาสนาพยากรณ์^{๑๑}ผู้หนึ่งขึ้นในบรรดาชาวยิว— แม้พระเมสสิยาห์^{๑๒}องค์หนึ่ง, หรือ, อีกหนึ่ง, พระผู้ช่วยให้รอดองค์หนึ่งของโลก.

๕ และท่านพูดเกี่ยวกับศาสนาพยากรณ์ด้วย, มีอยู่มากมายเพียงใดที่ได้เป็นพยานถึงเรื่องเหล่านี้, เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์องค์นี้, ผู้ที่ท่านพูดถึง, หรือพระผู้ไถ่โลกนี้ของโลก.

๖ บัดนี้, มนุษยชาติทั้งปวงจึงอยู่ในสภาพที่หลงไปและตก^{๑๓}, และจะเป็นไป

ตลอดกาลเว้นเสียแต่พวกเขาจะวางใจในพระผู้ไถ่โลกนี้.

๗ และท่านพูดเกี่ยวกับศาสนาพยากรณ์^{๑๑}ด้วยผู้จะมาก่อนพระเมสสิยาห์, เพื่อเตรียมทางของพระเจ้า—

๘ แท้จริงแล้ว, แม้ท่านจะออกไปป่าวร้องในแดนทรุกันดาร์: เจ้าจงเตรียม^{๑๔}มรรคาแห่งพระเจ้า, และทำวิถีของพระองค์ให้ตรง; เพราะมีพระองค์หนึ่งประทับอยู่ในบรรดาพวกท่านผู้ซึ่งท่านหา^{๑๕}รู้จักไม่; และพระองค์ทรงยิ่งใหญ่กว่าข้าพเจ้า, จนแม้สายรัดฉลองพระบาทของพระองค์ข้าพเจ้าก็ไม่คู่ควรที่จะคลายออก. และบิดาข้าพเจ้าพูดไว้มากเกี่ยวกับเรื่องนี้.

๙ และบิดาข้าพเจ้ากล่าวว่าท่านจะให้^{๑๖}บัพติศมาในเบธาบารา^{๑๗}, เลยจอร์แดนไป; และท่านกล่าวด้วยท่านจะให้^{๑๘}บัพติศมาด้วยน้ำ; แม้กล่าวว่าท่านจะให้^{๑๙}บัพติศมาพระเมสสิยาห์ด้วยน้ำ.

๑๐ และหลังจากท่านให้^{๒๐}บัพติศมาพระเมสสิยาห์ด้วยน้ำแล้ว, ท่านจะประจักษ์และเป็นพยานว่าท่านให้^{๒๑}บัพติศมาพระเมษโปดก^{๒๒}ของพระผู้เป็นเจ้า, ผู้ที่จะยกเอาบาปของโลกไป.

๑๑ และเหตุการณ์^{๒๓}ได้บังเกิดขึ้นหลังจากบิดาข้าพเจ้าได้พูดข้อความเหล่านี้แล้วท่านพูดกับ^{๒๔}พื้ ๆ ข้าพเจ้าเกี่ยวกับ

๒๓ ๑ นี. ๘.
๓๓ อสธ. ๒:๖; ๒ นี. ๖:๘;
ยีส. ๘:๒๐-๒๑.
๗ ๒ นี. ๒๕:๑๐.
คพ. ลำดับเหตุการณ์—
๕๘๗ ปีก่อนคริสตกาล.
ค อสค. ๒๔:๒; ๑ นี. ๑:๑๓;
ออมไน ๑:๑๕.
ง ยรม. ๒๙:๑๐;

๒ นี. ๖:๘-๙.
๔๓ ๑ นี. ๑๓:๘; ๒ นี. ๒๕:๑๓;
๓ นี. ๑:๑.
๗ ๑ นี. ๒๒:๒๐-๒๑.
ค คพ. พระเมสสิยาห์.
๕๓ เจคอบ ๗:๑๑;
โมไซยาห์ ๑๓:๓๓;
ยีส. ๘:๑๓-๒๔;
๓ นี. ๒๐:๒๓-๒๔.

๖๓ คพ. การตกของอาดัม
และเอวา.
๗๓ ๑ นี. ๑๑:๒๗; ๒ นี. ๓๑:๔.
๘๓ อสย. ๔๐:๓; มธ. ๓:๑-๓.
๙๓ ยอห์น ๑:๒๘.
๗ คพ. ยอห์น ผู้ถวายบัพ-
ติศมา.
๑๐๓ คพ. พระเมษโปดกของ
พระผู้เป็นเจ้า.

พระกิตติคุณซึ่งจะส่งสอนในบรรดาชาว ยิว, และเกี่ยวกับ ความเสื่อมโทรม”ของ ชาว ยิว ใน ความไม่เชื่อ”ด้วย. และ หลัง จากพวกเขาประหาร”พระเมสสิยาห์, ผู้ จะเสด็จมา, และ หลัง จาก พระองค์ถูก ประหารแล้วพระองค์จะทรงลุกขึ้นจาก บรรดาคนตาย, และจะทรง แสดงองค์ ให้ประจักษ์, โดยพระวิญญูญาณบริสุทธิ, ต่อคนต่างชาติ.

๑๒ แท้จริงแล้ว, แม้บิดาข้าพเจ้าพูดไว้ มากเกี่ยวกับคนต่างชาติ, และเกี่ยวกับ เชื้อสายแห่งอิสราเอลด้วย, ว่าพวกเขา จะเปรียบเหมือนต้นมะกอก”, ซึ่งพระเจ้า จะทรงหักกิ่งและจะกระจัดกระจาย”ไป ทั่วพื้นพิภพ.

๑๓ ดังนั้น, ท่าน กล่าว ว่าจำเป็นที่ พระเจ้า จะ ทรง นำ เราเข้าไปใน แผ่น ดินแห่งคำสัญญา”โดยพร้อมเพรียงกัน, เพื่อให้พระวณะของพระเจ้าเกิด สัมฤทธิ์ผล, ว่าเราจะกระจัดกระจายไป ทั่วพื้นพิภพ.

๑๔ และหลังจากเชื้อสายแห่งอิสราเอล กระจัดกระจายแล้วพระองค์จะทรงทำให้ พวกเขารวมกันอีก”; หรือ, ทำยที่สุด, หลัง จากคนต่างชาติ ได้รับความสมบูรณ์ของพระ กิตติคุณแล้ว, กิ่งเดิมของ ต้น มะกอก”,

หรือเชื้อสายแห่งอิสราเอลที่เหลืออยู่, จะ ได้รับการต่อกิ่ง, หรือเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับ พระเมสสิยาห์องค์จริง, พระเจ้าของพวก เขาและพระผู้ไถ่ของพวกเขา.

๑๕ และด้วยกรกล่าวถ้อยในลักษณะ นี้บิดาข้าพเจ้าพยากรณ์และพูดกับที่ ๆ ข้าพเจ้า, และยังมีอีก หลาย เรื่อง ซึ่ง ข้าพเจ้ามิได้เขียนไว้ในหนังสือนี้; เพราะ ข้าพเจ้าเขียนทุกเรื่องเท่าที่สมควรสำหรับ ข้าพเจ้าไว้ในหนังสืออีก เล่มหนึ่ง”ของ ข้าพเจ้าแล้ว.

๑๖ และเรื่องเหล่านี้ทั้งหมด, ซึ่งข้าพเจ้า พูดถึง, ได้เกิดขึ้นเมื่อบิดาข้าพเจ้าพำนัก อยู่ในกระโจม, ในหุบเขาเลมิวเอล.

๑๗ และเหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้นหลัง จากข้าพเจ้า, นีไฟ, ได้ยินคำ”ทั้งหมดของ บิดาข้าพเจ้า, เกี่ยวกับเรื่องที่ท่านเห็นใน นิมิต”, และเรื่องที่ท่านพูดโดยอำนาจของ พระวิญญูญาณบริสุทธิด้วย, ซึ่งอำนาจนั้น ท่านได้รับมาโดยศรัทธาในพระบุตรของ พระผู้เป็นเจ้า—และพระบุตรของพระผู้ เป็นเจ้าคือพระเมสสิยาห์”ผู้จะเสด็จมา— ข้าพเจ้า, นีไฟ, ประารถนาด้วยว่าข้าพเจ้า จะเห็น, และได้ยิน, และรู้ถึงเรื่องเหล่านี้, โดยอำนาจของพระวิญญูญาณบริสุทธิ, ซึ่งเป็นของประทาน จากพระผู้เป็นเจ้าที่

๑๑ก เจคอบ ๔:๑๔-๑๘.

ข มอธ. ๕:๑๔.

ค คมพ. พระเยซูคริสต์; ดรีงกางเขน (การ).

ง คมพ. พื้นดินชีวิต (การ), พื้นดินพระชนม์ (การ).

จ คมพ. พระวิญญูญาณ บริสุทธิ.

๑๒ก ปฐก. ๔๓:๒๒-๒๖;

๑ นี. ๑๕:๑๒;

๒ นี. ๓:๔-๕;

เจคอบ ๕; ๖:๑-๗.

คมพ. ต้นมะกอก; สวนองุ่นของพระเจ้า.

๗ ๑ นี. ๒๒:๓-๘.

คมพ. อิสราเอล—การกระ จัดกระจายของอิสราเอล.

๑๓ก ๑ นี. ๒:๒๐.

คมพ. แผ่นดินที่สัญญาไว้.

๑๔ก คมพ. อิสราเอล—การ รวบรวมอิสราเอล.

๗ ๑ นี. ๑๓:๔๒;

คพ. ๑๔:๑๐.

ค เจคอบ ๕:๘, ๕๒,

๕๔, ๖๐, ๖๘.

๑๕ก ๑ นี. ๑:๑๖-๑๗.

๑๗ก อีโนส ๑:๓;

แอลมา ๓๖:๑๗.

๗ ๑ นี. ๘:๒.

ค คมพ. พระเมสสิยาห์.

ง คมพ. พระวิญญูญาณ บริสุทธิ.

ประทานแก่คนทั้งปวงผู้แสวงหาพระองค์
อย่างขยันหมั่นเพียร^๑ เหมือนกันดังนี้ทั้ง
ในสมัยโบราณ กับในสมัยที่พระองค์จะ
ทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์แก่ลูกหลาน
มนุษย์.

๑๘ เพราะพระองค์ทรงเป็นเหมือนกัน^๒
ทั้งวันวาน, วันนั้น, และตลอดกาล; และ
ทรงเตรียม มรรคาไว้แล้วสำหรับ มนุษย์
ทั้งปวงนับแต่การวางรากฐานของโลก,
หากเป็นไปได้พวกเขาจะกลับใจและมา
หาพระองค์.

๑๙ เพราะเขา ผู้ที่แสวงหาอย่างขยัน
หมั่นเพียรจะพบ; และความลึกลับ^๓ ของ
พระเจ้าจะเป็นเจ้าจะสำแดงแก่พวกเขา, โดย
อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์^๔, เหมือน
กันดังนี้ทั้งในสมัยนี้กับในสมัยโบราณ,
และเหมือนกันดังนี้ทั้งในสมัยโบราณกับ
ในสมัยที่จะมาถึง; ดังนั้น, วิถีของพระเจ้า
จึงเป็นหนึ่งรอบนิรันดร์^๕.

๒๐ ดังนั้นจงจำไว้, โอมนุษย์, เพราะ
การกระทำของท่านทั้งสิ้นทั้งปวงท่านจะ
ถูกนำมาสู่การพิพากษา^๖.

๒๑ ด้วยเหตุนี้, หากท่านหมั่นจะทำ
ชั่วในวันเวลาแห่งการทดลอง^๗ ของท่าน,
ถึงเวลานั้นจะพบว่าท่านไม่สะอาด^๘ ต่อ
หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระเจ้า;
และไม่มีสิ่งไม่สะอาดใด ๆ จะพำนักอยู่กับ

พระเจ้าเป็นเจ้าได้; ด้วยเหตุนี้, ท่านต้องถูก
ขับออกไปตลอดกาล.

๒๒ และพระวิญญาณบริสุทธิ์^๙ ประทาน
อำนาจเพื่อให้ข้าพเจ้าพูด เรื่อง เหล่านี้,
และหาปฏิเสธมันไม่.

บทที่ ๑๑

นี่ไฟเห็นพระวิญญาณของพระเจ้าและ
ต้นไม้แห่งชีวิตปรากฏให้เห็นในนิมิต—
ท่านเห็น มารดาของ พระบุตรของ พระ
ผู้เป็นเจ้าและเรียนรู้อถึงพระจริยวัตรอัน
อ่อนน้อมของพระเจ้า—ท่านเห็น
การบังเกิดมา, การปฏิบัติศาสนกิจ, และ
การตรึงกางเขนของพระเมษโปดกของ
พระเจ้า—ท่านเห็นการเรียกและ
การปฏิบัติศาสนกิจของอัครสาวกสิบสอง
ของพระเมษโปดกด้วย. ประมาณ ๖๐๐-
๕๙๒ ปีก่อนคริสตกาล.

เพราะเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจาก
ข้าพเจ้าปรารถนาจะรู้เรื่องที่บิดาข้าพเจ้า
เห็นมา, และโดย เชื่อ ว่า พระเจ้า ทรง
สามารถ ทำให้ มัน เป็น ที่ รู้ แก่ ข้าพเจ้า
ได้, ขณะที่ข้าพเจ้านั่งไต่รอตรง^{๑๐} ในใจ
ข้าพเจ้า พระองค์ทรงพาข้าพเจ้าไป^{๑๑} ใน
พระวิญญาณของพระเจ้า, แท้จริงแล้ว,

๑๗ จ โมโร. ๑๐:๔-๕, ๗, ๑๓.
ฉ คพ. ๒๐:๒๖.

๑๘ ก ฮีบ. ๑๓:๘; มอริ. ๙:๙;
คพ. ๒๐:๑๒.
คพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระ
ผู้เป็นเจ้าสามพระองค์.

๑๙ ก คพ. ความลึกลับของพระเจ้า
ผู้เป็นเจ้า.

๒ คพ. พระวิญญาณ

บริสุทธิ์.

ค แอลมา ๗:๒๐;
คพ. ๓:๒; ๓๕:๑.

๒๐ ก ปญจ. ๑๒:๑๔;
๒ นี. ๙:๔๖.

คพ. พิพากษา (การ),
สุดท้าย.

๒๑ ก แอลมา ๓๔:๓๒-๓๕.

๒ ค คร. ๖:๙-๑๐;

๓ นี. ๒๗:๑๓;
คพ. ๗๖:๕๐-๖๒;
โมเสส ๖:๕๗.

๑๑ ๑ ก คพ. ๗๖:๑๓. คพ.
ครุ่นคิด, ไต่รอตรง.

๒ ค คร. ๑๒:๑-๔;

ว. ๒๑:๑๐;

๒ นี. ๕:๒๕;

โมเสส ๑๐:๑.

ไปบนภูเขาที่สูงยิ่ง, ซึ่งข้าพเจ้าไม่เคยเห็น, และข้าพเจ้าไม่เคยย่างเหยียบไปที่นั่น.

๒ และพระวิญาณตรัสกับข้าพเจ้า: ดูเถิด, เจ้าปรารถนาสิ่งใดหรือ?

๓ และข้าพเจ้าทูล: ข้าพระองค์ปรารถนาจะเห็นสิ่งที่บิดาข้าพระองค์เห็น.

๔ และพระวิญาณตรัสกับข้าพเจ้า: เจ้าเชื่อไหมว่าบิดาเจ้าเห็นต้นไม้ที่เขาพูดถึง?

๕ และข้าพเจ้า ทูล: ข้าพระองค์เชื่อ, พระองค์ทรงทราบว่าข้าพระองค์เชื่อ คำทั้งหมดของบิดาข้าพระองค์.

๖ และเมื่อข้าพเจ้ากล่าวข้อความเหล่านี้แล้ว, พระวิญาณ ทรงเปล่งสุรเสียงก้อง กังวาน, มี ความว่า: โส ชัน นนา แต่พระเจ้า, พระผู้เป็นเจ้า สูงสุด; เพราะพระองค์ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าเหนือแผ่นดินโลก ทั้งสิ้น, แท้จริงแล้ว, แม้เหนือสิ่งทั้งปวง. และเจ้าเป็นสุขแล้ว, นี้ไฟ, เพราะเจ้าเชื่อ ในพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าสูงสุด; ดังนั้น, เจ้าจะเห็นสิ่งต่าง ๆ ที่เจ้าปรารถนา.

๗ และ ดูเถิด สิ่งนี้จะประทานแก่เจ้าเพื่อเป็นเครื่องหมาย, คือ หลังจากเจ้าเห็นต้นไม้มีผลซึ่งพ่อของเจ้าชิมรสมาแล้ว, เจ้าจะเห็นชายผู้หนึ่งลงมาจากฟ้าสวรรค์ด้วย, และผู้นั้นเจ้าจะเห็นกับตา; และหลังจากเจ้าเห็นผู้นั้นแล้ว เจ้าจะเป็นพยานว่านั่นคือพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า.

๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระวิญาณตรัสแก่ข้าพเจ้า: ดูนั่นสิ! และข้าพเจ้าดูและเห็นต้นไม้; และมันเหมือนกับต้นไม้ที่บิดาข้าพเจ้าเห็น; และความงามของต้นไม้ นั้นงามล้ำ, แท้จริงแล้ว, ยิ่งกว่าความงามทั้งปวง; และความขาวของต้นไม้ นั้นขาวยิ่งกว่าความขาวของหิมะที่ไปริยาม.

๙ และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากข้าพเจ้าเห็นต้นไม้แล้ว, ข้าพเจ้าทูลพระวิญาณ: ข้าพระองค์ตระหนักแล้วว่าพระองค์ทรงกระทำให้ต้นไม้ซึ่งมีค่าเหนือสิ่งทั้งปวงปรากฏแก่ข้าพระองค์.

๑๐ และพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้า: เจ้าปรารถนาสิ่งใดหรือ?

๑๑ และข้าพเจ้าทูลพระองค์: ขอรทราบบ้างว่าข้าพเจ้าเห็นต้นไม้—เพราะข้าพเจ้าพูดกับพระองค์ตั้งมนุษย์พูดกัน; เพราะข้าพเจ้า เห็นว่า พระองค์ ทรงอยู่ในรูปลักษณะของมนุษย์; แม้กระนั้น, ข้าพเจ้ายังรู้ว่าเป็นพระวิญาณของพระเจ้า; และพระองค์รับสั่งแก่ข้าพเจ้าตั้งมนุษย์คนหนึ่งพูดกับอีกคนหนึ่ง.

๑๒ และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้า: ดูนั่นสิ! และข้าพเจ้าดู ประหนึ่งว่าจะดู พระองค์, และข้าพเจ้าหาเห็นพระองค์ไม่; เพราะพระองค์เสด็จไปแล้วต่อหน้าข้าพเจ้า.

๑๓ และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือ

๑ค นิธิป. ๑๐:๑;
อีเธอร์ ๓:๑.
๓ก ๑ นี้. ๘:๒-๓๔.
๔ก ๑ นี้. ๘:๑๐-๑๒;
๑๕:๒๑-๒๒.
๕ก ๑ นี้. ๒:๑๖.

๖ก อพย. ๙:๒๓;
๒ นี้. ๒๓:๗;
๓ นี้. ๑๑:๑๔;
โมเสส ๖:๔๔.
ข คมพ. เชื่อ (ความ).
๗ก คมพ. เครื่องหมาย.

ข คมพ. ประจักษ์พยาน.
๘ก ๑ นี้. ๘:๑๐.
๗ ๑ นี้. ๘:๑๑.
๙ก ๑ นี้. ๑๑:๒๒-๒๔.
๑๑ก ปลือก. ๔๐:๘.
ข อีเธอร์ ๓:๑๕-๑๖.

ข้าพเจ้าดูและเห็นมหานครเยรูซาเล็ม, และเมืองอื่น ๆ ด้วย. และข้าพเจ้าเห็นเมืองนาซาเร็ธ; และในเมืองนาซาเร็ธ^๑ ข้าพเจ้าเห็นหญิงพรหมจารี^๒ นางหนึ่ง, และนางดงามและขาวยั้งนัก.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าเห็นฟ้าสวรรค์เปิด^๓; และเทพลงมายืนต่อหน้าข้าพเจ้า; และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้า: นิไฟ, เจ้าเห็นสิ่งใดหรือ?

๑๕ และข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน: หญิงพรหมจารีนางหนึ่ง, สวยและงามที่สุดเหนือกว่าหญิงพรหมจารีอื่นทั้งสิ้น.

๑๖ และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้า: เจ้ารู้จักพระเจ้าวิตรอันอ่อนน้อมของพระเจ้าเป็นเจ้าไหม?

๑๗ และข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน: ข้าพเจ้ารู้ว่าพระองค์ทรงรักลูก ๆ ของพระองค์; กระนั้นก็ตาม, ข้าพเจ้าไม่รู้จักความหมายของเรื่องทั้งหมด.

๑๘ และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้า: ดูเถิด, หญิงพรหมจารีที่ท่านเห็นคือมารดา^๔ของพระบุตรของพระเจ้า, ตามสภาพแห่งเนื้อหนัง.

๑๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าเห็นว่า พระองค์ทรงพานางไปในพระวิญญาน; และหลังจากพระองค์ทรงพานางไปในพระวิญญาน^๕ ช่วงเวลา

หนึ่งแล้ว เทพพูดกับข้าพเจ้า, มีความว่า: ดูนั่นสิ!

๒๐ และข้าพเจ้าดูและเห็นหญิงพรหมจารีอีก, กำลังอุ้มเด็ก^๖ไว้ในอ้อมแขนของนาง.

๒๑ และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า: จงดูพระเมษโปดก^๗ของพระเจ้า, แท้จริงแล้ว, แม้พระบุตร^๘ของพระบิดา^๙นั้นตรี^{๑๐}! เจ้ารู้ความหมายของต้นไม้ที่บิดาเจ้าเห็นไหม?

๒๒ และข้าพเจ้าตอบท่าน, มีความว่า: ข้าพเจ้ารู้แล้ว, คือความรัก^{๑๑}ของพระเจ้าเป็นเจ้า, ซึ่งแผ่ขยายออกมาสู่ใจลูกหลานมนุษย์; ดังนั้น, จึงเป็นที่พึงปรารถนาที่สุดเหนือสิ่งทั้งปวง.

๒๓ และท่านพูดกับข้าพเจ้า, มีความว่า: ใช่แล้ว, และเป็นความปิติยินดี^{๑๒}ที่สุดแก่จิตวิญญาน.

๒๔ และหลังจากท่านกล่าวข้อความเหล่านี้แล้ว, ท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้า: ดูนั่นสิ! และข้าพเจ้าดู, และข้าพเจ้าเห็นพระบุตรของพระเจ้าเสด็จออกไป^{๑๓}ในบรรดาลูกหลานมนุษย์; และข้าพเจ้าเห็นคนจำนวนมากทรุดลงแทบพระบาทของพระองค์และนมัสการพระองค์.

๒๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าตระหนักว่าราวเหล็ก^{๑๔}, ซึ่งบิดา

๑๓๓ มธ. ๒:๒๓.
ข ลูกา ๑:๒๖-๒๗;
แอลมา ๗:๑๐.
คมพ. มารีย์, มารดาของ
พระเยซู.
๑๔๓ อสค. ๑:๑;
๑ นี. ๑:๘.
๑๘๓ อสย. ๗:๑๔;
ลูกา ๑:๓๔-๓๕.

ข โม่ไชยาห์ ๓:๘.
๑๙๓ มธ. ๑:๒๐.
๒๐๓ ลูกา ๒:๑๖.
๒๑๓ คมพ. พระเมษโปดกของ
พระเจ้าเป็นเจ้า.
ข คมพ. พระเยซูคริสต์.
ค คมพ. พระเจ้าเป็นเจ้า,
พระเจ้าเป็นเจ้าสาม
พระองค์—พระเจ้าเป็น

เจ้าพระบิดา.
ง ๑ นี. ๘:๑๐;
แอลมา ๕:๖๒.
คมพ. ต้นไม้แห่งชีวิต.
๒๒๓ คมพ. รัก (ความ).
๒๓๓ คมพ. ปิติ.
๒๔๓ ลูกา ๔:๑๔-๒๑.
๒๕๓ ๑ นี. ๘:๑๙.

ข้าพเจ้าเห็น, คือ พระวจนะของ พระผู้
เป็นเจ้า, ซึ่งนำไปสู่แหล่งน้ำแห่งชีวิต,^{๒๕}
หรือสู่ต้นไม้แห่งชีวิต^{๒๖}; ซึ่งผืนน้ำนั้นเป็น
สิ่งแทนความรักของพระผู้เป็นเจ้า; และ
ข้าพเจ้าตระหนักด้วยว่าต้นไม้แห่งชีวิต
เป็นสิ่งแทนความรักของพระผู้เป็นเจ้า.

๒๖ และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้าอีก: ดูนั่น
สิและจงดูพระจริยวัตรอันอ่อนน้อม^{๒๗}ของ
พระผู้เป็นเจ้า!

๒๗ และข้าพเจ้าดูและเห็นพระผู้ไถ่^{๒๘}
ของโลก, ซึ่งบิดาข้าพเจ้าพูดถึง; และ
ข้าพเจ้าเห็นศาสดาพยากรณ์^{๒๙}ด้วยผู้จะ
เตรียมมรรคาไว้ก่อนพระองค์. และพระ
เมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้าเสด็จออก
ไปและได้รับบัพติศมา^{๓๐}จากท่าน; และ
หลังจากพระองค์ได้รับบัพติศมาแล้ว,
ข้าพเจ้าเห็นฟ้าสวรรค์เปิด, และพระ
วิญญาณบริสุทธิ์เสด็จออกจากสวรรค์ลงมา
และสถิตบนพระองค์ในรูปของนกพิราบ^{๓๑}.

๒๘ และข้าพเจ้าเห็นพระองค์เสด็จ
ออกไปปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้คน, ในพระ
เดชาานุภาพ^{๓๒}และรัศมีภาพอันยิ่งใหญ่;
และฝูงชนมารวมกันเพื่อฟังพระองค์;
และข้าพเจ้าเห็นว่าพวกเขาขับไล่พระองค์
ไปจากพวกเขา.

๒๙ และข้าพเจ้าเห็นคนอื่นอีกสิบสอง^{๓๓}
คนติดตามพระองค์ด้วย. และเหตุการณ์

ได้บังเกิดขึ้นคือพระองค์ทรงพาพวกท่าน
ไปในพระวิญญาณออกไปต่อหน้าข้าพเจ้า,
และข้าพเจ้าหาเห็นพวกท่านไม่.

๓๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
เทพกล่าวแก่ข้าพเจ้าอีก, มีความว่า: ดู
นั่นสิ! และข้าพเจ้าดู, และข้าพเจ้าเห็น
ฟ้าสวรรค์เปิดอีก, และข้าพเจ้าเห็นเทพ^{๓๔}
ลงมาสู่ลูกหลานมนุษย์; และพวกท่าน
ปฏิบัติต่อพวกเขา.

๓๑ และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าอีก, มี
ความว่า: ดูนั่นสิ! และข้าพเจ้าดู, และ
ข้าพเจ้าเห็นพระเมษโปดกของพระผู้เป็น
เจ้าเสด็จออกไปในบรรดาลูกหลานมนุษย์.
และข้าพเจ้าเห็นฝูงชนผู้เจ็บป่วย, และผู้
เป็นทุกข์ทรมานด้วยโรคนานาชนิด, และ
ด้วยเหล่ามาร^{๓๕}และวิญญาณที่ไม่สะอาด^{๓๖}; และ
เทพพูดและกระทำให้สิ่งทั้งหลายทั้ง
ปวงเหล่านี้ปรากฏแก่ข้าพเจ้า. และพวก
เขาได้รับการรักษา^{๓๗}โดยเดชาานุภาพของ
พระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า; และ
เหล่ามารและวิญญาณที่ไม่สะอาดถูก
ขับไล่ไป.

๓๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเทพ
กล่าวแก่ข้าพเจ้าอีก, มีความว่า: ดูนั่นสิ!
และข้าพเจ้าดูและเห็นพระเมษโปดก
ของพระผู้เป็นเจ้า, ว่าพระองค์ถูกผู้คน
จับไป; แต่จริงแล้ว, พระบุตรของพระผู้

๒๕ข คมพ. น้ำชำระชีวิต.
ค ปฐก. ๒:๓;
แอลมา ๓๒:๔๐-๔๑;
โมเสส ๕:๒๘, ๓๑.
๒๖ก ๑ นี้. ๑๑:๑๖-๓๓.
๒๗ก ๒ นี้. ๒๕:๑๓.
ข มธ. ๑๑:๑๐;
๑ นี้. ๑๐:๗-๑๐;

๒ นี้. ๓๑:๔.
ค คมพ. บัพติศมา, ให้บัพ
ติศมา.
ง คมพ. นกพิราบ,
เครื่องหมายของ.
๒๘ก คพ. ๑๓๘:๒๕-๒๖.
๒๙ก คมพ. อัครสาวก.
๓๐ก คมพ. ทูตสวรรค์, เทพ.

๓๑ก มารโก ๕:๑๕-๒๐;
โมไซยาห์ ๓:๕-๗.
คมพ. มาร.
ข คมพ. วิญญาณ—
วิญญาณร้าย.
ค คมพ. รักษา, รักษาให้หาย
(การ).

เป็นเจ้าของผู้ทรงเป็นนิจจุลกโลกพิพากษา^๖; และข้าพเจ้าเห็นและเป็นพยาน.

๓๓ และข้าพเจ้า, นิไฟ, เห็นพระองค์ถูกยกขึ้นบนกองเขน^๗ และถูกปลงพระชนม์^๘ เพื่อบาปของโลก.

๓๔ และหลังจาก พระองค์ ถูก ปลงพระชนม์ แล้ว ข้าพเจ้า เห็นฝูงชนของแผ่นดินโลก, ว่าพวกเขามารวมกันเพื่อต่อสู้เหล่าอัครสาวกของพระเมษโปดก; เพราะเทพของพระเจ้าเรียกคนสิบสองคนเช่นนั้น.

๓๕ และฝูงชนของแผ่นดินโลกได้มารวมกัน; และข้าพเจ้าเห็นว่าพวกเขาอยู่ในอาคาร^๙ใหญ่และกว้าง, เหมือนกับอาคารที่บิดาข้าพเจ้าเห็น. และเทพของพระเจ้ากล่าวแก่ข้าพเจ้าอีก, มีความว่า: จงดูโลกและปัญหาของโลกเกิด; แท้จริงแล้ว, จงดูเชื้อสายแห่งอิสราเอลมารวมกันเพื่อต่อสู้กับอัครสาวกสิบสองของพระเมษโปดก.

๓๖ และเหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ ข้าพเจ้าเห็นและเป็นพยาน, ว่าอาคารใหญ่และกว้างหลังนั้นคือความหยิ่งจองหอง^{๑๐}ของโลก; และอาคารนั้นถล่มลงมา, และการถล่มของอาคารนั้นใหญ่หลวงนัก. และเทพของพระเจ้ากล่าวแก่ข้าพเจ้าอีก, มีความว่า: ความพินาศของประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และคนทั้งปวง, ที่ต่อสู้อัครสาวกสิบสองของพระเมษโปดกจักเป็นเช่นนั้น.

บทที่ ๑๒

นิไฟเห็นในนิมิต แผ่นดินแห่งคำสัญญา; ความชอบธรรม, ความชั่วช้าสามัญ, และการล่มสลายของผู้อยู่อาศัยในนั้น; การเสด็จมาของพระเมษโปดกของพระเจ้า เป็นเจ้าในบรรดาพวกเขา; วิธีที่सानุกิษย์สิบสองและอัครสาวกสิบสองจะพิพากษาอิสราเอล; และสภาพน่ารังเกียจและสกปรกของบรรดาผู้เสื่อมโทรมในความไม่เชื่อ. ประมาณ ๖๐๐-๕๙๒ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า: มองดูพงศ์พันธุ์ของเจ้าสิ, และพงศ์พันธุ์ของพี่น้องเจ้าด้วย. และข้าพเจ้ามองดูและเห็นแผ่นดินแห่งคำสัญญา^{๑๑}; และข้าพเจ้าเห็นฝูงชน, แท้จริงแล้ว, แม้เป็นจำนวนมากราวกับเม็ดทรายในทะเล.

๒ และเหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ ข้าพเจ้าเห็นฝูงชนมารวมกันเพื่อสู้รบ, พวกหนึ่งต่อสู้กับพวกหนึ่ง; และข้าพเจ้าเห็นสงคราม^{๑๒}, และข่าวลือเรื่องสงคราม, และการเข่นฆ่าไม่เลือกหน้าด้วยดาบในบรรดาผู้คนของข้าพเจ้า.

๓ และเหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ ข้าพเจ้าเห็น ผู้คนหลายรุ่น ล่วง ลับไป, ตาม วิถี แห่ง สงคราม และ ความขัดแย้งในแผ่นดิน; และข้าพเจ้าเห็นเมืองหลาย

๓๒ก มารโก ๑๕:๑๗-๒๐.
๓๓ก ยอห์น ๑๙:๑๖-๑๙; โรม-
ยาห์ ๓:๙-๑๐;
๓ นี. ๒๗:๑๔. คมพ.
กางเขน.

ข คมพ. ซดไร้ (การ).
๓๕ก ๑ นี. ๘:๒๖; ๑๒:๑๘.
๓๖ก คมพ. จองหอง (ความ),
ถือดี (ความ), ลำพอง
(ความ).

๑๒ ๑ก คมพ. แผ่นดินที่สัญญา
ไว้.
๒ก อีนัส ๑:๒๔;
มอร. ๘:๗-๘.
คมพ. สงคราม.

เมือง, แท้จริงแล้ว, แม้จนข้าพเจ้ามิได้นับ
จำนวนเมืองเหล่านั้น.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือ
ข้าพเจ้าเห็นหมอก^๖แห่งความมืดบน
ผืนแผ่นดินแห่งคำสัญญา; และข้าพเจ้า
เห็นสายฟ้าฟาด, และข้าพเจ้าได้ยินเสียง
ฟ้าคำรามคำราม, และแผ่นดินไหว, และ
สรรพเสียงล้วนกึกก้อง; และข้าพเจ้าเห็น
แผ่นดินโลกและศิลา, เป็นรอยแยก; และ
ข้าพเจ้าเห็นภูเขาทั้งหลายพังทลายเป็น
ชิ้นเล็กชิ้นน้อย; และข้าพเจ้าเห็นที่ราบ
ของแผ่นดินโลก, แยกออกจากกัน; และ
ข้าพเจ้าเห็นเมืองหลายเมืองจม^๗ลง; และ
ข้าพเจ้าเห็นเมืองหลายเมืองถูกเพลิงเผา
ผลาญ; และข้าพเจ้าเห็นเมืองหลายเมือง
พังลงบนแผ่นดินโลก, เพราะความสั่น
สะเทือนของโลก.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจาก
ข้าพเจ้าเห็นสิ่งเหล่านี้แล้ว, ข้าพเจ้าเห็น
ไอแห่งความมืด^๘, ว่ามันผ่านพ้นไปจาก
พื้นพิภพ; และดูเถิด, ข้าพเจ้าเห็นฝูง
ชนที่ไม่ได้ล้มลงเพราะการพิพากษาอัน
รุนแรงและน่าสะพรึงกลัวของพระเจ้า.

๖ และข้าพเจ้าเห็นฟ้าสวรรค์เปิด, และ
พระเมษโปดก^๙ของพระเจ้าเสด็จ
ลงมาจากสวรรค์; และพระองค์เสด็จลง
มาแสดงองค์ต่อพวกเขา.

๗ และข้าพเจ้าเห็นและเป็นพยานด้วย

ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาบนคน
อีกสิบสอง^{๑๐}คน; และพวกเขาได้รับแต่งตั้ง
จากพระเจ้าเป็นเจ้า, และได้รับเลือก.

๘ และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า, มีความว่า:
จงดูसानุศิษย์สิบสองของพระเมษโปดก,
ซึ่งเขาทั้งหลายได้รับเลือกให้ปฏิบัติศาสน-
กิจต่อพงศ์พันธุ์ของเจ้า.

๙ และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้า: เจ้าจำอัคร-
สาวกสิบสอง^{๑๑}ของพระเมษโปดกได้ไหม?
ดูเถิดพวกเขาเป็นผู้ซึ่งจะพิพากษา^{๑๒}สิบ
สองเผ่าของอิสราเอล; ดังนั้น, พวกเขา
จะพิพากษาผู้ปฏิบัติศาสนกิจสิบสองคน
จากพงศ์พันธุ์ของเจ้า; เพราะเจ้าเป็นของ
เชื้อสายแห่งอิสราเอล.

๑๐ และผู้ปฏิบัติศาสนกิจสิบสองคน^{๑๓}
เหล่านี้ซึ่งเจ้าเห็นจะพิพากษาพงศ์พันธุ์
ของเจ้า. และ, ดูเถิด, พวกเขาชอบธรรม
ตลอดกาล; เพราะเนื่องจาก ศรัทธาของ
พวกเขาในพระเมษโปดกของพระเจ้า
เป็นเจ้าพระโลหิตของพระองค์จึงทำให้
อาภรณ์^{๑๔}ของพวกเขาขาว.

๑๑ และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า: ดูนั่นสิ!
และข้าพเจ้าดู, และเห็นผู้คนสามรุ่น^{๑๕} ล่อง
ลับไปในความชอบธรรม; และอาภรณ์^{๑๖}
ของพวกเขาขาวเหมือนดังพระเมษ-
โปดกของพระเจ้า. และเทพกล่าว
แก่ข้าพเจ้า: พระโลหิตของพระเมษโปดก

๔ ก ยีล. ๑๔:๒๐-๒๘.
๗ ๑ นี้. ๑๓:๑๐.
๘ ๓ นี้. ๘:๑๔.
๕ ก ๓ นี้. ๘:๒๐; ๑๐:๙.
๖ ก ๒ นี้. ๒๖:๑, ๙;
๓ นี้. ๑๑:๓-๑๗.
๗ ก ๓ นี้. ๑๒:๑; ๑๓:๑๒-๑๓.

๙ ก ลูกา ๖:๑๓.
๗ มธ. ๑๓:๒๘; คพ. ๒๙:๑๒.
คมพ. พิพากษา (การ),
สุดท้าย.
๑๐ ก ๓ นี้. ๒๗:๒๗;
มธ. ๓:๑๘-๑๙.
๗ ว. ๗:๑๔;

แอลมา ๕:๒๑-๒๗;
๑๓:๑๑-๑๓;
๓ นี้. ๒๗:๑๙-๒๐.
๑๑ ก ๒ นี้. ๒๖:๙-๑๐;
๓ นี้. ๒๗:๓๐-๓๒.

ทำให้ผู้คนเหล่านี้ขาว, เพราะศรัทธาของ พวกเขาในพระองค์.

๑๒ และข้าพเจ้า, นี้ไฟ, ยังได้เห็นผู้คน รุ่นที่สี่^{๑๒๑} จำนวนมากผู้ที่ล่องลับไปในความ ซอซธรรม.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า เห็นฝูงชนของแผ่นดินโลกมารวมกัน.

๑๔ และเทพ กล่าว แก่ ข้าพเจ้า: จง ดู พงศ์พันธุ์ของเจ้า, และพงศพันธุ์ของพี่น้องเจ้าด้วย.

๑๕ และ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ ข้าพเจ้า มอง ดู และ เห็น ผู้คน ของ พงศ์ พันธุ์ข้าพเจ้ามารวมกันในฝูงชนเพื่อต่อ ด้านพงศพันธุ์ของพี่น้องข้าพเจ้า^{๑๒๒}; และ พวกเขามารวมกันเพื่อสู้รบ.

๑๖ และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า, มีความ ว่า: จงดู แหล่งน้ำของสายน้ำสภปรัก^{๑๒๓} ซึ่ง บิดาเจ้าเห็น; แท้จริงแล้ว, แม่แม่น้ำ^{๑๒๔} ซึ่ง ท่านพูดถึง; และห้วงลึกของแม่น้ำนั้นคือ ห้วงลึกของนรก^{๑๒๕}.

๑๗ และ หมอก^{๑๒๖} แห่ง ความมืด คือ การ ล่องลงของมาร, ซึ่งทำให้มืดบอด^{๑๒๗}, และใจ ของลูกหลานมนุษย์แห่งกระด้าง, และนำ พวกเขาไปในถนนกว้างขวาง^{๑๒๘}, เพื่อพวกเขาจะพินาศและสูญหายไป.

๑๘ และอาคาร^{๑๒๙}ใหญ่และกว้าง, ซึ่งบิดา เจ้าเห็น, คือความคิดฝัน^{๑๓๐} ของคนถือดีและ

ความจองหอง^{๑๓๑}ของลูกหลานมนุษย์. และ ห้วงน้ำ^{๑๓๒}ลึกและน่าสะพรึงกลัวแบ่งแยก พวกเขา; แท้จริงแล้ว, แม่พระวจนะแห่ง ความยุติธรรม^{๑๓๓}ของพระผู้เป็นเจ้านิรันดร, และ พระเมสสิยาห์ผู้ทรงเป็นพระเมษ โปดกของพระผู้เป็นเจ้า, เป็นผู้ที่พระ วิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยาน, จากกาล เริ่มต้นของโลกจนถึงเวลานี้, และจากเวลา นี้เป็นต้นไปและตลอดกาล.

๑๙ และ ขณะที่ เทพ กล่าว คำ เหล่า นี้, ข้าพเจ้ามองดูและเห็นว่าพงศพันธุ์ของพี่น้องข้าพเจ้าขัดแย้งกับพงศพันธุ์ข้าพเจ้า, ตามคำของเทพ; และเพราะความจองหอง ของพงศพันธุ์ข้าพเจ้า, และการล่องลง^{๑๓๔}ของ มาร, ข้าพเจ้าเห็นว่าพงศพันธุ์ของพี่น้อง ข้าพเจ้าชนะผู้คนของพงศพันธุ์ข้าพเจ้า^{๑๓๕}.

๒๐ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ ข้าพเจ้ามองดู, และ เห็น ผู้คน ของ พงศ์ พันธุ์ของพี่น้องข้าพเจ้าว่าพวกเขาชนะ พงศพันธุ์ของข้าพเจ้า; และพวกเขาออกไปเป็นฝูงชนบนผืนแผ่นดิน.

๒๑ และข้าพเจ้าเห็นพวกเขามารวมกัน เป็นฝูงชน; และข้าพเจ้าเห็นสงคราม^{๑๓๖}และ ข่าวลือ เรื่อง สงคราม ในบรรดา พวกเขา; และในสงครามและข่าวลือเรื่องสงคราม นั้นข้าพเจ้าเห็นผู้คนหลายรุ่นล่องลับไป.

๒๒ และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า: ดูเกิด

๑๒๑ แอลมา ๔๕:๑๐-๑๒;
ยี่สิบ. ๑๓:๕, ๙-๑๐;
๓ นี้. ๒๗:๓๒;
๔ นี้. ๑:๑๔-๒๗.
๑๕๑ มอริ. ๖.
๑๖๑ คมพ. สภปรัก (ความ).
๗ ๑ นี้. ๘:๑๓; ๑๕:๒๖-๒๙.
๘ คมพ. นรก.
๑๗๑ ๑ นี้. ๘:๒๓; ๑๕:๒๔;

คพ. ๑๐:๒๐-๓๒.
๗ คมพ. ละทิ้งความเชื่อ (การ).
๘ มธ. ๗:๑๓-๑๔.
๑๘๑ ๑ นี้. ๘:๒๖; ๑๑:๓๕-๓๖.
๗ ยรม. ๗:๒๔.
๘ คมพ. จองหอง (ความ), ถือดี (ความ), ลำพอง (ความ).

๑๒๒ ลูกา ๑๖:๒๖;
๑ นี้. ๑๕:๒๘-๓๐.
๑๒๓ คมพ. ยุติธรรม (ความ).
๑๓๑ คมพ. ล่องลง (การ).
๗ เจอโรม ๑:๑๐;
คพ. ๑:๑-๒.
๒๑๑ มอริ. ๘:๘;
โมโร. ๑:๒.
คมพ. สงคราม.

คนเหล่านี้จะเสื่อมโทรมอยู่ในความไม่เชื่อ”.

๒๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือข้าพเจ้าเห็นว่า, หลังจากพวกเขาเสื่อมโทรมในความไม่เชื่อแล้วพวกเขา กลายเป็นคนคลั่ง”, และน่ารังเกียจ, และสกปรก”, เต็มไปด้วยความเกียจคร้าน” และความน่าชิงชังทุกอย่าง.

บทที่ ๑๓

นี้ไฟเห็นในนิมิต ศาสนจักรของมารก่อตั้งในบรรดาคนต่างชาติ, การค้นพบและการตั้งอาณานิคมของอเมริกา, การหายไปของส่วนต่าง ๆ หลายส่วนที่แจ่งชัด และมีค่าของพระคัมภีร์ไบเบิล, สภาพอันเป็นผลจากการละทิ้งความเชื่อของคนต่างชาติ, การฟื้นฟูพระกิตติคุณ, การมาปรากฏของพระคัมภีร์ยุคสุดท้าย, และการสร้างไซอัน. ประมาณ ๖๐๐-๕๙๒ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือ เทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า, มีความว่า: ดูนั่นสิ! และข้าพเจ้าดูและเห็นประชาชาติกับอาณาจักรหลายแห่ง.

๒ และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า: เจ้าเห็นอะไร? และข้าพเจ้ากล่าว: ข้าพเจ้าเห็นประชาชาติกับอาณาจักรหลายแห่ง.

๓ และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้า: นี่คือประชาชาติ และอาณาจักรของคนต่างชาติ.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือข้าพเจ้าเห็นการก่อตั้งของศาสนจักรอันเรื่องอำนาจ”ในบรรดาประชาชาติของคนต่างชาติ”.

๕ และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า: จงดูการก่อตั้งของศาสนจักรซึ่งน่าชิงชังที่สุดยิ่งกว่าศาสนจักรอื่นทั้งปวง, ซึ่งสังหารวิสุทธิชนของพระเจ้าเป็นเจ้า”, แท้จริงแล้ว, และทรมานพวกเขาและผูกพวกเขาไว้, และเทียมพวกเขาด้วยแอก”เหล็ก, และพาพวกเขาลงไปเป็นเชลย.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือข้าพเจ้าเห็น ศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและน่าชิงชัง”นี้; และข้าพเจ้าเห็นมาร”ว่าเขาคือผู้ก่อตั้งมัน.

๗ และข้าพเจ้าเห็นทอง”, และเงิน, และแพรไหม, และแพรพรรณสีแดงสด, และผ้าปานเนื้อดี, และอาภรณ์มีค่าสารพัดชนิดด้วย; และข้าพเจ้าเห็นหญิงโสเภณีจำนวนมาก.

๘ และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า, มีความว่า: จงดูว่าทอง, และเงิน, และแพรไหม, และแพรพรรณสีแดงสด, และผ้าปานเนื้อดี, และอาภรณ์มีค่า, และหญิงโสเภณี, คือความปรารถนา”ของศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและน่าชิงชังนี้.

๒๒ก ๑ นี้. ๑๔:๑๓;
๒ นี้. ๒๖:๑๕.
๒๓ก ๒ นี้. ๒๖:๓๓.
๗ ๒ นี้. ๕:๒๐-๒๔.
ค คมพ. เกียจคร้าน (ความ).
๑๓ ๔ก ๑ นี้. ๑๓:๒๖, ๓๔;

๑๔:๓, ๙-๑๗.
ข คมพ. คนต่างชาติ.
๕ก วว. ๑๗:๓-๖;
๑ นี้. ๑๔:๑๓.
ข ยรม. ๒๘:๑๐-๑๔.
๖ก คพ. ๘๘:๙๔.

คมพ. มาร—ศาสนจักรของมาร.
๗ ๑ นี้. ๒๒:๒๒-๒๓.
๗ก มอริ. ๘:๓๖-๓๘.
๘ก วว. ๑๘:๑๐-๒๔;
มอริ. ๘:๓๕-๓๘.

๙ และเพื่อการสรรเสริญของโลกด้วยที่พวกเขาทำลายวิสุทธิชนของพระเจ้าเป็นเจ้า, และพวกเขาลงไปเป็นเชลย.

๑๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้ามองดูและเห็นผืนน้ำกว้างใหญ่; และผืนน้ำนี้แยกคนต่างชาติดจากพงศ์พันธุ์ของพี่น้องข้าพเจ้า.

๑๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า: ดูเถิดความพิโรธของพระเจ้าอยู่กับพงศ์พันธุ์ของพี่น้องเจ้า.

๑๒ และข้าพเจ้ามองดูและเห็นชายผู้หนึ่งในบรรดาคนต่างชาติ, ผู้ซึ่งผืนน้ำกว้างใหญ่แยกออกไปจากพงศ์พันธุ์ของพี่น้องข้าพเจ้า; และข้าพเจ้าเห็นพระวิญญาณของพระเจ้า, ว่าเสด็จลงมาและกระทำต่อชายผู้นั้น; และเขาออกเดินทางไปในผืนน้ำกว้างใหญ่, แม้จนถึงพงศ์พันธุ์ของพี่น้องข้าพเจ้า, ผู้อยู่ในแผ่นดินที่สัญญาไว้.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าเห็นพระวิญญาณของพระเจ้า, ว่าทรงกระทำต่อคนต่างชาตินั้น; และพวกเขาออกไปพ้นจากการเป็นเชลย, บนผืนน้ำกว้างใหญ่.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าเห็นฝูงชนจำนวนมากของคนต่างชาติบนแผ่นดินแห่งคำสัญญา; และข้าพเจ้าเห็นความพิโรธของพระเจ้า

เป็นเจ้า, ว่าความพิโรธนั้นอยู่บนพงศ์พันธุ์ของพี่น้องข้าพเจ้า; และพวกเขากระจัดกระจายไปเบื้องหน้าคนต่างชาติและถูกลงทัณฑ์.

๑๕ และข้าพเจ้าเห็นพระวิญญาณของพระเจ้า, ว่าทรงอยู่บนคนต่างชาติ, และพวกเขารุ่งเรืองและได้แผ่นดินเป็นมรดกของพวกเขา; และข้าพเจ้าเห็นว่าพวกเขาขาว, และงามและสวย ยิ่งนัก, เหมือนกับผู้คนของข้าพเจ้าก่อนพวกเขาถูกสังหาร.

๑๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, นิไฟ, เห็นว่าคนต่างชาติซึ่งออกไปจากการเป็นเชลยนอนน้อมถ่อมตนต่อพระพักตร์พระเจ้า; และอำนาจของพระเจ้าอยู่กับพวกเขา.

๑๗ และข้าพเจ้าเห็นว่าคนต่างชาติจากมาตุภูมิของพวกเขามารวมกันบนผืนน้ำ, และบนแผ่นดินด้วย, เพื่อสู้รบกับพวกเขา.

๑๘ และข้าพเจ้าเห็นว่าอำนาจของพระเจ้าอยู่ร่วมกับพวกเขา, และเห็นด้วยว่าพระพิโรธของพระเจ้าอยู่บนพวกเขาทั้งปวงที่มารวมกันเพื่อสู้รบกับพวกเขา.

๑๙ และข้าพเจ้า, นิไฟ, เห็นว่าคนต่างชาติที่ออกไปจากการเป็นเชลยได้รับการปลดปล่อยโดยอำนาจของพระเจ้าให้พ้นจากมือของประชาชาติอื่นทั้งปวง.

๒๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ

๙ ก ว. ๑๓:๔-๗.
๑๒ ก คมพ. ดลใจ (การ), แรงแบนดาลีจ.
๑๔ ก ๒ นี. ๑:๑๑;
มอริ. ๕:๑๙-๒๐.
๗ คมพ. แผ่นดินที่สัญญาไว้.

๑๑ นี. ๒๒:๗-๘.
คมพ. อิสราเอล—การกระจายของอิสราเอล.
๑๕ ก ๒ นี. ๑๐:๑๙.
๗ ๒ นี. ๕:๒๑.
ค มอริ. ๖:๑๗-๒๒.

๑๖ ก พ. ๑๑:๘๐.
๑๗ ก ๒ นี. ๑๐:๑๐-๑๔;
๓ นี. ๒๑:๔;
อีเธอร์ ๒:๑๒.

ข้าพเจ้า, นี้ไฟ, เห็นว่าพวกเขารุ่งเรืองในแผ่นดิน; และข้าพเจ้าเห็นหนังสือเล่มหนึ่ง, และหนังสือเล่มนี้ถูกนำออกไปในบรรดาพวกเขา.

๒๑ และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า: เจ้ารู้ความหมายของหนังสือนั้นไหม?

๒๒ และข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน: ข้าพเจ้าหาไม่รู้.

๒๓ และท่านกล่าว: ดูเถิดหนังสือนี้ออกมาจากปากของชาวยิวคนหนึ่ง. และข้าพเจ้า, นี้ไฟ, เห็นหนังสือนี้; และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้า: หนังสือที่เจ้าเห็นคือบันทึก^๑ของชาวยิว^๒, ซึ่งมีพันธสัญญาของพระเจ้า, ที่พระองค์ทรงทำไว้กับเชื้อสายแห่งอิสราเอล; และหนังสือนี้มีคำพยากรณ์หลายประการของศาสนาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์; และเป็นบันทึกดุษฎีเกี่ยวกับอักขระที่อยู่บนแผ่นจารึกทองเหลือง^๓, เว้นแต่มีไม่มากนัก; กระนั้นก็ตาม, ก็ยังมีพันธสัญญาของพระเจ้า, ซึ่งพระองค์ทรงทำกับเชื้อสายแห่งอิสราเอล; ดังนั้น, จึงมีคุณค่ายิ่งสำหรับคนต่างชาติ.

๒๔ และเทพของพระเจ้ากล่าวแก่ข้าพเจ้า: เจ้าเห็นแล้วว่าหนังสือนั้นออกมาจากปากของชาวยิวคนหนึ่ง; และเมื่อหนังสือนั้นออกมาจากปากของชาวยิวคนหนึ่ง หนังสือนั้นมีความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณของพระเจ้า, ซึ่งเป็นผู้ที่อัครสาวกสิบสองเป็นพยาน; และพวกท่าน

เป็นพยานตามความจริงซึ่งมีอยู่ในพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า.

๒๕ ดังนั้น, สิ่งเหล่านี้จึงออกไปจากชาวยิว^๔ในความพิศุทธิสู่คนต่างชาติ^๕, ตามความจริงซึ่งอยู่ในพระผู้เป็นเจ้า.

๒๖ และหลังจากสิ่งเหล่านี้ออกไปโดยมือของอัครสาวกสิบสองของพระเมษโปดก, จากชาวยิวไปสู่^๖คนต่างชาติ, เจ้าจะเห็นการก่อตั้งของศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและน่าชิงชัง^๗, ซึ่งน่าชิงชังที่สุดยิ่งกว่าศาสนจักรอื่นใดทั้งปวง; เพราะดูเถิด, พวกเขาเอาข้อความหลายตอนซึ่งแจ่มชัดและมีค่าที่สุด^๘ไปจากพระกิตติคุณของพระเมษโปดก; และพันธสัญญาหลายข้อของพระเจ้าพวกเขาเอาไปด้วย.

๒๗ และสิ่งทั้งหมดนี้พวกเขาทำไปเพื่อพวกเขาจะบิดเบือนทางที่ถูกต้องของพระเจ้า, เพื่อพวกเขาจะทำให้ลูกหลานมนุษย์ตาบอดและใจแข็งกระด้าง.

๒๘ ดังนั้น, เจ้าจะเห็นว่าหลังจากหนังสือออกไปโดยผ่านมือศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและน่าชิงชังแล้ว, มีหลายสิ่ง^๙ที่แจ่มชัดและมีค่าถูกนำออกไปจากหนังสือ, ซึ่งเป็นหนังสือของพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า.

๒๙ และหลังจากสิ่งที่แจ่มชัดและมีค่าเหล่านี้ถูกนำออกไปแล้ว หนังสือนั้นออกไปสู่ประชาชาติทั้งหมดของคนต่างชาติ; และหลังจากหนังสือนั้นออกไป

๒๐ ก ๑ นี้. ๑๔:๒๓.

๒๓ ก ๑ นี้. ๑๓:๓๕;

๒ นี้. ๒๓:๔-๑๒.

๗ คมพ. พระคัมภีร์.

ค ๒ นี้. ๓:๑๒.

ง ๑ นี้. ๕:๑๐-๑๓.

๒๕ ก ๒ นี้. ๒๓:๔-๖; คพ. ๓:๑๖.

คมพ. ยิว (ชาว).

๗ คมพ. คนต่างชาติ.

๒๖ ก มธ. ๒๑:๔๓.

๗ คมพ. ละทิ้งความเชื่อ

(การ)—การละทิ้งความ

ชื่อของศาสนาคริสต์สมัยเริ่มแรก.

ค ๑ นี้. ๑๓:๔-๖;

๑๔:๓, ๙-๑๗.

ง มธ. ๘:๓๓; โมเสส ๑:๔๑.

จ ๑ นี้. ๑๔:๒๐-๒๖; สข. ๑:๘.

สู่ประชาชาติทั้งหมดของ คน ต่าง ชาติ, แท้จริงแล้ว, แม้ข้ามผืนน้ำกว้างใหญ่ที่เจ้าเห็นว่าอยู่กับคนต่างชาติซึ่งออกไปจากการเป็นเชลยแล้ว, เจ้าเห็น—เพราะหลายสิ่งที่แจ้จซัดและมีค่าซึ่งถูกนำมาจากหนังสือ, อันเป็นที่แจ้จซัดต่อความเข้าใจของ ลูก หลาน มนุษย์, ตาม ความแจ้จซัดซึ่งอยู่ในพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า—เนื่องจากสิ่งเหล่านี้ที่ถูกนำไปจากพระกิตติคุณของพระเมษโปดก, ผู้คนมากมายยิ่งจึงสะดุด, แท้จริงแล้ว, จน กระทั่ง ซาตาน มี อำนาจ ใหญ่ หลวง เห็นอพวกเขา.

๓๐ กระนั้นก็ตาม, เจ้าจะตระหนักว่าคนต่างชาติผู้ออกไปจากการเป็นเชลย, และอำนาจของพระผู้เป็นเจ้ายกพวกเขาขึ้นเหนือประชาชาติอื่นทั้งปวง, บนผืนแผ่นดินซึ่งเลิศเลอกว่าผืนแผ่นดินอื่นทั้งปวง, อันหมายถึงแผ่นดินที่พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงทำพันธสัญญากับบิดาของเจ้าว่าพงศ์พันธุ์ของท่านจะครอบครองไว้เป็นแผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขา; ดังนั้น, เจ้าจึงเห็นว่าพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะมีทรงยอมให้คนต่างชาติทำลายชาติผสมของพงศ์พันธุ์เจ้า, ซึ่งอยู่ในหมู่พี่น้องของเจ้าจนหมดสิ้น.

๓๑ ทั้งพระองค์จะมีทรงยอมให้คนต่างชาติทำลายพงศ์พันธุ์ของพี่น้องเจ้า.

๓๒ ทั้งพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงยอมให้คนต่างชาติอยู่ในสภาพแห่งความ

มีดบอดอันนำพรั้นพริ้งตลอดกาล, ซึ่งเจ้าเห็นแล้วว่าพวกเขาเป็นอยู่, เนื่องจากส่วนที่แจ้จซัดและมีค่าที่สุดของพระกิตติคุณของพระเมษโปดกซึ่งถูกอำพรางไว้โดยศาสนจักรที่น่าชิงชัง นั้น, ซึ่งการก่อรูปก่อร่างของศาสนจักรนั้นเจ้าได้เห็นแล้ว.

๓๓ ดังนั้นพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า ตรัส: เราจะเมตตาต่อคนต่างชาติ, โดยการไปเยือนผู้ที่เหลืออยู่ของเชื้อสายแห่งอิสราเอลด้วยการพิพากษาอย่างรุนแรง.

๓๔ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ เทพของพระเจ้าพูดกับข้าพเจ้า, มีความว่า: ดูเถิด, พระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้, หลังจากเราไปเยือนผู้ที่เหลืออยู่ของเชื้อสายแห่งอิสราเอลแล้ว—และพวกที่เหลืออยู่ที่นี่ที่เราพูดถึงคือพงศ์พันธุ์ของบิดาเจ้า—ดังนั้น, หลังจากเราไปเยือนพวกเขาในการพิพากษา, และลงทัณฑ์พวกเขาโดยมือของคนต่างชาติแล้ว, และหลังจากคนต่างชาติสะดุดอย่างยั้งแล้ว, เพราะส่วนที่แจ้จซัดและมีค่าที่สุดของพระกิตติคุณของพระเมษโปดกซึ่งได้ถูกอำพรางไว้โดยศาสนจักรที่น่าชิงชังนั้น, ซึ่งเป็นมารดาของหญิงโสเภณี, พระเมษโปดกตรัส—เราจะเมตตาต่อคนต่างชาติในวันนั้น, ถึงขนาดว่าเราจะนำ, ส่วนใหญ่ของพระกิตติคุณของเรา, ซึ่งจะแจ้จซัดและมีค่า, ออกไปสู่พวกเขา, ด้วยอำนาจของเราเอง, พระเมษโปดกตรัส.

<p>๓๐ก คมพ. แผ่นดินที่สัญญาไว้. ข แอสมา ๔๕:๑๐-๑๔. ๓๑ก ๒ นี. ๔:๗; ๑๐:๑๘-๑๙; เจคอบ ๓:๕-๙; ยีส. ๑๕:๑๒; ๓ นี. ๑๖:๘-๙;</p>	<p>มอธ. ๕:๒๐-๒๑. ๓๒ก คมพ. มาร—ศาสนจักร ของมาร. ๓๔ก คมพ. โยเซฟ, บุตรของ- ยาโคบ.</p>	<p>๗ ๑ นี. ๑๔:๑-๓; ๒ นี. ๒๖:๒๐. ค คมพ. พระกิตติคุณ. ง คพ. ๑๐:๖๒. คมพ. ฟีนฟู พระกิตติคุณ (การ).</p>
---	--	--

๓๕ เพราะ, ดุเถิด, พระเมษโปดกตรัส: เราจะแสดงตนให้ประจักษ์ต่อพงศ์พันธุ์ของเจ้า, เพื่อพวกเขาจะเขียนข้อความหลายอย่าง ซึ่งเราจะสอนพวกเขา, ซึ่งจะแจ้งชัดและมีค่า; และหลังจากพงศ์พันธุ์ของเจ้าจะถูกทำลาย, และเสื่อมโทรมอยู่ในความไม่เชื่อ, และพงศ์พันธุ์ของพี่น้องเจ้าด้วย, ดุเถิด, เรื่องเหล่านี้จะถูกร้องไว้, เพื่อจะออกมาสู่คนต่างชาติ, โดยของประทานและเดชานุภาพของพระเมษโปดก.

๓๖ และในเรื่องเหล่านี้พระกิตติคุณ^๑ของเราจะเขียนไว้, พระเมษโปดกตรัส, และศิลา^๒ของเรา และการช่วยให้รอดของเรา.

๓๗ และคนที่หมายมั่นจะนำไซอัน^๓ของเราออกมาในวันนั้นย่อมเป็นสุข^๔, เพราะพวกเขาจะมีของประทานและอำนาจของพระวิญญูณบริสุทธิ^๕; และหากพวกเขาอดทน^๖จนกว่าชีวิตจะหาไม่พระองค์จะทรงยกพวกเขาขึ้นในวันสุดท้าย, และจะทรงช่วยให้รอดในอาณาจักรอันเป็นนิจของพระเมษโปดก; และบุคคลใดก็ตามที่ประกาศสันติ^๗, แท้จริงแล้ว, ข่าวแห่งความปรีดียิ่ง, พวกเขาจะงามยิ่งเพียงใดบนภูเขา.

๓๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าเห็นผู้ที่เหลืออยู่ของพงศ์พันธุ์ของพี่น้องข้าพเจ้า, และเห็นหนังสือ^๘ของพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วย, ซึ่งได้ออกจากปากของชาวยิว, ว่าหนังสือนั้นออกมาจากคนต่างชาติไปสู่ผู้ที่เหลืออยู่ของพงศ์พันธุ์ของพี่น้องข้าพเจ้า^๙.

๓๙ และหลังจากหนังสือ^{๑๐}นั้นมาสู่พวกเขาแล้วข้าพเจ้าเห็นหนังสือ^{๑๑}เล่มอื่น, ซึ่งออกมาโดยเดชานุภาพของพระเมษโปดก, จากคนต่างชาติไปสู่พวกเขา, เพื่อสร้างความเชื่อมั่น^{๑๒}แก่คนต่างชาติและผู้^{๑๓}ที่เหลืออยู่ของพงศ์พันธุ์ของพี่น้องข้าพเจ้า, และชาวยิวที่กระจัดกระจายไปทั่วพื้นพิภพด้วย, ว่าบันทึกของศาสนายพยากรณ์และของอัครสาวกสิบสองของพระเมษโปดกเป็นเรื่องจริง^{๑๔}.

๔๐ และเทพพูดกับข้าพเจ้า, มีความว่า: บันทึกชุดสุดท้าย^{๑๕}เหล่านี้, ซึ่งเจ้าเห็นในบรรดาคนต่างชาติ, จะยืนยัน^{๑๖}ความจริงของชุดแรก^{๑๗}, ซึ่งเป็นของอัครสาวกสิบสองของพระเมษโปดก, และจะทำให้รู้ความแจ้งชัดและสิ่งมีค่าทั้งหลายซึ่งถูกนำไปจากบันทึกชุดแรก; และจะทำให้รู้กัน^{๑๘}ในตระกูล, ภาษา, และคนทั้งปวง, ว่าพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าคือพระ

<p>๓๕ก ๒ นี้. ๒๗:๖; ๒๙:๑-๒. คพ. พระคัมภีร์มอรมอน. ๓๖ก ๓ นี้. ๒๗:๑๓-๒๑. ๗ อีส. ๕:๑๒; ๓ นี้. ๑๑:๓๘-๓๙. คพ. ศิลา. ๓๗ก คพ. ไซอัน. ๗ คพ. ๒๑:๙. ค คพ. ของประทานแห่ง</p>	<p>พระวิญญูณบริสุทธิ. ๗ ๓ นี้. ๒๗:๑๖. คพ. อดทน (ความ). จ คพ. รัศมีภาพซีเลสเชียล. ฉ อีสย. ๕:๒:๗; โมไซยาห์ ๑๕:๑๔-๑๘; ๓ นี้. ๒๐:๔๐. ๓๘ก ๑ นี้. ๑๓:๒๓; ๒ นี้. ๒๙:๔-๖. ๗ มอริ. ๕:๑๕.</p>	<p>๓๙ก คพ. พระคัมภีร์— มีพยากรณ์ไว้ว่าพระคัมภีร์ จะออกมา. ๗ อีสค. ๓๗:๑๕-๒๐; ๒ นี้. ๓:๑๑-๑๒. ค ๑ นี้. ๑๔:๓๐. ๔๐ก ๒ นี้. ๒๖:๑๖-๑๗; ๒๙:๑๒. คพ. พระคัมภีร์มอรมอน. ๗ มอริ. ๗:๘-๙. ค คพ. พระคัมภีร์ไบเบิล.</p>
---	---	--

บุตรของพระบิดานิรันดร์, และพระผู้ช่วยให้รอดของโลก; และว่ามนุษย์ทั้งปวงต้องมาหาพระองค์, มิฉะนั้นพวกเขาจะได้รับการช่วยให้รอดไม่ได้.

๔๑ และบันทึกที่ชุดสุดท้ายนี้ ต้องออกมาตามคำพยากรณ์ ซึ่งจะบังเกิดโดยพระโอษฐ์ของพระเมษโปดก; และพระวจนะของพระเมษโปดกจะเป็นที่รู้จักในบันทึกของพงศ์พันธุ์ของเจ้า, เช่นเดียวกับในบันทึกของอัครสาวกสิบสองของพระเมษโปดก; ดังนั้นบันทึกทั้งสองชุดนี้จะสถาปนาไว้ด้วยกัน; เพราะมีพระผู้เป็นเจ้าเดี่ยว และพระเมษบาลเดี่ยวทั่วทั้งแผ่นดินโลก.

๔๒ และเวลามาถึงเมื่อพระองค์จะทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์ต่อประชาชาติทั้งปวง, ทั้งต่อชาวยิว และต่อคนต่างชาติด้วย; และหลังจากพระองค์ทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์ต่อชาวยิวและต่อคนต่างชาติด้วยแล้ว, เมื่อนั้นพระองค์จะทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์ต่อคนต่างชาติและต่อชาวยิวด้วย, และพวกหลังจะเป็นพวกแรก, และพวกแรกจะเป็นพวกหลัง.

บทที่ ๑๔

เทพบอกนี้ไฟเกี่ยวกับพรและการสาปแช่งที่จะตกสู่คนต่างชาติ—มีศาสนจักร

เพียงสองแห่ง: ศาสนจักรของพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้าและศาสนจักรของมาร—วิสุทธิชนของพระผู้เป็นเจ้าในประชาชาติทั้งปวงถูกศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและน่าชิงชังข่มเหง—อัครสาวกยอห์นจะเขียนเกี่ยวกับการสิ้นสุดของโลก. ประมาณ ๖๐๐-๕๙๒ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, คือหากคนต่างชาติจะสดับฟังพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้าในวันนั้นเมื่อพระองค์จะทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์ต่อพวกเขาในพระวจนะ, และในเดชนาภาพด้วย, ในพระราชกิจอันแท้จริง, เพื่อเอาสิ่งที่กีดขวางพวกเขาออกไป—

๒ และหากพวกเขาไม่ทำใจแข็งกระด้างต่อด้านพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้าแล้ว, จะนับพวกเขาอยู่ในบรรดาพงศ์พันธุ์ของบิดาเจ้า; แท้จริงแล้ว, จะนับพวกเขาอยู่ในบรรดาเชื้อสายแห่งอิสราเอล; และพวกเขาจะเป็นผู้ได้รับพรบนแผ่นดินที่สัญญาไว้ตลอดกาล; พวกเขาจะไม่ถูกนำลงไปสู่ความเป็นเชลยอีกต่อไป; และเชื้อสายแห่งอิสราเอลจะไม่ปะปนกันอีกต่อไป.

๓ และหลุมใหญ่ นั้น, ซึ่งจุได้ไว้ให้พวกเขาแล้วโดยศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและน่าชิงชังนั้น, ซึ่งมารและลูก ๆ ของ

๔๐ ง ดู ปกในของพระคัมภีร์มอรมอน. โมเสส ๑:๖.
๔๑ ก อสค. ๓๗:๑๗.
ข นรป. ๖:๔; ยอห์น ๑๗:๒๑-๒๓; ๒ นี. ๓๑:๒๑.
ค คมพ. พระเมษบาลผู้ประเสริฐ.
๔๒ ก คพ. ๙๐:๘-๙;

๑๐๗:๓๓; ๑๑๒:๔.
ข เจคอบ ๕:๖๓.
ค ลูกา ๑๓:๓๐;
๑ นี. ๑๕:๑๓-๒๐.
๑๔ ก ก นี. ๑๖:๖-๑๓.
คมพ. คนต่างชาติ.
ข ๑ รส. ๑:๕; ๑ นี. ๑๔:๑๔;
เจคอบ ๖:๒-๓.

ค อสย. ๕๗:๑๔; ๑ นี. ๑๓:๒๙, ๓๔; ๒ นี. ๒๖:๒๐.
๒ ก กพ. ๓:๗, ๒๙; ๒ นี. ๑๐:๑๘-๑๙; ๓ นี. ๑๖:๑๓; ๒๑:๖, ๒๒; ยีซา. ๒:๙-๑๑.
ข ๒ นี. ๖:๑๒; ๑๐:๘-๑๔; ๓ นี. ๑๖:๖-๗; ๒๐:๒๗.
๓ ก ๑ นี. ๒๒:๑๔; คพ. ๑๐๙:๒๕.

เขาก่อตั้งขึ้น, เพื่อเขาจะนำจิตวิญญาณของมนุษย์ลงไปสู่ นรก— แท้จริงแล้ว, หลุมใหญ่ นั้นซึ่งขุดไว้เพื่อ ความพินาศของมนุษย์จะถูกผู้ที่ขุดมันถมให้เต็ม, จนถึงความพินาศสิ้นของพวกเรา, พระเมษโปดกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตรีส; มิใช่ความพินาศของจิตวิญญาณ, นอกจากเป็นการโยนจิตวิญญาณลงไป ในนรก” นั้นซึ่งไม่มีที่สุด.

๔ เพราะเหตุเกิด, นี้เป็นไปตามการเป็นเชลยของมาร, และตาม ความยุติธรรมของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าด้วย, ซึ่งมีต่อคนเหล่านั้นทั้งหมดผู้จะก่อความชั่วร้ายและความน่าชิงชังต่อพระเจ้าผู้ทรงพระองค์.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเทพพูดกับข้าพเจ้า, นี้ไฟ, มีความว่า: เจ้าเห็นแล้วว่าหากคนต่างชาติกลับใจก็จะดีกับพวกเขา; และเจ้ารู้เกี่ยวกับพันธสัญญาของพระเจ้าที่ทรงมีกับเชื้อสายแห่งอิสราเอลด้วย; และเจ้าได้ยินแล้วด้วยว่าผู้ใดหากกลับใจ”ไม่ยอมต้องพินาศ.

๖ ฉะนั้น, วิบัติจึงมีแก่คนต่างชาติ หากเป็นไปว่าพวกเขาทำใจแข็งกระด้างต่อต้านพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

๗ เพราะเวลามาถึง, พระเมษโปดกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตรีส, ว่าเราจะทำงานสำคัญยิ่งและนำอัครรย์”ในบรรดาลูกหลานมนุษย์; งานซึ่งจะอยู่เป็นนิจ, ไม่ทางใด

ก็ทางหนึ่ง— เพื่อให้พวกเขาเชื่อมั่นในสันติและนิรันดรแห่งชีวิต”, หรือในการปล่อยให้พวกเขาไปสู่ความแข็งกระด้างของใจตนและความมืดบอดแห่งจิตใจตนอันนำพวกเขาไปสู่การเป็นเชลย, และสู่ความพินาศด้วย, ทั้งฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณ, ตาม การ เป็น เชลย”ของมาร, ซึ่งเราพูดมาแล้ว.

๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อเทพกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, ท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้า: เจ้าจำพันธสัญญา”ของพระบิดาที่ทรงมีกับเชื้อสายแห่งอิสราเอลได้ไหม? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า จำได้.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้า: มองดูสิ, และจงดูศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและน่าชิงชังนั้น, ซึ่งเป็นมารดาของความน่าชิงชัง, ซึ่งผู้ก่อตั้งของมันคือมาร”.

๑๐ และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้า: ดูเถิดมีศาสนจักรเพียงสองแห่ง”เท่านั้น; แห่งหนึ่ง คือ ศาสนจักรของ พระเมษโปดกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และอีกแห่งหนึ่ง”คือศาสนจักรของมาร; ดังนั้น, ผู้ใดที่ไม่เป็นของ ศาสนจักรของ พระเมษโปดกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าก็เป็นของ ศาสนจักรอันเรื่องอำนาจนั้น, ซึ่งเป็น มารดาของความน่าชิงชัง; และนางคือโสเภณี”ของทั้งแผ่นดินโลก.

๓๗ คมพ. อับมงคล (ความ); นรก.
๕ก คมพ. กลับใจ (การ).
๖ก ๒ นี้. ๒๘:๓๒.
๗ก อสย. ๒๓:๑๕;
๑ นี้. ๒๒:๘;
๒ นี้. ๒๗:๒๖; ๒๙:๑-๒;

คพ. ๔:๑.
คมพ. พื้นฟูพระกิตติคุณ (การ).
๗ คมพ. ชีวิตนิรันดร.
ค ๒ นี้. ๒:๒๖-๒๗;
แอลมา ๑๒:๙-๑๑.
๘ก คมพ. พันธสัญญาแห่ง

อับราฮัม.
๙ก ๑ นี้. ๑๕:๓๕;
คพ. ๑:๓๕. คมพ. มาร.
๑๐ก ๑ นี้. ๒๒:๒๓.
๗ ๑ นี้. ๑๓:๔-๖, ๒๖.
ค วว. ๑๗:๕, ๑๕;
๒ นี้. ๑๐:๑๖.

๑๑ และ เหตุการณ์ ได้บังเกิด ขึ้น คือ ข้าพเจ้า มอง ดู และ เห็น โสเภณี ของ ทั้ง แผ่นดินโลก, และนาง น้อยอยู่บนผืนน้ำ กว้างใหญ่; และนางครอบครอง ทั่วแผ่นดินโลก, ในบรรดาประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และคนทั้งปวง.

๑๒ และ เหตุการณ์ ได้บังเกิด ขึ้น คือ ข้าพเจ้าเห็นศาสนจักรของพระเมษโปดก ของพระผู้เป็นเจ้า, และจำนวนคนของศาสนจักรนั้นน้อย, เพราะความชั่วร้าย และความน่าชิงชังของโสเภณีผู้น้อยอยู่บนผืนน้ำกว้างใหญ่; กระนั้นก็ตาม, ข้าพเจ้า เห็นว่าศาสนจักรของพระเมษโปดก, ผู้เป็นวิสุทธิชนของพระผู้เป็นเจ้า, มีอยู่ ทั่วพื้นพิภพ ทั่ว; และการครอบครอง ของ พวก เขา บนพื้นพิภพ น้อย, เพราะความชั่วร้ายของโสเภณี เรื่องอำนาจ ซึ่ง ข้าพเจ้าเห็น.

๑๓ และ เหตุการณ์ ได้บังเกิด ขึ้น คือ ข้าพเจ้าเห็นว่ามารดาผู้เรื่องอำนาจของ ความ น่า ชิงชัง รวบรวม ผุ่ ง ชน บนพื้นพิภพ ทั้ง ปวง เข้า ด้วย กัน, ใน บรรดาประชาชาติ ทั้ง ปวง ของ คน ต่าง ชาติ, เพื่อ ต่อสู้ กับ พระเมษโปดกของ พระผู้เป็นเจ้า.

๑๔ และ เหตุการณ์ ได้บังเกิด ขึ้น คือ ข้าพเจ้า, นี้ไฟ, เห็นเดชานูภาพของพระเมษโปดกของ พระผู้เป็นเจ้า, ว่าลงมา

บนวิสุทธิชนของศาสนจักรของพระเมษโปดก, และบนผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า, ซึ่งกระจัดกระจายอยู่บนทั่วพื้นพิภพ; และพวกเขามีอาวุธคือความชอบธรรมและเดชานูภาพ ของพระผู้เป็นเจ้าในรัศมีภาพอันยิ่งใหญ่.

๑๕ และ เหตุการณ์ ได้บังเกิด ขึ้น คือ ข้าพเจ้าเห็นว่าพระพิโรธของพระผู้เป็นเจ้าได้ เทลง มา บน ศาสนจักร อัน เรื่องอำนาจ และ น่า ชิงชัง นั้น, ถึงขนาดว่า มี สงคราม และ ข่าว ลือ เรื่อง สงคราม ใน บรรดาประชาชาติ และ ตระกูล ทั้ง ปวง ของแผ่นดินโลก.

๑๖ และขณะที่เริ่มมีสงครามและข่าวลือ เรื่อง สงคราม ใน บรรดาประชาชาติ ทั้งปวงซึ่งเป็นของมารดาแห่งความน่าชิงชัง, เทพ พุด กับ ข้าพเจ้า, มีความว่า: ดูเถิด, พระพิโรธของพระผู้เป็นเจ้าอยู่ บนมารดาของหญิงโสเภณี; และดูเถิด, เจ้าเห็นสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด—

๑๗ และเมื่อวัน นั้นมาถึงซึ่งพระพิโรธ ของพระผู้เป็นเจ้าเทลงบนมารดาของหญิงโสเภณี, ซึ่ง คือ ศาสนจักรอัน เรื่องอำนาจและน่าชิงชังของทั้งแผ่นดินโลก, ซึ่ง ผู้ ก่อ ตั้ง ของ มัน คือ มาร, ครั้น แล้ว, ในวันนั้น, งาน ของพระบิดาจะเริ่มต้น, ในการเตรียมทางเพื่อให้พันธสัญญา ของ พระองค์ ซึ่ง พระองค์ทรง ทำไว้ กับ ผู้คน

<p>๑๑ก ยรม. ๕๑:๑๓; ว. ๑๗:๑๕. ข คพ. ๓๕:๑๑. ๑๒ก มธ. ๗:๑๔; ๓ นี. ๑๔:๑๔; คพ. ๑๓๘:๒๖. ข คพ. ๙๐:๑๑. ๑๓ก ว. ๑๗:๑-๖; ๑๘:๒๔; ๑ นี. ๑๓:๕; คพ. ๑๒๓:๗-๘.</p>	<p>๑๔ก เจคอบ ๖:๒; คพ. ๓๘:๓๒-๓๘. ๑๕ก คพ. ๑:๑๓-๑๔. ข มาระโก ๑๓:๘; คพ. ๘๗:๖. ๑๖ก ๑ นี. ๒๒:๑๓-๑๔; มธ. ๘:๓๐. ๑๗ก คพ. ยุคสุดท้าย, วันเวลา</p>	<p>สุดท้าย. ข ๑ นี. ๒๒:๑๕-๑๖. ค ๓ นี. ๒๑:๗, ๒๐-๒๙. คพ. พันฟูพระกิตติคุณ (การ). ง มธ. ๘:๒๑, ๔๑. คพ. พันฟูพันธสัญญาแห่ง อับราฮัม.</p>
--	---	---

ของพระองค์, ที่เป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอลเกิดสัมฤทธิ์ผล.

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเทพพูดกับข้าพเจ้า, มีความว่า: ดูนั่นสิ!

๑๙ และข้าพเจ้ามองดูและเห็นชายผู้หนึ่ง, และท่านแต่งกายด้วยเสื้อคลุมสีขาว.

๒๐ และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า: จงดูหนึ่งในอัครสาวก^๗สิบสองของพระเมษโปดก.

๒๑ ดูเถิด, ท่านจะเห็นและเขียนเรื่องเหล่านี้ที่เหลื้อยู่; แท้จริงแล้ว, และหลายเรื่องที่เป็นมาด้วย.

๒๒ และท่านจะเขียนเกี่ยวกับการสิ้นสุดของโลกด้วย.

๒๓ ดังนั้น, สิ่งที่ท่านจะเขียนเป็นเรื่องยุติธรรมและจริง; และดูเถิดเรื่องเหล่านี้เขียนในหนังสือ^๘ ซึ่งท่านเห็นออกมาจากปากของชาวยิว; และเวลาที่เรื่องเหล่านี้ออกมาจากปากของชาวยิว, หรือ, เวลาที่หนังสือออกมาจากปากของชาวยิว, เรื่องที่เขียนย่อมแจ่มชัดและพิศุทธิ์, และมีค่า^๙เลิศและง่ายแก่การเข้าใจของคนทั้งปวง.

๒๔ และดูเถิด, สิ่งที่อัครสาวก^{๑๐}ของพระเมษโปดกผู้นี้จะเขียนมีหลายเรื่องซึ่งเจ้าเห็นแล้ว; และดูเถิด, เรื่องที่เหลื้อยู่เจ้าก็จะเห็น.

๒๕ แต่สิ่งที่เจ้าจะเห็นต่อจากนี้เจ้าจงอย่าเขียน; เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้า

ทรงแต่งตั้งอัครสาวกของพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้าของท่านเขียน^{๑๑}สิ่งเหล่านี้.

๒๖ และคนอื่นที่เคยเป็นอยู่, พระองค์ก็ทรงแสดงเรื่องทั้งปวงต่อพวกเขาด้วย, และพวกเขาเขียนเรื่องเหล่านี้; และเรื่องเหล่านี้^{๑๒}ไว้เพื่อจะออกมาปรากฏในความพิศุทธิ์ของเรื่อง, ตามความจริงซึ่งอยู่ในพระเมษโปดก, ในเวลาที่เหมาะสมของพระเจ้าเอง, ต่อเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

๒๗ และข้าพเจ้า, นี้ไฟ, ได้ยินและเป็นพยาน, ว่านามของอัครสาวกแห่งพระเมษโปดกคือยอห์น^{๑๓}, ตามคำของเทพ.

๒๘ และดูเถิด, ข้าพเจ้า, นี้ไฟ, ถูกห้ามเขียนเรื่อง^{๑๔}ที่เหลื้อยู่ซึ่งข้าพเจ้าเห็นและได้ยินมา; ดังนั้นเรื่องที่ข้าพเจ้าเขียนข้าพเจ้าพอใจแล้ว; และข้าพเจ้าเขียนไว้เพียงส่วนน้อยของสิ่งซึ่งข้าพเจ้าเห็น.

๒๙ และข้าพเจ้าเป็นพยานว่าข้าพเจ้าเห็นสิ่งที่บิดา^{๑๕}ข้าพเจ้าเห็น, และเทพของพระเจ้าได้ทำให้เป็นที่รู้แก่ข้าพเจ้า.

๓๐ และบัดนี้ข้าพเจ้ายุติการพูดเกี่ยวกับสิ่งที่ข้าพเจ้าเห็นขณะที่พระองค์ทรงพาข้าพเจ้าไปในพระวิญญูณ; และหากสิ่งทั้งหมดที่ข้าพเจ้าเห็นมิได้เขียนไว้, แม้กระนั้น เรื่องที่ข้าพเจ้าเขียนก็เป็นเรื่องจริง^{๑๖}. และจึงเป็นดังนั้น. เอเมน.

๒๐ก ว. ๑:๑-๓;
๑ นี้. ๑๔:๒๗.
๒๓ก ๑ นี้. ๑๓:๒๐-๒๔;
มอริ. ๘:๓๓.
ข ๑ นี้. ๑๓:๒๘-๓๒.

๒๔ก อีเธอร์ ๔:๑๖.
๒๕ก ยอห์น ๒๐:๓๐-๓๑;
ว. ๑:๑๙.
๒๖ก ๒ นี้. ๒๗:๖-๒๓;
อีเธอร์ ๓:๒๑-๒๗; ๔:๔-๗;

คพ. ๓๕:๑๘;
จส-ป ๑:๖๕.
๒๗ก ว. ๑:๑-๓.
๒๙ก ๑ นี้. ๘.
๓๐ก ๒ นี้. ๓๓:๑๐-๑๔.

บทที่ ๑๕

พงศ์พันธุ์ของลีไฮจะรับพระกิตติคุณจากคนต่างชาติในยุคสุดท้าย—การรวมกันของอิสราเอลเปรียบเหมือนต้นมะกอกซึ่งกิ่งเดิมจะได้รับการต่อกิ่งอีก—นีไฟแปลความหมายนิมิตของต้นไม้แห่งชีวิตและพูดถึงความยุติธรรมของพระเจ้าเป็นการแบ่งแยกคนชั่วออกจากคนชอบธรรม. ประมาณ ๖๐๐-๕๙๒ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากพระองค์ทรงพาข้าพเจ้า, นีไฟ, ไปในพระวิญญาน, และเห็นสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแล้ว, ข้าพเจ้ากลับไปยังกระโจมของบิดาข้าพเจ้า.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าเห็นพี่ ๆ ข้าพเจ้า, และพวกเขากำลังถกเถียงกันถึงเรื่องที่บิดาข้าพเจ้าเคยพูดกับพวกเขา.

๓ เพราะท่านพูดจริงถึงเรื่องสำคัญหลายเรื่องกับพวกเขา, ซึ่งยากจะเข้าใจได้, นอกจากมนุषย์จะทูลถามพระเจ้า; และพวกเขาโดยที่มีใจแข็งกระด้าง, ฉะนั้นพวกเขาจึงมิได้ฟังพาพระเจ้าเท่าที่ควร.

๔ และบัดนี้ข้าพเจ้า, นีไฟ, เศร้าโศกเพราะความแข็งกระด้างของใจพวกเขา, และ, เพราะสิ่งที่ข้าพเจ้าได้เห็นมาด้วย, และรู้ว่าสิ่งเหล่านั้นต้องบังเกิดขึ้นอย่าง

หลีกเลี่ยงมิได้เพราะความชั่วร้ายอย่างใหญ่หลวงของลูกหลานมนุषย์.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าหมดกำลังเพราะความทุกข์ของข้าพเจ้า, เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าความทุกข์ของข้าพเจ้าใหญ่หลวงเหนือสิ่งทั้งปวง, เนื่องจากความพินาศ^๑ของผู้คนของข้าพเจ้า, เพราะข้าพเจ้าเห็นการตกของพวกเขาแล้ว.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากข้าพเจ้ามีกำลังขึ้นข้าพเจ้าพูดกับพี่ ๆ ข้าพเจ้า, โดยปรารถนาจะรู้สาเหตุที่พวกเขาถกเถียงกัน.

๗ และพวกเขากล่าว: ดูเถิด, เราไม่อาจเข้าใจถ้อยคำที่บิดาเราพูดไว้เกี่ยวกับกิ่งเดิมของต้นมะกอก, และเกี่ยวกับคนต่างชาติด้วย.

๘ และข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขา: พี่ทูลถามพระเจ้าแล้วหรือ?

๙ และพวกเขากล่าวแก่ข้าพเจ้า: เรามีได้ทูลถาม; เพราะพระเจ้ามิได้ทรงทำให้เรื่องเช่นนั้นเป็นที่รู้แก่เรา.

๑๐ ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขา: เหตุใดพี่จึงไม่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า? เหตุใดพี่จึงยอมพินาศ, เพราะความแข็งกระด้างของใจพี่?

๑๑ พี่มิได้จำสิ่งที่พระเจ้าตรัสไว้หรือ?—หากเจ้าจะไม่ทำใจแข็งกระด้าง, และถามเราด้วยศรัทธา, โดยเชื่อว่าเจ้าจะได้

๑๕ ๓ก ๑ คริ. ๒:๑๐-๑๒;
แอลมา ๑๒:๙-๑๑.
๕ก คมพ. ยากลับมา (ความ).
ข อีนัส ๑:๑๓;
มอร. ๖:๑.
๖ก โมเสส ๑:๑๐;

จส—ป ๑:๒๐, ๔๘.
๘ก ไมไซยาห์ ๒๖:๑๓;
แอลมา ๔๐:๓.
คมพ. สวดอ้อนวอน (การ),
สวดอ้อนวอน (คำ).
๑๐ก คมพ. ละทิ้งความเชื่อ

(การ).
๑๑ก ยากอบ ๑:๕-๖;
อีนัส ๑:๑๕;
โมโร. ๗:๒๖;
คพ. ๑๘:๑๘.
คมพ. ขอ (ทูล).

รับ, ด้วยความขยันหมั่นเพียรในการรักษา
บัญญัติของเรา, สิ่งเหล่านี้จะเป็นที่รู้แก่
เจ้าโดยแน่แท้.

๑๒ ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่พี่, ว่าเชื้อ
สาย แห่ง อิสราเอล เปรียบ เหมือน ต้น
มะกอก, โดย พระ วิญญาณ ของ พระเจ้า
ซึ่งอยู่ในบิดาเรา, และดูเถิดเรามีได้แตก
ออกมาจากเชื้อสายแห่งอิสราเอล, และ
เรามีได้เป็นอังกูร^๑ หนึ่งของเชื้อสายแห่ง
อิสราเอลหรือ?

๑๓ และบัดนี้, เรื่องที่บิดาเราหมายถึง
เกี่ยวกับการต่อกิ่งเข้ากับต้นด้วยกิ่งเดิม
โดยผ่านความบริบูรณ์ของคนต่างชาติ,
คือ, ในยุคสุดท้าย, เมื่อพงศ์พันธุ์ของเรา
จะเสื่อมโทรมอยู่ในความไม่เชื่อ^๒, แท้จริง
แล้ว, เป็นเวลาหลายปี, และหลายรุ่นหลัง
จาก พระ เมสสิยาห์^๓ จะ ทรง แสดง องค์กร
ให้ ประจักษ์ ใน พระ วรกาย ต่อ ลูก หลาน
มนุษย์แล้ว, จากนั้น ความ สมบูรณ์ ของ
พระกิตติคุณ^๔ ของพระเมสสิยาห์ย่อมมา
สู่คนต่างชาติ, และจากคนต่างชาติมาสู่
พงศ์พันธุ์ของเราที่ยังเหลืออยู่—

๑๔ และในวันนั้นพงศ์พันธุ์^๕ ของเราที่
ยังเหลืออยู่จะรู้ว่าพวกเขาเป็นของเชื้อ
สายแห่งอิสราเอล, และรู้ว่าพวกเขาเป็น
ผู้คนแห่งพันธสัญญา^๖ ของพระเจ้า; และ
เวลานั้น พวกเขา จะ รู้ และ เข้า ถึง ความ

รู้^๗ เกี่ยวกับบรรพชนของพวกเขา, และ
ความรู้เกี่ยวกับพระกิตติคุณของพระผู้
ไถ่ของพวกเขาด้วย, ซึ่งพระกิตติคุณนี้
พระองค์ทรงปฏิบัติศาสนกิจไว้กับบิดา
ทั้งหลายของพวกเขา; ดังนั้น, พวกเขาจะ
เข้าถึงความรู้เกี่ยวกับพระผู้ไถ่ของพวก
เขาและประเด็นนั้น ๆ ของหลักคำสอน
ของพระองค์, เพื่อพวกเขาจะรู้ว่าจะมหา
พระองค์และรับการช่วยให้รอดได้อย่างไร.

๑๕ และแล้วในวันนั้นพวกเขาจะไม่
ชื่นชมยินดีและถวายสรรเสริญแด่พระผู้
เป็นเจ้าของทรงเป็นนิจของพวกเขา, ศิลา^๘
ของพวกเขาและความรอดของพวกเขา
หรือ? แท้จริงแล้ว, ในวันนั้น, พวกเขาจะ
ไม่รับผลกำลังและการบำรุงเลี้ยงจากเถา
อู่น^๙ แท้หรือ? แท้จริงแล้ว, พวกเขาจะไม่
เข้ามาสู่คอกแท้อของพระผู้เป็นเจ้าของหรือ?

๑๖ ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่พี่, ใช่แล้ว;
พวกเขาจะเป็นที่จดจำอีกในบรรดาเชื้อ
สายแห่งอิสราเอล; โดยที่เป็นกิ่งเดิมของ
ต้นมะกอก, พวกเขาจะถูกต่อกิ่ง^{๑๐} เข้ากับ
ต้นมะกอกแท้.

๑๗ และนี่คือเรื่องที่บิดาเราหมายถึง;
และท่านหมายความว่าเรื่องนี้จะไม่บังเกิด
ขึ้นจนหลังจากพวกเขากระจัดกระจายไป
โดยคนต่างชาติ; และท่านหมายความว่า
พระกิตติคุณ^{๑๑}นี้จะผ่านมาจากต่างชาติ,

๑๒ ก ปฐก. ๔๓:๒๒-๒๖;
๑ นี. ๑๐:๑๒-๑๔; ๑๓:๒๔.
ค มพ. ลีไฮ, บิดาของโนไฟ.
๑๓ ก ๑ นี. ๑๒:๒๒-๒๓;
๒ นี. ๒๖:๑๕.
ข คมพ. พระเมสสิยาห์.
ค คมพ. พระกิตติคุณ.
ง ๑ นี. ๑๓:๔๒; ๒๒:๕-๑๐;

คพ. ๑๔:๑๐.
ค มพ. คนต่างชาติ.
๑๔ ก ๒ นี. ๑๐:๒;
๓ นี. ๕:๒๑-๒๖;
๒๑:๔-๗.
ข คมพ. พันธสัญญาแห่ง-
อับราฮัม.
ค ๒ นี. ๓:๑๒; ๓๐:๕;

มอริ. ๗:๑, ๙-๑๐;
คพ. ๓๖:๒-๒๐.
ดู ปกในของพระคัมภีร์
มอรมอน.
๑๕ ก คมพ. ศิลา.
ข ปฐก. ๔๓:๑๑;
ยอห์น ๑๕:๑.
๑๖ ก เจคอบ ๕:๖๐-๖๘.

เพื่อพระเจ้าจะทรงแสดงเดชานุภาพของพระองค์ต่อคนต่างชาติ, เพราะพระองค์จะถูกปฏิเสธ^๑ จากชาวยิว, หรือจากเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

๑๘ ดังนั้น, บิดาเราไม่ได้พูดถึง พงศ์พันธุ์ของเราเท่านั้น, แต่พูดถึงเชื้อสายแห่งอิสราเอลทั้งหมดด้วย, โดยชี้ไปที่พันธสัญญาซึ่งจะเกิดสัมฤทธิ์ผลในยุคสุดท้าย; ซึ่งพันธสัญญานั้นพระเจ้าทรงทำไว้กับอับราฮัมบรรพบุรุษของเรา, มีความว่า: ในพงศ์พันธุ์^๒ ของเจ้าตระกูลทั้งปวงของแผ่นดินโลกจะได้รับพร.

๑๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, นิไฟ, พูดกับพวกเขาเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าพูดกับพวกเขาเกี่ยวกับการกลับคืนสู่สภาพเดิม^๓ ของชาวยิวในยุคสุดท้าย.

๒๐ และข้าพเจ้ายกถ้อยคำของอิสยาห์^๔ มาพูดกับพวกเขา, ซึ่งพูดถึงการกลับคืนสู่สภาพเดิมของชาวยิว, หรือของเชื้อสายแห่งอิสราเอล; และหลังจากพวกเขา กลับคืนสู่สภาพเดิมแล้วพวกเขาจะไม่ปะปนกันอีกต่อไป, ทั้งพวกเขาจะไม่กระจัดกระจายอีก. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าพูดหลายคำกับพี่ๆ ข้าพเจ้า, จนพวกเขาสงบลงและนอนน้อมถ่อมตน^๕ ต่อพระพักตร์พระเจ้า.

๒๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวก

เขาพูดกับข้าพเจ้าอีก, มีความว่า: เรื่องที่บิดาเราเห็นในฝันหมายถึงสิ่งใดหรือ? ต้นไม้^๖ ที่ท่านเห็นหมายถึงสิ่งใดหรือ?

๒๒ และข้าพเจ้า กล่าวแก่พวกเขา: ต้นไม้นั้นคือสิ่งแทนต้นไม้แห่งชีวิต^๗.

๒๓ และพวกเขา กล่าวแก่ข้าพเจ้า: ราวเหล็ก^๘ ที่บิดาเราเห็น, ซึ่งนำไปถึงต้นไม้^๙ นั้นหมายถึงสิ่งใดหรือ?

๒๔ และข้าพเจ้า กล่าวแก่พวกเขาว่าราวเหล็กนั้นคือพระวจนะ^{๑๐} ของพระผู้เป็นเจ้า; และผู้ใดที่สดับฟังพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า, และยึดมั่น^{๑๑} ในพระวจนะนั้นแล้ว, พวกเขาจะไม่พินาศเลย; ทั้งสิ่งล่องลอย^{๑๒} และลูกศรเพลิงของปฏิปักษ์^{๑๓} ก็ไม่อาจครอบงำพวกเขาไปสู่ความมืดบอด, เพื่อชักจูงพวกเขาไปสู่ความพินาศได้.

๒๕ ดังนั้น, ข้าพเจ้า, นิไฟ, กระตุ้นพวกเขาให้ใส่ใจ^{๑๔} พระวจนะของพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้ากระตุ้นพวกเขาด้วยสุดพลังแห่งจิตวิญญาณของข้าพเจ้า, และด้วยสุดความสามารถที่ข้าพเจ้ามีอยู่, เพื่อให้พวกเขาใส่ใจพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าและจดจำที่จะรักษาพระบัญญัติของพระองค์ในสิ่งทั้งปวงเสมอ.

๒๖ และ พวก เขา กล่าว แก่ ข้าพเจ้า: แม่^{๑๕} น้ำ^{๑๖} ที่มีสายน้ำ^{๑๗} ซึ่งบิดาเราเห็นหมายถึงสิ่งใดหรือ?

๒๗ และข้าพเจ้า กล่าวแก่พวกเขาว่าน้ำ^{๑๘}

๑๗๓ คมพ. ตรึงกางเขน (การ).
๑๘๓ ปฐก. ๑๒:๑-๓;
ยิวรา. ๒:๖-๑๑.
๑๙๓ ๑ นี. ๑๙:๑๔.
คมพ. อิสราเอล—การ
รวบรวมอิสราเอล.
๒๐๓ ๑ นี. ๑๙:๒๓.
๒๑ นี. ๑๖:๕, ๒๔, ๓๙.

๒๑๓ ๑ นี. ๘:๑๐-๑๒.
๒๒๓ ๑ นี. ๑๑:๔, ๒๕;
โมเสส ๓:๙.
๒๓๓ ๑ นี. ๘:๑๙-๒๔.
๒๔๓ คมพ. พระคำของพระผู้
เป็นเจ้า.
๒๕ ๑ นี. ๘:๓๐; ๒ นี. ๓๑:๒๐.
๒๖ ๑ นี. ๘:๒๓.

คมพ. ล่องลอย (การ).
ง อฟ. ๖:๑๖;
คพ. ๓:๘; ๒๗:๑๗.
จ คมพ. มาริ.
๒๕๓ คพ. ๑๑:๒;
๓๒:๔; ๘๔:๔๓-๔๔.
๒๖๓ ๑ นี. ๘:๓๓.
๒๗๓ ๑ นี. ๑๒:๑๖.

ที่บิดาข้าพเจ้าเห็นคือความสกปรก^๖; และจิตใจของเขาหมกมุ่นอยู่กับสิ่งอื่นมากจนเขาไม่เห็นความสกปรกของน้ำนั้น.

๒๘ และข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขาว่า แม่น้ำนั้นคือห้วงน้ำ^๗ อันนำพรัน^๘พริง, ซึ่งแยกคนชั่วจากต้นไม้แห่งชีวิต, และจากวิสุทธิชนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของด้วย.

๒๙ และข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขาว่า ห้วงน้ำนั้นคือสิ่งแทนนรก^๙ อันนำพรัน^{๑๐}พริง, ซึ่งเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่าเตรียมไว้สำหรับคนชั่ว.

๓๐ และข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขาว่าบิดาเราเห็นด้วยว่า ความยุติธรรม^{๑๑}ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของได้แบ่งแยกคนชั่วออกจากคนชอบธรรมด้วย; และความเจิดจ้าของที่นั่นเหมือนกับความเจิดจ้าของไฟที่ลุกโชน, ซึ่งขึ้นไปถึงพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของตลอดกาลและตลอดไป, และไม่มีที่สิ้นสุด.

๓๑ และพวกเขาถามข้าพเจ้าว่า: สิ่งนี้หมายถึงความทรมาณของร่างกายในวันแห่งการทดลอง^{๑๒}, หรือหมายถึงสภาพสุดท้ายของจิต วิญญาณ หลังจากความตาย^{๑๓}ของร่างกายฝ่ายโลก, หรือพูดถึงเรื่องซึ่งเป็นฝ่ายโลก?

๓๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขาว่าสิ่งนี้แทนทั้งเรื่องฝ่ายโลก และฝ่าย วิญญาณ; เพราะ

วันนั้นจะมาถึงเมื่อพวกเขาต้องรับการพิพากษาจากงาน^{๑๔}ของตน, แท้จริงแล้ว, แม้งานที่กระทำโดยร่างกายฝ่ายโลกในวันแห่งการทดลองของพวกเขา.

๓๓ ดังนั้น, หากพวกเขาจะตาย^{๑๕}ในความชั่วร้ายของตนพวกเขาต้องถูกขับออก^{๑๖}ด้วย, ตามเรื่องที่เป็นฝ่ายวิญญาณ, ซึ่งเกี่ยวกับความชอบธรรม; ดังนั้น, พวกเขาต้องถูกนำมาขึ้นอยู่ต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, เพื่อรับการพิพากษา^{๑๗}จากงาน^{๑๘}ของพวกเขา; และหากงานของพวกเขาเป็นความสกปรกพวกเขาก็จำเป็นต้องสกปรก^{๑๙}; และหากพวกเขาสกปรกมันจำเป็นต้องเป็นว่าพวกเขาไม่สามารถพำนักอยู่ในอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ; หากไม่แล้ว, อาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของก็ต้องสกปรกด้วย.

๓๔ แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ที่, อาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของไม่สกปรก^{๒๐}, และไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ไม่สะอาดจะเข้าในอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของได้; ดังนั้น, จำต้องมีสถานที่สกปรกแห่งหนึ่งเตรียมไว้สำหรับสิ่งสกปรก.

๓๕ และมีสถานที่แห่งหนึ่งเตรียมไว้, แท้จริงแล้ว, แม้นรก^{๒๑}อันนำพรัน^{๒๒}พริงนั้นซึ่งข้าพเจ้ากล่าวถึง, และมาร^{๒๓}คือผู้เตรียมมัน; ดังนั้นสภาพสุดท้ายของจิตวิญญาณ

๒๗ข คมพ. สกปรก (ความ).
๒๗ก ลูกา ๑๖:๒๖; ๑ นี. ๑๒:๑๘;
๒ นี. ๑:๑๓.
๒๗ค คมพ. นรก.
๓๐ก คมพ. ยุติธรรม (ความ).
๓๐ค แอลลิมา ๑๒:๒๔; ๔๒:๑๐;
ยี่ถ. ๑๓:๓๘.
๓ แอลลิมา ๔๐:๖; ๑๑-๑๔.
๓๒ก คมพ. งาน (ทั้งหลาย).

๓๓ก โมไซยาห์ ๑๕:๒๖;
โมโร. ๑๐:๒๖.
๓ แอลลิมา ๑๒:๑๒-๑๖;
๔๐:๒๖.
๓ คมพ. พิพากษา (การ),
สุดท้าย.
๓ นี. ๒๗:๒๓-๒๗.
๓ นี. ๑๔:๑๖;
คพ. ๘๘:๓๕.

น สดต. ๑๕:๑-๕; ๒๔:๓-๔;
แอลลิมา ๑๑:๓๗;
คพ. ๗๖:๕๐-๗๐;
โมเสส ๖:๕๗.
๓๔ค คมพ. สกปรก (ความ).
๓๕ก ๒ นี. ๑๔:๑๓; โมไซยาห์ ๒๖:
๒๗.
คมพ. นรก.
๓ นี. ๑๔:๑๓; คพ. ๑:๓๕.

ของมนุษย์คือจะอยู่ในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า, หรือจะถูกขับออกไปเพราะความยุติธรรม นั้นซึ่งข้าพเจ้าพูดมาแล้ว.

๓๖ ดังนั้น, คนชั่วจึงถูกแยกออกไปจากคนชอบธรรม, และจากต้นไม้แห่งชีวิต^๑ นั้นด้วย, ซึ่งผลของต้นไม้^๒ นั้นมีค่าที่สุดและน่าปรารถนา^๓ ที่สุดเหนือผลอื่นใดทั้งสิ้น; แท้จริงแล้ว, และผลของต้นไม้^๔ นั้นคือสิ่งที่สำคัญ^๕ ที่สุดในบรรดาของประทาน^๖ ทั้งปวงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า. และข้าพเจ้าพูดกับพี่น้อง^๗ ข้าพเจ้าดังนี้. เอเมน.

บทที่ ๑๖

คนชั่วได้รับความจริงได้ยาก—บุตรของลีไฮแต่งงานกับธิดาของอิชมาเอล—เลียวนาซังทางของพวกเขาในแดนทูร์กันดาร์—ข่าวสารจากพระเจ้าเขียนไว้บนเลียวนาซังเป็นครั้งคราว—อิชมาเอลตาย; ครอบครัวของท่านพรำบ่นเนื่องจากความทุกข์. ประมาณ ๖๐๐-๕๓๒ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากข้าพเจ้า, นี้ไฟ, พูดกับพี่น้อง^๑ ข้าพเจ้าจบแล้ว, ดูเถิดพวกเขากล่าวแก่ข้าพเจ้า: เจ้าประกาศเรื่องยุ่งยากแก่เรา, เกินกว่าเราจะสามารถทนได้.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ

ข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขาว่าข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าพูดเรื่องยุ่งยากต่อต้านคนชั่ว, ตามความเป็นจริง; และคนชอบธรรมนั้นข้าพเจ้ารับรอง, และเป็นพยานว่าพวกเขาจะได้รับการยกขึ้นในวันสุดท้าย; ดังนั้น, คนผิด^๑ ได้รับความจริง^๒ ได้ยาก, เพราะความจริง^๓ ฆาต^๔ พวกเขาถึงส่วนลึกที่สุด.

๓ และบัดนี้พี่น้อง^๑ ข้าพเจ้า, เมื่อใดที่พี่น้อง^๒ ชอบธรรมและเต็มใจจะสดับฟังความจริง, และใส่ใจต่อความจริง, เพื่อที่จะดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรง^๓ ต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, เมื่อนั้นพี่น้อง^๔ จะไม่พรำบ่นเพราะความจริง, และกล่าวว่า: เจ้าพูดเรื่องยุ่งยากใส่เรา.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, นี้ไฟ, กระตุ้นพี่น้อง^๑ ข้าพเจ้า, ด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถ, ให้รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขา^๑ นอบน้อม ถ่อมตน^๒ ต่อพระพักตร์พระเจ้า; ถึงขนาดว่าข้าพเจ้าเกิดปีติและมีความหวังอย่างยิ่งในพวกเขา, ว่าพวกเขาจะเดินในวิถีแห่งความชอบธรรม.

๖ บัดนี้, เรื่องทั้งหมดนี้กล่าวและดำเนินไปขณะบิดาข้าพเจ้าพำนักอยู่ในกระโจมในหุบเขาที่ท่านเรียกว่าเลมิวเอล.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, นี้ไฟ, รับธิดา^๑ คนหนึ่งของ

๓๕ค คมพ. ยุติธรรม (ความ).
๓๖ก ปฐก. ๒:๙;
๒ นี. ๒:๑๕.
๗ ๑ นี. ๘:๑๐-๑๒;
แอลมา ๓๒:๔๒.
ค คพ. ๖:๑๓.
ง คพ. ๑๔:๗.
คมพ. ชีวิตนิรันดร์.

๑๖ ๒ก ยอห์น ๓:๒๐;
๒ นี. ๓๓:๕;
อีโนส ๑:๒๓;
ฮีล. ๑๔:๑๐.
คมพ. ความผิด.
๗ สภษ. ๑๕:๑๐;
๒ นี. ๑:๒๖; ๙:๔๐;
ฮีล. ๑๓:๒๔-๒๖.

ค กิจการ ๕:๓๓;
โมไซยาห์ ๑๓:๗.
๓ก คพ. ๕:๒๑.
คมพ. เดิน, ดำเนิน, เดิน
กับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.
๕ก ๑ นี. ๑๖:๒๔, ๓๙; ๑๘:๔.
๗ก ๑ นี. ๗:๑.

อิซมาเอลเป็นภรรยา^๗; และ, พี่ๆ ข้าพเจ้า
รับริดาของอิซมาเอลเป็นภรรยาด้วย; และ
โซรมี^๘ รับริดาคนโตของอิซมาเอลเป็น
ภรรยาด้วย.

๘ และ ตั้ง นั้น บิดา ข้าพเจ้า ประพฤติ
ตาม พระบัญญัติ ทั้งหมดของพระเจ้าที่
ประทานให้ท่าน. และ, ข้าพเจ้า, นี้ไฟ, ได้
รับพรอย่างยิ่งจากพระเจ้าด้วย.

๙ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ
สุรเสียงของพระเจ้ารับสั่งแก่บิดาข้าพเจ้า
ใน เวลา กลาง ค่ำคืน, และ ทรง บัญชา ท่าน
ว่าในวันพรุ่งนี้ท่านควรออกเดินทางไปใน
แดนทूरกันดาร.

๑๐ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ
ขณะที่บิดาข้าพเจ้าลุกขึ้นในตอนเช้า,
และออกไปที่ประตูกระโจม, ท่านแปลก
ใจมาก ที่เห็นวัตถุทรงกลม^๑ อันเกิดจาก
งานฝีมือวิจิตรพิสดารลูกหนึ่งอยู่บนพื้น
ดิน; และวัตถุทรงกลมนั้นเป็นทองเหลือง
แท้. และภายในวัตถุทรงกลมมีแกนสอง
แกน; และแกนหนึ่งชี้ทางที่เราควรไปใน
แดนทूरกันดาร.

๑๑ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือเรา
เก็บข้าวของต่าง ๆ ที่เราจะนำไปในแดน
ทूरกันดาร, และสัมภาระของเรายังเหลือ
อยู่ทั้งหมดซึ่งพระเจ้าประทานให้เรา; และ
เราขนเมล็ดพืชทุกชนิดเพื่อที่เราจะนำ
ติดตัวไปในแดนทूरกันดาร.

๑๒ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ
เราขน กระโจม ของ เราออกไป ใน แดน
ทूरกันดาร, ข้ามแม่น้ำเลมัน.

๑๓ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือเรา
เดินทางไปเป็นเวลาสี่วัน, ในทิศทางค่อน
ไปทางใต้ของทิศตะวันออกเฉียงใต้, และ
เราตั้งกระโจมของเราอีก; และเราเรียกชื่อ
สถานที่นั้นว่าเซเซอร์.

๑๔ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือเรา
ถือคัมธนูของเราและลูกธนูของเรา, และ
ออกไปในแดนทूरกันดารเพื่อฆ่าสัตว์เป็น
อาหารสำหรับ ครอบครัว เรา; และ หลัง
จากเราฆ่าสัตว์เป็นอาหารให้ครอบครัว
เราแล้วเรากลับมาหาครอบครัวเราอีกใน
แดนทूरกันดาร, ที่เซเซอร์. และเราออก
ไปใน แดนทूरกันดารอีก, ตาม ทิศทาง
เดิม, โดยอยู่ในพื้นที่อุดมสมบูรณ์ที่สุด
ของแดนทूरกันดาร, ซึ่งอยู่ในชายแดน
ใกล้ทะเลแดง^๒.

๑๕ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือเรา
เดินทางต่อเนื่องไปเป็นเวลาหลายวัน, โดย
ฆ่าสัตว์เป็นอาหารตามทางที่ไป, ด้วยคัม
ธนูของเราและลูกธนูของเราและหินของ
เราและสายห้วยงของเรา.

๑๖ และ เรา ตาม ทิศทาง^๓ ของ วัตถุ ทรง
กลม, ซึ่งนำเราไปในแถบที่อุดมมากขึ้น
ของแดนทूरกันดาร.

๑๗ และ หลัง จาก เรา เดินทาง ต่อเนื่อง ไป
เป็นเวลาหลายวันแล้ว, เราตั้งกระโจมของ
เราอยู่ช่วงเวลาหนึ่ง, เพื่อเราจะได้พักผ่อน
อีกครั้งและหาอาหารให้ครอบครัวเรา.

๑๘ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ
ขณะที่ข้าพเจ้า, นี้ไฟ, ออกไปฆ่าสัตว์เป็น
อาหารนั้น, ดูเถิด, ข้าพเจ้าทำคัมธนูของ

๗ข คมพ. แต่งงาน (การ),
สมรส (การ).
ค ๑ นี้. ๔:๓๕; ๒ นี้. ๕:๕-๖.

๑๐ก ออสิมา ๓๗:๓๘-๔๖.
คมพ. เลียโฮนา.
๑๔ก คพ. ๑๗:๑.

๑๖ก ๑ นี้. ๑๖:๑๐, ๑๖, ๒๖;
๑๘:๑๒;
ออสิมา ๓๗:๓๘-๔๖.

ข้าพเจ้าหัก, คันธนูนั้นทำด้วยเหล็กกล้า^๑ เนื้อดี; และหลังจากข้าพเจ้าทำคันธนูของข้าพเจ้าหักแล้ว, ตูเถิด, พี่ ๆ โกรธข้าพเจ้า เพราะ การ สูญ เสีย คัน ธนู ของ ข้าพเจ้า, เพราะเราหาอาหารไม่ได้.

๑๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเรา กลับ มา หา ครอบครัวยุเราโดยปราศจากอาหาร, และโดยที่เหน็ดเหนื่อยมาก, เนื่องจากการเดินทางของพวกเขา, พวกเขาเป็นทุกข์มาก เพราะ ความ ต้องการอาหาร.

๒๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เล่มันกับเลมิวเอลและบุตรของอิซมาเอลเริ่มพริ้งบ่นอย่างหนัก, เพราะความทุกข์เวทนาและความทุกข์ของพวกเขาในแดนทุรกันดาร; และบิดาข้าพเจ้าเริ่มพริ้งบ่นต่อท่านพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของท่านด้วย; แท้จริงแล้ว, และพวกเขาทั้งหมดสลดใจยิ่ง, แม้จนพวกเขาพริ้งบ่นต่อท่านพระเจ้า.

๒๑ บัดนี้ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า, นิไฟ, โดยที่เป็นทุกข์กับพี่ ๆ ข้าพเจ้า เพราะ การ สูญ เสีย คัน ธนู ของ ข้าพเจ้า, และโดยที่คันธนูของพวกเขาได้สูญเสียดังดีดของมัน, จึงเริ่มลำบากยิ่งนัก, แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่เราหาอาหารไม่ได้.

๒๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า, นิไฟ, พุดกับพี่ ๆ ข้าพเจ้ามาก, เพราะพวกเขาทำให้ใจของพวกเขาแข็ง

กระด้างอีก, แม้จนต่อว่า^๑พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา.

๒๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า, นิไฟ, ทำคันธนูด้วยไม้, และลูกธนูหนึ่งดอก, จากกิ่งไม้ตรง; ด้วยเหตุนี้, ข้าพเจ้าจึงถือคันธนูและลูกธนู, กับสายเหยี่ยว และ หิน เป็น อาวุธ. และข้าพเจ้ากล่าวแก่บิดาข้าพเจ้า: ข้าพเจ้าจะไปหาอาหารทางไหนหรือ?

๒๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่าน ทูลถามพระเจ้า, เพราะพวกเขาบ่นถ่อมถ่อมตนแล้วเนื่องจากถ้อยคำของข้าพเจ้า; เพราะข้าพเจ้ากล่าวหลายเรื่องแก่พวกเขาด้วยกำลังแห่งจิตวิญญาณข้าพเจ้า.

๒๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ สُرเสียงของพระเจ้ามาถึงบิดาข้าพเจ้า; และอันที่จริงท่านถูกตีสอน^๑ เพราะการพริ้งบ่นต่อท่านพระเจ้าของท่าน, ถึงขนาดที่ท่านถูกนำลงไปสู่ห้วงลึกแห่งโทมนัส.

๒๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ สُرเสียงของพระเจ้าตรัสกับท่าน: จงมองวัตถุทรงกลม, และดูสิ่งต่าง ๆ ที่เขียนไว้.

๒๗ และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อบิดาข้าพเจ้าเห็นสิ่งต่าง ๆ ที่เขียนไว้บนวัตถุทรงกลม, ท่านกลัวและตัวสั่นยิ่ง, และพี่ ๆ ข้าพเจ้าและบุตรของอิซมาเอลและภรรยาเราด้วย.

๒๘ และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า, นิไฟ, เห็นเขมทิศซึ่งอยู่ในวัตถุทรงกลม, ว่าเขมทิศเหล่านั้นทำงานตาม

<p>๑๘๗ ๒ ชมอ. ๒๒:๓๔. ๒๒๗ อพย. ๑๖:๘; กิดว. ๑๑:๑. ๒๓๗ อพย. ๒๐:๑๒;</p>	<p>โมไซยาห์ ๑๓:๒๐. ๒๔๗ คมพ. สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ). ๒๕๗ อีเธอร์ ๒:๑๔.</p>	<p>คมพ. ตีสอน (การ), ลงโทษ (การ).</p>
--	--	--

ศรัทธา^๗ และ ความ ขยันหมั่น เพียร และ ความใสใจซึ่งเราให้แก่เขมทิศเหล่านั้น.

๒๙ และมีอักษรที่เพ็งเขียนไว้บนเขมทิศเหล่านั้นด้วย, ซึ่งอ่านง่าย, ซึ่งให้ความเข้าใจแก่เราเกี่ยวกับวิถีทางของพระเจ้า; และอักษรนั้นเขียนไว้และเปลี่ยนไปเป็นครั้งคราว, ตามศรัทธาและความขยันหมั่นเพียรซึ่งเราให้แก่มัน. และดังนั้นเราเห็นว่าโดยวิธีเล็กน้อย^๘ พระเจ้าทรงทำให้สิ่งสำคัญเกิดขึ้นได้.

๓๐ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ ข้าพเจ้า, นิไฟ, ขึ้นไปบนยอดเขา, ตามทิศทางซึ่งให้ไว้บนวัตถุทรงกลม.

๓๑ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ ข้าพเจ้าฆ่าสัตว์ป่า, ถึงขนาดที่ข้าพเจ้าได้อาหารมาให้ครอบครัวเรา.

๓๒ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ ข้าพเจ้ากลับมายัง กระจโงมของเร, โดยแบกสัตว์ที่ข้าพเจ้าฆ่ามา; และบัดนี้เมื่อพวกเขาเห็นข้าพเจ้าได้อาหารมา, ปี่ตีของพวกเขาก็ใหญ่ หลวง นึก! และ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ พวกเขาออบน้อมถ่อมตน ต่อ พระ พักตร์ พระเจ้า, และ น้อมขอบพระทัยพระองค์.

๓๓ และ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้นคือเราออกเดินทางอีก, โดยมุ่งหน้าไปเกือบจะทางเดียวกันกับเมื่อเริ่มต้น; และหลังจากเราเดินทางต่อเนื่องไปเป็นเวลาหลายวัน เราตั้งกระจโงมของเราอีก, เพื่อเราจะพักอยู่ชั่วเวลาหนึ่ง.

๓๔ และ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้นคืออิซมาเอล^๙ ตาย, และถูกฝังไว้ในสถานที่ซึ่งเรียกว่าเนฮอม.

๓๕ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ ธิดาของอิซมาเอลโสภเศร่า^{๑๐}, เนื่องจากการ สูญ เสีย บิดาของ พวก นาง, และเนื่องจาก ความ ทุกข์^{๑๑} ของ พวก นางในแดนทुरुกันดาร; และ พวก นาง พรี^{๑๒} บ่นต่อต้านบิดาข้าพเจ้า, เพราะท่านพาพวกนางออกมาจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม, มีความว่า: บิดาเราตายแล้ว; ใช่สิ, และเราระหกระเหินมามากในแดนทुरुกันดาร, และเราทนรับความทุกข์, ความหิว, ความกระหาย, และความเหน็ดเหนื่อยมามาก; และหลังจาก ความ ทุกขเวทนาทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้แล้วเราต้องตายอยู่ในแดนทुरुกันดารด้วยความหิวโหย.

๓๖ และ ดังนี้ พวก นาง พรี^{๑๓} บ่นต่อต้านบิดาข้าพเจ้า, และต่อต้านข้าพเจ้าด้วย; และพวกนางปรารถนาจะกลับไปเยรูซาเล็มอีก.

๓๗ และ เลมันกล่าวแก่เลมิวเอลและแก่บุตรของอิซมาเอลด้วย: ดูเถิด, ให้เราสังหาร^{๑๔} บิดาเราเสีย, และนิไฟ น้องชายเราด้วย, ผู้ที่ถือตนเป็นผู้ปกครอง^{๑๕} เราและผู้สอนของเรา, ซึ่งเป็นพี่เขา.

๓๘ บัดนี้, เขา กล่าว ว่า พระเจ้า ตรัส กับ เขา, และ กล่าว ด้วย ว่า เทพ^{๑๖} ปฏิบัติต่อเขา. แต่ดูเถิด, เรา^{๑๗} รู้ว่าเขากล่าวเท็จแก่เรา; และเขาเล่าเรื่องเหล่านี้แก่เรา,

๒๘ก ออลมา ๓๗:๔๐.
คพ. ศรัทธา, เชื้อ (ความ).
๒๘ก คพพ. เข้าใจ (ความ).
ข ๒ พกษ. ๕:๑๓;

ยากอบ ๓:๔;
ออลมา ๓๗:๖-๗, ๔๐;
คพ. ๑๒๓:๑๖.
๓๔ก ๑ นี. ๗:๒-๖.
๓๕ก คพพ. ยากล้าปาก (ความ).

๓๗ก ๑ นี. ๑๗:๔๔.
คพพ. ขาดกรรม.
ข ปฏิก. ๓๗:๙-๑๑;
๑ นี. ๒:๒๒; ๑๘:๑๐.
๓๘ก ๑ นี. ๓:๓๐-๓๑; ๔:๓.

และเขาทำมาหลายอย่างโดยเล่ห์เหลี่ยม พลิกแพลงของเขา, เพื่อเขาจะลวงตาเรา, โดยคิดว่า, บางที, เขาอาจนำเราไปสู่แดนทुरกันดารที่แปลกประหลาดบางแห่ง; และหลังจากเขานำเราไปแล้ว, เขาก็คิดตั้งตนเป็นกษัตริย์และผู้ปกครองเหนือเรา, เพื่อเขาจะทำกับเราตามความประสงค์และความพอใจของเขา. และตามลักษณะการ เช่นนี้ เล่มันพีข้าพเจ้าย้วยใจพวกเขาให้โกรธ.

๓๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าทรงอยู่กับเรา, แท้จริงแล้ว, แม้สุรเสียงของพระเจ้ามาถึงและรับสั่งแก่พวกเขาหลายประการ, และทรงเตือนพวกเขาอย่างยิ่ง; และหลังจากพวกเขาถูกเตือนโดยสุรเสียงของพระเจ้าแล้วพวกเขาหายโกรธ, และกลับใจจากบาปของพวกเขา, ถึงขนาดที่พระเจ้าประทานพรแก่เราด้วยอาหารอีก, จนเราไม่ตาย.

บทที่ ๑๗

นิไฟได้รับพระบัญชาให้ต่อเรือ—พี ๆ ของท่านต่อต้านท่าน—ท่านตักเตือนพวกเขาโดยเล่าซ้ำถึงประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการกระทำของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าต่ออิสราเอล—นิไฟเปี่ยมด้วยอำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า—พี ๆ ของท่านถูกห้ามมิให้แตะต้องท่าน, หาไม่แล้วพวกเขาจะเหยียดงอตัวตั้งต้นอ้อแห่ง. ประมาณ ๕๓๒-๕๓๑ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราออกเดินทางไป ในแดนทुरกันดารอีก; และเราเดินทางค่อนข้างไปทางตะวันออกนับแต่เวลานั้น. และเราเดินทางและฟันฝ่าความทุกข์ยากมากมายตลอดแดนทुरกันดาร; และผู้หญิงของเรา ตลอด ลูกในแดนทुरกันดาร.

๒ และพรของพระเจ้าที่ประทานให้เรานั้นยิ่งใหญ่หนัก, คือขณะที่เราดำรงชีวิตอยู่ด้วยเนื้อดิบ^๑ ในแดนทुरกันดาร, ผู้หญิงของเรามีน้ำมันให้ลูก ๆ ของพวกนางมาก, และแข็งแรง, แท้จริงแล้ว, ประหนึ่งชาย; และพวกนางเริ่มอดทนต่อการเดินทางของพวกนางโดยปราศจากการพำร่บ่น.

๓ และตั้งนั้นเราเห็นว่าพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าต้องเกิดสัมฤทธิ์ผล. และหากเป็นไปได้ว่าลูกหลานมนุษย์รักษาพระบัญญัติ^๒ ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแล้วพระองค์ย่อมทรงบำรุงเลี้ยงพวกเขา, และเสริมสร้างพลังกำลังแก่พวกเขา, และทรงจัดหาหนทางซึ่งโดยหนทางเหล่านั้นพวกเขาจะทำได้ในสิ่งซึ่งพระองค์ทรงบัญชาพวกเขา; ดังนั้น, พระองค์ทรงจัดหาหนทาง^๓ ให้เราในเวลาที่เราพำนักในแดนทुरกันดาร.

๔ และเราพำนักมาเป็นเวลาหลายปี, แท้จริงแล้ว, แม้ถึงแปดปีในแดนทुरกันดาร.

๕ และเรามาถึงแผ่นดินซึ่งเราเรียกว่าอุดมมั่งคั่ง, เพราะแผ่นดินนั้นมีผลไม้มากและมีน้ำผึ้งป่าด้วย; และทั้งหมดนี้

<p>๓๙ก คมพ. ดีสอน (การ), ลิงโทษ (การ). ๑๗ ๒ก ๑ นี. ๑๗:๑๒.</p>	<p>๓ก โมไซยาห์ ๒:๔๘; แอลมา ๒๖:๑๒. คมพ. เชื้อฟิง (การ), เชื้อ</p>	<p>ฟิง (คนท). ข ๑ นี. ๓:๗.</p>
---	--	---

พระเจ้าทรงเตรียมไว้เพื่อเราจะไม่ตาย. และเราเห็นทะเล, ซึ่งเราเรียกว่าอิรีแอน-ทัม, ซึ่ง, แปลว่า, ผืนน้ำกว้างใหญ่.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราตั้งกระโจมของเราริมฝั่งทะเล; และทั้งที่เราทนรับความทุกข์ และความลำบากมามาก, แท้จริงแล้ว, แม้มากจนกระทั่งเราเขียนเรื่องเหล่านั้นได้ไม่ครบถ้วน, เรายังเบิกบานยิ่งนักเมื่อเรามองถึงฝั่งทะเล; และเราเรียกสถานที่นั้นว่าอุดมมั่งคั่ง, เพราะผลไม่เป็นที่อันมากของสถานที่นั้น.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากข้าพเจ้า, นี้ไฟ, อยู่ในแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง เป็นเวลาหลายวัน, สุรเสียงของพระเจ้ามาถึงข้าพเจ้า, มีความว่า: จงลุกขึ้น, และเจ้าจงไปที่ภูเขา. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าลุกขึ้นและขึ้นไปบนภูเขา, และร้องทูลต่อพระเจ้า.

๘ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือพระเจ้ารับสั่งแก่ข้าพเจ้า, มีความว่า: เจ้าจงต่อเรือ, ตามวิธีที่เราจะแสดงแก่เจ้า, เพื่อเราจะพาผู้คนของเจ้าข้ามผืนน้ำนี้ไป.

๙ และข้าพเจ้าทูลว่า: ข้าแต่พระเจ้า, ข้าพระองค์จะไปทางไหนเล่าข้าพระองค์จึงจะพบแร่สำหรับหลอม, เพื่อข้าพระองค์จะทำเครื่องมือต่อเรือตามวิธีที่พระองค์ทรงแสดงแก่ข้าพระองค์?

๑๐ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือพระเจ้าทรงบอกข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าควร

ไปหาแร่จากที่ใด, เพื่อข้าพเจ้าจะทำเครื่องมือ.

๑๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, นี้ไฟ, ทำเครื่องเป่าลม, ซึ่งทำจากหนังสัตว์, เพื่อเป่าไฟ; และหลังจากข้าพเจ้าทำเครื่องเป่าลม, เพื่อข้าพเจ้าจะใช้มันเป่าไฟ, ข้าพเจ้าเอาหินสองก้อนมากระทบกันเพื่อข้าพเจ้าจะก่อไฟ.

๑๒ เพราะก่อนหน้านั้นพระเจ้ามิทรงยอมให้เราก่อไฟมาก, ขณะที่เราเดินทางในแดนทूरกันดาร; เพราะพระองค์ตรัส: เราจะทำให้อาหารของเจ้านุ่ม, เพื่อเจ้าจะต้องหุงหาอาหาร;

๑๓ และเราจะเป่าความสว่างของเจ้าในแดนทूरกันดารด้วย; และเราจะเตรียมทางข้างหน้าเจ้า, หากเป็นไปได้ว่าเจ้าจะรักษาบัญญัติของเรา; ดังนั้น, ตราบเท่าที่เจ้าจะรักษาบัญญัติของเราเราจะนำเจ้าไปสู่ดินแดนที่สัญญาไว้; และเจ้าจะรู้โดยเราที่นำเจ้าไป.

๑๔ แท้จริงแล้ว, และพระเจ้าตรัสด้วยว่า: หลังจากเจ้าไปถึงแผ่นดินที่สัญญาไว้แล้ว, เจ้าจะรู้ว่า, เรา, พระเจ้า, คือพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; และว่าเรา, พระเจ้า, ได้ปลดปล่อยเจ้าจากความพินาศ; แท้จริงแล้ว, เรา นำเจ้าออกจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม.

๑๕ ดังนั้น, ข้าพเจ้า, นี้ไฟ, ขวนขวายรักษา พระบัญญัติของพระเจ้า, และข้าพเจ้าตักเตือนพี่ ๆ ข้าพเจ้าให้ซื่อสัตย์และขยันหมั่นเพียร.

๖ก ๒ นี้. ๔:๒๐.
๘ก ๑ นี้. ๑๘:๒.
๑๒ก ๑ นี้. ๑๗:๒.
๑๓ก แอลมา ๓๗:๓๘-๓๙.

๗ ๑ นี้. ๒:๒๐;
เจคอบ ๒:๑๒.
ค อพย. ๖:๗.
๑๔ก ๒ นี้. ๑:๔.

คมพ. ประจักษ์พยาน.
๗ คพ. ๕:๒.

๑๖ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ ข้าพเจ้า ทำ เครื่อง มือ จาก แร่ ซึ่ง ข้าพเจ้า หลอม จาก หิน.

๑๗ และ เมื่อ พี่ ๆ ข้าพเจ้า เห็น ว่า ข้าพเจ้า กำลัง จะ ต่อ เรือ^๑, พวกเขา เริ่ม พร่ำ บ่น ต่อ ต้าน ข้าพเจ้า, มีความ ว่า: น้อง เรา เป็น คน โง่, เพราะ เขา คิด ว่า เขา สามารถ ต่อ เรือ ได้; แท้จริง แล้ว, และ เขา คิด ด้วย ว่า เขา สามารถ ข้าม ผืน น้ำ กว้าง ใหญ่ นี้ ไป ได้.

๑๘ และ ตั้ง นั้น พี่ ๆ ข้าพเจ้า ต่อ ว่า ข้าพเจ้า, และ ประธาณ ว่า พวกเขา จะ ไม่ ทำงาน, เพราะ พวกเขา ไม่ เชื่อ ว่า ข้าพเจ้า สามารถ ต่อ เรือ ได้; ทั้ง พวกเขา ไม่ เชื่อ ว่า ข้าพเจ้า รับ คำ แนะนำ จาก พระเจ้า แล้ว.

๑๙ และ บัด นี้ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ ข้าพเจ้า, นิไฟ, สลดใจ ยิ่ง เพราะ ความ แข็ง กระจ่าง ของ ใจ พวกเขา; และ บัด นี้ เมื่อ พวกเขา เห็น ว่า ข้าพเจ้า เริ่ม สลดใจ พวกเขา อิ่มเอม ใจ ของ พวกเขา, ถึง ขนาด ที่ ว่า พวกเขา เบิกบาน^๒ เพราะ ความ สลดใจ ของ ข้าพเจ้า, โดย กล่าว ว่า: เรา รู้ ว่า เจ้า ไม่ สามารถ ต่อ เรือ ได้, เพราะ เรา รู้ ว่า เจ้า ขาด วิจาร์ณญาณ; ตั้ง นั้น, เจ้า จะ ทำงาน ใหญ่ เช่น นั้น นี้ สำเร็จ ไม่ ได้.

๒๐ และ เจ้า เป็น เหมือน บิดา เรา, ผู้ ลูก จินตนาการ^๓ อัน โง่ เวลา แห่ง ใจ ท่าน ชัก นำ ไป; แท้จริง แล้ว, ท่าน นำ เรา ออกจาก แผ่น ดิน แห่ง เยรูซาเล็ม, และ เรา ระหกระเหิน ใน แดน ตุรกันดาร์ มา หลาย ปี นี้; และ ผู้หญิง ของ เรา ทำงาน หนัก, โดย ที่ อึด ท้อ; และ พวก นาง คลอด ลูก ใน แดน ตุรกันดาร์ และ

ทนทุกข์ กับ สิ่ง ทั้ง ปวง, นอก จาก ความ ตาย; และ หาก พวก นาง ตาย ก่อน ที่ พวก นาง ออก จาก เยรูซาเล็ม ก็ จะ ดี กว่า ต้อง มา ทน ความ ทุกข์ ทรมาน เหล่า นี้.

๒๑ ดู เกิด, หลาย ปี มา นี้ เรา ทน ทุกข์ ใน แดน ตุรกันดาร์, ซึ่ง เป็น เวลา ที่ เรา อาจ เกษม สำราญ อยู่ กับ ทรัพย์ สมบัติ ของ เรา และ แผ่น ดิน แห่ง มรดก ของ เรา; แท้จริง แล้ว, และ เรา อาจ มี ความ สุข.

๒๒ และ เรา รู้ ว่า ผู้ คน ที่ อยู่ ใน แผ่น ดิน แห่ง เยรูซาเล็ม เป็น คน ชอบ ธรรม^๔; เพราะ พวกเขา รัก ษากฎ เกณฑ์ และ คำ พิพากษา ของ พระเจ้า, และ พระบัญญัติ ของ พระองค์ ทั้งหมด, ตาม กฎ ของ โมเสส; ตั้ง นั้น, เรา รู้ ว่า พวกเขา เป็น คน ชอบ ธรรม; และ บิดา เรา ตัด สิ้น พวกเขา, และ นำ เรา ออก มา เพราะ เรา สด บัง คำ ท่าน; แท้จริง แล้ว, และ น้อง ชาย ของ เรา ก็ เหมือน กับ ท่าน. และ ด้วย การ กล่าว ถ้อย ใน ลักษณะ นี้ พี่ ๆ ข้าพเจ้า พร่ำ บ่น และ ต่อ ว่า เรา.

๒๓ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ ข้าพเจ้า, นิไฟ, พุด กับ พวกเขา, มีความ ว่า: พี่ เชื้อ หรือ ว่า บรรพบุรุษ ของ เรา, ผู้ เป็น ลูก หลาน ของ อิสราเอล, จะ ถูก นำ ไป พัน เจ้ม มือ ชาว อียิปต์ ได้ หาก พวกเขา ไม่ ฟัง พระวจนะ ของ พระเจ้า?

๒๔ แท้จริง แล้ว, พี่ คิด หรือ ว่า พวกเขา จะ ถูก พา ไป ให้ พัน จาก ความเป็น ทาส, หาก พระเจ้า ไม่ ได้ ทรง บัญชา โมเสส ให้ ท่าน พา พวกเขา ไป ให้ พัน^๕ จาก ความเป็น ทาส?

๒๕ บัด นี้ พี่ รู้ ว่า ลูก หลาน ของ อิสราเอล

๑๗ ก ๑ นี. ๑๘:๑-๖.
๑๗ ก คมพ. ข่มเหง (การ).
๒๐ ก ๑ นี. ๒:๑๑.

๒๒ ก ๑ นี. ๑:๑๓.
๒๔ ก อพย. ๓:๒-๑๐;
๑ นี. ๑๙:๑๐;

๒ นี. ๓:๙; ๒๕:๒๐.

อยู่ในความเป็นทาส^๖; และพื้รู้ว่าพวกเขาต้องทำงานหนัก^๗, อันเป็นความคับแค้นที่ต่อทน; ดังนั้น, พื้รู้ว่าจำเป็นต้องเป็นสิ่งดีสำหรับพวกเขา, ที่พวกเขาถูกนำไปพ้นจากความเป็นทาส.

๒๖ บัดนี้พื้รู้ว่าโมเสส^๘ ได้รับบัญชาจากพระเจ้าให้ทำงานที่ยากเย็นนั้น; และพื้รู้ว่าโดยคำ^๙ของท่านผืนน้ำในทะเลแดงแยกไปทางโน้นและทางนี้, และพวกเขาจึงผ่านมาได้ตลอดบนพื้นดินแห้ง.

๒๗ แต่พื้รู้ว่าชาวอียิปต์, ซึ่งเป็นกองทัพของฟาโรห์, จมน้ำตายในทะเลแดง.

๒๘ และพื้รู้ว่าพระเจ้าทรงเลี้ยงพวกเขาด้วยมานา^{๑๐} ในแดนทूरกันดาร.

๒๙ แท้จริงแล้ว, และพื้รู้ว่า, โมเสส, ด้วยคำของท่านตามอำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้าซึ่งอยู่ในท่าน, ดีศิลา^{๑๑}, และน้ำไหลออกมา, เพื่อลูกหลานของอิสราเอลจะได้ดับความกระหายของพวกเขา.

๓๐ และทั้งที่พวกเขาถูกนำไป, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, พระผู้ไถ่ของพวกเขา, เสด็จไปเบื้องหน้าพวกเขา, โดยทรงนำพวกเขาไปเวลากลางวันและประทานความสว่างให้พวกเขาเวลากลางคืน, และทรงกระทำสิ่งทั้งปวงอันสมควร^{๑๒} ที่มนุษย์จะพึงรับ, พวกเขา

ยังทำใจของ พวกเขา แข็งกระด้าง และทำจิตใจของพวกเขา มีเดบอด, และสบทประมาท^{๑๓} โมเสสและพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจริงและทรงพระชนม์อยู่.

๓๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือตามพระดำรัสของพระองค์พระองค์ทรงทำลาย^{๑๔} พวกเขา; และตามพระดำรัสของพระองค์พระองค์ทรงนำ^{๑๕} พวกเขา; และตามพระดำรัสของพระองค์พระองค์ทรงทำสิ่งทั้งปวงเพื่อพวกเขา; และหาได้มีสิ่งใดดำเนินไปไม่นอกจากจะเป็นโดยพระดำรัสของพระองค์.

๓๒ และหลังจาก พวกเขาข้ามแม่น้ำจอร์แดนแล้วพระองค์ทรงทำให้พวกเขาเกรียงไกรจนถึงการขับไล่^{๑๖} ลูกหลานของแผ่นดินออกไป, แท้จริงแล้ว, ถึงการทำให้พวกเขากระจัดกระจายไปสู่ความพินาศ.

๓๓ และบัดนี้, พื้คิดหรือว่าลูกหลานของแผ่นดินนี้, ซึ่งอยู่ในแผ่นดินแห่งคำสัญญา, ซึ่งถูกบรรพบุรุษของเราขับออกไป, พื้คิดหรือว่าพวกเขาชอบธรรม? ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวกับพื้, ไม่เลย.

๓๔ พื้คิดหรือว่าบรรพบุรุษของเราจะเลิศเลอกว่าพวกเขาหากพวกเขาชอบธรรม? ข้าพเจ้ากล่าวกับพื้, ไม่เลย.

๓๕ ดูเถิด, พระเจ้าทรงถือว่าเนื้อหนัง^{๑๗}

๒๕ก ปฐก. ๑๕:๑๓-๑๔.
ข อพย. ๑:๑๑; ๒:๑๑.
๒๖ก กิจการ ๗:๒๒-๓๙.
ข อพย. ๑๔:๒๑-๓๑;
๑ นี้. ๕:๒;
โมไซยาห์ ๗:๑๙;
ยี่ถ. ๘:๑๑;
คพ. ๘:๓;
โมเสส ๑:๒๕.
๒๘ก อพย. ๑๖:๔, ๑๔-๑๕, ๓๕;
กตว. ๑๑:๗-๘;

นิบป. ๘:๓;
โมไซยาห์ ๗:๑๙.
๒๙ก อพย. ๑๗:๖;
กตว. ๒๐:๑๑;
นิบป. ๘:๑๕;
๑ นี้. ๒๐:๒๑.
๓๐ก คพ. ๑๘:๑๘;
๘๘:๖๔-๖๕.
ข อพย. ๓๒:๘;
กตว. ๑๔:๒-๓;
อิสค. ๒๐:๑๓-๑๖;

คพ. ๘:๒๓-๒๕.
๓๑ก กตว. ๒๖:๖๕.
ข ๑ นี้. ๕:๑๕;
คพ. ๑๐๓:๑๖-๑๘.
๓๒ก กตว. ๓๓:๕๒-๕๓;
ยชว. ๒๔:๘.
๓๕ก กิจการ ๑๐:๑๕, ๓๕;
รม. ๒:๑๑;
๒ นี้. ๒๖:๒๓-๓๓.

ทั้งปวงเท่าเทียมกัน; เขาผู้ชอบธรรม ย่อมเป็นที่โปรดปราน^{๓๖} ของพระผู้เป็นเจ้า. แต่ดูเถิด, คนพวกนี้ปฏิบัติพระวาทะทุกคำของพระผู้เป็นเจ้า, และพวกเขาสูงงอมอยู่ในความชั่วช้าสามัญ; และพระพิโรธสุดขีดของพระผู้เป็นเจ้าอยู่บนพวกเขาแล้ว; และพระเจ้าทรงสาปแช่งแผ่นดินเพื่อต่อต้านพวกเขา, และประทานพรแผ่นดินนั้นแก่บรรพบุรุษของเรา; แท้จริงแล้ว, พระองค์ทรงสาปแช่งแผ่นดินนั้นเพื่อต่อต้านพวกเขาจนถึงความพินาศของพวกเขา, และพระองค์ประทานพรแผ่นดินนั้นแก่บรรพบุรุษของเราเพื่อให้พวกเขาจะมีพลังเหนือแผ่นดินนั้น.

๓๖ ดูเถิด, พระเจ้าทรงสร้าง^{๓๖} แผ่นดินโลก^{๓๖} เพื่อให้เป็นที่อยู่อาศัย^{๓๖}; และพระองค์ทรงสร้างลูก ๆ ของพระองค์เพื่อพวกเขาจะเป็นเจ้าของแผ่นดินโลก.

๓๗ และ พระองค์ ทรง ยก^{๓๗} ประชาชาติที่ ชอบ ธรรม ประชาชาติ หนึ่ง, และ ทรง ทำลาย ประชาชาติ ของ คน ชั่วร้าย.

๓๘ และ พระองค์ ทรง นำ คน ชอบ ธรรม ไป สู่ ผืน แผ่นดิน^{๓๘} ที่มีค่า, และ คน ชั่วร้าย พระองค์ ทรง ทำลาย^{๓๘}, และ ทรง สาป แช่ง แผ่นดิน แก่ พวกเขา เพราะ พวกเขา เป็น เหตุ.

๓๙ พระองค์ ทรง ปก ครอง อยู่ สูง ใน ฟ้า สวรรค์, เพราะ ท้อง ฟ้า คือ พระราชบัลลังก์ ของ พระองค์, และ แผ่นดิน โลก นี้ คือ ที่ ร้อง พระบาท^{๓๙} ของ พระองค์.

๔๐ และ พระองค์ ทรง รัก ผู้ เลือก พระองค์ เป็น พระผู้ เป็น เจ้า ของ พวกเขา. ดูเถิด, พระองค์ ทรง รัก บรรพบุรุษ ของเรา, และ พระองค์ ทรง ทำ พันธสัญญา^{๔๐} กับ พวกเขา, แท้จริง แล้ว, แม้ อับราฮัม, อิสอัค^{๔๐}, และ ยาโคบ^{๔๐}; และ พระองค์ ทรง จำ พันธสัญญา ที่ พระองค์ ทรง ทำ ไว้; ดังนั้น, พระองค์ ทรง นำ พวกเขา ออกจาก แผ่นดิน แห่ง อียิปต์^{๔๐}.

๔๑ และ พระองค์ ทรง ตี สอน พวกเขา ด้วย ไม้ ของ พระองค์ ใน แคน ทูร์ กัน ดาร์; เพราะ พวกเขา ทำ ใจ ของ ตน แข็ง กระด้าง^{๔๑}, แม้มืด ที่ ฟ้า ทำ; และ พระเจ้า ทรง ตี สอน พวกเขา เพราะ ความ ชั่วช้า สามัญ ของ พวกเขา. พระองค์ ทรง ส่ง เหล่า งู^{๔๑} เพลิง เหนิน ฟ้า มา ใน บรรดา พวกเขา; และ หลังจาก พวกเขา ถูก กัด แล้ว พระองค์ ทรง เตรียม ทาง ไว้ เพื่อ พวกเขา จะ ได้รับการ รักษา^{๔๑}; และ งาน ซึ่ง พวกเขา ต้อง ทำ คือ มอง ดู; และ เพราะ ความ เรียบง่าย ของ ทาง, หรือ ความ ง่าย ของ มัน, จึง มี คน ตาย เป็น อัน มาก

๔๒ และ พวกเขา ทำ ใจ ของ ตน แข็ง กระด้าง เป็น ครั้ง คราว, และ พวกเขา สบ

๓๕ ข สดต. ๕๕:๒๒;
 ๑ นิ. ๒๒:๑๗.
 ค ๑ ซมอ. ๒:๓๐;
 สดต. ๙๗:๑๐; ๑๔๕:๒๐;
 แอลมา ๑๓:๔;
 คพ. ๘:๑๐.
 ๓๖ ก คมพ. สร้าง (การ).
 ข คมพ. แผ่นดินโลก.
 ค อสย. ๔๕:๑๘;
 อับรา. ๓:๒๔-๒๕.
 ๓๗ ก สภษ. ๑๔:๓๔;

๑ นิ. ๔:๑๓;
 อีไซ ๒:๑๐;
 คพ. ๑๑๗:๖.
 ๓๘ ก คมพ. แผ่นดินที่สัญญาไว้.
 ข สดต. ๒๐:๒๒.
 ๓๙ ก อสย. ๖๖:๑;
 คพ. ๓๘:๑๗;
 อับรา. ๒:๗.
 ๔๐ ก คมพ. พันธสัญญาแห่งอับราฮัม.
 ข ปฐก. ๒๑:๑๒;

คพ. ๒๗:๑๐.
 ค ปฐก. ๒๘:๑-๕.
 ง นยบ. ๔:๓๗.
 ๔๑ ก ๒ พกษ. ๑๗:๗-๒๓.
 ข กตว. ๒๑:๔-๙;
 นยบ. ๘:๑๕;
 แอลมา ๓๓:๑๘-๒๒.
 ค ยอห์น ๓:๑๓-๑๕;
 ๒ นิ. ๒๕:๒๐.
 ง แอลมา ๓๗:๔๔-๔๗;
 อีล. ๘:๑๕.

ประมาทโมเสส^๑ และพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าด้วย; กระนั้นก็ตาม, พี่ยังรู้ว่าพระเจ้าเดชานูภาพอันหาที่เปรียบมิได้ของพระองค์นำพวกเขาออกมาสู่แผ่นดินแห่งคำสัญญา.

๔๓ และบัดนี้, หลังจาก เหตุการณ์ทั้งหมดนี้แล้ว, ก็ถึงเวลาที่พวกเขากลายเป็นคนชั่วร้าย, แท้จริงแล้ว, เกือบสูญยอม; และข้าพเจ้ารู้ว่าพวกเขาในวันเวลานี้ใกล้จะถูกทำลายแล้ว; เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าวันนั้นต้องมาถึงแน่นอนที่พวกเขาต้องถูกทำลาย, เว้นแต่เพียงไม่กี่คน, ซึ่งจะถูกนำไปสู่การเป็นเชลย.

๔๔ ดังนั้น, พระเจ้าจึง ทรงบัญชา^๒ บิดาข้าพเจ้าว่าท่านควรออกไปในแดนทุรกันดาร; และชาวฮิวมาัยมันจะเอาชีวิตท่านด้วย; แท้จริงแล้ว, และพี่หมายมันจะเอาชีวิตท่านด้วย^๓; ดังนั้น, พี่เป็นฆาตกรในใจพี่และพี่เป็นเหมือนพวกเขา.

๔๕ พี่ว่องไว^๔ในการทำความชั่วช้าสามัญ แต่ เชื้อ ชั่วในการ ระลึก ถึงพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพี่. พี่เห็นเทพ^๕ แล้ว, และท่านพูดกับพี่; แท้จริงแล้ว, พี่ได้ยินเสียงท่านเป็นครั้งคราว; และท่านพูดกับพี่ด้วยเสียงสงบแผ่วเบา, แต่ใจพี่เกินกว่าจะรู้สึก^๖, พี่จึงสัมผัสพระวจนะของพระองค์ไม่ได้; ดังนั้น, พระองค์จึงรับสั่งกับพี่ด้วยเสียงของฟ้าร้อง, ซึ่งทำให้แผ่นดินโลกสั่นสะเทือนประหนึ่งจะแยกออกจากกัน.

๔๖ และ พี่รู้ ด้วยว่าโดยเดชานูภาพแห่งพระวจนะอันทรงฤทธานุภาพ^๗ของพระองค์พระองค์ทรงสามารถทำให้แผ่นดินโลกสูญสิ้นไป; แท้จริงแล้ว, และ พี่รู้ว่าโดยพระวจนะของพระองค์พระองค์ทรงทำให้ที่ขรุขระ ทั้ง หลายราบเรียบลงได้, และทำให้ที่ราบเรียบ ทั้ง หลายพังทลายได้. โอ้, แล้ว, เหตุใดเล่า, พี่จึงแข็งกระด้างเช่นนั้นในใจพี่?

๔๗ ดูเถิด, จิต วิญญาณ ข้าพเจ้า ฝึก ขาดด้วยความตรอมใจเพราะพี่, และใจข้าพเจ้าเจ็บปวด; ข้าพเจ้ากลัวเกลือกพี่ จะถูกขับออกตลอดกาล. ดูเถิด, ข้าพเจ้าเปี่ยมด้วยพระวิญญาณแห่งพระเจ้า^๘ เป็นเจ้า^๙, ถึงขนาดที่ร่างข้าพเจ้าไร้เรี่ยวแรง^{๑๐}.

๔๘ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อข้าพเจ้าพูดคำเหล่านี้พวกเขาโกรธข้าพเจ้า, และปรารถนาจะโยนข้าพเจ้าลงไปในห้วงลึกของทะเล; และเมื่อพวกเขาจะเข้ามาจับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพูดกับพวกเขา, มีความว่า: ในพระนามของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงฤทธานุภาพ, ข้าพเจ้าสั่งพี่ว่าอย่าแตะต้อง^{๑๑} ข้าพเจ้า, เพราะข้าพเจ้าเปี่ยมด้วยอำนาจ^{๑๒}แห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้า, แม้จนจะเผาไหม้เนื้อหนังข้าพเจ้า; และผู้ใดที่เอามือมาถูกตัวข้าพเจ้าจะเหี่ยวเฉา^{๑๓}ตั้งต้นอ้อแห้ง; และเขาจะสูญสิ้นไปต่อหน้าเดชานูภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้า, เพราะพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะทรงลงทัณฑ์เขา.

๑๒ก กิดว. ๑๔:๑-๑๒.
คมพ. กบฏ (การ).
๒ คพ. ๘:๒๓-๒๔.
๔๔ก ๑ นี้. ๒:๑-๒๒.
๒ ๑ นี้. ๑๖:๒๓.
๔๕ก โมไซยาห์ ๑๓:๒๓.

๒ ๑ นี้. ๔:๓.
ค อฟ. ๔:๑๓.
๔๖ก ฮีล. ๑๒:๖-๑๘.
๔๗ก มีคาห์ ๓:๘.
๒ ๑ นี้. ๑๓:๒๐.
๔๘ก โมไซยาห์ ๑๓:๓.

๒ ๒ นี้. ๑:๒๖-๒๗.
คมพ. พลัง, เดชานูภาพ,
พลังอำนาจ.
ค ๑ พกษ. ๑๓:๔-๗.

๔๙ และเหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ ข้าพเจ้า, นิไฟ, กล่าวแก่พวกเขาว่าพวกเขาต้องไม่พัวพันต่อด้านบิดาพวกเขาอีกต่อไป; ทั้งพวกเขาจะไม่ปฏิเสธงานที่ข้าพเจ้าให้ทำ, เพราะพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าจะต้องต่อเรือ.

๕๐ และข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขา: หากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาให้ข้าพเจ้าทำสิ่งทั้งปวงข้าพเจ้าสามารถทำสิ่งทั้งปวงนั้นได้. หากพระองค์จะทรงบัญชาข้าพเจ้าให้ข้าพเจ้ากล่าวแก่น้ำนี้, เจ้าจงเป็นแผ่นดิน, มันจะเป็นแผ่นดิน; และหากข้าพเจ้าจะกล่าวเช่นนั้น, มันจะเป็นไปเช่นนั้น.

๕๑ และบัดนี้, หากพระเจ้า ทรงมีเดชานุภาพยิ่งใหญ่ เช่นนั้น, และทรงกระทำปาฏิหาริย์หลายอย่างในบรรดา ลูกหลาน มนุษย์, แล้วไฉนพระองค์จะทรงสอนข้าพเจ้า, ให้ข้าพเจ้าต่อเรือไม่ได้เล่า?

๕๒ และเหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ ข้าพเจ้า, นิไฟ, กล่าวหลายเรื่องแก่พี่ ๆ ข้าพเจ้า, ถึงขนาดที่พวกเขายอมจำนนและไม่สามารถโต้แย้งข้าพเจ้าได้; ทั้งพวกเขาไม่กล้าจับข้าพเจ้าหรือตะตองข้าพเจ้าด้วยนิ้วมือพวกเขา, แม้เป็นเวลาหลายวัน. บัดนี้พวกเขาไม่กล้าทำอย่างนี้เกลือกพวกเขาจะเหี่ยวเฉาไปต่อหน้าข้าพเจ้า, พระวิญญาน ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงพลังเช่นนั้น; และได้ทรงกระทำแก่พวกเขาตั้งนั้น.

๕๓ และเหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ

พระเจ้าตรัสแก่ข้าพเจ้า: จงเหี่ยวดมือของเจ้าออกไปยังพี่ ๆ เจ้าอีก, และพวกเขาจะไม่เหี่ยวเฉาไปต่อหน้าเจ้า, แต่เราจะทำให้พวกเขาสะดุ้ง, พระเจ้าตรัส, และเราจะทำการนี้, เพื่อพวกเขาจะรู้ว่าเราคือพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขา.

๕๔ และเหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ ข้าพเจ้าเหี่ยวดมือข้าพเจ้าออกไปยังพี่ ๆ ข้าพเจ้า, และพวกเขาไม่เหี่ยวเฉาไปต่อหน้าข้าพเจ้า; แต่พระเจ้าทรงทำให้พวกเขาสิ้น, แม้ตั้งพระดำรัสที่พระองค์ได้รับสั่งไว้.

๕๕ และบัดนี้, พวกเขากล่าว: เราสู้แน่ชัดว่าพระเจ้าทรงอยู่กับเจ้า, เพราะเรารู้ว่าเป็นเดชานุภาพของพระเจ้าซึ่งทำให้เราสิ้น. และพวกเขาทรุดตัวลงต่อหน้าข้าพเจ้า, และกำลังจะนมัสการข้าพเจ้า, แต่ข้าพเจ้าไม่ยอมให้พวกเขาทำ, โดยกล่าวว่า: ข้าพเจ้าเป็นน้องของพี่, แท้จริงแล้ว, แม้น้องชายของพี่; ดังนั้น, จงนมัสการพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของพี่, และให้เกียรติบิดาของพี่และมารดาของพี่, เพื่อวันเวลาของพี่จะยั่งยืนยาว ในแผ่นดินซึ่งพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพี่จะประทานให้พี่.

บทที่ ๑๘

ต่อเรือเสร็จ—มีการกล่าวถึงกำเนิดของเจacob และโจเซฟ—ผู้คนที่ตั้งคณะออกเดินทางสู่แผ่นดินที่สัญญาไว้—บุตรของ

๕๐ก ฟป. ๔:๑๓;

๑ นี. ๓:๗.

๕๑ก ปฐก. ๖:๑๔-๑๖;

๑ นี. ๑๘:๑.

๕๒ก คมพ. พระวิญญาน

บริสุทธิ.

๕๕ก กิจการ ๑๔:๑๑-๑๕.

ข อพย. ๒๐:๑๒;

โมไซยาห์ ๑๓:๒๐.

อิชมาเอลและภรรยาพวกเขาพร้อมร้องรำทำเพลงและก่อการกบฏ—นี่ไฟถูกมัดไว้, และเรือถูกพายุฝนฟ้าคะนองที่น่าสะพรึงกลัวพัดถอยหลัง—นี่ไฟเป็นอิสระ, และด้วยคำสวดอ้อนวอนของท่านพายุสงบ—ผู้คนไปถึงแผ่นดินที่สัญญาไว้. ประมาณ ๕๙๑-๕๙๙ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขานมัสการพระเจ้า, และออกไปกับข้าพเจ้า; และเราทำงานไม้ด้วยฝีมือจิตรพิสดาร. และพระเจ้า ทรง แสดง แก่ข้าพเจ้าเป็นครั้ง คราว ว่า ข้าพเจ้า ควร ทำงาน ไม้ เพื่อต่อเรือด้วยวิธีใด.

๒ บัดนี้ข้าพเจ้า, นี้ไฟ, ไม่ได้ทำงานไม้ตามวิธีที่มนุษย์เรียนรู้, ทั้งข้าพเจ้าไม่ได้ต่อเรือ ตาม วิธี ของ มนุษย์; แต่ข้าพเจ้าต่อเรือ ตาม วิธี ที่ พระเจ้า ทรง แสดง แก่ข้าพเจ้า; ด้วยเหตุนี้, จึงไม่เป็นไปตามวิธีของมนุษย์.

๓ และข้าพเจ้า, นี้ไฟ, เข้าไปที่ภูเขาบ่อยครั้ง, และข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนพระเจ้าบ่อยครั้ง; ดังนั้นพระเจ้า ทรง แสดง สิ่งสำคัญแก่ข้าพเจ้า.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากข้าพเจ้าต่อเรือเสร็จ, ตามพระดำรัสของพระเจ้า, ี่ ๆ ข้าพเจ้าเห็นว่าเรือนั้นดี, และเห็นว่าฝีมือต่อเรื่อนั้นยอดเยี่ยมนัก; ด้วยเหตุนี้, พวกเขาชอบน้อมถ่อมตนต่อพระพักตร์พระเจ้าอีกครั้ง.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระ

สุรเสียงของพระเจ้ามาถึงบิดาข้าพเจ้า, ว่าเราควรลุกขึ้นและลงไปในเรื่อง.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในวันพรุ่ง, หลังจากเราเตรียมข้าวของทุกอย่าง, ผลไม้และเนื้อ ีมากมายจากแดนทुरกันดาร, และน้ำ ผึ่ง อย่าง เหลือเพื่อ, กับสัมภาระตามที่พระเจ้าทรงบัญชาเราไว้, เราลงไปในเรือ, พร้อมด้วยสิ่งทั้งปวงที่เราขนไปด้วยและเมล็ดพืชของเรา, และทุกสิ่งที่เราได้นำมากับเรา, ทุกคนตามวัยของตน; ดังนั้น, เราทั้งหมดลงไปในเรื่อง, พร้อมด้วยภรรยาและลูก ๆ ของเรา.

๗ และบัดนี้, บิดาข้าพเจ้าให้กำเนิดบุตรสองคนในแดนทुरกันดาร; คนที่เรียกว่าเจ-คอบ และคนน้องว่าโจเซฟ.

๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากเราทั้งหมดลงไปในเรื่อง, และขนสัมภาระของเราและสิ่งของซึ่งได้รับพระบัญชาไปกับเรา, เรากลับทะเล และถูกพัดไปตามทิศทางลมสู่แผ่นดินที่สัญญาไว้.

๙ และหลังจากเราถูกพัดไปตามทิศทางลมต่อเนื่องเป็นเวลาหลายวัน, ดูเถิด, ี่ ๆ ข้าพเจ้าและบุตรของอิชมาเอลและภรรยาของพวกเขาด้วยเริ่มหาความสุขสำราญให้ตน, ถึงขนาดที่ว่าพวกเขาเริ่มเต้นรำ, และร้องเพลง, และกล่าวถ้อยหยาบคายยิ่ง, แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่พวกเขาลืมไปว่าอำนาจใดนำพวกเขามาถึงที่นั่น; แท้จริงแล้ว, พวกเขาล้าพองจนหยาบคายยิ่งนัก.

๑๐ และข้าพเจ้า, นี้ไฟ, เริ่มกลัวอย่างยิ่งเกลือกพระเจ้าจะกริ้วเรา, และทรงลง-

๑๘ ๓ก คมพ. สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ).
ข คมพ. เป็ดเผย (การ).

๔ก ๑ นี้. ๑๖:๕.
๖ก ๑ นี้. ๑๗:๒.
๗ก ๒ นี้. ๒:๑.
๗ ๒ นี้. ๓:๑.

๘ก ๒ นี้. ๑๐:๒๐.
๗ ๑ นี้. ๒:๒๐.
คมพ. แผ่นดินที่สัญญาไว้.

ทันทีที่เราเพราะความชั่วช้าสามัญของเรา, จนเราจะถูกกลืนลงไปในห้องลึกของทะเล; ดังนั้น, ข้าพเจ้า, นิไฟ, เริ่มพูดกับพวกเขาด้วยความมีสติยั้ง; แต่ดูเถิดพวกเขาโกรธ ข้าพเจ้า, พลางกล่าวว่า: เราจะยอมให้ น้องชายเรา เป็นผู้ปกครองเหนือเรา.

๑๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เลมัน กับ เลมิวเอลจับข้าพเจ้าและมัดข้าพเจ้าไว้ด้วยเชือก, และพวกเขากระทำรุนแรงต่อข้าพเจ้ามาก; กระนั้นก็ตาม, พระเจ้าทรงยอม เพื่อพระองค์จะทรงแสดงเดชานุภาพของพระองค์ให้ปรากฏ, เพื่อให้เป็นไปตามพระดำรัสของพระองค์ซึ่งพระองค์รับสั่งไว้เกี่ยวกับคนชั่วร้าย.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ หลังจากพวกเขามัดข้าพเจ้าจนข้าพเจ้าเคลื่อนไหวไม่ได้แล้ว, เข็มทิศ, ซึ่งพระเจ้าทรงเตรียมไว้, หยุดทำงาน.

๑๓ ดังนั้น, พวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขาจะนำเรือไปทิศทางใด, จนกระทั่งเกิดพายุร้าย, แท้จริงแล้ว, เป็นพายุฝนฟ้าคะนองรุนแรงน่าสะพรึงกลัว, และเราถูกพัดถอยหลังไปบนผืนน้ำเป็นเวลาสามวัน; และพวกเขาเริ่มหวาดกลัวอย่างยิ่งเกลือกว่าพวกเขาจะจมลงในทะเล; กระนั้นก็ตามพวกเขาก็ไม่ปล่อยข้าพเจ้า.

๑๔ และในวันที่สี่, ซึ่งเราได้ถูกพัดถอยหลังไปนั้น, พายุฝนฟ้าคะนองเริ่มรุนแรงยิ่งขึ้น.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราเกือบจะถูกกลืนลงไปในห้องลึกของทะเล. และหลังจากเราได้ถูกพัดถอยหลังไปบนผืนน้ำเป็นเวลาสี่วัน, ี่ ๆ ข้าพเจ้าเริ่มเห็นว่าการพิพากษาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของอยู่บนพวกเขา, และว่าพวกเขาจะต้องตายนอกจากพวกเขาจะกลับใจจากความชั่วช้าสามัญของพวกเขา; ดังนั้น, พวกเขามาหาข้าพเจ้า, และแก้เชือกที่มัดข้อมือข้าพเจ้า, และดูเถิดมันบวมอย่างยิ่ง; และข้อเท้าข้าพเจ้าก็บวมมากด้วย, และความเจ็บปวดนั้นใหญ่หลวง.

๑๖ กระนั้นก็ตาม, ข้าพเจ้าวางใจพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า, และข้าพเจ้าสรรเสริญพระองค์ทั้งวัน; และข้าพเจ้าไม่ได้พรั่นต่อต้านพระเจ้าเพราะความทุกข์ของข้าพเจ้า.

๑๗ บัดนี้สี่โย, บิดาข้าพเจ้า, กล่าวหลายเรื่องแก่พวกเขา, และแก่นบุตรของอิซมาเอลด้วย; แต่, ดูเถิด, พวกเขาพูดจาข่มขู่มากต่อผู้ใดก็ตามซึ่งพูดแทนข้าพเจ้า; และบิดามารดาข้าพเจ้าโดยที่มีอายุมาก, และโดยที่ทนความเศร้าโศกมากเพราะลูก ๆ, พวกเขาจึงล้มป่วย, แท้จริงแล้ว, แม้ต้องนอนอยู่บนเตียงของพวกเขานาน.

๑๘ เนื่องจากความเศร้าโศกและโศกเศร้ายิ่งของท่าน, และความชั่วช้าสามัญของ ี่ ๆ ข้าพเจ้า, ปีมว่า พวกเขาจะถูกนำไปแม้พาไปเฝ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขาในเวลานี้; แท้จริงแล้ว, ผมสี่เท้าของ

๑๐ ก ๑ นี. ๑๗:๑๗-๕๕.
 ข ปฐก. ๓๗:๓-๑๑;
 ๑ นี. ๑๖:๓๗-๓๘;
 ๒ นี. ๑:๒๕-๒๗.
 ๑๑ ก แอลมา ๑๔:๑๑.

๑๒ ก ๑ นี. ๑๖:๑๐, ๑๖, ๒๖;
 ๒ นี. ๕:๑๒;
 แอลมา ๓๗:๓๘-๔๗;
 คพ. ๑๗:๑.
 ๑๓ ก โมไซยาห์ ๑:๑๗.

๑๕ ก ฮีล. ๑๒:๓.
 ๑๖ ก แอลมา ๓๖:๒๘.
 ๑๗ ก ๑ นี. ๗:๔-๒๐.

พวกท่านก็แทบจะสยายลงไปใ้ในภัสสมฐลี; แท้จริงแล้ว, แม้พวกท่านแทบจะถูกโยนลงสู่สุสานในสายน้ำด้วยโทมนัส.

๑๙ และเจคอบกับโจเซฟด้วย, โดยที่ยังเด็ก, ย่อมต้องการการบำรุงเลี้ยงอย่างมาก, จึงเศร้าโศกเพราะความทุกข์ของมารดาพวกเขา; และทั้งภรรยาข้าพเจ้า^๑ ด้วยน้ำตาและคำสวดอ่อนวอนของนาง, และทั้งลูก ๆ ข้าพเจ้า, ไม่ได้ทำให้ใจพี่ ๆ ข้าพเจ้าอ่อนจนพวกเขาปล่อยข้าพเจ้า.

๒๐ และไม่มีสิ่งใดนอกจากเดชานูภาพของพระเจ้าเป็นเจ้า, ซึ่งคุณความพวกเขาด้วยความพินาศ, สามารถทำให้ใจพวกเขาอ่อน; ดังนั้น, เมื่อพวกเขาเห็นว่าพวกเขาเกือบจะถูกกลืนเข้าไปในห้วงลึกของทะเลพวกเขาจึงกลับใจจากสิ่งที่ตนทำลงไป, ถึงขนาดที่ว่าพวกเขาปล่อยข้าพเจ้า.

๒๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจาก พวกเขา ปล่อยข้าพเจ้า แล้ว, ดุเถิด, ข้าพเจ้าหยิบเข็มทิศมา, และมันทำงานตามที่ข้าพเจ้าปรารถนาให้ทำ. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าสวดอ่อนวอนพระเจ้า; และหลังจากข้าพเจ้าสวดอ่อนวอนแล้วลมสงบ, และพายุสงบ, และมีความสงบเงียบยิ่งขึ้น.

๒๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, นีไฟ, บังคับเรือไป, เพื่อเราจะได้แล่นต่อไปยังแผ่นดินที่สัญญาไว้.

๒๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากเราแล่นเรือต่อเนื่องไปเป็นเวลาหลายวันเรามาถึงแผ่นดินที่สัญญาไว้^๒; และเราขึ้นไปบนแผ่นดิน, และตั้งกระโจมของ

เรา; และเราเรียกแผ่นดินนั้นว่าแผ่นดินที่สัญญาไว้.

๒๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราเริ่มทำไร่ไถนา, และเราเริ่มเพาะปลูกเมล็ดพืช; แท้จริงแล้ว, เราใส่เมล็ดพืชทั้งหมดของเราลงไป ในดิน, ซึ่งเราได้นำมาจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมล็ดพืชเหล่านั้นงอกงามยิ่งขึ้น; ดังนั้น, เราได้รับพรอย่างสิ้นเหลือ.

๒๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราพบบนแผ่นดินแห่งคำสัญญา, ขณะเราเดินทางอยู่ในแดนทุรกันดาร, ว่ามีสัตว์ป่าทุกชนิดในป่า, ทั้งวัวเพศเมียและเพศผู้, และลาและม้า, และแพะและแพะป่า, และสัตว์ป่าทุกชนิด, ซึ่งมีไว้เพื่อประโยชน์ของมนุษย์. และเราพบแร่ทุกชนิด, ทั้งทองคำ, และเงิน, และทองแดง.

บทที่ ๑๙

นีไฟ ทำแผ่นดินจารึก จาก แร่และบันทึกประวัติผู้คนของท่าน— พระผู้เป็นเจ้าแห่งอิสราเอลจะเสด็จมาหรือยังนับแต่เวลาที่ลีไฮออกจากเยรูซาเล็ม— นีไฟเล่าถึงความทุกข์ทรมานของพระองค์และการตรึงกางเขนพระองค์— ชาวฮิวจะถูกเกลียดชัง และกระจัดกระจายจนถึงยุคสุดท้าย, เมื่อพวกเขาจะกลับคืนสู่พระเจ้า. ประมาณ ๕๘๘-๕๗๐ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้า

ทรงบัญชาข้าพเจ้า, ดังนั้นข้าพเจ้าทำแผ่นจารึกด้วยแร่เพื่อข้าพเจ้าจะจารึกบันทึกของผู้คนข้าพเจ้านั้น. และบนแผ่นจารึกที่ข้าพเจ้าทำขึ้นนี้ข้าพเจ้าจารึกบันทึกของบิดาข้าพเจ้า, และการเดินทางของเราในแดนทुरกันดารด้วย, และคำพยากรณ์ของบิดาข้าพเจ้า, และคำพยากรณ์ของข้าพเจ้าเองหลายประการ ข้าพเจ้าจารึกไว้บนแผ่นจารึกเหล่านั้นด้วย.

๒ และข้าพเจ้าหา^๗ไม่ในเวลา^๘ที่ข้าพเจ้าทำแผ่นจารึกเหล่านี้ว่าข้าพเจ้าจะได้รับพระบัญชาจากพระเจ้าให้ทำแผ่นจารึกเหล่านี้; ดังนั้น, บันทึกของบิดาข้าพเจ้า, และลำดับการสืบเชื้อสายของบรรพบุรุษของท่าน, และการกระทำส่วนใหญ่ของเราในแดนทुरกันดารได้จารึกไว้บนแผ่นจารึกชุดแรกเหล่านั้นซึ่งข้าพเจ้าพูดถึง; ด้วยเหตุนี้, เรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นก่อนข้าพเจ้าทำแผ่นจารึกเหล่านี้^๙, โดยแท้แล้ว, จึงมีการกล่าวถึงโดยละเอียดมากกว่าบนแผ่นจารึกชุดแรก.

๓ และหลังจากข้าพเจ้าทำแผ่นจารึกเหล่านี้ตามพระบัญชาแล้ว, ข้าพเจ้า, นไฟ, รับพระบัญชาว่าการปฏิบัติศาสนกิจและคำพยากรณ์, ส่วนที่แจ่มชัดและมีค่ามากกว่าของสิ่งเหล่านั้น, ควรเขียนบนแผ่นจารึกเหล่านี้^{๑๐}; และว่าสิ่งซึ่งเขียนไว้ควรได้รับการเก็บรักษาเพื่อเป็นคำ

ชี้แนะแก่ผู้คนของข้าพเจ้า, ผู้จะได้เป็นเจ้าของแผ่นดินนี้, และเพื่อจุดประสงค์อันรอบคอบ^{๑๑}ในด้านอื่น ๆ ด้วย, ซึ่งจุดประสงค์นั้นพระเจ้าทรงทราบ.

๔ ดังนั้น, ข้าพเจ้า, นไฟ, ทำบันทึกไว้บนแผ่นจารึกอื่น, ซึ่งให้เรื่องราว, หรือซึ่งให้เรื่องราวไว้ละเอียดถี่ถ้วนกว่าเกี่ยวกับสงครามและการขัดแย้งและความพินาศของผู้คนของข้าพเจ้า. และการนี้ข้าพเจ้าทำ, และสั่งผู้คนของข้าพเจ้าว่าพวกเขาควรทำอะไรหลังจากข้าพเจ้าจากไป; และว่าแผ่นจารึกเหล่านี้ควรสืบทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง, หรือจากศาสดาพยากรณ์ผู้หนึ่งไปสู่อีกผู้หนึ่ง, จนกว่าจะได้รับพระบัญชาเพิ่มเติมจากพระเจ้า.

๕ และเรื่องราวของข้าพเจ้าเกี่ยวกับการทำแผ่นจารึกเหล่านี้จะให้ไว้ต่อไปในภายหลัง; และแล้ว, ดุเถิด, ข้าพเจ้าดำเนินการตามที่ข้าพเจ้าพูดมา; และการนี้ข้าพเจ้าทำเพื่อสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์มากกว่าจะได้รับการรักษาไว้เป็นความรู้ของผู้คนของข้าพเจ้า.

๖ กระนั้นก็ตาม, ข้าพเจ้าไม่เขียนเรื่องใดบนแผ่นจารึกนอกจากเรื่องที่ข้าพเจ้าคิดว่าศักดิ์สิทธิ์^{๑๒}. และบัดนี้, หากข้าพเจ้าผิดพลาด, แม้คนแต่ก่อนก็ได้ผิดพลาดมา; นั้นมิใช่ว่าข้าพเจ้าจะแก้ตัวว่าเป็นเพราะคนอื่น, แต่เพราะความอ่อนแอ^{๑๓}ที่อยู่^{๑๔}ในข้าพเจ้า, ตามเนื้อหนึ่ง, ข้าพเจ้าแก้ตัว.

๑๙ ๑ก คมพ. แผ่นจารึก.
ข ๑ นี. ๑:๑๖-๑๗; ๖:๑-๓.
๒ก ๒ นี. ๕:๓๐.
ข ๑ นี. ๑:๑-๔.
๓ก เจคอบ ๑:๑-๔;
๓:๑๓-๑๔; ๔:๑-๔.

๗ ๑ นี. ๑๔:๔-๕; คม. ๑:๗;
คพ. ๓:๑๙-๒๐;
๑๐:๑-๕๑.
๘ก ๒ นี. ๕:๒๘-๓๓.
ข คมพ. พระคัมภีร์—พระคัมภีร์ที่พึงปกปักษ์รักษา.

๑ก ดู ปกในของพระคัมภีร์มอรมอน.
คมพ. บริสุทธี, ศักดิ์สิทธิ์.
ข มอริ. ๘:๑๓-๑๗;
อีเธอร์ ๑๒:๒๓-๒๘.

๗ เพราะสิ่งที่บางคนถือว่ามามีค่ามาก, ทั้ง แก่ร่างกายและจิตวิญญาณนั้น, คนอื่น ถือว่าไร้ค่า^๗ และเหยียบย่ำไว้ใต้ฝ่าเท้าของตน. แต่แท้จริงแล้ว, แม้พระผู้เป็นเจ้าของอิสราเอลองค์นั้นมนุษย์ยังเหยียบย่ำไว้ใต้ฝ่าเท้า^๘ ของตน; ข้าพเจ้ากล่าว, เหยียบย่ำไว้ใต้ฝ่าเท้าของตนแต่ข้าพเจ้าจะพูดด้วยถ้อยคำอื่น—พวกเขาถือว่าพระองค์ไร้ค่า, และหาสดับฟังพระสุรเสียงแห่งคำแนะนำของพระองค์ไม่.

๘ และดูเถิดพระองค์จะเสด็จมา^๙, ตามคำของเทพ, ในหกหรือปี^{๑๐} นับแต่เวลาที่บิดาข้าพเจ้าออกจากเยรูซาเล็ม.

๙ และโลกมนุษย์, เพราะความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขา, จะตัดสินพระองค์ว่าเป็นสิ่งไร้ค่า; ดังนั้นพวกเขาโบยพระองค์, และพระองค์ทรงยอม; และพวกเขาทำร้ายพระองค์, และพระองค์ทรงยอม. แต่แท้จริงแล้ว, พวกเขาถ่มน้ำลายรด^{๑๑} พระองค์, และพระองค์ทรงยอม, เพราะความการุณย์รักของพระองค์และความอดกลั้นของพระองค์ต่อลูกหลานมนุษย์.

๑๐ และพระผู้เป็นเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเรา^{๑๒}, ผู้ทรงนำเราออกจากอียิปต์^{๑๓},

นอกจากการเป็นทาส, และได้รับการปกปักรักษาในแดนทुरुกันดารจากพระองค์, แท้จริงแล้ว, พระผู้เป็นเจ้าของอับราฮัม^{๑๔}, และของอิสอัค, และพระผู้เป็นเจ้าของยาโคบ, ทรงยอมพระองค์, ตามคำของเทพ, อย่างมนุษย์, ให้อยู่ในเงื้อมมือของคนชั่วร้าย, ให้อุทกข^{๑๕}, ตามคำของซันนัค^{๑๖}, และถูกตรึงไว้ที่กางเขน^{๑๗}, ตามคำของนีอัม, และถูกฝังไว้ในอุโมงค์^{๑๘}, ตามคำของซันส์^{๑๙}, ซึ่งท่านพูดเกี่ยวกับสามวันแห่งความมืด^{๒๐}, ซึ่งจะเป็นเครื่องหมายที่ให้อำนาจการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ต่อผู้อยู่อาศัยตามเกาะในทะเล, โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้แก่ผู้ที่เป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล^{๒๑}.

๑๑ เพราะศาสดาพยากรณ์พูดไว้ดังนี้: พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า จะเสด็จเยือน^{๒๒} เชื้อสายแห่งอิสราเอลทั้งหมดโดยแน่แท้ในวันนั้น, บางคนด้วยพระสุรเสียงของพระองค์, เพราะความชอบธรรมของพวกเขา, สู่ความปรียดียิ่งและความรอดของพวกเขา, และคนอื่นด้วยฟ้าคำรามคำรามและสายฟ้าฟาดแห่งเดซานุภาพของพระองค์^{๒๓}, ด้วยพายุร้าย, ด้วยไฟ, และด้วยด้วยควัน, และไอแห่งความมืด^{๒๔}, และด้วย

๗ก ๒ นี. ๓๓:๒; เจคอบ ๔:๑๔.
 ข คมพ. กบฏ (การ).
 ๘ก คมพ. พระเยซูคริสต์—คำพยากรณ์เกี่ยวกับการประสูติและการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์.
 ข ๑ นี. ๑๐:๔; ๒ นี. ๒๔:๑๙.
 ๙ก อสย. ๕๐:๕-๖;
 มธ. ๒๗:๓๐.
 ๑๐ก ๒ นี. ๒๖:๑๒;
 โมไซยาห์ ๗:๒๗;
 ๒๗:๓๐-๓๑;
 แอลลมา ๑๑:๓๘-๓๙;

๓ นี. ๑๑:๑๔-๑๕.
 ข อพย. ๓:๒-๑๐; ๖:๖;
 ๑ นี. ๕:๑๕; คพ. ๑๓๖:๒๒.
 ค ปฐก. ๓๒:๙; โมไซยาห์ ๗:๑๙; คพ. ๑๓๖:๒๑.
 คมพ. พระเยซูฮาว์.
 ง คมพ. ซดไซ (การ).
 จ ๓ นี. ๒๗:๑๔.
 ฉ แอลลมา ๓๓:๑๕; ๓๔:๗;
 อีล. ๘:๑๙-๒๐;
 ๓ นี. ๑๐:๑๕-๑๖.
 คมพ. พุระคัมภีร์—พระคัมภีร์ที่สูญหาย; ซันนัค.
 ข ๒ นี. ๖:๙; โมไซยาห์ ๓:๙.

คมพ. ตรึงกางเขน (การ).
 ข มธ. ๒๗:๖๐; ลูกา ๒๓:๕๓;
 ๒ นี. ๒๕:๑๓.
 ฉ เจคอบ ๖:๑; อีล. ๑๕:๑๑.
 คมพ. ซันส์.
 ก ๑ นี. ๑๒:๔-๕;
 อีล. ๑๔:๒๐, ๒๗;
 ๓ นี. ๘:๓, ๑๙-๒๓; ๑๐:๙.
 ก ๓ นี. ๑๖:๑-๔.
 ๑๑ก ๓ นี. ๙:๑-๒๒; คพ. ๕:๑๖.
 ข อีล. ๑๔:๒๐-๒๗;
 ๓ นี. ๘:๕-๒๓.
 ค ลูกา ๒๓:๔๔-๔๕;
 ๓ นี. ๘:๑๙-๒๐.

การแยกของแผ่นดินโลก^๑ และด้วยภูเขา^๒ ซึ่งพระองค์จะทรงยกขึ้น.

๑๒ และเรื่องทั้งหมดนี้^๓ ต้องเกิดขึ้นโดยแน่แท้, ศาสดาพยากรณ์^๔ ชี้นัส^๕ กล่าว. และศิลา^๖ ของแผ่นดินโลกต้องแยกออก; และเพราะเสียงครวญครางของแผ่นดินโลก, พระวิญญูญาณของพระเจ้าเป็นเจ้าจะทรงกระทำแก่กษัตริย์จำนวนมากของเกาะในทะเล, เพื่อเป็นการร้องว่า: พระผู้เป็นเจ้าแห่งธรรมชาติทรงรับทุกขเวทนา.

๑๓ และสำหรับ ผู้ที่อยู่ใน เยรูซาเล็ม, ศาสดาพยากรณ์^๗ กล่าว, พวกเขาจะถูกโยย^๘ โดยคนทั้งปวง, เพราะพวกเขาตรึงพระผู้เป็นเจ้าแห่งอิสราเอลไว้ที่กางเขน^๙, และเอาใจของพวกเขาวางออกห่าง, ปฏิเสธเครื่องหมายและการอันนำพิศวง, และเดชะนุภาพและรัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้าแห่งอิสราเอล.

๑๔ และเพราะพวกเขาเอาใจออกห่าง, ศาสดาพยากรณ์^{๑๐} กล่าว, และเกลียดชัง^{๑๑} พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล, พวกเขาจะระหกระเหินไปในเนื้อหนัง, และตาย, และกลายเป็นผู้ถูกดูหมิ่น^{๑๒} เหยียดหยาม^{๑๓}, และถูกเกลียดชังในบรรดาประชาชาติทั้งปวง.

๑๕ กระนั้นก็ตาม, เมื่อถึงวันนั้น, ศาสดาพยากรณ์^{๑๔} กล่าว, วันที่พวกเขาจะไม่เอาใจออกห่าง มาต่อ ต้านพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลอีกต่อไป^{๑๕}, เวลานั้นพระองค์จะ

ทรงระลึกถึงพันธสัญญา^{๑๖} ซึ่งพระองค์ทรงทำไว้กับบรรพบุรุษของพวกเขา.

๑๖ แท้จริง แล้ว, เวลานั้น พระองค์จะทรงนึกถึง เกาะ^{๑๗} ในทะเล; แท้จริง แล้ว, และผู้คนที่ทั้งหมดที่เป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล, เราจะรวมกันเข้า^{๑๘}, พระเจ้าตรีสร, ตามคำของศาสดาพยากรณ์^{๑๙} ชี้นัส, จากสี่เสี้ยวของแผ่นดินโลก.

๑๗ แท้จริงแล้ว, และทั้งแผ่นดินโลกจะเห็นการช่วยให้รอด^{๒๐} ของพระเจ้า, ศาสดาพยากรณ์^{๒๑} กล่าว; ทุกประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และผู้คนจะได้รับพร.

๑๘ และข้าพเจ้า, โฉมใหม่, เขียนเรื่องเหล่านี้ถึงผู้คนของข้าพเจ้า, เพื่อบางที่ข้าพเจ้าจะชักชวนพวกเขาให้พวกเขาระลึกถึงพระเจ้าพระผู้ไถ่ของพวกเขา.

๑๙ ดังนั้น, ข้าพเจ้ากล่าว แก่เชื้อสายแห่งอิสราเอลทั้งปวง, หากเป็นไปได้ว่าพวกเขาจะได้รับเรื่องเหล่านี้^{๒๒}.

๒๐ เพราะ ดูเถิด, ข้าพเจ้า มีความกังวลยิ่งในวิญญูญาณ, เกี่ยวกับคนที่อยู่ในเยรูซาเล็ม, ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าเหน็ดเหนื่อยแม้จน ข้อต่อ ทั้งหมดของข้าพเจ้าอ่อนแรง; เพราะ หากพระเจ้าไม่ทรงเมตตา, กระทำให้เรื่องเกี่ยวกับพวกเขาประจักษ์แก่ข้าพเจ้า, ดังที่พระองค์ทรงกระทำให้ประจักษ์แก่ศาสดาพยากรณ์สมัยโบราณมาแล้ว, ข้าพเจ้าก็คงตายไปแล้วเช่นกัน.

๑๑๖ ๒ นี. ๒๖:๕.
จ ๓ นี. ๘:๑๐.
๑๒๓ ยีล. ๑๔:๒๐-๒๘.
ข เจคอบ ๕:๑.
ค มธ. ๒๗:๕๑.
๑๓๓ กูกา ๒๓:๒๗-๓๐.
ข ๒ นี. ๑๐:๓.
๑๔๓ อีสย. ๕๓:๓-๖;

โมไซยาห์ ๑๔:๓-๖.
ข คมพ. ยิว (ชาว).
ค นธบ. ๒๘:๓๗;
๑ พกษ. ๙:๗;
๓ นี. ๑๖:๙.
๑๔๓ ๑ นี. ๒๒:๑๑-๑๒.
ข คมพ. พันธสัญญาแห่งอับ-
ราฮัม.

๑๖๓ ๑ นี. ๒๒:๔;
๒ นี. ๑๐:๒๑.
ข อีสย. ๔๙:๒๐-๒๒.
คมพ. อิสราเอล—การ
รวบรวมอิสราเอล.
๑๗๓ อีสย. ๔๐:๔-๕.
๑๘๓ อี้นัส ๑:๑๖;
มธ. ๕:๑๗; ๗:๙-๑๐.

๒๑ และพระองค์โดยแท้ทรงกระทำให้เรื่องทั้งปวงเกี่ยวกับ^๖พวกเขาประจักษ์แก่ศาสนาพยากรณ์^๗ในสมัยโบราณ; และพระองค์ทรงกระทำให้ประจักษ์แก่หลายคนเกี่ยวกับเราด้วย; ดังนั้น, จึงจำเป็นที่เราต้องรู้เกี่ยวกับพวกเขาเพราะเรื่องของพวกเขา^๘มีเขียนไว้บนแผ่นจารึกทองเหลือง.

๒๒ บัดนี้ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, นี้ไฟ, สอน^๙ๆ ข้าพเจ้าถึงเรื่องเหล่านี้; และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าอ่านแก่พวกเขาหลายเรื่อง, ที่จารึกไว้บนแผ่นจารึกทองเหลือง^{๑๐}, เพื่อพวกเขาจะรู้เกี่ยวกับพระกรณียกิจของพระเจ้า, ท่ามกลางผู้คนสมัยโบราณ, ในผืนแผ่นดินอื่น.

๒๓ และข้าพเจ้าอ่านแก่พวกเขาหลายเรื่อง ซึ่งเขียนไว้ในหนังสือของโมเสส^{๑๑}; ทั้งนี้เพื่อข้าพเจ้าจะชักชวนพวกเขาจนเต็มสติกำลังให้เชื่อในพระเจ้าพระผู้ไถ่ของพวกเขา ข้าพเจ้าอ่าน สิ่ง ซึ่งเขียนไว้โดยศาสนาพยากรณ์อิสยาห์^{๑๒} แก่พวกเขา; เพราะข้าพเจ้าเปรียบ^{๑๓}พระคัมภีร์ทั้งหมดกับเรา, ว่ามันจะเป็นประโยชน์^{๑๔}และเป็นการเรียนรู้ของเรา.

๒๔ ดังนั้นข้าพเจ้าพูดกับพวกเขา, มีความว่า: ฟังคำของศาสนาพยากรณ์, ผู้ผู้เป็นส่วนที่เหลืออยู่ของเชื้อสายแห่ง

อิสราเอล, ผู้เป็นอังกูร^{๑๕}ที่แตกออกมา; ฟังฟังคำของศาสนาพยากรณ์, ที่เขียนถึงเชื้อสายแห่งอิสราเอลทั้งปวง, และเปรียบคำของศาสนาพยากรณ์กับตัว^{๑๖}ตัวเอง, เพื่อที่จะมีความหวังเช่นเดียวกันกับ^{๑๗}พี่น้องของ^{๑๘}พี่ซึ่ง^{๑๙}พี่แตกออกมาจากพวกเขา; เพราะตามลักษณะการณ์ศาสนาพยากรณ์ได้เขียนไว้.

บทที่ ๒๐

พระเจ้าทรงเปิดเผยพระประสงค์ของพระองค์แก่อิสราเอล—อิสราเอลถูกเลือกไว้ในเตาหลอมแห่งความทุกข์และจะต้องไปจากบาบิโลน—เปรียบเทียบอิสยาห์ ๔๘. ประมาณ ๕๘๘-๕๗๐ ปีก่อนคริสตกาล.

จงสดับตรับฟังเรื่อง^๑นี้, โอเชื้อสายแห่งยาโคบ, เขาทั้งหลายผู้ถูกเรียกด้วยนามว่าอิสราเอล, และออกมาจากผืนน้ำแห่งยูดาห์, หรือออกมาจากผืนน้ำแห่งบัพติศมา^๒, ผู้ปฏิญาณในนามของพระเจ้า, และกล่าวถึงพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของอิสราเอล, แม้กระนั้นพวกเขาก็ได้ปฏิญาณด้วยความจริงหรือด้วยความชอบธรรม.

๒ กระนั้นก็ตาม, พวกเขาเรียกตนเองเป็นคนของนครศักดิ์สิทธิ์^๓, แต่พวกเขา

๒๑ก ๓ นี้. ๑๐:๑๖-๑๗.
ข ๒ พกษ. ๑๗:๑๓;
อาโมส ๓:๗.
คมพ. ศาสนาพยากรณ์.
๒๒ก ๑ นี้. ๒๒:๑.
๒๓ก อพย. ๑๗:๑๔;
๑ นี้. ๕:๑๑;

โมเสส ๑:๔๐-๔๑.
ข ๑ นี้. ๑๕:๒๐;
๒ นี้. ๒๕:๔-๖;
๓ นี้. ๒๓:๑.
ค คมพ. พระคัมภีร์—
คุณค่าของพระคัมภีร์.
ง ๒ นี้. ๔:๑๕.

๒๔ก ๑ ๒. ๔๙:๒๒-๒๖;
๑ นี้. ๑๕:๑๒;
๒ นี้. ๓:๔-๕.
๒๐ ๑ก คมพ. บัพติศมา,
ให้บัพติศมา.
๒ก อสย. ๕๒:๑.
คมพ. เยรูซาเล็ม.

มิได้ตำรงตน^๒ ฟังพาพระผู้เป็นเจ้าของ
อิสราเอล, ผู้ทรงเป็นพระเจ้าจอมโยธา;
แท้จริงแล้ว, พระเจ้าจอมโยธาคือพระนาม
ของพระองค์.

๓ ตูเถิด, เราได้ประกาศสิ่งที่ล่วงแล้ว^๑
นับจากกาลเริ่มต้น; และมันออกจากปาก
เรา, และเราได้สาธยายมัน. เราสาธยาย
มันโดยทันที.

๔ และเราทำสิ่งนี้เพราะเรารู้ว่าเจ้า^๑
เป็นคนต่อต้าน, และคอของเจ้าเป็น
เอ็นเหล็ก, และหน้าผากของเจ้าเป็น
ทองเหลือง;

๕ และเราประกาศแก่เจ้าแล้วนับจาก
กาลเริ่มต้น; ก่อนเหตุการณ์บังเกิดขึ้นเรา
สาธยายแก่เจ้า; และเราสาธยายมันแก่เจ้า
ด้วยเกรงว่าเจ้าจะกล่าว—รูปเคารพ^๑ของ
ข้าพเจ้าบัดนี้มันขึ้นมา, และรูปสลัก
ของข้าพเจ้า, และรูปหล่อของข้าพเจ้าก็
บัญชาให้มันเกิดขึ้น.

๖ เจ้าเห็นและได้ยินเรื่องทั้งหมดนี้แล้ว;
และเจ้าจะไม่ประกาศมันหรือ? และที่เรา
สาธยายเรื่องใหม่ ๆ แก่เจ้านับแต่เวลานี้
ไป, แม้เรื่องต่าง ๆ ที่ซ่อนอยู่, และเจ้า
ไม่รู้จักมัน.

๗ เรื่องใหม่และเรื่องที่ชอบอยู่นั้นสร้าง
ขึ้นบัดนี้, และมีใช้นับจากกาลเริ่มต้น, แม้
ก่อนวันที่เจ้าเคยได้ยินเรื่องเหล่านั้น มัน
ก็ประกาศแก่เจ้าแล้ว, เกลือกเจ้าจะกล่าว
ว่า—ตูเถิดข้าพเจ้ารู้จักมันแล้ว.

๘ แท้จริงแล้ว, และเจ้าหาได้ยินไม่;
แท้จริงแล้ว, เจ้าหาู้จักไม่; แท้จริงแล้ว,
นับแต่เวลานั้นหูของเจ้าไม่ได้เปิด; เพราะ
เรารู้ว่าเจ้าจะทำการทรยศอย่างใหญ่หลวง,
และถูกเรียกว่าผู้ละเมิด^๑ตั้งแต่ในครรภ์.

๙ กระนั้นก็ตาม, เพราะเห็นแก่นาม
ของเรา^๑ เราจะอดกลั้นความโกรธของ
เรา, และเพราะเห็นแก่การสรรเสริญของ
เรา เราจะระงับไว้จากเจ้า, เพื่อเราจะมีได้
ตัดเจ้าออกไปเสีย.

๑๐ เพราะ, ตูเถิด, เราได้หลอมเจ้า, เรา
ได้เลือกเจ้าในเตาหลอมแห่งความทุกข์^๑.

๑๑ เพื่อเห็นแก่เรา, แท้จริงแล้ว, เพื่อ
เห็นแก่เรา เราจะทำการนี้, เพราะเรา
จะไม่ยอมให้ นาม^๑ของเรา มีมลทิน,
และเราจะไม่ยอมให้ รัศมีภาพของเรา
แก่ผู้อื่น^๑.

๑๒ จง สดับ ฟัง เรา, โอ ยาโคบ, และ
อิสราเอล ผู้ที่เราเรียก, เพราะเราคือเขา
ผู้นั้น; เราคือตน^๑, และเราคือปลายด้วย.

๑๓ มือของเราวางรากฐาน^๑ของแผ่นดิน
โลกด้วย, และมือขวาของเราแผ่ทั่วฟ้า
สวรรค์. เราเรียกมันและมันพากันยืนขึ้น.

๑๔ ท่านทั้งหลาย, จงชุมนุมกัน, และ
ฟัง; ใครเล่าในบรรดาพวกเขาที่ประกาศ
เรื่องเหล่านี้แก่พวกเขา? พระเจ้าทรงรัก
ผู้นั้น; แท้จริงแล้ว, และพระองค์จะทรง
ทำให้พระวจนะของพระองค์ที่พระองค์
ทรงประกาศแล้วโดยพวกเขาเกิดสัมฤทธิ์-

๒ข อส. ฟังพา.
๓ก อสย. ๔๖:๙-๑๐.
๔ก อส. อิสราเอล.
๕ก คมพ. นับถือรูปเคารพ
(การ).
๘ก สดต. ๕๘:๓.

๙ก ๑ ซมอ. ๑๒:๒๒;
สดต. ๒๓:๓;
๑ ยน. ๒:๑๒.
๑๐ก คมพ. ยกลำบาก (ความ).
๑๑ก ยรม. ๔๔:๒๖.
ข อสย. ๔:๒:๘;

โมเสส ๔:๑-๔.
๑๒ก วว. ๑:๑๗; ๒๒:๑๓.
คมพ. อิลฟาและโอมกา;
บุตรหับวี, พระบุตรหับวี.
๑๓ก สดต. ๑๐๒:๒๕.
คมพ. สร้าง (การ).

ผล^๖; และพระองค์จะทรงทำตามพระทัย
ของพระองค์แก่บาบิโลน^๗, และพาหุของ
พระองค์จะมาอยู่บนชาวเคลเดีย.

๑๕ ยิ่งกว่านี้, พระเจ้าตรัส; เราพระเจ้า,
แท้จริงแล้ว, เราพูดไว้; แท้จริงแล้ว, เรา
เรียกเขาให้ประกาศ, เรานำเขามา, และ
เขาจะทำทางของเขาให้รุ่งเรือง.

๑๖ เจ้าจงมาใกล้เรา; เราไม่พูดเป็นการ
ลับ^๖; นับจากกาลเริ่มต้น, นับแต่เวลาที่
ประกาศเราก็ดูแลแล้ว; และพระเจ้าพระผู้
เป็นเจ้า, และพระวิญญูณของพระองค์,
ทรงส่งเรามา.

๑๗ และดังนี้ พระเจ้า, พระผู้ไถ่^๖ของ
เจ้า, พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลตรัส; เรา
ส่งเขาไป, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า
ผู้สอนเจ้าให้ได้ผลประโยชน์, ผู้นำ^๖เจ้า
ไปตามทางที่เจ้าควรไป, ได้กระทำการนั้น.

๑๘ โอ้หากเจ้าสดับฟังบัญญัติ^๖ของเรา—
สันติของเจ้าคงเป็นดังแม่น้ำ, และความ
ชอบธรรมของเจ้าดังคลื่นในทะเล.

๑๙ พงศ์พันธุ์^๖ของเจ้าด้วยคงเป็นดัง
ทราย; ลูกแห่งอุทรของ เจ้าเหมือนดัง
เม็ดทรายในนั้น; ชื่อของเขาคงจะไม่ถูก
ตัดขาดหรือถูกทำลายไปต่อหน้าเรา.

๒๐ จงออกไปจากบาบิโลน^๗, จงหลบ
หนีไปจากชาวเคลเดีย, เจ้าจงประกาศ
ด้วยเสียงเพลง, จงบอกเรื่องนี้, จงบอก
ไปถึงสุดแดนแผ่นดินโลก; เจ้าจงกล่าว

ว่า: พระเจ้า ทรงไถ่ยาโคบ ผู้รับใช้^๖ของ
พระองค์แล้ว.

๒๑ และ พวก เขา หาก ระบายไม่^๖;
พระองค์ทรงนำพวกเขาผ่านทะเลทราย;
พระองค์ทรงทำให้น้ำรินไหลจากศิลา^๖ เพื่อ
พวกเขา; พระองค์ทรงแยกศิลาด้วยและ
น้ำพุ่งออกมา.

๒๒ และ ทั้ง ที่ พระองค์ ทรง กระทำ ไป
ทั้งหมดนี้แล้ว, และยิ่งกว่านี้ด้วย, ยังไม่มี
สันติ^๖ สำหรับคนชั่วร้าย, พระเจ้าตรัส.

บทที่ ๒๑

*พระเมสสิยาห์จะทรงเป็นความสว่างแก่
คนต่างชาติและจะทรงปล่อยนักโทษ—
พระองค์ จะ ทรง รวบรวม อิสราเอล ด้วย
พระเดชานุภาพในยุคนสุดท้าย—กษัตริย์
จะเป็นบิดาผู้เลี้ยงดูของพวกเขา—เปรียบเทียบ
อิสยาห์ ๔๙. ประมาณ ๕๘๘-๕๗๐ ปี
ก่อนคริสตกาล.*

และ หนึ่ง : จง สดับ ฟัง, โอ้ ท่าน ชื่อ
สาย แห่ง อิสราเอล, ท่าน ทั้ง ปวง ที่ ถูก
แยก ออก มา และ ถูก ไล่ ไป เพราะ ความ
ชั่ว ร้าย ของ ศิษยาภิบาล ของ ผู้คน ของ
ข้าพเจ้า; แท้จริงแล้ว, ท่าน ทั้ง ปวง ที่ ถูก
แยก ออก มา, ที่ กระจัดกระจ่าย กัน อยู่
ทั่วไป, ซึ่ง เป็น ของ ผู้คน ของ ข้าพเจ้า,

๑๔ก ๑ พกษ. ๘:๕๖;
คพ. ๖๔:๓๑; ๗๖:๓.
ข คมพ. บาเบล, บาบิโลน.
๑๖ก อสย. ๔๕:๑๙.
๑๗ก คมพ. พระผู้ไถ่.
ข คมพ. ดลใจ (การ), แร้ง
บันดาลใจ;
เปิดเผย (การ).

๑๘ก ปญจ. ๘:๕.
๑๙ก ปฐก. ๒๒:๑๕-๑๙;
โยเซยา ๑:๑๐.
๒๐ก ยรม. ๕๑:๖;
คพ. ๑๓๓:๕-๑๔.
ข อสย. ๔๔:๑-๒, ๒๑.
๒๑ก อสย. ๔๑:๑๗-๒๐.
ข อพย. ๑๗:๖;

กตว. ๒๐:๑๑;
๑ นี้. ๑๗:๒๓;
๒ นี้. ๒๕:๒๐.
๒๒ก คมพ. สงบ (ความ),
สงบสุข (ความ), สันติ,
สันติสุข.

ไอ้เชื้อสายแห่งอิสราเอล. จงฟังข้าพเจ้า, เกาะทั้งหลาย, และจงสดับฟังท่านผู้คนที่อยู่ไกล; พระเจ้าทรงเรียกข้าพเจ้าตั้งแต่ในครรภ์; ตั้งแต่อยู่ในอุทรของมารดา ข้าพเจ้า พระองค์ ทรงเอ๋ย ชื่อข้าพเจ้า.

๒ และพระองค์ทรงทำปากข้าพเจ้าให้เหมือนดาบคม; ในร่มเงาพระหัตถ์ของพระองค์ พระองค์ ทรงซ่อนข้าพเจ้าไว้, และทรงทำให้ข้าพเจ้าเป็นลูกศรเงางาม; ในแหล่งธนูของพระองค์พระองค์ทรงซ่อนข้าพเจ้าไว้;

๓ และ ตรัส แก่ข้าพเจ้า: เจ้าคือผู้รับใช้ของเรา, โออิสราเอล, ในเจ้าเราจะได้รับเกียรติ.

๔ แล้วข้าพเจ้าจึงกล่าวว่า, ข้าพเจ้าทำงานโดยไร้ประโยชน์, ข้าพเจ้าเสียแรงข้าพเจ้าไปเปล่าและอย่างไรประโยชน์; การพิพากษาของข้าพเจ้าอยู่กับพระเจ้าโดยแน่แท้, และงานของข้าพเจ้ากับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า.

๕ และบัดนี้, พระเจ้าตรัส—ผู้ทรงปั้นข้าพเจ้าแต่ในครรภ์ เพื่อข้าพเจ้าจะเป็นผู้รับใช้ของพระองค์, เพื่อนำยาโคบมาสู่พระองค์อีก—แม้อิสราเอลยังไม่ได้มาร่วมกัน, แม้กระนั้นข้าพเจ้ายังมีเกียรติในสายพระเนตรของพระเจ้า, และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าจะทรงเป็นกำลังของข้าพเจ้า.

๖ และพระองค์ตรัส: เป็นเรื่องเล็กน้อยที่เจ้าจะเป็นผู้รับใช้ของเราเพื่อสถาปนาบรรดาชนเผ่าของยาโคบ, และเพื่อนำอิสราเอลที่ปกปักษ์รักษาไว้กลับคืน. เราจะให้เจ้าเป็นความสว่างแก่คนต่างชาติด้วย, เพื่อเจ้าจะเป็นความรอดที่เราให้แก่สุดแดนแผ่นดินโลก.

๗ ดังนั้น, พระเจ้า, พระผู้ไถ่แห่งอิสราเอล, พระผู้บริสุทธิ์ของพระองค์ ตรัส แก่ผู้ที่มีมนุษย์เกลียดชัง, แก่ผู้ที่ประชาชาติทั้งหลายชิงชัง, แก่ผู้รับใช้ของผู้ปกครอง: กษัตริย์จะเห็นและลุกขึ้น, เจ้าชายจะนมัสการด้วย, เพราะพระเจ้าซึ่งเป็นผู้ทรงสัตย์.

๘ ดังนั้นพระเจ้าตรัส: ในเวลาอันเหมาะสมเราไต่ยินเจ้า, โอเกาะในทะเล, และในวันแห่งความรอดเราช่วยเจ้ามา; และเราจะปกปักษ์รักษาเจ้าไว้, และให้ผู้รับใช้ของเราแก่เจ้า เพื่อเป็นพันธสัญญาสำหรับผู้คน, เพื่อสถาปนาแผ่นดินโลก, เพื่อให้ได้รับมรดกที่ทิ้งร้างว่างเปล่า;

๙ เพื่อเจ้าจะกล่าวแก่นักโทษ: จงออกไป; แก่พวกเขาที่นั่งอยู่ในความมืด: จงแสดงตน. พวกเขาจะสมบูรณ์ พูนสุขทุกหนแห่ง, และทุ่งหญ้าของพวกเขาจะมีอยู่ที่สูงทุกแห่ง.

๑๐ พวกเขาจะไม่หิวหรือกระหาย, ทั้งความร้อนหรือแสงแดดจะไม่ทำร้ายพวกเขา; เพราะพระองค์ผู้ทรงเมตตาพวกเขา

๒๑ ๑ก ๑ นี. ๒๒:๔;
๒ นี. ๑๐:๒๐-๒๒.
๗ คพ. ๑:๑.
๓ก ลนต. ๒๕:๕๕; อัสย. ๔๑:๘;
คพ. ๓๓:๔๕-๔๖.
๕ก อัสย. ๔๔:๒๔.

๖ก คมพ. อิสราเอล—สิบสองเผ่าของอิสราเอล.
๗ คพ. ๑๐๓:๘-๑๐;
อับรา. ๒:๑๐-๑๑.
ค ๓ นี. ๒๑:๑๑.
๘ก ๒ นี. ๓:๖-๑๕;

๓ นี. ๒๑:๘-๑๑;
มอร. ๘:๑๖, ๒๕.
๓ก คมพ. ความรอดของคนตาย.
๗ ๒ นี. ๓:๕.
ค อัสย. ๓๔:๑๔.

จะทรงนำพวกเขาไป, แม้ตามแหล่งน้ำ พระองค์ก็จะทรงนำทางพวกเขา.

๑๑ และเราจะทำภูเขาทั้งหมดของเรา ให้เป็นทาง, และเราจะยกทางหลวง^๑ของเราให้สูงส่ง.

๑๒ และแล้ว, โอิเชื้อสายแห่งอิสราเอล, ดูเถิด, คนเหล่านี้^๑จะมาจากที่ไกล; และดูเถิด, คนเหล่านี้จากทิศเหนือและจากทิศตะวันตก; และคนเหล่านี้จากแผ่นดินแห่งสเวเน.

๑๓ จง ร้องเพลง^๑เถิด, โอิ สวรรค์ เบื้องบน, และ จง ปีติยินดี เถิด, โอิ แผ่นดินโลก; เพราะเท้าของคนเหล่านั้นที่อยู่ทิศตะวันออกจะมีเสถียรภาพ; และจงเปล่งเสียงร้องเพลงเถิด, โอิภูเขา; เพราะพวกเขาจะไม่ ถูก ลง ทัณฑ์ อีก ต่อไป; เพราะพระเจ้าทรงปลอบโยนผู้คนของพระองค์, และจะทรงเมตตาคนของพระองค์ ที่มีทุกข์.

๑๔ แต่, ดูเถิด, ไชอัน กล่าว: พระเจ้าทรงทอดทิ้งข้าพเจ้าแล้ว, และพระเจ้าของข้าพเจ้า ทรง ลืม ข้าพเจ้า แล้ว—แต่พระองค์จะทรงแสดงว่าพระองค์หาทรงทำเช่นนั้นไม่.

๑๕ เพราะหญิง^๑จะลืมลูกของนางที่กินนมมารดา, จนนางจะไม่มี ความ สงสาร บุตร ที่เกิดจากครรภ์ของนางได้หรือ? แท้จริงแล้ว, พวกนางอาจลืม^๑, แต่เราจะไม่ลืมเจ้า, โอิเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

๑๖ ดูเถิด, เรา จารึก เจ้าไว้บน ฝ่ามือ^๑ของเรา; กำแพงของเจ้าอยู่ต่อหน้าเรา ตลอดเวลา.

๑๗ ลูกหลานของเจ้าจะเร่งต่อต้านผู้ทำลายเจ้า; และพวกที่ทำให้เจ้ารกร้าง^๑จะไปจากเจ้า.

๑๘ จง เหลียวมอง รอบ ๆ และ ดู: คนทั้งหมดนี้มารวมกัน^๑, และพวกเขาจะมาหาเจ้า. และเรามีชีวิตอยู่นั้นใด, พระเจ้าตรัส, เจ้าจะได้ พวกเขา ทั้ง ปวง มา เป็น อารมณ์ของเจ้าแน่นอน, เหมือนกับเครื่องประดับ, และผูกพันพวกเขาไว้มัดตั้งเจ้าสาวนั้นนั้น.

๑๙ เพราะบรรดาที่ไว้ประโยชน์ และ สถานที่รกร้างของเจ้า, และแผ่นดินแห่งความพินาศของเจ้า, แม้บัดนี้ก็จะแคบเกินไป เพราะ ด้วย เหตุ เกี่ยวกับ เหล่าผู้อยู่อาศัย; และพวกเขาที่กลืนเจ้าก็จะอยู่ห่างไกล.

๒๐ ลูกที่เจ้าจะมี, หลังจากเจ้าสูญเสียพวกเขาแรกไป, จะ กล่าว เข้าหู เจ้า อีก ว่า: สถานที่คับแคบ^๑เกินไปสำหรับข้าพเจ้า; ขอ สถานที่ให้ ข้าพเจ้า เพื่อ ข้าพเจ้า จะ พำนักอยู่เถิด.

๒๑ เวลานั้นเจ้า^๑จะกล่าวในใจเจ้า: ใครหนอให้กำเนิด คน เหล่า นี้ แก่ ข้าพเจ้า, โดยที่ข้าพเจ้าสูญเสียลูกข้าพเจ้าไป, และข้าพเจ้าเป็นหมัน^๑, เป็นเซสเลย, และโยกย้ายไปมา? และใครหนอเลี้ยงดูคนเหล่า

๑๑ ก อสย. ๖๒:๑๐;
คพ. ๑๓๓:๒๓-๓๒.
๑๒ ก อสย. ๔๓:๕-๖.
๑๓ ก อสย. ๔๔:๒๓.
๑๔ ก คมพ. สตรี, หญิง.

๗ อสย. ๔๑:๑๗;
แอลมา ๔๖:๘;
คพ. ๖๑:๓๖.
๑๖ ก ศคย. ๑๓:๖.
๑๗ ก ๓ นี้. ๒๑:๑๒-๒๐.

๑๘ ก มีคำที่ ๔:๑๑-๑๓.
๒๐ ก คบ. คับ, หรือแคบ.
๒๑ ก อส. ไชอัน.
๗ อสย. ๔๔:๑;
กพ. ๔:๒๗.

นี่มา? ดูเถิด, ข้าพเจ้าถูกทิ้งไว้ตามลำพัง; คนเหล่านี้, พวกเขาไปอยู่ที่ไหนมา?

๒๒ ดังนั้นพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าตรัส: ดูเถิด, เราจะยกมือของเราให้แก่คนต่างชาติ, และตั้งธงสัญญาณของเราให้ผู้คน; และพวกเขาจะอุ้มบุตรของเจ้ามาในอ้อมแขน พวกเขา, และจะแบกเหล่าธิดาของเจ้ามาบนบ่าพวกเขา.

๒๓ และราชา^๑จะเป็นบิดาผู้เลี้ยงดู^๒เจ้า, และราชินีของพวกเขาจะเป็นมารดาผู้เลี้ยงดูเจ้า; พวกเขาจะน้อมกายลงมายังเจ้าด้วยดวงหน้าก้มสู่ดิน, และเลียชูลีบนเท้าเจ้า; และเจ้าจะรู้ว่าเราคือพระเจ้า; เพราะเขาทั้งหลายที่รอคอยเราจะไม่อาย.

๒๔ เพราะสิ่งที่ได้มาจากการปล้นสะดมจะถูกชิงจากผู้ทรงอำนาจ, หรือเชลยที่ถูกต้องตามกฎหมาย^๓ จะได้รับการปลดปล่อยหรือ?

๒๕ แต่พระเจ้าตรัสดังนี้, แม้เชลยของผู้ทรงอำนาจเราก็จะพาไป, และสิ่งที่ได้มาจากการปล้นสะดมซึ่งเป็นของคนที่นำกลับเราก็จะปลดปล่อย; เพราะเราจะโต้แย้งกับเขาที่โต้แย้งกับเจ้า, และเราจะช่วยลูกเจ้าให้รอด.

๒๖ และเราจะเลี้ยง^๔พวกเขาที่กอดขี่เจ้าด้วยเนื้อของพวกเขาเอง; พวกเขาจะมีนมได้ด้วยเลือดของตนเองดังด้วยเหล้าองุ่นหวาน; และเนื้อหนังทั้งปวงจะรู้ว่าเรา, พระเจ้า, คือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเจ้า

และพระเจ้าผู้ไถ่ของเจ้า, พระผู้ทรงฤทธิ์านุภาพ^๕ของยาโคบ.

บทที่ ๒๒

อิสราเอล จะ กระจัดกระจาย ทั่ว พื้นพิภพ—คนต่างชาติจะดูแและบำรุงเลี้ยงอิสราเอลด้วยพระกิตติคุณในวันเวลาสุดท้าย—พระเจ้าจะทรงรวบรวมอิสราเอล และช่วยให้รอด, และคนชั่วร้ายจะเผาไหม้ดังตอข้าว—อาณาจักรของมารจะถูกทำลาย, และซาตานจะถูกพันธนาการ. ประมาณ ๕๘๘-๕๗๐ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากข้าพเจ้า, นี้ไฟ, อ่านเรื่องเหล่านี้ที่จารึกไว้บนแผ่นจารึกทองเหลือง^๑แล้ว, พี่ ๆ ข้าพเจ้ามาหาข้าพเจ้าและกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า: เรื่องเหล่านี้ที่เจ้าอ่านมาหมายถึงสิ่งใดหรือ? ดูเถิด, จะเข้าใจเรื่องเหล่านี้ได้ตามเรื่องที่เป็นฝ่ายวิญญาน, ซึ่งจะได้บังเกิดขึ้นตามฝ่ายวิญญานและมีชีวิตตามฝ่ายเนื้อหนังหรือ?

๒ และข้าพเจ้า, นี้ไฟ, กล่าวแก่พวกเขา: ดูเถิด สิ่งนี้แสดงให้เห็น^๒ต่อศาสนาพยากรณ์โดยสุรเสียงของพระวิญญาน^๓; เพราะโดยพระวิญญานสิ่งทั้งปวงทำให้เป็นที่รู้แก่ศาสนาพยากรณ์^๔, ซึ่งจะมาสู่ลูกหลานมนุษย์ตามเนื้อหนัง.

๒๒ก ออสย. ๖๖:๑๘-๒๐.
ข ออสย. ๑๑:๑๒; ๑๘:๓.
ค ๑ นี้. ๒๒:๘.
๒ นี้. ๑๐:๘-๙.
๒๒ก ออสย. ๖๐:๑๖.
ข ๑ นี้. ๒๒:๖.

ค ๒ นี้. ๖:๑๓; คพ. ๙๘:๒; ๑๓๓:๑๐-๑๑, ๔๕.
๒๔ก ๑ นี้. ๒๑:๒๕.
๒๖ก ๑ นี้. ๒๒:๑๓-๑๔.
ข โมไซยาห์ ๑๑:๒๒.
ค คมพ. พระเยโฮวาห์.

๒๒ ๑ก ๑ นี้. ๑๙:๒๒; ๒ นี้. ๔:๒.
๒ก ๒ ปต. ๑:๑๙-๒๑.
ข คมพ. พระวิญญานบริสุทธิ์.
ค คมพ. คำพยากรณ์, พยากรณ์.

๓ ดังนั้น, เรื่องที่ข้าพเจ้าอ่านจึงเป็นสิ่งที่เกี่ยวกับเรื่องทั้งฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณ^๓; เพราะดูเหมือนว่าไม่ช้าก็เร็ว, เชื้อสายแห่งอิสราเอล, จะกระจัดกระจาย^๔ไปทั่วพื้นพิภพ, และในบรรดาประชาชาติทั้งปวงด้วย.

๔ และดูเถิด, มีคนมากมายที่สูญเสียไปแล้วจากความทรงจำของผู้ที่อยู่ในเยรูซาเล็ม. แท้จริงแล้ว, ส่วนใหญ่ของเผ่า^๕ทั้งปวงถูกนำไป^๖; และพวกเขากระจัดกระจายไปมาบนเกาะ^๗ในทะเล; และพวกเขาอยู่ที่ไหนไม่มีใครในพวกเรา^๘รู้เลย, นอกจากเรารู้ว่าพวกเขาถูกนำไป.

๕ และเนื่องจากพวกเขาถูกนำไป, เรื่องเหล่านี้จึงพยากรณ์ไว้เกี่ยวกับพวกเขา, และเกี่ยวกับบรรดาคนทั้งปวงซึ่งต่อจากนี้จะกระจัดกระจายไปและปะปนกัน, เพราะพระเจ้าผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล; เนื่องจากพวกเขาจะทำใจแข็งกระด้างต่อพระองค์; ดังนั้น, พวกเขาจะกระจัดกระจายไปในบรรดาประชาชาติทั้งปวงและจะถูกคนทั้งปวงเกลียดชัง^๙.

๖ กระนั้นก็ตาม, หลังจากพวกเขาจะได้รับการดูแล^{๑๐}โดยคนต่างชาติ, และพระเจ้าทรงยกพระหัตถ์ของพระองค์ให้แก่คนต่างชาติและทรงตั้งพวกเขาเป็นธงสัญญา, และพวกเขาจะอุ้มลูก^{๑๑}มา

ในอ้อมแขน, และแบกบิดาไว้บนบ่าพวกเขา, ดูเถิดเรื่องเหล่านี้ซึ่งพูดไว้เป็นเรื่องฝ่ายโลก; เพราะพันธสัญญาของพระเจ้ากับบรรพบุรุษของเราเป็นดังนั้น; และหมายถึงเราในวันที่จะมาถึง, และพี่น้องทั้งหมดของเราที่เป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอลด้วย.

๗ และหมายความว่าเวลาจะมาถึง คือหลังจากเชื้อสายแห่งอิสราเอลทั้งหมดกระจัดกระจายไปและปะปนกันแล้ว, พระเจ้าพระเจ้าจะเป็นเจ้าจะทรงยกประชาชาติที่เกรียงไกรประชาชาติหนึ่งขึ้นในบรรดาคนต่างชาติ^{๑๒}, แท้จริงแล้ว, แม้บนผืนแผ่นดินนี้; และโดยพวกเขาพงศ์พันธุ์ของเราจะกระจัดกระจาย^{๑๓}ไป.

๘ และหลังจากพงศ์พันธุ์ของเรากระจัดกระจายไปแล้วพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะทรงเริ่มทำงานนำอัครจรรย^{๑๔}อย่างหนึ่งในบรรดาคนต่างชาติ, ซึ่งจะมีค่า^{๑๕}ยิ่งต่อพงศ์พันธุ์ของเรา; ดังนั้น, จึงเปรียบเหมือนกับการที่พวกเขาได้รับการบำรุงเลี้ยงโดยคนต่างชาติและอุ้มพวกเขามาในอ้อมแขนและแบกไว้บนบ่าพวกเขา.

๙ และสิ่งนี้จะมีค่า^{๑๖}ต่อคนต่างชาติด้วย; และไม่เพียงต่อคนต่างชาติแต่ต่อเชื้อสายแห่งอิสราเอลทั้งหมด^{๑๗}, ในอันที่จะให้รู้ถึง

๓ก คพ. ๒๙:๓๑-๓๔.

๓ ๑ นี้. ๑๐:๑๒-๑๔;

๒ นี้. ๒๕:๑๔-๑๖.

คพ. อิสราเอล-การกระจัดกระจายของอิสราเอล.

๔ก คพ. อิสราเอล-สืบเผ่าที่สูญหายไปของอิสราเอล.

๕ ๒ นี้. ๑๐:๒๒.

๖ ๑ นี้. ๒๑:๑;

๒ นี้. ๑๐:๘, ๒๐.

๕ก ๑ นี้. ๑๙:๑๔.

๖ก ๑ นี้. ๒๑:๒๓.

๗ คพ. คนต่างชาติ.

๘ ๑ นี้. ๑๕:๑๓.

๙ก ๓ นี้. ๒๐:๒๗.

๑๐ ๑ นี้. ๑๓:๑๒-๑๔;

๑๑ ๒ นี้. ๑:๑๑.

๑๒ก อธิษ. ๒๙:๑๔; ๑ นี้. ๑๔:๗;

๒ นี้. ๒๗:๒๖. คพ. พื้นฟูพระกิตติคุณ (การ).

๓ ๒ นี้. ๑๐:๑๐-๑๑; ๓ นี้.

๑๖:๔-๗; มีอริ. ๕:๑๙.

๑๗ ๑ นี้. ๑๕:๑๓-๑๘;

๓ นี้. ๕:๒๑-๒๖; ๒๑:๗.

๑๙ก ๑ นี้. ๑๔:๑-๕.

๒ ๒ นี้. ๒๙:๑๓-๑๔.

๓ ๒ นี้. ๓๐:๑-๗.

พันธสัญญาของพระบิดาแห่งสวรรค์ที่ทรงทำไว้กับอับราฮัม, โดยตรัสว่า: ในพงศ์พันธุ์ของเจ้าตระกูลทั้งปวงของแผ่นดินโลกจะได้รับพร^๑.

๑๐ และพี่ ๆ ข้าพเจ้า, ข้าพเจ้า, ยอากให้รู้ว่าตระกูลทั้งปวงของแผ่นดินโลกจะรับพรไม่ได้เว้นแต่พระองค์จะเผยให้เห็นพายุของพระองค์ในสายตาประชาชาติ.

๑๑ ดังนั้น, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะทรงดำเนินการเผยให้เห็นพายุของพระองค์ในสายตาประชาชาติทั้งปวง, โดยทำให้บังเกิดพันธสัญญาของพระองค์และพระกิตติคุณของพระองค์แก่บรรดาผู้ที่เป็

๑๒ ดังนั้น, พระองค์จะทรงนำพวกเขาออกจากความเป็นเชลยอีก, และพวกเขาจะถูกนำมารวม^๒กันสู่ผืนแผ่นดินแห่งมรดกของตน; และพระองค์จะทรงนำพวกเขาออกจากการปิดบังและออกจากความมืด^๓; และพวกเขาจะรู้ว่าพระเจ้า^๔คือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด^๕ของพวกเขาและพระเจ้าผู้ไถ่ของพวกเขา, พระผู้ทรงฤทธิ์านุภาพแห่งอิสราเอล^๖.

๑๓ และเลือดของศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและน่าชิงชัง^๗นั้น, ซึ่งเป็นโสเภณีของทั้งแผ่นดินโลกทั้งปวง, จะไหลกลับสู่

ศิระษะของตนเอง; เพราะพวกเขาจะทำสงคราม^๘ในบรรดาพวกเขาเอง, และดาบในมือ^๙ของพวกเขาเองจะตกลงบนศิระษะของตนเอง, และพวกเขาจะมีเมมาด้วยเลือดของตนเอง.

๑๔ และทุกประชาชาติ^{๑๐}ที่ทำสงครามต่อต้านท่าน, จะหันมาต่อต้านกันเอง, ไอ้เชื้อสายแห่งอิสราเอล, และพวกเขาจะตกลงไป^{๑๑}ในหลุมซึ่งพวกเขาขุดไว้ดักผู้คนของพระเจ้า. และคนทั้งหมดที่ต่อสู้กับไซอัน^{๑๒}จะถูกทำลาย, และโสเภณีผู้เรืองอำนาจผู้นั้น, ผู้บิดเบือนทางที่ถูกต้องของพระเจ้า, แท้จริงแล้ว, ศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและน่าชิงชังนั้น, จะตกลงสู่สุภัมมูลีและการพังทลายของมันจะใหญ่หลวง.

๑๕ เพราะเหตุนี้, ศาสดาพยากรณ์กล่าว, เวลาจะมาถึงโดยรวดเร็วเมื่อชาตานั้นไม่มีอำนาจเหนือใจของลูกหลานมนุษย์อีกต่อไป; เพราะวันนั้นจะมาถึงในไม่ช้าเมื่อคนจองหองและพวกเขาที่ทำชั่วทั้งหมดจะเป็นดังตอข้าว^{๑๓}; และวันนั้นจะมาถึงเมื่อพวกเขาต้องถูกเผา^{๑๔}.

๑๖ เพราะเวลาจะมาถึงในไม่ช้าเมื่อพระพิโรธ^{๑๕}สุดขีดของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเทลงบนลูกหลานมนุษย์ทั้งปวง; เพราะ

๑ ๑ นธิบ. ๔:๓๑.
จ คมพ. พันธสัญญาแห่งอับราฮัม.
ฉ ปฐก. ๑๒:๒-๓;
๓ นี. ๒๐:๒๗;
อับรา. ๒:๙-๑๑.
๑๐ ก อสย. ๕๒:๑๐.
๑๒ ก คมพ. อิสราเอล—การรวบรวมอิสราเอล.
๑๓ คมพ. ความมืด, ทางวิญญาณ.

๑๒ นี. ๖:๑๐-๑๑.
๑๓ คมพ. พระผู้ช่วยให้รอด.
๑๔ คมพ. พระเยโฮวาห์.
๑๕ ก คมพ. มาร—ศาสนจักรของมาร.
๑๖ ๑ นี. ๑๔:๓, ๑๕-๑๗.
๑๗ ๑ นี. ๒๑:๒๖.
๑๘ ก ลูกา ๒๑:๑๐.
๑๙ อสย. ๖๐:๑๒; ๑ นี. ๑๔:๓; คพ. ๑๐๙:๒๕.
๒๐ ๒ นี. ๑๐:๑๓; ๒๗:๓.

๑ อสย. ๒๕:๑๒.
๑๕ ก อสย. ๕:๒๓-๒๔;
นาฮูม ๑:๑๐; มลค. ๔:๑;
๒ นี. ๑๕:๒๔; ๒๖:๔-๖;
คพ. ๖๔:๒๓-๒๔;
๑๓๓:๖๔.
๑๔ สดด. ๒๑:๓; ๓ นี. ๒๕:๑;
คพ. ๒๙:๓. คมพ. แผ่นดินโลก—การชำระล้างแผ่นดินโลก.
๑๖ ก ๑ นี. ๑๔:๑๗.

พระองค์จะไม่ทรงยอมให้คนชั่วร้ายทำลายคนชอบธรรม.

๑๗ ดังนั้น, พระองค์จึงทรงปกป้องรักษา^๑ คนชอบธรรมไว้ โดยเดชานุภาพของพระองค์, แม้จะเป็นไปว่าพระพิโรธสุดขีดของพระองค์ต้องมาถึง, และคนชอบธรรมจะได้รับการปกป้องรักษา, แม้จนการทำลายศัตรูของพวกเขาด้วยไฟ. ดังนั้น, คนชอบธรรมจึงไม่ต้องกลัว; เพราะศัสตราพยากรณ์กล่าวไว้ดังนั้น, พวกเขาจะได้รับการช่วยให้รอด, แม้จะเป็นไปด้วยไฟ.

๑๘ ดูเถิด, พี่ ๆ ข้าพเจ้า, ข้าพเจ้ากล่าวแก่พี่, ว่าสิ่งเหล่านี้ต้องมาถึงในไม่ช้า; แท้จริงแล้ว, แม้เลือด, และไฟ, และหมอกควันก็ต้องมาถึง; และมันจำเป็นต้องมีขึ้นบนพื้นพิภพนี้; และมาสู่มนุษย์ตามเนื้อหนังหากเป็นไปว่าพวกเขาจะทำใจของตน แข็ง กระจ่าง ต่อ พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล.

๑๙ เพราะดูเถิด, คนชอบธรรมจะไม่ตาย; เพราะเวลาต้องมาถึงโดยแน่แท้เมื่อพวกเขาทั้งหมดที่ต่อสู้ไซอันจะถูกตัดขาด.

๒๐ และพระเจ้าจะทรงเตรียมทางเพื่อผู้คนของพระองค์โดยแน่แท้, เพื่อให้คำของโมเสสเกิดสัมฤทธิ์ผล, ซึ่งท่านพูดไว้, มีความว่า: พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของท่านจะทรงยกศัสตราพยากรณ์^๒ ผู้หนึ่งขึ้นมาให้ท่าน, ซึ่งเหมือนข้าพเจ้า; เพื่อจะได้ยืน

จากผู้นั้นในสิ่งทั้งปวงไม่ว่าเรื่องใดก็ตามที่ผู้นั้นจะกล่าวแก่ท่าน. และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือพวกเขาทั้งหมดที่ไม่ฟังศัสตราพยากรณ์ผู้นั้นจะถูกตัดขาด^๓ จากบรรดาผู้คน.

๒๑ และบัดนี้ข้าพเจ้า, โนไฟ, ประกาศต่อพี่, ว่าศัสตราพยากรณ์^๔ ที่โมเสสพูดถึงนี้คือพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล; ดังนั้น, พระองค์จะทรงดำเนินการพิพากษา^๕ ในความชอบธรรม.

๒๒ และคนชอบธรรมไม่จำเป็นต้องกลัว, เพราะพวกเขาคือคนเหล่านั้นที่จะไม่ถูกทำให้จ่าน. แต่มันเป็นอาณาจักรของมาร, ซึ่งจะสร้างขึ้นในบรรดาลูกหลานมนุษย์, ซึ่งอาณาจักรนั้นสถาปนาขึ้นในบรรดาพวกเขาซึ่งอยู่ในเนื้อหนัง—

๒๓ เพราะเวลาจะมาถึงอย่างรวดเร็วเมื่อศาสนจักร^๖ ทั้งปวงที่สร้างขึ้นเพื่อหาผลประโยชน์, และคนทั้งปวงเหล่านั้นที่สร้างขึ้นเพื่อให้มิพลงเนื้อเนื้อหนัง, และคนเหล่านั้นที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นที่นิยม^๗ ในสายตาของโลก, และคนเหล่านั้นที่แสวงหาตัดหาราคะของเนื้อหนังและสิ่งต่าง ๆ ของโลก, และทำความชั่วช้าสามัญนานปีการ; แท้จริงแล้ว, ท้ายที่สุด, คนทั้งปวงเหล่านั้นที่เป็นของอาณาจักรของมารคือพวกเขาที่จำเป็นต้องหวาดกลัว, และตัวสั้น, และครั่นคร้าม^๘; พวกเขาคือคนเหล่านั้นผู้ต้องถูกโค่นล้มลงสู่

<p>๑๗ก ๒ นี. ๓๐:๑๐; โมเสส ๒:๖๑. ข ๑ นี. ๑๗:๓๓-๔๐. ๒๐ก ยอห์น ๔:๑๙; ๗:๔๐. ข คพ. ๑๓๓:๖๓. ๒๑ก นิธิป. ๑๘:๑๕, ๑๘;</p>	<p>กิจการ ๓:๒๐-๒๓; ๑ นี. ๑๐:๔; ๓ นี. ๒๐:๒๓. ข สดต. ๙๘:๙; โมเสส ๖:๕๗. ๒๓ก ๑ นี. ๑๔:๑๐;</p>	<p>๒ นี. ๒๖:๒๐. คมพ. นีออนลในอำนาจ บุโรหิต (การ). ข ลูกา ๖:๒๖; แอลมา ๑:๓. ค ๒ นี. ๒๘:๑๙.</p>
---	---	--

ภัสรมธุลี; พวกเขาคือคนเหล่านั้นผู้ต้อง
ถูกเผาไหม้ดังตอข้าว; และนี่เป็นไปตาม
คำของศาสดาพยากรณ์.

๒๔ และเวลามาถึงอย่างรวดเร็วมื่อ
พระเจ้าทรงนำคนชอบธรรมขึ้นไป
ดัง ลูกวัว ของ คอก, และพระผู้บริสุทธิ์
แห่ง อิสราเอล ต้อง ทรง ปกครอง ด้วย
อำนาจ การ ปกครอง, และ ฤทธานุภาพ,
และเดชานุภาพ, และ รัศมี ภาพ อัน ยิ่ง
ใหญ่.

๒๕ และพระองค์ ทรง รวม ลูก ๆ ของ
พระองค์ จาก สี่ เลี้ยว ของ แผ่น ดิน โลก;
และ พระองค์ ทรง นับ จำนวน แกะ ของ
พระองค์, และ พวกเขารู้จักพระองค์; และ
จะมี แกะ คอก เดียว และ พระเมษบาล ๑ องค์
เดียว; และพระองค์จะทรงเลี้ยงแกะของ
พระองค์, และในพระองค์พวกเขาจะพบ
ทุ่งหญ้า.

๒๖ และเนื่องจากความชอบธรรมของ
ผู้คนของพระองค์, ซาดาน^๗ ไม่มีอำนาจ;
ดังนั้น, จึง ปลดปล่อยเขาออกมาไม่ได้
เป็นเวลาต่อเนื่องหลายปี; เพราะเขาไม่มี
อำนาจเหนือใจผู้คน, เพราะพวกเขาดำรง

อยู่ในความชอบธรรม, และพระผู้บริสุทธิ์
แห่งอิสราเอลทรงปกครอง.

๒๗ และบัดนี้ ดูเถิด, ข้าพเจ้า, นิไฟ,
กล่าวแก่พี่ว่าเรื่องทั้งหมดนี้ต้องเกิดขึ้น
ตามเนื้อหนึ่ง.

๒๘ แต่, ดูเถิด, ประชาชาติ, ตระกูล,
ภาษา, และคนทั้งปวงจะดำรงอยู่อย่าง
ปลอดภัยในพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล
หากเป็นไปได้ว่าพวกเขาจะกลับใจ.

๒๙ และบัดนี้ ข้าพเจ้า, นิไฟ, ขอยูติ;
เพราะข้าพเจ้ายังไม่กล้าพูดต่อไปเกี่ยวกับ
กับเรื่องเหล่านี้.

๓๐ ดังนั้น, พี่ ๆ ข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าอยาก
ให้พี่พิจารณาว่าเรื่องซึ่งเขียนไว้บนแผ่น
จารึกทองเหลือง เป็นเรื่องจริง; และเรื่อง
เหล่านี้เป็นพยานว่ามนุษย์ต้องเชื่อ ฟัง
พระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า.

๓๑ ดังนั้น, พี่ไม่จำเป็นต้องคิดว่า
ข้าพเจ้าและบิดาข้าพเจ้าเท่านั้นที่เป็น
พยาน, และสอนมันด้วย. ดังนั้น, ถ้าพี่จะ
เชื่อฟังพระบัญญัติ, และอดทนจนกว่า
ชีวิตจะหาไม่, พี่จะได้รับการช่วยให้รอด
ในวันสุดท้าย. และจึงเป็นดังนั้น. เอเมน.

๒๓ ง ๒ นี. ๒๖:๖.
๒๔ ก อาโมส ๖:๔;
มลค. ๔:๒;
๓ นี. ๒๕:๒.
๒๕ ก คมพ. อิสราเอล—
การรวบรวมอิสราเอล.
ข คมพ. พระเมษบาลผู้
ประเสริฐ.

ค สดต. ๒๓.
๒๖ ก วว. ๒๐:๒;
แอลมา ๔๘:๑๗;
คพ. ๔๓:๓๑; ๔๕:๕๕;
๘๘:๑๑๐; ๑๐๑:๒๘.
คมพ. มาร.
ข เจคอบ ๕:๗๖.
ค คมพ. มิลเลเนียม.

๒๘ ก คมพ. กลับใจ (การ);
ให้อภิ.
๓๐ ก ๒ นี. ๔:๒.
๓๑ ก มธ. ๑๓:๑๗.
คมพ. พระบัญญัติของ
พระผู้เป็นเจ้า.

หนังสือของนีไฟฉบับที่สอง

เรื่องราวเกี่ยวกับมรณกรรมของลีไฮ. พี ๑ ของนีไฟกบฏต่อท่าน. พระเจ้าทรงเตือนนีไฟให้ออกไปในแดนทูรกันดาร์. การเดินทางของท่านในแดนทูรกันดาร์, และอื่น ๆ.

บทที่ ๑

ลีไฮพยากรณ์เกี่ยวกับแผ่นดินแห่งเสรีภาพ— พงศ์พันธุ์ของท่านจะกระจัดกระจายและถูกลงโทษถ้าพวกเขาปฏิเสธพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล— ท่านกระตุ้นบุตรของท่านให้สวมใส่ยุทธภัณฑ์แห่งความชอบธรรม. ประมาณ ๕๘๘-๕๗๐ ปีก่อนคริสตกาล.

๖๖ ระเบิดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากข้าพเจ้า, นีไฟ, ยุติการสอนที่ ๑ ข้าพเจ้าแล้ว, ลีไฮ, บิดาเรา, พูดกับพวกเขาหลายเรื่องด้วย, และอธิบายให้พวกเขาฟัง, ว่าพระเจ้าทรงทำสิ่งสำคัญยิ่งเพียงใดสำหรับพวกเขาในการนำพวกเขาออกมาจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม.

๒ และท่านพูดกับพวกเขาเกี่ยวกับการกบฏของพวกเขาเมื่ออยู่บนผืนน้ำ, และพระเมตตาของพระผู้เป็นเจ้าที่ทรงไว้ชีวิตพวกเขา, ทำให้พวกเขาไม่ถูกกลืนไปในทะเล.

๓ และท่านพูดกับพวกเขาด้วยเกี่ยวกับแผ่นดินแห่งคำสัญญา, ซึ่งพวกเขาได้รับ—ว่าพระเจ้าทรงเมตตาเพียงใดที่ทรง

เตือนว่าเราควรหลบหนีออกจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม.

๔ เพราะ, ดุเถิด, ท่านกล่าว, พ่อเห็นนิมิต^๑, ซึ่งพ่อรู้ว่าเยรูซาเล็มถูกทำลายแล้ว; และถ้าเรายังคงอยู่ในเยรูซาเล็มเราก็คงจะตายด้วย.

๕ แต่, ท่านกล่าว, ทั้งที่มีความทุกข์, เรายังได้รับแผ่นดินแห่งคำสัญญา^๒, แผ่นดินซึ่งเลิศเลอกว่าผืนแผ่นดินอื่นทั้งปวง^๓; แผ่นดินที่พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงทำพันธสัญญากับพ่อว่าจะเป็แผ่นดินมรดกแห่งพงศ์พันธุ์ของพ่อ. แท้จริงแล้ว, พระเจ้าทรงทำพันธสัญญา^๔ มอบแผ่นดินนี้แก่พ่อ, และแก่ลูกหลานของพ่อตลอดกาล, และคนทั้งปวงที่พระหัตถ์ของพระเจ้าจะทรงนำออกจากประเทศอื่น ๆ ด้วย.

๖ ดังนั้น, พ่อ, ลีไฮ, พยากรณ์ตามการทำงานของพระวิญญูณ ซึ่งอยู่กับพ่อ, ว่าจะไม่มีการมีผู้ใดเข้ามาในแผ่นดินนี้ได้นอกจากพระหัตถ์ของพระเจ้าจะทรงนำมาเท่านั้น.

๗ ดังนั้น, แผ่นดินนี้จึงอุทิศไว้เพื่อคนที่พระองค์จะทรงนำมา. และหากเป็นไปได้ว่าพวกเขาจะรับใช้พระองค์ตามพระ

[๒ นีไฟ]

๑ ๑ก คมพ. ผู้ประสาทพร, ปีตุ.

๒ก ๑ นี. ๑๘:๙-๒๐.

๔ก คมพ. นิมิต.

ข ๒ พกษ. ๒๔:๑๔-๑๕;

ยรม. ๔๔:๒;

๑ นี. ๑:๔;

ฮีบ. ๘:๒๐.

ค ออลมา ๙:๒๒.

๕ก คมพ. แผ่นดินที่สัญญาไว้.

ข อีเธอร์ ๒:๙-๑๐.

ค คมพ. พันธสัญญา.

๖ก ๒ นี. ๑๐:๒๒.

๗ก โมไซยาห์ ๒๓:๓๒;

ออลมา ๔๖:๑๐, ๒๐.

บัญญัติที่พระองค์ประทานไว้, มันจะเป็นแผ่นดินแห่งเสรีภาพสำหรับพวกเขา; ดังนั้น, พวกเขาจะไม่มีวันถูกนำลงไปเป็นเชลย; หากเป็นเช่นนั้น, ก็จะเป็นเพราะความชั่วช้าสามัญ; เพราะหากความชั่วช้าสามัญมีอยู่ทั่วไปแผ่นดินนี้จะถูกสถาปนา เพราะพวกเขา, แต่สำหรับคนชอบธรรมพระเจ้าแผ่นดินนี้ตลอดกาล.

๘ และดูเถิด, เป็นพระปรีชาญาณที่ทรงเก็บแผ่นดินนี้ไว้ไม่ให้ประชาชาติอื่นรู้ในเวลา; เพราะดูเถิด, หลายประชาชาติจะเข้ามาแผ่กระจายไปทั่วแผ่นดินนี้, จนจะไม่มีที่สำหรับเป็นมรดก.

๙ ดังนั้น, พ่อ, ลีไฮ, ได้รับสัญญา, ว่าตราบเท่าที่"คนซึ่งพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะทรงนำออกจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม จะรักษาพระบัญญัติของพระองค์, พวกเขาจะรุ่งเรือง" บน ผืน แผ่น ดิน นี้; และพวกเขาจะได้รับ การ รักษาให้ พ้น จาก ประชาชาติอื่น ๆ ทั้งปวง, เพื่อพวกเขาจะได้แผ่นดินนี้เป็นของตน. และหากเป็นไปได้ พวกเขาจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์ พวกเขาจะได้รับพรอยู่บนผืนแผ่นดินนี้, และจะไม่มีผู้ใดข่มเหงพวกเขา, หรือเอาแผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขาไป; และพวกเขาจะพำนักอยู่อย่างปลอดภัยตลอดกาล.

๑๐ แต่ดูเถิด, เมื่อถึงเวลาที่พวกเขาจะเสื่อมโทรมในความไม่เชื่อ, หลังจากพวก

เขาได้รับพรอันสำคัญยิ่งจากพระหัตถ์ของพระเจ้า—โดยที่มึ่มีความรู้ถึงการสร้างแผ่นดินโลก, และมนุษย์ทั้งปวง, โดยที่รู้ถึงงานสำคัญยิ่งและนำอัครจริยของพระเจ้านับจากการสร้างโลก; โดยพลังความสามารถซึ่งประทานมาให้พวกเขาเพื่อทำสิ่งทั้งปวงโดย ศรัทธา; โดยมีบัญญัติทั้งหมดนับจากกาลเริ่มต้น, และได้รับการนำมาโดยพระคุณความดีอันหาที่สุดมิได้ของพระองค์เข้ามาสู่แผ่นดินแห่งคำสัญญาอันมีค่านี้—ดูเถิด, พ่อกว่า, หากวันนั้นมาถึงเมื่อพวกเขาจะปฏิเสธพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล, พระเมสสิยาห์"องค์จริง, พระผู้ไถ่ของ พวกเขา และ พระผู้ เป็น เจ้าของ พวกเขา, ดูเถิด, การ พิพากษา ของพระองค์ผู้ทรง เทียงธรรมจะอยู่บนพวกเขา.

๑๑ แท้จริงแล้ว, พระองค์จะทรงนำประชาชาติอื่น ๆ" มาสู่พวกเขา, และพระองค์จะประทานพลังความสามารถแก่พวกเขา, และพระองค์จะทรงเอาผืน แผ่น ดิน ใน ความ ครอบ ครอบงำ ของพวกเขาไป ลื่น, และพระองค์จะทรงทำให้ พวกเขา กระจัดกระจาย" และ ถูกลงทัณฑ์.

๑๒ แท้จริงแล้ว, เมื่อคนรุ่นหนึ่งผ่านไปสู่อีกคนรุ่นหนึ่งจะมีการนองเลือด", และจะมีการมาเยือน ครั้ง รุนแรง ในบรรดาพวกเขา; ดังนั้น, ลูกของพ่อ, พ่ออยาก

๗๗ ๒ นี้. ๑๐:๑๑.

ค.พ. เสรีภาพ.

ค.แอลมา ๔๕:๑๐-๑๔, ๑๖;

มอริ. ๑:๑๗;

อีเธอร์ ๒:๘-๑๒.

๙/๗ ๒ นี้. ๔:๔;

แอลมา ๓:๑๓.

๗ นบิ. ๒๓:๙.

ค.ค.พ. เชื้อฟิง (การ), เชื้อ

ฟิง (คนที่).

๑๐/๗ ค.พ. พระเมสสิยาห์.

๑๐/๗ ๑ นี้. ๑๓:๑๒-๒๐;

มอริ. ๕:๑๙-๒๐.

๗ ๑ นี้. ๒๒:๗.

๑๒/๗ มอริ. ๑:๑๑-๑๓, ๔:๑๑.

ให้ลูกจำไว้; แท้จริงแล้ว, พ่ออยากให้ลูก
สดับฟังคำพ่อ.

๑๓ โอัจงตื่น; ตื่นจากการหลับสนิทเกิด,
แท้จริงแล้ว, แม้จากการหลับของนรก,^๑
และสดับให้หลุดจากโซ่^๒ อันน่าสะพรึง
กลัวซึ่งผูกมัดลูกอยู่, ซึ่งเป็นโซ่ที่ผูกมัด
ลูกหลานมนุษย์, ซึ่งนำพวกเขาลงไปเป็น
เชลยที่ห้วง^๓ นีรันดร์แห่งความเศร้าหมอง
และความโศกเศร้า.

๑๔ จงตื่นเกิด! และจงลุกขึ้นจากภัส-
มธุลี, และฟังคำของพ่อ^๔ ผู้กำลังสั้นอยู่,
ซึ่งไม่ช้าลูกจะต้องเอาแขนขาของเขาไป
วางในหลุมศพ^๕ อันเย็นและเจี๊ยบ, ซึ่งจาก
ที่นั่นไม่มีผู้เดินทางคนใดกลับมาได้; และ
อีกไม่กัวันพ่อก็จะไปตามวิถีทางของมวล
แผ่นดินโลกนี้^๖.

๑๕ แต่ ดูเกิด, พระเจ้า ทรงไถ่^๗ จิต
วิญญาณของพ่อจากนรก; พ่อเห็นรัศมี
ภาพของพระองค์, และพระเจ้าทรงโอบ
พ่อไว้ในพาหุ^๘ แห่งความรักของพระองค์^๙
ชั่วนีรันดร์.

๑๖ และพ่อปรารถนาให้ลูกระลึกถึงการ
ยึดถือกฎ เกณฑ์^{๑๐} และคำ พิพากษาของ
พระเจ้า; ดูเกิด, นี่เป็นความห่วงใยของ
จิตวิญญาณพ่อมาตั้งแต่ต้น.

๑๗ ใจ พ่อ ถูก ถ่วง ลง ด้วย โทมนัส เป็น

ครั้ง คราว, เพราะ พอก ล้ว, เกลือก ความ
แข็งกระด้างของใจลูกพระเจ้าพระผู้เป็น
เจ้าของลูกจะเสด็จมาหาลูกในพระพิโรธ^{๑๑}
สุดขีดของพระองค์, จนลูกถูกตัดขาด^{๑๒}
และถูกทำลายตลอดกาล;

๑๘ หรือไม่, ก็คำสาปแห่งจะมาถึงลูก
เป็นเวลาต่อเนืองหลายรุ่น^{๑๓}; และลูกจะ
ถูกเยือนด้วยตาบ, และความอดอยาก,
และถูกเกลียดชัง, และถูกนำไปตามความ
ประสงค์และการเป็นเชลยของมาร^{๑๔}.

๑๙ ใจลูกของพ่อ, เพื่อสิ่งเหล่านี้จะได้
ไม่มาถึงลูก, แต่เพื่อลูกอาจจะเป็นผู้คน
ซึ่งได้รับเลือกสรรแล้วว่ดีที่สุดและเป็น
ที่โปรดปราน^{๑๕} ของพระเจ้า. แต่ดูเกิด, พระ
ประสงค์ของพระองค์จงสำเร็จ; เพราะวิถี
ทางของพระองค์ เป็น ความชอบธรรม^{๑๖}
ตลอดกาล.

๒๐ และพระองค์ตรัสว่า: ตราบเท่าที่^{๑๗}
พวกเจ้าจะรักษาบัญญัติ^{๑๘} ของเราพวกเจ้า
จะรุ่งเรือง^{๑๙} อยู่ในแผ่นดิน; แต่ตราบเท่าที่
พวกเจ้าจะไม่รักษาบัญญัติของเราพวกเจ้า
จะถูกตัดขาดจากที่อยู่ของเรา.

๒๑ และบัดนี้เพื่อจิตวิญญาณของพ่อ
จะมีความปลื้มปิติในลูก, และเพื่อใจพ่อ
จะจากโลกนี้ไปด้วยความยินดีเพราะลูก,
เพื่อพ่อจะไม่ถูกนำลงสู่หลุมศพด้วยความ

๑๓ก คมพ. นรก.
ข แอลมา ๑๒:๙-๑๑.
ค ๑ นี้. ๑๕:๒๘-๓๐;
ยี่ล. ๓:๒๙-๓๐.
๑๔ก คมพ. บิดามารดา.
ข คมพ. ความตาย, ทาง
ร่างกาย.
ค ยชว. ๒๓:๑๔.
๑๕ก แอลมา ๓๖:๒๘.
คมพ. ชตไซ้ (การ).
ข เจคอบ ๖:๕;

แอลมา ๕:๓๓;
๓ นี้. ๙:๑๔.
ค รีม. ๘:๓๙.
คมพ. รัก (ความ).
๑๖ก ฉฐ. ๔:๕-๘;
๒ นี้. ๕:๑๐-๑๑.
๑๗ก ๒ นี้. ๕:๒๑-๒๔;
แอลมา ๓๖:๑-๑๙.
ข โมไซยาห์ ๑๒:๘.
๑๘ก ๑ นี้. ๑๒:๒๐-๒๓.
ข คมพ. มาร.

๑๙ก คมพ. เลือก (ได้รับ),
เลือกไว้ (ที่) (วิเศษณ์
หรือนาม).
ข ไฮเซยา ๑๔:๙.
๒๐ก เจอิม ๑:๙;
โมไซยาห์ ๑:๖-๗;
แอลมา ๙:๑๓-๑๔.
ข ลินต. ๒๖:๓-๑๔;
โยเอล ๒:๒๓-๒๖.
ค สดต. ๖๗:๖;
โมไซยาห์ ๒:๒๑-๒๕.

เศรั้าโศกและโทมนัส, จงลุกขึ้นจากภัส-
มธุลี, ลูกของพ่อ, และจงเป็นลูกผู้ชาย”,
และจงเด็ดเดี่ยวในความคิดเดี่ยว”และ
จิตใจเดี่ยว, สามัคคีกันในทุกสิ่ง, เพื่อลูก
จะไม่ลงไปสู่การเป็นเชลย;

๒๒ เพื่อลูกจะไม่ถูกสาปแช่งด้วยการ
สาปแช่งอันสาหัส; และ, เพื่อลูกจะไม่
ก่อความขุ่นเคืองพระทัยพระเจ้า
ผู้ทรงเที่ยงธรรม”ให้เกิดกับลูก, จงไป
สู่ความพินาศด้วย, แท้จริงแล้ว, ความ
พินาศอันเป็นนิรันดร์ของทั้งจิตวิญญาณ
และร่างกาย.

๒๓ ตื่นเกิด, ลูกพ่อ; จงสวมยุทธภัณฑ์
แห่งความชอบธรรม”. จงสละบัดให้หลุด
จากโซ่ที่ผูกมัดลูกอยู่, และออกมาจาก
ความมืดมัว, และจงลุกขึ้นจากภัสมธุลี.

๒๔ จงอย่ากบฏต่อด้านน้องชายของลูก
อีกต่อไป, ซึ่งนิมิตที่เขาเห็นนั้นประเสริฐ
นัก, และเป็นผู้รักษาพระบัญญัติมาตั้งแต่
เวลาที่เรากลับจากเยรูซาเล็ม; และผู้ซึ่ง
เป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าเป็น
เจ้า, ในการนำเราไปสู่แผ่นดินแห่งคำ
สัญญา; เพราะหากมีไซ้เพราะเขาแล้ว, เรา
ต้องตายด้วยความหิว”ในแดนทุรกันดาร;
กระนั้นก็ตาม, ลูกยังหมายมั่นจะเอาชีวิต
เขา; แท้จริงแล้ว, และเขาทนรับโทมนัส
ยิ่งเพราะลูก.

๒๕ และ พ่อ ก้าว และ ตัว สั้น อย่าง ยิง
เพราะลูก, ด้วยกลัวว่าเขาจะทนทุกข์อีก;

เพราะดูเถิด, ลูกกล่าวหาว่าเขาแสวงหา
พลังอำนาจและสิทธิอำนาจ”เหนือลูก; แต่
พ่อรู้ว่าเขาไม่ได้แสวงหาพลังอำนาจและ
สิทธิอำนาจเหนือลูกเลย, แต่เขาแสวงหา
รัศมีภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และความ
ผาสุกนิรันดร์ของลูกเอง.

๒๖ และลูกพร่าบ่นเพราะเขาตรงไปตรง
มากับลูก. ลูกกล่าวว่าเขาใช้ถ้อยคำรุนแรง”;
ลูกกล่าวว่าเขาโกรธลูก; แต่ดูเถิด, ถ้อยคำ
รุนแรงของเขา เป็น ถ้อยคำ รุนแรงของ
พลังแห่งพระวจนะ พระผู้เป็นเจ้า, ซึ่ง
อยู่กับเขา; และสิ่งที่ลูกเรียกว่าความโกรธ
นั่นคือความจริง, ตามที่อยู่ในพระเจ้าผู้เป็น
เจ้า, ซึ่งเขาควบคุมไม่ได้, โดยแสดงให้
ประจักษ์อย่างอาจหาญเกี่ยวกับความชั่ว
ช้าสามานย์ของลูก.

๒๗ และจึงจำเป็นที่อำนาจของพระเจ้า
เป็นเจ้า”ต้องอยู่กับเขา, แม้กับคำสั่งของ
เขาที่ลูกจะต้องเชื่อฟัง. แต่ดูเถิด, มีไซ้
เขา, แต่เป็นพระวิญญาณ”ของพระเจ้า
ซึ่งอยู่ในเขา, ที่เปิดปาก”เขาให้เอ่ยวาจา
ซึ่งเขาปิดไว้ไม่ได้.

๒๘ และบัดนี้ลูกพ่อ, เลมัน, และเล-
มิวเอล, และแซมด้วย, และลูกพ่อผู้เป็น
บุตรของอิชมาเอลด้วย, ดูเถิด, หากลูก
จะสดับฟังเสียงของนิไฟลูกจะไม่พินาศ.
และหากลูกจะสดับฟังเขาพ่อจะให้พร”แก่
ลูก, แท้จริงแล้ว, แม้เป็นพรแรกของพ่อ.

๒๙ แต่หากลูกจะไม่สดับฟังเขาพ่อจะ

๒๑ก ๑ ซมีอ. ๔:๓;
๑ พกษ. ๒:๒.
ข โยเสส ๗:๑๘.
๒๒ก คพ. ๓:๔.
๒๓ก อฟ. ๖:๑๑-๑๓.
๒๔ก ๑ นิ. ๑๖:๓๒.

ข ๑ นิ. ๑๖:๓๗.
๒๕ก ปฐก. ๓๗:๙-๑๑.
๒๖ก สภษ. ๑๕:๑๐;
๑ นิ. ๑๖:๒;
โมโร. ๙:๔;
คพ. ๑๒๑:๔๑-๔๓.

๒๗ก ๑ นิ. ๑๗:๔๘.
ข คพ. ๑๒๑:๔๓.
ค คพ. ๓๓:๘.
๒๘ก คมพ. สิทธิบุตรหัวปี.

เอาพรแรก^๖ของพ่อไป, แท้จริงแล้ว, แม่พรของพ่อ, และมันจะอยู่กับเขา.

๓๐ และบัดนี้, โซรัม, ข้าพเจ้าพูดกับท่าน: ดูก่อน, ท่านเป็นคนใช้ของเลบัน^๖; กระนั้นก็ตาม, พระองค์ยังทรงพาท่านออกจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม, และข้าพเจ้ารู้ว่าท่านเป็นเพื่อนแท้ของนีไฟ, ลูกข้าพเจ้า, ตลอดกาล.

๓๑ ด้วยเหตุนี้, เพราะท่านซื่อสัตย์พงศ์พันธุ์ของท่านจึงได้รับพรกับพงศ์พันธุ์ของเขา^๖, เพื่อพวกเขาจะพำนักอยู่ในความรุ่งเรืองยืนนานบนผืนแผ่นดินนี้; และไม่มีสิ่งใด, นอกจากจะเป็นความชั่วช้าสามานย์ในบรรดาพวกเขา, ที่จะเป็นอันตรายหรือรบกวนความรุ่งเรืองของพวกเขาบนผืนแผ่นดินนี้ตลอดกาล.

๓๒ ดังนั้น, หากท่านจะรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า, พระเจ้าทรงอุทิศแผ่นดินนี้ไว้เพื่อความมั่นคงของพงศ์พันธุ์ท่านกับพงศ์พันธุ์ของบุตรข้าพเจ้า.

บทที่ ๒

การไถ่จะเกิดขึ้นโดยผ่านพระเมสสิยาห์ผู้บริสุทธิ์—เสรีภาพในการเลือก (สิทธิเสรี) สำคัญต่อการดำรงอยู่และความก้าวหน้า—อาดัมตกเพื่อมนุษย์จะเป็นอยู่—มนุษย์มีอิสระที่จะเลือกเสรีภาพและชีวิตนิรันดร์. ประมาณ ๕๘๘-๕๙๐ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้, เจคอบ, พ่อพูดกับลูก: ลูกเป็นลูกคนแรก^๖ของพ่อในวันเวลาแห่งความยากลำบากของพ่อในแดนทुरुกันดาร. และดูก่อน, ในวัยเด็กของลูกลูกต้องรับความทุกข์และโศกเศร้า, เพราะความรุนแรงจากที่ ๆ ของลูก.

๒ กระนั้นก็ตาม, เจคอบ, ลูกคนแรกของพ่อในแดนทुरुกันดาร, ลูกรู้จักความยิ่งใหญ่ของพระผู้เป็นเจ้า; และพระองค์จะทรงอุทิศความทุกข์ของลูกให้เป็นพรของลูก.

๓ ด้วยเหตุนี้, จิตวิญญาณลูกจะได้รับพร, และลูกจะดำรงอยู่อย่างปลอดภัยกับนีไฟ, พี่ของลูก; และลูกจะใช้วันเวลาของลูกในการรับใช้พระผู้เป็นเจ้าของลูก. ดังนั้น, พ่อรู้ว่าพระองค์ทรงไถ่ลูกแล้ว, เพราะความชอบธรรมของพระผู้ไถ่ของลูก; เพราะลูกเห็นแล้วว่าในความสมบูรณ์แห่งเวลาพระองค์จะเสด็จมาเพื่อนำความรอดมาสู่มนุษย์.

๔ และลูกเห็นรัศมีภาพของพระองค์แล้วในวัยเยาว์ของลูก^๖; ดังนั้น, ลูกได้รับพรแม้ตั้งคนที่พระองค์จะทรงปฏิบัติศาสนกิจให้ในเนื้อหนัง; เพราะพระวิญญาณทรงเป็นเหมือนกัน, ทั้งวันวาน, วันนี้, และตลอดกาล. และพระองค์ทรงเตรียมทางไว้ตั้งแต่การตกของมนุษย์, และความรอดเป็นของได้เปล่า^๖.

๕ และมนุษย์ได้รับการสั่งสอนอย่างเพียงพอจนพวกเขา^๖รู้จักความดีจากความชั่ว^๖. และกฎประทานให้มนุษย์. และโดย

๒๓๗ อับรา. ๑:๓.
๓๐๗ ๑ นี้. ๔:๒๐, ๓๕.
๓๑๗ ๒ นี้. ๕:๖.

๒ ๑๗ ๑ นี้. ๑๘:๗.
๔๗ ๒ นี้. ๑๑:๓;
เจคอบ ๗:๕.

ข คมพ. พระคุณ.
๕๗ โมโร. ๗:๑๖.

กฎไม่มีเนื้อหนังใดถูกต้อง^๖; หรือ, โดยกฎมนุษย์ถูกตัดขาด^๗. แท้จริงแล้ว, โดยกฎฝ่ายโลกพวกเขาถูกตัดขาด; และโดยกฎฝ่ายวิญญาณพวกเขาพินาศจากสิ่งดี, และกลับเศร้าหมองตลอดกาลด้วย.

๖ ดังนั้น, การไถ่^๖เกิดขึ้นโดยและผ่านพระเมสสิยาห์ผู้บริสุทธิ์; เพราะพระองค์ทรงเปี่ยมด้วยพระคุณและความจริง^๖.

๗ ดุเถิด, พระองค์ทรงพลีพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาทดแทนบาป^๗, เพื่อสนองตอบเจตนากรรมของกฎ, ให้คนทั้งปวงผู้มีใจซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิด; และจะสนองตอบเจตนากรรมของกฎ^๗ ให้ใครอีกไม่ได้เลย.

๘ ดังนั้น, ความสำคัญนั้นใหญ่หลวงเพียงใดที่จะทำให้สิ่งเหล่านี้เป็นที่รู้แก่ผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลก, เพื่อพวกเขาจะรู้ว่าไม่มีเนื้อหนังใดจะสามารถพำนักอยู่ในที่ประทับของพระเจ้าได้, นอกจากจะเป็นโดยผ่าน^๘ความดีงาม, และพระเมตตา, และพระคุณของพระเมสสิยาห์ผู้บริสุทธิ์, ผู้ทรงพลีพระชนม์ชีพของพระองค์ตามเนื้อหนัง, และทรงมีพระชนม์ชีพอีกโดยอำนาจของพระวิญญาณ, เพื่อพระองค์จะทรงทำให้เกิด

การฟื้นคืนชีพิตของ คนตาย^๘, โดยทรงเป็นคนแรกที่จะลุกขึ้นมา.

๙ ดังนั้น, พระองค์จึงเป็นผลแรกถวายแด่พระเจ้า, ด้วยเหตุที่พระองค์จะทรงวิงวอนแทน^๙ลูกหลานมนุษย์ทั้งปวง; และคนที่เชื่อในพระองค์จะได้รับการช่วยให้รอด.

๑๐ และเพราะการวิงวอนแทนคนทั้งปวง^๙, มนุษย์ทั้งปวงมาสู่พระเจ้า; ดังนั้น, พวกเขาขึ้นอยู่กับที่ประทับของพระองค์, เพื่อรับการพิพากษา^{๑๐}ของพระองค์ตามความจริงและความบริสุทธิ์^{๑๐}ที่มีอยู่ในพระองค์. ดังนั้น, เจตนากรรมของกฎซึ่งพระผู้บริสุทธิ์ประทานให้, เพื่อทำให้เกิดการลงโทษซึ่งมาพร้อมกฎ, ซึ่งการลงโทษที่มาพร้อมกฎนั้นเป็นการตรงกันข้ามกับสิ่งที่เป็นความสุขซึ่งมาพร้อมกฎ, เพื่อสนองตอบเจตนากรรมของการชดใช้^{๑๐}—

๑๑ เพราะจำเป็นต้อง, มีการตรงกันข้าม^{๑๑}ในสิ่งทั้งปวง. หาไม่แล้ว, ลูกคนแรกของพ่อในแดนทुरुกันดาร, ความชอบธรรมไม่สามารถเกิดขึ้นได้, ไม่ทั้งความชั่วร้าย, ไม่ทั้งความบริสุทธิ์หรือความเศร้าหมอง, ไม่ทั้งดีหรือชั่ว. ดังนั้น, สิ่งทั้งปวงจำเป็น

๕ข รีม. ๓:๒๐; ๒ นิ. ๒๕:๒๓; แอลมา ๔:๒๑-๒๖.
คมพ. แก่ต่าง (การ), รับรอง (การ).
ค ๑ นิ. ๑๐:๖; ๒ นิ. ๙:๖-๓๙; แอลมา ๑๑:๔๐-๔๕; ๑๒:๑๖, ๒๔; ๕:๒:๖-๑๑; ยีล. ๑๔:๑๕-๑๘.
๖ก ๑ นิ. ๑๐:๖; ๒ นิ. ๒๕:๒๐; แอลมา ๑๒:๒๒-๒๕.
คมพ. แผนแห่งการไถ่.
ข คมพ. พระเมสสิยาห์.

ค ยอห์น ๑:๑๔, ๑๗; โมเสส ๑:๖.
๗ก คมพ. ชดใช้ (การ).
ข รีม. ๑๐:๔.
๘ก ๒ นิ. ๒๕:๒๐; ๓๑:๒๑; โมไซยาห์ ๔:๙; ๕:๙; แอลมา ๓๘:๙.
๗ ๑ ครี. ๑๕:๒๐; แอลมา ๗:๑๒; ๑๒:๒๔-๒๕; ๔:๒:๒๓.
คมพ. ฟื้นคืนชีพิต (การ), ฟื้นคืนพระชนม์ (การ).

๙ก อสย. ๕๓:๑-๑๒; ไมเซยาห์ ๑๔:๑๒; ๑๕:๙-๙.
๑๐ก คมพ. พระผู้ไถ่.
ข คมพ. พิพากษา (การ), สุดท้าย.
ค คมพ. บริสุทธิ์ (ความ), ศักดิ์สิทธิ์ (ความ).
๖ ๒ นิ. ๙:๗, ๒๑-๒๒, ๒๖; แอลมา ๒๒:๑๔; ๓๓:๒๒; ๓๔:๙.
๑๑ก คพ. ๒๙:๓๙; ๑๒๒:๕-๙.
คมพ. ยกลำบาก (ความ).

ต้อง เป็น สารประกอบในหนึ่งเดียว; ดังนั้น, หากมันจะเป็นร่างเดียวกันก็จำเป็น ต้อง คงอยู่เหมือนตาย, โดยไม่มีชีวิตทั้ง ไม่มีความตาย, หรือความเนาเปื่อยหรือ ความไม่เนาเปื่อย, ความสุขหรือความเศร้า หมอง, ทั้งมีความรู้สึกหรือไม่มีความรู้สึก.

๑๒ ดังนั้น, มันจำเป็นต้องสร้างขึ้นตั้ง สิ่งที่เราได้; ดังนั้นจะไม่มีจุด ประสงค์" ในเจตนารมณ์ของการสร้างของมัน. ดังนั้น, สิ่งนี้จำเป็นต้องทำลายปรัชญาญาณ ของ พระ ผู้ เป็น เจ้า และ จุด ประสงค์ นิรันดร์ของพระองค์, และเดชาภาพ, และพระเมตตา, และความยุติธรรม" ของ พระผู้เป็นเจ้าด้วย.

๑๓ และหากลูกจะกล่าวว่าไม่มีกฎ, ลูก จะกล่าวด้วยว่าไม่มีบาป. หากลูกจะกล่าวว่าไม่มีบาป, ลูกจะกล่าวด้วยว่าไม่มี ความ ชอบธรรม. และหากไม่มี ความชอบธรรม ก็ไม่มีความสุข. และหากไม่มี ความชอบ ธรรมหรือความสุขก็ไม่มีโทษหรือความ เศร้าหมอง. และหากไม่มีสิ่งเหล่านี้ก็ไม่มี พระผู้เป็นเจ้า". และหากไม่มีพระผู้เป็น เจ้าเราก็หาได้เป็นอยู่ไม่, ทั้งแผ่นดินโลกก็ หาได้เป็นอยู่ไม่; เพราะจะมีการสร้างของ สิ่งต่าง ๆ ไม่ได้, ทั้งที่จะกระทำหรือถูก กระทำ; ดังนั้น, สิ่งทั้งปวงต้องสูญสิ้นไป.

๑๔ และบัดนี้, ลูก ๆ ของพ่อ, พ่อพูด

เรื่องเหล่านี้กับลูกเพื่อประโยชน์และการ เรียนรู้ของลูก; เพราะมีพระผู้เป็นเจ้า, และพระองค์ทรงสร้าง" สิ่งทั้งปวง, ทั้งฟ้า สวรรค์และแผ่นดินโลก, และสิ่งทั้งปวง ที่อยู่ therein, ทั้งสิ่งที่จะกระทำและสิ่งที่จะถูกกระทำ".

๑๕ และเพื่อนำมาซึ่งจุดประสงค์" นิ- รันดร์ของพระองค์ในเจตนารมณ์ของ มนุษย์, หลังจากพระองค์ทรงสร้างบิดา มารดาแรกของเรา, และบรรดาสัตว์ใน ทุ่งและสัตว์ปีกในอากาศแล้ว, และท้าย ที่สุด, สิ่งทั้งปวงที่สร้างขึ้น, จำเป็นต้อง มีการตรงกันข้าม; แม้ผลไม้" ต้องห้าม" เป็นการตรงกันข้ามกับต้นไม้แห่งชีวิต; อย่างหนึ่งหวานและอีกอย่างหนึ่งขม.

๑๖ ดังนั้น, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าจึง ประทานแก่มนุษย์เพื่อเขาจะกระทำด้วย ตนเอง". ดังนั้น, มนุษย์กระทำด้วยตนเอง "ไม่ได้นอกจากจะเป็นว่าเขามีแรงจูงใจ" จากอย่างหนึ่งหรืออีกอย่างหนึ่ง.

๑๗ และพ่อ, ลีฮ, ตามเรื่องที่พ่ออ่าน มาแล้ว, จำเป็นต้องคิดว่าเทพ" องค์หนึ่ง ของพระผู้เป็นเจ้า, ตกจากสวรรค์", ตาม เรื่องที่เขียนไว้; ดังนั้น, เขากลายเป็นมาร", โดยที่แสวงหา สิ่งชั่วร้าย ต่อ พระพักตร์ พระผู้เป็นเจ้า.

๑๘ และเพราะเขาได้ตกจาก สวรรค์,

๑๒ก คพ. ๘๘:๒๕-๒๖.
คพ. แผ่นดินโลก—
สร้างไว้สำหรับมนุษย์.
ข คพ. ยุติธรรม (ความ).
๑๓ก ๒ นี้. ๙:๒๕.
ข แอลมา ๔:๒:๑๓.
๑๔ก คพ. สร้าง (การ).
ข คพ. ๙๓:๓๐.
๑๕ก อสย. ๔:๕:๑๘;

แอลมา ๔:๒:๒๖;
โมเสส ๑:๓๑, ๓๙.
ข ปฐก. ๓:๖;
แอลมา ๑๒:๒๑-๒๓.
ค ปฐก. ๒:๑๖-๑๗;
โมเสส ๓:๑๗.
ง ปฐก. ๒:๙;
๑ นี้. ๑๕:๒๒, ๓๖;
แอลมา ๓๒:๔๐.

๑๖ก ๒ นี้. ๑๐:๒๓;
แอลมา ๑๒:๓๑.
คพ. สิทธิเสรี.
ข คพ. ๒๙:๓๙-๔๐.
๑๗ก คพ. มาร.
ข อสย. ๑๔:๑๒; ๒ นี้. ๙:๘;
โมเสส ๔:๓-๔;
อับรา. ๓:๒๗-๒๘.
ค คพ. มาร.

และเศร้ามองตลอดกาล, เขาแสวงหาความเศร้าหมองให้มนุษย์ชาติทั้งปวงด้วย'. ดังนั้น, เขากล่าวกับเอวา', แท้จริงแล้ว, แม้ภูตึกดำบรรพ์ตัวนั้น, ผู้เป็นมาร, ผู้เป็นบิดาของความเท็จทั้งปวง, ดังนั้น เขากล่าว: จงรับ ส่วนผลไม้ต้องห้ามเถิด, และเจ้าจะไม่ตาย, แต่เจ้าจะเป็นเหมือนพระเจ้า, โดยที่รู้ความดีและความชั่ว'.

๑๙ และหลังจากอาดัมและเอวารับส่วนผลไม้ต้องห้ามแล้วพวกท่านถูกขับออกจากสวนเอเดน', ให้ไปทำไร่ไถนา.

๒๐ และพวกท่านให้กำเนิดลูกหลาน; แท้จริงแล้ว, แม้ครอบครัว' ของแผ่นดินโลกทั้งปวง.

๒๑ และวันเวลาของลูกหลานมนุษย์' ยืดออกไป, ตามพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้า, เพื่อพวกเขาอาจกลับใจ' ขณะอยู่ในเนื้อหนัง; ดังนั้น, สภาพของพวกเขากลายเป็นสภาพของการทดลอง', และเวลาของพวกเขายืดออกไป, ตามพระบัญญัติซึ่งพระเจ้าพระเจ้าเป็นเจ้าประทานให้ลูกหลานมนุษย์. เพราะพระองค์ประทานพระบัญญัติว่ามนุษย์ทั้งปวงต้องกลับใจ; เพราะพระองค์ทรงแสดงต่อมนุษย์

ทั้งปวงว่าพวกเขาหลงไป', เพราะการลวงละเมิดของบิดามารดาพวกเขา.

๒๒ และบัดนี้, ดุเถิด, หากอาดัมไม่ลวงละเมิดท่านจะไม่ตก, แต่ท่านจะคงอยู่ในสวนเอเดน. และสิ่งทั้งปวงที่สร้างขึ้นต้องคงอยู่ในสภาพเดิมดังที่มันเป็นอยู่หลังจากที่สร้างขึ้นแล้ว; และต้องคงอยู่ตลอดกาล, และไม่มีที่สุด.

๒๓ และพวกท่านจะไม่มีลูก'; ด้วยเหตุนี้พวกท่านจะคงอยู่ในสภาพของความไร้เดียงสา, ไม่มีปีติ, เพราะพวกท่านไม่รู้จักความเศร้าหมอง; ไม่ทำความดี, เพราะพวกท่านไม่รู้จักบาป.

๒๔ แต่ดูเถิด, สิ่งทั้งปวงกระทำไปโดยปรีชาญาณของพระองค์ผู้ทรงรู้แจ้งในสรรพสิ่ง'.

๒๕ อาดัม' ตก' เพื่อมนุษย์จะเป็นอยู่; และมนุษย์เป็นอยู่, เพื่อพวกเขาจะมีปีติ'.

๒๖ และพระเมสสิยาห์' เสด็จมาในความสมบูรณ์แห่งเวลา, เพื่อพระองค์จะทรงไถ่' ลูกหลานมนุษย์จากการตก. และเพราะพระองค์ทรงไถ่พวกเขาจากการตก พวกเขาย่อมเป็นอิสระ' ตลอดกาล, รู้จักแยกแยะดีชั่ว; กระทำด้วยตนเอง และมีลูกกระทำ, นอกจากเป็น

๑๘ก ๒ นิ. ๒:๑๙-๒๓;

๓ นิ. ๑๘:๑๘;

คพ. ๑๐:๒๒-๒๗.

ข คมพ. เอวา.

ค ๒ นิ. ๒:๘;

โมเสส ๔:๔.

ง ปฐก. ๓:๕;

แอลมา ๒๓:๕;

โมโร. ๗:๑๕-๑๙.

๑๙ก แอลมา ๑๒:๓๑.

คมพ. การตกของอาดัม

และเอวา.

ข คมพ. เอเดน.

๒๐ก คพ. ๑๓:๓๘-๓๙.

๒๑ก แอลมา ๑๒:๒๔;

โมเสส ๔:๒๓-๒๕.

ข แอลมา ๓๔:๓๒.

คมพ. กลับใจ (การ).

ค คมพ. มรรตัย (ความเป็น).

ง เจคอบ ๗:๑๒.

๒๓ก โมเสส ๕:๑๑.

๒๔ก คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์.

๒๕ก คมพ. อาดัม.

ข โมเสส ๖:๔๘.

คมพ. การตกของอาดัมและเอวา.

ค คมพ. มรรตัย (ความเป็น).

ง โมเสส ๕:๑๐.

คมพ. ปีติ; มนุษย์, มนุษย์ทั้งหลาย.

๒๖ก คมพ. พระเมสสิยาห์.

ข คมพ. แผนแห่งการไถ่.

ค แอลมา ๔:๒๗;

ยีส. ๑๔:๓๐.

ไปโดยโทษของกฎในวันสุดท้ายและสำคัญยิ่ง, ตามพระบัญญัติซึ่งพระเจ้าเป็นเจ้าประทานไว้.

๒๗ ดังนั้น, มนุษย์เป็นอิสระตามเนื้อหนัง; และสิ่งทั้งปวงซึ่งสมควรแก่มนุษย์ประทานให้พวกเขา. และพวกเขาเป็นอิสระที่จะเลือกเสรีภาพและชีวิตนิรันดร์, โดยผ่านพระเจ้าเป็นสื่อกลางที่ยิ่งใหญ่ของมวลมนุษย์, หรือจะเลือกการเป็นเชลยและความตาย, ตามการเป็นเชลยและอำนาจของมาร; เพราะเขาแสวงหาเพื่อจะให้มนุษย์ทั้งปวงเศร้าหมองเหมือนตัวเขา.

๒๘ และบัดนี้, ลูกของพ่อ, พ่ออยากให้คุณมองหาพระเจ้าเป็นสื่อกลางที่ยิ่งใหญ่องค์นี้, และสดับฟังพระบัญญัติอันสำคัญยิ่งของพระองค์; และซื้อสัตย์ต่อพระวามะของพระองค์, และเลือกชีวิตนิรันดร์, ตามพระประสงค์ของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์;

๒๙ และไม่เลือกความตายนิรันดร์, ตามความประสงค์ของเนื้อหนังและความชั่วซึ่งอยู่ในนั้น, ซึ่งให้พลังความสามารถแก่วิญญาณของมารที่จะจับเป็นเชลย, นำลูกลงนรก, เพื่อเขาจะปกครองเหนือลูกในอาณาจักรของเขาเอง.

๓๐ พ่อพูดสองสามคำนี้ไว้แก่ลูกทุกคน, ลูก ๆ ของพ่อ, ในวันเวลาสุดท้ายแห่งการทดลองของพ่อ; และพ่อเลือกส่วนดี, ตามคำของศาสดาพยากรณ์. และพ่อไม่มีจุด

ประสงค์อื่นใดนอกจากจะเป็นความผาสุกอันเป็นนิจของจิตวิญญาณลูก. เอเมน.

บทที่ ๓

โยเซฟในอียิปต์เห็นชาวนี้ไฟในนิมิต— ท่านพยากรณ์เกี่ยวกับโจเซฟ สมิธ, ผู้หยั่งรู้แห่งยุคสุดท้าย; เกี่ยวกับโมเสส, ผู้จะปลดปล่อยอิสราเอล; และเกี่ยวกับการมาปรากฏของพระคัมภีร์มอรมอน. ประมาณ ๕๘๘-๕๗๐ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้พ่อพูดกับลูก, โจเซฟ, ลูกคนสุดท้ายของพ่อ. ลูกกำเนิดในแดนทूरกันดารแห่งความทุกข์ของพ่อ; แท้จริงแล้ว, ในเวลาแห่งโศกอันใหญ่หลวงที่สุดของพ่อ แม่ของลูกได้ให้กำเนิดลูก.

๒ และขอพระเจ้าทรงอุทิศแผ่นดินนี้ไว้, ซึ่งเป็นแผ่นดินที่มีค่าที่สุดให้ลูกด้วย, เพื่อเป็นมรดกของลูกและมรดกของวงศ์พันธุ์ลูกกับพี่ ๆ ของลูก, เพื่อความมั่นคงของลูกตลอดกาล, หากเป็นไปได้ว่าลูกจะรักษาพระบัญญัติของพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล.

๓ และบัดนี้, โจเซฟ, ลูกคนสุดท้ายของพ่อ, ผู้ที่พ่อพาออกมาจากแดนทूरกันดารแห่งความทุกข์ของพ่อ, ขอพระเจ้าประทานพรให้ลูกตลอดกาล, เพื่อวงศ์พันธุ์ของลูกจะไม่ถูกทำลายสิ้น.

๔ เพราะเหตุนี้, ลูกเป็นเลือดเนื้อเชื้อไข

๒๖ ง คมพ. กฎ.
๒๗ ก กท. ๕:๑; โมเสส ๖:๕๖.
ข คมพ. สิทธิเสรี.
ค คมพ. ชีวิตนิรันดร์.

๒๘ ก คมพ. สื่อกลาง.
๒๙ ก รม. ๖:๑๖-๑๘;
แอลมา ๑๒:๑๑.
ข คมพ. นรก.

๓ ๑ ก ๑ นี. ๑๘:๗.
๒ ก ๑ นี. ๒:๒๐.
คมพ. แผ่นดินที่สัญญาไว้.
๓ ก ๒ นี. ๙:๕๓.

ของพ่อ; และพ่อเป็นผู้สืบตระกูลของโยเซฟ ผู้ถูกพาไปเป็นเชลยในอียิปต์. และพันธสัญญาของพระเจ้าซึ่งพระองค์ทรงทำไว้กับโยเซฟสำคัญยิ่ง.

๕ ดังนั้น, โยเซฟเห็นวันเวลาของเราจริง ๆ. และท่านได้รับสัญญาจากพระเจ้า, ว่าจากเลือดเนื้อเชื้อไขของท่านพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของท่านจะทรงยกอังกูร์อันชอบธรรม^๔ เพื่อเชื้อสายแห่งอิสราเอล; มิใช่พระเมสสิยาห์, แต่เป็นอังกูร์ที่จะทรงหักออก, กระนั้นก็ตาม, เพื่อจดจำไว้ในพันธสัญญาของพระเจ้าว่า พระเมสสิยาห์^๕ จะทรงแสดงให้ประจักษ์แก่พวกเขาในยุคสุดท้าย, ด้วยวิญญูณแห่งพระเดชานุภาพ, เพื่อการนำพวกเขาออกจากความมืด^๖ ไปสู่ความสว่าง—แท้จริงแล้ว, ออกจากความมืดที่ซ่อนเร้นและออกจากความเป็นเชลยไปสู่อิสรภาพ.

๖ เพราะโยเซฟเป็นพยานอย่างแท้จริง, โดยกล่าวว่า: พระเจ้าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าจะทรงยกผู้หยั่งรู้^๗ ผู้หนึ่งขึ้น, ซึ่งจะเป็นผู้หยั่งรู้ที่เลิศเลอแก่เลือดเนื้อเชื้อไขของข้าพเจ้า.

๗ แท้จริงแล้ว, โยเซฟกล่าวอย่างแท้จริงว่า: พระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าดังนี้: เราจะยกผู้หยั่งรู้^๘ ที่เลิศเลอผู้หนึ่งขึ้นจากเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า; และเขาจะได้

รับความนับถืออย่างสูงในบรรดาเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า. เราจะให้บัญญัติแก่เขาเพื่อเขาจะทำงานเพื่อเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า, พี่น้องของเขา, ซึ่งจะมีค่ายิ่งแก่พวกเขา, แม้ต่อการนำพวกเขาสู่ความรู้ถึงพันธสัญญาซึ่งเราทำไว้กับบรรพบุรุษของเจ้า.

๘ และเราจะให้บัญญัติแก่เขาข้อหนึ่งว่าเขาจะไม่ทำงานอื่นใด^๙, นอกจากงานที่เราจะสั่งเขา. และเราจะทำให้เขายิ่งใหญ่ในสายตาของเรา; เพราะเขาจะทำงานของเรา.

๙ และเขาจะยิ่งใหญ่เหมือนโมเสส^{๑๐}, ผู้ซึ่งเรากล่าวไว้ว่าเราจะยกขึ้นให้เจ้า, เพื่อปลดปล่อยผู้คนของเรา^{๑๑}, ไข้อยู่สายแห่งอิสราเอล.

๑๐ และเราจะยกโมเสสขึ้น, เพื่อปลดปล่อยผู้คนของเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์.

๑๑ แต่เราจะยกผู้หยั่งรู้^{๑๒} ผู้หนึ่งขึ้นจากเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า; และเราจะให้พลังความสามารถ^{๑๓} แก่เขาเพื่อนำค่าของเราออกมาสู่หน่อเนื้อเชื้อไขของเจ้า—และไม่เพียงเพื่อการนำค่าของเราออกมาเท่านั้น, แต่เพื่อสร้างความเชื่อมั่น^{๑๔} ให้พวกเขาในคำของเรา, ซึ่งจะออกไปในบรรดาพวกเขาแล้ว, พระเจ้าตรัส.

๔ก ปฐก. ๓๓:๑-๒; ๔๕:๔;
๔๓:๒๒-๒๖;
๑ นี. ๕:๑๔-๑๖.
ข ปฐก. ๓๗:๒๙-๓๖.
๕ก ปฐก. ๕๐:๒๔-๓๘;
๒ นี. ๔:๑-๒.
ข ปฐก. ๔๓:๒๒-๒๖;
๑ นี. ๑๕:๑๒; ๑๓:๒๔.
คมพ. สวนองุ่นของ

พระเจ้า.
ค เจคอบ ๒:๒๕.
ง ๒ นี. ๖:๑๔;
คพ. ๓:๑๖-๒๐.
จ อสย. ๔:๒;๑๖.
๖ก ๓ นี. ๒๑:๘-๑๑;
มอริ. ๘:๑๖.
คมพ. ผู้หยั่งรู้.
ข คพ. ๑๓๒:๓๐.

๗ก คมพ. สมิท, โจเซฟ, จูเนียร์
๘ก คพ. ๒๔:๗, ๙.
๙ก โมเสส ๑:๔๑.
ข อพย. ๓:๗-๑๐;
๑ นี. ๑๗:๒๔.
๑๐ก คพ. ๕:๓-๔.

๑๒ ดังนั้น, เลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้าจะเขียน^๖; และเลือดเนื้อเชื้อไขของยูดาห์^๗จะเขียน^๖; และเรื่องที่จะเขียนไว้โดยเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า, และเรื่องที่จะเขียนไว้โดยเลือดเนื้อเชื้อไขของยูดาห์ด้วย, จะเข้ามารวมกัน, สู่การหักล้างหลักคำสอนที่ผิด และยุติการโต้แย้ง, และสถาปนาสันติภาพในบรรดาเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า, และนำพวกเขา^๘มาสู่ความรู้เกี่ยวกับบรรพบุรุษของพวกเขา^๙ในยุคสุดท้าย, และมาสู่ความรู้เกี่ยวกับพันธสัญญาของเราด้วย, พระเจ้าตรัส.

๑๓ และจากความอ่อนแอเราจะทำให้เขาเข้มแข็ง, ในวันนั้นเมื่องานของเราจะเริ่มในบรรดาผู้คนทั้งหมดของเรา, เพื่อการฟื้นฟูเจ้า, ไร่เชื้อสายแห่งอิสราเอล, พระเจ้าตรัส.

๑๔ และโยเซฟพยากรณ์, ดังนี้ว่า: ดูก่อน, พระเจ้าจะประทานพรให้ผู้หยั่งรู้ผู้นั้น; และพวกเขาที่พยายามจะทำลายท่านจะพ่ายแพ้; เพราะสัญญา^{๑๐}นี้, ซึ่งข้าพเจ้าได้รับมาจากพระเจ้า, เกี่ยวกับเลือดเนื้อเชื้อไขของข้าพเจ้า, จะเกิดสัมฤทธิ์ผล. ดูก่อน, ข้าพเจ้า แน่ใจในสัมฤทธิ์ผลของพระสัญญา^{๑๑}นี้;

๑๕ และชื่อท่านจะเรียกตามข้าพเจ้า^{๑๒}; และจะเป็นตามชื่อบิดาท่าน^{๑๓}. และท่านจะเป็นเหมือนข้าพเจ้า; เพราะเรื่อง, ที่พระเจ้าจะทรง นำออกมาโดยมือ ท่าน,

โดยเดชานุภาพของพระเจ้าจะนำผู้คนของข้าพเจ้าไปสู่ความรอด.

๑๖ แท้จริงแล้ว, โยเซฟพยากรณ์ไว้ ดังนี้ว่า: ข้าพเจ้าแน่ใจในเรื่องนี้, แม่ดั่งที่ข้าพเจ้าแน่ใจในคำสัญญาของโมเสส; เพราะพระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้า, เราจะปกปิดรักษา^{๑๔}พงศ์พันธุ์ของเจ้าตลอดกาล.

๑๗ และพระเจ้าตรัสไว้ว่า: เราจะยกโมเสสขึ้น; และเราจะให้พลังความสามารถแก่เขาไว้ในไม้เท้า; และเราจะให้วิจรรณญาณแก่เขาในการเขียน. ทว่าเราจะไม่ปลดปล่อยลิ้นของเขา, เพื่อเขาจะพูดมาก, เพราะเราจะไม่ทำให้เขาเก่งกล้าสามารถในการพูด. แต่เราจะเขียน^{๑๕}กฎของเราให้เขา, โดยนิ้วมือของเราเอง; และเราจะหากระบอกเสียง^{๑๖}คนหนึ่งให้แก่เขา.

๑๘ และพระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าด้วยว่า: เราจะยกขึ้นไว้เพื่อเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า; และเราจะหากระบอกเสียงคนหนึ่งให้แก่เขา. และเรา, ดูก่อน, เราจะให้แก่เขาเพื่อเขาจะเขียนคำเขียนเกี่ยวกับเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า, ให้แก่เลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า; และกระบอกเสียงแห่งเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้าจะประกาศมัน.

๑๙ และคำที่เขาจะเขียนนั้นจะเป็นคำที่สมควรในปรัชญาญาณของเราที่จะออกไปสู่เลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า^{๑๗}. และจะเป็นราวกับว่าเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้าร้อง

๑๒ก คมพ. พระคัมภีร์มอรมอน.
ข ๑ นี้. ๑๓:๒๓-๒๓.
ค คมพ. พระคัมภีร์ไบเบิล.
ง อสค. ๓๗:๑๕-๒๐;
๑ นี้. ๑๓:๓๘-๔๑;
๒ นี้. ๒๓:๘;

๓๓:๑๐-๑๑.
จ โมโร. ๑:๔.
ฉ ๑ นี้. ๑๕:๑๔;
๒ นี้. ๓๐:๕;
มอริ. ๗:๑, ๕, ๙-๑๐.
๑๕ก คพ. ๑๘:๘.

ข จส-๒ ๑:๓.
๑๖ก ปฐก. ๔๕:๑-๘.
๑๗ก จนบ. ๑๐:๒, ๕;
โมเสส ๒:๑.
ข อพย. ๔:๑๖.
๑๙ก คพ. ๒๘:๘.

บอกพวกเขาจากภัสสมฐิติ; เพราะเรารู้จัก ศรัทธาของพวกเขา.

๒๐ และพวกเขาจะร้อง' จากภัสสมฐิติ; แท้จริงแล้ว, แม้ให้พี่น้องของพวกเขา กลับใจ, แม้หลังจากคนหลายรุ่นผ่านพวกเขาไป. และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ เสียงร้องของพวกเขาจะไปถึง, แม้ตาม ความเรียบง่ายของคำของพวกเขา.

๒๑ เนื่องจาก ศรัทธาของ พวกเขา ถ้อยคำ' ของ พวกเขา จะออกจาก ปาก เราไปสู่พี่น้องของพวกเขาผู้เป็นเลือด เนื้อ เชื้อ ไข ของ เจ้า; และ เรา จะ ทำให้ ความอ่อนแอของ ถ้อยคำ พวกเขา เข้ม แข็ง ด้วย ศรัทธาของ พวกเขา, เพื่อ การ จดจำพันธสัญญาของเราซึ่งเราทำไว้กับ บรรพบุรุษของเจ้า.

๒๒ และบัดนี้, ดุเถิด, โจเซฟ ลูก พ่อ, ในลักษณะนี้บรรพบุรุษแต่โบราณของ พ่อได้พยากรณ์'ไว้.

๒๓ ดังนั้น, เนื่องด้วยพันธสัญญานี้ลูก จึงได้รับพร; เพราะพงศ์พันธุ์ของลูกจะไม่ถูกทำลาย, ด้วยเหตุที่พวกเขาจะสดับ ฟังคำจากหนังสือนั้น.

๒๔ และจะมีผู้ทรงอำนาจคนหนึ่ง ใน บรรดาพวกเขาปรากฏขึ้น, ผู้จะทำความ ดีมาก, ทั้งด้วยคำพูดและด้วยการกระทำ, โดยที่เป็นเครื่องมือในพระหัตถ์พระผู้เป็น เจ้า, ด้วยศรัทธายิ่งนัก, ในการทำงานอัน นำพิศวง, และทำสิ่งนั้นซึ่งยิ่งใหญ่'นักใน สายพระเนตรพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อทำให้เกิด การฟื้นฟูอย่างอเนกอนันต์แก่เชื้อ

สายแห่งอิสราเอล, และแก่พงศ์พันธุ์ พี่ น้องของลูก.

๒๕ และบัดนี้, ลูกเป็นสุขแล้ว, โจเซฟ. ดุเถิด, ลูกยังเยาว์นัก; ดังนั้นจงสดับ ฟัง คำของนิไฟ, พี่ชายของลูก, และมันจะ บังเกิดกับลูกแม้ตามคำที่พ่อพูดไว้. จง จำคำพ่อของลูกผู้กำลังจะตาย. เอเมน.

บทที่ ๔

ลีไฮให้คำแนะนำและให้พรลูกหลานของท่าน—ท่านตายและถูกฝัง—นิไฟชื่นชม ในพระคุณความดีของพระผู้เป็นเจ้า—นิไฟมอบความไว้วางใจของเขาในพระเจ้า ตลอดกาล. ประมาณ ๕๘๘-๕๗๐ ปีก่อน คริสตกาล.

และบัดนี้, ข้าพเจ้า, นิไฟ, พูด ถึง คำ พยากรณ์ซึ่งบิดาข้าพเจ้าพูดไว้, เกี่ยวกับ โยเซฟ', ผู้ถูกพาไปในอียิปต์.

๒ เพราะ ดุเถิด, ท่านพยากรณ์ ไว้จริง ๆ เกี่ยวกับ พงศ์ พันธุ์ ทั้งหมดของ ท่าน. และมีคำพยากรณ์'อยู่ไม่มากที่ยิ่งใหญ่ กว่า, คำพยากรณ์ ที่ ท่านเขียนไว้. และ ท่านพยากรณ์เกี่ยวกับเรา, และคนรุ่นต่อ ไปของเรา; และคำพยากรณ์เหล่านี้เขียน ไว้บนแผ่นจารึกทองเหลือง.

๓ ดังนั้น, หลังจากบิดาข้าพเจ้าพูดถึงคำ พยากรณ์ของโยเซฟจบแล้ว, ท่านเรียกลูก หลานของเลมัน, บุตรของเขา, และธิดา ของเขา, และกล่าวแก่พวกเขาว่า: ดุเถิด,

๑๓๗ อธิส. ๒๓:๔; ๒ นิ. ๒๗:๑๓; ๓๓:๑๓; มอริ. ๙:๓๐; โมโร. ๑๐:๒๗. ๒๐ ก ๒ นิ. ๒๖:๑๖; มอริ. ๘:๒๓. ๒๑ ก ๒ นิ. ๒๓:๒. ๒๒ ก ๒ นิ. ๓:๕. ๔ ๑ ก ปรุก. ๓:๑๑-๒. ๒ ก ๒ นิ. ๓:๕.

ลูกชายของพ่อ, และลูกหญิงของพ่อ, ผู้เป็นบุตรและธิดาของลูกคนแรก” ของพ่อ, พ่อใครจะให้พวกเจ้าเงี้ยหูฟังคำพ่อ.

๔ เพราะพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตรัสว่า: ตราบเท่าที่พวกเจ้าจะรักษาบัญญัติของเรา พวกเจ้าจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน; และตราบเท่าที่พวกเจ้าจะไม่รักษาบัญญัติของเรา พวกเจ้าจะถูกตัดขาดจากที่อยู่ของเรา.

๕ แต่ดูเถิด, ลูกชายและลูกหญิงของพ่อ, พ่อไม่สามารถลงไปสู่หลุมศพของพ่อได้ นอกจากพ่อจะให้ฟรีไว้แก่ลูก; เพราะดูเถิด, พ่อรู้ว่าหากลูกได้รับการเลี้ยงดูในวิถีทางที่ลูกควรดำเนินไป ลูกจะไม่ออกจากวิถีนั้น.

๖ ดังนั้น, หากลูกถูกสาปแช่ง, ดูเถิด, พ่อให้พรของพ่อไว้แก่ลูก, เพื่อพระองค์จะทรงนำคำสาปแช่งไปจากลูกและตอบไว้บนศีรษะของบิดามารดาของลูก”.

๗ ดังนั้น, เพราะพรของพ่อพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงยอมให้ลูกพินาศ; ด้วยเหตุนี้, พระองค์จะทรงเมตตา ลูก และพงศ์พันธุ์ของลูกตลอดกาล.

๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากบิดาข้าพเจ้าพูดกับบุตรและธิดาของเลมันจบแล้ว, ท่านให้นำบุตรและธิดาของเลมิวเอลมาต่อหน้าท่าน.

๙ และท่านพูดกับพวกเขา, มีความว่า: ดูเถิด, ลูกชายและลูกหญิงของพ่อ, ผู้เป็นบุตรและธิดาลูกคนที่สองของพ่อ; ดูเถิด พ่อให้พรแก่ลูกอันเป็นพรเดียวกับที่พ่อให้

ไว้แก่บุตรและธิดาของเลมัน; ดังนั้น, ลูกจะไม่ถูกทำลายสิ้น; แต่ในที่สุดพงศ์พันธุ์ของลูกจะได้รับพร.

๑๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อบิดาข้าพเจ้าพูดกับพวกเขาจบแล้ว, ดูเถิด, ท่านพูดกับบุตรของอิชมาเอล, แท้จริงแล้ว, และแม้กับครัวเรือนของเขาทุกคน.

๑๑ และหลังจากท่านพูดกับพวกเขาจบแล้ว, ท่านพูดกับแซม, มีความว่า: ลูกและพงศ์พันธุ์ของลูก, เป็นสุขแล้ว; เพราะลูกจะรับแผ่นดินนั้นเป็นมรดกเช่นเดียวกับนี้ไฟน้องชายลูก. และพงศ์พันธุ์ของลูกจะนับเข้ากับพงศ์พันธุ์ของเขา; และลูกจะเป็นแม่เหมือนน้องชายลูก, และพงศ์พันธุ์ของลูกจะเป็นเสมือนหนึ่งพงศ์พันธุ์ของเขา; และลูกจะได้รับพรตลอดวันเวลาของลูก.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากลีไฮ, บิดาข้าพเจ้า, พูดกับครัวเรือนของท่านทุกคน, ตามความรู้สึกในใจท่านและตามพระวิญญูณของพระเจ้าซึ่งอยู่ในท่านแล้ว, ท่านชราลง. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านตาย, และถูกฝัง.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือไม่กี่วันหลังจาก การตายของท่าน, เลมันกับเลมิวเอลและบุตรของอิชมาเอลโกรธข้าพเจ้าเพราะการตักเตือนของพระเจ้า.

๑๔ เพราะข้าพเจ้า, นี้ไฟ, ถูกบีบ คั้นให้พูดกับพวกเขา, ตามพระวาทะของ

<p>๓ก คมพ. บุตรหัวปี, พระบุตรหัวปี. ๔ก ๒ นิ. ๑:๓. ๕ก คมพ. ปีตุพร. ข สภษ. ๒๒:๖.</p>	<p>๖ก คพ. ๖๘:๒๕-๒๙. ๗ก ๒ นิ. ๓๐:๓-๖; คพ. ๓:๑๗-๑๘. ข ๑ นิ. ๑๓:๓๑; ๒ นิ. ๑๐:๑๘-๑๙;</p>	<p>เจคอบ ๓:๕-๙; ยีล. ๑๕:๑๒-๑๓. ๑๐ก ๑ นิ. ๗:๖.</p>
---	--	---

พระองค์; เพราะข้าพเจ้าพูดหลายเรื่องกับพวกเขา, และบิดาข้าพเจ้าด้วย, ก่อนมรณกรรมของท่าน; หลายข้อของสิ่งที่กล่าวมีเขียนไว้บนแผ่นจารึกอีกชุดหนึ่ง^๑ของข้าพเจ้า; เพราะส่วนใหญ่ที่เป็นประวัติมีเขียนไว้บนแผ่นจารึกอีกชุดหนึ่งของข้าพเจ้า.

๑๕ และบนแผ่นจารึกเหล่านี้^๑ข้าพเจ้าเขียนเรื่องจิตวิญญาณข้าพเจ้า, และพระคัมภีร์หลายข้อซึ่งจารึกอยู่บนแผ่นจารึกทองเหลือง. เพราะจิตวิญญาณข้าพเจ้าเบิกบานในพระคัมภีร์, และใจข้าพเจ้าไต่ตรง^๑ พระคัมภีร์, และเขียนพระคัมภีร์ไว้เพื่อการเรียนรู้^๑ และประโยชน์ของลูกหลานข้าพเจ้า.

๑๖ ดูเถิด, จิตวิญญาณ^๑ข้าพเจ้าเบิกบานในเรื่องของพระเจ้า; และใจ^๑ข้าพเจ้าไต่ตรงอยู่ตลอดเวลาถึงเรื่องที่ข้าพเจ้าเห็นและได้ยินมา.

๑๗ กระนั้นก็ตาม, ทั้งที่มีพระคุณความดีอันใหญ่หลวง^๑ของพระเจ้า, ในการแสดงงานสำคัญยิ่งและนำอัครรย์^๑ของพระองค์กับข้าพเจ้า, ใจข้าพเจ้ายังร้อง: โอข้าพเจ้าช่างเป็นคนที่น่าเวทนา!^๑ แท้จริงแล้ว, ใจข้าพเจ้าสลดเพราะเนื้อหนังข้าพเจ้า; จิตวิญญาณข้าพเจ้าเศร้าโศกเพราะความชั่วช้าสามานย์ของข้าพเจ้า.

๑๘ ข้าพเจ้าถูกห้อมล้อม, เนื่องจากการ

ล่อลวง และบาป ซึ่งได้รุกราน^๑ข้าพเจ้าโดยง่าย.

๑๙ และเมื่อข้าพเจ้าปรารถนาจะชื่นชมยินดี, ใจข้าพเจ้าครวญครางเพราะบาปของข้าพเจ้า; กระนั้นก็ตาม, ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าได้วางใจผู้ใด.

๒๐ พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทรงเคยเป็นผู้สนับสนุนข้าพเจ้า; พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าผ่านความทุกข์ของข้าพเจ้าในแดนทुरुกันดาร; และพระองค์ทรงปกป้องรักษาข้าพเจ้าเหนือผืนน้ำแห่งห้วงลึกอันใหญ่หลวง.

๒๑ พระองค์ทรงทำให้ข้าพเจ้าเปี่ยมไปด้วยความรัก^๑ของพระองค์, แม้จนจะเผาไหม้เนื้อหนังข้าพเจ้า.

๒๒ พระองค์ทรงทำให้ศัตรู^๑ข้าพเจ้าจ้านน, เป็นเหตุให้พวกเขาครั้นคร้ามต่อหน้าข้าพเจ้า.

๒๓ ดูเถิด, พระองค์ทรงได้ยินเสียงร้องของข้าพเจ้าในเวลากลางวัน, และพระองค์ประทานความรู้^๑ให้ข้าพเจ้าโดยนิमित^๑ในเวลากลางคืน.

๒๔ และในเวลากลางวันข้าพเจ้าทวีความแน่วแน่ในการสวดอ้อนวอน^๑อย่างกระตือรือร้น ต่อ พระพักตร์^๑พระองค์; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าส่งเสียงของข้าพเจ้าขึ้นสู่เบื้องบน; และเทพลงมาปฏิบัติต่อข้าพเจ้า.

<p>๑๔ก ๑ นี. ๑:๑๖-๑๗; ๓:๔. ๑๕ก ๑ นี. ๖:๔-๖. ข คมพ. ครุ่นคิด, ไตร่ตรอง; พระคัมภีร์. ค ๑ นี. ๑๓:๒๓. ๑๖ก คมพ. ขอบพระทัย, ขอบพระทัยพระเจ้า</p>	<p>(การ, น้อม), ความ ขอบคุณ. ข คมพ. ใจ. ๑๗ก ๒ นี. ๓:๑๐; คพ. ๘๖:๑๑. ข รีม. ๗:๒๔. ๑๘ก รีม. ๗:๒๑-๒๓;</p>	<p>ฮีบ. ๑๒:๑; แอลมา ๗:๑๕. ๒๑ก คมพ. รัก (ความ). ๒๒ก ๑ นี. ๑๗:๕๒. ๒๓ก คมพ. นิमित. ๒๔ก ยากอบ ๕:๑๖; ๑ นี. ๒:๑๖.</p>
--	---	---

๒๕ และด้วยปีกแห่งพระวิญญูณของ พระองค์ ร่างข้าพเจ้าถูกพาไป”บนภูเขา สูง ลึกลับ. และดวงตาข้าพเจ้าเห็น สิ่ง อัจฉริยะยิ่ง, แท้จริง แล้ว, แม้ อัจฉริยะ เกินไปสำหรับมนุษย์; ฉะนั้นข้าพเจ้าจึง ถูกห้ามเขียนสิ่งเหล่านี้.

๒๖ โอ้ แล้ว, หากข้าพเจ้าเห็น สิ่ง ที่ อัจฉริยะยิ่งเช่นนั้น, หากพระเจ้าในพระ จริยวัตรอันอ่อนน้อมของพระองค์ต่อลูก หลานมนุษย์เสด็จเยี่ยมมนุษย์ด้วยพระ เมตตาอย่างสิ้นเหลือ, โฉนใจข้าพเจ้าจะ ร้องไห้”และจิตวิญญูณข้าพเจ้าจะรั้งรอ อยู่ในหุบเขาแห่งโทมนัส, และเนื้อหนัง ข้าพเจ้า สูญสิ้นไป, และกำลังข้าพเจ้า ถดถอย, เพราะ ความทุกข์ของข้าพเจ้า เล่า?

๒๗ และโฉนข้าพเจ้าจึง ต้องพ่ายแพ้ หมาย” เพราะเนื้อหนังของข้าพเจ้าเล่า? แท้จริงแล้ว, โฉนข้าพเจ้าจึงต้องเปิดทาง ให้แก่การล่องลง”, เพื่อให้มารร้ายมีที่ใน ใจข้าพเจ้าที่จะทำลายสันติ”ของข้าพเจ้า และทำให้จิต วิญญูณข้าพเจ้า ทนทุกข์ เล่า? โฉนข้าพเจ้าจึงโกรธเพราะศัตรูของ ข้าพเจ้าเล่า?

๒๘ ตื่นเกิด, จิตวิญญูณข้าพเจ้า! อย่า จมอยู่ในบาปอีกต่อไปเลย. จงชื่นชมยินดี เกิด, โอ้ใจข้าพเจ้า, และอย่าให้ที่แก่ศัตรู” ของจิตวิญญูณข้าพเจ้าต่อไปเลย.

๒๙ อย่าโกรธเพราะศัตรูข้าพเจ้าอีกเลย.

อย่าทำให้กำลังข้าพเจ้าถดถอยเพราะความ ทุกข์ของข้าพเจ้าเลย.

๓๐ จงชื่นชมยินดีเกิด, โอ้ใจข้าพเจ้า, และจงร้องทูลพระเจ้า, และทูลว่า: ข้าแต่ พระเจ้า, ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ ตลอดกาล; แท้จริงแล้ว, จิตวิญญูณของ ข้าพระองค์จะชื่นชมยินดีในพระองค์, พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์, และศิลา แห่งความรอดของข้าพระองค์”.

๓๑ ข้าแต่พระเจ้า, พระองค์จะทรงได้ จิต วิญญูณข้า พระองค์ หรือ? พระองค์ จะ ทรง ปลดปล่อยข้า พระองค์ ออกจาก เจื่อมมือพวกศัตรูของข้าพระองค์หรือ? พระองค์จะทรงทำให้ข้าพระองค์ สิ้นต่อ สิ่งที่ปรากฏเป็นบาป”หรือ?

๓๒ ขอประตุนรกจงปิดเสมอต่อหน้าข้า พระองค์, เพราะใจข้าพระองค์ชอกช้ำ” และวิญญูณข้าพระองค์สำนึกผิดแล้ว! ข้าแต่พระเจ้า, ขอพระองค์อย่าทรงปิด ประตูแห่งความชอบธรรมของพระองค์ ต่อหน้าข้าพระองค์เลย, เพื่อข้าพระองค์ จะเดิน”ในวิถีแห่งหุบเขาเบื้องล่าง, เพื่อข้า พระองค์จะเคร่งครัดอยู่ในถนนราบเรียบ!

๓๓ ข้าแต่พระเจ้า, ขอพระองค์ทรงโอบ ข้าพระองค์ใน เสื้อคลุมแห่งความชอบ ธรรมของพระองค์! ข้าแต่พระเจ้า, ขอ พระองค์ทรงรังสรรค์หนทางเพื่อการหนี ของข้าพระองค์ต่อหน้าศัตรูข้าพระองค์! ขอ พระองค์ ทรง รังสรรค์ หนทางของข้า

๒๕ก ๑ นี. ๑๑:๑;
โมเสส ๑:๑-๒.
๒๖ก สดต. ๔๓:๕.
๒๗ก รม. ๖:๑๓.
ข คมพ. ล่องลง (การ).
ค คมพ. สงบ (ความ),

สงบสุข (ความ), สันติ,
สันติสุข.
๒๘ก คมพ. มาร.
๓๐ก ๑ ครี. ๓:๑๑.
คมพ. ศีลา.
๓๑ก รม. ๑๒:๑;

แอลมา ๑๓:๑๒.
๓๒ก คมพ. ใจที่ชอกช้ำ.
ข คมพ. เดิน, ดำเนิน, เดิน
กับพระผู้เป็นเจ้าของ.

พระองค์ให้ตรงไปต่อหน้าข้าพระองค์!
 ขอ พระองค์อย่า ทรง วาง สิ่ง กีดขวางใน
 หนทางแห่งข้าพระองค์—แต่ขอพระองค์
 ทรงแผ้วถางหนทางแห่งข้าพระองค์เบื้อง
 หน้าข้าพระองค์, และขออย่าทรงสกัดกั้น
 หนทางแห่งข้าพระองค์, แต่ทรงสกัดกั้น
 หนทางศัตรูแห่งข้าพระองค์.

๓๔ ข้าแต่พระเจ้า, ข้าพระองค์วางใจ
 ในพระองค์, และข้าพระองค์จะวางใจ^๑
 ในพระองค์ตลอดกาล. ข้าพระองค์จะไม่
 มอบ ความไว้วางใจ^๒ ของ ข้า พระองค์ ใน
 แขนงแห่งเนื้อหนัง; เพราะข้าพระองค์รู้ว่า
 คนที่มอบความไว้วางใจ^๓ ของเขาในแขน
 งามแห่งเนื้อหนัง ต้อง ถูก สाप แชน. แท้จริง
 แล้ว, คนที่มอบความไว้วางใจ^๔ ของเขาใน
 มนุษย์หรือทำเนื้อหนังให้เป็นแขนของ
 เขาย่อมถูกสาปแช่ง.

๓๕ แท้จริงแล้ว, ข้าพระองค์รู้ว่าพระผู้
 เป็นเจ้าจะประทานให้ด้วยใจกรุณา^๑แก่คน
 ที่ทูลขอ. แท้จริงแล้ว, พระผู้เป็นเจ้าของ
 ข้า พระองค์จะ ประทานให้ข้า พระองค์,
 หากข้าพระองค์ทูลขอ^๒ ไม่ผิด^๓; ฉะนั้น
 ข้าพระองค์จะเปล่งเสียงข้าพระองค์ถึง
 พระองค์; แท้จริง แล้ว, ข้า พระองค์จะ
 ร้องทูลพระองค์, พระผู้เป็นเจ้าของข้า
 พระองค์, ศิลาแห่งความชอบธรรมของ
 ข้าพระองค์. ดูเถิด, เสียงของข้าพระองค์
 จะขึ้นไปถึงพระองค์, ผู้ทรงเป็นศิลาของ
 ข้าพระองค์และพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็น
 นิजของข้าพระองค์ตลอดกาล. เอเมน.

บทที่ ๕

ชาว^๑นิไฟแยกตัวจากชาวเลมัน, รักษากฎ
 ของโมเสส, และสร้างพระวิหาร—เพราะ
 ความไม่เชื่อของพวกเขา, ชาวเลมันถูก
 ตัดขาดจากที่ประทับของพระเจ้า, ถูก
 สाप, และกลายเป็นแสร้งชาว^๒นิไฟ.
 ประมาณ ๕๘๘-๕๕๙ ปีก่อนคริสตกาล.

ดูเถิด, เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ
 ข้าพเจ้า, นิไฟ, ร้องทูลพระเจ้าพระผู้
 เป็นเจ้าของข้าพเจ้า มาก, เพราะ ความ
 โกรธ^๑ของพี่ ๆ ข้าพเจ้า.

๒ แต่ดูเถิด, โทสะของพวกเขามีต่อ
 ข้าพเจ้าเพิ่มขึ้น, ถึงขนาดที่พวกเขาหมาย
 มั่นเอาชีวิตข้าพเจ้า.

๓ แท้จริงแล้ว, พวกเขาพร่ำบ่นต่อต้าน
 ข้าพเจ้า, โดยกล่าวว่า: น้องชายเราคิด
 จะ ปกครอง^๑เหนือเรา; และเรามีความ
 ถ้าบากมากเพราะเขา; ดังนั้น, บัดนี้^๒
 ให้เราสังหารเขาเสีย, เพื่อเราจะไม่ทุกข์
 อีกเพราะคำของเขา. เพราะดูเถิด, เรา
 จะไม่ยอมให้เขาเป็นผู้ปกครองของเรา;
 เพราะมันเป็นเรื่องของเรา, ผู้เป็นพี่, ที่
 จะปกครองเหนือคนพวกนี้.

๔ บัดนี้ข้าพเจ้าไม่เขียนคำทั้งหมดที่
 พวกเขาพร่ำ บ่น ต่อต้านข้าพเจ้าไว้บน
 แผ่นจารึกเหล่านี้. แต่ข้าพเจ้า พอใจ
 แล้วที่จะกล่าว, ว่าพวกเขาหมายมั่นเอา
 ชีวิตข้าพเจ้า.

๓๔ก คมพ. วางใจ (ความ).
 ข สดต. ๔๔:๖-๘.
 ค ยรม. ๑๗:๕;
 มอธ. ๓:๓; ๔:๘.

๓๕ก ยากอบ ๑:๕.
 ข คมพ. สวดอ้อนวอน (การ),
 สวดอ้อนวอน (คำ).
 ค ฮีบ. ๑๐:๕.

ง นธป. ๓๒:๔.
 ๕ ก ๒ นิ. ๔:๑๓-๑๔.
 ๓ก ๑ นิ. ๑๖:๓๗-๓๘;
 โมไซยาห์ ๑๐:๑๔-๑๕.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระเจ้าทรงเตือนข้าพเจ้า, ว่าข้าพเจ้า, นิไฟ, ควรไปจากพวกเขาและหลบหนีไปในแดนทูร์กันดาร์, กับคนทั้งหมดที่จะไปกับข้าพเจ้า.

๖ ดังนั้น, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า, นิไฟ, พาครอบครัวข้าพเจ้าไป, และโซรัมกับครอบครัวเขาด้วย, และแซม, พี่ชายข้าพเจ้ากับครอบครัวเขา, และเจคอบกับโจเซฟ, น้องชายข้าพเจ้า, และพี่สาวน้องสาวข้าพเจ้าด้วย, และทุกคนที่จะไปกับข้าพเจ้า. และทุกคนที่จะไปกับข้าพเจ้าคือผู้ที่เชื่อในคำเตือนและการเปิดเผยของพระเจ้าเป็นเจ้า; ดังนั้น, พวกเขาสดับฟังคำข้าพเจ้า.

๗ และเราขนกระโຈມของเราและสิ่งของประดามีที่จะเอากับเราได้, และเดินทางไปในแดนทูร์กันดาร์ต่อเนื่องเป็นเวลาหลายวัน. และหลังจากเราเดินทางต่อเนื่องเป็นเวลาหลายวันเราจึงตั้งกระโຈມของเรา.

๘ และผู้คนที่ของข้าพเจ้าอยากให้เราเรียกชื่อที่นั่นว่านิไฟ; ดังนั้น, เราเรียกมันว่านิไฟ.

๙ และคนทั้งหมดที่อยู่กับข้าพเจ้าตกลงใจเรียกตนเองว่าผู้คนที่ของนิไฟ.

๑๐ และเรายึดมั่นต่อการรักษาคำพิพากษา, กฎเกณฑ์, และพระ

บัญญัติของพระเจ้าในทุกสิ่ง, ตามกฎของโมเสส.

๑๑ และพระเจ้าทรงอยู่กับเรา; และเรารุ่งเรืองอย่างยิ่ง; เพราะเราหว่านเมล็ดพืช, และเราเก็บเกี่ยวอย่างอุดมสมบูรณ์. และเราเริ่มเลี้ยงฝูงสัตว์เลี้ยง, และฝูงสัตว์ใหญ่, และสัตว์ทุกชนิด.

๑๒ และข้าพเจ้า, นิไฟ, นำบันทึกลับจารึกไว้บนแผ่นจารึกทองเหลืองมาด้วย; และวัตถุทรงกลม, หรือเข็มทิศด้วย, ซึ่งพระหัตถ์ของพระเจ้าเตรียมไว้สำหรับบิดาข้าพเจ้า, ตามที่เขียนไว้ นั่น.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราเริ่มรุ่งเรืองอย่างยิ่ง, และขยายเผ่าพันธุ์ในแผ่นดิน.

๑๔ และข้าพเจ้า, นิไฟ, นำดาบของเลบันมา, และทำดาบตามแบบนั้นหลายเล่ม, เกลือกด้วยวิธีใดก็ตามผู้คนที่บัดนี้เรียกว่าชาวเลมันจะมารุกรานเราและทำลายเรา; เพราะข้าพเจ้ารู้ถึงความเกลียดชังของพวกเราที่มีต่อข้าพเจ้ากับลูกๆ ข้าพเจ้าและคนที่เรียกว่าผู้คนที่ของข้าพเจ้า.

๑๕ และข้าพเจ้าสอนผู้คนที่ของข้าพเจ้าให้สร้างอาคาร, และให้ทำงานทุกอย่างจากไม้, และจากเหล็ก, และจากทองแดง, และจากทองเหลือง, และจากเหล็กกล้า, และจากทอง, และจากเงิน,

๕ก คมพ. ดลใจ (การ), แรงบันดาลใจ.
ข โมไซยาห์ ๑๐:๑๓.
๖ก ๑ นี. ๔:๓๕; ๑๖:๗;
๒ นี. ๑:๓๐-๓๒.
ข คมพ. เตือน (การ).
๘ก ออมโน ๑:๑๒, ๒๗;
โมไซยาห์ ๓:๑-๔; ๒๘:๑.

๙ก เจคอบ ๑:๑๓-๑๔.
๑๐ก ๒ นี. ๑๑:๔.
คมพ. กฎของโมเสส.
๑๒ก โมไซยาห์ ๑:๓-๔.
คมพ. แผ่นจารึก.
ข โมไซยาห์ ๑:๑๖.
ค ๑ นี. ๑๖:๑๐, ๑๖, ๒๖;
๑๘:๑๒, ๒๑;

เอลลมา ๓๗:๓๘-๔๓;
คพ. ๑๗:๑.
๑๔ก ๑ นี. ๔:๓;
เจคอบ ๑:๑๐;
คม. ๑:๑๓.
ข คมพ. เลมัน (ชาว).
๑๕ก อีเธอร์ ๑๐:๒๓.

และจากบรรดาแร่มีค่า, ซึ่งมีอยู่มากมาย เหลือล้น.

๑๖ และข้าพเจ้า, นิไฟ, สร้างพระวิหาร^๑; และข้าพเจ้าก่อสร้างตามแบบพระวิหาร ของ ซาโลมอน^๒ เว้น แต่มีได้ สร้าง ด้วย สิ่งของมีค่า^๓ หลายอย่างเช่นนั้น; เพราะ หามันไม่ได้บนแผ่นดินนี้, ดังนั้น, จึง สร้างให้เหมือนพระวิหารของซาโลมอน ไม่ได้. แต่รูปแบบการก่อสร้างเหมือนพระ วิหารของซาโลมอน; และงานฝีมือในการ ก่อสร้างนั้นเป็นเลิศ.

๑๗ และเหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ ข้าพเจ้า, นิไฟ, ทำให้ผู้คนของข้าพเจ้ามี อุตสาหะ^๔, และทำงานด้วยมือตน.

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวก เขาอยากให้ข้าพเจ้าเป็นกษัตริย์^๕ ของพวก เขา. แต่ข้าพเจ้า, นิไฟ, ปรารถนามิให้พวก เขามีกษัตริย์; กระนั้นก็ตาม, ข้าพเจ้าทำ เพื่อพวกเขาตามที่อยู่ในความสามารถ ของข้าพเจ้า.

๑๙ และ ดูเถิด, พระวณะของ พระ เจ้าเกิดสัมฤทธิ์ผลแล้วต่อที่ ๆ ข้าพเจ้า, ซึ่ง พระองค์รับสั่ง เกี่ยวกับ พวก เขา, ว่า ข้าพเจ้าจะเป็นผู้ปกครอง^๖ พวกเขาและผู้ สอน^๗ ของพวกเขา. ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงเป็น ผู้ปกครองพวกเขาและผู้สอนของ พวก เขา, ตามพระบัญชาแห่งพระเจ้า, จนถึง เวลาที่พวกเขาหมยมน์เอาชีวิตข้าพเจ้า.

๒๐ ดังนั้น, พระวณะของ พระเจ้า

จึงเกิดสัมฤทธิ์ผลซึ่งพระองค์รับสั่ง แก่ ข้าพเจ้า, โดยตรัสว่า: ตราบเท่าที่พวกเขา จะไม่สดับฟังคำของเจ้า^๘ พวกเขาจะถูก ตัดขาดจากที่ประทับของพระเจ้า. และ ดูเถิด, พวกเขาถูกตัดขาด^๙ จากที่ประทับ ของพระองค์แล้ว.

๒๑ และ พระองค์ ทรงทำให้ การ สาบ แชน้^{๑๐} มาสู่พวกเขา, แท้จริงแล้ว, แม้การ สาบ แชน้อย่างสาหัส, เพราะความชั่วช้า สามานย์ของพวกเขา. เพราะดูเถิด, พวก เขาทำให้ใจตนแข็งกระด้างต่อพระองค์, จนพวกเขากลับกลายเป็นดังหินเหล็กไฟ; ดังนั้น, เนื่องจากพวกเขาขาว, และงดงาม และจำเรียดา^{๑๑} ยิ่ง, เพื่อพวกเขาจะไม่เป็น ที่ดึงดูดใจต่อผู้คนของข้าพเจ้าพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงทำให้ผิวคล้ำ^{๑๒} เกิดแก่ พวกเขา.

๒๒ และ ดังนั้น พระเจ้า พระผู้ เป็น เจ้า ตรัส: เรา จะ ทำให้ พวก เขา เป็น ที่ น่า รังเกียจ^{๑๓} ต่อผู้คนของเจ้า, นอกจากพวก เขาจะ กลับใจจาก ความชั่วช้า สามานย์ ของตน.

๒๓ และการسابแชน้จะอยู่กับพงศ์พันธุ์ ของผู้ที่ร่วม^{๑๔} พงศ์พันธุ์กับพวกเขา; เพราะ พวกเขาจะถูกسابแชน้แม้ด้วยการساب แชน้อย่างเดียวกัน. และพระเจ้ารับสั่งไว้, และมันเป็นไปได้เช่นนั้น.

๒๔ และ เพราะการ สาบ แชน้ของ พวก เขาซึ่งอยู่บนพวกเขา พวกเขากลายเป็น

๑๖ก คมพ. พระวิหาร, พระ นิเวศน์ของพระเจ้า.
ข ๑ พกษ. ๖; ๒ พศต. ๓.
ค คพ. ๑๒๔:๒๖-๒๗.
๑๗ก ปฐก. ๓:๑๙; คพ. ๔๒:๔๒.
๑๘ก เจคอบ ๑:๙, ๑๑.

๑๙ก ๑ นี. ๒:๒๒.
ข คมพ. สอน, ผู้สอน.
๒๐ก ๒ นี. ๒:๒๑.
ข แอลมา ๙:๑๔.
๒๑ก คมพ. สาบแชน้ (การ).
ข ๔ นี. ๑:๑๐.

ค ๒ นี. ๒๖:๓๓;
๓ นี. ๒:๑๔-๑๖.
๒๒ก ๑ นี. ๑๒:๒๓.
๒๓ก คมพ. แต่งงาน (การ), สมรส (การ)—การ แต่งงานข้ามศาสนา.

คน เกียจคร้าน^๖, เต็มไปด้วยอุบาย และ เล่ห์เหลี่ยม, และล่าสัตว์ที่กินเนื้อในแดน ทูรกันดาร.

๒๕ และพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัสแก่ ข้าพเจ้า: พวกเขาจะเป็น แส้ หวด พงศ์ พันธุ์ ของ เจ้า, เพื่อ กระตุ้น พวกเขาให้ ระลึกถึงเรา; และตราบเท่าที่พวกเขาจะ ไม่ระลึกถึงเรา, และไม่สดับฟังคำของเรา, พวกเขาจะเป็น แส้ หวด พงศ์ พันธุ์ ของ เจ้า แม้จนถึงความพินาศ.

๒๖ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ ข้าพเจ้า, นี้ไฟ, อุทิศ^๗ ถวาย เจคอบ และ โจเซฟไว้, เพื่อพวกเขาจะเป็น ปุโรหิต และ ผู้สอนเหนือแผ่นดินผู้คนของข้าพเจ้า.

๒๗ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ เรามีชีวิตอยู่ตามทางแห่งความสุข.

๒๘ และ สามสิบปีผ่านไป นับจากเวลาที่ เราออกจาก เยรูซาเล็ม.

๒๙ และ ข้าพเจ้า, นี้ไฟ, เขียนบันทึกบน แผ่นจารึกของข้าพเจ้า, ซึ่งข้าพเจ้าได้ทำไว้, เกี่ยวกับผู้คนของข้าพเจ้าจนถึงบัดนี้.

๓๐ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ตรัส แก่ ข้าพเจ้า ว่า: จงทำแผ่นจารึกอื่น^๘; และเจ้าจงจารึก หลาย เรื่อง ที่ ดี ใน สายตา ของ เรา ไว้ บน แผ่น จารึก เหล่านี้, เพื่อ ประโยชน์ ของ ผู้คนของเจ้า.

๓๑ ดังนั้น, เพื่อเชื่อฟังพระบัญชาของ พระเจ้า, ข้าพเจ้า, นี้ไฟ, ไปทำแผ่นจารึก เหล่านี้^๙ ซึ่งข้าพเจ้าจารึก เรื่อง เหล่านี้ ไว้ บนนั้น.

๓๒ และข้าพเจ้าจารึกเรื่องซึ่งเป็นที่พอ พระทัยพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า. และหากผู้คนของ ข้าพเจ้าพอใจเรื่องของพระผู้เป็นเจ้าของ พวก เขาจะพอใจการจารึกของข้าพเจ้าซึ่งอยู่ บนแผ่นจารึกเหล่านี้.

๓๓ และหากผู้คนของข้าพเจ้าปรารถนา จะรู้ประวัติผู้คนของข้าพเจ้าโดยละเอียด พวกเขาต้องค้นหาในแผ่นจารึกอื่นของ ข้าพเจ้า.

๓๔ และข้าพเจ้าพอใจแล้วที่จะกล่าวไว้ สิบปีผ่านไป, และเรามีสงครามและความ ขัดแย้งกับพี่น้องของเราแล้ว.

บทที่ ๖

เจคอบเล่าประวัติชาวยิว: การเป็นเชลย ของบาบิโลนและการกลับคืนมา; การ ปฏิบัติศาสนกิจและการตรึงกางเขนของ พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล; การช่วยเหลือ ที่ได้รับจากคนต่างชาติ; และการฟื้นฟูใน ยุคสุดท้ายของชาวยิวเมื่อพวกเขาเชื่อใน พระเมสสิยาห์. ประมาณ ๕๕๙-๕๔๕ ปี ก่อนคริสตกาล.

คำของเจคอบ, น้องชายนี้ไฟ, ซึ่งท่านพูด กับผู้คนของนี้ไฟ:

๒ ดูเถิด, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้า, เจคอบ, โดยที่ ได้รับ การเรียก จากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, และแต่งตั้งตามวิธี แห่งระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์, และได้รับการอุทิศถวายไว้โดยนี้ไฟพี่ชาย

๒๔ก คมพ. เกียจคร้าน (ความ). ๒๖ก เจคอบ ๑:๑๘-๑๙; โมไซยาห์ ๒๓:๑๗. ๓๐ก ๑ นี้. ๑๙๑-๖. ๓๑ก คมพ. แผ่นจารึก.

ข้าพเจ้า, ผู้ที่ท่านนับถือเป็นกษัตริย์^๖ หรือผู้คุ้มครอง, และผู้ที่ท่านพึงพิงเพื่อความปลอดภัย, ดูก่อนท่านรู้ว่าข้าพเจ้าพูดกับท่านมาแล้วหลายต่อหลายเรื่อง.

๓ กระนั้นก็ตาม, ข้าพเจ้าพูดกับท่านอีก; เพราะข้าพเจ้าปรารถนาเพื่อความผาสุกของจิตวิญญาณท่าน. แท้จริงแล้ว, ความหวังใจของข้าพเจ้าที่มีต่อท่านนั้นใหญ่หลวง; และตัวท่านเองรู้ว่ามันเป็นอย่างนี้ตลอดมา. เพราะข้าพเจ้าตักเตือนท่านด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถ; และข้าพเจ้าสอนท่านถึงคำของบิดาข้าพเจ้า; และข้าพเจ้าพูดกับท่านเกี่ยวกับสิ่งทั้งปวงที่เขียนไว้, นับแต่การสร้างโลก.

๔ และบัดนี้, ดูก่อน, ข้าพเจ้าจะพูดกับท่านเกี่ยวกับเรื่องที่เป็นอยู่, และที่จะมาถึง; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจะอ่านคำของอิสยาห์^๗ ต่อท่าน. และนี่เป็นคำที่พี่ชายข้าพเจ้าปรารถนาให้ข้าพเจ้าพูดกับท่าน. และข้าพเจ้าพูดกับท่านเพราะเห็นแก่ท่าน, เพื่อท่านจะเรียนรู้และสรรเสริญพระนามพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของท่าน.

๕ และบัดนี้, คำซึ่งข้าพเจ้าจะอ่านเป็นคำที่อิสยาห์พูดเกี่ยวกับเชื้อสายแห่งอิสราเอลทั้งหมด; ดังนั้น, คำเหล่านี้จะเปรียบได้กับท่าน, เพราะท่านเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล. และมีหลายเรื่อง^๘ ที่อิสยาห์พูดไว้ซึ่งจะเปรียบได้

กับท่าน, เพราะท่านเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

๖ และบัดนี้, นี่คือการดังก้าว: พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแผ่นดิน^๙: ดูก่อน, เราจะยกมือของเราให้แก่คนต่างชาติ, และตั้งธงสัญญาณ^{๑๐}ของเราให้ผู้คน; และพวกเขาจะอุ้มบุตรของเจ้ามาในอ้อมแขนพวกเขา, และพวกเขาจะแบกเหล่าธิดาของเจ้ามาบนบ่าพวกเขา.

๗ และราชาจะเป็นบิดาผู้เลี้ยงดูเจ้า, และราชินีของพวกเขาจะเป็นมารดาผู้เลี้ยงดูเจ้า; พวกเขาจะน้อมกายลงมายังเจ้าด้วยดวงหน้าก้มสู่ดิน, และเลียธุลีบนเท้าเจ้า; และเจ้าจะรู้ว่าเราคือพระเจ้า; เพราะเขาทั้งหลายที่รอคอยเรา^{๑๑}จะไม่อับอาย.

๘ และบัดนี้ข้าพเจ้า, เจคอบ, จะพูดบางสิ่งเกี่ยวกับคำเหล่านี้. เพราะดูก่อน, พระเจ้าทรงแสดงต่อข้าพเจ้าว่าบรรดาผู้ที่อยู่ในเยรูซาเล็ม^{๑๒}, ที่ซึ่งเราจากมานั้น, ถูกสังหารและถูกจับไปเป็นเชลย^{๑๓}แล้ว.

๙ กระนั้นก็ตาม, พระเจ้าทรงแสดงต่อข้าพเจ้าว่าพวกเขาจะกลับมาอีก^{๑๔}. และพระองค์ทรงแสดงต่อข้าพเจ้าด้วยว่าพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล, จะทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์แก่พวกเขาในเนื้อหนัง; และหลังจากพระองค์ทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์แล้วพวกเขาจะบอพระองค์และตรัส^{๑๕}พระองค์

๖ ๒ก เจคอบ ๑:๙, ๑๑.
๘ ก ๓ นี. ๒๓:๑.
๙ ๒ อสย. ๔๙:๒๒-๒๓.
๑๐ คมพ. ธงสัญญาณ.
๑๑ ๒ โมเสส ๑:๖; คพ. ๑๓๓:๔๕.
๑๒ ๒ อสย. ๒:๖; ๑ นี. ๗:๑๓;

๒ นี. ๒๕:๑๐;
ออมโม ๑:๑๕;
ยีล. ๘:๒๐-๒๑.
๑๒ ๒ พกษ. ๒๔:๑๐-๑๖;
๒๕:๑-๑๒.
คมพ. อิสราเอล—การกระ-

จัดกระจายของอิสราเอล.
๑๓ ๑ นี. ๑๐:๓.
๑๔ ๑ นี. ๑๙:๑๐, ๑๓;
โมไซยาห์ ๓:๙;
๓ นี. ๑๑:๑๔-๑๕.
คมพ. ตรึงกางเขน (การ).

ไว้ที่ทางเขน, ตามคำของเทพซึ่งพูดคำเหล่านี้ไว้แก่ข้าพเจ้า.

๑๐ และหลังจากพวกเขาทำให้ใจตนแข็งกระด้างและดื้อรั้นต่อพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลแล้ว, ตูเถิต, คำพิพากษา^๑ ของพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลจะเกิดกับพวกเขา. และวันนั้นจะมาถึงเมื่อพวกเขาจะถูกลงทัณฑ์และรับทุกข์ทรมาน.

๑๑ ดังนั้น, หลังจากพวกเขาถูกขับไปมาหลายทิศทาง, เพราะเทพกล่าวไว้ดังนี้, คนจำนวนมากจะรับทุกข์ทรมานในเนื้อหนัง, และจะไม่ถูกปล่อยให้ตาย, เนื่องจากคำสวดอ้อนวอนของคนซื่อสัตย์; พวกเขาจะกระจัดกระจายไป, และถูกลงทัณฑ์, และถูกเกลียดชัง; กระนั้นก็ตาม, พระเจ้าจะทรงเมตตาพวกเขา, เพื่อเวลาที่พวกเขาจะเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับพระผู้ไถ่ของตน^๒, พระองค์จะทรงนำพวกเขามารวมกันอีกในผืนแผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขา.

๑๒ และคนต่างชาติ^๓, พวกเขาผู้ที่ศาสดาพยากรณ์เขียนถึง, ย่อมเป็นสุข; เพราะตูเถิต, หากเป็นไปได้ว่าพวกเขาจะกลับใจและไม่ต่อสู้กับไซอัน, และไม่รวมตนกับศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและน่าชิงชัง^๔ นั้น, พวกเขาจะได้รับการช่วยให้รอด; เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของจะทรง

ทำให้พันธสัญญา^๕ ของพระองค์ที่พระองค์ทรงทำไว้กับลูกๆ ของพระองค์เกิดสัมฤทธิ์ผล; และเพื่อการนี้ศาสดาพยากรณ์จึงเขียนเรื่องเหล่านี้ไว้.

๑๓ ดังนั้น, พวกเขาที่ต่อสู้กับไซอันและผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าจะเลี้ยฐลีบนเท้าพวกเขา; และผู้คนของพระเจ้าจะไม่อาย^๖. เพราะผู้คนของพระเจ้าคือคนที่ร้อคอยพระองค์^๗; เพราะพวกเขายังร้อคอยการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์.

๑๔ และ ตูเถิต, ตามคำของศาสดาพยากรณ์, พระเมสสิยาห์จะทรงเตรียมองค์อีกเป็นครั้งที่สอง^๘ เพื่อนำพวกเขากลับคืน; ดังนั้น, พระองค์จะทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์^๙ แก่พวกเขาในพระเดชานุภาพและรัศมีภาพอันยิ่งใหญ่, จนถึงความพินาศ^{๑๐} ของศัตรูพวกเขา, เมื่อวันนั้นมาถึงเมื่อพวกเขาจะเชื่อในพระองค์; และพระองค์จะไม่ทรงทำลายผู้ที่เชื่อในพระองค์.

๑๕ และพวกเขาที่ไม่เชื่อในพระองค์จะถูกทำลาย^{๑๑} ทั้งโดยไฟ^{๑๒}, และโดยพายุฝนฟ้าคะนอง, และโดยแผ่นดินไหว, และโดยการนองเลือด, และโดยโรคระบาด^{๑๓}, และโดยความอดอยาก. และพวกเขาจะรู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าของ, พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล.

๑๐ ก มธ. ๒๗:๒๔-๒๕.
๑๑ ก ๑ นี้. ๒๒:๑๑-๑๒;
๒ นี้. ๓:๒.
๒ ไฮเซยา ๓:๕.
ค คมพ. อิสราเอล—การรวบรวมอิสราเอล.
๑๒ ก ๑ นี้. ๑๔:๑-๒;
๒ นี้. ๑๐:๙-๑๐.
๒ คมพ. มาร—ศาสนจักร

ของมาร.
ค คมพ. พันธสัญญาแห่งอับ-ราฮัม.
๑๓ ก ๓ นี้. ๒๒:๔.
๒ อสย. ๔๐:๓๑;
๑ นี้. ๒๑:๒๓;
คพ. ๑๓๓:๔๕.
๑๔ ก อสย. ๑๑:๑๑;
๒ นี้. ๒๕:๑๗; ๒๙:๑.

๒ ๒ นี้. ๓:๕.
ค ๑ นี้. ๒๒:๑๓-๑๔.
๑๕ ก ๒ นี้. ๑๐:๑๖; ๒๘:๑๕;
๓ นี้. ๑๖:๘.
คมพ. ยุคสุดท้าย, วันเวลาสุดท้าย.
๒ เจคอบ ๖:๓.
ค คพ. ๙๗:๒๒-๒๖.

๑๖ เพราะสิ่งที่ได้มาจากการปล้นสะดม^๖ จะถูกชิงจากผู้ทรงอำนาจ, หรือเชลยที่ถูกต้องตามกฎหมาย^๗ จะได้รับการปลดปล่อยหรือ?

๑๗ แต่พระเจ้าตรัสตั้งนี้: แม่เชลย^๖ ของผู้ทรงอำนาจก็จะทรงพาไป, และสิ่งที่ได้มาจากการปล้นสะดมซึ่งเป็นของคนที่นำเกรงขามก็จะทรงปลดปล่อย; เพราะพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงฤทธานุภาพ^๘ จะทรงปลดปล่อย ผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระองค์. เพราะพระเจ้าตรัสตั้งนี้: เราจะโต้แย้งกับเขาที่โต้แย้งกับเจ้า—

๑๘ และเราจะเลี้ยงพวกเขาที่กอดขี้เจ้า, ด้วยเนื้อของพวกเขาเอง; และพวกเขาจะมีนมมาด้วยเลือดของตนเองตั้งด้วยเหล้าองุ่นหวาน; และเนื้อหนังทั้งปวงจะรู้ว่าเราพระเจ้าคือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเจ้า และพระเจ้าผู้ไถ่ของเจ้า, พระผู้ทรงฤทธานุภาพ^๘ ของยาโคบ.

บทที่ ๗

อิสยาห์พูด ประหนึ่ง พระเมสสิยาห์—
พระเมสสิยาห์จะตรัสด้วย ลิ้น ของผู้มี
การศึกษา— พระองค์จะ ทรง หัน พระ
ปฤษฎางค์ให้แก่มุขโอบยตี—พระองค์จะไม่
ทรงถูกลบหลู่—เปรียบเทียบกับอิสยาห์ ๕๐.
ประมาณ ๕๕๙-๕๔๕ ปีก่อนคริสตกาล.

แท้จริงแล้ว, เพราะพระเจ้าตรัสตั้งนี้: เรา
หย่าจากเจ้า, หรือเราปฏิเสธเจ้าตลอดกาล
หรือ? เพราะพระเจ้าตรัสตั้งนี้: หนังสือ
หย่าของแม่เจ้าอยู่ที่ไหน? เรายกเจ้าให้แก่
ใคร, หรือเราขายเจ้าให้เจ้าหน้คนใดของ
เราหรือ? แท้จริงแล้ว, เราขายเจ้าให้ผู้ใด
เล่า? ดูเถิด, เพราะความชั่วช้าสามัญ
ของเจ้า เจ้าจึงขายตนเอง^๙, และเพราะการ
ล่วงละเมิดของเจ้าจึงต้องหย่าจากแม่เจ้า.

๒ ดังนั้น, เมื่อเรามา, ไม่มีใครอยู่; เมื่อ
เราเรียก^{๑๐}, แท้จริงแล้ว, ไม่มีใครตอบ. โอ้
เชื้อสายแห่งอิสราเอล, เมื่อเราสิ้นจนไม่
สามารถไถ่ได้, หรือเราไม่มีพลัง ความ
สามารถที่จะปลดปล่อยหรือ? ดูเถิด,
โดยการติเตียนของเรา เราทำให้ทะเล^{๑๑}
แห้ง, เราทำให้แม่น้ำ^{๑๒} ทั้งหลายของพวกเขา
เป็นแดนทुरुกันดารและสัตว์น้ำ^{๑๓} ของ
พวกเขาส่งกลิ่นเพราะน้ำแห้ง, และมัน
ตายเพราะขาดน้ำ.

๓ เราห่อหุ้มฟ้าสวรรค์ด้วยความมืด^{๑๔},
และเราทำผ้ากระสอบ^{๑๕} เป็นเครื่องนุ่งห่ม
ของพวกเขา.

๔ พระเจ้าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของประทานลิ้น^{๑๖}
ของผู้มีการศึกษาให้เรา, เพื่อเราจะรู้ว่า
จะพูดคำอย่างไรในวาระที่เหมาะสมกับ
ท่าน, โอ้เชื้อสายแห่งอิสราเอล. เมื่อท่าน
เหน็ดเหนื่อยพระองค์ทรงปลุกเข้าแล้ว

๑๖ก ออสย. ๔๙:๒๔-๒๖.
ข อส. ผู้คนแห่งพันธ
สัญญาของพระเจ้า, ดัง
กล่าวไว้ในข้อ ๑๗.
๑๗ก ๑ นิ. ๒๑:๒๕.
ข คมพ. พระเยซูฮาวาห์.
ค ๒ พกษ. ๑๗:๓๙.
๑๘ก คมพ. พระผู้ไถ่.

ข ปลุก. ๔๙:๒๔;
ออสย. ๖๐:๑๖.
๗ ๑ก คมพ. ละทิ้งความเชื่อ
(การ).
๒ก สภษ. ๑:๒๔-๒๕;
ออสย. ๖๕:๑๒;
แอลมา ๕:๓๗.
ข อพย. ๑๔:๒๑;

สดด. ๑๐๖:๙;
คพ. ๑๓๓:๖๘-๖๙.
คยชว. ๓:๑๕-๑๖.
ง อพย. ๗:๒๑.
๓ก อพย. ๑๐:๒๑.
ข วว. ๖:๒๒.
๔ก ลูกา ๒:๔๖-๔๗.

เข้าแล้ว. พระองค์ทรงทำให้หูก้าพเจ้าไว เพื่อจะได้ยินอย่างผู้รู้.

๕ พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดหู^๕ของเรา, และเราไม่ได้ขัดขืน, ทั้งไม่ได้หันออกไป.

๖ เราหันหลังให้แก่ผู้โบายตี^๖, และหันแก้มของเราให้คนที่ดึงเคราเราออก. เราหาได้ซ่อนหน้าจากความอายและการถ่มน้ำลายรดไม่.

๗ เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงช่วยเรา, ฉะนั้นเราจะไม่ถูกลบหลู่. ฉะนั้นเราจึงดีสี่หน้าของเราอย่างหินเหล็กไฟ, และเรารู้ว่าเราจะไม่อาย.

๘ และพระเจ้าทรงอยู่ใกล้, และพระองค์ทรงรับรองเราว่าชอบธรรม. ใครเล่าจะโต้แย้งกับเรา? ให้เราทั้งหลายยืนด้วยกัน. ใครเล่าเป็นปฏิปักษ์ของเรา? ให้เขามาใกล้เรา, และเราจะโบายตีเขาด้วยกำลังแห่งปากของเรา.

๙ เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงช่วยเรา. และพวกเขาทั้งหมดที่จะกล่าวโทษเรา^๙, ดุเถิด, พวกเขาทั้งหมดจะแก้เผ็ดเหมือน อากรณ^{๑๐}, และแมลง กิน ผ้า จะกินมันสิ้น.

๑๐ ใครเล่าในบรรดาพวกท่านที่เกรงกลัวพระเจ้า, ที่เชื่อฟังเสียง ผู้รับใช้ของพระองค์, ที่เดินอยู่ในความมืดและไม่มี ความสว่าง?

๑๑ ดุเถิดเจ้าทั้งหมดที่ก่อไฟ, ที่ล้อมรอบตัวเจ้าด้วยประกายไฟ, ที่เดินอยู่ในความ

สว่างของไฟ^{๑๑}เจ้าและในประกายไฟซึ่งเจ้าก่อไว้. สิ่งนี้เจ้าจะมีโดยมือเรา—เจ้าจะลงนอนด้วยโทมนัส.

บทที่ ๘

ในวัน เวลา สุดท้าย, พระเจ้า จะ ทรง ปลอบโยนไซอันและรวบรวมอิสราเอล—ผู้ได้รับการไถ่จะมาสู่ไซอันท่ามกลาง ความปรารถนียง—เปรียบเทียบอิสยาห์ ๕๑ และ ๕๒:๑-๒. ประมาณ ๕๕๕-๕๔๕ ปีก่อนคริสตกาล.

จงสดับ ฟังเรา, เจ้าที่ดำเนินตาม ความชอบธรรม. จงดูศิลา^{๑๒}ซึ่งเจ้าถูกสกัดออกมา, และโพรงของหลุมซึ่งเจ้าถูกขุดขึ้นมา.

๒ จง ดูอับราฮัม, บรรพบุรุษ^{๑๓}ของเจ้า, และซาราห์^{๑๔}, นางผู้ให้กำเนิดเจ้า; เพราะเราเรียกเขาผู้เดียว, และให้พรเขา.

๓ เพราะพระเจ้าจะทรงปลอบโยนไซอัน^{๑๕}, พระองค์จะทรงปลอบโยนที่รกร้างว่างเปล่าทั้งหมดของนาง; และพระองค์จะทรงทำให้แดนทิวกันดาร^{๑๖}ของนางตั้งเอเดิน, และทะเลทรายของนางเหมือนอุทยานของพระเจ้า. ในที่นั้นจะพบปิติและความยินดี, การน้อมขอบพระทัยพระเจ้าและเสียงร้องเพลง.

๔ จง สดับ ฟังเรา, ผู้คนของเรา; และเงี้ยวหูฟังเรา, โอ้ประชาชาติของเรา; เพราะกฎ^{๑๗}ข้อหนึ่งจะออกไปจากเรา, และเราจะ

๕ก คพ. ๕๘:๑.
๖ก มธ. ๒๗:๒๖;
๒ นี้. ๓:๕.
๗ก รีม. ๘:๓๑.
๑๐ก คพ. ๑:๓๘.

๑๑ก วันฉ. ๑๗:๖.
๘ ๑ก คพพ. ศีลา.
๒ก ปฐก. ๑๗:๑-๘;
คพ. ๑๓๒:๔๓.
๗ ปฐก. ๒๔:๓๖.

๓ก คพพ. ไซอัน.
๗ อสย. ๓๕:๑-๒, ๖-๗.
๔ก คพ. คำสอน, หลักคำสอน.
อสย. ๒:๓.
คพพ. พระกิตติคุณ.

ทำให้คำพิพากษาของเราเป็นความสว่าง^๗ แก่ผู้คน.

๕ ความชอบธรรมของเราอยู่ใกล้; ความรอด^๘ของเราปรากฏออกมา, และแขนของเราจะพิพากษาผู้คน. เกาะ^๙ทั้งหลายจะรอดคอยเรา, และพวกเขาจะไว้วางใจแขนของเรา.

๖ จงแหงนดูฟ้าสวรรค์, และมองไปยังแผ่นดินโลกเบื้องล่าง; เพราะฟ้าสวรรค์^{๑๐}จะหายไปเหมือนควัน, และแผ่นดินโลกจะเก่าลงเหมือนอาหาร; และพวกเขาที่อาศัยอยู่ในนั้นจะตายในลักษณะเดียวกันนั้น. แต่ความรอดของเราจะยั่งยืนตลอดกาล, และความชอบธรรมของเราจะไม่สูญสิ้น.

๗ จงสดับฟังเรา, เจ้าผู้รู้จักความชอบธรรม, ผู้คนซึ่งเราเขียนกฎของเราไว้ในใจพวกเขา, เจ้าอย่ากลัวคำตำหนิของมนุษย์^{๑๑}, ทั้งเจ้าอย่ากลัวคำด่าว่าของพวกเขา.

๘ เพราะแมลงกินผ้าจะกินพวกเขาสิ้นเหมือนอาหาร, และหนอนจะกินพวกเขาเหมือนขนแกะ. แต่ความชอบธรรมของเราจะยั่งยืนตลอดกาล, และความรอดของเราจากรุ่นสู่รุ่น.

๙ จงตื่นเถิด, จงตื่นเถิด! จงรวบรวมกำลัง^{๑๒}เข้า, โอ้พายุของพระเจ้า; จงตื่นดังสมัยโบราณ. พระองค์มิใช่หรือคือผู้

ที่ทรงทำ^{๑๓}หั่นราหับ, และทรงทำให้มังกรนั้นบาดเจ็บ?

๑๐ พระองค์มิใช่หรือคือผู้ที่ทรงทำให้ทะเล, พื้นน้ำแห่งห้วงลึกอันใหญ่หลวงแห้ง; ที่ทรงทำให้ห้วงลึกของทะเลเป็นทาง^{๑๔}ให้คนที่ทรงไถ่ผ่านไป?

๑๑ ดังนั้น, คนที่พระเจ้าทรงไถ่^{๑๕}จะกลับมา, และมาพร้อมกับการร้องเพลง^{๑๖}“ฮู-ฮัน; และปีติและความบริสุทธิ์อันเป็นนิมิตจะอยู่บนศีรษะของพวกเขา; และพวกเขาจะได้รับความคิดเห็นและปีติ; โทมนัสและความโศกเศร้า^{๑๗}จะหลบลี้ไปสิ้น.

๑๒ เราคือเขา; แท้จริงแล้ว, เราคือเขาที่ปลอบโยนเจ้า^{๑๘}. ดูเถิด, เจ้าเป็นใคร, ที่เจ้าจะเกรงกลัว^{๑๙}มนุษย์, ผู้จะตาย, และกลัวบุตรของมนุษย์, ผู้จะถูกทำเหมือนกับต้นหญ้า^{๒๐}เล่า?

๑๓ และลืมน^{๒๑}พระเจ้าพระผู้สร้างสรรค^{๒๒}ของเจ้า, ที่ทรงกางฟ้าสวรรค์, และวางรากฐานของแผ่นดินโลก, และกลัวอยู่ทุกเมื่อเชื่อดี, เพราะความเกรี้ยวกราดของผู้กตัญ, ประหนึ่งว่า เขาพร้อมแล้วที่จะทำลายหรือ? และความเกรี้ยวกราดของผู้กตัญอยู่ที่ไหนเล่า?

๑๔ ผู้ถูกคุมขังไว้ต่างแดนจะเร่งรีบ, เพื่อเขาจะได้รับการปลดปล่อย, และเพื่อเขาจะไม่ตายในหลุม, หรือเพื่ออาหารของเขาจะไม่ขาด.

๔ข คมพ. สว่าง (ความ), แสงสว่าง, แสงสว่างของพระคริสต์.
 ๕ก คมพ. ความรอด.
 ๗ ๒ นิ. ๑๐:๒๐.
 ๖ก ๒ ปต. ๓:๑๐.
 ๗ ฮีบรู ถูกทำให้กระจัดกระจาย.

๘ สดต. ๑๐๒:๒๕-๒๓.
 ๙ ฮีบรู เน่าเปื่อยผู้ฟัง.
 ๑๐ก สดต. ๕๖:๔, ๑๑;
 คพ. ๑๒๒:๙.
 ๑๑ก คพ. ๑๑๓:๗-๘.
 ๑๐ก อสย. ๓๕:๘.
 ๑๑ก คมพ. ไถ่ (การ), ไถ่ (ได้รับการ).

๗ อสย. ๓๕:๑๐.
 ๘ ว. ๒๑:๔.
 ๑๒ก คพ. ๑๓๓:๔๗;
 ๑๓๖:๒๒.
 ๗ ยรม. ๑:๘.
 ๘ อสย. ๔๐:๖-๘;
 ๑ ปต. ๑:๒๔.
 ๑๓ก ยรม. ๒๓:๒๓.

๑๕ แต่เราคือพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, ซึ่งคลื่น^๑ของเราคำราม; พระเจ้าจอมโยธาคือชื่อของเรา.

๑๖ และเราเอาคำของเราใส่ไว้ในปากเจ้า, และบังเจ้าไว้ในร่มเงาแห่งมือเรา, เพื่อเราจะได้ปลุกไฟ สวรรค์และวางรากฐานของแผ่นดินโลก, และกล่าวแก่ไซอั้น: ดูเถิด, เจ้าเป็นผู้คน^๒ของเรา.

๑๗ จงตื่นเถิด, จงตื่นเถิด, จงยืนขึ้น, โอ้เยรูซาเล็ม, ซึ่งเต็มด้วย^๓แห่งความเกรี้ยวกราด^๔ของ พระองค์ แล้วจาก พระหัตถ์ของพระเจ้า—เจ้า เต็มตะกอนที่^๕คั่นจากถ้วยแห่งความหวาดหวั่น—

๑๘ และในบรรดาบุตรทั้งหมดที่นางคลอตออกมาไม่มีใครนางาง; ทั้งในบุตรทั้งหมดที่นางเลี้ยงมา, ก็ไม่มีใครจงนาง.

๑๙ บุตร^๖สองคนนี้จะมาหาเจ้า, ใครเล่าจะเสียใจเพื่อเจ้า—ความอ้างว้างและความพินาศของเจ้า, และความอดอยากและดาบ—และโดยใครเล่าที่เราจะปลอบโยนเจ้า?

๒๐ พวกบุตรของเจ้า เป็น ลม ไป, นอกจากสองคนนี้; พวกเขานอนอยู่ที่หัวถนนทุกสาย; ดั่งวัวป่าที่ติดบ่วง, พวกเขาเต็มไปด้วยความเกรี้ยวกราดของพระเจ้า, และการดูว่าของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า.

๒๑ ฉะนั้นบัดนี้จงฟังเรื่องนี้, เจ้าซึ่งทุกข์, และเมามาย^๗, และมีไข้ด้วยเหล่าอุงุ่น:

๒๒ ดังนั้นพระเจ้าของเจ้าตรีส, พระเจ้าและพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงวิงวอนแก่ต่าง^๘ให้ผู้คนของพระองค์; ดูเถิด, เราเอาถ้วยแห่งความหวาดหวั่น, ตะกอนในถ้วยแห่งความเกรี้ยวกราดของเราออกจากมือเจ้าแล้ว; เจ้าจะไม่เต็มมันอีกต่อไป.

๒๓ แต่เราจะใส่มัน^๙ไว้ในมือของคนที่ทำให้เจ้าทุกข์; คนที่กล่าวแก่จิตวิญญาณเจ้าว่า: จงหมอบลง, เพื่อเราจะเดินข้ามไป—และเจ้าวางตัวของเจ้าตั้งพื้นดินและตั้งถนนให้พวกเขาที่ผ่านไป.

๒๔ จงตื่น^{๑๐}เถิด, จงตื่นเถิด, จงสวมกำลัง^{๑๑}ของเจ้า, โอ้ไซอั้น; จงสวมอาภรณ์ที่สวยงามของเจ้า, โอ้เยรูซาเล็ม, นครศักดิ์สิทธิ์; เพราะนับแต่นี้ก็จักหาได้มีผู้ไม่เข้าสู่หนัดและผู้ไม่สะอาดมาสู่เจ้าอีกต่อไปเลย.

๒๕ จงสลัดตัวเจ้าออกจากภัสมธุลี; จงลุกขึ้น^{๑๒}, จงนั่งลง, โอ้เยรูซาเล็ม; จงปลดปล่อยตนเองจากโซ่ตรวน^{๑๓}ที่คอเจ้า, โอ้ธิดาผู้เป็นเชลยแห่งไซอั้น.

บทที่ ๙

พระเจ้าจะทรงรวมชาวยิวไว้ในแผ่นดินแผ่นดินแห่งคำสัญญาทั้งหมดของพวกเขา—การชดใช้^{๑๔}โทษ^{๑๕}จากการตก—ร่างกายของคนตายจะออกมาจากหลุมฝังศพ, และวิญญาณของพวกเขาจากนริกและ

๑๕ก ๑ นี. ๔:๒.
๑๖ก ๒ นี. ๓:๑; ๒๙:๑๔.
๑๗ก อสย. ๒๙:๑;
ยรม. ๒๕:๑๕.
ข ลูกา ๒๑:๒๔.
๑๙ก ว. ๑๑:๓.

๒๑ก ๒ นี. ๒๗:๔.
๒๒ก ยรม. ๕๐:๓๔.
๒๓ก ศคย. ๑๒:๙.
๒๔ก อสย. ๕๒:๑-๒.
ข คพ. ๑๑๓:๗-๘.
ค คมพ. ไซอั้น.

ง โยเอล ๓:๑๗.
๒๕ก อส. ลุกขึ้นจากภัสมธุลีและนั่งลงอย่างสง่าผ่าเผย, โดยได้รับการไถ่ในที่สุด.
ข คพ. ๑๑๓:๙-๑๐.

จากเมืองบรมสุขเกษม—พระองค์จะทรงพิพากษาพวกเขา—การชดใช้ช่วยมนุษย์ให้รอดจากความตาย, นรก, มาร, และความทรมานอันหาได้สิ้นสุดไม่—คนชอบธรรมจะได้รับการช่วยให้รอดในอาณาจักรของพระเจ้า—การลงโทษความผิดบาปถูกกำหนดไว้—พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลทรงเป็นองค์ทวารบาล. ประมาณ ๕๕๙-๕๔๕ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าอ่านเรื่องเหล่านี้เพื่อท่านจะรู้เกี่ยวกับพันธสัญญาของพระเจ้าที่พระองค์ทรงทำไว้กับเชื้อสายแห่งอิสราเอลทั้งหมด—

๒ ที่พระองค์รับสั่งไว้กับชาวยิว, โดยปากของศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ของพระองค์, แม้นับจากกาลเริ่มต้นลงมา, จากรุ่นสู่รุ่น, จนเวลานั้นมาถึงเมื่อพระองค์จะทรงนำพวกเขากลับคืนสู่ศาสนจักร^๑ และคอกที่แท้จริงของพระผู้เป็นเจ้า; เมื่อพระองค์จะทรงรวม^๒ พวกเขากลับบ้านไปสู่ผืนแผ่นดิน^๓ แห่งมรดกของพวกเขา, และจะทรงสถาปนาขึ้นในผืนแผ่นดินแห่งคำสัญญาทั้งหมดของพวกเขา.

๓ ดูเถิด, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าพูดเรื่องเหล่านี้กับท่านเพื่อท่าน

จะชื่นชมยินดี, และเงยหน้า^๔ของท่านตลอดกาล, เพราะพรซึ่งพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะประสาทให้ลูกหลานท่าน.

๔ เพราะข้าพเจ้ารู้ว่า, หลายคนในพวกท่าน, ค้นหามามาก, เพื่อให้อายุเกี่ยวกับสิ่งที่จะมาถึง; ดังนั้นข้าพเจ้ารู้ว่า ท่านรู้ว่าเนื้อหาของเราต้องเสื่อมสภาพและตายไป; กระนั้นก็ตาม, ในร่างกาย^๕ของเราเราจะเห็นพระผู้เป็นเจ้า.

๕ แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้ารู้ว่า ท่านรู้ว่า พระองค์จะทรงแสดงองค์ในพระวรกายต่อคนเหล่านั้นที่เยรูซาเล็ม, ที่ซึ่งเราจากมา; เพราะสมควรที่เรื่องนี้จะนำไปในบรรดาพวกเขา; เพราะพระผู้สร้าง^๖ผู้ยิ่งใหญ่ทรงเห็นความจำเป็นที่พระองค์จะทรงยอมองค์มาขึ้นอยู่กับมนุษย์ในเนื้อหนัง, และสิ้นพระชนม์เพื่อมนุษย์ทั้งปวง^๗, เพื่อมนุษย์ทั้งปวงจะได้มาขึ้นอยู่กับพระองค์.

๖ เพราะเนื่องจากความตายมีแก่มนุษย์ทั้งปวง, เพื่อให้แผน^๘ซึ่งเติมไปด้วยพระเมตตาของพระผู้สร้างผู้ยิ่งใหญ่เกิดสัมฤทธิ์ผล, จึงจำเป็นต้องมีพลังแห่งการฟื้นคืนชีวิต^๙, และการฟื้นคืนชีวิตจำเป็นต้องมาสู่มนุษย์โดยเหตุของการตก^{๑๐}; และการตกมาโดยเหตุของการล่วงละเมิด; และเพราะมนุษย์กลายเป็นคนตกพวกเขาจึงถูกตัดขาดจากที่ประทับของพระเจ้า.

๙ ๑ก คมพ. พันธสัญญาแห่งอับราฮัม.
 ๒ก ๒ นี้. ๖:๑๑.
 คมพ. พื้นฟูพระกิตติคุณ (การ).
 ข คมพ. อิสราเอล—การรวบรวมอิสราเอล.
 ค ๒ นี้. ๑๐:๗-๘.

คมพ. แผ่นดินที่สัญญาไว้.
 ๓ก ปจส. สดต. ๒๔:๗-๑๐.
 ๔ก โยบ ๑๙:๒๖;
 แอลมา ๑๑:๔๑-๔๕;
 ๔๒:๒๓; ยีลี. ๑๔:๑๕;
 มอริ. ๙:๑๓.
 ๕ก คมพ. สร้าง (การ).
 ข ยอห์น ๑๒:๓๒;

๒ นี้. ๒๖:๒๔;
 ๓ นี้. ๒๗:๑๔-๑๕.
 ๖ก คมพ. แผนแห่งการไถ่.
 ข คมพ. ฟื้นคืนชีวิต (การ), ฟื้นคืนพระชนม์ (การ).
 ค คมพ. การตกของอาดัมและเอวา.
 ง ๒ นี้. ๒:๕.

๗ ดังนั้น, จำเป็นต้องมีการชดใช้^๗อันไม่มีขอบเขต^๘—เว้นแต่จะเป็นการชดใช้^๙อันไม่มีขอบเขตความเนาเปื่อยนี้จะสวมใส่ความไม่เนาเปื่อยไม่ได้. ด้วยเหตุนี้, การพิพากษาแรก^{๑๐}ซึ่งมาสู่มนุษย์จำเป็นต้องคงอยู่ต่อไปเป็นเวลาอันหาได้สิ้นสุดไม่^{๑๑}. และหากเป็นดังนั้น, เนื้อหนังนี้คงต้องนอนลงเพื่อเนาเปื่อยและสลายสู่แผ่นดินแม่ของมัน, เพื่อจะไม่ลุกขึ้นอีกต่อไป.

๘ โอ้พระปรีชาญาณ^{๑๒}ของพระผู้เป็นเจ้า, พระเมตตา^{๑๓}และพระคุณ^{๑๔}ของพระองค์! เพราะดูเถิด, หากเนื้อหนัง^{๑๕}จะไม่ลุกขึ้นอีกต่อไปวิญญาณของเราย่อมต้องมาขึ้นอยู่กับเทพผู้นั้นซึ่งตก^{๑๖}จากเบื้องหน้าที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้านิรันดร์, และกลายเป็นมาร^{๑๗}, เพื่อจะไม่ลุกขึ้นอีกต่อไป.

๙ และวิญญาณของเราต้องกลายเป็นเหมือนกับเขา, และเรากลายเป็นเหล่ามาร, เหล่าเทพ^{๑๘}ของมาร, ซึ่งจะถูกกัน^{๑๙}ไว้จากที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าของเรา, และจะคงอยู่กับบิดาแห่งความเท็จ^{๒๐}, ในความเศร้าหมอง, เหมือนกับตัวเขา; แท้จริงแล้ว, สำหรับสัปดาห์นั้นผู้หลงกลวง^{๒๑}บิดามารดาแรกของเรา, ผู้แปลงกาย^{๒๒}เกือบเหมือนเทพแห่งความสว่าง^{๒๓}, และ

ช่วย^{๒๔}ให้ลูกหลานมนุษย์ทำการมั่วสุ่มลับ^{๒๕}แห่งฆาตกรรมและงานลับแห่งความมืดทั้งปวง.

๑๐ โอ้พระคุณความดีของพระผู้เป็นเจ้าของเราไร้ขอบเขตเพียงใด, ผู้ทรงเตรียมทางเพื่อการหนีของเราจากเงื้อมมือของอสูรร้ายผู้นี้; แท้จริงแล้ว, อสูรนั้น, ความตาย^{๒๖}และนรก^{๒๗}, ซึ่งข้าพเจ้าเรียกว่าความตายของร่างกาย, และความตายของวิญญาณด้วย.

๑๑ และเพราะทางแห่งการปลดปล่อย^{๒๘}ของพระผู้เป็นเจ้าของเรา, พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล, ความตาย^{๒๙}นี้, ซึ่งข้าพเจ้าพูดไว้, ซึ่งเป็นฝ่ายโลก, จะปล่อยคนตายของมันขึ้นมา; ซึ่งความตาย^{๓๐}นั้นคือหลุมศพ.

๑๒ และความตาย^{๓๑}นี้ซึ่งข้าพเจ้าพูดไว้, ซึ่งเป็นความตายทางวิญญาณ, จะปล่อยคนตายของมันขึ้นมา; ซึ่งความตายทางวิญญาณคือนรก^{๓๒}; ดังนั้น, ความตายและนรกต้องปล่อยคนตายของมันขึ้นมา, และนรกต้องปล่อยวิญญาณที่ถูกคุมขังของมันขึ้นมา, และหลุมศพต้องปล่อยร่างกายที่ถูกคุมขังของมันขึ้นมา, และพระผู้เป็นเจ้าจะทรงนำร่างกายกับวิญญาณมนุษย์^{๓๓}

๗ก คมพ. ชดใช้ (การ).
 ข แอลมา ๓๔:๑๐.
 ค โมไซยาห์ ๑๖:๔-๕;
 แอลมา ๔๒:๖, ๙, ๑๔.
 ง โมไซยาห์ ๑๕:๑๙.
 ๘ก โยบ ๑๒:๑๓;
 อีบรา. ๓:๒๑.
 คมพ. ปัญญา.
 ข คมพ. เมตตา (ความ, พระ, มี).
 ค คมพ. พระคุณ.
 ง คพ. ๙๓:๓๓-๓๔.

จ อีสย. ๑๔:๑๒; ๒ นิ. ๒:
 ๑๗-๑๘; โมเสส ๔:๓-๔;
 อีบรา. ๓:๒๗-๒๘.
 ฉ คมพ. มาร.
 ๙ก เจคอบ ๓:๑๑;
 แอลมา ๕:๒๕, ๓๙.
 ข วว. ๑๒:๗-๙.
 ค คมพ. กล่าวคำเท็จ (การ).
 ง ปฐก. ๓:๑-๑๓; โมไซยาห์
 ๑๖:๓; โมเสส ๔:๕-๑๙.
 จ ๒ ครี. ๑๑:๑๔;
 แอลมา ๓๐:๕๓.

ฉ คพ. ๑๒๓:๘.
 ข คมพ. มั่วสุ่มลับ (การ).
 ๑๐ก โมไซยาห์ ๑๖:๗-๘;
 แอลมา ๔๒:๖-๑๕.
 ข คมพ. นรก.
 ๑๑ก คมพ. พระผู้ปลดปล่อย.
 ข คมพ. ความตาย, ทาง
 ร่างกาย.
 ๑๒ก คมพ. ความตาย, ทาง
 วิญญาณ.
 ข คพ. ๗๖:๘๑-๘๕.
 ค คมพ. วิญญาณ.

กลับคืน^{๑๒} ให้กันและกัน; และสิ่งนี้เป็นไปโดยพลังแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ของพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล.

๑๓ โอ้แผน^{๑๓} ของพระผู้เป็นเจ้าของเราสำคัญยิ่งเพียงใด! เพราะอีกทางหนึ่ง, เมืองบรมสุขเกษม^{๑๔} ของพระผู้เป็นเจ้าของเราต้องปล่อยวิญญานของ คนชอบธรรมขึ้นมา, และหลุมศพปล่อยร่างกายของ คนชอบธรรมขึ้นมา; และพระองค์ทรงนำวิญญานและร่างกายกลับคืน^{๑๕} ให้ตัวของมันอีก, และมนุษย์ทั้งปวงกลับไม่เน่าเปื่อย, และเป็นอมตะ, และพวกเขาเป็นจิตวิญญานที่มีชีวิต, โดยมีความรู้^{๑๖} อันสมบูรณ์^{๑๗} เหมือนกับเราในเนื้อหนัง, เว้นแต่ว่าความรู้ของเราจะสมบูรณ์.

๑๔ ดังนั้น, เราจะมีความรู้^{๑๘} อันสมบูรณ์เกี่ยวกับความผิด^{๑๙} ทั้งหมดของเรา, และความไม่สะอาดของเรา, และความเปลือยเปล่า^{๒๐} ของเรา; และคนชอบธรรมจะมีความรู้^{๒๑} อันสมบูรณ์เกี่ยวกับความเกษมศานต์ของพวกเขา, และความชอบธรรม^{๒๒} ของพวกเขา, โดยที่ห่อหุ้ม^{๒๓} ไว้ด้วยความพิศุทธิ์^{๒๔}, แท้จริงแล้ว, แม้ด้วยเสื้อคลุมแห่งความชอบธรรม^{๒๕}.

๑๕ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือเมื่อ

คนทั้งปวงจะผ่านจากความตายครั้งแรกนี้สู่ชีวิต, ถึงขนาดที่พวกเขากลายเป็นอมตะ, พวกเขาต้องปรากฏตัวต่อหน้าบัลลังก์พิพากษา^{๒๖} ของพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล; และแล้วการพิพากษา^{๒๗} ย่อมมาถึง, และจากนั้นพวกเขาต้องถูกพิพากษาตามการพิพากษาอันศักดิ์สิทธิ์^{๒๘} ของพระผู้เป็นเจ้าของเรา.

๑๖ และโดยแน่แท้, ดังที่พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่, เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเราได้รับสิ่งมันไว้, และมันเป็นพระวจนะ^{๒๙} นิรันดรของพระองค์, ซึ่งจะสูญสิ้น^{๓๐} ไปไม่ได้, คือพวกเขาที่ชอบธรรมจะยังชอบธรรมอยู่, และพวกเขาที่สกปรก^{๓๑} จะยังสกปรกอยู่; ดังนั้น, พวกเขาที่สกปรกคือมาร^{๓๒} และเทพของเขา; และพวกเขาจะออกไปสู่ไฟอันเป็นนิรันดร์, ซึ่งเตรียมไว้สำหรับพวกเขา; และความทรमानของพวกเขาคือเป็นดังทะเลเพลิง^{๓๓} และกำมะถัน, ซึ่งเปลวเพลิงนั้นลุกโชนตลอดกาลและตลอดไปและไม่มีที่สุด.

๑๗ โอ้ความยิ่งใหญ่และความยุติธรรม^{๓๔} ของพระผู้เป็นเจ้าของเรา! เพราะพระองค์ทรงดำเนินตามพระวจนะของพระองค์ทั้งหมด, และ พระวจนะของพระองค์

๑๒ จ คมพ. ฟื้นคืนชีวิต (การ),
ฟื้นคืนพระชนม์ (การ).

๑๓ ก คมพ. แผนแห่งการไถ่.
ข คพ. ๑๓๘:๑๔-๑๙.
คมพ. เมืองบรมสุขเกษม.
ค แอลมา ๑๑:๔๓.
ง คมพ. อมตะ (ความเป็น).

๑๔ จ คพ. ๑๓๐:๑๘-๑๙.
ฉ คมพ. ดีพร้อม, บริบูรณ์,
สมบูรณ์.

๑๕ ก โมไซยาห์ ๓:๒๕;
แอลมา ๕:๑๘.

ข คมพ. ความผิด.
ค มอร. ๙:๕.
ง คมพ. ชอบธรรม (ความ).

๑ จ สภษ. ๓๑:๒๕.
ฉ คมพ. บริสุทธิ์ (ความ),
พิศุทธิ์ (ความ).

๓ ข คพ. ๑๐๙:๗๖.

๑๕ ก คมพ. พิพากษา (การ),
สุดท้าย.

ข สดต. ๑๙:๙; ๒ นิ. ๓๐:๙.

๑๖ ก ๑ พกษ. ๘:๕๖;
คพ. ๑:๓๘; โมเสส ๑:๔.

ข คพ. ๕๖:๑๑.
ค คมพ. สกปรก (ความ).

๓๒ ง ๑ นิ. ๑๕:๓๓-๓๕;
แอลมา ๗:๒๑;
มอร. ๙:๑๔;
คพ. ๘๘:๓๕.

๓๓ จ คมพ. มาร.
ฉ โมไซยาห์ ๒๓:๒๘.

๓๔ ข ว. ๒๑:๘;
๒ นิ. ๒๘:๒๓;
คพ. ๖๓:๑๗.
๑๗ ก คมพ. ยุติธรรม (ความ).

ออกไปจากพระโอษฐ์ของพระองค์แล้ว, และพระองค์ต้องทรงปฏิบัติตามกฎของพระองค์.

๑๘ แต่, ตูเถิด, คนชอบธรรม, วิสุทธิชน^๑ ของพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล, พวกเขาที่เชื่อแล้วในพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล, พวกเขาที่อดทนต่อกางเขน^๒ ทั้งหลายของโลกมาแล้ว, และเกลียดชังความน่าอัปยศของมัน, พวกเขาจะสืบทอด^๓ อาณาจักร^๔ ของพระผู้เป็นเจ้าของพระผู้เป็นเจ้าเป็นมรดก, ซึ่งเตรียมไว้สำหรับพวกเขานับแต่การวางรากฐานของโลก^๕, และปีติของพวกเขาก็จะเปี่ยมอยู่ตลอดกาล^๖.

๑๙ โอ้ความไร้ขอบเขตแห่งพระเมตตาของพระผู้เป็นเจ้าของเรา, พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล! เพราะพระองค์ทรงปลดปล่อย วิสุทธิชนของพระองค์จากมารอสูรร้าย^๗ ผู้ฉ้อโกง, และความตาย, และนรก^๘, และทะเลเพลิงและกัมมะถันแห่งนั้น, ซึ่งเป็นความทรมาณอันหาได้สิ้นสุดไม่

๒๐ โอ้ ความบริสุทธิ์^๙ ของ พระผู้เป็นเจ้าของเรา^{๑๐} ไร้ขอบเขตเพียงใด! เพราะพระองค์ทรงรู้ทุกเรื่อง^{๑๑}, และหาได้มีเรื่องใดที่พระองค์มิทรงรู้.

๒๑ และพระองค์เสด็จมาในโลกเพื่อพระองค์จะ ทรง ช่วย มนุษย์ ทั้ง ปวงให้

รอด^{๑๒} หากพวกเขาจะสดับฟังเสียงของพระองค์; เพราะ ตูเถิด, พระองค์ทรงทนรับความเจ็บปวดของมนุษย์ทั้งปวง, แท้จริงแล้ว, ความเจ็บปวด^{๑๓} ของชาวโลกที่มีชีวิตทุกคน, ทั้งชาย, หญิง, และเด็ก, ที่เป็นของครอบครัวอาดัม^{๑๔}.

๒๒ และพระองค์ทรงทนรับสิ่งนี้เพื่อการฟื้นคืนชีวิตจะมีแก่มนุษย์ทั้งปวง, เพื่อ คน ทั้ง ปวง จะ ได้ ยืน อยู่ เบื้อง พระพักตร์พระองค์ในวันพิพากษาและวันอันสำคัญยิ่ง.

๒๓ และพระองค์ทรงบัญชาคนทั้งปวงว่าพวกเขาต้องกลับใจ^{๑๕}, และรับ^{๑๖} บัพติศมา^{๑๗} ในพระนามของพระองค์, โดยมีศรัทธาอันสมบูรณ์ในพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล, มิฉะนั้นพวกเขาจะไม่สามารถรับการช่วยให้รอดในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าของเรา.

๒๔ และหากพวกเขาจะไม่กลับใจและเชื่อในพระนาม^{๑๘} ของ พระองค์, และรับบัพติศมา^{๑๙} ในพระนามของพระองค์, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่^{๒๐} แล้ว, พวกเขาต้องอับปางคล^{๒๑}; เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเรา, พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล, รับสิ่งไว้.

๒๕ ดังนั้น, พระองค์ประทานกฎ^{๒๒} ให้; และที่ใดไม่มีกฎให้ไว้^{๒๓} ย่อมไม่มีโทษ; และที่ใดไม่มีโทษย่อมไม่มีกรกล่าวโทษ; และ

๑๘๗ คมพ. วิสุทธิชน.
 ข ลูกา ๑๔:๒๗.
 ค คพ. ๔๕:๕๘; ๘๔:๓๘.
 ง คมพ. สูงส่ง (ความ).
 จ แอลมา ๑๓:๓.
 ฉ คมพ. ชีวิตนี้รันดร์.
 ๑๙๗ คพ. ๑๐๘:๘.
 ข ๑ นี. ๑๕:๓๕.
 ค คมพ. นรก.
 ๒๐๗ คมพ. บริสุทธิ (ความ),

ศักดิ์สิทธิ์ (ความ).
 ข แอลมา ๒๖:๓๕;
 คพ. ๓๘:๒.
 ๒๑๗ คมพ. ความรอด.
 ข คพ. ๑๘:๑๑; ๑๙:๑๘.
 ค คมพ. อาดัม.
 ๒๓๗ คมพ. กลับใจ (การ).
 ข คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา.
 ๒๔๗ คมพ. พระเยซู

คริสต์—การรับพระนามของพระเยซูคริสต์ไว้กับเรา.
 ข คมพ. อดทน (ความ).
 ค คมพ. อับปางคล (ความ).
 ๒๕๗ ยากอบ ๔:๑๗. คมพ. กฎ.
 ข รีม. ๔:๑๕; ๒ นี้. ๒:๑๓;
 แอลมา ๔:๒:๑๒-๑๔.
 คมพ. รับผิดชอบได้ (ที่), รู้จักผิดชอบ.

ที่ใดไม่มีการกล่าวโทษพระเมตตาของพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลย่อมมีสิทธิ์กับพวกเขา, เนื่องจากการชดใช้; เพราะพวกเขาได้รับการปลดปล่อยโดยเดชานุภาพของพระองค์.

๒๖ เพราะการชดใช้^๑สนองข้อเรียกร้องแห่งความยุติธรรม^๒ของพระองค์ที่ทรงมีต่อคนทั้งหลายทั้งปวงผู้ไม่มี^๓กฏให้ไว้แก่พวกเขา, จนพวกเขาได้รับการปลดปล่อยให้พ้นจากอสุรร้ายผู้นั้น, ความตายและนรก, และมาร, และทะเลเพลิงและกำมะถัน, ซึ่งเป็นความทรมาณอันหาได้สิ้นสุดไม่; และพระเจ้าจะทรงนำพวกเขากลับคืนมายังพระผู้เป็นเจ้าของผู้ประทานลมหายใจ^๔ให้พวกเขา, ซึ่งทรงเป็นพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล.

๒๗ แต่วิบัติแก่เขาที่มีกฏ^๕ให้ไว้, แท้จริงแล้ว, ที่มีพระบัญญัติทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้าของ, เหมือนกันกับเรา, และที่ล่วงละเมิดพระบัญญัติเหล่านั้น, และที่ใช้วันแห่งการทดลองของเขาไปโดยสูญเปล่า, เพราะสภาพของเขาน่าพรั่นพรึง!

๒๘ โอ้แผน^๖การอันแยบยลของมารร้ายนั้น! โอ้ความถือดี^๗, และความอ่อนแอ, และความโง่งมของมนุษย์! เมื่อพวกเขาเป็น

ผู้คงแก่เรียน^๘พวกเขาคิดว่าตนฉลาด^๙, และพวกเขาไม่สดับฟังคำแนะนำ^{๑๐}ของพระผู้เป็นเจ้าของ, เพราะพวกเขาเมินคำแนะนำเหล่านั้น, โดยคิดว่าพวกเขารู้ด้วยตนเอง, ดังนั้น, ปัญญาของพวกเขาคือความโง่งและมึนหาเป็นประโยชน์แก่พวกเขาไม่. และพวกเขาจะพินาศ.

๒๙ แต่การเป็นผู้คงแก่เรียนย่อมดีหากพวกเขาสดับฟัง^{๑๑}คำแนะนำ^{๑๒}ของพระผู้เป็นเจ้าของ.

๓๐ แต่วิบัติแก่คนร่ำรวย^{๑๓}, ซึ่งร่ำรวยด้วยสิ่งต่างๆ ของโลก. เพราะด้วยเหตุที่พวกเขาร่ำรวยพวกเขาจึงเกลียดชังคนจน^{๑๔}, และพวกเขาข่มเหงคนอ่อนโยน, และใจพวกเขาอยู่กับทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา; ดังนั้น, ทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาจึงเป็นเทพเจ้าของพวกเขา. และดูเถิด, ทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาจะถูกทำลายพร้อมกับพวกเขาด้วย.

๓๑ และวิบัติแก่คนหูหนวกที่ไม่ยอมฟัง^{๑๕}; เพราะพวกเขาจะพินาศ.

๓๒ และวิบัติแก่คนมืดบอดที่ไม่ยอมดู; เพราะพวกเขาจะพินาศด้วย.

๓๓ วิบัติแก่คนมีใจ^{๑๖}ที่มีได้เข้าสู่หนวด,

๒๖ก ๒ นี. ๒:๑๐;
 แอลมา ๓๔:๑๕-๑๖.
 คมพ. ชดใช้ (การ).
 ข คมพ. ยุติธรรม (ความ).
 ค โมไซยาห์ ๓:๑๑.
 ง โมไซยาห์ ๑๕:๒๔;
 คพ. ๑๓๓:๗.
 จ ปฐก. ๒:๗; คพ. ๙๓:๓๓;
 อับรา. ๕:๗.
 ๒๗ก ลูกา ๑๒:๔๗-๔๘.
 ๒๗ก แอลมา ๒๘:๑๓.
 ข คมพ. ถือดี (ความ), ถือตัว

(ความ), เปล่าประโยชน์,
 อย่างไม่สมควร.
 ค ลูกา ๑๖:๑๕;
 ๒ นี. ๒๖:๒๐;
 ๒๘:๔, ๑๕.
 ง สภษ. ๑๔:๖;
 ยรม. ๘:๘-๙; รม. ๑:๒๒.
 คมพ. จงพอง (ความ),
 ถือดี (ความ), ลำพอง
 (ความ); ปัญญา.
 จ แอลมา ๓๗:๑๒.
 คมพ. คำแนะนำ, คำ

ปรึกษา (นาม).
 ๒๗ก ๒ นี. ๒๘:๒๖.
 ข เจคอบ ๔:๑๐.
 ๓๐ก ลูกา ๑๒:๓๔;
 ๑ ทธ. ๖:๑๐; คพ. ๕๖:๑๖.
 ข คมพ. คนจน, คนยากจน,
 จน, ยากจน.
 ๓๑ก อัสติ. ๓๓:๓๐-๓๓;
 มธ. ๑๐:๑๕;
 โมไซยาห์ ๒๖:๒๘;
 คพ. ๑:๒, ๑๑, ๑๔;
 โรมเสส ๖:๒๗.

เพราะความรู้เรื่องความชั่วช้าสามานย์ของ พวกเขาจะลงทัณฑ์พวกเขาในวันสุดท้าย.

๓๔ วิบัติแก่คนกล่าวคำเท็จ^๑, เพราะเขา จะถูกโยนลงนรก^๒.

๓๕ วิบัติแก่ฆาตกรซึ่งฆ่า^๓ ด้วยเจตนา, เพราะเขาจะตาย^๔.

๓๖ วิบัติแก่ คน ที่ กระทำ การ ผิด ประเวณี^๕, เพราะพวกเขาจะถูกโยนลง นรก.

๓๗ แท้จริงแล้ว, วิบัติแก่คนเหล่านั้น ที่นมัสการรูปเคารพ^๖, เพราะจอมมาร แห่งเหล่ามารทั้งปวงเบียดเบียนในพวกเขา.

๓๘ และ, ท้ายที่สุด, วิบัติแก่คนทั้งปวง ที่ตายในบาปของตน; เพราะพวกเขาจะ กลับไปหาพระเจ้าผู้เป็นเจ้า^๗, และเห็นพระ พักตร์พระองค์, และคงอยู่ในบาปของตน.

๓๙ โอ้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, จงจำ ความน่าพรันพริ้งในการล่วงละเมิดต่อ พระผู้เป็นเจ้าของผู้บริสุทธิ์, และความน่า พรันพริ้งของการยอมแพ้ต่อการชักจูง ของคนเล่ห์เหลี่ยมจัด^๘ผู้นั้น. จงจำไว้ ว่า, การมีจิตฝักใฝ่ในเนื้อหนัง คือความ ตาย^๙, และการมีจิตฝักใฝ่ฝ่ายวิญญาณ คืออินรันดร์แห่งชีวิต^{๑๐}.

๔๐ โอ้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, จง เจียหูฟังคำข้าพเจ้า. จงจำความยิ่งใหญ่ ของ พระ ผู้บริสุทธิ์ แห่ง อิสราเอล. อย่า กล่าวว่ข้าพเจ้าพูดเรื่องยุ่งยากใส่ท่าน; เพราะหากท่านกล่าวเช่นนั้น, ท่านจะสบ ประมาทความจริง^{๑๑}; เพราะข้าพเจ้าพูดคำ ของพระผู้รังสรรค์ของท่าน. ข้าพเจ้ารู้ว่า คำแห่งความจริงเป็นเรื่องยุ่งยาก^{๑๒}สำหรับ ความไม่สะอาดทั้งปวง; แต่คนชอบธรรม หากแล้วคำแห่งความจริงไม่, เพราะพวก เขารักความจริงและไม่หวั่นไหว.

๔๑ โอ้ เมื่อ เป็น ดังนี้, พี่น้องที่รัก ของ ข้าพเจ้า, จงมาหาพระเจ้า^{๑๓}, พระผู้บริสุทธิ์. จงจำไว้ว่า วิถีของ พระองค์ ชอบ ธรรม. ดูเถิด, ทาง^{๑๔}สำหรับมนุษย์แคบ^{๑๕}, แต่วาง อยู่ในวิถีทางตรงต่อหน้าเขา, และองค์ ทวารบาล คือพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล; และพระองค์ ไม่ทรงจ้างผู้รับใช้ที่^{๑๖} นั้น; และไม่มีทางอื่นใดนอกจากทาง ประตุ นั้น; เพราะพระองค์ ทรงถูก หลอก ลวง ไม่ได้, เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของคือ พระนามของพระองค์.

๔๒ และผู้ใดเคาะ, ผู้นั้นพระองค์จะ ทรงเปิดให้เขา; และผู้มีปัญญา^{๑๗}, และผู้คง

๓๔ก สภษ. ๑๙:๙.
คมพ. ซ็อสตีย์ (ความ);
กล่าวคำเท็จ (การ).
ข คมพ. นรก.
๓๕ก อพย. ๒๐:๑๓;
โมไซยาห์ ๑๓:๒๑.
ข คมพ. โทษประหารชีวิต.
๓๖ก ๓ นี. ๑๒:๒๗-๒๙.
คมพ. บริสุทธิ์ทางเพศ
(ความ).
๓๗ก คมพ. นับถือรูปเคารพ
(การ).
๓๘ก แอลลิมา ๔๐:๑๑, ๑๓.
๓๙ก ๒ นี. ๒๘:๒๐-๒๒; ๓๒:๘;

โมไซยาห์ ๒:๓๒; ๔:๑๔;
แอลลิมา ๓๐:๕๓.
ข รีม. ๘:๖.
คมพ. ทางเนื้อหนัง,
ฝักใฝ่ทางโลก.
ค คมพ. ความตาย, ทาง
วิญญาณ.
ง คมพ. ชีวิตนรันดร์.
จ สภษ. ๑๑:๑๙.
๔๐ก คมพ. ความจริง.
ข ๑ นี. ๑๖:๒;
๒ นี. ๒๘:๒๘; ๓๓:๕.
๔๑ก ๑ นี. ๖:๔;
เจคอบ ๑:๗;

ออมไน ๑:๒๖;
โมโร. ๑๐:๓๐-๓๒.
ข ๒ นี. ๓๑:๑๗-๒๑;
แอลลิมา ๓๗:๔๖;
คพ. ๑๓๒:๒๒, ๒๕.
ค ลูกา ๑๓:๒๔;
๒ นี. ๓๓:๙;
ฮิล. ๓:๒๙-๓๐.
ง ๒ นี. ๓๑:๙, ๑๗-๑๘;
๓ นี. ๑๔:๑๓-๑๔;
คพ. ๔๓:๗; ๑๓๗:๒.
๔๒ก มิธ. ๑:๒๕.

แก่เรียน, และคนร้ายวย, ซึ่งผยอง เพราะ
 ความรู้ของตน, และปัญญาของตน, และ
 ความมั่งคั่งของตน—แท้จริงแล้ว, พวก
 เขาคือผู้ที่พระองค์ทรงเกลียดชัง; และ
 เว้นแต่พวกเขาจะทิ้งสิ่งเหล่านี้ไป, และ
 พิจารณาตน เป็น คนโง่ ต่อ พระพักตร์
 พระผู้เป็นเจ้า, และลงมาสู่ห้วงลึกแห่ง
 ความถ่อมตน, พระองค์จะไม่ทรงเปิด
 ให้พวกเขา.

๔๓ แต่เรื่องของผู้มีปัญญาและวิญญูชน
 จะถูกปิดบัง จากพวกเขา ตลอดกาล—
 แท้จริงแล้ว, ความสุข นั้น ซึ่ง เตรียมไว้
 ให้วิสุทฺธิชน.

๔๔ โอ้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, จงจำคำ
 ข้าพเจ้า. ดูเถิด, ข้าพเจ้าถอดอาภรณ์ของ
 ข้าพเจ้า, และข้าพเจ้าสะบัดมันต่อหน้า
 ท่าน; ข้าพเจ้า สวด อ้อนวอนพระผู้เป็น
 เจ้าแห่งความรอดของข้าพเจ้าให้พระองค์
 ทรงมองดูข้าพเจ้าด้วยพระเนตรอันถ้วน
 ถี่; ดังนั้น, ท่านจะรู้ในวันสุดท้าย, เมื่อ
 คนทั้งปวงจะถูกพิพากษาเพราะงานของ
 พวกเขา, ว่าพระผู้เป็นเจ้าแห่งอิสราเอล
 ได้ ทรง ประจักษ์ว่าข้าพเจ้า สะบัด ความ
 ชั่วช้าสามานย์ของท่านจากจิตวิญญาณ
 ข้าพเจ้า แล้ว, และว่าข้าพเจ้ายืนอยู่ด้วย
 ความเจิดจ้าต่อพระพักตร์พระองค์, และ
 ปราศจากโลหิตของท่าน.

๔๕ โอ้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, จงหัน

หลังให้บาปของท่าน; จงสะบัดไซ้^๗ของ
 เขา ที่อยากมัดท่านให้แน่น; จงมาเฝ้า
 พระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงเป็นศิลา^๘แห่งความ
 รอดของท่าน.

๔๖ จงเตรียมจิตวิญญาณท่านไว้สำหรับ
 วัน อันรุ่งโรจน์ นั้น เมื่อพระองค์ จะ ทรง
 มอบความยุติธรรม^๙ให้แก่คนชอบธรรม,
 แม้วันแห่งการพิพากษา^{๑๐}, เพื่อท่านจะไม่
 ระย้อด้วยความกลัวอันนำพวันพรุ่ง; เพื่อ
 ท่านจะไม่จดจำความผิด^{๑๑}อันนำพวันพรุ่ง
 ของท่านใน ความ สมบูรณ์, และถูก บีบ
 คั้นให้ร้องว่า: บริสุทธิ, การพิพากษาของ
 พระองค์บริสุทธิ, ข้าแต่พระเจ้าพระผู้เป็น
 เจ้าผู้ทรงฤทธานภาพ^{๑๒}—แต่ข้าพระองค์
 รู้ความผิดของข้าพระองค์; ข้าพระองค์
 ล้วง ละเมิด กฎของ พระองค์, และ การ
 ล้วง ละเมิดของข้าพระองค์ เป็นของข้า
 พระองค์; และมารได้รับข้าพระองค์แล้ว,
 จนข้าพระองค์เป็นเหยื่อของความเศร้า
 หมองอันนำพวันพรุ่งของเขา.

๔๗ แต่ ดูเถิด, พี่น้องของข้าพเจ้า,
 สมควร หรือ ที่ข้าพเจ้า จะ ปลุกให้ ท่าน
 ตื่นขึ้นสู่ความ เป็นจริงอันนำพวันพรุ่ง
 ของเรื่องเหล่านี้? ข้าพเจ้าจะทรงมานิจิต
 วิญญาณท่านหรือหากจิตใจท่านพิศุทธิ์?
 ข้าพเจ้าจะตรงไปตรงมากับท่านตามความ
 ตรงไปตรงมาของความจริงหรือหากท่าน
 พ้นจากบาปแล้ว?

๔๒ข คมพ. จองทอง (ความ),
 ถือดี (ความ), ลำพอง
 (ความ).
 ค ๑ คริ. ๓:๑๘-๒๑.
 ง คมพ. นอบน้อม (ความ),
 อ่อนน้อมถ่อมตน
 (ความ).

๔๓ก ๑ คริ. ๒:๙-๑๖.
 ๔๔ก เจคอบ ๒:๑๐.
 ข เจคอบ ๑:๑๙.
 ค เจคอบ ๒:๒;
 โมไซยาห์ ๒:๒๘.
 ๔๕ก ๒ นิ. ๒๘:๒๒;
 แอลมา ๓๖:๑๘.

ข คมพ. ศิลา.
 ๔๖ก คมพ. ยุติธรรม (ความ).
 ข คมพ. พิพากษา (การ),
 สุดท้าย.
 ค โมไซยาห์ ๓:๒๕.
 ง ๑ นิ. ๑:๑๔;
 โมเสส ๒:๑.

๔๘ ดูเถิด, หากท่านบริสุทธิข้าพเจ้าจะพูดกับท่านถึงความบริสุทธิ; แต่เนื่องจากท่านไม่บริสุทธิ, และท่านนับถือข้าพเจ้าเป็นผู้สอน, จึงจำเป็นที่ข้าพเจ้าต้องสอนท่านเรื่องผลของบาป."

๔๙ ดูเถิด, จิตวิญญาณข้าพเจ้าซึ่งซ่งซ่งบาป, และใจข้าพเจ้าเบิกบานในความชอบธรรม; และข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระนามอันบริสุทธิของพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า.

๕๐ มาเถิด, พี่น้องข้าพเจ้า, ทุกคนที่กระหาย, ท่านจงมาสู่ผืนน้ำ; และเขาผู้นั้นที่ไม่มีเงินตรา, จงมาซื้อและกินเถิด; แท้จริงแล้ว, จงมาซื้อเหล้าองุ่นและนมโดยไม่เสียเงินตราและไม่คิดราคา.

๕๑ ดังนั้น, อย่าใช้เงินตราเพื่อสิ่งที่ไม่มีความพอใจให้ไม่ได้. จงสดับฟังข้าพเจ้าอย่างขยันหมั่นเพียร, และจำคำที่ข้าพเจ้าพูดไว้; และจงมาเฝ้าพระผู้บริสุทธิแห่งอิสราเอล, และดื่มด่ำสิ่งที่ไม่เสื่อมถอย, หวังเนาเปื่อยไม่ได้, และจงให้จิตวิญญาณท่านเบิกบานในความอัมเมม.

๕๒ ดูเถิด, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, จงจำพระวณะของพระผู้เป็นเจ้าของท่าน; จงสวดอ้อนวอนพระองค์ตลอดเวลากลางวัน, และน้อมขอบพระทัยแต่พระนามอันบริสุทธิของพระองค์เวลากลางคืน. จงให้ใจท่านเบิกบานเถิด.

๕๓ และดูเถิดพันธสัญญา^๑ของพระเจ้า

สำคัญยิ่งเพียงใด, และพระจริยวัตรอันอ่อนน้อมของพระองค์ต่อลูกหลานมนุษย์ไร้ขอบเขตเพียงใด; และเพราะความยิ่งใหญ่ของพระองค์, และพระคุณและพระเมตตาของพระองค์, พระองค์ทรงสัญญากับเราว่าพันธสัญญาของเราจะไม่ถูกทำลายสิ้น, ตามเนื้อหนัง, แต่พระองค์จะทรงปกป้องรักษาพวกเขา; และในคนรุ่นต่อ ๆ ไปด้วยพวกเขาจะกลายเป็นอังกูรอันชอบธรรมของเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

๕๔ และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าอยากพูดกับท่านอีก; แต่ในวันพรุ่งนี้ข้าพเจ้าจะประกาศแก่ท่านถึงถ้อยคำที่ยังเหลืออยู่ของข้าพเจ้า. เอเมน.

บทที่ ๑๐

ชาวยิวจะตั้งพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาบนกางเขน—พวกเขาจะกระจัดกระจายจนกระทั่งพวกเขาเริ่มเชื่อในพระองค์—อเมริกาจะเป็นแผ่นดินแห่งเสรีภาพที่ซึ่งจะไม่มีกษัตริย์ปกครอง—จงคืนดีกับพระผู้เป็นเจ้าของและได้ความรอดโดยผ่านพระคุณของพระองค์. ประมาณ ๕๕๙-๕๕๕ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้ข้าพเจ้า, เจคอบ, พูดกับท่านอีก, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, เกี่ยวกับอังกูรอันชอบธรรมนี้ซึ่งข้าพเจ้าพูดมาแล้ว.

๔๘ก แอลมา ๓๓:๓๒.

ข คมพ. บาป.

๔๙ก ๑ นี. ๑๘:๑๖.

๕๐ก คมพ. น้ำชำระชีวิต.

ข แอลมา ๔๒:๒๓.

๕๑ก อสย. ๕๕:๑-๒.

๗ ๒ นี. ๓๑:๒๐; ๓๒:๓;

๓ นี. ๑๒:๖.

๕๒ก คมพ. ขอบพระทัย, ขอบพระทัยพระเจ้า (การ, น้อม), ความขอบคุณ.

๕๓ก คมพ. พันธสัญญา.

๗ คมพ. เมตตา (ความ, พระ, มี).

๘ คมพ. ส่วนอุ้งนของพระเจ้า.

๑๐ ๑ก ๑ นี. ๑๔:๑๒-๑๖;

๒ นี. ๓:๕;

เจคอบ ๕:๔๓-๔๕.

๒ เพราะดูเถิด, สัญญา^๑ที่เราได้รับมาเป็นสัญญาที่ทำกับเราตามเนื้อหนัง; ดังนั้น, ดังที่แสดงแก่ข้าพเจ้าแล้วว่า ลูกหลานของเราเป็นอันมากจะตายในเนื้อหนังเพราะความไม่เชื่อ, กระนั้นก็ตาม, พระผู้เป็นเจ้าของเราจะทรงเมตตาต่อคนเป็นอันมาก; และพระองค์จะทรงนำลูกหลานของเรากลับคืนมา, เพื่อพวกเขาจะมาสู่สิ่งที่จะให้ความรู้อันแท้จริงแก่พวกเขาเกี่ยวกับพระผู้ไถ่ของพวกเขา.

๓ ดังนั้น, ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านแล้ว, สมควรที่พระคริสต์—เพราะเมื่อคืนนี้เทพ^๒พูดกับข้าพเจ้าว่า นี่จะเป็นพระนามของพระองค์—จะเสด็จมาในบรรดาชาวยิว^๓, ในบรรดาคนที่ชั่วร้ายกว่าพวกอื่นในโลก; และพวกเขาจะตรัส^๔ พระองค์ไว้บนทางเบน—เพราะจำเป็นต้องเป็นดังนั้นกับพระผู้เป็นเจ้าของเรา, และไม่มีประชาชาติอื่นในแผ่นดินโลกจะตรัส^๕ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาไว้บนทางเบน.

๔ เพราะหาก ปาฏิหาริย์^๖ที่นำพิศวงกระทำในบรรดาประชาชาติอื่นแล้วพวกเขาจะกลับใจ, และรู้ว่าพระองค์คือพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา.

๕ แต่เนื่องจากการ น้อยลงในอำนาจปุโรหิต^๗ และความชั่วช้าสามานย์, พวก

เขาที่เยรูซาเล็มจะตั้งมั่นกับพระองค์, ให้พระองค์ถูกตรึงกางเขน.

๖ ดังนั้น, เนื่องจากความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขา, ความพินาศ, ความอดอยาก, โรคระบาด, และการนองเลือดจะเกิดแก่พวกเขา; และพวกเขาที่ไม่ถูกทำลายจะกระจัดกระจาย^๘ไปในบรรดาประชาชาติทั้งปวง.

๗ แต่ดูเถิด, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของ^๙ตรัสดังนี้: เมื่อถึงวันที่พวกเขาจะเชื่อในเรา, ว่าเราคือพระคริสต์, เมื่อนั้นเราจะได้ให้พันธสัญญากับบรรพบุรุษของพวกเขาว่า เราจะนำพวกเขากลับคืนมาบนแผ่นดินโลก, ในเนื้อหนัง, สู่ผืนแผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขา.

๘ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือเราจะรวม^{๑๐}พวกเขาเข้ามาจากการกระจัดกระจายไป เป็นเวลานานของพวกเขา, จากเกาะในทะเล^{๑๑}, และจากสี่ส่วนของแผ่นดินโลก; และประชาชาติของคนต่างชาติจะเกรียงไกรในสายตาเรา, ในการนำพวกเขาไปสู่ผืนแผ่นดินแห่งมรดกของตน^{๑๒}, พระผู้เป็นเจ้าของ^{๑๓}ตรัส.

๙ แท้จริงแล้ว, กษัตริย์ของคนต่างชาติจะเป็นบิดาผู้เลี้ยงดูพวกเขา^{๑๔}, และราชินีของพวกเขาจะกลายเป็นมารดาผู้เลี้ยง

๒ก ๑ นี. ๒๒:๘;
 ๓ นี. ๕:๒๑-๒๖; ๒๑:๔-๗.
 ๓ก ๒ นี. ๒๕:๑๓;
 เจคอบ ๗:๕;
 โมโร. ๗:๒๒.
 ข คมพ. พระเยซูคริสต์—คำพยากรณ์เกี่ยวกับการประสูติและการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์.
 ค ๑ นี. ๑๑:๓๓;

โมไซยาห์ ๓:๓;
 คพ. ๔๕:๕๒-๕๓.
 ง ลูกา ๒๓:๒๐-๒๔.
 จ ๑ นี. ๑๓:๑๐.
 ฉก คมพ. ปาฏิหาริย์.
 ๕ก ลูกา ๒๒:๒.
 คมพ. น้อยลงในอำนาจปุโรหิต (การ).
 ๖ก ๑ นี. ๑๓:๑๓-๑๔.
 คมพ. อิสราเอล—การกระจัดกระจายของอิสราเอล.

๗ก คมพ. พระเจ้า.
 ข ๒ นี. ๒๕:๑๖-๑๗.
 ๘ก คมพ. อิสราเอล—การรวบรวมอิสราเอล.
 จ ๑ นี. ๒๒:๔;
 ๒ นี. ๑๐:๒๐-๒๒;
 คพ. ๑๓๓:๘.
 ค ๑ นี. ๒๒:๘.
 ๓ก อีสย. ๔๙:๒๒-๒๓.

ดู; ดังนั้น, คำสัญญา^๗ของพระเจ้าสำคัญยิ่งต่อคนต่างชาติ, เพราะพระองค์รับสั่งไว้, และใครเล่าจะโต้แย้งได้?

๑๐ แต่ดูเถิด, พระผู้เป็นเจ้าของตรีสร, แผ่นดินนี้, จะเป็นแผ่นดินแห่งมรดกของเจ้า, และคนต่างชาติ^๘จะได้รับพรบนแผ่นดินนี้.

๑๑ และแผ่นดินนี้จะเป็แผ่นดินแห่งเสรีภาพ^๙สำหรับคนต่างชาติ, และจะไม่มีการขัตรีย์^{๑๐}บนแผ่นดินนี้, ซึ่งจะถูกขัขึ้นท่ามกลางคนต่างชาติ.

๑๒ และเราจะเสริมกำลังให้แผ่นดินนี้ด้านทานประชาชาติอื่นทั้งปวง.

๑๓ และพวกเขาที่ต่อสู้กับไซอันจะตาย^{๑๑}, พระผู้เป็นเจ้าของตรีสร.

๑๔ เพราะเขาที่ยกษัตรีย์ขึ้นต่อด้านเราจะตาย, เพราะเรา, พระเจ้า, กษัตรีย์แห่งสวรรค์^{๑๒}, จะเป็นกษัตรีย์ของพวกเขา, และเราจะเป็นความสว่าง^{๑๓}ให้เขา, ผู้ที่ฟังคำของเราตลอดกาล.

๑๕ ดังนั้น, เพื่อเหตุนี้, เพื่อพันธสัญญา^{๑๔}ของเราที่เราทำไว้กับลูกหลานมนุษย์จะเกิดสัมฤทธิ์ผล, ซึ่งเราจะทำกับพวกเขาขณะที่พวกเขาอยู่ในเนื้อหนัง, เราจำเป็นต้องทำลางานลับ^{๑๕}แห่งความมิตี^{๑๖}, และ

แห่งการฆาตกรรม, และแห่งความน่าชิงชัง.

๑๖ ดังนั้น, เขาผู้ต่อสู้กับไซอัน^{๑๗}, ทั้งชาวยิวและคนต่างชาติ, ทั้งทาสและไท, ทั้งชายและหญิง, จะตาย; เพราะพวกเขา^{๑๘}คือผู้ที่เป็โนสภณี^{๑๙}ของทั้งแผ่นดินโลก; เพราะพวกเขา^{๒๐}ผู้ไม่เป็ฝ่ายเราย่อมต่อต้านเรา^{๒๑}, พระผู้เป็นเจ้าของเราตรีสร.

๑๗ เพราะเราจะทำตาม^{๒๒}สัญญาของเราซึ่งเราทำกับลูกหลานมนุษย์, ที่เราจะทำกับพวกเขาขณะที่พวกเขาอยู่ในเนื้อหนัง—

๑๘ ดังนั้น, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าของเราตรีสรไว้ดังนี้: เราจะทำให้พงศ์พันธุ์เจ้าเป็ทุกขด้ด้วยมือของคนต่างชาติ; กระนั้นก็ตาม, เราจะทำให้ใจของคนต่างชาติ^{๒๓}อ่อนลง, เพื่อพวกเขาจะเป็เหมือนบิดาต่อคนเหล่านั้น; ดังนั้น, คนต่างชาติจะได้รับพร^{๒๔}และนับอยู่ในบรรดาเชื้อสายแห่งอิสราเอล^{๒๕}.

๑๙ ดังนั้น, เราจะอุทิศแผ่นดินนี้^{๒๖}ไว้เพื่อพงศ์พันธุ์เจ้า, และพวกเขาผู้จะนับไว้ในบรรดาพงศ์พันธุ์เจ้า, ตลอดกาล, เพื่อให้เป็แผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขา

๑๗ ๑ นี้. ๒๒:๘-๙;

คพ. ๓:๑๙-๒๐.

๑๐ ก ๒ นี้. ๖:๑๒.

๑๑ ก คมพ. อิสระ, อิสราภาพ.

ข ไมไซยาห์ ๒๓:๓๑-๓๒.

๑๓ ก ๑ นี้. ๒๒:๑๔, ๑๙.

ข อสย. ๖๐:๑๒.

๑๔ ก แอลมา ๕:๕๐;

คพ. ๓:๒๑-๒๒;

๑๒๘:๒๒-๒๓;

โมเสส ๗:๕๓.

ข คมพ. สว่าง (ความ), แสง

สว่าง, แสงสว่างของพระคริสต.

๑๕ ก คมพ. พันธสัญญา.

ข อีล. ๓:๒๓.

คมพ. มั่วสุมลับ (การ).

ค คมพ. ความมิต, ทาง

วิญญาณ.

๑๖ ก คมพ. ไซอัน.

ข ๑ นี้. ๑๓:๔-๕.

ค ๑ นี้. ๑๔:๑๐.

ง ๑ นี้. ๒๒:๑๓-๒๓;

๒ นี้. ๒๘:๑๔-๓๒;

๓ นี้. ๑๖:๘-๑๕;

อีเธอร์ ๒:๙.

ง มธ. ๑๒:๓๐.

๑๗ ก คพ. ๑:๓๘.

๑๘ ก ลูกา ๑๓:๒๘-๓๐;

คพ. ๔๕:๗-๓๐.

ข อฟ. ๓:๖.

ค กฟ. ๓:๗, ๒๙;

๑ นี้. ๑๔:๑-๒; ๓ นี้. ๑๖:

๑๓; ๒๑:๖, ๒๒; ๓๐:๒;

อับริ. ๒:๙-๑๑.

๑๙ ก ๒ นี้. ๓:๒.

เขา; เพราะมัน เป็น แผ่นดิน ที่ เลิศ เลอ, กว่า ผืน แผ่นดิน อื่น ทั้ง ปวง, พระ ผู้ เป็น เจ้า ตรี ส แก่ ข้าพ เจ้า, ดังนั้น เรา จะ ให้ คน ทั้ง ปวง ที่ ฟ่าน ก อยู่ บน นั้น เป็น ผู้ จะ น มั ส การ เรา, พระ ผู้ เป็น เจ้า ตรี ส.

๒๐ และ บัด นี้, พี่ น้อง ที่ รัก ของ ข้าพ เจ้า, โดย ที่ เห็น ว่า พระ ผู้ เป็น เจ้า ของ เรา ผู้ ทรง เมต ตา ประ ทาน ความ รู้ มาก มา ย ให้ เรา เกี่ยว กับ สิ่ง เหล่า นี้, ขอ ให้ เรา จด จำ พระ องค์, และ ละ ทิ้ง บา ป ของ เรา, และ ไม่ ทำ คอ ตก, เพราะ เรา ไม่ ได้ ถู ก ขั บ ออก; ภา ระ นั้น ก็ ตาม, เรา ยัง ถู ก ไ ล่ ออกจาก แผ่น ดิน หนึ่ง มรดก ของ เรา; แต่ พระ องค์ ทรง นำ เรา มา สู่ แผ่น ดิน ที่ ดี กว่า, เพราะ พระ เจ้า ทรง ทำให้ ทะ เล เป็น ทาง เติ น ของ เรา, และ เรา อยู่ บน เกาะ ของ ทะ เล.

๒๑ แต่ พระ สั ยญา ของ พระ เจ้า กับ พวก เขา ผู้ ที่ อยู่ บน หมู่ เกาะ ใน ทะ เล นั้น สำ คัญ ยิ่ง; ดังนั้น เมื่อ กล่าว ว่า หมู่ เกาะ, จึง จำ เป็น ต้อง มี มาก กว่า นี้, และ มัน เป็น ที่ อยู่ อด คัย ของ พี่ น้อง เรา ด้วย.

๒๒ เพราะ ดู เถิด, พระ เจ้า พระ ผู้ เป็น เจ้า ทรง นำ ไป จาก เชื้อ สาย แห่ง อี สรา เอล เป็น ครั้ง คราว, ตาม พระ ประ สงค์ และ ความ พอ พระ ทัย ของ พระ องค์. และ บัด นี้ ดู เถิด, พระ เจ้า ทรง จด จำ พวก เขา ทั้งหมด ที่ แด ก แยก ออก มา, ดังนั้น พระ องค์ จึง ทรง จด จำ เรา ด้วย.

๒๓ ฉะนั้น, จง ทำ ใจ ท่าน ให้ รื่น เริง, และ จง จำ ไว้ ว่า ท่าน เป็น อี สระ ที่ จะ กระ ทำ ด้วย

ตนเอง” — จะ เลือก ี ทาง แห่ง ความ ตาย อัน เป็น นิ จ หรือ ทาง แห่ง ชี วิ ต นิ รัน ตรี.

๒๔ ดัง นั้น, พี่ น้อง ที่ รัก ของ ข้าพ เจ้า, จง คื น ดี กับ พระ ประ สงค์ ของ พระ ผู้ เป็น เจ้า, และ มี ี กับ ความ ประ สงค์ ของ มาร และ เนื้อ หนัง; และ จง จำ ไว้, หลัง จาก ท่าน คื น ดี กับ พระ ผู้ เป็น เจ้า แล้ว, ว่า เป็น ไป ไ ท และ โดย ผ่าน พระ คุณ ของ พระ ผู้ เป็น เจ้า เท่า นั้น ที่ ท่าน ได้ รับ การ ช่ว ย ให้ รอด.”

๒๕ ดัง นั้น, ขอ พระ ผู้ เป็น เจ้า ทรง ยก ท่าน ขึ้น จาก ความ ตาย โดย พระ พลา นุ ภาพ แห่ง การ พื น คื น พระ ชน ม์, และ จาก ความ ตาย อัน เป็น นิ จ โดย พระ พลา นุ ภาพ แห่ง การ ชด ี ด้วย เถิด, เพื่อ จะ รับ ท่าน เข้า มา ใน อาณ า จั กร นิ รัน ตรี ของ พระ ผู้ เป็น เจ้า, เพื่อ ท่าน จะ สร ร เส ริ ญ พระ องค์ โดย ผ่าน พระ คุณ แห่ง สร ร ตรี. เอ เม น.

บทที่ ๑๑

เจ คอบ เห็น พระ ผู้ ไ ถ่ ของ ท่าน — กฏ ของ โม เส ส เป็น สั ย ลั กษ ณ์ ถึง พระ คริ ส ติ์ และ พิ สู้ จ्ञ ว่า พระ องค์ จะ เสดิ จ มา. ประ มา ณ ๕๕๓-๕๕๕ ปีก่อน คริ ส ต กาล.

และ บัด นี้, เจ คอบ ี พู ด อี ก หลาย เรื่อง กับ ผู้ คน ของ ข้าพ เจ้า ใน เวลา นั้น; ภา ระ นั้น ก็ ตาม ข้าพ เจ้า ยัง เขียน ไว้ เพียง เรื่อง เหล่า นี้, เพราะ เรื่อง ที่ ข้าพ เจ้า เขียน ไว้ ข้าพ เจ้า พอ ใจ แล้ว.

๒๐ ก ๑ นี้. ๒:๑-๔.
ข ๑ นี้. ๒:๒๐. ค มพ. แผ่น ดิน ที่ สั ย ญา ไว้.
ค ๑ นี้. ๑๘:๕-๒๓.
ง อี สย. ๑๑:๑๐-๑๒.

๒๑ ก ๑ นี้. ๑๙:๑๕-๑๖; ๒๒:๔.
๒๒ ก ๑ นี้. ๒๒:๔.
๒๓ ก ค มพ. สิ ทิ์ เส ี.
ข ๒ นี้. ๒:๑๖.
ค นิ ย ิ พ. ๓๐:๑๙.

๒๔ ก ค มพ. พระ คุณ.
ข ค มพ. ความ รอด.
๒๕ ก ค มพ. ชด ี (การ).
๑๑ ๑ ก ๒ นี้. ๖:๑-๑๐.
ข ๒ นี้. ๓๑:๑.

๒ และบัดนี้ข้าพเจ้า, นี้ไฟ, เขียน ถ้อยคำของอิสยาห์^๓อีก, เพราะจิตวิญญาณ ข้าพเจ้า เบิกบานใน ถ้อยคำของท่าน. เพราะข้าพเจ้าจะเปรียบถ้อยคำของท่าน กับ ผู้คนของ ข้าพเจ้า, และข้าพเจ้า จะส่ง ถ้อยคำ เหล่า นั้น ออกไป ถึง ลูกหลาน ข้าพเจ้าทั้งหมด, เพราะท่านเห็นพระผู้ ใถ้ ของข้าพเจ้าจริง ๆ, แม้ดังที่ข้าพเจ้า เห็นพระองค์.

๓ และน้องชายข้าพเจ้า, เจคอบ, เห็น^๑ พระองค์ดังที่ข้าพเจ้าเห็นพระองค์ด้วย; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจะส่งถ้อยคำของพวกท่าน ออกไปสู่ลูกหลานข้าพเจ้าเพื่อพิสูจน์กับ พวกเขาว่าถ้อยคำของข้าพเจ้าเป็นความจริง. ดังนั้น, โดยถ้อยคำของสามคน^๒, พระ ผู้เป็นเจ้าตรัส, เราจะสถาปนาถ้อยคำของ เรา. กระนั้นก็ตาม, พระผู้เป็นเจ้ายังทรง ส่งพยานมาอีก, และพระองค์ทรงพิสูจน์ พระวามะของพระองค์ทั้งหมด.

๔ ดูเถิด, จิตวิญญาณข้าพเจ้าเบิกบานใน การพิสูจน์^๑ต่อผู้คนข้าพเจ้าถึงความจริงใน การเสด็จมา^๒ของพระคริสต์; เพราะ, เพื่อ เจตนาธรรมณ์^๓นักฎของโมเสส^๔ จึงประทาน ให้ไว้; และสิ่ง ทั้ง ปวง ที่ พระผู้ เป็น เจ้า ประทาน, ให้มนุษย์, นับจากกาลเริ่มต้น ของโลก, เป็นการ แสดง สัญลักษณ์ ถึง พระองค์.

๕ และจิตวิญญาณข้าพเจ้าเบิกบานใน พันธสัญญา^๑ของพระเจ้าซึ่งพระองค์ทรง ทำไว้กับบรรพบุรุษของเรา; แท้จริงแล้ว,

จิตวิญญาณข้าพเจ้าเบิกบานในพระคุณ ของพระองค์, และในความยุติธรรมของ พระองค์, และพระเดชานุภาพ, และพระ เมตตาในแผนอันสำคัญยิ่ง และเป็นนิ- รันตร์แห่งการปลดปล่อยจากความตาย.

๖ และจิตวิญญาณข้าพเจ้าเบิกบานใน การพิสูจน์^๑ต่อผู้คนของข้าพเจ้าว่า เว้น แต่พระคริสต์จะเสด็จมามนุษย์ทั้งปวง ต้องพินาศ^๒.

๗ เพราะหากไม่มี พระ คริสต์^๑ก็ไม่มี พระผู้เป็นเจ้า; และหากไม่มีพระผู้เป็น เจ้าเราก็ไม่เป็นอยู่, เพราะการสร้าง^๒จะมี ไม่ได้. แต่มีพระผู้เป็นเจ้า, และพระองค์ คือพระคริสต์, และพระองค์เสด็จมาใน ความสมบูรณ์แห่งเวลาของพระองค์เอง.

๘ และบัดนี้ข้าพเจ้าเขียน ถ้อยคำบาง คำของอิสยาห์ไว้, เพื่อผู้ใดในผู้คนของ ข้าพเจ้าที่เห็นคำเหล่านี้จะได้รื่นเริงใจ และชื่นชมยินดีเพื่อมนุษย์ทั้งปวง. บัดนี้ นี้คือถ้อยคำ, และท่านจะเปรียบมันกับตัว ท่านและกับมนุษย์ทั้งปวง.

บทที่ ๑๒

อิสยาห์เห็นพระวิหารยุคสุดท้าย, การรวม อิสราเอล, และการพิพากษาและสันติแห่ง มิลเลเนียม—คนจองหองและชั่วร้ายจะ ถูกทำให้ตกต่ำในการเสด็จมาครั้งที่สอง— เปรียบเทียบอิสยาห์ ๒. ประมาณ ๕๕๙- ๕๕๕ ปีก่อนคริสตกาล.

๒ก ๓ นี้. ๒๓:๑.
ข คมพ. พระผู้ใถ้.
๓ก ๒ นี้. ๒:๓; เจคอบ ๗:๕.
ข ๒ นี้. ๒๗:๑๒; อีเธอร์ ๕:๒-๔; คพ. ๕:๑๑.

๔ก ๒ นี้. ๓๑:๒.
ข เจคอบ ๔:๕; เจริม ๑:๑๑; แอลมา ๒๕:๑๕-๑๖; อีเธอร์ ๑๒:๑๙. ค ๒ นี้. ๕:๑๐.

๕ก คมพ. พันธสัญญาแห่งอับ- ราฮัม.
๖ก โมไซยาห์ ๓:๑๕.
๗ก ๒ นี้. ๒:๑๓.
ข คมพ. สร้าง (การ).

คำที่อิสยาห์^{๖๒}, บุตรของอามอส, เห็น^{๖๓} เกี่ยว
กับยูดาห์และเยรูซาเล็ม:

๒ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นในวัน
เวลาสุดท้าย, เมื่อศิขริน^{๖๔} แห่งพระนิเวศน์^{๖๕}
ของพระเจ้าจะสถาปนาขึ้นบนยอดเขา^{๖๖},
และยกให้ สูงส่งเหนือ เนิน เขา, และ
ประชาชาติทั้งปวงจะหลั่งไหลไปที่นั่น.

๓ และผู้คนจำนวนมากจะไปและกล่าว
ว่า, มาเถิดท่าน, และให้เราขึ้นไปยังศิขริน
แห่งพระเจ้า, สูพระนิเวศน์แห่งพระผู้เป็น
เจ้าแห่งยาโคบ; และพระองค์จะทรงสอน
เราถึงทางของพระองค์, และเราจะเดินไป
ในวิถีของพระองค์^{๖๗}; เพราะกฎ^{๖๘} จะออกไป
จากไซอัน, และพระวณะของพระเจ้า
จากเยรูซาเล็ม.

๔ และพระองค์ จะ ทรง พิพากษา^{๖๙} ใน
บรรดาประชาชาติ, และจะทรง ตีเตียน
ผู้คนเป็นอันมากว่า: และพวกเขาจะตี
ดาบของตนเป็นผลไม้, และ หอกของ
พวกเขาเป็นขอลิดกิ่งไม้—ประชาชาติจะ
ไม่ยกดาบขึ้นต่อสู้ประชาชาติ, ทั้งพวกเขา
จะไม่เรียนการสงครามอีกต่อไป.

๕ โอ้ เชื้อสายแห่งยาโคบ, มาเถิดท่าน
และให้เรา เดินไปใน ความ สว่าง แห่ง
พระเจ้า; แท้จริง แล้ว, มาเถิด, เพราะ

ท่านทั้งหมดหลงทางไป^{๗๐}, ทุกคนไปตาม
ทางชั่วร้ายของตน.

๖ ฉะนั้น, ข้าแต่พระเจ้า, พระองค์ทรง
ทิ้งผู้คนของพระองค์, เชื้อสายแห่งยาโคบ
เสียแล้ว, เพราะพวกเขาเพิ่มพูนให้เต็มไป
ด้วย^{๗๑} ผู้คนจากทางตะวันออก, และสดับ
ฟังหมอดูเหมือนชาวฟีลิสเตีย^{๗๒}, และพวก
เขาทำความพอใจให้ตนเองด้วยลูกหลาน
ของคนแปลกหน้า^{๗๓}.

๗ แผ่นดินของพวกเขาเต็มไปด้วยเงิน
และทอง, ทั้งทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา
หาได้มี^{๗๔} ที่สุดไม่; แผ่นดินของ พวกเขา
เต็มไปด้วยม้า, ทั้งรถศึกของพวกเขาหา
ได้มี^{๗๕} ที่สุดไม่.

๘ อีกทั้งแผ่นดินของพวกเขาเต็มไปด้วย
รูปเคารพ^{๗๖}; พวกเขานมัสการงานจากฝีมือ
ตน, งานซึ่งนิ้วมือของพวกเขาทำขึ้นเอง.

๙ และคนต่ำช้าก้มไม่ลง^{๗๗}, และคนใหญ่
โตไม่นอนน้อมถ่อมตน, ฉะนั้น, อย่าให้
อภัยเขา.

๑๐ โอ้เจ้าคนชั่วร้าย, จงเข้าไปในศิลา,
และซ่อนตัว^{๗๘} อยู่ในภัสมธูลี, เพราะความ
เกรงกลัวพระเจ้าและรัศมีภาพแห่งพระ
บารมีของพระองค์จะลงทัณฑ์เจ้า.

๑๑ และ เหตุการณ์ จะ บังเกิดขึ้น คือ

๖๒ ๑ก นิไฟหยิบยกอิสยาห์บทที่
๒-๑๔ จากแผ่นจารึกทอง
เหลืองมากแล้วไว้ใน
๒ นิ. ๑๒-๒๔; มีการใช้คำ
แตกต่างกันบ้างซึ่งควร
เป็นข้อสังเกต.
ข ฮีบรู khazah, หมายถึง
“เห็นนิมิต.” หมายความว่า
ว่าอิสยาห์ได้รับข่าวสาร
ผ่านนิมิตจากพระเจ้า.
๒ก โยเอล ๓:๑๗.
คมพ. ไซอัน.

ข คมพ. พระวิหาร, พระ
นิเวศน์ของพระเจ้า.
ค คพ. ๔๓:๒๕.
๓ก คมพ. เดิน, ดำเนิน, เดิน
กับพระผู้เป็นเจ้า.
ข ฮีบรู คำสอน, หรือหลักคำ
สอน.
คมพ. พระกิตติคุณ.
๔ก ๒ นิ. ๒๑:๒-๙.
๕ก ๒ นิ. ๒๘:๑๔;
โมไซยาห์ ๑๔:๖;
เอลลมา ๕:๓๗.

๖ก อส. เต็มไปด้วย, เสริมด้วย
คำสอน, ความเชื่อที่แตก
ต่าง. สดต. ๑๐๖:๓๕.
ข คมพ. ฟีลิสเตีย.
ค ฮีบรู ชนเมือหรือตบมือกับ,
หรือทำพันธสัญญากับ.
๘ก คมพ. นับถือรูปเคารพ
(การ).
๙ก อส. ต่อพระผู้เป็นเจ้า;
เขากลักราบไหว้รูป
เคารพแทน.
๑๐ก เอลลมา ๑๒:๑๔.

ท่าทางยโสของมนุษย์จะถูกกำราบ, และความเย่อหยิ่งของมนุษย์จะถูกสยบ, และในวันนั้นพระเจ้าองค์เดียวจะสูงส่ง.

๑๒ เพราะ วันของ พระเจ้า^๑จอมโยธา จะมาบนประชาชาติ ทั้ง ปวงในไม่ช้า, แท้จริงแล้ว, บนทุกคน; แท้จริงแล้ว, บนคนจ้องหอง^๒ และยโส, และบนทุกคนที่ลำพอง, และเขาจะถูกทำให้ตกต่ำ.

๑๓ แท้จริงแล้ว, และวันของพระเจ้าจะมาบนต้นสนสีดาร์ทั้งหมดของเลบานอน, เพราะมันสูงและลำพอง; และบนต้นโอ๊กทั้งหมดของบาซาน;

๑๔ และบนภูเขาสูงทั้งหมด, และบนเนินเขาทั้งหมด, และบนประชาชาติทั้งปวงที่ลำพอง, และบนผู้คนทุกคน;

๑๕ และบนหอสู่งทุกหอ, และบนกำแพงปราการทุกแห่ง;

๑๖ และบนเรือทั้งปวงแห่งทะเล^๓, และบนเรือทั้งปวงของทาร์ซิช, และบนภาพจำเริญดาทั้งปวง.

๑๗ และ ความ ยโส ของ มนุษย์ จะ ถูก สยบ, และความเย่อหยิ่งของมนุษย์จะถูกกำราบ; และในวันนั้น^๔ พระเจ้าพระองค์เดียวจะสูงส่ง.

๑๘ และ พระองค์ จะ ทรง ล้ม เลิก รูป เคารพสิ้น.

๑๙ และพวกเขาจะเข้าไปในโพรงศิลา, และในถ้ำของแผ่นดินโลก, เพราะความ

เกรงกลัวพระเจ้าจะเกิดแก่พวกเขาและรัศมีภาพแห่งพระบารมีของพระองค์จะลงทัณฑ์พวกเขา, เมื่อพระองค์ทรงลุกขึ้นเขย่าแผ่นดินโลกอย่างแรง.

๒๐ ในวันนั้นมนุษย์จะโยนรูปเคารพ^๕ของเขาที่ทำด้วยเงิน, และรูปเคารพของเขาที่ทำด้วยทอง, ซึ่งเขาทำขึ้นเพื่อตนเองจะนมัสการ, ให้แก่ตัวตนและค่างควา;

๒๑ ไป ใน ซอก ผา, และใน ยอด ศิลา ตะปุ่มตะป่ำ, เพราะ ความ เกรง กลัว พระเจ้าจะเกิดแก่พวกเขาและพระบารมีแห่งรัศมีภาพของพระองค์จะลงทัณฑ์พวกเขา, เมื่อพระองค์ทรงลุกขึ้นเขย่าแผ่นดินโลกอย่างแรง.

๒๒ ท่านจง เลิก ฟัง พามนุษย์^๖, ซึ่ง ลม หายใจ อยู่ใน รูจมูก ของ เขา; เพราะ ด้วย คุณค่าใดเล่าที่เขาจะได้รับพิจารณา?

บทที่ ๑๓

ยูดาห์และเยรูซาเล็มจะถูกลงโทษเพราะการไม่เชื่อฟังของพวกเขา—พระเจ้าทรงวิงวอนเพื่อผู้คนของพระองค์และทรงพิพากษาผู้คนของพระองค์—บิดาของไซอันถูกสาปแช่งและทรมาณเพราะความผิดใฝ่ทางโลกของพวกนาง—เปรียบเทียบ อีสายห์ ๓. ประมาณ ๕๕๙-๕๕๕ ปีก่อนคริสตกาล.

๑๒ก คมพ. เสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ (การ).
ข มสค. ๔:๑;
๒ นี้. ๒๓:๑๑;
คพ. ๖๔:๒๔.
๑๒ก ฉบับภาษากรีก (Septuagint) มีวลีหนึ่ง

ที่ภาษาฮีบรูไม่มี, และภาษาฮีบรูมีวลีหนึ่งที่ภาษากรีกไม่มี; แต่ ๒ นี้. ๑๒:๑๖ มีทั้งสองวลี. สดต. ๔๘:๗; อสค. ๒๗:๒๕.
๑๒ก อส. เลิกฟังพามนุษย์มรรตัย; เขามีพลังน้อย

นักเมื่อเทียบกับพระเจ้าเป็นเจ้า.
๒๐ก ฮีบรู ทั้ง.
๒๒ก ฮีบรู ผู้ทำ (แผล); นั่นก็คือ, ข้าพเจ้าแก้ปัญหามาให้ท่านไม่ได้.
โมเสส ๑:๑๐.

เพราะดูเถิด, พระเจ้า, พระเจ้าจอมโยธา, นำไปจากเยรูซาเล็ม, และจากยูดาห์, ไม้ค้ำและไม้เท้า, ไม้เท้าแห่งอาหารทั้งหมด, และไม้ค้ำแห่งน้ำทั้งหมด—

๒ ผู้ทรงพลัง, และนักรบ, ผู้พิพากษา, และศาสตาศาพยากรณ์, และวิญญาณชน, และผู้ทรงคุณวุฒิ;

๓ ผู้บังคับพลห้าสิบ, และผู้มีเกียรติ, และที่ปรึกษา, และช่างฝีมือที่มีเล่ห์เหลี่ยม พลิกแพลง, และนักพูดผู้มีวาทศิลป์.

๔ และเราจะให้เด็ก ๆ แก่พวกเขาเพื่อเป็นเจ้านายของพวกเขา, และทารกจะปกครองเหนือพวกเขา.

๕ และผู้คนจะถูกข่มเหง, ทุกคนโดยพวกกันเอง, และทุกคนโดยเพื่อนบ้านของตน; เด็กจะประหลาดติดนจองหองต่อผู้ทรงคุณวุฒิ, และคนต่ำช้าต่อคนมีเกียรติ.

๖ เมื่อชายคนหนึ่งจะย้อยุดพิชายเขาซึ่งเป็นเชื้อสายแห่งบิดาเขา, และจะกล่าวว่า: ท่านมีเสื้อผ้าแล้ว, ท่านจงเป็นผู้ปกครองของเราเถิด, และอย่าให้หายนะ นี่เกิดจากมือท่าน—

๗ ในวันนั้นเขาจะให้คำมั่น, โดยกล่าวว่า: ข้าพเจ้าจะไม่เป็นผู้รักษา; เพราะในบ้านข้าพเจ้าไม่มีทั้งอาหารหรือเสื้อผ้า; อย่าทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้ปกครองของผู้คนเลย.

๘ เพราะเยรูซาเล็มล่มสลายแล้ว, และยูดาห์พังทลายแล้ว, เพราะสิ้นของพวกเขาและการกระทำของพวกเขาต่อต้าน

พระเจ้า, ทำให้ขุนเคื่องพระเนตรแห่งรัศมีภาพของพระองค์.

๙ การแสดงสีหน้าของพวกเขาเป็นพยานกล่าวโทษพวกเขา, และประกาศบาปของพวกเขาให้เป็นมัดตั้งโสโดม, และพวกเขาจะซ่อนมันไม่ได้. วิบัติแก่จิตวิญญาณพวกเขา, เพราะพวกเขาให้รางวัลความชั่วร้ายแก่ตนเอง!

๑๐ จงกล่าวแก่คนชอบธรรมว่ามันดี! แก่พวกเขา; เพราะพวกเขาจะกินผลแห่งการกระทำของตน.

๑๑ วิบัติแก่คนชั่วร้าย, เพราะพวกเขาจะพินาศ; เพราะรางวัลจากมือพวกเขาจะมาสู่พวกเขา!

๑๒ และผู้คนของเรา, เด็ก ๆ เป็นผู้ข่มเหงพวกเขา, และผู้หญิงปกครองเหนือพวกเขา. โอ้ผู้คนของเรา, พวกเขาที่น่าเจ้าเป็นเหตุให้เจ้าผิดพลาดและทำลายทางแห่งวิถีของเจ้า.

๑๓ พระเจ้าทรงยื่นขึ้นเพื่อวิงวอน, และทรงกระทำในฐานะผู้พิพากษาผู้คน.

๑๔ พระเจ้าจะทรงเข้ามาในการพิพากษาพร้อมด้วยผู้ทรงคุณวุฒิแห่งผู้คนของพระองค์และเจ้าชายของคนเหล่านั้น; เพราะเจ้ากิน "สวนองุ่น" เข้าไปและของที่ปล้น จากคนจนในบ้านเจ้า.

๑๕ เจ้าหมายความว่าอะไร? เจ้าตีผู้คนของเราเป็นชั้น ๆ, และบดขยี้หน้าคนจน, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจอมโยธาตรัส.

๑๓ ๖ก อสย. ๓:๖.
๗ก ฮีบรู ผู้ทำ (แผล); นั่นก็คือ, ข้าพเจ้าแก้ปัญหาให้ท่านไม่ได้.
๘ก ยรม. ๙:๑๑.
๗ พคค. ๑:๓.

๙ก ปรุก. ๑๙:๑, ๔-๗, ๒๔-๒๕.
คมพ. ร็กร่วมเทศ.
๑๐ก นบป. ๑๒:๒๘.
๑๒ก อสย. ๙:๑๖.
๑๓ก ฮีบรู โต้แย้งแทน.

มีคำที่ ๖:๒; คพ. ๔๕:๓-๕.
๑๔ก ฮีบรู ผู้ปกครอง, หรือผู้นำ.
๗ ฮีบรู ผลาญ, หรือเผาผลาญ.
ค อสย. ๕:๗.
๘ อส. ยกยกผลประโยชน์.
๖ ๒ นิ. ๒๘:๑๒-๑๓.

๑๖ ยิ่งกว่านั้น, พระเจ้าตรัสว่า: เพราะ วิตาของไซอันเยอห์ยั้ง, และเดินเช็ดหน้า และทำต่าย้วยวน, ทำเดินกระดุงกระดุง", และขยับเท้าให้มีเสียงกริ้งกริ้ง—

๑๗ ฉะนั้นพระเจ้าจะทรงลงทัณฑ์ให้ ขวัญบนศีรษะวิตาของไซอันเป็นสะเก็ด, และพระเจ้าจะทรงเปิดส่วนซึ่งเป็นที่ลับ ของพวกนาง".

๑๘ ในวันนั้นพระเจ้าจะทรงพรากความ สวยงามแห่งลูกพรวนของพวกนาง, และ ตายายคลุมผม", และปล้นธัน" ฐุปัจฉนทร์ เสี้ยว;

๑๙ ปะวะหล่ำกำไล, และผ้าคลุมหน้า; ๒๐ หมวก, และถนิมพิมพากรณั้ประดับ ขา, และผ้าคาดผม, และผอบเครื่องหอม, และต่างหู;

๒๑ แหวน, และ เพชรพลอยประดับ นาสิก;

๒๒ พัสตราภรณ์ที่เปลี่ยนเป็นชุดนั้น ชุดนี้", และ เสื้อคลุม, และผ้าคลุมผม, และคีมตัดผม;

๒๓ กระจกั" ส่อง หน้า, และ ผ้า ป่าน เนื้อดี, และผ้าโปก ศีรษะ, และผ้าคลุม หน้า.

๒๔ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, แทน กลิ่นหอมจรงั้ใจจะกลายเป็นกลิ่นเหม็น; และ แทน ผ้า คาดเอว, ผ้า ขาดวิน; และ แทน เส้นผม อันตก แต่ง ประณีต, จะมี

ศีรษะ ล้า; และ แทน เสื้อ หูหระ", จะ คาดผ้ากระสอบ; การเผาไหม้" แทนความ สวยงาม.

๒๕ ผู้ชายของเจ้าจะล้มตายด้วยดาบ และผู้กล้าของเจ้าในสงคราม.

๒๖ และประตูของนางจะร่ำให้และอาดูร; และนางจะอ้างว้าง, และจะนั่งบนดิน.

บทที่ ๑๔

ไซอันและวิตาแห่งนางจะได้รับการไถ่และ ทำให้สะอาดในยุคมิลเลเนี่ยม—เปรียบ เทียบอิสยาห์ ๔. ประมาณ ๕๕๓-๕๕๕ ปี ก่อนคริสตกาล.

และในวันนั้น, หญิงเจ็ดคนจะยึดชายคน เดียวไว้, โดยกล่าวว่า: เราจะกินอาหารของ เราเอง, และสวมพัสตราภรณ์ของเราเอง; ขอเพียงให้เรียกเราโดยนามของท่านเพื่อ พันความอัยศ".

๒ ในวันนั้นอังกูร" ของพระเจ้าจะงดงาม และรุ่งเรือง; ผลของแผ่นดินโลกจะดีเลิศ และจำริญูตาแก่พวกเขาแห่งอิสราเอลที่ หนั้รอดมา.

๓ และ เหตุการณ์ จะ บัง เกิด ขึ้น, พวกเขาที่ถูกทิ้งไว้ในไซอันและยังคงอยู่ ในเยรูซาเล็มจะเรียกว่าบริสุทธิ, ทุกคนที่ บั้นที่กว่ามีชีวิตอยู่ในเยรูซาเล็ม—

๑๖ก อส. เดินก้าวสั้นๆ อย่าง รวดเร็วด้วยท่าทาง กระบัดกระบวน.
๑๗ก ฮีบรู เปิดเมฆ; ส่วนนั้น หมายถึง "ทำให้อับอาย".
๑๘ก เจ้าหน้าที่ไม่เห็นพ้อง กันเสมอไปกับลักษณะ เครื่องประดับสตรีที่เขียน

ไว้ในข้อ ๑๘-๒๓.
ข อส. เครื่องประดับรูป จันทรเสี้ยว.
๒๒ก ฮีบรู เสื้อผ้างามเฟริศ แพรว,
๒๓ก คบ. เสื้อผ้าโปร่งใส.
๒๔ก คบ. เสื้อคลุมยาว.
ข คบ. การตีตรา

(เครื่องหมายของการเป็น ทาส).
๑๔ ๑ก อส. การถูกตราหน้าว่าไม่ได้แต่งงานและไม่มีบุตร.
๒ก อสย. ๖:๒๑;
๒ นี้. ๓:๕;
เจคอบ ๒:๒๕.

๔ เมื่อพระเจ้าจะทรงล้าง^๗ ความสกปรกของชิตาแห่งไซอันออกไป, และจะทรงชำระโลหิตของเยรูซาเล็มจากท่ามกลางเมืองนั้นโดยวิญญูณแห่งการพิพากษา และโดยวิญญูณแห่งการเผาไหม้^๘.

๕ และพระเจ้าจะทรงสร้างเมฆ^๙ และควันตอนกลางวันและแสงของเปลวไฟตอนกลางคืน, เหนือที่พำนักทุกแห่งของภูเขาไซอัน, และเหนือที่ชุมนุมของมัน; เพราะเหนือรัศมีภาพทั้งมวลของไซอันจะมีการป้องกัน.

๖ และจะมีฟลัปปลาเป็นร่มบังความร้อนใน เวลา กลาง วัน, และ เป็น ที่ พัก พิง^{๑๐}, และที่กำบังจากพายุและจากฝน.

บทที่ ๑๕

สวนองุ่นของพระเจ้า (อิสราเอล) จะรกร้าง, และผู้คนของพระองค์จะกระจัดกระจาย—วิบัติจะจุใจพวกเขาในสภาวะของการละทิ้งความเชื่อและการกระจัดกระจายของพวกเขา—พระเจ้าจะทรงยกธงสัญญาณและรวมอิสราเอล—เปรียบเทียบกับอิสยาห์ ๕. ประมาณ ๕๕๓-๕๔๕ ปีก่อนคริสตกาล.

และเวลานั้นข้าพเจ้าจะร้องเพลง^{๑๑} เกี่ยวกับ

กับคนรักของข้าพเจ้าให้เป็นผู้เป็นที่รักยิ่งของข้าพเจ้าฟัง, เกี่ยวกับสวนองุ่นของพระองค์. ผู้เป็นที่รักยิ่งของข้าพเจ้าทรงมีสวนองุ่นอยู่บนเนินเขาที่อุดมมาก.

๒ และพระองค์ทรงล้อมรั้วให้มัน, และทรงเก็บก้อนหินในนั้นออก, และทรงปลูกไว้ด้วยเถาองุ่น^{๑๒} พันธุ์ดีที่ที่สุด, และทรงสร้างหอสองไว้กลางสวน, และทรงทำบ่ออย่างองุ่นไว้นั้นด้วย; และพระองค์ทรงหวังว่า มันจะออกผลเป็นองุ่น, และมันออกผลเป็นองุ่นป่า.

๓ และบัดนี้, โธผู้อยู่อาศัยของเยรูซาเล็ม, และคนของยูดาห์, เราจะให้เจ้า, ตัดสิน, ระหว่างเรากับสวนองุ่นของเรา.

๔ มีอะไรที่จะทำให้แก่สวนองุ่นของเราได้อีกที่เราไม่ได้ทำในนั้น? เหตุใด, เมื่อเราหวังว่ามันจะออกผลเป็นองุ่น มันออกผลเป็นองุ่นป่า.

๕ และบัดนี้ ดูเถิด; เราจะบอกเจ้าว่า เราจะทำอย่างไรกับสวนองุ่นของเรา—เราจะรื้อรั้วออก^{๑๓}, และมันจะถูกกินหมด; และเราจะพังกำแพงมันลง, และมันจะถูกเหยียบย่ำ;

๖ และเราจะปล่อยให้รกร้าง; จะไม่มีใครลิดกิ่งหรือพรุนดิน; แต่จะมีพงหนาม^{๑๔} และกอหนามขึ้นมา; เราจะสั่งเมฆด้วยไม่^{๑๕} ให้โปรยปรายสายฝน^{๑๖} ลงในสวน.

๗ เพราะสวนองุ่น^{๑๗} ของพระเจ้าจอมโยธา

๔ก อส. เมื่อพระเจ้าทรงชำระล้างแผ่นดินโลก.
ข คมพ. ล้าง (การ).
ค มสค. ๓:๒-๓; ๔:๑.
๕ก อพย. ๑๓:๒๑.
๖ก อสย. ๒๕:๔;
คพ. ๑๑๕:๖.

๑๕ ๑ก อส. ศาสดาพยากรณ์แต่งเพลงหรืออุปมานิพนธ์เกี่ยวกับสวนองุ่น, โดยแสดงให้เห็นพระเมตตาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและความเพิกเฉยของอิสราเอล.

๒ก ยรม. ๒:๒๑.
๕ก สดต. ๘๐:๑๒.
๖ก อสย. ๗:๒๓; ๓๒:๑๓.
ข ยรม. ๓:๓.
๗ก คมพ. สวนองุ่นของพระเจ้า.

คือเชื้อสายแห่งอิสราเอล, และคนของยูดาห์คือพรรณไม้ที่พระองค์ทรงชื่นชม; และพระองค์ทรงหวังความเที่ยงธรรม, และดูเถิด, มีการข่มเหง; ทรงหวังความชอบธรรม, แต่ดูเถิด, มีเสียงร้องไห้.

๘ วิบัติแก่พวกเขาซึ่งรวมเอาบ้าน^๗ผู้อื่นมาเป็นของตน, จนหาได้มีที่อีกไม่, เพื่อพวกเขาจะอยู่โดยลำพังท่ามกลางแผ่นดินโลก!

๙ ในหน้าพเจ้า, พระเจ้าจอมโยธาตรัส, ว่าเป็นความจริงที่บ้านเป็นอันมากจะร้าง, และนครใหญ่และงดงามจะปราศจากผู้อยู่อาศัย.

๑๐ แท้จริงแล้ว, สวนองุ่นสิบเอเคอร์จะให้ผลหนึ่งบัท, และเมล็ดพืชหนึ่งไฮเมอร์จะให้ผลหนึ่งเอฟาห์.

๑๑ วิบัติแก่ผู้ที่ลุกขึ้นแต่เช้า, เพื่อพวกเขาจะตามหาเครื่องตี้มแรง, และตี้มต่อไปจนกลางคืน, และเหล้าองุ่นทำให้พวกเขาเร้าร้อน!

๑๒ และพิน, และชอ, กลอง, และปี่, และเหล้าองุ่นมีอยู่ในงานเลี้ยงของพวกเขา; แต่พวกเขาหาเอาใจใส่^๘งานของพระเจ้าไม่, ทั้งไม่พิจารณาการกระทำจากพระหัตถ์ของพระองค์.

๑๓ ฉะนั้น, ผู้คนของเราจึงไปสู่การเป็นเชลย, เพราะพวกเขาไม่มีความรู้; และ

คนมีเกียรติของพวกเขาต้องหิวโหย, และฝูงชนของพวกเขาแห่งผากด้วยความกระหาย.

๑๔ ฉะนั้น, นรกรจึงขยายตนเอง, และอ้าปากกว้างจนไม่อาจวัดได้; และผู้สูงศักดิ์ของพวกเขา, และฝูงชนของพวกเขา, และความโอ้อ่าของพวกเขา, และผู้ที่ชื่นชมยินดี, จะลงไปสู่มัน.

๑๕ และคนต่ำช้าจะถูกนำลงไป, และผู้ทรงอำนาจจะถูกกำราบ, และดวงตาของคนโง่จะถูกกำราบ.

๑๖ แต่พระเจ้าจอมโยธาจะได้รับความสูงส่งอันเนื่องมาจากการพิพากษา, และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้บริสุทธิ์จะได้รับการทำให้ศักดิ์สิทธิ์ในความชอบธรรม.

๑๗ จากนั้นลูกแกะจะหากินตามประสาของพวกเขา, และที่รกร้างของพวกเขาที่อ้วนพีจะมีพวกเขาแปลกหน้ามากขึ้น.

๑๘ วิบัติแก่พวกเขาซึ่งตั้งความซุ่มซ่ามสามานย์ไว้ด้วยเชือกแห่งความเหลวไหล, และดึงบาปไว้ประหนึ่งด้วยเชือกลากเกวียน;

๑๙ ที่กล่าวว่า: ขอให้พระองค์ทรงรีบ, เร่งงานของพระองค์, เพื่อเราจะเห็น; และขอให้คำปรึกษาของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลเข้ามาใกล้และมาถึง, เพื่อเราจะรู้.

๗ข คบ. ความยุติธรรม.
๘ก มีคำที่ ๒:๑-๒.
ข อส. ฟานักอยู่โดดเดี่ยว.
เจ้าของที่ดินผู้มั่งคั่งเอาที่นาผืนเล็กๆของคนยากจนไป.
๑๐ก อสค. ๔๕:๑๐-๑๑.
๑๑ก สภษ. ๒๓:๓๐-๓๒.
ข คมพ. พระคำแห่งปัญญา.

๑๒ก สดต. ๒๘:๕.
๑๓ก ไฮเซยา ๔:๖.
คมพ. ความรู้.
๑๖ก คมพ. พระเยซูคริสต์—พระเจ้าผู้พิพากษา.
๑๘ก คมพ. ถือดี (ความ), ถือด้ว (ความ), เปล่าประโยชน์, อย่างไม่สมควร.
ข อส. พวกเขาผูกติดกับ

บาปเหมือนสัตว์ผูกติดกับสัมภาระ.
๑๙ก ยรม. ๑๗:๑๕.
ข อส. พวกเขาจะไม่เชื่อในพระเมสสิยาห์จนกว่าพวกเขาจะเห็นพระองค์.

๒๐ วิบัติแก่พวกเขาที่เรียกความชั่วว่าดี^๖ และความดีว่าชั่ว^๗ ที่ให้ความมืดแทนความสว่าง^๘ และความสว่างแทนความมืด^๙ ที่ให้ความขมแทนความหวาน และความหวานแทนความขม!

๒๑ วิบัติแก่ผู้มีปัญญา^{๑๐} ในสายตาตนเอง และเฉียบแหลมในสายตาตนเอง!

๒๒ วิบัติแก่ผู้ดื่มเหล้าองุ่นจัด และแก่นักผสมเครื่องดื่มแรง;

๒๓ ผู้ที่แก้ต่างให้คนชั่วร้ายเพื่อรางวัล และเอาความชอบธรรมของคนชอบธรรมไปจากเขา!

๒๔ ฉะนั้น ดึงไฟ^{๑๑} กลืนกินต่อข้าว^{๑๒} และเปลวไฟเผาไหม้เกลบ^{๑๓} รากของมันจะเน่า และดอกของมันจะกระจายตั้งผงธุลี; เพราะพวกเขาโยนกฎของพระเจ้าจอมโยธาทิ้งไป และเกลียดชังพระวจนะ^{๑๔} ของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล.

๒๕ ฉะนั้น ความกริ้ว^{๑๕} ของพระเจ้าดาลเดือดกับผู้คนของพระองค์ และพระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ออกต่อด้านพวกเขา และลงทัณฑ์พวกเขา; และเนินเขาสิ้น สะเทือน และซากศพของพวกเขา^{๑๖} ปรากฏอยู่กลางถนน เพราะทั้งหมดนี้ความกริ้วของพระองค์ยังไม่คลาย แต่พระหัตถ์ของพระองค์ยังคงยื่นออกมา.

๒๖ และพระองค์จะทรงยกธงสัญญาณ^{๑๗}

ให้ประชาชนชาติจากทั่วโลก และจะทรงส่งเสียงเรียก^{๑๘} พวกเขาจากสุดแดนแผ่นดินโลก; และดูเถิด พวกเขาจะมา^{๑๙} ด้วยความรวดเร็วฉับไว; หาได้มีใครเหน็ดเหนื่อยหรือสะดุดเลย.

๒๗ ไม่มีใครจะกลับสนิหรือนิทรา; ทั้งผ้าคาดเอวของพวกเขาจะไม่ถอดออก หรือสายรัดรองเท้าของพวกเขาจะไม่ฉีกขาด;

๒๘ ลูกศรของพวกเขาจะแหลม และคันธนูทั้งหมดของพวกเขาจะโก่ง และกิมบ่าของพวกเขาก็จะเหมือนหินเหล็กไฟ และล้อรถของพวกเขาเหมือนลมหมุน และเสียงคำรามของพวกเขาเหมือนสิงห์.

๒๙ พวกเขาจะคำรามเหมือนสิงห์หนุ่ม^{๒๐}; แท้จริงแล้ว พวกเขาจะคำราม และตะครุบเหยื่อ และจะพาไปโดยปลอดภัย และไม่มีใครจะปลดปล่อย.

๓๐ และในวันนั้นพวกเขาจะคำรามใส่ผู้คนของพระเจ้าเหมือนเสียงคำรามของทะเล; และหากพวกเขามองไปที่แผ่นดิน ดูเถิด ความมืดและโหม่นน้ส และความสว่างถูกทำให้มืดมัวในฟ้าสวรรค์สว่างนั้น.

บทที่ ๑๖

อิสยาห์เห็นพระเจ้า—บาปของอิสยาห์ได้

๒๐ก โม่โร. ๗:๑๔, ๑๘;
คพ. ๖๔:๑๖; ๑๒๑:๑๖.
ข อ ยิน. ๑:๖.
๒๑ก สภษ. ๓:๕-๗;
๒ นี้. ๒๘:๑๕.
๒๓ก อส. เพิกถอนสิทธิตาม
กฎหมายของเขา.
๒๔ก อบต. ๑:๑๘; มลค. ๔:๑-๒;
๒ นี้. ๒๐:๑๗.

ข โยเอล ๒:๕;
๑ นี้. ๒๒:๑๕, ๒๓;
๒ นี้. ๒๖:๔, ๖;
คพ. ๖๔:๒๓-๒๔;
๑๓๓:๖๔.
ค ลูกา ๓:๑๗;
โมไซยาห์ ๗:๒๙-๓๑.
ง ๒ ซมอ. ๑๒:๗-๙.
๒๕ก คพ. ๖๓:๓๒;

โมเสส ๖:๒๗.
๒๖ก คพ. ริงสัญญาณ.
ข คพ. ผีพระโอรสผู้; นั่นก็คือ, สัญญาณสำหรับการรวม. อสย. ๗:๑๘;
๒ นี้. ๒๙:๒.
ค คพ. อิสราเอล—การรวบรวมอิสราเอล.
๒๕ก ๓ นี้. ๒๑:๑๒-๑๓.

รับการให้อภัย—พระเจ้าทรงเรียกท่านให้
พยากรณ์— ท่านพยากรณ์เกี่ยวกับชาว
ยิว ที่ปฏิเสศ คำสอนของ พระคริสต์—
พวกที่เหลืออยู่จะกลับคืนมา—เปรียบ
เทียบอิสยาห์ ๖. ประมาณ ๕๕๙-๕๕๕ ปี
ก่อนคริสตกาล.

ในปีที่กษัตริย์อัสซีเรียสิ้นชีวิต, ข้าพเจ้า
เห็นพระเจ้าทรงนั่งอยู่บนพระราชบัลลังก์,
อันสูงตระหง่านและสูงส่งด้วย, และชาย
ฉลองพระองค์^๑ แผ่เต็มพระวิหาร.

๒ เหนือพระราชบัลลังก์มีเสราฟิม^๒ ยืน
อยู่; แต่ละท่านมีปีกหกปีก; ด้วยปีกสองปีก
ท่านปิดหน้า, และด้วยปีกสองปีกท่านปิด
เท้า, และด้วยปีกสองปีกท่านบิน.

๓ และต่าง ร้อง ต่อ กัน, และ กล่าว ว่า:
บริสุทธิ์, บริสุทธิ์, บริสุทธิ์, คือพระเจ้าจอม
โยธา; และทั้งแผ่นดินโลกเต็มไปด้วยรัศมี
ภาพของพระองค์.

๔ และเสา ประดู^๓ เคลื่อน เพราะ เสียง
ของท่านที่ร้อง, และพระนิเวศน์เต็มไป
ด้วยควัน.

๕ เวลานั้นข้าพเจ้ากล่าวว่า: วิบัติเกิด
แก่ข้าพเจ้า! เพราะข้าพเจ้าถูกทำลาย^๔;
เพราะข้าพเจ้า เป็น คนที่ ริม ฝีปากไม่
สะอาด; และข้าพเจ้าพำนักอยู่ท่ามกลาง
ผู้คนที่ริมฝีปากไม่สะอาด; เพราะดวงตา
ข้าพเจ้า เห็น กษัตริย์, พระเจ้า จอม
โยธาแล้ว.

๖ จากนั้นเสราฟิม ท่านหนึ่งบินมายัง
ข้าพเจ้า, มีถ่านหิน^๕ ถูกแดงอยู่ในมือท่าน,
ซึ่งท่านเอามาจากแท่นบูชาด้วยคีม;

๗ และท่านวาง มันบนปากข้าพเจ้า,
และกล่าวว่า: ดูสิ, สิ่งนี้สัมผัสริมฝีปาก
เจ้า; และ ความชั่วช้า สamaan^๖ ของเจ้า
ถูกเอาออกไป, และบาปของเจ้าถูกชำระ
แล้ว.

๘ ข้าพเจ้าได้ยิน สุรเสียง ของ พระเจ้า
ด้วย, มี ความว่า: เราจะ ส่งใครไป, และ
ใครจะไปเพื่อเรา? เมื่อนั้นข้าพเจ้าทูลว่า:
ข้าพระองค์อยู่ที่นี้; ทรงส่งข้าพระองค์
ไปเถิด.

๙ และพระองค์ตรัส: จงไปและบอกคน
พวกนี้—พวกท่านจงฟังเถิด, แต่พวกเขา
หาเข้าใจไม่; และพวกท่านจงดูเถิด, แต่
พวกเขาหาสำเหนียกไม่.

๑๐ จงทำให้ใจคนพวกนี้ฟอง, และทำให้
หูพวกเขาหนัก, และปิดตาพวกเขาเสีย—
เกลือกพวกเขาจะเห็นด้วยดวงตาของตน,
และได้ยิน^๗ ด้วยหูของตน, และเข้าใจด้วย
ใจของตน, และเปลี่ยนใจเลื่อมใสและได้
รับการรักษา.

๑๑ จากนั้นข้าพเจ้า ทูล ว่า: พระองค์
เจ้าข้า, นานเท่าใดหรือ? และพระองค์ตรัส
ว่า: จนนครต่าง ๆ วางเปล่าปราศจากผู้อยู่
อาศัย, และบ้านปราศจากคน, และแผ่น
ดินรกร้างสิ้น;

๑๒ และพระเจ้าทรงย้าย^๘ ผู้คนไปไกล,

๑๖ ๑ก อส. ประมาณ ๗๕๐ ปีก่อน
คริสตกาล.
ข อส. ชายเสื้อผ้า, หรือส่วน
ริมหรือปลายของเสื้อผ้า.
๒ก คมพ. เครือบ (เหล่า).
๔ก ฮีบรู ฐานรากของธรณี

ประดู^๓ สิ้นสะเทือน.
๔ก ฮีบรู ถูกตัดขาด; นั่นก็คือ,
เขาท่วมทับด้วยสำนึก
ในบาปของตนและของ
ผู้คนที่ของเขา.
๖ก อส. สัญลักษณ์ของการ

ชำระล้าง.
๗ก คมพ. ปลดบาป (การ).
๑๐ก มธ. ๑๓:๑๔-๑๕.
๑๒ก ๒ พกษ. ๑๗:๑๘, ๒๐.

เพราะจะมีการทอดทิ้งครั้งใหญ่หลวงในท่ามกลางแผ่นดิน.

๑๓ แต่ยังคงมีหนึ่งในสิบส่วน, และพวกเขาจะกลับมา, และจะถูกกิน, ดั่งต้นสน, และดั่งต้นโอ๊กซึ่งเนื้อแท้ของมันอยู่ในต้นเมื่อมันสลัดใบของมันนั้นในเด; พงศ์พันธุ์บริสุทธิ์จะเป็นเนื้อแท้ของมันนั้นนั้น.

บทที่ ๑๗

เอฟราอิม และ ซีเรีย ทำสงครามกับยูดาห์— พระคริสต์จะประสูติจากหญิงพรหมจารี— เปรียบเทียบอิสยาห์ ๗. ประมาณ ๕๕๙-๕๕๕ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในวันเวลาของอาหัสบุตรของโยธาม, ผู้เป็นบุตรของอัสซิริยาห์, กษัตริย์แห่งยูดาห์, คือเรซัน, กษัตริย์แห่งซีเรีย, และเปคาห์บุตรของเรมาลียาห์, กษัตริย์แห่งอิสราเอล, ขึ้นไปยังเยรูซาเล็มเพื่อทำสงครามกับเมืองนั้น, แต่เอาชนะไม่ได้.

๒ และมีการเล่าขานในเชื้อสายแห่งดาวิด, มีความว่า: ซีเรียเป็นพันธมิตรกับเอฟราอิม^๑. และใจท่านหวนไหว, และใจผู้คนของท่าน, ดั่งต้นไม้ในป่าโยกด้วยลม.

๓ เมื่อนั้นพระเจ้าตรัสกับอิสยาห์: บัดนี้จงออกไปพบอาหัส, เจ้ากับเซอารยาชูป^๒

บุตรของเจ้า, ที่ปลายท่อน้ำของสระบนตรงทางหลวงของลานซักผ้า;

๔ และกล่าวกับเขาว่า: จงระวังตัว, และอยู่นิ่ง ๆ; อย่ากลัวเลย^๓, ทั้งอย่าเสียขวัญ เพราะปลายคบคว้นกรุงจวนมอดทั้งสองนี้, เพราะความเกี้ยวโกรธของเรซันต่อซีเรีย, และของบุตรเรมาลียาห์.

๕ เพราะซีเรีย, เอฟราอิม, และบุตรของเรมาลียาห์, วางแผนการร้ายต่อเจ้า, โดยกล่าวว่า:

๖ ให้เราไปสู้กับยูดาห์และรั้งความมัน, และให้เราตีที่นั่นให้แตก^๔ เพื่อประโยชน์ของเรา, และตั้งกษัตริย์องค์หนึ่งไว้ท่ามกลางมัน, แท้จริงแล้ว, บุตรของทาเบเอล.

๗ ดั่งนั้นพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตรัสว่า: มันจะไม่เป็นไปตามนั้น, ทั้งมันจะไม่บังเกิดขึ้น.

๘ เพราะเมืองหลวงของซีเรียคือดามัสกัส, และประมุขของดามัสกัส, เรซัน; และภายในหกสิบห้าปีเอฟราอิมจะแตกจนร้างไร้ผู้คน.

๙ และเมืองหลวงของเอฟราอิมคือสะมาเรีย, และประมุขของสะมาเรียคือบุตรของเรมาลียาห์. หากเจ้าไม่เชื่อ^๕ก็จะสถาปนาเจ้าไม่ได้แน่นอน.

๑๐ ยิ่งกว่านั้น, พระเจ้ารับสั่งกับอาหัสอีก, มีความว่า:

๑๑ เจ้าจงขอเครื่องหมาย^๖จากพระเจ้า

๑๓ก อส. เหมือนต้นไม้, แม้โยจะกระจัดกระจายไป, แต่ชีวิตและศกยภาพที่จะเกิดเมล็ดยังคงอยู่ในนั้น.
๑๗ ๒ก อส. เรียกชื่ออิสราเอลทาง

เหนือทั้งหมดว่าเอฟราอิม, เผ่าผู้นำทางเหนือ.
๓ก ฮีบรู พวกที่เหลื่ออยู่จะกลับมา.
๔ก อส. อย่าตกใจกลัวการ

โจมตี; กษัตริย์ทั้งสองนั้นเกือบจะหมดพลังแล้ว.
๖ก ฮีบรู แบ่งออก.
๗ก ๒ พศต. ๒๐:๒๐.
๑๑ก คมพ. เครื่องหมาย.

พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของเจ้า; จงขอในหวังลึก, หรือไม่ก็ในความสูงเบื้องบน.

๑๒ แต่อาหัสทุลว่า: ข้าพระองค์จะไม่ขอม, ทั้งข้าพระองค์จะไม่ทดลองพระเจ้า.

๑๓ และเขากล่าวว่า: บัดนี้ท่านจงฟัง, โอเชื้อสายแห่งดาวิด; มันเป็นเรื่องเล็กน้อยสำหรับท่านที่ทำให้มนุษย์อ่อนใจ, แต่ท่านจะทำให้พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าอ่อนพระทัยด้วยหรือ?

๑๔ ฉะนั้น, พระเจ้าเองจะประทานเครื่องหมายอย่างหนึ่งให้ท่าน— ดูเถิด, หญิงพรหมจารี^๑ หนึ่งจะมีครรภ์, และจะคลอดบุตรคนหนึ่ง, และจะเรียกนามพระองค์ว่าอิมมานูเอล^๒.

๑๕ พระองค์จะเสวยเนย และ น้ำ ผึ่ง, เพื่อพระองค์จะรู้จักปฏิบัติเสธความชั่วและเลือกความดี.

๑๖ เพราะก่อนที่พระกุมาร^๓ นั้นจะรู้จักปฏิบัติเสธความชั่วและเลือกความดี, แผ่นดินที่ท่านซึ่งจะถูกษัตริย์ทั้งสอง^๔ ของแผ่นดินนั้นทอดทิ้ง.

๑๗ พระเจ้าจะทรงนำมาสู่ท่าน^๕, และมาสู่ผู้คนของท่าน, และมาสู่เชื้อสายบิดาท่าน, วันซึ่งไม่เคยมาถึงนับแต่วันที่เอฟราอิม^๖ ออกจากยูดาห์, คือกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย.

๑๘ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นในวันนั้นคือพระเจ้าจะทรงส่งเสียงเรียก^๗ แผลง

ที่อยู่ในตอนไกลสุดของอียิปต์, และทรงเรียกผึ่งที่อยู่ในแผ่นดินแห่งอัสซีเรีย.

๑๙ และพวกมันจะมา, และพวกมันทั้งหมดจะมาอยู่ในหุบเขาที่อ้างว้าง, และในโนพรงศิลา, และบนกอหนามทั้งหมด, และบนพุ่มไม้ทั้งหมด.

๒๐ ในวันเดียวกันนั้นพระเจ้าจะทรงใช้มีดโกน^๘ ที่กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย^๙ เข้ามา, โดยใช้เขาเหล่านั้นซึ่งอยู่เลยจากแม่น้ำทางโน้น, มาโกนศิรัช, และชนที่เท่า; และจะโกนเคราออกจนเกลี้ยงด้วย.

๒๑ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นในวันนั้น, ชายผู้หนึ่งจะเลี้ยง^{๑๐} โคสาวตัวหนึ่งและแกะสองตัว;

๒๒ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, เพราะความบริบูรณ์ของนมที่พวกมันจะให้เขาจะไต่กินเนย; เพราะทุกคนที่เหลืออยู่ในแผ่นดินจะกินเนยและน้ำผึ่ง.

๒๓ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นในวันนั้น, ทุกแห่ง, ที่มีเถาองุ่นหนึ่งพันเถา ราคาหนึ่งพันเหรียญเงิน, จะมีพวงหนามและกอหนามมาแทน.

๒๔ คนจะมาที่นั่นพร้อมด้วยลูกศรและคันธนู, เพราะทั่วแผ่นดินจะกลายเป็นพวงหนามและกอหนาม.

๒๕ และเนินเขาทั้งหมดที่ขุดไว้ด้วยจอบ, ความกลัวพวงหนามและกอหนามจะไม่เกิดขึ้นที่นี่; แต่มันจะเป็นที่ปล่อย

๑๒ก อส. ทดสอบ, ทดลอง, หรือพิสูจน์.
๑๔ก คมพ. ผู้ประพฤติพรหมจรรย์, หญิงพรหมจารี.
ข อีบริ พระเจ้าเป็นเจ้าของทรงอยู่กับเรา.
คมพ. อิมมานูเอล.

๑๖ก ๒ นี้. ๑๘:๔.
ข ๒ พกษ. ๑๕:๓๐; ๑๖:๙.
๑๗ก ๒ พศต. ๒๘:๑๙-๒๑.
ข ๑ พกษ. ๑๒:๑๖-๑๙.
๑๘ก คบ. ผิวพระโอรส; นั่นก็ คือ, ส่งสัญญาณ, เรียก.
อสย. ๕:๒๖.
๒๐ก อส. แผ่นดินแทบจะร้าง

ผู้คนเพราะผู้บุกรุกชาวต่างชาติ.
ข ๒ พกษ. ๑๖:๕-๙.
๒๑ก อส. เฉพาะผู้รอดชีวิตเพียงไม่กี่คนที่เลี้ยงตัวเองได้เท่านั้นจึงจะคงอยู่.

ฝูงโคผู้ออกไป, และเป็นที่เหยียบย่ำของ
ฝูงปศุสัตว์ที่เล็กกว่า”.

บทที่ ๑๘

พระคริสต์จะทรงเป็นดั่งก้อนหินที่ทำให้
สะดุดล้มและศิลาที่ทำให้ขัดเคืองใจ—
จงแสวงหาพระเจ้า, แต่มีโซ่พอมดเสียด
แหลม—จงหันไปสู่อุทฺถและประจักษ์พยาน
เพื่อการนำทาง—เปรียบเทียบกับอิสยาห์ ๘.
ประมาณ ๕๕๙-๕๔๕ ปีก่อนคริสตกาล.

ยิ่งกว่านั้น, พระวจนะของพระเจ้าตรัส
แก่ข้าพเจ้าว่า: เจ้าจงเอากระดาดขม้วน
ใหญ่มา, และเขียนในนั้นด้วยปากกาของ
มนุษย์, เกี่ยวกับมาเฮอร์ซาลาลห์ซบัส”.

๒ และข้าพเจ้านำพยาน^๑ที่ซื้อสัตย์มาทำ
บันทึกกับข้าพเจ้า, อูรีอาห์ปุโรหิต, และเศ-
คาริยาห์บุตรของเยเบเรเคียห์.

๓ และข้าพเจ้าเข้าหาศาสตาดพยากรณ์
หญิง^๒; และนางตั้งครุฑและคลอดบุตร.
จากนั้นพระเจ้าตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า: จงเรียก
ชื่อเขา, มาเฮอร์ซาลาลห์ซบัส.

๔ เพราะ ดูเถิด, เด็ก^๓จะไม่สามารถ
เรียก^๔คำว่า, พ่อ, กับ แม่, ก่อน สิ่งมีค่า
แห่งดามัสกัสและทรัพย์ที่ปล้นมา^๕ของ
สะมาเรียจะถูกนำไปต่อหน้าษัตรีแห่ง
อัสซีเรีย.

๕ พระเจ้ารับสั่งแก่ข้าพเจ้าอีกด้วย, มี
ความว่า:

๖ เนื่องจาก คนพวกนี้^๖ไม่ยอมรับ ผืน
น้ำแห่งซีโลอาห์^๗ซึ่งไหลเอื่อย ๆ, และ
ชื่นชมยินดีในเรเช็น^๘และบุตรของเรมา-
ลียาห์;

๗ ฉะนั้น, บัดนี้, ดูเถิด, พระเจ้าทรงนำ
น้ำจากแม่น้ำ, ซึ่งไหลเชี่ยวและหลายสาย,
มาสู่พวกเขา^๙แม้ษัตรีแห่งอัสซีเรียและ
เกียรติภูมิทั้งปวงของเขา; และเขาจะขึ้น
มาเอ่อท่วมทั่วท้องน้ำ, และท่วมชายฝั่งทั้ง
สิ้นของเขา.

๘ และเขาจะผ่านตลอดยูดาห์^{๑๐}; เขา
จะไหลบ่าและท่วม, เขาจะท่วมถึงแม่
คอก; และปีกอันแผ่กว้างของเขาจะเติม
ความกว้างของแผ่นดินพระองค์, โอ้อิม-
มานูเอล^{๑๑}.

๙ จงร่วมเป็นพันธมิตรกัน^{๑๒}, โอ้ ท่าน
ผู้คน, และท่านจะถูกหักเป็นชิ้น ๆ; จง
เงี้ยวหูฟังท่านทั้งหลายจากประเทศห่าง
ไกล; และเตรียมตัวไว้เถิด, และท่านจะ
ถูกหักเป็นชิ้น ๆ; เตรียมตัวไว้เถิด, และ
ท่านจะถูกหักเป็นชิ้น ๆ.

๑๐ จงปรี่รักษากัน, และมันจะไร้ผล; จง
พุดกันเถิด, และมันจะไม่บังเกิดขึ้น;
เพราะพระเจ้าเป็นเจ้าทรงอยู่กับเรา^{๑๓}.

๑๑ เพราะพระเจ้ารับสั่งแก่ข้าพเจ้าตั้ง
นั้นด้วยพระหัตถ์อันแข็งแรง, และทรง

๒๕ก ฮีบรู แกะ, หรือแพะ.
๑๘ ๑ก อส. ความพิณาศจวนใกล้
เข้ามาแล้ว.
๒ก คมพ. พยาน.
๓ก อส. ภรรยาของเขา.
๔ก ๒ นิ. ๑๗:๑๖.
๗ อสย. ๘:๔.

ค ๒ พกษ. ๑๕:๒๙.
๖ก ปฐก. ๔๙:๑๐;
ปจส. ปฐก. ๕๐:๒๔.
๗ อสย. ๗:๑.
๗ก อส. มาสู่อิสราเอลทาง
เหนือก่อน.
๘ก อส. อัสซีเรียจะเข้าไปใน-

ยูดาห์ด้วย.
๗ คมพ. อิมมานูเอล.
๙ก อส. สร้างแนวร่วม.
๑๐ก อส. พระผู้เป็นเจ้าจะทรง
ละเว้นยูดาห์ (แผ่นดิน
ของอิมมานูเอล).
สดด. ๔๖:๗.

สอนข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าไม่ควรเดินในวิถีทางของคนพวกนี้, โดยตรัสว่า:

๑๒ เจ้าอย่าพูดว่า, พันธมิตร^๑, แก่คนทั้งปวงซึ่งแก่เขาผู้คนเหล่านี้จะพูดว่า, พันธมิตร; ทั้งอย่างกลัวความกลัวของพวกเขา, หรืออย่างครั่นคร้ามเลย.

๑๓ เจ้าจงทำให้องค์พระเจ้าจอมโยธาศักดิ์สิทธิ์, และให้พระองค์เป็นที่กลัวเกรง^๒ของท่าน, และให้พระองค์เป็นความหวาดหวั่นของท่าน.

๑๔ และพระองค์จะทรงเป็นสถานศักดิ์สิทธิ์^๓; แต่ทรงเป็นก้อนหินที่ทำให้สะดุดล้ม^๔, และศิลาที่ทำให้ขัดเคืองใจต่อเชื้อสายแห่งอิสราเอล ทั้ง สอง เผ่า, เป็นกับดักและบ่วงแร้วต่อผู้อยู่อาศัยของเยรูซาเล็ม.

๑๕ และคนเป็นอันมากในบรรดาพวกเขาจะสะดุด^๕และล้ม, และพ่ายแพ้, และติดกับ, และถูกจับไป.

๑๖ จงผูกประจักษ์พยานไว้, จงผนึกกฎ^๖ไว้ในหมู่สานุศิษย์ของเรา.

๑๗ และข้าพเจ้าจะรอคอยพระเจ้า, ซึ่งทรงซ่อนพระพักตร์^๗พระองค์จากเชื้อสายแห่งยาโคบ, และข้าพเจ้าจะมองหาพระองค์.

๑๘ ดูเถิด, ข้าพเจ้าและบุตรที่พระเจ้าประทานให้ข้าพเจ้า เป็นเครื่องหมาย^๘และเป็นการอันน่าพิศวงในอิสราเอลจากพระเจ้าจอมโยธา, ซึ่งประทับอยู่ในภูเขาไซอัน.

๑๙ และเมื่อพวกเขาจะกล่าวแก่ท่านว่า: จงไปปรึกษาเขาทั้งหลายที่ติดต่อวิญาณได้^๙, และพวกพ่อมด^{๑๐}เสียงแหลมและพึมพำ—สมควรมิใช่หรือที่ผู้คนจะปรึกษาพระเจ้าเป็นเจ้าของพวกเขา เพื่อคนที่มิชรีวิตจะได้ยินจากบรรดาคนตาย?

๒๐ จงแสวงหากฎและประจักษ์พยาน; และหากพวกเขาไม่พูด^{๑๑}ตามคำนี้, ก็เป็นเพราะไม่มีความสว่างในพวกเขา.

๒๑ และพวกเขาจะผ่านมันไป^{๑๒}อย่างยากเย็นยิ่งและหิวโหย; และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ เมื่อพวกเขาหิวโหย, พวกเขาจะโมโหจัด, และแข่งด่ากษัตริย์ของตนและพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของตน, และแหงนมองเบื้องบน.

๒๒ และพวกเขาจะมองดูแผ่นดินโลกและเห็นความยุ่งยาก, และความมืด, ความหม่นหมองอันเกิดจากความปวดร้าว, และจะถูกขับไล่ไปสู่ความมืด.

๑๒ก อส. ยูดาห์ไม่ควรพึ่งพาแผนลับกับคนอื่น ๆ เพื่อความปลอดภัยของตน.
๑๓ก อส. จงคารวะและถ่อมตนต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้เป็นเจ้า.
๑๔ก อสค. ๑๑:๑๘-๒๑.
ข ๑ ปต. ๒:๔-๘;
เจคอบ ๔:๑๔-๑๕.
๑๕ก มธ. ๒๑:๔๒-๔๔.
๑๖ก ฮีบรู คำสอน, หรือหลักคำ

สอน.
คมพ. พระกิตติคุณ.
๑๗ก อสย. ๕๔:๘.
๑๘ก อส. ชื่อของอิสยาห์และบุตรชายของเขา มีความหมายตามลำดับคือ "พระเยโฮวาห์ทรงช่วยให้รอด"; "พระองค์ทรงเร่งเหยื่อ"; และ "ผู้ที่เหลืออยู่จะกลับมา."
๒ นี้. ๑๗:๓; ๑๘:๓.

๑๙ก ลนต. ๒๐:๖.
ข อส. หมอผี, หมอดู.
ค ๑ ซมอ. ๒๘:๖-๒๐.
ง คบ. ในนามของ.
๒๐ก อส. สื่อที่นับถือวิญาณ (ในข้อ ๒๑-๒๒ ด้วย).
๒๑ก อส. อิสราเอลจะถูกนำไปเป็นเชลยเพราะพวกเขาไม่ยอมสดับฟัง.

บทที่ ๑๙

อิสยาห์พูดเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์—ผู้คนที่
ในความมืดจะเห็นความสว่างเจิดจ้า—
ทารกคนหนึ่งจะเกิดมาเพื่อเรา—พระองค์
จะทรงเป็นเจ้าชายแห่งสันติและทรง
ปกครองบนบัลลังก์ของดาวิด—เปรียบ
เทียบอิสยาห์ ๙. ประมาณ ๕๕๙-๕๕๕ ปี
ก่อนคริสตกาล.

กระนั้นก็ตาม, ความหม่นหมองจะยังไม่
เท่าที่เคยเป็นมาในความระทมทุกข์ของ
แผ่นดินนั้น, เมื่อครั้งแรกกษัตริย์แห่งอัส-
ซีเรียทำให้แผ่นดินเศบูลุน^๖, และแผ่นดิน
ดินนัฟทาลีต้องทนทุกข์พอประมาณ,
และต่อมาได้ทำให้ทนทุกข์หนักยิ่งขึ้น
โดยทางทะเลแดงเลยจอร์แดนในกาลิลี
แห่งประชาชาติ.

๒ ผู้คนที่เดินในความมืด^๗ เห็น ความ
สว่างเจิดจ้าแล้ว; พวกเขาที่พำนักอยู่ใน
แผ่นดินของเงามรณะ, ความสว่างย่อม
ส่องบนพวกเขา.

๓ พระองค์ทรงทำให้ประชาชาติขยาย
เผ่าพันธุ์, และทรงทำให้ปีติเพิ่มพูน^๘—
พวกเขาปีติต่อพระพักตร์พระองค์ตาม
ปีติในการเก็บเกี่ยว, และตั้งคนที่ชื่นชม
ยินดีเมื่อพวกเขาแบ่งของอันริบมา.

๔ เพราะพระองค์ทรงหักแอกแห่งการะ

ของเขา, และไม้คานบนบ่าของเขา, และ
ไม้เรียวของผู้กดขี่ข่มเหง.

๕ โดยที่การรบทุกครั้งของนักรบย่อม
มีเสียงอึกที่กึกก้องสน, และอาวุธโชนไป
ด้วยเลือด; แต่นี่จะเป็นไปด้วยการเผาไหม้
และเชื้อเพลิงใหม่ไฟ.

๖ โดยที่เด็ก^๙คนหนึ่งจะเกิดมาเพื่อเรา,
บุตรคนหนึ่งจะประทานให้เรา; และการ
ปกครอง^{๑๐}จะอยู่บนบ่าของท่าน, และจะ
เรียกนามของท่าน; มหัศจรรย์, ที่ปรึกษา,
พระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงอำนาจ^{๑๑}, พระบิดา
ผู้ทรงเป็นนิजू, เจ้าชายแห่งสันติ.

๗ ความจำเริญแห่งการปกครอง^{๑๒} และ
สันติภาพไม่มีที่สุด^{๑๓}, บนบัลลังก์ของ
ดาวิด, และเหนืออาณาจักรของท่าน
เพื่อวางระเบียบ, และสถาปนาขึ้นด้วย
วิจารณ์ญาณและด้วยความยุติธรรมนับ
แต่บัดนี้ไป, แม้จนตลอดกาล. ความมุ่งมั่น
พระทัยของพระเจ้าจอมโยธาจะทำการนี้.

๘ พระเจ้า ทรง ส่ง พระ วจนะ ของ
พระองค์ สู่ยาโคบ และ พระ วจนะ ของ
พระองค์ ส่องสว่างลงบนอิสราเอล.

๙ และผู้คนที่ทั้งปวงจะรู้, แม้อัฟราอิม
และผู้อยู่อาศัยของสะมาเรีย, ซึ่งกล่าว
ด้วยความจองหองและความถือดีในใจว่า:

๑๐ อิฐพังทลายลง, แต่เราจะสร้างด้วย
ศิลาสักัด; ต้นมะเดื่อถูกโค่น, แต่เราจะ
เปลี่ยนมันเป็นต้นสนสีดาร์.

๑๙ ๑ก มธ. ๔:๑๒-๑๖.
๒ก “ความหม่นหมอง” และ
“ความมืด” คือการลี้ภัย
ความเชื่อและการเป็น
เชลย; “ความสว่างเจิด
จ้า” คือพระคริสต์.
๓ก อสย. ๙:๓.

๖ก อสย. ๗:๑๔;
ลูกา ๒:๑๑.
๗ มธ. ๒๘:๑๘.
๘ ทิตัส ๒:๑๓-๑๔.
๙ แอลมา ๑๑:๓๘-๓๙, ๔๔.
๑๐ ยอห์น ๑๔:๒๗.
๑๑ คมพ. ปกครอง (การ).

๗ ดนล. ๒:๔๔.
๘ก อส. ข่าวสารอันเป็นการ
พยากรณ์ต่อจากข้อนี้
(ข้อ ๘-๒๑) เป็นการ
เตือนสืบเผ่าทางเหนือ,
ที่เรียกว่าอิสราเอล.

๑๑ ฉะนั้นพระเจ้าจะทรงนำปฏิปักษ์
ของเราขึ้น^๑ มาต่อสู้เขา, และให้ศัตรูของ
เขารวมกัน;

๑๒ ชาวซีเรียอยู่หน้าและชาวฟีลิสเตีย
อยู่หลัง; และพวกเขาจะกลืนกิน^๒ อิสราเอล
ด้วยปากที่อ้า. เพราะทั้งหมดนี้ความกริ้ว^๓
ของพระองค์ยังไม่คลาย, แต่พระหัตถ์ของ
พระองค์ยังคงยื่นออกมา.

๑๓ เพราะผู้คนไม่หันไปหาพระองค์^๔
ผู้ทรงลงทัณฑ์พวกเขา, ทั้งพวกเขาไม่
แสวงหาพระเจ้าจอมโยธา.

๑๔ ฉะนั้นพระเจ้าจะทรงตัดหัวและ
ทาง, กิ่งและปล้องออกจากอิสราเอลใน
วันเดียว.

๑๕ ผู้ทรงคุณวุฒิ, เขาเป็นหัว; และ
ศาสดาพยากรณ์^๕ ที่สอนเรื่องเท็จ, เขา
เป็นหาง.

๑๖ เพราะผู้นำของคนพวกนี้เป็นเหตุ
ให้พวกเขาผิดพลาด; และคนที่พวกเขา
นำไปย่อมถูกทำลาย.

๑๗ ฉะนั้นพระเจ้าจะไม่มีปิติในชาย
หนุ่มของพวกเขา, ทั้งจะไม่มีเมตตา^๖ ต่อ
ลูกกำพร้าและหญิงหม้ายของ พวกเขา;
เพราะทุกคนในพวกเขาเป็นคนหน้าซื่อ
ใจคดและเป็นคนทำชั่ว, และทุกปากพูด
เรื่องโง่^๗. เพราะทั้งหมดนี้ความกริ้วของ
พระองค์ยังไม่คลาย, แต่พระหัตถ์^๘ ของ
พระองค์ยังคงยื่นออกมา.

๑๘ เพราะ ความชั่วร้าย เผลอพลาด^๙ ดัง
เพลิง; มันจะกลืนกินพงหนาม และกอ

หนาม, และจะลามไหม้พงไม้ในป่า, และ
มันจะลุกลามเหมือนการพวยพุ่งของควัน.

๑๙ โดยพระพิโรธของพระเจ้าจอมโยธา
แผ่นดินจะมีมืด, และผู้คนจะเป็นดังเชื้อ
เพลิงไหม้ไฟ; หาได้มีใครจะ ละเว้น^{๑๐} ฟ้า
นองตนไม่^{๑๑}.

๒๐ และเขาจะแย่งชิงทางมือขวาและ
หิวโหย; และเขาจะกินทางมือซ้าย^{๑๒} และ
พวกเขาจะไม่พอใจ; พวกเขาถ้วนทุกคน
จะกินเนื้อที่แขนตนเอง—

๒๑ มนัสเสห์^{๑๓}, เอฟราอิม^{๑๔}; และเอฟรา-
อิม, มนัสเสห์; พวกเขาพร้อมใจกันจะต่อ
ต้านยูดาห์^{๑๕}. เพราะทั้งหมดนี้ความกริ้ว
ของพระองค์ยังไม่คลาย, แต่พระหัตถ์^{๑๖}
ของพระองค์ยังคงยื่นออกมา.

บทที่ ๒๐

*ความพินาศของอัสซีเรียเป็นรูปแบบหนึ่ง
ในความพินาศของคนที่ชั่วร้ายเมื่อถึงการ
เสด็จมาครั้งที่สอง—ผู้คนไม่มากนักจะ
ยังมีชีวิตอยู่หลังจากที่พระเจ้าเสด็จมา
อีก—พวกที่เหลืออยู่ของยาโคบจะกลับ
คืนมาในวันนั้น—เปรียบเทียบอิสยาห์ ๑๐.
ประมาณ ๕๕๓-๕๔๕ ปีก่อนคริสตกาล.*

*วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่ออกประกาศิตอัน
ไม่ชอบธรรม, และเขียนสารคดีข่มเหง
ซึ่งพวกเขากำหนดขึ้น;*

๒ เพื่อขับ คนขัดสน ออกจาก ความ

๑๑ก ๒ พกษ. ๑๖:๕-๙.
๑๒ก ๒ พกษ. ๑๗:๖, ๑๘.
ข อสย. ๕:๒๕; ๑๐:๔.
๑๓ก อาโมส ๔:๖-๑๒.
๑๔ก คมพ. เมตตา

(ความ, พระ, มี).
ข ๒ นี้. ๑๗๘-๑๘๙.
ค เจคอบ ๕:๔๗; ๖:๔.
๑๓ก มีคำที่ ๗:๒-๖.
๒๐ก นรป. ๒๘:๕๓-๕๗.

๒๑ก คมพ. มนัสเสห์.
ข คมพ. เอฟราอิม.
ค คมพ. ยูดาห์.

ยุติธรรม, และนวยสิทธิไปจากคนจนใน
ผู้คนของเรา, เพื่อหญิงหม้าย^๑ อาจตกเป็น
เหยื่อของพวกเขา, และเพื่อพวกเขาอาจ
ขโมยจากเด็กกำพร้า!

๓ และเจ้าจะทำอะไรในวันแห่งการมา
เยือน^๒, และในหายนะซึ่งจะมาจากที่ไกล?
เจ้าจะหลบหนีไปพึ่งใครเล่า? และจะทิ้ง
สมบัติของเจ้าไว้ที่ไหน?

๔ ไม่มีเราพวกเขาจะลงไปเป็นนักโทษ,
และพวกเขาจะล้มตายอยู่กับพวกที่ถูก
ประหาร. เพราะทั้งหมดนี้ความกริ้วของ
พระองค์ยังไม่ คลาย, แต่พระหัตถ์ของ
พระองค์ยังคงยื่นออกมา.

๕ โอ้ชาว อัส ซีเรีย, ไม้ เรียว แห่ง ความ
โกรธของเรา, และไม้เท้าในมือพวกเขา
คือความเคียดแค้นของพวกเขา^๓.

๖ เราจะส่งเขาไปต่อสู้อับประชาชาติที่
หน้าชื่อใจคด^๔, และเราจะส่งเขาให้ต่อสู้อับ
กับผู้คนแห่ง ความพิโรธของเราเพื่อริบ
เอาของที่ปล้นมา, และเพื่อริบเอาเหยื่อ,
และเพื่อเหยียบย่ำพวกเขา ดุจเดียวกับ
โคลนตมบนถนน.

๗ แต่เขามีได้ตั้งใจเช่นนั้น, ทั้งใจเขาหา
คิดเช่นนั้นไม่; แต่ในใจเขาคิดจะทำลาย
และตัดขาดประชาชาติไมใช่น้อย.

๘ เพราะเขากล่าวว่า: บรรดา เจ้าชาย
ของข้าพเจ้าล้วนเป็นกษัตริย์มิใช่หรือ?

๙ คาลโนเป็นดัง คาร์เคมิชมิใช่หรือ?

ฮามัทเป็นดังอาร์ปัดมิใช่หรือ? สมะมาเรีย
เป็นดังตามัสกัสมิใช่หรือ?

๑๐ ดัง ที่มี^๕ ข้าพเจ้า ก่อ ตั้ง อาณาจักร
ของรูปเคารพขึ้น, และรูปแกะสลักของ
มัน เลิศกว่า รูป แกะสลักของ เยรูซาเล็ม
และของสมะมาเรีย;

๑๑ ข้าพเจ้า จะไม่ ทำ เช่น นั้น, กับ
เยรูซาเล็ม และกับ รูป เคารพของ นาง,
ดังที่ข้าพเจ้าทำมาแล้วกับสมะมาเรียและ
รูปเคารพของนางหรือ?

๑๒ ดัง นั้น เหตุการณ์ จะ บังเกิด ขึ้น
คือ เมื่อ พระเจ้าทรงทำงานทั้งหมดของ
พระองค์บนภูเขาไซอันและบนเยรูซาเล็ม
แล้ว, เราจะลงโทษผลของใจที่ถือดี^๖ของ
กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย^๗, และแหวตตายไสอัน
เนื่องจากความอหังการของเขา.

๑๓ เพราะเขา^๘ กล่าวว่า: ด้วยเรียวแรงของ
มือข้าพเจ้าและด้วยปัญญาข้าพเจ้า ข้าพเจ้า
ทำสิ่งเหล่านี้ขึ้น; เพราะข้าพเจ้าเนียบแหลม;
และข้าพเจ้าย้ายพรมแดนของผู้คน, และ
ปล้นทรัพย์สมบัติจากพวกเขา, และข้าพเจ้า
สยบผู้อยู่อาศัยราวกับคนกล้า;

๑๔ และเมื่อข้าพเจ้านวยทรัพย์สินมีค่า
ของผู้คนดังนวยรังนก; และดังคนรวบรวม
ไข่ที่ละไว้ ข้าพเจ้ารวมแผ่นดินโลกไว้ทั้ง
สิ้น; และไม่มีใครขยับปีก, หรืออ้าปาก,
หรือส่งเสียง.

๑๕ ขวาน^๙ จะ ฆ่อดำงตนเหนือคนที่ใช้

๒๐ ๒ก คมพ. หญิงหม้าย.
๓ก อส. การลงโทษ.
๕ก อสย. ๑๐:๕.
๖ก อส. ต่อสู้กับอัสราเอล.
๑๐ก อส. มือของกษัตริย์แห่ง
อัสซีเรีย (ข้อ ๑๐-๑๑).
๑๒ก อส. โอ้อวด.

ข ศพย. ๒:๑๓.
๑๓ก อส. กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย
(ข้อ ๑๓-๑๔).
๑๕ก อส. ศาสดาพยากรณ์,
เปรียบกษัตริย์กับเครื่อง
มือ.
ข คำเปรียบเทียบทั้งหมด

ในข้อนี้ถามคำถาม
เดียวกัน : คนต่อต้าน
พระผู้เป็นเจ้า
(อาทิ กษัตริย์อัสซีเรีย)
จะรุ่งเรืองได้หรือ ?

มันหรือ? เลื่อยจะทะนงตนเหนือคนที่ใช้มันหรือ? ราวกับว่าไม้เรียวจะแกว่งตนใส่คนที่ยกมันขึ้น, หรือไม้เท้าจะยกขึ้นได้เองราวกับไม้ไซ้ไม้!

๑๖ ฉะนั้นพระเจ้า, พระเจ้าจอมโยธา, จะทรงส่งความผอมโซ, ไปในบรรดาคนอ้วนพีของกษัตริย์; และภายใต้เกียรติยศของเขา พระองค์จะทรงก่อการลุกไหม้ขึ้นเหมือนการลุกไหม้ของไฟ.

๑๗ และ ความ สว่าง ของ อิสราเอล จะเป็นดังไฟ, และพระผู้บริสุทธิ์ของเขาตั้งเปลวไฟ, และจะลุกไหม้และจะกลืนกินกอบหนามของเขาและพวงหนามของเขาภายในวันเดียว;

๑๘ และจะ กลืน กิน ความมั่งงามแห่งไพรพฤกษ์ของเขา, และท้องทุ่งอันอุดมของเขา, ทั้งจิต วิญญาณ และร่างกาย; และพวกเขาจะเป็นเหมือนผู้ถือธงในยามอ่อนล้า.

๑๙ และต้นไม้ที่เหลือนั้นในป่าของเขาจะมีน้อย, จนเด็กก็นับมันได้.

๒๐ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นในวันนั้น, คือ ผู้ที่ยัง เหลือ อยู่ ของ อิสราเอล, และ คน ของ เชื้อ สาย แห่ง ยา โคบ ที่ หนี รอด, จะไม่พียงคนที่ทำร้ายพวกเขาอีกต่อไป, แต่จะพียงพระเจ้า, พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล, โดยแท้.

๒๑ ผู้ที่ยังเหลืออยู่ จะกลับคืน, แท้จริง

แล้ว, แม้ผู้ที่ยังเหลืออยู่ของยาโคบ, ผู้พระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงอำนาจ.

๒๒ เพราะแม้อิสราเอลผู้คนของท่านเป็นดังทรายแห่งทะเล, กระนั้นที่เหลืออยู่ของ พวกเขา จะ กลับ มา; การทำลายล้าง ที่ประกาศไว้จะท่วมทับด้วยความชอบธรรม.

๒๓ เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของจอมโยธาจะทรงทำลายล้าง, แม้กำหนดให้มิทั่วแผ่นดิน.

๒๔ ฉะนั้น, ดังนั้นพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของจอมโยธาตรัส: โอผู้คนของเราที่พำนักอยู่ในไซออน, อย่างกลัวชาวอัสซีเรีย; เขาจะโอบยตีเจ้าด้วยไม้เรียว, และจะยกไม้เท้าของเขาสู่เจ้า, ตามลักษณะเดียวกันกับในอียิปต์.

๒๕ เนื่องจากอีกไม่นานนัก, และความเคียดแค้นจะหยุด, และความโกรธของเราในความพินาศของพวกเขา.

๒๖ และพระเจ้าจอมโยธาจะทรงกระตุ้นให้เกิดเสี้ยวสำหรับเขาตามการเข่นฆ่าชาวมีเดียน ที่ศิลาแห่งโอเรบ; และดังธรรพระกรของพระองค์อยู่เหนือทะเลดังนั้น พระองค์จะทรงยกมันขึ้นตามลักษณะเดียวกันกับในอียิปต์.

๒๗ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นในวันนั้นคือการของเขาจะถูกนำออกไปจากบ่าเจ้า, และแอกของเขาออกจากคอเจ้า, และแอกจะถูกทำลายเพราะการเจิม.

๑๖ก อส. กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย (ข้อ ๑๗-๑๙ ด้วย).
๑๗ก อส. อัสซีเรียจะสูญสิ้น.
๑๗ค อส. ผู้ที่เหลืออยู่ของกองทัพแห่งอัสซีเรีย.
๒๐ก อส. ยุคสุดท้าย.
ข อาโมส ๙:๘-๙.
๒๑ก อสย. ๑๑:๑๑-๑๒.

๒๒ก คพ. ๖๓:๓๔.
คพพ. โลก—การสิ้นสุดของโลก.
ข อส. แม้เมื่อการลงโทษเกิดขึ้น, ความเมตตายังมีอยู่.
๒๓ก อส. ทำให้เกิดความพินาศตามที่ประกาศไว้.

๒๔ก อส. เช่นที่ชาวอียิปต์ทำในสมัยก่อน.
อพย. ๑:๑๓-๑๔.
๒๖ก ปฐก. ๒๕:๑-๒;
วานน. ๗:๒๕.
๒๗ก อสย. ๑๔:๒๕.
ข คพพ. ผู้ได้รับการเจิม.

๒๘ เขามา^๑ถึงอัยยาท, เขาผ่านไปถึงมีโก-
รณ; ที่มีคมาซเขาสะสมสัมภาระของเขา.

๒๙ พวกเขาข้ามช่องผา; พวกเขาค้าง
แรมที่โกบา; รามาคักกลัว; กิเบอาห์ของซา-
อูลหลบหนีไป.

๓๐ จงเปล่งเสียงเถิด, โออิธิดาของกัล-
ลิม; ให้ไต่ยีนไปถึงไลซาร์, โออานาโทท
ที่น้ำสาธาร.

๓๑ มัดเมนาห์ย้ายไป; ผู้อยู่อาศัยของเก-
บิมรวมกันเพื่อหลบหนี.

๓๒ แต่เขาจะยังอยู่ที่โนบในวันนั้น; เขา
จะเงื้อมมือใส่ภูเขาแห่งธิดาของไซอัน, เงิน
เขาของเยรูซาเล็ม.

๓๓ ดูเถิด, พระเจ้า, พระเจ้าจอมโยธาจะ
ทรงตัดก้านด้วยความสยดสยอง; และ
พวกที่ลำต้นสูง^๑จะถูกโค่น; และพวกเย่อ
หยิ่งจะถูกกำราบ.

๓๔ และพระองค์จะทรงถางพรรณไม้
โนป่าด้วยเหล็ก, และเสบานอนจะล้มโดย
ผู้ทรงอำนาจองค์หนึ่ง.

บทที่ ๒๑

ลำต้นของเจสซี (พระคริสต์) จะพิพากษา
ในความชอบธรรม—ความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า
เป็นเจ้าจะครอบคลุมแผ่นดินโลกในมิลเล-
เนียม—พระเจ้า จะ ทรง ยก ชง สัญญาณ

๒๘ก อส. การกริษาทัพของชาว
อิสราเอลไปเยรูซาเล็มถูก
สะกดรอย; จากนั้น
(ข้อ ๓๓-๓๔) อธิบายซึ่ง
เปรียบเทียบถึงการกระทำ
ของพระเจ้าต่อพวกเขา.

๓๓ก ฮีล. ๔:๑๒-๑๓.
๒๑ ๑ก คพ. ๑๑๓:๓-๔.
๒ คพ. ๑๑๓:๑-๒.

ค เจสซีเป็นบิดาของดาวิด;
มีการอ้างถึงเชื้อสายของ
กษัตริย์ดาวิดซึ่งพระเยซู
จะประสูติมาในเชื้อสาย
นี้. มีคำที่ ๕:๒;
ฮีบ. ๗:๑๔.
คมพ. เจสซี.

๒ก อสย. ๖๑:๑-๓.
๓ก ยอห์น ๗:๒๔.

ขึ้นและรวมอิสราเอล—เปรียบเทียบอิส-
ยาห์ ๑๑. ประมาณ ๕๕๙-๕๔๕ ปีก่อน
คริสตกาล.

และจะมีหน่อ^๑ออกมาจากลำต้น^๒ของ
เจสซี, และกิ่งหนึ่งจะงอกออกมาจาก
รากของท่าน.

๒ และพระวิญญาณ^๑ของพระเจ้าจะอยู่
บนท่าน, วิญญาณแห่งปัญญาและความ
เข้าใจ, วิญญาณแห่งการตรึงตรอง และ
พละกำลัง, วิญญาณแห่งความรู้และความ
เกรงกลัวพระเจ้า;

๓ และจะทำให้ท่านเข้าใจด้วยไหวพริบ
อันเนื่องมาจากความเกรงกลัวพระเจ้า; และ
ท่านจะไม่พิพากษา^๑ตามสายตาของท่าน,
ทั้งจะไม่ดำเนินตามที่หูของท่านได้ยิน.

๔ แต่ด้วยความชอบธรรม^๑ท่านจะ
พิพากษาคนจน, และดำเนิน^๒ด้วยความ
เสมอภาคเพื่อคนอ่อนโยน^๓ของแผ่นดิน
โลก; และท่านจะตีแผ่นดินโลกด้วยไม้
แห่งปากของท่าน, และด้วยลมแห่งริม
ฝีปากของท่านท่านจะสังหารคนชั่วร้าย.

๕ และความชอบธรรมจะเป็นสายคาด
เอวท่าน, และความซื่อสัตย์เป็นสายคาด
บั้นเอว^๑ท่าน.

๖ สุนัขป่าจะอยู่กับลูกแกะด้วย, และเสือดาว
จะนอนกับลูกแพะ, และลูกโคกับสิงห์

๔ก สดต. ๗๒:๒-๔;
โมไซยาห์ ๒๓:๑๒.
ข ฮีบรู ตัดสิน.
ค คมพ. อ่อนน้อม
(ความมีใจ), อ่อนน้อม
(ความสุภาพ), อ่อนโยน
(คน, ความ).
๕ก คบ. เอว.

หนุ่มและลูกสัตว์อ้วนจะอยู่ด้วยกัน; และเด็กเล็กคนหนึ่งจะนำพวกมันไป.

๗ และโคเพศเมียและหมี่จะกินด้วยกัน; ลูกของมันจะนอนด้วยกัน; และสิ่งที่จะกินฟางเหมือนโคเพศผู้.

๘ และเด็กที่ดูดนมจะเล่นบนรูงูพิษ^๗, และเด็กหย่านมจะวางมือของเขาไว้บนรั้งจูร้าย^๘.

๙ พวกมันจะไม่ทำร้าย^๙ หรือทำลายทั่วภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของเรา, เพราะทั่วแผ่นดินโลกจะเต็มไปด้วยความรู้^{๑๐} เกี่ยวกับพระเจ้า, ดั่งผืนน้ำเอ่อท่วมทะเล.

๑๐ และในวันนั้น^{๑๑} จะมีรากรากหนึ่งของเจสซี, ซึ่งจะตั้งเป็นธงสัญญาณของผู้คน; คนต่างชาติ^{๑๒} จะแสวงหามัน; และที่พักผ่อนของท่านจะสง่างาม.

๑๑ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นในวันนั้นคือพระเจ้าจะทรงลงพระหัตถ์ของพระองค์อีกเป็นครั้งที่สอง^{๑๓} เพื่อทรงนำผู้ที่เหลืออยู่^{๑๔} ผู้คนของพระองค์ที่ยังคงอยู่, กลับมาจากอัสซีเรีย, และจากอียิปต์, และจากปีโรส, และจากคูช, และจากเอลาม, และจากชินาร์, และจากฮามัท, และจากหมู่เกาะในทะเล.

๑๒ และพระองค์จะทรงชักธงสัญญาณ^{๑๕} เพื่อประชาชาติ, และจะทรงเรียกชุมนุมผู้ที่ถูกขับไป^{๑๖} ของอิสราเอล, และทรงรวม^{๑๗} คนของยูดาห์ที่กระจัดกระจายอยู่จากสี่มุมของแผ่นดินโลก.

๑๓ ความริษยา^{๑๘} ที่มีต่อเอฟราอิมจะหมดไปด้วย, และปฏิปักษ์ของยูดาห์จะถูกตัดขาด; เอฟราอิมจะไม่ริษยา^{๑๙} ยูดาห์^{๒๐}, และยูดาห์จะไม่รังควานเอฟราอิม.

๑๔ แต่พวกเขาจะบินลงบนป่าของชาวฟีลิสเตีย^{๒๑} ทางตะวันตก; พวกเขาจะปล้นสะดมคนพวกนี้ทางตะวันออกพร้อมกัน; พวกเขาจะยึดเอโดมและโมอับ; และลูกหลานของอัมโมนจะเชื่อฟังพวกเขา.

๑๕ และพระเจ้าจะทรงทำลายสิ้นของทะเลเอียิปต์^{๒๒} ลงสิ้น; และด้วยสายลมแรงของพระองค์พระองค์จะทรงสะบัดพระหัตถ์ของพระองค์เหนือแม่น้ำ, และจะทรงลงทัณฑ์มันให้ เป็นลำธารเจ็ดสาย, และทรงทำให้คนข้ามไปได้โดยไม่เปียกเท้า.

๑๖ และจะมีทางหลวง^{๒๓}, จากอัสซีเรีย, สำหรับผู้ที่เหลืออยู่^{๒๔} ของผู้คนของพระองค์^{๒๕} ซึ่งยังคงอยู่, เหมือนดังที่เป็นมากับ

<p>๘ กูตัวเล็กมีพิษของอียิปต์. ข กูพิษอีกชนิดหนึ่ง.</p> <p>๙ ก อสย. ๒:๔. คพ. มิลเลเนียม.</p> <p>๗ คพ. ๑๐๑:๓๒-๓๓; ๑๓๐:๙.</p> <p>๑๐ ก อส. ยุคสุดท้าย. จส—ป ๑:๔๐.</p> <p>๗ รีม. ๑๕:๑๒; คพ. ๑๑๓:๕-๖.</p> <p>ค คพ. ๔๕:๙-๑๐. ง คบ. จะแสวงหาท่าน.</p> <p>๑๑ ก ๒ นี. ๖:๑๔; ๒๕:๑๓;</p>	<p>๒๑๙:๑.</p> <p>๑๒ ก คมพ. ธงสัญญาณ. ๗ ๓ นี. ๑๕:๑๕; ๑๖:๑-๔. ค นหม. ๑:๙; ๑ นี. ๒๒:๑๐-๑๒; คพ. ๔๕:๒๔-๒๕. คพ. อิสราเอล— การรวบรวมอิสราเอล.</p> <p>๑๓ ก ยริม. ๓:๑๘. ๗ เผ่าที่นำโดยยูดาห์และ เอฟราอิมเป็นปฏิปักษ์ กันมาช้านาน (หลังจาก เหตุการณ์ใน ๑ พกษ.</p>	<p>๑๒:๑๖-๒๐). ในยุค สุดท้ายความเป็นอริต่าง กล่าวจะหมดไป. อสค. ๓๓:๑๖-๒๒. คพ. ริษยา (ความ), อิจนา. ค คพ. ยูดาห์. ๑๔ ก อส. โจมตีเนินด้านตะวันตกซึ่งเป็นอาณาเขตของ ฟีลิสเตีย. ๑๕ ก ศคย. ๑๐:๑๑. ๑๖ ก อสย. ๓๕:๘; คพ. ๑๓๓:๒๓.</p>
---	---	--

อิสราเอลในวันที่เขาขึ้นมาจากแผ่นดิน อียิปต์.

บทที่ ๒๒

ใน ยู คมิลเล เนียม มนุษย์ ทั้ง ปวง จะ สรรเสริญ พระเจ้า—พระองค์จะประทับ อยู่ท่ามกลางพวกเขา—เปรียบเทียบอิสยาห์ ๑๒. ประมาณ ๕๕๙-๕๔๕ ปีก่อน คริสตกาล.

และในวันนั้นท่านจะกล่าวว่า: ข้าแต่ พระเจ้า, ข้า พระองค์ จะ สรรเสริญ พระองค์; แม้ พระองค์ ก้าวข้าพระองค์ ความ ก้าว ของ พระองค์ ก็ คลาย ลง สิ้น, และพระองค์ทรงปลอมโยนข้าพระองค์.

๒ ดูเถิด, พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์; ข้า พระองค์ จะ วางใจ, และไม่กลัว; เพราะพระเจ้าพระเยโฮวาห์ ทรงเป็นกำลังของข้าพระองค์และ บทเพลงของข้าพระองค์; อีกทั้งพระองค์ ทรงเป็นความรอดของข้าพระองค์เสมอ มา.

๓ ฉะนั้น, ด้วยปีติท่านจะตักน้ำ จากบ่อ แห่งความรอด.

๔ และในวันนั้นท่านจะกล่าว: จง สรรเสริญ พระเจ้า, จง เรียกหาพระนาม ของ พระองค์, จง ประกาศ การกระทำ

ของพระองค์ในบรรดาผู้คน, จงป่าวร้อง ว่า พระนาม ของ พระองค์ เป็น ที่ ยกย่อง เติบโต.

๕ จง ร้อง เพลง ถวาย พระเจ้า; เพราะ พระองค์ทรงทำสิ่งที่ล้ำเลิศ; สิ่งนี้เป็นที่ รู้กันทั่วแผ่นดินโลก.

๖ จง โห่ร้อง และไชโยเถิด, ท่าน ผู้ อยู่ อาศัยของไซอัน; เพราะศรีสง่าคือพระผู้ บริสุทธิแห่งอิสราเอลในท่ามกลางท่าน.

บทที่ ๒๓

การทำลายล้างของบาบิโลนเป็นรูปแบบ หนึ่งของการทำลายล้างระหว่างการเสด็จ มาครั้งที่สอง—วันนั้นจะเป็นวันแห่งความ พิโรธและการแก้แค้น—บาบิโลน (โลก) จะ พินาศ ตลอด กาล—เปรียบเทียบอิสยาห์ ๑๓. ประมาณ ๕๕๙-๕๔๕ ปีก่อน คริสตกาล.

เรื่องราวอันน่าหนักใจแห่งบาบิโลน, ซึ่ง อิสยาห์บุตรของอามอสเห็น.

๒ เจ้าจงยกธง ขึ้นบนภูเขาสูง, จงเปล่ง เสียงให้ถึงพวกเขา, จงโบกมือ, เพื่อพวกเขา จะเข้าไปในประตูของผู้ทรงเกียรติ.

๓ เราได้ บัญชา ผู้ที่ รับ การ ชำระ ให้ บริสุทธิ ของ เรา แล้ว, เรา เรียก ผู้มี พละ กำลังของเราแล้วด้วย, เพราะความโกรธ

๒๒ ๒ก โมไซยาห์ ๔:๖; ฮีบ. ๑๒:๑. ข อพย. ๑๕:๒; สดต. ๘๗:๑๘. คมพ. พระเยโฮวาห์. ๓ก คมพ. น้ำชำระชีวิต. ๔ก คมพ. ขอบพระทัย, ขอบพระทัยพระเจ้า (การ, น้อม), ความขอบคุณ. ๕ก คพ. ๑๓๖:๒๘.

๒๓ ๑ก อสย. ๕๔:๑; ศพย. ๓:๑๔. ๒ก อส. ข่าวสารซึ่งจะตกกรรม. ข ความพิโรธครั้ง ประวัติศาสตร์ของบาบิโลนที่ชั่วร้าย, พยากรณ์ ไวโรเน อสย. ๑๓ และ ๑๔, เป็นต้นแบบของความ พินาศในท้ายที่สุดของโลก

ชั่วร้ายทั้งหมด. คพ. ๑๓๓:๕, ๗, ๑๔. คมพ. บาเบล, บาบิโลน. ๒ก คบ. ธงสัญญาณ. คมพ. ธงสัญญาณ. ข อส. ให้สัญญาณ. ๓ก อส. วิสุทธิชน.

ของเราไม่อยู่บนพวกเขาที่ชื่นชมยินดีในความสูงส่งของเรา.

๔ เสียง อึกทึก ของ ผุ่ง ชน ใน ภูเขา ประหนึ่งของผู้คนที่เกรียงไกร, เป็นเสียงกึกก้องของอาณาจักรแห่งประชาชาติ^{๔ก} ที่มารวมกัน, พระเจ้าจอมโยธาทรงระดมไพร่พลแห่งการรบ.

๕ พวกเขามาจากประเทศไกลโพ้น, จากสุดแดนฟ้าสวรรค์, แท้จริงแล้ว, พระเจ้า, และสรรพาวุธแห่งความขุ่นเคืองพระทัยของพระองค์, เพื่อทำลายทั้งแผ่นดิน.

๖ เจ้าจงคร่ำครวญเถิด, เพราะวันของพระเจ้าใกล้เข้ามาแล้ว; มันจะมาดั่งการทำลายล้างจากพระผู้ทรงฤทธานุภาพ.

๗ ฉะนั้น มือ ทุก มือ จะอ่อน เป่ลี้ย, ใจมนุษย์ทุกดวงจะหลอมละลาย;

๘ และพวกเขาจะกลัว; ความเจ็บปวดและโทมนัสจะครอบงำพวกเขา; พวกเขาจะพิศวงในกันและกัน; หน้าพวกเขาจะเป็นดังเปลวเพลิง.

๙ ดูเถิด, วันของพระเจ้าจะมาถึง, โหดร้าย ทั้ง ด้วย พระพิโรธ และความกริ้วอันรุนแรง, ที่จะปล่อยให้แผ่นดินรกร้างว่างเปล่า; และพระองค์จะ ทรง ทำลาย คนบาป^{๙ก} ที่นั่นให้สูญสิ้นไปจากมัน.

๑๐ เพราะดาวแห่งฟ้าสวรรค์และกลุ่มดาวที่นั่นจะไม่ให้แสงแห่งตน; พระองค์จะทรงทำให้ตะวันรุ่งอัปแสง^{๑๐ก}, และดวงจันทร์จะไม่ทอแสง.

๑๑ และเราจะลงโทษโลก^{๑๑ก} เพราะความ

ชั่ว, และคนชั่วร้ายเนื่องจากความชั่วช้าสามัญของพวกเขา; เราจะทำให้ความโอหังของ คนจองหอง "สิ้น สุด, และจะหยุดความเยอหยิ่งของคนนาเกรงขาม.

๑๒ เรา จะ ทำให้ ชาย "มี ค่า กว่า" ทองนพคุณ; แม้เป็นชายยิ่งกว่าลี้มทองคำของโอฟีร์.

๑๓ ดังนั้น, เราจะเขย่าฟ้าสวรรค์, และแผ่นดินโลกจะเคลื่อน^{๑๓ก} จากที่ของมัน, ในพระพิโรธของพระเจ้าจอมโยธา, และในวันแห่งความกริ้วอันรุนแรงของพระองค์.

๑๔ และมันจะเป็นดังละมั่งที่ถูกล่า^{๑๔ก}, และดังแกะที่ไม่มีใครรวมฝูง; และพวกเขาทุกคนจะหันไปหาผู้คนของเขาเอง, และทุกคนหลบหนีไปในแผ่นดินของเขาเอง.

๑๕ ทุกคนที่จองหองจะ ถูก แทน ทะลุ; แท้จริงแล้ว, และทุกคนที่เข้าสู่พบกับคนชั่วร้ายจะล้มตายด้วยดาบ.

๑๖ ลูก ๆ ของพวกเขาจะถูกห้าหั้นเป็นชั้น ๆ ต่อหน้าพวกเขา; บ้านพวกเขาจะถูกปล้นและภรรยาพวกเขาจะถูกข่มขืน.

๑๗ ดูเถิด, เราจะขู่ขูให้ชาวมีเดียต่อต้านพวกเขา, ซึ่งจะไม่เห็นแก่เงินและทอง, ทั้งพวกเขาจะไม่เบิกบานในมัน.

๑๘ คันธนูของ พวกเขาจะ ห้า หั้น คนหนุ่มเป็นชั้น ๆ ด้วย; และพวกเขาจะไม่มี ความสมเพชในผลแห่งครุฑ; ดวงตาของพวกเขาจะไม่เว้นโทษแก่เด็ก.

๑๙ และบาบิโลน, ความรู้โรจน์แห่ง

<p>๔ก ศคย. ๑๔:๒-๓. ข ศคย. ๑๒:๓. ๙ก คมพ. แผ่นดินโลก—การชำระล้างแผ่นดินโลก. ๑๐ก คมพ. โลก—การสิ้นสุด</p>	<p>ของโลก. ๑๑ก มลค. ๔:๑. ข คพ. ๖๔:๒๔. ๑๒ก อสย. ๔:๑-๔. ๑๓ก คมพ. แผ่นดิน</p>	<p>โลก—สภาพสุดท้ายของแผ่นดินโลก. ๑๔ก คพ. กวางที่ถูกล่า.</p>
---	--	---

อาณาจักร, และความสวยงามอันล้ำเลิศ
ของชาวเคลเดีย, จะเป็นเหมือนเมื่อครั้ง
พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของโค่นล้มเมืองโสโดม^๑
และโกโมราห์.

๒๐ มันจะไม่เป็นที่อยู่อาศัย^๒อีกเลย,
ทั้งจะไม่เป็นที่พำนักจากรุ่นสู่รุ่น: ทั้ง
ชาวอาหรับจะไม่ตั้งกระโจมที่นั่น; ทั้ง
บรรดาเมษบาลจะไม่ล้อมคอกแกะของ
ตนที่นั่น.

๒๑ แต่สัตว์ป่า^๓ของทะเลทรายจะนอน
ที่นั่น; และบ้านของพวกเขาจะเต็มไปด้วย
ด้วยสัตว์โลกที่ส่งเสียงโหยหวน; และนก
ฮูกจะอยู่ที่นั่น, และแพะเทศผู้^๔จะโลด
เต้นอยู่ที่นั่น.

๒๒ และสัตว์ป่าแห่งเกาะจะร้องอยู่ใน
บ้าน^๕ร้างของพวกเขา, และเหล่ามังกร^๖
ในวังอันน่ารื่นรมย์ของพวกเขา; และวัน
เวลาของเมืองนั้นใกล้จะมาถึง, และเรา
จะไม่ยึดวันของนางออกไป. เพราะเรา
จะทำลายนางอย่างรวดเร็ว; แท้จริงแล้ว,
เพราะเราจะเมตตาผู้คนของเรา, แต่คน
ชั่วร้ายจะพินาศ.

บทที่ ๒๔

อิสราเอลจะรวมกันและขึ้นชมช่วงเวลา
แห่งความสงบสุขของมิลเลเนียม—
ลูซิเฟอร์จะถูกขับออกจากสวรรค์เพราะการ
กบฏ—อิสราเอลจะมีชัยเหนือบาบิโลน

(โลก)—เปรียบเทียบอิสยาห์ ๑๔. ประมาณ
๕๕๙-๕๔๕ ปีก่อนคริสตกาล.

เพราะพระเจ้าจะทรงเมตตาโยาคอบ, และ
จะยังทรงเลือกอิสราเอล^๑, และให้พวก
เขาอยู่ในแผ่นดินของตนเอง; และจะ
ทรงรวมคนแปลกหน้า^๒ไว้กับพวกเขา,
และพวกเขาจะแนบสนิทกับเชื้อสาย
แห่งยาโคบ.

๒ และผู้คน^๓จะพาพวกเขาและนำพวก
เขาไปยังที่ของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, จาก
ที่ไกลถึงขนาดสุดแดนแผ่นดินโลก;
และพวกเขาจะกลับมายังผืนแผ่นดิน
แห่งคำสัญญา^๔ของตน. และเชื้อสายแห่ง
อิสราเอลจะครอบครองแผ่นดินเหล่านั้น,
และแผ่นดินของพระเจ้าจะมีคนใช้^๕และ
สาวใช้; และพวกเขาจะพาผู้ที่เคยจับพวก
เขาเป็นเชลยมาเป็นเชลย; และพวกเขา
จะปกครองเหนือผู้ที่ข่มเหงพวกเขา.

๓ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นในวันนั้น
คือพระเจ้าจะทรงให้ท่านพักผ่อน^๖, จาก
โทมัสส์ของท่าน, และจากความกลัวของ
ท่าน, และจากการเป็นทาสผู้คับแค้นในที่
ซึ่งท่านถูกบังคับให้รับใช้.

๔ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นในวัน
นั้น, คือท่านจะยกภาษีนี้ไปต่อว่า
กษัตริย์ของบาบิโลน^๗, และกล่าว: ผู้
ข่มเหงสูญเสียแล้วหนอ, กนกนครสูญเสีย
สิ้นแล้วหนอ!

๑๙๓ อส. ความถือดี.
ข ปสภก. ๑๙:๒๔-๒๕;
นริบ. ๒๙:๒๓;
๒ นี้. ๑๓:๙.
๒๐ ก ยรม. ๕๐:๓, ๓๙-๔๐.
๒๑ ก อสย. ๓๔:๑๔-๑๕.

ข ฮีบรู หรือมารร้าย.
๒๒ ก ฮีบรู วัง.
ข ฮีบรู (อาจจะ) หมาใน,
หรือสุนัขป่า.
๒๔ ๑ ก ศคย. ๑:๑๗.
ข อสย. ๖๐:๓-๕, ๑๐.

๒๓ อส. ประชาชาติอื่นๆ จะ
ช่วยอิสราเอล.
ข คมพ. แผ่นดินที่สัญญาไว้.
ค อสย. ๖๐:๑๔.
๓ ก ยชว. ๑:๑๓; คพ. ๙๔:๒๔.
๔ ก คมพ. บาเบล, บาบิโลน.

๕ พระเจ้าทรงหักไม้เท้าของคนชั่วร้าย, คทาของผู้ปกครองแล้ว.

๖ เขาผู้ที่ทำร้ายผู้คนในโทสะโดยไม่หยุดยั้ง, เขาผู้ที่ปกครองประชาชาติในความเกรี้ยวโกรธ, จึงถูกข่มเหง, และไม่มีใครหัดทาน.

๗ ทั้งแผ่นดินโลกกำลังพักผ่อน, และสงบ; พวกเขาเปล่งเสียงร้องเพลง."

๘ แท้จริงแล้ว, ต้นสน^{๗ก}ชื่นชมยินดีเพราะท่าน, และต้นสนสีเขียวของเลบานอนด้วย, โดยกล่าวว่า: นับแต่ท่านถูกล้ม^๘แล้วไม่มีใครตัดไม้^๙ขึ้นมาโค่นเรา.

๙ นรก^{๑๐}จากเบื้องล่าง กระสับ กระส่าย เพราะท่านเพื่อพบท่านเมื่อท่านมา; มันปลุกคนตาย^{๑๑}เพื่อท่าน, แม้ผู้นำทั้งหลายทั้งปวงของแผ่นดินโลก; มันยกผองราชันแห่งประชาชาติจากบัลลังก์ของพวกเขา.

๑๐ เขาทั้งหลายทั้งปวงจะพูดและกล่าวแก่ท่าน: ท่านอ่อนแอตั้งเราหรือ? ท่านเป็นเหมือนเราหรือ?

๑๑ ความโอ้อำของ^{๑๒}ท่านถูกนำลงไปยังหลุมศพ; เสียงขอของ^{๑๓}ท่านหา^{๑๔}ใครได้ยืมไม่; ตัวนอนแต่เดียวรดาอยู่ใต้ท่าน, และตัวนอนห่มร่าง^{๑๕}ท่าน.

๑๒ ท่านตกจากสวรรค์อย่างไรหรือ^{๑๖}, โอ ลูซิเฟอร์^{๑๗}, บุตรแห่งรุ่งอรุณ! ท่านถูกตัดลงสู่พื้นดิน, ผู้ที่ทำให้ประชาชาติอ่อนแอ!

๑๓ เพราะท่านกล่าวไว้ในใจท่าน: เรา จะขึ้นไปในสวรรค์^{๑๘}, เราจะเชิดชูบัลลังก์ของเราเหนือหมู่ดาวของพระเจ้าเป็นเจ้า; เราจะนั่งบนศิขรินแห่งเทพชุมนุม, ในแดนไกลของทิศเหนือ^{๑๙}ด้วย;

๑๔ เราจะขึ้นไปเหนือความสูงของเมฆ; เราจะเป็นเหมือนพระเจ้าผู้สูงสุด.

๑๕ ทว่าท่านจะถูกพาลงนรก, ไปสู่ห้วงเหวลึก^{๒๐}.

๑๖ พวกเขาที่เห็นท่านจะเขม่นมอง^{๒๑}ท่าน, และจะพิจารณา^{๒๒}ท่าน, และจะกล่าว: นี่หรือคือคนที่ทำให้แผ่นดินโลกสั่นสะเทือน, คนที่เขย่าอาณาจักร?

๑๗ และทำให้^{๒๓}โลกเป็นดังแดนทुरกันดาร, และทำลายเมืองทั้งหลายที่อยู่^{๒๔}ในนั้น, และหาได้เปิดประตูเรือนจำนักโทษของเขาไม่?

๑๘ ผองราชันแห่งประชาชาติ, แท้จริงแล้ว, พวกท่าน, ล้วนนอนอยู่อย่างสมศักดิ์ศรี, ทุกท่านล้วนนอนในบ้านตน^{๒๕}.

๑๙ แต่ท่านถูกขับไล่จากหลุมศพท่านเหมือนกิ้งก่าซึ่งซัง^{๒๖}, และพวกที่เหลื่ออยู่จากผู้ที่ถูกสังหาร, ถูกแทงทะลุด้วยดาบ, ซึ่งหล่นลงไปสู่กรวดทรายในหลุม^{๒๗}; ดังซากศพที่ถูกเหยียบย่ำอยู่ใต้เท้า.

๒๐ ท่านจะไม่ถูกนำมารวมกับพวกเขาในการฝัง, เพราะท่านทำลายแผ่นดิน

๗ก อสย. ๕๕:๑๒.
๘ก ฮีบรู สนิชเปรส.
ข อส. ในความตาย.
ค ฮีบรู คนตัด (ไม้) ไม่มาขาด
ขวงเรา.
๘ก คมพ. นรก.
ข อส. วิญญาณที่ล่องลอย.
๑๒ก คพ. ๗๖:๒๖.
ข ฮีบรู ดาวอรุณรุ่ง, บุตรแห่ง

เวลาเช้า, ผู้ปกครองโลก
ที่ชั่วร้าย (บาบิโลน) ถูก
พูดถึงว่าเป็นลูซิเฟอร์, ผู้
ปกครองความชั่วทั้งปวง.
คมพ. มาร; ลูซิเฟอร์.
๑๓ก โมเสส ๔:๑-๔.
ข อส. สถานที่ที่พำนักของ
เทพเจ้าตามความเชื่อของ
ชาวบาบิโลน.

สัดด. ๔๘:๒.
๑๕ก ๑ นี. ๑๔:๓.
๑๖ก ฮีบรู ข้าเลือกมองท่านและ
ครุ่นคิดถึงท่าน.
๑๘ก อส. หลุมฝังศพครอบครั
วของเขา.
๑๙ก อส. กิ่งก้านที่ถูกปฏิเสธ,
ถูกตัดทิ้ง.
ข อส. ล่างสุด.

ดินของท่าน และสังหารผู้คนของท่าน; พงศ์พันธุ์^๖ ของคนทำชั่ว^๗ จะไม่มีวันเป็นที่ยอมรับนับถือเลย.

๒๑ จงเตรียม การ เข่นฆ่า ลูก หลาน ของเขา เพราะความชั่วช้าสามานย์^๘ ของบรรพบุรุษ พวกเขา, เพื่อพวกเขาจะไม่ได้ลุกขึ้น, หรือครอบครองแผ่นดิน, หรือทำให้พื้นผิวโลกเต็มไปด้วยนคร.

๒๒ พระเจ้าจอมโยธาตรัส, เพราะเราจะลุกขึ้นต่อสู้อีกพวกเขา, และตัดข้อ^๙, และผู้ที่เหลืออยู่, และบุตร, และหลานชาย^{๑๐}, จากบาบิโลน, พระเจ้าตรัส.

๒๓ เราจะทำให้มันเป็นสิทธิครอบครอง^{๑๑} ของนกยาง, และหนองน้ำด้วย; และเราจะกวาดมันด้วยไม้กวาดแห่งการทำลายล้าง, พระเจ้าจอมโยธาตรัส.

๒๔ พระเจ้าจอมโยธาทรงปฏิญาณ, โดยตรัสว่า: มันจะเกิดขึ้นดังนั้น, แน่นอนดังที่เราคิด; และจะยืนอยู่เช่นนั้น, ดังที่เราประสงค์—

๒๕ คือเราจะนำชาวอัสซีเรีย^{๑๒} มาในแผ่นดินของเรา, และจะเหยียบเขาไว้ใต้เท้าบนภูเขา^{๑๓} ของเรา; เมื่อนั้นแอก^{๑๔} ของเขาจะหลุดจากพวกเขา, และภาระของเขาจะหลุดจากบ่าพวกเขา.

๒๖ นี่คือจุดประสงค์ที่ตั้งไว้เกี่ยวกับทั้ง

แผ่นดินโลก; และนี่คือมือที่ยื่นออกไปเหนือประชาชาติทั้งปวง^{๑๕}.

๒๗ เพราะ พระเจ้า จอมโยธา ทรงประสงค์ไว้, และใครเล่าจะลบล้าง? และพระหัตถ์ของพระองค์ ทรงยื่นออกมา, และใครเล่าจะผลักพระหัตถ์ของพระองค์กลับไป?

๒๘ ในปี^{๑๖} ที่กษัตริย์อาหัส^{๑๗} สิ้นชีวิตเกิดเรื่องราวอันน่าหนักใจนี้.

๒๙ ชาวฟีลิสเตียทั้งปวง, จงอย่าชื่นชมยินดีเลย, เพราะไม้เรียวของเข่าที่ตีเจ้าหักเสียแล้ว; เพราะจากรากของงูยักษ์^{๑๘} งูร้ายจะออกมา, และผลของมันจะเป็นงูเพลิงเห็นฟ้า.

๓๐ และลูกหัวปี^{๑๙} ของคนจนจะมีกิน, และคนขัดสนจะนอนในความปลอดภัย; และเราจะฆ่ารากของเจ้า ด้วยความอดอยาก, และเขาจะสังหารผู้ที่ยังเหลืออยู่ของเจ้า.

๓๑ จงคร่ำครวญเถิด, โอ้ประตู; จงร้องไห้เถิด, โอ้นคร; เจ้า, ชาวฟีลิสเตียทั้งหลาย, ล้วนละลายสิ้นแล้ว; เพราะจะมีกลุ่มควันมาจากทิศเหนือ, และจะไม่มีใครอยู่ตามลำพังในกำหนดเวลาของเขา.

๓๒ จะมีคำตอบอย่างไรจากบรรดาผู้นำสารแห่งประชาชาติทั้งหลาย? ว่าพระเจ้า

๒๐ก สดต. ๒๑:๑๐-๑๑; ๓๗:๒๘.
ข คมพ. ชั่ว, ชั่วร้าย (ความ).
๒๑ก อพย. ๒๐:๕.
๒๒ก สภษ. ๑๐:๗.
ข โยบ ๑๘:๑๙.
๒๓ก อสย. ๓๔:๑๑-๑๕.
๒๔ก เรื่องเปลี่ยนเป็นการโจมตีของอัสซีเรียและการล่มสลายในยูดาห์, ๗๑๑ ปี

ก่อนคริสตกาล (ข้อ ๒๔-๒๗).
๒ พกษ. ๑๙:๓๒-๓๗;
อสย. ๓๗:๓๓-๓๘.
ข อส. ภูเขาของยูดาห์และอิสราเอล.
ค อสย. ๑๐:๒๗.
๒๖ก อส. ในที่สุดประชาชาติทั้งสิ้นของโลกจะถูกล้มล้างดังนี้.

๒๘ก อส. ประมาณ ๗๒๐ ปี ก่อนคริสตกาล, เรื่องราวอันน่าหนักใจหรือข่าวสารซึ่งชะตากรรมได้พยากรณ์เกี่ยวกับฟีลิสเตีย, ส่วนยูดาห์จะปลอดภัย.
ข ๒ พกษ. ๑๖:๒๐.

ทรงตั้งไซอัน^๓แล้ว, และคนจน^๔ในผู้คน
ของพระองค์จะวางใจ^๕ในทีนั้น.

บทที่ ๒๕

นีไฟชื่นชมยินดีในความแจ่มชัด—คำ
พยากรณ์ของอิสยาห์จะเป็นที่เข้าใจใน
วันเวลาสุดท้าย—ชาวยิวจะกลับจากบา-
บิโลน, ตรึงพระเมสสิยาห์ไว้ที่กางเขน,
และกระจัดกระจายและถูกไถ่— พวกเขา
จะได้รับการนำกลับคืนมาเมื่อพวกเขา
เชื่อในพระเมสสิยาห์—พระองค์จะเสด็จ
มาครั้งแรกหกร้อยปีหลังจากลีไฮออกจาก
เยรูซาเล็ม—ชาวนีไฟรักษาภรรยาของโมเสส
และเชื่อในพระคริสต์, ซึ่งทรงเป็นพระ
ผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล. ประมาณ ๕๕๙-
๕๔๕ ปีก่อนคริสตกาล.

บัดนี้ข้าพเจ้า, นีไฟ, พูดบางสิ่งเกี่ยวกับ
ถ้อยคำที่ข้าพเจ้าเขียนไว้, ซึ่งพูดโดย
ปากของอิสยาห์. เพราะดูเถิด, อิสยาห์
พูดหลายเรื่องซึ่งยากที่ผู้คนเป็นอันมาก
ของข้าพเจ้าจะเข้าใจ; เพราะพวกเขาหา
รู้ไม่เกี่ยวกับแบบแผนของการพยากรณ์
ในหมู่ชาวยิว.

๒ เพราะข้าพเจ้า, นีไฟ, มิได้สอนพวก
เขาหลายเรื่องเกี่ยวกับแบบแผนของชาว
ยิว; เพราะงาน^๖ของพวกเขาเป็นงานแห่ง
ความมืด, และการกระทำของพวกเขา
เป็นการกระทำแห่งความน่าชิงชัง.

๓ ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงเขียนถึงผู้คนของ
ข้าพเจ้า, ถึงคนทั้งปวงที่ในเวลาต่อมา
จะได้รับเรื่องเหล่านี้ซึ่งข้าพเจ้าเขียน,
เพื่อพวกเขาจะรู้จักการพิพากษาของ
พระผู้เป็นเจ้า, ว่าการพิพากษานั้นจะ
มาถึงประชาชาติทั้งปวง, ตามถ้อยคำที่
พระองค์ตรัสไว้.

๔ ดังนั้น, จงสดับฟังเถิด, โอผู้คน
ของข้าพเจ้า, ซึ่งเป็นของเชื้อสายแห่ง
อิสราเอล, และจงฟังถ้อยคำข้าพเจ้า;
เนื่องจากถ้อยคำของอิสยาห์ไม่แจ่มชัด
แก่ท่าน, กระนั้นก็ตาม มันแจ่มชัดแก่
คนทั้งปวงซึ่งเปี่ยมด้วยวิญญาณ^๗แห่งการ
พยากรณ์. แต่ข้าพเจ้าให้คำพยากรณ์แก่
ท่าน, ตามพระวิญญาณซึ่งอยู่ในข้าพเจ้า;
ดังนั้นข้าพเจ้าจะพยากรณ์ตามความแจ่ม
ชัดที่อยู่กับข้าพเจ้านับจากเวลาที่ข้าพเจ้า
ออกมาจากเยรูซาเล็มกับบิดาข้าพเจ้า;
เพราะดูเถิด, จิตวิญญาณข้าพเจ้าเบิกบาน
ในความแจ่มชัดที่มีต่อผู้คนของข้าพเจ้า,
เพื่อพวกเขาจะเรียนรู้.

๕ แท้จริงแล้ว, และจิตวิญญาณข้าพเจ้า
เบิกบานในถ้อยคำของอิสยาห์^๘, เพราะ
ข้าพเจ้าออกมาจากเยรูซาเล็ม, และ
ดวงตาข้าพเจ้าเห็นเรื่องของชาวยิว^๙, และ
ข้าพเจ้ารู้ว่าชาวยิวเข้าใจเรื่องจากศาสดา
พยากรณ์, และไม่มีผู้คนอื่นใดเข้าใจเรื่อง
ที่กล่าวไว้แก่ชาวยิวได้เหมือนกับพวกเขา
เอง, นอกจากว่าพวกเขาได้รับการสอนมา
ตามแบบแผนแห่งเรื่องราวของชาวยิว.

๓๒๓ คมพ. ไซอัน.
ข ศพย. ๓:๑๒.
ค คบ. หาทที่หลบภัยในนั้น.
๒๕ ๑ก ๒ นี. ๒๕:๕-๖.
๒ก ๒ พกษ. ๑๗:๑๓-๒๐.

๔ก คมพ. พระวิญญาณ
บริสุทธิ์.
ข คมพ. คำพยากรณ์,
พยากรณ์.
ค ๒ นี. ๓๑:๓; ๓๓:๕-๖;

เจคอบ ๔:๑๓.
๕ก ๑ นี. ๑๓:๒๓;
๓ นี. ๒๓:๑.
ข คมพ. ยิว (ชาว).

๖ แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้า, นิไฟ, มิได้สอน
 ลูกหลานข้าพเจ้าตามแบบแผนของชาว
 ยิว; แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้า, ด้วยตัวข้าพเจ้า
 เองนั้น, เคยพำนักอยู่ที่เยรูซาเล็ม, ดังนั้น
 ข้าพเจ้ารู้เรื่องแคว้นต่าง ๆ ในแถบนั้น;
 และข้าพเจ้ากล่าวแก่ลูกหลานข้าพเจ้า
 เกี่ยวกับการพิพากษาของพระผู้เป็นเจ้า,
 ซึ่งเกิดขึ้นแล้วในบรรดาชาวยิว^๖, มาถึงลูก
 หลานข้าพเจ้า, ตามเรื่องทั้งหมดที่อิสยาห์
 พุดไว้, และข้าพเจ้ามิได้เขียนมัน.

๗ แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้าดำเนินต่อไปด้วย
 คำพยากรณ์ของข้าพเจ้าเอง, ตามความ
 แจ่มชัด^๗ ของข้าพเจ้า; ซึ่งในนั้นข้าพเจ้ารู้
 ว่าไม่มีใครผิดพลาดได้; กระนั้นก็ตาม, ใน
 วันเวลาที่คำพยากรณ์ของอิสยาห์จะเกิด
 สัมฤทธิ์ผลนั้นมนุษย์จะรู้โดยแน่แท้, ใน
 เวลาที่มันจะบังเกิดขึ้น.

๘ ดังนั้น, มันจึงมีค่า^๘ ต่อลูกหลาน
 มนุษย์, และคนที่คิดว่ามันไม่มีค่า,
 ข้าพเจ้าจะ พุด กับ พวกเขาโดยเฉพาะ,
 และจำกัดถ้อยคำถึงผู้คนของข้าพเจ้า^๙ เอง;
 เพราะข้าพเจ้ารู้ว่ามันจะมีค่าใหญ่หลวงต่อ
 พวกเขาในวันเวลาสุดท้าย^{๑๐}; เพราะในวัน
 นั้นพวกเขาจะเข้าใจมัน; ดังนั้น, ข้าพเจ้า
 จึงเขียนมันไว้เพื่อความดีของพวกเขา.

๙ และตั้งคนรุ่นหนึ่งถูกทำลาย^{๑๑} แล้วใน
 บรรดาชาวยิวเพราะความชั่วช้าสามัญ
 ฉันทิด, แม้ฉันทิดนั้นพวกเขาจึงถูกทำลายจาก

รุ่นสู่รุ่นตามความชั่วช้าสามัญของพวกเขา;
 และไม่มีใครในพวกเขาเคยถูกทำลาย
 นอกจากมีการบอกแก่พวกเขาไว้ล่วงหน้า^{๑๒}
 โดยศาสตพยากรณ์ของพระเจ้า.

๑๐ ดังนั้น, จึงบอกพวกเขาเกี่ยวกับการ
 ทำลายล้างที่จะเกิดแก่พวกเขา, ในทันที
 หลังจากบิดาข้าพเจ้าจากเยรูซาเล็มมา;
 กระนั้นก็ตาม, พวกเขายังทำให้ใจตน
 แข็งกระด้าง; และตามคำพยากรณ์ของ
 ข้าพเจ้าพวกเขาจึงถูกทำลาย^{๑๓}, นอกจาก
 พวกเขาที่ถูกพาไปเป็นเชลย^{๑๔} ในบาบิโลน.

๑๑ และบัดนี้ข้าพเจ้าพุดเรื่องนี้เพราะ
 วิกฤตการณ์ซึ่งอยู่ในข้าพเจ้า. และทั้งที่พวก
 เขาถูกพาออกไปแล้วพวกเขาจะกลับมา
 อีก, และครอบครองแผ่นดินเยรูซาเล็ม;
 ดังนั้น, พวกเขาจะได้รับการหวนคืน^{๑๕} สู่
 แผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขาอีก.

๑๒ แต่, ดูเถิด, พวกเขาจะมีสงคราม,
 และข่าวลือเรื่องสงคราม; และเมื่อถึงวัน
 นั้นวันที่พระองค์เดียวที่ถือกำเนิด^{๑๖} จาก
 พระบิดา, แท้จริงแล้ว, แม้พระบิดาแห่ง
 ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก, จะทรงแสดง
 องค์ให้ประจักษ์แก่พวกเขาในเนื้อหนัง,
 ดูเถิด, พวกเขาจะปฏิเสธพระองค์, เพราะ
 ความชั่วช้าสามัญของพวกเขา, และ
 ความแข็งกระด้างของใจพวกเขา, และ
 ความดีร้ายของพวกเขา.

๑๓ ดูเถิด, พวกเขาจะตรึงพระองค์ไว้

<p>๖ก ๒ นี. ๖:๘; ยีล. ๘:๒๐-๒๑. ๗ก ๒ นี. ๓๒:๗; แอลมา ๑๓:๒๓. ๘ก คมพ. พระคัมภีร์— คุณค่าของพระคัมภีร์. ๙ อีนัส ๑:๑๓-๑๖; มอร. ๕:๑๒-๑๕;</p>	<p>คพ. ๓:๑๖-๒๐. ค คมพ. ยุคสุดท้าย, วัน เวลาสุดท้าย. ๙ก ยรม. ๓๙:๔-๑๐; มธ. ๒๓:๓๗-๓๘. ๑ อาโมส ๓:๗; ๑ นี. ๑:๑๓. ๑๐ก ๑ นี. ๗:๑๓; ๒ นี. ๖:๘;</p>	<p>ออมโน ๑:๑๕; ยีล. ๘:๒๐-๒๑. ๗ ๒ พกษ. ๒๔:๑๔; ยรม. ๕๒:๓-๑๖. ๑๑ก เอสิรา ๑:๑-๔; ยรม. ๒๔:๕-๗. ๑๒ก คมพ. องค์เด็ยวที่ถือ กำเนิด.</p>
---	---	---

ที่กางเขน^๖; และหลังจากสานุศิษย์วางพระองค์ไว้ในอุโมงค์^๗ ตลอดระยะเวลาสามวัน พระองค์จะทรงลุกขึ้น จากบรรดาคนตาย, พร้อมด้วยปีกของพระองค์ที่รักษาหาย; และ คนทั้ง ปวง ที่เชื่อในพระนามของพระองค์ จะได้รับการช่วยให้รอดในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า. ดังนั้น, จิตวิญญาณข้าพเจ้าจึงเบิกบานที่จะพยากรณ์เกี่ยวกับพระองค์, เพราะข้าพเจ้าเห็น วันของพระองค์แล้ว, และใจข้าพเจ้าเทิดพระนามอันบริสุทธิ์ของพระองค์.

๑๔ และดูเถิดเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือหลังจาก พระเมสสิยาห์^๖ ทรงลุกขึ้นจากบรรดาคนตาย, และทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์ต่อผู้คนของพระองค์, ต่อคนมากเท่าที่เชื่อในพระนามของพระองค์, ดูเถิด, เยรูซาเล็มจะถูกทำลายอีก^๗; เพราะวิบัติแก่พวกเขาที่ต่อสู้กับพระผู้เป็นเจ้าและผู้คนของศาสนจักรพระองค์.

๑๕ ดังนั้น, ชาวยิว^๖ จะกระจัดกระจายไป^๗ ในบรรดาประชาชาติทั้งปวง; แท้จริงแล้ว, และบาบิโลน^๖ จะถูกทำลายด้วย; ดังนั้น, ชาวยิวจะกระจัดกระจายไปโดยประชาชาติอื่น.

๑๖ และหลังจากพวกเขากระจัดกระจายไป, และพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงไพบย

พวกเขาโดยประชาชาติอื่นมาตลอดหลายรุ่น, แท้จริงแล้ว, แม่สงมาจากรุ่นสู่รุ่นจนพวกเขาจะถูกชักชวนให้เชื่อในพระคริสต์^๖, พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, และการชดใช้, ที่ไม่มีขอบเขตเพื่อมนุษยชาติทั้งปวง— และเมื่อวันนั้นจะมาถึงเมื่อพวกเขาเชื่อในพระคริสต์, และนมัสการพระบิดาในพระนามของพระองค์, ด้วยใจบริสุทธิ์และมือสะอาด, และไม่ตั้งตารอพระเมสสิยาห์อีกองค์หนึ่งต่อไป, เมื่อนั้น, ในเวลานั้น, วันนั้นจะมาถึงซึ่งสมควรที่พวกเขาจะต้องเชื่อสิ่งเหล่านี้.

๑๗ และพระเจ้าจะทรงลงพระหัตถ์ของพระองค์อีกเป็นครั้งที่สองเพื่อนำผู้คนของพระองค์กลับคืน^๖ จากสภาพที่หลงไปและตกของพวกเขา. ดังนั้น, พระองค์จะทรงทำงานอัศจรรย์ และการอันนำพิศวงในบรรดาลูกหลานมนุษย์ต่อไป.

๑๘ ดังนั้น, พระองค์จะทรงนำพระวจนะ^๖ ของพระองค์ออกมาให้พวกเขา, ซึ่งพระวจนะจะพิพากษา^๗ พวกเขาในวันสุดท้าย, เพราะจะประทานพระวจนะให้พวกเขาด้วยพระประสงค์ที่จะสร้างความเชื่อมั่น^๖ แก่พวกเขาถึงพระเมสสิยาห์องค์จริง, ซึ่งถูกพวกเขาปฏิเสธ; และเพื่อสร้างความเชื่อมั่น^๖ แก่พวกเขาว่าพวกเขาไม่ต้องตั้งตารอพระเมสสิยาห์องค์หนึ่งที่จะ

๑๓๗ ลูกา ๒๓:๓๓.

ข ยอห์น ๑๓:๔๑-๔๒;

๑ นิ. ๑๓:๑๐.

ค ลูกา ๒๔:๖-๗;

โมไซยาห์ ๓:๑๐.

ง คมพ. พื้นเค้นชีวิต (การ),

พื้นเค้นพระชนม์ (การ).

จ ๑ นิ. ๑๑:๑๓-๓๔.

๑๔๗ คมพ. พระเมสสิยาห์.

ข ลูกา ๒๑:๒๔;

จัส—ม ๑:๑-๑๘.

๑๕๗ คมพ. ยิว (ชาว).

ข นหม. ๑:๘-๑๖; ๒ นิ. ๑๐:๖.

ค คมพ. บาเบล, บาบิโลน.

๑๖๗ ๒ นิ. ๑๐:๖-๑๖;

๓๐:๗; มอริ. ๕:๑๔.

๑๗๗ ๒ นิ. ๒๑:๑๑-๑๒; ๒๓:๑.

คมพ. พื้นฟูพระกิตติคุณ

(การ).

ข อสย. ๒๓:๑๔;

๒ นิ. ๒๗:๒๖;

๓ นิ. ๒๘:๓๑-๓๓.

๑๘๗ ๒ นิ. ๒๓:๑๑-๑๒;

๓๓:๑๑, ๑๔-๑๕.

ข คมพ. พิพากษา (การ),

สุดท้าย.

ค ๒ นิ. ๒๖:๑๒-๑๓.

เสด็จมาอีกต่อไป, เพราะจะไม่มืองค์ใดมา, นอกจากจะเป็นพระเมสสิยาห์ปลอม ซึ่ง จะหลอกลวงผู้คน; เพราะมีพระเมสสิยาห์ แต่องค์เดียวซึ่งศาสดาพยากรณ์พูดถึง, และพระเมสสิยาห์องค์นั้นคือพระองค์ ผู้จะทรงถูกชาวยิวปฏิเสธ.

๑๙ เพราะตามคำของศาสดาพยากรณ์, พระเมสสิยาห์จะเสด็จมาในหกร้อยปีนับ จากเวลาที่บิดาข้าพเจ้า จาก เยรูซาเล็ม มา; และ ตาม คำของ ศาสดาพยากรณ์, และคำของเทพ^๑ แห่งพระผู้เป็นเจ้าด้วย, พระนามของพระองค์ จะเป็น พระเยซู คริสต์, พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า.

๒๐ และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, ข้าพเจ้า พุดมาแล้วอย่างแจ่มชัดเพื่อ ท่านจะผิดพลาดไม่ได้. และดังที่พระเจ้าพระผู้เป็น เจ้าทรงพระชนม์อยู่ผู้ทรงนำอิสราเอลออก จากแผ่นดินอียิปต์^๒, และประทานพลังให้ โมเสสเพื่อเขาจะรักษา^๓ ประชาชาติภาย หลังพวกเขาถูกพญานกพิษกัด, หากพวกเขาจะมองไปที่พญานก^๔ ซึ่งท่านชูขึ้นต่อ หน้าพวกเขา, และประทานพลังให้ท่าน ด้วยเพื่อท่านจะตีคล่า^๕ และน้ำจะไหลออกมา; แท้จริงแล้ว, ดุเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ ท่าน, ว่าดังสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องจริง, และ ดังที่พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์

อยู่, ไม่มีนามอื่นใดประทานมาให้ภายใต้ ฟ้าสวรรค์นอกจากจะเป็นพระเยซูคริสต์ องค์นี้, องค์ที่ข้าพเจ้าพุดมาแล้ว, ซึ่งโดย พระนามนี้มนุษย์จะรับการช่วยให้รอดได้.

๒๑ ดังนั้น, เพราะเหตุนี้พระเจ้า พระ ผู้เป็นเจ้าจึงทรงสัญญากับข้าพเจ้าว่าสิ่ง เหล่านี้ที่ข้าพเจ้าเขียน^๖ จะมีผู้เก็บและปก ปักรักษาไว้, และสืบทอดให้แก่พงศ์พันธุ์ ข้าพเจ้า, จากรุ่นสู่รุ่น, เพื่อพระสัญญาจะ เกิดสัมฤทธิ์ผลแก่โยเซฟ, คือพงศ์พันธุ์ ของท่านจะไม่ตายเลย^๗ トラบเท่าที่แผ่นดิน โลกยังดำรงอยู่.

๒๒ ดังนั้น, สิ่งเหล่านี้จะเป็นไปจากรุ่น สู่รุ่นตราบเท่าที่แผ่นดินโลกจะดำรงอยู่; และสิ่งเหล่านี้จะเป็นไปตามพระประสงค์ และความพอพระทัยของพระผู้เป็นเจ้า; และประชาชาติผู้จะครอบครองสิ่งเหล่านี้ จะถูกพิพากษา^๘ ด้วยสิ่งเหล่านี้ตามถ้อยคำ ที่เขียนไว้.

๒๓ เพราะเราทำงานอย่าง ขยันหมั่น เพียรที่จะเขียน, เพื่อชักชวน^๙ ลูกหลาน เรา, และ พี่น้องเราด้วย, ให้เชื่อในพระ คริสต์, และให้ คั่นดี กับ พระ ผู้ เป็น เจ้า; เพราะเรารู้ว่าโดยพระคุณ^{๑๐} นั้นเองที่เรา ได้รับการช่วยให้รอด, หลังจากเราทำ^{๑๑} ทุก สิ่งจนสุดความสามารถแล้ว.

๑๘๖ คมพ. ผู้ต่อต้านพระคริสต์.
๑๘๗ คมพ. พระเยซูคริสต์— คำพยากรณ์เกี่ยวกับการ ประสูติและการ สิ้นพระชนม์ของพระเยซู คริสต์.
๗ ๑ นี. ๑๐:๔; ๓ นี. ๑:๑, ๑๓.
๘ ๒ นี. ๑๐:๓.
๒๐ ก อพย. ๓:๗-๑๐;
๑ นี. ๑๗:๒๔, ๓๑; ๑๙:๑๐.
๗ ยอห์น ๓:๑๔; ๑ นี. ๑๗:๔๑.

๘ ก กิต. ๒๑:๘-๙; แอลมา ๓๓:๑๙; ยีล. ๘:๑๔-๑๕.
๙ อพย. ๑๗:๖; กิต. ๒๐:๑๑;
๑ นี. ๑๗:๒๙; ๒๐:๒๑.
๑๐ โยเซยา ๑๓:๔; กิจการ ๔:๑๐-๑๒; โมไซยาห์ ๕:๘; โมเสส ๖:๕๒.
๑๑ คมพ. พระผู้ช่วยให้รอด.
๒๑ ก ๒ นี. ๒๗:๖-๑๔.
๑๒ อาโมส ๕:๑๕; ๒ นี. ๓:๑๖; แอลมา ๔:๖:๒๔-๒๗.

๒๒ ก ๒ นี. ๒๕:๑๑; ๓๓:๑๐-๑๕; ๓ นี. ๒๗:๒๓-๒๗.
๒๓ ก คมพ. เด็ก, ลูก.
๑๓ รีม. ๓:๒๓-๒๔;
๒ นี. ๒:๔-๑๐;
โมไซยาห์ ๑๓:๓๒;
แอลมา ๔:๒๑-๑๖;
คพ. ๑๓๘:๔.
๑๔ คมพ. พระคุณ.
๑๕ ยากอบ ๒:๑๔-๒๖.
๑๖ คมพ. งาน (ทั้งหลาย).

๒๔ และ, ทั้งที่เรารู้ว่าเราเชื่อในพระคริสต์, เรายังรักษา กฎของโมเสส^๑, และตั้งตารอพระคริสต์ด้วยความแน่นอน, จนกว่ากฎจะสมบูรณ์.

๒๕ เพราะ, เพื่อเจตนารมณ์นี้ กฎ^๒ ประทานมาให้; ดังนั้นกฎจึงตายสำหรับเรา, และเราถูกทำให้มีชีวิตในพระคริสต์ เพราะศรัทธาของเรา; แต่เราก็มองรักษา กฎไว้เพราะพระบัญญัติ.

๒๖ และเราพูดถึง "พระคริสต์, เราชื่นชมยินดีในพระคริสต์, เราสั่งสอนเรื่องพระคริสต์, เราพยากรณ์ถึงพระคริสต์, และเราเขียนตามคำพยากรณ์ของเรา, เพื่อลูกหลาน^๓ของเราจะรู้ว่าพวกเขาจะมองหาแหล่งใดเพื่อการปลดบาป^๔ของพวกเขา.

๒๗ ดังนั้น, เราจึงพูดเกี่ยวกับกฎเพื่อลูกหลานของเราจะรู้เกี่ยวกับการตายของกฎ; และพวกเขา, โดยที่รู้จักการตายของกฎ, จะตั้งตารอชีวิตนั้นซึ่งอยู่ในพระคริสต์, และรู้ว่ากฎประทานมาให้เพื่อเจตนารมณ์ใด. และหลังจากกฎสมบูรณ์ในพระคริสต์แล้ว, เพื่อพวกเขาจะไม่ทำใจตนแข็งกระด้างต่อพระองค์เมื่อพระคริสต์ทรงเห็นสมควรยกเลิกกฎ.

๒๘ และบัดนี้ดูเถิด, ผู้คนของข้าพเจ้า, ท่านเป็นคนดี^๕รึนั้น; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงกล่าวแก่ท่านอย่างแข็งขัน, เพื่อท่านจะเข้าใจผิดไม่ได้. และถ้อยคำซึ่งข้าพเจ้าพูดไว้จะยืนยันเป็นประจักษ์พยาน^๖ต่อต้าน

ท่าน; เพราะมันเพียงพอจะสอน^๗ทางที่ถูก ต้องให้ผู้ใดก็ได้; เพราะทางที่ถูกต้องคือเชื่อในพระคริสต์และหาปฏิเสศพระองค์^๘ไม่; เพราะโดยการปฏิเสศพระองค์ท่านก็ ปฏิเสศศาสนาพยากรณ์และกฎด้วย.

๒๙ และบัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าทางที่ถูกต้องคือเชื่อในพระคริสต์, และหาปฏิเสศพระองค์^๙ไม่; และพระคริสต์คือ พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล; ดังนั้นท่านต้องน้อมกายลง ณ เบื้องพระพักตร์พระองค์, และนมัสการพระองค์ ด้วยสุดพลัง^{๑๐}, ความนึกคิด, และพลังกำลังของท่าน, และทั้งจิตวิญญาณของท่าน; และหากท่านทำเช่นนี้ท่านจะไม่มีทางถูกขับออกไป.

๓๐ และ, ตราบเท่าที่สมควร, ท่านต้องรักษาวิธีปฏิบัติและศาสนพิธี^{๑๑}ของพระผู้เป็นเจ้าจนกว่ากฎที่ประทานให้โมเสสจะสมบูรณ์.

บทที่ ๒๖

พระคริสต์จะทรงปฏิบัติต่อชาวนีไฟ—นีไฟเห็นล่วงหน้าถึงการทำลายล้างผู้คนของท่าน—พวกเขาจะพูดออกมาจากกัมมธูลี—คนต่างชาติจะสร้างศาสนจักรปลอมและการมั่วสุมลับ—พระเจ้าทรงห้ามมนุษย์นอกรีตในอำนาจปุโรหิต. ประมาณ ๕๕๓-๕๔๕ ปีก่อนคริสตกาล.

๒๔ก เจคอบ ๔:๔-๕.	โมไซยาห์ ๓:๑๓.	ข คมพ. ประจักษ์พยาน.
๒๕ก คมพ. กฎของโมเสส.	ข ลูกา ๑๐:๒๓-๒๔.	ค ๒ นี. ๓๓:๑๐.
ข รม. ๗:๔-๖.	ค คมพ. เด็ก, ลูก.	๒๙ก ฉรับ. ๖:๕;
๒๖ก เจคอบ ๑:๒๒;	ง คมพ. ปลดบาป (การ).	มาระโก ๑๒:๒๙-๓๑.
เจโรม ๑:๑๑;	๒๘ก โมไซยาห์ ๓:๑๔.	๓๐ก คมพ. ศาสนพิธี.

และหลังจากพระคริสต์จะทรงลุกขึ้น^๖ จากบรรดาคนตายแล้วพระองค์จะทรงแสดงองค์^๗ แก่ท่าน, ลูกหลานของข้าพเจ้า, และพี่น้องที่รักของข้าพเจ้า; และพระวจนะที่พระองค์จะรับสั่งแก่ท่านจะเป็นกฎ^๘ ที่ท่านจะปฏิบัติ.

๒ เพราะเหตุเกิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าข้าพเจ้าเห็นว่าคนหลายรุ่นจะล่องลับไป, และจะมีสงครามใหญ่และการขัดแย้งในบรรดาผู้คนของข้าพเจ้า.

๓ และหลังจากพระเมสสิยาห์จะเสด็จมาจะมีเครื่องหมาย^๙ ให้ไว้แก่ผู้คนของข้าพเจ้าเกี่ยวกับการประสูติ^{๑๐} ของพระองค์, และเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ด้วย; และวันนั้นจะยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวสำหรับคนชั่วร้าย, เพราะพวกเขาจะตาย; และพวกเขาตายเพราะพวกเขาขับไล่ศาสนาพยากรณ์, และวิสุทธิชน, และขวางก้อนหินใส่พวกเขา, และสังหารพวกเขา; ดังนั้นเสียงร้องจากโลหิตของวิสุทธิชน^{๑๑} จะขึ้นไปจากพื้นดินถึงพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของฟ้าเพื่อฟ้องพวกเขา.

๔ ดังนั้น, คนทั้งหมดที่จ้องมอง, และที่กระทำอย่างชั่วร้าย, วันที่มาถึงจะเผา^{๑๒} พวกเขาหมด, พระเจ้าจอมโยธาตรัส, เพราะพวกเขาจะเป็นดังตอข้าว.

๕ และพวกเขาที่ฆ่าศาสนาพยากรณ์,

และวิสุทธิชน, หัวถึงของแผ่นดินโลกจะกลืน^{๑๓} พวกเขาหมด, พระเจ้าจอมโยธาตรัส; และภูเขา^{๑๔} จะฝังพวกเขา, และลมหมุนจะหอบพวกเขาไป, และอาคารจะพังลงมาทับพวกเขาและขี้พวกเขาเป็นชั้น ๆ และบดพวกเขาเป็นผุยผง.

๖ และพวกเขาจะถูกเยียนด้วยฟ้าคำรนคำราม, และสายฟ้าฟาด, และแผ่นดินไหว, และการทำลายล้างทุกอย่าง, เพราะเพลิงแห่งความกริ้วของพระเจ้าจะดาลเดือดกับพวกเขา, และพวกเขาจะเป็นดังตอข้าว, และวันที่มาถึงจะกลืนกินพวกเขา, พระเจ้าจอมโยธาตรัส.

๗ โอ้ความเจ็บปวด, และความปวดร้าวของจิตวิญญาณข้าพเจ้าเพราะการสูญเสียผู้ซึ่งถูกสังหารซึ่งเป็นผู้คนของข้าพเจ้า! เพราะข้าพเจ้า, นิไฟ, เห็นมันแล้ว, และมันแทบ จะ กลืน กินข้าพเจ้า ต่อหน้าที่ประทับของพระเจ้า; แต่ข้าพเจ้าต้องร้องทูลพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า: วิถีของพระองค์เที่ยงธรรม^{๑๕}.

๘ แต่ดูเกิด, คนชอบธรรมที่สดับฟังคำของศาสนาพยากรณ์, และหาทำลายพวกเขาไม่, แต่ตั้งตารอพระคริสต์ด้วยความแน่นหนาสำหรับเครื่องหมายที่ได้รับการประทานไว้, ทั้งที่มีการข่มเหง^{๑๖} ทุกอย่าง—ดูเกิด, พวกเขาคือคนที่จะไม่ตาย^{๑๗}.

๙ แต่พระบุตรแห่งความชอบธรรมจะ

๒๖ ๑ก ๓ นี. ๑๑:๑-๑๒.
 ข ๑ นี. ๑๑:๗; ๑๒:๖.
 ค ๓ นี. ๑๕:๒-๑๐.
 ๓ก ๑ นี. ๑๒:๔-๖.
 คมพ. เครื่องหมาย.
 ข คมพ. พระเยซูคริสต์—
 คำพยากรณ์เกี่ยวกับ

การประสูติและการ
 สิ้นพระชนม์ของพระ
 เยชูคริสต์.
 ค ปฐก. ๔:๑๐;
 ๒ นี. ๒๕:๑๐;
 มอริ. ๘:๒๗.
 ๔ก ๓ นี. ๘:๑๔-๒๔; ๙:๓, ๙.

๕ก ๑ นี. ๑๙:๑๑;
 ๓ นี. ๑๐:๑๔.
 ข ๓ นี. ๘:๑๐; ๙:๕-๘.
 ๗ก คมพ. ยุติธรรม (ความ).
 ๘ก คมพ. ข่มเหง (การ).
 ข ๓ นี. ๑๐:๑๒-๑๓.

ทรงปรากฏแก่พวกเขา; และพระองค์จะทรงรักษาพวกเขาให้หาย, และพวกเขาจะมีสันติกับพระองค์, จนสามารถจะล่องลับไป, และคนเป็นอันมากของรุ่นที่สี่จะผ่านไปด้วยความชอบธรรม.

๑๐ และเมื่อสิ่งเหล่านี้ผ่านไปแล้วการทำลายล้างอันรวดเร็วจะมาสู่ผู้คนของข้าพเจ้า; เพราะ, ทั้งที่จิตวิญญาณข้าพเจ้าเจ็บปวด, ข้าพเจ้ายังเห็นการทำลายล้างอันรวดเร็ว; ดังนั้น, ข้าพเจ้ารู้ว่ามันจะบังเกิดขึ้น; และพวกเขาขายตัวเองไปเปล่า ๆ; เพราะ, เพื่อรางวัลแห่งความจงใจของพวกเข และ ความโง่ของพวกเข พวกเขาจะเก็บเกี่ยวความพินาศ; เพราะเนื่องจากพวกเขาขอมต่อมารและเลือกงานแห่งความมืดแทนความสว่าง, ฉะนั้นพวกเขาต้องลงไปสู่นรก.

๑๑ เพราะพระวิญญาณของพระเจ้าจะไม่พากเพียรกับมนุษย์เสมอไป. และเมื่อพระวิญญาณละความเพียรกับมนุษย์การทำลายล้างอันรวดเร็วย่อมมาถึง, และนี่ทำให้จิตวิญญาณข้าพเจ้าเศร้าโศก.

๑๒ และดังที่ข้าพเจ้าพูดแล้วเกี่ยวกับการสร้าง ความเชื่อ มั่น แก่ชาว ยิว, ว่า พระเยซู ทรง เป็น พระ คริสต์ องค์ จริง, จึงจำเป็นว่าคนต่างชาติถูกทำให้เชื่อมั่นด้วยว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์, พระผู้เป็นเจ้านิรันดร์;

๑๓ และว่าพระองค์ทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์แก่คนเหล่านั้นทั้งหมดที่เชื่อในพระองค์, โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์; แท้จริงแล้ว, แก่ทุกประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และผู้คน, โดยทรงกระทำปาฏิหาริย์ที่ยิ่งใหญ่, เครื่องหมาย, และการอันน่าพิศวง, ในบรรดาลูกหลานมนุษย์ตามศรัทธาของพวกเขา.

๑๔ แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้าพยากรณ์ต่อท่านเกี่ยวกับวันเวลาสุดท้าย; เกี่ยวกับวันเวลาเมื่อพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของท่านจะทรงนำสิ่งเหล่านี้ออกมาสู่ลูกหลานมนุษย์.

๑๕ หลังจากพงศ์พันธุ์ข้าพเจ้าและพงศ์พันธุ์ของพี่น้องข้าพเจ้าจะเสื่อมโทรมในความไม่เชื่อ, และจะถูกคนต่างชาติลงทัณฑ์; แท้จริงแล้ว, หลังจากพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของท่านจะทรงตั้งค่ายโดยรอบเพื่อต่อต้านพวกเขา, และจะทรงล้อมพวกเขาไว้ด้วยคันดิน, และทรงสร้างป้อมต่อต้านพวกเขา; และหลังจากที่พวกเขาจะถูกนำลงต่ำสู่ภัสมธุลี, แม้จนพวกเขาหาเป็นอยู่ไม่, กระนั้นคำของคนชอบธรรมจะเขียนไว้, และคำสวดอ้อนวอนของคนที่มีสัตย์จะได้ยิน, และคนทั้งหมดที่เสื่อมโทรมในความไม่เชื่อจะไม่ถูกลืม.

๑๖ เพราะคนเหล่านั้นที่จะถูกทำลายจะพูดกับพวกเขาจากพื้นดิน, และคำพูดของคนเหล่านั้นจะมาจากส่วนลึกใต้

๓๗ ๓ นี. ๑๑:๘-๑๕.
๒ ๓ นี. ๑๗:๗-๙.
๔ ๔ นี. ๑:๑-๔.
๖ ๑ นี. ๑๒:๑๑-๑๒;
๓ นี. ๒๗:๓๐-๓๒.
๖ แอลมา ๔๕:๑๐-๑๒;
ยี่สิบ. ๑๓:๙-๑๐.
๑๐๗ แอลมา ๔๕:๙-๑๔;

มอริ. ๘:๑-๙.
๒ คมพ. นริก.
๑๑๗ อีเธอร์ ๒:๑๕.
๑๒๗ ๒ นี. ๒๕:๑๘.
๒ ๒ นี. ๓๐:๗; มอริ. ๕:๑๕.
คมพ. ยิว (ชาว).
๔ มอริ. ๓:๒๑.
๑๓๗ คมพ. พระวิญญาณ

บริสุทธิ์.
๑๔๗ คมพ. ยุคสุดท้าย, วันเวลาสุดท้าย.
๒ คมพ. พันฟูพระกิตติคุณ (การ).
๑๖๗ อสย. ๒๓:๔; โมโร. ๑๐:๒๗; โมเสส ๗:๖๒. คมพ. พระคัมภีร์มอรมอน.

ภัสสมชูลี, และเสียงของพวกเขาจะเป็นดังเสียงคนที่ติดต่อกับวิญญาณได้; เพราะพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าจะประทานพลังความสามารถให้เขา, เพื่อเขาจะกระซิบเกี่ยวกับพวกเขา, แม้ประหนึ่งว่าจากพื้นดิน; และคำพูดของคนเหล่านั้นจะกระซิบจากภัสสมชูลี.

๑๗ เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้: พวกเขาจะเขียน "เรื่องที่จะเกิดขึ้นในบรรดาพวกเขา, และเรื่องเหล่านั้นจะเขียนและผืนผ้าไว้ในหนังสือเล่มหนึ่ง, และคนที่เสื่อมโทรมในความไม่เชื่อจะไม่มีเรื่องเหล่านั้น, เพราะพวกเขาพยายามทำลายสิ่งต่าง ๆ ของพระผู้เป็นเจ้า.

๑๘ ด้วยเหตุนี้, ดังคนที่ถูกทำลายได้ถูกทำลายอย่างรวดเร็ว; และฝูงชนพวกที่หน้ากลัวของพวกเขาจะเป็นดังแกลบ" ที่สูญสิ้นไป—แท้จริงแล้ว, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้: มันจะเป็นไปโดยฉับพลัน, ทันใด—

๑๙ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ, คนที่เสื่อมโทรมในความไม่เชื่อจะถูกมือของคนต่างชาติลงทัณฑ์".

๒๐ และคนต่างชาติทะนงตนด้วยความถือดี^๗ ในสายตาตน, และสะดุดล้ม", เพราะความร้ายแรงของสิ่งที่คิดขวาง^๘, ซึ่งทำให้พวกเขาสร้าง ศาสนจักร^๙ ขึ้น มากมาย; กระนั้นก็ตาม, พวกเขายังไม่ นำพาต่อ

เดชานูภาพ และ ปาฏิหาริย์ของ พระผู้เป็นเจ้า, และสั่งสอนโดยยกย่องปัญญาของตนเองและความรู้^{๑๐}ของตนเอง, เพื่อพวกเขาจะได้หาผลประโยชน์และบดขยี้หน้าคนจน".

๒๑ และมีศาสนจักรมากมายที่สร้างขึ้นซึ่งก่อให้เกิดความริษยา^{๑๑}, และการวิวาท, และความอาฆาตมาดร้าย.

๒๒ และมีการ มั่วสุมลับ" ด้วย, แม้ดังใน สมัยโบราณ, ตาม การ มั่วสุม ของมาร, เพราะ เขา เป็นผู้วาง รากฐานของสิ่งทั้งหมดเหล่านี้; แท้จริงแล้ว, ผู้วางรากฐานของ ฆาตกรรม, และงานแห่งความมืด; แท้จริงแล้ว, และเขาจูงคอพวกนั้นไปด้วยใยป่าน, จนเขามัดคนพวกนั้นด้วยเชือกอันแข็งแรงของเขาไว้ตลอดกาล.

๒๓ เพราะ ดูเถิด, พี่น้อง ที่รัก ของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าหาได้ทรงทำงานในความมืดได้.

๒๔ พระองค์ย่อมไม่ทรงกระทำสิ่งใดเว้นแต่จะเป็นไปเพื่อประโยชน์ของโลก; เพราะพระองค์ทรงรักโลก^{๑๒}, จนพระองค์ทรงยอม พลีพระชนม์ชีพของพระองค์เองเพื่อจะทรงจูงใจมนุษย์ทั้งปวง^{๑๓}มาหาพระองค์. ดังนั้น, พระองค์ไม่ทรงบัญชาผู้ใดไม่ให้รับส่วนความรอดของพระองค์.

๒๕ ดูเถิด, พระองค์ทรงร้องบอกผู้ใด

๑๗ก ๒ นี้. ๒๓:๑๒.
ข อื่นส์ ๑:๑๔.
๑๘ก มอริ. ๕:๑๖-๑๘.
๑๙ก ๓ นี้. ๑๖:๘-๙;
๒๐:๒๗-๒๘.
๒๐ก คมพ. จอชอง (ความ),
ถือดี (ความ), ล้าพอง
(ความ).

๗ ๑ นี้. ๑๓:๒๙, ๓๔.
คมพ. ละทิ้งความเชื่อ
(การ).
๘ อีสค. ๑๔:๔.
๙ ๑ นี้. ๑๔:๑๐; ๒๒:๒๓;
มอริ. ๘:๒๘.
๑๐ มอริ. ๙:๗-๘;
๒ นี้. ๙:๒๘.

๑๑ อีสย. ๓:๑๕;
๒ นี้. ๑๓:๑๕.
๒๑ก คมพ. ริษยา (ความ),
อิจฉา.
๒๒ก คมพ. มั่วสุมลับ (การ).
๒๔ก ยอห์น ๓:๑๖.
๒๕ ๓ นี้. ๒๗:๑๔-๑๕.

หรือ, โดยตรัสว่า: จงไปจากเรา? ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย; แต่พระองค์ตรัส: จงมาหาเราเถิด^๑ เจ้าทั้งหลาย สุดแดน แผ่นดินโลก, จงซื่อ นม และน้ำผึ้ง, โดยไม่เสียเงินตรา^๒ และโดยไม่คิดราคา.

๒๖ ดูเถิด, พระองค์ ทรงบัญชาผู้ใด หรือว่าพวกเขาควรออกจากบรรดาธรรมศาลา, หรือออกจากสถานนมัสการ? ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย.

๒๗ พระองค์ ทรงบัญชาผู้ใด หรือว่าพวกเขาไม่ควรรับ ส่วน ความ รอด^๓ ของพระองค์? ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย; แต่พระองค์ประทานความรอดนั้นให้มนุษย์ทั้งปวงเปล่า ๆ^๔; และพระองค์ทรงบัญชาผู้คนของพระองค์ว่าพวกเขาควรชักชวนมนุษย์ทั้งปวงให้กลับใจ^๕.

๒๘ ดูเถิด, พระเจ้าทรงบัญชาผู้ใดหรือว่าพวกเขาไม่ควรรับส่วนพระคุณความดีของพระองค์? ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย; แต่ มนุษย์ ทั้ง ปวง ได้รับ อภิสัท^๖ คนหนึ่งเหมือนกับอีกคนหนึ่ง, และไม่มีใครถูกห้าม.

๒๙ พระองค์ทรงบัญชาว่าจะไม่มีการซ่อนนลในอำนาจปุโรหิต^๗; เพราะ, ดูเถิด, การซ่อนนลในอำนาจปุโรหิต คือ การที่มนุษย์สั่งสอนและตั้งตนเป็นความสว่างแก่โลก, เพื่อพวกเขาจะหาผลประโยชน์

และการสรรเสริญของโลก^๘; แต่พวกเขาไม่ได้แสวงหาความผาสุกของไซอัน.

๓๐ ดูเถิด, พระเจ้าทรงห้ามสิ่งนี้; ดังนั้น, พระเจ้าพระเจ้าเป็นเจ้าจึงประทานพระบัญญัติไว้ข้อหนึ่งว่ามนุษย์ทั้งปวงควรมีจิตกุศล^๙, ซึ่งจิตกุศลคือความรัก^{๑๐}. และหากพวกเขาไม่มีจิตกุศลพวกเขาจะไม่เป็นอะไรเลย. ดังนั้น, หากพวกเขาไม่มีจิตกุศลพวกเขาจะไม่ยอมให้คนงานในไซอันตาย.

๓๑ แต่คนงานในไซอัน^{๑๑} จะทำงานเพื่อไซอัน; เพราะหากพวกเขาทำงานเพื่อเงินตรา^{๑๒}พวกเขาจะพินาศ.

๓๒ และหนึ่ง, พระเจ้าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงบัญชา^{๑๓}ไว้ว่ามนุษย์จะไม่กระทำฆาตกรรม; ว่าพวกเขาจะไม่กล่าวเท็จ; ว่าพวกเขาจะไม่ลักขโมย; ว่าพวกเขาจะไม่ออกพระนามของพระเจ้าพระเจ้าเป็นเจ้าของพวกเขาอย่างไม่สมควร^{๑๔}; ว่าพวกเขาจะไม่ริษยา; ว่าพวกเขาจะไม่อาฆาตมาดร้าย; ว่าพวกเขาจะไม่ขัดแย้งกันและกัน; ว่าพวกเขาจะไม่กระทำการผิดประเวณี; และว่าพวกเขาจะไม่ทำสิ่งเหล่านี้เลย; เพราะผู้ใดที่^{๑๕}ทำสิ่งเหล่านี้จะพินาศ.

๓๓ เพราะความชั่วช้าสามานย์เหล่านี้^{๑๖}ไม่ได้มาจากพระเจ้าเลย; เพราะพระองค์ทรงทำสิ่งที่ดีในบรรดาลูกหลานมนุษย์; และพระองค์ไม่ทรงทำสิ่งใดเลยนอกจาก

๒๕ก แอลมา ๕:๓๓-๓๕;
๓ นี. ๙:๑๓-๑๔.
ข อสย. ๕๕:๑-๒.
๒๗ก คมพ. ความรอด.
ข อฟ. ๒:๘;
๒ นี. ๒๕:๒๓.
ค คมพ. กลับใจ (การ).

๒๘ก รีม. ๒:๑๑;
๑ นี. ๑๗:๓๓-๓๕.
๒๙ก คมพ. นีออนลในอำนาจ
ปุโรหิต (การ).
ข คฟ. ๑๒๑:๓๔-๓๗.
๓๐ก โมโร. ๗:๔๗-๔๘.
คมพ. จิตกุศล.

ข คมพ. รัก (ความ).
๓๑ก คมพ. ไซอัน.
ข เจคอบ ๒:๑๗-๑๙;
คฟ. ๑๑:๗; ๓๘:๓๙.
๓๒ก คมพ. พระบัญญัติของ
พระเจ้าเป็นเจ้า.
ข คมพ. ดูแคลน (การ).

มันจะแจ้งชัดต่อลูกหลานมนุษย์; และพระองค์ทรงเชื่อเชิญพวกเขาทั้งหมดให้มาหาพระองค์และรับส่วนพระคุณความดีของพระองค์; และพระองค์ไม่ทรงปฏิเสธผู้ใดที่มาหาพระองค์เลย, ไม่ว่าดำและขาว, ทาสและไท, ชายและหญิง; และพระองค์ทรงคำนึงถึงคนนอกศาสนา; และทุกคนเหมือนกันหมดสำหรับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, ทั้งชาวยิวและคนต่างชาติ.

บทที่ ๒๗

ความมืด และการละทิ้งความเชื่อจะครอบคลุมแผ่นดินโลกในวันเวลาสุดท้าย—พระคัมภีร์มอรมอนจะปรากฏออกมา—พยานสามคนจะเป็นพยานถึงหนังสือนี้—คนมีการศึกษาจะกล่าวว่าเขาอ่านหนังสือที่ผมนึกไว้ไม่ได้—พระเจ้าจะทรงทำงานอัศจรรย์และการอันน่าพิศวง—เปรียบเทียบอิสยาห์ ๒๙: ๑-๕ ประมาณ ๕๕๙-๕๕๕ ปีก่อนคริสตกาล.

แต่, ดูเถิด, ในวันเวลาสุดท้าย^๑, หรือในวันเวลาของคนต่างชาติ—แท้จริงแล้ว, ดูเถิด ประชาชาติทั้งปวงของคนต่างชาติและชาวยิวด้วย, ทั้งคนที่จะมาบนแผ่นดินนี้ และคนที่จะอยู่บนผืนแผ่นดินอื่น, แท้จริงแล้ว, แม้บนผืนแผ่นดินทั้งหมดของแผ่นดินโลก, ดูเถิด, พวกเขาจะมีเมมาด้วยความชั่วช้าสามัญและความน่าชิงชังนานปีการ—

๒ และเมื่อวันนั้นจะมาถึงพระเจ้าจอมโยธาจะเสด็จเยือนพวกเขา, ด้วยฟ้าร้องและด้วยแผ่นดินไหว, และด้วยเสียงอึกทึก, และด้วยพายุ, และด้วยพายุฝนฟ้าคะนอง, และด้วยเปลวแห่งเพลิงที่เผาผลาญ.

๓ และประชาชาติทั้งปวงที่ต่อสู้กับไซอัน, และที่ทำให้นางเดือดร้อน, จะเป็นดังความฝันของนิมิตในเวลากลางคืน; แท้จริงแล้ว, มันจะบังเกิดแก่พวกเขา, แม้ดังเช่นคนหิวโหยที่ฝันไป, และดูเถิด เขากินแต่เขาคื่นขึ้นและจิตวิญญาณเขาว่างเปล่า; หรือเหมือนคนกระหายที่ฝันไป, และดูเถิดเขาคื่นแต่เขาคื่นขึ้นและดูเถิดเขาอ่อนแรง, และจิตวิญญาณเขามีความกระหาย; แท้จริงแล้ว, แม้ฝูงชนของประชาชาติทั้งปวงที่ต่อสู้กับเขาไซอันจะเป็นเช่นนั้น.

๔ เพราะดูเถิด, ท่านทั้งหลายที่ทำความชั่วช้าสามัญ, จงอยู่กับที่และประหลาดใจ, เพราะท่านจะร้องลั่น, และร้องไห้; แท้จริงแล้ว, ท่านจะมีเมมาแต่มีไช้ด้วยเหล่าอุงุ่น, ท่านจะโซเซ แต่มีไช้ด้วยเครื่องตีแข็งแรง.

๕ เพราะดูเถิด, พระเจ้าทรงเทวิญญาณแห่งการหลับสนิทลงมาให้ท่าน. เพราะดูเถิด, ท่านหลับตาของท่าน, และท่านปฏิเสธศาสนาพยากรณ์; และผู้ปกครองของท่าน, และผู้หยั่งรู้นั้นพระองค์ทรงปิดบังไว้เพราะความชั่วช้าสามัญของท่าน.

๓๓๓ กิจการ ๑๐:๙-๓๕, ๔๔-๔๕.
 ๗ แอลมา ๒๖:๓๓.
 ครม. ๒:๑๑; ๑ นี. ๑๗:๓๕.

๒๗ ๑๓ คมพ. ยุคสุดท้าย, วันเวลาสุดท้าย.
 ๒๓ อสย. ๒๔:b; ๖๖:๑๕-๑๖;

เจคอบ ๖:๓; ๓ นี. ๒๕:๑.
 ๓๓ อสย. ๒๙:๗-๘.
 ๗ ๑ นี. ๒๒:๑๔.

๖ และเหตุการณ์ จะ บังเกิด ขึ้น คือ พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงนำถ้อยคำของหนังสือ "เล่มหนึ่งออกมาสู่ท่าน", และมันจะเป็นถ้อยคำของคนทีกลับไปแล้ว.

๗ และดูเถิดหนังสือนั้นพระองค์จะทรงผ่นึก; และในหนังสือจะมีการเปิดเผย จากพระผู้เป็นเจ้า, นับจากกาลเริ่มต้นของโลกจนถึงการสิ้นสุดของมัน.

๘ ดังนั้น, เนื่องจากสิ่งที่ผ่นึกไว้, สิ่งทีผ่นึกไว้จะไม่มอบให้ ในวันแห่งความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของผู้คน. ดังนั้นหนังสือจะถูกกระบังไว้จากพวกเขา.

๙ แต่จะมอบ หนังสือให้ ชาย "ผู้หนึ่ง, และเขาจะมอบถ้อยคำในหนังสือ, ซึ่งเป็นถ้อยคำของคนเหล่านั้นทีกลับไปแล้วในภัสสมฐลี, และเขาจะมอบถ้อยคำเหล่านี้ให้อีกคนหนึ่ง".

๑๐ แต่ข้อความทีผ่นึกไว้เขาจะไม่มอบให้, ทั้งเขาจะไม่มอบหนังสือให้. เพราะหนังสือจะผ่นึกไว้ โดยเดชานูภาพของพระผู้เป็นเจ้า, และการเปิดเผยทีผ่นึกไว้จะเก็บ อยู่ในหนังสือจนถึงเวลาอันเหมาะสมของพระเจ้า, เพื่อถ้อยคำเหล่านั้นจะออกมา; เพราะดูเถิด, ถ้อยคำเหล่านั้นเปิดเผยเรื่องทั้งหมดนับจากการวางรากฐานของโลกจนถึงการสิ้นสุดของมัน.

๑๑ และวันนั้นจะมาถึงเมื่อถ้อยคำของหนังสือ ซึ่ง ผ่นึกไว้ จะ อ่าน บน ดาดฟ้า

หลังคาบ้าน; และจะอ่านถ้อยคำเหล่านั้นโดยเดชานูภาพของพระคริสต์; และเรื่องทั้งหมดจะได้รับการเปิดเผยให้ลูกหลานมนุษย์ซึ่งเคยอยู่ในบรรดาลูกหลานมนุษย์ตลอดมา, และ ซึ่ง จะ ดำรง อยู่ แม้จนถึง บั้นปลายของแผ่นดินโลก.

๑๒ ดังนั้น, ในวันนั้นเมื่อจะมอบหนังสือให้ชายที่ข้าพเจ้าพูดถึงแล้ว, พระผู้เป็นเจ้าจะทรงซ่อนหนังสือจากสายตาของโลก, เพื่อจะไม่มีสายตาผู้ใดเห็นหนังสือเล่มนั้นนอกจากพยาน "สามคน" จะเห็น, โดยเดชานูภาพของพระผู้เป็นเจ้า, นอกเหนือจากเขาคนที่จะได้รับมอบหนังสือ; และพวกเขาจะเป็นพยานถึงความจริงของหนังสือและสิ่งทีอยู่ในนั้น.

๑๓ และหาได้มีใครอื่นทีจะเห็นหนังสือเล่ม นั้น, นอกจากไม่ ก็ คน ตาม พระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อแสดงประจักษ์พยานถึงพระวณะของพระองค์ต่อลูกหลานมนุษย์; เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าตรัสว่าถ้อยคำของคนซื่อสัตย์จะพูดประหนึ่งว่ามันออกมาจากบรรดาคคนตาย".

๑๔ ดังนั้น, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเริ่มนำถ้อยคำในหนังสือออกมา; และด้วยปากของ พยานหลายต่อ หลาย ปากเท่าที่พระองค์ทรงเห็นว่าดีพระองค์จะทรงสถาปนาพระวณะของพระองค์ไว้;

๖ก ๒ นี้. ๒๖:๑๖-๑๗; ๒๗:๑๒.
คพ. พระคัมภีร์มอรมอน.
๗ เจริม ๑:๒;
มอริ. ๕:๑๒-๑๓.
๗ก อสย. ๒๙:๑๑-๑๒;
อีเธอร์ ๓:๒๕-๒๗;
๔:๔-๗.
๗ ไมซยาห์ ๘:๑๙.

ค อีเธอร์ ๑๓:๑-๑๒.
๘ก อีเธอร์ ๕:๑.
๗ ๓ นี้. ๒๖:๙-๑๒;
อีเธอร์ ๔:๕-๖.
๙ก คพ. ๑๗:๕-๖.
๗ จส-ป ๑:๖๔-๖๕.
๑๑ก ลูกา ๑๒:๓;
มอริ. ๕:๘;

คพ. ๑๒:๒๖-๓๑.
๑๒ก นิธิป. ๑๙:๑๕.
๗ ๒ นี้. ๑๑:๓;
อีเธอร์ ๕:๒-๔;
คพ. ๕:๑๑, ๑๔; ๑๗:๑.
๑๓ก ๒ นี้. ๓:๑๒-๑๐;
๓๓:๑๓-๑๕;
โมโร. ๑๐:๒๗.

และวิบัติจึงมีแก่คนที่ปฏิเสธ” พระวจนะ
ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ!

๑๕ แต่ดูเถิด, เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น
คือพระเจ้าพระเจ้าจะตรัสกับเขา
ผู้ที่พระองค์จะทรงมอบหนังสือให้: จง
นำถ้อยคำเหล่านี้ซึ่งมิได้ผินกัไว้ไปมอบ
ให้อีกคนหนึ่ง, เพื่อเขาจะแสดงถ้อยคำ
เหล่านี้ให้คนมีการศึกษาดู, โดยกล่าวว่า:
ข้าพเจ้าขอให้ท่าน, อ่าน”เรื่องนี้. และคน
มีการศึกษาจะกล่าว: จงเอาหนังสือมานี้,
และข้าพเจ้าจะอ่านมัน.

๑๖ และบัดนี้, เพื่อการสรรเสริญจาก
โลกและเพื่อหาผลประโยชน์”พวกเขาจะ
กล่าวเช่นนั้น, และมีใช้เพื่ออรัศมีภาพแห่ง
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ.

๑๗ และชายคนนั้นจะกล่าว: ข้าพเจ้านำ
หนังสือมาไม่ได้, เพราะหนังสือถูกผินกัไว้.

๑๘ จาก นั้น คน มี การ ศึกษา จะ กล่าว:
ข้าพเจ้าอ่านไม่ได้.

๑๙ ดังนั้นเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, คือ
พระเจ้าพระเจ้าจะทรงมอบหนังสือ
และถ้อยคำที่อยู่ในนั้นอีกครั้งให้คนที่ไม่มี
การศึกษา; และชายคนที่ไม่มีการศึกษาจะ
กล่าว: ข้าพเจ้าไม่มีการศึกษา.

๒๐ จากนั้นพระเจ้าพระเจ้าจะตรัส
แก่เขา: คนมีการศึกษาจะไม่อ่านถ้อยคำ
เหล่านั้น, เพราะพวกเขาปฏิเสธมัน, และ
เราสามารถทำงานของเราเองได้; ดังนั้น
เจ้าจงอ่านถ้อยคำที่เราจะให้แก่เจ้า.

๒๑ อย่าแต่ตั้ง”เรื่อง”ที่ผินกัไว้, เพราะ
เราจะนำมันออกมาในเวลาอันเหมาะสม
ของเราเอง; เพราะเราจะแสดงต่อลูก
หลานมนุษย์ว่า เราสามารถทำงานของ
เราเองได้.

๒๒ ดังนั้น, เมื่อเจ้าอ่านถ้อยคำซึ่งเราสั่ง
เจ้าไว้, และได้รับพยาน”ซึ่งเราสัญญาจะให้
แก่เจ้า, เมื่อนั้นเจ้าจงผินกัหนังสือไว้อีก,
และซ่อนมันไว้ให้เร, เพื่อเราจะได้ปกป้อง
รักษาถ้อยคำซึ่งเจ้ายังไม่ได้อ่าน, จนกว่า
เราจะเห็นสมควรตามปัญญาของเราเอง
ที่จะเปิดเผยทุกสิ่งแก่ลูกหลานมนุษย์.

๒๓ เพราะดูเถิด, เราคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ;
และเราคือพระเจ้าแห่งปาฏิหาริย์”;
และเราจะแสดงแก่โลกว่าเราเป็นเหมือน
กัน”ทั้งวันวาน, วันนี้, และตลอดกาล; และ
เราไม่ทำงานในบรรดา ลูก หลาน มนุษย์
นอกจากจะเป็นไปตามศรัทธาของพวกเขา”.

๒๔ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นอีกคือ
พระเจ้าพระเจ้าจะตรัสแก่เขาซึ่งจะอ่านถ้อยคำ
ที่จะมอบให้เขา:

๒๕ ตรานเท่าที่คนพวกนี้เข้ามาใกล้เรา”
ด้วยปากของพวกเขา, และให้เกียรติเรา”
ด้วยริมฝีปากของพวกเขา, แต่เอาใจพวก
เขาออกห่างจากเรา, และความเกรงกลัว
ของพวกเขาที่มีต่อเราสอนโดยกฎเกณฑ์”
ของมนุษย์—

๒๖ ดังนั้น, เราจะเริ่มทำงานอัศจรรย์”

๑๔ก ๒ นี้. ๒๗:๒๙-๓๐;
อีเธอร์ ๔:๘.
๑๕ก อสย. ๒๙:๑๑-๑๒;
จส—ป ๑:๖๕.
๑๖ก คมพ. นีโอนลีในอำนาจ
ปุโรหิต (การ).

๒๑ก อีเธอร์ ๕:๑.
๒๒ก คมพ. พยานถึงพระคัมภีร์
มอรมอน.
๒๓ก คมพ. ปาฏิหาริย์.
ข ฮีบ. ๑๓:๘.
ค ฮีบ. ๑๑; อีเธอร์ ๑๒:๗-๒๒.

๒๕ก อสย. ๒๙:๑๓.
ข มธ. ๑๔:๘.
ค ๒ นี้. ๒๗:๓๑.
๒๖ก ๑ นี้. ๒๒:๘; ๒ นี้.
๒๓:๑-๒. คมพ. ฟืนฟูพระ
กิตติคุณ (การ).

ในบรรดาคนพวกนี้, แท้จริงแล้ว, งาน
อัครจริย^๑ และการอันนำพิศวง, เพราะ
ปัญญาแห่งปราชญ์และคนมีการศึกษา
ของพวกเขาจะเลื่อมสลุย, และเราจะซ่อน
ความเข้าใจแห่งวิญญูชนของพวกเขา.

๒๗ และวิบัติแก่คนที่พยายามซ่อนแผน
ของพวกเขาไว้ลึกยิ่งนักจากพระเจ้า! และ
งานของพวกเขาอยู่ในความมืด; และพวก
เขากล่าว: ใครจะเห็นเรา, และใครจะรู้
เรื่องของเรา? และพวกเขาได้ด้วยว่า:
แน่นอน, การที่พระองค์ทรงทำให้สิ่งต่าง ๆ
พลิกผันจะถือว่าเป็นเพียงดินเหนียวของ
ช่างปั้นหม้อ^๒. แต่ดูเถิด, พระเจ้าจอม
โยธาตรัส, เราจะแสดงแก่พวกเขาว่าเรา
รู้งานทั้งหมดของ พวกเขา. เพราะงาน
จะบอกถึงคนที่ทำมันหรือ, ว่าท่านหาได้
ทำข้าพเจ้าขึ้นมาหรือไม่? หรือสิ่งที่สร้างขึ้น
จะกล่าวถึงคนที่สร้างมันขึ้นหรือ, ว่าเขา
ไม่มีความเข้าใจ?

๒๘ แต่ดูเถิด, พระเจ้าจอมโยธาตรัส:
เราจะแสดงแก่ลูกหลานมนุษย์ว่ายังมีอีก
ไม่นานและเราจะเปลี่ยนเลบานอนเป็น
ทุ่งอันอุดม; และจะถือว่า ทุ่งอันอุดม
เป็นป่าไม้.

๒๙ และในวันนั้น^๓ คนหูหนวกจะได้ยิน
ถ้อยคำจากหนังสือ, และดวงตาของคน
มืดบอดจะมองเห็นจากความมืดมัวและ
จากความมืด.

๓๐ และคนอ่อนโยน^๔ จะมีมากขึ้นด้วย,
และปิตี^๕ ของพวกเขาในพระเจ้าจะบังเกิด,
และคนจนในบรรดามนุษย์จะชื่นชมยินดี
ในพระเจ้าผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล.

๓๑ เพราะ แน่นอน ดั่ง พระเจ้า ทรง
พระชนม์ อยู่ ฉะนั้นใด พวก เขา จะ เห็น ว่า
พระองค์ ทรง นำ คน ที่ นำ เกรง ขาม มา สู่
ความ ไร้ ค่า^๖ ฉะนั้น, และ คน ที่ เยาะ เย้ย
จะ ถูก เผลา ผลาญ, และ คน ทั้ง ปวง ที่ เฝ้ารอ
ความ ชั่ว ซ้ำ สามา น ย่อม ถูก ตัด ขาด;

๓๒ และ เขา เหล่า นั้น ที่ ทำให้ คน คน
หนึ่ง เป็น ผู้ มี ความ ผิด^๗ เพราะ คำ คำ เดียว,
และ วาง กับ ดัก ไม้ ที่ ประ ตู^๘ เพื่อ ดัก เขา ที่ พุด
ตำ หนึ, และ กำ จัด ผู้ ที่ เที่ยง ธรรม^๙ ออก ไป
ดั่ง สิ่ง ไร้ ค่า.

๓๓ ฉะนั้น, พระเจ้า, ผู้ทรงไถ้อับราฮัม
ตรัส, เกี่ยวกับเชือสายแห่งยาโคบดังนี้:
บัดนี้ยาโคบจะไม่ขายหน้า, ทั้งบัดนี้หน้า
เขาจะไม่ซีดเผือดลงอีก.

๓๔ แต่เมื่อเขาเห็น^{๑๐} ลูกหลานของเขา,
อัน เป็น งาน จาก มือ ของ เรา, ท่า มก ลาง
เขา แล้ว, พวกเขา จะ ทำให้ นาม ของ เรา
ศักดิ์สิทธิ์, และ ทำให้ พระ ผู้ บริ สุ ทธิ์ แห่ง
ยาโคบ ศักดิ์สิทธิ์, และ จะ เกรง กลัว พระ
ผู้ เป็น เจ้า แห่ง อิสราเอล.

๓๕ พวกเขาที่หลงผิด^{๑๑} ทางวิญญูณจะ
มาถึงความเข้าใจด้วย, และพวกเขาที่พร่ำ
บ่นจะได้เรียนรู้^{๑๒} หลักคำสอน.

๒๖๗ อสย. ๒๓:๑๔;
๒ นี. ๒๕:๑๗.
๒๗๗ อสย. ๒๓:๑๕.
๗ ยรม. ๑๘:๖.
๒๓๗ อสย. ๒๓:๑๘.
๓๐๗ คมพ. อ่อนน้อม

(ความมีใจ), อ่อนน้อม
(ความสุภาพ), อ่อนโยน
(คน, ความ).
๗ คพ. ๑๐๑:๓๖.
๓๑๗ อสย. ๒๓:๒๐.
๓๒๗ ลูกา ๑๑:๕๔.

๗ อาโมส ๕:๑๐.
๘ ๒ นี. ๒๘:๑๖.
๓๔๗ อสย. ๒๓:๒๓-๒๔.
๓๕๗ ๒ นี. ๒๘:๑๔;
คพ. ๓๓:๔.
๗ ดนล. ๑๒:๔.

บทที่ ๒๘

ศาสนจักรปลอมหลายแห่งจะสร้างขึ้นในวันเวลาสุดท้าย—ศาสนจักรเหล่านั้นจะสอนหลักคำสอนเท็จ เหลลวไหล และโง่เขลา—การละทิ้งความเชื่อจะมีอยู่ทั่วไป เพราะผู้สอนปลอม—มารจะลुकถามในใจมนุษย์—เขาจะสอนหลักคำสอนเท็จในทุกรูปแบบ. ประมาณ ๕๕๙-๕๔๕ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้, ดุเถิด, พี่น้องข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าพูดกับท่านแล้ว, ตามที่พระวิญญาณทรงบีบคั้นข้าพเจ้า; ดังนั้น, ข้าพเจ้ารู้ว่าเรื่องเหล่านี้ต้องบังเกิดขึ้นอย่างแน่นอน.

๒ และเรื่องที่จะเขียนทางหนังสือ^๑จะมีคุณค่า^๒ อย่งใหญ่ หลวง ต่อ ลูก หลาน มนุษย์, และโดยเฉพาะต่อพงศ์พันธุ์ของเรา, ซึ่งเป็นพวกที่เหลื่ออยู่ของเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

๓ เพราะเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นในวันนั้นคือศาสนจักร^๓ ที่สร้างขึ้น, และมีใช้เพื่อพระเจ้า, เมื่อแห่งหนึ่งจะกล่าวกับอีกแห่งหนึ่ง: ดุเถิด, ข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าเป็นของพระเจ้า; และแห่งอื่นจะพูด: ข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าเป็นของพระเจ้า; และทุกคนจะกล่าวดังนั้น พวกเขาสร้างศาสนจักรขึ้น, และมีใช้เพื่อพระเจ้า—

๔ และ พวกเขา จะ ชัด แยก กัน; และ

ปุโรหิตของพวกเขาจะขัดแย้งกัน, และพวกเขาจะสอนด้วยการเรียนรู^๔ของพวกเขา, และ ปฏิเสธ พระ วิญญาณ บริสุทธิ, ซึ่งประทานให้เอ่ยปาก.

๕ และ พวกเขา ปฏิเสธ^๕ เดชานุภาพ^๖ ของพระผู้เป็นเจ้าของ, พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล; และ พวกเขา กล่าว แก่ ผู้คน: จงสดับฟังเรา, และท่านจงฟังกฎเกณฑ์ของเรา; เพราะดูเถิดวันนี้ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าของ^๗, เพราะพระเจ้าและพระผู้ไถ่ทรงงานของพระองค์แล้ว, และพระองค์ประทานอำนาจของพระองค์ให้มนุษย์;

๖ ดุเถิด, ท่านจง สดับ ฟัง กฎ เกณฑ์ ของ ข้าพเจ้า; หาก พวกเขา จะ กล่าว ว่า มี ปาฏิหาริย์^๘ กระทำ โดย พระหัตถ์ ของ พระเจ้า แล้ว, จงอย่า เชื่อ; เพราะ ทุกวันนี้พระองค์หาใช่พระผู้เป็นเจ้าของ^๙ ปาฏิหาริย์^{๑๐}ไม่; พระองค์ทรงงานของพระองค์แล้ว.

๗ แท้จริงแล้ว, และจะมี คน เป็น อัน มาก ที่จะกล่าว: จงกิน^{๑๑}, จงดื่ม, และจงรื่นเริงเถิด, เพราะพรุ่งนี้เราก็ตาย; และมันจะดีกับเรา.

๘ และจะมี คน เป็น อัน มาก ที่จะกล่าว ด้วยว่า: จงกิน, จงดื่ม, และจงรื่นเริงเถิด; กระนั้น ก็ตาม, จง เกรง กลัว พระผู้ เป็น เจ้า—พระองค์จะทรงแก้ต่าง^{๑๒} ให้แก่การ ทำบาปเล็กน้อย; แท้จริงแล้ว, จงพูดปด^{๑๓} เล็กน้อย, จงเอาเปรียบผู้อื่นเพราะคำพูด

๒๘ ๒ก คมพ. พระคัมภีร์มอรมอน.
๗ ๑ นิ. ๑๓:๓๔-๔๒; ๒๒:๓;
๓ นิ. ๒๑๖.
๓ก ๑ คริ. ๑:๑๐-๑๓;
๑ นิ. ๒๒:๒๓;
๔ นิ. ๑:๒๕-๒๙;

มอริ. ๘:๒๘, ๓๒-๓๘.
๔ก ๒ นิ. ๙:๒๘.
๕ก ๒ นิ. ๒๖:๒๐.
๗ ๒ ทธ. ๓:๕.
ค แอลิมา ๓๐:๒๘.
๖ก มอริ. ๘:๒๖; ๙:๑๕-๒๖.

๗ก ๑ คริ. ๑๕:๓๒;
แอลิมา ๓๐:๑๗-๑๘.
๘ก มอริ. ๘:๓๑.
๗ คพ. ๑๐:๒๕;
โมเสส ๔:๔.
คมพ. กล่าวคำเท็จ (การ).

ของเขา, จงขุดหลุม^๙ ดักเพื่อนบ้านท่าน; ก็ไม่มีอันตรายในกรณีนี้; และจงทำสิ่งทั้งหลายทั้งปวงนี้, เพราะพรุ่งนี้เราก็ตาย; และหากเป็นไปได้ว่าเราผิด, พระผู้เป็นเจ้าจะทรงตีเราสองสามที, และในที่สุดเราจะได้รับการช่วยยี่หรือตในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า.

๙ แท้จริงแล้ว, และจะมีคนเป็นอันมากที่จะสอนตามวิธีนี้, หลักคำสอน^{๑๐} เท็จและเหลวไหลและโง่เขลา^{๑๑}, และจะลำพองอยู่ในใจพวกเขา, และจะพยายามซ่อนแผนของพวกเขาไว้ลึกยิ่งนักจากพระเจ้า; และงานของพวกเขาจะอยู่ในความมืด.

๑๐ และโลหิต^{๑๒} ของวิสุทธิชนจะร้องจากพื้นดินฟ้องพวกเขา.

๑๑ แท้จริงแล้ว, พวกเขาทั้งหมดออกไปจากทาง^{๑๓}; พวกเขาเสื่อมโทรม^{๑๔}.

๑๒ เพราะความจองหอง^{๑๕}, และเพราะผู้สอนปลอม, และหลัก คำ สอน เท็จ, ศาสนจักรของพวกเขาเสื่อมโทรม, และศาสนจักรของพวกเขาผยอง; เพราะความจองหองพวกเขาจึงลำพอง.

๑๓ พวกเขาปล้น^{๑๖} คนจน^{๑๗} เพราะสถานศักดิ์สิทธิ์ซึ่งดงามของพวกเขา; พวกเขาปล้นคนจนเพราะเสื้อผ้าดงามของพวกเขา; และพวกเขาข่มเหงคนอ่อนโยนและคนใจนอบน้อม, เพราะในความจองหอง^{๑๘} ของพวกเขา พวกเขาลำพอง.

๑๔ พวกเขาซุกคืบ^{๑๙} และเซ็ดหน้า; แท้จริงแล้ว, และเพราะความจองหอง, และความชั่วร้าย, และความน่าชิงชัง, และการผิดประเวณี, พวกเขาจึงหลงทาง^{๒๐} ไปสิ้นเว้นแต่เพียงไม่กี่คน, ซึ่งเป็นผู้ติดตามที่ถ่อมตนของพระคริสต์; กระนั้นก็ตาม, พวกเขาจะถูกนำไป, ผลคือในหลายครั้งพวกเขาผิดพลาดเพราะกฎเกณฑ์ของมนุษย์สอนพวกเขา.

๑๕ โอ้ผู้มีปัญญา^{๒๑}, และคนมีการศึกษา, และคนร่ำรวย, ที่ลำพองในความจองหอง^{๒๒} ของใจตน, และคนทั้งหลายที่สั่งสอนหลักคำสอนเท็จ, และคนทั้งหลายที่กระทำการผิดประเวณี, และบิดเบือนทางที่ถูกต้องของพระเจ้า, วิบัติ^{๒๓}, วิบัติ, วิบัติจงมีแก่พวกเขา, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงฤทธานุภาพตรัส, เพราะพวกเขาจะถูกผลักลงนรก!

๑๖ วิบัติแก่พวกเขา ซึ่งผลักคนเที่ยงธรรมออกไป^{๒๔} ตั้งสิ่งไร้ค่าและสบประมาทสิ่งที่ดี, และกล่าวว่านั้นหาใช่สิ่งที่มีคุณค่าไม่! เพราะวันนั้นจะมาถึงเมื่อพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของแผ่นดินโลกอย่างรวดเร็ว; และในวันนั้นเมื่อพวกเขาสูงกอมเต็มที่อยู่ในความชั่วช้าสามัญ^{๒๕} พวกเขาจะตาย.

๑๗ แต่ดูเถิด, หากผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลกจะกลับใจจากความชั่วร้าย และ

๘ ศ โสภข. ๒๖:๒๓;
๑ นี. ๑๔:๓.
๙ ก มธ. ๑๕:๙.
๑๐ อสค. ๑๓:๓; อีล. ๑๓:๒๙.
๑๑ ก วว. ๖:๙-๑๑; ๒ นี. ๒๖:๓;
มอริ. ๘:๒๗;
อีเธอร์ ๘:๒๒-๒๔;
คพ. ๘๗:๗.

๑๑ ก อีล. ๖:๓๑.
๑๒ มอริ. ๘:๒๘-๔๑;
คพ. ๓๓:๔.
๑๒ ก โสภข. ๒๘:๒๕.
๑๓ ก อสค. ๓๔:๘.
๑๔ อีล. ๑:๒๒.
๑๕ ค แอลมา ๕:๕๓.
๑๖ ก โสภข. ๒๑:๔.

๑๗ อสย. ๕๓:๖.
๑๘ ก โสภข. ๓:๕-๗.
๑๙ คมพ. จองหอง (ความ), ถือดี (ความ), ลำพอง (ความ).
๒๐ ๓ นี. ๒๓:๕.
๒๑ ก อสย. ๒๓:๒๑.
๒๒ อีเธอร์ ๒:๙-๑๐.

ความน่าชิงชังของพวกเขา พวกเขาจะไม่ถูกทำลาย, พระเจ้าจอมโยธาตรัส.

๑๘ แต่ดูเถิด, ศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและน่าชิงชังนั้น, โสเภณี^๑ของทั้งแผ่นดินโลก, ต้องทลาย^๒ลงสู่แผ่นดิน, และการตกของมันต้องใหญ่หลวง.

๑๙ เพราะอาณาจักรของ มาร ต้อง สิ้นสะเทือน^๓, และคนที่^๔เป็นของมันจำเป็นต้องได้รับการปลุกเร้าให้เกิดการกลับใจ, มิฉะนั้นมาร^๕จะจับพวกเขาไว้ด้วยโซ่^๖อันเป็นนิจของเขา, และพวกเขาจะถูกปลุกปั่นให้โกรธ, และพินาศ;

๒๐ เพราะ ดูเถิด, ใน วัน นั้น เขาจะ ลุกลाम^๗ในใจลูกหลานมนุษย์, และปลุกปั่นพวกเขาให้โกรธสิ่งที่^๘ดี.

๒๑ และ คน อื่น นั้น เขาจะ ปลอบโยน^๙, และกล่อมพวกเขาไปในความมั่นคงทางเนื้อหนัง, จนพวกเขาจะกล่าวว่า: ทุกอย่างดีในไซอัน; แท้จริงแล้ว, ไซอันรุ่งเรือง, ทุกอย่างดี—และตั้งนี่เองมาร^{๑๐}โกงจิตวิญญาณพวกเขา, และค่อย ๆ พาพวกเขาหลงสู่นรก.

๒๒ และ ดูเถิด, คน อื่น นั้น เขาหว่านล้อม, และบอกพวกเขาว่าไม่มีนรก^{๑๑}; และเขากล่าวแก่พวกนี้ว่า: ข้าพเจ้ามิใช่มาร, เพราะไม่มีมารเลย—และเขากระซิบในหูของพวกเขาเช่นนั้น, จนเขาจับพวกนี้ไว้ด้วยโซ่^{๑๒}อันนำพรีนพริงของเขา, ซึ่งจากนั้นย่อมไม่มีการปลดปล่อย.

๒๓ แท้จริงแล้ว, พวกเขาถูกจับไว้โดย ความตาย, และ นรก; และ ความตาย, และ นรก, และ มาร, และ ทุก สิ่ง ซึ่ง ถูก ยึด โดย สิ่ง เหล่า นั้น ต้อง ยืน อยู่ ต่อ หน้า พระราชบัลลังก์ของพระผู้เป็นเจ้า, และรับการพิพากษา^{๑๓}ตามงานของพวกเขา, ซึ่ง จาก นั้น พวกเขา ต้อง ไป สู่ ที่ ซึ่ง เตรียมไว้ ให้ พวกเขา, แม้ ทะเลเพลิง^{๑๔}และ กำมะถัน, ซึ่งเป็น ความ ทรมาน อันหาได้สิ้นสุดไม่.

๒๔ ฉะนั้น, วิบัติ จึง มี แก่ เขา ซึ่ง นิ่งนอนใจในไซอัน!

๒๕ วิบัติจึงมีแก่เขาที่^{๑๕}ร้องว่า: ทุกอย่างดี!

๒๖ แท้จริงแล้ว, วิบัติจึงมีแก่เขาที่^{๑๖}สดับฟังกฎเกณฑ์ของมนุษย์^{๑๗}, และ ปฏิเสธเตชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า, และของประธานแห่งพระวิญญานบริสุทธิ!

๒๗ แท้จริงแล้ว, วิบัติจึงมีแก่เขาที่^{๑๘}กล่าวว่า: เราได้รับแล้ว, และเราไม่ต้องการอีก^{๑๙}!

๒๘ และท้ายที่สุด, วิบัติจึงมีแก่คนทั้งปวงที่^{๒๐}ตัวสั้น, และ โกรธ^{๒๑}เพราะความจริงแห่งพระผู้เป็นเจ้า! เพราะดูเถิด, คนที่สร้างบนศิลา^{๒๒}ย่อมรับความจริงแห่งพระผู้เป็นเจ้าด้วยความยินดี; และคนที่สร้างบนรากฐานที่เป็นทรายย่อมตัวสั้นเกลือกเขาจะตก.

๒๙ วิบัติจึงมีแก่เขาที่^{๒๓}จะกล่าวว่า: เราได้รับพระวณะของพระผู้เป็นเจ้าแล้ว, และ

๑๘ก วว. ๑๓:๒.
ข ๑ นี. ๑๔:๓, ๑๗.
๑๓ก ๑ นี. ๒๒:๒๓.
ข แอลมา ๓๔:๓๕.
ค แอลมา ๑๒:๑๑.
๒๐ก คพ. ๑๐:๒๐-๒๓.
๒๑ก มอริ. ๘:๓๑.

ข ๒ นี. ๓:๓๓.
๒๒ก คมพ. นรก.
ข แอลมา ๓๖:๑๘.
๒๓ก คมพ. พระเยซูคริสต์—
พระผู้พิพากษา;
พิพากษา (การ), สุดท้าย.
ข ๒ นี. ๓:๑๖, ๑๙, ๒๖.

๒๖ก ๒ นี. ๓:๒๙.
๒๗ก แอลมา ๑๒:๑๐-๑๑.
๒๘ก ๒ นี. ๓:๔๐; ๓๓:๕.
คมพ. กบฏ (การ).
ข มธ. ๗:๒๔-๒๗.
คมพ. ศิลา.

เราไม่ต้องการ พระวาจนะของพระเจ้าเป็นเจ้าอีก, เพราะเรามีพอแล้ว!

๓๐ เพราะเหตุเกิด, พระเจ้าพระเจ้าเป็นเจ้าตรัสดังนี้: เราจะให้แก่ลูกหลานมนุษย์บรรทัดมาเต็มบรรทัด, กฎเกณฑ์มาเต็มกฎเกณฑ์, ที่นั่นดินและที่นั่นหนอย; และคนที่ฟังกฎเกณฑ์ของเรา, และเงี่ยหูฟังคำแนะนำของเราเยอ่อมเป็นสุข, เพราะพวกเขาจะเรียนรู้ปัญญา; เพราะแก่เขาที่รับไว้เราจะให้อีก; และจากพวกเขาที่กล่าวว่า, เรามีพอแล้ว, เราจะเอาไปจากพวกเขาแม้สิ่งที่พวกเขามี.

๓๑ คนที่มอบความไว้วางใจของเขาในมนุษย์, หรือทำเนื้อหนังให้เป็นแขนของเขา, หรือจะสดับฟังกฎเกณฑ์ของมนุษย์เยอ่อมถูกสาปแช่ง, เว้นแต่กฎเกณฑ์ของพวกเขาจะประทานโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์.

๓๒ วิบัติจึงมีแก่คนต่างชาติ, พระเจ้าพระเจ้าเป็นเจ้าจอมโยธาตรัส! เพราะแม้ว่าเราจะยื่นแขนของเราออกไปให้พวกเขาวันแล้ววันเล่า, พวกเขาจะปฏิเสธเรา; กระนั้นก็ตาม, เราก็คงเมตตาพวกเขา, พระเจ้าพระเจ้าเป็นเจ้าตรัส, หากพวกเขาจะกลับใจและมาหาเรา; เพราะแขนของเรายื่นออกไปตลอดทั้งวัน, พระเจ้าพระเจ้าเป็นเจ้าจอมโยธาตรัส.

บทที่ ๒๙

คนต่างชาติมากมายจะปฏิเสธพระคัมภีร์มอ รมอน— พวกเขาจะกล่าวว่า เราไม่ต้องการคัมภีร์ไบเบิลเพิ่มอีก— พระเจ้าตรัสแก่ประชาชาติมากมาย— พระองค์จะทรงพิพากษาโลกจากหนังสือที่จะเขียนไว้. ประมาณ ๕๕๙-๕๔๕ ปีก่อนคริสตกาล.

แต่เหตุเกิด, จะมีคนเป็นอันมาก— ในวันนั้นเมื่อเราจะเริ่มทำงานอัศจรรย์ในบรรดาพวกเขา, เพื่อเราจะระลึกถึงพันธสัญญาของเราซึ่งเราทำไว้กับลูกหลานมนุษย์, เพื่อเราจะลงมืออีกเป็นครั้งที่สองเพื่อนำผู้คนของเรา, ซึ่งเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอลกลับคืนมา;

๒ และ, เพื่อเราจะระลึกถึงสัญญาซึ่งเราทำไว้กับเจ้าด้วย, นีไฟ, และกับพ่อเจ้าด้วย, ว่าเราจะจดจำพงศ์พันธุ์เจ้า; และว่าถ้อยคำของพงศ์พันธุ์เจ้าจะออกจากปากเราไปสู่พงศ์พันธุ์เจ้า; และถ้อยคำของเราจะส่งเสียงเรียกไปยังสุดแดนแผ่นดินโลก, เพื่อเป็นธงสัญญาณแก่ผู้คนของเรา, ซึ่งเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

๓ และเพราะคำของเราจะส่งเสียงเรียกไป— คนต่างชาติเป็นอันมากจะกล่าว: พระคัมภีร์ไบเบิล! พระคัมภีร์ไบเบิล!

๒๙ก ๒ นี. ๒๗:๑๔; อีเธอร์ ๔:๘.
ข ๒ นี. ๒๘:๓-๑๐.
๓๐ก อัสย. ๒๘:๙-๑๓;
คพ. ๙๘:๑๒.
ข คมพ. ปัญญา.
ค ลูกา ๘:๘.
ง แอลลิมา ๑๒:๑๐; คพ. ๕๐:๒๔.
๓๑ก คพ. ๑:๑๓-๒๐.
๓๒ก ๑ นี. ๑๔:๖.

ข เจคอบ ๕:๔๗; ๖:๔.
๒๙ ๑ก ๒ นี. ๒๗:๒๖.
คมพ. ฟันฟูพระกิตติคุณ (การ).
ข คมพ. พันธสัญญาแห่งอับราฮัม.
ค ๒ นี. ๖:๑๔; ๒๑:๑๑-๑๒; ๒๕:๑๗.
คมพ. อิสราเอล—การ

รวบรวมอิสราเอล.
๒ก ๒ นี. ๓:๑๘-๒๑.
ข อัสย. ๕:๒๖; ๒ นี. ๑๕:๒๖;
โมโร. ๑๐:๒๘.
ค ๑ นี. ๒๑:๒๒.
คมพ. ธงสัญญาณ.
๓ก ๑ นี. ๑๓:๒๓-๒๕.
คมพ. พระคัมภีร์ไบเบิล;
พระคัมภีร์มอรมอน.

เรามีพระคัมภีร์ไบเบิลอยู่แล้ว, และจะมีพระคัมภีร์ไบเบิลอีกเล่มไม่ได้.

๔ แต่พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้: โอ้คนโง่, พวกเขาจะมีคัมภีร์ไบเบิล; และมันจะออกมาจากชาวยิว^๔, ผู้คนแห่งพันธสัญญาในสมัยโบราณของเรา. และพวกเขาขอบคุณชาวยิว^๕อย่างไรเล่าสำหรับคัมภีร์ไบเบิล^๖ ซึ่งพวกเขาได้รับจากพวกนั้น? แท้จริงแล้ว, คนต่างชาติคิดอย่างไรหรือ? พวกเขาหนีถึงความตรากตรำ, และงาน, และความเจ็บปวดของชาวยิว, และความขยันหมั่นเพียรของคนเหล่านั้นที่มีต่อเรา, ในการนำความรอดออกมาสู่คนต่างชาติหรือเปล่า?

๕ โอ้พวกเจ้าคนต่างชาติ, พวกเจ้าจดจำชาวยิว, ผู้คนแห่งพันธสัญญาในสมัยโบราณของเราหรือเปล่า? ไม่เลย; แต่เจ้าสาปแช่งพวกเขา, และเกลียดชัง^๗พวกเขา, และไม่พยายามนำพวกเขากลับคืนมา. แต่ดูเถิด, เราจะนำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดกลับมาบนศีรษะของเจ้าเอง; เพราะเราพระเจ้าไม่ลืมผู้คนของเราเลย.

๖ เจ้าคนโง่, ที่จะพูดว่า: พระคัมภีร์ไบเบิล^๘, เรามีพระคัมภีร์ไบเบิลอยู่แล้ว, และเราไม่ต้องการพระคัมภีร์ไบเบิลเพิ่มอีก. เจ้าจะได้รับพระคัมภีร์ไบเบิลหรือนอกจากโดยผ่านชาวยิว?

๗ เจ้าไม่รู้หรือว่ามีประชาชาติมากกว่าหนึ่งประชาชาติ? เจ้าไม่รู้หรือว่าเรา, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, สร้าง^๙

มนุษย์ทั้งปวง, และว่าเราจดจำผู้คนที่อยู่บนเกาะในทะเล^{๑๐}; และว่าเราปกครองอยู่ในฟ้าสวรรค์เบื้องบนและในแผ่นดินโลกเบื้องล่าง; และเรานำถ้อยคำของเราออกมาสู่ลูกหลานมนุษย์, แท้จริงแล้ว, แม้สู่ประชาชาติทั้งปวงของแผ่นดินโลก?

๘ เหตุไฉนเจ้าจึงรำบ่น, เพราะเจ้าจะได้รับถ้อยคำของเรามากขึ้นหรือ? เจ้าไม่รู้หรือว่าประจักษ์พยานของประชาชาติสองประชาชาติ^{๑๑}เป็นพยาน^{๑๒}ต่อเจ้าว่าเราคือพระผู้เป็นเจ้า, ว่าเราจดจำประชาชาติหนึ่งเหมือนกับอีกประชาชาติหนึ่ง? ดังนั้น, เรากล่าวถ้อยคำเดียวกันแก่ประชาชาติหนึ่งเหมือนกล่าวแก่อีกประชาชาติหนึ่ง. และเมื่อประชาชาติ^{๑๓}สองประชาชาติจะมาเกี่ยวพันกันประจักษ์พยานของประชาชาติสองประชาชาติจะเกี่ยวพันกันด้วย.

๙ และเราทำเช่นนี้เพื่อจะได้พิสูจน์แก่คนเป็นอันมากกว่าเราเป็นเหมือนกัน^{๑๔} ทั้งวันวาน, วันนี้, และตลอดกาล; และว่าเรากล่าวถ้อยคำของเราออกไปตามความพอใจของเราเอง. และเพราะเราได้กล่าวคำ^{๑๕}หนึ่งแล้วเจ้าไม่จำเป็นต้องคิดว่าเราพูดอีกคำหนึ่งไม่ได้; เพราะงานของเรายังไม่จบ; ทั้งมันจะยังไม่จบตราบนวาระสุดท้ายของมนุษย์, ทั้งจากเวลาดังกล่าวเป็นต้นไปและตลอดกาล.

๑๐ ดังนั้น, เพราะเจ้ามีคัมภีร์ไบเบิลแล้ว

๔ ก คพ. ๓:๑๖.
ข คมพ. ยิว (ชาว).
ค คมพ. ยูดาห์—ไม่ขึ้นอยู่กับดาห์.
๕ ก ๓ นี. ๒๙:๘.

๖ ก ๑ นี. ๑๓:๓๘.
๗ ก คมพ. สร้าง (การ).
๗ ๑ นี. ๒๒:๔.
๘ ก อสค. ๓๗:๑๕-๒๐;
๑ นี. ๑๓:๓๘-๔๑;

๒ นี. ๓:๑๒.
๗ มธ. ๑๘:๑๖. คมพ. พยาน.
ค โยเซฟยา ๑:๑๑.
๘ ก ฮบ. ๑๓:๘.
๗ คมพ. เปิดเผย (การ).

เจ้าก็ไม่จำเป็นต้องคิดว่ามันมีถ้อยคำ^๑ ทั้งหมดของเราอยู่; ทั้งเจ้าไม่จำเป็นต้องคิดว่าเราไม่ได้ให้เขียนเพิ่มขึ้นอีก.

๑๑ เพราะเราส่งมนุษย์ทั้งปวง^๒, ทั้งในทิศตะวันออกและในทิศตะวันตก, และในทิศเหนือ, และในทิศใต้, และ ณ หมู่เกาะในทะเล, ว่าพวกเขาจะเขียน^๓ ถ้อยคำซึ่งเรากล่าวแก่พวกเขา; เพราะจากหนังสือ^๔ ซึ่งเขียนไว้^๕นั้นเราจะพิพากษา^๖ โลก, มนุษย์ทุกคนตามงานของพวกเขา, ตามเรื่อง^๗ ที่เขียนไว้.

๑๒ เพราะดูเถิด, เราจะกล่าวแก่ชาวยิว^๘ และพวกเขาจะเขียนมันไว้; และเราจะกล่าวแก่ชาวนีไฟด้วยและพวกเขาจะเขียน^๙ มันไว้; และเราจะกล่าวแก่เผ่าอื่น ๆ ของเชื้อสายแห่งอิสราเอลด้วย, ซึ่งเราได้นำออกไป, และพวกเขาจะเขียนมันไว้; และเราจะกล่าวแก่ประชาชาติทั้งปวง^{๑๐} ของแผ่นดินโลกด้วยและพวกเขาจะเขียนมันไว้.

๑๓ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือชาวยิว^{๑๑} จะมีถ้อยคำของชาวนีไฟ, และชาวนีไฟจะมีถ้อยคำของชาวยิว; และชาวนีไฟและชาวยิวจะมีถ้อยคำจากบรรดาเผ่าของอิสราเอลที่สูญหายไป^{๑๒}; และบรรดาเผ่าอิสราเอลที่สูญหายไปจะมีถ้อยคำของชาวนีไฟและชาวยิว.

๑๔ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือเราจะรวมผู้คนของเรา, ซึ่งเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล^{๑๓}, กลับบ้านสู่ผืนแผ่นดินในความครอบครองของพวกเขา; และถ้อยคำของเราจะรวมไว้เป็นหนึ่งเดียว^{๑๔} ด้วย. และเราจะแสดงแก่พวกเขาที่ต่อสู้กับถ้อยคำของเราและกับผู้คนของเรา, ซึ่งเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล^{๑๕}, ว่าเราคือพระผู้เป็นเจ้า. และว่าเราทำพันธสัญญา^{๑๖} ไว้กับอับราฮัมว่าเราจะจดจำพงศ์พันธุ์^{๑๗} ของเขาตลอดกาล^{๑๘}.

บทที่ ๓๐

คนต่างชาติที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสจะนับรวมกับผู้คนแห่งพันธสัญญา—ชาวเลมันและชาวยิวมากมายจะเชื่อพระวจนะและนำชื่นชม—พระเจ้าจะทรงนำอิสราเอลกลับคืนและคนชั่วร้ายจะถูกทำลาย. ประมาณ ๕๕๓-๕๔๕ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้ดูเถิด, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าจะกล่าวแก่ท่าน; เพราะข้าพเจ้า, นีไฟ, จะไม่ยอมให้ท่านคิดว่าท่านชอบธรรมยิ่งกว่าคนต่างชาติ. เพราะดูเถิด, เว้นแต่ท่านจะรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าท่านจะพินาศเหมือนกันหมด;

๑๐ก คมพ. พระคัมภีร์—มีพยากรณ์ไว้ว่าพระคัมภีร์จะออกมา.
๑๑ก แอลมา ๒๓:๘.
ข ๒ พฐ. ๓:๑๖.
ค คมพ. หนังสือแห่งชีวิต.
ง ๒ นี้. ๒๕:๒๒;
๓๓:๑๑, ๑๔-๑๕.
คมพ. พิพากษา (การ),

สุดท้าย.
๑๒ก ๑ นี้. ๑๓:๒๓-๒๙.
ข ๑ นี้. ๑๓:๓๘-๔๒;
๒ นี้. ๒๖:๑๗.
ค ๒ นี้. ๒๖:๓๓.
๑๓ก มอธ. ๕:๑๒-๑๔.
ข คมพ. อิสราเอล—สิบเผ่าที่สูญหายไปของอิสราเอล.
๑๔ก ยรม. ๓:๑๗-๑๘.

ข อสค. ๓๗:๑๖-๑๗.
ค ๑ นี้. ๒๒:๘-๙.
ง ปฐก. ๑๒:๑-๓;
๑ นี้. ๑๗:๔๐;
๒ นี้. ๒๐:๒๗;
อับรา. ๒:๙. คมพ. พันธสัญญาแห่งอับราฮัม.
จ คพ. ๑๓๒:๓๐.
ฉ ปฐก. ๑๗:๗.

และเนื่องจากถ้อยคำซึ่งพูดไว้ท่านก็ไม่
จำต้องคิดว่าคนต่างชาติถูกทำลายสิ้น.

๒ เพราะเหตุเกิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า
คนต่างชาติมากเท่าที่จะกลับใจยอมเป็น
ผู้คนแห่งพันธสัญญา^๑ของพระเจ้า; และ
ชาวยิว^๒มากเท่าที่จะไม่กลับใจจะถูกขับ
ออก; เพราะพระเจ้าไม่ทรงทำพันธสัญญากับ
ผู้ใดนอกจากกับพวกเขาที่กลับใจ^๓และ
เชื่อในพระบุตรของพระองค์, ผู้ทรงเป็น
พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล.

๓ และบัดนี้, ข้าพเจ้าจะพยากรณ์บาง
สิ่งเพิ่มเติมเกี่ยวกับชาวยิวและคนต่าง
ชาติ. เพราะหลังจากหนังสือซึ่งข้าพเจ้า
พูดถึงจะออกมา, และเขียนไว้ให้คนต่าง
ชาติ, และผนึกไว้ให้พระเจ้าอีก, จะมีคน
เป็นอันมากเชื่อ^๔ถ้อยคำซึ่งเขียนไว้; และ
พวกเขาจะนำ^๕มันออกไปสู่พวกที่เหลืออยู่
ของพงศ์พันธุ์เรา.

๔ และจากนั้นพวกที่เหลืออยู่ของพงศ์
พันธุ์เราจะรู้เกี่ยวกับเรา, ว่าเราออกมาจาก
เยรูซาเล็มอย่างไร, และว่าพวกเขาเป็นผู้
สืบตระกูลของชาวยิว.

๕ และพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์
จะประกาศในบรรดาพวกเขา; ดังนั้น,
พระองค์จะทรงนำพวกเขากลับคืน^๖สู่
ความรู้^๗เกี่ยวกับบรรพบุรุษของพวกเขา,
และความรู้^๘เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ด้วย,
ซึ่งมีอยู่ในบรรดาบรรพบุรุษของพวกเขา.

๖ และจากนั้นพวกเขาจะชื่นชมยินดี;
เพราะพวกเขาจะรู้ว่านี่เป็นพรต่อพวกเขา
จากพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; และ
สะเกิดแห่งความมีดีของพวกเขาจะเริ่ม
หลุดจากดวงตาของพวกเขา; และหลาย
รุ่นจะไม่ล่วงลับไปในบรรดาพวกเขา,
นอกจากพวกเขาจะเป็นคนบริสุทธิ์และ
น่าชื่นชม^๙.

๗ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือชาว
ยิว^{๑๐}ซึ่งกระจัดกระจายไปจะเริ่มเชื่อ^{๑๑}ในพระ
คริสต์ด้วย; และพวกเขาจะเริ่มรวมกันบน
ผืนแผ่นดิน; และมากเท่าที่จะเชื่อในพระ
คริสต์จะกลายเป็นผู้คนที่น่าชื่นชมด้วย.

๘ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ
พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเริ่มต้น
งานของพระองค์ในบรรดาประชาชาติ,
ตระกูล, ภาษา, และผู้คนทั้งปวง, เพื่อ
นำมาซึ่งการฟื้นฟูผู้คนของพระองค์บน
แผ่นดินโลก.

๙ และด้วยความชอบธรรมพระเจ้า^{๑๒}พระ
ผู้เป็นเจ้าจะทรงพิพากษา^{๑๓}คนยากจน,
และทรงดำเนินด้วยความเสมอภาคเพื่อ
คนอ่อนโยน^{๑๔}ของแผ่นดินโลก. และ
พระองค์จะทรงตีแผ่นดินโลกด้วยไม้เรียว
แห่งพระโอษฐ์^{๑๕}ของพระองค์; และด้วย
ลมปราณจากริมฝีพระโอษฐ์^{๑๖}ของพระองค์
พระองค์จะทรงประหารคนชั่วร้าย.

๑๐ เพราะเวลา^{๑๗}จะมาถึงอย่างรวดเร็ว

๓๐ ๒๗ กท. ๓:๒๖-๒๙.
๗ มธ. ๘:๑๐-๑๓.
ค มพ. ยิว (ชาว).
ค คมพ. กลับใจ (การ).
๓๗ ๓ นี. ๑๖:๖-๗.
๗ ๑ นี. ๒๒:๘-๙.
๕๗ ๓ นี. ๒๑:๓-๗, ๒๔-๒๖.
๗ คพ. ๓:๒๐.

ค ๑ นี. ๑๕:๑๔;
๒ นี. ๓:๑๒;
มธ. ๗:๑, ๙-๑๐.
๖๗ คพ. ๔๙:๒๔; ๑๐๙:๖๕.
๗๗ ๒ นี. ๒๙:๑๓-๑๔.
๗ ๒ นี. ๒๕:๑๖-๑๗.
๙๗ อีสย. ๑๑:๔-๙.
๗ ๒ นี. ๙:๑๕.

ค คมพ. อ่อนน้อม
(ความมีใจ), อ่อนน้อม
(ความสุภาพ), อ่อนนัยน
(คน, ความ).
๑๐๗ คมพ. ยุคสุดท้าย, วันเวลา
สุดท้าย.

เมื่อพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะทรงทำให้เกิดการแบ่งแยกอันใหญ่หลวงในบรรดาผู้คน, และพระองค์จะทรงทำลายคนชั่วร้าย; และพระองค์จะทรงเว้น ผู้คนของพระองค์, แท้จริงแล้ว, แม้หากจะเป็นไปว่าพระองค์ต้องทรงทำลายคนชั่วร้ายโดยไฟ.

๑๑ และความชอบธรรม^๑จะเป็นสายคาดพระกฤษฎีของพระองค์, และความซื่อสัตย์เป็นสายคาดบันพระกฤษฎีของพระองค์.

๑๒ และเมื่อนั้นสุนัขป่าจะอยู่กับลูกแกะ; และเสือดาวจะนอนกับลูกแพะ, และลูกโค, กับสิ่งที่หนุ่ม, และลูกสัตว์อ้วน, จะอยู่ด้วยกัน; และเด็กเล็กคนหนึ่งจะนำพวกมันไป.

๑๓ และโคเพศเมียและหมีจะกินด้วยกัน; ลูกของมันจะนอนด้วยกัน; และสิ่งที่จะกินฟางเหมือนโคเพศผู้.

๑๔ และเด็กที่ดูดนมจะเล่นบนรูงูพิษ, และเด็กหย่านมจะวางมือของเขาไว้บนรังงูร้าย.

๑๕ พวกมันจะไม่ทำร้ายหรือทำลายทิวภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของเรา; เพราะทั่วแผ่นดินโลกจะเต็มไปด้วยความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าดังผืนน้ำเอ่อทันทะเล.

๑๖ ดังนั้น, เรื่องของประชาชาติทั้งปวง^๒จะทำให้เป็นที่รู้; แท้จริงแล้ว, สิ่งทั้งปวงจะเป็นที่รู้^๓แก่ลูกหลานมนุษย์.

๑๗ ไม่มีเรื่องใดซึ่งเป็นความลับแล้วจะ

ไม่ได้รับการเปิดเผย^๔; ไม่มีงานแห่งความมืดใดจะไม่ทำให้ประจักษ์ในความสว่าง; และไม่มีสิ่งใดที่ผืนน้ำไว้บนแผ่นดินโลกแล้วจะไม่คลายออก.

๑๘ ดังนั้น, สิ่งทั้งปวงที่ได้รับการเปิดเผยแก่ลูกหลานมนุษย์จะได้รับการเปิดเผยในวันนั้น; และซาตานจะไม่มีอำนาจเหนือใจของลูกหลานมนุษย์อีก^๕, เป็นเวลานาน. และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าต้องยุติคำกล่าวของข้าพเจ้า.

บทที่ ๓๑

นิไฟเล่าว่าเหตุใดพระคริสต์ทรงรับบัพติศมา—มนุษย์ต้องตามพระคริสต์, รับบัพติศมา, รับพระวิญญาณบริสุทธิ์, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่เพื่อจะได้รับการช่วยให้รอด—การกลับใจและบัพติศมาเป็นประตูสู่ทางคับแคบและแคบ—ชีวิตนิรันดร์มาสู่บรรดาผู้ที่รักษาพระบัญญัติหลังจากบัพติศมา. ประมาณ ๕๕๓-๕๔๕ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้ข้าพเจ้า, นิไฟ, ยุติการพยากรณ์^๖ของข้าพเจ้าที่ให้แก่ท่าน, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า. และข้าพเจ้าเขียนไว้ไม่ได้ นอกจากสองสามเรื่อง, ที่ข้าพเจ้ารู้ว่าต้องบังเกิดขึ้นอย่างแน่นอน; ทั้งข้าพเจ้าเขียน

๑๐๗ คพ. ๖๓:๕๓-๕๔.
ค โมเสส ๗:๖๑.
๑๑ นี. ๒๒:๑๕-๑๗, ๒๓.
คพ. แผ่นดินโลก—การชำระล้างแผ่นดินโลก.

๑๑๗ อีสย. ๑๑:๕-๗.
๑๒๗ อีสย. ๖๕:๒๕.
คพ. มิลเลเนียม.
๑๖๗ คพ. ๑๐๑:๓๒-๓๕;
๑๒๑:๒๗-๒๙.

๗ อีเธอร์ ๕:๖-๗.
๑๗๗ คพ. ๑:๒-๓.
๑๘๗ ว. ๒๐:๑-๓;
อีเธอร์ ๘:๒๖.
๓๑ ๑๗๒ นี. ๒๕:๑-๔.

ถ้อยคำของเจคอน้องชายข้าพเจ้าไว้ไม่ได้ นอกจากสองสามคำ.

๒ ดังนั้น, เรื่องที่ข้าพเจ้าเขียนไว้ข้าพเจ้าพอใจแล้ว, เว้นแต่คำพูดสองสามคำซึ่งข้าพเจ้าต้อง พูด เกี่ยวกับ หลัก คำสอน^๑ ของพระคริสต์; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจะพูดกับท่านอย่างแจ่มชัด, ตามความแจ่มชัดของการพยากรณ์ของข้าพเจ้า.

๓ เพราะจิตวิญญาณข้าพเจ้าเบิกบานในความแจ่มชัด; เพราะตามวิธีนี้พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงทำงานในบรรดาลูกหลานมนุษย์. เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าประทานความสว่าง^๒ ให้แก่ความเข้าใจ; เพราะพระองค์รับสั่งแก่มนุษย์ตามภาษา^๓ ของพวกเขา, สู่ความเข้าใจของพวกเขา.

๔ ดังนั้น, ข้าพเจ้าอยากให้คุณจดจำว่าข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านแล้ว เกี่ยวกับศาสนาพยากรณ์^๔ ผู้^๕ นั้นที่พระเจ้าทรงแสดงต่อข้าพเจ้า, ที่จะให้บัพติศมาพระเมษโปดก^๖ ของพระผู้เป็นเจ้า, ผู้จะทรงเอาบาปของโลกไป.

๕ และบัดนี้, หากพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า, โดยที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์, ยังจำต้องรับบัพติศมา^๗ โดยน้ำ, เพื่อทำให้ความชอบธรรมทั้งหมดสมบูรณ์, โอแล้ว, เรา, โดยที่ไม่บริสุทธิ์, จะต้องรับบัพติศมา ยิ่งกว่านั้นเพียงใด, แท้จริงแล้ว, แม้โดยน้ำ!

๖ และบัดนี้, ข้าพเจ้าจะขอลาถามท่าน, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, พระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้าได้ทรงทำให้ความชอบธรรมทั้งหมดสมบูรณ์ในการรับบัพติศมาโดยน้ำอย่างไร?

๗ ท่านไม่รู้หรือว่าพระองค์ทรงบริสุทธิ์? แต่ทั้งที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์, พระองค์ยังทรงแสดงแก่ลูกหลานมนุษย์ว่า, ตามเนื้อหาของพระองค์ทรงมอบน้อมต่อพระองค์ต่อ พระพักตร์ พระบิดา, และทรงเป็นพยานต่อพระบิดาว่าพระองค์จะทรงเชื่อฟัง^๘ พระบิดาในการรักษาพระบัญญัติของพระองค์.

๘ ดังนั้น, หลังจากพระองค์ทรงรับบัพติศมาด้วยน้ำแล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงเสด็จลงมาบนพระองค์ในรูป^๙ ของนกพิราบ^{๑๐}.

๙ และอนึ่ง, การรับบัพติศมาของพระองค์แสดงให้ลูกหลานมนุษย์เห็น ความคับแคบของทาง, และความแคบของประตู^{๑๑}, ซึ่งโดยทางนั้นพวกเขาจะเข้าไป, โดยที่พระองค์ทรงทำตัวอย่างไว้ต่อหน้าพวกเขาแล้ว.

๑๐ และ พระองค์ ตรัส แก่ ลูก หลาน มนุษย์: เจ้าจง ตาม^{๑๒} เรา มา. ดังนั้น, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, เราจะตาม^{๑๓} พระเยซูได้หรือเว้นแต่เราจะเต็มใจรักษาพระบัญญัติของพระบิดา?

๒ก ๒ นี. ๑๑:๖-๗.

๓ก คมพ. สว่าง (ความ), แสงสว่าง, แสงสว่างของพระคริสต์.

๔ คพ. ๑:๒๔.

๕ก ๑ นี. ๑๐:๗; ๑๑:๒๗.

๖ คพ. ยอห์น ผู้ถวายบัพติศมา.

๗ คมพ. พระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า.

๘ก มธ. ๓:๑๑-๑๗. คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา.

๙ก ยอห์น ๕:๓๐.

๑๐ คพ. เชื้อฟุ้ง (การ), เชื้อฟุ้ง (คนที่).

๑๑ก ๑ นี. ๑๑:๒๗.

๑๒ คพพ. นกพิราบ, เครื่องหมายของ.

๑๓ก ๒ นี. ๙:๔๑;

๓ นี. ๑๔:๑๓-๑๔;

คพ. ๒๒:๔.

๑๐ก มธ. ๕:๑๙; ๘:๒๒; ๙:๙.

๑๑ โมโร. ๗:๑๑; คพ. ๕:๒:๒.

๑๑ และ พระบิดาตรัส: เจ้าจงกลับใจ, เจ้าจงกลับใจ, และรับบัพติศมาในนามบุตรที่รักของเรา.

๑๒ และ, สุรเสียงของ พระบุตรมาถึงข้าพเจ้าด้วย, มีความว่า: คนที่รับบัพติศมาในนามของเรา, แก่เขาผู้นั้นพระบิดาจะประทาน "พระวิญญาณบริสุทธิ์" ให้, เหมือนกับเรา; ดังนั้น, จงตามเรา มา, และทำสิ่งที่เจ้าเห็นเราทำ.

๑๓ ดังนั้น, พี่น้อง ที่รักของ ข้าพเจ้า, ข้าพเจ้ารู้ว่า หาก ท่านจะ ตาม พระบุตร, ด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยว, โดยไม่ทำการหน้าซื่อใจคดและการหลอกลวงต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, แต่ ด้วยเจตนาแท้จริง, โดยกลับใจจากบาปของท่าน, โดยเป็นพยานต่อพระบิดาว่าท่านเต็มใจรับพระนามของพระคริสต์, โดยบัพติศมา — แท้จริงแล้ว, โดยตามพระเจ้าของท่านและพระผู้ช่วยให้รอดของท่านลงไปในน้ำ, ตามพระวอนะของพระองค์, ดุเถิด, เมื่อนั้น, ท่านจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์; แท้จริงแล้ว, เมื่อนั้นบัพติศมา ด้วยไฟและด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จะมาถึง; และเมื่อนั้นท่านจะพูดด้วยลิ้น ของเทพ, และร้องสรรเสริญแด่พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล.

๑๔ แต่, ดุเถิด, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, สุรเสียงของพระบุตรมาถึงข้าพเจ้าดังนี้,

มีความว่า: หลังจากเจ้ากลับใจจากบาปของเจ้า, และเป็นพยานต่อพระบิดาว่าเจ้าเต็มใจรักษาศาญผู้ดีของเรา, โดยการบัพติศมาด้วยน้ำ, และรับบัพติศมาด้วยไฟ และ ด้วย พระวิญญาณบริสุทธิ์, และพูดด้วยลิ้นใหม่, แท้จริงแล้ว, แม้ด้วยลิ้นของเทพ, และหลังจากนี้จะปฏิเสธ "เรา, มันจะเป็นการดีกว่า" สำหรับเจ้าหากเจ้าไม่ได้รู้จักเรา.

๑๕ และข้าพเจ้าได้ยินสุรเสียงจากพระบิดา, มีความว่า: แท้จริงแล้ว, ถ้อยคำของผู้เป็นที่รักของเราจริงและเป็นสัจจะ. ผู้ใดที่อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, ผู้เดียวกันนั้นจะได้รับรางวัลให้รอด.

๑๖ และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้ารู้โดยสิ่งนี้ว่านอกจากมนุษย์จะอดทน "จนกว่าชีวิตจะหาไม่, ในการทำตามตัวอย่าง" ของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์แล้ว, เขาจะไม่สามารถรับการช่วยให้รอดได้.

๑๗ ดังนั้น, จงทำสิ่งที่ข้าพเจ้าบอกท่าน ข้าพเจ้าเห็นพระเจ้าของท่านและพระผู้ไถ่ของท่านทรงกระทำ; เพราะ, ด้วยเหตุนี้สิ่งเหล่านี้จึงแสดงแก่ข้าพเจ้า, เพื่อท่านจะได้รู้จักประตู่ซึ่งโดยทางนั้นท่านต้องเข้าไป. เพราะประตู่ซึ่งโดยทางนั้นท่านต้องเข้าไปคือการกลับใจและบัพติศมา" โดยน้ำ; และเมื่อนั้นการปลด "บาปของ

<p>๑๒ก คมพ. ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์.</p> <p>ข ลูกา ๙:๕๗-๖๒; ยอห์น ๑๒:๒๖.</p> <p>๑๓ก กย. ๓:๒๖-๒๗.</p> <p>ข คมพ. ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์; เพลิง, ไฟ.</p>	<p>ค ๒ นี้. ๓๒:๒-๓.</p> <p>๑๔ก มธ. ๑๐:๓๒-๓๓; แอลมา ๒๔:๓๐; คพ. ๑๐๑:๑-๕.</p> <p>คมพ. บาปที่อภัยมิได้.</p> <p>ข ๒ ปด. ๒:๒๑.</p> <p>๑๖ก แอลมา ๕:๑๓; ๓๘:๒; คพ. ๒๐:๒๙.</p>	<p>ข คมพ. พระเยซูคริสต์—แบบอย่างของพระเยซูคริสต์.</p> <p>๑๓ก ไม่ซายาห์ ๑๘:๑๐.</p> <p>คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา.</p> <p>ข คมพ. ปลดบาป (การ).</p>
--	--	--

ท่านจะมาถึงโดยไฟและโดยพระวิญญูณ
บริสุทธิ.

๑๘ และเมื่อนั้นท่านย่อมอยู่ในทาง คับ
แคบและแคบ นี้ซึ่งนำไปสู่ชีวิตนิรันดร์;
แท้จริงแล้ว, ท่านเข้าไปแล้วทาง ประตู;
ท่านทำ ตามพระบัญญัติ ของ พระบิดา
และพระบุตร; และท่านรับพระวิญญูณ
บริสุทธิ, ซึ่งเป็นพยาน ถึงพระบิดาและ
พระบุตร, เพื่อให้สัญญาซึ่งพระองค์ทรง
ทำไว้เกิดสัมฤทธิ์ผล, คือหากท่านเข้าไป
โดยทางนั้นท่านจะได้รับพระวิญญูณ.

๑๙ และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า,
หลังจากท่านเข้าไปในทางคับแคบและ
แคบนี้แล้ว, ข้าพเจ้าอยากถามว่าทำทุก
อย่างแล้วหรือ? ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่
ท่าน, ไม่เลย; เพราะท่านมาถึงตรงนี้ไม่
ได้ นอกจาก เป็นไปโดย พระวณะของ
พระ คริสต์ พร้อมด้วยศรัทธา อันไม่ สั่น
คลอนในพระองค์, โดยวางใจอย่างเต็มที่
ในคุณงามความดีของพระองค์ผู้ทรง
อาณาภาพที่จะช่วยให้รอด.

๒๐ ดังนั้น, ท่านต้องมุ่งหน้าด้วยความ
แน่วแน่ในพระคริสต์, โดยมีความเจิดจ้า
อันบริบูรณ์แห่งความหวัง, และความรัก
ต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและต่อมนุษย์ทั้งปวง.
ดังนั้น, หากท่านจะมุ่งหน้า, ตีมีด่าพระ
วณะของพระคริสต์, และอดทน จันทกว่า

ชีวิตจะหาไม่แล้ว, ดูเถิด, พระบิดาตรัส
ดังนี้: เจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์.

๒๑ และบัดนี้, ดูเถิด, พี่น้องที่รักของ
ข้าพเจ้า, นี่คือนั้น, และไม่มีทางอื่น
ทั้งนามอื่นใดประทานไว้ภายใต้ฟ้าสวรรค์
ซึ่งโดยทางนั้นมนุษย์จะได้รับการช่วยให้
รอดได้ในอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.
และบัดนี้, ดูเถิด, นี่คือนักคำสอน ของ
พระคริสต์, และคือนักคำสอนเดี่ยวและ
แท้จริงของพระบิดา, และของพระบุตร,
และของพระวิญญูณบริสุทธิ, ซึ่งคือพระ
ผู้เป็นเจ้าเดี่ยว, ไม่มีที่สูด. เอเมน.

บทที่ ๓๒

เทพ พุดโดยอำนาจ ของ พระ วิญญูณ
บริสุทธิ—มนุษย์ต้องสวดอ้อนวอนและ
รับความรู้ด้วยตนเองจากพระวิญญูณ
บริสุทธิ. ประมาณ ๕๕๓-๕๕๕ ปีก่อน
คริสตกาล.

และบัดนี้, ดูเถิด, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า,
ข้าพเจ้าคิดว่าท่านไตร่ตรองอยู่ข้างในใจ
ท่าน เกี่ยวกับ สิ่งที่ท่านควรทำ หลังจาก
ท่านเข้าไปในทางนั้นแล้ว. แต่, ดูเถิด,
เหตุใดท่านจึงไตร่ตรองเรื่องเหล่านี้ใน
ใจท่านเล่า?

๑๘ก สภษ. ๔:๑๘.
คมพ. ทาง, วิถี, วิถีทาง, วิถี.
ข ๑ นี. ๘:๒๐.
ค กิจการ ๕:๒๓-๓๒.
๑๓ก โมไซยาห์ ๔:๑๐.
ข คมพ. ศรัทธา, เชื่อ (ความ).
ค คพ. ๓:๒๐.
๒๐ก คมพ. เดิน, ดำเนิน, เดิน
กับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

ข คมพ. ความหวัง.
ค คมพ. รัก (ความ).
ง คมพ. อดทน (ความ).
๒๑ก กิจการ ๔:๑๐-๑๒;
๒ นี. ๙:๔๑;
แอลมา ๓๗:๔๖;
คพ. ๑๓๒:๒๒, ๒๕.
ข โมไซยาห์ ๓:๑๗.
ค คมพ. พระเยซูคริสต์—

การรับพระนามของพระ
เยซูคริสต์ไว้กับเรา.
ง มธ. ๗:๒๘;
ยอห์น ๗:๑๖-๑๗.
จ คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระ
ผู้เป็นเจ้าสามพระองค์.
ฉ ๓ นี. ๑๑:๒๗, ๓๕-๓๖.
คมพ. สามัคคี (ความ),
หนึ่งเดียว (ความเป็น).

๒ ท่านจำไม่ได้หรือว่าข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าหลังจากท่านได้รับ "พระวิญญูณบริสุทธิ" แล้ว ท่านจะพูดได้ด้วย "ล้น" ของเทพ? และบัดนี้, ท่านจะพูดด้วย "ล้น" ของเทพได้อย่างไรนอกจากจะเป็นไปโดยพระวิญญูณบริสุทธิ?

๓ เทพ "พูดโดยอำนาจของพระวิญญูณบริสุทธิ"; ดังนั้น, เทพจึงพูดพระวจนะของพระคริสต์. ดังนั้น, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, จงดื่มด่ำ "พระวจนะของพระคริสต์"; เพราะเหตุเกิด, พระวจนะของพระคริสต์จะบอกท่านทุกสิ่งที่ท่านควรทำ.

๔ ดังนั้น, หลังจากข้าพเจ้าพูดถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, ถ้าท่านไม่เข้าใจก็เป็นเพราะท่านไม่ทูลถาม^๑, ทั้งท่านไม่เคาะ; ดังนั้น, พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงพาท่านมาสู่ความสว่าง, แต่ต้องพินาศในความมืด.

๕ เพราะเหตุเกิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านอีกว่าหากท่านจะเข้าไปโดยทางนั้น, และรับพระวิญญูณบริสุทธิ, พระองค์จะทรงแสดงแก่ท่านถึงสิ่งทั้งปวงที่ท่านควรทำ.

๖ ดูเถิด, นี่ คือ หลัก คำ สอน ของ พระคริสต์, และจะไม่ มี หลัก คำ สอน ประทานให้ อีก จน หลัง จาก พระองค์ จะ ทรง แสดง องค์ ให้ ประจักษ์^๒ แก่ ท่าน ใน เนื้อ หนึ่ง. และ เมื่อ พระองค์ จะ ทรง แสดง องค์ ให้ ประจักษ์ แก่ ท่าน ใน เนื้อ หนึ่ง แล้ว, สิ่ง ที่ พระองค์ จะ ตรัส แก่ ท่าน ท่าน จง ถือ ปฏิบัติ.

๗ และบัดนี้ข้าพเจ้า, นี้ไฟ, กล่าวอีกไม่ได้; พระวิญญูณ ทรงหยุด การเอ่ยปากของข้าพเจ้า, และข้าพเจ้าถูกทิ้งให้โศกเศร้าเพราะความไม่เชื่อ^๓, และความชั่วร้าย, และความเขลา, และความดีร้าย ของ มนุษย์; เพราะ พวก เขา จะ ไม่ แสวงหา ความรู้, ทั้งไม่ เข้าใจ ความรู้ อัน สำคัญ ยิ่ง, เมื่อ ประทาน ให้ พวก เขา ใน ความ แจ่ม ชัด^๔, แม้ แจ่ม ชัด เท่า ที่ ถ้อย คำ จะ แจ่ม ชัด ได้.

๘ และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าสำเหนียกว่าท่านยังได้รตรองอยู่ในใจท่าน; และมันทำให้ข้าพเจ้าเศร้าโศกที่ข้าพเจ้าต้องพูดเกี่ยวกับเรื่องนี้. เพราะหาก ท่าน จะ ฟัง พระ วิญญูณ ซึ่ง สอน มนุษย์ ให้ สวด อ้อนวอน^๕, ท่าน จะ รู้ ว่า ท่าน ต้อง สวด อ้อนวอน; เพราะ วิญญูณ ชั่ว^๖ ไม่ สอน มนุษย์ ให้ สวด อ้อนวอน, แต่ สอน เขา ว่า เขา ต้อง ไม่ สวด อ้อนวอน.

๙ แต่ ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าท่าน ต้อง สวด อ้อนวอน เสมอ^๗, และ ไม่ ท้อถอย; ว่า ท่าน ต้อง ไม่ ทำ สิ่ง ใด ถวาย พระเจ้า นอกจาก ชั้น แรก ท่าน จะ สวด อ้อนวอน ต่อ พระบิดา ใน พระนาม ของ พระคริสต์^๘, เพื่อ พระองค์ จะ ทรง อุทิศ การกระทำ ของ ท่าน เพื่อ ท่าน, เพื่อ การกระทำ ของ ท่าน จะ เป็น ไป เพื่อ ความ ฝึก ของ จิต วิญญูณ ท่าน^๙.

๓๒ ๒ก ๓ นี. ๙:๒๐.
๒ ๒ นี. ๓๑:๑๓.
๓ก คมพ. พุทธสวรรค์, เทพ.
๒ ยรม. ๑๕:๑๖.
๔ก คมพ. ขอ (ทูล).
๖ก ๓ นี. ๑๑:๘.

๗ก คมพ. ไม่เชื่อ (ความ).
๒ ๒ นี. ๓๑:๒-๓;
เจคอบ ๔:๑๓.
๘ก คมพ. สวดอ้อนวอน (การ),
สวดอ้อนวอน (คำ).
๒ โม่ไชยาห์ ๔:๑๔.

คมพ. มาร.
๓ก ๓ นี. ๒๐:๑;
คพ. ๗๕:๑๑.
๒ โม่เสส ๕:๘.
ค แอลมา ๓๔:๒๗.

บทที่ ๓๓

ถ้อยคำของนี้ไฟเป็นเรื่องจริง—ถ้อยคำเหล่านั้นเป็นพยานถึงพระคริสต์—บรรดาผู้ที่เชื่อในพระคริสต์จะเชื่อถ้อยคำของนี้ไฟ, ซึ่ง จะปรากฏ เป็นพยาน ต่อหน้าบัลลังก์พิพากษา. ประมาณ ๕๕๙-๕๕๕ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้ข้าพเจ้า, นี้ไฟ, เขียนเรื่องทั้งหมดที่สอนไว้ในบรรดาผู้คนของข้าพเจ้าไม่ได้; ทั้งข้าพเจ้าไม่มีความสามารถในการเขียน, เหมือนในการพูด; เพราะเมื่อคนใดพูดโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ย่อมนำถ้อยคำไปสู่ใจลูกหลานมนุษย์.

๒ แต่ดูเถิด, มีคนเป็นอันมากที่ทำให้ใจตน แข็ง กระด้าง ต่อ พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์, จนพระองค์ไม่มีที่อยู่กับพวกเขา; ดังนั้น, พวกเขาจึงทั้งหลายสิ่งที่เขียนไว้และถือว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ไร้ค่า.

๓ แต่ข้าพเจ้า, นี้ไฟ, เขียน เรื่องที่ข้าพเจ้าเขียนไว้, และข้าพเจ้าถือว่ามันมีคุณค่า”ใหญ่หลวง, และโดยเฉพาะต่อผู้คนของข้าพเจ้า. เพราะข้าพเจ้า สวดอ้อนวอน อยู่ตลอดเวลาเพื่อพวกเขาในเวลากลางวัน, และดวงตาข้าพเจ้าทำให้หมอง ข้าพเจ้า เปียกใน เวลา กลาง ค่ำ,

เพราะพวกเขา; และข้าพเจ้าร้องหาพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าด้วยศรัทธา, และข้าพเจ้ารู้ว่าพระองค์จะทรงได้ยินเสียงร้องของข้าพเจ้า.

๔ และข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าจะทรงอุทิศคำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าไว้เพื่อประโยชน์ของผู้คนข้าพเจ้า. และถ้อยคำที่ข้าพเจ้า เขียนไว้ขณะ มีความอ่อนแอ จะมีอำนาจสำหรับ พวกเขา; เพราะ ถ้อยคำ นั้น ชักชวน ให้ พวกเขา ทำดี; มันทำให้พวกเขา รู้เรื่องบรรพบุรุษของพวกเขา; และพูดถึงพระเยซู, และชักชวน พวกเขา ให้ เชื่อ ใน พระองค์, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, ซึ่ง คือนิรันดร แห่งชีวิต.

๕ และถ้อยคำ นั้นพูดรุนแรง”ติเตียนบาป, ตามความ แข็ง ชัด แห่ง ความจริง; ดังนั้น, ไม่มีผู้ใดจะโกรธถ้อยคำที่ข้าพเจ้าเขียนไว้ นอกจากเขาจะเป็นของวิญญาณแห่งมาร.

๖ ข้าพเจ้าปลาบปล้ำในความ แข็ง ชัด; ข้าพเจ้าปลาบปล้ำในความจริง; ข้าพเจ้าปลาบปล้ำในพระเยซูของข้าพเจ้า, เพราะพระองค์ทรงไถ่จิตวิญญาณข้าพเจ้าจากนรก.

๗ ข้าพเจ้ามีจิตกุศล”ต่อผู้คนของข้าพเจ้า, และศรัทธาแรงกล้าในพระคริสต์ว่าข้าพเจ้าจะพบจิตวิญญาณมากมายซึ่งไม่มีมลทินที่บัลลังก์พิพากษาของพระองค์.

๓๓ ๑ก อีเธอร์ ๑๒:๒๓-๒๔.
ข คพ. ๑๐๐:๗-๘.
๒ก ฮีล. ๖:๓๕-๓๖.
๓ก คมพ. พระคัมภีร์—
คุณค่าของพระคัมภีร์.
ข อินัส ๑:๙-๑๒;

คมี. ๑:๘.
๔ก อีเธอร์ ๑๒:๒๖-๒๗.
ข ไมโร. ๗:๑๓.
ค คมพ. ชีวิตนิรันดร.
๕ก ๑ นี้. ๑๖:๑-๓;
๒ นี้. ๓:๔๐.

๒ นี้. ๓๑:๓;
เจคอบ ๔:๑๓.
๖ก คมพ. ไถ่ (การ),
ไถ่ (ได้รับการ).
๗ก คมพ. จิตกุศล.

๘ ข้าพเจ้ามีจิต กุศล ต่อ ชาว ยิว^ก—
ข้าพเจ้ากล่าวว่าชาว ยิว, เพราะข้าพเจ้า
หมายถึงพวกเขาซึ่งอยู่ ณ ที่ซึ่งข้าพเจ้า
ออกมา.

๙ ข้าพเจ้ามีจิต กุศล ต่อ คน ต่างชาติ^ข
ด้วย. แต่ดูเถิด, หาได้มีใครในคนเหล่านี้
ที่ข้าพเจ้าจะหวังได้เว้นแต่พวกเขาจะ
คืนดี^ค กับ พระ คริสต์, และเข้าไปในประตู
แคบ^ด, และเดินไปในทางคับแคบ ซึ่งนำไป
สู่ชีวิต, และดำเนินต่อไปในทางนั้นจนถึง
ที่สุดของวันแห่งการทดลอง.

๑๐ และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า,
และชาว ยิว ด้วย, และท่านทั้งหลายที่สุด
แดนแผ่นดินโลก, จงฟังถ้อยคำเหล่านี้
และเชื่อ^อ ในพระ คริสต์; และหากท่านไม่
เชื่อในถ้อยคำเหล่านี้จงเชื่อในพระ คริสต์.
และหากท่านจะเชื่อพระ คริสต์ท่านจะเชื่อ
ถ้อยคำ^ก เหล่านี้, เพราะถ้อยคำเหล่านี้เป็น
พระวจนะ^ข ของพระ คริสต์, และพระองค์
ประทานแก่ข้าพเจ้า; และสอน^ค คนทั้งปวง
ว่าพวกเขาควรทำดี.

๑๑ และหากนี้ไม่ใช่ พระวจนะ ของ
พระ คริสต์, ท่านจงตัดสิน—เพราะพระ
คริสต์จะทรง แสดง แก่ ท่าน, ด้วย พระ
เดชานุภาพ^ก และ รัศมี ภาพ อัน ยิ่งใหญ่,
ในวัน สดท้าย, ว่า นี้ คือ พระวจนะ ของ
พระองค์; และท่านกับข้าพเจ้าจะยืนตรง
หน้า^ข กัน ต่อ หน้า บัลลังก์^ค พิพากษาของ

พระองค์; และท่านจะรู้ว่าข้าพเจ้าได้รับ
บัญชาจากพระองค์ให้เขียนเรื่องเหล่านี้,
ทั้งที่ข้าพเจ้ามีความอ่อนแอ

๑๒ และข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนพระบิดา
ในพระนามของพระ คริสต์ว่า, หากไม่ใช่
ทุกคน, หลายคนในพวกเราจะรอดได้ใน
อาณาจักร^ก ของพระองค์ในวัน สดท้ายและ
สำคัญยิ่งนั้น.

๑๓ และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า,
คน ทั้ง ปวง ที่ เป็น ของ เชื้อ สาย แห่ง
อิสราเอล, และท่านทั้งหลายที่สุดแดน
แผ่นดินโลก, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านดัง
เสียงของคนที่ร้อง^ก จากภัสสมูลีว่า: ลาก่อน
จนกว่าวันที่สำคัญยิ่งนั้นจะมาถึง.

๑๔ และท่านที่จะไม่รับ ส่วนพระคุณ
ความ ดี ของ พระ ผู้ เป็น เจ้า, และไม่
นับถือถ้อยคำ^ข ของชาว ยิว, และถ้อยคำ^ค
ของข้าพเจ้าด้วย, และถ้อยคำ^ด ที่จะออก
จาก พระโอษฐ์^ก ของ พระ เมษโปดก ของ
พระ ผู้ เป็น เจ้า, ดูเถิด, ข้าพเจ้า กล่าว
คำ อามาลัน เป็น นิจ แก่ ท่าน, เพราะ
ถ้อยคำ เหล่า นี้ จะ กล่าว โทษ^ข ท่านใน
วัน สดท้าย.

๑๕ เพราะสิ่งที่ข้าพเจ้าผนึกไว้บนแผ่น
ดินโลก, จะถูกนำมาฟ้องท่านที่บัลลังก์^ก
พิพากษา^ข; เพราะ พระเจ้า ทรงบัญชา
ข้าพเจ้าไว้ดังนั้น, และข้าพเจ้าต้องเชื่อ
ฟัง. เอเมน.

๘ก คมพ. ยิว (ชาว).
๘ข คมพ. คนต่างชาติ.
๘ค คมพ. ชดใช้ (การ).
๘ด ๒ นี้. ๙:๔๑.
๙ ก คมพ. เดิน, ดำเนิน, เดิน
กับพระผู้เป็นเจ้า.
๙ ข ยีล. ๓:๒๙-๓๐;
คพ. ๑๓๒:๒๒.

๑๐ก คมพ. เชื่อ (ความ).
๑๐ข คมพ. พระคัมภีร์มอรมอน.
๑๐ค โมโร. ๑๐:๒๗-๒๙.
๑๐ด ๒ นี้. ๒๕:๒๘.
๑๑ก อีเธอร์ ๕:๔;
โมโร. ๗:๓๕.
๑๑ข วว. ๒๐:๑๒;
โมโร. ๑๐:๓๔.

๑๒ก คมพ. รัศมีภาพซีเลสเชียล.
๑๒ข อสย. ๒๙:๔;
๒ นี้. ๒๖:๑๖.
๑๔ก คมพ. พระคัมภีร์ไบเบิล.
๑๔ข คมพ. พระคัมภีร์มอรมอน.
๑๔ค ๒ นี้. ๒๙:๑๐;
อีเธอร์ ๔:๘-๑๐.
๑๕ก คม. ๑:๑๑.

หนังสือของเจคอบ

น้องชายของนีไฟ

ถ้อยคำอันเป็นการสั่งสอนพี่น้องของท่าน. ท่านทำให้ชายผู้หนึ่งซึ่งหมายมั่นจะล้มล้างหลักคำสอนของพระคริสต์ยอมจำนน. ถ้อยคำบางอย่างเกี่ยวกับประวัติผู้คนของนีไฟ.

บทที่ ๑

เจคอบและโจเซฟพยายามชักชวนผู้คนให้เชื่อในพระคริสต์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์—นีไฟตาย—ความชั่วร้ายแพร่ออกไปในหมู่ชาว นีไฟ. ประมาณ ๕๔๔-๕๒๑ ปีก่อนคริสตกาล.

๖ เพราะดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือห้าสิบห้าปีผ่านไปนับจากเวลาที่สี่โยออกจากเยรูซาเล็ม; ดังนั้น, นีไฟให้คำสั่งไว้แก่ข้าพเจ้า, เจคอบ, เกี่ยวกับแผ่นจารึกเล็ก, ซึ่งบนนั้นมีเรื่องเหล่านี้จารึกอยู่.

๒ และท่านให้คำสั่งแก่ข้าพเจ้า, เจคอบ, ว่าให้ข้าพเจ้าเขียนบนแผ่นจารึกเหล่านี้สองสามเรื่องซึ่งข้าพเจ้าพิจารณาว่ามีค่าที่สุด; ว่าข้าพเจ้าไม่ควรแต่จะต้อง, นอกจากเพียงเล็กน้อย, เกี่ยวกับประวัติของคนเหล่านี้ซึ่งเรียกว่าผู้คนของนีไฟ.

๓ เพราะท่านกล่าวว่าควรจารึกประวัติผู้คนของท่านไว้บนแผ่นจารึกอีกชุดหนึ่งของท่าน, และว่าข้าพเจ้าควรปกป้องรักษาแผ่นจารึกเหล่านี้และสืบทอดแผ่นจารึกเหล่านี้ให้พงศ์พันธุ์ข้าพเจ้า, จากรุ่นสู่รุ่น.

๔ และหากจะมีการสั่งสอนอันศักดิ์สิทธิ์, หรือ การเปิดเผยที่สำคัญยิ่ง, หรือ การพยากรณ์, ข้าพเจ้าควรจารึกส่วนสำคัญที่สุดของเรื่องไว้บนแผ่นจารึกเหล่านี้, และเขียนเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้, เพื่อเห็นแก่พระคริสต์, และเพื่อเห็นแก่ผู้คนของเรา.

๕ เพราะด้วยเหตุจากศรัทธาและความกังวลอันใหญ่หลวง, จึงมีการแสดงให้ประจักษ์จริง ๆ แก่เราเกี่ยวกับผู้คนของเรา, ว่าสิ่งใดจะเกิดกับพวกเขา.

๖ และเราได้รับการเปิดเผยหลายอย่างด้วย, และมีวิญญานแห่งการพยากรณ์มาก; ดังนั้น, เราจึงรู้เรื่องพระคริสต์และอาณาจักรของพระองค์, ที่จะมาถึง.

๗ ดังนั้นเราจึงทำงานอย่างขยันหมั่นเพียรในบรรดาผู้คนของเรา, เพื่อเราอาจจะชักชวนพวกเขาให้มาหาพระคริสต์, และรับส่วนพระคุณ ความดีของพระเจ้าเป็นเจ้า, เพื่อพวกเขาอาจจะเข้าไปในสถานพักผ่อนของพระองค์, เกือบโดยวิธีหนึ่งวิธีใดพระองค์จะทรงยืนยันหนักแน่นในพระพิโรธของพระองค์ไม่ให้พวกเขาเข้าไป, ดังการก่อกวนขุนเคื่อง

[เจคอบ]

๑ ๑ก เจคอบ ๗:๒๓.

ข คมพ. เจคอบ, บุตรของสี่โย.

ค ๒ นี. ๕:๒๘-๓๓;

เจคอบ ๓:๑๓-๑๔.

คมพ. แผ่นจารึก.

๔ก อส. เรื่องเด่น, เรื่องสำคัญ.

๕ก ๑ นี. ๑๒.

๖ก ๑ นี. ๑๐:๔-๑๑;

๑๓:๘-๑๔.

๗ก ๒ นี. ๙:๔๑;

ออมไน ๑:๒๖;

โมโร. ๑๐:๓๒.

ข คมพ. พักผ่อน, สถานพัก
ผ่อน.

ค กิตว. ๑๔:๒๓;

ฉริบ. ๑:๓๕-๓๗;

คพ. ๘:๒๓-๒๕.

พระทัยในวันเวลาแห่งการล่อลวงขณะที่ถูกหลานอิสราเอลอยู่ในแดนทूरกันดาร^๑.

๘ ดังนั้น, เราปรารถนาต่อพระผู้เป็นเจ้าว่าเราสามารถชักชวนคนทั้งปวงไม่ให้บงกช^๒ต่อพระผู้เป็นเจ้า, อันจะก่อกวนพระองค์ให้กริ้ว, แต่เพื่อคนทั้งปวงจะเชื่อในพระคริสต์, และพิจารณาการสิ้นพระชนม์ของพระองค์, และทนรับกางเขน^๓ของพระองค์และแบกความอับอายของโลก; ดังนั้น, ข้าพเจ้า, เจคอบ, จึงถือเป็นที่ข้าพเจ้าที่จะปฏิบัติตามคำสั่งของนีไฟที่ชายข้าพเจ้า.

๙ บัดนี้นีไฟเริ่มชรา, และท่านเห็นว่าท่านจะต้องตาย^๔ในไม่ช้า; ดังนั้น, ท่านจึงเจิมชายผู้หนึ่งขึ้นเป็นกษัตริย์และผู้ปกครองเหนือผู้คนของท่านเวลานั้น, ตามการปกครองของกษัตริย์^๕.

๑๐ ผู้คนโดยที่รักนีไฟอย่างยิ่ง, โดยที่ท่านเป็นผู้ปกป้องที่แกลัวกล้าสำหรับพวกเขา, โดยที่กัณฑ์ดาวของเลบัน^๖ในการป้องกันพวกเขา, และโดยที่ทำงานตลอดวันเวลาของท่านเพื่อความผาสุกของพวกเขา—

๑๑ ดังนั้น, ผู้คนจึงปรารถนาจะจารึกชื่อท่านไว้ในความทรงจำ, และผู้ใดที่ขึ้นปกครองแทนท่านผู้คนจะเรียกท่าน, นีไฟที่สอง, นีไฟที่สาม, และต่อ ๆ ไป, ตามการปกครองของกษัตริย์; และผู้คน

เรียกพวกท่านดังนั้น, ไม่ว่าจะพวกท่านจะชื่ออะไรก็ตาม.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนีไฟตาย.

๑๓ บัดนี้ผู้คนที่ไม่ใช่ชาวเลมัน^๗คือชาวนีไฟ; กระนั้นก็ตาม, พวกเขามีชื่อว่าชาวนีไฟ, ชาวเจคอบ, ชาวโจเซฟ, ชาวโซรัม^๘, ชาวเลมัน, ชาวเลมิวเอล, และชาวอิซมาเอล.

๑๔ แต่ข้าพเจ้า, เจคอบ, ต่อไปนี้จะไม่แยกพวกเขาตามชื่อเหล่านี้, แต่ข้าพเจ้าจะเรียกพวกเขาที่หมายมั่นทำลายผู้คนของนีไฟว่าชาวเลมัน, และคนที่เปรมิตรกับนีไฟข้าพเจ้าจะเรียกว่าชาวนีไฟ, หรือผู้คนที่นีไฟ^๙, ตามการปกครองของกษัตริย์.

๑๕ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนที่นีไฟ, ภายใต้การปกครองของกษัตริย์องค์ที่สอง, เริ่มมีความแข็งกระด้างในใจพวกเขา, และยอมตนทำชั่วกันบ้าง, เหมือนกับดาวิดในสมัยโบราณที่อยากมีภรรยา^{๑๐}และอนุภรรยาหลายคน, และเหมือนซาโลมอน, บุตรของเขาด้วย.

๑๖ แท้จริงแล้ว, และพวกเขาเริ่มแสวงหาทองและเงินจำนวนมากด้วย, และเริ่มหยิ่งลำพองอยู่บ้าง.

๑๗ ดังนั้น, ข้าพเจ้า, เจคอบ, จึงให้ถ้อยคำเหล่านี้แก่พวกเขาตั้งที่ข้าพเจ้า

๗ ง ฮีบ. ๓:๘.
จ กตว. ๒๖:๖๕;
๑ นี. ๑๗:๒๓-๓๑.
๘ ก คมพ. กบฏ (การ).
๙ ๑ นี. ๑๗:๓๐; แอลิสม่า ๑๒:๓๖-๓๗; ฮีล. ๗:๑๘.
๑๐ ปจส. มธ. ๑๖:๒๕-๒๖;
ลูกา ๑๔:๒๗.

๑ ก ๒ นี. ๑:๑๔.
๒ คมพ. เจิม (การ), เจิม (ได้รับการ).
๓ ๒ นี. ๖:๒; เจริม ๑:๗.
๑๐ ก ๑ นี. ๕:๓; ๒ นี. ๕:๑๔;
คมี. ๑:๑๓; โมไซยาห์ ๑:๑๖;
คพ. ๑๗:๑.
๑๓ ก ฮีนีล ๑:๑๓; คพ. ๓:๑๘.

๒ คมพ. นีไฟ (ชาว).
๓ ๑ นี. ๕:๓๕;
๔ นี. ๑:๓๖-๓๗.
๑๔ ก โมไซยาห์ ๒๕:๑๒;
แอลิสม่า ๒:๑๑.
๕ ๒ นี. ๔:๑๑.
๖ ๒ นี. ๕:๓.
๑๕ ก คพ. ๑๑๒:๓๘-๓๙.

สอนพวกเขาในพระวิหาร^๑ , โดยที่ทำงานมอบหมาย^๒ ของข้าพเจ้าจากพระเจ้าก่อน.

๑๘ เพราะข้าพเจ้า, เจคอบ, และโจเซฟ น้องชายข้าพเจ้าได้รับการอุทิศ^๓ ถวายเป็นปุโรหิตและผู้สอนของคนพวกนี้, โดยมีของนี่ไฟ.

๑๙ และเราขยายตำแหน่ง^๔ ของเราแต่พระเจ้า, โดยรับความรับผิดชอบ^๕ ไว้กับเราเอง, โดยรับบาปของผู้คนไว้บนศีรษะของเราเองหากเราไม่สอนพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของให้พวกเขาด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถ; ดังนั้น, โดยทำงานด้วยกำลังของเราเลือด^๖ พวกเขาจะไม่มาเยือนอาคาร^๗ เรา; หากไม่แล้วเลือดพวกเขาจะเยือนอาคาร^๗ เรา, และจะไม่พบว่าเราปราศจากมลทินในวันสุดท้าย.

บทที่ ๒

เจคอบ/ประณามการรักความมั่งคั่ง, ความจองหอง, และความไม่บริสุทธิ์ทางเพศ—มนุษย์อย่างแสวงหาความมั่งคั่งเพื่อช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ของพวกเขาได้—เจคอบกล่าวโทษการปฏิบัติที่ไม่ได้รับความเห็นชอบของการแต่งภรรยาหลายคน—พระเจ้าทรงชื่นชมในความบริสุทธิ์ทางเพศของสตรี. ประมาณ ๕๔๔-๕๒๑ ปีก่อนคริสตกาล.

ถ้อยคำซึ่งเจคอบ, น้องชายของนี่ไฟ, กล่าวแก่ผู้คนของนี่ไฟ, หลังจาก มรณกรรมของนี่ไฟ:

๒ บัดนี้, พี่น้องที่รัก ของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้า, เจคอบ, ตามความรับผิดชอบซึ่งข้าพเจ้ามีอยู่ภายใต้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, ที่จะขยายงานในตำแหน่งของข้าพเจ้าด้วยความมีสติ, และเพื่อข้าพเจ้าอาจขจัดบาปของท่านออกจากอาคาร^๘ ข้าพเจ้า, ข้าพเจ้า ขึ้นมายัง พระวิหารวันนี้ เพื่อข้าพเจ้าจะประกาศพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแก่ท่าน.

๓ และตัวท่านรู้ว่าจนบัดนี้ข้าพเจ้าขยันหมั่นเพียรในตำแหน่งแห่งการเรียกของข้าพเจ้า; แต่วันนี้ข้าพเจ้า ถูกถ่วงด้วยความปรารถนาและความกังวลมากเพื่อความผาสุกของจิตวิญญาณท่านยิ่งกว่าที่ข้าพเจ้าเคยมีมาจนบัดนี้.

๔ เพราะดูเถิด, จนถึงบัดนี้, ท่านเชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้า, ซึ่งข้าพเจ้าให้แก่ท่าน.

๕ แต่ดูเถิด, ท่านจงสดับฟังข้าพเจ้า, และจงรู้ว่าโดยความช่วยเหลือของพระเจ้าผู้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกผู้ทรงเดชานุภาพทั้งหมด ข้าพเจ้าสามารถบอกท่านได้เกี่ยวกับความนึกคิด^๙ ของท่าน, ว่าท่านเริ่มกระทำในบาปอย่างไร, ซึ่งบาปนั้นดูน่าชิงชังนักสำหรับข้าพเจ้า, แท้จริงแล้ว, และน่าชิงชังต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ.

๑๓ก ๒ นี. ๕:๑๖.
คมพ. พระวิหาร, พระนิเวศน์ของพระเจ้า.
ข คมพ. เรียก (การ), เรียกจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ (ได้รับ).

๑๓ก ๒ นี. ๕:๒๖.
๑๓ก คมพ. ตำแหน่ง, หน้าที่, เจ้าหน้าที่.
ข คพ. ๑๐๗:๙๙-๑๐๐.
คมพ. ผู้พิทักษ์, พิทักษ์ (สิ่งที่อยู่ในความ).

ค ๒ นี. ๙:๔๔.
๒ ๕ก แอลมา ๑๒:๓;
คพ. b:๑b.
คมพ. พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสามพระองค์.

๖ แท้จริงแล้ว, มันทำให้จิต วิญญาณ ข้าพเจ้า เศร้าโศก และ ทำให้ ข้าพเจ้า เบื่อหน่าย หนัก ด้วย ความอาย ต่อ หน้า ที่ ประทับของพระผู้สร้างสรรค์ของข้าพเจ้า, ว่าข้าพเจ้า ต้อง เป็นพยาน แก่ท่าน เกี่ยว กับความชั่วร้ายของใจท่าน.

๗ และมันทำให้ข้าพเจ้าเศร้าโศกด้วย ที่ ต้องใช้คำพูดอาทูลยิ่งนักเกี่ยวกับท่าน, ต่อหน้าภรรยาท่านและลูกท่าน, ซึ่ง ความรู้สึกของพวกเราหลายคนละเอียดอ่อน และบริสุทธิ์ทางเพศ และเปราะบางต่อ พระพิภคร์พระผู้เป็นเจ้า, ซึ่งเป็นสิ่งที่น่า พอพระทัยสำหรับพระผู้เป็นเจ้า;

๘ และข้าพเจ้าคิดว่าพวกเราขึ้นมา ที่ นี้เพื่อ ฟัง พระวจนะ ที่น่าฟังพอใจของ พระผู้เป็นเจ้า, แท้จริงแล้ว, พระวจนะ ซึ่งรักษาจิตวิญญาณที่บาดเจ็บ.

๙ ดังนั้น, มัน จึง นำ ทุกข์ใจ ต่อ จิต วิญญาณ ข้าพเจ้า ที่ข้าพเจ้า จะ ถูก บีบ คั้น, เนื่องจาก พระบัญชาอันเคร่งครัด ซึ่งข้าพเจ้าได้รับมาจากพระผู้เป็นเจ้า, ให้ ตักเตือนท่านตามโทษานุโทษของท่าน, ทำให้บาดแผลของคน ที่บาดเจ็บอยู่แล้ว ใหญ่ขึ้น, แทนที่จะปลอบโยนและรักษา บาดแผลของพวกเขา; และคนที่ไม่ได้รับ บาดเจ็บนั้น, แทนที่จะดื่มด่ำพระวจนะที่ น่าฟังใจของพระผู้เป็นเจ้าก็มีกรีซมาคอย ทิ่มแทงจิตวิญญาณ พวกเรา และทำให้ จิตใจอันเปราะบางของพวกเราบาดเจ็บ.

๑๐ แต่, ทั้ง ที่ เป็นงานหนักอย่างใหญ่

หลวง, ข้าพเจ้าก็ต้องทำตามพระบัญชา^๑ อันเคร่งครัดของพระผู้เป็นเจ้า, และ บอกท่านเกี่ยวกับความชั่วร้ายและความ น่าชิงชังของท่าน, ต่อหน้าคนใจบริสุทธิ์, และคนที่ใจซอกซำ, และภายใต้การ ชำเลียงพระเนตรอันแหลมคม^๒ของพระ ผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ.

๑๑ ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงต้องบอก ความจริงท่านตามความแฉ่งชัด^๓แห่งพระวจนะ ของพระผู้เป็นเจ้า. เพราะเหตุนี้, ขณะที่ ข้าพเจ้าทูลถามพระเจ้าอยู่นั้น, พระวจนะ มาถึงข้าพเจ้าดังนี้, มีความว่า: เจคอบ, เจ้า จงเข้าไปในวิหารในวันพรุ่ง, และประกาศ คำซึ่งเราจะให้เจ้าไปบอกคนพวกนี้.

๑๒ และบัดนี้ดูเถิด, พี่น้องข้าพเจ้า, นี้ คือพระวจนะซึ่งข้าพเจ้าประกาศแก่ท่าน, คือหลายคนในพวกท่านเริ่มแสวงหาทอง, และเงิน, และแรม^๔มีค่านานาชนิด, ซึ่งมี มากมายอย่างอุดมสมบูรณ์ที่สุด, ในแผ่นดินนี้, อันเป็นแผ่นดินแห่งคำสัญญา^๕เพื่อ ท่านและพงศ์พันธุ์ของท่าน.

๑๓ และพระหัตถ์แห่งการ อารักขา ทรง แยม พระ สรวลมายัง ท่าน อย่าง พอ พระทัย เป็นที่สุด, จนท่านได้ รับ ความ มั่งคั่งมากมาย; และเพราะบางคนในพวก ท่านได้รับมากกว่าพี่น้องท่าน ท่านจึง ทะนงตน^๖ด้วยความถือดีในใจท่าน, และ ชูคอและเซิดหน้าเพราะความสูงค่าราคา แพงของเสื้อผ้าอาภรณ์ท่าน, และข่มเหง พี่น้องท่านเพราะคิดว่าท่านดีกว่าพวกเขา.

<p>๑) ๑ คพ. ๑๒๑:๔๓. ข คมพ. คุณธรรม, พรหมจรรย์, อาณภาพ. ๘) แอลมา ๓๑:๕. ๑๐) คมพ. พระบัญญัติของ</p>	<p>พระผู้เป็นเจ้า. ๒) ๒ นี. ๓:๔๔. ๑๑) ๒ นี. ๒๕:๔; ๓๑:๒-๓. ๑๒) ๑ นี. ๑๘:๒๕;</p>	<p>ยีส. ๖:๙-๑๑; อีเบรียร์ ๑๐:๒๓. ๓) ๑ นี. ๒:๒๐. คมพ. แผ่นดินที่สัญญาไว้. ๑๓) มอริ. ๘:๒๕-๓๙.</p>
---	--	---

๑๔ และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, ท่านคิดว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงแก่ต่างให้ท่านในสิ่งนี้หรือ? ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย. แต่พระองค์ทรงกล่าวโทษท่าน, และหากท่านยังคงทำสิ่งเหล่านี้การพิพากษาของพระองค์ต้องมาสู่ท่านอย่างรวดเร็ว.

๑๕ ไอ้ขอให้พระองค์ทรงแสดงแก่ท่านว่าพระองค์ทรงทิ่มแทงท่านได้, และด้วยการฆ่าสิ่งพระเนตรเพียงครั้งเดียวของพระองค์ พระองค์ทรงลงทัณฑ์ท่านให้ไปสู่ภัสสมรฐีได้!

๑๖ ไอ้ขอให้พระองค์ทรงจัดความชั่วช้าสามัญและความน่าชิงชังนี้ไปจากท่าน. และ, ไอ้ขอให้ท่านฟังพระวจนะแห่งพระบัญญัติของพระองค์, และอย่าให้ความจองหอง^๑ของใจท่านนี้ทำลายจิตวิญญาณท่านเลย!

๑๗ จง คิด ว่า พี่น้อง ของ ท่าน เหมือน กับตัวท่าน, และจงสนิทสนมกับทุกคน และเพื่อแม่ด้วยทรัพย์สมบัติ^๒ของท่าน, เพื่อพวกเขา จะได้รั่วรอยเหมือนกับท่าน.

๑๘ แต่ ก่อน ที่ ท่าน จะ แสวงหา ความ มั่งคั่ง^๓, ท่าน จง แสวงหา อาณาจักร^๔ ของ พระผู้เป็นเจ้า.

๑๙ และหลังจากท่านได้รับความหวังในพระคริสต์แล้ว ท่านจะได้รับ ความมั่งคั่ง, หากท่านแสวงหามัน; และท่านจะแสวงหามันด้วยเจตนาที่ดี^๕—เพื่อห่อหุ้มคนเปลือยเปล่า, และเลี้ยงคนหิวโหย,

และให้อิสรแก่เชลย, และให้การบรรเทาทุกข์แก่ผู้ป่วยและคนทุกข์ยาก.

๒๐ และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านเกี่ยวกับความจองหอง; และคนในพวกท่านที่ทำให้เพื่อนบ้านของท่านมีทุกข์, และข่มเหงเขาเพราะท่านจองหองในใจท่าน, ด้วยสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าประทานให้ท่าน, ท่านจะว่าอย่างไรเล่าเกี่ยวกับเรื่องนี้?

๒๑ ท่านไม่คิดหรือว่าเรื่องเช่นนั้นน่าชิงชัง สำหรับ พระองค์ ผู้ทรง สร้าง เนื้อหนังทั้งปวง? และในสายพระเนตรของพระองค์สัปดาห์หนึ่งมีค่าเท่ากับอีกสัปดาห์หนึ่ง. และเนื้อหนังทั้งปวงมาจากผงธุลี; และเพื่อเจตนารมณ์เดียวกันนี้ พระองค์ทรงสร้างพวกเขา, เพื่อพวกเขาจะรักษาพระบัญญัติ^๖ของพระองค์และสรรเสริญพระองค์ตลอดกาล.

๒๒ และบัดนี้ข้าพเจ้าขอยุติการกล่าวแก่ท่านเกี่ยวกับความจองหอง. และหากไม่ใช่ เพราะข้าพเจ้า ต้อง กล่าว แก่ ท่าน เกี่ยวกับโทษานุโทษที่หยาบช้ากว่านี้, ใจข้าพเจ้าจะชื่นชมยินดีอย่างยิ่งเพราะท่าน.

๒๓ แต่พระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าทำให้ข้าพเจ้าทุกข์ใจเพราะโทษานุโทษที่หยาบช้ายิ่งนักของท่าน. เพราะดูเถิด, พระเจ้าตรัสดังนี้: คนเหล่านี้เริ่มพอกพูนในความชั่วช้าสามัญ; พวกเขาไม่เข้าใจพระคัมภีร์, เพราะพวกเขาพยายามหาข้อ

๑๖ก คมพ. จองหอง (ความ), ถืด (ความ), ล้าพอง (ความ).
๑๗ก คมพ. ท่าน, ทำทาน (การ); ความผาสุก.

๗ ๔ นี้. ๑:๓.
๑๘ก ๑ พกษ. ๓:๑๑-๑๓;
มาระโก ๑๐:๑๗-๒๓;
๒ นี้. ๒๖:๓๑;
คพ. ๖:๓.

คมพ. มั่งคั่ง (ความ).
๗ ลูกา ๑๒:๒๒-๓๑.
๑๙ก โมไซยาห์ ๔:๒๖.
๒๑ก คพ. ๑๑:๒๐;
อับรา. ๓:๒๕-๒๖.

แก้ตัวในเรื่อง อัน เป็นการผิด ประเวณี, เพราะเรื่องที่มีเขียนไว้เกี่ยวกับดาวิด, และซาโลมอนบุตรของท่าน.

๒๔ ดูเถิด, ดาวิดกับซาโลมอน มีภรรยา และอนุภรรยา มากจริง, ซึ่งสิ่งนี้ น่าชิงชัง สำหรับเรา, พระเจ้าตรัส.

๒๕ ดังนั้น, พระเจ้าตรัสดังนั้น, เรานำคนพวกนี้ออกมาจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม, ด้วยพลังแห่งแขนของเรา, เพื่อเราจะได้ยกอิฐก้อนอันชอบธรรม ขึ้นจากเลือดเนื้อเชื้อไขของโยเซฟไว้เพื่อเรา.

๒๖ ดังนั้น, เราพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะไม่ยอมให้คนพวกนี้ทำเหมือนกับคนในสมัยก่อน.

๒๗ ดังนั้น, พี่น้องข้าพเจ้า, จงฟังข้าพเจ้า, และจงสดับฟังพระวจนะของพระเจ้า : เพราะจะไม่มีชายใดในบรรดาพวกเจ้ามีภรรยาได้มากกว่าหนึ่ง คน; และอนุภรณานั้นเล่าเขาจะไม่มีเลย;

๒๘ เพราะเรา, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้า, ชื่นชมในความบริสุทธิ์ทางเพศ ของสตรี. และการผิด ประเวณี เป็น สิ่ง น่าชิงชัง สำหรับเรา; พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนั้น.

๒๙ ดังนั้น, คนเหล่านี้จะรักษาบัญญัติของเรา, พระเจ้าจอมโยธาตรัส, มิฉะนั้นแผ่นดินจะถูกสาปแช่ง เพราะพวกเขา.

๓๐ พระเจ้าจอมโยธาตรัส, เพราะหากเราจะ, เลี้ยงพงศ์พันธุ์ ให้ทวีขึ้นเพื่อเรา,

เราจะบัญชาผู้คนของเรา; มิฉะนั้นพวกเขาจะสดับฟังเรื่องเหล่านี้.

๓๑ เพราะ ดูเถิด, เรา, พระเจ้า, เห็น โทมนัส, และได้ยิน เสียง ร่ำไห้ ของธิดาแห่งผู้คนของเราในแผ่นดินเยรูซาเล็ม, แท้จริงแล้ว, และในผืนแผ่นดินทั้งหมดของผู้คนของเรา, เพราะความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของสามีนาง.

๓๒ พระเจ้าจอมโยธาตรัส, และเราจะไม่ยอม, ให้เสียง ร้อง ของธิดาผู้ดงามของคนเหล่านี้, ซึ่งเรานำออกมาจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม, ขึ้นมาถึงเราเพื่อฟ้องพวกผู้ชายแห่งผู้คนของเรา, พระเจ้าจอมโยธาตรัส.

๓๓ เพราะพวกเขาจะไม่นำธิดาแห่งผู้คนของเราไปเป็นเชลยเพราะความนุ่มนวลของพวกนาง, มิฉะนั้นเราจะเยือนพวกเขาด้วยการสาปแช่งอันสาหัส, แม้จนถึงความพินาศ; เพราะพวกเขาจะไม่กระทำการผิด ประเวณี, เหมือนคนในสมัยก่อน, พระเจ้าจอมโยธาตรัส.

๓๔ และบัดนี้ ดูเถิด, พี่น้องข้าพเจ้า, ท่านรู้ว่าพระบัญญัติเหล่านี้ ประทานให้ ลีไฮ, บิดาเรา; ดังนั้น, ท่านจึงรู้จักพระบัญญัติเหล่านี้มาก่อน; และท่านมาสู่การกล่าวโทษรุนแรง; เพราะท่านทำสิ่งเหล่านี้มาแล้วซึ่งท่านไม่ควรทำ.

๓๕ ดูเถิด, ท่านทำความชั่วช้าสามานย์

๒๔ก ๑ พกษ. ๑๑:๑;
 นหมี. ๑๓:๒๕-๒๗.
 ข ๑ พกษ. ๑๑:๑-๓;
 เอสรา ๙:๑-๒;
 คพ. ๑๓๒:๓๘-๓๙.
 ๒๕ก ปฐก. ๔๙:๒๒-๒๖;
 อาโมส ๕:๔;

๒ นี้. ๓:๕;
 แอลมา ๒๖:๓๖.
 คมพ. ลีไฮ, บิดาของนีไฟ.
 ๒๗ก คพ. ๔๒:๒๒; ๔๙:๑๖.
 คมพ. แต่งงาน (การ),
 สมิรส (การ).
 ๒๘ก คมพ. บริสุทธิ์ทางเพศ

(ความ).
 ๒๙ก อีเธอร์ ๒:๘-๑๒.
 ๓๐ก มสค. ๒:๑๕;
 คพ. ๑๓๒:๖๑-๖๖.
 ๓๑ก คมพ. ราชอาณาจักร; ผิดศีล
 ธรรมทางเพศ (การ).

ยิ่งกว่า "ชาวเลมัน, พี่น้องของเรา. ท่านทำให้ใจภรรยาผู้ละเอียดอ่อนของท่านชอกช้ำ, และสูญเสียความไว้วางใจจากลูก ๆ ของท่าน, เพราะตัวอย่างที่เลวของท่าน ต่อหน้าพวกเขา; และเสียงสะอื้นของใจพวกเขาขึ้นไปถึงพระผู้เป็นเจ้าเพื่อฟ้องท่าน. และเพราะความเคร่งครัดแห่งพระวาระของพระผู้เป็นเจ้า, ซึ่งลงมาว่าท่าน, ใจหลายดวงจึงตาย, ด้วยถูกที่มแทงเป็นแผลลึก.

บทที่ ๓

ผู้มีใจบริสุทธิ์ได้รับพระวาระซึ่งแสดงความพอพระทัยของพระผู้เป็นเจ้า—ความชอบธรรมของชาวเลมันมีมากกว่าของชาวนีไฟ—เจคอบเตือนเกี่ยวกับการผิดประเวณี, กามตัณหา, และบาปทุกอย่าง. ประมาณ ๕๔๔-๕๒๑ ปีก่อนคริสตกาล.

แต่ ดูเถิด, ข้าพเจ้า, เจคอบ, จะกล่าวแก่ท่านที่ใจบริสุทธิ์. จงมองพระผู้เป็นเจ้าด้วยจิตใจมั่นคง, และสวดอ้อนวอนพระองค์ ด้วยศรัทธา ยิ่ง, และพระองค์จะทรงปลอบประโลมท่านในความทุกข์ของท่าน, และพระองค์จะทรงวิงวอนแก่ต่างให้ท่าน, และทรงส่งความยุติธรรมลงมาถึงคนที่แสวงหาความพินาศให้ท่าน.

๒ โอ้ท่านทั้งปวงที่มีใจบริสุทธิ์, จงเงยหน้าขึ้นและรับพระวาระของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งเป็นที่น่าพอใจ, และจงดื่มคำความ

รักของพระองค์; เพราะท่านทำได้, ตลอดกาล, หากจิตใจท่านมั่นคง".

๓ แต่, วิบัติ, วิบัติ, แก่ท่านที่ไม่บริสุทธิ์ใจ, ที่สกปรก^๑ต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าในวันนี้; เพราะนอกจากท่านจะกลับใจแผ่นดิน จะถูกสาปแช่งเพราะท่าน; และชาวเลมัน, ซึ่งไม่สกปรกเหมือนกับท่าน, กระนั้นก็ตาม พวกเขาจะถูกสาปแช่ง^๒ด้วยคำสาปแช่งอันสาหัส, จะโยยท่านแม้จนถึงความพินาศ.

๔ และเวลามาถึงอย่างรวดเร็ว, ที่พวกเขาจะครอบครองแผ่นดินแห่งมรดกของท่านนอกจากท่านจะกลับใจ, และพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงนำ^๓คนชอบธรรมออกจากบรรดาพวกท่าน.

๕ ดูเถิด, ชาวเลมันพี่น้องของท่าน, ผู้ที่ท่านเกลียดชังเพราะความสกปรกของพวกเขาและการสาปแช่งซึ่งมาสู่ผิวของพวกเขา, เป็นผู้ชอบธรรมยิ่งกว่าท่าน; เพราะพวกเขาไม่ลืมน^๔พระบัญญัติของพระเจ้า, ซึ่งประทานให้บรรพบุรุษของเรา—ว่าเขาเหล่านั้นจะมีภรรยาเดียว, และอนุภรรยา นั้นเล่า พวกเขาจะไม่มีเลย, และจะไม่มีการกระทำผิดประเวณีในบรรดาพวกเขา.

๖ และบัดนี้, พระบัญญัติ^๕นี้ พวกเขายึดถือที่จะรักษา; ดังนั้น, เพราะการยึดถือนี้, ในการรักษาพระบัญญัตินี้, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจึงไม่ทรงทำลายพวกเขา, แต่จะทรงเมตตา^๖พวกเขา; และวันหนึ่งพวกเขาจะกลายเป็นผู้คนที่ได้รับพร.

<p>๓๕ก เจคอบ ๓:๕-๗. ๓ ๒ก แอลมา ๕๗:๒๖-๒๗. ๓ก คมพ. สกปรก (ความ).</p>	<p>๗ ๑ นี. ๑๒:๒๓. ๔ก ออมไน ๑:๕-๗, ๑๒-๑๓. ๕ก เจคอบ ๒:๓๕.</p>	<p>๖ก ๒ นี. ๔:๓, ๖-๗; ฮีล. ๑๕:๑๐-๑๓.</p>
--	---	--

๗ ดูเถิด, สามี่ของคนเหล่านั้นรักภรรยาของตน, และภรรยาของคนเหล่านั้นก็รักสามี่ตน; และสามี่และภรรยาของคนเหล่านั้นรักลูกของตน; และความไม่เชื่อของพวกเขาและความเกลียดชังของพวกเขาที่มีต่อท่านจึงเป็นเพราะความชั่วช้าสามัญของบรรพบุรุษพวกเขา; ดังนั้น, ท่านดีกว่าเขาเพียงใด, ในสายพระเนตรของพระเจ้าผู้สร้างผู้ยิ่งใหญ่ของท่าน?

๘ โอ้พี่น้องข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าเกรงว่านอกจากท่านจะกลับใจจากบาปของท่านแล้ว ผีพวกเขาจะขาวกว่าผีพวกท่าน, เมื่อท่านจะถูกนำไปอยู่ต่อหน้าพระราชบัลลังก์ของพระเจ้าเป็นเจ้าพร้อมกับพวกเขา.

๙ ดังนั้น, ข้าพเจ้าให้พระบัญญัติประการหนึ่งแก่ท่าน, ซึ่งเป็นพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้าคือ, ว่าท่านอย่าสยปรมาทพวกเขาอีกต่อไปเพราะความคล้ำของผีพวกเขา; ทั้งท่านอย่าสยปรมาทพวกเขาเพราะความสกปรกของพวกเขา; แต่ท่านจงระลึกถึงความสกปรกของตนเอง, และจงจำไว้ว่าความสกปรกของพวกเขาเกิดขึ้นเพราะบรรพบุรุษของพวกเขา.

๑๐ ดังนั้น, ท่านจงนึกถึงลูก ๆ ของท่าน, ว่าท่านทำให้ใจพวกเขาเศร้าโศกเพียงใดเพราะตัวอย่างที่ท่านทำไว้ต่อหน้าพวกเขา; และจงจำไว้, ด้วยว่า, เพราะความสกปรกของท่าน, ท่านจะนำลูก ๆ ไปสู่

ความพินาศ, และบาปของพวกเขาจะสู่มอยู่บนศิโรตม์ท่านในวันสุดท้าย.

๑๑ โอ้พี่น้องข้าพเจ้า, จง สดับ ฟัง คำข้าพเจ้า; จง ปลุกพลังของจิต วิญญาณท่าน; จง สะบัด ตัว เพื่อท่านจะได้ ตื่น” จาก การ หลับ หลอ แห่ง มรณะ; และ ปลดเปลื้อง ตนเอง จาก ความ เจ็บ ปวด แห่งนรก” เพื่อท่านจะไม่กลายเป็นเทพ” ของมาร, ที่จะถูกโยนไปในทะเลเพลิง และ กำมะถัน นั้น ซึ่ง เป็น ความ ตาย” ครั้งที่สอง.

๑๒ และบัดนี้, ข้าพเจ้า, เจคอบ, กล่าวแก่ผู้คนของนี้ไฟอีกหลายเรื่อง, โดยเตือนพวกเขาไม่ให้ผิด ประเวณี” และ กามตัณหา”, และบาปทุกอย่าง, โดยบอกพวกเขาถึงผลอันน่าสะพรึงกลัวของมัน.

๑๓ และหนึ่งในร้อยการกระทำของคนเหล่านี้, ซึ่งบัดนี้เริ่มมีมาก, ไม่สามารถเขียนไว้บนแผ่นจารึกเหล่านี้”; แต่การกระทำหลายอย่างของพวกเขาจะเขียนไว้บนแผ่นจารึกที่ใหญ่กว่า, และการสงครามของพวกเขา, และการขัดแย้งของพวกเขา, และการปกครองของกษัตริย์แห่งพวกเขา.

๑๔ แผ่นจารึกเหล่านี้ เรียกว่า แผ่นจารึกของเจคอบ, และทำขึ้นด้วยมือของนี้ไฟ. และข้าพเจ้าขอยุติการกล่าวถ้อยเหล่านี้.

๗ก คมพ. ครอบครัวยุติ (ความ).
 ๑๐ก คมพ. เด็ก, ลูก.
 ๑๑ก แอสมา ๕:๖-๙.
 ข คมพ. นรก.

ค ๒ นี้. ๙:๘-๙.
 ง คมพ. ความตาย, ทางวิญญาณ.
 ๑๒ก คมพ. ผิดประเวณี (การ).
 ข คมพ. ตัณหาราคะ;

ซัว, ชั่วร้าย (ความ).
 ๑๓ก ๑ นี้. ๑๙:๑-๔;
 เจคอบ ๑:๑-๔.

บทที่ ๔

ศาสตาศาพยากรณ์ทั้งปวงนมัสการพระบิดา
ในพระนามของพระคริสต์—การที่อับรา-
ฮัมถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชาเป็นไปในรูปแบบ
ที่เหมือนกับพระเจ้าและพระ
บุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระองค์—
มนุษย์ควรคืนดีกับพระเจ้าโดยผ่าน
การชดใช้—ชาวยิวจะปฏิเสธศิลารากฐาน.
ประมาณ ๕๔๔-๔๓๑ ปีก่อนคริสตกาล.

บัดนี้ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
ข้าพเจ้า, เจคอบ, โดยที่ให้คำแนะนำ
มากมายต่อผู้คนของข้าพเจ้าด้วยวาจา,
(และข้าพเจ้าไม่สามารถเขียน ถ้อยคำ
ของข้าพเจ้าไว้ได้นอกจากเพียงเล็กน้อย,
เพราะความลำบากในการจารึก ถ้อยคำ
ของเราบนแผ่นจารึก) และเรารู้ว่าสิ่งที่
เราเขียนบนแผ่นจารึกต้องคงอยู่;

๒ แต่เรื่องอะไรก็ตามที่เราเขียนไว้บน
สิ่งอื่นนอกจากบนแผ่นจารึกย่อมเสื่อม
สภาพ และเลือนไป; แต่เราเขียนไว้ได้
บ้างบนแผ่นจารึก, ซึ่งจะให้ความรู้ระดับ
เล็กน้อย, แก่ลูกหลานเรา, และแก่พี่น้อง
ที่รักของเราด้วย, เกี่ยวกับเราหรือเกี่ยวกับ
บรรพบุรุษของพวกเขา—

๓ บัดนี้ในเรื่องนี้เราชื่นชมยินดี; และ
เราทำงานอย่างขยันหมั่นเพียรเพื่อจารึก
ถ้อยคำเหล่านี้บนแผ่นจารึก, โดยหวังว่า

พี่น้องที่รักของเราและลูกหลานเราจะรับ
ไว้ด้วยใจที่รู้คุณ, และอ่านเพื่อพวกเขาจะ
เรียนรู้ด้วยปีติและมีใจด้วยโทมนัส, และ
มีใจด้วยความดูหมิ่น, เกี่ยวกับบิดามารดา
แรกของตน.

๔ เพราะ, เพื่อเจตนาที่เราจึงเขียนเรื่อง
เหล่านี้ไว้, เพื่อพวกเขาจะรู้ว่าเรารู้ เรื่อง
พระคริสต์, และเรามีความหวังในรัศมี
ภาพของพระองค์หลายร้อยปีก่อนการ
เสด็จมาของพระองค์; และไม่เพียงตัว
เราที่มีความหวังในรัศมีภาพของพระองค์,
แต่ศาสตาศาพยากรณ์ ผู้บริสุทธิ์ทั้งหลายที่
อยู่มาก่อนเราก็มีด้วย.

๕ ดูเถิด, พวกท่านเชื่อในพระคริสต์
และนมัสการพระบิดาในพระนามของ
พระองค์, และเรานมัสการพระบิดาใน
พระนามของพระองค์ด้วย. และด้วย
เจตนาที่เราจึงรักษา กฎของโมเสส,^๑
โดยมุ่งให้จิต วิญญาณของเราไปสู่
พระองค์; และเพื่อเหตุนี้ การรักษา กฎ
จึงทำให้ศักดิ์สิทธิ์สำหรับเรา เพื่อความ
ชอบธรรม, แม้ดังที่เป็นมากับอับราฮัม
ในแดนตุรกันดารที่จะเชื่อฟังพระบัญชา
ของพระเจ้าในการถวายอิสอัคบุตร
ของท่าน, อันเป็นรูปแบบที่เหมือนกับ
พระเจ้าเป็นเจ้าและพระบุตรองค์เดียวที่
ถือกำเนิดจากพระองค์.

๖ ดังนั้น, เราค้นหา ศาสตาศาพยากรณ์,
และเรามีการเปิดเผยหลายเรื่อง และ

๔ ๘ก คมพ. พระเยซูคริสต์.
ข ลูกา ๒๔:๒๕-๒๗;
เจคอบ ๗:๑๑;
โมไซยาห์ ๑๓:๓๓-๓๕;
คพ. ๒๐:๒๖.
๕ก โมเสส ๕:๘.

๗ ๒ นี้. ๒๕:๒๔;
เจโรม ๑:๑๑;
โมไซยาห์ ๑๓:๒๗, ๓๐;
แอลมา ๒๕:๑๕-๑๖.
คมพ. กฎของโมเสส.
ค กพ. ๓:๒๔.

ง ปสุก. ๒๒:๑-๑๔;
ยอห์น ๓:๑๖-๑๘.
คมพ. องค์เดียวที่ถือ
กำเนิด.

วิญญาณแห่งการพยากรณ์; และโดยการมีพยาน^๗ทั้งหมดนี้เราจึงได้รับความหวัง, และศรัทธาของเราไม่สั่นคลอน, ถึงขนาดที่เราบัญญัติ^๘ได้จริงในพระนาม^๙ของพระเยซู และ ต้นไม้ พวกนี้ เชื่อ ฟัง เรา, หรือ ภูเขา, หรือคลื่นในทะเล.

๗ กระนั้นก็ตาม, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของยังทรงแสดงให้เห็นความอ่อนแอ^{๑๐}ของเราเพื่อเราจะรู้ว่าโดยพระคุณของพระองค์, และพระจริยวัตรอันอ่อนน้อมหาที่สุดมิได้ของพระองค์ที่มีต่อลูกหลานมนุษย์, เราจึงมีพลังความสามารถทำสิ่งเหล่านี้.

๘ ดูเถิด, งานของพระเจ้าสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์. หัวงลึกแห่งความลับ^{๑๑}ของพระองค์สุดจะหยั่งถึง^{๑๒}; และเป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะค้นพบทางของพระองค์ทั้งหมด. และหาได้มีใครรู้จัก^{๑๓}ทางของพระองค์ไม่นอกจากจะทรงเปิดเผยให้เขา; ดังนั้น, พี่น้องทั้งหลาย, อย่าได้ดูหมิ่นการเปิดเผยของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเลย.

๙ เพราะดูเถิด, โดยอำนาจพระวจนะ^{๑๔}ของพระองค์มนุษย์^{๑๕}จึงมาสู่พื้นพิภพ, ซึ่ง แผ่น ดิน โลก สร้างโดยอำนาจพระวจนะของพระองค์. ดังนั้น, หากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่ทรงสามารถรับสั่งและโลก

เป็นขึ้นมา, และรับสั่งและมนุษย์สร้างขึ้นมา, โอแล้ว, เหตุใดจะไม่ทรงสามารถบัญชาแผ่นดินโลก^{๑๖}, หรือหัตถศิลป์จากพระหัตถ์ของพระองค์เหนือพื้นพิภพได้, ตามพระประสงค์และความพอพระทัยของพระองค์เล่า?

๑๐ ดังนั้น, พี่น้องทั้งหลาย, จงอย่าพยายามให้คำปรึกษา^{๑๗}พระเจ้า, แต่จงรับคำปรึกษาจากพระหัตถ์ของพระองค์. เพราะดูเถิด, ตัวท่านเองรู้ว่าพระองค์ทรงให้คำปรึกษาด้วยพระปรีชาญาณ^{๑๘}, และด้วยความยุติธรรม, และด้วยพระเมตตาอันหาที่สุดมิได้, เหนืองานทั้งหมดของพระองค์.

๑๑ ดังนั้น, พี่น้องที่รัก, จงคืนดีกับพระองค์ผ่านการชดใช้^{๑๙}ของพระคริสต์, พระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิด^{๒๐}จากพระองค์, และท่านจะได้รับการฟื้นคืนชีวิต^{๒๑}, ตามพระพยานภาพของการฟื้นคืนชีวิตที่อยู่ในพระคริสต์, และกลายเป็นผลแรก^{๒๒}ของพระคริสต์ต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, โดยมีศรัทธา, และได้รับความหวังอันบรรเจิดแห่งรัศมีภาพในพระองค์ก่อนที่พระองค์จะแสดงองค์ให้ประจักษ์^{๒๓}ในเนื้อหนัง.

๑๒ และบัดนี้, ท่านที่รัก, อย่าประหลาดใจที่ข้าพเจ้าบอกเรื่องเหล่านี้แก่ท่าน;

๖ก คมพ. คำพยากรณ์, พยากรณ์.
 ข คมพ. พยาน.
 ค คมพ. พลัง, เดชานุภาพ, พลังอำนาจ.
 ง กิจการ ๓:๖-๑๖;
 ๓ นี. ๘:๑.
 ๗ก อีเชอร์ ๑๒:๒๗.
 ๘ก คพ. ๑๓:๑๐; ๗:๖:๑๑๔.
 คมพ. ความลับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ.

ข รีม. ๑๑:๓๓-๓๖.
 ค ๑ ครี. ๒:๙-๑๖;
 แอลมา ๒๖:๒๑-๒๒.
 คมพ. ความรู้.
 ง อสย. ๕๕:๘-๙.
 ๙ก มอริ. ๙:๑๗;
 โมเสส ๑:๓๒.
 ข คมพ. สร้าง (การ); มนุษย์, มนุษย์ทั้งหลาย.
 ค ฮีล. ๑๒:๘-๑๗.
 ๑๐ก ๒ นี. ๙:๒๘-๒๙;

แอลมา ๓๗:๑๒, ๓๗;
 คพ. ๓:๔, ๑๓.
 ข คมพ. ผู้ทรงรู้แจ้ง;
 ปัญญา.
 ๑๑ก คมพ. ชดใช้ (การ).
 ข ฮีบ. ๕:๙.
 ค คมพ. ฟื้นคืนชีวิต (การ), ฟื้นคืนพระชนม์ (การ).
 ง โมไซยาห์ ๑๕:๒๑-๒๓;
 ๑๘:๘;
 แอลมา ๔๐:๑๖-๒๑.

เพราะเหตุใดจึงไม่พูดถึงการชดใช้ของพระคริสต์, และเข้าถึงความรู้อันสมบูรณ์เกี่ยวกับพระองค์, และยังเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับการฟื้นคืนชีวิตและโลกที่จะมาถึงเล่า?

๑๓ ดูเถิด, พี่น้องข้าพเจ้า, ผู้ใดที่พยากรณ์, จงให้เขาพยากรณ์เพื่อให้เกิดความเข้าใจของมนุษย์; เพราะพระวิญาณ รับผิดชอบความจริงและไม่รับผิดชอบต่อเท็จ. ดังนั้น, พระองค์รับผิดชอบเรื่องดั่งที่มันเป็นจริง, และถึงเรื่องดั่งที่มันจะเป็นจริง; ดังนั้น, เรื่องเหล่านี้จึงสำแดงประจักษ์แก่เราอย่างแจ่มชัด, เพื่อความรอดของจิตวิญาณเรา. แต่ดูเถิด, เราไม่ได้เป็นพยานในเรื่องเหล่านี้แต่ลำพัง; เพราะพระผู้เป็นเจ้า รับผิดชอบเรื่องเหล่านี้แก่ศาสนาพยากรณ์ในสมัยโบราณด้วย.

๑๔ แต่ดูเถิด, ขาวยิวเป็น คนดีอื้อฉาว; และพวกเขาหมิ่น ถ้อยคำแห่งความแจ่มชัด, และฆ่าศาสนาพยากรณ์, และแสวงหาสิ่งที่พวกเขาไม่สามารถเข้าใจได้. ดังนั้น, เพราะความมืดบอดของพวกเขา, ซึ่งความมืดบอดนั้นเกิดจากการมองข้ามเป้าหมาย, พวกเขาจึงจำเป็นต้องตก; เพราะพระผู้เป็นเจ้าทรงเอาความแจ่มชัดของพระองค์ไปจากพวกเขา, และทรงให้หลายสิ่งแก่พวกเขาซึ่งพวกเขาไม่สามารถเข้าใจได้, เพราะพวกเขาปรารถนาเช่นนั้น. และเพราะพวกเขาปรารถนาเช่น

นั้นพระผู้เป็นเจ้าจึงทรงทำเช่นนั้น, เพื่อพวกเขาจะสะดุดล้ม.

๑๕ และบัดนี้ข้าพเจ้า, เจคอบ, พระวิญาณ ทรง นำ ข้าพเจ้า จนถึง การพยากรณ์; เพราะข้าพเจ้าสำเหนียกโดยการกระทำของพระวิญาณบริสุทธิ์ซึ่งอยู่ในข้าพเจ้า, ว่าโดยการสะดุดล้มของชาวยิวพวกเขาจะปฏิเสธ ศีลา ซึ่งบนนั้นพวกเขาอาจสร้างและมีรากฐานอันปลอดภัย.

๑๖ แต่ดูเถิด, ตามพระคัมภีร์, ศีลานั้นจะกลายเป็นรากฐานอันยิ่งใหญ่, และสุดท้าย, และมั่นคงเพียงรากฐานเดียว, ซึ่งบนนั้นชาวยิวจะสร้างได้.

๑๗ และบัดนี้, ท่านที่รักของข้าพเจ้า, เป็นไปได้อย่างไรที่คนเหล่านี้, หลังจากที่พวกเขาปฏิเสธรากฐานอันมั่นคงแล้ว, จะสร้างบนนั้นได้, เพื่อศิลานั้นจะเป็นศิลามุมเอกของพวกเขา?

๑๘ ดูเถิด, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าจะคลี่ความลับนี้แก่ท่าน; หากข้าพเจ้าไม่หวั่นไหว, ด้วยวิธีใดก็ตาม, จากความมั่นคงของข้าพเจ้าในพระวิญาณ, และสะดุดล้มเพราะความกังวลที่ข้าพเจ้ามีต่อท่านมากเกินไป.

บทที่ ๕

เจคอบยกนิทานสอนใจของซันส์เรื่องต้น มะกอก สวน และ มะกอก ป่า มา

๑๒ก ๒ นี. ๒๕:๒๖.
๑๓ก คมพ. พระวิญาณบริสุทธิ์; ความจริง.
ข คพ. ๙๓:๒๔.
ค แอลลิมา ๑๓:๒๓.
๑๔ก มธ. ๒๓:๓๗-๓๘;

๒ นี. ๒๕:๒.
ข ๒ ครี. ๑๑:๓; ๑ นี. ๑๙:๗;
๒ นี. ๓๓:๒.
ค อสย. ๔๔:๑๘; รม. ๑:๒๕.
ง ๒ นี. ๒๕:๑-๒.
๑๕ก อสย. ๘:๑๓-๑๕; ๑ ครี.

๑:๒๓; ๒ นี. ๑๘:๑๓-๑๕.
ข ๑ นี. ๑๐:๑๑.
ค คมพ. ศีลามุมเอก; ศีลา.
๑๖ก สดด. ๑๑๘:๒๒-๒๓.
ข อสย. ๒๘:๑๖; ยีล. ๕:๑๒.
๑๗ก มธ. ๑๙:๓๐; คพ. ๒๙:๓๐.

เล่า—มะกอก สอง อย่าง นี้ เปรียบได้กับ
อิสราเอลและคนต่างชาติ—การกระจาย
และการรวมกันของอิสราเอล
ทำนายไว้ล่วงหน้า—พาดพิงถึงชาวนี้ไฟ
กับชาวเลมันและเชื้อสายทั้งหมดแห่ง
อิสราเอล—คนที่สุดสวนองุ่นจะถูกเผา.
ประมาณ ๕๔๔-๕๒๑ ปีก่อนคริสตกาล.

ดูเถิด, พี่น้องข้าพเจ้า, ท่านจำไม่ได้หรือว่า
เคยอ่านถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ซันส์^๑,
ซึ่งท่านกล่าวแก่เชื้อสายแห่งอิสราเอล, มี
ความว่า:

๒ จง สดับ ฟัง, โอ้ ท่าน เชื้อ สาย แห่ง
อิสราเอล, และจงฟังคำข้าพเจ้า, ศาสดา
พยากรณ์ของพระเจ้า.

๓ เพราะดูเถิด, พระเจ้าตรัสดังนี้, เรา
จะเปรียบเจ้า, โอ้เชื้อสายแห่งอิสราเอล,^๒
เหมือนกับ ต้น มะกอก^๓ สวน, ซึ่ง ชาย ผู้
หนึ่งเอามาบำรุงเลี้ยงในสวนองุ่น^๔ ของ
เขา; และมันเติบโต, และแก่ลง, และ
เริ่มโทรม.

๔ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ
เจ้าของสวนองุ่นออกมา, และเขาเห็น
ว่า ต้น มะกอก ของ เขา เริ่ม โทรม; และ
เขาพูดว่า: เราจะลิดกิ่ง, และพรวนดิน
รอบโคนต้น, และบำรุงเลี้ยงมัน, เพื่อ
บางที่ มัน อาจ แตก กิ่ง อ่อน และงาม,
และไม่ตาย.

๕ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ เขา

ลิดกิ่ง, และพรวนดินรอบโคนต้น, และ
บำรุงเลี้ยงมันตามถ้อยคำของเขา.

๖ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ หลัง
จาก นั้น หลาย วัน มัน เริ่ม แตก, กิ่ง อ่อน
และงามออกมาบ้าง; แต่ดูเถิด, ยอดใหญ่
ของมันเริ่มเน่า.

๗ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ
เจ้าของสวนองุ่นเห็นสิ่งนี้, และเขาพูด
กับคนใช้ของเขา: มันทำให้เราเศร้าโศกที่
เราจะสูญเสียไม้ต้นนี้; ดังนั้น, จงไปหักกิ่ง
ของต้นมะกอกป่า^๕, และนำมาให้เราที่นี่;
และเราจะหักกิ่งใหญ่ ๆ เหล่านั้นซึ่งกำลัง
จะเริ่มเหี่ยว, และเราจะโยนมันเข้าไปใน
ไฟเพื่อมันจะถูกเผา.

๘ และ ดูเถิด, พระเจ้า แห่ง สวน องุ่น
ตรัส, เราเอากิ่งอ่อนและงามเหล่านี้ไป
เป็น อัน มาก, และเราจะ ต่อกิ่ง มัน เข้า
กับที่ใดก็ตามที่เราต้องการ; และมันหา
สำคัญไม่หากเป็นไปว่ารากของต้นนี้จะ
ตาย, เราจะเก็บรักษาผลของมันไว้ให้ตัว
เรา; ดังนั้น, เราจะเอากิ่งอ่อนและงาม
เหล่านี้ไป, และเราจะต่อกิ่งมันเข้ากับที่
ใดก็ตามที่เราต้องการ.

๙ เจ้าจงเอากิ่งของต้นมะกอกป่าไป,
และต่อกิ่ง, มันเข้าแทนที่^๖; และกิ่งเหล่านี้
ซึ่งเราหักออกเราจะโยนมันเข้าไปใน
ไฟและเผามัน, เพื่อมันจะไม่กีดขวางที่
ในสวนองุ่นของเรา.

๑๐ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ
คนใช้ ของ พระเจ้า แห่ง สวน องุ่น ได้ ทำ

<p>๕ ๑ก คมพ. ซันส์. ๓ก อิสศ. ๓๖:๘. คมพ. อิสราเอล. ข รีม. ๑๑:๑๗-๒๔.</p>	<p>คมพ. ต้นมะกอก. ค คพ. ๑๐๑:๔๔. คมพ. สวนองุ่นของ พระเจ้า.</p>	<p>ง คมพ. ละทิ้งความเชื่อ (การ). ๗ก รีม. ๑๑:๑๗, ๒๔. ๘ก รีม. ๑:๑๓.</p>
--	---	---

ตามพระดำรัสของพระเจ้าแห่งสวนองุ่น, และต่อกิ่งของต้นมะกอกป่า”.

๑๑ และพระเจ้าแห่งสวนองุ่นทรงให้พรวนดินรอบโคนต้น, และลิดกิ่ง, และบำรุงเลี้ยง, โดยตรัสกับคนใช้ของพระองค์ว่า: มันทำให้เราเศร้าโศกที่เราจะสูญเสียไม้ต้นนี้; ดังนั้น, เพื่อเราอาจจะเก็บรักษารากของมันไว้ไม่ให้ตาย, เพื่อเราจะได้เก็บรักษามันไว้ให้ตัวเรา, เราจึงทำสิ่งนี้.

๑๒ ดังนั้น, จงไปทำงานของเจ้า; จงเฝ้าดูต้นไม้, และบำรุงเลี้ยงมัน, ตามถ้อยคำของเรา.

๑๓ และเราจะนำ”กิ่งเหล่านี้”ไปไว้ท้ายสวนองุ่นของเรา, ที่ใดก็ตาม ซึ่งเราต้องการ, มันหาสำคัญแก่เจ้าไม่; และเราทำดังนี้เพื่อเราจะได้เก็บรักษากิ่งเดิมของต้นไม้ไว้ให้ตัวเรา; และ, เพื่อเราจะได้เก็บผลของมันไว้ให้ตัวเรา, เมื่อฤดูกาลหน้าด้วย; เพราะมันทำให้เราเศร้าโศกที่เราจะสูญเสียไม้ต้นนี้และผลของมัน.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าแห่งสวนองุ่นเสด็จไปตามทางของพระองค์, และทรงช้อนกิ่งเดิมของต้นมะกอกสวนไว้ท้ายสวนองุ่น, บางกิ่งทรงไว้ที่หนึ่งและบางกิ่งทรงไว้ที่หนึ่ง, ตามพระประสงค์และความพอพระทัยของพระองค์.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเวลาผ่านไปนาน, และพระเจ้าแห่งสวนองุ่นตรัสกับคนใช้ของพระองค์: มาเถิด, ให้เราลงไปสวนองุ่น, เพื่อเราจะทำงานกันสวนองุ่น.

๑๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าแห่งสวนองุ่น, และคนใช้ด้วย, ลงไปทำงานในสวนองุ่น. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนใช้ทูลนายของเขา: ดูกิจ, ทอดพระเนตรตรงนี้; ขอพระองค์ทอดพระเนตรไม้ต้นนี้เถิด.

๑๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าแห่งสวนองุ่นทอดพระเนตรและทรงเห็นต้นไม้ซึ่งมีกิ่งมะกอกป่าต่อไว้; และมันได้งอกออกมาและเริ่มออกผลแล้ว. และพระองค์ทรงเห็นว่าไม้ต้นนั้นดี; และผลของมันเหมือนกับผลของต้นเดิม.

๑๘ และพระองค์ตรัสกับคนใช้: ดูกิจ, กิ่งของต้นป่ารับเอาความชื่นจากรากของต้น, จนรากนั้นเกิดความแข็งแรงมาก; และเพราะรากของมันมีความแข็งแรงมากกิ่งป่าจึงออกเป็นผลสวน. บัดนี้, หากเราทั้งสองไม่ได้นำกิ่งเหล่านี้มาต่อเข้าไว้, ต้นของมันคงจะตาย, และบัดนี้, ดูกิจ, เราจะได้เก็บผล, ที่เกิดจากมันไว้ให้มาก; และผลของมันเราจะเก็บไว้เพื่อฤดูกาลหน้าเพื่อตัวเราเอง.

๑๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าแห่งสวนองุ่นตรัสกับคนใช้: มาเถิด, ให้เราทั้งสองไปที่ท้ายสวนองุ่น, และดูว่ากิ่งเดิมของต้นออกผลมากขึ้น เช่นกันหรือไม่, เพื่อเราจะได้เก็บผลของมันไว้เพื่อฤดูกาลหน้า, เพื่อตัวเราเอง.

๒๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาออกไปยังที่ซึ่งผู้เป็นนายได้ช้อนกิ่งเดิมของต้นไว้, และพระองค์ตรัสกับคนใช้: จงดูสิ่งเหล่านี้; และเขาเห็นต้น

แรก ที่ได้ออกผลมาก; และเขาเห็นด้วยว่ามันดี. และพระองค์ตรัสกับคนใช้: จงเก็บผลของมัน, และเก็บไว้เพื่อฤดูกาลหน้า, เพื่อเราจะเก็บรักษาไว้ให้ตัวเราเอง; เพราะดูเถิด, พระองค์ตรัส, เราบำรุงเลี้ยงมันมาเป็นเวลานานเพียงนี้, และมันออกผลให้มาก.

๒๑ และเหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือคนใช้ กล่าว แก่ นาย ของ เขา: เหตุใดพระองค์จึงเสด็จมาปลูกไม้ต้นนี้, หรือกิ่งนี้ของต้นไม้ที่นี้? เพราะดูเถิด, มันเป็นดินเลวที่สุดในบรรดาที่ดินทั้งหมดแห่งสวนองุ่นของพระองค์.

๒๒ และพระเจ้าแห่งสวนองุ่นตรัสกับเขา: อย่าให้คำปรึกษาแก่เรา; เรารู้ว่ามันเป็นดินเลว; ดังนั้น, เราจึงกล่าวแก่เจ้าว่า, เราบำรุงเลี้ยงมันมานานถึงเพียงนี้, และเจ้าเห็นแล้วว่ามันออกผลให้มาก.

๒๓ และเหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าแห่งสวนองุ่นรับสั่ง กับ คนใช้ของพระองค์: ดู นี่สิ; ดูเถิดเราปลูกอีก กิ่ง ของ ต้น ไร่ ด้วย; และ เจ้า รู้ว่าที่ ดิน ตรง นี้ เลวกว่า แห่ง แรก. แต่, จงดู ต้น ไม้ เถิด. เราบำรุงเลี้ยง มัน มา เป็น เวลานาน เพียง นี้, และ มัน ออก ผล มาก; ฉะนั้น, จงรวบรวมผล, และเก็บมันไว้เพื่อฤดูกาลหน้า, เพื่อเราจะเก็บรักษา มันไว้ให้ตัวเราเอง.

๒๔ และเหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือพระเจ้าแห่งสวนองุ่นตรัสกับคนใช้ของ

พระองค์อีก: ดู นี่สิ, และ จง ดู กิ่ง อีก กิ่ง หนึ่ง, ซึ่ง เรา ปลูก ไร่ ด้วย; จงดูสิว่าเราบำรุงเลี้ยงมันด้วย, และมันออกผล.

๒๕ และพระองค์ตรัสกับ คนใช้: ดู นี่สิ และ จง ดู ต้น สุด ท้าย. ดูเถิด, ต้นนี้เราปลูกไว้ ใน ตรง ดิน ดี; และ เรา บำรุง เลี้ยง มัน มา เป็น เวลานาน เพียง นี้, และ เพียง ส่วน หนึ่ง ของ ต้น ที่ ออก เป็น ผล สวน, และ ส่วน อื่น ของ ต้น ที่ ออก เป็น ผล ไร่; ดูเถิด, เราบำรุงเลี้ยงไม้ต้นนี้มาเหมือนกับต้นอื่น ๆ.

๒๖ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ พระเจ้า แห่ง สวน องุ่น ตรัส กับ คน ใช้: จง หัก กิ่ง ที่ ไม่ ออก ผล ดี, และ โยน เข้า ไป ใน ไฟ เถิด.

๒๗ แต่ ดูเถิด, คนใช้ ทูล พระองค์: ขอให้ เรา ลิด กิ่ง, และ ช่วย กัน พรุน ดิน รอบ โคน ต้น, และ บำรุง เลี้ยง มัน ต่อ ไป อีก สัก หน่อย, เพื่อ มัน อาจ จะ ออก ผล ดี ให้ พระองค์, เพื่อ พระองค์ จะ ทรง เก็บ มัน ไว้ เพื่อ ฤดูกาล หน้า ได้.

๒๘ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ พระเจ้า แห่ง สวน องุ่น และ คน ใช้ ของ พระเจ้า แห่ง สวน องุ่น บำรุง เลี้ยง ผล ทั้งหมด ของ สวน องุ่น แห่ง นี้.

๒๙ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ เวลา ผ่าน ไป นาน, และ พระเจ้า แห่ง สวน องุ่น ตรัส กับ คน ใช้ ของ พระองค์: มาเถิด, ให้ เรา ลง ไป ใน สวน องุ่น, เพื่อ เรา จะ ทำงาน ใน สวน องุ่น กัน อีก. เพราะ ดูเถิด, เวลา ใกล้เคียง มา แล้ว, และ ที่ สุด ก็ จะ มา ถึง ใน ไม้

๒๐ก เจกอบ ๕:๓๙.
๒๔ก อสค. ๑๗:๒๒-๒๔;
แอลมา ๑๖:๑๗;
๓ นี. ๑๕:๒๑-๒๔.
๒๕ก ๑ นี. ๒:๒๐.

๗ ๓ นี. ๑๐:๑๒-๑๓.
๒๖ก มธ. ๗:๑๕-๒๐;
แอลมา ๕:๓๖;
คพ. ๙๗:๗.
๒๙ก คพ. ๑๐๑:๕๕; ๑๐๓:๒๑.

๗ คมพ. ยุคสุดท้าย, วันเวลาสุดท้าย.
ค ๒ นี. ๓๐:๑๐;
เจกอบ ๖:๒.

ช้า; ดังนั้น, เราต้องเก็บผลไว้เพื่อฤดูกาลหน้า, ให้ตัวเราเอง.

๓๐ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ พระเจ้าแห่งสวนองุ่นและคนใช้ลงไปในส่วนองุ่น; และพวกท่านมาถึงต้นที่กิ่งเดิมของมันถูกหักไป, และต่อกิ่งป่าไว้; และดูเถิดผลนาขชนิด^{๓๐ก}ย้อยระย้าอยู่ที่ต้น.

๓๑ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ พระเจ้าแห่งสวนองุ่นทรงชิมผลนั้น, ทุกชนิดตามจำนวนของมัน. และพระเจ้าแห่งสวนองุ่นตรัส: ดูเถิด, เราทั้งสองบำรุงเลี้ยงไม้ต้นนี้มาเป็นเวลานานถึงเพียงนี้, และเราเก็บผลไว้มากเพื่อฤดูกาลหน้า.

๓๒ แต่ ดูเถิด, ครั้ง นี้ มันออกผลมาก, และไม่มี ดีเลยสักผล. และดูเถิด, มีผลเลวทุกชนิด; และไม้ต้นนี้หามีประโยชน์แก่เราไม่, ทั้งที่ เราลงแรงไป สิ้น; และบัดนี้มันทำให้เราเศร้าโศกที่จะสูญเสียไม้ต้นนี้ไป.

๓๓ และพระเจ้าแห่งสวนองุ่นตรัสกับคนใช้: เรา ทั้ง สอง จะ ทำอะไร กับ ต้นไม้เล่า, เพื่อเราจะเก็บรักษาผลดีของมันไว้ให้ตัวเราเองอีก?

๓๔ และ คนใช้ ทูล นาย ของ เขา: ทรงดูเถิด, เพราะ พระองค์ ทรง เอา กิ่ง ต้นมะกอกป่าต่อไว้มันจึงบำรุงเลี้ยงราก, ทำให้มันมีชีวิตรอดและมันไม่ตาย; ดังนั้นพระองค์ทรงเห็นว่ามันยังดีอยู่.

๓๕ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ พระเจ้าแห่งสวนองุ่นตรัสกับคนใช้ของพระองค์: ไม้ต้นนี้หามีประโยชน์แก่เรา

ไม่, และรากของมันหามีประโยชน์แก่เราไม่ตราบเท่าที่มันจะออกผลชั่ว.

๓๖ กระนั้นก็ตาม, เราเรียนรู้ว่ารากนั้นดี, และเพื่อจุดประสงค์ของเราเองเราจึงเก็บรักษามันไว้; และเพราะมันแข็งแรงมากมันจึงออกผลดี, จากกิ่งป่า, มาจนบัดนี้.

๓๗ แต่ ดูเถิด, กิ่ง ป่า เต็มโต และเบียดเบียน รากของ มัน; และเพราะ กิ่งป่านั้นมีพลังเหนือรากของมันมันจึงออกผลชั่วมามาก; และเพราะมันออกผลชั่วมามากเจ้าจึงเห็นว่ามันเริ่มเฉา; และในไม่ช้ามันจะไม่ออกผล, จนมันจะถูกโยนเข้าไปในไฟ, นอกจากเราจะทำบางสิ่งสำหรับมันเพื่อปกป้องรักษามันไว้.

๓๘ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ พระเจ้าแห่งสวนองุ่นตรัสกับคนใช้ของพระองค์: ให้ เรา ลงไป ท้าย สวน องุ่น กันเถิด, และดูว่ากิ่งเดิมออกผลชั่วด้วยหรือไม่.

๓๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกท่านลงไปที่ย้ายสวนองุ่น. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกท่านเห็นว่าผลของกิ่งเดิมเน่าเสียไปด้วย; แท้จริงแล้ว, ผลของกิ่งแรก^{๓๙ก} และกิ่งที่สองและกิ่งสุดท้ายด้วย; และมันเน่าเสียไปทั้งหมด.

๔๐ และ ผล ป่า ของ กิ่ง สุดท้าย มี พลังเหนือสวนของต้นที่ออกผลดี, แม้จนกิ่งเหี่ยวเฉาและตาย.

๔๑ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ พระเจ้าแห่งสวนองุ่นทรงกันแสง, และตรัสกับคนใช้: เราจะทำอะไร ให้สวนองุ่นของเราได้มากไปกว่านี้หรือ?

๓๐ก คมพ. ละทิ้งความเชื่อ (การ).
๓๒ก จส—ป ๑:๑๙.

๓๗ก คพ. ๔๕:๒๕-๓๐.
๓๙ก เจคอบ ๕:๒๐, ๒๓, ๒๕.
๔๐ก มธ. ๖:๖-๑๕.

๔๑ก ๒ นี. ๒๖:๒๔.

๔๒ ดูเถิด, เรารู้ว่าผลทั้งหมดของสวนองุ่น, เน่าเสียไป, นอกจากพวกนี้. และบัดนี้พวกนี้ซึ่งครั้งหนึ่งออกผลดีก็เน่าเสียไปด้วย; และบัดนี้ไม้ทุกต้นในสวนองุ่นของเราไร้ประโยชน์เว้นแต่จะถูกโค่นและโยนเข้าไปในไฟ.

๔๓ และดูเถิดบรรดากิ่งสุดท้ายนี้, ซึ่งกิ่งของมันเหี่ยวเฉา, เราได้ปลุกไว้ตรงดินดี; แท้จริงแล้ว, แม้เลิศเลอสำหรับเราเหนือส่วนอื่นทั้งหมดในที่ดินอันเป็นสวนองุ่นของเรา.

๔๔ และเจ้าเห็นแล้วว่าเราโค่นต้นซึ่งกีดขวาง^๑ที่ดินแห่งนี้ลงด้วย, เพื่อเราจะปลูกต้นนี้ลงแทนที่มัน.

๔๕ และเจ้าเห็นแล้วว่า ส่วนหนึ่งของมันออกผลดี, และอีกส่วนหนึ่งของมันออกผลป่า; และเพราะเราไม่ได้หักกิ่งของมันและโยนเข้าไปในไฟ, ดูเถิด, มันจึงมีพลังเหนือกิ่งดีจนมันเหี่ยวเฉา.

๔๖ และบัดนี้, ดูเถิด, ทั้งที่เราทั้งสองเอาใจใส่สวนองุ่นของเราทุกอย่าง, ต้นไม้ในสวนยังเน่าเสีย, จนไม่ออกผลดี; และเราหวังจะปกปักรักษาต้นไม้เหล่านี้ไว้, เพื่อเก็บผลของมันไว้เพื่อฤดูกาลหน้า, ให้ตัวเราเอง. แต่, ดูเถิด, มันกลับเป็นเหมือนต้นมะกอกป่า, และมันไม่มีค่าเลยนอกจากจะถูกโค่น^๒และโยนเข้าไปในไฟ; และมันทำให้เราเศร้าโศกที่สูญเสียต้นไม้เหล่านี้.

๔๗ แต่เราจะทำอะไรให้สวนองุ่นของเราได้มากไปกว่านี้หรือ? เรายังมือของ

เรา, จนไม่บำรุงเลี้ยงมันหรือ? เปล่าเลย, เราบำรุงเลี้ยงมันมา, และเราพรวนดินรอบโคนต้น, และเราลิดกิ่งมัน, และเราใส่ปุ๋ยให้มัน; และเรายื่นมือ^๓ของเราออกไปเกือบตลอดวัน, และวันเวลาสุดท้าย^๔มาใกล้แล้ว. และมันทำให้เราเศร้าโศกที่จะโค่นต้นไม้ทุกต้นในสวนองุ่นของเรา, และโยนเข้าไปในไฟเพื่อมันจะถูกเผาไหม้. ใครเล่าทำให้สวนองุ่นของเราเสียหาย?

๔๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ คนใช้ทูลนายของเขา: มิใช่ความสูงของต้นไม้ในสวนองุ่นของพระองค์หรือ—กิ่งของมันมีพลังเหนือรากดีมิใช่หรือ? และเพราะกิ่งมีพลังเหนือรากของมัน, ดูเถิดมันจึงโตเร็วเกินกำลังของราก, ตัวมันเองก็เริ่มแข็งแรง. ดูเถิด, ข้าพระองค์ทูล, ว่านี่มิใช่สาเหตุที่ต้นไม้ในสวนองุ่นของพระองค์เน่าเสียไปหรือ?

๔๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระเจ้าแห่งสวนองุ่นตรัสกับคนใช้: ให้เราไปโค่นต้นไม้ในสวนองุ่นกันและโยนมันเข้าไปในไฟเถิด, เพื่อมันจะไม่กีดขวางที่ดินในสวนองุ่นของเรา, เพราะเราทำแล้วทุกอย่าง. เราจะทำอะไรให้สวนองุ่นของเราได้มากไปกว่านี้หรือ?

๕๐ แต่, ดูเถิด, คนใช้ทูลพระเจ้าแห่งสวนองุ่น: ขอทรงเว้นมันไว้ก็^๕สักหน่อยเถิด.

๕๑ และพระเจ้าตรัส: แท้จริงแล้ว, เราจะเว้นมันไว้ก็สักหน่อย, เพราะมันทำให้

๔๓ก ๒ นี. ๑:๕.
๔๔ก อีเธอร์ ๑๓:๒๐-๒๑.
๔๖ก ๓ นี. ๒๗:๑๑.

๔๗ก ๒ นี. ๒๘:๓๒;
เจคอบ ๖:๔.
ข คมพ. โลก—การสิ้นสุด

ของโลก.
๕๐ก เจคอบ ๕:๒๗.

เราเศร้าโศกที่เราจะสูญเสียต้นไม้ในสวน
องุ่นของเรา.

๕๒ ดังนั้น, ให้เราทั้งสองเอากิ่ง'ของไม้
เหล่านี้ซึ่งเราปลูกไว้ท้ายสวนองุ่นของเรา,
และให้เราทั้งสองต่อกิ่งมันเข้ากับต้นที่
มันเติบโตมาแต่เดิม; และให้เราทั้งสอง
หักกิ่งเหล่านั้นออกจากต้นซึ่งผลของมัน
ขมที่สุด, และเอากิ่งเดิมของไม้มาต่อตา
แทนที่มัน.

๕๓ และเราจะทำการนี้เพื่อต้นไม้จะไม่
ตาย, เพื่อ, เราจะรักษารากของมันไว้ให้ตัว
เราเพื่อจุดประสงค์ของเราเอง.

๕๔ และ, ดูเถิด, รากของ กิ่งเดิมของ
ต้นไม้ซึ่งเรา ปลูกไว้ในที่ใดก็ตามที่เรา
ต้องการยังเป็นอยู่; ดังนั้น, เพื่อ เราจะ
รักษามันไว้ด้วยเพื่อจุดประสงค์ของเรา
เอง, เราจึงจะเอากิ่งไม้ต้นนี้มา, และเรา
จะต่อกิ่งมันเข้ากับกิ่งเดิม. แท้จริงแล้ว,
เราจะต่อกิ่งมันเข้ากับกิ่งต้นแม่ของมัน,
เพื่อเราจะรักษารากไว้ให้ตัวเราเองด้วย,
เพื่อว่าเมื่อมันแข็งแรงพอมันอาจจะออก
ผลดีให้เรา, และเรายังจะมีความพึงพอใจ
ผลในสวนองุ่นของเรา.

๕๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวก
ท่านนำกิ่งจากต้นเดิมซึ่งกลายเป็นต้น
ป่าไปแล้ว, และต่อกิ่งเข้ากับต้นเดิม, ซึ่ง
กลายเป็นต้นป่าไปแล้วด้วย.

๕๖ และพวกท่านนำกิ่งจากต้นเดิมซึ่ง
ได้กลายเป็นต้นป่าไปแล้ว, และต่อกิ่งเข้า
กับต้นแม่ของมันด้วย.

๕๗ และพระเจ้าแห่งสวนองุ่นตรัสกับ
คนใช้ของพระองค์: อย่า หัก กิ่ง ป่า ออก

จากต้นไม้เลย, นอกจากกิ่งเหล่านั้นที่ขม
ที่สุด; และเจ้าจงต่อกิ่งเข้ากับต้นไม้ที่วางนี้
ตามที่เรากล่าว.

๕๘ และเราจะบำรุงเลี้ยง ต้นไม้ ของ
สวนองุ่น กันอีก, และเราทั้งสองจะเล็ม
กิ่งของมัน; และเราทั้งสองจะหักกิ่งที่ไม่
ออกผลเหล่านั้น, ซึ่งต้องตาย, และโยน
เข้าไปในไฟ.

๕๙ และเราทำการนี้, เพื่อรากของมัน
อาจจะแข็งแรง เพราะความดีของมัน;
และเพราะการเปลี่ยนกิ่ง, จนความดีจะ
ชนะความชั่ว,

๖๐ และเพราะว่าเรารักษากิ่งเดิมและ
รากของมันไว้, และเราเอา กิ่งเดิม ต่อ
กิ่งเข้ากับต้นแม่ของมันอีก, และรักษา
รากของ ต้นแม่ไว้, เพื่อ, ต้นไม้ใน สวน
องุ่นของเราอาจจะออกผล'ดีอีก; และ
เพื่อเราอาจเกิดปีดีอีกด้วยผลจาก สวน
องุ่นของเรา, และ, เพื่อเราอาจจะชื่นชม
ยินดีอย่างยิ่งที่เรารักษา รากและกิ่งและ
ผลแรกไว้—

๖๑ ดังนั้น, ไปเถิด, และเรียกพวกคนใช้"
มา, เพื่อเราทั้งหลายจะทำงาน'อย่างขยัน
หมั่นเพียรในสวนองุ่นด้วยสุดกำลังของ
เรา, เพื่อเราจะเตรียมทางกัน, เพื่อเราจะ
นำผลเดิมออกอีก, ซึ่งผลเดิมนั้นดีและมี
ค่าที่สุดเหนือผลอื่นใดทั้งสิ้น.

๖๒ ดังนั้น, ให้เราทั้งหลายไปกันเถิดและ
ทำงานของเราด้วยเร็วแรงครั้งสุดท้ายนี้,
เพราะดูเถิดวันเวลาสุดท้ายมาใกล้แล้ว,
และนี่เป็นครั้งสุดท้ายที่เราจะลิดกิ่งสวน
องุ่นของเรา.

๖๓ จงต่อกิ่ง; จงเริ่มที่กิ่งสุดท้าย^๑ เพื่อมันจะได้เป็นกิ่งแรก, และเพื่อกิ่งแรกจะเป็นกิ่งสุดท้าย, และจงพรวนดินรอบโคนต้น, ทั้งแก่และอ่อน, กิ่งแรกและกิ่งสุดท้าย, และกิ่งสุดท้ายและกิ่งแรก, เพื่อทั้งหมดจะได้รับการบำรุงเลี้ยงอีกเป็นครั้งสุดท้าย.

๖๔ ดังนั้น, จงพรวนดินรอบโคนต้น, และลิดกิ่ง, และใส่ปุ๋ยให้มันอีก, เป็นครั้งสุดท้าย, เพราะวันเวลาสุดท้ายใกล้เข้ามาแล้ว. และหากจะเป็นไปว่ากิ่งเหล่านี้ที่ต่อไว้ครั้งสุดท้ายจะเติบโต, และออกผลเดิม, จากนั้นเจ้าจงเตรียมทางไว้ให้มัน, เพื่อมันจะเติบโต.

๖๕ และขณะที่มันเริ่มเติบโตเจ้าจงตัดกิ่งที่ออกผลขม, ตามความแข็งแรงของกิ่งดีและขนาดของมัน; และเจ้าอย่าตัด กิ่งเลวของมันออกในคราวเดียวกัน, เกลือกรากของมันจะแข็งแรงเกินไปสำหรับกิ่งต่อ, และกิ่งต่อจะตาย, และเราจะสูญเสียต้นไม้อันในสวนองุ่นของเรา.

๖๖ เพราะมันทำให้เราเศร้าโศกที่จะสูญเสียต้นไม้อันในสวนองุ่นของเรา; ดังนั้นเจ้าจงตัด กิ่งเลวออกถึงขนาดที่กิ่งดีจะได้เติบโต, เพื่อ ราก และ ยอดจะได้มีกำลังเท่ากัน, จน กิ่งดีจะมีพลังเหนือกิ่งเลว, และกิ่งเลวจะถูกโค่นและโยนเข้าไปในไฟ, เพื่อมันจะไม่กีดขวางที่ดินในสวนองุ่นของเรา; และเราจะกวาดกิ่งเลวออกจากสวนองุ่นของเราดังนี้.

๖๗ และกิ่งของต้นเดิมเราจะต่อเข้ากับต้นเดิมอีก;

๖๘ และกิ่งของต้นเดิมเราจะต่อกับกิ่งเดิมของต้น; และดังนั้นเราจะเอามันมารวมกันอีก, เพื่อมันจะออกผลเดิม, และจะเป็นหนึ่งเดียวกัน.

๖๙ และกิ่งเลวจะถูกโยนทิ้ง^๒, แท้จริงแล้ว, แม้พ้นจากที่ดินทั้งหมดในสวนองุ่นของเรา; เพราะดูเถิด, เราจะลิดกิ่งสวนองุ่นของเราครั้งนี้เพียงครั้งเดียว.

๗๐ และเหตุการณ์^๓ ได้บังเกิดขึ้น คือพระเจ้าแห่งสวนองุ่นทรงส่งคนใช้^๔ ของพระองค์ไป; และคนใช้ออกไปทำดังที่พระเจ้าทรงบัญชาเขา, และพาคคนใช้คนอื่น ๆ มา; และพวกเขาไม่ก้มหน้า.

๗๑ และพระเจ้าแห่งสวนองุ่นตรัสกับพวกเขา : ไปเถิด, และทำงาน^๕ ในสวนองุ่น, ด้วยสุดกำลังของเจ้า. เพราะดูเถิด, นี่เป็นครั้งสุดท้าย ที่เราจะบำรุงเลี้ยงสวนองุ่นของเรา; เพราะวันเวลาสุดท้ายอยู่แค่เอื้อม, และฤดูกาลมาถึงอย่างรวดเร็ว; และหากเจ้าทำงานด้วยสุดกำลังของเจ้ากับเราแล้วเจ้าจะมีปีติ^๖ ในผลซึ่งเราจะเก็บไว้ให้ตัวเราเพื่อเวลาที่จะมาถึงในไม่ช้า.

๗๒ และ เหตุการณ์^๗ ได้บังเกิดขึ้น คือพวกคนใช้^๘ ไปทำงานด้วยสุดกำลังวังชาของพวกเขา; และพระเจ้าแห่งสวนองุ่นทรงทำงาน กับ พวกเขา ด้วย; และพวกเขาเชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้าแห่งสวนองุ่นทุกสิ่ง.

๖๓ก ๑ นี. ๑๓:๔๒;
อีเธอร์ ๑๓:๑๐-๑๒.
๖๕ก คพ. ๘๖:๖-๗.
๖๗ก ๑ นี. ๒๒:๑๕-๑๗, ๒๓;

๒ นี. ๓๐:๙-๑๐.
๗๐ก คพ. ๑๐๑:๕๕; ๑๐๓:๒๑.
๗ ๑ นี. ๑๔:๑๒.
๗๑ก มธ. ๒๑:๒๘; เจคอบ

๖:๒-๓; คพ. ๓๓:๓-๔.
๗๒ข คพ. ๓๙:๑๗;
๔๓:๒๘-๓๐.
ค คพ. ๑๘:๑๐-๑๖.

๗๓ และผลเดิม เริ่มมีอยู่ในสวนองุ่น
อีก; และกิ่งเดิมเริ่มเติบโตและงอกงาม
อย่างยิ่ง; และกิ่งป่าเริ่มถูกหักออกและ
ถูกโยนทิ้ง; และคนเหล่านั้นได้รักษาราก
และยอดของมันไว้ให้เท่ากัน, ตามความ
แข็งแรงของมัน.

๗๔ และพวกเขาทำงาน, ด้วยความ
ขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถดังนี้,
ตามพระบัญชาของพระเจ้า แห่ง สวน
องุ่น, แม้จน กิ่ง เลว ถูกโยนทิ้ง ไป นอก
สวนองุ่น, และพระเจ้าได้ทรงเก็บรักษา
ไว้ให้พระองค์เองจนต้นไม้กลายเป็นผล
เดิม อีก; และมัน กลายเป็น เหมือน ต้น
เดียวกัน^๑, และผลเท่ากัน; และพระเจ้า
แห่ง สวน องุ่น ทรง เก็บ รักษา ผล เดิม ไว้
ให้พระองค์เอง, ซึ่งผลนั้นมีค่าที่สุดต่อ
พระองค์มาตั้งแต่ต้น.

๗๕ และเหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ
เมื่อพระเจ้า แห่ง สวน องุ่น ทรง เห็น ว่า
ผลของพระองค์ดี, และเห็นว่าสวนองุ่น
ของพระองค์ไม่เน่าเสียอีกต่อไป แล้ว,
พระองค์ทรงเรียกคนใช้ของพระองค์ขึ้น
มา, และกล่าวแก่พวกเขา: ดูเถิด, เพราะ
เราทั้งหลายบำรุงเลี้ยงสวนองุ่นของเรา
เป็นครั้งสุดท้าย; และเจ้าเห็นแล้วว่าเรา
ทำไป ตาม ความ ประสงค์ ของ เรา; และ
เราเก็บ รักษา ผล เดิม ไว้, จน มัน ดี, แม้
เหมือน ดัง ตอน แรก. และเจ้า เป็น สุข^๒
แล้ว; เพราะเนื่องจากเจ้าขยันหมั่นเพียร
ในการทำงานกับเราในสวนองุ่นของเรา,

และปฏิบัติตามคำบัญชาของเรา, และนำ
ผลเดิม มาให้เรามาก, จนสวนองุ่นของเรา
ไม่เน่าเสียอีกต่อไป, และกิ่งเลวถูกโยน
ทิ้ง, ดูเถิดเจ้าจะมีปรีดีกับเราเพราะผล
ของสวนองุ่นของเรา.

๗๖ เพราะดูเถิด, เราจะเก็บผลในสวน
องุ่นของเราไว้ให้ตัวเราเองเป็นเวลานาน^๓
เพื่อฤดูกาลหน้า, ซึ่งจะมาถึงอย่างรวดเร็ว;
และเราบำรุงเลี้ยงสวนองุ่นของเรา, และ
ลิดกิ่งมัน, และพรวน ดินรอบ โคน ต้น,
และใส่ปุ๋ยให้มันเป็นครั้งสุดท้าย; ดังนั้น
เราจะเก็บผลไว้ให้ตัวเราเอง, เป็นเวลา
นาน, ตามเรื่องที่เราพูดไว้.

๗๗ และเมื่อถึงเวลานั้นเมื่อผลชั่วจะ
เกิดในสวนองุ่นของเราอีก, เมื่อนั้นเราจะ
ทำให้ผลดีและผลเลวมารวมกัน; และเรา
จะเก็บรักษาผลดีไว้ให้ตัวเรา, และผลเลว
นั้นเราจะโยนทิ้งไปในที่ของมันเอง. และ
จากนั้นฤดูกาล^๔ และวันเวลาสุดท้ายย่อม
มาถึง; และเราจะทำให้สวนองุ่นของเรา
ถูกไฟเผาผลาญ^๕.

บทที่ ๖

*พระเจ้า จะ ทรง รวบรวม อิสราเอล กลับ
คืน มาในวัน เวลา สุดท้าย—โลก จะ ถูก
ไฟเผาผลาญ—มนุษย์ต้องติดตามพระ
คริสต์เพื่อหลีกเลี่ยงจากทะเลเพลิงและ
กำมะถัน. ประมาณ ๕๔๔-๕๒๑ ปีก่อน
คริสตกาล.*

<p>๗๔ ก คพ. ๓๘:๒๗. ๗๕ ก ๑ นี. ๑๓:๓๗. ข คพพ. อิสราเอล. ๗๖ ก ๑ นี. ๒๒:๒๔-๒๖.</p>	<p>คพพ. มิลเลเนี่ยม. ๗๗ ก วร. ๒๐:๒-๑๐; คพ. ๒๓:๒๒-๒๔; ๔๓:๒๙-๓๓;</p>	<p>๘๘:๑๑๐-๑๑๖. ข คพพ. โลก—การสิ้นสุด ของโลก.</p>
--	--	--

และบัดนี้, ดูเถิด, พี่น้องข้าพเจ้า, ดั่งที่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าข้าพเจ้าจะพยากรณ์, ดูเถิด, นี่คือคำพยากรณ์ของข้าพเจ้า—คือสิ่งที่ศาสดาพยากรณ์ซึ่งนั้น” พูดไว้, เกี่ยวกับเชื้อสายแห่งอิสราเอล, ในเรื่องที่ท่านเปรียบพวกเขา กับ ต้นมะกอกสวน, จะต้องบังเกิดขึ้นแน่นอน.

๒ และวันที่พระองค์จะทรงลงพระหัตถ์ อีกเป็นครั้งที่สองเพื่อรวบรวมผู้คนของพระองค์ กลับมา, คือ วันนั้น, แท้จริงแล้ว, แม้เป็นครั้งสุดท้าย, ที่ผู้รับใช้ของพระเจ้าจะออกไปด้วยอำนาจของพระองค์, เพื่อบำรุงเลี้ยง และลิดกิ่งสวนองุ่นของพระองค์; และหลังจากนั้นวันเวลาสุดท้าย ย่อมมาถึงในไม่ช้า.

๓ และคนที่ทำงานอย่างขยันหมั่นเพียรในสวนองุ่นของพระองค์จะเป็นสุขเพียงใด; และคนที่ถูกขับไปในที่ของตนเอง จะถูกสาปแช่งเพียงใด! และโลกจะถูกไฟเผาผลาญ”.

๔ และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราทรงเมตตาเราเพียงใด, เพราะพระองค์ทรงคำนึงถึงเชื้อสายแห่งอิสราเอล”, ทั้ง ราก และ กิ่ง; และพระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์ออกไปให้พวกเขาตลอดทั้งวัน; และพวกเขาเป็นคนดีอริ้นและชอบโต้แย้ง; แต่มากเท่าที่จะไม่ทำให้พวกเขาแข็งกระด้างจะ

ได้รับการช่วยให้รอดในอาณาจักรพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

๕ ดั่งนั้น, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าวิงวอนท่านด้วยถ้อยแห่งสติให้ท่านกลับใจ, และมาด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยว, และแนบสนิทกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ดั่งที่พระองค์ทรงแนบสนิทกับท่าน. และขณะที่พาหุแห่งพระเมตตาเอื้อมมาหาท่านทั้งหลายในแสงแห่งทิวาวาร, ขอจงอย่าทำให้ท่านแข็งกระด้างเลย.

๖ แท้จริงแล้ว, วันนี้, หากท่านจะฟังสุรเสียงของพระองค์, ก็จงอย่าทำให้แข็งกระด้างเลย; แล้วเหตุไฉนท่านจึงยอมตายเล่า?

๗ เพราะดูเถิด, หลังจากท่านได้รับการบำรุงเลี้ยงโดยพระวจนะอันประเสริฐของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตลอดทั้งวันแล้ว, ท่านยังจะออกผลชั่ว, จนท่านต้องถูกโค่น และโยนเข้าไปในไฟหรือ?

๘ ดูเถิด, ท่านจะปฏิเสธพระวจนะเหล่านี้หรือ? ท่านจะปฏิเสธถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์หรือ; และท่านจะปฏิเสธถ้อยคำทั้งหมดซึ่งพูดไว้เกี่ยวกับพระคริสต์, หลังจากที่หลายท่านพูดเกี่ยวกับพระองค์; และปฏิเสธพระวจนะอันประเสริฐของพระคริสต์, และเดชะนุภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และของประทานแห่งพระวิญญาน บริสุทธี”, และ ขัดขวาง พระ

๖ ๑ก เจดอบ ๕:๑.
๒ก ๑ นี. ๒๒:๑๐-๑๒;
คพ. ๑๑๐:๑๑.
คมพ. พันฟูพระกิตติคุณ (การ).
๗ เจดอบ ๕:๖๑.
ค ๑ นี. ๑๔:๑๔.
ง เจดอบ ๕:๗๑.

จ คมพ. สวนองุ่นของพระเจ้า.
ฉ ๒ นี. ๓๐:๑๐.
๓ก ๒ นี. ๒๗:๒; เจดอบ ๕:๗๗;
๓ นี. ๒๕:๑.
๔ก ๒ ซมอ. ๗:๒๔.
๗ เจดอบ ๕:๔๗.
ค โมไซยาห์ ๑๓:๒๙.
๕ก คมพ. สามัคคี (ความ),

หนึ่งเดียว (ความเป็น).
๗ แอลมา ๕:๓๓-๓๔;
๓ นี. ๙:๑๔.
๖ก อีสค. ๑๘:๒๑-๒๓.
๗ก แอลมา ๕:๕๑-๕๒;
๓ นี. ๒๗:๑๑-๑๒.
๘ก คมพ. ของประทานแห่งพระวิญญานบริสุทธี.

วิญญาณ คักดีสิทธิ์, และ ล้อเลียน แผนแห่ง การไถ่ อัน สำคัญ ยิ่ง, ซึ่ง กำหนดไว้ เพื่อท่านหรือ?

๙ ท่านไม่รู้หรือว่าหากท่านจะทำสิ่งเหล่านี้, พระพลาญาภาพแห่งการไถ่และการฟื้นคืนชีวิต, อันมีอยู่ในพระคริสต์, จะนำท่านมาขึ้นอยู่กับความอับอายและความรู้สึกผิด อย่างมหันต์ต่อหน้าบัลลังก์ พิพากษาของพระผู้เป็นเจ้า?

๑๐ และตามพลังแห่งความยุติธรรม^๙, เพราะความยุติธรรมจะปฏิเสธไม่ได้, ท่านจะต้องออกไปสู่ทะเลเพลิง และกำมะถัน, ซึ่งเปลวของมันไม่รู้ดับ, และควันของมันพุ่งขึ้นตลอดกาลและตลอดไป, ซึ่งทะเลเพลิงและกำมะถันคือความทรمانอันหาได้สิ้นสุดไม่.

๑๑ โอ้แล้ว, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ท่านจงกลับใจเถิด, และเข้าไปทางประตูแคบ, และดำเนินต่อไปในทางซึ่งแคบ, จนกว่าท่านจะได้ชีวิตนิรันดร์.

๑๒ โอ้จงใช้ปัญญา^{๑๐}, ข้าพเจ้าจะพูดอะไรได้มากกว่านี้เล่า?

๑๓ สุดท้ายนี้, ข้าพเจ้า กล่าว คำอำลาท่าน, จนกว่าข้าพเจ้าจะพบท่านต่อหน้าบัลลังก์ พิพากษา อันนำพอ พระทัยของพระผู้เป็นเจ้า, ซึ่งบัลลังก์พิพากษานั้น ทึ่มแทงคนชั่วร้ายด้วยความหวาดหวั่น^{๑๑} และความพริ่นพริ้อย่างมหันต์. เอเมน.

บทที่ ๗

เซเริม ปฏิเสธ พระคริสต์, ขัดแย้ง กับเจคอบ, เรียกร้อง เครื่องหมาย, และถูกลงโทษ โดย พระผู้เป็นเจ้า— ศาสดาพยากรณ์ ทั้ง ปวง พุดถึง พระคริสต์ และการชดใช้ของพระองค์—ชาวนี้ไฟดำเนินชีวิตในแต่ละวันเยี่ยงคนเรื่อร้อน, ที่เกิดมาพร้อมกับความยากลำบากและถูกชาวเลมมันเกลียดชัง. ประมาณ ๕๔๔-๔๒๑ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากไม่กี่ปีผ่านไป, มีชายผู้หนึ่ง, ชื่อเซเริม, อยู่ในบรรดาผู้คนของนี้ไฟ.

๒ และเหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้นคือเขาเริ่มสั่งสอนในบรรดาผู้คน, และประกาศแก่พวกนั้นว่าจะไม่มีพระคริสต์. และเขาสั่งสอนไว้หลายเรื่องซึ่งยกยอผู้คน; และการนี้เขาทำไปเพื่อจะล้มล้างหลักคำสอนของพระคริสต์.

๓ และเขาทำงานอย่างขยันหมั่นเพียรเพื่อเขาจะได้จูงใจผู้คนออกไป, ถึงขนาดที่เขาได้จูงใจออกไปมากมาย; และโดยที่เขาเชื่อว่าข้าพเจ้า, เจคอบ, มีศรัทธาในพระคริสต์ ผู้จะเสด็จมา, เขา จึงพยายามหาโอกาสมากเพื่อเขาจะได้มาพบข้าพเจ้า.

๔ และเขาเป็นคนที่มีการศึกษา, จนเขามีความรู้อันเป็นเลิศเกี่ยวกับภาษาของผู้คน; ดังนั้น, เขาจึงใช้การยกยอปอขึ้น

๙ก โมไซยาห์ ๑๕:๒๖.
คพ. ความผิด.
ข คพ. พิพากษา (การ),
สุดท้าย.

๑๐ก คพ. ยุติธรรม (ความ).
ข ๒ น้. ๒๘:๒๓. คพ. นรก.
ค คพ. อัปมงคล (ความ).
ง คพ. ๑๙:๑๐-๑๒.

๑๑ก ๒ น้. ๙:๔๑.
๑๒ก มอริ. ๙:๒๘.
๑๓ก อัลตาม ๔๐:๑๔.

ได้มากมาย, และสามารถใช้พลังแห่ง
วาทศิลป์ได้มาก, ตามอำนาจของมาร.

๕ และเขาหวังไว้ว่าจะทำให้ข้าพเจ้าหวั่น
ไหวจากศรัทธา, ทั้งที่มีการเปิดเผย^๗หลาย
ประการและเรื่องต่าง ๆ หลายเรื่องซึ่ง
ข้าพเจ้าได้เห็นมาเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้;
เพราะข้าพเจ้าได้เห็นเทพมาแล้วจริง ๆ,
และพวกท่านได้ปฏิบัติแก่ข้าพเจ้า.
และ, ข้าพเจ้าได้ยินสุรเสียงของพระเจ้า
รับสั่งแก่ข้าพเจ้าเป็นคำพูด, เป็นครั้ง
คราว, ดังนั้น, จึงหาได้ทำให้ข้าพเจ้า
หวั่นไหวไม่.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขามา
หาข้าพเจ้า, และในทำนองนี้เขาพูดกับ
ข้าพเจ้า, มีความว่า: พี่เจคอบ, ข้าพเจ้าหา
โอกาสอย่างยี่งที่จะได้พูดกับท่าน; เพราะ
ข้าพเจ้าได้ยินและรู้ดีด้วยว่าท่านไปไหนต่อ
ไหนมาก, สั่งสอนเรื่องที่ท่านเรียกว่าพระ
กิตติคุณ, หรือหลักคำสอนของพระคริสต์.

๗ และท่านพาคนพวกนี้ออกไปมากจน
พวกเขาบิดเบือนทางอันถูกต้องของพระ
ผู้เป็นเจ้า, และไม่รักษา^๘กฎของโมเสสซึ่ง
เป็นทางที่ถูกต้อง; และเปลี่ยนกฎของ
โมเสสให้เป็นการนมัสการสัตว์ภาวะหนึ่ง
ซึ่งท่านกล่าวว่าจะมาในอีกหลายร้อยปี
นับจากนี้. และบัดนี้ ดูเถิด, ข้าพเจ้า,
เซเรียม, ประกาศแก่ท่านว่านี่เป็นการลบลู่
พระเจ้า; เพราะหาได้มีใครรู้เรื่องเช่นนี้
เลย; เพราะเขาไม่สามารถบอกเล่า^๙เรื่อง

ที่ยังไม่เกิด. และด้วยลักษณะเช่นนี้
เซเรียมกล่าวโต้แย้งข้าพเจ้า.

๘ แต่ดูเถิด, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรง
เทพระวิญญาณ^{๑๐}ของพระองค์เข้ามาในจิต
วิญญาณข้าพเจ้า, ถึงขนาดที่ข้าพเจ้าหัก
ล้างถ้อยคำทั้งปวงของเขา.

๙ และข้าพเจ้ากล่าวแก่เขา: ท่านปฏิเสธ
พระคริสต์ผู้จะเสด็จมาหรือ? และเขา
กล่าว: หากจะมีพระคริสต์แล้ว, ข้าพเจ้า
จะไม่ปฏิเสธพระองค์; แต่ข้าพเจ้ารู้ว่า
ไม่มีพระคริสต์, ทั้งไม่เคยมี, และจะไม่มี
ตลอดไป.

๑๐ และข้าพเจ้ากล่าวแก่เขา: ท่านเชื่อ
พระคัมภีร์ใหม่? และเขากล่าวว่า, เชื่อ.

๑๑ และข้าพเจ้ากล่าวแก่เขา: ถ้าเช่น
นั้นท่านก็ไม่เข้าใจพระคัมภีร์; เพราะ
พระคัมภีร์เป็นพยานจริง ๆ ถึงพระคริสต์.
ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าไม่มี^{๑๑}ศาสดา
พยากรณ์คนใดเขียนไว้, หรือพยากรณ์^{๑๒}
ไว้, นอกจากพวกท่านจะพูดไว้เกี่ยวกับ
พระคริสต์องค์นี้.

๑๒ และนี่ยังไม่หมด—สิ่งนี้ถูกทำให้
ประจักษ์ต่อข้าพเจ้า, เพราะข้าพเจ้า
ได้ยินและเห็นมาแล้ว; และสิ่งนี้ถูกทำให้
ประจักษ์ต่อข้าพเจ้าโดยอำนาจของพระ
วิญญาณบริสุทธิ์^{๑๓}ด้วย; ดังนั้น, ข้าพเจ้า
จึงรู้ว่าหากจะไม่มี^{๑๒}การชดใช้เกิดขึ้นแล้ว
มนุษยชาติทั้งปวงต้องหลงไป.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขา

๗ ๕ก ๒ นี. ๑๑:๓; เจคอบ ๒:๑๑.
๗ก เจคอบ ๔:๕.
๗ แอลมา ๓๐:๑๓.
๘ก คมพ. ดลใจ (การ), แร้ง
บันดาลใจ.
๑๑ก วว. ๑๓:๑๐; ๑ นี. ๑๐:๕;

เจคอบ ๔:๕;
โมไซยาห์ ๑๓:๓๓-๓๕;
คพ. ๒๐:๒๖.
คมพ. พระเยซูคริสต์.
๑๒ก คมพ. พระผู้เป็นเจ้า,
พระผู้เป็นเจ้าสาม

พระองค์—พระผู้เป็นเจ้า
พระวิญญาณบริสุทธิ์;
พระวิญญาณบริสุทธิ์.
๗ ๒ นี. ๒:๒๑.

กล่าวแก่ข้าพเจ้า: จงแสดงเครื่องหมาย^๗ ให้ข้าพเจ้าโดยอำนาจนี้ของพระวิญญูญาณบริสุทธิ, ซึ่งในอำนาจนี้ท่านรู้มากนัก.

๑๔ และข้าพเจ้ากล่าวแก่เขา: ข้าพเจ้าเป็นใครเล่าที่จะทดลองพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าให้ทรงแสดงเครื่องหมายแก่ท่านในเรื่องที่ท่านรู้ที่อยู่จริง? ท่านยังจะปฏิเสธ, เพราะท่านเป็นของมาร^๘. กระนั้นก็ตาม, ก็มีใช้ความประสงค์ของข้าพเจ้า; แต่หากพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าจะทรงลงโทษท่าน, ก็ขอให้สิ่งนั้นเป็นเครื่องหมายแก่ท่านว่าพระองค์ทรงมีเดชานุภาพ, ทั้งในสวรรค์และในแผ่นดินโลก; และ, ว่าพระคริสต์จะเสด็จมาด้วย. และ, ข้าแต่พระเจ้า, ให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์, และมีใช้ของข้าพระองค์.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อข้าพเจ้า, เจคอบ, ได้พูดถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, เดชานุภาพของพระเจ้ามาสู่เขา, ถึงขนาดที่เขาล้มลงกับพื้นดิน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาได้รับการบำรุงเลี้ยงต่อเนื่องเป็นเวลาหลายวัน.

๑๖ และ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ เขากล่าวแก่ผู้คน: จง มารวม กันในวันพรุ่ง, เพราะข้าพเจ้าจะตายแล้ว; ดังนั้น, ข้าพเจ้า ปรารถนา จะ พูด กับ ผู้คน ก่อน ข้าพเจ้าจะตาย.

๑๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในวันพรุ่งฝูงชนมารวมกัน; และเขากล่าวแก่คนเหล่านั้นอย่างแจ่มชัดและปฏิเสธ

เรื่องที่เขาได้สอนคนเหล่านั้นไว้, และแสดงศรัทธาต่อพระคริสต์, และอำนาจของพระวิญญูญาณบริสุทธิ, และการปฏิบัติของเหล่าเทพ.

๑๘ และเขากล่าวแก่คนเหล่านั้นอย่างแจ่มชัด, ว่าเขาถูกหลอก^๙โดยอำนาจของมาร^{๑๐}. และเขาพูดถึงนรก, และถึงนิรันดร, และถึงโทษนิรันดร.

๑๙ และ เขากล่าว: ข้าพเจ้าเกรงว่าข้าพเจ้า ทำบาป ที่ อภัย มิได้^{๑๑} เสีย แล้ว, เพราะข้าพเจ้า กล่าวเท็จ ต่อ พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า; เพราะข้าพเจ้าปฏิเสธ พระ คริสต์, และกล่าวว่าข้าพเจ้าเชื่อพระคัมภีร์; และพระคัมภีร์เป็นพยานจริง ๆ ถึงพระองค์. และเพราะข้าพเจ้า กล่าว เท็จ ต่อ พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงเกรงอย่างยิ่งว่ากรณีของข้าพเจ้าจะน่าสะพรึงกลัว^{๑๒}; แต่ข้าพเจ้าก็สารภาพต่อพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า.

๒๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อเขาได้กล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้วเขากล่าวอะไรอีกไม่ได้, และเขาสิ้นใจ^{๑๓}.

๒๑ และเมื่อฝูงชนเห็นประจักษ์ว่าเขาพูดเรื่องเหล่านี้ขณะที่เขากำลังจะสิ้นใจ, พวกเขา ก็ แปลกใจอย่าง ยิ่ง; ถึงขนาดที่ เดชานุภาพ ของ พระผู้ เป็น เจ้า ลง มา สู่ พวกเขา, และพวกเขาหมดกำลัง^{๑๔} จึงล้มลงกับพื้นดิน.

๒๒ บัดนี้, สิ่งนี้เป็นที่พอใจแก่ข้าพเจ้า, เจคอบ, เพราะข้าพเจ้าได้ทูลขอไว้จากพระบิดาของข้าพเจ้าผู้ประทับอยู่บนสวรรค์;

<p>๑๓ก มธ. ๑๖:๑-๔; แอลมา ๓๐:๔๓-๖๐. คมพ. เครื่องหมาย. ๑๔ก แอลมา ๓๐:๔๑-๔๒. ข แอลมา ๓๐:๕๓.</p>	<p>๑๘ก แอลมา ๓๐:๕๓. คมพ. หลอกหลวง (การ), หลอกหลวง (คำ). ข คมพ. มาร. ๑๙ก คมพ. บาปที่อภัยมิได้.</p>	<p>ข โมไซยาห์ ๑๕:๒๖. ๒๐ก ยรม. ๒๘:๑๕-๑๗. ๒๑ก แอลมา ๑๙:๖.</p>
---	---	---

เพราะพระองค์ทรงได้ยินเสียงร้องของข้าพเจ้า และ ทรง ตอบ คำ สวด อ้อนวอนข้าพเจ้า.

๒๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือสันติและความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสันติมาในบรรดาผู้คน; และพวกเขาค้นคว้าพระคัมภีร์^๑ และไม่สับสนฟังคำของคนชั่วร้ายผู้หนึ่งอีกต่อไป.

๒๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือวิธีการหลายอย่างคิดค้นขึ้นเพื่อปฏิรูป^๒ และนำชาวเลมันให้หวนคืนสู่ความรู้อันเป็นความจริง; แต่ทั้งหมดไร้ประโยชน์^๓, เพราะพวกเขาเบียดเบียนในการทำสงครามและการนองเลือด, และพวกเขามีความเกลียดต่อเรา, พี่น้องของพวกเขาตลอดกาล. และพวกเขาพยายามทำลายเราอย่างไม่หยุดยั้งด้วยพลังแห่งอาวุธของพวกเขา.

๒๕ ดังนั้น, ผู้คนของนีไฟได้เสริมกำลังต่อต้านพวกนั้นด้วยอาวุธของตน, และด้วยสุดความสามารถของตน, โดยวางใจในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสันติและศิลาแห่งความรอดของตน; ดังนั้น, พวกเขาจึงเป็น, ผู้ชนะศัตรูของพวกเขาจนบัดนี้.

๒๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, เจคอบ, เริ่ม ชรา; และบันทึก

ของคนพวกนี้ด้วยเหตุที่บันทึกไว้บนแผ่นจารึกอื่น^๔ ของนีไฟ, ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงจบบันทึกนี้, โดยประกาศว่าข้าพเจ้าเขียนตามความรู้ที่ดีที่สุดของข้าพเจ้า, ด้วยการกล่าวเวลาส่งไปพร้อมกับเรา, และแจกเช่นชีวิต^๕ เราที่ส่งไปจุดตั้งฝัน, เราโดยที่เป็นคนเปล่าเปลี่ยวและเคร่งขรึม, คนระหกระเหิน, ถูกขับออกจากเยรูซาเล็ม, เกิดมาพร้อมกับความยากลำบาก, ในแดนทุรกันดาร, และถูกพี่น้องของเราเกลียดชัง, ซึ่งเป็นเหตุของสงครามและความขัดแย้ง; ดังนั้น, เราโคกเศร้าตลอดวันเวลาของเรา.

๒๗ และข้าพเจ้า, เจคอบ, เห็นว่าในไม่ช้าข้าพเจ้าจะต้องลงไปสู่หลุมศพของข้าพเจ้า; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงกล่าวแก่อินส์ บุตรข้าพเจ้า: จงรับแผ่นจารึกเหล่านี้. และข้าพเจ้าบอกเขาถึงเรื่องต่าง ๆ ที่นีไฟพี่ชายข้าพเจ้าสั่งไว้, และเขาสัญญาจะเชื่อฟังคำสั่ง. และข้าพเจ้ายุติการเขียนของข้าพเจ้าบนแผ่นจารึกเหล่านี้, ซึ่งการเขียนมีอยู่เล็กน้อย; และข้าพเจ้าขอกำลังคำอธิษฐานผู้อ่าน, โดยหวังว่าพี่น้องของข้าพเจ้าเป็นอันมากจะอ่านถ้อยคำข้าพเจ้า. พี่น้องทั้งหลาย, ข้าพเจ้าขออ้อ.

<p>๒๓ก แอลมา ๑๗:๒. ๒๔ก อินส์ ๑:๒๐. ข อินส์ ๑:๑๔. ค โมไซยาห์ ๑๐:๑๑-๑๘. ง เจริม ๑๖;</p>	<p>แอลมา ๒๖:๒๓-๒๕. จ ๒ นี. ๕:๑-๓; โมไซยาห์ ๒๘:๒. ๒๕ก คมพ. ศีลา. ๒๖ก ๑ นี. ๑๓:๑-๖;</p>	<p>เจริญม ๑:๑๔-๑๕. คมพ. แผ่นจารึก. ข ยากอบ ๔:๑๔. ๒๗ก อินส์ ๑:๑. ข เจคอบ ๑:๑-๔.</p>
---	---	--

หนังสือของอินัส

อินัส สวดอ้อนวอน อย่างสุดกำลัง และได้รับการปลดบาปของท่าน— สุธเสียงของพระเจ้า เข้ามาในจิตใจท่าน, โดยให้สัญญาถึงความรอดของชาวเลมันในอนาคตกาล—ชาวนี้ไฟพยายามนำชาวเลมัน กลับคืนมา—อินัส ชื่นชมยินดี พระผู้ไถ่ของท่าน. ประมาณ ๔๒๐ ปีก่อนคริสตกาล.

ดู เกิด, เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, อินัส, โดยที่รัฐจักบิดาข้าพเจ้าว่าท่านเป็นคนเที่ยงธรรม— เพราะท่านสอนข้าพเจ้าเกี่ยวกับภาษาของท่าน, และตามการเลี้ยงดู และการตักเตือนของพระเจ้าด้วย—และขอพระนามพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า ทรงเจริญด้วยพระสิริเพราะการนี้เกิด—
๒ และข้าพเจ้าจะบอกท่านถึงการต่อสู้ซึ่งข้าพเจ้าผจญมาต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, ก่อนที่ข้าพเจ้าจะได้รับการปลดบาปของข้าพเจ้า.

๓ ดูเกิด, ข้าพเจ้าไปล่าสัตว์ในป่า; และคำพูดซึ่งข้าพเจ้าได้ยินจากบิดาข้าพเจ้า บ่อย ๆ เกี่ยวกับชีวิตนิรันดร์, และปีติของวิสุทธิชน, ฝังลึกอยู่ในใจข้าพเจ้า.

๔ และจิตวิญญาณข้าพเจ้าหิวโหย; และ

ข้าพเจ้าคุกเข่า ลงต่อพระพักตร์พระผู้รังสรรค์ของข้าพเจ้า, และข้าพเจ้าร้องทูลพระองค์ในคำ สวดอ้อนวอน อย่างสุดกำลังและการวิงวอนเพื่อจิตวิญญาณข้าพเจ้าเอง; และตลอดทั้งวันข้าพเจ้าร้องทูลพระองค์; แท้จริงแล้ว, และเมื่อถึงเวลากลางคืนข้าพเจ้ายังได้เปล่งเสียงข้าพเจ้าขึ้นไปสูงจนถึงสวรรค์.

๕ และสุรเสียง มาถึงข้าพเจ้า, มีความว่า: อินัส, บาปของเจ้าได้รับการให้อภัยแล้ว, และเจ้าจะได้รับพร.

๖ และข้าพเจ้า, อินัส, รู้ว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัสเท็จไม่ได้; ดังนั้น, ความผิดของข้าพเจ้าจึงถูกลบล้างไป.

๗ และข้าพเจ้าทูล: ข้าแต่พระเจ้า, นี่เป็นไปได้อย่างไรหรือ?

๘ และพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้า: เพราะศรัทธาของเจ้าในพระคริสต์, ผู้ซึ่งเจ้าไม่เคยได้ฟังหรือเห็นมาก่อน. และหลายปี จะผ่านไปก่อนที่พระองค์จะทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์ในเนื้อหนัง; ดังนั้น, จงไปเกิด, ศรัทธาของเจ้าทำให้เจ้าสมบูรณ์แล้ว.

๙ บัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อข้าพเจ้าได้ยินพระดำรัสนี้ข้าพเจ้าเริ่มรู้สึกปรารถนาให้ชาวนี้ไฟ, พี่น้องของข้าพเจ้า มีความผาสุก; ดังนั้น, ข้าพเจ้าพุ่มเท่ทั้ง

[อินัส]

๑ ๑ก คมพ. อินัส, บุตรของเจโคบ.
ข ๒ นี. ๒:๒-๔.
ค ๑ นี. ๑:๑-๒.
ง อฟ. ๖:๔.
๒ก ปฐก. ๓๒:๒๔-๓๒;
แอลมา ๘:๑๐.
คมพ. กลับใจ (การ).

ข คมพ. ปลดบาป (การ).
๓ก คมพ. ปีติ.
ข ๑ นี. ๑๐:๑๗-๑๘;
แอลมา ๓๖:๑๗-๒๑.
๔ก ๒ นี. ๙:๕๑; ๓ นี. ๑๒:๖.
ข คมพ. คารวะ (ความ).
ค คมพ. สวดอ้อนวอน (การ),
สวดอ้อนวอน (คำ).

๕ก คมพ. เบ็ดเผย (การ).
๘ก อีเธอร์ ๓:๑๒-๑๓.
คมพ. ศรัทธา, เชื้อ (ความ).
ข มธ. ๙:๒๒.
๙ก ๑ นี. ๘:๑๒;
แอลมา ๓๖:๒๔.
ข ๒ นี. ๓๓:๓; คม. ๑:๘;
แอลมา ๓๔:๒๖-๒๗.

จิต วิญญาณ ข้าพเจ้า แต่ พระ ผู้ เป็น เจ้า เพื่อพวกเขา.

๑๐ และขณะที่ข้าพเจ้ากำลังกระวนกระวาย ทาง วิญญาณ อยู่ ดังนี้, ตูเถิด, สุธเสียง ของ พระเจ้าเข้ามาในจิตใจ ข้าพเจ้า อีก, มีความว่า: เราจะเยื่อนพี่น้องของเจ้าตาม ความขยันหมั่นเพียรของพวกเขาในการ รักษาบัญญัติของเรา. เราให้ แผ่นดินนี้แก่ พวกเขา, และมันเป็นแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์; และเราไม่สาปแช่ง มันนอกจากเพราะ เหตุแห่ง ความ ชั่ว ชั่ว สามานย์; ดังนี้, เราจะเยื่อนพี่น้องของเจ้าตามที่เรากล่าว ไว้; และเราจะลงโทษการล่วงละเมิดของ พวกเขาด้วยโทษมนัสบน ศีรษะของพวกเขาเอง.

๑๑ และหลังจากข้าพเจ้า, อินัส, ได้ยิน พระดำรัสแล้ว, ศรัทธาข้าพเจ้าเริ่มไม่ สั่น คลอนในพระเจ้า; และข้าพเจ้า สวด อ้อนวอนต่อพระองค์เพื่อชาวเลมันพี่น้อง ของข้าพเจ้าด้วยความกระวนกระวายอยู่ นานหลายครั้ง.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากข้าพเจ้าได้สวดอ้อนวอน และทำงาน ด้วย ความ ขยัน หมั่น เพียรจน สุด ความ สามารถ แล้ว, พระเจ้า ตรัส แก่ข้าพเจ้า: เราจะให้เจ้าตามความปรารถนา ของเจ้า, เพราะศรัทธาของเจ้า.

๑๓ และบัดนี้ตูเถิด, นี่คือการปรารถนา

ที่ข้าพเจ้าปรารถนาจากพระองค์—คือหาก เป็นไปว่า, ชาวเลไฟ, ผู้คนของข้าพเจ้า, จะ ตกไปในการล่วงละเมิด, และถูกทำลาย” โดยวิธีใดก็ตาม, และชาวเลมันไม่ ถูก ทำลายแล้ว, พระเจ้าพระเจ้าเป็นเจ้าจะทรง ปกป้องรักษา” บ้านที่กของชาวเลไฟ, ผู้คน ของข้าพเจ้า; แม้หากมันเป็นไปได้โดยพลัง แห่งพระพาหุอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์, เพื่อจะได้นำบ้านที่ออกมา”ให้ชาวเลมัน วันใดวันหนึ่งในอนาคต, เพื่อ, อาจจะนำ พวกเขาไปสู่ความรอด” —

๑๔ เพราะปัจจุบันนี้ความกระวนกระวาย ของเราไร้ประโยชน์”ในการนำพวกเขา กลับมาสู่ศรัทธาอันแท้จริง. และพวกเขา สาบานไว้ ด้วย ความ เคียดแค้นว่า, หาก เป็นไปได้, พวกเขาจะทำลาย”เรา และ บ้านที่กของเรา, และประเพณีทั้งหมดของ บรรพบุรุษเราด้วย.

๑๕ ดังนี้, ข้าพเจ้าโดยที่รู้ว่าพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าทรงสามารถปกป้องรักษา” บ้านที่กของเราได้, ข้าพเจ้าจึงร้องทูลต่อ พระองค์ตลอดเวลา, เพราะพระองค์ ได้ ตรัสแก่ข้าพเจ้า: สิ่งใดก็ตามที่เจ้าจะขอ ด้วย ศรัทธา, โดยเชื่อว่าเจ้า จะได้รับ ใน พระนามของพระคริสต์แล้ว, เจ้าจะได้รับ.

๑๖ และข้าพเจ้ามีศรัทธา, และข้าพเจ้า ร้องทูลพระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อพระองค์จะทรง ปกป้องรักษา”บ้านที่ก”ไว้; และพระองค์ทรง

๑๐ก คมพ. ดลใจ (การ), แร้ง บันดาลใจ; ความคิด, ความนึกคิด, จิตใจ.
ข ๑ นี้. ๒:๒๐.
ค อีเธอร์ ๒:๗-๑๒.
๑๒ก มอริ. ๕:๒๑; ๙:๓๖.
ข สดต. ๓๗:๔;
๑ นี้. ๗:๑๒; ฮีล. ๑๐:๕.

๑๓ก มอริ. ๖:๑, ๖.
ข คม. ๑:๖-๑๑;
แอลมา ๓๗:๒.
ค แอลมา ๓๗:๑๙;
อีเธอร์ ๑๒:๒๒;
คพ. ๓:๑๘.
ง แอลมา ๙:๑๗.
๑๔ก เจคอบ ๗:๒๔.

ข มอริ. ๖:๖.
๑๕ก คมพ. พระคัมภีร์—พระ คัมภีร์ที่พึงปกป้องรักษา.
๑๖ก ๓ นี้. ๕:๑๓-๑๕;
คพ. ๓:๑๙-๒๐;
๑๐:๔๖-๕๐.
ข คมพ. พระคัมภีร์มอริ-มอน.

ทำพันธสัญญากับข้าพเจ้าว่าพระองค์จะทรงนำมันออกมา^๑ให้ชาวเลมันในเวลาอันเหมาะสมของพระองค์.

๑๗ และข้าพเจ้า, อินัส, รู้ว่ามันจะเป็นไปตามพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงทำให้; ดังนั้นจิตวิญญาณข้าพเจ้าจึงสงบ.

๑๘ และพระเจ้า ตรัส แก่ ข้าพเจ้า: บรรพบุรุษของเจ้าขอรับรอง เรื่องนี้กับเราแล้วด้วย; และมันจะบังเกิดกับพวกเขาตามศรัทธาของพวกเขา; เพราะศรัทธาของพวกเขาเหมือนกับของเจ้า.

๑๙ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, อินัส, ออกไปทั่วในบรรดาผู้คนของนีไฟ, พยากรณ์ถึงเรื่องที่จะมาถึง, และเป็นพยานถึงเรื่อง^๒ที่ข้าพเจ้าได้ยินและได้เห็นมา.

๒๐ และข้าพเจ้าเป็นพยานว่าผู้คนของนีไฟได้มูมานะที่จะนำชาวเลมันกลับคืนมาสู่ศรัทธาอันแท้จริงในพระเจ้า. แต่งานของเราไร้ประโยชน์; ความเกลียดชังของพวกเขาฝังแน่น, และพวกเขาถูกนำไปโดยธรรมชาติอันชั่วร้ายของพวกเขาจนกลายเป็นคนป่าเถื่อน, และดุร้าย, และเป็นผู้คนกระหายเลือด^๓, เต็มไปด้วยการถือรูปเคารพ^๔และความสกปรก; บริโศกสัตว์กินเนื้อ; พานักอยู่ในกระโจม, และระหกระเหินไป ใน แดนทुरुกันดารพร้อมด้วยผืนหนังสือ^๕ คาคออยู่รอบเอวพวกเขาและโกนศีรษะ; พวกเขาเชี่ยวชาญการใช้คันธนู^๖, และกระบี่, และขวาน. และพวกเขาเป็น

อันมากไม่กินอะไรนอกจากเนื้อดิบ; และพวกเขาหมยมันจะทำให้ลายเราตลอดเวลา.

๒๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนของนีไฟทำไร้ไถนา, และปลูก^๗ธัญพืช, และผลไม้นานาชนิด, และเลี้ยงฝูงสัตว์ใหญ่หลายฝูง, และฝูงปศุสัตว์นานาชนิดทุกอย่าง, และแพะ, และแพะป่า, และม้าเป็นอันมากด้วย.

๒๒ และมี ศาสดาพยากรณ์^๘มากมายหลายคนในบรรดาเรา. และผู้คนเป็นคนที่^๙ร้อน^{๑๐}, เข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้ยาก.

๒๓ และไม่มีเรื่องอื่นใดนอกจากความรุนแรง^{๑๑}ยิ่ง, การสั่งสอน^{๑๒}และการพยากรณ์ถึงสงคราม, และความขัดแย้ง, และการทำลาย, และการเตือน^{๑๓}พวกเขาตลอดเวลาถึงความตาย, และระยะเวลาของนิรันดร, และการพิพากษาและเดชานุภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, และเรื่องทั้งหมดนี้—โดยกระตุ้นพวกเขาตลอดเวลา^{๑๔}เพื่อให้พวกเขาอยู่ในความเกรงกลัวพระเจ้า. ข้าพเจ้ากล่าวว่าไม่มีอะไรเลย นอกจากสิ่งเหล่านี้, และความกระจำงซัดเจนของคำพูด, ที่จะป้องกันไม่ให้พวกเขาลงไปสู่ความพินาศอย่างรวดเร็ว. และตามนี้ข้าพเจ้าเขียนเกี่ยวกับพวกเขา.

๒๔ และข้าพเจ้าเห็นสงครามระหว่างชาว นีไฟ กับ ชาวเลมันในวัน เวลา ของข้าพเจ้า.

๒๕ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ ข้าพเจ้าเริ่มชรา, และเวลาหนึ่งร้อยเจ็ด

<p>๑๖ ก ๒ นี. ๒๗:๖. ๒๐ ก โมโร. ๙:๖. ข เจโรม ๑:๖. ค โมไซยาห์ ๙:๑๒. คมพ. นับถือรูปเคารพ</p>	<p>(การ). ง โมไซยาห์ ๑๐:๘. ๒๑ ก โมไซยาห์ ๙:๙. ๒๒ ก คม. ๑:๑๖-๑๘. ข เจโรม ๑:๓.</p>	<p>๒๓ ก ๑ นี. ๑๖:๒; ๒ นี. ๓๓:๕. ข คมพ. สั่งสอน. ค ฮีล. ๑๒:๓. ง เจโรม ๑:๑๒; เออลีมา ๓๑:๕.</p>
---	--	--

สิบเก้าปีผ่านไปตั้งแต่เวลาที่ลิโซ บิดาเรา
ออกจาก^๑เยรูซาเล็ม.

๒๖ และข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ช้าจะต้องลง
ไปสู่หลุมศพ, โดยที่เดชนาภาพของพระผู้
เป็นเจ้ากระทำให้ข้าพเจ้าต้องสั่งสอนและ
พยากรณ์แก่คนพวกนี้, และประกาศพระ
วจนะตามความจริงที่มีอยู่ในพระคริสต์.
และข้าพเจ้าประกาศตลอดมาในวันเวลา
ของข้าพเจ้า, และชื่นชมยินดีสิ่งนี้เหนือ
สิ่งอันเป็นของโลก.

๒๗ และในไม่ช้าข้าพเจ้าจะไปสู่สถาน

พักผ่อน^๒ของข้าพเจ้า, ซึ่งอยู่กับพระผู้ไถ่
ของข้าพเจ้า; เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าในพระองค์
ข้าพเจ้าจะพักผ่อนได้. และข้าพเจ้าชื่นชม
ยินดีในวันที่ความเป็นมรตัย^๓ของข้าพเจ้า
จะสวมความเป็นอมตะ^๔, และจะยืนอยู่ต่อ
พระพักตร์พระองค์; เมื่อนั้นข้าพเจ้าจะ
เห็นพระพักตร์พระองค์ด้วยความสุขใจ,
และพระองค์จะตรัสแก่ข้าพเจ้า: จงมาหา
เราเถิด, เจ้าผู้ได้รับพร, มีที่เตรียมไว้ให้
เจ้าอยู่ในปราสาท^๕ของพระบิดาแห่งเรา.
เอเมน.

หนังสือของเจโรม

ชาวนี้ไฟรักรักษาของโมเสส, ตั้งตารอ
การเสด็จมาของพระคริสต์, และรุ่งเรือง
อยู่ในแผ่นดิน—ศาสดาพยากรณ์มากมาย
ทำงาน เพื่อ รักษา ผู้คน ไว้ ใน ทาง แห่ง
ความจริง. ประมาณ ๓๙๙-๓๖๑ ปีก่อน
คริสตกาล.

บัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้า, เจโรม, เขียน
ถ้อยคำไว้เล็กน้อยตาม คำสั่งของ
อินัส, บิดาข้าพเจ้า, เพื่อจะได้รักษาลำดับ
การสืบเชื้อสาย^๑ของเรา.

๒ และเนื่องจากแผ่นจารึกเหล่านี้^๒เล็ก,^๓
และเนื่องจาก สิ่งเหล่านี้^๔เขียน^๕ไว้ด้วย
เจตนาจะให้ เป็นประโยชน์ของชาวเลมัน^๖

พี่น้องของเรา, ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้อง
เขียนไว้เล็กน้อย; แต่ข้าพเจ้าจะไม่
เขียนเรื่องการพยากรณ์ของข้าพเจ้า, หรือ
การเปิดเผยของข้าพเจ้า. เพราะข้าพเจ้า
จะเขียนอะไรได้มากกว่าที่บรรพบุรุษ
ข้าพเจ้าเขียนไว้เล่า? เพราะ พวกท่าน
มิได้เปิดเผยแผนแห่งความรอดไว้หรือ?
ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า, ถูกแล้ว; และ
ข้าพเจ้าพอใจแล้ว.

๓ ดูเถิด, มีหลายเรื่อง^๗ที่สมควรกระทำ
ในบรรดาคนพวกนี้, เพราะ ความแข็ง
กระด้างของใจ พวกเขา, และอาการหู
หนวกของพวกเขา, และความมืดบอด
ของจิตใจ พวกเขา, และ ความดี^๘ร้อน^๙

๒๕ก ๑ นี. ๒:๒-๔.
๒๗ก คมพ. พักผ่อน, สถานพัก
ผ่อน.
ข คมพ. มรตัย (ความเป็น).
ค คมพ. อมตะ (ความเป็น).
ง ยอห์น ๑๔:๒-๓;

อีเธอร์ ๑๒:๓๒-๓๔;
คพ. ๗:๒:๔; ๙๘:๑๘.
[เจโรม]
๑ ๑ก ๑ นี. ๓:๑๒; ๕:๑๔.
๒ก เจคอบ ๓:๑๔;
ออมเน ๑:๑.

๗ ๑ นี. ๖:๑-๖.
ค คมพ. พระคัมภีร์—คุณค่า
ของพระคัมภีร์.
ง ๒ นี. ๒๗:๖;
มอริ. ๕:๑๒.
๓ก อินัส ๑:๒๒-๒๓.

ของพวกเขา; กระนั้นก็ตาม, พระผู้เป็นเจ้ายิ่งทรงเมตตาพวกเขายิ่ง, และจนถึงบัดนี้ยังไม่ทรงกวาดพวกเขาออกจากผืนแผ่นดิน.

๔ และมีคนเป็นอันมากในบรรดาเราซึ่งได้รับการเปิดเผยมาหลายครั้ง, เพราะพวกเขาไม่เป็นคนดีร้อยไปเสียหมด. และมากเท่าที่ไม่ดีร้อยและมีศรัทธา, ย่อมมีการใกล้ชิดกับพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์, ซึ่งทรงแสดงให้เห็นประจักษ์แก่ลูกหลานมนุษย์, ตามศรัทธาของพวกเขา.

๕ และบัดนี้, ตูเถิด, สองร้อยปีผ่านไป, และผู้คนของนีไฟเข้มแข็งขึ้นในแผ่นดิน. พวกเขายึดถือที่จะรักษา^ก กฎของโมเสส และวันสะบาโต ให้เป็นวันศักดิ์สิทธิ์แด่พระเจ้า. และพวกเขาหาดูแล^ข ไม่; ทั้งพวกเขาหาได้ลบหลู่พระเจ้าไม่. และกฎของแผ่นดินเข้มงวดอย่างยิ่ง.

๖ และพวกเขากระจัดกระจายในหลายพื้นที่ของผืนแผ่นดิน, และพวกเขาเลমনด้วย. และพวกเขามีจำนวนมากกว่าพวกของชาวนีไฟยิ่งนัก; และพวกเขาชอบการเข่นฆ่า^ค และตีฆ่าดสัตว์.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขามารบกับ, เรา, ชาวนีไฟหลายครั้ง. แต่กษัตริย์ของเราและผู้นำของเราเป็นบุรุษผู้เข้มแข็งในความเชื่อเกี่ยวกับพระเจ้า; และพวกเขาสอนผู้คนเรื่องทางของพระเจ้า; ดังนั้น, เราจึงต้านทานชาวเล-

มันไว้ได้ และกวาดพวกเขาออกไปจากผืนแผ่นดินของเรา, และเริ่มเสริมกำลังป้องกันเมืองของเรา, หรือที่ใดก็ตามที่เป็นมรดกของเรา.

๘ และเราขยายเผ่าพันธุ์มากมายยิ่ง, และแผ่ออกไปบนผืนแผ่นดิน, และร่ำรวยยิ่งด้วยทอง, และด้วยเงิน, และด้วยของมีค่า, และด้วยฝีมือประณีตในงานไม้, ด้วยอาคาร, และด้วยเครื่องจักร, และด้วยเหล็ก และทองแดง, และทองเหลือง และเหล็กกล้าด้วย, ทำเครื่องมือทุกประเภทของทุกชนิดไว้ทำไร่ไถนา, และอาวุธ^ด สงคราม—แท้จริงแล้ว, ลูกธนูแหลมคม, และแล่ธนู, และลูกดอก, และแหลนหลาว, และการเตรียมพร้อมสรรพเพื่อการสู้รบ.

๙ และโดยที่เราพร้อมจะเผชิญกับชาวเลมันดังนั้น, พวกเขาจึงหาได้ต้านเราสำเร็จไม่. แต่พระวจนะของพระเจ้าพิสูจน์ว่าเป็นความจริงแล้ว, ซึ่งพระองค์รับสั่งไว้กับบรรพบุรุษของเรา, มีความว่า: ตราบเท่าที่พวกเขาจะรักษาบัญญัติของเราพวกเขาจะรุ่งเรืองในแผ่นดิน.

๑๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าผู้คนของนีไฟ, ตามพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ว่าหากพวกเขาไม่รักษาพระบัญญัติ, แต่ตกอยู่ในการล่วงละเมิดแล้ว, พวกเขาจะถูกลบหายไปจากผืนแผ่นดิน.

๓ข อีเธอร์ ๒:๘-๑๐.

๔ก แอลมา ๒๖:๒๒;

ยี่ล. ๑๑:๒๓;

คพ. ๑๐๗:๑๘-๑๙.

คพ. เปิดเผย (การ).

ข คพ. พระวิญญาณบริสุทธิ์.

๕ก ๒ นี. ๒๕:๒๔;

แอลมา ๓๔:๑๓-๑๔.

ข อพย. ๓๕:๒.

คพ. วันสะบาโต.

ค คพ. ตูเถิด (การ).

ง คพ. ลบหลู่ (การ).

๖ก เจคอบ ๗:๒๔; อีเนส ๑:๒๐.

๗ก เจคอบ ๑:๙, ๑๑, ๑๕.

ข คม. ๑:๑๔.

๘ก โมไซยาห์ ๑๐:๘.

๑๐ก ๑ นี. ๑๒:๑๙-๒๐;

ออมไน ๑:๕.

๑๑ ดังนั้น, ศาสดาพยากรณ์, และปุโรหิต, และผู้สอน, ทำงานอย่างขยันหมั่นเพียร, โดยกระตุ้นผู้คนด้วยความอดกลั้นให้ขยันหมั่นเพียร; โดยสอนกฎของโมเสส, และเจตนาที่ประทานกฎหมายให้; โดยชักชวนให้พวกเขาตั้งตารอ "พระเมสสิยาห์, และเชื่อในพระองค์ที่จะเสด็จมาราวกับพระองค์เสด็จมาแล้ว". และตามวิธีนี้พวกเขาสอนคนเหล่านั้น.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโดยการกระทำดังกล่าวพวกเขาทำให้คนเหล่านั้นพ้นจากการถูกทำลาย "บนผืนแผ่นดิน; เพราะพวกเขาที่มั่งใจคนเหล่านั้นด้วยพระวจนะ, กระตุ้นพวกเขาอยู่ตลอดเวลาให้มาสู่การกลับใจ.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือ

สองร้อยสามสิบแปดปีผ่านไป—ตามวิถีแห่งสงคราม, และการโต้แย้ง, และความแตกแยก, ต่อเนื่องเป็นส่วนมากของช่วงเวลานั้น.

๑๔ และข้าพเจ้า, เจโรม, จะไม่เขียนอีก, เพราะแผ่นจารึกนั้นเล็ก. แต่ดูเถิด, พี่น้องข้าพเจ้า, ท่านจะไปค้นคว้าแผ่นจารึกอื่น ๆ ของนีไฟได้; เพราะดูเถิด, บันทึกเกี่ยวกับสงครามของเราจารึกอยู่บนนั้น, ตามการเขียนของกษัตริย์ทั้งหลาย, หรือตามที่พวกเขาเหล่านั้นให้มีเขียนไว้.

๑๕ และข้าพเจ้ามอบแผ่นจารึกเหล่านี้ให้อยู่ในมือของออมไนบุตรข้าพเจ้า, เพื่อมันจะได้รับการบันทึกไว้ตามคำสั่งของบรรพบุรุษข้าพเจ้า.

หนังสือของออมไน

ออมไน, อเมรัน, เคมิช, อบินาดั้ม, และอแมลไค, รักษาบันทึกสืบต่อกันมา—โมไซยาห์พบผู้คนของเซราเอิมลา, ซึ่งมาจากเยรูซาเล็มในวันเวลาของเศเดคิยาห์—โมไซยาห์ได้รับแต่งตั้งเป็นกษัตริย์ปกครองพวกเขา—ผู้สืบตระกูลของมิวเล็คที่เซราเอิมลาพบโครีแอนทะเลเมอร์, ชาวเจเร็ดคนสุดท้าย—กษัตริย์เบนจามินสืบราชสมบัติจากโมไซยาห์—มนุษย์ควรถวายจิตวิญญาณของพวกเขาเป็นเครื่องบูชาพระคริสต์. ประมาณ ๓๒๓-๑๓๐ ปีก่อนคริสตกาล.

ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, ออมไน, โดยได้รับคำสั่งจากเจอร์อม, บิดาข้าพเจ้า, ให้ข้าพเจ้าเขียนบางสิ่งไว้บนแผ่นจารึกเหล่านี้, เพื่อปกป้องรักษาลำดับการสืบเชื้อสายของเรา—

๒ ดังนั้น, ในวัน เวลาของ ข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าอยากให้ท่านรู้ว่าข้าพเจ้าต่อสู้ด้วยดาบมานานนักเพื่อปกป้องรักษาชาวนีไฟ, ผู้คนของข้าพเจ้า, มิให้ตกอยู่ในมือของชาวเลมัน, ศัตรูของพวกเขา. แต่ดูเถิด, ตัวข้าพเจ้าเป็นคนชั่วร้าย, และข้าพเจ้า

๑๑ก เจคอบ ๔:๕;
แอลมา ๒๕:๑๕-๑๖.
ข ๒ นี. ๑๑:๔;
อีเธอร์ ๑๒:๑๘-๑๙.

ค ๒ นี. ๒๕:๒๔-๒๗;
โมไซยาห์ ๓:๑๓; ๑๖:๖.
๑๒ก อีเธอร์ ๒:๑๐.
ข แอลมา ๓๑:๕.

๑๔ก ๑ นี. ๓:๒-๔.
๑๕ก เจคอบ ๑:๑-๔.

มิได้รักษากฎเกณฑ์และพระบัญญัติของพระเจ้าดังที่ข้าพเจ้าพึงกระทำ.

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือสองร้อยเจ็ดสิบหกปีผ่านไป, และเรามีช่วงเวลาแห่งสันติหลายครั้ง; และเรามีช่วงเวลาแห่ง สงคราม และการ นอง เลือดอย่างรุนแรงหลายครั้ง. แท้จริงแล้ว, และท้ายที่สุด, สองร้อยแปดสิบสองปีผ่านไป, และข้าพเจ้ารักษาแผ่นจารึกเหล่านี้ไว้ตามคำสั่ง' ของบรรพบุรุษข้าพเจ้า; และข้าพเจ้ามอบ แผ่นจารึกเหล่านี้ให้อเมริกันบุตรข้าพเจ้า. และข้าพเจ้าขอยุติไว้เพียงเท่านี้.

๔ และบัดนี้ข้าพเจ้า, อเมริกัน, เขียนเรื่องใด ๆ ก็ตามที่ข้าพเจ้าจะเขียน, ซึ่งมีอยู่น้อย, ไว้ในหนังสือของบิดาข้าพเจ้า.

๕ ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือสามร้อยยี่สิบปีผ่านไป, และชาวนี้ไฟพวกที่ชั่วร้ายมากกว่าถูกทำลาย'.

๖ เพราะพระเจ้าจะมีทรงยอม, หลังจากพระองค์ทรง นำ พวก เขา ออกจาก แผ่นดิน แห่ง เยรูซาเล็ม และ ทรง ดูแล และ ทรง ปกป้อง รักษา พวก เขามี ให้ ตก อยู่ใน มือ ของ ศัตรู, แท้จริง แล้ว, พระองค์จะมีทรงยอมให้พระดำรัสซึ่งพระองค์ตรัสไว้กับบรรพบุรุษของเรา, ไม่ปรากฏเป็นจริง, ดังความว่า: ตรานเท่าที่พวกเจ้าจะไม่รักษาบัญญัติของเราพวกเจ้าจะไม่รุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน.

๗ ดังนั้น, พระเจ้าเสด็จเยือนพวกเขาด้วยการพิพากษา อันรุนแรง; กระนั้นก็ตาม, พระองค์ทรงละเว้นคนชอบธรรม

เพื่อพวกเขาจะไม่เสียชีวิต, แต่ทรงปลดปล่อยพวกเขาให้พ้นเงื้อมมือศัตรู.

๘ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ ข้าพเจ้า มอบ แผ่น จารึก ให้ เคมิช นอง ชาย ข้าพเจ้า.

๙ บัดนี้ข้าพเจ้า, เคมิช, จะเขียนสักสองสามเรื่องที่ข้าพเจ้าจะเขียน, ในหนังสือเล่มเดียวกับพี่ชายข้าพเจ้า; เพราะดูเถิด, ข้าพเจ้าเห็นเรื่องสุดท้ายที่เขาเขียนไว้, เขาเขียนด้วยมือเขาเอง; และเขาเขียนไว้ในวันที่เขามอบให้ข้าพเจ้า. และตามวิธีนี้เราจึงเขียนในบันทึก, เพราะมันเป็นไปตามคำสั่งบรรพบุรุษของเรา. และข้าพเจ้าขอยุติไว้เพียงเท่านี้.

๑๐ ดูเถิด, ข้าพเจ้า, อบินาตัม, เป็นบุตรของเคมิช. ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าเห็นสงครามและการโต้แย้งมากมายระหว่างชาวนี้ไฟ, ผู้คนของข้าพเจ้า, กับชาวเลมัน; และด้วยดาบข้าพเจ้าเอง, ข้าพเจ้า, เอาชีวิตชาวเลมันมาเป็นจำนวนมากแล้วในการปกป้องพี่น้องข้าพเจ้า.

๑๑ และดูเถิด, บันทึกของคนพวกนี้มีจารึกอยู่บนแผ่นจารึกซึ่งเป็นของกษัตริย์, ตามรุ่นต่าง ๆ; และข้าพเจ้าไม่รู้ว่ามีการเปิดเผยใดนอกจากที่มีเขียนไว้, หรือคำพยากรณ์ใด; ดังนั้น, เรื่องที่จำเป็นนั้นเขียนไว้แล้ว. และข้าพเจ้าขอยุติไว้เพียงเท่านี้.

๑๒ ดูเถิด, ข้าพเจ้าคืออแมลลีโค, บุตรของอบินาตัม. ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะพูดกับท่านบางสิ่งเกี่ยวกับโมไซยาห์, ผู้ได้รับแต่งตั้ง

เป็นกษัตริย์ปกครองแผ่นดินแห่งเซราเอมลา; เพราะเหตุเกิด, โดยที่พระเจ้าทรงเตือนท่านให้หลบหนีไปจากแผ่นดินแห่งนี้ไฟ", และมากเท่าที่จะสดับฟังสุรเสียงของพระเจ้าจะออก จากแผ่นดินพร้อมกับท่านด้วย, ไปในแดนทูกันดาร์—

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านทำไปดังที่พระเจ้าทรงบัญชาท่านไว้. และพวกนั้นจึงออกจากแผ่นดินไปในแดนทูกันดาร์, มากเท่าที่จะสดับฟังสุรเสียงของพระเจ้า; และการสั่งสอนและการพยากรณ์หลายประการนำพวกเขาไป. และพวกเขาได้รับคำแนะนำอยู่ตลอดเวลาโดยพระวณะของพระเจ้าเป็นเจ้า; และพลังแห่งพระพายุของพระองค์นำพวกเขาไป, ตลอดแดนทูกันดาร์จนพวกเขาลงมาถึงแผ่นดินที่เรียกว่าแผ่นดินแห่งเซราเอมลา.

๑๔ และพวกเขาค้นพบคนพวกหนึ่ง, เรียกกันว่าผู้คนของเซราเอมลา". บัดนี้, มีความชื่นชมยินดีเป็นล้นพ้นในบรรดาผู้คนของเซราเอมลา; และเซราเอมลาชื่นชมยินดีอย่างยิ่งด้วย, เพราะพระเจ้าได้ทรงส่ง ผู้คนของโมไซยาห์มาพร้อมด้วยแผ่นจารึกทองเหลือง" ซึ่งมีบันทึกของชาวยิว.

๑๕ เหตุเกิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมไซยาห์ค้นพบว่าผู้คน" ของเซราเอมลาออกมาจากเยรูซาเล็มในเวลาที่เคยเคีย-ยาห์", กษัตริย์แห่งยูดาห์, ถูกนำไปเป็นเชลยในบาบิโลน.

๑๖ และพวกเขาเดินทางไปในแดนทูกันดาร์, และพระหัตถ์ของพระเจ้านำพวกเขาข้ามผืนน้ำกว้างใหญ่, ไปถึงแผ่นดินซึ่งโมไซยาห์ค้นพบพวกเขา; และพวกเขาได้อยู่ที่นั่นนับแต่เวลานั้นมา.

๑๗ และในเวลานั้นที่โมไซยาห์ค้นพบพวกเขา, พวกเขามีจำนวนมากยิ่ง. กระนั้นก็ตาม, พวกเขายังมีสงครามหลายครั้ง และความขัดแย้งรุนแรง, และล้มตายด้วยดาบเป็นครั้งคราว; และภาษาของพวกเขาจึงแผลงไป; และพวกเขามีได้เออาน์ทีก" มากับพวกเขา; และพวกเขาปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระเจ้าผู้สร้างของพวกเขา; และโมไซยาห์, หรือผู้คนของโมไซยาห์, จึงไม่อาจเข้าใจคนเหล่านี้.

๑๘ แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมไซยาห์ให้คนเหล่านี้ได้รับการสอนในภาษาของท่าน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากพวกเขาได้รับการสอนในภาษาของโมไซยาห์, เซราเอมลาจึงให้ลำดับการสืบเชื้อสายบรรพบุรุษของเขา, ตามความทรงจำของเขา; และมันมีเขียนไว้, แต่มีใช้ในแผ่นจารึกเหล่านี้.

๑๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนของเซราเอมลา, และของโมไซยาห์, ได้รวมกัน"; และโมไซยาห์" ได้รับแต่งตั้งเป็นกษัตริย์ของพวกเขา.

๒๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในวันเวลาของโมไซยาห์, มีผู้นำศิลาใหญ่ก้อนหนึ่ง พร้อมด้วยอักขระบนนั้น มา

๑๒ก ๒ นี. ๕:๖-๙.
ข เจคอบ ๓:๔.
๑๔ก คมพ. เซราเอมลา.
๗ ๑ นี. ๓:๓, ๑๙-๒๐;

๕:๑๐-๒๒.
๑๕ก โมไซยาห์ ๒๕:๒.
๗ ยรม. ๓๙:๑-๑๐;
ฮีบ. ๘:๒๑.

๑๗ก โมไซยาห์ ๑:๒-๖.
๑๗ก โมไซยาห์ ๒๕:๑๓.
๗ ออมใน ๑:๑๒.

ให้ท่าน; และท่านแปล "ความหมายของ อักขระโดยของประทานและอำนาจของ พระผู้เป็นเจ้า.

๒๑ และมันเป็นเรื่องราวของคนผู้หนึ่ง ชื่อโคริแอนทะเมอร์", และผู้คนที่เขาที่ถูกสังหาร. และผู้คนที่เขาเอ็มลาตัน พบโคริแอนทะเมอร์; และเขาพำนักอยู่กับ คนเหล่านั้นต่อเนืองเป็นเวลาเก้าเดือน.

๒๒ เรื่องราวกล่าวถึงบรรพบุรุษของเขา ไว่เล็กน้อยด้วย. และบิดามารดาแรกของเขาออกมาจากหอสู่", ในเวลาที่พระเจ้า ทรงทำให้ภาษาของผู้คน สับสน"; และความรุนแรงของพระเจ้าลงมาถึงพวกเขาตาม การพิพากษาของพระองค์, ซึ่ง เกี่ยวข้อง ธรรม; และ กระตึก" ของ พวกเขา กองเกลื่อนกลาดในแผ่นดินทางเหนือ.

๒๓ ดูเถิด, ข้าพเจ้า, อแมลิโค, เกิดในวันเวลาของโมไซยาห์; และข้าพเจ้ามีชีวิต อยู่จนเห็นมรณกรรมของท่าน; และเป็น จาமி", บุตรของท่าน, ปกครองแทนท่าน.

๒๔ และดูเถิด, ในวันเวลาของกษัตริย์ เป็นจาமி, ข้าพเจ้า เห็น, สงครามร้ายแรงและการนองเลือดระหว่างชาวนีไฟกับ ชาวมัน. แต่ดูเถิด, ชาวนีไฟได้เปรียบ คนเหล่านั้นมาก; แท้จริงแล้ว, ถึงขนาด ที่กษัตริย์เป็นจาமிไล่คนเหล่านั้นออกจากแผ่นดินแห่งเซราเอิมลา.

๒๕ และเหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ

ข้าพเจ้าเริ่มชรา; และ, โดยที่ไม่มีพงศ์พันธุ์, และโดยรู้ว่ากษัตริย์เป็นจา มิน" เป็นคนเที่ยงธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า, ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงมอบ แผ่นจารึกเหล่านี้ให้ท่าน, โดยกระตุ้นมนุษย์ทั้งปวงให้ มาหาพระผู้เป็นเจ้า, พระผู้บริสุทธิ์แห่ง อิสราเอล, และเชื่อในการพยากรณ์, และ ในการเปิดเผย, และในการปฏิบัติของ เหล่าเทพ, และในของประทานแห่งการ พุดภาษา, และในของประทานแห่งการ แปลภาษา, และในทุกสิ่งที่ดี; เพราะหา ได้มีสิ่งใดดีไม่นอกจากสิ่งนั้นจะมาจาก พระเจ้า: และสิ่งชั่วร้ายมาจากมาร.

๒๖ และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าอยากให้คุณมาหาพระคริสต์", ผู้ทรง เป็น พระ ผู้บริสุทธิ์ แห่ง อิสราเอล, และรับส่วนความรอดของพระองค์, และ พระพลาญาแห่งการไถ่ของพระองค์. แท้จริงแล้ว, จงมาหาพระองค์, และถวาย" ทั้งจิตวิญญาณของท่านเป็นเครื่องบูชา" แต่พระองค์, และอดอาหาร" และ สวด อ้อนวอนต่อไป, และอดทนจนกว่าชีวิต จะหาไม่; และพระเจ้าทรงพระชนม์ฉันใด ท่านจะได้รับการช่วยให้รอดฉันนั้น.

๒๗ และบัดนี้ ข้าพเจ้า จะ พุด บาง สิ่ง เกี่ยวกับคนจำนวนหนึ่งซึ่งขึ้นไปในแดน ทูร์กันดารเพื่อกลับไปแผ่นดินแห่งนี้ไฟ; เพราะมีคนเป็นจำนวนมากซึ่งปรารถนา

๒๐ก โมไซยาห์ ๘:๑๓-๑๙.
คมพ. ผู้หยั่งรู้.
๒๑ก อีเธอร์ ๑๒:๑.
คมพ. โคริแอนทะเมอร์.
๒๒ก อีเธอร์ ๑:๑-๕.
ข ปฐก. ๑๑:๖-๙;
โมไซยาห์ ๒๘:๑๗;
อีเธอร์ ๑:๓๓.

ค โมไซยาห์ ๘:๘.
๒๓ก คม. ๑:๓.
๒๕ก คม. ๑:๑๗-๑๘;
โมไซยาห์ ๒๙:๑๓.
ข คม. ๑:๑๐.
ค แอลมา ๕:๑๐;
อีเธอร์ ๔:๑๒;
โมโร. ๗:๑๕-๑๗.

๒๖ก เจคอบ ๑:๗;
แอลมา ๒๙:๒;
โมโร. ๑๐:๓๒.
ข คมพ. เครื่องพลีบูชา, พลี พระชนม์ชีพ, สละ (ชีวิต), เสียสละ.
ค ๓ นี. ๙:๒๐.
ง คมพ. อดอาหาร (การ).

จะ ครอบ ครอบงำ แผ่น ดิน แห่ง มรดก ของ พวกเขา.

๒๘ ดังนั้น, คนเหล่านี้จึงขึ้นไปในแดน ทูร์กันดาร. และโดยที่ผู้นำของพวกเขา เป็นคนแข็งแกร่งและทรงอำนาจ, และเป็น คนดี้อัน, ดังนั้นเขาจึงทำให้เกิดความขัดแย้งในบรรดาคนเหล่านั้น; และพวกเขา ถูกสังหาร^๑สิ้น, ในแดนทูร์กันดาร, เหลือ รอดห้าสิบคน, และพวกเขากลับไปแผ่นดิน แห่งเซราเฮ็มลาอ็อก.

๒๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาพาคนอื่น ๆ ไปด้วยเป็นจำนวนมาก, และออกเดินทางไปในแดนทูร์กันดารอีก.

๓๐ และข้าพเจ้า, อแมลิโค, มีน้องชาย คนหนึ่ง, ที่ไปกับคนเหล่านั้นด้วย; และนับแต่นั้นเป็นต้นมาข้าพเจ้าก็ไมรู้อะไรเกี่ยวกับคนพวกนี้เลย. และข้าพเจ้ากำลัง จะลงไปนอนในหลุมศพข้าพเจ้า; และแผ่นจารึกเหล่านี้^๒เต็มแล้ว. และข้าพเจ้า ขอยุติการพูดของข้าพเจ้าไว้เพียงเท่านี้.

ถ้อยคำของมอรมอน

มอรมอนย่อความแผ่นจารึกแผ่นใหญ่ของ นีไฟ—ทำนวมแผ่นจารึกเล็กไว้กับแผ่น จารึกอื่น—กษัตริย์เป็นjaminสร้างความ สงบสุขในแผ่นดิน. ประมาณ ค.ศ. ๓๘๕.

๖๖ ละบัดนี้ข้าพเจ้า, มอรมอน^๓, โดยที่ กำลังจะมอบบันทึกที่ข้าพเจ้าทำ ไว้ให้อยู่ในมือของโมโรไนบุตรข้าพเจ้า, ดุเถิด ข้าพเจ้า เห็น ความ พิณาศ เกือบ ทั้งหมดของชาวนีไฟ, ผู้คนของข้าพเจ้า.

๒ และเป็นเวลาหลายร้อยปี^๔ หลังจาก การเสด็จ มาของ พระ คริสต์ ที่ ข้าพเจ้า มอบบันทึกเหล่านี้ให้อยู่ในมือของบุตร ข้าพเจ้า; และข้าพเจ้าคิดว่าเขาจะเห็น การทำลายล้างทั้งสิ้นของผู้คนข้าพเจ้า. แต่ขอ พระ ผู้ เป็น เจ้า ทรงโปรดให้ เขา

รอดชีวิตอยู่เถิด, เพื่อเขาจะได้เขียนบาง สิ่งไว้เกี่ยวกับคนเหล่านั้น, และบาง สิ่ง เกี่ยวกับพระคริสต์, เพื่อวันหนึ่งอาจเป็น ประโยชน์^๕ แก่พวกเขา.

๓ และบัดนี้, ข้าพเจ้าพูดบางสิ่งเกี่ยวกับเรื่อง^๖ที่ข้าพเจ้าเขียนไว้; เพราะหลังจาก ข้าพเจ้าได้ทำความย่อ^๗จากแผ่นจารึก ของ นีไฟ, ลงมาจนถึงการปกครองของกษัตริย์ เป็นjamin คนนี้, ผู้ซึ่งอแมลิโคพูดถึง, ข้าพเจ้าค้นตามบันทึกต่าง ๆ^๘ ซึ่งได้ส่ง มอบมาไว้ในมือข้าพเจ้า, และข้าพเจ้าพบ แผ่นจารึกเหล่านี้, ซึ่งมีเรื่องราวสั้น ๆ ของ เหล่าศาสนาดพยากรณ์, นับแต่เจดอบลงมา จนถึงการปกครองของกษัตริย์เป็นjamin^๙ ผู้นี้, และมีถ้อยคำของนีไฟอยู่มากด้วย.

๔ และเรื่องที่อยู่บนแผ่นจารึกเหล่านี้

<p>๒๘ก โมไซยาห์ ๓:๑-๔. ๓๐ก ๑ นี. ๖:๑-๖. [ถ้อยคำของมอรมอน] ๑ ๑ก ๓ นี. ๕:๙-๑๒; มอริ. ๑:๑-๔; ๘:๑, ๔-๕.</p>	<p>คพ. มอรมอน, ศาสดา พยากรณ์ชาวนีไฟ. ๒ก มอริ. ๖:๕-๖. ข คพ. ๓:๑๖-๒๐. ๓ก คพ. ๑๐:๔๔.</p>	<p>ข คพ. ๑๐:๓๘-๔๐. ค โมไซยาห์ ๑:๖; อีลี. ๓:๑๓-๑๕; มอริ. ๔:๒๓. ง ออมไน ๑:๒๓.</p>
---	---	---

เป็นที่พอใจข้าพเจ้า, เพราะคำพยากรณ์ถึง การเสด็จ มาของ พระ คริสต์; และบรรพบุรุษข้าพเจ้าโดยที่รู้ว่าคำพยากรณ์หลายประการเกิดสัมฤทธิ์ผลแล้ว; แท้จริงแล้ว, และข้าพเจ้ารู้ดีว่าเรื่องต่าง ๆ มากเท่าที่พยากรณ์ไว้เกี่ยวกับเราจนถึงทุกวันนี้เกิดสัมฤทธิ์ผลแล้ว, และมากเท่าที่หลังจากวันนี้ไปแล้วต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน—

๕ ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงเลือกสิ่งเหล่านี้^๕, เพื่อสิ้นสุดบันทึกของข้าพเจ้าบนนั้น, ซึ่งตอนที่เหลือของบันทึกข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะนำมาจากแผ่นจารึกของนีไฟ^๖; และข้าพเจ้าเขียนไม่ได้แม้หนึ่งในร้อย^๗ ส่วนของเรื่องราวผู้คนข้าพเจ้า.

๖ แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะนำแผ่นจารึกเหล่านี้, ซึ่งมีคำพยากรณ์และการเปิดเผยเหล่านี้, และรวมมันไว้กับตอนที่เหลือของบันทึกข้าพเจ้า, เพราะแผ่นจารึกเหล่านี้เลิศเลอสำหรับข้าพเจ้า; และข้าพเจ้ารู้ว่ามันจะเลิศเลอสำหรับพี่น้องข้าพเจ้า.

๗ และข้าพเจ้าทำการนี้ด้วยจุดประสงค์อันชอบด้วยเหตุผล^๘; เพราะทรงกระชับข้าพเจ้า เช่นนั้น, อันเป็นไปตาม การทำงานของพระวิญญาณของพระเจ้าซึ่งอยู่ในข้าพเจ้า. และบัดนี้, ข้าพเจ้าไม่ได้รู้ไปหมดทุกเรื่อง; แต่พระเจ้าทรงรู้^๙ ทุกเรื่องที่จะมาถึง; ดังนั้น, พระองค์ทรง

ทำงานอยู่ภายในข้าพเจ้าเพื่อให้ทำตามพระประสงค์ของพระองค์.

๘ และคำสวดอ้อนวอน^{๑๐} ของข้าพเจ้าต่อพระผู้เป็นเจ้าเกี่ยวกับพี่น้องข้าพเจ้า, เพื่อพวกเขาจะมาถึงความรู้เรื่องพระผู้เป็นเจ้าอีกครั้งหนึ่ง, แท้จริงแล้ว, เรื่องการไถ่ของพระคริสต์; เพื่อพวกเขาอาจเป็นผู้คนที่น่าชื่นชอบ^{๑๑} อีกครั้งหนึ่ง.

๙ และบัดนี้ข้าพเจ้า, มอรรมอน, ทำบันทึกของข้าพเจ้าต่อไปให้จบ, ซึ่งข้าพเจ้านำมาจากแผ่นจารึกของนีไฟ; และข้าพเจ้าทำบันทึกตามความรู้และความเข้าใจซึ่งพระผู้เป็นเจ้าประทานให้ข้าพเจ้า.

๑๐ ดังนั้น, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากอแมลิกไคได้มอบ^{๑๒} แผ่นจารึกเหล่านี้ให้อยู่ในมือของกษัตริย์เบ็นจามินแล้ว, ท่านจึงนำมันรวมไว้กับแผ่นจารึกอื่น^{๑๓}, ซึ่งมีบันทึกที่กษัตริย์ทั้งหลายสืบทอด, จากรุ่นสู่รุ่นจนถึงวันเวลาของกษัตริย์เบ็นจามิน.

๑๑ และกษัตริย์เบ็นจามินสืบทอดบันทึกดังกล่าว, จากรุ่นสู่รุ่นจนตกอยู่ในมือ^{๑๔} ข้าพเจ้า. และข้าพเจ้า, มอรรมอน, สวดอ้อนวอนพระผู้เป็นเจ้าว่าขอให้มันได้รับการปกป้องรักษานั้นแต่เวลานี้ไป. และข้าพเจ้ารู้ว่ามันจะได้รับการปกป้องรักษา; เพราะมีเรื่องสำคัญต่าง ๆ เขียนไว้ในแผ่นจารึกเหล่านี้, ซึ่งจากในนั้นพระเจ้า

๔ ก ๑ นี. ๖:๕.
 ๕ ก อส. สิ่งอันเป็นที่พอใจของท่าน, กล่าวไว้ในข้อ ๔.
 ๖ ๑ นี. ๑:๒.
 ๗ ๓ นี. ๕:๘-๑๑; ๒๖:๖-๑๒.
 ๘ ก ๑ นี. ๑:๕; ๑๓:๓;

คพ. ๓:๑๒-๒๐;
 ๑๐:๑-๑๙, ๓๐-๔๓.
 ๖ คมพ. ผู้ทรงรู้แจ้ง.
 ๗ ๒ นี. ๓:๓-๔;
 อีไนส์ ๑:๑๑-๑๒.
 ๘ ๒ นี. ๓๐:๖.

๑๐ ก ออมโม ๑:๒๕, ๓๐.
 ๖ ๑ นี. ๑:๔.
 ๗ เจริม ๑:๑๔.
 ๑๑ ก ๓ นี. ๕:๘-๑๒;
 มอริ. ๑:๑-๕.

จะทรงพิพากษา^{๑๒}ผู้คนของข้าพเจ้าและพี่น้องของพวกเขาในวันสุดท้ายและสำคัญยิ่งนั้น, ตามพระวาทะของพระผู้เป็นเจ้าของฉันซึ่งมีเขียนไว้.

๑๒ และบัดนี้, เกี่ยวกับกษัตริย์เป็นจามินผู้หนึ่ง—ท่านมีการขัดแย้งกันบ้างระหว่างผู้คนของท่านเอง.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นด้วยคือกองทัพของชาวเลมมันยกลงมาจกแผ่นดินแห่งนี้ไป, เพื่อรบกับผู้คนของท่าน. แต่ดูเถิด, กษัตริย์เป็นจามินรวบรวมกองทัพของท่าน, และท่านต้านทานพวกนั้นไว้; และท่านต่อสู้ด้วยกำลังแขนของท่านเอง, ด้วยดาบของเลบัน.

๑๔ และด้วยพลังกำลังของพระเจ้าพวกเขาจึงต่อสู้กับศัตรู, จนสังหารชาวเลมมันเสียหลายพันคน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาต่อสู้กับชาวเลมมันจนไล่พวกนั้นออกจากผืนแผ่นดินทั้งหมดอันเป็นมรดกของพวกเขา.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากมีพระคริสต์^{๑๖}ปลอมเกิดขึ้น, และพวกเขาถูกปิดปาก, และถูกลงโทษตามโทษานุโทษของพวกเขาแล้ว;

๑๖ และหลังจากมี ศาสดาพยากรณ์ปลอม, และผู้สั่งสอนและผู้สอนปลอมในบรรดาผู้คน, และทั้งหมดนี้ถูกลงโทษตามโทษานุโทษของพวกเขา; และหลังจากมีการขัดแย้งมากและการแตกแยกไปเข้ากับชาวเลมมันหลายครั้งแล้ว, ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกษัตริย์เป็นจามิน, ด้วยความช่วยเหลือของ ศาสดาพยากรณ์ ผู้บริสุทธิ์ซึ่งอยู่ในบรรดาผู้คนของท่าน—

๑๗ เพราะดูเถิด, กษัตริย์เป็นจามินเป็นคนบริสุทธิ์, และท่านปกครองเหนือผู้คนของท่านด้วยความชอบธรรม; และมีคนบริสุทธิ์จำนวนมากในแผ่นดิน, และคนเหล่านั้นกล่าวพระวาทะของพระผู้เป็นเจ้าของฉันด้วยพลังอำนาจ และด้วยสิทธิอำนาจ; และคนเหล่านี้ใช้ถ้อยคำรุนแรงมากเพราะความดีอันของผู้คน—

๑๘ ดังนั้น, ด้วยความช่วยเหลือของคนเหล่านี้, กษัตริย์เป็นจามิน, โดยการทำงานด้วยสุดพลังของร่างกายท่านและความสามารถของทั้งจิตวิญญาณท่าน, และ ศาสดาพยากรณ์ด้วย, จึงสร้างความสงบสุขในแผ่นดินอีกครั้ง.

๑๑๗ ๒ นี. ๒๕:๑๘; ๒๙:๑๑;
๓๓:๑๑-๑๕;
๓ นี. ๒๗:๒๓-๒๗.
๑๓๓ ออมไน ๑:๑๒.
๗ ๑ นี. ๔:๙;
๒ นี. ๕:๑๔;

เจคอบ ๑:๑๐;
โมไซยาห์ ๑:๑๖;
คพ. ๑๗:๑.
๑๕๓ คมพ. ผู้ต่อต้านพระ
คริสต์.
๑๖๓ อีนัส ๑:๒๒.

๑๓๗ แอลมา ๑๓:๒๖.
๗ แอลมา ๑๗:๒-๓.
ค โมโร. ๙:๔;
คพ. ๑๒๑:๔๑-๔๓.

หนังสือของโมไซยาห์

บทที่ ๑

กษัตริย์เบ็นจามิน สอนบุตรของท่านถึงภาษาและคำพยากรณ์ของบรรพบุรุษ—ศาสนาและอารยธรรมของพวกเขาได้รับการปกป้องไว้เพราะบันทึกที่มีอยู่ในแผ่นจารึกต่าง ๆ—โมไซยาห์ได้รับเลือกเป็นกษัตริย์และได้รับมอบหมายให้เก็บรักษาบันทึกและสิ่งอื่น ๆ. ประมาณ ๑๓๐-๑๒๔ ปีก่อนคริสตกาล.

๖๖ ละบัดนี้ไม่มี การขัดแย้งอีกต่อไปทั่วทั้งแผ่นดินแห่งเซราเอิมลา^๑, ในบรรดาผู้คนทั้งหมดที่เป็นของกษัตริย์เบ็นจามิน, จนกษัตริย์เบ็นจามินมีสันติติดต่อกันตลอดวันเวลาที่เหลืออยู่ของท่าน.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านมีบุตรสามคน; และท่านเรียกชื่อพวกเขาว่าโมไซยาห์, และฮีโลรัม, และฮีลามัน. และท่านให้พวกเขาได้รับการสอน^๒ ในภาษาทั้งหมดของบรรพบุรุษท่าน, เพื่อโดยการนั้นพวกเขาจะได้เป็นผู้มีความเข้าใจ; และเพื่อพวกเขาจะได้รู้เกี่ยวกับคำพยากรณ์ที่พูดจากปากบรรพบุรุษของพวกเขา, ซึ่งคนเหล่านั้นได้รับมอบมาจากพระหัตถ์ของพระเจ้า.

๓ และท่านสอนพวกเขาเกี่ยวกับบันทึกซึ่งมีจารึกอยู่บน แผ่นจารึกทองเหลืองด้วย, มีความว่า : ลูกพ่อ, พ่ออยากให้ลูก

จำไว้ว่าหากไม่ใช่เพราะแผ่นจารึก^๓ เหล่านี้, ซึ่งมีบันทึก และพระบัญญัติเหล่านี้แล้ว, เราต้องรับทุกข์เวทนาอยู่ในความเขลา^๔, แม้ในเวลาปัจจุบันนี้, โดยไม่รู้ความลึกลับของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า.

๔ เพราะเป็นไปไม่ได้ที่สี่โฮ, บรรพบุรุษของเรา, จะจำเรื่องเหล่านี้ได้ทั้งหมด, เพื่อสอนลูก ๆ ของท่าน, เว้นแต่จะเป็นไปโดยความช่วยเหลือจาก แผ่นจารึก เหล่านี้; เนื่องจากท่านได้รับการสอนมาในภาษาของชาวอียิปต์^๕ ฉะนั้นท่านจึงอ่านอักษรเหล่านี้ได้, และสอนให้ลูก ๆ ของท่าน, เพื่อโดยการนั้นพวกเขาจะสอนให้ลูก ๆ ของตนได้, และดังนั้นจึงเป็นการทำให้พระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าสมบูรณ์, แม้ลงมาถึงเวลาปัจจุบันนี้.

๕ พ่อกล่าว แก่เจ้า, ลูกพ่อ, หากมิใช่เพราะสิ่งเหล่านี้, ซึ่งเก็บและปกป้องรักษาไว้โดยพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, เพื่อเราจะได้อ่าน^๖ และเข้าใจความลึกลับ^๗ ของพระองค์, และมีพระบัญญัติของพระองค์อยู่ต่อหน้าเราเสมอไป, แม้บรรพบุรุษของเราก็คงจะเสื่อมโทรมในความไม่เชื่อ, และเราจะเหมือนกับชาวเลมัน, พี่น้องของเรา, ซึ่งไม่รู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้เลย, หรือแม้ไม่เชื่อเรื่องเหล่านี้เมื่อพวกเขาได้รับการสอน, เนื่องจาก ประเพณี^๘ บรรพบุรุษของพวกเขา, ซึ่งไม่ถูกต้อง.

๖ โอ้ลูกพ่อ, พ่ออยากให้ลูกจำไว้ว่าคำ

[โมไซยาห์]

๑ ๑ก ออมไน ๑:๑๓.
๒ก โมไซยาห์ ๔:๑๔-๑๕;
คพ. ๖๘:๒๔, ๒๘.
ข มอธ. ๙:๓๒.

๓ก คมพ. แผ่นจารึก.
ข แอลมา ๓๗:๘-๙.
๔ก จส—ป ๑:๖๔.
๕ก คมพ. พระคัมภีร์—พระคัมภีร์ที่พึงปกป้องรักษา.

ข ฉปบ. ๖:๖-๘.
ค คมพ. ความลึกลับของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า.
ง โมไซยาห์ ๑๐:๑๑-๑๗.

กล่าวเหล่านี้เป็นเรื่องจริง, และว่าบันทึกเหล่านี้จริงด้วย. และดูเถิด, แผ่นจารึกของนีไฟด้วย, ซึ่งมีบันทึกและคำกล่าวของบรรพบุรุษเรานับแต่เวลาที่พวกเขาจากเยรูซาเล็มมาจนถึงบัดนี้, และเรื่องเหล่านี้จริง; และเราจะรู้ถึงความแน่แท้ของเรื่องเหล่านี้ได้เพราะเรามีอยู่ต่อหน้าต่อตาเรา.

๗ และบัดนี้, ลูกพ่อ, พ่ออยากให้ลูกคำนึงถึงการค้นหา ในแผ่นจารึกเหล่านี้ อย่างขยันหมั่นเพียร, เพื่อโดยการนั้นลูกจะได้รับประโยชน์; และพ่ออยากให้ลูกรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า, เพื่อลูกจะได้รู้เรื่องที่อยู่ในแผ่นดินตามพระสัญญา^{๖๗} ซึ่งพระเจ้าทรงทำให้กับบรรพบุรุษของเรา.

๘ และอีกหลายเรื่อง ที่กษัตริย์เบ็นจามินได้สอนบรรดาบุตรของท่าน, ซึ่งไม่ได้เขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากกษัตริย์เบ็นจามิน ยุติการสอนบุตรทั้งหลายของท่านแล้ว, ท่านซราลง, และท่านเห็นว่าไม่เข้าท่านต้องไปตามวิถีทางของมวลแผ่นดินโลกนี้; ฉะนั้น, ท่านจึงคิดว่าสมควรจะมอบอาณาจักรให้บุตรคนใดคนหนึ่งของท่าน.

๑๐ ฉะนั้น, ท่านให้นำโมไซยาห์มาต่อหน้าท่าน; และนี่คือถ้อยคำที่ท่านกล่าวแก่เขา, มีความว่า: ลูกพ่อ, พ่ออยากให้ลูกออกถ้อยแถลงไปทั่วแผ่นดินนี้ในบรรดาผู้คนพวกนี้ทั้งหมด, หรือผู้คนของเซรา-

เอิมลา^{๖๘}, และผู้คนของโมไซยาห์ที่พำนักอยู่ในแผ่นดิน, เพื่อโดยการนี้พวกเขาจะได้มาชุมนุมกัน; เพราะในวันพรุ่งพ่อจะประกาศแก่ผู้คนของพ่อจากปากพ่อเองว่า ลูกเป็นกษัตริย์ และผู้ปกครองดูแลผู้คนพวกนี้, ซึ่งพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเราประทานให้เรา.

๑๑ และยิ่งกว่านั้น, พ่อจะให้ชื่อ^{๖๙} หนึ่งแก่ผู้คนพวกนี้, เพื่อโดยการนี้พวกเขาจะได้เด่นเหนือผู้คนทั้งปวงซึ่งพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้า ทรงนำออกจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม; และพ่อทำการนี้เพราะพวกเขาเป็น คนขยันหมั่นเพียรในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า.

๑๒ และพ่อให้ชื่อแก่พวกเขาซึ่งจะไม่มีวันถูกลบเลย, เว้นแต่จะเป็นโดยการล่วงละเมิด^{๗๐}.

๑๓ แท้จริง แล้ว, และยิ่งกว่านั้น พ่อกล่าวแก่ลูก, ว่าหากคนพวกนี้ซึ่งพระเจ้าทรงโปรดปรานอย่างมากจะตกอยู่ในการล่วงละเมิด^{๗๑}, และกลายเป็นคนชั่วร้าย และเป็นคนล่วงประเวณีแล้ว, พระเจ้าจะทรงปล่อยพระหัตถ์จากพวกเขา, เพื่อโดยการนั้นพวกเขาจะกลายเป็นคนอ่อนแอ เหมือนกับพี่น้องพวกเขา; และพระองค์จะไม่ทรงปกป้องรักษา^{๗๒} พวกเขาโดยเดชานุภาพอันหาที่เปรียบมิได้และน่าอัศจรรย์ของพระองค์อีกต่อไป, ดังที่พระองค์ทรงปกป้องรักษาบรรพบุรุษของเรามาจนบัดนี้.

๖๗ ๑ นี. ๑:๓; ๒ นี. ๓๓:๑๐-๑๑; โมโร. ๑๐:๒๗.
๗๐ คมพ. พระคัมภีร์.
๗๑ โมไซยาห์ ๒:๒๒; แอลมา ๕๐:๒๐-๒๒.

๖๘ สดต. ๑๒๒:๖; ๑ นี. ๒:๒๐.
๖๙ แอลมา ๑๖:๑๒-๑๔.
๗๐ ออมไน ๑:๑๔.
๗๑ โมไซยาห์ ๒:๓๐.

๑๑๓ โมไซยาห์ ๕:๘-๑๒.
๑๒๓ คมพ. ๒๒.
๑๓๓ ฮีบ. ๖:๔-๖.
๗๒ ฮีบ. ๕:๑๔-๑๖.
๑๓๓ คพ. ๑๐๓:๘-๑๐.

๑๔ เพราะ พ่อ กล่าว แก่ ลูก, ว่า หาก พระองค์ ไม่ ทรง ยืน พระ พากุ ของ พระ องค์ ออก มา ปก ปัก รักษา บรรพ บุรุษ ของ เรา แล้ว พวกเขา ย่อม ต้อง ตก อยู่ ใน เงามมือ ของ ชาว เลมีน, และ กลาย เป็น เหยื่อ ความ เกลียดชัง ของ พวก นั้น.

๑๕ และ เหตุ การณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ หลัง จาก กษัตริย์ เป็น จา มิน กล่าว ถ้อย คำ เหล่า นี้ แก่ บุตร ของ ท่าน จบ ลง แล้ว, ท่าน จึง มอบ หมาย หน้า ที่ อัน เกี่ยว ข้อง กับ กิจ งาน กิจ หัง ปรัง ของ อาณา จักร แก่ เขา.

๑๖ และ ยิ่ง กว่า นั้น, ท่าน ยัง มอบ หมาย หน้า ที่ เกี่ยว กับ บ้าน ที่ ก ซึ่ง มี จารึก อยู่ บน แผ่น จารึก ทอง เหลือง แก่ เขา ด้วย; และ แผ่น จารึก ของ นี้ ไฟ ด้วย; และ ดาบ ของ เลบัน ด้วย, และ วัตถุ ทรง กลม หรือ เครื่อง ซี่ ทาง, ซึ่ง พาบ บรรพ บุรุษ ของ เรา ผ่าน แดน ทูร กัน ดาร มา, ซึ่ง เตรี ยม ขึ้น โดย พระ หัตถ์ ของ พระ เจ้า เพื่อ สิ่ง นี้ จะ พา พวกเขา ไป, ทุก คน ตาม ความ ใฝ่ใจ และ ความ ขยัน หมั่น เพียร ที่ พวกเขา ถวาย แต่ พระ องค์.

๑๗ ฉะนั้น, เมื่อ พวกเขา ไม่ เชื่อ สัตย์ พวก เขา ไม่ ได้ รุ่ง เรือง หรือ ก้าว หน้า ใน การ เดิน ทาง, แต่ ถูก ขับ ไล่ ให้ กลับ ไป, และ ก่อ ความ ขุ่นเคือง พระ ทัย พระ เจ้า เป็น เจ้า ให้ เกิด กับ พวกเขา; และ ฉะนั้น พวกเขา จึง ถูก ลง ทัณฑ์ ด้วย ความ อุดอยาก และ ความ ทุกข์ แสนสาหัส, เพื่อ กระตุ้น ให้ พวกเขา นี้ กลับ ใจ หน้า ที่ ของ ตน.

๑๘ และ บัด นี้, เหตุ การณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ

โมไซยาห์ ออก ไป ทำ ดั่ง ที่ บิดา ได้ สั่ง ท่าน ไว้, และ ประกาศ แก่ ผู้ คน ทั้ง ปรัง ที่ อยู่ ใน แผ่น ดิน แห่ง เซรา เฮ็ม ला เพื่อ โดยการ นั้น พวกเขา จะ ได้ มารวม กัน, เพื่อ ขึ้น ไป ยัง พระ วิหาร เพื่อ ฟัง ถ้อย คำ ซึ่ง บิดา ท่าน จะ กล่าว แก่ พวกเขา.

บทที่ ๒

กษัตริย์ เป็น จา มิน ปราศ รีย์ ต่อ ผู้ คน ของ ท่าน—ท่าน บรรยาย ถึง ความ เสมอภาค, ความ เที่ยงธรรม, และ วิญญาณ ภาพ แห่ง การ ปกครอง ของ ท่าน—ท่าน แนะนำ คน เหล่า นั้น ให้ รับ ใช้ กษัตริย์ แห่ง สวรรค์ ของ พวกเขา—บรรดา ผู้ ที่ กบฏ ต่อ พระ เจ้า เป็น เจ้า ต้อง รับ ทุกข์ จาก ความ ปวดร้าว ดัง ไฟ ที่ ไม่ รุ้ดับ. ประมาณ ๑๒๔ ปีก่อน คริสต กาล.

และ เหตุ การณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ หลัง จาก โมไซยาห์ ทำ ไป ดั่ง ที่ บิดา ได้ สั่ง ท่าน, และ ออก ถ้อย แดง ไป ทั้ง ทั่ว แผ่น ดิน, ให้ ผู้ คน มารวม กัน ทั่ว ทั้ง แผ่น ดิน, เพื่อ พวกเขา จะ ได้ ขึ้น ไป ยัง พระ วิหาร เพื่อ ฟัง คำ พุด ซึ่ง กษัตริย์ เป็น จา มิน จะ กล่าว แก่ พวกเขา.

๒ และมี คน เป็น จำนวน มาก, แม้ มาก จน ไม่ ได้ นับ จำนวน; เพราะ พวกเขา ขยาย เผ่า พันธุ์ อย่าง ยิ่ง และ เพิ่ม จำนวน ขึ้น ใน แผ่น ดิน.

๓ และ พวกเขา นำ ลูก สัตว์ หัว ปี ของ ผู่ ง มา ด้วย, เพื่อ จะ ถวาย เครื่อง พลิบูชา และ เครื่อง เผาบูชา ตาม กฎ ของ โมเสส;

๑๖ก โมไซยาห์ ๑:๓.
ข ๑ นี. ๔:๘-๑๓;
ค ม. ๑:๑๓;
ค พ. ๑๗:๑.
ค ๑ นี. ๑๖:๑๐.

๑๗ก ๑ นี. ๑๘:๑๒-๑๓.
๒ ๓ก ปฐก. ๔:๔.
ข ค ม พ. เครื่อง พลิบูชา, พลิ พระ ชนม์ ซึ่ พ, สลละ (ซีวีต), เสี่ย สลละ.

ค ๑ นี. ๕:๙.
ง ๒ นี. ๒๔:๒๔;
เอ ล มา ๓๐:๓;
๓๔:๑๓-๑๔.

๔ และเพื่อพวกเขาจะน้อมขอบพระทัยพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาด้วย, ผู้ทรงนำพวกเขาออกจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม, และผู้ทรงปลดปล่อยพวกเขาออกจากเงื้อมมือของศัตรูพวกเขา, และทรงแต่งตั้ง^๔คนเที่ยงธรรมให้เป็นผู้สอน^๕ของ พวกเขา, และคนเที่ยงธรรมคนหนึ่งให้เป็นกษัตริย์ของพวกเขาดด้วย, ซึ่งสร้างความสงบสุขขึ้นในแผ่นดินแห่งเชราเอิมลา^๖, และสอนให้พวกเขารักษาระเบียบปฏิบัติ^๗ของพระผู้เป็นเจ้าของ, เพื่อพวกเขาจะได้ชื่นชมยินดีและเปี่ยมด้วยความรัก^๘ต่อพระผู้เป็นเจ้าของและมนุษย์ทั้งปวง.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขาขึ้นมายังพระวิหารแล้ว, พวกเขาตั้งกระโจมของตนรายรอบสถานที่นั้น, ทุกคนตามครอบครัว^๙ของตน, อันมีภรรยาของเขา, และบรรดาบุตรของเขา, และบรรดาธิดาของเขา, และบรรดาบุตรของพวกเข, และบรรดาธิดาของพวกเข, นับแต่คนโตสุดจนถึงคนเล็กสุด, โดยที่แต่ละครอบครัวอยู่แยกกัน.

๖ และพวกเขาตั้งกระโจมของตนอยู่รอบพระวิหาร, โดยที่ชายทุกคนตั้งกระโจม^{๑๐}ให้ประตูหันไปยังพระวิหาร, เพื่อโดยการนั้นพวกเขาจะได้อยู่ในกระโจมของตนและฟังถ้อยคำที่กษัตริย์เป็นจามินจะพูดกับพวกเขา;

๗ เนื่องจาก มหาชน มากมาย นักจน กษัตริย์เป็นจามินไม่อาจสอนพวกเขาทั้งหมดภายในกำแพงพระวิหาร, ฉะนั้นท่านจึงให้สร้างหอสูงขึ้นหอหนึ่ง, เพื่อโดยการนั้นผู้คนของท่านจะได้ยินถ้อยคำที่ท่านกล่าวแก่พวกเขา.

๘ และ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือท่านเริ่มพูดกับผู้คนของท่านจากหอสูง; และคนทั้งหลายไม่อาจได้ยินถ้อยคำของท่านได้ทั่วถึงเพราะความล้นหลามของมหาชน; ฉะนั้นท่านจึงให้เขียนถ้อยคำตามที่ท่านพูดไว้และส่งออกไปให้คนทั้งหลายที่อยู่ไกลเกินจะได้ยินเสียงท่าน, เพื่อพวกเขาจะได้รับถ้อยคำของท่านด้วย.

๙ และนี่คือถ้อยคำที่ท่านกล่าว^{๑๑}และให้เขียนไว้, มีความว่า: พี่น้องข้าพเจ้า, ท่านทั้งหลายทั้งปวงที่มาชุมนุมกัน, ท่านที่ได้ยินถ้อยคำของข้าพเจ้าซึ่งข้าพเจ้าจะกล่าวแก่ท่านวันนี้; เพราะข้าพเจ้าไม่ได้สั่งให้ท่านขึ้นมาที่นี่เพื่อทำเล่น ๆ^{๑๒}กับถ้อยคำที่ข้าพเจ้าจะกล่าว, แต่เพื่อท่านจะสดับฟัง^{๑๓}ข้าพเจ้า, และเปิดหูท่านเพื่อท่านจะได้ยิน, และใจท่านเพื่อท่านจะเข้าใจ, และจิต^{๑๔}ท่านเพื่อความลับ^{๑๕}ของพระผู้เป็นเจ้าของจะคลี่ออกต่อสายตาท่าน.

๑๐ ข้าพเจ้าไม่ได้สั่งให้ท่านขึ้นมาที่นี่เพื่อท่านจะเกรงกลัว^{๑๖}ข้าพเจ้า, หรือเพื่อ

๔ก คมพ. เรียก (การ), เรียกจากพระผู้เป็นเจ้าของ (ได้รับ).

ข โมไซยาห์ ๑๘:๑๘-๒๒. คมพ. สอน, ผู้สอน.

ค ออมโน ๑:๒๑-๑๕.

ง ยอห์น ๑๕:๑๐.

จ คมพ. รัก (ความ).

๕ก คมพ. ครอบครัว.

๖ก อพย. ๓๓:๘-๑๐.

๗ก โมไซยาห์ ๘:๓.

ข คพ. ๖:๑๒.

ค คมพ. สดับฟัง.

ง โมไซยาห์ ๑๒:๒๗;

๓ นี. ๑๓:๓๓.

จ คมพ. ความคิด, ความนึกคิด, จิตใจ.

ฉ คมพ. ความลับของพระผู้เป็นเจ้าของ.

๑๐ก คมพ. ความกลัว.

ท่านจะคิดว่าตัวข้าพเจ้ายิ่งใหญ่กว่ามนุษย์อันเป็นมรรตัย.

๑๑ แต่ข้าพเจ้าก็เหมือนตัวท่าน, ต้องอยู่ภายใต้ความอ่อนแอทุกอย่างทางร่างกายและจิตใจ; กระนั้น ข้าพเจ้าได้รับเลือกโดยคนพวกนี้, และได้รับการอุทิศถวายโดยบิดาข้าพเจ้า, และได้รับความยินยอมโดยพระหัตถ์ของพระเจ้าให้ข้าพเจ้าเป็นผู้ปกครองและกษัตริย์เหนือคนพวกนี้; และได้รับการดูแลและการปกป้องรักษาโดยเดชานุภาพอันหาที่เปรียบมิได้ของพระองค์, ให้รับใช้ท่านด้วยสุดพลัง, ความนึกคิด, และพลกำลังซึ่งพระเจ้าประทานให้ข้าพเจ้า.

๑๒ ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าดังที่ข้าพเจ้าได้รับความยินยอมให้ใช้วันเวลาของข้าพเจ้าไปในการรับใช้ท่าน, แม้จนถึงเวลานี้, และมีได้แสวงหาทอง^๗หรือเงินหรือของมีค่าอย่างใดจากท่านเลย;

๑๓ ทั้งข้าพเจ้าไม่ยอมให้ท่านต้องถูกคุมขังอยู่ในคุกได้ดิน, หรือปล่อยให้ท่านเป็นทาสของกันและกัน, หรือให้ท่านกระทำฆาตกรรม, หรือปล้นสะดม, หรือลักขโมย, หรือประพฤตีสว่างประเวณี; หรือแม้ข้าพเจ้าก็ยังไม่ยอมให้ท่านกระทำการชั่วร้ายอย่างใด, และสอนท่านให้รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า, ในทุกสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาท่านไว้—

๑๔ และแม้ข้าพเจ้า, ตัวข้าพเจ้า, ก็ทำงาน^๘ด้วยมือข้าพเจ้าเองเพื่อจะได้รับ

ใช้ท่าน, และเพื่อท่านจะไม่ต้องแบกภาระภาษี, และเพื่อจะไม่มีสิ่งใดเกิดกับท่านซึ่งเป็นภาระโศกเศร้าที่ต้องทน—และจากเรื่องทั้งหมดที่ข้าพเจ้าพูดมานี้, ท่านตัวท่านเองเป็นพยานอยู่ในวันนี้.

๑๕ กระนั้น, พี่น้องข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าไม่ได้ทำสิ่งเหล่านี้เพื่อข้าพเจ้าจะได้ไ้อวด, ทั้งข้าพเจ้าไม่ได้บอกเรื่องเหล่านี้เพื่อโดยการนี้ข้าพเจ้าจะได้กล่าวหาท่าน; แต่ข้าพเจ้าบอกท่านถึงเรื่องเหล่านี้เพื่อท่านจะได้รู้ว่าข้าพเจ้าจะตอบด้วยมโนธรรมอันใสสะอาดต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าในวันนี้.

๑๖ ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าเพราะข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านแล้วว่าข้าพเจ้าใช้วันเวลาของข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ท่าน, ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาจะไ้อวด, เพราะข้าพเจ้าอยู่ในการรับใช้พระเจ้าผู้เป็นเจ้านั่นเอง.

๑๗ และดูเถิด, ข้าพเจ้าบอกท่านถึงเรื่องเหล่านี้เพื่อท่านจะเรียนรู้ปัญญา^๙; เพื่อท่านจะเรียนรู้ว่าเมื่อท่านอยู่ในการรับใช้^{๑๐}เพื่อนมนุษย์ของท่าน ท่านก็อยู่ในการรับใช้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของท่านนั่นเอง.

๑๘ ดูเถิด, ท่านเรียกข้าพเจ้าเป็นกษัตริย์ของท่าน; และหากข้าพเจ้า, ผู้ที่ท่านเรียกเป็นกษัตริย์ของท่าน, ทำงานเพื่อรับใช้^{๑๑}ท่าน, แล้วท่านสมควรหรือที่จะทำงานเพื่อรับใช้กัน?

๑๙ และดูด้วยเถิด, หากข้าพเจ้า, ผู้ที่

๑๒ก กิจการ ๒๐:๓๓-๓๔.
๑๔ก ๑ คริ. ๙:๑๘.
๑๕ก คมพ. มโนธรรม.
๑๗ก คมพ. ปัญญา.

๗ มธ. ๒๕:๔๐;
ยากอบ ๑:๒๗;
คพ. ๔๒:๒๙-๓๑.
คมพ. รับใช้ (การ).

๘ คมพ. พี่น้อง (ทั้งหลาย),
พี่น้องชาย; พี่น้องสตรี.
๑๘ก มธ. ๒๐:๒๖-๒๗.

ท่านเรียกเป็นกษัตริย์ของท่าน, ผู้ใช้วันเวลาของเขาไปในการรับใช้ท่าน, และแม้กระนั้นอยู่ในการรับใช้พระเจ้า, สมควรจะได้รับความรักจากท่าน, โอ้ท่านควรขอบพระทัย กษัตริย์แห่งสวรรค์ของท่านเพียงใด!

๒๐ ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, พี่น้องข้าพเจ้า, ว่าหากท่านจะน้อมขอบพระทัยและคำสรรเสริญทั้งหมดซึ่งจิตวิญญาณทั้งดวงของท่านมีพลังที่จะครอบครอง, แต่พระเจ้าเป็นผู้ทรงสร้างท่าน, และทรงดูแลและปกป้องรักษาท่านมา, และทรงทำให้ท่านชื่นชมยินดี, และทรงทำให้ท่านอยู่ด้วยกันอย่างสงบสุข—

๒๑ ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าหากท่านจะรับใช้พระองค์ผู้ทรงสร้างท่านมาตั้งแต่ต้น, และทรงปกป้องรักษาท่านวันแล้ววันเล่า, โดยทรงให้ท่านยิ้มลมหายใจ, เพื่อท่านจะมีชีวิตและเคลื่อนไหวและทำตามเจตนาของท่านเอง, และแม้ทรงคำจู่ท่านครั้งแล้วครั้งเล่า—ข้าพเจ้ากล่าวว่า, หากท่านจะรับใช้พระองค์ด้วยจิตวิญญาณทั้งดวงของท่านแล้วท่านก็จะยังเป็นผู้รับใช้ที่ไม่สมค่า”

๒๒ และดูเถิด, ทั้งหมดที่พระองค์ทรงเรียกร้องจากท่านคือให้รักษาพระบัญญัติของพระองค์; และพระองค์ทรงสัญญาว่า หากท่านจะรักษาพระบัญญัติของ

พระองค์ท่านจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน; และพระองค์ไม่เคยทรงเปลี่ยนแปลง”ไปจากที่พระองค์รับสั่งเลย; ฉะนั้น, หากท่านรักษาพระบัญญัติของพระองค์ พระองค์ย่อมประทานพรให้ท่าน และ ทรงทำให้ท่านรุ่งเรือง.

๒๓ และบัดนี้, ประการแรก, พระองค์ทรงสร้างท่านมา, และประทานชีวิตของท่านให้ท่าน, ซึ่งโดยการนั้นท่านจึงเป็นหนี้พระองค์อยู่.

๒๔ และประการที่สอง, พระองค์ทรงเรียกร้องให้ท่านทำ ดั่งที่ พระองค์ ทรงบัญชาท่าน; เพราะโดยการนี้หากท่านทำ, พระองค์ย่อมประทานพรให้ท่าน” โดยทันที; และ ฉะนั้นพระองค์จึงทรงตอบแทนท่านแล้ว. และท่านยังคงเป็นหนี้พระองค์อยู่, และ เป็น อยู่ขณะนี้, และจะเป็นอยู่, ตลอดกาลและตลอดไป; ฉะนั้น, ท่านมีสิ่งใดจะใช้อวดเล่า?

๒๕ และบัดนี้ข้าพเจ้าถาม, ท่านจะกล่าวสิ่งใดถึงตัวท่านได้เล่า? ข้าพเจ้าตอบท่าน, ไม่เลย. ท่านจะกล่าวไม่ได้ว่าตัวท่านเป็นแม่เท้าผงธุลีของแผ่นดินโลก; กระนั้นท่านยังสร้าง”ขึ้นจากผงธุลี”ของแผ่นดินโลก; แต่ดูเถิด, มัน เป็น ของ พระองค์ผู้ทรงสร้างท่าน.

๒๖ และข้าพเจ้า, แม่ข้าพเจ้า, ผู้ที่ท่านเรียกว่ากษัตริย์ของท่าน, ก็ไม่ดีไปกว่า

๑๙๗ คมพ. ขอบพระทัย, ขอบพระทัยพระเจ้า (การ, น้อม), ความขอบคุณ.
๒๐ ก ๑ นี. ๑๘:๑๖.
ข คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์.

๒๑ ก คมพ. สิทธิเสรี.
ข ลูกา ๑๗:๗-๑๐.
๒๒ ก สันต. ๒๕:๑๘-๑๙,
๒ นี. ๑:๙.
ข คมพ. พระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า.
ค คพ. ๓:๑-๒.

ง คพ. ๑๔:๗; ๕๘:๒-๓.
๒๔ ก คมพ. พร, เป็นสุข, ให้พร.
๒๕ ก คมพ. สร้าง (การ).
ข ปลุก. ๓:๑๙;
เจคอบ ๒:๒๑.

ตัวท่านเลย; เพราะข้าพเจ้ามาจากฝูงสัตว์ เช่น กัน. และท่านเห็นแล้วว่า ข้าพเจ้า ชรา, และกำลังจะคืนร่างแห่งมรดกนี้ ให้แผ่นดินแม่.

๒๗ ฉะนั้น, ดั่งที่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน ว่าข้าพเจ้าได้รับใช้ท่าน, โดยเดิน "ไปด้วย มโนธรรมอันใสสะอาดต่อพระพักตร์พระเจ้า เป็นเจ้า, แม้เช่นนั้นข้าพเจ้าให้ท่านมา ชุมนุมกันอยู่ในเวลานี้, ก็เพื่อจะได้พบว่า ข้าพเจ้าไม่มีข้อตำหนิ, และเพื่อเสียด ของ ท่านจะไม่มาอยู่ที่ข้าพเจ้า, เมื่อข้าพเจ้า จะยื่นรับการพิพากษาจากพระเจ้าเป็นเจ้า ในเรื่อง ที่พระองค์ทรงบัญชาข้าพเจ้าไว้ เกี่ยวกับท่าน.

๒๘ ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าข้าพเจ้าให้ ท่านมาชุมนุมกันเพื่อข้าพเจ้าจะได้ขจัด " เสียดของท่านออกจากอาภรณ์ข้าพเจ้า, ในระยะเวลาเมื่อข้าพเจ้ากำลังจะลงไปสู่ หลุมศพของข้าพเจ้า, เพื่อข้าพเจ้าจะได้ลง ไปอย่างสงบสุข, และวิญญาณ " อมตะของ ข้าพเจ้าจะสมทบกับคนะนักร้อง " เบื้อง บนในการขับขานเพลงสรรเสริญพระเจ้า เป็นเจ้าผู้ทรงเที่ยงธรรม.

๒๙ และยิ่งกว่านั้น, ข้าพเจ้ากล่าว แก่ ท่านว่าข้าพเจ้าให้ท่านมาชุมนุมกัน, เพื่อ ข้าพเจ้าจะได้ประกาศแก่ท่านว่าข้าพเจ้า จะเป็นผู้สอนของท่าน, หรือกษัตริย์ของ ท่านไม่ได้อีกต่อไปแล้ว;

๓๐ เพราะ แม้ ในเวลานี้, ทั้งร่าง ของ ข้าพเจ้าก็สิ้นอย่างยิ่งเมื่อพยายามพูดกับ ท่าน; แต่พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงค้ำจุน

ข้าพเจ้า, และทรงยอมให้ข้าพเจ้าพูดกับ ท่าน, และทรงบัญชาให้ข้าพเจ้าประกาศ แก่ท่านในวันนี้, ว่าโมไซยาห์บุตรข้าพเจ้า เป็นกษัตริย์และผู้ปกครองดูแลท่าน.

๓๑ และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, ข้าพเจ้า อยากให้ท่านทำ ดั่ง ที่ท่านทำมาแล้วจน กระทั่งบัดนี้. ท่านรักษาคำสั่งของข้าพเจ้า, และ คำ สั่ง ของ บิดาข้าพเจ้า ด้วย, และ รุ่งเรืองมา, และได้รับการปกป้องไม่ให้ ตกอยู่ในเงื้อมมือของ ศัตรูท่านนั้นใด, แม้เช่นนั้นหากท่านรักษาคำสั่งของบุตร ข้าพเจ้า, หรือพระบัญญัติของพระเจ้าเป็น เจ้าซึ่งเขาจะมอบให้ท่าน, ท่านก็จะรุ่งเรือง อยู่ในแผ่นดินนั้นนั้น, และศัตรูของท่าน จะไม่มีพลังเหนือท่าน.

๓๒ แต่, โอ้ผู้คนของข้าพเจ้า, จงระวัง เกลือกกว่าจะเกิดการขัดแย้ง " ขึ้นในบรรดา พวกท่าน, และท่านเลือกเชื่อฟังวิญญาณ ร้าย, ซึ่งโมไซยาห์บิดาข้าพเจ้าพูดถึง.

๓๓ เพราะเหตุเกิด, วิบัติอย่างหนึ่งกำหนด ให้เกิดแก่คนที่เลือกเชื่อฟังวิญญาณนั้น; เพราะหากเขาเลือกเชื่อฟังมัน, และคงอยู่ และตายในบาปของเขา, คนคนนั้นย่อม ต้มความอับมงคล " เข้าไปในจิตวิญญาณ ของเขาเอง; เพราะเขาย่อมได้รับโทษอัน เป็นนิจ " เป็นค่าจ้างของเขา, โดยที่ล่วง ละเมิดกฎของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าซึ่งขัดกับ ความรู้ของเขาเอง.

๓๔ ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าไม่มีใคร เลยในบรรดาพวกท่าน, เว้นแต่เด็กเล็ก ๆ ของท่านที่ไม่ได้ รับ การ สอน เกี่ยว กับ

๒๒๗ คมพ. เด็น, ดำเนิน, เด็น กับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า. ข เจคอบ ๑:๑๙.

๒๒๘ ก เจคอบ ๒:๒. ข คมพ. วิญญาณ. ค มอริ. ๗:๗.

๒๒๙ ก ๓. ๑:๒๙-๓๐. ๓๓๗ คมพ. อับมงคล (ความ). ข คพ. ๑๙:๖, ๑๐-๑๒.

เรื่องเหล่านี้, ที่ไม่รู้ว่าท่านเป็นหนี้รันดร์ต่อพระบิดาบนสวรรค์ของท่าน, ที่จะถวายทุกสิ่งที่ท่านมีอยู่และเป็นอยู่แต่พระองค์; และได้รับการสอนเกี่ยวกับบันทึก ซึ่งมีคำพยากรณ์ที่พูดไว้โดยศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์, แม้เรื่องลงมาถึงเวลาสี่ไฮ, บรรพบุรุษของเรา, ออกจากเยรูซาเล็ม;

๓๕ และ, ทุกสิ่งทั้งบรรพบุรุษของเราพูดไว้จนถึงบัดนี้ด้วย. และดูเถิด, คนเหล่านั้นพูดถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชาท่าน, ด้วย; ฉะนั้น, มันจึงเที่ยงธรรมและจริง.

๓๖ และบัดนี้, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, พี่น้องข้าพเจ้า, ว่าหลังจากท่านรู้และได้รับการสอนในเรื่องทั้งหมดนี้แล้ว, หากท่านจะล่วงละเมิดและประพฤติดนขัดกับสิ่งที่กล่าวไว้, จนท่านถอนตัวไปจากพระวิญญานของพระเจ้า, จนพระองค์ไม่มีที่อยู่ในท่านเพื่อทรงนำท่านไปในวิถีแห่งปัญญาเพื่อท่านจะได้รับพร, ความรุ่งเรือง, และการปกป้องรักษา—

๓๗ ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าผู้ที่ใดที่ทำการนี้, ผู้เดียวกันนั้นย่อมออกมาภกฏต่อพระผู้เป็นเจ้าอย่างเปิดเผย; ฉะนั้นเขาจึงเลือกเชื่อฟังวิญญานร้าย, และกลายเป็นศัตรูต่อความชอบธรรมทั้งหมด; ฉะนั้น, พระเจ้าจึงไม่ทรงมีที่อยู่ในเขา, เพราะพระองค์มีทรงสถิตในวิหารที่ไม่บริสุทธิ์.

๓๘ ฉะนั้นหากคนนั้นหาได้กลับใจ

ไม่, และดำรงอยู่และตายโดยเป็นศัตรูกับพระผู้เป็นเจ้าแล้ว, ข้อเรียกร้องความยุติธรรมแห่งสวรรค์จึงปลุกจิตวิญญาณอันเป็นอมตะของเขามาสู่ความรู้สึกร้อนในความผิดของตนเอง, ซึ่งทำให้เขาระยอต่อที่ประทับของพระเจ้า, และทำให้ในอกของเขาเต็มไปด้วยความรู้สึกผิด, และความเจ็บปวด, และความปวดร้าว, ซึ่งเปรียบเหมือนเพลิงที่ไม่รู้ดับ, ซึ่งเปลวเพลิงนั้นลุกโชนอยู่ตลอดเวลาและตลอดไป.

๓๙ และบัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าความเมตตา ก็ไม่มีสิทธิ์เหนือผู้นั้น; ฉะนั้นชะตากรรมในวาระสุดท้ายของเขาคือการทรมานทุกขุทรมานอันไม่มีวันสิ้นสุด.

๔๐ โอ้, ท่านผู้สูงอายุทั้งหลาย, และท่านคนหนุ่มด้วย, และท่านเด็กเล็ก ๆ ผู้ที่เข้าใจถ้อยคำข้าพเจ้าได้, เพราะข้าพเจ้าพูดอย่างแจ่มชัดกับท่านเพื่อท่านจะได้เข้าใจ, ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนให้ท่านตั้งขึ้นมาสู่ความทรงจำถึงสถานการณ์อันน่าสะพรึงกลัวของคนที่ตกอยู่ในการล่วงละเมิด.

๔๑ และยิ่งกว่านั้น, ข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านพิจารณาถึงสภาพอันเป็นพรและเป็นสุขของคนที่รักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า. เพราะดูเถิด, พวกเขาได้รับพรในทุกสิ่ง, ทั้งฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาน; และหากพวกเขาเย็นหยัดอย่างชือสัตย์เกินกว่าชีวิตจะหาไม่แล้วพวกเขา

<p>๓๗ก โมไซยาห์ ๓:๑๒; ฮีบ. ๘:๒๔-๒๕. คพพ. ภกฏ (การ). ข แอลมา ๗:๒๑. ๓๗ค คพพ. กลับใจ (การ).</p>	<p>ข คพพ. ยุติธรรม (ความ). ค คพพ. ความผิด. ๓๙ก แอลมา ๓:๘-๙, ๑๕-๑๖. คพพ. เมตตา (ความ, พระ, มี).</p>	<p>๔๐ก แอลมา ๕:๑๘. ๔๐ก ๔ นี. ๑:๑๔-๑๘. คพพ. ปิติ. ข คพพ. พร, เป็นสุข, ให้พร. ค คพพ. ๖:๑๓.</p>
--	--	--

จะได้รับเข้าสู่สวรรค์, เพื่อโดยการนั้นพวกเขาจะพำนักอยู่กับพระเจ้าเป็นเจ้าในสภาพแห่งความสุขอันไม่รู้จบ. โอ้อัจฉา, จงจำไว้ว่าเรื่องเหล่านี้จริง; เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้ารับสั่งไว้.

บทที่ ๓

กษัตริย์เบ็นจามินกล่าวคำปราศรัยต่อไป—พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์จะทรงปฏิบัติศาสนกิจในบรรดามนุษย์ในร่างที่ทำด้วยดินเหนียว—พระโลหิตจะหลั่งออกจากทุกชุมชนเมื่อพระองค์ทรงชดใช้เพื่อบาปของโลก—พระนามของพระองค์คือนามเดียวที่ความรอดจะเกิดขึ้นได้—มนุษย์จะละทิ้งความเป็นมนุษย์ไปและกลายเป็นวิสุทธิชนโดยผ่านการชดใช้—ความทรमानของคนชั่วร้ายจะเป็นดังทะเลเพลิงและกำมะถัน. ประมาณ ๑๒๔ ปีก่อนคริสตกาล.

และข้าพเจ้าอยากให้เห็นองข้าพเจ้า, ตั้งใจฟังอีก, เพราะข้าพเจ้ายังมีบางสิ่งที่จะกล่าวแก่ท่านอีก; เพราะดูเถิด, ข้าพเจ้ามีเรื่องจะบอกท่านเกี่ยวกับสิ่งซึ่งจะมาถึง.

๒ และเรื่องที่ข้าพเจ้าจะบอกท่านนั้นเทพเจ้าจากพระเจ้าเป็นเจ้ามาทำให้ข้าพเจ้ารู้. และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้า: ตื่นเถิด; และข้าพเจ้าตื่น, และดูเถิดท่านยืนอยู่ต่อหน้าข้าพเจ้า.

๓ และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้า: ตื่นเถิด, และจงฟังคำซึ่งข้าพเจ้าจะบอกท่าน; เพราะดูเถิด, ข้าพเจ้ามาประกาศข่าวอันน่ายินดีแห่งความปรีดียิ่งแก่ท่าน.

๔ เพราะพระเจ้าทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของท่านแล้ว, และทรงวินิจฉัยความชอบธรรมของท่าน, และทรงส่งข้าพเจ้ามาเพื่อประกาศแก่ท่านว่าท่านจะได้ชื่นชมยินดี; และว่าท่านจะได้ประกาศแก่ผู้คนของท่าน, เพื่อพวกเขาจะเปี่ยมด้วยปรีดีเช่นกัน.

๕ เพราะดูเถิด, เวลาจะมาถึง, และอยู่ไม่ไกล, ที่ด้วยเดชานุภาพ, พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ผู้ทรงครอบครอง, ผู้ทรงดำรงแล้ว, และทรงดำรงอยู่จากชั่ววันรันดรถึงชั่ววันรันดร, จะเสด็จจากสวรรค์ลงมาอยู่ในบรรดาลูกหลานมนุษย์, และจะทรงสถิตอยู่ในร่างที่ทำด้วยดินเหนียว, และจะเสด็จออกไปในหมู่มนุษย์, ทรงทำปาฏิหาริย์ที่ยิ่งใหญ่, เช่นรักษาคนป่วย, ทำให้คนตายลุกขึ้น, ทำให้คนง่อยเดิน, คนตาบอดได้รับสายตาของเขา, และคนหูหนวกได้ยิน, และรักษาโรคนานาชนิด.

๖ และพระองค์จะทรงขับเหล่ามาร, หรือวิญญาณร้ายที่สิงอยู่ในใจลูกหลานมนุษย์.

๗ และดูเถิด, พระองค์จะทนรับการล่อลวง, และความเจ็บปวดทางร่างกาย, ความหิวโหย, ความกระหาย, และความเหน็ดเหนื่อย, แม้มากกว่าที่มนุษย์จะ

๑๔๑ คมพ. สวรรค์, ฟ้าสวรรค์.
๓ ๒ก คมพ. ทูตสวรรค์, เทพ.
๓ก ลูกา ๒:๑๐-๑๑.
๕ก คมพ. พระเยซูฮาวี.
ข โมไซยาห์ ๗:๒๗;

แอลมา ๗:๙-๑๓.
ค มธ. ๔:๒๓-๒๔;
กิจการ ๒:๒๒;
๑ นี. ๑๑:๓๑.
คมพ. ปาฏิหาริย์.

๖ก มาระโก ๑:๓๒-๓๔.
๗ก คมพ. ล้อลวง (การ).
ข มธ. ๔:๑-๒.

ทน^๗ได้, เว้นแต่จะถึงแก่ความตาย; เพราะ
 ดูเถิด, พระโลหิต^๗ไหลออกจากทุกมุมขน,
 ความปวดร้า^๗ของพระองค์จะใหญ่หลวง
 นักเพราะความชั่วร้ายและความน่าชิงชัง
 ของผู้คนของพระองค์.

๘ และพระองค์จะทรงมีพระนามว่า
 พระเยชูคริสตี^๗, พระบุตร^๗ของพระผู้เป็น
 เจ้า, พระบิดาแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดิน
 โลก^๗, พระผู้สร้างสรรพสิ่งนับจากกาล
 เริ่มต้น; และมารดา^๗ของพระองค์จะมี
 นามว่ามารีย์^๗.

๙ และ ดูเถิด, พระองค์จะเสด็จมา
 สู่ผู้คนของพระองค์, เพื่อ ความ รอด^๗
 จะได้มาสู่ลูกหลานมนุษย์แม้โดยทาง
 ศรีทธา^๗ในพระนามของพระองค์; และ
 แม้หลังจากทั้งหมดนี้แล้ว พวกเขาก็
 จะถือว่า พระองค์ เป็น มนุษย์ คนหนึ่ง,
 และกล่าวว่าพระองค์มีผี^๗สิงอยู่, และจะ
 โบ้ย^๗พระองค์, และจะ ตรึง^๗พระองค์ไว้
 ที่กางเขน.

๑๐ และพระองค์จะทรงลุกขึ้น^๗ในวัน
 ที่สาม จากบรรดาคนตาย; และ ดูเถิด,
 พระองค์ทรงอยู่ในฐานะผู้พิพากษา^๗โลก;
 และดูเถิด, สิ่งทั้งหมดนี้จะกระทำไปเพื่อ

การพิพากษาอันชอบธรรมจะได้มาถึงลูก
 หลานมนุษย์.

๑๑ เพราะ ดูเถิด, พระโลหิต^๗ของ
 พระองค์จะชดใช้^๗บาปของคน^๗ที่ตก^๗ไป
 เพราะการล่วงละเมิดของอาดัมด้วย, ผู้
 ที่ตายโดยไม่รู้ พระประสงค์ของ พระผู้
 เป็นเจ้าเกี่ยวกับพวกเขา, หรือผู้ที่ทำบาป
 โดยไม่รู้^๗.

๑๒ แต่วิบัติ, วิบัติแก่ผู้^๗ที่รู้ว่าตนกบฏ^๗
 ต่อ พระผู้เป็นเจ้า! เพราะ ความ รอดจะ
 ไม่มาสู่คนเช่นนั้นเลยนอกจากจะเป็น
 โดยการกลับใจ และ ศรีทธาในพระเจ้า
 พระเยชูคริสตี^๗.

๑๓ และพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงส่ง
 ศาสดาพยากรณ์^๗ผู้บริสุทธิ์ของพระองค์
 มาในบรรดา ลูก หลาน มนุษย์ ทั้ง ปวง,
 เพื่อประกาศเรื่องเหล่านี้แก่ทุกตระกูล,
 ประชาชาติ, และภาษา, เพื่อโดยการนี้ผู้
 ไตกัตามที่จะเชื่อว่าพระคริสต์จะเสด็จมา,
 ผู้เดียวกันนั้นจะได้รับการปลด^๗บาปของ
 เขา, และชื่นชมยินดีด้วยความปรดีที่ยิ่ง,
 แม้ราวกับ ว่าพระองค์เสด็จมาในบรรดา
 พวกเขาแล้ว.

๑๔ กระนั้น พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรง

๗ค คพ. ๑๓:๑๕-๑๘.

จ ลูกา ๒๒:๔๔.

ง ออสย. ๕๓:๔-๕.

๘ก คพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระ
 ผู้เป็นเจ้าสามพระองค์—
 พระผู้เป็นเจ้าพระบุตร.

ข แอลมา ๗:๑๐.

ค อีล. ๑๔:๑๒;

ด นี. ๓:๑๕.

ง มธ. ๑:๑๖;

จ นี. ๑๑:๑๔-๒๑.

ฉ คพ. มารีย์, มารดาของ
 พระเยซู.

๗ก คพ. ความรอด.

ข คพ. ศรีทธา, เชื้อ
 (ความ).

ค ยอห์น ๘:๕๘.

ง มาระโก ๑๕:๑๕.

จ ลูกา ๑๘:๓๓;

ด นี. ๑๓:๑๐;

ด นี. ๑๐:๓.

คพ. ตรึงกางเขน (การ).

๑๐ก คพ. พันคืนชีวิต (การ),
 พันคืนพระชนม์ (การ).

ข มธ. ๑๖:๒๑;

ด นี. ๒๕:๑๓;

อีล. ๑๔:๒๐-๒๗.

ค คพ. ตัดสิน (การ),

พิพากษา (การ).

๑๐ก คพ. เลือด, โลหิต.

ข คพ. ชดใช้ (การ).

ค คพ. การตกของอาดัม
 และเอวา.

ง ๒ นี. ๓:๒๕-๒๖.

๑๒ก โมไซยาห์ ๒:๓๖-๓๘;

อีล. ๘:๒๕.

คพ. กบฏ (การ).

ข คพ. พระเจ้า.

๑๓ก คพ. ปลดบาป (การ).

ข ๒ นี. ๒๕:๒๔-๒๗;

เจโรม ๑:๑๑.

เห็นว่าผู้คนของพระองค์เป็นคนดี^{๑๕}รึ้น, และพระองค์ทรงกำหนดกฎไว้ให้พวกเขา, แม้งฎของโมเสส^{๑๖}.

๑๕ และพระองค์ทรงแสดงเครื่องหมาย, และการอันนำพิศวง, และรูปแบบ^{๑๗}, และรูปลักษณะมากมายแก่พวกเขา, เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระองค์; และศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ก็กล่าวแก่พวกเขาเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระองค์ด้วย; และกระนั้นพวกเขายังทำใจแข็งกระด้าง, และหาเข้าใจไม่ว่ากฎของโมเสส^{๑๘}ไม่เกิดผลอันใดเลยนอกจากจะเป็นโดยการชดใช้ด้วยพระโลหิตของพระองค์.

๑๖ เพราะแม้หากเป็นไปได้ว่าเด็ก^{๑๙}เล็กๆทำบาปได้พวกเขาจะรับการช่วยให้รอดไม่ได้; แต่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าพวกเขาได้รับพร^{๒๐}แล้ว; เพราะดูเถิด, ดังเช่นอาดัม, หรือโดยธรรมชาติ, พวกเขาตก, แม้เช่นนั้นพระโลหิตของพระคริสต์ชดใช้บาปของพวกเขา.

๑๗ และยิ่งกว่านั้น, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าจะไม่มีการอื่นใด^{๒๑}ให้ไว้หรือทางอื่นใดหรือวิธีที่โดยการนั้นความรอด^{๒๒}จะมาถึงลูกหลานมนุษย์ได้, นอกจากในและโดยผ่านพระนามของพระคริสต์^{๒๓}, พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์.

๑๘ เพราะดูเถิดพระองค์ทรงพิพากษา, และการพิพากษาของพระองค์เที่ยงธรรม; และทารกที่สิ้นไปในวัยทารกหาได้พินาศไม่; แต่มนุษย์เต็มความอัปมงคลเข้าไปในจิต วิญญาณของตนเว้นแต่พวกเขาจะนอบน้อมถ่อมตนและกลายเป็นดังเด็กเล็ก ๆ, และเชื่อว่าความรอดเคยมี, และมีอยู่, และจะมี, ในและโดยผ่านพระโลหิตที่ทรงชดใช้^{๒๔}ของพระคริสต์, พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์.

๑๙ เพราะมนุษย์ปุถุชน^{๒๕}เป็นศัตรูต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และเป็นมาแล้วนับแต่การตกของอาดัม^{๒๖}, และจะเป็นไป, ตลอดกาลและตลอดไป, เว้นแต่เขาจะยอม^{๒๗}ต่อการชักจูงของพระวิญญาณ^{๒๘}ศักดิ์สิทธิ์, และทิ้งความเป็นมนุษย์ปุถุชนและกลับเป็นวิสุทธิชน^{๒๙}โดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์พระเจ้า, และกลายเป็นดังเด็ก^{๓๐}, ว่าง่าย, อ่อนโยน, ถ่อมตน, อดทน, เปี่ยมด้วยความรัก, เต็มใจยอมในสิ่งทั้งปวงที่พระเจ้าทรงเห็นควรจะอุบัติแก่เขา, แมื่อดังเด็กยินยอมต่อบิดาตน.

๒๐ และยิ่งกว่านั้น, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าเวลาจะมาถึงเมื่อความรู้^{๓๑}เรื่องพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะแผ่ไปทั่วทุกประชาชาติ^{๓๒}, ตระกูล, ภาษา, และผู้คน.

๑๕ก คมพ. กฎของโมเสส.
๑๕ค คมพ. พระเยซูคริสต์—รูปแบบหรือสัญลักษณ์ของพระคริสต์.
ข โมไซยาห์ ๑๓:๒๗-๓๒.
๑๖ก คมพ. เด็ก, ลูก.
ข โมริ. ๘:๘-๙.
๑๗ก กิจการ ๔:๑๐-๑๒;
๒ นี. ๓๑:๒๑.
ข คมพ. ความรอด.

ค คมพ. พระเยซูคริสต์—การรับพระนามของพระเยซูคริสต์ไว้กับเรา.
๑๘ก มธ. ๑๘:๓.
ข โมไซยาห์ ๔:๒;
ฮีส. ๕:๙.
๑๙ก ๑ คริ. ๒:๑๑-๑๔;
โมไซยาห์ ๑๖:๒-๓.
คมพ. มนุษย์ปุถุชน.
ข คมพ. การตกของอาดัม

และเอวา.
ค ๒ พศด. ๓๐:๘.
ง โมริ. ๑๐:๔-๕.
คมพ. พระวิญญาณบริสุทธิ์.
จ คมพ. วิสุทธิชน.
ฉ ๓ นี. ๙:๒๒.
๒๐ก คพ. ๓:๑๖.
ข คมพ. งานเผยแผ่ศาสนา.

๒๑ และดูเถิด, เมื่อเวลานั้นมาถึง, จะไม่พบผู้ใดเว้นแต่เด็กเล็ก ๆ ว่า, ปราศจากข้อตำหนิ ต่อพระพักตร์พระเจ้า, นอกจากโดยการกลับใจ และศรัทธาในพระนามของพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์เท่านั้น.

๒๒ และแม้ในเวลานี้, เมื่อท่านจะได้สอนผู้คนของท่านถึงสิ่งที่พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของท่านทรงบัญชาท่าน, แม้เมื่อนั้นจะพบว่าพวกเขาไม่มีข้อตำหนิอีกต่อไป ในสายพระเนตรของพระเจ้า, เว้นแต่ตามคำที่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านแล้ว.

๒๓ และบัดนี้ข้าพเจ้าพูดพระวจนะซึ่งพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้า.

๒๔ และพระเจ้าตรัสดังนี้: ถ้อยคำนั้นจะยืนเป็นประจักษ์พยานที่เด่นชัดฟ่องคนพวกนี้, ในวันพิพากษา; ซึ่งตามนั้นพวกเขาจะถูกพิพากษา, แต่ละคนตามงานของตน, ไม่ว่ามันดี, หรือไม่ว่ามันชั่วร้าย.

๒๕ และหากมันชั่วร้ายพวกเขาก็ถูกส่งไปสู่ความคิดคำนึงอันน่าสะพรึงกลัวเกี่ยวกับความผิดและความน่าชิงชังของพวกเขา, ซึ่งทำให้พวกเขาถอยไปจากที่ประทับของพระเจ้าไปสู่สภาพแห่งความเศร้าหมอง และความทรมาณอันหาได้สิ้นสุดไม่, ซึ่งจากนั้นพวกเขาจะกลับมาอีกไม่ได้; ฉะนั้นพวกเขาตีความอัปมงคลเข้ามาสู่จิตวิญญาณของตนแล้ว.

๒๖ ฉะนั้น, พวกเขาจึงตีแล้วจากถ้วย

แห่งพระพิโรธของพระเจ้า, ซึ่งความยุติธรรมนั้นปฏิเสธพวกเขาไม่ได้ อย่างไรก็ตามปฏิเสธไม่ได้ว่าอาดัมจะตกเพราะการรับส่วนผลไม้ ต้องห้ามนั้น; ฉะนั้น, ความเมตตา^๑ จะมีสิทธิ์เหนือพวกเขาอีกไม่ได้ตลอดกาล.

๒๗ และความทุกข์^๒ ทรมาณ^๓ ของพวกเขาเป็นเหมือนทะเลเพลิง^๔ และกำมะถัน, อันมีเปลวเพลิงไม่รู้ดับ, และควันอันพลุ่งขึ้นตลอดกาลและตลอดไป. พระเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้าดังนั้น. เอเมน.

บทที่ ๔

กษัตริย์เบ็นจามินกล่าวคำปราศรัยของท่านต่อไป—ความรอดเกิดขึ้นเพราะการชดใช้—เชื่อในพระเจ้าเพื่อจะได้รับการช่วยให้รอด—ได้รับการปลดบาปของท่านโดยผ่านความซื่อสัตย์—ให้ทรัพย์สินของท่านแก่คนจน—ทำทุกสิ่งด้วยปัญญาและระเบียบ. ประมาณ ๑๒๔ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อ กษัตริย์เบ็นจามินกล่าวถ้อยคำซึ่งท่านได้รับมอบจากเทพของพระเจ้าจบแล้ว, ท่านจึงกวาดสายตาไปรอบ ๆ เพื่อมองดูฝูงชน, และดูเถิดพวกเขาล้มลงกับพื้นดิน, เพราะพวกเขาเกิดความเกรงกลัว^๑ พระเจ้า.

๒ และพวกเขาเห็นตนเองอยู่ในสภาพ

๒๑ก คมพ. รับผิดชอบได้ (ที่),
ผู้จักผิดชอบ.
๒๕ก แอลมา ๕:๑๘;
๑๒:๑๔-๑๕.
ข มอธ. ๘:๓๘.

๒๖ก มอธ. ๙:๑๒.
ข ปฏิภ. ๓:๑-๑๒;
๒ นี้. ๒:๑๕-๑๙;
แอลมา ๑๒:๒๑-๒๓.
ค คมพ. เมตตา (ความ,

พระ, มี).
๒๗ก คมพ. ความผิด.
ข ๒ นี้. ๙:๑๖; เจคอบ ๖:๑๐;
คพ. ๗:๖:๓๖.
๔ ๑ก คมพ. ความกลัว.

ทางเนื้อหนัง" ของตน, แม้น้อยกว่าผงธุลี^๑ ของแผ่นดินโลก. และพวกเขาทั้งหมด ร้องออกมา เป็นเสียงเดียวกัน, มีความ ว่า : โอ้ทรงโปรดเมตตา, แล้วทรงโปรด ใช้ พระโลหิต ที่ ชดใช้^๒ ของ พระ คริสต์ เพื่อพวกข้าพระองค์จะได้รับ การให้อภัย บาปของ พวก ข้า พระองค์, และใจ พวก ข้าพระองค์ จะ ถูก ทำให้ บริสุทธิ์; เพราะ พวกข้า พระองค์ เชื่อในพระเยซู คริสต์, พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, ผู้ทรงสร้าง^๓ ฟ้าสวรรค์ และ แผ่น ดิน โลก, และ สิ่ง ทั้ง ปวง; ผู้จะ เสด็จ ลง มาใน บรรดา ลูก หลานมนุษย์.

๓ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ หลังจากพวกเขา พุด ถ้อยคำ นี้ แล้วพระ วิญญาณ ของ พระเจ้า เสด็จ มาบ น พวก เขา, และพวกเขา เปี่ยม ด้วยปีติ, โดยที่ ได้รับ การปลดบาป^๔ ของพวกเขา, และ โดยที่มีความสงบในมนธรรม^๕, เพราะ ศรัทธา ยิ่งที่พวกเขามีในพระเยซูคริสต์ ผู้จะเสด็จ มา, ตาม ถ้อยคำ ซึ่ง กษัตริย์ เป็นจามินได้กล่าวแก่พวกเขา.

๔ และกษัตริย์เป็นจามินอำปากอีกและ เริ่มกล่าวแก่พวกเขา, มีความว่า: เพื่อน ข้าพเจ้าและพี่น้องข้าพเจ้า, วงศาคณา ญาติของข้าพเจ้าและผู้คนของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าอยากให้ ท่าน ตั้งใจ ฟัง อีก, เพื่อ

ท่านจะฟังและเข้าใจถ้อยคำที่ยังเหลืออยู่ ของข้าพเจ้าซึ่งข้าพเจ้าจะกล่าวแก่ท่าน.

๕ เพราะดูเถิด, หากความรู้ถึงพระคุณ ความดีของพระผู้เป็นเจ้า^๖ ในเวลานี้ปลุก ท่านให้รู้สึก ถึง ความไม่ สลัก สำคัญ ของ ท่าน, และสภาพไร้ค่าและตกของท่าน—

๖ ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, หากท่านเข้า ถึงความรู้^๗ เกี่ยวกับพระคุณความดีของ พระผู้เป็นเจ้า, และพระเดชานุภาพอัน หาที่เปรียบมิได้ของพระองค์, และปรีชา ญาณของพระองค์, และความอดทนของ พระองค์, และความอดกลั้นของพระองค์ ที่ ทรง มี ต่อ ลูก หลาน มนุษย์; และ การ ชดใช้^๘ ด้วย, ซึ่งทรงเตรียมไว้ นับแต่การวาง รากฐาน^๙ ของโลก, เพื่อโดยการนั้นความ รอดจะมาถึงคนที่มอบความไว้วางใจ^{๑๐} ของ เขาในพระเจ้า, และขยันหมั่นเพียรใน การรักษาพระบัญญัติของพระองค์, และ ดำเนินต่อไปด้วยความเชื่อแม้จนถึงที่สุด ของชีวิตเขา, ข้าพเจ้าหมายถึงชีวิตของ ร่างกายที่ตายได้—

๗ ข้าพเจ้ากล่าว, ว่านี่ คือ คนที่ได้ รับ ความรอด, โดยผ่าน การชดใช้^{๑๑} ซึ่ง เตรียมไว้ นับ แต่ การวาง รากฐานของ โลก เพื่อมนุษยชาติ ทั้ง ปวง, ซึ่ง เคย อยู่ นับ แต่ การตก^{๑๒} ของอาดัม, หรือ ที่ ดำรง อยู่, หรือ ที่ จะ ดำรง อยู่ต่อไป, แม้จนถึง ที่สุดของโลก.

๑ก คมพ. ทางเนื้อหนัง, ผักไผ่ ทางโลก.
ข ฮีล. ๑๒:๗-๘.
ค โมไซยาห์ ๓:๑๘;
ฮีล. ๕:๙.
ง คมพ. สร้าง (การ).
๓ก คมพ. ปลดบาป (การ).

ข คมพ. มโนธรรม.
ค คมพ. ศรัทธา, เชื่อ (ความ).
๕ก โมเสส ๑:๑๐.
๖ก คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระ ผู้เป็นเจ้าสามพระองค์.
ข คมพ. ชดใช้ (การ).

ค โมไซยาห์ ๑๕:๑๙.
ง สดต. ๓๖:๗;
๒ นี. ๒๒:๒;
ฮีล. ๑๒:๑.
คมพ. วางใจ (ความ).
๗ก คมพ. การตกของอาดัม และเอวา.

๘ และนี่คือหนทางซึ่งความรอดมาถึง. และไม่มี ความรอดอื่นใด นอกจากความรอดนี้ซึ่งมีพูดไว้; ทั้งไม่มีเงื่อนไขใดซึ่งตามนั้นมนุษย์จะได้รับการช่วยให้รอดได้ เว้นแต่เงื่อนไขซึ่งข้าพเจ้าบอกท่านแล้ว.

๙ จง เชื่อในพระเจ้า; จง เชื่อว่า พระองค์ ทรง ดำรง อยู่, และว่า พระองค์ ทรงสร้างสิ่งทั้งปวง, ทั้งในฟ้าสวรรค์และในแผ่นดินโลก; จง เชื่อว่าพระองค์ทรงมีปรีชาญาณ ทั้งหมด, และเดชะนุภาพ ทั้งหมด, ทั้งในฟ้าสวรรค์และในแผ่นดินโลก; จง เชื่อว่ามนุษย์ไม่เข้าใจ ทุกสิ่งซึ่งพระเจ้าทรงเข้าพระทัยได้.

๑๐ และหนึ่ง, จง เชื่อว่าท่านต้องกลับใจ จากบาป ของท่าน และ ทั้ง มัน, และ นอบน้อม ถ่อมตน ต่อ พระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า; และทูลขอด้วยใจจริงให้พระองค์ ทรงอภัย ท่าน; และบัดนี้, หากท่านเชื่อ สิ่งทั้งหมดนี้จงดูว่าท่านทำ ตามนั้น.

๑๑ และหนึ่งข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านดังที่ข้าพเจ้ากล่าวมาก่อนแล้วว่า, เมื่อท่าน เข้าถึงความรู้เกี่ยวกับรัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้า, หรือหากท่านได้รู้ถึงพระคุณ ความดีของพระองค์และลึมรส ความรักของพระองค์, และได้รับการปลดปล่อยของ ท่าน, ซึ่งทำให้เกิดความปรีดีอย่างยิ่งอย่างเหลือ ล้นในจิตวิญญาณท่านแล้วฉันใด, ข้าพเจ้า

อยากให้ท่านระลึก, และเก็บไว้ในความทรงจำเสมอ, ถึง ความยิ่งใหญ่ของ พระผู้เป็นเจ้า, และความไม่สลักสำคัญ ของท่านเอง, และพระคุณความดีและความอดกลั้นของพระองค์ที่มีต่อท่าน, ชาวโลกซึ่งไม่มีค่าควร, และนอบน้อมถ่อมตนแม้ถึงห้วงลึกแห่งความถ่อมตน, โดยเรียกหาพระนามของพระเจ้าทุกวัน, และยึดมั่นในความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่จะมาถึง, ซึ่งพูดไว้โดยปากของเทพฉันนั้น.

๑๒ และดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าหากท่านทำดังนี้ท่านก็จะชื่นชมยินดีเสมอ, และเปี่ยมด้วยความรัก ของพระผู้เป็นเจ้า, และการปลดบาปของท่านจะมีอยู่ เสมอ; และท่านจะเติบโตในความรู้อันมีรัศมีภาพของพระองค์ผู้ทรงสร้างท่าน, หรือในความรู้ของสิ่งซึ่งเที่ยงธรรมและจริง.

๑๓ และท่านจะไม่มีจิตใจมุงร้ายกัน, แต่จะอยู่ด้วยกันอย่างสงบสุข, และให้ทุกคนตามที่เขาสมควรได้รับ.

๑๔ และท่านจะไม่ปล่อยยี่ให้ลูก ๆ ของท่าน หิวโหย, หรือ เบื่อเยาะเย้ย; ทั้ง ท่านจะไม่ปล่อยยี่ให้พวกเขาล่วงละเมิดกฎของพระผู้เป็นเจ้า, และต่อสู้ และทะเลาะกัน, และรับใช้มาร, ผู้เป็นนายแห่งบาป, หรือผู้เป็นวิญญาณร้ายซึ่งบรรพบุรุษของเรา

๘ก กิจการ ๔:๑๒;
๒ นี. ๓๑:๒๑;
โมไซยาห์ ๓:๑๗.
๙ก รีม. ๑๑:๓๓-๓๔;
เจโคบ ๔:๘-๑๓.
๑ อสย. ๕๕:๙.
๑๐ก คมพ. กลับใจ (การ).
๑ คพ. ๖๑:๒.
ค มธ. ๗:๒๔-๒๗.

๑๒ นี. ๓๑:๑๙-๒๑.
๑๑ก แอลมา ๓๖:๒๔-๒๖.
๑ คมพ. ปลดบาป (การ).
ค โมเสส ๑:๑๐.
๑ อพย. ๓๔:๖; โมโร. ๘:๓.
๑ คมพ. นอบน้อม (ความ),
อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ).
น คมพ. สวดอ้อนวอน (การ),
สวดอ้อนวอน (คำ).

๑๒ก คมพ. รัก (ความ).
๑ โมไซยาห์ ๔:๒๖;
แอลมา ๔:๑๓-๑๔;
๕:๒๖-๓๕;
คพ. ๒๐:๓๑-๓๔.
๑๓ก คมพ. ผู้สร้างสันติ.
๑๔ก ๑ ทธ. ๕:๘;
คพ. ๘๓:๔.
๑ คมพ. ชัดแจ้ง (การ, ความ).

พูดถึง, โดยที่เขาเป็นศัตรูของความชอบธรรมทั้งปวง.

๑๕ แต่ท่านจะสอน "พวกเขาให้เดิน" ในทางแห่งความจริงและความมีสติ; ท่านจะสอนให้พวกเขารักกัน, และรับใช้กัน.

๑๖ และอีกทั้ง, ตัวท่านเองจะช่วยเหลือ "คนที่ต้องการความช่วยเหลือ; ท่านจะให้ทรัพย์สินของท่านแก่คนขัดสน; และท่านจะไม่ปล่อยให้คนขอทาน "วิ่งวอนท่านโดยเปล่าประโยชน์, และไล่เขาออกไปตาย.

๑๗ ท่านอาจจะกล่าว "ว่า: คนนี้้นำความเศร้าหมองมาให้ตนเอง; ดังนั้นข้าพเจ้าจะยังมือข้าพเจ้าไว้, และไม่ให้อาหารของข้าพเจ้าแก่เขา, หรือไม่ให้ทรัพย์สินของข้าพเจ้าแก่เขา เพื่อเขาจะไม่เป็นทุกข์, เพราะโทษของเขาเที่ยงธรรมแล้ว—

๑๘ แต่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, โอ้มนุษย์, ผู้ใดก็ตามที่ทำเช่นนี้ผู้เดียวกันนั้นย่อมมีเหตุอันใหญ่หลวงที่จะกลับใจ; และเว้นแต่เขาจะกลับใจจากสิ่งที่เขากระทำเขาย่อมพินาศตลอดกาล, และไม่มีส่วนในอาณาจักรของพระเจ้า.

๑๙ เพราะ ดูเถิด, เรา ทั้ง หลาย ไม่ได้เป็นขอทานหรือ? เรา ทั้ง หลาย ไม่ได้พึ่งพิงพระสัถภาวะองค์เดียวกัน, แม้พระเจ้า, เพื่อทรัพย์สินทั้งสิ้นซึ่งเรามีอยู่, เพื่อทั้งอาหารและเครื่องนุ่งห่ม, และเพื่อทอง, และเพื่อเงิน, และเพื่อของมีค่าทั้งหมดที่เรามีอยู่ทุกชนิดหรือ?

๒๐ และ ดูเถิด, แม้ในเวลานี้, ท่านกำลัง เรียกหา พระนาม ของ พระองค์, และกำลังขอการปลดบาปของท่าน. และ พระองค์ ทรง ปลอ่ยให้ ท่านขอโดยเปล่าประโยชน์ หรือ? ไม่เลย; พระองค์ ทรง เทพระ วิญญาณของพระองค์ลงมาให้ท่าน, และ ทรง ทำให้ ใจ ท่าน เปี่ยม ด้วย ปิติ, และ ทรง ยับยั้ง ปาก ของ ท่าน จน ท่าน หาคำมาเอ่ยไม่ได้, เพราะ เหลือ สัน นึก คือ ปิติ ของ ท่าน.

๒๑ และ บัดนี้, หาก พระผู้ เป็น เจ้า, ผู้ ทรง สร้าง ท่าน มา, ผู้ ซึ่ง ท่าน พึ่ง พิง เพื่อ ชีวิต ท่าน และ เพื่อ ทุก สิ่ง ที่ ท่าน มี อยู่ และเป็น อยู่ นี้, ประทาน ให้ แก่ ท่าน สิ่ง ใด ก็ ตาม ที่ ถูก ต้อง, ซึ่ง ท่าน ขอ ด้วย ศรัทธา, โดย เชื่อ ว่า ท่าน จะ ได้ รับ, โอ้ แล้ว, ควร ที่ ท่าน จะ ให้ "ทรัพย์สิน ที่ ท่าน มี อยู่ แก่ กัน เพียง ใด.

๒๒ และ หาก ท่าน ตัด สิ้น "คน ที่ ขอ ทรัพย์สิน ท่าน เพื่อ เขา จะ ไม่ ตาย, และ กล่าว โทษ เขา แล้ว, การ กล่าว โทษ ท่าน จะ เที่ยง ธรรม ยิ่ง กว่า นั้น เพียง ใด เพราะ การ ไม่ ให้ "ทรัพย์สิน ของ ท่าน, ซึ่ง หา ไซ้ ของ ท่าน ไม่ แต่ เป็น ของ พระผู้ เป็น เจ้า, ผู้ ซึ่ง ชีวิต ของ ท่าน เป็น ของ พระองค์ ด้วย; และ กระนั้น ท่าน ยัง ไม่ ขอ, หรือ กลับ ใจ จาก สิ่ง ที่ ท่าน ทำ ไป.

๒๓ ข้าพเจ้า กล่าว แก่ ท่าน, วิบัติ จง มี แก่ คน นั้น, เพราะ ทรัพย์สิน ของ เขา จะ พินาศ พร้อม กับ เขา; และ บัดนี้, ข้าพเจ้า

๑๕ก คพ. ๖๘:๒๔-๒๘;
โมเสส ๖:๕๘.
คพพ. สอน, ผู้สอน.
ข คพพ. เด็น, ตาเน็น, เด็น
กับพระเจ้า.
ค โมไซยาห์ ๑๘:๒๑.

๑๖ก คพพ. จิตกุศล;
รับใช้ (การ).
ข ฉฐป. ๑๕:๗-๑๑;
สภษ. ๒๑:๑๓;
อสย. ๑๐:๑-๒.
๑๗ก สภษ. ๑๗:๕.

๒๐ก คพพ. ปิติ.
๒๑ก คพพ. รับใช้ (การ);
ความผาสุก.
๒๒ก มธ. ๗:๑-๒;
ยอห์น ๗:๒๔.
ข ฉยบ. ๓:๑๗.

กล่าวเรื่องเหล่านี้แก่คนร่ำรวย” เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ของโลกนี้.

๒๔ และหนึ่ง, ข้าพเจ้ากล่าวแก่คนจน, ท่านผู้ไม่มีแต่ยังมีเพียงพอ, ที่ท่านจะอยู่ได้วันต่อวัน; ข้าพเจ้า หมายถึง ท่านทั้งหลายที่ปฏิเสธขอทาน, เพราะท่านไม่มี; ข้าพเจ้าอยากให้ท่านกล่าวในใจว่า: ข้าพเจ้าไม่ให้เพราะข้าพเจ้าไม่มี, แต่หากข้าพเจ้ามีข้าพเจ้าจะให้”.

๒๕ และบัดนี้, หากท่านกล่าวในใจเช่นนี้ ท่านก็อยู่โดยปราศจาก ความ ผิด, มิฉะนั้นท่านย่อมถูกกล่าวโทษ”; และการกล่าวโทษท่านนั้นเที่ยงธรรมเพราะท่านโลกสิ่งที่ท่านไม่ได้รับ.

๒๖ และบัดนี้, เพราะเห็นแก่สิ่งเหล่านี้ซึ่งข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านแล้ว—นั่นคือ, เพื่อให้มีการปลดบาปของท่านไปทุกวัน, เพื่อท่านจะเดินโดยปราศจากความผิด” ต่อพระพักตร์พระเจ้า—ข้าพเจ้าอยากให้ท่าน มอบ” ทรัพย์สินของท่านแก่คนจน”, ทุกคนตาม ทรัพย์สินที่ตนมี, เป็นต้นว่าเลี้ยง อาหารคนหิวโหย, ให้เสื้อผ้า คน เปลือย เปล่า, เยี่ยม คน เจ็บป่วย และให้ความช่วยเหลือเพื่อบรรเทาทุกข์คนเหล่านั้น, ทั้งฝ่ายวิญญาณและฝ่ายโลก, ตามความต้องการของพวกเขา.

๒๗ และจง ดูว่า ทำ สิ่งทั้งหมดนี้ ด้วยปัญญาและระเบียบ; เพราะไม่จำเป็นที่คนจะวิ่งไปเร็วเกินกำลัง” ของตน. และหนึ่ง,

สมควรที่เขาจะขยันหมั่นเพียร, เพื่อโดยการนั้นเขาจะชนะรางวัล; ฉะนั้น, ทุกสิ่งต้องทำไปตามระเบียบ.

๒๘ และข้าพเจ้าอยากให้ท่านจำไว้, ว่าผู้ใดก็ตามในบรรดาพวกท่านขออภัยจากเพื่อนบ้านของเขาก็ควรคืนสิ่งที่เขาอภัย, ตามที่เขาตกลงไว้, มิฉะนั้นท่านจะกระทำบาป; และท่านอาจทำให้เพื่อนบ้านท่านกระทำบาปด้วย.

๒๙ และสุดท้ายนี้, ข้าพเจ้าบอกท่านไม่ได้ทุกเรื่องที่ท่านจะกระทำบาป; เพราะมีหนทางและวิธีต่าง ๆ, แม้มากจนข้าพเจ้านับไม่ได้.

๓๐ แต่ข้าพเจ้าบอกท่านได้เท่านี้คือ, หากท่านไม่ระวัง” ตน, และความนึกคิด” ของท่าน, และคำพูด” ของท่าน, และการกระทำของท่าน, และไม่รู้ถึงอิทธิพลของ พระ ผู้ เป็น เจ้า, และไม่ดำเนินต่อไปด้วยความเชื่อในสิ่งที่ท่านได้ยินเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเจ้าของเรา, แม้จนถึงที่สุดแห่งชีวิตของท่านแล้ว, ท่านจะต้องพินาศ. และบัดนี้, โอ้มนุษย์, จงจำไว้, และอย่าพินาศเลย.

บทที่ ๕

วิสุทธิชนกลายเป็นบุตรและศิษย์ของพระคริสต์โดยผ่านศรัทธา—จึงเรียกพวกเขาโดย พระนาม ของ พระ คริสต์— กษัตริย์

๒๓ก คพ. ๕:๖๖.

๒๔ก มาระโก ๑๒:๔๔.

๒๕ก คพ. ๕:๖๗.

๒๖ก คพ. เดิน, ดำเนิน, เดินกับพระเจ้า.

ข เจคอบ ๒:๑๗-๑๙.

ค ศคย. ๗:๑๐;

แอลมา ๑:๒๗.

คพ. ทาน, ทำทาน (การ).

ง อสย. ๕๘:๑๐-๑๑;

คพ. ๑๐๔:๑๗-๑๘.

๒๗ก คพ. ๑๐:๔.

๓๐ก แอลมา ๑๒:๑๔.

คพ. เฝ้า, เฝ้าดู, เฝ้ารอ.

ข มาระโก ๗:๑๘-๒๓.

คพ. ความคิด.

ค มธ. ๑๕:๑๘-๒๐.

คพ. ดูแคลน (การ).

เป็นจามินกระตุนให้พวกเขาแนวแน และไม่วั้นไหวในงานดี. ประมาณ ๑๒๔ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อ กษัตริย์เป็นจามินกล่าวแก่ผู้คนของท่าน ดั่งนั้นแล้ว, ท่านจึงถามไปในบรรดาพวกเขา, โดยปรารถนาจะรู้ว่าผู้คนของท่าน เชื่อคำที่ท่านได้กล่าวแก่พวกเขาหรือไม่.

๒ และพวกเขาทั้งหมดร้องเป็นเสียง เดียวกัน, มีความว่า: แท้จริงแล้ว, เรา เชื่อ ถ้อยคำทั้งหมดที่ท่านกล่าวแก่เรา; และ, เรา รู้ ถึง ความ แน่นนอน และ ความ จริงของมันด้วย, เพราะพระวิญญานของ พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์, ซึ่งทรงกระทำ การเปลี่ยนแปลงอันลึกล้ำในเรา, หรือใน ใจเรา, จนเราไม่มีใจที่จะทำความชั่วอีก, แต่จะทำความดีโดยตลอด.

๓ และตัวเราเอง, ด้วย, โดยผ่าน พระคุณ ความ ดีอันไม่มีขอบเขตของ พระผู้เป็นเจ้า, และการแสดงให้ประจักษ์ ของ พระ วิญญาน ของ พระองค์, จึง มี ทศนะกว้างไกลเกี่ยวกับสิ่งที่จะมาถึง; และหากว่าสมควร, เราจะพยากรณ์ถึง ทุกสิ่งได้.

๔ และมันคือศรัทธาที่เรามีอยู่แล้วใน เรื่องที่กษัตริย์ของเรากล่าวแก่เราซึ่งนำ เรามาสู่ความรู้อันสำคัญยิ่งนี้, ซึ่งโดยการ

นี้เราชื่นชมยินดีด้วยความปรารถนาอย่างเหลือ ล้นเช่นนี้.

๕ และเราเต็มใจที่จะเข้าสู่พันธสัญญา กับพระผู้เป็นเจ้าของเราเพื่อจะทำตาม พระประสงค์ของพระองค์, และเพื่อจะ เชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์, ตลอด วันเวลาที่เหลืออยู่ของเราในทุกเรื่อง ซึ่ง พระองค์จะทรงบัญชาเรา, เพื่อเราจะไม่ นำความทรมานอันไม่รู้จบ มาให้ตนเอง, ดั่งที่เทพีพูดไว้, เพื่อเราจะไม่ตีมจากถ้วย แห่งพระพิโรธของพระผู้เป็นเจ้า.

๖ และบัดนี้, นี้ คือ ถ้อยคำ ที่ กษัตริย์ เป็นจามินปรารถนาจากคนเหล่านี้; และ ดั่งนั้นท่านจึงกล่าวแก่พวกเขา: ท่านพูด ถ้อยคำที่ข้าพเจ้าปรารถนา; และพันธสัญญา ซึ่งท่านทำไว้เป็นพันธสัญญาที่ชอบธรรม.

๗ และบัดนี้, เพราะพันธสัญญาที่ท่าน ทำไว้จะเรียกท่านว่าลูก ๆ ของพระคริสต์, บุตรของพระองค์, และธิดาของพระองค์; เพราะเหตุเกิด, วันนี้พระองค์ทรงให้กำเนิด ท่านทางวิญญาน; เพราะท่านกล่าวว่าใจ ท่านเปลี่ยนแปลงแล้วโดยผ่านศรัทธาใน พระนามของพระองค์; ฉะนั้น, ท่าน จึง ถู กำเนิด จาก พระองค์ และ กลาย เป็น บุตรของพระองค์และธิดาของพระองค์.

๘ และภายใต้้นามนี้จึงทำให้ท่านเป็น อิศระ, และไม่มีนามอื่นใด ซึ่งจะทำให้ ท่านเป็นอิสระได้. ไม่มีชื่อ อื่นใดให้ไว้ซึ่ง

๕ ๒ก แอลมา ๕:๑๔.
คพ. เกิดใหม่, เกิดจาก พระผู้เป็นเจ้า.
๖ แอลมา ๑๓:๓๓.
๕ก โมไซยาห์ ๑๘:๑๐.
๖ โมไซยาห์ ๓:๒๕-๒๗.
ค โมไซยาห์ ๓:๒.
๗ก โมไซยาห์ ๒๗:๒๔-๒๖;

โมเสส ๖:๖๔-๖๘.
คพ. บุตรและธิดาของ พระผู้เป็นเจ้า.
๖ คพ. ถือกำเนิด.
ค คพ. ใจ.
ง โมไซยาห์ ๑๕:๑๐-๑๑.
คพ. เกิดใหม่, เกิดจาก พระผู้เป็นเจ้า.

จ คพ. ๑๑:๓๐.
ฅก รีม. ๖:๑๘;
กท. ๕:๑;
ฮีบ. ๑๔:๓๐.
๖ กิจการ ๔:๑๐, ๑๒;
แอลมา ๒๑:๙.
ค โมไซยาห์ ๒๖:๑๘.

ความรอดจะมาได้; ฉะนั้น, ข้าพเจ้าจึงอยากให้คุณรับพระนามของพระคริสต์ไว้กับท่าน, ท่านทั้งหมดที่เข้ามาในพันธสัญญากับพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าว่าท่านจะเชื่อฟังไปจนถึงที่สุดแห่งชีวิตท่าน.

๙ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือผู้ใดก็ตามที่ทำเช่นนั้นจะพบอยู่เบื้องพระหัตถ์ขวาของพระเจ้า, เพราะเขาจะรู้จักชื่อซึ่งจะเรียกเขาโดยชื่อนั้น; เพราะจะเรียกเขาด้วยพระนามของพระคริสต์.

๑๐ และบัดนี้เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ, ผู้ใดก็ตามที่จะไม่รับพระนามของพระคริสต์ไว้กับเขาต้องเรียกเขาด้วยชื่ออื่น; ฉะนั้น, เขาย่อมพบตนเองอยู่เบื้องพระหัตถ์ซ้ายของพระเจ้า.

๑๑ และข้าพเจ้าอยากให้คุณจำไว้ด้วย, ว่านี่คือชื่อที่ข้าพเจ้ากล่าวว่าข้าพเจ้าจะให้ท่านซึ่งจะไม่มีวันถูกลบเลย, เว้นแต่จะเป็นโดยการล่วงละเมิด; ฉะนั้น, จงระวังเพื่อท่านจะไม่ล่วงละเมิด, เพื่อชื่อนี้จะไม่ถูกลบจากใจท่าน.

๑๒ ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ข้าพเจ้าอยากให้คุณจดจำที่จะจารึกพระนามอยู่ในใจท่านเสมอไป, เพื่อจะไม่พบท่านอยู่เบื้องพระหัตถ์ซ้ายของพระเจ้า, แต่เพื่อท่านจะได้ยิน และรู้จัก สُرเสียง ซึ่งโดยสุรเสียงนั้นจะเรียกท่าน, และอีกทั้ง, ชื่อซึ่งโดยชื่อนั้นจะเรียกท่าน.

๑๓ เพราะคนจะรู้จักผู้เป็นนายซึ่งเขา

ไม่เคยรับใช้, และเป็นคนแปลกหน้าสำหรับเขา, และอยู่ไกลจากความนึกคิดและเจตนาของใจเขาได้อย่างไร?

๑๔ และอนึ่ง, คนจะเอาลาซึ่งเป็นของเพื่อนบ้าน, มาเลี้ยงหรือ? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า, ไม่เลย; เขาจะไม่ยอมแม้ให้มันมาหากินในฝูงของเขา, แต่จะไล่มัน, และขับมันออกไป. ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าจะเป็นอย่างนั้นในบรรดาพวกท่านหากท่านไม่รู้จักชื่อซึ่งจะเรียกโดยชื่อนั้น.

๑๕ ฉะนั้น, ข้าพเจ้าอยากให้คุณแน่ และไม่หวั่นไหว, เต็มไปด้วยงานดีอยู่เสมอ, เพื่อพระคริสต์, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์, จะทรงพเน็จท่านไว้เป็นของพระองค์, เพื่อท่านจะได้รับการนำไปสวรรค์, เพื่อท่านจะมีความรอดอันเป็นนิรันดร์, โดยปรีชาญาณ, และเดชาานุภาพ, และความยุติธรรม, และความเมตตาของพระองค์ผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง, ในฟ้าสวรรค์และบนแผ่นดินโลก, ผู้ทรงเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเหนือทุกสิ่ง. เอเมน.

บทที่ ๖

กษัตริย์เบ็นจามินบันทึกชื่อของผู้คนและกำหนดปุโรหิตเพื่อสอนพวกเขา—โมไซยาห์ปกครองในฐานะกษัตริย์ผู้ชอบธรรม. ประมาณ ๑๒๔-๑๒๑ ปีก่อนคริสตกาล.

๘ ง กิจการ ๑๑:๒๖;
แอลมา ๔๖:๑๕.
๑๐ ก แอลมา ๕:๓๘-๓๙.
ข มธ. ๒๕:๓๓.
๑๑ ก โมไซยาห์ ๑:๑๑-๑๒.
คมพ. พระเยซู

คริสต์—การรับพระนาม
ของพระเยซูคริสต์ไว้
กับเรา.
๑๒ ก คพ. ๑๘:๒๓-๒๕.
๑๓ ก โมไซยาห์ ๒๖:๒๔-๒๗.
๑๔ ก คมพ. การเรียกและการ

เลือก; ทำ (ชำระ) ให้
บริสุทธิ์ (การ).
ข คส. ๑:๑๖;
โมไซยาห์ ๔:๒;
แอลมา ๑๑:๓๙.

และบัดนี้, หลังจากพูดกับผู้คนจบแล้ว, กษัตริย์เป็นจามินคิดว่าสมควร, ที่ท่านจะจัดซื้อคนทั้งปวงที่เข้ามาสู่พันธสัญญา กับพระเจ้าผู้ที่จะรักษาพระบัญญัติ ของพระองค์.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือไม่มีสักคน, เว้นแต่เด็กเล็ก ๆ, ที่ไม่ได้เข้ามาสู่พันธสัญญาและรับเอาพระนามของพระ คริสต์ไว้กับตน.

๓ และอนึ่ง, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อกษัตริย์เป็นจามินยุติเรื่องทั้งหมดนี้แล้ว, และอุทิศถวายโมไซยาห์บุตรของท่าน เป็น ผู้ปกครอง และ กษัตริย์เหนือผู้คนของท่าน, และมอบหน้าที่ทั้งหมดเกี่ยวกับอาณาจักรให้, และกำหนด^๖ ปุโรหิตให้สอน ผู้คนด้วย, เพื่อโดย การนั้นพวกเขาจะฟัง และรู้จักพระบัญญัติ ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และกระตุนพวกเขาให้ระลึกถึงคำปฎิญาณ ซึ่งพวกเขาทำไว้, ท่านให้ฝูงชนแยกย้ายกันไป, และพวกเขากลับไป, ทุกคน, ตามครอบครัวของตน, สู่นบ้านของตนเอง.

๔ และโมไซยาห์^๗ เริ่ม ปกครอง แทนบิดาท่าน. และท่านเริ่ม ปกครอง เมื่ออายุ สามสิบปี, รวม, เป็นเวลาประมาณ สี่ร้อยเจ็ดสิบหกปีนับแต่เวลาที่ลีไฮจากเยรูซาเล็มมา.

๕ และกษัตริย์เป็นจามินมีชีวิตต่อมาอีกสามปีและท่านตาย.

๖ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ กษัตริย์โมไซยาห์ได้เดินตามทางของ

พระเจ้า, และยึดถือ คำพิพากษาของพระองค์ และ กฎ เกณฑ์ของพระองค์, และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ทุกเรื่องไม่ว่าอะไร ก็ตาม ที่พระองค์ ทรงบัญชาท่าน.

๗ และกษัตริย์โมไซยาห์ได้ให้ผู้คนของท่านทำไร่ไถนา. และท่าน, ตัวท่านเอง, ได้ทำไร่ไถนาด้วย, เพื่อโดยการนั้นท่านจะไม่กลายเป็นภาระ^๗ แก่ผู้คนของท่าน, เพื่อท่านจะได้ทำตามสิ่งที่บิดาท่านได้ทำไว้ทุกอย่าง. และไม่มี การขัดแย้งในบรรดาผู้คนทั้งหมดของท่านต่อเนื่องเป็นเวลาสามปี.

บทที่ ๗

แอมันพบแผ่นดินแห่งลีไฮ-นีไฟ, ที่ซึ่ง ลิมไฮเป็นกษัตริย์—ผู้คนของลิมไฮตกเป็นทาสของชาวเลมมัน—ลิมไฮเล่าถึงประวัติของพวกเขา—ศาสตพยากรณ์ (อบินาได) เป็นพยานว่าพระคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและพระบิดาของสิ่งทั้งปวง—บรรดาผู้ที่หว่านความสกปรก จะเก็บเกี่ยวลมหมุน, และบรรดาผู้ที่มอบความไว้วางใจในพระเจ้าจะได้รับ การปลดปล่อย. ประมาณ ๑๒๑ ปีก่อน คริสตกาล.

และบัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากกษัตริย์โมไซยาห์อยู่อย่างสันติติดต่อกันอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาสามปี, ท่านจึง

๖ ๑๗ คพ. ๑๒๘:๘.
๓๗ โมไซยาห์ ๑:๑๐; ๒:๓๐.
๗ คมพ. แต่งตั้ง (การ).

๘ แอลมา ๔:๗.
๙ โมไซยาห์ ๕:๕-๗.
๑๐ คมพ. โมไซยาห์, บุตรของ

เป็นจามิน.
๗ ๑ นี. ๑:๔.
๓๗ ๒ คร. ๑๑:๙.

ปรารถนาจะรู้เกี่ยวกับผู้คนที่ขึ้นไป^๗ ฟานัก อยู่ในแผ่นดินแห่งลีไฮ-นีไฟ, หรือในเมืองแห่งลีไฮ-นีไฟ; เพราะผู้คนของท่านไม่ได้ยินข่าวจากพวกเขาเลยนับจากเวลาที่พวกเขาจากแผ่นดินแห่งเซราเอิมลา^๗ ไป; ฉะนั้น, คนทั้งหลายจึงทำให้ท่านเหนื่อยใจ เพราะการรบเร้าของพวกเขา.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กษัตริย์โมไซยาห์ให้คน แข็งแรง ของพวกเขาสิบหกคนขึ้นไปยังแผ่นดินแห่งลีไฮ-นีไฟ, เพื่อสอบถามเกี่ยวกับพี่น้องของพวกเขา.

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในวันพรุ่งพวกนี้เริ่มขึ้นไป, โดยมีคนหนึ่งชื่อแอมันไปด้วย, เขาเป็นคน แข็งแรง และมีพลังกำลัง, และเป็นผู้สืบตระกูลของเซราเอิมลา; และเขาเป็นผู้นำของคนเหล่านั้นด้วย.

๔ และบัดนี้, พวกนี้ไม่รู้ทางที่พวกเขาจะเดินทางไปในแดนทูกันดาร์เพื่อขึ้นไปยัง แผ่นดิน แห่ง ลีไฮ- นีไฟ; ฉะนั้น พวกเขาระหกระเหินอยู่หลายวันในแดนทูกันดาร์, แม้ถึงสี่สิบวันที่พวกเขาได้ระหกระเหินไป.

๕ และเมื่อพวกเขาได้ระหกระเหินไปถึงสี่สิบวันพวกเขาก็มาถึงเนินเขาสูงหนึ่ง, ซึ่งอยู่ทางเหนือของแผ่นดินแห่งไซลัม^๗, และพวกนี้ตั้งกระโจมที่นั่น.

๖ และแอมันพาพี่น้องของเขาไปสามคน, และชื่อพวกเขาคืออแมลิโค, ฮีเลียม, และเอิม, และคนเหล่านั้นลงไปยังแผ่นดินแห่งนีไฟ^๗.

๗ และดูเถิด, พวกเขาพบกษัตริย์ของผู้คนที่อยู่ใน แผ่นดิน แห่ง นีไฟ, และในแผ่นดินแห่งไซลัม; และพวกเขาถูกองครักษ์ของกษัตริย์ล้อมไว้, และถูกจับ, และถูกมัดไว้, และถูกขังในเรือนจำ.

๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อพวกเขาอยู่ในเรือนจำสองวันก็ถูกนำไปอยู่ต่อหน้ากษัตริย์อีก, และเครื่องพันธนาการของพวกเขาถูกคลายออก; และพวกเขา ยืนอยู่ต่อหน้ากษัตริย์, และได้รับอนุญาต, หรือ ที่จริง แล้ว พวกเขา ถูก สั่ง, ให้ ตอบคำถามซึ่งกษัตริย์จะถามพวกเขา.

๙ และท่าน กล่าว แก่ พวกเขา: ดูเถิด, ข้าพเจ้าคือลิมไฮ^๗, บุตรของโนอาห์, ผู้เป็นบุตรของซันนัฟไฟ, ผู้ซึ่งมาจากแผ่นดินแห่งเซราเอิมลาเพื่อรับแผ่นดินนี้เป็นมรดก, ซึ่งเป็นแผ่นดินของบรรพบุรุษของพวกเรา, ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกษัตริย์โดยเสียงของผู้คน.

๑๐ และบัดนี้, ข้าพเจ้าปรารถนาจะรู้เหตุที่ท่านบังอาจเข้ามาใกล้กำแพงเมืองเช่นนี้, เมื่อ, ตัวข้าพเจ้าเอง, อยู่กับองครักษ์ของข้าพเจ้านอกประตูเมือง?

๑๑ และบัดนี้, เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงยอมให้ท่านได้รับการปกป้องรักษาไว้, เพื่อข้าพเจ้าจะไต่สวนท่าน, หาไม่แล้วข้าพเจ้าคงให้องครักษ์ของข้าพเจ้าประหารท่านเสีย. ท่านได้รับอนุญาตให้พูด.

๑๒ และบัดนี้, เมื่อแอมันเห็นว่าเขาได้รับอนุญาตให้พูด, เขาจึงออกไปและนอมนอกกายลงต่อหน้ากษัตริย์; และเมื่อยืนขึ้นเขากล่าวว่า: ข้าแต่องค์ราชัน, ข้าพเจ้าสำนึก

๗ ๑ก ออมไน ๑:๒๗-๓๐.
ข ออมไน ๑:๑๓.

๕ก โมไซยาห์ ๗:๖, ๘, ๑๔.
๖ก ๒ นี. ๕:๘.

๗ก โมไซยาห์ ๑๑:๑.

ในพระกรุณา เป็น ล้นพ้น ต่อ เมื่อ พระ
พักตร์พระผู้เป็นเจ้าของวันนี้ข้าพเจ้ายังมี
ชีวิตอยู่, และได้รับอนุญาตให้พูด; และ
ข้าพเจ้าจะพยายามพูดด้วยความมองอาจ;

๑๓ เพราะข้าพเจ้ามั่นใจว่าหากท่านรู้จัก
ข้าพเจ้าท่านคงไม่ปล่อยให้ข้าพเจ้าอยู่ใน
เครื่องพันธนาการนี้. เพราะข้าพเจ้าคือ
แอมัน, และเป็นผู้สืบตระกูลของเซรา-
เอ็มลา^๑, และขึ้นมาจากแผ่นดินแห่งเซ-
ราเอ็มลาเพื่อสอบถามเกี่ยวกับพี่น้องของ
เรา, ผู้ที่ขึ้นไฟฟ้าขึ้นมาจากแผ่นดินนั้น.

๑๔ และบัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น
คือหลังจากลิมาโฮฟังคำพูดของ แอมัน
แล้ว, ท่านยินดียิ่ง, และกล่าวว่า: บัดนี้,
ข้าพเจ้ารู้แน่แท้แล้วว่าพี่น้องข้าพเจ้าที่อยู่
ในแผ่นดินแห่งเซราเอ็มลายังมีชีวิตอยู่.
และบัดนี้, ข้าพเจ้าจะชื่นชมยินดี; และ
ในวันพรุ่งนี้ข้าพเจ้าจะให้ผู้คนของข้าพเจ้า
ชื่นชมยินดีด้วย.

๑๕ เพราะดูเถิด, เราอยู่ใน ความเป็น
ทาสของชาวเลมัน, และถูกเก็บภาษี^๒ ด้วย
อัตราภาษีที่หนักหนาเหลือจะทน. และ
บัดนี้, ดูเถิด, พี่น้องของเราจะปล่อยเรา
ให้พ้นจากความเป็นทาส, หรือพ้นจากมือ
ชาวเลมัน, และเราจะเป็นทาสของพวกเขา;
เพราะจะเป็นการดีกว่าที่เราจะเป็น
ทาสชาวไนไฟแทนที่จะส่งบรรณาการให้
กษัตริย์ของชาวเลมัน.

๑๖ และบัดนี้, กษัตริย์ลิมาโฮส่งครุฑ
ของท่านไม่ให้มัดแอมันหรือพี่น้องของ
เขาอีกต่อไป, แต่ให้พวกเขาไปที่เนิน
เขาซึ่งอยู่ทางเหนือของไซลัม, และนำ

พี่น้องของพวกเขาเข้ามาในเมือง, เพื่อ
โดยการนั้นพวกเขาจะได้กิน, และดื่ม,
และพักผ่อนจากความเหน็ดเหนื่อยอัน
เนื่องจากการเดินทางของพวกเขา; เพราะ
พวกเขาได้ทนทุกข์มาหลายเรื่อง; พวกเขา
ทนความหิว, ความกระหาย, และความ
เหน็ดเหนื่อย.

๑๗ และบัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น
ในวันพรุ่งนี้กษัตริย์ลิมาโฮออกถ้อยแถลงไป
ในบรรดาผู้คนทั้งหมดของท่าน, เพื่อโดย
การนั้นพวกเขาจะได้มารวมกันที่ พระ
วิหาร^๓, เพื่อจะฟังถ้อยคำซึ่งท่านจะกล่าว
แก่พวกเขา.

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อ
คนเหล่านั้นมารวมกันแล้วท่านจึงกล่าว
แก่พวกเขาท่านองนี้, มีความว่า: โอ้ท่าน,
ผู้คนของข้าพเจ้า, จง เงยหน้าขึ้น และ
สบายใจเถิด; เพราะดูเถิด, เวลาอยู่ใกล้
แค่เอื้อม, หรือหาได้ห่างไกลไม่, เมื่อเรา
จะไม่อยู่ภายใต้อำนาจของศัตรูเราอีกต่อไป,
แม้ว่าเราตื่นนอนมาหลายครั้ง, ซึ่งไม่
เป็นผล; กระนั้นข้าพเจ้ายังวางใจว่าจะ
ยังมีการตื่นนอนที่จะมีผลเกิดขึ้น.

๑๙ ฉะนั้น, จงเงยหน้าขึ้น, และชื่นชม
ยินดีเถิด, และมอบความไว้วางใจของท่าน
ในพระผู้เป็นเจ้าของ^๔, ในพระผู้เป็นเจ้าของค
นั้นผู้ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าของอับรา-
ฮัม, และอิสอัค, และยาโคบ; และ, พระ
ผู้เป็นเจ้าของค^๕นั้นด้วยผู้ทรงพา ลูกหลาน
ของอิสราเอลออกจากแผ่นดินแห่งอียิปต์,
และทรงทำให้พวกเขาเดินผ่านทะเลแดง
บนแผ่นดินแห่ง, และทรงเลี้ยงพวกเขา

ด้วยมานา^๑ เพื่อพวกเขาจะไม่สิ้นชีวิตอยู่ในแดนทุรกันดาร; และมีอีกหลายสิ่งที่เป็นพระองค์ทรงทำเพื่อพวกเขา.

๒๐ และอนึ่ง, พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกันนั้นทรงพาบพรพบุรุษของเราออกจาก^๑แผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม, และทรงดูแลและปกป้องรักษาผู้คนของพระองค์มาแม้จนถึงบัดนี้; และดูเถิด, เป็นเพราะความชั่วช้าสามัญและความน่าชิงชังของเราที่พระองค์ทรงนำเรามาสู่ความเป็นทาส.

๒๑ และท่านทั้งหลายเป็นพยานในวันนี้, ว่าซีนิฟฟ์, ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นกษัตริย์ปกครองคนพวกนี้, โดยที่ท่านมุ่งหวังเกินไป^๑ที่จะได้รับแผ่นดินแห่งบรรพบุรุษของท่านมาเป็นมรดก, ฉะนั้นท่านจึงถูกลอกหลวงโดยอุบายและเล่ห์กลของกษัตริย์เลมัน, ซึ่งเข้ามาทำข้อตกลงกับกษัตริย์ซีนิฟฟ์, และยอมให้การครอบครองแผ่นดินส่วนหนึ่งอยู่ในมือท่าน, หรือแม้เมืองแห่งลีไฮ-นีไฟ, และเมืองแห่งไซ-ลัม; และแผ่นดินโดยรอบนั้น—

๒๒ และทั้งหมดนี้เขาทำไป, เพื่อจุดประสงค์อย่างเดียวคือการนำคนพวกนี้มาอยู่ได้อำนาจหรือมาอยู่ในความเป็นทาส. และดูเถิด, ในเวลานี้เราให้บรรณาการแก่กษัตริย์ของชาวเลมัน, เป็นจำนวนครึ่งหนึ่งของข้าวโพดเรา, และข้าวบาร์เลย์ของเรา, และแม้ธัญพืชทั้งหมดของเราทุกชนิด, และครึ่งหนึ่งที่เพิ่มขึ้นของฝูงสัตว์เลี้ยงและฝูงสัตว์ใหญ่ของเรา; และ

กษัตริย์ของชาวเลมันเรียกเอาจากเราแม้ถึงครึ่งหนึ่งของทุกสิ่งที่เรามีหรือเป็นเจ้าของ, มิฉะนั้นก็ชีวิตของเรา.

๒๓ และบัดนี้, นี่ไม่ใช่สิ่งที่เหลือจะทนหรือ? และนี่ไม่ใช่, ความทุกข์ใหญ่หลวงของเราหรือ? บัดนี้ดูเถิด, เรามีเหตุผลมากเพียงใดที่จะโศกเศร้า.

๒๔ แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, มีเหตุผลอยู่มากที่เราจะโศกเศร้า; เพราะดูเถิด พี่น้องของเราถูกสังหารมาก็คนแล้ว, และเลือดพวกเขาหลั่งไปโดยไร้ประโยชน์, และทั้งหมดนี้ก็เพราะความชั่วช้าสามัญ.

๒๕ เพราะหากคนพวกนี้ไม่ได้ตกอยู่ในการล่วงละเมิดแล้วพระเจ้าจะไม่ทรงยอมให้ความชั่วอันใหญ่หลวงนี้เกิดกับพวกเขา. แต่ดูเถิด, พวกเขาไม่ยอมสดับฟังพระวจาของพระองค์; แต่มีการขัดแย้งเกิดขึ้นในบรรดาพวกเขา, แม้ถึงขนาดที่พวกเขาได้หลั่งเลือดในบรรดาพวกเขาเอง.

๒๖ และศาสดาพยากรณ์^๑คนหนึ่งของพระเจ้าถูกพวกเขาสังหาร; แท้จริงแล้ว, เป็นคนที่ได้รับเลือกจากพระผู้เป็นเจ้า, ผู้ซึ่งบอกพวกเขาถึงความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของพวกเขา, และพยากรณ์หลายสิ่งที่จะมาถึง, แท้จริงแล้ว, แม้การเสด็จมาของพระคริสต์.

๒๗ และเพราะท่านกล่าวแก่พวกเขาว่าพระคริสต์คือพระผู้เป็นเจ้า^๑, พระบิดาของสิ่งทั้งปวง, และกล่าวว่าพระองค์จะ

๑๙๗ อพย. ๑๖:๑๕, ๓๕;
กตว. ๑๑:๗-๘;
ยชว. ๕:๑๒.

๒๐ก ๑ นี. ๒:๑-๔.
๒๐ก โมไซยาห์ ๙:๑-๓.
๒๒ก โมไซยาห์ ๑๐:๑๘.

๒๖ก โมไซยาห์ ๑๗:๑๒-๒๐.
๒๗ก คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์.

ทรงรับเอารูปลักษณะของมนุษย์, และจะเป็นรูปลักษณะ ตามที่สร้างมนุษย์ขึ้นในกาลเริ่มต้น; หรืออีกนัยหนึ่ง, พระองค์กล่าวว่ามนุษย์สร้างขึ้นตามรูปลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า, และว่าพระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จลงมาในบรรดาลูกหลานมนุษย์, และทรงรับเอาเนื้อหนังและโลหิต, และเสด็จออกไปตามพื้นพิภพ—

๒๘ และบัดนี้, เพราะท่านกล่าวเรื่องนี้, พวกเขาจึงได้ประหารท่าน; และพวกเขาทำอีกหลายสิ่งซึ่งนำพระพิโรธของพระผู้เป็นเจ้าลงมาสู่พวกเขา. ฉะนั้น, ใครเล่าจะพิศวงที่พวกเขาอยู่ในความเป็นทาส, และที่พวกเขาถูกลงโทษด้วยความทุกข์แสนสาหัส?

๒๙ เพราะดูเถิด, พระเจ้า ตรัสไว้: เราจะไม่ช่วยเหลือ ผู้คนของเราในวันแห่งการล่องละเมิดของพวกเขา; แต่เราจะสกัดกั้นหนทางเพื่อมิให้พวกเขารุ่งเรือง; และการกระทำของพวกเขาจะเป็นดังสิ่งกีดขวางอยู่หน้าตน.

๓๐ และอนึ่ง, พระองค์ตรัส: หากผู้คนของเราจะหว่านความสกรปรก พวกเขาจะเก็บเกี่ยว แก่กลบนั่นในลมหมุน; และผลของมันคือยาพิษ.

๓๑ และอนึ่ง พระองค์ตรัส: หากผู้คนของเราจะหว่านความสกรปรกพวกเขาจะเก็บเกี่ยวลมตะวันตก, ซึ่งนำเอาความพินาศมาทันที.

๓๒ และบัดนี้, ดูเถิด, สัญญาของพระ

เจ้าเกิดสัมฤทธิ์ผลแล้ว, และท่านถูกลงโทษ และรับทุกข์ทรมานแล้ว.

๓๓ แต่หากท่านจะหันมา¹สู่พระเจ้าด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยว, และมอบความไว้วางใจในพระองค์, และรับใช้พระองค์ด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถแห่งจิตใจ, หากท่านทำเช่นนี้, พระองค์จะทรง, ปลดปล่อยท่านให้พ้นจากความเป็นทาส, ตามพระประสงค์และความพอพระทัยของพระองค์.

บทที่ ๘

แอมันสอนผู้คนของลิมไฮ—เขารู้เกี่ยวกับแผ่นจารึกยี่สิบสี่แผ่นของชาวเจเร็ด—ผู้หยั่งรู้สามารถแปลบันทึกสมัยโบราณ—ไม่มีของประทานใดยิ่งใหญ่กว่าการเป็นผู้หยั่งรู้. ประมาณ ๑๒๑ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากกษัตริย์ลิมไฮยุติ การพูด กับ ผู้คนของท่านแล้ว, เพราะท่านกล่าวแก่พวกเขาหลายเรื่องและจากเรื่องเหล่านี้ข้าพเจ้าเขียนไว้เพียงเล็กน้อยในหนังสือนี้, ท่านบอกผู้คนของท่านทุกเรื่องเกี่ยวกับพี่น้องของพวกเราที่อยู่²ในแผ่นดินแห่งเชราเอิมลา.

๒ และท่านให้แอมันยืนขึ้นต่อหน้าฝูงชน, และเล่าเรื่องทั้งหมดที่เกิดแก่พี่น้องของพวกเราให้พวกเขาฟังนับแต่เวลาที่

๒๑๗ ปฐก. ๑:๒๖-๒๘;
 อีเธอร์ ๓:๑๔-๑๗;
 คพ. ๒๐:๑๗-๑๘.
 คโมไซยาห์ ๑๓:๓๓-๓๔;
 ๑๕:๑-๔.

๒๙ก ๑ ซมอ. ๑๒:๑๕;
 ๒ พศด. ๒๔:๒๐.
 ๓๐ก คมพ. สกปรก (ความ).
 ข กท. ๖:๗-๘;
 คพ. ๖:๓๓.

คมพ. ฤดูเก็บเกี่ยว.
 ๓๑ก ยรม. ๑๘:๑๗;
 โมไซยาห์ ๑๒:๖.
 ๓๓ก มอริ. ๙:๖.

ซึ่งนิฟที่ขึ้นมาจากแผ่นดินนั้นแม้จนถึงเวลาที่ตัวเองขึ้นมาจากแผ่นดินนั้น.

๓ และท่านเล่าให้คนเหล่านี้ ฟัง ถึงถ้อยคำสุดท้ายที่กษัตริย์เป็นจามินสอนผู้คน, และอธิบายถ้อยคำเหล่านั้นแก่ผู้คนของกษัตริย์ลิมไฮ, เพื่อพวกเขาจะเข้าใจถ้อยคำทั้งหมดที่ท่านพูด.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากท่านทำทั้งหมดนี้ไปแล้ว, กษัตริย์ลิมไฮให้ฝูงชนแยกย้ายกันไป, และให้คนทั้งหลายกลับไปบ้านตนเองทุกคน.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านให้นำแผ่นจารึกซึ่งมีบันทึก ผู้คนของท่านนับแต่เวลาที่คนเหล่านี้ออกจากแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, มาต่อหน้าแอมัน, เพื่อเขาจะได้อ่านมัน.

๖ บัดนี้, ท่านที่ที่แอมันอ่านบันทึกแล้ว, กษัตริย์ถามเขาเพื่อจะรู้ว่าเขาแปลความหมายของภาษาได้หรือไม่, และแอมันบอกท่านว่าเขาแปลไม่ได้.

๗ และกษัตริย์ก็กล่าวแก่เขาว่า : โดยที่โศกเศร้า เพราะ ความทุกข์ของผู้คนข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าจึงให้คนของข้าพเจ้าสี่สิบสาม คน ออกเดินทางไปในแดนตุรกันดาร, เพื่อโดยการนั้นพวกเขาจะได้พบแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, เพื่อเราจะได้ร้องขอพี่น้องของเราให้ปลดปล่อยเราจากการเป็นทาส.

๘ และพวกเขาหลงอยู่ในแดนตุรกันดารต่อเนื่องเป็นเวลาหลายวัน, กระนั้นพวกเขายังขยันหมั่นเพียร, และไม่พบแผ่นดินแห่งเซราเฮมลาแต่กลับมายังแผ่น

ดินนี้, โดยที่เดินทางไปในแผ่นดินแห่งหนึ่งซึ่งมีผืนน้ำหลายแห่ง, โดยค้นพบแผ่นดินแห่งหนึ่งซึ่งเคลื่อนกล่นไปด้วยกองกระดูกคน, และกระดูกสัตว์, และเคลื่อนกล่นไปด้วยซากปรักหักพังของอาคารทุกชนิดด้วย, โดย ค้นพบ แผ่นดินแห่งหนึ่งซึ่งเคยมีผู้คนอันมีจำนวนมากมายดั่งไพร่พลของอิสราเอลอาศัยอยู่.

๙ และเพื่อให้ประจักษ์พยานว่าเรื่องที่เราบอกเล่าเป็น เรื่องจริง พวกเขาจึงนำเอาแผ่นจารึกสี่สิบสี่ แผ่นซึ่งเต็มไปด้วยอักขระมา, และมันทำด้วยทองคำบริสุทธิ์.

๑๐ และดูเถิด, พวกเขา นำเอา เกราะอกี่ มา, ด้วย, ซึ่งมีขนาดใหญ่, และทำด้วย ทองเหลือง และ ทองแดง, และอยู่ในสภาพดีเยี่ยม.

๑๑ และอื่น ๆ, พวกเขา นำเอาดาบมา, ซึ่ง ด้าม ของมันไม่ เหลือ แล้ว, และตัวดาบ กร่อน ด้วย สนิม; และไม่มีใครในแผ่นดินที่สามารถแปลความหมายของภาษาหรืออักขระที่อยู่บนแผ่นจารึกได้. ฉะนั้นข้าพเจ้า จึง กล่าว แก่ ท่าน : ท่านแปลได้ไหม ?

๑๒ และข้าพเจ้าก็กล่าวแก่ท่านอีก : ท่านรู้จักใครที่แปลได้หรือไม่ ? เพราะข้าพเจ้าปรารถนา จะให้ แปล บันทึก เหล่านี้ เป็น ภาษาของเรา; เพราะ, มันอาจ, ให้ ความรู้แก่เราเกี่ยวกับพวกที่เหลือน้อยของผู้คนซึ่งถูกทำลาย, อันเป็นที่มาของบันทึกเหล่านี้; หรือ, มันอาจ, จะให้ความรู้แก่เราเกี่ยวกับ คนพวกนี้ นี้เอง ซึ่ง ถูก ทำลาย; และ

ข้าพเจ้าปรารถนาจะรู้ถึงเหตุแห่งความ
พินาศของพวกเขา.

๑๓ บัดนี้ แอมัน กล่าวแก่ท่าน : ข้าแต่
กษัตริย์, ข้าพเจ้าบอกท่านได้อย่างแน่นอน,
ถึงชายคนหนึ่ง ที่แปล บันทีกได้; เพราะ
ท่านมีสิ่งซึ่งท่านสามารถมองดูได้, และ
แปลบันทีกทั้งหมดซึ่งเป็นของสมัยโบราณ;
และเป็นของประทานจากพระผู้เป็นเจ้า.
และเรียกของเหล่านั้นว่าเครื่องแปลความ
หมาย, และไม่มีใครจะมองดูในนั้นได้เว้น
แต่เขาจะได้รับบัญชา, เกลือกเขาจะมองหา
สิ่งที่เขาไม่ควรมองและเขาจะตาย. และ
ผู้ใดก็ตามที่ได้รับบัญชาให้มองในนั้น, ก็
เรียกผู้เดียวกันนั้นว่าผู้หยั่งรู้.

๑๔ และดูเถิด, กษัตริย์ของผู้คนซึ่งอยู่
ในแผ่นดินแห่งเซราเอิมลาเป็นผู้ที่ได้รับ
บัญชาให้ทำสิ่งเหล่านี้, และเป็นผู้มีของ
ประทานอันสูงส่งนี้จากพระผู้เป็นเจ้า.

๑๕ และกษัตริย์กล่าวว่าผู้หยั่งรู้ยิ่งใหญ่มากว่า
ศาสดาพยากรณ์.

๑๖ และแอมัน กล่าวว่าผู้หยั่งรู้เป็นผู้
เปิดเผยและศาสดาพยากรณ์ด้วย; และ
ของประทานที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ไม่มีใครจะมี
ได้, เว้นแต่เขาจะมีเดซาณูภาพของพระ
ผู้เป็นเจ้า, ซึ่งไม่มีใครจะมีได้; กระนั้น
มนุษย์ยังมีอำนาจยิ่งใหญ่ว่าพระผู้เป็น
เจ้าประทานให้เขา.

๑๗ แต่ผู้หยั่งรู้จะรู้ถึงสิ่งที่ผ่านมา, และ
ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นด้วย, และโดยเครื่อง
แปลความหมายเหล่านี้สิ่งทั้งปวงจะเปิดเผย,
หรือ, ที่จริงแล้ว, สิ่งลึกลับจะแสดง

ให้ประจักษ์, และสิ่งที่ซ่อนอยู่ก็จะมาสู่
ที่แจ้ง, และสิ่งที่ยังไม่เป็นที่รู้จักจะทำให้
เป็นที่รู้จักกันโดยเครื่องแปลความหมาย
เหล่านั้น, และเครื่องแปลความหมายเหล่านี้
จะทำให้สิ่งต่าง ๆ เป็นที่รู้จัก มิเช่นนั้น
แล้วไม่สามารถเป็นที่รู้จักได้.

๑๘ พระผู้ เป็น เจ้า ทรง จัด หา วิถี ไว้
เพื่อ มนุษย์, โดย ผ่าน ศรัทธา, จะ ได้ ทำ
ปาฏิหาริย์ นำ แปลก ประหลาด; ฉะนั้น
เขา กลาย เป็น ประโยชน์ อัน ใหญ่ หลวง ต่อ
เพื่อ มนุษย์ ของ เขา.

๑๙ และบัดนี้, เมื่อแอมันกล่าวถ้อยคำ
เหล่านี้จบ กษัตริย์ชื่นชมยินดีอย่างยิ่ง,
และน้อมขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้า, มี
ความว่า : ความลึกลับอันสำคัญยิ่ง มีอยู่ใน
แผ่นดินจารึกเหล่านี้โดยไม่ต้องสงสัย, และ
เครื่อง แปลความหมาย เหล่านี้ เติร์ยมไว้
ด้วยจุด ประสงค์ ที่จะ คลี่ ความ ลึกลับ เช่น
นี้ ทั้งหมด ให้ ลูก หลาน มนุษย์ อย่าง ไม่
ต้อง สงสัย.

๒๐ ใ้องานของพระเจ้านำอัครรย์เพียง
ใด, และพระเจ้า ทรง ทน กับ ผู้คน ของ
พระองค์นานเพียงใด; แท้จริงแล้ว, ความ
เข้าใจของลูกหลานมนุษย์มีตบอดและ
ยากที่จะเข้าถึงเพียงใด; เพราะพวกเขา
จะไม่แสวงหาปัญญา, ทั้งไม่ปรารถนาให้
ปัญญาควบคุมพวกเขาเลย!

๒๑ แท้จริงแล้ว, พวกเขาเป็นดังฝูง
แกะป่าซึ่งหลบหนีไปจากเมฆบาล, และ
กระจัดกระจายไป, และถูกสัตว์ในป่าไล่,
และกัดกิน.

บันทึกของ ซีนีฟฟ์—เรื่องราวเกี่ยวกับผู้คนของท่าน, นับจากเวลาที่พวกเขาออกจากแผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลาจนถึงเวลาที่พวกเขาได้รับการปลดปล่อยจากเงื้อมมือชาวเลมัน.

ประกอบด้วยบทที่ ๙ ถึง ๒๒

บทที่ ๙

ซีนีฟฟ์นำคนกลุ่มหนึ่งออกจากเซราเฮ็มลาเพื่อ ครอบครอง แผ่นดิน แห่ง ลีไฮ-นีไฟ—กษัตริย์ชาวเลมันยอมให้พวกเขาจับแผ่นดินนั้นเป็นมรดก—มีสงครามระหว่างชาวเลมันกับผู้คนของซีนีฟฟ์. ประมาณ ๒๐๐-๑๘๗ ปีก่อนคริสตกาล.

ข้าพเจ้า, ซีนีฟฟ์, โดยที่ได้รับการสอนในภาษาทั้งหมดของชาวนีไฟ, และมีความรู้ถึงแผ่นดินแห่งนีไฟ^๑, หรือแผ่นดินแห่งมรดกแต่แรกเริ่มของบรรพบุรุษของเรา, และโดยที่ถูส่งมาเป็นคนสอดแนมในบรรดาชาวเลมันเพื่อจะสืบกำลังทัพของพวกเขา, เพื่อกองทัพของเราจะมาโจมตีและทำลายพวกเขา—แต่เมื่อข้าพเจ้าเห็นสิ่งที่ดีในบรรดาพวกเขาแล้วข้าพเจ้าปรารถนาว่าพวกเขาไม่ควรถูกทำลาย.

๒ ฉะนั้น, ข้าพเจ้าจึงโต้แย้งกับพี่น้องข้าพเจ้าในแดนทูกันดาร์, เพราะข้าพเจ้าอยากให้ ผู้ปกครองของเรา ทำข้อตกลงกับพวกเขา; แต่โดยที่เขาเป็นคนเข้ม-

งวดและกระหายเลือดจึงสั่งให้ประหารข้าพเจ้า; แต่ข้าพเจ้าได้รับการช่วยไว้โดยมีการนองเลือดอย่างหนัก; เพราะพื่อต่อสู้กับพ่อ, พี่น้องต่อสู้กับพี่น้อง, จนกองทัพส่วนใหญ่ของเราถูกทำลายในแดนทูกันดาร์; และเราที่ได้รับการละเว้น, ก็กลับมา, ยังแผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลา, เพื่อเล่าเรื่องให้ภรรยาของพวกเขาและลูก ๆ ของพวกเขาฟัง.

๓ และกระนั้น, โดยที่ข้าพเจ้ามุ่งหวังเกินไปที่จะได้จับแผ่นดินของบรรพบุรุษเราเป็นมรดก, จึงรวบรวมคนมากเท่าที่ปรารถนาจะขึ้นไปครอบครองแผ่นดิน, และเริ่มการเดินทางของเราไปในแดนทูกันดาร์เพื่อขึ้นไปยังแผ่นดินนั้น; แต่เราทุกข์ทรมานด้วยความอดอยากและความทุกข์แสนสาหัส; เพราะเราเชื่อใจในการระลึกถึงพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเรา.

๔ กระนั้นก็ตาม, หลังจากระหกระเหินอยู่ในแดนทูกันดาร์หลายวันเราตั้งกระโจมของเราในที่ซึ่งพี่น้องของเราถูกสังหาร, ซึ่งอยู่ใกล้กับแผ่นดินบรรพบุรุษของเรา.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าพร้อมด้วยคนของข้าพเจ้าสี่คนก็ไปในเมืองอีก, เข้าไปหากษัตริย์, เพื่อข้าพเจ้าจะได้รู้ใจของกษัตริย์, และเพื่อข้าพเจ้าจะได้รู้ว่าข้าพเจ้าพร้อมด้วยผู้คนของข้าพเจ้าจะเข้าไปครอบครองแผ่นดินโดยสันติได้หรือไม่.

๖ และข้าพเจ้าเข้าไปหากษัตริย์, และ

เขาทำพันธสัญญากับข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าจะได้ครอบครองแผ่นดินแห่งลีไฮ-นีไฟ, และแผ่นดินแห่งไซลัม.

๗ และเขาสั่งให้ผู้คนของเขาออกจากแผ่นดินด้วย, และข้าพเจ้ากับผู้คนของข้าพเจ้าจึงเข้าไปในแผ่นดินเพื่อเราจะครอบครองมัน.

๘ และเราเริ่มสร้างอาคาร, และซ่อมกำแพงเมือง, แท้จริงแล้ว, แม้กำแพงเมืองแห่งลีไฮ-นีไฟ, และกำแพงเมืองแห่งไซลัม.

๙ และเราเริ่มทำไร่ไถนา, แท้จริงแล้ว, แม้ปลูกด้วยเมล็ดนานาชนิด, ปลูกด้วยเมล็ดข้าวโพด, และข้าวสาลี, และข้าวบาร์เลย์, และปลูกด้วยน็เอส, และปลูกด้วยเซอัม, และปลูกด้วยเมล็ดผลไม้มีนานาชนิด; และเราได้เริ่มขยายเผ่าพันธุ์และรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน.

๑๐ บัดนี้มันเป็นอุบายและเล่ห์กลของกษัตริย์เลมัน, ที่จะนำผู้คนของข้าพเจ้ามาสู่ความเป็นทาส, โดยขายอมมอบแผ่นดินนี้ให้เราเพื่อเราจะครอบครองมัน.

๑๑ ฉะนั้นเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ, หลังจากเราได้อยู่ในแผ่นดินต่อเนื่องเป็นเวลาสิบสองปี กษัตริย์เลมันเริ่มปริวิตก, ด้วยเกรงว่าโดยวิธีใดวิธีหนึ่งผู้คนของข้าพเจ้าจะแข็งแกร่งขึ้นในแผ่นดิน, และว่าพวกเขาจะชนะเราและนำเราไปสู่การเป็นทาสไม่ได้.

๑๒ บัดนี้พวกเขาเป็นคนที่เกียจคร้านและถือรูปเคารพ; ฉะนั้นพวกเขาจึงปรารถนาจะนำเราไปสู่ความเป็นทาส,

เพื่อพวกเขาจะอึดหน้าด้วยแรงงานจากมือเรา; แท้จริงแล้ว, เพื่อพวกเขาจะได้สำราญกายใจกับฝูงสัตว์ในทุ่งของเรา.

๑๓ ฉะนั้นเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กษัตริย์เลมันเริ่มช่วยผู้คนของเขาให้ขัดแย้งกับผู้คนของข้าพเจ้า; ฉะนั้นสงครามและการขัดแย้งจึงเริ่มขึ้นในแผ่นดิน.

๑๔ เพราะ, ในปีที่สิบสามแห่งการปกครองของข้าพเจ้าในแผ่นดินแห่งนีไฟ, หางออกไปทางใต้ของแผ่นดินแห่งไซลัม, เมื่อผู้คนของข้าพเจ้ากำลังให้น้ำและเลี้ยงฝูงสัตว์ของพวกเขา, และกำลังทำไร่ไถนาของพวกเขา, ไพร่พลชาวเลมันจำนวนมากมาโจมตีพวกเขาและเริ่มสังหารพวกเขา, และเอาฝูงสัตว์ของพวกเขา, และข้าวโพดในทุ่งของพวกเขาไป.

๑๕ แท้จริงแล้ว, และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาหลบหนี, ทั้งหมดที่ถูกไล่ไม่ทัน, แม้เข้ามาในเมืองแห่งนีไฟ, และร้องขอข้าพเจ้าให้คุ้มครองพวกเขา.

๑๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าให้อาวุธพวกเขามีคันธนู, และมีลูกธนู, มีดาบ, และมีกระบี่, และมีกระบอง, และมีสายห้วยัง, และมีอาวุธทุกชนิดที่เราประดิษฐ์ได้, และข้าพเจ้ากับผู้คนของข้าพเจ้าได้ออกไปรบกับชาวเลมัน.

๑๗ แท้จริงแล้ว, ด้วยกำลังจากพระเจ้าเราออกไปสู้รบกับชาวเลมัน; เพราะข้าพเจ้ากับผู้คนของข้าพเจ้าร้องขอพระเจ้าอย่างสุดกำลังให้พระองค์ทรงปลดปล่อยเราจากเงื้อมมือศัตรูของเรา,

เพราะเราตื่นขึ้นสู่ความทรงจำถึงการปลดปล่อยบรรพบุรุษของเรา.

๑๘ และพระเจ้าเป็นเจ้าทรงไต่ถามเสียงร้องของเราและทรงตอบการสวดอ้อนวอนของเรา; และเราออกไป ด้วยพลังของพระองค์; แท้จริงแล้ว, เราได้ออกไปต่อสู้กับชาวเลมัน, และภายในวันเดียวกับหนึ่งคืนเราสังหารคนพวกนั้นสามพันกับสี่สิบสามคน; เราสังหารพวกเขาแม้จนเราขับไล่พวกเขาออกไปจากแผ่นดินของเรา.

๑๙ และข้าพเจ้า, ตัวข้าพเจ้าเอง, ด้วยมือข้าพเจ้าเอง, ช่วยฝังศพพวกเขา. และดูเถิด, เป็นโทมนัสและความทุกข์โศกอย่างใหญ่หลวงแก่เรา, ที่พี่น้องของเราสองร้อยเจ็ดสิบเก้าคนถูกสังหาร.

บทที่ ๑๐

กษัตริย์เลมันตาย—ผู้คนของเขาป่าเถื่อนและดุร้ายและเชื่อในประเพณีเท็จ—ซีนิฟีและผู้คนของท่านมีชัยเหนือพวกนั้น. ประมาณ ๑๘๗-๑๖๐ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราเริ่มสถาปนาอาณาจักรอีกและเราเริ่มครอบครองแผ่นดินโดยสันติอีก. และข้าพเจ้าทำให้มีการสร้างอาวุธสงครามทุกชนิด, เพื่อโดยการนั้นข้าพเจ้าจะมีอาวุธให้ผู้คนของข้าพเจ้าต่อสู้ เวลาที่ชาวเลมันขึ้นมาทำสงครามกับผู้คนของข้าพเจ้า.

๒ และข้าพเจ้าจัดยามไว้รอบแผ่นดิน,

เพื่อชาวเลมันจะได้ไม่มาโจมตีเราโดยไม่รู้ตัวและทำลายเรา; และโดยวิธีนี้ข้าพเจ้าจึงได้ป้องกันผู้คนของข้าพเจ้าและฝูงสัตว์ของข้าพเจ้า, และรักษามันไม่ให้ตกอยู่ในมือศัตรูของเรา.

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราได้รับแผ่นดินบรรพบุรุษของเรามาเป็นมรดกหลายปี, แท้จริงแล้ว, ต่อเนื่องเป็นเวลากว่าสี่สิบสองปี.

๔ และข้าพเจ้าให้พวกผู้ชายทำไร่ไถนา, และปลูกธัญพืช^๑ทุกชนิดและผลไม้ทุกประเภทของทุกชนิด.

๕ และข้าพเจ้าให้พวกผู้หญิงปั่นฝ้าย, และทำงานหนัก, และทำงาน, และทอผ้าป่านเนื้อดีทุกชนิด, แท้จริงแล้ว, และผ้า^๒ทุกชนิด, เพื่อเราจะได้ห่อหุ้มความเปลือยเปล่าของเรา; และด้วยเหตุนี้เราจึงรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน—ดังนั้นเราจึงมีสันติในแผ่นดินติดต่อกันอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาสี่สิบสองปี.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกษัตริย์เลมัน^๓ตาย, และบุตรของเขาเริ่มปกครองแทน. และเขาเริ่มช่วยผู้คนของเขาให้กบฏต่อผู้คนของข้าพเจ้า; ฉะนั้นพวกเขาจึงเริ่มเตรียมสงคราม, และขึ้นมารบกับผู้คนของข้าพเจ้า.

๗ แต่ข้าพเจ้าส่งคนสอดแนมของข้าพเจ้าออกไปรอบแผ่นดินแห่งซีมลอน^๔, เพื่อข้าพเจ้าจะรู้การเตรียมของพวกเขา, เพื่อข้าพเจ้าจะได้ป้องกันอันตรายจากพวกเขา, เพื่อพวกเขาจะ

๑๘ก โมไซยาห์ ๒๓:๒๐.
๑๐ ๔ก โมไซยาห์ ๑๖:๑๙.

๕ก แอลมา ๑:๒๙.
๖ก โมไซยาห์ ๑๖:๑๐-๑๑;

๒๔:๓.
๗ก โมไซยาห์ ๑๑:๑๒.

ไม่มาโจมตีผู้คนของข้าพเจ้าและทำลายพวกเขา.

๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขายกขึ้นมาทางเหนือของแผ่นดินแห่งไซลัม, พร้อมด้วยไพร่พลมากมาย, คนถือ^๖ธนู^๗, และลูกธนู, และดาบ, และกระบี่, และก้อนหิน, และสายหเวียง; และพวกเขาโกนหัวจนพวกเขาหัวโล้น; และพวกเขาคาดแผ่นหนังไว้รอบเอวตน.

๙ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ ข้าพเจ้าให้พวกผู้หญิงและลูก ๆ ของผู้คนข้าพเจ้าไปซ่อนในแดนทุรกันดาร; และข้าพเจ้าให้ชายชราทั้งหมดของข้าพเจ้าด้วยที่ใช้อาวุธได้, และคนหนุ่มทั้งหมดของข้าพเจ้าด้วยที่สามารถใช้อาวุธได้, ให้มารวมกันเพื่อไปรบกับชาวเลมัน; และข้าพเจ้าจัดให้พวกเขาประจำที่ของตน, แต่ละคนตามอายุของเขา.

๑๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราขึ้นไปรบกับชาวเลมัน; และข้าพเจ้า, แม่ข้าพเจ้า, มีอายุมาก, ก็ขึ้นไปรบกับชาวเลมัน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราขึ้นไปรบด้วยพละกำลัง^๖ของพระเจ้า.

๑๑ บัดนี้, ชาวเลมันไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับพระเจ้า, ทั้งไม่รู้เกี่ยวกับพละกำลังของพระเจ้า, ฉะนั้นพวกเขาจึงพึ่งแรงกายของตนเอง. กระนั้นพวกเขาก็เป็นคนแข็งแรง, ตามพละกำลังของมนุษย์.

๑๒ พวกเขาเป็นคนป่าเถื่อน^๖, และดุร้าย, และ กระจาย เลือด, เชื้อใน

ประเพณี^๗บรรพบุรุษของ พวกเขา, ซึ่งเป็นดังนี้—เชื่อว่าพวกเขาถูกไล่ออกจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็มเพราะความชั่วช้าสามัญของบรรพบุรุษ, และว่าพี่น้องของพวกเขปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างไม่เป็นธรรมในแดนทุรกันดาร, และพวกเขาได้รับการปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมขณะข้ามทะเลด้วย;

๑๓ และอนึ่ง, พวกเขาได้รับการปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมอีกขณะอยู่ในแผ่นดินแห่งมรดกแต่แรกเริ่ม^๖ของพวกเขา, หลังจากพวกเขาข้ามทะเลแล้ว, และทั้งหมดนี้เพราะว่านี่ไฟเชื้อสตัยมากกว่าในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า—ฉะนั้นท่านจึงเป็นที่โปรดปราน^๗ของพระเจ้า, เพราะพระเจ้าทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของท่านและทรงตอบคำสวดอ้อนวอนเหล่านั้น, และท่านจึงเป็นผู้นำการเดินทางของพวกเขาในแดนทุรกันดาร.

๑๔ และพี่น้องท่านโกรธท่านเพราะพวกเขาไม่เข้าใจ^๖วิธีการของพระเจ้า; พวกเขาโกรธ^๗ท่านด้วยขณะที่อยู่บนผืนน้ำด้วยเพราะพวกเขาทำใจแข็งกระด้างต่อพระเจ้า.

๑๕ และอนึ่ง, พวกเขาโกรธท่านเมื่อพวกเขามาถึงแผ่นดินที่สัญญาไว้, เพราะพวกเขาถือว่าท่านเอาอำนาจปกครอง^๖ผู้คนไปจากมือพวกเขา; และพวกเขาหมายมั่นจะฆ่าท่าน.

๑๖ และอนึ่ง, พวกเขาโกรธท่านเพราะ

๘ก เจริม ๑:๘.
ข แอลมา ๓:๔-๕.
๑๐ก คมพ. วาใจ (ความ).
๑๒ก แอลมา ๑๗:๑๔.

๗ ๒ นี. ๕:๑-๓.
๑๓ก ๑ นี. ๑๘:๒๓.
ข ๑ นี. ๑๗:๓๔.
๑๔ก ๑ นี. ๑๕:๗-๑๑.

๗ ๑ นี. ๑๘:๑๐-๑๑.
๑๕ก ๒ นี. ๕:๓.

ท่าน ออกไปใน แดน ทูร์กันดาร ดัง ที่ พระเจ้าได้ ทรงบัญชาท่าน, และนำเอา บ้านที่ กู ซึ่งมีจารึกอยู่บนแผ่นจารึกทอง เหลืองไป, เนื่องจากพวกเขา กล่าวว่าท่าน ขโมย ไขมัน.

๑๗ และตั้งนั้นพวกเขาจึงสอนลูกหลาน ตนให้เกลียดชัง, และกระทำฆาตกรรมคน พวกนั้น, และให้ขโมยและปล้นสะดม, และทำทุกสิ่งที่จะทำได้ เพื่อทำลายคน พวกนั้น; ฉะนั้นพวกเขาจึงมีความเกลียด นิรันดรต่อลูกหลานของนีไฟ.

๑๘ เพราะเหตุนี้เองกษัตริย์เลมัน, จึง หลอกลวงข้าพเจ้า, ด้วยอุบาย, และเล่าที่ กลอันเป็นเท็จของเขา, และคำสัญญา อันไพเราะของเขา, ที่ข้าพเจ้านำผู้คน เหล่านี้ของข้าพเจ้าขึ้นมายัง แผ่นดิน นี้, เพื่อพวกเขาจะทำลายผู้คนเหล่านี้; แท้จริงแล้ว, และเราทนทุกข์มาหลายปี อยู่ในแผ่นดิน.

๑๙ และบัดนี้ข้าพเจ้า, ซีนีฟี, หลังจาก เล่าเรื่องทั้งหมดนี้ที่เกี่ยวกับชาวเลมันให้ ผู้คนของข้าพเจ้าฟังแล้ว, ข้าพเจ้าเร้าใจ ให้พวกเขาไปรบด้วยสุดกำลังของพวกเขา, โดยมอบความไว้วางใจของพวกเขา ในพระเจ้า; ฉะนั้น, เราจึงต่อสู้กับพวกเขา, แบบซึ่งหน้า.

๒๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเรา ขับไล่พวกเขาออกจากแผ่นดินของเราอีก; และเราสังหารพวกเขาด้วยการเข่นฆ่าไม่ เลือกลง, แม้มากจนเราไม่ได้นับจำนวน.

๒๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเรา กลับไปแผ่นดินของเราเองอีก, และผู้คน

ของข้าพเจ้าเริ่มเลี้ยงฝูงสัตว์ของพวกเขา, และทำไร่ไถนาของพวกเขาอีก.

๒๒ และบัดนี้ข้าพเจ้า, โดยที่ชราแล้ว, จึงได้มอบอาณาจักรให้บุตรคนหนึ่งของ ข้าพเจ้า; ฉะนั้น, ข้าพเจ้าจะไม่กล่าวอีก. และขอพระเจ้าประทานพรแก่ผู้คนของ ข้าพเจ้า. เอเมน.

บทที่ ๑๑

กษัตริย์โนอาห์ปกครองด้วยความ ชั่วร้าย—เขากระแฉะใจในการใช้ชีวิตมัวเมา กับเหล่าภรรยาและเหล่าอนุภรรยาของเขา—อบินาโดพยากรณ์ว่าผู้คนจะถูกนำไปสู่การเป็นทาส—กษัตริย์โนอาห์หมาย มั่นจะเอาชีวิตท่าน. ประมาณ ๑๖๐-๑๕๐ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือ ซีนีฟีมอบอาณาจักรให้โนอาห์, บุตรคน หนึ่งของท่าน; ฉะนั้นโนอาห์เริ่มปกครอง แทนท่าน; และเขาไม่ได้เดินในทางของ บิดา.

๒ เพราะเหตุเกิด, เขาไม่ได้รักษา พระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า, แต่เขาเดินไป ตามความปรารถนาของใจตนเอง. และ เขามี ภรรยา และ อนุภรรยา หลาย คน. และเขาได้ทำให้ ผู้คนของเขากระทำบาป, และกระทำความชั่วซึ่งชังในสายพระเนตร ของพระเจ้า. แท้จริงแล้ว, และพวกเขา กระทำการผิดประเวณี และความชั่วร้าย นานาประการ.

๑๖ ก ๒ นี. ๕:๑๒.
ข แอลมา ๒๐:๑๐, ๑๓.

๑๑ ๒ ก เจคอบ ๓:๕.
ข ๑ พกษ. ๑๔:๑๕-๑๖;

โมไซยาห์ ๒๙:๓๑.
ค ๒ นี. ๒๘:๑๕.

๓ และเขาเรียกเก็บภาษีหนึ่งในห้าของทุกสิ่งที่คนทั้งหลายครอบครอง, หนึ่งในห้าของทองพวกเขาและเงินของพวกเขา, และหนึ่งในห้าของชิฟฟ์พวกเขา, และทองแดงของพวกเขา, และทองเหลืองและเหล็กของพวกเขา; และหนึ่งในห้าของลูกสัตว์อ้วนของพวกเขา; และหนึ่งในห้าของธัญพืชทั้งหมดของพวกเขาด้วย.

๔ และทั้งหมดนี้เขาเอาไปปรนเปรอตน, และภรรยาและเหล่าอนุภรรยาของเขา; และปุโรหิตของเขาด้วย, กับภรรยาของคนพวกนี้และเหล่าอนุภรรยาของคนพวกนี้; เขาเปลี่ยนแปลงกิจจานุกิจของอาณาจักรไปตั้งนั้น.

๕ เพราะเขาถอดปุโรหิตทั้งหมดที่บิดาของเขาอุทิศถวายไว้, และอุทิศถวายคนใหม่ แทน, ซึ่ง คน เช่นนี้ ทะนง ตน ด้วยความถือดีในใจตน.

๖ แท้จริงแล้ว, และตั้งนี้คนพวกนี้ได้รับการคำจูนในความเกียจคร้านของตน, และในการนับถือรูปเคารพของตน, และในการผิดประเวณีของตน, ด้วยภาษีซึ่งกษัตริย์โนอาห์เก็บจากผู้คนของเขา; ตั้งนั้นผู้คนจึงทำงานหนักยิ่งเพื่อคำจูนความชั่วช้าสามานย์.

๗ แท้จริงแล้ว, และพวกเขากลายเป็นคนนับถือรูปเคารพด้วย, เพราะพวกเขาถูกลอกด้วยคำพูดที่ไร้ประโยชน์และคำป้อยของกษัตริย์และปุโรหิต; เพราะคนพวกนี้กล่าวคำป้อยกับผู้คน.

๘ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ กษัตริย์ โนอาห์ สร้าง อาคาร หูรธา และ

กว้าง หลาย หลัง; และเขาประดับอาคารด้วยงานไม้ที่ประณีต, และด้วยสิ่งมีค่านานัปการ, ด้วยทอง, และด้วยเงิน, และด้วยเหล็ก, และด้วยทองเหลือง, และด้วยชิฟฟ์, และด้วยทองแดง;

๙ และเขาสร้างวังโอพาร์, และบัลลังก์อยู่ตรงกลางไว้ให้ตนด้วย, ซึ่งทั้งหมดนี้ทำด้วยไม้เนื้อดีและประดับด้วยทองและเงินและด้วยของมีค่า.

๑๐ และเขาให้คนงานของเขาทำงานประณีต นานัปการ ภายใน กำแพง พระวิหาร, ด้วยไม้เนื้อดี, และด้วยทองแดง, และด้วยทองเหลือง.

๑๑ และที่ นั่ง ซึ่ง จัด ไว้ ต่าง หาก สำหรับ มหาปุโรหิต, ซึ่งอยู่เหนือที่อื่นทั้งหมดนั้น, เขาประดับไว้ด้วยทองบริสุทธิ์; และเขาให้สร้างพนักกอกไว้หน้าที่นั่ง, เพื่อพวกเขาจะได้อิงตัวและแขนของตนบนนั้น ขณะพูดคำเท็จ และไม่มีประโยชน์ กับผู้คนของเขา.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาสร้างหอสูง"ไกลัพระวิหาร; แท้จริงแล้ว, เป็นหอที่สูงมาก, แม้สูงจนเขายืนได้บนยอด หอนั้น และมองเห็น แผ่นดิน แห่งไซลัม, และแผ่นดินแห่งเซ็มลอนด้วย, ซึ่งชาวเลมันครอบครอง; และเขามองเห็นได้แม้ทั่วแผ่นดินโดยรอบ.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาให้สร้างอาคารหลายหลังในแผ่นดินแห่งไซลัม; และเขาให้สร้างหอสูงใหญ่แห่งหนึ่งไว้บนเนินเขาทางเหนือของแผ่นดินแห่งไซลัม, ซึ่งเคยเป็นที่หลบภัยสำหรับลูก

หลานของนีโไฟในเวลาที่พักพวกเขาหลบหนีออกจากแผ่นดิน; และเขาทำไปดังนี้โดยใช้ทรัพย์สินมีค่าซึ่งได้มาจากการเก็บภาษีของผู้คนของเขา.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขามีใจฝักใฝ่อยู่กับทรัพย์สินมีค่าของตน, และเขาใช้เวลาของตนดำเนินชีวิตอย่างมัวเมาอยู่กับภรรยาของเขาและเหล่าอนุภรรยาของเขา; และปุโรหิตของเขาใช้เวลาของตนเช่นนั้นอยู่กับหญิงโสเภณีด้วย.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาปลูกสวนองุ่นทั่วทั้งแผ่นดิน; และเขาสร้างบ่ออ่างน้ำ, และทำเล้าองุ่นไว้มาก; และตั้งนั้นเขาจึงกลายเป็นนักเลงเหล้าองุ่น, และผู้คนของเขาด้วย.

๑๖ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ ชาวเลมัน เริ่มยกมาโจมตีผู้คนของเขา, โจมตีกลุ่มคนจำนวนน้อย, และสังหารคนเหล่านั้นในทุ่งของตน, และขณะที่พวกเขากำลังเลี้ยงฝูงสัตว์ของตน.

๑๗ และกษัตริย์โนอาห์ส่งยามไปยังที่ต่าง ๆ ในแผ่นดินเพื่อขับไล่พวกนั้นออกไป; แต่เขามีได้ส่งไปเป็นจำนวนเพียงพอ, และชาวเลมันยกมาโจมตีพวกเขาและฆ่าพวกเขา, และไล่ฝูงสัตว์ของพวกเขาและมากมายออกจากแผ่นดิน; ตั้งนั้นชาวเลมันจึงเริ่มทำลายพวกเขา, และแสดงความเกลียดชังต่อพวกเขา.

๑๘ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ กษัตริย์โนอาห์ส่งกองทัพของเขาไปต่อสู้คนพวกนั้น, และพวกเขาถูกขับไล่กลับไป

ไป, หรือพวกเขาขับไล่คนพวกนั้นกลับไปชั่วเวลาหนึ่ง; ฉะนั้น, พวกเขาจึงกลับมาพร้อมกับชื่นชมข่าวของที่พวกเขายึดได้.

๑๙ และบัดนี้, เพราะชัยชนะครั้งใหญ่นี้ พวกเขา จึง ทะนง ตน ด้วย ความ ถือดี ในใจตน; พวกเขาอวดอ้างถึงกำลังของตนเอง, โดยกล่าวว่า พวกเขาทำสืบคนจะยืนสู้ชาวเลมันได้เป็นพัน ๆ คน; และพวกเขาโอ้อวดตั้งนั้น, และเบิกบานในเลือด, และการนองเลือดของพี่น้องพวกเขา, และการนี้เนื่องจากความชั่วร้ายของกษัตริย์และปุโรหิตของเขา.

๒๐ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ มีชาย คนหนึ่ง ในบรรดา พวกเขา นามว่า อิบินาได; และท่านออกไปในบรรดาพวกนี้, และเริ่มพยากรณ์, มีความว่า: ดูเถิด, พระเจ้าตรัสตั้งนี้, และพระองค์ทรงบัญชาข้าพเจ้าตั้งนี้, มีความว่า, จงออกไป, และกล่าวแก่คนพวกนี้ว่า, พระเจ้าตรัสตั้งนี้—วิบัติจงมีแก่คนพวกนี้, เพราะเราเห็นความน่าชิงชังของพวกเขา, และความชั่วร้ายของ พวกเขา, และ การ ผิด ประเวณี ของ พวกเขา; และเว้นแต่พวกเขาจะกลับใจ เรา จะไปเยือนพวกเขาในความโกรธของเรา.

๒๑ และเว้นแต่พวกเขาจะกลับใจและหันมาหาพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, ดูเถิด, เราจะปล่อยพวกเขาให้อยู่ในเงื้อมมือศัตรูของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, และพวกเขาจะถูกนำไปสู่การเป็นทาส; และ พวกเขา จะ ถูก ทรมาน โดย มือ ศัตรู ของพวกเขา.

๑๕ก คมพ. พระคำแห่งปัญญา.
๑๕ก คพ. ๓:๕.
คมพ. จองทอง (ความ),

ถือดี (ความ), ลำพอง (ความ).
๒๐ก คมพ. อิบินาได.

๒๑ก โมไซยาห์ ๑๒:๒;
๒๐:๒๑; ๒๑:๑๓-๑๕;
๒๓:๒๑-๒๓.

๒๒ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ พวกเขาจะรู้ว่าเราคือพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, และคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่หวังแทน^๑, ที่จะเยื่อนความชั่วช้าสามานย์ของผู้คนของเรา.

๒๓ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ เว้นแต่คนพวกนี้จะกลับใจและหันมาหาพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, พวกเขาจะถูกนำไปสู่การเป็นทาส; และไม่มีใครจะปลดปล่อยพวกเขา, เว้นแต่จะเป็นพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้ทรงอุทยานาภาพ.

๒๔ แท้จริงแล้ว, และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขาจะร้องต่อเรา เราจะเชื้อซ้ำ^๒ที่จะฟังเสียงร้องของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, และเราจะปล่อยให้ศัตรูของพวกเขาหลงใหลทั้งพวกเขา.

๒๕ และเว้นแต่พวกเขาจะกลับใจด้วยการนุ่งห่มผ้ากระสอบและรอยศีรษะด้วยขี้เถ้า, และร้องอย่างสุดกำลังต่อพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขาแล้ว, เราจะไม่ฟัง^๓คำสวดอ้อนวอนของพวกเขา, ทั้งเราจะไม่ปล่อยพวกเขาออกจากความทุกข์; และพระเจ้าตรัสดังนี้, และพระองค์ทรงบัญชาข้าพเจ้าดังนี้.

๒๖ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่ออบินาโดกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แก่พวกเขาแล้ว พวกเขาโกรธท่าน, และหมายมั่นจะเอาชีวิตท่าน; แต่พระเจ้าทรงปลดปล่อยท่านออกจากเงื้อมมือพวกเขา.

๒๗ บัดนี้เมื่อกษัตริย์โนอาห์รู้ถึงถ้อยคำซึ่งอบินาโดพูดกับผู้คน, เขาโกรธด้วย; และเขากล่าวว่า: อบินาโดคือใคร, ที่จะตัดสินข้าพเจ้า และผู้คนของข้าพเจ้า, หรือพระเจ้าคือผู้ใดเล่า^๔, ที่จะนำความทุกข์ใหญ่หลวงเช่นนั้นมาให้ผู้คนของข้าพเจ้า?

๒๘ ข้าพเจ้าสั่งพวกท่านให้นำอบินาโดมาที่นี่, เพื่อข้าพเจ้าจะได้สั่งหารเขา, เพราะเขากล่าวเรื่องเหล่านี้เพื่อจะยั่วผู้คนของข้าพเจ้าให้โกรธกัน, และให้เกิดการขัดแย้งในบรรดาผู้คนของข้าพเจ้า; ฉะนั้นข้าพเจ้าจะสั่งหารเขา.

๒๙ บัดนี้ดวงตาของผู้คนมืดบอด^๕; ฉะนั้นพวกเขาจึงทำใจแข็งกระด้าง^๖ต่อถ้อยคำของอบินาโด, และพวกเขาหมายมั่นจะจับท่านตั้งแต่นั้นมา. และกษัตริย์โนอาห์ทำใจแข็งกระด้างต่อพระวจนะของพระเจ้า, และไม่ได้กลับใจจากการกระทำชั่วของเขา.

บทที่ ๑๒

อบินาโดถูกจำคุกเพราะพยากรณ์ถึงความพินาศของผู้คนและการตายของกษัตริย์โนอาห์—ปุโรหิตปลอมยกข้อความจากพระคัมภีร์และเสแสร้งรักษา กฎของโมเสส—อบินาโดเริ่มสอนบัญญัติสิบประการให้คนเหล่านี้. ประมาณ ๑๔๘๘ ปีก่อนคริสตกาล.

๒๒ก อพย. ๒๐:๕;
นบป. ๖:๑๕;
โมไซยาห์ ๑๓:๑๓๓.
๒๔ก มีคำที่ ๓:๔;

โมไซยาห์ ๒๒:๑๕.
๒๕ก อสย. ๑:๑๔; ๕๑:๒.
๒๗ก อพย. ๕:๒;
โมไซยาห์ ๑๒:๑๓.

๒๙ก โมเสส ๔:๔.
ข แอลมา ๓๓:๒๐;
อีเธอร์ ๑๑:๑๓.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากนั้นต่อเนืองเป็นเวลาสองปีคืออบินาโดมาอยู่กับคนเหล่านี้ในลักษณะปลอมแปลงตน, จนคนทั้งหลายหารู้จักท่านไม่, และเริ่มพยากรณ์ในบรรดาพวกเขา, มีความว่า: พระเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้าดังนี้, ว่า—อบินาโด, จงไปและพยากรณ์แก่คนของเรา, เพราะพวกเขาทำใจแข็งกระด้างต่อคำของเรา; พวกเขาหากลับใจจากการกระทำชั่วของพวกเขาไม่; ฉะนั้น, เราจะมาเยือนพวกเขาในความโกรธของเรา, แท้จริงแล้ว, ในความโกรธอันรุนแรงของเรา เราจะมาเยือนพวกเขาในความชั่วช้าสามัญและความน่าชิงชังของพวกเขา.

๒ แท้จริงแล้ว, วิบัติจึงมีแก่คนรุ่นนี้! และพระเจ้าตรัสแก่ข้าพเจ้า: จงยืนมือเจ้าออกไป และพยากรณ์, โดยกล่าวว่า: พระเจ้าตรัส ดังนี้, เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ, เพราะความชั่วช้าสามัญของพวกเขา, คนรุ่นนี้จะถูกนำไปสู่ความเป็นทาส, และจะถูกตบหน้า; แท้จริงแล้ว, และจะถูกคนไล่ต้อน, และจะถูกสังหาร; และแรงในอากาศ, และสุนัข, แท้จริงแล้ว, และสัตว์ป่า, จะกัดกินเนื้อของพวกเขา.

๓ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือชีวิตของกษัตริย์ในอาห์จะมีค่าแม้มัตถการณ์ในเตาหลอมที่ร้อน; เพราะเขาจะรู้ว่าเขาคือพระเจ้า.

๔ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือเราจะส่งผู้คนพวกนี้ของเราด้วยความ

ทุกข์แสนสาหัส, แท้จริงแล้ว, ด้วยความอดอยากและด้วยโรคระบาด; และเราจะให้พวกเขาคร่ำครวญตลอดทั้งวัน.

๕ แท้จริงแล้ว, และเราจะให้พวกเขามีสัมภาระหนักติดอยู่บนหลังของพวกเขา; และพวกเขาจะถูกไล่ต้อนไปข้างหน้าเหมือนลาไป.

๖ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือเราจะส่งลูกเห็บไปในบรรดาพวกเขา, และมันจะกระหน่ำพวกเขา; และพวกเขาจะถูกกระหน่ำจากลมตะวันออกด้วย; และแมลงจะก่อความเดือดร้อนในแผ่นดินของพวกเขาด้วย, และกัดแทะธัญพืชของพวกเขา.

๗ และพวกเขาจะถูกกระหน่ำด้วยโรคระบาดร้ายแรง—และเราจะทำไปทั้งหมดนี้เพราะความชั่วช้าสามัญและความน่าชิงชังของพวกเขา.

๘ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือเว้นแต่พวกเขาจะกลับใจเราจะทำลายพวกเขาให้สิ้นไปจากพื้นพิภพ; กระนั้นพวกเขาจะยังทั้งวันที่ไว้เบื้องหลังพวกเขา, และเราจะปกปักษ์รักษามันไว้เพื่อประชาชาติอื่นที่จะครอบครองแผ่นดิน; แท้จริงแล้ว, แม้การนี้เราจะทำเพื่อเราจะเปิดเผยความน่าชิงชังของคนพวกนี้แก่ประชาชาติอื่น. และอบินาโดได้พยากรณ์ว่ากล่าวคนพวกนี้หลายเรื่อง.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาโกรธท่าน; และพวกเขาจับท่านและ

๑๒ ๑ก ออสย. ๖๕:๖.
 ๒ก โมไซยาห์ ๑๑:๒๑; ๒๑:๒๑;
 ๒๑:๑๓-๑๕; ๒๓:๒๑-๒๓.
 ข โมไซยาห์ ๒๑:๓-๔.
 ๓ก โมไซยาห์ ๑๒:๑๐.

ข โมไซยาห์ ๑๙:๒๐.
 ๔ก คพ. ๙๗:๒๖.
 ข โมไซยาห์ ๒๑:๙-๑๐.
 ๕ก โมไซยาห์ ๒๑:๓.
 ๖ก ยรม. ๑๘:๑๗;

โมไซยาห์ ๗:๓๑.
 ข อพย. ๑๐:๑-๑๒.
 ๗ก คพ. ๓:๑๘.
 ๘ก แอลมา ๔๕:๙-๑๔.
 ข มอร. ๘:๑๓-๑๖.

พาท่านไปอยู่ต่อหน้ากษัตริย์, และกล่าวแก่กษัตริย์ว่า: ดูเถิด, เราพาชายคนหนึ่งมาอยู่ต่อหน้าท่าน ชายผู้นี้พยากรณ์ความชั่วร้ายเกี่ยวกับผู้คนของท่าน, และกล่าวว่าพระเจ้าจะเป็นเจ้าจะทรงทำลายคนพวกนั้น.

๑๐ และเขาพยากรณ์ความชั่วร้ายเกี่ยวกับชีวิตท่านด้วย, และกล่าวว่าชีวิตท่านจะเป็นดังอาภรณ์ในเตาหลอมแห่งเพลิง.

๑๑ และอนึ่ง, เขากล่าวว่าท่านจะเป็นดังกอพีช, แม้ดังกอพีชแห่งในท้องทุ่ง, ซึ่งถูกสัตว์วิ่งข้ามและเหยียบย่ำอยู่ใต้เท้า.

๑๒ และอนึ่ง, เขากล่าวว่าท่านจะเป็นดังดอกริสเชิลเมื่อมันบานเต็มที่, ซึ่ง, เมื่อมันบานเต็มที่, หากลมพัด, มันจะปลิวไปทั่วผืนแผ่นดิน. และเขาเสแสร้งว่าพระเจ้ารับสั่งเรื่องนี้. และเขากล่าวว่าทั้งหมดนี้จะเกิดแก่ท่านเว้นแต่ท่านจะกลับใจ, และนี่เพราะความชั่วช้าสามัญของท่าน.

๑๓ และบัดนี้, ข้าแต่กษัตริย์, ท่านทำความชั่วใหญ่หลวงอะไรไว้, หรือผู้คนของท่านทำบาปใหญ่หลวงอะไรไว้, จนพระเจ้าเป็นเจ้าจะทรงกล่าวโทษเราหรือชายผู้นี้จะตัดสินเรา?

๑๔ และบัดนี้, ข้าแต่กษัตริย์, ดูเถิด, เราไม่มีความผิด, และ, ข้าแต่กษัตริย์, ท่านไม่ได้ทำบาป; ฉะนั้น, ชายผู้นี้กล่าวเท็จเกี่ยวกับท่าน, และเขาพยากรณ์ไปอย่างเหลวไหล.

๑๕ และดูเถิด, เราเข้มแข็ง, เราจะไม่ไปสู่ความเป็นทาส, หรือถูกศัตรูของเรานำไป

เป็นเชลย; แท้จริงแล้ว, และท่านรุ่งเรืองมาในแผ่นดิน, และท่านจะรุ่งเรืองอีกด้วย.

๑๖ ดูเถิด, นี่คือนายผู้นั้น, เรามอบเขาให้อยู่ในมือท่าน; ท่านจงทำกับเขาดังที่ท่านเห็นสมควร.

๑๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกษัตริย์โนอาห์จึงให้โยนอบินาโดเข้าเรือนจำ; และเขาสั่งให้พวกปุโรหิตมารวมกันเพื่อเขาจะมีการประชุมกับคนเหล่านั้นว่า จะทำอย่างไรกับท่าน.

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขากล่าวแก่กษัตริย์: จงพาเขามาที่นี่เพื่อเราจะได้ชกถามเขา; และกษัตริย์จึงสั่งให้นำท่านมาอยู่ต่อหน้าพวกเขา.

๑๙ และพวกเขาเริ่มชกถามท่าน, เพื่อทำให้ท่านกล่าววาจาหักล้างตนเอง, เพื่อโดยการนั้นพวกเขาจะได้มีอะไรกล่าวหาท่าน; แต่ท่านตอบพวกเขาอย่างอาจหาญ, และแก้กระทู้ถามของพวกเขาได้ทุกข้อ, แท้จริงแล้ว, เป็นที่ฉงนของ คนพวกนี้; เพราะท่านแก้กระทู้ถามของพวกเขาทุกข้อ, และทำให้พวกเขาจำนนสิ้นในทุกถ้อยคำ.

๒๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนหนึ่งคนพวกนี้กล่าวแก่ท่านว่า: ถ้อยคำซึ่งเขียนไว้, และซึ่งบรรพบุรุษของเราสอนไว้ หมายความว่าอะไร, ดังความว่า:

๒๑ ดงงามเพียงใดเล่าบนภูเขาคือเท้าของผู้ซึ่งนำข่าวประเสริฐมา; ซึ่งประกาศสันติ; ซึ่งนำข่าวประเสริฐแห่งความดีมา; ซึ่งประกาศความรอด; ซึ่งกล่าวแก่ไซอันว่า, พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงปกครอง;

๒๒ ยามของเจ้าจะเปล่งเสียง; พวกเขาจะประสานเสียงร้องเพลง; เพราะพวกเขาจะเห็นด้วยตาตนเองเมื่อพระเจ้าจะทรงนำไซอันกลับมามีอีก;

๒๓ จงเปล่งเสียงด้วยปี่ตี; จงร้องเพลงกันเถิดเจ้าที่รกร้างของเยรูซาเล็ม; เพราะพระเจ้าทรงปลอบโยนผู้คนของพระองค์แล้ว, พระองค์ทรงไถ่เยรูซาเล็มแล้ว;

๒๔ พระเจ้า ทรง เผย พระพาหุ^๑ อันศักดิ์สิทธิ์ ของ พระองค์ ใน สายตาของประชาชาติทั้งปวง, และทั่วสุดแดนแผ่นดินโลกจะเห็นการช่วยให้รอดของพระผู้เป็นเจ้าของเรา?

๒๕ และบัดนี้^๒ อิบิไนได้กล่าวแก่พวกเขา: ท่านหรือเป็นปุโรหิต^๓, และเสแสร้งสอน คนพวกนี้, และเสแสร้งเข้าใจวิญญูณของการพยากรณ์, และกระนั้นยังปรารถนาจะรู้จากข้าพเจ้าหรือว่าสิ่งเหล่านี้หมายความว่าอะไร?

๒๖ ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, วิบัติจึงมีแก่ท่าน เพราะบิดเบือนทาง ของ พระเจ้า! เพราะหากท่านเข้าใจเรื่องเหล่านี้แล้วท่านไม่สอนมัน; ฉะนั้น, ท่านก็ได้บิดเบือนทางของพระเจ้า.

๒๗ ท่าน มิได้พยายามปรับใจสู่ความเข้าใจ^๔ เลย; ฉะนั้น, ท่าน จึงไม่ฉลาด. ฉะนั้น, ท่านสอนอะไรคนพวกนี้เล่า?

๒๘ และพวกเขาบอกว่า: เราสอนกฎของโมเสส.

๒๙ และท่านกล่าวแก่พวกเขาอีก: หาก

ท่าน สอนกฎ^๕ ของโมเสส โฉนที่ท่านจึงไม่รักษากฎนี้? โฉนที่ท่านจึงยอมให้ใจท่านหมกมุ่นอยู่กับความมั่งคั่ง? โฉนที่ท่านจึงกระทำการผิด ประเวณี^๖ และสิ้นเปลืองกำลังท่านไปกับหญิงโสเภณี, แท้จริงแล้ว, และทำให้คนพวกนี้กระทำบาป, จนเป็นเหตุให้พระเจ้าทรงส่งข้าพเจ้ามาพยากรณ์ว่ากล่าวคนพวกนี้, แท้จริงแล้ว, แม้ความชั่วร้ายอันใหญ่หลวงต่อคนพวกนี้?

๓๐ ท่านไม่รู้หรือว่าข้าพเจ้าพูดความจริง? ใช่แล้ว, ท่านรู้ว่าข้าพเจ้าพูดความจริง; และท่านควรจะตัวสั่นต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า.

๓๑ และเหตุการณณ์จะบังเกิดขึ้นคือท่านจะถูกลงทัณฑ์เพราะความชั่วช้าสามัญของท่าน, เพราะท่านกล่าวว่าท่านสอนกฎของโมเสส. และท่านรู้อะไรเล่าเกี่ยวกับกฎของโมเสส? ความรอดได้มา^๗ โดยกฎของโมเสสหรือ? ท่านจะว่าอย่างไรเล่า?

๓๒ และพวกเขาตอบและกล่าวว่าความรอดได้มาโดยกฎของโมเสส.

๓๓ แต่บัดนี้^๘ อิบิไนได้กล่าวแก่พวกเขา: ข้าพเจ้ารู้ว่า หากท่านรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าของท่านจะได้รับการช่วยให้รอด; แท้จริงแล้ว, หากท่านรักษาพระบัญญัติซึ่งพระเจ้าทรงมอบให้โมเสสในภูเขาแห่งซีนาย^๙, มีความว่า:

๓๔ เราคือพระเจ้า^{๑๐} พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, ผู้พา^{๑๑} เจ้าออกจากแผ่นดินแห่งอียิปต์, ออกจากบ้านแห่งความเป็นทาส.

๒๔ก ๑ นี. ๒๒:๑๑.

๒๕ก โมไซยาห์ ๑๑:๕.

๒๗ก คมพ. เข้าใจ (ความ).

๒๗ก คมพ. กฎของโมเสส.

ข คมพ. ล่วงประเวณี (การ).

๓๑ก โมไซยาห์ ๓:๑๕;

๑๓:๒๗-๓๒;

แอลมา ๒๕:๑๖.

๓๓ก อพย. ๑๓:๙, ๑๖-๒๐;

โมไซยาห์ ๑๓:๕.

๓๔ก อพย. ๒๐:๒-๔.

ข อพย. ๑๒:๕๑;

๑ นี. ๑๗:๔๐;

โมไซยาห์ ๗:๑๙.

๓๕ เจ้าจะไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่น^๑นอกเหนือจากเรา.

๓๖ เจ้าจะไม่ทำรูปแกะสลักใดไว้สำหรับตน, หรือรูปเหมือนใด ๆ ของสารพัดสิ่งในฟ้าสวรรค์เบื้องบน, หรือสิ่งซึ่งอยู่ในแผ่นดินเบื้องล่าง.

๓๗ บัดนี้อบินาไดกล่าวแก่พวกเขา, ท่านทำทั้งหมดนี้แล้วหรือ? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย, ท่านไม่ได้ทำ. และท่านสอน^๒คนพวกนี้หรือไม่ว่าพวกเขาควรทำสิ่งทั้งหมดนี้? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า, ไม่เลย, ท่านไม่ได้สอน.

บทที่ ๑๓

อบินาไดได้รับการปกป้องโดยอำนาจสวรรค์—ท่านสอนบัญญัติสิบประการ—ความรอดไม่ได้มาโดยกฎของโมเสสอย่างเดียว—พระผู้เป็นเจ้าเองจะทรงกระทำการชดใช้และไถ่ผู้คนของพระองค์. ประมาณ ๑๔๘ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้เมื่อกษัตริย์ได้ยินถ้อยคำเหล่านี้, เขากล่าวแก่ปุโรหิตของเขา: เขาคนผู้นี้ไป, สังหารเสีย; เพราะเขามีประโยชน์อะไรกับเราเล่า, เพราะเขาเป็นบ้า.

๒ และคนพวกนี้ออกมาและพยายามจับท่าน; แต่ท่านขัดขึ้น, และกล่าวแก่พวกเขาว่า:

๓ อย่าแตะต้องข้าพเจ้า, เพราะพระผู้เป็นเจ้าจะทรงลงทัณฑ์ท่านหากท่านจับ

ข้าพเจ้า, เพราะข้าพเจ้ายังมีได้แจ้งข่าวที่พระเจ้าทรงส่งข้าพเจ้ามาให้แจ้ง; ทั้งข้าพเจ้ายังไม่ได้บอกเรื่องซึ่งท่านขอ^๓ให้ข้าพเจ้าบอก; ฉะนั้น, พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงยอมให้ข้าพเจ้าถูกทำลายในเวลานี้.

๔ แต่ข้าพเจ้าต้องทำตามพระบัญชาตั้งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้าไว้; และเพราะข้าพเจ้าบอกความจริงท่าน ท่านจึงโกรธข้าพเจ้า. และอนึ่ง, เพราะข้าพเจ้ากล่าวพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า ท่านจึงตัดสินว่าข้าพเจ้าเป็นบ้า.

๕ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากอบินาไดพูดถ้อยคำเหล่านี้คือผู้คนของกษัตริย์โนอาห์ไม่กล้าจับท่าน, เพราะพระวิญญานของพระเจ้าทรงสถิตกับท่าน; และหน้าของท่านส่องสว่าง^๔ด้วยความส่องไสยง, แม้ตั้งที่โมเสสเคยเป็นเยี่ยงนี้ขณะอยู่บนภูเขาแห่งซีนาย, ขณะกำลังพูดกับพระเจ้า.

๖ และท่านพูดด้วยพลังอำนาจ^๕และสิทธิอำนาจจากพระผู้เป็นเจ้า; และท่านพูดถ้อยคำของท่านต่อไป, มีความว่า:

๗ ท่านเห็นอยู่ว่าท่านไม่มีพลังความสามารถจะสังหารข้าพเจ้า, ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงยุติข่าวของข้าพเจ้า. แท้จริงแล้ว, และข้าพเจ้าสำเนียงกว่ามันบาด^๖ใจท่านเพราะข้าพเจ้าบอกความจริงท่านเกี่ยวกับความชั่วช้าสามานย์ของท่าน.

๘ แท้จริงแล้ว, และถ้อยคำของข้าพเจ้าทำให้ท่านอดแน่นด้วยการอันนาพิศวงและความประหลาดใจ, และด้วยความโกรธ.

๓๕ก โยเซยา ๑๓:๔. คมพ.
๓๕ข นับถ้อยรูปเคารพ (การ).
๓๗ก โมไซยาห์ ๑๓:๒๕-๒๖.

๑ก โมไซยาห์ ๑๒:๒๐-๒๔.
๕ก อพย. ๓๔:๒๙-๓๕.
๖ก คมพ. พลัง, เดชานุภาพ,

พลังอำนาจ.
๗ก ๑ นี. ๑๖:๒.

๙ แต่ข้าพเจ้ายุติข่าวสารของข้าพเจ้าแล้ว; และเมื่อนั้นไม่สำคัญเลยว่าข้าพเจ้าจะไปแห่งหนใด, ถ้าเป็นไปว่าข้าพเจ้าจะได้รับการช่วยยี่ให้รอด.

๑๐ แต่ข้าพเจ้าบอกท่านไว้เท่านี้คือ, อะไรที่ท่านทำกับข้าพเจ้า, หลังจากนั้น, ย่อมเป็นรูปแบบ^๑และรูปลักษณะของสิ่งที่จะมาถึง.

๑๑ และบัดนี้ข้าพเจ้าอ่านพระบัญญัติ^๑ที่เหลืออยู่ของ พระผู้เป็นเจ้าแก่ท่าน, เพราะข้าพเจ้าสำเนียงกว่าไม่มีเขียนอยู่ในใจท่านเลย; ข้าพเจ้าสำเนียงกว่าท่านศึกษาและสอน ความชั่วช้าสามัญมาเกือบจะชั่วชีวิตท่าน.

๑๒ และบัดนี้, ท่านจงจำที่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า: ท่านจะไม่ทำรูปแกะสลักใดไว้สำหรับตน, หรือรูปเหมือนใด ๆ ของสารพัดสิ่งในฟ้าสวรรค์เบื้องบน, หรือสิ่งซึ่งอยู่ในแผ่นดินเบื้องล่าง, หรือซึ่งอยู่ในน้ำใต้แผ่นดิน.

๑๓ และอนึ่ง: เจ้าจะไม่น้อมกายลงให้สิ่งเหล่านั้น, หรือรับใช้สิ่งเหล่านั้น; เพราะเรา พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า เป็นพระผู้เป็นเจ้าที่หวงแหวนเจ้า, เราจะเยือนลูกหลานเพราะความชั่วช้าสามัญของบรรพบุรุษ, จนถึงอนุชนรุ่นที่สามและที่สี่ของคนที่เกิดสืบเรา;

๑๔ และจะแสดงความเมตตาต่อพวกเขา เป็นพัน ๆ คนที่รักเรา และรักษาบัญญัติของเรา.

๑๕ เจ้าจะไม่ออกพระนามของพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าอย่างไม่สมควร; เพราะพระเจ้าจะไม่ถือว่า คนที่ออกพระนามของพระองค์อย่างไม่สมควรนั้นหามีความผิดไม่.

๑๖ จงระลึกถึงวันสะบาโต^๑, เพื่อรักษาให้ศักดิ์สิทธิ์.

๑๗ เจ้าจะทำงานหกวัน, และทำงานทั้งหมดของเจ้า;

๑๘ แต่วันที่เจ็ด, วันสะบาโตของพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, เจ้าจะไม่ทำงานใด ๆ, ไม่ว่าเจ้า, หรือ บุตรของเจ้า, หรือ ธิดาของเจ้า, คนใช้ผู้ชายของเจ้า, หรือคนใช้ผู้หญิงของเจ้า, หรือฝูงปศุสัตว์ของเจ้า, หรือ คนแปลกหน้าของเจ้า ที่อยู่ภายในประตูของเจ้า;

๑๙ เพราะภายในหกวัน^๑พระเจ้า ทรงสร้าง ฟ้า สวรรค์ และ แผ่น ดิน โลก, และ ทะเล, และ ทุก สิ่ง ที่ อยู่ ใน นั้น; ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงอวยพรวันสะบาโต, และ ทำให้มันศักดิ์สิทธิ์.

๒๐ จงให้เกียรติ^๑บิดาของเจ้าและมารดาของเจ้า, เพื่อวันเวลาของเจ้าจะได้ยืนยาว อยู่บน แผ่น ดิน ซึ่ง พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าประทานให้เจ้า.

๒๑ เจ้าจะไม่ฆ่า^๑.

๒๒ เจ้าจะไม่ประพฤติล่วงประเวณี^๑. เจ้าจะไม่ลักขโมย^๑.

๒๓ เจ้าจะไม่เป็นพยานเท็จ^๑ใส่ความเพื่อนบ้านของเจ้า.

<p>๑๐ก โมไซยาห์ ๑๗:๑๓-๑๙; แอลมา ๒๕:๑๐. ๑๑ก อพย. ๒๐:๑-๑๗. ๑๖ก คมพ. วันสะบาโต. ๑๗ก ปฐก. ๑:๓๑.</p>	<p>๒๐ก มารโก ๗:๑๐. ๒๑ก มธ. ๕:๒๑-๒๒; คพ. ๔:๒๑. คมพ. ขาดกรรม. ๒๒ก คมพ. ล่วงประเวณี (การ).</p>	<p>ข คมพ. ขโมย (การ), ลัก, ลักขโมย. ๒๓ก สภษ. ๒๔:๒๘. คมพ. กล่าวคำเท็จ (การ).</p>
---	---	---

๒๔ เจ้าจะไม่โลภบ้านของเพื่อนบ้านเจ้า, เจ้าจะไม่โลภภรรยาของเพื่อนบ้านเจ้า, หรือคนใช้ผู้ชายของเขา, หรือคนใช้ผู้หญิงของเขา, หรือวัวเพศผู้ของเขา, หรือลาของเขา, หรือสิ่งใดที่เป็นของเพื่อนบ้านเจ้า.

๒๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากอบินาโตพูดจบแล้วท่านกล่าวแก่พวกเขา: ท่านสอนคนพวกนี้ให้ฟังถือปฏิบัติตามสิ่งทั้งหลายทั้งปวงเพื่อรักษาพระบัญญัติเหล่านี้หรือยัง?

๒๖ ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า, ไม่เลย; เพราะหากท่านสอนแล้ว, พระเจ้าจะไม่ทรงให้ข้าพเจ้าออกมาและพยากรณ์ความชั่วร้ายเกี่ยวกับคนพวกนี้.

๒๗ และบัดนี้ท่านพูดว่าความรอดได้มาโดยกฎของโมเสส. ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าสมควรที่ท่านจะยังคงรักษากฎของโมเสส; แต่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าเวลาจะมาถึงเมื่อหาบั้งควมไม่ที่จะต้องรักษากฎของโมเสสอีกต่อไป.

๒๘ และยิ่งกว่านั้น, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าความรอดไม่ได้มาโดยกฎอย่างเดียว; และหากมิใช่เพราะการชดใช้, ซึ่งพระเจ้าเป็นเจ้าของจะทรงทำเพื่อบาปและความชั่วช้าสามัญของผู้คนของพระองค์แล้ว, พวกเขาจะต้องพินาศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้, ทั้งที่มีกฎของโมเสสอยู่.

๒๙ และบัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า

มันสมควรแล้วที่จะมีกฎประทานให้ลูกหลานของ อิสราเอล, แท้จริงแล้ว, แม้กฎที่เคร่งครัดมาก; เพราะพวกเขาเป็นคนที่อหังการ, รวดเร็ว ในการทำความชั่วช้าสามัญ, และเชิงชั่วที่จะระลึกถึงพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา;

๓๐ ฉะนั้นจึงมีกฎประทานให้พวกเขา, แท้จริงแล้ว, กฎของวิธีปฏิบัติและของศาสนพิธี, กฎซึ่งพวกเขาต้องยึดถืออย่างเคร่งครัดทุกวัน, เพื่อให้พวกเขาระลึกถึงพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและหน้าที่ของพวกเขาที่มีต่อพระองค์.

๓๑ แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าทั้งหมดนี้เป็นรูปแบบของสิ่งที่จะมาถึง.

๓๒ และบัดนี้, พวกเขาเข้าใจกฎนั้นหรือ? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า, ไม่เลย, พวกเขาไม่ได้เข้าใจกฎทุกคน; และนี่เป็นเพราะความแข็งกระด้างของใจพวกเขา; เพราะพวกเขาไม่เข้าใจว่าไม่มีคนใดจะได้รับการช่วยหรือรอดได้เว้นแต่จะเป็นโดยผ่านการไถ่ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ.

๓๓ เพราะดูเถิด, โมเสสไม่ได้พยากรณ์แก่พวกเขาเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์, และว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะทรงไถ่ผู้คนของพระองค์หรือ? แท้จริงแล้ว, และแม้ศาสดาพยากรณ์ทั้งปวงที่พยากรณ์ไว้ นับแต่โลกเริ่มต้น—พวกท่านไม่พูดถึงเรื่องเหล่านี้ไว้ไม่มากก็น้อยหรือ?

๒๔ก คมพ. โลก.

๒๗ก คมพ. กฎของโมเสส.

ข ๓ นี. ๓:๑๓-๒๐;
๑๕:๔-๕.

๒๗ก กท. ๒:๑๖.

คมพ. ไถ่ (การ), ไถ่ (ได้รับการ); ความรอด.

ข กท. ๒:๒๑;

โมไซยาห์ ๓:๑๔-๑๕;

แอลมา ๒๕:๑๕-๑๖.

ค คมพ. ชดใช้ (การ).

๒๙ก ยชว. ๑:๗-๘.

ข แอลมา ๔๖:๘.

๓๐ก อพย. ๒๐.

ข คมพ. ศาสนพิธี.

ค เจคอบ ๔:๕.

๓๐ก โมไซยาห์ ๑๖:๑๔;

แอลมา ๒๕:๑๕.

คมพ. สัญลักษณ์ (การใช้).

๒๗ก ๒ นี. ๒๕:๒๓-๒๕.

๓๓ก ๑ นี. ๑๐:๕;

เจคอบ ๔:๔; ๗:๑๑.

๓๔ พวกท่านไม่กล่าวไว้หรือว่าพระเจ้าเป็นเจ้า^๑เองจะเสด็จลงมาในบรรดาลูกหลานมนุษย์, และทรงรับเอารูปลักษณะของมนุษย์, และเสด็จไปด้วยเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่บนพื้นพิภพ?

๓๕ แท้จริงแล้ว, พวกท่านไม่กล่าวไว้ด้วยหรือว่าพระองค์จะทรงทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิต^๒ของคนตาย, และว่าพระองค์, เอง, จะถูกข่มเหงและทนทุกข์ทรมาน?

บทที่ ๑๔

อิสยาห์พูดเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์—ท่านกล่าวถึงการลบหลู่และการทนทุกข์เวทนาของพระเมสสิยาห์—พระองค์ทรงทำให้จิต วิญญาณ ของ พระองค์ เป็น เครื่องพลีบูชา ทดแทนบาป และ ทรง กระทำ การ วิงวอน แทน ผู้ ล่วง ละเมิด—เปรียบเทียบอิสยาห์ ๕๓. ประมาณ ๑๔๘ ปีก่อนคริสตกาล.

แท้จริงแล้ว, แม้อิสยาห์ไม่ได้กล่าวหรือว่า: ใครเล่าเชื่อรายงานของเรา, และ พระพาหุของพระเจ้าเปิดเผยแก่ผู้ใด?

๒ เพราะพระเมสสิยาห์จะทรงเติบโตต่อหน้าพระองค์ตั้ง พี่ช้อ่อน, และตั้ง รากอกจากดินแห้ง; พระองค์ไม่ทรงมี พระ ลักษณะ อัน ต้องตา ต้องใจ หรือน่าชม; และเมื่อเราจะเห็นพระองค์ จะ

ไม่มีความงามที่จะทำให้เราปรารถนาพระองค์.

๓ พระองค์ ทรง ถูก เกลียดชัง และ ถูก ปฏิเสธจากมนุษย์; เป็นผู้มีโทมนัส, และ คำนเคยกับความโสกเศร้า; และประหนึ่งว่าเรา ชอนหน้าของเราจากพระองค์; พระองค์ ทรง ถูก เกลียดชัง, และเรา หานับถือพระองค์ไม่.

๔ พระองค์ทรงแบกรับ^๓ ความโสกเศร้า^๔ของเรา, และทรงแบกโทษมนัสของเราไว้ อย่างแน่นอน; กระนั้นเรายังถือว่าพระองค์ ทรงถูกหมิ่นตีด, และทรงถูกลงทัณฑ์จากพระเจ้าเป็นเจ้า, และทรงถูกทรมาน.

๕ แต่พระองค์ทรงได้รับบาดเจ็บเพื่อการ ล่วง ละเมิด^๕ของเรา, พระองค์ ทรง ฟกซ้ำ เพื่อ ความ ชั่วช้า สามานย์ของเรา; การตีสอนเพื่อสันติของเราอยู่กับพระองค์; และด้วยวิรโรยของพระองค์ เราได้รับการรักษาให้หาย^๖.

๖ เรา ทั้ง หลาย, ล้วน หลง ทาง ไป แล้ว, ดุดดิ่งแกะ^๗; เราทุกคนหันไปตามทางของตนเอง; และพระเจ้าทรงวางความชั่วช้า สามานย์ของเราทุกคนไว้กับพระองค์.

๗ พระองค์ทรงถูกข่มเหง, และพระองค์ ทรง ทน ทุกข์, กระนั้น พระองค์ ยัง หา ปรีปากไม่^๘; พระองค์ ถูก พวก เขา พา ไป ดึง ลูก แกะ^๙ ถูก พา ไป เชือด, และ ดึง แกะ ที่ อยู่ ต่อ หน้า คน ตัด ขน ต้อง เป็น ไป ด้้น ใด พระองค์ก็หาปรีปากไม่นั้นนั้น.

๓๔ก โมไซยาห์ ๗:๒๗;
๑๕:๑-๓.
คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์.
๓๕ก อสย. ๒๖:๑๓;
๒ นี. ๒:๘.

๑๔ ๔ก แอลมา ๗:๑๑-๑๒.
ข มธ. ๘:๑๗.
๕ก โมไซยาห์ ๑๕:๓;
แอลมา ๑๔:๔๐.
ข ๑ ปต. ๒:๒๔-๒๕.
๖ก มธ. ๙:๓๖;

๒ นี. ๒๘:๑๔;
แอลมา ๕:๓๗.
๗ก มารเกโก ๑๕:๓.
คมพ. พระเยซูคริสต์.
ข คมพ. พระเมฆโปดกของพระผู้เป็นเจ้า; พิธีปลาก.

๘ พระองค์ทรงถูกพาไปจากเรือนจำและจากการพิพากษา; และใครเล่าจะประกาศเกี่ยวกับลูกหลานของพระองค์? เพราะพระองค์ถูกตัดขาดจากแผ่นดินของคนเป็น; เพื่อการล่วงละเมิดของผู้คนข้าพเจ้า พระองค์ทรงถูกตี.

๙ และ พระองค์ สิ้นพระชนม์ กับ คนชั่วร้าย, และ อยู่ กับ คน ร้ายร้าย” ในการสิ้นพระชนม์ของพระองค์; เพราะพระองค์ไม่ทรงทำความชั่ว uly, ทั้งไม่มีคำหยาบคายใด ๆ ในพระโอษฐ์ของพระองค์.

๑๐ กระนั้น พระเจ้า พอ พระทัยให้ พระองค์ ฟกซ้ำ; พระองค์ ทรง ทำให้ พระองค์ โศกเศร้า; เมื่อ พระเจ้า จะ ทรง ทำให้จิตวิญญาณของพระองค์เป็นเครื่องพลีบูชาทดแทนบาป พระเมสสิยาห์จะ ทอดพระเนตรวงศ์พันธุ์ ของ พระองค์, พระองค์จะทรงทำให้วันเวลาของพระองค์ยาวนาน, และความพอพระทัยของพระเจ้า จะรุ่งเรืองอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์.

๑๑ พระองค์จะทอดพระเนตรความปวดร้าวของจิตวิญญาณพระองค์, และจะพอพระทัย; โดยความรู้ของพระองค์ผู้รับใช้ ที่ชอบธรรมของเราจะแตกต่างกันให้คนเป็นอันมาก; เพราะพระองค์จะทรงแบกรับ” ความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขา.

๑๒ ฉะนั้น เราจะ แบ่ง ส่วน หนึ่ง ให้ พระองค์จากคนที่ยิ่งใหญ่, และพระองค์

จะทรงแบ่งรางวัลกับคนที่เข้มแข็ง; เพราะ พระองค์ทรงเทจิตวิญญาณของพระองค์ ออกจนถึงความตาย; และพระองค์ทรงถูก หนี้อยู่กับ คน ล่วง ละเมิด; และ พระองค์ ทรงแบกบาปของคนเป็นอันมากไว้, และ ทรงวิงวอน” แทนคนที่ล่วงละเมิด.

บทที่ ๑๕

พระคริสต์ทรงเป็นทั้งพระบิดาและพระบุตรอย่างไร—พระองค์จะทรงกระทำการวิงวอนแทนและแบกรับการล่วงละเมิดของผู้คนของพระองค์—พวกเขาและ ศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ทั้งปวงเป็นพงศ์พันธุ์ของพระองค์—พระองค์ทรงทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิต—เด็กเล็ก ๆ มีชีวิตนิรันดร์. ประมาณ ๑๔๘ ปีก่อนคริสตกาล.

และ บัด นี้ อภิ นาค ไต กล่าว แก่ พวก เขา: ข้าพเจ้าอยากให้ท่านเข้าใจว่าพระเจ้าเป็นเจ้า” เองจะเสด็จลงมาในบรรดาลูกหลานมนุษย์, และจะไถ่ ผู้คนของพระองค์.

๒ และเพราะพระองค์ทรงสถิต” อยู่ในเนื้อหนัง จะ เรียก พระองค์ ว่า พระ บุตร ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และโดยที่ทรงยอมมอบเนื้อหนังให้เป็นที่ไปตามพระประสงค์ของพระบิดา”, พระองค์ทรงเป็นพระบิดา และพระบุตร—

๙ก มธ. ๒๗:๕๗-๖๐;
มาระโก ๑๕:๒๓, ๔๓-๔๖.
คมพ. โยเซฟแห่งอารีมาเธีย.
ข ยอห์น ๑๙:๔.
๑๐ก โมไซยาห์ ๑๕:๑๐-๑๓.
๑๑ก สนต. ๑๖:๒๑-๒๒;
๑ปต. ๓:๑๘;

คพ. ๑๙:๑๖-๑๙.
๑๒ก ๒ นี. ๒:๙;
โมไซยาห์ ๑๕:๘;
โมโร. ๗:๒๗-๒๘.
๑๔ ๑ก ๑ ทธ. ๓:๑๖;
โมไซยาห์ ๑๓:๓๓-๓๔.
คมพ. พระเยซูคริสต์.
ข คมพ. ไถ่ (การ), ไถ่

(ได้รับการ).
๒ก โมไซยาห์ ๓:๕; ๗:๒๗;
แอลมา ๗:๙-๑๓.
ข อสย. ๖๔:๘;
ยอห์น ๑๐:๓๐; ๑๔:๘-๑๐;
โมไซยาห์ ๕:๗;
แอลมา ๑๑:๓๘-๓๙;
อีเธอร์ ๓:๑๔.

๓ เป็นพระบิดา, เพราะพระองค์^ก ทรงปฏิสนธิ^ข โดยเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า; และเป็นพระบุตร, เพราะเนื้อหนัง; ดังนั้นทรงกลายเป็นพระบิดาและพระบุตร—

๔ และทั้งสองพระองค์ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าเดี่ยว^ก, แท้จริงแล้ว, พระบิดา^ข นีรันดร์^ค แห่งฟ้าสวรรค์และแห่งแผ่นดินโลกองค์นี้.

๕ และดังนั้นเนื้อหนังจึงขึ้นอยู่กัพระวิญญาณ, หรือพระบุตรขึ้นอยู่กัพระบิดา, โดยทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าเดี่ยว, ทรงยอมทน^ดต่อการล่อลวง, และไม่ทรงพ่ายแพ้ต่อการล่อลวง, แต่พระองค์เองทรงยอมรับการล่อลวง, และโดย^ข, และขับออกไป, และถูกผู้คนของพระองค์ปฏิเสธ^ค.

๖ และหลังจากสิ่งทั้งหมดนี้, หลังจากทรงทำปาฏิหาริย์ที่ยิ่งใหญ่หลายอย่างในบรรดา ลูก หลาน มนุษย์ แล้ว, พระองค์จะทรงถูกนำไป, แท้จริงแล้ว, แม้ดังอิสยาห์กล่าว^ก ว่า, ดังเกาะที่อยู่ต่อหน้าคนตัดขนต้องเป็นไม้ฉันทัด, พระองค์ก็^ข ไม่ทรงปริปาก^ค นั้นนั้น.

๗ แท้จริงแล้ว, แม้เช่นนั้นพระองค์จะทรงถูกพาไป, ถูกตรึงกางเขน^ก, และถูก

ประหาร, เนื้อหนังขึ้นอยู่แม้กัความตาย, พระประสงค์^ข ของพระบุตรกลืนเข้าไปในพระประสงค์ของพระบิดา.

๘ และดังนั้นพระผู้เป็นเจ้าทรงทำให้สายรัด^ก แห่งความตายขาด, โดยทรงมีชัยชนะ^ข เหนือความตาย; ประทานพระพลาานุภาพให้พระบุตรที่จะทรงวิงวอน^ค แทนลูกหลานมนุษย์—

๙ โดยเสด็จขึ้นสู่สวรรค์, โดยมีพระอุทรแห่งความเมตตา; เต็มไปด้วยความสงสารต่อ ลูก หลาน มนุษย์; โดยที่ทรงยืนอยู่ระหว่างพวกเขากัความยุติธรรม; ทรงทำให้สายรัดแห่งความตายขาด, ทรงรับเอาความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขา และการล่วงละเมิดของพวกเขามาไว้กัพระองค์เอง^ก, โดยทรงไถ่พวกเขา, และทรงสนอง^ข ข้อเรียกร้องแห่งความยุติธรรม.

๑๐ และบัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ใครเล่าจะประกาศเกี่ยวกับลูกหลานของพระองค์? ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าเมื่อจิตวิญญาณของพระองค์เป็นเครื่องพลีบูชาทดแทนบาปแล้วพระองค์จะทอดพระเนตรพงศ์พันธุ์^ก ของพระองค์. และบัดนี้ท่านจะว่าอย่างไรเล่า? และใครเล่าจะเป็นพงศ์พันธุ์^ข ของพระองค์?

๓ก คอพ. ๙๓:๔.

ข ลูกา ๑:๓๑-๓๓;
โมไซยาห์ ๓:๘-๙;
แอลมา ๗:๑๐;
๓ นี. ๑:๑๔.

๔ก ฉรบ. ๖:๔;
ยอห์น ๑๗:๒๐-๒๓.
คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์.

ข โมไซยาห์ ๓:๘;
ยีล. ๑๔:๑๒; ๓ นี. ๙:๑๕;
อีเออร์ ๔:๗.

ค แอลมา ๑๑:๓๙.

๕ก ลูกา ๔:๒; ฮีบ. ๔:๑๔-๑๕.
ข ยอห์น ๑๙:๑.
ค มาระโก ๘:๓๑;
ลูกา ๑๗:๒๕.
๖ก อสย. ๕๓:๗.
ข ลูกา ๒๓:๙.
ยอห์น ๑๙:๙;
โมไซยาห์ ๑๔:๗.
๗ก คมพ. ตรึงกางเขน (การ).
ข ลูกา ๒๒:๔๒;
ยอห์น ๖:๓๘;

๓ นี. ๑๑:๑๑.

๘ก โมไซยาห์ ๑๖:๗;
แอลมา ๒๒:๑๔.
ข โสเซยา ๑๓:๑๕;
๑ คร. ๑๕:๕๕-๕๗.
ค ๒ นี. ๒:๓.
๙ก อสย. ๕๓;
โมไซยาห์ ๑๔:๕-๑๒.
ข คมพ. ชดใช้ (การ).
๑๐ก อสย. ๕๓:๑๐;
โมไซยาห์ ๕:๗; ๒๗:๒๕;
โมโร. ๗:๑๙.

๑๑ ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าผู้ใดก็ตามที่ได้ยินคำพูดของศาสดาพยากรณ์^๑, แท้จริงแล้ว, ศาสดาพยากรณ์ ผู้บริสุทธิ์ทั้งปวง ซึ่ง พยากรณ์ เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเจ้า—ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าคนทั้งปวงที่สดับฟังคำของท่านเหล่านั้น, และเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงไถ่ผู้คนของพระองค์, และตั้งตารอวันนั้นเพื่อการปลดบาปของพวกเขา, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าคนเหล่านั้นคือพงศ์พันธุ์ของพระองค์, หรือ พวกเขา คือ ทายาทแห่งอาณาจักร^๒ ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

๑๒ เพราะคนเหล่านี้คือคนที่พระองค์ทรงแยก^๓ บาปของพวกเขาไว้; คนเหล่านี้ คือ คนที่ พระองค์ ทรง สิ้นพระชนม์แทน, เพื่อไถ่พวกเขาจากการล่วงละเมิด. และบัดนี้, พวกเขา มี^๔ ใจพ้อง^๕ พันธุ์^๖ ของพระองค์หรือ?

๑๓ แท้จริงแล้ว, และมีใช่ ศาสดาพยากรณ์, ทุกคนที่อ้าปากพยากรณ์, ที่ไม่ตกอยู่ในการล่วงละเมิดหรือ, ข้าพเจ้าหมายถึง ศาสดาพยากรณ์ ผู้บริสุทธิ์ทั้งปวงนับแต่โลกนี้เริ่มต้น? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า พวกเขา คือ พงศ์พันธุ์^๗ ของพระองค์.

๑๔ และคนเหล่านี้ คือ ผู้ประกาศ^๘ สันติ, ผู้นำข่าวประเสริฐแห่งความดีมา, ผู้ประกาศความรอด; และกล่าวแก่ไซ-อัน: พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงปกครอง!

๑๕ และโอ้อวดงามเพียงใดเล่าบนภูเขา คือเท้าของพวกเขา!

๑๖ และอนึ่ง, งดงามเพียงใดเล่าบนภูเขาคือเท้าของคนเหล่านั้นที่ยังประกาศสันติ!

๑๗ และอนึ่ง, งดงามเพียงใดเล่าบนภูเขาคือเท้าของคนเหล่านั้นที่จะประกาศสันตินับแต่บัดนี้ไป, แท้จริงแล้ว, จากเวลานี้เป็นต้นไปและตลอดกาล!

๑๘ และดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, นี้ยังไม่หมด. เพราะโอ้อวดงามเพียงใดเล่าบนภูเขาคือเท้า^๙ ของผู้ซึ่งนำข่าวประเสริฐมา, นั่น คือ ผู้สร้าง สันติ^{๑๐}, แท้จริงแล้ว, แม้พระเจ้า, ผู้ทรงไถ่ผู้คนของพระองค์; แท้จริงแล้ว, พระองค์ ผู้ประทาน ความรอดแก่ผู้คนของพระองค์;

๑๙ เพราะหาก มี^{๑๑} ไข้ เพราะการไถ่ ซึ่งพระองค์ทรงทำเพื่อผู้คนของพระองค์, ซึ่งเตรียมไว้แล้วตั้งแต่การวางรากฐาน^{๑๒} ของโลก, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, หากมีไข้เพราะเรื่องนี้, มนุษยชาติทั้งปวงคงต้องพินาศ^{๑๓}.

๒๐ แต่ดูเถิด, สายรัดแห่งความตายจะขาด, และพระบุตรทรงปกครอง, และทรงมีพระพลานุภาพเหนือคนตาย; ฉะนั้น, พระองค์ทรงทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิตของคนตาย.

๒๑ และการฟื้นคืนชีวิตจะมาถึง, แม้เป็นการฟื้นคืนชีวิต ครั้งแรก^{๑๔}; แท้จริง

๑๑๓ คพ. ๘๔:๓๖-๓๘.
 ข คมพ. อาณาจักรแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าหรืออาณาจักรแห่งสวรรค์; ความรอด.
 ๑๒๓ โมไซยาห์ ๑๔:๑๒; แอลลมา ๗:๑๓; ๑๑:๔๐-๔๑.

๑๔๓ อีสย. ๕๒:๗; โรม. ๑๐:๑๕;
 ๑ นี. ๑๓:๓๗; โมไซยาห์ ๑๒:๒๑-๒๔. คมพ. งานเผยแผ่ศาสนา.
 ๑๘๓ ๓ นี. ๒๐:๔๐;
 คพ. ๑๒๘:๑๓.

ข ยอห์น ๑๖:๓๓. คมพ. สงบ (ความ), สงบสุข (ความ), สันติ, สันติสุข.
 ๑๓๓ โมไซยาห์ ๔:๖.
 ข ๒ นี. ๙:๖-๑๓.
 ๒๑๓ แอลลมา ๔๐:๑๖-๒๑.

แล้ว, แม้การฟื้นคืนชีวิตของคนที่เป็นมาแล้ว, และคนที่เป็นอยู่, และที่จะเป็น, แม้จนการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์—เพราะเช่นนั้นพระองค์จะทรงได้รับเรียก.

๒๒ และบัดนี้, การฟื้นคืนชีวิตของศาสดาพยากรณ์ทั้งปวง, และคนทั้งปวงที่ได้เชื่อในคำของพวกท่าน, หรือคนทั้งหมดที่ได้รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า, จะออกมาในการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก; ฉะนั้น, พวกเขาคือการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก.

๒๓ พระองค์จะทรงยกพวกเขาให้พำนักอยู่กับพระเจ้าผู้ทรงไถ่พวกเขา; โดยวิธีนี้พวกเขาจึงมีชีวิตนิรันดร์โดยผ่านพระคริสต์, ผู้ทรงทำให้สายรัดแห่งความตายขาด.

๒๔ และคนเหล่านี้คือคนที่มีส่วนในการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก; และคนเหล่านี้คือคนที่ตายในความไม่รู้ของพวกเขา, ก่อนพระคริสต์เสด็จมา, โดยพวกเขาไม่ได้รับประกาศเรื่องความรอด. และดังนั้นพระเจ้าทรงนำมาซึ่งการฟื้นฟูของคนเหล่านี้; และพวกเขามีส่วนอยู่ในการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก, หรือมีชีวิตนิรันดร์, โดยพระเจ้าทรงไถ่.

๒๕ และเด็กเล็ก ๆ มีชีวิตนิรันดร์ด้วย.

๒๖ แต่ดูเถิด, และจงเกรงกลัว, และตัวสั้นต่อพระพักตร์พระเจ้า, เพราะท่านควรตัวสั้น; เพราะพระเจ้าไม่ทรงไถ่

ผู้ใดที่กบฏต่อพระองค์และตายในบาปของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, แม้คนทั้งหมดที่เสียชีวิตในบาปของตนนับแต่โลกเริ่มต้นมา, ซึ่งจงใจกบฏต่อพระเจ้า, ที่รู้จักพระบัญญัติของพระเจ้า, และไม่รักษาพระบัญญัติเหล่านั้น; คนเหล่านี้คือผู้ไม่มีส่วนในการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก.

๒๗ ฉะนั้นท่านไม่ควรตัวสั้นหรือ? เพราะความรอดไม่มาถึงคนเช่นนั้น; เพราะพระเจ้าไม่ทรงไถ่คนเช่นนั้น; แท้จริงแล้ว, ทั้งพระเจ้าทรงไถ่คนเช่นนั้นไม่ได้; เพราะพระองค์ทรงปฏิเสธพระองค์เองไม่ได้; เพราะพระองค์ทรงปฏิเสธความยุติธรรมไม่ได้เมื่อมันอ้างสิทธิของมัน.

๒๘ และบัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าเวลาจะมาถึงเมื่อการช่วยไถ่รอดของพระเจ้าจะประกาศแก่ทุกประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และผู้คน.

๒๙ แท้จริงแล้ว, ข้าแต่พระเจ้า, ยามของพระองค์จะเปล่งเสียงของพวกเขา; พวกเขาจะขับขานเป็นเสียงเดียวกัน; เพราะพวกเขาจะเห็นด้วยตาตนเอง, เมื่อพระเจ้าจะทรงนำไขอันกลับมามีอีก.

๓๐ จงเปล่งเสียงด้วยปี่, จงพร้อมใจกันร้องเพลงเถิด, เจ้าที่รกร้างของเยรูซาเล็ม; เพราะพระเจ้าทรงปลอบโยนผู้คนของพระองค์, พระองค์ทรงไถ่เยรูซาเล็มแล้ว.

๓๑ พระเจ้าทรงเผยพระพาทูอื่น

๒๓ก สดด. ๒๔:๓-๔; ๑ นี. ๑๕: ๓๓-๓๖; คพ. ๗๖:๕๐-๗๐.
ข คมพ. ความตาย, ทางร่างกาย.
๒๔ก ๒ นี. ๑:๒๕-๒๖;
คพ. ๑๓๗:๗.
๒๕ก คพ. ๒๑:๔๖; ๑๓๗:๑๐.

คมพ. ความรอด—ความรอดของเด็ก.
๒๖ก ฉธบ. ๕:๒๑; เจคอบ ๖:๑.
ข ๑ นี. ๒:๒๑-๒๔.
ค อสค. ๑๘:๒๖;
๑ นี. ๑๕:๓๒-๓๓;

โมโร. ๑๐:๒๖.
ง แอลมา ๔๐:๑๙.
จ คพ. ๗๖:๘๑-๘๖.
๒๗ก แอลมา ๓๔:๑๕-๑๖; ๔๒:๑.
๒๘ก คมพ. งานเผยแผ่ศาสนา.
๒๙ก คมพ. เผ้า, เผ้าดู, เผ้ารอ.

ศักดิ์สิทธิ์ ของ พระองค์ ใน สายตา ประชาชาติทั้งปวง; และทั่วสุดแดนแผ่นดินโลกจะเห็นการช่วยให้รอดของพระผู้เป็นเจ้าแห่งเรา.

บทที่ ๑๖

พระผู้เป็นเจ้าทรงไถ่มนุษย์จากสภาพที่หลงไปและตกของพวกเขา—ผู้หมกมุ่นในตัณหา ยัง เป็น เสมือนไม้มีการไถ่—พระคริสต์ทรงทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิตเพื่อไปสู่ชีวิตอันหาได้สิ้นสุดไม่ หรือความอับมงคลอันหาได้สิ้นสุดไม่. ประมาณ ๑๔๘ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากอบินาโดพูดถ้อยคำเหล่านี้แล้ว ท่านยื่นมือออกไปและกล่าวว่า: เวลานั้นจะมาถึงเมื่อคนทั้งหลายจะเห็นความรอด” ของ พระเจ้า; เมื่อ ประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และผู้คนจะเห็นด้วยตาตนเอง และจะสรรภาพ ต่อ พระพักตร์ พระผู้เป็นเจ้า ว่าการ พิพากษา ของ พระองค์ เทียบธรรม.

๒ และเมื่อนั้นคนชั่วร้ายจะถูกขับออกไป, และพวกเขาจะมีเหตุให้คร่ำครวญ, และร่ำไห้, และร่ำพัน, และขบ เขี้ยว เคี้ยวฟัน; และนี่เพราะพวกเขาไม่สดับ

ฟังสุรเสียงของพระเจ้า; ฉะนั้นพระเจ้าหาทรงไถ่พวกเขาไม่.

๓ เพราะพวกเขาเป็นคนมีตัณหา และเป็นเหมือนมาร, และมาร มีอำนาจเหนือพวกเขา; แท้จริงแล้ว, แม้ผู้ดีก็ดำบรรพ์ตัว นั้นที่ได้ หลอก ลวง” บิดามารดา แรกของเรา, ซึ่งเป็นสาเหตุแห่งการตกของพวกท่าน, ซึ่งเป็นสาเหตุให้มนุษย์ชาติทั้งปวงกลายเป็นคนมีตัณหา, ราคจริต, เป็นเหมือนมาร, รู้จัก” ความชั่วจากความดี, ยอมตนต่อมาร.

๔ ดังนั้นมนุษย์ชาติทั้งมวลจึงหลงไป; และดูเถิด, พวกเขาจะหลงอยู่อย่างไม่มีที่สิ้นสุดหากมิใช่เพราะพระผู้เป็นเจ้าทรงไถ่ผู้คนของพระองค์จากสภาพที่หลงไป และตกของพวกเขา.

๕ แต่จำไว้ว่าคนที่ตั้งมั่นอยู่ในตัณหา” โดยสันดานตน, และดำเนินต่อไปในทางแห่งบาปและการกบฏต่อพระผู้เป็นเจ้า, ย่อมคงอยู่ในสภาพที่ตกของเขาและมารมีอำนาจทั้งปวงเหนือเขา. ฉะนั้นเขาจึงเป็นราวกับไม้มีการไถ่” เกิดขึ้น, โดยเป็นศัตรูกับพระผู้เป็นเจ้า; และมารเป็นศัตรูกับพระผู้เป็นเจ้าด้วย.

๖ และบัดนี้ถ้าพระคริสต์ไม่เสด็จมาในโลก, โดยกล่าวถึงสิ่งที่จะมาเหมือนกับว่า มันมาแล้ว, การไถ่จะมีขึ้นไม่ได้.

๗ และหากพระคริสต์ไม่ทรงลุกขึ้นจาก

๑๖ ๑ก คมพ. ความรอด.
ข โมไซยาห์ ๒๗:๓๑.
๒ก คพ. ๖๓:๕๓-๕๔.
ข มธ. ๑๓:๔๑-๔๒;
ลูกา ๑๓:๒๘;
แอลมา ๔๐:๑๓.
๓ก กพ. ๕:๑๖-๒๕;
โมไซยาห์ ๓:๑๙.

คมพ. มนุษย์อุปถัม.
ข ๒ นี. ๙:๘-๙.
คมพ. มาร.
ค ปฐก. ๓:๑-๑๓;
โมเสส ๔:๕-๑๙.
ง คมพ. การตกของอาดัม และเอวา.
จ ๒ นี. ๒:๑๗-๑๘, ๒๒-๒๖.

๔ก แอลมา ๔๒:๖-๑๔.
๕ก แอลมา ๔๑:๑๑.
คมพ. ทางเหนือหนึ่ง, ฝึกไฟ้ทางโลก.
ข คมพ. ไถ่ (การ), ไถ่ (ได้รับการ).
๖ก โมไซยาห์ ๓:๑๓.

บรรดาคนตาย, หรือไม่ทรงทำให้สายรัดแห่งความตายขาดเพื่อหลุมศพจะไม่มีชัยชนะ, และเพื่อความตายจะไม่มีชัยชนะ, การฟื้นคืนชีวิตจะไม่ได้.

๘ แต่มีการฟื้นคืนชีวิต^๗, ฉะนั้นหลุมศพจึงไม่มีชัยชนะ, และความเจ็บแปลบแห่งความตาย จึงถูกกลืนเข้าไปในพระคริสต์.

๙ พระองค์ทรงเป็นแสงสว่าง^๘ และชีวิตของโลก; แท้จริงแล้ว, แสงสว่างอันหาได้สิ้นสุดไม่, ซึ่งจะไม่มีวันทำให้มืดได้เลย; แท้จริงแล้ว, และชีวิตอันหาได้สิ้นสุดไม่ด้วย, เพื่อจะมีความตายอีกไม่ได้.

๑๐ แม้ความเป็นมรตัย^๙ นี้จะสวมใส่ความเป็นอมตะ^{๑๐}, และความเนาเปื่อยนี้จะสวมใส่ความไม่เนาเปื่อย, และพระองค์จะทรงนำไปยืน อยู่ต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระเจ้า, เพื่อรับการพิพากษา^{๑๑} จากพระองค์ตามงานของพวกเขาไม่ว่าดีหรือชั่ว—

๑๑ หากงานดี, ก็คือการฟื้นคืนชีวิตของชีวิต^{๑๒} และความสุขอันหาได้สิ้นสุดไม่; และหากงานชั่ว, ก็คือ การฟื้นคืนชีวิตของความอัปมงคลอันหาได้สิ้นสุดไม่^{๑๓}, โดยถูกส่งไปให้มาร, ผู้อยู่เหนือพวกเขา, ซึ่งคือความอัปมงคล—

๑๒ โดยไปตามความประสงค์อันเป็นต้นเหตุและความปรารถนาของพวกเขาเอง; โดยไม่เคยเรียกหาพระเจ้าขณะที่

พระพาทูแห่งพระเมตตา^{๑๔} ยื่นออกมายังพวกเขา; เพราะพระพาทูแห่งพระเมตตา ยื่นออกมายังพวกเขาแล้ว, และพวกเขาหารับไม่; พวกเขาถูกตักเตือนถึงความชั่วช้าสามัญของตนและพวกเขายังไม่ทั้งมัน; และพวกเขาได้รับพระบัญชาให้กลับใจและพวกเขายังไม่กลับใจ.

๑๓ และบัดนี้, สมควรแล้วมิใช่หรือที่ท่านจะตัวสั่นและกลับใจจากบาปของท่าน, และจดจำว่าในและโดยผ่านพระคริสต์เท่านั้นท่านจะได้รับ การช่วยให้รอดได้?

๑๔ ฉะนั้น, หากท่าน สอน กฎ ของโมเสส^{๑๕}, ก็จงสอนด้วยว่ามันเป็นรูปลักษณะของสิ่งที่จะมาถึง—

๑๕ จงสอนพวกเขาว่าการไถ่เกิดขึ้นโดยผ่านพระคริสต์พระเจ้า, ผู้ทรงเป็นพระบิดานิรันดร์^{๑๖} องค์กรนี้. เอเมน.

บทที่ ๑๗

แอลมาเชื้อและเขียนถ้อยคำของอบินาไดไว้—อบินาไดทนรับความตายด้วยไฟ—ท่านพยากรณ์ว่าโรคภัยและความตายด้วยไฟจะเกิดแก่ผู้กระทำความผิดท่าน. ประมาณ ๑๔๘ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อ

๗ก โสเซยา ๑๓:๑๔;
โมไซยาห์ ๑๕:๘, ๒๐.
๘ก แอลมา ๔๒:๑๕.
คพ. ฟื้นคืนชีวิต (การ),
ฟื้นคืนพระชนม์ (การ).
ข อสย. ๒๕:๘;
๑ คร. ๑๕:๕๔-๕๕;
มอร. ๗:๕.

๙ก คพ. ๘:๕-๑๓.
คพ. สว่าง (ความ), แสงสว่าง, แสงสว่างของพระคริสต์.
๑๐ก แอลมา ๔๐:๒.
คพ. อมตะ (ความเป็น).
ข คพ. พิพากษา (การ), สุตท้าย.

ค แอลมา ๔๑:๓-๖.
๑๑ก คพ. ชีวิตนิรันดร์.
ข คพ. อัปมงคล (ความ).
๑๒ก คพ. เมตตา (ความ, พระ, มี).
๑๓ก คพ. กฎของโมเสส.
๑๕ก โมไซยาห์ ๓:๘; ๕:๗;
อีเธอร์ ๓:๑๔.

อบินาโดกล่าวจบ, กษัตริย์ก็สั่งให้ปุโรหิต^๑ จับท่านไปและให้ฆ่าท่านเสีย.

๒ แต่มีคนหนึ่งในกลุ่มพวกเขามีชื่อว่า แอลมา^๑, ท่านเป็นผู้สืบตระกูลของนีไฟด้วย. และท่านเป็นคนหนุ่ม, และท่านเชื่อ^๑ คำที่อบินาโดได้พูดไว้, เพราะท่านรู้เกี่ยวกับความชั่วช้าสามัญซึ่งอบินาโดได้เป็นพยานว่ากล่าวคนเหล่านั้น; ฉะนั้นท่านเริ่มวิงวอน กษัตริย์ เพื่อ เขาจะไม่โกรธอบินาโด, แต่ปล่อยให้ท่านจากไปโดยสันติ.

๓ แต่กษัตริย์โกรธมากขึ้น, และให้จับแอลมาออกจากบรรดาพวกเขา, และส่งคนใช้ของเขาตามไปหมายสังหารท่าน.

๔ แต่ท่านหลบหนีไปซึ่งหน้าพวกเขา และซ่อนตัวอยู่จนพวกเขาหาท่านไม่พบ. และโดยที่ซ่อนอยู่หลายวันท่านได้เขียน^๑ ถ้อยคำซึ่งอบินาโดพูดไว้ทั้งหมด.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือ กษัตริย์ให้ทหารยามของตนล้อมจับอบินาโด; และพวกเขามัดท่านและโยนท่านเข้าเรือนจำ.

๖ และสามวันต่อมา, โดยปรึกษากับปุโรหิตของตนแล้ว, กษัตริย์จึงให้พาท่านมาอยู่ต่อหน้าตนอีก.

๗ และกษัตริย์ก็กล่าวแก่ท่าน: อบินาโด, เราพบความผิดที่จะกล่าวหาท่านแล้ว, และท่านสมควรตาย.

๘ เพราะท่านกล่าวว่าพระผู้เป็นเจ้า^๑ เองจะเสด็จลงมาในบรรดา ลูกหลานมนุษย์; และบัดนี้, เพราะเหตุนี้ท่านจะต้องตายเว้นแต่จะถอนคำพูดทั้งหมด

ที่ท่านให้ร้ายเกี่ยวกับข้าพเจ้าและผู้คนของข้าพเจ้า.

๙ บัดนี้อบินาโดกล่าวแก่เขา: ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ข้าพเจ้าจะไม่ถอนคำซึ่งข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน เกี่ยวกับคนพวกนี้, เพราะมันจริง; และเพื่อท่านจะได้รู้ถึงความแท้จริงของมันข้าพเจ้าจึงยอมตนให้ตกอยู่ในมือท่าน.

๑๐ แท้จริงแล้ว, และข้าพเจ้าจะทนทุกขุทรมานแม้จนถึงความตาย, และข้าพเจ้าจะไม่ถอนคำของข้าพเจ้า, และมันจะคงอยู่เป็นประจักษ์พยานกล่าวโทษท่าน. และหากท่านสังหารข้าพเจ้าท่านก็ทำให้เลือดบริสุทธิ์^๑ ต้องหลั่ง, และการนี้จะคงอยู่เป็นประจักษ์พยานกล่าวโทษท่านในวันสุดท้าย.

๑๑ และบัดนี้ กษัตริย์โนอาห์พร้อมจะปล่อยท่าน, เพราะเขากลัว ถ้อยคำของท่าน; เพราะเขากลัวว่าการพิพากษาของพระผู้เป็นเจ้าจะเกิดแก่เขา.

๑๒ แต่ปุโรหิตเปล่งเสียงกล่าวโทษท่าน, และเริ่มกล่าวหาท่าน, มีความว่าเขาสบประมาทกษัตริย์. ฉะนั้นกษัตริย์จึงถูกยั่วยุให้เกิดโทสะต่อต้านท่าน, และกษัตริย์จึงส่งตัวท่านไปประหาร.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือ พวกเขาจับท่านไปและมัดท่าน, และฟาดผิวหนังท่านด้วยมัดฟีน, แท้จริงแล้ว, หมายถึงจะให้ถึงแก่ความตาย.

๑๔ และบัดนี้เมื่อเปลวไฟเริ่มจะไหม้ท่าน, ท่านร้องบอกพวกเรามีความว่า:

๑๗ ๑ก โมไซยาห์ ๑๑:๑, ๕-๖.
๒ก โมไซยาห์ ๒๓:๖, ๙-๑๐.
คคพ. แอลมาผู้เป็นบิดา.

ข โมไซยาห์ ๒๖:๑๕.
๔ก คคพ. พระคัมภีร์.
๘ก โมไซยาห์ ๑๓:๒๕,

๓๓-๓๔.
๑๐ก แอลมา ๖:๑๓.

๑๕ ดูเถิด, แม้ดั่งที่ท่านทำกับข้าพเจ้าฉันใด, มันจะบังเกิดขึ้นฉันนั้นคือพงศ์พันธุ์ของท่านจะทำให้คนมากมายรับทุกขเวทนาดั่งที่ข้าพเจ้ารับทุกขเวทนา, แม้ด้วยความเจ็บปวดของการตายด้วยไฟ; และนี่เพราะคนเหล่านั้นเชื่อในการช่วยให้รอดของพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขา.

๑๖ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือท่านจะถูกขังด้วยโรคภัยนานปีเพราะความชั่วช้าสามานย์ของท่าน.

๑๗ แท้จริงแล้ว, และท่านจะถูกลงทัณฑ์รอบด้าน, และจะถูกไล่ต้อนและกระจัดกระจายไปมา, แม้ดั่งฝูงสัตว์ป่าที่ถูกสัตว์ป่าดุร้ายขบไล่.

๑๘ และในวันนั้นท่านจะถูกล่า, และท่านจะถูกจับไปโดยมือของศัตรูท่าน, และเมื่อนั้นท่านจะรับทุกขเวทนา, ด้วยความเจ็บปวดของการตายด้วยไฟ, ดั่งที่ข้าพเจ้ารับทุกขเวทนาอยู่.

๑๙ พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงดำเนินการแก้แค้น คนที่ทำลายผู้คนของพระองค์. โอ้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, ขอทรงรับจิตวิญญาณของข้าพระองค์เถิด.

๒๐ และบัดนี้, เมื่ออับนาโดกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, ท่านล้มลง, โดยทนรับความตายด้วยไฟ; แท้จริงแล้ว, ถูกประหารเพราะท่านไม่ยอมปฏิบัติพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, โดยผนึกความจริงของถ้อยคำท่านด้วยความตายของท่าน.

บทที่ ๑๘

แอลมาสั่งสอนอย่างลับ ๆ—ท่านอธิบายพันธสัญญาแห่งบัพติศมา และให้บัพติศมาที่พื้นน้ำแห่งมอรมอน—ท่านจัดตั้งศาสนจักรของพระคริสต์และแต่งตั้งปุโรหิต—พวกเขาคว่ำจุนตนเองและสอนผู้คน—แอลมาและผู้คนของท่านหลบหนีภัยตรีโยนอาห์ไปในแดนทรุกันดาร์. ประมาณ ๑๔๗-๑๔๕ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอลมา, ผู้หลบหนีจากคนในเขมือกษัตริย์โยนอาห์, กลับใจจากบาปและความชั่วช้าสามานย์ของท่าน, และเที่ยวไปในบรรดาผู้คนอย่างลับ ๆ, และเริ่มสอนถ้อยคำของอับนาโด—

๒ แท้จริงแล้ว, เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาถึง, และเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีวิตของคนตายด้วย, และการไถ่ผู้คน, ซึ่งจะทำให้บังเกิดขึ้นโดยผ่านเดชานุภาพ, และความทุกขเวทนา, และการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์, และการฟื้นคืนพระชนม์และการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระองค์.

๓ และมากเท่าที่เยอมีฟังคำของท่านท่านก็สอน. และท่านสอนพวกเขาอย่างลับ ๆ, เพื่อจะได้ไม่รู้ถึงกษัตริย์. และคนเป็นอันมากได้เชื่อคำของท่าน.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมากเท่าที่ได้เชื่อท่านออกไปยังสถานที่แห่ง

๑๕ก โมไซยาห์ ๑๓:๙-๑๐;
แอลมา ๒๕:๔-๑๒.
๑๗ก โมไซยาห์ ๒๑:๑-๕, ๑๓.
๑๘ก โมไซยาห์ ๑๙:๑๘-๒๐.

๑๙ก คมพ. แก้แค้น (การ).
๑๘ ๑ก โมไซยาห์ ๒๓:๙-๑๐.
๒๐ คมพ. ไถ่ (การ), ไถ่ (ได้รับการ).

ข คมพ. ซดชี้ (การ).
๔ก แอลมา ๕:๓.

หนึ่งซึ่งเรียกว่ามอรมอน, โดยได้รับชื่อจาก กษัตริย์, โดยที่อยู่ชายแดนของแผ่นดิน, จึงมีสัตว์ป่าอยู่มาก, บางเวลาหรือบางช่วง.

๕ บัดนี้, ที่มอรมอนมีแหล่งน้ำบริสุทธิ์ อยู่แห่งหนึ่ง, และแอลมาไปที่นั่น, ไกลน้ำ แห่งนั้นมีพุ่มไม้เล็ก ๆ ขึ้นเป็นดงทึบ, ที่ นั้นท่านได้ซ่อนตัวอยู่ในเวลากลางวันให้ พ้นจากการค้นหาของกษัตริย์.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมาก เท่าที่เชื่อท่านไปที่นั่นเพื่อฟังถ้อยคำท่าน.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจาก นั้นหลายวันมีคนจำนวนมากพอสมควร ไปรวมกัน ณ สถานที่แห่งมอรมอน, เพื่อ จะฟังถ้อยคำของ แอลมา. แท้จริง แล้ว, คนทั้งหมดที่เชื่อถ้อยคำท่านมารวมกัน, เพื่อจะฟังท่าน. และท่านสอน "พวกเขา, และสั่งสอนการกลับใจให้พวกเขา, และ การไถ่, และศรัทธาในพระเจ้า.

๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่าน กล่าวแก่พวกเขา: ดูเถิด, นี่คือผืนน้ำแห่ง มอรมอน (เพราะคนเรียกมันเช่นนั้น) และบัดนี้, เมื่อท่านปรารถนาจะเข้ามาสู่ คอก" ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และเรียกว่าเป็น ผู้คนของ พระองค์, และเต็มใจจะ แยก ภาระของกันและกัน", เพื่อมันจะได้เบา;

๙ แท้จริง แล้ว, และเต็มใจ ที่จะไต่อก เสร้ากับคนที่ไต่อกเส้า; แท้จริงแล้ว, และ ปลอดภัยน คนที่ต้องการการปลอดภัยน, และยื่น เป็นพยาน" เกี่ยวกับ พระผู้เป็น

เจ้าทุกเวลาและในทุกสิ่ง, และในทุกแห่ง ที่ท่านอยู่, แม้จนถึงความตาย, เพื่อท่าน จะได้รับการไถ่จากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และ นับอยู่กับบรรดาคนของการฟื้นคืนชีวิต ครั้งแรก", เพื่อท่านจะมีชีวิตนิรันดร์" —

๑๐ บัดนี้ ข้าพเจ้า กล่าว แก่ท่าน, หาก นี้ เป็น ความปรารถนาของใจท่าน แล้ว, ท่านมีอะไรขัดข้องเล่าที่จะรับบัพติศมา" ในพระนามของพระเจ้า, เพื่อเป็นพยาน ต่อ พระ พักตร์พระองค์ ว่า ท่าน เข้า มา ในพันธสัญญา" กับ พระองค์, ว่า ท่าน จะ รับใช้ พระองค์ และ รักษา พระ บัญญัติ ของ พระองค์, เพื่อ พระองค์ จะ เท พระ วิญญาณ ของ พระองค์ ลง มา ให้ ท่าน ให้ มากมายยิ่งขึ้น?

๑๑ และบัดนี้เมื่อผู้คนได้ยินถ้อยคำเหล่านี้, พวกเขาปรบมือด้วยปีติ, และร้องว่า: นี่ คือความปรารถนาของใจเรา.

๑๒ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือ แอลมาพาฮีลัม, ซึ่งเป็น คนหนึ่งใน พวกแรก, และออกไปยืนในน้ำ, และร้อง, มีความว่า: ข้าแต่พระเจ้า, ขอทรงโปรด เทพระวิญญาณของพระองค์ลงมาให้ผู้รับ ใช้ของพระองค์, เพื่อเขาจะได้ทำงานนี้ ด้วยใจอันบริสุทธิ์.

๑๓ และเมื่อ ท่าน กล่าว ถ้อยคำเหล่านี้ แล้ว, พระวิญญาณ" ของพระเจ้า ทรง อยู่ กับท่าน, และท่านกล่าว: ฮีลัม, ข้าพเจ้า ให้ บัพ ติ ศ มา" ท่าน, โดยมีอำนาจ" จาก

๗ก แอลมา ๕:๑๑-๑๓.
๘ก คพ. ๒๐:๓๗.
ข คมพ. ศาสนจักรของพระ เยซูคริสต์.
ค คมพ. สงสาร (ความ).
๓ก คมพ. งานเผยแผ่ศาสนา;

เป็นพยาน; พยาน.
ข โมไซยาห์ ๑๔:๒๑-๒๖.
ค คมพ. ชีวิตนิรันดร์.
๑๐ก ๒ นี. ๓๑:๑๗.
คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา.

ข คมพ. พันธสัญญา.
๑๓ก คมพ. พระวิญญาณบริสุทธิ์.
ข ๓ นี. ๑๑:๒๓-๒๖;
คพ. ๒๐:๗๒-๗๔.
ค สข. ๑:๕.
คมพ. ฐานะปุโรหิต.

พระเจ้าเป็นผู้ทรง ฤทธานุภาพ, ดังเป็นประจักษ์พยานว่าท่านเข้ามาในพันธสัญญาที่จะรับใช้พระองค์จนกว่าท่านจะตายทางร่างกายอันเป็นมรรตัย; และขอให้พระเจ้าวิญญานของพระเจ้าเทลงมาให้ท่าน; และขอให้พระองค์ประทานชีวิตนิรันดร์ให้ท่าน, โดยผ่านการไถ่ของพระคริสต์, ผู้ที่พระองค์ทรงเตรียมไว้ตั้งแต่การวางรากฐานของโลก.

๑๔ และหลังจากแอลมาได้กล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, ทั้งแอลมาและฮีลัมก็ฝังตัวลงในน้ำ; และทั้งสองลุกขึ้นและออกมาจากน้ำพลางขึ้นชมยินดี, เปี่ยมด้วยพระวิญญาน.

๑๕ และอนึ่ง, แอลมาพาอีกคนหนึ่ง, และออกไปในน้ำอีกเป็นครั้งที่สอง, และให้บัพติศมาเขาตามอย่างคนแรก, เพียงแต่ท่านมิได้ฝังตัวท่านเองในน้ำอีก.

๑๖ และในลักษณะนี้ท่านให้บัพติศมาทุกคนที่ออกไปยังสถานที่แห่งมอรมอน; และพวกเขามีจำนวนประมาณสองร้อยสี่คน; แท้จริงแล้ว, และพวกเขาได้รับบัพติศมาในผืนน้ำแห่งมอรมอน, และเปี่ยมด้วยพระคุณของพระเจ้า.

๑๗ และเรียกพวกเขาว่า ศาสนจักรของพระเจ้า, หรือศาสนจักรของพระคริสต์, ตั้งแต่นั้นมา. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้ใดก็ตามที่รับ

บัพติศมาโดยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้าย่อมรวมเข้าในศาสนจักรของพระองค์.

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอลมา, โดยได้รับอำนาจจากพระเจ้าเป็นเจ้า, แต่งตั้งปุโรหิต; แม้ปุโรหิตหนึ่งคนต่อทุกจำนวนห้าสิบคนของพวกเขา ท่านแต่งตั้งเพื่อสั่งสอนพวกเขา, และเพื่อสอนคนเหล่านั้นถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอาณาจักรของพระเจ้า.

๑๙ และท่านสั่งพวกเขาว่าพวกเขาไม่ควรสอนอะไรเลยนอกจากสิ่งที่ท่านได้สอนไว้, และที่มีพูดจากปากของศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์.

๒๐ แท้จริงแล้ว, แม้ท่านสั่งพวกเขาว่าพวกเขาไม่ควรสั่งสอนอะไรเลยนอกจากจะเป็นการกลับใจและศรัทธาในพระเจ้า, ที่ทรงไถ่ผู้คนของพระองค์.

๒๑ และท่านสั่งพวกเขาว่าไม่ควรมีการขัดแย้งต่อกัน, แต่ควรตั้งตารอเป็นตาเดียวกัน, โดยมีศรัทธาเดียวและบัพติศมาเดียว, โดยมีใจของพวกเขากลับกันไว้ในความเป็นหนึ่งเดียว และในความรักที่มีต่อกัน.

๒๒ และดังนั้นท่านให้พวกเขาสั่งสอน. และดังนั้นพวกเขาจึงกลายเป็นลูกของพระเจ้า.

๒๓ และท่านสั่งพวกเขาว่าพวกเขาควร

๑๓๖ คมพ. โถ่ (การ), โถ่ (ได้รับการ).

จ โมเสส ๔:๒; ๕:๙.

๑๔๓ คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา—บัพติศมาโดยลงไป ในน้ำทั้งตัว.

๑๖๓ โมไซยาห์ ๒๕:๑๘.

ข คมพ. พระคุณ.

๑๗๓ ๓ นี. ๒๖:๒๑; ๒๗:๓-๘. คมพ. ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์.

๑๘๓ คมพ. ฐานะปุโรหิต.

ข คมพ. สอน, ผู้สอน.

๒๐๓ คพ. ๑๕:๖; ๑๘:๑๔-๑๖.

๒๑๓ ๓ นี. ๑๑:๒๘-๓๐.

คมพ. ขัดแย้ง (การ, ความ).

ข มธ. ๖:๒๒;

คพ. ๘๘:๖๗-๖๘.

ค คมพ. สามัคคี (ความ), หนึ่งเดียว (ความเป็น).

๒๒๓ โมไซยาห์ ๕:๕-๗;

โมเสส ๖:๖๔-๖๘.

ถือวันสะบาโต^๑, และรักษาไว้ให้บริสุทธิ์, และทุกวันพวกเขาควรน้อมขอบพระทัยพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาด้วย.

๒๔ และท่านสั่งพวกเขาด้วยว่าปุโรหิตที่ท่านแต่งตั้งไว้ควรทำงาน^๑หาเลี้ยงชีพด้วยมือตนเอง.

๒๕ และมีวันหนึ่งในทุกสัปดาห์ที่กำหนดไว้เพื่อพวกเขาจะมารวมกันเพื่อสอน^๑ผู้คน, และนมัสการ^๑พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, และ, ให้มารวมกัน, บ่อยที่สุดเท่าที่พวกเขาจะทำได้ด้วย.

๒๖ และปุโรหิตต้องไม่พึ่งพาผู้คนเพื่อเลี้ยงตน; แต่ด้วยงานของพวกเขา พวกเขาจะได้รับพระคุณ^๑ของพระผู้เป็นเจ้าของเขา, เพื่อพวกเขาจะมั่นคงขึ้นในพระวิญญาน, โดยมีความรู้^๑เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าของเขา, เพื่อพวกเขาจะสอนด้วยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจจากพระผู้เป็นเจ้าของเขา.

๒๗ และอนึ่ง^๑แอสมาสั่งว่าผู้คนของศาสนจักรควรให้ทรัพย์สินของตน, ทุกคน^๑ตามที่เขามี; หากเขามีมากเขาควรให้มาก; และสำหรับ^๑ผู้ที่มีแต่น้อย, ก็ จะเรียก^๑ร้องแต่น้อย; และแก่^๑ผู้ที่ไม่มียกควรได้รับ.

๒๘ และโดยวิธี^๑นี้ พวกเขาควรให้ทรัพย์สินของตนด้วยความสมัครใจของตนเองและด้วยความปรารถนาดีต่อพระผู้เป็นเจ้าของเขา, และต่อ^๑ปุโรหิตเหล่านั้นซึ่งขัดสน, แท้จริงแล้ว, และต่อคนที่ขัดสน, ที่เปลือยเปล่าทุกคน.

๒๙ และสิ่ง^๑นี้ ท่านกล่าวแก่พวกเขา, โดยได้รับพระบัญชาจากพระผู้เป็นเจ้าของเขา; และพวกเขาดำเนินชีวิตอย่าง^๑ซื่อตรง^๑ต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าของเขา, โดยที่^๑ให้^๑กันและกันตามความจำเป็นของตนและตามความต้องการของตนทั้งฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาน.

๓๐ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือทั้งหมดนี้ทำ^๑ไปที่มอรมอน, แท้จริงแล้ว, ข้างผืนน้ำ^๑แห่งมอรมอน, ในป่าที่อยู่ใกล้ผืนน้ำแห่งมอรมอน; แท้จริงแล้ว, สถานที่แห่งมอรมอน, ผืนน้ำแห่งมอรมอน, ป่าแห่งมอรมอน, มันสวยงามเพียงใดในสายตาของพวกเขาซึ่งมาสู่ความรู้ถึงพระผู้ไถ่ของตนที่นั่น; แท้จริงแล้ว, พวกเขาเป็นสุขเพียงใด, เพราะพวกเขาจะร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ตลอดกาล.

๓๑ และสิ่งเหล่านี้เป็นไป^๑ที่ชายแดน^๑ของแผ่นดิน, เพื่อกษัตริย์จะได้ไม่รู้^๑เรื่องของพวกเขา.

๓๒ แต่ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกษัตริย์, โดยที่พบว่ามีการเคลื่อนไหวในบรรดาผู้คน, จึงส่งคนใช้ของเขาไปเฝ้าดูคนเหล่านั้น. ฉะนั้นในวันที่พวกเขากำลังชุมนุมกันเพื่อ^๑ฟังพระวจนะของพระเจ้าอยู่^๑นั้น กษัตริย์จึงรู้^๑เรื่องพวกเขา.

๓๓ และบัดนี้กษัตริย์กล่าวว่าแอสมา กำลัง^๑ช่วยผู้คนให้ยก^๑ต่อเขา; ฉะนั้นเขาจึงส่งกองทัพของตนไปทำลายพวกนั้น.

๒๓ก โมไซยาห์ ๑๓:๑๖-๑๙; คพ. ๕๙:๙-๑๒.
๒๔ก กิจการ ๒๐:๓๓-๓๕; โมไซยาห์ ๒๗:๓-๕; แอสมา ๑:๒๖.

๒๕ก คมพ. นมัสการ.
๒๖ก คมพ. พระคุณ.
ข คมพ. ความรู้.
๒๗ก กิจการ ๒:๔๔-๔๕; ๔ นี. ๑:๓.

๒๙ก คมพ. เดิน, ดำเนิน, เดินกับพระผู้เป็นเจ้าของเขา.
ข คมพ. ความผาสุก.
๓๐ก โมไซยาห์ ๒๖:๑๕.
๓๑ก โมไซยาห์ ๑๘:๕.

๓๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอล-มา และผู้คนของพระเจ้าได้รับแจ้งถึงการมาของกองทัพกษัตริย์; ฉะนั้นพวกเขาจึงขนกระโถมและครอบคร้วของตนออกไปในแดนทुरुกันดาร.

๓๕ และพวกเขาจะมีจำนวนประมาณสี่ร้อยห้าสิบคน.

บทที่ ๑๙

กิเดียนพยายามสังหารกษัตริย์โนอาห์—ชาวเลมันรุกรานแผ่นดิน—กษัตริย์โนอาห์ทนรับ ความตาย ด้วยไฟ—ลิมไฮปกครองในฐานะ เจ้า ประเทศราช. ประมาณ ๑๔๕-๑๒๑ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกองทัพของกษัตริย์กลับมา, เมื่อค้นหาผู้คนของพระเจ้าไม่ได้ผล.

๒ และบัดนี้ดูเถิด, กำลังทัพของกษัตริย์มีน้อย, โดยที่ลดจำนวนลง, และเริ่มมีการแบ่งแยกในบรรดาผู้คนที่เหลืออยู่.

๓ และกลุ่มที่น้อยกว่าเริ่ม พุดจาข่มขู่กษัตริย์, และเริ่มมีการขัดแย้งมากในบรรดาพวกเขา.

๔ และบัดนี้มีชาย คนหนึ่งในบรรดาพวกเขาซึ่งมีชื่อว่ากิเดียน, และโดยที่เขาเป็นคนแข็งแรงและเป็นศัตรูกับกษัตริย์, ฉะนั้นเขาจึงซักถามของเขา, และสาบานด้วยความโกรธแค้นว่าจะสังหารกษัตริย์.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาต่อสู้กับกษัตริย์; และเมื่อกษัตริย์เห็นว่า

กิเดียนกำลังจะมีชัย, เขาจึงรีบวิ่งหนีขึ้นไปบนหอสูง^๑ซึ่งอยู่ใกล้พระวิหาร.

๖ และกิเดียนไล่ตามเขาไปและกำลังจะขึ้นไปบนหอสูงเพื่อสังหารกษัตริย์, และกษัตริย์ก็กวาดสายตาไปรอบ ๆ ทางแผ่นดิน เช็มลอน, และดูเถิด, กองทัพชาวเลมันอยู่ภายในเขตชายแดนของแผ่นดินแล้ว.

๗ และบัดนี้ กษัตริย์ ร้อง ออกมา ด้วยความปวดร้าวจิตวิญญาณ, มีความว่า : กิเดียน, จง ละเว้นข้าพเจ้าเถิด, เพราะชาวเลมันมาถึงเราแล้ว, และพวกเขาจะทำลายเรา; แท้จริงแล้ว, พวกเขาจะทำลายผู้คนของข้าพเจ้า.

๘ และบัดนี้ กษัตริย์ ไม่หวังผู้คนของเขาตั้งที่หวังชีวิตตนเอง; ฉะนั้นก็ตาม, กิเดียนยังได้ไว้ชีวิตเขา.

๙ และกษัตริย์สั่งผู้คนว่าให้พวกเขารีบหลบหนีไปก่อนชาวเลมันจะมา, และตัวเขาได้ไปก่อนพวกนั้น, และพวกเขาหลบหนีไปในแดนทुरुกันดาร, พร้อมด้วยผู้หญิงของตนและลูก ๆ ของตน.

๑๐ และเหตุการณ์ได้ บังเกิดขึ้น คือชาวเลมันไล่ตามพวกเขา, และตามไปทัน, และเริ่มสังหารพวกเขา.

๑๑ บัดนี้ เหตุการณ์ได้ บังเกิดขึ้น คือกษัตริย์สั่งพวกเขาว่าผู้ชายทั้งหมดควรทิ้งภรรยาและลูก ๆ ของตน, และหลบหนีไปซึ่งหน้าชาวเลมัน.

๑๒ บัดนี้มีหลายคนที่ไม่ยอมทิ้งคนเหล่านั้น, แต่จะขอยู่และตายกับพวกเขา. และนอกนั้นทิ้งภรรยาและลูก ๆ ของตนและหลบหนีไป.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือบรรดาผู้ที่คงอยู่กับภรรยาและลูก ๆ ของตนให้ธิดาของตนออกไปวิงวอนชาวเลมมันมิให้สังหารพวกเขา.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมมันเกิดความสงสารคนพวกนี้, เพราะพวกเขาต้องเสียนี่ความมั่งคั่งของหญิงเหล่านั้น.

๑๕ ฉะนั้นชาวเลมมันใช้ชีวิตพวกเขา, และเอาไปเป็นเชลยและพาพวกเขากลับไปแผ่นดินแห่งนี้ไฟ, และอนุญาตให้พวกเขาครอบครองแผ่นดิน, ภายใต้เงื่อนไขว่าพวกเขาจะมอบภรรยาโนอาห์ให้อยู่ในมือของชาวเลมมัน, และมอบทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา, แม้ครึ่งหนึ่งของทั้งหมดที่พวกเขาเป็นเจ้าของ, ครึ่งหนึ่งของทองของพวกเขา, และเงินของพวกเขา, และสิ่งมีค่าทั้งหมดของพวกเขา, และพวกเขาจะต้องให้บรรณาการเช่นนั้นแก่ภรรยาของชาวเลมมันทุกปีไป.

๑๖ และบัดนี้มีบุตรคนหนึ่งของภรรยาในบรรดาผู้ที่ถูกพาไปเป็นเชลย, ซึ่งมีชื่อว่าลิมไฮ^๑.

๑๗ และบัดนี้ลิมไฮปรารถนาจะมีให้บิดาท่านถูกทำลาย; กระนั้นก็ตาม, ลิมไฮมิใช่ไม่รู้ความชั่วช้าสามานย์ของบิดาท่าน, ตัวท่านเองเป็นคนเที่ยงธรรม.

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกิเดียนส่งคนไปในแดนทूरกันดารเป็นการลับ, เพื่อค้นหาภรรยาและคนทั้งหลายที่อยู่กับเขา. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกนี้พบผู้คนที่ทั้งหมดในแดน

ทूरกันดาร, นอกจากภรรยาและปุโรหิตของเขา.

๑๙ บัดนี้คนเหล่านั้นได้สาบานอยู่ในใจว่าพวกเขาจะกลับไปแผ่นดินแห่งนี้ไฟ, และหากภรรยาและลูก ๆ ของตนถูกสังหาร, และบรรดาคนที่คงอยู่กับพวกเขาด้วย, ว่าพวกเขาจะพยายามแก้แค้น, และตายกับคนเหล่านั้นด้วย.

๒๐ และภรรยาซึ่งพวกเขาไม่ให้กลับ; และพวกนั้นจึงโกรธภรรยา, และทำให้เขาได้รับทุกขเวทนา, แม้จนถึงความตายด้วยไฟ^๒.

๒๑ และคนเหล่านั้นกำลังจะนำพวกปุโรหิตไปประหารด้วย, และพวกเขาหลบหนีไปก่อน.

๒๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขา กำลังจะกลับไปแผ่นดินแห่งนี้ไฟ, และพวกเขาพบคนของกิเดียน. และคนของกิเดียนบอกพวกเขาถึงเรื่องทั้งหมดที่เกิดกับภรรยาและลูก ๆ ของพวกเขา; และว่าชาวเลมมันอนุญาตให้พวกเขาครอบครองแผ่นดินโดยให้บรรณาการชาวเลมมันครึ่งหนึ่งจากทั้งหมดที่พวกเขาเป็นเจ้าของ.

๒๓ และผู้คนบอกคนของกิเดียนว่าพวกเขาสังหารภรรยาแล้ว, และปุโรหิตของเขาหลบหนีไปไกลจากพวกเขาเข้าไปในแดนทूरกันดาร.

๒๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากพวกเขาเสร็จพิธีแล้ว, คือพวกเขากลับไปยังแผ่นดินแห่งนี้ไฟ, อย่างชื่นชมยินดี, เพราะภรรยาพวกเขาและลูก ๆ พวกเขา

ไม่ได้ถูกสังหาร; และพวกเขาบอกก็เดียนว่าพวกเขาได้ทำสิ่งใดกับกษัตริย์.

๒๕ และเหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ กษัตริย์ของชาวเลมันปฏิบัติแก่พวกเขา, ว่าผู้คนของตนจะไม่สังหารพวกเขา.

๒๖ และลิมไฮด้วย, โดยที่เป็นบุตรของ กษัตริย์, โดยผู้คนมอบอาณาจักรให้แก่เขา, ลิมไฮปฏิญาณต่อกษัตริย์ของชาวเลมันด้วยว่าผู้คนของเขาจะให้บรรณาการแก่กษัตริย์, แม้ครั้งหนึ่งของทั้งหมดที่พวกเขาเป็นเจ้าของ.

๒๗ และเหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ ลิมไฮเริ่มสถาปนาอาณาจักรและสถาปนาสันติภาพในบรรดาผู้คนของท่าน.

๒๘ และกษัตริย์ของชาวเลมันจัดยามไว้รอบแผ่นดิน, เพื่อจะได้กั้นผู้คนของลิมไฮไว้ในแผ่นดิน, เพื่อพวกเขาจะได้ไม่ออกไปในแดนทूरกันดาร; และเขาเลี้ยงดูยามของเขาจากบรรณาการซึ่งเขาได้รับจากชาวนีไฟ.

๒๙ และบัดนี้กษัตริย์ลิมไฮมีความสงบสุขอยู่ในอาณาจักรของท่านสืบเนื่องมาเป็นเวลาสองปี, คือชาวเลมันไม่ได้ข่มเหงพวกนี้หรือพยายามทำลายพวกเขา.

บทที่ ๒๐

ธิดาของชาวเลมันบางคนถูกปุโรหิตของโนอาห์ลักพาตัว—ชาวเลมันทำสงครามกับ ลิมไฮ และ ผู้คน ของ ท่าน—ไพร่พลชาวเลมัน ถูก ตี ตัด และ เลิก โกรธ แค้น. ประมาณ ๑๔๕-๑๒๓ ปีก่อนคริสตกาล.

บัดนี้มีที่แห่งหนึ่งในเซมลอนซึ่งธิดาของชาวเลมันไปชุมนุมกันร้องเพลง, และเต้นรำ, หาความสุขสำราญให้ตน.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีวันหนึ่ง พวกนางไม่กี่คนมาชุมนุมกันร้องเพลงและเต้นรำ.

๓ และบัดนี้ปุโรหิตของกษัตริย์โนอาห์, โดยอับอายที่จะกลับไปเมืองแห่งนี้ไฟ, แท้จริงแล้ว, และโดยกลัวว่าผู้คนจะสังหารพวกเขา, ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่กลับไปหาภรรยาและลูก ๆ.

๔ และเมื่อยังคงอยู่ในแดนทूरกันดาร, และพบธิดาของชาวเลมัน, พวกเขาจึงซ่อนตัวและเฝ้ามองพวกนางอยู่;

๕ และเมื่อมีพวกนางเพียงไม่กี่คนมาชุมนุมกันเต้นรำ, พวกเขาจึงออกมาจากที่ซ่อนและจับพวกนางและพาไปในแดนทूरกันดาร; แท้จริงแล้ว, พวกเขาพาธิดาของชาวเลมันยี่สิบสี่คนไปในแดนทूरกันดาร.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อชาวเลมันพบว่าธิดาของพวกเขาหายไป, ก็โกรธ ผู้คนของ ลิมไฮ, เพราะพวกเขาคิดว่าเป็นผู้คนของลิมไฮ.

๗ ฉะนั้นพวกเขาจึงส่งกองทัพออกมา; แท้จริงแล้ว, แม้ตัว กษัตริย์ ก็ ออก หน้า ผู้คนของเขา; และพวกเขาขึ้นไปยังแผ่นดินแห่งนี้ไฟเพื่อทำลายผู้คนของลิมไฮ.

๘ และบัดนี้ลิมไฮเห็นพวกเขาจากหอสู่, ท่านได้เห็นแม้การเตรียมสงครามทั้งหมดของพวกเขา; ฉะนั้นท่านจึงรวบรวมผู้คนของท่าน, และซ่อนตัวรอทำคนเหล่านั้นอยู่ในทุ่งและในป่า.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อชาวเลมันมาถึง, ผู้คนของลิมไฮก็เริ่มโจมตีชาวเลมันจากที่ซ่อนของพวกเขา, และเริ่มสังหารพวกเขา.

๑๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือการรบเป็นไปอย่างดุเดือดยิ่ง, เพราะพวกเขาต่อสู้ราวกับสิงโตไล่ล่าเหยื่อของมัน.

๑๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนของลิมไฮเริ่มขับไล่ชาวเลมันไปต่อหน้าต่อตา; แม้พวกเขาไม่จำนวนไม่ถึงครึ่งของชาวเลมัน. แต่พวกเขาต่อสู้เพื่อชีวิตตน, และเพื่อภรรยาตน, และเพื่อลูก ๆ ของตน; ดังนั้นพวกเขาจึงสู้สุดฤทธิ์และสู้ราวกับฝูงมังกร.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาพบกษัตริย์ของชาวเลมันอยู่ในหมู่คนตาย; แต่เขายังไม่ตาย, เพียงบาดเจ็บและถูกทิ้งไว้บนพื้นดิน, ส่วนผู้คนของเขาได้รับหนีไปอย่างรวดเร็ว.

๑๓ และคนเหล่านี้นำเขามาพันแผลให้, และนำไปอยู่ต่อหน้าลิมไฮ, และกล่าวว่า: ดูเถิด, นี่คือกษัตริย์ของชาวเลมัน; โดยที่ได้รับบาดเจ็บเขาจึงล้มลงในหมู่คนตาย, และพวกนั้นทิ้งเขาไว้; และดูเถิด, เรานำเขามาอยู่ต่อหน้าท่าน; และบัดนี้ขอให้เราสังหารเขาเสีย.

๑๔ แต่ลิมไฮกล่าวแก่พวกเขาว่า: ท่านอย่าสังหารเขาเลย, แต่จงนำเขามาที่นี่เพื่อข้าพเจ้าจะเห็นเขา. และพวกเขาจึงนำตัวมา. และลิมไฮกล่าวแก่เขาว่า: เหตุใดท่านจึงขึ้นมาทำสงครามกับผู้คนของข้าพเจ้า? ดูเถิด, ผู้คนของข้าพเจ้าไม่

ได้ทำผิดคำปฏิญาณ^๖ที่ข้าพเจ้าทำไว้กับผู้คนของท่าน; ฉะนั้น, เหตุใดท่านจึงทำผิดคำปฏิญาณซึ่งท่านทำไว้กับผู้คนของข้าพเจ้า?

๑๕ และบัดนี้ กษัตริย์กล่าว: ข้าพเจ้าผิดคำปฏิญาณ เพราะผู้คนของท่านได้ลักพาธิดาของผู้คนข้าพเจ้าไป; ฉะนั้น, ด้วยความโกรธแค้นข้าพเจ้าจึงให้ผู้คนของข้าพเจ้าขึ้นมาทำสงครามกับผู้คนของท่าน.

๑๖ และบัดนี้ลิมไฮไม่ได้ยินสิ่งใดเกี่ยวกับเรื่องนี้เลย; ฉะนั้นท่านจึงกล่าวว่า: ข้าพเจ้าจะลองไต่สวนบรรดาผู้คนของข้าพเจ้า และผู้ใดก็ตามที่ทำเรื่องนี้จะต้องตาย. ฉะนั้นท่านจึงให้มีการไต่สวนในบรรดาผู้คนของท่าน.

๑๗ บัดนี้เมื่อก็ได้ยิน^๗ได้ยินเรื่องเหล่านี้, โดยที่เขาเป็นนายทัพของกษัตริย์, เขาจึงออกมาและกล่าวแก่กษัตริย์: ข้าพเจ้าขอให้ท่านรั้งรอก่อน, และอย่าไต่สวนคนพวกนี้, และอย่าถือว่าเรื่องนี้เป็นความผิดของพวกเขา.

๑๘ เพราะท่านจำบุโรหิตของบิดาท่าน, ผู้ที่คนพวกนี้หมายมั่นจะทำลายมิได้หรือ? และพวกเขาอยู่ในแดนทรูกันดารมิใช่หรือ? และพวกเขาเป็นคนที่ขโมยธิดาของชาวเลมันไปมิใช่หรือ?

๑๙ และบัดนี้, ดูเถิด, และขอจงเล่าเรื่องเหล่านี้แก่กษัตริย์, เพื่อเขาจะบอกผู้คนของเขาให้เลิกโกรธแค้นเรา; เพราะดูเถิดพวกเขากำลังเตรียมการมารบกับเราอยู่; และดูเถิดเราก็มีกันอยู่น้อยด้วย.

๒๐ และดูเถิด, พวกเขามาพร้อมด้วยไฟร์พลมากมายของพวกเขา; และเว้นแต่กษัตริย์ทำให้พวกเขาเลิกโกรธแค้นเรา เราก็ต้องตาย.

๒๑ เพราะ คำของออบินาได, ซึ่งท่านพยากรณ์ไว้แก่เราเกิดสัมฤทธิ์ผลแล้วมิใช่หรือ—และทั้งหมดนี้ก็เพราะเราไม่ยอมสดับฟังพระวาทะของพระเจ้า, และหันหลังให้ความชั่วช้าสามัญของเรา?

๒๒ และบัดนี้จึงทำให้กษัตริย์เลิกโกรธแค้นเราเถิด, และเราจะทำตามคำปฏิญาณที่เราทำไว้กับเขา; เพราะที่เราจะอยู่ในความเป็นทาสยอมเป็นการดีกว่าที่เราจะตาย; ฉะนั้น, ขอให้เรายุติการนองเลือดอย่างมากมายนี้เสีย.

๒๓ และบัดนี้ลิมไฮบอกกษัตริย์ถึงเรื่องทั้งหมดเกี่ยวกับบิดาท่าน, และปุโรหิตที่หลบหนีไปในแดนตุรกันดาร, และลงความเห็นว่าคุณเขา ลักพาธิดาของพวกนี้ไป.

๒๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กษัตริย์เลิกโกรธแค้นผู้คนของท่าน; และเขากล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า: ให้เราออกไปพบผู้คนของข้าพเจ้า, โดยไม่มีอาวุธ; และข้าพเจ้าให้คำมั่นกับท่านด้วยคำปฏิญาณว่า ผู้คนของข้าพเจ้าจะไม่สังหารผู้คนของท่าน.

๒๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาตามกษัตริย์ไป, และออกไปพบชาวเลมันโดยไม่มีอาวุธ. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาพบกับชาวเล-

มัน; และกษัตริย์ของชาวเลมันคุกเข่าลงต่อหน้าพวกเขา, และวิงวอนแทนผู้คนของลิมไฮ.

๒๖ และเมื่อชาวเลมันเห็นว่าผู้คนของลิมไฮ, ไม่มีอาวุธ, จึงมีความสงสารพวกเขาและเลิกโกรธแค้นพวกเขา, และกลับไปแผ่นดินของตนพร้อมด้วยกษัตริย์ของตนโดยสันติ.

บทที่ ๒๑

ผู้คนของลิมไฮถูกลงโทษและพ่ายแพ้ต่อชาวเลมัน—ผู้คนของลิมไฮพบแอมันและเปลี่ยนใจเลื่อมใส—พวกเขาเล่าเกี่ยวกับแผ่นดินจารึกยี่สิบสี่แผ่นของชาวเจเรียดให้แอมันฟัง. ประมาณ ๑๒๒-๑๒๑ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือลิมไฮและผู้คนของท่านกลับสู่เมืองแห่งนี้ไฟ, และเริ่มพำนักอยู่ในแผ่นดินด้วยสันติอีก.

๒ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลายวันต่อมาชาวเลมันเริ่มถูกล้อมให้เกิดโทสะต่อต้านชาวนีไฟอีก, และพวกเขาเริ่มรุกล้ำเข้ามาในแผ่นดินบริเวณเขตชายแดน.

๓ บัดนี้พวกนั้นไม่กล้าสังหารคนเหล่านั้น, เพราะคำปฏิญาณซึ่งกษัตริย์ของตนทำไว้กับลิมไฮ; แต่จะตบหน้าพวกเขา, และใช้อำนาจกับพวกเขา; และเริ่มบรรทุกของหนักบนหลังของพวกเขา, และไล่ต้อนพวกเขาเหมือนไล่ต้อนลาไป—

๒๑ก โมไซยาห์ ๑๒:๑-๘.

๒๓ก โมไซยาห์ ๑๙:๒๑, ๒๓.

๒๖ก คมพ. สงสาร (ความ).

๒๑ ๓ก โมไซยาห์ ๑๒:๒.

ข โมไซยาห์ ๑๒:๕.

๔ แท้จริงแล้ว, ทั้งหมดนี้ขึ้นไปเพื่อพระ
วณะของพระเจ้าจะได้เกิดสัมฤทธิ์ผล.

๕ และบัดนี้ ความทุกข์ ของ ชาว นี้ไฟ
ใหญ่หลวง, และไม่มีทางใดที่พวกเขาจะ
ปลดปล่อยตนเองออกจากเงื้อมมือของ
พวกนั้น, เพราะชาวเลมันล้อมพวกเขา
ไว้ทุกด้าน.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คน
เริ่มพรั่นบกษัตริย์เพราะความทุกข์ของ
พวกเขา; และพวกเขาเริ่มปรารถนาจะไป
สู้รบกับ พวกนั้น. และพวกเขาได้ ทำให้
กษัตริย์ เป็นทุกข์อย่าง มาก ด้วยการ บ่น
ว่าของพวกเขา; ฉะนั้นท่านจึงอนุญาตให้
พวกเขาทำตามความปรารถนาของตน.

๗ และพวกเขามารวมกันอีก, และสวม
ใส่เกราะของตน, และออกไปยังชาวเลมัน
เพื่อขับไล่พวกนั้นออกไปจากแผ่นดิน.

๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเล-
มันชนะพวกเขา, และขับไล่พวกเขากลับ
มา, และสังหารพวกเขาจำนวนมาก.

๙ และบัดนี้มีความโศกเศร้า และการ
พิลาปราพันอย่างใหญ่หลวงในบรรดาผู้คน
ของลิไฮ, หญิงหม้ายโศกเศร้าเพราะสามี
ของนาง, บุตรและธิดาโศกเศร้า เพราะ
บิดาของ พวกเขา, และพี่น้อง เพราะ พี่
น้องของพวกเขา.

๑๐ บัดนี้ มี หญิง หม้าย เป็น อัน มากใน
แผ่นดิน, และพวกนางต่างร้องไห้ไม่เว้น
วัน, เพราะความหวาดกลัวชาวเลมันอย่าง
ใหญ่หลวงเกิดแก่พวกนาง.

๑๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเสียง

ร้องไห้ไม่หยุดหย่อนของพวกนางได้ยู่
ผู้คนของลิไฮที่เหลืออยู่ให้เกิดโศสะต่อ
ด้านชาวเลมัน; และพวกเขาจึงออกไปสู้
รบอีก, และพวกเขาถูกขับไล่กลับมาอีก,
โดยได้รับความเสียหายมาก.

๑๒ แท้จริงแล้ว, พวกเขาไปอีกแม้เป็น
ครั้งที่สาม, และได้รับความเสียหายแบบ
เดียวกัน; และคนที่ไม่ถูกสังหารก็กลับมา
เมืองแห่งนี้ไปอีก.

๑๓ และพวกเขานอบน้อมถ่อมตนแม้
ถึงภัสสมรฐ์, ให้ตนขึ้นอยู่กับแอกแห่งความ
เป็นทาส, ยอมตนให้ถูกทุบตี, ถูกไล่ต้อน
ไปมา, และบรรทุกของหนัก, ตามความ
ปรารถนาของศัตรูพวกเขา.

๑๔ และพวกเขานอบน้อม ถ่อมตนลง
แม้ถึงห้วงลึกแห่งความถ่อม; และพวก
เขาร้องอย่างสุดกำลังต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
แท้จริงแล้ว, พวกเขาร้องหาพระเจ้าผู้เป็น
เจ้าของ ตน ตลอดทั้ง วันขอให้ พระองค์
ทรง ปลด ปล่อย พวกเขา ออกจาก ความ
ทุกข์ของตน

๑๕ และบัดนี้พระเจ้าทรงเซื่องช้าที่จะ
ฟัง เสียงร้องของพวกเขาวินเพราะความชั่ว
ช้าสามัญของพวกเขาวิน; กระนั้นก็ตาม
พระเจ้า ทรง ฟัง เสียง ร้อง ของ พวกเขา,
และทรง เริ่ม ทำให้ ใจชาวเลมัน อ่อน ลง
จนพวกเขา เริ่ม ผ่อน ปรน สัมภาระ ของ
คนเหล่านั้น; แต่พระเจ้ายังไม่ทรงเห็น
สมควรที่จะปลดปล่อยพวกเขาออกจาก
ความเป็นทาส.

๑๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวก

๓ก โมไซยาห์ ๑๒:๔.
๑๔ก โมไซยาห์ ๒๓:๒๐.
คพ. นอบน้อม (ความ),

อ่อนน้อมถ่อมตน
(ความ).
๑๕ก สภษ. ๑๕:๒๓;

โมไซยาห์ ๑๑:๒๓-๒๕;
คพ. ๑๐๑:๗-๙.

เขาเริ่มรุ่งเรืองขึ้นเป็นลำดับในแผ่นดิน, และเริ่มปลูกธัญพืชมากขึ้น, และเลี้ยงฝูงสัตว์ เลี้ยง, และฝูงสัตว์ใหญ่, เพื่อพวกเขาจะไม่รับทุกข์เวทนาจากความหิวโหยอีกต่อไป.

๑๗ บัดนี้ผู้หญิง, มีจำนวนมากกว่าผู้ชาย; ฉะนั้นกษัตริย์ลิมาโฮจึงสั่งให้ผู้ชายทุกคนแบ่งปันอาหารเพื่อช่วยเหลือหญิงหม้าย และลูก ๆ ของพวกนาง, เพื่อพวกเขาจะไม่ได้ไม่เสียชีวิตด้วยความหิวโหย; และการนี้พวกเขาทำไป เพราะจำนวนคนที่ถูกสังหารนั้นมากมายนัก.

๑๘ บัดนี้ผู้คนของลิมาโฮมารวมกันเป็นกลุ่มเท่าที่จะทำได้, และคุ้มครองธัญพืชของพวกเขาและฝูงสัตว์ของพวกเขา;

๑๙ และ กษัตริย์เองไม่ไว้ใจในความปลอดภัยของท่าน เมื่ออยู่นอกกำแพงเมือง, เว้นแต่จะนางองค์rixของท่านไปด้วย, โดยที่กลัวว่าในทางใดทางหนึ่งท่านอาจตกไปอยู่ในเงื้อมมือของชาวเลมัน.

๒๐ และท่านให้ผู้คนของท่านเฝ้าไว้ทั่วแผ่นดิน, เพื่อโดยทางใดทางหนึ่งพวกเขาจะจับปุโรหิตเหล่านั้นที่หลบหนีเข้าไปในแดนทูร์กันดาร, ซึ่งเป็นผู้สักพาทิดาของชาวเลมันไป, และที่ทำให้ ความพิณาศิใหญ่ หลวง เช่นนั้นเกิดแก่พวกเขา.

๒๑ เพราะพวกเขาปรารถนาจะจับพวกนั้นมาลงโทษ; เพราะพวกนั้นเข้ามาในแผ่นดินแห่งนี้ไฟตอนกลางคืน, และเอาธัญพืชของพวกเขาและของมีค่าหลาย

อย่างของพวกเขาไป; ฉะนั้นพวกเขาจึงซ่อนตัวรอทำพวกนั้นอยู่.

๒๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือไม่มี การก่อกวนระหว่างชาวเลมันกับผู้คนของลิมาโฮอีกต่อไป, แม้จนถึงเวลาที่แอมัน และพี่น้องของเขาเข้ามาในแผ่นดินนั้น.

๒๓ และเมื่อกษัตริย์ออกไปนอกประตูเมืองกับ องค์rix ของท่าน, พบ แอมัน และพี่น้องของเขา; และโดยคิดว่าพวกนี้เป็นปุโรหิตของโนอาห์ ฉะนั้นท่านจึงให้จับพวกเขา, มัดไว้, และโยนเข้าเรือนจำ. และหากพวกเขาเป็นปุโรหิตของโนอาห์แล้วท่านจะให้ประหารเสีย.

๒๔ แต่เมื่อท่านพบว่าพวกเขาไม่ใช่, แต่พวกเขาเป็นพี่น้องของท่าน, และมาจากแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, ท่านจึงเปี่ยมด้วยความปรดีที่ยิ่งนัก.

๒๕ บัดนี้ ก่อน การ มา ของ แอมัน นั้น, กษัตริย์ลิมาโฮได้ส่ง, คนจำนวนหนึ่งไปค้นหาแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา; แต่พวกเขาหาไม่พบ, และพวกเขาหลงอยู่ในแดนทูร์กันดาร.

๒๖ กระนั้นก็ตาม, พวกเขายังได้พบแผ่นดินแห่งหนึ่งซึ่งเคยมีคนอาศัยอยู่; แท้จริงแล้ว, เป็นแผ่นดินที่เคลื่อนกล่นไปด้วยกองกระดูกแห่ง; แท้จริงแล้ว, เป็นแผ่นดินซึ่งเคยมีคนอาศัยอยู่และซึ่งถูกทำลายแล้ว; และ, โดยที่คิดว่าเป็นแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, พวกเขาจึงกลับมาแผ่นดินแห่งนี้ไฟ, มาถึงชายแดนของแผ่นดินไม่กี่วันก่อนการมาของแอมัน.

๑๗ก โมไซยาห์ ๔:๑๖, ๒๖.

ข คมพ. หญิงหม้าย.

๒๐ก โมไซยาห์ ๒๐:๕.

๒๒ก โมไซยาห์ ๗:๖-๑๓.

๒๓ก ฮีล. ๕:๒๑.

๒๕ก โมไซยาห์ ๘:๗.

ข โมไซยาห์ ๗:๑๔.

๒๖ก โมไซยาห์ ๘:๘.

๒๗ และพวกเขาไม่นำบันทึกร่วมกับพวกเขา, แม้เป็นบันทึกของผู้คนซึ่งเป็นกองกระดูกที่พวกเขาพบ; และมันจารึกอยู่บนแผ่นจารึกที่ทำด้วยแร่โลหะ.

๒๘ และบัดนี้ลิมไฮเปี่ยมไปด้วยปีติอีกเมื่อรู้จักปากของแอมันว่ากษัตริย์โมไซยาห์มีของประทาน^๑จากพระเจ้า, ซึ่งโดยการนั้นท่านแปลความหมายอักษรเช่นนั้นได้; แท้จริงแล้ว, และแอมันชื่นชมยินดีด้วย.

๒๙ กระนั้นแอมันและพี่น้องของเขายังเปี่ยมด้วยโทมนัสเพราะพี่น้องของพวกเขาเป็นอันมากถูกสังหาร;

๓๐ และว่า กษัตริย์ โนอาห์ และ พวกปุโรหิตของเขา ทำให้ผู้คน กระทำบาปและความชั่วช้าสามานย์มากมายต่อพระเจ้าด้วย; และพวกเขาโศกเศร้าเพราะความตาย^๒ของอบินาโดด้วย; และเพราะด้วยการจากไป^๓ของ แอลมา และผู้คนที่ไปกับท่าน, ผู้ซึ่งตั้งศาสนจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, และศรัทธาในคำที่อบินาโดพูดไว้.

๓๑ แท้จริงแล้ว, พวกเขาโศกเศร้าเพราะการจากไปของคนที่เหล่านั้น, เพราะไม่รู้ว่าจะมีคนเหล่านั้นหลบหนีไปที่ใด. บัดนี้พวกเขาจะไปร่วมกับคนที่เหล่านั้นอย่างยินดี, เพราะพวกเขาเองเข้ามาอยู่ในพันธสัญญา^๔กับพระเจ้าแล้วเพื่อรับใช้พระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์.

๓๒ และบัดนี้นับแต่การมาของแอมัน, กษัตริย์ลิมไฮเข้ามาในพันธสัญญากับพระเจ้า

ผู้เป็นเจ้าของด้วย, และผู้คนที่ท่านเป็นอันมากด้วย, เพื่อรับใช้พระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์.

๓๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กษัตริย์ลิมไฮและผู้คนที่ท่านเป็นอันมากปรารถนาจะรับบัพติศมา; แต่ไม่มีใครในแผ่นดินที่มีสิทธิอำนาจ^๕จากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ. และแอมันปฏิเสธที่จะทำการนี้, โดยถือว่าตนเป็นผู้รับใช้ที่ไม่มีค่าควร.

๓๔ ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่ได้จัดตั้งตนเป็นศาสนจักรในเวลานั้น, โดยคอยพระวิญญูณของพระเจ้าอยู่. บัดนี้พวกเขาปรารถนาจะกลายเป็นเหมือนแม่แอลมาและพี่น้องของท่าน, ซึ่งได้หลบหนีไปในแดนทูร์กันดาร.

๓๕ และพวกเขาปรารถนาจะรับบัพติศมาเพื่อเป็นพยานและประจักษ์พยานว่าพวกเขาเต็มใจรับใช้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสุดใจของตน; กระนั้นก็ตาม พวกเขารอเวลา; และจะให้^๖เรื่องราวเกี่ยวกับการบัพติศมาของพวกเขาไว้ต่อจากนี้ไป.

๓๖ และบัดนี้ความพยายามทั้งหมดของแอมันกับผู้คนที่เขา, และกษัตริย์ลิมไฮกับผู้คนที่ท่าน, คือเพื่อปลดปล่อยตนออกจากเงื้อมมือของชาวเลมันและจากความเปิ่นทาส.

บทที่ ๒๒

มีการวางแผนให้ผู้คนที่หลบหนีจากการเป็นทาสของชาวเลมัน—ชาวเลมันถูกมอมเหล้า—ผู้คนที่หนี, กลับเขราเอ็มลา, และ

๒๕๓ ออมไน ๑:๒๐-๒๒; โมไซยาห์ ๒๘:๑๑-๑๖. ๓๐๓ โมไซยาห์ ๑๗:๑๒-๒๐. ๓๐๔ โมไซยาห์ ๑๘:๓๔-๓๕. ๓๐๕ คมพ. สิทธิอำนาจ. ๓๐๖ โมไซยาห์ ๒๕:๑๗-๑๘.

กลายเป็นพลเมืองของกษัตริย์โมไซยาห์.
ประมาณ ๑๒๑-๑๒๐ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอมันและกษัตริย์ลิมาโฮเริ่มปรึกษากับผู้คนว่าจะปลดปล่อยตนออกจากความเป็นทาสได้อย่างไร; และแม้คนทั้งสองให้ผู้คนทั้งหมดมารวมกัน; และการนี้พวกเขาทำไปเพื่อจะฟังเสียงของผู้คนเกี่ยวกับเรื่องนี้.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาหาทางปลดปล่อยตนออกจากความเป็นทาสไม่ได้, เว้นแต่จะพาพวกผู้หญิงและลูก ๆ ของตน, และฝูงสัตว์เลี้ยง, และฝูงสัตว์ใหญ่ของตน, และกระโจมที่พักของตน, และออกไปในแดนทूरกันดาร; เพราะชาวเลมันมีจำนวนมาก, จึงเป็นไปได้ที่ผู้คนของลิมาโฮจะต่อสู้พวกเขา, โดยคิดจะปลดปล่อยตนออกจากความเป็นทาสด้วยดาบ.

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกิเดียนออกไปยืนต่อหน้ากษัตริย์, และกล่าวแก่ท่าน : บัดนี้ข้าแต่กษัตริย์, ท่านสดับฟังถ้อยคำข้าพเจ้ามาจนบัดนี้ก็หลายครั้งแล้วเมื่อเราต่อสู้กับชาวเลมัน, พี่น้องของเรา.

๔ และบัดนี้ข้าแต่กษัตริย์, หากท่านไม่พบว่าข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ที่ไม่สมควรแล้ว, หรือจนบัดนี้หากท่านฟังถ้อยคำข้าพเจ้ามาไม่มากก็น้อย, และมันเป็นประโยชน์แก่ท่าน, แม้เช่นนั้นข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านฟังถ้อยคำข้าพเจ้าในครั้งนี้, และข้าพเจ้าจะเป็นผู้รับใช้ของท่านและปลดปล่อยคนพวกนี้ออกจากความเป็นทาส.

๕ และกษัตริย์อนุญาตให้เขาพูด. และกิเดียนกล่าวแก่ท่าน:

๖ จงดูเส้นทางด้านหลังเกิด, ผ่านกำแพงด้านหลัง, ทางด้านหลังของเมือง. ชาวเลมัน, หรือยามของชาวเลมัน, เมมาเหล่าตอนกลางคืน; ฉะนั้นนี้ให้เราก่อถ้อยแถลงไปในบรรดาผู้คนพวกนี้ทั้งหมดให้พวกเขาพร้อมฝูงสัตว์เลี้ยงและฝูงสัตว์ใหญ่ของพวกเขาไว้, เพื่อจะคอยต้อนมันเข้าไปในแดนทूरกันดารตอนกลางคืน.

๗ และข้าพเจ้าจะไปตามคำสั่งของท่าน และให้เหล่าองุ่นชาวเลมันเพื่อเป็นบรรณาการครั้งสุดท้าย, และพวกนั้นจะเมมา; และเราจะผ่านไปตามเส้นทางลับด้านซ้ายของค่ายพวกเขาเมื่อพวกนั้นเมมาและหลับ.

๘ ดังนั้นเราจะออกไปในแดนทूरกันดารพร้อมด้วยผู้หญิงของเราและลูก ๆ ของเรา, ฝูงสัตว์เลี้ยง, และฝูงสัตว์ใหญ่ของเรา; และเราจะเดินทางลัดเลาะไปตามแผ่นดินแห่งไซลัม.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกษัตริย์สดับฟังคำของกิเดียน.

๑๐ และกษัตริย์ลิมาโฮให้ผู้คนของท่านรวมฝูงสัตว์ของพวกเขาไว้; และท่านส่งเหล่าองุ่นไปเป็นบรรณาการให้ชาวเลมัน; และท่านส่งเหล่าองุ่นเพิ่มไป, เป็นของกำนัลแก่พวกนั้นด้วย; และพวกนั้นดื่มเหล้าองุ่นที่กษัตริย์ลิมาโฮส่งไปให้อย่างไม่ยั้ง.

๑๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนของกษัตริย์ ลิมาโฮออกไปในแดนทूरกันดารตอนกลางคืนพร้อมด้วยฝูงสัตว์เลี้ยงและฝูงสัตว์ใหญ่ของพวกเขา, และพวกเขาลัดเลาะไปตามแผ่นดินไซลัมในแดนทूरกันดาร, และเปลี่นเส้นทางของพวกเขามุ่งไปสู่แผ่นดินแห่งเซราเอิมลา, โดยแอมันและพี่น้องของเขานำไป.

๑๒ และพวกเขาขานท่อง, และเงินของพวกเขาทั้งหมด, และของมีค่าของพวกเขา, เท่าที่พวกเขาจะขนไปได้, และขนสัมภาระของพวกเขา, ออกไปในแดนทूरกันดาร; และพวกเขาเดินทางต่อไป.

๑๓ และหลังจากอยู่ในแดนทूरกันดารหลายวันพวกเขามาถึงแผ่นดินแห่งเซ-ราเอิมลา, และมารวมกับผู้คนของโมไซยาห์, และกลายเป็นพลเมืองของท่าน.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมไซยาห์ต้อนรับพวกเขาด้วยปัสติ; และท่านรับบันทึก^๑ของพวกเขาไว้ด้วย, และบันทึก^๒ซึ่งผู้คนของลิมาโฮพบด้วย.

๑๕ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อชาวเลมันรู้ว่าผู้คนของลิมาโฮออกไปจากแผ่นดินในเวลากลางคืน, พวกเขาจึงส่งกองทัพไปในแดนทूरกันดารเพื่อติดตามพวกนั้น;

๑๖ และหลังจากพวกเขาติดตามอยู่สองวัน, ก็ตามรอยคนเหล่านั้นไม่ได้อีกต่อไป; ฉะนั้นพวกเขาจึงหลงทางอยู่ในแดนทूरกันดาร.

เรื่องราวของแอลมาและผู้คนของพระเจ้า, ซึ่งถูกผู้คนของกษัตริย์โนอาห์ขับไปในแดนทूरกันดาร.

ประกอบด้วยบทที่ ๒๓ และ ๒๔.

บทที่ ๒๓

แอลมาปฏิเสศที่จะเป็นกษัตริย์— ท่านรับใช้เป็นมหาปุโรหิต— พระเจ้าทรงตีสอนผู้คนของพระองค์, และชาวเลมัน

ยึดครองแผ่นดินแห่งฮีลัม— อมิลอน, ผู้นำของปุโรหิตที่ชั่วร้ายของกษัตริย์โนอาห์, ปกครองโดยอยู่ใต้อำนาจของเจ้าผู้ครองชาวเลมัน. ประมาณ ๑๔๕-๑๒๑ ปีก่อนคริสตกาล.

บัดนี้แอลมา, โดยที่พระเจ้าทรงเตือนว่ากองทัพของกษัตริย์โนอาห์จะยกมาโจมตีพวกเขา, และแล้วเมื่อเป็นที่รู้แก่ผู้คนของท่าน, พวกเขาจึงรวบรวมฝูงสัตว์ของตน, และขนธัญพืชของตน, และออกไปในแดนทूरกันดารก่อนหน้ากองทัพของกษัตริย์โนอาห์.

๒ และพระเจ้าทรงเพิ่มพลังให้พวกเขา, เพื่อมิให้ผู้คนของกษัตริย์โนอาห์ตามมาทำลายพวกเขาได้ทัน.

๓ และพวกเขาเดินทางหลบหนีไปในแดนทूरกันดารอยู่แปดวัน.

๔ และพวกเขามาถึงแผ่นดินแห่งหนึ่ง, แท้จริงแล้ว, เป็นแผ่นดินที่แสนงามและน่าอยู่, เป็นแผ่นดินแห่งน้ำบริสุทธิ์.

๕ และพวกเขาตั้งกระโจมที่พักของตน, และเริ่มทำไร่ไถนา, และเริ่มสร้างอาคาร; แท้จริงแล้ว, พวกเขาอดสาหะ, และทำงานหนักอย่างยิ่ง.

๖ และผู้คนปรารถนาจะให้แอลมาเป็นกษัตริย์แห่งตน, เพราะท่านเป็นที่รักของผู้คนของท่าน.

๗ แต่ท่านกล่าวแก่พวกเขา: ดูเถิด, หากบังคับไม่ให้เราจะมีกษัตริย์; เพราะพระเจ้าตรัสไว้ดังนี้: เจ้าจะไม่มันับถือ^๑เนื้อหนังหนึ่งสูงกว่าอีกเนื้อหนังหนึ่ง, หรือคนหนึ่งจะ

ไม่คิดว่าตน สูงกว่าอีกคนหนึ่ง; ฉะนั้น ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าหาบังควรไม่ที่ท่านจะมีกษัตริย์.

๘ กระนั้นก็ตาม, หากเป็นไปได้ว่าท่านจะมีคนเที่ยงธรรมเสมอไปที่จะเป็นกษัตริย์ของท่านแล้ว ก็จะเป็นการดีสำหรับท่านที่จะมีกษัตริย์.

๙ แต่จงนึกถึง ความชั่วช้าสามัญ" ของกษัตริย์โนอาห์และบุโรหิตของเขา; และตัวข้าพเจ้าก็ติด กับ ดัก มา แล้ว, และทำหลายสิ่ง ซึ่งเป็นที่น่าชิงชังในสายพระเนตรของพระเจ้า, ซึ่งทำให้ข้าพเจ้ากลับใจอย่างชอกช้ำ;

๑๐ กระนั้นก็ตาม, หลังจากมีความยากลำบาก"มามาก, พระเจ้าทรงไต่ยินเสียงร้องของข้าพเจ้า, และทรงตอบการสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้า, และทรงทำให้ข้าพเจ้าเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระองค์ในการนำพวกท่านมากมาย" มาสู่ความรู้ถึงความจริงของพระองค์.

๑๑ กระนั้นก็ตาม, ในการนี้ข้าพเจ้าไม่โอ้อวด, เพราะข้าพเจ้าไม่มีค่าควรที่จะโอ้อวดตน.

๑๒ และบัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า, ท่านถูกกษัตริย์โนอาห์กดขี่, และอยู่ในความเป็นทาสของเขาและบุโรหิตของเขา, และถูกพวกนี้"นำไปในความชั่วช้าสามัญ; ฉะนั้นท่านจึงถูกมัดไว้ด้วยสายรัด"แห่งความชั่วช้าสามัญ.

๑๓ และบัดนี้ เมื่อท่านได้รับการ

ปลดปล่อยจากพันธนาการเหล่านี้โดยเดชานุภาพแห่งพระเจ้าเป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, แม้ออกจากเงื้อมมือของกษัตริย์โนอาห์และผู้คนของเขา, และจากพันธนาการแห่งความชั่วช้าสามัญด้วย, แม้เช่นนั้นข้าพเจ้าปรารถนาจะให้ท่านยืนหยัด"อยู่ในเสรีภาพ"นี้ซึ่งโดยการนี้พระองค์ทรงทำให้ท่านเป็นอิสระ, และไม่ให้ท่านไว้ใจคนใด เป็นกษัตริย์ปกครองท่าน.

๑๔ และไม่ให้ไว้ใจคนใดเป็นผู้สอน"ของท่านหรือเป็นผู้ปฏิบัติศาสนกิจของท่านด้วย, เว้นแต่เขาจะเป็นคนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, เดินในทางของพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์.

๑๕ ดังนั้นแอลมาได้สอนผู้คนของท่าน, ว่ามนุษย์ทุกคนควรรัก"เพื่อนบ้านของตนเหมือนตนเอง, ไม่ควรมีการขัดแย้ง"ในบรรดาพวกเขา.

๑๖ และบัดนี้, แอลมาเป็นมหาบุโรหิต"ของ พวกเขา, โดยที่ ท่าน เป็นผู้ก่อตั้งศาสนจักรของพวกเขา.

๑๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือไม่มีผู้ใดได้รับอำนาจ"ให้สั่งสอนหรือให้สอน เว้นแต่จะเป็นโดยท่านจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า. ฉะนั้นท่านจึงอุทิศถวายบุโรหิตทั้งหมดของพวกเขาและผู้สอนทั้งหมดของพวกเขา; และไม่มีผู้ใดได้รับการอุทิศถวายเว้นแต่พวกเขาเป็นคนที่เที่ยงธรรม.

๑๘ ฉะนั้นพวกเขาดูแลผู้คนของตน,

๘ก สภษ. ๑๖:๑๒;
โมไซยาห์ ๑๑:๑-๑๕.
ข โมไซยาห์ ๑๗:๑-๔.
๑๐ก คพ. ๕๘:๔.
ข โมไซยาห์ ๑๘:๓๕.

๑๒ก ๒ นี. ๒๘:๑๓-๒๒.
๑๓ก กพ. ๕:๑.
ข คมพ. เสรีภาพ.
ค โมไซยาห์ ๒๓:๑๓.
๑๔ก โมไซยาห์ ๑๘:๑๘-๒๒.

๑๕ก คมพ. รัก (ความ).
ข ๓ นี. ๑๑:๒๘-๒๙.
๑๖ก โมไซยาห์ ๒๖:๗.
๑๗ก คมพ. สิทธิอำนาจ;
ฐานบุโรหิต.

และบำรุงเลี้ยง "คนเหล่านั้นด้วยสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความสุขชอบธรรม.

๑๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาเริ่มรุ่งเรืองอย่างยิ่งในแผ่นดิน; และพวกเขาเรียกแผ่นดินนั้นว่าฮีลัม.

๒๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาได้ขยายเผ่าพันธุ์และรุ่งเรืองอย่างยิ่งในแผ่นดินแห่งฮีลัม; และพวกเขาสร้างเมือง, ซึ่งพวกเขาเรียกว่าเมืองแห่งฮีลัม.

๒๑ กระนั้น ก็ตาม พระเจ้า ทรงเห็นสมควรที่จะ ตีสอน "ผู้คนของ พระองค์; แท้จริงแล้ว, พระองค์ทรงทดลองความอดทน ของพวกเขาและศรัทธาของพวกเขา.

๒๒ กระนั้นก็ตาม—ผู้ใดก็ตามที่มอบความไว้วางใจ ในพระองค์ผู้เดียวกันนั้น พระองค์จะ ทรง ยก ขึ้น "ในวัน สุดท้าย. แท้จริง แล้ว, และเป็นไป ดัง นั้น กับ คนพวกนี้.

๒๓ เพราะ ดูเถิด, ข้าพเจ้า จะ แสดง ต่อท่านว่าพวกเขาถูกนำไปสู่ความเป็นทาส, และไม่มีผู้ใดปลดปล่อยพวกเขาได้ นอกจากพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, แม้พระผู้เป็นเจ้าของอับราฮัมและอิสอัคและของยาโคบ.

๒๔ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ พระองค์ ทรง ปลด ปล่อย พวกเขา, และ พระองค์ ทรง แสดง เดชานุภาพ อัน ยิ่งใหญ่ของพระองค์ต่อพวกเขา, และความชื่นชมยินดีของพวกเขาใหญ่หลวง.

๒๕ เพราะดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิด

ขึ้นคือขณะที่พวกเขาอยู่ในแผ่นดินแห่งฮีลัม, แท้จริงแล้ว, ในเมืองแห่งฮีลัม, ขณะที่กำลังทำอะไรไลนาอยู่รอบ ๆ บริเวณนั้น, ดูเถิด กองทัพ ชาวเลมัน อยู่ภายในเขตชายแดนของแผ่นดินแล้ว.

๒๖ บัดนี้ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพี่น้องของแอลมาหลบหนีไปจากทุ่งของตน, และรวมกัน อยู่ใน เมือง แห่ง ฮีลัม; และพวกเขาตกใจกลัวมากเพราะการปรากฏตัวของชาวเลมัน.

๒๗ แต่แอลมาออกไปยื่นรวมกลุ่มกับพวกเขา, และเตือนสติมิให้พวกเขาตกใจกลัว, แต่ให้ระลึกถึงพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาและพระองค์จะทรงปลดปล่อยพวกเขา.

๒๘ ฉะนั้น พวกเขา จึง ช่ม ความ กลัว, และเริ่มร้องทูลพระเจ้าให้พระองค์ทรงทำให้ใจของชาวเลมันอ่อนลง, เพื่อพวกนั้นจะละเว้นพวกเขา, และภรรยา, และลูก ๆ พวกเขา.

๒๙ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ พระเจ้าทรงทำให้ใจของชาวเลมันอ่อนลง. และแอลมากับพี่น้องของท่านออกไปมอบตัวให้อยู่ในเงื้อมมือของพวกนั้น; และชาวเลมันเข้าครอบครองแผ่นดินแห่งฮีลัม.

๓๐ บัดนี้กองทัพของชาวเลมัน, ซึ่งไล่ติดตามผู้คนของกษัตริย์ลิโมน, หลงอยู่ในแดนทुरुกันดารหลายวัน.

๓๑ และดูเถิด, พวกเขาพบปุโรหิตเหล่านั้นของกษัตริย์โนอาห์, ในที่แห่งหนึ่งซึ่ง

ปุโรหิตเหล่านั้นเรียกว่าอมีลอน; และพวกนั้นเริ่มครอบครองแผ่นดินแห่งอมีลอนและเริ่มทำไร่ไถนา.

๓๒ บัดนี้ชื่อของผู้นำปุโรหิตเหล่านั้นคืออมีลอน.

๓๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออมีลอนวิงวอนชาวเลมัน; และเขาส่งภรรยาของพวกเขา, ผู้เป็นธิดา^๑ของชาวเลมัน, ออกไปวิงวอนพี่น้องของตนด้วย, เพื่อคนเหล่านั้นจะไม่ทำลายสามียังชีพของพวกเขา.

๓๔ และชาวเลมันเกิดความสงสาร^๑อมีลอนกับพี่น้องของเขา, และไม่ได้ทำลายพวกเขา, เพราะภรรยาของพวกเขา.

๓๕ และอมีลอนกับพี่น้องของเขาเข้าสมทบกับชาวเลมัน, และคนเหล่านั้นกำลังเดินทางอยู่ในแดนทุรกันดารเพื่อค้นหาแผ่นดินแห่งนีไฟเมื่อพวกเขาพบแผ่นดินแห่งฮีลัม, ซึ่งแอลมากับพี่น้องของท่านครอบครองอยู่.

๓๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมันสัญญา กับ แอลมา และพี่น้องของท่าน, ว่าหากพวกท่านชี้ทางซึ่งนำไปสู่แผ่นดินแห่งนีไฟให้พวกเขาแล้ว พวกเขาจะไว้ชีวิตพวกท่านและให้เสรีภาพพวกท่าน.

๓๗ แต่หลังจากแอลมาได้ชี้ทางซึ่งนำไปสู่แผ่นดินแห่งนีไฟแก่พวกเขาแล้ว ชาวเลมันไม่ยอมรับสัญญาของตน; แต่พวกเขาจัดยาม^๓ไว้ทั่วแผ่นดินแห่งฮีลัม, เพื่อเฝ้าแอลมากับพี่น้องของท่าน.

๓๘ และพวกเขาที่เหลืออยู่ไปยังแผ่นดินแห่งนีไฟ; และพวกเขาส่วนหนึ่งกลับ

มาแผ่นดินแห่งฮีลัม, และนำภรรยาและลูก ๆ ของยามซึ่งถูกทิ้งอยู่ในแผ่นดินนั้นมากับตนด้วย.

๓๙ และกษัตริย์ของชาวเลมันอนุญาตให้อมีลอนเป็นกษัตริย์และปกครองดูแลผู้คนของเขา, ซึ่งอยู่ในแผ่นดินแห่งฮีลัม; กระนั้นก็ตามเขายังไม่มีอำนาจที่จะกระทำการใดที่ขัดกับเจตนารมณ์ของกษัตริย์แห่งชาวเลมัน.

บทที่ ๒๔

อมีลอน ช่มเหง แอลมา และผู้คนของท่าน— พวกเขาจะถูกประหารถ้าพวกเขาสวด อ้อนวอน— พระเจ้าทรงทำให้ภาระของพวกเขาดูประหนึ่งว่าเบา— พระองค์ทรงปลดปล่อยพวกเขาจากความเป็นทาส, และพวกเขากลับสู่เซราเฮ็มลา. ประมาณ ๑๔๕-๑๒๐ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออมีลอนจึงเป็นที่โปรดปรานในสายตาของกษัตริย์ชาวเลมัน; ฉะนั้น, กษัตริย์ชาวเลมันจึงอนุญาตให้กำหนด เขา และ พี่น้อง ของเขาเป็นผู้สอนดูแลผู้คนของเขา, แท้จริงแล้ว, แม้ดูแลผู้คนที่อยู่ในแผ่นดินแห่งเซมลอน, และในแผ่นดินแห่งไซลัม, และในแผ่นดินแห่งอมีลอน.

๒ เพราะชาวเลมันเข้าครอบครองผืนแผ่นดินทั้งหมดนี้; ฉะนั้น, กษัตริย์ของชาวเลมันจึงกำหนดกษัตริย์ไว้ปกครองผืนแผ่นดินทั้งหมดนี้.

๓ และบัดนี้ชื่อกษัตริย์ของชาวเลมมันคือ เลมมัน, โดยเรียกตามชื่อบิดาของเขา; และ ฉะนั้นจึงเรียกเขาว่ากษัตริย์เลมมัน. และ เขาเป็นกษัตริย์ปกครองผู้คนมากมาย.

๔ และเขากำหนดผู้สอนขึ้นจากบรรดา พี่น้องของอิมวอลอนในทุแผ่นดินที่ผู้คน ของเขาครอบครอง; และตั้งนั้นจึงเริ่มมี การสอนภาษาของนีไฟในบรรดาผู้คน ทั้งหมดของชาวเลมมัน.

๕ และพวกเขาเป็นผู้คนที่มิได้ตรึงจิตต่อกัน; กระนั้นก็ตามพวกเขาหารู้จักพระเจ้าผู้ เป็นเจ้าไม่; ทั้งพี่น้องของอิมวอลอนก็ได้ สอนพวกเขาแต่อย่างใดเกี่ยวกับพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของตน, มิได้สอนทั้งกฎ ของโมเสส; หรือมิได้สอนคำของออบินา- ไดแก่พวกเขา;

๖ แต่พวกเขาสอนคนเหล่านั้นว่าพวกเขาควรรักษาบ้านที่กของตน, และว่าพวกเขาจะได้เขียนถึงกันและกัน.

๗ และตั้งนั้นชาวเลมมันเริ่มมีความมั่งคั่งมากขึ้น, และเริ่มค้าขายกันและรุ่งเรืองยิ่งขึ้น, และเริ่มเป็นคนเจ้าเล่ห์และฉลาด, ตาม ปัญญาของโลก, แท้จริงแล้ว, เป็น ผู้คนที่เจ้าเล่ห์มาก, เบิกบานในความชั่วร้าย และการปล้นสะดมนานปีการ, เว้น แต่ไม่ทำในบรรดาพี่น้องของพวกเขา.

๘ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ อิมวอลอนเริ่มใช้อำนาจ กับแอลมาและพี่น้องของท่าน, และเริ่มข่มเหงท่าน, และให้ลูก ๆ ของตนข่มเหงลูก ๆ ของพวกเขา.

๙ เพราะอิมวอลอนรู้จักแอลมา, ว่าท่าน

เคยเป็นคนหนึ่ง" อยู่ในพวกปุโรหิตของ กษัตริย์, และ ท่านนั่นเองที่เชื่อ คำของ ออบินาไดและถูกไล่ไปซึ่งหน้ากษัตริย์, และ ฉะนั้นเขาจึงโมโหท่าน; เพราะเขาขึ้นกับ กษัตริย์เลมมัน, กระนั้นเขายังใช้อำนาจกับ คนเหล่านั้น, และให้งานหนัก แก่พวกเขา, และวางนายงานคุมพวกเขา.

๑๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือความทุกข์ของพวกนี้ใหญ่หลวงนักจนพวกเขา เริ่มร้องทูลพระเจ้าผู้เป็นเจ้าย่างสุดกำลัง.

๑๑ และอิมวอลอนสั่งให้พวกนี้หยุดการ ร้องทูล; และเขาวางยามไว้คอยเฝ้าดูพวกนี้, หากพบว่าผู้ใดก็ตามเรียกหาพระเจ้าผู้เป็น เจ้าจะต้องถูกประหาร.

๑๒ และแอลมากับผู้คนของท่านมิได้ เปล่งเสียงของตนถึงพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็น เจ้าของ ตน, แต่ทุมเท"ใจ ของ ตน แต่ พระองค์; และพระองค์ทรงรู้ความนึกคิด ในใจพวกเขา.

๑๓ และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือ สุรเสียงของพระเจ้ามาถึงคนเหล่านั้นใน ความทุกข์ของพวกเขา, มีความว่า: จงเงย หน้าและจงสบายใจเถิด, เพราะเรารู้ถึง พันธสัญญาที่เจ้าทำไว้กับเรา; และเราจะ ให้พันธสัญญาแก่ผู้คนของเราและปลด ปลอ่ยพวกเขาออกจากความเป็นทาส.

๑๔ และเราจะให้สัมภาระซึ่งวางอยู่บน บ่าเจ้าเบาลงด้วย, แม้จนเจ้าหารู้สึกไม่ ว่ามันอยู่บนหลังเจ้า, แม้ขณะที่เจ้าอยู่ใน ความเป็นทาส; และการนี้เราจะทำเพื่อเจ้า จะยืนเป็นพยาน"ให้เราต่อจากนี้ไป, เพื่อ

๒๔ ๘ก คพ. ๑๒๑:๓๙.
๙ก โมไซยาห์ ๑๗:๑-๔;
๒๓:๙.

ข โมไซยาห์ ๒๑:๓-๖.
๑๒ก คมพ. สวดอ้อนวอน (การ),
สวดอ้อนวอน (คำ).

๑๔ก คมพ. พยาน.

เจ้าจะรู้อย่างแน่นอนว่าเรา, พระเจ้าพระเจ้า ผู้เป็นเจ้า, มาเยือนผู้คนของเราในความทุกข์ของพวกเขา.

๑๕ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าทรงทำให้สัมภาระซึ่งวางอยู่บนแอลมาและพี่น้องของท่านเขาลง; แท้จริงแล้ว, พระเจ้าทรงเพิ่มพลังกำลัง^๑ให้พวกเขาเพื่อพวกเขาจะทนแบกสัมภาระ^๒ได้โดยง่าย, และพวกเขาชอบรับอย่างชื่นบาน และด้วยความอดทน^๓ต่อพระประสงค์ทั้งหมดของพระเจ้า.

๑๖ และ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ ศรัทธาของ พวกเขา และความอดทนของพวกเขามั่นคงยิ่งนักจนสูญเสียของพระเจ้ามาถึงพวกเขาอีก, มีความว่า: จงสบายใจเถิด, เพราะในวันพรุ่งเราจะปลดปล่อยเจ้าออกจากความเป็นทาส.

๑๗ และพระองค์ตรัสกับแอลมา: เจ้าจงนำหน้าคนพวกนี้, และเราจะไปกับเจ้า และปลดปล่อย คนพวก นี้ ออกจากความเป็นทาส^๔.

๑๘ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในตอนกลางคืนแอลมาและผู้คนของท่านตื่นนอน ฟุ้งสัวตัวของพวกเขามารวมกัน, และขวัญพิชของ พวกเขา ด้วย; แท้จริงแล้ว, แม้ตลอดเวลากลางคืนพวกเขารวมฟุ้งสัวตัวของตนไว้.

๑๙ และในตอนเช้าพระเจ้าทรงทำให้ชาวเลมันหลับสนิท^๕, แท้จริงแล้ว, และนางงานของ พวกเขา ทั้งหมดอยู่ในการหลับใหล.

๒๐ และแอลมากับผู้คนของท่านออกไปในแดนทุรกันดาร; และเมื่อเดินทางไประยะหนึ่งแล้วพวกเขาจึงตั้งกระโจมในหุบเขาแห่งหนึ่ง, และเรียกหุบเขานั้นว่าแอลมา, เพราะท่านนำทางพวกเขาไปในแดนทุรกันดาร.

๒๑ แท้จริงแล้ว, และในหุบเขาแอลมานั้น พวกเขา ทุ่มเทใจสำนึก^๖ในพระมหากษัตริย์คุณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เพราะพระองค์ทรงเมตตาพวกเขา, และทรงทำให้สัมภาระของพวกเขาลง, และทรงปลดปล่อย พวกเขา ออกจาก ความเป็นทาส; เพราะพวกเขาอยู่ในความเป็นทาสมา, และไม่มีใครปลดปล่อยพวกเขาได้ นอกจากพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา.

๒๒ และพวกเขาโน้มขอบพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, แท้จริงแล้ว, ผู้ชายทั้งหมดของ พวกเขาและหญิงทั้งหมดของ พวกเขา และลูก ๆ ที่เกิดได้ทั้งหมดของพวกเขา เปล่งเสียงสรรเสริญ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา.

๒๓ และบัดนี้พระเจ้าตรัสกับแอลมา: เจ้าจงรีบพาตัวเจ้า และคนพวกนี้ ออกจากแผ่นดินนี้, เพราะชาวเลมันตื่นแล้ว และติดตามเจ้าอยู่; ฉะนั้นเจ้าจงออกจากแผ่นดินนี้, และเราจะยังชาวเลมันไว้ในหุบเขานี้เพื่อพวกเขาจะไม่ตามคนพวกนี้อีกต่อไป.

๒๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวก

๑๔ข คมพ. ยากลำบาก (ความ).
๑๕ก มธ. ๑๑:๒๘-๓๐.
ข แอลมา ๓๑:๓๘; ๓๓:๒๓.
ค คพ. ๕๔:๑๐.

คมพ. อดทน (ความ).
๑๗ก คมพ. เชลย (การเป็น).
๑๙ก ๑ ซมอ. ๒๖:๑๒.
๒๑ก คมพ. ขอบพระทัย,

ขอบพระทัยพระเจ้า (การ, น้อม), ความ ขอบคุณ.

เขาออกไปจากหุบเขา, และออกเดินทาง
ไปในแดนทुरกันดาร.

๒๕ และหลังจากพวกเขาได้อยู่ในแดน
ทुरกันดารสิบสองวันพวกเขามาถึงแผ่นดิน
แห่งเซราเอิมลา; และกษัตริย์โมไซ-
ยาห์ยังได้ต้อนรับพวกเขาด้วยปีติ.

บทที่ ๒๕

*ผู้สืบตระกูลของมิวเล็คที่เซราเอิมลา
กลายเป็นชาวนีไฟ—พวกเขาเรียนรู้เกี่ยวกับ
ผู้คนของแอลมาและชินีฟฟ์—แอลมา
ให้บทเทศาภิบาลไฮและผู้คนทั้งหมดของ
ท่าน—โมไซยาห์ให้อ่านจกแอลมาจัดตั้ง
ศาสนจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า. ประมาณ
๑๒๐ ปีก่อนคริสตกาล.*

และบัดนี้กษัตริย์โมไซยาห์ให้คนทั้งหมด
มารวมกัน.

๒ บัดนี้ลูกหลานของนีไฟ, หรือผู้สืบ
ตระกูลของนีไฟ, มีไม่มากเท่ากับผู้คน
ของเซราเอิมลา, ซึ่งเป็นผู้สืบตระกูลของ
มิวเล็ค, และพวกที่มาในแดนทुरกันดาร
กับเขา.

๓ และผู้คนของนีไฟกับผู้คนของเซรา-
เอิมลามีไม่มากเท่ากับชาวเลมัน; แท้จริง
แล้ว, พวกเขามีจำนวนไม่ถึงครึ่ง.

๔ และบัดนี้ ผู้คนทั้งหมดของ นีไฟ
มา ชุมนุม กัน, และ ผู้คน ทั้งหมด ของ
เซราเอิมลาด้วย, และพวกเขามารวมกัน
เป็นสองกลุ่ม.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโม-

ไซยาห์อ่าน, และให้อ่าน, บันทึกรกของชื-
นิฟฟ์ให้ผู้คนของท่านฟัง; แท้จริงแล้ว,
ท่านอ่านบันทึกผู้คนของชินีฟฟ์, นับแต่
เวลาที่พวกเขาออกจากแผ่นดินแห่งเซรา-
เอิมลาไปจนกลับมาอีก.

๖ และท่านอ่าน เรื่องราวของ แอลมา
และพี่น้องของท่านด้วย, และความทุกข์
ทั้งหมดของพวกเขา, นับจากเวลาที่พวก
เขาออกจากแผ่นดินแห่งเซราเอิมลาไป
จนถึงเวลาที่กลับมาอีก.

๗ และบัดนี้, เมื่อโมไซยาห์อ่านบันทึก
จบแล้ว, ผู้คนของท่านซึ่งคงอยู่ในแผ่นดิน
ถูกจูงใจด้วยความพิศวงและความ
ประหลาดใจ.

๘ เพราะพวกเขาหาว่าไม่ควรรคิด
อย่างไร; เพราะเมื่อพวกเขาเห็นคนที่ได้
รับการปลดปล่อยออกจากความเป็นทาส^๑
พวกเขาก็เปี่ยมด้วยความปรารถนียง.

๙ และอนึ่ง, เมื่อพวกเขาคิดถึงพี่น้อง
ของตนซึ่งถูกชาวเลมันสังหารพวกเขาก็
เต็มตื่นด้วยโศกเศร้า, และแม้หลังน้ำตา
แห่งโศกเศร้ามากมาย.

๑๐ และอนึ่ง, เมื่อพวกเขาคิดถึงพระคุณ
ความดีที่พวกเขาได้รับโดยตรงจากพระเจ้า
ผู้เป็นเจ้า, และเดชานุภาพของ พระองค์
ในการปลดปล่อยแอลมาและพี่น้องของ
ท่านออกจากเงื้อมมือของชาวเลมันและ
จากความเป็นทาสแล้ว, พวกเขาก็แช่-
ช้องสรรเสริญและน้อมขอบพระทัยพระเจ้า
ผู้เป็นเจ้า.

๑๑ และอนึ่ง, เมื่อพวกเขาคิดถึงชาวเล-
มัน, ซึ่งเป็นพี่น้องของตน, คิดถึงสภาพ

อันเต็มไปด้วยบาปและความเสื่อมโทรมของคนที่เหล่านี้, พวกเขา ก็เต็มตื่นด้วยความเจ็บปวด” รวดเร็วด้วยนี่ถึงความสำเร็จทางจิตวิญญาณ” ของพวกเขา.

๑๒ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ บรรดา ผู้ที่ เป็น ลูก หลาน ของ อมิว ลอน และ พี่ น้อง ของ เขา, ซึ่ง ได้นำ วิชา ของ ชาว เลมัน มา เป็น ภาระ, ไม่ พื่อใจ ใน ความ ประพฤติ ของ เหล่า บิดา ตน, และ พวกเขา จะ ไม่ ยอม ให้ เรียก ตาม ชื่อ บิดา อีก ต่อ ไป, ฉะนั้น พวกเขา จึง รับ เอา ชื่อ ของ นีไฟ มา ไว้ แก่ ตน, เพื่อ จะ ได้ เรียก พวกเขา ว่า เป็น ลูก หลาน ของ นีไฟ และ นับ อยู่ ใน บรรดา คน ที่ เรียก ว่า ชาว นีไฟ.

๑๓ และ บัดนี้ ผู้คน ทั้งหมด ของ เซราเอิม-ลานับ อยู่ กับ ชาว นีไฟ, และ นี้ เป็น เพราะ มิ ได้ มอบ อาณาจักร แก่ ผู้ ไต นอก จาก คน ที่ สืบ ตระกูล ของ นีไฟ.

๑๔ และ บัดนี้ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ เมื่อ โมไซยาห์ พุด และ อ่าน ให้ คน ทั้ง หลาย ฟัง จบ แล้ว, ท่าน ปรารภ ณา จะ ให้ แอลมา พุด กับ ผู้คน ด้วย.

๑๕ และ แอลมา พุด กับ พวกเขา, เมื่อ พวกเขา มา ชุม นุ่ม กัน เป็น กลุ่ม ใหญ่, และ ท่าน ไป จาก กลุ่ม หนึ่ง ถึง อีก กลุ่ม หนึ่ง, โดย สั่ง สอน ผู้คน ถึง การ กลับใจ และ ศรัทธา ใน พระเจ้า.

๑๖ และ ท่าน เตือน ผู้คน ของ ลิมไฮ และ พี่น้อง ของ ท่าน, คน ทั้งหมด ที่ ได้รับการ ปลด ปลอ ย จาก ความเป็น ทาส, ให้ พวกเขา จด จำ ว่า พระเจ้า นั้น เอง ที่ ทรง ปลด ปลอ ย พวกเขา.

๑๗ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ หลั ง จาก ที่ แอลมา สอน ผู้คน แล้ว หลาย เรื่อง, และ พุด กับ พวกเขา จบ แล้ว, คือ กษัตริย์ ลิมไฮ ปรารภ ณา จะ ได้ รับ บัพ ติศ มา; และ ผู้คน ทั้งหมด ของ ท่าน ก็ ปรารภ ณา จะ ได้ รับ บัพ ติศ มา ด้วย.

๑๘ ฉะนั้น, แอลมา จึง ลง ไป ใน น้ำ และ ให้ บัพ ติศ มา” พวกเขา; แท้จริง แล้ว, ท่าน ให้ บัพ ติศ มา พวกเขา ตาม แบบ แผน ที่ ท่าน ทำ ให้ พี่น้อง ของ ท่าน ใน ผืน น้ำ แห่ง มอ-ร-มอน”; แท้จริง แล้ว, และ มาก เท่า ที่ ท่าน ให้ บัพ ติศ มา ได้ เป็น สมาชิก ศาสน จักร ของ พระผู้ เป็น เจ้า; และ นี้ เพราะ ความ เชื่อ ของ พวกเขา ที่มี ต่อ ถ้อย คำ ของ แอลมา.

๑๙ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ กษัตริย์ โมไซยาห์ อนุญาต ให้ แอลมา ก่อ ตั้ง ศาสน จักร ทั้ง ทั้ง ผืน ดิน แห่ง เซราเอิม-ลา; และ ให้ อำนาจ” ท่าน ใน การ แต่ง ตั้ง ปุโรหิต และ ผู้สอน ดู แล ศาสน จักร ทุก แห่ง.

๒๐ บัดนี้ การ นี้ ทำ ไป เพราะ มี คน มาก มาย จน ผู้สอน คน เดียว ปก ครอง พวกเขา ทั้งหมด ไม่ ได้; เขา ทั้ง หลาย ทั้ง ปวง จะ ฟัง พระวจนะ ของ พระผู้ เป็น เจ้า ใน ที่ ชุม นุ่ม แห่ง เดียว ก็ ไม่ ได้ เช่น กัน;

๒๑ ฉะนั้น พวกเขา จึง มา ชุม นุ่ม กัน เป็น กลุ่ม ๆ, เรียก ว่า ศาสน จักร; ศาสน จักร ทุก แห่ง มี ปุโรหิต ของ ตน และ ผู้สอน ของ ตน, และ ปุโรหิต ทุก คน สั่ง สอน พระวจนะ ตาม ที่ ได้ รับ มอบ ให้ เขา จาก ปาก ของ แอลมา.

๒๒ และ ดัง นั้น, ทั้ง ที่มี ศาสน จักร หลาย แห่ง ทุก แห่ง ก็ คือ ศาสน จักร” เดียว กัน,

๑๑ก โมไซยาห์ ๒๕:๓-๔;
แอลมา ๑๓:๒๓.
ข คมพ. จิตวิญญาณ—

คำของจิตวิญญาณ.
๑๓ก ออมใน ๑:๑๓.
๑๘ก โมไซยาห์ ๒๑:๓๕.

ข โมไซยาห์ ๑๕:๘-๑๗.
๑๓ก คมพ. ฐานะปุโรหิต.
๒๒ก โมไซยาห์ ๑๕:๑๗.

แท้จริงแล้ว, แม้ศาสนจักรของ พระผู้เป็นเจ้า; เพราะไม่มีการสั่งสอนเรื่องใดในศาสนจักรทั้งหมดนั้นนอกจากการกลับใจและศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้า.

๒๓ และบัดนี้มีศาสนจักรอยู่เจ็ดแห่งในแผ่นดินแห่งเซราฮีมา. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้ใดก็ตามที่ปรารถนาจะนมัสรับพระนาม^๑ของพระคริสต์, หรือพระผู้เป็นเจ้าแล้ว, คนเหล่านั้นได้เข้าร่วมกับศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้า;

๒๔ และจึงเรียกคนเหล่านั้นว่าผู้คนของพระผู้เป็นเจ้า^๒. และพระเจ้าทรงเทพระวิญญานของพระองค์ลงมาให้พวกเขา, และพวกเขาได้รับพร, และรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน.

บทที่ ๒๖

ผู้ไม่เชื่อ ชักนำ สมาชิกจำนวนมากของศาสนจักรไปสู่บาป—แอลมาได้รับสัญญาชีวิตนิรันดร์—ผู้ที่กลับใจและรับบัพติศมาได้รับการให้อภัย—สมาชิกของศาสนจักรที่ผิดบาปซึ่งกลับใจและสารภาพกับแอลมาและกับพระเจ้า จะได้รับการให้อภัย; มิฉะนั้น, จะไม่นับพวกเขาในบรรดาผู้คนของศาสนจักร. ประมาณ ๑๒๐-๑๐๐ ปี ก่อนคริสตกาล.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีอนุชนรุ่นหลังมากมายที่ได้เข้าใจคำของกษัตริย์

เป็นjaminไม่, โดยที่เป็นเด็กเล็ก ๆ ในเวลาที่ท่านพูดกับผู้คนของท่าน; และพวกเขาไม่เชื่อประเพณีบรรพบุรุษของตน.

๒ พวกเขาไม่เชื่อเรื่องที่มีกล่าวไว้เกี่ยวกับการฟื้นคืนชีวิตของคนตาย, ทั้งพวกเขาไม่เชื่อเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระคริสต์.

๓ และบัดนี้เพราะพวกเขาไม่เชื่อ พวกเขาจึงเข้าใจ^๑พระวณะของพระผู้เป็นเจ้าไม่ได้; และใจพวกเขาแข็งกระด้าง.

๔ และพวกเขาไม่ยอมรับบัพติศมา; ทั้งพวกเขาไม่ยอมเข้าร่วมกับศาสนจักร. และพวกเขาเป็นคนที่แยกตัวออกตามศรัทธาของพวกเขา, และคงเป็นอยู่เช่นนี้ตลอดไป, แม้ในสภาพตื้นหา^๒และเต็มไปด้วยบาปของพวกเขา; เพราะพวกเขาไม่ยอมเรียกหาพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา.

๕ และบัดนี้ในสมัยการปกครองของโมไซยาห์พวกนี้มิไม่ถึงครึ่งหนึ่งของจำนวนผู้คนของพระผู้เป็นเจ้า; แต่เพราะการแตกแยก^๓ในบรรดาพี่น้อง พวกนี้จึงมีจำนวนมากขึ้น.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาหลอกลวงคนที่อยู่ในศาสนจักรเป็นอันมาก, ด้วยถ้อยคำป้อยของพวกเขา, และได้ทำให้คนเหล่านั้น กระทำบาปหลายอย่าง; ฉะนั้นจึงสมควรที่คนซึ่งอยู่ในศาสนจักร ซึ่ง กระทำบาป, จะถูกศาสนจักรตักเตือน^๔.

๒๓ก คมพ. พระเยซูคริสต์— การรับพระนามของพระเยซูคริสต์ไว้กับเรา.
๒๔ก คมพ. พันธสัญญา.

๒๖ ๓ก คมพ. เข้าใจ (ความ).
๔ก คมพ. มนุษย์ปุถุชน.
๕ก คมพ. ละทิ้งความเชื่อ (การ); ขัดแย้ง

(การ, ความ).
๖ก แอลมา ๕:๔๗-๔๘; ๖:๓. คมพ. เตือน (การ).

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาถูกนำมาอยู่ต่อหน้าปุโรหิต, และผู้สอนมอบพวกเขาให้แก่ปุโรหิต; และปุโรหิตนำพวกเขามาอยู่ต่อหน้าเอลมา, ผู้เป็นมหาปุโรหิต^๗.

๘ บัดนี้ กษัตริย์ โมไซยาห์ มอบ สิทธิอำนาจดูแลศาสนจักรแก่เอลมา.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเอลมาไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับพวกเขาเลย; แต่มีพยานหลายคนกล่าวหาพวกเขา; แท้จริงแล้ว, ผู้คนยื่นเป็นพยานถึงความชั่วช้าสามารถอย่างมหันต์ของพวกเขา.

๑๐ บัดนี้ไม่เคยมีเรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นมาก่อนเลยในศาสนจักร; ฉะนั้นเอลมาจึงเป็นทุกข์ในจิตใจท่าน, และท่านให้พาคนเหล่านั้นมาอยู่ต่อหน้ากษัตริย์.

๑๑ และท่านกล่าวแก่กษัตริย์: ดูก่อน, หลายคนที่พักข้าพเจ้านำมาอยู่ต่อหน้าท่านนี้, ถูกพี่น้องของพวกเขากล่าวหา; แท้จริงแล้ว, และพวกเขาถูกจับได้ขณะที่กระทำความชั่วช้าสามารถต่าง ๆ นานา. และพวกเขาไม่กลับใจจาก ความชั่วช้าสามารถของตน; ฉะนั้นพวกเขาจึงนำพวกเขามาอยู่ต่อหน้าท่าน, เพื่อท่านจะได้พิพากษาตามโทษานุโทษของพวกเขา.

๑๒ แต่กษัตริย์โมไซยาห์ก็กล่าวแก่เอลมา: ดูก่อน, ข้าพเจ้าจะไม่พิพากษาพวกเขา; ฉะนั้นข้าพเจ้ามอบ^๗พวกเขาให้อยู่ในมือท่านเพื่อรับการพิพากษา.

๑๓ และบัดนี้จิตใจของเอลมาเป็นทุกข์

อีก; และท่านไปทูลถามพระเจ้าว่าท่านควรทำอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้, เพราะท่านกลัวว่าท่านจะทำผิดในสายพระเนตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากท่านได้ทูลเมตทั้งจิตวิญญาณของท่านแด่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแล้ว, สุรเสียงของพระเจ้ามาถึงท่าน, มีความว่า:

๑๕ เจ้าเป็นสุขแล้ว, เอลมา, และผู้ที่ได้รับบัพติศมาในผืนน้ำแห่งมอรมอน^๗ ก็เป็นสุข. เจ้าเป็นสุขเพราะศรัทธา^๗ ยิ่งของเจ้าที่มีในถ้อยคำแต่อย่างเดียวของอภินาได^๗ผู้รับใช้ของเรา.

๑๖ และคนเหล่านั้นเป็นสุขเพราะศรัทธา^๗ยิ่งของพวกเขาที่มีในถ้อยคำของเจ้าแต่อย่างเดียวซึ่งเจ้าพูดกับพวกเขา.

๑๗ และเจ้าเป็นสุขเพราะเจ้าสถาปนาศาสนจักร^๗ ขึ้นในบรรดาคนพวกนี้; และพวกเขาจะได้รับสถาปนา, และพวกเขาจะเป็นผู้คนของเรา.

๑๘ แท้จริงแล้ว, คนพวกนี้ที่เต็มใจรับนาม^๗ของเราย่อมเป็นสุข; เพราะพวกเขาจะได้รับเรียกโดยนามของเรา; และพวกเขาจะเป็นของเรา.

๑๙ และเพราะเจ้าถามเราเกี่ยวกับผู้ล่วงละเมิด, เจ้าจึงเป็นสุข.

๒๐ เจ้าเป็นผู้รับใช้ของเรา; และเราทำพันธสัญญา กับ เจ้า ว่า เจ้า จะมีชีวิตนิรันดร์^๗; และเจ้าจะรับใช้เราและออกไปในนามของเรา, และจะรวมแกะของเราไว้.

๗ก โมไซยาห์ ๒๓:๔๒.
๑๒ก คพ. ๔๒:๗๘-๘๓.
๑๕ก โมไซยาห์ ๑๘:๓๐.
ข โมไซยาห์ ๑๗:๒;
คพ. ศรัทธา, ชื่อ

(ความ).
๑๗ก โมไซยาห์ ๒๕:๑๙-๒๔.
๑๘ก โมไซยาห์ ๑:๑๑; ๕:๘.
คพ. พระเยซูคริสต์—
การรับพระนามของพระ

เยซูคริสต์ไว้กับเรา.
๒๐ก คพ. ผู้ที่ทรงเลือกไว้;
เลือก (การ), เลือก
(ได้รับ), เลือกไว้ (กริยา);
ชีวิตนิรันดร์.

๒๑ และคนที่จะฟังเสียงของเราจะเป็นแกะ^๑ของเรา; และคนคนนั้นเจ้าจะรับเข้ามาในศาสนจักร, และคนคนนั้นเราจะรับด้วย.

๒๒ เพราะดูเถิด, นี่คือศาสนจักรของเรา; ผู้ใดก็ตามที่รับบัพติศมา^๑จะรับบัพติศมาสู่การกลับใจ. และผู้ใดก็ตามที่เจ้ารับจะเชื่อในนามของเรา; และผู้นั้นเราจะเต็มใจให้อภัย^๒.

๒๓ เพราะคือเราที่รับเอา^๑บาปของโลกไว้; เพราะคือเราที่สร้าง^๑พวกเขา; และคือเราที่ให้ที่อยู่แห่งหนึ่งทางมือขวาของเราแก่ผู้ที่เชื่อจนกว่าชีวิตจะหาไม่.

๒๔ เพราะดูเถิด, จะเรียกพวกเขาโดยนามของเรา; และหากพวกเขา^๑รู้จัก^๑เราพวกเขาจะออกมา, และจะมีที่อยู่อันเป็นที่นิรันดร์แห่งหนึ่งทางมือขวาของเรา.

๒๕ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือเมื่อเสียงแตรตัวที่สอง^๑จะดังขึ้น เมื่อนั้นคนที่ไม่เคยรู้จัก^๑เราจะออกมา และจะยืนอยู่ต่อหน้าเรา.

๒๖ และเมื่อนั้นพวกเขาจะรู้ว่าเราคือพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, ว่าเราคือพระเจ้าผู้ไถ่ของพวกเขา; แต่พวกเขาไม่ยอมรับการไถ่.

๒๗ และเมื่อนั้นเราจะบอกพวกเขา

ว่าเราไม่เคยรู้จัก^๑พวกเขา; และพวกเขาจะออกไป^๑สู่ไฟอันเป็นนิรันดร์^๑ซึ่งเตรียมไว้สำหรับมารและเหล่าเทพของเขา.

๒๘ ฉะนั้นเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าคนที่จะไม่ยอมฟัง^๑เสียงของเรา, คนคนนั้นเจ้าจะไม่รับเข้ามาในศาสนจักรของเรา, เพราะเราจะไม่รับเขาในวันสุดท้าย.

๒๙ ฉะนั้นเรากล่าวแก่เจ้า, ไปเถิด; และผู้ใดก็ตามที่ล่วงละเมิดต่อเรา, เจ้าจงตัดสิน^๑เขาตามแต่บาป^๑ที่เขากระทำ; และหากเขาสารภาพ^๑บาปของเขาต่อหน้าเจ้าและเรา, และกลับใจ^๑ด้วยน้ำใสใจจริงแห่งใจเขาแล้ว, เจ้าจงให้อภัย^๑เขา, และเราจะให้อภัยเขาด้วย.

๓๐ แท้จริงแล้ว, และจะ^๑ก็ครั้ง^๑ก็ตามที่ผู้คนของเรา^๑กลับใจ^๑เราจะให้อภัยพวกเขาสำหรับการล่วงละเมิดของพวกเขาที่มีต่อเรา.

๓๑ และเจ้าจงให้อภัย^๑การล่วงละเมิดของเจ้าให้กัน; เพราะตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, คนที่ไม่ให้อภัยการล่วงละเมิดของเพื่อนบ้าน^๑เมื่อคนนั้นกล่าวว่าเขากลับใจ, คนคนนั้นย่อมนำตัวมาภายใต้การกล่าวโทษแล้ว.

๓๒ บัดนี้เรากล่าวแก่เจ้า, ไปเถิด; และผู้ใดก็ตามที่จะไม่กลับใจจากบาปของ

๒๑ก คมพ. พระเมษบาลผู้ประเสริฐ.
 ๒๒ก ๒ นี. ๙:๒๓.
 คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา.
 ข คมพ. ให้อภัย; ปลดบาป (การ).
 ๒๓ก คมพ. พระผู้ไถ่.
 ข คมพ. สร้าง (การ).
 ๒๔ก ยอห์น ๑๗:๓.
 ๒๕ก คพ. ๘๘:๙๙, ๑๐๙.

ข คพ. ๗๖:๘๑-๘๖.
 ๒๗ก มธ. ๗:๒๑-๒๓.
 ข ลูกา ๑๓:๒๗.
 ค คพ. ๗๖:๔๓-๔๔.
 ๒๘ก ๒ นี. ๙:๓๑;
 คพ. ๑:๑๔.
 ๒๙ก คมพ. ตัดสิน (การ), พิพากษา (การ).
 ข คมพ. รับผิดชอบได้ (ที่), รู้จักผิดชอบ.
 ค ๓ นี. ๑:๒๕.

คมพ. สารภาพ (การ).
 ง คมพ. กลับใจ (การ).
 จ คมพ. ให้อภัย.
 ๓๐ก โมริ. ๖:๘.
 ข อสค. ๓๓:๑๑, ๑๕-๑๖;
 กิจการ ๓:๑๙-๒๐;
 โมไซยาห์ ๒๙:๑๙-๒๐.
 ๓๑ก ๓ นี. ๑๓:๑๔-๑๕;
 คพ. ๖๔:๙-๑๐.

เขาผู้เดียวกันนั้นจะไม่นับอยู่ในบรรดาผู้คนของเรา; และการนี้จะต้องยึดถือนับแต่เวลานี้ไป.

๓๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อแอลมาได้ยินพระวาทะเหล่านี้ ท่านจึงเขียนพระวาทะเหล่านี้ เพื่อ ท่านจะได้มีไว้, และเพื่อท่านจะได้พิพากษาผู้คนของศาสนจักรตามพระบัญญัติของผู้เป็นเจ้าของ.

๓๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอลมาออกไปพิพากษาคนที่ถูกจับได้ขณะกระทำ ความชั่วช้า สำนานย์, ตามพระวาทะของผู้เป็นเจ้าของ.

๓๕ และผู้ใดก็ตามที่กลับใจจากบาปของตนและได้สารภาพ' มั่น, ท่านได้นับพวกเขาไว้ในบรรดาผู้คนของศาสนจักร;

๓๖ และคนที่ไม่ยอมสารภาพบาปของตนและไม่กลับใจจากความชั่วช้า สำนานย์ ของตน, คนเหล่านั้นไม่นับอยู่ในบรรดาผู้คนของศาสนจักร, และชื่อของพวกเขาถูกลบออก'.

๓๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอลมาดูแลกิจการทั้งหมดยกของศาสนจักร; และพวกเขาเริ่มมี สันติอีก และรุ่งเรืองอย่างยิ่งในกิจการของศาสนจักร, โดยดำเนินชีวิตอย่างรอบคอบต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าของ, โดยได้รับ คนไว้จำนวนมาก, และให้บัพติศมาคนจำนวนมาก.

๓๘ และบัดนี้แอลมากับผู้ร่วมงานของท่านซึ่งดูแลศาสนจักรได้ทำสิ่งทั้งหมดนี้,

โดยดำเนินชีวิตด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถ, สอนพระวาทะของพระผู้เป็นเจ้าของในทุกอย่าง, ทนรับความทุกข์ นานัปการ, โดยถูกข่มเหงจากคนทั้งปวงที่มีได้เป็นของศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้าของ.

๓๙ และพวกเขา ตักเตือนพี่น้องของตน; และพวกเขาได้รับการ ตักเตือน' ด้วย, ทุกคนโดยพระวาทะของพระผู้เป็นเจ้าของ, ตามแต่บาปของเขา, หรือบาปที่เขากระทำไป, โดยรับบัญชาจากพระผู้เป็นเจ้าของให้สวดอ้อนวอน' โดยไม่หยุดหย่อน, และน้อมขอบพระทัย' พระผู้เป็นเจ้าของในทุกอย่าง.

บทที่ ๒๗

โมไซยาห์ ห้าม การข่มเหง และให้ผู้คนเสมอภาคกัน—แอลมาผู้บุตรและบุตรทั้งสี่ของโมไซยาห์หมายมั่น จะทำลายศาสนจักร—เทพมาปรากฏและสั่งพวกเขาให้หยุด การกระทำชั่ว—แอลมาถูกทำให้เป็นใบ้—มนุษยชาติ ทั้ง ปวง ต้องเกิดใหม่เพื่อจะได้รับความรอด—แอลมาและพวกบุตรของโมไซยาห์ประกาศข่าวอันน่ายินดี. ประมาณ ๑๐๐-๑๒ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ การข่มเหงโดยบรรดาผู้ไม่เชื่อที่กระทำต่อศาสนจักร นั้น เพิ่มขึ้น มากมายจนศาสนจักรเริ่มพำปอน, และร้องเรียนผู้นำ

๓๕ก คมพ. สารภาพ (การ).
๓๖ก อพย. ๓๒:๓๓;
แอลมา ๑:๒๔.
คมพ. หนังสือแห่งชีวิต;

ปีพาทชนัยกรรม.
๓๙ก คมพ. เตือน (การ).
ข ๒ นี้. ๓๒:๘-๙.
ค คมพ. ขอบพระทัย,

ขอบพระทัยพระเจ้า
(การ, น้อม), ความ
ขอบคุณ.

ของตนเกี่ยวกับเรื่องนี้; และพวกเขาร้องเรียนแอลมา. และแอลมาบอกเรื่องนี้แก่กษัตริย์, โมไซยาห์ของพวกเขา. และโมไซยาห์ปรึกษากับปุโรหิตของท่าน.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกษัตริย์ โมไซยาห์ส่ง ถ้อยแถลงไปทั่วแผ่นดินโดยรอบ เพื่อ คนที่ไม่เชื่อจะไม่ข่มเหง^๑สมาชิก ศาสนจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ.

๓ และมีคำสั่งเข้มงวดไปทั่วศาสนจักรทุกแห่งว่าจะไม่มีการข่มเหงกันในบรรดาพวกเขา, ว่าจะมี "ความเสมอภาค"^๒ในบรรดาคนทั้งปวง;

๔ ว่าพวกเขาจะไม่ทำให้ความจงหองหรือความเยอหยิ่งรบกวนความสงบสุข^๓ของพวกเขา; ว่าทุกคนจะนับถือ^๔เพื่อนบ้านเหมือนนับถือตนเอง, ทำงานหาเลี้ยงชีพด้วยมือตนเอง.

๕ แท้จริงแล้ว, และปุโรหิตและผู้สอนของพวกเขาทุกคนจะทำงาน^๕หาเลี้ยงชีพด้วยมือตนเอง, ในทุกกรณีนอกจากในยามเจ็บป่วย, หรืออืดคัดขัดสน; และโดยการทำให้เหล่านี้, พระคุณ^๖อันท่วมทับแห่งพระเจ้าสถิตอยู่กับผู้คน.

๖ และเริ่มมีความสงบสุขอย่างมากในแผ่นดินอีก; และผู้คนเริ่มมีจำนวนมากยิ่ง, และเริ่มกระจัดกระจายอยู่ทั่วไปบนพื้นพิภพ, แท้จริง แล้ว, ทางเหนือ และทางใต้, ทางตะวันออกและทางตะวันตก,

โดยสร้างเมืองใหญ่ ๆ และหมู่บ้านขึ้นทั่วทุกเสี้ยวของแผ่นดิน.

๗ และพระเจ้าเสด็จเยือนพวกเขาและทรงทำให้พวกเขารุ่งเรือง, และพวกเขากลายเป็นผู้คนจำนวนมากและร่ำรวย.

๘ บัดนี้พวกบุตรของโมไซยาห์นับอยู่ในบรรดาผู้ไม่เชื่อ; และบุตร^๗คนหนึ่งชื่อของแอลมาก็นับอยู่ในบรรดาพวกนั้นด้วย, ท่านมีชื่อว่า แอลมา, ตามบิดาท่าน; กระนั้นก็ตาม, ท่านยังกลายเป็นคนซุ่มมากและนับถือรูปเคารพ^๘. และท่านเป็นคนพูดเก่ง, และได้พูดบื้อยอผู้คนมาก; ฉะนั้นท่านจึงนำผู้คนไปเป็นอันมากให้ทำตามวิธีการชั่วช้าสามานย์ของท่าน.

๙ และท่านกลายเป็นอุปสรรคใหญ่หลวงต่อความรุ่งเรืองของศาสนจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ; โดยลัก^๙เอาใจของผู้คนไป; ทำให้เกิดการแตกแยกมากในบรรดาผู้คน; ให้โอกาสแก่ศัตรูของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่จะใช้อำนาจเหนือพวกเขา.

๑๐ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือขณะที่ท่านกำลังเที่ยวไปทำลายศาสนจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, เพราะท่านเที่ยวไปกับบุตรของโมไซยาห์อย่างลับ ๆ เพื่อหาทางทำลายศาสนจักร, และเพื่อนำผู้คนของพระเจ้าให้หลงผิด, ทำตรงกันข้ามกับพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, หรือแม้ของกษัตริย์—

๑๑ และตั้งที่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านแล้ว,

๒๗ ๒ก คมพ. ข่มเหง (การ).
๓ก โมไซยาห์ ๒๓:๗;
๒๙:๓๒.
๔ก คมพ. สงบ (ความ),
สงบสุข (ความ), สันติ,

สันติสุข.
ข คมพ. ถือ, นับถือ.
๕ก โมไซยาห์ ๑๘:๒๔, ๒๖.
ข คมพ. พระคุณ.
๘ก คมพ. แอลมา, บุตรของ

แอลมา.
ข คมพ. นับถือรูปเคารพ (การ).
๙ก ๒ ซมอ. ๑๕:๑-๖.

ขณะที่พวกเขากำลังเที่ยวไป กบฏ^๑ ต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ดุเถิด, เทพ^๒ ของพระเจ้า มาปรากฏ^๓ แก่พวกเขา; และท่านลงมาประหนึ่งอยู่ในเมฆ; และท่านพูดประหนึ่งด้วยเสียงของฟ้าร้อง, ซึ่งทำให้แผ่นดินโลกที่พวกเขาขึ้นอยู่สั่นสะเทือน;

๑๒ และ ความฉงนของ พวกเขาใหญ่หลวงนัก, จนพวกเขาล้มลงกับพื้นดิน, และหาเข้าใจถ้อยคำซึ่งท่านพูดกับพวกเขาไม่.

๑๓ กระนั้น ก็ตาม ท่าน ยัง ร้อง บอกอีก, มีความว่า: แอลมา, จงลุกขึ้นและออกมายืน, เพราะเหตุใดเจ้าจึงข่มเหงศาสนจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า? เพราะพระเจ้าตรัส: นี่ คือ ศาสนจักรของเรา, และเราจะสถาปนาไว้; และจะไม่มีสิ่งใดล้มมันได้, นอกจากการล่วงละเมิดของผู้คนของเรา.

๑๔ และอนึ่ง, เทพ กล่าว ว่า: ดุเถิด, พระเจ้าทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอน^๔ จากผู้คนของพระองค์, และคำสวดอ้อนวอนจากแอลมา, ผู้รับใช้ของพระองค์ด้วย, ผู้เป็นบิดาเจ้า; เพราะท่าน สวด อ้อนวอนด้วยศรัทธามากเกี่ยวกับเจ้าเพื่อพระองค์ จะทรงนำเจ้ามาสู่ความรู้เรื่องความจริง; ฉะนั้น, เพื่อจุดประสงค์นี้ข้าพเจ้าจึงมาทำให้เจ้าเชื่อมั่นถึงเดชานุภาพและอำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, เพื่อคำสวดอ้อนวอน^๕ จากผู้รับใช้ของพระองค์จะได้รับตอบตามศรัทธาของพวกเขา.

๑๕ และบัดนี้ ดุเถิด, เจ้า จะ สงสัย เดชานุภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้หรือ? เพราะดุเถิด, เสียงข้าพเจ้าไม่เขย่าแผ่นดินโลกหรือ? และเจ้าไม่เห็นข้าพเจ้าอยู่ต่อหน้าเจ้าได้ด้วยหรือ? และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงส่งข้าพเจ้ามา.

๑๖ บัดนี้ ข้าพเจ้า กล่าว แก่เจ้า: จงไปเถิด, และจงระลึกถึงการเป็นเชลยของบรรพบุรุษเจ้าในแผ่นดินแห่งอีลัม, และในแผ่นดินแห่งนีไฟ; และนี่ก็ถึงสิ่งสำคัญยิ่งเพียงใดที่พระองค์ทรงกระทำเพื่อคนเหล่านั้น; เพราะพวกเขาอยู่ในความเบียดเบียน, และพระองค์ทรงปลดปล่อย^๖ พวกเขา. และบัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่เจ้า, แอลมา, จงไปตามทางของเจ้าเถิด, และอย่าพยายามทำลายศาสนจักรอีกต่อไป, เพื่อคำสวดอ้อนวอนของคนเหล่านั้นจะได้รับตอบ, และจงทำเช่นนี้แม้ว่าเจ้าต้องการให้ตนเองถูกตัดออกก็ตาม.

๑๗ และบัดนี้ เหตุการณ์^๗ ได้บังเกิดขึ้น คือนี้เป็นถ้อยคำสุดท้ายที่เทพพูดกับแอลมา, และท่านก็จากไป.

๑๘ และบัดนี้ แอลมา และ คนที่อยู่กับท่านล้มลงกับพื้นดิน, เพราะความฉงนของ พวกเขาใหญ่หลวง; เพราะด้วยดวงตาของตนเองพวกเขาได้เห็นเทพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; และเสียงของท่านเหมือนดังฟ้าร้อง, ซึ่งทำให้แผ่นดินโลกสั่นสะเทือน; และพวกเขา^๘ รู้ว่าไม่มีสิ่งใดนอกจากเดชานุภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

๑๑ก คมพ. กบฏ (การ).
ข คมพ. ทูตสวรรค์, เทพ.
ค กิจการ ๓:๑-๓;
แอลมา ๘:๑๕.

๑๓ก คมพ. พระเยซูคริสต์—
พระประมุขของ
ศาสนจักร.
๑๔ก แอลมา ๑๐:๒๒.

ข มอริ. ๓:๓๖-๓๗.
๑๖ก โมไซยาห์ ๒๓:๑-๔.

ที่ทำให้แผ่นดินโลกสั้นสะเทือนได้และทำให้มันสั้นไหวราวกับว่าจะแยกออกจากกัน.

๑๙ และบัดนี้ความจนของแอลมานั้นใหญ่หลวงนักจนท่านกลายเป็นใบ้, จนท่านอัปภาโกไม่ได้; แท้จริงแล้ว, และท่านอ่อนเพลีย, แม้จนขยับมือของท่านไม่ได้; ฉะนั้นคนที่อยู่กับท่านจึงพาท่านไป, และห้ามไปอย่างช่วยตนเองไม่ได้, แม้จนวางท่านลงต่อหน้าบิดาท่าน.

๒๐ และคนเหล่านั้นเล่าเรื่องทั้งหมดที่ได้เกิดกับตนให้บิดาท่านฟัง; และบิดาท่านชื่นชมยินดี, เพราะท่านรู้ว่านั่นคือเดชานุภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

๒๑ และท่านให้ฝูงชนมารวมกันเพื่อจะเป็นพยานถึงสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำกับบุตรท่าน, และกับคนที่อยู่กับท่านด้วย.

๒๒ และท่านให้ปุโรหิตมาชุมนุมกัน; และคนเหล่านี้เริ่มอดอาหาร, และสวดอ้อนวอนขอพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขาเพื่อพระองค์จะทรงเปิดปากของแอลมา, เพื่อท่านจะได้พูด, และแขนขาของท่านจะได้รับการกำลังของมันด้วย—เพื่อดวงตาของผู้คนจะได้เปิดเพื่อมองเห็น และรู้ถึง พระคุณ ความดี และรัศมีภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

๒๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากพวกเขาได้อดอาหารและสวดอ้อนวอนอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาสองวันกับสองคืน, แขนขาของแอลมาจึงมีเรียวแรง,

และท่านยืนขึ้นและเริ่มพูดกับคนเหล่านั้น, โดยขอให้พวกเขาสบายใจ:

๒๔ เพราะ, ท่านกล่าว, ข้าพเจ้ากลับใจจากบาปของข้าพเจ้า, และได้รับการไถ่แล้วจากพระเจ้า; ดูเถิดข้าพเจ้าเกิดจากพระวิญญาน.

๒๕ และพระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้า: อย่าประหลาดใจเลยที่มนุษย์ทั้งปวง, แท้จริงแล้ว, ชายและหญิง, ประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา และผู้คนทั้งปวง, ต้องเกิดใหม่; แท้จริงแล้ว, เกิดจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, เปลี่ยนจากสภาพทางเนื้อหนัง และสภาพที่ตกของพวกเขา, มาสู่สภาพแห่งความชอบธรรม, โดยได้รับการไถ่จากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, กลายเป็นบุตรและธิดาของพระองค์;

๒๖ และดังนั้นพวกเขาจึงกลายเป็นคนใหม่; และหากพวกเขาไม่ทำดังนี้, พวกเขาก็ไม่มีทางสืบทอดอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเป็นมรดก.

๒๗ ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, หากไม่เป็นเช่นนั้นแล้ว, พวกเขาจะต้องถูกขับออก; และเรื่องนี้ข้าพเจ้ารู้, เพราะข้าพเจ้าเกือบถูกขับออก.

๒๘ กระนั้นก็ตาม, หลังจากฟันฝ่าความยากลำบากมากมาย, โดยกลับใจจนแทบถึงแก่ความตาย, ในพระเมตตาพระเจ้าทรงเห็นสมควรที่จะตั้งข้าพเจ้าออกจากการเผาไหม้อันเป็นนิรันดร์, และข้าพเจ้าจึงเกิดจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

๒๔ก ๒ นี. ๒:๖-๗.
คพ. ไถ่ (การ), ไถ่ (ได้รับการ).
๒๕ก รม. ๖:๓-๑๑;
โมไซยาห์ ๕:๗;

แอลมา ๕:๑๔;
โมเสส ๖:๕๙.
คพ. เกิดใหม่, เกิดจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.
ข โมไซยาห์ ๓:๑๙ ๑๖:๓.

ค คพ. ทางเนื้อหนัง, ผักไฟทางโลก.
๒๖ก ยอห์น ๓:๕.
๒๘ก ๒ นี. ๙:๑๖.

๒๙ จิต วิญญาณ ข้าพเจ้าได้รับ การไถ่ จากดีแห่งความขมขื่นและพันธนาการ แห่งความชั่วช้าสามัญ. ข้าพเจ้าอยู่ใน เหวลึกอันมืดที่สุด; แต่บัดนี้ข้าพเจ้าเห็น ความสว่าง อัจฉริยะ ของ พระผู้เป็นเจ้า. จิต วิญญาณ ข้าพเจ้า ถูก ทรมาณ อยู่ ด้วย ความ ทรมาณ นีรันดร์; แต่ พระเจ้า ทรง ดึงข้าพเจ้ามา, และจิตวิญญาณข้าพเจ้า ไม่เจ็บปวดอีกต่อไป.

๓๐ ข้าพเจ้า ปฏิเสธ พระผู้ไถ่ของ ข้าพเจ้า, และปฏิเสธ สิ่งที่ บรรพบุรุษ เราพูดไว้; แต่บัดนี้เพื่อพวกเขาจะเห็น ล่วงหน้าว่าพระองค์จะเสด็จมา, และว่า พระองค์ทรงจำสรรพสิ่งที่มีชีวิตที่พระองค์ ทรงสร้าง, พระองค์จะทรงแสดงองค์ให้ ประจักษ์แก่คนทั้งปวง.

๓๑ แท้จริงแล้ว, ทุกเขา^๑ จะย่อลง, และ ทุกล้นจะสลายต่อพระพักตร์พระองค์. แท้จริงแล้ว, แม้ในวันสุดท้าย, เมื่อคนทั้ง ปวงจะยื่นรับการพิพากษา^๒ จากพระองค์, เมื่อนั้นพวกเขาจะสารถภาพว่าพระองค์ ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้า; เมื่อนั้นพวกเขา ซึ่ง อยู่ในโลกโดยปราศจาก^๓ พระผู้เป็น เจ้า, จะสารถภาพ, ว่าการพิพากษาโทษอัน เป็นนิจเที่ยงธรรมสำหรับพวกเขา; และ พวกเขาจะครั่นคร้าม, และตัวสั่น, และ ระย้อต่อพระเนตรอันพิเน็จพิจารณา^๔ ของ พระองค์ที่ทรงชำเลื่องมอ.

๓๒ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือจากเวลานี้ไปแอลมาเริ่มสอนผู้คน,

และคนที่อยู่กับแอลมาในเวลา^๕ที่เทพมา ปรากฏต่อพวกเขา, เดินทางไปตลอดทั่ว แผ่นดิน, โดยประกาศแก่คนทั้งปวงถึง สิ่งที่พวกเขาฟังและเห็นมา, และสั่งสอน พระวณะของพระผู้เป็นเจ้าในความยาก ลำบากเหลือแสน, ถูกข่มเหงอย่างหนัก จากผู้ที่ไม่เชื่อ, ถูกคนเป็นอันมากใน พวกนั้นทุบตี.

๓๓ แต่แม้ทั้งหมดนี้, พวกเขาได้สร้าง ขวัญกำลังใจแก่ศาสนจักรมาก, โดยการ ยืนยันศรัทธาของพวกเขา, และกระตุ้น คนทั้งหลายด้วยความอดกลั้นและความ เหนื่อยยากยิ่งนักให้รักษาพระบัญญัติของ พระผู้เป็นเจ้า.

๓๔ และสี่คนในพวกท่าน เป็นบุตร^๖ ของโมไซยาห์; และชื่อของพวกท่านคือ แอมัน, และแอร์ัน, และออมเนออร์, และ อิมโน; เหล่านี้เป็นชื่อของบุตรโมไซยาห์.

๓๕ และพวกท่านเดินทางไปตลอดแผ่น ดินแห่งเซราเอิมลา, และในบรรดาผู้คน ทั้งปวงซึ่งอยู่ใต้ปกครองของกษัตริย์โม-ไซยาห์, ขวนขวายอย่างจริงจังที่จะแก้ ความเสียหายทั้งหมดที่พวกท่านได้ทำไว้ กับศาสนจักร, สารถภาพบาปทั้งหมดของ ท่าน, และประกาศเรื่องทั้งหมดที่ท่าน เห็นมา, และอธิบายคำพยากรณ์และพระ คัมภีร์แก่คนทั้งหลายที่ปรารถนาจะฟัง.

๓๖ และโดยวิธีนี้พวกท่านจึงเป็นเครื่อง มีือใน พระหัตถ์ ของ พระผู้เป็นเจ้าใน การนำหลายคนมาสู่ ความรู้ เรื่อง ความ

๒๗ก โมไซยาห์ ๒:๓๘.
๓๑ก ฟป. ๒:๙-๑๑;
โมไซยาห์ ๑๖:๑-๒;
คพ. ๘:๑๐๔.

ข คมพ. พระเยซูคริสต์—
พระผู้พิพากษา.
ค แอลมา ๔:๑๑๑.
ง คมพ. พระผู้เป็นเจ้า,

พระผู้เป็นเจ้าสาม
พระองค์.
๓๔ก คมพ. แอมัน, บุตรของ
โมไซยาห์.

จริง, แท้จริงแล้ว, มาสู่ความรู้เรื่องพระผู้
ไถ่ของพวกเขา.

๓๗ และพวกท่าน เป็นสุข เพียงใด!
เพราะพวกท่านประกาศ^๑ความสงบ สุข;
พวกท่าน ประกาศข่าว ประเสริฐ^๒แห่ง
ความดี; และพวกท่านประกาศต่อผู้คน
ว่าพระเจ้าทรงปกครองอยู่.

บทที่ ๒๘

พวกบุตรของโมไซยาห์^๑ไปสั่งสอนชาวเล-
มัน—โมไซยาห์แปลแผ่นดินจารึกของชาว
เจเร็ด, โดยใช้ศิลาสองก้อนของผู้หยั่งรู้.
ประมาณ ๑๒ ปีก่อนคริสตกาล.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจาก
พวกบุตร^๑ของโมไซยาห์ทำสิ่งทั้งหมดนี้
แล้ว, พวกท่านนำคนไปจำนวนหนึ่งและ
กลับไปหากษัตริย์, บิดาพวกท่าน, และ
ปรารณาจากท่านที่จะอนุญาตพวกท่าน,
พร้อมด้วยคนเหล่านั้น ซึ่งพวกท่านเลือก
ไว้, ให้ขึ้นไปยัง แผ่นดิน แห่งนี้^๒ไฟ^๓เพื่อ
จะสั่งสอนเรื่องที่พวกท่านได้ยินมา, และ
เพื่อจะถ่ายทอดพระวจนะของพระผู้เป็น
เจ้าแก่ชาวเลมัน, พี่น้องของพวกท่าน—

๒ เพื่อพวกท่านอาจจะนำคนเหล่านั้น
มาสู่ความรู้เรื่องพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของ
พวกเขา, และทำให้คนเหล่านั้นตระหนัก
ถึงความ ชั่วช้า สามานย์ ของ บรรพบุรุษ

พวกเขา; และเพื่อพวกเขาอาจทำให้ความ
เกลียดชัง^๔ของคนเหล่านั้นที่มีต่อชาวนี
ไฟหายไป, เพื่อจะพาคนเหล่านั้นมาให้
ชื่นชมยินดีในพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของ
พวกเขาด้วย, เพื่อพวกเขาจะเป็นมิตรต่อ
กัน, และเพื่อจะไม่มี การขัดแย้ง อีก ต่อ
ไปในทั่วแผ่นดินซึ่งพระเจ้าพระผู้เป็น
เจ้าของพวกเขaprทานให้.

๓ บัดนี้พวกท่านปรารณาจะให้ประกาศ
ความรอดแก่ชาวโลกทั้งปวง, เพราะพวก
ท่านทน^๕ไม่ได้ที่จิตวิญญาณ^๖มนุษย์คน
ใดจะต้องพินาศ; แท้จริงแล้ว, แม้เพียง
ความคิดว่าจิต วิญญาณใด จะ ต้อง ทน
ความทรมานอันหาได้สิ้นสุดไม่^๗ก็ทำให้
พวกท่านครั้นคร้ามและตัวสั่น.

๔ และดังนั้นพระวิญญาณของพระเจ้า
ทรงทำงาน กับ พวกท่าน, เพราะ พวก
ท่าน เป็น คนบาป ที่ ชั่วช้า ที่สุด^๘จริง ๆ.
และพระเจ้า ทรง เห็น เหมาะสม ในพระ
เมตตา^๙อันไม่มีขอบเขตของพระองค์ที่
จะละเว้นพวกท่าน; กระนั้นก็ตาม พวก
ท่านยังต้องทนความปวดร้าวมากในจิต
วิญญาณเพราะความชั่วช้าสามานย์ของ
พวกท่าน, ต้องทนทุกข์มากและกลัวว่า
พวกท่านจะถูกขับออกตลอดกาล.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวก
ท่านวิงวอนบิดาพวกท่านหลายวันเพื่อจะ
ขึ้นไปยังแผ่นดินแห่งนี้^{๑๐}ไฟ.

๖ และ กษัตริย์ โมไซยาห์ ไป ทูล ถาม

๓๗ก ออสย. ๕:๒:๗;
โมไซยาห์ ๑๕:๑๔-๑๗.
คพ. สั่งสอน.
ข คพ. พระกิตติคุณ.
๒๘ ๑ก โมไซยาห์ ๒๗:๓๔.
ข ออมไน ๑:๑๒-๑๓;

โมไซยาห์ ๑๑.
๒ก เจคอบ ๗:๒๔.
๓ก และลมา ๑๓:๒๗;
๓ นี. ๑๗:๑๔;
โมเสส ๗:๔๑.
ข คพ. จิตวิญญาณ—

คำขวจิตวิญญาณ.
ค เจคอบ ๖:๑๐;
คพ. ๑๓:๑๐-๑๒.
๔ก โมไซยาห์ ๒๗:๑๐.
ข คพ. เมตตา
(ความ, พระ, มิ).

พระเจ้าว่าท่านจะให้บุตรท่านขึ้นไปในบรรดาชาวเลมันเพื่อสั่งสอนพระวจนะหรือไม่.

๗ และพระเจ้าตรัสกับโมไซยาห์: จงให้พวกเขาขึ้นไปเถิด, เพราะหลายคนจะเชื่อในคำของพวกเขา, และพวกนั้นจะมีชีวิตนิรันดร์; และเราจะปลดปล่อย^๗บุตรเจ้าออกจากเงื้อมมือชาวเลมัน.

๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมไซยาห์อนุญาตเพื่อพวกเขาจะได้ไปทำตามคำขอของพวกเขา.

๙ และพวกเขาออกเดินทางไปในแดนทุรกันดารเพื่อขึ้นไปสั่งสอนพระวจนะในบรรดาชาวเลมัน; และข้าพเจ้าจะให้เรื่องราวถึงการปฏิบัติงานของพวกเขาต่อจากนี้ไป.

๑๐ บัดนี้กษัตริย์โมไซยาห์ไม่มีผู้ใดที่จะมอบอาณาจักรให้, เพราะไม่มีบุตรคนใดของท่านยอมรับอาณาจักร.

๑๑ ฉะนั้นท่านจึงเอาบันทึกซึ่งจารึกอยู่บนแผ่นจารึกทองเหลือง^๗, และแผ่นจารึกของนีไฟด้วย, และของทั้งหมดที่ท่านเก็บและปกป้องรักษาไว้ตามพระบัญชาของพระเจ้าเป็นเจ้า, หลังจากแปลและให้มีการเขียนบันทึกซึ่งอยู่บนแผ่นจารึกทองคำ^๗ ซึ่งผู้คนของลิมไฮพบ, ซึ่งท่านได้รับมอบจากมือของลิมไฮแล้ว;

๑๒ และ การนี้ท่านทำไปเพราะความกังวลใหญ่หลวงของผู้คนท่าน; เพราะพวกเขามีความปรารถนาสุดจะประมาณ

เพื่อจะรู้เรื่องราวเกี่ยวกับคนพวกนั้นที่ถูกทำลายไปแล้ว.

๑๓ และบัดนี้ท่านแปลแผ่นจารึกเหล่านี้โดยอาศัยศิลา^๗สองก้อนนั้นซึ่งผูกติดไว้กับขอบคันโค้งสองด้าน.

๑๔ บัดนี้ของเหล่านี้เตรียมไว้แล้วนับจากกาลเริ่มต้น, และสืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น, เพื่อจุดประสงค์ในการแปลภาษา;

๑๕ และของเหล่านี้เก็บไว้และปกป้องรักษาไว้โดยพระหัตถ์ของพระเจ้า, เพื่อพระองค์จะทรงเปิดเผยให้ชาวโลกทั้งปวงซึ่งครอบครองแผ่นดินรู้ถึงความชั่วช้าสามัญและความน่าชิงชังของผู้คนของพระองค์;

๑๖ และเรียกผู้ใดก็ตามที่มีของเหล่านี้ว่าผู้หยั่งรู้^๗, ตามวิธีของสมัยโบราณ.

๑๗ บัดนี้หลังจากโมไซยาห์แปลบันทึกเหล่านี้เสร็จแล้ว, ดูเถิด, มันให้เรื่องราวของผู้คนที่ถูกทำลาย^๗, จากเวลาที่พวกเขาถูกทำลายย้อนไปถึงการสร้างหอสูงใหญ่^๗, อันเป็นเวลา^๗ที่พระเจ้าทรงทำให้ภาษาของผู้คนสับสน^๗ และพวกเขาจึงกระจัดกระจายออกไปทั่วพื้นพิภพ, แท้จริงแล้ว, และแม้จากเวลานั้นย้อนไปถึงการสร้างอาดัม.

๑๘ บัดนี้เรื่องราวนี้ได้เป็นเหตุให้ผู้คนของโมไซยาห์โศกเศร้ายิ่ง, แท้จริงแล้ว, พวกเขาเต็มไปด้วยโทมนัส; กระนั้นก็ตามมันยังให้ความรู้พวกเขามาก, ซึ่งในสิ่งนี้พวกเขาชื่นชมยินดี.

๗ก แอลมา ๑๓:๒๒-๒๓.
๗ค แอลมา ๑๗:๖-๙.
๗ข แอลมา ๑๗-๒๖.
๑๑ก คมพ. แผ่นจารึกทอง

เหลือง.
๗ คมพ. แผ่นจารึกทองคำ.
๑๓ก คมพ. อูริมและทูมมิม.
๑๖ก โมไซยาห์ ๘:๑๓-๑๘.

คมพ. ผู้หยั่งรู้.
๑๗ก โมไซยาห์ ๘:๗-๑๒.
๗ข อีเซอรั ๑:๑-๕.
ค ปฐก. ๑๑:๖-๙.

๑๙ และเรื่องราวนี้จะมีเขียนต่อจากนี้ไป; เพราะดูเถิด, สมควรแล้วที่ผู้คนที่ทั้งหมดควรรู้ถึงสิ่งที่มีเขียนไว้ในเรื่องราวนี้.

๒๐ และบัดนี้, ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านแล้ว, คือหลังจากกษัตริย์โมไซยาห์ทำสิ่งเหล่านี้แล้ว, ท่านก็นำแผ่นจารึกทองเหลือง, และของทั้งหมดซึ่งท่านเก็บไว้, และมอบให้แก่เอลมา, ผู้เป็นบุตรของเอลมา; แท้จริงแล้ว, บันทึกทั้งหมด, และเครื่องแปลความหมายด้วย, และมอบให้ท่าน, และสั่งท่านว่าท่านควรเก็บและปกปักษ์รักษาไว้, และทำบันทึกของผู้คนไว้ด้วย, โดยสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น, แม้ดังที่ได้รับการสืบทอดมาแล้วนับแต่เวลาที่ลิโฮออกจากเยรูซาเล็ม.

บทที่ ๒๙

โมไซยาห์เสนอให้มีการเลือกเหล่าผู้พิพากษาแทนกษัตริย์—กษัตริย์ที่ไม่ชอบธรรม นำผู้คนของตนไปสู่บาป—เอลมาผู้บุตรได้รับเลือกเป็นหัวหน้าผู้พิพากษาโดยเสียงของผู้คน—ท่านเป็นมหาปุโรหิต ปกครอง ศาสนจักร ด้วย—เอลมาผู้เป็นบิดาและโมไซยาห์สิ้นชีวิต. ประมาณ ๙๒-๙๑ ปีก่อนคริสตกาล.

บัดนี้ เมื่อโมไซยาห์ทำการนี้แล้ว ท่านสอบถามไปทั่วแผ่นดิน, ในบรรดาผู้คนที่ปวง, โดยปรารถนาจะรู้เจตนาของพวกเขาว่าผู้ใดควรเป็นกษัตริย์ของตน.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีเสียงของผู้คน, กล่าวว่: เราปรารถนาให้แอรรันบุตรของท่านเป็นกษัตริย์ของเราและผู้ปกครองของเรา.

๓ บัดนี้ แอรรันได้ขึ้นไปยังแผ่นดินแห่งนี้ไฟแล้ว, ฉะนั้นกษัตริย์จึงมอบอาณาจักรให้ท่านไม่ได้; ทั้งแอรรันก็ไม่ยอมรับอาณาจักร; ทั้งไม่มีบุตรคนใดของโมไซยาห์ยอมรับอาณาจักรเลย.

๔ ฉะนั้นกษัตริย์โมไซยาห์จึงสอบถามไปในบรรดาผู้คนอีก; แท้จริงแล้ว, แม้ส่งถ้อยคำที่เขียนไว้ไปถึงบรรดาผู้คน. และนี่คือถ้อยคำที่เขียนไว้, มีความว่า:

๕ ดูเถิด, โอ้ท่านผู้คนของข้าพเจ้า, หรือพี่น้องข้าพเจ้า, เพราะข้าพเจ้าถือว่าท่านเป็นเช่นนั้น, ข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านพิจารณา เรื่องที่ขอให้ท่านพิจารณา—เพราะท่านปรารถนาจะมีกษัตริย์”.

๖ บัดนี้ข้าพเจ้าประกาศแก่ท่านว่าเขาผู้ซึ่งเป็นเจ้าของอาณาจักรนี้โดยสิทธิ์ได้ปฏิเสธ, และจะไม่ยอมรับอาณาจักร.

๗ และบัดนี้หากจะกำหนดผู้อื่นแทน, ดูเถิดข้าพเจ้า เกรงจะเกิดการขัดแย้งกันในบรรดาพวกท่าน. และใครจะรู้ว่าบุตรข้าพเจ้า, ซึ่งเป็นเจ้าของอาณาจักร, จะเกิดความขุ่นเคืองและชก้างจนพวกนี้ส่วนหนึ่งตามเขาไป, ซึ่งจะทำให้เกิดสงครามและความขัดแย้งในบรรดาพวกท่าน, ซึ่งจะเป็นเหตุแห่งการนองเลือดมากและบิดเบือนทางของพระเจ้า, แท้จริงแล้ว, และทำลายจิตวิญญาณผู้คนเป็นอันมาก.

๒๐ก แอลมา ๓๗:๓-๑๐.
ข คมพ. อูริมและทุมมิม.

ค คมพ. พระคัมภีร์—พระคัมภีร์ที่พึงปกปักษ์รักษา.

๒๙ ๓ก โมไซยาห์ ๒๗:๓๔.
๕ก ๑ ซมอ. ๘:๙-๑๙.

๘ บัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านให้เรานลาด และพิจารณาเรื่องเหล่านี้, เพราะเราไม่มีสิทธิ์จะทำลายบุตรข้าพเจ้า, ทั้งเราไม่ควรจะมีสิทธิ์ใด ๆ ที่จะทำลายคนอื่นหากจะกำหนดผู้นั้นให้แก่เขา.

๙ และหากบุตรข้าพเจ้าจะหันกลับไปสู่ความจ้องหองและเรื่องไร้ประโยชน์ของเขาอีก เขาก็จะกลับคำซึ่งเขาพูดไว้, และเรียกร้องเอาสิทธิ์ของเขาในอาณาจักรนี้, ซึ่งจะเป็นเหตุให้เขาและคนเหล่านี้ด้วยให้กระทำบาปมาก.

๑๐ และบัดนี้ให้เราใช้ปัญญาและคาดการณ์ถึงสิ่งเหล่านี้, และทำสิ่งซึ่งจะทำให้เกิดความสงบสุขแก่คนพวกนี้.

๑๑ ฉะนั้นข้าพเจ้าจะเป็นกษัตริย์ของท่านในวันเวลาที่เหลืออยู่ของข้าพเจ้า; กระนั้นก็ตาม, ให้เรากำหนด^๑เหล่าผู้พิพากษา, เพื่อพิพากษาคนพวกนี้ตามกฎหมายของเรา; และเราจะจัดกิจจานุกิจของคนพวกนี้ใหม่, เพราะเราจะกำหนดคนที่มียุญาเป็นผู้พิพากษา, ซึ่งจะพิพากษาคนพวกนี้ตามพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า.

๑๒ บัดนี้หากมนุษย์ถูกพระผู้เป็นเจ้าพิพากษาย่อมดีกว่าถูกมนุษย์พิพากษา, เพราะการพิพากษาของพระผู้เป็นเจ้าเที่ยงธรรมเสมอไป, แต่การพิพากษาของมนุษย์ไม่เที่ยงธรรมเสมอไป.

๑๓ ฉะนั้น, หากเป็นไปได้ว่าท่านจะมีคนเที่ยงธรรม^๒เป็นกษัตริย์ของท่าน, ซึ่งจะสถาปนากฎของพระผู้เป็นเจ้า, และ

พิพากษาคนพวกนี้ตามพระบัญญัติของพระองค์, แท้จริงแล้ว, หากท่านจะมีคนเป็นกษัตริย์ของท่านซึ่งจะทำให้คนพวกนี้แม้ดั่งที่เป็นจามิน^๓บิดาข้าพเจ้าทำมา—ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า, หากเรื่องจะเป็นไปได้เช่นนี้เสมอไปแล้ว ก็สมควรที่จะมีกษัตริย์ปกครองท่านอยู่เสมอไป.

๑๔ และแม้ตัวข้าพเจ้าเองก็ทำงานด้วยสุดพลังและความสามารถซึ่งข้าพเจ้ามีอยู่, เพื่อสอนพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าแก่ท่าน, และเพื่อสถาปนาสันติทั่วแผ่นดิน, เพื่อจะไม่มีสงครามหรือการขัดแย้ง, ไม่มีการขโมย, หรือการปล้นสะดม, หรือการกระทำฆาตกรรม, หรือความชั่วช้าสามัญประการใด;

๑๕ และผู้ใดก็ตามที่กระทำ ความชั่วช้าสามัญ, ข้าพเจ้าก็ลงโทษ^๔เขาตามโทษานุโทษที่เขาทำ, ตามกฎที่บรรพบุรุษของเราให้เราไว้.

๑๖ บัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าเพราะมนุษย์ทั้งปวงไม่เที่ยงธรรมจึงไม่สมควรที่ท่านจะมีกษัตริย์คนหนึ่งหรือหลายคนปกครองท่าน.

๑๗ เพราะเหตุเกิด, กษัตริย์ชั่ว^๕คนหนึ่งทำให้ ความชั่วช้าสามัญ^๖เกิดได้มากเพียงใด, แท้จริงแล้ว, จะเป็นความพินาศใหญ่หลวงเพียงใด!

๑๘ แท้จริงแล้ว, จงนึกถึงกษัตริย์โนอาห์, ความชั่วร้าย^๗ของเขาและความน่าชิงชังของเขา, และความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของผู้คนของเขาด้วย.

๑๑ก โมไซยาห์ ๒๙:๒๕-๒๗.

ข อพย. ๑๘:๑๓-๒๔.

๑๑ก โมไซยาห์ ๒๓:๘, ๑๓-๑๔.

ข คม. ๑:๑๗-๑๘.

๑๔ก ออลมา ๑:๓๒-๓๓.

๑๗ก โมไซยาห์ ๒๓:๗-๙.

ข ออลมา ๔:๙-๑๐.

๑๘ก โมไซยาห์ ๑๑:๑-๑๔.

ดูเกิดความพินาศใหญ่หลวงเพียงใดได้
เกิดแก่พวกเขา; และเพราะความชั่วช้า
สามานย์ของพวกเขาด้วยจึงถูกพาไปสู่
ความเป็นทาส^๑.

๑๙ และหากมิใช่เพราะการแทรกแซง
ของพระเจ้าผู้สร้างผู้ทรงภูมิปัญญารอบด้าน
ของพวกเขาแล้ว, และนี่เพราะการกลับ
ใจอย่างจริงใจของพวกเขา, พวกเขาจะ
ต้องคงอยู่กับความเป็นทาสจนถึงบัดนี้
อย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง.

๒๐ แต่ดูเถิด, พระองค์ทรงปลดปล่อย
พวกเขา เพราะ พวกเขา นอบน้อม ถ่อม
ตน^๒ต่อพระพักตร์พระองค์; และเพราะ
พวกเขาร้องทูลอย่างสุดกำลัง^๓ต่อพระองค์
พระองค์จึงทรงปลดปล่อยพวกเขาออก
จากความเป็นทาส; และดังนั้นพระเจ้าจึง
ทรงทำงานด้วยเดชานุภาพของพระองค์
ในทุกเรื่องในบรรดาลูกหลานมนุษย์, โดย
ทรงยื่นพระพาหุแห่งความเมตตา^๔มาให้
คนที่หมอบความไว้วางใจ^๕ของพวกเขาใน
พระองค์.

๒๑ และดูเถิด, บัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่
ท่าน, ท่านจะ ถอดถอน กษัตริย์ ชั่วช้า
สามานย์คนหนึ่งออกจากบัลลังก์^๖ไม่ได้
นอกจาก จะเป็นโดย การขัด แแย้ง อย่าง
รุนแรง, และนองเลือดอย่างมาก.

๒๒ เพราะดูเถิด, ในความชั่วช้าสามานย์
กษัตริย์ ย่อม มี มิตร สหาย^๗, และ เขา จัด
องค์กร^๘ของเขาไว้รอบตัวเขา; และ เขา
ทำลายกฎของ คนเหล่านั้น ผู้ที่ปกครอง

มาด้วยความชอบธรรมก่อนหน้าเขา; และ
เขาเหยียบย่ำพระบัญญัติของพระเจ้าเป็น
เจ้าไว้ได้เท่าตน;

๒๓ และเขาออก กฎ, และส่ง มั่น ออก
ไปในบรรดาผู้คนของเขา, แท้จริงแล้ว,
กฎตามแบบแผนแห่ง ความชั่ว^๙ของเขา
เอง; และผู้ใดก็ตามที่ไม่ทำตามกฎของ
เขา เขาก็ให้ทำลายเสีย; และผู้ใดก็ตาม
ที่กบฏต่อเขา เขาจะส่งกองทัพไปรบกับ
คนเหล่านั้น, และหากเขาทำได้เขาจะ
ทำลายคนเหล่านั้น; และดังนั้นกษัตริย์
ที่ไม่ชอบธรรมจึงบิดเบือนทางแห่งความ
ชอบธรรมทั้งสิ้น.

๒๔ และบัดนี้ ดูเถิด ข้าพเจ้า กล่าว แก่
ท่าน, ไม่สมควรที่ความ น่าชิงชัง เช่นนี้
จะเกิดแก่พวกท่าน.

๒๕ ฉะนั้น, ท่าน จง เลือ ก เหล่า ผู้
พิพากษา, โดยเสียงของคนเหล่านี้, เพื่อ
ท่าน จะ ได้รับ การพิพากษา ตาม กฎ ซึ่ง
บรรพบุรุษของเราได้ให้ไว้แก่ท่าน, ซึ่งถูก
ต้อง, และซึ่งให้ไว้แก่ท่านโดยพระหัตถ์
ของพระเจ้า.

๒๖ บัดนี้ไม่ใช่เรื่องธรรมดาที่เสียงของ
ผู้คนปรารณาสิ่งที่ตรงกันข้ามกับสิ่งที่
ถูกต้อง; แต่เป็นเรื่องธรรมดาสำหรับคน
ส่วนน้อยที่จะปรารณาสิ่งที่ไม่ถูกต้อง;
ฉะนั้นเรื่องนี้ท่านจงยึดถือและทำให้เป็น
กฎของท่าน—ที่จะทำกิจวัตรของท่านโดย
เสียงของผู้คน.

๒๗ และหากถึงเวลา^{๑๐}ที่เสียงของผู้คน

๑๘๗๑ ชมอ. ๘:๑๐-๑๘;
โมไซยาห์ ๑๒:๑-๘;
อีเธอร์ ๖:๒๒-๒๓.
๒๐ก โมไซยาห์ ๒๑:๑๓-๑๕.

๗ อพย. ๒:๒๓-๒๕;
เอลีมา ๔๓:๔๙-๕๐.
ค อีสค. ๓๓:๑๑, ๑๕-๑๖;
โมไซยาห์ ๒๖:๓๐.

๑๑ คมพ. วางใจ (ความ).
๒๒ก ๑ พกษ. ๑๒:๘-๑๔.
๒๓ก คมพ. ชั่ว, ชั่วร้าย (ความ).
๒๗ก เอลีมา ๑๐:๑๙.

จะเลือกความชั่วช้าสามัญ, ก็ถึงเวลาที่การพิพากษาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะเกิดแก่ท่าน; แท้จริงแล้ว, เวลานั้นเป็นเวลา^{๒๘}ที่พระองค์จะเสด็จเยือนท่านด้วยความพินาศอย่างใหญ่หลวง แม้ตั้งที่พระองค์เสด็จเยือนแผ่นดินนี้มาแล้ว.

๒๘ และบัดนี้ หากท่านมีผู้พิพากษา, และพวกเขาไม่พิพากษาทามกฎที่มีให้ไว้, ท่านก็ให้พวกเขาได้รับการพิพากษาจากผู้พิพากษาที่สูงกว่าได้.

๒๙ หากผู้พิพากษาของท่านที่สูงกว่าไม่ให้การพิพากษาอันชอบธรรมแล้ว, ท่านย่อมจะให้ผู้พิพากษาชั้นต้นของท่านจำนวนไม่มากนักมารวมกัน, และคนเหล่านั้นจะพิพากษาผู้พิพากษาที่สูงกว่าของท่าน, ตามเสียงของผู้คน.

๓๐ และข้าพเจ้าสั่งท่านให้ทำสิ่งเหล่านี้ด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า; และข้าพเจ้าสั่งท่านให้ทำสิ่งเหล่านี้, และไม่ให้ท่านมีกษัตริย์; คือหากคนพวกนี้กระทำบาปและความชั่วช้าสามัญ พวกเขาจะได้รับการตอบบนศีรษะของตนเอง.

๓๑ เพราะเหตุเกิดข้าพเจ้ากลัวแก่ท่าน, บาปของคนเป็นอันมากเกิดเพราะความชั่วช้าสามัญของกษัตริย์ของพวกเขา; ฉะนั้นความชั่วช้าสามัญของคนเหล่านั้นย่อมได้รับการบนศีรษะของกษัตริย์ของพวกเขา.

๓๒ และบัดนี้ข้าพเจ้าปรารถนาว่าความไม่เสมอภาค^{๓๒}นี้จะไม่มีอีกต่อไปในแผ่นดินนี้, โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบรรดาคนพวกนี้ของข้าพเจ้า; แต่ข้าพเจ้าปรารถนาให้แผ่นดิน

ดินนี้เป็นแผ่นดินแห่งเสรีภาพ^{๓๓}, และทุกคน^{๓๔}จะยินดีในสิทธิและอภิสิทธิ์ของเขาเท่าเทียมกัน, トラบเท่าที่พระเจ้าทรงเห็นสมควรที่เราจะมีชีวิตอยู่และรับแผ่นดินมรดก, แท้จริงแล้ว, แม้ตราบเท่าที่ผู้ใดที่เป็นอนุชนของเราอยู่บนผืนแผ่นดินนี้.

๓๓ และกษัตริย์โมไซยาห์ได้เขียนอีกหลายเรื่องถึงพวกเขา, โดยเผยให้พวกเขา^{๓๕}รู้ถึงความเดือดร้อนและความยุ่งยากของกษัตริย์ที่ชอบธรรม, แท้จริงแล้ว, ความปวดร้าวทั้งสี่ของจิตวิญญาณเพื่อผู้คนของเขาเหล่านั้น, และการพร่าบ่นทั้งปวงของผู้คนที่^{๓๖}มีต่อกษัตริย์ของพวกเขาด้วย; และท่านอธิบายเรื่องทั้งหมดแก่พวกเขา.

๓๔ และท่านบอกพวกเขาว่าเรื่องเหล่านี้ไม่ควรเป็นไป; ทว่าภาวะควรจะเกิดกับผู้คนทั้งปวง, เพื่อทุกคนจะได้แบกส่วนของตน.

๓๕ และท่านเผยให้พวกเขา^{๓๖}รู้ถึงการเสียเปรียบ ทั้งหลายทั้งปวงที่พวกเขาทนรับ, โดยการมีกษัตริย์ที่ไม่ชอบธรรมปกครองพวกเขา;

๓๖ แท้จริงแล้ว, ความชั่วช้าสามัญและความน่าชิงชังทั้งปวงของเขา, และสงคราม, และการขัดแย้ง, และการนองเลือด, และการลักขโมย, และการปล้นสะดม, และการผิดประเวณีทั้งหลายทั้งปวง, และความชั่วช้าสามัญนานปีการซึ่งไม่อาจยกมากล่าวได้ทั้งหมด—โดยบอกพวกเขาว่าสิ่งเหล่านี้ไม่ควรเป็นไป, ว่ามันขัดกันอย่างเห็นได้ชัดกับพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

๓๒ก ออลมา ๓๐:๑๑.

ข ๒ นี. ๑:๗; ๑๐:๑๑.

ค มพ. เสรีภาพ.

ด ออลมา ๒๗:๙.

๓๗ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น, หลังจากกษัตริย์โมไซยาห์ส่งเรื่องเหล่านี้ ออกไปในบรรดาผู้คนแล้วคนทั้งหลายจึง ตระหนักถึงความจริงของถ้อยคำท่าน.

๓๘ ฉะนั้น พวก เขา จึง เลิก ล้ม ความ ปรารถนา ของ ตน ที่ จะ มี กษัตริย์, และ กลับกระตือรือร้นอย่างยิ่งที่จะให้ทุกคน มีโอกาสเท่าเทียมกันตลอดทั่วแผ่นดิน; แท้จริงแล้ว, และทุกคนแสดงความเต็มใจ ที่จะรับผิดชอบต่อบาปของตน.

๓๙ ฉะนั้น, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ คนเหล่านั้น มาชุมนุมกันเป็นหมู่เหล่า ทั่วแผ่นดิน, เพื่อออกเสียงของตนว่าใคร จะเป็นผู้พิพากษาของพวกเขา, เพื่อจะ พิพากษาตามกฎหมาย^๑ ซึ่งมีให้ไว้แก่พวกเขา; และ เขา ชื่นชม ยินดี อย่าง ยิ่ง เนื่อง ด้วย เสรีภาพ ซึ่งได้รับมา.

๔๐ และ พวกเขา ได้ มั่นคง ขึ้น ใน ความ รัก ที่มี ต่อ โมไซยาห์; แท้จริง แล้ว, พวกเขา นับถือ ท่าน มากกว่า คนอื่นใด; เพราะ พวกเขา มิ ได้ เห็นว่า ท่าน เป็น ผู้ กดขี่ ซึ่ง แสวงหาผลประโยชน์, แท้จริงแล้ว, แสวงหา ทรัพย์ซึ่งบั่นทอนจิตวิญญาณ; เพราะท่าน มิได้เรียกเอาของมีค่าจากพวกเขา, ทั้งมิได้ เบิกบานในการนองเลือด; แต่ท่านสถาปนา ความสงบสุข^๒ ในแผ่นดิน, และท่านให้ผู้คน ของท่านได้รับการปลดปล่อยจากความเป็น ทาสทุกอย่าง; ฉะนั้นพวกเขา นับถือท่าน อย่างยิ่ง, แท้จริงแล้ว, สุดที่จะประมาณได้.

๔๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขา กำหนดเหล่าผู้พิพากษา^๓ เพื่อปกครอง

พวกเขา, หรือเพื่อพิพากษาพวกเขาตามกฎหมาย; และการนี้พวกเขาทำไปตลอดทั่วแผ่นดิน.

๔๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอล มาได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าผู้พิพากษา คนแรก, โดยที่ท่านเป็นมหาบุโรหิตด้วย, บิดาท่านจึงมอบตำแหน่งให้ท่าน, และ มอบ ความ รับผิดชอบ แก่ท่าน เกี่ยวกับ กิจงานทุกสิ่งหมดของศาสนจักร.

๔๓ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ แอลมาเดิน^๔ ในทางของพระเจ้า, และท่าน รักษาพระบัญญัติของพระองค์, และท่าน พิพากษาด้วยการพิพากษาอันชอบธรรม; และมีความสงบสุขยืนนานทั่วแผ่นดิน.

๔๔ และ ตั้ง นั้น การ ปกครอง ของ ผู้ พิพากษาตลอดทั่วแผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลา จึงเริ่มขึ้น, ในบรรดาผู้คนทั้งหมดที่เรียกว่าชาวนีไฟ; และแอลมาเป็นผู้พิพากษา คนแรกและหัวหน้าผู้พิพากษา.

๔๕ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือบิดาท่านสิ้นชีวิต, เมื่อมีอายุแปดสิบ สองปี, ดำเนินชีวิตตลอดมา เพื่อให้ พระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าสมบูรณ์.

๔๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมไซยาห์สิ้นชีวิตเช่นกัน, ในปีที่สามสิบสาม แห่งการปกครองของท่าน, มีอายุหกสิบ สามปี; รวมทั้งสิ้น, ห้าร้อยเก้าปีนับแต่ เวลาที่ไล้ออกจากเยรูซาเล็มมา.

๔๗ และตั้งนั้นการปกครองของกษัตริย์ ดูแลผู้คนของนีไฟจึงสิ้นสุด; และตั้งนั้น วันเวลาของแอลมา, ผู้ก่อตั้งศาสนจักรของ พวกเขาจึงสิ้นสุด.

๓๓ก แอลมา ๑:๑๔.
ข คมพ. เสรีภาพ.
๔๐ก คมพ. ผู้สร้างสันติ.

๔๑ก โมไซยาห์ ๒๙:๑๑.
๔๓ก คมพ. เดิน, ดำเนิน, เดิน กับพระเจ้าเป็นเจ้า.

๔๖ก โมไซยาห์ ๖:๔.

หนังสือของแอลมา

บุตรของแอลมา

เรื่องราวของแอลมา, ซึ่งเป็นบุตรของแอลมา, หัวหน้าผู้พิพากษาคนแรกเหนือผู้คนของนีไฟ, และมหาปุโรหิตดูแลศาสนจักรด้วย. เรื่องราวเกี่ยวกับการปกครองของเหล่าผู้พิพากษา, และสงครามและการขัดแย้งในบรรดาผู้คน. และเรื่องราวของการสงครามระหว่างชาวนีไฟกับชาวเลมันด้วย, ตามบันทึกของแอลมา, หัวหน้าผู้พิพากษาคนแรก.

บทที่ ๑

นี่ฮอร์สอนหลักคำสอนเท็จ, สถาปนาศาสนจักรแห่งหนึ่ง, แนะนำการนอกลนในอำนาจปุโรหิต, และสังหารกษัตริย์—นี่ฮอร์ถูกประหารเพราะความผิดของตน—การนอกลนในอำนาจปุโรหิตและการข่มเหงแพร่ไปในบรรดาผู้คน—ปุโรหิตค้ำจุนตนเอง, ผู้คนใส่ใจคนจน, และศาสนจักรรุ่งเรือง. ประมาณ ๓๑-๘๘ ปีก่อนคริสตกาล.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีแรกแห่งการปกครองของเหล่าผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ, นับจากเวลานี้ไป, กษัตริย์โมไซยาห์จากไป แล้วตามวิถีแห่งมวลแผ่นดินโลก, ด้วยเคयरบพุ่งโนมหาสงคราม, ดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, โดยหาได้มอบหมายผู้ใดให้ปกครองแทนท่านไม่; กระนั้นก็ตามท่านยังสถาปนากฎไว้, และคนทั้งหลายยอมรับกฎเหล่านั้น; ฉะนั้นพวกเขาจึงต้องปฏิบัติตามกฎซึ่งท่านตั้งไว้.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีแรกแห่งการปกครองของแอลมาใน

บัลลังก์พิพากษานั้น, มีชายผู้หนึ่งถูกนำมาอยู่ต่อหน้าท่านเพื่อรับการพิพากษา, เขาเป็นชายร่างใหญ่, และเป็นທີ່เลื่องลือเพราะพลังกำลังอันมากของเขา.

๓ และเขาเที่ยวไปในบรรดาผู้คน, สั่งสอนคนทั้งหลายถึงเรื่องที่เขาถือว่าเป็นพระวณะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ต่อต้านศาสนจักร; ประกาศกับผู้คนว่าปุโรหิตและผู้สอนทุกคนควรเป็นที่นับหน้าถือตา; และคนเหล่านี้ไม่ควรต้องทำงานด้วยมือตน, ทว่าพวกเขาควรได้รับการค้ำจุนจากผู้คน.

๔ และเขาเป็นพยานต่อผู้คนด้วยว่ามนุษยชาติทั้งปวงจะได้รับการช่วยให้รอดในวันสุดท้าย, และว่าคนทั้งหลายไม่ต้องเกรงกลัวหรือตัวสั้น, แต่ทว่าพวกเขาเงยหน้าและชื่นชมยินดีได้; เพราะพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ทั้งปวง, และทรงไถ่คนทั้งปวงด้วย; และในที่สุดมนุษย์ทั้งปวงจะมีชีวิตนิรันดร์.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาพำนักสอนเรื่องเหล่านี้จนหลายคนเชื่อใน

[แอลมา]

๑ โมไซยาห์ ๒๓:๔๖.

๒ เกร็ด ๑:๕;

แอลมา ๔:๑๖;

ฮิล. ๔:๒๒.

๒๓ แอลมา ๑:๑๔.

๓๑ อสค. ๑๓:๓.

๗ คมพ. ผู้ต่อต้านพระคริสต์.

ค ลูกา ๖:๒๖;

๑ นี. ๒๒:๒๓.

ง โมไซยาห์ ๑๘:๒๔, ๒๖;

๒๗:๕.

ถ้อยคำของเขา, กระทั่งคนเป็นอันมาก
เริ่มค้าจุนและให้เงินตราเขา.

๖ และเขาเริ่มทะนงตนด้วยความถือดีใน
ใจตน, และสวมเสื้อผ้าราคาแพง, แท้จริง
แล้ว, และแม้เริ่มสถาปนาศาสนจักร^๑ แห่ง
หนึ่งขึ้นตามวิธีการสั่งสอนของเขา.

๗ และเหตุการณ์^๑ ได้บังเกิดขึ้น ขณะที่
ที่เขากำลังจะไป, สั่งสอนคนเหล่านั้นที่
เชื่อในถ้อยคำของเขา, เขาพบชายผู้หนึ่ง
ซึ่งเป็นของศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้า,
แท้จริงแล้ว, แม้เป็นคนหนึ่งในพวกผู้
สอนของคนเหล่านั้น; และเขาเริ่มโต้
แย้งอย่างรุนแรงกับคนผู้นั้น, เพื่อเขาจะ
ได้ชักนำผู้คนของศาสนจักรไป; แต่ชาย
ผู้นั้นทัดทานเขา, โดยตักเตือนเขาด้วย
พระวจนะ^๒ ของพระผู้เป็นเจ้า.

๘ บัดนี้ชื่อของชายผู้นั้นคือกิเดียน^๓;
และเขานั้นเองที่เป็นเครื่องมือในพระหัตถ์
ของพระผู้เป็นเจ้าในการปลดปล่อยผู้คน
ของลิมไฮจากความเปิ่นทาส.

๙ บัดนี้, เพราะกิเดียนทัดทานเขาไว้ด้วย
พระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าเขาจึงโมโห
กิเดียน, และชักดาบของเขาและเริ่มฟัน
เขา. บัดนี้กิเดียนโดยที่มีอายุมาก, ฉะนั้น
จึงไม่สามารถต้านทานแรงฟันของเขาได้,
ฉะนั้นเขาจึงถูกสังหาร^๔ ด้วยดาบ.

๑๐ และคนที่สังหารเขาถูกผู้คนของ
ศาสนจักรจับไป, และนำมาอยู่ต่อหน้า
แอลมา, เพื่อรับการพิพากษา^๕ ตาม
โทษานุโทษที่เขากระทำลงไป.

๑๑ และเหตุการณ์^๑ ได้บังเกิดขึ้น คือ
เขายืนอยู่ต่อหน้าแอลมาและแก้ต่างให้
ตนเองอย่างองอาจกล้าหาญ.

๑๒ แต่แอลมากล่าวแก่เขา: ดูเถิด, นี่
เป็นครั้งแรกที่การนอกลนในอำนาจปุโรหิต^๑
ถูกเสนอแนะในบรรดาคนเหล่านี้. และ
ดูเถิด, ท่านไม่เพียงแต่ผิดเพราะนอกลน
ในอำนาจปุโรหิต, แต่ยังพยายามจะบังคับ
ใช้มันด้วยดาบ; และหากบีบบังคับให้ม
ีการนอกลนในอำนาจปุโรหิตในบรรดาคน
พวกนี้แล้วก็จะหมายถึงความพินาศสิ้น
ของพวกเขา.

๑๓ และท่านทำให้คนชอบธรรมคน
หนึ่งต้องหลังเลือด, แท้จริงแล้ว, เป็น
คนที่ทำความดีไว้มากในบรรดาคนเหล่านี
้; และหากเราละเว้นท่านเลือดของเขา
ก็จะมาฟ้องเราเพื่อการแก้แค้น^๒.

๑๔ ฉะนั้นท่านจึงต้องรับโทษประหาร,
ตามกฎหมายโมไซยาห์, กษัตริย์คนสุดท้าย
ของเราให้ไว้; และเป็นที่ยอมรับโดยคนเหล่านี
้; ฉะนั้นคนเหล่านี้ต้องปฏิบัติ^๓ ตามกฎ.

๑๕ และเหตุการณ์^๑ ได้บังเกิดขึ้นคือพวก
เขาพาชายผู้นั้นไป; และชื่อของเขาคือ
นีฮอรั^๔; และพวกเขาพาชายผู้นั้นขึ้นไปบน
ยอดเขาแมนไท, และที่นั่นเขาถูกทำให้
ยอมรับ, หรือที่จริงเขาได้ยอมรับเอง,
ระหว่างฟ้าสวรรค์กับแผ่นดินโลก, ว่าสิ่ง
ที่เขาได้สอนผู้คนไปนั้นตรงกันข้ามกับ
พระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า; และที่นั่น
เขาต้องรับความตาย^๕ อันน่าอับอาย.

๖ก ๑ นี. ๑๔:๑๐.
๗ก คมพ. พระคำของพระผู้
เป็นเจ้า.
๘ก โมไซยาห์ ๒๐:๑๗; ๒๒:๓.
๙ก แอลมา ๖:๗.

๑๐ก โมไซยาห์ ๒๙:๔๒.
๑๒ก ๒ นี. ๒๖:๒๙.
คมพ. นอกลนในอำนาจ
ปุโรหิต (การ).
๑๓ก คมพ. แก้แค้น (การ).

๑๔ก คมพ. โทษประหารชีวิต.
๑๕ก แอลมา ๑:๒.
ข ฉธป. ๑๓:๑-๙.

๑๖ กระนั้นก็ตาม, เรื่องนี้ก็ยังไม่ทำให้ การน้อฉลในอำนาจปุโรหิตหยุดแผ่ขยาย ไปทั่วแผ่นดิน; เพราะมีคนเป็นอันมาก ที่รักในสิ่งไร้ประโยชน์ของโลก, และพวกเขาออกไปสั่งสอนหลักคำสอนเท็จ; และการนี้ พวกเขาทำไป เพื่อเห็นแก่ความ มั่งคั่ง^๑ และเกียรติยศ.

๑๗ กระนั้นก็ตาม, พวกเขาไม่กล้ากล่าว เท็จ^๒, ให้เป็นที่รู้, เนื่องจากเกรงกลัวกฎ, เพราะ คน กล่าว เท็จ ถูก ลงโทษ; ฉะนั้น พวกเขา จึง แสร้ง สั่ง สอน ตาม ความ เชื่อ ของตน; และบัดนี้กฎไม่มีอำนาจเหนือ มนุษย์คนใดเกี่ยวกับความเชื่อของเขา^๓.

๑๘ และ พวกเขา ไม่ กล้า ลักขโมย^๔, เนื่องจาก เกรง กลัว กฎ, เพราะ การ ทำ เช่นนั้น ย่อม ถูก ลงโทษ; ทั้ง พวกเขา ไม่ ปล้นจี้, หรือ กระทำ ฆาตกรรม, เพราะ ผู้ กระทำ ฆาตกรรม ย่อม ถูก ลงโทษ ถึงตาย^๕.

๑๙ แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้ใด ก็ตามที่ไม่เป็นของศาสนจักรของพระผู้ เป็นเจ้าเริ่มข่มเหงคนที่เป็นของศาสนจักร ของพระผู้เป็นเจ้า, และได้รับพระนาม ของพระคริสต์ไว้กับตน.

๒๐ แท้จริงแล้ว, พวกเขาข่มเหง คน เหล่านั้น, และทำให้คนเหล่านั้นเป็นทุกข์ ด้วยคำพูดนานัปการ, และนี่เพราะความ นอบน้อมของคนเหล่านั้น; เพราะพวกเขา ไม่จงใจในสายตาตนเอง, และเพราะ

พวกเขาให้พระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า, แก่กัน, โดยไม่คิดเงิน^๖และไม่คิดราคา.

๒๑ บัดนี้มีกฎเคร่งครัดข้อหนึ่งในบรรดา ผู้คนของศาสนจักร, คือจะไม่มีคนใด, ที่ เป็นของศาสนจักร, ออกไปข่มเหง^๗ คนที่ ไม่ได้เป็นของศาสนจักร, และจะไม่มี การ ข่มเหงกัน**ในบรรดาพวกเขาเอง.**

๒๒ กระนั้นก็ตาม, ยังมีคนเป็นอันมาก ในบรรดาพวกเขาที่เริ่มจงใจ, และเริ่ม ขัดแย้งอย่างรุนแรงกับปฏิบัติ^๘ของตน, แม้ถึงกับทุบตีกัน; แท้จริงแล้ว, พวกเขา ชกต่อยกันด้วยกำปั้น.

๒๓ บัดนี้การนี้เป็นไปในปีที่สองแห่ง การปกครองของแอลมา, และเป็นเหตุ ให้ศาสนจักรเป็นทุกข์มาก; แท้จริงแล้ว, เป็นเหตุให้ศาสนจักรลำบากมาก.

๒๔ เพราะใจคนเป็นอันมากแข็งกระด้าง, และจึงลบ^๙ชื่อของพวกเขา, เพื่อพวกเขา จะไม่เป็นที่จดจำต่อไปในบรรดาผู้คน ของพระผู้เป็นเจ้า. และคนเป็นอันมาก ถอนตัว^{๑๐}ไปจากบรรดาผู้คนเหล่านั้นด้วย.

๒๕ บัดนี้การนี้เป็นเรื่องลำบากใหญ่ หลวงกับคนเหล่านั้นที่ได้ตั้งมั่นอยู่ใน ความเชื่อ; กระนั้นก็ตาม, พวกเขา ยัง แน่วแน่และไม่หวั่นไหวในการรักษาพระ บัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า, และพวกเขา รับการข่มเหงซึ่งประดังลงบนพวกเขา ด้วยความอดทน^{๑๑}.

๑๖ก คมพ. มั่งคั่ง (ความ); ถือดี (ความ), ถือตัว (ความ), เปล่าประโยชน์, อย่างไม่สมควร.
๑๗ก คมพ. ชื่อสัตย์ (ความ); กล่าวคำเท็จ (การ).
ข แอลมา ๓๐:๗-๑๒; ลข. ๑:๑๑.

๑๘ก คมพ. ขโมย (การ), ลัก, ลักขโมย.
ข คมพ. ฆาตกรรม.
ค คมพ. โทษประหารชีวิต.
๒๐ก อสย. ๕๕:๑-๒.
๒๑ก คมพ. ข่มเหง (การ).
๒๔ก อพย. ๓๒:๓๓; โมไซยาห์ ๒๖:๓๖;

แอลมา ๖:๓.
คมพ. ปิพพาชนียกรรม.
ข แอลมา ๔๖:๗.
คมพ. ละทิ้งความเชื่อ (การ).
๒๕ก คมพ. อดทน (ความ).

๒๖ และเมื่อปุโรหิตละจากงาน^๑ของคุณ เพื่อถ่ายทอดพระวาทะของพระเจ้าเป็นเจ้าให้แก่ผู้คน, ผู้คนก็ละจากงานของคุณเพื่อฟังพระวาทะของพระเจ้าเป็นเจ้าด้วย. และเมื่อปุโรหิตถ่ายทอดพระวาทะของพระเจ้าเป็นเจ้าแก่คนเหล่านั้นแล้วพวกเขาทั้งหมดก็กลับไปทำงานอย่างขยันหมั่นเพียรอีก; และปุโรหิต, ไม่ได้ถือว่าตนสูงกว่าผู้ฟังของเขา, เพราะผู้สั่งสอนไม่ดีไปกว่าผู้ฟัง, ทั้งผู้สอนก็ไม่ดีไปกว่าผู้เรียนแต่อย่างใด; และดังนั้นพวกเขาจึงเท่าเทียมกัน, และพวกเขาทุกคนทำงาน, ทุกคนทำงานตามกำลังของตน^๒.

๒๗ และพวกเขาให้^๓ทรัพย์สินของตน, ทุกคนตามที่เขามี, แก่คนจน^๔, และคนขัดสน, และคนเจ็บป่วย, และคนทุกข์ยาก; และพวกเขาไม่สวม เสื้อผ้า ราคาแพง, แต่พวกเขายังเรียบง่ายและน่ายาม.

๒๘ และดังนั้นพวกเขาสถาปนากิจจานุกิจของศาสนจักร; และดังนั้นพวกเขาเริ่มมีสันติติดต่อกันอีก, ทั้งที่มีการข่มเหงทุกอย่างต่อพวกเขา.

๒๙ และบัดนี้, เพราะความมั่นคงของศาสนจักรพวกเขาเริ่มร่ำรวย^๕ยิ่ง, มีทุกสิ่งมากมายไม่ว่าอะไรก็ตามที่จำเป็นสำหรับพวกเขา—ฝูงสัตว์เลี้ยงและฝูงสัตว์ใหญ่มากมาย, และลูกสัตว์อ้วนทุกชนิด, และธัญพืช, และทอง, และเงิน, และของมีค่า

มากมายด้วย, และแพะใหม่^๖และผ้าปานเนื้อดีมากมาย, และผ้าเรียบง่ายทนทานทุกชนิด.

๓๐ และดังนั้น, ในสภาพอันรุ่งเรือง^๗ของพวกเขา, พวกเขาไม่ได้ไล่ผู้ใดที่เปลือยเปล่า^๘, หรือที่หิวโหย, หรือที่กระหาย, หรือที่เจ็บป่วย, หรือที่ไม่ได้รับการบำรุงเลี้ยง; และพวกเขาไม่ได้ให้ใจตนหมกมุ่นอยู่กับความมั่งคั่ง; ฉะนั้นพวกเขาจึงโอบอ้อมอารีคนทั้งปวง, ทั้งชราและหนุ่ม, ทั้งทาสและไท, ทั้งชายและหญิง, ไม่ว่านอกศาสนจักรหรือในศาสนจักร, โดยที่ไม่ลำเอียง^๙ต่อบุคคลใดในบรรดาคนเหล่านั้นซึ่งขัดสน.

๓๑ และดังนั้นพวกเขารุ่งเรืองและกลับมั่งคั่งยิ่งกว่าคนที่ไม่ได้เป็นของศาสนจักรของพวกเขา.

๓๒ เพราะคนที่ไม่ได้เป็นของศาสนจักรของ พวกเขา ปล่อย ตน ฝักใฝ่ อยู่ กับ เวทมนตร์, และในการนับถือรูปเคารพ^{๑๐}หรือความเกียจคร้าน^{๑๑}, และในการพูดไม่เป็นสาระ^{๑๒}, และในการริษยาและการวิวาทกัน; สวมเสื้อผ้าราคาแพง; ทะนงตน ด้วยความถือดีในสายตาตนเอง; ข่มเหง, พูดเท็จ, ขโมย, กระทำโจรกรรม, กระทำการผิดประเวณี, และกระทำฆาตกรรม, และความชั่วร้าย นานัปการ; กระนั้น ก็ตาม, มีการบังคับใช้กฎ, อย่างมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้, แก่คนทั้งปวงที่ได้ล่วงละเมิดมัน.

๒๖ก โมไซยาห์ ๑๘:๒๔, ๒๖;
๒๗:๓-๕.
ข โมไซยาห์ ๔:๒๗;
คพ. ๑๐:๔.
๒๗ก คมพ. ทาน, ทำทาน (การ).
ข ลูกา ๑๘:๒๒;
โมไซยาห์ ๔:๒๖;
คพ. ๔:๒๙-๓๑.

๒๘ก คมพ. มั่งคั่ง (ความ).
ข แอลมา ๔:๖.
๓๐ก เจคอบ ๒:๑๗-๑๙.
ข คมพ. คนจน, คนยากจน,
จน, ยากจน.
ค แอลมา ๑๖:๑๔;
คพ. ๑:๓๕.
๓๒ก คมพ. นับถือรูปเคารพ (การ).

ข คมพ. เกียจคร้าน (ความ).
ค คมพ. พูดให้ร้าย.
ง คมพ. ริษยา (ความ), อิจฉา.
จ เจคอบ ๒:๑๓;
แอลมา ๓๑:๒๕;
มอริ. ๘:๒๘.
คมพ. จอหง (ความ), ถือดี (ความ), ลำพอง (ความ).

๓๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โดยการชักจูงกับพวกเขาตั้งนั้น, ทุกคนได้รับโทษตามที่พวกเขาทำ, พวกเขาจึงสงบนิ่งมากขึ้น, และไม่กล้าทำความชั่วร้ายใด ๆ ให้เป็นที่รู้; ฉะนั้น, จึงมีสันติมากในบรรดาผู้คนของนีโอฟจนถึงปีที่ห้าแห่งการปกครองของเหล่าผู้พิพากษา.

บทที่ ๒

แอลมิไซหมายมั่นจะเป็นกษัตริย์และถูกปฏิเสธโดยเสียงของประชาชน—พวกผู้ติดตามยกเขาเป็นกษัตริย์—ชาวแอลมิไซทำสงครามกับชาวนีโอฟและฟ่ายแพ้ว—ชาวเลมันและชาวแอลมิไซรวมกำลังกันและฟ่ายแพ้ว—แอลมาสังหารแอลมิไซประมาณ ๘๗ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในการเริ่มต้นปีที่ห้าแห่งการปกครองของพวกเขาเริ่มมีการขัดแย้งในบรรดาผู้คน; เพราะมีชายผู้หนึ่ง, ชื่อว่าแอลมิไซ, เขาเป็นคนเจ้าเล่ห์มาก, แท้จริงแล้ว, เป็นคนเหลี่ยมจัดตามเล่ห์กลของโลก, โดยที่เขาเป็นคนในระเบียบเดียวกับผู้ที่มักได้ยิน "ด้วยดาบ, ซึ่งถูกประหารชีวิตแล้วตามกฎ—

๒ บัดนี้แอลมิไซผู้นี้, ชักจูงผู้คนเป็นอันมากให้ตามเขาไป, ด้วยอุบายของเขา; แม้มากจนพวกเขาเริ่มมีพลังมาก; และพวกเขาเริ่มพยายามสถาปนา แอลมิไซ เป็นกษัตริย์ปกครองผู้คน.

๓ บัดนี้การนี้ทำให้ผู้คนของศาสนจักร

ตื่นตกใจ, รวมถึงคนทั้งหมดที่ไม่ได้ถูกชักจูงไป ตาม การชักชวนของ แอลมิไซ ด้วย; เพราะพวกเขาเห็นว่าตามกฎของตนเรื่องเช่นนี้ต้องได้รับสถาปนาโดยเสียง" ของผู้คน.

๔ ฉะนั้น, หากเป็นไปได้ที่แอลมิไซได้เสียงของผู้คนแล้ว, เขา, โดยที่เขาคือชั่วร้าย, จะทำให้คนทั้งหลายหมด "สิทธิ์ และอภิสิทธิ์" ใน ศาสนจักร; เพราะเป็นเจตนาของเขาที่จะทำลายศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้า.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนมาชุมนุมกันตลอดทั่วแผ่นดิน, ทุกคนตามแต่จิตใจของตน, แล้วแต่จะเป็นไปเพื่อแอลมิไซหรือต่อต้านแอลมิไซ, แยกกันเป็นกลุ่ม, โดยมีการ์โต้เถียงและขัดแย้ง" กันอย่างน่าพิศวง.

๖ และดังนั้นพวกเขามาชุมนุมกันเพื่อออกเสียงของตน เกี่ยวกับเรื่องนี้; และเสนอเสียงเหล่านั้นต่อเหล่าผู้พิพากษา.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเสียงของผู้คนต่อต้านแอลมิไซ, จนเขาไม่ได้เป็นกษัตริย์ปกครองผู้คน.

๘ บัดนี้การนี้ได้ทำให้ใจของคนต่อต้านเขาเกิดปีติยินดี; แต่แอลมิไซปลุกปั่นคนที่เห็นด้วยกับเขาให้เกิดโทสะต่อต้านคนที่ไม่เห็นด้วยกับเขา.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขามารวมกัน, และอุทิศถวายแอลมิไซเป็นกษัตริย์ของตน.

๑๐ บัดนี้เมื่อแอลมิไซได้เป็นกษัตริย์ปกครองแล้วก็สั่งพวกเขาให้จับอาวุธต่อ

๒ ๑ก แอลมา ๑:๘.
๓ก โมไซยาห์ ๒๙:๒๕-๒๗;

แอลมา ๔:๑๖.
๔ก แอลมา ๑๐:๑๓; ยีล. ๕:๒.

๕ก ๓ นี. ๑๑:๒๙.

ด้านพี่น้องของตน; และการนี้เขาทำไป เพื่อจะให้คนพวกนี้อยู่ภายใต้อำนาจเขา.

๑๑ บัดนี้ผู้คนของแอมลีไซแตกต่างออกไปโดยชื่อของแอมลีไซ, โดยเรียกว่าชาวแอมลีไซ; และพวกที่เหลือเรียกว่าชาวนีไฟ, หรือผู้คนของพระเจ้าเป็นเจ้า.

๑๒ ฉะนั้นผู้คนของชาวนีไฟรู้ถึงเจตนาของชาวแอมลีไซ, และฉะนั้นพวกเขาจึงเตรียมรบกับพวกนั้น; แท้จริงแล้ว, พวกเขาติดอาวุธตนด้วยดาบ, และด้วยกระบี่, และด้วยคันธนู, และด้วยลูกธนู, และด้วยก้อนหิน, และด้วยสายห้วยยิง, และด้วยอาวุธ^๑สงครามทุกประเภท, ของทุกชนิด.

๑๓ และดังนั้นพวกเขาจึงพร้อมรบกับชาวแอมลีไซในเวลา^๒ที่พวกนั้นมาถึง. และมีการกำหนดนายทัพ, และนายทัพชั้นสูง, และแม่ทัพนายกอง, ตามจำนวนผู้คนของตน.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอมลีไซติดอาวุธผู้คนของเขาด้วยอาวุธสงครามทุกประเภทของทุกชนิด; และเขาแต่งตั้งผู้ปกครองและผู้นำเหนือผู้คนของเขาด้วย, เพื่อนำคนเหล่านั้นไปทำสงครามต่อต้านพี่น้องของตน.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวแอมลีไซขึ้นมาถึงเนินเขาแอมโนฮู, ซึ่งอยู่ทางตะวันออกของแม่น้ำไซดอน^๓, ที่ไหลเลียบแผ่นดิน^๔แห่งเซราเอิมลา, และที่นั่นพวกเขาเริ่มทำสงครามกับชาวนีไฟ.

๑๖ บัดนี้แอลมา, โดยที่เป็นหัวหน้าผู้

พิพากษา^๕และผู้ปกครองผู้คนของนีไฟ, ฉะนั้นท่านจึงขึ้นไปพร้อมกับผู้คนของท่าน, แท้จริงแล้ว, พร้อมกับนายทัพของท่าน, และแม่ทัพนายกองของท่าน, แท้จริงแล้ว, นำหน้ากองทัพของท่าน, ไปสู้รบกับชาวแอมลีไซ.

๑๗ และพวกเขาเริ่มสังหารชาวแอมลีไซบนเนินเขาทางตะวันออกของไซดอน. และชาวแอมลีไซได้ต่อสู้ชาวนีไฟด้วยกำลังมาก, ถึงขนาดที่ชาวนีไฟเป็นอันมากล้มตายต่อหน้าชาวแอมลีไซ.

๑๘ กระนั้นก็ตามพระเจ้ายังประทานพลังกำลังแก่มือชาวนีไฟ, พวกเขาจึงสังหารชาวแอมลีไซด้วยการเข่นฆ่าไม่เลือกหน้า, จนพวกนั้นเริ่มหลบหนีไปซึ่งหน้าพวกเขา.

๑๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวนีไฟติดตามชาวแอมลีไซไปตลอดวันนั้น, และสังหารพวกนั้นด้วยการเข่นฆ่าอย่างหนัก, ถึงขนาดที่มีชาวแอมลีไซถูกสังหาร^๖หนึ่งหมื่นสองพันห้าร้อยสามสิบสองคน; และมีชาวนีไฟถูกสังหารหกพันห้าร้อยหกสิบสองคน.

๒๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อแอลมาติดตามชาวแอมลีไซต่อไปไม่ได้แล้ว ท่านจึงให้ผู้คนของท่านตั้งกระโจมของตนในหุบเขา^๗แห่งกิเดียน, โดยที่เรียกหุบเขานี้ตามกิเดียนผู้นั้นซึ่งถูกมือของนียอร์^๘สังหารด้วยดาบ; และชาวนีไฟตั้งกระโจมของตนที่หุบเขานี้ในคืนนั้น.

๑๑ก แอลมา ๓:๔.
ข เจคอบ ๑:๑๓-๑๔;
โมไซยาห์ ๒๕:๑๒;
แอลมา ๓:๑๑.

๑๒ก โมไซยาห์ ๑๐:๘;
ฮิล. ๑:๑๔.
๑๕ก แอลมา ๓:๓.
ข ออมโน ๑:๑๓-๑๕.

๑๖ก โมไซยาห์ ๒๓:๔๒.
๑๓ก แอลมา ๓:๑-๒, ๒๖; ๔:๒.
๒๐ก แอลมา ๖:๗.
ข แอลมา ๑:๗-๑๕; ๑๔:๑๖.

๒๑ และแอลมาส่งคนสอดแนมออกตามชาวแอมลีไซที่เหลือ, เพื่อท่านจะได้รู้ถึงแผนการของพวกเขาและอุบายของพวกเขา, ซึ่งโดยการนี้ท่านจะได้ป้องกันตนให้พ้นจากพวกนั้น, เพื่อท่านจะปกป้องรักษาผู้คนของท่านมิให้ถูกทำลาย.

๒๒ บัดนี้คนที่ท่านส่งไปเฝ้าดูค่ายของชาวแอมลีไซชื่อซัรรัม, และแอมเนอร์, และแมนเท, และลิมเฮอร์; และคนเหล่านี้คือผู้ที่ออกไปพร้อมด้วยคนของตนเพื่อเฝ้าดูค่ายของชาวแอมลีไซ.

๒๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในวันพรุ่งพวกเขารีบรุดกลับมายังค่ายของชาวนี้ไฟ, ด้วยความแปลกใจเป็นอย่างยิ่ง, และรู้สึกหวาดหวั่นพรึ่นพรีง, จึงกล่าวดังนี้:

๒๔ ดูเถิด, เราตามค่ายของชาวแอมลีไซ^๑ไป, และยังความแปลกใจเป็นอย่างยิ่งแก่เรา, ในแผ่นดินแห่งไมนอน, เหนือแผ่นดินแห่งเซราเอิมลา, ไปทางแผ่นดินแห่งนี้ไฟ^๒, เราเห็นไพร่พลชาวเลมันจำนวนมาก; และดูเถิด, ชาวแอมลีไซเข้าสมทบกับพวกนั้นแล้ว;

๒๕ และพวกเขากรีธาทัพมาถึงพี่น้องของเราในแผ่นดินนั้น; และคนเหล่านั้นกำลังหลบหนีพวกเขาพร้อมด้วยฝูงสัตว์ของตน, และภรรยา, และลูก ๆ ของตน, มุ่งไปเมืองของเรา; และหากเราไม่เร่งรีบแล้วพวกเขาจะได้ครอบครองเมืองของเรา, และบิดาเรา, และภรรยาเรา, และลูก ๆ ของเราจะถูกสังหาร.

๒๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนของนี้ไฟเก็บกระโจมของตน, และออกจากหุบเขาแห่งกิเดีย มุ่งไปเมืองของตน, ซึ่งคือเมืองแห่งเซราเอิมลา^๓.

๒๗ และดูเถิด, ขณะที่พวกเขากำลังข้ามแม่น้ำไซดอน, ชาวเลมันและชาวแอมลีไซ, ซึ่งมีจำนวนมาก^๔, ประหนึ่งว่า, เกือบเท่าเม็ดทรายในทะเล, ก็เข้าโจมตีเพื่อทำลายพวกเขา.

๒๘ กระนั้นก็ตาม, ชาวนี้ไฟโดยที่ ได้รับกำลัง^๕จากพระหัตถ์ของพระเจ้า, โดยสวดอ้อนวอนอย่างสุดกำลังเพื่อพระองค์ จะทรงปลดปล่อยพวกเขาออกจากเงื้อมมือศัตรู, ฉะนั้นพระเจ้าทรงได้ยินเสียงร้องของพวกเขา, และประทานกำลังให้พวกเขา, และชาวเลมันกับชาวแอมลีไซล้มตายต่อหน้าพวกเขา.

๒๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอลมาต่อสู้กับแอมลีไซด้วยดาบ, ซึ่งหนักัน; และคนทั้งสองต่อสู้กัน, สุดกำลัง.

๓๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอลมา, โดยที่เป็นคนของพระผู้เป็นเจ้า, จึงมีศรัทธา^๖แก่กล้ายิ่ง, ได้ร้องขึ้น, มีความว่า : ข้าแต่พระเจ้า, ขอทรงเมตตาและไว้ชีวิตข้าพระองค์เถิด, เพื่อข้าพระองค์จะเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระองค์ในการช่วยและปกป้องรักษาคนพวกนี้.

๓๑ บัดนี้เมื่อแอลมากล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้วก็ต่อสู้กับแอมลีไซอีก; และท่านได้รับ พละ กำลัง, มากจนท่านสังหารแอมลีไซด้วยดาบ.

๒๔ก แอลมา ๓:๔, ๑๓-๑๘.
ข ๒ นี้. ๕:๘.
๒๖ก ออมไน ๑:๑๔, ๑๘.

๒๗ก เจริม ๑:๖.
๒๘ก นิธิบ. ๓๑:๖.

๓๐ก คมพ. ศรัทธา, เชื่อ (ความ).

๓๒ และท่านต่อสู้กับภริยาของชาวเล-
มันด้วย; แต่ภริยาของชาวเลมันหลบ
หนีกลับไปซึ่งหน้าแอลมาและสองครักซ์
ของเขามาต่อสู้กับแอลมา.

๓๓ แต่แอลมา, กับองครักซ์ของท่าน,
ต่อสู้กับองครักซ์ของภริยาชาวเลมันจน
ท่านสังหารและจับไล่พวกนั้นลอยกลับไป.

๓๔ และท่านจึงเปิดพื้นที่บนแผ่นดิน,
หรือที่จริงแล้วฝั่งแม่น้ำ, ซึ่งอยู่ทางตะวัน
ตกของแม่น้ำไซดอน, โยนร่างชาวเลมัน
ที่ถูกสังหารลงในผืนน้ำแห่งไซดอน, เพื่อ
โดยการนี้ผู้คนของท่านจะมีที่ว่างให้ข้าม
ไปต่อสู้กับชาวเลมันและชาวแอมลีไซทาง
ฝั่งตะวันตกของแม่น้ำไซดอนได้.

๓๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อ
พวกเขาข้ามแม่น้ำไซดอนไปได้ทั้งหมด
แล้วคือชาวเลมันและชาวแอมลีไซเริ่ม
หลบหนีไปซึ่งหน้าพวกเขา, ทั้งที่พวกนั้น
มีจำนวนมากจนพวกเขาไม่สามารถนับได้.

๓๖ และพวกนั้นหลบหนีไปซึ่งหน้าชาว
นีไฟโดยมุ่งไปแดนทुरกันดารซึ่งอยู่ทาง
ตะวันตก และทางเหนือ, เลยชายแดน
ของแผ่นดินไป; และชาวนีไฟติดตาม
พวกเขาไปด้วยสุดกำลังของตน, และ
สังหารพวกเขา.

๓๗ แท้จริงแล้ว, พวกนั้นถูกล้อมไว้
ทุกด้าน, และถูกสังหารและไล่ต้อน, จน
กระจัดกระจายไปทางตะวันตก, และทาง
เหนือ, จนถึงแดนทुरกันดาร, ซึ่งเรียกว่า
เฮอร์แมนัส; และบริเวณนั้นของแดน
ทुरกันดารนั่นเองที่ชุกชุมด้วยสัตว์ป่า
ดุร้ายและหิวโหย.

๓๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
หลาย คนตายในแดนทुरกันดารด้วย
บาดแผลตน, และถูกบรรดาสัตว์ป่า
เหล่านั้นอีกทั้งแร้งในอากาศขมำเขม็อบ;
และกระดูกของพวกเขาถูกพบ, กองอยู่
บนพื้นดิน.

บทที่ ๓

---

*ชาวแอมลีไซทำเครื่องหมายให้ตนเอง
ตามคำพยากรณ์—ชาวเลมันถูกสาปแช่ง
เพราะการเป็นกบฏของพวกเขา—มนุษย์
นำคำสาปแช่งของตนเองมาสู่ตนเอง—
ชาวนีไฟทำให้กองทัพชาวเลมันอีกกอง
หนึ่งพ่ายแพ้. ประมาณ ๘๗-๘๖ ปีก่อน
คริสตกาล.*

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวนีไฟ
ที่มีได้ถูกสังหารด้วยอาวุธสงครามนั้น,
หลังจาก ฝั่ง ศพ คน ที่ ถูก สังหาร แล้ว—
บัดนี้หาได้นับจำนวนคนที่ถูกสังหารไม่,
เพราะความมากมายสุดคนนับ—หลัง
จากพวกเขาฝั่งศพผู้ตายของตนเสร็จ
แล้วทุกคนก็กลับคืนผืนแผ่นดินตน,
และกลับไปสู่บ้านตน, และภรรยา, และ
ลูก ๆ ของตนด้วย.

๒ บัดนี้ผู้หญิงและเด็กเป็นอันมากถูก
สังหารด้วยดาบ, และฝูงสัตว์เลี้ยง และ
ฝูงสัตว์ใหญ่ของพวกเขาเป็นอันมากด้วย;
และไร่นา ธัญพืชของ พวกเขา มากมาย
ถูกทำลายด้วย, เพราะถูกบรรดาไฟรพล
เหยียบย่ำ.

๓ และบัดนี้ชาวเลมันและชาวแอมลีไซ
มากเท่าที่ถูกสังหารบนฝั่งแม่น้ำไซดอน
ถูกโยนลงในผืนน้ำ^๓แห่งไซดอน; และ
ดูเถิดกระดุกของพวกเขาอยู่ในห้วงลึก
ของทะเล^๔, และมากมายนัก.

๔ และชาวแอมลีไซ^๕แตกต่างจากชาว
นีไฟ, เพราะพวกเขาทำเครื่องหมาย^๖ให้
ตนเองด้วยสีแดงไว้ที่หน้าผากตามแบบ
ชาวเลมัน; กระนั้นก็ตามพวกเขาไม่ได้
โกนศีรษะเหมือนกับชาวเลมัน.

๕ บัดนี้ศีรษะชาวเลมันโล้น; และพวก
เขาเปลือยเปล่า^๗, นอกจากแผ่นหนังซึ่ง
คาดไว้รอบเอว, และยุทธภัณฑ์ของพวกเขา,
ซึ่งคาดไว้รอบตัวด้วย, และคันธนู
ของพวกเขา, และ ลูกธนูของพวกเขา,
และ ก้อนหินของพวกเขา, และสายเหยี่ยว
ของพวกเขา, และอื่น ๆ.

๖ และผิวของชาวเลมันคล้ำ, ตาม
เครื่องหมาย ซึ่ง บรรพบุรุษ พวกเขาได้
รับมา, ซึ่งเป็นการสาปแช่ง^๘พวกเขาเพราะ
การล่วงละเมิดและการกบฏที่พวกเขา
มีต่อพี่น้อง, อันมีนีไฟ, เจคอบ, และโจ
เซฟ, และแซม, ซึ่งเป็นคนเที่ยงธรรม
และบริสุทธิ์.

๗ และพี่น้อง พวกเขา หมายถึง มั่น จะ
ทำลายพวกเขา, ฉะนั้นคนเหล่านั้นจึงถูก
สาปแช่ง; และพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรง
ตราเครื่องหมาย^๙ไว้บนพวกเขา, แท้จริง

แล้ว, บนเลมันและเลมิเอล, และบุตรของ
อิซมาเอล, และหญิงชาวอิซมาเอลด้วย.

๘ และการนี้เป็นไปเพื่อพงศ์พันธุ์พวก
เขาจะได้แตกต่างจากพงศ์พันธุ์ของพี่
น้อง, เพื่อด้วยการนี้พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้า
จะได้ทรงปกป้องรักษาผู้คนของพระองค์,
เพื่อ พวกเขาจะไม่ปะปน^{๑๐}และ เชื่อใน
ประเพณี^{๑๑}อันไม่ถูกต้องซึ่งจะก่อให้เกิด
ความพินาศของพวกเขา.

๙ และเหตุการณ์^{๑๒}ได้บังเกิดขึ้น คือ ผู้
ใดก็ตามที่ได้ผสมพงศ์พันธุ์ของเขา
กับชาวเลมันได้ นำเอาการสาปแช่งอย่าง
เดียวกันมาบนพงศ์พันธุ์ของเขา.

๑๐ ฉะนั้น, ผู้ใดก็ตามที่ยอมตนให้
ชาวเลมันชักนำไปย่อมเรียกเขาตามคน
พวกนั้น, และมีเครื่องหมายตราไว้บน
ผู้นั้น.

๑๑ และเหตุการณ์^{๑๓}ได้บังเกิดขึ้นคือผู้ใด
ก็ตามที่ไม่เชื่อในประเพณี^{๑๔}ชาวเลมัน, แต่
เชื่อบนที่กเหล่านั้นซึ่งนำออกมาจากแผ่น
ดินแห่งเยรูซาเล็ม, และเชื่อ ประเพณี
บรรพบุรุษของพวกเขาด้วย, ซึ่งถูกต้อง,
ผู้ซึ่งเชื่อในพระบัญญัติของพระผู้เป็น
เจ้าและรักษาพระบัญญัติ, เรียกว่าชาวนี-
ไฟ, หรือผู้คนของนีไฟนับจากเวลานั้น—

๑๒ และพวกเขานั้นเองผู้เขียนบันทึก
ซึ่งเป็นจริง^{๑๕}เกี่ยวกับผู้คนของพวกเขา,
และเกี่ยวกับผู้คนของชาวเลมันด้วย.

๑๓ บัดนี้เราจะกลับมากล่าวถึงชาวแอม-

๓ก เอลลมา ๒:๑๕.
ข เอลลมา ๔:๔:๒๒.
๔ก เอลลมา ๒:๑๑.
ข เอลลมา ๓:๑๓-๑๙.
๕ก อีนัส ๑:๒๐;
โมไซยาห์ ๑๐:๘;

เอลลมา ๔:๒:๑๘-๒๑.
๖ก ๒ นี. ๕:๒๑; ๒๖:๓๓.
คมพ. สาปแช่ง (การ).
๗ก ๑ นี. ๑๒:๒๓.
๘ก คมพ. แต่งงาน (การ),
สมรส (การ)—

การแต่งงานข้ามศาสนา.
ข โมไซยาห์ ๑๐:๑๑-๑๘;
เอลลมา ๙:๑๖.
๑๑ก เอลลมา ๑๗:๙-๑๑.
๑๒ก โมไซยาห์ ๑:๖;
อีเธอร์ ๔:๖-๑๑.

ลิไซ อีกร, เพราะพวกนี้ มีเครื่องหมาย^๗ トラไว้บนพวกเขาด้วย; แท้จริงแล้ว, พวกเขาทำเครื่องหมายให้ตนเอง, แท้จริงแล้ว, เครื่องหมายสี แดง บน หน้าผาก ของพวกเขา.

๑๔ ดังนั้น พระวณะของพระผู้เป็นเจ้าจึงเกิดสัมฤทธิ์ผล, เพราะนี่คือพระดำรัส ซึ่ง พระองค์ ตรัส กับ นีไฟ: ดูเถิด, เราสาปแช่งชาวเลมันไว้, และเราจะทำเครื่องหมายไว้บนพวกเขาเพื่อพวกเขา และพงศ์พันธุ์พวกเขาจะถูกแยกจากเจ้า และพงศ์พันธุ์เจ้า, นับจากเวลานี้ไปและตลอดกาล, เว้นแต่พวกเขาจะกลับใจจากความชั่วร้ายของตนและหัน^๘ มาหาเราเพื่อเราจะมีเมตตาต่อพวกเขา.

๑๕ และอนึ่ง: เราจะทำเครื่องหมายไว้บนผู้ที่ผสมพงศ์พันธุ์เขากับพี่น้องเจ้า, เพื่อพวกเขาจะถูกสาปแช่งด้วย.

๑๖ และอนึ่ง: เราจะทำเครื่องหมายบนผู้ที่ต่อสู้กับเจ้าและพงศ์พันธุ์เจ้า.

๑๗ และอนึ่ง, เรากล่าวว่าจะไม่เรียกผู้ที่ไปจากเจ้าว่าเป็นพงศ์พันธุ์เจ้าอีกต่อไป; และเราจะให้พรเจ้า, และผู้ใดก็ตามที่เรียกว่า เป็นพงศ์พันธุ์เจ้า, นับแต่นี้ไปและตลอดกาล; และนี่คือสัญญาของพระเจ้าต่อนีไฟและพงศ์พันธุ์ของท่าน.

๑๘ บัดนี้ชาวแอมลีไซหา^๙รู้ว่าพวกเขากำลังทำให้พระวณะของพระผู้เป็นเจ้าเกิดสัมฤทธิ์ผลเมื่อพวกเขาเริ่มทำเครื่องหมายไว้บนหน้าผากตน; กระนั้นก็ตามพวกเขา^{๑๐}ยังออกมากบฏ^{๑๑}ต่อพระผู้

เป็นเจ้าอย่างเปิดเผย; ฉะนั้นจึงสมควรที่การสาปแช่งจะตกอยู่บนพวกเขา.

๑๙ บัดนี้ข้าพเจ้าอยาก^{๑๒}ให้ท่านเห็นว่าพวกเขา นำเอาการสาปแช่ง^{๑๓}มาไว้กับตนเอง; และแม้ตั้ง^{๑๔}นั้นกับทุกคนที่ถูกสาปแช่งก็นำเอาการกล่าวโทษของตนมาไว้กับตัวเขาเอง.

๒๐ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือต่อมาอีกไม่กี่วันหลังจากการสู้รบซึ่งเกิดขึ้นในแผ่นดินแห่งเซราเอ็มลา, โดยชาวเลมัน และชาวแอมลีไซ, คือมีกองทัพอีกกองหนึ่งของชาวเลมันยกมาโจมตีผู้คนของนีไฟ, ณ สถานที่เดียวกับที่กองทัพกองแรกพบกับชาวแอมลีไซ.

๒๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีกองทัพกองหนึ่งถูกส่งไปขับไล่พวกนั้นออกจากแผ่นดินของพวกเขา.

๒๒ บัดนี้ตัว แอลมา เองโดยที่ได้^{๑๕}รับบาดเจ็บ^{๑๖}จึงไม่ได้ออกไปสู้รบกับชาวเลมันในครั้ง^{๑๗}นี้;

๒๓ แต่ท่านส่งกองทัพใหญ่ไปต่อสู้กับคนเหล่านั้น; และพวกเขาขึ้นไปสังหารชาวเลมันเป็นอันมาก, และขับไล่พวกที่เหลือออกไปนอกเขตแดนแผ่นดินพวกเขา.

๒๔ และแล้วพวกเขากลับมาอีกและเริ่มสถาปนาสันติในแผ่นดิน, โดยไม่ถูกศัตรูของพวกเขาครอบงำต่อไปอีกช่วงเวลาหนึ่ง.

๒๕ บัดนี้สิ่งทั้งหมดนี้เป็นไป, แท้จริงแล้ว, สงคราม และการขัดแย้งทั้งหมด

๑๓ก แอลมา ๓:๔.
๑๔ก ๒ นี. ๓๐:๔-๖.
๑๘ก ๔ นี. ๑:๓๘.

คมพ. กบฏ (การ).
๑๙ก ๒ นี. ๕:๒๑-๒๕;
แอลมา ๑๗:๑๕.

๒๐ก แอลมา ๒:๒๔.
๒๒ก แอลมา ๒:๒๙-๓๓.

นี้เริ่มต้นขึ้นและจบลงในปีที่ห้าแห่งการปกครองของผู้พิพากษา.

๒๖ และภายในหนึ่งปีคนหลายพันหลายหมื่นคนถูกส่งไปสู่โลกนิรันดร์, เพื่อพวกเขาจะได้เก็บเกี่ยวรางวัลของตนตามงานของตน, ไม่ว่าจะงานนั้นจะดีหรือชั่ว, เพื่อเก็บเกี่ยวความสุขนิรันดร์หรือความเศร้าหมองนิรันดร์, ตามวิญญานซึ่งพวกเขาเลือกเชื่อฟัง, แล้วแต่จะเป็นวิญญานดีหรือวิญญานชั่ว.

๒๗ เพราะทุก คน ย่อม ได้รับ คำตอบแทน จาก คนที่ ตน เลือก เชื่อ ฟัง, และนี่ เป็นไป ตาม ถ้อยคำ ของ วิญญาน แห่ง การ พยากรณ์; ฉะนั้นขอให้ เป็นไป ตาม ความจริง. และสิ้นสุดปีที่ห้าแห่งการปกครองของเหล่าผู้พิพากษาดังนี้.

บทที่ ๔

แอลมาให้บังพัตติมาผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสหลายพันคน—ความชั่วช้าสามัญเข้าสู่ศาสนจักร, และ ความ ก้าวหน้า ของ ศาสนจักรหยุดชะงัก—นีไฟฮาห์ได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าผู้พิพากษา—แอลมา, ในฐานะมหาปุโรหิต, อุทิศตนให้ทำงานปฏิบัติศาสนกิจ. ประมาณ ๘๖-๘๓ ปีก่อนคริสตกาล.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่หกแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือ

ผู้คนของนีไฟ, ไม่มี การขัดแย้ง หรือสงครามในแผ่นดิน^๖แห่งเซราเอ็มลา;

๒ แต่ผู้คนได้รับความทุกข์, แท้จริงแล้ว, ความทุกข์อย่างใหญ่หลวงเพราะการสูญเสีย^๗พี่น้องของตน, เพราะการสูญเสียฝูงสัตว์เลี้ยงและฝูงสัตว์ใหญ่ของตนด้วย, และเพราะการสูญเสียรั้วพืชรุ่นใหม่ของตนด้วย, ซึ่งถูกชาวเลมมันเหยียบย่ำไว้ได้เท่าและทำลาย.

๓ และความทุกข์ของพวกเขาใหญ่หลวงนักจนทุกคนมีเหตุให้โศกเศร้า; และพวกเขาเชื่อว่าเป็นการพิพากษาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่ส่งมาบนพวกเขาเพราะความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของพวกเขา; ฉะนั้นจึงปลุกพวกเขาให้นึกถึงหน้าที่ตน.

๔ และพวกเขาเริ่มสถาปนาศาสนจักรให้เต็มที่ยิ่งขึ้น; แท้จริงแล้ว, และมากมายได้รับบังพัตติมา^๘ในผืนน้ำแห่งไซดอนและเข้าร่วมกับศาสนจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ; แท้จริงแล้ว, พวกเขาได้รับบังพัตติมาโดยมือของแอลมา, ผู้ได้รับการอุทิศถวายเป็นมหาปุโรหิต^๙เหนือผู้คนในศาสนจักร, โดยมือของแอลมาบิดาท่าน.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่เจ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษามีคนประมาณสามพันห้าร้อยคนที่รวมตัวกับศาสนจักร^{๑๐}ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและได้รับบังพัตติมา. และดังนั้นสิ้นสุดปีที่เจ็ดแห่งการปกครองของเหล่าผู้พิพากษาเหนือ

๒๖ก คมพ. งาน (ทั้งหลาย).
๒๗ก โมไซยาห์ ๒:๓๑-๓๓;
แอลมา ๕:๔๑-๔๒.
ข รม. ๖:๑๖;
ยี่ล. ๑๔:๒๙-๓๑.

๔ คมพ. เชื่อฟัง (การ),
เชื่อฟัง (คนที).
๑ก ออมไน ๑:๑๒-๑๙.
๒ก แอลมา ๒:๑๓;
๓:๑-๒, ๒๖.

๘ก โมไซยาห์ ๑๘:๑๐-๑๗.
ข โมไซยาห์ ๒๙:๔๒.
๕ก โมไซยาห์ ๒๕:๑๘-๒๓;
๓ นี. ๒๖:๒๑.

ผู้คนของนีไฟ; และมีความสงบสุขต่อ
เนื่องมาตลอดเวลานั้น.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปี
ที่แปดแห่ง การปกครองของเหล่าผู้
พิพากษา, คือ ผู้คนของ ศาสนจักร เริ่ม
จงหองขึ้น, เพราะความมั่งคั่ง^๖ยิ่งของ
พวกเขา, และแพรไพ่ม^๗เนื้อดีของพวกเขา,
และผ้าป่านเนื้อดีของพวกเขา,
และเพราะฝูงสัตว์เลี้ยงและฝูงสัตว์ใหญ่
มากมายของพวกเขา, และทองของพวกเขา
และเงินของพวกเขา, และของมีค่า
ทุกชนิดของพวกเขา, ซึ่งพวกเขาได้มา
โดยความอดุสาหะ; และด้วยสิ่งทั้งหมด
นี้พวกเขาจึงทะนงตนด้วยความถือดีใน
สายตาตน, เพราะพวกเขาเริ่มสวมเสื้อผ้า
ราคาแพงมาก.

๗ บัดนี้เป็นเหตุของความทุกข์มาก
ต่อ แอลมา, แท้จริงแล้ว, และต่อ คน
เป็นอันมากที่แอลมาอุทิศ^๘ถวายให้เป็น
ผู้สอน, และปุโรหิต, และเอ็ลเดอร์ดูแล
ศาสนจักร; แท้จริงแล้ว, คนเป็นอันมาก
ในพวกเขาเศร้าโศกนักเพราะความชั่วร้าย
ซึ่งพวกเขาเห็นว่าเริ่มมีขึ้นแล้วในบรรดา
ผู้คนของตน.

๘ เพราะพวกเขาเห็นและมองดูด้วย
โทมนัสอย่างใหญ่ หลวงว่า ผู้คน ของ
ศาสนจักรเริ่ม ทะนงตนด้วยความถือดี^๙
ในสายตาตน, และหัวใจพวกเขาหมกมุ่น
กับความมั่งคั่งและกับสิ่งไร้ประโยชน์ของ

โลก, จนพวกเขาเริ่มดูหมิ่น, กันและกัน,
และพวกเขาเริ่มข่มเหงคนที่ไม่เชื่อ^{๑๐} ตาม
เจตนาและความพอใจของตน.

๙ และด้วยเหตุนี้, ในปีที่แปดแห่งการ
ปกครองของเหล่าผู้พิพากษา, เริ่มมีการ
ขัดแย้ง^{๑๑}อย่างใหญ่หลวงในบรรดาผู้คน
ของศาสนจักร; แท้จริงแล้ว, มีการริษยา^{๑๒},
และการวิวาท, และเจตนาร้าย, และการ
ข่มเหง, และ ความ จงหอง, แม้ยิ่งกว่า
ความ จงหองใน คนที่ไม่ได้ เป็น ของ
ศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้า.

๑๐ และดังนี้ สิ้นสุดปีที่แปดแห่งการ
ปกครองของเหล่าผู้พิพากษา; และความ
ชั่วร้าย ของ ศาสนจักร เป็น สิ่ง กิดขวาง
อันใหญ่ หลวง แก่ คนที่ไม่ได้ เป็น ของ
ศาสนจักร; และดังนั้นศาสนจักรเริ่มเสื่อม
ในความก้าวหน้า.

๑๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในการ
เริ่มต้นปีที่เก้า, แอลมาเห็นความชั่วร้ายของ
ศาสนจักร, และท่านเห็นด้วยว่าตัวอย่าง^{๑๓}
ของศาสนจักรเริ่มนำคนที่ไม่เชื่อจากความ
ชั่วช้าสามานย์อย่างหนึ่งไปสู่อีกอย่างหนึ่ง,
ดังนั้นเป็นการนำความพินาศมาสู่ผู้คน.

๑๒ แท้จริงแล้ว, ท่านเห็นความไม่เสมอ
ภาค อย่าง มากในบรรดา ผู้คน, บาง คน
ทะนงตนด้วยความถือดีของตน, เหยียด
หยามคนอื่น, หันหลังให้คนที่ขัดสน^{๑๔} และ
คนเปลือยเปล่าและคนที่หิวโหย^{๑๕}, และคน
ที่กระหาย, และคนที่เจ็บป่วยและมีทุกข์.

๖ก คมพ. มั่งคั่ง (ความ).
ข แอลมา ๑:๒๙.
๗ก คมพ. สิทธิอำนาจ.
๘ก คมพ. จงหอง (ความ),
ถือดี (ความ), ลำพอง
(ความ); ถือดี (ความ),

ถือดี (ความ),
เปล่าประโยชน์,
อย่างไม่สมควร.
ข แอลมา ๑:๒๑.
๙ก คมพ. ขัดแย้ง (การ, ความ).
ข คมพ. ริษยา (ความ), อิจฉา.

๑๑ก ๒ ชมอ. ๑๒:๑๔;
แอลมา ๓๙:๑๑.
๑๒ก อสย. ๓:๑๔;
เจคอบ ๒:๑๗.
ข โมไซยาห์ ๔:๒๖.

๑๓ บัดนี้^๑ เป็นเหตุใหญ่ที่ทำให้เกิดการคร่ำครวญในบรรดาผู้คน, ขณะที่คนอื่นกำลังถ่อมตน, ช่วยผู้ที่อยู่ในความต้องการความช่วยเหลือของ พวกเขา, เช่นให้^๒ ทรัพย์สินของพวกเขาแก่คนจนและคนขัดสน, ให้อาหารคนที่หิวโหย, และทนความทุกข์ทรมาน^๓ นานปีการ, เพื่อเห็น^๔ แก่พระคริสต์, ผู้จะเสด็จมาตามวิญญานแห่งการพยากรณ์;

๑๔ โดยตั้งตารอวันนั้น, ดังนั้นการปลดบาปของพวกเขายังคงมีอยู่^๕; โดยเปี่ยมด้วยความปรีดี^๖ ยิ่ง เพราะการฟื้นคืนชีวิตของคนตาย, ตามพระประสงค์และเดชะนุภาพและการปลดปล่อยของพระเยซูคริสต์จากสายรัดแห่งความตาย.

๑๕ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอลมา, โดยที่เห็นความทุกข์ของผู้ติดตามซึ่งถ่อมตนของพระเจ้า, และการข่มเหงซึ่งทับถมมาบนคนเหล่านี้โดยส่วนที่เหลืออยู่ของผู้คนของท่าน, และเห็นความไม่เสมอภาค^๗ ทุกอย่างของพวกเขา, เริ่มสลดใจมาก; กระนั้นก็ตามพระวิญญานของพระเจ้าไม่ได้ทรงทำให้ท่านผิดหวัง.

๑๖ และท่านเลือกคนมีปัญญาคนหนึ่งซึ่งอยู่ในบรรดาเอ็ลเดอร์ของศาสนจักร, และให้อำนาจเขาตามเสียง^๘ ของผู้คน, เพื่อเขาจะมีอำนาจออกกฎ^๙ ตามกฎที่มี

ให้ไว้, และใช้บังคับตามความชั่วร้ายและโทษานุโทษของผู้คน.

๑๗ บัดนี้ชื่อของชายผู้นี้คือไนไฟฮาห์, และแอลมากำหนดให้เขาเป็นหัวหน้าผู้พิพากษา^{๑๐}; และเขานั่งบัลลังก์พิพากษาเพื่อพิพากษาและปกครองผู้คน.

๑๘ บัดนี้แอลมาไม่ได้ให้ตำแหน่งของการเป็นมหาปุโรหิตดูแลศาสนจักรแก่เขา, แต่ท่านคงรักษาตำแหน่งมหาปุโรหิตไว้ให้ตน; แต่ท่านมอบบัลลังก์พิพากษาให้ไนไฟฮาห์.

๑๙ และการนี้ท่านทำไปเพื่อตัวท่าน^{๑๑} จะได้ออกไปในบรรดาผู้คนของท่าน, หรือในบรรดาผู้คนของไนไฟ, เพื่อท่านจะได้สั่งสอนพระวจนะ^{๑๒} ของพระเจ้าแก่พวกเขา, เพื่อปลุกเร้า^{๑๓} พวกเขาให้นึกถึงหน้าที่ตน, และเพื่อโดยพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้า, ท่านจะได้ดึงเอาความจงหองและเล่ห์เหลี่ยมทั้งหมดและการขัดแย้งทั้งหมดซึ่งมีอยู่ในบรรดาผู้คนของท่านลงมา, โดยไม่เห็นทางใดแล้วที่ท่านจะได้ช่วยพวกเขาให้กลับคืนมาจากกอดตันด้วยประจักษ์พยานอันบริสุทธิ์เพื่อปรามพวกเขา.

๒๐ และดังนั้นในการเริ่มต้นปีที่เก่าแก่การปกครองของเหล่าผู้พิพากษาเหนือผู้คนของไนไฟ, แอลมาจึงมอบบัลลังก์พิพากษาให้ไนไฟฮาห์^{๑๔}, และมุ่งปฏิบัติตนเฉพาะฐานะปุโรหิตระดับสูง^{๑๕} แห่ง

๑๓ก คมพ. ทาน, ทำทาน (การ).
 ข คมพ. ยากลำบาก (ความ).
 ค ๒ คร. ๑๒:๑๐.
 ๑๔ก โมไซยาห์ ๔:๑๒;
 แอลมา ๕:๒๖-๓๕.
 คมพ. แก่ต่าง (การ),
 รับรอง (การ).

ข คมพ. ปิติ.
 ๑๕ก คพ. ๓๘:๒๗; ๔๙:๒๐.
 ๑๖ก แอลมา ๒:๓-๗.
 ข แอลมา ๑:๑, ๑๔, ๑๘.
 ๑๗ก แอลมา ๕:๓๗.
 ๑๘ก แอลมา ๗:๑.
 ข แอลมา ๓๑:๕;
 คพ. ๑๑:๒๑-๒๒.

ค อีโนส ๑:๒๓.
 ง โมไซยาห์ ๑:๑๗;
 ฮีล. ๑๒:๓.
 จ คมพ. ประจักษ์พยาน.
 ๒๐ก แอลมา ๘:๑๒.
 ข โมไซยาห์ ๒๓:๔๒;
 แอลมา ๕:๓, ๔๔, ๔๙.

ระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อเป็นประจักษ์พยานของพระวจนะ, อันเป็นไปตามวิญญานแห่งการเปิดเผย และการพยากรณ์.

ถ้อยคำที่แอลมา, มหาปุโรหิตตามระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า, ประกาศแก่ผู้คนในเมืองและหมู่บ้านของพวกเขาตลอดทั่วแผ่นดิน.

ประกอบด้วยบทที่ ๕.

บทที่ ๕

เพื่อได้ความรอด, มนุษย์ต้องกลับใจและรักษาพระบัญญัติ, เกิดใหม่อีก, ชำระอารมณ์ของพวกเขาด้วยพระโลหิตของพระคริสต์, ถ่อมตน และเปลื้องความหยิ่งจองหอง และความริษยาออกจากตน, และทำงานแห่งความชอบธรรม—พระเมษบาลผู้ประเสริฐทรงเรียกผู้คนของพระองค์—ผู้ที่ทำงานชั่วร้ายเป็นลูก ๆ ของมาร—แอลมาเป็นพยานเกี่ยวกับความจริงแห่งหลักคำสอนของท่าน และสั่งมนุษย์ให้กลับใจ—ชื่อของคนชอบธรรมจะเขียนไว้ในหนังสือแห่งชีวิต. ประมาณ ๘๓ ปีก่อนคริสตกาล.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอลมาเริ่มประกาศพระวจนะของพระผู้เป็น

เจ้า แก่ผู้คน, ที่แรกในแผ่นดินแห่งเซราเอมิลลา, และจากนั้นไปตลอดทั่วแผ่นดิน.

๒ และนี่คือถ้อยคำซึ่งท่านพูดกับผู้คนในศาสนจักรซึ่งได้รับการสถาปนาขึ้นในเมืองแห่งเซราเอมิลลา, ตามบันทึกของท่านเอง, มีความว่า :

๓ ข้าพเจ้า, แอลมา, ได้รับความอุทิศถวายโดยแอลมา, บิดาข้าพเจ้า, ให้เป็นมหาปุโรหิต ดูแลศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้า, ท่านโดยที่มีพลังอำนาจและสิทธิอำนาจ จากพระผู้เป็นเจ้าให้ทำสิ่งเหล่านี้, ดุเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าท่านเริ่มสถาปนาศาสนจักรในแผ่นดิน ซึ่งอยู่ในเขตชายแดนนี้ไฟ; แท้จริงแล้ว, แผ่นดินซึ่งเรียกว่าแผ่นดินแห่งมอรมอน; แท้จริงแล้ว, ท่านให้บังเกิดสมาพันธ์ของท่านในผืนน้ำแห่งมอรมอน.

๔ และดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, พวกเขาได้รับการปลดปล่อยออกจากเงื้อมมือผู้คนของกษัตริย์โนอาห์, โดยพระเมตตาและเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า.

๕ และดูเถิด, หลังจากนั้น, พวกเขาถูกนำไปสู่ความเป็นทาสในแดนทूरกันดาร โดยเงื้อมมือของชาวเลมัน; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, พวกเขาอยู่ในการเป็นเชลย, และอีกครั้งหนึ่งพระเจ้าทรงปลดปล่อยพวกเขาออกจากความเป็นทาสโดยเดชานุภาพแห่งพระวจนะของพระองค์; และทรงนำเราเข้ามาในแผ่นดินนี้, และที่นี่เราเริ่มสถาปนา

๕ ๑ก แอลมา ๔:๑๓.
ข แอลมา ๕:๖๑.
๓ก คมพ. แต่งตั้ง (การ).
ช แอลมา ๔:๔, ๑๘, ๒๐.

ค โมไซยาห์ ๑๘:๑๓;
๓ นี. ๑๑:๒๔.
ง โมไซยาห์ ๑๘:๔;
๓ นี. ๕:๑๒.

๔ก โมไซยาห์ ๒๓:๑-๓.
๕ก โมไซยาห์ ๒๓:๓๗-๓๙;
๒๔:๘-๑๕.
ข โมไซยาห์ ๒๔:๑๗.

ศาสนจักรของ พระผู้ เป็น เจ้า ตลอดทั่ว แผ่นดินนี้ด้วย.

๖ และบัดนี้ ดูเถิด, ข้าพเจ้า กล่าว แก่ ท่าน, พี่น้อง ข้าพเจ้า, ท่าน ที่ เป็น ของ ศาสนจักรนี้ว่า, ท่าน ให้ ความเป็น เซลย ของ บรรพบุรุษ ท่าน อยู่ใน ความ ทรง จำ เพียง พอ แล้ว หรือ? แท้จริง แล้ว, และ ท่าน ให้ พระเมตตา และความอดกลั้นของ พระองค์ ที่มี ต่อ พวก เขา อยู่ใน ความ ทรง จำ เพียง พอ แล้ว หรือ? และ ยิ่ง กว่า นั้น, ท่าน เก็บ ไว้ ใน ความ ทรง จำ เพียง พอ แล้ว หรือว่า พระองค์ ทรง ปลดปล่อย จิตวิญญาณ ของ พวก เขา ให้ พ้น จาก นรก มา แล้ว?

๗ ดูเถิด, พระองค์ ทรง เปลี่ยนใจ พวก เขา; แท้จริง แล้ว, พระองค์ จะ ทรง ปลุก พวก เขา ตื่น จาก การ หลับ สนิท, และ พวก เขา ตื่น ขึ้น มา หา พระผู้ เป็น เจ้า. ดูเถิด, พวก เขา อยู่ ท่ามกลาง ความมืด; กระนั้น ก็ ตาม, จิต วิญญาณ พวก เขา ได้รับความสว่าง โดย แสง สว่าง ของ พระวจนะ อัน เป็น นิज; แท้จริง แล้ว, พวก เขา ถูก มัด ไว้ โดย สายรัด แห่ง ความตาย, และ โซ่ แห่ง นรก, และ ความ พิษ อัน เป็น นิज ได้ คอย พวก เขา อยู่.

๘ และบัดนี้ ข้าพเจ้า ถาม ท่าน, พี่น้อง ข้าพเจ้า, คน เหล่า นั้น ถูก ทำลาย หรือ? ดูเถิด, ข้าพเจ้า กล่าว แก่ ท่าน, ไม่ เลย, พวก เขา ไม่ได้ ถูก ทำลาย.

๙ และข้าพเจ้า ถาม อีก, สายรัด แห่ง ความตาย ขาด หรือ, และ โซ่ แห่ง นรก ซึ่ง มัด พวก เขา ไว้ นั้น, ทรง ปลดออก แล้ว หรือ?

ข้าพเจ้า กล่าว แก่ ท่าน, ถูก แล้ว, ทรง ปลดออก แล้ว, และ จิต วิญญาณ พวก เขา ขยาย แล้ว, และ พวก เขา ร้อง สดุดี ความรัก ที่ ใหญ่. และ ข้าพเจ้า กล่าว แก่ ท่าน ว่า พวก เขา ได้รับ การ ช่วย ให้ รอด.

๑๐ และบัดนี้ ข้าพเจ้า ถาม ท่าน ว่า พวก เขา ได้รับการ ช่วย ให้ รอด ด้วย เงื่อนไข อะไร หรือ? แท้จริง แล้ว, พวก เขา มี เหตุผล อะไร ที่ จะ หวัง ความรอด? อะไร เล่า เป็น เหตุ ให้ พวก เขา ได้รับ การ ปลดปล่อย จาก สายรัด แห่ง ความตาย, แท้จริง แล้ว, และ โซ่ แห่ง นรก ด้วย?

๑๑ ดูเถิด, ข้าพเจ้า บอก ท่าน ได้— แอลมา บิดา ข้าพเจ้า ไม่ได้ เชื่อ ใน ถ้อยคำ ซึ่ง ประกาศ ด้วย ปาก ของ อบินาได^๑ หรือ? และ ท่าน ไม่ ใช้ ศาสดา พยากรณ์ ผู้ บริสุทธิ์ หรือ? ท่าน ไม่ได้ พูดยุทธศาสตร์ ของ พระผู้ เป็น เจ้า หรือ, และ แอลมา บิดา ข้าพเจ้า เชื่อ พระวจนะ นั้น?

๑๒ และ ตาม ศรัทธา ของ ท่าน มี การ เปลี่ยนแปลง^๒ อัน ลึก ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน ใจ ท่าน. ดูเถิด ข้าพเจ้า กล่าว แก่ ท่าน ว่า ทั้งหมด นี้ จริง.

๑๓ และ ดูเถิด, ท่าน สั่งสอน^๓ พระวจนะ แก่ บรรพบุรุษ ท่าน, และ การ เปลี่ยนแปลง อัน ลึก ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน ใจ คน เหล่า นั้น ด้วย, และ พวก เขา จึง นอบ น้อม ถ่อม ตน และ มอบ ความ ไว้วางใจ^๔ ใน พระผู้ เป็น เจ้า องค์ จริง และ ทรง พระชนม์ อยู่^๕. และ ดูเถิด, พวก เขา เชื่อ สัตย์ จน กว่า ชีวิต จะ หา ไม่; ฉะนั้น พวก เขา จึง ได้รับการ ช่วย ให้ รอด.

<p>๑ก โมไซยาห์ ๑๕:๘. ข แอลมา ๑๒:๑๑; คพ. ๑๓๘:๒๓. ๑๐ก คมพ. ความรอด; แผนแห่งการไถ่.</p>	<p>๑๑ก โมไซยาห์ ๑๗:๑-๔. ๑๒ก คมพ. เปลี่ยนใจ เลื่อมใส (การ). ๑๓ก โมไซยาห์ ๑๘:๗. ข คมพ. วางใจ (ความ).</p>	<p>ค มอธ. ๓:๒๘; คพ. ๒๐:๑๓. ง คมพ. อดทน (ความ).</p>
--	--	--

๑๔ และบัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้าถามท่าน, พี่น้องข้าพเจ้าในศาสนจักร, ท่านเกิด^๑ ทางวิญญาณจากพระผู้เป็นเจ้าของแล้วหรือ? ท่านได้รับรูปลักษณะของพระองค์ไว้ในสีหน้าท่าน แล้วหรือ? ท่านประทับใจกับการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งในใจท่านแล้วหรือ?

๑๕ ท่านแสดงศรัทธาในการไถ่ของพระองค์ผู้ทรงสร้าง^๒ ท่านหรือไม่? ท่านตั้งตารอด้วยดวงตาแห่งศรัทธา, และมองดูร่างกายแห่งมรรตัยนี้ทรงยกขึ้นไปสู่ความเป็นอมตะ, และความเนาเปื่อยนี้ทรงยกขึ้น^๓ ไปสู่ความไม่เนาเปื่อย, เพื่อยืนต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าของเพื่อรับการพิพากษา^๔ ตามการกระทำซึ่งทำไว้เมื่ออยู่ในร่างกายแห่งมรรตัยหรือไม่?

๑๖ ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ท่านจินตนาการได้ไหมว่าท่านได้ยินสุรเสียงของพระเจ้า, ตรัสกับท่าน, ในวันนั้นว่า: จงมาหาเราเถิดเจ้าผู้ได้รับพร^๕, เพราะดูเถิด, งานของเจ้าเป็นงานแห่งความชอบธรรมบนพื้นพิภพ?

๑๗ หรือท่านจินตนาการเองว่าท่านจะกล่าวเท็จต่อพระเจ้าได้ในวันนั้น, และกล่าว^๖ ว่า—พระเจ้า, งานของพวกข้าพระองค์เป็นงานที่ชอบธรรมบนพื้นพิภพ—และว่าพระองค์จะทรงช่วยท่านให้รอดหรือ?

๑๘ หรืออีกนัยหนึ่ง, ท่านวามโนภาพตนเองได้ไหมว่าถูกนำมาอยู่ต่อหน้าศาลของพระผู้เป็นเจ้าของด้วยจิตวิญญาณท่านเต็มไปด้วยความผิดและด้วยสำนึกผิด, โดยมีความทรงจำถึงความผิดทั้งหมดของท่าน, แท้จริงแล้ว, ความทรงจำอันสมบูรณ์ถึงความชั่วร้ายทั้งหมดของท่าน, แท้จริงแล้ว, ความทรงจำที่ท่านต่อต้านพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าของ?

๑๙ ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ท่านจะเงยหน้าดูพระผู้เป็นเจ้าของในวันนั้นด้วยใจบริสุทธิ์และด้วยมือสะอาดได้หรือ? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ท่านจะเงยหน้าดู, โดยมีรูปลักษณะ^๗ ของพระผู้เป็นเจ้าของจารึกอยู่บนสีหน้าของท่านได้หรือ?

๒๐ ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ท่านคิดถึงการได้รับการช่วยให้รอดได้หรือเมื่อท่านยอมตน^๘ มาขึ้นอยู่กับมาร?

๒๑ ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ท่านจะรู้ในวันนั้นว่าท่านรับการช่วยให้รอด^๙ ไม่ได้; เพราะไม่มีมนุษย์คนใดได้รับการช่วยให้รอดได้เลยเว้นแต่จะซังก่ออาภรณ์^{๑๐} ของเขาให้ขาว; แท้จริงแล้ว, ต้องทำให้อาภรณ์ของเขาวงบริสุทธิ์^{๑๑} จนมันสะอาดจากรอยเปื้อนทั้งหมด, โดยทางพระโลหิตของพระองค์ผู้ที่บรรพบุรุษเราพูดถึง, ผู้จะมาไถ่ผู้คนของพระองค์จากบาปของพวกเขา.

๑๔ก โมไซยาห์ ๒๗:๒๔-๒๗;
แอลมา ๒๒:๑๕.
คมพ. เกิดใหม่, เกิดจากพระผู้เป็นเจ้าของ.
ข รีม. ๘:๑๑-๑๗; โมไซยาห์ ๕:๒; โมเสส ๖:๖๕.
คมพ. เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ).
๑๕ก คมพ. สร้าง (การ).

ข คมพ. พื้นคืนชีวิต (การ),
พื้นคืนพระชนม์ (การ).
ค คมพ. พิพากษา (การ),
สุดท้าย.
๑๖ก มธ. ๒๕:๓๑-๔๖.
๑๗ก ๓ นี. ๑๔:๒๑-๒๓.
๑๘ก อสค. ๒๐:๔๓;
๒ นี. ๙:๑๕;
โมไซยาห์ ๓:๒๕;

แอลมา ๑๑:๔๓.
๑๙ก ๑ ยน. ๓:๑-๓.
๒๐ก โมไซยาห์ ๒:๓๒.
๒๑ก คมพ. ความรอด.
ข ๑ นี. ๑๒:๑๐;
แอลมา ๑๓:๑๑-๑๓;
๓ นี. ๒๗:๑๙-๒๐.
ค คมพ. บริสุทธิ์ (ความ),
พิศุทธิ์ (ความ).

๒๒ และบัดนี้ข้าพเจ้าถามท่าน, พี่น้องข้าพเจ้า, คนใดในพวกท่านจะรู้สึกอย่างไรเล่า, หากท่านจะยืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระเจ้า, โดยมีอาภรณ์ของท่านเปื้อนโลหิต และความสกปรกทุกชนิด? ดูเถิด, สิ่งเหล่านี้จะเป็นพยานฟ้องอะไรท่านเล่า?

๒๓ ดูเถิดมันจะไม่เป็นพยานว่าท่านเป็นฆาตกรหรือ, แท้จริงแล้ว, และว่าท่านมีความผิดเกี่ยวกับความชั่วร้ายทุกชนิดด้วยหรือ?

๒๔ ดูเถิด, พี่น้องข้าพเจ้า, ท่านคิดหรือว่าคนเช่นนั้นจะมีที่นั่งอยู่ในอาณาจักรของพระเจ้า, กับอับราฮัม, กับอิสอัค, และกับยาโคบ, และกับศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ทั้งปวงด้วย, ซึ่งอาภรณ์ของคนเหล่านั้นสะอาดและไม่มีมลทิน, บริสุทธิ์และขาวแล้ว?

๒๕ ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย; เว้นแต่ท่านจะทำให้พระเจ้าผู้สร้างของเราเป็นผู้กล่าวเท็จนับจากกาลเริ่มต้น, หรือคิดว่าพระองค์เป็นผู้กล่าวเท็จนับจากกาลเริ่มต้น, ท่านไม่ต้องคิดว่าคนเช่นนั้นจะมีที่นั่งในอาณาจักรแห่งสวรรค์; แต่พวกเขาจะถูกขับออกไปเพราะพวกเขาเป็นลูกหลานอาณาจักรของมาร.

๒๖ และบัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, พี่น้องข้าพเจ้า, หากท่านประสบ

กับการเปลี่ยนแปลง”ในใจแล้ว, และหากท่านรู้สึกอยากร้องเพลง”สดุดีความรักที่ไถ่, ข้าพเจ้าจะถาม, ท่านรู้สึก”เช่นนั้นขณะนี้ได้หรือไม่?

๒๗ ท่านดำเนินไป, โดยรักษาตนให้ปราศจากข้อตำหนิ ต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแล้วหรือ? หากเรียกท่านให้ตายในเวลาสั้น, ท่านจะกล่าว, กับตัวท่านเองได้ไหม, ว่าท่านถ่อมตน”เพียงพอแล้ว? ว่าอาภรณ์ของท่านสะอาดและขาวแล้วโดยพระโลหิตของพระคริสต์, ผู้จะเสด็จมาไถ่ผู้คนของพระองค์จากบาปของพวกเขา?

๒๘ ดูเถิด, ท่านถอดความจงหอง”ออกแล้วหรือ? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, หากท่านยัง ท่านก็ไม่พร้อมที่จะพบพระเจ้า. ดูเถิดท่านต้องเตรียมโดยเร็ว; เพราะอาณาจักรแห่งสวรรค์จะมาถึงในไม่ช้า, และคนเช่นนั้นไม่มีชีวิตนิรันดร์.

๒๙ ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าว, ในบรรดาพวกท่านมีใครบ้างไหมที่ไม่ถอดความริษยา”ออก? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าคนเช่นนั้นยังไม่พร้อม; และข้าพเจ้าอยากให้เราเตรียมตัวโดยเร็ว, เพราะโมงนั้นใกล้จะมาถึงแล้ว, และเขาไม่รู้ว่าเมื่อไรเวลานั้นจะมาถึง; เพราะจะไม่พบว่าคนเช่นนั้นปราศจากความผิด.

๓๐ และอนึ่งข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน,

๒๒ก อสย. ๕๓:๓.
ข คมพ. สกปรก (ความ).
๒๓ก อสย. ๕๓:๑๒.
๒๔ก ลูกา ๑๓:๒๘.
๒๕ก ๒ นี. ๑:๙.
๒๖ก คมพ. เปลี่ยนใจเสื่อมใส (การ).

ข แอลมา ๒๖:๑๓.
ค โมไซยาห์ ๔:๑๒;
คพ. ๒๐:๓๑-๓๔.
๒๗ก คมพ. แก่ต่าง (การ),
รับรอง (การ).
ข คมพ. นอบน้อม (ความ),
อ่อนน้อมถ่อมตน

(ความ).
ค คมพ. ไถ่ (การ), ไถ่ (ได้รับการ).
๒๘ก คมพ. จงหอง (ความ),
ถือดี (ความ), ลำพอง (ความ).
๒๙ก คมพ. ริษยา (ความ), อิจฉา.

มีใครในบรรดาพวกท่านที่ล้อเลียน^๗พี่น้องของเขา, หรือที่ถ่มทับ การข่มเหงลงบนเขา?

๓๑ วิบัติแก่คนเช่นนั้น, เพราะเขาไม่พร้อม, และใกล้จะถึงเวลาแล้วที่เขาต้องกลับใจ หรือ เขา จะ รับ การ ช่วย ให้ รอดไม่ได้!

๓๒ แท้จริงแล้ว, แม้วิบัติแก่ท่านทั้งหลายผู้ทำงาน^๗แห่งความชั่วช้าสามัญ; จงกลับใจ, จงกลับใจเถิด, เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของรับสั่งเรื่องนี้!

๓๓ ดูเถิด, พระองค์ทรงส่งคำเชิญมาถึงมนุษย์ทั้งปวง^๗, เพราะพระพหู^๗แห่งพระเมตตาขึ้นมาให้พวกเขา, และพระองค์ตรัส: จงกลับใจ, และเราจะรับเจ้าไว้.

๓๔ แท้จริงแล้ว, พระองค์ตรัส: จงมา^๗หาเราเถิด และเจ้าจะรับ ส่วน ผล^๗ของต้นไม้แห่งชีวิต; แท้จริงแล้ว, เจ้าจะกินและดื่มอาหาร^๗และน้ำแห่งชีวิตโดยเสรี;

๓๕ แท้จริงแล้ว, จงมาหาเราและจงนำเอางานแห่งความชอบธรรมออกมา, และเจ้าจะไม่ถูกไค่นและโยนเข้าไปในไฟ—

๓๖ เพราะดูเถิด, ใกล้จะถึงเวลาแล้วที่ผู้ใดก็ตามหากไม่นำเอาผลดีออกมา^๗, หรือผู้ใดก็ตามที่ไม่ทำงานแห่งความชอบ

ธรรม, ผู้นั้นย่อมมีเหตุที่จะพิลาปรำพันและโศกเศร้า.

๓๗ โอ้ท่านผู้ทำงานแห่งความชั่วช้าสามัญ; ท่านผู้ล้าพองในสิ่งไร้ประโยชน์^๗ของโลก, ท่านผู้อ้างว่ารู้ทางแห่งความชอบธรรม กระนั้นก็ตามยังหลงไป^๗, ดังแกะ^๗ที่ไม่มีเมฆบาล, ทั้งที่พระเมฆบาลองค์หนึ่งทรงตามเรียก^๗หาท่านและยังคงตามเรียกหาท่าน, แต่ท่านไม่ยอมสดับฟัง^๗เสียงของพระองค์!

๓๘ ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าพระเมฆบาล^๗ผู้ประเสริฐ ทรงเรียกท่าน; แท้จริงแล้ว, และในพระนามของพระองค์เองพระองค์ทรงเรียกท่าน, ซึ่งคือพระนามของพระคริสต์; และหากท่านจะไม่สดับฟัง^๗เสียงของพระเมฆบาลผู้ประเสริฐ^๗องค์นั้น, ตามพระนามที่ใช้เรียกท่านอยู่, ดูเถิด, ท่านก็ไม่ใช่แกะของพระเมฆบาลผู้ประเสริฐองค์นั้น.

๓๙ และบัดนี้หากท่านไม่ใช่แกะของพระเมฆบาลผู้ประเสริฐองค์นั้น, ท่านเป็นของคอก^๗ใดเล่า? ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่ามาร^๗คือเมฆบาลของท่าน, และท่านเป็นของคอกเขา; และบัดนี้, ใครเล่าจะปฏิเสธเรื่องนี้ได้? ดูเถิด,

๓๐ก คมพ. พูดีให้ร้าย.
 ๓๒ก สดต. ๕:๕.
 ๓๓ก แอลมา ๑๓:๓๖;
 ๓ นี. ๑๘:๒๕.
 ข เจคอบ ๖:๕;
 ๓ นี. ๓:๑๔.
 ๓๔ก ๒ นี. ๒๖:๒๔-๒๘;
 ๓ นี. ๓:๑๓-๑๔.
 ข ๑ นี. ๘:๑๑; ๑๕:๓๖.
 ค คมพ. อาหารแห่งชีวิต.
 ง ๒ นี. ๓:๕๐-๕๑;
 แอลมา ๔:๒:๒๓.

๓๖ก มธ. ๓:๑๐; ๗:๑๕-๒๐;
 ๓ นี. ๑๔:๑๓;
 คพ. ๙๗:๗.
 ๓๗ก คมพ. ถือดี (ความ), ถือตัว (ความ), เปล่าประโยชน์, อย่างไม่สมควร.
 ข ๒ นี. ๑๒:๕; ๒๘:๑๔;
 โม่ไชยาห์ ๑๔:๖.
 ค มธ. ๓:๓๖.
 ง สภษ. ๑:๒๔-๒๗;
 อสย. ๖๕:๑๒.
 จ ยรม. ๒๖:๔-๕;

แอลมา ๑๐:๖.
 ๓๘ก คมพ. พระเมฆบาลผู้ประเสริฐ.
 ข สดต. ๒๖:๑๔-๒๐;
 คพ. ๑๐๑:๗.
 ค ๓ นี. ๑๕:๒๔; ๑๘:๓๑.
 ง โม่ไชยาห์ ๕:๘;
 แอลมา ๓๔:๓๘.
 ๓๙ก มธ. ๖:๒๔;
 ลูกา ๑๖:๑๓.
 ข โม่ไชยาห์ ๕:๑๐.
 คมพ. มาร.

ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ผู้ใดก็ตามที่ปฏิเสธเรื่องนี้ย่อมเป็นเหมือนคนกล่าวเท็จ และเป็นลูกของมาร.

๔๐ เพราะข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าอะไรก็ตามที่ดีมาจากพระเจ้าเป็นเจ้า, และอะไรก็ตามที่ชั่วมาจากมาร.

๔๑ ฉะนั้น, หากคนผู้หนึ่งนำเอางานดีออกมาเขาย่อมสดับฟังเสียงของพระเมษบาลผู้ประเสริฐองค์นั้น, และเขาย่อมติดตามพระองค์; แต่ผู้ใดก็ตามที่นำงานชั่วออกมา, ผู้นั้นก็เป็นลูกของมาร, เพราะสดับฟังเสียงเขา, และติดตามเขา.

๔๒ และผู้ใดก็ตามที่ทำเช่นนี้ต้องได้รับคำตอบแทนของตนจากเขา; ฉะนั้น, เพื่อคำตอบแทนของเขา, เขาจึงได้รับความตาย, ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความชอบธรรม, โดยตายแล้วจากงานดีทั้งหมด.

๔๓ และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าอยากให้ท่านฟังข้าพเจ้า, เพราะข้าพเจ้าพูดด้วยพลังของจิตวิญญาณข้าพเจ้า; เพราะดูเถิด, ข้าพเจ้าพูดกับท่านอย่างซัดแล้งเพื่อท่านจะไม่ผิดพลาด, หรือข้าพเจ้าพูดตามพระบัญชาของพระเจ้าเป็นเจ้า.

๔๔ เพราะข้าพเจ้าได้รับเรียกให้มาพูดตามนี้, ตามระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าเป็นเจ้า, ซึ่งอยู่ในพระคริสต์พระเยซู; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าได้รับบัญชาให้มายืนเป็นพยานแก่คนพวกนี้ถึงเรื่องที่บรรพบุรุษเราพูดไว้เกี่ยวกับเรื่องที่จะมาถึง.

๔๕ และนี่ยังไม่หมด. ท่านไม่คิดหรือว่าข้าพเจ้ารู้ด้วยตนเองถึงเรื่องเหล่านี้? ดูเถิด, ข้าพเจ้าเป็นพยานแก่ท่านว่าข้าพเจ้ารู้ว่าเรื่องเหล่านี้ที่ข้าพเจ้าพูดมาแล้ว เป็นเรื่องจริง. และท่านคิดว่าข้าพเจ้ารู้ถึงความแน่นอนของเรื่องเหล่านี้ด้วยวิธีใด?

๔๖ ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าเรื่องเหล่านี้เป็นที่รู้แก่ข้าพเจ้าโดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า. ดูเถิด, ข้าพเจ้าอดอาหารและสวดอ้อนวอนมาหลายวันเพื่อข้าพเจ้าจะรู้เรื่องเหล่านี้ด้วยตนเอง. และบัดนี้ข้าพเจ้ารู้ด้วยตนเองว่าเรื่องเหล่านี้จริง; เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงแสดงเรื่องเหล่านี้ให้ประจักษ์แก่ข้าพเจ้าโดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์; และนี่คือวิญญาณแห่งการเปิดเผยซึ่งอยู่กับข้าพเจ้า.

๔๗ และยิ่งกว่านั้น, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าข้าพเจ้าได้รับการเปิดเผยแก่ข้าพเจ้าตั้งนี้, ว่าคำที่บรรพบุรุษเราพูดไว้จริงแท้เช่นนั้น, และเป็นดังนั้นตามวิญญาณแห่งการพยากรณ์ซึ่งอยู่กับข้าพเจ้า, ซึ่งเป็นโดยการแสดงให้เห็นประจักษ์ของพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นเจ้าด้วย.

๔๘ ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าข้าพเจ้ารู้ด้วยตนเองว่าอะไรก็ตามที่ข้าพเจ้าจะกล่าวแก่ท่าน, เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาถึงนั้น, จริง; และข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่า

<p>๓๙ ศค ๑ ยน. ๒:๒๒. ง ๒ นี. ๙:๙. ๔๐ ก ออมิน ๑:๒๕; อีเชอร์ ๔:๑๒; โมโร. ๗:๑๒, ๑๕-๑๗. ๔๑ ก ๓ นี. ๑๔:๑๖-๒๐. คมพ. งาน (ทั้งหลาย).</p>	<p>ข โมไซยาห์ ๑๖:๓-๕; แอลมา ๑๑:๒๓. ๔๒ ก แอลมา ๓:๒๖-๒๗; คพ. ๒๓:๔๕. ข รีม. ๖:๒๓. ศ อีล. ๑๔:๑๖-๑๘. คมพ.</p>	<p>ความตาย, ทางวิญญาณ. ๔๔ ก แอลมา ๑๓:๖. ๔๕ ก คมพ. ประจักษ์พยาน. ๔๖ ก ๑ คริ. ๒:๙-๑๖. ข คมพ. อดอาหาร (การ). ศ คมพ. เปิดเผย (การ).</p>
--	---	--

ข้าพเจ้ารู้ว่าพระเยซูคริสต์จะเสด็จมา, แท้จริงแล้ว, พระบุตร, องค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดา, ทรงเปี่ยมไปด้วยพระคุณ, และพระเมตตา, และความจริง. และดูเถิด, พระองค์นั่นเองที่จะเสด็จมาและเอาบาปของโลกไป, แท้จริงแล้ว, บาปของทุกคนที่เชื่อในพระนามของพระองค์อย่างแน่วแน่.

๔๙ และบัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่านี่คือระเบียบซึ่งตามนี้ข้าพเจ้าได้รับเรียกมา, แท้จริงแล้ว, เพื่อสั่งสอนพี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, แท้จริงแล้ว, และทุกคนที่พำนักอยู่ในแผ่นดิน; แท้จริงแล้ว, เพื่อสั่งสอนคนทั้งปวง, ทั้งสูงวัยและอ่อนวัย, ทั้งทาสและไท; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านผู้สูงวัย, และวัยกลางคนด้วย, และอนุชนรุ่นหลัง; แท้จริงแล้ว, เพื่อร้องขอต่อพวกเขาว่าพวกเขาต้องกลับใจและเกิดใหม่.

๕๐ แท้จริงแล้ว, ดังนั้นพระวิญญาณตรัส: จงกลับใจ, เจ้าทั้งหลายที่สุดแดนแผ่นดินโลก, เพราะอาณาจักรแห่งสวรรค์ใกล้จะมาถึงในไม่ช้า; แท้จริงแล้ว, พระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้าจะเสด็จมาด้วยรัศมีภาพของพระองค์, ด้วยฤทธานุภาพ, พระบารมี, เดชานุภาพ, และอำนาจการปกครองของพระองค์. แท้จริงแล้ว, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน,

ว่าพระวิญญาณตรัส: จงดูรัศมีภาพแห่งกษัตริย์ของทั้งแผ่นดินโลก; และในเร็ว ๆ นี้ กษัตริย์แห่งสวรรค์จะทรงส่องความสว่างออกมาในบรรดา ลูกหลานมนุษย์ทั้งปวงด้วย.

๕๑ และพระวิญญาณตรัสกับข้าพเจ้าด้วย, แท้จริงแล้ว, ทรงร้องต่อข้าพเจ้าด้วยสุรเสียงอันทรงไว้ด้วยอานุภาพ, มีความว่า: จงออกไปและกล่าวแก่คนเหล่านี้—จงกลับใจ, เพราะเว้นแต่เจ้าจะกลับใจหาไม่แล้วเจ้าก็ไม่มีทางจะสืบทอดอาณาจักรแห่งสวรรค์ เป็นมรดกได้.

๕๒ และอนึ่งข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, พระวิญญาณตรัส: ดูเถิด, พระองค์ทรงวางขวานไว้ที่รากของต้นไม้; ฉะนั้นทุกต้นที่ไม่ออกผลดีจะถูกโค่น และโยนเข้าไปในไฟ, แท้จริงแล้ว, ไฟที่จะมอดไม่ได้, แม้เป็นไฟที่ไม่รู้ดับ. ดูเถิด, และจำไว้ว่า, พระผู้บริสุทธิ์รับสั่งเรื่องนี้.

๕๓ และบัดนี้พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ท่านจะต่อต้านคำพูดนี้ได้หรือ; แท้จริงแล้ว, ท่านจะละทิ้งเรื่องเหล่านี้ได้หรือ, และเหยียบย่ำพระผู้บริสุทธิ์ไว้ได้เท่าท่าน; แท้จริงแล้ว, ท่านจะล้าพองในความจองหองของใจท่านได้หรือ; แท้จริงแล้ว, ท่านจะยังขึ้นสวมเสื้อผ้าราคาแพง และให้ใจท่านหมกมุ่น

๔๙ก คมพ. เรียก (การ), เรียกจากพระผู้เป็นเจ้า (ได้รับ); ฐานะบุรีไรหิด.
ข คมพ. เกิดใหม่, เกิดจากพระผู้เป็นเจ้า.
๕๐ก คมพ. รัศมีภาพ; เสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ (การ).
ข สดต. ๒๔; มธ. ๒:๒;

ลูกา ๒๓:๒; ๒ นี. ๑๐:๑๔; คพ. ๓๙:๒๑-๒๒; ๑๒๙:๒๒-๒๓; โมเสส ๗:๕๓. คมพ. พระเยซูคริสต์; อาณาจักรแห่งพระผู้เป็นเจ้าหรืออาณาจักรแห่งสวรรค์.
๕๑ก คมพ. สวรรค์, ฟ้าสวรรค์.

๕๒ก ลูกา ๓:๙; คพ. ๙๗:๗. ข เจคอบ ๕:๔๖; ๖:๗; ๓ นี. ๒๗:๑๑-๑๒.
๕๓ก ๑ นี. ๑๙:๗. ข คมพ. จองหอง (ความ), ถือดี (ความ), ล้าพอง (ความ).
ค ๒ นี. ๒๙:๑๑-๑๔; มอริ. ๙:๓๖-๓๙.

ในสิ่งไร้ประโยชน์ของโลก, ในทรัพย์สินมีค่าของท่านหรือ?

๕๔ แท้จริงแล้ว, ท่านจะขึ้นคิดอยู่หรือว่าท่านเป็นคนดีกว่าคนอื่น; แท้จริงแล้ว, ท่านจะขึ้นข่มเหงพี่น้องของท่าน, ผู้นอบน้อมถ่อมตนและเดินตามระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าหรือ, ซึ่งโดยระเบียบนี้พวกเขาได้รับการนำเข้ามาในศาสนจักรนี้, ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้วโดยพระวิญญูณ ศักดิ์สิทธิ์, และพวกเขาจึงนำเอางานซึ่งคู่ควรกับการกลับใจออกมา—

๕๕ แท้จริงแล้ว, ท่านจะขึ้นหันหลังให้คนจน, และคนขัดสน, และกีดกันทรัพย์สินของท่านจากพวกเขาอีกหรือ?

๕๖ และในที่สุด, ท่านหึงปรังที่จะขึ้นอยู่ในความชั่วร้ายของท่าน, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าคนเหล่านั้นคือคนที่จะถูกโค่นและโยนเข้าไปในไฟเว้นแต่พวกเขาจะกลับใจโดยเร็ว.

๕๗ และบัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ทุกคนที่ปรารถนาจะติดตามเสียงของพระเมษบาลผู้ประเสริฐ, ท่านจงออกมาจากคนชั่วร้าย, และท่านจงแยกออกมา, และจงอย่าแตะต้องสิ่งที่ไม่สะอาดของพวกเขา; และดูเถิด, ชื่อพวกเขาจะถูกลบ, เพื่อชื่อคนชั่วร้ายจะไม่บันทึกในบรรดาชื่อคนชอบธรรม, เพื่อพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะเกิดสัมฤทธิ์ผล, ดัง

ได้ตรัสไว้: ชื่อคนชั่วร้ายจะไม่ปนอยู่กับชื่อผู้คนของเรา;

๕๘ เพราะชื่อคนชอบธรรมจะเขียนไว้ในหนังสือแห่งชีวิต, และแก่พวกเขาเราจะให้มรดกทางมือขวาเรา. และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, ท่านมีอะไรจะกล่าวคัดค้านเรื่องนี้? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, หากท่านพูดคัดค้าน, ก็ไม่เป็นไร, เพราะพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของต้องเกิดสัมฤทธิ์ผล.

๕๙ เพราะในบรรดาพวกท่านมีเมษบาลคนใดเล่าที่มีแกะหลายตัวแล้วไม่คอยเฝ้ามัน, เพื่อที่สุนัขป่าจะไม่เข้ามาขย้ำฝูงแกะของเขา? และดูเถิด, หากสุนัขป่าเข้ามาในฝูงของเขา เขาจะไม่ไล่มันออกไปหรือ? แท้จริงแล้ว, และในที่สุด, หากทำได้, เขาจะทำลายมัน.

๖๐ และบัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าพระเมษบาลผู้ประเสริฐทรงเรียกหาท่านอยู่; และหากท่านจะสดับฟังเสียงของพระองค์ พระองค์จะนำท่านเข้าคอกของพระองค์, และท่านเป็นแกะของพระองค์; และพระองค์ทรงสั่งท่านว่าอย่าปล่อยให้สุนัขป่าหิวโหยเข้ามาในบรรดาพวกท่าน, เพื่อท่านจะไม่ถูกทำลาย.

๖๑ และบัดนี้ข้าพเจ้า, แอลมา, สั่งท่านด้วยพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงบัญชาข้าพเจ้า, ให้ท่านถือปฏิบัติตามถ้อยคำที่ข้าพเจ้าพูดกับท่าน.

๖๒ ข้าพเจ้าพูดโดยรูปแบบของคำบัญชา

๕๓ ง สดต. ๖๒:๑๐;
คพ. ๕๖:๑๖-๑๘.
๕๔ ก คมพ. ทำ (ชำระ) ให้บริสุทธิ์ (การ).
๕๕ ก สดต. ๑๐๓:๑๕-๑๖;
เจคอบ ๒:๑๗;

ฮีล. ๖:๓๙-๔๐.
๕๗ ก คมพ. พระเมษบาลผู้ประเสริฐ.
ข เอสรา ๖:๒๑; ๙:๑;
นหม. ๙:๒;
๒ ทิส. ๓:๖;

คพ. ๑๓๓:๕, ๑๔.
ค นิธิป. ๒๓:๒๐;
โมโร. ๖:๗;
คพ. ๒๐:๘.
๕๘ ก คมพ. หนังสือแห่งชีวิต.
๖๑ ก แอลมา ๕:๔๔.

กับท่านผู้เป็นของศาสนจักร; และกับผู้ที่
ไม่เป็นของศาสนจักรข้าพเจ้าพูดโดยรูป
แบบของการเชื่อเชียว, มีความว่า: จงมา
และรับบัพติศมาสู่การกลับใจ, เพื่อท่านจะ
เป็นผู้รับส่วนผลของต้นไม้แห่งชีวิตด้วย.

บทที่ ๖

ศาสนจักรในเซราเฮ็มลาได้รับการชำระ
และวางระเบียบ—แอลมาไปยังกิเดียน
เพื่อ สั่งสอน. ประมาณ ๘๓ ปีก่อน
คริสตกาล.

และบัดนี้ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ
หลังจากแอลมายุติการพูดกับผู้คนของ
ศาสนจักร, ซึ่งก่อตั้งขึ้นในเมืองแห่งเซ-
ราเฮ็มลาแล้ว, ท่านแต่งตั้ง ปูโรหิตและ
เอ็ลเดอร์, โดยการวางมือของท่านตาม
ระเบียบของพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อควบคุม
และดูแลศาสนจักร.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ผู้ใด
ก็ตามที่ไม่เป็นของศาสนจักรที่กลับใจจาก
บาปของตนก็รับบัพติศมา^๑สู่การกลับใจ,
และรับเข้าในศาสนจักร.

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นด้วยคือผู้
ใดก็ตามที่เป็นของศาสนจักรที่ไม่กลับใจ^๒
จากความชั่วร้ายของตนและไม่มอบน้อม
ถ่อมตนต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า—
ข้าพเจ้าหมายถึงคนเหล่านั้นที่ทะเลาะถน

ด้วยความถือดี^๓ในใจตน—พวกเดียวกัน
นี้ย่อมถูกปฏิเสธ, และชื่อพวกเขาถูกลบ^๔,
เพื่อจะไม่นับชื่อพวกเขาอยู่ในบรรดาคน
ชอบธรรม.

๔ และดังนั้นพวกเขาเริ่มก่อตั้งระเบียบ
ของศาสนจักรในเมืองแห่งเซราเฮ็มลา.

๕ บัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้ท่านเข้าใจว่า
พระวณะของพระผู้เป็นเจ้าโอบอ้อมอารี
คนทั้งปวง, เพื่อจะไม่มีคนใดถูกตัดสิทธิ์
ที่จะมาชุมนุมกันเพื่อฟังพระวณะของ
พระผู้เป็นเจ้า.

๖ กระนั้นก็ตามลูก ๆ ของพระผู้เป็น
เจ้าได้รับบัญชาว่าพวกเขาควรมารวมกัน
บ่อยครั้ง, และร่วมอดอาหาร^๕และสวด
อ้อนวอนอย่างสุดกำลังเพื่อ ความผาสุก
ในจิตวิญญาณของคนที่หา รู้จักพระผู้
เป็นเจ้าไม่.

๗ และบัดนี้ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น
คือ เมื่อ แอลมาได้วางข้อบังคับเหล่านี้
แล้วท่านก็จากพวกเขาไป, แท้จริงแล้ว,
จากศาสนจักรซึ่งอยู่ในเมืองแห่งเซรา-
เฮ็มลา, และข้ามไปทางตะวันออกของ
แม่น้ำไซดอน, ในหุบเขา^๖แห่งกิเดียน,
ที่มีเมืองสร้างไว้, ซึ่งเรียกว่าเมืองแห่งกิ-
เดียน, ซึ่งอยู่ในหุบเขาซึ่งเรียกว่ากิเดียน,
โดยเรียกตามชายคนที่ถูกมือของนี-
ฮอร์สังหาร^๗ด้วยดาบ.

๘ และแอลมาไปและเริ่มประกาศพระ
วณะของ พระผู้ เป็น เจ้าให้ ศาสนจักร

<p>๑๒๓ ๑ นี. ๘:๑๐; ๑๑:๒๑-๒๓. ๒ ๑ก คมพ. แต่งตั้ง (การ). ๓ คมพ. เอ็ลเดอร์. ๔ คมพ. มือ, การวาง. ๕ คพ. ๕๒:๓๙. ๖ ๒ก คมพ. บัพติศมา,</p>	<p>ให้บัพติศมา. ๓ก โมไซยาห์ ๒๖:๖. ๔ คมพ. จงทรง (ความ), ถือดี (ความ), สำพอง (ความ). ๕ คพพ. ๓๒:๓๓;</p>	<p>โมไซยาห์ ๒๖:๓๖; แอลมา ๑:๒๔; ๕:๕๗-๕๘. คมพ. ปี่พาทย์นักรรรม. ๖ ๒ก คมพ. อดอาหาร (การ). ๗ ๑ก แอลมา ๒:๒๐. ๘ แอลมา ๑:๘.</p>
--	---	---

ซึ่งสถาปนาขึ้นในหุบเขาแห่งกิเดียน, ตามการเปิดเผยความจริงของถ้อยคำที่บรรพบุรุษท่านพูดไว้, และตามวิญญูณแห่งการพยากรณ์ซึ่งมีอยู่ในท่าน, ตามประจักษ์พยาน^๑ของพระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระเจ้า, ผู้จะเสด็จมาไถ่ผู้คนของพระองค์จากบาปของพวกเขา, และตามระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งโดยระเบียบนี้ท่านได้รับการเรียก. และมีเขียนไว้ดังนี้. เอเมน.

ถ้อยคำของแอลมาซึ่งท่านมอบให้ผู้คนในกิเดียน, ตามบันทึกของท่าน.

ประกอบด้วยบทที่ ๗.

บทที่ ๗

พระคริสต์จะประสูติจากมารีย์—พระองค์จะทรงคลายสายรัดแห่งความตายและแบกรับบาปของผู้คนของพระองค์—บรรดาผู้ที่กลับใจ, รับบัพติศมา, และรักษาพระบัญญัติ จะมีชีวิตนิรันดร—ความสกลปรกีสบทอดอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นมรดกไม่ได้—ความถ่อมตน, ศรัทธา, ความหวัง, และจิตกุศลเป็นสิ่งจำเป็น. ประมาณ ๘๓ ปีก่อนคริสตกาล.

ดูเถิดพี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, เมื่อเห็นว่าข้าพเจ้าได้รับอนุญาตให้มายังท่าน, ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงพยายามพูดกับท่านด้วยคำพูดของข้าพเจ้า; แท้จริงแล้ว, โดยปาก

ข้าพเจ้าเอง, เมื่อเห็นว่าเป็นครั้งแรกที่ข้าพเจ้าพูดกับท่านโดยถ้อยคำจากปากข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าโดยที่ถูกกักไว้เต็มที่กับบัลลังก์พิพากษา^๒, โดยที่มีกิจธุระมากจนมาหาท่านไม่ได้.

๒ และแม้ข้าพเจ้าจะมาบัดนี้ในตอนนั้นก็ไม่ได้ หากมิใช่เพราะมอบ^๑บัลลังก์พิพากษาไว้กับคนอื่น, เพื่อปกครองแทนข้าพเจ้า; และพระเจ้าในพระเมตตาที่ยิ่งทรงอนุญาตให้ข้าพเจ้ามาหาท่าน.

๓ และดูเถิด, ข้าพเจ้ามาโดยมีความหวังสูง และปรารถนามากว่าข้าพเจ้าจะพบท่านนอนน้อมถ่อมตนต่อพระพักตร์พระเจ้า, และว่าท่านทูลอ้อนวอนขอพระคุณของพระองค์อยู่ตลอดมา, ว่าข้าพเจ้าจะพบท่านไม่มีข้อตำหนิต่อพระพักตร์พระองค์, ว่าข้าพเจ้าจะพบว่าท่านไม่ได้อยู่ในสภาพอันน่าพรันพรึงอย่างที่พี่น้องของเราในเซราเอ็มลาเผชิญมา.

๔ ขอพระนามของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงพระสิริโรจนาเถิด, ที่พระองค์ประทานให้ข้าพเจ้ารู้, แท้จริงแล้ว, ประทานความปรีดีอย่างเหลือล้นให้แก่ข้าพเจ้าที่รู้ว่าพวกเขาตั้งอยู่ในทางแห่งความชอบธรรมของพระองค์อีก.

๕ และข้าพเจ้าวางใจ, ตามพระวิญญูณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าซึ่งอยู่กับข้าพเจ้า, ว่าข้าพเจ้าจะมีปิติเพราะท่านด้วย; กระนั้นก็ตามข้าพเจ้ายังไม่ปรารถนาว่าปิติของข้าพเจ้า เพราะท่านจะเกิดโดยสาเหตุจากความทุกข์ และจากโทมนัสยิ่งซึ่งข้าพเจ้าเคยมีแทนพี่น้องที่เซราเอ็มลา,

๑ ก ว. ๑๓:๑๐.
๓ ๑ก แอลมา ๔:๑๐.

ข โมไซยาห์ ๒๓:๔๒.
๒ก แอลมา ๔:๑๖-๑๘.

เพราะดูเถิด, ปีติของข้าพเจ้าเกิดเพราะพวกเขาหลังจากที่ฟื้นฟูความทุกข์และโทมัสสมามากแล้ว.

๖ แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้าวางใจว่าท่านไม่อยู่ในสภาพของ ความไม่เชื่อ มากมายดังพี่น้องของท่านเป็นมาแล้ว; ข้าพเจ้าวางใจว่าท่านไม่ทะนงตนด้วยความถือดีในใจท่าน; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าวางใจว่าท่านไม่ได้ให้ใจท่านหมกมุ่นอยู่กับความมั่งคั่งและสิ่งไร้ประโยชน์ของโลก; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าวางใจว่าท่านไม่นมัสการรูปเคารพ^๑, แต่ที่ท่านนมัสการพระเจ้าเป็นองค์จริง และทรงพระชนม์อยู่^๒, และว่าท่านตั้งตารอการปลดบาปของท่าน, ซึ่งจะมาถึง, ด้วยศรัทธาอันเป็นนิจ.

๗ เพราะดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน มีหลายสิ่งที่จะมา; และดูเถิด, มีสิ่งหนึ่งซึ่งสำคัญกว่าสิ่งทั้งปวง—เพราะดูเถิด, เวลา^๓ อยู่ไม่ไกลที่พระเจ้าจะทรงมีพระชนม์ชีพ และจะเสด็จมาในบรรดาผู้คนของพระองค์.

๘ ดูเถิด, ข้าพเจ้าไม่กล่าวว่าพระองค์จะเสด็จมาในบรรดาเราในเวลา^๔ ที่พระองค์ทรงดำรงอยู่ในพระวรกายอันเป็นมรรตัยแห่งพระองค์; เพราะดูเถิด, พระวิญญาณไม่ได้ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่าเรื่องจะเป็นไปดังนี้. บัดนี้สำหรับเรื่องนี้ข้าพเจ้าไม่รู้; แต่เท่าที่ข้าพเจ้ารู้, คือพระเจ้าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงมีเดชานุภาพที่จะทำทุกสิ่งให้เป็นไปตามพระวามะของพระองค์.

๙ แต่ดูเถิด, พระวิญญาณตรัสกับข้าพเจ้าเท่านี้, มีความว่า: จงร้องบอกคนพวกนี้, ว่า—ท่านจงกลับใจ^๕, และเตรียมทางของพระเจ้า, และเดินในทางของพระองค์, ซึ่งตรง; เพราะดูเถิด, อาณาจักรแห่งสวรรค์ก็ใกล้มาถึงแล้ว, และพระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้าจะเสด็จมา^๖ บนพื้นพิภพ.

๑๐ และดูเถิด, พระองค์จะประสูติ^๗ จากมารีย์^๘, ที่เยรูซาเล็ม ซึ่งเป็นแผ่นดิน^๙ ของบรรพบุรุษเรา, โดยที่นางเป็นหญิงพรหมจารี^{๑๐}, เป็นภานนะอันมีค่าและเลือกสรรแล้ว, ผู้ที่อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะบังนางไว้และทำให้นางตั้งครรถ์^{๑๑}, และให้กำเนิดบุตรคนหนึ่ง, แท้จริงแล้ว, แม้พระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า.

๑๑ และพระองค์จะเสด็จออกไป, ทรงทนความเจ็บปวดและความทุกข์^{๑๒} และการล่อลวงทุกอย่าง; และนี่ก็เพื่อคำซึ่งกล่าวว่าพระองค์จะทรงรับความเจ็บปวดและความป่วยไข้ของผู้คนของพระองค์จะได้เกิดสัมฤทธิ์ผล.

๑๒ และพระองค์จะทรงรับเอาความตาย^{๑๓}, เพื่อพระองค์จะทรงทำให้สายรัดแห่งความตายที่ผูกมัดผู้คนของพระองค์หลุดออก; และพระองค์จะทรงรับเอาความทุกข์พลภาพของพวกเขา, เพื่ออุทรของพระองค์จะเปี่ยมไปด้วยพระเมตตา,

๖ก ๒ นี. ๙:๓๗; ฮีล. ๖:๓๑.
ข ดนล. ๖:๒๖.
๗ก แอลมา ๙:๒๖.
๘ก มธ. ๒:๒-๔; แอลมา ๙:๒๕.
ข โมไซยาห์ ๓:๕; ๗:๒๗;
๑๕:๑-๒.
๑๐ก อสย. ๗:๑๔; ลูกา ๑:๒๗.

ข โมไซยาห์ ๓:๘.
คมพ. มารีย์, มารดาของ
พระเยซู.
ค ๑ พศต. ๙:๓;
๒ พศต. ๑๕:๙;
๑ นี. ๑:๔;
๓ นี. ๒๐:๒๙.

ง ๑ นี. ๑๑:๑๓-๑๖.
จ มธ. ๑:๒๐; โมไซยาห์ ๑๕:๓.
๑๑ก อสย. ๕:๓-๕;
โมไซยาห์ ๑๔:๓-๕.
๑๒ก ๒ นี. ๒:๘;
แอลมา ๑๒:๒๔-๒๕.
คมพ. ตรึงกางเขน (การ).

ตามเนื้อหนัง, เพื่อพระองค์จะทรงรู้ตามเนื้อหนังว่าจะทรงช่วยผู้คนของพระองค์ตาม ความ ทุพพลภาพของ พวกเขาได้อย่างไร.

๑๓ บัดนี้ พระ วิญญาณ ทรง รู้ ทุก สิ่ง; กระนั้น ก็ตาม พระ บุตรของ พระ ผู้ เป็น เจ้ายัง ทรง รับ ทุกๆ เวทนา ตาม เนื้อ หนัง เพื่อพระองค์จะทรงรับ เอาบาปของผู้คนของพระองค์, เพื่อพระองค์จะทรงลบการ ล้วงละเมิดของพวกเขาตามพระพลา นาภาพ แห่ง การ ปลดปล่อยของ พระองค์; และบัดนี้ดูเถิด, นี่คือนิรันดรภาพซึ่ง อยู่ในข้าพเจ้า.

๑๔ บัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าท่าน ต้องกลับใจ, และเกิดใหม่; เพราะพระ วิญญาณตรัสว่าหากท่านไม่เกิดใหม่ท่าน จะ สืบ ทอด อาณาจักร แห่ง สวรรค์ เป็น มรดกไม่ได้; ฉะนั้นจงมาเกิดและรับบัพ ติตมาสู่การกลับใจ, เพื่อท่านจะรับการล้าง จากบาปของท่าน, เพื่อท่านจะมีศรัทธาใน พระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า, ผู้ทรง เอาบาปของโลกไป, ผู้ทรงอนุภาพจะช่วย ให้รอดได้และจะชำระจากความไม่ชอบ ธรรมทั้งหมด.

๑๕ แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน จงมาเกิดและอย่ากลัวเลย, และจงละทิ้ง บาปทุกอย่าง, ซึ่งรุกราน ท่านโดยง่าย, ซึ่ง ผูกมัดท่านลงไปสู่ความพินาศ, แท้จริง แล้ว, จงมาเกิดและออกไป, และแสดง ต่อพระผู้เป็นเจ้าของท่านว่าท่านเต็มใจ จะกลับใจจากบาปของท่านและเข้ามา

ในพันธสัญญากับพระองค์ที่จะรักษาพระ บัญญัติของพระองค์, และเป็นพยานถึง สิ่งนั้นต่อพระองค์ในวันนี้โดยลงไปสู่ น้ำ แห่งบัพติศมา.

๑๖ และ ผู้ใด ก็ตาม ที่ทำการนี้, และ รักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้านับ แต่ นั้นไป, ผู้เดียวกันนั้นจะจดจำสิ่งที่ ข้าพเจ้ากล่าวแก่เขา, แท้จริงแล้ว, เขา จะจดจำว่าข้าพเจ้ากล่าวแก่เขาว่า, เขา จะมีชีวิตนิรันดร, ตามประจักษ์พยาน ของ พระ วิญญาณ ศักดิ์สิทธิ์, ซึ่งเป็น พยานในข้าพเจ้า.

๑๗ และบัดนี้พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ท่านเชื่อเรื่องเหล่านี้ไหม? ดูเถิด, ข้าพเจ้า กล่าวแก่ท่าน, ใช่แล้ว, ข้าพเจ้ารู้ว่าท่าน เชื่อ; และ ทาง ที่ ข้าพเจ้า รู้ ว่า ท่าน เชื่อ คือโดย การ แสดง ให้ประจักษ์ ของ พระ วิญญาณ ซึ่ง อยู่ กับ ข้าพเจ้า. และบัดนี้ เพราะศรัทธาของท่านมันคงเกี่ยวกับเรื่อง นั้น, แท้จริงแล้ว, เกี่ยวกับเรื่องที่ข้าพเจ้า พุดไว้, ปีติของข้าพเจ้าจึงมากยิ่งขึ้น.

๑๘ เพราะดังที่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ ท่าน แล้วนับจากเริ่มต้น, ว่าข้าพเจ้าปรารถนา อย่างมากที่จะไม่ให้ท่านอยู่ในสภาพอันน่า พรั่นพรึงเหมือนพี่น้องท่าน, แม้กระนั้น ข้าพเจ้า พบ ว่า สม ความ ปรารถนา ของ ข้าพเจ้าแล้ว.

๑๙ เพราะข้าพเจ้า สำเนียง ว่า ท่าน อยู่ในทางแห่งความชอบธรรม; ข้าพเจ้า สำเนียงว่าท่านอยู่ในทางซึ่งจะนำไปสู่ อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว,

๑๒ ข ฮับ. ๒:๑๘; ๔:๑๕;
คพ. ๒:๑.
๑๓ คพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระ

ผู้เป็นเจ้าสามพระองค์.
ข โมไซยาห์ ๑๕:๑๒.
คพ. ซดใช้ (การ).

๑๔ คพ. เกิดใหม่, เกิดจาก
พระผู้เป็นเจ้า.
๑๕ ก ๒ นี. ๔:๑๘.

ข้าพเจ้าสำเนียงกว่าท่านกำลังทำให้ทาง^๗ของพระองค์ตรง.

๒๐ ข้าพเจ้า สำเนียงกว่า มัน เป็นที่^๘รู้แก่ท่าน แล้ว, โดย ประจักษ์ พยาน แห่ง พระวจนะของพระองค์, ว่าพระองค์ไม่สามารถดำเนิน^๙ไปในทางคด; ทั้งพระองค์ไม่ทรงเปลี่ยนแปลงจากที่พระองค์ตรัสไว้; ทั้งพระองค์ไม่ทรงมีแม่แต่เงาของการหันจากขวาไปซ้าย, หรือจากสิ่งถูกไปหาสิ่งผิด; ฉะนั้น, วิถีของพระองค์จึงเป็นหนึ่งในรอบนิรันดร์.

๒๑ และพระองค์ไม่ทรงสถิตอยู่ในวิหารที่ไม่บริสุทธิ์^{๑๐}; ทั้งจะไม่รับ ความสกปรกหรือสิ่งใดที่ไม่สะอาดเข้าในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า; ฉะนั้นข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าเวลาจะมาถึง, แท้จริงแล้ว, และจะเป็นในวันสุดท้าย, ที่ผู้สกปรก จะคงอยู่ในความสกปรกของเขา.

๒๒ และบัดนี้พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้า กล่าว เรื่อง เหล่านี้ แก่ท่าน เพื่อข้าพเจ้าจะปลุกท่านให้รู้สึกถึงหน้าที่ของท่านต่อพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อท่านจะเดินโดยไม่มีข้อตาดหนีต่อพระพักตร์พระองค์, เพื่อท่านจะเดินตามระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า, ตามที่รับท่านไว้.

๒๓ และบัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้คุณถ่อมตน^{๑๑}, และวางง่ายและอ่อนโยน; รับฟังคำวิงวอนจากผู้อื่น; เปี่ยมด้วยความอดทนและความอดกลั้น; รู้จักยับยั้งตนในทุกสิ่ง;

ขยันหมั่นเพียรในการรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าตลอดเวลา; ขอบในสิ่งใดก็ตามที่ท่านขัดสน, ทั้งฝ่ายวิญญาณและฝ่ายโลก; น้อมขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าเสมอในสิ่งใดก็ตามที่ท่านได้รับ.

๒๔ และจงดูว่า ท่านมีศรัทธา^{๑๒}, ความหวัง, และจิตกุศล, และเมื่อนั้นท่านจะมีงานดีอย่างมากมายเสมอไป.

๒๕ และขอ พระเจ้าโปรดประทานพรท่าน, และรักษาอาการของท่านให้ปราศจากมลทิน, เพื่อในที่สุดพระองค์จะทรงพาท่านไปนั่งลงกับอับราฮัม, อิสอัค, และยาโคบ, และศาสตาดพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ผู้เคยดำรงอยู่นับแต่โลกเริ่มต้น, โดยที่อาการของท่านปราศจากมลทิน ดังอาการของพวกเขาเหล่านั้นปราศจากมลทิน, ในอาณาจักรแห่งสวรรค์ที่จะไม่จากไปอีก.

๒๖ และบัดนี้พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าพูดถ้อยคำเหล่านี้กับท่านตามพระวิญญาณ ซึ่งเป็นพยานในข้าพเจ้า; และจิตวิญญาณข้าพเจ้าชื่นชมยินดีอย่างยิ่ง, เพราะ ความ ขยัน หมั่น เพียร และ ความ ใส่ใจยิ่งซึ่งท่านให้ต่อถ้อยคำของข้าพเจ้า.

๒๗ และบัดนี้, ขอ ความ สงบ สุข^{๑๓}ของพระผู้เป็นเจ้าจงพำนักอยู่กับท่าน, และในบ้าน และผืนแผ่นดินของท่าน, และบนฝูงสัตว์เลี้ยงและฝูงสัตว์ใหญ่ของท่าน, และสิ่งทั้งปวงที่ท่านเป็นเจ้าของ, ผู้หญิง

๑๙/๗ มธ. ๓:๓.
๒๐/๗ ๑ นี. ๑๐:๑๓;
แอลมา ๓๗:๑๒;
คพ. ๓:๒.
๒๑/๗ ๑ ครี. ๓:๑๖-๑๗; ๖:๑๓;
โมไซยาห์ ๒:๓๗;

แอลมา ๓๔:๓๖.
๗ ๑ นี. ๑๕:๓๓-๓๕;
๒ นี. ๙:๑๖; มธ. ๙:๑๔;
คพ. ๘๘:๓๕.
๒๓/๗ คมพ. นอบน้อม (ความ),
อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ).

๒๔/๗ ๑ ครี. ๑๓:๑-๑๓;
อีเธอร์ ๑๒:๓๐-๓๕;
โมโร. ๗:๓๓-๔๘.
๒๕/๗ ๒ ปด. ๓:๑๔.
๒๗/๗ คมพ. สงบ (ความ), สงบสุข
(ความ), สันติ, สันติสุข.

ของท่านและลูก ๆ ของท่าน, ตามศรัทธา และงานดีของท่าน, นับจากเวลานี้ไปและตลอดกาล. และข้าพเจ้าพูดดังนี้. เอเมน.

บทที่ ๘

แอลมา สั่ง สอน และให้ บัพติศมา ใน มี เล็ค—ท่านถูกปฏิบัติในแอมันไนฮาร์และจากไป—เทพบัญชาให้ท่านกลับไปป่าว ร้องการกลับใจต่อผู้คน—อมิวเล็คยอมรับ ท่าน, และท่านทั้งสองสั่งสอนในแอมัน ไนฮาร์. ประมาณ ๘๒ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอล- มากลับจากแผ่นดิน^๑ แห่งกิเดียน, หลัง จากสอนผู้คนของกิเดียนหลายเรื่องซึ่ง เขียนไว้ไม่ได้, ท่าน ก่อ ตั้ง ระเบียบของ ศาสนจักร, ดังที่ท่านได้ทำมาก่อนในแผ่นดิน แห่งเซราเอิมลา, แท้จริงแล้ว, ท่าน กลับมาบ้านท่านเองที่เซราเอิมลาเพื่อ พักผ่อนจากงานที่ท่านทำไป.

๒ และ ดังนี้ ที่ แก่ แห่ง การ ปกครอง ของ เหล่า ผู้ พิพากษา เหนือ ผู้คน ของ นี้- ไฟ สิ้น สุด ลง.

๓ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น ใน การ เริ่ม ต้น ปี ที่ สิบ แห่ง การ ปกครอง ของ ผู้ พิพากษา เหนือ ผู้คน ของ นี้ ไฟ, คือ แอลมา ออกจาก ที่ นั้น และ เดินทาง ข้าม ไป แผ่น ดิน แห่ง มี เล็ค, ทาง ตะวัน ตก ของ แม่น้ำ ไชตอน^๒, ทาง ตะวัน ตก ใกล้ เขต ชายแดน ทูร์กันดาร์.

๔ และ ท่าน เริ่ม สอน ผู้คน ใน แผ่น ดิน แห่ง มี เล็ค ตาม ระเบียบ อัน คัด ดี สิทธิ^๓ ของ พระผู้ เป็น เจ้า, ซึ่ง โดย ระเบียบ นั้น ท่าน ได้ รับ เรียก; และ ท่าน เริ่ม สอน ผู้คน ทั่ว แผ่น ดิน แห่ง มี เล็ค.

๕ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ ผู้คน มาหา ท่าน จาก ทั่ว บริเวณ ชายแดน แผ่น ดิน ซึ่ง อยู่ ใกล้ แดน ทูร์กันดาร์. และ พวก เขา รับ บัพติศมา กัน ทั่ว ทั้ง แผ่น ดิน;

๖ เพื่อ ว่า เมื่อ ท่าน เสร็จ งาน ของ ท่าน ที่มี เล็ค แล้ว ท่าน ก็ ออกจาก ที่ นั้น, และ เดินทาง สาม วัน ทาง เหนือ แผ่น ดิน แห่ง มี เล็ค; และ ท่าน มา ถึง เมือง ที่ เรียก ว่า แอมัน ไนฮาร์.

๗ บัด นี้ เป็น ธรรมเนียม ผู้คน ของ นี้ ไฟ ที่ จะ เรียก ผืน แผ่น ดิน ของ ตน, และ เมือง ของ ตน, และ หมู่ บ้าน ของ ตน, แท้จริง แล้ว, แม้ หมู่ บ้าน เล็ก ๆ ทั้งหมด ของ ตน, ตาม ชื่อ ผู้ ที่ ครอบ ครอง คน แรก; และ จึง เป็น เช่น นั้น กับ แผ่น ดิน แห่ง แอมัน ไนฮาร์.

๘ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ เมื่อ แอลมา มา ถึง เมือง แห่ง แอมัน ไนฮาร์ ท่าน เริ่ม สั่ง สอน พระวจนะ ของ พระผู้ เป็น เจ้า แก่ คน เหล่า นั้น.

๙ บัด นี้ ชาว ตาน มี อำนาจ^๔ ใหญ่ หลวง เหนือ ใจ ผู้คน ของ เมือง แห่ง แอมัน ไนฮาร์; ฉะนั้น พวกเขา จึง ไม่ ยอม สดับ ฟัง ถ้อย คำ ของ แอลมา.

๑๐ กระนั้น ก็ ตาม แอลมา ยัง ทำ งาน^๕ หนัก ทาง วิญญาณ, โดย บำ เพ็ญ เพียร^๖ กับ

๘ ๑ก แอลมา ๒:๒๐; ๖:๓.
๓ก แอลมา ๑๖:๖-๗.
๔ก คพ. ๑๐๗:๒-๔.

คพ. เมลคีเซเดค, ฐานะ
ปุโรหิตแห่ง.
๕ก ๒ นี. ๒๘:๑๙-๒๒;

คพ. ๑๐:๒๐.
๑๐ก แอลมา ๑๗:๕.
๗ อีนัส ๑:๑-๑๒.

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสวรรค์อ่อนนวยอย่างสุดกำลัง^๑ เพื่อพระองค์จะทรงเทพระวิญญานของพระองค์มาให้ผู้คนที่อยู่ในเมือง; เพื่อพระองค์จะทรงอนุญาตท่านให้บำบัดสมาชิกพวกเขาสู่การกลับใจด้วย.

๑๑ กระนั้นก็ตาม, พวกเขาตั้งใจแข็งกระด้าง, โดยกล่าวแก่ท่านว่า: ดูเถิด, เรารู้ว่าท่านคือแอลมา; และเรารู้ว่าท่านเป็นมหาบุรุษที่ดุแลศาสนจักรซึ่งท่านสถาปนาขึ้นในหลายส่วนของแผ่นดิน, ตามประเพณีของท่าน; และเราไม่ได้อยู่ในศาสนจักรของท่าน, และเราไม่เชื่อประเพณีเหลวไหลเช่นนั้น.

๑๒ และบัดนี้เรารู้ว่าเพราะเราไม่ได้อยู่ในศาสนจักรของท่าน เรารู้ว่าท่านไม่มีอำนาจเหนือเรา; และท่านมอบบัลลังก์พิพากษาให้หนีไฟฮาฮีแล้ว; ฉะนั้นท่านไม่ได้เป็นหัวหน้าผู้พิพากษาเหนือเรา.

๑๓ บัดนี้เมื่อผู้คนกล่าวดังนี้แล้ว, และต่อต้านคำพูดทั้งหมดของท่าน, และสบประมาทท่าน, และถ่มน้ำลายใส่ท่าน, และทำให้ท่านถูกขับออกจากเมืองของพวกเขา, ท่านจึงไปจากที่นั่นและออกเดินทางไปยังเมืองที่เรียกว่าแอรัน.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือขณะที่ท่านกำลังเดินทางไปที่นั่น, โดยหนักอึ้งด้วยโทษ, ฝนฝ่ำความยากลำบาก^๒ และความปวดร้าวอย่างมากของจิตวิญญาน, เพราะความชั่วร้ายของผู้คนที่อยู่ในเมืองแห่งแอมันไนฮาฮี, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นขณะที่แอลมาหนักอึ้งอยู่ด้วย

โทษหนักดังนี้, ดูเถิดเทพ^๓ของพระเจ้ามาปรากฏต่อท่าน, โดยกล่าวว่า:

๑๕ เจ้าเป็นสุขแล้ว, แอลมา; ฉะนั้น, จงเงยหน้าขึ้นและชื่นชมยินดีเถิด, เพราะเจ้ามีเหตุสมควรยิ่งที่จะชื่นชมยินดี; เพราะเจ้าซื่อสัตย์ในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้านับจากเวลาที่เจ้าได้รับข่าวสารแรกของเจ้าจากพระองค์. ดูเถิด, ข้าพเจ้าคือผู้ที่นำ^๔มันมาให้เจ้า.

๑๖ และดูเถิด, พระองค์ทรงส่งข้าพเจ้ามาเพื่อสั่งให้เจ้ากลับไปเมืองแห่งแอมันไนฮาฮี, และสั่งสอนผู้คนที่เมืองอีก; แท้จริงแล้ว, จงสั่งสอนพวกเขา. แท้จริงแล้ว, จงกล่าวแก่พวกเขา, เว้นแต่พวกเขาจะกลับใจ พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงทำลาย^๕พวกเขา.

๑๗ เพราะดูเถิด, ในขณะนี้พวกเขาได้พยายามหาวิธีที่จะทำลายเสรีภาพของผู้คนของเจ้า, (เพราะพระเจ้าตรัสดังนั้น) ซึ่งตรงกันข้ามกับกฎเกณฑ์, และคำพิพากษา, และพระบัญญัติซึ่งพระองค์ประทานแก่ผู้คนของพระองค์.

๑๘ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากแอลมาได้รับข่าวสารของท่านจากเทพของพระเจ้าแล้ว ท่านจึงกลับไปแผ่นดินแห่งแอมันไนฮาฮีโดยเร็ว. และท่านเข้าเมืองอีกทางหนึ่ง, แท้จริงแล้ว, โดยทางซึ่งอยู่ทางใต้ของเมืองแห่งแอมันไนฮาฮี.

๑๙ และขณะที่ท่านเข้าไปในเมืองท่านหิวโหย, และท่านกล่าวแก่ชายผู้หนึ่ง :

๑๐ค ๓ นี. ๒๗:๑.
คพ. สวดอ่อนนวย (การ), สวดอ่อนนวย (คำ).

๑๒ก แอลมา ๔:๒๐.
๑๔ก คพ. ยากลำบาก (ความ).
ข แอลมา ๑๐:๗-๑๐, ๒๐.

คพ. ทูตสวรรค์, เทพ.
๑๕ก โมไซยาห์ ๒๗:๑๑-๑๖.
๑๖ก แอลมา ๙:๑๒, ๑๘, ๒๔.

ท่านจะให้อาหารแก่ผู้รับใช้ที่ล่อมตนของ
พระเจ้าเป็นเจ้ากินบ้างได้ไหม?

๒๐ และชายคนนั้น กล่าวแก่ท่าน:
ข้าพเจ้าเป็นชาวนีไฟ, และข้าพเจ้ารู้ว่า
ท่านเป็นศาสนพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ของ
พระเจ้า เป็นเจ้า, เพราะท่าน คือ ชาย คน
ที่เทพ^๑กล่าวในนิมิตที่มาให้เห็น: เจ้าจง
ต้อนรับ. ฉะนั้น, ไปกับข้าพเจ้าในบ้าน
ข้าพเจ้าเถิดและข้าพเจ้าจะให้อาหารของ
ข้าพเจ้าแก่ท่าน; และข้าพเจ้ารู้ว่าท่าน
จะเป็นพรแก่ข้าพเจ้าและบ้านข้าพเจ้า.

๒๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาย
ผู้นั้นต้อนรับท่านเข้าบ้าน; และชายผู้นั้น
ชื่ออิมวเล็ค; และท่านนำขนมปังและเนื้อ
ออกมาวางตรงหน้าแอลมา.

๒๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอล
มา กินอาหารและอิม; และท่านให้พร^๒
อิมวเล็ค และบ้านท่าน, และท่านน้อม
ขอบพระทัยพระเจ้า.

๒๓ และหลังจากท่านกินอิมแล้วท่าน
กล่าวแก่อิมวเล็คว่า: ข้าพเจ้าคือแอลมา,
และเป็นมหพาโรหิต^๓ผู้ดูแลศาสนจักร
ของพระเจ้าเป็นเจ้าทั่วแผ่นดิน.

๒๔ และดูเถิด, ข้าพเจ้าได้รับเรียกมา
สั่งสอนพระวณะของพระเจ้าเป็นเจ้าใน
บรรดาคนพวกนี้ทั้งหมด, ตามวิญญาน
แห่งการเปิดเผยและการพยากรณ์; และ
ข้าพเจ้าอยู่ในแผ่นดินนี้แล้วและพวกเขา
ไม่ต้อนรับข้าพเจ้า, แต่พวกเขาขับไล่^๔
ข้าพเจ้าและข้าพเจ้าเกือบจะหันหลังให้
แผ่นดินนี้ตลอดกาลแล้ว.

๒๕ แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้าได้รับบัญชาว่า
ข้าพเจ้าจะหัน มา อีก และพยากรณ์แก่
คนพวกนี้, แท้จริงแล้ว, และเป็นพยาน
ฟ้องพวกเขาเกี่ยวกับความชั่วช้าสามัญ
ของพวกเขา.

๒๖ และบัดนี้, อิมวเล็ค, เพราะท่านเลี้ยง
ดูข้าพเจ้าและรับข้าพเจ้าเข้ามา, ท่านจึง
ได้รับพร; เพราะข้าพเจ้าหิวโหย, เนื่องจาก
ข้าพเจ้าอดอาหารมาหลายวัน.

๒๗ และแอลมาคงอยู่กับอิมวเล็คหลาย
วันก่อนท่านจะเริ่มสั่งสอนผู้คน.

๒๘ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ
ผู้คน ยิ่ง ทวี ความ รุนแรง ใน ความ ชั่ว ช้า
สามัญของตน.

๒๙ และพระวณะจะมาถึงแอลมา, มีความ
ว่า: จงไปเถิด; และกล่าวแก่อิมวเล็คผู้รับ
ใช้ของเราด้วย, จงออกไปและพยากรณ์
แก่คนพวกนี้, โดยกล่าวว่า—ท่านจงกลับ
ใจ^๕, เพราะพระเจ้าตรัสดังนี้, หากเจ้าไม่
กลับใจเราจะมาเยือนคนพวกนี้ในความ
โกรธของเรา; แท้จริงแล้ว, และเราจะไม่
หันความเกรี้ยวโกรธของเราไป.

๓๐ และแอลมาออกไป, และอิมวเล็ค
ด้วย, ในบรรดาผู้คน, เพื่อประกาศพระ
วณะของพระเจ้าเป็นเจ้าแก่พวกเขา;
และพวกท่านเปี่ยมไปด้วยพระวิญญาน
บริสุทธิ์.

๓๑ และ พวกท่าน ได้ รับ พลัง ความ
สามารถ^๖, ถึงขนาดที่จะกักขังพวกท่านไว้
ในคุกได้ดินไม้ได้; ทั้งไม่มีผู้ใดจะสังหาร
พวกท่านได้; กระนั้นก็ตาม พวกท่านไม่

๒๐ก แอลมา ๑๐:๗-๙.	๒๓ก แอลมา ๕:๓, ๔๔, ๔๕;	๒๙ก แอลมา ๙:๑๒, ๑๕.
๒๑ก คมพ. อิมวเล็ค.	๑๓:๑-๒๐.	คมพ. กลับใจ (การ).
๒๒ก แอลมา ๑๐:๑๑.	๒๔ก แอลมา ๘:๑๓.	๓๑ก ๑ นี. ๑:๒๐.

ได้ใช้พลังความสามารถ^๑ของพวกท่าน จนกระทั่งพวกท่านถูกมัดไว้ด้วยสายรัด และถูกพาเข้าเรือนจำ. บัดนี้, นี่เป็นไปเพื่อพระเจ้าจะทรงแสดงเดชานุภาพของพระองค์ออกมาในพวกท่าน.

๓๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกท่านออกไปและเริ่มสั่งสอนและพยากรณ์แก่ผู้คน, ตาม วิญญาณ และอำนาจ ซึ่งพระเจ้าประทานให้พวกท่าน.

ถ้อยคำของ แอลมา, และ ถ้อยคำของอามิเล็กัดด้วย, ซึ่งประกาศไว้แก่ผู้คนที่อยู่ในแผ่นดินแห่งแอมันไนฮาร์. และพวกท่านถูกจับเข้าเรือนจำด้วย, และได้รับการปลดปล่อยโดยพระพลานุภาพอันเป็นปาฏิหาริย์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่อยู่ในพวกท่าน, ตามบันทึกของแอลมา.

ประกอบด้วยบทที่ ๙ ถึง ๑๔.

บทที่ ๙

แอลมาสั่งผู้คนในแอมันไนฮาร์ให้กลับใจ—พระเจ้าจะทรงเมตตาต่อชาวเลมันในวันเวลาสุดท้าย—หากชาวนีไฟละจากความสว่าง, พวกเขาจะถูกชาวเลมันทำลาย—พระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาในไม่ช้า—พระองค์จะทรงไถ่บรรดาผู้ที่กลับใจ, รับบัพติศมา, และมีศรัทธาในพระนามของพระองค์. ประมาณ ๘๒ ปีก่อนคริสตกาล.

๓๑ข แอลมา ๑๔:๑๗-๒๑.
๓๑ ๒ก นธบ. ๑๗:๖.
๔ก แอลมา ๑๖:๙-๑๐.

และอนึ่ง, ข้าพเจ้า, แอลมา, โดยที่ได้รับบัญชาจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าว่าข้าพเจ้าควรพาอามิเล็กออกไปและสั่งสอนคนพวกนี้อีก, หรือผู้คนที่อยู่ในเมืองแห่งแอมันไนฮาร์, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นขณะที่ข้าพเจ้าเริ่มสั่งสอนพวกเขา, พวกเขาเริ่มโต้แย้งกับข้าพเจ้า, โดยกล่าวว่า:

๒ ท่านเป็นใคร? ท่านคิดหรือว่าเราจะเชื่อประจักษ์พยานของคนผู้เดียว^๑, แม้เขาจะสั่งสอนเราว่าแผ่นดินโลกจะสูญสิ้น?

๓ บัดนี้คนเหล่านั้นหาเข้าใจถ้อยคำที่ตนพูดไม่; เพราะพวกเขาหา^๑รู้ว่าแผ่นดินโลกจะสูญสิ้น.

๔ และพวกเขากล่าวด้วยว่า: เราจะไม่เชื่อถ้อยคำของท่านหากท่านจะพยากรณ์ว่าเมืองอันยิ่งใหญ่จะถูกทำลายในวันเดียว^๑.

๕ บัดนี้พวกเขาหา^๑รู้ว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงทำงานอัศจรรย์เช่นนั้นได้, เพราะพวกเขาเป็นผู้คนที่ใจแข็งกระด้างและดื้อรั้น.

๖ และพวกเขา^๑กล่าวว่า: พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้ใดเล่า^๑, จึงส่งคนคนเดียวที่มีอำนาจ^๑ของพระองค์มายังบรรดาคนพวกนี้, เพื่อประกาศความจริงของสิ่งสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์เช่นนั้นแก่พวกเขา?

๗ และพวกเขา^๑ก้าวออกมาเพื่อจับข้าพเจ้า; แต่ดูเถิด, พวกเขาหาได้จับไม่. และข้าพเจ้ายืนอยู่อย่างอาจหาญเพื่อประกาศแก่พวกเขา, แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าเป็นพยานอย่างอาจหาญแก่พวกเขา, มีความว่า:

๖ก อพย. ๕:๒;
โมไซยาห์ ๑๑:๒๗;
โมเสส ๕:๑๖.

ข แอลมา ๑๐:๑๒.

๘ ดูเถิด, โอ้ท่านอนุชนผู้ชั่วร้ายและมึนงงมึนงง, ท่านลืมนะพระเพณีสรรพบุรุษของท่านได้อย่างไร; แท้จริงแล้ว, ท่านลืมนะพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของได้รวดเร็วอะไรเช่นนั้น.

๙ ท่านจำไม่ได้หรือว่าลีไฮ, บรรพบุรุษเรา, ถูกนำออกจากเยรูซาเล็มโดยพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ? ท่านจำไม่ได้หรือว่าพระองค์ทรงนำพวกท่านทุกคนผ่านแดนทรุกันดารมา?

๑๐ และท่านลืมนะการรวดเร็วได้อย่างไรว่านี่คือครั้งที่พระองค์ทรงปลดปล่อยบรรพบุรุษของเราออกจากเงื้อมมือศัตรูของพวกท่าน, และทรงปกป้องรักษาพวกท่านจากการถูกทำลาย, แม้ด้วยมือพี่น้องของพวกท่านเอง?

๑๑ แท้จริงแล้ว, และหากไม่เป็นเพราะเดชานุภาพอันหาที่เปรียบมิได้ของพระองค์, และพระเมตตาของพระองค์, และความอดกลั้นของพระองค์ที่มีต่อเราแล้ว, เราจะถูกตัดขาดจากพื้นพิภพอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ก่อนช่วงเวลานี้ไปนานแล้ว, และอาจถูกส่งไปสู่สภาพแห่งความเศร้าหมองและวิบัติอันหาได้สิ้นสุดไม่”.

๑๒ ดูเถิด, บัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า พระองค์ทรงบัญชาท่านให้กลับใจ; และหากท่านไม่กลับใจ, ท่านก็ไม่มีทางใดที่จะสืบทอดอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเป็นมรดกเลย. แต่ดูเถิด, นี่ยังไม่หมด—พระองค์ทรงบัญชาท่านให้กลับใจ, มิ-

ฉะนั้นพระองค์จะทรงทำลายท่านให้หมดสิ้นไปจากพื้นพิภพ; แท้จริงแล้ว, พระองค์จะเสด็จมาเยือนท่านในพระพิโรธของพระองค์, และในพระพิโรธอันรุนแรง” นั้นพระองค์จะไม่ทรงหยุดยั้ง.

๑๓ ดูเถิด, ท่านจำพระดำรัสที่พระองค์รับสั่งกับลีไฮไม่ได้หรือ, ที่ตรัสว่า: ตราบเท่าที่พวกเจ้าจะรักษาบัญญัติของเรา, พวกเจ้าจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน? และมีกล่าวอีกว่า: ตราบเท่าที่พวกเจ้าจะไม่รักษาบัญญัติของเราพวกเจ้าจะถูกตัดขาดจากที่ประทับของพระเจ้า.

๑๔ บัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้คุณจำไว้, ว่าตราบเท่าที่ชาวเลมันไม่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, พวกเขาก็ถูกตัดขาดจากที่ประทับของพระเจ้า. บัดนี้เราจึงเห็นว่าพระวจนะของพระเจ้าเป็นจริงแล้วในเรื่องนี้, และชาวเลมันถูกตัดขาดจากที่ประทับของพระองค์, นับจากที่เริ่มการล่วงละเมิดของพวกเขาในแผ่นดิน.

๑๕ กระนั้นก็ตามข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าในวันแห่งการพิพากษาพวกเขาก็จะมีสภาพที่ทนได้ยิ่งกว่าพวกท่าน, หากท่านยังอยู่ในบาปของท่าน, แท้จริงแล้ว, และแม้ในชีวิตนี้สภาพของพวกเขาก็จะร้ายแรงน้อยกว่าของพวกท่าน, เว้นแต่ท่านจะกลับใจ.

๑๖ เพราะมีสัญญาอยู่หลายข้อซึ่งยื่นให้แก่ชาวเลมัน; ด้วยเป็นเพราะพระเพณีสรรพบุรุษของพวกเขาที่ทำให้พวกเขายัง

๘ก แอลมา ๑๐:๑๗-๒๕.
๘ข ๑ นี. ๒:๑-๗.
๑๑ก โมไซยาห์ ๑๖:๑๑.
๑๒ก แอลมา ๘:๑๖;
๑๐:๑๙, ๒๓, ๒๗.

๗ แอลมา ๘:๒๙.
๑๓ก ๒ นี. ๑:๒๐;
โมไซยาห์ ๑๗;
แอลมา ๓๗:๑๓.
๑๔ก ๒ นี. ๕:๒๐-๒๕;

แอลมา ๓:๑.
๑๕ก มธ. ๑๑:๒๒, ๒๔.
๑๖ก แอลมา ๑๗:๑๕.
๗ โมไซยาห์ ๑๙:๑๑-๑๗.

อยู่ในสภาพของความไม่รู้^{๑๖}; ฉะนั้นพระเจ้า จะทรงเมตตาพวกเขาและทรงยึดชีวิต ของพวกเขาให้นานขึ้นในแผ่นดิน.

๑๗ และในช่วงเวลาหนึ่งพวกเขาจะถูก นำ^{๑๗}มาให้เชื่อในพระวจนะของพระองค์, และให้รู้ถึงความไม่ถูกต้องของประเพณี บรรพบุรุษของพวกเขา; และคนเป็นอัน มากในพวกเขาจะได้รับการช่วยให้รอด, เพราะพระเจ้าจะทรงเมตตาทุกคนที่เรียก หา^{๑๘}พระนามของพระองค์.

๑๘ แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน ว่าหากท่านขึ้นอยู่ในความเลวร้ายของ ท่าน ว่าวันเวลาของท่านจะไม่ยืนนาน ในแผ่นดิน, เพราะพระองค์จะทรงส่ง ชาวเลมมัน^{๑๙}มายังท่าน; และหากท่านไม่ กลับใจพวกเขาจะมาในเวลาที่ท่านหา^{๒๐}รู้ ไม่, และจะเยื่อนท่านด้วยความพินาศ ลิ่น^{๒๑}; และจะเป็นไปตามพระพิโรธอัน รุนแรงของพระเจ้า.

๑๙ เพราะพระองค์จะไม่ทรงยอมให้ท่าน มีชีวิตอยู่ในความชั่วช้าสามัญของท่าน, เพื่อทำลายผู้คนของพระองค์. ข้าพเจ้า กล่าวแก่ท่านว่า, ไม่เลย; พระองค์จะทรง ยอมให้ชาวเลมมันทำลาย^{๒๒}ผู้คนทั้งหมดของ พระองค์ที่มีชื่อว่าคุณคนของนีไฟเสียดีกว่า, หากเป็นไปได้ว่าพวกเขาจะตก^{๒๓}อยู่ในบาป และการล่วงละเมิด, หลังจากที่พวกเขาได้ รับความสว่างมากถึงเพียงนั้นและความ รู้มากถึงเพียงนั้นจากพระเจ้าพระผู้เป็น เจ้าของพวกเขา;

๒๐ แท้จริงแล้ว, หลังจากเป็นผู้ที่ ไปรดปรานอย่างมากเช่นนั้นของพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, หลังจากเป็นที่ไปรดปรานยิ่ง กว่าทุกประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, หรือ ผู้คนอื่นใด; หลังจาก^{๒๑}ที่ทุกสิ่งเป็นที่รู้^{๒๒}แก่ พวกเขา, ตามความปรารถนาของพวกเขา, และศรัทธาของพวกเขา, และการ สวด อ้อนวอน, เกี่ยวกับเรื่องที่เป็นมา, และที่เป็นอยู่, และที่จะมาถึง;

๒๑ โดยที่^{๒๓}ได้รับการมาเยื่อนโดย พระ วิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า; โดยที่ได้ สันทนา กับ เทพ, และโดยสุรเสียงของ พระเจ้ารับสั่งด้วย; และโดยมีวิญญาณ แห่งการพยากรณ์, และวิญญาณแห่งการ เปิดเผย, และของประทานหลายอย่าง ด้วย, ของประทานแห่งการพูดภาษา, และของประทานแห่งการสั่งสอน, และ ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์, และของประทานแห่งการแปล^{๒๔};

๒๒ แท้จริงแล้ว, และหลังจากได้ รับ การปลดปล่อย^{๒๕}โดยพระผู้เป็นเจ้าให้ ออกจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม, โดย พระหัตถ์ของพระเจ้า; และโดยได้ รับการช่วยให้รอดจากความอดอยาก, และจากความเจ็บป่วย, และโรคภัยทุก ประเภทของทุกชนิด; และพวกเขาเข้ม แข็งขึ้นในการรบ, เพื่อพวกเขาจะไม่ถูก ทำลาย; โดยที่ทรงนำออกจากการเป็น ทาส^{๒๖}ครั้งแล้วครั้งเล่า, และโดยได้รับการ ดูแลและปกป้องรักษามาจนกระทั่งเดี๋ยว

๑๖ค โมไซยาห์ ๓:๑๑.
ง ยีล. ๑๕:๑๐-๑๒.
๑๗ก อีนัส ๑:๑๓.
ข แอลมา ๓:๘; คพ. ๓:๘.
๑๘ก แอลมา ๑๖:๒-๓.

ข แอลมา ๑๖:๙.
ค แอลมา ๘:๒๙.
๑๙ก ๑ นี. ๑๒:๑๕, ๑๙-๒๐;
แอลมา ๔๕:๑๐-๑๔.
ข แอลมา ๒๔:๓๐.

๒๐ก คมพ. เปิดเผย (การ).
๒๑ก ออโมไน ๑:๒๐; โมไซยาห์ ๘:๑๓-๑๙; ๒๕:๑๑-๑๓.
๒๒ก ๒ นี. ๑:๔.
ข โมไซยาห์ ๒๗:๑๖.

นี้; และทำให้พวกเขาเร่งเรื่องจนพวกเขา
ร่ำรวยในทุกสิ่ง—

๒๓ และบัดนี้ ดูเถิด ข้าพเจ้ากล่าวแก่
ท่าน, ว่าหาก คนพวกนี้, ซึ่งได้รับพร
มากมายเช่นนี้จากพระหัตถ์ของพระเจ้า,
จะล่วงละเมิดอย่างตรงกันข้ามกับความ
สว่างและความรู้ที่พวกเขา มีอยู่, ข้าพเจ้า
กล่าวแก่ท่านว่าหากเป็นเช่นนั้น, หากพวก
เขาจะตกอยู่ในการล่วงละเมิดแล้ว, ชาวเล-
มันก็จะจะมีสภาพที่ทนได้ ยิ่งกว่าพวกเขา.

๒๔ เพราะ ดูเถิด, พระเจ้า ทรง ยื่น
สัญญา ให้ชาวเลมัน, แต่ไม่ได้ให้ท่าน
หากท่านล่วงละเมิด; เพราะพระเจ้าไม่
ได้ทรงสัญญาไว้ชัดแจ้งและทรงกำหนด
ไว้แน่นอนหรือ, ว่าหากท่านจะกบฏต่อ
ด้านพระองค์ท่านจะถูกทำลายสิ้นไปจาก
พื้นพิภพ?

๒๕ และบัดนี้ เพราะเหตุนี้, เพื่อท่าน
จะไม่ถูกทำลาย, พระเจ้า ทรง ส่ง เทพ
ของพระองค์มาเยือนผู้คนของพระองค์
หลายคน, โดยประกาศแก่คนเหล่านั้น
ว่าพวกเขาต้องออกไปป่าวร้องอย่างสุด
กำลัง ต่อ คนพวกนี้, มีความว่า: เจ้าจง
กลับใจ, เพราะอาณาจักรแห่งสวรรค์อยู่
ใกล้แค่เอื้อม;

๒๖ และไม่กี่วัน นับจากนี้ไปพระบุตร
ของ พระ ผู้ เป็น เจ้า จะเสด็จ มาใน รัศมี
ภาพ ของ พระองค์; และ รัศมี ภาพ ของ
พระองค์ จะ เป็น รัศมี ภาพ ของ พระองค์

เดียว ที่ เกิด กำเนิด จาก พระ บิดา, เปี่ยม
ไปด้วยพระคุณ, ความเสมอภาค, และ
ความจริง, เปี่ยมไปด้วยความอดทน, พระ
เมตตา, และความอดกลั้น, ทรงรวดเร็วที่
จะได้ยิน เสียงร้องของผู้คนของพระองค์
และตอบคำสวดอ้อนวอนของพวกเขา.

๒๗ และดูเถิด, พระองค์เสด็จมาเพื่อ
ทรงไถ่ คนที่จะรับบัพติศมา ผู้สวกรกลับใจ,
โดยทางศรัทธาในพระนามของพระองค์.

๒๘ ฉะนั้น, เจ้าจง เตรียม มรรคาของ
พระเจ้า, เพราะใกล้ ถึง เวลา แล้ว ที่ คน
ทั้งปวงจะเกิดเกี่ยวรางวัลของงาน อด
ทน, ตามงาน ของ พวก เขา ที่ เป็น มา— หาก
งานของพวกเขาชอบธรรมชาติพวกเขาก็จะ
เกิดเกี่ยว ความรอดของจิตวิญญาณตน,
ตามเดชาภาพและการปลดปล่อยของ
พระเยซูคริสต์; และหากงานของพวกเขา
ชัวพวกเขา ก็จะเกิดเกี่ยวความอับมงคล
ของจิตวิญญาณตน, ตามอำนาจและการ
เกาะกุมของมาร.

๒๙ บัดนี้ ดูเถิด, นี้คือเสียงของเทพ, ที่
ป่าวร้องแก่ผู้คน.

๓๐ และบัดนี้, พี่น้องที่รัก ของข้าพเจ้า,
เพราะท่านเป็นพี่น้องของข้าพเจ้า, และ
ท่านควรเป็นที่รัก, และท่านควรทำงาน
ที่เหมาะสมเพื่อการกลับใจออกมา, โดย
เห็นว่าใจท่านถูกทำให้แข็งกระด้างอย่าง
มากต่อพระวาทะของพระผู้เป็นเจ้า, และ
โดยเห็นว่าท่านเป็นคนหลงไป และตก.

<p>๒๓ก มธ. ๑๑:๒๒-๒๔. ๒๔ก โข นี. ๓๐:๔-๖; คพ. ๓:๒๐. ๒๕ก แอลมา ๗:๙; ฮีล. ๕:๓๒. ๒๖ก แอลมา ๗:๗. ข คมพ. องค์เดียวที่ถือกำเนิด. ค คมพ. พระคุณ.</p>	<p>ง คมพ. เมตตา (ความ, พระ, มี). จ นธบ. ๒๖:๗. ๒๗ก คมพ. ไถ่ (การ), ไถ่ (ได้รับการ). ข คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศ-</p>	<p>มา. ๒๘ก คพ. ๑:๑๐; ๖:๓๓. ข สดต. ๗:๑๖. ค คมพ. อับมงคล (ความ). ๓๐ก ๑ยน. ๔:๑๑. ข แอลมา ๑๒:๒๒.</p>
---	--	--

๓๑ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อข้าพเจ้า, แอลมา, พุดถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, ดุเถิด, ผู้คนโมโหข้าพเจ้าเพราะข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขาว่าพวกเขาเป็นคนใจแข็งกระด้างและดื้อรั้น”.

๓๒ และเพราะข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขาด้วยว่าพวกเขาเป็นคนหลงไปและตก พวกเขาจึงโกรธข้าพเจ้า, และหมายมั่นจะจับข้าพเจ้า, เพื่อพวกเขาจะโยนข้าพเจ้าเข้าเรือนจำ.

๓๓ แต่ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือพระเจ้าไม่ทรงยอมให้พวกเขาจับข้าพเจ้าได้ในเวลานั้นและโยนข้าพเจ้าเข้าเรือนจำ.

๓๔ และ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คืออมิวเล็คออกไปยื่น, และเริ่มสั่งสอนพวกเขาด้วย. และบัดนี้ถ้อยคำ^๑ของอมิวเล็คไม่ได้เขียนไว้ทั้งหมด, กระนั้นก็ตามส่วนหนึ่งของถ้อยคำท่านเขียนอยู่ในหนังสือนี้.

บทที่ ๑๐

ลีไฮส์สืบตระกูลมาจากมนัสเสห์—อมิวเล็คเล่าถึงคำสั่งของเทพที่ให้ท่านดูแลแอลมา—คำสวดอ้อนวอนของคนชอบธรรมเป็นเหตุให้ผู้คนได้รับการละเว้น—ทนายและผู้พิพากษาที่ไม่ชอบธรรมวางรากฐานแห่งความพินาศของผู้คน. ประมาณ ๘๒ ปีก่อนคริสตกาล.

บัดนี้^๑นี้ คือ ถ้อยคำ^๑ ซึ่ง อมิวเล็ค^๑ สั่ง สอน

ผู้คนที่อยู่ในแผ่นดินแห่งแอมมันในฮาร์, มีความว่า:

๒ ข้าพเจ้า คือ อมิวเล็ค; ข้าพเจ้า เป็นบุตรของกิดโดนาห์, ผู้เป็นบุตรของอิชมาเอล, ซึ่งเป็นผู้สืบตระกูลของอมีนาไต; และเป็นอมีนาไตคนเดียวกับคนที่แปลความหมายของอักขระที่อยู่บนกำแพงพระวิหาร, ซึ่งเขียนไว้ด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ.

๓ และอมีนาไตเป็นผู้สืบตระกูลของนีไฟ, ผู้เป็นบุตรของลีไฮ, ผู้ออกจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม, ซึ่งเป็นผู้สืบตระกูลของมนัสเสห์^๑, ผู้เป็นบุตรของโยเซฟ^๑ผู้ถูกขาย^๑ไปในอียิปต์ด้วยมือ^๑ ๆของท่าน.

๔ และดุเถิด, ข้าพเจ้าเป็นที่นับถือไม่น้อยเช่นกันในบรรดาคนทั้งหลายที่รู้จักข้าพเจ้า; แท้จริงแล้ว, และดุเถิด, ข้าพเจ้ามีญาติพี่น้องและเพื่อน^๑อยู่ มาก, และข้าพเจ้าได้ความมั่งคั่งไว้มาก ด้วยมือที่อุตสาหะของข้าพเจ้า.

๕ กระนั้นก็ตาม, หลังจากทั้งหมดนี้, ข้าพเจ้าไม่เคยรู้อะไรมากนักเกี่ยวกับทางของพระเจ้า, และความลึกลับ^๑และเดชานุภาพอันน่าอัศจรรย์ของพระองค์. ข้าพเจ้ากล่าวว่าข้าพเจ้าไม่เคยรู้อะไรมากนักเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้; แต่ดุเถิด, ข้าพเจ้าผิด, เพราะข้าพเจ้าเห็น ความลึกลับของพระองค์และเดชานุภาพอันน่าอัศจรรย์ของพระองค์มากมาย; แท้จริงแล้ว, แม้ในการปกป้องรักษาชีวิตของคนเหล่านี้.

<p>๓๑ก ๒ นี. ๒๕:๒๘; โมไซยาห์ ๓:๑๔. ๓๔ก แอลมา ๑๐. ๑๐ ๑ก แอลมา ๙:๓๔. ข แอลมา ๘:๒๑-๒๙.</p>	<p>๓ก ปรู๊จก. ๔๑:๕๑; ๑ พศต. ๙:๓. ข คมพ. โยเซฟ, บุตรของยา- โคบ. ค ปรู๊จก. ๓๗:๒๙-๓๖.</p>	<p>๔ก แอลมา ๑๕:๑๖. ๕ก คมพ. ความลึกลับของพระเจ้า เป็นเจ้าของ.</p>
---	--	--

๖ กระนั้นก็ตาม, ข้าพเจ้าทำใจตนแข็งกระด้าง, เพราะข้าพเจ้าได้รับเรียก^กหลายครั้งแล้วและข้าพเจ้าไม่ยอมฟัง^ข; ดังนั้นข้าพเจ้ารู้เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้, แต่ข้าพเจ้ายังไม่ยอมรู้; ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงทบทวนต่อท่านพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าต่อไป, ในความชั่วร้ายของใจตน, แม้จนถึงวันที่สี่ของเดือนที่เจ็ดนี้, ซึ่งอยู่ในปีที่สิบแห่งการปกครองของเหล่าผู้พิพากษา.

๗ ขณะที่ข้าพเจ้า กำลัง เดินทาง ไปเยี่ยมญาติที่ใกล้ชิดมากคนหนึ่ง, ดุเถิดเทพ^กของพระเจ้ามาปรากฏต่อข้าพเจ้า และกล่าวว่า: อมิวเล็ค, จงกลับไปบ้านของเจ้าเถิด, เพราะเจ้าจะได้เสียดูศาสนาพยากรณ์^ข ผู้หนึ่ง ของพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, ชายผู้บริสุทธิ์คนหนึ่ง, ซึ่งเป็นชายผู้ได้รับเลือกจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า; เพราะท่านได้อุดอาหาร^คหลายวันเนื่องจากบาป^คของผู้คนพวกนี้, และท่านหิวโหย, และเจ้าจงรับ^คท่านเข้าบ้านเจ้า และเสียดอาหาร^คท่าน, และท่านจะอวยพรเจ้าและบ้านเจ้า; และพรของพระเจ้าจะพำนักอยู่กับเจ้าและบ้านเจ้า.

๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าทำตามเสียงของเทพ, และกลับไปบ้านข้าพเจ้า. และขณะที่ข้าพเจ้ากำลังเดินทางไป ที่นั่นข้าพเจ้าพบชาย^กคนหนึ่งที่เทพกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า: เจ้าจงรับเข้าบ้านเจ้า—และดุเถิดเป็นชายคน

เดียวกันนี้ที่พูดกับท่านเกี่ยวกับเรื่องของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า.

๙ และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า ท่านเป็นคนบริสุทธิ์^ก; ดังนั้นข้าพเจ้าจึงรู้ว่าท่านเป็นคนบริสุทธิ์เพราะเทพของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้ากล่าวไว้.

๑๐ และอนึ่ง, ข้าพเจ้ารู้ว่าเรื่องที่ท่านเป็นพยานไว้เป็นเรื่องจริง; เพราะดุเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าพระเจ้าทรงพระชนม์อยู่นั้นใด, แม้ฉันนั้นพระองค์จึงทรงส่งเทพ^กของพระองค์มาทำให้สิ่งเหล่านี้ประจักษ์ต่อข้าพเจ้า; และการนี้พระองค์ทรงกระทำขณะที่แอลมาผู้นี้พำนัก^คอยู่ที่บ้านข้าพเจ้า.

๑๑ เพราะดุเถิด, ท่านให้พร^กบ้านข้าพเจ้า, ท่านให้พรข้าพเจ้า, และบรรดาผู้หญิงของข้าพเจ้า, และลูก ๆ ของข้าพเจ้า, และบิดาข้าพเจ้าและญาติพี่น้องข้าพเจ้า; แท้จริงแล้ว, แม้ญาติพี่น้องข้าพเจ้าทั้งหมดท่านก็ให้พร, และพรของพระเจ้าพำนักอยู่กับเราตามถ้อยคำซึ่งท่านพูด.

๑๒ และบัดนี้, เมื่ออมิวเล็คพูดถ้อยคำนี้แล้วผู้คนเริ่มแปลกใจ, โดยที่เห็นว่ามีพยานมากกว่า^กหนึ่งคนเป็นพยานเกี่ยวกับเรื่องที่พวกท่านถูกกล่าวหา, และเกี่ยวกับเรื่องที่จะมาถึงด้วย, อันเป็นไปตามวิญญานแห่งการพยากรณ์ซึ่งมีอยู่กับพวกท่าน.

๑๓ กระนั้นก็ตาม, ยังมีบางคนในบรรดาพวกนั้นที่คิดจะถามพวกท่าน, คือโดย

๖ก แอลมา ๕:๓๗.
ข คพ. ๓๙:๙.
๗ก แอลมา ๘:๒๐.
ข แอลมา ๕:๔๖; ๖:๖.

คมพ. อุดอาหาร (การ).
ค กิจการ ๑๐:๓๐-๓๕.
๘ก แอลมา ๘:๑๙-๒๑.
๙ก คมพ. บริสุทธิ์, คักดีสิทธิ์.

๑๐ก แอลมา ๑๑:๓๐-๓๑.
ข แอลมา ๘:๒๗.
๑๑ก แอลมา ๘:๒๒.
๑๒ก แอลมา ๙:๖.

แผนอันเป็น^๑ใส่ที่เหลื่อมของ พวกเขา พวกเขาจะได้จับผิดในคำของพวกเขา, เพื่อพวกเขาจะได้มีพยานปรักปรำพวกเขา, เพื่อจะส่งพวกเขาไปให้ผู้พิพากษาของพวกเขาเพื่อพวกเขาจะถูกพิพากษาตามกฎหมาย, และเพื่อพวกเขาจะถูกสังหารหรือถูกโยนเข้าเรือจมน้ำ, ตามโทษานุโทษซึ่งพวกนั้นสามารถทำให้เห็นหรือเป็นพยานปรักปรำพวกเขาได้.

๑๔ บัดนี้คนเหล่านั้นที่หมายมั่นจะทำลายพวกเขา, เป็นพวกทนาย^๑, ที่ถูกจ้างหรือกำหนดโดยผู้คนที่บังคับใช้กฎในเวลาที่เราได้มีการพิจารณาคดี, หรือในการพิจารณาความผิดของผู้คนต่อหน้าผู้พิพากษา.

๑๕ บัดนี้ทนายเหล่านี้เป็นผู้รู้วิธีและอุบาย ทั้ง หลาย ทั้ง ปวง ของ ผู้คน; และนี่ก็เพื่อทำให้พวกเขาชำนาญในอาชีพของตนได้.

๑๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาเริ่มถามอมวิวลีค, เพื่อโดยการทำเช่นนั้นพวกเขาจะทำให้ท่านค้าน้อยค่าของท่าน, หรือขัดแย้งกับถ้อยคำที่ท่านจะพูด.

๑๗ บัดนี้พวกเขาหา^๑รู้ไม่ว่าอมวิวลีคสามารถรู้ถึงแผนการของพวกเขา. แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อพวกเขาเริ่มถามท่าน, ท่านสำเหนียก^๑ในความนึกคิดของพวกเขา, และท่านกล่าวแก่พวกเขาว่า: โอ้ท่านอนุชน^๑ผู้ชั่วร้ายและมีมิจฉาจิต, ท่านทนายและคนหน้าซื่อใจคด, เพราะ

ท่านกำลังวางรากฐานของมาร; เพราะท่านกำลังวางกับดัก^๑และบ่วงแร้วเพื่อจับคนบริสุทธิของพระเจ้า.

๑๘ ท่านกำลังวางแผนเพื่อบิดเบือน^๑ทางของคนชอบธรรม, และเพื่อนำพระพิโรธของพระเจ้าเป็นเจ้าลงมาบนศิรัษะท่าน, แม้จนถึงความพินาศสิ้นของคนพวกนี้.

๑๙ แท้จริงแล้ว, โมไซยาห์, ผู้เป็นกษัตริย์คนสุดท้ายของเราได้กล่าวไว้ดีแล้ว, เมื่อท่านกำลังจะมอบอาณาจักร, โดยที่ไม่มีผู้ใดจะรับมอบ, อันเป็นเหตุให้คนพวกนี้ได้รับการปกครองโดยเสียงของตนเอง—แท้จริงแล้ว, ท่านกล่าวไว้ดีแล้วว่าหากเวลาจะมาถึงเมื่อเสียงของคนเหล่านี้จะเลือก^๑ความชั่วช้าสามัญ, นั่นคือ, หากเวลาจะมาถึงเมื่อคนพวกนี้จะตกไปในการล่วงละเมิดแล้ว, พวกเขาจะสูกงอมสำหรับความพินาศ.

๒๐ และบัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าพระเจ้าทรงพิพากษาเรื่องความชั่วช้าสามัญของพวกเขาดีแล้ว; พระองค์ทรงป่าวร้องกับคนพวกนี้ดีแล้ว, โดยเสียงแห่งเทพ^๑ของพระองค์ว่า: เจ้าจงกลับใจ, จงกลับใจเถิด, เพราะอาณาจักรแห่งสวรรค์อยู่แค่เอื้อม.

๒๑ แท้จริงแล้ว, พระองค์ทรงป่าวร้องดีแล้ว, โดยเสียงแห่งเทพของพระองค์ว่า: เราจะลงมา^๑ในบรรดาผู้คนของเรา, พร้อมกับความเสมอภาคและความยุติธรรมในมือเรา.

๑๓ก แอลมา ๑๑:๒๑.	คพ. ๖:๑๖.	๑๓ก โมไซยาห์ ๒๓:๒๗;
๑๔ก แอลมา ๑๐:๒๔;	๗ มธ. ๓:๗;	แอลมา ๒:๓-๗; ยีล. ๕:๒.
๑๑:๒๐-๒๑; ๑๔:๑๘.	แอลมา ๙:๘.	๒๐ก แอลมา ๘:๑๔-๑๖;
๑๗ก แอลมา ๑๒:๓;	ค คพ. ๑๐:๒๑-๒๗.	๑๓:๒๒.
๑๘:๒๐, ๓๒;	๑๘ก กิจการ ๑๓:๑๐.	๒๑ก โมไซยาห์ ๑๓:๓๔.

๒๒ แท้จริงแล้ว, และข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าหากมิใช่เพราะคำสวดอ้อนวอน^๑ ของคนชอบธรรม, ซึ่งขณะนี้อยู่ในแผ่นดินนี้แล้ว, แม้ขณะนี้ท่านก็จะถูกเยือนด้วยความพินาศสิ้น; แต่ไม่ได้เป็นด้วยน้ำท่วม^๒, ดังที่เป็นมาแล้วกับผู้คนในวันเวลาของโนอาห์, แต่จะเป็นโดยความอดอยาก, และโดยโรคระบาด, และดาบ.

๒๓ แต่เป็นด้วยคำสวดอ้อนวอน^๓ ของคนชอบธรรมที่ท่านได้รับการละเว้น; บัดนี้, ฉะนั้น, หากท่านจะขับคนชอบธรรมออกจากบรรดาพวกท่านแล้วเมื่อนั้นพระเจ้าจะไม่ทรงยังพระหัตถ์ของพระองค์; แต่ในความกริ้วอันร้ายแรงของพระองค์ พระองค์จะเสด็จออกมาลงโทษท่าน; เมื่อนั้นท่านจะถูกลงทัณฑ์โดยความอดอยาก, และโดยโรคระบาด, และโดยดาบ; และเวลานั้นจะมาถึงในไม่ช้าเว้นแต่ท่านจะกลับใจ.

๒๔ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนยิ่งโกรธอิมิวเล็ค, และพวกเขาร้องออกมา, มีความว่า : ชายคนนั้นสบประมาทกฎซึ่งเที่ยงธรรมของเรา, และทนายผู้ฉลาดของเราซึ่งเราเลือกไว้.

๒๕ แต่อิมิวเล็คยื่นมือท่านออกไป, และเปล่งเสียงก้องกังวานไปยังคนเหล่านั้น, มีความว่า: โอ้ท่านอนุชนผู้ชั่วร้ายและมีมิจฉาทิสฺสิ, เหตุใดเขาตานจึงมีอำนาจเหนือใจท่านมากมายเช่นนี้? เหตุใดท่านจึงยอมตนให้เขาจนเขามีอำนาจเหนือท่าน, ทำให้

ท่านมีตบอด^๔, จนท่านจะไม่เข้าใจถ้อยคำซึ่งได้พูดไปแล้ว, ตามความจริง?

๒๖ เพราะเหตุเกิด, ข้าพเจ้าเป็นพยานขัดกับกฎของท่านหรือ? ท่านไม่เข้าใจ; ท่านกล่าวว่าข้าพเจ้าพูดขัดกับกฎของท่าน; แต่ข้าพเจ้าไม่ได้ทำ, แต่ข้าพเจ้าพูดสนับสนุนกฎของท่าน, เพื่อให้เกิดการกล่าวโทษแก่ท่าน.

๒๗ และบัดนี้เหตุเกิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่ารากฐานแห่งความพินาศของคนเหล่านี้กำลังเริ่มถูกจัดวางโดยความไม่ชอบธรรมของทนาย^๕ และผู้พิพากษาของท่าน.

๒๘ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่ออิมิวเล็คพูดคำเหล่านี้ผู้คนร้องขึ้นต่อท่านท่าน, มีความว่า: บัดนี้เรารู้ว่าชายผู้นี้เป็นลูกของมาร, เพราะเขาพูดเท็จกับเรา; เพราะเขาพูดขัดกับกฎของเรา. และบัดนี้เขากล่าวว่าเขาไม่ได้พูดขัดกับกฎ.

๒๙ และอนึ่ง, เขาสบประมาททนายของเรา, และผู้พิพากษาของเรา.

๓๐ และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือทนายได้เก็บเอาความนั้นไว้ในใจเพื่อพวกเขาจะจดจำสิ่งเหล่านี้ไว้ฟ้องร้องท่าน.

๓๑ และมีคนหนึ่งเ็นบรรดาคนเหล่านี้ผู้มีชื่อว่าซีเอสโรม. บัดนี้เขาเป็นคนที่กล่าวโทษ^๖ อิมิวเล็คกับแอลมายิ่งกว่าคนอื่น, เขาเป็นผู้ชานาญที่สุด คนหนึ่งในบรรดาคนเหล่านี้, โดยที่มีธุรกิจมากในบรรดาผู้คน.

๒๒ก ยาขอบ ๕:๑๖;
โมไซยาห์ ๒๗:๑๔-๑๖.
ข ปฐก. ๘:๒๑;
๓ นี. ๒๒:๘-๑๐. คมพ. น้ำ

ท่วมในสมัยโนอาห์.
๒๓ก คมพ. สวดอ้อนวอน (การ),
สวดอ้อนวอน (คำ).
ข แอลมา ๓๔:๓๒-๓๕.

๒๕ก ๒ คร. ๔:๔; แอลมา ๑๔:๖.
๒๗ก ลูกา ๑๑:๔๕-๔๒.
๒๘ก แอลมา ๑๔:๒.
๓๑ก แอลมา ๑๑:๒๐-๓๖.

๓๒ บัดนี้จุดประสงค์ของนายเหล่านี้คือเพื่อหาผลประโยชน์; และพวกเขาได้ผลประโยชน์ตามงานของตน.

บทที่ ๑๑

มีการอธิบายถึงระบบเงินตราของชาวนีไฟ—อมีวเล็คโต้แย้งกับซีเอสธอม—พระคริสต์จะไม่ทรงช่วยผู้คนที่อยู่ในบาปของตนให้รอด—คนเหล่านั้นผู้ที่สืบทอดอาณาจักรแห่งสวรรค์เป็นมรดกเท่านั้น จะได้รับการช่วยให้รอด—มนุษย์ทั้งปวงจะลุกขึ้นสู่ความเป็นอมตะ—ไม่มีความตายภายหลังการฟื้นคืนชีวิต. ประมาณ ๘๒ ปีก่อนคริสตกาล.

บัดนี้มีอยู่ในกฎของโมไซยาห์ว่าชายทุกคนที่เป็นผู้พิพากษา, หรือผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้พิพากษา, จะได้รับคำตอบแทน ตาม เวลา ที่ พวกเขา ทำงาน พิจารณาคนที่ถูกนำมาอยู่ต่อหน้าพวกเขาเพื่อรับการพิจารณา.

๒ บัดนี้หากผู้ใดเป็นหนึ่งคนอื่น, และเขาไม่ยอมจ่ายเงินที่เป็นหนี้, เขาจะถูกฟ้องเรียนต่อผู้พิพากษา; และผู้พิพากษาย่อมดำเนินการตามอำนาจ, และส่งเจ้าหน้าที่ออกไปนำตัวคนผู้นั้นมาอยู่ต่อหน้าเขา; และเขาพิจารณาคนผู้นั้นตามกฎหมายและหลักฐานที่นำมาฟ้อง, และตั้งนั้นคนผู้นั้นยอมถูกบังคับให้จ่ายสิ่งที่ เป็นหนี้ อยู่ ตามนั้น, หรือถูกริบ, หรือถูกขับออกจากบรรดาผู้คนในฐานะขโมยหรือโจร.

๓ และผู้พิพากษาได้รับคำตอบแทนของเขาตามเวลาของเขา—เป็นทองหนึ่งซีไนน์สำหรับหนึ่งวัน, หรือเงินหนึ่งซีไนน์, ซึ่งเท่ากับทองหนึ่งซีไนน์; และนี่เป็นไปตามกฎที่ให้ไว้.

๔ บัดนี้นี่เป็นชื่อทองชิ้นต่าง ๆ ของพวกเขา, และเงินของพวกเขา, ตามค่าของมัน. และชื่อเหล่านี้ให้ไว้โดยชาวนีไฟ, เพราะพวกเขาไม่ได้คิดค่าตามวิธีของชาวยิวซึ่งอยู่ที่เยรูซาเล็ม; ทั้งพวกเขาไม่ได้วัดตามวิธีของชาวยิว; แต่พวกเขาเปลี่ยนวิธีคิดค่าของพวกเขาและมาตรวัดของพวกเขา, ตามความคิดและสภาพการณ์ของผู้คน, ในทุกรุ่น, จนถึงการปกครองของผู้พิพากษา, สิ่งเหล่านี้สถาปนา"โดยกษัตริย์โมไซยาห์.

๕ บัดนี้วิธีคิดค่าเป็นดังนั้น—ทองหนึ่งซีไนน์, ทองหนึ่งซีอัน, ทองหนึ่งซั่ม, และทองหนึ่งลิมนาห์.

๖ เงินหนึ่งซีไนน์, เงินหนึ่งแอมเนอร์, เงินหนึ่งเอซธอม, และเงินหนึ่งออนไท.

๗ เงินหนึ่งซีไนน์ เท่ากับ ทอง หนึ่งซีไนน์, และอย่างใดอย่างหนึ่งมีค่าเท่ากับข้าวบาร์เลย์หนึ่งมาตรดวง, และมีค่าเท่ากับเมล็ดธัญพืชทุกชนิดหนึ่งมาตรดวงด้วย.

๘ บัดนี้จำนวนทองหนึ่งซีอันเป็นสองเท่าค่าของหนึ่งซีไนน์.

๙ และทองหนึ่งซั่มเป็นสองเท่าค่าของหนึ่งซีอัน.

๑๐ และทองหนึ่งลิมนาห์เป็นค่าของทั้งหมด.

๑๑ และเงินหนึ่งแอมเนอร์เท่ากับสองซีนัม.

๑๒ และเงินหนึ่งเอซรอมเท่ากับสี่ซีนัม.

๑๓ และหนึ่งออนโทเท่ากับทั้งหมด.

๑๔ บัดนี้^๑นี้คือค่าจำนวนน้อยของวิธีการคิดของพวกเขา—

๑๕ หนึ่งซิปสันเป็นครึ่งหนึ่งของหนึ่งซีนัม; ฉะนั้น, หนึ่งซิปสันมีค่าเท่ากับข้าบบาร์เลย์ครึ่งมาตรงดวง.

๑๖ และหนึ่งซิปลุมเป็นครึ่งหนึ่งของหนึ่งซิปสัน.

๑๗ และหนึ่งลีเยเป็นครึ่งหนึ่งของหนึ่งซิปลุม.

๑๘ บัดนี้^๒นี้คือจำนวนของพวกเขา, ตามวิธีคิดของพวกเขา.

๑๙ บัดนี้^๓ ทอง หนึ่ง แอนเทียนเท่ากับสามซิปสัน.

๒๐ บัดนี้^๔, มันเป็นไปได้เพื่อจุดประสงค์อย่างเดียวก่อนที่จะหาผลประโยชน์, เพราะพวกเขาได้รับคำตอบแทนของตนตามงานของตน, ฉะนั้น, พวกเขาปลุกปั่นผู้คนให้ก่อ ความวุ่นวาย, และ ความยุ่งยากและความชั่วร้ายนานปีการ, เพื่อพวกเขาจะมีงานมากขึ้น, เพื่อพวกเขาจะได้เงินตราตามคติที่นำมาต่อหน้าพวกเขา; ฉะนั้นพวกเขาปลุกปั่นผู้คนให้ต่อต้านแอลมาและอมิวเล็ค.

๒๑ และซีเอสรอมผู้^๕นี้ตั้งต้นซักถามอมิวเล็ค, มีความว่า: ท่านจะตอบข้อซักถามข้าพเจ้าสักสองสามข้อที่ข้าพเจ้าจะถามท่านไหม? บัดนี้^๖ซีเอสรอมเป็นชาย

ที่ชำนาญในเลข^๗ของมาร, เพื่อเขาจะได้ทำลายสิ่งที่ดี; ฉะนั้น, เขาจึงกล่าวแก่อมิวเล็ค: ท่านจะตอบข้อซักถามที่ข้าพเจ้าจะถามท่านไหม?

๒๒ และอมิวเล็คกล่าวแก่เขา: ข้าพเจ้าจะตอบ, หากมันเป็นไปตามพระวิญญาน^๘ของพระเจ้า, ซึ่งอยู่กับข้าพเจ้า; เพราะข้าพเจ้าจะไม่พูดอะไรที่ตรงกันข้ามกับพระวิญญานของพระเจ้า. และซีเอสรอมกล่าวแก่ท่าน: ดูเถิด, นี่คือเงินหกออนโท, และทั้งหมดนี้ข้าพเจ้าจะให้ท่านหากท่านจะปฏิบัติเสกการดำรงอยู่ของพระผู้ทรงเป็นเหนือทุกสิ่ง.

๒๓ บัดนี้^๙ อมิวเล็ค กล่าว: โอ ท่านผู้เป็นลูก^{๑๐}ของนรก, เหตุใดท่านจึงล่อใจข้าพเจ้า? ท่านรู้ไหมว่าคนชอบธรรมไม่พ่ายแพ้ต่อการล่อลวงเช่นนั้น?

๒๔ ท่านเชื่อไหมว่าไม่มีพระเจ้าเป็นเจ้า? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย, ท่านรู้ว่า มีพระเจ้าเป็นเจ้า, แต่ท่านรักทรัพย์^{๑๑}นั้นมากกว่าพระองค์.

๒๕ และบัดนี้^{๑๒}ท่านกล่าวคำเท็จแก่ข้าพเจ้าต่อพระพักตร์พระเจ้าเป็นเจ้า. ท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้า—ดูเถิดหกออนโทนี้, ซึ่งมีค่ามาก, ข้าพเจ้าจะให้ท่าน—แม้ว่าท่านมีความตั้งใจที่จะสงวนมันไว้จากข้าพเจ้า; และความปรารถนาของท่านคือเพียงให้ข้าพเจ้าปฏิบัติเสก พระผู้เป็นเจ้า องค์จริง และ ทรงพระชนม์อยู่, เพื่อท่านจะมีเหตุที่จะทำลายข้าพเจ้า. และบัดนี้^{๑๓}ดูเถิด, เพราะความชั่วใหญ่หลวงนี้^{๑๔} ท่านจะได้รับผลตอบแทน.

๒๐ก แอลมา ๑๐:๓๒.
๒๑ก แอลมา ๑๐:๑๓.
๒๒ก คมพ. พระวิญญาน

บริสุทฺธิ.
๒๓ก แอลมา ๕:๔๑.
ข คมพ. ล่อลวง (การ).

๒๔ก ๑ ทธ. b:๑๐;
ทิตัส ๑:๑๑.

๒๖ และซีเอสรอมกล่าวแก่ท่าน: ท่านกล่าวว่ามีพระผู้เป็นเจ้าของคัจฉิงและทรงพระชนม์อยู่หรือ?

๒๗ และอมิวเล็คกล่าว: ใช่, มีพระผู้เป็นเจ้าของคัจฉิงและทรงพระชนม์อยู่.

๒๘ บัดนี้ซีเอสรอมกล่าว: มีพระผู้เป็นเจ้าของมากกว่าองค์หนึ่งหรือ?

๒๙ และท่านตอบ, ไม่ใช่.

๓๐ บัดนี้ซีเอสรอมกล่าวแก่ท่านอีก: ท่านรู้เรื่องเหล่านี้ได้อย่างไร?

๓๑ และท่านกล่าว: เทพ^๑องค์หนึ่งทำให้เรื่องนี้เป็นที่รู้แก่ข้าพเจ้า.

๓๒ และซีเอสรอมกล่าวอีก: ผู้ที่จะมาคือใคร? คือพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าของหรือ?

๓๓ และท่านกล่าวแก่เขา, ถูกแล้ว.

๓๔ และซีเอสรอมกล่าวอีก: พระองค์จะทรงช่วยผู้คนของพระองค์ในบาป^๒ให้รอดหรือ? และอมิวเล็คตอบและกล่าวแก่เขา: ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าพระองค์จะไม่ทรงทำเช่นนั้น, เพราะเป็นไปไม่ได้ที่พระองค์จะทรงปฏิเสธรพระวณะของพระองค์.

๓๕ บัดนี้ซีเอสรอมกล่าวแก่ผู้คน: จงดูว่าท่านจดจำเรื่องเหล่านี้; เพราะเขาพูดว่ามีพระผู้เป็นเจ้าขององค์เดียว; ทว่าเขายังกล่าว ว่าพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าของจะเสด็จมา, แต่พระองค์จะไม่ทรงช่วยผู้คนของพระองค์ให้รอด—ราวกับว่าเขา^๓มีอำนาจสั่งพระผู้เป็นเจ้าของ.

๓๖ บัดนี้อมิวเล็คกล่าวแก่เขาอีก: ดูเถิดท่านพูดเท็จ, เพราะท่านกล่าวว่าข้าพเจ้าพูดราวกับว่าข้าพเจ้ามีอำนาจสั่งพระผู้เป็นเจ้าของเพราะข้าพเจ้ากล่าวว่าพระองค์จะไม่ทรงช่วยผู้คนของพระองค์ที่อยู่ในบาปของตนให้รอด.

๓๗ และข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านอีกว่า พระองค์ทรงช่วยพวกเขาที่อยู่ในบาป^๔ของตนให้รอดไม่ได้; เพราะข้าพเจ้าปฏิเสธ พระวณะของพระองค์^๕ไม่ได้, และพระองค์ตรัสไว้ว่าไม่มีสิ่งที่ไม่สะอาด^๖จะสืบทอด อาณาจักร^๗แห่งสวรรค์ เป็นมรดกเลย; ฉะนั้น, ท่านจะได้รับการช่วยให้รอดได้อย่างไร, เว้นแต่ท่านจะสืบทอดอาณาจักรแห่งสวรรค์เป็นมรดก? ฉะนั้น, ท่านจะได้รับการช่วยให้รอดไม่ได้ในบาปของท่าน.

๓๘ บัดนี้ซีเอสรอมกล่าวแก่ท่านอีก: พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าของคือพระบิดานิรันดร์นั้นเองหรือ?

๓๙ และอมิวเล็คกล่าวแก่เขา: ใช่แล้ว, พระองค์ คือ พระบิดานิรันดร์^๘ของฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก, และสิ่งทั้งปวง^๙ที่อยู่ในนั้นนั้นเอง; พระองค์ทรงเป็นปฐมและอวสาน, ต้นและปลาย;

๔๐ และพระองค์จะเสด็จมาในโลก^{๑๐}เพื่อไถ่ผู้คนของพระองค์; และพระองค์จะทรงรับ^{๑๑}เอากาลล่วงละเมิดของคนเหล่านั้นที่เชื่อในพระนามของพระองค์ไว้กับพระองค์;

๓๑ก แอลมา ๑๐:๗-๑๐.
๓๔ก ฮีล. ๕:๑๐-๑๑.
๓๗ก ๑ คริ. ๖:๙-๑๐.
๗ ๑ นี. ๑๕:๓๓;
แอลมา ๔๐:๒๖;
๓ นี. ๒๗:๑๙.

คมพ. อารรมย์ (คน).
ค คมพ. อาณาจักรแห่งพระผู้เป็นเจ้าของหรืออาณาจักรแห่งสวรรค์.
๓๙ก อสย. ๙:๖.
๗ คส. ๑:๑๖; โมไซยาห์ ๔:๒.

๔๐ก คมพ. โลก.
๗ รม. ๑๑:๒๖-๒๗.
ค อพย. ๓๔:๖-๗;
อสย. ๕๓:๕; ๑ ยน. ๒:๒;
โมไซยาห์ ๑๔:๕; ๑๕:๑๒;
คพ. ๑๙:๑๖-๑๙.

และคนเหล่านี้คือคนที่จะมีชีวิตในนิรันดร์, และไม่มีใครอื่นจะได้รับความรอด.

๔๑ ฉะนั้นคนชั่วร้าย คงอยู่เหมือนกับว่าไม่มี การไถ่กระทำขึ้นเลย, เว้นแต่จะเป็นการ แก่สายรัด แห่ง ความ ตาย ออก; เพราะ ดูเถิด, วันนั้น จะ มา ถึงที่ คน ทั้ง ปวง จะ ลุก ขึ้น จาก บรรดา คน ตาย และ ยืน อยู่ ต่อ พระ พักตร์ พระ ผู้ เป็น เจ้า, และ ถูก พิพากษา ตาม งาน ของ พวกเขา.

๔๒ บัดนี้, มีความตายอย่างหนึ่งซึ่งเรียกว่า ความตายทางโลก; และความตายของ พระคริสต์ จะ แก่สายรัด แห่ง ความตาย ทางโลกนี้, เพื่อจะยกคนทั้งปวงขึ้นจากความตายทางโลกนี้.

๔๓ วิญญาณและร่างกายจะรวมกันอีก ในรูปแบบอันสมบูรณ์; ทั้งแขนขาและข้อต่อจะกลับคืนสู่โครงร่างอันถูกต้อง, แม้ตั้งเราเป็นอยู่ขณะนั้นในเวลานี้; และพระองค์จะทรงนำเรายืนอยู่ต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, โดยรู้แม้ตั้งที่เราอยู่เดี๋ยวนี้, และมีความจำ ถึงความผิด ทั้งหมดของเรอย่างชัดเจน.

๔๔ บัดนี้, การนำกลับคืนนี้จะเกิดแก่คนทั้งปวง, ทั้งซราและหนุ่ม, ทั้งทาสและไท, ทั้งชายและหญิง, ทั้งคนชั่วร้ายและคนชอบธรรม; และแม้ผมบนศีรษะของพวกเขาสักเส้นเดียวก็จะไม่หายไป; แต่

พระองค์จะทรงนำทุกสิ่งกลับคืน สู่โครงร่างอันสมบูรณ์, ดังที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้, หรือในร่างกาย, และจะทรงนำมาพิจารณาต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์ พระบุตร, และพระผู้เป็นเจ้าพระบิดา, และพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์, ซึ่งเป็นพระผู้เป็นเจ้าเดี๋ยวนี้ในนิรันดร์, เพื่อได้รับการพิพากษาตามงานของพวกเขา, ไม่ว่าดีหรือไม่ว่าชั่ว.

๔๕ บัดนี้, ดูเถิด, ข้าพเจ้าพูดกับท่านแล้วเกี่ยวกับความตายของร่างกายอันเป็นมรรตัย, และเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีวิตของร่างกายอันเป็นมรรตัยด้วย. ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าร่างกายอันเป็นมรรตัยนี้จะทรงยกขึ้น เป็นร่างกายที่เป็นอมตะ, คือจากความตาย, แม้จากความตายครั้งแรกมาสู่ชีวิต, เพื่อพวกเขาจะไม่ตายอีกต่อไป; วิญญาณพวกเขารวมอยู่กับร่างกายพวกเขา, จะไม่แยกออกจากกันเลย; ดังนั้นทั้งหมดกลับกลายเป็นฝ่ายวิญญาณ และเป็นอมตะ, เพื่อพวกเขาจะเห็นความน่าเบื่อไม่ได้อีกต่อไป.

๔๖ บัดนี้, เมื่อมิวเล็คได้ยุติการกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้วผู้คนเริ่มแปลกใจอีก, และซีเอสธอมเริ่มตัวสั่นด้วย. และตั้งนี้ถ้อยคำของมิวเล็คจบลง, หรือ นี้ คือทั้งหมดที่ข้าพเจ้าเขียนไว้.

<p>๔๑ก แอลมา ๑๒:๑๘; คพ. ๘๘:๓๓. ข วว. ๒๐:๑๒-๑๓; แอลมา ๔:๒๑-๒๓. ค คมพ. พิพากษา (การ), สุดท้าย. ๔๒ก แอลมา ๑๒:๑๖. ๔๓ก ๒ นี. ๙:๑๓; แอลมา ๔๐:๒๓. ข ๒ นี. ๙:๑๔;</p>	<p>โมไซยาห์ ๓:๒๕; แอลมา ๕:๑๘. ค คมพ. ความผิด. ๔๔ก แอลมา ๔๑:๑๒-๑๕. ข คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์—พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา. ค ๓ นี. ๑๑:๒๗, ๓๖. คพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์.</p>	<p>ง วว. ๒๐:๑๒-๑๓. ๔๕ก แอลมา ๔๐:๒๓; คพ. ๘๘:๑๖. ข คมพ. ฟื้นคืนชีวิต (การ), ฟื้นคืนพระชนม์ (การ). ค คมพ. อมตะ (ความเป็น). ง วว. ๒๐:๕; คพ. ๖๓:๔๙; ๘๘:๑๑๖. จ ๑ คร. ๑๕:๔๔.</p>
--	---	---

บทที่ ๑๒

แอลมาได้แย้งกับซีเอสรอม—ผู้ซื้อสัตย์
 เท่านั้นที่รู้ความลับของพระเจ้า
 ได้—พระองค์ทรงพิพากษามนุษย์จาก
 ความคิด, ความเชื่อ, คำพูด, และงานของ
 พวกเขา—คนชั่วร้ายจะรับทุกข์ทรมาน
 จากความตายทางวิญญาณ—ชีวิตแห่ง
 มรรตัยนี้คือสภาพของการทดลอง—
 แผนแห่งการไถ่ทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิต
 และ, การปลดบาป, โดยผ่านศรัทธา—ผู้
 กลับใจมีสิทธิ์ในพระเมตตาโดยผ่านพระ
 บุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิด. ประมาณ ๘๒
 ปีก่อนคริสตกาล.

บัดนี้ แอลมา, โดยที่เห็นว่า ถ้อยคำของ
 อมิลีคทำให้ซีเอสรอมเงยบง, เพราะ
 เขาเห็นว่าอมิลีคจับได้ถึงการพูดเท็จ”
 และ การหลอกลวงของ ตน เพื่อ ทำลาย
 ท่าน, และโดยที่เห็นว่าเขาเริ่มตัวสั่นจาก
 การสำนึก^๑ในความผิดของตน, เขาจึงเริ่ม
 เอย์ปากพูด, และทำให้ถ้อยคำของอมิลีค
 มีหลักฐาน, และอธิบาย สิ่งต่าง ๆ นอก
 เหนือไปจากนั้น, หรือคลี่พระคัมภีร์ออก
 นอกเหนือจากที่อมิลีคทำไปแล้ว.

๒ บัดนี้ถ้อยคำที่แอลมาพูดกับซีเอส-
 รอมนั้นผู้คนรายรอบได้ยิน; เพราะฝูงชน
 มีมาก, และท่านพูดทำนองนี้:

๓ บัดนี้ซีเอสรอม, โดยที่เห็นว่าท่านถูก
 จับได้ถึงการพูดเท็จและเล่ห์กลของท่าน,
 เพราะ ท่านไม่ เพียง พูด เท็จ กับ มนุษย์
 เท่านั้นแต่ท่านยังพูดเท็จกับพระเจ้าเป็น

เจ้า; เพราะ ดูเถิด, พระองค์ ทรงรู้ ความ
 คิด” ทั้งหมดของท่าน, และท่านเห็นแล้ว
 ว่าความคิดของท่านเป็นที่รู้แก่เราโดยพระ
 วิญญาณของพระองค์;

๔ และท่านเห็นแล้วว่าเรารู้ว่าแผนของ
 ท่าน เป็น แผน ซึ่ง แยกขยล มาก, เหมือน
 ความแยกขยลของมาร, เพื่อพูดเท็จและ
 หลอกลวง คนพวกนี้ เพื่อ ท่าน จะ ทำให้
 พวกเขาต่อต้านเรา, สบประมาทเราและ
 ขับไล่เรา—

๕ บัดนี้ นี่ เป็น แผนของปฏิปักษ์”ของ
 ท่าน, และเขาใช้อำนาจของเขากับท่าน
 แล้ว. บัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้คุณ จดจำ
 ว่าอะไรที่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน ข้าพเจ้า
 กล่าวแก่ทุกคน.

๖ และดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านทุกคน
 ว่านี่เป็นบ่วงแร้วของปฏิปักษ์, ซึ่งเขาวาง
 ไว้เพื่อจับคนพวกนี้, เพื่อเขาจะนำท่านมา
 ขึ้นอยู่กับเขา, เพื่อเขาจะมัดท่านไว้ด้วย
 โซ่”ของเขา, เพื่อเขาจะล่ามท่านลงไปสู่
 ความพินาศอันเป็นนิจ, ตามอำนาจแห่ง
 การเป็นเชลยของเขา.

๗ บัดนี้เมื่อแอลมาพูดถ้อยคำเหล่านี้
 แล้ว, ซีเอสรอมเริ่มตัวสั่นยิ่งขึ้น, เพราะ
 เขาเชื่อมั่นในเดชานุภาพของพระเจ้าเป็น
 เจ้ามากขึ้นเรื่อย ๆ; และเขาเชื่อมั่นด้วย
 ว่าแอลมาและอมิลีคมีความรู้เกี่ยวกับ
 เขา, เพราะเขาเชื่อมั่นว่าพวกท่านรู้ความ
 นี้กคิดและเจตนาของใจเขา; เพราะพวก
 ท่านได้รับพลังความสามารถมาเพื่อจะ
 ได้รู้เรื่องเหล่านี้ตามวิญญาณแห่งการ
 พยากรณ์.

๑๒ ๑ก แอลมา ๑๑:๒๐-๓๘.
 ข คมพ. มโนธรรม.

๓ก เจคอบ ๒:๕;
 แอลมา ๑๐:๑๗; คพ. ๖:๑๖.

๕ก คมพ. มาร.
 ๖ก แอลมา ๕:๗-๑๐.

๘ และซีเอสรอมเริ่มสอบถามพวกท่านอย่างขยันหมั่นเพียร, เพื่อเขาจะรู้เกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของฟ้าดิน. และเขากล่าวแก่แอลมา: ที่อมิวเล็คพูดเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีวิตของคนที่ตายหมายความว่าอย่างไร, ที่ว่าคนทั้งปวงจะถูกขืนจากบรรดาคนตาย, ทั้งคนเที่ยงธรรมและคนไม่เที่ยงธรรม, และพระองค์จะทรงนำมาขึ้นอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของฟ้าดินเพื่อรับการพิพากษาตามงานของพวกเขา?

๙ และบัดนี้ แอลมา เริ่ม อรรถาธิบายเรื่องเหล่านี้แก่เขา, มีความว่า: ความรู้ในความลึกลับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของฟ้าดินไว้ให้หลายคน; กระนั้นก็ตามพวกเขาได้รับพระบัญญัติอย่างเคร่งครัดว่าพวกเขาจะไม่ถ่ายทอดออกไปนอกจากทำตามพระวจนะส่วนที่พระองค์ประทานแก่ลูกหลานมนุษย์, ตามความใส่ใจและความขยันหมั่นเพียรที่พวกเขาถวายแด่พระองค์.

๑๐ และฉะนั้น, เขาที่ทำใจตนแข็งกระด้าง, ผู้เดียวกันนั้นย่อมได้รับพระวจนะน้อยลง; และแก่คนที่ไม่ทำใจตนแข็งกระด้าง, ก็จะมีพระวจนะมากขึ้นเรื่อย ๆ, จนกว่าจะประทานให้เขาด้วยความลึกลับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของฟ้าดินจนเหลืออันนั้นในความไปพลุลย์.

๑๑ และแก่พวกเขาที่ทำใจตนแข็งกระด้าง, ก็จะมีพระวจนะน้อยลงให้พวกเขา; และเมื่อที่นั้นพวกเขาจะยอมถูกมารพาไปเป็นเชลย, และถูกนำลงไปสู่ความพินาศโดยความประสงค์ของเขา. บัดนี้ นั่นคือความหมายของซีเอแห่งนรก.

๑๒ และอมิวเล็คพูดไว้อย่างแจ่มชัดเกี่ยวกับความตาย, และการถูกยกขึ้นจากความเป็นมรตัยนี้ไปสู่สภาพความเป็นอมตะ, และโดยที่ถูกลำนำไปอยู่ต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของฟ้าดินเพื่อรับการพิพากษาตามงานของเรา.

๑๓ เมื่อที่นั้นหากใจเราแข็งกระด้าง, แท้จริงแล้ว, หากเราทำใจเราแข็งกระด้างต่อพระวจนะ, ถึงขนาดที่หาพระวจนะไม่พบในตัวเรา, เมื่อที่นั้นสภาพของเราจะนำพรันฝรั่ง, เพราะเมื่อที่นั้นเราจะถูกกล่าวโทษ.

๑๔ เพราะถ้อยคำของเราจะกล่าวโทษเรา, แท้จริงแล้ว, งานทั้งหมดของเราจะกล่าวโทษเรา; จะไม่พบว่าเราปราศจากมลทิน; และความนึกคิดของเราจะกล่าวโทษเราด้วย; และในสภาพอันนำพรันฝรั่งนี้เราจะไม่กล้าเงยหน้าดูพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของฟ้าดิน; และเราจะค่อนข้างยินดี

๘ก แอลมา ๒๖:๒๒.
 คมพ. ความลึกลับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของฟ้าดิน.
 ข ยอห์น ๑๖:๑๒;
 แอลมา ๒๓:๘;
 ๓ นี. ๒๖:๘-๑๑;
 อีเธอร์ ๔:๗.
 ๑๐ก ๒ นี. ๒๘:๒๗; อีเธอร์ ๔:๘.
 ข คพ. ๙๓:๓๙.

ค คมพ. นอบน้อม (ความ),
 อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ).
 ง ๒ นี. ๒๘:๓๐;
 คพ. ๕๐:๒๔.
 ๑๐ก มธ. ๒๕:๒๙.
 ข คมพ. ละทิ้งความเชื่อ (การ).
 ค ยอห์น ๘:๓๔;
 ๒ นี. ๒๘:๑๙.

ง สภษ. ๙:๑๘;
 ๒ นี. ๒๒:๑๙.
 คมพ. นรก.
 ๑๒ก แอลมา ๑๑:๔๑-๔๕.
 ข คมพ. พิพากษา (การ),
 สุดท้าย.
 ๑๔ก มธ. ๑๒:๓๖;
 ยากอบ ๓:๖;
 โมไซยาห์ ๔:๒๙-๓๐.

หากเราสั่ง ก้อนหิน และ ภูเขา^๑ ให้ตกลงมาทับเราได้เพื่อปิดบัง^๒ เราจากที่ประทับของพระองค์.

๑๕ แต่นั่นเป็นไปได้; เราต้องออกมา ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ในรัศมีภาพของพระองค์, และใน เติชานุภาพของพระองค์, และใน อานุภาพ, พระบารมี, และ อำนาจ การ ปกครอง ของ พระองค์, และยอมรับด้วยความอับอาย^๓ อันเป็นนิจ ว่าการพิพากษา^๔ ทั้งหมดของพระองค์เที่ยงธรรม; ว่าพระองค์ทรงเที่ยงธรรมในงานทั้งหมดของพระองค์, และว่าพระองค์ทรง เมตตา ลูกหลานมนุษย์, และว่าพระองค์ทรงมี เติชานุภาพ ทั้งปวงที่จะช่วยทุกคนที่เชื่อในพระนามของพระองค์ให้รอดและ นำผล^๕ ที่คู่ควรแก่การกลับใจออกมา.

๑๖ และ บัดนี้ ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ ท่าน เมื่อ นั้น ความ ตาย ย่อม มา ถึง, แม้ ความตาย^๖ ครั้งที่สอง, ซึ่งเป็นความตายทางวิญญาณ; เมื่อ นั้น ย่อม เป็น เวลา ที่ ผู้ใดก็ตามที่ตายในบาปของเขา, อันเกี่ยวกับ ความตาย^๗ ทางโลก, จะตาย^๘ ทางวิญญาณด้วย; แท้จริง แล้ว, เขาจะตายใน เรื่อง ที่ เกี่ยวกับ ความชอบธรรม.

๑๗ เมื่อ นั้น คือ เวลา ที่ ความ ทรมาณ ของพวกเขาจะเป็นดังทะเลเพลิง^๙ และ กัมมะถัน, ซึ่ง เปลวเพลิง นั้น จะ ลุก โชน ตลอดกาลและตลอดไป; และเมื่อ นั้น คือ

เวลาที่พวกเขาถูกล่ามด้วยโซ่ลงไปสู่ความพินาศอันเป็นนิจ, ตามอำนาจและการเป็นเชลยของชาตान, โดยที่เขาทำให้คนพวกนี้ ขึ้นอยู่กับความประสงค์ของเขา.

๑๘ เมื่อนั้น, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, พวกเขาจะเป็นราวกับว่าไม่มี^{๑๐} การไถ่กระทำขึ้นเลย; เพราะพวกเขาจะรับการไถ่ไม่ได้ตามความยุติธรรมของพระเจ้าเป็นเจ้า; และพวกเขาจะตาย^{๑๑} ไม่ได้, โดยที่การเนาเปื่อยไม่มีอีกต่อไปแล้ว.

๑๙ บัดนี้ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อ แอลมา พุด ถ้อยคำเหล่านี้จบแล้ว, ผู้คนเริ่มแปลกใจยิ่งขึ้น;

๒๐ แต่มีคนหนึ่งชื่อแอนโทโอนาร์, ซึ่งเป็นหัวหน้าผู้ปกครองคนหนึ่งในบรรดาพวกเขา, ออกมากล่าวแก่ท่านว่า: ที่ท่านกล่าวมานี้คืออะไร, ที่ว่ามนุษย์จะลุกขึ้นจาก บรรดา คน ตาย และ จะ ถูก เปลี่ยน จากสภาพที่เป็นมรตัยไปสู่สภาพที่เป็นอมตะ^{๑๒}, เพื่อจิตวิญญาณจะตายไม่ได้เลย?

๒๑ ข้อความในพระคัมภีร์หมายความว่าอะไร, ที่กล่าวว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงให้เหล่าเศรฐ^{๑๓} และดาบเพลิงอยู่ทางตะวันออกของสวนแห่งเอเดน^{๑๔}, เกลือกบิตามารดาแรกของเราจะเข้าไปและรับส่วนผลของต้นไม้แห่งชีวิต, และมีชีวิตอยู่ตลอดกาล? และดังนั้นเราจึงเห็นว่าไม่มีโอกาสจะเป็นไปได้เลยที่พวกท่านจะมีชีวิตอยู่ตลอดกาล.

๑๔ ข โสเซยา ๑๐:๘;
 ๒ นี. ๒๖:๕.
 ค โยบ ๓๔:๒๒;
 ๒ นี. ๑๒:๑๐.
 ๑๕ ก โมไซยาห์ ๓:๒๕.
 ข ๒ ปต. ๒:๙.
 ค มพ. ยุติธรรม (ความ).
 ๑๖ ก คมพ. ความตาย, ทาง

วิญญาณ.
 ข แอลมา ๑๑:๔๐-๔๕.
 ค ๑ นี. ๑๕:๓๓;
 แอลมา ๔๐:๒๖.
 ๑๗ ก วว. ๑๙:๒๐; ๒๑:๘;
 โมไซยาห์ ๓:๒๗.
 ๑๘ ก แอลมา ๑๑:๔๑.
 ข วว. ๒๑:๔;

แอลมา ๑๑:๔๕;
 คพ. ๖๓:๔๙.
 ๒๐ ก คมพ. อมตะ (ความเป็น).
 ๒๑ ก ปฐก. ๓:๒๔;
 แอลมา ๔:๒๒;
 โมเสส ๔:๓๑.
 คมพ. เศรฐ (เหล่า).
 ข คมพ. เอเดน.

๒๒ บัดนี้แอลมากล่าวแก่เขา: นี่คือการที่ข้าพเจ้ากำลังจะอธิบายนะ บัดนี้เราเห็นว่าคุณอดัมตก" โดยการรับส่วนผลไม้" ต้องห้าม, ตามพระวาทะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ; และดังนั้นเราจึงเห็น, ว่าโดยการตกของท่าน, มนุษยชาติทั้งปวงจึงกลับกลายเป็นผู้คนที่หลงไป" และตก.

๒๓ และบัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าหากเป็นไปได้ที่อาดัมจะรับส่วน" ผลของต้นไม้แห่งชีวิตในเวลานั้น, ก็จะไม่มีความตาย, และพระวาทะจะไม่มี ความหมาย, ทำให้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของผู้กล่าวเท็จ, เพราะพระองค์ตรัสไว้ว่า: หากเจ้ากิน" เจ้าจะตายอย่างแน่นอน.

๒๔ และเราเห็นว่า ความตาย" มาสู่มนุษยชาติ, แท้จริงแล้ว, ความตายที่อมิวิเล็คพูดถึง, ซึ่งคือความตายทางโลก; กระนั้นก็ตามยังมีช่วงเวลาที่เหมาะสมให้มนุษย์" ซึ่งในช่วงเวลานั้นเขาอาจจะกลับใจ; ฉะนั้นชีวิตนี้จึงมาเป็นสภาพแห่งการทดลอง; เป็นเวลาที่เตรียม" พบพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ; เป็นเวลาที่เตรียมรับสภาพอันหาได้สิ้นสุดไม่ซึ่งเราพูดมาแล้ว, ซึ่งอยู่ภายหลังการฟื้นคืนชีวิตของคนตาย.

๒๕ บัดนี้, หากไม่เป็นเพราะแผนแห่งการไถ่", ซึ่งวางไว้ นับจากการวางรากฐานของโลก, จะมีการฟื้นคืนชีวิต" ของคน

ตายไม่ได้; แต่มีแผนแห่งการไถ่วางไว้, ซึ่งจะทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิตของคนตาย, ซึ่งพูดมาแล้ว.

๒๖ และบัดนี้ดูเถิด, หากเป็นไปได้ว่าบิดามารดาแรกของเราออกไปรับ ส่วนจากต้นไม้แห่งชีวิต" แล้ว พวกท่านก็จะเศร้าหมองตลอดกาล, โดยไม่มีสภาพการเตรียม; และดังนั้นแผนแห่งการไถ่" จะล้มเหลวไป, และพระวาทะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะไม่มี ความหมาย, โดยที่ไม่เกิดผล.

๒๗ แต่ดูเถิด, มันไม่ได้เป็นเช่นนั้น; แต่พระองค์ทรงกำหนด" ให้มนุษย์ว่าพวกเขาต้องตาย; และหลังจากความตาย, พวกเขาต้องมาสู่" การพิพากษา", แม้เป็นการพิพากษาเดียวกับที่เราพูดมา, ซึ่งเป็นที่สุด.

๒๘ และหลังจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของได้ทรงกำหนดว่า เรื่องเหล่านี้จะมาถึงมนุษย์, ดูเถิด, พระองค์จึงทรงเห็นว่าสมควรที่มนุษย์จะรู้" เกี่ยวกับเรื่อง ที่พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้ให้พวกเขา;

๒๙ ฉะนั้นพระองค์จึงทรงส่งเทพ" มาสนทนากับพวกเขา, ซึ่งเทพเหล่านั้นทำให้มนุษย์เห็นถึงรัศมีภาพของพระองค์.

๓๐ และจากเวลานั้นมาพวกเขาเริ่มเรียกหาพระนามของพระองค์; ฉะนั้นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงสนทนา" กับมนุษย์, และทรง

<p>๒๒ก คมพ. การตกของอาดัม และเอวา. ข ปฐก. ๓:๖; ๒ นี. ๒:๑๕-๑๙; โมไซยาห์ ๓:๒๖. ค โมไซยาห์ ๑๖:๔-๕. ๒๓ก แอลมา ๔:๒๒-๒๓. ข ปฐก. ๒:๑๗. ๒๔ก คมพ. ความตาย, ทางร่างกาย.</p>	<p>๒ นี. ๒:๒๑; โมเสส ๕:๘-๑๒. ค แอลมา ๓๔:๓๒-๓๕. ๒๕ก คมพ. แผนแห่งการไถ่. ๒ นี. ๒:๘; แอลมา ๗:๑๒; ๔:๒๒. ๒๖ก ปฐก. ๒:๙; ๑ นี. ๑๕:๓๖; แอลมา ๓๒:๔๐. ข แอลมา ๓๔:๘-๑๖;</p>	<p>๔:๒๖-๒๘; โมเสส ๖:๕๙-๖๒. ๒๗ก โยบ ๗:๑; ฮีบ. ๑:๒๗; คพ. ๔:๒๘. ข คมพ. พิพากษา (การ), สู้ตาย. ๒๗ก โมโร. ๗:๒๕, ๓๑; คพ. ๒๙:๒๒. ๓๐ก โมเสส ๕:๔-๕; ๖:๕๑.</p>
---	--	--

ทำให้พวกเขาารู้ถึงแผนแห่งการไถ่^{๓๑} ซึ่งเตรียมไว้แล้วนับจากการวางรากฐาน^{๓๑} ของโลก; และการนี้พระองค์ทรงทำให้พวกเขา^{๓๑} รู้ตามศรัทธาและการกลับใจของพวกเขา และงานอันศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา.

๓๑ ดังนั้น, พระองค์จึงประทานบัญญัติ^{๓๑} ให้มนุษย์, โดยที่ในขั้นต้นพวกเขาล่วงละเมิดพระบัญญัติแรก^{๓๑} อันเกี่ยวกับเรื่องที่เป็นฝ่ายโลก, และมาเป็นเหมือนบรรดาผู้เป็นเจ้าของ, รู้จัก^{๓๑} ความดีจากความชั่ว, วางตนอยู่ในสภาพที่จะกระทำ, หรือทรงทำให้อยู่ในสภาพที่จะกระทำตามความประสงค์และความพอใจของตน, ไม่ว่าจะทำความชั่วหรือจะทำความดี—

๓๒ ฉะนั้นพระผู้เป็นเจ้าของจึงประทานบัญญัติให้พวกเขา, หลังจากที่ทรงทำให้พวกเขา^{๓๒} รู้ถึงแผนแห่งการไถ่, ว่าพวกเขาไม่ควรทำความชั่ว, ซึ่งโทษของการนี้คือความตาย^{๓๒} ครั้งที่สอง, ซึ่งเป็นความตายอันเป็นนิรันดร์อันเกี่ยวกับความชอบธรรม; เพราะแผนแห่งการไถ่จะมีผลกับคนเช่นนั้นไม่ได้, เพราะตามพระคุณความดีอันล้ำเลิศของพระผู้เป็นเจ้าของ, งานแห่งความยุติธรรม^{๓๒} จะถูกทำลายไม่ได้.

๓๓ แต่พระผู้เป็นเจ้าของทรงเรียกมนุษย์, ในพระนามของพระบุตรของพระองค์, (นี่เป็นแผนแห่งการไถ่ซึ่งกำหนดไว้) โดยตรัสว่า: หากเจ้าจะกลับใจและไม่

ทำใจของเจ้าแข็งกระด้าง, เมื่อนั้นเราจะเมตตาเจ้า, โดยทางพระบุตรองค์เดียว^{๓๓} ที่ถือกำเนิดของเรา;

๓๔ ฉะนั้น, ผู้ใดก็ตามที่กลับใจ, และไม่ทำให้ใจตนแข็งกระด้าง, เขาก็จะมีสิทธิ์ในความเมตตา^{๓๔} โดยทางพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรา, ไปสู่การปลดบาป^{๓๔} ของเขา; และคนเหล่านี้จะเข้ามาในสถานพักผ่อน^{๓๔} ของเรา.

๓๕ และผู้ใดก็ตามที่จะทำให้ใจตนแข็งกระด้างและจะทำความชั่วซ้ำสามานย์, ตูเถิด, เรายืนยันหนักแน่นในความโกรธของเราว่าเราจะไม่เข้ามาในสถานพักผ่อน^{๓๕} ของเรา.

๓๖ และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, ตูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าหากท่านทำให้ใจท่านแข็งกระด้างท่านจะไม่เข้าไปในสถานพักผ่อนของพระเจ้า; ฉะนั้นความชั่วซ้ำสามานย์ของท่านจึงทำให้พระองค์ทรงขุ่นเคืองจนพระองค์ส่งพระพิโรธของพระองค์ลงมายังท่านตั้งในการขุ่นเคืองครั้งแรก^{๓๖}, แท้จริงแล้ว, ตามพระวาระของพระองค์ในการขุ่นเคืองครั้งสุดท้ายเช่นเดียวกับครั้งแรก, ถึงความพิณาศ^{๓๖} อันเป็นนิรันดร์ของจิตวิญญาณท่าน; ฉะนั้น, ตามพระวาระของพระองค์, ถึงความตายหนสุดท้าย, เช่นเดียวกับความตายครั้งแรก.

๓๗ และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, โดยที่

<p>๓๐ข คมพ. แผนแห่งการไถ่. ค โมไซยาห์ ๑๘:๑๓; แอลมา ๑๓:๓, ๕, ๗-๘. ๓๑ก คมพ. พระบัญญัติของ พระผู้เป็นเจ้าของ. ข ปฐก. ๒:๑๖-๑๗; ๒ นี. ๒:๑๘-๑๙. ค ปฐก. ๓:๒๒-๒๓;</p>	<p>โมเสส ๔:๑๑. ง ๒ นี. ๒:๑๖. คมพ. สิทธิเสรี. ๓๒ก โมเสส ๕:๔-๙. ข คมพ. ความตาย, ทาง วิญญาณ. ค โมไซยาห์ ๑๕:๒๗; แอล- มา ๓๔:๑๕-๑๖; ๔๒:๑๕.</p>	<p>๓๔ก คมพ. เมตตา (ความ, พระ, มี). ข คมพ. ปลดบาป (การ). ค คมพ. พักผ่อน, สถานพัก ผ่อน. ๓๖ก เจคอบ ๑:๗-๘; แอลมา ๔:๒๖, ๙, ๑๔. ข คมพ. อับมงคล (ความ).</p>
---	--	--

เห็นว่าเรารู้เรื่องเหล่านี้, และมันเป็นเรื่องจริง, ขอให้เรากลับใจ, และไม่ทำให้ใจเราแข็งกระด้าง, เพื่อในพระบัญญัติที่สองของพระองค์ซึ่งพระองค์ประทานให้เรา เราจะไม่ทำให้พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเราทรงขุนเคือง จนถึงเอาพระพิโรธของพระองค์ลงมายังเรา; แต่ขอให้เราเข้าไปในสถานพักผ่อน^๑ของพระผู้เป็นเจ้าของ, ซึ่งเตรียมไว้ตามพระวอนของพระองค์.

บทที่ ๑๓

มนุษย์ได้รับเรียกเป็นมหาปุโรหิตเพราะศรัทธาสูงยิ่งและงานดีของพวกเขา—พวกเขาต้องสอนพระบัญญัติ—โดยผ่านความชอบธรรมพระองค์ทรงทำให้พวกเขา ศักดิ์สิทธิ์ และเข้าสู่สถานพักผ่อนของพระเจ้า—เมลคีเซเดคเป็นหนึ่งในคนเหล่านี้—เทพกำลังประกาศข่าวอันนำยินดีทั่วแผ่นดิน—พวกเขาจะเผยถึงการเสด็จมาจริงของพระคริสต์. ประมาณ ๘๒ ปีก่อนคริสตกาล.

และอนึ่ง, พี่น้องข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าอยากให้คุณนึกถึงเวลาที่พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของประทานบัญญัติเหล่านี้แก่ลูก ๆ ของพระองค์; และข้าพเจ้าอยากให้คุณจำไว้ว่าพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของทรงแต่งตั้ง ปุโรหิต,

ตามระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์, ซึ่งเป็นไปตามระเบียบของพระบุตรของพระองค์, เพื่อสอนสิ่งเหล่านี้แก่ผู้คน.

๒ และปุโรหิตเหล่านั้นได้รับแต่งตั้งตามระเบียบ^๑ของพระบุตรของพระองค์, ตามวิธี^๒ซึ่งโดยทางนั้นผู้คนจะรู้ว่าโดยวิธีใดที่จะตั้งตารอพระบุตรของพระองค์เพื่อการไถ่.

๓ และนี่คือวิธีตามที่พวกเขาได้รับแต่งตั้ง—โดยได้รับเรียก^๓และเตรียม^๔ไว้ นับจากการวางรากฐาน^๕ของโลกตามความรู้ล่วงหน้า^๖ของพระผู้เป็นเจ้าของ, อันเนื่องมาจากศรัทธายิ่งและงานดีของพวกเขา; โดยที่ในตอนแรกพระองค์ทรงปล่อยให้เลือก^๗ความดีหรือความชั่ว; ฉะนั้นโดยที่พวกเขาเลือกความดี, และใช้ศรัทธา^๘อันใหญ่หลวงยิ่ง, จึงได้รับเรียก^๙ด้วยการเรียกอันศักดิ์สิทธิ์, แท้จริงแล้ว, ด้วยการเรียกอันศักดิ์สิทธิ์นั้นซึ่งเตรียมไว้พร้อมกัน, และตาม, การไถ่ขึ้นเตรียมสำหรับคนเช่นนั้น.

๔ และดังนั้นพวกเขาได้รับเรียก^๑มาสู่การเรียกอันศักดิ์สิทธิ์นี้เนื่องจากศรัทธาของพวกเขา, ขณะที่คนอื่น ๆ ปฏิเสธพระวิญญานของพระผู้เป็นเจ้าของเนื่องจากความแข็งกระด้างของใจตนและความมืดบอดของจิตใจตน, ขณะที่, หากไม่เป็นอย่างนี้ เพราะการนี้พวกเขาอาจจะมื่อสิทธิ์^๒มาก เช่นเดียวกับพี่น้องของตน.

๓๗๑ ๑ นี. ๑๗:๓๐;
เจคอบ ๑:๘;
ฮีบ. ๗:๑๘.
ข แอลมา ๑๓:๖-๙.
๑๓ ๑๑ อับรา. ๒:๙, ๑๑.
๒๑ คพ. ๑๐๗:๒-๔.
ข แอลมา ๑๓:๑๖.
๓๑ คพ. ๑๒๗:๒.

คมพ. เลือก (การ), เลือก (ได้รับ), เลือกไว้ (กรียา); แต่งตั้งล่วงหน้า (การ).
ข คพ. ๑๓๘:๕๕-๕๖.
ค แอลมา ๑๒:๒๕, ๓๐.
คมพ. ชีวิตก่อนเกิด.
ง คพ. ๓๘:๒.
จ คมพ. สิทธิเสรี.

ฉ คมพ. ศรัทธา, เชื้อ (ความ).
ช คมพ. เรียก (การ), เรียกจากพระผู้เป็นเจ้าของ (ได้รับ); ฐานะปุโรหิต.
๔๑ อีเธอร์ ๑๒:๑๐.
ข ๑ นี. ๑๗:๓๒-๓๕.

๕ หรือท้ายที่สุด, ในตอนแรกพวกเขาอยู่
 ในฐานะเดียวกับพี่น้องของตน; ดังนั้น
 การเรียกอันศักดิ์สิทธิ์นั้นจึงเตรียมไว้ นับจาก
 การวางรากฐานของโลกสำหรับคนเช่นนั้น
 ที่ไม่ทำให้เจตนาแข็งกระด้าง, ดำรงอยู่ใน
 และโดยการชดใช้ของพระบุตรองค์เดียว
 ที่ถือกำเนิด, ผู้ที่ทรงเตรียมไว้—

๖ และดังนั้นโดยที่ ได้รับ เรียกโดยการ
 เรียกอันศักดิ์สิทธิ์นี้, และได้รับ แต่งตั้ง
 มาสู่ฐานะปุโรหิตระดับสูงแห่งระเบียบ
 อันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อสอน
 พระบัญญัติของพระองค์ให้ ลูกหลาน
 มนุษย์, เพื่อพวกเขาจะเข้าไปในสถาน
 พักผ่อน ของพระองค์ด้วย—

๗ ฐานะปุโรหิตระดับสูงนี้เป็นไปตาม
 ระเบียบของพระบุตรของพระองค์, ซึ่ง
 ระเบียบนี้เป็นมานับจากการวางรากฐาน
 ของโลก; หรืออีกนัยหนึ่ง, ไม่มีการเริ่มต้น
 ของวัน หรือการสิ้นสุดของปี, โดยเตรียม
 ไว้จากนิรันดรจนตลอดนิรันดร, ตามความ
 รู้ล่วงหน้า ในสิ่งทั้งปวงของพระองค์—

๘ บัดนี้ พวกเขาได้รับ แต่งตั้ง ตาม
 วิธีนี้—โดยได้รับ เรียกด้วยการเรียกอัน
 ศักดิ์สิทธิ์, และได้รับ แต่งตั้งด้วยศาสน-
 พิธีอันศักดิ์สิทธิ์, และรับเอาฐานะปุโรหิต
 ระดับสูงแห่งระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ไว้กับ
 พวกเขา, ซึ่ง การเรียก, และ ศาสนพิธี,

และฐานะปุโรหิตระดับสูง, ไม่มีการเริ่ม
 ต้นหรือสิ้นสุด—

๙ ฉะนั้นคนเหล่านั้นจึงกลายเป็นมหา
 ปุโรหิต ตลอดกาล, ตามระเบียบของพระ
 บุตร, พระองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระ
 บิดา, ผู้ไม่ทรงมีการเริ่มต้นของวันหรือ
 การสิ้นสุดของปี, ผู้ทรงเปี่ยมไปด้วย
 พระคุณ, ความเสมอภาค, และ ความ
 จริง. และเป็นดังนั้น. เอเมน.

๑๐ บัดนี้, ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวแล้วเกี่ยวกับ
 ระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์, หรือฐานะปุโรหิต
 ระดับสูงนี้, มีคนเป็นอันมากที่ได้รับ แต่ง
 ตั้งและกลายเป็นมหาปุโรหิตของพระผู้
 เป็นเจ้า; และสืบเนื่องมาจากศรัทธายิ่ง
 และการกลับใจ ของพวกเขา, และความ
 ชอบธรรมของ พวกเขา ต่อ พระพักตร์
 พระผู้เป็นเจ้า, พวกเขาเลือกกลับใจและ
 ทำงานชอบธรรมมากกว่าจะเลือกพินาศ;

๑๑ ฉะนั้นพวกเขาจึง ได้รับ เรียก ตาม
 ระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์นี้, และได้รับ การ
 ชำระให้บริสุทธิ์, และอาภรณ์ ของพวก
 เขาได้รับการชำระล้างให้ขาวแล้วโดยพระ
 โโลหิตของพระเมษโปดก.

๑๒ บัดนี้พวกเขา, หลังจากพระวิญญาณ
 บริสุทธิ์ ทรงชำระให้บริสุทธิ์, โดยชำระ
 ล้างอาภรณ์ให้ขาว, บริสุทธิ์ และปราศจาก
 มลทินต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, พวก

๕ก ๒ นี. ๒๖:๒๘.
 ๖ก แอลมา ๑๒:๓๓; ๑๖:๑๗.
 คมพ. พักผ่อน, สถาน
 พักผ่อน.
 ๗ก ฮับ. ๗:๓.
 ข คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระ
 ผู้เป็นเจ้าสามพระองค์.
 ๘ก คพ. ๘๔:๓๓-๔๒.
 คมพ. เมลคีเซเดค, ฐานะ

ปุโรหิตแห่ง.
 ๙ก คมพ. มหาปุโรหิต.
 ข ๒ นี. ๒:๖.
 คมพ. พระคุณ.
 ๑๐ก คพ. ๘๔:๑๘-๒๒.
 ข คมพ. กลับใจ (การ).
 ๑๑ก โมเสส ๖:๕๙-๖๐.
 ข ๑ นี. ๑๒:๑๐;
 แอลมา ๕:๒๑-๒๓;

๓ นี. ๒๗:๑๙-๒๐.
 ๑๒ก คมพ. พระวิญญาณ
 บริสุทธิ์.
 ข รม. ๘:๑-๙.
 คมพ. ทำ (ชำระ) ให้
 บริสุทธิ์ (การ).
 ค คมพ. บริสุทธิ์ (ความ),
 พิศุทธิ์ (ความ).

เขาจึงไม่อาจมองดูบาป^๑ได้เว้นแต่ด้วยความชิงชัง^๒; และมีคนมาก, มากมายอย่างยิ่ง, ที่รับการชำระล้างให้บริสุทธิ์และเข้าไปในสถานพักผ่อนของพระเจ้าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของของพวกเขา.

๑๓ และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าอยากให้ท่านนอบน้อมถ่อมตนต่อพระพักตร์พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า, และนำผล^๓ซึ่งคู่ควรแก่การกลับใจออกมา, เพื่อท่านจะเข้าไปในสถานพักผ่อนนั้นด้วย.

๑๔ แท้จริงแล้ว, จงนอบน้อมถ่อมตนแม้ดังผู้คนในวันเวลาของเมลคีเซเดค^๔, ผู้เป็นมหาปุโรหิตผู้หนึ่งตามระเบียบเดียวกันนี้ด้วยซึ่งข้าพเจ้าพูดถึง, ผู้ซึ่งรับฐานะปุโรหิตระดับสูงไว้กับท่านตลอดกาลด้วย.

๑๕ และเป็นเมลคีเซเดคผู้เดียวกันนี้ที่อับราฮัม^๕จ่ายส่วนสิบ^๖ให้; แท้จริงแล้ว, แม้อับราฮัมบรรพบุรุษของเราจ่ายส่วนสิบอันเป็นหนึ่งในสิบส่วนของทุกสิ่งที่ท่านเป็นเจ้าของ.

๑๖ บัดนี้ พระผู้เป็นเจ้าทรงกำหนดศาสนพิธี^๗เหล่านี้ไว้ตามลักษณะนี้, เพื่อโดยวิธีนี้ผู้คนจะตั้งตารอพระบุตรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า, ลักษณะดังกล่าวเป็นรูปแบบ^๘หนึ่งในระเบียบของพระองค์, หรือเป็นระเบียบของพระองค์, และนี่ก็เพื่อพวกเขาจะตั้งตารอพระองค์เพื่อการปลด

บาปของพวกเขา, เพื่อพวกเขาจะเข้าไปในสถานพักผ่อนของพระเจ้า.

๑๗ บัดนี้เมลคีเซเดคผู้นั้นเป็นกษัตริย์ปกครองแผ่นดินซาเลม; และผู้คนของท่านแก่กล้าขึ้นในความซื่อสัตย์และความน่าชิงชัง; แท้จริงแล้ว, พวกเขาหลงทางไปทั้งหมด; พวกเขาเต็มไปด้วยความชั่วร้ายนานัปการ;

๑๘ แต่เมลคีเซเดคโดยที่ใช้ศรัทธาอันแรงกล้า, และได้รับตำแหน่งของฐานะปุโรหิตระดับสูงตามระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์^๙ของพระเจ้า, ได้สั่งสอนการกลับใจให้ผู้คนของท่าน. และดูเถิด, พวกเขากลับใจ; และเมลคีเซเดคสถาปนาสันติขึ้นในแผ่นดินในวันเวลาของท่าน; ฉะนั้นท่านจึงมีชื่อว่าประมุขแห่งสันติ, เพราะท่านเป็นกษัตริย์ของซาเลม; และท่านปกครองภายใต้บิดาของท่าน.

๑๙ บัดนี้, มีหลายคนก่อนท่าน, และมีหลายคนหลังท่านด้วย, แต่ไม่มี^{๑๐}ผู้ใดใหญ่ยิ่งไปกว่า; ฉะนั้น, พวกเขาจึงกล่าวถึงท่านมากโดยเฉพาะ.

๒๐ บัดนี้ข้าพเจ้าไม่จำต้องสาธยายเรื่องนี้; สิ่ง^{๑๑}ที่ข้าพเจ้ากล่าวไว้ย่อมเพียงพอ. ดูเถิด, พระคัมภีร์^{๑๒}อยู่ต่อหน้าท่าน; หากท่านจะบิดเบือน^{๑๓}สิ่งเหล่านี้ มันจะไปเพื่อความพินาศของท่านเอง.

๒๑ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ

๑๒ ง โมไซยาห์ ๕:๒;
แอลมา ๑๓:๓๓.
จ สภษ. ๘:๑๓;
แอลมา ๓๗:๒๓.
๑๓ ก ลูกา ๓:๘.
๑๔ ก คพ. ๘:๑๔.
ปจส. ปฐก. ๑๔:๒๕-๔๐.
คพ. เมลคีเซเดค.

๑๕ ก คมพ. อับราฮัม.
ข ปฐก. ๑๔:๑๘-๒๐;
มลค. ๓:๘-๑๐.
คมพ. ส่วนสิบ (การจ่าย).
๑๖ ก คมพ. ศาสนพิธี.
ข คมพ. สัญลักษณ์ (การใช้).
๑๗ ก คมพ. เมลคีเซเดค,

ฐานะปุโรหิตแห่ง.
๑๓ ก ยีล. ๘:๑๘;
คพ. ๘:๖-๑๖;
๑๐๗:๔๐-๕๕.
๗ คพ. ๑๐๗:๑-๔.
๒๐ ก คมพ. พระคัมภีร์.
ข ๒ ปด. ๓:๑๖;
แอลมา ๔:๑.

เมื่อแอลมากล่าวถ้อยคำเหล่านี้แก่พวกเขาแล้ว, ท่านยืนมือออกมาทางพวกเขาและร้องขึ้นด้วยเสียงอันดัง, มีความว่า: บัดนี้ถึงเวลาที่กลับใจ, เพราะวันแห่งความรอดใกล้เข้ามาแล้ว;

๒๒ แท้จริงแล้ว, และ สُرเสียง ของพระเจ้า, โดยปาก^กของเทพ, ประกาศเรื่องนี้แก่ประชาชาติทั้งปวง; แท้จริงแล้ว, โดยประกาศเรื่องนี้, เพื่อพวกเขาจะมีข่าวอันนำยินดีแห่งความปรีดียิ่งขึ้น; แท้จริงแล้ว, และ พระองค์ทรงแพร่ข่าวอันนำยินดีเหล่านี้ไปในบรรดาผู้คนทั้งปวงของพระองค์, แท้จริงแล้ว, แม้ไปถึงพวกเขาที่กระจัดกระจายอยู่ทั่วไปบนพื้นพิภพ; ดังนั้นมันมาถึงเราแล้ว.

๒๓ และเรื่องเหล่านี้เป็นที่รู้แก่เราด้วยถ้อยคำแจ่มชัด^ก, เพื่อเราจะเข้าใจ, เพื่อเราจะไม่ผิดพลาด; และนี่ก็เพราะการเป็นคนระหกระเหิน^กของเราไปในแผ่นดินแปลก; ฉะนั้น, เราจึงเป็นที่โปรดปรานยิ่งด้วยเหตุนี้, เพราะเรามีข่าวอันนำยินดีเหล่านี้ประกาศแก่เราทั่วทุกแห่งในสวนองุ่นของเรา.

๒๔ เพราะ ดูเถิด, เทพ^กกำลังประกาศเรื่องนี้แก่คนเป็นอันมากในแผ่นดินของเราขณะนี้; และนี่ก็เพื่อจุดประสงค์ในการเตรียมใจลูกหลานมนุษย์ให้รับพระวจนะของ พระองค์^กในเวลา ที่พระองค์เสด็จมาในรัศมีภาพของพระองค์.

๒๕ และบัดนี้เราเพียงแต่คอยฟังข่าวอันนำปรีดียินดีเรื่องการเสด็จมาของพระองค์, ที่ประกาศแก่เราโดยปากของเทพ; เพราะเวลาขอมมาถึง, เราหา^กรู้ไม่^กว่าจะเร็วเพียงใด. ขอพระเจ้าเป็นเจ้าทรงให้เรื่องนี้เป็นไปในวันเวลาของข้าพเจ้า; แต่จะเร็วหรือช้าเพียงใด, ข้าพเจ้าก็จะชื่นชมยินดีในเรื่องนี้.

๒๖ และจะเป็นที่รู้แก่คนเที่ยงธรรมและบริสุทธิ์^ก, โดยปากของเทพ, ในเวลาแห่งการเสด็จมาของ พระองค์, เพื่อ คำของบรรพบุรุษ เรา จะ เกิด สัมฤทธิ์ผล, ตามเรื่องที่เราท่านพูดไว้เกี่ยวกับพระองค์, ซึ่งเป็นไปตามวิญญานแห่งการพยากรณ์ซึ่งอยู่ในพวกท่าน.

๒๗ และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าปรารถนา^กจากใน ส่วนลึก ที่สุด ของใจข้าพเจ้า, แท้จริงแล้ว, ด้วยความหวังใจอย่างใหญ่หลวงแม้ถึงความเจ็บปวด, ให้ท่าน สดับ ฟัง ถ้อยคำของข้าพเจ้า, และทิ้งบาปของท่าน, และไม่ผิดวันแห่งการกลับใจของท่าน;

๒๘ แต่ให้ท่านมอบน้อมถ่อมตนต่อพระพักตร์พระเจ้า, และเรียกหาพระนามอันบริสุทธิ์ของพระองค์, และเผ่าดู^กและสวดอ้อนวอนเสมอ, เพื่อท่านจะไม่ถูกปล่อย^กจนเกินขนาดที่ท่านจะทนได้, และตั้งนั้น พระวิญญาน ศักดิ์สิทธิ์ จึง นำ ท่าน,

๒๑ก คมพ. กลับใจ (การ).
๒๒ก แอลมา ๑๐:๒๐.
๒๓ก ๒ นี. ๒๕:๗-๘;
๓๑:๓; ๓๒:๗;
เจคอบ ๔:๑๓;
อีเธอร์ ๑๒:๓๓.
ข เจคอบ ๗:๒๖.
๒๔ก แอลมา ๑๐:๑๐; ๓๓:๑๓.

๒๕ก ๑ นี. ๑๐:๔; ๓ นี. ๑:๑๓.
๒๖ก อาโมส ๓:๗;
สุภา ๒:๘-๑๑.
๒๗ก ไมไซยาห์ ๒๘:๓.
๒๘ก คมพ. สวดอ้อนวอน
(การ), สวดอ้อนวอน (คำ);
เผ่า, เผ่าดู, เผ่ารอ.
ข ๑ ครี. ๑๐:๑๓.

ค คมพ. อ่อนน้อม (ความ
มีใจ), อ่อนน้อม (ความ
สุภาพ), อ่อนโยน (คน,
ความ); อดทน (ความ).
๒๓ก แอลมา ๗:๒๔.
ข คพ. ๒๐:๓๑; ๗๖:๑๑๖.
คมพ. จิตกุศล.
ค คพ. ๘๔:๒๔.

ให้เป็นคนถ่อมตน, อ่อนโยน^๓, ว่าง่าย, ออดทน, เยี่ยมด้วยความรักและความอดกลั้นทุกอย่าง;

๒๙ โดยมีศรัทธา^๓ในพระเจ้า; มีความหวังว่าท่านจะได้รับชีวิตนิรันดร์; มีความรัก^๓ของพระเจ้าเป็นเจ้าอยู่ในใจท่านเสมอ, เพื่อพระองค์จะทรงยกท่านขึ้นในวันสุดท้าย และเข้าไปในสถานพักผ่อน^๓ของพระองค์.

๓๐ และขอพระเจ้าประทานการกลับใจแก่ท่าน, เพื่อท่านจะไม่นำพระพิโรธของพระองค์ลงมาบนท่าน, เพื่อท่านจะไม่ถูกผูกลงมาด้วยโซ่แห่งนรก^๓, เพื่อท่านจะไม่ต้องทนรับความตาย^๓ครั้งที่สอง.

๓๑ และแอลมาพูดถ้อยคำอื่น ๆ อีกมากกับผู้คน, ซึ่งมีได้เขียนไว้ในหนังสือนี้.

บทที่ ๑๔

แอลมากับอิมวี่เล็คถูกคุมขังและถูกตี—ผู้ที่เชื่อและพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขาถูกเผาด้วยไฟ—พระเจ้าทรงรับผู้เป็นมรณสักขีเหล่านี้สู่รัศมีภาพ—กำแพงเรือนจำถูกทำลายและทรุดลง—แอลมากับอิมวี่เล็คได้รับการปลดปล่อย, และผู้ที่ข่มเหงพวกท่านถูกสังหาร. ประมาณ ๘๒-๘๑ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากท่านพูดกับผู้คนจบลงแล้ว หลายคนในพวกนี้เชื่อถ้อยคำของท่าน, และเริ่มกลับใจ, และค้นคว้าพระคัมภีร์^๓.

๓๐ ก คมพ. อัมปังคล (ความ); นริก.
ข คมพ. ความตาย,

ทางวิญญาณ.
๑๔ ๑ ก ๒ พกษ. ๒๒:๘-๑๓.
คมพ. พระคัมภีร์.

๒ แต่คนส่วนมากในพวกนี้ปรารถนาจะทำลาย แอลมา และ อิมวี่เล็ค; เพราะพวกเขาโกรธแอลมา, เนื่องจากความตรงไปตรงมา^๓ของคำพูดที่ท่านให้แก่ซีเอส-รอม; และพวกเขากล่าวด้วยว่าอิมวี่เล็คพูดเท็จ^๓กับพวกเขา, และสบประมาทกฎของพวกเขาและทนายกับผู้พิพากษาของพวกเขาด้วย.

๓ และพวกเขาโกรธแอลมากับอิมวี่เล็คด้วย; และเพราะพวกท่านเป็นพยานอย่างเปิดเผย^๓ป้องกันความชั่วร้ายของเขาเหล่านั้น, พวกเขาจึงหมายมั่นจะกำจัดพวกท่านอย่างลับ ๆ.

๔ แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือ คนเหล่านั้นไม่ได้ทำ; แต่กลับพาพวกท่านไปมัดไว้ด้วยเชือกเหนียว, และพาพวกท่านไปอยู่ต่อหน้าหัวหน้าผู้พิพากษาของแผ่นดิน.

๕ และผู้คนออกไปเป็นพยานฟ้องร้องพวกท่าน—โดยเป็นพยานว่าพวกท่านสบประมาทกฎ, และทนายกับผู้พิพากษาของแผ่นดินพวกเขา, และของผู้คนทั้งหมดที่อยู่ในแผ่นดินด้วย; และยังเป็นพยานด้วยว่ามีพระเจ้าเป็นเจ้าแต่องค์เดียว, และว่าพระองค์จะทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาในบรรดาผู้คน, แต่พระองค์จะไม่ทรงช่วยพวกเขาให้รอด; และผู้คนได้เป็นพยานกล่าวโทษแอลมากับอิมวี่เล็คเช่นนั้นหลายเรื่อง. บัดนี้เรื่องนี้เป็นไปต่อหน้าหัวหน้าผู้พิพากษาของแผ่นดิน.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือซีเอส-

๒ ก แอลมา ๑๒:๓-๗.
ข แอลมา ๑๐:๒๗.

รวม แปลกใจใน ถ้อยคำ ที่พูด กัน; และ เขา รู้ เกี่ยว กับ ความ มีด บอด ของ จิตใจ ด้วย, ซึ่ง คำเท็จ ของ เขา ก่อ ให้ เกิด ขึ้น ใน บรรดา ผู้คน; และ จิต วิญญาณ เขา เริ่ม ถูก ทรมาน ภาย ใต้ ความ สำนึ ก ผิด ของ ตัว เขาเอง; แต่ จริ ง แล้ว, เขา เริ่ม ถูก ราช ล้อม ไว้ ด้วย ความ เจ็บ ปวด แห่ง นรก.

๗ และ เหตุ การณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ เขา เริ่ม ร้อง กับ ผู้คน, มี ความ ว่า: ดู เกิด, ข้าพเจ้า ผิด, และ คน ทั้ง สอง นี้ ไม่มี มลทิน ต่อ พระ พักตร์ พระ ผู้ เป็น เจ้า. และ เขา เริ่ม แก่ ต่าง แทน พวก ท่าน นับ จาก เวลานั้น ไป; แต่ คน ทั้ง หลาย สบ ประมาท เขา, โดย ก่อ ว่า: ท่าน ถูก มาร เข้า สิง ด้วย หรือ? และ พวก นั้น ถ่ม น้ำ ลาย ใส่ เขา, และ ขับ เขา ออก ไป ้ จาก หมู่ ดน, และ คน ทั้ง หมด ที่ เชื่อ ถ้อย คำ ซึ่ง แอล มา กั บอ มิ ว เลิศ พุด ด้วย; และ พวก เขา ขับ ไล่ คน เหล่า นั้น, และ ส่ง คน ไป ข้าง ป่า พวก เขา ด้วย ก้อน หิน.

๘ และ พวก เขา นำ ภรรยา และ ลูก ๆ ของ คน เหล่า นั้น มารวม กัน, และ ผู้ใด ก็ ตาม ที่ เชื่อ หรือ ด้ รับ การ สอน ให้ เชื่อ ใน พระ วาจา ของ พระ ผู้ เป็น เจ้า พวก เขา ก็ โยน คน เหล่า นั้น เข้า ไป ใน ไฟ; และ พวก เขา ยัง ได้ นำ บ้าน ทึก ของ คน เหล่า นั้น มา ด้วย ซึ่ง มี พระ คัมภีร์ ศักดิ์ สิทธิ์, และ โยน เข้า ไป ใน ไฟ ด้วย, เพื่อ จะ ให้ หมด ใหม่ และ ถูก ทำ ลาย ด้วย ไฟ.

๙ และ เหตุ การณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ พวก เขา พา แอล มา และ อมิ ว เลิศ มา, และ นำ พวก ท่าน ออก ไป ยัง สถาน มรณ สัก ขี, เพื่อ

พวก ท่าน จะ เห็น ความ พิ นาศ ของ คน เหล่า นั้น ซึ่ง ถูก เฆมา ผลาญ ด้วย ไฟ.

๑๐ และ เมื่อ อมิ ว เลิศ เห็น ความ เจ็บ ปวด ของ พวก ผู้ หึง และ เด็ก ที่ กำลัง ถูก เฆมา ผลาญ อยู่ ใน ไฟ, ท่าน ก็ เจ็บ ปวด ด้วย; และ ท่าน กล่าว แก่ แอล มา ว่า: เรา จะ ดู ภาพ อัน น่า พรั่น พรั่น นี้ ได้อย่างไร? ฉะนั้น ให้ เรา ยื่น มือ เรา ออก ไป, และ ใช้ อำนาจ ของ พระ ผู้ เป็น เจ้า ซึ่ง อยู่ ใน เรา, และ ช่วย พวก เขา ให้ รอด จาก เปลว ไฟ เกิด.

๑๑ แต่ แอล มา กล่าว แก่ ท่าน ว่า: พระ วิญญาณ ทรง บีบ คั้น ข้าพเจ้า ว่า ข้าพเจ้า ต้อง ไม่ ยื่น มือ ออก ไป; เพราะ ดู เกิด พระ เจ้า ทรง รับ คน เหล่า นั้น ขึ้น ไป สู่ พระ องค์ แล้ว, ใน รัศมี ภาพ; และ พระ องค์ ทรง ยอม ให้ พวก เขา ทำ สิ่ง นี้, หรือ ให้ ผู้ คน ทำ สิ่ง นี้ แก่ คน เหล่า นั้น, ตาม ความ แข็ง กระ ต้าง ของ ใจ พวก เขา, เพื่อ การ พิ พากษา ซึ่ง พระ องค์ จะ ทรง ให้ เกิด กับ พวก เขา ใน พระ พิโรธ ของ พระ องค์ จะ เทียง ธรรม; และ โลหิต ี ของ ผู้ บริ สุทธิ์ จะ เป็น พยาน ฟ้อง พวก เขา, แต่ จริ ง แล้ว, และ จะ ร้อง อย่าง สุด กำลัง ฟ้อง พวก เขา ใน วัน สุด ท้าย.

๑๒ บัด นี้ อมิ ว เลิศ กล่าว แก่ แอล มา: ดู เกิด, บาง ที่ พวก เขา จะ เฆมา เรา ด้วย.

๑๓ และ แอล มา กล่าว ว่า: ขอ ให้ เป็น ตาม พระ ประสงค์ ของ พระ เจ้า. แต่, ดู เกิด, งาน ของ เรา ยัง ไม่ เสร็จ; ดังนั้น พวก เขา จะ ไม่ เฆมา เรา.

๑๔ บัด นี้ เหตุ การณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ เมื่อ

๖ก แอลมา ๑๔:๕.
ข คมพ. มโนธรรม.
๗ก แอลมา ๑๑:๒๑-๓๗.
ข แอลมา ๑๔:๑.

๑๐ก แอลมา ๘:๓๐-๓๑.
๑๑ก คมพ. รัศมีภาพ.
ข สดต. ๓๗:๘-๑๓;
แอลมา ๖๐:๑๓;

คพ. ๑๐๓:๓.
คมพ. ยุติธรรม (ความ).
ค คมพ. มรณสักขี (ผู้เป็น).
ง โมไซยาห์ ๑๗:๑๐.

ร่างของคนที่ถูกโยนเข้าไปในไฟถูกเผาผลาญหมด, และบันทึกลงซึ่งถูกโยนเข้าไปพร้อมกับพวกเขาด้วย, หัวหน้าผู้พิพากษาของแผ่นดินมายืนอยู่ต่อหน้าแอลมากับอมีวเล็ค, ขณะที่พวกเขาถูกมัดอยู่; และเขาตบหน้าท่านทั้งสองด้วยมือของเขา, และกล่าวแก่พวกท่านว่า: หลังจากสิ่งที่ท่านเห็นแล้ว, ท่านจะสั่งสอนคนพวกนี้อีกหรือ, ว่าพวกเขาจะถูกโยนเข้าไปในทะเลเพลิง^๑ และกำมะถัน?

๑๕ ดูเถิด, ท่านเห็นแล้วว่า ท่านไม่มีพลังความสามารถที่จะช่วยคนที่ถูกโยนเข้าไปในไฟให้รอด; ทั้งพระเจ้าเป็นเจ้าก็ไม่ทรงช่วยพวกเขาให้รอดเพราะพวกเขามีความเชื่อเดียวกับท่าน. และผู้พิพากษาตบหน้าพวกท่านอีก, และถามว่า: ท่านจะกล่าวอะไรเพื่อตนเองเล่า?

๑๖ บัดนี้ผู้พิพากษาคณนีอยู่ในระเบียบและความเชื่อของ นี ฮอร์^๒, ผู้สังหารกิเดียน.

๑๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือแอลมากับอมีวเล็คมิได้ตอบเขาแต่อย่างใด; และเขาจึงตบพวกท่านอีก, และมอบพวกท่านให้เจ้าหน้าที่เพื่อโยนเข้าเรือนจำ.

๑๘ และเมื่อโยนพวกท่านเข้าเรือนจำได้สามวัน, ทนาย^๓, และผู้พิพากษา, และปุโรหิต, และผู้สอนหลายคน ซึ่งอยู่ในความเชื่อเดียวกับนีฮอร์, พากันมา; และพวกเขาเข้าไปในเรือนจำเพื่อดูพวกท่าน, และพวกเขาถามพวกท่านหลายเรื่อง; แต่พวกท่านมิได้ตอบพวกเขาแต่อย่างใด.

๑๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือผู้

พิพากษายืนอยู่ต่อหน้าพวกท่าน, และกล่าวว่า: เหตุใดท่านจึงไม่ตอบคำถามของคนพวกนี้? ท่านไม่รู้หรือว่าข้าพเจ้ามีอำนาจส่งท่านเข้าไปในเปลวไฟได้? และเขาสั่งให้พวกท่านพูด; แต่พวกท่านมิได้ตอบแต่อย่างใด.

๒๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือพวกนั้นออกไปและไปตามทางของตน, แต่กลับมามีในวันพรุ่ง; และผู้พิพากษาตบหน้าพวกท่านอีกด้วย. และหลายคนก็ออกมาด้วย, และตบพวกท่าน, พลางกล่าวว่า: ท่านจะยืนและตัดสินคนพวกนี้, และกล่าวโทษกฏของเราอีกหรือไม่? หากท่านมีพลังความสามารถมหาศาลเช่นนั้น เหตุใดท่านจึงไม่ปลดปล่อย^๔ ตนเองเล่า?

๒๑ และพวกเขากล่าวแก่พวกท่านหลายเรื่องทำนองนี้, โดยขบเขี้ยวเคี้ยวฟันใส่พวกท่าน, และถ่มน้ำลายใส่พวกท่าน, และกล่าวว่า: เราจะดูเป็นเช่นใดเล่าเมื่อเราต้องอับมงคล?

๒๒ และหลายเรื่องทำนองนี้, แท้จริงแล้ว, พวกเขากล่าวแก่พวกท่านด้วยเรื่องทำนองนี้ต่าง ๆ นานา; และพวกเขาได้ล้อเลียนพวกท่านอยู่ตั้งนั้นหลายวัน. และพวกเขาได้ตั้งให้อาหารพวกท่านเพื่อพวกท่านจะหิว, และน้ำเพื่อพวกท่านจะกระหาย; และเอาเสื่อผ้าไปจากพวกท่านด้วยเพื่อพวกท่านทั้งสองจะเปลือยเปล่า; และตั้งนี้ท่านทั้งสองถูกมัดไว้ด้วยเชือกเหนียว, และถูกจองจำอยู่ในเรือนจำ.

๒๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากที่พวกท่านได้รับทุกข์ทรมานอยู่ตั้ง

๑๔ก แอลมา ๑๒:๑๗.

๑๖ก แอลมา ๑:๗-๑๕.

๑๘ก แอลมา ๑๐:๑๔; ๑๑:๒๐.

๒๐ก มธ. ๒๗:๓๙-๔๓.

นั้นหลายวัน, (และคือในวันที่สิบสอง, ในเดือนที่สิบ, ในปีที่สิบแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ) คือหัวหน้าผู้พิพากษาเหนือแผ่นดินแห่งเอมมันไนฮาห์และผู้สอนกับทนายของพวกเขาหลายคนเข้าไปในเรือนจำที่ซึ่งแอลมากับอิมิวเล็คถูกมัดไว้ด้วยเชือก.

๒๔ และหัวหน้าผู้พิพากษายืนอยู่ต่อหน้าพวกท่าน, และตบพวกท่านอีก, และกล่าวแก่พวกท่าน: หากท่านมีอำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้า จงปลดปล่อยตนเองจากเครื่องพันธนาการเหล่านี้, และแล้วเราจึงจะเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงทำลายคนพวกนี้ตามถ้อยคำของท่าน.

๒๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาทั้งหมดเข้าไปตบพวกท่าน, พลางกล่าวถ้อยอย่างเดียวกัน, แม้จนคนสุดท้าย; และเมื่อคนสุดท้ายพูดกับพวกท่านแล้วอำนาจ^๑ของพระเจ้าเป็นเจ้าอยู่กับแอลมาและอิมิวเล็ค, และพวกท่านผุดลุกขึ้นยืน.

๒๖ และแอลมาร้องขึ้น, มีความว่า: โอ้พระเจ้า, พวกข้าพระองค์จะทนทุกข์^๒อย่างไรใหญ่หลวงนี้อีกนานเท่าใด? โอ้พระเจ้า, ทรงโปรดประทานผละกำลังให้พวกข้าพระองค์ตามศรัทธาที่พวกข้าพระองค์มีอยู่ในพระคริสต์, แม้จนถึงการปลดปล่อย. และพวกท่านทำให้เชือกที่มัดร่างพวกท่านอยู่ขาด; และเมื่อผู้คนเห็นเช่นนั้น, พวกเขาภิเริ่มหลบหนี, เพราะความกลัวในความพิณาศเกิดขึ้นกับพวกเขาแล้ว.

๒๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือความกลัวของพวกเขาใหญ่หลวงนักจนพวกเขาล้มลงกับพื้นดิน, และออกไปไม่ถึงประตูด้านนอกของเรือนจำ; และแผ่นดินไหวอย่างหนัก, และกำแพงเรือนจำแยกออกเป็นสองเสี่ยง, จนหลายลงสู่พื้นดิน; และหัวหน้าผู้พิพากษา, และทนาย, และปุโรหิต, และผู้สอน, ที่ตีแอลมากับอิมิวเล็ค, เสียชีวิตเพราะการพังทลายนั้น.

๒๘ และแอลมากับอิมิวเล็คออกมาจากเรือนจำ, และพวกท่านหาได้รับบาดเจ็บไม่; เพราะพระเจ้าได้ประทานพลังความสามารถให้พวกท่าน, ตามศรัทธาที่พวกท่านมีอยู่ในพระคริสต์. และพวกท่านออกไปจากเรือนจำทันที; และพระเจ้าทรงปลด^๓เครื่องพันธนาการจากพวกท่าน; และเรือนจำพังทลายลงสู่พื้นดิน, และทุกคนภายในกำแพงเรือนจำ, เว้นแต่แอลมากับอิมิวเล็ค, เสียชีวิตหมด; และพวกท่านตรงเข้าไปในเมือง.

๒๙ บัดนี้ผู้คนโดยที่ได้ยินเสียงอีกที่ก็กึกก้องจึงวิ่งมารวมกันเป็นกลุ่มใหญ่เพื่อทราบต้นสายปลายเหตุ; และเมื่อพวกเขาเห็นแอลมากับอิมิวเล็คออกมาจากเรือนจำ, และกำแพงเรือนจำทลายลงสู่พื้นดิน, พวกเขาเกิดความประหลาดประหลาดยิ่งนัก, และหลบหนีไปจากแอลมากับอิมิวเล็คแม้ตั้งแม่แพะกับลูกอ่อนหลบหนีราชสีห์สองตัว; และดังนั้นพวกเขาได้หลบหนีไปให้พ้นแอลมากับอิมิวเล็ค.

๒๕ก แอลมา ๘:๓๑.
 ๒๖ก ยากอบ ๕:๑๐-๑๑;
 โมไซยาห์ ๑๗:๑๐-๒๐;

คพ. ๑๒๑:๗-๘.
 ๒๗ก กิจการ ๑๖:๒๖;
 อีเธอร์ ๑๒:๑๓.

๒๘ก เจคอบ ๔:๖;
 ๓ นี. ๒๘:๑๙-๒๒.

บทที่ ๑๕

แอลมากับอิมิวเล็คไปไซดมและสถาปนา
ศาสนจักร—แอลมารักษาฮีเอสรอม, ซึ่ง
เข้าร่วมกับศาสนจักร—หลายคนรับบัพ
ติศมา, และศาสนจักรรุ่งเรือง—แอลมา
กับอิมิวเล็คไปเซราเฮ็มลา. ประมาณ ๘๑
ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอลมากับ
อิมิวเล็คได้รับบัญชาให้ออกไปจากเมือง
นั้น; และพวกท่านจากไป, และออกมา
แม้ในแผ่นดินแห่งไซดม; และดูเถิด, ที่
นั้นพวกท่านพบผู้คนที่ทั้งหมดที่ได้ออกมา
จากแผ่นดินแห่งแอมันไนฮาหี^๑, ผู้ซึ่งถูก
ขับไล่อัน และถูกขวางปาด้วยก้อนหิน, เพราะ
พวกเขาเชื่อถ้อยคำของแอลมา.

๒ และพวกท่านเล่าให้พวกเขาฟังถึง
เรื่องทั้งหมดที่ได้เกิดกับภรรยา^๒ และลูก ๆ
ของพวกเขา, และที่เกี่ยวกับตัวพวกท่าน,
และเกี่ยวกับอำนาจ^๓ แห่งการปลดปล่อย
ของพวกท่าน.

๓ และฮีเอสรอมนอนป่วยอยู่ที่ไซดม,
เพราะไข้ตัวร้อนดังไฟด้วย, ซึ่งเกิดขึ้น
เพราะความยากลำบากใหญ่หลวงในจิตใจ
เขาอันเนื่องมาจากความชั่วร้าย^๔ ของเขา,
เพราะเขาคิดว่าแอลมากับอิมิวเล็คมิได้อยู่
แล้ว; และเขาคิดว่าพวกท่านถูกสังหาร
เพราะความชั่วช้าสามัญของตน. และ
บาปมหันต์นี้, และบาปอื่น ๆ หลายอย่าง
ของเขา, ทรมานจิตใจเขาจนกลายเป็น

ความเจ็บปวดยิ่ง, โดยที่ไม่มีมีการปลด
ปล่อย; ฉะนั้นเขาจึงเริ่มร้อนด้วยความ
ร้อนที่จะลุกเป็นไฟ.

๔ บัดนี้, เมื่อเขาได้ยินว่าแอลมากับ
อิมิวเล็คอยู่ในแผ่นดินแห่งไซดม, ใจ
เขาเริ่มกระตือรือร้น; และเขาส่งข่าวไป
ยังพวกท่านทันที, โดยปรารถนาให้พวก
ท่านมาหาเขา.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวก
ท่านรีบไปทันที, โดยทำตามข่าวซึ่งเขา
ส่งไปถึงพวกท่าน; และพวกท่านเข้าไป
ถึงในบ้านไปหาฮีเอสรอม; และพวก
ท่านพบเขาอยู่บนเตียง, ป่วย, มีอาการ
อ่อนแรงด้วยไข้ตัวร้อนดังไฟ; และจิตใจ
เขาเจ็บปวดยิ่งด้วยเพราะความชั่วช้า
สามัญของตน; และเมื่อเห็นพวก
ท่านเขายืนมีมือออกมา, และวิงวอนให้
พวกท่านรักษาเขา.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือ
แอลมากล่าวแก่เขา, พลังจับมือเขาไว้: ท่าน
เชื่อ^๕ ในเดชานูภาพของพระคริสต์ที่ส่ง
ผลสู่ความรอดใหม่?

๗ และเขาตอบ และกล่าวว่า: เชื่อ,
ข้าพเจ้าเชื่อถ้อยคำทั้งหมดที่ท่านสอนไว้.

๘ และแอลมากล่าวว่า: หากท่านเชื่อ
ในการไถ่ของพระคริสต์ท่านก็หาย^๖ ได้.

๙ และเขากล่าวว่า: เชื่อ, ข้าพเจ้าเชื่อ
ตามถ้อยคำของท่าน.

๑๐ และแล้วแอลมาจึงร้องทูลพระเจ้า,
มีความว่า: โอ้พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
พวกข้าพระองค์, ขอทรงโปรดเมตตาชาย

๑๕ ๑๗ แอลมา ๑๖:๒-๓, ๙, ๑๑.
๗ แอลมา ๑๔:๗.
๒๗ แอลมา ๑๔:๘-๑๔.

๗ แอลมา ๑๔:๒๕.
๓๗ แอลมา ๑๔:๖-๗.
๖๗ มาร์เชโก ๙:๒๓.

๘ คมพ. รักษา, รักษาให้หาย
(การ).

ผู้^๑นี้เกิด, และทรงรักษา^๒เขาตามศรัทธา
ของเขาที่มีอยู่ในพระคริสต์.

๑๑ และเมื่อแอลมากล่าวถ้อยคำเหล่านี้
นี้แล้ว, ซีเอสรอมผู้ตลกขื่นขื่น^๓, และ
เริ่มเดิน; และเรื่อง^๔นี้ยังความประหลาด
ใจยิ่งแก่ผู้คนที่ทั้งปวง; และความรู้^๕เกี่ยวกับ
เรื่องนี้แพร่สะพัดไปทั่วทั้งแผ่นดิน
แห่งไซดม.

๑๒ และแอลมาให้บัพติศมาซีเอสรอม
ไว้กับพระเจ้า; และนับจากเวลานั้นไปเขา
เริ่มสั่งสอนผู้คน.

๑๓ และแอลมาสถาปนาศาสนจักรใน
แผ่นดินแห่งไซดม, และอุทิศถวายปุโรหิต
และผู้สอนไว้ในแผ่นดิน, เพื่อให้บัพติศ
มาแก่ผู้ใดก็ตามที่ปรารถนาจะรับบัพติศ
มาสู่พระเจ้า.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวก
เขามืออยู่เป็นอันมาก; เพราะพวกเขาพา
กันเข้ามาจากทุกแคว้นทั่วไซดม, และ
รับบัพติศมา.

๑๕ แต่สำหรับ ผู้คนที่อยู่ใน แผ่น ดิน
แห่งอามันไนฮาร์, พวกเขายังเป็นผู้คนที่
ใจแข็งกระด้างและดื้อรั้น; และหากกลับ
ใจจากบาปของตนไม่, อ้างว่าพลังความ
สามารถทั้งหมดของแอลมากับอมิวเล็ค
มาจากมาร; เพราะพวกเขามีความเชื่อ
เดียวกับนัฮอร์^๖, และไม่เชื่อในการกลับ
ใจจากบาปของตน.

๑๖ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ

แอลมากับอมิวเล็คนั้น, โดยที่อมิวเล็คทั้ง^๗
ทอง, และเงินทั้งหมดของท่าน, และของ
มีค่าของท่าน, ซึ่งอยู่ในแผ่นดินแห่งแอม
มันไนฮาร์, เพื่อพระวจนะของพระผู้เป็น
เจ้า, โดยที่ท่านถูกปลุกเสก^๘ จากผู้คนที่ครั้ง
หนึ่งเคยเป็นเพื่อนท่านและจากบิดาท่าน
และวงศาคณาญาติของท่านด้วย;

๑๗ ฉะนั้น, หลังจาก แอลมาโดยที่
สถาปนาศาสนจักรที่ไซดมแล้ว, โดยที่
เห็น การ หัก ห้ามใจ^๙ อย่างไม่รู้ หลวง,
แท้จริง แล้ว, เห็นว่า ผู้คน ยับยั้ง ความ
จงหองของใจตน, และเริ่ม นอบน้อม
ถ่อมตน^{๑๐} ต่อ พระ พักตร์ พระ ผู้ เป็น เจ้า,
และเริ่มมาประชุมกันที่สถานศักดิ์สิทธิ์
ของพวกเขาเพื่อนมัสการ^{๑๑} พระผู้เป็นเจ้า
หน้าแท่นบูชา, เผ่าดู^{๑๒} และสวดอ้อนวอน
สม่ำเสมอ, เพื่อพวกเขาจะหลุดพ้นจาก
ซาตาน, และจาก ความ ตาย^{๑๓}, และจาก
ความพินาศ—

๑๘ บัดนี้ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวไว้, โดยที่
แอลมาเห็น สิ่ง เหล่านี้ ทั้งหมด, ฉะนั้น
ท่านจึงพาอมิวเล็คเดินทางมาถึงแผ่นดิน
แห่งเซราเฮ็มลา, และพาไปยังบ้านท่าน
เอง, และได้ปฏิบัติต่อท่านในความยาก
ลำบากของท่าน, และทำให้ท่านมั่นคง
ขึ้นในพระเจ้า.

๑๙ และปีที่สิบแห่ง การ ปกครอง ของ
ผู้ พิพากษา เหนือ ผู้คน ของ นี้ ไฟ สิ้น สุด
ลงดังนี้.

๑๐ก มาระโก ๒:๑-๑๒.
๑๑ก กิจการ ๓:๑-๑๑.
๑๕ก แอลมา ๑:๒-๑๕.
๑๖ก ลูกา ๑๔:๓๓;
แอลมา ๑๐:๔.
ข คมพ. ข่มเหง (การ).

๑๗ก แอลมา ๑๖:๒๑.
ข คมพ. นอบน้อม (ความ),
อ่อนน้อมถ่อมตน
(ความ).
ค คมพ. นมัสการ.
ง คมพ. สวดอ้อนวอน (การ),

สวดอ้อนวอน (คำ);
เผ่า, เผ่าดู, เผ่ารอ.
จ คมพ. ความตาย, ทาง
วิญญูณ.

บทที่ ๑๖

ชาวเลมมันทำลายผู้คนของแอมมันในฮาห์—
 โชรัมนำชาวนีไฟม์ช่วยเหนือชาวเลมมัน—
 แอลมากับอิมวิลีคและคนอื่นๆ มากมาย
 สั่งสอนพระวจนะ—พวกเขาสอนว่าพระ
 คริสต์จะทรงปรากฏองค์ต่อชาวนีไฟภาย
 หลังการฟื้นฟูคนพระชนม์ของพระองค์.
 ประมาณ ๘๑-๘๗ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สิบเอ็ด
 แห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือ
 ผู้คนของนีไฟ, ในวันที่ห้าของเดือนที่สอง,
 มีความสงบสุขมากในแผ่นดินแห่งเซราฮีม-
 ลา, ไม่มีสงครามหรือการขัดแย้งเป็นปี ๆ,
 แม้จนถึงวันที่ห้าของเดือนที่สองในปีที่สิบ
 เอ็ด, จึงมีเสียงเล่าลือเรื่องสงครามได้ยิน
 ไปทั่วแผ่นดิน.

๒ เพราะดูเถิด, กองทัพชาวเลมมันยกเข้า
 มาประชิดแดนทुरกันดาร, ในชายแดน
 ของแผ่นดิน, แม้ถึงในเมืองแห่งแอมมัน
 ในฮาห์, และเริ่มสังหารผู้คนและทำลาย
 เมือง.

๓ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น,
 ก่อนชาวนีไฟจะรวมกำลังทัพได้เพียง
 พอที่จะขับไล่คนเหล่านั้นออกจากแผ่นดิน
 ได้, คนเหล่านั้นก็ทำลายผู้คนที่อยู่
 ในเมืองแห่งแอมมันในฮาห์เสียแล้ว, และ
 บางคนที่อยู่บริเวณชายแดนโนอาห์ด้วย,
 และจับคนอื่นๆ ไปเป็นเชลยในแดน
 ทुरกันดาร.

๔ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาว

นีไฟปรารถนาจะได้คนเหล่านั้นซึ่งถูกพา
 ไปเป็นเชลยในแดนทुरกันดารกลับคืนมา.

๕ ฉะนั้น, คนที่ได้รับการกำหนดให้เป็น
 แม่ทัพเหนือกองทัพของชาวนีไฟ, (และ
 ชื่อของเขาคือโชรัม, และเขามีบุตรสอง
 คน, ลีไฮและเฮฮา)—บัดนี้โชรัมและบุตร
 ทั้งสองของเขา, โดยที่รู้ว่าแอลมาเป็นมหา
 บุโรหิตดูแลศาสนจักร, และโดยที่ได้ยินว่า
 ท่านมีวิญญูณแห่งการพยากรณ์, ฉะนั้น
 พวกเขาจึงไปหาท่านและปรารถนาจะรู้
 จากท่านว่าพระเจ้าจะทรงให้พวกเขาไปที่
 ไตในแดนทुरกันดารเพื่อค้นหาพี่น้องของ
 พวกเขา, ที่ถูกชาวเลมมันจับไปเป็นเชลย.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอลมา
 ทูลถาม "พระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้. และ
 แอลมากลับมาและกล่าวแก่พวกเขาว่า:
 ดูเถิด, ชาวเลมมันจะข้ามแม่น้ำไซดอน
 ทางแดนทुरกันดารตอนใต้, เหนือขึ้นไป
 เลยชายแดนของแผ่นดินแห่งแมนไท.
 และดูเถิดที่นั่นท่านจะพบพวกเขา, ทาง
 ตะวันออกของแม่น้ำไซดอน, และที่นั่น
 พระเจ้าจะทรงปลดปล่อยพี่น้องของท่าน
 ซึ่งถูกชาวเลมมันจับไปเป็นเชลย.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโชรัม
 กับบุตรของเขาข้ามแม่น้ำไซดอน, พร้อม
 กับกองทัพของพวกเขา, และเดินทัพเลย
 ชายแดนแมนไทเข้าไปในแดนทुरกันดาร
 ตอนใต้, ซึ่งอยู่ทางด้านตะวันออกของ
 แม่น้ำไซดอน.

๘ และพวกเขาเข้าโจมตีกองทัพของ
 ชาวเลมมัน, และชาวเลมมันกระจัดกระจาย
 และถูกขับไล่ไปในแดนทुरกันดาร; และ

พวกเขาจึงพาพี่น้องของตนที่ชาวเลมันจับไปเป็นเชลยกลับคืนมา, และไม่มีแม้จิตวิญญาณเดียวในพวกเขาที่สูญหายในพวกเขาที่ถูกจับไปเป็นเชลย. และพี่น้องของพวกเขาพาพวกเขาไปครอบครองผืนแผ่นดินของตนเอง.

๙ และปีที่สิบเอ็ดของผู้พิพากษาสิ้นสุดลงดังนี้, ชาวเลมันโดยที่ถูกขับไล่ออกจากแผ่นดิน, และผู้คนของแอมันโนฮาห์ถูกทำลาย^๙; แท้จริงแล้ว, ทุกคนที่มีชีวิตของชาวแอมันโนฮาห์ถูกทำลาย^{๑๐}, และเมื่องใหญ่ของพวกเขาด้วย, ซึ่งพวกเขาบอกว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของจะทรงทำลายไม่ได้, เพราะความยิ่งใหญ่ของมัน.

๑๐ แต่ดูเถิด, ในวันเดียวกันบริเวณนั้นก็เหลือแต่ความรกร้างว่างเปล่า; และซากศพ ถูก สุนัข และ สัตว์ป่าในแดนทुरกันดารฉีกกิน.

๑๑ กระนั้นก็ตาม, ต่อมาหลายวันศพพวกเขายังกองถมทับอยู่บนพื้นดิน, และมีการเกลี่ยดินกลบไว้ลวก ๆ. และบัดนี้กลิ่นของมันรุนแรงนักจนผู้คนไม่เข้าไปครอบครองแผ่นดินแห่งแอมันโนฮาห์อยู่หลายปี. และเรียกมันว่าที่รกร้างของชาวนีฮอร์; เพราะพวกเขามีความเชื่อเดียวกับนีฮอร์^{๑๑}, เขาทั้งหลายที่ถูกสังหาร; และผืนแผ่นดินของพวกเขาครกร้างว่างเปล่าอยู่.

๑๒ และชาวเลมันไม่ได้มาทำสงครามกับชาวนีไฟ่อีกจนกระทั่งปีที่สิบสี่แห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คน

ของนีไฟ. และตั้งนั้นผู้คนของนีไฟจึงมีสันติติดต่อกันทั่วแผ่นดินสามปี.

๑๓ และแอลมากับอมิวเล็คออกไปสั่งสอนเรื่องการกลับใจแก่ผู้คนในวิหาร^{๑๒}ของพวกเขา, และในสถานศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา, และในธรรมศาลา^{๑๓}ทั้งหลายของพวกเขาด้วย, ซึ่งสร้างไว้ตามแบบของชาวยิว.

๑๔ และมากเท่าที่ขอมพึงถ้อยคำของพวกเขาทำน, พวกเขา ก็ได้ถ่ายทอดพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้าแก่พวกเขา, อย่างต่อเนื่อง, โดยไม่ล่าเอียง^{๑๔}.

๑๕ และดังนี้ แอลมากับอมิวเล็คออกไป, และคนเป็นอันมากที่ได้รับเลือกเพื่องานนี้ด้วย, เพื่อสั่งสอนพระวจนะทั่วทั้งแผ่นดิน. และการสถาปนาศาสนจักรจึง กลับ กว้าง ขวาง ทั่ว แผ่นดิน, ในทุกแคว้นโดยรอบ, ในบรรดาผู้คนทั้งหมดของชาวนีไฟ.

๑๖ และหาได้มีความไม่เสมอภาค^{๑๕}ในบรรดาพวกเขาไม่; พระเจ้าทรงเทพระวิญญาณของพระองค์ลงมาทั่วผืนแผ่นดินเพื่อเตรียมจิตใจ^{๑๖} ลูกหลานมนุษย์, หรือเพื่อเตรียมใจพวกเขาไว้รับพระวจนะซึ่งจะมีสอนในบรรดาพวกเขาในเวลาแห่งการเสด็จมาของพระองค์—

๑๗ เพื่อ พวกเขาจะไม่ทำให้ใจแข็งกระด้างต่อพระวจนะ, เพื่อพวกเขาจะไม่เป็นคนที่หาเชื่อไม่, และไปสู่ความพินาศ, แต่เพื่อพวกเขาจะรับพระวจนะไว้ด้วยความปรีดี, และตั้งกิ้ง^{๑๗} ที่ต่อกิ่งเข้า

๙ก แอลมา ๘:๑๖;
๙:๑๘-๒๔;
มอริ. ๖:๑๕-๒๒.
๑ ข แอลมา ๒๕:๑-๒.
๑๐ก แอลมา ๙:๔.

๑๑ก แอลมา ๑:๑๕;
๒๔:๒๘-๓๐.
๑๓ก ๒ นี. ๕:๑๖.
๑ ข แอลมา ๒๑:๔-๖, ๒๐.
๑๔ก แอลมา ๑:๓๐.

๑๖ก โมไซยาห์ ๑๘:๑๓-๒๓;
๔ นี. ๑:๓,
๑ ข คมพ. ใจที่ซอกซ้า.
๑๗ก เจคอบ ๕:๒๔.

กับเถาองุ่น^๗ แท้, เพื่อพวกเขาจะเข้าไป
ในสถานพักผ่อน^๘ ของพระเจ้าพระผู้เป็น
เจ้าของพวกเขา.

๑๘ บัดนี้^๙ ปุโรหิต^{๑๐} เหล่า^{๑๑} นั้น ซึ่งได้ออก
ไป ในบรรดาผู้คน^{๑๒} สั่งสอนโทษ^{๑๓} ทั้งหลาย
ทั้งปวงของการพูดเท็จ, และการหลอก
ลวง^{๑๔}, และ ความริษยา^{๑๕}, และการวิวาท,
และ เจตนาร้าย, และการ สบ ประมาท,
และการ โขมย, การโจรกรรม, การปล้น
สะดม, การฆาตกรรม, การประพடுத்தล่วง
ประเวณี, และ ตัณหาราคะ^{๑๖} ทุกอย่าง, โดย
ป่าวร้องว่า^{๑๗} สิ่งเหล่านี้ไม่^{๑๘} ฟังมี—

๑๙ โดยประกาศถึง^{๑๙} สิ่งที่ต้องเกิดขึ้นใน
ไม่ช้า; แท้จริงแล้ว, โดยประกาศถึงการ
เสด็จมา^{๒๐} ของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า,
การรับ^{๒๑} ทุกขเวทนาและการสิ้นพระชนม์^{๒๒}
ของพระองค์, และการฟื้นคืนชีพ^{๒๓} วิตของ
คนตายด้วย.

๒๐ และผู้คนเป็นอันมาก^{๒๔} สอบถามเกี่ยวกับ
สถาน^{๒๕} ที่ซึ่งพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า
จะเสด็จมา; และพวกเขาได้รับคำสอนว่า
พระองค์จะเสด็จมาปรากฏ^{๒๖} แก่พวกเขา
หลังการฟื้นคืนชีพ^{๒๗} ของพระองค์;
และ การ^{๒๘} นี้ ผู้คนได้ยินด้วยความ^{๒๙} ประีดา
และยินดียิ่ง.

๒๑ และ บัดนี้^{๓๐} หลังจาก สถาปนา
ศาสนจักรขึ้นทั่วทั้งแผ่นดินแล้ว—โดย
มี^{๓๑} ชัยชนะ^{๓๒} เหนือมาร, และ พระวจนะ
ของพระผู้เป็นเจ้าโดยที่สั่งสอนในความ

พิศุทธิ์^{๓๓} ทั่วแผ่นดิน, และพระเจ้าทรงเท
พระของพระองค์ลงมาบนผู้คน—ปีที่สิบ
สี่แห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือ
ผู้คนของนีโอฟิงส์สิ้นสุดลงดังนี้.

เรื่องราวของบุตรโมไซยาห์, ซึ่งปฏิเสศ
สิทธิ์^{๓๔} ที่พวกท่านจะครองอาณาจักรเพื่อ
พระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า, และขึ้น
ไปแผ่นดินแห่งนี้ไฟเพื่อสั่งสอนชาวเล-
มัน; การรับ^{๓๕} ทุกขเวทนาและการปลด
ปล่อย^{๓๖} ของพวกท่าน—ตามบันทึกของ
แอลมา.

ประกอบด้วยบทที่ ๑๗ ถึง ๒๗.

บทที่ ๑๗

บุตรของโมไซยาห์มี^๑ วิทยุญาณ^๒ แห่งการ
พยากรณ์^๓ และการเปิดเผย—พวกท่าน
เดินทางไปหลายเส้นทางเพื่อประกาศพระ
วจนะแก่ชาวเลมัน—แอมันไปยังแผ่นดิน
แห่งอิซมาเอลและกลายเป็นผู้รับใช้ของ
กษัตริย์ลาโมไน—แอมันรักษาฝูงสัตว์
เลี้ยงของกษัตริย์ไว้ได้และสังหารศัตรู
ของเขาที่น้ำแห่งซีบัส. ข้อ ๑-๓, ประมาณ
๗๗ ปีก่อนคริสตกาล; ข้อ ๔, ประมาณ
๓๑-๗๗ ปีก่อนคริสตกาล; และข้อ ๕-๓๓,
ประมาณ ๓๑ ปีก่อนคริสตกาล.

๑๗๗ คมพ. ส่วนองุ่นของ
พระเจ้า.
๘ แอลมา ๑๒:๓๓;
๑๓:๑๐-๑๓.
๑๘๗ แอลมา ๑๕:๑๓.
๑๙ คมพ. หลอกลวง (การ),

หลอกลวง (คำ).
๑๐ คมพ. ริษยา (ความ),
อิจฉา.
๑๑๗ คมพ. พระเยซูคริสต์—
คำพยากรณ์เกี่ยวกับ
การประสูติและการ

สิ้นพระชนม์ของพระเยซู
คริสต์.
๒๐๗ ๒ นี. ๒๖:๓;
๓ นี. ๑๑:๗-๑๔.
๑๙ ๑ นี. ๑๒:๔-๖.
๒๑๗ แอลมา ๑๕:๑๗.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือขณะที่แอลมากำลังเดินทางจากแผ่นดินกิเดียนไปทางใต้, ไปยังแผ่นดินแห่งแมนไท, ดุเลิด, ยังความฉงนแก่ท่าน, ท่านพบบุตรของโมไซยาห์กำลังเดินทางมุ่งไปแผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลา.

๒ บัดนี้พวกบุตรของโมไซยาห์นี้อยู่กับแอลมาในเวลาที่เขาพบปรากฏแก่ท่านครั้งแรก; ฉะนั้นแอลมาชื่นชมอย่างยิ่งที่เห็นพี่น้องของท่าน; และสิ่งที่ยังความปรีดีให้ท่านมากขึ้นคือ, พวกท่านยังเป็นพี่น้องของท่านในพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, และพวกท่านมั่นคงขึ้นในความรู้เรื่องความจริง; และพวกท่านเป็นคนมีพื้นฐานความเข้าใจที่ถูกต้องและพวกท่านค้นคว้าพระคัมภีร์อย่างขยันหมั่นเพียร, เพื่อพวกท่านจะรู้พระวาระของพระเจ้า.

๓ แต่ยังไม่หมด; พวกท่านยอมตนในการสวดอ้อนวอน, และการอดอาหารอย่างมาก; ฉะนั้นพวกท่านจึงมีวิญญาณแห่งการพยากรณ์, และวิญญาณแห่งการเปิดเผย, และเมื่อพวกท่านสอน, พวกท่านก็สอนด้วยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจของพระเจ้า.

๔ และพวกท่านสอนพระวาระของพระเจ้าตลอดเวลาสิบสี่ปีในบรรดาชาวเลมัน, โดยที่มีความสำเร็จยิ่งในการนำคนเป็นอันมากออกไปสู่ความรู้เรื่องความจริง; แท้จริงแล้ว, โดยพลังแห่งถ้อยคำของพวกท่าน คนเป็นอันมากมา

อยู่ต่อหน้าแท่นบูชาของพระเจ้าเป็นเจ้า, เพื่อเรียกหาพระนามของพระองค์และสารภาพบาปของพวกเขาต่อพระพักตร์พระองค์.

๕ บัดนี้ก็คือสภาพซึ่งอยู่กับพวกท่านในการเดินทางของพวกท่าน, เพราะพวกท่านมีความทุกข์หลายอย่าง; พวกท่านรับทุกข์เวทนามาก, ทั้งในร่างกายและจิตใจ, เป็นต้นว่า ความหิวโหย, ความกระหายและความเหน็ดเหนื่อย, และทำงานฝ่ายวิญญาณมากด้วย.

๖ บัดนี้คือการเดินทางของพวกท่าน: โดยที่ลาจากโมไซยาห์, บิดาพวกท่าน, ในปีแรกของผู้พิพากษา; โดยไม่ยอมรับอาณาจักรซึ่งบิดาพวกท่านปรารถนาจะมอบให้, และการนี้เป็นเจตนาของผู้คนด้วย;

๗ กระนั้นก็ตามพวกท่านยังออกจากแผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลา, และนำดาบของพวกท่าน, และหอกของพวกท่าน, และคันธนูของพวกท่าน, และลูกธนูของพวกท่าน, และสายเหวี่ยงของพวกท่านไป; และการนี้พวกท่านทำไปเพื่อจะหาอาหารมาเลี้ยงตนเองระหว่างอยู่ในแดนทูร์กันดาร.

๘ และพวกท่านออกไปในแดนทูร์กันดารพร้อมด้วยคนของพวกท่านซึ่งพวกท่านเลือกไว้, เพื่อขึ้นไปยังแผ่นดินแห่งนีไฟ, เพื่อสั่งสอนพระวาระของพระเจ้าให้ชาวเลมัน.

๑๗ ๑ก แอลมา ๒๗:๑๖.
ข โมไซยาห์ ๒๗:๓๔.
๒ก โมไซยาห์ ๒๗:๑๑-๑๗.
ข คมพ. พระคัมภีร์.
๓ก คมพ. อดอาหาร (การ);

สวดอ้อนวอน (การ),
สวดอ้อนวอน (คำ).
ข คมพ. สอน, ผู้สอน—การ
สอนด้วยพระวิญญาณ.
๔ก แอลมา ๒๙:๑๔.

ข คมพ. งานเผยแผ่ศาสนา.
ค คมพ. สารภาพ (การ).
๕ก แอลมา ๘:๑๐.
๖ก โมไซยาห์ ๒๘:๑, ๕-๙.
ข โมไซยาห์ ๒๙:๓.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกท่านเดินทางหลายวันในแดนทุรกันดาร, และพวกท่านอดอาหารมาก และสวดอ่อนวอน^๙ มากเพื่อพระเจ้าจะประทานส่วนหนึ่งของพระวิญญานของพระองค์ให้ไปกับพวกท่าน, และอยู่กับพวกท่าน, เพื่อพวกท่านจะเป็นเครื่องมือ^{๑๐} ในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, หากเป็นไปได้, เพื่อนำชาวเลมัน, พี่น้องของพวกท่าน, มาสู่ความรู้เรื่องความจริง, สู่ความรู้เรื่องความต่ำช้าของประเพณี^{๑๑} บรรพบุรุษของพวกเขา, ซึ่งไม่ถูกต้อง.

๑๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าเสด็จมาเยือน^{๑๒} พวกท่านด้วยพระวิญญาน^{๑๓} ของพระองค์, และตรัสกับพวกท่าน: จงสบายใจ^{๑๔} เกิด. และพวกท่านก็สบายใจ.

๑๑ และพระเจ้าตรัสกับพวกท่านด้วย: จงออกไปในบรรดาชาวเลมัน, พี่น้องของพวกเจ้า, และสถาปนาถ้อยคำของเรา; กระนั้นพวกเจ้าจงอดทน^{๑๕} ในความอดกลั้นและความทุกข์, เพื่อพวกเจ้าจะแสดงแบบอย่างอันดีในเราให้พวกเขาได้ประจักษ์, และเราจะทำให้พวกเจ้าเป็นเครื่องมือในมือเราเพื่อความรอดของจิตวิญญานเป็นอันมาก.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือใจของบุตรโมไซยาห์, และคนที่อยู่กับพวกท่านด้วย, เกิดความกล้าที่จะออกไปยัง

ชาวเลมันเพื่อประกาศพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขา.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อพวกท่านไปถึงชายแดนของแผ่นดินชาวเลมัน, คือพวกท่านแยก^{๑๖} กันและไปจากกัน, โดยวางใจในพระเจ้าว่าพวกท่านจะพบกันอีกเมื่อสิ้นสุดงานเก็บเกี่ยว^{๑๗} ของพวกท่าน; เพราะพวกท่านคิดว่างานที่พวกท่านรับทำเป็นงานที่ยากลำบาก.

๑๔ และมันยากลำบากโดยแน่แท้, เพราะพวกท่านรับงานที่จะสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าให้คนป่าเถื่อน^{๑๘} และแข็งกระด้างและดุร้าย; ผู้คนที่เบิกบานในการกระทำฆาตกรรมชาวนี้ไฟ, และโจรกรรมและปล้นพวกเขา; และใจพวกเขาหมกมุ่นอยู่กับความมั่งคั่ง, หรืออยู่กับทองและเงิน, และอัญมณีมีค่า; กระนั้นพวกเขายังหมายมั่นจะให้^{๑๙} ได้สิ่งเหล่านี้มาด้วยการฆาตกรรมและการปล้น, เพื่อพวกเขาจะไม่ต้องทำงานเพื่อสิ่งเหล่านี้ด้วยมือตนเอง.

๑๕ ดังนั้นพวกเขาจึงเป็นคนเกียจคร้านมาก, คนพวกนี้เป็นอันมากนมัสการรูปเคารพ, และการสาบแช่ง^{๒๐} ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจึงตกอยู่กับพวกเขาเพราะประเพณี^{๒๑} บรรพบุรุษของพวกเขา; กระนั้นพระสัญญาของเจ้ามียื่นให้พวกเขาแล้วในเงื่อนไขของการกลับใจ.

๑๖ ฉะนั้น, นี่เป็นเหตุ^{๒๒} ให้พวกบุตรของ

๙ก แอลมา ๒๕:๑๗.
 คมพ. สวดอ่อนวอน (การ),
 สวดอ่อนวอน (คำ).
 ข โมไซยาห์ ๒๓:๑๐;
 แอลมา ๒๖:๓.
 ค แอลมา ๓:๑๐-๑๒.

๑๐ก คพ. ๕:๑๖.
 ข คมพ. พระวิญญานบริสุทธิ์.
 ค แอลมา ๒๖:๒๗.
 ๑๑ก แอลมา ๒๐:๒๙.
 คมพ. อดทน (ความ).
 ๑๓ก แอลมา ๒๑:๑.

๑๗ มธ. ๙:๓๗.
 ๑๔ก โมไซยาห์ ๑๐:๑๒.
 ๑๕ก แอลมา ๓:๖-๑๓;
 ๓ นี. ๒:๑๕-๑๖.
 ข แอลมา ๙:๑๖-๒๔; ๑๘:๕.
 ๑๖ก โมไซยาห์ ๒๘:๑-๓.

โมไซยาห์รับทำงานนี้, เพื่อพวกท่านอาจนำพวกเขาไปสู่การกลับใจได้; เพื่อพวกท่านอาจนำพวกเขา มา รู้ ถึง แผน แห่ง การไถ่.

๑๗ ฉะนั้นพวกท่านจึงแยกจากกัน, และออกไปในบรรดาคนเหล่านี้, โดยลำพัง, ตามพระวจนะและอำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้าซึ่งท่านได้รับมา.

๑๘ บัดนี้ แอมันโดยที่ เป็นหัวหน้าในบรรดาพวกท่าน, หรือที่จริงท่านได้ปฏิบัติแก่พวกท่าน, และท่านไปจากพวกท่าน, หลังจากให้พร^๑ตามหน้าที่ต่าง ๆ กันของพวกท่าน, โดยถ่ายทอดพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้าแก่พวกท่าน, หรือปฏิบัติแก่พวกท่าน ก่อนท่านจากไป; และ ดังนั้นพวกท่านจึงออกเดินทางไปสู่ที่ต่าง ๆ ทั่วแผ่นดิน.

๑๙ และแอมันไปยังแผ่นดินแห่งอิซมาเอล^๒, แผ่นดินมีชื่อตามพวกบุตรของอิซมาเอล, ซึ่งกลายเป็นชาวเลมมันด้วย.

๒๐ ขณะที่แอมันเข้าไปในแผ่นดินแห่งอิซมาเอล, ชาวเลมมันจับท่านและมัดท่าน, ด้วยเป็นธรรมเนียมของพวกเขาที่จะมัดชาวนี้ไฟทุกคนที่ตกอยู่ในเงื้อมมือพวกเขา, และพาคนเหล่านั้นไปอยู่ต่อหน้า กษัตริย์; และดังนั้นจึงเป็นไปตามความพอใจของกษัตริย์ที่จะสังหารคนเหล่านั้น, หรือเอาไว้เป็นเชลย, หรือโยนพวกเขาเข้าเรือฉาง, หรือขับออกนอกแผ่นดินของเขา, ตามความประสงค์และความพอใจของเขา.

๒๑ และดังนั้นแอมันถูกนำไปอยู่ต่อหน้า

กษัตริย์ผู้ปกครองแผ่นดินแห่งอิซมาเอล; และชื่อของเขาคือลาโมโน; และเขาเป็นผู้สืบตระกูลของอิซมาเอล.

๒๒ และ กษัตริย์ สอบถาม แอมันว่า ท่านปรารถนาจะพำนักอยู่ในแผ่นดินในบรรดาชาวเลมมัน, หรือในบรรดาผู้คนของเขา.

๒๓ และแอมันกล่าวแก่เขา: ใช่แล้ว, ข้าพเจ้าปรารถนาจะพำนักอยู่ในบรรดาคนพวกนี้ชั่วเวลาหนึ่ง; แต่จริงแล้ว, และอาจจนถึงวันที่ข้าพเจ้าตาย.

๒๔ และ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้นคือ กษัตริย์ลาโมโนพอใจแอมันมาก, และให้แก้พันธนาการของท่าน; และเขาอยากให้ออมันรับติดตามคนหนึ่งของเขาเป็นภรรยา.

๒๕ แต่แอมันกล่าวแก่เขาว่า: ไม่, แต่ข้าพเจ้าจะเป็นผู้รับใช้ท่าน. ฉะนั้นแอมันจึงกลายเป็นผู้รับใช้ของกษัตริย์ลาโมโน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านได้รับมอบหมายในบรรดาผู้รับใช้คนอื่น ๆ ใฝ่ฝู่งสัตว์ของลาโมโน, ตามธรรมเนียมของชาวเลมมัน.

๒๖ และหลังจากท่านรับใช้กษัตริย์ได้สามวัน, ขณะที่ท่านอยู่กับผู้รับใช้ชาวเลมมันออกไปกับฝูงสัตว์ของตนยังแหล่งน้ำ, ซึ่งเรียกว่าน้ำแห่งซีบัส, และชาวเลมมันทั้งหมดตอนฝูงสัตว์ของตนไปที่นั่น, เพื่อมันจะได้กินน้ำ—

๒๗ ฉะนั้น, ขณะแอมัน กับผู้รับใช้ของกษัตริย์กำลังตอนฝูงสัตว์ของตนไปยังแหล่งน้ำนี้, ดูเถิด, ชาวเลมมันจำนวนหนึ่ง, ซึ่งมาอยู่ที่น้ำแล้วกับฝูงสัตว์ของ

๑๘ก คมพ. พร, เป็นสุข, ให้พร.

๑๙ก ๑ นี้. ๗:๔-b.

ตน, ยืนขึ้นและทำให้ฝูงสัตว์ของแอมัน และผู้รับใช้ของกษัตริย์กระจัดกระจายไป, และพวกเขาทำให้มันกระจัดกระจาย เติลิดหนีไปหลายทิศทาง.

๒๘ บัดนี้ พวกผู้รับใช้ของกษัตริย์เริ่มพร่ำบ่น, โดยกล่าวว่า: บัดนี้ กษัตริย์จะสังหารเรา, ดังที่กำกับพี่น้องของเราเพราะฝูงสัตว์ของพวกเขากระจัดกระจายไปด้วยความชั่วร้ายของคนเหล่านี้. และพวกเขาเริ่มรำไ้, พลาบกล่าวว่า: ตูเกิด, ฝูงสัตว์เลี้ยงของเรากระจัดกระจายไปหมดแล้ว.

๒๙ บัดนี้ พวกเขา ร้องไห้ เพราะความกลัวจะถูกล่าสังหาร. บัดนี้ เมื่อแอมันเห็นดังนี้ใจท่านอึมเอบด้วยปีติ; เพราะ, ท่านกล่าว, ข้าพเจ้าจะแสดงพลังความสามารถของข้าพเจ้าแก่เพื่อนผู้รับใช้เหล่านี้ของข้าพเจ้า, หรือ พลัง ความสามารถ ที่อยู่ในข้าพเจ้า, ใน การนำ ฝูง สัตว์ เหล่านี้ กลับ คืน มา ให้ กษัตริย์, เพื่อ ข้าพเจ้า จะชนะใจเพื่อนผู้รับใช้เหล่านี้ของข้าพเจ้า, เพื่อข้าพเจ้าจะนำพวกเขาไปให้เชื่อคำข้าพเจ้า.

๓๐ และบัดนี้, นี่คือการคิดของแอมัน, เมื่อท่านเห็นความทุกข์ของคนเหล่านั้น ผู้ที่ท่านถือว่าเป็นพี่น้องท่าน.

๓๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านหว่านล้อมพวกเขาด้วยคำของท่าน, โดยกล่าวว่า: พี่น้องข้าพเจ้า, จงเย็นใจเกิด และให้เราไป ค้นหาฝูงสัตว์, และเราจะรวบรวมมันและนำมามันกลับมายังแหล่งน้ำ; และด้วยวิธีนี้เราจะได้ปกป้องรักษาฝูงสัตว์ไว้ให้กษัตริย์และท่านก็จะไม่สังหารเรา.

๓๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาไป ค้นหาฝูงสัตว์, และพวกเขาตามแอมันไป, และพวกเขารีบเร่งออกไปต้อนฝูงสัตว์ของกษัตริย์, และต้อนมารวมเป็นฝูงอีกยังแหล่งน้ำ.

๓๓ และคนเหล่านั้นยืนขวางอยู่เพื่อทำให้ฝูงสัตว์ของพวกเขากระจัดกระจายไปอีก; แต่แอมันกล่าวแก่พี่น้องท่าน: จงล้อมฝูงสัตว์ไว้โดยรอบเพื่อมันจะไม่ หลบ หนี; และข้าพเจ้า จะไป ต่อกู้กับ คน เหล่า นี้ ผู้ ทำให้ ฝูง สัตว์ ของ เรา กระจัดกระจายไป.

๓๔ ฉะนั้น, พวกเขาทำตามที่แอมันสั่ง, และท่านออกไปยืนต่อสู้กับคนเหล่านั้นซึ่งยืนขวางอยู่ใกล้ผืนน้ำแห่งซีบัส; และพวกเขามีจำนวนไม่น้อย.

๓๕ ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่กลัวแอมัน, เพราะพวกเขาคิดว่าคนเดียวในพวกเขาก็สังหารท่านได้ตามความพอใจของพวกเขา, เพราะ พวกเขา ทรา รู้ ไม้ ว่า พระเจ้า ทรง สัญญา กับ โมไซยาห์ ไว้ ว่า พระองค์ จะทรงปลดปล่อย พวกบุตรของท่านให้พ้นจากเงื้อมมือของพวกเขา; ทั้ง พวกเขาไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับพระเจ้า; ฉะนั้นพวกเขาจึงเบิกบานในความพินาศของพี่น้องตน; และเพราะเหตุนี้พวกเขาจึงยืนขวางอยู่เพื่อทำให้ฝูงสัตว์ของกษัตริย์กระจัดกระจายไป.

๓๖ แต่แอมัน ก้าวออกมาและเริ่มขว้างก้อนหินใส่พวกเขาด้วยสายเหวี่ยงของท่าน; แท้จริงแล้ว, ด้วยพลังอันยิ่งใหญ่ท่านเหวี่ยงก้อนหินท่ามกลางพวกเขา;

และท่านสั่งหารพวกเขาลงจำนวนหนึ่ง^๗ โดยวิธีนี้ถึงขนาดที่พวกเขาเริ่มฉงนในพลังของท่าน; กระนั้นก็ตามพวกเขาโกรธแค้นเพราะคนตายเป็นพี่น้องของตน, และพวกเขาหมายใจให้ท่านล้ม; ฉะนั้น, เมื่อเห็นว่าจะขวางท่านด้วยก้อนหินของตนไม่ได้^๘ แล้ว, พวกเขาจึงออกมาพร้อมด้วยกระบองเพื่อสั่งหารท่าน.

๓๗ แต่ดูเถิด, ทุกคนที่ยกกระบองของตนเพื่อจะตีแอมันนั้น, ท่านบั่นแขนของพวกเขาด้วยดาบของท่าน; เพราะท่านต้านทานแรงตีของพวกเขาโดยบั่นแขนของพวกเขาด้วยคมดาบของท่าน, ถึงขนาดที่พวกนั้นเริ่มฉงน, และเริ่มหลบหนีไปซึ่งหน้าท่าน; แท้จริงแล้ว, และพวกเขามีจำนวนไม่น้อย; และท่านทำให้พวกเขาหลบหนีไปด้วยกำลังแขนของท่าน.

๓๘ บัดนี้คนพวกนั้นหกคนล้มลงด้วยสายเหวี่ยง, แต่ท่านไม่สั่งหารผู้ใดด้วยดาบของท่านนอกจากหัวหน้าของพวกเขา; และท่านบั่นแขนทุกคนที่ยกขึ้นเพื่อจะทำร้ายท่าน, และมันมีใช้น้อย.

๓๙ และเมื่อท่านขับไล่คนพวกนั้นออกไปไกลแล้ว, ท่านจึงกลับมาและพวกเขาให้น้ำฝูงสัตว์ของ ตน และพามันกลับไปทุ่งหญ้าของกษัตริย์, และแล้วเข้าไปหากษัตริย์, โดยนำเอา แขนของคนที่พยายามจะสั่งหารท่าน, และถูกบั่นด้วยดาบของแอมันมาด้วย; และนำมันไปให้กษัตริย์เพื่อเป็นประจักษ์พยานถึงสิ่งที่พวกเขาทำ.

บทที่ ๑๘

กษัตริย์ลาโมโนนึกว่า แอมัน คือ พระวิญญานยิ่งใหญ่—แอมัน สอน กษัตริย์เกี่ยวกับการสร้าง, เกี่ยวกับการปฏิบัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของต่อมนุษย์, และเกี่ยวกับการไถ่ซึ่งจะเกิดขึ้นโดยผ่านพระคริสต์—ลาโมโนเชื่อและล้มลงสู่พื้นดินเหมือนดั่งสิ้นชีวิต. ประมาณ ๓๐ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกษัตริย์ลาโมโนให้ผู้รับใช้ของเขาออกไปเป็นพยานถึงเรื่องทั้งหมดที่พวกเขาได้เห็นมาเกี่ยวกับเรื่องนี้.

๒ และเมื่อพวกเขาทุกคนเป็นพยานถึงเรื่องที่เห็นมาแล้ว, และเขารู้ถึงความซื่อสัตย์ของ แอมัน ในการปกป้องรักษาฝูงสัตว์ของเขา, และถึงพลังอันยิ่งใหญ่ของท่านในการต่อสู้กับคนเหล่านั้นซึ่งพยายามจะสั่งหารท่านด้วย, เขา ฉงนอย่างยิ่ง, และกล่าว: แน่แน่นอนว่า, นี่ยิ่งใหญ่กว่ามนุษย์. ดูเถิด, นี่มิใช่ พระวิญญานยิ่งใหญ่ผู้ส่งโทษรุนแรงเช่นนั้นมาสู่คนเหล่านี้, เพราะ การฆาตกรรมของ พวกเขาดอกหรือ?

๓ และพวกเขาตอบกษัตริย์, และกล่าว: เรา รู้ไม่ว่า เขา เป็น พระวิญญานยิ่งใหญ่ หรือมนุษย์, แต่เรารู้อยู่เพียงเท่านั้น คือ, ศัตรูของ กษัตริย์สั่งหารเขาไม่ได้; ทั้ง พวก เขา ทำให้ ฝูง สัตว์ ของ กษัตริย์ กระจัดกระจายไปก็ไม่ได้เมื่อเขาอยู่กับเรา, เพราะ ความชำนาญ และ พละกำลัง

อันมากยิ่งของเขา; ฉะนั้น, เราจึงรู้ว่าเขาเป็นมิตรกับกษัตริย์. และบัดนี้, ข้าแต่กษัตริย์, เราไม่เชื่อว่ามนุษย์มีพลังความสามารถใหญ่หลวงเช่นนี้, เพราะเรารู้ว่าเขาถูกสังหารไม่ได้.

๔ และบัดนี้, เมื่อกษัตริย์ได้ยินถ้อยคำเหล่านี้, จึงกล่าวแก่พวกเขาว่า: บัดนี้ข้าพเจ้ารู้ว่านี่คือพระวิญญูณยิ่งใหญ่; และพระองค์เสด็จลงมาในเวลานี้เพื่อปกป้องรักษาชีวิตพวกท่าน, เพื่อข้าพเจ้าจะได้ไม่สังหารท่านดังที่ข้าพเจ้าทำไปแล้วกับพี่น้องท่าน. บัดนี้คือพระวิญญูณยิ่งใหญ่ซึ่งบรรพบุรุษของเราพูดไว้.

๕ บัดนี้คือประเพณีของลาโมไน, ซึ่งเขาได้รับมาจากบิดาของเขา, คือมีพระวิญญูณยิ่งใหญ่. ทั้งที่พวกเขาเชื่อในพระวิญญูณยิ่งใหญ่, พวกเขาคิดว่าอะไรก็ตามที่พวกเขาทำไปนั้นถูกต้อง; กระนั้นก็ตาม, ลาโมไนเริ่มกลัวอย่างยิ่ง, ด้วยความกลัวเกลือกเขาทำผิดไปแล้วที่สังหารผู้รับใช้ของเขา;

๖ เพราะเขาสังหารคนเหล่านี้มาแล้วหลายคน เพราะพี่น้องของคนเหล่านี้ทำให้ฝูงสัตว์ของตน กระจัดกระจายไปจากแหล่งน้ำ; และด้วยเหตุนี้, เพราะพวกเขาทำให้ฝูงสัตว์กระจัดกระจายไปพวกเขาจึงถูกสังหาร.

๗ บัดนี้เป็นปฏิบัติของชาวเลมันที่จะไปยืนอยู่ใกล้ผืนน้ำแห่งซีบัสเพื่อทำให้ฝูงสัตว์ของผู้คน กระจัดกระจายไป, เพื่อโดยการนั้นพวกเขาจะได้ต้อนสัตว์ที่กระจัดกระจายไปยังที่ดินของ

ตนเอง, มัน เป็นวิธี ปล้น อย่าง หนึ่งในบรรดาคนพวกนี้.

๘ และเหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ กษัตริย์ลาโมไน สอบถาม ผู้รับใช้ ของ เขา, มีความ ว่า: ชาย ผู้ นี้ ที่มี พลัง ยิ่ง ใหญ่ เช่น นี้ อยู่ ที่ ไหน?

๙ และพวกเขา กล่าว แก่ เขา ว่า: ดู เกิด, เขากำลัง ให้ อาหาร ม้า ของ ท่าน อยู่. บัดนี้ กษัตริย์ ส่ง ผู้รับ ใช้ ของ ตน, ก่อน เวลา ที่ จะ เอา ฝูง สัตว์ ของ ตน ไป ให้ น้ำ, ว่า พวกเขา ควร เตรียม ม้า และ รถ คี ของ ตน, และ นำ ตน ไป ยัง แผ่น ดิน แห่ง นี้ ไฟ; เพราะ มี งาน ฉลอง ใหญ่ กำหนด ไว้ ที่ แผ่น ดิน แห่ง นี้ ไฟ, โดย บิดา ของ ลาโมไน, ซึ่งเป็น กษัตริย์ ปกครอง ทั่ว ทั้ง แผ่น ดิน.

๑๐ บัดนี้ เมื่อกษัตริย์ลาโมไนได้ยินว่าแอมันกำลังเตรียมม้าและรถคีของเขา เขาก็ยิ่งฉงน, เพราะความซื่อสัตย์ของแอมัน, จึงกล่าวว่า: แน่นอนว่าไม่เคยมีผู้รับใช้คนใดในบรรดาผู้รับใช้ทั้งหมดของข้าพเจ้าซื่อสัตย์เท่าชายผู้นี้; เพราะเขาจดจำแม้คำสั่งทั้งหมดของข้าพเจ้าเพื่อดำเนินการ.

๑๑ บัดนี้ข้าพเจ้ารู้แน่อนว่านี่คือพระวิญญูณยิ่งใหญ่, และข้าพเจ้าปรารถนาให้เขามาหาข้าพเจ้า, แต่ข้าพเจ้าไม่กล้า.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อแอมันเตรียมม้าและรถคีไว้ให้กษัตริย์และผู้รับใช้ของเขาพร้อมแล้ว, ท่านก็เข้าไปหากษัตริย์, และท่านเห็นสีหน้าของกษัตริย์เปลี่ยนไป; ฉะนั้นเขาเกือบจะกลับออกไปจากที่อยู่ของกษัตริย์.

๑๓ และผู้รับใช้คนหนึ่งของกษัตริย์กล่าว

แก่ท่านว่า, แรบบานาห์, ซึ่งเมื่อแปลความหมายคือ, กษัตริย์ผู้ทรงอำนาจหรือยิ่งใหญ่, โดยถือว่ากษัตริย์ของพวกเขาทรงอำนาจ; และดังนั้นเขาจึงกล่าวแก่ท่านว่า: แรบบานาห์, กษัตริย์ปรารถนาให้ท่านอยู่ก่อน.

๑๔ ฉะนั้น แอมัน จึง หัน กลับ มาหา กษัตริย์, และ กล่าว แก่ เขา ว่า: ท่าน ประสงค์ จะ ให้ ข้าพเจ้า ทำ สิ่ง ใด ให้ ท่าน หรือ, ข้าแต่กษัตริย์? และกษัตริย์หาตอบท่านไม่เป็นเวลาถึงหนึ่งชั่วโมง, ตามเวลาของพวกเขา, เพราะเขาหวั่นไม่ว่าจะพูดอะไรกับท่าน.

๑๕ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ แอมันกล่าวแก่เขาก็คือ: ท่านปรารถนาสิ่งใดจากข้าพเจ้า หรือ? แต่กษัตริย์หาตอบเขาไม่.

๑๖ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ แอมัน, โดยที่เปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า, ฉะนั้นท่านจึงสำเหนียกความคิดของกษัตริย์. และท่านกล่าวแก่เขา: นี่เป็นเพราะท่านได้ยื่นมาใช้ไหมว่าข้าพเจ้าปกป้องผู้รับใช้ของท่าน และฝูงสัตว์ของท่าน, และสังหารพี่น้องของพวกเขาเจ็ดคนด้วยสายหวิ้งและด้วยดาบ, และ บั่น แขน คน อื่น ๆ, เพื่อปกป้องฝูงสัตว์ของท่านและผู้รับใช้ของท่าน; ดูเถิด, นี่หรือที่ยังความประหลาดใจแก่ท่าน?

๑๗ ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, อะไรเล่าที่ทำให้ ความ ประหลาดใจ ของ ท่าน ใหญ่ หลงเช่นนั้น? ดูเถิด, ข้าพเจ้าเป็นมนุษย์, และเป็น ผู้รับ ใช้ ของ ท่าน; ฉะนั้น, หาก

ท่านปรารถนาสิ่งใดก็ทำตามซึ่งถูกต้อง, สิ่งนั้นข้าพเจ้าจะทำ.

๑๘ บัดนี้เมื่อกษัตริย์ได้ยื่นถ้อยคำเหล่านี้, เขาก็ประหลาดใจยิ่ง, เพราะเขาเห็นว่าแอมันสามารถเห็น 'ความนึกคิด' ของเขาได้; แต่ทั้งที่เป็นดังนี้, กษัตริย์ล้าโมไนยังได้เอ่ยปาก, กล่าวแก่ท่านว่า: พระองค์คือใคร? พระองค์คือพระวิญญาณยิ่งใหญ่, ผู้รู้ทุกสิ่งหรือ?

๑๙ แอมัน กล่าว ตอบ เขา ว่า: ข้าพเจ้าหาเป็นไม่.

๒๐ และกษัตริย์ก็กล่าว: ท่านรู้ความนึกคิดในใจข้าพเจ้าได้อย่างไร? ท่านจงพูดอย่างอาจหาญเถิด, และบอกข้าพเจ้าเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้; และบอกข้าพเจ้าด้วยว่าโดยพลังความสามารถอะไรที่ท่านสังหารและ บั่น แขน พวก พี่น้อง ข้าพเจ้า ผู้ทำให้ฝูงสัตว์ของข้าพเจ้ากระจัดกระจายไป—

๒๑ และบัดนี้, หากท่านจะบอกข้าพเจ้าเกี่ยวกับ สิ่ง เหล่า นี้, อะไรก็ตามที่ท่านปรารถนาข้าพเจ้าจะให้ท่าน; และหากจำเป็นแล้ว, ข้าพเจ้าจะคุ้มครองท่านด้วยกองทัพของข้าพเจ้า; แต่ข้าพเจ้ารู้ว่าท่านทรงพลังยิ่งกว่ากองทัพทั้งหมดนั้น; กระนั้นก็ตาม, อะไรก็ตามที่ท่านปรารถนาจากข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะให้ท่าน.

๒๒ บัดนี้ แอมันโดยที่มีปัญญา, ทว่าไร้พินัย, จึงกล่าวแก่ล้าโมไน: ท่านจะสดับฟังถ้อยคำของข้าพเจ้าหรือไม่, หากข้าพเจ้าบอกท่านว่าโดยพลังความสามารถใดที่ข้าพเจ้าทำสิ่งเหล่านี้? และนี่เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าปรารถนาจากท่าน.

๑๖ก แอลมา ๑๒:๓.
๑๘ก คมพ. เล็งเห็น (การ),

ของประทานแห่ง.
๗ คมพ. พระผู้เป็นเจ้า,

พระผู้เป็นเจ้าสาม
พระองค์.

๒๓ และ กษัตริย์กล่าวตอบท่าน, ว่า: แน่นอน, ข้าพเจ้าจะเชื่อคำของท่านทุกอย่าง. และเขาจึงเสียที่ด้วยอุบายดังนี้.

๒๔ และแอมันเริ่มพูดกับเขาด้วยความองอาจ, และกล่าวแก่เขา: ท่านเชื่อไหมว่ามีพระเจ้าเป็นเจ้า?

๒๕ และเขากล่าวตอบท่าน, ว่า: ข้าพเจ้าไม่รู้ว่านั่นหมายถึงอะไร.

๒๖ และแล้วแอมันกล่าวว่า: ท่านเชื่อไหมว่ามีพระวิญญาณยิ่งใหญ่?

๒๗ และเขากล่าวว่า, เชื่อ.

๒๘ และแอมันกล่าวว่า: นี่คือพระเจ้าเป็นเจ้า. และแอมันกล่าวแก่เขาอีก: ท่านเชื่อไหมว่าพระวิญญาณยิ่งใหญ่, คือองค์พระผู้เป็นเจ้า, ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งในสวรรค์และในแผ่นดินโลก?

๒๙ และเขากล่าวว่า: เชื่อ, ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระองค์ทรงสร้างสรรพสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินโลก; แต่ข้าพเจ้าไม่รู้จักสวรรค์.

๓๐ และแอมันกล่าวแก่เขาว่า: สวรรค์คือที่ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าประทับอยู่และเทพผู้บริสุทธ์ทั้งหมดของพระองค์.

๓๑ และกษัตริย์ลาโมไนกล่าว: อยู่เหนือแผ่นดินโลกหรือ?

๓๒ และแอมันกล่าว: ถูกแล้ว, และพระองค์ทอดพระเนตรลงมาเห็นลูกหลานมนุษย์ทั้งปวง; และพระองค์ทรงรู้ความนึกคิด และเจตนาทั้งหมดของใจ; เพราะพระหัตถ์ของพระองค์ทรงสร้างพวกเขาทุกคนนับจากกาลเริ่มต้น.

๓๓ และกษัตริย์ลาโมไนกล่าว: ข้าพเจ้าเชื่อเรื่องทั้งหมดนี้ที่ท่านพูด, พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งท่านมาหรือ?

๓๔ แอมันกล่าวแก่เขาว่า: ข้าพเจ้าเป็นมนุษย์; และในกาลเริ่มต้นนั้นมนุษย์สร้างขึ้นตามรูปลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า, และพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ทรงเรียกข้าพเจ้าให้สอน สิ่งเหล่านี้แก่คนพวกนี้, เพื่อจะนำพวกเขาไปสู่ความรู้ถึงสิ่งที่ยั่งยืนและจริง;

๓๕ และส่วนหนึ่งของพระวิญญาณนั้นสถิตอยู่กับข้าพเจ้า, ซึ่งให้ความรู้ข้าพเจ้า, และอำนาจด้วยตามศรัทธาและความปรารถนาของข้าพเจ้าซึ่งมีอยู่ในพระผู้เป็นเจ้า.

๓๖ บัดนี้เมื่อแอมันกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, ท่านก็เริ่มที่การสร้างโลก, และการสร้างอาดัมด้วย, และบอกเขาทุกสิ่งเกี่ยวกับการตกของมนุษย์, และเล่าให้ฟังและวางไว้ต่อหน้าเขา ทั้งบันทึกและพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ของคน, ซึ่งศาสดาพยากรณ์พูดไว้, แม้เรื่องลงมาถึงเวลาที่สี่, บรรพบุรุษของพวกเขา, ออกจากเยรูซาเล็ม.

๓๗ และท่านเล่าให้พวกเขาฟัง (เพราะท่านเล่าให้กษัตริย์และผู้รับใช้ของเขาฟัง) ถึงการเดินทางทั้งหมดของบรรพบุรุษพวกเขาในแดนทูร์กันดาร, และความทุกข์เวทนาทั้งปวงของพวกเขาอันเกิดจากความหิวโหยและความกระหาย, และ

๒๔ก แอลมา ๓๘:๑๒.
๓๒ก อาโมส ๔:๑๓;
๓ นี. ๒๘:๖;
คพ. ๖:๑๖.
๓๔ก โมไซยาห์ ๗:๒๗;

อีเธอร์ ๓:๑๓-๑๖.
ข คมพ. สอน, ผู้สอน—การ
สอนด้วยพระวิญญาณ.
๓๕ก คมพ. ดลใจ (การ), แรง
บันดาลใจ.

ข คมพ. ความรู้.
๓๖ก โมไซยาห์ ๑:๔;
แอลมา ๒๒:๑๒; ๓๗:๙.
ข คมพ. พระคัมภีร์.
ค กิจการ ๓:๑๘-๒๑.

ความเห็น้อยยากของพวกเขา, และเรื่องอื่น ๆ อีก.

๓๘ และท่านเล่าให้พวกเขาฟังเกี่ยวกับการกบฏของเลมันและเลมิวเอล, และบุตรของอิซมาเอลด้วย, แท้จริงแล้ว, ท่านเล่าแก่พวกเขาถึงการกบฏทั้งหมดของพวกนั้น; และท่านอธิบายแก่พวกเขาเรื่องบันทีก และ พระ คัมภีร์ ทั้งหมด นับจากเวลาที่ลือออกจากเยรูซาเล็มมาจนถึงเวลาปัจจุบัน.

๓๙ แต่ นี้ ยัง ไม่ หมด; เพราะ ท่านอธิบายแก่พวกเขาเรื่องแผนแห่งการ "ไถ่", ซึ่งเตรียมไว้ นับจากการวางรากฐานของโลก; และ ท่านให้ พวกเขา รู้ ถึง การเสด็จมาของ พระ คริสต์ ด้วย, และงานทั้งหมดของพระเจ้าท่านก็ทำให้พวกเขาู้.

๔๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากท่านได้กล่าวเรื่องเหล่านั้นทั้งหมด, และอธิบายแก่กษัตริย์, คือ กษัตริย์ เชื้อถ้อยคำของท่านทั้งหมด.

๔๑ และเขาเริ่มร้องทูลพระเจ้า, มีความว่า : ข้าแต่พระเจ้า, ขอทรงโปรดมีเมตตา; ตามพระเมตตา อื่นสิ้นพันของพระองค์ ซึ่งทรงมีแก่ผู้คนของนีโอฟมาแล้ว, ขอทรงมีแก่ข้าพระองค์, และผู้คนของข้าพระองค์.

๔๒ และบัดนี้, เมื่อเขากล่าวดังนี้แล้ว, เขาล้มลงสู่พื้นดิน, รวากับตาย.

๔๓ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ บรรดา ผู้รับ ใช้ หาม เขา ไป หา ภรรยา ของ เขา, และวางเขาบนเตียง; และเขานอน รวากับตายตลอดเวลาสองวันกับสองคืน;

และ ภรรยา ของ เขา, และ บุตร ของ เขา, และ ธิดา ของ เขา โศก เศร้า เพราะ เขา, ตามแบบของชาวเลมัน, เป็นการร้องไห้หาบุตรในการสูญเสียเขา.

บทที่ ๑๙

ลาโมไนได้รับแสงสว่างแห่งชีวิตอันเป็นนิมิต และ เห็น พระ ผู้ ไถ่— คราว เรือน ของ เขา ตก อยู่ ใน กวังค์, และ หลาย คน เห็น เทพ— แอมัน ได้รับการ ปก ปก รั กษา อย่าง ปาฏิหาริย์— ท่าน ให้ บัพ ติส มา หลาย คน และ สถาปนา ศาสนา จักร ใน บรรดา คน เหล่า นั้น. ประมาณ ๙๐ ปีก่อน คริสต กาล.

และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ หลัง จาก นั้น สอง วัน กับ สอง คืน คน ทั้ง หลาย เกือบ จะ นำ ร่าง ของ เขา ไป วาง ใน อุโมงค์, ซึ่ง พวกเขา ทำ ไว้ เพื่อ จุด มุ่ง หมาย ใน การ ฝัง คน ตาย.

๒ บัดนี้ ราชนี โดย ที่ ได้ ยิน ชื่อ เสียง ของ แอมัน, ฉะนั้น นาง จึง ส่ง คน ไป และ ปรารถนา ให้ ท่าน มา หา นาง.

๓ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ แอมัน รับ คำ บัญชา, และ เข้า ไป พบ ราชนี, และ ปรารถนา จะ รู้ ว่า นาง ประสงค์ ให้ ท่าน ทำ สิ่งใด.

๔ และ นาง กล่าว แก่ ท่าน: ผู้รับ ใช้ ของ สามี ข้าพเจ้า ทำให้ เป็น ที่ รู้ แก่ ข้าพเจ้า ว่า ท่าน เป็น ศาสดา พยากรณ์ ของ พระ ผู้ เป็น เจ้า ผู้ บริสุทธิ์ หนึ่ง, และ ว่า ท่าน มี พลัง ความ สามารถ ที่ จะ ทำ งาน ยิ่ง ใหญ่ หลาย อย่าง ใน พระนาม ของ พระ องค์;

๕ ฉะนั้น, หากเป็นเช่นนั้น, ข้าพเจ้าประสงค์ให้ท่านเข้าไปดูสามี่ข้าพเจ้า, เพราะเขานอนอยู่บนเตียงของเขาตลอดเวลาสองวันกับสองคืนแล้ว; และบางคนว่าเขายังไม่ตาย, แต่คนอื่น ๆ ว่าเขาตายแล้วและเขามีกลิ่นเหม็น, และควรจะนำไปไว้ในอุโมงค์ฝังศพ; แต่สำหรับตัวข้าพเจ้า, กับข้าพเจ้าเขาไม่มีกลิ่น.

๖ บัดนี้, นี่เป็นสิ่งที่แอมันปรารถนา, เพราะท่านรู้ว่ากษัตริย์ลาโมโนอยู่ภายใต้เดซานุภาพของพระเจ้า; ท่านรู้ว่าม่านอันมืดมนแห่งความไม่เชื่อ กำลังถูกโยนทิ้งไปจากจิตใจเขาแล้ว, และแสงสว่างที่ทำให้จิตใจเขาสว่าง, ซึ่งเป็นแสงสว่างแห่งรัศมีภาพของพระเจ้า, ซึ่งเป็นความสว่างอันนำอัครรรยแห่งพระคุณ ความดีของพระองค์—แท้จริงแล้ว, แสงสว่างนี้ สาดส่อง ปิติมากมายอะไรเช่นนั้นเข้าไปในจิตวิญญาณของเขา, โดยที่เมฆแห่งความมืดมนถูกขับออกไป, และว่าแสงสว่างของชีวิตอันเป็นนิจจุดขึ้นในจิตวิญญาณเขา, แท้จริงแล้ว, ท่านรู้ว่าสิ่งนี้ทำให้ร่างธรรมชาติของเขาหมดกำลัง, และอำนาจของพระเจ้าจึงพาเขาไป—

๗ ฉะนั้น, สิ่งที่ว่าขีนี้ปรารถนาจากท่านก็คือความปรารถนาเพียงอย่างเดียวของท่าน. ฉะนั้น, ท่านจึงเข้าไปดูกษัตริย์ตามที่ราชินีปรารถนาจากท่าน; และท่านเห็นกษัตริย์, และท่านรู้ว่ากษัตริย์ยังไม่ตาย.

๘ และท่านกล่าวแก่ราชินีว่า: เขายังไม่

ตาย, แต่เขาหลับอยู่กับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, และในวันพรุ่งเขาจะลุกขึ้นอีก; ฉะนั้นจงอย่าฝั่งเขา.

๙ และแอมัน กล่าว แก่ นาง: ท่านเชื่อเรื่องนี้ไหม? และ นาง กล่าว แก่ ท่าน: ข้าพเจ้าไม่มีพยานนอกจากถ้อยคำของท่าน, และถ้อยคำของผู้รับใช้ของเรา; กระนั้นก็ตามข้าพเจ้าเชื่อว่ามีนจะเป็นตามที่ท่านกล่าว.

๑๐ และแอมันกล่าวแก่ นาง: ท่านเป็นสุขแล้วเพราะศรัทธาของนาง; ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, หญิงเอ๋ย, ไม่เคยมีศรัทธา^๖ แน่วแน่เช่นนี้มาก่อนเลยในบรรดาผู้คนชาวนี้ไฟทั้งหมด.

๑๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนางเฝ้าอยู่ที่เตียงสามี่ของนาง, นับจากเวลานั้นแม้จนถึงเวลานั้นในวันพรุ่งที่แอมันกำหนดว่าเขาจะลุกขึ้น.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาลุกขึ้น, ตามถ้อยคำของแอมัน; และเมื่อเขาลุกขึ้น, เขายืนมือไปที่หญิงนั้น, และกล่าวว่า: ขอพระนามพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงเจริญด้วยพระสิริเถิด, และท่านเป็นสุขแล้ว.

๑๓ เพราะแน่นอน ดังที่ ท่าน มีชีวิตอยู่นั้นใด, ดูเถิด, ข้าพเจ้าเห็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าแล้วนั้นนั้น; และพระองค์จะเสด็จออกมา, และทรงถือกำเนิด จากหญิง^๗ หนึ่ง, และพระองค์จะทรงไถ่มนุษยชาติทั้งปวงที่เชื่อในพระนามของพระองค์. บัดนี้, เมื่อเขากล่าวถ้อยคำเหล่า

๖ ก ๒ คร. ๔:๓-๔. คมพ. ม่าน. ข คมพ. สว่าง (ความ), แสงสว่าง, แสงสว่างของพระคริสต์.

๑๐ ก ลูกา ๗:๙. คมพ. ศรัทธา, เชื่อ (ความ).
๑๓ ก คมพ. พระเยซูคริสต์—คำพยากรณ์เกี่ยวกับ

การประสูติและการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์.
๗ ๑ นี. ๑๑:๑๓-๒๑.

นี้, ใจเขาก็พองอยู่ภายใน, และเขาฟูบลง อีกด้วยปีติ; และราชินีก็ฟูบลง, ด้วยหมด กำลังโดยพระวิญญาน.

๑๔ บัดนี้แอมันโดยที่เห็นพระวิญญาน ของพระเจ้าเทลงมาให้ชาวเลมันตามคำ สวดอ้อนวอน^๑ของท่าน, พี่น้องท่าน, ผู้ เป็นเหตุแห่งความโศกเศร้าอย่างมากมาย ในบรรดาชาวนี้ไฟ, หรือในบรรดาผู้คน ทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้า เพราะความ ชั่วช้าสามัญของพวกเขาและประเพณี^๒ ของพวกเขา, ท่านจึงคุกเข่าลง, และเริ่ม ทุ่มเทจิตวิญญานท่านในการสวดอ้อนวอน และ น้อม ขอบพระทัย พระ ผู้ เป็น เจ้า สำหรับสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำเพื่อพี่น้อง ท่าน; และท่านหมดกำลังด้วยปีติ^๓; และ ด้วยเหตุนี้คนทั้งสามจึงฟูบ อยู่กับพื้น.

๑๕ บัดนี้, เมื่อผู้รับใช้ของกษัตริย์เห็น ว่าคนทั้งสามล้มอยู่, พวกเขาจึงเริ่มร้อง ทูลพระผู้เป็นเจ้าด้วย, เพราะความเกรง กลัวพระเจ้าเกิดแก่พวกเขาด้วย, เพราะ พวกเขา^๔นั้นเองที่ยืนอยู่ต่อหน้ากษัตริย์ และเป็นพยานแก่เขาเกี่ยวกับพลังความ สามารถอันยิ่งใหญ่ของแอมัน.

๑๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาเรียกหาพระนามของพระเจ้า, ด้วยสุด กำลังของตน, แม้จนพวกเขาทั้งหมดล้ม อยู่กับพื้นดิน, นอกจากหญิงชาวเลมัน ผู้เดียว, ชื่อของนางคือเอบิซ, โดยที่นาง เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระเจ้าหลายปีแล้ว, เนื่องมาจากนิมิตอันน่าทึ่งของบิดานาง—

๑๗ ดังนั้น, โดยเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่

พระเจ้า, และไม่เคยทำให้เป็นที่รู้, ฉะนั้น, เมื่อนางเห็นว่าผู้รับใช้ของลาโมในทุก คนล้มอยู่กับพื้นดิน, และราชินี, นายผู้ หยิงของนางด้วย, และกษัตริย์, และแอมันนอนราบอยู่บนพื้นดิน, นางรู้ว่าเป็น เดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า; และโดย คิดว่าโอกาสนี้, จะทำให้เป็นที่รู้แก่ผู้คนที่ ได้เกิดอะไรขึ้นในบรรดาพวกเขา, เพื่อ โดยการเห็นภาพนี้ย่อมจะทำให้ผู้คนที่เชื่อ ในเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า, ฉะนั้น นางจึงออกวิ่งจากบ้านหนึ่งไปอีกบ้านหนึ่ง, ทำให้เป็นที่รู้แก่ผู้คนที่.

๑๘ และคนทั้งหลายเริ่มมาชุมนุมกัน ที่บ้านของกษัตริย์. และฝูงชนมากมาย, และยิ่ง ความ ฉงนแก่พวกเขา พวกเขา เห็นกษัตริย์, และราชินี, และผู้รับใช้ของ พวกเขาอนราบอยู่บนพื้นดิน, และพวกเขาอนอยู่ที่นั่นทั้งหมดราวกับตายแล้ว; และพวกเขาเห็นแอมันด้วย, และดูเถิด, ท่านเป็นชาวนี้ไฟ.

๑๙ และบัดนี้ผู้คนเริ่มพร่ำบ่นในบรรดา พวกเขาเอง; บ้างกล่าวว่า^๕เป็นความชั่วร้าย แรงที่เกิดกับพวกเขา, หรือกับกษัตริย์และ ครัวเรือนของเขา, เพราะเขาได้ยอมให้ชาว นี้ไฟอยู่^๖ในแผ่นดิน.

๒๐ แต่ คน อื่น ๆ ติเตียนพวกเขา, โดยกล่าวว่า: กษัตริย์นำ ความ ชั่ว นี้มา สู่ ครัว เรือน ของ เขา, เพราะ เขา สั่งหา ผู้รับใช้ของเขาผู้ที่ทำให้ฝูงสัตว์ของตน กระจัดกระจายที่ผืนน้ำแห่งซีบัส^๗.

๒๑ และคนเหล่านั้นซึ่งยืนอยู่ที่ผืนน้ำ

๑๔ก คพ. ๔๒:๑๔.
ข โมไซยาห์ ๑:๕.
ค คมพ. ปีติ.

ง แอลมา ๒๗:๑๗.
๑๕ก แอลมา ๑๘:๑-๒.
๑๗ก โมไซยาห์ ๒๗:๑๕.

๑๗ก แอลมา ๑๗:๒๒-๒๓.

แห่งซีบัส และทำให้ฝูงสัตว์ซึ่งเป็นของ กษัตริย์ กระจัดกระจาย^๑ไป ติเตียนคน เหล่านี้ด้วย, เพราะพวกเขาโกรธแอมัน โดยเหตุจากจำนวนพี่น้องของตนซึ่งท่าน สंहારที่ผืนน้ำแห่งซีบัส, ขณะปกป้องฝูง สัตว์ของกษัตริย์.

๒๒ บัดนี้, คนหนึ่งในพวกนั้นซึ่งพี่ชาย ของเขาถูกสังหาร^๑ด้วยดาบของแอมัน, โดยที่โกรธแอมันยิ่ง, จึงชักดาบและออกไป หมายถึงจะเข้า ฟืน แอมัน, เพื่อสังหาร ท่าน; และเมื่อเขายกดาบจะฟันท่านนั้น, ดูเถิด, เขาล้มลงตาย.

๒๓ บัดนี้เราจึงเห็นว่าแอมันถูกสังหาร ไม่ได้, เพราะพระเจ้า^๑ตรัสกับโมไซยาห์, บิดาท่านว่า: เราจะละเว้นเขา, และมัน จะบังเกิดกับเขาตาม ศรัทธาของเจ้า— ฉะนั้น, โมไซยาห์จึงมอบท่านไว้ในความ ดูแล^๑ของพระเจ้า.

๒๔ และเหตุการณ์^๑ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อ ฝูงชนเห็นว่าชายที่ล้มลงตายนั้น, คือผู้ที่ เจือดาบจะสังหารแอมัน, ความกลัวก็เกิด แก่พวกเขาทุกคน, และพวกเขาไม่กล้า เอื้อมือไปแตะต้องท่านหรือใครก็ตาม ที่ล้มอยู่นั้น; และพวกเขาเริ่มประหลาด ใจอีกในบรรดาพวกเขาเองว่าจะอะไรจะเป็น เหตุของพลังความสามารถอันยิ่งใหญ่^๑, หรือเรื่องทั้งหมดนี้หมายความว่าอย่างไร.

๒๕ และเหตุการณ์^๑ได้บังเกิดขึ้นคือมี หลายคนในบรรดาพวกเขาที่กล่าวว่าแอมันคือพระวิญญูณยิ่งใหญ่^๑, และคนอื่น ๆ กล่าวว่าพระวิญญูณยิ่งใหญ่ส่งท่านมา;

๒๖ แต่ คนอื่น ๆ ติเตียนพวกเขา ทั้งหมด, โดยกล่าวว่า ท่านเป็น อสูร, ที่ ชาวไนไฟส่งมาทรมานพวกเขา.

๒๗ และมีบางคนกล่าวว่าพระวิญญูณ ยิ่งใหญ่ทรงส่งแอมันมาเพื่อให้พวกเขา รับทุกข์ เพราะความ ซ้ำซ้ำ สามานย์ของ ตน, และว่าพระวิญญูณยิ่งใหญ่^๑เองที่ ดูแลชาวไนไฟเสมอมา, ที่ปล่อยคนเหล่านี้ออกจากเงื้อมมือของ พวกเขาตลอด มา; และพวกเขาถือว่าพระวิญญูณยิ่งใหญ่^๑เองที่ทำให้สายชาวเลมัน, พี่น้องของ ตนเสียมากมาย.

๒๘ และด้วยเหตุนี้การโต้แย้งเริ่มเข้มข้นยิ่งขึ้นในบรรดาพวกเขา. และขณะที่พวกเขาโต้แย้งกันอยู่ดั่งนั้น, ผู้รับใช้หญิง^๑ซึ่งเป็นเหตุให้ฝูงชนมาชุมนุมกัน ก็มาถึง, และเมื่อนางเห็นการโต้แย้งซึ่ง มีอยู่ในบรรดาฝูงชนนางโทมนัสยิ่ง, แม้ถึงกับน้ำตาไหล.

๒๙ และ เหตุการณ์^๑ได้บังเกิดขึ้น คือ นางไปจับมือของราชินี, เพื่อว่าบางทีนาง อาจยกเธอขึ้นจากพื้นได้; และทันทีที่นางแตะต้องมือของเธอ เธอก็สะดุ้งขึ้นยืน, และร้องด้วยเสียงอันดัง, มีความว่า: โอ้ พระเยซู ผู้ทรงบุญญาธิการ, ผู้ทรงช่วย ข้าพระองค์ให้รอดจากนรกอันน่าสะพรึงกลัว! โอ้พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ผู้ทรงบุญญาธิการ, ทรงโปรดเมตตา^๑คนพวกนี้เถิด!

๓๐ และเมื่อ นางกล่าวดั่งนี้แล้ว, นาง ประสานมือของตน, เปี่ยมด้วยปีติ, กล่าว ถ้อยหลายประการซึ่งไม่อาจเข้าใจได้; และ

๒๐ก แอลมา ๑๗:๒๖; ๑๘:๗.
 ๒๑ก แอลมา ๑๗:๒๗; ๑๘:๓.
 ๒๒ก แอลมา ๑๗:๓๘.
 ๒๓ก โมไซยาห์ ๒๘:๗;

แอลมา ๑๙:๓๕.
 ข คมพ. วางใจ (ความ).
 ๒๔ก แอลมา ๑๘:๒-๕.
 ๒๘ก แอลมา ๑๙:๑๖.

๒๙ก ๑ นี. ๑๔:๓.
 ข คมพ. เมตตา (ความ, พระ, มี).

เมื่อนางทำดังนี้แล้ว, นางจึงจับมือกษัตริย์, ลาโมไน, และดูเถิดท่านผุดลุกขึ้นยืน.

๓๑ และเมื่อเขา, เห็น การโต้แย้งในบรรดาผู้คนของเขา, เขาออกไปโดยทันที, และเริ่มตีเตี๋ยนคนพวกนี้, และสอนพวกเขาถึงถ้อยคำที่เขาได้ยินจากปากของแอมัน; และมากเท่าที่ฟังคำของเขาก็เชื่อ, และเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระเจ้า.

๓๒ แต่มีอยู่หลายคนในบรรดาคนเหล่านี้ที่ไม่ยอมฟังคำของเขา; ฉะนั้นพวกเขาจึงไปตามทางของตน.

๓๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อแอมันลุกขึ้นเขาปฏิบัติต่อคนเหล่านี้ด้วย, และผู้รับใช้ทุกคนของลาโมไนก็ปฏิบัติด้วย; และคนทั้งหมดนั้นประกาศเรื่องเดียวกันแก่ผู้คน—ว่าใจพวกเขาเปลี่ยนแปลงแล้ว; ว่าพวกเขาไม่มีความปรารถนาจะทำความชั่วอีกต่อไป.

๓๔ และดูเถิด, หลายคนได้ประกาศแก่ผู้คนว่าพวกเขาเห็นเทพ และพูดกับพวกเขา; และดังนั้นพวกเขาบอกคนเหล่านั้นถึงเรื่องของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, และเรื่องความชอบธรรมของพระองค์.

๓๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีหลายคนที่ยึดถือในถ้อยคำของพวกเขา; และมากเท่าที่เชื่อก็รับบัพติศมา; และพวกเขาจึงกลับกลายเป็นผู้คนที่ชอบธรรม, และพวกเขาสถาปนาศาสนจักรขึ้นในบรรดาพวกเขา.

๓๖ และดังนั้นงานของพระเจ้าจึงเริ่มขึ้นในบรรดาชาวเลมัน; พระเจ้าทรงเริ่ม

เทพระวิญญูณของพระองค์ลงมาให้พวกเขา; และเราจึงเห็นว่าพระพาหุของพระองค์เอื้อมออกไปสู่ผู้คนที่ทั้งปวงผู้จะกลับใจและเชื่อในพระนามของพระองค์.

บทที่ ๒๐

พระเจ้าทรงส่งแอมันไปมิดโดโนเพื่อปลดปล่อยพี่น้องที่ถูกคุมขัง—แอมันกับลาโมไนพบบิดาของลาโมไน, ผู้เป็นกษัตริย์ปกครองทั้งแผ่นดิน—แอมันบีบบัณฑิตให้กษัตริย์ผู้ชราอนุญาตการปลดปล่อยพี่น้องท่าน. ประมาณ ๙๐ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขาสถาปนาศาสนจักรขึ้นในแผ่นดินนั้นแล้ว, คือกษัตริย์ลาโมไนปรารถนาให้แอมันไปแผ่นดินแห่งนี้ไฟกับเขา, เพื่อจะได้แนะนำท่านให้แก่บิดาตน.

๒ และสุรเสียงของพระเจ้ามาถึงแอมัน, โดยตรัสว่า: เจ้าจะไม่ขึ้นไปแผ่นดินแห่งนี้ไฟ, เพราะดูเถิด, กษัตริย์จะหมายมั่นเอาชีวิตเจ้า; แต่เจ้าจงไปแผ่นดินแห่งมิดโดโน; เพราะดูเถิด, แอรันพี่ชายของเจ้า, และมิวโลเคกับแอมมาห์ด้วยอยู่ในเรือนจำ.

๓ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อแอมันได้ยินเรื่องนี้, ท่านกล่าวแก่ลาโมไน: ดูเถิด, พี่ชายข้าพเจ้าและพี่น้องข้าพเจ้าอยู่ในเรือนจำที่มิดโดโน, และข้าพเจ้าจะไปปลดปล่อยพวกเขา.

๔ บัดนี้ลาโมไนกล่าวแก่แอมัน: ข้าพเจ้า

๓๑ก แอลมา ๑๔:๓๖-๓๗.
๓๓ก คมพ. เกิดใหม่, เกิดจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ.
ข โมไซยาห์ ๕:๒;

แอลมา ๑๓:๑๒.
๓๔ก คมพ. บุตรสวรรค์, เทพ.
๓๕ก คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา.

๓๖ก ๒ นี้. ๒๖:๓๓;
แอลมา ๕:๓๓.

รู้, ในกำลัง^๖ของพระเจ้าท่านทำทุกสิ่งได้. แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะไปกับท่านยังแผ่นดินแห่งมิตโดไน; เพราะกษัตริย์ของแผ่นดินแห่งมิตโดไน, ที่ชื่อ แอนทืออมโน, เป็นเพื่อนกับข้าพเจ้า; ฉะนั้นข้าพเจ้าไปแผ่นดินแห่งมิตโดไน, เพื่อจะหว่านล้อมกษัตริย์ของแผ่นดิน, และเขาจะปล่อยพี่น้องท่านออกจากเรือนจำ^๗. บัดนี้ลาโมไนก่กล่าวแก่ท่าน: ใครบอกท่านแล้วว่าพี่น้องท่านอยู่ในเรือนจำ?

๕ และแอมันกล่าวแก่เขา: ไม่มีใครบอกข้าพเจ้า, นอกจาก พระผู้เป็นเจ้า; และพระองค์ ตรัส กับข้าพเจ้า— จงไปปลดปล่อยพี่น้องเจ้า, เพราะพวกเขาถูกจองจำอยู่ในแผ่นดินแห่งมิตโดไน.

๖ บัดนี้เมื่อลาโมไนได้ยินเรื่องนี้เขาจึงให้ผู้รับใช้ของเขาเตรียมม้า^๘ และรถศึกของเขาพร้อมไว้.

๗ และเขากล่าว แก่ แอมัน: มาเถิด, ข้าพเจ้าจะไปกับท่านลงไปยังแผ่นดินแห่งมิตโดไน, และที่นั่นข้าพเจ้าจะวิงวอนกับกษัตริย์เพื่อเขาจะปล่อยพี่น้องท่านออกจากเรือนจำ.

๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือขณะที่แอมันกับลาโมไนกำลังเดินทางไปที่นั่น, พวกเขาพบ บิดาของ ลาโมไน, ผู้เป็นกษัตริย์ปกครองทั่วแผ่นดิน^๙.

๙ และดูเถิด, บิดาของลาโมไนกล่าวแก่เขา: เหตุใดลูกจึงไม่มางานฉลอง^{๑๐}ในวันสำคัญนั้นเมื่อพ่อจัดงานฉลองให้บรรดาลูกของพ่อ, และให้ผู้คนของพ่อ?

๑๐ และเขากล่าวด้วยว่า: ลูกกำลังจะไปไหนกับชาวนีไฟผู้นี้, ซึ่งเป็นลูกหลานคนหนึ่งของคนพูดเท็จ?

๑๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือลาโมไนเล่าให้บิดาฟังว่าเขาจะไปไหน, เพราะเขาเกรงว่าจะทำให้บิดาขุ่นเคือง.

๑๒ และเขา บอก บิดา ด้วย ถึง สาเหตุทั้งหมด ของ การ ที่ เขา ต้อง คง อยู่ ใน อาณาจักรของตนเอง, ที่เขาไม่ได้ไปหาบิดาที่งานฉลองซึ่งบิดาเตรียมไว้.

๑๓ และบัดนี้ เมื่อ ลาโมไน เล่า เรื่องทั้งหมดนี้ แก่ บิดา แล้ว, ดูเถิด, ยัง ความฉงนแก่เขา, บิดาโกรธเขา, และกล่าวว่า: ลาโมไน, ลูกกำลังจะไปปลดปล่อยชาวนีไฟเหล่านี้, ซึ่งเป็นบุตรของ คนพูดเท็จ. ดูเถิด, เขาปล้นบรรพบุรุษเรา; และบัดนี้ลูกหลานของเขาอยู่ในบรรดาเราด้วย, เพื่อด้วยอุบายของพวกเขาและการพูดเท็จของพวกเขา, พวกเขาจะได้หลอกลวงเรา, เพื่อพวกเขาจะขโมยทรัพย์สมบัติของเราอีก.

๑๔ บัดนี้บิดาของ ลาโมไน สั่งให้เขาสังหารแอมันด้วยดาบ. และสั่งห้ามเขาไปแผ่นดินแห่งมิตโดไนด้วย, แต่ให้กลับไปแผ่นดินอิซมาเอล^{๑๑}กับตน.

๑๕ แต่ลาโมไนกล่าวแก่เขาว่า: ลูกจะไม่สังหารแอมัน, ทั้งจะไม่กลับไปแผ่นดินแห่งอิซมาเอล, แต่ลูกจะไปแผ่นดินแห่งมิตโดไนเพื่อจะได้ปล่อยพี่น้องของแอมัน, เพราะลูกรู้ว่าพวกเขาเป็นคนเที่ยงธรรมและเป็นศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าองค์จริง.

๒๐ ๔ก แอลมา ๒๖:๑๒.
ข แอลมา ๒๐:๒๘-๓๐.
๖ก แอลมา ๑๘:๙-๑๐.

๘ก แอลมา ๒๒:๑.
๙ก แอลมา ๑๘:๙.
๑๐ก โมไซยาห์ ๑๐:๑๒-๑๗.

๑๔ก แอลมา ๑๗:๑๙.

๑๖ บัดนี้เมื่อบิดาของเขาได้ยินถ้อยคำเหล่านี้, ก็โกรธเขา, และเขาชักดาบของตนหมายจะฟันลูกลงกับพื้นดิน.

๑๗ แต่แอมันก้าวออกไปและกล่าวแก่เขาว่า: ดูเถิด, ท่านจะไม่สังหารบุตรของท่าน; กระนั้นก็ตาม, เป็นการดีกว่าที่ เขาจะล้มตายแทนที่จะเป็นท่าน, เพราะดูเถิด, เขากลับใจ จากบาปของเขาแล้ว; แต่หากท่านจะล้มตายในเวลานี้, ในความโกรธของท่าน, จิตวิญญาณของท่านไม่อาจรับการช่วยยให้รอดได้.

๑๘ และอหนึ่ง, สมควรที่ท่านจะยังใจไว้ก่อน; เพราะหากท่านสังหารบุตรของท่าน, โดยที่เขาเป็น คน บริสุทธิ์, เลือดของเขาจะร้องจากพื้นดินทูลพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเขา, เพื่อการแก้แค้น จะมาถึงท่าน; และท่านอาจจะสูญเสีย จิตวิญญาณ.

๑๙ บัดนี้เมื่อแอมันกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แก่เขาแล้ว, เขาตอบท่าน, มีความว่า: ข้าพเจ้ารู้ว่า หากข้าพเจ้าจะสังหารลูกข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าก็ทำให้ เลือด บริสุทธิ์ ต้องหลั่ง; เพราะท่านนั่นเองที่หมายมั่น จะทำลายเขา.

๒๐ และเขาเงื้อมือหมายสังหารแอมัน. แต่แอมันต้านแรงดาบของเขาไว้, และฟาดแขนของเขาด้วยเพื่อเขาจะใช้มันไม่ได้.

๒๑ บัดนี้เมื่อกษัตริย์เห็นว่าแอมันจะสังหารเขาได้, เขาเริ่มวิงวอนแอมันให้ไว้ชีวิตตน.

๒๒ แต่แอมันเงื้อดาบของท่านขึ้น,

พลางกล่าวแก่เขาว่า: ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะฟันท่านเสียเว้นแต่ท่านจะยอมให้พี่น้องข้าพเจ้าได้รับ การ ปลดปล่อย ออก จากเรือนจำ.

๒๓ บัดนี้กษัตริย์, โดยที่กลัวจะสูญเสียชีวิตตน, จึงกล่าวว่า: หากท่านจะละเว้นข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะให้ท่านไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ท่านจะขอ, แม้ถึงครึ่งหนึ่งของอาณาจักร.

๒๔ บัดนี้เมื่อแอมันเห็นว่าสิ่งที่ท่านกระทำกับกษัตริย์ผู้ชราได้บังเกิดผลตามความปรารถนาของท่านแล้ว, จึงกล่าวแก่เขาว่า: หากท่านจะยอมให้พี่น้องข้าพเจ้าได้รับ การ ปลดปล่อย ออก จาก เรือนจำ, และให้ลาโมไนยังคงปกครองอาณาจักรของเขาด้วย, และว่าท่านจะไม่โกรธเขา, แต่ยอมให้เขาทำตามความปรารถนาของเขาเองในเรื่องใดก็ตามที่เขาคิด, เมื่อนั้นข้าพเจ้าจะละเว้นท่าน; หากไม่แล้วข้าพเจ้าจะฟันท่านลงสู่พื้นดิน.

๒๕ บัดนี้เมื่อแอมันกล่าวถ้อยคำเหล่านี้, กษัตริย์เริ่มชื่นชมยินดีเพราะชีวิตของตน.

๒๖ และเมื่อเห็นว่าแอมันไม่มีความปรารถนาจะทำลายเขา, และเมื่อเห็นความรักอันบริสุทธิ์ใจที่ท่านมีต่อลาโมไนบุตรของเขาด้วย, เขาจงนยิ่ง, และกล่าวว่า: ด้วยเหตุที่ท่านปรารถนาเพียงเท่านั้น, คือให้ข้าพเจ้าปล่อยพี่น้องท่าน, และยอมให้ลาโมไนบุตรข้าพเจ้ายังคงปกครองอาณาจักรของเขา, ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะอนุญาตท่านว่าให้บุตรข้าพเจ้ายังคงปกครองอาณาจักรของเขานับจากเวลา

๑๗ก แอลมา ๔๘:๒๓.
ข แอลมา ๑๙:๑๒-๑๓.

๑๘ก คมพ. ฆาตกรรม.
ข คพ. ๔๒:๑๘.

๒๔ก แอลมา ๒๑:๒๑-๒๒.

นี้ไปและตลอดกาล; และข้าพเจ้าจะไม่ปกครองเขาอีกต่อไป—

๒๗ และข้าพเจ้าจะอนุญาตด้วยว่าให้พี่น้องท่านได้รับการปลดปล่อยออกจากเรือนจำ, และให้ท่านกับพี่น้องท่านมาหาข้าพเจ้า, ในอาณาจักรของข้าพเจ้า; เพราะข้าพเจ้าปรารถนาอย่างยิ่งที่จะเห็นท่าน. เพราะกษัตริย์สนทนากับนักในถ้อยคำที่ท่านพูด, และถ้อยคำที่พูดโดยลาโมในบุตรของเขาดูด้วย, ฉะนั้นเขาปรารถนาที่จะเรียนรู้สิ่งนี้.

๒๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอมันและลาโมในเดินทางต่อไปยังแผ่นดินแห่งมิดโดไน. และลาโมในจึงเป็นที่โปรดปรานในสายตากรัษัตริย์ของแผ่นดิน; ฉะนั้นจึงนำพี่น้องของแอมันออกจากเรือนจำ.

๒๙ และเมื่อแอมันได้พบคนเหล่านั้นท่านโทมนัสยิ่ง, เพราะดูเถิด พวกท่านเปลือยเปล่า, และผิวกายของพวกท่านล้วนเต็มไปด้วยริ้วรอยเพราะถูกมัดด้วยเชือกแน่นหนา. และพวกท่านต้องทนความหิวโหย, ความกระหาย, และความทุกข์นานัปการด้วย; กระนั้นก็ตามพวกท่านยังอดทนความทุกข์เวทนาทั้งหลายทั้งปวงของพวกท่าน.

๓๐ และ, ตามที่มันเกิดขึ้น, มันเป็นคราวเคราะห์ของพวกท่านที่มาตกอยู่ในเงื้อมมือผู้คนที่มิใช่ใจแข็งกระด้างยิ่งและดื้อรั้นยิ่ง; ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่ยอมสดับฟังถ้อยคำของพวกท่าน, และพวกเขาขับไล่พวกท่านไป, และโบยตีพวกท่าน,

และต้อนพวกท่านจากบ้านหนึ่งไปอีกบ้านหนึ่ง, และจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง, แม้จนพวกท่านมาถึงแผ่นดินแห่งมิดโดไน; และที่นั่นพวกท่านถูกจับโยนเข้าเรือนจำ, และถูกมัดด้วยเชือกแน่นหนา, และถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำหลายวัน, และได้รับการปลดปล่อยโดยลาโมในและแอมัน.

เรื่องราวการสั่งสอนของแอร์ัน, และมิวโลโค, และพี่น้องพวกท่าน, แก่ชาวเลมัน.

ประกอบด้วยบทที่ ๒๑ ถึง ๒๖.

บทที่ ๒๑

แอร์ัน สอน ชาวอแมลโค เกี่ยวกับ พระคริสต์และการชดใช้ของพระองค์—แอร์ัน และพี่น้องท่าน ถูกคุมขังในมิดโดไน—หลังการปลดปล่อย พวกท่านสอนในบรรดาธรรมศาลาทั้งหลายและทำให้มีผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสมากมาย—ลาโมในอนุญาตให้มีเสรีภาพทางศาสนาสำหรับผู้คนในแผ่นดินแห่งอิชมาเอล. ประมาณ ๓๐-๗๗ ปีก่อนคริสตกาล.

บัดนี้เมื่อแอมันและพี่น้องท่านแยกกันที่ชายแดนของแผ่นดินชาวเลมัน, ดูเถิดแอร์ันออกเดินทางไปยังแผ่นดินซึ่งชาวเลมันเรียกว่า, เยรูซาเล็ม, โดยเรียกตามแผ่นดินบ้านเกิดเมืองนอนของบรรพบุรุษพวกเขา; และมันอยู่ห่างออกไปติดชายแดนมอรรอน.

๒๓๗ ก มพ. นอบน้อม (ความ), อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ). ๒๓๗ แอลมา ๑๗:๑๑. ๓๐๗ แอลมา ๒๖:๒๙. ๒๑ ๑๗ แอลมา ๑๗:๑๓, ๑๗.

๒ บัดนี้ชาวเลมันและชาวอแมลิโคและผู้คนของอิมวลอน^๑ สร้างเมืองยิ่งใหญ่เมืองหนึ่ง, ซึ่งเรียกว่าเยรูซาเล็ม.

๓ บัดนี้ชาวเลมันเองก็แข็งกระด้างเพียงพอแล้ว, แต่ชาวอแมลิโคและชาวอิมวลอนยังแข็งกระด้างยิ่งกว่า; ฉะนั้นพวกเขาให้ชาวเลมันทำใจของตนแข็งกระด้าง, เพื่อพวกเขาจะแข็งขันในความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของตน.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอรันมาถึงเมืองแห่งเยรูซาเล็ม, และที่แรกเริ่มสั่งสอนชาวอแมลิโค. และท่านเริ่มสั่งสอนพวกเขาในบรรดาธรรมศาลาทั้งหลาย, เพราะพวกเขาสร้างธรรมศาลาขึ้นตามระเบียบ^๒ ของพวกนี้ฮอว์; เพราะชาวอแมลิโคและชาวอิมวลอนเป็นอันมากถือระเบียบของพวกนี้ฮอว์.

๕ ฉะนั้น, เมื่อ แอรันเข้าไปในธรรมศาลาแห่งหนึ่งของพวกนั้นเพื่อสั่งสอนผู้คน, และขณะที่ท่านกำลังพูดกับพวกเขาอยู่, ดูเถิด, ชาวอแมลิโคคนหนึ่งลุกขึ้นและเริ่มโต้แย้งท่าน, มีความว่า: อะไรหรือที่ท่านเป็นพยานถึง? ท่านเคยเห็นเทพ^๓ หรือ? เหตุใดเทพจึงไม่ปรากฏต่อเรา? ดูเถิดคนเหล่านี้ไม่ดีเท่าผู้คนของท่านหรือ?

๖ ท่านกล่าวด้วยว่า, เว้นแต่เราจะกลับใจเราจะพินาศ. ท่านรู้ความคิดและเจตนาของใจเราได้อย่างไร? ท่านรู้ได้อย่างไรว่าเรามีเหตุที่ต้องกลับใจ? ท่านรู้ได้อย่างไรว่าเรามีใช้ผู้คนที่ชอบธรรม? ดูเถิด, เรา

สร้างสถานศักดิ์สิทธิ์, และเรามาชุมนุมกันเพื่อนมัสการพระเจ้า. เราเชื่อว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะทรงช่วยมนุษย์ทั้งปวงให้รอด.

๗ บัดนี้แอรันกล่าวแก่เขา: ท่านเชื่อไหมว่าพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะเสด็จมาไถ่มนุษยชาติจากบาปของพวกเขา?

๘ และชายผู้นั้นกล่าวแก่ท่าน: เราไม่เชื่อว่าท่านรู้เรื่อง เช่นนี้. เราไม่เชื่อในประเพณี โง่เขลาเหล่านี้. เราไม่เชื่อว่าท่านรู้ถึงสิ่ง^๔ ที่จะมาถึง, ทั้งเราไม่เชื่อว่าบรรพบุรุษของท่านและบรรพบุรุษของเราได้รู้จักเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาพูด, เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาถึง.

๙ บัดนี้ แอรัน เริ่ม เปิด พระ คัมภีร์^๕ ให้พวกเขาเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระคริสต์, และเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีวิตของคนตายด้วย, และว่าการไถ่จะมีเพื่อมนุษยชาติหาได้ไม่^๖ นอกจากโดยผ่านการสิ้นพระชนม์และการทนทุกขเวทนาของพระคริสต์, และการชดใช้^๗ ด้วยพระโลหิตของพระองค์.

๑๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น เมื่อท่านเริ่มอธิบายเรื่องเหล่านี้แก่พวกเขา พวกเขาโกรธท่าน, และเริ่มล้อเลียนท่าน; และพวกเขาไม่ยอมฟังถ้อยคำที่ท่านพูด.

๑๑ ฉะนั้น, เมื่อเห็นว่าพวกเขาไม่ยอมฟังถ้อยคำของท่าน, ท่านจึงออกไปจากธรรมศาลาของพวกเขา, และข้ามไปหมู่บ้านแห่งหนึ่งซึ่งเรียกว่าแอนิ-แอนไท,

๒ก โมไซยาห์ ๒๔:๑;
แอลมา ๒๕:๔-๙.
๔ก แอลมา ๑:๒-๑๕.

๕ก โมไซยาห์ ๒๗:๑๑-๑๕.
๘ก เจคอบ ๗:๑-๘.
๙ก โมไซยาห์ ๕:๘;

แอลมา ๓๘:๙.
ข คมพ. ซดไซ (การ).

และที่นั่นท่านพบมิวโลโค สั้ง สอนพระวจนะแก่ผู้คน; และแอมาร์ห์กับพี่น้องของท่านด้วย. และพวกท่านโต้แย้งกับผู้คนเป็นอันมากเกี่ยวกับพระวจนะ.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกท่านเห็นว่าผู้คนทำใจแข็งกระด้าง, ฉะนั้นพวกท่านจึงออกมาและข้ามไปยังแผ่นดินแห่งมิดโตไน. และพวกท่านได้สั่งสอนพระวจนะให้แก่ผู้คนเป็นอันมาก, และน้อยคนเชื่อในถ้อยคำที่พวกท่านสอน.

๑๓ กระนั้นก็ตาม, แอรันและพี่น้องจำนวนหนึ่งของท่านถูกจับโยนเข้าเรือนจำ, และพวกท่านที่เหลือหลบหนีออกจากแผ่นดินแห่งมิดโตไนไปสู่แคว้นต่าง ๆ โดยรอบ.

๑๔ และคนเหล่านั้นที่ถูกโยนเข้าเรือนจำต้องรับทุกข์ทรมานหลายอย่าง, และพวกท่านได้รับการปลดปล่อยด้วยมือของลาโมไนกับแอมัน, และได้อาหารและเสื้อผ้า.

๑๕ และพวกท่านออกไปประกาศพระวจนะอีก, และตั้งนี้พวกท่านได้รับการปลดปล่อยจากเรือนจำเป็นครั้งแรก; และตั้งนี้พวกท่านต้องรับทุกข์ทรมาน.

๑๖ และพวกท่านออกไปที่ใดก็ตามที่พระวิญญูญาณ^๖ของพระเจ้าทรงนำไป, สั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้าในธรรมศาลาทุกแห่งของชาวแมลโลโค, หรือในที่ชุมนุมทุกแห่งของชาวเลมันที่พวกท่านเข้าไปได้.

๑๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าเริ่มประทานพรพวกท่าน, ถึง

ขนาดที่พวกท่านนำคนเป็นอันมากมาสู่ความรู้เรื่องความจริง; แท้จริงแล้ว, พวกท่านได้ทำให้คนเป็นอันมากตระหนัก^๗เรื่องบาปของตน, และเรื่องประเพณีบรรพบุรุษของตน, ซึ่งไม่ถูกต้อง.

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอมันและลาโมไนกลับจากแผ่นดินแห่งมิดโตไนไปยังแผ่นดินแห่งอิชมาเอล, ซึ่งเป็นแผ่นดินแห่งมรดกของพวกท่าน.

๑๙ และกษัตริย์ลาโมไนไม่ยอมให้แอมันรับใช้, หรือเป็นผู้รับใช้ของเขา.

๒๐ แต่เขาให้สร้างธรรมศาลาหลายแห่งในแผ่นดินแห่งอิชมาเอล; และเขาให้ผู้คนของเขา, หรือผู้คนที่อยู่ภายใต้การปกครองของเขา, มาชุมนุมกัน.

๒๑ และเขาขึ้นชมยินดีในคนเหล่านั้น, และเขาสอนคนเหล่านั้นหลายเรื่อง. และเขาประกาศแก่คนเหล่านั้นด้วยว่าพวกเขาเป็นผู้คนซึ่งอยู่ภายใต้เขา, และว่าพวกเขาเป็นอิสราชน, และว่าพวกเขามีอิสระจากการกดขี่ของกษัตริย์, บิดาของเขา; เพราะว่าเป็นบิดาของเขาอนุญาตให้เขาปกครองเหนือผู้คนที่อยู่ในแผ่นดินแห่งอิชมาเอล, และในแผ่นดินทั้งหมดโดยรอบ.

๒๒ และเขาประกาศแก่ผู้คนด้วยว่าพวกเขาจะมีเสรีภาพ^๘ในการนมัสการพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของตนตามความปรารถนาของตน, ในสถานที่ใดก็ตามที่พวกเขาอยู่, หากมันอยู่ในแผ่นดินซึ่งอยู่ภายใต้การปกครองของกษัตริย์ลาโมไน.

๒๓ และแอมันสั่งสอนผู้คนของกษัตริย์ลาโมไน; และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ

๑๔ก แอลมา ๒๐:๒๓.

๑๖ก แอลมา ๒๒:๑.

๑๗ก คพ. ๑๘:๔๔.

๒๒ก คพ. ๑๓๔:๑-๔;

ลข. ๑:๑๑.

คมพ. เสรีภาพ.

ท่านสอนพวกเขาทุกเรื่องถึงสิ่งที่เกี่ยวกับ ความชอบธรรม. และท่านกระตุ้นพวกเขาทุกวัน, ด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถ; และพวกเขาเอาใจใส่ถ้อยคำของท่าน, และพวกเขากระตือรือร้นในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า.

บทที่ ๒๒

แอรันสอนบิดาของลาโมโนเกี่ยวกับการสร้าง, การตกของอาดัม, และแผนแห่งการไถ่โดยผ่านพระคริสต์—กษัตริย์และผู้คนในครัวเรือนทั้งหมดของท่านเปลี่ยนใจเลื่อมใส—มีคำอธิบายถึงการแบ่งแยกดินแดนระหว่างชาวนีไฟกับชาวเลมมัน. ประมาณ ๙๐-๗๗ ปีก่อนคริสตกาล.

บัดนี้, ขณะที่แอมันกำลังสอนผู้คนของลาโมโนอยู่เป็นประจำดังนี้, เราจะกลับไปสู่เรื่องราวของแอรันและพี่น้องท่าน; เพราะหลังจากท่านออกจากแผ่นดินแห่งมิดโดไนแล้วพระวิญญาณทรงนำท่านไปแผ่นดินแห่งนีไฟ, แม้จนถึงบ้านของกษัตริย์ซึ่งปกครองทั่วแผ่นดินเว้นแต่แผ่นดินแห่งอิชมาเอล; และเขาคือบิดาของลาโมโน.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านเข้าไปหาเขาในวังของกษัตริย์, พร้อมด้วยพี่น้องท่าน, และน้อมคำนับกษัตริย์, และกล่าวแก่เขาว่า: ดูเถิด, ข้าแต่กษัตริย์, เราเป็นพี่น้องของแอมัน, ผู้ที่ท่านปลดปล่อย^๑ ออกจากเรือนจำ.

๓ และบัดนี้, ข้าแต่กษัตริย์, หากท่านจะไว้ชีวิตเรา, เราจะเป็นผู้รับใช้ของท่าน. และกษัตริย์ก็กล่าวแก่พวกท่าน: จงลุกขึ้นเถิด, เพราะข้าพเจ้าจะไว้ชีวิตพวกท่าน, และข้าพเจ้าจะไม่ยอมให้ท่านเป็นผู้รับใช้ของข้าพเจ้า; แต่ข้าพเจ้าจะยินยอมให้ท่านปฏิบัติต่อข้าพเจ้า; เนื่องจากข้าพเจ้ากังวลใจอยู่บ้างเพราะความโอบอ้อมอารีและความสำคัญยิ่งแห่งถ้อยคำของแอมันน้องชายท่าน; และข้าพเจ้าปรารถนาจะรู้สาเหตุที่เขาไม่ขึ้นมาจากมิดโดไนพร้อมกับท่าน.

๔ และแอรันกล่าวแก่กษัตริย์: ดูเถิด, พระวิญญาณของพระเจ้าทรงเรียกให้เขาไปทางอื่น; เขาไปแผ่นดินแห่งอิชมาเอล, เพื่อสอนผู้คนของลาโมโน.

๕ บัดนี้กษัตริย์ก็กล่าวแก่พวกท่าน: สิ่งที่ท่านกล่าวเกี่ยวกับ พระวิญญาณของพระเจ้า^๑นี้คืออะไร? ดูเถิด, นี่คือเรื่องที่ทำให้ข้าพเจ้ากังวลใจ.

๖ และอีกทั้ง, อะไรเล่าที่แอมันกล่าวว่า—หากท่านจะกลับใจ^๑ท่านจะได้รับการช่วยให้รอด, และหากท่านจะไม่กลับใจ, ท่านจะถูกขับออกในวันสุดท้าย?

๗ และแอรันตอบเขาและกล่าวแก่เขา: ท่านเชื่อหรือไม่ว่ามีพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า? และกษัตริย์ก็กล่าว: ข้าพเจ้ารู้ว่าชาวอเมลีโคกล่าวว่า มีพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า, และข้าพเจ้าอนุญาตให้พวกเขาสร้างสถานศักดิ์สิทธิ์, เพื่อพวกเขาจะได้มาชุมนุมกันนมัสการพระองค์. และบัดนี้ หากท่านกล่าวว่า มีพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าแล้ว, ดูเถิดข้าพเจ้าจะเชื่อ^๑.

๒๒ ๑ก แอลมา ๒๑:๑๖-๑๗.
ข แอลมา ๒๑:๒๑-๒๒.

๒ก แอลมา ๒๑:๒๖.
๖ก แอลมา ๒๐:๑๗-๑๘.

๗ก คพ. ๔๖:๑๓-๑๔.

๘ และบัดนี้เมื่อแอรรันไดยินเรื่องนี้, ใจท่านก็เริ่มชื่นชมยินดี, และท่านกล่าว: ดุเถิด, โดยแน่แท้ดังท่านมีชีวิตอยู่ฉันใด, ข้าแต่กษัตริย์, มีพระเจ้าผู้เป็นเจ้านั้นนั้น.

๙ และกษัตริย์กล่าวว่า: พระผู้เป็นเจ้าคือพระวิญญูณยิ่งใหญ่องค์นั้นที่ทรงนำบรรพบุรุษเราออกจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็มหรือ?

๑๐ และแอรรันกล่าวแก่เขา: ใช่, พระองค์คือพระวิญญูณยิ่งใหญ่องค์นั้น, และพระองค์ทรงสร้างสิ่งทั้งปวงทั้งในสวรรค์และในแผ่นดินโลก. ท่านเชื่อเรื่องนี้ไหม?

๑๑ และเขากล่าว: ใช่, ข้าพเจ้าเชื่อว่าจะพระวิญญูณยิ่งใหญ่องค์นั้นทรงสร้างสิ่งทั้งปวง, และข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านบอกข้าพเจ้าเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด, และข้าพเจ้าจะเชื่อ ถ้อยคำของท่าน.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อแอรรันเห็นว่ากษัตริย์จะเชื่อถ้อยคำของท่าน, ท่านจึงเริ่มตั้งแต่การสร้างอาดัม, โดยอ่านพระคัมภีร์ให้กษัตริย์ฟัง—ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามรูปลักษณะของพระองค์เองอย่างไร, และว่าพระผู้เป็นเจ้าประทานบัญญัติของพระองค์ให้เขา, และว่าเพราะการล่วงละเมิด, มนุษย์จึงตก.

๑๓ และแอรรันอธิบายพระคัมภีร์แก่เขาตั้งแต่การสร้างอาดัม, เล่าการตกของมนุษย์ให้เขาฟัง, และสภาพทางเนื้อหนัง

ของพวกเขาและแผนแห่งการไถ่ด้วย, ซึ่งเตรียมไว้ตั้งแต่การวางรากฐานของโลก, โดยผ่านพระคริสต์, สำหรับผู้ใดก็ตามที่เชื่อในพระนามของพระองค์ทุกคน.

๑๔ และเนื่องจากมนุษย์ตกเขาจึงไม่มีค่าควรได้สิ่งใดมาด้วยตนเอง; แต่ความทุกข์เวทนาและความตายของพระคริสต์ชดใช้บาปของพวกเขา, ผ่านทางศรัทธาและการกลับใจ, และอื่น ๆ; และว่าพระองค์ทรงทำให้สายรัดแห่งความตายขาด, เพื่อหลุมศพจะไม่มีชัยชนะ, และเพื่อความเจ็บแปลบแห่งความตายจะถูกกลืนเข้าไปในความหวังแห่งรัศมีภาพ; และแอรรันอธิบายเรื่องทั้งหมดนี้ต่อกษัตริย์.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากแอรรันได้อธิบายเรื่องเหล่านี้ต่อเขา, กษัตริย์กล่าวว่า: ข้าพเจ้าจะทำอย่างไรจึงจะมีชีวิตนิรันดร์ซึ่งท่านพูดถึงนี้? แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าจะทำอย่างไรเพื่อจะเกิดจากพระผู้เป็นเจ้า, โดยขุดเอารากของวิญญูณชั่วร้ายนี้ออกจากอกข้าพเจ้า, และได้รับพระวิญญูณของพระองค์, เพื่อข้าพเจ้าจะเปี่ยมด้วยปีติ, เพื่อจะไม่ถูกขับออกในวันสุดท้าย? ดุเถิด, ท่านกล่าว, ข้าพเจ้าจะสละสิ่งทั้งปวงที่ข้าพเจ้าเป็นเจ้าของ, แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าจะละทิ้งอาณาจักรของข้าพเจ้า, เพื่อจะรับความปรีดียิ่งขึ้น.

๘๗ แอลมา ๑๘:๑๘-๒๘.
๑๐๓ คมพ. สร้าง (การ).
๑๑๓ คมพ. เชื่อ (ความ).
๑๒๓ ๑ นี. ๕:๑๐-๑๘;
แอลมา ๓๓:๙.
๑๓๓ ปฐก. ๑:๒๖-๒๘.
๗ คมพ. แผนแห่งการไถ่.

๑๒ นี. ๓:๑๘.
๑๔๓ คมพ. การตกของอาดัม
และเอวา.
๗ ๒ นี. ๒๕:๒๓;
แอลมา ๔:๒๑-๒๕.
๑ แอลมา ๓๔:๘-๑๖.
คมพ. ชดใช้ (การ).

๗ อสย. ๒๕:๘;
๑ ครี. ๑๕:๕๕.
๑๕๓ กิจการ ๒:๓๓.
๗ แอลมา ๕:๑๔, ๔๙.
๑ มธ. ๑๓:๔๔-๔๖;
๑๙:๑๖-๒๒.

๑๖ แต่ แอรัน กล่าว แก่เขา: หากท่าน
 ปรารถนา^๑สิ่งนี้, หากท่านจะน้อมกายลง
 ณ เบื้องพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, แท้จริง
 แล้ว, หากท่านจะกลับใจจากบาปทั้งหมด
 ของท่าน, และจะ น้อมกายลง ณ เบื้อง
 พระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, และเรียกหา
 พระนามของพระองค์ด้วยศรัทธา, และ
 เชื่อว่าท่านจะได้รับ, เมื่อนั้นท่านจะได้
 รับความหวัง ซึ่งท่านปรารถนา.

๑๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อ
 แอรันกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, กษัตริย์
 น้อมกายลง^๒ ณ เบื้องพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า,
 โดยคุกเข่าลง; แท้จริงแล้ว, แม้เขาทอดตัว
 ลงพุบกับพื้นดิน, และร้อง ด้วยสุดกำลัง,
 มีความว่า:

๑๘ ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า, แอรันบอกข้า
 พระองค์ว่ามีพระผู้เป็นเจ้า; และหากมี
 พระผู้เป็นเจ้า, และหากพระองค์ทรงเป็น
 พระผู้เป็นเจ้าแล้ว, ขอได้โปรดแสดงองค์
 ให้ข้าพระองค์รู้จัก, และข้าพระองค์จะ
 ทั้งบาปทั้งหมดของข้าพระองค์เพื่อรู้จัก
 พระองค์, และเพื่อ พระองค์จะ ทรงยก
 ข้าพระองค์ขึ้นจากบรรดาคนตาย, และ
 ได้รับการช่วยให้รอดในวันสุดท้าย. และ
 บัดนี้เมื่อกษัตริย์กล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว,
 เขาก็แน่นิ่งประหนึ่งว่าตาย.

๑๙ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ
 ผู้รับใช้ของเขาวิ่งไป บอกราชินี ถึง เรื่อง
 ทั้งหมดที่เกิดแก่กษัตริย์. และนางเข้ามา
 หากษัตริย์; และเมื่อนางเห็นเขาอนอนอยู่
 ประหนึ่งว่าตาย, และแอรันกับพี่น้องท่าน

ยืนอยู่ด้วยราวกับว่าพวกท่านเป็นสาเหตุ
 แห่งการล้มลงของเขา, นางจึงโกรธพวก
 เขา, และสั่งผู้รับใช้ของนาง, หรือผู้รับใช้
 ของกษัตริย์, ให้พาพวกท่านไปสังหารเสีย.

๒๐ บัดนี้บรรดาผู้รับใช้ได้เห็นสาเหตุ
 ของการล้มลงของกษัตริย์, ฉะนั้นพวก
 เขาจึงไม่กล้าจับ แอรัน กับ พี่น้องท่าน;
 และพวก เขา วิงวอนราชินี โดยกล่าวว่า:
 เหตุใดท่านจึงสั่งให้เราทั้งหลายสังหาร
 คนเหล่านี้, ในเมื่อเหตุเกิดคนหนึ่งในพวก
 นี้แข็งแรง^๓กว่าเราทั้งหมด? ฉะนั้นเราก็
 จะล้มอยู่ต่อหน้าคนเหล่านี้.

๒๑ บัดนี้เมื่อราชินีเห็นความกลัวของ
 บรรดาผู้รับใช้ นางเริ่มกลัวอย่างยิ่งด้วย,
 เกลือกจะมีความชั่วบางอย่างมาถึงนาง.
 และ นาง สั่ง ผู้รับ ใช้ ของ นาง ให้ ไป เรียก
 ผู้คนมา, เพื่อพวกเขาจะได้สังหารแอรัน
 กับพี่น้องท่าน.

๒๒ บัดนี้ เมื่อ แอรัน เห็น เจตนา ของ
 ราชินี, โดยรู้ ความ แข็ง กระด้าง ของ ใจ
 ผู้คนด้วย, ท่าน, จึงเกรงว่าฝูงชนจะมา
 ชุมนุมกัน, และจะมีการ์โต้แย้งและความ
 โกลาหลอย่างใหญ่หลวงในบรรดาพวกเขา;
 ฉะนั้นท่านจึงยื่นมือออกไปพุงกษัตริย์
 ขึ้นจากพื้นดิน, และกล่าวแก่เขาว่า: จง
 ยืนขึ้นเถิด. และเขาก็ลุกขึ้นยืน, โดยได้
 รับเรี่ยวแรงของเขาคืนมา.

๒๓ บัดนี้การนี้เป็นไปเบื้องหน้าราชินี
 และผู้รับใช้หลายคน. และเมื่อพวกเขา
 เห็นการนี้พวกเขาประหลาดใจมาก, และ
 เริ่มหวาดกลัว. และกษัตริย์ก้าวออกมา,

๑๖ก คมพ. เปลี่ยนใจเล็กน้อย
 (การ).
 ข อีเธอร์ ๑๒:๔.

๑๗ก คพ. ๕:๒๔.
 ข คมพ. สวดอ้อนวอน (การ),
 สวดอ้อนวอน (คำ).

๒๐ก แอลมา ๑๘:๑-๓.

และเริ่มปฏิบัติ^๑ต่อคนเหล่านั้น. และเขาปฏิบัติต่อคนเหล่านั้น, ถึงขนาดที่ผู้คนในครัวเรือนของเขาทั้งหมด เปลี่ยนใจเลื่อมใส^๒มาหาพระเจ้า.

๒๔ บัดนี้มีฝูงชนมารวมกันเพราะคำสั่งของราชินี, และเริ่มมีการร่ำบ่นกันมากในบรรดาพวกเขาเพราะแอร์นและพี่น้องท่าน.

๒๕ แต่กษัตริย์ก็ก้าวออกไปท่ามกลางพวกเขาและปฏิบัติต่อพวกเขา. และพวกเขาจึงสงบงาที่ต่อแอร์นและผู้ที่อยู่กับท่าน.

๒๖ และเหตุการณ์^๓ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อ กษัตริย์เห็นว่าผู้คนสงบลงแล้ว, เขาจึงให้แอร์นและพี่น้องท่านก้าวออกไปท่ามกลางฝูงชน, และให้ท่านสั่งสอนพระวจนะแก่คนเหล่านั้น.

๒๗ และเหตุการณ์^๔ได้บังเกิดขึ้นคือ กษัตริย์ออก ถ้อยแถลง^๕ไปทั่วแผ่นดิน, ในบรรดาผู้คนทั้งหมดของเขาซึ่งอยู่ทั่วแผ่นดินของเขา, ที่อยู่ในแคว้นต่าง ๆ โดยรอบ, ซึ่งอยู่ชายแดนแม้จนถึงทะเล, ทางตะวันออกและทางตะวันตก, และซึ่งถูกแบ่งแยกออกจากแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา^๖ ด้วยแดนทुरुกันดารเป็นแนวแคบ ๆ, ซึ่ง ทอด จาก ทะเล ทาง ตะวัน ออก แม้จนถึงทะเลทางตะวันตก, และโดยรอบเขตแดนของชายฝั่งทะเล, และชายแดนทुरुกันดารซึ่งอยู่ทางเหนือใกล้แผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, ผ่านชายแดนแห่งแมนไท, ใกล้ต้นแม่น้ำไซดอน, ทอดจากตะวัน

ออกไปตะวันตก—และชาวเลมันกับชาวนีไฟจึงถูกแบ่งแยกดังนี้.

๒๘ บัดนี้, ชาวเลมันส่วนที่เกียจคร้าน^๗มากกว่าอาศัยอยู่ในแดนทुरुกันดาร, และพำนักอยู่ในกระโจม; และกระเจายอยู่ที่ว่าแดนทुरुกันดารทางตะวันตก, ในแผ่นดินแห่งนีไฟ; แต่จริงแล้ว, และทางตะวันตกของ แผ่นดิน แห่ง เซราเฮมลาด้วย, ในชายแดนใกล้ฝั่งทะเล, และทางตะวันตกในแผ่นดินแห่งนีไฟ, ในสถานที่อันเป็นมรดกแรกของบรรพบุรุษพวกเขา, และตั้งนั้นจึงประกอบเป็นชายแดนใกล้แนวฝั่งทะเล.

๒๙ และมีชาวเลมันเป็นอันมากอยู่ทางตะวันออกใกล้ ฝั่ง ทะเล ด้วย, ซึ่งชาวนีไฟจับไล่พวกเขาให้ไปอยู่ที่นั่น. และตั้งนั้นชาวนีไฟเกือบถูกชาวเลมันล้อมไว้; กระนั้นก็ตามชาวนีไฟยังเข้าครอบครองแผ่นดินตอนเหนือทั้งหมดที่อยู่ชายแดนทुरुกันดาร, ที่ต้นแม่น้ำไซดอน, จากตะวันออกไปตะวันตก, โดยรอบทางด้านแดนทुरुกันดาร; ในทางเหนือ, แม้จนพวกเขามาถึงแผ่นดินซึ่งเรียกว่าอูดมมั่งคั่ง^๘.

๓๐ และมันอยู่ชายแดนบนแผ่นดินซึ่งพวกเขาเรียกว่ารกร้าง^๙, โดยที่มันอยู่ไกลไปทางเหนือมากจนมาถึงแผ่นดินซึ่งเคยมีคนอยู่และถูกทำลายแล้ว, ซึ่งกระดูก^{๑๐}ของคนเหล่านั้นเราเคยพูดถึงแล้ว, ซึ่งผู้คนของเซราเฮมลาค้นพบ, โดยเป็นที่แห่งแรก^{๑๑}ที่พวกเขาไปถึง.

๒๓ก คมพ. ปฏิบัติ, ปฏิบัติศาสนกิจ, ผู้ปฏิบัติศาสนกิจ; สั่งสอน; สอน, ผู้สอน.
ข คมพ. เปลี่ยนใจเลื่อมใส

(การ).
๒๗ก แอลมา ๒๓:๑-๔.
ข ออมโน ๑:๑๓-๑๗.
๒๗ก ๒ นี. ๕:๒๒-๒๕.
๒๘ก แอลมา ๕:๒๙; ๖:๓:๕.

๓๐ก แอลมา ๕:๑๔;
มอริ. ๔:๑-๓.
ข โมไซยาห์ ๘:๗-๑๒;
๒๘:๑๑-๑๙.
ค ฮีล. ๖:๑๐.

๓๑ และพวกเขามาจากที่นั่นขึ้นไปในแดนทุรกันดารตอนใต้. ด้วยเหตุนี้แผ่นดินด้านเหนือจึงเรียกว่ากว้าง, และแผ่นดินด้านใต้เรียกว่าอุดมมั่งคั่ง, โดยที่เป็นการประเทขของทุกชนิด, ซึ่งส่วนหนึ่งมาจากแผ่นดินทางเหนือเพื่อหาอาหาร.

๓๒ และบัดนี้, เป็นระยะ การเดินทางวันครึ่งเท่านั้นสำหรับชาวไนไฟ, บนเส้นทางที่แบ่ง แยก อุดมมั่งคั่งจากแผ่นดินรกร้าง, จากทะเลตะวันออกถึงตะวันตก; และแผ่นดินแห่งนี้ไฟกับแผ่นดินแห่งเซราฮีมาลาเกือบถูกล้อมรอบไว้ด้วยน้ำดังนี้, โดยมีคอคอด เล็กอยู่ระหว่างแผ่นดินทางเหนือกับแผ่นดินทางใต้.

๓๓ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือชาวไนไฟอาศัยอยู่ที่แผ่นดินอุดมมั่งคั่ง, แม้จาก ทะเล ตะวัน ออก ถึง ตะวัน ตก, และดังนั้นชาวไนไฟด้วยปัญญาของตน, พร้อมด้วยยามของตนและกองทัพของตน, จึงล้อมชาวเลมันไว้ทางใต้, เพื่อโดยการนั้นพวกเขาจะไม่มาครอบครองแผ่นดินทางเหนืออีก, เพื่อพวกนี้จะไม่มาย้ายแผ่นดินทางเหนือ.

๓๔ ฉะนั้นชาวเลมันไม่สามารถครอบครองเพิ่มขึ้นอีกวันแต่ในแผ่นดินแห่งนี้ไฟ, และแดนทุรกันดารโดยรอบ. บัดนี้นี้เป็นปัญญาของชาวไนไฟ—เมื่อชาวเลมันเป็นศัตรูกับพวกเขา, พวกเขาจึงไม่ยอมทนทุกข์ในทุกทาง, และเพื่อพวกเขาจะมีแผ่นดินที่พวกเขาจะหลบหนีไปอยู่, ตามความปรารถนาของตน.

๓๕ และบัดนี้ข้าพเจ้า, หลังจากกล่าวเรื่องนี้แล้ว, ก็กลับไปสู่เรื่องราวของเอมมันกับแอร์น, ออมเนอร์กับฮิมโน, และพี่น้องพวกท่านอีก.

บทที่ ๒๓

มีการประกาศอิสรภาพทางศาสนา—ชาวเลมันในดินแดนและเมืองเจ็ดแห่งเปลี่ยนใจเลื่อมใส—พวกเขาเรียกตนเองว่าแอนไทไนไฟ-ลีไฮและเป็นอิสระจากคำสาปแช่ง—ชาวอแมลีไคและชาวอมีวอลอนปฏิเสธความจริง. ประมาณ ๙๐-๙๗ ปีก่อนคริสตกาล.

ดูเถิด, บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กษัตริย์ของชาวเลมันออกถ้อยแถลง^๗ไปในบรรดาผู้คนทั้งหมดของเขา, ว่าพวกเขาจะไม่จับเอมมัน, หรือแอร์น, หรืออมเนอร์, หรือฮิมโน, หรือพี่น้องของพวกท่านซึ่งจะออกไปสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้า, ไม่ว่าในที่ใดก็ตามที่พวกท่านจะไป, ในแผ่นดินส่วนใดของพวกเรา.

๒ แท้จริงแล้ว, เขาออก คำ สั่ง ไป ในบรรดาพวกเขา, ว่าพวกเขาจะไม่จับพวกท่านมัด, หรือโยนพวกท่านเข้าเรือนจำ; ทั้งไม่ถ่มน้ำลายใส่พวกท่าน, หรือโอบตีพวกท่าน, หรือขับไล่พวกท่านออกจากธรรม ศาลา ทั้ง หลาย ของ พวก เขา, หรือโอบย; ทั้งจะไม่ขว้างปาพวกท่านด้วยก้อนหิน, แต่พวกท่านจะมีอิสระในการเข้าบ้านของพวกเรา, และในวิหารของพวกเรา, และสถานศักดิ์สิทธิ์ของพวกเราด้วย.

๓๑ ก ยีล. ๓:๕-๖.
๓๒ ก ยีล. ๔:๗.

๗ แอลมา ๕๐:๓๔.
๒๓ ๑ ก แอลมา ๒๒:๒๗.

๓ ก แอลมา ๒๖:๒๔.

๓ และดังนั้นพวกท่านจะได้ออกไปสั่งสอน พระวจนะตามความปรารถนาของพวกท่าน, เพราะกษัตริย์ได้รับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้าแล้ว, และทุกคนในครัวเรือนของเขา; ฉะนั้นเขาจึงออกถ้อยแถลงของเขาไปทั่วแผ่นดินถึงผู้คนของเขา, เพื่อพระวจนะของพระเจ้าจะเป็นเจ้าจะได้ไม่มีเครื่องกีดขวาง, แต่จะออกไปตลอดทั่วแผ่นดิน, เพื่อผู้คนของเขาจะได้ตระหนักเกี่ยวกับพระเพณี” อันชั่วร้ายของบรรพบุรุษ พวกเขา, และเพื่อพวกเขาจะได้ตระหนักว่าพวกเขาเป็นพี่น้องกันทั้งหมด, และว่าพวกเขาไม่ควรกระทำฆาตกรรม, หรือ ปล้น สะดม, หรือ ลักขโมย, หรือประทุตีสว่างประเวณี, หรือกระทำความชั่วร้ายใด ๆ.

๔ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อกษัตริย์ได้ส่งถ้อยแถลงนี้ออกไป, แอรันและพี่น้องท่านออกเดินทางจากเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่ง, และจากสถานที่นมัสการแห่งหนึ่งไปอีกแห่งหนึ่ง, โดยสถาปนาศาสนจักร, และอุทิศถวายบุโรหิตและผู้สอนทั่วแผ่นดินในบรรดาชาวเลมมัน, เพื่อสั่งสอนและสอนพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในบรรดาพวกเขา; และด้วยเหตุนี้พวกท่านเริ่มมีความสำเร็จใหญ่หลวง.

๕ และพวกท่านนำคนหลายพันคนมาเข้าถึงความรู้เรื่องพระเจ้า, แท้จริงแล้ว, พวกท่านนำคนหลายพันคนมาให้เชื่อพระเพณี” ของชาวนีไฟ; และพวกเขาได้รับการสอนถึงบันทึก” และคำพยากรณ์ซึ่งสืบทอดกันมาแม้จนถึงปัจจุบันนี้.

๖ และแน่นอนดังที่พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่นั้นใด, มากเท่าที่เชื่อ, หรือมากเท่าที่พวกท่านนำมาเข้าถึงความรู้เรื่องความจริง, โดยผ่านการสั่งสอนของแอมันกับพี่น้องท่าน, ตามวิญญานแห่งการเปิดเผยและการพยากรณ์, และเดชานุภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่ทำปาฏิหาริย์ในคนเหล่านั้น— แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ดังที่พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่นั้นใด, ชาวเลมมันมากเท่าที่เชื่อในคำสั่งสอนของพวกท่าน, และเปลี่ยนใจเลื่อมใส” มาหาพระเจ้า, จะไม่เคยตก” เลยนั้นนั้น.

๗ เพราะพวกเขากลับกลายเป็นคนชอบธรรม; พวกเขาว่างอาวูธแห่งการกบฏของตนแล้ว, คือพวกเขาไม่ต่อสู้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าอีกต่อไป, ทั้งไม่ต่อสู้พี่น้องคนใดของพวกเขา.

๘ บัดนี้, คนเหล่านี้คือคนที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้า:

๙ ผู้คนของชาวเลมมันที่อยู่ในแผ่นดินแห่งอิซมาเอล;

๑๐ และผู้คนของชาวเลมมันที่อยู่ในแผ่นดินแห่งมิดโดไนด้วย;

๑๑ และผู้คนของชาวเลมมันที่อยู่ในเมืองแห่งนีไฟด้วย;

๑๒ และผู้คนของชาวเลมมันที่อยู่ในแผ่นดินแห่งไซลัม”, และที่อยู่ในแผ่นดินแห่งเซ็มลอน, และในเมืองแห่งเลมวูเอล, และในเมืองแห่งซิมโนลอม.

๑๓ และนี่คือชื่อเมืองของชาวเลมมันซึ่งเปลี่ยนใจเลื่อมใส” มาหาพระเจ้า; และคน

๕ก แอลมา ๓๓:๑๓.
ข แอลมา ๒๓:๑๒.
คคพ. พระคัมภีร์.

๖ก คคพ. เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ).
ข แอลมา ๒๓:๒๗.

๘ก แอลมา ๒๖:๓, ๓๑.
๑๒ก โมไซยาห์ ๒๒:๘, ๑๑.
๑๓ก แอลมา ๕:๓๐.

เหล่านี้คือผู้ที่วางอาวุธแห่งการกบฏของตน, แท้จริงแล้ว, อาวุธสงครามทั้งหมดของพวกเขา; และพวกเขาทั้งหมดเป็นชาวเลมัน.

๑๔ และชาวอแมลิโคไม่เปลี่ยนแปลงใจเลื่อมใส^๑, นอกจากคนคนเดียว; ทั้งไม่มีชาวอมีลอน^๒คนใดเปลี่ยนแปลงใจเลื่อมใสเลย; แต่พวกเขาทำใจของตนแข็งกระด้าง, และใจของชาวเลมันในเขตนั้นของแผ่นดินด้วยไม่ว่าพวกเขาจะพำนักอยู่ที่ใด, แท้จริงแล้ว, และหมู่บ้านทั้งหมดของพวกเขาและเมืองทั้งหมดของพวกเขา.

๑๕ ฉะนั้น, เราได้กล่าวถึงเมืองทั้งหมดของชาวเลมันซึ่งพวกเขากลับใจและเข้าถึงความรู้เรื่องความจริง, และได้รับการเปลี่ยนแปลงใจเลื่อมใส.

๑๖ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกษัตริย์และบรรดาผู้ที่เปลี่ยนแปลงใจเลื่อมใสปรารถนาจะมีชื่อเรียก, เพื่อโดยการทำพวกเขาจะได้แตกต่างจากพี่น้องของตน; ฉะนั้นกษัตริย์จึงปรึกษากับแอรันและปุโรหิตหลายคนของพวกเขา, เกี่ยวกับชื่อที่พวกเขาควรจะได้รับกับตน, เพื่อพวกเขาจะได้แตกต่างออกไป.

๑๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาเรียกชื่อตนว่าชาวแอนไท-นีไฟ-ลีไฮ^๓; และเรียกพวกเขาโดยชื่อนี้และไม่เรียกว่าชาวเลมันอีกต่อไป.

๑๘ และพวกเขาเริ่มเป็นคนมีวิริยะอุตสาหะ; แท้จริงแล้ว, และพวกเขาเป็นมิตรกับชาวนีไฟ; ฉะนั้น, พวกเขาเปิด

การติดต่อกับคนเหล่านั้น, และการสาปแช่ง^๔ของพระเจ้าเป็นเจ้าจึงไม่ดำรงอยู่กับพวกเขาอีกต่อไป.

บทที่ ๒๔

ชาวเลมันมาต่อสู้กับผู้คนของพระเจ้าเป็นเจ้า—ชาวแอนไท-นีไฟ-ลีไฮซึ่งชมยินดีในพระคริสต์และเทพมาเยือนพวกเขา—พวกเขาทนรับความตายมากกว่าจะป้องกันตนเอง—ชาวเลมันเปลี่ยนแปลงใจเลื่อมใสมากขึ้น. ประมาณ ๓๐-๓๗ ปี ก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวอแมลิโคและชาวอมีลอนและชาวเลมันที่อยู่ใ้ในแผ่นดินแห่งอมีลอน, และในแผ่นดินแห่งฮีลัมด้วย, และผู้ที่อยู่ในแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม^๕, และท้ายที่สุด, ในแผ่นดินทั้งหมดโดยรอบ, ผู้ที่ยังไม่ได้เปลี่ยนแปลงใจเลื่อมใสและไม่รับชื่อแอนไท-นีไฟ-ลีไฮ^๖, ถูกชาวอแมลิโคและชาวอมีลอนปลุกปั่นให้เกิดโทสะต่อต้านพี่น้องของตน.

๒ และความเกลียดชังที่พวกเขามีต่อคนเหล่านั้นกลับรุนแรงยิ่ง, แม้ถึงขนาดที่พวกเขาเริ่มกบฏต่อกษัตริย์ของตน, ถึงขนาดที่พวกเขาไม่ยอมให้เขาเป็นกษัตริย์ของตน; ฉะนั้น, พวกเขาจึงจับอาวุธขึ้นต่อสู้ผู้คนของแอนไท-นีไฟ-ลีไฮ.

๓ บัดนี้กษัตริย์มอบอาณาจักรให้บุตรของตน, และเรียกชื่อเขาว่าแอนไท-นีไฟ-ลีไฮ.

๑๔ก แอลมา ๒๔:๒๓.
ข โมไซยาห์ ๒๓:๓๑-๓๓.
๑๗ก คมพ. แอนไท-นีไฟ-ลีไฮ

(ชาว).
๑๘ก ๑ นี. ๒:๒๓;
๒ นี. ๓๐:๕-๖;

๓ นี. ๒:๑๔-๑๖.
๒๔ ๑ก แอลมา ๒๑:๑.
ข แอลมา ๒๕:๑, ๑๓.

๔ และกษัตริย์สิ้นชีวิตในปีเดียวกันกับที่ชาวเลมันเริ่มเตรียมการเพื่อทำสงครามกับผู้คนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

๕ บัดนี้เมื่อแอมันกับพี่น้องท่านและคนทั้งหมดที่ขึ้นมากับท่านเห็นชาวเลมันเตรียมการเพื่อทำลายพี่น้องพวกเขา, พวกเขาจึงออกมายังแผ่นดินแห่งมิเดียน, และที่นั่นแอมันพบพี่น้องทั้งหมดของท่าน; และจากที่นั่นพวกเขาไปยังแผ่นดินแห่งอิชมาเอลเพื่อจะได้หารือกับลาโมโน และกับแอนโท-นีไฟ-ลีไซพี่ชายท่านด้วย, ว่าพวกเขาควรทำประการใดเพื่อป้องกันตนจากชาวเลมัน.

๖ บัดนี้ไม่มีแม่แต่คนเดียวในบรรดาผู้คนทั้งหมดที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้าที่จะจับอาวุธต่อสู้พี่น้องตน; ไม่เลย, พวกเขาไม่ยอมแม่แต่จะเตรียมการสู้รบ; แท้จริงแล้ว, และกษัตริย์ของพวกเขาสั่งพวกเขาไม่ให้ทำด้วย.

๗ บัดนี้, นี่คือถ้อยคำที่เขากล่าวแก่ผู้คนเกี่ยวกับเรื่องนี้: ข้าพเจ้าขอบพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า, ผู้คนที่รักของข้าพเจ้า, ที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของเราในพระคุณ ความดี ทรงส่งพี่น้อง, ชาวนีไฟเหล่านี้ของเรา, มาหาเราเพื่อสั่งสอนเรา, และเพื่อทำให้เราตระหนักถึงประเพณีบรรพบุรุษผู้ชั่วร้ายของเรา.

๘ และดูเถิด, ข้าพเจ้าขอบพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของข้าพเจ้าที่พระองค์ประทานส่วนหนึ่งของพระวิญญานแห่งพระองค์แก่เราเพื่อทำให้ใจเราอ่อนลง,

จนเราเปิดการติดต่อกับพี่น้อง, ชาวนีไฟเหล่านี้ของเรา.

๙ และดูเถิด, ข้าพเจ้าขอบพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าด้วย, ที่โดยเปิดการติดต่อนี้ทำให้เราตระหนักถึงบาปของเรา, และถึงการกระทำฆาตกรรมมากมายซึ่งเรากระทำไป.

๑๐ และข้าพเจ้าขอบพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าด้วย, แท้จริงแล้ว, พระผู้เป็นเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของข้าพเจ้า, ที่พระองค์ประทานโอกาสแก่เราเพื่อเราอาจกลับใจจากสิ่งเหล่านี้, และที่พระองค์ทรงอภัยให้เราในบาปและการกระทำฆาตกรรมมากมายซึ่งเรากระทำไปแล้วด้วย, และทรงเอาความผิดไปจากใจเรา, โดยทางคุณงามความดีในพระบุตรของพระองค์.

๑๑ และบัดนี้ ดูเถิด, พี่น้องข้าพเจ้า, เนื่องจากเราทำได้เพียงทั้งหมดนี้ (เพราะเราเป็นพวกที่หลงทางที่สุดในบรรดามนุษยชาติ ทั้ง ปวง) ที่ จะ กลับ ใจ จากบาปทั้งหมดของเรา และการฆาตกรรมมากมายซึ่งเรากระทำไป, และที่ให้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงนำมันไปจากใจเรา, เพราะนั่นคือทั้งหมดที่เราทำได้เพื่อกลับใจอย่างเพียงพอต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าเพื่อพระองค์จะทรงขจัดรอยเปื้อนของเราไป—

๑๒ บัดนี้, พี่น้องที่รักยิ่งของข้าพเจ้า, เนื่องจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงขจัดรอยเปื้อนของเราไป, และดาบของเรากลับสุกใส, ดังนั้นขอเราอย่าทำให้ดาบของเราเปื้อนไปอีกด้วยเลือดของพี่น้องเรา.

๑๓ ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, อย่า

เลย, ขอให้เราเก็บ ดาบของเราไว้เพื่อมันจะไม่เปื้อนด้วยเลือดของพี่น้องเรา; เพราะบางที, หากเราทำให้ดาบเราเปื้อนอีก ก็จะทำให้ "ให้" สุกใสอีกไม่ได้โดยทางพระโลหิตของพระบุตรพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของเรา, ซึ่งจะต้องล้างเพื่อการชดเชยบาปของเรา.

๑๔ และพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ทรงมีพระเมตตาต่อเรา, และทรงทำให้สิ่งเหล่านี้เป็นที่รู้แก่เราเพื่อเราจะไม่พินาศ; แท้จริงแล้ว, และพระองค์ทรงทำให้สิ่งเหล่านี้เป็นที่รู้แก่เรามาแล้วล่วงหน้า, เพราะพระองค์ทรงรักจิตวิญญาณ^๑ เรา เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงรักลูกหลานเรา; ฉะนั้น, ในพระเมตตาของพระองค์ พระองค์เสด็จมาเยือนเราโดยเทพของพระองค์, เพื่อจะทำให้แผนแห่งความรอด^๒ เป็นที่รู้แก่เรา เช่นเดียวกันกับคนรุ่นต่อ ๆ ไป.

๑๕ โอ้, พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราทรงเมตตาเพียงไร! และบัดนี้ ดูเถิด, เนื่องจากเราทำได้เพียงเท่านี้ที่จะเอารอยเปื้อนของเราไปจากเรา, และทำให้ดาบของเราสุกใส, ขอให้เราซ่อนมันเพื่อจะรักษามันไว้ให้สุกใส, เป็นประจักษ์พยานต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราในวันสุดท้าย, หรือในวันที่เราจะถูกนำมาขึ้นต่อพระพักตร์พระองค์เพื่อรับการพิพากษา, ว่าเราไม่ได้ทำให้ดาบของเราเปื้อนด้วยเลือดพี่น้องของเรา นับแต่พระองค์ทรงเผยพระวจนะของพระองค์แก่เราและทรงทำให้เราสะอาดโดยการนี้.

๑๖ และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, หากพี่น้องเรา หมายถึงมัน จะทำลายเรา, ดูเถิด, เราจะซ่อนดาบของเรา, แท้จริงแล้ว, แม้เราจะฝังมันให้ลึกในดิน, เพื่อจะรักษามันไว้ให้สุกใส, เป็นประจักษ์พยานในวันสุดท้าย, ว่าเราไม่เคยใช้มัน; และหากพี่น้องของเราทำลายเรา, ดูเถิด, เราจะไป^๓ ใฝ่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราและจะได้รับการช่วยเหลือ.

๑๗ และบัดนี้ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อกษัตริย์ยุติการกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, และผู้คนทั้งหมดมาชุมนุมกันแล้ว, พวกเขาหนีดาบ, และอาวุธทั้งหมดของตนที่ใช้ในการหลั่งเลือดมนุษย์มา, และพวกเขาฝัง^๔ มันไว้ลึกในดิน.

๑๘ และพวกเขาทำการนี้, ตามความคิดเห็นของพวกเขามันคือประจักษ์พยานต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และต่อมนุษย์ด้วย, ว่าพวกเขาจะไม่ใช้^๕ อาวุธเพื่อการหลั่งเลือดของมนุษย์อีกเลย; และพวกเขาทำการนี้, โดยยืนยันและทำพันธสัญญา^๖ ไว้กับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ว่าแทนที่จะหลั่งเลือดพี่น้องของตน พวกเขาจะยอมสละ^๗ ชีวิตตนเอง; และแทนที่จะเอาจากพี่น้องพวกเขาจะให้แก่ผู้อื่น; และแทนที่จะใช้วันเวลาของตนไปในความเกียจคร้าน พวกเขาจะทำงานให้มากด้วยมือตน.

๑๙ และเราจึงเห็นดังนั้น, เมื่อนำชาวเลมันเหล่านี้มาให้เชื่อและรู้ความจริง, พวกเขามั่นคง^๘, และจะยอมแม้จนถึงความ

๑๓๓ กว. ๑:๕.
 ๑๔๓ คมพ. จิตวิญญาณ—
 คำของจิตวิญญาณ.
 ข คมพ. แผนแห่งการไถ่.
 ๑๖๓ แอลมา ๔๐:๑๑-๑๕.

๑๗๓ ยีล. ๑๕:๙.
 ๑๘๓ แอลมา ๕๓:๑๑.
 ข คมพ. พันธสัญญา.
 ค คมพ. เครื่องพลีบูชา,
 พลีพระชนม์ชีพ, สละ

(ชีวิต), เสียสละ.
 ๑๙๓ คมพ. ศรีทธา, เชื่อ
 (ความ).

ตายแทนที่จะกระทำบาป; และเราจึงเห็น
 ดังนี้ว่า พวกเขาฝังอาวุธ แห่ง สันติภาพ
 ของตน, หรือพวกเขาฝังอาวุธ สงคราม,
 เพื่อสันติภาพ.

๒๐ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ
 ชาวเลมมัน, พี่น้องของ พวกเขา, เตรียม
 ทำ สงคราม, และยก ขึ้นมา ถึง แผ่น ดิน
 แห่ง นี้ ไฟ ด้วย จุด ประสงค์ ที่จะ ทำลาย
 กษัตริย์, และตั้งคนอื่นขึ้นแทนเขา, และ
 เพื่อทำลายผู้คนของแอนไท-นีไฟ-ลีไฮให้
 หมดจากแผ่นดินด้วย.

๒๑ บัดนี้เมื่อผู้คนเห็นว่าพวกนั้นกำลัง
 มาโจมตีตน พวกเขาจึงออกไปพบ, และ
 ทอดตัวลง กับพื้นดินต่อหน้าพวกเขา,
 และ เริ่ม เรียก หา พระนาม ของ พระเจ้า;
 และตั้งนั้นพวกเขาจึงอยู่ในลักษณะนี้
 เมื่อชาวเลมมันเริ่มลงมือโจมตี, และเริ่ม
 สังหารพวกเขาด้วยดาบ.

๒๒ และด้วยเหตุที่ไม่มี การต่อต้านแต่
 อย่างใด, คนพวกนั้นสังหารพวกเขาหนึ่ง
 พันกับห้าคน; และเรารู้ว่าพวกเขาได้รับ
 พรแล้ว, เพราะพวกเขาไปพำนักอยู่กับ
 พระผู้เป็นเจ้าของตน.

๒๓ บัดนี้เมื่อชาวเลมมันเห็นว่าพี่น้องตน
 ไม่ยอมหนีคมดาบ, ทั้งไม่ยอมหลบไปทาง
 ขวาหรือทางซ้าย, แต่ว่าจะทอดตัวลงและ
 สิ้นชีวิต, และสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้าแม้
 ขณะด้าวเดินสิ้นใจอยู่ที่ใต้คมดาบ—

๒๔ บัดนี้เมื่อชาวเลมมันเห็นเช่นนั้นจึง
 หยุด การสังหารพวกเขา; และมีอยู่เป็น
 อันมากที่ใจพวกเขาพองโต เพราะพี่น้อง

ซึ่งล้มตายอยู่ที่ใต้คมดาบ, เพราะพวกเขา
 กลับใจจากสิ่งที่พวกเขาทำลงไป.

๒๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวก
 เขาโยนอาวุธสงครามของตนทิ้ง, และพวก
 เขาไม่จับมันอีก, เพราะพวกเขาเจ็บแปลบ
 เนื่องจากการฆาตกรรมที่พวกเขากระทำ
 ลงไป; และพวกเขาจึงทอดตัวลงมาแม้มอง
 พี่น้องของตน, โดยหวังในความเมตตา
 ของคนเหล่านั้นซึ่งแขนของเขายกขึ้น
 หมายถึงสังหาร.

๒๖ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือมี
 ผู้เข้ามาสมทบกับผู้คนของพระผู้เป็นเจ้า
 ในวัน นั้น มากกว่า จำนวน ของ ผู้ ที่ ถูก
 สังหาร; และพวกที่ถูกสังหารคือคนชอบ-
 ธรรม, ฉะนั้นเราจึงไม่มีเหตุผลที่จะสงสัย
 ว่าพวกเขาได้รับการช่วยให้รอด.

๒๗ และไม่มี คนชั่วร้าย ถูก สังหาร สัก
 คนในบรรดาคนเหล่านั้น; แต่มีมากกว่า
 หนึ่งพันคนที่ถูกนำมาสู่ความรู้เรื่องความ
 จริง; ตั้ง นั้น เรา จึง เห็น ว่า พระเจ้า ทรง
 ทำงานในหลายทาง เพื่อ ความ รอดของ
 ผู้คนของพระองค์.

๒๘ บัดนี้จำนวนมากที่สุดของชาวเลมมัน
 ที่ประหัตประหารพี่น้องของตนมากมาย
 เช่นนั้นคือชาวอแมลีโคและชาวอมีวลอน,
 ซึ่งจำนวนมากที่สุดคือผู้ที่ทำตามระเบียบ
 ของนีฮอร์.

๒๙ บัดนี้, ในบรรดา พวก ที่ มา สมทบ
 กับผู้คนของพระเจ้านั้น, ไม่มี สักคน
 ที่เป็นชาวอแมลีโคหรือชาวอมีวลอน, หรือ
 ผู้ที่เป็นของระเบียบของนีฮอร์, แต่พวก

<p>๒๑ก แอลมา ๒๗:๓. ๒๓ก แอลมา ๒๖:๓๒. ๒๔ก แอลมา ๒๕:๑. ข คมพ. สงสาร (ความ).</p>	<p>๒๖ก วว. ๑๔:๑๓. ๒๗ก อธิษ. ๕๕:๘-๙; แอลมา ๓๗:๖-๗. ๒๘ก แอลมา ๒๑:๔.</p>	<p>ข แอลมา ๑:๑๔; ๒:๑, ๒๐. ๒๙ก แอลมา ๒๓:๑๔.</p>
---	--	---

เขาเป็นผู้สืบตระกูลแท้ ๆ ของเลมันกับ เลมีวเอล.

๓๐ และตั้งนั้นเราจึงมองเห็นได้ชัด, ว่าหลังจากพวกไวดพวกหนึ่งได้รับความสว่าง”โดยพระวิญญานของพระผู้เป็นเจ้าของแล้วครั้งหนึ่ง, และมีความรู้”กว้างขวางถึงสิ่งที่เกี่ยวกับความชอบธรรม, และแล้วตก”ไปสู่บาปและการล่วงละเมิด, พวกเขาจะกลับแข็งกระด้างยิ่งขึ้น, และตั้งนั้นสภาพพวกเขาจึงกลับเลวร้าย”ไปกว่าครั้งที่พวกเขาไม่เคยรู้เรื่องเหล่านี้มาเลย.

บทที่ ๒๕

การรุกรานของชาวเลมันแผ่กว้าง— พงศ์พันธุ์ปุโรหิตของโนอาห์พินาศดังที่อธิบายในไวยากรณ์ไว้—ชาวเลมันมากมายเปลี่ยนใจเลื่อมใสและเข้ามารวมกับผู้คนของแอนไท-นีไฟ-ลีไฮ—พวกเขาเชื่อในพระคริสต์และรักษากฎของโมเสส. ประมาณ ๙๐-๗๗ ปีก่อนคริสตกาล.

และดูเถิด, บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมันเหล่านั้นโกรธมากขึ้น เพราะพวกเขาสังหารพี่น้องของตน; ฉะนั้นพวกเขาจึงสาบานจะแก้แค้นชาวนีไฟ; และพวกเขาไม่พยายามสังหารผู้คนของแอนไท-นีไฟ-ลีไฮ”ต่อไปอีกในเวลานั้น.

๒ แต่พวกเขายกกองทัพของตนข้าม

ไปในชายแดนของแผ่นดินแห่งเซรา-เอ็มมา, และเข้าโจมตีผู้คนซึ่งอยู่ในแผ่นดินแห่งแอมันโนฮาห์และทำลาย”คนเหล่านั้น.

๓ และหลังจากนั้น, พวกเขามีการสู้รบกับชาวนีไฟหลายครั้ง, ซึ่งในการนั้นพวกเขาถูกขับไล่และสังหาร.

๔ และในบรรดาชาวเลมันที่ถูกสังหารเกือบทั้งหมดเป็นพงศ์พันธุ์”ของอมีลอนกับพี่น้องท่าน, ซึ่งเป็นพวกปุโรหิตของโนอาห์, และพวกเขาถูกสังหารด้วยน้ำมือของชาวนีไฟ;

๕ และคนที่เหลืออื่นนั้น, โดยที่หลบหนีเข้าไปในแดนทูกันดาร์ตะวันออก, และโดยแย่งชิงพลังอำนาจและสิทธิอำนาจเหนือชาวเลมัน, จึงให้ชาวเลมันมากมายสิ้นชีวิต”ด้วยไฟเพราะความเชื่อของพวกเขา—

๖ เพราะหลายคนในพวกเขา”, หลังจากทนรับการสูญเสียอย่างหนักและความทุกข์นานปีการ, เริ่มได้รับแรงกระตุ้นให้นึกถึงคำ”ที่แอรันและพี่น้องท่านเคยสั่งสอนไว้ในแผ่นดินตน; ฉะนั้นพวกเขาเริ่มไม่เชื่อประเพณี”บรรพบุรุษ, และเชื่อในพระเจ้า, และว่าพระองค์ประทานพลังความสามารถอันยิ่งใหญ่ให้ชาวนีไฟ; และด้วยเหตุนี้มีหลายคนในพวกเขาเปลี่ยนใจเลื่อมใสในแดนทูกันดาร์.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้ปกครองเหล่านั้นซึ่งเป็นพวกที่เหลืออยู่

๓๐ก มธ. ๑๒:๔๕.
ข ฮบ. ๑๐:๒๖;
แอลมา ๔๗:๓๖.
ค ๒ นี. ๓๑:๑๔;
แอลมา ๙:๑๙ คมพ.

ละทิ้งความเชื่อ (การ).
ง ๒ ปต. ๒:๒๐-๒๑.
๒๕ ๑ก คมพ. แอนไท-นีไฟ-ลีไฮ (ชาว).
๒ก แอลมา ๘:๑๖; ๑๖:๙.

๔ก โมไซยาห์ ๒๓:๓๕.
๕ก โมไซยาห์ ๑๗:๑๕.
๖ก อส. ชาวเลมัน.
ข แอลมา ๒๑:๙.
ค แอลมา ๒๖:๒๔.

ของลูกหลานอมีวลอน^๗ ทำให้คนเหล่านั้นต้องถูกประหาร^๘, แท้จริงแล้ว, คนทั้งหมดที่เชื่อในเรื่องเหล่านี้.

๘ บัดนี้มรณสักขีครั้งนี้เป็นเหตุให้พี่น้องพวกเขาหลายคนถูกปลุกปั่นให้โกรธ; และเริ่มมีการโต้แย้งในแดนทुरुกันดาร; และชาวเลมันเริ่มกล่าว^๙ พงศ์พันธุ์ของอมีวลอน กับ พี่น้องของเขา และเริ่มสังหารคนพวกนี้; และพวกเขาหลบหนีเข้าไปในแดนทुरुกันดารตะวันออก.

๙ และดูเถิดพวกเขาถูกชาวเลมันตามล่าจนถึงวันนี้. ดังนั้นถ้อยคำของอบินาไดจึงเป็นจริง, ซึ่งท่านกล่าวไว้เกี่ยวกับพงศ์พันธุ์ของพวกปุโรหิตผู้ที่ทำให้ท่านต้องทนรับความตายด้วยไฟ.

๑๐ เพราะท่านกล่าวแก่พวกเขา: อะไรที่ท่านจะทำ^{๑๐} แก่ข้าพเจ้าย่อมจะเป็นรูปแบบของสิ่งที่จะมาถึง.

๑๑ และบัดนี้อบินาไดเป็นคนแรกที่ต้องทนรับความตาย^{๑๑} ด้วยไฟเพราะความเชื่อของท่านในพระผู้เป็นเจ้า; บัดนี้^{๑๒}นี่คือสิ่งที่ท่านหมายถึง, คือหลายคนจะต้องทนรับความตายด้วยไฟ, ดังที่ท่านได้ทนรับมาแล้ว.

๑๒ และท่านกล่าวแก่บรรดาปุโรหิตของโนอาห์ว่าพงศ์พันธุ์ของพวกเขาจะทำให้คนเป็นอันมากต้องถูกประหาร, ในวิธีเดียวกันกับที่ท่านถูกประหาร, และว่าพวกเขาจะกระจัดกระจายกันอยู่ทั่วไปและถูกสังหาร, แม้ดังแกะที่ไม่มีเมฆบาลลูกไล่

ด้อนและถูกสัตว์ป่าฆ่า; และบัดนี้ดูเถิด, ถ้อยคำเหล่านี้ปรากฏเป็นความจริงแล้ว, เพราะพวกเขาถูกชาวเลมันไล่ด้อน, และพวกเขาถูกล่า, และพวกเขาถูกโบยตี.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อชาวเลมันเห็นว่าพวกเขาเอาชนะชาวนี้ไฟไม่ได้พวกเขาจึงกลับไปแผ่นดินของตนอีก; และหลายคนในพวกเขาเข้ามาอยู่ในแผ่นดินแห่งอิชมาเอลและแผ่นดินแห่งนี้ไฟ, และเข้ามารวมกับผู้คนของพระผู้เป็นเจ้า, ซึ่งเป็นผู้คนของแอนโท-นีไฟ-ลีไฮ^{๑๓}.

๑๔ และพวกเขาฟัง^{๑๔} อารูซสงครามของตนด้วย, ดังที่พี่น้องของตนทำไป, และพวกเขาเริ่มเป็นคนชอบธรรม; และพวกเขาเดินในทางของพระเจ้า, และยึดมั่นต่อการรักษาพระบัญญัติของพระองค์และกฎเกณฑ์ของพระองค์.

๑๕ แท้จริงแล้ว, และพวกเขารักษากฎของโมเสส; เพราะสมควรที่พวกเขาจะยังคงรักษากฎของโมเสส, เพราะยังไม่สมบูรณ์ทั้งหมด. แต่ทั้งที่มีกฎของโมเสส^{๑๕}, พวกเขายังได้ตั้งดาวเรืองเสด็จมาของ พระคริสต, โดยถือว่า กฎของโมเสสเป็นรูปแบบ^{๑๖} หนึ่งของการเสด็จมาของพระองค์, และโดยเชื่อว่าพวกเขาต้องรักษาวิธีปฏิบัติอันเป็นรูปลักษณ์ภายนอก^{๑๖} เหล่านี้ไว้จนถึงเวลาที่พระองค์จะเป็นที่เปิดเผยแก่พวกเขา.

๑๖ บัดนี้พวกเขาไม่คิดว่าความรอด^{๑๖}

๗ก แอลมา ๒๑:๓;
๒๔:๑, ๒๘-๓๐.
ข คมพ. มรณสักขี (ผู้เป็น).
๘ก โมไซยาห์ ๑๗:๑๘.
๑๐ก โมไซยาห์ ๑๓:๑๐.
๑๑ก โมไซยาห์ ๑๗:๒๓.

๑๓ก แอลมา ๒๓:๑๖-๑๗.
๑๔ก แอลมา ๒๔:๑๕; ๒๖:๓๒.
๑๕ก เจคอบ ๔:๕;
เจโรม ๑:๑๑.
คมพ. กฎของโมเสส.
ข โมไซยาห์ ๓:๑๔-๑๕;

๑๖:๑๔.
ค โมไซยาห์ ๑๓:๒๙-๓๒.
๑๖ก โมไซยาห์ ๑๒:๓๑-๓๗;
๑๓:๒๗-๓๓.

จะมาถึงโดยกฎของโมเสส^๑; แต่กฎของ
โมเสสทำหน้าที่เสริมศรัทธาพวกเขาให้
มั่นคงในพระคริสต์; และดังนั้นพวกเขา
คง ความหวัง^๒ อยู่กับ ความรอดนิรันดร์,
โดยศรัทธา, โดยพึ่งพาวิญญูณแห่งการ
พยากรณ์, ซึ่งพูดถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้น.

๑๗ และบัดนี้ดูเถิด, แอมัน, และแอ-
รัน, และออมเนอร์, และฮิมโน, และพี-
นอง ท่าน ชื่นชมยินดียิ่ง, เพราะ ความ
สำเร็จที่พวกท่านมีในบรรดาชาวเลมัน,
โดยเห็นว่าพระเจ้าประทานให้พวกท่าน
ตามคำสวดอ้อนวอน^๓ ของพวกท่าน, และ
ว่า พระองค์ ทรง พิสูจน์^๔ พระวณะของ
พระองค์แก่พวกท่านในทุกสิ่งแล้วด้วย.

บทที่ ๒๖

*แอมันปลาบปลื้มในพระเจ้า—ผู้ซื่อสัตย์
ได้รับ พละกำลัง จาก พระเจ้า และได้รับ
ความรู้—โดย ศรัทธา มนุษย์อาจ นำ จิต
วิญญูณหลายพันดวงมาสู่การกลับใจ—
พระเจ้าเป็นเจ้าของทรงมีเดชานุภาพทั้งปวง
และทรงเข้าใจสรรพสิ่งทั้งปวง. ประมาณ
๓๐-๗๗ ปีก่อนคริสตกาล.*

และบัดนี้, นี่คือถ้อยคำของแอมันที่กล่าว
แก่พี่น้องท่าน, ซึ่งมีความดังนี้: พี่น้อง
และผองเพื่อนของข้าพเจ้า, ดูเถิดข้าพเจ้า
กล่าวแก่ท่าน, เรามีเหตุผลใหญ่หลวงเพียง
ใดที่จะชื่นชมยินดี; เพราะเราคิดหรือว่า

เมื่อเราก่อ^๕ จากแผ่นดินแห่งเซราเอิมลา
พระผู้เป็นเจ้าของเราจะประทานพรอันสำคัญยิ่ง
เช่นนี้แก่เรา?

๒ และบัดนี้, ข้าพเจ้าถาม, พรอันสำคัญ
ยิ่งอะไรบ้าง ที่พระองค์^๖ ประสาทแก่เรา?
ท่านบอกได้ไหม?

๓ ดูเถิด, ข้าพเจ้าตอบแทนท่าน; เพราะ
ชาวเลมัน, พี่น้องเรา, อยู่ใน ความมืด,
แท้จริงแล้ว, แม้ในเวลาที่มืดที่สุด, แต่
ดูเถิด, มี^๗ คน ในพวกเขาที่เรานำมาให้
เห็น ความสว่าง^๘ อัจฉริยะของพระผู้เป็น
เจ้า! และนี่ คือ พร ซึ่ง ประสาท^๙ บนเรา,
คือทำให้เราเป็นเครื่องมือ^{๑๐} ในพระหัตถ์
ของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อนำมาซึ่งงานอัน
สำคัญยิ่งนี้.

๔ ดูเถิด, พวกเขาหลายพัน^{๑๑} คนชื่นชม
ยินดี, และเรานำมาในคอกของพระผู้-
เป็นเจ้า.

๕ ดูเถิด, ฟุ้ง^{๑๒} พร้อมจะเก็บเกี่ยวแล้ว,
และท่าน เป็นสุข แล้ว, เพราะท่าน ยืน
เคียว^{๑๓} เข้าไป, และเก็บเกี่ยวด้วยพละกำลัง
ของท่าน, แท้จริงแล้ว, ตลอดทั้งวันท่าน
ทำงาน; และจงดูจำนวนฟ่อนข้าว^{๑๔} ของ
ท่าน! และพระเจ้าจะทรงรวมมันไว้ ใน
ยุ้ง, เพื่อมันจะไม่สูญเปล่า.

๖ แท้จริงแล้ว, มันจะไม่ถูกพายุพัดราบ
ในวันสุดท้าย; แท้จริงแล้ว, ทั้งมันจะไม่
ถูกลมหมุนพัดหอบไป; แต่เมื่อพายุ^{๑๕} มา
มันจะรวมอยู่ด้วยกันในที่ของมัน, เพื่อ
พายุจะเข้าไปถึงมันไม่ได้; แท้จริงแล้ว,

๑๖๗ ๒ นี. ๑๑:๔.
ค ๑ วิส. ๕:๗-๙.
๑๗ก แอลมา ๑๗:๙.
๒๖ ๑ก โมไซยาห์ ๒๗:๙;
แอลมา ๑๗:๖-๑๑.

๓ก แอลมา ๒๓:๗-๑๓.
ข ๒ คร. ๔:๕;
โมไซยาห์ ๒๓:๑๐.
๔ก แอลมา ๒๓:๕.
๕ก ยอห์น ๔:๓๕-๓๗;

คพ. ๔:๔.
ข โยเอล ๓:๑๓.
ค คพ. ๓๓:๗-๑๑; ๗๕:๒, ๕.
๖ก ฮีล. ๕:๑๒;
๓ นี. ๑๔:๒๔-๒๗.

ทั้งมันจะไม่ถูกพายุร้ายพัดไปที่แห่งใด ก็ตามที่ศัตรูเลือกที่จะพามันไป.

๗ แต่ดูเถิด, มันอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าแห่งฤดูเก็บเกี่ยว, และมันเป็นของพระองค์; และพระองค์จะทรงยกมันขึ้นในวันสุดท้าย.

๘ ขอพระนามพระผู้เป็นเจ้าของเราทรงเจริญด้วยพระสิริเถิด; ขอให้เราร้องเพลงสรรเสริญพระองค์, แท้จริงแล้ว, ขอให้เราน้อมขอบพระทัย แต่พระนามอันบริสุทธิ์ของพระองค์, เพราะพระองค์ทรงทำงานชอบธรรมตลอดกาล.

๙ เพราะหากเราไม่ได้ขึ้นมาจากแผ่นดินแห่งเซราเอิมลา, พี่น้องที่รักยิ่งเหล่านี้ของเรา, ผู้ซึ่งรักเราอย่างยิ่ง, จะยังคงทรمانอยู่กับความเกลียดชังเรา, แท้จริงแล้ว, และพวกเขาจะเป็นคนแปลกหน้ากับพระผู้เป็นเจ้าของด้วย.

๑๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อแอมันกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, แอรันพี่ชายท่านดีเตียนท่าน, โดยกล่าวว่า: แอมัน, พี่เกรงว่าปิตีของน้องได้พาน้องไปถึงการอวดอ้างเสียแล้ว.

๑๑ แต่แอมันกล่าวแก่ท่าน: ข้าพเจ้าไม่ได้อวดอ้างในกำลังของข้าพเจ้าเอง, หรือในปัญญาของข้าพเจ้าเอง; แต่ดูเถิด, ปิตีของข้าพเจ้าเต็มเปี่ยม, แท้จริงแล้ว, ใจข้าพเจ้าปริ่มด้วยปิตี, และข้าพเจ้าจะชื่นชมยินดีในพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า.

๑๒ แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าไม่ได้เป็นอะไรเลย; ตามกำลังของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอ่อนแอ; ฉะนั้นข้าพเจ้าจะไม่โอ้อวดตน, แต่ข้าพเจ้าจะอวดอ้างพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า, เพราะในพลังกำลังของพระองค์ข้าพเจ้าทำได้ทุกสิ่ง; แท้จริงแล้ว, ดูเถิด, เรากระทำปาฏิหาริย์อันยิ่งใหญ่หลายอย่างมาในแผ่นดินนี้, ซึ่งเพื่อสิ่งนี้เราจะสรรเสริญพระนามของพระองค์ตลอดกาล.

๑๓ ดูเถิด, พี่น้องเราก็อันเป็นที่พระองค์ทรงปลดปล่อยจากความเจ็บปวดแห่งนรก; และนำพวกเขามาร้องสดุดีความรักที่ไถ่, และนี่เพราะพลังแห่งพระวจนะของพระองค์ซึ่งอยู่ในเรา, ฉะนั้นเราไม่มีเหตุผลอันหนักแน่นที่จะชื่นชมยินดีหรือ?

๑๔ แท้จริงแล้ว, เรามีเหตุผลที่จะสรรเสริญพระองค์ตลอดกาล, เพราะพระองค์ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าของสูงสุด, และทรงปลดปล่อยพี่น้องเราจากโซ่แห่งนรก.

๑๕ แท้จริงแล้ว, พวกเขาถูกล้อมรอบด้วยความเมตตาและความพินาศอันเป็นนิจ; แต่ดูเถิด, พระองค์ทรงนำพวกเขาเข้ามาในความสว่างอันเป็นนิจของพระองค์, แท้จริงแล้ว, เข้ามาในความรอดอันเป็นนิจ; และความอุดมสมบูรณ์อันหาที่เปรียบมิได้แห่งความรักของพระองค์ล้อมรอบ

๗ก คมพ. ฤดูเก็บเกี่ยว.
ข โมไซยาห์ ๒๓:๒๒;
แอลมา ๓๖:๒๘.
๘ก คพ. ๒๕:๑๒.
ข คมพ. ขอบพระทัย,
ขอบพระทัยพระเจ้า (การ,
น้อม), ความขอบคุณ.

๙ก โมไซยาห์ ๒๘:๑-๒.
๑๑ก ๒ คริ. ๗:๑๔.
ข คพ. ๑๘:๑๔-๑๖.
คมพ. ปิตี.
๑๒ก ยรม. ๓:๒๔; แอลมา ๒๓:๙.
ข สดต. ๑๘:๓๒-๔๐;
ฟป. ๔:๑๓; ๑ โน. ๑๗:๓.

๑๓ก คมพ. นรก.
ข แอลมา ๕:๒๖.
๑๔ก แอลมา ๑๒:๑๐.
๑๕ก คมพ. สว่าง (ความ), แสง
สว่าง, แสงสว่างของพระ
คริสต์.

พวกเขา; แท้จริงแล้ว, และเราเป็นเครื่องมือนพระหัตถ์ของพระองค์ในการทำงานสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์นี้.

๑๖ ฉะนั้น, ขอให้เราปลาบปล้ำ^๗ เกิด, แท้จริงแล้ว, เราจะปลาบปล้ำ^๗ ในพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, เราจะชื่นชมยินดี, เพราะปีติของเราเต็มเปี่ยม; แท้จริงแล้ว, เราจะสรรเสริญพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราตลอดกาล. ดูเถิด, ใครเล่าจะปลาบปล้ำ^๗ ในพระเจ้าได้มากเกินไ้? แท้จริงแล้ว, ใครเล่าจะพูดได้มากเกินไ้ ถึงเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์, และถึงพระเมตตา^๘ ของพระองค์, และถึงความอดกลั้นของพระองค์ที่มีต่อลูกหลานมนุษย์? ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ข้าพเจ้าไม่สามารถกล่าวแม้ส่วนน้อยที่สุดซึ่งข้าพเจ้ารู้สึก.

๑๗ ใครเล่าจะคิดได้ว่า พระผู้เป็นเจ้าของเราจะทรงเมตตาตามกเช่นนั้นถึงกับทรงฉุดเราจากสภาพอันน่าพรั่นพรึง, เป็นบาป, และแปดเปื้อน?

๑๘ ดูเถิด, เรากลับใจ^๙ ในโทสะ, พร้อมกับขู่เชิญคุกคามจะทำลาย^{๑๐} ศาสนจักรของพระองค์.

๑๙ โอเวลานั้น, เหตุใดพระองค์ไม่ทรงส่งเราไป^{๑๑} สู่อหิวอดอยากอันน่าพรั่นพรึง, แท้จริงแล้ว, เหตุใดพระองค์ไม่ทรงปล่อยดาบแห่งความยุติธรรมของพระองค์ให้ตกลงมาบนเรา, และกำหนดให้เราไป^{๑๒} สู่อหิวอดอยากอันน่าพรั่นพรึง?

๒๐ โอ, จิตวิญญาณข้าพเจ้า, ประหนึ่งว่าเกือบจะหลบหนีไป, เมื่อคิดเช่นนั้น. ดูเถิด, พระองค์ไม่ทรงใช้ความยุติธรรมของพระองค์กับเรา, แต่ในพระเมตตาอันหาที่สุดมิได้ของพระองค์ทรงนำเราข้าม^{๑๓} ห้วงอันเป็นนิจแห่งความตายและความเศร้าหมอง, แม้มาสู่ความรอดแห่งจิตวิญญาณเรา.

๒๑ และบัดนี้ดูเถิด, พี่น้องข้าพเจ้า, มีมนุษย์ปฤชชน^{๑๔} ี่อะไรเล่าที่รู้เรื่องเหล่านี้? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่มีใครเลยที่รู้^{๑๕} เรื่องเหล่านี้, นอกจากคนที่สำนึกผิด.

๒๒ แท้จริงแล้ว, ผู้ที่กลับใจ^{๑๖} และใช้ศรัทธา^{๑๗}, และนางานดีออกมา, และสวดอ้อนวอนอย่างสม่ำเสมอโดยไม่หยุด—จะประทานให้แก่คนเช่นนั้นเพื่อรู้ความลับ^{๑๘} ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ; แท้จริงแล้ว, จะประทานให้คนเช่นนั้นเพื่อเปิดเผยเรื่องที่ไม่เคยเปิดเผยมาก่อน; แท้จริงแล้ว, และจะประทานให้แก่คนเช่นนั้นที่จะนำจิตวิญญาณหลายพันดวงมาสู่การกลับใจ, แม้ดังที่เคยประทานให้แก่เรามาแล้วที่จะนำพี่น้องเหล่านี้ของเรามาสู่การกลับใจ.

๒๓ บัดนี้พี่น้องข้าพเจ้า, ท่านจำได้ไหม, ว่าเรากล่าวแก่พี่น้องเราในแผ่นดินแห่งเซราเอิมลา, ว่าเราจะขึ้นไปแผ่นดินแห่งนีไฟ, เพื่อสั่งสอนชาวเลมมัน, พี่น้องเรา, และพวกเขาหัวเราะเยาะเรา?

๒๔ เพราะพวกเขา กล่าวแก่เรา: ท่าน

๑๖ ก รม. ๑๕:๑๗;
๑ คริ. ๑:๓๑.
๗ ๒ คริ. ๑๐:๑๕-๑๘;
คพ. ๗๖:๖๑.
ค สดต. ๓๖:๕-๖.
๑๘ ก โมไซยาห์ ๒๗:๘-๑๐.

๒๐ ก ๒ นี. ๑:๑๓;
ฮีล. ๓:๒๙-๓๐.
๒๑ ก คมพ. มนุษย์ปฤชชน.
๗ ๑ คริ. ๒:๙-๑๖;
เจคอบ ๔:๘.
๒๒ ก แอลมา ๓๖:๔-๕.

คมพ. กลับใจ (การ).
ข คมพ. ศรัทธา, เชื่อ (ความ).
ค คมพ. ความลับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ.

คิดหรือว่าท่านจะนำชาวเลมมันมาสู่ความรู้เรื่องความจริงได้? ท่านคิดหรือว่าท่านจะทำให้ชาวเลมมันตระหนักถึงความไม่ถูกต้องของประเพณี”บรรพบุรุษของพวกเราได้, เมื่อพวกเขาเป็นพวกดีอีรัน”อย่างที่เป็นอยู่; ซึ่งใจพวกเขาเบิกบานในการนองเลือด; ซึ่งวันเวลาเข้าไปในความชั่วช้าสามานย์อย่างที่สุด; ซึ่งทางของพวกเขาเป็นทางของคนล่องละเมิดมาตั้งแต่ต้น? บัดนี้พี่น้องข้าพเจ้า, ท่านจงจำว่านี่คือคำพูดของพวกเขา.

๒๕ และยิ่งกว่านั้นพวกเขากล่าว: ให้เราจับอาวุธขึ้นต่อสู้พวกเขา, เพื่อเราจะทำลายพวกเขาและความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขาออกจากแผ่นดิน, เพื่อว่าพวกเขาจะได้ไม่ย่ำยีเราและทำลายเรา.

๒๖ แต่ดูเถิด, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, เรามาในแดนทุรกันดารไม่ใช่ด้วยเจตนาจะทำลายพี่น้องของเรา, แต่ด้วยเจตนาว่าบางทีเราอาจจะช่วยจิตวิญญาณของพวกเขาบางจิตวิญญาณให้รอด.

๒๗ บัดนี้เมื่อใจเราหดหู่, และเราเกือบจะกลับ อยู่ แล้ว, ดูเถิด, พระเจ้า ทรงปลอบโยน”เรา, และตรัส: จงไปในบรรดาชาวเลมมัน, พี่น้องของเจ้า, และจงรับความทุกข์”ของเจ้าด้วยความอดทน”, และเราจะให้ความสำเร็จแก่เจ้า.

๒๘ และบัดนี้ดูเถิด, เรามา, และออกไปในบรรดาพวกเขา; และเราอดทนในความ

ทุกข์เวทนาของเรา, และเราต้องทนความขาดแคลนทุกอย่าง; แท้จริงแล้ว, เราเดินทางจากบ้านหนึ่งไปบ้านหนึ่ง, โดยพึ่งพาความเมตตาของโลก—ให้ใช้ความเมตตาของโลกเท่านั้นไม่แต่ในพระเมตตาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของด้วย.

๒๙ และเราเข้าไปในบ้านพวกเขาและสอนพวกเขา, และเราสอนพวกเขาตามถนนของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, และเราสอนพวกเขา บน เนิน เขาของ พวกเขา; และเราเข้าไปในวิหารของพวกเขาและธรรมศาลาทั้งหลายของพวกเขาและสอนพวกเขา; และเราถูกล้อออกมา, และถูกล้อเลียน, และถูกถ่มน้ำลายใส่, และถูกตบ หน้า; และเรา ถูก ขว้าง ปา ด้วย ก้อน หิน, และถูกจับและมัดด้วยเชือกที่แข็งแรง, และโยนเข้าเรือนจำ; และโดยผ่านเดชานูภาพและปรีชาญาณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราได้รับการปลดปล่อยอีก.

๓๐ และเรา ต้อง ทน ความ ทุกข์ ต่าง ๆ นานา, และทั้งหมดนี้, เพื่อบางทีเราอาจจะเป็นทางแห่งการช่วยจิตวิญญาณบางดวงให้รอด; และเราคิดว่าปีติ”ของเราจะเต็มเปี่ยมหากบางทีเราอาจจะเป็นทางแห่งการช่วยบางคนให้รอดได้.

๓๑ บัดนี้ดูเถิด, เราจะมองไปและเห็นผลการทำงานของเราได้; และมันน้อยหรือ? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย, มันมาก”; แท้จริง แล้ว, และเรา เป็น พยาน

๒๔ก โมไซยาห์ ๑๐:๑๑-๑๓.
ข โมไซยาห์ ๑๓:๒๙.
๒๗ก แอลมา ๑๗:๙-๑๑.
ข แอลมา ๒๐:๒๙-๓๐.
ค มพ. ยากลำบาก (ความ).

ค คมพ. อดทน (ความ).
๓๐ก คพ. ๑๘:๑๕-๑๖.
๓๑ก แอลมา ๒๓:๘-๑๓.
๓๒ก แอลมา ๒๕:๒๐-๒๔.
ข แอลมา ๒๕:๑๕.

๓๕ก คมพ. พลัง, เดชานูภาพ, พลังอำนาจ.
ข คพ. ๘๘:๔๑.
ค คมพ. เมตตา (ความ, พระ, มี).

ถึงความจริงใจของคนเหล่านั้น, เพราะความรักของพวกเขาที่มีต่อพี่น้องพวกเขาและต่อเราด้วย.

๓๒ เพราะดูเถิด, พวกเขายอมสละ^๗ชีวิตของพวกเขาแม้แทนที่จะเอาชีวิตของศัตรูพวกเขา; และพวกเขาฝังอาวุธสงครามไว้ลึกในพื้นดิน, เพราะความรักที่มีต่อพี่น้องพวกเขา.

๓๓ และบัดนี้ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, เคยมีความรักยิ่งใหญ่เช่นนั้นในทั้งแผ่นดินไหม? ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย, ไม่เคยมี, แม้ในบรรดาชาวนีไฟ.

๓๔ เพราะดูเถิด, พวกเขาจะจับอาวุธขึ้นต่อสู้พี่น้องของเขา; พวกเขาจะไม่ยอมให้ตนถูกสังหาร. แต่ดูเถิดมีมากเพียงใดในพวกนี้ที่ยอมเสียชีวิตของตน; และเรารู้ว่าเขากลับไปสู่พระเจ้าเป็นเจ้าของตนแล้ว, เพราะความรักของพวกเขาและความเกลียดชังของพวกเขาที่จะทำบาป.

๓๕ บัดนี้เราไม่มีเหตุผลที่จะชื่นชมยินดีหรือ? เรามี, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, นับแต่โลกนี้เริ่มต้น, ไม่เคยมีใครมีเหตุผลใหญ่หลวงเช่นนี้ที่จะชื่นชมยินดีดังเรา; แท้จริงแล้ว, และนำไปตีของข้าพเจ้าไป, แม้ถึงการไถ่อดวินพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า; เพราะพระองค์ทรงมีเดชานุภาพ^๘ทั้งปวง, ปรีชาญาณทั้งปวง, และความเข้าใจทั้งปวง; พระองค์ทรงเข้าพระทัย^๙เรื่องทั้งปวง, และพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าทรงมีเมตตา^{๑๐}, แม้จนถึงความรอด, แก่คนที่จะกลับใจและเชื่อในพระนามของพระองค์.

๓๖ บัดนี้หากนี่เป็นการไถ่อดแล้ว, แม้เช่นนั้นข้าพเจ้าจะไถ่อด; เพราะนี่คือชีวิตของข้าพเจ้าและแสงสว่างของข้าพเจ้า, ปีดิจของข้าพเจ้าและความรอดของข้าพเจ้า, และการไถ่ของข้าพเจ้าจากวิบัติอันเป็นนิรันดร์. แท้จริงแล้ว, ขอพระนามพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทรงเจริญด้วยพระสิริเถิด, พระผู้ทรงหวังใยคนเหล่านี้, ซึ่งเป็นกึ่ง^{๑๑}ของต้นไม้แห่งอิสราเอล, และสูญหายไปจากลำต้นของมันในแผ่นดินแปลก; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้ากล่าว, ขอพระนามพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทรงเจริญด้วยพระสิริเถิด, พระผู้ทรงหวังใยเรา, ผู้คนที่ระหกระเหิน^{๑๒}ไปในแผ่นดินแปลก.

๓๗ บัดนี้พี่น้องข้าพเจ้า, เราเห็นว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงเป็นห่วงคน^{๑๓}ทุกหมู่เหล่า, ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ในแผ่นดินไหน; แท้จริงแล้ว, พระองค์ทรงนับผู้คนของพระองค์, และอุทรแห่งพระเมตตาของพระองค์มีอยู่เหนือแผ่นดินโลกทั้งปวง. บัดนี้^{๑๔}นี่คือปีดิจของข้าพเจ้า, และการน้อมขอบพระทัยเป็นสันพันธ์ของข้าพเจ้า; แท้จริงแล้ว, และข้าพเจ้าจะน้อมขอบพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าตลอดกาล. เอเมน.

บทที่ ๒๗

พระเจ้าทรงบัญชาเอมมานให้นำผู้คนของแอนไท-นีไฟ-ลีไฮไปสู่ความปลอดภัย—เมื่อพบแอลมา, ปีดิจของเอมมานทำให้ท่าน

๓๖ก ปฐก. ๔๓:๒๒-๒๖; เจคอบ ๒:๒๕; ๕:๒๕.

ข เจคอบ ๗:๒๖. ๓๗ก กิจการ ๑๐:๓๔-๓๕;

๒ นี. ๒๖:๓๓.

หมดกำลัง—ชาวนี้ไฟมอบแผ่นดินแห่งเจอร์ซอนให้พวกแอนไท-นีไฟ-ลีไฮ—เรียกพวกเขาว่าผู้คนของแอมัน. ประมาณ ๓๐-๗๗ ปีก่อนคริสตกาล.

บัดนี้ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือ เมื่อชาวเลมันเหล่านั้นไปทำสงครามกับชาวนี้ไฟแล้ว, หลังจากการต่อสู้หลายครั้งเพื่อทำลายพวกเขา, จึงพบว่าเรามีประโยชน์ไม่ที่จะหมายมั่นทำลายคนพวกนี้, พวกเขาจึงกลับไปแผ่นดินแห่งนีไฟอีก.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือ ชาวอแมลลีค, โกรธอย่างยิ่ง, เพราะการสูญเสียของตน. และเมื่อพวกเขาเห็นว่าพวกเขาไม่สามารถแก้แค้นชาวนี้ไฟ, พวกเขาจึงเริ่มปลุกปั่นผู้คนให้เกิดโทสะต่อด้านผู้คนของแอนไท-นีไฟ-ลีไฮ, พี่น้อง^๗ ของตน; ฉะนั้นพวกเขาจึงเริ่มทำลายคนเหล่านั้นอีก.

๓ บัดนี้คนพวกนี้ไม่ยอมจับอาวุธของตนอีก, และพวกเขายอมให้ตนถูกสังหารตามความปรารถนาของศัตรู.

๔ บัดนี้เมื่อแอมันและพี่น้องท่านเห็นงานแห่งการทำลายนี้ในบรรดาผู้ที่พวกท่านรักมากเหลือเกิน, และในบรรดาผู้ที่รักพวกท่านมากเหลือเกิน—เพราะพวกท่านได้รับการปฏิบัติราวกับเป็นเทพซึ่งส่งมาจากพระเจ้าเพื่อช่วยพวกเขาให้รอดจากความพินาศอันเป็นนิจ—ฉะนั้น, เมื่อแอมันกับพี่น้องท่านเห็นงานแห่งการทำลายอันใหญ่หลวงนี้,

พวกท่านจึงเกิดสงสาร, และพวกท่านกล่าว^๗ แก่กษัตริย์ว่า:

๕ ขอให้เรารวบรวมคนเหล่านี้ของพระเจ้า, และให้เราลงไปยังแผ่นดินแห่งเซราเอิมลาไปหาชาวนี้ไฟพี่น้องเรา, และหลบหนีจากเงื้อมมือศัตรูของเรา, เพื่อเราจะไม่ถูกทำลาย.

๖ แต่กษัตริย์กล่าวแก่พวกท่านว่า: ดูเถิด, ชาวนี้ไฟจะทำลายเรา, เพราะฆาตกรรมและบาปมากมายที่เรากระทำกับพวกเขา.

๗ และแอมันกล่าวดังนี้: ข้าพเจ้าจะไปทูลถามพระเจ้า, และหากพระองค์ตรัสกับเรา, ให้ลงไปหาพี่น้องเรา, ท่านจะไปไหม?

๘ และกษัตริย์กล่าวแก่ท่านว่า: เราจะไป, หากพระเจ้าตรัสให้เราไป, เราจะลงไปหาพี่น้องของเรา, และเราจะเป็นทาสพวกเขาไป จนกว่าเราจะชดใช้ให้พวกเขาในฆาตกรรมและบาปมากมายซึ่งเรากระทำไว้กับพวกเขา.

๙ แต่แอมันกล่าวแก่เขาว่า: มันขัดกับกฎของพี่น้องเรา, ซึ่งสถาปนาไว้โดยบิดาข้าพเจ้า, ว่าจะไม่มีทาส^๗ ในบรรดาพวกเขา; ฉะนั้นให้เราลงไปและวางใจในความเมตตาของพี่น้องเราเถิด.

๑๐ แต่กษัตริย์กล่าวแก่ท่านว่า: จงทูลถามพระเจ้าเถิด, และหากพระองค์ตรัสให้เราไป, เราก็ตไป; มิฉะนั้นเราจะสิ้นชีวิตอยู่ในแผ่นดินนี้.

๑๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอมันไปทูลถามพระเจ้า, และพระเจ้าตรัสกับท่าน :

๒๗ ๒ก แอลมา ๒๕:๑. คมพ. แอนไท-นีไฟ-ลีไฮ (ชาว).

๗ แอลมา ๔:๑๑. ๓ก แอลมา ๒๔:๒๑-๒๖. ๔ก แอลมา ๒๔:๕.

๗ก โมไซยาห์ ๒:๑๓; ๒๑:๓๒, ๓๘, ๔๐.

๑๒ จงพาคนเหล่านี้ไปจากแผ่นดินนี้, เพื่อพวกเขาจะไม่สิ้นชีวิต; เพราะชาตานมีอำนาจใหญ่หลวงเหนือใจชาวอแมลัค, ผู้ปลุกปั่นชาวเลมันให้เกิดโทสะต่อต้านพี่น้องของตนให้สังหารพวกเขา; ฉะนั้นเจ้าจงออกจากแผ่นดินนี้; และคนเหล่านี้ในรุ่นนี้จะเป็นสุข, เพราะเราจะปกป้องรักษาพวกเขา.

๑๓ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ แอมันไปบอก กษัตริย์ ทุก ถ้อยคำที่พระเจ้าตรัสกับท่าน.

๑๔ และพวกท่านรวบรวมผู้คนทั้งหมดของตน, แท้จริงแล้ว, ผู้คนทั้งหมดของพระเจ้า, และรวบรวมฝูงสัตว์เลี้ยงและฝูงสัตว์ใหญ่ทั้งหมดของตน, และออกไปจากแผ่นดิน, และมาในแดนทรุกันดาร์ซึ่งแยกแผ่นดินแห่งนี้ไฟจากแผ่นดินแห่งเซราเอ็มลา, และข้ามมาใกล้ชายแดนของแผ่นดิน.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอมัน กล่าวแก่พวกเขา: ดูเถิด, ข้าพเจ้าและพี่น้องข้าพเจ้าจะเข้าไปในแผ่นดินแห่งเซราเอ็มลา, และท่านจะคงอยู่ที่นั่นจนกว่าเราจะกลับมา; และเราจะลงใจพี่น้องเรา, ว่าพวกเขาจะ让您เข้าไปในแผ่นดินพวกเขาหรือไม่.

๑๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อแอมันกำลังจะเข้าไปในแผ่นดิน, คือท่านและพี่น้องท่านพบแอลมา, ในที่ ซึ่งกล่าวถึงมาแล้ว; และดูเถิด, นี่คือการพบอันน่าปิติยินดี.

๑๗ บัดนี้ปีติ ของแอมันใหญ่หลวงนัก

ถึงกับว่าท่านอึมเอิบ; แท้จริงแล้ว, ท่านถูกกลืนเข้าไปในปีติของพระผู้เป็นเจ้าของท่าน, แม้งานทำให้ท่านสิ้นเรี่ยวแรง; และท่านล้มลงสู่พื้นดินอีก.

๑๘ บัดนี้ไม่ใช่ปีติยิ่งหรือ? ดูเถิด, นี่เป็นปีติซึ่งไม่มีผู้ใดได้รับนอกจากผู้สำนึกผิดอย่างแท้จริงและผู้แสวงหาความสุขด้วยความอ่อนน้อม.

๑๙ บัดนี้ปีติของแอลมาในการพบพี่น้องของท่านใหญ่หลวงจริง ๆ, และปีติของเออร์ัน, ของออมเนอร์, และฮิมไนด้วย; แต่ดูเถิดปีติของคนเหล่านั้นไม่ได้เกินกำลังพวกท่าน.

๒๐ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ แอลมาพาพี่น้องท่าน กลับไปแผ่นดินแห่งเซราเอ็มลา; แม้ไปบ้านท่านเอง. และพวกท่านไปบอกหัวหน้าผู้พิพากษา ถึงเรื่องทั้งหมดที่ได้เกิดกับพวกท่านในแผ่นดินแห่งนี้ไฟ, ในบรรดาชาวเลมัน, พี่น้องพวกท่าน.

๒๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหัวหน้าผู้พิพากษาออกถ้อยแถลงไปทั่วแผ่นดิน, โดยปรารถนาเสียงของผู้คนเกี่ยวกับการยอมรับพี่น้องของพวกเขา, ซึ่งเป็นผู้คนของแอนโท-นีไฟ-ลีไฮ.

๒๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเสียงของผู้คนมีมา, กล่าวว่า: ดูเถิด, เราจะยกแผ่นดินแห่งเจอร์ซอนให้, ซึ่งอยู่ทางตะวันออกใกล้ทะเล, ซึ่งติดกับแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง, ที่อยู่ทางใต้ของแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง; และแผ่นดินเจอร์ซอนนี้เป็นแผ่นดินที่เราจะให้แก่พี่น้องเราเป็นมรดก.

๒๓ และดูเถิด, เราจะตั้งกองทัพของเราไว้ระหว่างแผ่นดินเจอร์ซอนและแผ่นดินนีไฟ, เพื่อเราจะป้องกันพี่น้องเราในแผ่นดินเจอร์ซอน; และสิ่งนี้เราทำเพื่อพี่น้องเรา, เนื่องจากความกลัวของพวกเขาที่จะจับอาวุธขึ้นต่อสู้พี่น้องของตนโดยเกรงว่าพวกเขาจะทำบาป; และความกลัวอันใหญ่หลวงของพวกเขาที่เกิดขึ้นเพราะการกลับใจที่ปวดร้าวของพวกเขาซึ่งพวกเขามีอยู่, เนื่องจากการกระทำฆาตกรรมอย่างมากและความชั่วร้ายอันน่าพรั่นพรึงของตน.

๒๔ และบัดนี้ดูเถิด, การนี้เราจะทำแก่พี่น้องเรา, เพื่อพวกเขาจะได้รับแผ่นดินเจอร์ซอนเป็นมรดก; และเราจะคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากศัตรูด้วยกองทัพของเรา, โดยมีเงื่อนไขว่าพวกเขาจะให้ข้าวของส่วนหนึ่งของพวกเขาแก่เราเพื่อเราจะชำระกองทัพของเราไว้.

๒๕ บัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อแอมันไดยินเรื่องนี้, ท่านกลับไปหาผู้คนของแอนไท-นีไฟ-ลีไฮ, และแอลมาไปกับท่านด้วย, ในแดนทุรกันดาร, ที่ซึ่งคนเหล่านั้นตั้งกระโจมของตน, และแจ้งเรื่องทั้งหมดนี้แก่พวกเขา. และแอลมาเล่าถึงการเปลี่ยนใจเลื่อมใส^๑ของท่านให้พวกเขาฟัง, พร้อมกับแอมันและเออร์ัน, และพี่น้องท่าน.

๒๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเรื่องนี้ก่อให้เกิดความปรียิ่งในบรรดาคนเหล่านั้น. และพวกเขาลงไปในแผ่นดินแห่งเจอร์ซอน, และเข้าครอบครอง

แผ่นดินแห่งเจอร์ซอน; และชาวนีไฟเรียกพวกเขาว่าผู้คนของแอมัน; ฉะนั้นพวกเขาจึงแตกต่างออกไปโดยชื่อนั้นนับแต่นั้นมา.

๒๗ และพวกเขาอยู่ในบรรดาผู้คนของนีไฟ, และนับอยู่ในบรรดาผู้คนซึ่งเป็นของ ศาสนจักรของ พระผู้เป็นเจ้าด้วย. และพวกเขาดีเด่นเพราะความกระตือรือร้นของตนที่มีต่อพระผู้เป็นเจ้า, และต่อมนุษย์ด้วย; เพราะพวกเขาเชื่อสัตย์^๒และเที่ยงตรงอย่างสมบูรณ์ในทุกสิ่ง; และพวกเขามั่นคง^๓ในศรัทธาแห่งพระคริสต์, แม้จนกว่าชีวิตจะหาไม่.

๒๘ และพวกเขามองการนองเลือดในหมู่พี่น้องตนด้วยความน่าชิงชังที่สุด; และจะไม่มีใครทำให้พวกเขายอมจับอาวุธขึ้นต่อสู้กับพี่น้องของตนได้เลย; และพวกเขาไม่เคยมองความตายด้วยความหวาดหวั่นไม่ว่าจะมากน้อยเพียงใด, เพราะความหวังและทัศนคติที่พวกเขามีต่อพระคริสต์และการฟื้นคืนชีวิต; ฉะนั้น, ความตายจึงถูกกลืนไปจากพวกเขาโดยชัยชนะของพระคริสต์เหนือมัน.

๒๙ ฉะนั้น, พวกเขาจึงทนรับความตาย^๔ในวิถีที่ทรमानและปวดร้าวเป็นที่สุดเท่าที่พี่น้องพวกเขาจะทำให้เกิดแก่พวกเขาได้, ก่อนที่พวกเขาจะจับดาบหรือกระบี่ขึ้นทำร้ายคนพวกนั้น.

๓๐ และดังนั้นพวกเขาจึงเป็นผู้คนที่กระตือรือร้น และเป็นที่รัก, และเป็นที่ยอมรับปรานียิ่งของพระเจ้า.

๒๕ก โมไซยาห์ ๒๗:๑๐-๒๔.

๒๗ก คมพ. เชื่อสัตย์ (ความ).

๗ แอลมา ๒๓:๖.

๒๙ก แอลมา ๒๔:๒๐-๒๓.

บทที่ ๒๘

ชาวเลมันพ่ายแพ้ในการสู้รบครั้งใหญ่—
ผู้คนถูกสังหารหลายหมื่นคน—คนชั่วร้าย
ถูกกำหนดให้อยู่ในสภาพแห่งวิบัติอันหาได้
สิ้นสุดไม่; ผู้ชอบธรรมได้รับความสุขอันไม่รู้
จบ. ประมาณ ๗๗-๗๖ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ
หลังจากที่ผู้คนของแอมันตั้งรกรากอยู่
ในแผ่นดินแห่งเจอร์ซอน^๖, และสถาปนา
ศาสนจักรขึ้นด้วยในแผ่นดินแห่งเจอร์-
ซอน, และกองทัพชาวนีไฟมาตั้งอยู่โดย
รอบแผ่นดินแห่งเจอร์ซอน, แท้จริงแล้ว,
ในชายแดนโดยรอบแผ่นดินแห่งเซรา-
เอมลา; ดูเกิดกองทัพชาวมันติดตามที่
น้องของตนไปในแดนทूरกันดาร.

๒ และ ดั่ง นั้น จึง มี การ รบ ครั้ง ใหญ่;
แท้จริง แล้ว, แม้ เป็นการ รบ อย่าง ที่ ไม่
เคยพบเห็นในบรรดาผู้คนที่ทั้งหมดในแผ่นดิน
นับแต่เวลาที่ลีไฮออกจากเยรูซาเล็ม;
แท้จริงแล้ว, และชาวเลมันหลายหมื่นคน
ถูกสังหารและกระจัดกระจายกันอยู่ทั่วไป.

๓ แท้จริง แล้ว, และ มี การ เชน ฆา ไม่
เลือกหน้าในบรรดาผู้คนของนีไฟด้วย;
กระนั้นก็ตาม, ชาวเลมันถูกขับไล่^๗ และ
กระจัดกระจายไป, และผู้คนของนีไฟ
กลับมาแผ่นดินของตนอีก.

๔ และบัดนี้ นี้เป็นเวลาที่มีความโศก
เศร้าและคร่ำครวญครั้งใหญ่หลวงได้ยिन
ไปทั่วแผ่นดิน, ในบรรดาผู้คนที่หมด
ของนีไฟ—

๕ แท้จริงแล้ว, เสียงร่ำไห้ของหญิงหม้าย
ที่โศกเศร้าเพราะสามีของพวกนาง, และ
บิดาที่โศกเศร้าเพราะบุตรของตนด้วย,
และธิดาเพราะพี่น้องชาย, แท้จริงแล้ว, พี่
น้องชายเพราะบิดา; และดั่งนี้เสียงร่ำไห้
แห่งความโศกเศร้าได้ยินไปในบรรดาพวก
เขาทั้งปวง, โศกเศร้าเพราะวงศ์วานว่าน
เครือตอนที่ถูกสังหาร.

๖ และบัดนี้แน่นอนว่าเป็นวันอันเปี่ยม
ด้วยโทมนัส; แท้จริงแล้ว, เป็นเวลาแห่ง
ความหม่นหมอง, และเวลาแห่งการอด
อาหาร^๘ และสวดอ้อนวอนอย่างหนัก.

๗ และปีที่สิบห้าแห่งการปกครองของ
ผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ สิ้นสุด
ลงดั่งนี้;

๘ และนี่คือเรื่องราวของแอมันและพี่
น้องท่าน, ในการเดินทางของพวกท่าน
ในแผ่นดินแห่งนีไฟ, ความทุกข์เขวทนา
ของพวกท่านในแผ่นดิน, โทมนัสของ
พวกท่าน, และความทุกข์ของพวกท่าน,
และปีติของพวกท่านที่เกินกว่าจะเข้าใจ
ได้^๙, และการต้อนรับและความปลอดภัย
ของพวกพี่น้องในแผ่นดินแห่งเจอร์ซอน.
และบัดนี้ขอพระเจ้า, พระผู้ไถ่ของคนทั้ง
ปวง, โปรดประทานพรให้จิตวิญญาณพวก
เขาตลอดกาล.

๙ และนี่คือเรื่องราวของสงครามและ
ความขัดแย้งในบรรดาชาวนีไฟ, และ
สงครามระหว่างชาวนีไฟกับชาวเลมัน
ด้วย; และปีที่สิบห้าแห่งการปกครองของ
ผู้พิพากษาสิ้นสุดลง.

๑๐ และจากปีแรกถึงปีที่สิบห้าเกิดการ

๒๘ ๑ก แอลมา ๒๗:๒๒;
๓๐:๑, ๑๙.

๓ก แอลมา ๓๐:๑.
๖ก แอลมา ๓๐:๒.

๘ก แอลมา ๒๗:๑๖-๑๙.

ทำลายชีวิตหลายพันชีวิต; แท้จริงแล้ว, เกิดภาพอันน่าพิงฝันของการนองเลือด.

๑๑ และร่างของหลายพันคนถูกฝังดิน, ขณะที่ร่างของหลายพันคนเฝ้าเปื่อย^๑ กองเกลื่อนอยู่บนพื้นพิภพ; แท้จริงแล้ว, หลายพันคนโคกเศร้า^๒ เพราะการสูญเสียวงศ์วานวานเครือตั้น, เพราะพวกเขาไม่เหตุผลที่จะกลัว, ตามสัญญาของพระเจ้า, ว่าพวกเขาถูกกำหนดให้อยู่ในสภาพแห่งวิบัติอันหาได้สิ้นสุดไม่.

๑๒ ขณะที่คนอื่น ๆ หลายพันคนโคกเศร้าอย่างแท้จริงเพราะการสูญเสียวงศ์วานวานเครือตั้น, ทว่าพวกเขายังชื่นชมยินดีและปรีดาในความหวัง, และแม้รู้, ตามสัญญา^๓ ของพระเจ้า, ว่าพระองค์จะทรงยกพวกเขาให้พำนักอยู่ทางพระหัตถ์ขวาของพระเจ้าเป็นเจ้า, ในสภาพแห่งความสุขอันไม่รู้จบ.

๑๓ และตั้งนั้น เราจึงเห็นว่าความไม่เสมอภาค^๔ ของมนุษย์นั้น มากเพียงใด เพราะบาป และการล่วงละเมิด, และอำนาจของมาร, ซึ่งได้มาด้วยแผนการ^๕ อันแยบยลที่เขาคิดค้นขึ้นเพื่อวางกับดักใจมนุษย์.

๑๔ และด้วยเหตุนี้เราจึงเห็นการเรียกอย่างร้อนรนให้มนุษย์ขยันหมั่นเพียรเพื่อทำงานในสวนองุ่น^๖ ของพระเจ้า; และตั้งนั้น เราจึงเห็นเหตุอันใหญ่หลวงของโทมนัส, และของการชื่นชมยินดีด้วย—โทมนัสเพราะความตายและความพินาศ

ในบรรดามนุษย์, และปีติเพราะแสงสว่าง^๗ ของพระคริสต์^๘ ที่มีต่อชีวิต.

บทที่ ๒๙

แอลมาปรารถนาจะป่าวร้องการกลับใจด้วยความกระตือรือร้นอย่างเทพ—พระเจ้าประทานผู้สอนสำหรับประชาชนดีทั้งปวง—แอลมาปลานปล้ำในงานของพระเจ้าและในความสำเร็จของแอมันกับพี่น้องท่าน. ประมาณ ๗๖ ปีก่อนคริสตกาล.

โอ้หากข้าพเจ้าเป็นเทพ, และมีความปรารถนาได้ตามใจข้าพเจ้า, เพื่อข้าพเจ้าจะออกไปและพูดด้วยตรรกของพระเจ้าเป็นเจ้า, ด้วยเสียงที่จะเขย่าแผ่นดินโลก, และป่าวร้องการกลับใจแก่ทุกคน!

๒ แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าจะประกาศแก่ทุกจิตวิญญาณ, ด้วยเสียงฟ้าร้อง, เรื่องการกลับใจและแผนแห่งการไถ่, ว่าพวกเขาควรกลับใจและมา^๑หาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเรา, เพื่อจะไม่มีโทมนัสบนทั่วพื้นพิภพอีกต่อไป.

๓ แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้าเป็นมนุษย์, และทำบาปเมื่อข้าพเจ้ามีความปรารถนานี้; เพราะข้าพเจ้าควรพอใจกับสิ่งซึ่งพระเจ้าทรงมอบให้ข้าพเจ้า.

๔ ข้าพเจ้าไม่ควรตั้งความปรารถนาจะแปรเปลี่ยนประกาศิตอันมั่นคงของพระเจ้า

๑๑ก แอลมา ๑๖:๑๑.
ข แอลมา ๔๘:๒๓;
คพ. ๔๒:๔๕-๔๖.
๑๒ก แอลมา ๑๑:๔๑.
๑๓ก ๑ นี. ๑๗:๓๕.

ข ๒ นี. ๙:๒๘.
๑๔ก คมพ. ส่วนองุ่นของพระเจ้า.
ข คมพ. สว่าง (ความ), แสงสว่าง, แสงสว่างของ

พระคริสต์.
๒๙ ๒ก ออมัน ๑:๒๖;
๓ นี. ๒๑:๒๐.

ผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงเที่ยงธรรม, เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าพระองค์ประทานให้มนุษย์ตามความปรารถนา^๑ของพวกเขา, ไม่ว่าจะนำไปเพื่อความตายหรือเพื่อชีวิต; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้ารู้ว่าพระองค์ทรงมอบให้มนุษย์, แท้จริงแล้ว, ทรงประกาศิตแก่พวกเขาในคำประกาศิตที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้, ตามความประสงค์^๒ของพวกเขา, ไม่ว่าจะนำไปเพื่อความรอดหรือเพื่อความพินาศ.

๕ แท้จริงแล้ว, และข้าพเจ้ารู้ว่าความดีและความชั่วมาอยู่ต่อหน้ามนุษย์ทั้งปวง; ผู้ที่ไม่รู้ความดีจากความชั่วย่อมปราศจากข้อตำหนิ; แต่ผู้^๓ที่รู้ความดีและความชั่ว, แก่ผู้นั้นจะให้ตามความปรารถนาของเขา, ไม่ว่าจะเขาจะปรารถนาความดีหรือความชั่ว, ชีวิตหรือความตาย, ปิติหรือสำนึกผิดจากมโนธรรม^๔.

๖ บัดนี้, โดยที่เห็นว่า ข้าพเจ้ารู้เรื่องเหล่านี้, เหตุใดข้าพเจ้าจึงจะปรารถนา ยิ่งไปกว่าการทำงานที่พระองค์ทรงเรียกข้าพเจ้ามาเล่า?

๗ เหตุใดข้าพเจ้าจะปรารถนาให้ตนเป็นเทพ, ให้ข้าพเจ้าพูดไปได้ทั่วสุดแดนแผ่นดินโลก?

๘ เพราะดูเถิด, พระเจ้าประทานให้ประชาชาติทั้งปวง^๕, ด้วยชาติและภาษา^๖ของตนเอง, ที่จะสอนพระวจนะของพระองค์, แท้จริงแล้ว, ด้วยปัญญา, ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงเห็นเหมาะสม^๗ที่พวกเขาควรมี; ฉะนั้นเราจึงเห็นว่า พระเจ้า

ประทานคำปรึกษาด้วยพระปรีชาญาณ, ตามสิ่งที่เที่ยงธรรมและจริง.

๙ ข้าพเจ้ารู้ถึงเรื่อง^๘ที่พระเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้า, และข้าพเจ้าโอ้อวดสิ่งนี้. ข้าพเจ้าไม่โอ้อวด^๙ตัวข้าพเจ้า, แต่ข้าพเจ้าปลอบปล้ำในสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้า; แท้จริงแล้ว, และนี่คือความปลอบปล้ำของข้าพเจ้า, ว่าข้าพเจ้าอาจจะเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่จะนำจิตวิญญาณศักดิ์ดวงมาสู่การกลับใจ; และนี่คือปิติของข้าพเจ้า.

๑๐ และดูเถิด, เมื่อข้าพเจ้าเห็นพี่น้องข้าพเจ้าเป็นอันมากสำนึกผิดโดยแท้จริง, และมาหาพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, เมื่อนั้นจิตวิญญาณข้าพเจ้าจะเปี่ยมด้วยปิติ; เมื่อนั้นข้าพเจ้าจดจำได้ว่าพระเจ้าทรงทำสิ่งใดบ้าง^{๑๐}เพื่อข้าพเจ้า, แท้จริงแล้ว, แม้ที่พระองค์ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้า; แท้จริงแล้ว, เวลานั้นข้าพเจ้าจดจำถึงพระพาหุอันเมตตาของพระองค์ซึ่งทรงยื่นมาให้ข้าพเจ้า.

๑๑ แท้จริงแล้ว, และข้าพเจ้าระลึกถึงความ^{๑๑}เป็นเซलयของบรรพบุรุษข้าพเจ้าด้วย; เพราะข้าพเจ้ารู้แน่ว่าพระเจ้า^{๑๒}ทรงปลดปล่อยพวกเขาออกจากความเป็นทาส, และโดยการนี้ทรงสถาปนาศาสนจักรของพระองค์ขึ้น; แท้จริงแล้ว, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, พระผู้เป็นเจ้าของอับราฮัม, พระผู้เป็นเจ้าของอิสอัค, และพระเจ้าผู้เป็น

๔ก สดด. ๓๗:๔.
ข คมพ. ลีทรีเสรี.
๕ก ๒ นั. ๒:๑๘, ๒๒;
โมโร. ๗:๑๕-๑๙.
คมพ. เล็งเห็น (การ), ของ

ประทานแห่ง.
ข คมพ. มโนธรรม.
๘ก ๒ นั. ๒๙:๑๒.
ข คพ. ๙๐:๑๑.
ค แอลมา ๑๒:๙-๑๑.

๙ก แอลมา ๒๖:๑๒.
๑๐ก โมไซยาห์ ๒๗:๑๑-๓๑.
๑๑ก โมไซยาห์ ๒๕:๑๖-๒๑;
แอลมา ๕:๓-๕.

เจ้าของยาโคบ, ทรงปลดปล่อยพวกเขา
ออกจากความเป็นทาส.

๑๒ แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าระลึกอยู่เสมอ
ถึงความเป็นเชลยของบรรพบุรุษข้าพเจ้า;
และพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกันนั้นผู้ทรง
ปลดปล่อยพวกเขาออกจากเงื้อมมือชาว
อียิปต์ ทรงปลดปล่อยพวกเขาออกจาก
ความเป็นทาส.

๑๓ แท้จริงแล้ว, และพระผู้เป็นเจ้าองค์
เดียวกันนั้นทรงสถาปนาศาสนจักรของ
พระองค์ขึ้นในบรรดาพวกเขา; แท้จริง
แล้ว, และพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกัน
นั้นทรงเรียกข้าพเจ้าโดยการเรียกอัน
ศักดิ์สิทธิ์, เพื่อสั่งสอนพระวจนะให้คน
เหล่านี้, และประทานความสำเร็จมากมาย
ให้ข้าพเจ้า, ซึ่งในการนี้ปิตี^๑ของข้าพเจ้า
จึงเต็มเปี่ยม.

๑๔ แต่ข้าพเจ้าไม่ยินดีในความสำเร็จ
ของข้าพเจ้าเอง แต่อย่างเดียว, แต่ปิตี
ของข้าพเจ้าเต็มเปี่ยมยิ่งขึ้นเพราะความ
สำเร็จ^๒ของพี่น้องข้าพเจ้า, ผู้ขึ้นไปยังแผ่นดิน
แห่งนี้ไฟ.

๑๕ ดูเถิด, พวกท่านทำงานหนักอย่าง
ยิ่ง, และนำผลเป็นอันมากออกมา; และ
รางวัลของพวกท่านจะยิ่งใหญ่สักเพียงใด!

๑๖ บัดนี้, เมื่อข้าพเจ้านึกถึงความสำเร็จ
ของพี่น้องเหล่านี้ของข้าพเจ้า, ประหนึ่ง
ว่าจิตวิญญาณข้าพเจ้าถูกนำไป, แม้ถึง
การแยกจากร่างกาย, ปิตีของข้าพเจ้า
ใหญ่หลวงยิ่งนัก.

๑๗ และบัดนี้ขอพระผู้เป็นเจ้าโปรด

ประทานแก่คนเหล่านี้, พี่น้องข้าพเจ้า,
เพื่อพวกท่านจะได้นั่งลงในอาณาจักร
ของพระผู้เป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, และคน
ทั้งหมดผู้เป็นผลจากการทำงานของพวก
ท่านด้วยเพื่อพวกท่านจะไม่ออกไปอีก, แต่
เพื่อพวกท่านจะสรรเสริญพระองค์ตลอด
กาล. และขอพระผู้เป็นเจ้าโปรดประทาน
ให้เป็นไปตามถ้อยคำของข้าพเจ้า, แม้ตั้ง
ที่ข้าพเจ้าพูดไว้. เอเมน.

บทที่ ๓๐

คอรินธ์, ผู้ต่อต้านพระคริสต์, เยาะเย้ย
พระคริสต์, การชดใช้, และวิญญาณแห่ง
การพยากรณ์—เขาสอนว่าไม่มีพระผู้เป็น
เจ้า, ไม่มีการตกของมนุษย์, ไม่มีการลงโทษ
บาป, และไม่มีพระคริสต์—แอลมาเป็น
พยานว่าพระคริสต์จะเสด็จมาและสรรพ
สิ่งทั้งปวงซึ่งว่ามีพระผู้เป็นเจ้า—คอรินธ์
เรียก ร้อง เครื่องหมาย และถูกทำให้เป็น
ใบ้—มารมาปรากฏต่อคอรินธ์ในลักษณะ
ของเทพและสอนสิ่งที่เขาจะกล่าว—คอ-
ริธ์อยู่ถูกเหยียบจนแหลกเหลวและตาย.
ประมาณ ๗๖-๗๘ ปีก่อนคริสตกาล.

ดูเถิด, บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
หลังจากที่ผู้คน^๓ของแอมันตั้งรกรากอยู่
ในแผ่นดินแห่งเจอร์ซอน, แท้จริงแล้ว,
และหลังจากที่ชาวเลมันถูกขับไล่^๔ออก
จากแผ่นดินแล้วด้วย, และคนตายของ
พวกเขาถูกผู้คนของแผ่นดินฝังไว้—

๑๒ก อพย. ๑๔:๓๐-๓๑.
๑๓ก คพ. ๑๘:๑๔-๑๖.
๑๔ก แอลมา ๑๗:๑-๔.

๓๐ ๑ก แอลมา ๒๗:๒๕-๒๖.
คมพ. แอนโท-นีไฟ-ลีโย
(ชาว).

๗ แอลมา ๒๘:๑-๓.

๒ บัดนี้ไม่ได้นับจำนวนคนตายของพวกเขา เพราะความมากมายในจำนวนของมัน; ทั้งไม่ได้นับจำนวนคนตายของชาวนีไฟ— แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากที่พวกเขาได้ฝังคนตายของตน, และหลังจากวันแห่งการอดอาหาร, และความโศกเศร้า, และการสวดอ้อนวอนด้วยแล้ว, (และมันเป็นไปในปีที่สิบหกแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ) จึงเริ่มมีสันติติดต่อกันทั่วแผ่นดิน.

๓ แท้จริงแล้ว, และผู้คนยึดมั่นต่อการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า; และพวกเขาเคร่งครัดในการยึดถือศาสนพิธี^{๓ก} ของพระเจ้าเป็นเจ้า, ตามกฎของโมเสส; เพราะพวกเขาได้รับการสอนให้รักษา^{๓ข} กฎของโมเสสไปจนกว่ามันจะสมบูรณ์.

๔ และด้วยเหตุนี้ ผู้คนจึงไม่มีความวุ่นวายตลอดปีที่สิบหกแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในการเริ่มต้นของปีที่สิบเจ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, มีสันติติดต่อกัน.

๖ แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในตอนปลายปีที่สิบเจ็ด, ชายผู้หนึ่งเข้ามาในแผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลา, และเขาเป็นผู้ต่อต้านพระคริสต์^{๓ค}, เพราะเขาเริ่มสั่งสอนผู้คนในทางตรงกันข้ามกับคำพยากรณ์ซึ่งศาสดาพยากรณ์พูดไว้, เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระคริสต์.

๗ บัดนี้ไม่มีกฎที่ขัดขวางความเชื่อ^{๓ด} ของมนุษย์; เพราะเป็น สิ่ง ตรงกันข้าม

กับพระบัญชาของพระเจ้าเป็นอย่างยิ่ง ที่ว่าจะมีกฎซึ่งจะนำมนุษย์ไปสู่ฐานะที่ไม่เสมอภาค.

๘ เพราะพระคัมภีร์กล่าวไว้ดังนี้: ท่านทั้งหลายจงเลือก^{๓ง} เสียวันนี้, ว่าท่านจะปรนนิบัติผู้ใด.

๙ บัดนี้ หากมนุษย์ปรารถนาจะรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้า, ก็เป็นสิทธิ์ของเขา; หรือที่จริงแล้ว, หากเขาเชื่อในพระเจ้าเป็นเจ้า ก็เป็นสิทธิ์ของเขาที่จะรับใช้พระองค์; แต่หากเขาไม่เชื่อในพระองค์ก็ไม่มีกฎที่จะลงโทษเขา.

๑๐ แต่หากเขากระทำฆาตกรรมเขาก็ถูกลงโทษถึงตาย^{๓ฉ}; และหากเขาโจรกรรมเขาก็ถูกลงโทษด้วย; และหากเขาขโมยเขาก็ถูกลงโทษด้วย; และหากเขาประพฤติล่วงประเวณีเขาก็ถูกลงโทษด้วย; แท้จริงแล้ว, เพื่อความชั่วร้ายทั้งหมดนี้พวกเขาจึงถูกลงโทษ.

๑๑ เพราะมีกฎอยู่ว่า มนุษย์จะถูกพิพากษา ตามโทษานุโทษ ของเขา. กระนั้นก็ตาม, ไม่มีกฎห้ามความเชื่อของมนุษย์; ฉะนั้น, มนุษย์ถูกลงโทษเพราะโทษานุโทษซึ่งเขากระทำเท่านั้น; ฉะนั้นคนทั้งปวงอยู่ในฐานะที่เสมอภาค^{๓ช}.

๑๒ และผู้ต่อต้านพระคริสต์^{๓ค} ผู้นี้, ชื่อของเขาคือคอรียอร์, (และกฎไม่มีอำนาจกับเขาได้) เริ่มสั่งสอนผู้คนว่าจะไม่มีพระคริสต์. และเขาสั่งสอนตามวิธีนี้, โดยกล่าวว่า:

๑๓ โอ้ท่านที่ถูกมัดลงไปอยู่ใต้ความ

๓ก คมพ. กฎของโมเสส.
ข ๒ นี. ๒๕:๒๔-๒๗;
แอลมา ๒๕:๑๕.

๓ข คมพ. ผู้ต่อต้านพระคริสต์.
๓ค แอลมา ๑:๑๗.
๓ด ยชว. ๒๔:๑๕.

๓ฉ คมพ. สิทธิเสรี.
๓ช คมพ. โทษประหารชีวิต.
๓ด โมไซยาห์ ๒๓:๓๒.

ห้วงอันโง่เขลาและเปล่าประโยชน์, ทำไมท่านจึงนำเรื่องโง่เขลาเช่นนั้นมาเทียบแอกไว้กับตัว? ทำไมท่านจึงตั้งตารอพระคริสต์? เพราะไม่มีมนุษย์คนใดรู้ได้ถึงสิ่งที่จะมาถึง.

๑๔ ดูเถิด, เรื่องเหล่านี้ซึ่งท่านเรียกว่าคำพยากรณ์, ซึ่งท่านกล่าวว่าสืบทอดกันมาโดยศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์, ดูเถิด, สิ่งเหล่านี้เป็นประเพณีอันโง่เขลาของบรรพบุรุษท่าน.

๑๕ ท่านรู้ถึงความแน่นอนของสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร? ดูเถิด, ท่านไม่อาจรู้ได้ถึงสิ่งที่ท่านไม่เห็น; ฉะนั้นท่านจึงไม่อาจรู้ได้ว่าจะมีพระคริสต์.

๑๖ ท่านมองไปยังหน้าและกล่าวว่าท่านเห็น การปลดบาปของท่าน. แต่ ดูเถิด, มันเป็นผลของจิตใจที่ไร้สติ; และความพินเพื่อนนี้ของจิตใจท่านเกิดขึ้นเพราะประเพณีบรรพบุรุษของท่าน, ซึ่งนำท่านไปสู่ความเชื่อในสิ่งที่ไม่เป็นเช่นนั้น.

๑๗ และเรื่องเช่นนั้นอีกหลายเรื่องที่เขากล่าวแก่คนทั้งหลาย, โดยบอกคนเหล่านั้นว่าจะมีการชดใช้เพื่อบาปของมนุษย์เกิดขึ้นไม่ได้, แต่มนุษย์ทุกคนรับประสบการณ์ในชีวิตนี้ตามการดำเนินชีวิตของตน; ฉะนั้นมนุษย์ทุกคนรุ่งเรืองตามอัจฉริยภาพของตน, และว่ามนุษย์ทุกคนมีชัยชนะตามกำลังของตน; และอะไรก็ตามที่มนุษย์ทำไปย่อมไม่เป็นความผิด.

๑๘ และดังนั้นเขา สั่งสอนคนทั้งหลาย, ชักนำใจคนไปเป็นอันมาก, เป็นเหตุให้คนเหล่านั้นเชิดหน้าในความชั่วร้ายของตน, แท้จริงแล้ว, ชักนำผู้หญิงไปเป็นอัน

มาก, และผู้ชายด้วย, ให้กระทำการผิดประเวณี—โดยบอกพวกเขาว่าเมื่อมนุษย์ตาย, นั่นคือที่สุดของมัน.

๑๙ บัดนี้ชายผู้นี้ข้ามไปแผ่นดินแห่งเจอร์ซอนด้วย, เพื่อสั่งสอนเรื่องเหล่านี้ในบรรดาผู้คนของแอมัน, ผู้ซึ่งครั้งหนึ่งเป็นผู้คนของชาวเลมัน.

๒๐ แต่ดูเถิดคนเหล่านี้ฉลาดกว่าชาวนีไฟหลาย ๆ คน; เพราะคนเหล่านี้จับเขา, และมัดเขา, และพาเขาไปอยู่ต่อหน้าแอมัน, ผู้เป็นมหาปุโรหิตปกครองคนเหล่านั้น.

๒๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านให้พาเขาออกไปจากแผ่นดิน. และเขาเข้ามาในแผ่นดินแห่งกิเดียน, และเริ่มสั่งสอนคนเหล่านั้นด้วย; และที่นั่นเขาไม่ได้รับความสำเร็จมากนัก, เพราะเขาถูกจับมัดไว้และถูกพาไปอยู่ต่อหน้ามหาปุโรหิต, และหัวหน้าผู้พิพากษาปกครองแผ่นดินด้วย.

๒๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมหาปุโรหิตกล่าวแก่เขาว่า: ทำไมท่านจึงเที่ยวไปปิดเบือนทางของพระเจ้า? ทำไมท่านจึงสอนคนเหล่านี้ว่าจะไม่มีพระคริสต์, เพื่อขัดขวาง การชื่นชมยินดีของพวกเขา? ทำไมท่านจึงพูดขัดกับคำพยากรณ์ทั้งหมดของศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์?

๒๓ บัดนี้ชื่อของมหาปุโรหิตคือกิดโดนาห์. และคอรียอร์ก็กล่าวแก่ท่าน: เพราะข้าพเจ้าไม่สอนประเพณีโง่เขลาของบรรพบุรุษท่าน, และเพราะข้าพเจ้าไม่สอนคนเหล่านี้ให้ผูกมัดตนลงไปใต้ศาสนพิธีและการปฏิบัติอันโง่เขลาซึ่ง

ปุโรหิตในสมัยโบราณกำหนดไว้, เพื่อแย่งชิงพลังอำนาจและสิทธิอำนาจเหนือพวกเขา, เพื่อให้พวกเขาอยู่ในความเขลา, เพื่อพวกเขาจะได้ไม่เงยหน้า, แต่ถูกกดหัวไว้ตามคำของท่าน.

๒๔ ท่านกล่าวว่าคนเหล่านี้เป็นอิสราชน. ดุเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวว่า พวกเขา อยู่ในความเป็นทาส. ท่านกล่าวว่าคำพยากรณ์สมัยโบราณเหล่านั้นจริง. ดุเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวว่าท่านไม่รู้ว่ามีจริง.

๒๕ ท่านกล่าวว่าคนเหล่านี้เป็นคนที่มีความผิดและตก, เพราะการล่วงละเมิดของบรรพชน. ดุเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวว่าเด็ก มิได้ มีความ ผิด อันเนื่องมาจากบิดามารดาของตน.

๒๖ และท่านกล่าวด้วยว่าพระคริสต์จะเสด็จมา. แต่ดุเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวว่าท่านหาได้รู้ไม่ว่าจะมีพระคริสต์. และท่านกล่าวด้วยว่าพระองค์จะทรงถูกประหารเพื่อบาปของโลก—

๒๗ และดังนั้นท่านชักนำคนพวกนี้ไปตาม ประเพณี โง่เขลา ของ บรรพบุรุษท่าน, และตามความปรารถนาของท่านเอง; และท่านกดขี่พวกเขาไว้, แม้ตั้งอยู่ในความเป็นทาส, เพื่อท่านจะได้อืมนำสำราญด้วยแรงงานจากมือของพวกเขา, เพื่อพวกเขาจะไม่กล้าเงยหน้าด้วยความองอาจ, และเพื่อพวกเขาจะไม่กล้ายินดีในสิทธิ์และอภิสิทธิ์ของตน.

๒๘ แท้จริงแล้ว, พวกเขาไม่กล้าใช้สิ่งซึ่งเป็นของตนเองโดยเกรงว่าจะทำให้ปุโรหิตของตนขุนเคือง, ผู้ซึ่งใส่แอกให้พวกเขาตามความปรารถนาของตน, และ

นำพวกเขาให้เชื่อ, โดยประเพณีของตนและความ ผันของ ตน และอารมณ์ของตนและนิมิตของตนและความกลัวอันเสแสร้งของตน, เพื่อที่ว่า, หากพวกเขาไม่ทำตามคำของตน, พวกเขาจะทำให้ใครสักคนซึ่งไม่เป็นที่รู้จักขุนเคือง, ผู้ซึ่งพวกเขาถือว่าเป็นพระผู้เป็นเจ้าของ—บุคคลซึ่งไม่มีใครเคยเห็นหรือรู้จัก, ผู้ซึ่งไม่เคยดำรงอยู่เลย, ทั้งจะไม่มีวันดำรงอยู่.

๒๙ บัดนี้เมื่อมาปุโรหิตและหัวหน้าผู้พิพากษาเห็นความแข็งกระด้างของใจเขา, แท้จริงแล้ว, เมื่อเห็นว่าเขาจ้วงจายแม้กับพระผู้เป็นเจ้าของ, พวกเขาจึงไม่ยอมตอบถ้อยคำของเขา; แต่ให้มัดเขา; และพวกเขาส่งเขาให้อยู่ในการควบคุมของเจ้าหน้าที่; และส่งเขาไปแผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลา, เพื่อจะได้้นำเขาไปอยู่ต่อหน้าแอลมา, และหัวหน้าผู้พิพากษาซึ่งเป็นผู้ปกครองเหนือแผ่นดินทั้งหมด.

๓๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อเขาถูกนำมาอยู่ต่อหน้าแอลมาและหัวหน้าผู้พิพากษา, เขาทำแบบเดียวกันกับที่เขาทำในแผ่นดินแห่งกิเดียน; แท้จริงแล้ว, เขายังคงลบหลู่พระเจ้าต่อไป.

๓๑ และเขายังทวีความรุนแรง^๑ ในคำพูดต่อหน้าแอลมา, และจ้วงจายต่อปุโรหิตและผู้สอน, โดยกล่าวหาว่าคนเหล่านั้นชักนำผู้คนให้ทำตามประเพณีเหลวไหลของบรรพบุรุษตน, เพื่อเห็นแก่ความอืมนำสำราญบนน้ำพักน้ำแรงของผู้คน.

๓๒ บัดนี้ แอลมา กล่าวแก่เขา: ท่านรู้ว่าเราไม่ได้ อืมนำ สำราญ อยู่บนน้ำพักน้ำแรงของคนเหล่านี้; เพราะดุเถิด

ข้าพเจ้าทำงานแม้ตั้งแต่แรกเริ่มแห่งการปกครองของผู้พิพากษามาจนบัดนี้, ด้วยมือข้าพเจ้าเองเพื่อเลี้ยงตน, ทั้งที่หลายครั้งข้าพเจ้าเดินทางไปทั่วแผ่นดินเพื่อประกาศพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าแก่ผู้คนของข้าพเจ้า.

๓๓ และทั้งที่เป็นงานมากมายซึ่งข้าพเจ้าทำไปในศาสนจักร, ข้าพเจ้าก็ไม่เคยได้รับเลยแม้แต่ซีโนนี^๑เดียวสำหรับแรงงานของข้าพเจ้า; ทั้งพี่น้องข้าพเจ้าก็ไม่ได้รับ, นอกจากเมื่ออยู่ในบัลลังก์พิพากษา; และเมื่อนั้นเราก็ได้รับแต่เพียงตามกฎสำหรับเวลาของเรา

๓๔ และบัดนี้, หากเราไม่ได้รับสิ่งตอบแทนแรงงานของเราในศาสนจักร, จะเป็นประโยชน์อันใดกับเราเล่าที่จะทำงานในศาสนจักรหากไม่ใช่เพื่อประกาศความจริง, เพื่อเราจะมีการชื่นชมยินดีในปีติ^๒ของพี่น้องเรา?

๓๕ แล้วเหตุใดท่านจึงกล่าวว่าเราสั่งสอนคนเหล่านั้นเพื่อหาผลประโยชน์, ในเมื่อท่าน, ด้วยตัวของท่าน, รู้อยู่ว่าเราไม่ได้รับผลประโยชน์เลย? และบัดนี้, ท่านเชื่อหรือว่าเราหลอกลวงคนเหล่านั้น, ซึ่งทำให้เกิดปีติเช่นนั้นในใจพวกเขา?

๓๖ และคอรินธ์ตอบท่าน, ถูกแล้ว.

๓๗ และแล้วแอลมากล่าวแก่เขา: ท่านเชื่อไหมว่ามีพระผู้เป็นเจ้า?

๓๘ และเขาตอบ, ไม่เชื่อ.

๓๙ บัดนี้ แอลมากล่าวแก่เขา: ท่านจะปฏิเสธอีกหรือว่าไม่มีพระผู้เป็นเจ้า,

และปฏิเสธพระคริสต์ด้วย? เพราะดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ข้าพเจ้ารู้ว่า^๓มีพระผู้เป็นเจ้า, และรู้ว่าพระคริสต์จะเสด็จมาด้วย.

๔๐ และบัดนี้ท่านมีหลักฐานอะไรที่ว่าไม่มีพระผู้เป็นเจ้า^๔, หรือว่าพระคริสต์หาเสด็จมาไม่? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าท่านไม่มีเลย, นอกจากเพียงถ้อยคำของท่านเท่านั้น.

๔๑ แต่, ดูเถิด, ข้าพเจ้ามีทุกสิ่งที่เป็นประจักษ์พยาน^๕ว่าสิ่งเหล่านี้จริง; และท่านก็มีทุกสิ่งเป็นประจักษ์พยานแก่ท่านว่าสิ่งเหล่านี้จริง; และท่านจะปฏิเสธหรือ? ท่านเชื่อไหมว่าสิ่งเหล่านี้จริง?

๔๒ ดูเถิด, ข้าพเจ้ารู้ว่าท่านเชื่อ, แต่ท่านถูกรอบงำด้วยวิญญาณที่พุดเท็จ, และท่านไม่เอาใจใส่พระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าจนพระองค์ไม่มีที่อยู่ในท่าน; แต่มารมีอำนาจเหนือท่าน, และเขาพาท่านไปทั่ว, ออกกลอุบายต่าง ๆ เพื่อเขาจะทำลายลูก ๆ ของพระผู้เป็นเจ้า.

๔๓ และบัดนี้คอรินธ์ก็กล่าวแก่แอลมา: หากท่านจะแสดงเครื่องหมาย^๖แก่ข้าพเจ้า, เพื่อข้าพเจ้าจะเชื่อมั่นว่ามีพระผู้เป็นเจ้า, แท้จริงแล้ว, จงแสดงแก่ข้าพเจ้าว่าพระองค์ทรงมีเดชานุภาพ, และเมื่อนั้นข้าพเจ้าจะเชื่อมั่นในความจริงแห่งถ้อยคำของท่าน.

๔๔ แต่แอลมากล่าวแก่เขา: ท่านมีเครื่องหมายเพียงพอแล้ว; ท่านจะทดลองพระผู้เป็นเจ้าของท่านหรือ? ท่านจะกล่าว

<p>๓๓ก แอลมา ๑๑:๓. ๓๔ก คมพ. ปีติ. ๔๐ก สดต. ๑๔:๑.</p>	<p>๔๑ก คมพ. พยาน. ๔๓ก เจคอบ ๗:๑๓-๒๐; คพ. ๔๖:๘-๙.</p>	<p>คมพ. เครื่องหมาย.</p>
--	--	--------------------------

หรือว่า, จงแสดงเครื่องหมายแก่ข้าพเจ้า, ในเมื่อท่านมีประจักษ์พยานของพี่น้องทั้งหมดเหล่านี้” ของท่าน, และศาสดาพยากรณ์ ผู้บริสุทธิ์ ทั้งหมด ด้วย? พระคัมภีร์วางอยู่ต่อหน้าท่าน, แท้จริงแล้ว, และทุกสิ่ง” ซึ่งให้เห็นว่ามีพระผู้เป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, แม้แผ่นดินโลก”, และสิ่งทั้งปวงที่อยู่บนพื้นผิวของมัน, แท้จริงแล้ว, และการเคลื่อนไหวของมัน, แท้จริงแล้ว, และดาวพระเคราะห์ ทั้งหมดด้วย ซึ่งเคลื่อนไปตามปรกติวิสัยเป็นพยานว่ามีพระผู้สร้างสูงสุด.

๔๕ และท่านยังเที่ยวตระเวนไปอีกหรือ, ชักนำใจคนพวกนี้ไป, โดยเป็นพยานแก่พวกเขาว่าไม่มีพระผู้เป็นเจ้า? และท่านยังจะปฏิเสธพยานเหล่านี้ทั้งหมดหรือ? และเขากล่าวว่า: ถูกแล้ว, ข้าพเจ้าจะปฏิเสธ, เว้นแต่ท่านจะแสดงเครื่องหมายแก่ข้าพเจ้า.

๔๖ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอลมากล่าวแก่เขา : ดูเถิด, ข้าพเจ้าโศกเศร้าเพราะความแข็งกระด้างของใจท่าน, แท้จริงแล้ว, คือท่านจะยังต่อต้านวิญญาณแห่งความจริง, จนจิตวิญญาณท่านจะถูกทำลาย.

๔๗ แต่ดูเถิด, เป็นการดีกว่า” ที่จะสูญเสียจิตวิญญาณของท่านไปแทนที่ท่านจะเป็นหนทางนำจิตวิญญาณเป็นอันมากลงไปสู่ความพินาศ, โดยการพูดเท็จของ ท่านและโดยคำป้อยของ ท่าน; ฉะนั้นหากท่านจะปฏิเสธอีก, ดูเถิดพระผู้เป็น

เจ้าจะทรงลงทัณฑ์ท่าน, เพื่อท่านจะกลายเป็นใบ้, เพื่อท่านจะไม่มีวันอัปากของท่านอีกเลย, เพื่อท่านจะไม่หลอกลวงคนเหล่านี้ไปอีกต่อไป.

๔๘ บัดนี้ คอริฮอร์กล่าวแก่ท่านว่า: ข้าพเจ้าไม่ปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้า, แต่ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่ามีพระผู้เป็นเจ้า; และข้าพเจ้ากล่าวด้วย, ว่าท่านไม่รู้ว่ามิใช่พระผู้เป็นเจ้า; และเว้นเสียแต่ท่านจะแสดงเครื่องหมายแก่ข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าจะไม่เชื่อ.

๔๙ บัดนี้ แอลมากล่าวแก่เขา: สิ่งนี้ข้าพเจ้าจะให้แก่ท่านเพื่อเป็นเครื่องหมาย, คือ ท่านจะเป็นใบ้”, ตามถ้อยคำของข้าพเจ้า; และข้าพเจ้ากล่าว, ว่าในพระนามของพระผู้เป็นเจ้า, ท่านจะเป็นใบ้, เพื่อท่านจะพูดไม่ได้ไปอีกต่อไป.

๕๐ บัดนี้ เมื่อแอลมากล่าวถ้อยเหล่านี้แล้ว, คอริฮอร์ก็เป็นใบ้, จนเขาเปล่งเสียงไม่ได้, ตามถ้อยคำของแอลมา.

๕๑ และบัดนี้ เมื่อหัวหน้าผู้พิพากษาเห็นการนี้, เขาจึงยื่นมือออกไปและเขียนถึงคอริฮอร์, มีความว่า: ท่านตระหนักถึงเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าไหม? ในผู้ใดเล่า ที่ท่านปรารถนาจะให้ แอลมาแสดงเครื่องหมายของเขาออกมา? อยากให้เขาทำให้คนอื่นได้รับทุกข์, เพื่อแสดงเครื่องหมายต่อ ท่านหรือ? ดูเถิด, เขาแสดงเครื่องหมายแก่ท่านแล้ว; และบัดนี้ท่านจะโต้เถียงต่อไปอีกหรือ?

๕๒ และคอริฮอร์ยื่นมือของเขาออกมา

<p>๔๔ก โมไซยาห์ ๑๓:๓๓-๓๔. ข สดต. ๑๓:๑; คพ. ๘๘:๔๗.</p>	<p>ค โยบ ๑๒:๗-๑๐. ง ยีล. ๑๒:๑๑-๑๕. จ โมเสส b:b๓.</p>	<p>๔๗ก ๑ นี. ๔:๑๓. ๔๗ก ๒ พศต. ๑๓:๒๐.</p>
---	--	--

เจียน, มีความว่า: ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าเป็นใบ้, เพราะข้าพเจ้าพูดไม่ได้; และข้าพเจ้ารู้ว่าไม่มีสิ่งใดนอกจากเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าที่นำสิ่งนี้มาสู่ข้าพเจ้าได้; แท้จริงแล้ว, และข้าพเจ้ารู้^{๕๓} เสมอว่ามีพระผู้เป็นเจ้า.

๕๓ แต่ดูเถิด, มารหลอกลวง^{๕๓}ข้าพเจ้า; เพราะเขาปรากฏ^{๕๓}แก่ข้าพเจ้าในรูปของเทพ, และกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า: จงไปเรียกคนเหล่านี้^{๕๓} คินมา, เพราะพวกเขาหลงตามพระผู้เป็นเจ้าซึ่งไม่เป็นที่รู้จัก. และเขากล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า: ไม่มี^{๕๓}พระผู้เป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, และเขาสอนข้าพเจ้าถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าจะกล่าว. และข้าพเจ้าสอนถ้อยคำของเขา; และข้าพเจ้าสอนเรื่องเหล่านี้^{๕๓} เพราะเป็นที่พอใจของจิตที่ฝึกใฝ่ทางโลก; และข้าพเจ้าสอนเรื่องเหล่านี้, แม้จนได้รับความสำเร็จอย่างมาก, ถึงขนาดที่ข้าพเจ้าเชื่อจริงจั่งว่าเรื่องเหล่านี้^{๕๓} จริง; และเพราะเหตุนี้^{๕๓}ข้าพเจ้าจึงคัดค้านความจริง, แม้จนข้าพเจ้านำเอาการสาปแช่งอันใหญ่หลวงนี้มาสู่ข้าพเจ้า.

๕๔ บัดนี้เมื่อเขากล่าวถ้อยนี้แล้ว, เขาวิงวอน แอลมาให้ สวด อ้อนวอน ถึง พระผู้เป็นเจ้า, เพื่อ เอาการสาปแช่งออกไปจากเขา.

๕๕ แต่แอลมากล่าวแก่เขา: หากเอาการสาปแช่งนี้ออกไปจากท่าน ท่านก็จะชักนำใจคนพวกนี้ไปอีก; ฉะนั้น, มันจะบังเกิดกับท่านแม้ตั้งที่พระเจ้าทรงประสงค์.

๕๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือการ

สาปแช่งไม่ได้พ้นไปจากคอริซอร์; แต่เขาถูกขับออกไป, และตระเวนไปจากบ้านหนึ่งถึงบ้านหนึ่งเพื่อขออาหาร.

๕๗ บัดนี้ความรู้ถึงสิ่งที่เกิดกับคอริซอร์^{๕๗} ประกาศไปทั่วแผ่นดินโดยทันที; แท้จริงแล้ว, หัวหน้าผู้พิพากษาส่งถ้อยแถลงออกไปยังผู้คนที่หมดดีในแผ่นดิน, ประกาศแก่คนที่เชื่อในถ้อยคำของคอริซอร์ว่าพวกเขาต้องกลับใจโดยเร็ว, มิฉะนั้นการพิพากษาอย่างเดียวกันจะมาสู่พวกเขา.

๕๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาทุกคนตระหนักแล้วถึงความชั่วร้ายของคอริซอร์; ฉะนั้นพวกเขาจึงเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้าอีกทุกคน; และการนี้จึงยุติความชั่วช้าสามานย์ตามแบบอย่างคอริซอร์. และคอริซอร์ตระเวนไปจากบ้านหนึ่งถึงบ้านหนึ่ง, เพื่อขออาหารเลี้ยงตน.

๕๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือขณะที่เขาออกไปในบรรดาผู้คน, แท้จริงแล้ว, ในบรรดาคนพวกหนึ่งที่ได้แยกตนจากชาวนีไฟและเรียกตนเองว่าชาวโซรัม, โดยมีชายผู้หนึ่งชื่อโซรัมนำ^{๕๙}ไป—และขณะที่เขาออกไปในบรรดาคนเหล่านั้น, ดูเถิด, เขาถูกชนและถูกเหยียบ, แม้จนเขาตาย.

๖๐ และตั้งนั้นเราจึงเห็นจุดจบของเขาผู้ซึ่งได้บิดเบือนทางของพระเจ้า; และตั้งนั้นเราจึงเห็นว่ามาร^{๖๐} จะไม่^{๖๐} ค้ำจุน^{๖๐} ลูก ๆ ของเขาในวันสุดท้าย, แต่จะลากคนเหล่านี้ลงสู่นรก^{๖๐} อย่างรวดเร็ว.

<p>๕๒ก แอลมา ๓๐:๔๒. ๕๓ก เจคอบ ๗:๑๔. ข ๒ คร. ๑๑:๑๔; ๒ นี. ๓:๓.</p>	<p>ค สดด. ๑๐:๔. ง คมพ. ทางเนื้อหนัง, ฝักใฝ่ทางโลก. ๖๐ก คมพ. มาร.</p>	<p>ข แอลมา ๓:๒๖-๒๗; ๕:๔๑-๔๒; คพ. ๒๓:๔๕. ค คมพ. นรก.</p>
--	---	--

บทที่ ๓๑

แอลมาเป็นผู้นำของพันธกิจแห่งการช่วย
กู้ชาวโซรัมที่ละทิ้งความเชื่อ—ชาวโซรัม
ปฏิเสธพระคริสต์, เชื่อในหลักการเท็จ
ของการเลือกตั้ง, และนมัสการด้วยคำสวด
อ่อนน้อมที่กำหนดไว้—ผู้สอนศาสนาเปี่ยม
ด้วยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์—ความทุกข์
ของพวกเขาถูกกลืนไปในปีติแห่งพระ
คริสต์. ประมาณ ๗๔ ปีก่อนคริสตกาล.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจาก
จุดจบของคอรียอร์, แอลมาโดยที่รับข่าวว่า
ชาวโซรัมกำลังบิดเบือนทางของพระเจ้า,
และว่าโซรัม, ซึ่งเป็นผู้นำของพวกเขา,
กำลังชักนำใจผู้คนให้กราบไหว้รูปเคารพ
ที่พูดไม่ได้, ใจท่านเริ่มเจ็บปวดอีกเพราะ
ความชั่วช้าสามานย์ของผู้คน.

๒ เพราะนี่คือเหตุแห่งโทมนัส^๑อย่าง
ใหญ่หลวงแก่แอลมาที่รู้ถึง ความชั่วช้า
สามานย์ในบรรดาผู้คนของท่าน; ฉะนั้น
ใจท่านจึงโทมนัสยิ่งเพราะการที่ชาวโซรัม
แยกจากชาวนีไฟ.

๓ บัดนี้ชาวโซรัมมารวมกันอยู่ในแผ่นดิน
ดินซึ่งพวกเขาเรียกว่าแอนทีโอนัม, ซึ่ง
อยู่ทางตะวันออกของแผ่นดินแห่งเซรา-
เอ็มลา, ซึ่งอยู่ชายแดนเกือบติดฝั่งทะเล,
ซึ่งอยู่ทางใต้ของแผ่นดินแห่งเจอร์ซอน,
ซึ่งชายแดนอยู่ติดกับแดนทूरกันดารทาง

ใต้ด้วย, ซึ่งเป็นแดนทूरกันดารที่เต็มไปด้วย
ด้วยชาวเลมมัน.

๔ บัดนี้ชาวนีไฟกลัวอย่างยิ่งว่าชาวโซรัม
จะเปิดการติดต่อกับชาวเลมมัน, และว่าจะ
เป็นหนทางแห่งการสูญเสียอันใหญ่หลวง
แก่ฝ่ายชาวนีไฟ.

๕ และบัดนี้, เนื่องจากการสั่งสอน^๒พระ
วจนะ^๓ มีแนวโน้มอย่างยิ่งที่จะนำ^๔ผู้คน
ให้ทำสิ่งซึ่งเที่ยงธรรม—แท้จริงแล้ว,
บังเกิดผลอันมีพลังแก่จิตใจผู้คนยิ่งกว่า
ดาบ, หรือสิ่งใด, ที่ได้เกิดกับพวกเขา—
ฉะนั้นแอลมาจึงคิดว่าสมควรที่พวกเขา
จะลองอานาภาพแห่งพระวจนะของพระ
ผู้เป็นเจ้าของ.

๖ ฉะนั้นท่านจึงพาแอมัน, และแอร์ัน,
และออมเนอร์ไป; และได้ทิ้งฮิมไนไว้กับ
ศาสนจักรในเซราเอ็มลา; แต่ท่านพาสาม
คนแรกไปกับท่าน, และอมิวเล็กกับซีเอส-
รอมด้วย, ผู้ซึ่งอยู่ที่มีเล็ก; และท่านพา
บุตรของท่านไปด้วยสองคน.

๗ บัดนี้ท่านไม่ได้พาบุตรคนโตของท่าน
ไปด้วย, และชื่อของท่านคือฮีลามัน^๕; แต่
ชื่อคนที่ท่านพาไปด้วยคือซิบสันและไคร-
แอนทอน; และนี่คือชื่อคนที่ไปในบรรดา
ชาวโซรัม^๖ กับท่าน, เพื่อสั่งสอนพระวจนะ
แก่คนเหล่านี้.

๘ บัดนี้ชาวโซรัมเป็นพวกที่แยก^๗ไปจาก
ชาวนีไฟ; ฉะนั้นพวกเขาจึงมีพระวจนะของ
พระผู้เป็นเจ้าของสั่งสอนแก่พวกเขามาแล้ว.

๓๑ ๑ก อพย. ๒๐:๕;
โมไซยาห์ ๑๓:๑๓.
๒ ๒ นี. ๙:๓๓.
คมพ. นบถึรูปเคารพ
(การ).
ค แอลมา ๓๕:๑๕.
๒ก โมไซยาห์ ๒๘:๓;

๓ นี. ๑๓:๑๔;
โมเสส ๗:๔๑.
๔ก ฮินส์ ๑:๒๓;
แอลมา ๔:๑๙.
คมพ. สั่งสอน.
๕ ฮีบ. ๔:๑๒;
เจคอบ ๒:๘;

แอลมา ๓๖:๒๖.
ค เจโรม ๑:๑๑-๑๒;
คพ. ๑๑:๒.
๗ก คมพ. ฮีลามัน,
บุตรของแอลมา.
๘ แอลมา ๓๐:๕๙.
๘ก แอลมา ๒๔:๓๐.

๙ แต่พวกเขาได้ตก^๙ไปสู่ความผิดมหันต์, เพราะพวกเขาไม่ยึดมั่นต่อการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า, และกฎเกณฑ์ของพระองค์, ตามกฎของโมเสส.

๑๐ ทั้งพวกเขาไม่ยอมยึดถือการปฏิบัติของศาสนจักร, ในการสวดอ้อนวอนและวิงวอนพระเจ้าต่อไปทุกวัน, เพื่อพวกเขาจะได้ไม่เข้าไปสู่การล่อลวง.

๑๑ แท้จริงแล้ว, ท้ายที่สุด, พวกเขาบิดเบือนทางของพระเจ้าในหลายต่อหลายครั้ง; ฉะนั้น, เพราะเหตุนี้, แอลมากับพี่น้องท่านจึงเข้าไปในแผ่นดินเพื่อสั่งสอนพระวจนะแก่พวกเขา.

๑๒ บัดนี้, เมื่อพวกท่านมาในแผ่นดินแล้ว, ดูกิจ, ยังความฉงนแก่พวกท่านที่พวกท่านพบว่าชาวไซรัมีได้สร้างบรรดาธรรมศาลาไว้, และว่าคนเหล่านั้นมารวมกันในวันหนึ่งของสัปดาห์, ซึ่งเป็นวันที่พวกเขาเรียกว่าวันของพระเจ้า; และพวกเขาแนบสการตามแบบอย่างซึ่งแอลมากับพี่น้องท่านไม่เคยเห็น;

๑๓ เพราะคนเหล่านั้นมีสถานที่หนึ่งซึ่งสร้างขึ้น กลาง ธรรมศาลา ของพวกเขา, เป็นที่สำหรับ ยืน, ซึ่ง สูง เหนือ ศีรษะ; และด้านบนของที่นั้นคนเข้าไปได้เพียงคนเดียว.

๑๔ ฉะนั้น, ผู้ใดก็ตามที่ปรารถนาจะนมัสการ ก็ต้องออกไปยืนอยู่บนนั้น, และยืนเมื่อเขาออกไปทางฟ้าสวรรค์, และร้องด้วยเสียงอันดัง, ว่า:

๑๕ บริสุทธิ์, พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าผู้บริสุทธิ์; พวกข้าพระองค์เชื่อว่าพระองค์คือพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, และพวกข้าพระองค์เชื่อว่าพระองค์ทรงบริสุทธิ์, และว่าพระองค์ทรงเป็นวิญญูณมาแล้ว, และว่าพระองค์ทรงเป็นวิญญูณ, และว่าพระองค์จะทรงเป็นวิญญูณตลอดกาล.

๑๖ พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าผู้บริสุทธิ์, พวกข้าพระองค์เชื่อว่าพระองค์ทรงแยกพวกข้าพระองค์ออกจากพี่น้องพวกข้าพระองค์; และพวกข้าพระองค์ไม่เชื่อในประเพณีของพี่น้องพวกข้าพระองค์, ซึ่งสืบทอดกันมาถึงพวกเขาด้วยความอ่อนต่อโลกของบรรพบุรุษพวกเขา; แต่พวกข้าพระองค์เชื่อว่าพระองค์ทรงเลือกพวกข้าพระองค์ไว้เป็นลูกที่บริสุทธิ์^{๑๖} ของพระองค์; และพระองค์ทรงทำให้เป็นที่รู้แก่พวกข้าพระองค์ด้วยว่าจะไม่มีพระคริสต์.

๑๗ แต่พระองค์ทรงเป็นเหมือนกันทั้งวันวาน, วันนี้, และตลอดกาล; และพระองค์ทรงเลือกพวกข้าพระองค์เพื่อพวกข้าพระองค์จะได้รับการช่วยให้รอด, ขณะทุกคนรอบ ๆ พวกข้าพระองค์ถูกเลือกเพื่อโยนลงนรกโดยพระพิโรธของพระองค์; เพราะความบริสุทธิ์นี้, ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, พวกข้าพระองค์ขอบพระทัยพระองค์; และพวกข้าพระองค์ขอบพระทัยพระองค์ด้วยที่ทรงเลือกพวกข้าพระองค์, เพื่อพวกข้าพระองค์จะไม่ถูกชักนำไปตามประเพณีอันโง่เขลาของพี่น้องพวกข้าพระองค์,

<p>๙ก คมพ. ละทิ้งความเชื่อ (การ). ๑๔ก มธ. ๖:๑-๗.</p>	<p>๑๖ก แอลมา ๓๘:๑๓-๑๔. ข อสย. ๖๕:๓, ๕. ๑๗ก คมพ. ถ้อยดี (ความ),</p>	<p>ถ้อยดี (ความ), เปล่า ประโยชน์, อย่างไม่มี สัมควร.</p>
--	--	--

ซึ่งมัดพวกเขาลงไปสู่ความเชื่อเกี่ยวกับพระคริสต์, ซึ่งชักนำใจพวกเขาให้ระหกระเหินห่างไปจากพระองค์, พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาพระองค์.

๑๘ และพวกเขาเข้าพระองค์ขอบพระทัยพระองค์อีก, ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า, ที่พวกเขาเข้าพระองค์เป็นผู้ที่ได้รับเลือกและบริสุทธิ์. เอเมน.

๑๙ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากที่แอลมากับพี่น้องและบุตรของท่านได้ยินคำสวดอ้อนวอนเหล่านี้, ก็จงนจนสุดประมาณ.

๒๐ เพราะดูเถิด, ทุกคนออกไปและกระทำการสวดอ้อนวอนอย่างเดียวกัน.

๒๑ บัดนี้พวกเขาเรียกที่นั่นว่ามีอัม-ทัม, ซึ่ง, เมื่อแปลความหมาย, คือแท่นศักดิ์สิทธิ์.

๒๒ บัดนี้, จากแท่นนี้พวกเขา, ทุกคน, กระทำการสวดอ้อนวอนอย่างเดียวกันต่อพระผู้เป็นเจ้า, ขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าของตนที่พวกเขาได้รับเลือกจากพระองค์, และที่พระองค์มิได้ทรงชักนำพวกเขาไปตามประเพณีพี่น้องของตน, และที่ใจพวกเขาไม่ได้ถูกลักพาไปให้เชื่อในสิ่งที่จะมาถึง, ซึ่งพวกเขาไม่รู้เรื่องเลย.

๒๓ บัดนี้, หลังจาก ที่ ผู้คน น้อมขอบพระทัยตามวิธีนี้แล้วทุกคน, พวกเขา ก็กลับกลับบ้าน, ไม่เคยพูด ถึงพระผู้เป็นเจ้าของตนอีกเลยจนกว่าจะมาชุมนุมกันอีกที่แท่นศักดิ์สิทธิ์, เพื่อน้อมขอบพระทัยตามวิธีของตน.

๒๔ บัดนี้เมื่อแอลมาเห็นสิ่งนี้ใจท่านก็โศกเศร้า; เพราะท่านเห็นแล้วว่าพวกเขาเป็นคนที่ชั่วร้ายและมีมิจฉาจิต; แท้จริงแล้ว, ท่านเห็นว่าใจพวกเขาหมกมุ่นอยู่กับทอง, และกับเงิน, และกับสิ่งสวยงามนานาชนิด.

๒๕ แท้จริงแล้ว, และท่านเห็นด้วยว่าใจพวกเขาทะนง^๑จนถึงการโอ้อวดอย่างใหญ่หลวง, ด้วยความถือดี.

๒๖ และท่านเปล่งเสียงท่านสู่สวรรค์, และร้องทูล^๒, มีความว่า: โอ้, อีกนานเท่าไรเล่า, ข้าแต่พระเจ้า, ที่พระองค์จะทรงยอมให้ผู้รับใช้ของพระองค์จะพำนักอยู่ที่นั่นเบื้องล่างในเนื้อหนัง, ให้เห็นความชั่วร้ายรุนแรงเช่นนั้นในบรรดาลูกหลานมนุษย์?

๒๗ ดูเถิด, ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า, พวกเขา ร้องทูล^๓พระองค์, และกระนั้นใจพวกเขา ก็ยังถูกกลืนเข้าไปในความถือดีของตน. ดูเถิด, ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า, พวกเขา ร้องทูลพระองค์ด้วยปากของตน, ขณะที่พวกเขาผยอง^๔, กับสิ่งไร้ประโยชน์ของโลก, แม้ถึงความใหญ่หลวง.

๒๘ ดูเถิด, ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์, เสื้อผ้าราคาแพงของพวกเขา, และแหวนวงน้อย, และสร้อยข้อมือ^๕ของพวกเขา, และเครื่องทองของพวกเขา, และของมีค่าทั้งหลายทั้งปวงของพวกเขาซึ่งพวกเขาใช้ประดับ; และดูเถิด, ใจพวกเขาหมกมุ่นอยู่กับมัน, ทว่าพวกเขายังร้องทูลพระองค์และกล่าวว่า—พวกเขาเข้าพระองค์ขอบพระทัยพระองค์, ข้าแต่พระ

๒๓ก ยากอบ ๑:๒๑-๒๔.
๒๔ก ปฐก. ๖:๕-๖.
๒๕ก เจคอบ ๒:๑๓;
แอลมา ๑:๓๒.

๒๖ก โมเสส ๗:๔๑-๔๘.
๒๗ก อสย. ๒๙:๑๓.
ข คมพ. จงทอง (ความ),
ถือดี (ความ), สำพอง

(ความ).
๒๘ก อสย. ๓:๑๖-๒๔.

ผู้เป็นเจ้าของ, เพราะสำหรับพระองค์พวกเขา พระองค์เป็นผู้ที่ทรงเลือกไว้, ขณะที่คนอื่น ๆ จะพินาศ.

๒๙ แท้จริงแล้ว, และพวกเขาบอกว่า พระองค์ทรงทำให้เป็นที่รู้แก่พวกเขาว่า จะไม่มีพระคริสต์.

๓๐ ข้าแต่พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, อีกนานเท่าใดเล่าที่พระองค์จะทรงยอมให้ ความชั่วร้าย และความไม่รักดี เช่นนั้น อยู่ในบรรดาคนพวกนี้? ข้าแต่พระเจ้า, ขอพระองค์โปรดประทาน กำลังให้ข้าพระองค์, เพื่อข้าพระองค์จะทนกับความทุพพลภาพของข้าพระองค์. เพราะข้าพระองค์ทุพพลภาพ, และความชั่วร้าย เช่นนั้นในบรรดาคนเหล่านี้ ทำให้จิตวิญญาณข้าพระองค์เจ็บปวด.

๓๑ ข้าแต่พระเจ้า, ใจข้าพระองค์ โทมน์สยั้งนัง; ขอพระองค์ทรงปลอบโยน จิตวิญญาณข้าพระองค์ด้วยพระคริสต์". ข้าแต่พระเจ้า, ขอพระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะมี พละกำลัง, เพื่อข้าพระองค์จะรับความทุกข์ เหล่านี้ด้วยความอดทนซึ่งจะเกิดกับข้าพระองค์, เพราะความชั่วช้าสามัญของคนเหล่านี้.

๓๒ ข้าแต่พระเจ้า, ขอพระองค์ ทรงปลอบโยนจิตวิญญาณข้าพระองค์, และประทานความสำเร็จให้ข้าพระองค์, และเพื่อนผู้ร่วมงานของข้าพระองค์ซึ่งอยู่กับข้าพระองค์ ด้วย— แท้จริงแล้ว, แอมัน, และแฮร์ริส, และออมเนอริ, และอมิวเล็ค

กับ ซี เอส รอม ด้วย, และบุตรสอง^๑ คนของข้าพระองค์ด้วย— แท้จริงแล้ว, ขอพระองค์ทรงปลอบโยนแม่คนทั้งหมดนี้ ด้วยเถิด, ข้าแต่พระเจ้า. แท้จริงแล้ว, ขอพระองค์ทรงปลอบโยนจิตวิญญาณพวกเขาโดยพระคริสต์.

๓๓ ขอพระองค์ประทานให้พวกเขาเพื่อพวกเขาจะมีพละกำลัง, เพื่อพวกเขาจะทนความทุกข์ของตนซึ่งเกิดกับพวกเขา เพราะความชั่วช้าสามัญของคนเหล่านี้.

๓๔ ข้าแต่พระเจ้า, ขอพระองค์ประทานให้ข้าพระองค์เพื่อข้าพระองค์ จะมีความสำเร็จในการนำพวกเขามาหาพระองค์ในพระคริสต์อีก.

๓๕ ดูเถิด, ข้าแต่พระเจ้า, จิตวิญญาณ^๑ พวกเขามีค่า, และพวกเขาหลายคนเป็นพี่น้องของพวกข้าพระองค์; ฉะนั้น, โปรดประทานพลังความสามารถและปัญญา, ให้พวกข้าพระองค์, ข้าแต่พระเจ้า, เพื่อพวกข้าพระองค์จะนำคนเหล่านี้, พี่น้องของพวกข้าพระองค์, มาหาพระองค์อีก.

๓๖ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อแอลมากล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, คือท่านเอามือ^๑ ของท่านตบ^๑ ลงบนคนทั้งหมดที่อยู่กับท่าน. และดูเถิด, เมื่อท่านเอามือของ ท่านตบลงบนพวกท่าน, พวกท่านเปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์.

๓๗ และหลังจากนั้นพวกท่านแยกย้ายกันไป, โดยไม่ได้คำนึงถึง^๑ ตนเองว่าจะกินอะไร, หรือจะดื่มอะไร, หรือจะสวมใส่อะไร.

๓๘ และพระเจ้าทรงจัดหาไว้ให้พวก

๓๑ก ยอห์น ๑๖:๓๓.
๓๒ก แอลมา ๓๑:๗.
๓๔ก ๒ นี. ๒๖:๓๓.

๓๕ก คมพ. จิตวิญญาณ—
ค่าของจิตวิญญาณ.
๓๖ก คมพ. มือ, การวาง.

๑ ๓ นี. ๑๘:๓๖-๓๗.
๓๗ก มธ. ๖:๒๕-๓๔;
๓ นี. ๑๓:๒๕-๓๔.

ท่านเพื่อพวกท่านจะไม่หิวโหย, ทั้งจะไม่กระหาย; แท้จริงแล้ว, และพระองค์ประทานกำลังให้พวกท่านด้วย, เพื่อพวกท่านจะไม่ต้องรับความทุกข์^๑ใด ๆ เลย, นอกจาก การ ถูก กลืน เข้าไป ใน ปีติ ของ พระ คริสต์. บัดนี้^๒นี้เป็นไปตาม คำ สวด อ้อนวอน ของ แอลมา; และนี่เพราะท่าน สวด อ้อนวอน ด้วย ศรัทธา^๓.

บทที่ ๓๒

แอลมา สอน คน ยากจน ซึ่ง ถ่อม ตน เนื่องจากความทุกข์—ศรัทธาคือความหวัง ในสิ่งซึ่งมองไม่เห็นแต่จริง—แอลมาเป็น พยานว่าเหล่าเทพปฏิบัติต่อชาย, หญิง, และเด็ก—แอลมาเปรียบเทียบกับถ้อยคำ กับเมล็ดพืช—มันจำต้องได้รับการปลูก และบำรุงเลี้ยง—ครั้นแล้วมันจะเติบโต เป็นต้นไม้ซึ่งจะเก็บผลแห่งชีวิตนิรันดร์ได้. ประมาณ ๗๔ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนเหล่านั้นออกไป, และตั้งต้นสั่งสอนพระวจนะ ของพระผู้เป็นเจ้าแก่ผู้คน, โดยเข้าไปใน บรรดาธรรมศาลาของพวกเรา, และในบ้าน ของพวกเรา; แท้จริงแล้ว, และพวกท่าน สั่งสอนพระวจนะแม้ในถนนของพวกเรา.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากทำงานไปมากในบรรดาคนเหล่านั้น, พวกท่านเริ่มมีความสำเร็จในบรรดาคน

ชั้นยากจน^๓; เพราะดูเถิด, พวกเขาถูก ขับไล่ออกจากธรรมศาลาทั้งหลายเพราะ เสื้อผ้าเนื้อหยาบของตน—

๓ ฉะนั้นพวกเขาไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในธรรมศาลาทั้งหลายของคนเหล่านั้นเพื่อนมัสการพระผู้เป็นเจ้า, โดยถือว่าเป็นความสกปรก; ฉะนั้นพวกเขาอยากจน; แท้จริงแล้ว, พวกเขาถูกพี่น้องของตน ถือว่าเป็นกาก; ฉะนั้นพวกเขาอยากจน^๓เกี่ยวกับสิ่งของทางโลก; และพวกเขาอยากจนในใจด้วย.

๔ บัดนี้, ขณะที่แอลมากำลังสอนและพูดกับผู้คนอยู่บนเนินเขาไอนิดาห์, มีฝูงชนจำนวนมากมาหาท่าน, ซึ่งเป็นคนที่เรากำลังพูดถึง, ผู้ซึ่งอยากจน^๓ในใจ, เพราะความอยากจนของพวกเราเกี่ยวกับสิ่งของทางโลก.

๕ และพวกเขามาหาแอลมา; และคนหนึ่งซึ่งสำคัญที่สุดในบรรดาพวกเขา กล่าวแก่ท่าน: ดูเถิด, พี่น้องพวกนี้ของข้าพเจ้าจะทำอย่างไร, เพราะคนทั้งปวง ดูถูกพวกเราเพราะความอยากจนของพวกเรา, แท้จริงแล้ว, และโดยเฉพาะยิ่งไปกว่านั้นโดยบุโรหิตของเรา; เพราะพวกเขาขับไล่เราออกจากธรรมศาลาทั้งหลายของเราซึ่งเราลงแรงไว้อย่างมากมายเพื่อสร้างด้วยมือเราเอง; และพวกเขาขับไล่เราเพราะความอยากจนยิ่งของเรา; และเราไม่มีสถานที่นมัสการพระผู้เป็นเจ้าของเรา; และดูเถิด, เราจะทำอย่างไรดี?

๓๘๓ มธ. ๕:๑๐-๑๒;
 โมะไซยาห์ ๒๔:๑๓-๑๕;
 แอลมา ๓๓:๒๓,
 ๗ คมพ. ศรัทธา, เชื้อ
 (ความ).

๓๒ ๒๓ คมพ. คนยากจน,
 จน, ยากจน.
 ๓๓ แอลมา ๓๔:๔๐.
 ๔ คมพ. คนจน, คนยากจน,
 จน, ยากจน—ยากจนทาง

วิญญาณ.
 ๕ ก สภษ. ๑๘:๒๓.
 ๗ แอลมา ๓๓:๑๐.
 ค กิจการ ๒:๓๗-๓๘.

๖ และบัดนี้ เมื่อ แอลมาได้ยินเรื่องนี้, ท่านจึงหันมา, หันหน้าตรงมาทางเขา, และท่านมองด้วยความปรารถนาร้าง; เพราะท่านเห็นว่าความทุกข์ของพวกเขาทำให้พวกเขาถ่อม ๓๒:๖-๑๖

๗ ฉะนั้นท่านจึงไม่ได้กล่าวอะไรอีกกับฝูงชนอื่น; แต่ท่านยื่นมือออกไป, และร้องต่อคนที่ท่านเห็น, ซึ่งเป็นผู้สำนึกผิดแล้วโดยแท้, และกล่าวแก่พวกเขา:

๘ ข้าพเจ้าเห็นว่าใจท่านนอบน้อม; และหากเป็นดังนั้น, ท่านย่อมเป็นสุข.

๙ ดูเถิด พี่ชาย ท่าน กล่าวว่า, เราจะทำอะไรดี?—เพราะเราถูกขับไล่ออกจากธรรมศาลาทั้งหลายของเรา, จนเรานมัสการพระเจ้าเป็นเจ้าของเราไม่ได้.

๑๐ ดูเถิด ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ท่านคิดหรือว่าท่านจะนมัสการพระเจ้าเป็นเจ้าไม่ได้ นอกจากในบรรดาธรรมศาลาของท่านเท่านั้น?

๑๑ และยิ่งกว่านั้น, ข้าพเจ้าจะถาม, ท่านคิดหรือว่าท่านไม่ต้องนมัสการพระเจ้าเป็นเจ้านอกจากสัปดาห์ละครั้ง?

๑๒ ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, เป็นการดีที่ท่านถูกขับไล่ออกจากบรรดาธรรมศาลาของท่าน, เพื่อท่านจะถ่อมตน, และเพื่อท่านจะเรียนรู้ปัญญา; เพราะจำเป็นที่ท่านจะเรียนรู้ปัญญา; เพราะเหตุว่าท่านถูกขับไล่, พี่น้องของท่าน ดูหมิ่นท่าน

เพราะความยากจนที่ยิ่งของท่าน, จึงนำท่านมาสู่ความนอบน้อมแห่งใจ; เพราะจำต้องนำท่านมาให้ถ่อมตน.

๑๓ และบัดนี้, เพราะท่านถูกบีบบังคับให้ถ่อมตนท่านจึงเป็นสุข; เพราะมนุษย์บางครั้ง, หากถูกบีบบังคับให้ถ่อมตน, จะแสวงหาการกลับใจ; และบัดนี้โดยแท้, ผู้ใดก็ตามที่กลับใจย่อมพบความเมตตา; และคนที่พบความเมตตาและอดทน^๑ จึงกว่าชีวิตจะหาไม่ผู้นั้นจะได้รับการช่วยให้รอด.

๑๔ และบัดนี้, ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าเพราะท่านถูกบีบบังคับให้ถ่อมตนท่านจึงได้รับพร, ท่านคิดหรือไม่ว่าคนที่นอบน้อมถ่อมตนโดยแท้เพราะพระวจนะจะได้รับพรมากกว่า?

๑๕ แท้จริงแล้ว, เขานอบน้อมถ่อมตนโดยแท้, และกลับใจจากบาปของเขา, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, ผู้นั้นจะได้รับพร—แท้จริงแล้ว, จะได้รับพรมากยิ่งขึ้นกว่าคนที่ถูกบีบบังคับให้ถ่อมตนเพราะความยากจนยิ่งของตน.

๑๖ ฉะนั้น, ความสุขเกิดแก่พวกเขาผู้ซึ่งนอบน้อมถ่อมตน^๒ โดยปราศจากการถูกบีบบังคับให้ถ่อมตน; หรือที่จริง, อีกนัยหนึ่ง, ความสุขเกิดแก่เขาซึ่งเชื่อในพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้า, และรับบัพติศมาโดยปราศจากความดีอึดิ่งแห่งใจ, แท้จริงแล้ว, โดยไม่ได้ทรงนำมาให้รู้จักพระวจนะ, หรือแม้ถูกบีบบังคับให้รู้จัก, ก่อนพวกเขาจะเชื่อ.

๖ก คมพ. ยากลำบาก (ความ).
ข คมพ. นอบน้อม (ความ),
อ่อนน้อมถ่อมตน
(ความ).
ค แอลมา ๑๖:๑๖-๑๗;

คพ. ๑๐๑:๘.
๘ก มธ. ๕:๓-๕.
๑๐ก คมพ. นมัสการ.
๑๒ก ปญจ. ๕:๑๓.
ข สภษ. ๑๖:๘.

๑๓ก แอลมา ๓๘:๒.
๑๖ก คมพ. นอบน้อม (ความ),
อ่อนน้อมถ่อมตน
(ความ).

๑๗ แท้จริงแล้ว, มีหลายคนทีกล่าวว่า: หากท่านจะแสดงเครื่องหมาย^๑จากสวรรค์แก่เรา, เมื่อนั้นเราจะรู้ถึงความแน่นอน; เมื่อนั้นเราจะเชื่อ.

๑๘ บัดนี้ ข้าพเจ้าถาม, นี่ คือ ศรัทธาหรือ? ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย; เพราะหากมนุษย์^๒รู้จะ^๓ใช้อย่างหนึ่ง เขาก็ไม่มีเหตุที่จะต้องเชื่อ^๔, เพราะเขารู้มันแล้ว.

๑๙ และบัดนี้, คนที่^๕รู้^๖พระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้าและหาทำไม่ยอมถูกล่ามโซ่แข่งมากสักเพียงใด, กว่าคนที่เพียงแต่เชื่อ, หรือเพียงมีเหตุสมควรเชื่อ, และตกอยู่ในการลวงละเมิด?

๒๐ บัดนี้ท่านต้องตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องนี้. ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าทางหนึ่งชัดเจนเช่นเดียวกับอีกทางหนึ่ง; และมันจะเป็นกับทุกคนตามงานของเขา.

๒๑ และบัดนี้ ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวแล้วเกี่ยวกับ ศรัทธา— ศรัทธา^๗ไม่ใช่การมีความรู้อันสมบูรณ์ของสิ่งต่าง ๆ; ฉะนั้นหากท่านมีศรัทธาท่านยอมหวัง^๘ในสิ่งที่ไม่เห็น^๙, ซึ่งจริง.

๒๒ และบัดนี้, ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, และอยากให้ท่านจำไว้, ว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของพระเมตตาคนทั้งปวงที่เชื่อในพระนามของพระองค์; ฉะนั้นพระองค์จึงทรงปรารถนา, ในประการแรก, ให้ท่านเชื่อ, แท้จริงแล้ว, แม้ในพระวาทะของพระองค์.

๒๓ และบัดนี้, พระองค์ทรงให้พระวาทะของพระองค์แก่มนุษย์^{๑๐}โดยเทพ, แท้จริงแล้ว, ไม่แต่ผู้ชายเท่านั้น^{๑๑}แต่ผู้หญิงด้วย. บัดนี้^{๑๒}ยังไม่หมด; เด็ก^{๑๓}เล็ก ๆ ก็ได้พระวาทะมาสู่พวกเขาหลายครั้ง, ซึ่งทำให้ผู้มีปัญญาและคนมีการศึกษาจำนน.

๒๔ และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, เนื่องจากท่านปรารถนาจะรู้จากข้าพเจ้าว่าท่านจะอย่างไร เพราะท่านมีทุกซ์และถูกขับไล่—บัดนี้ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาให้ท่านคิดว่าข้าพเจ้าตั้งใจตัดสินท่านนอกจากตามสิ่งที่จริง—

๒๕ เพราะข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่าพวกท่านทั้งหมด ถูกบีบ บังคับให้มอบน้อม ถ่อมตน; เพราะข้าพเจ้าเชื่อจริง ๆ ว่ามีบางคนในบรรดาพวกท่านผู้ซึ่งจะนอบน้อมถ่อมตน, ไม่ว่าจะให้พวกเขาอยู่ในสถานการณ์ใดก็ตาม.

๒๖ บัดนี้, ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวไว้เกี่ยวกับ ศรัทธา—ว่า สิ่งนี้หาใช่ความรู้อันสมบูรณ์ไม่—แม้เป็นดั่งนั้นกับถ้อยคำของข้าพเจ้า. ท่านไม่สามารถรู้ถึงความแน่นอนของมันแต่ที่แรก, จนถึงความสมบูรณ์, หรือรู้มากไปกว่าศรัทธาคือความรู้อันสมบูรณ์.

๒๗ แต่ดูเถิด, หากท่านจะตื่นและปลุกพลังของท่าน, แม้มาสู่การทดลองคำพูดข้าพเจ้า, และใช้อุภาคหนึ่งของศรัทธา, แท้จริงแล้ว, แม้หากท่านทำไม่ได้มากไปกว่าปรารถนา^{๑๔}ที่จะเชื่อ, ก็ขอให้ความ

๑๗ก คมพ. เครื่องหมาย.
๑๗ค อีเธอร์ ๑๒:๑๒, ๑๘.
๑๗ก ยอห์น ๑๕:๒๒-๒๔.
๒๑ก ยอห์น ๒๐:๒๙; ฮีบ. ๑๑.

๗ คมพ. ความหวัง.
ค อีเธอร์ ๑๒:๖.
๒๓ก โยเอล ๒:๒๘-๒๙.
๗ มธ. ๑๑:๒๕;

ลูกา ๑๐:๒๑;
๓ นี. ๒๖:๑๔-๑๖;
คพ. ๑๒๘:๑๘.
๒๗ก มาระโก ๑๑:๒๔.

ปรารถนา^{๒๘}นี้เกิดผลในท่าน, แม้จนท่านเชื่อในลักษณะจะให้ที่สำหรับส่วนหนึ่งของถ้อยคำข้าพเจ้า.

๒๘ บัดนี้, เราจะเปรียบเทียบพระวจนะกับเมล็ดพืช^{๒๙}. บัดนี้, หากท่านให้ที่, เพื่อจะปลูกเมล็ดพืช^{๓๐}ในใจ^{๓๑}ท่าน, ดูเถิด, หากเป็น เมล็ดจริง, หรือ เมล็ดดี, หากท่านไม่โยนมันทิ้งโดยความไม่เชื่อ^{๓๒}ของท่าน, ทำให้ท่านจะต่อต้านพระวิญญานของพระเจ้า, ดูเถิด, มันจะเริ่มพองอยู่ในอกท่าน; และเมื่อท่านรู้สึกถึงการพองนี้, ท่านจะกล่าวในใจว่า—มันจำเป็นต้องเป็นว่านี่คือเมล็ดดี, หรือว่าพระวจนะดี, เพราะมันเริ่มทำให้จิตวิญญานข้าพเจ้าขยาย; แท้จริงแล้ว, มันเริ่มให้ความสว่างแก่ความเข้าใจ^{๓๓}ของข้าพเจ้า, แท้จริงแล้ว, มันเริ่มมีรสเลิศสำหรับข้าพเจ้า.

๒๙ บัดนี้ดูเถิด, การนี้จะไม่เพิ่มศรัทธาของท่านหรือ? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ถูกแล้ว; กระนั้นก็ตามมันยังไม่เติบโตขึ้นเป็นความรู้^{๓๔}อันสมบูรณ์.

๓๐ แต่ดูเถิด, เมื่อเมล็ดพอง, และงอก, และเริ่มเติบโต, เมื่อนั้นท่านจำต้องกล่าวว่าเมล็ดดี; เพราะดูเถิดมันพอง, และงอก, และเริ่มเติบโต. และบัดนี้, ดูเถิด, สิ่งนี้จะไม่เพิ่มกำลังศรัทธาของท่านหรือ? ถูกแล้ว, มันจะเพิ่มกำลังศรัทธาของท่าน: เพราะท่านจะกล่าวว่าข้าพเจ้ารู้ว่านี่คือเมล็ดดี; เพราะดูเถิดมันงอกและเริ่มเติบโต.

๓๑ และบัดนี้, ดูเถิด, ท่านแน่ใจหรือ

ว่านี่คือเมล็ดดี? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ถูกแล้ว; เพราะทุกเมล็ดออกผลตามลักษณะ^{๓๕}ของมัน.

๓๒ ฉะนั้น, หากเมล็ดเติบโตมันย่อมดี, แต่หากมันไม่เติบโต, ดูเถิดมันย่อมไม่ดี, ฉะนั้นมันจึงถูกโยนทิ้ง.

๓๓ และบัดนี้, ดูเถิด, เพราะท่านได้พยายามทดลอง, และเพาะเมล็ด, และมันพองและงอก, และเริ่มเติบโต, ท่านก็จำต้องรู้ว่าเมล็ดดี.

๓๔ และบัดนี้, ดูเถิด, ความรู้^{๓๖}ของท่านสมบูรณ์หรือ? ถูกแล้ว, ความรู้ของท่านสมบูรณ์ในเรื่องนั้น, และศรัทธา^{๓๗}ของท่านแน่นิ่ง; และนี่เพราะท่านรู้, เพราะท่านรู้ว่าพระวจนะทำให้จิตวิญญานท่านพอง, และท่านรู้ด้วยว่ามันงอก, ว่าความเข้าใจ^{๓๘}ของท่านเริ่มสว่าง, และความนึกคิด^{๓๙}ท่านเริ่มขยาย.

๓๕ โอ้ ดั่ง นั้น แล้ว, นี่ไม่จริงหรือ? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ถูกแล้ว, เพราะมันคือ ความสว่าง^{๔๐}; และอะไรก็ตามที่เป็นความสว่าง, ย่อมดี, เพราะเล็งเห็นได้ชัดเจน, ฉะนั้นท่านต้องรู้ว่ามันดี; และบัดนี้ดูเถิด, หลังจากท่านลิ้มรสความสว่างนี้ความรู้^{๔๑}ของท่านสมบูรณ์หรือ?

๓๖ ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย; ทั้งท่านต้องไม่ละทิ้ง ศรัทธาของท่าน, เพราะท่านเพียงแต่ใช้ศรัทธาของท่านเพื่อเพาะเมล็ดเพื่อท่านจะทดลองให้รู้ว่าเมล็ดดีหรือไม่.

๒๘ก แอลมา ๓๓:๑.
ข ลูกา ๘:๑๑.
ค คมพ. ใจ.
ง มธ. ๑๓:๒๐.
จ คมพ. เข้าใจ (ความ).

๓๑ก ปลูก. ๑:๑๑-๑๒.
๓๔ก คมพ. ความรู้.
ข อีไซอ์ ๓:๑๙.
ค คมพ. ความคิด, ความนึกคิด, จิตใจ.

๓๕ก ยอห์น ๓:๑๘-๒๑.
คมพ. สว่าง (ความ),
แสงสว่าง, แสงสว่างของพระคริสต์.

๓๗ และดูเถิด, เมื่อต้นไม้เริ่มเติบโต, ท่านจะกล่าว: ให้เราบำรุงเลี้ยงมันด้วยความใส่ใจอย่างยิ่ง, เพื่อมันจะแตกราก, เพื่อมันจะเติบโตขึ้น, และออกผลให้เรา. และบัดนี้ดูเถิด, หากท่านบำรุงเลี้ยงมันด้วยความเอาใจใส่ให้มากมันจะแตกราก, และเติบโตขึ้น, และออกผล.

๓๘ แต่หากท่าน ละเลย^๑ ต้นไม้, และไม่คิดถึงการบำรุงเลี้ยงมัน, ดูเถิดมันจะไม่แตกราก; และเมื่อความร้อนของดวงอาทิตย์มาถึงและแผดเผามัน, เนื่องจากมันไม่มีรากมันย่อมเหี่ยวแห้งไป, และท่านก็ถอนมันขึ้นและโยนมันทิ้ง.

๓๙ บัดนี้, นี่ไม่ใช่ เพราะเมล็ดไม่ดี, ทั้งไม่ใช่ เพราะผลของมันไม่เป็นที่พึงปรารถนา; แต่ เป็น เพราะดิน^๒ ของท่านแห้งแล้ง, และท่านไม่ยอมบำรุงเลี้ยงต้นไม้, ฉะนั้นท่านจะรับผลจากมันไม่ได้.

๔๐ และด้วยเหตุนี้, หากท่านไม่ยอมบำรุงเลี้ยงพระวจนะ, โดยตั้งตารอผลของต้นไม้ด้วยดวงตาแห่งศรัทธาแล้ว, ท่านจะไม่มีวันเก็บผลจากต้นไม้แห่งชีวิต^๓ ได้เลย.

๔๑ แต่หากท่านจะบำรุงเลี้ยงพระวจนะ, แท้จริง แล้ว, บำรุงเลี้ยง ต้นไม้ เมื่อเริ่มเติบโต, โดย ศรัทธา ของ ท่าน ด้วย ความ ขยันหมั่นเพียรยิ่ง, และด้วยความอดทน^๔, โดยตั้งตารอผลจากต้นไม้, มันจะแตกราก; และดูเถิดมันจะเป็นต้นไม้ที่ออกงาม^๕ ไปสู่ชีวิตอันเป็นนิจ.

๔๒ และ เพราะ ความ ขยันหมั่นเพียร^๖

ของท่านและศรัทธาของท่านและความอดทนของท่านต่อพระวจนะขณะบำรุงเลี้ยงมัน, เพื่อ มัน จะ แตก ราก ใน ท่าน, ดูเถิด, ในไม่ช้าท่านจะเก็บผล^๗ จากมันได้, ซึ่งมีค่าที่สุด, ซึ่งหวานเหนือทุกสิ่งที่ยหวาน, และขาวเหนือทุกสิ่งที่ยขาว, แท้จริงแล้ว, และพิศุทธิ์เหนือ ทุก สิ่ง ที่ พิศุทธิ์; และท่านจะเต็มต้ำผลนี้แม้จนอิ่ม, เพื่อท่านจะไม่หิว, ท่านจะไม่กระหาย.

๔๓ จาก นั้น, พี่น้องข้าพเจ้า, ท่านจะเก็บเกี่ยวรางวัลแห่งศรัทธาของท่าน, และความขยันหมั่นเพียรของท่าน, และความอดทน, และความอดกลั้น, ขณะรอคอยให้ต้นไม้ออกผลให้ท่าน.

บทที่ ๓๓

ซึ่งนี้ สสอน ว่า มนุษย์ ควร สวด อ้อนวอน และนมัสการในทุกที่และว่าพระองค์จะทรงเพิกถอน การพิพากษา เพราะ พระบุตร—ซึ่งนี้ สสอน ว่า ความเมตตาประสาทมาเนื่องจากพระบุตร—โมเสสยกรูปแบบแห่งพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าขึ้นในแดนทุรกันดาร. ประมาณ ๗๔ ปีก่อนคริสตกาล.

บัดนี้หลังจากที่แอลมาพูดถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, คนทั้งหลายส่งคำถามมาถึงท่านโดยปรารถนาจะรู้ว่าพวกเขาควรเชื่อในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของชีวิตหรือไม่, เพื่อพวกเขาจะได้

๓๘ก คมพ. ละทิ้งความเชื่อ (การ).
 ๓๙ก มธ. ๑๓:๕.
 ๔๐ก ปฐก. ๒:๙;
 ๑ นี. ๑๕:๓๖.

๔๑ก คมพ. อดทน (ความ).
 ข แอลมา ๓๓:๒๓;
 คพ. ๖๓:๒๓.
 ๔๒ก คมพ. ขยันหมั่นเพียร (ความ).

ข ๑ นี. ๘:๑๐-๑๒.
 ๓๓ ๑ก ๒ นี. ๓๑:๒๑;
 โมไซยาห์ ๑๕:๒-๔.

รับผลนี้จากสิ่งที่ท่านพูดถึง, หรือพวกเขาจะเพาะเมล็ด"อย่างไร, หรือพระวจนะที่ท่านพูดถึง, ซึ่งท่านกล่าวว่าจะต้องเพาะไว้ในใจพวกเขา; หรือด้วยวิธีใดที่พวกเขาจะเริ่มใช้ศรัทธาของตน.

๒ และแอลมากล่าวแก่พวกเขา: ดูเถิด, ท่านกล่าวว่า ท่านนมัสการพระเจ้าเป็นเจ้าของท่านไม่ได้^๑ เพราะท่านถูกขับออกจากบรรดาธรรมศาลาของท่าน. แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, หากท่านคิดว่าท่านนมัสการพระเจ้าเป็นเจ้าของไม่ได้, ท่านก็ผิดพลาดอย่างใหญ่หลวง, และท่านควรค้นคว้าพระคัมภีร์^๒; หากท่านคิดว่าพระคัมภีร์สอนท่านเรื่องนี้, ท่านก็ไม่เข้าใจพระคัมภีร์.

๓ ท่านจำได้หรือไม่ที่ได้อ่านเรื่องซึ่งขึ้น^๓, ศาสดาพยากรณ์ในสมัยโบราณ, กล่าวไว้เกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนหรือการนมัสการ?

๔ เพราะท่านกล่าวว่า: พระองค์ทรงเมตตา, ข้าแต่พระเจ้า, เพราะพระองค์ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของข้าพระองค์, แม้เมื่อข้าพระองค์อยู่ในแดนทुरुกันดาร; แท้จริงแล้ว, พระองค์ทรงเมตตาเมื่อข้าพระองค์สวดอ้อนวอนเกี่ยวกับคนเหล่านั้นผู้ที่เป็นศัตรูของข้าพระองค์, และพระองค์ได้ทรงเปลี่ยนใจพวกเขาให้ดีต่อข้าพระองค์.

๕ แท้จริงแล้ว, ข้าแต่พระเจ้า, และพระองค์ทรงเมตตาข้าพระองค์เมื่อข้าพระองค์เรียกหาพระองค์ในทุก^๔ของข้า

พระองค์; เมื่อข้าพระองค์เรียกหาพระองค์ในคำสวดอ้อนวอนของข้าพระองค์, และพระองค์ทรงได้ยินข้าพระองค์.

๖ และอนึ่ง, ข้าแต่พระเจ้า, เมื่อข้าพระองค์กลับไปบ้านข้าพระองค์ พระองค์ทรงได้ยินข้าพระองค์ในคำสวดอ้อนวอนของข้าพระองค์.

๗ และเมื่อข้าพระองค์เข้าไปในห้อง^๕ข้าพระองค์, ข้าแต่พระเจ้า, และสวดอ้อนวอนพระองค์, พระองค์ทรงได้ยินข้าพระองค์.

๘ แท้จริงแล้ว, พระองค์ทรงเมตตาลูก ๆ ของพระองค์เมื่อพวกเขาเรียกหาพระองค์, เพื่อให้พระองค์และไม่ใช่ให้มนุษย์^๖ได้ยิน, และพระองค์จะทรงฟังพวกเขา.

๙ แท้จริงแล้ว, ข้าแต่พระเจ้า, พระองค์ทรงเมตตาข้าพระองค์, และทรงได้ยินเสียงเรียกหาของข้าพระองค์ท่ามกลางที่ชุมนุมทั้งหลายของพระองค์.

๑๐ แท้จริงแล้ว, และพระองค์ทรงได้ยินข้าพระองค์ด้วยเมื่อข้าพระองค์ถูกขับออกไป^๗และถูกศัตรูของข้าพระองค์ดูหมิ่น; แท้จริงแล้ว, พระองค์ทรงได้ยินเสียงเรียกหาของข้าพระองค์, และกิริวศัตรูของข้าพระองค์, และพระองค์ทรงเยือนพวกเขาในความกริ้วของพระองค์ด้วยความพินาศฉับพลัน.

๑๑ และพระองค์ทรงได้ยินข้าพระองค์เพราะความทุกข์ของข้าพระองค์และความจริงใจของข้าพระองค์; และเป็น

<p>๑๗ แอลมา ๓๒:๒๘-๔๓. ๒๗ แอลมา ๓๒:๕. ๗ แอลมา ๓๓:๓-๑๐. ๓๗ คมพ. พระคัมภีร์—พระ</p>	<p>คัมภีร์ที่สูญหาย; ขึ้น^๓. ๗ คมพ. นมัสการ. ๔๗ มธ. ๕:๔๔. ๕๗ แอลมา ๓๔:๒๐-๒๕.</p>	<p>๓๗ มธ. ๖:๕-๖; แอลมา ๓๔:๒๖. ๑๐๗ แอลมา ๓๒:๕.</p>
--	--	---

เพราะพระบุตรของพระองค์ที่พระองค์ทรงเมตตาข้าพระองค์มาดังนี้, ฉะนั้นข้าพระองค์จะเรียกหาพระองค์ในความทุกข์ทั้งปวงของข้าพระองค์, เพราะปิติของข้าพระองค์เกิดจากพระองค์; เพราะพระองค์ทรงเพิกถอนการพิพากษาของพระองค์ไปจากข้าพระองค์, เพราะพระบุตรของพระองค์.

๑๒ และบัดนี้แอลมากล่าวแก่พวกเขา: ท่านเชื่อพระคัมภีร์ เหล่านั้นซึ่งคนสมัยโบราณเขียนไว้ไหม?

๑๓ ดูเถิด, หากท่านเชื่อ, ท่านย่อมต้องเชื่อเรื่องที่ซันส์กล่าวไว้; เพราะ, ดูเถิด ท่านกล่าว: พระองค์ ทรงเพิกถอน การพิพากษาของพระองค์ เพราะพระบุตรของพระองค์.

๑๔ บัดนี้ดูเถิด, พี่น้องข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าขอลถามว่าท่านอ่านพระคัมภีร์หรือเปล่า? หากท่านอ่าน, ท่านจะไม่เชื่อในพระบุตรของพระเจ้าได้อย่างไร?

๑๕ เพราะไม่ได้มีเขียนไว้ว่าซันส์ผู้เดียวพูดถึงเรื่องเหล่านี้, แต่ซันส์ผู้เดียวพูดถึงเรื่องเหล่านี้ด้วย—

๑๖ เพราะดูเถิด, ท่านกล่าว: ข้าแต่พระเจ้า, พระองค์ก็รู้คนเหล่านี้, เพราะพวกเขาไม่ยอมเข้าใจพระเมตตาของพระองค์ซึ่งพระองค์ประสาทให้พวกเขา เพราะพระบุตรของพระองค์.

๑๗ และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, ท่านเห็นแล้วว่าศาสนาดพยากรณ์อีกคนหนึ่ง

โบราณเป็นพยานถึงพระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า, และเพราะผู้คนไม่ยอมเข้าใจถ้อยคำของท่านพวกเขาจึงขว้างปาท่านด้วยก้อนหินจนถึงตาย.

๑๘ แต่ดูเถิด, นี้ไม่ใช่ทั้งหมด; ท่านเหล่านี้ไม่ได้เป็นพวกเดียวกับท่านที่พูดเกี่ยวกับพระบุตรของพระเจ้า.

๑๙ ดูเถิด, โมเสสผู้พูดถึงพระองค์; แท้จริงแล้ว, และดูเถิดรูปแบบอย่างหนึ่งโมเสสยกขึ้นในแดนทูลกันดาร, เพื่อผู้ใดก็ตามที่มองดูสิ่งนี้จะมิมีชีวิต. และหลายคนมองดูและมีชีวิต.

๒๐ แต่น้อยคนเข้าใจความหมายของสิ่งเหล่านั้น, และนี่ก็เพราะความแข็งกระด้างของใจพวกเขา. แต่มีหลายคนที่ใจแข็งกระด้างมากจนไม่ยอมมองดู, ฉะนั้นพวกเขาจึงตาย. บัดนี้เหตุผลที่พวกเขาไม่ยอมมองดูคือพวกเขาไม่เชื่อว่าสิ่งนี้จะบำบัติรักษาพวกเขา.

๒๑ โอพี่น้องข้าพเจ้า, หากท่านได้รับการบำบัติรักษาโดยเพียงแต่กวาดสายตาดูเพื่อท่านจะได้รับการบำบัติรักษา, ท่านจะไม่มองดูโดยเร็วหรือ, หรือท่านอยากจะทำใจท่านแข็งกระด้างอยู่ในความไม่เชื่อมากกว่า, และเกียจคร้าน, จนไม่ยอมกวาดสายตาดู, จนท่านตายหรือ?

๒๒ หากเป็นดังนั้น, วิบัติจะมาถึงท่าน; แต่หากไม่เป็นดังนั้น, ก็จงกวาดสายตาดูและเริ่มเชื่อในพระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า, ว่าพระองค์จะเสด็จมาสู่ผู้คน

<p>๑๒ก คมพ. พระคัมภีร์. ๑๓ก แอลมา ๓๔:๗. ๑๕ก เจคอบ ๔:๔. ๗ ๑ นี้. ๑๓:๑๐; แอลมา ๓๔:๗.</p>	<p>๑๗ก คมพ. มรดกเสีย (ผู้เป็น). ๑๙ก นิธิป. ๑๘:๑๕, ๑๘; แอลมา ๓๔:๗. ๗ กิตว. ๒๑:๓; ๒ นี้. ๒๕:๒๐;</p>	<p>โมไซยาห์ ๓:๑๕. ค ยอห์น ๓:๑๔; ฮีล. ๘:๑๔-๑๕. ๒๐ก ๑ นี้. ๑๗:๔๐-๔๑. ๒๒ก แอลมา ๓๒:๒๗-๒๘.</p>
--	---	--

ของพระองค์, และว่าพระองค์จะทรงรับ
ทุกขเวทนาและสิ้นพระชนม์เพื่อชดใช้^๑
บาปของพวกเขา; และว่าพระองค์จะทรง
ลุกขึ้น^๒ จากบรรดาคนตายอีก, ซึ่งจะทำให้
เกิดการฟื้นคืนชีวิต, เพื่อมนุษย์ทั้งปวงจะ
ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์, เพื่อรับการ
พิพากษาในวันสุดท้ายและวันพิพากษา,
ตามแต่งงาน ของพวกเขา.

๒๓ และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, ข้าพเจ้า
ปรารถนาว่า ท่านจะ เพาะ^๑ พระวจนะ นี้
ไว้ในใจท่าน, และเมื่อมันเริ่มพองก็เช่น
เดียวกันจงบำรุงเลี้ยงมันโดยศรัทธาของ
ท่าน. และตุงเกิด, มันจะกลายเป็นต้นไม้,
งอกงาม อยู่ในท่านจนถึงชีวิตอันเป็นนิจ.
และแล้วขอพระผู้เป็นเจ้าโปรดประทาน
ให้ภาระ^๒ ของท่านเบาลง, ผ่านทางปิตของ
พระบุตรของพระองค์. และแม้สิ่งทั้งหมด
นี้ท่านย่อมทำได้ถ้าตั้งใจทำ. เอเมน.

บทที่ ๓๔

อมิวเล็ค เป็นพยานว่า พระวจนะ อยู่ใน
พระคริสต์ส่งผลสู่ความรอด—นอกจาก
จะมีการชดใช้, มนุษยชาติทั้งปวง ต้อง
พินาศ—กฎ ทั้งหมด ของโมเสส ชี้ ไปสู่
การพลีพระชนม์ชีพของ พระบุตรของ
พระผู้เป็นเจ้า—แผน นิรันดร์แห่ง การ
ไถ่มีรากฐานบนศรัทธาและการกลับใจ—
จงสวดอ้อนวอนเพื่อพรฝ่ายโลกและฝ่าย
วิญญาณ—ชีวิตนี้คือเวลาสำหรับมนุษย์

ที่จะเตรียมพบพระผู้เป็นเจ้า—จงทำให้
ความรอดของท่านบรรลุผลสำเร็จโดยมี
ความเกรงกลัวต่อพระพักตร์พระผู้เป็น
เจ้า. ประมาณ ๗๔ ปีก่อนคริสตกาล.

และ บัดนี้ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ
หลังจาก แอลมา พุด ถ้อยคำ เหล่า นี้ กับ
พวกเขา แล้ว ท่าน ก็ นั่ง ลง กับ พี่น ดิน,
และอมิวเล็ค^๑ ลุกขึ้น และเริ่ม สอน พวก
เขา, มีความว่า:

๒ พี่น้องข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นไป
ไม่ได้ที่ท่านจะไม่รู้ในสิ่งซึ่งมีพุดไว้เกี่ยว
กับการเสด็จมาของพระคริสต์, ผู้ซึ่งเรา
สอนว่าทรงเป็นพระบุตรของพระผู้เป็น
เจ้า; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้ารู้ว่าท่านได้รับ
การสอนเรื่องเหล่านี้^๒ อย่างกว้างขวางก่อน
ท่านแยกตัวไปจากเรา.

๓ และโดยที่ท่านปรารถนาจากพี่ชาย
ที่รักของข้าพเจ้าให้เขาทำให้เป็นที่รู้แก่
ท่านว่า ท่าน ควรทำ สิ่งใด, เพราะ ความ
ทุกข์ของ ท่าน; และเขาพุดกับท่านบ้าง
เพื่อ เตรียม จิตใจ ท่านไว้; แท้จริง แล้ว,
และเขากระตุ้นท่านให้ไปถึงศรัทธาและ
ความอดทน—

๔ แท้จริงแล้ว, แม้ให้ท่านมีศรัทธามาก
แม้ถึงกับจะเพาะ^๑ พระวจนะไว้ในใจท่าน,
เพื่อท่านจะทดสอบการทดลองเกี่ยวกับ
ความดีของสิ่งนี้.

๕ และเรามองเห็นว่าคำถามอันยิ่งใหญ่
ที่อยู่ในจิตใจท่านก็คือพระวจนะดำรงอยู่

๒๒๒ แอลมา ๒๒:๑๔;
๓๔:๗-๙.
ค คมพ. ฟื้นคืนชีวิต (การ),
ฟื้นคืนพระชนม์ (การ).
ง แอลมา ๑๑:๔๔.

จ คมพ. งาน (ทั้งหลาย).
๒๓๓ แอลมา ๓๓:๑; ๓๔:๔.
ข แอลมา ๓๒:๔๑;
คพ. ๖๓:๒๓.
ด แอลมา ๓๑:๓๘.

๓๔ ๑๓ แอลมา ๘:๒๑.
๒๓ แอลมา ๑๖:๑๓-๒๑.
๔๓ แอลมา ๓๓:๒๓.

หรือไม่ในพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, หรือจะไม่มีพระคริสต์หรือเปล่า.

๖ และท่านมองเห็นด้วยว่าพี่ชายข้าพเจ้าพิสูจน์ ต่อหน้า ท่าน, ในหลายตัวอย่าง, ว่า พระวจนะ^๖ อยู่ใน พระ คริสต์ ส่ง ผลสู่ ความรอด.

๗ พี่ชายข้าพเจ้าพูดถึงถ้อยคำของซันส, ว่าการไล่เกิดขึ้นโดยผ่านพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, และถึงถ้อยคำของซันคด้วย; และท่านอ้างถึงโมเสส ด้วย, เพื่อพิสูจน์ว่าสิ่งเหล่านี้จริง.

๘ และบัดนี้, ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะเป็นพยาน^๗ แก่ท่าน ด้วยตนเองว่า สิ่งเหล่านี้จริง. ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าข้าพเจ้ารู้ว่า พระ คริสต์ จะเสด็จมาในบรรดา ลูกหลานมนุษย์, เพื่อทรงรับเอาการล่องละเมิดของผู้คนของพระองค์ไว้กับพระองค์, และว่าพระองค์จะทรงชดใช้^๘ บาปของโลก; เพราะพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้ารับสั่งไว้.

๙ เพราะสมควรที่จะมีการชดใช้^๙; เพราะตามแผนอันยิ่งใหญ่ของพระผู้เป็นเจ้านิรันดร^{๑๐} จะต้องมี การชดใช้, มิฉะนั้นมนุษยชาติทั้งปวงต้องพินาศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้; แท้จริงแล้ว, คนทั้งปวงแข็งกระด้าง; แท้จริงแล้ว, คนทั้งปวงตก^{๑๑} และหลงไป; และต้องพินาศเว้นแต่จะเป็นโดยผ่านการชดใช้ซึ่งสมควรมี.

๑๐ เพราะสมควรมีการปลืบูชา^{๑๑} ครั้งสุดท้ายและสำคัญยิ่ง; แท้จริงแล้ว, ไม่ใช่การปลืบูชามนุษย์, หรือสัตว์, หรือสัตว์มีปีกชนิดใด ๆ; เพราะจะไม่ใช่การปลืบูชามนุษย์; แต่ต้องเป็นการปลืบูชา^{๑๒} อันไม่มีขอบเขต^{๑๓} และเป็นนิรันดร.

๑๑ บัดนี้ไม่มีผู้ใดเลยที่จะปลืบูชาเลือดตนเองซึ่งจะชดใช้บาปของผู้อื่นได้. บัดนี้, หากมนุษย์ กระทำ ฆาตกรรม, ดูเถิดกฎของเรา, ซึ่งเที่ยงธรรม^{๑๔}, จะเอาชีวิตพี่น้องของเขาหรือ? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย.

๑๒ แต่กฎต้องการชีวิตของเขาผู้กระทำ ฆาตกรรม^{๑๕}; ฉะนั้นไม่มีสิ่งใดซึ่งน้อยกว่าการชดใช้อันไม่มีขอบเขตซึ่งจะเพียงพอสำหรับบาปของโลก.

๑๓ ฉะนั้น, จึงสมควรมีการปลืบูชาครั้งสุดท้ายและสำคัญยิ่ง, และจากนั้นจะมี, หรือสมควรมี, การหยุด^{๑๖} หลังเลือด; กฎของโมเสส^{๑๗} จึงจะสมบูรณ์; แท้จริงแล้ว, จะสมบูรณ์ทั้งหมด, ทุกจุดและอนุภาค, และจะไม่มัจจุหรืออนุภาคใดสูญหายไป.

๑๔ และดูเถิด, นี่คือความหมายทั้งหมดของกฎ^{๑๘}, ถ้วนทุกตอน^{๑๙} ถึงการปลืบูชาครั้งสุดท้ายและสำคัญยิ่ง; และการปลืบูชา^{๒๐} ครั้งสุดท้ายและสำคัญยิ่งจะเป็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, แท้จริงแล้ว, ไม่มีขอบเขตและเป็นนิรันดร.

๖ก ยอห์น ๑:๑, ๑๔.
๘ก คมพ. เป็นพยาน.
ข คมพ. ชดใช้ (การ).
๙ก แอลมา ๓๓:๒๒.
ข แอลมา ๑๒:๒๒-๓๓;
โมเสส ๖:๖๒.
ค คมพ. การตกของอาดัม และเอวา.

๑๐ก โมเสส ๕:๖-๗.
ข คมพ. เครื่องปลืบูชา, ปลืพระชนม์ชีพ, สลละ (ชีวิต), เสียสละ.
ค ๒ นี. ๙:๗.
๑๑ก นิธิป. ๒๔:๑๖;
โมไซยาห์ ๒๓:๒๕.
๑๒ก คมพ. โทษประหารชีวิต;

ฆาตกรรม.
๑๓ก ๓ นี. ๙:๑๗, ๑๙-๒๐.
ข ๓ นี. ๑๕:๕.
๑๔ก แอลมา ๓๐:๓.
ข คมพ. กฎของโมเสส.
ค คพ. ๑๓๘:๓๕.

๑๕ และดังนั้นพระองค์จะทรงนำความรอด^๑ มาสู่คนทั้งปวงที่จะเชื่อในพระนามของพระองค์; นี่^๒ คือเจตนาของการพลีบูชาครั้งสุดท้ายนี้, เพื่อจะนำมาซึ่งอุทรแห่งความเมตตา, ซึ่งมีพลังเหนือความยุติธรรม, และนำมาซึ่งหนทางให้มนุษย์เพื่อพวกเขาจะมีศรัทธาสู่การกลับใจ.

๑๖ และดังนั้นความเมตตา^๓ จะสนองข้อเรียกร้องแห่งความยุติธรรม^๔ ได้, และล้อมพวกเขาไว้ในพระพาหุแห่งความปลอดภัย, ขณะที่ผู้ไม่ใช่ศรัทธาสู่การกลับใจจะเปิดโอกาสให้กฎทั้งหมดของข้อเรียกร้องแห่งความยุติธรรม^๕; ฉะนั้นแก่คนที่มิศรัทธาสู่การกลับใจเท่านั้นจึงจะนำมาซึ่งแผนแห่งการไถ่^๖ อันยิ่งใหญ่และเป็นนิรันดร์.

๑๗ ฉะนั้นขอพระเจ้าเป็นเจ้าประทานให้ท่านเกิด, พี่น้องข้าพเจ้า, เพื่อท่านจะเริ่มใช้ศรัทธา^๗ ของท่านสู่การกลับใจ, เพื่อท่านจะเริ่มเรียกหา^๘ พระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์, เพื่อพระองค์จะทรงมีเมตตาต่อท่าน;

๑๘ แท้จริงแล้ว, จงเรียกหาพระองค์เพื่อพระเมตตา; เพราะพระองค์ทรงอานุภาพที่จะช่วยไถ่รอด.

๑๙ แท้จริงแล้ว, จงนอบน้อมถ่อมตน, และสวดอ้อนวอนถึงพระองค์ต่อไป.

๒๐ จงเรียกหาพระองค์เมื่อท่านอยู่ในทุ่งของท่าน, แท้จริงแล้ว, เพื่อฝูงสัตว์เลี้ยงทั้งหมดของท่าน.

๒๑ จงเรียกหา^๑ พระองค์ในบ้านท่าน, แท้จริงแล้ว, เพื่อทั้งครัวเรือนของท่าน, ทั้งเช้า, กลางวัน, และเย็น.

๒๒ แท้จริงแล้ว, จงเรียกหาพระองค์เพื่อต่อต้านอำนาจศัตรูของท่าน.

๒๓ แท้จริงแล้ว, จงเรียกหา^๒ พระองค์เพื่อต่อต้านมาร^๓, ซึ่งเป็นศัตรูต่อความชอบธรรม^๔ ทั้งหมด.

๒๔ จงเรียกหาพระองค์เพื่อพิชิตผลในทุ่งของท่าน, เพื่อท่านจะรุ่งเรืองในสิ่งเหล่านี้.

๒๕ จงเรียกหาเพื่อฝูงสัตว์เลี้ยงในทุ่งของท่าน, เพื่อมันจะเพิ่มขึ้น.

๒๖ แต่นี่ไม่ใช่ทั้งหมด; ท่านต้องทุ่มเทจิตวิญญาณท่านในห้อง^๑ ท่าน, และในที่เรือนลับของท่าน, และในแดนทิวทัศน์ของดาวของท่าน.

๒๗ แท้จริงแล้ว, และเมื่อท่านไม่เรียกหาพระเจ้า, ขอให้ใจ^๑ ท่านจงอึมเอบ^๒, และมุ่งไปที่การสวดอ้อนวอนถึงพระองค์ตลอดเวลาเพื่อความผาสุกของท่าน, และเพื่อความผาสุกของบรรดาคนที่อยู่รอบ ๆ ท่านด้วย.

๒๘ และบัดนี้^๑ ดูเถิด, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, อย่าคิดว่านี่คือทั้งหมดแล้ว; เพราะหลังจากท่านทำทั้งหมดนี้แล้ว, หากท่านปฏิเสธคนขัดสน^๒, และคนเปลือยเปล่า, และไม่เยี่ยมเยียนคนเจ็บและคนมีทุกข์, และให้^๓ ทรัพย์สินของท่าน, หากท่านมี, แก่

๑๕ก คมพ. ความรอด.
๑๖ก คมพ. เมตตา (ความ, พระ, มี).
ข คมพ. ยุติธรรม (ความ).
ค แอลมา ๑๒:๓๒.
ง คมพ. แผนแห่งการไถ่.
๑๗ก คมพ. ศรัทธา, เชื่อ

(ความ).
ข คมพ. สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ).
๒๑ก สดต. ๕:๑-๓;
๓ นี้. ๑๘:๒๑.
๒๓ก ๓ นี้. ๑๘:๑๕, ๑๘.
ข คมพ. มาร.

ค คมพ. ชอบธรรม (ความ).
๒๖ก มธ. ๖:๕-๖.
๒๗ก คมพ. ใจ.
ข คมพ. ครุ่นคิด, ไตร่ตรอง.
๒๘ก คมพ. คนจน, คนยากจน, จน, ยากจน.
ข คมพ. ทาน, ทำทาน (การ).

ผู้ที่ขัดสน—ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, หากท่านไม่ทำแม้สิ่งเดียวจากบรรดาสิ่งเหล่านี้, ดุเถิด, การสวด อ้อนวอน^๙ ของท่านเปล่าประโยชน์^๙, และไม่ช่วยอะไรท่านเลย, และท่านเป็นดังคนหน้าซื่อใจคด ผู้ปฏิเสธความเชื่อ.

๒๙ ฉะนั้น, หากท่านไม่นึกถึงความเป็นผู้ที่มิมีจิตกุศล^๙, ท่านก็เป็นดังกาก, ที่ช่างโยนทิ้ง (มันไม่มีค่า) และถูกเหยียบไว้ใต้เท้ามนุษย์.

๓๐ และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, หลังจากที่ท่านได้รับพยานมากมายเช่นนี้แล้ว, โดยที่เห็นว่าพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์เป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้, ข้าพเจ้าอยากให้, ท่านออกมาและนำผล^๙สู่การกลับใจ.

๓๑ แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าอยากให้ท่านออกมาและไม่ทำใจท่านแข็งกระด้างอีกต่อไป; เพราะดุเถิด, บัดนี้คือเวลาและวัน^๙แห่งความรอดของท่าน; และฉะนั้น, หากท่านจะกลับใจและไม่ทำใจท่านแข็งกระด้าง, พระองค์จะทรงนำแผนอันสำคัญยิ่งแห่งการไถ่มาสู่ท่านโดยทันที.

๓๒ เพราะดุเถิด, ชีวิตนี้เป็นเวลาสำหรับมนุษย์ที่จะเตรียม^๙พบพระเจ้าเป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, ดุเถิดวันแห่งชีวิตนี้เป็นวันสำหรับมนุษย์ที่จะทำงานของพวกเขา.

๓๓ และบัดนี้, ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านไว้ก่อนแล้ว, ดังที่ท่านมีพยานมากมาย, ฉะนั้น, ข้าพเจ้าจึงวอนท่านว่า

ท่านอย่าผัดวัน^๙แห่งการกลับใจ^๙ของท่านไปจนกว่าชีวิตจะหาไม่; เพราะหลังจากวันนี้ของชีวิต, ซึ่งเราได้รับมาเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับนิรันดร, ดุเถิด, หากเราไม่ปรับปรุงเวลาของเราขณะที่อยู่ในชีวิตนี้, เมื่อนั้นคืน^๙แห่งความมืดย่อมมาถึงซึ่งในเวลานั้นจะประกอบกรงานหาได้ไม่.

๓๔ ท่านจะพูดไม่ได้, เมื่อท่านถูกนำไปสู่วิกฤติ^๙อันน่าพร่นพรึงนั้น, ว่าข้าพเจ้าจะกลับใจ, ว่าข้าพเจ้าจะกลับมาหาพระเจ้าเป็นเจ้าของข้าพเจ้า. ไม่เลย, ท่านจะพูดเช่นนี้ไม่ได้; เพราะวิญญาณเดียวกันนั้นซึ่งครอบครองร่างกายของท่านในเวลาที่ท่านออกไปจากชีวิตนี้, วิญญาณเดียวกันนั้นจะมีพลังครอบครองร่างของท่านในโลกนิรันดรนั้น.

๓๕ เพราะดุเถิด, หากท่านผัดวันแห่งการกลับใจของท่านแม้จนถึงความตาย, ดุเถิด, ท่านกลับขึ้นอยู่กับ^๙วิญญาณของมาร, และเขาผืน^๙ท่านไว้เป็นของเขา; ฉะนั้น, พระวิญญาณของพระเจ้าทรงถอนไปจากท่าน, และไม่ทรงมีที่อยู่ในท่าน, และมารมีอำนาจทั้งหมดเหนือท่าน; และนี่คือสถานะสุดท้ายของคนชั่วร้าย.

๓๖ และนี่ข้าพเจ้ารู้, เพราะพระเจ้าตรัสว่าพระองค์ไม่ประทับในวิหารที่ไม่บริสุทธิ์^๙, แต่ประทับอยู่ในใจคนชอบธรรม^๙; แท้จริงแล้ว, และพระองค์ตรัสด้วยว่าคนชอบธรรมจะนั่งลงในอาณาจักร

๒๘ค มธ. ๑๕:๗-๘.
 ง โมโร. ๗:๖-๘.
 ๒๘ก คมพ. จิตกุศล.
 ๓๐ก มธ. ๓:๘; แอลมา ๑๓:๑๓.
 ๓๑ก รีม. ๑๓:๑๑-๑๒.
 ๓๒ก ๒ นี. ๒:๒๑;
 แอลมา ๑๒:๒๔; ๔๒:๔-๖.

๓๓ก ฮีล. ๑๓:๓๘;
 คพ. ๔๕:๒.
 ข คมพ. กลับใจ (การ).
 ค ยอห์น ๙:๔; คพ. ๔๕:๑๗.
 ง คมพ. ความมืด,
 ทางวิญญาณ; ความตาย,
 ทางวิญญาณ.

๓๔ก แอลมา ๔๐:๑๓-๑๔.
 ๓๕ก ๒ นี. ๒๘:๑๙-๒๓.
 ข ๒ นี. ๙:๙.
 ๓๖ก โยไซยาห์ ๒:๓๗;
 แอลมา ๗:๒๑; ฮีล. ๔:๒๔.
 ข คมพ. ชอบธรรม (ความ).

ของพระองค์, เพื่อจะไม่ออกไปอีก; แต่
อาการของพวกเขาจะถูกทำให้ขาวโดย
ผ่านโลหิตของพระเมษโปดก.

๓๗ และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า,
ข้าพเจ้าปรารถนาว่าท่านจะจดจำเรื่อง
เหล่านี้, และว่าท่านจะทำให้ความรอด
ของท่านบรรลุผลสำเร็จ”ต่อพระพักตร์
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของความเกรงกลัว, และ
ว่าท่านจะไม่ปฏิเสธการเสด็จมาของพระ
คริสต์อีกต่อไป;

๓๘ ว่าท่านจะไม่ต่อต้าน”พระวิญญาณ
บริสุทธิ์อีกต่อไป, แต่ว่าท่านจะรับพระ
วิญญาณ, และรับพระนาม”ของพระคริสต์
ไว้กับท่าน; ว่าท่านจะนอบน้อมถ่อมตน
แม้ถึงภัสรมฤตี, และนมัสการ”พระเจ้าผู้เป็น
เจ้า, ไม่ว่าในที่ใดที่ท่านอยู่, ด้วยวิญญาณ
และด้วยความจริง; และว่าท่านจะมีชีวิต
อยู่ ด้วยการ น้อมขอบพระทัย”ทุก วัน,
สำหรับพระเมตตาและพรหลายประการ
ซึ่งพระองค์ประสาทให้ท่าน.

๓๙ แท้จริงแล้ว, และข้าพเจ้าขอกระ
ตุ้นท่าน, พี่น้องข้าพเจ้าด้วย, ว่าท่านจง
เอาใจใส่”การ สวด อ้อนวอน ตลอด เวลา,
เพื่อท่านจะไม่ถูกชักนำไปโดยการล่อลวง”
ของมาร, เพื่อเขาจะไม่มีพลังเหนือท่าน,
เพื่อท่านจะไม่ขึ้นอยู่กับเขาในวันสุดท้าย;
เพราะดูเถิด, เขาไม่ให้สิ่งดี”เป็นรางวัล
ท่านเลย.

๔๐ และบัดนี้ พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า,

ข้าพเจ้าขอกระตุ้นให้ท่านมีความอดทน”
และให้ ท่าน ทน ต่อ ความ ทุกข์ นานา
ประการ; ว่าท่านจะไม่จ้องจับ”คนที่ขับ
ไล่ท่านออกไปเพราะความยากจนยิ่งของ
ท่าน, มิฉะนั้นท่านจะกลายเป็นคนบาป
เหมือนกับพวกเขา;

๔๑ แต่ขอให้ท่านมีความอดทน, และ
ทน ต่อ ความ ทุกข์ เหล่า นั้น, ด้วย ความ
หวังอันมั่นคงว่าวันหนึ่งท่านจะพักผ่อน
จากความทุกข์ทั้งหมดของท่าน.

บทที่ ๓๕

*การสั่งสอนพระวจนะทำลายการน้อฉล
ในอำนาจของชาวโซรัม—พวกเขาขับไล่
ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใส ซึ่งต่อมาเข้าสมทบ
กับผู้คนของแอมันในเจอร์ซอน—แอล-
มาโทมนัสเพราะความชั่วร้ายของผู้คน.
ประมาณ ๗๔ ปีก่อนคริสตกาล.*

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจาก
อมิวเล็คกล่าวถ้อยคำเหล่านี้จบแล้ว, พวก
ท่านก็ออกไปจากฝูงชนและข้ามมาแผ่นดิน
แห่งเจอร์ซอน.

๒ แท้จริงแล้ว, และพวกพี่น้องที่เหลือ
อยู่ นั้น, หลังจาก พวก ท่าน สั่ง สอนพระ
วจนะแก่ชาวโซรัม, ก็ข้ามมายังแผ่นดิน
แห่งเจอร์ซอนด้วย.

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลัง

<p>๓๗ก ฟป. ๒:๑๒. ๓๗ค คมพ. ขัดแย้ง (การ, ความ). ข โมไซยาห์ ๕:๘; แอลมา ๕:๓๘. ค คมพ. นมัสการ.</p>	<p>ง สดต. ๖๙:๓๐; คพ. ๕๙:๗. คมพ. ขอบพระทัย, ขอบพระทัยพระเจ้า (การ, น้อม), ความ ขอบคุณ.</p>	<p>๓๙ก คมพ. เฝ้า, เฝ้าดู, เฝ้ารอ. ข คมพ. ล่อลวง (การ). ค แอลมา ๓๐:๖๐. ๔๐ก คมพ. อดทน (ความ). ข คพ. ๓๐:๙.</p>
--	---	---

จากชาวโซรัม ส่วนที่ ได้รับ ความ นิยมมากกว่าปรึษากันเกี่ยวกับถ้อยคำซึ่งพวกเขาได้รับการสั่งสอนมา, พวกเขาโกรธเพราะพระวจนะ, เนื่องจากสิ่งนี้ทำลายการนอกลนในอำนาจของพวกเขา; ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่ยอมสดับฟังถ้อยคำ.

๔ และพวกเขาส่งคนไปรวบรวมผู้คนทั้งหมดตลอดทั่วแผ่นดิน, และปรึษากับคนเหล่านั้นเกี่ยวกับถ้อยคำซึ่งพูดไว้.

๕ บัดนี้ ผู้ปกครองของพวกเขาและผู้สอนของพวกเขาไม่ปล่อยให้ผู้คนรู้เกี่ยวกับความปรารถนาของตน; ฉะนั้นพวกเขาจึงรู้ความคิดของผู้คนทั้งหมดอย่างลับ ๆ.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากที่พวกเขา รู้ความคิดของผู้คนทั้งปวง, คนที่เห็นชอบด้วยกับถ้อยคำซึ่งแอลมาและพี่น้องท่านพูดก็ถูกขับออกไปจากแผ่นดิน; และคนเหล่านั้นมีอยู่มาก; และพวกเขาข้ามมายังแผ่นดินแห่งเจอร์ซอนด้วย.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแอลมาและพี่น้องท่านได้ปฏิบัติต่อคนเหล่านั้น.

๘ บัดนี้ผู้คนที่เป็นชาวโซรัมโกรธผู้คนของแอมันซึ่งอยู่ในเจอร์ซอน, และผู้ปกครองที่เป็นหัวหน้าของชาวโซรัม, โดยที่เป็นคนชั่วร้ายมาก, ส่งความไปยังผู้คนของแอมันแจ้งความปรารถนาว่าให้คนเหล่านั้นขับคนทั้งหมดซึ่งข้ามไปจากพวกเขาข้ามมายังแผ่นดินของตนให้ออกไปจากแผ่นดินของตน.

๙ และเขาพูดข่มขู่คนเหล่านั้นมาก. และบัดนี้ผู้คนของแอมันไม่กลัวถ้อยคำของพวกเขา; ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่ขับไล่คนเหล่านั้นไป, แต่พวกเขาต้อนรับชาวโซรัมที่อยากจนทุกคนที่ข้ามมาหาตน; และพวกเขาบำรุงเลี้ยงคนเหล่านั้น, และห่อหุ้มกายคนเหล่านั้น, และให้ที่ดินคนเหล่านั้นเป็นมรดก; และพวกเขาปฏิบัติต่อคนเหล่านั้นตามความต้องการของพวกเขา.

๑๐ บัดนี้การนี้ได้ช่วยชาวโซรัมให้เกิดโทษต่อต้านผู้คนของแอมัน, และพวกเขาเริ่มไปรวมกับชาวเลมันและปลุกปั่นคนเหล่านั้นให้เกิดโทษด้วย.

๑๑ และดังนั้นชาวโซรัมและชาวเลมันเริ่มเตรียมทำสงครามกับผู้คนของแอมัน, และกับชาวนีไฟด้วย.

๑๒ และดังนั้นปีที่สิบเจ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟสิ้นสุดลง.

๑๓ และผู้คนของแอมันออกจากแผ่นดินแห่งเจอร์ซอน, และข้ามมายังแผ่นดินแห่งมีเล็ค, และให้ที่ในแผ่นดินแห่งเจอร์ซอนสำหรับกองทัพชาวนีไฟ, เพื่อพวกเขาจะได้ต่อสู้กับกองทัพชาวเลมัน และกองทัพชาวโซรัม; และดังนั้นสงครามระหว่างชาวเลมันกับชาวนีไฟก็เริ่มขึ้น, ในปีที่สิบแปดแห่งการปกครองของผู้พิพากษา; และต่อไปนี้จะให้เรื่องราวเกี่ยวกับสงครามของพวกเขา.

๑๔ และแอลมา, และแอมัน, และพี่น้องพวกเขา, และบุตรสองคนของแอลมา ด้วยกลับไปยังแผ่นดินแห่งเซราเอิมลา,

หลังจากที่เป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าของในการพาชาวโซรัมมากมายให้กลับใจ; และมากเท่าที่นำมาให้กลับใจก็ถูกขับออกจากแผ่นดินตน; แต่พวกเขาอยู่ที่ดินมรดกของพวกเขาอยู่ในแผ่นดินแห่งเจอร์ซอน, และพวกเขาจับอาวุธป้องกันตนเอง, และภรรยา, และลูก ๆ, และผืนแผ่นดินของตน.

๑๕ บัดนี้ แอลมา, โดยที่ โศก เศร้า เพราะ ความ ชั่วช้า สามานย์ ของ ผู้คน ของท่าน, แท้จริงแล้วเพราะสงคราม, และการนองเลือด, และความขัดแย้ง ที่มีอยู่ในบรรดาพวกเขา; และโดยที่ได้ออกไปประกาศ พระวจนะ, หรือ พระองค์ทรงส่งไปประกาศพระวจนะ, ในบรรดาผู้คนทั้งปวงในทุกเมือง; และโดยเห็นว่าใจผู้คนเริ่มแข็งกระด้างขึ้น, และว่า พวกเขา เริ่ม ขุ่น เคือง เพราะ ความเคร่งครัดแห่งพระวจนะ, ใจท่าน ก็ โทม่น สยี่ง.

๑๖ ฉะนั้น, ท่านจึงให้บุตรของท่านมารวมกัน, เพื่อท่านจะมอบหน้าที่ของท่านให้พวกเขาทุกคน, โดยแยกกันแต่ละคน, ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความชอบธรรม. และเรามีเรื่องราวเกี่ยวกับ คำสั่ง ของท่าน, ซึ่งท่านให้แก่พวกเขาตามบันทึกของท่านเอง.

คำสั่งของแอลมาต่อฮีลามันบุตรของท่าน.

ประกอบด้วยบทที่ ๓๖ และ ๓๗.

บทที่ ๓๖

แอลมาเป็นพยานแก่ฮีลามันเกี่ยวกับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของท่านหลังจากเห็นเทพ—ท่านรับทุกข์จากความเจ็บปวดของจิตวิญญาณที่อัปมงคล; ท่านเรียกหาพระนามของพระเยซู, และจากนั้นได้รับการเกิดใหม่จากพระผู้เป็นเจ้าของ—ปีติอันหวานชื่นเปี่ยมจิตวิญญาณท่าน—ท่านเห็นเหล่าเทพกำลังสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้าของ—ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสเป็นอันมาก ล้มรสและเห็นดังที่ท่านล้มรสและเห็น. ประมาณ ๗๔ ปีก่อนคริสตกาล.

ลูกพี่ พ่อ, จง ฟัง ถ้อยคำของ พ่อ; เพราะ พ่อให้คำมั่นกับลูก, ว่าตราบเท่าที่ลูกจะรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าของลูก จะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน.

๒ พ่ออยากให้ ลูก ทำ ดัง ที่ พ่อ ทำ มา แล้ว, ในการจดจำถึงการเป็นเซสของบรรพบุรุษเรา; เพราะ พวก ท่าน อยู่ใน ความ เป็น ทาส, และไม่มีใครจะปลดปล่อยพวกท่านได้เว้นแต่เป็นพระผู้เป็นเจ้าของ ของอับราฮัม, และพระผู้เป็นเจ้าของอิสอัค, และพระผู้เป็นเจ้าของยาโคบ; และพระองค์ทรงปลดปล่อยพวกท่านใน ความ ทุกข์ของพวกท่านโดยแน่แท้.

๓ และบัดนี้, โอฮีลามันลูกพี่ พ่อ, ดูก่อน, ลูกยังอยู่ในวัยเยาว์, และ ฉะนั้น, พ่อจึง วิวอนลูกให้ฟังถ้อยคำของพ่อและเรียนรู้อากพ่อ; เพราะพ่อรู้ว่าผู้ใดก็ตามที่มอบ

๑๔ก แอลมา ๓๕:๖.
๑๕ก คมพ. ละทิ้งความเชื่อ (การ).

๑๖ก คมพ. ผู้พิทักษ์, พิทักษ์ (สิ่งที่อยู่ในความ).
๓๖ ๑ก ฮีล. ๕:๙-๑๔.

๒ก โมไซยาห์ ๒๓:๒๓;
๒๔:๑๗-๒๑.
ข อพย. ๓๖: แอลมา ๒๙:๑๑.

ความไว้วางใจของพวกเขาในพระเจ้าเป็นเจ้าจะได้รับการคำนึงในความเดือดร้อน” ของพวกเขา, และความยุ่งยากของพวกเขา, และความทุกข์ของพวกเขา, และพระองค์จะทรงยกขึ้น” ในวันสุดท้าย.

๔ และพ่อไม่ยากให้ลูกคิดว่าพ่อรู้” ด้วยตนเอง—ไม่ใช่โดยทางโลกแต่โดยทางวิญญาณ, ไม่ใช่จากความคิดฝ่ายเนื้อหนัง” แต่จากพระเจ้าเป็นเจ้า.

๕ บัดนี้, ดูก่อน, พ่อกล่าวแก่ลูก, ว่าหากพ่อไม่ได้เกิดจากพระเจ้าแล้วพ่อจะไม่รู้” เรื่องเหล่านี้; แต่โดยปากของเทพผู้บริสุทธิ์ของพระองค์, พระเจ้าเป็นเจ้า, ทรงทำให้เรื่องเหล่านี้เป็นที่รู้แก่พ่อ, ไม่ใช่จากการมีค่าควร” ใด ๆ ของพ่อเอง;

๖ เพราะพ่อเดินทางไปกับบุตรของโมไซยาห์, หมายถึงจะทำลาย” ศาสนจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า; แต่ดูก่อน, พระเจ้าเป็นเจ้าทรงส่งเทพผู้บริสุทธิ์ของพระองค์มายังยังเราไว้ระหว่างทาง.

๗ และดูก่อน, ท่านพูดกับเรา, ประหนึ่งเสียงฟ้าร้อง, และทั้งแผ่นดินโลกสั่นสะเทือน” ภายใต้เท้าเรา; และเราล้มลงสู่พื้นดินทุกคน, เพราะความเกรงกลัว” พระเจ้าเกิดกับเรา.

๘ แต่ดูก่อน, เสียงนั้นกล่าวแก่พ่อ: ลูกขึ้น. และพ่อลุกขึ้นยืน, และเห็นเทพ.

๙ และท่านกล่าวแก่พ่อ: แม้ว่าเจ้าต้องการให้ตนเองถูกทำลายก็ตาม, จง

อย่าพยายามทำลาย ศาสนจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าอีกต่อไป.

๑๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพ่อล้มลงสู่พื้นดิน; และเป็นเวลาสามวัน” กับสามคืนที่พ่ออ้าปากไม่ได้, ทั้งพ่อใช้แขนขาของพ่อไม่ได้.

๑๑ และเทพพูดกับพ่ออีกหลายเรื่อง, ซึ่งพี่น้องของพ่อได้ยิน, แต่พ่อก็ไม่ได้ยิน; เพราะเมื่อ พ่อได้ยิน คำว่า— แม้ว่าเจ้าต้องการให้ตนเองถูกทำลายก็ตาม, จงอย่าพยายามทำลาย ศาสนจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าอีกต่อไป—พ่อก็เกิดความกลัวและพิศวงอย่างใหญ่หลวงเกลือกพ่อกจะถูกทำลาย, จนพ่อล้มลงสู่พื้นดินและพ่อก็ไม่ได้ยินอะไรอีก.

๑๒ แต่พ่อกถูกทรมานด้วยความทรมานนิรันดร์”, เพราะจิตวิญญาณพ่อปวดร้าวจนสุดขีดและถูกทรมานด้วยบาปทั้งหมดของพ่อ.

๑๓ แท้จริงแล้ว, พ่อจำบาปและความชั่วช้าสามานย์ทั้งหมดของพ่อได้, ซึ่งทรมาน” พ่อด้วยความเจ็บปวดแห่งนรก; แท้จริงแล้ว, พ่อรู้ว่าพ่อกบฏต่อพระเจ้าเป็นเจ้าของพ่อ, และว่าพ่อก็ไม่ได้รับการบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์.

๑๔ แท้จริงแล้ว, และ พ่อ กระทำผิดกรรมลูก ๆ ของพระองค์มาแล้วเป็นอันมาก, หรือที่จริงแล้วชักนำพวกเขาไปสู่ความพินาศ; แท้จริงแล้ว, และ

๓ก รีม. ๘:๒๘.
ข โมไซยาห์ ๒๓:๒๑-๒๒.
๔ก ๑ คริ. ๒:๑๑;
แอลมา ๕:๔๕-๔๖.
ค มพ. ความรู้.
ข คมพ. ทางเนื้อหนัง,
ฝ่าฝ่าไฟทางโลก.

๕ก คมพ. เกิดใหม่, เกิดจากพระเจ้าเป็นเจ้า.
ข แอลมา ๒๖:๒๑-๒๒.
ค คมพ. ค่าควร (ความมี), ค่าควร (มี), คู่ควร.
๖ก โมไซยาห์ ๒๗:๑๐.
๗ก โมไซยาห์ ๒๗:๑๘.

ข คมพ. ความกลัว—ความยำเกรงพระเจ้าเป็นเจ้า.
๑๐ก โมไซยาห์ ๒๗:๑๙-๒๓.
๑๒ก คพ. ๑๙:๑๑-๑๕.
๑๓ก คมพ. ความผิด.

ท้ายที่สุดความชั่วช้าสามานย์ของพ่อใหญ่ หลวงนัก, จนแม้เพียงความคิดที่จะเข้าไป ในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าของพ่อก็ ทรمانจิตวิญญาณพ่อด้วยความสะพรึง กลัวอันเกินกว่าจะพรรณนาได้.

๑๕ โอ้, พ่อคิด, ว่าพ่ออยากถูกเนรเทศ^๑ และสาบสูญไปทั้งจิตวิญญาณและร่างกาย, เพื่อพ่อจะไม่ถูกนำไปยืนอยู่ในที่ประทับ ของพระผู้เป็นเจ้าของพ่อ, เพื่อรับการ พิพากษาการกระทำ^๒ ของพ่อ.

๑๖ และบัดนี้, พ่อต้องทรمانอยู่สามวัน กับสามคืน, แม้ด้วยความเจ็บปวดของจิต วิญญาณที่อ้อมงคล^๓.

๑๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อ พ่อต้องทรمانด้วยความทรمانอยู่ดัง นั้น, ขณะที่พ่อปวดร้าว^๔อยู่ด้วยความทรง จำถึงบาปอันมากมายของพ่อ, ดุเถิด, พ่อ จำได้ว่าได้ยินบิดาของพ่อพยากรณ์ แก่ผู้คนที่เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระ เยชู คริสต์องค์หนึ่ง, พระบุตรของพระ ผู้เป็นเจ้า, เพื่อทรงชดใช้บาปของโลก.

๑๘ บัดนี้, เมื่อจิตของพ่อนึกได้ถึงความคิดนี้, พ่อร้องอยู่ภายในใจพ่อ: ข้าแต่พระ เยชู, พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, ขอ พระองค์ทรงเมตตาข้าพระองค์, ผู้อยู่ใน ดิแห่งความขมขื่น^๕, และถูกล้อมรอบด้วย โศ^๖อันเป็นนิจแห่งความตาย.

๑๙ และบัดนี้, ดุเถิด, เมื่อพ่อคิดดังนี้, พ่อจำ ความ เจ็บ ปวด ของพ่อไม่ได้ อีก;

แท้จริง แล้ว, พ่อไม่ปวดร้าว^๗ด้วย ความ ทรงจำถึงบาปของพ่ออีก.

๒๐ และโอ้, พ่อได้เห็นปีติ^๘, และความ สว่างอัศจรรย์อะไรเช่นนั้น; แท้จริงแล้ว, จิตวิญญาณ พ่อ เปี่ยม ด้วยปีติยิ่ง เท่ากับ ความเจ็บปวดของพ่อ!

๒๑ แท้จริง แล้ว, พ่อ กล่าว แก่ เจ้า, ลูก พ่อ, ว่าไม่มีอะไรจะเป็นที่สุดและขมขื่น ได้เท่ากับ ความเจ็บปวดของพ่อ. แท้จริง แล้ว, และพ่อ กล่าว แก่ เจ้า อีก, ลูก พ่อ, ว่า อีกทางหนึ่งนั้น, ไม่มีอะไรเลยจะเป็นที่สุด และหอมหวานได้เท่าปีติของพ่อ.

๒๒ แท้จริง แล้ว, พ่อคิดว่าพ่อเห็น, แม้ ดั่ง ลีไฮ^๙บรรพบุรุษเราเห็น, พระผู้เป็น เจ้า ทรง นั่ง อยู่ บน พระราชบัลลังก์ ของ พระองค์, ห้อมล้อม ด้วย หมู่ เทพ เหลือ คณานับ, อยู่ในลักษณะกำลังร้องเพลง และ สรรเสริญ พระผู้เป็น เจ้า ของ พวก ท่าน; แท้จริง แล้ว, และจิตวิญญาณ พ่อ ใฝ่ฝันที่จะอยู่ที่นั่น.

๒๓ แต่ดูเถิด, แขนงขาของพ่อรับกำลัง^{๑๐} ของมันอีก, และพ่อลุกขึ้นยืน, และแสดง ให้ประจักษ์ แก่ผู้คนว่าพ่อเกิด^{๑๑}แล้วจาก พระผู้เป็นเจ้า.

๒๔ แท้จริง แล้ว, และนับแต่เวลานั้น มาแม้จนถึงบัดนี้, พ่อทำงานโดยไม่หยุด, เพื่อพ่อจะได้ นำ จิตวิญญาณ มาสู่การกลับ ใจ; เพื่อพ่อจะนำพวกเขา มาลิ้มรส^{๑๒}ของปีติ ยิ่งซึ่งพ่อลิ้มรสแล้ว; เพื่อพวกเขาจะได้

๑๕ก วว. ๖:๑๕-๑๗;
แอลมา ๑๒:๑๔.
ข แอลมา ๔:๑๓;
คพ. ๑:๙-๑๐.
๑๖ก คมพ. อ้อมงคล (ความ).
๑๗ก ๒ คร. ๗:๑๐.
๑๘ก อส. ด้วยความสำนึกผิด

เติมที่.
๗ ๒ นี. ๙:๔๕; ๒๘:๒๒;
แอลมา ๑๒:๑๑;
โมเสส ๗:๒๖.
๑๙ก คมพ. ความผิด.
๒๐ก คมพ. ปีติ.
๒๒ก ๑ นี. ๑:๘.

๒๓ก โมเสส ๑:๑๐.
ข แอลมา ๕:๑๔.
คมพ. เกิดใหม่, เกิดจาก พระผู้เป็นเจ้า.
๒๔ก ๑ นี. ๘:๑๒;
โมไซยาห์ ๔:๑๑.

เกิดจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วย, และเปี่ยม^๗ ไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์.

๒๕ แท้จริงแล้ว, และบัดนี้^๘ ดูก่อน, โอ้อูกลูก พ่อ, พระเจ้าได้ประทานปีติอย่างเหลือล้น ให้พ่อในผลแห่งการทำงานของพ่อ;

๒๖ เพราะด้วยพระวจนะ^๙ ซึ่งพระองค์ ทรงให้แก่พ่อ, ดูก่อน, คนเป็นอันมากจึง เกิดจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, และล้มรสตั้งที่ พ่อล้มรส, และเห็นด้วยตาตนเองดังที่ พ่อเห็น; ฉะนั้นพวกเขาจึงรู้ถึงเรื่องเหล่านี้ซึ่งพ่อพูดไว้, ดังที่พ่อรู้; และความรู้ที่ พ่อมีมาจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า.

๒๗ และ พ่อ ได้ รับ การ คำจุน ภายใต ความเดือดร้อนและความยุ่งยากทุกอย่าง, แท้จริงแล้ว, และในความทุกข์ทุกอย่าง; แท้จริงแล้ว, พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงปลดปล่อย พ่อจากเรือนจำ, และจากพันธนาการ, และ จากความตาย; แท้จริงแล้ว, และพ่อมอบ ความไว้วางใจในพระองค์, และพระองค์ จะยังทรงปลดปล่อย^{๑๐} พ่อ.

๒๘ และ พ่อ รู้ ว่า พระองค์ จะ ทรง ยก พ่อ ขึ้น^{๑๑} ในวัน สุดท้าย, เพื่อ ฟานัก อยู่ กับ พระองค์ ใน รัศมี ภาพระ^{๑๒}; แท้จริงแล้ว, และพ่อจะสรรเสริญพระองค์ตลอดกาล, เพราะพระองค์ทรงพา บิรบรรพบุรุษเราออกจาก อียิปต์, และพระองค์ ทรง กลืน ชาว อียิปต์^{๑๓} ในทะเลแดง; และพระองค์ ทรง นำพวกเขาโดยเดชานุภาพของพระองค์ มาสู่แผ่นดินที่สัญญาไว้; แท้จริงแล้ว, และ พระองค์ทรงปลดปล่อยพวกเขาออกจาก

ความเป็นทาสและความเป็นเชลยเป็น ครั้งคราว.

๒๙ แท้จริง แล้ว, และพระองค์ ทรง พาบรรพบุรุษเราออกจากแผ่นดินแห่ง เยรูซาเล็ม; และโดยเดชานุภาพอันเป็น นิजของ พระองค์, พระองค์, ทรง ปลด ปล่อยพวกเขาออกจากความเป็นทาส^{๑๔}และ ความเป็นเชลย, เป็นครั้งคราวด้วยแม้มอง มาถึงปัจจุบันนี้; และพ่อเก็บเรื่องความ เป็นเชลยของพวกเขาไว้ในความทรงจำ เสมอ; แท้จริงแล้ว, และลูกควรเก็บเรื่อง ความเป็นเชลยของพวกเขา, ไว้ในความ ทรงจำด้วย, ดังที่พ่อทำมา.

๓๐ แต่ดูเถิด, ลูกพ่อ, นี้ไม่ใช่ทั้งหมด; เพราะลูกควรรู้ตั้งที่พ่อรู้, ว่าตราบเท่าที่^{๑๕} ลูกจะรักษา พระบัญญัติของพระผู้เป็น เจ้าลูกจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน; และลูก ควรรู้ด้วย, ว่าตราบเท่าที่ลูกจะไม่รักษา พระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าลูกจะถูก ตัดขาดจากที่ประทับของพระองค์. บัดนี้ นี้เป็นไปตามพระวจนะของพระองค์.

บทที่ ๓๗

แผ่นดินจารึก ทอง เหลือง และ พระ คัมภีร์ อื่น ๆ ได้รับการปกปักรักษาไว้เพื่อ นำจิตวิญญาณมาสู่ความรอด—ชาวเจเรียด ถูกทำลายเพราะความชั่วร้ายของพวกเขา—คำปฏิญาณลับและพันธสัญญาของ พวกเขาต้องไม่ให้ผู้คนล่วงรู้—จงปรึษา

๒๔ข ๒ นี. ๓๒:๕; ๓ นี. ๓:๒๐.
คมพ. พระวิญญาณบริสุทธิ์.
๒๖ก แอลมา ๓๑:๕.

๒๗ก สดต. ๓๔:๑๗.
๒๗ก ๓ นี. ๑๕:๑.
ข คมพ. รัศมีภาพ.
ค อพย. ๑๒:๕๑.
ง อพย. ๑๔:๒๖-๒๗.

๒๙ก โมไซยาห์ ๒๔:๑๗; ๒๗:๑๖; แอลมา ๕:๕-๖.
๓๐ก ๒ นี. ๑:๙-๑๑; แอลมา ๕๐:๑๙-๒๒.

พระเจ้าในการกระทำทุกอย่างของท่าน—
ดังที่เสียบไฮน่านำชานี้ไฟ, พระวจนะ
ของพระคริสต์นำมนุษย์สู่ชีวิตนิรันดร์.
ประมาณ ๗๔ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้, ฮีลามันลูกพ่อ, พ่อส่งลูกว่าลูก
จงรับบันทึกนี้ซึ่งพ่อได้รับมอบหมายไว้;

๒ และพ่อส่งลูกด้วยว่าให้ลูกจดบันทึก
ของคนพวกนี้, ไว้บนแผ่นจารึกของนี-
ไฟ, ดังที่พ่อทำมา, และรักษาสิ่งเหล่านี้
ทั้งหมดที่พ่อรักษามาให้ศักดิ์สิทธิ์, แม้
ดังที่พ่อรักษาไว้; เพราะการนี้เป็นไปเพื่อ
จุดประสงค์อันชาญฉลาดที่รักษามันไว้.

๓ และแผ่นจารึกทองเหลืองเหล่านี้,
ซึ่งมีอักษรเหล่านี้อยู่, ซึ่งมีบันทึกของ
คัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์อยู่, ซึ่งมีลำดับการสืบ
เชื้อสายบรรพบุรุษของเรา, แม้นับจาก
กาลเริ่มต้น—

๔ ดูเถิด, บรรพบุรุษเราพยากรณ์ไว้, ว่า
มันจะได้รับการรักษาไว้และสืบทอดจาก
รุ่นสู่รุ่น, และพระหัตถ์ของพระเจ้าจะ
เก็บและปกปักรักษาไว้จนกว่าจะออกไปสู่
ทุกประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และผู้คน,
ว่าพวกเขาจะรู้ถึงความลึกลับที่อยู่ในนั้น.

๕ และบัดนี้ดูเถิด, หากรักษาไว้ย่อมต้อง
คงความเจิดจ้าของมัน; แท้จริงแล้ว, และ
จะคงความเจิดจ้าของมัน; แท้จริงแล้ว,
และแผ่นจารึกทั้งหมดซึ่งมีอักษรอัน
ศักดิ์สิทธิ์จะคงความเจิดจ้าด้วย.

๖ บัดนี้ลูกจะคิดว่านี่เป็นความโง่เขลา^๑
ของพ่อ; แต่ดูเถิดพ่อกล่าวแก่ลูก, ว่าโดย
เรื่องเล็ก และเรียบง่ายสิ่งสำคัญจะเกิด
ขึ้น; และวิธีเล็กน้อยในหลายครั้งทำให้ผู้
มีปัญญาจำนง.

๗ และพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของทรงทำงาน
โดยวิธีต่าง ๆ ที่จะนำมาซึ่งพระประสงค์
อันนิรันดร์และสำคัญยิ่งของพระองค์;
และโดยวิธีเล็ก ๆ น้อย ๆ พระเจ้าทรง
ทำให้ผู้มีปัญญาจำนงและทรงทำให้ความ
รอดเกิดแก่จิตวิญญาณเป็นอันมาก.

๘ และบัดนี้, จนถึงทุกวันนี้เป็นปรีชา
ญาณในพระผู้เป็นเจ้าของที่สิ่งเหล่านี้ควรได้
รับการปกปักรักษาไว้; เพราะดูเถิด, มัน
ขยายความทรงจำของคนเหล่านี้, แท้จริง
แล้ว, และทำให้หลายคนตระหนักถึงความ
ผิดของวิถีแห่งตน, และนำพวกเขาเข้าสู่
ความรู้ถึงพระผู้เป็นเจ้าของตนอันไปสู่
ความรอดของจิตวิญญาณ.

๙ แท้จริงแล้ว, พ่อกล่าวแก่ลูก, ว่าหาก
ไม่ใช่เพราะสิ่งเหล่านี้ที่มีอยู่ในบันทึก
เหล่านี้, ซึ่งอยู่บนแผ่นจารึกเหล่านี้, แอ-
มัน และพี่น้องท่านจะทำให้ชาวเลมัน
หลายพันคนตระหนักไม่ได้ในประเพณี
อันไม่ถูกต้องของบรรพบุรุษ พวก เขา;
แท้จริงแล้ว, บันทึกเหล่านี้และถ้อยคำ^๑
ของพวกท่านนำพวกเขาเข้าสู่การกลับใจ;
นั่นคือ, สิ่งเหล่านี้นำพวกเขาสู่ความ
รู้ถึงพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของตน, และ

๓๗ ๑ก แอลมา ๔๕:๒-๘.
ข โมไซยาห์ ๒๘:๒๐.
๒ก อีนัส ๑:๑๓-๑๘;
คม. ๑:๖-๑๑;
แอลมา ๓๗:๙-๑๒.
๓ก ๑ นี. ๕:๑๐-๑๙.
คพ. แผ่นจารึกทอง

เหลือง.
๔ก คพ. ความลึกลับของพระ
ผู้เป็นเจ้าของ.
๖ก ๑ ครี. ๒:๑๔.
ข ๑ นี. ๑๖:๒๘-๒๙;
คพ. ๖๔:๓๓;
๑๒๓:๑๕-๑๗.

๓ก อสย. ๕๕:๘-๙.
ข ๒ พกษ. ๕:๑-๑๔.
๘ก ๒ ทธ. ๓:๑๕-๑๗;
โมไซยาห์ ๑:๓-๕.
๙ก โมไซยาห์ ๑:๕.
ข แอลมา ๑๘:๓๖; ๒๒:๑๒.
ค คพ. พระกิตติคุณ.

เพื่อชื่นชมยินดีในพระเยซูคริสต์พระผู้
ไถ่ของตน.

๑๐ และใครเล่าจะรู้ว่าบางที่บันทึกเหล่านี้
นี่จะเป็นวิธีนำพวกเขาหลายพันคนมา,
แท้จริงแล้ว, และชาวนี้ไฟ, ที่น้องเรา
หลายพันคนที่ต้องรับด้วย, ผู้ซึ่งบัดนี้กำลัง
ทำใจตนแข็งกระด้างอยู่ในบาปและความ
ชั่วช้าสามัญ, มาสู่ความรู้เรื่องพระผู้ไถ่
ของตนด้วย ?

๑๑ บัดนี้ความลึกลับเหล่านี้ยังไม่เผยให้
เป็นที่รู้โดยสมบูรณ์แก่พ่อ; ฉะนั้นพ่อ
จะหยุดก่อน.

๑๒ และอาจเพียงพอหากพ่อเพียงแต่
กล่าวว่า บันทึกเหล่านี้ได้รับการปกปักรักษาไว้
เพื่อจุดประสงค์อันชาญฉลาด, ซึ่งจุดประสงค์นี้เป็นที่รู้แก่พระผู้เป็นเจ้า;
เพราะพระองค์ประทานคำปรึกษาด้วย
ปรีชาญาณในงานทั้งหมดของพระองค์,
และทางของพระองค์ตรง, และวิถีของ
พระองค์เป็นหนึ่งในรอบนิรันดร์.

๑๓ โอัจจงจำไว้, จงจำไว้, ฮีลามันลูกพ่อ, ว่า
พระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าครั้งครัด
เพียงใด. และพระองค์ตรัส: หากเจ้าจะ
รักษา บัญญัติของเรา เจ้าจะรุ่งเรือง อยู่ใน
แผ่นดิน—แต่หากลูกไม่รักษาบัญญัติของ
พระองค์ลูกจะถูกตัดขาดจากที่ประทับ
ของพระองค์.

๑๔ และบัดนี้จงจำไว้, ลูกพ่อ, ว่าพระผู้
เป็นเจ้าทรงมอบหมายสิ่งเหล่านี้แก่ลูก,
ซึ่ง ศักดิ์สิทธิ์, ซึ่ง พระองค์ ทรง รักษาไว้

ให้ศักดิ์สิทธิ์, และซึ่งพระองค์จะทรงเก็บ
และปกปักรักษาไว้เพื่อจุดประสงค์อันชาญ
ฉลาด ของพระองค์ด้วย, เพื่อพระองค์จะ
ทรง แสดง เดชานุภาพของ พระองค์ ให้
ปรากฏแก่นุชนรุ่นต่อ ๆ ไป.

๑๕ และบัดนี้ ดูเถิด, พ่อบอก ลูกโดย
วิญญาน แห่ง การ พยากรณ์, ว่า หาก ลูก
ล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า,
ดูเถิด, สิ่งเหล่านี้ซึ่งศักดิ์สิทธิ์จะถูกลำไ้
จากลูกโดยเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า,
และลูกจะถูกมอบให้ซาตาน, เพื่อเขาจะ
ผิดลูกตั้งแกลบต้องลม.

๑๖ แต่ หาก ลูก รักษา พระ บัญญัติ ของ
พระผู้เป็นเจ้า, และปฏิบัติต่อสิ่งเหล่านี้
ซึ่งศักดิ์สิทธิ์ตามที่พระเจ้าทรงบัญชาลูก,
(เพราะลูกต้องวิงวอนพระเจ้าสำหรับทุก
สิ่งไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกจะต้องทำกับสิ่ง
เหล่านี้) ดูเถิด, ไม่มีอำนาจของแผ่นดิน
โลกหรือนรกจะนำ สิ่งเหล่านี้ไปจากลูกได้,
เพราะพระผู้เป็นเจ้าทรงเดชานุภาพที่จะ
ทำให้พระวณะของพระองค์เกิดสัมฤทธิ์
ผลทั้งหมด.

๑๗ เพราะ พระองค์ จะ ทรง ทำ ตาม
สัญญาของพระองค์ทั้งหมดซึ่งพระองค์
จะทรงทำกับลูก, เพราะพระองค์ทรงทำ
ตาม สัญญาของ พระองค์ ซึ่ง ทรง ทำ กับ
บรรพบุรุษเรามาแล้ว.

๑๘ เพราะพระองค์ทรงสัญญากับพวก
เขาว่า พระองค์จะ ทรง ปก ปัก รักษา สิ่ง
เหล่านี้ไว้เพื่อจุดประสงค์อันชาญฉลาด

๑๒ก ๒ นี. ๓:๒๘;
เจคอบ ๔:๑๐.
ข ๑ นี. ๑๐:๑๓;
แอลมา ๗:๒๐.
๑๓ก ๒ นี. ๓:๔๑.

ข แอลมา ๓:๑๓;
๓ นี. ๕:๒๒.
ค โมไซยาห์ ๑:๗;
แอลมา ๕:๒๐.
๑๔ก คพ. ๓:๕.

ข คมพ. บริสุทธี, ศักดิ์สิทธิ์.
ค ๑ นี. ๓:๓-๖.
๑๖ก จส—ป ๑:๕๓.
๑๘ก คพ. ๕:๓.

ของพระองค์, เพื่อพระองค์จะทรงแสดง
เดชานุภาพของพระองค์ให้ปรากฏ แก่
อนุชนรุ่นต่อ ๆ ไป.

๑๙ และบัดนี้ดูเถิด, พระองค์ทรงทำให้
จุดประสงค์อย่างหนึ่งของพระองค์เกิด
สัมฤทธิ์ผล, แม้ทำให้ชาวเลมมันหลาย
พัน^๑คนกลับคืนมาสู่ความรู้เรื่องความ
จริง; และพระองค์ทรงแสดงเดชานุภาพ
ของพระองค์ออกมาในสิ่งเหล่านี้, และ
พระองค์จะยังทรงแสดงเดชานุภาพของ
พระองค์ออกมาในสิ่งเหล่านี้ให้แก่อนุชน
ในรุ่นต่อ ๆ ไป^๒; ฉะนั้นสิ่งเหล่านี้จะได้รับการ
ปกป้องรักษาไว้.

๒๐ ฉะนั้นพ่อสั่งลูก, ฮีลามันลูกพ่อ, ให้
ลูกขยันหมั่นเพียรในการทำตามถ้อยคำ
ของพ่อ ทั้งหมด, และให้ลูกขยันหมั่น
เพียรในการรักษาพระบัญญัติของพระผู้
เป็นเจ้าของที่เขียนไว้.

๒๑ และบัดนี้, พ่อจะพูดกับลูก เกี่ยว
กับแผ่นจารึกยีสึบ^๓แผ่น, ให้ลูกรักษามัน
ไว้, เพื่อความลับและงานแห่งความ
มืด, และงานลับ^๔ของพวกเขา, หรืองาน
ลับของผู้คนเหล่านั้นผู้ถูกทำลายไปแล้ว,
จะเป็นที่ประจักษ์แก่คนเหล่านี้; แท้จริง
แล้ว, การฆาตกรรม, และการโจรกรรม,
และการปล้นสะดมทั้งหลายทั้งปวงของ
พวกเขา, และความชั่วร้ายและความน่า
ชิงชังทั้งหลายทั้งปวงของพวกเขา, จะ
เป็นที่ประจักษ์แก่คนพวกนี้; แท้จริงแล้ว,
และให้ลูกปกป้องรักษาเครื่องแปลความ
หมาย^๕เหล่านี้ไว้.

๒๒ เพราะดูเถิด, พระเจ้าทรงเห็นว่า
ผู้คนของพระองค์ เริ่มทำงานในความ
มืด, แท้จริงแล้ว, ทำงานฆาตกรรมและ
สิ่งน่าชิงชังเป็นการลับ; ฉะนั้นพระเจ้า
ตรัส, หากพวกเขาไม่กลับใจพวกเขาจะ
ถูกทำลายออกจากพื้นพิภพ.

๒๓ และพระเจ้าตรัส: เราจะเตรียมศิลา^๖
ก้อนหนึ่ง, ไว้ให้เกเซเล็มผู้รับใช้ของเรา,
ซึ่งจะนายส่องในความมืดออกมาสู่ความ
สว่าง, เพื่อเราจะเปิดเผยต่อผู้คนของเรา
ที่รับใช้เรา, เพื่อเราจะเปิดเผยงานของพ่
น้องพวกเขาต่อพวกเขา, แท้จริงแล้ว, งาน
ลับของพวกเขา, งานแห่งความมืดของ
พวกเขา, และความชั่วร้ายและความน่า
ชิงชังของพวกเขา.

๒๔ และบัดนี้, ลูกพ่อ, เครื่องแปลความ
หมายเหล่านี้เตรียมไว้เพื่อพระวจนะของ
พระผู้เป็นเจ้าของจะเกิด สัมฤทธิ์ผล, ซึ่ง
พระองค์รับสั่งไว้, มีความว่า:

๒๕ เราจะนำ^๗งานลับของพวกเขาและ
ความน่าชิงชังทั้งหมดของพวกเขามาออก
จากความมืดมาสู่ความสว่าง; และเว้นแต่
พวกเขากลับใจเราจะทำลาย^๘พวกเขาออก
จากพื้นพิภพ; และเราจะนำความลับและ
ความน่าชิงชังทั้งหมดของพวกเขามาสู่
ความสว่าง, ให้แก่ทุกประชาชาติที่ต่อจาก
นี้ไปจะครอบครองแผ่นดิน.

๒๖ และบัดนี้, ลูกพ่อ, เราเห็นว่าพวกเขา
ไม่กลับใจ; ฉะนั้นพวกเขาจึงถูกทำลาย,
และจนถึงบัดนี้พระวจนะของพระผู้เป็น
เจ้าเกิดสัมฤทธิ์ผล; แท้จริงแล้ว, ความน่า

๑๓๗ แอลมา ๒๓:๕.
๒ อีนัส ๑:๑๓;
มอริ. ๗:๘-๑๐.

๒๑๗ เอ็ธอร์ ๑:๑-๕.
๓ คมพ. มั่วสุ่มลับ (การ).
๔ คมพ. อูริมและทุมิม.

๒๓๗ โมไซยาห์ ๘:๑๓.
๒๕๗ คพ. ๘:๑๐๘-๑๑๐.
๖ โมไซยาห์ ๒๑:๒๖.

ซึ่งซึ่งอย่างลับ ๆ ของพวกเขาถูกนำออกมาจากความมืดและทำให้เป็นที่รู้จักแก่เรา.

๒๗ และบัดนี้, ลูก พ่อ, พ่อ ส่ง ลูก ให้เก็บ คำปฏิญาณ ทั้งหมด ของ พวกเขา, และพันธสัญญาของ พวกเขา, และขอตกลงในความน่าซึ่งซึ่งอย่างลับ ๆ ของพวกเขาไว้; แท้จริงแล้ว, และลูกจะเก็บเครื่องหมาย ของ พวกเขา และการอันน่าพิศวงของพวกเขาทิ้งหมดให้พ้นจากคนเหล่านี้, เพื่อพวกเขาจะไม่รู้จักมัน, มิฉะนั้นพวกเขาอาจจะตกไปในความมืดด้วยและถูกทำลาย.

๒๘ เพราะเหตุเกิด, มี การ สืบ แซ่ ง อยู่บนทั่วแผ่นดินนี้, ว่าความพินาศจะมาสู่ผู้ทำงานแห่งความมืดทั้งหมดเหล่านั้น, ตามเดชานูภาพของพระเจ้าเป็นเจ้า, เมื่อพวกเขาสูงอมเต็ม ที่ แล้ว; ฉะนั้นพ่อปรารถนาว่าคนเหล่านั้นจะไม่ถูกทำลาย.

๒๙ ฉะนั้นลูกจงเก็บแผนการลับเหล่านี้แห่งคำปฏิญาณ ของพวกเขาและพันธสัญญาของ พวกเขาให้พ้นจากคนเหล่านี้, และลูกจงให้เป็นที่รู้จักแก่คนเหล่านี้ แต่เพียง ความชั่วร้ายของ พวกเขาและการฆาตกรรมของพวกเขและความน่าซึ่งซึ่งของ พวกเขา; และลูกจงสอนพวกเขาให้เกลียด ความชั่วร้ายและความน่าซึ่งซึ่ง และการฆาตกรรม เช่นนั้น; และลูกจงสอนพวกเขาด้วย ว่า คนเหล่านั้นถูกทำลายไปแล้วเนื่องจาก ความชั่วร้ายและความน่าซึ่งซึ่งของพวกเขและการฆาตกรรมของพวกเข.

๓๐ เพราะ เหตุเกิด, พวกเขากระทำฆาตกรรม ศาสดา พยากรณ์ ทั้งหมด ของพระเจ้าผู้มาในบรรดาพวกเขาเพื่อประกาศ แก่พวกเขา เกี่ยวกับ ความชั่วช้าสามัญของพวกเขา; และเลือดของท่านเหล่านั้นที่พวกเขากระทำฆาตกรรม ได้ร้องทูลพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา เพื่อ การ แก่ แค้น ผู้ ที่ เป็น ฆาตกร; และดังนั้นการพิพากษาของพระเจ้าเป็นเจ้าได้เกิดกับผู้ทำงานแห่งความมืดและการมั่วสุมลับ.

๓๑ แท้จริงแล้ว, และแผ่นดินถูกสืบแซ่ ง ตลอดกาล และตลอดไป สำหรับผู้ทำงานแห่ง ความมืด และการมั่วสุมลับ เหล่า นั้น, แม้จนถึง ความพินาศ, เว้นแต่พวกเขาจะกลับใจก่อนที่พวกเขาจะสูงอมเต็ม ที่.

๓๒ และบัดนี้, ลูก พ่อ, จงจำถ้อยคำที่พ่อพูดกับลูก; อย่ามอมแผนการลับเหล่านี้ให้คนพวกนี้, แต่จงสอนความเกลียดซึ่ง อัน เป็น นิ จ ต่ อ บาป และ ความชั่วช้าสามัญแก่พวกเขา.

๓๓ จงสั่งสอน พวกเขาถึงการกลับใจ, และ ศรัทธาในพระเจ้า พระ เยชู คริสต์; จงสอนพวกเขาให้ห่อบร้อนถ่อมตนและอ่อนโยน และมีใจนอบน้อม; จงสอนพวกเขาให้ต้านทานการล่อลวง ทุกอย่างของมาร, ด้วยศรัทธาของพวกเขากับพระเจ้าพระเยซูคริสต์.

๓๔ จงสอนพวกเขาไม่ให้ เบื่อหน่าย ในการทำงานดี, แต่ให้อ่อนโยน และมีใจ

๒๗ก ฮีล. ๖:๒๒.
๒๗ก แอลมา ๔๕:๑๖;
อีเธอร์ ๒:๗-๑๒.
๒๗ค ฮีล. ๖:๒๕.

ข แอลมา ๓๓:๑๒.
๓๒ก ๒ นี. ๔:๓๑.
๓๓ก คมพ. สั่งสอน.
ข คมพ. อ่อนน้อม (ความมีใจ),

อ่อนน้อม (ความสุภาพ),
อ่อนโยน (คน, ความ).
ค คมพ. ล่อลวง (การ).

นอนน้อม; เพราะคนเช่นนั้นจะพบการ
พักผ่อน^๑ สำหรับจิตวิญญาณของตน.

๓๕ โอ้, จงจำไว้, ลูกพ่อ, และจงเรียนรู้อัน
ปัญญา^๒ ในวัยเยาว์ของลูก; แท้จริงแล้ว,
จงเรียนรู้อันปัญญา^๓ ของลูกที่จะรักษาพระ
บัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า.

๓๖ แท้จริงแล้ว, และจงเรียกหา^๔ พระ
ผู้เป็นเจ้าเพื่อการดำรงชีวิตทุกอย่างของ
ลูก; แท้จริงแล้ว, ขอให้การกระทำทั้งหมด
ของลูกเป็นไปเพื่อพระเจ้า, และไม่ว่าลูก
จะไป^๕ ที่ใดก็ขอให้การนั้นอยู่กับพระเจ้า;
แท้จริงแล้ว, ขอให้ความคิดของลูกมุ่ง
อยู่กับพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, ขอให้ความ
รักของใจลูกมอบไว้แต่พระเจ้าตลอดกาล.

๓๗ จงปรึกษา^๖ พระเจ้าในการกระทำ
ทั้งหมดของลูก, และพระองค์จะทรงชี้
ทางให้ลูกเพื่อความดี; แท้จริงแล้ว, เมื่อ
ลูกลงนอนตอนกลางคืนจงลงนอนอยู่
กับพระเจ้า, เพื่อพระองค์จะทรงดูแล
ลูกในการหลับของลูก; และเมื่อลูกลุก
ขึ้นตอนเช้าขอให้ใจลูกเต็มไปด้วยความ
ขอบพระทัย^๗ พระผู้เป็นเจ้า; และหากลูก
ทำสิ่งเหล่านี้, พระองค์จะทรงยกลูกขึ้น
ในวันสุดท้าย.

๓๘ และบัดนี้, ลูกพ่อ, พ่อมีบางสิ่งจะ
กล่าวเกี่ยวกับสิ่งที่บรรพบุรุษเราเรียกว่า
วัตถุทรงกลม, หรือเครื่องชี้ทาง—หรือที่
บรรพบุรุษเราเรียกว่าเสี้ยวหิน^๘, ซึ่ง, เมื่อ
แปลความหมาย, คือเข็มทิศ; และพระเจ้า
ทรงเตรียมมัน.

๓๙ และดูเถิด, ไม่มีมนุษย์คนใดที่

จะทำงานแบบนี้ได้ด้วยงานฝีมือวิจิตร
พิสดารเช่นนั้น. และดูเถิด, สิ่งเหล่านี้
ได้รับการเตรียมไว้ให้บรรพบุรุษเราเพื่อ
แสดงวิถีซึ่งเขาควรไปในแดนทूरกันดาร.

๔๐ และมันทำงานให้พวกเขาตาม
ศรัทธา^๙ ที่พวกเขามีต่อพระเจ้าเป็นเจ้า;
ฉะนั้น, หากพวกเขามีศรัทธาที่จะเชื่อ
ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงทำให้แกนเหล่านั้น
ชี้ทางที่พวกเขาควรไป, ดูเถิด, มันก็เป็น
ไป; ฉะนั้นพวกเขาจึงมีปาฏิหาริย์นี้, และ
ปาฏิหาริย์อื่น ๆ อีกมากมายด้วยซึ่งเกิด
โดยเดชานุภาพของพระเจ้าเป็นเจ้า, วัน
แล้ววันเล่า.

๔๑ กระนั้นก็ตาม, เพราะปาฏิหาริย์เหล่านี้นี้ทำงานโดยวิธีเล็ก ๆ น้อย ๆ^{๑๐} เครื่องชี้ทาง
นี้แสดงงานน่าอัศจรรย์แก่พวกเขา. พวกเขา
จึงเกียจคร้าน, และลืมิใช้ศรัทธาและ
ความขยันหมั่นเพียรของตนและแล้วงาน
อัศจรรย์เหล่านั้นก็หยุด, และพวกเขาจึง
ไม่ก้าวหน้าในการเดินทางของตน;

๔๒ ฉะนั้น, พวกเขาจึงคงอยู่ในแดน
ทूरกันดาร, หรือไม่ได้เดินทางไปตามวิถีตรง,
และต้องทนทุกข์ด้วยความหิวโหยและความ
กระหาย, เพราะการล่องละเมียดของตน.

๔๓ และบัดนี้, ลูกพ่อ, พ่ออยากให้ลูก
เข้าใจว่า สิ่งเหล่านี้หาใช่ปราศจากรูป
ลักษณะ^{๑๑} ไม่; เพราะเมื่อบรรพบุรุษเรา
เกียจคร้านที่จะเอาใจใส่เข็มทิศนี้ (บัดนี้
สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องฝ่ายโลก) พวกเขาได้
รุ่งเรือง; และเป็นเช่นนั้นกับสิ่งที่เป็ฝ่าย
วิญญาณ.

<p>๓๔ก สดต. ๓๗:๔-๗; มธ. ๑๑:๒๘-๓๐. ๓๕ก คมพ. ปัญญา. ๓๖ก คมพ. สวดอ้อนวอน (การ),</p>	<p>สวดอ้อนวอน (คำ). ๓๗ก เจคอบ ๔:๑๐; คพ. ๓:๔. ข คพ. ๔:๖:๓๒.</p>	<p>๓๘ก ๑ นี. ๑๖:๑๐; ๑๘:๑๒; คพ. ๑๗:๑. ๔๐ก ๑ นี. ๑๖:๒๘. ๔๑ก แอลมา ๓๗:๖-๗.</p>
--	--	---

๔๔ เพราะดูเถิด, มันง่ายที่จะเอาใจใส่ต่อพระวจนะ^๑ของพระคริสต์, ซึ่งจะชีวิตจริงให้ลูกไปสู่ความบรมสุขนิรันดร์, ดังที่เป็นมากับบรรพบุรุษเราที่จะเอาใจใส่เข้มงวดนี้, ซึ่งจะชีวิตจริงไปสู่แผ่นดินที่สัญญาไว้ให้แก่พวกเขา

๔๕ และบัดนี้พ่อกว่า, ไม่มีรูปแบบในสิ่งนี้หรือ? เพราะเหมือนกับที่เครื่องชี้ทางนั้นนำบรรพบุรุษเรา, โดยการตามวิถีของมัน, มาสู่แผ่นดินที่สัญญาไว้โดยแน่แท้ฉันใด, พระวจนะแห่งพระคริสต์นั้น, หากเราติดตามวิถีแห่งพระวจนะ, ย่อมพาเราพ้นหุบเขาแห่งโศกเศร้าไปสู่แผ่นดินแห่งคำสัญญาซึ่งดีกว่ามากฉันนั้น.

๔๖ โอลูกพ่อ, ขอเธออย่าได้เกียจคร้าน^๒ เพราะความง่ายของทาง^๓; เพราะเป็นมาแล้วเช่นนั้นกับบรรพบุรุษเรา; เพราะสิ่งนี้ได้รับการเตรียมไว้ตั้งนั้นสำหรับพวกเขา, ว่าหากพวกเขาจะมองดูพวกเขาจะมีชีวิต^๔; มันก็เป็นเช่นนั้นกับเรา. ทางเตรียมไว้แล้ว, และหากเราจะมองดูเราจะมีชีวิตตลอดกาล.

๔๗ และบัดนี้, ลูกพ่อ, จงดูว่าลูกรักษาสัจธรรมเหล่านี้, แท้จริงแล้ว, จงดูว่าลูกฟังพาพระผู้เป็นเจ้าและมีชีวิต. จงไปสู่คนเหล่านี้และประกาศพระวจนะ, และจงเป็นผู้มีสติ. ลูกพ่อ, ลาก่อน.

คำสั่งของแอลมาต่อชิบลันบุตรของท่าน.

ประกอบด้วยบทที่ ๓๘.

บทที่ ๓๘

ชิบลันถูกข่มเหงเพราะความชอบธรรม—ความรอดอยู่ในพระคริสต์, ซึ่งทรงเป็นชีวิตและแสงสว่างของโลก—จงหักห้ามการลุ่มหลงทั้งหมดของท่าน. ประมาณ ๗๔ ปีก่อนคริสตกาล.

ลูกพ่อ, จงฟังถ้อยคำของพ่อ, เพราะพ่อกล่าวแก่ลูก, ดังที่พ่อกว่าแก่ฮีลามัน, ว่าตราบเท่าที่ลูกจะรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าลูกจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน; และตราบเท่าที่ลูกจะไม่รักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าลูกจะถูกตัดขาดจากที่ประทับของพระองค์.

๒ และบัดนี้, ลูกพ่อ, พ่อวางใจว่าพ่อจะมีความปรารถนาในตัวลูก, เพราะความแน่วแน่ของลูกและความซื่อสัตย์ของลูกที่มีต่อพระผู้เป็นเจ้า; เพราะเมื่อในวัยเยาว์ของลูก ลูกเริ่มฟังพาพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของลูก, เช่นเดียวกันพ่อหวังว่าลูกจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์ต่อไป^๑; เพราะคนที่อดทน^๒จนกว่าชีวิตจะหาไม่นั้นเป็นสุข.

๓ พ่อกว่าแก่ลูก, ลูกพ่อ, ว่าพ่อมีความปรารถนาในตัวลูกอยู่แล้ว, เพราะความซื่อสัตย์และความขยันหมั่นเพียรของลูก, และความอดทนและความอดกลั้นของลูกท่ามกลางผู้คนของชาวโซรัม^๓.

๔ เพราะพ่อรู้ว่าลูกอยู่ในพันธนาการ; แท้จริงแล้ว, และพ่อรู้ด้วยว่าลูกถูกขังปา

๔๔ก สดต. ๑๑๓:๑๐๕; ๑ นี. ๑๑:๒๕; อีล. ๓:๒๙-๓๐.

๔๖ก ๑ นี. ๑๓:๔๐-๔๑.

ข ยอห์น ๑๔:๕-๖;

๒ นี. ๙:๔๑; ๓๑:๑๗-๒๑;

คพ. ๑๓๒:๒๒, ๒๕.

ค ยอห์น ๑๑:๒๕; อีล. ๙:๑๕;

๓ นี. ๑๕:๙.

๓๘ ๒ก แอลมา ๖๓:๑-๒.

ข ๒ นี. ๓๑:๑๕-๒๐; ๓ นี.

๑๕:๙; ๒๗:๖, ๑๖-๑๗.

๓ก แอลมา ๓๑:๗.

ด้วยก้อนหินเพื่อพระวจนะ; และลูกได้ทนต่อสิ่งเหล่านี้มาทั้งหมดด้วยความอดทน” เพราะพระเจ้าทรงอยู่กับลูก; และบัดนี้ลูกรู้ว่าพระเจ้าได้ทรงปลดปล่อยลูกแล้ว.

๕ และบัดนี้ซิบสัน, ลูกพ่อ, พ่ออยากให้คุณจำไว้, ว่าลูกจะมอบความไว้วางใจ^๑ในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมากนั้นใดแม้นั้นนั้นลูกจะได้รับการปลดปล่อย^๒จากความเดือดร้อนของลูก, และความยุ่งยาก^๓ของลูก, และความทุกข์ของลูก, และพระองค์จะทรงยกลูกขึ้นในวันสุดท้าย.

๖ บัดนี้, ลูกพ่อ, พ่อไม่อยากให้คุณคิดว่าพ่อรู้เรื่องเหล่านี้ด้วยตนเอง, แต่เป็นพระวิญญาณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของซึ่งทรงอยู่ในพ่อซึ่งทำให้เรื่องเหล่านี้เป็นที่รู้แก่พ่อ; เพราะหากพ่อไม่ได้เกิด^๔จากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพ่อจะไม่รู้เรื่องเหล่านี้.

๗ แต่ดูเถิด, ในพระเมตตาอันหาที่สุดมิได้ของพระองค์ พระเจ้าทรงส่งเทพ^๕ของพระองค์ มาประกาศ แก่พ่อว่า พ่อต้องหยุดงานแห่งการทำลาย^๖ในบรรดาผู้คนของพระองค์; แท้จริงแล้ว, และพ่อเคยเห็นเทพอยู่ตรงหน้า, และท่านพูดกับพ่อ, และเสียงท่านเหมือนดังฟ้าร้อง, และทำให้ทั้งแผ่นดินโลกสั่นสะเทือน.

๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพ่ออยู่ในความเจ็บปวดและรวดราวอย่างขมขื่นที่สุดของจิตวิญญาณสามวันกับสามคืน; และพ่อไม่เคย, ได้รับการปลด^๗บาปของ

พ่อ, จนกระทั่งพ่อร้องทูลขอความเมตตาต่อพระเจ้าพระเยซูคริสต์. แต่ดูเถิด, พ่อร้องทูลพระองค์และพ่อพบสันติในจิตวิญญาณพ่อ.

๙ และบัดนี้, ลูกพ่อ, พ่อเล่าเรื่องนี้แก่ลูกเพื่อลูกจะเรียนรู้^๘ปัญญา, เพื่อลูกจะเรียนรู้จากพ่อว่าไม่มีทาง^๙หรือวิธีอื่นใดซึ่งโดยทางนั้นมนุษย์จะได้รับการช่วยให้รอดได้, เว้นแต่ในและโดยผ่านพระคริสต์. ดูเถิด, พระองค์ทรงเป็นชีวิตและแสงสว่าง^{๑๐}ของโลก. ดูเถิด, พระองค์ทรงเป็นพระวาทะแห่งความจริงและความชอบธรรม.

๑๐ และบัดนี้, เมื่อลูกเริ่มสอนพระวจนะเช่นเดียวกันนั้นพ่อก็อยากให้คุณสอนต่อไป; และพ่ออยากให้คุณขยันหมั่นเพียรและรู้จักขยันตั้งใจในทุกสิ่ง.

๑๑ จงแน่ใจว่าลูกจะไม่ทะนงตนจนถือดี; แท้จริงแล้ว, จงแน่ใจว่าลูกจะไม่ไ้อวด^{๑๑}ปัญญาตนเอง, หรือ พละกำลังมากของลูก.

๑๒ จงใช้ความองอาจ, แต่ไม่ใช่วางเชิง; และจงแน่ใจด้วยว่าลูกหักห้ามความลุ่มหลง^{๑๒}ทั้งปวงของลูก, เพื่อลูกจะเต็มไปด้วยความรัก; จงแน่ใจว่าลูกละเว้นจากความเกียจคร้าน.

๑๓ อย่าสวดอ้อนวอนดังชาวโซรัมทำ, เพราะลูกเห็นแล้วว่าพวกเขาสวดอ้อนวอนเพื่อให้ คนไถยิน, และได้รับ สรรเสริญ เพราะปัญญาของตน.

๔ก คมพ. อดทน (ความ).
ข รม. ๘:๓๕-๓๙.
๕ก แอลมา ๓๖:๒๗.
คมพ. วางใจ (ความ).
ข มธ. ๑๑:๒๘-๓๐.
ค คพ. ๓:๘; ๑๒๑:๗-๘.
๖ก แอลมา ๓๖:๒๖;

คพ. ๕:๑๖.
คมพ. เกิดใหม่, เกิดจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ.
๗ก โมไซยาห์ ๒๗:๑๑-๑๗.
ข แอลมา ๒๖:๑๗-๑๘;
๓๖:๖-๑๑.
๘ก คมพ. ปลดบาป (การ).

๙ก ฮีล. ๕:๙.
ข โมไซยาห์ ๑๖:๙.
๑๐ก คมพ. จงหอง (ความ), ถือดี (ความ), ลำพอง (ความ).

๑๔ อย่างกล่าวว่า: ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ข้าพระองค์ขอบพระทัย พระองค์ที่เราดีกว่าพี่น้องเรา; แต่ควรจะกล่าวว่า: ข้าแต่พระเจ้า, ขอทรงอภัยความต่ำต้อยต่อข้าพระองค์ด้วยเถิด, และขอทรงจดจำพี่น้องข้าพระองค์ด้วยพระเมตตาเถิด—แท้จริงแล้ว, จงยอมรับความต่ำต้อยต่อข้าพระองค์ต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าตลอดเวลา.

๑๕ และขอพระเจ้าทรงอวยพรจิตวิญญาณของลูก, และทรงรับลูกขึ้นไปในอาณาจักรของพระองค์ในวันสุดท้าย, เพื่อจะนั่งลงในความสงบสุข. บัดนี้จงไปเถิด, ลูกพ่อ, และจงสอนพระวจนะแก่คนเหล่านี้. จงเป็นผู้มีสติเถิด. ลูกพ่อ, ลาก่อน.

คำสั่งของแอลมาต่อโคริแอนทอนบุตรของท่าน.

ประกอบด้วยบทที่ ๓๙ ถึง ๔๒.

บทที่ ๓๙

บาปทางเพศเป็นสิ่งที่น่าชิงชัง—บาปของโคริแอนทอนก็ตกกันชาวโซรัมจากการได้รับพระวจนะ—การไถ่ของพระคริสต์มีผลย้อนหลังในการช่วยผู้ซื่อสัตย์ซึ่งมีชีวิตอยู่ก่อนหน้านั้นให้รอด. ประมาณ ๗๔ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้, ลูกพ่อ, พ่อมีบางสิ่งที่จะกล่าว

แก่ลูกมากกว่าที่พ่อกล่าวไปแล้วกับพี่ชายของลูก; เพราะดูเถิด, ลูกไม่สังเกตความแน่วแน่มั่นของพี่ชายของลูกหรือ, ความซื่อสัตย์ของเขา, และความขยันหมั่นเพียรของเขาในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า? ดูเถิด, เขาไม่ได้เป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับลูกหรือ?

๒ เพราะลูกไม่ได้ให้ความเอาใจใส่ถ้อยคำของพ่อมากดังที่พี่ชายของลูกให้, ในบรรดาผู้คนชาวโซรัม. บัดนี้นี่คือเรื่องที่ไม่พอใจลูก; ลูกยังคงโอ้อวดต่อไปในกำลังของลูกและปัญญาของลูก.

๓ และนี่ไม่ใช่ทั้งหมด, ลูกพ่อ, ลูกได้ทำสิ่งซึ่งเป็นที่เศร้าโศกแก่พ่อ; เพราะลูกทั้งการปฏิบัติศาสนกิจ, และข้ามไปแผ่นดินแห่งไซรอนซึ่งอยู่ในเขตแดนของชาวเลมมัน, เพื่อติดตามอัสเซเบิลหญิงโสเภณี.

๔ แท้จริงแล้ว, นางลักใจคนไปเป็นอันมาก; แต่ไม่ใช่ข้อแก้ตัวสำหรับลูก, ลูกพ่อ. ลูกควรเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติศาสนกิจซึ่งเป็นสิ่งที่ลูกได้รับมอบหมาย.

๕ ลูกไม่รู้หรือ, ลูกพ่อ, ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นความน่าชิงชังในสายพระเนตรของพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, น่าชิงชังที่สุดเหนือบาปทั้งปวงนอกจากการทำให้เลือดบริสุทธิ์ ต้องหลัง หรือ การปฏิเสธพระวิญญาณบริสุทธิ์?

๖ เพราะดูเถิด, หากลูกปฏิเสธพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งครั้งหนึ่งทรงสถิตในลูก, และลูกรู้ว่าลูกปฏิเสธพระองค์, ดูเถิด, นี่เป็นบาปที่ยกให้ไม่ได้; แท้จริง

๑๔ก แอลมา ๓๑:๑๖.
ข ลูกา ๑๘:๑๐-๑๔.
๓๙ ๒ก แอลมา ๓๘:๓.
๓ก คมพ. ราคจรีต.

๔ก สภษ. ๗:๖-๒๗.
๕ก คมพ. ผิดศีลธรรมทางเพศ (การ).
๖ก คพ. ๗๖:๓๕-๓๖.

ข คมพ. บาปที่อภัยมิได้.
ค คพ. ๖๔:๑๐.
คมพ. ให้อภัย.

แล้ว, และผู้ใดก็ตามที่กระทำมาตกรรม
อันขัดต่อความสว่างและความรู้เรื่องพระ
ผู้เป็นเจ้าของ, มันไม่่ง่ายสำหรับเขาที่จะได้รับ
การให้อภัย; แท้จริงแล้ว, พ่อกล่าวแก่ลูก,
ลูกพ่อ, ว่ามันไม่่ง่ายสำหรับเขาที่จะได้รับ
การให้อภัย.

๗ และบัดนี้, ลูกพ่อ, พ่อปรารถนาต่อ
พระผู้เป็นเจ้าของว่าลูกไม่มีความผิดเพราะ
ความผิดร้ายแรง เช่นนั้น. พ่อไม่่อยาก
พูดถึงความผิดของลูกอีกต่อไป, อันจะ
ทรมาณจิตวิญญาณลูก, หากไม่ใช่เพื่อ
ความดีของลูก.

๘ แต่ดูเถิด, ลูกซ่อนความผิดของลูก
ให้พ้นพระผู้เป็นเจ้าของไม่ได้; และเว้นแต่
ลูกกลับใจมันจะอยู่เป็นประจักษ์พยาน
กล่าวโทษลูกในวันสุดท้าย.

๙ บัดนี้ลูกพ่อ, พ่ออยากให้ลูกกลับใจ
และละทิ้งบาปของลูก, และไม่หลงอยู่กับ
ต้นหนาคะ"ในสิ่งที่เห็นอีกต่อไป, แต่
จงห้าม"ตนเองจากสิ่งทั้งหมดนี้; เพราะ
เว้นแต่ลูกทำดังนี้ลูกก็ไม่มีทางสืบทอด
อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าของเป็นมรดก
ได้เลย. โอ้, จงจำไว้, และถือเรื่องนี้เป็น
หน้าที่, และห้ามตนจากสิ่งเหล่านี้.

๑๐ และ พ่อ ส่ง ลูก ให้ ถือ เป็น หน้าที่ ที่
จะปรึกษา กับ พี่ ๆ ในการกระทำของลูก;
เพราะดูเถิด, ลูกอยู่ในวัยเยาว์, และลูกยัง
ต้องการให้พี่ ๆ ของลูกบารุงเลี้ยง. และจง
เอาใจใส่ต่อคำปรึกษาของพวกเขา.

๑๑ อย่ายอมให้ตนเองถูกชักนำไปโดยสิ่ง

ไว้ประโยชน์หรือโง่เขลาใด ๆ; อย่ายอมให้
มารชักนำใจของลูกให้ตามหญิงโสเภณีชั่ว
ร้ายเหล่านั้นอีก. ดูเถิด, โอ้ลูกพ่อ, ลูกนำ
เอาความชั่วช้าสามานย์ใหญ่หลวงเพียง
ใดมาสู่ชาวโซรัม; เพราะเมื่อพวกเขาเห็น
ความประพฤติ ของลูกพวกเขาก็ไม่ยอม
เชื่อถือยาค่าของพ่อ.

๑๒ และบัดนี้พระวิญญาณของพระเจ้า
ตรัสกับพ่อ: จงส่ง"ลูก ๆ ของเจ้าให้ทำความ
ดี, เกลือกพวกเขาจะชักนำใจผู้คนเป็น
อันมากไปสู่ความพินาศ; ฉะนั้นพ่อส่ง
เจ้า, ลูกพ่อ, ด้วยความเกรงกลัวพระผู้
เป็นเจ้าของ, ให้ลูก ละเว้นจาก ความ ชั่ว ช้า
สามานย์ของลูก;

๑๓ ให้ลูกหันไปหาพระเจ้าด้วยสุดความ
นึกคิด, พลัง, และพลังกำลังทั้งหมดของ
ลูก; มิให้ลูกชักนำใจผู้ใดให้ประพฤติชั่ว
ร้าย; แต่ตรงกันข้ามจงกลับไปหาพวก
เขา, และยอมรับ"ความผิดพลาดของลูก
และความผิดนั้นที่ลูกทำไป.

๑๔ อย่าแสวงหา"ความมั่งคั่งหรือสิ่งที่ไว้
ประโยชน์ของโลกนี้; เพราะดูเถิด, ลูกจะ
พาส่งเหล่านั้นไปกับลูกไม่ได้.

๑๕ และบัดนี้, ลูกพ่อ, พ่ออยากกล่าว
บางสิ่งแก่ลูกเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระ
คริสต์. ดูเถิด, พ่อกล่าวแก่ลูก, ว่าพระองค์
นั้นเองที่จะเสด็จมาโดยแน่แท้เพื่อทรงรับ
เอาบาปของโลกไป; แท้จริงแล้ว, พระองค์
เสด็จมาเพื่อประกาศข่าวอันน่ายินดีแห่ง
ความรอดให้ผู้คนของพระองค์.

<p>๗ก คมพ. ความผิด. ๘ก คมพ. ทางเบื้องหนึ่ง, ฝ่าไฟทาลอก. ๗ ก นี. ๑๒:๓๐. ๑๑ก แอลมา ๓๕:๒-๑๔.</p>	<p>๗ รีม. ๒:๒๑-๒๓; ๑๔:๑๓; แอลมา ๔:๑๑. ๑๒ก คมพ. พระบัญญัติของ พระผู้เป็นเจ้าของ; สอน, ผู้สอน.</p>	<p>๑๓ก โมไซยาห์ ๒๗:๓๔-๓๕. ๑๔ก มธ. ๖:๒๕-๓๔; เจคอบ ๒:๑๘-๑๙; คพ. ๖:๖-๗; ๖๘:๓๑-๓๒.</p>
---	--	--

๑๖ และบัดนี้, ลูกพ่อ, นี่คือการปฏิบัติ ศาสนกิจซึ่งลูกได้รับเรียกมา, เพื่อประกาศข่าวอันน่ายินดีแก่คนเหล่านี้, เพื่อเตรียมจิตใจพวกเขา; หรือที่จริงแล้วเพื่อความรอดนั้นจะมาสู่พวกเขา, เพื่อพวกเขาจะเตรียมจิตใจลูก ๆ ของตนให้ฟังพระวจนะในเวลาแห่งการเสด็จมาของพระองค์.

๑๗ และบัดนี้ พ่อ จะ ทำให้ จิตใจ ลูก สบายขึ้นบ้างเกี่ยวกับเรื่องนี้. ดูเถิด, ลูก ประหลาดใจอยู่ว่า เหตุใด สิ่ง เหล่า นี้ จึง ต้อง เป็น ที่ รู้ มาก ก่อน เป็น เวลานาน ถึง เพียง นี้. ดูเถิด, พ่อ กล่าว แก่ ลูก, ว่า จิต วิญญาณ ใน เวลา นี้ มี ค่า ต่อ พระ ผู้ เป็น เจ้า ดัง จิต วิญญาณ ใน เวลา แห่ง การ เสด็จ มา ของ พระ องค์ มิใช่ หรือ?

๑๘ จำ เป็น มิใช่ หรือ ที่ แผน แห่ง การ ใฝ่ ครอบ เป็น ที่ รู้ แก่ คน เหล่า นี้ เช่น เดียว กับ เป็น ที่ รู้ แก่ ลูก หลาน ของ พวกเขา?

๑๙ มัน ง่าย มิใช่ หรือ ที่ พระ เจ้า จะ ทรง ส่ง เทพ ของ พระ องค์ มา ประกาศ ข่าว อัน น่า ยิน ดี เหล่า นี้ แก่ เรา ใน เวลา นี้ ดัง เช่น ลูก หลาน ของ เรา, หรือ ดัง เช่น ภาย หลัง เวลา แห่ง การ เสด็จ มา ของ พระ องค์?

บทที่ ๔๐

พระคริสต์ทรงทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิต แก่มนุษย์ทั้งปวง—คนตายที่ชอบธรรมไปสู่มะเมืองบรมสุขเกษมและคนชั่วร้ายไปสู่ความมืดภายนอกเพื่อรอคอยวันแห่งการ

ฟื้นคืนชีวิตของพวกเขา—สิ่งทั้งปวงจะได้รับการนำกลับคืนสู่ร่างอันถูกต้องและบริบูรณ์ในการฟื้นคืนชีวิต. ประมาณ ๗๔ ปีก่อนคริสตกาล.

บัดนี้ลูกพ่อ, นี่คือเรื่องที่จะกล่าวแก่ลูกเพิ่มเติมอีก; เพราะพ่อสำเนียงกว่าจิตใจลูกกังวลเรื่องการฟื้นคืนชีวิตของคนตาย.

๒ ดูเถิด, พ่อ กล่าว แก่ ลูก, ว่า ไม่ มีการ ฟื้น คืน ชีวิต—หรือ, พ่อ จะ กล่าว, อีก นัย หนึ่ง, ว่า ความ เป็น มรตัย นี้ ไม่ สวม ความ เป็น อมตะ^๑, ความ น่า เปรี้ยว นี้ ไม่ สวม^๒ ความ ไม่ น่า เปรี้ยว—จน ภาย หลัง การ เสด็จ มา ของ พระ คริสต์.

๓ ดูเถิด, พระองค์ทรงทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิต^๓ ของคนตาย. แต่ดูเถิด, ลูกพ่อ, ยังไม่เกิดการฟื้นคืนชีวิต. บัดนี้, พ่อ คลี่ ความ ลึกลับ อย่าง หนึ่ง ให้ ลูก; กระนั้น ก็ ตาม, ยัง มี ความ ลึกลับ^๔ หลาย เรื่อง ซึ่ง เก็บ ไว้, ซึ่ง ไม่มี ผู้ ใด รู้ จัก นอก จาก พระ ผู้ เป็น เจ้า เอง. แต่ พ่อ จะ บอก ลูก เรื่อง หนึ่ง ซึ่ง พ่อ ทูล ถวาย พระ ผู้ เป็น เจ้า อย่าง ขยัน หมั่น เพียร เพื่อ พ่อ จะ ได้ รู้—ซึ่ง เกี่ยว กับ การ ฟื้น คืน ชีวิต.

๔ ดูเถิด, มี เวลา กำหนด ไว้ ที่ ทุกคน จะ ออก มา จาก บรรดา คน ตาย. บัดนี้ เมื่อ ใด เวลา นี้ มา ถึง ไม่ มี ผู้ ใด รู้; แต่ พระ ผู้ เป็น เจ้า ทรง รู้ เวลา ที่ กำหนด ไว้.

๕ บัดนี้, ไม่ว่าจะ มี ครั้ง ใด หนึ่ง, หรือ ครั้ง ที่ สอง^๕, หรือ ครั้ง ที่ สาม, ที่ มนุษย์ จะ ออก มา จาก บรรดา คน ตาย นั้น, ไม่ สำคัญ; เพราะ

๑๖ ก มพ. ครอบครั—ความ รีดชอบของบิดา มารดา.
๔๐ ๒ ก โมไซยาห์ ๑๖:๑๐-๑๓. คมพ. อมตะ (ความเป็น).

๒ ๑ คริ. ๑๕:๕๓-๕๔.
๓ ๑ คริ. ๑๕:๒๐.
๓ ก คมพ. ฟื้นคืนชีวิต (การ), ฟื้นคืนพระชนม์ (การ).
๒ คมพ. ความลึกลับของพระ

ผู้เป็นเจ้า.
ค คพ. ๒๕:๔; ๑๒๔:๔๑.
๔ ก ยอห์น ๕:๒๘-๒๙.
๕ ก โมไซยาห์ ๒๖:๒๔-๒๕; คพ. ๔๓:๑๘; ๗๖:๘๕.

พระเจ้าทรงรู้เรื่องทั้งหมดนี้; และพอพอใจแล้วที่รู้ว่ามันเป็นอย่างนี้—คือมีเวลากำหนดไว้ที่ทุกคนจะลุกขึ้นจากบรรดาคนตาย.

๖ บัดนี้จำเป็นต้องมีช่วงระหว่างเวลาของการตายกับเวลาของการฟื้นคืนชีวิต.

๗ และบัดนี้พ่อถามว่าเกิดอะไรกับจิตวิญญาณมนุษย์ตั้งแต่เวลานี้ของการตายจนถึงเวลาที่กำหนดไว้สำหรับการฟื้นคืนชีวิต?

๘ บัดนี้จะมีมากกว่าหนึ่งหนที่กำหนดไว้ให้มนุษย์ลุกขึ้นนั้นหรือเปล่าไม่สำคัญ; เพราะทุกคนไม่ได้ตายพร้อมกัน, และนี่ไม่สำคัญ; ทั้งหมดนี้เป็นเสมือนหนึ่งวันสำหรับพระเจ้า, และวัดเวลาไว้สำหรับมนุษย์เท่านั้น.

๙ ฉะนั้น, จึงมีเวลากำหนดให้มนุษย์ที่จะลุกขึ้นจากบรรดาคนตาย; และมีช่วงระหว่างเวลาของการตายกับการฟื้นคืนชีวิต. และบัดนี้, เกี่ยวกับช่วงของเวลานี้, เกิดอะไรขึ้นกับจิตวิญญาณมนุษย์เป็นเรื่องที่พ่อทูลถามอย่างขยันทันทีเพื่อจากพระเจ้าเพื่อจะรู้; และนี่คือเรื่องที่พ่อรู้.

๑๐ และเมื่อถึงเวลาที่ทุกคนจะลุกขึ้น, เมื่อนั้นพวกเขาจะรู้ว่าพระเจ้าทรงรู้เวลาที่ทั้งหมดที่กำหนดไว้ให้มนุษย์.

๑๑ บัดนี้, เกี่ยวกับสภาพของจิตวิญญาณระหว่างการตายกับการฟื้นคืนชีวิต—ดูเถิด, เทพทำให้เป็นที่รู้แก่พ่อ, ว่า

วิญญาณมนุษย์ทุกคนนั้น, ทันทีที่ออกจากร่างอันเป็นมรรตัยนี้, แท้จริงแล้ว, วิญญาณมนุษย์ทุกคน, ไม่ว่าพวกเขาดีหรือชั่ว, พระองค์ย่อมทรงนำกลับบ้าน” ไปสู่พระเจ้าเป็นเจ้าองค์นั้นผู้ประทานชีวิตให้พวกเขา.

๑๒ และเมื่อ นั้น เหตุการณ์ จะบังเกิดขึ้นคือ, พระองค์ทรงรับวิญญาณคนชอบธรรมเข้าในสภาพแห่งความสุข, ซึ่งเรียกว่าเมืองบรมสุขเกษม, สภาพของการพักผ่อน, สภาพของความสงบสุข, ซึ่งที่นั่นพวกเขาจะพักผ่อนจากความยุ่งยากทั้งหลายทั้งปวงของพวกเขาและจากความกังวลทั้งปวง, และโทมนัส.

๑๓ และเมื่อ นั้น เหตุการณ์ จะบังเกิดขึ้นคือ, วิญญาณคนชั่วร้าย, แท้จริงแล้ว, คนที่ชั่ว—เพราะดูเถิด, พวกเขาไม่มีส่วนหรือเสี้ยวของพระวิญญาณของพระเจ้า; เพราะดูเถิด, พวกเขาเลือกงานชั่วแทนงานดี; ฉะนั้น วิญญาณของมารสิงอยู่ในพวกเขา, และเข้าครอบครองบ้านเรือนของพวกเขา—และวิญญาณคนชั่วร้ายเหล่านี้จะถูกขับออกไปในความมืด” ภายนอก; จะมีการร้องไห้, พิลาปราพัน, และการขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน, และนี่เพราะความชั่วช้าสามัญของพวกเขาเอง, โดยที่ถูกลำไปเป็นเชลยโดยความประสงค์ของมาร.

๑๔ บัดนี้คือสภาพของจิตวิญญาณคน

๕ข คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์.
๗ก แอลมา ๔๐:๒๑; คพ. ๑๓๘.
คมพ. จิตวิญญาณ.
๑๐ก กิจการ ๑๗:๒๖.
๑๑ก ลูกา ๑๖:๒๒-๒๖;
๑ปต. ๓:๑๘-๑๙ ๔:๖;

คพ. ๗๖:๗๑-๗๔; ๑๓๘.
ข ปัญจ. ๑๒:๗;
๒ นี. ๙:๓๘.
๑๒ก คมพ. ปีติ.
ข คมพ. เมืองบรมสุขเกษม.
ค คมพ. พักผ่อน, สถานพักผ่อน.

ง คพ. ๔๕:๔๖.
คมพ. สงบ (ความ),
สงบสุข (ความ), สันติ,
สันติสุข.
๑๓ก คมพ. นริก.
ข มธ. ๘:๑๒;
โมไซยาห์ ๑๖:๒.

ชั่วร้าย” แต่จริงแล้ว, ในความมืด, และสภาพอันน่าพรึ่นพริ้ง, แห่งการเฝ้าคอยอย่างหวาดหวั่น ต่อความเคืองแค้นดังเพลิงแห่งพระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อพวกเขา; ดังนั้นพวกเขาคงอยู่ในสภาพนี้, เช่นเดียวกับคนชอบธรรมอยู่ในเมืองบรมสุขเกษม, จนถึงเวลาแห่งการฟื้นคืนชีวิตของพวกเขา.

๑๕ บัดนี้, มีบางคนเข้าใจว่าสภาพแห่งความสุขนี้และสภาพแห่งความเศร้าหมองนี้ของจิตวิญญาณ, ก่อนการฟื้นคืนชีวิต, เป็นการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก. แต่จริงแล้ว, พ่อยอมรับว่าจะเรียกมันว่าเป็นการฟื้นคืนชีวิต, การยกวิญญาณหรือจิตวิญญาณขึ้น และการส่งพวกเขาไปสู่ความสุขหรือความเศร้าหมอง, ตามถ้อยคำที่พูดไว้.

๑๖ และดูเถิด, มีพูดไว้อีก, ว่ามีการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก, การฟื้นคืนชีวิตของทุกคนที่เป็นมาแล้ว, หรือคนที่เป็นอยู่, หรือที่จะเป็น, ลงมาถึงการฟื้นคืนพระชนม์จากบรรดาคนตายของพระคริสต์.

๑๗ บัดนี้, เราไม่คิดว่าการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรกนี้, ซึ่งพูดถึงตามที่ว่ามานี้, จะเป็นการฟื้นคืนชีวิตของจิตวิญญาณและการส่งพวกเขาไปสู่ความสุขหรือความเศร้าหมองได้. ลูกจะคิดว่ามันหมายความว่าอย่างนี้ไม่ได้.

๑๘ ดูเถิด, พอกกล่าวแก่ลูก, ไม่เลย; แต่มันหมายถึงการกลับมารวมกันของจิต

วิญญาณกับร่างกาย, ของคน นับแต่วันเวลาของอาดัมลงมาถึงการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์.

๑๙ บัดนี้, พอจะไม่กล่าว, ว่าจิตวิญญาณและร่างกายของผู้ที่พูดถึงเหล่านี้จะกลับมารวมกันทั้งหมดในเวลาเดียวกันหรือเปล่า, ทั้งคนชั่วร้ายและคนชอบธรรม; ขอให้เพียงพอกที่พอกกล่าว, ว่าพวกเขาออกมาทุกคน; หรืออีกนัยหนึ่ง, การฟื้นคืนชีวิตของพวกเขาเกิดขึ้นก่อนการฟื้นคืนชีวิตของคนที่ยายภายหลังการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์.

๒๐ บัดนี้, ลูกพอ, พอไม่กล่าวว่าการฟื้นคืนชีวิตของพวกเขาเกิดขึ้นพร้อมกับการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์; แต่ดูเถิด, พอให้เป็นความเห็นของพอ, ว่าจิตวิญญาณและร่างกายของคนที่ชอบธรรม, จะได้รับการรวมกัน, ในเวลาเดียวกันกับการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์, และการเสด็จขึ้นสวรรค์ของพระองค์.

๒๑ แต่ไม่ว่าจะเป็นไปในเวลาเดียวกันกับการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์หรือภายหลัง, พอไม่ขอกกล่าว; แต่ขอกกล่าวเพียงเท่านี้, ว่ามีช่วงเวลาระหว่างการตายกับการฟื้นคืนชีวิตของร่างกาย, และมีสภาพของจิตวิญญาณในความสุขหรือในความเศร้าหมองจนถึงเวลาที่พระเจ้าเป็นเจ้าของทรงกำหนดว่าคนตายจะออกมา,

๑๔ก คพ. ๑๓๘:๒๐.
ข เจคอบ ๖:๑๓;
โมเสส ๗:๑.
ค แอลมา ๓๔:๓๔.
๑๖ก คมพ. ฟื้นคืนชีวิต (การ),
ฟื้นคืนพระชนม์ (การ).

ข เจคอบ ๔:๑๑;
โมไซยาห์ ๑๕:๒๑-๒๓.
๑๗ก คพ. ๗๖:๑๗, ๓๒,
๕๐-๕๑.
๑๘ก มธ. ๒๗:๕๒-๕๓.
๑๙ก โมไซยาห์ ๑๕:๒๖.

๒๐ก คมพ. เสด็จขึ้น (การ).
๒๑ก ลูกา ๒๓:๓๓-๔๓.
ข คมพ. เมืองบรมสุข
เกษม.
ค คมพ. นรก.

และได้รับการรวมกัน, ทั้งจิตวิญญาณและร่างกาย, และทรงนำมายืนต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, และทรงพิพากษาตามงานของพวกเขา.

๒๒ แท้จริงแล้ว, นี่นำมาซึ่งการกลับคืนของสิ่งเหล่านั้นซึ่งพูดไว้โดยปากของศาสดาพยากรณ์.

๒๓ จิตวิญญาณ^๑จะทรงนำกลับ^๒มาสู่ร่างกาย^๓, และร่างกายมาสู่จิตวิญญาณ; แท้จริงแล้ว, และทุกแขนงและข้อต่อจะทรงนำกลับคืนสู่ร่างกายของมัน; แท้จริงแล้ว, แม้ผมเส้นหนึ่งบนศีรษะก็จะไม่หายไป; แต่สิ่งทั้งปวงจะทรงนำกลับคืนสู่ร่างกายอันถูกต้องและบริบูรณ์.

๒๔ และบัดนี้, ลูกพ่อ, นี่คือการนำกลับคืนซึ่งพูดไว้โดยปากของศาสดาพยากรณ์—

๒๕ และจากนั้นคนชอบธรรมจะส่องสว่างในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า.

๒๖ แต่ดูเถิด, ความตาย^๑อันนำพรีนพรีนมาสู่คนชั่วร้าย; เพราะพวกเขาตายในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องของความชอบธรรม; เพราะพวกเขาไม่สะอาด, และไม่มีสิ่งที่ไม่สะอาด^๒จะสืบทอดอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าเป็นมรดกได้; แต่พวกเขาจะถูกขับไล่ออกไป, และถูกส่งไปรับส่วนผลจากแรงงานของพวกเขาหรืองานของพวกเขา, ซึ่งชั่ว; และพวกเขาตี้มตะกอนจากถ้วยที่ขม.

บทที่ ๔๑

ในการฟื้นคืนชีพ^๑วิดมมนุษย์ออกมาสู่สภาพของความสุอันหาได้สิ้นสุดไม่หรือความเศร้าหมองอันหาได้สิ้นสุดไม่—ความชั่วร้ายไม่เคยเป็นความสุข—ผู้คนที่มิตัดหน้าไม่มีพระผู้เป็นเจ้าในโลกนี้—ทุกคนจะได้รับการนำกลับคืนของบุคลิกลักษณะและคุณลักษณะต่างๆ ที่ได้รับมาในความเป็นมรรตัย. ประมาณ ๗๔ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้, ลูกพ่อ, พ่อมีบางสิ่งที่จะกล่าวเกี่ยวกับการนำกลับคืนมาของสิ่งซึ่งพูดถึง; เพราะดูเถิด, บางคนได้บิดเบือน^๑ข้อความในพระคัมภีร์, และหลง^๒ไปไกลเพราะสิ่งนี้. และพ่อเห็นว่าจิตใจลูกกังวลเกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วย. แต่ดูเถิด, พ่อจะอธิบายแก่ลูก.

๒ พ่อกล่าวแก่เจ้า, ลูกพ่อ, ว่าแผนแห่งการนำกลับคืนจำเป็นตามความยุติธรรมของพระผู้เป็นเจ้า; เพราะจำเป็นที่จะนำสิ่งทั้งปวงกลับคืนสู่ระเบียบอันถูกต้องของมัน. ดูเถิด, จำเป็นและเที่ยงธรรม, ตามเดชานูภาพและการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์, ที่จะนำจิตวิญญาณมนุษย์กลับคืนสู่ร่างกายของมัน, และจะนำทุกส่วน^๑ของร่างกายกลับคืนสู่ร่างกายนั้น.

๓ และจำเป็นตามความยุติธรรม^๑ของ

๒๑ จ แอลมา ๔๒:๒๓.
๒๓ ก อส. วิญญาณ.
คพ. ๘๘:๑๕-๑๗.
คพ. จิตวิญญาณ.
ข ๒ นี้. ๓:๑๒-๑๓;
แอลมา ๑๑:๔๐-๔๕.

ค คมพ. ร่างกาย.
๒๔ ก อสย. ๒๖:๑๓.
๒๖ ก ๑ นี้. ๑๕:๓๓;
แอลมา ๑๒:๑๖.
ข แอลมา ๑๑:๓๗.
๔๑ ๑ ก ๒ ปตี. ๑:๒๐; ๓:๑๖;

แอลมา ๑๓:๒๐.
ข คมพ. ละทิ้งความเชื่อ
(การ).
๒๗ แอลมา ๔๐:๒๓.
๓๗ คมพ. ยุติธรรม (ความ).

พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของมนุษย์จะถูกพิพากษา^{๓๗} ตามงาน^{๓๘} ของพวกเขา; และหากงานของพวกเขา^{๓๙} ในชีวิตนี้, และความปรารถนาของใจพวกเขาดี, ว่าในวันสุดท้าย, พวกเขาจะได้รับการนำกลับคืน^{๔๐} สิ่งที่ดีด้วย.

๔ และหากงานของพวกเขา^{๔๑} ชั่ว พวกเขาจะได้รับกลับคืน^{๔๒} มาสู่ตน คือ ความชั่ว. ฉะนั้น, จะนำสิ่งทั้งปวงกลับคืนสู่ระเบียบอันถูกต้องของพวกเขา^{๔๓} มัน, ทุกสิ่งจะมาสู่โครงสร้างโดยธรรมชาติของมัน—ความเป็นมรรตัย^{๔๔} ยกขึ้นสู่ความเป็นอมตะ, ความน่าเบื่อ^{๔๕} สู่ความไม่น่าเบื่อ—ยกขึ้นสู่ความสุขอันหาได้สิ้นสุด^{๔๖} ไม่เพื่อสืบทอดอาณาจักรของพระเจ้าเป็นมรดก, หรือสู่ความเศร้าหมองอันหาได้สิ้นสุด^{๔๗} ไม่เพื่อสืบทอดอาณาจักรของมารเป็นมรดก, พวกหนึ่งอยู่ทางหนึ่ง, อีกพวกหนึ่งอยู่อีกทางหนึ่ง—

๕ พระเจ้าทรงยกคนหนึ่งขึ้นสู่ความสุขตามความปรารถนาเพื่อความสุขของตน, หรือความดีตามความปรารถนาเพื่อความดีของตน; และอีกคนหนึ่งสู่ความสุขตามความปรารถนาเพื่อความสุขของตน; เพราะเมื่อเขาปรารถนาจะทำความชั่วตลอดทั้งวัน เช่นเดียวกันนั้น เขาจะได้รางวัลแห่งความสุขของเขาเมื่อกลางคืนมาถึง.

๖ และเป็นดังนั้นในอีกทางหนึ่ง. หาก

เขากลับใจจากบาปของตน, และปรารถนาความชอบธรรมจนถึงที่สุดของวันเวลาของเขา, เช่นเดียวกันนั้นเขาจะได้รางวัลอันไปสู่ความชอบธรรม.

๗ คนเหล่านี้คือคนที่พระเจ้าทรงไถ่; แท้จริงแล้ว, คนเหล่านี้คือคนที่ทรงนำออกมา, และทรงปลดปล่อยจากคืนแห่งความมืดอันหาได้สิ้นสุด^{๔๘} ไม่นั้น; และพวกเขาจึงยืนอยู่หรือตกไป; เพราะดูเถิด, พวกเขาเป็นผู้พิพากษาของตนเอง^{๔๙}, ไม่ว่าจะทำดีหรือทำชั่ว.

๘ บัดนี้, ประกาศิตของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงไม่ได้^{๕๐}; ฉะนั้น, จึงมีทางเตรียมไว้^{๕๑} เพื่อผู้ใดก็ตามที่มีเจตนาจะเดินในทางนั้นและได้รับการช่วยให้รอด.

๙ และบัดนี้ดูเถิด, ลูกพ่อ, อย่าเสี่ยงทำผิดแม้สักครั้งเดียว^{๕๒} ต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของลูกในประเด็นของหลักคำสอนเหล่านั้น, ซึ่งลูกได้เสี่ยงทำบาปมาจนถึงบัดนี้.

๑๐ อย่าคิดเอา, เพราะมีการพูดเกี่ยวกับการณ์กลับคืน, ว่าลูกจะได้รับการนำกลับคืนจากบาปไปสู่ความสุข. ดูเถิด, พ่อกล่าวแก่ลูก, ความชั่วร้าย^{๕๓} ไม่เคยเป็นความสุขเลย.

๑๑ และบัดนี้, ลูกพ่อ, มนุษย์ทั้งปวงที่อยู่^{๕๔} ในสภาพแห่งธรรมชาติ^{๕๕}, หรือพ่ออยากกล่าว, ในสภาพทางเนื้อหนัง^{๕๖}, อยู่ในดีแห่ง

๓๗ คมพ. รับผิดชอบได้ (ที่), รู้จักผิดชอบ; ตัดสิน (การ), พิพากษา (การ).
 ๓๘ คมพ. งาน (ทั้งหลาย).
 ๓๙ ยีล. ๑๔:๓๑.
 ๔๐ แอลมา ๔๒:๒๘.
 ๔๑ ๒ นี. ๙:๑๒-๑๓; คพ. ๑๓๘:๑๗.

คมพ. ฟิ้นคืนชีวิต (การ), ฟิ้นคืนพระชนม์ (การ).
 ๔๑ ๑ คริ. ๑๕:๕๑-๕๕.
 ๔๒ คมพ. ชีวิตนี้เริ่มต้น.
 ๔๓ ๗ คพ. ๗๖:๕๐-๗๐.
 ๔๔ ๒ นี. ๒:๒๖; แอลมา ๔:๒๒๗; ยีล. ๑๔:๓๐.
 คมพ. สิทธิเสรี.

๕๒ คพ. ๑:๓๘.
 ๕๓ คพ. ๔๒:๒๓-๒๘.
 ๕๔ สัตต. ๓๒:๑๐; อสย. ๕๗:๒๐-๒๑; ยีล. ๑๓:๓๘.
 ๕๕ ๑ โคร. ๗:๒๖; ยีล. ๑๓:๓๘.
 คมพ. มนุษย์ปฤชุน.
 ๕๖ คมพ. ทางเนื้อหนัง, ฝ่าเท้าทางโลก.

ความขมขื่นและพันธนาการแห่งความชั่ว
ซ้ำสามานย์; พวกเขาอยู่ในโลกโดยไม่มี^๑
พระผู้เป็นเจ้า, และพวกเขาไปในทางตรง
กันข้ามกับธรรมชาติของพระผู้เป็นเจ้า;
ฉะนั้น, พวกเขาจึงอยู่ในสภาพตรงกัน
ข้ามกับธรรมชาติของความสุข.

๑๒ และบัดนี้ดูเถิด, ความหมายของคำ
ว่าการนำกลับคืนคือการนำเอาสิ่งที่อยู่ใน
สภาพธรรมชาติมาวางไว้ในสภาพที่ไม่
เป็นธรรมชาติ, หรือวางไว้ในสภาพตรง
กันข้ามกับธรรมชาติของมันหรือ?

๑๓ โอ้, ลูกพ่อ, นี่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น,
แต่ความหมายของคำว่า การนำกลับคืน
คือการนำเอาความชั่วกลับเข้าสู่ความชั่ว
อีก, หรือทางเนื้อหนังสู่ทางเนื้อหนัง,
หรือความต่ำช้าสู่ความต่ำช้า—ความดีสู่
สิ่งที่ดี; ความชอบธรรมสู่สิ่งที่ชอบธรรม;
ความเที่ยงธรรมสู่สิ่งที่เที่ยงธรรม; ความ
มีเมตตาสู่สิ่งที่มีเมตตา.

๑๔ ฉะนั้น, ลูกพ่อ, จงดูว่าลูกมีเมตตา
ต่อพี่น้องของลูก; ปฏิบัติโดยเที่ยงธรรม,^๒
ตัดสิน^๓โดยชอบธรรม, และทำความดี
ตลอดเวลา^๔; และหากลูกทำสิ่งทั้งหมด
นี้เมื่อนั้นลูกจะได้รางวัลของลูก; แท้จริง
แล้ว, ลูกจะมีความเมตตา^๕ กลับคืนเข้าสู่
ลูกอีก; ลูกจะมีความยุติธรรมกลับคืนมา
สู่ลูกอีก; ลูกจะมีการตัดสินอันชอบธรรม
กลับคืนเข้าสู่ลูกอีก; และลูกจะมีความดี
เป็นรางวัลแก่ลูกอีก.

๑๕ เพราะสิ่งซึ่งลูกได้ส่งออกไปจะกลับ

มาสู่ลูกอีก, และจะถูกนำกลับคืนมา;
ฉะนั้น, คำว่าการนำกลับคืนจึงกล่าวโทษ
ผู้กระทำบาปอย่างเต็มที่ยิ่งขึ้น, และไม่ได้
แก้ต่างให้คนผู้นั้นเลย.

บทที่ ๔๒

*ความเป็นมรรตัยคือเวลาแห่งการทดลอง
ที่ทำให้มนุษย์สามารถกลับใจและรับใช้
พระผู้เป็นเจ้า—การตกนาคความตายทาง
โลกและทางวิญญาณเข้าสู่มนุษยชาติทั้ง
ปวง— การไถ่เกิดขึ้นโดยผ่านการกลับ
ใจ—พระผู้เป็นเจ้าทรงชดใช้บาปของโลก
เอง—ความเมตตาไว้สำหรับบรรดาผู้
กลับใจ—คนอื่น ๆ ทั้งหมดอยู่ภายใต้ความ
ยุติธรรมของพระผู้เป็นเจ้า—ความเมตตา
เกิดขึ้นเนื่องจากการชดใช้—ผู้สำนึกผิด
อย่างแท้จริงเท่านั้นจะได้รับการช่วยให้
รอด. ประมาณ ๗๔ ปีก่อนคริสตกาล.*

และบัดนี้, ลูกพ่อ, พ่อสาเหินยากว่ายังมีบาง
สิ่งอยู่อีกที่ทำให้จิตใจลูกกังวล, ซึ่งลูกไม่
อาจเข้าใจได้—ซึ่งเกี่ยวกับความยุติธรรม^๖
ของพระผู้เป็นเจ้าในการลงโทษผู้ทำบาป;
เพราะลูกคิดว่าเป็นการยุติธรรมที่จะส่ง
ผู้ทำบาปไปสู่สภาพแห่งความเศร้าหมอง.

๒ บัดนี้ดูเถิด, ลูกพ่อ, พ่อจะอธิบายเรื่อง
นี้แก่ลูก. เพราะดูเถิด, หลังจากพระเจ้า
พระผู้เป็นเจ้าทรงส่ง^๗ บิดามารดาแรกของ
เราออกจากสวนแห่งเอเดน^๘, เพื่อทำไว้

๑ค อฟ. ๒:๑๒.
๑๔ก คมพ. ซ็อสตีธัย (ความ).
ข ยอห์น ๗:๒๔;
คพ. ๑๑:๑๒.
ค คพ. ๖:๑๓;

๕๘:๒๗-๒๘.
ง คมพ. เมตตา (ความ,
พระ, มี).
๔๒ ๑ก ๒ นี. ๒๖:๗;
โมไซยาห์ ๑๕:๒๖-๒๗.

คมพ. ยุติธรรม (ความ).
๒ก ปฐก. ๓:๒๓-๒๔;
โมเสส ๔:๒๘-๓๑.
ข คมพ. เอเดน.

ไถนา, ซึ่งจากดินนั้นพระองค์ทรงนำพวกท่านออกมา—แต่จริงแล้ว พระองค์ทรงนำชายนั้นออกมา, และทรงวางเหล่าเศรฐ์ไว้ที่ท้ายสวนแห่งเอเดนด้านตะวันออก, พร้อมกับดาบเพลิงซึ่งหันไปได้ทุกทาง, เพื่อรักษาต้นไม้แห่งชีวิต—

๓ บัดนี้, เราเห็นว่าชายนั้นกลับกลายเป็นดังพระผู้เป็นเจ้า, รู้ความดีและความชั่ว; และเกลือกชายนั้นจะยื่นมือของเขาออกมา, และรับเอาผลจากต้นไม้แห่งชีวิตด้วย, และกิน และมีชีวิตอยู่ตลอดกาล, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าจึงทรงวางเหล่าเศรฐ์และดาบเพลิงไว้, เพื่อเขาจะไม่รับส่วนผลนั้น—

๔ และดังนั้น เราจึงเห็น, ว่ามีเวลาที่ประทานให้มนุษย์เพื่อกลับใจ, แต่จริงแล้ว, เวลาแห่งการทดลอง, เวลาที่จะกลับใจและรับใช้พระผู้เป็นเจ้า.

๕ เพราะดูเถิด, หากอาดัมยื่นมือของเขาออกมาทันที, และรับส่วนจากต้นไม้แห่งชีวิต, เขาจะมีชีวิตตลอดกาล, ตามพระวาทะของพระผู้เป็นเจ้า, ไม่มีช่วงเวลาเพื่อการกลับใจ; แต่จริงแล้ว, และพระวาทะของพระผู้เป็นเจ้าจะไม่มี ความหมายด้วย, และแผนแห่งความรอดอันยิ่งใหญ่จะถูกทำให้ล้มเหลว.

๖ แต่ดูเถิด, พระองค์ทรงกำหนดให้มนุษย์ตาย—ฉะนั้น, ดังที่พวกเขาถูกตัดขาดจากต้นไม้แห่งชีวิตแล้วพวกเขา

จะถูกตัดขาดจากพื้นพิภพ—และมนุษย์จะสูญสิ้นตลอดกาล, แต่จริงแล้ว, พวกเขา กลับกลายเป็นคนตก.

๗ และบัดนี้, ลูกเห็นจากเรื่องนี้ว่าบิดามารดา แรก ของเรา ถูกตัดขาด จากที่ประทับของพระเจ้าทั้งฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณ; และดังนั้น เราจึงเห็นว่าพวกเขา กลับกลายเป็นผู้ที่ขึ้นอยู่กับ การทำตามความประสงค์ ของตนเอง.

๘ บัดนี้ ดูเถิด, ไม่เหมาะสมที่จะเรียกมนุษย์คืนจากความตายทางโลกนี้, เพราะนั้นจะทำลายแผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุภ.

๙ ฉะนั้น, เมื่อจิตวิญญาณตายไม่ได้เลย, และการตก นำ ความตาย ทางวิญญาณ และทางโลกมาสู่มนุษยชาติทั้งปวง, ซึ่งคือ, พวกเขาถูกตัดขาดจากที่ประทับของพระเจ้า, จึงสมควรที่จะช่วยมนุษยชาติกลับคืนมาจากความตายทางวิญญาณนี้.

๑๐ ฉะนั้น, เมื่อพวกเขากลายเป็นคนมีตัวตน, ราคจริต, และเป็นเหมือนมาร, โดยธรรมชาติ, สภาพแห่งการทดลองนี้ จึงกลายเป็นสภาพให้พวกเขาเตรียมตัว; มันกลายเป็นสภาพแห่งการเตรียมตัว.

๑๑ และบัดนี้จงจำไว้, ลูกพ่อ, หากไม่ใช่เพราะแผนแห่งการไถ่ (คือถ้าไม่มี) ในทันทีที่พวกเขาตายจิตวิญญาณพวกเขา ย่อมเศร้าหมอง, โดยที่ถูกลิดรอนจากที่ประทับของพระเจ้า.

๒๓ คมพ. เศรฐ์ (เหล่า).

ง ปฐก. ๒:๙.

๔๓ แอลมา ๓๔:๓๒-๓๓.

๖๓ คมพ. ความตาย, ทางร่างกาย.

๗ โมไซยาห์ ๑๖:๓-๕.

คมพ. การตกของอาดัม

และเอวา.

๗๓ ๒ นี. ๒:๕; ๙:๖;

ฮิล. ๑๔:๑๖. คมพ. ความตาย, ทางวิญญาณ.

๗ คมพ. สิทธิเสรี.

๘๓ แอลมา ๓๔:๙;

โมเสส ๖:๖๒.

๙๓ คมพ. การตกของอาดัม และเอวา.

๑๐๓ คมพ. ทางเหนือหนึ่ง, ผักไผ่ ทางโลก.

๗ คมพ. มนุษย์ปุถุชน.

๘ คมพ. มรรตัย (ความเป็น).

๑๐๓ ๒ นี. ๙:๗-๙.

๑๒ และบัดนี้, ไม่มีวิธีช่วยมนุษยชาติกลับคืนมาจากสภาพที่ตกนี้, ซึ่งมนุษย์นำมาสู่ตนเองเพราะความไม่เชื่อฟังของตนเอง;

๑๓ ฉะนั้น, ตามความยุติธรรม, แผนแห่งการไถ่จะเกิดขึ้นไม่ได้, เว้นแต่โดยเงื่อนไขการกลับใจของมนุษย์ในสภาพแห่งการทดลองนี้, แท้จริงแล้ว, สภาพแห่งการเตรียมนี้; เพราะนอกจากจะเป็นไปตามเงื่อนไขเหล่านี้, ความเมตตาจะเกิดผลไม่ได้เว้นแต่จะทำลายงานแห่งความยุติธรรมเสีย. บัดนี้งานแห่งความยุติธรรมจะถูกทำลายไม่ได้; หากเป็นเช่นนั้น, พระผู้เป็นเจ้าของจะทรงยุติ การเป็นพระผู้เป็นเจ้าของ.

๑๔ และดังนั้นเราจึงเห็นว่ามนุษยชาติทั้งปวงตกแล้ว, และพวกเขาอยู่ในเงื้อมมือของความยุติธรรม; แท้จริงแล้ว, ความยุติธรรมของพระผู้เป็นเจ้าของ, ซึ่งส่งให้พวกเขาถูกตัดขาดจากที่ประทับของพระองค์ตลอดกาล.

๑๕ และบัดนี้, แผนแห่งความเมตตาจะเกิดขึ้นไม่ได้ เว้นแต่จะมีการชดใช้เกิดขึ้น; ฉะนั้นพระผู้เป็นเจ้าของพระองค์เองจึงทรงชดใช้บาปของโลก, เพื่อนำมาซึ่งแผนแห่งความเมตตา, เพื่อให้อภัยแก่ข้อเรียกร้องของความยุติธรรม, เพื่อพระผู้เป็นเจ้าของจะทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าของที่ดีพร้อม, เทียงธรรม, และพระผู้เป็นเจ้าของที่ทรงเมตตาด้วย.

๑๖ บัดนี้, การกลับใจมาสู่มนุษย์ไม่ได้เว้นแต่จะมีการลงโทษ, ซึ่งเป็นนิรันดร์” ด้วยตั้งชีวิตของจิตวิญาณจะเป็น, โดยตั้งไว้ให้ตรงกันข้ามกับแผนแห่งความสุข, ซึ่งเป็นนิรันดร์เช่นเดียวกับชีวิตของจิตวิญาณ.

๑๗ บัดนี้, มนุษย์จะกลับใจได้อย่างไร เว้นแต่เขาจะทำบาป? เขาจะทำบาปได้อย่างไรหากไม่มีกฏ? กฏจะมีได้อย่างไรหากไม่มีการลงโทษ?

๑๘ บัดนี้, มีการลงโทษตั้งไว้, และให้กฏที่เที่ยงธรรมไว้, ซึ่งนำความสำนึกผิดจากมโนธรรมมาสู่มนุษย์.

๑๙ บัดนี้, หากไม่มีกฏให้ไว้—หากมนุษย์กระทำ ฆาตกรรม” เขาก็ควรตาย—เขาจะกลัวไหมว่าเขาจะตายหากเขากระทำ ฆาตกรรม?

๒๐ และอนึ่ง, หากไม่มีกฏให้ไว้เพื่อห้ามทำบาปมนุษย์ก็ไม่กลัวที่จะทำบาป.

๒๑ และหากไม่มีกฏให้ไว้, หากมนุษย์ทำบาปความยุติธรรมจะทำอะไรได้, ทั้งความเมตตาด้วย, เพราะทั้งสองอย่างนี้ไซ้ จะมีการอ้างสิทธิ์เหนือมนุษย์?

๒๒ แต่มีกฏให้ไว้, และมีการลงโทษตั้งไว้พร้อมกฏ, และให้มีการกลับใจ; ซึ่งการกลับใจนี้, ความเมตตามีการอ้างสิทธิ์; มิฉะนั้น, ความยุติธรรมจะอ้างสิทธิ์ในมนุษย์และบังคับใช้กฏ, และกฏทำให้มีการลงโทษ; หากไม่เช่นนั้น, งานแห่ง

๑๓ก คมพ. แผนแห่งการไถ่.
ข คมพ. กลับใจ (การ).
ค ๒ นี. ๒:๑๓-๑๔.
๑๔ก แอลมา ๒:๒:๑๓-๑๔.
ข ๒ นี. ๒:๕.
๑๕ก ๒ นี. ๓:๗-๑๐;
โมไซยาห์ ๑๖:๗-๘.

คมพ. ชดใช้ (การ).
ข คมพ. เมตตา (ความ, พระ, มี).
ค คมพ. ยุติธรรม (ความ).
ง ๓ นี. ๑๒:๔๘.
๑๖ก คพ. ๑๓:๑๐-๑๒.
๑๗ก คมพ. บาป.

ข รม. ๔:๑๕.
๑๘ก คมพ. มโนธรรม.
๑๙ก คมพ. ฆาตกรรม.
๒๑ก ๒ นี. ๓:๒๕-๒๖;
โมไซยาห์ ๓:๑๐.
๒๒ก คมพ. กลับใจ (การ).

ความยุติธรรมจะถูกทำลาย, และพระผู้เป็นเจ้าจะทรงยุติการเป็นพระผู้เป็นเจ้า.

๒๓ แต่พระผู้เป็นเจ้ามีทรงยุติการเป็นพระผู้เป็นเจ้า, และความเมตตา^๑อ้างสิทธิ์ในผู้สำนึกผิด, และความเมตตาเกิดเพราะการชดใช้^๒; และการชดใช้ทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิต^๓ของคนตาย; และการฟื้นคืนชีวิตของคนตายนำมามนุษย์กลับมายังที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า; และดังนั้นคนทั้งหลายได้รับการนำกลับคืนมายังที่ประทับของพระองค์, เพื่อรับการพิพากษา^๔ตามงานของพวกเขา, อันเป็นไปตามกฎและความยุติธรรม.

๒๔ เพราะเหตุนี้, ความยุติธรรมปฏิบัติข้อเรียกร้องทั้งหมดของมัน, และความเมตตาอ้างสิทธิ์ในทุกสิ่งที่เป็นของมันเองด้วย; และด้วยเหตุนี้, จึงไม่มีผู้ใดได้รับการช่วยเหลือหรือذنอกจากคนที่สำนึกผิดอย่างแท้จริง.

๒๕ อะไรเล่า, ลุกคิดว่าความเมตตาขโมยจากความยุติธรรม^๕ได้หรือ? พอกกล่าวแก่ ลุก, ไม่เลย; ไม่มีเลยแม้แต่น้อย, หากเป็นเช่นนั้น, พระผู้เป็นเจ้าจะทรงยุติการเป็นพระผู้เป็นเจ้า.

๒๖ และด้วยเหตุนี้พระผู้เป็นเจ้าทรงนำมาซึ่งพระประสงค์อันสำคัญยิ่งและเป็นนิรันดร์ของพระองค์, ซึ่งทรงเตรียมไว้นับแต่การวางรากฐานของโลก^๖. และด้วยเหตุนี้จึงเกิด ความรอดและการไถ่

ของมนุษย์, และความพินาศและความเศร้าหมองของพวกเขาด้วย.

๒๗ ฉะนั้น, โอ้ ลุก พ่อ, ผู้ใดก็ตาม^๗ที่ประสงค์จะมายอมมาได้และรับส่วนแบ่งในสายน้ำแห่งชีวิตได้โดยเสรี; และผู้ใดก็ตามที่ไม่ประสงค์จะมาผู้เดียวกันนั้นจะไม่ถูกบีบบังคับให้มา; แต่ในวันสุดท้ายจะนำกลับคืน^๘มาให้เขาตามการกระทำ^๙ของเขา.

๒๘ หากเขาปรารถนาจะทำความชั่ว^{๑๐}, และไม่กลับใจในวันเวลาของเขา, ดุเถิด, ความชั่วจะเกิดกับเขา, ตามการนำกลับคืนมาของพระผู้เป็นเจ้า.

๒๙ และบัดนี้, ลุกพ่อ, พ่อปรารถนาว่า ลุกจะไม่ให้สิ่งเหล่านี้เป็นที่ลำบากใจลูกอีกต่อไป, และขอให้บาปของลูกเท่านั้นเป็นเรื่องลำบากใจลูก, ด้วยความลำบากใจนั้นซึ่งจะนำลูกลงมาสู่การกลับใจ.

๓๐ โอ้ ลุกพ่อ, พ่อปรารถนาว่าลูกจะไม่ปฏิเสธความยุติธรรมของพระผู้เป็นเจ้าอีกต่อไป. จงอย่าพยายามแก้ตัวแม้แต่น้อยเพราะบาปของลูก, โดยปฏิเสธความยุติธรรมของพระผู้เป็นเจ้า; แต่ลูกจงยอมให้ความยุติธรรมของพระผู้เป็นเจ้า, และพระเมตตาของพระองค์, และความอดกลั้นของพระองค์มีอิทธิพลเต็มที่อยู่ในใจลูก; และขอให้มันนำลูกลงมาถึงภัสสุลีในความถ่อมตน^{๑๑}.

๓๑ และบัดนี้, ลุกพ่อ, ลุกได้รับการเรียก

๒๓ก คมพ. เมตตา (ความ, พระ, มี).
ข คมพ. ชดใช้ (การ).
ค ๒ นี. ๒:๗; ๙:๔;
แอลมา ๗:๑๒; ๑๑:๔๑-๔๔;
๑๒:๒๔-๒๕; อีลี. ๑๔:๑๕-
๑๗; มอริ. ๙:๑๓.

ง แอลมา ๔:๒๑-๒๔.
จ คมพ. พิพากษา (การ),
สุดท้าย.
๒๔ก คมพ. ยุติธรรม (ความ).
๒๖ก ๒ นี. ๒:๑๔-๓๐;
โมเสส ๑:๓๙.
๗ แอลมา ๑๓:๓; ๓ นี. ๑:๑๔.

๒๗ก แอลมา ๕:๓๔; อีลี. ๑๔:๓๐.
คมพ. สิทธิเสรี.
ข แอลมา ๔:๑๕.
ค อสย. ๕:๙; ๖:๗; ๒๐:๑๒.
๒๘ก แอลมา ๔:๒-๕.
๓๐ก คมพ. นอบน้อม (ความ),
อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ).

จาก พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าให้สั่งสอนพระวจนะแก่คนเหล่านี้. และบัดนี้, ลูกพ่อ, จงไปตามทางของลูก, ประกาศพระวจนะด้วยความจริงและด้วยความมีสติ, เพื่อลูกจะนำจิตวิญญาณทั้งหลายมาสู่การกลับใจ, เพื่อแผนอันสำคัญยิ่งแห่งความเมตตาจะอ้างสิทธิ์เหนือพวกเขา. และขอพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าประทานให้ลูกแม่ตามถ้อยคำของพ่อ. เอเมน.

บทที่ ๔๓

แอลมา และ บุตรของท่าน สั่งสอนพระวจนะ—ชาวโซรัม และ ผู้แตกแยกจากชาวนีไฟอื่น ๆ กลับกลายเป็นชาวเลมมัน—ชาวเลมมันมาทำสงครามกับชาวนีไฟ—โมโรในจัดหายุทธภัณฑ์ป้องกันให้ชาวนีไฟ—พระเจ้าทรงเปิดเผยยุทธวิธีของชาวเลมมันต่อแอลมา—ชาวนีไฟปกป้องบ้าน, เสรีภาพ, ครอบครัว, และศาสนาของพวกเขา—กองทัพของโมโรในและสืบล้อมชาวเลมมัน. ประมาณ ๗๔ ปีก่อนคริสตกาล.

และ บัดนี้ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ บุตรของแอลมาออกไปในบรรดาผู้คน, เพื่อประกาศพระวจนะแก่พวกเขา. และ แอลมา, เอง, ก็ไม่อาจพักผ่อนได้ด้วย, และ ท่านออกไปด้วย.

๒ บัดนี้ เราจะไม่กล่าวถึงคำสั่งสอนของพวกท่านอีกต่อไป, นอกจากว่าพวกท่านสั่งสอนพระวจนะ, และความจริง, ตาม

วิญญานแห่งการพยากรณ์และการเปิดเผย; และพวกท่านสั่งสอนตามระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์^๗ ของพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าซึ่งพวกท่านได้รับเรียกมา.

๓ และ บัดนี้ ข้าพเจ้า กลับ มา พูด เรื่องราวของการสงครามระหว่างชาวนีไฟกับชาวเลมมัน, ในปี^๘ที่สิบแปดแห่งการปกครองของผู้พิพากษา.

๔ เพราะ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือชาวโซรัม^๙ กลับกลายเป็นชาวเลมมัน; ฉะนั้น, ในตอนต้นของปีที่สิบแปด ผู้คนของนีไฟเห็นว่าชาวเลมมันกำลังจะมาโจมตีพวกเขา; ฉะนั้นพวกเขาจึงเตรียมทำสงคราม; แต่จริงแล้ว, พวกเขารวบรวมกองทัพในแผ่นดินแห่งเจอร์ซอน.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมมันมาพร้อมกับคนหลายพันของพวกเขา; และพวกเขาเข้ามาในแผ่นดินแห่งแอนทีโอนัม, ซึ่งเป็นแผ่นดินของชาวโซรัม; และชายผู้หนึ่งชื่อเซราเอ็มนานท์เป็นผู้นำของคนเหล่านั้น.

๖ และบัดนี้, โดยที่ชาวอแมลิโคเป็นพวกที่มีนิสัยชั่วร้ายและกระทำฆาตกรรม, ในพวกเขาเองยิ่งกว่าชาวเลมมัน, ดังนั้น, เซราเอ็มนานท์จึงกำหนดแม่ทัพนายกองเหนือชาวเลมมัน, และพวกเขาเป็นชาวอแมลิโคและชาวโซรัมทั้งสิ้น.

๗ บัดนี้เขาทำการนี้เพื่อเขาจะได้รับความเกลียดชังของพวกเขาที่มีต่อชาวนีไฟไว้, เพื่อเขาจะได้นำคนเหล่านั้นมาอยู่ภายใต้ผลสำเร็จในแผนของเขา.

๘ เพราะเหตุเกิด, แผนของเขาคือการยั-

๔๓ ๒ก คมพ. เมลคีเซเดค,
 ฐานะปุโรหิตแห่ง.

๔ก แอลมา ๓๕:๒-๑๔;
 ๕๒:๓๓.

อยู่ให้ชาวเลมมันเกิดโทสะต่อต้านชาวนีไฟ; เขาทำการนี้เพื่อเขาจะได้แย่งชิงอำนาจใหญ่หลวงเหนือคนเหล่านั้น, และเพื่อเขาจะได้มีอำนาจเหนือชาวนีไฟโดยพาคนเหล่านั้นมาสู่ความเป็นทาสด้วย.

๙ และบัดนี้แผนของชาวนีไฟคือรักษาผืนแผ่นดินของพวกเขา, และบ้านของพวกเขา, และภรรยา^๙, และลูก ๆ ของพวกเขา, เพื่อพวกเขาจะได้ปกป้องรักษาสิ่งเหล่านี้ให้พ้นจากเงื้อมมือศัตรู; และเพื่อพวกเขาจะปกป้องรักษาสิทธิ์และอภิสิทธิ์ของพวกเขาไว้ด้วย, แท้จริงแล้ว, เพื่อเสรีภาพ^{๑๐} ของพวกเขาด้วย, เพื่อจะได้นมัสการพระเจ้าเป็นเจ้าตามความปรารถนาของพวกเขา.

๑๐ เพราะพวกเขารู้ว่าหากพวกเขาตกอยู่ในเงื้อมมือชาวเลมมันแล้ว, ผู้ใดก็ตามที่นมัสการ^{๑๑} พระผู้เป็นเจ้าด้วยวิญญาณ^{๑๒} และด้วยความจริง, พระผู้เป็นเจ้าองค์จริงและทรงพระชนม์อยู่, ชาวเลมมันจะทำลายผู้นั้น.

๑๑ แท้จริงแล้ว, และพวกเขาารู้ด้วยถึงความเกลียดชังที่สุดของชาวเลมมันที่มีต่อพี่น้อง^{๑๓} พวกเขา, ซึ่งเป็นผู้คนของแอนโทนีไฟ-ลีโซ, ซึ่งเรียกว่าผู้คนของแอมัน—และพวกเขาไม่ยอมจับอาวุธ, แท้จริงแล้ว, พวกเขาได้เข้ามาในพันธสัญญาและพวกเขาจะไม่ยอมละเมิดมัน—ฉะนั้น, หากพวกเขาจะตกอยู่ในเงื้อมมือชาวเลมมันพวกเขาจะยอมถูกทำลาย.

๑๒ และชาวนีไฟจะไม่ยอมให้พวกเขา

ถูกทำลาย; ฉะนั้นจึงให้ผืนแผ่นดินเป็นมรดกแก่พวกเขา.

๑๓ และผู้คนของแอมันได้ให้ทรัพย์สินของตนเป็นอันมากแก่ชาวนีไฟเพื่อค้ำจุนกองทัพของพวกเขา; และด้วยเหตุนี้ชาวนีไฟจึงถูกบีบบังคับ, ให้ด้านทานชาวเลมมัน, โดยลำพัง, ซึ่งเป็นการรวมกันของเลมมันกับเลมิวเอล, และพวกบุตรของอิซมาเอล, และคนทั้งหมดที่แตกแยกไปจากชาวนีไฟ, ซึ่งคือชาวอแมลลิโคและชาวโซรัม, และพวกผู้สืบตระกูล^{๑๔} ของปุโรหิตของโนอาห์.

๑๔ บัดนี้ผู้สืบตระกูลเหล่านั้นมีจำนวนมากมาย, เกือบ, เท่าชาวนีไฟ; และดังนั้นชาวนีไฟจึงจำเป็นต้องต่อสู้กับพี่น้องของตน, แม้จนถึงการนองเลือด.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นขณะที่กองทัพของชาวเลมมันมารวมกันในแผ่นดินแห่งแอนโทนีอัม, ดุเล็ด, กองทัพของชาวนีไฟเตรียมพร้อมที่จะพบกับพวกนั้นในแผ่นดินแห่งเจอร์ซอน.

๑๖ บัดนี้, ผู้นำของชาวนีไฟ, หรือคนที่กำหนดให้เป็นแม่ทัพแห่งชาวนีไฟ—บัดนี้แม่ทัพผู้นี้เข้าบัญชาการกองทัพของชาวนีไฟทั้งหมด—และชื่อของท่านคือโมโรไน;

๑๗ และโมโรไนรับหน้าที่บังคับบัญชาทั้งหมด, และควบคุมเกี่ยวกับการสงครามของพวกเขา. และท่านมีอายุเพียงยี่สิบห้าปีเมื่อกำหนดให้ท่านเป็นแม่ทัพเหนือกองทัพของชาวนีไฟ.

๓๗ แอลมา ๔๔:๕; ๔๖:๑๒. ๗ คมพ. เสรีภาพ. ๑๐ ก คมพ. นมัสการ.	๗ ยอห์น ๔:๒๓-๒๔. ๑๑ ก แอลมา ๒๔:๑-๓, ๕, ๒๐; ๒๕:๑, ๑๓;	๒๗:๒, ๒๑-๒๖. ๓๓ ก แอลมา ๒๕:๔.
--	--	----------------------------------

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ท่านพบกับชาวเลมันที่ชายแดนเจอร์ซอน, และผู้คนของท่าน ถือ ดาบ, และ กระบี่เป็นอาวุธ, และมีอาวุธสงครามนานาชนิด.

๑๙ และเมื่อกองทัพของชาวเลมันเห็นว่าผู้คนของนีไฟ, หรือว่าโมโรไน, เตรียมผู้คนของท่านพร้อมด้วยเกราะอกและพร้อมด้วยโล่แขน, แท้จริงแล้ว, และโล่เพื่อป้องกันศีรษะของพวกเขาด้วย, และอีกทั้งพวกเขาพุ่งห่มด้วยเสื้อผ้าหนา—

๒๐ บัดนี้กองทัพของเซราเอ็มนหาที่ไม่ได้มีการเตรียมตัวด้วยสิ่งเช่นนั้นเลย; พวกเขา มีก็แต่เพียงดาบและกระบี่ของพวกเขา, และคันทันกับลูกธนูของพวกเขา, และก้อนหินกับสายหวิ้งของพวกเขา; และพวกเขาเปลือยเปล่า^๑, นอกจากแผ่นดินหนังซึ่งคาดไว้รอบเอว; แท้จริงแล้ว, พวกเขาทุกคนตัวเปลือยเปล่า, เว้นแต่ชาวไซรัมและชาวอัมลีโค;

๒๑ แต่พวกเขาไม่มีเกราะอก, หรือโล่—ฉะนั้น, พวกเขาจึงกลัวกองทัพของชาวนีไฟอย่างยิ่งเพราะยุทธภัณฑ์ของคนเหล่านั้น, ทั้ง ๆ ที่จำนวนของพวกเขามากกว่าชาวนีไฟเป็นอันมาก.

๒๒ ดูเถิด, บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาไม่กล้ามาต่อสู้กับชาวนีไฟที่ชายแดนเจอร์ซอน; ฉะนั้นพวกเขาจึงออกจากแผ่นดินแห่งแอนโทโนัมเข้าในแดนทुरกันดาร, และเดินทางอ้อมไปในแดนทुरกันดาร, ออกไปใกล้ต้นแม่น้ำไซดอน, เพื่อพวกเขาจะได้เข้ามาในแผ่นดินแห่งแมนไทและเข้าครอบครองแผ่นดิน; เพราะพวกเขาไม่คิดว่ากองทัพของโมโรไนจะรู้ว่าพวกเขาไปถึงที่ใด.

๒๓ แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น, ที่ที่พวกเขาออกไปในแดนทुरกันดารโมโรไนส่งคนสอดแนมออกไปในแดนทुरกันดารเพื่อเฝ้าดูค่ายพักของคนเหล่านั้น; และโมโรไน, โดยที่รู้เรื่อง คำพยากรณ์ของแอลมา, จึงส่งคนบางคนไปหาท่าน, ด้วย, โดยปรารถนาจะให้ท่านทูลถามพระเจ้าว่ากองทัพของชาวนีไฟควรไปที่ใด^๒ เพื่อต่อสู้ป้องกันตนเองจากชาวเลมัน

๒๔ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ พระวจนะของพระเจ้ามาถึงแอลมา, และแอลมาแจ้งแก่บรรดาผู้ส่งสารของโมโรไน, ว่ากองทัพของชาวเลมันกำลังเดินทัพอ้อมอยู่ในแดนทुरกันดาร, เพื่อจะได้ข้ามมาแผ่นดินแห่งแมนไท, เพื่อจะได้เริ่มโจมตีผู้คนที่อ่อนแอกว่า. และผู้ส่งสารเหล่านั้นจึงนำข่าวไปแจ้งโมโรไน.

๒๕ บัดนี้โมโรไน, โดยที่กองทัพส่วนหนึ่งของท่านไว้ในแผ่นดินแห่งเจอร์ซอน, เกลือกว่าชาวเลมันส่วนหนึ่งโดยทางใดก็ตาม จะเข้ามาในแผ่นดินนั้นและเข้าครองเมือง, ท่านยกกองทัพส่วนที่เหลือของท่านและเดินทัพข้ามไปแผ่นดินแห่งแมนไท.

๒๖ และท่านให้ผู้คนที่ทั้งหมดในแผ่นดินเสี้ยวนั้นมารวมกันเพื่อสู้รบกับชาวเลมัน, เพื่อปกป้อง^๓ผืนแผ่นดินของพวกเขาและประเทศของพวกเขา, สิทธิของพวกเขา และเสรีภาพ ของ พวกเขา; ฉะนั้นพวกเขาจึงเตรียมพร้อมรับเวลาแห่งการบุกของชาวเลมัน.

๒๗ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ โมโรไนให้กองทัพของท่านไปช้อนอยู่ใน

๒๐ก อีนัส ๑:๒๐.

๒๓ก แอลมา ๔๘:๑๖.

๒๖ก คพ. ๑๓๔:๑๑.

หุบเขา ซึ่งอยู่ใกล้ฝั่งแม่น้ำไซดอน, ซึ่งอยู่ทาง ตะวัน ตกของ แม่น้ำไซดอนในแดนทूरกันดาร.

๒๘ และโมโรไนวางคนสอดแนมไว้โดยรอบ, เพื่อท่านจะได้รู้ว่าค่ายของชาวเลมันจะมาตั้งเมื่อใด.

๒๙ และบัดนี้, โดยที่โมโรไนรู้เจตนาของชาวเลมัน, ว่าเป็นเจตนาพวกเขาที่จะทำลาย พี่น้องของ ตน, หรือที่จะเอาคนเหล่านั้นมาขึ้นอยู่กับตนและพาคนเหล่านั้นมาสู่ความเป็นทาสเพื่อพวกเขาจะได้สถาปนาอาณาจักรให้ตนเองเหนือทั้งแผ่นดิน;

๓๐ และโดยที่ท่านรู้ด้วยว่าเป็นความปรารถนาแต่ประการเดียวของชาวนีไฟที่จะปกป้องรักษาผืนแผ่นดินของพวกเขา, และเสรีภาพ^๑ของพวกเขา, และศาสนจักรของพวกเขา, ฉะนั้นท่านจึงคิดว่าไม่เป็นบาปที่ท่านจะปกป้องพวกเขาโดยกลยุทธ์; ฉะนั้น, ท่านจึงรู้โดยคน สอดแนมของท่านว่าชาวเลมันจะไปทางไหน.

๓๑ ฉะนั้น, ท่านจึงแบ่งกองทัพของท่านและนำส่วนหนึ่งไปในหุบเขา, และซ่อนกองทัพ นั้นทาง ตะวัน ออก, และทางใต้ของเนินเขาริพลาห์;

๓๒ และที่เหลือนั้นท่านซ่อนในหุบเขาทางตะวันตก, ทางตะวันตกของแม่น้ำไซดอน, และตลอดลงไป ในชายแดนของแผ่นดินแมนไท.

๓๓ และเมื่อวางทัพของท่านไว้ดังนั้นตามความปรารถนาของท่านแล้ว, ท่านก็พร้อมที่จะพบกับพวกนั้น.

๓๔ และเหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือชาวเลมันขึ้น มาทางเหนือของเนินเขา, ซึ่งกองทัพส่วนหนึ่งของโมโรไนซ่อนอยู่.

๓๕ และ เมื่อ ชาวเลมัน ผ่าน เนินเขาริพลาห์, และเข้ามาในหุบเขา, และเริ่มจะข้ามแม่น้ำไซดอน, กองทัพซึ่งซ่อนอยู่ทางใต้ของเนินเขา, ซึ่งนำโดยชายผู้หนึ่งชื่อ ลีไฮ^๑, และเขานำกองทัพของเขาออกมาและล้อมชาวเลมันไว้ทางตะวันออกด้านหลังของพวกเขา.

๓๖ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ, เมื่อเห็นชาวนีไฟกำลัง เข้ามา ทาง ด้านหลังของพวกเขา, ชาวเลมันจึงหันกลับและเริ่มต่อสู้กับกองทัพของลีไฮ.

๓๗ และงานแห่งความตายเริ่มขึ้นกับทั้งสองฝ่าย, แต่มันน่าสยดสยองมากกว่าในส่วนของชาวเลมัน, เพราะความเปลือยเปล่า^๑ของพวกเขาเปิดรับการฟันอย่างหนักของชาวนีไฟด้วยดาบของพวกเขาและกระบี่ของพวกเขา, ซึ่งนำความตายมาให้ให้เกือบทุกครั้ง^๑ที่ฟันลงไป.

๓๘ ขณะเดียวกันอีกฝ่ายหนึ่ง, มีคนล้มตายลงประปรายในบรรดาชาวนีไฟ, ด้วยดาบของพวกเขาและการเสียเลือด, โดยที่พวกนี้มีโล่ป้องกันส่วนสำคัญของร่างกาย, หรือ ส่วนที่สำคัญกว่าของร่างกายมีโล่ป้องกันให้พ้นจากการฟันของชาวเลมัน, โดยเกราะอก^๑ของพวกเขา, และโล่แขนของพวกเขา, และหมวกเกราะของพวกเขา; และด้วยเหตุนี้ชาวนีไฟทำงานแห่งความตายต่อไปอีกในบรรดาชาวเลมัน.

๓๙ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ

๓๐ก) แอลมา ๔๖:๑๒, ๓๕.

๓๕ก) แอลมา ๔๙:๑๖.

๓๗ก) แอลมา ๓:๕.

๓๘ก) แอลมา ๔๔:๘-๙.

ชาวเลมันเกิด ตกใจกลัว, เพราะ ความพินาคีใหญ่หลวงในบรรดาพวกเขา, แม้จนพวกเขาเริ่มหลบหนีไปทางแม่น้ำไซดอน.

๔๐ และพวกเขาถูกลีไฮกับคนของเขาไล่ตามไป; และพวกเขาถูกลีไฮต้อนลงในผืนน้ำแห่งไซดอน, และพวกเขาข้ามผืนน้ำแห่งไซดอนไป. และลีไฮให้กองทัพของเขาคงอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำไซดอนเพื่อพวกเขาจะไม่เข้ามา.

๔๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมโรโนและกองทัพของท่านเผชิญหน้ากับชาวเลมันในหุบเขา, บนอีกฝั่งหนึ่งของแม่น้ำไซดอน, และเริ่มโจมตีพวกนั้นและสังหารพวกเขา.

๔๒ และชาวเลมันได้หลบหนีไปซึ่งหน้าพวกเขาอีก, ไปทางแผ่นดินแห่งแมนไท; และพวกนั้นเผชิญหน้ากับกองทัพของโมโรโนอีก.

๔๓ เมื่อเป็นดังนี้ชาวเลมันได้ต่อสู้อย่างหนักยิ่ง; แท้จริงแล้ว, ไม่เคยเป็นที่รู้มาก่อนว่าชาวเลมันเคยต่อสู้ด้วยพลกำลังและความกล้าหาญ ยิ่ง ถึง เพียง นั้น, ไม่เลย, ไม่เคยแม้ตั้งแต่แรกเริ่ม.

๔๔ และพวกเขาได้รับแรงบันดาลใจจากชาวโซรัมและชาวอแมลิโค, ซึ่งเป็นแม่ทัพ นายกอง และผู้นำ ของ พวกเขา, และจาก เซรา เอ็มนาห์, ผู้ เป็น แม่ทัพ ของ พวกเขา, หรือ หัวหน้าผู้นำ และ ผู้บัญชาการของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, พวกเขาต่อสู้เหมือนมังกร, และชาวนี้ไฟหลายคนถูกสังหารโดยมือของพวกเขา, แท้จริง

แล้ว, พวกเขาฟันหมวกเกราะจำนวนมากของชาวนี้ไฟ แยก เป็น สอง เสียง, และพวกเขาแทงทะลุเกราะอกของคนเหล่านั้นเป็นอันมาก, และพวกเขาฟันแขนของพวกนั้นขาดเป็นอันมาก; และชาวเลมันฟาดฟันด้วยความเกรี้ยวโกรธของตนดังนี้.

๔๕ กระนั้นก็ตาม, ชาวนี้ไฟได้รับแรงบันดาลใจจากอุดมการณ์ที่ดีกว่า, เพราะพวกเขาไม่ได้กำลังต่อสู้เพื่อระบอบราชาธิปไตย หรืออำนาจ แต่พวกเขากำลังต่อสู้เพื่อบ้านของตนและเสรีภาพของตน, ภรรยาและลูก ๆ ของตน, และทุกสิ่งของ ตน, แท้จริง แล้ว, เพื่อ พิธีกรรมแห่งการนมัสการของตนและศาสนจักรของตน.

๔๖ และพวกเขากำลังทำสิ่งซึ่งพวกเขา รู้สึกว่าเป็นหน้าที่ ซึ่งพวกเขาเป็นหนี้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของตน; เพราะ พระเจ้า ตรัส กับพวกเขา, และกับบรรพบุรุษพวกเขาด้วย, ว่า: "ตราบเท่าที่ 'เจ้าไม่มี ความผิดฐานรุกรานก่อนในครั้งแรก', หรือครั้งที่สอง, เจ้าจะไม่ยอมตนให้ถูกสังหารด้วยมือศัตรูของเจ้า."

๔๗ และอนึ่ง, พระเจ้าตรัสว่า: "เจ้าจงปกป้อง'ครอบครัวเจ้าแม้จนถึงการนองเลือด. ฉะนั้นเพราะอุดมการณ์นี้ชาวนี้ไฟจึงต่อสู้กับชาวเลมัน, เพื่อปกป้องตนเอง, และครอบครัวของตน, และผืนแผ่นดินของตน, ประเทศของตน, และสิทธิของตน, และศาสนาของตน."

๔๔ก แอลมา ๔๓:๖.
๔๕ก แอลมา ๔๔:๕.
ข คมพ. เสรีภาพ.

๔๖ก คมพ. หน้า ๓.
ข แอลมา ๔๘:๑๔;
คพ. ๑๘:๓๓-๓๖.

ค ๓ นี. ๓:๒๐;
คพ. ๑๘:๒๓-๒๔.
๔๗ก คพ. ๑๓:๑๐.

๔๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อคนของโมโรไนเห็นความดูร้ายและความโกรธของชาวเลมมัน, พวกเขาเกือบจะถอยร่นและหลบหนีไปจากพวกนั้น. และโมโรไน, โดยที่มองเห็นเจตนาของพวกเขา, จึงออกคำสั่งและให้กำลังใจพวกเขาด้วยข้อคิดเหล่านี้—แท้จริงแล้ว, ความคิดคำนึงถึงผืนแผ่นดินของพวกเขา, เสรีภาพของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, อิสราภาพจากการเป็นทาสของพวกเขา.

๔๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาหันกลับมาสู่ชาวเลมมัน, และพวกเขา^๑ เป็นเสียงเดียวกันทูลพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของตน, เพื่อเสรีภาพของตนและอิสราภาพจากการเป็นทาสของตน.

๕๐ และพวกเขาเริ่มยื่นหัตถ์ต่อสู่ชาวเลมมันด้วยพลัง; และในชั่วโหมงเดียวกันกับที่พวกเขา^๑ ร้องทูลพระเจ้าเพื่ออิสราภาพของตน, ชาวเลมมันเริ่มหลบหนีไปซึ่งหน้าพวกเขา; และพวกนั้นหลบหนีไปแม้จนถึงผืนน้ำแห่งไซดอน.

๕๑ บัดนี้, ชาวเลมมันมีจำนวนมากกว่า, แท้จริงแล้ว, มากกว่าสองเท่าของจำนวนชาวนีไฟ; กระนั้นก็ตาม, พวกเขา^๑ ยังถูกขับไล่ถึงขนาดที่ต้องไปรวมอยู่เป็นกลุ่มเดียวในหุบเขา, บนฝั่งใกล้แม่น้ำไซดอน.

๕๒ ฉะนั้นกองทัพของโมโรไนจึงล้อมพวกเขาไว้, แท้จริงแล้ว, แม้ทั้งสองฝั่งแม่น้ำ, เพราะดูเถิด, ทางตะวันออกคือคนของลีไฮ.

๕๓ ฉะนั้นเมื่อเซราเฮิมนาห์เห็นคนของลีไฮทางตะวันออกของแม่น้ำไซดอน, และกองทัพของโมโรไนทางตะวันตกของ

แม่น้ำไซดอน, พวกเขาถูกชาวนีไฟล้อมไว้, ก็เกิดความประหวั่นพรั่นพรึง.

๕๔ บัดนี้โมโรไน, เมื่อท่านเห็นความประหวั่นพรั่นพรึงของพวกนั้น, จึงส่งคนของท่านให้ยุติการหลังเล็ดของพวกเขา.

บทที่ ๔๔

โมโรไน สั่งชาวเลมมันให้ทำพันธสัญญาสันติภาพมิฉะนั้นจะถูกทำลาย—เซราเฮิมนาห์ปฏิเสธข้อเสนอนี้, และการรบเกิดขึ้นอีก—กองทัพของโมโรไนทำให้ชาวเลมมันพ่ายแพ้. ประมาณ ๗๔-๗๓ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนเหล่านั้นหยุดและถอยจากพวกเขาเล็กน้อย. และโมโรไนกล่าวแก่เซราเฮิมนาห์: ดูเถิด, เซราเฮิมนาห์, ว่าเราไม่ปรารถนา^๑ จะเป็นคนกระหายเลือด. ท่านรู้ว่าท่านอยู่ในมือเราแล้ว, แต่เราก็ไม่ปรารถนาจะสังหารท่าน.

๒ ดูเถิด, เราไม่ได้ออกมารบกับท่านเพื่อจะทำให้ท่านหลังเล็ดโดยหวังอำนาจ; ทั้งเราไม่ปรารถนาจะนำใครมาสู่แยกของความเป็นทาส. แต่นี่คือสาเหตุอันแท้จริงที่ท่านมาสู้รบกับเรา; แท้จริงแล้ว, และท่านโกรธเราเพราะศาสนาของเรา.

๓ แต่บัดนี้, ท่านก็เห็นว่าพระเจ้าทรงสถิตกับเรา; และท่านก็เห็นว่าพระองค์ทรงส่งท่านมาอยู่ในเงื้อมมือเรา. และบัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้ท่านเข้าใจว่าเรื่องนี้เป็นไปกับเราเพราะศาสนาของเราและศรัทธาของ

เราในพระคริสต์. และบัดนี้ท่านก็เห็นว่าท่านทำลายศรัทธาของเราไม่ได้.

๔ บัดนี้ท่านก็เห็นว่านี่คือศรัทธาแท้จริงต่อพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, ท่านก็เห็นว่าพระเจ้าจะทรงคำจูน, และทรงพิทักษ์, และปกป้องรักษาเรา, トラบเท่าที่เราเชื่อสัตย์ต่อพระองค์, และต่อศรัทธาของเรา, และศาสนาของเรา; และพระเจ้าจะไม่เคยทรงยอมให้เราถูกทำลายเลย เว้นแต่เราจะตกไปสู่การล่วงละเมิดและปฏิสรรค์ศรัทธาของเรา

๕ และบัดนี้, เซราเฮิมนาห์, ข้าพเจ้าสั่งท่าน, ในพระนามของพระเจ้าผู้ทรงเดชานุภาพทั้งมวลพระองค์นั้น, ผู้ทรงให้กำลังแก่แขนเราจนเรามีอำนาจเหนือท่าน, ด้วยศรัทธาของเรา, ด้วยศาสนาของเรา, และด้วยพิธีกรรมแห่งการนมัสการของเรา, และด้วยศาสนจักรของเรา, และด้วยความช่วยเหลือศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเราเป็นหนี้ภรรยาและลูก ๆ ของเรา, ด้วยเสรีภาพ^๕ นั้นซึ่งผูกมัดเราไว้กับผืนแผ่นดินของเรา และประเทศของเรา; แท้จริงแล้ว, และด้วยการชำระรักษาพระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าด้วย, ซึ่งเราเป็นหนี้สำหรับความสุขทั้งหมดของเรา; และด้วยทุกสิ่งอันเป็นที่รักที่สุดของเรา—

๖ แท้จริงแล้ว, และนี่ไม่ใช่ทั้งหมด; ข้าพเจ้าสั่งท่านด้วยความปรารถนาทั้งหมดซึ่งท่านมีเพื่อชีวิต, ให้ท่านมอบอาวุธสงครามของท่านแก่เรา, และเราจะไม่แสวงหาเลือดของท่าน, แต่เราจะไว้ชีวิตท่าน, หากท่านจะไปตาม

ทางของท่านและไม่กลับมาทำสงครามกับเราอีก.

๗ และบัดนี้, หากท่านไม่ทำดังนี้, ดูเถิด, ท่านอยู่ในเงื้อมมือเรา, และข้าพเจ้าจะส่งคนของข้าพเจ้าให้เข้าโจมตีท่าน, และทำให้ร่างกายพวกท่านบาดเจ็บสาหัส, เพื่อท่านจะสูญสิ้นไป; และเมื่อนั้นเราจะเห็นว่าใครจะมีอำนาจเหนือคนพวกนี้; แท้จริงแล้ว, เราก็จะเห็นว่าใครจะถูกนำไปสู่ความเป็นทาส.

๘ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อเซราเฮิมนาห์ได้ยื่นถ้อยคำเหล่านี้เขาจึงออกมาและมอบดาบของเขาและกระบี่ของเขา, และคันธนูของเขาใส่มือโมโรไน, และกล่าวแก่ท่าน: ดูเถิด, นี่คืออาวุธสงครามของเรา; เราจะมีมอบมันให้ท่าน, แต่เราจะไม่ยอมตนทำสัตย์ปฏิญาณ^๖ กับท่าน, ซึ่งเรารู้ว่าเราจะละเมิด, และลูก ๆ ของเราด้วย; แต่จงรับอาวุธสงครามของเราไว้, และปล่อยให้เราออกไปในแดนทุรกันดาร; มิฉะนั้นเราจะเก็บดาบของเราไว้, และเราจะตายหรือไม่ก็ชนะ.

๙ ดูเถิด, เราไม่อยู่ในศรัทธาเดียวกับท่าน; เราไม่เชื่อว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงส่งเราให้มาอยู่ในเงื้อมมือท่าน; แต่เราเชื่อว่าเป็นอุบายของท่านที่ปกป้องรักษาท่านให้พ้นจากคมดาบของเรา. ดูเถิด, เกาะอก^๗ ของท่าน และโล่ของท่านที่ปกป้องรักษาท่านไว้.

๑๐ และบัดนี้เมื่อเซราเฮิมนาห์ยุติการกล่าวคำเหล่านี้, โมโรไนคืนดาบและอาวุธสงคราม, ที่ท่านได้รับไว้, ให้

๕ก คมพ. ศาสนพิธี.
ข คมพ. เสรีภาพ.

๘ก คมพ. คำปฏิญาณ.
๙ก แอลมา ๔๓:๓๘.

เซราเอิมานาห์, พลางกล่าวว่า: ดูเถิด, เรา จะยุติความขัดแย้งนี้.

๑๑ บัดนี้ ข้าพเจ้า จะ คั้นค้ำ ที่ ข้าพเจ้า พุดไป แล้ว ไม่ได้, ฉะนั้น พระเจ้า ทรง พระชนม์อยู่ฉันใด, ท่านจะออกไปไม่ได้ ฉะนั้นนั้น เว้นแต่ท่านจะออกไปพร้อมกับคำ ปฏิญาณว่าท่านจะไม่กลับมาทำสงคราม กับเราอีก. บัดนี้ เนื่องจากท่านอยู่ในเงื้อม มือเรา เราจะทำให้เลือดของท่านตกตอกลง พื้นดิน, มิฉะนั้นท่านจงยอมรับเงื่อนไข ซึ่งข้าพเจ้าเสนอ.

๑๒ และบัดนี้เมื่อโมโรไนกล่าวถ้อยคำ เหล่านี้แล้ว, เซราเอิมานาห์ก็ถือดาบของ เขาไว้, และเขาโกรธโมโรไน, และเขาพุ่ง ออกไปเพื่อจะสังหารโมโรไน; แต่เมื่อเงื้อม ดาบของเขาขึ้น, ดูเถิด, ทหารคนหนึ่ง ของโมโรไนฟันมันแม้จนหล่นลงสู่พื้น ดิน, และมันหักตรงด้าม; และเขาฟันเซ- ราเอิมานาห์ด้วยคือเขาตัดหนังศีรษะของ เขาออกและมันร่วงลงสู่พื้นดิน. และเซ- ราเอิมานาห์จึงถอยไปซึ่งหน้าพวกเขาไปอยู่ ท่ามกลางทหารของเขา.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือทหาร คนที่ยืนอยู่ข้าง ๆ, ผู้ตัดหนังศีรษะของเซ- ราเอิมานาห์, หยิบหนังศีรษะขึ้นจากพื้นดิน โดยจับเส้นผม, และเสียบไว้ที่ปลายดาบ ของเขา, และยื่นออกไปให้คนเหล่านั้น, พลางกล่าวแก่พวกเขาด้วยเสียงอันดังว่า:

๑๔ แม้ดังที่หนังศีรษะนี้ซึ่งเป็นหนังศีรษะ ของหัวหน้าพวกท่าน, ร่วงลงสู่พื้นดินแล้ว ฉนั้นใด, ท่านจะล้มลงสู่พื้นดินฉันนั้นนั้น เว้นแต่ ท่านจะมอบอาวุธสงครามของท่านและออกไป พร้อมด้วยพันธสัญญาสันติภาพ.

๑๕ บัดนี้เมื่อได้ยินถ้อยคำเหล่านี้และ เห็นหนังศีรษะที่อยู่บนปลายดาบ, มีหลาย คน, รู้สึกครื้นคร้าม; และหลายคนออกมา โยนอาวุธสงครามของตนไว้ที่เท้าโมโรไน, และเข้ามาในพันธสัญญาสันติภาพ. และ มากเท่าที่เข้ามาในพันธสัญญา พวกเขาก็ ปล่อยให้ออกไปในแดนทิวกันดาร.

๑๖ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเซรา- เอิมานาห์โมโหอย่างยิ่ง, และเขาช่วยยุทธ ของเขาที่เหลืออยู่ให้โกรธ, เพื่อจะต่อสู้ กับชาวนีไฟอย่างรุนแรงยิ่งขึ้น.

๑๗ และบัดนี้โมโรไนโกรธ, เพราะความ ต้อ ดึง ของชาวเลมัน; ฉะนั้นท่านจึง สั่ง ผู้คนของท่านให้เข้าโจมตีและสังหารคน เหล่านั้น. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาเริ่มสังหารคนเหล่านั้น; แท้จริง แล้ว, และชาวเลมันต่อสู้ด้วยดาบของตน และด้วยศูตกำลังของตน.

๑๘ แต่ ดูเถิด, ความ เปลือยเปล่า ของ พวกเขา และ ศีรษะอันไร้เครื่อง ป้องกัน ของพวกเขาเปิดช่องให้ดาบคมของชาว นี้ไฟ; แท้จริงแล้ว, ดูเถิดพวกเขาถูกแทง และถูกฟัน, แท้จริงแล้ว, และล้มตายโดย นับพันนับเบื้องหน้าคมดาบของชาวนีไฟ; และ พวกเขา เริ่ม ถูก กวาด ลง, แม้ ดัง ที่ ทหารของโมโรไนพยากรณ์ไว้.

๑๙ บัดนี้เซราเอิมานาห์, เมื่อเห็นว่าพวกเขาเกือบจะถูกทำลายหมด, จึงร้องด้วย ศูตกำลังต่อโมโรไน, โดยสัญญาว่าเขาจะ ทำพันธสัญญาและผู้คนของเขาด้วยกับ พวกเขา, หากพวกเขาจะไว้ชีวิตคนที่ ยังเหลืออยู่, ว่าพวกตนจะไม่กลับมาทำ สงครามกับพวกเขาอีกเลย.

๒๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โมโรโรในหิ้งงานแห่งความตายยุติลงอีกครั้งในบรรดาผู้คน. และท่านรับอาวุธสงครามจากชาวเลมัน; และหลังจากที่คนเหล่านั้นเข้ามาในพันธสัญญา^๑ สันติภาพกับท่านแล้วจึงยินยอมให้พวกเขาออกไปในแดนทुरกันดาร.

๒๑ บัดนี้ไม่ได้นับจำนวนคนตายของพวกเขาเพราะความมากมายของจำนวน; แท้จริงแล้ว, จำนวนคนตายของพวกเขามากยิ่งขึ้น, ทั้งฝ่ายชาวนีไฟและชาวเลมัน.

๒๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาโยนคนตายลงในผืนน้ำแห่งไซดอน, และศพลอยไปและถูกฝังอยู่ในห้วงลึกของทะเล.

๒๓ และกองทัพของชาวนีไฟ, หรือของโมโรโร, กลับคืนมาสู่บ้านตนและผืนแผ่นดินตน.

๒๔ และตั้งนั้นปีที่สิบแปดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟสิ้นสุดลง. และบันทึกของแอลมา, ซึ่งมีเขียนไว้บนแผ่นจารึกของนีไฟจบลงดังนี้.

เรื่องราวของผู้คนของนีไฟ, และสงครามและความแตกแยกของพวกเขา, ในวันเวลาของฮีลามัน, ตามบันทึกของฮีลามัน, ซึ่งท่านเขียนไว้ในวันเวลาของท่าน.

ประกอบด้วยบทที่ ๔๔ ถึง ๖๒.

บทที่ ๔๕

ฮีลามัน เชื่อ คำ ของ แอลมา— แอลมา

พยากรณ์ถึงความพินาศของชาวนีไฟ— ท่านให้พร และ สาป แห้ง แผ่นดิน— พระวิญญานอาจรับแอลมาขึ้นไป, แม่ดังโมเสส— ความแตกแยกทวีขึ้นในศาสนจักร. ประมาณ ๗๓ ปีก่อนคริสตกาล.

ดูเถิด, บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนของนีไฟชื่นชมยินดียิ่ง, เพราะพระเจ้าทรงปลดปล่อยพวกเขาออกจากเงื้อมมือศัตรูอีกครั้ง; ฉะนั้นพวกเขาจึงน้อมขอบพระทัยพระเจ้า พระผู้ เป็น เจ้าของ ตน; แท้จริงแล้ว, และพวกเขาอดอาหารมากและสวดอ้อนวอนมาก^๑, และพวกเขานมัสการพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของด้วยความปรดี้อยิ่งนัก.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สิบเก้าแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ, คือแอลมาได้มาหาฮีลามันบุตรของท่านและกล่าวแก่ท่านว่า: ลูกเชื่อถ้อยคำ ซึ่ง พ่อ พุด กับ ลูก เกี่ยวกับ บันทึก^๑ เหล่านั้น ซึ่ง เขียนไว้หรือเปล่า?

๓ และฮีลามันกล่าวแก่ท่าน: ใช่แล้ว, ลูกเชื่อ.

๔ และแอลมากล่าวอีกว่า: ลูกเชื่อในพระเยซูคริสต์, ผู้จะเสด็จมาหรือเปล่า?

๕ และท่านกล่าว: ใช่แล้ว, ลูกเชื่อถ้อยคำทั้งหมดซึ่งพ่อพูดไว้.

๖ และแอลมากล่าวแก่ท่านอีกว่า: ลูกจะยึดถือคำสั่งของพ่อหรือเปล่า?

๗ และท่านกล่าว: ใช่แล้ว, ลูกจะยึดถือคำสั่งของพ่อด้วยสุดใจของลูก.

๘ จากนั้นแอลมาจึงกล่าวแก่ท่าน: ลูก

๒๐ก แอลมา ๖๒:๑๖-๑๗.
๔๕ ๑ก คมพ. อดอาหาร (การ).

๒ก แอลมา ๓๗:๑-๕; ๕๐:๓๘.
๖ก คมพ. พระบัญญัติของ

พระผู้เป็นเจ้า; เชื้อฟิ่ง (การ), เชื้อฟิ่ง (คนที).

เป็นสุขแล้ว; และพระเจ้าจะทรงทำให้ ลูกรุ่งเรือง” อยู่ในแผ่นดินนี้.

๙ แต่ดูเถิด, พ่อมีอะไรบางอย่างที่จะ พยากรณ์ไว้แก่ลูก; แต่เรื่อง ที่ พ่อ จะ พยากรณ์ไว้แก่ลูก ลูกต้องไม่ให้เป็นที่รู้ ทัวไป; แท้จริงแล้ว, เรื่องที่พ่อจะพยากรณ์ ไว้แก่ลูกจะต้องไม่เป็นที่รู้ทัวไป, แม้จน คำพยากรณ์จะเกิดสัมฤทธิ์ผล; ฉะนั้น จงเขียนถ้อยคำที่พ่อจะพูดไว้.

๑๐ และนี่คือถ้อยคำเหล่านั้น: ดูเถิด, พ่อ สำเนียงว่าผู้คนพวกนี้เอง, ชาวนี้ไฟ, ตาม วิญญาณแห่งการเปิดเผยอันมีอยู่ในพ่อ, ในสี่ร้อยปี นับจากเวลาที่พระเยซูคริสต์จะ ทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์แก่พวกเขา, จะ เสื่อมโทรมอยู่ในความไม่เชื่อ.

๑๑ แท้จริงแล้ว, และเวลานั้นพวกเขาจะ เห็นสงครามและโรคระบาด, แท้จริงแล้ว, ความอดอยากและการนองเลือด, แม้จน กระทั่งผู้คนของนี้ไฟจะกลับสูญสิ้น” —

๑๒ แท้จริงแล้ว, และนี่เพราะพวกเขา จะเสื่อมโทรมในความไม่เชื่อและตกไปสู่ งานแห่งความมืด, และความลามาก”, และ ความชั่วช้าสามานย์นานปีการ; แท้จริง แล้ว, พ่อกล่าวแก่ลูก, ว่าเพราะพวกเขา จะทำบาปขัดต่อความสว่างและความรู้ อันอุดมเช่นนั้น, แท้จริงแล้ว, พ่อกล่าว แก่ลูก, ว่านับแต่วันนั้นไป, แม้อุชนรุ่น ที่สี่จะยังไม่ล่วงลับไปทั้งหมดก่อนที่ความ ชั่วช้าสามานย์ใหญ่หลวงนี้จะมาถึง.

๑๓ และเมื่อวันสำคัญนั้นมาถึง, ดูเถิด, เวลามาถึงรวดเร็วมากที่คนเหล่านั้นผู้ซึ่ง บัดนี้, หรือพงศ์พันธุ์ของคนเหล่านั้นผู้ซึ่ง บัดนี้นับอยู่ในบรรดาผู้คนของนี้ไฟ, จะไม่ นับ” อยู่ในบรรดาผู้คนของนี้ไฟอีกต่อไป.

๑๔ แต่ผู้ใดก็ตามที่เหลื่ออยู่, และไม่ถูก ทำลายในวันอันนำพรอันประจักษ์และสำคัญ ยิ่งนั้น, จะนับ” อยู่ในบรรดาชาวเลมัน, และจะ กลาย เป็น เหมือนพวกเขา, ทุก คน, นอกจากไม่กี่คนผู้จะได้รับเรียกว่า สาธุศิษย์ของพระเจ้า; และชาวเลมันจะ ไหล่ตามพวกเขาจนกระทั่งพวกเขาสูญสิ้น”. และบัดนี้, เพราะความชั่วช้าสามานย์, คำ พยากรณ์นี้จะเกิดสัมฤทธิ์ผล.

๑๕ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ หลังจากแอลมากล่าวเรื่องเหล่านี้แก่ฮีลามัน แล้ว, ท่านจึงให้พรฮีลามัน, และบุตรคน อื่น ๆ ของท่านด้วย; และท่านให้พรแผ่นดิน โลกนี้ด้วยเพื่อเห็นแก่ความชอบธรรม”.

๑๖ และท่านกล่าว: พระเจ้าพระผู้เป็น เจ้าตรัสดังนี้—แผ่นดินจะถูกสาปแช่ง”, ให้ไปสู่อุบัติความพินาศ, แท้จริงแล้ว, แผ่น ดินนี้, แก่ทุกประชาชาติ, ดรรชนี, ภาษา, และผู้คน, ซึ่งทำชั่ว, เมื่อพวกเขาสูงองอม เต็มที่; และจะเป็นไปดังที่เรากล่าวไว้; เพราะนี่คือการสาปแช่งและพร”ของพระ ผู้เป็นเจ้าของแผ่นดิน, เพราะพระเจ้าจะ ไม่อาจมองดูบาปด้วยระดับความยินยอม แม่เล็กน้อยที่สุด”.

๘๗ ๑ นี. ๔:๑๔;
แอลมา ๔๕:๑๕-๑๖, ๒๔.
๘๗ คมพ. คำพยากรณ์,
พยากรณ์.
๑๐๗ ๑ นี. ๑๒:๑๐-๑๕;
ยีส. ๑๓:๙;
มอริ. ๘:๖-๗.

๙ คมพ. ละทิ้งความเชื่อ
(การ); ไม่เชื่อ (ความ).
๑๑๗ เจริญ ๑:๑๐;
มอริ. ๘:๒๓, ๖-๗.
๑๒๗ คมพ. ตัดอาหารคະ.
๑๓๗ ยีส. ๓:๑๖.
๑๔๗ โมโร. ๙:๒๔.

๙ โมโร. ๑:๑-๓.
๑๕๗ แอลมา ๔๖:๑๐; ๖๒:๔๐.
๑๖๗ ๒ นี. ๑:๗;
แอลมา ๓๗:๓๑;
อีเธอร์ ๒:๘-๑๒.
๙ คพ. ๑๓๐:๒๑.
๙ คพ. ๑:๓๑.

๑๗ และบัดนี้, เมื่อแอลมากล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้วท่านให้พรศาสนจักร, แท้จริงแล้ว, คนทั้งปวงผู้จะยึดมั่นอยู่ในความเชื่อนับแต่เวลานั้นเป็นต้นมา.

๑๘ และเมื่อแอลมาทำเช่นนั้นแล้วท่านก็ออกไปจากแผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลา, ราวกับว่าจะไปแผ่นดินแห่งมีเล็ค. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือไม่มีผู้ใดเคยได้ยินเกี่ยวกับท่านอีกเลย; เราหาู้ไม่เกี่ยวกับมรณกรรมหรือการฝังศพท่าน.

๑๙ ดูเถิด, ที่เรารู้, คือท่านเป็นคนชอบธรรม; และมีคำกล่าวแพร่ไปทั่วศาสนจักรว่าพระวิญญานรับท่านขึ้นไป, หรือถูกฝัง โดย พระหัตถ์ของ พระเจ้า, แม้ดังโมเสส. แต่ดูเถิด, พระคัมภีร์กล่าวว่าพระเจ้าทรงพาโมเสสไปไว้กับพระองค์; และเราคิดว่าพระองค์ทรงรับแอลมาไปในวิญญาน, กับพระองค์ด้วย; ฉะนั้น, เพราะเหตุนี้เราจึงไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับมรณกรรมและการฝังศพท่าน.

๒๐ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเริ่มต้นของปีที่สิบเก้าแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ, คืออีลามันออกไปในบรรดาผู้คนเพื่อประกาศพระวจนะแก่พวกเขา.

๒๑ เพราะดูเถิด, เพราะการทำสงครามของพวกเขากับชาวเลมันและการแตกแยกและเรื่องยุ่งยากเล็ก ๆ น้อย ๆ หลายครั้งซึ่งมีอยู่ในบรรดาผู้คน, จึงสมควรที่จะประกาศพระวจนะ ของพระผู้เป็นเจ้าในบรรดาพวกเขา, แท้จริงแล้ว, และว่าควรตั้งข้อบังคับขึ้นทั่วศาสนจักร.

๒๒ ฉะนั้น, อีลามันและพี่น้องท่านจึงออกไป สถาปนา ศาสนจักร ทั่ว แผ่นดิน อีกร, แท้จริง แล้ว, ในทุก เมือง ตลอด ทั่ว แผ่นดิน ซึ่ง ผู้คน ของ นีไฟ ครอบ ครอบง. และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ พวกเขา กำหนด บุโรหิต และ ผู้สอน ตลอด ทั่ว แผ่นดิน, เพื่อดูแล ศาสนจักร ทุก แห่ง.

๒๓ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากที่อีลามันและพี่น้องท่านกำหนดบุโรหิตและผู้สอนดูแลศาสนจักรคือเกิดความแตกแยก ในบรรดาพวกเขา, และพวกเขาไม่ยอมเอาใจใส่คำของอีลามันและพี่น้องท่าน;

๒๔ แต่พวกเขากลับจองหอง, ลำพองในใจตน, เพราะของมีค่า มากมาย ยิ่ง ของ ตน; ฉะนั้นพวกเขาจึงรำรวยในสายตาตนเอง, และไม่ยอมใส่ใจถ้อยคำของพวกท่าน, ที่จะดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า.

บทที่ ๔๖

อแมลไคยาห์ออกอุบายเพื่อเป็นกษัตริย์—
โมโรไนยกธงแห่งเสรีภาพ—ท่านรณรงค์
ให้ผู้คน ปกป้อง ศาสนา ของ ตน— ผู้ ที่ เชื้อ
โดยแท้จริงเรียกว่าชาวคริสต์—พวกที่เหลือ
อยู่ของโยเซฟจะได้รับการปกป้องรักษาไว้—
อแมลไคยาห์และพวกผู้แตกแยกหลบหนีไป
แผ่นดินแห่งนีไฟ—บรรดาผู้ที่ไม่สนับสนุน
อุดมการณ์ แห่ง อิสราภาพ ถูก ประหาร.
ประมาณ ๗๓-๗๒ ปีก่อนคริสตกาล.

๑๗ก คมพ. ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์.
๑๗ก คมพ. สัตถภาวะที่แปรสภาพ.

๒๑ก แอลมา ๓๐:๕.
๒๓ก ๓ น. ๑๑:๒๘-๒๙.
๒๔ก คมพ. มั่งคั่ง (ความ).
ข คมพ. จองหอง (ความ),

ถือดี (ความ), ลำพอง (ความ).

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมากเท่า
ที่ไม่สดับฟังถ้อยคำของฮีลามันและพี่น้อง
ทำงานมารวมกันต่อต้านพี่น้องของตน.

๒ และบัดนี้ดูเถิด, พวกเขาเคื่องแค้น
อย่าง ยิ่ง, ถึงขนาดที่พวกเขาตั้งใจจะ
สังหารคนเหล่านั้น.

๓ บัดนี้หัวหน้าของพวกที่เคื่องแค้น
พี่น้องของตนเป็นชายร่างใหญ่และแข็งแรง;
และชื่อของเขาคืออแมลิไคยาห์.

๔ และอแมลิไคยาห์ปรารถนาจะเป็น
กษัตริย์; และบรรดาผู้คนที่เคื่องแค้น
อยู่ก็ปรารถนาจะให้เขาเป็นกษัตริย์ของ
ตน; และพวกเขาส่วนมากเป็นผู้พิพากษา
ชั้นต้น ของแผ่นดิน, และพวกเขากำลัง
แสวงหาอำนาจ.

๕ และ พวกเขา ถูก ชักนำไป ด้วย คำ
ป้อยของอแมลิไคยาห์, ว่าหากพวกเขา
สนับสนุนและสถาปนาเขาเป็นกษัตริย์
แล้วเขาจะทำให้พวกเขาเป็นผู้ปกครอง
เหนือผู้คน.

๖ ดังนั้นพวกเขาจึงถูกอแมลิไคยาห์
ชักนำไปสู่การแตกแยก, แม้กระนั้นทั้ง
ที่มีคำสั่งสอนของฮีลามันและพี่น้องท่าน
อยู่, แท้จริงแล้ว, ทั้งที่คนเหล่านั้นเอาใจ
ใส่ดูแลศาสนจักรอย่างมากยิ่งนัก, เพราะ
พวกเขาเป็นมหาบุโรหิตดูแลศาสนจักร.

๗ และมีหลายคนในศาสนจักรที่เชื่อคำ
ป้อยของอแมลิไคยาห์, ฉะนั้นพวกเขา
จึงแตกแยกไป แม้จาก ศาสนจักร; และ
ดังนั้น กิจจานุกิจของ ผู้คนของ นีไฟจึง
ล่อแหลมและเป็นอันตรายอย่างยิ่ง, ทั้ง

ที่มีชัยชนะอันยิ่งใหญ่ของพวกเขาซึ่งได้
รับเหนือชาวเลมัน, และความชื่นชมยินดี
อันใหญ่หลวงของพวกเขาซึ่งได้รับเพราะ
การปลดปล่อยโดยพระหัตถ์ของพระเจ้า.

๘ ดังนั้นเราจึงเห็นว่าลูกหลานมนุษย์
ลิม พระเจ้า พระผู้ เป็น เจ้าของ ตน ได้
รวดเร็วเพียงใด, แท้จริงแล้ว, ทำความ
ชั่วช้าสามานย์, และถูกมารร้ายชักจูงไป
ได้รวดเร็วเพียงใด.

๙ แท้จริงแล้ว, และเราเห็นด้วยว่าคน
ชั่วร้ายมากคนหนึ่งสามารถทำความชั่ว
ร้ายใหญ่หลวงให้เกิดขึ้นได้ในบรรดา
ลูกหลานมนุษย์.

๑๐ แท้จริงแล้ว, เราเห็นว่าอแมลิไคยาห์,
เพราะเขาเป็นคนมีอุบายเล่ห์กลและเป็น
คนถนัดใช้คำป้อย, เพื่อเขาจะชักนำไป
ผู้คนมากมายให้ทำชั่ว; แท้จริงแล้ว, และ
เพื่อหมายมั่นจะทำลายศาสนจักรของพระ
ผู้เป็นเจ้า, และเพื่อทำลายรากฐานแห่ง
เสรีภาพ ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงมอบให้พวก
เขา, หรือพรที่พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งมาบน
ผืนแผ่นดินเพื่อเห็นแก่คนชอบธรรม.

๑๑ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น
คือเมื่อโมโรไน, ผู้เป็นหัวหน้าบัญชาการ
กองทัพของชาว นีไฟ, ได้ยิน ถึง ความ
แตกแยกเหล่านี้, ท่านโกรธอแมลิไคยาห์.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่าน
นึกเสียดุลมของท่าน; และนำขึ้นหนึ่ง
ที่นึกออกมา, และเขียนบนนั้นว่า—เพื่อเป็น
ที่ระลึกถึงพระผู้เป็นเจ้าของเรา, ศาสนา
ของเรา, และอิสราภาพ, และสันติภาพของ

๔๖ ๔ก โมไซยาห์ ๒๓:๑๑,
๒๘-๒๙.
๗ก แอลมา ๔:๑๙-๒๐.
๘ก ฮีล. ๑๒:๒, ๔-๕.

๙ก โมไซยาห์ ๒๓:๑๗-๑๘.
๑๐ก ๒ นี. ๑:๗;
โมไซยาห์ ๒๓:๓๒.
๑๑ นี. ๑:๗.

๑๑ก แอลมา ๔:๓:๑๖-๑๗.
๑๒ก นหม. ๔:๑๔;
แอลมา ๔:๔:๕.

เรา, ภรรยา, และลูก ๆ ของเรา—และท่าน ผูกไว้บนปลายไม้ยาวอันหนึ่ง.

๑๓ และท่านสวมหมวกเกราะของท่าน, และสวมเกราะอกของท่าน, และโล่ของท่าน, และคาดยุทธภัณฑ์ของท่านไว้รอบเอว; และท่านหยิบไม้ยาว, ซึ่งตรงปลายติดเสื่อคลุมของท่านที่ฉีกไว้, (และท่านเรียกมันว่าธงแห่งเสรีภาพ) และท่านโน้มกายลงสู่พื้นดิน, และท่านสวดอ้อนวอนพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของท่านอย่างสุดกำลังขอพรแห่งเสรีภาพสถิตอยู่กับพี่น้องท่าน, トラบเท่าที่มีกลุ่มชาวคริสต์เหลืออยู่เพื่อครอบครองแผ่นดิน—

๑๔ เพราะโดยนามนี้ผู้เชื่อในพระคริสต์อย่างแท้จริงทุกคน, ซึ่งเป็นของศาสนจักรของพระเจ้า, เป็นที่เรียกขานโดยผู้ที่ไม่ได้เป็นของศาสนจักร.

๑๕ และบรรดาคนที่ เป็นของศาสนจักร ชื่อสัตย์; แท้จริงแล้ว, คนทั้งปวงที่เป็นผู้เชื่อในพระคริสต์โดยแท้จริง ยอมรับ, พระนาม^๑ ของพระคริสต์, ด้วยความยินดี, หรือชาวคริสต์^๒ ดังที่เรียกพวกเขา, เพราะความเชื่อของพวกเขาในพระคริสต์ผู้จะเสด็จมา.

๑๖ และขณะนั้น, ในเวลานั้น, โมโรไนสวดอ้อนวอนเพื่ออุดมการณ์ของชาวคริสต์, และอิสรภาพของแผ่นดินจะได้เป็นที่โปรดปราน.

๑๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อท่านทุ่มเทจิตวิญญาณท่านแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแล้ว, ท่านจึงตั้งชื่อแผ่นดินทั้งหมดที่อยู่ทางใต้ของแผ่นดินรกร้าง^๓, แท้จริงแล้ว, และท้ายที่สุด, แผ่นดินทั้งหมด,

ทั้งทางเหนือ และทางใต้ว่า—แผ่นดินที่เลือกสรร, และแผ่นดินแห่งเสรีภาพ.

๑๘ และท่านกล่าว: พระผู้เป็นเจ้าของฉันจะไม่ทรงยอมอย่างแน่นอนที่จะให้เรา, ซึ่งถูกดูหมิ่นเพราะเรายอมรับพระนามของพระคริสต์, ถูกเหยียบย่ำและทำลาย, จนกว่าเราจะนำมันมาสู่ต้นโดยการล่องละเมิดของเราเอง.

๑๙ และเมื่อโมโรไนกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, ท่านออกไปในบรรดาผู้คน, โบกขึ้นผ้าที่ฉีกจากเสื้อ^๔ ท่านในอากาศ, เพื่อทุกคนจะได้เห็นอักขระที่ท่านเขียนไว้บนผ้าที่ฉีกออกนั้น, และร้องด้วยเสียงอันดัง, มีความว่า:

๒๐ ดูเถิด, ผู้ใดก็ตามที่จะชำระรักษาขันธ์บนแผ่นดิน, ขอให้พวกเขาออกมาด้วยพลังกำลังของพระเจ้า, และเข้ามาในพันธสัญญาเพื่อจะชำระรักษาสิทธิของตน, และศาสนาของตน, เพื่อพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะประทานพรให้พวกเขา.

๒๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อโมโรไนประกาศถ้อยคำเหล่านี้, ดูเถิด, ผู้คนพากันวิ่งมาพร้อมด้วยยุทธภัณฑ์คาดไว้รอบเอวของตน, โดยฉีกอาภรณ์ของพวกเขาออกเป็นหมายสำคัญ, หรือเป็นพันธสัญญา, ว่าพวกเขาจะไม่ทิ้งพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของตน; หรืออีกนัยหนึ่ง, หากพวกเขาล่องละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, หรือตกไปสู่การล่องละเมิด, และละลาย^๕ ที่จะยอมรับพระนามของพระคริสต์แล้ว, พระเจ้าจะทรงฉีกพวกเขาแม้มันตั้งที่พวกเขาฉีกอาภรณ์ของตน.

๑๕ก โมไซยาห์ ๕:๗-๙.
ข กิจการ ๑๑:๒๖; ๑ ปต. ๔:๑๖.

๑๗ก แอลมา ๒๒:๓๐-๓๑.
๑๗ข คมพ. ๖:๓๖.

๒๑ก ๑ นี. ๘:๒๕-๒๘;
มอธ. ๘:๓๘.

๒๒ บัดนี้นี่คือพันธสัญญาที่พวกเขาทำไว้ และพวกเขาโยนอาภรณ์ไว้แทบเท้าของโมโรไน, โดยกล่าวว่า: เราทำพันธสัญญากับพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของเรา, ว่าเราจะถูกทำลาย, แม้ตั้งพี่น้องเราในแผ่นดินทางเหนือ, หากเราจะตกไปสู่การล่องละเมิด; แต่จริงแล้ว, พระองค์จะทรงโยนเราไปแทบเท้าศัตรูของเราก็ได้, แม้ตั้งที่เราโยนอาภรณ์ของเราไว้แทบเท้าท่านเพื่อให้เหยียบไว้ได้เท้า, หากเราจะตกไปสู่การล่องละเมิด.

๒๓ โมโรไนกล่าวแก่พวกเขา: ดูก่อน, เราทั้งหลายเป็นส่วนหนึ่งที่เหลืออยู่ของพงศ์พันธุ์ยาโคบ; แต่จริงแล้ว, เราเป็นส่วนหนึ่งที่เหลืออยู่ของพงศ์พันธุ์"โยเซฟ", ผู้ซึ่งเหลือคลุม"ของเขากลุ่ม ๆ ของเขาฉีกเป็นชิ้น ๆ; แต่จริงแล้ว, และบัดนี้ดูเถิด, ขอให้เราจดจำที่จะรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ, มิฉะนั้นอาภรณ์ของเราจะถูกพี่น้องเราฉีก, และเราจะถูกโยนเข้าในเรือนจำ, หรือถูกขาย, หรือถูกสังหาร.

๒๔ แต่จริงแล้ว, ขอให้เราปกป้องรักษาเสรีภาพของเราตั้งเป็นส่วนหนึ่งที่เหลืออยู่ของโยเซฟ; แต่จริงแล้ว, ให้เราจดจำถ้อยคำของยาโคบ, ก่อนมรณกรรมของท่าน, เพราะดูเถิด, ท่านเห็นว่าส่วนหนึ่งของเสื้อคลุมที่เหลืออยู่ของโยเซฟได้รับการเก็บรักษาไว้และไม่ได้เนาเปื่อย. และท่านกล่าวว่า—แม้ตั้งส่วนที่เหลืออยู่นั้นของอาภรณ์ของบุตรข้าพเจ้าได้รับการเก็บรักษาไว้ฉันใด, ส่วนหนึ่งที่เหลืออยู่ของพงศ์พันธุ์ของบุตรข้าพเจ้าจะได้รับการ

ปกป้องรักษาไว้โดยพระหัตถ์ของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของนั้น, และจะพาไปสู่พระองค์, ในขณะที่พงศ์พันธุ์โยเซฟที่เหลืออยู่จะสูญสลาย, ดังส่วนที่เหลือของอาภรณ์ท่าน.

๒๕ บัดนี้ดูเถิด, เรื่องนี้ทำให้จิตวิญญาณข้าพเจ้าโทมนัส; กระนั้นก็ตาม, จิตวิญญาณข้าพเจ้ายังมีปิติในบุตรข้าพเจ้า, เพราะส่วนนั้นของพงศ์พันธุ์ของเขาซึ่งจะได้รับการพาไปสู่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ.

๒๖ บัดนี้ดูเถิด, นี่คือคำพูดของยาโคบ.

๒๗ และบัดนี้ใครจะรู้บางทีผู้ที่เหลืออยู่ของพงศ์พันธุ์โยเซฟ, ซึ่งจะสูญสลายตั้งอาภรณ์ท่าน, คือคนที่แตกแยกไปจากเรา? แต่จริงแล้ว, แม้จะเป็นตัวเราหากเราไม่ตั้งมั่นอยู่ในศรัทธาแห่งพระคริสต์.

๒๘ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อโมโรไนกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว ท่านก็ออกไป, และส่งไปถึงทุกภาคในแผ่นดินที่มี การแตกแยกด้วย, และรวบรวมผู้คนทั้งหมด ที่ปรารถนาจะชำระรักษาเสรีภาพของตน, ให้ยื่นหยัดต่อสู้อแมลลีไคยาห์และคนที่แตกแยกออกไป, ซึ่งเรียกว่าชาวอแมลลีไคยาห์.

๒๙ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่ออแมลลีไคยาห์เห็นว่าผู้คนของโมโรไนมีจำนวนมากมายิ่งกว่าชาวอแมลลีไคยาห์—และเขาเห็นด้วยว่าผู้คนของเขาสงสัยอยู่เกี่ยวกับความยุติธรรมของอุดมการณ์ซึ่งพวกเขาไว้—ฉะนั้น, โดยกลัวว่าเขาจะเอาชนะไม่ได้, เขาจึงพาผู้คนของเขาที่ยอมและออกไปยังแผ่นดินแห่งนี้ไป.

<p>๒๓ก ปฐก. ๔๓:๒๒-๒๖; ๑ นี. ๕:๑๔-๑๕. ข คมพ. โยเซฟ,</p>	<p>บุตรของยาโคบ. ค ปฐก. ๓๗:๓, ๓๑-๓๖. ๒๔ก อาโมส ๕:๑๕;</p>	<p>๓ นี. ๕:๒๑-๒๔; ๑๐:๑๗. ๒ ข นี. ๓:๕-๒๔; อีเธอร์ ๑๓:๖-๗.</p>
--	--	--

๓๐ บัดนี้โมโรไนคิดว่าไม่เป็นการดีที่ชาวเลมมันจะมีกำลังเพิ่มอีก; ฉะนั้นท่านจึงคิดจะสกัดกันผู้คนของอแมลิโคยาห์ออกไป, หรือจับคนเหล่านั้นและนำพวกเขากลับมา, และประหารอแมลิโคยาห์เสีย; แต่จริงๆ แล้ว, เพราะท่านรู้ว่าเขาจะช่วยชาวเลมมันให้เกิดโทษต่อท่านพวกเขา, และทำให้คนเหล่านั้นมารบกับพวกเขา; และการนี้ท่านรู้ว่าอแมลิโคยาห์จะทำเพื่อเขาจะบรรลุจุดประสงค์ของตน.

๓๑ ฉะนั้นโมโรไนคิดว่า เป็นการดีที่ท่านจะนำกองทัพของท่าน, ซึ่งรวมกันอยู่แล้ว, และมีอาวุธพร้อม, และเข้ามาในพันธสัญญา เพื่อ รักษา สันติภาพ—และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ท่านนำกองทัพของท่านและออกเดินทางไปในแดนทურกันดารพร้อมด้วยกระโຈມ, เพื่อสกัดกันเส้นทางของอแมลิโคยาห์ในแดนทურกันดาร.

๓๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านทำไปตามความปรารถนาของท่าน, และเดินทางออกไปในแดนทურกันดาร, และสกัดกองทัพของอแมลิโคยาห์ไว้.

๓๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออแมลิโคยาห์หลบหนีไปพร้อมกับผู้คนจำนวนน้อยของเขาจำนวนหนึ่ง, และคนที่เหลืออยู่ถูกส่งไปอยู่ในเงื้อมมือของโมโรไนและพากลับไปแผ่นดินแห่งเซราเฮิมลา.

๓๔ บัดนี้, โมโรไนโดยที่ เป็นผู้ได้รับการกำหนด^๑โดยหัวหน้าผู้พิพากษาและเสียงของผู้คน, ฉะนั้นท่านจึงมีพลังอำนาจตามความประสงค์ของท่านกับกองทัพของ

ชาวนีไฟ, ที่จะจัดตั้งและใช้สิทธิอำนาจปกครองพวกเขา.

๓๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้ใดก็ตามในชาวอแมลิโคยาห์ที่ไม่ยอมเข้ามาในพันธสัญญาที่จะสนับสนุนอุดมการณ์แห่งเสรีภาพ, เพื่อจะชำระรักษาการปกครองอันเป็นอิสระไว้, ท่านก็ให้ประหารเสีย; และมีอยู่เพียงไม่กี่คนที่ปฏิเสธพันธสัญญาแห่งอิสระภาพ.

๓๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นด้วยคือ, ท่านให้นำธงแห่งเสรีภาพชักขึ้นไว้บนหอดสูงทุกแห่งซึ่งมีอยู่ทั่วแผ่นดิน, ซึ่งชาวนีไฟครอบครอง; และโมโรไนตั้งผืนธงแห่งเสรีภาพไว้ในบรรดาชาวนีไฟดังนี้.

๓๗ และพวกเขาเริ่มมีสันติในแผ่นดินอีก; และตั้งนั้นพวกเขาชำระรักษาสันติในแผ่นดินไว้จนเกือบถึงปลายปีที่สิบเก้าแห่งการปกครองของผู้พิพากษา.

๓๘ และฮีลามันและพวกมหาปุโรหิต^๒ได้ชำระรักษาระเบียบในศาสนจักรไว้ด้วย; แต่จริงๆ แล้ว, แม้ตลอดเวลาสี่ปีที่พวกเขา มีสันติและความชื่นชมยินดีเป็นอันมากในศาสนจักร.

๓๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีคนเป็นอันมากตาย, โดยที่ชื่อ^๓อย่างมั่นคงว่าจิตวิญญาณพวกเขาจะได้รับการไถ่โดยพระเจ้าพระเยซูคริสต์; ตั้งนั้นพวกเขาจึงจากโลกนี้ไปด้วยความชื่นชมยินดี.

๔๐ และมีบางคน^๔ที่ตายด้วยการป่วยไข้, ซึ่งในบางฤดูกาลของปีเกิดขึ้นบ่อย ๆ ในแผ่นดิน—แต่ไม่ตายมากนักด้วยการป่วยไข้, เพราะคุณภาพอันดีเยี่ยมของพืช^๕

๓๔ก แอลมา ๔๓:๑๖.

๓๔ข แอลมา ๔๖:๖.

๓๕ก โมโรไน, ๗:๓, ๔๑.

๔๐ก คพ. ๘๙:๑๐.

๔๑ก ว. ๑๔:๑๓.

และรากไม้หลายชนิดซึ่งพระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเตรียมไว้ให้เพื่อขจัดสาเหตุของโลก, ซึ่งโรคเหล่านั้นมนุษย์ต้องเป็นเนื่องจากธรรมชาติของดินฟ้าอากาศ—

๔๑ แต่มีคนที่อันมากตายด้วยความซรา; และบรรดาผู้ที่ตายในศรัทธาแห่งพระคริสต์มีความสุขอยู่กับพระองค์, ดังที่เราจำต้องคิด.

บทที่ ๔๗

อแมลิโคยาห์ใช้การทรยศ, ฆาตกรรม, และอุบายเพื่อเป็น กษัตริย์ของชาวเลมมัน—ผู้แตกแยกจากชาวนีไฟชั่วร้ายและดูร้ายมากกว่าชาวเลมมัน. ประมาณ ๗๒ ปีก่อนคริสตกาล.

บัดนี้เราจะกลับมาพูดในบันทึกของเราถึงอแมลิโคยาห์และคนที่หลบหนี”ไปในแดนทุรกันดารกับเขา; เพราะ, ตูเถิด, เขาพาคนที่ไปกับเขา, และขึ้นไปยังแผ่นดิน”แห่งนีไฟไปในบรรดาชาวเลมมัน, และช่วยชาวเลมมันให้เกิดโทษต่อต้านผู้คนของนีไฟ, ถึงขนาดที่กษัตริย์ของชาวเลมมันออก ถ้อยแถลงไปทั่ว แผ่นดินของตน, ในบรรดาผู้คนที่ทั้งหมดของตน, ให้พวกเขาารวมกันอีกเพื่อไปสู้รบกับชาวนีไฟ.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อถ้อยแถลงออกไปในบรรดาคนทั้งหลายพวกเขา ครั้น คร้าม ยิ่ง นึก; แท้จริงแล้ว, พวกเขากลัวที่จะทำให้กษัตริย์ไม่พอใจ, และพวกเขากลัวที่จะไปสู้รบกับชาวนีไฟ

ด้วยเกลือกพวกเขาจะต้องเสียชีวิต. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาไม่ยอม, หรือพวกเขาเป็นส่วนมากไม่ยอม, ทำตามคำสั่งของกษัตริย์.

๓ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกษัตริย์โกรธเพราะความไม่เชื่อฟังของพวกเขา; ฉะนั้น เขามอบอำนาจบัญชาการกองทัพของเขาส่วนนั้นที่เชื่อฟังคำสั่งของเขาแก่อแมลิโคยาห์, และสั่งเขาว่าเขาจะออกไปบีบบังคับคนเหล่านี้ให้จับอาวุธ.

๔ บัดนี้ดูเถิด, นี่เป็นความปรารถนาของอแมลิโคยาห์; เพราะโดยที่เขาเป็นคนมีเล่ห์เหลี่ยมมากที่จะทำความชั่ว ฉะนั้นเขาจึง คิดวางแผนกำจัดกษัตริย์ของชาวเลมมันให้พ้นจากบัลลังก์.

๕ และบัดนี้เขามีอำนาจบัญชาการชาวเลมมันพวกที่นิยมกษัตริย์; และเขาพยายามให้ได้รับความนิยมนจากคนที่ไม่เชื่อฟัง; ฉะนั้นเขาจึงออกไปยังที่ซึ่งมีชื่อว่าโอไนด์ดาห์”, เพราะชาวเลมมันทั้งหมดหลบหนีไปอยู่ที่นั่น; เนื่องจากพวกเขา รู้ว่ากองทัพกำลังยกมา, และ, โดยคิดว่ากองทัพยกมาเพื่อทำลายพวกตน, ฉะนั้นพวกเขาจึงหลบหนีไป โอไนด์ดาห์, ไปยังสถานที่แห่งกำลังพล.

๖ และพวกเขา กำหนดชายผู้หนึ่งขึ้นเป็น กษัตริย์ และ ผู้นำให้ปกครอง พวกตน, โดยกำหนดในใจของตนด้วยความตั้งใจมั่นคงว่าพวกเขาจะไม่ยอมให้ตนถูกบังคับให้ไปสู้กับชาวนีไฟ.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวก

๔๗ ๑ก แอลมา ๔๖:๓๓.
ข ๒ นี้. ๕:๕-๘;

ออมไน ๑:๑๒-๑๓.
๕ก แอลมา ๓๒:๔.

เขามาชุมนุมกันอยู่บนยอดเขาซึ่งเรียกว่า แอนทิพัส, เพื่อเตรียมสู้รบ.

๘ บัดนี้ไม่ใช่เจตนาของอแมลีไคยาห์ที่จะสู้รบกับคนพวกนี้ตามคำสั่งของกษัตริย์; แต่ดูเถิด, มันเป็นเจตนาของเขาที่จะให้ตนเป็นที่นิยมของกองทัพชาวเลมัน, เพื่อเขาจะได้นำตัวเองขึ้นเป็นหัวหน้าและกำจัดกษัตริย์ออกจากบัลลังก์และเข้าครอบครองอาณาจักร.

๙ และดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาให้กองทัพของตนตั้งกระโจมอยู่ในหุบเขาซึ่งอยู่ใกล้ภูเขาแอนทิพัส.

๑๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อถึงเวลากลางคืนเขาส่งทูตกลับไปในภูเขาแอนทิพัส, โดยปรารถนาให้หัวหน้าของพวกที่อยู่บนภูเขา, ซึ่งมีชื่อว่าลีซอนไท, ให้ลงมายังเชิงเขา, เพราะตนปรารถนาจะพูดกับเขา.

๑๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อลีซอนไทได้รับข่าวเขาไม่กล้าลงไปยังเชิงเขา. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออแมลีไคยาห์ส่งคนไปอีกเป็นครั้งที่สอง, โดยปรารถนาให้เขาลงมา. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือลีซอนไทไม่ยอมลงมา; และเขาส่งคนขึ้นไปอีกเป็นครั้งที่สาม.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่ออแมลีไคยาห์เห็นว่าเขาทำให้ลีซอนไทลงมาจากภูเขาไม่ได้, เขาจึงขึ้นไปบนภูเขา, จนใกล้ค่ายของลีซอนไท; และเขาส่งข่าวไปให้ลีซอนไทอีกเป็นครั้งที่สี่, โดยปรารถนาให้เขาลงมา, และให้พวงศักร์ของเขาตามมาด้วย.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อ

ลีซอนไทลงมาหาอแมลีไคยาห์พร้อมด้วยองครักษ์ของเขา, อแมลีไคยาห์ปรารถนาให้เขาลงมาพร้อมด้วยกองทัพของเขาในเวลากลางคืน, และล้อมคนที่อยู่ในค่ายของพวกตนซึ่งกษัตริย์ได้มอบอำนาจให้เขาบังคับบัญชา, และว่าตนจะมอบคนเหล่านั้นให้อยู่ในมือของลีซอนไท, หากเขาจะทำให้ตน (อแมลีไคยาห์) เป็นผู้นำคนที่สองปกครองทั้งกองทัพ.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือลีซอนไทลงมาพร้อมด้วยคนของเขาและล้อมคนของอแมลีไคยาห์ไว้, เพื่อก่อนที่พวกเขาจะตั้งขึ้นตอรุงอรุณของวันพวกเขาจะถูกกองทัพของลีซอนไทล้อมไว้แล้ว.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขาเห็นว่าตนถูกล้อม, จึงวิงวอนอแมลีไคยาห์ให้เขายอมให้พวกตนเข้าร่วมกับพี่น้องของตน, เพื่อจะได้ไม่ถูกทำลาย. บัดนี้คือสิ่งที่อแมลีไคยาห์ปรารถนา.

๑๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขามอบคนของเขาไป, ซึ่งตรงกันข้ามกับคำสั่งของกษัตริย์. บัดนี้คือสิ่งที่อแมลีไคยาห์ปรารถนา, เพื่อแผนของตนในการกำจัดกษัตริย์จากบัลลังก์จะสำเร็จ.

๑๗ บัดนี้คือธรรมเนียมในบรรดาชาวเลมัน, ว่าหากหัวหน้าผู้นำของตนถูกฆ่าตาย, ก็จะกำหนดผู้นำคนที่สองให้ขึ้นมาเป็นหัวหน้าผู้นำของตน.

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออแมลีไคยาห์ให้ผู้รับใช้คนหนึ่งของเขาวางยาพิษลีซอนไทที่ละน้อย, จนตาย.

๑๙ บัดนี้, เมื่อลีซอนไทตายแล้ว, ชาว

เล่มันจึงกำหนดอแมลีไคยาห์เป็นผู้นำของตนและเป็นหัวหน้าผู้บัญชาการของตน.

๒๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออแมลีไคยาห์ออกเดินทางพร้อมด้วยกองทัพของเขา (เพราะเขาได้ตามความปรารถนาของเขาแล้ว) ไปแผ่นดินแห่งนี้ไฟ, ยังเมืองแห่งนี้ไฟ, ซึ่งเป็นเมืองหลวง.

๒๑ และกษัตริย์ออกมาพบเขาพร้อมด้วยองครักษ์, เพราะเขาคิดว่าอแมลีไคยาห์ปฏิบัติตามคำสั่งของตนแล้ว, และว่าอแมลีไคยาห์รวบรวมกองทัพใหญ่เช่นนั้นเพื่อไปสู้กับชาวนี้ไฟในการรบ.

๒๒ แต่ดูเถิด, เมื่อกษัตริย์ออกมาพบเขาอแมลีไคยาห์ให้ผู้รับใช้ของตนออกไปพบกษัตริย์. และคนเหล่านั้นออกมาและน้อมกายต่อหน้ากษัตริย์, เสมือนหนึ่งแสดงความเคารพเพราะความยิ่งใหญ่ของเขา.

๒๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกษัตริย์ยืนมี้อออกไปพยุงพวกเขาขึ้น, ตั้งที่เป็นธรรมเนียมของชาวเล่มัน, อันเป็นหมายสำคัญแห่งสันติ, ซึ่งธรรมเนียมนี้พวกเขาเอามาจากชาวนี้ไฟ.

๒๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อเขาพยุงคนแรกลุกจากพื้น, ดูเถิดเขาก็แหงกษัตริย์ทะลุหัวใจ; และเขาล้มลงสู่พื้นดิน.

๒๕ บัดนี้ผู้รับใช้ของกษัตริย์หลบหนีไป; และผู้รับใช้ของอแมลีไคยาห์ส่งเสียงร้องขึ้น, มีความว่า:

๒๖ ดูเถิด, ผู้รับใช้ของกษัตริย์แหงทะลุหัวใจ, และเขาล้มลงและพวกนั้นหลบหนีไปแล้ว; ดูเถิด, มาดู.

๒๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออแมลีไคยาห์สั่งให้ยกกองทัพของเขาเข้ามาดูว่าเกิดอะไรขึ้นกับกษัตริย์; และเมื่อพวกเขามาถึงที่เกิดเหตุ, และพบกษัตริย์นอนจมกองเลือด, อแมลีไคยาห์แสรังทำเป็นโกรธ, และกล่าวว่า: ผู้ใดก็ตามที่รักกษัตริย์, ขอให้ออกมา, และไล่ตามผู้รับใช้ของเขาไปเพื่อจะได้สังหารพวกเขาเสีย.

๒๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนทั้งหมดที่รักกษัตริย์, เมื่อได้ยินถ้อยคำนี้, ก็ออกมาและไล่ตามผู้รับใช้ของกษัตริย์ไป.

๒๙ บัดนี้เมื่อผู้รับใช้ของกษัตริย์เห็นกองทัพไล่ตามมา, พวกเขาก็หวาดกลัวอีก, และหลบหนีเข้าไปในแดนทุรกันดาร, และข้ามไปยังแผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลาและเข้าสมทบกับผู้คน^๑ของแอมัน.

๓๐ และกองทัพซึ่งไล่ตามพวกนั้นมาจึงกลับไป, โดยที่ได้ติดตามอย่างไร้ผล; และตั้งนั้นอแมลีไคยาห์, โดยกลโกงของเขา, จึงชนะใจผู้คน.

๓๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในวันพรุ่งเขาเข้าเมืองนี้ไฟพร้อมด้วยกองทัพของเขา, และเข้าครอบครองเมือง.

๓๒ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือราชินี, เมื่อนางได้ยินว่ากษัตริย์ถูกสังหาร—เพราะอแมลีไคยาห์ได้ส่งทูตไปหาราชินีโดยแจ้งต่อนางว่ากษัตริย์ถูกผู้รับใช้ของเขาสังหาร, ว่าเขาไล่ตามพวกนั้นไปพร้อมด้วยกองทัพของเขา, แต่ไม่เป็นผล, และพวกนั้นหนีไปได้—

๓๓ ฉะนั้น, เมื่อราชินีได้รับข่าวนี้นางจึงส่งคนไปหาอแมลีไคยาห์, ปรารถนาให้เขา

ละเว้นผู้คนในเมือง; และนางปรารถนาให้เขามาหานางด้วย; และนางปรารถนาให้เขานำพยานมากับเขาด้วยเพื่อจะเป็นพยานเกี่ยวกับการตายของกษัตริย์.

๓๔ และเหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ อम्मลิโคยาห์พาผู้รับใช้ คนเดียวกันกับที่สังหารกษัตริย์, และคนทั้งหมดที่อยู่กับเขามา, และเข้าไปหาราชินี, ในที่ที่นางนั่งอยู่; และพวกเขาทุกคนเป็นพยานแก่นางว่ากษัตริย์ถูกผู้รับใช้ของเขาเองสังหาร; และพวกเขากล่าวอีกด้วยว่า: พวกนั้นหลบหนีไป; สิ่งนี้ไม่เป็นพยานกล่าวโทษพวกนั้นหรือ? และดังนั้นพวกเขาทำให้ราชินีพอใจเกี่ยวกับการตายของกษัตริย์.

๓๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออम्मลิโคยาห์พยายามทำตนให้เป็นที่พอใจของราชินี, และรับนางเป็นภรรยา; และด้วยกลโกงของเขา, และด้วยความช่วยเหลือของผู้รับใช้ที่เจ้าเล่ห์ของเขา, เขาจึงได้อาณาจักร; แท้จริงแล้ว, เป็นที่ยอมรับว่าเขาเป็นกษัตริย์ตลอดทั่วแผ่นดิน, ในบรรดาผู้คนทั้งหมดของชาวเลมมัน, ซึ่งประกอบ ด้วยชาวเลมมันกับชาวเลมิวเอล และชาวอิซมาเอล, และผู้แตกแยกจากชาวนีไฟทั้งหมด, นับแต่การปกครองของนีไฟมาจนถึงปัจจุบันนี้.

๓๖ บัดนี้พวกที่แตกแยก เหล่านี้, โดยที่มีคำสอนมาอย่างเดียวกันและข้อมูลอย่างเดียวกันกับชาวนีไฟ, แท้จริงแล้ว, โดยได้รับคำสอนมาในความรู้ อย่างเดียวกันเกี่ยวกับพระเจ้า, กระนั้นก็ตาม, ยังเป็นเรื่องแปลกที่จะเล่าว่า, หลังจากการแตกแยก

ของพวกเขาไม่มานพวกเขากลายเป็นคนแข็งกระด้างยิ่งขึ้นและไม่สำนึกผิด, และป่าเถื่อน, ชั่วร้ายและดुरร้ายยิ่งไปกว่าชาวเลมมัน—ลุ่มหลงอยู่กับประเพณีชาวเลมมัน; ปล่อยตนให้ความเกียจคร้าน, และความลามกน่านปکار; แท้จริงแล้ว, ลืมพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของตนอย่างหมดสิ้น.

บทที่ ๔๘

อम्मลิโคยาห์ยุยงชาวเลมมันให้เกลียดชังชาวนีไฟ—โมโรในเตรียมผู้คนของท่านให้ปกป้องอุดมการณ์ของชาวคริสต์—ท่านชื่นชมในเสรีภาพและอิสรภาพและเป็นบารุชผู้ทรงอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า. ประมาณ ๗๒ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ, ท่านที่ ออम्मลิโคยาห์ ได้ อาณาจักร เขา เริ่มจูงใจชาวเลมมันให้เกลียดชังผู้คนของนีไฟ; แท้จริงแล้ว, เขากำหนดคนให้พูดกับชาวเลมมันจากหอสูงของตน, ต่อต้านชาวนีไฟ.

๒ และดังนั้นเขาจูงใจพวกนั้นให้เกลียดชังชาวนีไฟ, ถึงกับว่าในตอนปลายปีที่สิบเก้าแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, โดยที่เขาทำสำเร็จเช่นนั้นตามแผนของตนจนถึงบัดนี้, แท้จริงแล้ว, โดยได้รับการตั้งเป็นกษัตริย์เหนือชาวเลมมัน, เขาหมายมั่น จะ ปกครองเหนือ ทั้ง แผ่น ดิน ด้วย, แท้จริงแล้ว, และผู้คนทั้งปวงซึ่งอยู่ในแผ่นดิน, ทั้งชาวนีไฟและชาวเลมมันด้วย.

๓ ฉะนั้นเขาจึงทำสำเร็จแล้วตามแผนของตน, เพราะเขาได้ทำให้ใจชาวเลมันแข็งกระด้างและทำให้จิตใจคนพวกนั้นมีตบอด, และช่วยยู่ให้ โกรธ, ถึงขนาดที่เขารวบรวมไพร่พลได้มากมายเพื่อไปสู้รบกับชาวนีไฟ.

๔ ด้วยเขาตั้งใจแล้ว, เพราะจำนวนมากมายของผู้คนของตน, ที่จะเอาชนะชาวนีไฟและพาคนพวกนั้นมาสู่ความเป็นทาส.

๕ และดังนั้นเขาตั้งแม่ทัพนายกอง^๑ จากบรรดาชาวโซรัม, โดยที่พวกนี้รู้ดีที่สุดเกี่ยวกับกองกำลังของชาวนีไฟ, และที่ซ่อนของพวกเขา, และส่วนที่อ่อนแอที่สุดของเมืองพวกเขา; ฉะนั้นเขาจึงกำหนดพวกนี้ให้เป็นแม่ทัพนายกองบังคับบัญชากองทัพอ.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนพวกนี้นำค่ายพักของตนไป, และเคลื่อนไปยังแผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลาในแดนทูลร์กันดาร.

๗ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือขณะที่อแมลิโคยาห์ได้อำนาจมาด้วยกลโกงและการหลอกลวงดังนี้, อีกด้านหนึ่ง, โมโรโน, กำลังเตรียม^๒จิตใจผู้คนให้ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา.

๘ แท้จริงแล้ว, ท่านได้ส่งเสริมกองทัพอชาวนีไฟให้เข้มแข็ง, และตั้งป้อมเล็ก ๆ, หรือที่ซ่อน; โดยกองมูลดินไว้โดยรอบเพื่อกั้นล้อมกองทัพของเขา, และสร้างกำแพงศิลาขึ้นล้อมรอบพวกเขา, รอบเมืองพวกเขาและชายแดนของผืนแผ่นดินพวกเขา; แท้จริงแล้ว, โดยรอบทั่วแผ่นดิน.

๙ และในแนวปราการที่อ่อนแอที่สุดของพวกเขาทำนางคนไว้มากที่สุด; และดังนั้นท่านสร้างแนวปราการและทำให้แผ่นดินที่ชาวนีไฟครอบครองแข็งแรงยิ่งขึ้น.

๑๐ และดังนั้น ท่าน กำลังเตรียมพร้อมเพื่อสนับสนุน^๓เสรีภาพของพวกเขา, ผืนแผ่นดินของพวกเขา, ภรรยา, และลูก ๆ ของพวกเขา, และสันติภาพของพวกเขา, และเพื่อพวกเขาจะได้มีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของตน, และเพื่อพวกเขาจะได้ธำรงรักษาสิ่งที่ศัตรูเรียกว่าอุดมการณ์ของชาวคริสต์.

๑๑ และโมโรโนเป็นบุรุษที่แข็งแกร่งและทรงพลัง; ท่านเป็นคนมีความเข้าใจอันสมบูรณ์; แท้จริงแล้ว, เป็นคนที่ไม่ขึ้นชมการนองเลือด; เป็นคนที่มีจิตวิญญาณปิตีในเสรีภาพและอิสรภาพแห่งประเทศของท่าน, และพี่น้องท่านในการพ้นจากพันธนาการและการเป็นทาส;

๑๒ แท้จริงแล้ว, เป็นคนที่มีใจซื่อซื่อซื่อ ด้วยการ น้อม ขอบพระทัย พระผู้เป็นเจ้าของท่าน, สำหรับ อภิสัทย์ และพรต่าง ๆ ที่พระองค์ประทานแก่ผู้คนของท่าน; เป็นคนที่ได้ทำงานหนักอย่างยิ่งเพื่อความผาสุก^๔และความปลอดภัยของผู้คนของท่าน.

๑๓ แท้จริงแล้ว, และท่านเป็นคนที่มั่นคงด้วยศรัทธาแห่งพระคริสต์, และท่านได้กล่าวคำปฏิญาณ^๕ที่จะปกป้องผู้คนของท่าน, สิทธิของท่าน, และประเทศของท่าน, และศาสนาของท่าน, แม้จนถึงการสูญเสียเลือดของท่าน.

๔๘ ๕ก แอลมา ๔๓:๖.
๗ก แอลมา ๔๘:๘.

๑๐ก แอลมา ๔๖:๑๒-๑๓.
๑๑ก คมพ. เข้าใจ (ความ).

๑๒ก คมพ. ความผาสุก.
๑๓ก แอลมา ๔๖:๒๐-๒๒.

๑๔ บัดนี้ ชาว นีไฟ ได้รับ การสอนให้
ป้องกันตัวจากศัตรูของตน, แม้จนถึงการ
หลังเล็ดหลกจำเป็น; แท้จริงแล้ว, และ
พวกเขาได้รับการสอนไม่ให้รุกราน^๑เลย
ด้วย, แท้จริงแล้ว, ไม่ให้ยกดาบเลยเว้น
แต่จะเป็นไป เพื่อต่อสู้ศัตรู, เว้นแต่จะ
เป็นไปเพื่อปกป้องรักษาชีวิตตน.

๑๕ และนี่คือความเชื่อของพวกเขา, คือ
โดยการปฏิบัติดังนี้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะทรง
ทำให้พวกเขารุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน, หรือ
อีกนัยหนึ่ง, หากพวกเขาซื่อสัตย์ในการ
รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของคือ
พระองค์จะทรงทำให้พวกเขารุ่งเรืองอยู่
ในแผ่นดิน; แท้จริงแล้ว, จะทรงเตือน
พวกเขาให้หลบหนี, หรือให้เตรียมรับ
สงคราม, ตามแต่อันตรายของพวกเขา;

๑๖ และ, คือพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะทรงทำให้
เป็นที่รู้แก่พวกเขาด้วยว่าจะไปทางใดเพื่อ
ป้องกันตนให้พ้นจากศัตรู, และโดยการ
ทำดังนั้น, พระเจ้าจะทรงปลดปล่อยพวก
เขา; และนี่คือความเชื่อของโมโรไน, และ
ใจท่านปลาบปลื้มในสิ่งนั้น; ไม่ใช่ในการ
หลังเล็ด^๒แต่ในการทำความคิด, ในการ
ปกป้องรักษาผู้คนของท่าน, แท้จริงแล้ว,
ในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ,
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, และในการต้านทาน
ความชั่วช้าสามานย์.

๑๗ แท้จริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, ตามจริง
แล้วข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, หากคนทั้งปวง
ได้เป็นแล้ว, และได้เป็น, และจะเป็นอยู่
ตลอดไป, เหมือนกับโมโรไน, ดูเถิด, พลัง

นั้นของ นรกจะ สิ้น สะเทือน ตลอดกาล;
แท้จริงแล้ว, มาร^๓จะไม่มีวันมีอำนาจเหนือ
ใจลูกหลานมนุษย์.

๑๘ ดูเถิด, ท่าน เป็น คน เหมือน กับ
แอมัน, ผู้เป็นบุตรของโมไซยาห์, แท้จริง
แล้ว, และแม้บุตรคนอื่น ๆ ของโมไซยาห์,
แท้จริงแล้ว, และแอลมากับบุตรท่านด้วย,
เพราะคนเหล่านั้นล้วนเป็นคนของพระเจ้า
ผู้เป็นเจ้าของ.

๑๙ บัดนี้ ดูเถิด, ฮีลามัน และ พี่น้อง
ท่านหาได้รับใช้ผู้คนน้อยไปกว่าโมโรไน
ไม่; เพราะพวกเขาสั่งสอนพระวจนะของ
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, และพวกเขาให้บังเกิดมาสู่
การกลับใจแก่คนทั้งปวงผู้ใดก็ตามที่ยอม
สละสิ่งชั่วร้ายของพวกเขา.

๒๐ และดังนั้นพวกท่านจึงออกไป, และ
ผู้คน นอบน้อม ถ่อมตน^๔เพราะ ถ้อยคำ
พวกท่าน, ถึงขนาดที่ พวกท่าน เป็น ที่
โปรดปราน^๕ของพระเจ้าอย่างยิ่ง, และดัง
นั้นพวกเขาจึงเป็นอิสระจากสงครามและ
ความขัดแย้งระหว่างพวกเขาเอง, แท้จริง
แล้ว, แม้เป็นเวลาถึงสี่ปี.

๒๑ แต่, ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวไว้, ในตอน
ปลายปีที่สิบเก้า, แท้จริงแล้ว, ทั้งที่มี
สันติภาพระหว่างพวกเขาเอง, พวกเขา
ยังถูกบีบบังคับอย่างไม่เต็มใจต่อสู้กับ
ชาวเลมัน, พี่น้องของตน.

๒๒ แท้จริงแล้ว, และท้ายที่สุด, สงคราม
ของพวกเขาที่ทำกับชาวเลมันไม่เคยได้
หยุดเลยเป็นเวลาหลายปี, ทั้งที่พวกเขา
ไม่เต็มใจอย่างมาก.

๑๔ก แอลมา ๔๓:๔๖-๔๗;
๓ นี. ๓:๒๐-๒๑;
มอริ. ๓:๑๐-๑๑;

คพ. ๙๘:๑๖.
๑๖ก แอลมา ๔๕:๑๙.
๑๗ก ๑ นี. ๒๒:๒๖; ๓ นี. ๖:๑๕.

๒๐ก คพ. นอบน้อม (ความ),
อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ).
ข ๑ นี. ๑๗:๓๕.

๒๓ บัดนี้, พวกเขาเสียใจ^๖ที่จะจับอาวุธขึ้นต่อสู้กับชาวเลมัน, เพราะพวกเขาไม่ได้เบิกบานในการหลังเลือด; แท้จริงแล้ว, และนี่ยังไม่หมด—พวกเขาเสียใจที่จะเป็นหนทางในการส่งพี่น้องของตนเป็นอันมากออกจากโลกนี้ไปสู่โลกนรีนตรี, โดยไม่ได้เตรียมพร้อม เพื่อ พบพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขา.

๒๔ กระนั้นก็ตาม, พวกเขายอมไม่ได้ที่จะสละชีวิตของตน, เพื่อให้ภรรยา^๖และลูก ๆ ต้องถูกสังหารหมู่ด้วยความโหดร้ายป่าเถื่อนจากคนซึ่งครั้งหนึ่งเคยเป็นพี่น้องของตน, แท้จริงแล้ว, และแตกแยก^๖ไปจากศาสนจักรของตน, และได้ทิ้งพวกเขาและจากไปเพื่อทำลายพวกเขาโดยสมทบกับชาวเลมัน.

๒๕ แท้จริงแล้ว, พวกเขาทนไม่ได้ที่พี่น้องของตนจะชื่นชมยินดีในเลือดของชาวนีไฟ, トラบเท่าที่ยังมีใครสักคนที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ, เพราะพระสัญญาของพระเจ้ามีอยู่ว่า, หากพวกเขาจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์ พวกเขาจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน.

บทที่ ๔๙

ชาวเลมันที่มารุกรานไม่สามารถยึดเมืองต่าง ๆ ที่มีแนวป้องกันแห่งแอมันในฮาห์และโนอาห์—อแมลโคยาห์สาปแช่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและสาบานจะตีเมล็ดของโมโรไน—ฮีลามันและพี่น้องท่านสร้างความ

เข้มแข็งให้ศาสนจักรต่อไป. ประมาณ ๗๒ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในเดือนที่สิบเอ็ดของปีที่สิบเก้า, ในวันที่สิบของเดือน, มีผู้เห็นกองทัพชาวเลมันกำลังยกมายังแผ่นดินแห่งแอมันในฮาห์.

๒ และดูเอ็ด, เมือง ถูก สร้าง ขึ้นใหม่, และโมโรไนตั้งกองทัพกองหนึ่งอยู่ใกล้ชายแดนของเมือง, และพวกเขาพุนดินขึ้นโดยรอบเพื่อป้องกันตนจากลูกธนูและก้อนหินของชาวเลมัน; เพราะดูเอ็ด, พวกนั้นต่อสู้ด้วยก้อนหินและลูกธนู.

๓ ดูเอ็ด, ข้าพเจ้ากล่าวว่าเมืองแห่งแอมันในฮาห์^๖ได้สร้างขึ้นใหม่. ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, แท้จริงแล้ว, สร้างขึ้นใหม่บางส่วน; และเพราะชาวเลมันได้ทำลายมาแล้วครั้งหนึ่งเพราะความชั่วช้าสามานย์ของผู้คน, พวกเขาจึงคิดว่ามันจะกลับกลายเป็นเหยื่อง่าย ๆ สำหรับพวกเขาอีก.

๔ แต่ดูเอ็ด, ความผิดหวังของพวกเขาใหญ่หลวงเพียงใด; เพราะดูเอ็ด, ชาวนีไฟขุดคูทำคั่นดินไว้โดยรอบ, ซึ่งสูงมากจนชาวเลมันขว้างก้อนหินและยิงธนูไปยังคนเหล่านี้ให้เกิดผลไม่ได้, ทั้งจะเข้าโจมตีก็ไม่ได้นอกจากตรงทางเข้าของคนเหล่านี้.

๕ บัดนี้ในเวลานี้แม่ทัพของชาวเลมันฉงนอย่างยิ่ง, เพราะปัญญาของชาวนีไฟในการเตรียมสถานที่ปลอดภัยของตน.

๖ บัดนี้พวกผู้นำของชาวเลมันคิดว่า, เพราะจำนวนอันมากมายของผู้คนของตน, แท้จริงแล้ว, พวกเขาคิดว่าพวกเขา

๒๓ก คพ. ๔๒:๔๕.
๒๔ก แอลมา ๔๖:๑๒.

ข คมพ. ละทิ้งความเชื่อ (การ).

๔๙ ๓ก แอลมา ๑๖:๒-๓, ๙, ๑๑.
๘ก แอลมา ๔๘:๗-๑๐.

คงมีช่องทางพิเศษเข้าโจมตีคนเหล่านั้น
ดังที่เคยทำมาแล้ว; แต่จริงแล้ว, และพวก
เขาเตรียมตัวพร้อมด้วยโล่, และกระบอก
ด้วย; และพวกเขาเตรียมตัวพร้อมด้วย
เครื่องนุ่งห่มที่ทำจากหนัง, แต่จริงแล้ว,
เครื่องนุ่งห่มที่หนามากเพื่อปกป้องความ
เปลือยเปล่าของตน.

๗ และโดยที่เตรียมแล้วดังนี้พวกเขา
จึงคิดว่าจะเอาชนะและนำพี่น้องของตน
มาสู่แอกแห่งความเป็นทาสโดยง่าย, หรือ
สังหารและประหารเสียทั้งหมดตามความ
พอใจของตน.

๘ แต่ดูเถิด, ยังความฉงนที่สุดให้แก่
พวกเขา, คนเหล่านั้นพร้อม^๖ จะสู้พวกเขา,
ในวิธีที่ไม่เคยรู้เห็นกันมาในบรรดาลูก
หลานของลีไฮ. บัดนี้ คนเหล่านี้ พร้อม
จะสู้ชาวเลมัน, ที่จะสู้รบตามแบบแผน
อันเป็นคำแนะนำของโมโรไน.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาว
เลมัน, หรือชาวอแมลีโคยาร์, ฉงนอย่างยิ่ง
ด้วยวิธีการเตรียมสงครามของคนเหล่านั้น.

๑๐ บัดนี้, หากกษัตริย์อแมลีโคยาร์ลง
มาจากแผ่นดิน^๗ แห่งนี้ไฟ, โดยที่เป็นผู้นำ
กองทัพของเขา, บางที่เขาอาจให้ชาวเล-
มันโจมตีชาวนีไฟที่เมืองแห่งแอมันไน-
ฮาร์; เพราะดูเถิด, เขาไม่ได้นึกถึงเลือด
ของผู้คนของเขาเลย.

๑๑ แต่ดูเถิด, อแมลีโคยาร์ไม่ได้ลงมา
สู้รบด้วยตนเอง. และดูเถิด, แม่ทัพของ
เขาไม่กล้าโจมตีชาวนีไฟที่เมืองแห่งแอม-
มันไนฮาร์, เพราะโมโรไนเปลี่ยนวิธีดำเนิน
กิจงานูกิจในบรรดาชาวนีไฟ, ถึงขนาดที่

ชาวเลมันต้องผิดหวังกับแนวป้องกันของ
พวกเขาและพวกเขาจึงเข้าโจมตีไม่ได้.

๑๒ ฉะนั้นพวกเขาจึงถอยไปในแดน
ทुरกันดาร, และถอนค่ายของตนและเดิน
ทัพไปทางแผ่นดินแห่งโนอาห์, โดยคิดว่า
นั่นจะเป็นทำเลที่ดีที่สุดรองลงมาสำหรับให้
พวกเขาต่อสู้กับชาวนีไฟ.

๑๓ เพราะพวกเขาหา^๘ไม่ว่าโมโรไน
ได้ทำแนวป้องกันไว้, หรือได้สร้างป้อม^๙
คุ้มภัยไว้, ให้ทุกเมืองในทั่วแผ่นดินโดย
รอบ; ฉะนั้น, พวกเขาจึงเดินทัพไปสู่แผ่น
ดินแห่งโนอาห์ด้วยความตั้งใจแน่วแน่;
แต่จริงแล้ว, แม่ทัพของพวกเขาออกมา
ให้คำปฏิญาณว่าพวกเขาจะทำลายผู้คน
ของเมืองนั้น.

๑๔ แต่ดูเถิด, ยังความฉงนให้พวกเขา,
เมืองแห่งโนอาห์, ซึ่งเมื่อก่อนนี้เป็นสถาน
ที่อ่อนแอ, บัดนี้, โดยวิธีของโมโรไน, กลับ
เป็นสถานที่แข็งแกร่ง, แต่จริงแล้ว, แม้อีกว่า
ความแข็งแรงของเมืองแห่งแอมันไนฮาร์.

๑๕ และบัดนี้, จงดูเถิด, นี่คือปัญญาของ
โมโรไน; เพราะท่านคิดว่าเมืองแอมันไน
ฮาร์ทำให้พวกเขาหวาดกลัว; และโดยที่
ก่อนหน้านั้นเมืองแห่งโนอาห์เป็นส่วนที่
อ่อนแอที่สุดของแผ่นดิน, ฉะนั้นพวก
เขาจะเดินทัพไปสู้รบที่นั่น; และมันเป็น
ไปตามความปรารถนาของท่านดังนั้น.

๑๖ และดูเถิด, โมโรไนกำหนดลีไฮ
เป็นแม่ทัพบังคับบัญชาคนในเมืองนั้น;
และคือลีไฮผู้เดียวกัน^{๑๐} นั้นเองที่ต่อสู้กับ
ชาวเลมันในหุบเขาทางตะวันออกของ
แม่น้ำไซดอน.

๑๐ ก ๒ นี. ๕:๘;
ออมไน ๑:๑๒;

แอลมา ๔๓:๑.
๑๓ ก แอลมา ๔๘:๘.

๑๖ ก แอลมา ๔๓:๓๕.

๑๗ และบัดนี้ดูเถิดเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ, เมื่อชาวเลมมันพบว่าลีไฮบัญญัติราชการอยู่ที่เมืองพวกเขา ก็ผิดหวังอีก, เพราะพวกเขากลัวลีไฮอย่างยิ่ง; กระนั้นก็ตามแม่ทัพของ พวกเขา ได้ สาบาน ด้วย คำปฏิญาณไว้แล้วว่า จะโจมตีเมือง; ฉะนั้น, พวกเขาจึงยกกองทัพของตนมา.

๑๘ บัดนี้ดูเถิด, ชาวเลมมันเข้าไปในป้อมคุ้มภัยของคนเหล่านั้นโดยทางอื่นไม่ได้ นอกจากตรงทางเข้า, เพราะความสูงของคันดินซึ่งพูนขึ้นไว้, และความลึกของคุณซึ่งขุดไว้โดยรอบ, นอกจากตรงทางเข้า.

๑๙ และชาวนี้ไฟจึงพร้อมแล้ว ดังนั้นที่จะทำลายทุกคนที่พยายามปีนขึ้นมาเพื่อเข้าป้อมทางอื่น, โดยเหวี่ยงก้อนหินและยิงธนูเข้าไปใส่พวกเขา.

๒๐ ดังนั้น พวกเขา จึง พร้อม, แท้จริงแล้ว, คนที่แข็งแรงที่สุดของพวกเขาคนหนึ่ง, พร้อมด้วยดาบและสายเหวี่ยง, ที่จะฟาดฟันทุกคนที่พยายามเข้ามาในสถานที่คุ้มภัยของตนตรงทางเข้า; และพวกเขาพร้อมจะป้องกันตนให้พ้นจากชาวเลมมันดังนี้.

๒๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือบรรดานายทัพของชาวเลมมันยกกองทัพมาอยู่หน้าทางเข้า, และเริ่มต่อสู้กับชาวนี้ไฟ, เพื่อเข้าไปในสถานที่ปลอดภัยของคนเหล่านั้น; แต่ดูเถิด, พวกเขาถูกขับไล่ออกไปเป็นครั้งคราว, ถึงขนาดที่ถูกสังหารด้วยการผลาญชีวิตจนสุดคณานับ.

๒๒ บัดนี้เมื่อพวกเขาเห็นว่าไม่อาจพิชิตชาวนี้ไฟตรงทางเข้า, พวกเขาจึงเริ่มขุดคันดินของ พวก นั้น ลง เพื่อจะได้เปิดทางให้กองทัพของตน, เพื่อจะมีโอกาส

ตัดเทียมกันที่จะต่อสู้; แต่ดูเถิด, ในความพยายามเหล่านี้พวกเขาจึงถูกกวาดล้างด้วยก้อนหินและลูกธนูซึ่งระดมเข้าไปใส่พวกเขา; และแทนที่จะถล่มคนเหล่านั้นโดยพังมูลดินลงมา, มันกลับตื้นขึ้นมาส่วนหนึ่งด้วยร่างที่ตายและบาดเจ็บของพวกเขา.

๒๓ ดังนั้นชาวนี้ไฟจึงมีอำนาจทั้งสิ้นเหนือศัตรูของตน; และดังนั้นชาวเลมมันพยายาม จะ ทำลาย ชาว นี้ ไฟ จน แม่ทัพนายกองของตนถูกสังหารหมด; แท้จริงแล้ว, และชาวเลมมันมากกว่าหนึ่งพันคนถูกสังหาร; ขณะที่, อีกฝ่ายหนึ่ง, ไม่มีชาวนี้ไฟแม้แต่คนเดียวที่ถูกสังหาร.

๒๔ มีอยู่ประมาณห้าสิบคนที่บาดเจ็บ, ผู้ซึ่งต้องเปิดรับลูกธนูของชาวเลมมันอยู่ตรงทางเข้า, แต่พวกเขาปกป้องไว้ด้วยโล่ของตน, และเกราะอกของตน, และหมวกเกราะของตน, ถึงขนาดที่ว่าพวกเขาได้รับบาดเจ็บเพียงเล็กน้อย, ซึ่งหลายแห่งสาหัสมาก.

๒๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือ, เมื่อชาวเลมมันเห็นว่าแม่ทัพนายกองของตนถูกสังหารหมดพวกเขาจึงหลบหนีเข้าแดนทรูกันดาร. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขากลับไปแผ่นดินแห่งนี้ไฟ, เพื่อแจ้งข่าวการสูญเสียอันใหญ่หลวงของพวกเขา, ต่ออแมลิโคยาห์, กษัตริย์ของตน, ซึ่งเป็นชาวนี้ไฟโดยกำเนิด.

๒๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาโกรธผู้คนของเขาอย่างยิ่ง, เพราะเขาไม่บรรลุตามความปรารถนาของเขาที่มีต่อชาวนี้ไฟ; เขาไม่ได้ทำให้คนเหล่านั้นมาสู่แอกแห่งความเป็นทาส.

๒๗ แท้จริงแล้ว, เขา เคือง แค้น อย่าง

ยิ่ง, และเขาสาปแช่ง "พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า, และ
โมโรไนด้วย, โดยกล่าวคำสาบานด้วยคำ
ปฏิญาณ" ว่า เขาจะ ต้ม เลือด ท่าน; และ
การนี้เป็นเพราะโมโรไนรักษาพระบัญญัติ
ของพระเจ้าในการจัดเตรียมความ
ปลอดภัยให้ผู้คนของท่าน.

๒๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น, คือ
อีก ด้านหนึ่ง, ผู้คนของ นีไฟ ได้น้อม
ขอบพระทัย "พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
พวกเขา, เพราะเดชาานุภาพอันหาที่เปรียบ
มิได้ของพระองค์ในการปลดปล่อยพวก
เขาจากเงื้อมมือศัตรู.

๒๙ และปีที่สิบเก้าแห่งการปกครอง
ของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟสิ้นสุด
ลงดังนี้.

๓๐ แท้จริงแล้ว, และมีสันติต่อเนื่อง
กันในบรรดาพวกเขา, และมีความรุ่งเรือง
อย่างมากยิ่งในศาสนจักรเพราะความเอาใจ
ใส่และความขยันหมั่นเพียรซึ่งมีต่อพระ
วจนะของพระเจ้า, ซึ่งฮีลามัน, และ
ชิปลัน, และโคริแอนทอน, และแอมันและ
พี่น้องท่านได้ประกาศแก่พวกเขา, แท้จริง
แล้ว, และโดยคนทั้งหมดนั้นที่ได้รับแต่งตั้ง
โดยระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์" ของพระเจ้าเป็น
เจ้า, โดยได้รับบัญญัติสมาสู่การกลับใจ, และ
ส่งพวกเขาออกไปสั่งสอนในบรรดาผู้คน.

บทที่ ๕๐

โมโรไนสร้างแนวป้องกันผืนแผ่นดินของ
ชาวนีไฟ—พวกเขาสร้างเมืองใหม่หลาย

๒๗ก คมพ. ลพหู่ (การ).
ข กิจการ ๒๓:๑๒.
๒๘ก คมพ. ขอบพระทัย,

ขอบพระทัยพระเจ้า
(การ, น้อม), ความ
ขอบคุณ.

๓๐ก แอลมา ๔๓:๒.

เมือง—สงครามและความพินาศเกิดกับ
ชาวนีไฟในวันเวลาแห่งความชั่วร้ายและ
ความน่าชิงชังของพวกเขา—โมริแอน-
ทอนและพวกที่แตกแยกไปพ่ายแพ้ต่อที-
แอนคัม—นีไฟหายตาย, และเพโฮรันบุตร
ของท่านนั่งบัลลังก์พิพากษา. ประมาณ
๗๒-๖๗ ปีก่อนคริสตกาล.

และ บัดนี้ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ
โมโรไนไม่ได้หยุดการเตรียมสงคราม, หรือ
เพื่อปกป้องผู้คนของท่านให้พ้นจากชาวเล-
มัน; เพราะท่านให้กองทัพของท่านเริ่ม
งานในต้นปีที่ยี่สิบแห่งการปกครองของ
ผู้พิพากษา, คือพวกเขาจะเริ่มขุดดินขึ้น
กองไว้โดยรอบทั่วทุกเมือง, ตลอดทั่วแผ่น
ดินซึ่งชาวนีไฟครอบครอง.

๒ และเหนือคันดินเหล่านี้ท่านให้มีท่อน
ซุง, แท้จริงแล้ว, สร้างโครงไม้ให้สูงเท่า
คน, ใส่ไว้รอบเมือง.

๓ และท่านให้มีขอบติดไม้แหลมเรียง
รายไว้บนท่อนซุงจนทั่ว; และมัน แข็ง
แรงและสูง.

๔ และท่านให้สร้างหอสูงตั้งตระหง่าน
เหนือไม้ แหลม เหล่า นั้น, และ ท่าน ให้
สร้าง สถานที่คุ้มภัยบนหอสูง เหล่า นั้น,
เพื่อก่อนหินและลูกธนูของชาวเลมันจะ
ทำอันตรายพวกเขาไม่ได้.

๕ และพวกเขาพร้อมจะเหวี่ยงก้อนหิน
จากยอดหอเหล่านั้น, ตามใจชอบและตาม
กำลังตน, และสังหารผู้ที่พยายามเข้ามา
ใกล้กำแพงเมือง.

๖ โมโรไนเตรียมที่มั่นไว้รอบเมืองทั่วทั้งแผ่นดิน ดังนี้, เพื่อต้านทานการบุกรุกของศัตรู.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โมโรไนให้กองทัพของท่านออกไปในแดนทुरกันดารตะวันออก; แท้จริงแล้ว, และพวกเขาออกไปและขับไล่ชาวเลมมันทั้งหมดซึ่งอยู่ในแดนทुरกันดารตะวันออกให้กลับไปผืนแผ่นดินของพวกเขาเอง, ซึ่งอยู่ทางใต้ของแผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลา.

๘ และแผ่นดินแห่งนี้ไฟทอดเป็นทางตรงไปจากทะเลตะวันออกถึงทะเลตะวันตก.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อโมโรไนได้ขับชาวเลมมันทั้งหมดออกจากแดนทुरกันดารตะวันออก, ซึ่งอยู่ทางเหนือของผืนแผ่นดินต่าง ๆ อันเป็นของพวกเขาเองแล้ว, ท่านให้ผู้อยู่อาศัยในแผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลาและในแผ่นดินโดยรอบออกไปสู่แดนทुरกันดารตะวันออก, แม้จนถึงชายแดนใกล้ฝั่งทะเล, และครอบครองแผ่นดิน.

๑๐ และท่านวางกองทัพไว้ทางใต้, ที่ชายแดนอันเป็นของพวกเขาด้วย, และให้พวกเขาสร้างแนวป้องกันขึ้นเพื่อจะปกป้องกองทัพของตนและผู้คนของตนให้ปลอดภัยจากเงื้อมมือศัตรู

๑๑ และดังนั้นท่านตัดที่มั่นทั้งหมดของชาวเลมมันในแดนทुरกันดารตะวันออก, แท้จริงแล้ว, และทางตะวันตกด้วย, โดยสร้างแนวป้องกันขึ้นตรงเส้นเขตแดนระหว่างชาวนี้ไฟกับชาวเลมมัน,

ระหว่างแผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลากับแผ่นดินแห่งนี้ไฟ, จากทะเลตะวันตก, ทอดไปตามต้นแม่น้ำไซดอน—ชาวนี้ไฟโดยที่ครอบครองแผ่นดินทั้งหมดทางเหนือ, แท้จริงแล้ว, แม้แผ่นดินทั้งหมดที่อยู่ทางเหนือของแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง, ตามความพอใจของตน.

๑๒ ดังนั้นโมโรไน, พร้อมด้วยกองทัพของท่าน, ซึ่งเพิ่มขึ้นทุกวันเพราะความมั่นใจในการคุ้มกันซึ่งผลงานของท่านได้นำออกมาให้พวกเขา, พยายามที่จะตัดกำลังและอำนาจของชาวเลมมันออกไปจากผืนแผ่นดินที่พวกตนครอบครอง, เพื่อพวกนั้นจะไม่มีอำนาจเหนือผืนแผ่นดินที่พวกตนครอบครอง.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวนี้ไฟเริ่มวางรากฐานเมืองเมืองหนึ่ง, และพวกเขาเรียกชื่อเมืองว่าโมโรไน; และเมืองนี้อยู่ใกล้ทะเลตะวันออก; และอยู่ทางใต้ใกล้กับแนวเขตครอบครองของชาวเลมมัน.

๑๔ และพวกเขาเริ่มวางรากฐานให้เมืองเมืองหนึ่งระหว่างเมืองแห่งโมโรไนกับเมืองแห่งแอรันด้วย, โดยเชื่อมชายแดนของแอรันกับโมโรไน; และพวกเขาเรียกชื่อเมือง, หรือแผ่นดิน, ว่านี้ไฟฮาห์.

๑๕ และในปีเดียวกันนั้นพวกเขาเริ่มสร้างเมืองขึ้นหลายเมืองทางเหนือด้วย, เมืองหนึ่งด้วยวิธีพิเศษซึ่งพวกเขาเรียกว่าลีไฮ, ซึ่งอยู่ทางเหนือใกล้กับชายฝั่งทะเล.

๑๖ และปีที่ที่ยี่สิบสิ้นสุดลงดังนี้.

๑๗ และผู้คนของนี้ไฟอยู่ในสภาพอันรุ่งเรืองในต้นปีที่ที่ยี่สิบเอ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนี้ไฟ.

๑๘ และพวกเขารุ่งเรืองอย่างยิ่ง, และพวกเขากลับร่ำรวยอย่างยิ่ง; แท้จริงแล้ว, และพวกเขาขยายเผ่าพันธุ์และแข็งแกร่งขึ้นในแผ่นดิน.

๑๙ และดังนั้นเราจึงเห็นว่าการกระทำทั้งหมดของพระเจ้าทรงไว้ซึ่งความเมตตาและความยุติธรรมเพียงใด, เพื่อให้พระวจนะทั้งหมดของพระองค์เกิดสัมฤทธิ์ผลแก่ลูกหลานมนุษย์; แท้จริงแล้ว, เราเห็นได้ว่าพระวจนะของพระองค์ปรากฏเป็นจริง, แม้ในเวลานี้, ซึ่งพระองค์ตรัสกับลีไฮ, มีความว่า:

๒๐ เจ้าและลูกหลานเจ้าเป็นสุขแล้ว; และพวกเขาจะได้รับพร, トラบเท่าที่พวกเขาจะรักษาบัญญัติของเราพวกเขาจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน. แต่จงจำไว้, トラบเท่าที่พวกเขาจะไม่รักษาบัญญัติของเราพวกเขาจะถูกตัดขาดจากที่ประทับของพระเจ้า.

๒๑ และเราจึงเห็นว่าสัญญาเหล่านี้ปรากฏเป็นจริงกับผู้คนของนีไฟ; เพราะเนื่องจากการทะเลาะเบาะแว้งของพวกเขาและความขัดแย้งของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, การกระทำฆาตกรรมของพวกเขา, และการปล้นสะดมของพวกเขา, การนับถือรูปเคารพของพวกเขา, การผิดประเวณีของพวกเขา, และความน่าชิงชังของพวกเขา, ซึ่งมีอยู่ในบรรดาพวกเขา, ซึ่งนำสงครามและความพินาศมาสู่พวกเขาเอง.

๒๒ และคนที่เชื่อสัตย์ในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าได้รับการปลดปล่อยทุกครั้ง, ขณะที่พี่น้องที่ชั่วร้ายของพวกเขา

เขาหลายพันคนถูกส่งไปสู่ความเป็นทาส, หรือตายด้วยคมดาบ, หรือเสื่อมโทรมอยู่ในความไม่เชื่อ, และอยู่รวมกันกับชาวเลมัน.

๒๓ แต่ดูเถิดนับแต่วันเวลาของนีไฟแล้ว, ไม่เคยมีเวลาใดเลยในบรรดาผู้คนของนีไฟที่เป็นสุข, ยิ่งไปกว่าในวันเวลาของโมโรไน, แท้จริงแล้ว, แม้เวลานี้, ในปีที่ยี่สิบเอ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษา.

๒๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือปีที่ยี่สิบสองแห่งการปกครองของผู้พิพากษาสิ้นสุดลงในความสงบสุขด้วย; แท้จริงแล้ว, และปีที่ยี่สิบสามด้วย.

๒๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในต้นปีที่ยี่สิบสี่แห่งการปกครองของผู้พิพากษา, น่าจะได้มีความสงบสุขในบรรดาผู้คนของนีไฟด้วยหากไม่ใช่เพราะความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในบรรดาพวกเขาเกี่ยวกับแผ่นดินแห่งลีไฮ, และแผ่นดินแห่งโมริแอนทอน, ซึ่งอยู่ติดชายแดนลีไฮ; ซึ่งแผ่นดินทั้งสองนี้มีชายแดนติดฝั่งทะเล.

๒๖ เพราะดูเถิด, ผู้คนที่ครอบครองแผ่นดินแห่งโมริแอนทอนเรียกร้องสิทธิส่วนหนึ่งของแผ่นดินแห่งลีไฮ; ฉะนั้นจึงเริ่มมีความขัดแย้งอย่างเผ็ดร้อนกันบ้างในระหว่างพวกเขา, ถึงขนาดที่ผู้คนของโมริแอนทอนจับอาวุธขึ้นต่อสู้กับพี่น้องของตน, และตั้งใจจะสังหารคนพวกนั้นด้วยดาบ.

๒๗ แต่ดูเถิด, ผู้คนที่ครอบครองแผ่นดินแห่งลีไฮหลบหนีไปค่ายของโมโรไน,

และวิงวอนขอความช่วยเหลือจากท่าน; เพราะดูเถิดพวกเขาไม่ได้เป็นฝ่ายผิด.

๒๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อผู้คนของโมริแอนทอน, ซึ่งมีผู้นำชื่อโมริแอนทอน, เห็นว่าผู้คนของลีไฮหลบหนีไปค่ายของโมโรไน, พวกเขา ก็กลัวอย่างยิ่งเกลือกกองทัพโมโรไนจะมาโจมตีและทำลายพวกเขา.

๒๙ ฉะนั้น, โมริแอนทอน จึงให้คนเหล่านั้นจำใส่ใจว่าพวกเขาควรหลบหนีไปแผ่นดินซึ่งอยู่ทางเหนือ, ซึ่งมีน้ำอันใหญ่ปกคลุมอยู่, และเข้าครอบครองแผ่นดินซึ่งอยู่ทางเหนือ.

๓๐ และดูเถิด, พวกเขาจะทำให้แผนนี้เป็นผลได้, (ซึ่งจะเป็นเหตุให้คร่ำครวญกัน) แต่ดูเถิด, โมริแอนทอนนั้นโดยที่เป็นคนอารมณ์รุนแรงมาก, ฉะนั้นเขาจึงโกรธหญิงรับใช้คนหนึ่งของเขา, และเขาได้ทำร้ายและทุบตีนางอย่างมาก.

๓๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนางหลบหนีและข้ามไปยังค่ายของโมโรไน, และบอกโมโรไนทั้งหมดเกี่ยวกับเรื่องนี้, และเกี่ยวกับเจตนาของคนที่หลบหนีไปแผ่นดินทางเหนือด้วย.

๓๒ บัดนี้ดูเถิด, ผู้คนซึ่งอยู่ในแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง, หรือที่จริงแล้วโมโรไน, กล่าวว่าคนเหล่านั้นจะสดับฟังถ้อยคำของโมริแอนทอนและเข้ามารวมกับผู้คนของเขา, และดังนั้นเขาจะได้ครอบครองแผ่นดินส่วนต่าง ๆ เหล่านั้น, ซึ่งจะเป็นรากฐานให้เกิดผลร้ายในบรรดาผู้คนของนีไฟ, แท้จริงแล้ว, ซึ่งผลเหล่านั้นจะนำไปสู่การล้มล้างเสรีภาพของพวกเขา.

๓๓ ฉะนั้นโมโรไนจึงส่งกองทัพ, พร้อมด้วยค่ายของพวกเขา, ไปสกัดผู้คนของโมริแอนทอน, เพื่อหยุดการหนีไปแผ่นดินทางเหนือของคนเหล่านั้น.

๓๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาไม่ได้สกัดคนเหล่านั้นจนกระทั่งคนเหล่านั้นมาถึงชายแดนของแผ่นดินรกร้าง; และที่นั่นพวกเขาสกัดคนเหล่านั้น, ใกล้ทางแคบซึ่งทอดยาวเลียบฝั่งทะเลไปสู่อุทยานทางเหนือ, แท้จริงแล้ว, ใกล้ทะเล, ทางตะวันตกและทางตะวันออก.

๓๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกองทัพซึ่งโมโรไนส่งไป, มีชายผู้หนึ่งเป็นผู้นำซึ่งมีชื่อว่าทีแอนคัม, ได้พบกับผู้คนของโมริแอนทอน; และผู้คนของโมริแอนทอนคือดิงนัค, (โดยที่ถูกลุงใจด้วยความชั่วร้ายและคำป้อยของเขา) จนการสู้รบเริ่มขึ้นระหว่างคนเหล่านั้น, ซึ่งในการนั้นทีแอนคัมสังหารโมริแอนทอนและทำให้กองทัพของเขาพ่ายแพ้, และจับคนเหล่านั้นเป็นเชลย, และกลับไปค่ายของโมโรไน. และปีที่สี่สิบสี่แห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟสิ้นสุดลงดังนี้.

๓๖ และผู้คนของโมริแอนทอนถูกนำกลับไปดังนี้. และเมื่อพวกเขาให้พันธสัญญาว่าจะรักษาสันติภาพโมโรไนจึงนำพวกเขากลับคืนสู่แผ่นดินแห่งโมริแอนทอน, และการรวมกันเกิดขึ้นระหว่างคนพวกนั้นกับผู้คนของลีไฮ; และโมโรไนนำพวกเขากลับไปสู่ผืนแผ่นดินของตนด้วย.

๓๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น

คือในปีเดียวกัน กับ ที่ผู้คนของนีไฟมี
สันติภาพกลับคืนมาสู่พวกเขา, คือนีไฟ
ฮาห์, หัวหน้าผู้พิพากษาที่สอง, ตาย, โดย
ทำหน้าที่บนบัลลังก์พิพากษาด้วยความ
เที่ยงธรรมอย่างสมบูรณ์ต่อพระผู้เป็นเจ้า.

๓๘ กระนั้นก็ตาม, ท่านยังปฏิเสธแอล-
มาที่จะครอบครองบัลลังก์เหล่านั้นและ
สิ่งเหล่านั้นซึ่งแอลมาและบรรพบุรุษท่าน
ถือว่า ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด; ฉะนั้น แอลมาจึง
มอบสิ่งเหล่านั้นให้ฮีลามัน, บุตรของท่าน.

๓๙ ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น
คือผู้คนกำหนดให้บุตรของนีไฟฮาห์รับ
หน้าที่บนบัลลังก์พิพากษา, แทนบิดา
ท่าน; แท้จริงแล้ว, กำหนดให้ท่านเป็น
หัวหน้าผู้พิพากษาและผู้ปกครองเหนือ
ผู้คน, ด้วยคำปฏิญาณและศาสนพิธีอัน
ศักดิ์สิทธิ์ที่จะพิพากษาโดยชอบธรรม,
และรักษาสันติภาพและอิสรภาพของ
ผู้คน, และอนุญาตให้พวกเขาเมื่ออิสรภาพ
อันศักดิ์สิทธิ์ในการนมัสการพระเจ้า
พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, แท้จริง
แล้ว, ในการสนับสนุนและธำรงรักษา
อุดมการณ์ของพระผู้เป็นเจ้าตลอด
วันเวลาของท่าน, และในการนำคนชั่ว
ร้ายมาสู่ความยุติธรรมตามโทษานุโทษ
ของพวกเขา.

๔๐ บัดนี้ดูเถิด, ชื่อของท่านคือเพโฮรัน.
และเพโฮรันรับตำแหน่งของบิดาท่าน,
และเริ่มการปกครองของท่านในปลายปี
ที่ยี่สิบสี่, เหนือผู้คนของนีไฟ.

บทที่ ๕๐

เปลี่ยนแปลงกฎและสถาปนากษัตริย์—
เพโฮรันและอิสรชนได้รับเสียงสนับสนุน
จากผู้คน—โมโรไนบีบบังคับให้ผู้นั้นชอบ
ราชาธิปไตยปกครองประเทศของพวกเขา
มิฉะนั้นจะถูกประหาร—อแมลิโคยาห์
และชาวเลมันยึดเมืองที่มีแนวป้องกัน
หลายแห่ง—ที่แอนคัมขับไล่การรุกราน
ของชาวเลมันและสังหารอแมลิโคยาห์
ในกระโจมของเขา. ประมาณ ๖๗-๖๖ ปี
ก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในตอน
เริ่มปีที่ยี่สิบห้าแห่งการปกครองของผู้
พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ, โดยที่พวก
เขาสถาปนาสันติภาพขึ้นระหว่างผู้คน
ของลีไฮกับผู้คนของโมริแอนทอนเกี่ยว
กับผืนแผ่นดินของพวกเขา, และเริ่มปี
ที่ยี่สิบห้าด้วยสันติ;

๒ กระนั้นก็ตาม, พวกเขาธำรงรักษา
สันติภาพอันสมบูรณ์ในแผ่นดินไม่ได้
นาน, เพราะเริ่มมีความขัดแย้งในบรรดา
ผู้คนเกี่ยวกับเพโฮรันหัวหน้าผู้พิพากษา;
เพราะดูเถิด, มีคนส่วนหนึ่งซึ่งปรารถนา
จะเปลี่ยนแปลงประเด็นเฉพาะสองสาม
ข้อในกฎ.

๓ แต่ดูเถิด, เพโฮรันจะไม่เปลี่ยน
หรือไม่ยอมให้ใครมาเปลี่ยนแปลงกฎ;
ฉะนั้น, ท่านจึงไม่สดับฟังคนที่ออกเสียง
พร้อมด้วยคำร้องของตนเกี่ยวกับการ
เปลี่ยนแปลงกฎ.

๔ ฉะนั้น, คนที่ปรารถนาจะให้
เปลี่ยนแปลงกฎจึงโกรธท่าน, และ
ปรารถนาจะไม่ให้ท่านเป็นหัวหน้าผู้
พิพากษาปกครองแผ่นดินอีกต่อไป;

ผู้นั้นชอบราชาธิปไตยพยายาม

ฉะนั้นจึงเกิดการโต้เถียงอย่างเผ็ดร้อนกันบ้างเกี่ยวกับเรื่องนี้, แต่ไม่ถึงกับนองเลือด.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนที่ปรารถนาจะให้เพโฮรันออกจากบัลลังก์พิพากษาเรียกว่าผู้ขึ้นชอบราชาธิปไตย, เพราะพวกเขาปรารถนาจะให้เปลี่ยนแปลงกฎในลักษณะที่ล้มล้างการปกครองแบบอิสระและเพื่อสถาปนากษัตริย์ขึ้นเหนือแผ่นดิน.

๖ และคนที่ปรารถนาจะให้เพโฮรันยังคงเป็นหัวหน้าผู้พิพากษาเหนือแผ่นดินก็รับเอานามอิสระชน; และด้วยเหตุนี้คือการแบ่งแยกในบรรดาพวกเขา, เพราะอิสระชนให้คำมั่นหรือให้พันธสัญญาว่าจะดำรงไว้ซึ่งสิทธิของพวกเขาและอภิสิทธิ์เกี่ยวกับศาสนาของพวกเขาโดยการปกครองแบบอิสระ.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเรื่องที่ว่าพวกเขาขัดแย้งกันนี้ตกลงกันได้โดยเสียงของผู้คน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเสียงของผู้คนสนับสนุนอิสระชน, และเพโฮรันคงอยู่ในบัลลังก์พิพากษา, ซึ่งทำให้เป็นที่ชื่นชมยินดีกันมากในบรรดาพี่น้องของเพโฮรันและคนเป็นอันมากของผู้คนแห่งเสรีภาพด้วย, ซึ่งทำให้ผู้ขึ้นชอบราชาธิปไตยเจียบลงด้วย, จนพวกเขาไม่กล้าคัดค้านนอกจากจำต้องชำระรักษาอุดมการณ์แห่งเสรีภาพ.

๘ บัดนี้ผู้ขึ้นชอบราชาธิปไตยเป็นพวกที่อยู่ในตระกูลสูง^{๕๑}, และพวกเขาหมยมัน

จะเป็นกษัตริย์; และพวกเขาได้รับการสนับสนุนโดยคนที่แสวงหาพลังอำนาจและสิทธิอำนาจเหนือผู้คน.

๙ แต่ดูเถิด, นี่เป็นเวลาอันวิฤติที่จะมีความขัดแย้งเช่นนั้นในบรรดาผู้คนของนีไฟ; เพราะดูเถิด, อแมลิโคยาห์ช่วยโยใจผู้คนของชาวเลมันให้ต่อต้านผู้คนชาวนีไฟอีก, และเขากำลังรวบรวมทหารมาจากทุกส่วนของแผ่นดินของเขา, และให้อาวุธพวกเขา, และเตรียมทำสงครามด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถ; เพราะเขาได้สาบาน^๖ว่าจะดื่มเลือดของโมโรไน.

๑๐ แต่ดูเถิด, เราจะเห็นว่าสัญญาที่เขาทำไว้ นั้นเป็นเพราะความหุนหัน; กระนั้นก็ตาม, เขายังเตรียมตัวและกองทัพของเขาเพื่อมาสู้รบกับชาวนีไฟ.

๑๑ บัดนี้กองทัพของเขาไม่มีกำลังมากดังที่เคยมีมาก่อน, เพราะคนหลายพันคนที่ถูกสังหารด้วยน้ำมือชาวนีไฟ; แต่ทั้งที่การสูญเสียของเขาใหญ่หลวง, อแมลิโคยาห์ยังรวบรวมกองทัพใหญ่ได้อย่างน่าประหลาด, ถึงขนาดที่เขาไม่กลัวที่จะลงมายังแผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลา.

๑๒ แท้จริงแล้ว, แม้ตัวอแมลิโคยาห์ก็ลงมา, นำหน้าชาวเลมัน, และนี่คือปีที่ยี่สิบห้าแห่งการปกครองของผู้พิพากษา; และเป็นเวลาเดียวกันกับที่พวกเขาเริ่มตกลงกันได้^๗ในกิจงานุกิจเกี่ยวกับความขัดแย้งของพวกเขาเกี่ยวกับเพโฮรัน, หัวหน้าผู้พิพากษา.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อ

๕๑ ๘ก คมพ. จองทอง (ความ), ถือดี (ความ), ลำพอง

(ความ).

๙ก แอลมา ๔๙:๒๖-๒๗.

บรรดาผู้ที่ได้ชื่อว่าผู้ชื่นชอบราชาธิปไตย ได้ยินว่าชาวเลมันกำลังยกลงมาสู้รบกับพวกเขา, พวกเขาที่ยืนดีอยู่ในใจ; และพวกเขาไม่ยอมจับอาวุธ, เพราะโกรธหัวหน้าผู้พิพากษามาก, และผู้คน^๑แห่งเสรีภาพด้วย, จนพวกเขาไม่ยอมจับอาวุธเพื่อปกป้องประเทศของตน.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อโมโรไนเห็นดังนั้น, และเห็นด้วยว่าชาวเลมันกำลังมาถึงชายแดนของแผ่นดิน, ท่านเคื่องแค้นยิ่งนักเพราะความต้อตึงของคนเหล่านั้นผู้ซึ่งท่านทำงานมาด้วยความขยันหมั่นเพียรเป็นล้านพันในการปกปักษ์รักษา; แท้จริงแล้ว, ท่านโมโรไอยัง; จิตวิญญาน ท่าน เต็มไป ด้วยความโกรธพวกเขา.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านส่งคำร้อง, พร้อมด้วยเสียงของผู้คน, ไปยังผู้ปกครองแผ่นดิน, โดยปรารภนาจะให้ท่านอ่านมัน, และให้อำนาจแก่ท่าน (โมโรไน) บีบบังคับผู้ที่แตกแยกเหล่านั้นให้ปกป้องประเทศของพวกเขาหาไม่แล้วก็จะประหารเสีย.

๑๖ เพราะเป็นการเอาใจใส่อันดับแรกของท่านที่จะยุติความขัดแย้งและการแตกแยกในบรรดาผู้คน; เพราะดูเถิด, ก่อนหน้านั้นนี่คือเหตุของความพินาศทั้งหลายทั้งปวงของพวกเขา. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือสิ่งนี้ได้รับอนุญาตตามเสียงของผู้คน.

๑๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมโรไนสั่งให้กองทัพของท่านยกไปต่อสู้กับบรรดาผู้ชื่นชอบราชาธิปไตย, เพื่อ

ดึงเอาความจงหอง และความสูง ศักดิ์ของพวกเขามาให้ลงมาอยู่ระดับเดียวกับโลก, มิฉะนั้นก็ให้พวกเขาจับอาวุธและสนับสนุนอุดมการณ์แห่งเสรีภาพ.

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกองทัพได้ยกออกไปต่อสู้กับคนเหล่านั้น; และดึงเอาความจงหอง และความสูง ศักดิ์ของพวกเขาลงมา, ถึงขนาดที่เมื่อพวกนั้นยกอาวุธสงครามขึ้นต่อสู้กับคนของโมโรไนพวกเขาถูกโค่นให้อยู่ระดับเดียวกับแผ่นดินโลก.

๑๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีผู้ที่แตกแยก^๒ ไปสี่พันคนถูกโค่นด้วยดาบ; และพวกผู้นำของพวกเขาที่ไม่ถูกสังหารในการสู้รบถูกจับโยนเข้าเรือนจำ, เพราะไม่มีเวลาพิจารณาโทษพวกเขาในยามนี้.

๒๐ และคนที่เหลืออยู่ของพวกที่แตกแยก, แทนที่จะถูกฟันลงกับพื้นดินด้วยดาบ, ได้ยอมแพ้ต่อผืนธงแห่งเสรีภาพ, และถูกบังคับให้ยกธง^๓ แห่งเสรีภาพไว้บนหอสสูงของตน, และในเมืองของตน, และให้จับอาวุธปกป้องประเทศของตน.

๒๑ และดังนั้นโมโรไนทำให้บรรดาผู้ชื่นชอบราชาธิปไตยสิ้นสุดลง, จนไม่มีผู้ใดเป็นที่รู้จักกันอีกเลยในชื่อว่าผู้ชื่นชอบราชาธิปไตย; และท่านทำให้ความต้อตึงและความจงหองของคนเหล่านั้นซึ่งอ้างว่ามีสายเลือดอันสูง ศักดิ์ สิ้นสุดลงดังนั้น; แต่พวกเขาถูกพาลงมาให้หอบน้อมถ่อมตนเหมือนกับพี่น้องของตน, และให้ต่อสู้อย่างองอาจเพื่ออิสรภาพจากความเป็นทาสของตน.

๑๓๗ แอลมา ๔:๑๐-๑๖.

๑๓๗ แอลมา ๖:๐๖.

๒๐๗ แอลมา ๔:๑๒-๑๓.

๒๒ ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ขณะที่โมโรไนกำลังทำให้สงครามและความขัดแย้งในบรรดาผู้คนของท่านเองสิ้นสุดลงดังนี้, และทำให้พวกเขาได้อยู่ภายใต้สันติภาพและอารยธรรม, และตั้งข้อบังคับเพื่อเตรียมสงครามต่อสู้กับชาวเลมัน, ดูเถิด, ชาวเลมันเข้ามาในแผ่นดินแห่งโมโรไน, ซึ่งอยู่ชายแดนใกล้ฝั่งทะเล.

๒๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ชาวนี้ไฟไม่มีกำลังเข้มแข็งพอในเมืองแห่งโมโรไน; ฉะนั้นอแมลิไคยาห์รุกไล่พวกเขา, สังหารเสียเป็นอันมาก. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออแมลิไคยาห์เข้าครองเมือง, แท้จริงแล้ว, ครอบครองป้อมปราการทั้งหมดของพวกเขา.

๒๔ และบรรดาคนที่หลบหนีออกจากเมืองโมโรไนมาถึงเมืองแห่งนี้ไฟฮาห์; และผู้คนของเมืองแห่งลีไฮมารวมตัวกันด้วย, และจัดการตระเตรียมและพร้อมรับมือชาวเลมันในการสู้รบ.

๒๕ แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออแมลิไคยาห์ไม่ยอมให้ชาวเลมันยกไปสู้รบกับเมืองแห่งนี้ไฟฮาห์, แต่ให้ตั้งมั่นอยู่ใกล้ฝั่งทะเล, โดยทิ้งคนไว้ในทุกเมืองเพื่อรักษาและป้องกัน.

๒๖ และดังนั้นเขาเดินทางต่อไป, โดยเข้าครองเมืองหลายเมือง, เมืองแห่งนี้ไฟฮาห์, และเมืองแห่งลีไฮ, และเมืองแห่งโมริแอนทอน, และเมืองแห่งออมเนอร์, และเมืองแห่งกิด, และเมืองมิวเล็ค, ซึ่งทั้งหมดนี้อยู่ชายแดนตะวันออกใกล้ฝั่งทะเล.

๒๗ และชาวเลมันจึงได้, เมืองไว้หลายเมืองดังนี้, ด้วยอุบายของอแมลิไคยาห์, ด้วยกำลังไพร่พลอันนับไม่ถ้วนของเขา, ซึ่งทั้งหมดนั้นได้รับการเสริมแนวป้องกัน" อย่างแข็งแรงตามวิธีทำแนวป้องกันของโมโรไน; ซึ่งทั้งหมดนั้นทำให้ชาวเลมันมีที่มั่น.

๒๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาเดินทางไปยังชายแดนของแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง, โดยรุกไล่ชาวนี้ไฟและสังหารเสียมากมาย.

๒๙ แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาพบกับที่แอนคัม, ผู้ซึ่งได้สังหารโมริแอนทอนและสกัดผู้คนของเขาเมื่อครั้งที่เขาหนีไป.

๓๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาสกัดอแมลิไคยาห์ด้วย, ขณะที่เดินทางมาพร้อมด้วยกำลังทหารมากมายของเขา เพื่อจะเข้าครอบครองแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง, และแผ่นดินทางเหนือด้วย.

๓๑ แต่ดูเถิดเขาพบกับความผิดหวัง โดยถูกที่แอนคัมและคนของเขาตีโต้, เพราะคนเหล่านั้นเป็นนักรบผู้เกรียงไกร; เพราะคนของที่แอนคัมทุกคนเข้มแข็งกว่าชาวเลมันในด้านพลังและความชำนาญศึกของพวกเขา, ถึงขนาดที่ได้เปรียบเหนือชาวเลมัน.

๓๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนเหล่านั้นรังควานพวกเขา, ถึงขนาดที่สังหารพวกเขาแม้จนกระทั่งมีด. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือที่แอนคัมและคนของเขาตั้งกระโจมที่ชายแดนของแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง; และอแมลิไค-

ยาร์ ตั้งกระโจมของเขาที่ชายแดนบนหาดทรายริมทะเล, และในลักษณะนี้พวกเขาถูกรุกไล่.

๓๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือครั้นเวลากลางคืน, ที่แอนคัมกับผู้รับใช้ของเขาแอบออกไปข้างนอกในเวลากลางคืน, และเข้าไปในค่ายของอแมลิโคยาห์; และดูเถิด, พวกนั้นหลับอยู่เพราะความเหนื่อยล้ายิ่ง, ซึ่งเกิดเพราะงานหนักและความร้อนในเวลากลางวัน.

๓๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือที่แอนคัมแอบเข้าไปในกระโจมของกษัตริย์อย่างลับ ๆ, และแทงหลาวไปที่หัวใจของเขา; และเขาทำให้กษัตริย์ตายทันทีโดยไม่ให้บรรดาผู้รับใช้ของเขาตื่นเลย.

๓๕ และเขากลับมายังค่ายของเขาเองอย่างลับ ๆ อีก, และดูเถิด, ผู้คนของเขาหลับอยู่, และเขาปลุกคนเหล่านั้นและเล่าให้พวกเขาารู้เรื่องทั้งหมดที่เขาได้ทำไป.

๓๖ และเขาให้กองทัพของเขาเตรียมพร้อมไว้, เกลือกชาวเลมมันจะตื่นและยกมาโจมตี.

๓๗ และปีที่ยี่สิบห้าแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟสิ้นสุดลงดังนี้; และวันเวลาของอแมลิโคยาห์สิ้นสุดลงดังนี้.

บทที่ ๕๒

แอมโรน สืบ แทน อแมลิโคยาห์ในฐานะกษัตริย์ของชาวเลมมัน—โมโรไน, ที่แอนคัม, และลีโอนำชาวนีไฟไปสู่สงครามที่มีชัยเหนือชาวเลมมัน—เมืองแห่งมิวเล็คถูกยึดกลับคืน, และเจคอบ

ชาวโซรัมถูกสังหาร. ประมาณ ๖๖-๖๘ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่ยี่สิบหกแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ, ดูเถิด, เมื่อชาวเลมมันตื่นขึ้นในตอนเช้าวันแรกของเดือนแรก, ดูเถิด, พวกเขาพบอแมลิโคยาห์ตายอยู่ในกระโจมของเขาเอง; และพวกเขามองเห็นด้วยว่าที่แอนคัมพร้อมจะสู้รบกับพวกเขาในวันนั้น.

๒ และบัดนี้, เมื่อชาวเลมมันเห็นดังนั้นก็ตกใจกลัว; และพวกเขาเลิกแผนการที่จะเดินทัพไปแผ่นดินทางเหนือ, และถอยทัพทั้งหมดเข้าไปในเมืองแห่งมิวเล็ค, และพยายามหาที่คุ้มกันในแนวป้องกันของตน.

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือน้องชายของอแมลิโคยาห์ถูกกำหนดให้เป็นกษัตริย์เหนือผู้คน; และชื่อของเขาคือแอมโรน; ดังนั้น กษัตริย์แอมโรน, น้องชายของกษัตริย์อแมลิโคยาห์, จึงถูกกำหนดให้ปกครองแทนเขา.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาสั่งให้ผู้คนของเขาธำรงรักษาเมืองเหล่านั้น, ซึ่งพวกเขาได้มาโดยการหลั่งเลือด; เพราะพวกเขาไม่ได้เมืองใดมาโดยไม่มี การนองเลือด.

๕ และบัดนี้, ที่แอนคัมเห็นว่าชาวเลมมันตั้งใจจะธำรงรักษาเมืองเหล่านั้นซึ่งพวกเขาได้มา, และส่วนต่าง ๆ ของแผ่นดินซึ่งพวกเขาได้ครอบครอง; และโดยที่เห็นความมากมายของจำนวนผู้คนของพวกเขาด้วย, ที่แอนคัมจึงคิดว่ายังไม่

เหมาะที่เขาจะพยายามเข้าโจมตีพวกที่อยู่ในปีอม.

๖ แต่เขาวางกำลังคนของเขาไว้โดยรอบ, ราวกับว่า กำลังเตรียม สงคราม; แท้จริงแล้ว, และที่จริงเขากำลังเตรียมป้องกันตัวจากพวกนั้น, โดยทำ กำแพงขึ้นโดยรอบและเตรียมที่ซ่อนไว้.

๗ และเหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือเขาเตรียมพร้อมรับศึกอยู่ต่อไปดังนั้นจนกระทั่งโมโรไนส่งคนจำนวนมากมาเสริมกำลังกองทัพของเขา.

๘ และโมโรไนส่งคำสั่งมาให้เขาด้วยว่าเขาควรคุมพวกเชลยทั้งหมดที่ตกอยู่ในเงื้อมมือเขาไว้; เพราะเนื่องจากชาวเลมันพาเชลยไปเป็นอันมาก, คือเขาควรคุมเชลยชาวเลมันทั้งหมดไว้เพื่อเป็นค่าไถ่สำหรับคนที่ชาวเลมันพาไป.

๙ และท่านมีคำสั่งมายังเขาด้วยว่าเขาควรสร้างแนวป้องกันแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง, และคุ้มกันทางแคบ ซึ่งนำไปสู่แผ่นดินทางเหนือให้มัน, มิฉะนั้นชาวเลมันจะเข้ายึดจุดนั้นและจะมีพลังกำลังรั้งความพวกเขาทุกด้าน.

๑๐ และโมโรไนสั่งมายังเขาด้วย, โดยปรารถนาจะให้เขา ชื่อสัตย์ ในการธำรงรักษาแผ่นดินเสี้ยว นั้น, และให้เขาหาโอกาสทุกทางที่จะโยยชาวเลมันในแผ่นดินเสี้ยว นั้น, ให้มากที่สุดเท่าที่เขาจะมีกำลังทำได้, เพื่อโดยกลยุทธ์หรือโดยวิธีอื่นใดเขาอาจได้เมืองเหล่านั้นซึ่งถูกยึดเอาไปจากมือพวกเขากลับคืนมา; และให้เขาสร้าง แนวป้องกันและเสริมกำลัง

เมืองต่าง ๆ โดยรอบ, ซึ่งไม่ได้ตกไปอยู่ในเงื้อมมือชาวเลมันด้วย.

๑๑ และท่านกล่าวแก่เขาด้วย, ข้าพเจ้าใคร่จะมาหาท่าน, แต่ดูเถิด, ชาวเลมันโจมตีเราอยู่ทาง ชายแดนของ แผ่นดินใกล้ทะเลตะวันตก; และดูเถิด, ข้าพเจ้าไปต่อสู้ออกเขา, ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงมาหาท่านไม่ได้.

๑๒ บัดนี้, กษัตริย์ (แอโมรอน) ออกไปจากแผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลา, และทำให้เป็นที่รู้แก่ราชินีเกี่ยวกับการตายของพี่ชายตน, และรวบรวมคนได้จำนวนมาก, และเดินทัพออกไปสู้รบกับชาวนีไฟที่ชายแดนใกล้ทะเลตะวันตก.

๑๓ และเขาพยายามรั้งความชาวนีไฟอยู่ดังนี้, และเพื่อตั้งส่วนหนึ่งของกองกำลังพวกเขาไปสู่แผ่นดินส่วนนั้น, ในขณะที่เขาส่งคนที่เขาทิ้งไว้ดูแลเมืองซึ่งได้มา, ให้คนเหล่านั้นรั้งความชาวนีไฟตามชายแดนใกล้ทะเลตะวันออกด้วย, และเข้าครอบครองผืนแผ่นดินของคนเหล่านี้ให้มากที่สุดเท่าที่มันจะอยู่ในพลังความสามารถของตน, ตามกำลังกองทัพของตน.

๑๔ และดังนั้นชาวนีไฟจึงอยู่ในสภากาการณ์ ที่มีอันตรายในปลายปีที่ ยี่สิบหก แห่ง การปกครองของ ผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ.

๑๕ แต่ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปี ที่ยี่สิบเจ็ด แห่ง การปกครองของ ผู้พิพากษา, คือที่แอนคัม, โดยคำสั่งของโมโรไน—ผู้จัดตั้งกองทัพขึ้นเพื่อป้องกันชายแดนทางใต้ และทาง ตะวัน ตกของ

แผ่นดิน, และเริ่มเดินทัพของท่านไปยังแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง, เพื่อท่านจะได้ช่วยที่แอนคัมกับคนของเขาในการตีเมืองต่าง ๆ ที่เสียไปกลับคืน—

๑๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือที่แอนคัมได้รับคำสั่งให้เข้าโจมตีเมืองแห่งมิวเล็ค, และให้ยึดคืนกลับมาหากเป็นไปได้.

๑๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือที่แอนคัมเตรียมจะเข้าโจมตีเมืองแห่งมิวเล็ค, และออกเดินทางพร้อมด้วยกองทัพของเขาไปรบกับชาวเลมัน; แต่เขาเห็นว่าเป็นการเหลือวิสัยที่เขาจะมีชัยต่อคนพวกนั้นในขณะที่คนพวกนั้นอยู่ในแนวป้องกันของตน; ฉะนั้นเขาจึงล้มเลิกแผนของเขาและกลับไปเมืองอุดมมั่งคั่งอีกครั้ง, เพื่อคอยการมาของโมโรไน, เพื่อเขาจะได้รับกำลังมาเสริมให้กองทัพของตน.

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมโรไนมาถึงแผ่นดินอุดมมั่งคั่งพร้อมด้วยกองทัพของท่าน, ในตอนปลายปีที่สี่สิบเจ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ.

๑๙ และในตอนต้นปีที่สี่สิบแปด, โมโรไนกับที่แอนคัมและบรรดาแม่ทัพนายกองเป็นอันมากจัดประชุมสภาสงคราม—ว่าพวกเขาควรทำอะไรเพื่อให้ชาวเลมันออกมาสู้รบกับพวกเขา; หรือว่าโดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดพวกเขาจะหลอกล่อให้พวกนั้นออกมาจากที่มั่น, เพื่อพวกตนจะได้เปรียบและเอาเมืองแห่งมิวเล็คกลับคืนมาอีก.

๒๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ

พวกเขาส่งคณะทูตไปยังกองทัพของชาวเลมัน, ซึ่งป้องกันเมืองแห่งมิวเล็คอยู่, ไปยังผู้นำของพวกเขา, ผู้มีชื่อว่าเจคอบ, โดยปรารถนาให้เขาออกมาพร้อมด้วยกองทัพของเขาเพื่อพบกับพวกตนบนที่ราบ ระหว่างเมืองสองเมืองนั้น. แต่ดูเถิด, เจคอบ, ซึ่งเป็นชาวโซรัม, ไม่ยอมออกมาพร้อมด้วยกองทัพของเขาเพื่อพบกับคนเหล่านั้นบนที่ราบ.

๒๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมโรไน, โดยที่ไม่มีหวังจะพบกับคนเหล่านั้นในทีซึ่งไม่เสียเปรียบแก่กัน, ฉะนั้น, ท่านจึงตกลงใจทำตามแผนที่ท่านจะลวงชาวเลมันให้ออกมาจากที่มั่นของพวกเขา.

๒๒ ฉะนั้นท่านจึงให้ที่แอนคัมนำคนจำนวนเล็กน้อยยกลงไปใกล้ฝั่งทะเล; และในตอนกลางคืน, โมโรไนกับกองทัพของท่าน, ยกไปในแดนทुरुกันดาร, ทางตะวันตกของเมืองแห่งมิวเล็ค; และด้วยเหตุนี้, ในวันพรุ่ง, เมื่อพวกเขาชมชาวเลมันเห็นที่แอนคัม, จึงวิ่งไปบอกเจคอบ, ผู้นำของพวกเขา.

๒๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกองทัพของชาวเลมันยกออกมาต่อสู้กับที่แอนคัม, โดยคิดว่าด้วยจำนวนคนของพวกเขาจะเอาชนะที่แอนคัมได้เพราะจำนวนคนของเขาน้อย. และเมื่อที่แอนคัมเห็นกองทัพชาวเลมันยกมาต่อสู้กับเขา เขาก็เริ่มถอยไปใกล้ฝั่งทะเล, ทางตอนเหนือ.

๒๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อชาวเลมันเห็นว่าเขาเริ่มหลบหนี, พวกเขาก็ฮึกเหิมและไล่ตามไปอย่างแข็งขัน. และในขณะที่ที่แอนคัมกำลังล่อชาวเลมันซึ่งกำลังไล่ตามพวกเขาโดยไร้ประโยชน์

อยู่ดังนั้น, ดูเถิด, โมโรไนสั่งให้ส่วนหนึ่งของกองทัพซึ่งอยู่กับท่านยกเข้าเมือง, และเข้ายึดเมือง.

๒๕ และพวกเขาทำไปดังนั้น, และสังหารคนทั้งหมดที่ถูกทิ้งไว้ป้องกันเมือง, แท้จริงแล้ว, คนทั้งหมดที่ไม่ยอมวางอาวุธสงครามของตน.

๒๖ และดังนั้นโมโรไนได้เมืองแห่งมิวเล็คมาด้วยส่วนหนึ่งของกองทัพท่าน, ในขณะที่ท่านเดินทัพไปกับกองทัพที่เหลือเพื่อเผชิญกับชาวเลมันเมื่อพวกนั้นกลับมาจากการไล่ตามที่แอนคัม.

๒๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมันไล่ตามที่แอนคัมจนมาใกล้เมืองอุดมมั่งคั่ง, และแล้วพวกเขาก็พบกับลีไฮและกองทัพเล็ก ๆ, ซึ่งถูกทิ้งให้อยู่ป้องกันเมืองอุดมมั่งคั่ง.

๒๘ และบัดนี้ดูเถิด, เมื่อบรรดาแม่ทัพนายกองของชาวเลมันเห็นลีไฮพร้อมด้วยกองทัพของเขาจะมาต่อสู้กับพวกตน, พวกเขาทั้งหมดก็อลหม่าน, โดยเกรงว่าพวกเขาจะไปไม่ถึงเมืองมิวเล็คก่อนที่จะตามมาทัน; เนื่องจากพวกเขาเหนื่อยล้าเพราะการเดินทางทัพ, และคนของลีไฮยังสดชื่นอยู่.

๒๙ บัดนี้ชาวเลมันไม่รู้ว่ามีโมโรไนตามหลังพวกเขาพร้อมด้วยกองทัพของท่าน; และคนเหล่านั้นก็กลัวอยู่แต่ลีไฮและกองทัพของเขาเท่านั้น.

๓๐ บัดนี้ลีไฮไม่ปรารถนาจะตามไปให้ทันพวกเขาจนกว่าพวกเขาจะเผชิญหน้ากับโมโรไนและกองทัพของท่าน.

๓๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ

ก่อนที่ชาวเลมันจะถอยไปได้ไกลก็ถูกชาวนี้ไฟล้อมไว้, โดยคนของโมโรไนทางด้านหนึ่ง, และคนของลีไฮอีกด้านหนึ่ง, ซึ่งคนทั้งหมดนี้สดชื่นและมีกำลังเต็มที่; แต่ชาวเลมันเหนื่อยล้าเพราะการเดินทางทัพมาไกล.

๓๒ และโมโรไนสั่งคนของท่านให้โจมตีคนเหล่านั้นจนกว่าพวกเขาจะยอมวางอาวุธสงครามของตน.

๓๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเจคอบ, โดยที่เป็นผู้นำของพวกนั้น, โดยที่เป็นชาวโซรัมด้วย, และโดยที่มีวิญญาณไม่ยอมแพ้, เขาจึงนำชาวเลมันออกมาสู้กับโมโรไนด้วยความเดือดดาลยิ่ง.

๓๔ โดยที่โมโรไนอยู่ในเส้นทางเดินทัพของคนเหล่านั้น, ฉะนั้นเจคอบจึงตั้งใจจะสังหารพวกเขาและตีฝ่าออกไปยังเมืองแห่งมิวเล็ค. แต่ดูเถิด, โมโรไนและคนของท่านมีกำลังมากกว่า; ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่ให้ทางแก่ชาวเลมัน.

๓๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาต่อสู้กันด้วยความเดือดดาลยิ่งทั้งสองฝ่าย; และทั้งสองฝ่ายต่างก็ถูกสังหารเป็นจำนวนมาก; แท้จริงแล้ว, และโมโรไนได้รับบาดเจ็บและเจคอบถูกฆ่า.

๓๖ และลีไฮให้ผู้คนที่ย้ำแข็งของเขาถอดรองเท้าของพวกนั้นด้วยความเดือดดาล, ถึงขนาดที่ทำให้ชาวเลมันในกองหลังยอมมอบอาวุธสงครามของตน; และพวกเขาที่เหลืออยู่, สับสนมาก, จนไม่รู้ว่าจะไปหรือจะสู้ที่ใดดี.

๓๗ บัดนี้โมโรไนโดยที่เห็นความอลหม่านของคนเหล่านั้น, ท่านจึงกล่าว

แก่พวกเขาว่า: หากท่านจะนำอาวุธสงคราม ออกมา มอบ แล้ว, ดุเถิด เราจะเลิกหลังเลือดท่าน.

๓๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อชาวเลมันได้ยิน ถ้อยคำเหล่านี้, แม่ทัพนายกองของพวกเขา, ทั้งหมดซึ่งยังไม่ถูกสังหาร, จึงออกมาและโยนอาวุธสงครามไว้ที่เท้าของโมโรไน, และส่งคนของพวกตนให้ทำเช่นเดียวกันด้วย.

๓๙ แต่ ดุเถิด, มีหลายคนที่ไม่ยอม; และบรรดาคนที่ไม่ยอมมอบดาบของตน จึงถูกจับและมัดไว้, และอาวุธสงครามของพวกเขา จึงถูกยึดไปจากพวกเขา, และพวกเขาถูกบีบบังคับให้ออกเดินทางไปพร้อมกับพี่น้องของตนไปยังแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง.

๔๐ และบัดนี้ จำนวนเชลยที่จับได้มีมากกว่าจำนวนที่ถูกสังหาร, แท้จริงแล้ว, มากกว่าคนทั้งสองฝ่ายที่ถูกสังหาร.

บทที่ ๕๓

เชลยชาวเลมันถูกใช้ให้สร้างแนวป้องกันเมืองอุดมมั่งคั่ง—การแตกแยกในบรรดาชาว นีไฟ เปิด ช่องให้ชาวเลมัน มี ทรัพย์—ฮีลามัน เข้าบัญชาการชายหนุ่ม สอง พัน คน ซึ่ง เป็น บุตร แห่ง ผู้คน ของ แอ มัน. ประมาณ ๖๔-๖๓ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขาวางยามไว้เฝ้าเชลยชาวเลมัน, และบีบบังคับ คนเหล่านั้นให้ออกไป ฝั่ง ศพ คนของ ตน, แท้จริงแล้ว, และศพของชาว

นีไฟที่ถูกสังหารด้วย; และโมโรไนจัดคนไว้เฝ้าขณะที่คนเหล่านี้ทำงานของตน.

๒ และโมโรไนไปเมืองแห่งมิวเล็คกับลีไฮ, และเข้าปก ครอง เมือง และ มอบเมืองนี้ให้แก่ลีไฮ. บัดนี้ดุเถิด, ลีไฮผู้นี้คือบุรุษผู้อยู่กับโมโรไนเป็นส่วนใหญ่ในการสู้รบทั้งหมดของท่าน; และเขาเป็นคนที่คล้ายคลึง กับโมโรไน, และคนทั้งสอง ชื่นชม ยินดี ใน ความ ปลอดภัย ของกันและกัน; แท้จริงแล้ว, คนทั้งสองรักกันมาก, และเป็นที่รักของบรรดาผู้คนชาวนีไฟทั้งปวงด้วย.

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากที่ชาวเลมันฝั่งศพคนของตนและศพของชาวนีไฟเสร็จแล้ว, ชาวนีไฟให้พวกเขาเดินแถวกลับไปแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง; และโดย คำ สั่ง ของ โมโรไน, ที่ แอน คัม, ให้พวกเขาเริ่มทำงานขุดคูรอบแผ่นดิน, หรือรอบเมือง, อุดมมั่งคั่ง.

๔ และเขาให้พวกเขาสร้างที่กำบัง ทำด้วยท่อนซุงไว้บนฝั่งด้านในของคู; และพวกเขาขุดดินขึ้นจากคูใส่ไว้ในที่กำบังที่ทำด้วยท่อนซุงเหล่านั้น; และดังนั้นพวกเขาให้ชาวเลมันทำงานไปจนกว่าพวกเขาจะล้อมเมืองอุดมมั่งคั่งไว้โดยรอบจนสูงมาก, ด้วยกำแพงอันแข็งแรงทำด้วยท่อนซุงและมูลดิน.

๕ และเมืองนี้จึงกลายเป็นที่มั่นอันแข็งแรงนับแต่นั้นมา; และพวกเขาควบคุมเชลยชาวเลมันไว้ในเมืองนี้; แท้จริงแล้ว, แม้ภายในกำแพงที่พวกเขาให้คนเหล่านั้นสร้างขึ้นด้วยมือของพวกเขาเอง. บัดนี้โมโรไนจำต้องให้ชาวเลมันทำงาน, เพราะ

เป็นการง่ายที่จะเฝ้า คน เหล่านั้น ขณะที่ พวกเขาทำงาน; และท่านปรารถนาจะให้ กำลังทัพทั้งหมดของท่านพร้อมเมื่อท่าน จะเข้าโจมตีชาวเลมมัน.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมโรไน ได้ช่วยชนะเหนือ กองทัพที่ยิ่งใหญ่ที่สุด กองหนึ่ง ของชาวเลมมันดั่งนั้น, และเข้า ยึดเมืองแห่งมิวเล็ค, ซึ่งเป็นที่มั่นอันแข็งแกร่งที่สุดแห่งหนึ่งของชาวเลมมันในแผ่นดินแห่งนี้ไฟ; และท่านสร้างที่มั่นขึ้นแห่งหนึ่งด้วยเพื่อกักขังเชลยของท่านดั่งนั้น.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่าน ไม่พยายามสู้รบกับชาวเลมมันต่อไปอีกในปี นั้น, แต่ท่านให้คนของท่านใช้เวลาไปในการเตรียมสงคราม, แท้จริงแล้ว, และในการ สร้าง แนว ป้องกัน เพื่อ สกัด กัน ชาวเลมมัน, แท้จริงแล้ว, และช่วยให้พวกผู้หญิง และ เด็ก ของ ตน พ้นจาก ความอดอยาก และความทุกข์ด้วย, และจัดหาอาหารให้ กองทัพของตน.

๘ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือทางทะเลตะวันตก, ตอนใต้, ขณะที่โมโรไน ไม่อยู่เนื่องด้วยมีการคบคิดการบางอย่างในบรรดา ชาว นีไฟ, ซึ่ง ทำให้เกิด การแตกแยกในบรรดาพวกเขา, กองทัพของชาวเลมมัน, ได้ เปรียบ ชาว นีไฟ ขึ้นบ้าง, แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่เข้า ครอบ ครอบ เมือง ของ พวกเขา หลาย เมือง ใน แผ่นดินส่วนนั้น.

๙ และดั่งนั้นเพราะความชั่วช้าสามานย์ในบรรดาพวกเขาเอง, แท้จริงแล้ว, เพราะการแตกแยกและการคบคิดในบรรดาพวก

เขาเอง พวกเขาจึงตกอยู่ในสถานการณ์ที่อันตรายที่สุด.

๑๐ และบัดนี้ ดูเถิด, ข้าพเจ้ามีบางสิ่งที่จะกล่าวเกี่ยวกับผู้คน^๖ ของแอมมัน, ซึ่ง, ในตอนแรก, เป็นชาวเลมมัน; แต่โดยแอมมัน และ พี่ น้อง ท่าน, หรือ ที่จริง แล้วโดยเดชานูภาพและพระวอจนะของพระเจ้าเป็นเจ้า, ทำให้พวกเขาเปลี่ยนใจเลื่อมใส^๗ มาสู่พระเจ้า; และพาพวกเขาลงมายังแผ่นดินแห่งเซราฮีมลา, และได้รับการคุ้มครองจากชาวนีไฟนับแต่บัดนั้นมา.

๑๑ และเนื่องจากคำปฏิญาณของพวกเขา พวกเขาจึงเว้นจากการจับอาวุธต่อสู้กับพี่น้องของตน; เพราะพวกเขาให้คำปฏิญาณไว้ว่าจะไม่ให้มีการนองเลือด^๘ อีกเลย; และ ตาม คำปฏิญาณ ของ พวกเขา พวกเขายอมตาย; แท้จริงแล้ว, พวกเขาจะยอมให้ตนตกอยู่ในเงื้อมมือพี่น้องของตน, หากไม่ใช่เพราะความสงสารและความรักอย่างยิ่งซึ่งแอมมันและพี่น้องท่านมีต่อพวกเขา.

๑๒ และ เพราะเหตุนี้ แอมมัน และ พี่น้องท่านจึงพาพวกเขาลงมายังแผ่นดินแห่งเซราฮีมลา; และพวกเขาได้รับการคุ้มครอง^๙ จากชาวนีไฟตลอดมา.

๑๓ แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขา มอง เห็น อันตราย, และ ความทุกข์และความยากลำบากต่าง ๆ ซึ่งชาวนีไฟต้องรับแทนพวกเขา, พวกเขาก็เกิดความสงสารและปรารถนา^{๑๐} จะจับอาวุธเพื่อปกป้องประเทศของตน.

๑๔ แต่ดูเถิด, ขณะที่พวกเขา กำลังจะ

๑๐ก แอลมา ๒๓:๒๔-๒๖.

ข แอลมา ๒๓:๘-๑๓.

๑๑ก แอลมา ๒๔:๑๗-๑๘.

๑๒ก แอลมา ๒๗:๒๓.

๑๓ก แอลมา ๕๖:๗.

จับอาวุธ สงคราม ของ ตน, พวก เขา ยอม แพ้ ต่อ คำ ชัก จูง ของ ฮี ลามัน และ พี่ น้อง ท่าน, เพราะ พวก เขา กำลัง จะ ละ เม็ด คำ ปฏิญาณ ที่ เคย ทำ ไว้.

๑๕ และ ฮี ลามัน ก็ ล้ม เกลือก โดยการ ทำ เช่น นั้น พวก เขา จะ สูญ เสีย จิต วิญญาณ ของ ตน; ฉะนั้น บรรดา คน ทั้งหมด ที่ เข้า มา ใน พันธ สัญญา นี้ จึง ถูก บีบ บังคับ ให้ ทรน ดู พี่ น้อง ของ ตน พี่ ฝา ความ ทุกข์ ของ พวก เขา, ใน สถาน การณ์ ที่ เป็น อัน ตราย อยู่ ใน ขณะ นี้.

๑๖ แต่ ดู เกิด, เหตุ การณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น พวก เขา มี บุตร มาก มาย, ซึ่ง ไม่ ได้ เข้า มา ใน พันธ สัญญา ว่า จะ ไม่ ยอม จับ อาวุธ สงคราม ของ ตน เพื่อ ป้อง กัน ตน ให้ พ้น จาก ศัตรู; ฉะนั้น พวก เขา มา ชุม นุ่ ม กัน ใน เวลา นี้, มาก เท่า ที่ สามารถ จับ อาวุธ ได้, และ พวก เขา เรียก ตน เอง ว่า ชาว นี้ ไฟ.

๑๗ และ คน เหล่า นี้ เข้า มา ใน พันธ สัญญา ที่ จะ ต่อ สู้ เพื่อ เสรี ภาพ ของ ชาว นี้ ไฟ, แท้ จริง แล้ว, เพื่อ ปก ป้อง แผ่น ดิน จน ถึง การ สละ ชีวิต ตน; แท้ จริง แล้ว, แม้ ทำ พันธ สัญญา ว่า พวก เขา จะ ไม่ ยอม สูญ เสีย เสรี ภาพ ของ ตน เลย, แต่ จะ ต่อ สู้ ทุก สถาน การณ์ เพื่อ ปก ป้อง ชาว นี้ ไฟ และ ตน เอง ให้ พ้น จาก ความเป็น ทาส.

๑๘ บัด นี้ ดู เกิด, มี คน หนุ่ ม เหล่า นั้น สอง พัน คน, ซึ่ง เข้า มา ใน พันธ สัญญา นี้ และ จับ อาวุธ สงคราม เพื่อ ปก ป้อง ประเทศ ของ ตน.

๑๙ และ บัด นี้ ดู เกิด, โดย ที่ พวก เขา ไม่ เคย เป็น ภาระ แก่ ชาว นี้ ไฟ มา ก่อน หน้า

นั้น เลย, พวก เขา ใน ระยะเวลา นี้ ก็ ล้ม เกื่อ หนุ่ น ได้ อย่าง มาก อีก ด้วย; เพราะ พวก เขา จับ อาวุธ สงคราม, และ พวก เขา อยาก ให้ ฮี ลามัน เป็น ผู้ นำ ของ ตน.

๒๐ และ พวก เขา ทั้งหมด เป็น คน หนุ่ ม, และ พวก เขา อาจ ยิ่ง ใน ด้าน ความ กล้า หาญ, และ ด้าน พล ละ กำลัง และ ความ กระ ตือ รือ รัน ด้วย; แต่ ดู เกิด, นี้ ไม่ ใช่ ทั้งหมด—พวก เขา เป็น คน ซื่อ สัตย์ สุจริต ตลอด เวลา ใน เรื่อง ใด ๆ ก็ ตาม ที่ พวก เขา ได้ รับ มอบ หมาย.

๒๑ แท้ จริง แล้ว, พวก เขา เป็น บุรุษ แห่ง สัจจะ และ ความ มี สติ, เพราะ พวก เขา ได้ รับ การ สอน ให้ รักษา พระ บัญญัติ ของ พระ ผู้ เป็น เจ้า และ ดำ เนิน ชีวิต อย่าง ซื่อ ตรง ต่อ พระ พักตร์ พระ องค์.

๒๒ และ บัด นี้ เหตุ การณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ ฮี ลามัน เดิน ท้า เป็น ผู้ นำ ทหาร หนุ่ ม สอง พัน คน ของ ท่าน, เพื่อ ไป ช่วย ผู้ คน ที่ ชาย แดน ของ แผ่น ดิน ทาง ใต้ ใกล้ ทะเล ตะวัน ตก.

๒๓ และ ปี ที่ ยี่สิบแปด แห่ง การ ปก ครอง ของ ผู้ พิพากษา เหนือ ผู้ คน ของ นี้ ไฟ สิ้น สุด ลง ดั่ง นี้.

บทที่ ๕๔

โอ โม รอน และ โม โร ไน เจ รจา เพื่อ แลก เปลี่ยน เซลย—โม โร ไน เรียก ร้อง ให้ ชาว เล มั น ถอย ไป และ หยุด การ โจม ติ แบบ ฆา ตกรรม ของ พวก เขา—โอ โม รอน เรียก

๑๔ ก กตว. ๓๐:๒.
ข คมพ. คำปฏิญาณ.
๑๗ ก แอลมา ๕๖:๔๗.

คมพ. เสรีภาพ.
๒๐ ก คมพ. กล้าหาญ (ความ).
ข คมพ. สุจริต (ความ).

๒๑ ก คมพ. เดิน, ดำเนิน, เดิน กับพระผู้เป็นเจ้า.
๒๒ ก แอลมา ๕๖:๓-๕.

ร้องให้ชาวนีไฟวางอาวุธของพวกเขาและยอมอยู่ใต้ชาวเลมัน. ประมาณ ๖๓ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในตอนต้นของปีที่ยี่สิบเก้าของผู้พิพากษา, คือ แอโมรอน^๑ส่งข่าวสารไปยังโมโรไนว่าปรารณาจะแลกเปลี่ยนเชลย.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมโรไนรู้สึกชื่นชมยินดีอย่างยิ่งในคำขอนี้, เพราะท่านปรารณาจะให้เสบียงที่ไปเลี้ยงดูเชลยชาวเลมันจะได้มาเลี้ยงดูผู้คนของท่านเอง; และท่านปรารณาจะได้ผู้คนของท่านเองมาเสริมกำลังกองทัพของท่านด้วย.

๓ บัดนี้ชาวเลมันได้จับผู้หญิงและเด็กไปเป็นอันมาก, และในบรรดาเชลยทั้งหมดของโมโรไน, หรือในบรรดาเชลยที่โมโรไนได้มาไม่มีผู้หญิงหรือเด็กสักคน; ฉะนั้นโมโรไนจึงตกลงใจใช้กลยุทธ์เพื่อให้ได้เชลยชาวนีไฟจากชาวเลมันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้.

๔ ฉะนั้นท่านจึงเขียนสาส์นฉบับหนึ่ง, และส่งไปกับผู้รับใช้ของแอโมรอน, คนเดียวกับที่นำสาส์นมาให้โมโรไน. และนี่คือถ้อยคำซึ่งท่านเขียนถึงแอโมรอน, มีความว่า :

๕ ดูเถิด, แอโมรอน, ข้าพเจ้าเขียนบางสิ่งเกี่ยวกับสงครามนี้ถึงท่านซึ่งท่านทำแก่ผู้คนของข้าพเจ้า, หรือที่จริงแล้วซึ่งพี่ชาย^๒ท่านทำแก่พวกเขา, และซึ่งท่านยังตั้งใจที่จะทำต่อไปหลังจากเขาตายแล้ว.

๖ ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะบอกท่านบางสิ่งเกี่ยวกับความยุติธรรม^๓ของพระเจ้า, และดาบแห่งพระพิโรธอันทรงฤทธิ์านุภาพของพระองค์, ซึ่งเจือเจืออยู่เหนือท่านเว้นแต่ท่านจะกลับใจและถอยทัพของท่านกลับไปผืนแผ่นดินของท่านเอง, หรือแผ่นดินที่ท่านครอบครองอยู่, ซึ่งเป็นแผ่นดินแห่งนี้ไฟ.

๗ แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าจะบอกท่านถึงเรื่องเหล่านี้หากท่านจะสามารถรับฟังมัน; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าจะบอกท่านเกี่ยวกับนรก^๔อันนำพรันพรียงที่คอยรับฆาตกร^๕เช่นที่ท่านและพี่ชายของท่านเป็นอยู่, เว้นแต่ท่านจะกลับใจและเลิกล้มจุดประสงค์อันเป็นฆาตกรรมของท่าน, และกลับไปพร้อมด้วยกองทัพของท่านไปสู่ผืนแผ่นดินของท่านเอง.

๘ แต่เพราะท่านปฏิเสธสิ่งเหล่านี้แล้วครั้งหนึ่ง, และต่อสู้กับผู้คนของพระเจ้า, แม้เช่นนั้นข้าพเจ้าก็คิดว่าท่านจะทำมันอีก.

๙ และบัดนี้ ดูเถิด, เราเตรียมพร้อมที่จะรับมือท่าน; แท้จริงแล้ว, และเว้นแต่ท่านจะเลิกล้มจุดประสงค์ของท่าน, ดูเถิด, ท่านจะดึงเอาพระพิโรธของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของคน^๖ซึ่งท่านไม่ยอมรับลงมาสู่ท่าน, แม้จนไปสู่ความพิณาศของท่านโดยสิ้นเชิง.

๑๐ แต่, พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่นั้นไต่, กองทัพของเราจะยกมาตีท่านนั้นนั้นเว้นแต่ท่านจะถอยกลับไป, และไม่ช้าความตายจะมาเยือนท่าน, เพราะเราจะรักษา

๕๔ ๑ก แอลมา ๕๒:๓.
๕ค แอลมา ๔๘:๑.

๖ก คมพ. ยุติธรรม (ความ).
๗ก คมพ. นรก.

๗ แอลมา ๔๗:๑๘, ๒๒-๒๔.
คมพ. ฆาตกรรม.

เมืองของเราและผืนแผ่นดินของเราให้คงไว้; แท้จริงแล้ว, และเราจะขำรังรักษาศาสนาของเราและอุดมการณ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าของเรา.

๑๑ แต่ ดูเถิด, ข้าพเจ้า คิดว่า ข้าพเจ้า พุดกับท่านเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้โดยเปล่าประโยชน์; หรือข้าพเจ้าคิดว่าท่านคงเป็นลูกที่แห่งนรก; ฉะนั้นข้าพเจ้าจะยุติสาส์นของข้าพเจ้าโดยบอกท่านว่าข้าพเจ้าจะไม่ แลกเปลี่ยนเซลย, นอกจากโดยมีเงื่อนไขว่าท่านจะส่งมอบชายหนึ่งคนกับภรรยา และ ลูกของเขา, มา แลก กับ เซลย หนึ่งคน; หากเป็นว่าท่านจะทำดังนี้, ข้าพเจ้า ก็ จะ แลก เปลี่ยน.

๑๒ และ ดูเถิด, หาก ท่านไม่ ทำ ดังนี้, ข้าพเจ้า จะ มารบ กับ ท่าน พร้อม ด้วย กองทัพ ของ ข้าพเจ้า; แท้จริง แล้ว, แม้ ข้าพเจ้า จะ ให้ อาวุธ แก่ พวก ผู้ หลิง ของ ข้าพเจ้า และ เด็ก ของ ข้าพเจ้า, และ ข้าพเจ้า จะ มารบ กับ ท่าน, และ ข้าพเจ้า จะ ตาม ท่าน แม้ เข้า ไป ใน แผ่น ดิน ของ ท่านเอง, ซึ่ง คือ แผ่น ดิน แห่ง มรดก แต่ แรก เริ่ม ของ เรา; แท้จริง แล้ว, และ มัน จะ เป็น เลือด ต่อ เลือด, แท้จริง แล้ว, ชีวิต ต่อ ชีวิต; และ ข้าพเจ้า จะ สู้รบ กับ ท่าน แม้ จน กระทั่ง ท่าน ถูก ทำ ลาย สิ้น ไป จาก พื้น พินภพ.

๑๓ ดูเถิด, ข้าพเจ้า กำลัง โกรธ, และ ผู้คน ของ ข้าพเจ้า ก็ เช่น กัน; ท่าน หมาย มั่น จะ กระทำ ฆาตกรรม เรา, และ เรา เพียง แต่ พยายาม ป้องกัน ตัว ท่าน นั้น. แต่ ดูเถิด, หาก ท่าน หมาย มั่น จะ ทำ ลาย เรา ต่อ ไป เรา ก็ จะ หมาย มั่น ทำ ลาย ท่าน; แท้จริง แล้ว,

และเราจะพยายามยึดแผ่นดินของเรา, แผ่นดินแห่งมรดกแต่แรกเริ่มของเรา.

๑๔ บัดนี้ ข้าพเจ้ายุติสาส์นของข้าพเจ้า. ข้าพเจ้าคือโมโรไน; ข้าพเจ้าเป็นผู้นำของ ผู้คนชาวนีไฟ.

๑๕ บัดนี้ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ แอโมรอน, เมื่อได้รับสาส์นฉบับนี้, ก็ โกรธ; และเขียนสาส์นอีกฉบับหนึ่งถึงโมโรไน, และนี่คือถ้อยคำที่เขาเขียน, มีความว่า:

๑๖ ข้าพเจ้าคือแอโมรอน, กษัตริย์ของ ชาวเลมัน; ข้าพเจ้า เป็น น้อง ชาย ของ อแมลีโคยาห์ผู้ที่ท่านลอบสังหาร. ดูเถิด, ข้าพเจ้า จะ แก้ แค้น ท่าน เพื่อ เลือด ของ เขา, แท้จริง แล้ว, และ ข้าพเจ้า จะ ยก มา โจมตี ท่าน พร้อม ด้วย กองทัพ ของ ข้าพเจ้า เพราะ ข้าพเจ้า หาก ลัว ค่า ชู ของ ท่าน ไม่.

๑๗ เพราะ ดูเถิด, บรรพบุรุษ ของ ท่าน ทำ ผิด ต่อ พี่ น้อง ของ พวกเขา, ถึงขนาด ที่ได้ ขโมย เออาสิทรี ในการปกครองของพวกเขา ไป ใน เมื่อ มัน เป็น ของ พวกเขา โดยถูกต้อง.

๑๘ และ บัดนี้ ดูเถิด, หาก ท่าน จะ วาง อาวุธ ของ ท่าน, และ ยอม ให้ คน ที่ เป็น เจ้า ของ สิทธิ ปกครอง โดย ถูก ต้อง ปกครอง ท่าน, เมื่อ นั้น ข้าพเจ้า จะ ให้ ผู้คน ของ ข้าพเจ้า วาง อาวุธ และ จะ ไม่ ทำ สงคราม อีก ต่อ ไป.

๑๙ ดูเถิด, ท่าน กล่าว คำ ชู ต่อ ข้าพเจ้า และ ผู้คน ของ ข้าพเจ้า ไว้ มาก มาย; แต่ ดูเถิด, เรา หาก ลัว ค่า ชู ของ ท่าน ไม่.

๒๐ กระนั้น ก็ ตาม, ข้าพเจ้า จะ อนุญาติ ให้ แลก เปลี่ยน เซลย ตาม คำ ขอ ของ ท่าน, ด้วย ความ ยินดี, เพื่อ ข้าพเจ้า จะ ได้ เก็บ อาหาร

๑๑ก ยอห์น ๘:๒-๔๔.
๑๒ก ๒ นี. ๕:๕-๘.

๑๖ก แอลมา ๕๑:๓๕.
๑๗ก ๒ นี. ๕:๑-๔;

โมไซยาห์ ๑๐:๑๒-๑๗.

ของข้าพเจ้าไว้สำหรับพลรบของข้าพเจ้า; และเราจะได้ทำสงครามกันซึ่งจะเป็นนิรันดร์, เพื่อเอาชาวนี้ไฟมาอยู่ใต้อำนาจของเรา หรือเพื่อการสูญเสียนิรันดร์ของพวกเขา.

๒๑ และเกี่ยวกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของคัมภีร์ผู้ซึ่งท่านกล่าวว่าเราปฏิเสธ, ดูกิจ, เราหา รู้จักผู้หนึ่งไม่; ทั้งท่านก็ไม่รู้จัก; แต่หากจะเป็นไปว่าจะมีผู้หนึ่ง, เราทราบดีว่าไม่นอกจากว่าพระองค์ทรงสร้างเรามาเหมือนกับที่สร้างท่าน.

๒๒ และหากจะเป็นไปว่ามีมารและนรก, ดูกิจพระองค์จะไม่ส่งท่านไปที่นั่นหรือ เพื่อพำนักอยู่กับพี่ชายของข้าพเจ้าผู้ซึ่งท่านลอบสังหาร, ผู้ซึ่งท่านพูดเป็นนัยว่า เขาไปสู่ที่เช่นนั้น? แต่ดูเถิดเรื่องเหล่านี้หาสำคัญไม่.

๒๓ ข้าพเจ้าคือแอโมรอน, และเป็นผู้สืบตระกูลของโซรัม, ผู้ซึ่งบรรพบุรุษของท่านบีบบังคับและพาออกจากเยรูซาเล็ม.

๒๔ และดูเถิดบัดนี้, ข้าพเจ้าเป็นชาวเลมมันผู้อาจหาญ; ดูกิจ, สงครามนี้เกิดขึ้นก็เพื่อแก้แค้นแก่ความอยุติธรรมที่เกิดขึ้นกับคนเหล่านั้น, และเพื่อธำรงรักษาและได้สิทธิของพวกเขาที่จะปกครอง; และข้าพเจ้ายุติสาส์นของข้าพเจ้าถึงโมโรไน.

บทที่ ๕๕

โมโรไนปฏิเสธที่จะแลกเปลี่ยนเชลย—พวกยามชาวเลมมัน ถูก ลวง ให้ มา สุรา, และเชลยชาวนี้ไฟได้รับอิสรภาพ—เมืองแห่งกิด ถูก ยึด โดยไม่มี การ นอง เลือด. ประมาณ ๖๓-๖๒ ปีก่อนคริสตกาล.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อโมโรไนได้รับสาส์นฉบับนี้ท่านโกรธยิ่งขึ้น, เพราะท่านรู้ว่าแอโมรอนมีความรู้โดยสมบูรณ์ถึงกลอง^๖ของตน; แท้จริงแล้ว, ท่านรู้ว่าแอโมรอนรู้ว่าไม่ได้เป็นเหตุอันเที่ยงธรรมที่ทำให้เขาทำสงครามกับผู้คนของนี้ไฟ.

๒ และท่านกล่าว: ดูกิจ, ข้าพเจ้าจะไม่แลกเปลี่ยนเชลยกับแอโมรอนนอกจากเขาจะล้มเลิกจุดประสงค์ของเขา, ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวไว้ในสาส์นของข้าพเจ้า; เพราะข้าพเจ้าจะไม่ยอมให้เขามีอำนาจยิ่งไปกว่าที่มีอยู่แล้ว.

๓ ดูกิจ, ข้าพเจ้ารู้จักสถานที่ที่ชาวเลมมัน กักตัวผู้คนของข้าพเจ้า ซึ่ง พวกเขา จับไปเป็นเชลย; และโดยที่แอโมรอนไม่ยินยอมตามสาส์นของข้าพเจ้า, ดูกิจ, ข้าพเจ้าจะให้แก่เขาตาม ถ้อยคำของข้าพเจ้า; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าจะหมายมั่นให้เกิดความตายขึ้นในบรรดาพวกเขาจนกว่าพวกเขาจะร้องขอสันติภาพ.

๔ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อโมโรไนกล่าวถ้อยคำเหล่านั้นแล้ว, ท่านให้มีการตรวจค้นในบรรดาคนของท่าน, เพื่อท่านอาจจะพบใครสักคนซึ่งเป็นผู้สืบตระกูลของเลมมันในบรรดาพวกเขา.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาพบคนหนึ่ง, ชื่อเลมมัน; และเขาเป็นผู้รับใช้คนหนึ่ง^๗ของกษัตริย์ซึ่งถูกอแมลิโคยาห์ลอบสังหาร.

๖ บัดนี้โมโรไนให้เลมมันและคนของเขาจำนวนไม่มากนักออกไปที่ทหารยามซึ่งเฝ้าชาวนี้ไฟอยู่.

๗ บัดนี้ชาวนีไฟถูกกักอยู่ในเมืองแห่งกิด; ฉะนั้นโมโรไนจึงกำหนดเลมันและให้คนจำนวนไม่มากนักไปกับเขา.

๘ และเมื่อค่ำลง เลมันไปหาพวกทหารยามที่เฝ้าชาวนีไฟ, และดูเถิด, พวกนั้นเห็นเขามาและพวกนั้นร้องเรียก; แต่เขาพูดกับพวกนั้นว่า: อย่ากลัวเลย; ดูเถิด, ข้าพเจ้าเป็นชาวเลมัน. ดูเถิด, เราหนีมาจากชาวนีไฟ, และพวกเขาหลับอยู่; และดูเถิดเราได้เหล่าอองุ่นของพวกเราและเราเอามาด้วย.

๙ บัดนี้เมื่อชาวเลมันได้อินถ้อยคำเหล่านี้ก็ต้อนรับเขาด้วยปีติ; และพวกนั้นพูดกับเขาว่า: ให้เหล่าอองุ่นของท่านแก่เราเถิด, เพื่อเราจะได้ดื่ม; เราดีใจที่ท่านได้เหล่าอองุ่นมากกับท่านเพราะเราอ่อนเพลียอยู่.

๑๐ แต่เลมันกล่าวแก่พวกเขา: ให้เรากีบเหล่าอองุ่นของเราไว้จนกว่าเราจะไปสู้รบกับชาวนีไฟ. แต่คำพูดนี้ยิ่งทำให้คนเหล่านั้นปรารถนาจะดื่มเหล่าอองุ่นมากขึ้น;

๑๑ เพราะ, คนเหล่านั้นกล่าวว่า: เราอ่อนเพลียอยู่, ฉะนั้นขอให้เราดื่มเหล่าอองุ่นกันเถิด, และอีกไม่นานเราก็จะได้รับปันส่วนเหล่าอองุ่นของเรา, ซึ่งจะทำให้เรามีพลังกำลังไปต่อสู้กับชาวนีไฟ.

๑๒ และเลมันกล่าวแก่พวกเขา: ท่านจงทำตามความปรารถนาของท่านเถิด.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาดื่มเหล่าอองุ่นกันอย่างมากมาย; และพวกเขาพอใจในรสของมัน, ฉะนั้นพวกเขาจึงดื่มต่อไปมากยิ่งขึ้น; และมันแรง, โดยที่เตรียมไว้ให้แรงเช่นนั้น.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นพวกเขาดื่มและสุขสำราญกัน, และไม่นานก็เมามายกันถ้วนหน้า.

๑๕ และบัดนี้เมื่อเลมันและคนของเขาเห็นว่าพวกนั้นเมามายกันถ้วนหน้า, และหลับสนิทแล้ว, พวกเขาจึงกลับไปหาโมโรไนและเล่าเรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นแก่ท่าน.

๑๖ และบัดนี้เป็นไปตามแผนของโมโรไน. และโมโรไนได้เตรียมคนของท่านไว้พร้อมด้วยอาวุธสงคราม; และท่านไปยังเมืองแห่งกิด, ขณะที่ชาวเลมันหลับสนิทและเมามายอยู่, และส่งอาวุธสงครามให้พวกเซลย, ถึงขนาดที่พวกเขามีอาวุธครบทุกคน;

๑๗ แท้จริงแล้ว, เมื่อโมโรไนให้อาวุธเซลยเหล่านั้นทุกคน, แม้แต่ผู้หญิง, และลูก ๆ ของพวกเขา, มากที่สุดเท่าที่สามารถใช้อาวุธสงครามได้; และทั้งหมดนี้กระทำกันในความเงียบสงัด.

๑๘ แต่หากพวกเขาทำให้ชาวเลมันตื่น, ดูเถิด พวกนั้นเมามายอยู่และชาวนีไฟสามารถสังหารพวกเขาได้.

๑๙ แต่ดูเถิด, นี่ไม่ใช่ความปรารถนาของโมโรไน; ท่านไม่ได้เบิกบานในการกระทำฆาตกรรมหรือการนองเลือด, แต่ท่านเบิกบานในการช่วยผู้คนของท่านให้พ้นจากความพินาศ; และเพราะเหตุนี้ท่านจะได้ไม่นำความอยู่ดีธรรมมาสู่ตนเอง, ท่านไม่ยอมโจมตีชาวเลมันและทำลายพวกเขาขณะที่พวกเขาเมามายอยู่.

๒๐ แต่ท่านได้สมตามความปรารถนาของท่านแล้ว; เพราะท่านให้อาวุธเซลยชาว นีไฟ เหล่า นั้น ซึ่ง อยู่ใน กำแพง

เมือง, และให้พลังความสามารถแก่คนเหล่านั้นที่จะได้ครอบครองพื้นที่ต่าง ๆ เหล่านั้นที่อยู่ภายในกำแพง.

๒๑ และแล้วท่านให้คนที่อยู่กับท่านลาถอยจากคนเหล่านั้น, และล้อมกองทัพของชาวเลมมันไว้.

๒๒ บัดนี้ดูเถิดงานนี้กระทำกันในเวลากลางคืน, เพื่อว่าเมื่อชาวเลมมันตื่นขึ้นตอนเช้าพวกเขาจะเห็นว่าถูกขาวนี่ไฟล้อมไว้ภายนอก, และว่าเชลยของตนมีอาวุธอยู่ภายใน.

๒๓ และตั้งนั้นพวกเขาจึงเห็นว่าขาวนี่ไฟมีกำลังเหนือพวกเขา; และในสภาพการณ์นี้พวกเขาเห็นว่าไม่สมควรที่พวกเขาจะต่อสู้กับขาวนี่ไฟ; ฉะนั้นแม่ทัพนายกองของพวกเขาจึงเรียกหาอาวุธสงครามของพวกเขา, และนำมันออกมาโยนไว้ที่เท้าของขาวนี่ไฟ, วิงวอนขอความเมตตา.

๒๔ บัดนี้ดูเถิด, นี่เป็นความปรารถนาของโมโรไน. ท่านจับคนพวกนั้นไว้เป็นเชลยสงคราม, และเข้าครอบครองเมือง, และให้ปล่อยเชลยทั้งหมด, ที่เป็นขาวนี่ไฟ; และพวกเขาเข้าสมทบกับกองทัพของโมโรไน, และเป็นกำลังสำคัญให้กองทัพของท่าน.

๒๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านให้ชาวเลมมัน, ซึ่งท่านจับไว้เป็นเชลย, เริ่มงานในการเสริมความเข้มแข็งให้แนวป้องกันรอบเมืองกิด.

๒๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อท่านสร้างแนวป้องกันเมืองกิด, ตามความปรารถนาของท่านแล้ว, ท่านให้นำเชลยของท่านไปเมืองอูดม่มังคัง; และ

ท่านคุ้มกันเมืองนั้นด้วยกองกำลังที่แข็งแกร่งยิ่งด้วย.

๒๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ, ทั้งที่มีการคบคิดต่าง ๆ อยู่ในบรรดาชาวเลมมัน, พวกเขายังดูแลและป้องกันเชลยทั้งหมดที่พวกเขาได้มา, และรักษาแผ่นดินและพื้นที่ยุทธศาสตร์สำคัญทุกแห่งซึ่งพวกเขาได้คืนมาด้วย.

๒๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือขาวนี่ไฟเริ่มมีชัยชนะอีก, และได้สิทธิ์ของพวกเขา และอภิสิทธิ์ของพวกเขา กลับคืนมา.

๒๙ ชาวเลมมันพยายามหลายครั้งที่จะเข้าล้อมพวกเขาตอนกลางคืน, แต่ในความพยายามเหล่านี้พวกเขาสูญเสียเชลยไปหลายคน.

๓๐ และพวกเขาพยายามหลายครั้งที่จะมอมเหล้าอู่นขาวนี่ไฟ, เพื่อจะทำลายคนเหล่านั้นด้วยยาพิษหรือด้วยความมีนเมา.

๓๑ แต่ดูเถิด, ขาวนี่ไฟไม่เชื่องช้าที่จะระลึกถึงพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาในเวลาแห่งความทุกข์ของตนครั้งนี้. พวกเขาจึงถูกล่อให้ติดบ่วงของคนเหล่านั้นไม่ได้; แท้จริงแล้ว, พวกเขาไม่ยอมดื่มเหล้าอู่นของคนเหล่านั้น, เว้นแต่จะให้เชลยชาวเลมมันบางคนดื่มเสียก่อน.

๓๒ และพวกเขาจึงระมัดระวังอยู่ตั้งนั้นไม่ให้มีการวางยาพิษในบรรดาพวกเขา; เพราะหากเหล้าอู่นของพวกเขาเป็นยาพิษแก่ชาวเลมมันก็จะเป็นพิษแก่ขาวนี่ไฟด้วย; และพวกเขาทดสอบเหล่านี้ทั้งหมดของตนตั้งนี้.

๓๓ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น

คือ เป็นการสมควรที่โมโรไนจะเตรียมการเข้าโจมตีเมืองโมริแอนทอน; เพราะดูเถิด, ด้วยการทำงานของชาวเลมัน, พวกเขาได้สร้างแนวป้องกันเมืองโมริแอนทอน จนกลายเป็นที่มั่นแข็งแรงยิ่ง.

๓๔ และพวกเขานำกำลังใหม่ ๆ เข้าเมืองตลอดเวลา, และเสบียงก็ยิ่งใหม่ ๆ ด้วย.

๓๕ และปีที่สี่สิบแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟสิ้นสุดลงดังนี้.

บทที่ ๕๖

อีลามัน ส่ง สาส์นไปยังโมโรไน, เล่าถึงสภาวะการสงครามกับชาวเลมัน—แอนทิตุสและอีลามันได้ชัยชนะครั้งยิ่งใหญ่เหนือชาวเลมัน—ชายหนุ่มสองพันคน ผู้เป็นบุตรของอีลามันต่อสู้ด้วยพลังอำนาจพิหารีย์, และไม่มีคนใดในพวกเขาถูกสังหาร. ข้อ ๑, ประมาณ ๖๒ ปีก่อนคริสตกาล; ข้อ ๒-๑๓, ประมาณ ๖๖ ปีก่อนคริสตกาล; และข้อ ๒๐-๕๗, ประมาณ ๖๕-๖๔ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในตอนต้นของปีที่สามสิบแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, ในวันที่สองของเดือนแรก, โมโรไนได้รับสาส์นจากอีลามัน, แจ้งถึงกิจจานุกิจของผู้คนในแผ่นดินเล็ยวนั้น.

๒ และนี่คือถ้อยคำที่ท่านเขียน, มีความว่า : โมโรไน, พี่ที่รักยิ่งของข้าพเจ้า, ทั้งในพระเจ้าและในความยากลำบากจาก

การสงครามของเรา; ดูเถิด, พี่ที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้า มีบางสิ่งจะบอกท่านเกี่ยวกับการสงครามของเราในแผ่นดินส่วนนี้.

๓ ดูเถิด, บุตรสองพัน^๑คนของคนเหล่านี้ซึ่งแอมันพาลงมาจากแผ่นดินแห่งนี้—ไฟ—บัดนี้ท่านรู้อยู่แล้วว่าคนเหล่านี้เป็นผู้สืบตระกูลของเลมัน, ผู้เป็นบุตรคนโตของลีไฮบรรพบุรุษของเรา;

๔ บัดนี้ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องทบทวนแก่ท่านเกี่ยวกับประเพณีของพวกเขาหรือความไม่เชื่อของพวกเขา, เพราะท่านรู้อยู่แล้วเกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดนี้—

๕ ฉะนั้นข้าพเจ้าพอใจจะบอกท่านว่า คนหนุ่มสองพันคน^๒นี้จับอาวุธสงครามของพวกเขา, และอยากให้ข้าพเจ้าเป็นผู้นำของพวกเขา; และเราออกมาป้องกันประเทศเรา.

๖ และบัดนี้ท่านรู้อยู่ด้วยเกี่ยวกับพันธสัญญา^๓ ซึ่ง บรรพบุรุษ พวกเรา ทำไว้, ว่าพวกเขาจะไม่จับอาวุธสงครามของตนต่อสู้กับพี่น้องของตนจนถึงการหลังเลือด.

๗ แต่ในปีที่สี่สิบหก, เมื่อพวกเขาเห็นความทุกข์ของเราและความยากลำบากของเราเพื่อพวกเขา, พวกเขาเกือบจะละเมิด^๔พันธสัญญาที่พวกเขาได้ทำไว้และจับอาวุธสงครามของตนในการป้องกันเรา.

๘ แต่ข้าพเจ้าไม่ยอมให้พวกเขาละเมิดพันธสัญญานี้ซึ่งพวกเขาได้ทำไว้, โดยคิดว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะทรงเพิ่มพลังแก่สิ่งให้เรา, ถึงขนาดที่เราจะไม่ต้องทนทุกข์ยิ่งขึ้น เพราะการทำให้เป็นไปตามคำปฏิญาณที่พวกเขาได้ทำไว้.

๙ แต่ดูเถิด, นี่เป็นเรื่องหนึ่งซึ่งเราจะได้รับความปรียดียิ่ง. เพราะดูเถิด, ในปีที่ยี่สิบหก, ข้าพเจ้า, ฮีลามัน, เดินทัพนำหน้าคนหนุ่มสองพันคนนี้ไปยังเมืองแห่งจูเดีย, เพื่อช่วยแอนทิพูส, ซึ่งท่านกำหนดให้เป็นผู้นำเหนือผู้คนในแผ่นดินส่วนนั้น.

๑๐ และข้าพเจ้านำบุตรสองพันคนของข้าพเจ้า, (เพราะพวกเขามีคุณค่าควรได้รับการเรียกว่าบุตร) ไปสมทบกับกองทัพของแอนทิพูส, ซึ่งด้วยกำลังนี้แอนทิพูสชื่นชมยินดียิ่ง; เพราะดูเถิด, ชาวเลมมันบั่นทอนกำลังกองทัพของเขาลงเพราะกำลังคนของคนเหล่านั้นสังหารคนของเราเสียจำนวนมากมาย, เพราะเหตุนี้เราจึงโศกเศร้า.

๑๑ กระนั้นก็ตาม, เรายังปลอบโยนตัวเราเองในเรื่องนี้, ว่าพวกเขาตายไปเพื่ออุดมการณ์ของประเทศชาติตนและพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของตน, แท้จริงแล้ว, และพวกเขามีความสุข^๑.

๑๒ และชาวเลมมันได้เชลยไว้หลายคนด้วย, ทั้งหมดล้วนเป็นทหารชั้นหัวหน้า, เพราะไม่มีผู้อื่นใดเลยที่พวกเขาละเว้น. และเราคิดว่าขณะนี้พวกเขาอยู่ในแผ่นดินแห่งนี้ไฟ; มันเป็นเช่นนั้นถ้าพวกเขายังไม่ถูกสังหาร.

๑๓ และบัดนี้ เมือง เหล่านี้ คือ เมืองที่ชาวเลมมันยึดได้โดยหลังเล็ดวีรชนของเราเป็นอันมาก :

๑๔ แผ่นดินแห่งแมนไท, หรือ เมืองแห่งแมนไท, และเมืองแห่งซีเอสธอม, และเมืองแห่งคูมีโน, และเมืองแห่งแอนทิพาราห์.

๑๕ และนี่ เป็นเมืองที่พวกเขาครอบครองเมื่อข้าพเจ้าไปถึงเมืองแห่งจูเดีย; และข้าพเจ้า พบ แอนทิพูสกับคนของเขา กำลังทำงานหนักด้วยสุด พละกำลังของพวกเขามาเพื่อสร้างแนวป้องกันเมือง.

๑๖ แท้จริงแล้ว, และพวกเขาหุดูทั้งทางร่างกาย และ วิญญาณ, เพราะพวกเขาต่อสู้มาแล้วอย่างองอาจในตอนกลางวันและทำงานหนักในตอนกลางคืนเพื่อรักษาเมืองของตน; และดังนั้นพวกเขาจึงต้องทนทุกข์อย่างใหญ่หลวงทุกอย่าง.

๑๗ และบัดนี้พวกเขาตั้งใจจะเอาชนะชนะในที่แห่งนี้หรือมิฉะนั้นก็ตาย; ฉะนั้นท่านย่อมจะเข้าใจดีว่ากำลังคนกลุ่มน้อยนี้ที่ข้าพเจ้านำมาพร้อมกับข้าพเจ้า, แท้จริงแล้ว, บุตรเหล่านั้นของข้าพเจ้า, ให้ความหวังอันยิ่งใหญ่และปีติอย่างมากแก่พวกเขา.

๑๘ และบัดนี้ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อชาวเลมมันเห็นว่าแอนทิพูสได้รับกำลังมาให้กองทัพของเขามากขึ้น, พวกเขาถูกบีบบังคับโดยคำสั่งของแอมโรนไม่ให้โจมตีเมืองแห่งจูเดีย, หรือยกทัพมายังเราเพื่อสู้รบ.

๑๙ และเราจึง เป็นที่โปรดปรานของพระเจ้าดังนั้น; เพราะหากพวกเขายกมาโจมตีเราในขณะที่เรามีความอ่อนแอนี้ พวกเขาอาจทำลายกองทัพเล็ก ๆ ของเราได้; แต่เราได้รับการปกป้องรักษาไว้ดังนั้น.

๒๐ แอมโรนสั่งพวกเขาให้รักษาเมืองเหล่านั้นซึ่งพวกเขายึดได้. และปีที่ยี่สิบหกสิ้นสุดลงดังนี้. และในตอนต้นของปีที่ยี่สิบเจ็ดเราเตรียมเมืองของเราและตัวเราไว้เพื่อพร้อมสำหรับการป้องกัน.

๒๑ บัดนี้เราปรารถนาให้ชาวเลมันมา
โจมตีเรา; เพราะเราไม่ปรารถนาจะยกไป
โจมตีถึงที่มั่นของพวกเขา.

๒๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
เราวางคนสอดแนมไว้ทั่ว, เพื่อเฝ้าดูการ
เคลื่อนไหวของชาวเลมัน, ว่าพวกเขาจะ
ไม่ยกทัพผ่านเราในเวลากลางคืนหรือใน
เวลากลางวันเพื่อไปโจมตีเมืองอื่น ๆ ของ
เราซึ่งอยู่ทางเหนือ.

๒๓ เพราะเรารู้ว่าในเมืองเหล่านั้นผู้คน
ไม่มีกำลังพอที่จะเผชิญกับพวกเขา;
ฉะนั้นเราจึงปรารถนา, จะเข้าโจมตีด้าน
หลังของพวกเขา, หากพวกเขาจะยกทัพ
ผ่านเรา, และโดยวิธีนี้ก็จะสู้รบกับเขา
ทางด้านหลังขณะเดียวกันกับที่พวกเขา
ถูกขวางไว้ทางด้านหน้า. เราคิดว่าเราจะ
เอาชนะพวกเขาได้; แต่ดูเถิด, เราต้อง
ผิดหวังในความปรารถนาครั้งนั้นของเรา.

๒๔ พวกเขาไม่กล้ายกทั้งกองทัพของ
พวกเขาผ่านเรา, ทั้งพวกเขาไม่กล้าผ่าน
โดยส่วนหนึ่ง, ด้วยเกรงว่าพวกเขาจะ
ไม่มีกำลังพอและพวกเขาจะเพลียพลัง.

๒๕ ทั้งพวกเขาไม่กล้าเดินทัพไปที่เมือง
แห่งเซราฮีมา; ทั้งไม่กล้าข้ามต้นน้ำไซ-
ดอน, ไปเมืองแห่งนีโฟซาห์.

๒๖ และดังนั้น, ด้วยกำลังทัพของพวกเขา
เขา, พวกเขาตั้งใจจะรักษาเมืองเหล่านั้น
ซึ่งพวกเขายึดได้.

๒๗ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น
ในเดือนที่สองของปีนี้, เราได้รับสัมภาระ
หลายอย่างจากพวกบิดาของบุตรสองพัน
คนของข้าพเจ้า.

๒๘ และส่งคนสองพันคนมาให้เราจาก
แผ่นดินแห่งเซราฮีมา. และดังนั้น

เราจึงมีคนพร้อมอยู่หนึ่งหมื่นคน, และ
สัมภาระสำหรับคนเหล่านั้น, และสำหรับ
ภรรยาและลูก ๆ ของพวกเขาด้วย.

๒๙ และชาวเลมันนั้น, โดยที่เห็นว่า
กำลังทัพของเราเพิ่มขึ้นทุกวันดังนั้น,
และสัมภาระก็ส่งมาเพื่อเลี้ยงดูเรา, พวก
เขาจึงเริ่มหวาดกลัว, และเริ่มออกมาโจมตี
ทันที, หากเป็นไปได้เพื่อยับยั้งไม่ให้เรา
ได้รับสัมภาระและกำลังพล.

๓๐ บัดนี้เมื่อเราเห็นว่าชาวเลมันเริ่ม
กระวนกระวายใจเช่นนี้, เราจึงปรารถนา
จะใช้กลยุทธ์กับพวกเขา; ฉะนั้นแอนทิ-
ฟุสจึงสั่งให้ข้าพเจ้าเดินทัพพร้อม
กับบรรดาบุตรน้อยของข้าพเจ้าไปยังเมือง
ใกล้เคียง, ราวกับว่าเรากำลังขนสัมภาระ
ไปเมืองใกล้เคียง.

๓๑ และเราจะเดินทัพไปใกล้เมืองแห่ง
แอนทิพาราห์, ราวกับว่าเรากำลังไปเมือง
ที่อยู่เลยไป, ที่ชายแดนใกล้ฝั่งทะเล.

๓๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเรา
เดินทัพ, ไปยังเมืองนั้น, ราวกับว่าไปพร้อม
ด้วยสัมภาระของเรา.

๓๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
แอนทิฟุสเดินทัพไปพร้อมด้วยกองทัพ
ของเขาส่วนหนึ่ง, โดยที่ส่วนที่เหลือไว้
รักษาเมือง. แต่เขาไม่ได้ยกทัพไปจนกว่า
ข้าพเจ้าจะยกไปแล้วพร้อมด้วยกองทัพ
เล็ก ๆ ของข้าพเจ้า, และมาใกล้เมืองแอน-
ทิพาราห์.

๓๔ และบัดนี้, ในเมืองแอนทิพาราห์
มีกองทัพที่แข็งแกร่งที่สุดของชาวเลมัน
ตั้งอยู่; แท้จริงแล้ว, มีกำลังพลมากที่สุด.

๓๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อ
คนเหล่านั้นได้รับแจ้งจากกองสอดแนม

ของ ตน, พวกเขา ก็ ยก มา พร้อม ด้วย กองทัพของ ตน และ เข้า โจมตี เรา.

๓๖ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ เรา หลบหนี ไป ซึ่ง หน้า พวกเขา, สู่ ทาง เหนือ. และ เรา ชัก นำ กองทัพ ที่มี พล ings มาก ที่ สุด ของ ชาว เลมมัน ออก ไป ดัง นั้น;

๓๗ แท้จริง แล้ว, และ เป็น ระยะเวลา ห่าง ไม่น้อย, ถึง ขนาด ที่ ว่า เมื่อ พวกเขา เห็น กองทัพ ของ แอนทิพุส ติดตาม พวกเขา มา, ด้วย สุด กำ ลัง, พวกเขา ไม่ ได้ หัน ไป ทาง ขวา หรือ ทาง ซ้าย, แต่ ยกทัพ ติดตาม เรา ไป ใน เส้นทาง ตรง; และ, ดัง ที่ เรา คิด ไว้, มัน เป็น เจตนา ของ พวกเขา ที่ จะ สังหาร เรา ก่อน ที่ แอนทิพุส จะ ยก มา หัน, และ นี้ ก็ เพื่อ พวกเขา จะ ไม่ ถูก ผู้ คน ของ เรา ล้อม ไว้.

๓๘ และ บัด นี้ แอนทิพุส, โดย ที่ เห็น เรา ตก อยู่ใน อันตราย, จึง เร่ง ฝีเท้า กองทหาร ของ เขา. แต่ ดูเถิด, มัน เป็น ตอน กลาง ค่ำ; ฉะนั้น พวกเขา นั้น จึง ตาม เรา ไม่ หัน, ทั้ง แอนทิพุส ก็ ตาม พวก นั้น ไม่ หัน; ฉะนั้น เรา จึง ตั้ง ค่าย พัก ค่ำ นั้น นั้น.

๓๙ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ ก่อน จะ รุ่งอรุณ ของ เช้านั้น, ดูเถิด, ชาวเลมมัน ก็ ไล่ ตาม เรา มา แล้ว. บัด นี้ เรา ไม่มี กำ ลัง เพียง พอ จะ ต่อสู้ กับ พวกเขา; แท้จริง แล้ว, ข้าพเจ้า ไม่ ยอม ทน ให้ บุตร น้อย ๆ ของ ข้าพเจ้า ต้อง ตก อยู่ใน เงื้อม มือ คน เหล่า นั้น; ฉะนั้น เรา เดินทัพ ต่อ ไป, และ เรา เดินทัพ เข้า แดน ทูร์กันดาร์.

๔๐ บัด นี้ คน เหล่า นั้น ไม่ กลับ หัน ไป ทาง ขวา หรือ ทาง ซ้าย โดย เกรง ว่า พวกเขา จะ ถูก ล้อม; ทั้ง ข้าพเจ้า ก็ ไม่ หัน ไป ทาง ขวา หรือ ทาง ซ้าย โดย เกรง ว่า พวก นั้น จะ ตาม

ข้าพเจ้า หัน, และ เรา จะ ต้านทาน พวกเขา ไม่ ได้, แต่ จะ ถูก สังหาร, และ พวกเขา จะ หนี ไป ได้; และ เรา หลบหนี ไป ดัง นี้ ตลอด ทั้ง วัน ไป ใน แดน ทูร์กันดาร์, แม้ จน กระทั่ง มี ด.

๔๑ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ อีก ครั้ง, เมื่อ แสงสว่าง ใน เวลา เช้า ส่อง มา เรา ก็ เห็น ชาวเลมมัน ตาม มา หัน, และ เรา หลบหนี ไป ซึ่ง หน้า พวกเขา.

๔๒ แต่ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ พวกเขา ไล่ ตาม เรา มา ไม่ ไกล ลังก่อน ที่ พวกเขา จะ หยุด พัก; และ มัน เป็น ใน ตอน เช้า ของ วันที่ สาม ของ เดือน ที่ เจ็ด.

๔๓ และ บัด นี้, เรา หารู้ ไม่ ว่า แอนทิพุส ตาม พวก นั้น หัน หรือ ไม่, แต่ ข้าพเจ้า กล่าว แก่ คน ของ ข้าพเจ้า: ดูเถิด, เรา คิด ว่า เป็น ไป ได้ ที่ คน พวก นั้น หยุด โดย มีความ ประสงค์ จะ ให้ เรา เข้า โจมตี, เพื่อ พวกเขา จะ ล่อ ให้ เรา ติด บ่วง ของ พวกเขา;

๔๔ ฉะนั้น พวกเขา จะ ว่า อย่างไร, ลูก พ่อ, ลูก จะ ออกสู้รบ กับ พวกเขา ไหม?

๔๕ และ บัด นี้ ข้าพเจ้า กล่าว แก่ ท่าน, โมโรไนห์ ที่ ริก ของ ข้าพเจ้า, ว่า ข้าพเจ้า ไม่ เคย เห็น ความ กล้าหาญ ี่ มากมาย เช่น นั้น มาก่อน เลย, ไม่ เลย, ไม่ เคย มี ใน บรรดา ชาว นี้ ไฟ ทั้งหมด.

๔๖ เพราะ ดัง ที่ ข้าพเจ้า เรียก พวกเขา ตลอด มา ว่า บุตร ของ ข้าพเจ้า (เพราะ พวกเขา ทุกคน ยัง หนุ่ม มาก) แม้ เช่น นั้น พวก เขาก็ กล่าว แก่ ข้าพเจ้า ว่า: บิดา เจ้า ข้า, ดูเถิด พระผู้ เป็น เจ้า ของ เรา ทรง อยู่ กับ เรา, และ พระองค์ จะ ไม่ ทรง ยอม ให้ เรา พ่ายแพ้; ดัง นั้น ขอให้ เรา ออก ไป กัน เถิด; เรา

จะไม่สังหารพี่น้องของเราหากพวกเขาจะปล่อยเราไว้ตามคำฟัง; ฉะนั้นขอให้เราไปกันเถิด, เกือบกว่าพวกเขาจะมีชัยเหนือกองทัพของแอนทิพูส.

๔๗ บัดนี้พวกเขายังไม่เคยต่อสู้มาก่อน, ทว่าพวกเขาไม่กลัวความตาย; และพวกเขา นี่ก็ถึง เสรีภาพ^๗ ของ บรรพบุรุษ ตนมากกว่าที่พวกเขา^๗นี้ถึงชีวิตตน; แท้จริงแล้ว, พวกเขาได้รับการสอนจากมารดา^๗, ว่าหากพวกเขาไม่สงสัย, พระผู้เป็นเจ้าของเขาจะทรงปลดปล่อยพวกเขา.

๔๘ และ พวกเขา ทบทวน ถ้อยคำของมารดากับข้าพเจ้า, มีความว่า: เราไม่สงสัยเลยว่ามารดาของเรา^๗เรื่องนี้.

๔๙ และ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ ข้าพเจ้า หันกลับ พร้อมด้วยคนสองพันคนของข้าพเจ้า มา ต่อสู้ กับ ชาวเลมมัน เหล่านี้ซึ่งไล่ตามเรามา. และบัดนี้ดูเถิด, กองทัพของแอนทิพูสยกมาทัน, และการประจัญบานก็เริ่มขึ้น.

๕๐ กองทัพของแอนทิพูสโดยที่เหนื่อยล้า, เพราะการเดินทางมาไกลภายในระยะเวลาอันสั้นเช่นนั้น, เกือบตกอยู่ในเงื้อมมือชาวเลมมัน; และหากข้าพเจ้าไม่หันกลับมาพร้อมด้วยคนสองพันคนของข้าพเจ้าแล้วคนเหล่านั้นก็จะได้ตามจุดประสงค์ของพวกเรา.

๕๑ เพราะแอนทิพูสสิ้นชีพด้วยคมดาบ, และผู้นำของเขาหลายคน, เพราะความเหนื่อยล้าของพวกเรา, ซึ่งเกิดจากการกรีธาทัพอย่างเร่งรีบ— ฉะนั้น คนของแอนทิพูส, โดยที่ระส่ำระสาย เนื่องจาก

การตายของพวกเขาผู้นำ, ก็เริ่มถอยหนีไปเบื้องหน้าชาวเลมมัน.

๕๒ และ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ ชาวเลมมันเกิดฮึกเหิม, และเริ่มไล่ตามพวกเขา; และชาวเลมมันกำลังไล่ตามพวกเขาโดยแข็งขันยิ่งดังนี้เมื่อฮีลามันเข้าตีทางด้านหลังคนเหล่านั้นพร้อมด้วยคนสองพันคนของเขา, และเริ่มสังหารพวกเขาลงมากมาย, ถึงขนาดที่ทั้ง กองทัพของชาวเลมมันต้องหยุดชะงักและหันมาสู้กับฮีลามัน.

๕๓ บัดนี้เมื่อผู้คนของแอนทิพูสเห็นว่าชาวเลมมันหันกลับไป, พวกเขาจึงรวบรวมคนของตนเข้ามาตีขนาบ กองหลังของชาวเลมมันอีก.

๕๔ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเรา, ผู้คนของนีไฟ, ผู้คนของแอนทิพูส, และข้าพเจ้าพร้อมด้วยคนสองพันคนของข้าพเจ้า, ล้อมชาวเลมมันไว้, และสังหารพวกเขา; แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่พวกเขาถูกบีบบังคับให้มอบอาวุธสงครามและมอบตนเองด้วยเพื่อเป็นเชลยสงคราม.

๕๕ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขายอมมอบตัวกับเราแล้ว, ดูเถิด, ข้าพเจ้านับจำนวนคนหนุ่มเหล่านั้นซึ่งต่อสู้ร่วมกับข้าพเจ้า, ด้วยเกรงว่าจะมีหลายคนถูกสังหาร.

๕๖ แต่ ดูเถิด, ยัง ความ ปรดี ยิ่ง แก่ ข้าพเจ้า, ไม่มีพวกเราสักคนเดียว ที่ร่วงหล่นสู่พื้นพิภพ; แท้จริงแล้ว, และพวกเราได้ต่อสู้ราวกับด้วยพลังของพระผู้เป็นเจ้าของเขา; แท้จริงแล้ว, ไม่เคยพบเห็น

๔๗ก แอลมา ๕๓:๑๖-๑๘.

ข แอลมา ๕๗:๒๑.

คมพ. มารดา.

๔๖ก แอลมา ๕๗:๒๕; ๕๘:๓๙.

ชายหนุ่มต่อสู้ด้วยพละกำลังอันปาฏิหาริย์ เช่นนี้มาก่อนเลย; และด้วยพลังมหาศาสตร์ เช่นนั้นพวกเขาได้โจมตีชาวเลมมัน, จนทำให้พวกนั้นตกใจกลัว; และเพราะเหตุนี้ชาวเลมมันจึงได้ยอมมอบตัวเป็นเชลยสงคราม.

๕๗ และเนื่องจากเราไม่มีสถานที่สำหรับเชลยของเรา, เพื่อเราจะกักพวกเขาไว้ให้พ้นจากกองทัพของชาวเลมมัน, ฉะนั้นเราจึงส่งพวกเขาไปแผ่นดินแห่งเซราเอิมลา, และส่วนหนึ่งของคนของแอนทิพูสที่ไม่ได้ถูกสังหาร, ไปกับพวกเขา; ส่วนที่เหลือข้าพเจ้าพาไปรวมกับชาวแอมมัน หนึ่งหมื่นของข้าพเจ้า, และเดินทัพกลับเมืองแห่งจูเดีย.

บทที่ ๕๗

อิสลามันเล่าถึงการยึดแอนทิพาราห์และการยอมสละและต่อมารักษาป้องกันเมืองคูมีไน—เหล่าเด็กหนุ่มชาวแอมมันของเขาต่อสู้อย่างองอาจ; ทุกคนได้รับบาดเจ็บ, แต่ไม่มีผู้ใดถูกสังหาร—กิตติกรรม การสังหาร และการหลบหนีของเชลยชาวเลมมัน. ประมาณ ๖๓ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ ข้าพเจ้าได้รับสาส์นจากษัตริย์, แอโมรอน, มีความว่าหากข้าพเจ้าจะส่งมอบเชลยสงครามเหล่านั้นที่เราจับไปเขาจะมอบเมืองแอนทิพาราห์ให้เรา.

๒ แต่ข้าพเจ้าส่งสาส์นไปถึงกษัตริย์, ว่าเราแน่ใจว่ากำลังคนของเรามีเพียงพอที่จะยึดเมืองแอนทิพาราห์ได้ด้วยกำลังของ

เรา; และโดยส่งมอบเชลยแลกเปลี่ยนกับเมืองนั้นเราคิดว่าตัวเราเองจะไม่ฉลาดเลย, และว่าเราจะส่งมอบเชลยของเราเป็นการแลกเปลี่ยนกับเชลยเท่านั้น.

๓ และ แอโมรอน ปฏิเสธ สาส์นของข้าพเจ้า, เพราะเขาไม่ยอมแลกเปลี่ยนเชลย; ฉะนั้นเราจึงเริ่มเตรียมพร้อมเพื่อไปตีเมืองแอนทิพาราห์.

๔ แต่ผู้คนของแอนทิพาราห์ทั้งเมือง, และหลบหนีไปเมืองอื่น ๆ, ซึ่งพวกเขาครอบครองอยู่, เพื่อสร้างแนวป้องกันเมืองเหล่านั้น; และเมืองแอนทิพาราห์จึงตกอยู่ในเงื้อมมือเราตั้งนั้น.

๕ และปีที่ยี่สิบแปดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาสิ้นสุดลงดังนี้.

๖ และ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ ในตอนต้นของปีที่ยี่สิบเก้า, เราได้รับสัมภาระครั้งหนึ่ง, และกำลังพลเพิ่มให้กองทัพของเราด้วย, จากแผ่นดินแห่งเซราเอิมลา, และจากแผ่นดินโดยรอบ, ถึงจำนวนหกพันคน, ไม่นับบุตรหกลีบคนของชาวแอมมันที่มาสวมทับกับพี่น้องของพวกเขา, กองทหารเล็ก ๆ สองพันคนของข้าพเจ้า. และบัดนี้ดูเถิด, เราเข้มแข็ง, แท้จริงแล้ว, และเรามีเสบียงที่นำมาให้เราอีกด้วย.

๗ และ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ เป็นความปรารถนาของเราที่จะสู้รบกับกองทัพซึ่งวางไว้ป้องกันเมืองคูมีไน.

๘ และ บัดนี้ ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะแสดงแก่ท่านว่าในไม่ช้า เราสำเร็จตามความปรารถนาของเรา; แท้จริงแล้ว, ด้วยกำลังอันเข้มแข็งของเรา, หรือด้วยส่วนหนึ่งของ

กำลังอันเข้มแข็งของเรา, เราล้อม, เมืองคูมิไนไว้, ในตอนกลางคืน, ก่อนเวลาที่พวกนั้นจะได้รับสัมภาระครั้งแรกเล็กน้อย.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราตั้งค่ายอยู่รอบเมืองนั้นหลายคืน; แต่เรานอนทับดาบของเรา, และวางยามไว้, เพื่อชาวเลมันจะมาโจมตีเราในเวลากลางคืน และสังหารเราไม่ได้, ซึ่งพวกเขาพยายามแล้ว หลาย ครั้ง; แต่ ทุก ครั้ง ที่ พวกเขาพยายามเช่นนั้นพวกเขาก็ต้องอาบเลือด.

๑๐ ในที่สุดเสบียงสัมภาระของพวกเขามาถึง, และพวกเขากำลังจะเข้าเมืองในตอนกลางคืน. และเรา, แทนที่จะเป็นชาวเลมัน, กลับเป็นชาวไนไฟ; ฉะนั้น, เราจึงจับพวกเขาและยึดสัมภาระของพวกเขาไว้.

๑๑ และทั้งที่ชาวเลมันถูกตัดขาดจากเสบียงอาหารของพวกเขาตามวิธีนี้, พวกเขาตั้งใจที่จะรักษาเมืองไว้; ฉะนั้นเราจึงสมควรต้องยึดสัมภาระเหล่านั้นและส่งมันไปยังยูเดีย, และส่งเชลยของเราไปยังแผ่นดินแห่งเซราเอิมลา.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเวลาผ่านไปไม่กี่วันก่อนที่ชาวเลมันจะเริ่มสิ้นความหวังทั้งหมดที่จะได้รับความช่วยเหลือ; ฉะนั้นพวกเขาจึงยอมมอบเมืองให้อยู่ในมือเรา; และตั้งนั้นแผนของเราในการได้เมืองคูมิไนจึงสำเร็จ.

๑๓ แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเชลยของเรามีจำนวนมากมาย, แม้ด้วยจำนวนมากมายของผู้คนของเรา, เราจำต้องใช้กำลังทั้งหมดของเราเผ่าระวังพวกเขา, มิฉะนั้นก็ฆ่าพวกเขาเสีย.

๑๔ เพราะดูเถิด, พวกเขาจะหนีไปเป็นจำนวนมาก, และจะต่อสู้ด้วย ก้อนหิน,

และด้วยไม้พลอง, หรืออะไรก็ตามที่พวกเขาจะหิยบฉวยได้, ถึงขนาดที่ว่าเราสังหารพวกเขาถึงสองพันคนหลังจากที่พวกเขายอมมอบตัวเป็นเชลยสงครามแล้ว.

๑๕ ฉะนั้นจึงสมควรสำหรับเรา, ที่จะปลิดชีวิตพวกเขา, หรือมิฉะนั้นก็คุมพวกเขา, ไปยังแผ่นดินแห่งเซราเอิมลา, พร้อมด้วยดาบในมือ; และเสบียงของเรามีไม่พอเว้นแต่สำหรับคนของเราเอง, แม้เราจะยึดมาได้จากชาวเลมัน.

๑๖ และบัดนี้, ในสถานการณ์อันวิกฤติเหล่านั้น, จึงเป็นเรื่องหนักมากที่จะตัดสินใจเกี่ยวกับเชลยสงครามเหล่านั้น; กระนั้นก็ตาม, เราได้ตกลงใจส่งพวกเขาไปแผ่นดินแห่งเซราเอิมลา; ฉะนั้นเราจึงเลือกคนของเราส่วนหนึ่ง, และมอบหน้าที่การคุมเชลยของเราให้พวกเขาเพื่อพาลงไปแผ่นดินแห่งเซราเอิมลา.

๑๗ แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในวันพรุ่งพวกเขากลับมา. และบัดนี้ดูเถิด, เราไม่ได้ถามพวกเขาเกี่ยวกับเชลย; เพราะดูเถิด, ชาวเลมันโจมตีเราอยู่, และพวกเขากลับมาทันเวลาเพื่อช่วยเราให้พ้นจากการตกไปอยู่ในเงื้อมมือคนเหล่านั้น. เพราะดูเถิด, แอโมรอนส่งเสบียงกรังชุดใหม่มาหนุนพวกเขาและส่งกำลังคนมาเป็นจำนวนมากด้วย.

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนเหล่านั้นซึ่งเราส่งไปกับเชลยมาถึงทันเวลาเพื่อยับยั้งคนเหล่านั้น, ขณะที่พวกเขา กำลังจะชนะเรา.

๑๙ แต่ดูเถิด, กองทหารเล็ก ๆ จำนวนสองพัน กับ หกสิบ คนของข้าพเจ้าต่อสู้อย่างไม่คิดชีวิต; แท้จริงแล้ว, พวกเขา

ยื่นหยัดอยู่เบื้องหน้าชาวเลมัน, และนำความตายมาให้ทุกคนที่ขัดขวางพวกเขา.

๒๐ และเมื่อกำลังทัพที่เหลืออยู่ของเรา กำลังจะพ่ายแพ้แก่ชาวเลมัน, ดุเถิด, คนสองพันและหกสิบคนนั้นยื่นหยัดและไม่หวาดหวั่น.

๒๑ แท้จริงแล้ว, และพวกเขาเชื่อฟังและ ถือ ปฏิบัติ ตาม คำ สั่ง ทุก คำ อย่างเคร่งครัด; แท้จริงแล้ว, และแม้มันเป็นไปกับพวกเขาตามศรัทธาของพวกเขา; และข้าพเจ้าจดจำถ้อยคำที่พวกเขากล่าวแก่ข้าพเจ้าซึ่งมารดา^๑ของพวกเขาได้สอนพวกเขาไว้.

๒๒ และบัดนี้ ดุเถิด, เป็นบุตรเหล่านี้ของข้าพเจ้า, และบรรดาคนที่ได้รับเลือกให้พาเซलयไปนั่นเอง, ที่เราเป็นหนี้สำหรับชัยชนะครั้งใหญ่นี้; เพราะคนเหล่านี้เองที่ตีชาวเลมันแตกพ่าย; ฉะนั้นพวกเขาจึงถูกขับไล่กลับไปเมืองแห่งแมนไท.

๒๓ และเรารักษาเมืองคูมีในของเราไว้ได้, และไม่ได้ถูกทำลายเสียทั้งหมดด้วยดาบ; กระนั้นก็ตาม, เราก็ได้รับความเสียหายมาก.

๒๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากชาวเลมันหลบหนีไปแล้ว, ข้าพเจ้าออกคำสั่งทันทีให้นำคนของข้าพเจ้าที่ได้รับบาดเจ็บออกจากบรรดาพวกที่ตาย, และสั่งให้แต่งบาดแผลของพวกเขา.

๒๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีอยู่สองร้อยคน, ในคนสองพันหกสิบคนของข้าพเจ้า, ที่หมดสติเพราะเสียเลือด; กระนั้นก็ตาม, ด้วยพระกรุณาธิคุณของ

พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และยังความประหลาดใจอย่างใหญ่หลวงแก่เรา, และเป็นທີ່ปิติทั่วทั้งกองทัพของเราด้วย, ที่ไม่มีสักคน^๑ในพวกนี้เสียชีวิต; แท้จริงแล้ว, และไม่มีสักคนในบรรดาพวกเขาที่ไม่ได้รับบาดเจ็บหลายแห่ง.

๒๖ และบัดนี้, การปกป้องรักษาที่พวกเขาได้รับเป็นที่จงนแก่ทั้งกองทัพของเรา, แท้จริงแล้ว, คือคนเหล่านี้ได้รับการละเว้นขณะที่พี่น้องเราหนึ่งพันคนถูกสังหาร. และเราถืออย่างถูกต้องว่าเป็นเดชานูภาพ^๑อันปาฏิหาริย์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, เพราะศรัทธา^๑ยิ่งของพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาได้รับการสอนให้เชื่อ—ว่ามีพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของผู้เที่ยงธรรม, และผู้ใดก็ตามที่ไม่สงสัย, ผู้นั้นจะได้รับการปกป้องรักษาโดยเดชานูภาพอันอัศจรรย์ของพระองค์.

๒๗ บัดนี้^๑คือศรัทธาของคนเหล่านี้ซึ่งข้าพเจ้าพูดถึง; พวกเขาเป็นหนุ่ม, และจิตใจพวกเขาเด็ดเดี่ยว, และพวกเขามอบความไว้วางใจของตนในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตลอดเวลา.

๒๘ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากที่เราจัดการไปดั่งนั้นกับคนของเราที่ได้รับบาดเจ็บ, และฝังคนตายของเราและคนตายของชาวเลมันด้วย, ซึ่งมีมาก, ดุเถิด, เราถามกิดเกี่ยวกับเซलयซึ่งพวกเขาได้ เริ่ม พาไป แผ่น ดิน แห่งเชราเอิมลา.

๒๙ บัดนี้^๑กิด คือ แม่ทัพ บังคับ บัญชา กองทหารผู้ถูกกำหนดให้คุมพวกนี้ลงไปแผ่นดินนั้น.

๒๑ก แอลมา ๕๖:๔๗-๔๘.
๒๕ก แอลมา ๕๖:๕๖.

๒๖ก คมพ. พลัง, เดชานูภาพ,
พลังอำนาจ.

ข คมพ. ศรัทธา, เชื่อ
(ความ).

๓๐ และบัดนี้, นี่คือถ้อยคำซึ่งกิดกล่าวแก่ข้าพเจ้า: ดูเถิด, เราเริ่มลงไปแผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลาพร้อมด้วยเชลยของเรา. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราพบบรรดาคนสอดแนมของกองทัพเรา, ซึ่งส่งไปเฝ้าดูค่ายชาวเลมัน.

๓๑ และพวกเขาร้องบอกเรา, มีความว่า— ดูเถิด, กองทัพชาวเลมัน กำลังยกไปทางเมืองแห่งคูมีไน; และดูเถิด, พวกเขาจะเข้าโจมตีคนเหล่านั้น, แท้จริงแล้ว, และจะทำลายผู้คนของเรา.

๓๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเชลยของเราได้ยินเสียงร้องบอกของพวกเขา, ซึ่งทำให้พวกเขาฮึกเหิม; และพวกเขาลุกขึ้นกบฏต่อเรา.

๓๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเพราะการกบฏของพวกเขา เราทำให้ดาบของเราต้องฟาดฟันพวกเขา. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาวิ่งเข้ามาหาคมดาบของเราเป็นหมู่ ๆ, ซึ่งในการนั้น, พวกเขาส่วนมากจึงถูกสังหาร; และพวกที่เหลือก็ออกไปและหลบหนีไปจากเรา.

๓๔ และดูเถิด, เมื่อพวกเขาหลบหนีไปแล้วและเราไล่ตามพวกเขาไม่ทัน, เราจึงเดินทัพอย่างรีบเร่งมุ่งไปเมืองคูมีไน; และดูเถิด, เราไปถึงเมืองทันเวลาที่จะได้ช่วยพี่น้องของเราในการปกป้องรักษาเมือง.

๓๕ และดูเถิด, เราได้รับการปลดปล่อยจากเงื้อมมือศัตรูของเราอีก. และขอพระนามของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราทรงเจริญด้วยพระสิริเถิด; เพราะ ดูเถิด, พระองค์นั้นเองที่ทรงปลดปล่อยเรา; แท้จริงแล้ว, ที่ทรงกระทำการอันสำคัญยิ่งนี้เพื่อเรา.

๓๖ บัดนี้ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อข้าพเจ้า, ฮีลามัน, ได้ยินถ้อยคำเหล่านี้จากกิด, ข้าพเจ้าเต็มใจด้วยความปรารถนียิ่งเพราะพระกรุณาธิคุณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่ทรงปกป้องรักษาเรา, เพื่อเราจะได้ไม่ตายสิ้น; แท้จริงแล้ว, และข้าพเจ้าวางใจว่าจิตวิญญาณของคนที่ถูกสังหารเข้าไป” ในสถานพักผ่อนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขาแล้ว.

บทที่ ๕๘

ฮีลามัน, กิด, และที่ออมเนอรียัดเมืองแห่งแมนไทโดยกฤษฎ์—ชาวเลมันล่าถอย—บุตรของผู้คนแห่งออมันได้รับการปกป้องรักษาเมื่อพวกเขาขึ้นหยุดป้องกันเสรีภาพและความเชื่อของพวกเขา. ประมาณ ๖๓-๖๒ ปีก่อนคริสตกาล.

และดูเถิด, บัดนี้ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือจุดมุ่งหมายต่อไปของเราคือการได้ครอบครองเมืองแห่งแมนไท; แต่ดูเถิด, ไม่มีทางที่เราจะทำให้พวกเขาออกจากเมืองได้ด้วยกองทัพเล็ก ๆ ของเรา. เพราะดูเถิด, พวกเขาจดจำสิ่งที่เราได้ทำไว้ก่อนหน้านี้; ฉะนั้นเราจะลวง”พวกเขาให้ออกมาจากที่มั่นของพวกเขาไม่ได้.

๒ และพวกเขามีจำนวนมากมายเกินกว่ากองทัพของเราจนเราไม่กล้าออกไปโจมตีพวกเขาในที่มั่นของพวกเขา.

๓ แท้จริงแล้ว, และสมควรที่เราจะให้คนของเรารักษาแผ่นดินส่วนต่าง ๆ ซึ่งเราได้กลับมาครอบครองอีก; ฉะนั้นจึง

สมควรที่เราจะคอย, เพื่อเราจะได้รับกำลังเพิ่มเติมจากแผ่นดินแห่งเซราเอมีลาและเสปียงกรังชูดีใหม่ด้วย.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าจึงส่งทูตไปหาผู้ปกครองแผ่นดินของเรา, เพื่อให้เขาารู้เกี่ยวกับกิจจานุกิจต่าง ๆ ของผู้คนของเรา. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราคอยอยู่เพื่อรับเสปียงและกำลังจากแผ่นดินแห่งเซราเอมีลา.

๕ แต่ดูเถิด, การนี้เป็นประโยชน์แก่เราเพียงเล็กน้อย; เพราะนับวันชาวเลมมันก็ได้รับกำลังเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน, และเสปียงกรังเป็นอันมากด้วย; และนั่นคือสถานการณ์ของเราในระยะเวลาหนึ่ง.

๖ และชาวเลมมันออกมาจู่โจมเราเป็นครั้งคราว, โดยตั้งใจจะทำลายเราด้วยกลยุทธ์; กระนั้นก็ตามเรามาสู้รบกับพวกเขาไม่ได้, เพราะที่ซ่อนของพวกเขาและที่มั่นของพวกเขา.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราคอยอยู่ในสถานการณ์อันลำบากนี้เป็นเวลาต่อเนื่องหลายเดือน, แม้จนเรากำลังจะอดตาย.

๘ แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราได้รับอาหาร, ซึ่งกองทัพสองพันคนคุมมาช่วยเหลือเรา; และนี่คือความช่วยเหลือทั้งหมดที่เราได้รับ, เพื่อป้องกันตนเองและประเทศของเราไม่ให้ตกอยู่ในเงื้อมมือศัตรู, แท้จริงแล้ว, เพื่อต่อสู้กับศัตรูซึ่งมีจำนวนนับไม่ถ้วน.

๙ และบัดนี้เราหาได้รู้เหตุของความเดือดร้อนของเราไม่, หรือว่าเหตุใดพวกเขาจึงไม่ส่งกำลังเพิ่มมาให้เรา; ฉะนั้น

เราจึงโศก เศร้า และเต็มใจด้วยความหวาดกลัว, เกือบโดยทางหนึ่งทางใด การพิพากษาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแผ่นดินของเรา, จนถึงการล้มล้างและความพินาศสิ้นของเรา.

๑๐ ฉะนั้นเราท่อมเทจิตวิญญาณเราในการสวด อ้อนวอนพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระองค์จะทรงทำให้เราเข้มแข็งขึ้นและทรงปลดปล่อยเราออกจากเงื้อมมือศัตรู, แท้จริงแล้ว, และทรงให้กำลังเราด้วยเพื่อเราจะได้รับการเมืองของเรา, และผืนแผ่นดินของเรา, และทรัพย์สินของเราไว้, เพื่อการค่าจุนผู้คนของเรา.

๑๑ แท้จริงแล้ว, และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราเสด็จมาเยือนเราพร้อมด้วยการรับรองว่าพระองค์จะทรงปลดปล่อยเรา; แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่พระองค์รับสั่งให้บังเกิดความสงบแก่จิตวิญญาณเรา, และประทานศรัทธาอันแน่วแน่ให้เรา, และทรงให้เรามีความหวังว่าพระองค์จะทรงปลดปล่อยเรา.

๑๒ และเรามีกำลังใจด้วย กองกำลังเล็ก ๆ ของเราซึ่งเราได้รับ, และแน่วแน่อยู่ด้วยความตั้งใจที่จะเอาชนะศัตรูของเรา, และธำรงรักษาผืนแผ่นดินของเรา, และทรัพย์สินของเรา, และภรรยา, และลูก ๆ ของเรา, และอุดมการณ์แห่งเสรีภาพของเรา.

๑๓ และดังนั้นเรายกออกไปด้วยสุดกำลังของเราเพื่อต่อสู้กับชาวเลมมัน, ซึ่งอยู่ในเมืองแห่งแมนไท; และเราตั้งกระโจมของเราริมชายแดนทुरกันดาร์, ซึ่งอยู่ใกล้เมือง.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในวันพรุ่ง, คือเมื่อชาวเลมันเห็นว่าเราอยู่ที่พรหมแดนริมชายแดนทूरกันดารซึ่งอยู่ใกล้เมือง, คือพวกเขาส่งคนสอดแนมของตนมาอยู่รอบ ๆ เราเพื่อพวกเขาจะได้รู้จำนวนและกำลังกองทัพของเรา.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขาเห็นว่าเราไม่มีกำลัง, โดยดูจากจำนวนของเรา, และโดยกลัวว่าเราจะทำให้พวกเขาขาดจากความช่วยเหลือของพวกเขาเว้นแต่พวกเขาจะยกมาสู้รบกับเราและฆ่าเราเสีย, และโดยคิดด้วยว่าพวกเขาจะทำลายเราได้โดยง่ายด้วยกำลังไพร่พลอันมากมายของตน, ฉะนั้นพวกเขาเริ่มเตรียมออกมาสู้รบกับเรา.

๑๖ และ เมื่อ เรา เห็น ว่า พวกเขา กำลังเตรียมออกมาสู้รบกับเรา, ดุเถิด, ข้าพเจ้าให้กิด, พร้อมด้วยคนจำนวนไม่มากนัก, ไปซ่อนตัวอยู่ในแดนทूरกันดาร, และที่-ออมเนอรักับ คนจำนวนน้อยไปซ่อนตัวอยู่ในแดนทूरกันดารเช่นกัน.

๑๗ บัดนี้กิดกับคนของเขาอยู่ทางขวาและคนอื่น ๆ อยู่ทางซ้าย; และเมื่อพวกเขาซ่อนตัวอยู่ตั้งนั้นแล้ว, ดุเถิด, ข้าพเจ้า, พร้อมด้วยกองทัพที่เหลือของข้าพเจ้า, คงอยู่ในที่เดิมซึ่งเราตั้งกระโจมไว้ที่แรกเตรียมพร้อมสำหรับเวลาที่ชาวเลมันจะยกออกมาสู้รบ.

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมัน ออกมา ต่อสู้ กับ เรา ด้วย กำลัง ท้าพ อันมากมายของ พวกเขา. และเมื่อพวกเขายกมาและกำลังจะเข้าโจมตีเราด้วยดาบ, ข้าพเจ้าก็ให้คนของข้าพเจ้า, บรรดาผู้ที่อยู่กับข้าพเจ้า, ถอยเข้าไปในแดนทूरกันดาร.

๑๙ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ ชาวเลมันติดตามเรามาด้วยความรวดเร็วมาก, เพราะพวกเขาปรารถนาอย่างยิ่งที่จะตามให้ทันเพื่อจะสังหารเรา; ฉะนั้นพวกเขาตามเราเข้าไปในแดนทूरกันดาร; และเราผ่านไประหว่างกิดกับที่ออมเนอรั, ถึงขนาดที่ชาวเลมันไม่เห็นคนเหล่านี้.

๒๐ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ เมื่อชาวเลมันผ่านไป, หรือกองทัพผ่านไปแล้ว, กิดและที่ออมเนอรัยกออกจากที่ซ่อนของพวกเขา, และสกัดคนสอดแนมของชาวเลมันไว้เพื่อไม่ให้กลับเข้าเมืองได้.

๒๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขาสกัดพวกนั้นแล้ว, พวกเขาจึงรีบวิ่งไปยังเมืองและเข้าโจมตีพวกยามที่ทิ้งไว้เฝ้าเมือง, ถึงขนาดที่พวกเขาทำลายคนเหล่านั้นและยึดเมืองไว้.

๒๒ บัดนี้เป็นไปเพราะชาวเลมันยอมให้ทั้งกองทัพของพวกเขา, ถูกพาเข้าไปในแดนทूरกันดาร, ยกเว้นยามเพียงไม่กี่คน.

๒๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโดยวิธีนี้กิดและที่ออมเนอรัจึงยึดที่มั่นของคนเหล่านั้นได้. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากเดินทางไปมากแล้วในแดนทूरกันดาร, เราก็มุ่งไปตามเส้นทางของเราไปยังแผ่นดินแห่งเซราเอิมลา.

๒๔ และเมื่อชาวเลมันเห็นว่าคนเหล่านี้กำลังเดินทัพมุ่งไปแผ่นดินแห่งเซราเอิมลา, พวกเขา ก็ กลัวอย่าง ยิ่ง, เกือบจะมีแผนวางไว้เพื่อพาพวกเขาไปสู่ความพินาศ; ฉะนั้นพวกเขาเริ่มถอยเข้าแดนทूरกันดารอีก, แท้จริงแล้ว, แม้ กลับ ไปตามทางเดิมที่พวกเขายกมา.

๒๕ และดูเถิด, มันเป็นเวลากลางคืน และพวกเขาตั้งกระโจมของตน, เพราะแม่ทัพนายกองของชาวเลมันคิดว่าชาวนี้ไฟเหน้อยอ่อนเพราะการเดินทางของพวกเขา; และโดยที่คิดว่าพวกเขาได้จับไล่ ทั้ง กองทัพ ของ คน เหล่า นั้นไป แล้ว ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่ใส่ใจเกี่ยวกับเมืองแห่งแมนไท.

๒๖ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อถึงเวลากลางคืน, ข้าพเจ้าไม่ไห้คนของข้าพเจ้าหลับ, แต่ให้เดินทัพต่อไปโดยเส้นทางอื่นมุ่งไปแผ่นดินแห่งแมนไท.

๒๗ และเพราะการเดินทางทัพของเราในตอนกลางคืนนี้, ดูเถิด, ในวันพรุ่งเราก็เลยชาวเลมันมาแล้ว, ถึงขนาดที่เรามาถึงเมืองแห่งแมนไทก่อนหน้าพวกเขา.

๒๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นดังนั้น, คือด้วยกลยุทธ์นี้เรายึดเมืองแห่งแมนไทโดยปราศจากการนองเลือด.

๒๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อกองทัพของชาวเลมันมาใกล้เมือง, และเห็นว่าเราเตรียมจะสู้รบกับพวกเขา, พวกเขาถึงงนยั้งและเกิดความกลัวอย่างใหญ่หลวง, ถึงขนาดที่พวกเขาหลบหนีเข้าแดนทुरกันดารไป.

๓๐ แท้จริงแล้ว, และ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ กองทัพของชาวเลมันได้หลบหนีออกจากแผ่นดินเสี้ยวนี้ทั้งหมด. แต่ดูเถิด, พวกเขาพาผู้หญิงและเด็กเป็นอันมากออกจากแผ่นดินไปกับพวกเขา.

๓๑ และเมืองเหล่านั้น "ซึ่งชาวเลมันยึดได้, ในระยะเวลาที่ทุกเมืองอยู่ในการครอบครองของเรา; และบรรดาบิดาของเราและ

พวกผู้หญิงของเราและลูก ๆ ของเรากำลังกลับสู่บ้านของเขาทุกคน, นอกจากคนที่ถูกจับเป็นเชลยและถูกชาวเลมันพาไป.

๓๒ แต่ดูเถิด, กองทัพของเรามากำลังน้อยที่จะรักษาเมืองหลายเมืองเช่นนั้น และทรัพย์สินมากมายเช่นนั้นได้.

๓๓ แต่ดูเถิด, เราวางใจ พระผู้ เป็นเจ้าของเราผู้ประทานชัยชนะเหนือผืนแผ่นดินเหล่านั้นให้เรา, ถึงขนาดที่เราได้เมืองและผืนแผ่นดินเหล่านั้น, ซึ่งเป็นของเราเอง.

๓๔ บัดนี้เราไม่รู้เหตุที่ฝ่ายปกครองไม่ได้ให้กำลังคนเราเพิ่ม; ทั้งคนที่มาหาเราก็ไม่รู้ว่าเหตุใดเราจึงไม่ได้รับกำลังเพิ่ม.

๓๕ ดูเถิด, เราคิดว่าเป็นไปได้ว่าท่านไม่ได้รับความสำเร็จ, และท่านถอนกำลังไปสู่แผ่นดินเสี้ยวนี้; หากเป็นเช่นนั้น, เราก็ไม่ปรารถนาจะพำนักเลย.

๓๖ และหากไม่ได้เป็นเช่นนั้น, ดูเถิด, เรากลัวว่าจะมีการแตกแยกในฝ่ายปกครอง, ที่พวกเขาไม่ได้ส่งคนมามากขึ้นเพื่อช่วยเหลือเรา; เพราะเรารู้ว่าพวกเขามีคนอยู่มากกว่าที่ส่งมา.

๓๗ แต่, ดูเถิด, มันไม่สำคัญ—เราวางใจว่าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงปลดปล่อยเรา, ทั้งที่กองทัพของเราอ่อนแอ, แท้จริงแล้ว, และทรงปลดปล่อยเราจากเงื้อมมือศัตรู.

๓๘ ดูเถิด, นี่คือนาทีที่ยึดแก้ว, ในตอนปลายปี, และเราครอบครองผืนแผ่นดินของเรา; และชาวเลมันหลบหนีไปแผ่นดินแห่งนี้ไฟแล้ว.

๓๙ และบุตรเหล่านั้นของผู้คนของเอมมัน, ผู้ซึ่งข้าพเจ้ายกย่องไว้ เช่นนั้น, ก็

อยู่กับข้าพเจ้าในเมืองแห่งแมนไท; และพระเจ้าทรงค้ำจุนพวกเขา, แท้จริงแล้ว, และทรงคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากการล้มตายด้วยดาบ, ถึงขนาดที่แม้สักคนหนึ่งก็ไม่ถูกสังหาร.

๔๐ แต่ดูเถิด, พวกเขาได้รับบาดเจ็บมาก; กระนั้นก็ตามพวกเขายืนหยัดในเสรีภาพนั้นซึ่งด้วยสิ่งนั้นพระเจ้าทรงทำให้พวกเขาเป็นอิสระ; และนับวันพวกเขาเคร่งครัดในการระลึกถึงพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, พวกเขายึดมั่นต่อการรักษากฎเกณฑ์ของพระองค์, และคำพิพากษาของพระองค์, และพระบัญญัติของพระองค์ตลอดเวลา; และศรัทธาของพวกเขาเข้มแข็งในคำพยากรณ์เกี่ยวกับทุกสิ่งที่จะมาถึง.

๔๑ และบัดนี้, โมโรไน, พี่ที่รักของข้าพเจ้า, ขอพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเรา, ผู้ทรงไถ่เราและทำให้เราเป็นอิสระ, ทรงโปรด คุ้มครอง ท่านไว้ในที่ประทับของพระองค์ตลอดเวลาเถิด; แท้จริงแล้ว, และขอพระองค์ทรงโปรดปรานคนเหล่านี้, แม้เพื่อท่านจะได้รับความสำเร็จในการได้ครอบครองทุกสิ่งที่ชาวเลมมันยึดไปจากเรา, ซึ่งเป็นสิ่งสำหรับค้ำจุนเรา. และบัดนี้, ดูเถิด, ข้าพเจ้ายูติสาสน์ของข้าพเจ้า. ข้าพเจ้าคืออีลามัน, บุตรของแอลมา.

บทที่ ๕๙

โมโรไนขอให้เพโฮรันเสริมกำลังทัพของ

อีลามัน—ชาวเลมมันยึดเมืองแห่งนีไฟฮาห์—โมโรไนโกรธฝ่ายปกครอง. ประมาณ ๖๒ ปีก่อนคริสตกาล.

บัดนี้เหตุการณ์ได้เกิดขึ้นในปีที่สามสิบแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ, หลังจากโมโรไนได้รับและอ่านสาสน์^๑ของอีลามัน, ท่านชื่นชมยินดีอย่างยิ่งเพราะความผาสุก, แท้จริงแล้ว, ความสำเร็จอันใหญ่หลวงซึ่งอีลามันได้รับ, ในการไถ่ผืนแผ่นดินเหล่านั้นซึ่งเสียไปแล้วกลับคืนมา.

๒ แท้จริงแล้ว, และท่านทำให้เป็นที่รู้แก่ผู้คนทั้งหมดของท่าน, ในทั่วแผ่นดินโดยรอบในส่วนที่ท่านอยู่, เพื่อคนทั้งหลายจะได้ชื่นชมยินดีด้วย.

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านส่งสาสน์^๒ไปยังเพโฮรัน โดยทันที, โดยปรารถนาจะให้ท่านพาคคนมารวมกันเพื่อเสริมกำลังอีลามัน, หรือกองทัพของอีลามัน, ถึงขนาดที่ท่านจะได้รักษาแผ่นดินส่วนนั้นไว้ได้โดยง่ายซึ่งท่านได้ประสบความสำเร็จอย่างปาฏิหาริย์ยิ่งในการเอากลับคืนมาได้.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อโมโรไนส่งสาสน์^๓นี้ไปยังแผ่นดินแห่งเซราเอิมลา, ท่านเริ่มวางแผนอีกเพื่อท่านจะได้แผ่นดินและเมืองเหล่านั้นที่เหลืออยู่ซึ่งชาวเลมมันได้ยึดไปจากพวกเขา.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือขณะที่โมโรไนกำลังเตรียมจะไปสู้รบกับชาวเลมมันอยู่ดังนี้, ดูเถิด, ผู้คนของนีไฟฮาห์,

๓๙ก แอลมา ๕๖:๕๖.
๔๐ก คมพ. เสรีภาพ.

๔๙ กก แอลมา ๕๖:๑.
๓ก แอลมา ๖๐:๑-๓.

ข แอลมา ๕๐:๔๐.

ซึ่งรวมกันจากเมืองแห่งโมโรไนและเมืองแห่งลีไฮและเมืองแห่งโมริแอนทอน, ถูกชาวเลมมันโจมตี.

๖ แท้จริงแล้ว, แม่บรรดาผู้ที่ถูกบีบบังคับให้หลบหนีจากแผ่นดินแห่งแมนไท, และจากแผ่นดินโดยรอบ, ได้เข้ามาสมทบกับชาวเลมมันในแผ่นดินส่วนนี้.

๗ และโดยที่มีคนมากมายยิ่งดังนั้น, แท้จริงแล้ว, และโดยที่นับวันได้รับกำลังเพิ่มขึ้น, โดยคำสั่งของแอมโรนอนพวกเขาจะมาต่อสู้กับผู้คนของนีไฟฮาร์, และพวกเขาเริ่มสังหารคนเหล่านั้นด้วยการเข่นฆ่าไม่เลือกหน้า.

๘ และกองทัพของพวกเขาที่กำลังพลมากมายยิ่งจนผู้คนของนีไฟฮาร์ที่เหลืออยู่จำต้องหลบหนีไปซึ่งหน้าพวกเขา; และคนเหล่านั้นมาแม้จนเข้าสมทบกับกองทัพของโมโรไน.

๙ และบัดนี้โดยที่โมโรไนคิดว่าควรส่งคนไปเมืองแห่งนีไฟฮาร์, เพื่อช่วยผู้คนให้รักษาเมืองนั้น, และโดยที่รู้ว่าการจะรักษาเมืองไม่ให้ตกอยู่ในเงื้อมมือชาวเลมมันง่ายกว่าการยึดคืนจากคนเหล่านั้น, ท่านคิดว่าพวกเขาจะรักษาเมืองนั้นไว้ได้โดยง่าย.

๑๐ ฉะนั้นท่านจึงให้กำลังพลทั้งหมดของท่านอยู่รักษาสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งท่านยึดคืนมาได้.

๑๑ และบัดนี้, เมื่อโมโรไนเห็นว่าเสียเมืองแห่งนีไฟฮาร์ไปท่านก็โทมนัสยิ่ง, และเริ่มสงสัย, เพราะความชั่วร้ายของผู้คน, ว่าพวกเขาจะไม่ตกไปอยู่ในเงื้อมมือพี่น้องของตนหรือ.

๑๒ บัดนี้นี้เป็นเรื่องที่เกิดกับแม่ทัพนายกองของท่านทั้งหมด. พวกนี้สงสัยและประหลาดใจ เช่น กัน เพราะความสำเร็จของผู้คน, และการนี้เพราะความสำเร็จของชาวเลมมันเหนือพวกเขา.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมโรไนโกรธฝ่ายปกครอง, เพราะความเฉยเมยของพวกเขาเกี่ยวกับอิสรภาพของประเทศตน.

บทที่ ๖๐

โมโรไนบ่นกับเพโฮรันถึงการละเลยของฝ่ายปกครองในเรื่องกองทัพ—พระเจ้าทรงยอมให้คนชอบธรรมถูกสังหาร—ชาวนีไฟต้องใช้พลังความสามารถและวิธีการทั้งหมดของพวกเขาเพื่อปลดปล่อยตนเองจากศัตรู—โมโรไนจะต่อสู้กับฝ่ายปกครองเว้นแต่ว่าจะส่งความช่วยเหลือมายังกองทัพของท่าน. ประมาณ ๖๒ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านเขียนไปถึงผู้ปกครองแผ่นดินอีก, ซึ่งคือเพโฮรัน, และนี่คือถ้อยคำที่ท่านเขียน, มีความว่า: ดูเถิด, ข้าพเจ้าส่งสาส์นของข้าพเจ้ามาถึงเพโฮรัน, ผู้เป็นหัวหน้าผู้พิพากษา” และผู้ปกครองเหนือแผ่นดิน, ในเมืองแห่งเซราเฮ็มลา, และถึงทุกคนที่ได้รับเลือกโดยคนเหล่านั้นเพื่อปกครองและดำเนินกิจการเกี่ยวกับสงครามครั้งนี้.

๒ เพราะดูเถิด, ข้าพเจ้ามีบางสิ่งจะกล่าวแก่คนเหล่านั้นทางการกล่าวโทษ;

เพราะดูเถิด, ตัวท่านรู้ว่าท่านได้รับแต่งตั้งมาเพื่อรวบรวมคน, และจัดหาดาบ, และ กระบี่, และ อาวุธ สงคราม ทุก ชนิด ทุกประเภทให้พวกเขา, และส่งออกมาสู้รบกับชาวเลมมัน, ไม่ว่าในสวนใดก็ตามที่พวกนั้นจะเข้ามาในแผ่นดินของเรา.

๓ และบัดนี้ ดูเถิด, ข้าพเจ้า กล่าว แก่ท่านว่าตัวข้าพเจ้า, และคนของข้าพเจ้าด้วย, และ ฮีลามัน กับ คนของเขา ด้วย, ต้องทนความทุกข์เวทนาอย่างใหญ่หลวงยิ่ง; แท้จริงแล้ว, แม้ความหิวโหย, ความกระหาย, และความเหน็ดเหนื่อย, และความทุกข์ทุกอย่างทุกประเภท.

๔ แต่ดูเถิด, หากเรา ต้องทนทุกข์กัน แต่เพียงทั้งหมดนี้เราก็จะไม่พำร่บ่นหรือต่อว่าเลย.

๕ แต่ดูเถิด, การเบ่นฆ่าที่เกิดขึ้นในบรรดาผู้คนของเราใหญ่หลวงนัก; แท้จริงแล้ว, คนหลายพันคนล้มตายด้วยดาบ, ในขณะที่มันอาจไม่เป็นเช่นนั้นหากท่านส่งกำลัง และความช่วยเหลือให้กองทัพเราเพียงพอ. แท้จริงแล้ว, การละเลยของท่านที่มีต่อเราใหญ่หลวงนัก.

๖ และบัดนี้ดูเถิด, เราปรารถนาจะรู้เหตุของการละเลยอันใหญ่หลวงยิ่งนี้; แท้จริงแล้ว, เราปรารถนาจะรู้เหตุของสภาวะอันไร้ความคิดของท่าน.

๗ ท่านคิดหรือว่าจะนั่งอยู่ใต้บนบัลลังก์ของท่านในสภาวะแห่งความไม่รู้สี่กรูสมอันไร้ความคิด, ขณะที่ศัตรูของท่านกำลังขยายงาน แห่ง ความตาย รอบ ตัว ท่าน? แท้จริงแล้ว, ขณะที่พวกเขากำลังกระทำมาตรการพ่นองของท่านหลายพันคน—

๘ แท้จริงแล้ว, แม้พวกเขาที่พึ่งพาการคุ้มครองจากท่าน, แท้จริงแล้ว, ตั้งท่านไว้ในฐานะที่ท่านจะช่วยเหลือพวกเขาได้, แท้จริงแล้ว, ท่านจะได้ส่งกองทัพไปให้พวกเขา, เพื่อให้พวกเขามีกำลังเพิ่มขึ้น, และช่วยพวกเขาหลายพันคนให้รอดพ้นจากการล้มตายด้วยคมดาบ.

๙ แต่ดูเถิด, นี้ไม่ใช่ทั้งหมด— ท่านหวังเหนียวเสียบึงกรังของท่านไม่ส่งให้พวกเขา, ถึงขนาดที่คนจำนวนมากต่อสู้ และ ต้อง สิ้นชีพ เพราะ ความ ปรารถนาอันแรงกล้าของ พวกเขา ซึ่ง พวกเขา มี เพื่อความผาสุกของผู้คนเหล่านี้; แท้จริงแล้ว, และการนี้พวกเขาทำไปเมื่อพวกเขา กำลังจะตาย ด้วยความหิวโหย, เนื่องจากการละเลยอันใหญ่หลวงยิ่งของท่านต่อพวกเขา.

๑๐ และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า— เพราะท่านควรจะเป็นที่รัก; แท้จริงแล้ว, และท่านควรจะ กระตุ้น ตัวท่านให้ขยันหมั่น เพียร ยิ่ง ขึ้น เพื่อ ความ ผาสุก และ อิศรภาพของผู้คนเหล่านี้; แต่ดูเถิด, ท่านละเลยพวกเขาถึงขนาดที่เลือดของคนหลายพันคนจะลงมาบนศิรัษะท่านเพื่อการแก้แค้น; แท้จริงแล้ว, เพราะเสียสร้าให้ของพวกเขา, และความทุกข์เวทนาทั้งหมดของพวกเขารู้ถึงพระผู้เป็นเจ้าของแล้ว—

๑๑ ดูเถิด, ท่านคิดหรือว่าท่านจะนั่งอยู่ใต้บนบัลลังก์ของท่าน, และเพราะพระมหากษัตริย์คุณของพระผู้เป็นเจ้าของท่าน จะไม่ต้องทำอะไรเลยและพระองค์จะทรงปลดปล่อยท่าน? ดูเถิด, หากท่านคิดเช่นนั้นท่านก็คิดโดยเปล่าประโยชน์.

๑๒ ท่านคิด^๑หรือว่า, เพราะพี่น้องเป็นอันมากของท่านถูกฆ่าก็เพราะความชั่วร้ายของพวกเขา? ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าหากท่านคิดเช่นนี้ท่านก็คิดโดยเปล่าประโยชน์; เพราะข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, มีคนมากมายที่ล้มตายด้วยคมดาบ; และดูเถิดมันเป็นการกล่าวโทษท่าน;

๑๓ เพราะพระเจ้าทรงยอมให้คนชอบธรรม^๒ ถูกสังหารเพื่อความยุติธรรมและการพิพากษาของพระองค์จะมาถึงคนชั่วร้าย; ฉะนั้นท่านไม่จำเป็นต้องคิดว่าคนชอบธรรมสูญเสียชีวิตไปแล้วเพราะพวกเขาถูกสังหาร; แต่ดูเถิด, พวกเขาได้เข้าไปในสถานพักผ่อนของพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขาแล้ว.

๑๔ และบัดนี้^๓ ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ข้าพเจ้ากลัวอย่างยิ่งว่าการพิพากษาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะมาถึงคนเหล่านี้, เพราะความเนือยชาวยิ่งของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, แม้ความเนือยชาของฝ่ายปกครองของเรา, และการละเลยอันใหญ่หลวงยิ่งของพวกเขาต่อพี่น้องของตน, แท้จริงแล้ว, ที่มีต่อคนเหล่านั้นที่ถูกสังหาร.

๑๕ เพราะหากไม่เป็นเพราะความชั่วร้าย^๔ ซึ่งเริ่มต้นที่หัวหน้าของเราก่อนแล้ว, เราจะต้านทานศัตรูของเราได้เพื่อพวกนั้น จะไม่สามารถได้อำนาจเหนือเรา.

๑๖ แท้จริงแล้ว, หากไม่ใช่เพราะสงคราม^๕ ซึ่งเกิดขึ้นระหว่างเราเอง; แท้จริงแล้ว, หากไม่ใช่เพราะพวกขึ้นชอบราชธิปไตย^๖ เหล่านี้, ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดการ

นองเลือดมากมายเช่นนี้ในหมู่เราเอง; แท้จริงแล้ว, ในเวลาที่เรากำลังขัดแย้งกันในหมู่, หากเราได้รวมกำลังของเราตั้งที่เราเคยทำมาแต่ก่อน; แท้จริงแล้ว, หากไม่ใช่เพราะความปรารถนาในพลังอำนาจและสิทธิอำนาจซึ่งพวกขึ้นชอบราชธิปไตยเหล่านี้ต้องการมีเหนือเรา; หากพวกเขาซื้อสัตย์ต่ออุดมการณ์แห่งอิสรภาพของเรา, และเข้ามาสามัคคีกับเรา, และออกไปสู้รบกับศัตรูของเรา, แทนที่จะจับดาบขึ้นสู้รบกับเรา, อันเป็นเหตุที่เกิดการนองเลือดมากมายในหมู่เรา; แท้จริงแล้ว, หากเราออกไปสู้รบกับพวกเขาด้วยกำลังของพระเจ้า, เราจะทำให้ศัตรูของเรากระจัดกระจายไป, เพราะมันจะเป็นดั่งนั้น, เป็นไปตามพระวาทะของพระองค์.

๑๗ แต่ดูเถิด, บัดนี้ชาวเลมมังกำลังมาโจมตีเรา, ยึดครองผืนแผ่นดินของเรา, และพวกเขากระทำฆาตกรรมผู้คนของเราด้วยดาบ, แท้จริงแล้ว, ผู้หญิงและลูก ๆ ของเรา, และพวกคนเหล่านี้ไปเป็นเชลยด้วย, ทำให้พวกเขาต้องรับความทุกข์นานปีการ, และนี่เพราะความชั่วร้ายอย่างใหญ่หลวงของบรรดาผู้ที่แสวงหาพลังอำนาจและสิทธิอำนาจ, แท้จริงแล้ว, แม้พวกขึ้นชอบราชธิปไตย.

๑๘ แต่เหตุใดข้าพเจ้าจะกล่าวมากเกี่ยวกับเรื่องนี้เล่า? เพราะเราหา^๗รู้ไม่แต่เป็นไปได้ว่าแม้แต่ตัวท่านก็แสวงหาอำนาจอยู่. เราหา^๘รู้ไม่แต่เป็นไปได้ว่าแม้แต่ท่านก็เป็นผู้ทรยศต่อประเทศของท่านด้วย.

๑๙ หรือเป็นไปได้ว่าท่านละเลยเราเพราะ

๑๒ก ลูกา ๑๓:๑-๕.	คพ. ๔๒:๔๖-๔๗.	๑๖ก แอลมา ๕๐:๑๖-๑๙.
๑๓ก แอลมา ๑๔:๑๐-๑๑;	๑๕ก แอลมา ๕๑:๙, ๑๓.	ข แอลมา ๕๑:๕, ๘.

ท่านอยู่ในใจกลางประเทศของเราและท่านถูกห้อมล้อมอยู่ด้วยความปลอดภัย, ท่านจึงไม่จัดส่งอาหารไปให้เรา, และผู้คนด้วยเพื่อเสริมกำลังกองทัพของเรา?

๒๐ ท่านลืมนพระบัญญัติของพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของท่านแล้วหรือ? แท้จริงแล้ว, ท่านลืมนการเป็นเชลยของบรรพบุรุษเราแล้วหรือ? ท่านลืมนเสียแล้วหรือว่าเราได้รับการปลดปล่อยจากเงื้อมมือศัตรูมาหลายครั้งแล้ว?

๒๑ หรือท่านคิดว่าพระเจ้าจะทรงปลดปล่อยเราต่อไป, ขณะที่เรานั่งอยู่บนบัลลังก์ของเราและไม่ใช้ประโยชน์จากสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดหาไว้ให้เรา?

๒๒ แท้จริงแล้ว, ท่านจะนั่งอยู่ในความเกียจคร้านหรือในขณะที่ท่านถูกห้อมล้อมด้วยคนหลายพันคน, แท้จริงแล้ว, คนหลายหมื่นคน, ผู้ซึ่งนั่งอยู่ในความเกียจคร้านด้วย, ในขณะที่มีคนหลายพันคนรอบชายแดนของแผ่นดินกำลังล้มตายด้วยคมดาบ, แท้จริงแล้ว, ได้รับความเจ็บและหลังเลือด?

๒๓ ท่านคิดหรือว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะทรงถือว่าท่านไม่มีความผิดขณะที่ท่านนั่งเฉยและมองดูสิ่งเหล่านี้? ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย. บัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้คุณจำไว้ว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะต้องทำภาษาชะงัดใน^๑ให้สะอาดเสียก่อน, และแล้วจึงจะทำความสะอาดภาษาชะงัดนอกด้วย.

๒๔ และบัดนี้, เว้นแต่ท่านกลับใจจากสิ่งที่ท่านทำไปแล้ว, และเริ่มตื่นทำงาน, และส่งอาหารและคนมาให้เรา, และให้

อีลามันด้วย, เพื่อเขาจะได้คำนวณส่วนต่าง ๆ ของประเทศของเราซึ่งเขายึดคืนมาได้, และเพื่อเราจะได้แผ่นดินในครอบครองของเราที่ยังเหลืออยู่ในส่วนเหล่านี้คืนมาด้วย, ดูเถิดจะเป็นการสมควรที่เราจะไม่รบกับชาวเลมันต่อไปอีกจนกว่าเราจะทำให้ภาษาชะงัดในสะอาดเสียก่อน, แท้จริงแล้ว, แม้หัวหน้าใหญ่ของฝ่ายปกครองของเรา.

๒๕ และเว้นแต่ท่านยอมตามคำสั่งของข้าพเจ้า, และออกมาแสดงให้ข้าพเจ้าเห็นวิญญูณ^๒อันแท้จริงของอิสราภาพ, และพยายามเพิ่มกำลังและสร้างแนวป้องกันกองทัพของเรา, และส่งอาหารไปเลี้ยงดูพวกเขา, ดูเถิดข้าพเจ้าจะให้อิสราชนของข้าพเจ้าส่วนหนึ่งอยู่รักษาแผ่นดินส่วนนี้ของเรา, และข้าพเจ้าจะให้กำลังและพรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของไว้กับพวกเขา, เพื่อจะไม่มีพลังอื่นใดมากระทำต่อพวกเขาได้—

๒๖ และนี่เพราะศรัทธาของพวกเขา, และความอดทนที่พวกเขามีต่อความยากลำบากของตน—

๒๗ และข้าพเจ้าจะมหาท่าน, และหากจะมีผู้ใดในบรรดาพวกท่านที่ปรารถนาอิสราภาพ, แท้จริงแล้ว, หากจะมีแม้ประกายแห่งอิสราภาพเหลืออยู่, ดูเถิดข้าพเจ้าจะปลุกเร้าให้เกิดการกบฏขึ้นในบรรดาพวกท่าน, แม้จนกระทั่งพวกคนที่ปรารถนาจะแย่งชิงพลังอำนาจและสิทธิอำนาจจะกลับสูญสิ้น.

๒๘ แท้จริงแล้ว, ดูเถิดข้าพเจ้าไม่กลัวพลังอำนาจของท่านหรือสิทธิอำนาจของท่าน, แต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า

นั่นเองที่ข้าพเจ้าเกรงกลัว; และเป็นไปตามพระบัญญัติของพระองค์ที่ข้าพเจ้าจับดาบเพื่อป้องกันอุดมการณ์ของประเทศข้าพเจ้า, และเป็นเพราะความชั่วช้าสามัญของท่านที่เราต้องทนรับความเสียหายมากมายเช่นนี้.

๒๙ ดูเถิดถึงเวลาแล้ว, แท้จริงแล้ว, บัดนี้ถึงเวลาแล้ว, คือเว้นแต่ท่านจะตื่นตัวในการป้องกันประเทศของท่านและเด็กเล็ก ๆ ของท่าน, ดาบแห่งความยุติธรรมจะเงื้อมมืออยู่เหนือท่าน; แท้จริงแล้ว, และมันจะฟันลงบนท่านและมาเยือนท่านแม้ถึงความพิเนาศ์สิ้นของท่าน.

๓๐ ดูเถิด, ข้าพเจ้าคอยความช่วยเหลือจากท่าน; และ, เว้นแต่ท่านจะดำเนินการเพื่อบรรเทาทุกข์ของเรา, ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะมาหาท่าน, แม้ถึงแผ่นดินแห่งเซราเอ็มลา, และฟันท่านด้วยดาบ, จนท่านไม่มีอำนาจที่จะขัดขวางความก้าวหน้าของคนเหล่านี้ในอุดมการณ์แห่งอิสรภาพของเราอีกต่อไป.

๓๑ เพราะ ดูเถิด, พระเจ้าจะไม่ทรงปล่อยให้ท่านมีชีวิตและแข็งกล้าขึ้นในความชั่วช้าสามัญของท่านเพื่อทำลายผู้คนที่ชอบธรรมของพระองค์.

๓๒ ดูเถิด, ท่านคิดหรือว่าพระเจ้าจะทรงละเว้นท่านและเสด็จออกมาลงโทษชาวเลมันในการพิพากษา, เมื่อเป็นประเพณีบรรพบุรุษของพวกเขาซึ่งเป็นที่เหตุของความเกลียดชังของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, และมันเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณโดยพวกคนที่แตกแยกไปจากเรา, ในขณะที่ความชั่วช้าสามัญของท่านเป็นเหตุ

ของความรักที่ท่านมีต่อการสรรเสริญและสิ่งไร้ประโยชน์ของโลก?

๓๓ ท่านรู้ว่าท่านล่วงละเมิดกฎของพระเจ้า, และท่านรู้ว่าท่านเหยียบย่ำกฎเหล่านั้นไว้ใต้เท้าของท่าน. ดูเถิด, พระเจ้า ตรัสกับข้าพเจ้า: หากคนที่เจ้ากำหนดให้เป็นผู้ปกครองของเจ้าไม่กลับใจจากบาปและความชั่วช้าสามัญของพวกเขา, เจ้าจะขึ้นไปสู้รบกับพวกเขา.

๓๔ และบัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้า, โมโรไน, ถูกบีบคั้น, ตามพันธสัญญาซึ่งข้าพเจ้าทำไว้เพื่อรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าของข้าพเจ้า; ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงอยากให้คุณยืนมั่นในพระวจนะของพระเจ้า, และส่งเสบียงกรังพร้อมกับการกำลังคนของท่านมาให้ข้าพเจ้า, และฮิลลามันโดยเร็วด้วย.

๓๕ และ ดูเถิด, หากท่านไม่ทำดังนี้ ข้าพเจ้ามาหาท่านโดยเร็ว; เพราะดูเถิด, พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงยอมให้เราตายเพราะความหิวโหย; ฉะนั้นพระองค์จะประทานอาหารของท่านแก่เรา, แม้จะต้องเป็นไปด้วยคมดาบ. บัดนี้ดูว่าท่านทำให้พระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้าเกิดสัมฤทธิ์ผลเถิด.

๓๖ ดูเถิด, ข้าพเจ้าคือโมโรไน, แม่ทัพของท่าน. ข้าพเจ้าไม่ได้แสวงหาอำนาจ, แต่จะตั้งมันลงมา. ข้าพเจ้าไม่ได้แสวงหาเกียรติยศของโลก, แต่เพื่อรัศมีภาพของพระเจ้าเป็นเจ้าของข้าพเจ้า, และอิสรภาพและความผาสุกของประเทศข้าพเจ้า. และข้าพเจ้ายุติสาส์นของข้าพเจ้าดังนี้.

บทที่ ๒๑

เพโฮรันบอกโมโรไนถึงการกบฏและการ
จลาจลต่อฝ่ายปกครอง— พวกขึ้นชอ
ราชาธิปไตยยึดเซราฮีมา และเป็น
พันธมิตรกับชาวเลมัน—เพโฮรันขอความ
ช่วยเหลือทางทหารเพื่อต่อสู้พวกกบฏ.
ประมาณ ๖๒ ปีก่อนคริสตกาล.

ดูเถิด, บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือไม่
นานหลังจากที่โมโรไนส่งสาส์นของท่านไป
ยังหัวหน้าฝ่ายปกครอง, ท่านได้รับสาส์น
จากเพโฮรัน^๑, หัวหน้าฝ่ายปกครอง. และ
นี่คือถ้อยคำที่ท่านได้รับ:

๒ ข้าพเจ้า, เพโฮรัน, ผู้เป็นหัวหน้าฝ่าย
ปกครองของแผ่นดินนี้, ส่งถ้อยคำนี้มายัง
โมโรไน, แม่ทัพบังคับบัญชากองทัพ.
ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, โมโรไน, ว่า
ข้าพเจ้าไม่ได้ยินดีในความทุกข์อันใหญ่
หลวงของท่านเลย, แท้จริงแล้ว, มันทำให้
จิตวิญญาณข้าพเจ้าโศกเศร้า.

๓ แต่ดูเถิด, มีคนที่ยินดีในความทุกข์
ของท่าน, แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่พวกเขา
ลุกขึ้นเป็นกบฏต่อข้าพเจ้า, และต่อผู้คน
ของข้าพเจ้าซึ่งเป็นอิสราชน^๒ ด้วย, แท้จริง
แล้ว, และคนที่ลุกขึ้นกบฏมากมายยิ่งนัก.

๔ และบรรดาผู้ที่หมายมั่นเอาบัลลังก์
พิพากษาไป จาก ข้าพเจ้า นั่นเอง ที่เป็น
เหตุของความชั่วช้าสามานย์ใหญ่หลวง
นี้; เพราะพวกเขาใช้คำป้อยอมากมาย,
และพวกเขาชักนำใจผู้คนไปเป็นอันมาก,
ซึ่งจะเป็นเหตุแห่งความทุกข์แสนสาหัส

ในบรรดาพวกเรา; พวกเขาก็ก่เสบียงกรัง
ของเราไว้, และปฏิเสธชนของเราเพื่อพวก
เขาจะไม่มาหาท่าน.

๕ และดูเถิด, พวกเขาขับข้าพเจ้าออกไป
ซึ่งหน้าพวกเขา, และข้าพเจ้าหลบหนีไป
แผ่นดินแห่งกิเดียน, พร้อมด้วยคนเท่า
ที่ข้าพเจ้าจะหาได้.

๖ และ ดูเถิด, ข้าพเจ้าออก ถ้อยแถลง
ไปทั่วแผ่นดินส่วนนี้; และดูเถิด, คนทั้ง
หลายกำลังพากันมาหาเราทุกวัน, เพื่อจับ
อาวุธ, เพื่อป้องกันประเทศของพวกเขา
และอิสรภาพ^๓ ของพวกเขา, และเพื่อแก้
แค้นสำหรับความอยุติธรรมที่เราได้รับ.

๗ และพวกเขาพากันมาหาเรา, ถึงขนาด
ที่บรรดาผู้ที่ลุกขึ้นกบฏต่อเราถูกต่อต้าน,
แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่พวกเขากลัวเรา
และไม่กล้าออกมาสู้รบกับเรา.

๘ พวกเขาเข้าครอบครองแผ่นดิน, หรือ
เมือง, แห่งเซราฮีมา; กำหนดกษัตริย์
ปกครอง ตน, และ เขา เข้ายน สาส์น ถึง
กษัตริย์ของชาวเลมัน, ซึ่งในนั้นเขาเข้า
ร่วมเป็นพันธมิตรกับเขา; ซึ่งในพันธมิตร
นั้นเขาตกลงจะรักษาเมืองแห่งเซราฮีมา
ไว้, ซึ่ง การรักษานี้เขาคิดว่าจะทำให้
ชาวเลมันสามารถเอาชนะชนแผ่นดินที่
เหลือได้, และเขาจะได้รับการตำแหน่งเป็น
กษัตริย์ดูแลคนเหล่านี้เมื่อพวกเขาตก
อยู่ภายใต้ชาวเลมัน.

๙ และบัดนี้, ใน สาส์น ของ ท่าน ท่าน
ตำหนิข้าพเจ้า, แต่ไม่เป็นไร; ข้าพเจ้าไม่
โกรธ, แต่ชื่นชมยินดีในความประเสริฐ
ของใจ ท่าน. ข้าพเจ้า, เพโฮรัน, ไม่ได้

๑๑ ๑ก แอลมา ๕๐:๓๓-๔๐. ๓ก แอลมา ๕๑:๖-๗. เสรีภาพ.
๒ก แอลมา ๖๐:๓-๙. ๖ก คมพ. อิสระ, อิสราภาพ;

แสวงหาอำนาจ, นอกจากเพื่อให้บัลลังก์
พิพากษาของข้าพเจ้าคงอยู่เท่านั้นเพื่อ
ข้าพเจ้าจะปกป้องรักษาสิทธิและเสรีภาพ
ของ ผู้คน ของ ข้าพเจ้า. จิต วิญญาณ
ข้าพเจ้ายึดมั่นอยู่ในเสรีภาพนั้นซึ่งในสิ่ง
นั้นพระเจ้าเป็นเจ้าทรงทำให้เราเป็นอิสระ”.

๑๐ และบัดนี้, ดุเถิด, เรา จะ ต่อ ต้าน
ความชั่วร้ายแม้จนถึงการนองเลือด. เรา
จะไม่ทำให้ชาวเลมันหลังเลือดหากพวก
เขาอยู่ในแผ่นดินของตนเอง.

๑๑ เราจะไม่ให้ พี่น้อง ของ เรา หลัง
เลือดหากพวกเขาไม่ลุกขึ้นกบฏและจับ
ดาบต่อสู้เรา.

๑๒ เรายอมตนขึ้นอยู่กับเอกแห่งความ
เป็นทาส หาก เป็น สิ่ง จำเป็น กับ ความ
ยุติธรรมของ พระ ผู้ เป็น เจ้า, หรือ หาก
พระองค์จะทรงบัญชาเราให้ทำเช่นนั้น.

๑๓ แต่ดุเถิดพระองค์ไม่ทรงบัญชาให้
เราอยู่ภายใต้ศัตถุ, แต่ให้เรามอบความไว
วางใจ^๑ ในพระองค์, และพระองค์จะทรง
ปลดปล่อยเรา.

๑๔ ฉะนั้น, โมโรไน, พี่ที่รักของข้าพเจ้า,
ขอให้เราต่อต้านความชั่วร้าย, และความ
ชั่วไม่ว่ารูปแบบใดก็ตามที่เราไม่อาจต่อ
ต้านด้วยถ้อยคำของเรา, แท้จริงแล้ว, เช่น
การกบฏและการแตกแยก, ก็ขอให้เราต่อ
ต้าน^๒ มั่นด้วยดาบของเรา, เพื่อเราจะคง
อิสรภาพของเราไว้, เพื่อเราจะชื่นชมยินดี
ในอภิสิทธิ์อันสำคัญยิ่งของศาสนจักรของ
เรา, และในอุดมการณ์ของพระเจ้า^๓และ
พระเจ้าเป็นเจ้าของเรา.

๑๕ ฉะนั้น, ขอให้ท่านมาหาข้าพเจ้า
โดยเร็ว พร้อมด้วย คนของ ท่าน จำนวน
เล็กน้อย, และให้คนที่เหลืออยู่ในบังคับ
บัญชาของ ลีไฮกับที่แอนคัม; ให้คนทั้ง
สองมีอำนาจดำเนินการสงครามในแผ่น
ดินส่วนนั้น, ตามพระวิญญาณ^๔ของพระเจ้า
เป็นเจ้า, ซึ่งคือพระวิญญาณแห่งอิสรภาพ
ด้วยซึ่งอยู่ในพวกเขา.

๑๖ ดุเถิดข้าพเจ้าส่งเสปียงกรังเล็กน้อย
มาให้ พวก เขา, เพื่อ พวก เขา จะ ไม่ ตาย
จนกว่าท่านจะมาหาข้าพเจ้า.

๑๗ ขอให้รวบรวมกำลังคนไว้เท่าที่ท่าน
ทำได้เมื่อท่านเดินทัพมาที่นี่, และเราจะ
ไปต่อสู้กับพวกที่แตกแยกโดยเร็ว, ด้วย
พลังกำลังแห่งพระเจ้าเป็นเจ้าของเราตาม
ศรัทธาซึ่งมีอยู่ในเรา.

๑๘ และเราจะเข้ายึดเมืองแห่งเซราเอ็ม-
ลา, เพื่อเราจะได้อาหารมาเพิ่มสำหรับ
ส่งไปให้ลีไฮกับที่แอนคัม; แท้จริงแล้ว, เรา
จะออกไปต่อสู้กับพวกเขาด้วยพลัง
แห่งพระเจ้า, และเราจะทำให้ความชั่วช้า
สามานย์มหันต์นี้สิ้นสุด.

๑๙ และบัดนี้, โมโรไน, ข้าพเจ้ายินดีที่
ได้รับสาส์นของท่าน, เพราะข้าพเจ้าเป็น
ห่วงอยู่บ้างเกี่ยวกับว่าเราจะทำอะไร, ว่า
จะเป็นการถูกต้องสำหรับเราหรือไม่ที่จะ
ไปสู้รบกับพี่น้องของเรา.

๒๐ แต่ท่านกล่าวว่า, เว้นแต่พวกเขา
จะกลับใจพระเจ้าทรงบัญชาท่านให้ไปสู้
รบกับพวกเขา.

๒๑ จงดูว่าท่านทำให้ลีไฮกับที่แอนคัม

๑ก ยอห์น ๘:๓๑-๓๖;
คพ. ๘:๘-๘:๖.
๑๓ก คมพ. ศรัทธา, เชื้อ

(ความ); วางใจ (ความ).
๑๔ก แอลมา ๔๓:๔๗.
๑๕ก ๒ คริ. ๓:๑๗.

คมพ. พระวิญญาณ
บริสุทธิ์.

เข้มแข็ง^๑ ขึ้นในพระเจ้า; จงบอกพวกเขาไม่ให้เกรงกลัว, พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาจะไม่ให้เกรงกลัว, พระผู้เป็นเจ้าของเขาจะทรงปลดปล่อยพวกเขา, แท้จริงแล้ว, และคนทั้งปวงด้วยผู้ยึดมั่นอยู่ในเสรีภาพซึ่งสิ่งนี้ พระผู้เป็นเจ้าของเขาทำให้พวกเขาเป็นอิสระมาแล้ว. และบัดนี้ข้าพเจ้ายุติสำเนาของข้าพเจ้าถึงโมโรไน, พี่ที่รักของข้าพเจ้า.

บทที่ ๑๒

โมโรไนกริธาทัพไปช่วยเพโฮรันในแผ่นดินแห่งกิเดียน—พวกขึ้นชอบราชาธิปไตยซึ่งปฏิเสธที่จะป้องกันประเทศของพวกเขาถูกประหาร—เพโฮรันและโมโรไนยึดนี้ไฟฮาร์ทัน—ชาวเลมมันจำนวนมากเข้าสมทบกับผู้คนของแอมัน—ที่แอนคัมสังหารแอมโรนและในทางกลับกัน ก็ถูกสังหาร—ชาวเลมมันถูกขับออกจากแผ่นดิน, และสันติภาพได้รับการสถาปนา—ฮีลามันกลับคืนสู่การปฏิบัติศาสนกิจและสร้างศาสนจักร. ประมาณ ๑๒-๕๗ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือเมื่อโมโรไนได้รับสำเนานับนี้ ท่านเกิดขวัญกำลังใจ, และเปี่ยมด้วยความปรีดียิ่ง เพราะความซื่อสัตย์ของเพโฮรัน, ที่ท่านไม่ได้เป็นคนทรยศ^๒ ต่ออิสรภาพและอุดมการณ์ของประเทศท่านด้วย.

๒ แต่ท่านโศกเศร้าอย่างยิ่ง ด้วยเพราะความชั่วช้าสามัญของคนที่ขับไล่เพโฮ-

รันออกจากบัลลังก์พิพากษา, แท้จริงแล้ว, ท้ายที่สุด เพราะ คนที่ กบฏ ต่อ ประเทศของพวกเขาก็พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาด้วย.

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมโรไนนำคนจำนวนเล็กน้อยจำนวนหนึ่งไป, ตามความปรารถนาของเพโฮรัน, และให้อ่านกลีไซบักที่แอนคัมบังคับบัญชาคนที่เหลือในกองทัพของท่าน, และออกเดินทางมุ่งไปแผ่นดินแห่งกิเดียน.

๔ และท่านยกผืนธง^๓ แห่งเสรีภาพ^๔ ขึ้นในทุกที่ซึ่งท่านเข้าไป, และได้รับกำลังเพิ่มขึ้นเท่าที่จะหาได้ระหว่างการเดินทางของท่านไปแผ่นดินแห่งกิเดียน.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือคนหลายพันคนพากันมายังผืนธงของท่าน, และจับดาบของตนเพื่อป้องกันอิสรภาพของตน, เพื่อพวกเขาจะไม่ตกไปสู่ความเป็นทาส.

๖ และดังนั้น, เมื่อโมโรไนรวบรวมกำลังคนเท่าที่ท่านทำได้ระหว่างการเดินทางของท่านแล้ว, ท่านมาถึงแผ่นดินแห่งกิเดียน; และเมื่อรวมกำลังคนของท่านเข้ากับกำลังคนของเพโฮรันพวกเขาก็มีกำลังมากยิ่งขึ้น, แม้มากกว่ากำลังคนของเพคัส, ผู้เป็นกษัตริย์^๕ ของคนที่แตกแยกผู้ขับไล่อิสรชน^๖ ออกจากแผ่นดินแห่งเซราฮีมาและเข้าครอบครองแผ่นดิน.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โมโรไนกับเพโฮรันลงไปพร้อมด้วยกองทัพของพวกเขาเข้าไปในแผ่นดินแห่งเซ-

๑๒๑ ก ศคย. ๑๐:๑๒.
๑๒ ๑ ก แอลมา ๖:๑๘.
๔ ก แอลมา ๔:๑๒-๑๓, ๓๖.

คมพ. ทรงสัญญาณ.
ข คมพ. เสรีภาพ.
๖ ก แอลมา ๖:๔-๘.

ข แอลมา ๕:๕-๗.

ราเอ็มีลา, และมุ่งไปโจมตีเมือง, และพบกับคนของเพคัส, ถึงขนาดที่ทั้งสองฝ่ายเข้าสู่รบกัน.

๘ และดูเถิด, เพคัสถูกสังหารและคนของเขาถูกจับเป็นเชลย, และเพโฮรันกลับคืนสู่บัลลังก์พิพากษาของท่าน.

๙ และคนของเพคัสถูกพิจารณาโทษ, ตามกฎ, และบรรดาพวกขึ้นชอกราชาธิปไตยด้วยซึ่งถูกจับโยนเข้าเรือนจำ; และพวกเขาถูกประหาร^๑ตามกฎ; แท้จริงแล้ว, คนของเพคัสและพวกขึ้นชอกราชาธิปไตย, ผู้ใดก็ตามที่ไม่ยอมจับอาวุธขึ้นป้องกันประเทศของตน, แต่กลับสู้รบกับประเทศของตน, ถูกประหาร.

๑๐ และตั้งนั้นจึงสมควรที่กฎนี้จะยึดถือโดยเคร่งครัด เพื่อความปลอดภัยของประเทศพวกเขา; แท้จริงแล้ว, และผู้ใดก็ตามที่พบว่าปฏิเสทธิสภาพของเขาถูกประหารตามกฎโดยทันที.

๑๑ และปีที่สามสิบแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของไนไฟสิ้นสุดลงดังนี้; โมโรไนกับเพโฮรันนำสันติภาพกลับคืนสู่แผ่นดินแห่งเซราเอ็มีลา, ในบรรดาผู้คนของพวกเขาเอง, โดยประหารทุกคนที่ไม่เชื่อตรงต่ออุดมการณ์แห่งอิสรภาพ.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในตอนต้นของปีที่สามสิบเอ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของไนไฟ, โมโรไนให้ส่งเสบียงกรัง, และกองทัพอันมีกำลังคนหกพันคนไปให้ฮีลามันทันทีด้วย, เพื่อช่วยท่านปกป้องรักษาแผ่นดินส่วนนั้น.

๑๓ และท่านให้ส่งกองทัพอันมีกำลังคนหกพันคน, พร้อมด้วยอาหารเพียงพอ, ไป

ให้กองทัพของลีไฮและทีแอนคัม. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือการนี้เป็นไปเพื่อเสริมแนวป้องกันแผ่นดินไว้ด้านชาวเลมัน.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมโรไนกับเพโฮรัน, โดยที่ทั้งคู่คนจำนวนมากไว้ในแผ่นดินแห่งเซราเอ็มีลา, เดินทัพพร้อมด้วยคนจำนวนมากมุ่งไปแผ่นดินแห่งนี้ไฟฮาร์, โดยตั้งใจจะเอาชัยชนะชาวเลมันในเมืองนั้น.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือขณะที่พวกท่านกำลังกรีธาทัพมุ่งไปแผ่นดินนั้น, พวกท่านจับชาวเลมันจำนวนมาก, และสังหารเสียมากมาย, และยึดเอาเสบียงกรังของคนเหล่านั้นและอาวุธสงครามของพวกเขา.

๑๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากจับพวกเขาไว้แล้ว, พวกท่านให้คนเหล่านั้นเข้าในพันธสัญญาว่าจะไม่จับอาวุธสงครามขึ้นสู้รบกับชาวไนไฟอีกต่อไป.

๑๗ และเมื่อพวกเขาเข้ามาในพันธสัญญานี้แล้วพวกท่านจึงส่งคนเหล่านั้นไปพำนักอยู่กับผู้คนของแอมัน, และคนเหล่านั้นมีจำนวนประมาณสี่พันคนซึ่งไม่ถูกสังหาร.

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกท่านส่งคนเหล่านั้นไปแล้วพวกท่านเดินทัพต่อไปยังแผ่นดินแห่งนี้ไฟฮาร์. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อมาถึงเมืองแห่งนี้ไฟฮาร์, พวกท่านตั้งกระโจมในที่ราบแห่งนี้ไฟฮาร์, ซึ่งอยู่ใกล้เมืองแห่งนี้ไฟฮาร์.

๑๙ บัดนี้โมโรไนปรารถนาจะให้ชาวเล-

มันออกมาสู้รบกับพวกท่าน, บนที่ราบ; แต่ชาวเลมัน, โดยที่รู้ถึงความมองจากล้าหาญยิ่งของพวกท่าน, และโดยที่เห็นความใหญ่หลวงของจำนวนคนของพวกท่าน, ฉะนั้นพวกเขาไม่กล้าออกมาต่อสู้; ฉะนั้นพวกเขาไม่ออกมาสู้รบในวันนั้น.

๒๐ และเมื่อถึงเวลากลางคืน, โมโรไนออกไปในความมืดของกลางคืน, และขึ้นไปบนยอดกำแพงเพื่อสอดแนมว่าชาวเลมันตั้งค่ายอยู่กับกองทัพของพวกเราที่ส่วนใดของเมือง.

๒๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาอยู่ทางตะวันออก, ใกล้ทางเข้า; และพวกเขาต่างก็หลับไหล. และบัดนี้โมโรไนกลับไปกองทัพของท่าน, และให้เตรียมเชือกที่แข็งแรงกับบันไดโดยด่วน, สำหรับจะปล่อยลงไปจากยอดกำแพงเข้าไปยังด้านในของกำแพง.

๒๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมโรไนให้คนของท่านยกออกไปและขึ้นไปบนยอดกำแพง, และหย่อนตัวลงมาในส่วนนั้นของเมือง, แท้จริงแล้ว, แม้ทางตะวันตก, ซึ่งชาวเลมันไม่ได้ตั้งค่ายอยู่กับกองทัพ.

๒๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาทั้งหมดหย่อนตัวลงไปในเมืองตอนกลางคืน, โดยอาศัยเชือกอันแข็งแรงของพวกเราและบันไดของพวกเรา; โดยวิธีนี้เมื่อถึงเวลาเช้าพวกเขาทั้งหมดจึงเข้าไปอยู่ภายในกำแพงเมือง.

๒๔ และบัดนี้, เมื่อชาวเลมันตื่นและเห็นว่ากองทัพของโมโรไนอยู่ภายในกำแพง, พวกเขาตกใจกลัวยิ่งนัก, ถึงขนาดที่ได้หลบหนีออกไปตรงทางเข้า.

๒๕ และบัดนี้เมื่อโมโรไนเห็นว่าพวกเขากำลังหนีไปซึ่งหน้าท่าน, ท่านให้คนของท่านยกออกไปต่อสู้กับพวกเขา, และสังหารเสียมากมาย, และล้อมไว้อีกมาก, และจับไปเป็นเชลย; และพวกที่เหลือหลบหนีเข้าแผ่นดินแห่งโมโรไน, ซึ่งอยู่ชายแดนใกล้ฝั่งทะเล.

๒๖ โมโรไนกับเพโซรันจึงได้ครอบครองเมืองแห่งนี้ไปห้าที่ตั้งนี้โดยไม่สูญเสียคนแม้แต่คนเดียว; และมีชาวเลมันเป็นอันมากซึ่งถูกสังหาร.

๒๗ บัดนี้ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมันจำนวนมากที่เป็นเชลยปรารถนาจะเข้าสมทบกับผู้คนของแอมันและกลับเป็นอิสราชน.

๒๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมากเท่าที่ปรารถนา, พวกเขาได้รับตามความปรารถนาของตน.

๒๙ ฉะนั้น, เชลยทั้งหมดที่เป็นชาวเลมันเข้าสมทบกับผู้คนของแอมัน, และเริ่มทำงานหนักยิ่ง, ทำไร่ไถนา, ปลูกธัญพืชทุกชนิด, และเลี้ยงฝูงสัตว์เลี้ยงและฝูงสัตว์ใหญ่ทุกชนิด; และชาวนีไฟจึงพ้นจากภาระหนักโดยวิธีนี้; แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่พวกเขาพ้นจากภาระควบคุมเชลยชาวเลมัน.

๓๐ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมโรไน, หลังจากที่ท่านได้เข้าครอบครองเมืองแห่งนี้ไปห้า, โดยที่ได้เชลยมามาก, ซึ่งทำให้กองทัพของชาวเลมันลดกำลังลงอย่างยิ่ง, และโดยที่ได้ชาวนีไฟที่ถูกจับเป็นเชลยกลับมาเป็นจำนวนมาก, ซึ่งทำให้กองทัพของโมโรไนมีกำลังขึ้นอย่าง

ยั้ง; ฉะนั้นโมโรไนจึงออกจากแผ่นดินแห่งนีไฟฮาห์ไปแผ่นดินแห่งลีไฮ.

๓๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อชาวเลมันเห็นว่าโมโรไนกำลังมาโจมตี, พวกเขาก็ตกใจกลัวอีกและหลบหนีไปซึ่งหน้ากองทัพของโมโรไน.

๓๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมโรไนและกองทัพของท่านไล่ตามพวกเขาจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่ง, จนพวกเขาพบกับลีไฮและที่แอนคัม; และชาวเลมันหลบหนีไปจากลีไฮกับที่แอนคัม, แม้ลงไป ถึงชายแดนใกล้ฝั่งทะเล, จนพวกเขามาถึงแผ่นดินแห่งโมโรไน.

๓๓ และกองทัพของชาวเลมันมารวมกันอยู่ทั้งหมด, ถึงขนาดที่พวกเขาทั้งหมดเป็นกองเดียวกันในแผ่นดินแห่งโมโรไน. บัดนี้แอมโรนอน, กษัตริย์ของชาวเลมัน, อยู่กับพวกเขาด้วย.

๓๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมโรไน กับ ลีไฮ และที่แอนคัม ตั้ง ค่ายโดยรอบอยู่กับกองทัพของพวกเขาที่ชายแดนของ แผ่น ดิน แห่งโมโรไน, ถึง ขนาดที่ล้อม ชาวเลมันไว้ในชายแดนใกล้แดนทूरกันดารทางใต้, และในชายแดนใกล้แดนทूरกันดารทางตะวันออก.

๓๕ และดังนั้นพวกเขาตั้งค่ายเพื่อพักแรมในเวลากลางคืน. เพราะเหตุเกิด, ชาวนีไฟและชาวเลมันด้วยต่างเหน็ดเหนื่อย เพราะ การเดินทัพ ที่ตรากตรำ; ฉะนั้นพวกเขาไม่ได้วางกลยุทธ์ใด ๆ ในตอนกลางคืน, นอกจากที่แอนคัม; เพราะเขาโกรธแอมโรนอนอย่างยิ่ง, ถึงขนาดที่คิดว่าแอมโรนอน, และอแมลีไคยาห์พี่ชายของ

เขา, เป็นเหตุ^๑ของสงครามอันใหญ่หลวงและยึดเยื้อนี้ระหว่างพวกเขากับชาวเลมัน, ซึ่งเป็นเหตุของสงครามและการนองเลือดมากมายเช่นนั้น, แท้จริงแล้ว, และความอดอยากมากเช่นนั้น.

๓๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในความโกรธของเขาที่แอนคัมจึงได้เข้าไปในค่ายของชาวเลมัน, และหย่อนตัวจากกำแพงเมืองลงไป. และเขาออกไปพร้อมด้วยเชือก, จากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง, จนเขาพบกษัตริย์; และเขาพุ่ง^๒หอกใส่กษัตริย์, ซึ่งแทงถูกใกล้หัวใจ. แต่ดูเถิด, กษัตริย์ปลุกผู้รับใช้ของตนก่อนจะตาย, จนพวกนั้นไล่ตามที่แอนคัม, และสังหารเขา.

๓๗ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อลีไฮและโมโรไนรู้ว่าที่แอนคัมตายแล้วคนทั้งสองโทมน์สยง; เพราะดูเถิด, เขาเป็นคนที่ได้ต่อสู้มาอย่างองอาจเพื่อประเทศของเขา, แท้จริงแล้ว, เป็นมิตรแท้ของเสรีภาพ; และเขาได้ทนรับทุกข์แสนสาหัสมากมายยิ่ง. แต่ดูเถิด, เขาตายเสียแล้ว, และได้ไปตามทางของมวลแผ่นดินโลกนี้.

๓๘ บัดนี้ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือโมโรไนออกเดินทัพในวันพรุ่ง, และเข้าโจมตีชาวเลมัน, ถึง ขนาดที่สังหารคนเหล่านั้นลงมากมายด้วยการเข่นฆ่าไม่เลือกหน้า; และพวกเขาขับไล่คนเหล่านั้นออกจากแผ่นดิน; และพวกนั้นหลบหนีไป, แม้จนไม่ได้กลับมาสู้รบกับชาวนีไฟอีกในเวลานั้น.

๓๙ และปีที่สามสิบเอ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟสิ้นสุดลงดังนี้; และพวกเขามีสงคราม, และการ

นองเลือด, และความอดอยาก, และความทุกข์, อยู่ตั้งนั้นตลอดระยะเวลาหลายปี.

๔๐ และมีฆาตกรรม, และความขัดแย้ง, และการแตกแยก, และความชั่วช้าสามัญทุกชนิดในบรรดาผู้คนของนีไฟ; กระนั้นก็ตามเพื่อเห็นแก่คนชอบธรรม^๖, แท้จริงแล้ว, เพราะคำสวดอ้อนวอนของคนชอบธรรม, พวกเขาจึงได้รับการละเว้น.

๔๑ แต่ ดูเถิด, เพราะระยะเวลาอันยาวนานยิ่งของสงครามระหว่างชาวนีไฟกับชาวเลมันคนจำนวนมากจึงกลับแข็งกระด้าง, เพราะระยะเวลาอันยาวนานยิ่งของสงคราม; และคนจำนวนมากจึงอ่อนลงเพราะความทุกข์^๗ ของพวกเขา, ถึงขนาดที่ได้นอบน้อมถ่อมตนลงต่อพระพักตร์พระเจ้าเป็นเจ้า, แม้ถึงหัวลูกแห่งความถ่อมตน.

๔๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากโมโรไนได้สร้างแนวป้องกันส่วนต่างๆ ของ แผ่น ดิน ซึ่ง เปิด ช่อง ทาง โจมตี แก่ชาวเลมันมากที่สุด, จนมันแข็งแรงเพียงพอ, ท่านจึงกลับไปเมืองแห่งเซราเฮ็มลา; และฮีลามันกลับไปยังที่อันเป็นมรดกของท่านด้วย; และมีการสถาปนาสันติภาพขึ้นอีกครั้งในบรรดาผู้คนของนีไฟ.

๔๓ และโมโรไนมอบอำนาจบังคับบัญชากองทัพของท่านให้อยู่ในมือบุตรของท่าน, ผู้มีชื่อว่าโมโรไนฮาร์; และท่านกลับไปอยู่ที่บ้านของท่านเองเพื่อจะใช้ชีวิตที่เหลือของท่านอย่างสงบสุข.

๔๔ และเพโฮรันกลับสู่บัลลังก์พิพากษาของท่าน; และฮีลามันรับหน้าที่สั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าให้ผู้คนอีก;

เพราะเนื่องจากมีสงครามและความขัดแย้งมากมายเช่นนั้นจึงสมควรที่จะวางระเบียบอีกในศาสนจักร.

๔๕ ฉะนั้น, ฮีลามัน และ พี่น้อง ของท่านจึงออกไป, และประกาศพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้า ด้วยพลังอย่างยิ่งให้ผู้คนเป็นอันมาก ตระหนัก^๘ ถึงความชั่วร้ายของตน, ซึ่งทำให้คนเหล่านั้นกลับใจจากบาปและรับบัพติศมาสู่พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของตน.

๔๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาสถาปนาศาสนจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าอีก, ตลอดทั่วแผ่นดิน.

๔๗ แท้จริงแล้ว, และมีการวางข้อบังคับเกี่ยวกับกฎ. และมีการเลือกผู้พิพากษา^๙ ของพวกเขา, และหัวหน้าผู้พิพากษาของพวกเขา.

๔๘ และผู้คนของนีไฟเริ่มรุ่งเรือง^{๑๐} ในแผ่นดินอีก, และเริ่มขยายเผ่าพันธุ์และแข็งแกร่งขึ้นในแผ่นดิน. และพวกเขาเริ่มร่ำรวยยิ่ง.

๔๙ แต่ทั้งที่พวกเขามีความมั่งคั่ง, หรือมีกำลัง, หรือมีความรุ่งเรือง, พวกเขายังไม่ทะนงตนด้วยความถือดีในสายตาตน; ทั้งพวกเขาไม่เชื่อซำที่จะระลึกถึงพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของตน; แต่่นอบน้อมถ่อมตนอย่างยิ่งต่อพระพักตร์พระองค์.

๕๐ แท้จริงแล้ว, พวกเขาจดจำว่าพระเจ้าได้ทรงทำสิ่งสำคัญยิ่งเพียงใดสำหรับพวกเขา, ว่าพระองค์ได้ทรงปลดปล่อยพวกเขาจากความตาย, และจากพันธนาการ, และจากเรือนจำ, และจากความทุกข์นานา

๔๐ก แอลมา ๔๕:๑๕-๑๖.

๔๐ก คมพ. ยากลำบาก (ความ).

๔๕ก คพ. ๑๘:๔๔.

๔๗ก โมไซยาห์ ๒๑:๓๑.

๔๘ก แอลมา ๕๐:๒๐.

ประการ, และพระองค์ได้ทรงปลดปล่อยพวกเขาจากเงื้อมมือศัตรู.

๕๑ และพวกเขาสวดอ้อนวอนพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาตลอดเวลา, จนพระเจ้าประทานพรให้พวกเขา, ตามพระวจนะของพระองค์, จนพวกเขาแข็งแกร่งขึ้นและรุ่งเรืองในแผ่นดิน.

๕๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือสิ่งทั้งหมดนี้เป็นไป. และฮีลามันตาย, ในปีที่สามสิบห้าแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ.

บทที่ ๖๓

ชิบสันและต่อมาฮีลามันได้ครอบครองบันทึกอันศักดิ์สิทธิ์—ชาวนีไฟจำนวนมากเดินทางไปแผ่นดินทางเหนือ—เฮกอร์สร้างเรือ, ซึ่งแล่นไปในทะเลตะวันตก—โมโรไนฮาห์ทำให้ชาวเลมัมพ่ายแพ้ในการสู้รบ. ประมาณ ๕๖-๕๒ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในตอนต้นของปีที่สามสิบหกแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ, คือชิบสัน”ได้ครอบครองสิ่งศักดิ์สิทธิ์” เหล่านั้นซึ่งแอลมามอบให้ฮีลามัน.

๒ และท่านเป็นคนเที่ยงธรรม, และท่านดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงต่อ พระพักตร์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ; และถือปฏิบัติความดีอยู่ตลอดเวลา, รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของท่าน; และพี่ชายของท่านก็ทำด้วย.

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมโรไนตายด้วย. และปีที่สามสิบหกแห่งการปกครองของผู้พิพากษาสิ้นสุดลงดังนี้.

๔ และในปีที่สามสิบเจ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, มีผู้คนกลุ่มใหญ่กลุ่มหนึ่ง, แม้เป็นจำนวนถึงห้าพันสี่ร้อยคน, พร้อมด้วยภรรยาและลูกๆ ของพวกเขา, เดินทางจากแผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลาไปสู่แผ่นดินซึ่งอยู่ทางเหนือ’.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเฮกอร์, โดยที่เขาคอนอยากรู้หรือเห็นอย่างยิ่ง, ฉะนั้นเขาจึงออกไปและต่อเรือลำมหึมาลำหนึ่งสำหรับตน, ที่ชายแดนของแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง, ใกล้แผ่นดินรกร้าง, และปล่อยเรือลงในทะเลตะวันตก, ใกล้คอคอด”ซึ่งนำไปสู่แผ่นดินทางเหนือ.

๖ และดูเถิด, มีชาวนีไฟเป็นอันมากที่ลงไปในเรื่องและแล่นเรือออกไปพร้อมด้วยเสบียงสัมภาระเป็นอันมาก, และพวกเขาหญิงกับเด็กมากมายด้วย; และคนเหล่านี้ไปตามเส้นทางเหนือ. และปีที่สามสิบเจ็ดสิ้นสุดลงดังนี้.

๗ และในปีที่สามสิบแปด, ชายผู้นั้นต่อเรือลำอื่น ๆ. และเรือลำแรกได้กลับมาด้วย, และผู้คนอีกเป็นอันมากลงไปในเรื่อง; และพวกเขาเอาเสบียงสัมภาระเป็นอันมากไปด้วย, และออกเดินทางไปสู่แผ่นดินทางเหนืออีก.

๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือไม่มีใครได้ข่าวจากคนเหล่านี้อีกเลย. เราคิดว่าพวกเขาจมอยู่ในห้วงลึกของทะเลแล้ว. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีเรืออีก

๖๓ ๑๗ แอลมา ๓๘:๑-๒.
๗ แอลมา ๓๗:๑-๑๒.

คพ. บริสุทธี, ศักดิ์สิทธิ์.
๔๗ แอลมา ๒๒:๓๑.

๕๗ แอลมา ๒๒:๓๒;
อีเธอร์ ๑๐:๒๐.

ลำหนึ่งแล่นใบออกไปด้วย; และเราหาว่า
ไม่ว่ามันไปทางไหน.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปี
นี้มีผู้คนเป็นอันมากที่ออกไปสู่แผ่นดิน
ดินทางเหนือ. และปีที่สามสิบแปดสิ้น
สุดลงดังนี้.

๑๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปี
ที่สามสิบเก้า แห่ง การ ปกครอง ของ ผู้
พิพากษา, ซิบสันตายด้วย, และโคริแอน-
ทอนออกไปสู่แผ่นดินทางเหนือโดยเร็ว
ลำหนึ่ง, เพื่อนำสัมภาระไปให้ผู้คนที่ออกไป
สู่แผ่นดินนั้น.

๑๑ ฉะนั้นจึงสมควรสำหรับซิบสันที่จะ
มอบสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้น, ก่อนที่จะตาย,
ให้แก่บุตรของฮีลามัน, ซึ่งเรียกว่าฮีลามัน,
โดยเรียกตามชื่อบิดาท่าน.

๑๒ บัดนี้ดูเถิด, อักษรที่ทั้งหมดนั้นซึ่ง
อยู่ในการครอบครองของฮีลามันเขียนขึ้น
และส่งออกไปในบรรดาลูกหลานมนุษย์
ตลอดทั่วแผ่นดิน, เว้นแต่ส่วนต่าง ๆ ที่
แอลมาสั่งไว้ว่าไม่ให้ออกไป.

๑๓ กระนั้นก็ตาม, สิ่งเหล่านั้นต้องเก็บ

รักษาไว้ให้ศักดิ์สิทธิ์, และสืบทอดจากรุ่น
สู่รุ่น; ฉะนั้น, ในปีนี้, จึงมอบสิ่งเหล่านี้ให้
แก่ฮีลามัน, ก่อนมรณกรรมของซิบสัน.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปี
นี้ด้วยคือมีพวกที่แตกแยกออกไปจำนวน
หนึ่ง ซึ่งได้ไป หา ชาวเลมัน; และ พวก
เขาถูกปลุกปั่นให้เกิดโทสะต่อต้านชาว
นี้ไปอีก.

๑๕ และในปีเดียวกันนี้ด้วยพวกเขายก
ลงมาพร้อมด้วยกองทัพอันมีกำลังคน
มากมายเพื่อทำสงครามกับผู้คนของโม-
โรไนฮาห์, หรือกับกองทัพของโมโรไน
ฮาห์, ซึ่งในการนี้พวกเขาต้องพ่ายแพ้และ
ถูกขับไล่กลับผืนแผ่นดินของตนเองอีก,
โดยได้รับความสูญเสียมาก.

๑๖ และปีที่สามสิบเก้าแห่งการปกครอง
ของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนี้ไฟก็สิ้น
สุดลงดังนี้.

๑๗ และเรื่องราวของแอลมา, กับฮีลามัน
บุตรของท่าน, และซิบสัน, ซึ่งเป็นบุตร
ของท่านด้วยก็สิ้นสุดลงดังนี้.

หนังสือของฮีลามัน

เรื่องราวของชาวนี้ไฟ. สงครามและความขัดแย้งของพวกเขา, และการแตกแยกของพวกเขา, และคำพยากรณ์ของศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์หลายคนด้วย, ก่อนการเสด็จมาของ
พระคริสต์, ตามบันทึกของฮีลามัน, ผู้เป็นบุตรของฮีลามัน, และตามบันทึกของบุตรทั้ง
หลายของเขาด้วย, แม้จนถึงการเสด็จมาของพระคริสต์. และชาวเลมันเป็นจำนวนมาก
ได้รับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสด้วย. เรื่องราวเกี่ยวกับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของพวกเขา. เรื่อง

๙ก ฮีล. ๓:๑๑-๑๒.

๑๑ก ดู หัวบทหนังสือของฮีลา
มัน.

๑๒ก แอลมา ๑๘:๓๖.

๗ แอลมา ๓๗:๒๗-๓๒.

๑๓ก แอลมา ๓๗:๔.

๑๕ก แอลมา ๖๒:๔๓.

ราวเกี่ยวกับความชอบธรรมของชาวเลมัน, และความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของชาวนี้ไฟ, ตามบันทึกของอีลามันและบุตรของท่าน, แม้จนถึงการเสด็จมาของพระคริสต์, ซึ่งเรียกว่าหนังสือของอีลามัน, และอื่น ๆ.

บทที่ ๑

เพโซรันที่สองเป็นหัวหน้าผู้พิพากษาและถูกฆาตกรรมโดยคิซคูเมน—เพคูมิในชั้นหนึ่งบัลลังก์พิพากษา—โคริแอนทะเมอร์นำกองทัพอาวเลมัน, เข้ายึดเซราเฮมลา, และสังหารเพคูมิใน—ไมโรไนฮาร์ทำให้ชาวเลมันพ่ายแพ้และยึดเซราเฮมลาคืน, และโคริแอนทะเมอร์ถูกสังหาร. ประมาณ ๕๒-๕๐ ปีก่อนคริสตกาล.

๖๖ ละบัดนี้ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในต้นปีที่สี่สิบแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนี้ไฟ, เริ่มมีสถานการณ์ลำบากร้ายแรงในบรรดาผู้คนของชาวนี้ไฟ.

๒ เพราะดูเถิด, เพโซรันตาย, และไปตามทางของมวลแผ่นดินโลกนี้; ฉะนั้นจึงเริ่มมีความขัดแย้งอย่างรุนแรงว่าผู้ใดในบรรดาพี่น้อง, ซึ่งเป็นบุตรของเพโซรันจะได้นั่งบัลลังก์พิพากษา.

๓ บัดนี้ นี่ คือชื่อของพวกเขาผู้ซึ่งเข้าแข่งขันเพื่อนั่งบัลลังก์พิพากษา, ซึ่งเป็นเหตุให้ผู้คนขัดแย้งกันด้วย: คือ เพโซรัน, เพแอนโค, และเพคูมิใน.

๔ บัดนี้คนเหล่านี้มีใ้บุตรทั้งหมดของเพโซรัน (เพราะท่านมีบุตรมาก), แต่คนเหล่านี้เป็นผู้ที่เข้าแข่งขันเพื่อบัลลังก์

พิพากษา; ฉะนั้น, พวกเขาทำให้เกิดการแบ่งแยกเป็นสามฝ่ายในบรรดาผู้คน.

๕ กระนั้นก็ตาม, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเสียงของผู้คนกำหนดให้เพโซรันเป็นหัวหน้าผู้พิพากษาและเป็นผู้ปกครองเหนือผู้คนของนี้ไฟ.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเพคูมิในนั้น, เมื่อเห็นว่าตนไม่อาจนั่งบัลลังก์พิพากษา, เขาจึงเข้ามาพร้อมกับเสียงของผู้คน.

๗ แต่ดูเถิด, เพแอนโค, และผู้คนส่วนนั้นที่ปรารถนาจะให้เขาเป็นผู้ปกครองของตน, เกรียโกรธยิ่ง; ฉะนั้น, เขากำลังจะยุยงคนเหล่านั้นให้ลุกขึ้นกบฏต่อพี่น้องของตน.

๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นขณะที่เขากำลังจะทำการนี้, ดูเถิด, เขาถูกจับ, และถูกพิจารณาโทษตามเสียงของผู้คน, และต้องรับโทษประหาร; เพราะเขาลุกขึ้นกบฏและพยายามทำลายเสรีภาพของผู้คน.

๙ บัดนี้เมื่อผู้คนเหล่านั้นที่ปรารถนาจะให้เขาเป็นผู้ปกครองของตนเห็นว่าเขาต้องรับโทษประหาร, ฉะนั้นพวกเขาโกรธ, และดูเถิด, พวกเขาส่งคนผู้หนึ่งชื่อคิซคูเมนไป, แม้จนถึงบัลลังก์พิพากษาของเพโซรัน, และลอบสังหารเพโซรันขณะนั่งอยู่บนบัลลังก์พิพากษา.

[อีลามัน] ๕ก ไมไซยาห์ ๒๙:๒๖-๒๙. ๘ก คมพ. เสรีภาพ.

๑๐ และผู้รับใช้ของเพโฮรันไล่ตามเขาไป; แต่ดูเถิด, การหนีของคิชคูเมนรวดเร็วทันใจจนไม่มีใครตามเขาได้ทัน.

๑๑ และเขาไปยังพวกที่ส่งเขามา, และพวก เขา ทั้งหมด เข้า ทำ พันธ สัญญาน, แท้จริงแล้ว, สาบานโดยพระเจ้าผู้สร้างสวรรค์ที่เป็นนิจของพวกเขา, ว่าพวกเขาจะไม่บอกใครเลยว่าคิชคูเมนลอบสังหารเพโฮรัน.

๑๒ ฉะนั้น, บรรดาผู้คนของนีไฟจึงไม่รู้จักคิชคูเมน, เพราะเขาอยู่ในลักษณะปลอมแปลงตนในเวลาที่เขาลอบสังหารเพโฮรัน. และคิชคูเมนกับพรรคพวกของเขา, ที่ทำพันธสัญญากับเขา, ปะปนอยู่ในบรรดาผู้คน, ในลักษณะที่ไม่มีใครค้นพบพวกเขา; แต่มากเท่าที่ค้นพบต้องรับโทษประหาร”.

๑๓ และบัดนี้ดูเถิด, เพคูมินไนด์ได้รับแต่งตั้ง, ตามเสียงของผู้คน, ให้เป็นหัวหน้าผู้พิพากษาและผู้ปกครองเหนือผู้คน, เพื่อปกครองแทนเพโฮรันพี่ชายของเขา; และมันเป็นไปตามสิทธิของเขา. และทั้งหมดนี้เป็นไปในปีที่สี่สิบแห่งการปกครองของผู้พิพากษา; และมันสิ้นสุดลง.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สี่สิบเอ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, คือชาวเลมันรวบรวมกองทัพอันมีกำลังคนนับไม่ถ้วน, และให้ดาบคนเหล่านั้นเป็นอาวุธ, และกระบี่และคันธนู, และลูกธนู, และหมวกเกราะ, และเกราะอก, และโล่ต่าง ๆ ทุกชนิด.

๑๕ และพวกเขายกลม้าอีกเพื่อจะเข้าสู้รบกับชาวนีไฟ. และพวกเขามีชายผู้หนึ่งเป็นผู้นำชื่อโคริแอนทะเมอร์; และเขาเป็น

ผู้สืบตระกูลของเซราเอ็มลา; และเขาเป็นผู้ที่แตกแยกออกไปจากบรรดาชาวนีไฟ; และเขาเป็นคนร่างใหญ่และมีพลังกำลัง.

๑๖ ฉะนั้น, กษัตริย์ของชาวเลมัน, ผู้มีชื่อว่าทูปะลอล, ผู้เป็นบุตรของแอมรอน”, โดยที่คิดว่าโคริแอนทะเมอร์, ซึ่งเป็นคนมีพลังกำลัง, จะยืนหยัดต่อสู้ชาวนีไฟได้, ด้วยกำลังของเขาและปัญญาอันเป็นเลิศของเขาด้วย, ถึงขนาดที่โดยการส่งเขาออกไปเขาก็จะมีชัยเหนือชาวนีไฟได้—

๑๗ ฉะนั้นเขาช่วยผู้ให้คนทั้งหลายโกรธ, และเขารวบรวมกองทัพของเขา, และเขาแต่งตั้งโคริแอนทะเมอร์เป็นผู้นำคนเหล่านี้, และให้ออกเดินทัพลงไปแผ่นดินแห่งเซราเอ็มลาเพื่อสู้รบกับชาวนีไฟ.

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเพราะความขัดแย้งมากเช่นนี้และความยุ่งยากมากเช่นนี้ในฝ่ายปกครอง, พวกเขาจึงไม่มียามเพียงพอในแผ่นดินแห่งเซราเอ็มลา; เพราะพวกเขาคิดว่าชาวลูมันไม่กล้ายกมาถึงใจกลางผืนแผ่นดินของตนเพื่อโจมตีเมืองเซราเอ็มลาที่ยังใหญ่.

๑๙ แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโคริแอนทะเมอร์เดินทัพนำหน้าไพร่พลจำนวนมากมายของเขา, และเข้าโจมตีผู้อยู่อาศัยของเมือง, และการเดินทัพของคนเหล่านี้เป็นไปโดยรวดเร็วยิ่งนักถึงขนาดที่ไม่มีเวลาพอให้ชาวนีไฟรวบรวมกองทัพของพวกเขา.

๒๐ ฉะนั้นโคริแอนทะเมอร์ตีฝ่าทหารยามตรงทางเข้าเมือง, และยกทัพลงถึงกองทัพของเขาเข้าเมือง, และพวกเขา

สังหารทุกคนที่ขัดขวางพวกเขา, ถึงขนาดที่ได้ครอบครองเมืองทั้งเมือง.

๒๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเพคู-มิไน, ซึ่งเป็นหัวหน้าผู้พิพากษา, หลบหนีไปจากโครีแอนทะเลเมอร์, แม้จนถึงกำแพงเมือง. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโครีแอนทะเลเมอร์พื้นเขาปะทะกำแพง, จนเขาตาย. และวันเวลาของเพคูมิไนสั้นสุดลงดังนี้.

๒๒ และบัดนี้เมื่อโครีแอนทะเลเมอร์เห็นว่าเขาได้ครอบครองเมืองแห่งเซราเฮมลา, และเห็นว่าชาวนีไฟหลบหนีไปจากพวกเขา, และถูกสังหาร, และถูกจับ, และถูกโยนเข้าเรือจมน้ำ, และว่าเขายึดที่มั่นที่แข็งแรงที่สุดในทั่วแผ่นดินได้, ใจเขาก็ยิ่งเหิมถึงขนาดที่คิดจะยกไปรบทั่วแผ่นดิน.

๒๓ และบัดนี้เขาไม่รีรออยู่ในแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, แต่เขายกออกไปพร้อมด้วยกองทัพใหญ่, แม่ มุ่งไป เมือง อุดมมั่งคั่ง; เพราะเป็นความตั้งใจของเขาที่จะยกไปและฟาดฟันไปตลอดทางด้วยดาบ, เพื่อจะยึดแผ่นดินส่วนต่าง ๆ ทางเหนือ.

๒๔ และ, โดยที่คิดว่ากำลังสำคัญที่สุดของพวกนั้นอยู่ในส่วนกลางของแผ่นดิน, ฉะนั้นเขายกไป, โดยไม่ให้เวลาพวกนั้นรวบรวมกันนอกจากเป็นกลุ่มเล็ก ๆ; และโดยวิธีนี้พวกเขาเข้าโจมตีและฟาดฟันคนเหล่านั้นลงสู่พื้นดิน.

๒๕ แต่ดูเถิด, การเดินทางครั้งนี้ของโครีแอนทะเลเมอร์ผ่านส่วนกลางของแผ่นดินทำให้โมโรไนฮาร์ห์ได้เปรียบพวกเขามาก, ทั้งที่ชาวนีไฟเป็นจำนวนมากมายถูกสังหารแล้ว.

๒๖ เพราะ ดูเถิด, โมโรไน ฮาร์ห์ คิดว่าชาวเลมมันไม่กล้าเข้ามาในส่วนกลางของแผ่นดิน, แต่คิดว่าพวกนั้นจะโจมตีเมืองต่าง ๆ โดยรอบชายแดนดังที่พวกเขาได้ทำมาแต่ก่อน; ฉะนั้นโมโรไนฮาร์ห์จึงให้กองทัพที่แข็งแรงของพวกเขาไปรักษาแผ่นดินส่วนต่าง ๆ โดยรอบใกล้ชายแดน.

๒๗ แต่ดูเถิด, ชาวเลมมันไม่ตกใจกลัวตามที่ท่านปรารถนาไว้, แต่พวกนั้นยกเข้ามาใน ส่วน กลาง ของ แผ่นดิน, และยึดเมืองหลวงซึ่งคือเมืองแห่งเซราเฮมลา, และ กำลัง เดินทัพ ผ่าน ส่วน สำคัญที่สุดของแผ่นดิน, สังหารผู้คนด้วยการเข่นฆ่าไม่เลือกหน้า, ทั้งชาย, หญิง, และเด็ก, โดยเข้าครอบครองเมืองหลายเมืองและที่มั่นหลายแห่ง.

๒๘ แต่เมื่อโมโรไนฮาร์ห์ค้นพบเรื่องนี้, ท่านส่งลีไฮพร้อมด้วยกองทัพให้ยกออกไปทันทีเพื่อสกัดกั้นพวกนั้นก่อนจะมาถึงแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง.

๒๙ และ ท่านทำไป ดัง นั้น; และ ท่านสกัด พวก เขาไว้ ก่อน จะ มา ถึง แผ่น ดิน อุดมมั่งคั่ง, และเข้าสู่รบกับพวกเขา, ถึงขนาดที่พวกเขาเริ่มถอยกลับไปแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา.

๓๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมโรไนฮาร์ห์สกัดกั้นพวกนั้นระหว่างการถอย, และเข้าสู่รบกับพวกเขา, ถึงขนาดที่มันกลายเป็นการสู้รบที่นองเลือดอย่างยิ่ง; แท้จริงแล้ว, คนเป็นอันมากถูกสังหาร, และในบรรดาคนที่ถูกสังหารมีโครีแอนทะเลเมอร์ด้วย.

๓๑ และบัดนี้, ดูเถิด, ชาวเลมมันไม่

สามารถถอยทัพไปทางหนึ่งทางใดได้, ไม้
ว่าทางเหนือ, หรือทางใต้, ทางตะวันออก,
หรือตะวันตก, เพราะพวกเขาถูกขาวนีไฟ
ล้อมไว้ทุกด้าน.

๓๒ และโคริแอนทะเลเมอร์ได้นำชาวเล-
มัน เข้าไป ท่ามกลาง ขาว นีไฟ ดังนี้, ถึง
ขนาดที่พวกเขาอยู่ในอำนาจของขาวนี-
ไฟ, และตัวเขาเองถูกสังหาร, และชาวเล-
มันยอมมอบตัวอยู่ในเงื้อมมือขาวนีไฟ.

๓๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโม-
โรโนฮาร์ห์เข้าครอบครองเมืองแห่งเซรา-
เอ็มลาอิก, และให้ชาวเลมันที่ถูกจับเป็น
เชลยออกไปจากแผ่นดินโดยสันติ.

๓๔ และปีที่สี่สิบเอ็ดแห่งการปกครอง
ของผู้พิพากษาสิ้นสุดลงดังนี้.

บทที่ ๒

อีลามัน, บุตรของอีลามัน, ได้เป็นหัวหน้า
ผู้พิพากษา—แกติแอนตันนำกองโจรของ
คิชคูเม็น—ผู้รับใช้ของอีลามันสังหารคิช-
คูเม็น, และกองโจรแกติแอนตันหลบหนี
ไปในแดนทุรกันดาร. ประมาณ ๕๐-๔๙
ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สี่สิบ
สองแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, หลัง
จากที่โมโรโนฮาร์ห์สถาปนาสันติภาพขึ้นอีก
ระหว่างขาวนีไฟกับชาวเลมัน, ดุเถิดไม่มี
ผู้ใดที่จะขึ้นสู่บัลลังก์พิพากษา; ฉะนั้น
เริ่มมีความขัดแย้งอีกในบรรดาผู้คนเกี่ยว
กับว่าผู้ใดจะขึ้นสู่บัลลังก์พิพากษา.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออีลา-

มัน, ผู้เป็นบุตรของอีลามัน, ได้รับแต่งตั้งให้ขึ้นสู่บัลลังก์พิพากษา, โดยเสียง
ของผู้คน.

๓ แต่ดุเถิด, คิชคูเม็น^๑, ซึ่งลอบสังหาร
เพโฮฮัน, เผ่าคอยทำลายอีลามันด้วย; และ
เขาได้รับการสนับสนุนจากพรรคพวกของ
เขา, ซึ่งได้เข้าสู่พันธสัญญาว่าจะไม่มีใคร
รู้ความชั่วร้ายของเขา.

๔ เพราะมีคนหนึ่งชื่อแกติแอนตัน^๒,
ซึ่งชำนาญยิ่งในการใช้คำพูดต่าง ๆ, และ
ในเล่ห์เหลี่ยมของเขาด้วย, ที่จะทำงานลับ
เกี่ยวกับฆาตกรรมและเกี่ยวกับโจรกรรม;
ฉะนั้นเขาได้เป็นผู้นำกองโจรของคิช-
คูเม็น.

๕ ฉะนั้นเขาพูดป้อยอคนเหล่านั้น, และ
คิชคูเม็นด้วย, ว่าหากคนเหล่านั้นให้เขา
อยู่ในบัลลังก์พิพากษาเขาจะให้คนที่อยู่
ในกองโจรของเขาให้มีพลังอำนาจและสิทธิ
อำนาจในบรรดาผู้คน; ฉะนั้นคิชคูเม็นจึง
หมายมั่นจะทำลายอีลามัน.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นขณะที่
เขาออกไปยังบัลลังก์พิพากษาเพื่อทำลาย
อีลามัน, ดุเถิดผู้รับใช้คนหนึ่งของอีลา-
มัน, โดยที่ออกไปข้างนอกในเวลากลาง
คืน, และโดยการปลอมตัว, จึงรู้แผน
เหล่านั้นซึ่งกองโจรนี้ออกอุบายไว้เพื่อทำ
ลายอีลามัน—

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขา
พบคิชคูเม็น, และส่งสัญญาให้เขา; ฉะ
นั้นคิชคูเม็นจึงให้เขารู้ถึงจุดประสงค์ที่
ตนปรารถนา, โดยปรารถนาจะให้เขานำ
ตนไปยังบัลลังก์พิพากษาเพื่อเขาจะได้
ลอบสังหารอีลามัน.

๒ ๓ก อีล. ๑:๙.

๔ก คมพ. โจรแกติแอนตัน.

๘ และเมื่อผู้รับใช้ของอีลามันรู้เรื่องในใจศิขคูเหม็นทั้งหมด, และรู้ว่าจุดประสงค์ของเขาคือลอบสังหาร, และรู้ด้วยว่าจุดประสงค์ของผู้คนที่อยู่ในกองโจรของเขาคือฆาตกรรม, และขโมย, และให้ได้อำนาจมา, (และนี่เป็นแผนลับของพวกเขา) ผู้รับใช้ของอีลามันกล่าวแก่ศิขคูเหม็นว่า: ให้เราไปปล้นสิ่งที่พิพากษากันเถิด.

๙ บัดนี้ทำให้ศิขคูเหม็นพอใจอย่างยิ่ง, เพราะเขาคิดว่าเขาจะทำสำเร็จตามแผนของเขา; แต่ดูเถิด, ขณะที่พวกเขากำลังออกไปยังปล้นสิ่งที่พิพากษา, ผู้รับใช้ของอีลามัน, แทนศิขคูเหม็นตรงหัวใจ, จนเขาล้มลงตายโดยไม่มีเสียงร้องเลย. และเขาวิ่งไปบอกอีลามันถึงเรื่องทั้งหมดซึ่งเขาเห็น, และได้ยิน, และทำไป.

๑๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออีลามันส่งคนออกไปจับกองโจรและฆาตกรลับพวกนี้, เพื่อพวกเขาจะถูกประหารตามกฎ.

๑๑ แต่ดูเถิด, เมื่อแกติแอนตันพบว่าศิขคูเหม็นไม่กลับมาเขาก็กลัวเกลือกว่าเขาจะถูกทำลาย; ฉะนั้นเขาให้กองโจรของเขาติดตามเขาไป. และคนเหล่านี้หนีออกจากแผ่นดิน, โดยทางลับ, เข้าแดนทรูกันดารไป; และตั้งนั้นเมื่ออีลามันส่งคนไปจับจึงไม่พบคนเหล่านี้ในที่ใดเลย.

๑๒ และจะมีการพูดถึงแกติแอนตันผู้นี้อีกต่อจากนี้. และปีที่สี่สิบสองแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟสิ้นสุดลงดังนี้.

๑๓ และดูเถิด, ตอนท้ายหนังสือนี้ท่าน

จะเห็นว่าแกติแอนตัน^๑ ผู้นี้เป็นต้นเหตุของการล้มล้าง, แท้จริงแล้ว, ของการทำลายผู้คนของนีไฟเกือบหมดสิ้น.

๑๔ ดูเถิดข้าพเจ้าไม่ได้หมายถึงตอนท้ายหนังสือของอีลามัน, แต่ข้าพเจ้าหมายถึงตอนท้ายหนังสือของนีไฟ, ซึ่งจากหนังสือนั้นข้าพเจ้าเอาเรื่องราวทั้งหมดมาเขียน.

บทที่ ๓

ชาวนีไฟเป็นอันมากอพยพไปแผ่นดินทางเหนือ—พวกเขาสร้างบ้านปูนและทำบันทึกมากมาย—คนหลายหมื่นคนเปลี่ยนแปลงเลื่อมใสและรับบัพติศมา—พระวณะของพระเจ้าเป็นเจ้านำนมนุษย์ไปสู่ความรอด—นีไฟบุตรของอีลามันขึ้นนั่งปล้นสิ่งที่พิพากษา. ประมาณ ๔๙-๓๙ ปี ก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สี่สิบสามแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, ไม่มีความขัดแย้งในบรรดาผู้คนของนีไฟนอกจากมีความจองหองเล็กน้อยซึ่งอยู่ในศาสนจักร, ที่ทำให้เกิดการแตกแยกเล็กน้อยในบรรดาผู้คน, ซึ่งกิจจานุกิจต่าง ๆ ก็ตกลงกันได้ในปีที่สี่สิบสาม.

๒ และไม่มีความขัดแย้งในบรรดาผู้คนในปีที่สี่สิบสี่; ทั้งไม่มีความขัดแย้งมากนักในปีที่สี่สิบห้า.

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สี่สิบหก, แท้จริงแล้ว, มีความขัดแย้งมากและการแตกแยกมาก; ซึ่งในการนี้มีผู้คน

มากมายยิ่งที่ออกไปจากแผ่นดินแห่งเซรา-เอิมลา, และออกไปสู่แผ่นดินทางเหนือ” เพื่อครอบครองแผ่นดิน.

๔ และพวกเขาเดินทางเป็นระยะไกลมาก, จนมาถึง น่านน้ำกว้างใหญ่” และแม่น้ำหลายสาย.

๕ แท้จริงแล้ว, และพวกเขายังกระจายออกไปในทุกส่วนของแผ่นดิน, เข้าไปในส่วนใดก็ตามที่ไม่ได้ถูกทิ้งให้รกร้างและไม่มีป่าไม้, เพราะ มี ผู้อยู่อาศัย เป็นอันมากที่ได้เข้าครอบครองแผ่นดินมาก่อน.

๖ และบัดนี้ไม่มีส่วนใดของแผ่นดินที่รกร้าง, นอกจากในเรื่องของป่าไม้; แต่เพราะความพินาศ”อย่างใหญ่หลวงของผู้คนซึ่งได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินมาก่อน มันจึงเรียกว่าที่รกร้างว่างเปล่า”.

๗ และโดยที่มีป่าไม้เพียงเล็กน้อยบนผืนแผ่นดิน, กระนั้นก็ตามผู้คนที่เข้าไปกลับเป็นผู้ชำนาญมากในการทำงานปูน; ฉะนั้นพวกเขาสร้างบ้านปูน, ซึ่งพวกเขาพำนักอยู่ในนั้น.

๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาขยายเผ่าพันธุ์และกระจายออกไป, และออกไปจากแผ่นดินทางใต้สู่แผ่นดินทางเหนือ, และกระจายไปจนกระทั่งพวกเขาเริ่มครอบคลุมทั่วพื้นพิภพ, จากทะเลทางใต้ถึงทะเลทางเหนือ, จากทะเลทางตะวันตก ถึงทะเลทางตะวันออก.

๙ และผู้คนที่อยู่ในแผ่นดินทางเหนือ พำนักอยู่ในกระโจม, และในบ้านปูน, และปล่อยให้ต้นไม้ไม่ว่าชนิดใดที่ขึ้นอยู่ตาม

ผืนแผ่นดินเติบโต, เพื่อในที่สุดพวกเขาจะมีไม้สร้างบ้านของตน, แท้จริงแล้ว, เมืองของตน, และวิหารของตน, และบรรดาธรรมศาลาของตน, และสถานศักดิ์สิทธิ์ของตน, และอาคารทุกชนิดของตน.

๑๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเนื่องจากไม้หาได้ยากมากในแผ่นดินทางเหนือ, พวกเขาจึงส่งไปมากโดยทางเรือ”.

๑๑ และดังนั้นพวกเขาสามารถช่วยผู้คนในแผ่นดินทางเหนือให้สร้างเมืองหลายแห่ง, ทั้งด้วยไม้และด้วยปูน.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีผู้คน”ของแอมันหลายคน, ซึ่งเป็นชาวเลมมันโดยกำเนิด, เข้าไปในแผ่นดินนี้ด้วย.

๑๓ และบัดนี้มีบันทึกหลายฉบับ, ที่หลายคนในพวกนี้ กล่าวถึง การกระทำของคนพวกนี้, ซึ่งเป็นเรื่องราวละเอียดและยาวมาก, เกี่ยวกับพวกเขา.

๑๔ แต่ดูเถิด, หนึ่งในเรื่องราวของการกระทำของผู้คนเหล่านี้, แท้จริงแล้ว, เรื่องราวของชาวเลมมันและของชาวนีไฟ, และสงคราม, และความขัดแย้ง, และการแตกแยกของพวกเขา, และการสั่งสอนของพวกเขา, และการพยากรณ์ของพวกเขา, และการเดินเรือของพวกเขาและการต่อเรือของพวกเขา, และการสร้างวิหาร”, และบรรดาธรรมศาลาของพวกเขาและสถานศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา, และความชอบธรรมของพวกเขา, และความชั่วร้ายของพวกเขา, และการกระทำฆาตกรรม

๓ ๓ก แอลมา ๒๓:๔.
๔ก โมไซยาห์ ๘:๘; มอธ. ๖:๔.
๖ก โมไซยาห์ ๒๑:๒๕-๒๗.

ข แอลมา ๒๒:๓๑.
๘ก แอลมา ๒๒:๒๗, ๓๒.
๑๐ก แอลมา ๒๓:๕-๘.

๑๒ก แอลมา ๒๗:๒๑-๒๖.
๑๔ก ๒ นี. ๕:๑๖; เจคอบ ๑:๑๗;
๓ นี. ๑๑:๑.

ของพวกเขา, และการโจรกรรมของพวกเขา, และการปล้นสะดมของพวกเขา, และสิ่งนำซึ่งซึ่งและการผิดประเวณีทุกอย่างของพวกเขา, ไม่สามารถกล่าวไว้ได้ในงานนี้.

๑๕ แต่ดูเถิด, มีหนังสือหลายเล่มและบันทึกหลายฉบับเกี่ยวกับทุกเรื่อง, และส่วนใหญ่ชาวนีไฟเป็นผู้บันทึกไว้.

๑๖ และชาวนีไฟสืบทอด"จากรุ่นสู่รุ่น, แม้จนพวกเขาตกไปสู่การสังหารและถูกฆาตกรรม, ถูกปล้นสะดม, และถูกตามล่า, และถูกขังไว้, และถูกสังหาร, และกระจัดกระจายไปตามพื้นพิภพ, และปะปนกับชาวเลมันจนไม่เรียกว่าชาวนีไฟอีกต่อไป", โดยที่กลับชั่วร้าย, และป่าเถื่อน, และดุร้าย, แท้จริงแล้ว, แม้กลับกลายเป็นชาวเลมัน.

๑๗ และบัดนี้ข้าพเจ้ากลับมาสู่เรื่องของข้าพเจ้าอีก; ฉะนั้น, อะไรที่ข้าพเจ้าพูดไว้ก็เกิดขึ้นหลังจากมีความขัดแย้ง, และความยุ่งยาก, และการสงคราม, และการแตกแยกอย่างใหญ่หลวง, ในบรรดาผู้คนของนีไฟ.

๑๘ ปีที่สี่สิบหกแห่งการปกครองของผู้พิพากษาสิ้นสุดลง;

๑๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือยังมีความขัดแย้งอย่างใหญ่หลวงในแผ่นดิน, แท้จริงแล้ว, แม้ในปีที่สี่สิบเจ็ด, และปีที่สี่สิบแปดด้วย.

๒๐ กระนั้นก็ตามอีลามันทำหน้าที่บนบัลลังก์ที่พิพากษาด้วยความยุติธรรมและ

ความเสมอภาค; แท้จริงแล้ว, ท่านยึดมั่นต่อการรักษากฎเกณฑ์, และคำพิพากษา, และพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า; และท่านทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้าตลอดเวลา; และท่านเดินตามทางของบิดาท่าน, จนท่านรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน.

๒๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านมีบุตรสองคน. ท่านให้ชื่อคนโตว่า"นีไฟ", และคนเล็ก, ชื่อว่า"ลีไฮ". และพวกเขาเริ่มเติบโตในทางของพระเจ้า.

๒๒ และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือสงครามและความขัดแย้งเริ่มยุติ, ในระดับหนึ่ง, ในบรรดาผู้คนของชาวนีไฟ, ในตอนปลายปีที่สี่สิบแปดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ.

๒๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สี่สิบเก้าแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, มีสันติต่อเนื่องสถาปนาขึ้นในแผ่นดิน, ในทุกที่เว้นแต่การมีวุ่นวายซึ่งโจรแก๊งแอนทัน"ตั้งขึ้นในส่วนต่าง ๆ ของแผ่นดินที่มีผู้คนอาศัยอยู่กันมาก, ซึ่งในเวลานั้น คนที่เป็นผู้นำของฝ่ายปกครองยังไม่รู้; ฉะนั้นพวกนี้จึงไม่ถูกทำลายไปจากแผ่นดิน.

๒๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีเดียวกันนี้มีความรุ่งเรืองอันกว้างขวางยิ่งในศาสนจักร, ถึงขนาดที่มีผู้คนหลายพันคนเข้าร่วมกับศาสนจักรและได้รับบัพติศมาสู่การกลับใจ.

๒๕ และ ความ รุ่งเรือง ของ ศาสนจักร

๑๖ ก ๑ นี. ๕:๑๖-๑๙;
แอลมา ๓๗:๔.
ข แอลมา ๔๕:๑๒-๑๔.

๒๑ ก คมพ. นีไฟ, บุตรของอีลามัน.
ข คมพ. ลีไฮ, ผู้สอนศาสนา

ชาวนีไฟ.
๒๓ ก อีล. ๒:๔.

กว้างขวางยิ่งนัก, และพรที่เทลงบนผู้คน นั้นมากมาย, จนแม้มหาปุโรหิต และผู้สอนเองแปลกใจเกินจะประมาณได้.

๒๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืองานของพระเจ้า รุ่งเรือง จน นำ จิต วิญญาณมากมาย, ไปสู่การรับบัพติศมาและการรวมกันเป็นหนึ่งเดียวกับศาสนจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, แท้จริงแล้ว, แม้หลายหมื่นดวง.

๒๗ ดังนั้น เรา จึง เห็นว่า พระเจ้า ทรงเมตตาทุก คน ผู้ที่จะ, เรียกหาพระนามอันบริสุทธิ์ของพระองค์, ด้วยความจริงใจของใจพวกเขา.

๒๘ แท้จริงแล้ว, ดังนั้น เรา จึง เห็นว่า ประตู่แห่งสวรรค์เปิดให้ทุกคน, แม้ให้ผู้ที่เชื่อในพระนามของพระเยซูคริสต์, ผู้ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

๒๙ แท้จริงแล้ว, เราจึงเห็นว่าผู้ใดก็ตามที่ปรารถนาก็อาจยึดมั่นในพระวจนะ^๑ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ซึ่งมีชีวิตและทรงพลัง, ซึ่งจะแยกกลไกและบ่วงและกลอุบายของมารทั้งหมดออกจากกัน, และนำคนของพระคริสต์ ไปในทาง คับ แค้น และ แค้น ข้ำม ห่วง อันเป็นนิจแห่งความเศร้าหมองซึ่งเตรียมไว้ให้ก่ล้นคนชั่วร้าย—

๓๐ และวางจิตวิญญาณพวกเขา, แท้จริงแล้ว, จิตวิญญาณอันเป็นอมตะของพวกเขา, ไว้ทางพระหัตถ์ขวา^๒ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในอาณาจักรแห่งสวรรค์, เพื่อจะนั่งลง

กับอัคราษัม, และอิสอัค, และกับยาโคบ, และกับบรรพบุรุษผู้บริสุทธิ์ทั้งหลายของเรา, และไม่ออกไปอีกเลย.

๓๑ และในปีนี้มีวามชื่นชมยินดีตลอดเวลาในแผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลา, และในภูมิภาคต่างๆ โดยรอบ, แม้ในทั่วแผ่นดินที่ชาวไนไฟครอบครอง.

๓๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีสันติและความปรดียิ่งขึ้นในเวลาที่เหลือของปีที่สี่สิบเก้า; แท้จริงแล้ว, และมีสันติและมีความปรดียิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่องด้วยในปีที่ห้าสิบแห่งการปกครองของผู้พิพากษา.

๓๓ และในปีที่ ห้า สิบ เอ็ด แห่ง การปกครองของผู้พิพากษามีสันติด้วย, เว้นแต่ ความ หยิ่ง จอง หอง ซึ่ง เริ่ม เข้า มา สู่ศาสนจักร—มิใช่สู่ศาสนจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, แต่สู่หัวใจผู้คน^๓ที่อ้างว่าเป็นของศาสนจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า—

๓๔ และพวกเขา ทะนง ตน ด้วยความถือดี^๔, แม้จนถึงการข่มเหงพี่น้องของตนเป็นอันมาก. บัดนี้^๕นี่คือความข่มหันต์, ซึ่งทำให้ผู้คน^๖ที่ถ่อมตนมากกว่าต้องทนต่อการข่มเหงหนัก, และต้องพินฝ่าความทุกข์ยิ่งขึ้น.

๓๕ กระนั้น ก็ตาม พวกเขาอดอาหาร^๗ และ สวด อ้อนวอน^๘ บ่อย ครั้ง, และ เข้มแข็งยิ่งขึ้นและยิ่งขึ้นในความนอบน้อม^๙ของตน, และมันคงยิ่งขึ้นและยิ่งขึ้นในศรัทธาแห่ง พระคริสต์, จนถึงการทำให้

๒๘ ก ๒ นี. ๓๑:๙, ๑๗.
ข กิจการ ๑๐:๒๘;
รม. ๒:๑๐-๑๑.
๒๙ ก คมพ. พระคำของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.
ข ฮบ. ๔:๑๒; คพ. ๑๑:๒.

ค ๒ นี. ๙:๔๑; ๓๓:๙.
ง ๑ นี. ๑๕:๒๘-๓๐.
๓๐ ก มธ. ๒๕:๓๓-๓๔.
๓๔ ก คมพ. จองหอง (ความ), ถือดี (ความ), ลำพอง (ความ).

๓๕ ก คมพ. อดอาหาร (การ).
ข คมพ. สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ).
ค คมพ. นอบน้อม (ความ), อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ).

จิตวิญญาณพวกเขาเปี่ยมด้วยปีติและการ
ปลอบประโลม, แท้จริงแล้ว, แม้ถึงการ
ชำระ^{๓๕} และทำให้ใจพวกเขาบริสุทธิ์^{๓๖}, ซึ่ง
การชำระให้บริสุทธิ์นี้เกิดขึ้นได้เพราะการ
ยอมถวาย^{๓๗}ใจพวกเขาต่อพระผู้เป็นเจ้าของเขา.

๓๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือปีที่
ห่าสิบสองสิ้นสุดลงในสันติด้วย, เว้นแต่
ความจองหองอย่างรุนแรงซึ่งเข้าไปถึงใจ
ผู้คน; และมันเป็นเพราะความมั่งคั่ง ยิ่ง
ของพวกเขา และความรุ่งเรืองของพวกเขา
เขาในแผ่นดิน; และนับวันมันได้เติบโต
อยู่ในพวกเขา.

๓๗ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้นใน
ปีที่ ห่า สิบ สาม แห่ง การ ปกครอง ของ ผู้
พิพากษา, อีลามัน ตาย, และ นี้ ไฟ บุตร
คนโตของท่าน เริ่ม ปกครอง แทน. และ
เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านทำหน้าที่
บนบัลลังก์พิพากษาด้วยความยุติธรรม
และความเสมอภาค; แท้จริงแล้ว, ท่าน
รักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าของเขา, และ
เดินในทางของบิดาท่าน.

บทที่ ๔

ผู้แตกแยกชาวนี้ไฟและชาวเลมมันรวม
กำลัง กัน และ ยึด แผ่น ดิน แห่ง เซรา-
เอ็มลา— การ พ่ายแพ้ ของ ชาวนี้ไฟ เกิด
ขึ้น เพราะ ความ ชั่ว ร้าย ของ พวกเขา—
ศาสนจักรเสื่อมโทรม, และ ผู้คน กลับ
อ่อนแอเหมือนชาวเลมมัน. ประมาณ ๓๘-
๓๐ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่ห่าสิบ
สี่มีการแตกแยกมากในศาสนจักร, และ
มีความขัดแย้ง^{๓๘}ในบรรดาผู้คนด้วย, ถึง
ขนาดที่มีการนองเลือดอย่างมาก.

๒ และ ฝ่าย กบฏ ถูก สังหาร และ ถูก ขับ
ออกจากแผ่นดิน, และพวกเขาจึงไปหา
กษัตริย์ของชาวเลมมัน.

๓ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ
พวกเขาพยายาม ปลุกปั่นชาวเลมมันให้
ทำสงครามกับชาวนี้ไฟ; แต่ดูเถิด, ชาวเล-
มมันกลัวอย่างยิ่ง, ถึงขนาดที่ไม่ยอมสดับ
ฟังคำของพวกเขาที่แตกแยกนั้น.

๔ แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่ห่า
สิบหกแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, มี
ผู้แตกแยก^{๓๙}ซึ่งละจากชาวนี้ไฟไปหาชาวเล-
มมัน; และพวกเขาได้รับความสำเร็จในการ
ปลุกปั่นคนอื่น ๆ เหล่านั้นให้เกิดโทสะ
ต่อ ด้านชาวนี้ไฟ; และ พวกเขา เตรียม
สงครามตลอดปีนั้น.

๕ และในปีที่ห่าสิบเจ็ดพวกเขาयरกมา
รบกับชาวนี้ไฟ, และพวกเขาเริ่มงาน
แห่งความตาย; แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่
ในปีที่ห่าสิบแปดแห่งการปกครองของผู้
พิพากษาพวกเขาได้รับความสำเร็จในการ
เข้าครอบครองแผ่นดินแห่งเซราเอ็มลา;
แท้จริงแล้ว, และพื้นแผ่นดินทั้งหมด
ด้วย, แม้จนถึงแผ่นดินซึ่งอยู่ใกล้แผ่น
ดินอุดมมั่งคั่ง.

๖ และชาวนี้ไฟกับบรรดากองทัพของ
โมโรในฮาที่ถูกขับไล่แม้จนเข้าไปในแผ่น
ดินแห่งอุดมมั่งคั่ง;

๓๕ จ คมพ. บริสุทธิ์ (ความ),
พิศุทธิ์ (ความ).
จ คมพ. ทำ (ชำระ)

ให้บริสุทธิ์ (การ).
น ๒ พศต. ๓๐:๘;
โมไซยาห์ ๓:๑๙.

๓๖ ก คมพ. มั่งคั่ง (ความ).
๔ ๑ก ๓ นี. ๑๑:๒๙.
๔ก ฮีล. ๕:๑๗.

๗ และที่นั่นพวกเขาสร้างแนวป้องกัน ชาวเลมัน, จากทะเลตะวันตก, แม้จนถึง ตะวันออก; โดยเป็นเวลาการเดินทางหนึ่ง วันสำหรับชาวนีไฟ, บนเส้นทางซึ่งพวกเขาสร้างแนวป้องกันและวางกำลังทัพไว้ ป้องกันประเทศของตนทางเหนือ.

๘ และตั้งนั้นผู้แตกแยกไปจากชาวนีไฟ เหล่านั้น, ด้วยความช่วยเหลือจากกองทัพ อันมีกำลังมากมายของชาวเลมัน, จึงได้ ทรัพย์สินทั้งหมดของชาวนีไฟที่อยู่ใน แผ่นดินทางใต้. และทั้งหมดนี้เป็นไป ในปีที่ห้าสิบแปดและห้าสิบเก้าแห่งการ ปกครองของผู้พิพากษา.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่หก สิบแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, โมโรโนฮาห์ได้รับความสำเร็จด้วยกำลังทัพ ของท่านในการยึดหลายส่วนของแผ่นดิน; แท้จริงแล้ว, พวกเขาได้เมืองหลายเมือง ซึ่งตกอยู่ในมือของชาวเลมันคืนมา.

๑๐ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น ในปี ที่ หก สิบ เอ็ด แห่ง การ ปกครอง ของ ผู้ พิพากษา พวกเขา ได้ ความสำเร็จ ในการ ได้ แม่ กิ่ง หนึ่ง ของ ทรัพย์สิน ทั้งหมด ของ พวกเขา คืน มา.

๑๑ บัดนี้การสูญเสียครั้งใหญ่^๑นั้นของชาวนีไฟ, และการเข่นฆ่าไม่เลือกหน้าซึ่งเกิดขึ้น ในบรรดาพวกเขา, จะไม่เกิดขึ้นเลยหาก ไม่ใช่ความชั่วร้ายของพวกเขาและความน่า ชิงชังของพวกเขาซึ่งมีอยู่ในบรรดาพวกเขา; แท้จริงแล้ว, และมันอยู่ในบรรดาคนที่อ้าง ว่าเป็นของศาสนจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ.

๑๒ และมันเป็นเพราะความจองหอง^๒ ของใจ พวกเขา, เพราะ ความ มั่งคั่ง^๓ ยิ่ง ของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, เป็นเพราะการ กดขี่ที่พวกเขามีต่อคนยากจน^๔, โดยที่กัก อาหารของพวกเขาไว้จากคนหิวโหย, กัก เครื่องนุ่งห่มของพวกเขาไว้จากคนเปลือย เปลา, และตบหน้าพี่น้องผู้ถ่อมตนของ พวกเขา, ล้อเลียนสิ่งศักดิ์สิทธิ์, ปฏิเสธ วิญญาณแห่งการพยากรณ์และการเปิดเผย, กระทำฆาตกรรม, ปล้นสะดม, พุด เท็จ, ขโมย, ประพหลดลวง ประเวณี, ลูก ขี้จนขัดแย้งกันอย่างรุนแรง, และชมชาน หนีไปในแผ่นดินแห่งนีไฟ, ในบรรดา ชาวเลมัน—

๑๓ และเพราะความชั่วร้ายมหันต์ของ พวกเขา, และการโอ้อวด^๕ในกำลังของ ตนเอง, พวกเขาจึงถูกทิ้งให้อยู่กับกำลัง ของตนเอง; ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่รู้อะไร, แต่ได้รับทุกข์และถูกลงทัณฑ์, และถูก ขับไล่ไปซึ่งหน้าชาวเลมัน, จนต้องสูญเสียความเป็นเจ้าของผืนแผ่นดินเกือบ ทั้งหมดของตน.

๑๔ แต่ดูเถิด, โมโรโนฮาห์สั่งสอนผู้คน หลายเรื่องเพราะความชั่วช้าสามานย์ของ พวกเขา, และนีไฟ^๖ กับลีไฮ, ผู้เป็นบุตร ของอีเลียมันด้วย, สั่งสอนผู้คนหลายเรื่อง, แท้จริงแล้ว, และพยากรณ์แก่พวกเขา หลายเรื่องเกี่ยวกับความชั่วช้าสามานย์ ของพวกเขา, และสิ่งที่จะเกิดกับพวกเขา หากไม่กลับใจจากบาป.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวก

๑๒๗ อปต. ๑:๓-๔;
คพ. ๑๐๔:๒๒.
๗ ๑ ทธ. ๖:๑๗;

๒ นี. ๙:๔๒.
ค คพ. ๔๒:๓๐-๓๑.
๑๓๗ คมพ. จองหอง (ความ),

ถ้อยดี (ความ), ลำพอง (ความ).
๑๔๗ อีล. ๓:๒๑.

เขากลัใจ, และตราบเท่าที่พวกเขากลับใจพวกเขาเริ่มรุ่งเรือง.

๑๖ เพราะเมื่อโมโรไนฮาห์เห็นว่าพวกเขากลับใจ ท่านจึงเสียดพยาพวกเขาจากที่หนึ่งไปที่หนึ่ง, และจากเมืองหนึ่งไปเมืองหนึ่ง, แม้จนพวกเขาได้กึ่งหนึ่งของทรัพย์สินตนและกึ่งหนึ่งของผืนแผ่นดินทั้งหมดของตนคืนมา.

๑๗ และปีที่หกสิบเอ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาสิ้นสุดลงดังนี้.

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่หกสิบสองแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, คือโมโรไนฮาห์ไม่อาจได้ทรัพย์สินคืนมาจากชาวเลมันอีก.

๑๙ ฉะนั้นพวกเขาเลิกแผนของตนในการที่จะได้ผืนแผ่นดินที่เหลืออยู่ของตนคืนมา, เพราะชาวเลมันมีจำนวนมากนักจนเป็นไปได้สำหรับชาวนีไฟที่จะมีอำนาจเหนือพวกนั้นได้มากขึ้นอีก; ดังนั้นโมโรไนฮาห์ใช้กำลังทัพทั้งหมดของท่านในการธำรงรักษาแผ่นดินส่วนที่ท่านได้มา.

๒๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น, เพราะความมากมายของจำนวนชาวเลมัน ชาวนีไฟจึงกลัวมาก, เกือบพวกเขาจะพ่ายแพ้, และถูกเหยียบย่ำ, และถูกสังหาร, และถูกทำลาย.

๒๑ แท้จริงแล้ว, พวกเขาเริ่มจำคำพยากรณ์ของแอลมาได้, และถ้อยคำของโมไซยาห์ด้วย; และพวกเขาเห็นแล้วว่าตนเป็นคนดีอริ้น, และว่าพวกเขาถือว่าพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าไร้ค่า;

๒๒ก แอลมา ๑:๑.
๒๓ก คมพ. ละทิ้งความเชื่อ (การ).
๒๔ก โมไซยาห์ ๑:๑๓.

ข คมพ. พระวิญญาณบริสุทธิ์.
ค โมไซยาห์ ๒:๓๗;
แอลมา ๗:๒๑; ๓๔:๓๖.

๒๒ และว่าพวกเขาเปลี่ยนแปลงและเหยียบย่ำกฎ^๑ของโมไซยาห์ไว้ได้เท่า, หรือสิ่งซึ่งพระเจ้าทรงบัญชาท่านว่าให้มอบแก่ผู้คน; และพวกเขาเห็นว่ากฎของตนเสื่อม, และว่าพวกเขากลับกลายเป็นผู้คนชั่วร้าย, ถึงขนาดที่พวกเขาชั่วร้ายแม้เหมือนดังชาวเลมัน.

๒๓ และเพราะความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขาศาสนจักรเริ่มเสื่อมโทรม^๒; และพวกเขาเริ่มไม่เชื่อในวิญญูณแห่งการพยากรณ์ และในวิญญูณแห่งการเปิดเผย; และการพิพากษาของพระผู้เป็นเจ้าจึงหน้าพวกเขาอยู่.

๒๔ และพวกเขาเห็นว่าตนกลับอ่อนแอ^๓, เหมือนกับชาวเลมันพี่น้องของตน, และว่าพระวิญญูณของพระเจ้าไม่ทรงปกป้องรักษาพวกเขาอีกต่อไป; แท้จริงแล้ว, พระองค์ทรงถอนองค์ไปจากพวกเขาเพราะพระวิญญูณ^๔ของพระเจ้าไม่ประทับอยู่ในวิหารที่ไม่บริสุทธิ์^๕ —

๒๕ ฉะนั้นพระเจ้าทรงยุติการปกป้องรักษาพวกเขาโดยเดชานุภาพอันปาฏิหาริย์และหาที่เปรียบมิได้ของพระองค์, เพราะพวกเขาตกไปอยู่ในสภาพของความไม่เชื่อ^๖และความชั่วร้ายอันน่าพรั่นพรึง; และพวกเขาเห็นว่าชาวเลมันมีจำนวนมากกว่าตนมากมายนัก, และเว้นแต่พวกเขาจะมานับสนิห์^๗อยู่กับพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของตน พวกเขา ย่อมตายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้.

๒๖ เพราะเหตุนี้, พวกเขาเห็นว่ากำลัง

๒๕ก คมพ. ไม่เชื่อ (ความ).
ข เจตอบ ๖:๕.

ของชาวเลมันมากเท่ากับกำลังของตน, แม้คนต่อคน. และดังนั้นพวกเขาได้ตกไปสู่การล่องละเมิดร้ายแรง; แท้จริงแล้ว, ดังนั้นพวกเขากลับอ่อนแอ, เพราะการล่องละเมิดของตน, ในเวลาไม่กี่ปี”.

บทที่ ๕

นี่ไฟกับลิไฮอุทิศตนเพื่อการสั่งสอน—ชื่อของพวกเขาทำให้พวกเขาดำเนินชีวิตตามแบบบรรพชนของท่าน—พระคริสต์ทรงไถ่ผู้ที่กลับใจ—นี่ไฟและลิไฮพาผู้คนมากมายเปลี่ยนใจเลื่อมใสและถูกคุมขัง, และไฟล้อมพวกเขาเป็นวง—เมฆแห่งความมืดบดบังเหนือคนสามร้อยคน—แผ่นดิน สั่น สะเทือน, และเสียงหนึ่งบัญชาให้มนุษย์กลับใจ—นี่ไฟและลิไฮสนทนากับเทพ, และฝูงชนถูกล้อมไว้ในวงไฟ. ประมาณ ๓๐ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ ในปีเดียวกันนี้, ดูเถิด, นี่ไฟ” มอบบัลลังก์พิพากษาให้ชายผู้หนึ่งชื่อซีโซรัม.

๒ เพราะดังที่กฎของพวกเขาและฝ่ายปกครองของพวกเขาได้รับการสถาปนาโดยเสียง”ของผู้คน, และคนที่เลือก”ความชั่วมีจำนวนมากกว่าคนที่เลือกความดี, ดังนั้นพวกเขากำลังสุมกองเพื่อความพินาศ, เพราะกฎเลื่อมแล้ว.

๓ แท้จริงแล้ว, และนี่ไม่ใช่ทั้งหมด; พวกเขาเป็นคนที่อื้อฉาว, ถึงขนาดที่พวก

เขาจะรับการปกครองโดยกฎหรือความยุติธรรมไม่ได้, เว้นแต่เพื่อความพินาศของตน.

๔ และเหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้นคือนี้—ไฟกลับ เหนื่อยอ่อน เพราะ ความ ชั่ว ซ้ำ สามานย์ ของ พวกเขา; และ ท่าน สละ” บัลลังก์พิพากษา, และเลือกการสั่งสอนพระวณะของ พระผู้ เป็น เจ้า ตลอด วัน เวลา ที่ เหลือ อยู่ ของ ท่าน, และ ลิไฮ น้องชาย ท่าน, ก็ สั่งสอน ตลอด วัน เวลา ที่ เหลือ อยู่ ของ ท่าน ด้วย;

๕ เพราะพวกเขาจำถ้อยคำซึ่งฮีลามันบิดาของพวกเขาพูดไว้กับพวกเขา. และนี่คือถ้อยคำที่ท่านพูด:

๖ ดูเถิด, ลูกพ่อ, พ่อปรารถนาให้ลูกจดจำที่จะรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า; และพ่ออยากให้ลูกประกาศถ้อยคำเหล่านี้ต่อผู้คน. ดูเถิด, พ่อตั้งชื่อลูกตามบิดามารดา” แรกของเราผู้ออกมาจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม; และการนี้พ่อทำไปเพื่อว่าเมื่อลูกนึกถึงชื่อของลูก ลูกก็จะนึกถึงพวกเขา; และ เมื่อ ลูก นึกถึง พวกเขา ลูกจะนึกถึงงานของพวกเขา; และเมื่อลูกนึกถึงงานของพวกเขาลูกจะรู้ว่าเรื่องนี้มีกล่าวไว้, และเขียนไว้ด้วย, ว่างานของพวกเขาประเสริฐ”.

๗ ฉะนั้น, ลูกพ่อ, พ่ออยากให้ลูกทำสิ่งที่ดี, เพื่อลูกจะเป็นที่กล่าวขวัญ, และเขียนไว้ด้วย, แม้ดังที่พวกเขาเป็นที่กล่าวขวัญและเขียนไว้.

๘ และบัดนี้ลูกพ่อ, ดูเถิดพ่อปรารถนา

๒๖ก แอลมา ๔๖:๘; ฮีล. ๑๒:๓-๔. ๒๖ ข โยไซยาห์ ๒๙:๒๔-๒๗. ๒๖ ค โยไซยาห์ ๑๐:๑๙. ๒๖ ง ฮีล. ๓:๓๗. ๒๖ ฉ แอลมา ๔:๑๕-๒๐.

อะไร บาง อย่าง จาก ลูก อีก, ซึ่ง ความปรารถนา คือ, ลูกจะไม่ทำสิ่งเหล่านี้เพื่อลูกจะโอ้อวด, แต่ว่าลูกจะทำสิ่งเหล่านี้เพื่อ สะสม ทรัพย์ สมบัติ^๙ ใน สวรรค์ เพื่อตน, แท้จริงแล้ว, ซึ่งเป็นนิรันดร์, และซึ่งไม่หมดไป; แท้จริงแล้ว, เพื่อลูกจะมีของประทานอันมีค่า^{๑๐} แห่งชีวิตนิรันดร์, ซึ่งเรามีเหตุผลที่จะคิดว่าบรรพบุรุษของเราได้รับมา.

๙ โอ้อวด, จงจำไว้, ลูกพ่อ, ถ้อยคำ^{๑๑} ซึ่งกษัตริย์เป็นจามินกล่าวแก่ผู้คนของท่าน; แท้จริงแล้ว, จงจำไว้ว่าไม่มีทางหรือวิธีอื่นใดเลยที่โดยทางนั้นมนุษย์จะได้รับการช่วยให้รอดได้, นอกจากโดยทางพระโลหิตที่ซดใช้^{๑๒} ของพระเยซูคริสต์, ผู้จะเสด็จมา; แท้จริงแล้ว, จงจำไว้ว่าพระองค์จะเสด็จมาเพื่อไถ่^{๑๓} โลก^{๑๔}.

๑๐ และ จง จำ ถ้อยคำ^{๑๕} ซึ่ง อมิวเล็ค พูดกับซีเอสโรม, ในเมืองแอมันในฮาห์ด้วย; เพราะท่านกล่าวแก่เขาว่าพระเจ้าจะเสด็จมาแน่นอนเพื่อไถ่ผู้คนของพระองค์, แต่^{๑๖} ว่าพระองค์จะไม่เสด็จมาเพื่อไถ่พวกเขาในบาปของพวกเขา, แต่ทรงไถ่พวกเขาจากบาปของพวกเขา.

๑๑ และพระองค์ทรงมีพลังซึ่งได้รับจากพระบิดาเพื่อไถ่พวกเขาจากบาปของพวกเขาเพราะการกลับใจ; ฉะนั้นพระองค์จึงทรงส่ง^{๑๗} เทพของพระองค์มาประกาศข่าวเกี่ยวกับเงื่อนไขของการกลับใจ, ซึ่งนำไป

สู่เดซาณาภาพของพระผู้ไถ่, ไปสู่ความรอดของจิตวิญญาณพวกเขา.

๑๒ และบัดนี้, ลูกพ่อ, จงจำ, จงจำไว้ว่าบนศิลา^{๑๘} ของพระผู้ไถ่ของเรา, ผู้ทรงเป็นพระคริสต์, พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, ที่ลูกต้องสร้างรากฐาน^{๑๙} ของลูก; เพื่อเมื่อมารจะส่งสมอันมีกำลังแรงของเขามา, แท้จริงแล้ว, ลูก ศรของเขาในลมหมุน, แท้จริงแล้ว, เมื่อลูกหีบของเขา และพาย^{๒๐} อันมีกำลังแรงของเขาทั้งหมดจะ กระหน่ำมาบนลูก, มันจะไม่มีพลังเหนือลูกเพื่อลากเอาลูกลงไปสู่ห้วงแห่งความเศร้าหมองและวิบัติอันหาได้สิ้นสุดไม่, เพราะศิลาซึ่งบนนั้นลูกได้รับการสร้างขึ้น, ซึ่งเป็นรากฐานอันแน่นอน, รากฐานซึ่งหากมนุษย์จะสร้างบนนั้นแล้วพวกเขาจะตกไม่ได้.

๑๓ และเหตุการณ์^{๒๑} ได้บังเกิดขึ้นคือนี้เป็นถ้อยคำซึ่งสีลามันสอน^{๒๒} บุตรของท่าน; แท้จริงแล้ว, ท่านสอนบุตรของท่านหลายเรื่องซึ่งไม่มีเขียนไว้, และหลายเรื่องซึ่งมีเขียนไว้ด้วย.

๑๔ และ คน ทั้ง สอง จดจำ ถ้อยคำ^{๒๓} ของท่าน; และ ฉะนั้น คน ทั้ง สอง จึง ออก เดินทาง, โดยรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อจะสอนพระวาทะของพระผู้เป็นเจ้าในบรรดาผู้คนของนีไฟทั้งหมด, โดยเริ่มที่เมืองอูดมมั่งคั่ง;

๑๕ และจากที่นั่นต่อไปยังเมืองแห่งกิด; และจากเมืองแห่งกิดไปเมืองแห่งมิวเล็ค;

๘๗ ๓ นี. ๑๓:๑๙-๒๑.

๙ คพ. ๑๔:๗.

๑๐ โม่ไชยาห์ ๒:๙.

๑๑ โม่ไชยาห์ ๓:๑๗-๑๘.

๑๒ คพ. ซดใช้ (การ).

๑๓ คพ. ไถ่ (การ), ไถ่

(ได้รับการ).

๑๔ คพ. โลก—ผู้ไม่เชื่อฟังพระบัญญัติ.

๑๕ ๑๐๗ แอลมา ๑๑:๓๔.

๑๖ ๑๐๗ แอลมา ๑๓:๒๔-๒๕.

๑๗ ๑๒๓ มธ. ๗:๒๔-๒๗;

คพ. ๖:๓๔;

โมเสส ๗:๕๓.

๑๘ คพ. สีลามมเอก; ศีลา.

๑๙ อลีย. ๒๘:๑๖;

เจคอบ ๔:๑๖.

๒๐ ๓ นี. ๑๔:๒๕, ๒๗.

๒๑ โม่ไชยาห์ ๑:๔.

๑๖ และ แม้จากเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่ง, จนพวกท่านออกไปในบรรดาผู้คนของนีไฟ ทั้งหมด ที่อยู่ใน แผ่นดินทางใต้; และจาก นั้นเข้าไปใน แผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลา, ในบรรดาชาวเลมัน.

๑๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกท่านสั่งสอนด้วยพลังอันยิ่งใหญ่, ถึงขนาดที่ทำให้ผู้แตกแยก จากชาวนีไฟเป็นอันมากต้องจำนน, ถึงขนาดที่พวกเขาออกมาและสารภาพบาปของตนและรับบัพติศมาสู่การกลับใจ, และกลับไปหาชาวนีไฟในทันทีเพื่อพยายามแก้ไขความผิดที่พวกเขากระทำต่อคนเหล่านั้น.

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ นีไฟกับลีไฮสั่งสอนชาวเลมันด้วยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจยิ่งใหญ่เช่นนั้น, เพราะพวกท่านมีพลังอำนาจและสิทธิอำนาจที่ประทานให้แก่พวกท่านเพื่อพวกท่านจะพูด, และพวกท่านมีเรื่องที่ประทานให้แก่พวกท่านด้วยว่าควรพูดอะไร—

๑๙ ฉะนั้นพวกท่านพูดโดยยังความงนงนยิ่งนักแก่ชาวเลมัน, จนทำให้พวกเขาเชื่อ, ถึงขนาดที่มีชาวเลมันแปดพันคนซึ่งอยู่ในแผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลาและโดยรอบรับบัพติศมาสู่การกลับใจ, และตระหนักถึงความชั่วร้ายของประเพณีบรรพบุรุษของพวกเขา.

๒๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนีไฟกับลีไฮออกจากที่นั่นไปยังแผ่นดินแห่งนีไฟ.

๒๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวก

ท่านถูกกองทัพชาวเลมันจับโยนเข้าเรือนจำ; แท้จริงแล้ว, แม้เป็นเรือนจำเดียวกันกับที่แอมันและพี่น้องของท่านถูกผู้รับใช้ของลิมไฮกักขัง.

๒๒ และหลังจากที่พวกท่านถูกจับเข้าเรือนจำ แล้ว หลายวันโดยไม่มีอาหาร, ดูเถิด, คนเหล่านั้นเข้าไปในเรือนจำเพื่อจับพวกท่านไปสังหารเสีย.

๒๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนีไฟกับลีไฮถูกล้อมไว้ราวกับด้วยไฟ, แม้ถึงขนาดที่คนเหล่านั้นไม่กล้าจับพวกท่านเพราะกลัวว่าตนจะไหม้. กระนั้นก็ตาม, นีไฟกับลีไฮมิได้ไหม้; และพวกท่านเหมือนกำลังยืนอยู่ท่ามกลางไฟและมีได้ไหม้.

๒๔ และเมื่อพวกท่านเห็นว่าเสาเพลิงล้อมพวกท่านไว้, และเห็นว่ามันมิได้ไหม้พวกท่าน, พวกท่านมีขวัญกำลังใจ.

๒๕ เพราะพวกท่านเห็นว่าชาวเลมันไม่กล้าจับพวกท่าน; ทั้งไม่กล้าเข้ามาใกล้พวกท่าน, แต่ยืนอยู่ราวกับ พวกเขาถูกทำให้เป็นใบ้ด้วยความพิศวง.

๒๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนีไฟกับลีไฮยืนขึ้นพูดกับพวกนั้น, มีความว่า : อย่ากลัวเลย, เพราะดูเถิด, พระผู้เป็นเจ้าของที่ทรงแสดงสิ่งอัศจรรย์นี้แก่ท่าน, ซึ่งในการแสดงแก่ท่านนี้เพื่อให้เห็นว่าจะจับเราไปสังหารไม่ได้.

๒๗ และ ดูเถิด, เมื่อ พวก ท่าน กล่าวถ้อยคำเหล่านี้, แผ่นดิน ก็ สั่น สะเทือนอย่าง ยิ่ง, และ กำแพง เรือน จำ ได้ สั่น สะเทือนราวกับว่าจะพัง ทลาย ลง สู่ พื้น

<p>๑๗ก ฮีล. ๔:๔. ๑๗ก คพ. ๑๐๐:๕-๘. คพพ. คำพยากรณ์, พยากรณ์.</p>	<p>๑๗ก คพพ. เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ); งานเผยแผ่ศาสนา. ๒๑ก โมไซยาห์ ๗:๖-๗; ๒๑:๒๓. ๒๓ก อพย. ๓:๒.</p>	<p>๒๔ก อพย. ๑๔:๒๔; ๑ นี. ๑:๖; คพ. ๒๓:๑๒; จส—ป ๑:๑๖.</p>
--	---	---

ดิน; แต่ดูเถิด, มันไม่ได้พัง. และดูเถิด, คนที่อยู่ในเรือจนจำเป็นชาวเลมันกับชาวนี้ไฟผู้ที่แตกแยกมา.

๒๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาถูกบดบังด้วยเมฆแห่งความมืด, และความกลัวอันนำพรั่นพริ่งอย่างรุนแรงมาสู่พวกเขา.

๒๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีเสียงดังขึ้นราวกับว่าอยู่เหนือเมฆแห่งความมืด, กล่าวว่: เจ้าจงกลับใจ, เจ้าจงกลับใจ, และอย่าพยายามทำลายผู้รับใช้ของเราอีกต่อไปผู้ซึ่งเราส่งมายังเจ้าเพื่อประกาศข่าวประเสริฐ.

๓๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อพวกเขาได้ยินเสียงนี้, และเห็นว่าไม่ใช่เสียงฟ้าร้อง, ทั้งมิใช่เสียงดังกึกก้อง, แต่ดูเถิด, มันเป็นเสียงสงบแห่งความนุ่มนวลอย่าง สมบูรณ์, ราวกับว่าเป็นเสียงกระซิบ, และเสียงนั้นเสียดแทงแม้จนถึงจิตวิญญาณทีเดียว—

๓๑ และทั้งที่เสียงนั้นนุ่มนวล, ดูเถิดแผ่นดินยังสั่นสะเทือนอย่างยิ่ง, และกำแพงเรือนจำอื่นอีก, ราวกับว่ากำลังจะพังทลายลงสู่พื้นดิน; และดูเถิดเมฆแห่งความมืด, ซึ่งบดบังเหนือพวกเขา, หาได้กระจายไปไม่—

๓๒ และดูเถิดเสียงดังขึ้นมาอีก, กล่าวว่: เจ้าจงกลับใจ, เจ้าจงกลับใจ, เพราะอาณาจักรแห่งสวรรค์อยู่แค่เอื้อม; และอย่าพยายามทำลายผู้รับใช้ของเราอีกต่อไป. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแผ่นดินสั่นสะเทือนอีก, และกำแพงอื่น.

๓๓ และเสียงดังมาอีกเป็นครั้งที่สามด้วย, และกล่าวถ้อยคำอันน่าอัศจรรย์แก่พวกเขา ซึ่งมนุษย์อื่นไม่มีได้; และกำแพงอื่นอีก, และแผ่นดินสั่นสะเทือนราวกับว่ากำลังจะแยกออกจากกัน.

๓๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมันหลบหนีไปไม่ได้เพราะเมฆแห่งความมืด ซึ่งบดบังเหนือพวกเขา; แท้จริงแล้ว, และพวกเขาเคลื่อนไหวไม่ได้ด้วยเพราะความกลัวซึ่งมาสู่พวกเขา.

๓๕ บัดนี้มีคนผู้หนึ่งในบรรดาพวกเขา ซึ่งเป็นชาวนี้ไฟโดยกำเนิด, ซึ่งครั้งหนึ่งเป็นของศาสนจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแต่ได้แตกแยกออกไปจากคนเหล่านั้น.

๓๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาหันกลับไป, และดูเถิด, เขาเห็นหน้าของนี้ไฟกับสีโฮผ่านเมฆแห่งความมืด; และดูเถิด, ดวงหน้านั้นสว่างยิ่ง, แม้ดังหน้าของเทพ. และเขาเห็นว่าพวกท่านมองขึ้นไป บนฟ้าสวรรค์; และพวกท่านอยู่ในลักษณะราวกับกำลังพูดคุยหรือกำลังเปล่งเสียงพูดกับผู้หนึ่งผู้ใดที่พวกท่านมองเห็น.

๓๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชายผู้นี้ร้องเรียกฝูงชน, เพื่อพวกเขาจะได้หันมาดู. และดูเถิด, มีพลังประทานให้คนเหล่านั้นจนพวกเขาหันมาดู; และพวกเขาเห็นหน้าของนี้ไฟกับสีโฮ.

๓๘ และพวกเขาพูดกับชายนั้นว่: ดูเถิด, ทั้งหมดนี้หมายความว่าอย่างไร, และคนที่ชายเหล่านั้นสนทนากับอยู่ด้วยนี้เป็นใคร?

๓๙ บัดนี้ชายคนนั้นชื่ออมีนาแดบ. และอมีนาแดบกล่าวแก่พวกเขาว่า: คนทั้งสองสนทนากับเหล่าเทพของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ.

๔๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมันกล่าวแก่เขาว่า: เราจะอย่างไรเพื่อเมฆแห่งความมืดนี้จะเลื่อนออกไปจากการบดบังเรา?

๔๑ และอมีนาแดบกล่าวแก่พวกเขาว่า: ท่านต้องกลับใจ, และวิงวอนต่อเสียงนั้น, แม้จนกระทั่งท่านจะมีศรัทธา^๑ในพระคริสต์, ซึ่งแอลมา, และอมีวเล็ค, และซี-เอสรอมสอนท่านไว้เกี่ยวกับพระองค์; และเมื่อท่านจะทำดังนี้, เมฆแห่งความมืดจะเคลื่อนไปจากการบดบังท่าน.

๔๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาทั้งหมดเริ่มวิงวอนต่อเสียงของผู้ที่ทำให้แผ่นดินสั่นสะเทือน; แท้จริงแล้ว, พวกเขาวิงวอนแม้จนเมฆแห่งความมืดกระจายไป.

๔๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขากวาดสายตาดู, และเห็นว่าเมฆแห่งความมืดกระจายไปจากการบดบังพวกเขาแล้ว, ดูเถิด, พวกเขาเห็นว่าเสาเพลิงล้อม^๒พวกเขาไว้, แท้จริงแล้วทุกคน.

๔๔ และนี่ไฟกับลีไฮอยู่ท่ามกลางพวกเขา; แท้จริงแล้ว, พวกเขาถูกล้อมไว้; แท้จริงแล้ว, ราวกับว่าอยู่ท่ามกลางเปลวไฟ, กระนั้นมันก็ไม่ได้ทำอันตรายพวกเขา, ทั้งไม่ได้สามติดกำแพงเรือนจำ; และพวกเขาเปี่ยมด้วยปีติ^๓นั้นซึ่งสุดจะพรรณนาและเปี่ยมด้วยความยินดี.

๔๕ และดูเถิด, พระวิญญูณศักดิ์สิทธิ์^๔ของพระเจ้าเป็นเจ้าของเสด็จลงมาจากรวรรค์, และทรงเข้าสู่ใจพวกเขา, และพวกเขาได้รับการเติมให้เต็มราวกับด้วยไฟ, และพวกเขาพูด^๕ถ้อยคำอันน่าอัศจรรย์ออกมา.

๔๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีเสียงดังมาถึงพวกเขา, แท้จริงแล้ว, เสียงอันน่าชื่นชม, ราวกับเป็นเสียงกระซิบ, กล่าวว่:

๔๗ สันติ^๖, สันติจงมีแก่เจ้า, เพราะศรัทธาของเจ้าในผู้ที่ยิ่งใหญ่ของเร, ผู้ดำรงอยู่แล้วนับแต่การวางรากฐานของโลก.

๔๘ และบัดนี้, เมื่อพวกเขาได้ยินดังนี้พวกเขาจึงกวาดสายตาขึ้นราวกับจะดูว่าเสียงมาจากที่ใด; และดูเถิด, พวกเขาเห็นฟ้าสวรรค์^๗เปิด; และเทพลงมาจากรวรรค์และปฏิบัติต่อพวกเขา.

๔๙ และมีอยู่ประมาณสามร้อยคนที่เห็นและได้ยินเรื่องเหล่านี้; และพวกเขาได้รับคำสั่งให้ออกไปและไม่ให้ประหลาดใจ, ทั้งไม่ให้สงสัย.

๕๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาออกไป, และปฏิบัติต่อผู้คน, โดยที่ประกาศเรื่องทั้งหมดที่พวกเขาได้ยินและได้เห็นมาตลอดทั่วภาคต่าง ๆ โดยรอบ, ถึงขนาดที่ชาวเลมันส่วนใหญ่เชื่อเรื่องเหล่านี้, เพราะความสำคัญยิ่งของหลักฐานที่พวกเขาได้รับมา.

๕๑ และมากเท่าที่เชื่อ^๘ก็ได้วางอาวุธสงครามของตน, และความเกลียดชังของตนและประเพณีบรรพบุรุษของตนด้วย.

๔๐ก กิจการ ๒:๓๗-๓๙.
๔๐ค คมพ. กลับใจ (การ).
ข คมพ. ศรัทธา, เชื่อ (ความ).
๔๓ก ๓ นี. ๑๗:๒๔; ๑๙:๑๔.
๔๔ก คมพ. ปีติ.

๔๕ก ๓ นี. ๙:๒๐;
อีเธอร์ ๑๒:๑๔.
ข คมพ. ของประทานทาง
วิญญูณ, ของประทาน
แห่งพระวิญญูณ.

๔๗ก คมพ. สงบ (ความ),
สงบสุข (ความ), สันติ,
สันติสุข.
๔๘ก ๑ นี. ๑:๘.
๕๑ก แอลมา ๓๐:๕.

๕๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขามอบผืนแผ่นดินต่าง ๆ ซึ่งพวกเขาครอบครองให้แก่ชาวนีไฟ.

บทที่ ๖

ชาวเลมันที่ชอบธรรมสั่งสอนชาวนีไฟที่ชั่วร้าย—ทั้งสองพวกรุ่งเรืองระหว่างยุคแห่งความสงบสุขและความอุดมมั่งคั่ง—ลูซิเฟอร์, ผู้ก่อบาป, ปลุกปั่นใจคนชั่วร้าย และพวกโจรแก๊งแอนทั้นในฆาตกรรมและความชั่วร้าย—พวกโจรยึดอำนาจจากฝ่ายปกครองของชาวนีไฟ. ประมาณ ๒๙-๒๓ ปีก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อปีที่หกสิบสองแห่งการปกครองของผู้พิพากษาสิ้นสุด, เรื่องทั้งหมดนี้เกิดขึ้นแล้วและชาวเลมัน, ส่วนใหญ่, กลับกลายเป็นคนชอบธรรม, ถึงขนาดที่ความชอบธรรมของพวกเขามียิ่งกว่าของชาวนีไฟ, เพราะความมั่นคงของพวกเขาและความแน่วแน่ในศรัทธาของพวกเขา.

๒ เพราะเหตุนี้, มีชาวนีไฟจำนวนมากที่กลับแข็งกระด้างและไม่สำนึกผิดและชั่วร้ายสิ้นดี, ถึงขนาดที่พวกเขาปฏิเสธพระวามะของพระผู้เป็นเจ้าและคำสั่งสอนและการพยากรณ์ทั้งหมดที่ได้เกิดขึ้นในบรรดาพวกเขา.

๓ กระนั้นก็ตาม, ผู้คนของศาสนจักรมีความปรียดียิ่ง เพราะ การ เปลี่ยนใจ

เลื่อมใสของชาวเลมัน, แท้จริงแล้ว, เพราะศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้า, ซึ่งสถาปนาขึ้นในบรรดาพวกเขา. และพวกเขาผูกมิตรกัน, และขึ้นชมยินดีร่วมกัน, และมีความปรียดียิ่ง.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมันจำนวนมากลงมายังแผ่นดินแห่งเซราเอิมลา, และประกาศต่อผู้คนชาวนีไฟถึงหนทางของการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของพวกเขา, และกระตุ้นคนเหล่านี้ถึงศรัทธาและการกลับใจ.

๕ แท้จริงแล้ว, และหลายคนสั่งสอนด้วยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจใหญ่หลวงยิ่ง, จนนำหลายคนในพวกนี้ลงไปสู่ห้วงลึกแห่งความถ่อมตน, เพื่อเป็นผู้ติดตามที่ถ่อมตนของพระผู้เป็นเจ้าและพระเมษโปดก.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมันจำนวนมาก เข้าไปใน แผ่นดินทางเหนือ; และนีไฟกับลีไฮเข้าไปสู่แผ่นดินทางเหนือด้วย, เพื่อสั่งสอนผู้คน. และปีที่หกสิบสามสิ้นสุดลงดังนี้.

๗ และดูเถิด, มีความสงบสุขในแผ่นดินทั้งหมด, ถึงขนาดที่ชาวนีไฟเข้าไปในแผ่นดินส่วนใดก็ตามที่พวกเขาต้องการ, ไม่ว่าในบรรดาชาวนีไฟหรือชาวเลมัน.

๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมันไปที่ใดก็ตามที่พวกเขาต้องการด้วย, ไม่ว่าในบรรดาชาวเลมันหรือในบรรดาชาวนีไฟ; และด้วยเหตุนี้พวกเขามีการติดต่อกันโดยอิสระ, เพื่อซื้อและเพื่อขาย, และ

๖ ๑ก อีล. ๑๓:๑.
๒ก รีม. ๑:๒๘-๓๒.
๓ก คมพ. ผูกมิตร.

๔ก คมพ. เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ).

๖ก แอลมา ๖:๔-๑;

อีล. ๓:๑๑-๑๒.

เพื่อหาผลประโยชน์, ตามความปรารถนาของพวกเขາ.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกนักลับร่ำรวยยิ่ง, ทั้งชาวเลมันและชาวนีไฟ; และพวกเขามีทอง, และเงิน, และโลหะมีค่านานาชนิดมากมายยิ่ง, ทั้งในแผ่นดินทางใต้และในแผ่นดินทางเหนือ.

๑๐ บัดนี้แผ่นดินทางใต้เรียกว่าลีไฮ, และแผ่นดินทางเหนือเรียกว่ามิวเล็ค, ซึ่งเรียกตามบุตรของเศเตเคียห์; เพราะพระเจ้าทรงนำมิวเล็คเข้ามาในแผ่นดินทางเหนือ, และลีไฮเข้ามาในแผ่นดินทางใต้.

๑๑ และดูเถิด, มีทองนานาชนิดอยู่ในผืนแผ่นดินทั้งสองแห่งนี้, และเงิน, และแร่ที่มีค่าทุกชนิด; และมีช่างฝีมือประณีตด้วย, ซึ่งทำงานกับแร่ทุกอย่างและถลุงแร่; และดังนั้นพวกเขากลายเป็นคนร่ำรวย.

๑๒ พวกเขาปลุกธัญพืชมากมายเหลือล้น, ทั้งในทางเหนือ และทางใต้; และพวกเขาเจริญอย่างยิ่ง, ทั้งในทางเหนือและในทางใต้. และพวกเขาขยายเผ่าพันธุ์ และ แข็งแรง ยิ่ง ขึ้นใน แผ่นดิน. และพวกเขาเลี้ยงฝูงสัตว์เลี้ยง และฝูงสัตว์ใหญ่มากมาย, แท้จริงแล้ว, ลูกสัตว์อ้วนมากมาย.

๑๓ ดูเถิด พวกผู้หญิงของ พวกเขาทำงานหนัก และ ปั่น ฝ้าย, และ ทอ ผ้านานาชนิด, ผ้า ป่าน เนื้อ ดี และ ผ้า ทุกชนิด, เพื่อห่อหุ้มความเปลือยเปล่าของพวกเขา. และดังนั้นปีที่หกสิบสี่ผ่านไป ในความสงบสุข.

๑๔ และในปีที่หกสิบห้าพวกเขามีความปรารถนาร้างและ ความสงบสุข, แท้จริงแล้ว, การสั่งสอนมาก และ คำพยากรณ์หลายอย่างเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังมาถึง. และปีที่หกสิบห้าก็ผ่านไปดังนี้.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีที่หกสิบหกแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, ดูเถิด, ซีโซรัม ถูกมือลึกลับลอบสังหาร ขณะที่ นั่ง อยู่ บนบัลลังก์พิพากษา. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีเดียวกันนั้น, บุตรของเขา, ซึ่งผู้คนกำหนดขึ้นแทนเขา, ก็ถูกลอบสังหารด้วย. และปีที่หกสิบหกสิ้นสุดลงดังนี้.

๑๖ และในตอนต้นของปีที่หกสิบเจ็ดผู้คนเริ่มทวีความชั่วร้ายอย่างยิ่งอีก.

๑๗ เพราะดูเถิด, พระเจ้าประทานพรให้พวกเขามานานด้วยความมั่งคั่งทางโลกจนไม่มีการช่วยเขาให้โกรธ, ให้ทำสงคราม, หรือให้หนองเลือด; ฉะนั้นพวกเขาจึงเริ่มหมกมุ่นอยู่กับความมั่งคั่งของตน; แท้จริงแล้ว, พวกเขาเริ่มแสวงหาผลประโยชน์เพื่อพวกเขาจะถูกยกขึ้นเหนือกันและกัน; ฉะนั้นพวกเขาเริ่มกระทำฆาตกรรมลับ, และขโมยและปล้นสะดม, เพื่อพวกเขาจะได้ผลประโยชน์.

๑๘ และบัดนี้ ดูเถิด, ฆาตกรและนักปล้นสะดมเหล่านี้คือกองโจรซึ่งคิซคู-เม็นและแกติแอนทัน"ได้ตั้งขึ้น. และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ, แม้ในบรรดาชาวนีไฟ, ก็มีกองโจรของแกติแอนทันมากมาย. แต่ดูเถิด, พวกนี้มีจำนวนมากกว่ากลุ่มชนชาวเลมันที่ชั่วร้ายกว่า.

และพวกนี้เรียกว่าเหล่าโจรและฆาตกรของแกติแอนตัน.

๑๙ และพวกนี้เองที่ลอบสังหารซีโซ-รัมหัวหน้าผู้พิพากษา, และบุตรของเขา, ขณะที่อยู่บนบัลลังก์พิพากษา; และดูเถิด, หามิไครพบพวกเขาไม่.

๒๐ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อชาวเลมันรู้ว่ามิโจรปะปนอยู่ในพวกตนก็โทมนัสยิ่ง; และพวกเขาใช้ทุกวิถีทางที่อยู่ในอำนาจของตนเพื่อทำลายพวกนั้นให้หมดจากพื้นพิภพ.

๒๑ แต่ดูเถิด, ซาตานชั่วร้ายใจชาวนี้ไฟส่วนมาก, ถึงขนาดที่พวกเขาสมทบกับกองโจรเหล่านั้น, และเข้าสู่พันธสัญญาของ พวก เขา และ คำปฏิญาณ ของ พวก เขา, ว่าพวกเขาจะคุ้มครองและปกป้องรักษากันในสถานการณ์ยุ่งยากใด ๆ ก็ตามที่พวกเขาจะเผชิญ, เพื่อจะไม่ต้องเป็นทุกข์เพราะการกระทำฆาตกรรมของตน, และการปล้นสะดมของตน, และการลักขโมยของตน.

๒๒ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ พวก เขามี เครื่องหมาย, แท้จริง แล้ว, เครื่องหมายลับ^๑ของ พวก เขา, และ คำพูดลับของพวกเขา; และการนี้เพื่อพวกเขาจะรู้จักพี่น้องที่เข้ามาในพันธสัญญา, เพื่อความชั่วร้ายใด ๆ ก็ตามที่พี่น้องของเขากระทำขึ้นเขาก็จะไม่ได้รับอันตรายโดยพี่น้องของเขา, หรือโดยบรรดาผู้เป็นสมาชิกในกองโจรของเขา, ซึ่งรับพันธสัญญานี้ไว้แล้ว.

๒๓ และ ดั่ง นั้น พวก เขา จะ กระทำ ฆาตกรรม, และ ปล้น สะดม, และ ลัก ขโมย, และ กระทำ การ ผิด ประเวณี และ การ ชั่วร้าย นานา ชนิด, ตรงกันข้ามกับกฎของประเทศตนและกฎของพระเจ้าเป็นเจ้าของตนด้วย.

๒๔ และผู้ใดก็ตามในบรรดาผู้ซึ่งเป็นสมาชิกกองโจรของพวกเขาที่เปิดเผยให้โลกรู้ถึงความชั่วร้าย^๒ของตนและความน่าชิงชังของตน, จะถูกพิจารณาโทษ, ไม่ใช่ตามกฎของประเทศตน, แต่ตามกฎหมายความชั่วร้ายของตน, ซึ่งแกติแอนตันและศิษ-คุเม็นให้ไว้.

๒๕ บัดนี้ดูเถิด, คำปฏิญาณ^๓และพันธสัญญาลับเหล่านี้เองที่แอลมาส่งบุตรท่านไม่ให้เผยออกไปสู่โลก, เกลือกมันจะเป็นวิถีทางของการนำผู้คนไปสู่ความพินาศ.

๒๖ บัดนี้ดูเถิด, คำปฏิญาณและพันธสัญญาลับ^๔เหล่านั้นไม่ได้มาสู่แกติแอนตันจากบันทึกที่มอบไว้ให้อีลามัน; แต่ดูเถิด, สัตภาวะเดียวกัน^๕นั้นที่ได้ชักจูงบิดามารดาแรกของเราให้กินผลไม้ต้องห้ามใส่มันไว้ในใจแกติแอนตัน—

๒๗ แท้จริงแล้ว, สัตภาวะเดียวกันนั้นเองที่วางแผนกับคาอิน^๖, ว่าหากเขากระทำฆาตกรรมอาเบลน้องชายของเขา เรื่องนี้ก็จะเป็นที่รู้แก่โลก. และเขาวางแผนกับคาอินและผู้ติดตามเขานับแต่เวลานั้นมา.

๒๘ และสัตภาวะเดียวกันนั้นเองเช่นกันที่ใส่มันไว้ในใจผู้คนให้สร้าง^๗หอคูสูงจนสูงพอที่พวกเขาจะไปถึงฟ้าสวรรค์. และ

๒๒ก คมพ. มั่วสุมลับ (การ).
๒๔ก คมพ. ชั่ว, ชั่วร้าย (ความ).
๒๕ก แอลมา ๓๗:๒๗-๓๒.

๒๖ก โมเสส ๕:๒๙, ๔๙-๕๒.
ข ๓ นี. ๖:๒๘;
โมเสส ๔:๖-๑๒.

๒๗ก โมเสส ๕:๑๘-๓๓.
๒๘ก ปฐก. ๑๑:๑-๔;
อีเบอร์ ๑:๓.

สัปดาห์เดียวกันนั้นเองที่ชักนำผู้คนซึ่งมาจากหอสูงนั้นที่เข้ามาในแผ่นดินนี้; ซึ่งแพร่งานแห่งความมิดและความน่าชิงชังตลอดทั่วผืนแผ่นดิน, จนเขาลากเอาผู้คนลงไปสู่ความพินาศสิ้น^{๒๘}, และไปสู่นรกอันเป็นนิจ.

๒๙ แท้จริงแล้ว, สัปดาห์เดียวกันนั้นเองซึ่งใส่ไว้ในใจแกติแอนทัน^{๒๙}ให้คงทำงานแห่งความมิด, และแห่งฆาตกรรมลับต่อไป; และเขานำมันออกมานับจากกาลเริ่มต้นของมนุษย์แม้จนถึงเวลานี้.

๓๐ และดูเถิด, เขา^{๓๐}นั้นเอง ซึ่งเป็นผู้ก่อบาปทั้งปวง. และดูเถิด, เขาทำงานแห่งความมิดและฆาตกรรมลับของเขาต่อไป, และสืบทอดแผนของพวกเขา, และคำปฏิญาณของพวกเขา, และพันธสัญญาของพวกเขา, และแผนแห่งความชั่วร้ายอันนำพรันพรียงของพวกเขา, จากรุ่นสู่รุ่นถึงขนาดที่เขาจะครอบครองใจลูกหลานมนุษย์ได้.

๓๑ และบัดนี้ดูเถิด, เขาครอบครองใจชาวนีไฟได้มาก; แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่พวกเขากลับชั่วร้ายอย่างยิ่ง; แท้จริงแล้ว, คนส่วนมากในบรรดาพวกเขาหันออกไปนอกทางของความชอบธรรมเสียแล้ว, และเหยียบย่ำ^{๓๑}พระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าไว้ใต้เท้าของพวกเรา, และหันไปสู่วางของพวกเราเอง, และสร้างรูปเคารพเพื่อตัวเองด้วยทองและเงินของพวกเรา.

๓๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือความชั่วช้าสามัญทั้งหมดนี้มาสู่พวกเขา

ภายในเวลาไม่กี่ปี^{๓๒}, ถึงขนาดที่ส่วนใหญ่มารู้พวกเขาในปีที่หกสิบเจ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ.

๓๓ และพวกเขาแก่กล้าในความชั่วช้าสามัญของตนในปีที่หกสิบแปดด้วย, จนเป็นที่โทมนัสและนารำไห้อย่างใหญ่หลวงของคนชอบธรรม.

๓๔ และเราจึงเห็นตั้งนั้นว่าชาวนีไฟเริ่มเสื่อมโทรมในความไม่เชื่อ, และแก่กล้าในความชั่วร้ายและความน่าชิงชัง, ในขณะที่ชาวเลมันเริ่มแก่กล้าอย่างยิ่งในความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า เป็นเจ้าของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, พวกเขาเริ่มรักษากฎเกณฑ์และพระบัญญัติของพระองค์, และดำเนินชีวิตอยู่ในความจริงและความซื่อตรงต่อพระพักตร์พระองค์.

๓๕ และเราจึงเห็นตั้งนั้นว่าพระวิญญาณของพระเจ้าเริ่มถอย^{๓๕}จากชาวนีไฟ, เพราะความชั่วร้ายและความแข็งกระด้างของใจพวกเขา.

๓๖ และเราจึงเห็นตั้งนั้นว่าพระเจ้าทรงเริ่มเทพระวิญญาณของพระองค์ลงมาให้ชาวเลมัน, เพราะความว่าง่ายของพวกเราและความเต็มใจของพวกเราที่จะเชื่อในพระวจนะของพระองค์.

๓๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมันล่ากองโจรของแกติแอนทัน; และพวกเขาสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้าในบรรดาพวกที่ชั่วร้ายมากกว่าของคนเหล่านี้, ถึงขนาดที่กองโจรนี้ถูกทำลายสิ้นจากบรรดาชาวเลมัน.

<p>๒๘ข อีเธอร์ ๙:๘, ๑๕-๒๕. ๒๘ก ฮีล. ๒:๔-๑๓. ๓๐ก แอลมา ๕:๓๙-๔๒;</p>	<p>โมโร. ๗:๑๒, ๑๗; โมเสส ๔:๔. ๓๑ก ๑ นี. ๑๙:๗.</p>	<p>๓๒ก แอลมา ๔:๘. ๓๕ก โมไซยาห์ ๒:๓๖; คพ. ๑๒๑:๓๗.</p>
--	---	--

๓๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นอีกด้านหนึ่ง, คือชาวนีไฟส่งเสริมพวกเขาและสนับสนุนพวกเขา, โดยเริ่มกับพวกเขาที่ชั่วร้ายมากกว่า, จนพวกนั้นแพร่ไปทั่วแผ่นดินชาวนีไฟ, และล่อลวงคนชอบธรรมส่วนมากจนคนเหล่านั้นลงมาเชื่อในงานของพวกเขาและมีส่วนในสิ่งของที่ปล้นมาของพวกเขา, และสมคบกับพวกเขาในการกระทำฆาตกรรมและมั่วสุมลับ.

๓๙ และดังนั้นพวกเขาจึงได้เป็นฝ่ายจัดการในการปกครองแต่ฝ่ายเดียว, ถึงขนาดที่พวกเขาเหยียบย่ำไว้ใต้เท้าและโบยตีและทำร้ายและหันหลังให้ผู้ที่ยากจน^๑ และผู้ที่อ่อนโยน, และผู้ติดตามที่ล้อมตนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ.

๔๐ และเราจึงเห็นดังนั้นว่าพวกเขาอยู่ในสภาพที่น่าพรั่นพรึง, และกำลังสูงกอม^๒ เพื่อความพินาศอันเป็นนิज.

๔๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือปีที่ หกสิบแปด แห่ง การปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟสิ้นสุดลงดังนี้.

คำพยากรณ์ของนีไฟ, บุตรของอีลามัน—พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของผู้คนของนีไฟว่า พระองค์จะเสด็จเยือนพวกเขาในพระพิโรธของพระองค์, ถึงความพินาศสิ้นของพวกเขาเว้นแต่พวกเขากลับใจจากความชั่วร้ายของตน. พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงลงทัณฑ์ผู้คนของนีไฟ

ด้วยโรครະบาด; พวกเขากลับใจและหันมาหาพระองค์. แซมิวเอล, ชาวเลมัน, พยากรณ์ต่อชาวนีไฟ.

ประกอบด้วยบทที่ ๗ ถึง ๑๖.

บทที่ ๗

นีไฟถูกปฏิเสธในทางเหนือและกลับมาเซราเฮ็มลา—ท่านสวดอ้อนวอนบนหอสูงในสวนของท่าน จากนั้นจึงร้องเรียกให้ผู้คนกลับใจหาไม่ก็พินาศ. ประมาณ ๒๓-๒๑ ปีก่อนคริสตกาล.

ดูเถิด, บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่หกสิบเก้าแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนชาวนีไฟ, คือนีไฟ, บุตรของอีลามัน, กลับมาแผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลาจากแผ่นดินทางเหนือ.

๒ เพราะท่านออกไปในบรรดาผู้คนซึ่งอยู่ในแผ่นดินทางเหนือ, และสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแก่คนทั้งหลาย, และพยากรณ์หลายเรื่องแก่พวกเขา;

๓ และพวกเขาปฏิเสธถ้อยคำทั้งหมดของท่าน, ถึงขนาดที่ท่านอยู่ในหมู่ชนเหล่านั้นไม่ได้, แต่กลับมาแผ่นดินอันเป็นบ้านเกิดเมืองนอนของท่านอีก.

๔ และโดยเห็นว่าผู้คนอยู่ในสภาพแห่งความชั่วร้ายอันน่าพรั่นพรึงเช่นนั้น, และโจรแกตเอนทันเหล่านั้นเข้ามาในบัลลังก์พิพากษา—โดยที่แยงชิงพลังอำนาจและสิทธิอำนาจของแผ่นดินไว้; ละทิ้งพระ

บัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า, และทำไม่ถูกต้อง แม้แต่ น้อยต่อพระพักตร์พระองค์; ไม่ให้ความยุติธรรมแก่ลูกหลานมนุษย์;

๕ กล่าวโทษคนชอบธรรมเพราะความชอบธรรมของพวกเขา; ปล่อยคนผิดและคนชั่วร้ายไว้ไม่ให้ถูกลงโทษเพราะเงินตราของพวกเขา; และยิ่งกว่านั้นยังอยู่ในตำแหน่งหัวหน้าของฝ่ายปกครอง, เพื่อปกครองและทำตามความประสงค์ของพวกเขา, เพื่อพวกเขาจะหาผลประโยชน์และ คำสรรเสริญของโลก", และ, ยิ่งกว่านั้น, เพื่อพวกเขาจะประพতি ล่วงประเวณี, และลักขโมย, และฆ่า, และทำตามความประสงค์ของตนเองได้ง่ายขึ้น—

๖ บัดนี้ความชั่วช้าสามานย์ใหญ่หลวงนี้มาสู่ชาวนีไฟ, ในเวลาเพียงไม่กี่ปี; และเมื่อนีไฟเห็นมัน, ใจท่านหันด้วยโทมนัสภายในทรวง; และท่านร้องอุทานด้วยความปวดร้าวแห่งจิตวิญญาณท่านว่า:

๗ โอ้, หากข้าพเจ้ามีวันเวลาของข้าพเจ้าอยู่ได้ใน สมัย ที่ นีไฟ บิดาข้าพเจ้า แรกเริ่มออกมาจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม, หากข้าพเจ้าจะ ปัด กับ ท่านได้ใน แผ่นดินที่สัญญาไว้; เวลานั้น ผู้คนของท่านว่าง่าย, มันคง ที่จะ รักษา พระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า, และเชื่อฟังที่จะถูกนำไปทำความชั่วช้าสามานย์; และพวกเขารวดเร็วที่จะ สดับ ฟัง พระวณะของพระเจ้า—

๘ แท้จริงแล้ว, หากวันเวลาของข้าพเจ้าได้อยู่ใน สมัย นั้น, เมื่อนั้น จิตวิญญาณข้าพเจ้าคงมีปิติในความชอบธรรมของพี่น้องข้าพเจ้า.

๙ แต่ ดูเถิด, พระองค์ทรง กำหนด แก่ ข้าพเจ้าแล้วว่านี่คือวันเวลาของข้าพเจ้า, และว่าจิตวิญญาณข้าพเจ้าจะเปี่ยมด้วย โทมนัส เพราะ ความ ชั่ว ร้าย ของ พี่น้อง ข้าพเจ้านี้.

๑๐ และดูเถิด, บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมันเกิดขึ้นบนหอสสูง, ซึ่งอยู่ในสวนของนีไฟ, ซึ่งอยู่ริมทางหลวงอันนำไปสู่ตลาดใหญ่, ซึ่งอยู่ในเมืองแห่งเซราฮีม-ลา; ฉะนั้น, นีไฟคุกเข่าอยู่บนหอสสูง ซึ่งอยู่ในสวนของท่าน, ซึ่งหอสสูงนั้นอยู่ใกล้กับประตูสวนอันนำไปสู่ทางหลวงด้วย.

๑๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีคนบางคนผ่านมาเห็นนีไฟขณะที่ท่านกำลังท่อมเจจิตวิญญาณของท่านแต่พระผู้เป็นเจ้าของบนหอสสูง; และคนเหล่านั้นวิ่งไปบอกผู้คนถึงสิ่งที่พวกเขาเห็น, และผู้คนมารวมกันเป็นกลุ่มชนเพื่อพวกเขาจะได้รู้เหตุของความโศกเศร้าใหญ่หลวงนี้เนื่องจากความชั่วร้ายของผู้คน.

๑๒ และบัดนี้, เมื่อนีไฟลุกขึ้นท่านเห็นกลุ่มชนที่มารวมกัน.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านเอ่ยปากกล่าวแก่พวกเขาว่า: ดูเถิด, เหตุใดท่านมารวมกัน" อยู่เล่า? เพื่อข้าพเจ้าจะบอกท่านถึงความชั่วช้าสามานย์ของท่านหรือ?

๑๔ แท้จริงแล้ว, เพราะข้าพเจ้าขึ้นมาบนหอสสูงของข้าพเจ้าเพื่อจะท่อมเจจิตวิญญาณของข้าพเจ้า แต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า, เพราะโทมนัสยิ่งของใจข้าพเจ้า, ซึ่งเกิดขึ้นเพราะความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขา!

๑๕ และเพราะความโศกเศร้าและการคร่ำครวญของข้าพเจ้า ท่านจึง มารวมกันอยู่, และประหลาดใจ; แท้จริงแล้ว, และท่านจำเป็นอย่างยิ่งนักที่จะประหลาดใจ; แท้จริงแล้ว, ท่านควรประหลาดใจเพราะท่านยอมตนจนมารยึดครองใจท่านอย่างแน่นหนาเช่นนั้น.

๑๖ แท้จริงแล้ว, ท่านเปิดทางได้อย่างไรแก่การชักจูงของเขาผู้กำลังพยายามเหยียดจิตวิญญาณท่านลงไปสู่ความเศร้าหมองอันเป็นนิจและวิบัติอันหาได้สิ้นสุดไม่?

๑๗ โอ้ท่านจงกลับใจ, ท่านจงกลับใจ! เพราะเหตุอันใดที่ท่านจะตายเล่า? จงหันมา, หันมาสู่พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของท่านเถิด. เหตุใดพระองค์จึงทรงทอดทิ้งท่านเล่า?

๑๘ มัน เป็น เพราะ ท่าน ทำใจ แข็งกระด้าง; แท้จริงแล้ว, ท่านไม่ สดับ ฟังสุรเสียงของ พระ เมษ บาล ผู้ ประเสริฐ^๗; แท้จริงแล้ว, ท่านช่วยผู้ พระองค์ให้ทรงมีพระพิโรธต่อท่าน.

๑๙ และ ดูเถิด, แทนที่จะ ทรง รวม^๗ พวกท่าน, เว้นแต่ท่านจะกลับใจ, ดูเถิด, พระองค์จะทรงทำให้ท่านกระจัดกระจายไปจนท่านจะกลายเป็นมังสาหารสำหรับสุนัขและสัตว์ป่ากินเนื้อ.

๒๐ โอ้, ท่านลืมพระผู้เป็นเจ้าของท่านได้อย่างไรในวันนั้นเอง ที่พระองค์ ทรงปลดปล่อยท่าน?

๒๑ แต่ ดูเถิด, มัน เป็นไป เพื่อ หา ผล

ประโยชน์, เพื่อให้ มนุษย์ สรรเสริญ, แท้จริงแล้ว, และเพื่อ ท่าน จะ ได้ ทอง และเงิน. และท่านหมกมุ่นอยู่กับความมั่งคั่งและสิ่งไร้ประโยชน์ของโลก^๗นี้, เพื่อสิ่งเหล่านี้ท่านจึงกระทำฆาตกรรม, และปล้นสะดม, และขโมย, และเป็นพยานเท็จ ปรีกปราเพื่อนบ้านท่าน, และทำความชั่วช้าสามานย์นานปีการ.

๒๒ และเพราะเหตุนี้วิบัติจะมาถึงท่าน เว้นแต่ท่านจะกลับใจ. เพราะหากท่านจะไม่กลับใจ, ดูเถิด, เมืองยิ่งใหญ่^๗นี้, และบรรดาเมืองยิ่งใหญ่ทั้งปวงเหล่านั้นด้วยซึ่งอยู่รายรอบ, ซึ่งอยู่ ใน แผ่นดินที่เราครอบครอง, จะถูกยึดไปจนท่านจะไม่มีที่อยู่ใน เมือง เหล่า นั้น; เพราะ ดูเถิด, พระเจ้าจะไม่ประทานกำลัง^๗ให้ท่าน, ดังที่พระองค์ประทานมาแล้วก่อนหน้านั้น, เพื่อยืนหยัดต่อสู้ศัตรูของท่าน.

๒๓ เพราะดูเถิด, พระเจ้าตรัสตั้ง^๗นี้ว่า: เราจะไม่สำแดงพลังกำลังของเรากับคนชั่วร้าย, กับคนหนึ่งมากกว่าอีกคนหนึ่ง, นอกจากกับคนที่กลับใจจากบาปของพวกเขา, และสดับฟังคำของเรา. ฉะนั้น, พี่น้องข้าพเจ้า, บัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้เห็น, ว่าจะเป็นการดี^๗สำหรับชาวเลมันมากกว่าท่านเว้นแต่ท่านจะกลับใจ.

๒๔ เพราะ ดูเถิด, พวกเขาชอบธรรมยิ่งกว่าท่าน, เพราะพวกเขาไม่ได้ทำบาปกับความรู้อันมากยิ่งขึ้นซึ่งพวกท่านได้รับ; ฉะนั้นพระเจ้า จะ ทรง เมตตา พวก เขา;

<p>๑๗ก อสค. ๑๘:๒๓, ๓๑-๓๒. ๑๗ง อสค. ๓๔:๑๒; ยอห์น ๑๐:๑๔-๑๖; แอลมา ๕:๓๘-๔๑, ๕๗-๖๐. คมพ. พระเมษ-</p>	<p>บาลผู้ประเสริฐ. ข เจศอบ ๑:๘; แอลมา ๑๒:๓๖-๓๗. ๑๙ก ๓ นี. ๑๐:๔-๗. ๒๑ก คมพ. ฝีกไฟทางโลก</p>	<p>(ความ). ข อพย. ๒๐:๑๖; มธ. ๑๕:๑๙-๒๐. ๒๒ก โมไซยาห์ ๗:๒๙. ๒๓ก อีล. ๑๕:๑๑-๑๕.</p>
--	--	--

แท้จริงแล้ว, พระองค์ จะ ทรง ทำให้ วัน เวลาของพวกเขานานขึ้น^๓ และเพิ่มจำนวน พงศ์พันธุ์ของพวกเขา, แม้ขณะที่ท่าน ถูกทำลาย^๔ จนสิ้นแว่นแต่ท่านจะกลับใจ.

๒๕ แท้จริงแล้ว, วิบัติจึงมีแก่ท่านเพราะ ความ น่า ชิงชัง ร้าย แรง นั้น ซึ่ง มี อยู่ใน บรรดาพวกท่าน; และท่านเป็นหนึ่งเดียวกับมัน, แท้จริงแล้ว, กับกองโจรลับ^๕ นั้นซึ่ง ก่อตั้งโดยแอกติแอนตัน!

๒๖ แท้จริงแล้ว, วิบัติ^๖ จะมาถึงท่านเพราะ ความ ถือดี^๗ นั้นซึ่งท่านยอมให้เข้ามาในใจ ท่าน, ซึ่งทำให้ท่านทนงตนเหนือสิ่งที่ดี งามเพราะทรัพย์สิน^๘ อันมีค่ายิ่งของท่าน!

๒๗ แท้จริงแล้ว, วิบัติจึงมีแก่ท่านเพราะ ความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของท่าน!

๒๘ และเว้นแต่ท่านกลับใจท่านจะตาย; แท้จริงแล้ว, แม้ผืนแผ่นดินของท่านก็จะ เอาไปจากท่าน, และท่านจะถูกทำลายไป จากพื้นพิภพ.

๒๙ ดูเถิดบัดนี้, ข้าพเจ้าไม่กล่าวด้วยตัว ข้าพเจ้าเองว่าเรื่องเหล่านี้จะเป็นไป, เพราะ ไม่ใช่ด้วยตัวข้าพเจ้าที่ข้าพเจ้ารู้^๑ เรื่องเหล่านี้; แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้ารู้ว่าเรื่องเหล่านี้จริง เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงทำให้เป็นที่รู้แก่ข้าพเจ้า, ฉะนั้นข้าพเจ้าเป็นพยาน ว่าเรื่องเหล่านี้จะเป็นไป.

บทที่ ๘

ผู้พิพากษาที่ทุจริตพยายามยุยงผู้คนในให้ ต่อต้านนี้ไฟ—อับราฮัม, โมเสส, ซีรัส,

ซีรัส, อีไซอัส, อีสยาห์, เยเรมีย์, ลีไฮ, และ นี้ไฟทั้งหมดเป็นพยานถึงพระคริสต์— โดยการดลใจนี้ไฟประกาศเรื่องการลอบสังหารหัวหน้าผู้พิพากษา. ประมาณ ๒๓-๒๑ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อนี้ไฟกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, ดูเถิด, มีคนที่ เป็นผู้พิพากษา, ซึ่งเป็นสมาชิกกองโจรลับของแอกติแอนตันด้วย, และพวกเขา โกรธ, และพวกเขาร้องคัดค้านท่าน, โดยกล่าวแก่ผู้คนว่า: เหตุใดท่านจึงไม่จับชายผู้นี้และนำเขาออกมา, เพื่อจะกล่าวโทษตามความผิดที่เขาทำ?

๒ เหตุใดท่านจึงมาดูชายผู้นี้, และฟัง เขาสนประมาทผู้คนเหล่านี้และติเตียน กฎของเรา?

๓ เพราะ ดูเถิด, นี้ไฟ พุด กับ พวกเขา เกี่ยวกับความทุจริตของกฎของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, นี้ไฟพุดหลายเรื่องซึ่งเขียนไว้ไม่ได้; และท่านไม่ได้พุดสิ่งใดที่ตรงกันข้ามกับพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า.

๔ และผู้พิพากษาเหล่านี้โกรธท่าน เพราะ ท่าน พุด^๑ อย่าง เปิด เผย กับ พวกเขา เกี่ยวกับงานลับแห่งความมืดของพวกเขา; กระนั้นก็ตาม, พวกเขาไม่กล้าจับท่านด้วยมือตนเอง, เพราะพวกเขาเกรงกลัวผู้คนเกลือกคนเหล่านั้นจะร้องคัดค้านพวกเขา.

๕ ฉะนั้นพวกเขาจึงร้องต่อผู้คน, มีความ ว่า: เหตุใดท่านจึงยอมให้ชายผู้นี้ สบ

<p>๒๔ก แอลมา ๓:๑๖; คพ. ๕:๓๓. ข แอลมา ๓:๑๓.</p>	<p>๒๕ก อีล. ๓:๒๓. ๒๖ก อีสย. ๕:๘-๒๕. ข เจคอบ ๒:๑๓.</p>	<p>๒๗ก แอลมา ๕:๔๕-๔๖. ๘ ๔ก ๑ นี. ๑๖:๒-๓.</p>
--	---	--

ประมาทเรา? เพราะดูเถิดเขากล่าวโทษคนพวกนี้ทั้งหมด, แม้จนถึงความพินาศ; แท้จริงแล้ว, และว่าเมืองยิ่งใหญ่เหล่านี้ของเราจะถูกช่วงชิงไปจากเราด้วย, ว่าจะไม่มีที่อยู่ในเมืองของเรา.

๖ และบัดนี้เรารู้ว่าเป็นไปไม่ได้, เพราะดูเถิด, เรามีสถิง, และเมืองของเรายิ่งใหญ่, ฉะนั้นศัตรูของเราจะมีพลังเหนือเราไม่ได้.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาช่วยผู้คนให้เกิดโทษต่อต้านนี้ไฟดั่งนี้, และทำให้เกิด ความขัดแย้งในบรรดาคนเหล่านี้; เพราะมีบางคนที่ร้องว่า: อยู่อย่างกับชายผู้นี้, เพราะเขาเป็นคนดี, และสิ่งเหล่านี้ที่เขาจะบังเกิดขึ้นอย่างแน่นอนอนวันแต่เราจะกลับใจ;

๘ แท้จริงแล้ว, ดูเถิด, การพิพากษาทั้งหมดซึ่งเขาเป็นพยานแก่เราจะมาสู่เรา; เพราะเรารู้ว่าเขาเป็นพยาน ถูกต้องแก่เราเกี่ยวกับความชั่วช้าสามัญของเรา. และดูเถิดมันมีอยู่มากมายนัก, และเขารู้เรื่องทั้งหมดที่จะเกิดกับเรา เช่นเดียวกันกับที่เขา รู้ถึง ความชั่วช้าสามัญของเรา;

๙ แท้จริงแล้ว, และดูเถิด, หากเขาไม่ได้เป็นศาสดาพยากรณ์เขาจะเป็นพยานเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ไม่ได้.

๑๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนพวกนั้นที่หมยมนจะทำลายนี้ไฟถูกบีบบังคับไม่ให้จับท่าน, เพราะความเกรงกลัวของพวกเขา; ฉะนั้นท่านจึงเริ่มพูดกับ

พวกเขาอีก, โดยเห็นว่าท่านได้รับความนิยมในสายตาของคนบางคน, ถึงขนาดที่พวกที่เหลือเกิดความเกรงกลัว.

๑๑ ฉะนั้นท่านถูกบีบบังคับให้พูดกับพวกเขาต่อไปมีความว่า: ดูเถิด, พี่น้องข้าพเจ้า, ท่านไม่เคยอ่านหรือว่า พระผู้เป็นเจ้าประทานพลังให้ชายผู้หนึ่ง, แม้โมเสส, ให้ฟาดผืนน้ำแห่งทะเลเ็ดง, และมันแยกไปทางโน้นและทางนี้, จนชาวอิสราเอล, ผู้เป็นบรรพบุรุษของเรา, ผ่านมาบนแผ่นดินแห้ง, และผืนน้ำประสานกันดังเดิมท่วมกองทัพของชาวอียิปต์และกิลีนคนเหล่านั้นสิ้น?

๑๒ และบัดนี้ดูเถิด, หากพระผู้เป็นเจ้าประทานพลังเช่นนั้นแก่ชายผู้นี้, แล้วเหตุใดพวกท่านจึงเถียงกันเอง, และกล่าวว่าพระองค์ไม่ประทานพลังให้ข้าพเจ้าซึ่งโดยพลังนั้นข้าพเจ้าจะรู้เกี่ยวกับการพิพากษาที่จะมาสู่ท่านวันแต่ท่านจะกลับใจ?

๑๓ แต่, ดูเถิด, ท่านไม่เพียงแต่ปฏิเสธถ้อยคำข้าพเจ้า, แต่ท่านยังปฏิเสธถ้อยคำทั้งหมดซึ่งบรรพบุรุษของเราพูดไว้ด้วย, และถ้อยคำซึ่งโมเสส, ชายผู้นี้, ผู้ได้รับพลังยิ่งใหญ่เช่นนั้นพูดไว้, แท้จริงแล้ว, ถ้อยคำซึ่งท่านพูดไว้เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์.

๑๔ แท้จริงแล้ว, ท่านไม่ได้เป็นพยานหรือว่าพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา? และท่านยก ภูเขาของเหลืองขึ้นในแดนทุรกันดารนั้นใด, แม้นั้นนั้นพระองค์ผู้จะเสด็จมาจะถูกยกขึ้น.

๘ก ฮีล. ๗:๒๙.
๑๑ก อพย. ๑๔:๑๖;
๑ นี. ๑๗:๒๖;
โมไซยาห์ ๗:๑๙;

คพ. ๘:๒-๓;
โมเสส ๑:๒๕.
๑๔ก กตว. ๒๑:๖-๙;
๒ นี. ๒๕:๒๐;

แอลิมา ๓๓:๑๙-๒๒.
คพ. พระเยซูคริสต์—
รูปแบบหรือสัญลักษณ์
ของพระคริสต์.

๑๕ และมากเท่าที่มองดูงูนั้นจะมีชีวิต^๖ นั้นใด, แม้มากเท่าที่มองดูพระบุตรของ พระผู้เป็นเจ้าของด้วยศรัทธา, โดยมีวิญญาณ ที่สำนึกผิด, จะได้มีชีวิต^๖ นั้นนั้น, แม้งาน ไปสู่ชีวิตนั้นซึ่งเป็นชีวิตนิรันดร์.

๑๖ และบัดนี้ดูเถิด, โมเสสไม่เพียงเป็น พยานเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้, แต่ ศาสดา พยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ทั้งหลาย^๖ ด้วย, นับแต่วัน เวลาของท่านแม้งจนถึงวันเวลาของอับราฮัม.

๑๗ แท้จริงแล้ว, และดูเถิด, อับราฮัม^๖ เห็นการเสด็จมาของพระองค์, และเปี่ยม ด้วยความยินดีและชื่นชมยินดี.

๑๘ แท้จริงแล้ว, และดูเถิด ข้าพเจ้า กล่าวแก่ท่าน, ว่าไม่เพียงอับราฮัมที่รู้เรื่อง เหล่านี้, แต่ยังมีหลาย^๖ คนที่ได้รับเรียก โดยระเบียบ^๖ ของพระผู้เป็นเจ้าของก่อนวัน เวลาของอับราฮัม; แท้จริงแล้ว, แม้ตาม ระเบียบของพระบุตรของพระองค์; และ การนี้เพื่อจะแสดงแก่ผู้คน, หลายพันปี ก่อนการเสด็จมาของพระองค์, ว่าแม้การ ไถ่ก็จะมาถึงพวกเขา.

๑๙ และบัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้คุณ^๖ รู้, ว่า แม้นับแต่วันเวลาของอับราฮัมมีศาสดา พยากรณ์หลายคนที่เป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้; แท้จริงแล้ว, ดูเถิด, ศาสดาพยากรณ์ ชี้นัส^๖ เป็นพยานอย่างอาจหาญ; ซึ่งเพราะ การนี้ท่านจึงถูกสังหาร.

๒๐ และดูเถิด, ชี้นัส^๖ ด้วย, และอีไซฮัส ด้วย, และอิสยาห์^๖ ด้วย, และเยเรมีย์^๖ (เยเร มีย์คือศาสดาพยากรณ์คนเดียวกันกับคนที่ เป็นพยานถึงความพินาศของเยรูซาเล็ม^๖) และบัดนี้เรารู้ว่าเยรูซาเล็มถูกทำลายแล้ว ตามถ้อยคำของเยเรมีย์. โอแล้วเหตุใดพระ บุตรของพระผู้เป็นเจ้าของจึงจะไม่เสด็จมา, ตามคำพยากรณ์ของท่านเล่า?

๒๑ และบัดนี้ ท่าน จะเถียง หรือ ว่า เยรูซาเล็ม^๖ ไม่ถูกทำลาย? ท่านจะกล่าว หรือว่าบรรดาบุตร^๖ ของเศเดคียาห์ไม่ถูก สังหาร, ทั้งหมดเว้นแต่มีเวเล็ค^๖? แท้จริง แล้ว, และท่านไม่เห็นหรือว่าพงศ์พันธุ์ ของเศเดคียาห์อยู่กับเรา, และพวกเขา ถูกขับไล่ออกจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม? แต่ดูเถิด, นี้ไม่ใช่ทั้งหมด—

๒๒ ลีไซบิดาเราถูกไล่ออกจากเยรูซาเล็ม เพราะท่านเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้. นี้- ไฟ เป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้ ด้วย, และ บรรพบุรุษของเราแทบทั้งหมดด้วย, แม้ ลงมาจนถึงเวลานี้; แท้จริงแล้ว, คนเหล่านี้ เป็นพยานถึงการเสด็จมา^๖ ของพระคริสต์, และตั้งตารอ, และชื่นชมยินดีในวันที่จะ มาถึงของพระองค์.

๒๓ และดูเถิด, พระองค์ทรงเป็นพระผู้ เป็นเจ้า, และพระองค์ทรงอยู่กับคนเหล่านี้ นั้น, และทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์ต่อ

๑๕ ก ๑ นี. ๑๓:๔๑;
แอลลมา ๓๓:๔๕-๔๗;
๓ นี. ๑๕:๙.
ข ยอห์น ๑๑:๒๕.
๑๖ ก เจคอบ ๔:๔-๕; ๗:๑๑.
๑๗ ก ปัสก. ๒๒:๘-๑๔;
ยอห์น ๘:๕๖.
๑๘ ก แอลลมา ๑๓:๑๓;
คพ. ๘:๖-๑๖; ๑๓๖:๓๗.
ข คมพ. เมลลิสเซเดค,

ฐานะบุโรหิตแห่ง.
๑๙ ก แอลลมา ๓๔:๗.
๒๐ ก ๑ นี. ๑๓:๑๐;
๓ นี. ๑๐:๑๕-๑๖.
คมพ. พระคัมภีร์—
พระคัมภีร์ที่สูญหาย.
ข อสย. ๕๓.
ค ๑ นี. ๕:๑๓; ๗:๑๔.
ง ยรม. ๒๖:๑๘; ๑ นี. ๑:๔.
๒๑ ก ๒ นี. ๖:๘; ออมโน ๑:๑๕.

ข ๒ พกษ. ๒๕:๗;
ยรม. ๓๓:๖; ๕๒:๑๐.
ค อสค. ๑๗:๒๒-๒๓;
ยิล. ๖:๑๐.
๒๒ ก คมพ. พระเยซูคริสต์—
คำพยากรณ์เกี่ยวกับการ
การประสูติและการ
สิ้นพระชนม์ของพระเยซู
คริสต์.

พวกเขา, ว่าพระองค์ทรงไถ่พวกเขา; และพวกเขาโน้มสรรเสริญพระองค์, เพราะสิ่งที่จะมาถึงนั้น.

๒๔ และบัดนี้, โดยที่เห็นว่าท่านรู้เรื่องเหล่านี้และปฏิเสธมันไม่ได้เว้นแต่จะพูดเท็จ, ฉะนั้นในการนี้ท่านทำบาป, เพราะท่านปฏิเสธเรื่องเหล่านี้ทั้งหมด, ทั้งที่มีหลักฐานมากมายเช่นนี้ซึ่งท่านได้รับ; แท้จริงแล้ว, แม้ท่านได้รับทุกสิ่ง, ทั้งสิ่งในสวรรค์, และสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในแผ่นดินโลก, เพื่อเป็นพยานว่าสิ่งเหล่านี้จริง.

๒๕ แต่ดูเถิด, ท่านปฏิเสธความจริง, และกบฏต่อพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ของท่าน; และแม้ในเวลานี้, แทนที่จะสะดุ้งหวาดระแวงในสวรรค์เพื่อตน, ซึ่งที่นั่นไม่มีสิ่งใดเข้าไปได้, และที่นั่นไม่มีสิ่งใดที่ไม่สะอาดจะเข้าไปได้, ท่านกำลังกอบโกยเอาพระพิโรธไว้เพื่อตนเองในวันแห่งการพิพากษา.

๒๖ แท้จริงแล้ว, แม้ในเวลานี้ท่านกำลังสูงงอม, สำหรับความพินาศอันเป็นนิจ, เพราะการกระทำมาตกรรมของท่านและการผิดประเวณี^๑ และความชั่วร้ายของท่าน; แท้จริงแล้ว, และเว้นแต่ท่านจะกลับใจมันจะมาถึงท่านในไม่ช้า.

๒๗ แท้จริงแล้ว, ดูเถิดบัดนี้มันอยู่แม้ที่ประตูของท่าน; แท้จริงแล้ว, ท่านจงไปยังบัลลังก์พิพากษา, และคันดู; และดูเถิด, ผู้พิพากษาของท่านถูกลอบสังหาร, และเขานอนจมกองเลือด^๒; และเขาถูกน้องชายของเขา, ซึ่งพยายามจะนั่งบัลลังก์พิพากษาลอบสังหาร.

๒๘ และดูเถิด, พวกเขาเป็นสมาชิกกองโจรลับของท่าน, ซึ่งผู้ตั้งมั่นคือแก๊งแอนตันและมารร้ายผู้พยายามทำลายจิตวิญญาณมนุษย์.

บทที่ ๙

ผู้ส่งสารพบหัวหน้าผู้พิพากษาตายอยู่ที่บัลลังก์พิพากษา—พวกเขาถูกจำคุกและต่อมาได้รับการปล่อยตัว—โดยการดลใจในไฟซึ่งว่าแอนทัมคือฆาตกร—บางคนยอมรับว่าไฟเป็นศาสดาพยากรณ์. ประมาณ ๒๓-๒๑ ปีก่อนคริสตกาล.

ดูเถิด, บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อไฟพูดถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, คนบางคนซึ่งอยู่ในบรรดาพวกเขาวิ่งไปบัลลังก์พิพากษา; แท้จริงแล้ว, แม้มีห้าคนที่ไป, และพวกเขาพูดกัน, ขณะทีไปว่า:

๒ ดูเถิด, บัดนี้เราจะรู้ถึงความแน่นอนว่าชายผู้นี้เป็นศาสดาพยากรณ์และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของบัลลังก์ให้เขาพยากรณ์เรื่องอัศจรรย์เช่นนั้นแก่เราหรือไม่. ดูเถิด, เราไม่เชื่อว่าพระองค์ทรงกระทำ; แท้จริงแล้ว, เราไม่เชื่อว่า เขาเป็นศาสดาพยากรณ์; กระนั้นก็ตาม, หากเรื่องที่เขากล่าวเกี่ยวกับหัวหน้าผู้พิพากษาจริง, คือเขาตาย, เมื่อนั้นเราจึงจะเชื่อว่าถ้อยคำอื่น ๆ ที่เขาพูดเป็นเรื่องจริง.

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาวิ่งไปอย่างสุดกำลัง, และเข้ามาถึง

๒๔ก แอลมา ๓๐:๔๔;
โมเสส ๖:๖๓.
๒๕ก โมไซยาห์ ๒:๓๖-๓๘;
๓:๑๒.

ข อีล. ๕:๘;
๓ นี. ๑๓:๑๙-๒๑.
ค คพ. ๑๐:๒๐-๒๓;
๑๒๑:๒๓-๒๕.

๒๖ก คมพ. ผิดประเวณี (การ).
๒๗ก อีล. ๙:๓, ๑๕.
ข อีล. ๙:๖, ๒๖-๓๘.
๒๘ก อีล. ๖:๒๖-๓๐.

บัลลังก์พิพากษา; และดูเถิด, หัวหน้าผู้พิพากษาล้มอยู่ที่พื้นดิน, และนอนจมกองเลือด^๑.

๔ และบัดนี้ดูเถิด, เมื่อพวกเขาเห็นเช่นนี้พวกเขาฉงนยิ่ง, ถึงขนาดที่พวกเขาล้มลงสู่พื้นดิน; เพราะพวกเขาไม่เชื่อคำที่นี้ไฟพูดเกี่ยวกับหัวหน้าผู้พิพากษา.

๕ แต่บัดนี้, เมื่อเห็นแล้วพวกเขาเชื่อ, และ ความ กลัว เกิด แก่ พวกเขา เกือบ การพิพากษาทั้งหมดที่นี้ไฟพูดไว้จะเกิดแก่ผู้คน; ฉะนั้นพวกเขาตัวสั่น, และล้มลงสู่พื้นดิน.

๖ บัดนี้, ในทันทีเมื่อผู้พิพากษาถูกลอบสังหาร—เขาถูกแทงโดยน้องชายของเขา ซึ่งแต่งกายอำพราง, และเขาหลบหนีไป, และพวกผู้รับใช้วิ่งไปบอกผู้คน, ส่งเสียงร้องบอกเรื่องการลอบสังหารในบรรดาพวกเขา;

๗ และดูเถิดผู้คนมารวมกันที่บัลลังก์พิพากษา— และดูเถิด, ยัง ความ แปลก ใจให้พวกเขา พวกเขาเห็นคนทั้งห้าที่นั่นล้มอยู่ที่พื้นดิน.

๘ และบัดนี้ดูเถิด, ผู้คนหาเรื่องเกี่ยวกับกลุ่มชนซึ่งไปรวมกันที่สวน^๑ของนี้ไฟไม่; ฉะนั้นพวกเขาจึงกล่าวในบรรดาพวกเขาเองว่า: คนเหล่านี้คือผู้ที่ลอบสังหารผู้พิพากษา, และ พระผู้ เป็น เจ้า ทรง ลง ทัณฑ์ พวกเขา เพื่อ พวกเขา จะ หลบ หนี เราไปไม่ได้.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาจับพวกนั้น, และมัดพวกเขาและโยนเข้าเรือนจำ. และมีถ้อยแถลงส่งออกไปภายนอกว่าผู้พิพากษาถูกลอบสังหาร, และว่าฆาตกรถูกจับเข้าเรือนจำแล้ว.

๑๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในวันพรุ่งผู้คนมาชุมนุมกันเพื่อคร่ำครวญและเพื่ออดอาหาร^๑, ในพิธีฝังศพผู้พิพากษาสูงสุดซึ่งถูกลอบสังหาร.

๑๑ และดังนั้นบรรดาผู้พิพากษาซึ่งอยู่ในสวนของนี้ไฟด้วย, และได้ยินถ้อยคำของท่าน, มารวมกันในพิธีฝังศพด้วย.

๑๒ และเหตุการณ์ได้ บังเกิดขึ้น คือ พวกเขา สอบถาม ใน บรรดา ผู้คน, โดย กล่าวว่า: คนห้าคนที่ส่งมาสอบถามเกี่ยวกับหัวหน้าผู้พิพากษาว่าเขาตายหรือไม่ นั่นอยู่ที่ไหน? และพวกเขากล่าวตอบว่า: เกี่ยวกับคนห้าคนที่ท่านว่าท่านส่งมา, เรา หารู้ไม่; แต่มีห้าคนที่เป็นฆาตกร, ซึ่งเรา จับเข้าเรือนจำแล้ว.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้พิพากษาปรารถนาให้นำพวกเขามา; และพวกเขาถูกนำตัวมา, และดูเถิด, พวกเขา คือ คนห้าคนที่ส่งมา; และดูเถิด, ผู้พิพากษาสอบถามพวกเขาเพื่อจะรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้, และ พวกเขา บอก คน เหล่า นั้นถึงเรื่องทั้งหมดที่พวกเขาทำไป, โดยกล่าวว่า:

๑๔ เราวิ่งมาถึงสถานที่บัลลังก์พิพากษา, และเมื่อเราเห็นทุกสิ่งแม้ตั้งที่นี้ไฟเป็นพยานไว้แล้ว, เราฉงนถึงขนาดที่เราล้มลงสู่พื้นดิน; และเมื่อเราหายฉงนแล้ว, ดูเถิดพวกเขาก็จับเรามาเข้าเรือนจำ.

๑๕ บัดนี้, เรื่อง การลอบสังหารชายผู้นี้, เราหาว่าไม่มีใครทำ; และเรารู้เพียงเท่านั้นคือ, เราวิ่งมาตามที่ท่านปรารถนา, และดูเถิดเขาตายเสียแล้ว, ตามถ้อยคำของนี้ไฟ.

๑ ๓ก ฮีล. ๘:๒๓.

๑ก ฮีล. ๗:๑๐.

๑๐ก คมพ. อดอาหาร (การ).

๑๖ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกผู้พิพากษาอรรธาธิบายเรื่องแก่ผู้คน, และร้องกล่าวโทษนี้ไฟ, โดยกล่าวว่า: ดูเถิด, เรารู้ว่านี่ไฟผู้นี้ต้องตกลงกับใครสักคนให้สังหารผู้พิพากษา, และแล้วเขาจะได้ประกาศเรื่องนี้แก่เรา, เพื่อเขาจะทำให้เราเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่ความเชื่อของเขา, เพื่อเขาจะยกตนเป็นคนยิ่งใหญ่, ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือก, และเป็นศาสดาพยากรณ์.

๑๗ และบัดนี้ดูเถิด, เราจะเปิดโปงชายผู้นี้, และเขาจะสารภาพความผิดของเขา และให้เรารู้ถึงฆาตกรรมที่สังหารผู้พิพากษา.

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนทั้งห้าได้รับการปล่อยตัวในวันฝั่งศพ. กระนั้นก็ตาม, พวกเขาดีเดียนพวกผู้พิพากษาเกี่ยวกับถ้อยคำที่พวกเขาได้พูดปรักปรำนี้ไฟ, และได้โต้แย้งกับคนเหล่านั้นทีละคน, ถึงขนาดที่ทำให้คนเหล่านั้นจมน.

๑๙ กระนั้นก็ตาม, คนเหล่านั้นยังได้จับนี้ไฟมามัดและพามาอยู่ต่อหน้าฝูงชน, และพวกเขาเริ่มไต่สวนท่านในหลายวิธีเพื่อจะ让您กล่าววาจาหักล้างตนเอง, เพื่อจะได้กล่าวหาท่านให้ถึงตาย—

๒๐ โดยกล่าวแก่ท่านว่า: ท่านคือผู้สมรู้ร่วมคิด; ใครคือชายผู้ที่ได้กระทำความผิดกรรมนี้? บัดนี้จงบอกเรา, และยอมรับความผิดของท่าน; โดยกล่าวว่า, ดูเถิดนี่คือเงินตรา; และเราจะให้ท่านมีชีวิตอยู่ด้วยหากท่านจะบอกเรา, และยอมรับสิ่งที่ท่านตกลงไว้กับเขา.

๒๑ แต่นี่ไฟกล่าวแก่พวกเขาว่า: โอ้ท่านคนโง่, ท่านผู้มีใจที่มีได้เข้าสู่หนัด, ท่านคนมืดบอด, และท่านคนตื้ออื้อ, ท่านรู้ไหมว่าพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของท่านจะปล่อยให้ท่านเดินไปในทางบาปของท่านอีกนานเท่าไร?

๒๒ โอ้ท่านควรเริ่มคร่ำครวญและโศกเศร้า, เพราะความพินาศใหญ่หลวงซึ่งเวลานี้คอยท่านอยู่, เว้นแต่ท่านจะกลับใจ.

๒๓ ดูเถิด ท่าน กล่าว ว่า ข้าพเจ้าตกลงกับชายผู้หนึ่งว่าเขาจะลอบสังหารซีเอ-โซรัม, หัวหน้าผู้พิพากษาของเรา. แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่านี่เป็นเพราะข้าพเจ้าเป็นพยานไว้กับท่านเพื่อท่านจะได้รู้เกี่ยวกับเรื่องนี้; แท้จริงแล้ว, แม้เพื่อเป็นพยานต่อท่าน, ว่าข้าพเจ้ารู้ความชั่วร้ายและความน่าชิงชังซึ่งมีอยู่ในบรรดาพวกท่าน.

๒๔ และเพราะข้าพเจ้าทำสิ่งนี้, ท่านจึงกล่าวว่าข้าพเจ้าตกลงกับชายผู้หนึ่งเพื่อให้เขาทำสิ่งนี้; แท้จริงแล้ว, เพราะข้าพเจ้าแสดงเครื่องหมายนี้แก่ท่านท่านจึงโกรธข้าพเจ้า, และหมายมั่นจะทำลายชีวิตข้าพเจ้า.

๒๕ และบัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะแสดงเครื่องหมายอีกอย่างหนึ่งแก่ท่าน, และดูซิว่าท่านจะพยายามทำลายข้าพเจ้าในเรื่องนี้หรือไม่.

๒๖ ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า: จงไปบ้านของซีแอนทัม, ผู้เป็นน้องชายของซีเอโซรัม, และจงกล่าวแก่เขา—

๒๗ นี่ไฟ, ผู้สร้างเป็นศาสดาพยากรณ์,

ผู้พยากรณ์เกี่ยวกับความชั่วร้ายมากมายของคนพวกนี้, ตกลงกับท่านไว้หรือ, ในการที่ท่านลอบสังหารซีเอโซรัม, ผู้เป็นที่ชายท่าน?

๒๘ และดูเถิด, เขาจะกล่าวแก่ท่านว่า, เปล่า.

๒๙ และท่านจะกล่าวแก่เขาว่า: ท่านลอบสังหารพี่ชายท่านหรือ?

๓๐ และเขาจะยืนด้วยความกลัว, และไม่รู้จะพูดอะไร. และดูเถิด, เขาจะปฏิเสธท่าน; และเขาจะทำราวกับว่าเขางง; กระนั้นก็ตาม, เขาจะประกาศต่อท่านว่าเขาบริสุทธิ์.

๓๑ แต่ดูเถิด, ท่านจงตรวจดูเขา, และท่านจะพบเลือดติดที่ชายเสื้อคลุมของเขา.

๓๒ และเมื่อท่านเห็นสิ่งนี้, ท่านจะกล่าวว่า: เลือดนั้นมาจากไหน? เราจะไม่รู้หรือว่ามันเป็นเลือดของพี่ชายท่าน?

๓๓ และเมื่อนั้นเขาก็จะตัวสั่น, และหน้าซีด, แม้ราวกับความตายมาถึงเขาแล้ว.

๓๔ และเมื่อนั้นท่านจะกล่าวว่า: เพราะความกลัวนี้ และความซีดเซียวนี้ ซึ่งมีอยู่บนหน้าท่าน, ดูเถิด, เรารู้ว่าท่านผิด.

๓๕ และแล้วความกลัวมากขึ้นจะมาสู่เขา; และแล้วเขาจะสารภาพกับท่าน, และหาปฏิเสธต่อไปไม่ว่า เขากระทำฆาตกรรมนี้.

๓๖ และเมื่อนั้นเขาจะกล่าวแก่ท่าน, ว่าข้าพเจ้า, นีไฟ, หาฐ้ออะไรไม่เกี่ยวกับเรื่องนั้น เว้นแต่ข้าพเจ้าได้รับมาโดยเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า. และเมื่อนั้นท่านจะรู้ว่าข้าพเจ้าเป็นคนซื่อสัตย์,

และพระผู้เป็นเจ้าทรงส่งข้าพเจ้ามายังท่าน.

๓๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนเหล่านี้ออกไปทำ, แม้ตามที่นีไฟกล่าวแก่พวกเขา. และดูเถิด, ถ้อยคำที่ท่านกล่าวไว้จริง; เพราะเขาได้ปฏิเสธตามถ้อยคำนั้น; และเขาได้สารภาพตามถ้อยคำนั้นด้วย.

๓๘ และเขาถูกพามาพิสูจน์ว่าตัวเขานั้นเองที่เป็นฆาตกร, ถึงขนาดที่คนทั้งห้าได้รับการปล่อยตัว, และนี่ไฟด้วย.

๓๙ และมีชาวนีไฟบางคนที่ยึดถ้อยคำของนีไฟ; และมีบางคนด้วย, ซึ่งเชื่อเพราะประจักษ์พยานของคนทั้งห้า, เพราะพวกเขาเปลี่ยนใจเลื่อมใสขณะอยู่ในเรือนจำ.

๔๐ และบัดนี้มีบางคนในบรรดาผู้คนที่กล่าวว่านีไฟเป็นศาสดาพยากรณ์.

๔๑ และมีคนอื่น ๆ ที่กล่าวว่า: ดูเถิด, ท่านเป็นเทพเจ้า, เพราะเว้นแต่ท่านเป็นเทพเจ้าแล้ว ท่านจะรู้ทุกสิ่งไม่ได้. เพราะดูเถิด, ท่านบอกเราถึงความนึกคิดของเรา, และบอกเราถึงสิ่งต่าง ๆ ด้วย; และแม้ท่านทำให้เรารู้ตัวฆาตกรที่แท้จริงของหัวหน้าผู้พิพากษาของเรา.

บทที่ ๑๐

พระเจ้าประทานอำนาจมณีก์ให้นีไฟ—ท่านได้รับอำนาจที่จะผูกไว้หรือคลายไว้บนแผ่นดินโลกและในสวรรค์—ท่านบัญชาผู้คนให้กลับใจหรือพินาศ—พระวิญญาณทรงนำท่านไปจากกลุ่มชนหนึ่งยังอีกกลุ่มชนหนึ่ง. ประมาณ ๒๑-๒๐ ปี ก่อนคริสตกาล.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีการแบ่งแยกกันขึ้นในบรรดาผู้คน, ถึงขนาดที่แบ่งกันไปทางนี้และทางนั้นและไปตามทางของตน, ทั้งให้ไฟอยู่ตามลำพัง, ขณะที่ท่านกำลังยืนอยู่ท่ามกลางพวกเขา.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือไฟไฟไปตามทางของท่านไปยังบ้านท่านเอง, โดยที่ไตร่ตรอง^๑ถึงเรื่องต่าง ๆ ที่พระเจ้าทรงแสดงแก่ท่าน.

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นขณะที่ท่านกำลังไตร่ตรองอยู่ดังนั้น—โดยที่ใจห่อเหี่ยวมากเพราะความชั่วร้ายของผู้คนชาวนีไฟ, งานลับแห่งความมืดของพวกเขา, และการกระทำฆาตกรรมของพวกเขา, และการปล้นสะดมของพวกเขา, และความชั่วช้าสามานย์นานปีการ—และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นขณะที่ท่านกำลังไตร่ตรองในใจดังนี้, ดูเถิด, เสียงหนึ่งมาถึงท่านโดยกล่าวว่า:

๔ เจ้าจงเป็นสุขเถิด, นีไฟ, เพราะสิ่งเหล่านั้นที่เจ้าทำไป; เพราะเราเห็นแล้วว่าเจ้าประกาศถ้อยคำ, ซึ่งเราให้เจ้า, แก่คนพวกนี้โดยไม่รู้จักเห็นเห็น้อย^๑. และเจ้าไม่ได้กลัวพวกเขาเลย, และไม่ได้แสวงหาเพื่อชีวิตเจ้า^๒, แต่แสวงหาความประสงค์^๓ของเรา, และเพื่อรักษาบัญญัติของเรา.

๕ และบัดนี้, เพราะเจ้าทำการนี้ด้วยความไม่รู้จักเห็นเห็นน้อยเช่นนั้น, ดูเถิด, เราจะอวยพรเจ้าตลอดกาล; และเราจะ

ทำให้เจ้าทรงพลังในคำพูดและการกระทำ, ในศรัทธาและในการงาน; แท้จริงแล้ว, แม้จนสิ่งทั้งหมด^๑ที่จะเป็นไปกับเจ้าตามถ้อยคำ^๒ของเจ้า, เพราะเจ้าจะไม่ขอ^๓สิ่งซึ่งตรงกันข้ามกับความประสงค์ของเรา.

๖ ดูเถิด, เจ้าคือนีไฟ, และเราคือพระเจ้าเป็นเจ้า. ดูเถิด, เราประกาศมันแก่เจ้าต่อหน้าเหล่าเทพของเรา, ว่าเจ้าจะมีอำนาจเหนือคนพวกนี้, และจะลงทัณฑ์แผ่นดินโลกด้วยความอดอยาก^๑, และด้วยโรคระบาด, และการทำลาย, ตามความชั่วร้ายของคนพวกนี้.

๗ ดูเถิด, เราให้อำนาจแก่เจ้า, คืออะไรก็ตามที่เจ้าจะฝัน^๑ไว้บนแผ่นดินโลกจะฝันไว้ไว้ในสวรรค์; และอะไรก็ตามที่เจ้าคลายไว้บนแผ่นดินโลกจะคลายไว้ในสวรรค์; และดังนั้นเจ้าจะมีอำนาจในบรรดาคนพวกนี้.

๘ และดังนั้น, หากเจ้าจะกล่าวต่อวิหารนี้ให้มันแยกออกเป็นสอง, มันจะเป็นไปเช่นนั้น.

๙ และหากเจ้าจะกล่าวแก่ภูเขา^๑นี้ว่า, จงพังลงมา และ กลับ ราบ เรียบ, มันจะเป็นไปเช่นนั้น.

๑๐ และดูเถิด, หากเจ้าจะกล่าวว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของจะทรงลงทัณฑ์คนพวกนี้, มันจะบังเกิดขึ้น.

๑๑ และบัดนี้ดูเถิด, เราสั่งเจ้า, ให้เจ้าไปประกาศแก่คนพวกนี้, ว่าพระเจ้าพระเจ้าผู้

๑๐ ๒ก คมพ. ครุ่นคิด, ไตร่ตรอง.
๔ก คมพ. ขยันหมั่นเพียร (ความ).
ข คมพ. เครื่องพลีบูชา, พลีพระชนม์ชีพ, สละ (ชีวิต), เสียสละ.

ค ๓ นี้. ๑๑:๑๑.
๕ก ๓ นี้. ๑๘:๒๐;
คพ. ๘๘:๖๓-๖๕.
ข อินีส ๑:๑๒.
ค ๒ นี้. ๔:๓๕;
คพ. ๔๖:๓๐.

๖ก ยีล. ๑๑:๔-๑๘.
๗ก มธ. ๑๖:๑๓.
คมพ. ฝัน (การ).
๘ก มธ. ๑๗:๒๐; เจคอบ ๔:๖;
มอริ. ๘:๒๔;
อีเธอร์ ๑๒:๓๐.

เป็นเจ้าของ, ซึ่งเป็นพระผู้ทรงฤทธานุภาพ
ตรัสตั้งนี้ว่า: เว้นแต่เจ้าจะกลับใจเจ้าจะ
ถูกลงทัณฑ์, แม้จนถึงความพินาศ^๑.

๑๒ และ ดูเถิด, บัดนี้ เหตุการณ์ ได้
บังเกิดขึ้นคือ เมื่อพระเจ้ารับสั่งถ้อยคำ
เหล่านี้ กับ นีไฟ แล้ว, ท่านหยุดและไม่ได้
ไปบ้านของท่านเอง, แต่กลับไป ยัง
ฝูงชนซึ่งกระจัดกระจายอยู่ทั่วไปบนผืน
แผ่นดิน, และเริ่มประกาศแก่พวกเขา
ถึง พระวจนะของ พระเจ้า ซึ่ง รับสั่ง กับ
ท่าน, เกี่ยวกับความพินาศของพวกเขา
หากพวกเขาไม่กลับใจ.

๑๓ บัดนี้ ดูเถิด, ทั้ง ที่มี ปาฏิหาริย์อัน
สำคัญยิ่ง นั้นที่ นีไฟ กระทำไป ใน การ
บอกพวกเขาเรื่องการตายของหัวหน้าผู้
พิพากษา, พวกเขายังทำใจแข็งกระด้าง
และไม่ได้สดับฟังพระวจนะของพระเจ้า.

๑๔ ฉะนั้นนีไฟจึง ประกาศพระวจนะ
ของ พระเจ้า กับ พวกเขา, มี ความว่า:
พระเจ้าตรัสไว้ดังนี้, เว้นแต่ท่านกลับใจ,
ท่านจะถูกลงทัณฑ์แม้จนถึงความพินาศ.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อ
นีไฟประกาศพระวจนะแก่คนเหล่านั้น
แล้ว, ดูเถิด, พวกเขายังทำใจแข็งกระด้าง
และไม่ยอมสดับฟังคำของท่าน; ฉะนั้น
พวกเขาสบประมาทท่าน, และหมายมั่น
จะจับท่านโยนเข้าเรือนจำ.

๑๖ แต่ ดูเถิด, เดชานุภาพ ของ พระผู้
เป็นเจ้าของอยู่กับท่าน, และพวกเขาจึงจับ
ท่านโยนเข้าเรือนจำไม่ได้, เพราะพระ
วิญญาณ ทรง พาท่านไป และนำออกไป
จากกลุ่มชนเหล่านั้น.

๑๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่าน

ออกไปในพระวิญญาณดังนี้, จากกลุ่มชน
หนึ่งไปอีกกลุ่มชนหนึ่ง, โดยประกาศพระ
วจนะของพระผู้เป็นเจ้าของ, แม้จนท่านได้
ประกาศพระวจนะแก่คนทั้ง หลายโดย
ทั่ว กัน, หรือ ประกาศออกไป ในบรรดา
ผู้คนทั้งหมดนั้น.

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวก
เขาไม่ยอมสดับฟังถ้อยคำของท่าน; และ
เริ่มมีการโต้แย้ง, ถึงขนาดที่พวกเขาแบ่ง
แยกกันเองและเริ่มสังหารกันด้วยดาบ.

๑๙ และปีที่เจ็ดสิบเอ็ดแห่งการปกครอง
ของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟสิ้นสุด
ลงดังนี้.

บทที่ ๑๑

*นีไฟ ทูล ขอ พระเจ้า ให้ ทรง เปลี่ย
นสงคราม เป็น ความอดอยาก—ผู้คน ล้ม
ตายมากมาย—พวกเขากลับใจ, และนีไฟ
วิงวอนขอฝนจากพระเจ้า—นีไฟกับลีไฮได้
รับการเปิดเผยหลายเรื่อง—เหล่าโจรแกด-
แดนหันตั้งตนเป็นปึกแผ่นในแผ่นดิน.
ประมาณ ๒๐-๖ ปีก่อนคริสตกาล.*

และ บัดนี้ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น ใน
ปีที่เจ็ดสิบ สอง แห่ง การปกครองของ
ผู้พิพากษาคือมีความขัดแย้งเพิ่มขึ้น, ถึง
ขนาดที่มีสงครามอยู่ตลอดทั่วแผ่นดิน
ในบรรดาผู้คนทั้งหมดของนีไฟ.

๒ และเป็นกองโจรลับ^๑ พวกนี้ ที่ได้
ดำเนินงานแห่งการทำลายล้างและความ
ชั่วร้าย. และสงครามนี้มีอยู่ตลอดปีนั้น;
และในปีที่เจ็ดสิบสามมันก็ยังมิอยู่ด้วย.

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีนี้นี้ไฟร้องทูลพระเจ้า, โดยกล่าวว่า:

๔ ข้าแต่พระเจ้า, ขอย่าทรงปล่อยให้คนเหล่านี้ถูกทำลายด้วยคมดาบ; ทว่าข้าแต่พระเจ้า, ขอทรงให้มีความอดอยาก^๗ ขึ้นแทนในแผ่นดิน, เพื่อปลุกเร้าให้พวกเขาระลึกถึงพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของตน, และพวกเขาอาจจะกลับใจและหันมาหาพระองค์.

๕ และมัน เป็นไป ดังนี้, ตาม ถ้อยคำของไฟ. และมีความอดอยากครั้งใหญ่ในแผ่นดิน, ในบรรดาผู้คนที่ทั้งหมดของไฟ. และตั้ง นั้นในปีที่เจ็ดสิบสี่ความอดอยาก มีอยู่ต่อไป, และงาน แห่ง การทำลายล้างด้วยดาบหยุดลงแต่กลับรุนแรงด้วยความอดอยาก.

๖ และงานแห่งการทำลายล้างนี้ดำเนินอยู่ต่อไปในปีที่เจ็ดสิบห้าด้วย. เพราะแผ่นดิน ถูก ลง ทัณฑ์จนแห้งแล้ง, และไม่มีธัญพืชออกมาในฤดูกาลของธัญพืช; และทั้งแผ่นดินโลกถูกลงทัณฑ์, แม้ในบรรดาชาวเลมันดังเช่นในบรรดาชาวไฟ, ดังนั้น พวกเขาถูกลงทัณฑ์เพื่อพวกเขาจะตายเป็นพัน ๆ คนในส่วนของแผ่นดินที่ชั่วร้ายมากกว่า.

๗ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ ผู้คนเห็นว่าตนกำลังจะตายเพราะความอดอยาก, และ พวกเขา เริ่ม ระลึก^๘ ถึงพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา; และพวกเขาเริ่มระลึกถึงถ้อยคำของไฟ.

๘ และ ผู้คน เริ่ม วิงวอน กับ หัวหน้า ผู้พิพากษาของตนและผู้นำของตน, เพื่อ

คนพวกนั้นจะกล่าวแก่นี้ไฟว่า: ดูเถิด, เรารู้ว่าท่านคือคนของพระเจ้าเป็นเจ้า, และ ฉะนั้นโปรด ร้อง ทูล พระเจ้า พระผู้ เป็น เจ้าของเราเพื่อพระองค์จะทรงโปรดความอดอยากนี้ไปจากเรา, เกลือกคำ^๙ ทั้งหมดที่ท่านพูดไว้เกี่ยวกับความพินาศของเรา จะเกิดสัมฤทธิ์ผล.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกผู้พิพากษากล่าวแก่นี้ไฟ, ตามถ้อยคำที่ต้องการให้พูด. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อนี้ไฟเห็นว่าผู้คนกลับใจและนอบน้อมถ่อมตนอยู่ในผ้ากระสอบ, ท่านจึงร้องทูลพระเจ้าอีก, โดยกล่าวว่า:

๑๐ ข้าแต่พระเจ้า, ทรงดูเถิดคนเหล่านี้กลับใจแล้ว; และพวกเขากวาดล้างกองโจรแกติแอนตันออกไปจากบรรดาพวกเขาถึงขนาดที่คนพวกนั้นสูญสิ้น, และคนพวกนั้นซ่อนแผนลับของตนไว้ในดิน.

๑๑ บัดนี้, ข้าแต่พระเจ้า, เพราะความอ่อนน้อมของพวกเขานี้ขอพระองค์ทรงคลายพระพิโรธของพระองค์เถิด, และขอให้พระพิโรธของพระองค์ผ่อนคลายนในความพินาศของคนชั่วร้ายเหล่านั้นซึ่งพระองค์ทรงทำลายสิ้นแล้ว.

๑๒ ข้า แต่ พระเจ้า, ขอ พระองค์ ทรงคลายพระพิโรธของพระองค์เถิด, แท้จริงแล้ว, พระพิโรธอันรุนแรงของพระองค์, และทรงทำให้ความอดอยากในแผ่นดินนี้ยุติลงเถิด.

๑๓ ข้าแต่พระเจ้า, ขอทรงสดับฟังข้าพระองค์, และทรงให้เป็นไปตามถ้อยคำของข้าพระองค์, และทรงส่งฝน^{๑๐} มาบน

๔๗ ๑ พกษ. ๑๓:๑; ฮีล. ๑๐:๖.

๓๗ ฮีล. ๑๒:๓. ๔๗ ฮีล. ๑๐:๑๑-๑๔.

๑๓๗ ๑ พกษ. ๑๘:๑, ๔๑-๔๖.

พื้นพิภพ, เพื่อ นางจะ ผลิ ดอกออก ผล, และธัญพืชของนางในฤดูกาลของธัญพืช.

๑๔ ข้าแต่พระเจ้า, พระองค์ทรงสดับฟัง ถ้อยคำของข้าพระองค์ เมื่อข้าพระองค์ทูล ว่า, ขอให้มีความอดอยาก, เพื่อโรคระบาด ที่เกิดจากตาบจะไต่ยู่ติ; และข้าพระองค์รู้ว่าพระองค์, แม้ในเวลานี้, จะทรงสดับฟัง ถ้อยคำของข้าพระองค์, เพราะพระองค์ ตรัสว่า: หากคนพวกนี้กลับใจเราจะละเว้น พวกเขา.

๑๕ แท้จริงแล้ว, ข้าแต่พระเจ้า, พระองค์ ทรงเห็นว่าพวกเขากลับใจแล้ว, เพราะ ความอดอยากและโรคระบาดและความ พินาศที่เกิดกับพวกเขา.

๑๖ และบัดนี้, ข้าแต่พระเจ้า, พระองค์ จะไม่ทรงคลายพระพิโรธของพระองค์ไป หรือ, และไม่ทรงลองดูอีกหรือว่าพวกเขา จะรับใช้พระองค์? และหากเป็นเช่นนั้น, ข้าแต่พระเจ้า, พระองค์จะทรง อวยพร พวกเขาได้ ตามพระดำรัสของพระองค์ ที่ตรัสไว้.

๑๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปี ที่เจ็ดสิบหกพระเจ้าทรงคลายพระพิโรธ ของพระองค์จาก ผู้คน, และทรง ทำให้ ฝน ๓ ตกบนแผ่นดินโลก, ถึงขนาดที่นาง ได้ผลิดอกออกผลในฤดูกาลแห่งผล. และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนางให้ธัญพืช ของนางในฤดูกาลแห่งธัญพืช.

๑๘ และดูเถิด, ผู้คนชื่นชมยินดีและ เหนิมพระเกียรติพระเจ้า, และทั่ว ทั้งผืนแผ่นดินเต็มไปด้วยความชื่นชม ยินดี; และพวกเขาไม่ได้พยายามทำลาย

นี้ไฟอีกต่อไป, แต่พวกเขาจับถือท่าน เป็น ศาสดาพยากรณ์ ผู้ยิ่งใหญ่, และ เป็นบวชของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, โดยที่ได้ รับพลังอำนาจและสิทธิอำนาจยิ่งใหญ่ จากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

๑๙ และดูเถิด, ลีไฮ, น้องท่าน, ไม่ได้ ด้อยกว่าท่านแม้แต่น้อยในเรื่องที่เกี่ยวข้อง กับความชอบธรรม.

๒๐ และตั้ง นั้น เหตุการณ์ ได้บังเกิด ขึ้น คือ ผู้คนของนีไฟ เริ่ม รุ่งเรือง อีก ใน แผ่นดิน, และ เริ่ม สร้าง แผ่น ดินรกร้าง ของพวกเขาขึ้นมาใหม่, และเริ่มขยาย เผ่าพันธุ์และกระจายออกไป, แม้จนพวกเขาพำนักอยู่ทั่วทั้งผืนแผ่นดิน, ทั้งทาง เหนือและทางใต้, จากทะเลตะวันตกไป ทะเลตะวันออก.

๒๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือปีที่ เจ็ดสิบหกสิ้นสุดลงในความสงบสุข. และ ปีที่เจ็ดสิบเจ็ดเริ่มด้วยความสงบสุข; และ ศาสนจักร ขยายออกไปทั่วทั้งผืนแผ่นดิน; และผู้คนส่วนมาก, ทั้งชาวนีไฟและชาวเล- มัน, เป็นของศาสนจักร; และพวกเขามี ความสงบสุขยิ่งนักในแผ่นดิน; และปีที่ เจ็ดสิบเจ็ดสิ้นสุดลงดังนี้.

๒๒ และพวกเขามีความสงบสุขในปีที่ เจ็ดสิบแปดด้วย, นอกจากมีความขัดแย้ง บ้างเกี่ยวกับประเด็นของหลักคำสอนซึ่ง ศาสดาพยากรณ์วางไว้.

๒๓ และในปีที่เจ็ดสิบเก้าเริ่มมีการวิวาท มาก. แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนีไฟ กับลีไฮ, และ พี่น้องพวกเขาซึ่งรู้เกี่ยวกับ ประเด็นที่แท้จริงของหลัก คำ สอน,

๑๔ก ฮีล. ๑๑:๔.
๑๔ก นธิบ. ๑๑:๑๓-๑๓.

๑๘ก ฮีล. ๑๐:๕-๑๑.
๑๙ก ฮีล. ๕:๓๖-๔๔.

๒๑ก คมพ. ศาสนจักรของพระ เยชูคริสต์.

โดยได้รับการเปิดเผยอยู่ทุกวัน, ฉะนั้น พวกท่านสั่งสอนผู้คน, ถึงขนาดที่ทำให้ การวิวาทของคนที่หลายสิ้นสุดลงในปี เดียวกันนั้น.

๒๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในปีที่แปดสิบแห่งการปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟ, มีผู้คน ที่แตกแยกไปจากผู้คนของนีไฟจำนวน หนึ่ง, ซึ่งไม่กี่ปีก่อนนี้แยกไปหาชาวเลมมัน, และรับเอาชื่อชาวเลมมันไว้กับตน, และอีก จำนวนหนึ่งด้วยซึ่งเป็นผู้สืบตระกูลที่แท้ จริ่งของชาวเลมมัน, โดยที่ถูกคนเหล่านั้น, หรือพวกที่แตกแยกยั่วให้โกรธ, ฉะนั้น พวกเขาจึงเริ่มทำสงครามกับพี่น้องตน.

๒๕ และพวกเขากระทำฆาตกรรมและการปล้นสะดม; และแล้วจะถอยกลับไปใน ภูเขา, และในแดนทुरुกันดารและสถานที่ลับ, โดยซ่อนตัวมิให้ใครพบได้, โดยมี ผู้คนมาเพิ่มจำนวนขึ้นทุกวัน, ถึงขนาดที่ มีพวกแตกแยกออกไปหาพวกเขา.

๒๖ และตั้งนั้นหลังจากช่วงเวลาหนึ่ง, แท้จริงแล้ว, แม้ในเวลาไม่กี่ปี, พวกเขา กลายเป็นกองโจรขนาดใหญ่ยิ่ง; และพวกเขา คั่นแผนลับทั้งหมดของแกติแอนตัน ออกมา; และตั้งนั้นพวกเขากลายเป็นโจร ของแกติแอนตัน.

๒๗ บัดนี้ดูเถิด, พวกโจรเหล่านี้ทำให้เกิด ความหายนะร้ายแรง, แท้จริงแล้ว, แม้ ความพินาศใหญ่หลวงในบรรดาผู้คนของ นีไฟ, และในบรรดาผู้คนชาวเลมมันด้วย.

๒๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ สมควรที่จะมีการหยุดยั้งงานแห่งการ ทำลายล้างนี้; ฉะนั้นพวกเขาจึงส่งกองทัพ

ที่มีกำลังพลเข้มแข็งไปในแดนทुरुกันดาร และบนภูเขาเพื่อค้นหาโจรกลุ่มนี้, และ ทำลายพวกเขาเสีย.

๒๙ แต่ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ในปีเดียวกันนั้นพวกเขาถูกขับไล่กลับมา แม้เข้ามาในผืนแผ่นดินของตนเอง, และปี ที่แปดสิบแห่งการปกครองของผู้พิพากษา เหนือผู้คนของนีไฟสิ้นสุดลงดังนี้.

๓๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในต้น ปีที่แปดสิบเอ็ดพวกเขาแยกออกไปต่อสู้กับ โจรกลุ่มนี้อีก, และทำลายพวกนั้นเป็น จำนวนมาก; และพวกเขาได้รับความ พินาศมากด้วย.

๓๑ และพวกเขาจำต้องกลับจากแดน ทुरुกันดารและจากภูเขามายังผืนแผ่นดิน ของตนอีก, เพราะจำนวนอันมากมายยิ่ง นักของโจรเหล่านั้นซึ่งมีอยู่ชุกชุมในภูเขา และแดนทुरुกันดาร.

๓๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือปีนี้ สิ้นสุดลงดังนี้. และพวกโจรยังคงเพิ่มขึ้น และทวีกำลัง, ถึงขนาดที่พวกเขาทำหาย กองทัพทั้งหมดของชาวนีไฟ, และของ ชาวเลมมันด้วย; และพวกเขา นำ ความ หวาดกลัวอย่างใหญ่ หลวง มาสู่ผู้คนทั่ว ผืนแผ่นดิน.

๓๓ แท้จริงแล้ว, เพราะพวกนี้ไปเยือน หลายส่วนของแผ่นดิน, และก่อ ความ พินาศใหญ่ หลวง แก่ สถานที่เหล่านั้น; แท้จริงแล้ว, ฆ่าเสียเป็นอันมาก, และพา คนอื่น ๆ ไปเป็นเชลยในแดนทुरुกันดาร, แท้จริงแล้ว, และยิ่งกว่านั้นโดยเฉพาะ พวกผู้หญิงของพวกเขาและลูก ๆ ของ พวกเขา.

๓๔ บัดนี้ความชั่วใหญ่หลวงนี้, ซึ่งมาถึงผู้คนเพราะความชั่วช้าสามัญของพวกเขา, ได้ปลุกเร้าพวกเขาขึ้นอีกให้ระลึกถึงพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา.

๓๕ และปีที่แปดสิบเอ็ดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาสิ้นสุดลงดังนี้.

๓๖ และในปีที่แปดสิบสองพวกเขาเริ่มลืมนะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาอีก. และในปีที่แปดสิบสามพวกเขาเริ่มแก้ก้ำกัขึ้นในความชั่วช้าสามัญ. และในปีที่แปดสิบสี่พวกเขาไม่ได้เปลี่ยนทางเดินของตน.

๓๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่แปดสิบห้าพวกเขาแก้ก้ำกัยิ่งขึ้นและยิ่งขึ้นในความจองหองของตน, และในความชั่วร้ายของตน; และดังนั้นพวกเขากำลังสูงอมอีกครั้งสำหรับความพินาศ.

๓๘ และปีที่แปดสิบห้าสิ้นสุดลงดังนี้.

บทที่ ๑๒

มนุษย์ไม่มั่นคงและโง่เขลาและรวดเร็วที่จะทำชั่ว—พระเจ้าทรงว่ากล่าวผู้คนของพระองค์—ความไม่สลักสำคัญของมนุษย์เปรียบกับเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าของ—ในวันแห่งการพิพากษา, มนุษย์จะได้ชีวิตอันเป็นนิจหรือความอับมงคลอันเป็นนิจ. ประมาณ ๖ ปีก่อนคริสตกาล.

และดังนั้นเราจะเห็นว่าการหลอกลวง, และความรวนเรของใจลูกหลานมนุษย์

เป็นอย่างไรด้วย; แท้จริงแล้ว, เราจะเห็นว่าพระเจ้าในพระมหากษัตริย์คุณอันไม่มีที่สุดของพระองค์ประทานพรและทรงทำให้คนที่มอบความไว้วางใจในพระองค์รุ่งเรือง.

๒ แท้จริงแล้ว, และเราจะเห็นในเวลานั้นเองเมื่อพระองค์ทรงทำให้ผู้คนของพระองค์รุ่งเรือง, แท้จริงแล้ว, ในการเพิ่มพูนท้องทุ่งของพวกเขา, ผุงสัตว์เลี้ยงและผุงสัตว์ใหญ่ของพวกเขา, และในทอง, และในเงิน, และในสิ่งมีค่าทุกประเภทของทุกชนิดและทุกอย่าง; ทรงไว้ชีวิตพวกเขา, และทรงปลดปล่อยพวกเขาจากเงื้อมมือศัตรู; ทรงทำให้ใจศัตรูของพวกเขาอ่อนลงเพื่อจะไม่ประกาศสงครามกับพวกเขา; แท้จริงแล้ว, และท้ายที่สุด, ทรงทำทุกสิ่งเพื่อความผาสุกและความสุขของผู้คนของพระองค์; แท้จริงแล้ว, หลังจากนั้นคือเวลาที่พวกเขาทำใจตนแข็งกระด้าง, และลืมนะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, และเหยียบย่ำพระผู้บริสุทธิ์ไว้ใต้เท้าของพวกเขา—แท้จริงแล้ว, และนี่เพราะความสบายของพวกเขา, และความรุ่งเรืองยิ่งของพวกเขา.

๓ และดังนั้นเราจึงเห็นว่าเว้นแต่พระเจ้าจะทรงลงโทษผู้คนของพระองค์ด้วยความทุกข์หลายอย่าง, แท้จริงแล้ว, เว้นแต่พระองค์จะทรงเยือนพวกเขาด้วยความตายและด้วยความหวาดหวั่น, และด้วยความอดอยากและด้วยโรคระบาด

๓๖ก แอลมา ๔:๖. ๑๒ ๑ก สดต. ๓๖:๗-๘; ๒ นี. ๒๒:๒; โมไซยาห์ ๔:๖. คมพ. วางใจ (ความ).

ข ๒ พศต. ๒๖:๕; สดต. ๑:๒-๓. ๒ก คมพ. ละทิ้งความเชื่อ (การ).

ข แอลมา ๕:๕๓; ๓ นี. ๒๘:๓๕. ๓ก โมไซยาห์ ๒๓:๒๑; คพ. ๙๘:๒๑; ๑๐๑:๘.

นานัปการแล้ว, พวกเขาจะไม่นึกถึง^๗ พระองค์.

๔ โอ้ ช่างโง่เขลา, และช่าง ถูิดี^๗ เพียงไร, และชั่ว, และ คล้ายดังมารเพียงใด, และรวดเร็ว^๗ เพียงใดที่จะทำความชั่วช้า สามานย์, และ เชื่องช้าเพียงใดที่จะทำดี, คือ ลูกหลานมนุษย์; แท้จริงแล้ว, รวดเร็วเพียงใดที่จะสดับฟังถ้อยคำของมารร้าย, และที่จะให้ใจ^๗ พวกเขาหมกมุ่นอยู่กับสิ่ง ที่ไร้ประโยชน์ของโลก!

๕ แท้จริงแล้ว, รวดเร็วเพียงใดที่จะ ทะนงตนด้วยความ ถูิดี^๗; แท้จริงแล้ว, รวดเร็วเพียงใดที่จะโอ้อวด, และ ทำสิ่ง นานัปการ ซึ่ง เป็น ความ ชั่ว ช้า สามานย์; และพวกเขา เชื่องช้าเพียงใดที่จะระลึก ถึง พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของ พวกเขา, และ เจียหู่ ฟัง คำปรึกษาของ พระองค์, แท้จริงแล้ว, เชื่องช้าเพียงใดที่จะเดิน^๗ ในทางแห่งปัญญา!

๖ ดูเถิด, พวกเขาไม่ปรารถนาให้พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของ พวกเขา, ผู้ทรงสร้าง^๗ พวกเขา, ทรงปกครอง^๗ และทรงครอบเหนือ พวกเขา; ทั้งที่ทรงมีพระคุณความดีอัน ใหญ่หลวง และพระเมตตาของพระองค์ ที่มีต่อพวกเขา, พวกเขา ยังถือว่า คำปรึกษา ของพระองค์ไร้ค่า, และพวกเขาไม่ยอมให้ พระองค์เป็นผู้นำทางของ พวกเขา.

๗ โอ้ ความไม่สลักสำคัญ^๗ ของลูกหลาน มนุษย์ใหญ่หลวงเพียงใด; แท้จริงแล้ว,

แม้พวกเขาเล็กน้อยกว่าผงธุลีของแผ่นดิน โลก.

๘ เพราะดูเถิด, ภูัสมลฑล^๗ของ แผ่นดิน โลกเคลื่อนไปทางนี้และทางโน้น, เพื่อ แยกออกจากกัน, ด้วยบัญชาของพระเจ้า เป็นเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่และเป็นนิจของเรา.

๙ แท้จริงแล้ว, ดูเถิดโดยสุรเสียงของ พระองค์ทำให้เนินเขาและภูเขา สั่นและ หวั่นไหว^๗.

๑๐ และโดยพลัง^๗แห่ง สุรเสียง ของ พระองค์ มัน แตกแยก, และ กลับ รวบ เรียบ, แท้จริงแล้ว, แม้เหมือนกับหุบเขา.

๑๑ แท้จริงแล้ว, โดยพลังแห่งสุรเสียง ของพระองค์ทั้งแผ่นดินโลก^๗ สั่นสะเทือน;

๑๒ แท้จริงแล้ว, โดยพลังแห่งสุรเสียง ของ พระองค์, รากฐานโยก, แม้ ถึงใจ กลางที่เดียว.

๑๓ แท้จริงแล้ว, และหากพระองค์จะ ตรัสกับแผ่นดินโลก—จงเคลื่อน—มัน ก็เคลื่อน.

๑๔ แท้จริงแล้ว, หากพระองค์ตรัสกับ แผ่นดินโลก^๗—เจ้าจงกลับไป, เพื่อยึด^๗ วันออกไปหลายชั่วโมง—มันก็จะไป;

๑๕ และด้วยเหตุนี้, ตามพระวจนะของ พระองค์แผ่นดินโลกจึงกลับไป, และมัน ปราบกฎแก่มนุษย์ว่าดวงอาทิตย์หยุดนิ่ง; แท้จริงแล้ว, และดูเถิด, นี่เป็นเช่นนั้น; เพราะโดยแน่แท้ แล้วมันเป็น แผ่นดิน โลกซึ่งเคลื่อนที่และไม่ใช้ดวงอาทิตย์.

๓๗ อาโมส ๔:๖-๑๑.
๔ก อพย. ๓๒:๘.
๗ มธ. ๑๕:๑๙; ฮีบ. ๓:๑๒.
๕ก สภษ. ๒๓:๒๓.
คพพ. จองทอง (ความ), ถูิดี (ความ), ล้ำพอง (ความ).

๗ คพพ. เดิน, ดำเนิน, เดินกับพระเจ้าเป็นเจ้า.
๖ก อสย. ๔๕:๓; คพ. ๕๘:๓๐;
โมเสส ๗:๓๒-๓๓.
๗ คพ. ๖๐:๔.
๗ก อสย. ๔๐:๑๕, ๑๗;
โมไซยาห์ ๔:๑๙

โมเสส ๑:๑๐.
๗ก ๓ นี. ๒๒:๑๐.
๑๐ก ๑ นี. ๑๗:๔๖.
๑๑ก มอริ. ๕:๒๓; อีเธอร์ ๔:๙.
๑๔ก ยชว. ๑๐:๑๒-๑๔.
๗ อสย. ๓๘:๗-๘.
ค ๒ พกษ. ๒๐:๘-๑๑.

๑๖ และดูเถิด, หากพระองค์ตรัสเช่นกันกับผืนน้ำ^๑แห่งห้วงลึกอันใหญ่หลวง—เจ้าจงแห่งขอด^๒—มันก็จะไป.

๑๗ ดูเถิด, หากพระองค์ตรัสกับภูเขา^๓นี้—เจ้าจงยกขึ้น, และมา^๔ตกลงบนเมืองนี้, เพื่อฝังมัน—ดูเถิดมันจะเป็นไปเช่นนั้น.

๑๘ และดูเถิด, หากมนุษย์ช่อน^๕ที่รพีย์สมบัติไว้^๖ในแผ่นดิน, และพระเจ้าจะตรัส—ให้มันถูกสาป^๗, เพราะความชั่วช้าสามานย์ของเขาที่ช่อนมันไว้—ดูเถิด, มันจะถูกสาป.

๑๙ และหากพระเจ้าจะตรัสว่า—เจ้าจะถูกสาป, เพื่อจะไม่มีผู้ใดพบเจ้านับแต่เวลานี้ไปและตลอดกาล—ดูเถิด, ไม่มีผู้ใดเจอมันได้นับแต่นั้นไปและตลอดกาล.

๒๐ และดูเถิด, หากพระเจ้าจะตรัสกับผู้ใด—เพราะความชั่วช้าสามานย์ของเจ้า, เจ้าจะถูกสาปตลอดกาล—มันจะเป็นไปเช่นนั้น.

๒๑ และหากพระเจ้าจะตรัส—เพราะความชั่วช้าสามานย์ของเจ้า, เจ้าจะถูกตัดขาดจากที่อยู่ของเรา—พระองค์จะทรงทำให้มันเป็นไปเช่นนั้น.

๒๒ และวิบัติแก่เขาผู้ซึ่งพระองค์จะตรัสเช่นนั้น, เพราะมันจะบังเกิดกับเขาผู้^๘ทำความชั่วช้าสามานย์, และเขาจะได้รับการช่วยเหลือให้รอดไม่ได้; ฉะนั้น, เพราะเหตุนี้, เพื่อมนุษย์จะได้รับการช่วยเหลือให้รอด, จึงประกาศการกลับใจ.

๒๓ ฉะนั้น, คนทั้งหลายที่จะกลับใจ

และสดับฟังสุรเสียงของพระเจ้าพระองค์ เป็นเจ้าของพวกเขาเป็นสุข; เพราะคนเหล่านั้นคือคนที่ได้รับการช่วยเหลือให้รอด^๙.

๒๔ และขอพระเจ้าผู้เป็นเจ้าโปรดประทาน, ในความบริบูรณ์อันหาที่สุดมิได้ของพระองค์, เพื่อจะนำมนุษย์มาสู่การกลับใจและงานดี, เพื่อจะนำพวกเขากลับสู่พระคุณแทนพระคุณ^{๑๐}, ตามงานของพวกเขา.

๒๕ และข้าพเจ้าอยาก^{๑๑}ให้มนุษย์ทั้งปวงได้รับการช่วยเหลือให้รอด. แต่เราอ่านว่าในวันสุดท้ายและสำคัญยังมีบางคนที่จะถูกขับไล่, แท้จริงแล้ว, ผู้ซึ่งจะถูกขับออกจากที่ประทับของพระเจ้า;

๒๖ แท้จริงแล้ว, ผู้ซึ่งจะถูกส่งไปสู่สภาพแห่งความเศร้าหมองอันหาได้สิ้นสุดไม่, ทำให้ถ้อยคำเกิดสัมฤทธิ์ผลซึ่งกล่าวว่า: พวกเขาที่ทำดีจะมีชีวิตอันเป็นนิรันดร์; และพวกเขาที่ทำชั่วจะมีความอัปมงคลอันเป็นนิรันดร์. และมันจะเป็นไปดังนั้น. เอเมน.

คำพยากรณ์ของแซมมิเอล, ชาวเลมัน, ต่อชาวนีไฟ.

ประกอบด้วยบทที่ ๑๓ ถึง ๑๕.

บทที่ ๑๓

แซมมิเอลชาวเลมันพยากรณ์ถึงความพินาศของชาวนีไฟเว้นแต่พวกเขาจะกลับใจ—ชาวนีไฟและสมบัติพิสดารของ

<p>๑๖ก มธ. ๘:๒๗. ข อสย. ๕๔:๒๗; ๕๑:๑๐. ๑๗ก ๓ นี. ๘:๑๐. ๑๘ก มธ. ๑:๑๘;</p>	<p>อีเธอร์ ๑๔:๑. ข อีล. ๑๓:๑๗. ๒๓ก คมพ. ความรอด. ๒๔ก คมพ. พระคุณ.</p>	<p>๒๖ก มธ. ๒๕:๔๖; ยอห์น ๕:๒๘-๒๙; รม. ๖:๑๓. ข คมพ. อัปมงคล (ความ).</p>
---	---	---

พวกเขาถูกสาปแช่ง—พวกเขาปฏิเสธ และขว้างก้อนหินใส่ศาสดาพยากรณ์, ถูกห้อมล้อมด้วยเหล่าภูตผี, และแสวงหาความสุขในการทำ ความชั่วช้าสามัญ. ประมาณ ๖ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่แปดสิบหก, ชาวไนไฟยังคงอยู่ในความชั่วร้าย, แท้จริงแล้ว, ในความชั่วร้ายมหันต์, ในขณะที่ชาวเลมัน ยึดมั่นโดยเคร่งครัดต่อการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า, ตามกฏของโมเสส.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีนี้มีชาวเลมันผู้หนึ่ง, ชื่อแซมมวล, ท่านเข้ามาในแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, และเริ่มสั่งสอนผู้คน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านสั่งสอนผู้คน, เรื่องการกลับใจ, อยู่หลายวัน, และพวกเขาขับไล่ท่าน, และท่านกำลังจะกลับไปแผ่นดินของท่านเอง.

๓ แต่ดูเถิด, สุรเสียงของพระเจ้ามาถึงท่าน, ให้ท่านกลับไปอีก, และพยากรณ์แก่ผู้คนถึงเรื่องอะไรก็ตามที่ท่านเข้ามาในใจท่าน.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาไม่ยอมให้ท่านเข้าเมือง; ฉะนั้นท่านจึงไปและขึ้นไปบนกำแพงเมืองนั้น, และยืนมือออกไป และร้องด้วยเสียงอันดัง, และพยากรณ์แก่ผู้คนถึงเรื่องใดก็ตามที่พระเจ้าทรงใส่ไว้ในใจท่าน.

๕ และท่านกล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า: ดูเถิด, ข้าพเจ้า, แซมมวล, ชาวเลมัน, พูดยุทธวจนะของพระเจ้าซึ่งพระองค์ทรงใส่

ไว้ในใจข้าพเจ้า; และดูเถิดพระองค์ทรงใส่มันไว้ในใจข้าพเจ้าเพื่อให้กล่าวแก่คนเหล่านั้นว่าดาบแห่งความยุติธรรมเงื้อมมืออยู่เหนือคนเหล่านี้; และเวลาสี่ร้อยปีจะไม่ผ่านไปเว้นแต่ดาบแห่งความยุติธรรมจะตกลงบนคนเหล่านี้.

๖ แท้จริงแล้ว, ความพินาศอย่างหนักคอยคนเหล่านี้ อยู่, และมันมาถึงคนเหล่านี้โดยแน่แท้, และจะไม่มีอะไรช่วยคนเหล่านี้ให้รอดได้นอกจากการกลับใจ และศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์, ผู้จะเสด็จมาในโลกโดยแน่แท้, และจะทรงทนทุกขเวทนาหลายสิ่ง และจะถูกปลงพระชนม์เพื่อผู้คนของพระองค์.

๗ และดูเถิด, เทพของพระเจ้าประกาศเรื่องนี้แก่ข้าพเจ้า, และท่านนำข่าวอันนำยินดี มาให้จิตวิญญาณข้าพเจ้า. และดูเถิด, พระองค์ทรงส่งข้าพเจ้ามายังท่านเพื่อประกาศเรื่องนี้แก่ท่าน ด้วย, เพื่อท่านจะมีข่าวอันนำยินดี; แต่ดูเถิดท่านไม่ยอมรับข้าพเจ้า.

๘ ฉะนั้น, พระเจ้าตรัสไว้ดังนี้ว่า: เพราะความแข็งกระด้างของใจผู้คนชาวไนไฟ, เว้นแต่พวกเขาจะกลับใจเราจะเอาพระวจนะของเราไปจากพวกเขา, และเราจะถอนพระวิญญาณของเราจากพวกเขา, และเราจะไม่ทนพวกเขาอีกต่อไป, และเราจะหันใจพี่น้องของพวกเขาให้ต่อต้านพวกเขา.

๙ และสี่ร้อยปี จะยังไม่ผ่านไปก่อนที่เราจะทำให้พวกเขาถูกลงทัณฑ์; แท้จริงแล้ว,

๑๓ ๑ก อีล. ๑๕:๔-๕.
๓ก คพ. ๑๐๐:๕.
๕ก แอลลมา ๖๐:๒๙; ๓ นี. ๒:๑๙.

๖ก แอลลมา ๔๕:๑๐-๑๔;
อีล. ๑๕:๑๗.
๗ก แอลลมา ๑๓:๒๖.

๗ อีสย. ๕๒:๗.
๘ก อีล. ๖:๓๕.
๙ก แอลลมา ๔๕:๑๐-๑๒.

เราจะมาเยือนพวกเขาด้วยตาบและด้วย
ความอดอยากและด้วยโรคระบาด.

๑๐ แท้จริงแล้ว, เราจะมาเยือนพวกเขา
ในความเกรี้ยวโกรธของเรา, และจะมีคน
เหล่านั้นในอนุชนรุ่นที่สี่, จากบรรดา
ศัตรูของเจ้า, ที่จะมีชีวิตเพื่อเห็นความ
พินาศสิ้นของเจ้า; และการนี้จะเกิดขึ้น
โดยแน่แท้เว้นแต่เจ้าจะกลับใจ, พระเจ้า
ตรัส; และอนุชนในรุ่นที่สี่จะก่อความ
พินาศแก่เจ้า.

๑๑ แต่หากเจ้าจะกลับใจและหัน^๑มาหา
พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเราจะคลาย
ความโกรธของเรา, พระเจ้าตรัส; แท้จริง
แล้ว, พระเจ้าตรัสดังนี้, คนที่กลับใจและ
หันมาหาเราย่อมเป็นสุข, แต่วิบัติแก่คน
ที่หากลับใจไม่.

๑๒ แท้จริงแล้ว, วิบัติ^๒แก่เมืองแห่งเซ-
ราเอิมลาที่ยิ่งใหญ่นี้; เพราะดูเถิด, นี่เป็น
เพราะคนเหล่านั้นที่ชอบธรรมเมืองนี้จึง
รอด; แท้จริงแล้ว, วิบัติแก่เมืองยิ่งใหญ่นี้,
พระเจ้าตรัส, เพราะเราเห็น, ว่ามีอยู่เป็น
อันมาก, แท้จริงแล้ว, แม้คนส่วนมากของ
เมืองยิ่งใหญ่นี้, ที่จะทำให้พวกเขาแข็ง
กระด้างต่อเรา, พระเจ้าตรัส.

๑๓ แต่คนที่กลับใจเป็นสุข, เพราะเรา
จะละเว้นพวกเขา. แต่ดูเถิด, หากมิใช่
เพราะคนชอบธรรมที่อยู่ในเมืองยิ่งใหญ่
นี้, ดูเถิด, เราจะให้ไฟ^๓ลงมาจากฟ้าสวรรค์
และทำลายมันเสีย.

๑๔ แต่ดูเถิด, เพื่อเห็นแก่คนชอบธรรม
จึงได้รับการละเว้น. แต่ดูเถิด, เวลามาถึง,

พระเจ้าตรัส, คือเมื่อเจ้าจะขับคนชอบ
ธรรมออกจากบรรดาพวกเจ้า, เมื่อนั้นเจ้า
จะสูกงอมเพื่อความพินาศ; แท้จริงแล้ว,
วิบัติจึงมีแก่เมืองยิ่งใหญ่นี้, เพราะความ
ชั่วร้ายและความน่าชิงชังซึ่งอยู่ในมัน.

๑๕ แท้จริงแล้ว, และวิบัติจึงมีแก่เมือง
แห่งกิเดียน, เพราะความชั่วร้ายและความ
น่าชิงชังซึ่งอยู่ในนั้น.

๑๖ แท้จริงแล้ว, และวิบัติจึงมีแก่เมือง
ทั้งหมดซึ่งอยู่ในแผ่นดินโดยรอบ, ซึ่งชาว
นี้ไฟครอบครอง, เพราะความชั่วร้ายและ
ความน่าชิงชังซึ่งอยู่ในนั้น.

๑๗ และดูเถิด, การสาปแช่ง^๔จะเกิดแก่
แผ่นดิน, พระเจ้าจอมโยธาตรัส, เพราะ
เพื่อเห็นแก่ผู้คนที่อยู่บนแผ่นดิน, แท้จริง
แล้ว, เพราะความชั่วร้ายของพวกเขาและ
ความน่าชิงชังของพวกเขา.

๑๘ และ เหตุการณ์^๕จะบังเกิดขึ้น,
พระเจ้าจอมโยธาตรัส, แท้จริงแล้ว, พระผู้
เป็นเจ้าของที่ยิ่งใหญ่และองค์จริงของเราตรัส,
คือผู้ใดที่ซ่อน^๖ทรัพย์สมบัติไว้ในแผ่น
ดินโลกจะหามันไม่พบอีกเลย, เพราะการ
สาปแช่งอันใหญ่หลวงของแผ่นดิน, เว้น
แต่เขาจะเป็นคนชอบธรรมและซ่อนมัน
ไว้กับพระเจ้า.

๑๙ พระเจ้าตรัส, เพราะเรา, ประสงค์
ให้พวกเขาซ่อนทรัพย์สมบัติของพวกเขา
ไว้กับเรา; และคนที่ไม่ซ่อนทรัพย์
สมบัติของพวกเขาไว้กับเราถูกสาปแช่ง;
เพราะไม่มีใครจะซ่อนทรัพย์สมบัติของ
เขาไว้กับเรานอกจากคนชอบธรรม; และ

๑๐/1 ๑ นี. ๑๒:๑๒; ๒ นี. ๒๖:๑;
๓ นี. ๒๗:๓๒.
๑๑/1 ๓ นี. ๑๐:๕-๗.

๑๒/1 ๓ นี. ๘:๘, ๒๔; ๙:๓.
๑๓/1 ปฐมก. ๑๙:๒๔;
๒ พกษ. ๑:๙-๑๖;

๓ นี. ๙:๑๑.
๑๔/1 อีล. ๑๒:๑๘.
๑๘/1 มอริ. ๑:๑๘; อีเทออร์ ๑๔:๑.

เขาที่ไม่ชอบทรัพย์สินสมบัติของเขาไว้กับเรา, เขาก็ถูกสาปแช่ง, และทรัพย์สินสมบัติด้วย, และไม่มีใครจะไถ่มันเพราะคำสาปแช่งของแผ่นดิน.

๒๐ และวันนั้นจะมาถึงคือพวกเขาจะชอบทรัพย์สินสมบัติของตน, เพราะพวกเขาหมกมุ่นอยู่กับสมบัติพิสดาน; และเพราะพวกเขาหมกมุ่นอยู่กับสมบัติพิสดานของตน, และจะชอบทรัพย์สินสมบัติของตนเมื่อพวกเขาจะหลบหนีไปซึ่งหน้าศัตรู; เพราะพวกเขาจะไม่ชอบมันไว้กับเรา, พวกเขาจึงถูกสาปแช่งและทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาด้วย; และในวันนั้นพวกเขาจะถูกลงทัณฑ์, พระเจ้าตรัส.

๒๑ ดูเถิด ท่าน, ซึ่งเป็นผู้คนของเมืองยิ่งใหญ่, และจงสดับฟัง" ถ้อยคำของข้าพเจ้า; แท้จริงแล้ว, จงสดับฟังพระดำรัสที่พระเจ้าตรัส; เพราะดูเถิด, พระองค์ตรัสว่าท่านถูกสาปแช่งเพราะสมบัติพิสดานของท่าน, และสมบัติพิสดานของท่านถูกสาปแช่งด้วยเพราะท่านหมกมุ่นอยู่กับมัน, และไม่สดับฟังพระวจาณะของพระองค์ผู้ประทานสิ่งเหล่านั้นให้ท่าน.

๒๒ ท่านไม่ระลึกถึงพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของท่านในสิ่งซึ่งพระองค์ประทานให้ท่าน, แต่ท่านนึกถึงสมบัติพิสดาน" ของท่านตลอดเวลา, ไม่น้อมขอบพระทัยพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของท่านสำหรับสิ่งเหล่านั้น; แท้จริงแล้ว, ใจท่านไม่ได้

มุ่งไปที่พระเจ้า, แต่มันพองขึ้นด้วยความจองหอง" อย่างใหญ่หลวง, จนถึงการโอ้อวด, และจนถึงการผยอง, ความริษยา", การวิวาท, การมีเจตนาร้าย, การข่มเหง, และการกระทำฆาตกรรม, และความชั่วช้าสามัญนานัปการ.

๒๓ เพราะเหตุนี้พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจึงทรงให้การสาปแช่งมาบนแผ่นดิน, และบนสมบัติพิสดานของท่านด้วย, และนี่เพราะความชั่วช้าสามัญของท่าน.

๒๔ แท้จริงแล้ว, วิบัติแก่คนพวกนี้, เพราะเวลานี้ซึ่งมาถึงแล้ว, คือท่านขับไล่" ศาสดาพยากรณ์, และล้อเลียนพวกท่าน, และขว้างปาก้อนหินใส่พวกท่าน, และสังหารพวกท่าน, และทำความชั่วช้าสามัญนานัปการต่อพวกท่าน, แม้ดั่งที่ทำในสมัยโบราณ.

๒๕ และบัดนี้เมื่อท่านพูด, ท่านกล่าวว่า: หากวันเวลาของเราอยู่ในวันเวลาของบรรพบุรุษ" สมัยก่อนของเรา, เราจะไม่สังหารศาสดาพยากรณ์; เราจะไม่ขว้างปาก้อนหินใส่พวกท่าน, และขับไล่พวกท่าน.

๒๖ ดูเถิดท่านเลวยิ่งกว่าคนเหล่านั้น; เพราะดั่งที่พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่, หากศาสดาพยากรณ์" มาในบรรดาพวกท่านและประกาศพระวจาณะของพระเจ้าแก่ท่าน, ซึ่งเป็นพยานถึงบาปและความชั่วช้าสามัญของท่าน, ท่านก็โกรธ" ศาสดาพยากรณ์, และขับไล่ท่านและพยายามทุกวิถีทางที่จะทำลายท่าน; แท้จริงแล้ว,

<p>๒๑ก คมพ. สดับฟัง. ๒๒ก ลูกา ๑๒:๓๔. คมพ. มั่งคั่ง (ความ); ฝึกไฟทั่วโลก (ความ). ข คมพ. จองหอง (ความ),</p>	<p>ถือดี (ความ), ลำพอง (ความ). ค คมพ. ริษยา (ความ), อิจฉา. ๒๔ก ๒ พศต. ๓๖:๑๕-๑๖;</p>	<p>๑ นี. ๑:๒๐. ๒๕ก กิจการ ๗:๕๑. ๒๖ก ๒ พศต. ๑๘:๗; ลูกา ๑๖:๓๑. ข อัสย. ๓๐:๙-๑๐.</p>
---	---	---

ท่านจะกล่าวว่าเขาเป็นศาสดาพยากรณ์^๑ ปลอม, และว่าเขาเป็นคนบาป, และเป็นของมาร, เพราะเขาเป็นพยานว่าการกระทำของท่านชั่ว.

๒๗ แต่ ดูเถิด, หาก คนหนึ่ง จะมาในบรรดาพวกท่าน และจะกล่าวว่า: จงทำดังนี้, และจะไม่เป็นความชั่วช้าสามัญ; จงทำอย่างนั้น และท่านจะไม่ต้องทนทุกข์; แท้จริงแล้ว, เขาจะกล่าวว่า: จงเดินไป ตาม ความ ถือดีของใจ ท่านเองเถิด; แท้จริงแล้ว, จงเดินไป ตาม ความ ถือดีของสายตาท่าน, และทำสิ่งใดก็ตามที่ใจท่านปรารถนา—และหาก คนหนึ่ง จะมาในบรรดาพวกท่านและกล่าวอย่างนี้, ท่านจะรับเขา, และกล่าวว่าเขาเป็นศาสดาพยากรณ์^๒.

๒๘ แท้จริงแล้ว, ท่านจะยกเขาขึ้น, และท่านจะให้ทรัพย์สินของท่านแก่เขา; ท่านจะให้ทองของท่าน, และเงินของท่านแก่เขา, และจะห่อหุ้มเขาด้วยเสื้อผ้าราคาแพง; และเพราะเขาใช้คำพูดบ้อยอ^๓ท่าน, และเขากล่าวว่าทุกอย่างดี, เมื่อนั้นท่านจะไม่ว่าเขาเป็นคนผิด.

๒๙ โอ้ ท่าน อนุชน ที่ ชั่ว ร้าย และมีมิจฉาธิฐิ; ท่านคนแข็งกระด้างและท่านคนดีเอื้อน, ท่านคิดว่าพระเจ้าจะทรงทนท่านไปนานเท่าใดหรือ? แท้จริงแล้ว, ท่านจะปล่อยตนให้คนนำทางที่เขลา^๔ และมีดีบอด^๕ นำท่านไปนานเท่าใดหรือ? แท้จริงแล้ว, ท่านจะเลือก^๖ ความมืดแทนความสว่าง^๗ไปนานเท่าใดหรือ?

๓๐ แท้จริงแล้ว, ดูเถิด, ความกริ้วของพระเจ้า เกิดขึ้น แล้ว กับ ท่าน; ดูเถิด, พระองค์ ทรง ส่าย แขนง แผ่น ดิน เพราะความชั่วช้าสามัญของท่าน.

๓๑ และ ดูเถิด, เวลา มา ถึง ที่ พระองค์ ทรงส่ายแขนงสมบัติพิสดานของท่าน, ให้มันกลับ ลื่นหลุด^๘ไป, เพื่อท่านจะยึดไว้ไม่ได้; และในวันเวลาแห่งความยากจนของท่าน ท่านจะเก็บสิ่งเหล่านั้นไว้ไม่ได้.

๓๒ และในวันเวลาแห่งความยากจนของท่าน ท่านจะร้องหาพระเจ้า; และท่านจะร้องโดยเปล่าประโยชน์, เพราะความหายนะของ ท่าน มา ถึง ท่าน แล้ว, และความพินาศของท่านแน่นอนแล้ว; และเมื่อนั้นท่านจะร้องไห้และคร่ำครวญในวันนั้น, พระเจ้าจอมโยธาตรัส. และเมื่อนั้นท่านจะคร่ำครวญ, และกล่าวว่า:

๓๓ โอ้หากข้าพเจ้าได้กลับใจ^๙, และไม่ได้มาศาสดาพยากรณ์, และขว้างปา^{๑๐}ก้อนหินใส่พวกท่าน, และขับไล่พวกท่าน. แท้จริงแล้ว, ในวันนั้นท่านจะกล่าวว่า: โอ้หากเราระลึกถึงพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเรา ในวันที่พระองค์ประทานสมบัติพิสดานของเราให้แก่เรา, และเมื่อนั้นมันจะไม่กลับ ลื่นหลุดไป จนเราต้องสูญเสียมัน; เพราะ ดูเถิด, สมบัติ พิสดานของเราไปจากเราแล้ว.

๓๔ ดูเถิด, เราวางเครื่องมือไว้ที่นี่และวันพรั่งมันหายไป; และดูเถิด, ดาบของเราหายไปจากเราในวันที่เราค้นหามันเพื่อการสู้รบ.

๒๖๑ มธ. ๑๓:๕๗.
ง กท. ๔:๑๖.
๒๗๑ มีคำที่ ๒:๑๑. คมพ. นัอินลี
ในอำนาจบุโรหิต (การ).

๒๘๑ ๒ ทธ. ๔:๓-๔.
๒๙๑ ๒ นั. ๒๘:๙.
๓ มธ. ๑๕:๑๔.
ค ยอห์น ๓:๑๙.

ง โยบ ๒๔:๑๓.
๓๑๑ มธ. ๑:๑๗-๑๘.
๓๓๑ มธ. ๒:๑๐-๑๕.
๓ มธ. ๒๓:๓๗.

๓๕ แท้จริงแล้ว, เราซ่อนทรัพย์ของเราไว้ และมันสิ้นหลุดไปจากเรา, เพราะคำสาปแช่งของแผ่นดิน.

๓๖ โอ้หากเรากลับใจในวันที่พระวจนะของพระเจ้ามาถึงเรา; เพราะดูเถิดแผ่นดินถูกสาปแช่ง, และสิ่งทั้งปวงกลับสิ้นหลุดไป, และเรายึดมันไว้ไม่ได้.

๓๗ ดูเถิด, เราถูกห้อมล้อมด้วยเหล่าภูตผี, แท้จริงแล้ว, เราถูก ล้อมไว้ด้วยบริวารของเขาผู้หมยมันจะทำลายจิตวิญญาณเรา. ดูเถิด, ความชั่วช้าสามัญของเราใหญ่ หลวง. ข้า แต่ พระเจ้า, พระองค์ จะ ทรง คลาย ความ กริ้ว ของ พระองค์ ไป จาก พวก ข้า พระองค์ มิได้หรือ? และนี่จะเป็นคำพูดของท่านในวันเหล่านั้น.

๓๘ แต่ดูเถิด, วันเวลาแห่งการทดลอง" ของท่านผ่านไป แล้ว; ท่านผัดวัน" แห่งความรอดของ ท่าน จน มัน สาย เกินไป อยู่เป็นนิจ, และความพินาศของท่านก็แน่นอนแล้ว; แท้จริงแล้ว, เพราะตลอดวันเวลาของชีวิตท่าน ท่านแสวงหาสิ่งซึ่งท่านไม่สามารถได้รับ; และท่านแสวงหาความสุข" ด้วยการทำความชั่วช้าสามัญ, ซึ่งสิ่งนี้ตรึงกันข้ามกับธรรมชาติของความชอบ ธรรม นั้น ซึ่ง อยู่ใน พระ ประมุข นิรันดร์ผู้ยิ่งใหญ่ของเรา.

๓๙ โอ้ท่านผู้คนของแผ่นดิน, หากท่านจะฟังถ้อยคำข้าพเจ้า! และข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้ความกริ้วของพระเจ้าคลายไปจากท่าน, และขอให้ท่านกลับใจและได้รับการช่วยยี่ให้รอด.

บทที่ ๑๔

แซมมิวเอล พยากรณ์ ถึง แสงสว่างในเวลากลางคืนและดาวดวงใหม่ขณะพระคริสต์ประสูติ—พระคริสต์ทรงไถ่มนุษยย์จากความตายทางโลกและทางวิญญาณ—เครื่องหมายแห่งการสิ้นพระชนม์ของพระองค์รวมถึงเวลาสามวันแห่งความมืด, การแตกของศิลา, และความปั่นป่วนใหญ่หลวงของธรรมชาติ. ประมาณ ๖ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือแซมมิวเอล, ชาวเลมัน, พยากรณ์อีกมากมายหลายเรื่องที่ยืนยันไว้ไม่ได้.

๒ และดูเถิด, ท่านกล่าวแก่พวกเขาว่า: ดูเถิด, ข้าพเจ้าให้เครื่องหมายแก่ท่าน; เพราะอีกห้าปีที่ จะ ถึง, และดูเถิด, เมื่อนั้นพระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้าจะเสด็จมาเพื่อไถ่คนทั้งปวงที่จะเชื่อในพระนามของพระองค์.

๓ และดูเถิด, ข้าพเจ้าจะให้สิ่งนี้แก่ท่านเพื่อ เป็น เครื่องหมาย" ใน เวลา ของ การเสด็จมาของพระองค์; เพราะดูเถิด, จะมีแสงสว่างเจิดจ้าในฟ้าสวรรค์, ถึงขนาดที่ในคืนก่อนที่พระองค์เสด็จมาจะไม่มี ความมืด, ถึงขนาดที่มันจะปรากฏแก่มนุษยย์ประหนึ่งว่าเป็นกลางวัน.

๔ ฉะนั้น, จะมีวันหนึ่งกับคืนหนึ่งกับวันหนึ่ง, ประหนึ่งว่าเป็นวันเดียวและไม่มีกลางคืน; และนี่จะเป็นเครื่องหมายแก่ท่าน; เพราะท่านจะรู้ถึงการขึ้นของดวงอาทิตย์ และการตกของมันด้วย; ฉะนั้น

พวกเขาจะรู้ถึงความแน่นอนว่าจะมีสองวันกับหนึ่งคืน; กระนั้นก็ตามคืนนั้นจะไม่มืด; และมันจะเป็นคืนก่อนที่พระองค์ประสูติ^๖.

๕ และดูเถิด, จะมีดาว^๗ ดวงใหม่ขึ้นมา, ซึ่งเป็นดาวที่ท่านไม่เคยเห็นเช่นนี้มาก่อน; และนี่จะเป็นเครื่องหมายต่อท่านด้วย.

๖ และ ดูเถิด^๘ นี้ มิใช่ ทั้งหมด, จะมีเครื่องหมายและการอันน่าพิศวงหลายอย่างในฟ้าสวรรค์.

๗ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือท่านทุกคนจะประหลาดใจ, และพิศวง, ถึงขนาดที่ท่านจะล้ม^๙ ลงสู่พื้นดิน.

๘ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือผู้ใดก็ตามที่จะเชื่อ^{๑๐} ในพระบุตรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า, ผู้นั้นจะมีชีวิตอันเป็นนิรันดร์.

๙ และดูเถิด, พระเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้าดังนี้, โดยเทพของพระองค์, ให้ข้าพเจ้ามาบอกเรื่องนี้แก่ท่าน; แท้จริงแล้ว, พระองค์ทรงบัญชาให้ข้าพเจ้าพยากรณ์เรื่องเหล่านี้แก่ท่าน; แท้จริงแล้ว, พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า: จงป่าวร้องกับคนพวกนี้, จงกลับใจและเตรียมทางของพระเจ้า.

๑๐ และบัดนี้, เพราะข้าพเจ้าเป็นชาวเลมมัน, และ พุด กับ ท่าน ถึง พระ ดาร์ส ซึ่งพระเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้า, และเพราะมันเป็นเรื่องยุ่งยากสำหรับท่าน, ท่านจึงโกรธข้าพเจ้า และหมายมั่นจะทำลายข้าพเจ้า, และขับไล่ข้าพเจ้าออกจากบรรดาพวกท่าน.

๑๑ และท่านควรสดับฟังถ้อยคำข้าพเจ้า,

เพราะ, เพื่อเจตนาที่ข้าพเจ้าจึงขึ้นมาบนกำแพงเมืองนี้, เพื่อท่านจะได้ยิน และรู้ถึงการพิพากษาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของท่านอยู่ เพราะ ความชั่วช้าสามัญของท่าน, และเพื่อท่านจะได้รู้เงื่อนไขของการกลับใจด้วย;

๑๒ และเพื่อท่านจะรู้ด้วยถึงการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระเจ้า, พระบิดา^{๑๑} แห่งฟ้าสวรรค์และแห่งแผ่นดินโลก, พระผู้สร้างสรรพสิ่งนับจากกาลเริ่มต้น; และเพื่อท่านจะรู้ถึงเครื่องหมายต่าง ๆ ของการเสด็จมาของพระองค์, ด้วยเจตนาที่ท่านจะเชื่อในพระนามของพระองค์.

๑๓ และหากท่านเชื่อ^{๑๒} ในพระนามของพระองค์ท่านจะกลับใจจากบาปทั้งหมดของท่าน, เพื่อโดยการนั้นท่านจะได้รับ การปลดบาปจากสิ่งเหล่านั้นผ่านคุณความดี^{๑๓} ของพระองค์.

๑๔ และ ดูเถิด, อนึ่ง, ข้าพเจ้าให้เครื่องหมายอีกอย่างหนึ่งแก่ท่าน, แท้จริงแล้ว, คือ เครื่องหมาย การ สิ้นพระชนม์ของพระองค์.

๑๕ เพราะดูเถิด, พระองค์จะสิ้นพระชนม์โดยแน่แท้เพื่อความรอด^{๑๔} จะเกิดขึ้น; แท้จริงแล้ว, พระองค์ทรงเห็นจำเป็นและพระองค์พึงต้องสิ้นพระชนม์, เพื่อให้เกิดการฟื้นคืนชีวิต^{๑๕} ของคนตาย, เพื่อด้วยการนั้นจะนำมนุษย์เข้าในที่ประทับของพระเจ้า.

๔ก คมพ. พระเยซูคริสต์—คำพยากรณ์เกี่ยวกับการประสูติและการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์.
๕ก มธ. ๒:๑-๒;

๓ นี. ๑:๒๑.
๗ก ๓ นี. ๑:๑๖-๑๗.
๘ก ยอห์น ๓:๑๖.
๑๐ก อีล. ๑๓:๒.
๑๒ก โมไซยาห์ ๓:๘;
๓ นี. ๙:๑๕;

อีเธอร์ ๔:๗.
คมพ. พระเยซูคริสต์.
๑๓ก กิจการ ๑๖:๓๐-๓๑.
ข คพ. ๑๙:๑๖-๒๐.
๑๕ก คมพ. พระผู้ช่วยให้รอด.

๑๖ แท้จริงแล้ว, ดูเถิด, การสิ้นพระชนม์นี้ทำให้เกิด การฟื้นคืนชีวิต, และไถ่มนุษยชาติ ทั้ง ปวง จาก ความ ตาย ครั้งแรก—ความตายทางวิญญาณนั้น; เพราะมนุษยชาติทั้งปวง, โดยการตก ของอาดัม ซึ่งถูกตัดขาด จากที่ประทับของพระเจ้า, ถือว่าตายแล้ว, ทั้งกับสิ่งทางโลกและกับสิ่งทางวิญญาณ.

๑๗ แต่ ดูเถิด, การฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ไถ่ มนุษยชาติ, แท้จริงแล้ว, แม้ มนุษยชาติ ทั้ง ปวง, และ นำพวก เขากลับ เข้าใน ที่ประทับของพระเจ้า.

๑๘ แท้จริงแล้ว, และสิ่ง นั้นทำให้เกิด เงื่อนไขแห่งการกลับใจ, คือผู้ใดก็ตามที่กลับใจผู้นั้นย่อมไม่ถูกโค่นและโยนเข้าไปในไฟ; แต่ผู้ใดก็ตามที่ไม่กลับใจจะถูกโค่นและโยนเข้าไปในไฟ; และความตายทางวิญญาณจะมาถึงพวกเขาอีก, แท้จริงแล้ว, คือความตายครั้งที่สอง, เพราะพวกเขาถูกตัดขาดอีกครั้งจากสิ่ง ที่เกี่ยวกับ ความชอบธรรม.

๑๙ ฉะนั้นท่านจงกลับใจ, ท่านจงกลับใจ, เกือบโดยการรู้เรื่องเหล่านี้และไม่ทำ ท่านจะปล่อยให้ตนเองมาอยู่ภายใต้การกล่าวโทษ, และท่านถูกนำลงมาสู่ความตายครั้งที่สองนี้.

๒๐ แต่ ดูเถิด, ดัง ที่ข้าพเจ้า กล่าว แก่ท่าน แล้ว เกี่ยวกับ เครื่องหมาย อื่นๆ อย่าง

หนึ่ง, เครื่องหมายการสิ้นพระชนม์ของพระองค์, ดูเถิด, ในวันนั้นที่พระองค์จะทรงรับ ความตาย พระองค์จะทรงทำให้ดวงอาทิตย์อับแสง และไม่ ให้แสงสว่างแก่ท่าน; และดวงจันทร์กับดวงดาวด้วย; และจะไม่มี ความสว่างบนผืนแผ่นดินนี้, แม้ตั้งแต่เวลาที่พระองค์จะทรงทนทุกข์กับความตาย, ตลอดเวลาสาม วัน, จนถึงเวลาที่พระองค์จะทรงลุกขึ้นจากบรรดาคนตายอีก.

๒๑ แท้จริง แล้ว, ใน เวลา ที่พระองค์ จะ ทรง คืนพระ วิญญาณ จะมีฟ้า คำนร คำราม และสายฟ้าฟาดต่อเนื่องเป็นเวลาหลายชั่วโมง, และแผ่นดินจะไหวและสั่นสะเทือน; และศิลาซึ่งอยู่บนพื้นพิภพนี้, ซึ่งอยู่ทั้งเหนือและใต้แผ่นดิน, ซึ่งท่านรู้ อยู่ในเวลานี้ว่าเป็นของแข็ง, หรือส่วนมากของมันเป็นมวลสารที่มืองค์ประกอบแข็งแกร่ง, จะแตกออก ;

๒๒ แท้จริง แล้ว, มันจะแยกออกเป็นสอง, และนับแต่นั้นจะพบ อยู่ตามร่องและตาม รอย แดง, และเป็น เศษ หักเกลื่อน กล่นทั่ว พื้นพิภพ, แท้จริง แล้ว, ทั้งเหนือและใต้แผ่นดิน.

๒๓ และดูเถิด, จะมีพายุฝนฟ้าคะนองรุนแรง, และจะมีภูเขามากมายทลายลง, เหมือนกับหุบเขา, และจะมีที่หลายแห่งซึ่งบัดนี้เรียกว่าหุบเขาจะกลับเป็นภูเขา, ซึ่งมีความสูงมาก.

๑๕๗ แอลสมา ๔๒:๒๓.
 คมพ. ฟื้นคืนชีวิต (การ),
 ฟื้นคืนพระชนม์ (การ).
 ๑๖ก คมพ. แผ่นแห่งการไถ่.
 ข คมพ. การตกของอาดัม
 และเอวา.

ค แอลสมา ๔๒:๖-๙.
 ง คมพ. ความตาย, ทาง
 วิญญาณ.
 ๑๗ก คมพ. ไถ่ (การ), ไถ่
 (ได้รับการ).
 ๒๐ก ๓ นี้. ๘:๕-๒๕.

ข ลูกา ๒๓:๔๔.
 ค โมไซยาห์ ๓:๑๐.
 ๒๑ก ๓ นี้. ๘:๖.
 ข ๓ นี้. ๑๐:๙.
 ๒๒ก ๓ นี้. ๘:๑๘.

๒๔ และทางหลวงหลายสายจะขาด, และเมืองหลายเมืองจะกลับร้างว่างเปล่า.

๒๕ และ หลุมศพหลายแห่งจะเปิด, และจะปล่อย คนตาย เป็นอัน มากของ มั่นจันมา; และวิสุทธิชนเป็นอันมากจะมาปรากฏแก่คนมากมาย.

๒๖ และดูเถิด, เทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า ดังนี้; เพราะท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่าจะมีฟ้าคำรามคำรามและสายฟ้าฟาดต่อเนื่องเป็นเวลาหลายชั่วโมง.

๒๗ และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่าขณะที่ฟ้าร้องและสายฟ้าฟาดยังมีอยู่, และพายุฝนฟ้าคะนอง, ว่าสิ่งเหล่านี้จะเป็นไป, และว่าความมืดจะปกคลุมทั่วพื้นพิภพต่อเนื่องเป็นเวลาสามวัน.

๒๘ และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่าคนเป็นอันมากจะเห็นสิ่งอันยิ่งใหญ่กว่าสิ่งเหล่านี้, ด้วยเจตนาว่าพวกเขาจะเชื่อว่าเครื่องหมายเหล่านี้และการอันน่าพิศวงเหล่านี้จะบังเกิดทั่วผืนแผ่นดินนี้, ด้วยเจตนาว่าจะไม่มีเหตุให้เกิดความกังวลในบรรดาลูกหลานมนุษย์—

๒๙ และนี่เพื่อเจตนาว่าผู้ใดก็ตามที่จะเชื่อจะได้รับการช่วยเหลือ, และว่าผู้ใดก็ตามที่จะไม่เชื่อ, การพิพากษาอันชอบธรรมจะมาถึงพวกเขา; และอีกทั้งหากพวกเขาถูกกล่าวโทษพวกเขาจะนำการกล่าวโทษของพวกเขาไปสู่ตนเอง.

๓๐ และบัดนี้จงจำไว้, จงจำไว้, พี่น้อง

ข้าพเจ้า, ว่าผู้ใดก็ตามที่พินาศ, ย่อมพินาศเพราะตัวเขาเอง; และผู้ใดก็ตามที่ทำความชั่วช้าสามัญ, ก็ทำมันให้ตัวเอง; เพราะดูเถิด, ท่านเป็นอิสระ; ท่านได้รับอนุญาตให้ทำเพื่อตนเอง; เพราะดูเถิด, พระผู้เป็นเจ้าประทานความรู้ให้ท่านและทรงทำให้ท่านมีอิสระ.

๓๑ พระองค์ประทานให้ท่านเพื่อท่านจะรู้ความดีจากความชั่ว, และพระองค์ประทานให้ท่านเพื่อท่านจะเลือกชีวิตหรือความตาย; และท่านอาจทำความดีเพื่อพระเจ้าจะทรงนำท่านกลับคืนมาสู่สิ่งที่ดี, หรือมีสิ่งที่ดีได้รับการนำกลับคืนมาสู่ท่าน; หรือท่านอาจทำความชั่ว, และมีสิ่งชั่วถูกนำกลับคืนมาสู่ท่าน.

บทที่ ๑๕

พระเจ้า ทรง ตี สอน ชาว นี้ ไฟ เพราะพระองค์ ทรง รัก พวกเขา—ชาวเลมันที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสมั่นคงและแน่วแน่ในความเชื่อ—พระเจ้าจะ ทรง เมตตา ต่อชาวเลมันในยุคสุดท้าย. ประมาณ ๖ ปี ก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ดูเถิด, ข้าพเจ้าประกาศแก่ท่านว่าเว้นแต่ท่านจะกลับใจบ้านเรือนท่านจะถูกทิ้งให้รกร้าง.

๒ แท้จริง แล้ว, เว้น แต่ ท่าน กลับใจ,

๒๔ก ๓ นี. ๙:๓-๑๒.
๒๕ก มธ. ๒๓:๕๐-๕๔;
๓ นี. ๒๓:๙-๑๑.
๒๖ก แอลิมา ๑๓:๒๖.
๒๗ก ๑ นี. ๑๙:๑๐;
๓ นี. ๘:๓.

๒๘ก ๑ นี. ๑๒:๔-๕.
๒๙ก คมพ. พิพากษา (การ),
สุดท้าย.
๓๐ก ๒ นี. ๒:๒๖-๒๙,
โมเสส ๖:๕๖.
คมพ. สืบเสี.

ข คมพ. ความรู้.
๓๑ก โมโร. ๗:๑๖.
ข ๒ นี. ๒:๒๘-๒๙,
แอลิมา ๓:๒๖-๒๗.
ค แอลิมา ๔:๓-๕.
๑๕ ๑ก มธ. ๒๓:๓๗-๓๘.

พวกผู้หญิงของท่านจะมีเหตุใหญ่หลวงที่จะไต่ถามใคร่ในวันที่ท่านนางจะให้ผม; เพราะท่านจะพยายามหลบหนี และจะไม่มีที่พำนักพักพิง; แท้จริงแล้ว, และวิบัติแก่พวกนางที่มีครรภ์, เพราะพวกนางจะอยู่อ้ายและหลบหนีไม่ได้; ฉะนั้น, พวกนางจะถูกเหยียบจนแหลกเหลวและจะถูกทิ้งให้ตาย.

๓ แท้จริงแล้ว, วิบัติแก่คนพวกนี้ซึ่งเรียกว่าผู้คนของนีโอฟเว่นแต่พวกเขาจะกลับใจ, เมื่อพวกเขาเห็นเครื่องหมายและการอันนำพิศวงทั้งหมดนี้ซึ่งจะแสดงแก่พวกเขา; เพราะดูเถิด, พวกเขาเป็นผู้คนที่เลือกแล้วของพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, พระองค์ทรงรักผู้คนของนีโอฟ, และพระองค์ทรงดีสอนพวกเขาด้วย; แท้จริงแล้ว, ในวันเวลาแห่งความชั่วช้าสามัญของพวกเขาพระองค์ทรงดีสอนพวกเขาเพราะทรงรักพวกเขา.

๔ แต่ดูเถิดพี่น้องข้าพเจ้า, พระองค์ทรงเกลียดชังชาวเลมันเพราะการกระทำของพวกเขาชั่วตลอดเวลา, และนี่เพราะความชั่วช้าสามัญของประเพณีบรรพบุรุษของพวกเขา. แต่ดูเถิด, ความรอดมาถึงพวกเขาแล้วผ่านทางคำสั่งสอนของชาวนีโอฟ; และเพื่อเจตนาที่พระเจ้าจึงทรงยึดไว้วันเวลาของพวกเขาออกไป.

๕ และข้าพเจ้าอยากให้คุณเห็นว่าพวกเขาส่วนมากอยู่ในทางแห่งหน้าของคุณ, และพวกเขาดำเนินชีวิตอย่างรอบคอบต่อพระพักตร์พระเจ้าเป็นเจ้า, และพวก

เขายึดมั่นต่อการรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และ กฎเกณฑ์ของพระองค์ และการพิพากษาของพระองค์ตามกฎของโมเสส.

๖ แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าพวกเขาส่วนมากกำลังทำดังนี้, และพวกเขากำลังขวนขวายด้วยความขยันหมั่นเพียรอันไม่รู้เหน็ดเหนื่อยเพื่อจะนำพี่น้องที่เหลืออยู่ของพวกเขาไปสู่ความรู้เรื่องความจริง; ฉะนั้นทุก ๆ วันพวกเขาจึงมีคนเพิ่มจำนวนเข้ามามาก.

๗ และดูเถิด, ท่านรู้ด้วยตัวท่านเอง, เพราะท่านเห็น, ว่าพวกเขามากเท่าที่พี่น้องพวกเขาพามาสู่ความรู้เรื่องความจริง, และรู้เรื่องประเพณีอันชั่วร้ายและน่าชิงชังของบรรพบุรุษพวกเขา, และจงใจให้เชื่อพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์, แท้จริงแล้ว, คำพยากรณ์ของศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์, ซึ่งมีเขียนไว้, ซึ่งจงใจพวกเขามาสู่ศรัทธาในพระเจ้า, และสู่การกลับใจ, ซึ่งศรัทธาและการกลับใจนั้นเป็นการเปลี่ยนแปลงแห่งใจมาสู่พวกเขา—

๘ ฉะนั้น, ท่านจึงรู้ด้วยตัวท่านว่า, มากเท่าที่มาถึงเพียงนี้ย่อมมั่นคงและแน่วแน่ในความเชื่อ, และในสิ่งซึ่งด้วยสิ่งนั้นทำให้พวกเขาเป็นอิสระมาแล้ว.

๙ และท่านรู้ด้วยว่าพวกเขาฝังอาวุธสงครามของตนแล้ว, และพวกเขากลัวที่จะหยิบมันขึ้นมาเกลือกโดยทางใดทางหนึ่งพวกเขาจะทำบาป; แท้จริงแล้ว, ท่านเห็นแล้วว่าพวกเขากลัวที่จะ

๒ก มธ. ๒๔:๑๙.
๓ก สภษ. ๓:๑๒;
ฮบ. ๑๒:๕-๑๑;
คพ. ๙:๑.

๔ก คมพ. ประเพณี.
ข ออลมา ๙:๑๖.
๕ก ยีล. ๑๓:๑.
๖ก คมพ. เปลี่ยนใจเสื่อมใส

(การ).
๘ก ออลมา ๒๓:๖; ๒๗:๒๗;
๓ นี. ๖:๑๔.
๙ก ออลมา ๒๔:๑๗-๑๙.

ทำบาป— เพราะ ดูเถิด พวกเขาจะยอม
ตนให้ศัตรูเหยียบย่ำและสังหาร, และจะ
ไม่ยอมยกดาบของตนขึ้นต่อสู้, และนี่
เพราะศรัทธาของพวกเขาในพระคริสต์.

๑๐ และบัดนี้, เพราะความแน่วแน่ของ
พวกเขาเมื่อพวกเขาเชื่อในสิ่งนั้นซึ่งพวกเขา
เชื่อ, เพราะด้วยความมั่นคงของพวกเขา
เขาทันทีที่ได้รับแสงสว่างแล้ว, ดูเถิด,
พระเจ้าจะประทานพรให้พวกเขา และ
ทรงยึดวันเวลาของพวกเขา, ทั้งที่มีความ
ชั่วช้าสามานย์ของพวกเขา—

๑๑ แท้จริงแล้ว, แม้หากพวกเขาจะ
เสื่อมโทรมอยู่ในความไม่เชื่อพระเจ้าจะ
ทรงยึดวันเวลาของพวกเขา, จนกว่าจะ
ถึงเวลา ซึ่งบรรพบุรุษของเรา, และศาสดา
พยากรณ์เช่นสี, และศาสดาพยากรณ์คน
อื่น ๆ อีกหลายคนพูดไว้เช่นกัน, เกี่ยวกับการ
นำพี่น้อง, ชาวเลมันของเรา, กลับมา
สู่ความรู้เรื่องความจริงอีก—

๑๒ แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน,
ว่าในเวลาสุดท้ายสัญญาของพระเจ้าได้
หยิบยื่นให้ชาวเลมัน, พี่น้องของเรา; และ
ทั้งที่พวกเขาจะได้รับความทุกข์มากมาย,
และทั้งที่พวกเขาจะถูกขับไล่^๗ไปมาบน
พื้นพิภพ, และถูกล่า, และถูกลงทัณฑ์
และกระจัดกระจายกันอยู่ทั่วไป, โดยไร้ที่
พำนักพักพิง, พระเจ้าจะยังทรงเมตตา^๘
พวกเขา.

๑๓ และนี่เป็นไปตามคำพยากรณ์, คือ

พวกเขาจะถูกนำ^๙มาสู่ความรู้ที่แท้จริงอีก,
ซึ่งคือความรู้เรื่องพระผู้ไถ่ของพวกเขา,
และพระเมษบาล^{๑๐} ผู้ยิ่งใหญ่และแท้จริง
ของพวกเขา, และนับอยู่ในบรรดาแกะ
ของพระองค์.

๑๔ ฉะนั้นข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, จะ
เป็นการดี^{๑๑}สำหรับพวกเขามากกว่าพวก
ท่านเว้นแต่พวกท่านกลับใจ.

๑๕ เพราะดูเถิด, หากงานอันยิ่งใหญ่
แสดงแก่พวกเขาซึ่งแสดงแก่ท่านแล้ว,^{๑๒}
แท้จริงแล้ว, แก่พวกเขาซึ่งเสื่อมโทรมอยู่
ในความไม่เชื่อเพราะประเพณีบรรพบุรุษ
ของพวกเขา, ท่านจะเห็นได้ด้วยตัวท่านว่า
พวกเขาจะไม่มัววันเสื่อมโทรมอยู่ในความ
ไม่เชื่ออีกเลย.

๑๖ ฉะนั้น, พระเจ้าตรัสว่า: เราจะไม่
ทำลายคนเหล่านั้นจนสิ้น, แต่เราจะทำให้
พวกเขากลับมาหาเราอีกในวันแห่งปรีชา
ญาณของเรา, พระเจ้าตรัส.

๑๗ และบัดนี้ดูเถิด, พระเจ้าตรัสเกี่ยวกับ
ผู้คนชาว นีไฟว่า: หากพวกเขาจะ
ไม่กลับใจ, และไม่ถือปฏิบัติตามความ
ประสงค์ของเรา, เราจะทำลาย^{๑๓}พวกเขา
สิ้น, พระเจ้าตรัส, เพราะความไม่เชื่อ
ของพวกเขาทั้งที่มีงานอันยิ่งใหญ่หลาย
อย่างที่เรำทำไปในบรรดาพวกเขา; และ
โดยแน่แท้^{๑๔}พระเจ้าทรงพระชนม์
อยู่นั้นใดสิ่งเหล่านี้จะเป็นไปฉันนั้น,
พระเจ้าตรัส.

๑๑ก ออสมิมา ๙:๑๖.
ข อีล. ๘:๑๙.
ค ๒ นี. ๓๐:๕-๘.
๑๒ก อีนีส ๑:๑๒-๑๓.
ข มอริ. ๕:๑๕.

ค ๑ นี. ๑๓:๓๑;
๒ นี. ๑๐:๑๘-๑๙;
เจคอบ ๓:๕-๖.
๑๓ก ๓ นี. ๑๖:๑๒.
ข คมพ. พระเมษบาลผู้

ประเสริฐ.
๑๔ก อีล. ๗:๒๓.
๑๕ก มริ. ๑๑:๒๐-๒๓.
๑๗ก อีล. ๑๓:๖-๑๐.

บทที่ ๑๖

ชาวนีไฟซึ่งเชื่อแซมมิวเอลรับบัพติศมาโดย
นีไฟ—ลูกธนูและก้อนหินของชาวนีไฟผู้
ไม่กลับใจไม่สามารถสังหารแซมมิวเอล—
บางคนทำใจของตนแข็งกระด้าง, และ
คนอื่น ๆ เห็นเทพ—บรรดาผู้ไม่เชื่อกล่าว
ว่าไม่มีเหตุผลที่จะเชื่อในพระคริสต์และ
การเสด็จมาของ พระองค์ในเยรูซาเล็ม
ประมาณ ๖-๑ ปีก่อนคริสตกาล.

และบัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมี
คนเป็นอันมากที่ได้ยินถ้อยคำของแซมมิว-
เอล, ชาวเลมัน, ซึ่งพูดบนกำแพงเมือง.
และมากเท่าที่เชื่อในถ้อยคำของท่านออกไป
ค้นหานีไฟ; และเมื่อพวกเขาออกไป
และพบท่านพวกเขาสารภาพบาปของตน
ต่อท่านและไม่ปฏิเสธ, โดยที่ปรารถนาจะ
ได้รับบัพติศมาสู่พระเจ้า.

๒ แต่มากเท่าที่ไม่เชื่อใน ถ้อยคำของ
แซมมิวเอลโกรธท่าน; และพวกเขาวิ่ง
ป่าก้อนหินใส่ท่านบนกำแพง, และหลาย
คนยิงธนูไปยังท่านด้วยขณะที่ท่านยืนอยู่
บนกำแพง; แต่พระวิญญูญาณของพระเจ้า
ทรงอยู่กับท่าน, ถึงขนาดที่คนเหล่านั้นไม่
อาจวิ่งก้อนหินหรือยิงธนูมาถูกท่าน.

๓ บัดนี้เมื่อพวกเขาเห็นว่าไม่สามารถ
ทำอันตรายท่าน, จึงมีคนที่เชื่อในถ้อยคำ
ของท่านเพิ่มขึ้นอีกหลายคน, ถึงขนาดที่
พวกเขาออกไปหานีไฟเพื่อรับบัพติศมา.

๔ เพราะเหตุเกิด, นีไฟกำลังให้บัพติศมา,
และพยากรณ์, และสั่งสอน, ป่าวร้องการ
กลับใจต่อผู้คน, แสดงเครื่องหมายและการ

อันน่าพิศวง, และทำปาฏิหาริย์^๗ในบรรดา
ผู้คน, เพื่อพวกเขาจะรู้ว่าพระคริสต์ต้อง
เสด็จมาในไม่ช้า —

๕ โดยบอกพวกเขาถึงเรื่องที่จะต้องเกิด
ขึ้นในไม่ช้า, เพื่อพวกเขาจะรู้และจดจำ
เมื่อถึงเวลาที่สิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นว่าเรื่องนี้
ได้ทำให้เป็นที่รู้แก่พวกเขามาแล้ว,
ด้วยเจตนาที่ว่าพวกเขาจะเชื่อ; ฉะนั้นมาก
เท่าที่เชื่อในถ้อยคำของแซมมิวเอลจึงออกไป
หาท่านเพื่อรับบัพติศมา, เพราะพวกเขามา
โดยที่กลับใจและสารภาพบาปของพวกเขา.

๖ แต่พวกเขาส่วนมากไม่เชื่อในถ้อยคำ
ของ แซมมิวเอล; ฉะนั้น เมื่อเห็นว่าพวก
เขาทำอันตราย ท่านไม่ได้ด้วยก้อนหิน
และลูกธนูของตน, พวกเขาจึงร้องบอก
นายทัพของตน, มีความว่า: จงจับคนผู้
นี้และมัดไว้, เพราะดูเถิดเขามีมารร้าย;
และเพราะอำนาจของมารร้ายซึ่งอยู่ใน
เขาเราจึงทำอันตรายเขาไม่ได้ด้วยก้อน
หินและลูกธนูของเรา; ฉะนั้นจับเขาและ
มัดไว้, และเอาไปให้พ้น.

๗ ในขณะที่พวกเขาออกไปเพื่อจับท่าน,
ดูเถิด, ท่านกระโจนลงจากกำแพง, และ
หลบหนีออกจากผืนแผ่นดินของพวก
เขา, แท้จริงแล้ว, แม้ไปยังประเทศของ
ท่านเอง, และเริ่มสั่งสอนและพยากรณ์
อยู่ในบรรดาผู้คนของท่านเอง.

๘ และดูเถิด, ไม่มีใครในบรรดาชาวนีไฟ
ได้ยินเรื่องของท่านอีกเลย; และกิจจานุกิจ
ของผู้คนเป็นไปดังนี้.

๙ และปีที่แปดสิบหกแห่งการปกครอง
ของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟสิ้นสุด
ลงดังนี้.

๑๐ และปีที่แปดสิบเจ็ดแห่งการปกครอง
ของผู้พิพากษาสิ้นสุดลงดังนี้ด้วย, ผู้คน
ส่วนมากคงอยู่ในความจงหองและความ
ชั่วร้ายของตน, และคนส่วนน้อยดำเนิน
ชีวิตอย่างรอบคอบยิ่งขึ้นต่อ พระพักตร์
พระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

๑๑ และนี่คือความเป็นไป, ในปีที่แปดสิบ
แปดแห่งการปกครองของผู้พิพากษาด้วย.

๑๒ และมีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย
ใน กิจจนาทุกกิจ ของ ผู้คน, เว้น แต่
ผู้คนเริ่มแข็งกระด้างยิ่งขึ้นในความชั่ว
ช้าสามัญ, และทำสิ่งที่ตรงกันข้ามกับ
พระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า มากขึ้น
และมากขึ้น, ในปีที่แปดสิบเก้าแห่งการ
ปกครองของผู้พิพากษา.

๑๓ แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่
เก้าสิบแห่งการปกครองของผู้พิพากษา, มี
เครื่องหมายสำคัญ, และการอันน่าพิศวง
แสดงแก่ผู้คน; และถ้อยคำของศาสดา
พยากรณ์เริ่ม จะเกิดสัมฤทธิ์ผล.

๑๔ และเทพปรากฏต่อมนุษย์, นัก
ปราชญ์, และประกาศข่าวอันน่ายินดีแห่ง
ความปรดีที่ยิ่งแก่พวกเขา; ดังนั้นในปี
พระคัมภีร์เริ่มเกิดสัมฤทธิ์ผล.

๑๕ กระนั้นก็ตาม, ผู้คนเริ่มทำใจแข็ง
กระด้างทุกคน, นอกจากพวกที่มีความ
เชื่อมากที่สุด, ทั้งชาวไนไฟและชาวเลมมัน
ด้วย, และเริ่มพึ่งพากำลังของตนเองและ
ปัญญาของตนเอง, โดยกล่าวว่า:

๑๖ บางสิ่งพวกเขาอาจเดาถูกต้อง, ใน
บรรดาหลาย ๆ สิ่ง; แต่ดูเถิด, เรารู้ว่างาน

สำคัญยิ่งและอัศจรรย์เหล่านี้, ซึ่งได้พูดถึง
จะเกิดขึ้นไม่ได้

๑๗ และพวกเขาเริ่มแสดงเหตุผลและ
โต้แย้ง กันในบรรดาพวกเขาเอง, โดย
กล่าวว่า:

๑๘ หาใช่สิ่งที่มีเหตุผลไม่ที่คนเช่นพระ
คริสต์จะเสด็จมา; และพระองค์ทรงเป็น
พระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, พระบิดาแห่ง
ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก, ดังที่มีพูด
ไว้, ถ้าเช่นนั้น, เหตุใดพระองค์จะไม่ทรง
แสดงองค์แก่เราเช่นเดียวกับที่แสดงแก่
คนทั้งหลายซึ่งจะอยู่ที่เยรูซาเล็ม?

๑๙ แท้จริงแล้ว, เหตุใดพระองค์จะไม่
แสดงองค์ในแผ่นดินนี้เช่นเดียวกับใน
แผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม?

๒๐ แต่ดูเถิด, เราเห็นว่านี่เป็นประเพณีชั่ว
ร้าย, ซึ่งสืบทอดมาถึงเราโดยบรรพบุรุษ
ของเรา, เพื่อให้เราเชื่อในสิ่งสำคัญยิ่ง
และ นำ อัศจรรย์บางอย่าง ซึ่ง จะบังเกิด
ขึ้น, แต่มิใช่ในบรรดาเรา, แต่ในแผ่นดิน
ที่อยู่ห่างไกล, แผ่นดินซึ่งเราหา รู้จัก
ไม่; ฉะนั้นพวกเขาจึงทำให้เราอยู่ในความ
ไม่รู้ได้, เพราะเราเห็น "ไม่ได้ด้วยดวงตา
ของเราเองว่ามันจริง.

๒๑ และโดยเสให้เหลื่อมพริกแพลงและ
ลิ้นบของมารร้าย, พวกเขาจะ, ทำการลิ้นบ
ใหญ่หลวงบางอย่างซึ่งเราไม่อาจเข้าใจ, ซึ่ง
จะทำให้เราลงไปเป็นผู้รับใช้ตามถ้อยคำ
ของพวกเขา, และเป็นผู้รับใช้พวกเขา
ด้วย, เพราะเราต้องพึ่งพาพวกเขาเพื่อ
สอนถ้อยคำแก่เรา; และดังนั้นพวกเขา

๑๓ก ก นี. ๑:๔. ข ฮีล. ๑๔:๓-๗. ๑๔ก แอลมา ๑๓:๒๖.	๑๕ก อสย. ๕:๒๑. ๑๖ก แอลมา ๓๐:๑๒-๑๓. ๒๐ก คมพ. ประเพณี.	ข อีเธอร์ ๑๒:๕-๖, ๑๙.
--	--	-----------------------

จะทำให้เราอยู่ในความไม่รู้ตลอดวันเวลาของชีวิตเรา, หากเราจะยอมมอบตนแก่พวกเขา.

๒๒ และมีอีกหลายเรื่อง ที่ผู้คนวาดมโนภาพขึ้นเอง, ซึ่งเป็นเรื่องโง่เขลาและเปล่าประโยชน์^๑; และพวกเขาอุ่นใจมาก, เพราะชาตานั้นยั่วยุบพวกเขาให้ทำความชั่วช้าสามานย์ตลอดเวลา; แท้จริงแล้ว, ได้เที่ยวไปแพร่ข่าวลือและความขัดแย้งทั่วผืนแผ่นดิน, เพื่อเอาใจเขาให้ใจผู้คนแข็งกระด้างต่อสิ่งที่ดีและต่อสิ่งที่จะมาถึง.

๒๓ และ ทั้ง ที่ เครื่องหมาย และการอันนำพิศวงต่าง ๆ กระทำขึ้นในบรรดาผู้คนของพระเจ้า, และปาฏิหาริย์หลายอย่างที่คนเหล่านั้นทำไป, ชาตานั้นมีการควบคุมอย่างใหญ่หลวงเหนือจิตใจผู้คนที่ทั่วผืนแผ่นดิน.

๒๔ และ ปี ที่ แก้ว สิบ แห่ง การปกครองของผู้พิพากษาเหนือผู้คนของนีไฟสิ้นสุดลงดังนี้.

๒๕ และ หนังสือของอีลามัน, ตามบันทึกของอีลามัน และ บุตรของท่าน จบลงดังนี้.

นีไฟฉบับที่สาม หนังสือของนีไฟ

บุตรของนีไฟ, ผู้เป็นบุตรของอีลามัน

และอีลามันเป็นบุตรของอีลามัน, ผู้เป็นบุตรของแอลมา, ผู้เป็นบุตรของแอลมา, โดยที่ เป็นผู้สืบตระกูลของนีไฟ ผู้เป็นบุตรของลีไฮ, ผู้ออกจากเยรูซาเล็มในปีแรกแห่งการปกครองของเศเดคียาห์, กษัตริย์แห่งยูดาห์

บทที่ ๑

นีไฟ, บุตรของอีลามัน, ออกไปจากแผ่นดิน, และนีไฟบุตรท่านรักษากันที่ไว้—แม้มีเครื่องหมายและการอันนำพิศวงเป็นอันมาก, คนชั่วร้ายยังวางแผนสังหารคนชอบธรรม—คืนแห่งการประสูติของพระคริสต์มาถึง—มีเครื่องหมายประทานมาให้, และดาวดวงใหม่ปรากฏขึ้น—การพูดเท็จ และการหลอกลวงทวีขึ้น,

และพวกโจรแกดดิแอนหันเข่นฆ่าผู้คนมากมาย. ประมาณ ค.ศ. ๑-๔.

บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือปีที่ แก้ว สิบ เอ็ด ผ่านไป และเป็นหรือยปี^๑ นับจากเวลาที่ลีไฮออกจากเยรูซาเล็ม; และเป็นปีที่ เล โคนิ อัส เป็นหัวหน้าผู้พิพากษาและผู้ปกครองเหนือแผ่นดิน.

๒ และนีไฟ, บุตรของอีลามัน, ออกเดินทางจากแผ่นดินแห่งเซราเอิมลา, โดย

๒๒๓ คมพ. ถือดี (ความ), ถือตัว (ความ), เปล่า

ประโยชน์, อย่างไม่สมควร.

[๓ นีไฟ]
๑ ๑๗ ๒ นี. ๒๔:๑๓.

มอบหมายหน้าที่แก่นไฟ^๒ บุตรของท่าน, ซึ่งเป็นบุตรคนโต, เกี่ยวกับแผ่นจารึกทองเหลือง^๓, และบันทึกทั้งหมดที่ได้รักษาไว้, และสิ่งทั้งหมดนั้นซึ่งได้รักษาไว้ให้ศักดิ์สิทธิ์ นับจากการเดินทางออกจากเยรูซาเล็มของลีไฮ.

๓ แล้วท่านออกจากแผ่นดิน, และท่านไปที่ใด^๔, ไม่มีผู้ใดรู้; และนไฟบุตรของท่านได้เก็บรักษาบันทึกแทนท่าน, แท้จริงแล้ว, บันทึกของผู้คนเหล่านั้น.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในตอนต้นของปีที่เก้าสิบสอง, ดูเถิด, คำพยากรณ์ของศาสดาพยากรณ์เริ่มเกิดสัมฤทธิ์ผลโดยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น; เพราะเริ่มมีเครื่องหมายที่น่าพิศวงยิ่งขึ้นและปาฏิหาริย์ที่น่าพิศวงยิ่งขึ้นซึ่งกระทำในบรรดาผู้คน.

๕ แต่มีบางคนซึ่งเริ่มกล่าวว่าเวลาผ่านไป แล้วสำหรับ ถ้อยคำ, ซึ่ง แซมูเอล, ชาวเลมันพูด^๕ ไว้ว่าจะเกิดสัมฤทธิ์ผล.

๖ และพวกเขาเริ่มแสดงความเรงว่าใส่พี่น้องของตน, โดยกล่าวว่า: ดูเถิดเวลาผ่านไป แล้ว, และถ้อยคำของแซมูเอลไม่เกิดสัมฤทธิ์ผล; ฉะนั้น, ปีติของท่านและศรัทธาของท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้ไร้ประโยชน์.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขา ก่อ ความวุ่นวาย ครั้งใหญ่ ตลอดทั่วแผ่นดิน; และผู้คนที่เชื่อเริ่มโทมนัสยิ่ง, เกือบกว่าโดยทางใดทางหนึ่งสิ่งที่พูดไว้จะไม่บังเกิดขึ้น.

๘ แต่ดูเถิด, พวกเขาเฝ้าคอยวันนั้น และคืนนั้นอย่างแน่วแน่ซึ่งจะเป็นตั้งวันเดียวกันราวกับไม่มีกลางคืน, เพื่อพวกเขาจะรู้ว่าศรัทธาของพวกเขาไม่ไร้ประโยชน์.

๙ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีอยู่วันหนึ่งซึ่งพวกที่ไม่เชื่อกำหนดไว้, เพื่อคนที่เชื่อในพระเพณีเหล่านั้นจะถูกฆ่า^๖ เว้นแต่เครื่องหมาย, ซึ่งแซมูเอลศาสดาพยากรณ์ให้ไว้จะบังเกิดขึ้น.

๑๐ บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อนไฟ, บุตรของนไฟ, เห็นความชั่วร้ายนี้ของผู้คนของท่าน, โจท่านโทมนัสยิ่ง.

๑๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านออกไปและน้อมกายลงกับพื้นดิน, และร้องทูลพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของท่านอย่างสุดกำลังเพื่อผู้คนของท่าน, แท้จริงแล้ว, คนที่กำลังจะถูกทำลายเพราะศรัทธาของพวกเขาในพระเพณีบรรพบุรุษของพวกเขา.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านร้องทูลพระเจ้าอย่างสุดกำลังตลอดวันนั้น; และดูเถิด, สุรเสียงของพระเจ้ามาถึงท่าน, มีความว่า:

๑๓ จงเงยหน้าของเจ้าและรีนเริงเถิด; เพราะดูเถิด, เวลาอยู่แค่เอื้อม, และในคืนนี้เราจะมอบเครื่องหมายให้, และในวันพรุ่งนี้เราจะเข้ามาในโลก, เพื่อแสดงแก่โลกกว่าเราจะทำให้ทุกสิ่งซึ่งเราให้ปากของศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ของเราพูด^๗ ไว้เกิดสัมฤทธิ์ผล.

๒ก คมพ. นไฟ, บุตรของนไฟ, บุตรของลีฮามัน.
ข แอลมา ๓๗:๓-๕.
๓ก ๓ นี. ๒:๙.
๔ก ฮีล. ๑๔:๒-๔.

๙ก คมพ. มรณสักขี (ผู้เป็น).
๑๒ก อินัส ๑:๔;
แอลมา ๕:๔๖.
๑๓ก ลูกา ๒:๑๐-๑๑.
ข คมพ. พระเยซูคริสต์—

คำพยากรณ์เกี่ยวกับการประสูติและการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์.

๑๔ ดูเถิด, เรามา^๑หาผู้คนของเรา, เพื่อให้ทุกสิ่งเกิดสัมฤทธิ์ผล^๒ ซึ่งเราทำให้เป็นที่รู้แก่ลูกหลานมนุษย์นับแต่การวางรากฐาน^๓ของโลก, และเพื่อทำตามน้ำพระทัย, ของทั้ง^๔พระบิดาและของพระบุตร—ของพระบิดาเพราะเรา, และของพระบุตรเพราะเนื้อหนังของเรา. และดูเถิด, เวลาอยู่แค่เอื้อม, และคืนนี้จะมีเครื่องหมายประทานมาให้.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ถ้อยคำที่มาถึงนี้ไฟเกิดสัมฤทธิ์ผล, ตามที่พูดไว้; เพราะดูเถิด, เมื่อดวงอาทิตย์ตกไม่มี^๕ความมืดเลย; และผู้คนเริ่มฉงนเพราะไม่มี^๖ความมืดเมื่อกลางคืนมาถึง.

๑๖ และมีคนเป็นอันมาก, ซึ่งไม่เชื่อถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์, จึงล้ม^๗ลงสู่พื้นดินและเป็นราวกับว่าพวกเขาตาย, เพราะพวกเขารู้ว่า^๘แผน^๙การทำลายใหญ่หลวงที่พวกเขาวางไว้สำหรับคนที่เชื่อในถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ล้มเหลวแล้ว; เพราะเครื่องหมายซึ่งประทานมาให้เกิดขึ้นแล้ว.

๑๗ และพวกเขาเริ่มรู้ว่าพระบุตรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของต้องเสด็จมาปรากฏในไม่ช้า; แท้จริงแล้ว, ท้ายที่สุด, ผู้คนทั้งหมดทั่วพื้นพิภพจากตะวันตกละงับตะวันออก, ทั้งในแผ่นดินทางเหนือและในแผ่นดินทางใต้, ฉงนอย่างยิ่งจนล้มลงสู่พื้นดิน.

๑๘ เพราะพวกเขาเห็นว่าศาสดาพยากรณ์เป็นพยานถึงเรื่องเหล่านี้มาหลายปีแล้ว, และว่าเครื่องหมายซึ่งประทานมาให้เกิด

ขึ้นแล้ว; และพวกเขาเริ่มกลัวเพราะความชั่วช้าสามัญและความกังขาของตน.

๑๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือไม่มี^{๑๐}ความมืดตลอดคืนนั้น, แต่มันสว่างราวกับเที่ยงวัน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือดวงอาทิตย์ขึ้น^{๑๑}มาอีกในตอนเช้า, ตามระเบียบอันถูกต้องของมัน; และพวกเขา^{๑๒}รู้ว่าเป็นวันที่พระเจ้าจะประสูติ^{๑๓}, เพราะเครื่องหมายที่ประทานมาให้.

๒๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นแล้ว, แท้จริงแล้ว, สิ่งทั้งหมด, ทุกตัวอักษร, ตามถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์.

๒๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นด้วยคือดาว^{๑๔}ดวงใหม่ดวงหนึ่งปรากฏขึ้น, ตามถ้อยคำ.

๒๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนับจากเวลานี้ไปเริ่มมีการพูดเท็จแพร่ออกไปในบรรดาผู้คน, โดยชาตาน, เพื่อให้หัวใจพวกเขาแข็งกระด้าง, ด้วยเจตนาที่จะไม่ให้พวกเขาเชื่อในเครื่องหมายและการอันน่าพิศวงเหล่านั้นซึ่งพวกเขาเห็น; แต่ทั้งที่มี^{๑๕}การพูดเท็จและการหลอกลวงนี้คนส่วนมากยังเชื่อ, และเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระเจ้า.

๒๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนีไฟออกไปในบรรดาผู้คน, และคนอื่น ๆ อีกหลายคนด้วย, เพื่อให้^{๑๖}บรรดาผู้ศรัทธากลับใจ, ซึ่งในการนั้นมีการปลดบาป^{๑๗}อย่างมากมาย. และดังนั้นผู้คนเริ่มมีความสงบสุขอีกในแผ่นดิน.

๒๔ และไม่มี^{๑๘}ความขัดแย้ง, นอกจาก

๑๔ก ยอห์น ๑:๑๑.
ข มธ. ๕:๑๗-๑๘.
ค แอสมา ๔๒:๒๖.
ง คพ. ๙๓:๓-๔.

๑๕ก ฮีล. ๑๔:๓.
๑๖ก ฮีล. ๑๔:๗.
ข ๓ นี. ๑:๙.
๑๗ก ลูกา ๒:๑-๗.

๒๑ก มธ. ๒:๑-๒;
ฮีล. ๑๔:๕.
๒๓ก คมพ. ปลดบาป (การ).

คนไม่ก็คนที่เริ่มสั่งสอน, โดยพยายามพิสูจน์ด้วยพระคัมภีร์ว่าไม่สมควร"อีกต่อไปแล้วที่จะยึดถือกฎของโมเสส. บัดนี้ในเรื่องนี้พวกเขาผิดพลาด, โดยที่ไม่เข้าใจพระคัมภีร์.

๒๕ แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือไม่ช้า พวกเขาเปลี่ยนใจเลื่อมใส, และตระหนักในความผิดพลาดซึ่งพวกเขามี, เพราะพระเจ้าทรงทำให้เป็นที่รู้แก่พวกเขาว่ากฎยังไม่สมบูรณ์", และว่ามันจะต้องสมบูรณ์ในทุกตัวอักษร; แท้จริงแล้ว, ถ้อยคำมาถึงพวกเขาว่ามันจะสมบูรณ์; แท้จริงแล้ว, ว่าจุดหนึ่งหรืออนุภาคหนึ่งจะไม่สูญหายไปจนกว่า มันจะสมบูรณ์ทั้งหมด; ฉะนั้นในปีเดียวกันนี้ พระเจ้าจึงทรงนำพวกเขาไปสู่ความรู้เรื่องความผิดพลาดของตน และ สาราภาพ ความผิดของตน.

๒๖ และปีที่เก้าสิบสองผ่านไป ดังนี้, โดยนำข่าวอันนำยินดีมาถึงผู้คนเพราะเครื่องหมายซึ่งได้บังเกิดขึ้น, ตามถ้อยคำแห่งการพยากรณ์ของศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ทั้งปวง.

๒๗ และ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือปีที่เก้าสิบสามผ่านไปโดยสงบสุขด้วย, นอกจากพวกโจรแกติแอนตัน", ซึ่งพำนักอยู่บนภูเขา, ซึ่งรบกวนแผ่นดิน; เพราะที่มั่นของ พวกเขา และ สถานที่ลับของ พวกเขา แข็งแรง มากจน ผู้คนเอาชนะพวกเขาไม่ได้; ฉะนั้น พวกเขา กระทำ ฆาตกรรมมากมาย, และ เช่นฆ่า บรรดา ผู้คนไว้มากนัก.

๒๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีที่เก้าสิบสี่คนพวกนั้น เริ่มทวีจำนวนมากมาย, เพราะมีคนที่แตกแยกไปจากชาวนีไฟเป็นอันมากหลบหนีไปหาพวกเขา, ซึ่งทำให้เกิดโทมนัสยิ่งแก่ชาวนีไฟเหล่านั้นที่คงอยู่ในแผ่นดิน.

๒๙ และมีเหตุทำให้เกิดโทมนัสยิ่งในบรรดาผู้คนชาวเลมันด้วย; เพราะดูเถิด, พวกเขามีลูกหลายคนที่เกิดโตและเริ่มมีอายุ, จนเป็นตัวของตัวเอง, และถูกบางคนซึ่งเป็นชาวโซรัม", ชักนำไปโดยวาทะเท็จและคำป้อยของ คนพวกนั้น, เพื่อไปรวมกับพวกโจรแกติแอนตันเหล่านั้น.

๓๐ และตั้ง นั้นชาวเลมันจึงเป็นทุกข์ด้วย, และเริ่มเสื่อมลงในเรื่องของศรัทธา และความชอบธรรมของพวกเขา, เพราะความชั่วร้ายของอนุชนรุ่นหลัง.

บทที่ ๒

ความชั่วร้าย และความ นำ ซึ่งชั่ว ทวีขึ้นในบรรดาผู้คน—ชาวนีไฟและชาวเลมันสามัคคีกันเพื่อป้องกันตนจากพวกโจรแกติแอนตัน—ชาวเลมันที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสกลับมีผิวขาวและเรียกว่าชาวนีไฟ. ประมาณ ค.ศ. ๕-๑๖.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือปีที่เก้าสิบห้าผ่านไปดังนี้ด้วย, และผู้คนเริ่มลืมเครื่องหมายและการอันนำพิศวงเหล่านั้นซึ่งพวกเขาได้ยินมา, และเริ่มแปลกใจน้อยลงน้อยลงเกี่ยวกับเครื่องหมายหรือ

การอันนำพิศวงจากฟ้าสวรรค์, ถึงขนาดที่พวกเขาเริ่มแข็งกระด้างในใจ, และมีติดบอดในจิต, และเริ่มไม่เชื่อทุกสิ่งซึ่งพวกเขาได้ยินและเห็นมา—

๒ โดยที่จินตนาการถึงสิ่งไร้ประโยชน์บางอย่างในใจ พวกเขา, ว่ามนุษย์และอำนาจของมารกระทำมันขึ้น, เพื่อชักจูงและหลอกลวง^{๒๗}ใจผู้คน; และตั้งนี้ซาตานครอบครองใจ ผู้คนอีก, ถึงขนาดที่เขาทำให้ดวงตาของคนเหล่านั้นมีติดบอดและชักนำไปให้เชื่อว่าหลักคำสอนของพระคริสต์เป็นสิ่งโง่เขลาและเปล่าประโยชน์.

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนเริ่มแกก้าขึ้นในความชั่วร้ายและความน่าชิงชัง; และพวกเขาไม่เชื่อว่าจะมีเครื่องหมายหรือการอันนำพิศวงประทานให้อีก; และซาตานออกไปทั่ว^{๒๘}, เพื่อจูงใจผู้คนไป, โดยที่ล่อลวงพวกเขาและเป็นเหตุให้พวกเขาทำความชั่วร้ายใหญ่หลวงในแผ่นดิน.

๔ และปีที่เก้าสิบหกผ่านไปดังนี้; และปีที่เก้าสิบเจ็ดด้วย; และปีที่เก้าสิบแปดด้วย; และปีที่เก้าสิบเก้าด้วย;

๕ และหนึ่งร้อยปีผ่านไปนับแต่วันเวลาของโมไซยาห์^{๒๙}, ผู้เป็นกษัตริย์ปกครองผู้คนของชาวนิไฟ.

๖ และหกร้อยเก้าปีผ่านไปนับแต่ลีสัยออกจากเยรูซาเล็ม.

๗ และเก้าปีผ่านไป นับแต่เวลาที่มีเครื่องหมายประทานให้, ซึ่ง ศาสตราพยากรณ์พูดไว้, ว่าพระคริสต์จะเสด็จมาในโลก.

๘ บัดนี้ชาวนิไฟเริ่มนับเวลาของพวกเขาจากระยะนี้ไปเมื่อมีเครื่องหมายประทานให้, หรือ นับ จาก การเสด็จมาของพระคริสต์; ฉะนั้น, เก้าปีผ่านไป.

๙ และ นิไฟ, ผู้เป็นบิดาของ นิไฟ, ผู้มีหน้าที่ดูแลบันทึก, ไม่ได้กลับ^{๓๐}ไปสู่แผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลา, และหาได้มีผู้ใดพบท่านอีกเลยในทั่วแผ่นดิน.

๑๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนยังคงอยู่ในความชั่วร้าย, ทั้งที่มีคำสั่งสอนและคำพยากรณ์มากซึ่งส่งออกไปในบรรดาพวกเขา; และปีที่สิบผ่านไปดังนี้ด้วย; และปีที่สิบเอ็ดผ่านไปในความชั่วช้าสามานย์ด้วย.

๑๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สิบสามเริ่มมีสงครามและความขัดแย้งตลอดทั่วแผ่นดิน; เพราะพวกโจรแกติแอนทัน กลับมีจำนวนมากมาย, และสังหารผู้คนเป็นอันมาก, และทำให้เมืองหลายเมืองรกร้างว่างเปล่า, และแพร่ความตายและการเข่นฆ่าอย่างหนักหน่วงตลอดทั่วทั้งแผ่นดิน, จนสมควรที่ผู้คนถ้วนหน้า, ทั้งชาวนิไฟและชาวเลมัน, จะจับอาวุธขึ้นต่อสู้กับคนพวกนั้น.

๑๒ ฉะนั้น, ชาวเลมันทั้งหมดที่กลับเปลี่ยนใจ เลื่อมใสมาสู่พระเจ้า สามีคคีกับชาวนิไฟ, พี่น้องของตน, และถูกบีบบังคับ, ให้จับอาวุธขึ้นต่อสู้กับโจรแกติแอนทัน เหล่านั้น, เพื่อความปลอดภัยของชีวิตตนและผู้หญิงและลูก ๆ ของตน, แท้จริงแล้ว, และเพื่อธำรงรักษาสิทธิของตน, และอภิสิทธิ์ของศาสนจักรตนและ

๒๗ คมพ. หลอกลวง (การ), หลอกลวง (คำ). ๓๗ คพ. ๑๐:๒๗. ๔๗ โมไซยาห์ ๒๙:๔๖-๔๗. ๓๗ ๓ นิ. ๑:๒-๓.

การนมัสการของตน, และอิสรภาพ^๗ และเสรีภาพ^๗ ของตน.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือก่อนปีที่สิบสามนี้จะผ่านไปชาวนี้ไฟถูกคุกคามด้วยความพินาศสิ้นเพราะสงครามครั้งนี้, ซึ่งดูเดือดอย่างยิ่ง.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมันเหล่านั้นซึ่งมารวมเข้ากับชาวนี้ไฟนับอยู่ในบรรดาชาวนี้ไฟ;

๑๕ และพระเจ้าทรงถอนคำสาป^๗ ที่อยู่กับพวกเขาไปจากพวกเขา, และผิวพวกเขากลับขาวเหมือนกับชาวนี้ไฟ;

๑๖ และคนหนุ่มของพวกเขและธิดาของพวกเขกลับงดงามยิ่งนัก, และนับพวกเขาอยู่ในบรรดาชาวนี้ไฟ, และมีชื่อที่ว่าชาวนี้ไฟ. และปีที่สิบสามสิ้นสุดลงดังนี้.

๑๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในตอนต้นของปีที่สิบสี่, สงครามระหว่างพวกโจรกับผู้คนของนี้ไฟดำเนินต่อไปและกลับดูเดือดยิ่งขึ้น; กระนั้นก็ตาม, ผู้คนของนี้ไฟยังได้เปรียบพวกโจรอยู่บ้าง, ถึงขนาดที่พวกเขาขับไล่คนพวกนั้นกลับออกไปจากผืนแผ่นดินของตนเข้าไปในภูเขาและสถานที่ลับของคนพวกนั้น.

๑๘ และปีที่สิบสี่สิ้นสุดลงดังนี้. และในปีที่สิบห้าคนพวกนั้นยกมาต่อสู้กับผู้คนของนี้ไฟ; และเพราะความชั่วร้ายของผู้คนของนี้ไฟ, และความขัดแย้งและการแตกแยกหลายครั้งของพวกเขา, พวกโจรแกติแอนตันจึงได้เปรียบพวกเขาหลายอย่าง.

๑๙ และปีที่สิบห้าสิ้นสุดลงดังนี้, และ

ผู้คนอยู่ในสภาพแห่งความทุกข์หลายอย่างดังนี้; และดาบ^๗ แห่งความพินาศเจ็ดเจ็ดอยู่เหนือพวกเขา, ถึงขนาดที่พวกเขากำลังจะถูกมันพาดฟัน, และนี่เพราะความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขา.

บทที่ ๓

กิตติแอนไฮ, ผู้นำโจรแกติแอนตัน, ต้องการให้เลโคไนอัสและชาวนี้ไฟยอมมอบตนและผืนแผ่นดินของพวกเขา—เลโคไนอัส กำหนดให้กิตกิดโตไนเป็นแม่ทัพของกองทัพ—ชาวนี้ไฟชุมนุมกันไนเซราเอีมีลาและอุดมมั่งคั่งเพื่อป้องกันตนเอง. *ประมาณ ค.ศ. ๑๖-๑๘.*

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีที่สิบหกนับจากการเสด็จมาของพระคริสต์, เลโคไนอัส, ผู้ปกครองแผ่นดิน, ได้รับสาส์นจากผู้นำและผู้ปกครองของโจรกลุ่มนี้; และนี่คือถ้อยคำที่เขียนไว้, มีความว่า:

๒ เลโคไนอัส, ผู้มีศักดิ์สูงสุดและหัวหน้าผู้ปกครองแผ่นดิน, ดูเถิด, ข้าพเจ้าเขียนสาส์นนี้นมายังท่าน, และมอบการยกย่องสูงยิ่งให้ท่านเพราะความแน่วแน่งของท่าน, และความแน่วแน่งของผู้คนของท่านด้วย, ในการธำรงรักษาสิ่งที่ท่านคิดว่าเป็นสิทธิและเสรีภาพของท่าน; แท้จริงแล้ว, ท่านมั่นคง, ราวกับท่านได้รับการค้ำจุนโดยมือของเทพเจ้า, ในการป้องกันเสรีภาพของท่าน, และทรัพย์สินสมบัติของท่าน,

๑๒ก คมพ. อิสระ, อิสรภาพ.
ข คมพ. เสรีภาพ.

๑๕ก แอลลิมา ๑๗:๑๕; ๒๓:๑๘.
ข ๒ นี้. ๕:๒๑; ๓๐:๖;

เจคอบ ๓:๘.
๑๙ก แอลลิมา ๖๐:๒๙.

และประเทศของท่าน, หรือ สิ่ง ที่ ท่าน เรียกเช่นนั้น.

๓ และ ดู เป็น สิ่ง ที่ นำ สงสาร สำหรับ ข้าพเจ้า, เลโคไนอัสผู้มีศักดิ์สูงสุด, ที่ท่านจะใช้เวลาและหลงตนเช่นนั้นที่จะคิดว่าท่านจะยืนหยัดต่อสู้กับคนกล้าหาญซึ่งอยู่ในบัญชาข้าพเจ้ามากมายเช่นนี้ได้, ซึ่งบัดนี้ในเวลานี้พร้อมจับอาวุธ, และคอยคำสั่งอยู่ด้วยความร้อนรนอย่างยิ่ง—จงยกลงไปที่โจมตีชาวนี้ไฟและทำลายพวกเขาเสีย.

๔ และข้าพเจ้า, โดยที่รู้จักวิญญาณที่ไม่ยอมแพ้ของคนเหล่านี้, โดยพิสุจน์พวกเขามาแล้วในสนามรบ, และโดยที่รู้จักความเกลียดชังอันเป็นนิจของพวกเขาที่มีต่อท่านเพราะความผิดพลาดประการซึ่งท่านทำแก่พวกเขา, ฉะนั้นหากพวกเขาจะยกลงมาต่อสู้กับท่าน พวกเขาจะมาเยือนท่านพร้อมกับความพินาศสิ้น.

๕ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเขียนสาส์นนี้, ผนึกมันด้วยมือข้าพเจ้าเอง, โดยรู้ซึ่งถึงความผาสุกของท่าน, เพราะความแน่วแน่ของท่านใน สิ่ง ที่ ท่าน เชื่อ ว่า ถูก ต้อง, และวิญญาณอันสูงศักดิ์ของท่านในสนามรบ.

๖ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเขียนมาถึงท่าน, โดยปรารถนาให้ท่านยอมมอบเมืองของท่าน, ผืนแผ่นดินของท่าน, และทรัพย์สินของท่าน, ให้คนเหล่านี้ของข้าพเจ้า, แทนที่จะให้พวกเขามาเยือนท่านด้วยดาบและให้ความพินาศมาถึงท่าน.

๗ หรืออีกนัยหนึ่ง, จงยอมมอบตัวแก่เรา, และมารวมกับเราและมาคืบเคยกับงานลับ^๓ของเรา, และกลับเป็นพี่น้องของ

เราเพื่อท่านจะเป็นเหมือนกับเรา—มีไชทาสของเรา, แต่เป็นพี่น้องและหุ้นส่วนในทรัพย์สินทั้งหมดของเรา.

๘ และ ดู เกิด, ข้าพเจ้า สาบาน^๔ กับท่าน, หากท่านจะทำดังนี้, พร้อมด้วยคำปฏิญาณ, ท่านจะไม่ถูกทำลาย; แต่หากท่านไม่ทำดังนี้, ข้าพเจ้าสาบานกับท่านด้วยคำปฏิญาณ, ว่าเดือนหน้าข้าพเจ้าจะส่งให้กองทัพของข้าพเจ้ายกลงมาโจมตีท่าน, และพวกเขาจะไม่ ยั้ง มือ และไม่ละเว้น, แต่จะสังหารพวกท่าน, และจะให้ดาบฟาดฟัน ลงบนท่านแม้จนท่านถึงกับสูญสิ้น.

๙ และดูเกิด, ข้าพเจ้าคือกิดดิแอนไฮ; และข้าพเจ้าเป็นผู้ปกครองสมาคมลับ^๕นี้ แห่ง แกติ แอนทัน; ซึ่งสมาคมนี้และงานของมันข้าพเจ้ารู้^๖ว่าดี; และมันเป็นของโบราณกาล^๗และมันสืบทอดมาถึงเรา.

๑๐ และข้าพเจ้าเขียนสาส์นนี้มาถึงท่าน, เลโคไนอัส, และข้าพเจ้าหวังว่าท่านจะมอบผืนแผ่นดินของท่านและทรัพย์สินของท่าน, โดยปราศจากการหลังเลียด, เพื่อคนเหล่านี้ของข้าพเจ้าผู้ที่แตกแยกไปจากท่านเพราะความชั่วร้ายของท่านในการยึดเอาสิทธิการปกครองของพวกเขาไป, จะได้รับสิทธิและการปกครองของพวกเขาคืน, และเว้นแต่ท่านทำดังนี้, ข้าพเจ้าจะแก้แค้นสำหรับความอยุติธรรมที่เกิดกับพวกเขา. ข้าพเจ้าคือกิดดิแอนไฮ.

๑๑ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อเลโคไนอัสได้รับสาส์นนี้เขาจงนอย่างยิ่ง, เพราะ ความอวดดีของกิดดิแอนไฮ

๓ ๗ก ฮีล. ๖:๒๒-๒๖.
๘ก อีเธอร์ ๘:๑๓-๑๔.

๙ก คมพ. มั่วสุ่มลับ (การ).
๖ แอลมา ๓๐:๕๓.

ค ฮีล. ๖:๒๖-๓๐;
โมเสส ๕:๒๑, ๔๙-๕๒.

โดยที่เรียก ร้อง ความเป็น เจ้าของ แผ่นดินของชาวนี้ไฟ, และข่มขู่ผู้คนและแก้แค้นสำหรับความอยุติธรรมให้คนที่มิได้รับ ความอยุติธรรมด้วย, นอกจากพวกเขา ที่ได้ทำ ความอยุติธรรม^{๑๑}ให้ตนเองโดยการ แดกแยกออกไปหาพวกโจรที่ชั่วร้ายและ น่าชิงชังเหล่านั้น.

๑๒ บัดนี้ดูเถิด, เลโคไนอัส, ผู้ปกครองผู้ นี้, เป็นคนเที่ยงธรรม, และขอเรียกร้อง และการข่มขู่ของโจร^{๑๒}ไม่ทำให้เขาตกใจกลัว; ฉะนั้นเขาจึงไม่สดับฟังสาส์นของ กิตติ แอนไฮ, ผู้ปกครองของ พวกโจร, แต่เขาให้ผู้คนของเขา ร้องทูลพระเจ้าขอ ประทานกำลังในเวลา ที่พวกโจรยกลงมา โจมตีพวกเขา.

๑๓ แท้จริง แล้ว, เขา ส่ง ถ้อยแถลงไป ในบรรดา ผู้คนทั้งปวง, เพื่อพวกเขาจะ รวบรวม ผู้หญิง, และลูก ๆ ของตน, ผูก สัตว์เลี้ยงและฝูงสัตว์ใหญ่ของตน, และ ทรัพย์สินของตนทั้งหมด, นอกจากแผ่นดิน ของตน, มาอยู่ที่เดียวกัน.

๑๔ และเขาให้ สร้าง แนว ป้องกันขึ้น โดยรอบคนเหล่านี้, และให้ที่นั้นมีความ แข็งแกร่งมากยิ่งขึ้น. และเขาให้กองทัพ, ทั้งของชาวนี้ไฟและของชาวเลมัน, หรือ ของคนทั้งหมดที่นับอยู่ในบรรดาชาวนี้-ไฟ, มาประจำที่เพื่อเฝ้าระวังพวกเขาโดย รอบ, และเฝ้าระวังพวกเขาจากพวกโจร ทั้งกลางวันและกลางคืน.

๑๕ แท้จริง แล้ว, เขากล่าวแก่คนเหล่านี้ว่า: トラบที่พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่, เว้นแต่พวกท่านกลับใจจากความชั่วช้า

สามานย์ทั้งหมดของท่าน, และร้องทูล พระเจ้าแล้ว, ท่านจะไม่มีทางหลุดพ้น จากเงื้อมมือของพวกโจรแกติแอนทัน เหล่านั้น.

๑๖ และคำพูดและการพยากรณ์ของเล-โคไนอัสสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์นักจน ทำให้ความกลัวเกิดแก่ผู้คนทั้งปวง; และ พวกเขาพยายามอย่างสุดกำลังของตนที่จะทำตามถ้อยคำของเลโคไนอัส.

๑๗ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ เลโคไนอัสกำหนดแม่ทัพนายกองเหนือ กองทัพทั้งหมดของชาวนี้ไฟ, เพื่อบังคับ บัญชาพวกเขาเวลาพวกโจรยกลงมาโจมตี พวกเขาจากแดนทूरกันดาร.

๑๘ บัดนี้มีการกำหนดตำแหน่ง สูงสุด ในบรรดาแม่ทัพนายกองทั้งหมดและ ผู้ บังคับบัญชาใหญ่ของกองทัพทั้งหมดของ ชาวนี้ไฟ, และชื่อของท่านคือกิตติโดไน^๑.

๑๙ บัดนี้เป็นธรรมเนียมในบรรดาชาว นี้ไฟทุกคนที่จะกำหนดแม่ทัพของตน, (เว้นแต่ในเวลาแห่งความชั่วร้าย) ให้เป็น คนหนึ่งที่มีวิญญานแห่งการเปิดเผยและ วิญญานแห่งการพยากรณ์^๑ด้วย; ฉะนั้น, กิตติโดไน ผู้นี้ เป็น ศาสตราพยากรณ์ ที่ ยิ่งใหญ่ในบรรดาพวกเขา, เช่นเดียวกับ หัวหน้าผู้พิพากษาด้วย.

๒๐ บัดนี้ผู้คนกล่าวแก่กิตติโดไนว่า: จงสวดอ้อนวอนขอพระเจ้า, และให้เรา ยกขึ้นไปบนภูเขาและในแดนทूरกันดาร, เพื่อเราจะโจมตีพวกโจรและทำลายพวกเขาในผืนแผ่นดินของพวกเขาเอง.

๒๑ แต่กิตติโดไนกล่าวแก่พวกเขาว่า:

๑๑ก ฮีล. ๑๔:๓๐.
๑๒ก แอลมา ๕๔:๕-๑๑;

๓ นี้. ๔:๗-๑๐.
๑๘ก ๓ นี้. b:b.

๑๙ก คมพ. คำพยากรณ์,
พยากรณ์.

พระเจ้าทรงห้าม^๖; เพราะหากเราขึ้นไปโจมตีพวกเขาพระเจ้าจะทรงส่งเราไปสู่เงื้อมมือพวกเขา; ฉะนั้นเราจะเตรียมตัวเราเองที่ใจกลางผืนแผ่นดินของเรา, และเราจะรวบรวมกองทัพทั้งหมดของเราไว้, และเราจะไม่ยกไปโจมตีพวกเขา, แต่เราจะคอยจนกว่าพวกเขาจะยกมาโจมตีเรา; ฉะนั้นพระเจ้าทรงพระชนม์อยู่นั้นใด, หากเราทำดังนี้ พระองค์จะทรงส่งพวกเขาเข้าสู่เงื้อมมือเรานั้นนั้น.

๒๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สิบเจ็ด, ในตอนปลายปี, มีถ้อยแถลงของเลโอนินัสออกไปตลอดทั่วผืนแผ่นดิน, และพวกเขาพามาของตน, และรถศึกของตน, และฝูงปศุสัตว์ของตน, และฝูงสัตว์เลี้ยง, และฝูงสัตว์ใหญ่ทั้งหมดของตน, และธัญพืชของตน, และทรัพย์สินทั้งหมดของตน, และยกออกไปหลายพันหลายหมื่นคน, จนพวกเขาออกไปถึงสถานที่ซึ่งกำหนดให้พวกเขามารวมกัน, เพื่อป้องกันตนให้พ้นจากศัตรู.

๒๓ และแผ่นดินซึ่งกำหนดไว้คือแผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, และแผ่นดินที่อยู่ระหว่างแผ่นดินเซราเฮมลากับแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง, แท้จริงแล้ว, ตามเขตแดนซึ่งอยู่ระหว่างแผ่นดินอุดมมั่งคั่งกับแผ่นดินรกร้าง.

๒๔ และมีผู้คนหลายพันคนที่มีความเชื่อว่าจะมีชาวนี้ไฟ, ซึ่งมารวมกันในแผ่นดินนี้. บัดนี้เลโอนินัสให้พวกเขาไปรวมกันในแผ่นดินทางใต้, เพราะคำสาปแช่งร้ายแรงซึ่งอยู่กับแผ่นดินทางเหนือ^๗.

๒๕ และพวกเขาสร้างแนวป้องกันด้านทานศัตรู; และพวกเขาพำนักอยู่ในแผ่นดินเดียว, และในกลุ่มเดียว, และพวกเขาเกรงกลัวถ้อยคำที่เลโอนินัสพูดไว้, ถึงขนาดที่พวกเขากลัวใจจากบาปทั้งหมดของตน; และพวกเขาน้อมสวดอ้อนวอนพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของตน, เพื่อพระองค์จะทรงปลดปล่อยพวกเขาในเวลาที่ศัตรูจะยกลงมาโจมตี.

๒๖ และพวกเขาโหม่นสยองเพราะศัตรู. และกิดกิดโตโนให้พวกเขาสร้างอาวุธสงครามขึ้นทุกชนิด, และให้พวกเขาแข็งแรงแด้วยเกราะ, และด้วยโล่, และด้วยดั่ง, ตามรูปแบบคำแนะนำของท่าน.

บทที่ ๔

กองทัพชาวนี้ไฟทำให้พวกโจรแกดดิแอน-หันพ่ายแพ้—กิดดิแอนไฮถูกสังหาร, เซมมนาไรฮาร์ท, ผู้สืบตำแหน่งของเขา, ถูกแขวนคอ—ชาวนี้ไฟสรรเสริญพระเจ้าสำหรับชัยชนะของตน. ประมาณ ค.ศ. ๑๙-๒๒.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในตอนปลายปีที่สิบแปดกองทัพเหล่านั้นของพวกโจรได้เตรียมการสู้รบ, และเริ่มลงมาและจู่โจมจากเนินเขา, และออกจากภูเขา, และแดนทुरกันดาร, และที่มั่นของพวกเขา, และสถานที่ลับของพวกเขา, และเริ่มเข้าครอบครองผืนแผ่นดิน, ทั้งที่อยู่ในแผ่นดินทางใต้และที่อยู่ในแผ่นดิน

๒๑ก แอลมา ๘:๙๑.
ข ๑ ซมอ. ๑๔:๑๒.

๒๔ก แอลมา ๒๒:๓๑.
๒๕ก คมพ. วาใจ (ความ).

๒๖ก ๒ นี. ๕:๑๔.

ทางเหนือ, และเริ่มครอบครองผืนแผ่นดินทั้งหมดซึ่งชาวนี้ไฟทั้งไว้, และเมืองต่าง ๆ ซึ่งทิ้งไว้ให้รกร้างว่างเปล่า.

๒ แต่ตูดเกิด, ไม่มีสัตว์ป่าหรือสัตว์ที่ล่าได้ในผืนแผ่นดินเหล่านั้นซึ่งชาวนี้ไฟทั้งไว้, และไม่มีสัตว์ที่ล่าได้สำหรับพวกโจร นอกจากที่อยู่ในแดนทรุกันดาร์.

๓ และ พวกโจร ดำรง ชีวิต อยู่ ไม่ได้ นอกจากในแดนทรุกันดาร์, เพราะขาดอาหาร; เพราะชาวนี้ไฟ ทั้ง ผืนแผ่นดินของพวกเขาไว้ให้รกร้างว่างเปล่า, และรวบรวม ฟุ้ง สัตว์ เลี้ยง และ ฟุ้ง สัตว์ ใหญ่ ของ พวกเขา และ ทรัพย์ สิ้น ทิ้งหมดของ พวกเขาไว้, และพวกเขาอยู่เป็นกลุ่มเดียว.

๔ ฉะนั้น, ไม่มีโอกาสสำหรับพวกโจรที่จะปล้นสะดมและได้อาหารมา, นอกจากจะยกมาสู้รบอย่างเปิดเผยกับชาวนี้ไฟ; และชาวนี้ไฟโดยที่อยู่กันเป็นกลุ่มเดียว, และมีจำนวนมากมาย, และเก็บสำรองเสบียงสัมภาระ, และม้าและฝูงปศุสัตว์, และฝูงสัตว์ทุกชนิดไว้สำหรับตน, เพื่อพวกเขาจะอยู่ได้เป็นเวลาเจ็ดปี, ซึ่งในเวลา นั้น พวก เขา หวัง จะ ทำลาย พวกโจรให้หมดไปจากผืนแผ่นดิน; และปีที่ สิบแปดผ่านไปดังนี้.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีที่ สิบเก้ากิดดิแอนไฮเห็นว่าสมควรที่พวกเขาจะยกไปสู้รบกับชาวนี้ไฟ, เพราะไม่มีทางใดที่พวกเขาจะอยู่ได้นอกจากจะปล้นสะดมและปล้นและกระทำฆาตกรรม.

๖ และพวกเขาไม่กล้ากระจายไปตามผืนแผ่นดินมากนักถึงขนาดที่จะปลุกภัยพิบัติได้, เกือบชาวนี้ไฟจะยกมารบและสังหาร

พวกเขาเสีย; ฉะนั้นกิดดิแอนไฮจึงออกคำสั่งแก่กองทัพของเขาว่าในปีนี้พวกเขาจะยกไปสู้รบกับชาวนี้ไฟ.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกเขายกมาสู้รบ; และมันเป็นไปในเดือนที่หก; และตูดเกิด, วันที่พวกเขายกมาสู้รบนั้นเป็นวันที่สำคัญยิ่งและน่าสะพรึงกลัว; และพวกเขาแต่งกายตามแบบอย่างของโจร; และพวกเขาคาดหนังแกะรอบเอว, และพวกเขาย้อมกายด้วยเลือด, และผมพวกเขาเกรียนตัดหนังศีรษะ, และพวกเขามีหมวกเกราะ; และลักษณะของกองทัพกิดดิแอนไฮยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัว, เพราะเกราะพวกเขา, และเพราะพวกเขาย้อมกายด้วยเลือด.

๘ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ กองทัพของชาวนี้ไฟ, เมื่อพวกเขาเห็นลักษณะของกองทัพกิดดิแอนไฮ, ก็ล้มลงสู่พื้นดินทุกคน, และเปล่งเสียงร้องทูลพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, เพื่อพระองค์จะทรงละเว้นพวกเขาและทรงปลดปล่อยพวกเขาให้พ้นเงื้อมมือศัตรูของพวกเขา.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อกองทัพของกิดดิแอนไฮเห็นดังนั้นพวกเขาเริ่มตะโกนด้วยเสียงอันดัง, เพราะปีติของพวกเข, เพราะพวกเขาคิดว่าชาวนี้ไฟล้มลงด้วยความกลัวเพราะความหวาดหวั่นที่เกิดจากกองทัพของตน.

๑๐ แต่ในเรื่องนี้พวกเขาผิดหวัง, เพราะชาวนี้ไฟไม่ได้กลัวพวกเขา; แต่พวกเขาเกรงกลัวพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขาและทูลอ้อนวอนพระองค์ขอความคุ้มครอง;

ฉะนั้น, เมื่อกองทัพของกิดดิแอนไฮฟุง
เข้าไปใส่ พวก เขา พวก เขาก็ เตรียมพร้อม
ที่จะเผชิญกับ คนพวกนี้; แท้จริงแล้ว,
พวกเขาต้องรับคนพวกนี้ด้วยพละกำลัง
ของพระเจ้า.

๑๑ และการสู้รบเริ่มขึ้นในเดือนที่หก
นี้; และการสู้รบครั้งนี้ใหญ่หลวงและน่า
สะพรึงกลัว, แท้จริงแล้ว, การเข่นฆ่าครั้ง
นี้ใหญ่หลวงและน่าสะพรึงกลัว, ถึงขนาด
ที่ไม่เคยรู้จักการเข่นฆ่าที่สาหัสยิ่งเช่นนี้
มาก่อนในบรรดาผู้คนทั้งปวงของลีไฮนับ
แต่ท่านออกมาจากเยรูซาเล็ม.

๑๒ และทั้งที่มีการข่มขู่และคำปฏิญาณ
ซึ่งกิดดิแอนไฮทำให้, ตูเถิด, ชาวนีไฟยัง
ได้ชนะคนพวกนี้, ถึงขนาดที่แตกพ่ายไป
ซึ่งหน้าพวกเขา.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือ
กิดดิแอนไฮ "สั่งให้ กองทัพ ของ ท่าน
ติดตามคนพวกนี้ไปไกลถึงเขตชายแดน
ทุรกันดาร, และมีให้ละเว้นผู้ใดที่ตกอยู่ใน
เงื้อมมือ พวก เขา ระหว่าง ทาง; และ
ดังนั้นพวกเขาติดตามคนพวกนี้ไปและ
สังหารพวกเขาไป, จนถึงเขตชายแดน
ทุรกันดาร, แม้จนทำให้คำสั่งของกิดดิ-
แอนไฮบังเกิดขึ้นจริง.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกิดดิ-
แอนไฮ, ผู้ยืนหยัดต่อสู้ด้วยความอาจหาญ,
ถูกติดตาม ขณะที่หลบหนี; และโดยที่
เหน็ดเหนื่อย เพราะ การ ต่อสู้อย่างหนัก
ของเขา เขาจึงถูกตามทันและถูกสังหาร.
และดังนั้นคือจุดจบของโจรกิดดิแอนไฮ.

๑๕ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ
กองทัพของชาวนีไฟกลับมาซึ่งที่ปลอดภัย

ของพวกเขาอีก. และเหตุการณ์ได้บังเกิด
ขึ้นคือปีที่สิบเก้านี้ผ่านไป, และพวกโจร
มิได้ยกมาสู้รบอีก; ทั้งมิได้ยกมาอีกใน
ปีที่ยี่สิบ.

๑๖ และในปีที่ยี่สิบเอ็ดพวกเขาไม่ได้ยก
มาสู้รบ, แต่ยกมาทุกด้านเพื่อล้อมผู้คน
ของนีไฟไว้โดยรอบ; เพราะพวกเขาคิด
ว่าหากพวกเขาหันผู้คนของนีไฟออกจาก
ผืนแผ่นดินของพวกเขา, และล้อมไว้ทุก
ด้าน, และหากพวกเขากันคนเหล่านั้น
ออกจากสิ่ง เกื้อหนุนภายนอกของพวก
เขาทั้งหมด, คือพวกเขาจะทำให้คนเหล่านี้นั้น
มอมต้วตามความปรารถนาของตน.

๑๗ บัดนี้คนพวกนี้กำหนดผู้นำอีกคน
หนึ่งขึ้น, ซึ่งชื่อของเขาชื่อเซมินาไรฮาร์;
ฉะนั้นเซมินาไรฮาร์นั้นเองที่ทำให้เกิด
การปิดล้อมครั้งนี้.

๑๘ แต่ตูเถิด, นี่เป็นการได้เปรียบของ
ชาวนีไฟ; เพราะเป็นไปไม่ได้สำหรับพวก
โจรที่จะล้อมอยู่นานเพียงพอที่จะเกิด
ผลอย่างใดกับชาวนีไฟ, เพราะเสบียง
กรังมากมายของพวกเขาซึ่งได้สะสมไว้,

๑๙ และเพราะการขาดแคลนเสบียงกรัง
ในบรรดาพวกโจร; เพราะตูเถิด, พวกเขา
ไม่มีอะไรเลย นอกจากเนื้อสัตว์เพื่อการ
ดำรงอยู่ของตน, ซึ่งเป็นเนื้อสัตว์ที่พวก
เขาได้มาจากแดนทุรกันดาร;

๒๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือสัตว์
ป่าที่ล่าได้ กลับหายากในแดนทุรกันดาร
ถึงขนาดที่พวกโจรกำลังจะตายด้วยความ
หิวโหย.

๒๑ และชาวนีไฟเดินทัพออกไปอย่างต่อ
เนื่องตลอดทั้งวันและคืน, และเข้าโจมตี

กองทัพของพวกเขา, และห้าพันพวกเขา
ลงหลายพันหลายหมื่นคน.

๒๒ และตั้ง นั้น จึง กลับ เป็น ความ
ปรารถนาของผู้คนของซีโมนาไรฮาร์ห์ที่
จะเลิกแผนของตน, เพราะความพินาศ
ใหญ่หลวงซึ่งมาถึงพวกเขาในเวลากลาง
คืนและเวลากลางวัน.

๒๓ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ
ซีโมนาไรฮาร์ห์ออกคำสั่งแก่ผู้คนของเขา
ให้ถอนตัวจากการปิดล้อม, และเดินทัพ
ไปสู่ส่วนที่ไกลสุดของแผ่นดินทางเหนือ.

๒๔ และบัดนี้, กิดกิดโดไนโดยที่รู้ถึง
แผนของคนพวกนี้, และโดยที่รู้ถึงความ
อ่อนแอของ พวกเขา เพราะขาดอาหาร,
และการเขินขำไม่เลือกหน้าซึ่งเกิดขึ้น
ในบรรดาพวกเขา, ฉะนั้นท่านส่งกองทัพ
ของท่านออกไปในเวลากลางคืน, และ
สกัดกั้นทาง หนีของ พวกเขา, และวาง
กำลังทัพไว้ตามทางหนีของพวกเขา.

๒๕ และการนี้พวกเขาทำในเวลากลาง
คืน, และเดินทัพ เลยหน้าพวกโจรไป,
เพื่อว่าในวันพรุ่ง, เมื่อพวกโจรเริ่มเดิน
ทัพ, พวกเขาจึงพบกับกองทัพของชาว
นิไฟทั้งด้านหน้าและด้านหลัง.

๒๖ และพวกโจรซึ่งอยู่ทางใต้ก็ถูกสกัด
กั้นในสถานที่ซึ่งพวกเขาถอยหนีมาด้วย.
และทั้งหมด นี้ เป็นไป โดย คำ สั่ง ของ
กิดกิดโดไน.

๒๗ และมีหลายพันคนที่ยอมมอบตัว
เป็นเชลยต่อชาวนิไฟ, และพวกที่เหลือ
ก็ถูกสังหาร.

๒๘ และซีโมนาไรฮาร์ห์, ผู้นำของพวกเขา,
ถูก จับ และ แววน คอบน ต้นไม้,
แท้จริงแล้ว, แม้บนยอดไม้จนตาย. และ
เมื่อแววนคอเขาจนตายแล้วพวกเขาโค่น
ต้นไม้ลงสู่พื้นดิน, และร้องขึ้นด้วยเสียง
อันดัง, มีความว่า:

๒๙ ขอพระเจ้าทรงโปรดปกป้องรักษา
ผู้คนของ พระองค์ ใน ความ ชอบ ธรรม
และในความบริสุทธิ์ของใจเถิด, เพื่อพวก
เขาจะทำให้คนที่หมายมันจะสังหารพวก
เขาเพื่ออำนาจและการมั่วสุมลับถูกโค่น
ลงสู่พื้นดิน, แม้ตั้งที่ชายฝั่งนี้ถูกโค่นลง
สู่พื้นดิน.

๓๐ และพวกเขาชื่นชมยินดีและร้องขึ้น
อีกเป็นเสียงเดียวกัน, มีความว่า: ขอพระ
ผู้เป็นเจ้าของของอับราฮัม, และพระผู้เป็น
เจ้าของอิสอัค, และ พระผู้เป็นเจ้าของ
ยาโคบ, ทรงคุ้มครองคนเหล่านี้ในความ
ชอบธรรม, トラบเท่าที่พวกเขาจะเรียก
หา พระนามของพระผู้เป็นเจ้าของพวก
เขาเพื่อการคุ้มครอง.

๓๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวก
เขาทั้งหมดเปล่งเสียง, เป็นเสียงเดียวกัน,
ในการร้องเพลง, และการสรรเสริญ พระ
ผู้เป็นเจ้าของพวกเขาเพื่อสิ่งอันสำคัญ
ยิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำเพื่อพวกเขา,
ในการปกป้องรักษาพวกเขามีให้ตกไปใน
เงื้อมมือศัตรู.

๓๒ แท้จริงแล้ว, พวกเขาถือว่า: โสชน-
นา แต่ พระ ผู้ เป็น เจ้า สูงสุด. และ พวก
เขาถือว่า: ขอพระนามของพระเจ้าพระ

ผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงฤทธานุภาพ^๗, พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าสูงสุดทรงเจริญด้วยพระสิริเถิด.

๓๓ และใจพวกเขาเบ่งบานด้วยปิติ, จนหลังน้ำตาออกมาพรุ้งพรู, เพราะพระคุณความดีอันหาที่สุดมิได้ของพระผู้เป็นเจ้าของในการปลดปล่อยพวกเขาจากเงื้อมมือศัตรู; และพวกเขารู้ว่า เป็นเพราะการกลับใจของตนและความนอบน้อมของตนที่พวกเขาได้รับการปลดปล่อยจากความพินาศอันเป็นนิจ.

บทที่ ๕

ชาวนิไฟกลับใจและละทิ้งบาปของตน—
มอรมอนเขียนประวัติผู้คนของท่านและ
ประกาศ พระวจนะอัน เป็นนิจ แก่พวกเขา—
พระองค์จะทรงรวมอิสราเอลเข้าด้วยกัน
หลังจากกระจัดกระจายเป็นเวลา
ยาวนาน. ประมาณ ค.ศ. ๒๑-๒๖.

และบัดนี้ดูเถิด, ไม่มีคนที่มีชีวิตสักคนเดียว
ในบรรดาผู้คนทั้งหมดของชาวนิไฟที่สงสัย
แม้แต่น้อยในถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์
ผู้บริสุทธิ์ทั้งปวงซึ่งได้พูดไว้; เพราะพวกเขา
รู้ว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเกิดสัมฤทธิ์ผล.

๒ และพวกเขาเห็นว่าสมควรที่พระคริสต์
ต้องเสด็จมา, เพราะเครื่องหมายหลาย
อย่างซึ่งประทานให้, ตาม ถ้อยคำของ
ศาสดาพยากรณ์; และเพราะสิ่งต่าง ๆ ที่
บังเกิดขึ้นแล้วพวกเขาจึงรู้ว่าจำเป็นอย่างยิ่ง
ทั้งหมดจะบังเกิดขึ้นตามที่พูดไว้.

๓ ฉะนั้นพวกเขาทิ้งบาปทั้งหมดของ

ตน, และความน่าชิงชังของตน, และการ
ผิดประเวณีของตน, และรับใช้พระผู้เป็น
เจ้าด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถ
ทั้งวันและคืน.

๔ และ บัดนี้ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น
คือเมื่อพวกเขาได้จับพวกโจรเป็นเชลย
ทั้งหมด, ถึงขนาดที่ไม่มีผู้ใดที่ไม่ถูก
สังหารหนีไปได้, พวกเขา นำเชลยของตน
เข้าเรือนจำ, และให้สั่งสอนพระวจนะของ
พระผู้เป็นเจ้าแก่คนเหล่านั้น; และมาก
เท่าที่จะกลับใจจากบาปของพวกเขาและ
เข้าสู่พันธสัญญาว่าจะไม่กระทำฆาตกรรม
อีกก็ได้รับอิสรภาพ^๗.

๕ แต่มากเท่าที่ไม่เข้าในพันธสัญญา,
และผู้ที่ยังคงมีการฆาตกรรมกลับเหล่านั้น
อยู่ในใจพวกเขาต่อไป, แท้จริงแล้ว, มาก
เท่าที่ถูกพบว่าเอ่ยคำข่มขู่พี่น้องของตน
ถูกกล่าวโทษและลงโทษตามกฎหมาย.

๖ และด้วยเหตุนี้ พวกเขา จึงได้ หยุด
การมั่วสุมลับ, อันชั่วร้าย, และน่าชิงชัง
ทั้งหมดนั้น, ซึ่งในนี้มีความชั่วร้ายมาก,
และการกระทำฆาตกรรมมากมาย.

๗ และปีที่ยี่สิบสอง ผ่านไปตั้งนี้, และ
ปีที่ยี่สิบสามด้วย, และปีที่ยี่สิบสี่, และปี
ที่ยี่สิบห้า; และเวลาที่ยี่สิบห้าผ่านไปตั้งนี้.

๘ และมีหลายเรื่องเกิดขึ้นซึ่ง, ในสายตา
ของคนบางคน, เป็นเรื่องสำคัญยิ่งและ
น่าอัศจรรย์; กระนั้น ก็ตาม, ก็เขียนไว้
ไม่ได้ทั้งหมดในหนังสือเล่มนี้; แท้จริง
แล้ว, หนังสือเล่มนี้ไม่อาจมีได้แม้หนึ่งใน
ร้อยส่วน^๗ ของสิ่งที่ เป็นไป ในบรรดาผู้คน
มากมายเช่นนั้นตลอดระยะเวลาที่ยี่สิบห้าปี;

๓๒ข ๑ นี. ๑:๑๔. คมพ. พระผู้
เป็นเจ้าของ, พระผู้เป็นเจ้าของ

๗ สามพระองค์.
๔ ๔ก คมพ. เสรีภาพ.

๗ก ๓ นี. ๒:๘.
๘ก ๓ นี. ๒๖:๖-๑๒.

๙ แต่ดูเถิดมีบันทึก^๙ ซึ่งมีเรื่องการกระทำทั้งหมดยกของคนเหล่านี้; และนี่ไฟให้เรื่องราวที่จริงแต่สั้นกว่าไว้.

๑๐ ฉะนั้นข้าพเจ้า จึง ทำบันทึกของข้าพเจ้าเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ตามบันทึกของนิไฟ, ซึ่งได้รับการจารึกอยู่บนแผ่นจารึกที่เรียกว่าแผ่นจารึกของนิไฟ.

๑๑ และ ดูเถิด, ข้าพเจ้า ทำบันทึกบนแผ่นจารึกซึ่งข้าพเจ้าทำด้วยมือข้าพเจ้าเอง.

๑๒ และ ดูเถิด, ข้าพเจ้า ชื่อ มอรมอน^{๑๒}, โดย เรียก ตาม แผ่นดิน^{๑๓} แห่ง มอรมอน, แผ่นดินที่แอลมาได้สถาปนาศาสนจักรในบรรดาผู้คน, แท้จริงแล้ว, เป็นศาสนจักรแห่งแรกที่สถาปนาขึ้นในบรรดาคนเหล่านั้นหลังจากการล่วงละเมิดของพวกเขา.

๑๓ ดูเถิด, ข้าพเจ้า เป็น สาธุศิษย์ของพระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า. ข้าพเจ้าได้รับการเรียกจากพระองค์ให้ประกาศ พระวจนะใน บรรดา ผู้คนของพระองค์, เพื่อพวกเขาจะมีชีวิตอันเป็นนิรันดร์.

๑๔ และ สมควร ที่ ข้าพเจ้า, ตาม พระประสงค์ของ พระผู้ เป็น เจ้า, ที่ จะ ทำบันทึก^{๑๔} เกี่ยวกับสิ่งที่ เป็น ไป เหล่านี้, เพื่อ คำสวดอ้อนวอนของคนที่จากไปแล้วนับแต่นั้น, ซึ่งเป็นผู้บริสุทธิ์, จะเกิดสัมฤทธิ์ผลตามศรัทธาของพวกเขา—

๑๕ แท้จริง แล้ว, บันทึก เล็ก น้อย ของเรื่องที่เกิดขึ้นนับแต่เวลาที่ ลีไฮออกจากเยรูซาเล็ม, แม้ลงมาถึงเวลาปัจจุบัน.

๑๖ ฉะนั้นข้าพเจ้าทำบันทึกของข้าพเจ้าจากเรื่องราวซึ่งคนที่อยู่มาก่อนข้าพเจ้าให้ไว้, จนถึง ตอน แรก เริ่ม ของ วัน เวลาข้าพเจ้า;

๑๗ และแล้วข้าพเจ้าทำบันทึก^{๑๕} เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าเห็นมาด้วยตาตนเอง.

๑๘ และข้าพเจ้ารู้ว่าบันทึกซึ่งข้าพเจ้าทำเป็นบันทึกที่เที่ยงธรรมและจริง; กระนั้นก็ตามยังมีหลายสิ่งซึ่ง, เราไม่สามารถจะเขียน^{๑๖} ได้, ตามภาษาของเรา.

๑๙ และบัดนี้ข้าพเจ้าจะยุติคำกล่าวของข้าพเจ้า, ซึ่งเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าเอง, และเริ่มเล่าเรื่องราวของข้าพเจ้าเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนข้าพเจ้า.

๒๐ ข้าพเจ้า คือ มอรมอน, และ เป็น ผู้สืบ ตระกูลโดย แท้ ของ ลีไฮ. ข้าพเจ้า มี เหตุผล ที่ จะ ถวาย พระพร พระผู้ เป็น เจ้าของข้าพเจ้าและพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า, ที่ พระองค์ ทรง นำ บรรดา บุรุษ ของ เรา ออกจาก แผ่นดิน แห่ง เยรูซาเล็ม, (และ ไม่มีใครรู้เรื่องนี้^{๑๗} นอกจากพระองค์และคนเหล่านั้นซึ่ง พระองค์ ทรง นำ ออกจาก แผ่นดิน นั้น) และ ที่ พระองค์ ประทาน ความ รู้ อย่าง มากมาย ให้ ข้าพเจ้า และ ผู้คน ของ ข้าพเจ้า อัน นำ ไป สู่ ความ รอด แห่ง จิต วิญญาณ ของ เรา.

๒๑ พระองค์ ทรง อย พร ให้ เชื้อสาย^{๑๘} แห่ง ยาโคบ^{๑๙} โดย แน่ แท้, และ ทรง เมตตา พึง ค้ พันธุ์ ของ โยเซฟ.

๒๒ และ ทราย เเท่า ที่ ลูก หลาน ของ ลีไฮ

<p>๙ ก ฮีล. ๓:๑๓-๑๕. ๑๒ ก มอริ. ๑:๑-๕. ข โมไซยาห์ ๑๘:๔; แอลมา ๕:๓.</p>	<p>๑๔ ก ฮีล. ๑:๑๓-๑๘; คพ. ๓:๑๙-๒๐. ๑๗ ก มอริ. ๑:๑. ๑๘ ก ฮีล. ๑:๒๒-๒๕.</p>	<p>๒๐ ก ๑ นี. ๔:๓๖. ๒๑ ก คพ. ฮีล. ๑:๑๖. ข ปลุ. ๓:๒๒-๒๘. ค นิป. ๓๓:๑๓-๑๗.</p>
---	--	---

รักษาพระบัญญัติของพระองค์^๑ พระองค์ทรงอวยพรพวกเขาและทรงทำให้พวกเขารุ่งเรืองตามพระวจนะของพระองค์.

๒๓ แท้จริงแล้ว, และพระองค์จะทรงนำส่วนหนึ่งที่เหลืออยู่^๒ของพงศ์พันธุ์โยเซฟมาสู่ความรู้^๓เรื่องพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขาอีกโดยแน่แท้.

๒๔ และโดยแน่แท้ดังที่พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่นั้นใด, พระองค์จะทรงรวม^๔ส่วนที่เหลืออยู่ทั้งหมดของพงศ์พันธุ์ยาโคบจากสี่เสี้ยวของแผ่นดินโลก, ซึ่งกระจัดกระจายกันอยู่ทั่วไปตามพื้นพิภพฉะนั้น.

๒๕ และดังที่พระองค์ทรงทำพันธสัญญาไว้กับ เชื้อสายแห่งยาโคบทั้งหมดนั้นใด, แม้นั้นนั้นพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงทำไว้กับเชื้อสายแห่งยาโคบจะเกิดสัมฤทธิ์ผลในเวลาอันเหมาะสมของพระองค์เอง, จนถึงการนำเชื้อสายแห่งยาโคบทั้งหมดกลับมาสู่ความรู้เรื่องพันธสัญญาที่พระองค์ทรงทำไว้กับพวกเขา.

๒๖ และจากนั้นพวกเขาจะรู้จัก^๕พระเจ้าผู้ไถ่ของตน, ซึ่งคือ พระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระเจ้า; และแล้วพระองค์จะทรงรวมพวกเขาจากสี่เสี้ยวของแผ่นดินโลกมาสู่ผืนแผ่นดินของตนเอง, ซึ่งจากที่นั่นพวกเขากระจัดกระจายไป; แท้จริงแล้ว, พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่นั้นใดมันจะเป็นไปดังนั้น. เอเมน.

บทที่ ๖

ชาว นีไฟ รุ่งเรือง— เริ่ม มีความ หยิ่ง จองหอง, ความ มั่งคั่ง, และการ แบ่ง ชนชั้น— ศาสนจักร ราว ฉนวน เพราะ การ แยกแยก— ชาตาน นำ ผู้คน ในการ กบฏ อย่าง เปิด เมฆ— ศาสดา พยากรณ์ หลาย คน ป่าว ร้อง การ กลับใจ และ ถูก สังหาร— ฆาตกร สมคบ กัน ยึด อำนาจ การ ปกครอง. ประมาณ ค.ศ. ๒๖-๓๐.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนของชาวนีไฟทั้งหมดกลับไปสู่ผืนแผ่นดินของพวกเขาเองในปีที่ยี่สิบหก, ชายทุกคน, พร้อมด้วยครอบครัวของเขา, ฝูงสัตว์เลี้ยงและฝูงสัตว์ใหญ่ของเขา, ม้าของเขาและฝูงปศุสัตว์ของเขา, และสิ่งทั้งหมดไม่ว่าอะไรก็ตามที่เป็นของพวกเขา.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาไม่ได้กินเสบียงอาหารจนหมด; ฉะนั้นพวกเขาขนสิ่งที่ยังไม่ได้ใช้ทั้งหมดมาอยู่กับพวกเขา, มีธัญพืชทั้งหมดทุกชนิดของพวกเขา, และทองของพวกเขา, และเงินของพวกเขา, และของมีค่าทั้งหมดของพวกเขา, และกลับไปผืนแผ่นดินของพวกเขาเองและทรัพย์สินของพวกเขา, ทั้งทางเหนือและทางใต้, ทั้งในแผ่นดินทางเหนือและในแผ่นดินทางใต้.

๓ และพวกเขาให้ผืนแผ่นดินตามจำนวนคน มาก น้อย แก่ พวกเขา โจร เหล่า นั้นซึ่งได้เข้ามาในพันธสัญญาที่จะรักษา

๒๒ก ๒ นี. ๑:๒๐. ๒๓ก แอลมา ๔๖:๒๔. ๗ ๒ นี. ๓:๑๒. ๒๔ก คมพ. อิสราเอล—การรวบรวมอิสราเอล. ๒๕ก ๓ นี. ๑๖:๔. ๒๖ก ๒ นี. ๓๐:๕-๘; ๓ นี. ๒๐:๒๙-๓๔.

สันติภาพของแผ่นดิน, ผู้ซึ่งปรารถนาจะยังเป็นชาวเลมันต่อไป, เพื่อพวกเขาจะมี, สิ่งที่ทำให้ดำรงอยู่ได้, ด้วยแรงงานของตน; และตั้งนั้นพวกเขาได้สถาปนาสันติภาพขึ้นทั่วแผ่นดิน.

๔ และพวกเขาเริ่มรู้เรื่องอีกและมั่งคั่งยิ่งขึ้น; และปีที่ยี่สิบหกและยี่สิบเจ็ดผ่านไป, และมีความเป็นระเบียบอย่างมากในแผ่นดิน; และพวกเขาตั้งกฎของตนตามความเสมอภาคและความยุติธรรม.

๕ และบัดนี้ไม่มีสิ่งใดทั่วทั้งแผ่นดินที่จะขัดขวางไม่ให้ผู้คนรุ่งเรืองตลอดไป, เว้นแต่พวกเขาจะตกไปสู่การลวงละเมิด.

๖ และบัดนี้กิดกิดโดโน, และเลโคโนอิส, ผู้พิพากษา, และบรรดาคนที่กำหนดให้เป็นผู้ นำ, เป็น ผู้สถาปนาสันติภาพอันใหญ่หลวงนี้ขึ้นในแผ่นดิน.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีการสร้างเมืองหลายเมืองขึ้นใหม่อีกครั้ง, และซ่อมแซมเมืองเก่าหลายเมือง.

๘ และสร้างทางหลวงหลายสาย, และทำถนนหลายเส้น, ซึ่งนำจากเมืองหนึ่งไป ถึง อีก เมือง หนึ่ง, และจาก แผ่น ดิน หนึ่งถึงอีกแผ่นดินหนึ่ง, และจากที่หนึ่งถึงอีกที่หนึ่ง.

๙ และปีที่ยี่สิบแปดผ่านไปดังนี้, และผู้คนมีความสงบสุขตลอดเวลา.

๑๐ แต่เหตุการณ์ได้เกิดขึ้นในปีที่ยี่สิบเก้าเริ่มมีการโต้แย้งบ้างในบรรดาผู้คน; และบางคนทะเลาะกันด้วยความถือดี และการโอ้อวดเพราะความมั่งคั่งมากมายยิ่ง

นักของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, แม้จนไปสู่การข่มเหงอย่างรุนแรง;

๑๑ เพราะมีพ่อค้ามากในแผ่นดิน, และทนายมาก, และเจ้าหน้าที่มากด้วย.

๑๒ และผู้คนเริ่มแบ่งแยกกันตามฐานะ, ตามความมั่งคั่ง"ของพวกเขาและโอกาสของการเล่าเรียนของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, บาง คนขาด ความรู้ เพราะ ความยากจนของตน, และคนอื่น ๆ ได้รับการเล่าเรียนอย่าง กว้างขวาง เพราะ ความมั่งคั่งของตน.

๑๓ บาง คนทะเลาะกันด้วยความถือดี, และ คน อื่น ถ่อมตน อย่าง ยิ่ง; บาง คนตอบโต้การบริภาษด้วยการบริภาษ, ขณะที่ คน อื่น ๆ ทนรับ การบริภาษและการข่มเหง"และความทุกข์ นานปีการ, และไม่ได้หันไปจ้วงจาบ"เป็นการตอบแทน, แต่ถ่อมตนและสำนึกผิดต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า.

๑๔ และตั้งนั้นจึงมีความไม่เสมอภาคอย่าง ร้ายแรง ทั่ว แผ่นดิน, ถึงขนาดที่ ศาสนจักรเริ่มแตกแยก; แท้จริงแล้ว, ถึงขนาดที่ในปีที่สามสิบศาสนจักรแตกแยกกันทั่วทั้งแผ่นดินนอกจากในบรรดาชาวเลมันไม่กี่คนผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่ความเชื่อที่แท้จริง; และพวกเขาจะไม่ละทิ้งไป, เพราะพวกเขามั่นคง, และแน่วแน่, และไม่วุ่นไหว, เต็มใจที่จะรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าด้วยความขยันหมั่นเพียร"จนสุดความสามารถ.

๑๕ บัดนี้สาเหตุของความชั่วช้ามากมาย

๖ ๑๐ก คมพ. จงหอง (ความ), ถือดี (ความ), ลำพอง (ความ). ๑๒ก คมพ. ข่มเหง (การ). ๑๔ก คมพ. ขยันหมั่นเพียร (ความ). อีล. ๔:๑๒. ๑๓ก คมพ. ข่มเหง (การ). ข มธ. ๕:๓๑; ๔ นี. ๑:๓๕; คพ. ๓๘:๒๓-๒๕. ๑๔ก คมพ. ขยันหมั่นเพียร (ความ).

นี้ของผู้คนคือดังนี้—ชาติานมีพลังอำนาจยิ่ง, ใน การ ยั่วยุ ผู้คนให้ ทำความชั่วช้า สามานย์น่านปการ, และในการทำให้พวกเขาล่าพองด้วยความจองหอง, โดยล่อลวงพวกเขาให้ แสวงหา พลัง อำนาจ, และ สิทธิอำนาจ, และความมั่งคั่ง, และสิ่งไร้ประโยชน์ของโลก.

๑๖ และตั้งนั้นชาติานชักนำใจผู้คนให้ ทำความชั่วช้าสามานย์น่านปการ; ฉะนั้นพวกเขาจึงชื่นชมกับสันติภาพเพียงไม่กี่ปี.

๑๗ และ ตั้ง นั้น, ใน ตอน ต้น ของ ปี ที่ สามสิบ—ผู้คน ถูก ปล่อย เป็น ระยะเวลา นาน ให้ล้าไป โดยการล่อลวง ของมารไป ลู่ที่ใดก็ตามที่เขาปรารถนาจะพาไป, และ ให้ ทำความชั่วช้าสามานย์ใด ๆ ก็ตามที่เขาปรารถนาจะให้ทำ—และตั้งนั้นในตอนต้นของปี, ที่สามสิบนี้, คนทั้งหลายจึงอยู่ในสภาพของความชั่วร้ายอันน่าพรันพริ้ง.

๑๘ บัดนี้พวกเขาไม่ได้ทำบาปโดยความเขลา, เพราะพวกเขารู้พระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าเกี่ยวกับพวกเขา, เพราะพวกเขาได้รับการสอนแล้ว; ฉะนั้นพวกเขาภกฏ ต่อพระผู้เป็นเจ้าอย่างจงใจ.

๑๙ และบัดนี้มันอยู่ในวันเวลาของเลโค-นิอัส, ผู้เป็นบุตรของเลโคนิอัส, เพราะเลโคนิอัสรับตำแหน่งของบิดาและปกครองผู้คนในปีนั้น.

๒๐ และเริ่มมีคนได้รับการตลใจ จาก สวรรค์ และ พระ ผู้ เป็น เจ้า ทรง ส่ง ออก ไป, ยืนอยู่ในบรรดาผู้คนทั่วทั้งแผ่นดิน, โดยสั่งสอนและเป็นพยานอย่างอาจหาญ

ถึง บาบ และ ความ ชั่วช้า สามานย์ ของ ผู้คน, และเป็นพยานแก่พวกเขาเกี่ยวกับการไถ่ซึ่งพระเจ้าจะทรงกระทำเพื่อผู้คนของพระองค์, หรืออีกนัยหนึ่ง, การ ฟิ้น คิน พระชนม์ ของ พระ คริสต์; และ คน เหล่า นี้ เป็น พยาน อย่าง อาจหาญ ถึง การ ลั่นพระชนม์ และ ทุกขเวทนา ของ พระองค์.

๒๑ บัดนี้มีผู้คนเป็นอันมากที่เกรี้ยวโกรธเพราะบรรดาผู้เป็นพยานเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้; และคนที่โกรธส่วนมากเป็นพวกหัวหน้าผู้พิพากษา, และพวกที่เคยเป็น มหาปุโรหิตและทนาย; แท้จริงแล้ว, คนทั้งหมดที่เป็นทนายโกรธบรรดาผู้ที่เป็นพยานถึงเรื่องเหล่านี้.

๒๒ บัดนี้ไม่มีทนายหรือผู้พิพากษาหรือมหาปุโรหิตคนใดที่มีอำนาจกล่าวโทษผู้ใด ถึง ตาย นอกจาก ผู้ปกครองของแผ่นดินจะลงชื่อในคำกล่าวโทษของพวกเขา.

๒๓ บัดนี้มีหลายคนในบรรดาผู้ที่เป็นพยาน ถึง เรื่อง เกี่ยวกับ พระ คริสต์ ซึ่งเป็นพยานอย่างอาจหาญ, ซึ่งถูกพวกผู้พิพากษาจับกุม และ แอบ สั่งหาร, เพื่อ การตายของพวกเขาจะไม่รู้ถึงผู้ปกครองแผ่นดินจนภายหลังการตายของพวกเขา.

๒๔ บัดนี้ดูเถิด, การนี้ตรงกันข้ามกับกฎของแผ่นดิน, ที่จะประหารผู้ใดไม่ได้ นอกจากพวกเขาจะได้รับอำนาจจากผู้ปกครองแผ่นดิน—

๒๕ ฉะนั้นจึงมีคำร้องส่งขึ้นไปแผ่นดินแห่งเซราเอมีลา, ถึงผู้ปกครองแผ่นดิน,

๑๗ก คมพ. ล่อลวง (การ).

๑๘ก โมไซยาห์ ๓:๑๑.

ข คมพ. ภกฏ (การ).

๒๐ก คมพ. ตลใจ (การ), แร้ง

บันดาลใจ; ศาสดา พยากรณ์.

ข คมพ. ซดไซ้ (การ);

ตรึงกางเขน (การ).

๒๑ก คพ. ๑๒๑:๓๖-๓๗.

คมพ. ละทิ้งความเชื่อ (การ).

ฟ้องร้องผู้พิพากษาเหล่านี้ที่กล่าวโทษ ศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าให้ตาย, โดยไม่เป็นไปตามกฎ.

๒๖ บัดนี้ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ คนพวกนี้ถูกจับและนำไปอยู่ต่อหน้าผู้พิพากษา, เพื่อรับการพิพากษาเกี่ยวกับ โทษานุโทษที่พวกเขาทำลงไป, ตามกฎ^๑ ซึ่งผู้คนตั้งไว้.

๒๗ บัดนี้ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้นคือผู้พิพากษาเหล่านี้มีเพื่อนและญาติเป็นอันมาก; และพวกที่เหลืออยู่, แท้จริงแล้ว, แม้นายและมหาปุโรหิตเกือบทั้งหมด, ได้มารวมกัน, และสามัคคีกับญาติของผู้พิพากษาเหล่านี้ ซึ่งจะถูกพิจารณาโทษตามกฎ.

๒๘ และพวกเขาเข้าในพันธสัญญา^๒ ร่วมกัน, แท้จริงแล้ว, แม้ในพันธสัญญานั้นซึ่งคนแต่เก่าก่อนให้ไว้, ซึ่งพันธสัญญานั้น มาร^๓ ให้ไว้และดำเนินการ, เพื่อจะรวมกันต่อสู่ความชอบธรรมทั้งปวง.

๒๙ ฉะนั้นพวกเขาพร้อมใจกันต่อสู่ผู้คนของพระเจ้า, และเข้ามาในพันธสัญญาเพื่อทำลายคนเหล่านั้น, และเพื่อปลดปล่อยคนเหล่านั้นที่มีความผิดฐานกระทำบาปกรรมจากเงื้อมมือของความยุติธรรม, ซึ่งกำลังจะได้รับการปฏิบัติตามกฎ.

๓๐ และพวกเขาต่อต้านกฎและสิทธิของประเทศตน; และพวกเขาทำพันธสัญญาไว้แก่กันที่จะทำลายผู้ปกครอง, และสถาปนากษัตริย์^๔ ขึ้นเหนือแผ่นดิน, เพื่อแผ่นดินจะไม่มีเสรีภาพอีกต่อไปแต่จะขึ้นอยู่กับกษัตริย์.

บทที่ ๗

หัวหน้าผู้พิพากษาถูกลอบสังหาร, ฝ่ายปกครองถูกทำลาย, และผู้คนแบ่งแยกเป็นเผ่าต่าง ๆ — เจคอบ, ผู้ต่อต้านพระคริสต์, กลายเป็นกษัตริย์ของพวกมั่วสุมลับ—นี้ไฟสั่งสอนการกลับใจและศรัทธาในพระคริสต์—เทพปฏิบัติต่อท่านทุกวัน, และท่านทำให้น้องชายลุกขึ้นจากบรรดาคนตาย—หลายคนกลับใจและรับบัพติศมา. ประมาณ ค.ศ. ๓๐-๓๓.

บัดนี้ ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะแสดงแก่ท่านว่าพวกเขาไม่ได้สถาปนากษัตริย์ขึ้นเหนือแผ่นดิน; แต่ในปีเดียวกันนี้, แท้จริงแล้ว, ปีที่สามสิบ, พวกเขาทำลายบนบัลลังก์ผู้พิพากษา, แท้จริงแล้ว, ลอบสังหารหัวหน้าผู้พิพากษาของแผ่นดิน.

๒ และผู้คนแตกหมู่เหล่านี้เป็นศัตรูกัน; และคนทั้งหลายแยกกันเป็นเผ่าต่าง ๆ, ทุกคนตามครอบครัวของเขาและวงศ์วานญาติและมิตรสหายของเขา; และดังนั้น พวกเขาทำลาย การปกครองของแผ่นดิน.

๓ และทุกเผ่ากำหนดหัวหน้าหรือผู้นำขึ้นเหนือพวกเขา; และดังนั้นพวกเขา กลับเป็นเผ่าต่าง ๆ และผู้นำเผ่า.

๔ บัดนี้ ดูเถิด, ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่ไม่มีครอบครัวมากและวงศ์วานญาติและมิตรสหายมาก; ฉะนั้นบรรดาเผ่าของพวกเขาก็มีจำนวนมากมายิ่ง.

๕ บัดนี้ ทั้งหมดนี้เป็นไป, และยังไม่

๒๖ก โมไซยาห์ ๒๙:๒๕; แอลมา ๑:๑๔.

๒๘ก คมพ. มั่วสุมลับ (การ). ๗ ฮีล. ๖:๒๖-๓๐.

๓๐ก ๑ มขม. ๘:๕-๗; แอลมา ๕๑:๕.

สงครามในบรรดาพวกเขา; และความชั่วช้าสามัญทั้งหมดนี้มาถึงผู้คนเพราะพวกเขายอมตน^๗ต่ออำนาจของซาตาน.

๖ และข้อบังคับของฝ่ายปกครองถูกทำลาย, เพราะการมั่วสุมลับ^๘ของมิตรสหายและวงศาคณาญาติของคนเหล่านั้นที่กระทำฆาตกรรมศาสดาพยากรณ์.

๗ และพวกเขาทำให้เกิดความขัดแย้งรุนแรงในแผ่นดิน, ถึงขนาดที่ผู้คนส่วนที่ชอบธรรมมากกว่าเกือบกลายเป็นคนชั่วร้ายไปทั้งหมด; แท้จริงแล้ว, มีคนชอบธรรมอยู่เพียงไม่กี่คนในบรรดาพวกเขา.

๘ และดังนั้นเวลาหกปียังไม่ผ่านไปนับแต่ผู้คนส่วนใหญ่หันหลังให้ความชอบธรรมของพวกเขา, เหมือนกับสุนัขที่กลับไปสู่สู่อารัก^๙ของมัน, หรือเหมือนกับสุกรตัวเมียที่กลับไปเกลือกกลิ้งในปลักตม.

๙ บัดนี้การมั่วสุมลับนี้ซึ่งนำความชั่วช้าสามัญมหันต์มาสู่ผู้คน, ได้รวมตัวเข้าด้วยกัน, และตั้งชายผู้หนึ่งซึ่งพวกเขาเรียกว่าเจคอบขึ้นเป็นหัวหน้า;

๑๐ และพวกนี้เรียกเขาเป็นกษัตริย์ของตน; ฉะนั้นเขาจึงกลายเป็นกษัตริย์ปกครองคนชั่วร้ายกลุ่มนี้; และเขาเป็นคนที่สำคัญที่สุดคนหนึ่งซึ่งออกเสียงต่อต้านศาสดาพยากรณ์ที่เป็นพยานถึงพระเยซู.

๑๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนกลุ่มนี้ไม่มีผู้คนมากดังเผ่าต่าง ๆ ของผู้คน, ซึ่งรวมอยู่ด้วยกัน เพียงแต่ผู้นำของพวกเขาตั้งกฎของตนขึ้น, ทุกคนตามเผ่าของตน; กระนั้นก็ตามพวกเขายังเป็นศัตรูกัน; ทั้งที่พวกเขาไม่ใช่ผู้คน

ชอบธรรม, พวกเขาจึงพร้อมใจกันเกลียดชังผู้คนที่เข้ามาในพันธสัญญาเพื่อทำลายฝ่ายปกครอง.

๑๒ ฉะนั้น, เจคอบโดยที่เห็นว่าศัตรูมีจำนวนมากกว่าพวกเขา, โดยที่เขาเป็นกษัตริย์ของกลุ่ม, ฉะนั้นเขาจึงสั่งผู้คนของเขาให้หนีไปยังแผ่นดินส่วนเหนือสุด, และสร้างอาณาจักรขึ้นที่นั่นเพื่อตนเอง, จนกว่าพวกที่แตกแยกจะมารวมด้วย, (เพราะเขาป้อยอคคนพวกนั้นว่าจะมีพวกแตกแยกเป็นอันมาก) และพวกเขากลับมีกำลังเข้มแข็งพอที่จะต่อสู้กับเผ่าต่าง ๆ ของผู้คน; และพวกเขาจึงทำเช่นนั้น.

๑๓ และการเดินทางทัพของพวกเขารวดเร็วมากจนไม่มีอะไรขัดขวางได้จนพวกเขาออกไปพันธะยะที่ผู้คนจะตามทัน, และปีที่สามสิบสิ้นสุดลงดังนั้น; และกิจจานุกิจของผู้คนของนิไฟเป็นไปดังนี้.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สามสิบเอ็ดคือพวกเขาแบ่งแยกออกเป็นเผ่าต่าง ๆ, ทุกคนตามครอบครัว, วงศาคณาญาติและมิตรสหายของเขา; กระนั้นก็ตามพวกเขายังตกลงกันว่าพวกเขาจะไม่ทำสงครามต่อกัน; แต่พวกเขาไม่ได้เห็นพ้องกันในเรื่องกฎของตน, และวิธีการปกครองของตน, เพราะมันได้รับการสถาปนาตามความคิดเห็นของคนที่เป็นหัวหน้าและผู้นำของตน. แต่พวกเขาสถาปนากฎอันเคร่งครัดมากเพื่อเผ่าหนึ่งจะไม่ล่วงล้ำอีกเผ่าหนึ่ง, ถึงขนาดที่มีสันติในแผ่นดินพอสมควร; กระนั้นก็ตาม, ใจพวกเขายังหันไปจากพระเจ้า

๗ ๕ก รม. ๖:๑๓-๑๖; แอลมา ๑๐:๒๕.

๘ ก ๒ นี. ๙:๙. ๘ก สภษ. ๒๖:๑๑;

๙ ๒ ต. ๒:๒๒. ๑๒ก ๓ นี. ๖:๓๐.

พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของตน, และพวกเขาขวางปากก่อนหีนใส่ศาสดาพยากรณ์และขับไล่พวกเขาทำนออกจากบรรดาพวกเขา.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนีไฟ—โดยที่ไ้ได้รับการมาเยือนจากเทพและสุรเสียงของพระเจ้าด้วย, ฉะนั้นจึงเห็นเทพ, และเป็นพยานด้วยตา, และโดยมีพลังความสามารถที่ประทานมาให้ท่านเพื่อท่านจะรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจของพระคริสต์, และเป็นพยานด้วยตาถึงการหันกลับโดยเร็วของพวกเขาด้วยจากความชอบธรรมไปสู่ความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของพวกเขา;

๑๖ ฉะนั้น, โดยที่โศกเศร้าเพราะความแข็ง กระจ่าง ของ ใจ พวกเขา และ ความมืดบอดของจิตพวกเขา—จึงออกไปในบรรดาพวกเขาในปีเดียวกันนั้น, และเริ่มเป็นพยาน, อย่างอาจหาญ, เรื่องการกลับใจ และการปลดบาปโดยทางศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์.

๑๗ และท่านปฏิบัติหลายอย่างต่อพวกเขา; และไม่อาจเขียนเรื่องทั้งหมดไว้ได้, และการเขียนส่วนหนึ่งของเรื่องนี้ไม่เพียงพอ, ฉะนั้นจึงไม่มีเขียนไว้ในหนังสือนี้. และนีไฟได้ปฏิบัติด้วยพลังอำนาจ และสิทธิอำนาจมากมาย.

๑๘ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ คนทั้งหลายโกรธท่าน, แม้เพราะท่านมีพลังยิ่งใหญ่กว่าพวกเขา, เพราะเป็นไปไม่ได้ ที่พวกเขาจะไม่ เชื่อ ถ้อยคำท่าน, เพราะศรัทธาของท่านในพระเจ้าพระเยซู

คริสต์แน่วแน่มิ่งนักจนเทพมาปฏิบัติต่อท่านทุกวัน.

๑๙ และในพระนามของพระเยซู ท่านขับเหล่ามารและวิญญาณที่ไม่สะอาด; และแม้จนท่านทำให้น้องชายของท่านลุกขึ้นจากบรรดาคนตาย, หลังจากที่เขากลุกขวางปาด้วยก้อนหินและได้รับความตายเพราะผู้คน.

๒๐ และผู้คนเห็นการนี้, และเป็นพยานถึงเรื่องนี้, และโกรธท่านเพราะพลังความสามารถของท่าน; และท่านทำปาฏิหาริย์อีกหลายอย่าง, ในสายตาของผู้คน, ในพระนามของพระเยซู.

๒๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือปีที่สามสิบเอ็ดผ่านไป, และมีคนเพียงไม่กี่คนที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระเจ้า; แต่มากเท่าที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสได้แสดงแก่ผู้คนโดยแท้ว่าพวกเขาได้รับการมาเยือนโดยเดชานุภาพ และ พระวิญญาณ ของ พระผู้เป็นเจ้าของ, ซึ่งอยู่ในพระเยซูคริสต์, ซึ่งในพระองค์พวกเขาเชื่อ.

๒๒ และมากเท่าที่เหล่ามารถูกขับออกจากพวกเขา, และได้รับการรักษาความเจ็บไข้ของพวกเขาและความทุกข์พลภาพของ พวกเขา, ได้ แสดงให้ประจักษ์แก่ผู้คนโดยแท้ว่าพวกเขาได้รับการกระทำโดยพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ, และได้รับการรักษาแล้ว; และพวกเขาแสดงเครื่องหมายให้เห็นด้วยและทำปาฏิหาริย์บางอย่างในบรรดาผู้คน.

๒๓ ปี ที่ สามสิบ สอง ผ่านไป ดังนี้ด้วย.

๑๕ ก ๓ นี. ๑:๒.
๑๗ ก คมพ. พลัง, เดชานุภาพ,
พลังอำนาจ.

๑๘ ก ๒ นี. ๓๓:๑;
แอลมา ๔:๑๙.
๑๙ ก คมพ. วิญญาณ—

วิญญาณร้าย.
๒๐ ก ๓ นี. ๘:๑.

และนี่ไฟป่าร้องแก่ผู้คนในตอนต้นของปี^๓ที่สามสิบสาม; และท่านสั่งสอนเรื่องการกลับใจและการปลดบาปแก่พวกเขา.

๒๔ บัดนี้ข้าพเจ้าขอให้ท่านจำไว้ด้วย, ว่าไม่มีผู้ใดที่ได้รับการนำมาสู่การกลับใจแล้วผู้หนึ่งไม่ได้รับบัพติศมา^๔ด้วยน้ำ.

๒๕ ฉะนั้น, มีผู้ที่นี้ไฟแต่งตั้ง, เพื่อการปฏิบัติศาสนกิจนี้, เพื่อคนเช่นนั้นทุกคนที่มาสู่พวกเขาจะรับบัพติศมาด้วยน้ำ, และนี่เป็นพยานและประจักษ์พยานต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าของ, และต่อผู้คน, ว่าพวกเขากลับใจและได้รับการปลดบาป^๕ของพวกเขาแล้ว.

๒๖ และในตอนต้นของปีนี้มีคนเป็นอันมากได้รับบัพติศมาสู่การกลับใจ; และเวลาส่วนมากของปีผ่านไปดังนี้.

บทที่ ๘

พายุฝนฟ้าคะนอง, แผ่นดินไหว, เพลิง, ลมหมุน, และความปั่นป่วนทางธรรมชาติต่าง ๆ ยืนยันการตรึงกางเขนของพระคริสต์—ผู้คนเป็นอันมากถูกทำลาย—ความมืดปกคลุมแผ่นดินสามวัน—บรรดาผู้ที่เหลืออยู่คร่ำครวญถึงชะตากรรมของพวกเขา. ประมาณ ค.ศ. ๓๓-๓๔.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือตามบันทึกของเรา, และเรารู้ว่าบันทึกของเราเป็นเรื่องจริง, เพราะเหตุนี้, ชาย

เที่ยงธรรมเป็นผู้จุดบันทึกนี้—เพราะโดยแท้แล้วท่านได้ทำปาฏิหาริย์^๖หลายประการในพระนาม^๗ของพระเยซู; และไม่มีคนใดที่ทำปาฏิหาริย์ในพระนามของพระเยซูได้นอกจากพระองค์จะทรงทำให้สะอืดหมดจดแล้วจากความชั่วช้าสามานย์ของเขา—

๒ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น, หากไม่มีความผิดพลาดในการนับเวลาของเราโดยชายผู้^๘นี้แล้ว, ปีที่สามสิบสาม^๙ได้ผ่านพ้นไป;

๓ และผู้คนเริ่มมองหาเครื่องหมายด้วยความตั้งใจอย่างมากซึ่งแซมมวลศาสดาพยากรณ์, ชาวเลมันได้ให้ไว้, แท้จริงแล้ว, ตั้งตารางเวลาที่จะมีความมืด^{๑๐}ต่อเนื่องเป็นเวลาสามวันบนพื้นแผ่นดิน.

๔ และเริ่มมีความสงสัยและการโต้เถียงอย่างรุนแรงในบรรดาผู้คน, ทั้งที่มีเครื่องหมาย^{๑๑}มากมายให้ไว้ตั้งนั้น.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สามสิบสี่, ในเดือนแรก, ในวันที่สี่ของเดือน, เกิดพายุร้าย, อย่างที่ไม่มีผู้ใดเคยพบเห็นมาก่อนทั่วทั้งแผ่นดิน.

๖ และมีพายุฝนฟ้าคะนองรุนแรงนำสะเก็ดไฟ^{๑๒}ด้วย; และมีฟ้าร้อง^{๑๓}นำสะเก็ดไฟ, ถึงขนาดที่ทำให้ทั่วแผ่นดินโลกสั่นสะเทือน^{๑๔}ประหนึ่งว่ากำลังจะแยกออกจากกัน.

๗ และมีสายฟ้าฟาดแปลบแปลบยิ่งนัก, อย่างที่ไม่เคยพบเห็นมาในทั่วแผ่นดิน.

<p>๒๔ก คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา. ๒๕ก คพ. ๒๐:๓๗. คมพ. ปลดบาป (การ). ๘ ๑ก ๓ นี้. ๗:๑๙-๒๐;</p>	<p>มอริ. ๙:๑๘-๑๙. ข กิจการ ๓:๖; เจคอบ ๔:๖. ๒ก ๓ นี้. ๒:๘. ๓ก ๑ นี้. ๑๙:๑๐; ฮีล. ๑๔:๒๐, ๒๗;</p>	<p>๓ นี้. ๑๐:๙. ๔ก คมพ. ตรึงกางเขน (การ). ๖ก ๑ นี้. ๑๙:๑๑; ฮีล. ๑๔:๒๑. ๗ มธ. ๒๗:๔๕, ๕๐-๕๑.</p>
--	--	--

๘ และเมืองแห่งเซราเอิมลา^๖เกิดไฟไหม้.
๙ และเมืองแห่งโมโรไนจมลงสู่ห้วง
ลึกของทะเล, และผู้อยู่อาศัยในนั้นจม
น้ำตาย.

๑๐ และแผ่นดินถูกหอบขึ้นไปถมเมือง
แห่งโมโรไนฮาร์, จนกลับมีภูเขาหมึมา
ขึ้นแทนเมือง.

๑๑ และมีความพินาศรุนแรงและน่าสะ-
พรึงกลัวในแผ่นดินทางใต้.

๑๒ แต่ดูเถิด, มีความพินาศรุนแรงและ
น่าสะพรึงกลัวมากกว่านั้นในแผ่นดิน
ทางเหนือ; เพราะดูเถิด, ทั่วทั้งผืนแผ่นดิน
เปลี่ยนแปลงไป, เพราะพายุฝนฟ้าคะนอง
และลมหมุน, และฟ้าคำรณคำรามและ
สายฟ้าฟาด, และการสั่นสะเทือนอย่าง
ร้ายแรงยิ่งของทั้งแผ่นดินโลก;

๑๓ และทางหลวง^๗สายต่าง ๆ ขาด,
และถนนที่ราบเรียบเสียหาย, และที่ราบ
มากมายกลับกลายเป็นที่ขรุขระ.

๑๔ และเมืองยิ่งใหญ่และมีชื่อเสียง
หลายเมืองจม^๘, และหลายเมืองถูกเผา,
และหลายเมืองสั่นสะเทือนจนอาคารที่
อยู่ในนั้นพังลงสู่พื้นดิน, และผู้อยู่อาศัย
ในนั้นถูกสังหาร, และสถานที่ต่าง ๆ ถูก
ทิ้งไว้ให้รกร้างว่างเปล่า.

๑๕ และมีบางเมืองที่เหลืออยู่; แต่ความ
เสียหายของมันใหญ่หลวงยิ่งนัก, และมี
คนเป็นอันมากในนั้นถูกสังหาร.

๑๖ และมีบางคนถูกลมหมุนพัดไป; และ
พวกเขาไปที่ไหนไม่มีผู้ใดรู้, นอกจากรู้ว่า
พวกเขาถูกพัดไป.

๑๗ และดังนั้นทั้งพื้นพิภพจึงเสียรูป
ไป, เพราะพายุฝนฟ้าคะนอง, และฟ้า
คำรณคำราม, และสายฟ้าฟาด, และการ
สั่นสะเทือนของแผ่นดิน.

๑๘ และดูเถิด, ศิลา^๙ถูกแยกเป็นสอง;
มันแตกอยู่ทั่วพื้นพิภพ, ถึงขนาดที่พบ
มันเป็นเศษหัก, และเป็นร่องและเป็น
รอยแตก, อยู่ทั่วผืนแผ่นดิน.

๑๙ และเหตุการณ์^{๑๐}ได้บังเกิดขึ้น คือ
เมื่อฟ้าคำรณ คำราม, และสายฟ้าฟาด,
และพายุร้าย, และพายุฝนฟ้าคะนอง,
และการสั่นสะเทือนของแผ่นดิน ยุติ
ลง—เพราะดูเถิด, มันมีอยู่เป็นเวลาราว
สามชั่วโมง^{๑๑}; และบางคนว่านานกว่านั้น;
กระนั้นก็ตาม, เหตุการณ์อันใหญ่หลวง
และน่าสะพรึงกลัวทั้งหมดนี้ผ่านพ้นไป
ในเวลาราวสามชั่วโมง—และแล้วดูเถิด,
มีความมืดบนผืนแผ่นดิน.

๒๐ และเหตุการณ์^{๑๒}ได้บังเกิดขึ้น คือ
มีความมืดหนาทึบทั่วผืนแผ่นดิน, ถึง
ขนาดที่ผู้อยู่อาศัยในนั้นซึ่งยังไม่ได้ล้ม
ตายล้มสลั^{๑๓}ไอแห่งความมืด^{๑๔}ได้;

๒๑ และมีความสว่างไม่ได้, เพราะความ
มืด, ไม่มีทั้งความสว่างจากเทียน, ทั้งจาก
ใต้; ทั้งก่อไฟด้วยไม้ดีและแห้งสนิทของ
พวกเขาก็ไม่ติด, ดังนั้นจึงมีความสว่าง
ไม่ได้เลย;

๒๒ และไม่มีมีความสว่างให้เห็นได้เลย, ทั้ง
ไฟ, หรือแสงริบหรี่, ทั้งดวงอาทิตย์, และดวง
จันทร์, ทั้งดวงดาว, เพราะหมอกแห่งความ
มืดซึ่งอยู่บนผืนแผ่นดินหนาทึบยิ่งนัก.

๘ ก ๔ นี้. ๑:๗-๘.
๑๓ ก ฮีล. ๑๔:๒๔;
๓ น. ๖:๘.

๑๔ ก ๑ นี้. ๑๒:๔.
๑๘ ก ฮีล. ๑๔:๒๑-๒๒.
๑๙ ก ลูกา ๒๓:๔๔.

๒๐ ก ฮีฟย. ๑๐:๒๑-๒๒.
ข ๑ นี้. ๑๒:๕; ๑๙:๑๑.

๒๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ มั่นคงอยู่ตลอดเวลาสามวัน ที่ไม่มีความสว่างให้เห็น; และมีความโศกเศร้าและคร่ำครวญและพิลาปราพันในบรรดาผู้คน ทั้งปวงตลอดเวลา; แท้จริงแล้ว, เสียงร้องระงมคือเสียงครวญครางของผู้คน, เพราะความมืดและความพินาศอันใหญ่หลวงซึ่งมาถึงพวกเขา.

๒๔ และในสถานที่หนึ่งได้ยินเสียงร้อง, ว่า: โอ้หากเรากลับใจก่อนวันอันยิ่งใหญ่ และนำสะพริงกัสนี้, และเมื่อนั้นพี่น้องของเราคงจะได้รับการละเว้น, และพวกเขาคงจะไม่ถูกเผาอยู่ในเมืองเซราเอ็ลมา ที่ยิ่งใหญ่ นั่น.

๒๕ และในอีกสถานที่หนึ่งได้ยินพวกเขา ร้อง และ คร่ำครวญ, ว่า: โอ้ หากเรา กลับใจก่อนวันอันยิ่งใหญ่และนำสะพริงกัสนี้, และไม่ได้ฆ่าและขว้างปาศาสนาพยากรณ์ ด้วย ก้อนหิน, และขับไล่พวกท่าน; เมื่อนั้น แม่ของเรา และ ลูกสาวที่งดงามของเรา, และ ลูก ๆ ของเราคงจะได้รับการละเว้น, และคงจะไม่ถูกฝังอยู่ในเมืองโมโรไนฮาห์อันสำคัญยิ่งนั้น. และเสียงคร่ำครวญของผู้คนเป็นไปอย่างใหญ่หลวงและนำสะพริงกัสดังนั้น.

บทที่ ๙

ใน ความมืด, สُرเสียง ของ พระคริสต์ ประกาศถึง ความพินาศของผู้คน และเมือง เป็นอัน มาก เพราะ ความชั่วร้าย ของพวกเขา—พระองค์ทรงประกาศถึง

ความเป็นพระเจ้าของพระองค์ด้วย, ทรงประกาศว่ากฎของโมเสสสมบูรณ์แล้ว, และทรงซื้อเชลยมนุษย์มาสู่พระองค์และรับกรช่วยเหลือ. ประมาณ ค.ศ. ๓๔.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีเสียง” ได้ยินกันในบรรดาผู้อยู่อาศัยทั้งปวงของแผ่นดินโลก, ทั่ว ผืน แผ่น ดินนี้, โดยร้องว่า:

๒ วิบัติ, วิบัติ, วิบัติแก่คนพวกนี้; วิบัติ” แก่ผู้อยู่อาศัยของทั้งแผ่นดินโลกเว้นแต่พวกเขาจะกลับใจ; เพราะมารหิวเรา”, และเหล่าเทพของเขาเช่นชมยินดี, เพราะบุตรและธิดาผู้งดงามแห่งผู้คนของเรา ถูกสังหาร; และเป็นเพราะความชั่วช้าสามัญและความน่าชิงชังของพวกเขาที่พวกเขาล้มตาย!

๓ ดูเถิด, เราเผาเซราเอ็ลมาเมืองที่ยิ่งใหญ่ นั้นด้วยไฟ, และผู้อยู่อาศัยในนั้น.

๔ และดูเถิด, เราให้โมโรไนเมืองยิ่งใหญ่ นั้นจมในห้วงลึกของทะเล, และผู้อยู่อาศัยในนั้นจมน้ำตาย.

๕ และดูเถิด, เรากลับโมโรไนฮาห์เมืองยิ่งใหญ่ นั้นด้วยดิน, และผู้อยู่อาศัยในนั้น, เพื่อชอนความชั่วช้าสามัญของพวกเขาและความน่าชิงชังของพวกเขาให้พ้นจากหน้าเรา, เพื่อเลือดของศาสนาพยากรณ์ และวิสุทธิชนจะไม่ขึ้นมาหาเราเพื่อฟ้องพวกเขาอีกต่อไป.

๖ และดูเถิด, เราทำให้เมืองแห่งกิลแกลจม, และผู้อยู่อาศัยในนั้นถูกฝังอยู่ในห้วงลึกของแผ่นดินโลก;

๒๓ก ๑ นี. ๑๙:๑๐.
๒๔ก ยีล. ๑๓:๑๒.

๙ ๑ก ๑ นี. ๑๙:๑๑;
๓ นี. ๑๑:๑๐.

๒ก มธ. ๑๑:๒๐-๒๑.
ข โมเสส ๗:๒๖.

๗ แท้จริงแล้ว, และเมืองแห่งโอโนฮาห์ และผู้อยู่อาศัยในนั้น, และเมืองแห่งโมคัม และผู้อยู่อาศัยในนั้น, และเมืองแห่งเยรูซาเล็ม และผู้อยู่อาศัยในนั้น; และเราให้น้ำ^๗ ขึ้นมาแทนที่, เพื่อชอนความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของพวกเขาให้พ้นจากหน้าเรา, เพื่อเลือดของ ศาสดาพยากรณ์ และวิสุทธิชนจะไม่ขึ้นมาหาเราเพื่อฟ้องพวกเขาอีกต่อไป.

๘ และดูเถิด, เมืองแห่งแกติแอนไค, และเมืองแห่งแกติอมนาร์, และเมืองแห่งเจคอบ, และเมืองแห่งกิมกิมโน, ทั้งหมดนี้เราทำให้หมม, และทำให้เนิ่นเบา^๘ และหุบเขามาอยู่ ณ สถานที่นั้น; และเราฝังผู้อยู่อาศัยในนั้นไว้^๙ ในห้วงลึกของแผ่นดินโลก, เพื่อชอนความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของพวกเขาให้พ้นจากหน้าเรา, เพื่อเลือดของ ศาสดาพยากรณ์และวิสุทธิชนจะไม่ขึ้นมาหาเราเพื่อฟ้องพวกเขาอีกต่อไป.

๙ และดูเถิด, เจโคบูกับเมืองยิ่งใหญ่^{๑๐} นั้น, ซึ่งเป็นที่อาศัยของผู้คนของกษัตริย์เจคอบ, เราทำให้ไหม้ด้วยไฟเพราะบาปของพวกเขาและความชั่วร้ายของพวกเขา, ซึ่งเกินกว่าความชั่วร้ายทั้งหมดของทั้งแผ่นดินโลก, เพราะฆาตกรรมลับกับการมั่วสุมลับ^{๑๑} ของพวกเขา; เพราะพวกเขา^{๑๒} นั้นเองที่ได้ทำลายความสงบสุขของผู้คนของเรา และการปกครองแผ่นดิน; ฉะนั้นเราทำให้พวกเขาถูกเผาไหม้, เพื่อทำลาย^{๑๓} พวกเขาให้พ้นจากหน้าเรา, เพื่อเลือดของศาสดา

พยากรณ์และวิสุทธิชนจะไม่ขึ้นมาหาเราเพื่อฟ้องพวกเขาอีกต่อไป.

๑๐ และดูเถิด, เมืองแห่งเลมัน, และเมืองแห่งจอย, และเมืองแห่งแกด, และเมืองคิชคูเม็น, และผู้อยู่อาศัยในนั้น, เราทำให้ไหม้ด้วยไฟ, เพราะความชั่วร้ายของพวกเขาในการขับไล่ ศาสดาพยากรณ์, และขว้างปาก่อนหินแก่คนเหล่านั้นซึ่งเราส่งไป เพื่อประกาศแก่พวกเขาเกี่ยวกับ ความชั่วร้ายของพวกเขาและความน่าชิงชังของพวกเขา.

๑๑ และเพราะพวกเขาขับคนเหล่านั้นทั้งหมดไป, จนไม่มีคนชอบธรรมเลยในบรรดาพวกเขา, เราจึงส่งไฟ^{๑๒} ลงไปทำลายพวกเขา, เพื่อชอนความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของพวกเขาให้พ้นจากหน้าเรา, เพื่อเลือดของศาสดาพยากรณ์และวิสุทธิชนที่เราส่งไปในบรรดาพวกเขาจะไม่ร้องจากพื้นดิน ขึ้นมาถึงเราเพื่อฟ้องพวกเขา.

๑๒ และเราให้ความพินาศม^{๑๓} หันต์หลายอย่าง^{๑๔} เกิดแก่แผ่นดินนี้, และแก่คนเหล่านี้, เพราะความชั่วร้ายของพวกเขาและความน่าชิงชังของพวกเขา.

๑๓ โอ้ พวกเจ้าทั้งหมดที่ได้รับ การละเว้น^{๑๕} เพราะเจ้าชอบธรรมกว่าพวกเขา, บัดนี้เจ้าจะไม่หันกลับมาหาเรา, และกลับใจจากบาปของเจ้า, และได้รับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสหรือ, เพื่อเราจะรักษา^{๑๖} เจ้า?

๑๔ แท้จริงแล้ว, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าหากเจ้ามาหาเรา^{๑๗} เจ้าจะมีชีวิต

๗ ก อสค. ๒๖:๑๙.

๘ ก ๑ นี. ๑๙:๑๑.

๙ ก ฮีล. ๖:๑๗-๑๘, ๒๑.

๑๐ โมไซยาห์ ๑๒:๘.

๑๑ ก ๒ พกษ. ๑:๙-๑๖;

ฮีล. ๑๓:๑๓.

๑๒ ปฐก. ๔:๑๐.

๑๓ ก ๓ นี. ๘:๘-๑๐, ๑๔.

๑๔ ก ๓ นี. ๑๐:๑๒.

๑๕ ยรม. ๓:๒๒;

๓ นี. ๑๘:๓๒.

๑๖ ก ๒ นี. ๒๖:๒๔-๒๘;

แอลีมา ๕:๓๓-๓๖.

นิรันดร์^๑. ดูเถิด, แขนงแห่งความเมตตา^๒ ของเรายื่นมายังเจ้า, และผู้ใดก็ตามที่จะ มา, ผู้นั้นเราจะรับ; และคนที่มาหาเราจะ เป็นสุข.

๑๕ ดูเถิด, เราคือ พระเยซู คริสต์^๓ พระ บุตรของ พระผู้ เป็น เจ้า. เรา สร้าง^๔ ฟ้า สวรรค์และแผ่นดินโลก, และสิ่งทั้งปวงที่ อยู่ในนั้น. เราอยู่กับพระบิดานับจากกาล เริ่มต้น. เราอยู่ในพระบิดา^๕, และพระบิดา ในเรา; และในเราพระบิดาทรงแผ่รัศมี ภาพพระนามของพระองค์.

๑๖ เรามาหาคนของเรา, และคนของเรา หารับเราไม่^๖. และพระคัมภีร์^๗เกี่ยวกับการ มาของเราจึงเกิดสัมฤทธิ์ผล.

๑๗ และมากเท่าที่^๘ รับเรา, เราให้^๙ แก่ พวกเขาเพื่อมาเป็นบุตรของพระผู้เป็น เจ้า; และแม้เช่นนั้นเราจะให้แก่^{๑๐} มากเท่า ที่เชื่อในนามของเรา, เพราะดูเถิด, การ ใถ้^{๑๑} มาโดยเรา, และในเรากฎของโมเสส^{๑๒} จึงสมบูรณ์.

๑๘ เราเป็น แสงสว่าง^{๑๓} และชีวิตของ โลก. เราเป็นอัลฟา^{๑๔} และโอเมกา, ปฐม และอวสาน.

๑๙ และเจ้าจะไม่ถวายเป็นเครื่องบูชาด้วย การหลั่งเลือดอีกต่อไป^{๑๕}; แท้จริงแล้ว, เครื่องพลีบูชาของเจ้า และเครื่องเผา บูชาของเจ้าจะยกเลิกไป, เพราะเราจะ

ไม่รับเครื่องพลีบูชาของเจ้าและเครื่อง เผาบูชาของเจ้า.

๒๐ และเจ้าจะถวายเป็นที่ชอกช้ำ และ วิญญาณที่สำนึกผิดแก่เราเป็นเครื่องพลี บูชา^{๑๖}. และผู้ใดที่มาหาเราด้วยใจที่ชอกช้ำ และวิญญาณที่สำนึกผิด, เราจะให้บัพ- ติศมา^{๑๗} เขาด้วยไฟและด้วยพระวิญญาณ บริสุทธิ์, แม้ตั้งที่ชาวเลมัน, ได้รับบัพติศ- มาด้วยไฟและด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์, เพราะศรัทธาของพวกเขาก็มีต่อเราใน เวลาที่พวกเขาเปลี่ยนใจเลื่อมใส, และ พวกเขาหา^{๑๘} ฐิไม่.

๒๑ ดูเถิด, เรามายังโลกเพื่อนำการไถ่ มายังโลก, เพื่อช่วยให้โลกรอดจากบาป.

๒๒ ฉะนั้น, ผู้ใดที่กลับใจ^{๑๙} และมาหา เราตั้งแต่^{๒๐} เล็ก ๆ, เราจะรับเขา, เพราะ สำหรับคนเช่นนั้นคืออาณาจักรของพระ ผู้เป็นเจ้า. ดูเถิด, เพื่อคนเช่นนั้นเราจึง สละชีวิตของเรา^{๒๑}, และมีชีวิตขึ้นมาอีก; ฉะนั้นจงกลับใจ, และมาหาเราเถิดเจ้า ทั้งหลายสุดแดนแผ่นดินโลก, และได้รับการ ช่วยเหลือรอด.

บทที่ ๑๐

มี ความ เจริญ สดุด หลาย ชั่ว โมง ใน แผ่นดิน—สุรเสียงของพระคริสต์สัญญา

๑๔ ข ยอห์น ๓:๒๖.

ค แอลมา ๑๓:๓๖.

๑๕ ก ยอห์น ๑:๑-๓; คส. ๑:๑๖;

ฮีบ. ๑๔:๑๒; ฮีโรดรัส ๔:๗;

คพ. ๑๔:๙.

ข ยอห์น ๑๗:๒๐-๒๒;

๓ นี. ๑๑:๒๗; ๑๑:๒๓, ๒๙.

๑๖ ก ยอห์น ๑:๑๑; คพ. ๖:๒๑.

๑๗ ก ยอห์น ๑:๑๒.

คพ. มนุษย์, มนุษย์ทั้ง

หลาย—มนุษย์, ศักยภาพ ที่จะ เป็น เหมือนพระบิดา บนสวรรค์; บุตรและธิดา ของพระผู้เป็นเจ้า.

ข คพพ. ไถ่ (การ), ไถ่ (ได้รับการ).

ค ๓ นี. ๑๒:๑๙, ๔๖-๔๗;

๑๕:๒-๙.

๑๘ ก คพพ. สว่าง (ความ), แสง สว่าง, แสงสว่างของพระ

คริสต์.

ข วว. ๑:๘.

คพพ. อัลฟาและโอเมกา.

๑๙ ก แอลมา ๓๔:๑๓.

๒๐ ก ๓ นี. ๑๒:๑๙; คพ. ๒๐:๓๗.

๗ ๒ นี. ๓๑:๑๓-๑๔.

๒๒ ก คพพ. กลับใจ (การ).

ข มาระโก ๑๐:๑๕; โมไซยาห์

๓:๑๙; ๓ นี. ๑๑:๓๗-๓๘.

ค ยอห์น ๑๐:๑๕-๑๘.

จะรวบรวมผู้คนของพระองค์เหมือนดังแม่ไก่รวมลูก ๆ ของมัน—ผู้คนที่ชอบธรรมมากกว่าได้รับการปกป้องไว้. ประมาณ ค.ศ. ๓๔-๓๕.

และบัดนี้ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนที่หมดใจในแผ่นดินได้ยินคำพูดเหล่านี้, และเป็นพยานเรื่องนี้. และหลังจากคำพูดเหล่านี้แล้วมีความเจ็บปวดในแผ่นดินต่อเนื่องเป็นเวลาหลายชั่วโมง;

๒ เพราะความฉงนของผู้คนใหญ่หลวงนักจนพวกเขาหยุดคร่ำครวญและร้องไห้ เพราะการสูญเสียวงศาคณาญาติของตน ซึ่งถูกสังหาร; ฉะนั้นจึงมีความเจ็บปวดทั่วทั้งแผ่นดินตลอดเวลาหลายชั่วโมง.

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีเสียงมาถึงผู้คนอีก, และผู้คนที่หมดใจได้ยิน, และเป็นพยานถึงเสียงนั้น, ซึ่งกล่าวว่า:

๔ โอ้เจ้าผู้คนที่เมืองยิ่งใหญ่เหล่านี้ ซึ่งถล่มลงแล้ว, ซึ่งเป็นผู้สืบตระกูลของยาโคบ, แท้จริงแล้ว, ผู้เป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล, ก็ครั้งก็หน่เกล้าที่เราได้รวมพวกเจ้าตั้งแม่ไก่รวมลูกเจี๊ยบมาไว้ได้ปีกของมัน, และบำรุงเลี้ยงเจ้ามา.

๕ และอนึ่ง, ก็ครั้งก็หน่เกล้าที่เราอาจรวมพวกเจ้าตั้งแม่ไก่รวมลูกเจี๊ยบมาไว้ได้ปีกของมัน, แท้จริงแล้ว, โอ้เจ้าผู้คนที่ของเชื้อสายแห่งอิสราเอล, ผู้ล้มตายไปแล้ว; แท้จริงแล้ว, โอ้เจ้าผู้คนที่ของเชื้อสายแห่งอิสราเอล, เจ้าที่พำนักอยู่ในเยรูซาเล็ม, เหมือนกับเจ้าที่ล้มตายไป

แล้ว; แท้จริงแล้ว, ก็ครั้งก็หน่เกล้าที่เราอาจรวมพวกเจ้าตั้งแม่ไก่รวมลูกของมัน, และเจ้าหายอมไม่.

๖ โอ้เจ้าเชื้อสายแห่งอิสราเอลผู้ที่เราละเว้น, ก็ครั้งก็หน่เกล้าที่เราจะรวมเจ้าตั้งแม่ไก่รวมลูกเจี๊ยบมาไว้ได้ปีกของมัน, หากเจ้าจะกลับใจและกลับมาหาเราด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยว.

๗ แต่หากไม่, โอ้เชื้อสายแห่งอิสราเอล, สถานที่พำนักของเจ้า จะกลายเป็นที่รกร้างว่างเปล่าจนถึงเวลาแห่งการทำให้พันธสัญญาที่ทำไว้กับบรรพบุรุษของเจ้าสมบูรณ์.

๘ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากผู้คนที่ได้ยินถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, ดูเถิด, พวกเขาเริ่มร้องไห้และคร่ำครวญอีกเพราะการสูญเสียวงศาคณาญาติและมิตรสหายของตน.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือสามวันนั้นผ่านไปดังนี้. และมันเป็นเวลาเช้า, และความมืดก็กระจายไปจากผืนแผ่นดิน, และแผ่นดินโลกหยุดสั่นสะเทือน, และศิลาหยุดแยก, และเสียงครวญครางอันน่าพรันพรึงได้ยุติลง, และเสียงก็ก้องทั้งหมดสงบลง.

๑๐ และแผ่นดินโลกเข้ามาประสานกันอีก, คือธารอยู่; และความโศกเศร้า, และการร้องไห้, และพิลาปรำพันของผู้คนที่ได้รับการละเว้นหยุดลง; และความโศกเศร้าของพวกเขาเปลี่ยนเป็นปีติ, และการคร่ำครวญของพวกเขาเปลี่ยน

๑๐ ๔ ก ๓ นี. ๘:๑๔.
ข ๑ นี. ๑๗:๓.
๕ ก มธ. ๒๓:๓๓;
คพ. ๔๓:๒๔-๒๕.

๖ ก ๓ นี. ๙:๑๓.
ข ๑ ซมอ. ๗:๓;
ฮีบ. ๑๓:๑๑;
๓ นี. ๒๔:๗.

ค อสค. ๓๖:๒๖.
๗ ก คมพ. พันธสัญญา.
๘ ก ๓ นี. ๘:๑๓.

เป็นการสรรเสริญและน้อมขอบพระทัยพระเจ้า พระเยซู คริสต์, พระผู้ไถ่ของพวกเรา.

๑๑ และพระคัมภีร์จนถึงตอนนี้เกิดสัมฤทธิ์ผล แล้วดังที่ศาสดาพยากรณ์พูดไว้.

๑๒ และผู้คนที่ส่วนที่ชอบธรรมมากกว่านี้เองที่ได้รับการช่วยเหลือ, และคนเหล่านี้เองที่ยอมรับศาสดาพยากรณ์และไม่ขวางปากก่อนหินใส่พวกท่าน; และคนเหล่านี้เองที่ไม่ทำให้วิสุทธิชนนองเลือด, และเป็นผู้ที่ได้รับการละเว้น—

๑๓ และพวกเขาได้รับการละเว้นและไม่จมและไม่ถูกฝังอยู่ในดิน; และพวกเขาไม่จมอยู่ในห้วงลึกของทะเล; และไม่ถูกเผาด้วยไฟ, ทั้งไม่ถูกทับและไม่ถูกบดขยี้จนตาย; และพวกเขาไม่ถูกพัดไปในลมหมุน; ทั้งพวกเขาไม่หมดกำลังด้วยไอแห่งควันและแห่งความมืด.

๑๔ และบัดนี้, ผู้ใดที่อ่าน, ก็ขอให้เขาเข้าใจเถิด; คนที่มีพระคัมภีร์, ก็ขอให้เขาค้นหา, และอ่านและดูว่าความตายและความพินาศด้วยไฟทั้งปวงนี้, และด้วยควัน, และด้วยพายุฝนฟ้าคะนอง, และด้วยลมหมุน, และด้วยการแยกของแผ่นดินโลกเพื่อรับพวกเขา, และสิ่งทั้งหมดนี้หาได้เป็นไปเพื่อให้คำพยากรณ์ของศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ทั้งหลายคนเกิดสัมฤทธิ์ผลดอกหรือ.

๑๕ ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, แท้จริงแล้ว, หลายคนได้เป็นพยานถึงเรื่องเหล่านี้ในเวลา^๗ที่พระคริสต์เสด็จมา, และถูก

สังหาร^๗ เพราะพวกเขาเป็นพยานถึงเรื่องเหล่านี้.

๑๖ แท้จริงแล้ว, ศาสดาพยากรณ์ซึ่งนี้^๗ เป็นพยานถึงเรื่องเหล่านี้, และซึ่งนี้^๗ ครอบคลุมเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ด้วย, เพราะพวกเขาเป็นพยานโดยเฉพาะเกี่ยวกับเรา, ซึ่งเป็นผู้ที่เหลืออยู่ของพงศ์พันธุ์ของพวกเรา.

๑๗ ดูเถิด, ยาโคบ บรรพบุรุษเราเป็นพยานเกี่ยวกับผู้ที่เหลืออยู่^๗ ของพงศ์พันธุ์โยเซฟด้วย. และดูเถิด, เรามีผู้^๗ ที่เหลืออยู่ของพงศ์พันธุ์โยเซฟหรือ? และเรื่องเหล่านี้ซึ่งเป็นพยานถึงผองเรา, มิได้เขียนไว้บนแผ่นจารึกทองเหลืองซึ่งลีไฮบรรพบุรุษเรานำออกมาจากเยรูซาเล็มหรือ?

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีที่สามสิบสี่, ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะแสดงแก่ท่านว่าผู้คนของนีไฟซึ่งได้รับการละเว้น, และ พวกคนที่เรียกกันว่าชาวเลมันด้วย, ซึ่งได้รับการละเว้น, ได้รับความโปรดปรานมากที่สุดที่แสดงแก่พวกเขา, และพรอันสำคัญยิ่ง เทลงมาจากบนศีรษะพวกเขา, ถึงขนาดที่ไม่นานหลังจากการเสด็จขึ้น^๗ สวรรค์ของพระคริสต์แล้วพระองค์ทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์แก่พวกเขาจริง ๆ —

๑๙ โดยทรงแสดงพระวรกายแก่พวกเขา^๗, และทรงปฏิบัติต่อพวกเขา; และเรื่องราวเกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์จะมีกล่าวต่อไปจากนี้. ฉะนั้นสำหรับ เวลา^๗นี้ ข้าพเจ้ายูติ คำกล่าวของข้าพเจ้า.

๑๑ก กิจการ ๓:๑๘-๒๐.
๑๒ก ๒ นี. ๒๖:๘; ๓ นี. ๙:๑๓.
๑๔ก คมพ. พระคัมภีร์—
คุณค่าของพระคัมภีร์.

๗ ๑ นี. ๑๙:๑๑; ๒ นี. ๒๖:๕.
๑๕ก คมพ. มรณสักขี (ผู้เป็น).
๑๖ก ฮีล. ๘:๑๙-๒๐.
๑๗ก ๒ นี. ๓:๔-๕;

แอลมา ๔:๒๔;
๓ นี. ๕:๒๓-๒๕.
๑๘ก กิจการ ๑:๙-๑๑.
๑๙ก ๓ นี. ๑๑:๑๒-๑๕.

พระเยซู คริสต์ ทรง แสดง องค์ ต่อ ผู้คน ของนี้ไฟ, ในขณะที่ฝูงชนมารวมกันในแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง, และทรงปฏิบัติต่อพวกเขา; และโดยวิธีนี้พระองค์ทรงแสดงองค์ต่อพวกเขา.

ประกอบด้วยบทที่ ๑๑ ถึง ๒๖.

บทที่ ๑๑

พระบิดาทรงเป็นพยานถึงพระบุตรที่รักของพระองค์—พระคริสต์ทรงปรากฏองค์ และประกาศการชดใช้ของพระองค์—ผู้คนสัมผัสสร้อยแผลในพระหัตถ์, และพระบาท, และพระปรีศร์ของพระองค์—พวกเขาเปล่งเสียงร้องโฮซันนา—พระองค์ทรงกำหนดลักษณะและวิธีปฏิบัติของการบัพติศมา—วิญญาณของความขัดแย้งเป็นของมาร—หลักคำสอนของพระคริสต์คือมนุษย์ควรเชื่อและรับบัพติศมาและรับพระวิญญาณบริสุทธิ์. ประมาณ ค.ศ. ๓๔.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีฝูงชนเป็นจำนวนมาก, ของผู้คนของนี้ไฟมารวมกัน, รอบพระวิหารซึ่งอยู่ในแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง; และพวกเขากำลังประหลาดใจและพิศวงกันอยู่, และกำลังชู้ชวนกันให้ดูความเปลี่ยนแปลงอันยิ่งใหญ่และน่าอัศจรรย์^๑ ที่ได้เกิดขึ้น.

๒ และพวกเขากำลังพูดกันถึงพระเยซู คริสต์องค์นี้ด้วย, ผู้ซึ่งมีเครื่องหมาย^๒

ให้ไว้ เกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ของพระองค์.

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือขณะที่พวกเขากำลังพูดกันอยู่ดังนั้น, พวกเขาได้ยินเสียง^๓ หนึ่ง ประหนึ่งว่าดังมาจากฟ้าสวรรค์; และพวกเขาจึงกวาดตาไปโดยรอบ, เพราะหาเข้าใจเสียงที่ได้ยินไม่; และเสียงนั้นมิใช่เสียงกระด้าง, ทั้งมิใช่เสียงดัง; กระนั้นก็ตาม, และแม้จะเป็นเสียงเบา^๔ แต่ก็เสียดแทงคนที่ได้ยินจนถึงกลางใจ, ถึงขนาดที่ไม่มีส่วนใดของร่างกายของพวกเขาที่เสียงนั้นจะไม่ทำให้สั่นได้; แท้จริงแล้ว, มันเสียดแทงพวกเขาจนถึงจิตวิญญาณที่เดียว, และทำให้ใจพวกเขาใหม่.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาได้ยินเสียงอีก, และพวกเขาหาเข้าใจไม่.

๕ และพวกเขาได้ยินเสียงอีกเป็นครั้งที่สาม, และได้เงี่ยหูฟัง; และดวงตาของพวกเขาออกไปทางเสียงนั้น; และพวกเขาเพ่งมองดูไปทางฟ้าสวรรค์, ซึ่งมีเสียงดังมาจากที่นั่น.

๖ และดูเถิด, ครั้งที่สามพวกเขาจึงได้เข้าใจเสียงที่พวกเขาได้ยิน; และเสียงนั้นกล่าวแก่พวกเขาว่า:

๗ จงดูบุตรที่รัก^๕ ของเรา, ผู้ที่เราพอใจมาก^๖, ในเขาเราแผ่รัศมีภาพนามของเรา—เจ้าจงฟังเขา.

๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น, เมื่อพวกเขาเข้าใจพวกเขากวาดสายตาขึ้น

๑๑ ๑ก ๓ นี. ๘:๑๑-๑๔.
๒ก ยีล. ๑๔:๒๐-๒๗.
๓ก นธิบ. ๔:๓๓-๓๖;
ยีล. ๕:๒๓-๓๓.

๗ ๑ พกษ. ๑๓:๑๑-๑๓;
คพ. ๘๕:๖.
๗ก มธ. ๓:๑๗; ๑๗:๕;
จส-ป ๑:๑๗.

๗ ๓ นี. ๓:๑๕.
๘ก ๑ นี. ๑๒:๖;
๒ นี. ๒๖:๑.

ไปทางฟ้าสวรรค์อีก; และดูเถิด, พวกเขาเห็น^๑ชายผู้หนึ่งลงมาจากฟ้าสวรรค์; และพระองค์ทรงสวมเสื้อคลุมสีขาว; และพระองค์ลงมายืนอยู่ท่ามกลางพวกเขา; และดวงตาของฝูงชนทั้งหมดหันมาที่พระองค์, และพวกเขาไม่กล้าอัปปาก, แม้แต่จะพูดกันเอง, และไม่รู้ว่ามี^๒ความหมายอะไร, เพราะคิดว่าเป็นเทพที่มาปรากฏแก่พวกเขา.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ออกมาและตรัสกับผู้คน, ว่า:

๑๐ ดูเถิด, เราคือพระเยซูคริสต์, ผู้ที่ศาสดาพยากรณ์เป็นพยานว่าจะมาในโลก.

๑๑ และดูเถิด, เราเป็นแสงสว่างและเป็นชีวิตของโลก; และเราเต็มแล้วจากถ้วยอันขมขื่นซึ่งพระบิดาประทานให้เรา, และถวายสรรเสริญพระบิดาโดยรับเอาบาปของโลกมาไว้บนเรา^๓, ซึ่งในการนี้เรายอมตามพระประสงค์ของพระบิดาในสิ่งทั้งปวงนับจากกาลเริ่มต้น.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพระเยซูรับสั่งถ้อยคำเหล่านี้ฝูงชนทั้งหมดล้มลงสู่พื้นดิน; เพราะพวกเขาจำได้ว่ามีการพยากรณ์ไว้^๔ในบรรดาพวกเขาว่าพระคริสต์จะทรงแสดงองค์กับพวกเขาหลังจากการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้ารับสั่งกับพวกเขา^๕มีความว่า:

๑๔ จงลุกขึ้นและออกมาหาเรา, เพื่อเจ้าจะได้แย่งมือเข้าไปในสีข้างของเรา, และเพื่อเจ้าจะได้สัมผัส^๖รอยตะปูที่มือเราและเท้าเราด้วย, เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ^๗แห่งอิสราเอล, และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทั้งแผ่นดินโลก, และถูกประหารเพื่อบาปของโลก.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือฝูงชนได้ออกไป, และยื่นมือพวกเขาเข้าไปในพระปรัศวีของพระองค์, และสัมผัสรอยตะปูที่พระหัตถ์ของพระองค์และที่พระบาทของพระองค์; และการนี้พวกเขาทำ, โดยออกไปที่ละคนจนพวกเขาทั้งหมดได้ออกไป, และเห็นด้วยตาของตนและสัมผัสด้วยมือของตน, และรู้แน่แก่ใจและเป็นพยาน, ว่าคือพระองค์^๘, ผู้ซึ่งศาสดาพยากรณ์เขียนไว้, ว่าจะเสด็จมา.

๑๖ และเมื่อพวกเขาทั้งหมดได้ออกไปและเห็นด้วยตนเอง, พวกเขาร้องออกมาเป็นเสียงเดียว, มีความว่า:

๑๗ โห้ซันนา! ขอพระนามของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสูงสุดทรงเจริญด้วยพระสิริเถิด! และพวกเขาทรุดลงแทบพระบาทของพระเยซู, และนมัสการ^๙พระองค์.

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระองค์รับสั่งกับนีไฟ^{๑๐} (เพราะนีไฟอยู่ในบรรดาฝูงชน) และพระองค์ทรงบัญชาให้ท่านออกมา.

๑๙ และนีไฟลุกขึ้นและออกไป, และ

๑๑๓ คมพ. สว่าง (ความ), แสงสว่าง, แสงสว่างของพระคริสต์.
ข มธ. ๒๖:๓๙, ๔๒.
ค ยอห์น ๑:๒๙;
คพ. ๑๙:๑๘-๑๙.
ง มาระโก ๑๔:๓๖;

ยอห์น ๖:๓๘;
คพ. ๑๙:๒.
๑๒๓ เออลมา ๑๖:๒๐.
๑๔๓ ยอห์น ๒๐:๒๗.
ข ลูกา ๒๔:๓๖-๓๙;
คพ. ๑๒๙:๒.
ค อสย. ๔๕:๓;

๓ นี. ๑๕:๕.
ง ๑ นี. ๑๑:๖.
๑๕๓ คมพ. พระเยซูคริสต์—การปรากฏหลังความเป็นมรตัยของพระคริสต์.
๑๗๓ คมพ. นมัสการ.
๑๘๓ ๓ นี. ๑:๒, ๑๐.

น้อมกายลง ณ เบื้องพระพักตร์พระองค์ และจูบพระบาทของพระองค์.

๒๐ และพระเจ้าทรงบัญชาให้ท่านลุกขึ้น. และท่านลุกขึ้นยืนต่อ พระพักตร์พระองค์.

๒๑ และพระเจ้าตรัสกับท่านว่า: เราจะให้อำนาจแก่เจ้าเพื่อเจ้าจะให้บัพติศมาคนเหล่านี้เมื่อเรากลับขึ้นสวรรค์อีก.

๒๒ และพระเจ้าทรงเรียกคนอื่น ๆ มาอีก, และตรัสกับพวกเขาทำนองเดียวกัน; และพระองค์ประทานอำนาจแก่พวกเขาที่จะให้บัพติศมา. และพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า: เจ้าจงให้บัพติศมาตามวิธีนี้; และจะไม่มีการโต้แย้งในบรรดาพวกเจ้า.

๒๓ แท้จริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าผู้ใดที่กลับใจจากบาปของเขาโดยผ่านถ้อยคำของเจ้า, และปรารถนาที่จะรับบัพติศมาในนามของเรา, ตามวิธีนี้เจ้าจงให้บัพติศมาพวกเขา—ดูเถิด, เจ้าจะลงไปและยืนในน้ำ, และในนามของเราเจ้าจะให้บัพติศมาพวกเขา.

๒๔ และบัดนี้ดูเถิด, เจ้าจงพูดถ้อยคำเหล่านี้, โดยเรียกชื่อพวกเขา, กล่าวว่:

๒๕ โดยที่มีอำนาจประทานให้ข้าพเจ้าจากพระเยซูคริสต์, ข้าพเจ้าให้บัพติศมาท่านในพระนามของพระบิดา, และของ

พระบุตร, และของพระวิญญาณบริสุทธิ์. เอเมน.

๒๖ และแล้วเจ้าจงจุ่มพวกเขาในน้ำ, และขึ้นมาจากน้ำอีก.

๒๗ และตามวิธีนี้เจ้าจงให้บัพติศมาในนามของเรา; เพราะดูเถิด, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าพระบิดา, และพระบุตร, และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นหนึ่ง; และเราอยู่ในพระบิดา, และพระบิดาในเรา, และพระบิดาและเราเป็นหนึ่ง.

๒๘ และตามที่เราสั่งเจ้า เจ้าจงให้บัพติศมาดังนี้. และจะไม่มีการโต้เถียงในบรรดาพวกเจ้า, ดังที่เคยมีมาก่อน; ทั้งจะไม่มีการโต้เถียงในบรรดาพวกเจ้าเกี่ยวกับประเด็นของหลักคำสอนเรา, ดังที่เคยมีมาก่อน.

๒๙ เพราะตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, คนที่มีวิญญาณของความขัดแย้งย่อมไม่เป็นของเรา, แต่เป็นของมาร, ผู้เป็นบิดาแห่งความขัดแย้ง, และเขาจะยุยงใจมนุษย์ให้ขัดแย้งด้วยความโกรธ, ต่อกัน.

๓๐ ดูเถิด, นี้ไม่ใช่หลักคำสอนของเรา, ที่จะยุยงใจมนุษย์ให้มีความโกรธกัน; แต่นี้เป็นหลักคำสอนของเรา, ว่าเรื่องเช่นนั้นจะหมดไป.

๒๑ก คมพ. พลัง, เดชานุภาพ, พลังอำนาจ.
ข คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา.
๒๒ก ๑ นี้. ๑๒:๗;
๓ นี้. ๑๒:๑.
ข ๓ นี้. ๑๘:๓๔.
๒๓ก ๓ นี้. ๑๒:๒.
ข คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา—คุณสมบัตินี้สำหรับบัพติศมา.

ค ๓ นี้. ๑๙:๑๐-๑๓.
๒๔ก โมไซยาห์ ๑๘:๑๓;
คพ. ๒๐:๗๓.
คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา—สิทธิอำนาจที่ถูกต้อง.
ข คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์.
๒๖ก คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา—บัพติศมาโดยลงไปในน้ำทั้งตัว.
๒๗ก ยอห์น ๑๗:๒๐-๒๒;

๓ นี้. ๒๘:๑๐;
มอร. ๗:๗; คพ. ๒๐:๒๘.
๒๘ก ๑ คริ. ๑:๑๐;
อฟ. ๔:๑๑-๑๔;
คพ. ๓๘:๒๗.
๒๙ก ๒ ทธ. ๒:๒๓-๒๔;
โมไซยาห์ ๒๓:๑๕.
คมพ. ขัดแย้ง (การ, ความ).
ข ปจส. อฟ. ๔:๒๖;
โมไซยาห์ ๒:๓๒-๓๓.

๓๑ ดูเถิด, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เราจะประกาศหลักคำสอน^๖ของเราแก่เจ้า.

๓๒ และนี่คือหลักคำสอน^๖ของเรา, และมันคือหลักคำสอนซึ่งพระบิดาประทานให้เรา; และเราเป็นพยาน^๖ถึงพระบิดา, และพระบิดาทรงเป็นพยานถึงเรา, และพระวิญญาณบริสุทธิ์^๖ ทรงเป็นพยานถึงพระบิดาและเรา; และเราเป็นพยานว่าพระบิดาทรงบัญชามนุษย์ทั้ง ปวง, ทุกแห่งหน, ให้กลับใจและเชื่อในเรา.

๓๓ และผู้ใดที่เชื่อในเรา, และรับบัพติศมา^๖, ผู้เดียวกันนั้นจะได้รับการช่วยให้รอด^๖; และพวกเขาเป็นคนที่ จะสืบทอดอาณาจักรของพระเจ้าเป็นมรดก^๖.

๓๔ และผู้ใดที่ไม่เชื่อในเรา, และไม่รับบัพติศมา, จะต้องอัปมงคล.

๓๕ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่านี่คือหลักคำสอนของเรา, และเราเป็นพยานถึงสิ่งนี้จากพระบิดา; และผู้ใดที่เชื่อ^๖ในเรา ย่อมเชื่อในพระบิดาด้วย; และแก่ผู้^๖นั้นพระบิดาจะทรงเป็นพยานถึงเรา, เพราะพระองค์จะเสด็จมาเยือนเขาด้วยไฟ^๖ และด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์^๖.

๓๖ และพระบิดาจะทรงเป็นพยานถึงเราดังนี้, และพระวิญญาณบริสุทธิ์^๖ จะ

ทรงเป็นพยานแก่เขาถึงพระบิดาและเรา; เพราะพระบิดา, และเรา, และพระวิญญาณบริสุทธิ์^๖ ทรงเป็นหนึ่ง.

๓๗ และเรากล่าวแก่เจ้าอีก, เจ้าต้องกลับใจ, และกลับเป็นเหมือนเด็กเล็ก ๆ^๖, และรับบัพติศมาในนามของเรา, มิฉะนั้นเจ้าไม่มีทางจะได้รับการสิ่งเหล่านี้ได้เลย.

๓๘ และเรากล่าวแก่เจ้าอีก, เจ้าต้องกลับใจ, และรับบัพติศมาในนามของเรา, และกลับเป็นเหมือนเด็กเล็ก ๆ, มิฉะนั้นเจ้าไม่มีทางจะสืบทอดอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นมรดกได้เลย.

๓๙ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่านี่คือหลักคำสอนของเรา, และผู้ใดที่สร้าง^๖อยู่บนนี้ ย่อมสร้างอยู่บนศิลาของเรา, และประตู^๖แห่งนรกจะเอาชนะพวกเขาไม่ได้.

๔๐ และผู้ใดที่ประกาศมากหรือน้อยไปกว่านี้, และสถาปนามันเป็นหลักคำสอนของเรา, คนคนนั้นมาจากความชั่ว, และไม่สร้างอยู่บนศิลาของเรา; แต่เขาสร้างอยู่บนรากฐานทราย^๖, และประตูแห่งนรกเปิดรับคนเช่นนั้นเมื่อน้ำท่วมและพายุกระหน่ำมาที่พวกเขา.

๔๑ ฉะนั้น, จงออกไปสู่ผู้คนเหล่านี้, และประกาศพระวจนะที่เราพูด, จนถึงสุดแดนแผ่นดินโลก.

๓๑ก ๒ นี. ๓๑:๒-๒๑.
๓๒ก คมพ. หลักคำสอนของพระคริสต.
ข ๑ ยน. ๕:๗.
ค ๓ นี. ๒๘:๑๑;
อีเธอร์ ๕:๔.
๓๓ก มาระโก ๑๖:๑๖.
คมพ. บัพติศมา, ให้รับบัพติศมา—จำเป็น.

ข คมพ. ความรอด.
ค คมพ. รัศมีภาพซีเลส-เซียล.
๓๕ก อีเธอร์ ๔:๑๒.
ข ๓ นี. ๙:๒๐; ๑๒:๒.
ค คมพ. พระวิญญาณบริสุทธิ์.
๓๗ก มาระโก ๑๐:๑๕;
ลูคา ๑๘:๑๗;

โมไซยาห์ ๓:๑๙;
๓ นี. ๙:๒๒.
๓๙ก มธ. ๗:๒๔-๒๙;
อีลี. ๕:๑๒.
คมพ. ศีลา.
ข ๓ นี. ๑๘:๑๒-๑๓.
๔๐ก ๓ นี. ๑๔:๒๔-๒๗.

บทที่ ๑๒

พระเยซู ทรง เรียก และ มอบ อำนาจ ให้ ท่าน ทั้ง สิบ สอง คน— พระองค์ ประทาน คำเทศนาคล้ายกับคำเทศนาบนภูเขาแก่ ชาวนี้ไฟ— พระองค์ ตรัสถึง ผู้เป็น สุข— คำสอนของพระองค์ สูงกว่า และ มี ความ สำคัญ เหนือ กฎของ โมเสส— มนุษย์ ได้ รับ บัญชา ให้ ดี พร้อม แม้มั่ง ที่ พระองค์ และ พระบิดา ทรง ดี พร้อม— เปรียบ เทียบ มัทธิว ๕. ประมาณ ค.ศ. ๓๔.

และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ เมื่อ พระ เยชู รับ สั่ง ถ้อยคำ เหล่า นี้ กับ นี้ไฟ, และ กับ คน ที่ ได้ รับ เรียก มา แล้ว, (บัด นี้ จำนวน คน ที่ ได้ รับ เรียก, และ ได้ รับ พลัง อำนาจ และ สิทธิ อำนาจ เพื่อให้ บัพติศมา, มี สิบ สอง คน) และ ดู เกิด, พระองค์ ทรง ยืน พระหัตถ์ ออก ไป ยัง ผุ้ งชน, และ รับ สั่ง กับ พวก เขา, มี ความ ว่า: เจ้า เป็น สุข แล้ว หาก เจ้า จะ ใส่ใจ ถ้อยคำ ของ คน สิบ สอง คน นี้ ซึ่ง เรา เลือก มา จาก บรรดา พวก เจ้า เพื่อ ให้ ปฏิบัติ ต่อ เจ้า, และ ให้ เป็น ผู้รับ ใช้ ของ เจ้า; และ แก่ คน เหล่า นี้ เรา ให้ พลัง อำนาจ เพื่อ พวก เขา จะ ให้ บัพติศมา เจ้า ด้วย น้ำ; และ หลังจาก เจ้า ได้ รับ บัพติศมา ด้วย น้ำ แล้ว, ดู เกิด, เรา จะ ให้ บัพติศมา เจ้า ด้วย

ไฟ และ ด้วย พระวิญญาน บริสุทธิ์; ฉะนั้น เจ้า เป็น สุข แล้ว หาก เจ้า จะ เชื่อ ใน เรา และ รับ บัพติศมา, หลังจากที่ เจ้า เห็น เรา และ รู้ ว่า เรา ดำรง อยู่.

๒ และ หนึ่งใน, คน ที่ เชื่อ ใน ถ้อยคำ ของ เจ้า เป็น สุข มากกว่า เพราะ เจ้า จะเป็น พยาน ว่า เจ้า เห็น เรา, และ ว่า เจ้า รู้ ว่า เรา ดำรง อยู่. แท้จริง แล้ว, คน ที่ เชื่อ ใน ถ้อยคำ ของ เจ้า, และ มา สู่ หวัง ลึก แห่ง ความ ถ่อม ตน และ รับ บัพติศมา ย่อม เป็น สุข, เพราะ พวก เขา จะ รับ การ เยือน ด้วย ไฟ และ ด้วย พระ วิญญาน บริสุทธิ์, และ จะ ได้ รับ การ ปลด บาป ของ พวก เขา.

๓ แท้จริง แล้ว, คน ที่ ยากจน ทาง วิญญาน ที่ มาหา เรา ย่อม เป็น สุข, เพราะ อาณาจักร แห่ง สวรรค์ เป็น ของ พวก เขา.

๔ และ หนึ่งใน, คน ทั้ง ปวง ที่ โศก เศร้า ย่อม เป็น สุข, เพราะ พวก เขา จะ ได้ รับ การ ปลอบโยน.

๕ และ คน ที่ อ่อนโยน ย่อม เป็น สุข, เพราะ พวก เขา จะ ได้ รับ แผ่น ดิน โลก เป็น มรดก.

๖ และ คน ทั้ง ปวง ที่ หิว และ กระหาย ความ ชอบธรรม ย่อม เป็น สุข, เพราะ พวก เขา จะ อิ่ม อิ่ม ด้วย พระวิญญาน บริสุทธิ์.

๗ และ คน ที่มี เมตตา ย่อม เป็น สุข, เพราะ พวก เขา จะ ได้ รับ ความ เมตตา.

๑๒ ๑ก ๓ นี. ๑๓:๒๕.
ข คมพ. พร, เป็น สุข, ให้ พร.
ค คมพ. เรียก (การ), เรียก จาก พระผู้เป็น เจ้า (ได้รับ).
๒ก คพ. ๔๖:๑๓-๑๔.
คมพ. เชื่อ (ความ).
ข อีเธอร์ ๔:๑๓-๑๕.
ค ๓ นี. ๑๑:๓๕; ๑๓:๓๓.

๓ก คพ. ๕๖:๑๗-๑๘.
คมพ. นอบน้อม (ความ), อ่อนน้อม ถ่อมตน (ความ).
ข มธ. ๑๑:๒๘-๓๐.
๔ก รม. ๑๒:๑๖;
โมไซยาห์ ๓:๑๙.
คมพ. อ่อนน้อม (ความ มีใจ), อ่อนน้อม

(ความสุภาพ), อ่อนโยน (คน, ความ).
ข คมพ. แผ่นดินโลก.
๖ก ๒ นี. ๙:๕๑;
อินส์ ๑:๔.
ข ยรม. ๒๙:๑๓.
ค สภษ. ๒๑:๒๑.
๗ก คมพ. เมตตา (ความ, พระ, มี).

๘ และคนทั้งปวงที่มีใจบริสุทธิ์^๗ ย่อมเป็นสุข, เพราะพวกเขาจะเห็น^๘ พระผู้เป็นเจ้า.

๙ และคนทั้งปวงที่เป็นผู้สร้างสันติ^๙ ย่อมเป็นสุข, เพราะพวกเขาได้ชื่อว่าเป็นลูก^{๑๐} ของพระผู้เป็นเจ้า.

๑๐ และคนทั้งปวงที่ถูกข่มเหง^{๑๑} เพราะเห็นแก่นามของเรา ย่อมเป็นสุข, เพราะอาณาจักรแห่งสวรรค์เป็นของพวกเขา.

๑๑ และเจ้าย่อมเป็นสุขเมื่อมนุษย์จะสบประมาทและข่มเหงเจ้า, และจะกล่าวความชั่วหนานัปการต่อต้านเจ้าอย่างผิด ๆ, เพราะเห็นแก่เรา;

๑๒ เพราะเจ้าจะมีความปรารถนียิ่งและจะยินดียิ่ง, เพราะรางวัล^{๑๒} ในสวรรค์ของเจ้าจะยิ่งใหญ่; เพราะศาสตพยากรณ์^{๑๓} ที่อยู่มาก่อนเจ้าถูกข่มเหงเช่นนั้น.

๑๓ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เราให้แก่เจ้าเพื่อเป็นเกลือ^{๑๔} ของแผ่นดินโลก; แต่หากเกลือจะหมดรสโลกจะเค็มได้ด้วยสิ่งใด? นับจากนั้นเกลือจะไม่มีประโยชน์เลย, มีแต่จะเอาไปทิ้งเสียและถูกเหยียบย่ำไว้ได้ท่ามนุษย์.

๑๔ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เราให้แก่เจ้าเพื่อจะเป็นแสงสว่างของคนที่เหล่านี้. เมืองที่ตั้งอยู่บนเนินเขาจะซ่อนไว้ไม่ได้.

๑๕ ดูเถิด, มนุษย์จะจุดเทียน^{๑๕} แล้วเอางังครอบไว้หรือ? ไม่เลย, แต่จะวางไว้บน

เชิงเทียน, และมันให้แสงสว่างแก่คนทั้งปวงที่อยู่ในบ้าน;

๑๖ ฉะนั้นจงให้แสงสว่าง^{๑๖} ของเจ้าส่อง เช่นนั้นต่อหน้าคนเหล่านี้, เพื่อพวกเขาจะเห็นงานดีของเจ้าและสรรเสริญพระบิดาของเจ้าผู้ทรงสถิตอยู่ในสวรรค์.

๑๗ อย่าคิดว่าเรามาเพื่อทำลายกฎหรือศาสตพยากรณ์. เราไม่ได้มาเพื่อทำลาย แต่เพื่อให้สมบูรณ์;

๑๘ เพราะตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, จุดหนึ่งหรืออนุภาคหนึ่งก็จะไม่สูญหายไปจากกฎ^{๑๗}, แต่ในเรานั้น จะสมบูรณ์ทั้งหมด.

๑๙ และดูเถิด, เราให้กฎและพระบัญญัติของพระบิดาเราแก่เจ้า, เพื่อเจ้าจะเชื่อในเรา, และเพื่อเจ้าจะกลับใจจากบาปของเจ้า, และมาหาเราด้วยใจที่ซอกซำ^{๑๘} และวิญญานที่สำนึกผิด. ดูเถิด, เจ้ามีพระบัญญัติอยู่ต่อหน้าเจ้า, และกฎ^{๑๙} สมบูรณ์แล้ว.

๒๐ ฉะนั้นจงมาหาเราและเจ้าจะได้รับการช่วยยให้รอด; เพราะตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเว้นแต่เจ้าจะรักษาบัญญัติของเรา, ซึ่งเราบัญชาเจ้าในเวลานี้, ไม่ว่าในกรณีใดเจ้าจะเข้าไปในอาณาจักรแห่งสวรรค์ไม่ได้.

๒๑ เจ้าได้ยินแล้วว่าคนในสมัยโบราณกล่าวไว้, และมีเขียนไว้ต่อหน้าเจ้าด้วย, ว่าเจ้าจะไม่ฆ่า^{๒๐}, และผู้ใดก็ตามที่จะฆ่า

๘ก คมพ. บริสุทธิ์ (ความ), พิศุทธิ์ (ความ).
๗ คพ. ๙๓:๑.
๙ก คมพ. ผู้สร้างสันติ.
๗ คมพ. บุตรและธิดาของพระผู้เป็นเจ้า.
๑๐ก คพ. ๑๒๒:๕-๙.

คมพ. ข่มเหง (การ).
๑๒ก อีเธอร์ ๑๒:๔.
๑๓ก คพ. ๑๐๑:๓๙-๔๐.
คมพ. เกลือ.
๑๕ก ลูกา ๘:๑๖.
๑๖ก ๓ นี. ๑๘:๒๔.
๑๘ก คมพ. กฎของโมเสส.

๑๙ก ๓ นี. ๙:๒๐.
คมพ. ใจที่ซอกซำ.
๗ ๓ นี. ๙:๑๗.
๒๑ก อพย. ๒๐:๑๓;
โมไซยาห์ ๑๓:๒๑;
คพ. ๔๒:๑๘.

จะตกอยู่ในข้อหาของการพิพากษาของ พระผู้เป็นเจ้า;

๒๒ แต่เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าผู้ใดก็ตาม ที่ไกรรพ์^๑น้องของเขาจะตกอยู่ในข้อหา แห่งการพิพากษาของพระองค์. และผู้ใด ก็ตามที่จักกล่าวกับพี่น้องของเขาว่า, เจ้า ที่ม, ก็จักตกอยู่ในข้อหาของสภา; และผู้ใดก็ตามที่จักกล่าว, เจ้าคนโง่, จะตกอยู่ในข้อหาของไฟนรก.

๒๓ ฉะนั้น, หากเจ้าจะมาหาเรา, หรือ ปรารถนาจะมาหาเรา, และจำได้ว่าพี่น้อง ของเจ้ามีอะไรขัดเคืองอยู่กับเจ้า—

๒๔ จงไปตามทางของเจ้าไปหาพี่น้อง ของเจ้า, และคืนดีกับพี่น้องของเจ้าเสีย ก่อน, และแล้วจึงมาหาเราด้วยความตั้งใจ เด็ดเดี่ยว, และเราจะรับเจ้า.

๒๕ จงปรองดองกับ ปฏิปักษ์ของเจ้า โดยเร็ว ขณะที่เจ้าอยู่กับ เขา บน เส้น ทางเดียวกัน, เกือบใน เวลาใด เวลา หนึ่งเขาจะจับเจ้า, และเจ้าจะถูกพาเข้า เรือนจำ.

๒๖ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าว แก่เจ้า, เจ้าจะไม่มีทางออกจากที่นั่นเลย จนกว่าเจ้าจะจ่ายจนขึ้นในที่สุดท้าย. และ ขณะที่เจ้าอยู่ในเรือนจำเจ้าจะจ่ายแม่ชี- ไนน์^๒ หนึ่งได้หรือ? ตามจริงแล้ว, ตามจริง แล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ไม่เลย.

๒๗ ดูเถิด, คนสมัยโบราณเขียนไว้, ว่า เจ้าจะไม่ประพடுத்த่วงประเวณี^๓;

๒๘ แต่เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าผู้ใดก็ตามที่

มองดูหญิง, ด้วยตณฺหาราคะ^๔ในนาง, ก็ ประพடுத்த่วงประเวณี^๕ในใจของตนแล้ว.

๒๙ ดูเถิด, เราให้บัญญัติแก่เจ้า, ว่าอย่า ยอมให้เรื่องเหล่านี้เข้ามาในใจ^๖เจ้า;

๓๐ เพราะเป็นการดีกว่าที่เจ้าจะปฏิเสธ ตนจากเรื่องเหล่านี้, ซึ่งในการนี้เจ้าจะ แยกกางเขน^๗ของเจ้า, แทนที่จะถูกโยน ลงในนรก.

๓๑ มีเขียนไว้, ว่าผู้ใดก็ตามที่จะหย่า ภรรยาของเขา, ก็ให้เขาเขียนหนังสือ หย่า^๘ให้นาง.

๓๒ ตามจริง แล้ว, ตามจริง แล้ว, เรา กล่าวแก่เจ้า, ว่าผู้ใดก็ตามที่จะหย่า^๙ภรรยา ของเขา, เว้นแต่เพราะเหตุผิดประเวณี^{๑๐} แล้ว, ย่อมเป็นเหตุให้นางประพடுத்த่วง ประเวณี^{๑๑}; และผู้ใดที่จะแต่งงานกับนาง ซึ่งหย่าร้างยอมประพடுத்த่วงประเวณี.

๓๓ และมีเขียนไว้อีก, เจ้าจะไม่สาบาน เท็จ, แต่จะปฏิบัติ คำปฏิญาณ^{๑๒}ของเจ้า ต่อพระเจ้า;

๓๔ แต่ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรา กล่าวแก่เจ้า, อย่าสาบานเลย^{๑๓}; ทั้งอย่าอ้าง สวรรค์, เพราะนั่นเป็นพระราชบัลลังก์ ของพระผู้เป็นเจ้า;

๓๕ หรืออย่าอ้างแผ่นดินโลก, เพราะนั่น เป็นที่รองพระบาทของพระองค์;

๓๖ ทั้งเจ้าจะไม่สาบานโดยอ้าง ศีรษะ ของเจ้า, เพราะเจ้าทำให้ผมสັกเส้นหนึ่ง ดำหรือขาวไม่ได้;

๓๗ แต่จงให้การสื่อสารของเจ้าเป็นใช่,

๒๔ก คมพ. ให้อภัย.
๒๖ก แอสมา ๑๑:๓.
๒๗ก ๒ นี้. ๙:๓๖; คพ. ๕:๖๖.
๒๘ก คพ. ๕:๒:๒๓.
คมพ. ตณฺหาราคะ.

๒๙ก กิจการ ๘:๒๒.
๓๐ก มธ. ๑๐:๓๘; ๑๖:๒๕;
สุกั ๙:๒๓.
๓๑ก คมพ. หย่าร้าง (การ).
๓๒ก มาระโก ๑๐:๑๑-๑๒.

๗ คมพ. ผิดประเวณี (การ).
๘ คมพ. ล่วงประเวณี (การ).
๓๓ก คมพ. คำปฏิญาณ.
๓๔ก คมพ. ดูแคลน (การ).

ใช่; ไม่ใช่; ไม่ใช่; เพราะอะไรก็ตามที่ออกมาจากสิ่งที่เกินกว่านี้เป็นความชั่ว.

๓๘ และดูเถิด, มีเขียนไว้, ตาต่อตา^๗, และฟันต่อฟัน;

๓๙ แต่เรากล่าวแก่เจ้า, ว่า เจ้าจะไม่ต่อต้าน^๘ความชั่ว, แต่ผู้ใดก็ตามที่ตบแก้มขวาของเจ้า, จงหันอีกข้างหนึ่งให้เขาด้วย^๙;

๔๐ และหากคนใดจะฟ้องเจ้าที่ศาลและเอาเสื้อของเจ้าไป, จงให้เขาเอาเสื้อคลุมของเจ้าไปด้วย;

๔๑ และผู้ใดก็ตามที่จะบีบบังคับเจ้าให้ไปหนึ่งไมล์, จงไปกับเขาสองไมล์.

๔๒ จงให้^{๑๐}แก่คนที่ขอเจ้า, และจากคนที่ขอยืมเจ้าจงอย่าหนี.

๔๓ และดูเถิดมีเขียนไว้ด้วย, ว่าจงรักเพื่อนบ้านของเจ้าและเกลียดศัตรูของเจ้า;

๔๔ แต่ดูเถิด เรากล่าวแก่เจ้า, จงรักศัตรู^{๑๑}ของเจ้า, จงอวยพรคนที่สาปแช่งเจ้า, จงทำดีต่อคนที่เกลียดเจ้า, และสวดอ้อนวอน^{๑๒}ให้คนที่ใช้เจ้าอย่างดูหมิ่นและข่มเหงเจ้า;

๔๕ เพื่อเจ้าจะได้เป็นลูกของพระบิดาของเจ้าผู้ทรงสถิตอยู่ในสวรรค์; เพราะพระองค์ทรงทำให้ดวงอาทิตย์ขึ้นบนคนชั่วและบนคนดี.

๔๖ ฉะนั้นเรื่องเหล่านี้ซึ่งเป็นของสมัยโบราณ, ซึ่งอยู่ภายใต้กฎ, จึงสมบูรณ์ทั้งหมดในเรา.

๔๗ เรื่องเก่าหมดไป^{๑๓}, และทุกเรื่องกลับเป็นเรื่องใหม่.

๔๘ ฉะนั้นเราอยากให้เจ้าดีพร้อม^{๑๔}แม้ดังเรา, หรือพระบิดาของเจ้าผู้ทรงสถิตอยู่ในสวรรค์ทรงดีพร้อม.

บทที่ ๑๓

พระเยซู ทรง สอน คำ สวด อ้อนวอน ของ พระเจ้า ให้ แก่ ชาว นี้ ไฟ— พวกเขา ต้อง สละ สม ทรัพย์ ใน สวรรค์— ใน การ ปฏิบัติ ศาสน กิจ ของ พวกเขา พวกเขา ทั้ง สิบสอง คน ได้รับ บัญชา ไม่ ให้ ใส่ใจ กับ เรื่อง ทาง โลก— เปรียบ เทียบ มัทธีว ๖. ประมาณ ค.ศ. ๓๔.

ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวว่า เราอยากให้เจ้าทำทาน^{๑๕}แก่คนจน; แต่จงระวังอย่าทำทานของเจ้าต่อหน้าคนเพื่อให้เขาเห็น; มิฉะนั้นเจ้าจะไม่มีรางวัลของพระบิดาของเจ้าผู้ทรงสถิตอยู่ในสวรรค์.

๒ ฉะนั้น, เมื่อเจ้าจะทำทานของเจ้าอย่าเป่าแตรไปข้างหน้าเจ้า, ดังคนหน้าซื่อใจคดทำในบรรดาธรรมศาลาและในถนน, เพื่อพวกเขาจะได้รับการสรรเสริญ^{๑๖}จากมนุษย์. ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, พวกเขามีรางวัลของพวกเขาอยู่.

๓ แต่เมื่อเจ้าทำทานอย่าให้มือซ้ายของเจ้ารู้ว่ามือขวาของเจ้าทำอะไร;

๓๘ ก ลินดี. ๒๔:๒๐.
๓๙ ก ๓ นี้. ๖:๑๓;
๔ นี้. ๑:๓๔;
คพ. ๑๘:๒๓-๓๒.
ข คมพ. อดทน (ความ).
๔๒ ก เจคอบ ๒:๑๗-๑๙

โมไซยาห์ ๔:๒๒-๒๖.
๔๔ ก สภษ. ๒๔:๑๗;
แอลมา ๔๘:๒๓.
ข กิจการ ๗:๕๙-๖๐.
๔๗ ก ๓ นี้. ๑๕:๒, ๗;
คพ. ๒๒:๑.

๔๘ ก มธ. ๕:๔๘;
๓ นี้. ๒๗:๒๓.
คมพ. ดีพร้อม, บริบูรณ์, สมบูรณ์.
๑๓ ๑ ก คมพ. ทาน, ทำทาน (การ).
๒ ก คพ. ๑๒:๓๔-๓๕.

๔ เพื่อทานของเจ้าจะเป็นไปอย่างลับ ๆ; และ พระบิดาของเจ้า ผู้ทรงเห็น ลับ ๆ, พระองค์นั้นเองจะประทานรางวัลแก่เจ้า อย่างเปิดเผย.

๕ และเมื่อเจ้าสวดอ้อนวอน^๖ จงอย่าทำ เหมือนกับคนหน้าซื่อใจคด, เพราะพวกเขาชอบ สวด อ้อนวอน, โดย ยืน ที่ ธรรมศาลา ทั้งหลาย และ ที่ มุม ถนนวน, เพื่อจะมี คนเห็น. ตามจริง แล้วเรากล่าวแก่เจ้า, พวกเขามีรางวัลของพวกเขาอยู่.

๖ แต่เจ้า, เมื่อ เจ้า สวด อ้อนวอน, จงเข้าไปในห้องส่วนตัว, และเมื่อปีดประตูของเจ้าแล้ว, จงสวดอ้อนวอนพระบิดาของเจ้าผู้ทรงสถิตอยู่ลับ ๆ; และพระบิดาของเจ้า, ผู้ทรงเห็นลับ ๆ, จะประทานรางวัลแก่เจ้าอย่างเปิดเผย.

๗ แต่ เมื่อ เจ้า สวด อ้อนวอน, อย่าใช้ คำพูดซ้ำ ๆ ที่ไร้ประโยชน์, ดังคนนอกศาสนา, เพราะคนพวกนั้นคิดว่าจะมีผู้ ได้ยิน เพราะการพูดมาก ๆ ของพวกเขา.

๘ ฉะนั้นเจ้าอย่าเป็นเหมือนกับคนพวกนั้น, เพราะพระบิดาของเจ้าทรงรู้^๗ สิ่ง ที่ เจ้า ขาดก่อนเจ้าขอพระองค์.

๙ ฉะนั้นเจ้าจงสวดอ้อนวอน^๖ ตามวิธี^๘ นี้: พระบิดา ของพวกข้าพระองค์ผู้ทรงสถิต อยู่ในสวรรค์, ขอพระนามของพระองค์ ทรงเป็นที่สักการะ.

๑๐ ขอให้พระประสงค์ของพระองค์เป็น ไปบนแผ่นดินโลกดังที่เป็นไปในสวรรค์.

๑๑ และขอทรงให้อภัยหนี้แก่พวกข้า

พระองค์, ดังที่พวกข้าพระองค์ให้อภัยหนี้แก่ลูกหนี้ของพวกข้าพระองค์.

๑๒ และขอทรงนำ^๙ พวกข้าพระองค์มิให้ไปสู่การล่อลวง, แต่ขอทรงปลดปล่อยพวกข้าพระองค์จากความชั่ว.

๑๓ เพราะอาณาจักร, และเดชะนุภาพ, และรัศมีภาพเป็นของพระองค์, ตลอดกาล. เอเมน.

๑๔ เพราะ, หากเจ้าให้อภัย^{๑๐} ความผิดแก่มนุษย์ พระบิดาบนสวรรค์ของเจ้าจะทรงให้อภัยแก่เจ้าด้วย;

๑๕ แต่หากเจ้าไม่ให้อภัยความผิดแก่มนุษย์ พระบิดาของเจ้าจะไม่ทรงให้อภัยความผิดแก่เจ้าด้วย.

๑๖ ยิ่งกว่านั้น, เมื่อเจ้าอดอาหาร^{๑๑} อย่างเป็นดังคนหน้าซื่อใจคด, ที่มีสีหน้าโศกเศร้า, เพราะพวกนั้นทำให้สีหน้าของตนไม่ดีเพื่อพวกเขาจะให้มนุษย์รู้ว่าพวกเขาอดอาหาร. ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, พวกเขามีรางวัลของพวกเขาอยู่.

๑๗ แต่เจ้า, เมื่อเจ้าอดอาหาร, เจ้าจงเจิมน้ำมันบนศีรษะ, และล้างหน้า;

๑๘ เพื่อเจ้าจะไม่ดูเหมือนว่าอดอาหารต่อผู้คน, ทว่าต่อพระบิดาของเจ้า, ผู้ทรงสถิตอยู่ลับ ๆ^{๑๒}; และ พระบิดา ของเจ้า, ผู้ทรงเห็นลับ ๆ, จะประทานรางวัลให้เจ้าอย่างเปิดเผย.

๑๙ อย่าสะสมทรัพย์ไว้เพื่อตนบนแผ่นดินโลก, ที่ซึ่งแมลงกินผ้าและสนิมจะ ทำลาย, และขโมยจะบุกเข้ามาลักไป;

๕ก คมพ. สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ).
๘ก คมพ. ๘:๘๓.
๙ก คมพ. สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ).

๖ มธ. ๖:๙-๑๓.
๗ คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์—พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา.
๑๒ก ปจส. มธ. ๖:๑๔.

๑๔ก โมไซยาห์ ๒๖:๓๐-๓๑; คมพ. ๖:๔:๙. คมพ. ให้อภัย.
๑๖ก ออสย. ๕:๕-๗.
คมพ. อดอาหาร (การ).
๑๘ก คพ. ๓๘:๗.

๒๐ แต่จง สละสม ทรัพย์ไว้ เพื่อ ตนใน สวรรค์, ที่ ซึ่ง แผลง กิน ผัว และ สนิม จะ ไม่ ทำลาย, และ ที่ ซึ่ง ขโมย จะ ไม่ บุก เข้า มา ลัก ไป.

๒๑ เพราะ ทรัพย์ ของ เจ้า อยู่ ที่ ไหน, ใจ ของ เจ้า จะ อยู่ ที่ นั้น ด้วย.

๒๒ แสงสว่าง ของ ร่างกาย คือ ดวงตา; ฉะนั้น, หาก, ดวงตา ของ เจ้า เป็น หนึ่ง, ทั้ง ร่าง ของ เจ้า จะ เต็ม ไป ด้วย แสงสว่าง.

๒๓ แต่ หาก ดวงตา ของ เจ้า ชั่ว, ทั้ง ร่าง ของ เจ้า จะ เต็ม ไป ด้วย ความมืด. ฉะนั้น, หาก, แสงสว่าง ที่ อยู่ใน เจ้า เป็น ความมืด แล้ว, ความมืด นั้น จะ ใหญ่ หลวง เพียงใด !

๒๔ ไม่มี ผู้ ใด รับ ใช้ นาย สอง คน ได้; เพราะ เขา จะ เกลียด คน หนึ่ง และ รัก อีก คน หนึ่ง, หรือ เขา จะ ยึด คน หนึ่ง และ ดู หมั่น อีก คน หนึ่ง. เจ้า จะ รับ ใช้ พระผู้ เป็น เจ้า พร้อมกับ ความ ร่ำรวย ไม่ได้.

๒๕ และ บัดนี้ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ เมื่อ พระเยซู รับ สั่ง ถ้อยคำ เหล่า นี้ แล้ว พระองค์ ทรง มอง ดู คน สิบสอง คน ที่ พระองค์ ทรง เลือ กไว้, และ ตรัส กับ พวก ท่าน ว่า: จง จำ ถ้อยคำ ซึ่ง เรา พู ด. เพราะ ดู เกิด, เจ้า คือ ผู้ ที่ เรา เลือ กไว้ ปฏิบัติ ต่อ คน เหล่า นี้. ฉะนั้น เรา กล่าว แก่ เจ้า, อย่า คิด ถึง ชีวิต ของ เจ้า, ว่า เจ้า จะ กิน อะไร, หรือ เจ้า จะ ดื่ มอะไร; หรือ ไม่ คิด แหม สำหรับ ร่างกาย ของ เจ้า, ว่า จะ สวม ใส่ อะไร. ชีวิต สำคัญ ยิ่ง กว่า เนื้อ, และ ร่างกาย ยิ่ง กว่า เครื่องนุ่งห่ม มิใช่ หรือ?

๒๖ จง ดู สัตว์ ปีก ใน อากาศ, เพราะ มัน ไม่ หว่าน, ทั้ง มัน ไม่ เก็บ เกี่ยว หรือ รว มไว้ ใน ยุ้ง; กระนั้น พระบิดา บน สวรรค์ ของ เจ้า ยัง ทรง เลี้ยง ดู มัน. เจ้า ไม่ ดี กว่า มัน มาก หรือ?

๒๗ ใคร ใน พวก เจ้า เพียง แต่ คิด ก็ จะ เพิ่ม ความสูง ได้ สัก หนึ่ง คืบ บิท เล่า?

๒๘ และ เหตุใด เจ้า จึง คิด ถึง เครื่องนุ่งห่ม เล่า? จง พิจารณา ปลับปลิง ใน ทุ่ง ว่า มัน เติบ โต อย่างไร; มัน ไม่ ทำงาน, ทั้ง ไม่ ปั่น ด้าย;

๒๙ และ กระนั้น เรา ยัง กล่าว แก่ เจ้า, แม้ แต่ ซาโลมอน, ใน ความ รุ่งโรจน์ ทั้ง หมด ของ เขา, ก็ มิ ได้ รับ การ ตกแต่ง เหมือน ต้นไม้ เหล่า นี้ สัก ต้น.

๓๐ ดังนั้น, หาก พระผู้ เป็น เจ้า ทรง แต่ง หย่า ใน ทุ่ง, ซึ่ง วัน นี้ เป็น อยู่, และ พຽ่ง นี้ โย นเข้า เต่า ไฟ, แม้ เช่น นั้น พระองค์ ก็ จะ ทรง แต่ง เจ้า, หาก เจ้า ไม่ ด้อย ใน ศรัทธา.

๓๑ ฉะนั้น อย่า คิด, โดย กล่าว ว่า, เรา จะ กิน อะไร? หรือ, เรา จะ ดื่ มอะไร? หรือ, เรา จะ แต่ง กาย ด้วย อะไร?

๓๒ เพราะ พระบิดา บน สวรรค์ ของ เจ้า ทรง รู้ ว่า เจ้า ขาด แคลน สิ่ง ทั้ง หลาย ทั้ง ปวง นี้.

๓๓ แต่ เจ้า จง แสวง หา อาณาจักร ของ พระผู้ เป็น เจ้า และความ ชอบธรรม ของ พระองค์ เสีย ก่อน, และ สิ่ง ทั้งหมด นี้ จะ มี เพิ่ม เต็ม มา ให้ เจ้า.

๓๔ ฉะนั้น อย่า คิด ถึง วัน พຽ่ง, เพราะ วัน พຽ่ง จะ คิด ถึง เรื่อง ต่าง ๆ ของ มัน เอง. แต่ ละ วัน นี้ มีความ เลวร้าย พอ อยู่ แล้ว.

๒๐ ก ฮีล. ๕:๘; ๘:๒๕.
๒๒ ก คพ. ๘:๖๗.
๒๔ ก ๑ ซมอ. ๗:๓.

๒๕ ก คมพ. ปฏิบัติ, ปฏิบัติ ศาสนกิจ, ผู้ปฏิบัติ ศาสนกิจ.

๗ แอลมา ๓๑:๓๗-๓๘;
คพ. ๘:๗๙-๘๕.
๓๓ ก ลูกา ๑๒:๓๑.

บทที่ ๑๔

พระเยซูทรงบัญชาว่า: อย่าตัดสิน; ทูลขอ
พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า; จงระวังศาสนาพยากรณ์
ปลอม— พระองค์ทรงสัญญา ความรอด
สำหรับผู้ที่ทำตามพระประสงค์ของพระ
บิดา— เปรียบเทียบมัทธิว ๗. ประมาณ
ค.ศ. ๓๔.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อ
พระเยซูรับสั่งถ้อยคำเหล่านี้แล้วพระองค์
ทรงหันไปทางฝูงชนอีก, และทรงเผย
พระโอษฐ์กับ พวก เขา อีก, โดย ตรัสว่า:
ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่
เจ้า, อย่าตัดสิน, เพื่อเจ้าจะไม่ถูกตัดสิน.

๒ เพราะด้วยการตัดสินใดที่เจ้าตัดสิน,
เจ้าจะถูกตัดสิน; และด้วยมาตรใดที่เจ้า
วัด, ก็จะมีมาตรวัดเจ้าเช่นกัน.

๓ และเหตุใดเจ้าจึงมองเห็นผมที่อยู่
ในดวงตาพี่น้องของเจ้า, แต่หาพิจารณา
ก่อนไม้อยู่ในดวงตาของตนเองไม่?

๔ หรือเจ้าจะกล่าวแก่พี่น้องของเจ้าได้
อย่างไรเล่าว่า: จงให้ข้าพเจ้าเขี่ยผมออก
จากดวงตาของท่าน—และดูเถิด, มีก่อน
ไม้อยู่ในดวงตาของเจ้าเอง?

๕ เจ้าคนหน้าซื่อใจคด, เอาท่อนไม้
ออกจากดวงตาของเจ้าเองเสียก่อน; และ
แล้วเจ้าจะมองเห็นชัดเพื่อเอาผมออกจาก
ดวงตาพี่น้องของเจ้า.

๖ อย่าให้สิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์แก่สุนัข, ทั้งอย่า
โยนไข่มุกของเจ้าให้สุกร, เกลือกมันจะ
เหยียบย่ำไว้ได้เท่า, และหันกลับมาอีก
และทำร้ายเจ้า.

๗ ขอ, แล้วเจ้าจะได้รับ; หา, แล้วเจ้าจะ
พบ; เคาะ, และจะเปิดมันให้เจ้า.

๘ เพราะทุกคนที่ขอ, ย่อมได้รับ; และ
คนที่หา, ย่อมพบ; และแก่ผู้ที่เคาะ, มัน
จะเปิดให้.

๙ หรือมีคนเดียวเล่าในพวกเจ้า, ซึ่ง, หาก
บุตรขอขนมปัง, เจ้าจะให้ก้อนหิน?

๑๐ หรือหากขอปลา, เจ้าจะให้งู?

๑๑ เมื่อเป็นดังนั้น, โดยที่ชั่ว, หากเจ้า
รู้ว่าจะให้ของขวิญติ ๆ แก่ลูก ๆ อย่างไร
แล้ว, พระบิดาของเจ้าผู้ทรงสถิตอยู่ใน
สวรรค์จะประทานสิ่งดี ๆ ให้คนที่ทูลขอ
พระองค์มากกว่านั้นสักเพียงใด?

๑๒ ฉะนั้น, ทุกสิ่งไม่ว่าอะไรก็ตามที่เจ้า
อยากให้มีมนุษย์ทำกับเจ้า, เจ้าจงทำ เช่น
นั้น กับ พวก เขา, เพราะนี่เป็น กฎ และ
ศาสนาพยากรณ์.

๑๓ เจ้าจงเข้าทางประตูแคบ; เพราะ
กว้างคือประตู, และกว้างขวาง คือทาง,
ซึ่ง นำสู่ความพินาศ, และมีคนเป็นอัน
มากที่ไปทางนั้น;

๑๔ เพราะคับแคบคือประตู, และแคบ
คือทาง, ซึ่งนำไปสู่ชีวิต, และมีน้อย
คนที่พบ.

๑๕ จง ระวัง ศาสนา พยากรณ์ ปลอม,

๑๔ ๑ก บจส. มธ. ๗:๑-๒;
ยอห์น ๗:๒๔.
๒ก มธ. ๗:๑๓.
๕ก ยอห์น ๘:๓-๑๑.
๖ก คมพ. บริสุทธิ, ศักดิ์สิทธิ์.
๗ก ๓ นี้. ๒๗:๒๓.
คมพ. สวดอ้อนวอน (การ),

สวดอ้อนวอน (คำ).
๑๒ก คมพ. สังสาร (ความ).
๑๓ก ลูกา ๑๓:๒๕;
๓ นี้. ๒๗:๓๓.
๗ คพ. ๑๓๒:๒๕.
๑๔ก ๒ นี้. ๙:๔๑;
๓๑:๙, ๑๗-๑๘;

คพ. ๒๒:๑-๔.
๗ ๑ นี้. ๘:๒๐.
ค ๑ นี้. ๑๔:๑๒.
๑๕ก ยริม. ๒๓:๒๑-๓๒;
๒ นี้. ๒๘:๙, ๑๒, ๑๔.

ผู้จะมาหาเจ้าในเครื่องนุ่งห่มของแกะ,
แต่ภายในพวกเขาเป็นสุนัขป่าที่หิวโหย.

๑๖ เจ้าจะรู้จักพวกเขาด้วยผลของพวกเขา
เขา. มนุษย์จะเก็บองุ่นจากกอหนาม, หรือ
เก็บมะเดื่อจากต้นหนามได้หรือ?

๑๗ แม้กระนั้นต้นไม้ดีทุกต้นย่อมออก
ผลดี; แต่ต้นไม้มีโรคย่อมออกผลชั่ว.

๑๘ ต้นไม้ดีจะไม่ออกผลชั่วไม่ได้, ทั้งต้นไม้
มีโรคจะไม่ออกผลดีไม่ได้.

๑๙ ต้นไม้ทุกต้นที่ไม่ออกผลดี ย่อมถูก
โค่น, และโยนเข้าไปในไฟ.

๒๐ ดังนั้น, โดยผล^๑ของมันเจ้าจะรู้จัก
มัน.

๒๑ มีใช้ทุกคนที่กล่าวแก่เรา, พระเจ้า,
พระเจ้า, จะเข้าในอาณาจักรแห่งสวรรค์;
แต่คือคนที่ทำตามน้ำพระทัยของพระ
บิดาของเราผู้ทรงสถิตอยู่ในสวรรค์.

๒๒ หลายคนจะกล่าว^๒แก่เราในวันนั้น
ว่า: พระเจ้า, พระเจ้า, พวกข้าพระองค์
มิได้พยากรณ์ในพระนามของพระองค์
หรือ, และในพระนามของพระองค์ขับ
เหล่ามาร, และในพระนามของพระองค์
ทำงานอันน่าพิศวงหลายอย่างหรือ?

๒๓ และเมื่อนั้นเราจะประกาศแก่พวก
เขาว่า: เราไม่เคยรู้จัก^๓เจ้า; จงออกไปจาก
เรา, ^๔เจ้าที่ทำความชั่วช้าสามัญ.

๒๔ ฉะนั้น, ผู้ใดที่ได้ยินคำกล่าวเหล่านี้
ของเราและทำตาม, เราจะไม่เปรียบเขาเช่น
คนฉลาด, ผู้สร้างบ้านของตนบนศิลา^๕—

๒๕ และฝน^๖ลงมา, และน้ำท่วม, และ

พายุพัด, และกระหน่ำมาที่บ้านนั้น; และ
มันหาพัง^๗ไม่, เพราะมันมีรากฐานบนศิลา.

๒๖ และทุกคนที่ได้ยินคำกล่าวเหล่านี้
ของเราและทำตามไม่จะเปรียบเช่น
คนโง่, ผู้สร้างบ้านของตนบนทราย^๘—

๒๗ และฝนลงมา, และน้ำท่วม, และ
พายุพัด, และกระหน่ำมาที่บ้านนั้น;
และมันพัง, และการพังทลายนั้นใหญ่
หลวงนัก.

บทที่ ๑๕

*พระเยซู ทรงประกาศว่ากฎของโมเสส
สมบูรณ์แล้วในพระองค์—ชาวนี้ไฟคือ
แกะอื่นซึ่งพระองค์รับสั่งในเยรูซาเล็ม—
เพราะความชั่วช้าสามัญ, ผู้คนของ
พระเจ้าใน เยรูซาเล็มไม่รู้เรื่อง แกะที่
กระจัดกระจายไปของอิสราเอล. ประมาณ
ค.ศ. ๓๔.*

และบัดนี้ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือ
เมื่อ พระเยซู ทรงมีพระดำรัสดังนี้แล้ว
พระองค์ทอดพระเนตรฝูงชนโดยรอบ,
และตรัสกับพวกเขาว่า: ดูเถิด, เจ้าได้ยิน
เรื่องที่เราสอนก่อนที่จะจะขึ้นไปเฝ้าพระ
บิดาของเราแล้ว; ฉะนั้น, ผู้ใดที่จดจำคำ
กล่าวเหล่านี้ของเราและทำตาม, ผู้นั้นเรา
จะยกขึ้น^๙ในวันสุดท้าย.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อ
พระเยซูตรัสถ้อยคำเหล่านี้แล้วพระองค์

๑๙ก มธ. ๓:๑๐;
แอลมา ๕:๓๖-๔๑;
คพ. ๙๗:๒๗.
๒๐ก ลูกา ๖:๔๓-๔๕;
โมริ. ๗:๕.

๒๒ก แอลมา ๕:๑๗.
๒๒ก โมไซยาห์ ๕:๑๓;
๒๖:๒๔-๒๗.
ข ลูกา ๑๓:๒๗.
๒๔ก คมพ. ศีลา.

๒๕ก แอลมา ๒๖:๖; อีล. ๕:๑๒.
ข สภษ. ๑๒:๗.
๒๖ก ๓ นี้. ๑๑:๔๐.
๑๕ ๑ก ยากอบ ๑:๒๒.
ข ๑ นี้. ๑๓:๓๗; คพ. ๕:๓๕.

ทรงเห็นว่ามิอาจคนในบรรดาพวกเขาที่
ประหลาดใจ, และพิศวงว่าพระองค์ทรง
ประสงค์เช่นไรเกี่ยวกับกฎของโมเสส;
เพราะพวกเขาไม่เข้าใจคำกล่าวที่ว่าสิ่ง
เก่าได้ผ่านไป แล้ว, และว่าสิ่งทั้งปวงกลับ
เป็นสิ่งที่ใหม่.

๓ และพระองค์ ตรัส กับ พวกเขาว่า:
อย่าประหลาดใจที่เรากล่าวแก่เจ้าว่าสิ่ง
เก่าได้ผ่านไป แล้ว, และ สิ่ง ทั้ง ปวง กลับ
เป็นสิ่งที่ใหม่.

๔ ดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้าว่ากฎ^๓ที่ให้แก่
โมเสสสมบูรณ์แล้ว.

๕ ดูเถิด, เราคือผู้ที่ให้กฎ^๓, และเรา
คือผู้ทำพันธสัญญา กับ อิสราเอล ผู้คน
ของเรา; ฉะนั้น, ในเรากฎสมบูรณ์แล้ว,
เพราะเรามาเพื่อให้กฎสมบูรณ์^๓; ฉะนั้น
มันจึงมีที่สุด.

๖ ดูเถิด, เราไม่ทำลาย^๓ ศาสดาพยากรณ์,
เพราะมากเท่า ที่ยังไม่ สมบูรณ์ ใน เรา,
ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ทั้งหมดจะ
สมบูรณ์.

๗ และเพราะเรากล่าวแก่เจ้าว่าสิ่งเก่า
ผ่านไป แล้ว, เราไม่ทำลายเรื่อง ที่พูดไว้
เกี่ยวกับสิ่งที่ จะมาถึง.

๘ เพราะดูเถิด, พันธสัญญา^๓ที่เราทำกับ
ผู้คนของเรา ยังไม่ สมบูรณ์ ทั้งหมด; แต่กฎ
ที่ให้แก่โมเสสมีที่สุดในเรา.

๙ ดูเถิด, เราคือกฎ^๓, และแสงสว่าง^๓. จง

ดูที่เรา, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่,
และเจ้าจะมีชีวิต^๓; เพราะแก่คนที่อดทน^๓
จนกว่าชีวิตจะหาไม่เราจะให้ชีวิตนิรันดร์.

๑๐ ดูเถิด, เราให้บัญญัติ^๓แก่เจ้า; ฉะนั้น
จงรักษาบัญญัติของเรา. และนี่คือกฎและ
ศาสดาพยากรณ์, เพราะสิ่งเหล่านี้เป็น
พยาน^๓ถึงเราโดยแท้.

๑๑ และบัดนี้เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น
คือเมื่อพระเยซูรับสั่งถ้อยคำเหล่านี้แล้ว,
พระองค์ ตรัส กับ คน สิบ สอง คนนั้น ซึ่ง
พระองค์ทรงเลือกไว้ว่า:

๑๒ เจ้าเป็นสานุศิษย์ของเรา; และเจ้า
เป็นแสงสว่างต่อคนเหล่านี้, ซึ่งเป็นพวก
ที่เหลื่ออยู่ของเชื้อสายแห่งโยเซฟ^๓.

๑๓ และ ดูเถิด, นี่ คือ แผ่นดิน^๓แห่ง
มรดกของเจ้า; และพระบิดาประทาน
มันให้เจ้า.

๑๔ และไม่เคยสักครั้งที่พระบิดาทรง
มีพระบัญชาแก่เราว่าให้บอก^๓ เรื่องนี้แก่
พี่น้องของเจ้าที่เยรูซาเล็ม.

๑๕ ทั้งไม่เคยสักครั้งที่พระบิดาทรงมี
พระบัญชาให้เราบอกพวกเขาเกี่ยวกับเผ่า
อื่น ๆ ของเชื้อสายแห่งอิสราเอล, ที่พระ
บิดาทรงนำออกมาจากแผ่นดิน.

๑๖ พระบิดาได้ทรงบัญชาเรา, ให้บอก
พวกเขาเพียงเท่านี้ว่า:

๑๗ แกะอื่นนั้นเราก็มีซึ่งหาได้เป็นของ
คอกนี้ไม่; เราต้องนำเข้ามาด้วย, และพวก

๒ก คมพ. กฎของโมเสส.
๔ก โมไซยาห์ ๑๓:๒๗-๓๑;
๓ นี้. ๓:๑๗-๒๐.
๕ก ๑ คร. ๑๐:๑-๔;
๓ นี้. ๑๑:๑๔.
คมพ. พระเยซูฮว่าห์.
ข แอลมา ๓๔:๑๓.
๖ก ๓ นี้. ๒๓:๑-๕.

๘ก ๓ นี้. ๕:๒๔-๒๖.
๙ก ๒ นี้. ๒๖:๑.
ข คมพ. สว่าง (ความ),
แสงสว่าง, แสงสว่างของ
พระคริสต.
ค ยอห์น ๑๑:๒๕; คพ. ๘๔:๔๔.
ง คมพ. อดทน (ความ).
๑๐ก ๓ นี้. ๑๒:๒๐.

ข โมไซยาห์ ๑๓:๓๓.
๑๒ก คมพ. โยเซฟ, บุตรของยา-
โคบ.
๑๓ก ๑ นี้. ๑๘:๒๒-๒๓.
๑๔ก ๓ นี้. ๕:๒๐.
๑๕ก ๓ นี้. ๑๖:๑-๔.
คมพ. อิสราเอล—สิบเผ่าที่
สูญหายไปของอิสราเอล.

เขาจะได้ยินเสียงของเรา; และจะมีคอกเดียว, และเมฆบาล^๑เดียว.

๑๘ และบัดนี้, เพราะความต้อร้อนและความไม่เชื่อพวกเขาหาเข้าใจ^๒ถ้อยคำของเราไม่; ฉะนั้นเราได้รับบัญชาจากพระบิดาไม่ให้กล่าวแก่พวกเขาอีกเกี่ยวกับเรื่องนี้.

๑๙ แต่, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้าว่าพระบิดาทรงบัญชาเรา, และเราบอกเรื่องนี้แก่เจ้า, ว่าทรงแยกเจ้าจากบรรดาพวกเขาเพราะความชั่วช้าสามัญของพวกเขา; ฉะนั้นเป็นเพราะความชั่วช้าสามัญของพวกเขาที่พวกเขาหา^๓รู้เรื่องของเจ้าไม่.

๒๐ และตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้าอีกว่าพระบิดาทรงแยกเผ่าอื่น ๆ จากพวกเขา; และเป็นเพราะความชั่วช้าสามัญของพวกเขาที่พวกเขาหา^๔รู้เรื่องคนเหล่านั้นไม่.

๒๑ และตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเจ้าคือคนเหล่านั้นที่เรากล่าวถึงว่า: แกะอื่น^๕เราก็มั่งซึ่งหาได้เป็นของคอกนี้ไม่; เราต้องนำพวกเขามาด้วย, และพวกเขาจะได้ยินเสียงของเรา; และจะมีคอกเดียว, และเมฆบาลเดียว.

๒๒ และพวกเขาหาเข้าใจเราไม่, เพราะพวกเขาคิดว่าเป็นคนต่างชาติ^๖; เพราะพวกเขาหาเข้าใจไม่ว่าคนต่างชาติจะเปลี่ยนใจ เลื่อมใส^๗โดยผ่านคำสั่งสอนของพวกเขา.

๒๓ และพวกเขาหาเข้าใจเราไม่ที่เรากล่าว ว่าพวกเขาจะได้ยินเสียงของเรา; และพวกเขาหาเข้าใจเราไม่ว่าคนต่างชาติ^๘จะไม่ได้ยินเสียงของเราไม่ว่าเวลาใด—ว่าเราจะไม่แสดงตนให้เป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขานอกจากจะเป็นโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์^๙.

๒๔ แต่ดูเถิด, เจ้าทั้งได้ยินเสียงของเรา^{๑๐}, และเห็นเรา; และเจ้าคือแกะของเรา, และนับเจ้าอยู่ในบรรดาคนที่พระบิดาประทานให้^{๑๑}เรา.

บทที่ ๑๖

พระเยซูจะทรงเยือนแกะอื่น ๆ ที่สูญหายไปของอิสราเอล—ในยุคสุดท้าย พระกิตติคุณจะไปสู่คนต่างชาติแล้วจึงไปสู่เชื้อสายแห่งอิสราเอล—ผู้คนของพระเจ้าจะได้เห็นกับตาเมื่อพระองค์ทรงนำไซอันมาอีก. ประมาณ ค.ศ. ๓๔.

และตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้าว่าเรามีแกะอื่น^{๑๒}, ซึ่งไม่อยู่ในแผ่นดินนี้, ทั้งไม่อยู่ในแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม, ทั้งไม่อยู่ในส่วนหนึ่งส่วนใดของแผ่นดินโดยรอบนั้นซึ่งเราเคยปฏิบัติศาสนกิจ.

๒ เพราะคนที่เราพูดถึงคือคนที่ยังไม่เคยได้ยินเสียงของเรา; ทั้งเราไม่เคยแสดงตนให้ประจักษ์ต่อพวกเขาสักครั้ง.

๑๗ก คมพ. พระเมฆบาลผู้ประเสริฐ.
๑๘ก คพ. ๑๐:๕๙.
๒๑ก ยอห์น ๑๐:๑๔-๑๖.
๒๒ก คมพ. คนต่างชาติ.
ข กิจการ ๑๐:๓๔-๔๘.

๒๓ก มธ. ๑๔:๒๔.
ข ๑ นี. ๑๐:๑๑.
คมพ. พระวิญญาณบริสุทธิ์.
๒๔ก แอลมา ๕:๓๘;
๓ นี. ๑๖:๑-๕.

ข ยอห์น ๖:๓๗;
คพ. ๒๗:๑๔.
๑๖ ๑ก ๓ นี. ๑๕:๑๕.
คมพ. อิสราเอล—สิบเผ่าที่สูญหายไปของอิสราเอล.

๓ แต่เราได้รับบัญชาจากพระบิดาให้ เราไปหาพวกเขา” และพวกเขาจะไต่ถามเสียงของเรา และจะนับพวกเขาอยู่ในบรรดาแกะของเรา, เพื่อจะมีคอกเดี่ยวและเมฆบาลเดี่ยว; ฉะนั้นเราจึงไปแสดงตนต่อพวกเขา.

๔ และเราสั่งเจ้าว่าจงเขียน คำกล่าว” เหล่านี้หลังจากเราไปแล้ว, เพื่อหากเป็นไปว่าผู้คนของเราที่เยรูซาเล็ม, คนที่เคยเห็นเราและอยู่กับเราในการปฏิบัติศาสนกิจของเรา, ไม่ขอพระบิดาในนามของเรา, เพื่อพวกเขาจะได้รับความรู้เรื่องเจ้าโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์, และเรื่องเผ่าอื่น ๆ อีกด้วยซึ่งพวกเขาหาไม่รู้, เพื่อ คำกล่าวเหล่านี้ ซึ่งเจ้าจะเขียนจะได้รับ การเก็บรักษาไว้และนำมาแสดงให้ประจักษ์แก่คนต่างชาติ” , เพื่อโดยทางความบริบูรณ์ของคนต่างชาติ, พวกที่เหลื่ออยู่ของพงศ์พันธุ์ของพวกเขา, ซึ่ง กระจัดกระจายไปตามพื้นพิภพเพราะความไม่เชื่อของพวกเขา, คนต่างชาติจะนำเข้ามา, หรือจะนำเข้ามาสู่ความรู้” เรื่องเรา, พระผู้ไถ่ของพวกเขา.

๕ และเมื่อนั้นเราจะรวม” พวกเขาเข้ามาจากสี่เสี้ยวของแผ่นดินโลก; และเมื่อนั้นเราจะดำเนินตามพันธสัญญา” ซึ่งพระบิดาทรงทำกับผู้คนทั้งหมดของเชื้อสาย” แห่งอิสราเอล.

๖ และคนต่างชาติ” ย่อมเป็นสุข, เพราะ

ความเชื่อของพวกเขาในเรา, ในและจากพระวิญญาณบริสุทธิ์” , ซึ่งเป็นพยานต่อพวกเขาถึงเราและถึงพระบิดา.

๗ ดูเถิด, พระบิดาตรัสว่า, เพราะความเชื่อของพวกเขาในเรา, และเพราะความไม่เชื่อของเจ้า, โธเชื้อสายแห่งอิสราเอล, ในยุคสุดท้าย” ความจริงจะมาถึงคนต่างชาติ, เพื่อความสมบูรณ์ของเรื่องเหล่านี้จะเป็นที่รู้แก่พวกเขา.

๘ แต่, พระบิดาตรัสว่า, วิบัติแก่คนต่างชาติที่ไม่เชื่อ—เพราะทั้งที่พวกเขาออกมาอยู่บนพื้นแผ่นดินนี้, และทำให้ผู้คนของเราซึ่งเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล กระจัดกระจาย” ไป; และขับ” ผู้คนของเราซึ่งเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอลออกจากบรรดาพวกเขา, และถูกพวกเขาเหยียบย่ำอยู่ใต้เท้า;

๙ และเพราะพระเมตตาของพระบิดาที่ทรงมีต่อคนต่างชาติ, และการพิพากษาของพระบิดาที่ทรงมีต่อผู้คนของเราผู้เป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอลด้วย, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าหลังจากทั้งหมดนี้, และเราทำให้ผู้คนของเราซึ่งเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอลถูกลงทัณฑ์, และได้รับความทุกข์, และถูกสังหาร” , และถูกขับออกจากบรรดาพวกเขา, และกลับถูกพวกเขาเกลียดชัง, และกลับเป็นที่ดูหมิ่นเหยียดหยามในบรรดาพวกเขา—

๓ก ๓ นี้. ๑๗:๔.
๔ก คมพ. พระคัมภีร์.
ข ๑ นี้. ๑๐:๑๔;
๓ นี้. ๒๑:๖.
ค อีสศ. ๒๐:๔๒-๔๔;
๓ นี้. ๒๐:๑๓.
๕ก คมพ. อิสราเอล—การรวบรวมอิสราเอล.

ข ๓ นี้. ๕:๒๔-๒๖.
ค ๑ นี้. ๒๒:๙;
๓ นี้. ๒๑:๒๖-๒๙.
๖ก ๑ นี้. ๑๓:๓๐-๔๒;
๒ นี้. ๓๐:๓.
ข ๒ นี้. ๓๒:๕;
๓ นี้. ๑๑:๓๒, ๓๕-๓๖.
คมพ. พระวิญญาณ

บริสุทธิ์.
๗ก คมพ. พื้นฟูพระกิตติคุณ (การ).
๘ก ๑ นี้. ๑๓:๑๔;
มอริ. ๕:๙, ๑๕.
ข ๓ นี้. ๒๐:๒๗-๒๙.
๙ก อาโมส ๙:๑-๔.

๑๐ และพระบิดาทรงบัญชาให้เรากล่าวแก่เจ้าดังนี้: ในวันนั้น เมื่อคนต่างชาติจะทำบาปขัดกับกิตติคุณของเรา, และจะปฏิเสธความสมบูรณ์แห่งกิตติคุณของเรา, และทะนงตนด้วยความถือดีในใจตนเหนือประชาชาติทั้งปวง, และเหนือผู้คนที่ทั้งปวงของทั้งแผ่นดินโลก, และจะไปด้วยการพูดเท็จ, และการหลอกลวง, และการก่อกวนต่าง ๆ นานา, และการหน້าซื่อใจ คด นานัปการ, และฆาตกรรม, และการน้อฉลในอำนาจปุโรหิต, และการผิดประเวณี, และความน่าชิงชังลับ; และหากพวกเขาจะทำการทั้งหมดนี้, และจะปฏิเสธความสมบูรณ์แห่งกิตติคุณของเรา, ดุเถิด, พระบิดาตรัสว่า, เราจะนำความสมบูรณ์แห่งกิตติคุณของเราไปจากบรรดาพวกเขา.

๑๑ และเมื่อนั้นเราจะนึกถึงพันธสัญญาของเราซึ่งทำกับผู้คนของเรา, ไอ้เชื้อสายแห่งอิสราเอล, และเราจะนำกิตติคุณของเราไปสู่พวกเขา.

๑๒ และเราจะแสดงแก่เจ้า, ไอ้เชื้อสายแห่งอิสราเอล, ว่า คนต่างชาติจะไม่มีอำนาจเหนือเจ้า; แต่เราจะระลึกถึงพันธสัญญาของเราที่ให้กับเจ้า, ไอ้เชื้อสายแห่งอิสราเอล, และเจ้าจะเข้าถึงความรู้เรื่องความสมบูรณ์แห่งกิตติคุณของเรา.

๑๓ พระบิดาตรัสว่า, แต่หากคนต่างชาติจะกลับใจและกลับมามาหาเรา, ดุเถิดจะนับ

พวกเขาอยู่ในบรรดาผู้คนของเรา, ไอ้เชื้อสายแห่งอิสราเอล.

๑๔ และเราจะไม่ยอมให้ผู้คนของเรา, ซึ่งเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล, เข้าไปในบรรดาพวกเขา, และเหยียบย่ำพวกเขา, พระบิดาตรัส.

๑๕ แต่หากพวกเขาจะไม่หันมามาหาเรา, และลำดับฟังเสียงของเรา, เราจะยอมให้พวกเขา, แท้จริงแล้ว, เราจะยอมให้ผู้คนของเรา, ไอ้เชื้อสายแห่งอิสราเอล, คือพวกเขาจะเข้าไปในบรรดาคนเหล่านั้น, และจะเหยียบย่ำพวกเขา, และพวกเขาจะเป็นดังเกลือที่หมดรส, ซึ่งนับแต่นั้นไปยอมไม่มีค่าแต่จะถูกโยนทิ้ง, และถูกเหยียบย่ำไว้ใต้เท้าของผู้คนของเรา, ไอ้เชื้อสายแห่งอิสราเอล.

๑๖ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, พระบิดาทรงสั่งเราไว้ดังนี้—ให้เราประทานแผ่นดินนี้แก่คนเหล่านี้เป็นมรดกของพวกเขา.

๑๗ และเมื่อนั้น ถ้อยคำของอิสยาห์ ศาสดาพยากรณ์จะเกิดสัมฤทธิ์ผล, ซึ่งกล่าวว่า:

๑๘ ยามของเจ้าจะเปล่งเสียง; พวกเขาจะร่วมร้องเพลงเป็นเสียงเดียวกัน, เพราะพวกเขาจะเห็นด้วยตาตนเองเมื่อพระเจ้าจะทรงนำไซอันกลับมามาก.

๑๙ จงเปล่งเสียงด้วยปี่, จงร้องเพลงกันเถิด, เจ้าที่รกร้างของเยรูซาเล็ม; เพราะ

๑๐ ก มอริ. ๘:๓๕-๔๑.
ข ๒ นี้. ๒๖:๒๙.
๑๑ ก ๓ นี้. ๒๑:๑-๑๑;
มอริ. ๕:๒๐.
๑๒ ก ยีล. ๑๕:๑๒-๑๓.
๑๓ ก กท. ๓:๗, ๒๙;

๑ นี้. ๑๕:๑๓-๑๗;
๒ นี้. ๑๐:๑๘;
๓ นี้. ๓๐:๒;
อับรา. ๒:๙-๑๑.
๑๔ ก มีคาห์ ๕:๘-๑๕;
๓ นี้. ๒๐:๑๖-๑๙;

๒๑:๑๒-๒๑;
คพ. ๘๗:๕.
๑๗ ก ๓ นี้. ๒๐:๑๑-๑๒.
๑๘ ก อีสค. ๓๓:๑-๗.
คพ. เฝ้า, เฝ้าดู, เฝ้ารอ.
ข อสย. ๕๒:๘-๑๐.

พระเจ้าทรงปลอบโยนผู้คนของพระองค์ แล้ว, พระองค์ทรงไถ่เยรูซาเล็มแล้ว.

๒๐ พระเจ้า ทรง เผย พระพาหุ อันศักดิ์สิทธิ์ ของ พระองค์ ใน สายตาของ ประชาชาติทั้งปวง; และที่ สุดแดนแผ่นดินโลก จะเห็น การช่วย ให้รอด ของ พระผู้เป็นเจ้า.

บทที่ ๑๗

พระเยซู ทรง สั่ง ผู้คน ให้ ไตร่ตรอง พระวจนะของพระองค์ และ สวด อ้อนวอน เพื่อ ความเข้าใจ—พระองค์ ทรง รักษา คนป่วย ของ พวกเขา—พระองค์ ทรง สวด อ้อนวอน เพื่อ ผู้คน, โดย ทรง ใช้ ภาษา ที่มี อาจ เขียน ไว้ ได้—เทพปฏิบัติ ต่อ เด็ก เล็ก ๆ ของ พวกเขา และ ไฟ ล้อม เด็ก เล็ก ๆ ของ พวกเขา ไว้. ประมาณ ค.ศ. ๓๔.

ดูเถิด, บัดนี้ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ เมื่อ พระเยซู รับ สั่ง ถ้อยคำ เหล่า นี้ แล้ว พระองค์ ทรง มอง ดู ผู้คน โดย รอบ อีก, และ พระองค์ ตรัส กับ พวกเขา ว่า: ดูเถิด, เวลา ของ เรา อยู่ แค่ เอ็ม.

๒ เรา เห็น ว่า เจ้า อ่อนแอ, ว่า เจ้า เข้าใจ ถ้อยคำ ทั้งหมด ของ เรา ไม่ได้ ซึ่ง พระบิดา ทรง บัญชา ให้ เรา พูด กับ เจ้า ใน เวลา นี้.

๓ ฉะนั้น, เจ้า จง ไป บ้าน ของ เจ้า, และ ไตร่ตรอง ถึง เรื่อง ที่ เรา พูด, และ ทูลถาม พระบิดา, ใน นาม ของ เรา, เพื่อ จะ ได้ เข้าใจ,

และ จง เตรียม จิตใจ ไว้ สำหรับ วัน พุ่ง^๑, และ เราจะ มา หา เจ้า อีก.

๔ แต่ บัดนี้ เราจะ ไป เฝ้า^๑ พระบิดา, และ แสดง ตน แก่ บรรดา เผา ของ อิสราเอล ที่ หาย ไป ด้วย, เพราะ พวกเขา ไม่ได้ หาย ไป สำหรับ พระบิดา, เพราะ พระองค์ ทรง รู้ ว่า พระองค์ ทรง นำ พวกเขา ไป ไว้ ที่ ไต.

๕ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ เมื่อ พระเยซู รับ สั่ง ดัง นั้น แล้ว, พระองค์ ทอด พระเนตร ผู้คน โดย รอบ อีก, และ ทรง เห็น พวกเขา น้ำตา ไหล, และ ได้ พัง ดู พระองค์ ราวกับ ว่า จะ ทูลขอ ให้ พระองค์ คง อยู่ กับ พวกเขา อีกสัก เล็ก น้อย.

๖ และ พระองค์ ตรัส กับ พวกเขา ว่า: ดูเถิด, อุทธ ของ เรา เติม ไป ด้วย ความ สงสาร^๑ ต่อ พวก เจ้า.

๗ เจ้า มี ผู้ใด ที่ เจ็บ ป่วย ใน บรรดา พวก เจ้า ไหม? จง นำ เขา มา ที่ นี้. พวก เจ้า มี คน ใด ที่ เป็น ง่อย, หรือ ตาบอด, หรือ ขา เสี้ย, หรือ พิการ, หรือ เป็น โรครื่น, หรือ ที่ ผอมแห้ง, หรือ ที่ หุนหวก, หรือ ที่ รับ ทุกข์ ด้วย ประการ ใด ๆ ไหม? จง นำ เขา มา ที่ นี้ และ เราจะ รักษา พวกเขา, เพราะ เรา มี ความ สงสาร เจ้า; อุทธ ของ เรา เติม ไป ด้วย ความ เมตตา.

๘ เพราะ เรา เห็น ว่า เจ้า บรรดา คน จะ ให้ เรา แสดง แก่ เจ้า ว่า เรา ทำ อะไร ให้ พี่น้อง ของ เจ้า ที่ เยรูซาเล็ม, เพราะ เรา เห็น ว่า ศรัทธา^๑ ของ เจ้า เพียง พอ ที่ เรา จะ รักษา เจ้า.

๙ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ เมื่อ พระองค์ รับ สั่ง ดัง นั้น แล้ว, ผู้คน ทั้งหมด,

๑๗ ๑ก อส. กลับไปหาพระบิดา. ดู ข้อ ๔. ๒ก ยอห์น ๑๖:๑๒; คพ. ๗๘:๑๗-๑๘. ๓ก คมพ. ครุ่นคิด, ไตร่ตรอง.

ข คพ. ๑๓๒:๓. ค ๓ นี. ๑๙:๒. ๔ก ๓ นี. ๑๘:๓๙. ข ๓ นี. ๑๖:๑-๓. ค คมพ. อิสราเอล—สิบเผ่าที่

สูญหายไปของอิสราเอล. ๖ก คมพ. สงสาร (ความ). ๘ก ลูกา ๑๘:๔๒. ข ๒ นี. ๒๗:๒๓; อีเธอร์ ๑๒:๑๒.

ได้พร้อมใจกัน, ออกไปพร้อมด้วยคนเจ็บป่วยของพวกเขาและคนมีทุกข์ของพวกเขา, และคนเป็นนอกรีตของพวกเขา, พร้อมด้วยคนตาบอดของพวกเขา, และพร้อมด้วยคนใบ้ของพวกเขา, และพร้อมด้วยคนทั้งหมดที่มีทุกข์อย่างใดอย่างหนึ่ง; และพระองค์ทรงรักษา^๗เขาทุกคนเมื่อนำพวกเขาออกมาเฝ้าพระองค์.

๑๐ และพวกเขาทั้งหลายทั้งปวง, ทั้งพวกที่ได้รับการรักษาและผู้ที่มีมลทิน, น้อมกายลงแทบพระบาท, และนมัสการพระองค์; และมากเท่าที่มาก แม้ว่ามีฝูงชน ก็ได้จับ^๘พระบาทของพระองค์, ถึงขนาดที่พวกเขาอาบพระบาทด้วยน้ำตาของพวกเขา.

๑๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระองค์ทรงบัญชาให้นาเด็กเล็ก ๆ ของพวกเขา.

๑๒ ดังนั้นพวกเขานำเด็กเล็ก ๆ ของพวกเขามาวางบนพื้นดินรอบ ๆ พระองค์, และพระเยซูทรงยืนอยู่ตรงกลาง; และฝูงชนเปิดทางให้คนนำเด็กทั้งหมดมาถึงพระองค์.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อนำเด็กทั้งหมดมาแล้ว, และพระเยซูทรงยืนอยู่ตรงกลาง, พระองค์ทรงสั่งให้ฝูงชนคุกเข่า^๙ลงกับพื้นดิน.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขาคุกเข่าลงกับพื้นดิน, พระเยซูทรงคร่ำครวญในพระทัย, และตรัสว่า: พระบิดา, ข้าพระองค์ขู่ยากใจ^{๑๐}เพราะความชั่วร้ายของผู้คนของเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

๑๕ และเมื่อพระองค์ตรัสถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, พระองค์เองทรงคุกเข่าลงกับพื้นดินด้วย; และคุณิถิประองค์ทรงสวดอ้อนวอนถึงพระบิดา, และเรื่อง^{๑๑}ที่พระองค์ทรงสวดอ้อนวอนไม่อาจจะเขียนไว้ได้, และฝูงชนที่ได้ยินพระองค์เป็นพยาน.

๑๖ และพวกเขาจึงเป็นพยานตามวิธีนี้: ดวงตาไม่เคยเห็น^{๑๒}, ทั้งหูไม่เคยได้ยิน, เรื่องสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์เช่นนั้นมาก่อน, เมื่อเราเห็นและได้ยินพระเยซูรับสั่งกับพระบิดา;

๑๗ และไม่มีสิ่ง^{๑๓}ใดจะพูดได้, ทั้งไม่มีผู้ใดจะเขียนไว้ได้, ทั้งใจมนุษย์เข้าใจเรื่องสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์เช่นนั้นไม่ได้เมื่อเราทั้งเห็นและได้ยินพระเยซูรับสั่ง; และไม่มีใครเข้าใจถึงปีติซึ่งเต็มจิตวิญญาณเราในเวลาที่เราได้ยินพระองค์ทรงสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาเพื่อเรา.

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพระเยซูทรงยุติการสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาแล้ว, พระองค์ทรงลุกขึ้น; แต่ปีติ^{๑๔}ของฝูงชนใหญ่หลวงจนพวกเขาหมดกำลัง.

๑๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเยซูรับสั่งกับพวกเขา, และทรงบอกให้พวกเขาลุกขึ้น.

๒๐ และพวกเขาลุกขึ้นจากพื้นดิน, และพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า: เจ้าจงเป็นสุขเพราะครุฑาของเจ้า. และบัดนี้ดูเถิด, ปีติของเราเต็มเปี่ยม.

๒๑ และเมื่อพระองค์ตรัสถ้อยคำเหล่านี้

๗ก โมไซยาห์ ๓:๕;
 ๓ นี. ๒๖:๑๕.
 ๑๐ก ลูกา ๗:๓๘.
 ๑๑ก มธ. ๑๓:๑๓-๑๔;

๓ นี. ๒๖:๑๔, ๑๖.
 ๑๓ก ลูกา ๒๒:๔๑;
 กิจการ ๒๐:๓๖.
 ๑๔ก โมเสส ๗:๔๑.

๑๖ก อสย. ๖๔:๔; ๑ ครี. ๒:๙;
 กฟ. ๗:๑๐, ๑๑๔-๑๑๙.
 ๑๗ก ๒ ครี. ๑๒:๔.
 ๑๘ก คมพ. ปีติ.

นี้แล้ว, พระองค์ทรงกันแสง^๑, และฝูงชนเป็นพยานเรื่องนี้, และพระองค์ทรงพาเด็กเล็ก ๆ ของพวกเขา, ที่ละคน, และประทานพร^๒ให้พวกเขา, และทรงสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาเพื่อพวกเขา.

๒๒ และเมื่อพระองค์ทรงทำสิ่งนี้แล้ว พระองค์ทรงกันแสงอีก;

๒๓ และพระองค์รับสั่งกับฝูงชน, และตรัสกับพวกเขาว่า: จงดูเด็กเล็ก ๆ ของเจ้า.

๒๔ และเมื่อพวกเขาออกไปเพื่อจะดูพวกเขาทอดสายตาไปทางฟ้าสวรรค์, และพวกเขาเห็นฟ้าสวรรค์เปิด, และพวกเขาเห็นเทพพากันลงมาจากสวรรค์ ประหนึ่งว่าอยู่ท่ามกลางไฟ; และพวกเขาพลงมาห้อมล้อม^๓เด็กเล็ก ๆ เหล่านั้น, และไฟล้อมรอบพวกเขา; และเทพปฏิบัติต่อพวกเขา.

๒๕ และฝูงชนเห็นและได้ยินและเป็นพยาน; และพวกเขารู้ว่าประจักษ์พยานของพวกเขาจริงเพราะพวกเขาทั้งหมดเห็นและได้ยิน, ทุกคนด้วยตนเอง; และพวกเขามีจำนวนประมาณสองพันห้าร้อยคน; และพวกเขาประกอบด้วยทั้งชาย, หญิง, และเด็ก.

บทที่ ๑๘

พระเยซูทรงจัดตั้งศิลาจารึกในบรรดาชาวนีไฟ— พวกเขาได้รับบัญชาให้สวดอ้อนวอนเสมอในพระนามของ

พระองค์—บรรดาผู้ที่กินพระมังสะของพระองค์และดื่มโลหิตของพระองค์โดยไม่มีคำถวายอภิมงคล—สานุศิษย์ได้รับอำนาจที่จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์. ประมาณ ค.ศ. ๓๔.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเยซูทรงสั่งสานุศิษย์ของพระองค์ให้พวกท่านนำขนมปังและเหล้าองุ่น^๑จำนวนหนึ่งมาถวายพระองค์.

๒ และขณะที่พวกท่านออกไปหาขนมปังและเหล้าองุ่น, พระองค์ทรงสั่งฝูงชนให้พวกเขานั่งลงบนพื้นดิน.

๓ และเมื่อสานุศิษย์กลับมาด้วยขนมปังและเหล้าองุ่น^๒, พระองค์ทรงหยิบขนมปังมาหัก และ ทรง อวยพร; และ พระองค์ประทานให้สานุศิษย์และทรงสั่งให้พวกท่านกิน.

๔ และเมื่อพวกท่านกินและอิ่มแล้ว, พระองค์ทรงสั่งให้พวกท่านให้แก่ฝูงชน.

๕ และเมื่อฝูงชนกินและอิ่มแล้ว, พระองค์รับสั่งกับสานุศิษย์ว่า: ดูเถิดจะมีคนหนึ่ง^๓ในบรรดาพวกเจ้าที่จะได้รับแต่งตั้ง, และเราจะให้อำนาจแก่เขาเพื่อหัก^๔ขนมปังและอวยพรมันและให้มันแก่ผู้คนของศาสนจักรของเรา, แก่คนทั้งปวงผู้ที่เชื่อและรับบัพติศมาในนามของเรา.

๖ และสิ่งนี้เจ้าจงถือปฏิบัติเสมอ, แม้ดังที่เราทำ, แม้ดังที่เราหักขนมปังและอวยพรมันและให้มันแก่เจ้า.

๗ และสิ่งนี้เจ้าจงทำในความระลึก^๕ถึง

๒๑ก ยอห์น ๑๑:๓๕.
ข มาระโก ๑๐:๑๔-๑๖.
๒๔ก ฮีล. ๕:๒๓-๒๔, ๔๓-๔๕.

๑๘ ๑ก มธ. ๒๖:๒๖-๒๘.
๓ก คมพ. ศีลระลึก.
๕ก โมโร. ๔.

๓ก โมโร. ๔:๓.

กายของเรา, ซึ่งเราแสดงให้เจ้าเห็น. และมันจะเป็นประจักษ์พยานต่อพระบิดาว่าเจ้าระลึกถึงเราตลอดเวลา. และหากเจ้าระลึกถึงเราตลอดเวลาเจ้าจะมีพระวิญญูณของเราอยู่กับเจ้า.

๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพระองค์ตรัสถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, พระองค์ทรงสั่งสานุศิษย์ของพระองค์ให้พวกท่านรับเหล้าองุ่นจากถ้วยไปและดื่มมัน, และให้พวกท่านให้แก่ฝูงชนด้วยเพื่อพวกเขาจะดื่มมัน.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกท่านทำตามนั้น, และดื่มมันและอิม; และพวกท่านให้แก่ฝูงชน, และพวกเขาดื่ม, และพวกเขาอิม.

๑๐ และเมื่อสานุศิษย์ทำสิ่งนี้แล้ว, พระเยซูตรัสกับพวกท่านว่า: เจ้าเป็นสุขแล้วเพราะสิ่งนี้ซึ่งเจ้าทำไป, เพราะนี่เป็นการทำให้บัญญัติของเราสมบูรณ์, และนี่เป็นพยานต่อพระบิดาว่าเจ้าเต็มใจปฏิบัติสิ่งที่เราสั่งเจ้า.

๑๑ และสิ่งนี้เจ้าจงปฏิบัติเสมอแก่คนที่กลับใจและรับบัพติศมาในนามของเรา; และเจ้าจงทำด้วยความระลึกถึงโลหิตของเรา, ซึ่งเราหลั่งเพื่อเจ้า, เพื่อเจ้าจะเป็นพยานต่อพระบิดาว่าเจ้าระลึกถึงเราตลอดเวลา. และหากเจ้าระลึกถึงเราตลอดเวลาเจ้าจะมีพระวิญญูณของเราอยู่กับเจ้า.

๑๒ และเราให้บัญญัติแก่เจ้าว่าเจ้าจง

ทำสิ่งเหล่านี้. และหากเจ้าทำสิ่งเหล่านี้เสมอเจ้าย่อมเป็นสุข, เพราะเจ้าสร้างอยู่บนศิลา^๑ของเรา.

๑๓ แต่ผู้ใดในบรรดาพวกเจ้าจะทำมากหรือน้อยไปกว่านี้ย่อมไม่ได้สร้างอยู่บนศิลาของเรา, แต่สร้างอยู่บนรากฐานทราย; และเมื่อฝนลงมา, และน้ำท่วม, และลมพัด, กระหน่ำมาที่พวกเขา, พวกเขาจะล้ม, และประตู^๒แห่งนรกเปิดพร้อมที่จะรับพวกเขา.

๑๔ ฉะนั้นเจ้าย่อมเป็นสุขหากเจ้ารักษาบัญญัติของเรา, ซึ่งพระบิดาทรงบัญชาเราว่าเราควรให้แก่เจ้า.

๑๕ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เจ้าต้องเฝ้าดูและสวดอ้อนวอน^๓เสมอ, เกือบมารจะล่อลวงเจ้า, และเขาจะนำเจ้าไปเป็นเชลย.

๑๖ และดังที่เรา สวด อ้อนวอน อยู่ในบรรดาพวกเจ้า แม้ เช่น นั้น เจ้า จง สวด อ้อนวอนในศาสนจักรของเรา, ในบรรดาผู้คนของเราซึ่งกลับใจและรับบัพติศมาในนามของเรา. ดูเถิดเราคือแสงสว่าง^๔; เราทำตัวอย่าง^๕ไว้ให้เจ้า.

๑๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพระเยซูรับสั่งถ้อยคำเหล่านี้กับสานุศิษย์ของพระองค์แล้ว, พระองค์ทรงหันไปหาฝูงชนอีกและตรัสกับพวกเขาว่า:

๑๘ ดูเถิด, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เจ้าต้องเฝ้าดูและสวดอ้อนวอนเสมอเกือบเจ้าจะเข้าไปสู่การ

๑๒ก คมพ. ศิลา.
๑๓ก คมพ. ละทิ้งความเชื่อ (การ).
ข นี. ๑๑:๓๙.
๑๕ก แอลมา ๓๔:๑๗-๒๗.

คมพ. สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ).
๑๖ก คมพ. สว่าง (ความ), แสงสว่าง, แสงสว่างของพระ

คริสต์.
ข คมพ. พระเยซูคริสต์—แบบอย่างของพระเยซูคริสต์.

ล่อลวง; เพราะซาตาน^๑ปรารถนาจะได้เจ้า, เพื่อเขาจะฟีดเจ้าตั้งข้าวสาตี.

๑๙ ฉะนั้นเจ้าต้องสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาเสมอในนามของเรา;

๒๐ และอะไรก็ตามที่เจ้าจะทูลขอพระบิดาในนามของเรา, ซึ่งถูกต้อง, โดยเชื่อว่าเจ้าจะได้รับ, ดุเถิดพระองค์จะประทานให้เจ้า.

๒๑ จงสวดอ้อนวอน^๒ในครอบครัวของเจ้าถึง พระบิดา, ในนามของเรา เสมอ, เพื่อภรรยาและลูก ๆ ของเจ้าจะได้รับพร.

๒๒ และดุเถิด, เจ้าจงประชุมกันบ่อย ๆ; และเจ้าจะไม่ห้ามผู้ใดจากการเข้ามาหาเจ้าเมื่อเจ้าจะประชุมกัน, แต่จงปล่อยพวกเขาให้เข้ามาหา เจ้า และไม่ห้ามพวกเขา;

๒๓ แต่เจ้าจงสวดอ้อนวอน^๓เพื่อพวกเขา, และจะไม่ขับไล่พวกเขาออกไป; และหากเป็นไปได้ว่าพวกเขามาหาเจ้าบ่อยเจ้าจงสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาเพื่อพวกเขา, ในนามของเรา.

๒๔ ฉะนั้น, จงชูแสงสว่าง^๔ของเจ้าขึ้นเพื่อมันจะส่องโลก. ดุเถิดเราเป็น แสงสว่าง^๕ซึ่งเจ้าจะชูขึ้น—ซึ่งเจ้าเห็นเราทำ. ดุเถิดเจ้าเห็นเราสวดอ้อนวอนพระบิดา, และเจ้าเห็นแล้วทุกคน.

๒๕ และเจ้าเห็นว่าเราสั่งว่าไม่ให้ผู้ใด^๖ในพวกเจ้าจากไป, แต่ที่จริงแล้วสั่งให้

เจ้ามาหาเรา, เพื่อเจ้าจะสัมผัส^๗และเห็น; แม้เช่นนั้นเจ้าจงปฏิบัติต่อโลก; และผู้ใดก็ตามที่ฝ่าฝืนบัญญัตินี้ยอมให้ตนถูกชักนำไปสู่การล่อลวง.

๒๖ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพระเยซูคริสต์รับสั่งถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, พระองค์ทรงเหลือวดูสานุศิษย์ที่พระองค์ทรงเลือกไว้อีก, และตรัสกับพวกเขาว่า:

๒๗ ดุเถิดตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เราให้บัญญัติอีกข้อหนึ่งแก่เจ้า, และจากนั้นเราจะต้องไปเฝ้าพระบิดา^๘ของเราเพื่อเราจะทำให้บัญญัติข้ออื่น ๆ ที่พระองค์ประทานให้เราสมบูรณ์.

๒๘ และบัดนี้ดุเถิด, นี่คือนิติบัญญัติที่เราให้แก่เจ้า, คือเจ้าโดยที่รู้จะไม่ปล่อยให้ผู้ใดรับส่วน^๙เนื้อหนังและโลหิตของเราโดยไม่มีค่าควร^{๑๐}, เมื่อเจ้าปฏิบัติมัน;

๒๙ เพราะผู้ใดกินและดื่มเนื้อหนังและโลหิต^{๑๑}ของเราโดยไม่มีค่าควร^{๑๒}ย่อมกินและดื่มความอัปมงคลเข้าไปสู่จิตวิญญาณของเขา; ฉะนั้นหากเจ้ารู้ว่าคนใดไม่มีค่าควรที่จะกินและดื่มเนื้อหนังและโลหิตของเรา เจ้าจงห้ามเขา.

๓๐ กระนั้นก็ตาม, เจ้าจะไม่ขับ^{๑๓}เขาออกจากในบรรดาพวกเจ้า, แต่เจ้าจะปฏิบัติต่อเขาและสวดอ้อนวอนพระบิดาเพื่อเขา, ในนามของเรา; และหากเป็นไปได้ว่าเขากลับใจ

๑๘ก ลูกา ๒๒:๓๑;
๒ นี. ๒:๑๗-๑๘;
คพ. ๑๐:๒๒-๒๓.
๒๐ก มธ. ๒๑:๒๒;
ฮีบ. ๑๐:๕;
โมโร. ๗:๒๖;
คพ. ๘:๖๓-๖๕.
๒๑ก แอลมา ๓๔:๒๑.

๒๓ก ๓ นี. ๑๘:๓๐.
๒๔ก มธ. ๕:๑๖.
ข โมไซยาห์ ๑๖:๙.
๒๕ก แอลมา ๕:๓๓.
๗ ๓ นี. ๑๑:๑๔-๑๗.
๒๗ก คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์—พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา.

๗ ๓ นี. ๑๖:๑-๓.
๒๘ก ๑ คริ. ๑๑:๒๗-๓๐.
๗ มอริ. ๙:๒๙.
๒๙ก คมพ. เลือด, โลหิต; ศีรษะ.
๗ คพ. ๔:๖:๔.
๓๐ก คพ. ๔:๖:๓.

และรับบำเพ็ญตบะในนามของเรา, เมื่อนั้น เจ้าจงรับเขา, และปฏิบัติเนื้อหนังและ โลหิตของเราให้แก่เขา.

๓๑ แต่หากเขาไม่กลับใจเราจะไม่นับ เขาอยู่ในบรรดาผู้คนของเรา, เพื่อเขาจะไม่ทำลายผู้คนของเรา, เพราะเหตุเกิดเรารู้จักแกะของเรา, และนับพวกเขาไว้แล้ว.

๓๒ กระนั้นก็ตาม, เจ้าจะไม่ขับเขาออกจากบรรดาธรรมศาลาของเจ้า, หรือสถานนมัสการของเจ้า, เพราะแก่คนเช่นนั้น เจ้าจงปฏิบัติต่อไป; เพราะเจ้าหาไม่รู้ไม่ว่า เพื่อพวกเขาจะกลับมากลับใจ, และมาหาเราด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยว, และเราจะรักษาพวกเขา; และเจ้าจะเป็นวิถีทางแห่งการนำความรอดมาสู่พวกเขา.

๓๓ ฉะนั้น, จงรักษาคำพูดเหล่านี้ซึ่งเราสั่งเจ้าเพื่อเจ้าจะไม่มาอยู่ภายใต้การกล่าวโทษ; เพราะวิถีแก่เขาผู้ที่พระบิดาทรงกล่าวโทษ.

๓๔ และเราให้บัญญัติเหล่านี้แก่เจ้า เพราะการโต้เถียง ซึ่งมีในบรรดาพวกเจ้า. และเจ้าจงเป็นสุขหากเจ้าไม่มีการโต้เถียงในบรรดาพวกเจ้า.

๓๕ และบัดนี้เราจะไปเฝ้าพระบิดา, เพราะสมควรที่เราจะไปเฝ้าพระบิดาเพื่อเห็นแก่เจ้า.

๓๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพระเยซูทรงยุติการกล่าวถ้อยเหล่านี้แล้ว, พระองค์ทรงสัมผัสสานุศิษย์ที่

พระองค์ทรงเลือกไว้ด้วยพระหัตถ์, ที่ละคน, แม้จนทรงสัมผัสสพวกท่านครบทุกคน, และรับสั่งกับพวกท่านขณะที่ทรงสัมผัสสพวกท่าน.

๓๗ และฝูงชนไม่ได้ยินดำรัสที่พระองค์รับสั่ง, ฉะนั้นพวกเขาไม่ได้เป็นพยาน; แต่สานุศิษย์เป็นพยานว่าพระองค์ประทานอำนาจให้พวกท่านที่จะให้พระวิญญาณบริสุทธิ์. และข้าพเจ้าจะแสดงแก่ท่านต่อไปนี่ว่าบันทึกนี้จริง.

๓๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพระเยซูทรงสัมผัสสพวกท่านทุกคนแล้ว, มีเมฆมีมาบังฝูงชนจนพวกเขาไม่อาจมองเห็นพระเยซูได้.

๓๙ และขณะที่พวกเขาถูกบังอยู่นั้น พระองค์ทรงจากพวกเขาไป, และเสด็จขึ้นสวรรค์. และสานุศิษย์เห็นและเป็นพยานว่าพระองค์เสด็จขึ้นสวรรค์อีก.

บทที่ ๑๙

สานุศิษย์ทั้งสิบสองปฏิบัติต่อผู้คนและ สวดอ้อนวอนขอพระวิญญาณบริสุทธิ์— สานุศิษย์ รับ บำเพ็ญ ตบะ และ รับ พระ วิญญาณบริสุทธิ์และการปฏิบัติของเหล่า เทพ—พระเยซูทรงสวดอ้อนวอนโดยใช้ ถ้อยคำที่มีอาจเขียนไว้ได้—พระองค์ทรง ยืนยันศรัทธาอันยิ่งใหญ่ของชาวนีไฟเหล่านี้. ประมาณ ค.ศ. ๓๔.

๓๑ก ยอห์น ๑๐:๑๔; แอลมา ๕:๓๘; ๓ นี้. ๑๕:๒๔.
๓๒ก ๓ นี้. ๙:๑๓-๑๔; คพ. ๑๑๒:๑๓.
๓๓ก คมพ. กล่าวโทษ (การ), ต่าหนี.

๓๔ก ๓ นี้. ๑๑:๒๘-๓๐.
๓๕ก ๑ ยน. ๒:๑; ๒ นี้. ๒:๙; โมโร. ๗:๒๗-๒๘; คพ. ๒๙:๕.
๓๖ก ๑ นี้. ๑๒:๗; ๓ นี้. ๑๙:๔.

ข คมพ. มือ, การวาง.
๓๗ก คมพ. พลัง, เดชานุภาพ, พลังอำนาจ.
ข คมพ. ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์.
๓๘ก อพย. ๑๙:๙, ๑๖.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพระเยซูเสด็จขึ้นสวรรค์แล้ว, ผู้ชนแยกย้ายกันไป, และทุกคนพาภรรยาและลูก ๆ ของตนกลับไปบ้านของตนเอง.

๒ และมีเสียงพูดกันทั่วไปในบรรดาผู้คนโดยทันที, ก่อนจะมีคำ, ว่าผู้ชนเห็นพระเยซู, และว่าพระองค์ทรงปฏิบัติต่อคนเหล่านั้น, และว่าพระองค์จะทรงแสดงองค์แก่ผู้ชนในวันพรุ่ง.

๓ แท้จริงแล้ว, และแม้ตลอดคืนมีเสียงพูดกันทั่วไปเกี่ยวกับพระเยซู; และพวกเขาส่งข่าวไปยังผู้คนจนมีคนเป็นอันมาก, แท้จริงแล้ว, จำนวนมากมายยิ่ง, ได้ทำงานอย่างหนักยิ่งตลอดคืนนั้น, เพื่อในวันพรุ่งพวกเขาจะได้อยู่ในสถานที่ซึ่งพระเยซูจะทรงแสดงองค์ต่อผู้ชน.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในวันพรุ่ง, เมื่อผู้ชนมารวมกัน, ดุเถิด, นิไฟและน้องชายท่านซึ่งท่านทำให้ลุกขึ้นจากบรรดาคนตาย, ซึ่งมีชื่อว่าทิมธี, และบุตรของท่าน, ซึ่งมีชื่อว่าโจนัสด้วย, และแมทธิว, และแมทธิวอินฮาร์, น้องชายของเขา, และคูเม็น, และคูเม็นอนไฮ, และเจราไมยา, และเซ็มนอน, และโจนัส, และเซเดโคยา, และไอเซยา—เหล่านี้คือชื่อของสาวุศิษย์ที่พระเยซูทรงเลือก—และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกท่านออกไปยืนท่ามกลางผู้ชน.

๕ และดุเถิด, ผู้ชนมีมากมายจนพวกเขาให้แยกกันออกเป็นสิบสองกลุ่ม.

๖ และคนทั้งสิบสองสอนผู้ชน; และ

ดุเถิด, พวกท่านให้ฝูงชนคุกเข่าลงบนพื้นแผ่นดิน, และสวดอ้อนวอนต่อพระบิดาในพระนามของพระเยซู.

๗ และสาวุศิษย์สวดอ้อนวอนถึงพระบิดาในพระนามของพระเยซูด้วย. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พวกท่านลุกขึ้นและปฏิบัติต่อผู้คน.

๘ และเมื่อพวกเขา สอน ถ้อยคำเดียวกับที่พระเยซูรับสั่ง—โดยไม่ผิดจากพระดำรัสที่พระเยซูรับสั่ง—ดุเถิด, พวกท่านคุกเข่าลงอีกและสวดอ้อนวอนพระบิดาในพระนามของพระเยซู.

๙ และพวกท่านสวดอ้อนวอนขอสิ่งซึ่งพวกท่านปรารถนาที่สุด; และพวกท่านปรารถนาว่าจะได้รับพระวิญญานบริสุทธิ^๑ ประทานมาให้พวกท่าน.

๑๐ และเมื่อพวกท่านสวดอ้อนวอนดังนี้แล้วพวกท่านจึงลงไปริมน้ำ, และผู้ชนตามพวกท่านไป.

๑๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนิไฟลงไป^๑ และได้รับ^๑ บัพติศมา.

๑๒ และท่านขึ้นมาจากน้ำและเริ่มให้^๑ บัพติศมา. และท่านให้^๑ บัพติศมาทุกคนที่พระเยซูทรงเลือกไว้.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อพวกท่านรับ^๑ บัพติศมาแล้วทุกคนและขึ้นมาจากน้ำแล้ว, พระวิญญานบริสุทธิ^๑ เสด็จลงมาบนพวกท่าน, และพวกท่านเปี่ยมไปด้วยพระวิญญานบริสุทธิ^๑ และด้วยไฟ.

๑๔ และดุเถิด, พวกท่านถูก^๑ ล้อมไว้โดยรอบ^๑ ประหนึ่งว่าด้วยไฟ; และไฟนั้นลงมา

๑๙ ๓/1 ๓ นี. ๓:๒๐.
๑๑/1 ๓ นี. ๑๑:๒๓.
๑๓/1 คมพ. บัพติศมา,

ให้^๑ บัพติศมา.
๗ ๓ นี. ๑๒:๒; มอริ. ๗:๑๐.
คมพ. ของประทานแห่ง

พระวิญญานบริสุทธิ^๑.
๑๔/1 ยีล. ๕:๒๓-๒๔, ๔๓-๔๕;
๓ นี. ๑๗:๒๔.

จากฟ้าสวรรค์, และฝูงชนเห็นสิ่งนี้, และ
เป็นพยาน; และเทพออกจากสวรรค์ลงมา
ปฏิบัติต่อพวกท่าน.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
ขณะที่เทพกำลังปฏิบัติต่อสาวกศิษย์อยู่
นั้น, ดุเถิด, พระเยซูเสด็จมายืนอยู่ตรง
กลางและปฏิบัติต่อพวกท่าน.

๑๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
พระองค์รับสั่ง กับ ฝูง ชน, และ ทรง สั่ง
พวกเขาให้คุกเข่าลงกับพื้นดิน, และให้
สาวกศิษย์ของพระองค์คุกเข่าลงกับพื้น
ดินด้วย.

๑๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อ
พวกเขาคุกเข่าลงกับพื้นดินทุกคนแล้ว,
พระองค์ ทรง สั่ง สาวกศิษย์ของ พระองค์
ให้พวกท่านสวดอ้อนวอน.

๑๘ และ ดุเถิด, พวก ท่าน เริ่ม สวด
อ้อนวอน; และ พวก ท่าน สวด อ้อนวอน
ต่อพระเยซู, โดยเรียกพระองค์ว่าพระเจ้า
ของ พวก ท่าน และ พระ ผู้ เป็น เจ้าของ
พวกท่าน.

๑๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระ
เยซูเสด็จออกไปจากท่ามกลางพวกท่าน,
และเสด็จไปห่างพวกท่านเล็กน้อยและ
ทรงโน้มพระวรกายอยู่กับพื้นดิน, และ
พระองค์ตรัส:

๒๐ พระบิดา, ข้าพระองค์ขอบพระทัย
ที่ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้คน
เหล่านี้ ซึ่ง ข้า พระองค์ เลือกไว้; และ
เป็น เพราะ ความ เชื่อ ของ พวก เขาใน
ข้าพระองค์ที่ข้าพระองค์เลือกพวกเขา
ออกมาจากโลก.

๒๑ พระบิดา, ข้าพระองค์สวดอ้อนวอน
พระองค์ว่า พระองค์ จะ ประทาน พระ
วิญญาณบริสุทธิ์ให้ทุกคนที่เชื่อในถ้อยคำ
ของพวกเขา.

๒๒ พระบิดา, พระองค์ประทานพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ให้พวกเขาเพราะพวก
เขาเชื่อในข้าพระองค์; และพระองค์ทรง
เห็นว่าพวกเขาเชื่อในข้าพระองค์เพราะ
พระองค์ ทรง ได้ยิน พวก เขา, และ พวก
เขาสวดอ้อนวอนข้าพระองค์; และพวก
เขา สวด อ้อนวอนข้า พระองค์ เพราะ ข้า
พระองค์อยู่กับพวกเขา.

๒๓ และบัดนี้พระบิดา, ข้าพระองค์สวด
อ้อนวอนพระองค์เพื่อพวกเขา, และเพื่อ
ทุกคนที่จะเชื่อใน ถ้อยคำของ พวก เขา,
เพื่อพวกเขาจะเชื่อในข้าพระองค์, เพื่อข้า
พระองค์จะอยู่กับพวกเขา, ดังที่พระองค์,
พระบิดาทรงสถิตอยู่กับข้าพระองค์, เพื่อ
เราจะเป็นหนึ่ง”.

๒๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อ
พระ เยซู ทรง สวด อ้อนวอน ถึง พระ บิดา
ดังนี้แล้ว, พระองค์เสด็จไปหาสาวกศิษย์
ของ พระองค์, และ ดุเถิด, พวก ท่าน ยัง
คงสวดอ้อนวอนต่อไป, โดยไม่หยุดสวด
อ้อนวอนพระองค์; และ พวก ท่าน ไม่ได้
เพิ่มคำพูดขึ้นมาก, เพราะพวกท่านได้
รับ มา แล้ว ว่า จะ สวด อ้อนวอน” อย่่างไร,
และพวกท่านเต็มไปด้วยความปรารถนา.

๒๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระ
เยซูประทานพรพวกท่านขณะที่พวกท่าน
สวดอ้อนวอนพระองค์; และสี่พระพักตร์
ทรงยิ้มแย้มกับพวกท่าน, และความสว่าง

ของสี่พระพักตร์^ก สองมาที่พวกท่าน, และดูเถิดพวกท่านขาว” ดังสี่พระพักตร์และฉลอง พระองค์ ของ พระ เยชู ด้วย; และดูเถิดความขาวของมันนั้นยิ่งกว่าความขาวทั้งปวง; แท้จริงแล้ว, แม้ไม่มีสิ่งใดบนแผ่นดินโลกที่จะขาวได้เท่าความขาวนั้น.

๒๖ และ พระเยชู ตรัสกับ พวกท่านว่า: จงสวดอ้อนวอนต่อไป; และพวกท่านไม่ได้หยุดสวดอ้อนวอน.

๒๗ และพระองค์ทรงหันพระปฤษฎางค์ไปจาก พวก ท่าน อีก, และเสด็จไปห่างจากพวกท่านเล็กน้อยและทรงโน้มพระวรกายอยู่กับพื้นดิน; และพระองค์ทรงสวดอ้อนวอนต่อพระบิดาอีก, มีความว่า:

๒๘ พระบิดา, ข้าพระองค์ขอบพระทัยพระองค์ ที่ ทรง ทำให้ คน ที่ ข้า พระองค์ เล็กไว้บริสุทธิ^ข, เพราะศรัทธาของพวก เขา, และข้าพระองค์สวดอ้อนวอนเพื่อ พวก เขา, และเพื่อคนที่ จะ เชื่อ ใน ถ้อยคำ ของ พวก เขา ด้วย, เพื่อ จะ ทำให้ พวก เขา บริสุทธิ ใน ข้า พระองค์, โดยผ่าน ศรัทธา ใน ถ้อยคำ ของ พวก เขา, แม้ดัง ที่ ทำให้ พวก เขา บริสุทธิ ใน ข้า พระองค์.

๒๙ พระ บิดา, ข้า พระองค์ ไม่ สวด อ้อนวอน เพื่อ โลก, แต่ เพื่อ คน ที่ พระองค์ ประทาน จาก โลก^ค ให้ ข้า พระองค์, เพราะ ศรัทธา ของ พวก เขา, เพื่อ จะ ทำให้ พวก เขา บริสุทธิ ใน ข้า พระองค์, เพื่อ ข้า พระองค์ จะ อยู่ กับ พวก เขา ดัง ที่ พระองค์, พระบิดา,

ทรง สถิต อยู่ กับ ข้า พระองค์, เพื่อ เรา จะ เป็น หนึ่ง, เพื่อ ข้า พระองค์ จะ ได้ รับ การ สรรเสริญ โดย ผ่าน พวก เขา.

๓๐ และเมื่อพระเยชูรับสั่งถ้อยคำเหล่านี้แล้วพระองค์เสด็จมาหาสานุศิษย์ของพระองค์อีก; และดูเถิด พวก ท่าน สวด อ้อนวอน อย่าง แน่ว แน่, ต่อ พระองค์, โดย ไม่ หยุด; และพระองค์ทรงเยี่ยมพระสรวลกับพวกท่านอีก; และดูเถิดพวกท่านขาว^ด, แม้ดังพระเยชู.

๓๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระองค์เสด็จออกห่างไปเล็กน้อยอีกและทรงสวดอ้อนวอนพระบิดา;

๓๒ และสิ้นพูดถ้อยคำที่พระองค์ทรงสวด อ้อนวอน ไม่ได้, ทั้ง มนุษย์ เจียน^ด ถ้อยคำที่พระองค์ทรงสวดอ้อนวอนไม่ได้.

๓๓ และฝูงชนได้ยินและเป็นพยาน; และใจ พวก เขา เปิด และ พวก เขา เข้าใจ ถ้อยคำ ที่ พระองค์ ทรง สวด อ้อนวอน ใน ใจ พวก เขา.

๓๔ กระนั้นก็ตาม, ถ้อยคำซึ่งพระองค์ทรงสวดอ้อนวอนสำคัญและน่าอัศจรรย์ยิ่ง นักจน เจียน ไว้ ไม่ได้, ทั้ง มนุษย์ จะ เอย^ด ไม่ได้.

๓๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพระเยชู ทรง ยุติ การ สวด อ้อนวอน แล้วพระองค์เสด็จมาหาสานุศิษย์อีก, และตรัสกับพวกท่านว่า: ศรัทธา^ด มันคงเช่นนี้เราไม่เคยเห็นในบรรดาชาวยิวทั้งปวง; ดังนั้นเรา

๒๕ก กตว. ๖:๒๓-๒๗.
ข คมพ. เปลี่ยนสภาพ (การ)—สัตภาวะที่เปลี่ยนสภาพ.
๒๕ก โมโร. ๗:๔๘;
คพ. ๕๐:๒๘-๒๙;

๘๘:๗๔-๗๕.
คมพ. บริสุทธิ (ความ), พิศุทธิ์ (ความ).
๒๙ก ยอห์น ๑๗:๖.
๓๐ก มธ. ๑๗:๒.
๓๒ก คพ. ๗๖:๑๖๖.

๓๔ก ๒ คริ. ๑๒:๔;
๓ นี้. ๑๗:๑๗.
๓๕ก คมพ. ศรัทธา, เชื่อ (ความ).

จึงแสดงปาฏิหาริย์ที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้กับพวกเขาไม่ได้, เพราะความกังขา^{๓๖}ของพวกเขา.

๓๖ ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ไม่มีใครในพวกเขาที่ได้เห็นสิ่งสำคัญยิ่งเช่นนี้ดังที่เจ้าเห็น; ทั้งพวกเขาไม่ได้ยินเรื่องที่สำคัญยิ่งเช่นนี้ดังที่เจ้าได้ยิน.

บทที่ ๒๐

พระเยซูทรงจัดเตรียมขนมปังและเหล้าองุ่นอย่างปาฏิหาริย์และทรงปฏิบัติพิธีศีลระลึกให้แก่ผู้คนอื่น—พวกผู้ที่เหลืออยู่ของยาโคบจะเข้าถึงความรู้เรื่องพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาและจะรับดินแดนในทวีปอเมริกาเป็นมรดก—พระเยซูทรงเป็นศาสดาพยากรณ์ดังเช่นโมเสส, และชาวนีไฟเป็นลูกหลานของศาสดาพยากรณ์—พระเจ้าจะทรงรวมผู้คนอื่น ๆ ของพระองค์ที่เยรูซาเล็ม. ประมาณ ค.ศ. ๓๔.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระองค์ทรงสั่งฝูงชนให้หยุดสวดอ้อนวอน, และสานุศิษย์ของพระองค์ด้วย. และพระองค์ทรงสั่งพวกเขาไม่ให้หยุดสวดอ้อนวอน^{๓๗}ในใจ.

๒ และพระองค์ทรงสั่งพวกเขาให้ลุกขึ้นยืน. และพวกเขาลุกขึ้นยืน.

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระองค์ ทรง หัก ขนมปัง อีก และ ทรง อวยพร, และให้สานุศิษย์กิน.

๔ และเมื่อพวกเขาทานกินแล้วพระองค์ทรงสั่งพวกเขาให้หักขนมปัง, และให้แก่ฝูงชน.

๕ และเมื่อพวกเขาให้ฝูงชนแล้วพระองค์ทรงให้เหล้าองุ่นพวกเขาดื่มด้วย, และทรงสั่งพวกเขาว่าพวกเขาควรให้แก่ฝูงชน.

๖ บัดนี้, ทั้งสานุศิษย์, และฝูงชน, ไม่ได้เอาขนมปัง^{๓๘}, และเหล้าองุ่นมา;

๗ แต่พระองค์ทรงให้^{๓๙}ขนมปังคนเหล่านี้กินจริง ๆ, และให้เหล้าองุ่นดื่มด้วย.

๘ และ พระองค์ ตรัส กับ พวกเขา ว่า: คนที่กิน^{๔๐}ขนมปัง นี้กินร่างกายเราเพื่อจิตวิญญาณเขา; และคนที่ดื่มเหล้าองุ่นนี้ดื่มโลหิตเราเพื่อจิตวิญญาณเขา; และจิตวิญญาณ เขา จะไม่ หิว หรือ กระหาย, แต่จะอิ่ม.

๙ บัดนี้, เมื่อฝูงชนกินและดื่มกันทุกคนแล้ว, ตูเถิต, พวกเขาเปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณ; และพวกเขาร้องออกมาเป็นเสียงเดียวกัน, และ น้อม สรรเสริญพระเยซู, ผู้ที่พวกเขาทั้งเห็นและได้ยิน.

๑๐ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ เมื่อพวกเขา น้อม สรรเสริญพระเยซูกันทุกคนแล้ว, พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า: ตูเถิตบัดนี้เราทำให้บัญญัติซึ่งพระบิดาทรงบัญชาเราเกี่ยวกับคนเหล่านี้ลุล่วง, ซึ่งเป็นพวกหนึ่งที่เหลืออยู่ของเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

๑๑ เจ้าคงจำได้ว่าเราพูดกับเจ้า, และกล่าวว่าเมื่อถ้อยคำ^{๔๑}ของอิสยาห์^{๔๒}จะเกิด

๓๕ข มธ. ๑๓:๕๘.
คพ. ไม่เชื่อ (ความ).
๒๐ ๑ก ๒ น้. ๓๒:๙;
โมไซยาห์ ๒๔:๑๒.
๖ก มธ. ๑๔:๑๙-๒๑.

๓๖ก ยอห์น ๖:๙-๑๔.
๔๖ก ยอห์น ๖:๕๐-๕๘;
๓ น้. ๑๘:๗.
คพ. ศีลระลึก.
๑๑ก ๓ น้. ๑๖:๑๗-๒๐;

๒๓:๑-๓.
๗ ๒ น้. ๒๕:๑-๕;
มธ. ๘:๒๓.

สัมฤทธิ์ผล—ดูเถิดมันมีเขียนไว้, เจ้ามีอยู่ต่อหน้าเจ้า, ฉะนั้นจงค้นคว้ามัน—

๑๒ และตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเมื่อมันเกิดสัมฤทธิ์ผลจึงเป็นการทำให้ พันธสัญญา ซึ่ง พระบิดาทรงทำไว้กับผู้คนของพระองค์สมบูรณ์, โอ้เชื้อสายแห่งอิสราเอล.

๑๓ และแล้ว พวกที่ เหลืออยู่, ซึ่ง จะกระจัดกระจาย กันอยู่ทั่วไปบนพื้นพิภพ, เราจะนำมารวม กันจากตะวันออกและจากตะวันตก, และจากทางใต้และจากทางเหนือ; และจะนำพวกเขาไปสู่ความรู้อย่าง เร็ว พระเจ้า พระผู้เป็น เจ้าของพวกเขา, ซึ่งทรงไถ่พวกเขา.

๑๔ และพระบิดาทรงบัญชาเราว่าให้เรา มอบแผ่นดิน นี้แก่เจ้า, เพื่อเป็นมรดกของเจ้า.

๑๕ และเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าหากคนต่าง ชาติไม่กลับใจ หลังจาก พร ที่ พวกเขา จะได้รับ, หลังจากที่ ทำให้ผู้คนของเรา กระจัดกระจายไปแล้ว—

๑๖ เมื่อนั้นเจ้า, ผู้เป็นพวกหนึ่งที่เหลือ อยู่แห่งเชื้อสาย แห่งยาโคบ, จะออกไป ในบรรดา คน เหล่า นั้น; และเจ้าจะอยู่ท่ามกลางพวกเขาซึ่งมีเป็นอันมาก; และเจ้าจะอยู่ใน บรรดา พวกเขา ดัง สิ่งที่อยู่ท่ามกลางฝูงสัตว์ในป่า, และดังสิ่ง ที่ หนุ่ม อยู่ท่ามกลางฝูงแกะ, ซึ่ง, หากมันเข้าไป

ก็จะทิ้งเหยียบย่ำ และนี่ก็เป็นที่ขึ้น ๆ, และไม่มีใครจะปลดปล่อยได้.

๑๗ เมื่อเจ้าจะยกอยู่เหนือปฏิปักษ์ของเจ้า, และศัตรูทั้งหมดของเจ้าจะถูกตัดขาด.

๑๘ และเราจะรวม ผู้คนของเราเข้าด้วยกันดังคนรวม ฟ่อนข้าวบนลานนวดข้าว.

๑๙ เพราะเราจะทำให้ผู้คนของเรา ซึ่ง พระบิดาทรงทำพันธสัญญาด้วย, แท้จริงแล้ว, เราจะทำให้เขา ของเจ้าเป็นเหล็ก, และเราจะทำให้ กีบ ของเจ้า เป็นทองเหลือง. และเจ้าจะทุบตีคนเป็นอันมากเป็นที่ขึ้น ๆ; และเราจะอุทิศข้าวของที่ได้มาของพวกเขากลายพระเจ้า, และทรัพย์สิ้นของพวกเขากลายพระเจ้าของทั้งแผ่นดินโลก. และดูเถิด, เราคือผู้คนที่ทำการนี้.

๒๐ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, พระบิดาตรัส, คือดาบ แห่งความยุติธรรมของเราจะเงื้อมมืออยู่เหนือพวกเขาในวันนั้น; และเว้นแต่พวกเขาจะกลับใจมันจะฟาดฟันลงบนพวกเขา, พระบิดาตรัส, แท้จริงแล้ว, แม้บนประเทศทั้งปวงของคนต่าง ชาติ.

๒๑ และ เหตุการณ์ จะบังเกิดขึ้น คือเราจะสถาปนาผู้คน ของเรา, โอ้เชื้อสายแห่งอิสราเอล.

๒๒ และดูเถิด, เราจะสถาปนาคนเหล่านี้ ใน แผ่นดินนี้, เพื่อให้ พันธสัญญา ซึ่งเราทำไว้กับยาโคบบิดาเจ้าสมบูรณ์; และมันจะเป็น เยรูซาเล็มใหม่. และ

๑๒ก ๓ นี. ๑๕:๗-๘.
๑๓ก ๓ นี. ๑๖:๑๑-๑๒;
๒๑:๒-๗.
ข คมพ. อิสราเอล—การกระจัดกระจายของอิสราเอล.
ค คมพ. อิสราเอล—การรวบรวมอิสราเอล.
ง ๓ นี. ๑๖:๔-๕.
๑๔ก คมพ. แผ่นดินที่สัญญาไว้.

๑๕ก ๓ นี. ๑๖:๑๐-๑๔.
๑๖ก มอธ. ๕:๒๔;
คพ. ๑๓:๒๗.
ข มีคำที่ ๕:๗-๙;
๓ นี. ๑๖:๑๔-๑๕; ๒๑:๑๒.
๑๘ก มีคำที่ ๔:๑๒.
๑๙ก มีคำที่ ๔:๑๓.
๒๐ก ๓ นี. ๒๑:๔.
๒๑ก ๓ นี. ๑๖:๗-๑๕.

๒๒ก ปฏิภ. ๔๓:๒๒-๒๖;
คพ. ๕๗:๒-๓.
ข อสย. ๒:๒-๕;
๓ นี. ๒๑:๒๓-๒๔;
อีไซออร์ ๑๓:๑-๑๒;
คพ. ๗๔:๒-๔.
คมพ. เยรูซาเล็มใหม่.

เดชาภาพแห่งสวรรค์จะอยู่ท่ามกลางคนเหล่านี้; แท้จริงแล้ว, แม้เราจะอยู่ท่ามกลางเจ้า^๑.

๒๓ ดูเถิด, เราคือคนที่โมเสสพูดถึง, ว่า: พระเจ้า พระผู้ เป็นเจ้าของ ท่านจะทรงยก ศาสดาพยากรณ์ ผู้หนึ่ง^๒ จาก พี่น้องของท่านขึ้นมาให้ท่าน, ซึ่งเหมือนข้าพเจ้า; เพื่อจะได้ยินจากผู้นั้นในสิ่งทั้งปวงไม่ว่าเรื่องใดก็ตามที่ผู้นั้นจะกล่าวแก่ท่าน. และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือทุกคนที่จะไม่ฟังศาสดาพยากรณ์ผู้นั้นจะถูกตัดขาดจากบรรดาผู้คน.

๒๔ ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, แท้จริงแล้ว, และศาสดาพยากรณ์ทั้งหมด^๓ นั้นนับแต่แซมวิเอลและคนอื่น ๆ ต่อจากนั้นมา, มากเท่าที่พูดไว้, เป็นพยานถึงเรา.

๒๕ และดูเถิด, เจ้าเป็นลูกหลานของศาสดาพยากรณ์; และเจ้าเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล; และเจ้าอยู่ในพันธสัญญา^๔ ซึ่งพระบิดาทรงทำกับบรรพบุรุษเจ้า, โดยตรัสกับอับราฮัม: และในพงศ์พันธุ์เจ้า^๕ ทุกตระกูลของแผ่นดินโลกจะได้รับพร.

๒๖ พระบิดาโดยที่ทรงยกเร้าขึ้นมาให้แก่เจ้าก่อน, และทรงส่งเรามาให้พระเจ้า ในการทำให้เจ้าทุกคนหันหลัง^๖ ให้ความชั่วช้าสามานย์ของตน; และนี่เพราะเจ้าเป็นลูกหลานแห่งพันธสัญญา—

๒๗ และหลังจากที่เจ้าได้รับพรแล้วพระ

บิดาจึงจะทรงให้พันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงทำกับอับราฮัมสมบูรณ์, โดยตรัสว่า: ในพงศ์พันธุ์เจ้า^๗ ทุกตระกูลของแผ่นดินโลกจะได้รับพร—จนถึงการหลังเทพระวิญาณ บரிสุทธิ ผ่าน เรา ลง บน คนต่างชาติน, ซึ่งพระที่มีกับคนต่างชาติน จะทำให้พวกเขายิ่งใหญ่เหนือคนทั้งปวง, จนทำให้ผู้คนของเรากระจัดกระจายไป, โอ้เชื้อสายแห่งอิสราเอล.

๒๘ และพวกเขาจะเป็นแสหวิด^๘ ผู้คนของแผ่นดินนี้. กระนั้นก็ตาม, เมื่อพวกเขาจะได้รับความสมบูรณ์แห่งกิตติคุณของเรา, จากนั้นหากพวกเขาทำใจแข็งกระด้าง กับเรา เรา จะ ส่ง ความ ชั่ว ช้ำ สามานย์ของ พวกเขา กลับ ไป บน ศรีษะของพวกเขາเอง, พระบิดาตรัส.

๒๙ และเราจะระลึก^๙ ถึงพันธสัญญาซึ่งเราทำกับผู้คนของเรา; และเราทำพันธสัญญากับพวกเขาว่าเราจะรวบรวม^{๑๐} พวกเขาในเวลาอันเหมาะสมของเรา, ว่าเราจะให้แผ่นดิน^{๑๑} ของบรรพบุรุษ พวกเขาแก่พวกเขาอีก เพื่อ เป็น มรดกของ พวกเขา, ซึ่งคือแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม^{๑๒}, ซึ่งคือแผ่นดินที่สัญญาจะให้พวกเขาตลอดกาล, พระบิดาตรัส.

๓๐ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือเวลาจะมาถึง, เมื่อจะสั่งสอนความสมบูรณ์แห่งกิตติคุณของเราแก่พวกเขา;

๒๒ค อสย. ๕๙:๒๐-๒๑;
มสค. ๓:๑;
๓ นี้. ๒๔:๑.
๒๓ก ฉฐป. ๑๘:๑๕-๑๙;
กิจการ ๓:๒๒-๒๓;
๑ นี้. ๒๒:๒๐-๒๑.
๒๔ก กิจการ ๓:๒๔-๒๖;
๑ นี้. ๑๐:๕;

เจคอบ ๗:๑๑.
๒๕ก คมพ. พันธสัญญาแห่งอับราฮัม.
ข ปฐก. ๑๒:๑-๓; ๒๒:๑๘.
๒๖ก สภษ. ๑๖:๖.
๒๗ก กพ. ๓:๘;
๒ นี้. ๒๙:๑๔;
อับรา. ๒:๙.

๗ ๓ นี้. ๑๖:๖-๗.
๒๘ก ๓ นี้. ๑๖:๘-๙.
๒๙ก อสย. ๔๔:๒๑;
๓ นี้. ๑๖:๑๑-๑๒.
๗ คมพ. อิสราเอล—การรวบรวมอิสราเอล.
ค อาไมส ๙:๑๔-๑๕.
ง คมพ. เยรูซาเล็ม.

๓๑ และพวกเขาจะเชื่อ^๖ในเรา, ว่าเราคือพระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระเจ้า เป็นเจ้า, และจะสวดอ้อนวอนพระบิดาในนามของเรา.

๓๒ เมื่อนั้นยาม^๗ของพวกเขาจะเปล่งเสียง, และพวกเขาจะขับขานเป็นเสียงเดียวกัน; เพราะพวกเขาจะเห็นด้วยตาตนเอง.

๓๓ เมื่อนั้นพระบิดาจะทรงรวบรวมพวกเขาด้วยกันอีก, และประทานเยรูซาเล็มให้พวกเขา เพื่อ เป็น แผ่นดิน แห่งมรดกของพวกเขา.

๓๔ เมื่อนั้นพวกเขาจะสิงโลดด้วยปีติ—จงพร้อมใจกันร้องเพลง^๘, เจ้าที่รกร้างของเยรูซาเล็ม; เพราะพระบิดาทรงปลอบโยนผู้คนของพระองค์แล้ว, พระองค์ทรงไถ่เยรูซาเล็มแล้ว.

๓๕ พระบิดาทรงเผย พระพาหุอันศักดิ์สิทธิ์^๙ของพระองค์ ใน สายตาของประชาชาติทั้งปวง; และทั่วสุดแดนแผ่นดินโลกจะเห็นการช่วยให้รอดของพระบิดา; และพระบิดากับเราเป็นหนึ่ง.

๓๖ และแล้วเรื่องจะเกิดขึ้นซึ่งเขียนไว้ว่า: จงตื่น^{๑๐}เถิด, จงตื่นอีกครั้งเถิด, และสวม กำลัง ของเจ้า, โอ้ไซอัน; จงสวม อารมณ์ที่สวยงามของเจ้า, โอ้เยรูซาเล็ม, นครศักดิ์สิทธิ์, เพราะนับแต่^{๑๑}นี้ไปก็จักหาได้มีผู้ไม่เข้าสู่หนัดและผู้ไม่สะออดมาสู่เจ้าอีกต่อไปเลย.

๓๗ จงสลัดตัวเจ้าออกจากภัสมธุลี; จงลุกขึ้น, จงนั่งลง, โอ้เยรูซาเล็ม; จงปลดปล่อยตนเองจากโซ่ตรวนที่คอเจ้า, โอ้ธิดาผู้เป็นเชลยแห่งไซอัน.

๓๘ เพราะพระเจ้าตรัสดังนี้: เจ้าขายตัวไปเปล่า ๆ, และเจ้าจะได้รับการไถ่โดยไม่มีใช้เงินตรา.

๓๙ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าผู้คนของเราจะรู้จักชื่อของเรา; แท้จริงแล้ว, ในวันนั้นพวกเขาจะรู้ว่าเราคือคนที่พูด.

๔๐ และจากนั้นพวกเขาจะกล่าว ว่า: งดงามเพียงใด^{๑๒}เล่าบนภูเขาคือเท้าของผู้ซึ่งนำข่าวประเสริฐมาสู่พวกเขา, ซึ่งประกาศ^{๑๓}สันติ; ซึ่งนำข่าวประเสริฐแห่งความดีมาสู่พวกเขา, ซึ่งประกาศความรอด; ซึ่งกล่าว แก่ไซอันว่า: พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงปกครอง!

๔๑ และแล้วจะมีเสียงร้องออกไปว่า: เจ้าจงออกไป, เจ้าจงออกไป, เจ้าจงไปจากที่นั่น, อย่าแตะต้องสิ่งที่ไม่สะอาด^{๑๔}; เจ้าจงออกไปจากท่ามกลางมัน; เจ้าที่ถือภาชนะของพระเจ้าจงสะอาด^{๑๕}.

๔๒ เพราะเจ้าจะไม่ออกไปด้วยความรีบร้อน^{๑๖}หรือหนีไป; เพราะพระเจ้าจะทรงไป เบื้องหน้าเจ้า, และพระผู้เป็นเจ้าแห่งอิสราเอลจะทรงเป็นหน่วยระวางหลังของเจ้า.

๔๓ ดูเถิด, ผู้รับใช้ของเราจะทำงานด้วย

๓๑ก ๓ นี้. ๕:๒๑-๒๖; ๒๑:๒๖-๒๙.
๓๒ก อีสย. ๕:๒:๘;
๓ นี้. ๑๖:๑๘-๒๐.
คมพ. เฝ้า, เฝ้าดู, เฝ้ารอ.
๓๔ก อีสย. ๕:๒:๙.

๓๖ก อีสย. ๕:๒:๑-๓;
คพ. ๑๑๓:๗-๑๐.
คมพ. ไซอัน.
๔๐ก อีสย. ๕:๒:๗; นาฮูม ๑:๑๕;
โมไซยาห์ ๑๕:๑๓-๑๘;
คพ. ๑๒๘:๑๙.

ข มาระโก ๑๓:๑๐;
๑ นี้. ๑๓:๓๗.
๔๑ก อีสย. ๕:๒:๑๑-๑๕.
ข คมพ. สะอาดกับไม่สะอาด.
ค คพ. ๑๑๓:๕.
๔๒ก ๓ นี้. ๒๑:๒๙.

ปัญญาสุขุม; ท่านจะได้รับการเชิดชูและยกย่องและจะสูงส่งมาก.

๔๔ ดังที่คนเป็นอันมากจงนต่อท่านฉันใด—หน้าตาของท่านเสียโฉม, เกินกว่าผู้ใด, และร่างกายของท่านเสียโฉมกว่าบรรดาบุตรของมนุษย์—

๔๕ ท่านก็จะไปรยปราย'บรรดาประชาชาติเป็นอันมากฉันนั้น; บรรดาภคินีจะปิดปากเพราะท่านคนนั้น, เพราะพวกเขาจะเห็นสิ่งที่ไม่มีใครบอกพวกเขา; และพวกเขาจะเข้าใจสิ่งที่ไม่เคยได้ยิน.

๔๖ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, สิ่งทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน, แม้ดังที่พระบิดาทรงบัญชาเรา. เมื่อ นั้นพันธสัญญา^๑นี้ ซึ่ง พระบิดาทรงทำพันธสัญญากับผู้คนของพระองค์จะสมบูรณ์; และจาก นั้น เยรูซาเล็ม^๒จะมีผู้คนของเราอาศัยอยู่อีก, และจะเป็นแผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขา.

บทที่ ๒๑

อิสราเอลจะได้รับการรวมเมื่อพระคัมภีร์มอรมอนปรากฏออกมา—คนต่างชาติจะได้รับการสถาปนาเป็นผู้คนอิสระในอเมริกา—พวกเขาจะได้รับการช่วยให้รอดหากพวกเขาเชื่อและเชื่อฟัง; มิฉะนั้น, พวกเขาจะถูกตัดขาดและถูกทำลาย—อิสราเอลจะสร้างเยรูซาเล็มใหม่, และเผ่าต่าง ๆ ที่หายไปจะกลับคืน. ประมาณ ค.ศ. ๓๔.

และตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เราให้เครื่องหมายแก่เจ้า, เพื่อเจ้าจะรู้เวลา^๓เมื่อสิ่งเหล่านี้กำลังจะเกิดขึ้น—เมื่อเราจะรวม, ผู้คนของเรา, จาก การกระจัดกระจายอันยาวนานของพวกเขา, โอ้เชื้อสายแห่งอิสราเอล, และจะสถาปนาไซอันของเราในบรรดาพวกเขาอีก;

๒ และดูเถิด, นั่นคือสิ่งที่เราจะให้แก่เจ้าเป็นเครื่องหมาย—เพราะตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้าว่าเมื่อสิ่งเหล่านี้ซึ่งเราประกาศแก่เจ้า, ซึ่งเราจะประกาศแก่เจ้าด้วยตัวเราเองนับแต่บัดนี้ไป, และโดยเดชานุภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งเจ้าจะได้รับจากพระบิดา, จะเป็นที่ยูแก่คนต่างชาติเพื่อพวกเขาจะรู้เกี่ยวกับผู้คนเหล่านี้ซึ่งเป็นพวกหนึ่งที่เหลืออยู่ของเชื้อสายแห่งยาโคบ, และเกี่ยวกับคนเหล่านี้ของเราซึ่งพวกเขาจะทำให้กระจัดกระจายไป;

๓ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เมื่อเรื่องเหล่านี้^๔จะเป็นที่ยูแก่พวกเขาโดยพระบิดา, และจะมาจากพระบิดา, จากพวกเขามาถึงเจ้า;

๔ เพราะเป็นปรีชาญาณของพระบิดาที่พวกเขาจะได้รับการสถาปนาในแผ่นดินนี้, และได้รับการตั้งเป็นผู้คนอิสระ^๕โดยเดชานุภาพของพระบิดา, เพื่อสิ่งเหล่านี้จะออกมาจากพวกเขามาถึงพวกหนึ่งที่เหลืออยู่ของวงศ์พันธุ์เจ้า, เพื่อพันธสัญญา^๖ของพระบิดาซึ่งทรงทำพันธสัญญากับผู้คนของพระองค์จะสมบูรณ์, โอ้เชื้อสายแห่งอิสราเอล;

๔๕ก อสย. ๕๒:๑๕.
๔๖ก อีเธอร์ ๑๓:๕, ๑๑.
๒๑ ๑ก คมพ. ยุคสุดท้าย, วันเวลาสุดท้าย.

๓ก อีเธอร์ ๔:๑๗;
จส—ป ๑:๓๔-๓๖.
๔ก ๑ นี. ๑๓:๑๗-๑๙;
คพ. ๑๐๑:๗๗-๘๐.

ข มอธ. ๕:๒๐.
คมพ. พันธสัญญาแห่งอับราฮัม.

๕ ฉะนั้น, เมื่องานเหล่านั้นและงานที่จะกระทำในบรรดาพวกเจ้านับแต่นี้ไปจะออกจากคนต่างชาติ", มาถึงพงศ์พันธุ์^๗ เจ้าซึ่งจะเสื่อมโทรมอยู่ในความไม่เชื่อ เพราะความชั่วช้าสามานย์;

๖ เพราะ ฉะนั้น พระบิดาทรงมี พระประสงค์ให้มันออกมาจากคนต่างชาติ", เพื่อพระองค์จะทรง แสดง เดชานุภาพของพระองค์ออกมาต่อคนต่างชาติ, ด้วยเหตุนี้เพื่อคนต่างชาติ, หากพวกเขาจะไม่ทำใจแข็งกระด้าง, เพื่อพวกเขาจะกลับใจ และมาหาเราและรับบัพติศมาในนามของเราและรู้ถึงประเด็นที่แท้จริงของหลักคำสอนเรา, เพื่อจะนับ พวกเขาอยู่ในบรรดาผู้คนของเรา, โอ้เชื้อสายแห่งอิสราเอล;

๗ และเมื่อสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นคือ พงศ์พันธุ์^๘ เจ้าจะเริ่มรู้สิ่งเหล่านี้—มันจะเป็นเครื่องหมายแก่พวกเขา, เพื่อพวกเขาจะรู้ว่างานของพระบิดาเริ่มต้นแล้วจนถึงความสมบูรณ์แห่งพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงทำกับผู้คนซึ่งเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

๘ และเมื่อวันนั้นจะมาถึง, เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือบรรดาภคสัตว์^๙จะปิดปาก; เพราะพวกเขาจะเห็นสิ่งที่ไม่มีใครบอกพวกเขา; และพวกเขาจะเข้าใจสิ่งที่ไม่เคยได้ยิน.

๙ เพราะในวันนั้น, เพื่อเห็นแก่เราพระบิดาจะทรงงานงานหนึ่ง, ซึ่งจะเป็นงานสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์^{๑๐}ในบรรดาพวก

เขา; และจะมีคนในบรรดาพวกเขาที่จะไม่เชื่อ, แม้ว่าชายคนหนึ่งจะประกาศเรื่องนี้แก่พวกเขา.

๑๐ แต่ ดูเถิด, ชีวิตผู้รับใช้ของเราจะอยู่ในมือเรา; ฉะนั้น คนเหล่านั้นจะไม่ทำอันตรายท่าน, แม้ว่าท่านจะเสียโฉม^{๑๑} เพราะคนเหล่านั้น. แต่เรา仍将รักษาท่าน, เพราะเราจะแสดงแก่คนเหล่านั้นว่าปรีชาญาณ^{๑๒}ของเรายิ่งใหญ่กว่ากลโกงของมาร.

๑๑ ฉะนั้นเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือผู้ใดก็ตามที่จะไม่เชื่อในคำของเรา, ซึ่งคือพระเยซูคริสต์, ซึ่งพระบิดาจะทรงให้เขา^{๑๓}นำออกไปให้คนต่างชาติ, และจะประทานพลังความสามารถให้เขาเพื่อเขาจะนำคำของเราออกไปให้คนต่างชาติ, (มันจะไปแม้ดังที่โมเสสกล่าวไว้) คนเหล่านั้นจะถูกตัดขาด^{๑๔}จากบรรดาผู้คนของเราผู้อยู่ในพันธสัญญา.

๑๒ และผู้คนที่เราที่เป็นพวกหนึ่งที่เหลืออยู่ของยาโคบจะอยู่ในบรรดาคนต่างชาติ, แท้จริงแล้ว, ท่ามกลางพวกนั้นตั้งสิ่ง^{๑๕}ที่อยู่ในบรรดาสัตว์แห่งป่า, ตั้งสิ่ง^{๑๖}หนุ่มในบรรดาฝูงแกะ, ซึ่งหากมันเข้าไปก็จะทิ้งเหยียบย่ำ^{๑๗}และนึกเป็นชั้น ๆ, และไม่มีใครปลดปล่อยได้.

๑๓ มือพวกเขาจะยกอยู่เหนือปฏิบัติ^{๑๘}ของพวกเขา, และศัตรู^{๑๙}ทั้งหมดของพวกเขาจะถูกตัดขาด.

๕ ก นี. ๒๖:๘.
ข ๒ นี. ๓๐:๔-๕; มอริ.
๕:๑๕; คพ. ๓:๑๘-๑๙.
๖ ก ๑ นี. ๑๐:๑๔; เจคอบ
๕:๕๔; ๓ นี. ๑๖:๔-๗.
ข กพ. ๓:๗, ๒๙;
๓ นี. ๑๖:๑๓;

อับรา. ๒:๙-๑๑.
๗ ก ๓ นี. ๕:๒๑-๒๖.
๘ ก อธิษ. ๒๙:๑๓;
กิจการ ๑๓:๔๑;
๑ นี. ๒๒:๘. คมพ. พันพ
พระกิตติคุณ (การ).
๑๐ ก คพ. ๑๓๕:๑-๓.

ข คพ. ๑๐:๔๓.
๑๑ ก ๒ นี. ๓:๖-๑๕;
มอริ. ๘:๑๖, ๒๕.
ข คพ. ๑:๑๔.
๑๒ ก มีคำที่ ๕:๘-๑๕;
๓ นี. ๒๐:๑๖.
ข ๓ นี. ๑๖:๑๓-๑๕.

๑๔ แท้จริงแล้ว, วิบัติจะมีแก่คนต่าง
ชาติ เว้นแต่พวกเขาจะกลับใจ; เพราะ
เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นในวันนั้น, พระ
บิดาตรัส, เราจะตัดผ้าของเจ้าออกจาก
ท่ามกลางเจ้า, และเราจะทำลายรถศึก
ของเจ้า;

๑๕ และเราจะตัดขาดเมืองแห่งแผ่นดิน
ของเจ้า, และทลายที่มั่นทั้งหมด
ของเจ้า;

๑๖ และเราจะตัดขาดเวทมนตร์คาถา
จากแผ่นดินเจ้า, และเจ้าจะไม่มีนัก
ทำนายอีกต่อไป;

๑๗ รูปบูชาที่แกะสลัก^๖ของเจ้าเราจะ
ตัดขาดด้วย, และรูปบูชาของเจ้าที่มีอยู่
ออกจากท่ามกลางเจ้า, และเจ้าจะไม่
นมัสการงานจากมือของเจ้าอีกต่อไป;

๑๘ และเราจะถอนป่าออกจากท่ามกลาง
เจ้า; เราจะทำลายเมืองของเจ้าด้วย.

๑๙ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือการ
พุดเท็จ^๗, และการหลอกลวง, และความ
ริษยา, และการวิวาท, และการนอกลนใน
อำนาจปุโรหิต, และการผิดประเวณี, จะ
ถูกกำจัดสิ้น.

๒๐ เพราะเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, พระ
บิดาตรัส, คือในวันนั้นผู้ใดก็ตามที่จะไม่
กลับใจและมาหาบุตรที่รักของเรา, เราจะ
ตัดขาดพวกเขาจากบรรดาผู้คนของเรา,
ไอ้เชื้อสายแห่งอิสราเอล;

๒๑ และเราจะดำเนินการแก้แค้นและ

แก้ริ้วกรวดต่อพวกเขา, แม้ดั่งที่ทำกับ
คนนอกศาสนา, อย่างที่พวกเขาไม่เคย
ได้ยินมา.

๒๒ แต่หากพวกเขาจะกลับใจและสดับ
ฟังคำของเรา, และไม่ทำให้ใจแข็งกระด้าง
แล้ว, เราจะสถาปนา^๘ศาสนจักรของเราใน
บรรดาพวกเขา, และพวกเขาจะเข้ามาสู่
พันธสัญญาและจะนับ^๙เข้าในบรรดาพวก
ที่เหลืออยู่นี้ของยาโคบ, ซึ่งแก่พวกเขาเรา
ให้แผ่นดินนี้ไว้เป็นมรดก;

๒๓ และพวกเขาจะช่วยผู้คนของเรา,
พวกที่เหลืออยู่ของยาโคบ, และคนจาก
เชื้อสายแห่งอิสราเอลมากเท่าที่จะมาด้วย,
เพื่อพวกเขาจะสร้างนครแห่งหนึ่ง, ซึ่งจะ
เรียกว่าเยรูซาเล็มใหม่^{๑๐}.

๒๔ และจากนั้นพวกเขาจะช่วยผู้คน
ของเรา, เพื่อพวกเขาที่กระจัดกระจาย
อยู่ทั่วผืนแผ่นดิน, จะได้รับการรวมเข้า
สู่เยรูซาเล็มใหม่.

๒๕ และเมื่อนั้นอำนาจ^{๑๑}แห่งสวรรค์จะ
ลงมาในบรรดาพวกเขา; และเราจะอยู่
ท่ามกลางด้วย^{๑๒}.

๒๖ และจากนั้นงานของพระบิดาจะ
เริ่มต้นในวันนั้น, แม้เมื่อกิตติคุณนี้จะ
ได้รับการสั่งสอนในบรรดาพวกที่เหลือ
อยู่ของคณเหล่านี้. ตามจริงแล้วเรากล่าว
แก่เจ้า, ว่าในวันนั้นงานของพระบิดาจะ
เริ่มต้น^{๑๓}ในบรรดาพวกที่กระจัดกระจาย
อยู่ทั้งหมดของผู้คนของเรา, แท้จริงแล้ว,

๑๔ก ๒ นี. ๑๐:๑๘; ๓๓:๙.
๑๗ก อพย. ๒๐:๓-๔;
ไมไซยาห์ ๑๓:๑๒-๑๓;
คพ. ๑:๑๖.
คพ. นับถึรูปเคารพ
(การ).

๑๙ก ๓ นี. ๓๐:๒.
๒๒ก คพ. สมัยการประทาน.
๗ ๒ นี. ๑๐:๑๘-๑๙;
๓ นี. ๑๖:๑๓.
๒๓ก ๓ นี. ๒๐:๒๒;
อีไซอ์ ๑๓:๑-๑๒.

คพ. เยรูซาเล็มใหม่.
๒๔ก ๑ นี. ๑๓:๓๗.
๗ อสย. ๒:๒-๔;
๓ นี. ๒๔:๑.
๒๖ก ๑ นี. ๑๔:๑๗;
๓ นี. ๒๑:๖-๗.

แม้เผ่าต่าง ๆ ที่หายไป” ซึ่งพระบิดาทรงนำออกไปจากเยรูซาเล็ม.

๒๗ แท้จริงแล้ว, งานจะเริ่มต้นในบรรดาผู้ที่กระจัดกระจาย” ทั้งหมดของผู้คนของเรา, กับพระบิดาเพื่อเตรียมทางซึ่งโดยทางนั้นพวกเขาจะมาหาเรา, เพื่อพวกเขาจะเรียกหาพระบิดาในนามของเรา.

๒๘ แท้จริงแล้ว, และเมื่อ นั้นงานจะเริ่มต้น, กับพระบิดาในบรรดาประชาชาติทั้งปวงในการเตรียมทางซึ่งโดยทางนี้จะทรงรวบรวมผู้คนของพระองค์กลับบ้านสู่แผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขา.

๒๙ และพวกเขาจะออกจากประชาชาติทั้งปวง; และพวกเขาจะไม่ออกไปด้วยความรีบร้อน” หรือหนีไป, เพราะเราจะไม่เบื้องหน้าพวกเขา, พระบิดาตรัส, และเราจะเป็นหน่วยระวังหลังของพวกเขา.

บทที่ ๒๒

ในวันเวลาสุดท้าย, ไซอันและสเตคของนางจะได้รับการสถาปนา, และพระเจ้าจะทรงรวบรวมอิสราเอลด้วยความเมตตาและความละเอียดอ่อน—พวกเขาจะมีชัย—เปรียบเทียบกับอิสยาห์ ๕๔. ประมาณ ค.ศ. ๓๔.

และเมื่อนั้นสิ่งที่เขียนไว้จะบังเกิดขึ้น: จงร้องเพลงเถิด, โอ้หญิงที่เป็นหมั้น, เจ้าผู้ไม่เคยได้ให้กำเนิด; จงเปล่งเสียงร้องเพลง” เถิด, และจงร้องดัง ๆ, เจ้าผู้ไม่เคย

เจ็บครรภ์เพราะคลอดลูก; เพราะลูกของหญิงที่อ้างว่ามีมากกว่าลูกของภรรยาที่แต่งงาน, พระเจ้าตรัส.

๒ จงขยายที่ตั้งกระโจมของเจ้า, และให้เขาทั้งหลายทำม่านที่อยู่อาศัยของเจ้าให้กว้างออก; อย่าเจียดไว้, จงต่อเชือกของเจ้าให้ยาวและทำให้เสา” ของเจ้ามั่นคง;

๓ เพราะเจ้าจะขยายออกไปทางขวาและทางซ้าย, และพงศ์พันธุ์เจ้าจะได้มรดกจากคนต่างชาติ” และทำให้เมืองรกร้างว่างเปล่าเป็นที่อาศัย.

๔ อย่างแล้ว, เพราะเจ้าจะไม่ต้องละอาย; ทั้งเจ้าจะไม่จําแนก, เพราะเจ้าจะไม่ถูกทำให้” อับอาย”; เพราะเจ้าจะลืมนความอับอายในวัยเยาว์ของเจ้า, และจะไม่ต้องจําเรื่องอัปยศในวัยเยาว์ของเจ้า, และไม่ต้องจําเรื่องอัปยศในความเป็นหม้ายของเจ้าอีกต่อไป.

๕ เพราะ พระผู้รังสรรค์ของเจ้า, สามีของเจ้า, พระเจ้าจอมโยธา คือ พระนามของพระองค์; และ พระผู้ไถ่ของเจ้า, พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล—พระองค์จะได้พระนามว่า พระผู้เป็นเจ้าของทั้งแผ่นดินโลก.

๖ เพราะ พระเจ้า ทรงเรียกเจ้าว่า เป็นหญิงที่ถูกทิ้ง และโสภณศาในวิญญาน, และภรรยาที่อ่อนวัย, เมื่อเจ้าถูกปฏิเสธ, พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัส.

๗ เราทั้งเจ้าไว้ชั่วประเดี่ยวน, แต่ด้วยความเมตตาอันหาที่สุดมิได้ เรา จะรวบรวมเจ้า.

<p>๒๖ข คมพ. อิสราเอล—สืบเผ่าที่สูญหายไปของอิสราเอล. ๒๗ก ๓ นี. ๑๖:๔-๕. ๒๘ก คมพ. อิสราเอล—</p>	<p>การรวบรวมอิสราเอล. ๒๙ก อสย. ๕๒:๑๒; ๓ นี. ๒๐:๔๒. ๒๒ ๑ก คมพ. ขัปขาน, ร้อง,</p>	<p>ร้องเพลง. ๒ก คมพ. สเตค. ๓ก คมพ. คนต่างชาติ. ๔ก ๒ นี. ๖:๗, ๑๓.</p>
--	---	--

๘ ในความโกรธเล็กน้อยเราซ่อนหน้าเรา จากเจ้าชู้ควู้, แต่ด้วยความกรุณาอันเป็น นิจเราจะมิมีเมตตาต่อเจ้า, พระเจ้าพระเจ้าผู้ ใถ่ของเจ้าตรัส.

๙ เพราะในยามนั้น, เสมือนผืนน้ำ^๑ แห่งโนอาห์ต่อเรา, เพราะเราให้คำมั่นว่า ผืนน้ำแห่งโนอาห์จะไม่ไหลท่วมแผ่นดิน โลกอีกต่อไปฉันใด, เราให้คำมั่นว่าจะไม่ โกรธเจ้าฉันนั้น.

๑๐ เพราะภูเขา^๒ จะจากไปและเนินเขา จะถูก ถอน, แต่ความ กรุณาของเราจะ ไม่ไป^๓ จากเจ้า, ทั้งจะไม่ถอนพันธสัญญา แห่งสันติของเรา, พระเจ้าที่ทรงมีเมตตา แก่เจ้าตรัส.

๑๑ โอ เจ้าผู้มี ทุกข์, ถูก พัด พาโดย พายุ ฝน พ้า คะนอง, และไม่ได้ รับ การ ปลอดภัย! ดูเถิด, เราจะวาง ศีลา^๔ ของ เจ้า เป็น สีสู่ กาย, และวาง รากฐาน ของ เจ้าด้วย ฟิลิน.

๑๒ และเราจะทำหน้าตาของเจ้าเป็น โมรา, และประตูของเจ้าเป็นโกเมน, และ ขอบทั้งหมดของเจ้าเป็นศิลางาม.

๑๓ และลูกหลานทั้งหมด^๕ ของเจ้าจะ ได้ รับการ สอนโดยพระเจ้า; และสันติของลูก หลานเจ้าจะใหญ่หลวงนัก.

๑๔ เจ้าจะได้รับการสถาปนาในความ ชอบธรรม^๖; เจ้าจะห่างไกลจากการกดขี่ เพราะเจ้าจะไม่กลัว, และห่างจากความ หวาดกลัวเพราะมันจะไม่มาใกล้เจ้า.

๑๕ ดูเถิด, พวกเขาจะรวมกันต่อต้าน

เจ้าแน่นอน, มิใช่โดยเรา; ผู้ใดก็ตามที่ จะรวมกันต่อต้านเจ้าจะล้มเพราะเจ้า.

๑๖ ดูเถิด, เราสร้างช่างที่เป่าถ่านใน ไฟ, และที่ นำ เครื่อง มือ สำหรับ งาน ของเขาออกมา; และเราสร้างผู้ผลาญ เพื่อทำลาย.

๑๗ ไม่มีอาวุธใดที่ ทำ ขึ้น เพื่อ ต่อสู้ เจ้า จะจำ เร็วได้; และทุกสิ่งที่จะสบประมาท เจ้าในการพิพากษาเจ้าจะกล่าวโทษ. นี่คื อ มรดกของผู้รับใช้พระเจ้า, และความชอบ ธรรมของพวกเขามาจากเรา, พระเจ้าตรัส.

บทที่ ๒๓

พระเยซูทรงเห็นชอบกับถ้อยคำของอิสยาห์—พระองค์ทรงบัญชาผู้คนให้ค้นหา ศาสดาพยากรณ์—ถ้อยคำของ แซมิวเอล ชาวเลมัน เกี่ยวกับการฟื้นคืนชีวิต ได้รับการเพิ่มไว้ในบันทึกของพวกเขา. ประมาณ ค.ศ. ๓๔.

และบัดนี้, ดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเจ้า ควร ค้นหา สิ่ง เหล่านี้. แท้จริง แล้ว, เรา ให้บัญญัติแก่เจ้าให้เจ้าค้นหาสิ่งเหล่านี้ อย่างขยันหมั่นเพียร; เพราะถ้อยคำของ อิสยาห์^๗ ยิ่งใหญ่.

๒ เพราะเขา พุดไว้ ในทุก เรื่อง อย่าง แน่แน่นอนเกี่ยวกับผู้คนของเราซึ่งเป็นของ เชื้อสายแห่งอิสราเอล; ฉะนั้นจำเป็นที่เขา จะต้องพุดกับคนต่างชาติด้วย.

๘ก คมพ. เมตตา (ความ, พระ, มี).
๙ก อสย. ๕๔:๙.
๑ คมพ. น้ำท่วมในสมัยโนอาห์.

๑๐ก อสย. ๔๐:๔.
ข สดต. ๙๔:๑๔;
คพ. ๓๕:๒๕.
๑๑ก วว. ๒๑:๑๘-๒๑.
๑๓ก ยรม. ๓๑:๓๓-๓๕.

๑๔ก คมพ. ชอบธรรม (ความ).
๒๓ ๑ก คมพ. พระคัมภีร์.
๗ ๒ นี้. ๒๕:๑-๕;
มอริ. ๘:๒๓.
คมพ. อิสยาห์.

๓ และเรื่องทั้งหมดที่เขาพูดเป็นไป แล้ว และจะเป็นไป” แม้ตามถ้อยคำซึ่งเขาพูด.

๔ ฉะนั้นจงใส่ใจ ถ้อยคำของเรา; จงเขียนเรื่องที่เราบอกเจ้า; และตามเวลา และพระประสงค์ของพระบิดามันจะออกไปสู่คนต่างชาติ.

๕ และผู้ใดก็ตามที่สดับ ฟัง ถ้อยคำของเราและกลับใจและรับบัพติศมา, ผู้เดียวกันนั้นจะได้รับการช่วยยี่หระอด. จงค้นหาศาสนาพยากรณ์, เพราะมีหลายคนที่เป็นพยานถึงเรื่องเหล่านี้.

๖ และบัดนี้ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพระเยซูคริสต์ถ้อยคำเหล่านี้แล้ว พระองค์ตรัสกับ พวกเขาอีก, หลังจากพระองค์ได้ทรงอธิบายพระคัมภีร์ทั้งหมดแก่พวกเขาซึ่งพวกเขาได้รับมา, พระองค์ตรัสกับพวกเขา: ดูเถิด, เราอยาก ให้เจ้าเขียน, พระคัมภีร์อื่น, ที่เจ้าไม่มี.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระองค์ตรัสกับนี้ไฟว่า: จงนำบันทึกที่เจ้าเก็บรักษาไว้ออกมา.

๘ และเมื่อนี้ไฟนำบันทึก ออกมา, และวางไว้ต่อ พระพักตร์พระองค์แล้ว, พระองค์ทอดพระเนตรมันและตรัสว่า:

๙ ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เราสั่ง ให้แซมวิเอล, ชาวเลมันผู้รับใช้ของเรา, ที่จะ เป็นพยานกับคนเหล่านี้, ว่าในวัน ที่พระบิดาจะทรงแผ่รัศมีภาพพระนามของพระองค์ในเราจะมิวิสุทธิชน เป็นอันมาก ที่ลุกขึ้น จากบรรดาคนตาย, และจะมาปรากฏแก่คนหลายคน, และจะปฏิบัติ

ต่อคนเหล่านั้น. และพระองค์ตรัสกับพวก เขาว่า: เป็นเช่นนั้นมิใช่หรือ?

๑๐ และสานุศิษย์ของพระองค์ทูลตอบ พระองค์และกล่าวว่า: ใช่แล้ว, พระองค์ เจ้าข้า, แซมวิเอลพยากรณ์ตามพระวจนะของพระองค์, และพระวจนะเหล่านั้นเกิด สัมฤทธิ์ผลแล้วทั้งหมด.

๑๑ และ พระเยซู คริสต์ กับ พวก เขา ว่า: เป็นได้อย่างไรที่เจ้าไม่เขียนเรื่องนี้, ที่วิสุทธิชนเป็นอันมากลุกขึ้นและมาปรากฏ แก่คนหลายคนและปฏิบัติต่อพวกเขา?

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนี้ไฟจำได้ว่าเรื่องนี้ไม่ได้เขียนไว้.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเยซูทรงสั่งให้เขียนไว้; ฉะนั้นจึงมีเขียนไว้ตามที่พระองค์ทรงสั่ง.

๑๔ และบัดนี้ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพระเยซูได้ทรงอธิบายพระคัมภีร์รวมกันทั้งหมดแล้ว, ซึ่งคนเหล่านั้นเขียนไว้, พระองค์ทรงสั่งพวกท่านให้สอนเรื่อง ที่พระองค์ได้ทรงอธิบายแก่พวกท่าน.

บทที่ ๒๔

ผู้ส่งสารของพระเจ้าจะเตรียมทางสำหรับการเสด็จมาครั้งที่สอง—พระคริสต์จะทรงนั่งอยู่ในการพิพากษา—อิสราเอลได้รับบัญชาให้ถวายส่วนสิบและเครื่องถวายบูชา—มีการเก็บรักษาหนังสือแห่งความทรงจำ—เปรียบเทียบมาลาคีย์ ๓. ประมาณ ค.ศ. ๓๔.

๓ก ๓ นี้. ๒๐:๑๑-๑๒.
๕ก ลูกา ๒๔:๒๕-๒๗.
๗ก ยีล. ๑๓:๒.

ข คมพ. วิสุทธิชน.
ค ยีล. ๑๔:๒๕.
ง มธ. ๒๗:๕๒-๕๓.

คมพ. ฟิ้นคินชีวิต (การ),
ฟิ้นคินพระชนม์ (การ).
๑๔ก ลูกา ๒๔:๔๔-๔๖.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระองค์ทรงสั่งพวกท่านให้เขียนพระวจนะซึ่งพระบิดาได้ประทานให้มาลาคี, ซึ่งพระองค์จะตรัสบอกแก่พวกท่าน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากที่เขียนพระวจนะเหล่านั้น แล้ว พระองค์ทรง อรรถาธิบายพระวจนะเหล่านั้น. และนี่คือถ้อยคำที่พระองค์ตรัสบอกพวกท่าน, มีความว่า: พระบิดา ตรัส แก่มาลา คี ดังนี้— ดูเถิด, เราจะส่งผู้ส่งสาร^๑ของเราไป, และเขาจะเตรียมทางไว้เบื้องหน้าเรา, และพระเจ้าองค์ที่เจ้าแสวงหาจะเสด็จมาที่พระวิหารของพระองค์อย่าง ฉับ พลัน, แม้ ผู้ส่งสารแห่งพันธสัญญา, ซึ่งเจ้าเบิกบานในพระองค์; ดูเถิด, พระองค์จะมา, พระเจ้าจอมโยธาตรัส.

๒ แต่ใครเล่าจะยังทน^๒อยู่ในวันแห่งการเสด็จมาของพระองค์, และใครเล่าจะยืนอยู่เมื่อพระองค์ทรงปรากฏ? เพราะพระองค์ทรงเป็นเหมือนไฟของคนถูกลงแระ^๓, และเหมือนสนับของช่างฟอก.

๓ และ พระองค์ จะ ทรง นั่ง เป็น คน ถูกลงแระ และเป็น คน ทำให้ เงิน บริสุทธิ์; และพระองค์จะทรงทำให้บุตร^๔ของเลวีบริสุทธิ์, และทรงชำระล้างพวกเขาตั้งทอง และ เงิน, เพื่อ พวกเขา จะ ถวาย^๕เครื่อง ถวาย บูชา แต่ พระเจ้า ใน ความ ชอบธรรม.

๔ เมื่อ นั้น เครื่อง บูชา ของ ยูดาห์ และ

เยรูซาเล็มจะเป็นที่พอพระทัยต่อพระเจ้า, ตั้งในสมัยโบราณ, และตั้งปีก่อน ๆ.

๕ และเราจะมาใกล้เจ้าเพื่อพิพากษา; และเราจะเป็นพยานที่รวดเร็วกล่าวโทษนักวิทยาศาสตร์, และกล่าวโทษคนลวงประเวณี, และกล่าวโทษคนสาบานเท็จ, และกล่าวโทษพวกที่กดขี่ ลูกจ้าง เรื่องค่าแรง, แม่หม้ายและลูกที่ขาดพ่อ^๖, และคนที่ขบไล่คนแปลกหน้า, และหากลัวเราไม่, พระเจ้าจอมโยธาตรัส.

๖ เพราะ เรา คือ พระเจ้า, เราหาเปลี่ยนแปลงไม่; ฉะนั้น เจ้า ผู้เป็นบุตรของยาโคบจะไม่ถูกเผาไหม้.

๗ แม้ ตั้งแต่ วัน เวลา ของ บรรพบุรุษเจ้า เจ้าไป^๗จากพิธีการของเรา, และไม่ได้ปฏิบัติตามศาสนพิธีของเรา. จงกลับมาหาเรา^๘และเราจะกลับไปหาเจ้า, พระเจ้าจอมโยธาตรัส. แต่เจ้ากล่าวว่า: พวกเขาพระองค์จะกลับไปได้ด้วยวิธีใดเล่า?

๘ คนจะปล้นพระผู้เป็นเจ้าของหรือ? ทว่าเจ้าปล้นเรา. แต่เจ้ากล่าวว่า: พวกเขาพระองค์ปล้นพระองค์อย่างไรเล่า? ในเรื่องส่วนสิบ^๙และเครื่องถวายบูชา^{๑๐}.

๙ เจ้า ถูก สाप แข่ง ด้วย คำ สाप แข่ง, เพราะเจ้าปล้นเรา, แม้คนทั้งประชาชาตินี้.

๑๐ เจ้าจงนำส่วนสิบ^{๑๑}ทั้งหมดมาไว้ในคลัง, เพื่อ จะมีอาหารในบ้านของเรา; และบัดนี้จึงพิสูจน์เราโดยวิธีนี้, พระเจ้า

๒๔ ๑ก คพ. ๔๕:๓.
 ๒ก ๓ นี. ๒๕:๑.
 ๓ ศคย. ๑๓:๓;
 คพ. ๑๒๘:๒๔.
 คมพ. แผ่นดินโลก—การชำระล้างแผ่นดินโลก; เสด็จมาครั้งที่สองของ

พระเยซูคริสต์ (การ).
 ๓ก ฉริบ. ๑๐:๘;
 คพ. ๘๔:๓๑-๓๔.
 ๔ คพ. ๑๓:๑.
 ๕ก ยากอบ ๑:๒๗.
 ๗ก คมพ. ละทิ้งความเชื่อ (การ).

๗ ยีล. ๑๓:๑๑;
 ๓ นี. ๑๐:๖;
 ไมโร. ๙:๒๒.
 ๘ก คมพ. ส่วนสิบ (การจ่าย).
 ๙ คมพ. เครื่องถวายบูชา.
 ๑๐ก คพ. ๖๔:๒๓;
 ๑๑คค. ๑-๗.

จอมโยธาตรีส, หากเราจะไม่เปิดหน้าต่าง
สวรรค์ให้เจ้า, และเทพรามาให้เจ้าจนไม่มี
ที่พอรับมัน.

๑๑ และเราจะตำหนิผู้กลืนกินเพื่อเห็น
แก่เจ้า, และเขาจะไม่ทำลายผลจากดิน
ของเจ้า; ทั้งเถาของของเจ้าจะไม่ร่วงหล่น
ในไร่ก่อนเวลา, พระเจ้าจอมโยธาตรีส.

๑๒ และประชาชาติทั้งปวงจะเรียกเจ้าว่า
ผู้ได้รับพร, เพราะเจ้าจะเป็นแผ่นดินที่น่า
ชื่นชม, พระเจ้าจอมโยธาตรีส.

๑๓ ถ้อยคำของ เจ้าอาจหาญ ต่อเรา,
พระเจ้าตรีส. ทว่าเจ้ายังกล่าวว่า: พวกข้า
พระองค์กล่าวสิ่งใดขัดกับพระองค์เล่า?

๑๔ เจ้าได้กล่าวว่า: มันไร้ประโยชน์ที่จะ
รับใช้ พระผู้เป็นเจ้า, และได้ประโยชน์
อะไรเล่าที่เราศึกษาสนพินิจของพระองค์
และที่เราดำเนินชีวิตอย่างโศกเศร้าต่อ
พระพักตร์พระเจ้าจอมโยธา?

๑๕ และบัดนี้เราเรียกคนหยิ่งจองหองว่า
คนมีความสุข; แท้จริงแล้ว, คนที่ทำความ
ชั่วร้ายรุ่งเรือง; แท้จริงแล้ว, แม้คนที่สองดี
พระผู้เป็นเจ้าก็ได้รับการปลดปล่อย.

๑๖ แล้ว คนที่ เกรง กลัว พระเจ้า พุด
บ่อย ๆ แก่กัน, และพระเจ้าทรงสดับฟัง
และทรงได้ยิน; และหนังสือแห่งความ
ทรงจำมีเขียนไว้ต่อพระพักตร์พระองค์
สำหรับ คนที่ เกรง กลัว พระเจ้า, และ ที่
นี้ก็ถึงพระนามของพระองค์.

๑๗ และพวกเขาจะเป็นของเรา, พระเจ้า

จอมโยธาตรีส, ในวันนั้นเมื่อเรารวบรวม
เครื่อง เพชรของเรา; และเราจะละเว้น
พวกเขาตั้งมนุษย์ละเว้นบุตรของตนเอง
ที่รับใช้ตน.

๑๘ จากนั้นเจ้าจะกลับมาและเส็งเห็น
ความแตกต่างระหว่างคนชอบธรรมกับ
คนชั่วร้าย, ระหว่างคนที่รับใช้พระผู้เป็น
เจ้ากับคนที่ไม่รับใช้พระองค์.

บทที่ ๒๕

ในการเสด็จมาครั้งที่สอง, คนหยิ่งจองหอง
และคนชั่วร้ายจะถูกเผาตั้งต่อข้าว—เอลียาห์
จะกลับคืนมาก่อนวันอันน่าพรึ่นพริ้ง
และสำคัญยิ่งนั้น—เปรียบเทียบมาลาคีย์ ๔.
ประมาณ ค.ศ. ๓๔.

เพราะดูเถิด, วันนั้นย่อมมาถึงซึ่งจะไหม้
ดัง เต่าเผา; และ คนจองหอง ทั้งหมด,
แท้จริงแล้ว, คนทั้งหมดที่ทำชั่ว, จะเป็น
ต่อข้าว; และวันที่มาถึงจะเผาไหม้พวก
เขาหมด, พระเจ้าจอมโยธาตรีส, จนมัน
ไม่มีทั้งรากหรือกิ่งเหลืออยู่เลย.

๒ แต่กับเจ้า ที่เกรง กลัว นามของเรา,
พระบุตรแห่ง ความ ชอบ ธรรม จะ ทรง
ลุกขึ้นด้วยปีกของพระองค์ที่รักษาหาย;
และเจ้าจะออกไป และเติบโต ขึ้น ดัง
ลูกวัวในคอก.

๓ และ เจ้า จะเหยียบย่ำ คนชั่วร้าย;

๑๐ข คมพ. พร. เป็นสุข, ให้พร.
๑๖ก โมโร. ๖:๕.
ข คพ. ๘๕:๓; โมเสส ๖:๕.
คมพ. หนังสือแห่งความ
ทรงจำ.
๑๗ก คพ. ๑๐๑:๓.
๑๘ก คมพ. เส็งเห็น (การ), ของ

ประทานแห่ง.
๒๕ ๑ก อสย. ๒๔:๖; ๑ นี. ๒๒:๑๕;
๓ นี. ๒๔:๒; คพ. ๒๓:๓;
๖๔:๒๓-๒๔; ๑๓๓:๖๔;
จส—ป ๑:๓๗. คมพ.
แผ่นดินโลก—การชำระ
ล้างแผ่นดินโลก.

ข ๒ นี. ๒๐:๓๓. คมพ.
จองหอง (ความ), ถือดี
(ความ), ลำพอง (ความ).
๒ก อีเธอร์ ๓:๒๒.
ข คพ. ๔๕:๕๘.
ค อโมส ๖:๔; ๑ นี. ๒๒:๒๔.
๓ก ๓ นี. ๒๑:๑๒.

เพราะพวกเขาจะเป็นเถาเถาอยู่ได้สั้น
เท่าของเจ้าในวันที่เราจะทำการนี้, พระเจ้า
จอมโยธาตรัส.

๔ เจ้าจงจำกฎของโมเสส, ผู้รับใช้ของ
เรา, ซึ่งเราสั่งกับเขาที่โฮเรบ เพื่ออิสราเอล
ทั้งหมด, พร้อมด้วยกฎ เกณฑ์ และ คำ
พิพากษา.

๕ ตูเถิด, เรา จะ ส่ง เอลียาห์^๗ ศาสตรา
พยากรณ์ มา หา เจ้า ก่อน การมา ของ วัน
อันนำพรันพริ่งและสำคัญยิ่ง^๘ ของพระเจ้า;

๖ และเขาจะหั่นใจ^๙บรรพบุรุษมาหลุก
หลาน, และใจลูกหลานมาหบบรรพบุรุษ
ของ พวกเขา, เกลือกเราจะมาลงทัณฑ์
แผ่นดินโลกด้วยคำสาปแช่ง.

บทที่ ๒๖

พระเยซูทรงอธิบายเรื่องทั้งหมด
นับจากกาลเริ่มต้นจนสุดท้าย— ทารก
และเด็ก เอ๋ย เรื่อง อัจฉริยะ ซึ่ง เขียน ไว้
ไม่ได้— ผู้ที่อยู่ใน ศาสนจักรของ พระ
คริสต์มีสิ่งของต่าง ๆ เพื่อใช้ร่วมกัน.
ประมาณ ค.ศ. ๓๔.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อ
พระเยซูทรงเล่าเรื่องเหล่านี้แล้วพระองค์
ทรงอธิบายแก่ฝูงชน; และพระองค์

ทรงอธิบายเรื่องทั้งหมดแก่พวกเขา,
ทั้งเรื่องใหญ่ น้อย.

๒ และพระองค์ตรัสว่า: พระคัมภีร์เหล่านี้,
ที่เจ้าไม่ได้มีอยู่กับเจ้า, พระบิดาทรง
บัญชาเราให้ประทานแก่เจ้า; เพราะเป็น
พระปรีชาญาณในพระองค์ที่ควรจะให้แก่
คนรุ่นต่อไปภายหน้า.

๓ และพระองค์ทรงอธิบายเรื่อง
ทั้งหมด, แม้ นับ จาก กาล เริ่ม ต้น จนถึง
เวลาที่พระองค์จะเสด็จมาในรัศมีภาพ^๑
ของพระองค์— แท้จริง แล้ว, แม้ เรื่อง
ทั้งหมดที่จะเกิดขึ้นบนพื้นพิภพ, แม้จน
ธาตุต่าง ๆ จะละลายด้วยความร้อนแรง
กล้า, และแผ่นดินโลกจะถูกม้วน^๒เข้าตั้ง
ม้วน กระดาษ, และฟ้าสวรรค์และแผ่น
ดินโลกจะสูญสิ้น;

๔ และแม้จนถึงวันสุดท้ายและสำคัญ
ยิ่ง^๓, เมื่อทุกคน, และทุกตระกูล, และ
ทุก ประชาชาติ และ ทุก ภาษา จะ ยืน อยู่
ต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, เพื่อรับการ
พิพากษาตามงานของพวกเขา, ไม่ว่าจะงาน
ดีหรือไม่ทำงานชั่ว—

๕ หากเป็นงานดี, ก็ไปสู่การฟื้นคืนชีวิต
ของชีวิตอันเป็นนิรันดร์; และหากเป็นงานชั่ว,
ก็ไปสู่การฟื้นคืนชีวิตของความอับมั่งคณ;
โดยเป็นการขมขานกันไป, อย่างหนึ่งอยู่
ด้านหนึ่งและอีกอย่างหนึ่งอยู่อีกด้านหนึ่ง,

๔ก อพย. ๓:๑-๖.
๕ก ๒ พกษ. ๒:๑-๒;
คพ. ๒:๑; ๑๐:๑๓-๑๖;
๑๒:๑๗-๑๘.
คพ. เอลียาห์;
ความมรตของคนตาย;
ฝัน (การ).
ข คพ. เสด็จมาครั้งที่สอง
ของพระเยซูคริสต์ (การ).
๖ก คพ. ๒:๒.

๒๖ ๒ก อส. มลค. บทที่ ๓ และ ๔,
หยิบยกมากล่าวใน
๓ นี. บทที่ ๒๔ และ ๒๕.
๓ก คพพ. พระเยซูคริสต์—
รัศมีภาพของพระเยซู
คริสต์.
ข อาโมส ๙:๑๓;
๒ ปต. ๓:๑๐, ๑๒;
มอร. ๙:๒.
คพพ. แผ่นดินโลก—การ

ชำระล้างแผ่นดินโลก;
โลก—การสิ้นสุดของโลก.
ค มอร. ๕:๒๓.
๔ก ยีล. ๑๒:๒๕;
๓ นี. ๒๘:๓๑.
ข ไมไซยาห์ ๑๖:๑๐-๑๑.
คพพ. พิพากษา (การ),
สุดท้าย.
๕ก ดนล. ๑๒:๒;
ยอห์น ๕:๒๙.

ตามพระเมตตา, และความยุติธรรม^๕, และ
ความบริสุทธิ์ซึ่งมีอยู่ในพระคริสต์, ผู้ทรง
ดำรงอยู่มาก่อนโลกเริ่มต้น^๖.

๖ และบัดนี้ไม่อาจเขียนไว้ในหนังสือนี้
ได้แม้หนึ่งในร้อยละ^๗ ของเรื่องซึ่งพระ
เยซูทรงสอนไว้โดยแท้แก่ผู้คน;

๗ แต่ดูเถิดแผ่นจารึก^๘ ของนีไฟมีเป็น
ส่วนใหญ่คือเรื่องซึ่งพระองค์ทรงสอนผู้คน.

๘ และข้าพเจ้าเขียนเรื่องเหล่านี้, ซึ่งเป็น
ส่วนเล็กน้อยจากเรื่องซึ่งพระองค์ทรงสอน
ผู้คน; และข้าพเจ้าเขียนไว้ด้วยเจตนาว่าคน
ต่างชาติ^๙ จะนำเรื่องเหล่านี้มา, ถึงคนเหล่านี้
อีก, ตามถ้อยคำที่พระเยซูรับสั่ง.

๙ และเมื่อพวกเขาจะได้รับเรื่องนี้, ซึ่ง
สมควรที่พวกเขาจะมีก่อน, เพื่อทดลอง
ศรัทธาของพวกเขา, และหากจะเป็นไปว่า
พวกเขาจะเชื่อเรื่องเหล่านี้จากนั้นเรื่องที่ยิ่งใหญ่กว่า^{๑๐} จะเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขา.

๑๐ และหากเป็นไปว่าพวกเขาจะไม่
เชื่อเรื่องเหล่านี้, เรื่องที่ยิ่งใหญ่กว่าจึงจะ
ถูกกัน^{๑๑} ไว้จากพวกเขา, ซึ่งนำไปสู่การ
กล่าวโทษพวกเขา.

๑๑ ดูเถิด, ข้าพเจ้ากำลังจะเขียนมัน,
เรื่องทั้งหมดที่จารึกอยู่บนแผ่นจารึกของ
นีไฟ, แต่พระเจ้าทรงห้าม, โดยตรัสว่า: เรา
จะทดลอง^{๑๒} ศรัทธาผู้คนของเรา.

๑๒ ฉะนั้นข้าพเจ้า, มอรมอน, จึงเขียน
เรื่องซึ่งพระเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้า. และ
บัดนี้ข้าพเจ้า, มอรมอน, ยุติคำกล่าวของ

ข้าพเจ้า, และเริ่มเขียนเรื่องซึ่งข้าพเจ้าได้
รับบัญชาต่อไป.

๑๓ ฉะนั้น, ข้าพเจ้าอยากให้ท่านเห็น
ว่าพระเจ้าทรงสอนผู้คนโดยแท้, ตลอด
เวลาสามวัน; และหลังจากนั้นทรงแสดง
องค์^{๑๓} แก่พวกเขาบ่อยครั้ง, และทรงหัก
ขนมปัง^{๑๔} บ่อยครั้ง, และให้พรมัน, และ
ประทานให้พวกเขา.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
พระองค์ทรงสอนและปฏิบัติต่อเด็ก^{๑๕} ๆ
ของฝูงชนซึ่งพูดถึงมาแล้ว, และพระองค์
ทรงปล่อย^{๑๖} ลิ้นพวกเขา, และพวกเขาพูด
ถึงเรื่องสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์แก่พวก
บิดาของตน, แม้ยิ่งกว่าที่พระองค์ทรง
เปิดเผยกับผู้คนมาแล้ว; และพระองค์
ทรงปล่อยลิ้นพวกเขาให้เอ่ยออกมาได้.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลัง
จากที่พระองค์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์แล้ว—
หลังจากครั้งที่สองที่ทรงแสดงองค์ต่อ
พวกเขา, และเสด็จไปเฝ้าพระบิดา, หลัง
จากทรงรักษา^{๑๗} คนเจ็บป่วยของพวกเขา,
และคนง่อยทั้งหมดของพวกเขา, และ
ทรงเปิดตาของคนตาบอดของพวกเขา
และเปิดหูของคนหูหนวก, และแม้ทรง
ทำการรักษานานปีการในบรรดาพวกเขา,
และทรงทำให้ชายผู้หนึ่งลุกขึ้นจากบรรดา
คนตาย, และทรงแสดงเดชานุภาพของ
พระองค์แก่พวกเขา, และเสด็จขึ้นไป
เฝ้าพระบิดา—

๕ข คมพ. ยุติธรรม (ความ).
ค อีเธอร์ ๓:๑๔. คมพ. พระ
เยซูคริสต์—การดำรงอยู่
ก่อนความเป็นมารดา
ของพระคริสต์.
๖ก ยอห์น ๒๑:๒๕;
๓ นี. ๕:๘.

๗ก คมพ. แผ่นจารึก.
๘ก ๓ นี. ๒๑:๕-๖.
๙ก อีเธอร์ ๔:๔-๑๐.
๑๐ก แอลมา ๑๒:๙-๑๑.
๑๑ก อีเธอร์ ๑๒:๖.
๑๒ก ยอห์น ๒๑:๑๔.
๑๓ นี. ๒๐:๓-๙.

คมพ. ศีลระลึก.
๑๔ก ๓ นี. ๑๗:๑๑-๑๒.
ข แอลมา ๓๒:๒๓;
๓ นี. ๒๖:๑๖.
๑๕ก ๓ นี. ๑๗:๙.
คมพ. รักษา, รักษาให้หาย
(การ); ปฏิหารย์.

๑๖ ดูเถิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้คือฝูงชนมารวมกัน, และพวกเขาทั้งเห็นและได้ยินเด็กเหล่านี้; แท้จริงแล้ว, แม้ทารกก็อ้าปากและเอ่ยเรื่องอัศจรรย์ออกมา; และเรื่องที่พวกเขาเอ่ยออกมาถูกห้ามมิให้ผู้ใดเขียนไว้.

๑๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือศาสนศิษย์^๑ ซึ่งพระเยซูทรงเลือกไว้เริ่มให้บังเกิดมา^๒ และสอนคนจำนวนทั้งหมดที่มาหาพวกเขาตั้งแต่เวลานั้น; และมากเท่าที่ได้รับบังเกิดมาในพระนามของพระเยซูเปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์.

๑๘ และหลายคนในพวกนั้นเห็นและได้ยินเรื่องซึ่งไม่อาจพูดได้, ซึ่งผิด^๓ กฎที่จะเขียนไว้.

๑๙ และพวกเขาสอน, และปฏิบัติต่อกันและกัน; และมีทุกสิ่ง^๔ เพื่อใช้ร่วมกัน^๕ ในบรรดาพวกเขา, ทุกคนปฏิบัติต่อกัน, อย่างเที่ยงธรรม.

๒๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาทำทุกสิ่งแม้ดังที่พระเยซูทรงสั่งพวกเขา.

๒๑ และคนที่รับบังเกิดมาในพระนามของพระเยซูเรียกว่าศาสนจักร^๖ ของพระคริสต์.

บทที่ ๒๗

พระเยซู ทรงบัญชาพวกเขาให้เรียกศาสนจักรตามพระนามของพระองค์—

ภารกิจและการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์คืออรัญพระกิตติคุณของพระองค์—มนุษย์ได้รับบัญชาให้กลับใจและรับบังเกิดมาเพื่อพวกเขาจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์—พวกเขาต้องเป็นแม่ดังพระเยซูทรงเป็น. ประมาณ ค.ศ. ๓๔-๓๕.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือขณะที่ศาสนศิษย์ของพระเยซูเดินทางและสั่งสอนเรื่องซึ่งพวกเขาทั้งได้ยินและเห็น, และให้บังเกิดมาในพระนามของพระเยซู, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือศาสนศิษย์มารวมกันและร่วมกัน^๖ สวดอ้อนวอนและอดอาหาร^๗ อย่างสุดกำลัง.

๒ และพระเยซู ทรงแสดงองค์^๘ แก่พวกเขาอีก, เพราะพวกเขาท้อใจที่สุดอดอ้อนวอนต่อพระบิดาในพระนามของพระองค์; และพระเยซูเสด็จมายืนอยู่ท่ามกลางพวกเขา, และตรัสกับพวกเขาว่า: เจ้าอยากให้เรามอบสิ่งใดแก่เจ้า?

๓ และพวกเขาทูลพระองค์ว่า: พระองค์เจ้าข้า, พวกข้าพระองค์อยาก^๙ ให้พระองค์ทรงบอกพวกข้าพระองค์ถึงชื่อที่พวกข้าพระองค์จะเรียกศาสนจักรนี้; เพราะมีการโต้เถียงในบรรดาผู้คนเกี่ยวกับเรื่องนี้.

๔ และพระเจ้าตรัสกับพวกเขาว่า: ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า,

๑๖ก มธ. ๑๑:๒๕.
๑๗ก ๓ นี. ๑๙:๔-๑๓.
ข ๔ นี. ๑:๑.
๑๘ก ๓ นี. ๒๖:๑๑.
๑๙ก ๔ นี. ๑:๓.
ข คมพ. อุทิศ, อุทิศถวาย

(การ).
๒๑ก โมไซยาห์ ๑๘:๑๗.
คมพ. ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์.
๒๗ ๑ก คพ. ๒๙:๖.
ข แอลมา ๖:๖.

คมพ. อดอาหาร (การ).
๒ก ๓ นี. ๒๖:๑๓.
คมพ. พระเยซูคริสต์—การปรากฏหลังความเป็นมรตัยของพระคริสต์.

ทำไมผู้คนจะพร่ำบ่น และโต้เถียงกัน เพราะเรื่องนี้เล่า?

๕ พวกเขาไม่ได้อ่านพระคัมภีร์หรือ, ซึ่งกล่าวว่าเจ้าต้องรับนาม^๑ของพระคริสต์, ซึ่งเป็นนามของเรา? เพราะจะเรียกเจ้าโดยนามนี้ในวันสุดท้าย;

๖ และผู้ใดที่รับนามของเรา, และอดทน^๒จนกว่าชีวิตจะหาไม่, ผู้เดียวกันนั้นจะได้รับการช่วยให้อดวันสุดท้าย.

๗ ฉะนั้น, อะไรก็ตามที่เจ้าจะทำ, เจ้าจงทำในนามของเรา; ฉะนั้นเจ้าจึงเรียกศาสนจักรตามนามของเรา; และเจ้าจึงเรียกหาพระบิดาในนามของเราเพื่อพระองค์จะประทานพรให้ศาสนจักรเพื่อเห็นแก่เรา.

๘ และจะเป็นศาสนจักร^๓ของเราได้อย่างไรนอกจากจะเรียกตามชื่อของเรา? เพราะหากศาสนจักรเรียกตามชื่อของโมเสส มันก็เป็นศาสนจักรของโมเสส; หรือหากศาสนจักรเรียกชื่อตามชื่อของชายคนหนึ่งมันก็เป็นศาสนจักรของชายคนหนึ่ง; แต่หากเรียกตามชื่อของเราก็เป็นศาสนจักรของเรา, หากเป็นไปได้ว่าพวกเขาสร้างบนกิตติคุณของเรา.

๙ ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเจ้าสร้างบนกิตติคุณของเรา; ฉะนั้นอะไรก็ตามที่เจ้าจะเรียกเจ้าจึงเรียก, ตามนามของเรา; ฉะนั้นหากเจ้าเรียกหาพระบิดา, เพื่อศาสนจักร, หากเป็นไปได้ตามนามของเราพระบิดาจะทรงได้ยินเจ้า;

๑๐ และหากเป็นไปได้ว่าศาสนจักรสร้างบนกิตติคุณของเรา พระบิดาก็จะทรงแสดงงานของพระองค์ออกมาเองในนั้น.

๑๑ แต่หากมันไม่สร้างบนกิตติคุณของเรา, และสร้างบนงานของมนุษย์, หรือบนงานของมาร, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้าว่าพวกเขามีปีติในงานของตนชั่วเวลาหนึ่ง, และในไม่ช้าที่สุดย่อมมาถึง, และพวกเขาถูกโค่น^๔และโยนเข้าไปในไฟ, ซึ่งจากที่นั่นไม่มีกรกลับมา.

๑๒ เพราะงานของพวกเขาติดตาม^๕พวกเขาไป, ด้วยเหตุจากงานของพวกเขา พวกเขาจึงถูกโค่น; ฉะนั้นจงจำเรื่องที่เรายกเอาไว้.

๑๓ ดูเถิดเราให้กิตติคุณ^๖ของเราแก่เจ้า, และนี่คือกิตติคุณที่เราให้แก่เจ้า—ว่าเรามาในโลกเพื่อทำตามน้ำพระทัย^๗ของพระบิดาของเรา, เพราะพระบิดาของเราทรงส่งเรามา.

๑๔ และพระบิดาของเราทรงส่งเรามาเพื่อเราจะได้ถูกยกขึ้น^๘บนกางเขน; และหลังจากที่เราถูกยกขึ้นบนกางเขนแล้ว, เพื่อเราจะตั้ง^๙มนุษย์ทั้งปวงมาหาเรา, เพื่อดังที่เราถูกยกขึ้นโดยมนุษย์ฉันใด แม้ฉันนั้นมนุษย์จะถูกยกขึ้นโดยพระบิดา, เพื่อยืนอยู่ต่อหน้าเรา, เพื่อรับการพิพากษา^{๑๐}ตามงานของพวกเขา, ไม่ว่าจะงานดีหรือไม่ว่างานชั่ว—

๑๕ และเพราะเหตุนี้เราจึงได้รับการยก

๕ก คมพ. พระเยซูคริสต์— การรับพระนามของพระเยซูคริสต์ไว้กับเรา.
๖ก ๓ นี. ๑๕:๙.
๘ก คมพ. พระเยซูคริสต์— พระประมุขของศาสนจักร.

ข คพ. ๑๑๕:๔.
๑๑ก แอลมา ๕:๕๒.
๑๒ก วี. ๑๔:๑๓;
คพ. ๕๙:๒.
๑๓ก คพ. ๗๖:๔๐-๔๒.
คมพ. พระกิตติคุณ.
ข ยอห์น ๖:๓๘-๓๙.

๑๔ก ๑ นี. ๑๑:๓๒-๓๓;
โมเสส ๗:๕๕.
ข ยอห์น ๖:๔๔;
๒ นี. ๙:๕;
คพ. ๒๗:๑๘.
ค คมพ. พระเยซูคริสต์— พระผู้พิพากษา.

ขึ้น” ; ฉะนั้น, ตามเดชะนุภาพของพระบิดาเราจะดึงมนุษย์ทั้งปวงมาหาเรา, เพื่อพวกเขาจะได้รับการศึกษาตามงานของตน.

๑๖ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, คือผู้ใดกลับใจและรับบัพติศมา^๗ ในนามของเราจะเต็มเปี่ยม; และหากเขาอดทน^๘ จนกว่าชีวิตจะหาไม่, ดูก่อน, เราจะถือว่าเขาไม่มี ความ ผิด ต่อ พระ พักตร์ พระ บิดาของเราในวันนั้นเมื่อเราจะยื่นเพื่อพิพากษาโลก.

๑๗ และเขาที่ไม่อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, ผู้เดียวกันนั้นคือผู้ที่จะถูกโค่นและโยนเข้าไปในไฟ, ซึ่งจากที่นั่นพวกเขาจะกลับมาอีกไม่ได้, เพราะความยุติธรรม^๙ ของพระบิดา.

๑๘ และนี่คือ พระดำรัส^{๑๐} ที่พระองค์ประทานให้ลูกหลานมนุษย์. และเพราะเหตุนี้พระองค์จึงทรงทำให้พระวจนะซึ่งประทานไว้เกิดสัมฤทธิ์ผล, และพระองค์ไม่ทรงกล่าวเท็จ, แต่ทรงทำให้พระวจนะของพระองค์เกิดสัมฤทธิ์ผลทั้งหมด.

๑๙ และไม่มีสิ่งที่ไม่สะอาด^{๑๑} จะเข้าไปในอาณาจักรของพระองค์ได้; ฉะนั้นไม่มีสิ่งใดเข้าไปในสถานพักผ่อน^{๑๒} ของพระองค์ นอกจากบรรดาผู้ที่ล้าง อากัณฐ์ของพวก เขาในเลือดของเรา, เพราะศรัทธาของ พวกเขา, และการกลับใจจากบาปทั้งหมด

ของพวกเขา, และความซื่อสัตย์จนกว่าชีวิตจะหาไม่ของพวกเขา.

๒๐ บัดนี้^{๑๓} คือบัญญัติ: จงกลับใจ^{๑๔}, เจ้าทั้งหลายทั่วสุดแดนแผ่นดินโลก, และมาหาเราและรับบัพติศมา^{๑๕} ในนามของเรา, และเจ้าจะได้รับการศึกษา^{๑๖} ให้บริสุทธิ์^{๑๗} โดยการรับพระวิญญาณบริสุทธิ์, เพื่อเจ้าจะยืนอยู่โดยไม่มีมลทิน ต่อหน้าเราในวันสุดท้าย.

๒๑ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, นี่คือการตัดสินใจของเรา; และเจ้ารู้สิ่งที่เจ้าจะต้องทำในศาสนจักรของเรา; เพราะงานที่เจ้าเห็นเราทำมาแล้วเจ้าจงทำด้วย; เพราะสิ่งที่เจ้าเห็นเราทำมาแล้วแม้สิ่งนั้นเจ้าจงทำ;

๒๒ ฉะนั้น, หากเจ้าทำสิ่งเหล่านี้เจ้าย่อมเป็นสุข, เพราะเราจะยกเจ้าขึ้นในวันสุดท้าย.

๒๓ จงเขียนเรื่องซึ่งเจ้าเห็นและได้ยินมา, นอกจากเรื่องที่น่ากลัว.

๒๔ จงเขียนเรื่องงานของคนพวกนี้, ซึ่งจะเป็นไป, แม้ดังที่มีเขียนไว้, เกี่ยวกับเรื่องที่เป็นมาแล้ว.

๒๕ เพราะดูเถิด, จากบรรดาหนังสือซึ่งมีเขียนไว้, และที่ซึ่งเขียน, คนพวกนี้จะได้รับการพิพากษา^{๑๘}, เพราะโดยหนังสือเหล่านี้งาน^{๑๙} ของพวกเขาจะเป็นที่รู้แก่มนุษย์.

๒๖ และดูเถิด, พระบิดาทรงเขียน^{๒๐} เรื่อง

๑๕๓ คมพ. ชดใช้ (การ).
๑๖๓ คมพ. กลับใจ (การ).
๗ คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา.
๘ ๑ นี. ๑๓:๓๗. คมพ. อดทน (ความ).
๑๗๓ คมพ. ยุติธรรม (ความ).
๑๘๓ แอลมา ๑๑:๓๗.

๗ คพ. ๘๔:๒๔. คมพ. พักผ่อน, สถานพักผ่อน.
๘ วว. ๑:๕; ๗:๑๔; แอลมา ๕:๒๑, ๒๗; ๑๓:๑๑-๑๓.
๑๐ ก อีเธอร์ ๔:๑๘.
๑๑ คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา—จำเป็น.
๑๒ คมพ. ทำ (ชำระ) ให้

บริสุทธิ์ (การ).
๑๓ คพ. ๔:๒.
๑๔ ๒๓๓ ๓ นี. ๒๖:๑๖.
๑๕ ๒๕๓ ๒ นี. ๓๓:๑๐-๑๕; คม. ๑:๑๑.
๑๖ ๑ นี. ๑๔:๓๒-๓๓.
๑๗ ๒๖๓ ๓ นี. ๒๔:๑๖. คมพ. หนังสือแห่งชีวิต.

ทั้งหมด; ฉะนั้นโลกจะได้รับการพิพากษาจากหนังสือซึ่งจะเขียนไว้.

๒๗ และเจ้าจงรู้ว่าเจ้าจะเป็นผู้พิพากษา^๑แห่งคนเหล่านี้, ตามคำพิพากษาซึ่งเราจะให้แก่เจ้า, ซึ่งจะเที่ยงธรรม. ฉะนั้น, เจ้าควรเป็นคน^๒อย่างไรเล่า? ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, แม้ดังที่เราเป็น^๓.

๒๘ และบัดนี้เราไปเฝ้า^๔พระบิดา. และตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, สิ่งใดก็ตามที่เจ้าจะทูลขอพระบิดาในนามของเราเจ้าจะได้รับ.

๒๙ ฉะนั้น, ขอ^๕, และเจ้าจะได้รับ; เคาะ, และจะเปิดมันให้เจ้า; เพราะคนที่ขอ, ย่อมได้รับ; และกับผู้ที่เคาะ, มันจะเปิดให้.

๓๐ และบัดนี้, ดูก่อน, ปีติของเราใหญ่หลวงนัก, แม้จนถึงความบริบูรณ์, เพราะเจ้า, และคนรุ่นนี้ด้วย; แท้จริงแล้ว, และแม้พระบิดาก็ทรงชื่นชมยินดี, และเทพผู้บริสุทธ์ทั้งปวงด้วย, เพราะเจ้าและคนรุ่นนี้; เพราะไม่มีผู้ใดในพวกเขาหายไป.

๓๑ ดูก่อน, เราอยากให้เจ้าเข้าใจ; เพราะเราหมายถึงคนรุ่นนี้^๖ ซึ่งมีชีวิตอยู่เดี๋ยวนี้; และไม่มีผู้ใดในพวกเขาหายไป; และเรามีความบริบูรณ์แห่งปีติ^๗ในคนเหล่านี้.

๓๒ แต่ดูเถิด, มันทำให้เราโทมอันสเพราะอนุชนรุ่นที่สี่^๘ นับจากคนรุ่นนี้, เพราะพวกเขาจะถูกนำไปเป็นเชลยโดยคนนั้นแม้ดังบุตรแห่งหายนะ; เพราะพวกเขาจะขายเราเพื่อเงินและเพื่อทอง, และเพื่อ

สิ่งที่แมลงกินผ้า^๙ ทำลายและขโมยจะบุกมาลักไปได้. และในวันนั้นเราจะไปเยือนพวกเขา, แม้นำงานของพวกเขากลับมาบนศีรษะของตนเอง.

๓๓ และเหตุการณ์^{๑๐}ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพระเยซูทรงยุติคำกล่าวเหล่านี้แล้วพระองค์ตรัสกับสานุศิษย์ของพระองค์ว่า: เจ้าจงเข้าทางประตูคับแคบ^{๑๑}; เพราะคับแคบคือประตู, และแคบคือทางซึ่งนำไปสู่ชีวิต, และมีน้อยคนที่พบ; แต่กว้างคือประตู, และกว้างขวางคือทางซึ่งนำสู่ความตาย, และมีคนมากที่เดินทางนั้น, จนกลางคืนมาถึง, ซึ่งเวลานั้นไม่มีผู้ใดทำงานได้.

บทที่ ๒๘

สานุศิษย์เก้าคนในจำนวนสิบสองคนปรารถนาและได้รับสัญญาว่าจะได้รับมรดกในอาณาจักรของพระคริสต์เมื่อพวกเขาตาย—ชาวนีไฟสามคนปรารถนาและได้รับอำนาจเหนือความตายเพื่อจะยังอยู่บนแผ่นดินโลกจนพระเยซูเสด็จมาอีก—พวกเขาได้รับการแปรสภาพและเห็นสิ่งต่างๆ ซึ่งเป็นการผิดกฎที่จะเอ่ยถึง, และพวกเขากำลังปฏิบัติศาสนกิจในหมู่มนุษย์ขณะนี้. ประมาณ ค.ศ. ๓๔-๓๕.

และเหตุการณ์^{๑๒}ได้บังเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูตรัสถ้อยคำนี้แล้ว, พระองค์รับสั่งกับ

๒๗ก ๑ นี. ๑๒:๙-๑๐;
มอริ. ๓:๑๙.
ข คมพ. พระเยซูคริสต์—
แบบอย่างของพระเยซู
คริสต์.
ค มธ. ๕:๔๘;
๓ นี. ๑๒:๔๘.

๒๘ก ยอห์น ๒๐:๑๓.
๒๙ก มธ. ๗:๗;
๓ นี. ๑๔:๗.
๓๐ก ยอห์น ๑๗:๑๒.
๓๑ก ๓ นี. ๒๘:๒๓.
ข ๓ นี. ๙:๑๑-๑๓; ๑๐:๑๒.
ค คมพ. ปีติ.

๒๓ก ๒ นี. ๒๖:๙-๑๐;
แอลมา ๔:๕:๑๐, ๑๒.
ข มธ. ๖:๑๙-๒๑;
๓ นี. ๑๓:๑๙-๒๑.
๓๓ก มธ. ๗:๑๓-๑๔;
๓ นี. ๑๔:๑๓-๑๔;
คพ. ๒๒:๑-๔.

สานุศิษย์ของพระองค์, ทีละคน, โดยตรัสกับพวกท่านว่า: เจ้าปรารถนาอะไรจากเรา, หลังจากเราไปเฝ้าพระบิดา?

๒ และพวกท่านทั้งหมด, นอกจากสามคน, ทูลว่า: พวกข้าพระองค์ปรารถนาว่า หลังจากมีชีวิตอยู่จนถึงอายุขัยของมนุษย์แล้ว, ขอให้การปฏิบัติ ศาสน กิจของพวกข้าพระองค์, มาถึงที่สุด, ซึ่งในการนั้นพระองค์ทรงเรียกข้าพระองค์มา, เพื่อข้าพระองค์จะได้มาเฝ้าพระองค์ในอาณาจักรของพระองค์โดยเร็ว.

๓ และ พระองค์ ตรัส กับ พวก ท่านว่า: เจ้าเป็นสุขแล้วเพราะเจ้าปรารถนาสิ่งนี้จากเรา; ฉะนั้น, หลังจากเจ้ามีอายุเจ็ดสิบสองปีเจ้าจงมาหาเราในอาณาจักรของเรา; และกับเราเจ้าจะพบความพักผ่อน^๑.

๔ และเมื่อพระองค์รับสั่งกับพวกท่านแล้ว, พระองค์ทรงหันมาหาสามคนนั้น, และตรัสกับพวกท่านว่า: เจ้าอยากให้เราทำอะไรให้เจ้า, เมื่อเราไปเฝ้าพระบิดา?

๕ และพวกท่านโทมนัสอยู่ในใจ, เพราะไม่กล้าทูล พระองค์ ถึง เรื่อง ที่ พวก ท่าน ปรารถนา.

๖ และ พระองค์ ตรัส กับ พวก ท่านว่า: ดูเถิด, เรา^๒รู้ ความคิดของเจ้า, และเจ้าปรารถนา สิ่ง ที่ ยอห์น^๓, ผู้เป็นที่รักของเรา, ผู้อยู่กับเราในการปฏิบัติ ศาสน กิจของเรา, ปรารถนาจากเรา, ก่อนที่เราจะถูกชาวียวยกขึ้น.

๗ ฉะนั้น, เจ้าเป็นสุขกว่านั้น, เพราะเจ้าจะไม่ต้องล้มรส^๔ความตาย^๕เลย; แต่เจ้าจะอยู่เห็น การ กระ ทำ ทั้งหมด ของพระบิดาที่ทรงมีต่อลูกหลานมนุษย์, แม้จนสิ่งทั้งปวงจะเกิดสัมฤทธิ์ผลตามประสงค์ของพระบิดา, เมื่อเราจะมาในรัชมีภาพของเราพร้อมด้วยเดชานุภาพ^๖แห่งสวรรค์.

๘ และเจ้าจะไม่ต้องทนรับ ความเจ็บปวดของความตาย; แต่เมื่อเราจะมาในรัชมีภาพของเราจะเปลี่ยนเจ้าในชั่วพริบตาจากมรรตัย^๗สู่อมตัย^๘; และเมื่อนั้นเจ้าจะได้รับพรในอาณาจักรพระบิดาของเรา.

๙ และอนึ่ง, เจ้าจะไม่มีความเจ็บปวดขณะที่เจ้าพำนักอยู่ในเนื้อหนัง, ทั้งไม่มีโทมนัสนอกจากเพื่อบาปของโลก; และทั้งหมดนี้เราจะทำเพราะสิ่งที่เจ้าปรารถนาจากเรา, เพราะเจ้าปรารถนาว่าเจ้าจะได้^๙จิตวิญญาณมนุษย์มาหาเรา, ขณะที่โลกจะยังคงอยู่.

๑๐ และเพราะเหตุนี้เจ้าจะมีความบริบูรณ์^{๑๐}แห่งปิตี; และเจ้าจะนั่งลงในอาณาจักรพระบิดาของเรา; แท้จริงแล้ว, ปิตีของเจ้าจะเต็มเปี่ยม, แม้ดังพระบิดาประทาน ความ บริบูรณ์ แห่ง ปิตี ให้เรา; และเจ้าจะเป็นแม่ดังเราเป็น, และเราเป็นแม่ดังพระบิดา; และพระบิดากับเราเป็นหนึ่ง^{๑๑};

๒๘ ๓ก คมพ. พักผ่อน, สถานพัก
ผ่อน.
๖ก อาโมส ๔:๑๓;
แอลมา ๑๘:๓๒.
๗ ยอห์น ๒๑:๒๑-๒๓;
คพ. ๗:๑-๔.
๗ก ๔ นี้. ๑:๑๔;

มอริ. ๘:๑๐-๑๑;
อีเธอร์ ๑๒:๑๗.
๗ คมพ. สัตภาวะที่แปร
สภาพ.
ค ๓ นี้. ๒๐:๒๒.
๘ก ๓ นี้. ๒๘:๓๖-๔๐.
คมพ. มรรตัย

(ความเป็น).
๗ คมพ. อมตัย (ความเป็น).
๓ก ฟป. ๑:๒๓-๒๔;
คพ. ๗:๕-๖.
๑๐ก คพ. ๘:๓๖-๓๘.
๗ ยอห์น ๑๗:๒๐-๒๓.

๑๑ และ พระวิญญูณ บริสุทธี^๖ เป็น พยาน ถึง พระบิดา และ เรา; และ พระ บิดาประทานพระวิญญูณบริสุทธีให้ลูก หลานมนุษย์, เพราะเรา.

๑๒ และ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ เมื่อ พระเยซู รับสั่ง ถ้อยคำ เหล่านี้ แล้ว, พระองค์ ทรง สัมผัส พวก ท่าน ที่ ละ คน ด้วย นิ้ว พระหัตถ์ นอกจาก สาม คน นั้น ที่ จะ คง อยู่ ต่อ ไป, และ จาก นั้น พระองค์ เสด็จ จาก ไป.

๑๓ และ ดูเถิด, ฟ้า สวรรค์ เปิด, และ พระองค์ ทรง พา^๗ พวก ท่าน ขึ้น สวรรค์, และ เห็น และ ได้ยิน เรื่อง ซึ่ง ไม่อาจ พู ด ได้.

๑๔ และ พวก ท่าน ถูก ห้าม^๘ ไม่ให้ เหยื่อ; ทั้ง พวก ท่าน ไม่ได้รับ อำนาจ ให้ เหยื่อ ได้ ถึง เรื่อง ที่ พวก ท่าน เห็น และ ได้ยิน;

๑๕ และ พวก ท่าน อยู่ใน ร่าง หรือ นอก ร่าง, พวก ท่าน บอก ไม่ ได้; เพราะ พวก ท่าน ได้ รู้ สึก เหมือน เป็น การ เปลี่ยน สภาพ^๙ ของ ตน, ว่า ทรง เปลี่ยน พวก ท่าน จาก ร่าง ของ เนื้อหนัง เป็น สภาพ อัน เป็น อมตะ, เพื่อ จะ เห็น สิ่ง ต่าง ๆ ของ พระผู้ เป็น เจ้า.

๑๖ แต่ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ พวก ท่าน ได้ ปฏิบัติ ศาสนา อีก บน พื้น ฟ้า; กระนั้น ก็ ตาม พวก ท่าน ไม่ ได้ ปฏิบัติ เกี่ยว กับ เรื่อง ที่ ได้ยิน และ เห็น มา, เพราะ บัญชา ซึ่ง พวก ท่าน ได้รับ บน สวรรค์.

๑๗ และ บัดนี้, พวก ท่าน เป็น มรรตัย หรือ อมตะ, ตั้งแต่วันที่ เปลี่ยน สภาพ ของ พวก ท่าน, ข้าพเจ้า หา รู้ ไม่;

๑๘ แต่ ข้าพเจ้า รู้ เพียง เท่า นี้, ตาม บัน ทึก ซึ่ง ได้ รับ มา— พวก ท่าน ออก ไป ตาม ผืน แผ่นดิน, และ ปฏิบัติ แก่ ผู้คน ทั้ง ปวง, โดย รวม มาก เท่า ที่ ยอม เชื่อ ใน คำ สั่ง สอน ของ พวก ท่าน เข้า มาสู่ ศาสนา จักร; ให้ บัพ- ติศ มา พวก เขา, และ มาก เท่า ที่ รับ บัพ ติศ มา รับ พระวิญญูณ บริสุทธี.

๑๙ และ พวก ท่าน ถูก คน ที่ ไม่ เป็น ของ ศาสนา จักร โยน เข้า เรือ น จ่า. และ เรือ น จ่า^{๑๐} ขัง พวก ท่าน ไว้ ไม่ ได้, เพราะ มัน แยก ออก เป็น สอง.

๒๐ และ พวก ท่าน ถูก โยน ลง ไป ใน แผ่นดิน; แต่ พวก ท่าน ตี แผ่นดิน ด้วย พระวณะ ของ พระผู้ เป็น เจ้า, ถึง ขนาด ที่ โดย เดชานุภาพ^{๑๑} ของ พระองค์ ปล่อย พวก ท่าน ออก จาก หวัง ลึก ของ แผ่นดิน; และ ฉะนั้น คน พวก นั้น จึง ขุด หลุม ให้ พอ จะ ขัง พวก ท่าน ไม่ ได้.

๒๑ และ พวก ท่าน ถูก โยน เข้า ไป ใน เต่า หลอม^{๑๒} สาม ครั้ง และ ไม่ ได้รับ อันตราย.

๒๒ และ พวก ท่าน ถูก โยน เข้า ใน ภา^{๑๓} ที่ ขัง สัตว์ ป่า สอง ครั้ง; และ ดูเถิด พวก ท่าน เล่น กับ สัตว์ ดั่ง เด็ก เล่น กับ ลูก แกะ ที่ ยัง ดูนม, และ ไม่ ได้รับ อันตราย.

๒๓ และ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ พวก ท่าน ออก ไป ใน บรรดา ผู้คน ทั้งหมด ของ นีไฟ ดั้งนี้, และ สั่ง สอน พระกิตติคุณ^{๑๔} ของ พระคริสต์ กับ ผู้คน ทั้ง ปวง บน ผืน แผ่นดิน; และ พวก เขา เปลี่ยน ใจ เลื่อมใส มาสู่ พระเจ้า, และ เข้า มา ใน ศาสนา จักร

๑๑ ก ๒ นี. ๓๑:๑๗-๒๑; ๓ นี. ๑๑:๓๒.
๑๓ ก ๒ ครี. ๑๒:๒-๔.
๑๔ ก คพ. ๗:๑๑๔-๑๑๖.
๑๕ ก โมเสส ๑:๑๑.

คมพ. เปลี่ยน สภาพ (การ).
๑๙ ก กิจการ ๑๖:๒๖;
แอลมา ๑๔:๒๖-๒๘.
๒๐ ก มอริ. ๘:๒๔.

๒๑ ก ดนล. ๓:๒๒-๒๗;
๔ นี. ๑:๓๒.
๒๒ ก ดนล. ๖:๑๖-๒๓;
๔ นี. ๑:๓๓.
๒๓ ก คมพ. พระกิตติคุณ.

ของ พระคริสต์, และด้วยเหตุนี้ ผู้คน
รุ่นนั้น จึงได้รับพร, ตามพระวาทะของ
พระเยซู.

๒๔ และบัดนี้ข้าพเจ้า, มอรมอน, ยุติการ
พูดเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ไว้ชั่วคราวหนึ่ง.

๒๕ ดูเถิดข้าพเจ้ากำลังจะเขียนชื่อท่าน
เหล่านั้นผู้ไม่ต้อง ลี้มรสความตาย, แต่
พระเจ้าทรงห้ามไว้; ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่
เขียน, เพราะชื่อซ่อนไว้จากโลก.

๒๖ แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้าเห็นพวกท่าน,
และพวกท่านปฏิบัติต่อข้าพเจ้า.

๒๗ และดูเถิดพวกท่านจะอยู่ในบรรดา
คนต่างชาติ, และคนต่างชาติจะไม่รู้จัก
พวกท่าน.

๒๘ พวกท่านจะอยู่ในบรรดาชาวยิวด้วย,
และชาวยิวหา รู้จักพวกท่านไม่.

๒๙ และเหตุการณ์จะได้บังเกิดขึ้น,
เมื่อพระเจ้าทรงเห็นเหมาะสมในปรีชา
ญาณของพระองค์ที่พวกท่านจะปฏิบัติ
ต่อบรรดาเผ่าของ อิสราเอล ทั้งหมดที่
กระจัดกระจายอยู่, และต่อประชาชาติ,
ตระกูล, ภาษาและผู้คนทั้งปวง, และจะ
นำคนมากมายออกมาจากพวกนั้นไปสู่
พระเยซู, เพื่อ ความปรารถนาของ พวก
ท่านจะสมบูรณ์, และเพราะเดชะานุภาพ
แห่งการสร้างความเชื่อมั่นของพระเจ้าผู้เป็น
เจ้าซึ่งอยู่ในพวกท่านด้วย.

๓๐ และ พวกท่าน เป็น ดั่ง เทพ ของ
พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และหากพวกท่านจะสวด
อ้อนวอนพระบิดาในพระนามของ พระ

เยซูพวกท่านจะแสดงตนให้ผู้อื่นได้ก็ตาม
ที่พวกท่านเห็นว่าดี.

๓๑ ฉะนั้น, พวกท่านจะทำงานอันสำคัญ
ยิ่งและน่าอัศจรรย์, ก่อนวันสำคัญยิ่งที่
กำลังจะมาถึง เมื่อผู้คนทั้งหมด จะต้อง
มายืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระ
คริสต์โดยแน่แท้;

๓๒ แท้จริง แล้ว แม้ในบรรดาคนต่าง
ชาติพวกท่านก็จะทำงานสำคัญยิ่งและน่า
อัศจรรย์, ก่อนวันพิพากษานั้น.

๓๓ และหากท่านมีพระคัมภีร์ทั้งหมด
ซึ่งให้เรื่องราวเกี่ยวกับงานอัศจรรย์ทั้งปวง
ของพระคริสต์, ท่านจะรู้, ตามพระวาทะ
ของพระคริสต์, ว่าสิ่งเหล่านี้จะต้องเกิด
โดยแน่แท้.

๓๔ และวิบัติจึงมีแก่คนที่ไม่ยอม สดับ
ฟัง พระวาทะของ พระเยซู, และ คนที่
พระองค์ทรงเลือกไว้ และส่งมาในบรรดา
พวกเขาด้วย; เพราะผู้ใดที่ไม่รับ พระ
วาทะของ พระเยซู และ ถ้อยคำของผู้ที่
พระองค์ ทรง ส่ง มา ย่อมไม่รับ พระองค์;
และฉะนั้นพระองค์จะไม่ทรงรับพวกเขา
ในวันสุดท้าย;

๓๕ และจะเป็นการดีกว่าสำหรับ พวก
เขาหากพวกเขาไม่ได้เกิด. เพราะท่าน
คิด หรือว่า ท่าน จะ กำจัด ความ ยุติธรรม
ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้ทรงขุนเคืองได้, ผู้
ถูกเหยียบย่ำ อยู่ใต้เท้าของมนุษย์, เพื่อ
โดยการนั้นความรอดจะได้มา?

๓๖ และบัดนี้ดูเถิด, ตั้งที่ข้าพเจ้าพูด

๒๓๒ นี. ๒๗:๓๐-๓๑.

๒๔ ก นี. ๑๙:๔.

๒๗ ก คมพ. อิสราเอล—การกระ
จัดกระจายของอิสราเอล;
อิสราเอล—สืบเผ่าที่

สัญญาไปยังอิสราเอล.

๓๐ ก คมพ. บุตรสวรรค์, เทพ.

๓๑ ก ฮีล. ๑๒:๒๕;

๓ นี. ๒๖:๔-๕.

๓๒ ก ๒ นี. ๒๕:๑๗.

๓๔ ก อีเธอร์ ๔:๘-๑๒.

ข คมพ. ศาสตราพยากรณ์.

๓๕ ก ฮีล. ๑๒:๒.

เกี่ยวกับท่านเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงเลือกไว้, แท้จริงแล้ว, แม้คนสามคนที่ทรงพาขึ้นไปในสวรรค์, คือข้าพเจ้าหาว่าไม่ว่าทรงชำระพวกท่านจากความเป็นมรตัยไปสู่ความเป็นอมตะหรือเปล่า—

๓๗ แต่ดูเถิด, นับแต่ข้าพเจ้าเขียนมา, ข้าพเจ้า ทูลถาม พระเจ้า, และ พระองค์ ทรง แสดง ให้ ประจักษ์ แก่ ข้าพเจ้า ว่า จำ ต้อง ให้ เกิด การ เปลี่ยนแปลง กับ ร่างกาย พวกท่าน, มิฉะนั้น แล้วก็ จำ เป็น ที่ พวก ท่าน จะ ต้อง ลี้มรส ความตาย;

๓๘ ฉะนั้น, เพื่อ พวกท่าน จะ ไม่ ลี้มรส ความตาย จึง ให้ เกิด การ เปลี่ยนแปลง กับ ร่างกาย พวกท่าน, เพื่อ จะ ได้ ไม่ ต้อง รับ ความ เจ็บ ปวด หรือ โทมนัส นอก จาก เพราะ บาป ของ โลก.

๓๙ แล้ว การ เปลี่ยนแปลง นี้ ไม่ อาจ เทียบ ได้ กับ การ เปลี่ยนแปลง ที่ จะ เกิด ขึ้น ใน วัน สิ้น สุด ท้าย; แต่ เกิด การ เปลี่ยนแปลง กับ พวก ท่าน, ถึง ขนาด ที่ ซาดาน จะ มี อำนาจ เหนือ พวก ท่าน ไม่ได้, คือ เขา จะ ล่อ ลวง พวก ท่าน ไม่ได้; และ พวก ท่าน ได้ รับ การ ชำระ ให้ บริสุทธิ์ แล้ว ใน เนื้อ หนึ่ง, จน พวก ท่าน บริสุทธิ์, และ จน พลัง ของ แผ่นดิน โลก จะ ยึด พวก ท่าน ไว้ ไม่ได้.

๔๐ และ ใน สภานี้ พวก ท่าน จะ ยัง คง อยู่ จน ถึง วัน พิพากษา ของ พระคริสต์; และ ใน วัน นั้น พวก ท่าน จะ ได้ รับ การ เปลี่ยนแปลง ที่ ใหญ่ หลวง กว่า, และ จะ ทรง รับ เข้า ไป ใน อาณาจักร ของ พระบิดา เพื่อ จะ ไม่ ออก ไป อีก, แต่ จะ นาน อก อยู่ กับ พระผู้ เป็น เจ้า ใน สวรรค์ ชั่ว นาน หนึ่ง.

บทที่ ๒๙

การออกมาของพระคัมภีร์มอรมอนคือ เครื่องหมายที่พระเจ้าเริ่มรวมอิสราเอล และ ทำให้ พันธสัญญา ของ พระองค์ สมบูรณ์—ผู้ที่ปฏิเสธการเปิดเผยและ ของประทานในยุคสุดท้ายของพระองค์ จะถูกสาปแช่ง. ประมาณ ค.ศ. ๓๔-๓๕.

และบัดนี้ ดูเถิด, ข้าพเจ้า กล่าว แก่ ท่าน ว่า เมื่อ พระเจ้า จะ ทรง เห็น เหมาะ สม, ใน ปรีชาญาณ ของ พระองค์, ว่า คำ กล่าว เหล่า นี้ จะ มา สู่ คน ต่าง ชาติ ตาม พระวณะ ของ พระองค์, เวลานั้น ท่าน จะ รู้ ว่า พันธสัญญา ซึ่ง พระ บิดา ทรง กระทำ กับ ลูก หลาน อิสราเอล, เกี่ยวกับการกลับคืนของ พวก เขามา สู่ ผืน แผ่นดิน แห่ง มรดก ของ พวก เขา, กำลัง เริ่ม เกิด สัมฤทธิ์ ผล แล้ว.

๒ และ ท่าน จะ รู้ ว่า พระ วณะ ของ พระเจ้า, ซึ่ง พุด ไว้ โดย ศาสดา พยากรณ์ ผู้ บริสุทธิ์, จะ เกิด สัมฤทธิ์ ผล ทั้ง หมด; และ ท่าน ไม่ จำ ต้อง กล่าว ว่า พระเจ้า ทรง ริบ การ เสด็จ มา หา ลูก หลาน อิสราเอล.

๓ และ ท่าน ไม่ จำ ต้อง จินตนาการ ใน ใจ ท่าน ว่า พระวณะ ที่ พุด ไว้ นั้น ไร้ ประโยชน์, เพราะ ดูเถิด, พระเจ้า จะ ทรง ระลึก ถึง พันธสัญญา ของ พระองค์ ซึ่ง ทรง กระทำ กับ ผู้ คน ของ เชื้อ สาย แห่ง อิสราเอล ของ พระองค์.

๔ และ เมื่อ ท่าน จะ เห็น ว่า คำ กล่าว เหล่า นี้ ออก มา ใน บรรดา พวก ท่าน, ท่าน ไม่ จำ ต้อง ลบ หลู่ การ กระทำ ของ พระเจ้า อีก ต่อ

๓๘ก คมพ. สัตภาวะที่แปรสภาพ.
๓๘ก คมพ. ล่อลวง (การ).
ข คมพ. ทำ (ชำระ)

ให้บริสุทธิ์ (การ).
ค คมพ. บริสุทธิ์ (ความ),
ศักดิ์สิทธิ์ (ความ).
๒๙ ๑ ก ๒ นี. ๓๐:๓-๘.

ข มอธ. ๕:๑๔, ๒๐.
๒ก ลูกา ๑๒:๔๕-๔๘.

ไป, เพราะดาบ^๖แห่งความยุติธรรม^๗ของ
พระองค์อยู่ในพระหัตถ์ขวา; และดูเถิด,
ในวันนั้น, หากท่านจะลบหลู่การกระทำ
ของพระองค์แล้วพระองค์จะทรงกระทำ
ให้มันตามมาทันท่านในไม่ช้า.

๕ วิบัติ^๘แก่คนที่ลบหลู่การกระทำของ
พระเจ้า; แท้จริงแล้ว, วิบัติ^๙แก่คนที่
ปฏิเสธ^{๑๐}พระคริสต์และงานของพระองค์!

๖ แท้จริงแล้ว, วิบัติ^{๑๑}แก่คนที่ปฏิเสธ
การเปิดเผยของพระเจ้า, และที่จะกล่าว
ว่า พระเจ้าไม่ทรงทำงานโดยการเปิดเผย,
หรือโดยการพยากรณ์, หรือโดยของ
ประทาน^{๑๒}, หรือโดยภาษา, หรือโดยการ
รักษา, หรือโดยอำนาจของพระวิญญาณ
บริสุทธิ์อีกต่อไปแล้ว!

๗ แท้จริงแล้ว, และวิบัติ^{๑๓}แก่ผู้^{๑๔}นั้นที่จะ
กล่าวในวันนั้น, เพื่อหาผลประโยชน์^{๑๕}, ว่าไม่มี
ปาฏิหาริย์^{๑๖}กระทำขึ้นโดยพระเยซูคริสต์;
เพราะคนที่ทำการนี้จะกลับเหมือนดังบุตร
แห่งหายนะ^{๑๗}, ซึ่งไม่มีความเมตตาสำหรับผู้
นั้น, ตามพระวจนะของพระคริสต์!

๘ แท้จริงแล้ว, และท่านไม่จำเป็นต้องดิ้น
นินทา^{๑๘}, หรือดูแคลน^{๑๙}, หรือเยาะเย้ยชาว
ยิว^{๒๐}, หรือคนใดในพวกที่เหลื่ออยู่ของ
เชื้อสายแห่งอิสราเอลอีกต่อไป; เพราะ
ดูเถิด, พระเจ้าทรงระลึกถึงพันธสัญญา
ของพระองค์ที่ทรงทำไว้กับพวกเขา, และ
พระองค์จะทรงกระทำกับพวกเขาตามที่
ประทานคำมั่นไว้.

๙ ฉะนั้นท่านไม่จำเป็นต้องคิดว่าท่านจะ
เห็นพระหัตถ์ขวาของพระเจ้าไปทาง
ซ้ายได้, เพื่อพระองค์จะไม่ดำเนินการ
พิพากษาจนถึง การทำให้ พันธสัญญา
ซึ่ง พระองค์ ทรง ทำ กับ เชื้อสาย แห่ง
อิสราเอลสมบูรณ์.

บทที่ ๓๐

คนต่างชาติในยุคสุดท้ายได้รับบัญชา
ให้กลับใจ, มาหาพระคริสต์, และนับ
อยู่กับเชื้อสายแห่งอิสราเอล. ประมาณ
ค.ศ. ๓๔-๓๕.

จงสดับฟัง, โอ้คนต่างชาติ, และจงฟัง
พระวจนะของพระเยซูคริสต์, พระบุตร
ของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่, ซึ่ง
พระองค์ทรงบัญชาข้าพเจ้าให้พูดเกี่ยวกับ
ท่าน, เพราะ, ดูเถิดพระองค์ทรงบัญชา
ข้าพเจ้าให้เขียนไว้, มีความว่า:

๒ จงหันมาเถิด, เจ้าคนต่างชาติ^๑ทั้ง
ปวง, หันมาจากทางอันชั่วร้ายของเจ้า;
และกลับใจ^๒จากการทำชั่วของเจ้า, จาก
การพูดเท็จ และการหลอกลวงของเจ้า,
จากการผิดประเวณีของเจ้า, และจาก
ความน่าชิงชังลับ ๆ ของเจ้า, และการ
ถือรูปเคารพของเจ้า, และจากการกระ
ทำฆาตกรรมของเจ้า, และการฉ้อฉลใน
อำนาจปุโรหิตของเจ้า, และความริษยา

๔ก ๓ นี. ๒๐:๒๐.
ข คมพ. ยุติธรรม (ความ).
๕ก ๒ นี. ๒๘:๑๕-๑๖.
ข มอริ. ๘:๑๗;
อีเธอร์ ๔:๘-๑๐.
ค มธ. ๑๐:๓๒-๓๓.
๖ก มอริ. ๙:๗-๑๑, ๑๕.

ข คมพ. ของประทานทาง
วิญญาณ, ของประทาน
แห่งพระวิญญาณ.
๗ก คมพ. นี้อฉลในอำนาจ
ปุโรหิต (การ).
ข ๒ นี. ๒๘:๔-๖;
มอริ. ๙:๑๔-๒๖.

ค คมพ. บุตรแห่งหายนะ.
๘ก ๑ นี. ๑๙:๑๔.
ข ๒ นี. ๒๙:๔-๕.
ค คมพ. ยิว (ชาว).
๓๐ ๑ก ๓ นี. ๕:๑๒-๑๓.
๒ก คมพ. คนต่างชาติ.
ข คมพ. กลับใจ (การ).

ของเจ้า, และการวิวาทของเจ้า, และจากความชั่วร้ายและความน่าชิงชังทั้งหมดของเจ้า, และจงมาหาเรา, และรับบัพติศมาในนามของเรา, เพื่อเจ้าจะได้รับ

การปลดบาปของเจ้า, และเปี่ยมไปด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์, เพื่อเจ้าจะนับ 'อยู่' กับผู้คนของเราซึ่งเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

นีไฟฉบับที่สี่ หนังสือของนีไฟ

ผู้เป็นบุตรของนีไฟ—สานุศิษย์คนหนึ่งของพระเยซูคริสต์

เรื่องราวของผู้คนของนีไฟ, ตามบันทึกของท่าน.

ชาวนีไฟและชาวเลมันได้รับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระเจ้าทั้งหมด—พวกเขา มีสรรพสิ่งทั้งปวงเพื่อใช้ร่วมกัน, ทำงาน ปาฏิหาริย์, และรุ่งเรืองในแผ่นดิน—หลังจากสอง ศตวรรษ, การแบ่งแยก, ความชั่ว, ศาสนจักรปลอม, และการข่มเหงเกิดขึ้น—หลังจากสามร้อยปี, ทั้งชาวนีไฟและชาวเลมันชั่วร้าย—แอมารอนซ่อนบันทึกศักดิ์สิทธิ์. ประมาณ ค.ศ. ๓๕-๓๒๑.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สามสิบหก, ผู้คนทั้งหมดได้รับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระเจ้า, ทั่วผืนแผ่นดิน, ทั้งชาวนีไฟ และชาวเลมัน, และไม่มี ความขัดแย้งและการโต้เถียงในบรรดาคนเหล่านั้น, และทุกคนปฏิบัติต่อกันอย่างเที่ยงธรรม.

๓ และพวกเขามีสิ่งของทั้งหมด^๑ เพื่อใช้ร่วมกันในบรรดาพวกเขา; ฉะนั้นจึงไม่มีคนรวยและคนจน, ทาสและไท, แต่พวกเขาเป็นอิสระทุกคน, และเป็นผู้รับส่วนในของประทานจากสวรรค์.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือปีที่สามสิบเจ็ดผ่านไปด้วย, และยังมีความสุขอยู่ต่อไปในแผ่นดิน.

๕ และมีงานสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์ซึ่ง สานุศิษย์ ของ พระ เยซู กระทำ, ถึงขนาดที่คนเหล่านั้นรักษา^๒ คนป่วย, และทำให้คนตายฟื้น, และทำให้คนง่อยเดิน,

๖๖ ละเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือปีที่สามสิบสี่ผ่านไป, และปีที่สามสิบห้าด้วย, และดูเถิดสานุศิษย์ของพระเยซูตั้งศาสนจักรของพระคริสต์ขึ้นในผืนแผ่นดินทั้งหมดโดยรอบ. และมากเท่าที่มาหาพวกท่าน, และกลับใจจากบาปของพวกเขาอย่างแท้จริง, ได้รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซู; และพวกเขาได้รับพระวิญญานบริสุทธิ์ด้วย.

๒๓ กท. ๓:๒๗-๒๙;
๒ นี. ๑๐:๑๘-๑๙;
๓ นี. ๑๖:๑๐-๑๓;
๒๑:๒๒-๒๕;

อับรา. ๒:๑๐.

[๔ นีไฟ]

๑ ๓ก กิจการ ๔:๓๒;

๓ นี. ๒๖:๑๙. คมพ. อุทิศ, อุทิศถวาย (การ).

๕ก คมพ. รักษา, รักษาให้หาย (การ).

และ คน ตามอดได้ รับ สายตา ของ พวก เขา, และ คน หู หนวก ได้ ยืน; และ พวก ท่าน ทำ ปาฏิหาริย์ นาน ๗ ปี ใน บรรดา ลูก หลาน มนุษย์; และ พวก ท่าน ไม่ได้ ทำ ปาฏิหาริย์ โดย วิรุทธิ์ อื่น นอก จาก ใน พระนาม ของ พระ เยชู.

๖ และ ปี ที่ สาม สิบแปด ผ่าน ไป ดัง นี้, และ ปี ที่ สาม สิบเก้า ด้วย, และ ปี ที่ สี่ สิบเอ็ด, และ สี่ สิบสอง, แท้จริง แล้ว, แม้ จน สี่ สิบเก้า ปี ผ่าน ไป, และ ทำ สิบเอ็ด ด้วย, และ ทำ สิบสอง; แท้จริง แล้ว, และ แม้ จนห้า สิบเก้า ปี ผ่าน ไป.

๗ และ พระเจ้า ทรง ทำให้ พวก เขา รุ่งเรือง ยิ่ง ใน แผ่นดิน; แท้จริง แล้ว, ถึง ขนาด ที่ พวก เขา สร้าง เมือง ต่าง ๆ ขึ้น อีก ใน ที่ ซึ่ง เคย มี เมือง ต่าง ๆ ถูก เผลา.

๘ แท้จริง แล้ว, แม้ เมือง เซราเอิมลา ที่ ยิ่งใหญ่ นั้น พวก เขาก็ ให้ สร้าง ขึ้น อีก.

๙ แต่ มี หลาย เมือง ซึ่ง จม อยู่, และ น้ำ เข้า มา แทน ที่; ฉะนั้น จึง สร้าง เมือง เหล่า นี้ ใหม่ ไม่ได้.

๑๐ และ บัดนี้, ดู เกิด, เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ ผู้คน ของ นี้ไฟ แข็งแกร่ง ขึ้น, และ ขยาย เผ่า พันธุ์ อย่าง รวดเร็ว ยิ่ง, และ กลับ กลาย เป็น ผู้คน ทั้ง ดงาม และ จำ เร็ว ยิ่งนัก.

๑๑ และ พวก เขา แต่งงาน, และ ยก ให้ แต่งงาน กัน, และ ได้รับ พร ตาม คำ สัญญา มากมาย หลาย ประการ ซึ่ง พระเจ้า ทรง กระทำ ไว้ กับ พวก เขา.

๑๒ และ พวก เขา ไม่ได้ ดำเนิน ตา มการ ฐิบัติ และ ศาสน พิธี แห่ง กฎ ของ โมเสส อีก ต่อ ไป; แต่ พวก เขา ดำเนิน ตาม พ ระบัญญัติ ซึ่ง พวก เขา ได้ รับ จาก พระเจ้า ของ พวก เขา และ พระผู้ เป็น เจ้า ของ พวก เขา, ด้วย การ อดอาหาร และ สวด อ้อนวอน ต่อ ไป, และ ประชุม กัน บ่อย ครั้ง ทั้ง เพื่อ สวด อ้อนวอน และ ฟัง พระวจา ของ พระเจ้า.

๑๓ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ ไม่ มี ความขัดแย้ง ใน บรรดา ผู้คน ทั้ง ปวง, ใน ที่ ว่าง แผ่นดิน; แต่ มี ปาฏิหาริย์ ยิ่งใหญ่ กระทำ ขึ้น ใน บรรดา สานุศิษย์ ของ พระเยชู.

๑๔ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ ปี ที่ เจ็ด สิบเอ็ด ผ่าน ไป, และ ปี ที่ เจ็ด สิบสอง ด้วย, แท้จริง แล้ว, และ ทำ ยี่ ที่ สุด, จน ปี ที่ เจ็ด สิบเก้า ผ่าน ไป; แท้จริง แล้ว, แม้ หนึ่ง ร้อย ปี ผ่าน ไป, และ สานุศิษย์ ของ พระเยชู, ผู้ ที่ พระองค์ ได้ ทรง เลือก ไว้, จาก ไป สู่ เมือง บรมสุขเกษม ของ พระผู้ เป็น เจ้า ทั้งหมด, นอก จาก สาม คน ที่ จะ คง อยู่ ต่อ ไป; และ มี สานุศิษย์ คน อื่น ๆ ได้ รับ แต่งตั้ง แทน ที่ พวก ท่าน; และ คน เป็น อัน มาก ใน รุ่ นั้น นั้น ล่วง ลับ ไป.

๑๕ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ ไม่ มี ความขัดแย้ง ใน แผ่นดิน, เพราะ ความรัก ของ พระผู้ เป็น เจ้า ซึ่ง สถิต อยู่ในใจ ผู้คน.

๑๖ และ ไม่ มี ความ ริษยา, หรือ การ วิวาท, หรือ ความ วุ่นวาย, หรือ การ ผิด ประเวณี, หรือ การ พุด เท็จ, หรือ การ กระ

๕ข ยอห์น ๑๔:๑๒.
ค มพ. ปาฏิหาริย์.
๘ก ๓ นี้. ๘:๘.
๙ก ๓ นี้. ๙:๔, ๗.
๑๐ก มอริ. ๙:๖.
๑๒ก ๒ นี้. ๒๕:๓๐;
๓ นี้. ๑๕:๒-๘.

ข คมพ. กฎของโมเสส.
ค โมโร. ๖:๕;
คพ. ๘๘:๗๖-๗๗.
๑๔ก คมพ. เมืองบรมสุขเกษม.
ข ๓ นี้. ๒๘:๓-๙.
ค มพ. สัตภาวะที่แปรสภาพ.

ค คมพ. สานุศิษย์.
ง คมพ. แต่งตั้ง (การ).
๑๕ก คมพ. สงบ (ความ),
สงบสุข (ความ), สันติ,
สันติสุข.
๑๖ก คมพ. สามัคคี (ความ),
หนึ่งเดียว (ความเป็น).

ทำฆาตกรรม, หรือกามตัณหา" อย่างใด; และแน่แท้แล้วไม่มีผู้คนใดมีความสุข ยิ่งกว่านี้ได้ ในบรรดาผู้คนที่ปวงที่พระหัตถ์ของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ.

๑๗ ไม่มีโจร, หรือฆาตกร, ทั้งไม่มีชาวเลมมัน, หรือชาวใด ๆ; แต่คนทั้งหลายอยู่กันเป็นหนึ่งเดียว", เป็นลูกของพระคริสต์, และ ทายาท แห่ง อาณาจักรของ พระ ผู้เป็นเจ้า.

๑๘ และพวกเขาเป็นสุขอะไรเช่นนั้น! เพราะ พระเจ้า ประทานพร พวกเขาในการกระทำทั้งหมดของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, แม้พวกเขาได้รับ พร และ รุ่งเรือง จนถึงหนึ่งร้อยสิบปีผ่านไป; และคนรุ่นแรก หลังจาก พระ คริสต์ก็ได้ ล่วง ลับ ไป, และไม่มี ความขัดแย้งทั่วทั้งแผ่นดิน.

๑๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนี้-ไฟ, ท่านที่เก็บรักษาบันทึกสุดท้ายนี้, ตายไป, (และท่านเขียนบันทึกบนแผ่นจารึก" ของนิไฟ) และเอมัสบุตรท่านเก็บรักษาบันทึก แทน; และท่าน เขียนบันทึกบน แผ่นจารึกของนิไฟด้วย.

๒๐ และท่านเก็บรักษาบันทึกอยู่แปดสิบสี่ปี, และยังคง มีความสงบสุขอยู่ในแผ่นดิน, นอกจากผู้คนส่วนน้อยที่ขบถต่อ ศาสนจักร และ เรียก ชื่อ พวก ตน ว่า ชาวเลมมัน; ฉะนั้นจึงเริ่มมีชาวเลมมันอีกในแผ่นดิน.

๒๑ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ

เอมัสตายด้วย, (และเป็นหนึ่งร้อยเก้าสิบสี่ปี นับแต่การเสด็จมาของพระคริสต์) และเอมัสบุตร ท่าน เก็บ รักษา บันทึก แทน; และท่านเขียนบันทึกบนแผ่นจารึกของนิไฟด้วย; และมีเขียนไว้ในหนังสือของนิไฟด้วย, ซึ่งคือหนังสือเล่มนี้.

๒๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือสองร้อยปีผ่านไป; และคนรุ่นที่สองล่องลับไปหมดเหลืออยู่ไม่กี่คน.

๒๓ และ บัดนี้ ข้าพเจ้า, มอ รมอน, อยากให้ท่านรู้ว่าผู้คนที่ได้ขยายเผ่าพันธุ์, ถึง ขนาด ที่ พวกเขา กระจาย ไป ทั่ว ผืนแผ่นดิน, และว่าพวกเขากลับร่ำรวยยิ่ง, เพราะ ความ รุ่งเรือง ของ พวกเขาในพระ คริสต์.

๒๔ และบัดนี้, ในปีที่สองร้อยหนึ่งนี้เริ่มมีคนทะนงตนด้วยความถือดี" ในบรรดาพวกเขา, เช่นการสวมเสื้อฝ้ายราคาแพง, และไข่มุกงดงาม นานา ชนิด, และ สิ่งสวยงามอันเป็นของโลก.

๒๕ และนับจากเวลานั้นพวกเขาไม่ได้มีสิ่งของของตนและทรัพย์สินของตนเพื่อใช้ร่วมกัน" ในบรรดาพวกเขาอีกต่อไป.

๒๖ และพวกเขาเริ่มแบ่งชนชั้น; และพวกเขาเริ่มสร้างศาสนจักร" ให้ตนเพื่อหาผลประโยชน์", และเริ่มปฏิบัติศาสนจักรที่แท้จริงของพระคริสต์.

๒๗ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ เมื่อ สอง ร้อย สิบ ปี ผ่านไป มี ศาสนจักร

๑๖ข คมพ. ตัณหาราคะ.
ค โมไซยาห์ ๒:๔๑;
แอลมา ๕๐:๒๓.
คมพ. ปีติ.
๑๗ก ยอห์น ๑๗:๒๑.
คมพ. โซอัน.

๑๙ก คมพ. แผ่นจารึก.
๒๔ก คมพ. จองหอง (ความ),
ถือดี (ความ), ลำพอง
(ความ).
๒๕ก ๔ นี. ๑:๓.
๒๖ก ๑ นี. ๒๒:๒๓;

๒ นี. ๒๘:๓;
มอริ. ๘:๓๒-๓๘.
ข คพ. ๑๐:๕๖.
คมพ. นีโอนิลินอำนาจ
บุโรหิต (การ).

หลายแห่งอยู่ในแผ่นดิน; แท้จริงแล้ว, มีหลายศาสนจักรซึ่งประกาศว่ารู้จักพระคริสต์, กระนั้นพวกเขาก็ยังได้ปฏิเสธพระกิตติคุณส่วนใหญ่ของพระองค์, ถึงขนาดที่พวกเขายอมรับความชั่วร้ายนานปีการ, และได้ปฏิบัติสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์แก่ผู้นั้นซึ่งสิ่งศักดิ์สิทธิ์ดังกล่าวถูกห้ามไว้สำหรับเขาเพราะความไม่มีค่าควร.

๒๘ และศาสนจักรนี้ขยายอย่างยิ่ง เพราะความชั่วช้าสามัญ, และเพราะอำนาจชานาซึ่งได้เกาะกุมใจพวกเขา.

๒๙ และอนึ่ง, มีศาสนจักรอีกแห่งหนึ่งซึ่งปฏิเสธพระคริสต์; และพวกนี้ข่มเหงศาสนจักรที่แท้จริงของพระคริสต์, เพราะความอ่อนน้อมของพวกเขาและความเชื่อของพวกเขาในพระคริสต์; และคนพวกนี้เกลียดชังพวกเขาเพราะปาฏิหาริย์หลายอย่างซึ่งกระทำในบรรดาพวกเขา.

๓๐ ฉะนั้นพวกนี้ใช้พลังอำนาจและสิทธิอำนาจเหนือศาสนศิษย์ของพระเยซูซึ่งยังคงอยู่กับพวกเขา, และพวกนี้โยนพวกท่านเข้าเรือนจำ; แต่โดยเดชานุภาพแห่งพระวณะของพระผู้เป็นเจ้า, ซึ่งอยู่กับพวกท่าน, เรือนจำจึงแยกออกเป็นสอง, และพวกท่านออกมาทำปาฏิหาริย์ยิ่งใหญ่ในบรรดาคนพวกนี้.

๓๑ กระนั้นก็ตาม, และทั้งที่มีปาฏิหาริย์ทั้งปวงเหล่านี้, ผู้คนยังทำใจตนแข็งกระด้าง, และหมายมั่นจะฆ่าพวกท่าน, แม้ตั้งที่ชาวยิวในเยรูซาเล็มหมายมั่นจะ

ฆ่าพระเยซูมาแล้ว, ตามพระดำรัสของพระองค์.

๓๒ และพวกนี้โยนพวกท่านเข้าในเตาหลอมแห่งเพลิง, และพวกท่านออกมาโดยไม่ได้รับอันตราย.

๓๓ และคนพวกนี้โยนพวกท่านเข้าในถ้ำขังสัตว์ป่าด้วย, และพวกท่านเล่นกับสัตว์ป่าแม้ตั้งแต่เด็กเล่นกับลูกแกะ; และพวกท่านออกมาจากฝูงของพวกมัน, โดยไม่ได้รับอันตราย.

๓๔ กระนั้นก็ตาม, ผู้คนทำใจตนแข็งกระด้าง, เพราะพวกเขาถูกชักนำโดยปุโรหิตและศาสตาดพยากรณ์ปลอมเป็นอันมากให้สร้างศาสนจักรหลายแห่ง, และทำความชั่วช้าสามัญนานปีการ. และพวกเขาทุบตีผู้คนของพระเยซู; แต่ผู้คนของพระเยซูไม่ได้ตอบโต้. และตั้งนั้นปีแล้วปีเล่า, พวกเขาได้เสื่อมโทรมลงในความไม่เชื่อและความชั่วร้าย, แม้จนสองร้อยสามสิบปีผ่านไป.

๓๕ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีนี้, แท้จริงแล้ว, ในปีที่สองร้อยสามสิบเอ็ด, มีการแบ่งแยกอย่างแพร่หลายในบรรดาผู้คน.

๓๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีนี้เกิดมีผู้คนกลุ่มหนึ่งซึ่งมีชื่อว่าชาวนีไฟ, และพวกนี้เป็นผู้เชื่อที่แท้จริงในพระคริสต์; และในบรรดาพวกเขามีพวกที่ชาวเลมันเรียกว่า—ชาวเจคอบ, และชาวโจเซฟ, และชาวโซรัม;

<p>๒๗ก คมพ. ละทิ้งความเชื่อ (การ). ข นี. ๑๘:๒๘-๒๙. ๒๘ก คมพ. มาร—ศาสนจักร</p>	<p>ของมาร. ๒๙ก คมพ. ข่มเหง (การ). ๓๐ก นี. ๒๘:๑๙-๒๐. ๓๒ก นี. ๒๘:๒๑.</p>	<p>ข ดนล. ๓:๒๖-๒๗. ๓๓ก นี. ๒๘:๒๒. ๓๔ก นี. ๑๒:๓๙; คพ. ๙:๒๓-๒๗.</p>
--	---	--

๓๗) ฉะนั้นผู้เชื่อที่แท้จริงในพระคริสต์, และผู้นมัสการที่แท้จริงของพระคริสต์, (ในบรรดาคนเหล่านี้มีสานุศิษย์สาม คนที่ยังคงอยู่ของพระเยซูรวมอยู่ด้วย) เรียกว่าชาวนี้ไฟ, และชาวเจคอบ, และชาวโจเซฟ, และชาวไซรม.

๓๘) และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนที่ปฏิเสธพระกิตติคุณ มีชื่อว่าชาวเลมัน, และชาวเลมิวเอล, และชาวอิชมาเอล; และพวกนี้ไม่ได้เสื่อมโทรมอยู่ในความไม่เชื่อ, แต่พวกเขาจงใจกบฏต่อพระกิตติคุณของพระคริสต์; และพวกเขาสอนลูกๆ ของตนไม่ให้เชื่อ, แม้ตั้งบรรพบุรุษของตน, ได้เสื่อมโทรมมา, นับแต่ต้น.

๓๙) และเป็นเพราะความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของบรรพบุรุษพวกเขา, แม้ตั้งที่เป็นมานับแต่ต้น. และพวกเขาถูกสอนให้เกลียดลูก ๆ ของพระผู้เป็นเจ้า, แม้ตั้งที่ชาวเลมันถูกสอนให้เกลียดลูกหลานของนี้ไฟมานับแต่ต้น.

๔๐) และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือสองร้อยสี่สิบสี่ปีผ่านไป, และกิจจานุกิจของผู้คนเป็นไปดังนี้. และผู้คนที่ชั่วร้ายมากกว่าก็แข็งแรงแจ้งขึ้น, และกลับมีจำนวนมากกว่าผู้คนของพระผู้เป็นเจ้าอย่างยิ่ง.

๔๑) และพวกเขายังคงสร้างศาสนจักรให้ตนต่อไป, และตกแต่งมันด้วยของมีค่านานาชนิด. และสองร้อยห้าสิบปีผ่านไปดังนั้น, และสองร้อยหกสิบปีด้วย.

๔๒) และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนที่ชั่วร้ายเริ่มก่อเกิดคำปฏิญาณและการมั่วสุมลับของแกติแอนตันอีก.

๔๓) และผู้คนที่ มีชื่อว่าผู้คนของนี้ไฟเริ่มจงใจในใจพวกเขา ด้วย, เพราะความมั่งคั่งยิ่งของพวกเขา, และกลับถือดีเหมือนกับชาวเลมัน, พี่น้องของพวกเขา.

๔๔) และนับแต่เวลานี้เหล่าสานุศิษย์เริ่มโทมนัสเพราะบาปของโลก.

๔๕) และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อสามร้อยปีผ่านไป, ทั้งผู้คนของนี้ไฟและชาวเลมัน กลับกลายเป็นคนชั่วร้ายยิ่งเหมือนๆ กัน.

๔๖) และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกโจรแกติแอนตันแพร่ไปทั่วผืนแผ่นดิน; และไม่มีใครสักคนที่ชอบธรรมนอกจากสานุศิษย์ของพระเยซู. และคนทั้งหลายสะสมทองและเงินไว้มากมายเหลือล้น, และทำการค้าสินค้านานาชนิด.

๔๗) และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากสามร้อยห้าปีผ่านไป, (และผู้คนยังคงอยู่ในความชั่วร้าย) เอ็มสตาย; และแอมารอน, น้องชายท่าน, เก็บรักษาบันทึกแทน.

๔๘) และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อสามร้อยยี่สิบปีผ่านไป, แอมารอน, โดยที่พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงบีบคั้น, ซ่อนบันทึกซึ่ง ศักดิ์สิทธิ์ไว้—แท้จริงแล้ว, แม้บันทึกศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดซึ่งสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น, ซึ่งศักดิ์สิทธิ์—แม้จนถึงปีที่สามร้อยยี่สิบนับแต่การเสด็จมาของพระคริสต์.

๓๗) ก. ๓ นี้. ๒๘:๖-๗;
มอธ. ๘:๑๐-๑๑.
๓๘) คมพ. กบฏ (การ).

๓๙) โม่ไชยาห์ ๑๐:๑๗.
๔๒) คมพ. มั่วสุมลับ (การ).
๔๔) ก. ๓ นี้. ๒๘:๙.

๔๘) ฮีล. ๓:๑๓, ๑๔-๑๖.

๔๙ และท่านซ่อนบันทึกศักดิ์สิทธิ์ไว้กับพระเจ้า, เพื่อบันทึกดังกล่าวจะได้ออกมาอีก^๑ถึงพวกที่เหลืออยู่ของเชื้อ

สายแห่งยาโคบ, ตามคำพยากรณ์และสัญญาของพระเจ้า. และบันทึกของแอมารอนยุติดังนี้.

หนังสือของมอรมอน

บทที่ ๑

แอมารอนสั่งสอนมอรมอนเกี่ยวกับบันทึกศักดิ์สิทธิ์—สงครามเริ่มระหว่างชาวนีไฟกับชาวเลมัน—พระเจ้าทรงพาชาวนีไฟทั้งสามออกไป—ความชั่วร้าย, ความไม่เชื่อ, วิทยาคม, และเวทมนตร์คาถาแพร่ออกไปทั่ว. ประมาณ ค.ศ. ๓๒๑-๓๒๖.

๖๖ ละบัดนี้ข้าพเจ้า, มอรมอน^๑, ทำบันทึก^๒เกี่ยวกับเรื่องที่ข้าพเจ้าทั้งเห็นและได้ยิน, และเรียกบันทึกนั้นว่าหนังสือของมอรมอน.

๒ และใกล้เวลาที่แอมารอน^๓ซ่อนบันทึกไว้กับพระเจ้า, ท่านมาหาข้าพเจ้า, (ข้าพเจ้ามีอายุประมาณสิบปี, และข้าพเจ้าเริ่มมีการศึกษา^๔บ้างตามลักษณะการเรียนรู้อของผู้คนของข้าพเจ้า) และแอมารอนกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า: ข้าพเจ้าเห็นว่าเจ้าเป็นเด็กมีสติ, และช่างสังเกต;

๓ ฉะนั้น, เมื่อเจ้าอายุประมาณยี่สิบสี่ปีข้าพเจ้าอยาก^๕ให้เจ้าจดจำเรื่องที่เจ้าสังเกตมาเกี่ยวกับผู้คนเหล่านี้; และเมื่อ

เจ้าอายุเท่า นั้นจึงไปยังแผ่นดินแอนทิม, ไปยังเนินเขาซึ่งมีชื่อว่าซิม^๖; และที่นั่นข้าพเจ้าซ่อนคำจารึกอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดเกี่ยวกับผู้คนเหล่านี้ไว้กับพระเจ้า.

๔ และดูเถิด, เจ้าจงนำแผ่นจารึก^๗ของนีไฟไว้กับเจ้า, และที่เหลือเจ้าจงปล่อยให้ในสถานที่ที่มันอยู่; และเจ้าจงจารึกเรื่องทั้งหมดที่เจ้าสังเกตมาเกี่ยวกับผู้คนเหล่านั้นบนแผ่นจารึกของนีไฟ.

๕ และข้าพเจ้า, มอรมอน, โดยที่เป็นผู้สืบตระกูลของนีไฟ^๘, (และชื่อบิดาข้าพเจ้าคือมอรมอน) ข้าพเจ้าจำเรื่องที่แอมารอนสั่งข้าพเจ้าได้.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, เมื่ออายุสิบเอ็ดปี, บิดาข้าพเจ้าพาข้าพเจ้าไปแผ่นดินทางใต้, แม้ถึงแผ่นดินแห่งเซราเอิมลา.

๗ ผืนแผ่นดินทั้งหมดกลับเต็มไปด้วยอาคาร, และมีผู้คนมากมาย, แทพบว่าประหนึ่งทรายเป็นแห่งทะเล.

๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีนั้นเริ่มมีสงครามระหว่างชาวนีไฟ, ซึ่งประกอบด้วยชาวนีไฟและชาวเจคอบและชาว

๔๙ก อีนัส ๑:๑๓.
[มอรมอน]
๑ ๑ก คมพ. มอรมอน, ศาสดาพยากรณ์ชาวนีไฟ.

๒ ๓ นี. ๕:๑๑-๑๘.
๒ก ๔ นี. ๑:๔๗-๔๙.
ข โมไซยาห์ ๑:๓-๕.
๓ก อีเธอร์ ๙:๓.

๔ก คม. ๑:๑, ๑๑.
คมพ. แผ่นจารึก.
๕ก ๓ นี. ๕:๑๒, ๒๐.

โจเซฟและชาวไซรัม; และสงครามนี้ขึ้นไป
ระหว่างชาวนีไฟ, กับชาวเลมันและชาว
เลมิเอลและชาวอิชมาเอล.

๙ บัดนี้ เรียกชาวเลมันและชาวเลมิเอล
และชาวอิชมาเอลว่าชาวเลมัน, และสอง
ฝ่ายนั้นคือชาวนีไฟกับชาวเลมัน.

๑๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเริ่ม
มีสงครามในบรรดาพวกเขาที่ชายแดน
แห่งเซราเฮ็มลา, ใกล้ผืนน้ำแห่งไซดอน.

๑๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาว
นีไฟรวบรวมคนเป็นจำนวนมาก, แม้
มากกว่าสามหมื่นคน. และเหตุการณ์ได้
บังเกิดขึ้นคือพวกเขามีการสู้รบหลายครั้ง
ในปีเดียวกันนี้, ซึ่งชาวนีไฟได้ชนะชาว
เลมันและสังหารพวกเขาหลายคน.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือ
ชาวเลมันล้มเลิกแผนการของพวกเขา,
และมีสันติอยู่ในแผ่นดิน; และสันติคง
อยู่ตลอดเวลาประมาณสี่ปี, คือไม่มีการ
นองเลือด.

๑๓ แต่ความชั่วร้ายแพร่ออกไปทั่วทั้ง
ผืนแผ่นดิน, ถึงขนาดที่พระเจ้าทรงนำ
ศาสนศิษย์ผู้เป็นที่รัก^๑ของพระองค์ไป,
และการทำงานปาฏิหาริย์และการรักษา
ยุดิเพราะความชั่วช้าสามัญของผู้คน.

๑๔ และไม่มีของประทาน^๒จากพระเจ้า,
และพระวิญญาณบริสุทธิ์^๓ไม่ได้เสด็จมา
บนผู้ใด, เพราะความชั่วร้ายและความไม่
เชื่อ^๔ของพวกเขา.

๑๕ และข้าพเจ้า, อายุสิบห้าปีและโดยที่

มีจิตใจอันมีสติอยู่บ้าง, ฉะนั้นข้าพเจ้าได้
รับการเสด็จมาเยือนจากพระเจ้า, และลึ้ม
รสและรู้ถึงพระคุณความดีของพระเยซู.

๑๖ และข้าพเจ้าพยายามสั่งสอนผู้คน
เหล่านี้, แต่ทรงปิดปากข้าพเจ้า, และทรง
ห้ามข้าพเจ้าในการที่ข้าพเจ้าจะสั่งสอน
พวกเขา; เพราะดูเถิดพวกเขาจงใจภฏ^๕
ต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของตน; และทรงพา^๖
เหล่าศาสนศิษย์ผู้เป็นที่รักไปจากแผ่นดิน,
เพราะความชั่วช้าสามัญของพวกเขา.

๑๗ แต่ข้าพเจ้าคงอยู่ในบรรดาพวก
เขา, แต่ทรงห้ามข้าพเจ้าไม่ให้สั่งสอน
พวกเขา, เพราะความแข็งกระด้างของ
ใจพวกเขา; และเพราะความแข็งกระด้าง
ของใจพวกเขาแผ่นดินจึงถูกสาปแช่ง^๗
เพราะพวกเขา.

๑๘ และพวกโจรแกติแอนตันเหล่านี้,
ซึ่งอยู่ในบรรดาชาวเลมัน, ได้ก่อความ
ระส่ำระสายแก่แผ่นดิน, ถึงขนาดที่ผู้อยู่
อาศัยในนั้นเริ่มซ่อนทรัพย์สมบัติ^๘ของ
พวกเขาไว้ในดิน; และมันกลับสิ้นหลุด
ไป, เพราะพระเจ้าทรงสาปแช่งแผ่นดิน
ไว้, เพื่อพวกเขาจะยึดมันไว้ไม่ได้, ทั้งเก็บ
มันไว้ก็ไม่ได้.

๑๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือ
มีวิหยาคม, และเวทมนตร์คาถา, และ
ไสยศาสตร์; และอำนาจของมารร้าย
กระทำอยู่ทั่วผืนแผ่นดิน, แม้จนถึงการ
ทำให้ถ้อยคำของอภินาไดเกิดสัมฤทธิ์ผล
ทั้งหมด, และของแซมมิเอลชาวเลมันด้วย.

๑๓ก ๓ นี. ๒๙:๒, ๑๒.

๑๔ก โมโร. ๑๐:๙-๑๘, ๒๔.

ข คมพ. พระวิญญาณ
บริสุทธิ์.

ค คมพ. ไม่เชื่อ (ความ).

๑๖ก คมพ. กบฏ (การ).

ข มอริ. ๙:๑๐.

๑๗ก ๒ นี. ๑:๗;

แอลมา ๔๕:๑๐-๑๔, ๑๖.

๑๘ก ฮีล. ๑๓:๑๘-๒๐;

อีเธอร์ ๑๔:๑-๒.

บทที่ ๒

มอรรมอน เป็นผู้นำกองทัพชาวนีไฟ—
เลือดและการฆ่าฟันมีทั่วแผ่นดิน—ชาว
นีไฟคร่ำครวญและโศกเศร้าด้วยโทมนัส
ของผู้ที่อับมงคล—วันแห่งพระคุณของ
พวกเขาผ่านไปแล้ว—มอรรมอนได้แผ่น
จารึกของนีไฟ—สงครามดำเนินต่อไป.
ประมาณ ค.ศ. ๓๒๗-๓๕๐.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีเดียวกัน
นั้นเริ่มมีสงครามอีกครั้งระหว่างชาวนีไฟกับ
ชาวเลมมัน. และทั้งที่อายุน้อย, ข้าพเจ้า
มีร่างสูงใหญ่; ฉะนั้นผู้คนของนีไฟจึง
กำหนดให้ข้าพเจ้าเป็นผู้นำพวกเขา, หรือ
เป็นผู้นำกองทัพของพวกเขา.

๒ ฉะนั้นเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือใน
ปีที่สิบหกของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ออกนำ
หน้ากองทัพของชาวนีไฟ, ไปต่อสู้ชาวเลม
มัน; ฉะนั้นสามร้อยยี่สิบหกปีผ่านไป.

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปี
ที่สามร้อยยี่สิบเจ็ดชาวเลมมันมาโจมตีเรา
ด้วยพลังอันเกรียงไกรยิ่งนัก, ถึงขนาดที่
พวกเขาทำให้กองทัพของข้าพเจ้าหวาด
กลัว; ฉะนั้นพวกเขาไม่ยอมต่อสู้, และ
พวกเขาเริ่มถอยไปประเทศทางเหนือ.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเรา
ได้มาถึงเมืองแห่งแอนโกลา, และเราเข้า
ครอบครองเมือง, และเตรียมพร้อมเพื่อ
ป้องกันตนเองให้พ้นจากชาวเลมมัน. และ
เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราสร้างแนว
ป้องกันเมืองด้วยสุดกำลังของเรา; แต่ทั้งที่
มีแนวป้องกันทั้งหมดของเราชาวเลมมัน
มาโจมตีเราและขับไล่เราออกจากเมือง.

๕ และพวกเขาขับไล่เราออกจากแผ่น
ดินแห่งเดวิดด้วย.

๖ และเราเดินทัพไป และมาถึงแผ่น
ดินแห่งจอร์ชัว, ซึ่งอยู่ชายแดนตะวันตก
ใกล้ฝั่งทะเล.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเรา
รวบรวมผู้คนของเราโดยเร็วที่สุดเท่าที่
จะทำได้, เพื่อเราจะรวมพวกเขาไว้ใน
กลุ่มเดียวกัน.

๘ แต่ดูเถิด, แผ่นดินเต็มไปด้วยพวก
โจรและชาวเลมมัน; และทั้งความพินาศ
อย่างใหญ่หลวง ซึ่งประชิดผู้คนของ
ข้าพเจ้าอยู่, พวกเขายังไม่กลับใจจากการ
กระทำชั่วของตน; ฉะนั้นจึงมีเลือดและ
การฆ่าฟันแพร่ไปตลอดทั่วผืนแผ่นดิน,
ทั้งฝ่ายชาวนีไฟและฝ่ายชาวเลมมันด้วย;
และการปฏิวัติจากผู้คนทั้งปวงเกิดขึ้น
ตลอดทั่วผืนแผ่นดิน.

๙ และบัดนี้, ชาวเลมมันมีกษัตริย์, และ
ชื่อของเขาคือแอร์น; และเขามารบกับเรา
ด้วยกำลังกองทัพสี่หมื่นสี่พันคน. และ
ดูเถิด, ข้าพเจ้าต้านทานเขาด้วยกำลัง
สี่หมื่นสองพันคน. และเหตุการณ์ได้
บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าชนะเขาด้วยกำลัง
ทัพของข้าพเจ้าจนเขาหนีไปซึ่งหน้า
ข้าพเจ้า. และดูเถิด, ทั้งหมดนี้เป็นไป,
และสามร้อยสามสิบปีผ่านไป.

๑๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
ชาวนีไฟเริ่มกลับใจจากความชั่วช้า
สามัญของพวกเขา, และเริ่มร้อง
แม้ดั่งที่แซมมิเอลศาสดาพยากรณ์ได้
พยากรณ์ไว้; เพราะดูเถิดไม่มีผู้ใดจะ
รักษาสิ่งที่เป็นของตนเองไว้ได้, เพราะ
ขโมย, และโจร, และฆาตกร, และ

ไสยศาสตร์, และเวทมนตร์คาถาซึ่งมีอยู่ในแผ่นดิน.

๑๑ ดังนั้นจึงเริ่มมีความโศกเศร้าและการคร่ำครวญอยู่ทั่วแผ่นดิน เพราะสิ่งเหล่านี้, และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในบรรดาผู้คนของนีไฟ.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อข้าพเจ้า, มอรมอน, เห็นการคร่ำครวญของพวกเขาและความโศกเศร้าของพวกเขาและโทมัสของพวกเขาต่อพระพักตร์พระเจ้า, ใจข้าพเจ้าเริ่มชื่นชมยินดีอยู่ภายในข้าพเจ้า, โดยที่รู้ถึงพระเมตตาและความอดกลั้นของพระเจ้า, ดังนั้นด้วยคิดว่าพระองค์จะทรงเมตตาพวกเขาเพื่อพวกเขาจะกลับเป็นผู้คนชอบธรรมอีก.

๑๓ แต่ดูเถิด ปีติของข้าพเจ้านี้เปล่าประโยชน์, เพราะโทมัสของพวกเขาหาใช่เพื่อการกลับใจ, เพราะพระคุณความดีของพระเจ้าเป็นเจ้าไม่; แต่แท้ที่จริงเป็นโทมัสของผู้ที่อับมงคล, เพราะพระเจ้าจะมิทรงยอมให้พวกเขาได้รับความสุข^๒ ในบาปเสมอไป.

๑๔ และพวกเขาไม่ได้มาหาพระเยซูด้วยใจที่ซอกซำ และวิญญาณที่สำนึกผิด, แต่พวกเขาสาปแช่งพระเจ้าเป็นเจ้า, และปรารถนาจะตาย. กระนั้นก็ตามพวกเขาจะต่อสู้ด้วยดาบเพื่อชีวิตของตน.

๑๕ และ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือโทมัสของข้าพเจ้ากลับมาสู่ข้าพเจ้าอีก, และข้าพเจ้าเห็นว่าวันแห่งพระคุณ^๓ ผ่านไปแล้วสำหรับพวกเขา, ทั้งทางโลกและ

ทางวิญญาณ; เพราะข้าพเจ้าเห็นพวกเขาหลายพันคนถูกโค่นในการกบฏต่อพระเจ้าเป็นเจ้าของพวกเขาอย่างเปิดเผย, และถมทับอยู่บนผืนแผ่นดินตั้งมูลสัตว์. และสามารถยี่สิบสี่ปีผ่านไปตั้งนั้น.

๑๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีที่สามร้อยสี่สิบห้าขวานี้ไฟเริ่มหนึ่ไปซึ่งหน้าชาวเลมัน; และพวกเขาถูกไล่ตามจนกระทั่งพวกเขามาถึงแผ่นดินแห่งเจซอน, ก่อนที่จะสามารถหยุดพวกเขาซึ่งกำลังล่าถอย.

๑๗ และบัดนี้, เมืองแห่งเจซอนอยู่ใกล้แผ่นดินที่แอมารอนได้ซ่อนบันทึกรไว้กับพระเจ้า, เพื่อมันจะไม่ถูกทำลาย. และดูเถิดข้าพเจ้าไปตามคำของแอมารอน, และเอาแผ่นจารึกของนีไฟมา, และทำบันทึกตามถ้อยคำของแอมารอน.

๑๘ และบนแผ่นจารึกของนีไฟข้าพเจ้าบันทึกเรื่องราวไว้โดยครบถ้วนเกี่ยวกับความชั่วร้ายและความน่าชิงชังทั้งปวง; แต่บนแผ่นจารึก^๔เหล่านี้ข้าพเจ้ายืนยันที่จะบันทึกเรื่องราวโดยครบถ้วนเกี่ยวกับความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของพวกเขา, เพราะดูเถิด, ภาพของความชั่วร้ายและความน่าชิงชังมีอยู่ต่อสายตาคือข้าพเจ้าตลอดเวลา นับแต่ข้าพเจ้าอายุมากพอจะมองเห็นวิถีทางของมนุษย์.

๑๙ และข้าพเจ้าสังเวชใจนักเพราะความชั่วร้ายของพวกเขา; เพราะใจข้าพเจ้าเต็มไปด้วยโทมัสเพราะความชั่วร้ายของพวกเขา, ตลอดวันเวลาของข้าพเจ้า; กระนั้น

๒ ๑๓๓ ๒ คริ. ๗:๑๐;
แอลมา ๔:๒๒๙.
๓ คมพ. อับมงคล (ความ).
๔ แอลมา ๔:๑๐.

๑๔ ก คมพ. ใจที่ซอกซำ.
ข คมพ. สบหลู (การ).
๑๕ ก ฮีล. ๑๓:๓๘.
ข คมพ. พระคุณ.

ค ยรม. ๘:๒๐;
คพ. ๕:๑๖.
๑๗ ก มอริ. ๑:๑-๔.
๑๘ ก คมพ. แผ่นจารึก.

กิตตาม, ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าจะได้รับการยกขึ้นในวันสุดท้าย.

๒๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีนี้ผู้คนของนีโฟถูกล่าและถูกขับไล่อีก. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราถูกขับไล่จนเรามาทางเหนือถึงแผ่นดินที่มีชื่อว่าเซม.

๒๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราสร้างแนวป้องกันเมืองแห่งเซม, และเรารวบรวมผู้คนของเราให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้, เพื่อบางทีเราอาจจะได้ช่วยพวกเขาให้พ้นจากความพินาศ.

๒๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สามร้อยสี่สิบหกพวกนั้นเริ่มมาโจมตีเราอีก.

๒๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าพูดกับผู้คนของข้าพเจ้า, และกระตุ้นพวกเขาด้วยความบากบั่น, เพื่อพวกเขาจะยืนหยัดอย่างอาจหาญต่อหน้าชาวเลมันและต่อสู้เพื่อภรรยา, และลูกของพวกเขา, และบ้านของพวกเขา, และที่พำนักของพวกเขา.

๒๔ และถ้อยคำของข้าพเจ้าปลุกเร้าพวกเขาให้มีกำลังใจขึ้นบ้าง, ถึงขนาดที่พวกเขาไม่รีบหนีไปเบื้องหน้าชาวเลมัน, แต่ยืนหยัดต่อสู้คนเหล่านั้นด้วยความอาจหาญ.

๒๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราต่อสู้กองทัพห้าหมื่นคนด้วยกองทัพสามหมื่นคน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเรายืนหยัดด้วยความมั่นคงเช่นนั้นต่อหน้าพวกเขาจนพวกเขาหนีไปจากเบื้องหน้าเรา.

๒๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขาหลบหนีไปเราไล่ตามพวกเขาด้วยกองทัพของเรา, และรบกับพวกเขาอีก, และชนะพวกเขา; กระนั้นก็ตามกำลังของพระเจ้าไม่ได้อยู่กับเรา; แท้จริงแล้ว, เราถูกทิ้งไว้ให้พึ่งพาตนเอง, คือพระวิญญูญาณของพระเจ้าไม่ทรงสถิตในเรา; ฉะนั้นเราจึงกลับอ่อนแอเหมือนกับพี่น้องของเรา.

๒๗ และใจข้าพเจ้าโทมนัสเพราะหายชนะอันใหญ่หลวงนี้ของผู้คนข้าพเจ้า, เพราะความชั่วร้ายของพวกเขาและความน่าชิงชังของพวกเขา. แต่ดูเถิด, เราออกไปสู้รบกับชาวเลมันและพวกโจรแกติแอนทัน, จนกระทั่งเราเข้าครอบครองผืนแผ่นดินแห่งมรดกของเราอีก.

๒๘ และปีที่สามร้อยสี่สิบเก้าผ่านไป. และในปีที่สามร้อยห้าสิบเราทำข้อตกลงกับชาวเลมันและพวกโจรแกติแอนทัน, ซึ่งในนั้นเราได้แบ่งผืนแผ่นดินแห่งมรดกของเรา.

๒๙ และชาวเลมันได้ให้แผ่นดินทางเหนือแก่เรา, แท้จริงแล้ว, แม้จนถึงทางแคบที่นำไปสู่แผ่นดินทางใต้. และเราให้แผ่นดินทางใต้ทั้งหมดแก่ชาวเลมัน.

บทที่ ๓

มอรมอนป่าวร้องการกลับใจแก่ชาวนีโฟ—พวกเขาได้ช่วยชนะอันยิ่งใหญ่และโอ้อวดในกำลังของตนเอง—มอรมอนปฏิเสธที่จะนำพวกเขา, และคำสวดอ้อนวอนของท่านเพื่อพวกเขาปราศจากศรัทธา—พระ

คัมภีร์มอรรมอนเชื้อเชิญเผ่าทั้งสิบสองของอิสราเอลให้เชื่อพระกิตติคุณ. ประมาณ ค.ศ. ๓๖๐-๓๖๒.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมมันไม่ได้มาสู้รบอีกจนเวลาอีกสิบปีผ่านไป. และดูเถิด, ข้าพเจ้าใช้ชาวนีไฟ, คนของข้าพเจ้า, ในการเตรียมผืนแผ่นดินของพวกเขา และอาวุธของพวกเขาสำหรับเวลาสู้รบ.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าว่า: จงป่าวร้องกับคนพวกนี้—เจ้าจงกลับใจ, และมาหาเรา, และเจ้าจงรับบัพติศมา, และสร้างศาสนจักรของเราอีก, และเจ้าจะได้รับการละเว้น.

๓ และข้าพเจ้าได้ป่าวร้องกับคนพวกนี้, แต่มันเปล่าประโยชน์; และพวกเขาไม่ได้ตระหนักว่าพระเจ้านั้นเองที่ทรงละเว้นพวกเขา, และประทานโอกาสเพื่อการกลับใจให้พวกเขา. และดูเถิดพวกเขาทำใจตนแข็งกระด้างกับพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของตน.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากปีที่สิบนี้ผ่านไป, ซึ่ง, รวมเป็น, สามร้อยหกสิบปีนับแต่การเสด็จมาของพระคริสต์, กษัตริย์ของชาวเลมมันส่งสาส์นมาถึงข้าพเจ้า, ซึ่งทำให้ข้าพเจ้ารู้ว่าพวกเขากำลังเตรียมจะยกมารบกับเราอีก.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าให้ผู้คนของข้าพเจ้าไปรวมกันที่แผ่นดินรกร้าง, ไปยังเมืองหนึ่งซึ่งอยู่

ชายแดน, ใกล้ทางแคบซึ่งนำไปสู่แผ่นดินทางใต้.

๖ และที่นั่นเราวาง กองทัพของเรา, เพื่อเราจะได้หยุดกองทัพของชาวเลมมัน, เพื่อพวกเขาจะไม่เข้าครอบครองผืนแผ่นดินใด ๆ ของเรา; ฉะนั้นเราสร้างแนวป้องกันด้านทานพวกเขาด้วยกำลังทั้งหมดของเรา.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีที่สามร้อยหกสิบเอ็ด ชาวเลมมันยกลงมาถึงเมืองรกร้างเพื่อสู้รบกับเรา; และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีนั้นเราชนะพวกเขา, ถึงขนาดที่พวกเขากลับไปผืนแผ่นดินของตนเองอีก.

๘ และในปีที่สามร้อยหกสิบสองพวกเขาได้ยกลงมาสู้รบอีก. และเราชนะพวกเขาอีก, และสังหารพวกเขาเป็นจำนวนมาก, และโยนคนตายของพวกเขาลงทะเล.

๙ และบัดนี้, เพราะสิ่งอันสำคัญยิ่งนี้, ที่ชาวนีไฟ, ผู้คนของข้าพเจ้า, กระทำไป, พวกเขาจึงเริ่มโอ้อวด^๑ในพลังกำลังของตนเอง, และเริ่มสาบานต่อสวรรค์ว่าพวกเขาจะแก้แค้นเพื่อเลือดพี่น้องของตนที่ถูกศัตรูของตนสังหาร.

๑๐ และพวกเขาสาบานโดยอ้างสวรรค์, และพระราชบัลลังก์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าด้วย, ว่าพวกเขาจะขึ้นไปสู้รบ^๒กับศัตรูของตน, และตัดคนพวกนั้นออกจากผืนแผ่นดิน.

๑๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, มอรรมอน, ปฏิเสธเด็ดขาดนับแต่เวลานี้ไปที่จะเป็นผู้บังคับบัญชาและ

ผู้นำของผู้คนเหล่านี้, เพราะความชั่วร้าย และความน่าชิงชังของพวกเขา.

๑๒ ดูเถิด, ข้าพเจ้าได้นำพวกเขา, ทั้งที่พวกเขาชั่วร้าย ข้าพเจ้านำพวกเขาสู่รบหลายครั้ง, และรักพวกเขา, จนสุดใจ, ตามความรัก^๑ของพระเจ้าที่มีอยู่ในข้าพเจ้า; และจิตวิญญาณข้าพเจ้าห่มเทออกมาในการ สวด อ้อนวอนพระเจ้าเป็นเจ้าของข้าพเจ้า ตลอดทั้งวัน เพื่อพวกเขา; กระนั้นก็ตาม, โดยปราศจากศรัทธา^๒, เพราะความแข็งกระด้างของใจพวกเขา.

๑๓ และสาม ครั้ง แล้ว ที่ข้าพเจ้าปลดปล่อยพวกเขาให้พ้นจากเงื้อมมือศัตรูของพวกเขา, และพวกเขายังไม่กลับใจจากบาปของตน.

๑๔ และเมื่อพวกเขาสาบานโดยอ้างทุกสิ่ง^๓ที่พระเจ้าพระเยซูคริสต์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราทรงห้าม^๔, ว่าพวกเขาจะขึ้นไปหาศัตรูของตนเพื่อสู้รบ, และแก้แค้นเพื่อเลือดพี่น้องของตน, ดูเถิด สุธเสียงของพระเจ้ามาถึงข้าพเจ้า, มีความว่า:

๑๕ การแก้แค้น^๕เป็นของเรา, และเราจะตอบแทน^๖; และเพราะผู้คนเหล่านี้ไม่กลับใจหลังจากที่เราปลดปล่อยพวกเขาแล้ว, ดูเถิด, พวกเขาจะถูกตัดขาดจากพื้นพิภพ.

๑๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือข้าพเจ้าปฏิเสธเด็ดขาดที่จะขึ้นไปต่อสู้กับศัตรูของข้าพเจ้า; และข้าพเจ้าทำแม้ดังที่พระเจ้าได้ทรงบัญชาข้าพเจ้า; และ

ข้าพเจ้ายืนเป็นพยานเฉย ๆ เพื่อแสดงให้เห็นประจักษ์แก่โลกถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าเห็นและได้ยิน, ตามการแสดงให้ประจักษ์ของพระวิญญาณซึ่งได้เป็นพยานถึงสิ่งที่จะมาถึง.

๑๗ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเขียนถึง^๗ท่าน, คนต่างชาติ, และถึงท่าน, เชื้อสายแห่งอิสราเอลด้วย, เมื่องานจะเริ่ม, คือท่านกำลังเตรียมกลับไปแผ่นดินแห่งมรดกของท่าน;

๑๘ แท้จริงแล้ว, ดูเถิด, ข้าพเจ้าเขียนถึง^๘ทั่วสุดแดนแผ่นดินโลก; แท้จริงแล้ว, ถึงท่าน, ผู้เป็นสิบสองเผ่าของอิสราเอล, ผู้จะรับการพิพากษา^๙ตามงานของท่าน โดยคนสิบสองคนซึ่งพระเยซูทรงเลือกเป็น^{๑๐}สานุศิษย์ของพระองค์ในแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม.

๑๙ และข้าพเจ้าเขียนถึง^{๑๑}ผู้ที่เหลืออยู่ของผู้คนเหล่านี้ด้วย, ผู้จะรับการพิพากษาโดยคนสิบสอง^{๑๒}คนผู้ที่พระเยซูทรงเลือกไว้ในแผ่นดินนี้ด้วย; และคนเหล่านี้จะรับการพิพากษาโดยคนอีกสิบสองคนซึ่งพระเยซูทรงเลือกในแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม.

๒๐ และสิ่งเหล่านี้ พระวิญญาณทรงแสดงให้ประจักษ์แก่ข้าพเจ้า; ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเขียนถึง^{๑๓}ท่านทั้งปวง. และเพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเขียนถึง^{๑๔}ท่าน, เพื่อท่านจะรู้ว่าท่านทุกคนต้องยืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษา^{๑๕}ของพระคริสต์, แท้จริงแล้ว, ทุกจิตวิญญาณที่เป็นของครอบครัว^{๑๖}มนุษยชาติทั้งปวงของอาดัม; และท่าน

๑๒ก คมพ. รัก (ความ).
ข มอริ. ๕:๒.
๑๔ก ๓ นี. ๑๒:๓๔-๓๗.
๑๕ก คมพ. แก้แค้น (การ).
ข คพ. ๘๒:๒๓.

๑๗ก ๒ นี. ๓๐:๓-๘;
๓ นี. ๒๙:๑.
๑๘ก มธ. ๑๙:๒๘;
ลูกา ๒๒:๒๙-๓๐;
คพ. ๒๙:๑๒.

๑๙ก ๑ นี. ๑๒:๙-๑๐.
๒๐ก คมพ. พิพากษา (การ),
สุดท้าย.
ข คพ. ๒๗:๑๑.

ต้องยื่นรับการพิพากษาจากงานของท่าน, ไม่ว่าจะมันดีหรือชั่ว;

๒๑ และเพื่อท่านจะเชื่อ^๑พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ด้วย, ซึ่งท่านจะมีอยู่ในบรรดา พวก ท่าน; และเพื่อ ชาว ยิว^๒, ผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า, จะมีพยาน^๓อื่นนอกจากพระองค์ผู้ที่พวกเขาเห็นและได้ยินด้วย, ว่าพระเยซู, ผู้ที่พวกเขาสังหาร, ทรงเป็นพระคริสต์องค์จริง^๔ และพระผู้เป็นเจ้าองค์จริง.

๒๒ และข้าพเจ้าอยากชักชวนท่านทั้งหลาย^๕ให้สุดแดนแผ่นดินโลกให้กลับใจและเตรียมยืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์.

บทที่ ๔

สงครามและการฆ่าฟันดำเนินต่อไป—คนชั่วร้ายลงโทษคนชั่วร้าย—ความชั่วร้ายที่มีมากขึ้นแพร่ออกไปทั่วอิสราเอลยิ่งกว่าที่เคย—ผู้หญิงและเด็กถูกสังเวตอรูปลุคเรพ—ชาวเลมัน เริ่มกวาดล้างชาวนีไฟไฟไปจากเบื้องหน้าพวกเขา. ประมาณ ค.ศ. ๓๖๓-๓๗๕.

และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีที่สามร้อยหกสิบสามชาวนีไฟขึ้นไปพร้อมด้วยกองทัพของพวกเขาเพื่อสู้รบกับชาวเลมัน, นอกแผ่นดินรกร้าง.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกองทัพชาวนีไฟถูกขับไล่กลับมาจากแผ่นดิน

รกร้างอีก. และขณะที่พวกเขาเห็น้อยอ่อน, กองทัพที่ยังสดชื่นของชาวเลมันก็เข้าโจมตีพวกเขา; และคนเหล่านั้นสู้รบกันอย่างดุเดือด, ถึงขนาดที่ชาวเลมันได้ครอบครองเมืองรกร้าง, และสังหารชาวนีไฟเป็นอันมาก, และจับเชลยเป็นอันมาก.

๓ และพวกที่เหลืออยู่รีบหนีไปสมทบกับผู้อยู่อาศัยของเมืองที่แอนคัม. บัดนี้เมืองที่แอนคัม ตั้งอยู่ชายแดนใกล้ฝั่ง ทะเล; และอยู่ใกล้เมืองรกร้างด้วย.

๔ และเป็นเพราะกองทัพ^๖ของชาวนีไฟยกขึ้นไปตีชาวเลมันจึงทำให้พวกเขาเริ่มถูกลงโทษ; เพราะหากไม่ใช่เพราะการนี้, ชาวเลมันจะไม่มีพลังเหนือพวกเขา.

๕ แต่, ตูเถิด, การพิพากษาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะตามทันคนชั่วร้าย; และโดยคนชั่วร้ายนั่นเองที่คนชั่วร้ายถูกลงโทษ^๗; เพราะ คือ คนชั่วร้าย ที่ขี้ขลาด หลอกลวง มนุษย์จนถึงการนองเลือด.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมันเตรียมการเพื่อยกมาตีเมืองที่แอนคัม.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปีที่สามร้อยหกสิบสี่ชาวเลมันยกมาตีเมืองที่แอนคัม, เพื่อพวกเขาจะเข้าครอบครองเมืองที่แอนคัมด้วย.

๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาถูกชาวนีไฟตีโต้และขับไล่กลับไป. และเมื่อชาวนีไฟเห็นว่าพวกเขาขับไล่ชาวเลมันไปแล้วพวกเขาก็ไ้อวดถึงกำลังของตนเองอีก; และพวกเขาออกไปด้วยพลังของตนเอง, และเข้าครอบครองเมืองรกร้างอีก.

๒๑ก คพ. ๓:๒๐.
ข คมพ. ยิว (ชาว).
ค ๒ นี. ๒๕:๑๘.

ง ๒ นี. ๒๖:๒๒;
โมไซยาห์ ๗:๒๗.
๒๒ก แอลมา ๒๓:๑.

๔ ๔ก มอริ. ๓:๑๐.
๕ก คพ. ๖๓:๓๓.

๙ และบัดนี้เรื่องทั้งหมดนี้เกิดขึ้น, และมีคนหลายพันถูกสังหารทั้งสองฝ่าย, ทั้งชาวนีไฟและชาวเลมัน.

๑๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือปีที่สามร้อยหกสิบหกผ่านไป, และชาวเลมันยกมาสู้รบกับชาวนีไฟอีก; และชาวนีไฟยังไม่ยอมกลับใจจากความชั่วที่พวกเขาทำ, แต่คงอยู่ในความชั่วร้ายของตนต่อไป.

๑๑ และเป็นไปไม่ได้ที่สิ้นจะบรรยาย, หรือที่มนุษย์จะเขียน คำบรรยายอย่างสมบูรณ์ถึงภาพอันน่าพรันพรึงของเลือดและการฆ่าฟันซึ่งมีอยู่ในบรรดาผู้คน, ทั้งของชาวนีไฟและของชาวเลมัน; และใจทุกดวงแข็งกระด้าง, เพื่อมันจะเบิกบานในการหลังเลือดตลอดเวลา.

๑๒ และไม่เคยมีความชั่วร้าย^๑ใหญ่หลวง เช่นนั้นในบรรดาลูกหลานของลีไฮ, หรือแม้ในบรรดาเชื้อสายแห่งอิสราเอลทั้งปวง, ตามพระดำรัสของพระเจ้า, ดังที่เป็นอยู่ในบรรดาคนพวกนี้.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมันได้เข้าครอบครองเมืองรกร้างนั้น, และนี่เพราะจำนวน^๒คนของพวกเขามีมากกว่าจำนวนคนของชาวนีไฟ.

๑๔ และพวกเขาเดินทัพเข้าตีเมืองที่แอนคัมด้วย, และจับใส่ผู้อยู่อาศัยออกไปจากเมือง, และจับเชลยทั้งหญิงและเด็กไปเป็นอันมาก, และมอบคนเหล่านั้นเป็นเครื่องสังเวยเทพเจ้าที่เป็นรูปเคารพของตน.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีที่สามร้อยหกสิบเจ็ด, ชาวนีไฟโดยที่โกรธ

เพราะชาวเลมันพาผู้หญิงของพวกเขาและลูกของพวกเขาไปเป็นเครื่องสังเวย, คือพวกเขาได้ยกไปสู้รบกับชาวเลมันด้วยความเกรี้ยวโกรธยิ่งนัก, ถึงขนาดที่พวกเขาชนะชาวเลมันอีก, และจับใส่พวกนั้นออกจากผืนแผ่นดินของตน.

๑๖ และชาวเลมันไม่ได้ยกมาตีชาวนีไฟอีกจนถึงปีที่สามร้อยเจ็ดสิบห้า.

๑๗ และในปีนี้พวกเขายกลงมาตีชาวนีไฟด้วยกำลังทั้งหมดของพวกเขา; และไม่ได้นับจำนวนพวกเขาไว้เพราะความมากมายของจำนวนผู้คนของพวกเขา.

๑๘ และนับแต่เวลานี้ไป^๓ชาวนีไฟไม่ได้มีพลังเหนือชาวเลมัน, แต่เริ่มถูกคนพวกนั้นกวาดล้างแม้ตั้งน้ำค้างอยู่เบื้องหน้าดวงอาทิตย์.

๑๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมันยกมาตีเมืองรกร้าง; และมีการสู้รบอย่างดุเดือดยิ่งในแผ่นดินรกร้างนั้น, ซึ่งในการนี้พวกเขาชนะชาวนีไฟ.

๒๐ และพวกเขาหนีไปเบื้องหน้าพวกนั้นอีก, และพวกเขามาถึงเมืองโบแอส; และที่นั่นพวกเขาเย็นหยดต่อสู่ชาวเลมันด้วยความอาฆาตยิ่ง, ถึงขนาดที่ชาวเลมันไม่ได้ชนะพวกเขาจนพวกเขายกมาตีอีกเป็นครั้งที่สอง.

๒๑ และเมื่อพวกนั้นยกมาเป็นครั้งที่สอง, ชาวนีไฟถูกจับใส่และถูกสังหารด้วยการเข่นฆ่าไม่เลือกหน้า; ผู้หญิงของพวกเขาและลูกของพวกเขาถูกนำไปเป็นเครื่องสังเวยรูปเคารพอีก.

๒๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาว

นี้ไฟรับหนีไปจากเบื้องหน้าคนพวกนั้นอีก, โดยพาผู้อยู่อาศัยทั้งหมดไปกับพวกเขา, ทั้งที่อยู่ในเมืองและหมู่บ้าน.

๒๓ และบัดนี้ข้าพเจ้า, มอรมอน, โดยที่เห็นว่าชาวเลมมันกำลังจะล้มล้างแผ่นดิน, ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไปยังเนินเขาซิม^๖, และหยิบเอาบันทึกทั้งหมดซึ่งแอมารอนซ่อนไว้กับพระเจ้า.

บทที่ ๕

มอรมอนนำกองทัพชาวเนไฟท์อีกในการสู้รบนองเลือดและการฆ่าฟัน—พระคัมภีร์มอรมอนจะออกมาเพื่อให้อิสราเอลทั้งปวงเชื่อมั่นว่า พระเยซูคือพระคริสต์—เพราะความไม่เชื่อของพวกเขา, ชาวเลมมันจะกระจัดกระจาย, และพระวิญญาณจะทรงละความเพียรกับพวกเขา—พวกเขาจะรับพระกิตติคุณจากคนต่างชาติในยุคสุดท้าย. ประมาณ ค.ศ. ๓๗๕-๓๘๔.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าออกไปในบรรดาชาวเนไฟท์, และกลับใจจากคำปฏิญาณ^๗ ซึ่งข้าพเจ้าได้ทำไว้ว่าข้าพเจ้าจะไม่ช่วยเหลือพวกเขาอีกต่อไป; และพวกเขาให้อำนาจบัญชาการกองทัพของพวกเขาแก่ข้าพเจ้าอีก, เพราะพวกเขามองข้าพเจ้าราวกับว่าข้าพเจ้าจะปลดปล่อยพวกเขาจากความทุกข์ของพวกเขาได้.

๒ แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้าปราศจากความหวัง^๘, เพราะข้าพเจ้ารู้เรื่องการพิพากษาของพระเจ้าซึ่งจะมาสู่พวกเขา; เพราะพวกเขาไม่ยอมกลับใจจากความชั่วช้า

สามัญของตน, แต่ดิ้นรนเพื่อชีวิตของตนโดยไม่ได้เรียกหาพระสัตถาของคัมภีร์ที่ทรงสร้างพวกเขา.

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชาวเลมมันยกมาตีเราขณะที่เราหลบหนีไปถึงเมืองแห่งจอร์แดน; แต่ดูเถิด, พวกเขาถูกขับไล่กลับไปจนพวกเขาไม่ได้ยึดเมืองในเวลานั้น.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขายกมาตีเราอีก, และเรารักษาเมืองไว้. และมีเมืองอื่น ๆ ด้วยที่ชาวเนไฟท์รักษาไว้, ซึ่งที่มั่นเหล่านั้นกันพวกเขาไม่ให้เข้ามาในแผ่นดินที่อยู่เบื้องหน้าเราได้, เพื่อจะทำลายผู้อยู่อาศัยในแผ่นดินของเรา.

๕ แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผืนแผ่นดินใดก็ตามที่เราผ่านไป, และไม่ได้รวบรวมผู้อยู่อาศัยในนั้นเข้ามา, ก็ถูกชาวเลมมันทำลาย, และเมือง, และหมู่บ้าน, และนครของพวกเขาถูกเผาไหม้ด้วยไฟ; และสามร้อยเจ็ดสิบเก้าปีผ่านไปดังนี้.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีที่สามร้อยแปดสิบชาวเลมมันยกมารบกับเราอีก, และเรายืนหยัดต่อสู้พวกเขาอย่างอาจหาญ; แต่ทั้งหมดนี้เปล่าประโยชน์, เพราะพวกเขามีจำนวนมากมายจนได้เหยียบย่ำผู้คนของชาวเนไฟท์ไว้ได้เท้าพวกเขา.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราได้รับหนี้อีก, และบรรดาคนที่หนีเร็วกว่าชาวเลมมันก็หนีไปได้, และบรรดาคนที่หนีไม่พ้นชาวเลมมันก็ถูกกวาดล้างและทำลาย.

๘ และบัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้า, มอรมอน, ไม่ปรารถนาที่จะทรมานจิตวิญญาณ

มนุษย์โดยนำภาพอันน่าประหลาดของ เลือด และ ซากศพ จาก การฆ่า ฟืน เช่น นั้นตั้งที่กองอยู่ต่อสายตาข้าพเจ้ามาอยู่ ต่อหน้าพวกเขา; แต่ข้าพเจ้า, โดยรู้ว่าสิ่ง เหล่านี้จะต้องเป็นที่รู้โดยแน่แท้, และว่า สิ่งทั้งปวงที่ซ่อนอยู่จะต้องเปิดเผยบน ดาดฟ้าหลังคาบ้าน—

๙ และรู้ด้วยว่า ความรู้เกี่ยวกับ เรื่อง เหล่านี้จะต้องมาถึง "พวกที่เหลื่ออยู่ของ ผู้คนเหล่านี้, และมาถึงคนต่างชาติด้วย, ซึ่ง พระเจ้า ตรัสว่าจะ ทำให้ผู้คนเหล่านี้ กระจัดกระจาย", และจะนับว่าคนพวกนี้ ไร้ค่าในบรรดาพวกเขา—ฉะนั้นข้าพเจ้า จึงเขียนคำย่อสั้น ๆ, โดยที่ไม่กล้าให้เรื่อง ราวอันครบถ้วนเกี่ยวกับสิ่งที่ข้าพเจ้าเห็น, เพราะพระบัญชาซึ่งข้าพเจ้าได้รับ, และ เพื่อท่านจะไม่ได้มีโทมนัสใหญ่หลวงเกินไปเพราะความชั่วร้ายของผู้คนเหล่านี้ด้วย.

๑๐ และบัดนี้ดูเถิด, เรื่องนี้ข้าพเจ้าพูด กับพงศ์พันธุ์ของพวกเรา, และกับคน ต่างชาติผู้มีความใส่ใจต่อเชื้อสายแห่ง อิสราเอลด้วย, ซึ่ง ตระหนัก และรู้ว่าพร ของพวกเขามาจากไหน.

๑๑ เพราะข้าพเจ้ารู้ว่า ผู้คน เช่นนั้นจะ โทมนัส เพราะ หายนะของ เชื้อสาย แห่ง อิสราเอล; แท้จริงแล้ว, พวกเขาจะโทมนัส เพราะความพิณาศของผู้คนเหล่านี้; พวกเขาจะโทมนัสที่ผู้คนเหล่านี้ไม่ได้กลับใจ เพื่อพาหุของพระเยซูชจะได้ออกรัดพวกเขา.

๑๒ บัดนี้เรื่องเหล่านี้^๑เขียนถึงพวกที่ เหลื่ออยู่^๒ของเชื้อสายแห่งยาโคบ; และ เขียนไว้ตามวิธีนี้, เพราะพระผู้เป็นเจ้า ทรงรู้ว่าความชั่วร้ายจะไม่นำเรื่องเหล่านี้ ออกมาให้พวกเขา; และจะซ่อน^๓ไว้กับ พระเจ้าเพื่อจะออกมาในเวลาอันเหมาะสมของพระองค์เอง.

๑๓ และนี่คือพระบัญชาซึ่งข้าพเจ้าได้รับ; และดูเถิด, สิ่งเหล่านี้จะออกมาตาม บัญชาของพระเจ้า, เมื่อพระองค์จะทรง เห็นสมควร, ในปรีชาญาณของพระองค์.

๑๔ และดูเถิด, สิ่งเหล่านี้จะไปถึงคน ที่ไม่เชื่อ แห่งชาว ยิว^๔; และจะไป เพื่อ เจตนา นี้—เพื่อ พวกเขา จะได้รับ การ ชักชวน ว่าพระเยซูคือพระคริสต์, พระ บุตรของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งทรงพระชนม์ อยู่; เพื่อ พระบิดาจะ ทรงนำมา, ซึ่งจุด ประสงค์อันสำคัญยิ่งและเป็นนิรันดร์ของ พระองค์, โดยทางพระผู้เป็นที่รักที่สุดของ พระองค์, ในการนำชาว ยิว, หรือเชื้อสาย แห่งอิสราเอลทั้งหมด, กลับคืนสู่แผ่นดิน แห่งมรดกของพวกเขา, ซึ่งพระเจ้าพระผู้ เป็นเจ้าของพวกเขาประทานให้พวกเขา, เพื่อให้พันธสัญญา ของพระองค์สมบูรณ์.

๑๕ และเพื่อพงศ์พันธุ์ของผู้คน เหล่า นี้จะเชื่อพระกิตติคุณของพระองค์เต็ม ที่ยิ่งขึ้นด้วย, ซึ่งจะออก จากคนต่างชาติ ไป ถึง พวกเขา; เพราะผู้คน เหล่า นี้ จะ กระจัดกระจาย^๕, และจะกลายเป็นผู้คน

๘/ก ลูกา ๑๒:๒-๓;
๒ นี. ๒๗:๑๑; คพ. ๑:๓.
๘/ก ๔ นี. ๑:๔๙.
๗ นี. ๑๖:๘.
ค มอริ. ๑:๑.
๑๒/ก อีไนส์ ๑:๑๖;
อีล. ๑๕:๑๑-๑๓. คมพ.

พระคัมภีร์มอรมอน.
๗ คพ. ๓:๑๖-๒๐.
ค มอริ. ๘:๔, ๑๓-๑๔;
โมโร. ๑๐:๑-๒.
๑๔/ก ๒ นี. ๒๙:๑๓; ๓๐:๗-๘.
คมพ. ยิว (ชาว).
๗ ๒ นี. ๒๕:๑๖-๑๗.

ค ๓ นี. ๒๙:๑-๓.
๑๕/ก ๓ นี. ๒๑:๓-๗, ๒๔-๒๖.
๗ ๑ นี. ๑๓:๒๐-๒๓, ๓๘;
มอริ. ๗:๘-๙.
ค ๑ นี. ๑๐:๑๒-๑๔;
๓ นี. ๑๖:๘.
๗ ๒ นี. ๒๖:๓๓.

ผิวคล้ำ, สกปรก, และน่ารังเกียจ, เกินคำบรรยายของสิ่งที่เคยเป็นมาในบรรดาเรา, แท้จริงแล้ว, แม้สิ่งที่เคยเป็นมาในบรรดาชาวเลมัน, และนี่เพราะความไม่เชื่อและการถือรูปเคารพของพวกเขา.

๑๖ เพราะ ดูเถิด, พระวิญญูณของพระเจ้าทรงละความเพียร^กกับบรรพบุรุษของพวกเขา; และ พวกเขา อยู่โดยปราศจากพระคริสต์และพระผู้เป็นเจ้าของในโลก; และ พวกเขา ถูก ต้อนไปมา ดัง แกลบ^ขต้องลม.

๑๗ ครั้งหนึ่งพวกเขาเป็นผู้คนที่น่าชม, และพวกเขามีพระคริสต์เป็นพระเมษบาล^คของพวกเขา; แท้จริงแล้ว, แม้พระผู้เป็นเจ้าของพระบิดาทรงนำพวกเขา.

๑๘ แต่บัดนี้, ดูเถิด, พวกเขาถูกขาทานนำ^ดไปทั่ว, แม้ดัง แกลบ ที่ต้องลมพัดไป, หรือ ดัง เรือ ถูกโยนไปมาตาม คลื่น, ปราศจากใบเรือหรือสมอ, หรือปราศจากสิ่งใดที่จะคัดท้ายมัน; และดังเรือเป็นอยู่ฉันท, พวกเขา ก็เป็นอยู่ฉันทนั้น.

๑๙ และ ดูเถิด, พระเจ้า ทรง สงวนพรของพวกเขา, ซึ่งพวกเขาน่าจะได้รับในแผ่นดิน, ไว้ให้แก่คนต่างชาติผู้จะครอบครองแผ่นดิน.

๒๐ แต่ดูเถิด, เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ พวกเขาจะถูกคนต่างชาติขับไล่และทำให้กระจัดกระจายไป; และ หลังจากพวกเขาถูกคนต่างชาติขับไล่และทำให้กระจัดกระจายไป, ดูเถิด, เมื่อนั้นพระเจ้า

จะทรงระลึก^กถึงพันธสัญญา^ขซึ่งพระองค์ทรงกระทำกับอับราฮัมและกับเชอ็สสายแห่งอิสราเอลทั้งปวง.

๒๑ และพระเจ้าจะทรงระลึกถึงคำสวดอ้อนวอน^คของ คนชอบธรรม, ซึ่ง วิงวอนขององค์เพื่อพวกเขาด้วย.

๒๒ และจากนั้น, โอ้ท่านคนต่างชาติ, ท่านจะ ยืน อยู่ ต่อ หน้า เตชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าของได้อย่างไร, เว้นแต่ท่านจะกลับใจและหันหลังให้ทางชั่วของท่าน?

๒๓ ท่านไม่รู้หรือว่าท่านอยู่ในพระหัตถ์ของ พระผู้ เป็น เจ้า? ท่านไม่รู้หรือว่าพระองค์ทรงมีเตชานุภาพทั้งมวล, และโดยพระบัญชา^ดอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ แผ่นดินโลกจะถูก ม้วน^ข เข้า ด้วย กัน ดัง ม้วนกระดาษ?

๒๔ ฉะนั้น, ท่านจง กลับใจ, และ จง นอบน้อมถ่อมตนต่อพระพักตร์พระองค์, เกลือกพระองค์จะเสด็จออกมาในความยุติธรรมเพื่อ ลงโทษ ท่าน— เกลือก ผู้ ที่ เหลืออยู่ของวงศ์พันธุ์โยโคบจะออกไปในบรรดาพวกท่านดังสิ่ง^ค, และฉีกท่านออกเป็นชิ้น ๆ, และไม่มีผู้ใดจะปลดปล่อย.

บทที่ ๖

ชาวนีไฟไปรวมกันในแผ่นดินแห่งคาโมราร์^กเพื่อการต่อสู้ครั้งสุดท้าย—มอรมอน ช้อนบันทึกลับศักดิ์สิทธิ์ไว้ในเนินเขาคาโมราร์—ชาวเลมันมีชัย, และประชาชาตินี้

๑๖ก ปฐก. ๖:๓; อีเธอร์ ๒:๑๕.
ข สดต. ๑:๔.
๑๗ก คมพ. พระเมษบาลผู้ประเสริฐ.
๑๘ก ๒ นี. ๒๕:๒๑.

๑๙ก ๓ นี. ๒๐:๒๗-๒๘.
๒๐ก ๓ นี. ๑๖:๘-๑๒.
ข คมพ. พันธสัญญาแห่งอับราฮัม.
๒๑ก อีนีส ๑:๑๒-๑๘;

มอริ. ๙:๓๖-๓๗.
๒๓ก อีลี. ๑๒:๘-๑๗.
ข ๓ นี. ๒๖:๓.
๒๔ก มีคาห์ ๕:๘;
๓ นี. ๒๐:๑๕-๑๖.

ไฟถูกทำลาย—ผู้คนหลายแสนคนถูกสังหารด้วยดาบ. ประมาณ ค.ศ. ๓๘๕.

และบัดนี้ข้าพเจ้ายุติบันทึกเกี่ยวกับความพินาศของชาวนีไฟ, ผู้คนของข้าพเจ้า. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราเดินทัพไปเบื้องหน้าชาวเลมมัน.

๒ และข้าพเจ้า, มอรมอน, เขียนสาส์นถึงกษัตริย์ของชาวเลมมัน, และปรารภนาให้เขายินยอมให้เรารวบรวมผู้คนของเราไปยังแผ่นดินแห่งคาโมราห์, โกลัเนินเขาที่มีชื่อว่าคาโมราห์, และที่นั่นเราจะต่อสู้กับพวกเขา.

๓ และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือกษัตริย์ของชาวเลมมันยินยอมตามข้าพเจ้าในสิ่งที่ข้าพเจ้าปรารภนา.

๔ และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเราเดินทัพไปแผ่นดินแห่งคาโมราห์, และเราตั้งกระโจมของเรารอบเนินเขาคาโมราห์; และมันอยู่ในแผ่นดินที่มีผืนน้ำ, แม่น้ำ, และแหล่งน้ำมากมาย; และที่นั่นเรามีความหวังที่จะได้เปรียบชาวเลมมัน.

๕ และเมื่อสามร้อยแปดสิบสี่ปีผ่านไป, เราได้รวมผู้คนที่เหลืออยู่ทั้งหมดของเราเข้ามาในแผ่นดินแห่งคาโมราห์.

๖ และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อเรารวมผู้คนของเราทั้งหมดเข้าเป็นกลุ่มเดียวกันที่แผ่นดินแห่งคาโมราห์แล้ว, ดุเลิตข้าพเจ้า, มอรมอน, เร็มชรา; และโดยรู้ว่ามันจะเป็นการต่อสู้ครั้งสุดท้ายของผู้คนข้าพเจ้า, และโดยได้รับบัญชา

จากพระเจ้าว่าข้าพเจ้าจะไม่ปล่อยบันทึกที่บรรพบุรุษเราสืบทอดกันมา, อันเป็นบันทึกศักดิ์สิทธิ์, ให้ตกไปอยู่ในเงื้อมมือชาวเลมมัน, (เพราะชาวเลมมันจะทำลายบันทึกเหล่านี้) ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงทำบันทึกนี้จากแผ่นจารึกของนีไฟ, และซ่อนบันทึกทั้งหมดซึ่งข้าพเจ้าได้รับมอบหมายมาโดยพระหัตถ์ของพระเจ้าไว้ในเนินเขาคาโมราห์, นอกจากแผ่นจารึกสองสามแผ่นที่ข้าพเจ้าให้แก่โมโรไนบุตรข้าพเจ้า.

๗ และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนของข้าพเจ้า, พร้อมด้วยภรรยาและลูกของพวกเขา, บัดนี้มองเห็นกองทัพของชาวเลมมันกำลังยกมาyingพวกเขา; และด้วยความกลัวอันน่าพรั่นพรึงต่อความตายที่มีอยู่เต็มอกของคนชั่วร้ายทุกคน, พวกเขาพร้อมใจกันรับคนเหล่านั้น.

๘ และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขายกมาสู้รบกับเรา, และจิตวิญญาณทุกดวงเต็มไปด้วยความหวาดหวั่นเพราะความมากมายของจำนวนคนของพวกเขา.

๙ และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาเข้าโจมตีผู้คนของข้าพเจ้าด้วยดาบ, และด้วยธนู, และด้วยลูกธนู, และด้วยขวาน, และด้วยอาวุธสงครามนานาชนิด.

๑๐ และ เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนของข้าพเจ้าถูกโค่น, แท้จริงแล้ว, แม้คนหนึ่งหมื่นคนของข้าพเจ้าซึ่งอยู่กับข้าพเจ้า, และข้าพเจ้าล้มอยู่ท่ามกลางพวกเขาเพราะบาดเจ็บ; และพวกเขา

๖ ๑๗ ๑ นี. ๑๒:๑๑; เจริม ๑:๑๐;
อัลลมา ๔๕:๓-๑๔;
ยี่ลี. ๑๓:๕-๑๑.

๒๗ อีเธอร์ ๓:๓.
๖๗ คมพ. แผ่นจารึก.
๗ อีเธอร์ ๑๕:๑๑.

ค คม. ๑:๒.
ง มอริ. ๘:๑.
๗๗ ๑ นี. ๑๒:๑๕.

ผ่านข้าพเจ้าไป คือ พวกเขาไม่ได้ทำให้ชีวิตข้าพเจ้าสิ้นสุด.

๑๑ และเมื่อพวกเขาผ่านไปและโค่นผู้คนที่ทั้งหมด^๖ของข้าพเจ้าลง นอกจากเรายังสืบสืบคน, (ซึ่งในบรรดาคนเหล่านั้นมีโมโรไน บุตรข้าพเจ้า) และเราผู้รอดชีวิตจากผู้คนของเราที่ตายลง, ในวันพรุ่ง, เมื่อชาวเลม่อนกลับไปค่ายของพวกเขา, จากบนเนินเขาคาโมราห์, เราเห็นผู้คนของข้าพเจ้าหนึ่งหมื่นคนที่ข้าพเจ้า, นำอยู่นั้นแหวนถูกโค่น.

๑๒ และเราเห็นผู้คนของข้าพเจ้าหนึ่งหมื่นคนซึ่งโมโรไนบุตรข้าพเจ้าเป็นผู้นำคนเหล่านั้นด้วย.

๑๓ และดูเถิด, คนหนึ่งหมื่นคนของกิดกิดโด นาร์ ลัม ตายไป, และเขาอยู่ท่ามกลางพวกนั้นด้วย.

๑๔ และเลมาห์ ลัม ตาย พร้อมกับ คนหนึ่งหมื่นคนของเขา; และกิล แกล ลัม ตายพร้อมกับคนหนึ่งหมื่นคนของเขา; และลิมฮาห์ ลัม ตายพร้อมกับคนหนึ่งหมื่นคนของเขา; และโจน อัม ลัม ตายพร้อมกับคนหนึ่งหมื่นคนของเขา; และคูมิ ในฮาห์, และโมโรไนฮาห์, และแอนโท โอนัม, และชิบ ลัม, และเซ็ม, และจอร์ช, แต่ละคน ลัม ตายพร้อมกับคนหนึ่งหมื่นคนของพวกเขาแต่ละคน.

๑๕ และเหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือมีอีก สิบ คนที่ ลัม ตาย ด้วย ดาบ, พร้อมกับคนหนึ่งหมื่นคนของพวกเขาแต่ละคน; แต่แท้จริงแล้ว, แม้ผู้คนของข้าพเจ้าทั้งหมด^๖, ลัม ตายลง, เว้นแต่คนยี่สิบสี่

คนที่อยู่กับข้าพเจ้า, และไม่มีคนที่หนีไปประเทศทางใต้ด้วย, และไม่มีคนที่หนีไปหาชาวเลม่อน, และเนื้อหนัง, และกระดูก, และเลือดพวกเขาเรียวยาวอยู่ตามพื้นดิน, โดยที่ ถูกทิ้งให้เน่าเปื่อยอยู่บนแผ่นดินด้วยมือคนที่สังหารพวกเขา, และให้สลายไปและกลับสู่แผ่นดินแม่ของพวกเขา.

๑๖ และจิตวิญญาณข้าพเจ้าแตกสลายด้วยความ ปวด ร้าว, เพราะ ผู้คนของข้าพเจ้าที่ถูกสังหาร, และข้าพเจ้าร้องว่า:

๑๗ โอ้พวกท่านผู้ตั้งงาม, ท่านออกไปจากทางของพระเจ้าได้อย่างไร! โอ้พวกท่านผู้ตั้งงาม, ท่านปฏิเสธพระเยซูของข้าพเจ้าได้อย่างไร, ผู้ทรง ยืน กาง พระบาทรับท่านอยู่!

๑๘ ดูเถิด, หากท่านไม่ทำเช่นนั้น, ท่านจะไม่ ลัม ตาย. แต่ ดูเถิด, ท่าน ลัม ตาย, และข้าพเจ้าโศกเศร้ากับการสูญเสียท่าน.

๑๙ โอ้ท่านบุตรและธิดาที่ตั้งงาม, ท่านบิดา และมารดา, ท่านสามี และ ภรรยา, ท่านผู้ตั้งงาม, เป็นไปได้อย่างไรที่พวกท่านมา ลัม ตาย!

๒๐ แต่ ดูเถิด, ท่านจากไปแล้ว, และ โทมนัส ของข้าพเจ้า จะ นำท่าน กลับมาไม่ได้.

๒๑ และวันนั้น จะมาถึงในไม่ช้า เมื่อร่างกายอันเป็นมรรตัยของท่านจะต้องสวมใส่ ความเป็นอมตะ, และร่างกายเหล่านั้นซึ่งกำลังผุพังในความเน่าเปื่อยในไม่ช้าจะต้องกลายเป็นร่างที่เน่าเปื่อยไม่ได้; จากนั้นท่านต้องยืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาของ พระ คริสต์, เพื่อ รับ การ

๑๑/๑ ๑ นี. ๑๒:๑๓-๒๐;
ยี่สิบ. ๑๕:๑๗.

๑๕/๑ แอลมา ๓:๒๔.
๒๑/๑ ครี. ๑๕:๕๓-๕๔.

พิพากษาตามงานของท่าน; และหากเป็นไปว่าท่านชอบธรรม, ท่านจึงจะได้รับพรพร้อมกับบรรพบุรุษท่านซึ่งจากไปก่อนท่าน.

๒๒ โอ้ หากท่านได้ กลับใจ ก่อน ความพินาศใหญ่ หลวง นี้ จะ มา ถึง ท่าน. แต่ ดูเถิด, ท่านจากไป, และพระบิดา, แท้จริงแล้ว, พระบิดา นิรันดร์ แห่ง ฟ้าสวรรค์, ทรงรู้สถานะของท่าน; และพระองค์ทรงกระทำกับท่านตามความยุติธรรม^๑ และพระเมตตา^๒ ของพระองค์.

บทที่ ๗

มอรมอนเชื่อเชียวชาวเลมันยุคสุดท้ายให้เชื่อในพระคริสต์, ยอมรับพระกิตติคุณของพระองค์, และได้รับการช่วยให้รอด—ทุกคนที่เชื่อพระคัมภีร์ไบเบิลจะเชื่อพระคัมภีร์มอรมอนด้วย. ประมาณ ค.ศ. ๓๘๕.

และบัดนี้, ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะพูดบางสิ่งกับผู้ที่เหลืออยู่ของผู้คนเหล่านี้ที่ได้รับการละเว้น, หากเป็นไปว่า พระผู้เป็นเจ้าจะประทาน ถ้อยคำของข้าพเจ้าให้พวกเขา, เพื่อพวกเขาจะรู้เรื่องเกี่ยวกับบรรพบุรุษพวกเขา; แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าพูดกับท่าน, ท่านผู้ที่เหลืออยู่ของเชื้อสายแห่งอิสราเอล; และนี่คือ ถ้อยคำที่ข้าพเจ้าพูด:

๒ ท่านจงรู้ว่า ท่าน เป็น ของ เชื้อสาย^๑ แห่งอิสราเอล.

๓ ท่านจงรู้ว่าท่านต้องมาสู่การกลับใจ, มิฉะนั้นท่านไม่สามารถได้รับการช่วยให้รอด.

๔ ท่านจงรู้ว่าท่านต้องวางอาวุธสงครามของท่าน, และไม่เบิกบานในการหลังเลือดอีกต่อไป, และไม่จับมันอีก, นอกจากพระผู้เป็นเจ้าของท่านจะทรงบัญชาท่าน.

๕ ท่านจงรู้ว่าท่านต้องเข้าถึงความรู้^๑ เรื่องบรรพบุรุษท่าน, และกลับใจจากบาป และ ความชั่วช้า สามานย์ ทั้งหมดของท่าน, และเชื่อ^๒ ในพระเยซูคริสต์, ว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, และว่าพระองค์ทรงถูกชาวยิวสังหาร, และโดยเดซานาภาพของพระบิดาพระองค์ทรงลุกขึ้นอีก, ซึ่งโดยการนั้นพระองค์ทรงได้ชัยชนะ^๓เหนือหลุมศพ; และในพระองค์ความเจ็บแปลบแห่งความตายถูกกลืนไว้ด้วย.

๖ และพระองค์ทรงทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิต^๔ของคนที่ตาย, ซึ่งโดยการนั้นต้องทำให้มนุษย์ลุกขึ้นมายืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษา^๕ของพระองค์.

๗ และพระองค์ทรงทำให้เกิดการไถ่^๑ของโลก, ซึ่งโดยการนั้นผู้ที่พบว่าไม่มีความคิด^๒ต่อพระพักตร์พระองค์ในวันพิพากษา ย่อมได้รับอนุญาตให้อยู่^๓ในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าในอาณาจักร

๒๒ก คมพ. ยุติธรรม (ความ).
ข คมพ. เมตตา (ความ, พระ, มี).
๗ ๑ก ยีล. ๑๕:๑๑-๑๓.
๒ก แอลมา ๑๐:๓.
๕ก ๒ นี. ๓:๑๒.
ข คมพ. เชื่อ (ความ);

ศรัทธา, เชื่อ (ความ).
ค อสย. ๒๕:๘;
โมไซยาห์ ๑๖:๗-๘.
๖ก คมพ. ฟื้นคืนชีวิต (การ),
ฟื้นคืนพระชนม์ (การ).
ข คมพ. พระเยซูคริสต์—
พระผู้พิพากษา;

พิพากษา (การ), สุดท้าย.
๗ก คมพ. ไถ่ (การ), ไถ่ (ได้รับการ).
ข คมพ. แก่ต่าง (การ),
รับรอง (การ).
ค ๑ นี. ๑๐:๒๑; คพ. ๗๖:๖๒;
โมเสส ๖:๕๗.

ของพระองค์, เพื่อร้อง เพลง สรรเสริญ อย่างไม่สิ้นสุดพร้อมกับคณะนักร้อง เบื้องบน, แต่พระบิดา, และแต่พระบุตร, และแต่พระวิญญาณบริสุทธิ์, ซึ่งเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเดียว, ในสภาพของความสุกอันหาได้สิ้นสุดไม่.

๘ ฉะนั้นจงกลับใจ, และรับบัพติศมา ในพระนามของพระเยซู, และยึดมั่นในพระกิตติคุณ^๖ของพระคริสต์, ซึ่งจะมีไว้ให้ท่าน, ไม่เพียงในวันบัพติศมาแต่ในวันบัพติศมา^๗ ซึ่งจะมีมาสู่คนต่างชาติจากชาวยิว^๘ด้วย, ซึ่งวันบัพติศมานั้นจะมาจากคนต่างชาติสู่ท่าน^๙.

๙ เพราะ ดุเถิด, เขียนวันบัพติศมา^{๑๐}ด้วยเจตนาว่า ท่านจะเชื่อ^{๑๑}วันบัพติศมานั้น; และหากท่านเชื่อวันบัพติศมานั้นท่านจะเชื่อวันบัพติศมานี้ด้วย; และหากท่านเชื่อวันบัพติศมานี้ท่านจะรู้เกี่ยวกับบรรพบุรุษท่าน, และงานอัศจรรย์ซึ่งกระทำขึ้นโดยเดชานุภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในบรรดาพวกเขาด้วย.

๑๐ และท่านจะรู้ด้วยว่าท่านเป็นผู้ที่เหลื่ออยู่ของวงศ์พันธุ์ยาโคบ; ฉะนั้นท่านนับอยู่ในบรรดาผู้คนแห่งพันธสัญญาแรก; และหากเป็นไปได้ว่าท่านเชื่อในพระคริสต์, และรับบัพติศมา, ด้วยน้ำก่อน, ครั้นแล้วด้วยไฟ และด้วย พระ วิญญาณ บริสุทธิ์, ตามแบบอย่าง^{๑๒}ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา, ตามสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาเรา, สิ่งนี้จะดีกับท่านในวันแห่งการพิพากษา. เอเมน.

บทที่ ๘

ชาวเลมัน ออก ล่า และ ทำลาย ชาว นี้-ไฟ— พระ คัมภีร์ มอรมอน จะ ออก มา โดย เดชานุภาพ ของ พระ ผู้ เป็น เจ้า— วิบัติ ประกาศ แก่ ผู้ แสดง อาการ ชุน เคื่อง และ ชัด แฉง รุนแรง กับ งาน ของ พระ เจ้า— วัน บัพติศมา ของ ชาว นี้ ไฟ จะ ปรากฏ ออก มา ใน วัน แห่ง ความ ชั่วร้าย, ความ เสื่อมโทรม, และ การ ละทิ้ง ความ เชื่อ. ประมาณ ค.ศ. ๔๐๑-๔๒๑.

ดุเถิดข้าพเจ้า, โมโรไน^๑, ยุติบันทึก^๒ของมอรมอน, บิดาข้าพเจ้า. ดุเถิด, ข้าพเจ้ามีเพียงไม่กี่เรื่องที่จะเขียน, ซึ่งเรื่องเหล่านี้บิดาข้าพเจ้าสั่งข้าพเจ้าไว้.

๒ และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากการสู้รบครั้งสำคัญและยิ่งใหญ่ที่คาโมราห์แล้ว, ดุเถิด, ชาวนี้ไฟซึ่งหนีไปประเทศทางใต้ถูกชาวเลมัน^๓ตามล่า, จนพวกเขาถูกทำลายหมด.

๓ และบิดาข้าพเจ้าถูกพวกนั้นฆ่าด้วย, และข้าพเจ้าแม่คงอยู่ผู้เดียว^๔เพื่อเขียนเรื่อง เศร้า ของ ความ พิณาศ แห่ง ผู้คน ของ ข้าพเจ้า. แต่ดุเถิด, พวกเขาจากไปแล้ว, และข้าพเจ้าดำเนินตามคำสั่งของบิดาข้าพเจ้า. และคนพวกนั้นจะสังหารข้าพเจ้าหรือเปล่า, ข้าพเจ้าไม่รู้ไม่.

๔ ฉะนั้นข้าพเจ้าจะเขียน และ ช้อน

๗ ง โมไซยาห์ ๒:๒๘.
 จ คพ. ๒๐:๒๘.
 คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์.
 ฉ คมพ. ปีติ.
 ๘ ก คมพ. พระกิตติคุณ.
 ข คมพ. พระคัมภีร์ไบเบิล.

๑ ค ๒ นี. ๒๙:๔-๑๓.
 ๒ ง ๑ นี. ๑๓:๓๘.
 ๓ ก คมพ. พระคัมภีร์มอรมอน.
 ๔ ข ๑ นี. ๑๓:๓๘-๔๑.
 ๑๐ ก ๒ นี. ๓๑:๕-๙.
 ๑๑ คมพ. โมโรไน, บุตรของ

มอรมอน.
 ข คมพ. แผ่นจารึก.
 ๒ ก มอริ. ๖:๒-๑๕.
 ข คพ. ๓:๑๘.
 ๓ ก โมโร. ๙:๒๒.

บันทึกไว้ในพื้นดิน; และข้าพเจ้าจะไปที่นี่
ใดก็ไม่สำคัญแล้ว.

๕ ดูเถิด, บิดาข้าพเจ้าทำบันทึกนี้, และ
ท่านเขียนเจตนาของการนี้ไว้. และดูเถิด,
ข้าพเจ้าจะเขียนมันไว้ด้วยหากข้าพเจ้า
มีที่ว่างบนแผ่นจารึก, แต่ข้าพเจ้าไม่มี;
และข้าพเจ้าไม่มีแร่, เพราะข้าพเจ้าอยู่
คนเดียว. บิดาข้าพเจ้าถูกสังหารในการ
สู้รบ, และญาติพี่น้องข้าพเจ้าทั้งหมด,
และข้าพเจ้าไม่มีเพื่อนทั้งไม่มีที่จะไป;
และพระเจ้าจะทรงยอมให้ข้าพเจ้ามีชีวิต
อยู่นานเท่าใดข้าพเจ้าหาไม่รู้.

๖ ดูเถิด, สี่ร้อยปีผ่านไป นับแต่การ
เสด็จมาของพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้
รอดของเรา.

๗ และดูเถิด, ชาวเลมมันล่าชาวนีไฟผู้คน
ของข้าพเจ้า, จากเมืองหนึ่งถึงเมืองหนึ่ง
และจากสถานที่หนึ่งถึงสถานที่หนึ่ง, แม้
จนพวกเขาหมดสิ้น; และการล่มสลาย
ของพวกเขาใหญ่หลวง; แท้จริงแล้ว, ความ
พินาศของชาวนีไฟ, ผู้คนของข้าพเจ้า
ใหญ่หลวงและน่าอัศจรรย์ยิ่งนัก.

๘ และดูเถิด, พระหัตถ์ของพระเจ้านั้น
เองที่ทรงกระทำสิ่งนี้. และจงดูด้วย
เถิด, ชาวเลมมันกำลังทำสงครามระหว่าง
กัน; และทั่วพื้นแผ่นดินนี้เป็นวัฏจักรหนึ่ง
แห่งการกระทำฆาตกรรมและการนอง
เลือด; และไม่มีผู้ใดรู้ถึงที่สุดของสงคราม.

๙ และบัดนี้, ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะไม่กล่าว
เกี่ยวกับพวกเขาอีกต่อไป, เพราะไม่มีผู้

ใดเลยนอกจากชาวเลมมันและพวกโจร
ที่มีชีวิตอยู่บนผืนแผ่นดิน.

๑๐ และไม่มีผู้ใดรู้จักพระผู้เป็นเจ้าองค์
จริงนอกจากศาสนิกษย์ของพระเยซู, ผู้คง
อยู่ในแผ่นดินจนความชั่วร้ายของผู้คน
ใหญ่หลวงนักจนพระเจ้าไม่ทรงปล่อยพวก
ท่านให้อยู่กับผู้คน; และพวกท่านอยู่บน
ผืนแผ่นดินหรือเปล่าไม่มีใครรู้.

๑๑ แต่ดูเถิด, บิดาข้าพเจ้าและข้าพเจ้า
เห็นพวกท่านแล้ว, และพวกท่านปฏิบัติ
ต่อเรา.

๑๒ และผู้ใดที่รับบันทึกนี้, และไม่กล่าว
โทษบันทึกนี้เพราะข้อบกพร่องที่อยู่ใน
นั้น, ผู้เดียวกันนั้นจะรู้ถึงเรื่องสำคัญกว่า
เรื่องเหล่านี้. ดูเถิด, ข้าพเจ้าคือโมโรไน;
และหากเป็นไปได้, ข้าพเจ้าจะทำให้ทุก
สิ่งเป็นที่รู้แก่ท่าน.

๑๓ ดูเถิด, ข้าพเจ้ายุติการพูดเกี่ยวกับ
ผู้คนเหล่านี้. ข้าพเจ้าเป็นบุตรของมอร-
มอน, และบิดาข้าพเจ้าเป็นผู้สืบตระกูล
ของนีไฟ.

๑๔ และข้าพเจ้าคือคนคนหนึ่งที่ซ่อน
บันทึกนี้ไว้กับพระเจ้า; แผ่นจารึกของ
บันทึกนี้ไม่มีค่า, เพราะบัญชาของ
พระเจ้า. เพราะพระองค์ตรัสจริง ๆ ว่า
ไม่มีใครจะได้มันไปเพื่อหาผลประโยชน์;
แต่บันทึกในนั้นมีค่าใหญ่หลวง; และผู้ใด
ที่จะนำมันไปสู่ความสว่าง, ผู้นั้นพระเจ้า
จะประทานพรให้.

๑๕ เพราะไม่มีผู้ใดมีพลังความสามารถ

๕ก มอริ. ๒:๑๗-๑๘.
ข มอริ. ๖:๖.
๖ก แอลมา ๔๕:๑๐.
๗ก ๑ นี. ๑๒:๒-๓.
๘ก ๑ นี. ๑๒:๒๐-๒๓.

๙ก มอริ. ๒:๘.
๑๐ก ๓ นี. ๒๘:๗; อีเธอร์
๑๒:๑๗. คมพ. ศาสนิกษย์
ชาวนีไฟสามคน.
ข มอริ. ๑:๑๖.

๑๑ก ๓ นี. ๒๘:๒๔-๒๖.
๑๒ก ๓ นี. ๒๖:๖-๑๑.
๑๓ก ๓ นี. ๕:๒๐.
๑๔ก โมโร. ๑๐:๑-๒.
ข จส-๒ ๑:๔๖.

นำมันมาสู่ความสว่างได้นอกจากพระเจ้า เป็นเจ้าประทานให้เขา; เพราะพระเจ้าเป็น เจ้าทรงมีพระประสงค์ว่ามันจะเป็นไปเช่นนั้น โดยดวงตา^๑ ที่เห็นแก่รัศมีภาพของ พระองค์อย่างเดียวกัน, หรือความผาสุกของ ผู้คนแห่งพันธสัญญาในสมัยโบราณและ กระจัดกระจายไปนานแล้วของพระเจ้า.

๑๖ และคนที่จะนำสิ่งนี้สู่ความสว่าง ย่อม เป็นสุข; เพราะจะนำมันออกจากความ มืด^๒ มาสู่ความสว่าง, ตามพระวचนะของ พระเจ้าเป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, จะนำออก มาจากแผ่นดิน, และมันจะส่องสว่างออก จากความมืด, และมาสู่ความรู้ของผู้คน; และมันจะเป็นไปเช่นนั้นโดยเดชานุภาพ ของพระเจ้าเป็นเจ้า.

๑๗ และหากมีความผิดพลาด^๓ มันเป็น ความผิด พลาดของ มนุษย์. แต่ ดูเถิด, เราหาความรู้ความผิดพลาดไม่; กระนั้นก็ตาม พระเจ้าเป็นเจ้าทรงรู้ทุกสิ่ง; ฉะนั้น, คนที่ กล่าวโทษ^๔, ก็ให้เขาระวังเกลือกเขาจะอยู่ ในอันตรายของไฟนรก.

๑๘ และ คนที่ กล่าว ว่า: จง แสดง แก่ ข้าพเจ้า, หรือไม่ท่านจะถูกลงทัณฑ์—ให้ เขาระวังตัวเกลือกเขาจะสั่งสิ่งซึ่งพระเจ้า ทรงห้าม.

๑๙ เพราะ ดูเถิด, คน เดียวกัน นั้นที่ พิพากษา^๕ อย่าง หุนหัน จะ ถูก พิพากษา อย่าง หุนหัน เช่นกัน; เพราะค่าจ้างของ เขา เป็น ไป ตามงาน ของ เขา; ฉะนั้น,

คนที่ลงทัณฑ์ จะ ถูก ลงทัณฑ์ เช่น กัน, จากพระเจ้า.

๒๐ จงดูสิ่งที่พระคัมภีร์กล่าวไว้—มนุษย์ จะไม่ลงทัณฑ์, ทั้ง เขาจะไม่ พิพากษา; เพราะการพิพากษาเป็นของเรา, พระเจ้า ตรัส, และการแก้แค้นเป็นของเราด้วย, และเราจะตอบแทน.

๒๑ และคนที่แสดงอาการขุ่นเคืองและ ขัดแย้งรุนแรงกับงานของพระเจ้า, และ ต่อต้านผู้คนที่แห่งพันธสัญญาของพระเจ้า ผู้เป็นเชื้อสายแห่งอิสราเอล, และจะกล่าว ว่า: เราจะทำลายงานของพระเจ้า, และ พระเจ้าจะไม่ทรงระลึกถึงพันธสัญญาของ พระองค์ ซึ่ง พระองค์ทรง กระทำกับ เชื้อ สายแห่งอิสราเอล—คนเดียวกันนั้นอยู่ใน อันตรายที่จะถูกโค่นและโยนเข้าไปในไฟ;

๒๒ เพราะจุดประสงค์อันเป็นนิรันดร์ ของพระเจ้าจะดำเนินต่อไป, จนสัญญา ของพระองค์จะเกิดสัมฤทธิ์ผลทั้งหมด.

๒๓ จงค้นคว้าคำพยากรณ์ของอิสยาห์^๖. ดูเถิด, ข้าพเจ้าเขียนมันไว้ไม่ได้. แท้จริง แล้ว, ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าวิสุทธิ- ชนเหล่านั้นผู้จากไปแล้วก่อนข้าพเจ้า, ผู้ ครอบครองแผ่นดินนี้, จะร้องทูล^๗, แท้จริง แล้ว, แม้จากภัสสมรฐีพวกเขาจะร้องทูลต่อ พระเจ้า; และดังที่พระเจ้าทรงพระชนม์ อยู่พระองค์จะทรงระลึกถึงพันธสัญญาซึ่ง พระองค์ทรงกระทำกับพวกเขา.

๒๔ และพระองค์ทรงรู้คำสวดอ้อนวอน^๘

๑๕ ก คพ. ๔:๕.
๑๖ ก ๒ นี. ๓:๖-๗, ๑๑, ๑๓-๑๔.
ข อสย. ๒๓:๑๘;
๒ นี. ๒๗:๒๓.
๑๗ ก มอริ. ๙:๓๑, ๓๓;
อีเธอร์ ๑๒:๒๓-๒๘.

๗ ๓ นี. ๒๓:๕;
อีเธอร์ ๔:๘.
๑๘ ก ปจส. มธ. ๗:๑-๒;
๓ นี. ๑๔:๑-๒;
โมโร. ๗:๑๔.
๒๒ ก คพ. ๓:๓.

๒๓ ก ๓ นี. ๒๐:๑๑; ๒๓:๑.
ข อสย. ๒๓:๔;
๒ นี. ๓:๑๙-๒๐; ๒๖:๑๖.
๒๔ ก อีนีส์ ๑:๑๒-๑๘;
มอริ. ๙:๓๖;
คพ. ๑๐:๔๖.

ของพวกเขา, ว่าเป็นไปเพื่อพี่น้องของพวกเขา. และพระองค์ทรงรู้ศรัทธาของพวกเขา, เพราะในพระนามของพระองค์พวกเขาเคลื่อนไหว^{๒๔}ได้; และในพระนามของพระองค์พวกเขาทำให้แผ่นดินโลกสั่นสะเทือนได้; และโดยเดชานุภาพแห่งพระวาทะของพระองค์ พวกเขาทำให้เรือนจำ^{๒๕}พังทลายลงกับพื้นดิน; แท้จริงแล้ว, แม้แต่หอลอมอันร้อนแรง, อีกทั้งสัตว์ป่าหรืองูพิษ, ก็ทำอันตรายพวกเขาไม่ได้, เพราะเดชานุภาพแห่งพระวาทะของพระองค์.

๒๕ และดูเถิด, คำสวดอ้อนวอน^{๒๖}ของพวกเขาเป็นไปเพื่อผู้^{๒๗}นั้นที่พระเจ้าจะทรงยอมให้นำสิ่งเหล่านี้ออกมา.

๒๖ และไม่มีผู้ใด^{๒๘}จำต้องกล่าวว่า สิ่งเหล่านั้นจะไม่มาถึง, เพราะมันจะมาโดยแน่แท้, เพราะพระเจ้าตรัสไว้; เพราะมันจะออกมาจากแผ่นดินโลก, โดยพระหัตถ์ของพระเจ้า, และไม่มีผู้ใดจะยับยั้งมันได้; และมันจะมาในวันที่มีการกล่าววาทะ^{๒๙}ปาฐกถา^{๓๐}นี้; และมันจะมาแม้ราวกับว่าผู้ใดผู้หนึ่งจะหลุดจากบรรดาคคนตาย^{๓๑}.

๒๗ และมันจะมาในวันที่เลือด^{๓๒}ของวิสุทธิชนจะร้องทูลพระเจ้า, เพราะการมีส่วนร่วม^{๓๓}และงานแห่งความมิด.

๒๘ แท้จริงแล้ว, มันจะมาในวันที่

เดชานุภาพของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าจะถูกปฏิเสธ, และศาสนจักร^{๓๔}ต่างๆ เสื่อมความศรัทธา^{๓๕}และทะนงตนด้วยความถือดีในใจพวกเขา; แท้จริงแล้ว, แม้ในวันที่ผู้นำของศาสนจักรและผู้สอนจะถูกขึ้นในความจงใจของใจพวกเขา, แม้ถึงความริษยาคนที่เป็นของศาสนจักรพวกเขา.

๒๙ แท้จริงแล้ว, มันจะมาในวันที่จะได้ยิน^{๓๖}เรื่องไฟ, และพายุฝนฟ้าคะนอง, และหมอกควัน^{๓๗}ในต่างแดน;

๓๐ และจะได้ยินเรื่องสงคราม^{๓๘}, ขาวลือเรื่องสงคราม, และแผ่นดินไหวในสถานที่ต่าง ๆ ด้วย.

๓๑ แท้จริงแล้ว, มันจะมาในวันที่มีความสกรปรกใหญ่หลวงบนพื้นพิภพ; จะมีฆาตกรรม, และการโจรกรรม, และการพูดเท็จ, และการหลอกลวง, และการผิดประเวณี, และความน่าชิงชังนานัปการ; เมื่อจะมีคนหลายคนจะกล่าวว่า, จงทำอย่างนี้, หรือจงทำอย่างนั้น, และจะไม่เป็นไร^{๓๙}, เพราะพระเจ้าจะทรงสนับสนุน^{๔๐}คนเช่นนั้นในวันสุดท้าย. แต่วิบัติแก่คนเช่นนั้น, เพราะพวกเขาอยู่ในที่แห่งความขมขื่น^{๔๑}และในพันธนาการแห่งความชั่วช้าสามัญ.

๓๒ แท้จริงแล้ว, จะมาในวันที่ศาสนจักรต่าง ๆ สร้างขึ้นซึ่งจะกล่าวว่า: จงมาหาข้าพเจ้าเถิด, และโดยแลกด้วยเงินตรา

<p>๒๔๗ เจคอบ ๔:๖; อีล. ๑๐:๙. ค แอลมา ๑๔:๒๓-๒๙. ๒๕ก มอริ. ๕:๒๑. ๒๖ก อสย. ๒๙:๔ ; ๒ นี. ๓๓:๑๓. ๒๗ มอริ. ๙:๑๕-๒๖; โมโร. ๗: ๒๓-๒๙, ๓๓-๓๗. ค ๒ นี. ๒๖:๑๕-๑๖; มอริ. ๙:</p>	<p>๓๐; โมโร. ๑๐:๒๗. ๒๗ก อีไซอ์ ๘:๒๒-๒๔; คพ. ๘๗:๖-๗. ๒ คมพ. มิวส์มลับ (การ). ๒๘ก ๒ ทิ. ๓:๑-๗; ๑ นี. ๑๕: ๙-๑๐; ๒ นี. ๒๘:๓-๓๒; คพ. ๓๓:๔. ๒๙ก โยเอล ๒:๒๘-๓๒;</p>	<p>๒ นี. ๒๗:๒-๓. ๒๗ ๑ นี. ๑๙:๑๑; คพ. ๔๕:๓๙-๔๒. ๓๐ก มริ. ๒๕:๖; ๑ นี. ๑๕:๑๕-๑๗. ๓๑ก ๒ นี. ๒๘:๒๑-๒๒. ๒๗ ๒ นี. ๒๘:๘. ค แอลมา ๔๑:๑๑.</p>
---	--	--

ของท่าน ท่านจะได้รับ การให้อภัยบาป ของท่าน.

๓๓ โอ้ ท่าน ผู้ เป็น คน ชั่ว ร้าย และ มี มิฉันทิฐิ และ ต้อ รัน, เหตุใด ท่าน จึง สร้างศาสนจักรให้ตัวท่านเองเพื่อหาผล ประโยชน์^๑เล่า? เหตุใด ท่าน จึง เปลี่ยน รูป^๒พระวจนะอันบริสุทธิ์ของพระผู้เป็น เจ้า, เพื่อท่านจะได้ นำความอับมงคล^๓มา สู่จิตวิญญาณท่านทั้งหลาย? ดูเถิด, ท่าน จงฟังพาดการเปิดเผยของพระผู้เป็นเจ้า; เพราะดูเถิด, เวลาที่ยอมมาถึงในวันนั้นเมื่อ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดต้องเกิดสัมฤทธิ์ผล.

๓๔ ดูเถิด, พระเจ้าทรงแสดงเรื่องสำคัญ ยิ่งและน่าอัศจรรย์เกี่ยวกับสิ่งที่จะต้องเกิด ในไม่ช้าแก่ข้าพเจ้า, ในวันนั้นเมื่อสิ่งเหล่านี้ออกมาในบรรดาพวกท่าน.

๓๕ ดูเถิด, ข้าพเจ้าพูดกับท่านราวกับ ท่านอยู่ต่อหน้า, แต่ท่านไม่ได้อยู่. แต่ ดูเถิด, พระ เยชู คริสต์ ทรง แสดงให้ ข้าพเจ้า เห็น ท่าน, และ ข้าพเจ้า รู้ การ กระทำของท่าน.

๓๖ และข้าพเจ้ารู้ว่าท่านเดิน^๔อยู่ใน ความจงองของใจท่าน; และไม่มีผู้ ไตนอกจากเพียงไม่กี่คนที่ไม่ได้หะนง ตน^๕ด้วย ความ ถือดี ในใจ ตน, จน เกิด การสวมเสื้อผ้านที่สวยงามมาก^๖, จนเกิด ความริษยา, และการวิวาท, และ การมี เจตนาร้าย, และการข่มเหง, และความ ชั่วช้าสามานย์นานปีการ; และศาสนจักร ของท่าน, แท้จริงแล้ว, แม้ศาสนจักรทุก

แห่ง, กลับ สกปรก เพราะ ความ จงอง ของใจท่าน.

๓๗ เพราะดูเถิด, ท่านรักเงินตรา^๗, และ ทรัพย์สินของท่าน, และเสื้อผ้าที่สวยงาม ของท่าน, และการตกแต่งศาสนจักรของ ท่าน, มากกว่าท่านรักคนยากจนและคน ขัดสน, คนป่วยและคนทุกข์ยาก.

๓๘ โอ้ท่านคนสกปรก, ท่านคนหน้าซื่อ ใจคด, ท่านผู้เป็นผู้สอน, ผู้ซึ่งขายตัวท่าน เองเพื่อสิ่งที่จะทำให้เนาเปื่อย, เหตุใดท่าน จึงทำให้ศาสนจักรอันบริสุทธิ์ของพระผู้ เป็นเจ้าสกปรก? เหตุใดท่านจึงอับอาย^๘ ที่ จะ รับ พระนาม ของ พระ คริสต์ ไว้ กับ ท่าน? เหตุใดท่านจึงไม่คิดว่าคุณค่าของ ความสุขอันหาได้สิ้นสุดไม่ใหญ่หลวงกว่า ความเศร้าหมอง^๙ซึ่งไม่มีวันตาย—เพราะ คำสรรเสริญ^{๑๐}ของโลกหรือ?

๓๙ เหตุใดท่านจึงตกแต่งตัวท่านเอง ด้วย สิ่งซึ่งไม่มีชีวิต, และยังยอมให้ คน หิวโหย, และคนขัดสน, และคนเปลือย เปล่า, และคนป่วยและคนทุกข์ยากผ่าน ท่านไป, และหาเหลียวแลพวกเขาไม่?

๔๐ แท้จริง แล้ว, เหตุใด ท่าน จึง สร้าง ความ น่า ชิงชัง สลับ^{๑๑}ของ ท่าน เพื่อ หา ผล ประโยชน์, และทำให้หญิงหม้ายโศกเศร้า ต่อพระพักตร์พระเจ้า, และเด็กกำพร้า โศกเศร้าต่อพระพักตร์พระเจ้าด้วย, และ เลือดของบิดาพวกเขาและสามีพวกเขา ร้องทูลพระเจ้าจากดินด้วย, เพื่อการแก้ แค้นบนศีรษะท่าน?

๓๓ก คมพ. น้อฉลในอำนาจ บูโรหิต (การ).
ข ๑ นี้. ๑๓:๒๖-๒๗.
ค คมพ. อับมงคล (ความ).
๓๖ก คมพ. เดิน, ดำเนิน, เดิน

กับพระผู้เป็นเจ้า.
ข เจคอบ ๒:๑๓.
ค แอลมา ๕:๕๓.
๓๗ก ๒ นี้. ๒๘:๙-๑๖.
๓๘ก รม. ๑:๑๖; ๒ ทธ. ๑:๘;

๑ นี้. ๘:๒๕-๒๘;
แอลมา ๔:๒๑.
ข โมไซยาห์ ๓:๒๕.
ค ๑ นี้. ๑๓:๙.
๔๐ก คมพ. มั่วสุมลับ (การ).

๔๑ ดูเถิด, ดาบแห่งการแก้แค้นเงืดอก
เงืออยู่เหนือท่าน; และเวลาจะมาถึง
ที่พระองค์จะทรงแก้แค้น ท่านแทนเลือด
ของวิสุทธิชน, เพราะพระองค์จะไม่ทรง
ทนต่อเสียงร่ำไห้ของพวกเขาอีกต่อไป.

บทที่ ๙

ไม่มีใครในวิงวอนผู้ที่ไม่เชื่อในพระคริสต์ให้
กลับใจ— ท่านประกาศถึง พระผู้เป็นเจ้า
แห่งปาฏิหาริย์, ซึ่ง ประทาน การเปิด เผย
และหลังของประทานและเครื่องหมายลง
บนผู้ซื่อสัตย์—ปาฏิหาริย์ยุติเพราะความไม่
เชื่อ—เครื่องหมายมีอยู่กับผู้ที่เชื่อ—มนุษย์
ได้รับการกระตุ้นให้มีปัญญาและรักษาพระ
บัญญัติ. ประมาณ ค.ศ. ๔๐๑-๔๒๑.

และบัดนี้, ข้าพเจ้าพูดเกี่ยวกับคนที่
ไม่เชื่อในพระคริสต์ด้วย.

๒ ดูเถิด, ท่านจะเชื่อในวันแห่งการมา
เยือนท่านหรือไม่—ดูเถิด, เมื่อพระเจ้า
จะเสด็จมา, แท้จริงแล้ว, แม้วันอันสำคัญ
ยิ่ง นั้นเมื่อแผ่นดินโลก จะถูกม้วนเข้าดั่ง
ม้วนกระดาษ, และธาตุต่าง ๆ จะละลาย
ด้วยความร้อนแรงกล้า, แท้จริงแล้ว, ใน
วันอันสำคัญยิ่งนั้นเมื่อท่านจะถูกนำมา
ยืนต่อพระพักตร์พระเมษโปดกของพระ
ผู้เป็นเจ้า—เมื่อนั้นท่านจะกล่าวหรือว่า
ไม่มีพระผู้เป็นเจ้า?

๓ เมื่อนั้นท่านจะปฏิเสธพระคริสต์อีก
ต่อไปหรือ, หรือท่านจะมองดูพระเมษ-
โปดกของพระผู้เป็นเจ้าได้? ท่านคิดหรือ
ว่าท่านจะพำนักอยู่กับ พระองค์ภายใต้
ความสำนึกผิดของท่านได้? ท่านคิดหรือ
ว่าท่านจะเป็นสุขที่จะพำนักอยู่กับพระสัต-
ภาวะผู้บริสุทธิ์นั้น, เมื่อจิตวิญญาณท่าน
ถูกรับมาด้วยความสำนึกผิดว่าท่านเคย
ทำผิดกฎของพระองค์?

๔ ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าท่าน
จะเศร้าหมองที่จะพำนักอยู่กับพระผู้เป็น-
เจ้าผู้บริสุทธิ์และเที่ยงธรรม, ภายใต้ความ
สำนึกในความแปดเปื้อนของท่านต่อพระ
พักตร์พระองค์, ยิ่งกว่าท่านจะพำนักอยู่
กับจิตวิญญาณที่อับมงคล^๑ในนรก.

๕ เพราะดูเถิด, เมื่อท่านจะถูกนำมาให้
เห็นความเปลือยเปล่า^๒ของท่านต่อพระ
พักตร์พระผู้เป็นเจ้า, และรัศมีภาพของ
พระผู้เป็นเจ้าด้วย, และความบริสุทธิ์ของ
พระเยซูคริสต์, สิ่งนี้จะก่อให้เกิดเปลว
เพลิงของไฟอันไม่รู้ดับกับท่าน.

๖ โอ เมื่อนั้นท่านผู้ไม่เชื่อ,^๓ ท่านจง
หันมาหา^๔พระเจ้า; จงร้องอย่างสุดกำลัง
ทูล พระบิดาในพระนามของ พระเยซู,
เพื่อบางที่อาจจะพบว่าท่านไม่มีมลทิน,
บริสุทธิ์^๕, งดงาม, และขาว, โดยโลหิต
ของพระเมษโปดก ทำให้สะอาดแล้ว, ใน
วันสุดท้ายและสำคัญยิ่งนั้น.

๗ และอนึ่ง ข้าพเจ้า พูด กับ ท่าน ผู้

๔๑ ก ๑ นี. ๒๒:๑๔.
๙ ๒ ก มลค. ๔:๕;
๓ นี. ๒๘:๓๑.
๗ มอริ. ๕:๒๓;
คพ. ๖๓:๒๐-๒๑.
คมพ. โลก—การสิ้นสุด
ของโลก.

ค อโมส ๙:๑๓;
๓ นี. ๒๖:๓.
๔ ก คมพ. อับมงคล (ความ).
๗ คมพ. นรก.
๕ ก ๒ นี. ๙:๑๔.
๖ ก คมพ. ไม่เชื่อ (ความ).
๗ อสค. ๑๘:๒๓, ๓๒;

คพ. ๙๘:๔๗.
ค คมพ. บริสุทธิ์ (ความ),
พิศุทธิ์ (ความ).
ง คมพ. พระเมษโปดกของ
พระผู้เป็นเจ้า.

ปฏิเสฐ^๗ การเปิดเผยของพระผู้เป็นเจ้า, และกล่าวว่ามันหมดไปแล้ว, ว่าไม่มีการเปิดเผย, หรือ การพยากรณ์, หรือ ของ ประทาน, หรือการรักษา, หรือการพูดด้วย ภาษาต่าง ๆ, และการแปล^๘ ภาษาต่าง ๆ;

๘ ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, คนที่ ปฏิเสฐสิ่งเหล่านี้ทำรู้จักพระกิตติคุณ^๙ ของ พระคริสต์ใหม่; แท้จริงแล้ว, เขาไม่ได้อ่าน พระคัมภีร์; หากอ่าน, เขาก็ไม่เข้าใจมัน.

๙ เพราะเราไม่ได้อ่านหรือว่า พระผู้ เป็นเจ้าทรงเป็นเหมือนกัน^{๑๐} ทั้งวันวาน, วันนี้, และตลอดกาล, และในพระองค์ ไม่มีความผันแปรทั้งไม่มีแม่เงาแห่งการ เปลี่ยนแปลง?

๑๐ และบัดนี้, หากท่านจินตนาการใน ความคิดท่านเองถึงเทพเจ้าผู้ผันแปร, และ ซึ่งใน เทพเจ้านั้น มีเงา แห่ง การ เปลี่ยนแปลง, เมื่อนั้นท่านก็ขาดมโนภาพ ให้ตัวท่านเองถึงเทพเจ้าซึ่งไม่ใช่พระผู้ เป็นเจ้าแห่งปาฏิหาริย์.

๑๑ แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะแสดงพระผู้ เป็นเจ้าแห่งปาฏิหาริย์แก่ท่าน, แม้พระ ผู้เป็นเจ้าของอับราฮัม, พระผู้เป็นเจ้าของ อีสอัค, และ พระผู้เป็นเจ้าของยาโคบ; และคือพระผู้เป็นเจ้า^{๑๑} องค์เดียวกันนั้น ซึ่งทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก, และสรรพสิ่งทั้งปวงที่อยู่ therein.

๑๒ ดูเถิด, พระองค์ทรงสร้างอาดัม, และ

การตก^{๑๒} ของมนุษย์มาโดยอาดัม^{๑๓}. และ เพราะการตกของมนุษย์พระเยซูคริสต์ เสด็จมา, แม้ พระ บิดา และ พระ บุตร; และเพราะพระเยซูคริสต์การไถ่^{๑๔} มนุษย์ จึงเกิดขึ้นได้.

๑๓ และเพราะการไถ่ของมนุษย์, ซึ่งได้ มาโดยพระเยซูคริสต์, พระองค์จึงทรงนำ พวก เขา กลับ ไป ที่ ประทับ ของ พระเจ้า; แท้จริงแล้ว, ด้วยการนี้มนุษย์ทั้งปวงจึง ได้รับการไถ่, เพราะการสิ้นพระชนม์ของ พระคริสต์ทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิต^{๑๕}, ซึ่ง ทำให้เกิดการไถ่จากการหลับ^{๑๖} อันหาได้สิ้น สุดไม่, ซึ่งจากการหลับนี้มนุษย์ทั้งปวงจะ ถูกปลุกโดยเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อแต่แรกจะตั้ง; และพวกเขาจะออกมา, ทั้ง ผู้่น้อยและผู้หลักผู้ใหญ่, และทั้งหมดจะ ยืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระองค์, โดยได้รับการไถ่และการคลายให้หลุดจาก สายรัด^{๑๗} นีรันดร์แห่งความตาย, ซึ่งความ ตายนั้นเป็นความตายทางโลก.

๑๔ และเมื่อนั้นการพิพากษา^{๑๘} ของพระ ผู้บริสุทธิ์จะมาถึงพวกเขา; และเมื่อนั้นจะ ถึงเวลาที่คนสกปรก^{๑๙} จะยังสกปรก; และ คนที่ชอบ ธรรม จะ ยัง ชอบ ธรรม; คนที่ เป็นสุขจะยังเป็นสุข; และคนที่ไม่เป็นสุข จะยังไม่เป็นสุข.

๑๕ และบัดนี้, โอ้ ท่านทั้ง ปวง ที่ วาด มโนภาพให้ตัวท่านเองถึงเทพเจ้าซึ่งทำ

๗ก ๓ นี. ๒๓:๖-๗.
ข ๑ คร. ๑๒:๗-๑๐;
ลข. ๑:๗.
๘ก คมพ. พระกิตติคุณ.
ข มข. ๒๒:๒๙.
๙ก ฮีบ. ๑๓:๘;
๑ นี. ๑๐:๑๘-๑๙;
แอลมา ๗:๒๐;

โมโร. ๘:๑๘; คพ. ๒๐:๑๒.
๑๑ก ปลุก. ๑:๑; โมไซยาห์ ๔:๒;
คพ. ๗:๒๐-๒๔.
คมพ. พระเยซูคริสต์.
๑๒ก คมพ. การตกของอาดัม
และเอวา.
ข โมไซยาห์ ๓:๒๖.
ค คมพ. ไถ่ (การ),

ไถ่ (ได้รับการ).
๑๓ก ฮีบ. ๑๔:๑๕-๑๘.
ข คพ. ๔:๓:๑๘.
ค คพ. ๑๓:๑๖.
๑๔ก คมพ. พิพากษา (การ),
สุดท้าย.
ข แอลมา ๗:๒๑;
คพ. ๘:๓๕.

ปาฏิหาริย์ไม่ได้” ข้าพเจ้าจะถามท่าน, สิ่งทั้งหมดเหล่านี้ที่ข้าพเจ้าพูดมา, เกิดขึ้นแล้วหรือเปล่า? ที่สุดมาถึงหรือยัง? ดูเถิด ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ยังเลย; และพระผู้เป็นเจ้ายังไม่ทรงยุติการเป็นพระผู้เป็นเจ้าแห่งปาฏิหาริย์.

๑๖ ดูเถิด, สิ่งต่าง ๆ ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงกระทำเมื่ออัครรย์ในสายตาเราหรือ? แท้จริงแล้ว, และใครเล่าจะเข้าใจงานอันน่าอัศจรรย์ของพระผู้เป็นเจ้า?

๑๗ ใครเล่าจะกล่าวว่ามันไม่ใช่ปาฏิหาริย์ว่าโดยพระดำรัสของพระองค์ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกก็ดำรงอยู่; และโดยเดชานุภาพแห่งพระดำรัสของพระองค์มนุษย์สร้างมาจากผงธุลีของโลก; และโดยเดชานุภาพแห่งพระดำรัสของพระองค์ปาฏิหาริย์กระทำขึ้น?

๑๘ และใครเล่าจะกล่าวว่าพระเยซูคริสต์ไม่ได้ทรงกระทำปาฏิหาริย์” นำพิศวงไว้มากมาย? และมีปาฏิหาริย์นำพิศวงมากมายทำขึ้นโดยมือของอัครสาวก.

๑๙ และหากมีปาฏิหาริย์ทำขึ้นเมื่อนั้นแล้ว, เหตุใดพระผู้เป็นเจ้าจะทรงยุติการเป็นพระผู้เป็นเจ้าแห่งปาฏิหาริย์และยังเป็นพระสถภาวะผู้ไม่เปลี่ยนแปลงเล่า? และดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน พระองค์ไม่ทรงเปลี่ยนแปลง; หากเป็นเช่นนั้น พระองค์จะทรงยุติการเป็น

พระผู้เป็นเจ้า; และพระองค์ไม่ทรงยุติการเป็นพระผู้เป็นเจ้า, และทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าแห่งปาฏิหาริย์.

๒๐ และเหตุผลที่พระองค์ทรงยุติการทำปาฏิหาริย์” ในบรรดาลูกหลานมนุษย์เป็นเพราะว่าพวกเขาเสื่อมโทรมอยู่ในความไม่เชื่อ, และออกจากทางที่ถูกต้อง, และไม่รู้จักพระผู้เป็นเจ้าซึ่งในพระองค์พวกเขาควรวางใจ”.

๒๑ ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าผู้ใดที่เชื่อในพระคริสต์, โดยไม่สงสัยในสิ่งใดแล้ว, สิ่งใดก็ตามที่เขาจะทูลขอพระบิดาในพระนามของพระคริสต์สิ่งนั้นจะมอบให้เขา; และสัญญาที่ให้แก่คนทั้งปวง, แม้ถึงสุดแดนแผ่นดินโลก.

๒๒ เพราะดูเถิด, พระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, ตรัสดังนี้กับสานุศิษย์ของพระองค์ผู้จะคงอยู่ต่อไป, แท้จริงแล้ว, และกับสานุศิษย์ทั้งหมดของพระองค์ด้วย, อันเป็นที่ไต่ยินแก่ฝูงชนว่า: เจ้าจงออกไป” ทั่วโลก, และสั่งสอนพระกิตติคุณแก่ชาวโลกทั้งปวง;

๒๓ และคนที่เชื่อและรับบัพติศมาจะได้รับ การช่วยให้อรอด, แต่คนที่ไม่เชื่อจะอับมงคล”;

๒๔ และเครื่องหมายเหล่านี้จะมีอยู่กับพวกเขาที่เชื่อ—ในนามของเราพวกเขาจะขับเหล่ามาร” ; พวกเขาจะพูดด้วยภาษา

๑๕ก โม่โร. ๗:๓๕-๓๗;
คพ. ๓๕:๘.

คพพ. ปาฏิหาริย์.

๑๖ก สดด. ๔๐:๕;

คพ. ๗:๑๑๔;

โมเสส ๑:๓-๕.

๑๗ก เจคอบ ๔:๙.

ข คพพ. สร้าง (การ).

ค ปฐก. ๒:๗;

โมไซยาห์ ๒:๒๕.

๑๘ก ยอห์น ๖:๑๔.

๑๙ก คพ. ๖:๗-๑๐.

๒๐ก วนฉ. ๖:๑๑-๑๓;

อีเธอร์ ๑๒:๑๒-๑๘;

โมโร. ๗:๓๕-๓๗.

ข คพพ. วางใจ (ความ).

๒๑ก มธ. ๒๑:๒๒;

๓ นี. ๑๘:๒๐.

๒๒ก มาระโก ๑๖:๑๕-๑๖.

คพพ. งานเผยแผ่ศาสนา.

๒๓ก คพพ. อับมงคล (ความ).

๒๔ก มาระโก ๑๖:๑๗-๑๘.

คพพ. เครื่องหมาย.

ข กิจการ ๑๖:๑๖-๑๘.

ใหม่; พวกเขาจะจับฐูได้; และหากพวกเขาดีมีสิ่งที่เป็นพิษมันจะไม่ทำอันตรายพวกเขา; พวกเขาจะวางมือ^๑ บนคนป่วยและคนเหล่านั้นจะหายป่วย;

๒๕ และผู้ใดก็ตามที่เชื่อในนามของเรา, โดยไม่สงสัยในสิ่งใด, เราจะยืนยัน^๒ ถ้อยคำของเราทั้งหมดแก่เขา, แม้ถึงสุดแดนแผ่นดินโลก.

๒๖ และบัดนี้, ดูก่อน, ใครเล่าจะยืนหยัดต่อต้านงานของพระเจ้าได้? ใคร^๓ เล่าจะปฏิเสธพระดำรัสของพระองค์ได้? ใครเล่าจะลุกขึ้นต่อต้านพลังฤทธานุภาพของพระเจ้าได้? ใครเล่าจะดูหมิ่นงานของพระเจ้าได้? ใครเล่าจะดูหมิ่นลูก ๆ ของพระคริสต์? ดูก่อน, ท่านทั้งหลายซึ่งเป็นผู้ดูหมิ่น^๔ งานของพระเจ้า, เพราะท่านจะพิศวงและพินาศ.

๒๗ โอ้ตั้งนั้นแล้วอย่าดูหมิ่น, และอย่าประหลาดใจ, แต่จงสดับฟังพระวจนะของพระเจ้า, และทูลขอพระบิดาในพระนามของพระเยซูเพื่อสิ่งใดก็ตามที่ท่านขัดสน. อย่าสงสัย, แต่จงเชื่อ, และเริ่มต้นตั้งในสมัยโบราณ, และมาหา^๕ พระเจ้าด้วยสุดใจ ท่าน, และทำให้ความรอดเกิดขึ้น^๖ สำหรับตัวท่านเองด้วยความเกรงกลัวและตัวสั่นต่อพระพักตร์พระองค์.

๒๘ จง มี ปัญญา^๗ ในวัน เวลา แห่ง การ ทดลองของท่าน; จงปลดเปลื้องตนจาก

ความไม่สะอาดทั้งหลายทั้งปวง; อย่าขอ, เพื่อท่านจะได้บริโภคน้ำสำหรับต้นธาราคะ^๘ ของท่าน, แต่จงขอด้วยความมั่นคงอันไม่หวั่นไหว, เพื่อท่านจะไม่พ่ายแพ้ต่อการล่อลวง, แต่เพื่อท่านจะรับใช้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าองค์จริงและทรงพระชนม์^๙.

๒๙ จงดูว่าท่านไม่ได้รับ^{๑๐} บัพติศมาโดยไม่มีค่าควร^{๑๑}; จงดูว่าท่านจะไม่รับ^{๑๒} ส่วนศีลระลึกของพระคริสต์โดยไม่มีค่าควร^{๑๓}; แต่จงดูว่าท่านทำ^{๑๔} สิ่งทั้งปวงด้วยความมีค่าควร^{๑๕}, และทำในพระนามของพระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์; และหากท่านทำ^{๑๖} ดังนี้, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, ท่านจะไม่มีทางถูกขับออกไปเลย.

๓๐ ดูก่อน, ข้าพเจ้าพูดกับท่านราวกับข้าพเจ้าพูด^{๑๗} จากบรรดาคนตาย; เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าท่านจะมี^{๑๘} ถ้อยคำของข้าพเจ้าอยู่กับท่าน.

๓๑ อย่างกล่าวโทษข้าพเจ้าเพราะความบกพร่อง^{๑๙} ของข้าพเจ้า, หรือ ทั้ง บิดาข้าพเจ้า, เพราะความบกพร่องของท่าน, ทั้งกล่าวโทษคนที่เขียนไว้ก่อนท่าน; แต่แทนที่จะทำเช่นนั้นจงน้อมขอบพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้า^{๒๐} ที่พระองค์ ทรง แสดง ให้ ความบกพร่องของเราประจักษ์แก่ท่าน, เพื่อท่านจะเรียนรู้^{๒๑} ให้มีปัญญากว่าที่เรา มีมา.

<p>ค คมพ. ปฏิบัติต่อผู้ป่วย (การ). ๒๕ก คมพ. เป็ดเหยย (การ); ประจักษ์พยาน. ๒๖ก ๓ นี. ๒๙:๔-๗. ข สัมปช. ๑๓:๑๓. ๒๗ก โมโร. ๑๐:๓๐-๓๒. ข ยซว. ๒๒:๕;</p>	<p>คพ. ๖๔:๒๒, ๓๔. คมพ. ใจ. ค ฟป. ๒:๑๒. ๒๘ก เจคอบ ๖:๑๒. ข คมพ. ต้นธาราคะ. ค แอลมา ๕:๑๓. ๒๙ก คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา—คุณสมบัตินี้สำหรับ</p>	<p>บัพติศมา. ๗ ๑ คริ. ๑๑:๒๗-๓๐; ๓ นี. ๑๘:๒๘-๓๒. ค คมพ. ค่าควร (ความมี), ค่าควร (มี), คู่ควร. ๓๐ก มอริ. ๘:๒๖; โโมโร. ๑๐:๒๗. ๓๐ก มอริ. ๘:๑๗; อีเธอร์ ๑๒:๒๒-๒๘, ๓๔.</p>
---	--	--

๓๒ และบัดนี้, ดูเถิด, เราเขียนบันทึกนี้ตามความรู้ของเรา, ด้วยอักษรซึ่งเรียกกันในบรรดาเราว่าภาษาอียิปต์ปฏิรูป", โดยสืบทอดกันมาและเราเปลี่ยนแปลงตามวิธีพูดของเรา.

๓๓ และหากแผ่นจารึกของเราใหญ่พอเราน่าจะได้เขียนไว้ในภาษาฮีบรู; แต่เราก็เปลี่ยนแปลงภาษาฮีบรูด้วย; และหากเราได้เขียนไว้ในภาษาฮีบรู, ดูเถิด, ท่านจะไม่พบความบกพร่องในบันทึกของเรา.

๓๔ แต่พระเจ้าทรงรู้เรื่องที่เราเขียน, และทรงรู้ด้วยว่าไม่มีผู้คนอื่นใดรู้ภาษาของเรา; และเนื่องจากไม่มีผู้คนอื่นใดรู้ภาษาของเรา, ฉะนั้นพระองค์จึงทรงเตรียมทาง"เพื่อการแปลความหมายนั้น.

๓๕ และเรื่องเหล่านี้มีเขียนไว้เพื่อเราจะ

ขจัดเลือดพื้ร่องของเรา, ซึ่งเสื่อมโทรมอยู่ในความไม่เชื่อ" ออกจากอารมณ์ของเรา.

๓๖ และ ดูเถิด, สิ่งเหล่านี้ ซึ่งเราปรารถนา"เกี่ยวกับพื้ร่องของเรา, แท้จริงแล้ว, แม้การกลับคืนของพวกเขามาสู่ความรู้เรื่องพระคริสต์, เป็นไปตามคำสวดอ้อนวอนของวิสุทธิชนทั้งปวงซึ่งพำนักอยู่ในแผ่นดิน.

๓๗ และขอพระเจ้าพระเยซูคริสต์ทรงยินยอมให้คำสวดอ้อนวอนของพวกเขาได้รับคำตอบตามศรัทธาของพวกเขา; และขอให้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระบิดาทรงระลึกถึงพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงกระทำกับเชื้อสายแห่งอิสราเอล; และขอให้พระองค์ประทานพรพวกเขาตลอดกาล, โดยผ่านศรัทธาในพระนามพระเยซูคริสต์. เอเมน.

หนังสือของอีเธอร์

บันทึกของชาวเจเร็ด, ที่ได้จากแผ่นจารึกยี่สิบสี่แผ่นซึ่งผู้คนของลิมไฮพบในวันเวลาของกษัตริย์โมไซยาห์.

บทที่ ๑

โมโรไน่องานเขียนของอีเธอร์—มีการแสดงลำดับการสืบเชื้อสายของอีเธอร์—ภาษาของชาวเจเร็ดไม่ได้ถูกทำให้สับสนที่หอบาเบล—พระเจ้าทรงสัญญาจะนำพวกเขาไปสู่แผ่นดินที่เลิศและทำให้พวกเขาเป็นประชาชาติยิ่งใหญ่.

๖๖ ละบัดนี้ข้าพเจ้า, โมโรไน", เริ่มให้เรื่องราวของผู้อยู่อาศัยเหล่านั้นในสมัยโบราณซึ่งถูกทำลายโดยพระหัตถ์"ของพระเจ้าบนผืนดินของประเทศทางเหนือนี้.

๒ และข้าพเจ้าได้เรื่องราวของข้าพเจ้าจากแผ่นจารึกยี่สิบสี่แผ่น"ซึ่งผู้คนของลิมไฮพบ, ซึ่งเรียกว่าหนังสือของอีเธอร์.

๓ และเพราะข้าพเจ้าคิดว่าตอนแรก

๓๒ก ๑ น้. ๑:๒; โมไซยาห์ ๑:๔.

๓๔ก โมไซยาห์ ๑:๑๓-๑๕;

อีเธอร์ ๓:๒๓, ๒๕; คพ. ๑๗:๑.

๓๕ก ๒ น้. ๒๖:๑๕.

๓๖ก มอร. ๑:๒๔-๒๖;

คพ. ๑๐:๔๖-๔๙.

[อีเธอร์]

๑ ๑ก คมพ. โมโรไน, บุตรของมอร-

มอน.

ข มอร. ๕:๒๓; คพ. ๑๗:๖-๗.

๒ก แอลมา ๓๗:๒๑;

อีเธอร์ ๑๕:๓๓.

ของบันทึกนี้, ซึ่งพูดเกี่ยวกับการสร้างโลก, และเกี่ยวกับอาดัมด้วย, และเรื่องราวนับแต่เวลานั้นแม้จนถึงหอสูงอันยิ่งใหญ่^๑นั้น, และสิ่งใดก็ตามซึ่งเกิดขึ้นในบรรดาลูกหลานมนุษย์จนถึงเวลานั้น, มีอยู่ในบรรดาชาวอียิปต์—

๔ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่เขียนเรื่องเหล่านั้นที่เกิดขึ้นนับแต่วันเวลาของอาดัม^๒จนถึงเวลานั้น; แต่มันมีอยู่บนแผ่นจารึก; และผู้ใดที่พบมัน, ผู้นั้นจะมีพลังความสามารถเพื่อเขาจะมีเรื่องราวอันครบถ้วน.

๕ แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้าไม่ได้ให้เรื่องราวโดยครบถ้วน, แต่ข้าพเจ้าให้ไว้เพียงส่วนหนึ่งของเรื่องราว, นับจากหอสูงลงมาจนกระทั่งคนเหล่านั้นถูกทำลาย.

๖ และข้าพเจ้าให้เรื่องราวไว้ตามนี้. คนที่เขียนเรื่องนี้คืออีเธอร์^๓, และท่านเป็นผู้สืบตระกูลของโคริแอนเทอร์.

- ๗ โคริแอนเทอร์เป็นบุตรของโมรอน.
- ๘ และโมรอนเป็นบุตรของอีเอ็ม.
- ๙ และอีเอ็มเป็นบุตรของเอซาร์.
- ๑๐ และเอซาร์เป็นบุตรของเสธ.
- ๑๑ และเสธเป็นบุตรของซิปสัน.
- ๑๒ และซิปสันเป็นบุตรของคอม.
- ๑๓ และคอมเป็นบุตรของโคริแอนทัม.
- ๑๔ และโคริแอนทัมเป็นบุตรของแอมนิแกดดาร์.
- ๑๕ และแอมนิแกดดาร์เป็นบุตรของแอร์ัน.
- ๑๖ และแอร์ันเป็นผู้สืบตระกูลของเฮ็ธ, ผู้เป็นบุตรของฮืออาธัม.

- ๑๗ และฮืออาธัมเป็นบุตรของลิบ.
- ๑๘ และลิบเป็นบุตรของคิซ.
- ๑๙ และคิซเป็นบุตรของโครัม.
- ๒๐ และโครัมเป็นบุตรของลีไว.
- ๒๑ และลีไวเป็นบุตรของคิม.
- ๒๒ และคิมเป็นบุตรของโมริแอนทอน.
- ๒๓ และโมริแอนทอนเป็นผู้สืบตระกูลของริฟเลคิซ.
- ๒๔ และริฟเลคิซเป็นบุตรของเซซ.
- ๒๕ และเซซเป็นบุตรของเฮ็ธ.
- ๒๖ และเฮ็ธเป็นบุตรของคอม.
- ๒๗ และคอมเป็นบุตรของโคริแอนทัม.
- ๒๘ และโคริแอนทัมเป็นบุตรของอีเมอร์.
- ๒๙ และอีเมอร์เป็นบุตรของโอเมอร์.
- ๓๐ และโอเมอร์เป็นบุตรของซูล.
- ๓๑ และซูลเป็นบุตรของคิบ.
- ๓๒ และคิบเป็นบุตรของโอโรซาห์, ผู้เป็นบุตรของเจเร็ด;
- ๓๓ เจเร็ด^๔ซึ่งออกมาพร้อมกับชายท่านและครอบครัวของพวกเขา, กับคนอื่น ๆ และครอบครัวของพวกเขา, จากหอสูงนั้น, ในเวลาที่พระเจ้าทรงทำให้ภาษาของผู้คนสับสน^๕, และทรงยืนยันหนักแน่นในพระพิโรธของพระองค์ว่าพวกเขาจะกระจัดกระจายไปทั่วพื้นพิภพ^๖; และตามพระดำรัสของพระเจ้าผู้คนก็กระจัดกระจายไป.
- ๓๔ และพี่ชาย^๗ของเจเร็ดโดยที่เป็นคนร่างใหญ่และมีพลัง, และเป็นที่โปรดปรานมากของพระเจ้า, เจเร็ด, น้องชายท่าน, จึง

๓๗ ออมีไน ๑:๒๒;
โมไซยาห์ ๒๘:๑๗;
ฮีบ. ๖:๒๘.
๔๗ อส. ครอบคลุมช่วงเวลา

เดียวกับปฐมกาล,
บทที่ ๑-๑๐.
๖๗ อีเธอร์ ๑๒:๒; ๑๕:๓๔.
๓๓๗ คมพ. เจเร็ด.

ข ปฐม. ๑๑:๖-๙.
ค โมไซยาห์ ๒๘:๑๗.
๓๔๗ คมพ. เจเร็ด, พี่ชายของ.

กล่าวแก่ท่านว่า: จงร้องทูลพระเจ้าเถิด, เพื่อพระองค์จะไม่ทรงทำให้เราสับสนจนเราจะไม่เข้าใจถ้อยคำของเรา.

๓๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พี่ชายของเจเร็ดร้องทูลพระเจ้า, และพระเจ้าทรงมีความสงสารเจเร็ด; ฉะนั้นพระองค์จึงไม่ทรงทำให้ภาษาของเจเร็ดสับสน; และเจเร็ดกับพี่ชายของท่านจึงไม่ถูกทำให้สับสน.

๓๖ ครั้นแล้วเจเร็ดกล่าวแก่พี่ชายท่านว่า: จงร้องทูลพระเจ้าอีกเถิด, และอาจเป็นไปได้ว่าพระองค์จะทรงคลายความกริ้วของพระองค์จากพวกเขาซึ่งเป็นเพื่อนของเรา, เพื่อพระองค์จะไม่ทรงทำให้ภาษาของพวกเขาสับสน.

๓๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พี่ชายของเจเร็ดร้องทูลพระเจ้า, และพระเจ้าทรงมีความสงสารเพื่อน ๆ ของพวกท่าน และครอบครัวของพวกท่านด้วย, คือพวกเขาไม่ถูกทำให้สับสน.

๓๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเจเร็ดพูดกับพี่ชายอีก, มีความว่า: ไปทูลถามพระเจ้าเถิดว่าพระองค์จะทรงขับไล่เราออกจากแผ่นดินหรือ, และหากพระองค์จะทรงขับไล่เราออกจากแผ่นดิน, จงร้องทูลพระองค์ว่าเราจะไปแห่งใด. และใครเล่าจะรู้ว่าพระเจ้าอาจจะทรงพาเราไปยังแผ่นดินที่เลิกละ"กว่าแผ่นดินโลกทั้งปวง? และหากเป็นเช่นนั้น, ก็ขอให้เราขอสัตย์ต่อพระเจ้า, เพื่อเราจะได้รับมันเป็นมรดกของเรา.

๓๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพี่

ชายของเจเร็ดร้องทูลพระเจ้าตามที่พูดไว้โดยปากของเจเร็ด.

๔๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าทรงได้ยินพี่ชายของเจเร็ด, และทรงมีความสงสารท่าน, และตรัสกับท่านว่า:

๔๑ จงไปรวบรวมฝูงสัตว์เลี้ยงของเจ้า, ทั้งเพศผู้และเพศเมีย, ทุกชนิด; และเมล็ดพันธุ์พืชของแผ่นดินโลกทุกชนิดด้วย; และครอบครัว"ทั้งหลายของเจ้า; และเจเร็ดน้องของเจ้า และครอบครัวของเขาด้วย; และเพื่อน"ของเจ้า และครอบครัวของพวกเขาด้วย, และเพื่อนของเจเร็ดและครอบครัวของพวกเขา.

๔๒ และเมื่อเจ้าทำดังนี้แล้วเจ้าจงนำหน้า"พวกเขาลงไปในหุบเขาที่อยู่ทางเหนือ. และเราจะพบเจ้าที่นั่น, และเราจะนำหน้า"เจ้าไปในแผ่นดินอันเลิกละ"กว่าผืนแผ่นดินทั้งปวงของแผ่นดินโลก.

๔๓ และที่นั่นเราจะอวยพรเจ้า และพงศ์พันธุ์เจ้า, และสถาปนาประชาชาติอันยิ่งใหญ่, จากพงศ์พันธุ์เจ้าไว้กับเรา, และจากพงศ์พันธุ์ของน้องชายเจ้า, และคนเหล่านั้นที่จะไปกับเจ้า. และจะไม่มีประชาชาติใดยิ่งใหญ่กว่าประชาชาติที่เราจะสถาปนาไว้กับเราจากพงศ์พันธุ์เจ้า, ทั่วพื้นพิภพ. และเราจะทำกับเจ้าดังนี้เพราะเวลายาวนานนี้เจ้าได้ร้องขอต่อเรา.

บทที่ ๒

ชาวเจเร็ดเตรียมการเดินทางของพวกเขา

เขาสู่แผ่นดินที่สัญญาไว้—เป็นแผ่นดินที่เลือกสรรแล้วว่า ดี ที่สุด ซึ่งมนุษย์จะรับใช้พระคริสต์หรือถูกกำจัดออกไป—พระเจ้ารับสั่ง กับ พี่ชาย ของ เจเร็ด สาม ชั่วโมง—ชาวเจเร็ด สร้าง เรือ—พระเจ้าทรงขอให้พี่ชายของเจเร็ดเสนอว่าจะให้ความสว่างเรืออย่างไร.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเจเร็ดกับพี่ชายท่าน, และ ครอบครัว พวก ท่าน, และเพื่อนของเจเร็ดกับพี่ชายท่านและครอบครัวพวกเขา, ลงไปในหุบเขาที่อยู่ทางเหนือ, (และชื่อหุบเขาคือ นิมโรด^๒, โดยเรียกตาม ชื่อ ของ พราน ผู้ เก่ง กล้า สามารถ) พร้อมด้วยฝูงสัตว์เลี้ยงของพวกเขาซึ่งพวกเขาได้รวบรวมไว้, ทั้งเพศผู้และเพศเมีย, ทุกชนิด.

๒ และ พวกเขา วาง บ่วง และ จับ สัตว์ ปีกในอากาศด้วย; และพวกเขาเตรียมภาชนะ, ซึ่งในภาชนะนั้นพวกเขาใส่สัตว์น้ำจากผิวน้ำแล้วนำไปกับพวกเขาด้วย.

๓ และพวกเขาเอาเดเซเร็ทไปกับพวกเขาด้วย, ซึ่ง, โดยการแปลความหมาย, คือผึ้ง; และดังนั้นพวกเขาเอาผึ้งผึ้งไปกับพวกเขาด้วย, และสิ่งที่มีอยู่บนผืนแผ่นดินนานาชนิด, เมล็ดพันธุ์พืชทุกชนิด.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขาลงมาถึงในหุบเขานิโมโรดแล้วพระเจ้าเสด็จลงมาและทรงสนทนากับพี่ชายของเจเร็ด; และพระองค์ประทับอยู่ในเมฆ^๓, และพี่ชายของเจเร็ดหาเห็นพระองค์ไม่.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าทรงบัญชาพวกเขาให้ออกไปในแดนทูกันดาร์, แท้จริงแล้ว, ไปในเวลานั้นซึ่งยังไม่เคยมีคนไปที่นั่น. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าเสด็จไปเบื้องหน้าพวกเขา, และตรัสกับพวกเขาขณะพระองค์ทรงยืนอยู่ในเมฆ^๓, และทรงชี้ทางที่พวกเขาควรจะไป.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาเดินทางอยู่ในแดนทูกันดาร์, และต่อเรือ, ซึ่งด้วยเรือเหล่านั้นพวกเขาข้ามผิวน้ำหลายแห่ง, โดยพระเจ้าทรงชี้ทางด้วยพระหัตถ์ของพระองค์ตลอดเวลา.

๗ และพระเจ้าไม่ทรงยอมให้พวกเขาเทียบ ผีง เลย ทะเลออกไป ในแดนทูกันดาร์, แต่พระองค์ทรงประสงค์ให้พวกเขาเดินทางไปแม้ถึงแผ่นดินแห่งคำสัญญา^๔, ซึ่งเลิศเลอกว่าผืนแผ่นดินอื่นทั้งปวง, ซึ่งพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของปกรณัมรักษาไว้ให้ผู้คนที่ชอบธรรม.

๘ และพระองค์ทรงยืนยันหนักแน่นกับพี่ชายของเจเร็ดในพระพิโรธของพระองค์, ว่าผู้ใดที่ครอบครองแผ่นดินแห่งคำสัญญานี้, นับจากเวลานั้นไปและตลอดกาล, จะรับใช้^๕พระองค์, พระผู้เป็นเจ้าขององค์จริงและองค์เดียว, มิฉะนั้นพวกเขาจะถูกกำจัด^๖ออกไป เมื่อพระพิโรธสุดขีดของพระองค์มาถึงพวกเขา.

๙ และบัดนี้, เรา จะ เห็น ประภาศิตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแผ่นดินนี้, ว่ามันเป็นแผ่นดินแห่งคำสัญญา; และ

๒ ๑ก ปฐก. ๑๐:๘.
๔ก กิตว. ๑๑:๒๕;
คพ. ๓๔:๗-๙;
จส-ป ๑:๖๘.

๕ก อพย. ๑๓:๒๑-๒๒.
๗ก ๑ นี. ๔:๑๔.
คพ. แผ่นดินที่สัญญาไว้.
๘ก อีเชอร์ ๑๓:๒.

๗ เจริม ๑:๓, ๑๐;
เอสมา ๓๗:๒๘;
อีเชอร์ ๙:๒๐.

ประชาชาติใดก็ตามที่จะครอบครองมัน จะรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้า, มิฉะนั้นพวกเขาจะถูกกำจัดออกไปเมื่อพระพิโรธสุดขีดของพระองค์จะมาถึงพวกเขา. และพระพิโรธสุดขีดของพระองค์มาถึงพวกเขาเมื่อพวกเขาสูงงอมอยู่ในความชั่วช้าสามัญ.

๑๐ เพราะเหตุเกิด, นี่เป็นแผ่นดินที่เลิศเลอกว่าผืนแผ่นดินอื่นทั้งปวง; ดังนั้นคนที่ครอบครองมันจะรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้าหรือจะถูกกำจัดออกไป; เพราะเป็นประกาศิตอันเป็นนิจของพระเจ้า. และมันจะไม่เป็นไปจนกว่าจะถึงความบริบูรณ์^๗ ของความชั่วช้าสามัญในบรรดาลูกหลานของแผ่นดิน, ที่พวกเขาจะถูกกำจัดออกไป.

๑๑ และนี่มาถึงท่าน, โอท่านคนต่างชาติ^๘, เพื่อท่านจะรู้ประกาศิตของพระเจ้าเป็นเจ้า—เพื่อท่านจะกลับใจ, และไม่อยู่ในความชั่วช้าสามัญของท่านต่อไป จนความบริบูรณ์มาถึง, เพื่อท่านจะไม่นำพระพิโรธสุดขีดของพระเจ้าเป็นเจ้าลงมาบนท่านดังที่ผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินทำมาแล้วก่อนหน้านี้.

๑๒ ดูเถิด, นี่เป็นแผ่นดินที่เลิศเลอ, และประชาชาติใดก็ตามที่ครอบครองมันจะเป็นอิสระ^๙จากการเป็นทาส, และจากการเป็นเชลย, และจากประชาชาติอื่นทั้งหมดภายใต้ฟ้าสวรรค์, หากพวกเขาเพียงจะรับใช้พระเจ้าของแผ่นดิน,

ผู้คือพระเยซูคริสต์, ซึ่งได้รับการแสดงให้ประจักษ์โดยเรื่องที่เราเขียนไว้.

๑๓ และบัดนี้ข้าพเจ้าเริ่มทำบันทึกของข้าพเจ้าต่อไป; เพราะเหตุเกิด, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระเจ้าทรงนำเจเร็ดและพี่น้องของท่านมาแม้ถึงทะเลใหญ่^{๑๐} นั้นซึ่งแบ่งแยกผืนแผ่นดินทั้งหลาย. และเมื่อพวกท่านมาถึงทะเลแล้วจึงตั้งกระโจม; และพวกท่านเรียกชื่อที่นั่นว่า โมริแอนคูเมอร์; และพวกท่านพำนักอยู่ในกระโจม, และพำนักอยู่ในกระโจมบนฝั่งทะเลตลอดเวลาสี่ปี.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นในปลายปีที่สี่คือพระเจ้าเสด็จมาหาพี่ชายของเจเร็ดอีก, และทรงยืนอยู่ในเมฆและทรงสนทนากับท่าน. และตลอดเวลาสามชั่วโมงพระเจ้าทรงสนทนากับพี่ชายของเจเร็ด, และทรงว่ากล่าว^{๑๑} ท่านเพราะท่านไม่จดจำที่จะเรียกหาพระนามของพระเจ้า.

๑๕ และพี่ชายของเจเร็ดกลับใจจากความชั่วที่ท่านทำ, และเรียกหาพระนามของพระเจ้าเพื่อพี่น้องท่านผู้ที่อยู่กับท่าน. และพระเจ้าตรัสกับท่านว่า: เราจะให้อภัยเจ้าและพี่น้องของเจ้าเกี่ยวกับบาปของพวกเขา; แต่เจ้าจะไม่ทำบาปอีกต่อไป, เพราะเจ้าจะจดจำว่าพระวิญญาณ^{๑๒}ของเราจะไม่พากเพียร^{๑๓}กับมนุษย์เสมอไป; ดังนั้น, หากเจ้าจะทำบาปจนเจ้าสูงงอเต็มที่เจ้าจะถูกตัดขาดจากที่ประทับของพระเจ้า. และเหล่านี้คือความคิดของเรา

๑๐ ก ๒ นี. ๒๘:๑๖.
ข ๑ นี. ๑๗:๓๓-๓๘.
๑๑ ก ๒ นี. ๒๘:๓๒.
๑๒ ก คมพ. เสรีภาพ.
ข อสย. ๖๐:๑๒.

๑๔ ก คมพ. ดีสอน (การ),
ลงโทษ (การ).
ข คมพ. สวดอ้อนวอน
(การ), สวดอ้อนวอน
(คำ).

๑๕ ก อีเธอร์ ๑๕:๑๙.
ข ปฐก. ๖:๓;
๒ นี. ๒๖:๑๐;
มอร. ๕:๑๖.

เกี่ยวกับแผ่นดินซึ่งเราจะให้เจ้าเพื่อเป็นมรดกของเจ้า; เพราะมันจะเป็นแผ่นดินที่เลิศเลอ ใหญ่เหนือผืนแผ่นดินอื่นทั้งปวง.

๑๖ และพระเจ้าตรัสว่า: จงไปทำงานและต่อเรือ, ตามแบบที่เจ้าต่อไว้ก่อนหน้านั้น. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพี่ชายของเจเร็ดลงมือทำงาน, และพี่น้องท่านด้วย, และต่อเรือตามแบบที่พวกเขาเคยต่อไว้, ตามคำแนะนำของพระเจ้า. และมันเล็ก, และมันเบาอยู่บนน้ำ, แม้เหมือนกับความปลอดภัยของสัตว์ปีกที่อยู่บนน้ำ.

๑๗ และพวกเขาต่อเรือตามวิธีที่มันจะแน่นอน ยิ่ง, จนมันจะเก็บน้ำได้เหมือนกับขาม; และท้องของมันแน่นอนเหมือนขาม; และกราบเรือแน่นอนเหมือนขาม; และท้ายเรือสอบเข้าหากัน; และส่วนบนของมันแน่นอนเหมือนขาม; และความยาวของมันคือความยาวของต้นไม้; และประตูของมัน, เมื่อปิด, แน่นหนาเหมือนขาม.

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพี่ชายของเจเร็ดร้องทูลพระเจ้า, มีความว่า: ข้าแต่พระเจ้า, ข้าพระองค์ทำงานซึ่งพระองค์ทรงบัญชาข้าพระองค์เสร็จแล้ว, และข้าพระองค์ทำเรือตามที่พระองค์ทรงแนะนำให้ข้าพระองค์.

๑๙ และดูเถิด, ข้าแต่พระเจ้า, ในเรือไม่มีแสงสว่างเลย; พวกข้าพระองค์จะบังคับเรือไปทางใดเล่า? และพวกข้าพระองค์จะตายด้วย, เพราะในเรือพวกข้าพระองค์หายใจไม่ออก, นอกจากด้วยอากาศซึ่งอยู่ในนั้น; ฉะนั้นพวกข้าพระองค์จะต้องตาย.

๒๐ และพระเจ้าตรัสกับพี่ชายของเจเร็ดว่า: ดูเถิด, เจ้าจงเจาะช่องด้านบนช่องหนึ่ง, และที่ท้องเรือด้วย; และเมื่อเจ้าขาดอากาศจงเปิดช่องนั้น และรับอากาศ. และหากเป็นว่าน้ำไหลเข้ามาหาเจ้า, ดูเถิด, เจ้าจงปิดช่องนั้น, เพื่อเจ้าจะไม่ตายด้วยน้ำท่วม.

๒๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพี่ชายของเจเร็ดทำเช่นนั้น, ตามที่พระเจ้าทรงบัญชา.

๒๒ และท่านร้องทูลพระเจ้าอีกมีความว่า: ข้าแต่พระเจ้า, ดูเถิดข้าพระองค์ทำไปแม้ที่พระองค์ทรงบัญชาข้าพระองค์; และข้าพระองค์เตรียมเรือไว้สำหรับผู้คนของข้าพระองค์, และทรงดูเถิดไม่มีแสงสว่างในนั้นเลย. ทรงดูเถิด, ข้าแต่พระเจ้า, พระองค์จะทรงปล่อยให้พวกข้าพระองค์ข้ามน้ำกว้างใหญ่ในความปลอดภัยหรือไม่?

๒๓ และพระเจ้าตรัสกับพี่ชายของเจเร็ดว่า: เจ้าอยากให้เราทำอะไรเพื่อเจ้าจะมีแสงสว่างในพาหนะของเจ้า? เพราะดูเถิด, เจ้าจะมีหน้าตาไม่ได้, เพราะมันจะถูกซัดแตกเป็นชิ้น ๆ; ทั้งเจ้าจะไม่เอาไฟไปกับเจ้า, เพราะเจ้าจะไม่ไปโดยแสงสว่างของไฟ.

๒๔ เพราะดูเถิด, เจ้าจะเป็นดังปลาฉลามท่ามกลางทะเล; เพราะคลื่นภูเขาจะซัดมายังเจ้า. กระนั้นก็ตาม, เราจะนำเจ้าขึ้นมาจากห้วงลึกของทะเล; เพราะลมพัดออกจากปากเรา, และเราส่งฝน และน้ำท่วมออกไปด้วย.

๒๕ และดูเถิด, เราเตรียมเจ้าไว้ต่อสู้

สิ่งเหล่านี้; เพราะเจ้าจะข้ามห้วงลึกอันกว้างใหญ่นี้ไม่ได้ เว้นแต่เราจะเตรียมเจ้าไว้ ต่อสู้ คลื่นของ ทะเล, และ ลม ซึ่งพัดมา, และน้ำท่วมซึ่งจะมา. ฉะนั้นเจ้าอยากให้เราเตรียมอะไรให้เจ้าเพื่อเจ้าจะมีแสงสว่างเมื่อเจ้าถูกคลื่นเข้าไปในห้วงลึกของทะเล?

บทที่ ๓

พี่ชายของ เจเร็ด เห็น นีว พระหัตถ์ของพระเจ้าเมื่อพระองค์ทรงสัมผัสก้อนหินสิบ หก ก้อน— พระคริสต์ ทรง แสดง ร่าง วิญญาณ ของพระองค์ต่อ พี่ชายของ เจเร็ด—ผู้มีความรู้อันสมบูรณ์ไม่อาจถูกกันจากภายในของม่าน—มีการเตรียมเครื่องแปลความหมายไว้เพื่อนำบันทึกของชาวเจเร็ดมาสู่ความสว่าง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพี่ชายของเจเร็ด, (บัดนี้จำนวนพาหนะซึ่งเตรียมไว้มีอยู่แปดลำ) ออกไปยังภูเขา, ซึ่งเรียกกันว่าภูเขาเซเล็ม, เพราะความสูงยิ่งของมัน, และหลอมก้อนหินเล็ก ๆ สิบหกก้อนออกจากศิลาก้อนหนึ่ง; และมันขาวและใส, แม้ดั่งแก้วโปร่งแสง; และท่านถือไว้ในมือ, ไปบนยอดเขา, และร้องทูลพระเจ้าอีก, มีความว่า:

๒ ข้าแต่พระเจ้า, พระองค์ตรัสว่าพวกข้าพระองค์จะต้องถูกน้ำท่วมล้อมรอบ. บัดนี้ดูเถิด, ข้าแต่พระเจ้า, และขออย่ากริ้วผู้รับใช้ของพระองค์ เพราะ ความ

อ่อนแอของเขาคือพระพักตร์พระองค์; เพราะพวกข้าพระองค์รู้ว่าพระองค์ทรงบริสุทธิ์และประทับอยู่บนสวรรค์, และพวกข้าพระองค์ไม่มีค่าควรต่อพระพักตร์พระองค์; เพราะการตก นิสัยของพวกข้าพระองค์จึงกลับชั่วตลอดเวลา; กระนั้นก็ตาม, ข้าแต่พระเจ้า, พระองค์ประทานพระบัญชาแก่พวกข้าพระองค์ว่าพวกข้าพระองค์ต้องเรียกหาพระองค์, เพื่อจากพระองค์ พวกข้าพระองค์จะได้รับ ตามความปรารถนาของตน.

๓ ดูเถิด, ข้าแต่พระเจ้า, พระองค์ทรงลงโทษพวกข้าพระองค์เพราะความชั่วช้าสามานย์ของ พวกข้าพระองค์, และทรงขับไล่พวกข้าพระองค์ไป, และชั่วเวลาหลายปีมานี้พวกข้าพระองค์อยู่ในแดนทุรกันดาร; กระนั้นก็ตาม, พระองค์ยังทรงเมตตาพวกข้าพระองค์. ข้าแต่พระเจ้า, โปรดทอดพระเนตรข้าพระองค์ด้วยความสงสาร, และทรงคลายความกริ้วของพระองค์จากผู้คนเหล่านี้ของพระองค์เถิด, และอย่าทรงปล่อยให้พวกเขาออกไปข้ามห้วงลึกอันบ้าคลั่งนี้ในความมืด; แต่ทรงโปรดทอดพระเนตรสิ่งเหล่านี้ซึ่งข้าพระองค์หลอมออกจากศิลา.

๔ และข้าพระองค์รู้, ข้าแต่พระเจ้า, ว่าพระองค์ ทรงมีเดชานุภาพ ทั้ง ปวง, และทรงทำสิ่งใดก็ได้ตามที่พระองค์ทรงประสงค์เพื่อประโยชน์ของมนุษย์; ฉะนั้นทรงโปรดสัมผัสก้อนหินเหล่านี้, ข้าแต่พระเจ้า, ด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระองค์, และทรงเตรียมมันเพื่อมันจะส่องแสงออก

มาในความมืด; และมันจะส่องแสงออกมาสู่พวกข้าพระองค์ในพาดขณะซึ่งพวกข้าพระองค์เตรียมไว้, เพื่อพวกข้าพระองค์จะมีแสงสว่างขณะที่จะข้ามทะเล.

๕ ดูเถิด, ข้าแต่พระเจ้า, พระองค์ทรงทำการนี้ได้. พวกข้าพระองค์รู้ว่าพระองค์ทรงมีพระปรีชาสามารถแสดงเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ได้, ซึ่ง ดู! เล็ก น้อยใน ความเข้าใจของมนุษย์.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพี่ชายของเจเร็ดกล่าวถ้อยคำเหล่านี้, ดูเถิด, พระเจ้า^๑ ทรง ยืน พระหัตถ์ ของ พระองค์ ออกมาและทรง สัมผัส ก่อน หิน เหล่านี้ ที่ ละ ก้อน ด้วย นิ้ว พระหัตถ์ ของ พระองค์. และมัน จึง ถูก ขจัด ไป จาก ดวงตา พี่ชาย ของ เจ เร็ด, และ ท่าน เห็น นิ้ว พระหัตถ์ ของ พระเจ้า; และเป็น ดัง นิ้ว มือ มนุษย์, เหมือน กับ เนื้อ หนึ่ง และ โลหิต; และ พี่ชาย ของ เจ เร็ด ล้ม ลง ต่อ พระพักตร์ พระเจ้า, เพราะ ท่าน ถูก จู โจม ด้วย ความ กลัว.

๗ และพระเจ้าทรงเห็น พี่ชาย ของ เจ เร็ด ล้ม ลง สู่ พื้น ดิน; และ พระเจ้า ตรัส กับ ท่าน ว่า: ลูก ขึ้น เถิด, เหตุใด เจ้า จึง ล้ม เล่า?

๘ และ ท่าน ทูล พระเจ้า ว่า: ข้าพระองค์ เห็น นิ้ว พระหัตถ์ ของ พระเจ้า, และ ข้าพระองค์ กลัว เกลือก พระองค์ จะ ทรง ลง ทณฑ์ ข้าพระองค์; เพราะ ข้าพระองค์ ไม่ รู้ ว่า พระเจ้า ทรง มี พระมิ่ง สະ และ พระโลหิต.

๙ และ พระเจ้า ตรัส กับ ท่าน ว่า: เพราะ

ศรัทธาของเจ้า เจ้าจึงเห็นว่าเราจะรับเอาเนื้อหนึ่ง^๑ และโลหิต; และไม่เคยมีคนเดียวมาอยู่ต่อหน้าเราด้วยศรัทธามากเช่นนั้นดังที่เจ้ามี; เพราะหากไม่เป็นเช่นนั้นเจ้าจะเห็นนิ้วมือของเราไม่ได้. เจ้าเห็นมากกว่านี้ไหม?

๑๐ และ ท่าน ทูล ตอบ ว่า: ไม่ เห็น; พระองค์ เจ้า ข้า, ทรง โปรด แสดง องค์ แก่ ข้าพระองค์ เถิด.

๑๑ และ พระเจ้า ตรัส กับ ท่าน ว่า: เจ้า เชื่อ ถ้อยคำ ที่ เราจะ พูด หรือ ไม่?

๑๒ และ ท่าน ทูล ตอบ ว่า: เชื่อ, พระองค์ เจ้า ข้า, ข้าพระองค์ รู้ ว่า พระองค์ รับ สั่ง ความจริง, เพราะ พระองค์ ทรง เป็น พระผู้ เป็น เจ้า แห่ง ความจริง, และ ตรัสเท็จ ไม่ได้.

๑๓ และ เมื่อ ท่าน กล่าว ถ้อยคำ เหล่านี้ แล้ว, ดูเถิด, พระเจ้า ทรง แสดง องค์ แก่ ท่าน, และ ตรัส ว่า: เพราะ เจ้า รู้ เรื่อง เหล่านี้ เจ้า ได้รับการ ไล่ จาก การ ตก; ฉะนั้น เรา จึง นำ เจ้า กลับ มา ใน ที่ อยู่ ของ เรา; ฉะนั้น เรา จึง แสดง ตน แก่ เจ้า.

๑๔ ดูเถิด, เราคือผู้ที่ทรงเตรียมไว้นับแต่การวางรากฐานของโลกเพื่อไล่^๑ ผู้คนของเรา. ดูเถิด, เราคือพระเยซูคริสต์. เราคือพระบิดา^๑ และพระบุตร. ในเรามนุษย์ชาติทั้งปวงจะมีชีวิต^๑, และนั่นเป็นนิรันดร์, แม้คนที่เชื่อในนามของเรา; และพวกเขาจะ กลับ กลาย เป็น บุตร ของ เรา และ ธิดา ของ เรา.

๕ก อสย. ๕๕:๘-๙;
๑ นี. ๑๖:๒๙.
๖ก คมพ. พระเยซูคริสต์.
ข อีเธอร์ ๑๒:๑๙, ๒๑.
๗ก คมพ. เนื้อหนึ่ง; พระเยซูคริสต์; มรรตัย (ความเป็น).

๑๒ก ฮบ. ๖:๑๘.
๑๓ก คพ. ๖๗:๑๐-๑๑.
ข อินัส ๑:๖-๘.
ค คมพ. พระเยซูคริสต์—การดำรงอยู่ก่อนความเป็นมรรตัยของพระคริสต์.

๑๔ก คมพ. ไล่ (การ), ไล่ (ได้รับการ); พระผู้ไล่.
ข โมไซยาห์ ๑๕:๑-๔.
ค โมไซยาห์ ๑๖:๙.
ง คมพ. บุตรและธิดาของพระผู้เป็นเจ้า.

๑๕ และเราไม่เคยแสดงตนแก่มนุษย์ผู้ซึ่งเราสร้าง, เพราะมนุษย์ไม่เคยเชื่อ "ในเราดังที่เจ้าเชื่อ. เจ้าเห็นไหมว่าเราสร้างเจ้าตามรูปลักษณะ" ของเราเอง? แท้จริงแล้ว, แม้มนุษย์ทั้งปวงถูกสร้างมาตั้งแต่นั้นตามรูปลักษณะของเราเอง.

๑๖ ดูเถิด, ร่างนี้, ซึ่งเจ้าเห็นอยู่เดี๋ยวนี้, เป็นร่างวิญญาณ^๑ของเรา; และเราสร้างมนุษย์ตามร่างวิญญาณของเรา; และแม้ดังที่เราปรากฏแก่เจ้าอย่างไรในวิญญาณ เราจะปรากฏแก่ผู้คนของเราอย่างนั้นในเนื้อหนัง.

๑๗ และบัดนี้, ดังที่ข้าพเจ้า, โมโรไน, กล่าวแล้วว่า ข้าพเจ้า ทำบันทึกเรื่องราวอันครบถ้วนของสิ่งเหล่านี้ที่มีเขียนไว้ไม่ได้, ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงพอใจแล้วที่จะกล่าวว่าพระเยซูทรงแสดงองค์แก่ชายผู้นี้ในวิญญาณ, แม้ตามลักษณะและในความเหมือนของร่างเดียวกันนั้นดังที่พระองค์ทรงแสดงองค์แก่ชาวนีไฟ.

๑๘ และ พระองค์ ทรง ปฏิบัติ ต่อ ท่าน แม้ดังที่ พระองค์ ทรง ปฏิบัติ ต่อ ชาวนีไฟ; และทั้งหมดนี้, ก็เพื่อชายผู้นี้จะรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้า, เพราะงานสำคัญยิ่ง หลาย ประการ ซึ่ง พระเจ้า ทรงแสดงแก่ท่าน.

๑๙ และ เพราะ ความรู้ ของ ชาย ผู้นี้ จึง ก็น่า ไม่ ให้ เห็น ภายใน ม่าน^๒ ไม่ได้; และท่านเห็นนิ้วพระหัตถ์ของพระเยซู, ซึ่ง, เมื่อท่านเห็น, ท่านล้มลงด้วยความกลัว; เพราะ ท่านรู้ว่า เป็น นิ้ว พระหัตถ์

ของพระเจ้า; และท่านไม่มีศรัทธาต่อไป, เพราะท่านรู้แล้ว, โดยไม่สงสัยเลย.

๒๐ ดังนั้น, โดยมีความรู้อันสมบูรณ์นี้เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า, จึงกั้น^๓ท่านจากภายในมาไม่ได้; ฉะนั้นท่านจึงเห็นพระเยซู; และพระองค์ทรงปฏิบัติต่อท่าน.

๒๑ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ พระเจ้าตรัสกับพี่ชายของเจเร็ดว่า: ดูเถิด, เจ้าจงอย่าให้สิ่งเหล่านี้ซึ่งเจ้าเห็นและได้ยินออกไปสู่โลก, จนกว่าจะถึงเวลาที่เราจะสรรเสริญนามของเราในเนื้อหนัง; ดังนั้น, เจ้าจงเก็บเรื่องเหล่านี้ซึ่งเจ้าเห็นและได้ยิน, และไม่ต้องแสดงมันแก่ผู้ใด.

๒๒ และดูเถิด, เมื่อเจ้าจะมาหาเรา, เจ้าจงเขียนและบันทึกมันไว้, เพื่อจะไม่มีใครแปลความหมายของมันได้; เพราะเจ้าจะเขียนเป็นภาษาที่อ่านไม่ได้.

๒๓ และดูเถิด, ศิลาสองก้อน^๔นี้เราจะให้แก่เจ้า, และเจ้าจะบันทึกมันไว้กับเรื่อง^๕ที่เจ้าจะเขียนด้วย.

๒๔ เพราะดูเถิด, ภาษาที่เจ้าจะเขียนเราทำให้สับสนแล้ว; ดังนั้นเราจะกระทำในเวลาอันเหมาะสมของเราให้ศิลาเหล่านี้ขยายเรื่องซึ่งเจ้าจะเขียนออกสู่สายตาของมนุษย์.

๒๕ และเมื่อพระเจ้าตรัสถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, พระองค์ทรงแสดงให้พี่ชายของเจเร็ดเห็นผู้อยู่อาศัยทั้งหมด^๖ของแผ่นดินโลกที่ดำรงอยู่มาก่อน, และทั้งหมดที่จะดำรงอยู่ด้วย; และพระองค์ไม่ทรงปิดบังคนเหล่านั้นจากสายตาของท่าน, แม้ถึงสุดแดนแผ่นดินโลก.

๑๕ก คมพ. เชื่อ (ความ).
ข ปฐก. ๑:๒๖-๒๗;
โมไซยาห์ ๗:๒๗;
คพ. ๒๐:๑๗-๑๘.

๑๖ก คมพ. วิญญาณ.
๑๗ก ๓ น. ๑๑:๘-๑๐.
๑๙ก คมพ. ม่าน.
๒๐ก อีเธอร์ ๑๒:๑๙-๒๑.

๒๑ก อีเธอร์ ๔:๑.
๒๓ก คมพ. อูรัมและทุมมิม.
๒๕ก โมเสส ๑:๘.

๒๖ เพราะพระองค์ได้ตรัสกับท่านในกาลก่อน, ว่าหาก "ท่านเชื่อ" ในพระองค์ ว่าพระองค์ทรงแสดงทุกสิ่ง แก่ท่านได้—พระองค์จะ ทรง แสดง แก่ท่าน; ฉะนั้น พระเจ้าทรงปิดบัง สิ่งใดจากท่านไม่ได้, เพราะท่านรู้ว่าพระเจ้าทรงแสดงทุกสิ่ง แก่ท่านได้.

๒๗ และ พระเจ้า ตรัส กับ ท่านว่า: จง เขียนเรื่องเหล่านี้และผืนนี้ "มันไว้; และ เราจะแสดงมันในเวลาอันเหมาะสมของเราแก่ลูกหลานมนุษย์.

๒๘ และ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือ พระเจ้า ทรง บัญชา ท่านว่า ท่าน จะต้อง ผืนนี้คิลา "สองก้อนที่ท่านได้รับไว้, และ ไม่แสดงมัน, จนกว่าพระเจ้าจะทรงแสดงมันแก่ลูกหลานมนุษย์.

บทที่ ๔

โมโรไนได้รับพระบัญชาให้ผืนนี้ข้อเขียนของพี่ชายเจเร็ด—เรื่องเหล่านั้นจะไม่เปิดเผยจนกว่ามนุษย์จะมีศรัทธาแม้มดพี่ชายของเจเร็ด—พระคริสต์ทรงบัญชาให้มนุษย์ เชื่อ พระ วาจา ของ พระองค์ และ ถ้อยคำ สำนวน ศัพท์ ของ พระองค์—มนุษย์ได้รับพระบัญชาให้กลับใจ, เชื่อ พระกิตติคุณ, และรับการช่วยให้รอด.

และพระเจ้าทรงบัญชาพี่ชายของเจเร็ดให้ลงไปจากภูเขาจากที่ประทับของพระเจ้า, และเขียน เรื่องที่ท่านเห็น; และเรื่องเหล่านี้

นั้น ทรงห้ามไม่ให้ออกมาถึงลูกหลานมนุษย์จนกว่าหลังจาก "พระองค์จะถูกยกขึ้นบนทางเขน; และด้วยเหตุนี้กับขัตติย์โมไซยาห์จึงเก็บเรื่องราวที่เขียนไว้, เพื่อจะไม่ออกมาสู่โลกจนกว่าหลังจากพระคริสต์จะทรงแสดงองค์แก่ผู้คนของพระองค์.

๒ และ หลังจาก พระ คริสต์ ทรง แสดง องค์ โดย แท้จริง แก่ ผู้คนของ พระองค์ แล้วพระองค์ทรงบัญชาว่าเรื่องเหล่านั้นจะเป็นที่ประจักษ์.

๓ และ บัดนี้, หลังจากนั้น, พวกเขาทั้งหมดเสื่อมโทรมอยู่ในความไม่เชื่อ; และไม่มีใครเลยนอกจากชาวเลมัน, และ พวกเขา ปฏิเสธ พระ กิตติคุณ ของ พระ คริสต์; ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้รับพระบัญชาให้ซ่อน "มันไว้ในดินอีก.

๔ ดูเถิด, ข้าพเจ้าเขียนเรื่องซึ่งพี่ชายของเจเร็ดเห็นนั่นเองบนแผ่นจารึกเหล่านี้; และไม่เคยมีเรื่องใดเป็นที่ประจักษ์ยิ่งใหญ่เกินกว่าเรื่องซึ่งเป็นที่ประจักษ์แก่พี่ชายของเจเร็ด.

๕ ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงบัญชาข้าพเจ้าให้เขียนเรื่องไว้; และข้าพเจ้าเขียนไว้. และ พระองค์ ทรง บัญชา ข้าพเจ้าให้ ข้าพเจ้า ผืนนี้ "มันไว้; และพระองค์ทรงบัญชาให้ข้าพเจ้าผืนนี้คำแปลความหมายของมันไว้ด้วย; ดังนั้นข้าพเจ้าจึงผืนนี้เครื่องแปล" ไว้, ตามพระบัญชาของพระเจ้า.

๖ เพราะพระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้า: มันจะไม่ออกไปสู่คนต่างชาติจนถึงวันที่พวกเขาจะกลับใจจากความชั่วช้าสามานย์ของ

๒๖ก อีเชอร์ ๓:๑๑-๑๓.
ข คมพ. เชื้อ (ความ).
ค อีเชอร์ ๔:๔.
๒๗ก ๒ นี. ๒๗:๖-๘.
๒๘ก คพ. ๑๗:๑.
๔ ๑ก อีเชอร์ ๑๒:๒๔.
คมพ. พระคัมภีร์.
ข อีเชอร์ ๓:๒๑.
๓ก มอริ. ๘:๑๔.
๕ก อีเชอร์ ๕:๑.
ข คพ. ๑๗:๑; จส—ป ๑:๕๒.
คมพ. อูริมและทุมมิม.

พวกเขา, และกลับสะออดต่อพระพักตร์พระเจ้า.

๗ และในวันนั้นที่พวกเขาจะใช้ศรัทธาในเรา, พระเจ้าตรัส, แม้ดั่งที่พี่ชายของเจเรียดทำ, เพื่อพวกเขาจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์^๗ ในเรา, เมื่อนั้นเราจะแสดงสิ่งที่พี่ชายของเจเรียดเห็นให้ประจักษ์แก่พวกเขา, แม้จนการคลี่คลายเปิดเผยทั้งหมดของเราแก่พวกเขา, พระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระเจ้า, พระบิดาแห่งฟ้าสวรรค์ และแผ่นดินโลก, และสรรพสิ่งทั้งปวงที่อยู่ therein.

๘ และคนที่จะต่อต้าน^๘ พระวณะของพระเจ้า, ขอให้เขาถูกสาปแช่ง; และคนที่จะปฏิเสธ^๘ สิ่งเหล่านี้, ก็ขอให้เขาถูกสาปแช่ง; เพราะเราจะไม่แสดงสิ่งที่สำคัญยิ่งกว่า^๘ นี้แก่คนเหล่านั้น, พระเยซูคริสต์ตรัส; เพราะเราคือคนที่พูด.

๙ และด้วยบัญชาของเราฟ้าสวรรค์เปิดและปิด^๙; และด้วยคำของเราแผ่นดินโลก^๙ จะสิ้นสะเทือน; และด้วยบัญชาของเราผู้อยู่อาศัย therein จะสิ้นไป, แม้เช่นนั้นดั่งด้วยไฟ.

๑๐ และคนที่หาเชื่อถ้อยคำของเราไม่ยอมไม่เชื่อ^{๑๐} สานุศิษย์ของเรา; และหากเป็นไปว่าเราไม่ได้พูด, เจ้าจงตัดสินใจเถิด; เพราะเจ้าจะรู้ว่าเรานั้นเองที่พูด, ในวันสุดท้าย^{๑๐}.

๑๑ แต่คนที่เชื่อ^{๑๑} สิ่งเหล่านี้ซึ่งเราพูด, เราจะไปเยือนเขาด้วยการแสดงให้ประจักษ์ของพระวิญญาณของเรา, และเขาจะรู้^{๑๑} และเป็นพยาน. เพราะเนื่องจากพระวิญญาณของเราเขาจะรู้^{๑๑} ว่าสิ่งเหล่านี้จริง; เพราะมันชักจูงมนุษย์ให้ทำดี.

๑๒ และสิ่งใดก็ตามที่ชักจูงมนุษย์ให้ทำดีมาจากเรา; เพราะความดี^{๑๒} ไม่ได้มาจากผู้ใดนอกจากเรา. เราคือผู้เดียวกันนั้นที่นำมนุษย์ไปสู่ความดีทั้งหมด; คนที่จะไม่เชื่อถ้อยคำของเราจะไม่เชื่อ^{๑๒} เรา—ว่าเราดำรงอยู่; และคนที่ไม่เชื่อเราจะไม่เชื่อพระบิดาผู้ทรงส่งเรามา. เพราะดูเถิด, เราคือพระบิดา, เราคือแสงสว่าง^{๑๒}, และชีวิต^{๑๒}, และความจริงของโลก.

๑๓ จงมาหาเรา^{๑๓}, โอ้เจ้าคนต่างชาติ, และเราจะแสดงสิ่งที่สำคัญยิ่งกว่า^{๑๓} นี้แก่เจ้า, ความรู้ที่ซ่อนไว้เพราะความไม่เชื่อ.

๑๔ จงมาหาเรา, โอ้เจ้าเชื้อสายแห่งอิสราเอล, และมันจะเป็นที่ประจักษ์^{๑๔} แก่เจ้าว่าพระบิดาทรงเตรียมสิ่งสำคัญยิ่งเพียงใดไว้ให้เจ้า, นับแต่การวางรากฐานของโลก; และมันไม่มาถึงเจ้า, เพราะความไม่เชื่อ.

๑๕ ดูเถิด, เมื่อเจ้าจะนึกมานความไม่เชื่อนั้นซึ่งทำให้เจ้าคงอยู่ในสภาพอันน่าพรึ่นพริ้งของความชั่วร้าย, และความแข็ง

๗ก คมพ. ทำ (ชำระ) ให้บริสุทธิ์ (การ).
ข โมไซยาห์ ๓:๘.
๘ก ๓ นี. ๒๙:๕-๖;
มอริ. ๘:๑๗.
ข ๒ นี. ๒๗:๑๔;
๒๘:๒๙-๓๐.
ค แอลมา ๑๒:๑๐-๑๑;
๓ นี. ๒๖:๙-๑๐.
๘ก ๑ พกษ. ๘:๓๕;

คพ. ๗:๗:๘.
ข ฮีล. ๑๒:๘-๑๘;
มอริ. ๕:๒๓.
๑๐ก ๒ นี. ๓๓:๑๐-๑๕.
๑๐ก คพ. ๕:๑๖.
ข คมพ. ประจักษ์พยาน.
ค อีเธอร์ ๕:๓-๔;
โมโร. ๑๐:๔-๕.
๑๒ก แอลมา ๕:๔๐;
โมโร. ๗:๑๖-๑๗.

ข ๓ นี. ๒๘:๓๔.
ค คมพ. สว่าง (ความ), แสงสว่าง, แสงสว่างของพระคริสต์.
ง ยอห์น ๘:๑๒;
แอลมา ๓๘:๙.
๑๓ก ๓ นี. ๑๒:๒-๓.
๑๔ก คพ. ๑๒:๒๖-๒๙.

กระด้างของใจ, และความมืดบอดของจิตใจ, เมื่อนั้นสิ่งสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์ซึ่งซ่อน^๗ ให้พินิจนัยจากการวางรากฐานของโลก—แท้จริงแล้ว, เมื่อเจ้าจะเรียกหาพระบิดาในนามของเรา, ด้วยใจที่ซอกซำและวิญญานที่สำนึกผิด, เมื่อนั้นเจ้าจะรู้ว่าพระบิดาทรงระลึกถึงพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงทำกับบรรพบุรุษเจ้า, โอ้เชื้อสายแห่งอิสราเอล.

๑๖ และเมื่อ นั้น การเปิดเผย^๗ของเราซึ่งเราให้ยอห์น ผู้รับใช้ของเราเขียนไว้ จะคลี่ออกสู่สายตาของผู้คนทั้งปวง. จงจำไว้, เมื่อเจ้าเห็นสิ่งเหล่านี้, เจ้าจะรู้ว่าเวลาอยู่แค่เอื้อมที่การเปิดเผยดังกล่าวพระองค์จะทรง ทำให้ประจักษ์^๗ในพระราชกิจอันแท้จริง.

๑๗ ฉะนั้น, เมื่อเจ้าจะรับ^๗บันทึกนี้เจ้าจะรู้ว่างานของพระบิดาเริ่มแล้วทั่วผืนแผ่นดิน.

๑๘ ฉะนั้น, จงกลับใจ^๗ เจ้าทั้งหลายทั่วสุดแดนแผ่นดินโลก, และมาหาเรา, และเชื่อในกิตติคุณของเรา, และรับ^๗บัพติศมา^๗ในนามของเรา; เพราะคนที่เชื่อและรับ^๗บัพติศมาจะได้รับการช่วยให้อรอด; แต่คนที่ไม่เชื่อจะอับมงคล; และเครื่องหมาย^๗จะติดตามคนที่เชื่อในนามของเรา.

๑๙ และเขาที่เราพบว่าชื่อสัตย์^๗ต่อนาม

ของเราในวันสุดท้ายย่อมได้รับพร, เพราะเราจะยกเขาขึ้นเพื่อพำนักอยู่ในอาณาจักรที่เตรียมไว้ สำหรับ เขา นับ จาก การวางรากฐาน^๗ของโลก. และดูเถิดเรานั้นเองที่พูดมันไว้. เอเมน.

บทที่ ๕

พยานสามคนและงานโดยตัวมันเองจะยืนเป็นประจักษ์พยานแห่งความเป็นจริงของพระคัมภีร์มอรมอน.

และบัดนี้ข้าพเจ้า, โมโรไน, เขียนถ้อยคำซึ่งข้าพเจ้าได้รับพระบัญชา, ตามความจำของข้าพเจ้า; และข้าพเจ้าบอกท่านแล้วถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าฝัน^๗ไว้; ฉะนั้นอย่าแต่จะต้องมันเพื่อท่านจะแปล; เพราะท่านถูกห้ามจากสิ่งนั้น, เว้นแต่ในเวลาที่จะเป็นไปโดยปรีชาญาณของพระผู้เป็นเจ้า.

๒ และดูเถิด, ท่านจะได้รับอภิสิทธิ์^๗เพื่อจะแสดงแผ่นดินจารึกแก่คน^๗ที่จะช่วยนำงานนี้ออกมา;

๓ และจะ แสดง แก่ คน สาม^๗คนโดยเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า; ดังนั้นพวกเขาจะรู้^๗แน่แก่ใจว่าสิ่งเหล่านี้จริง^๗.

๔ และด้วยปากของพยาน^๗สามคนจะสถาปนาสิ่งเหล่านี้; และประจักษ์พยาน

๑๕ก ๒ นี. ๒๗:๑๐.

๑๖ก วว. ๑:๑;

๑ นี. ๑๔:๑๘-๒๗.

๑๗ก ๓ นี. ๒๑:๑-๙, ๒๘.

๑๘ก ๓ นี. ๒๗:๒๐;

โมโร. ๗:๓๔.

๗ ยอห์น ๓:๓-๕.

คมพ. บัพติศมา, ให้บัพ-

ติศมา—จำเป็น.

ค คมพ. ของประธานทาง

วิญญาน, ของประธานแห่งพระวิญญาน.

๑๙ก โมไซยาห์ ๒:๔๑;

คพ. ๖:๑๓.

คมพ. พระเยซูคริสต์—การรับพระนามของพระเยซูคริสต์ไว้กับเรา.

๗ ๒ นี. ๙:๑๘.

๕ ๑ก ๒ นี. ๒๗:๗-๘, ๒๑;

อีเธอร์ ๔:๔-๗.

๒ก ๒ นี. ๒๗:๑๒-๑๔;

คพ. ๕:๙-๑๕.

๓ก ๒ นี. ๑๑:๓; ๒๗:๑๒.

๗ คพ. ๕:๒๕.

ค อีเธอร์ ๔:๑๐.

๔ก ดู หัวบทของคพ. ภาค ๑๗ และข้อ ๑-๓; ดู ประจักษ์พยานของพยานสามคนในหน้าต้นๆ ของพระคัมภีร์มอรมอนด้วย.

ของคนสามคน, และงานนี้, ซึ่งในนี้ก็จะแสดงให้เห็นถึง เดชานุภาพ ของ พระผู้เป็นเจ้า และ พระวจนะ ของ พระองค์ด้วย, อันเป็นสิ่งที่ พระบิดา, และพระบุตร, และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยาน—และทั้งหมดนี้จะอยู่เป็นประจักษ์พยานต่อโลกในวันสุดท้าย.

๕ และหากเป็นไปได้ว่าพวกเขากลับใจและมาเฝ้าพระบิดาในพระนามของพระเยซู, พระองค์จะทรงรับพวกเขาเข้าในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า.

๖ และบัดนี้, หากข้าพเจ้าไม่มีอำนาจในสิ่งเหล่านี้แล้ว, ท่านจงตัดสินใจเถิด; เพราะท่านจะรู้ว่าข้าพเจ้ามีอำนาจเมื่อท่านเห็นข้าพเจ้า, และเราจะยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าในวันสุดท้าย. เอเมน.

บทที่ ๖

เรื่องของชาวเจเร็ดถูกลมพัดไปยังแผ่นดินที่สัญญาไว้—ผู้คนสรรเสริญพระเจ้าในพระคุณความดีของพระองค์—พวกเขากำหนดให้โอโรธ่าเป็นกษัตริย์เหนือพวกเขา—เจเร็ดและพี่ชายท่านตาย.

และบัดนี้ ข้าพเจ้า, โมโรไน, เริ่มเขียนบันทึกของเจเร็ดและพี่ชายท่านต่อไป.

๒ เพราะเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากพระเจ้าทรงเตรียมก่อนหิน^๑ เหล่านั้นซึ่งพี่ชายของเจเร็ดนำขึ้นไปบนภูเขาแล้ว, พี่ชายของเจเร็ดลงมาจากภูเขา, และนำก่อนหินใส่ในพาทนะทั้งหลายซึ่งเตรียม

ไว้, ก่อนหนึ่งที่หิวกับท้ายของพาทนะ; และดูเถิด, มันให้แสงสว่างแก่พาทนะ.

๓ และดังนั้นพระเจ้าทรงทำให้ก่อนหินส่องแสงในความมืด, เพื่อให้แสงสว่างแก่ชาย, หญิง, และเด็ก, เพื่อพวกเขาจะไม่ข้ามผืนน้ำอันกว้างใหญ่ในความมืด.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขาเตรียมอาหารทุกอย่างแล้ว, เพื่อโดยการนั้นพวกเขาจะยังมีชีวิตอยู่ได้บนผืนน้ำ, และอาหารสำหรับฝูงสัตว์เลี้ยงและฝูงสัตว์ใหญ่ของพวกเขาด้วย, และสัตว์ป่าหรือสัตว์หรือสัตว์ปีกชนิดใดก็ตามที่พวกเขาจะเอาไปด้วย—และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขาทำสิ่งทั้งหมดนี้แล้วพวกเขาก็ลงไปในพาทนะหรือเรือของตน, และออกทะเลไป, โดยมอบตนไว้กับพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของตน.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเขาทำให้เกิดลมแรง^๑ พัดอยู่เหนือผืนน้ำ, ไปสู่แผ่นดินที่สัญญาไว้; และดังนั้นพวกเขาจึงถูกสายลมส่งให้โยนอยู่บนยอดคลื่นแห่งท้องทะเล.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาถูกฝังอยู่ในห้วงลึกของทะเลหลายครั้ง, เพราะคลื่นภูเขาซึ่งซัดใส่พวกเขา, และพายุฝนฟ้าคะนองรุนแรงและน่าสะพรึงกลัวซึ่งเกิดเพราะความรุนแรงของลม.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขาถูกฝังอยู่ในห้วงลึก ไม่มีน้ำทำอันตรายพวกเขาได้เลย, พาทนะของพวกเขาแน่นหนา^๑ เหมือนกับซาม, และมัน

แน่นอนเหมือนกับการเรือ ของโนอาห์ด้วย; ฉะนั้นเมื่อพวกเขาถูกน้ำมากมายล้อมรอบ พวกเขาร้องทูลพระเจ้า, และพระองค์ทรงนำพวกเขาขึ้นมาอยู่บนผืนน้ำอีก.

๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือลมไม่เคยหยุดพัดไปยังแผ่นดินที่สัญญาไว้ ขณะที่พวกเขาอยู่บนผืนน้ำ; และดังนั้นสายลมจึงส่งพวกเขาให้แล่นไปเบื้องหน้า.

๙ และพวกเขาร้องสรรเสริญพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, พี่ชายของเจเร็ดร้องสรรเสริญพระเจ้า, และท่านน้อมขอบพระทัยและสรรเสริญพระเจ้า ตลอดทั้งวัน; และเมื่อกลางคืนมาถึง, พวกเขาก็ไม่หยุดสรรเสริญพระเจ้า.

๑๐ และสายลมจึงพัดพวกเขาไปดังนี้; และไม่มีมรสุมทะเลจะทำให้พวกเขาอับปางได้, ทั้งปลาวาฬก็ทำให้พวกเขาเสียหายไม่ได้; และพวกเขามีแสงสว่างอยู่ตลอดเวลา, ไม่ว่าจะอยู่เหนือน้ำหรือใต้น้ำ.

๑๑ และสายลมจึงพัดพวกเขาไปดังนี้, สามร้อยสี่สิบสี่วันบนผืนน้ำ.

๑๒ และพวกเขาขึ้นฝั่งแผ่นดินที่สัญญาไว้. และเมื่อพวกเขาอย่างต่ำลงบนฝั่งของแผ่นดินที่สัญญาไว้พวกเขาน้อมกายลงบนผืนแผ่นดิน, และนอบน้อมถ่อมตนต่อพระพักตร์พระเจ้า, และหลังน้ำตาแห่งปีติต่อพระพักตร์พระเจ้า, เพราะความเมตตาอันดีแห่งพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระองค์ที่มีต่อพวกเขา.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ

พวกเขาออกไปบนผืนแผ่นดิน, และเริ่มทำไร่ไถนา.

๑๔ และเจเร็ดมีบุตรสี่คน; และพวกเขา มีชื่อว่าเจคอม, และกิลกาห์, และเมฮาร์, และโอไรฮาร์.

๑๕ และพี่ชายของเจเร็ดให้กำเนิดบุตรและธิดาด้วย.

๑๖ และเพื่อนของเจเร็ดและพี่ชายท่าน มีจำนวนประมาณยี่สิบสองคน; และพวกเขาให้กำเนิดบุตรและธิดาก่อนมาถึงแผ่นดินที่สัญญาไว้ด้วย; และฉะนั้นพวกเขาเริ่มมีมากขึ้น.

๑๗ และพวกเขาได้รับการสอนให้เดินอย่างถ่อมตนต่อพระพักตร์พระเจ้า; และพวกเขาได้รับการสอนจากเบื้องบนด้วย.

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาเริ่มกระจายออกไปตามผืนแผ่นดิน, และขยายเผ่าพันธุ์และทำไร่ไถนา; และพวกเขาแข็งแกร่งขึ้นในแผ่นดิน.

๑๙ และพี่ชายของเจเร็ดเริ่มชรา, และเห็นว่าในไม่ช้าจะต้องลงไปสู่หลุมศพ; ดังนั้นท่านจึงกล่าวแก่เจเร็ดว่า: ให้เรารวบรวมผู้คนของเราเพื่อเราจะนับจำนวนพวกเขา, เพื่อเราจะรู้จากพวกเขาว่าพวกเขาจะปรารถนาสิ่งใดจากเราก่อนเราลงไปสู่หลุมศพของเรา.

๒๐ และผู้คนมารวมกันตามนั้น. บัดนี้จำนวนบุตรและธิดาของพี่ชายของเจเร็ดมีอยู่ยี่สิบสองคน; และจำนวนบุตรและธิดาของเจเร็ดมีอยู่ยี่สิบสองคน, โดยที่เขา มีบุตรสี่คน.

๗๗ ปฐก. ๖:๑๔;
โมเสส ๗:๔๓.
๙๗ คมพ. ขั้บขาน, ร้อง, ร้องเพลง.

๗ ๑ พศต. ๑๖:๗-๙;
เอลมา ๓๗:๓๗;
คพ. ๔๖:๓๒.
๑๖ ก อีเธอร์ ๑:๔๑.

๑๗๗ คมพ. เดิน, ดำเนิน, เดินกับพระเจ้าเป็นเจ้า.
๗ คมพ. เป็ดเผย (การ).

๒๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกท่านนับจำนวนผู้คนของพวกท่าน; และหลังจากนั้น จำนวนพวกเขาแล้ว, พวกท่าน แสดง ความปรารถนา ต่อ พวกเขา ถึงสิ่งที่ต้องการให้คนเหล่านั้นทำก่อนที่พวกท่านจะลงไปสู่หลุมศพของพวกท่าน.

๒๒ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ ผู้คนปรารถนาต่อพวกท่านว่าพวกท่านควรเจิม บุตรคนหนึ่งของพวกท่านขึ้นเป็นกษัตริย์ปกครองผู้คน.

๒๓ และบัดนี้ดูเถิด, นี่เป็นที่โสกเศร้าสำหรับพวกท่าน. และพี่ชายของเจเร็ดกล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า: สิ่งนี้จะนำไปสู่การเป็นเชลยโดยแน่แท้.

๒๔ แต่เจเร็ดกล่าวแก่พี่ชายของท่านว่า: จงปล่อยให้พวกเขา มีกษัตริย์เกิด. และฉะนั้นเขาจึงกล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า: ท่านจงเลือกกษัตริย์จากบรรดาบุตรของเรา, แม้คนที่ท่านต้องการ.

๒๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาเลือกแม่บุตรคนแรกของพี่ชายของเจเร็ด; และชื่อของเขาคือเพแกก. และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ เขา ปฏิเสธ และไม่ยอม เป็น กษัตริย์ ของ พวกเขา. และ ผู้คน อยากให้ บิดา บีบ คั้น เขา, แต่ บิดาของเขาไม่ยอม; และท่านสั่งคนเหล่านั้นว่าพวกเขาไม่ควรบีบ คั้นใครให้ เป็น กษัตริย์ของตน.

๒๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาเลือก น้องชาย ทั้งหมด ของ เพ แกก, และคนเหล่านั้นก็ไม่ยอม.

๒๗ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ

ทั้งพวกบุตรของเจเร็ดก็ไม่ยอม, แม้ทุกคนนอกจากคนเดียว; และโอโรฮาห์ได้รับการเจิมเป็นกษัตริย์เหนือผู้คน.

๒๘ และเขาเริ่มปกครอง, และผู้คนเริ่มรุ่งเรือง; และพวกเขากลับร่ำรวยยิ่ง.

๒๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเจเร็ดตาย, และพี่ชายท่านด้วย.

๓๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโอโรฮาห์เดินอย่าง ถ่อมตน ต่อ พระพักตร์พระเจ้า, และจดจำว่าพระเจ้าทรงกระทำสิ่งยิ่งใหญ่เพียงใดสำหรับบิดาของเขา, และ สอน ผู้คน ของ เขา ด้วยว่า พระเจ้าทรงกระทำ สิ่งยิ่งใหญ่เพียงใด สำหรับบรรพบุรุษพวกเขา.

บทที่ ๗

โอโรฮาห์ปกครองด้วยความชอบธรรม—ท่ามกลางการแย่งชิงอำนาจและความขัดแย้งรุนแรง, อาณาจักรของซูลกับโคฮอร์ซึ่งเป็นอาณาจักรคู่แข่งถูกตั้งขึ้น—ศาสนาพยากรณ์กล่าวโทษความชั่วร้ายและการถือรูปเคารพของผู้คน, ซึ่งต่อมากลับใจ.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโอโรฮาห์ได้ดำเนินการพิพากษาในแผ่นดินด้วยความชอบธรรมตลอดวันเวลาของเขา, ซึ่งมีอยู่นานมาก.

๒ และเขาให้ กำเนิด บุตร และ ธิดา; แท้จริงแล้ว, เขาให้ กำเนิด สามสิบ เอ็ด คน, ซึ่งในจำนวนนี้เป็นบุตรยี่สิบสามคน.

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขา

ให้กำเนิดคิบในวัยซราของเขาด้วย. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคิบปกครองแทนเขา; และคิบให้กำเนิดโคริฮอร์.

๔ และเมื่อโคริฮอร์อายุสามสิบสองปีเขาภวฏต่อบิดาของเขา, และข้ามไปพำนักอยู่ในแผ่นดินแห่งนี้ฮอร์; และเขาให้กำเนิดบุตรและธิดา, และพวกเขางดงามอย่างยิ่ง; ฉะนั้นโคริฮอร์จึงตั้งผู้คนเป็นอันมากไปกับเขา.

๕ และเมื่อเขารวบรวมกำลังทัพแล้วเขาจึงขึ้นมายังแผ่นดินแห่งโมรอนซึ่งกษัตริย์พำนักอยู่, และจับเขาเป็นเชลย, ซึ่งทำให้คำกล่าวของพี่ชายของเจเร็ดเป็นจริงที่ว่าพวกเขาจะถูกลำไปสู่การเป็นเชลย.

๖ บัดนี้แผ่นดินแห่งโมรอน, ซึ่งกษัตริย์พำนักอยู่นั้น, อยู่ใกล้แผ่นดินซึ่งชาวนีไฟเรียกว่ากร้าง.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคิบพำนักอยู่ใน การ เป็น เชลย, และ ผู้คนของเขาพำนักอยู่ภายใต้โคริฮอร์บุตรของตน, จนเขาชรามาก; กระนั้นก็ตามคิบยังให้กำเนิดซูลในวัยซราของเขา, ขณะที่ยังอยู่ในความเป็นเชลย.

๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือซูลโอรสพี่ชายของเขา; และซูลแข็งแรงขึ้น, และมีพลังกำลัง ตาม กำลังของ มนุษย์; และเขาเก่งกล้าสามารถในการพิพากษาด้วย.

๙ ดังนั้น, เขามายังเนินเขาเอพรอิม, และ เขา หลอม แร่ จาก เนิน เขา, และ ตี ดาบ จาก เหล็ก ล้ำ ให้ แก่ ผู้คน เหล่า นั้น ที่ เขา ตั้ง มาก กับ เขา; และ หลัง จาก ให้ ดาบ คน เหล่า นั้น เป็น อาวุธ แล้ว เขากลับ ไป เมือง นี้

ฮอร์, และสู้รบกับโคริฮอร์พี่ชายของเขา, โดยวิธีนี้เขาจึงได้อาณาจักรและคินให้คิบบิดาของเขา.

๑๐ และบัดนี้เพราะสิ่งที่ซูลทำไป, บิดาจึงมอบอาณาจักรให้เขา; ฉะนั้นเขาเริ่มปกครองแทนบิดา.

๑๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาดำเนินการพิพากษาด้วยความชอบธรรม; และเขาขยายอาณาจักรของเขาไปทั่วผืนแผ่นดิน, เพราะผู้คนกลับมีจำนวนมากมายยิ่ง.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือซูลให้กำเนิดบุตรและธิดาหลายคนด้วย.

๑๓ และโคริฮอร์กลับใจจากความชั่วหลายประการที่เขาได้ทำไป; ดังนั้นซูลจึงให้อำนาจแก่เขาในอาณาจักรของเขา.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโคริฮอร์มีบุตรและธิดาหลายคน. และในบรรดาบุตรของโคริฮอร์มีคนหนึ่งชื่อโนอาห์.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโนอาห์ภวฏต่อซูล, กษัตริย์, และโคริฮอร์บิดาของตนด้วย, และดึงเอาโคฮอร์น้องชายของเขา, และพี่น้องชายของตนทั้งหมดและผู้คนเป็นอันมากไปด้วย.

๑๖ และเขาสู้รบกับซูล, กษัตริย์, ซึ่งในการนี้เขาได้รับแผ่นดินแห่งมรดกแรกของพวกเขา; และเขากลายเป็นกษัตริย์ปกครองแผ่นดินส่วนนั้น.

๑๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาสู้รบกับซูล, กษัตริย์; และเขาจับซูล, กษัตริย์, และนำไปเป็นเชลยในโมรอน.

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นขณะที่กำลังจะฆ่าเขา, บรรดาบุตรของซูลลอบ

เข้าไปในบ้านของโนอาห์ในตอนกลางคืนและสังหารเขา, และพังประตูเรือนจำและนำบิดาของพวกเขาออกมา, และนำเขาไว้บนบัลลังก์ของเขาในอาณาจักรของเขาเอง.

๑๙ ดังนั้น, บุตรของโนอาห์สร้างอาณาจักรของเขาขึ้นแทน; กระนั้นก็ตามคนเหล่านี้ยังไม่ได้อำนาจอย่างใดเหนือกว่าซูล กษัตริย์อีกต่อไป, และผู้คนที่อยู่ภายใต้การปกครองของซูล กษัตริย์รุ่งเรืองอย่างยิ่งและทวีความยิ่งใหญ่.

๒๐ และประเทศถูกแบ่ง; และมีสองอาณาจักร, คืออาณาจักรแห่งซูล, และอาณาจักรแห่งโคฮอร์, บุตรของโนอาห์.

๒๑ และโคฮอร์, บุตรของโนอาห์, ให้ผู้คนของเขามาสู้รบกับซูล, ซึ่งในการนี้ซูลได้ชัยชนะพวกเขาและสังหารโคฮอร์.

๒๒ และบัดนี้โคฮอร์มีบุตรผู้หนึ่งซึ่งมีชื่อว่านิมโรด; และนิมโรดยกอาณาจักรของโคฮอร์ให้ซูล, และเขาได้เป็นที่พอใจในสายตาของซูล; ฉะนั้นซูลให้การเกื้อกูลอย่างใหญ่หลวงแก่เขา, และเขาทำตามที่เขาปรารถนาในอาณาจักรของซูล.

๒๓ และในการปกครองของซูลมีศาสนาพยากรณ์, ที่พระเจ้าทรงส่งมาในบรรดาผู้คนด้วย, โดยพยากรณ์ว่าความชั่วร้ายและการนับถือรูปเคารพของผู้คนกำลังนำการสาปแช่งมาบนแผ่นดิน, และพวกเขาจะถูกทำลายหากพวกเขาไม่กลับใจ.

๒๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนสับสนประมาท ศาสดา พยากรณ์, และล้อเลียนพวกท่าน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ กษัตริย์ซูลดำเนินการพิพากษา

ลงโทษคนทั้งหมดที่สับสนประมาทศาสนาพยากรณ์.

๒๕ และเขาออกกฏไปทั่วทั้งแผ่นดิน, ซึ่งให้อำนาจแก่ศาสนาพยากรณ์เพื่อพวกท่านจะไปที่ใดได้ตามที่พวกท่านต้องการ; และโดยเหตุนี้จึงนำผู้คนมาสู่การกลับใจ.

๒๖ และเพราะผู้คนกลับใจจากความชั่วช้าสามัญและการนับถือรูปเคารพของพวกเขาพระเจ้าทรงละเว้นพวกเขา, และพวกเขาเริ่มรุ่งเรืองอีกในแผ่นดิน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือซูลให้กำเนิดบุตรและธิดาในวัยชราของเขา.

๒๗ และไม่มีสงครามอีกในวันเวลาของซูล; และเขาจดจำ สิ่งยิ่งใหญ่ต่าง ๆ ที่พระเจ้าทรงกระทำเพื่อบรรพบุรุษของเขาในการนำพวกเขาข้าม 7 ห้วงลึกอันใหญ่หลวงมายังแผ่นดินที่สัญญาไว้; ดังนั้นเขาดำเนินการพิพากษาด้วยความชอบธรรมตลอดวันเวลาของเขา.

บทที่ ๘

มีการวิวาท และความขัดแย้งเรื่องอาณาจักร—เอคิซ จัดตั้งการมั่วสุมลับที่ผูกมัด โดย คำ ปฏิญาณ เพื่อ สังหาร กษัตริย์—การมั่วสุมลับเป็นของมารและยังผลในความพินาศของประชาชาติ—คนต่างชาติสมัยปัจจุบันได้รับการเตือนให้ระวังการมั่วสุมลับซึ่งหมายมั่นจะล้มล้างอิสรภาพของผืนแผ่นดิน, ประชาชาติ, และประเทศทั้งปวง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาให้

กำเนิดโอเมอร์, และโอเมอร์ปกครองแทนเขา. และโอเมอร์ก็กำเนิดเจเร็ด; และเจเร็ดให้กำเนิดบุตรและธิดา.

๒ และเจเร็ดกบฏต่อบิดาของเขา, และมาพำนักอยู่ในแผ่นดินแห่งเฮธิ. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาหว่านล้อมผู้คนเป็นอันมาก, เพราะคารมเจ้าเล่ห์ของเขา, จนเขาได้อาณาจักรกึ่งหนึ่ง.

๓ และเมื่อเขาได้อาณาจักรกึ่งหนึ่งเขาสู้รบกับบิดาตน, และเขานำบิดาตนไปสู่การเป็นเชลย, และทำให้เขาตกอยู่ใน การเป็นเชลย;

๔ และบัดนี้, ในวันเวลาแห่งการปกครองของโอเมอร์เขาอยู่ในการเป็นเชลยครั้งหนึ่งของวันเวลาของเขา. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาให้กำเนิดบุตรและธิดา, ซึ่งในบรรดาคนเหล่านี้มีเอสรอมและโครีแอนทะเมอร์;

๕ และพวกเขาโกรธอย่างยิ่งเพราะการกระทำของเจเร็ดพี่ชายของพวกเขา, ถึงขนาดที่พวกเขารวบรวมกองทัพและมาสู้รบกับเจเร็ด. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนทั้งสองสู้รบกับเขาในเวลากลางคืน.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขาได้สังหารกองทัพของเจเร็ดแล้วพวกเขากำลังจะสังหารเขาด้วย; และเขาวิ่งวอนคนทั้งสองไม่ให้สังหารเขา, และเขาจะยกอาณาจักรคืนให้บิดาของตน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือทั้งสองไว้ชีวิตเขา.

๗ และบัดนี้เจเร็ดกลับโทมนัสยิ่งเพราะการสูญเสียอาณาจักร, เพราะเขาใฝ่ใจ

อยู่กับอาณาจักรและกับการสรรเสริญของโลก.

๘ บัดนี้ธิดาของเจเร็ดโดยที่หลักแหลมยิ่ง, และโดยเห็นโทมนัสของบิดา, นางจึงคิดวางแผนซึ่งโดยการนั้นนางจะนำอาณาจักรคืนให้บิดาของนาง.

๙ บัดนี้ธิดาของเจเร็ดแดงดงามยิ่งนัก. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนางพูดกับบิดา, และกล่าวแก่เขาว่า: อะไรเล่าทำให้พ่อของลูกมีโทมนัสเพียงนี้? พ่อมิได้อ่านบันทึกซึ่งบรรพบุรุษของเรานำข้ามห้วงลึกอันใหญ่หลวงมาหรือ? ดูเถิด, มีเรื่องราวเกี่ยวกับคนสมัยโบราณมิใช่หรือ, ว่าโดยแผนลับ^๖ของพวกเขา พวกเขาจึงได้อาณาจักรและความรุ่งโรจน์อันใหญ่หลวง?

๑๐ และบัดนี้, ฉะนั้น, ขอให้พ่อของลูกเรียกเอคิช, บุตรของคิมนอร์มา; และดูเถิด, ลูกเป็นคนงดงาม, และลูกจะร้ายรำ^๗ต่อหน้าเขา, และลูกจะทำให้เขาพอใจ, เพื่อให้เขาปรารถนาลูกเป็นภรรยา; ดังนั้นหากเขาปรารถนาจากพ่อว่าให้พ่อยกลูกให้เป็นภรรยาของเขา, เมื่อนั้นพ่อจงกล่าวว่า: เราจะยกนางให้ท่านหากท่านจะนำศีรชะบิดาของเรา, ผู้เป็นกษัตริย์มาให้.

๑๑ และบัดนี้โอเมอร์เป็นเพื่อนกับเอคิช; ดังนั้น, เมื่อเจเร็ดเรียกเอคิชมา, ธิดาของเจเร็ดก็ร้ายรำต่อหน้าเขาจนนางทำให้เขาพึงใจ, ถึงขนาดที่ปรารถนานางเป็นภรรยา. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขากล่าวแก่เจเร็ดว่า: ให้นางเป็นภรรยาข้าพเจ้าเถิด.

๑๒ และเจเร็ดกล่าวแก่เขาว่า: ข้าพเจ้าจะยกนางให้ท่าน, หากท่านจะนำศิระษะบิดาของข้าพเจ้า, ผู้เป็น กษัตริย์ มาให้ข้าพเจ้า.

๑๓ และเหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือเอคิขรวมญาติพี่น้องทั้งหมดของเขาในบ้านของเจเร็ด, และกล่าวแก่พวกเขาว่า: ท่านจะสาบานกับข้าพเจ้าใหม่ที่ท่านจะซื้อสัตย์ ต่อข้าพเจ้า ในสิ่งที่ข้าพเจ้าปรารถนาจากท่าน?

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนทั้งหมดสาบาน^กกับเขา, ต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสวรรค์, และต่อฟ้าสวรรค์ด้วย, และต่อแผ่นดินโลกด้วย, และด้วยศิระษะพวกเขา, ว่าผู้ใดที่ผันแปรไปจากความช่วยเหลือที่เอคิขปรารถนาจะสูญเสียศิระษะตน; และผู้ใดที่แพร่่งพรายสิ่งใดก็ตามที่เอคิขให้เป็นที่รู้แก่พวกเขา, ผู้นั้นจะสูญเสียชีวิตตน.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาเห็นด้วยกับเอคิขดังนี้. และเอคิขให้พวกเขากล่าวคำปฏิญาณ^ขซึ่งคนในสมัยโบราณ ผู้แสวงหาอำนาจ เช่น กันให้ไว้, ซึ่งสืบทอดกันมาแม้จากคาอิน^ค, ผู้เป็นฆาตกรนับแต่เริ่มต้น.

๑๖ และอำนาจของมารรักษามันไว้เพื่อให้คำปฏิญาณเหล่านี้แก่ผู้คน, เพื่อให้คนเหล่านั้นคงอยู่ในความมืด, เพื่อช่วยผู้ที่แสวงหาอำนาจให้ได้อำนาจ, และเพื่อฆาตกรรม, และเพื่อปล้นสะดม, และเพื่อกล่าวเท็จ, และเพื่อทำความชั่วร้ายและกระทำการผิดประเวณีนานัปการ.

๑๗ และเป็นบิดาของเจเร็ดซึ่งนำมันมาไว้ในใจเขาเพื่อค้นหาสิ่งเก่า ๆ เหล่านี้; และเจเร็ดนำมันมาไว้ในใจเอคิข; ดังนั้น, เอคิขให้มันแก่วังศาสดาญาติและมิตรสหายของเขา, โดยนำคนพวกนี้ไปด้วยสัญญาที่สวयงามเพื่อทำสิ่งใดก็ได้ตามที่เขาปรารถนา.

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาจัดตั้งการมั่วสุมลับขึ้น, แม่ดังคนในสมัยโบราณ; ซึ่งการมั่วสุมนั้นนำชิงชังที่สุดและชั่วร้ายยิ่งกว่าสิ่งทั้งปวง, ในสายพระเนตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ;

๑๙ เพราะพระเจ้าไม่ทรงทำงานในการมั่วสุมลับ, ทั้งพระองค์ไม่ประสงค์ให้มนุษย์ของเลือด, แต่ในสิ่งทั้งปวงทรงห้ามมัน, นับจากกาลเริ่มต้นของมนุษย์.

๒๐ และบัดนี้ข้าพเจ้า, โมโรไน, ไม่ได้เขียนลักษณะของคำปฏิญาณและการมั่วสุมของพวกเขาวไว้, เพราะเป็นที่รู้แก่ข้าพเจ้าว่ามันมีอยู่แล้วในบรรดาผู้คนทั้งปวง, และมันมีอยู่แล้วในบรรดาชาวเลมมัน.

๒๑ และมันเป็นเหตุให้เกิดความพินาศ^ดของผู้คนเหล่านี้ซึ่งข้าพเจ้ากำลังพูดถึงบัดนี้, และความพินาศแก่ผู้คนของนี้-ไฟด้วย.

๒๒ และ ประชาชาติใดก็ตามที่จะสนับสนุน การมั่วสุมลับ เช่นนี้, เพื่อให้ได้อำนาจและประโยชน์, จนมันจะแพร่ไปทั่วประชาชาติ, ดุเถิด, ประชาชาติเหล่านั้นจะถูกลทำลาย; เพราะพระเจ้าจะไม่ทรงยอมให้เลือด^อวิสุทธิชนของพระองค์, ซึ่ง

<p>๑๔ก คมพ. ลบหลู่ (การ). ๑๕ก คมพ. คำปฏิญาณ. ข ปลุก. ๔:๗-๘;</p>	<p>โมเสส ๕:๒๘-๓๐. ๑๘ก คมพ. มั่วสุมลับ (การ). ๒๑ก ฮีล. ๖:๒๘.</p>	<p>๒๒ก มอริ. ๘:๒๗, ๔๐-๔๑.</p>
---	---	-------------------------------

พวกเขาจะทำให้หลัง นอง, ร้อง ทูล ต่อ พระองค์เสมอไปจากพื้นดินเพื่อการแก้แค้น คนเหล่านั้น และพระองค์ยังทรงหาแก้แค้นพวกเขาไม่.

๒๓ ดังนั้น, โอ้ท่านคนต่างชาติ, เป็นปรีชาญาณในพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่สิ่งเหล่านี้จะแสดงแก่ท่าน, เพื่อโดยการนี้ท่านจะกลับใจจากบาปของท่าน, และไม่ปล่อยให้การ มั่วสุม เพื่อ ฆาตกรรม นี้ อยู่เหนือท่าน, ซึ่งสร้างขึ้นเพื่อให้ได้อำนาจ และประโยชน์—และงาน, แท้จริงแล้ว, แม้ งานแห่งความพิณาศย์ยอมมาสู่ท่าน, แท้จริงแล้ว, แม้ดาบแห่งความยุติธรรมของพระผู้เป็นเจ้านิรันดร์จะลงมาบนท่าน, เพื่อการ ล้มล้างและความพิณาศของ ท่านหากท่าน จะปล่อยให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น.

๒๔ ดังนั้น, พระเจ้าทรงบัญชาท่าน, เมื่อท่านจะเห็นสิ่งเหล่านี้เกิดในบรรดาพวกท่านเพื่อท่านจะตื่นขึ้นสู่ความรู้สึกของสภาพอันน่า พริ้งพริงของ ท่าน, เพราะ การ มั่วสุม ลับ นี้ ที่ จะ อยู่ ใน บรรดา พวก ท่าน; หรือวิบัติจะมีแก่มัน, เพราะเลือดของพวกเขาทั้งหลายที่ถูกสังหาร; เพราะ พวกเขาร้องจากภัสสมรฐ์เพื่อแก้แค้นมัน, และคนที่ก่อตั้งมันขึ้นด้วย.

๒๕ เพราะ เหตุการณ์ บังเกิดขึ้น คือ ผู้ใด ที่ ก่อ ตั้ง มัน ย่อม หมายถึง มันจะล้มล้าง อิศราภาพ ของ ผืน แผ่นดิน, ประชาชาติ, และประเทศทั้งปวง; และมันทำให้เกิด ความพิณาศของคนที่ทั้งปวง, เพราะมันก่อตั้งขึ้นโดยมาร, ซึ่งเป็นบิดาของความเท็จ

ทั้งปวง; แม้คนกล่าวเท็จคนเดียวกันนั้น ซึ่งล่อลวง บิดามารดาแรกของเรา, แท้จริงแล้ว, แม้คนกล่าวเท็จคนเดียวกันนั้นผู้ เป็นเหตุให้มนุษย์กระทำความผิดกรรม นับ จาก กาล เริ่ม ต้น; ผู้ทำให้ โจมมนุษย์ แข็งกระด้าง จน พวกเขา ฆาตกรรม ศาสดา พยากรณ์, และขวางพวกเขาด้วยก้อนหิน, และขับไล่พวกเขาหนีจากกาลเริ่มต้น.

๒๖ ดังนั้น, ข้าพเจ้า, โมโรไน, ได้รับพระบัญชาให้เขียนเรื่องเหล่านี้เพื่อความชั่ว อาจหมดไป, และเพื่อเวลาอาจมาถึงเมื่อ ชาตาน จะไม่มีอำนาจในใจ ลูก หลาน มนุษย์, แต่พวกเขาจะได้รับ การ ชักจูง ให้ทำดีตลอดเวลา, เพื่อพวกเขาจะมาสู่ แหล่ง แห่ง ความชอบ ธรรม ทั้ง มวล และ ได้รับการช่วยเหลือ.

บทที่ ๙

อาณาจักรผ่านจาก คนหนึ่งไปสู่อีก คนหนึ่งโดยการสืบเชื้อสาย, กุศโลบาย, และ ฆาตกรรม—อีเมอร์เห็น พระบุตร แห่ง ความชอบธรรม—ศาสดาพยากรณ์หลาย คนป่าวร้องการกลับใจ—ความอดอยาก และงูพิษทำอันตรายผู้คน.

และบัดนี้ข้าพเจ้า, โมโรไน, เริ่มทำบันทึกของข้าพเจ้าต่อไป. ฉะนั้น, ตูเถิด, เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้นคือเพราะการ มั่วสุม ลับ ของ เอคิชและเพื่อนของเขา, ตูเถิด, พวกเขา ได้ล้มล้างอาณาจักรของโอเอเมอร์.

<p>๒๒๒ คมพ. แก้แค้น (การ). ๒๓๓ ก ๑ นี. ๒๒:๒๒-๒๓; โมเสส ๖:๑๕. ๒๔๓ คมพ. อิศระ, อิศราภาพ.</p>	<p>๗ ปฐก. ๓:๑-๑๓; ๒ นี. ๙:๙; โมไซยาห์ ๑๖:๓; โมเสส ๔:๕-๑๙.</p>	<p>๒๖๓ ๑ นี. ๒๒:๒๖. ๒๒ นี. ๓๓:๔; โมโร. ๗:๑๒-๑๗. ๙ ๑๓ อีเธอร์ ๘:๑๓-๑๗.</p>
---	--	--

๒ กระนั้นก็ตาม, พระเจ้ายังทรงเมตตา โอเมอร์, และบุตรของเขาและธิดาของเขา ด้วยผู้มีได้หมยมั่นให้เขาพินาศ.

๓ และพระเจ้าทรงเตือนโอเมอร์ในความฝันว่าเขาควรออกไปจากแผ่นดิน; ดังนั้นโอเมอร์ออกไปจากแผ่นดินพร้อมด้วยครอบครัวของเขา, และเดินทางไปหลายวัน, และมาถึงและผ่านเนินเขาแห่งซิม, และมาใกล้สถานที่ซึ่งชาวนีไฟถูกทำลาย, และจากที่นั่นไปทางตะวันออก, และมาถึงสถานที่ซึ่งเรียกว่าแอบลัม, ใกล้ชายทะเล, และที่นั่นเขาตั้งกระโจมของเขา, และบุตรและธิดาของเขาด้วย, และครัวเรือนของเขาทั้งหมด, นอกจากเจเร็ดและครอบครัวของเขา.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเจเร็ดได้รับการเจิมเป็นกษัตริย์เหนือผู้คน, โดยมีแห่งความชั่วร้าย; และเขายกธิดาของเขาให้เป็นภรรยาของเอคิช.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเอคิชหมยมั่นจะเอาชีวิตพ่อตาของเขา; และเขาขอร้องบรรดาคนที่เขาให้กล่าวคำสาบานด้วยคำปฏิญาณของคนสมัยโบราณ, และพวกนั้นได้ไปเอาศิระชะพ่อตาของเขา, ขณะที่เขานั่งอยู่บนบัลลังก์, กำลังให้ผู้คนของเขาเข้าพบ.

๖ เพราะการแพร่ขยายของสังคมอันชั่วร้ายและลึกกลับนี้ใหญ่หลวงนักจนทำให้ใจคนทั้งปวงเสื่อมทราม; ฉะนั้นเจเร็ดถูกลอบสังหารบนบัลลังก์ของเขา, และเอคิชปกครองแทนเขา.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเอคิชเริ่มริษยาบุตรของตน, ฉะนั้นเขาจึงนำ

บุตรไปขังไว้ในเรือนจำ, และคุมขังไว้โดยมีอาหารเล็กน้อยหรือไม่มีเลยจนเขถึงแก่ความตาย.

๘ และบัดนี้ห้องชายของคนที่ถึงแก่ความตาย, (และชื่อของเขาคือนิมราห์) โกรธบิดาเพราะสิ่งที่บิดาได้ทำกับพี่ชายของเขา.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือนิมราห์รวบรวมคนได้จำนวนเล็กน้อย, และหลบหนีออกจากแผ่นดิน, และข้ามไปพำนักอยู่กับโอเมอร์.

๑๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเอคิชให้กำหนดบุตรคนอื่น ๆ, และคนเหล่านี้ชนะใจผู้คน, ทั้งที่พวกเขาสาบานไว้กับเขาที่จะทำความชั่วช้าสามานย์นานปีการตามที่เขาปรารถนา.

๑๑ บัดนี้ผู้คนของเอคิชปรารถนาจะหาผลประโยชน์, แม้ดังที่เอคิชปรารถนาอำนาจ; ดังนั้น, บุตรของเอคิชขมอบเงินตราให้พวกเขา, ซึ่งโดยวิธีนี้พวกเขาตั้งผู้คนส่วนมากไปกับพวกเขา.

๑๒ และเริ่มมีสงครามระหว่างพวกบุตรของเอคิชกับเอคิช, ซึ่งกินเวลาหลายปี, แท้จริงแล้ว, จนไปสู่ความพินาศของผู้คนแห่งอาณาจักรเกือบทั้งหมด, แท้จริงแล้ว, แม้ทั้งหมด, นอกจากสามสิบคน, กับพวกที่หลบหนีไปกับครอบครัวของโอเมอร์.

๑๓ ดังนั้น, โอเมอร์จึงได้กลับคืนสู่แผ่นดินแห่งมรดกของเขาอีก.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโอเมอร์เริ่มชรา; กระนั้นก็ตาม, ในวัยชราของเขา เขาให้กำเนิดอีเมอร์; และเขาเจิมอีเมอร์เป็นกษัตริย์ปกครองแทนเขา.

๑๕ และหลังจากเขาเจิมอีเมอร์เป็นกษัตริย์แล้วเขาเห็นความสงบสุขในแผ่นดินต่อเนืองเป็นเวลาสองปี, และเขาตาย, โดยเห็นวันเวลายาวนานยิ่ง, ซึ่งเต็มไปด้วยโทมนัส. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออีเมอร์ปกครองแทนเขา, และเจริญรอยตามบิดาของเขา.

๑๖ และพระเจ้าทรงเริ่มนำคำสาปแห่งออกไปจากแผ่นดินอีก, และครอบครัวของอีเมอร์รุ่งเรืองอย่างยิ่ง ภายใต้การปกครองของอีเมอร์; และตลอดเวลาหกสิบสองปีคนเหล่านั้นกลับแข็งแรงแรงยิ่ง, ถึงขนาดที่พวกเขากลับร่ำรวยอย่างยิ่ง—

๑๗ มีผลไม้, และธัญพืช, และผ้าไหม, และผ้าป่านเนื้อดี, และทอง, และเงิน, และของมีค่านานาชนิด;

๑๘ และมีฝูงปศุสัตว์นานาชนิดด้วย, ฝูงโคเพศผู้, และโคเพศเมีย, และแกะ, และหมู, และแพะนานาชนิด, และสัตว์อื่นหลายชนิดด้วยซึ่งมีประโยชน์เพื่อเป็นอาหารของมนุษย์.

๑๙ และพวกเขามีม้า, และลาด้วย, และมีช้างและควรีลัมและคุ่มมด้วย; ซึ่งทั้งหมดนี้มีประโยชน์แก่มนุษย์, และโดยเฉพาะอย่างยิ่งช้างและควรีลัมและคุ่มม.

๒๐ และดังนั้นพระเจ้าทรงเทพของพระองค์ลงมาบนแผ่นดินนี้, ซึ่งเลิศเลอ"กว่าผืนแผ่นดินอื่นทั้งปวง; และพระองค์ทรงบัญชาว่าผู้ใดที่จะครอบครองแผ่นดินนี้ควรครอบครองมันเพื่อพระเจ้า, มิฉะนั้นพวกเขาจะถูกทำลาย" เมื่อพวกเขาสุขงอมอยู่ในความชั่วช้าสามัญ; เพราะ

กับคนเช่นนั้น, พระเจ้าตรัสว่า: เราจะเหวความโกรธสุดขีดของเราออกมา.

๒๑ และอีเมอร์ดำเนินการพิพากษาด้วยความชอบธรรมตลอดวันเวลาของเขา, และเขาให้กำเนิดบุตรและธิดาหลายคน; และเขาให้กำเนิดโครีแอนทัม, และเขาเจิมโครีแอนทัมให้ปกครองแทนเขา.

๒๒ และหลังจากที่เขาได้เจิมโครีแอนทัมให้ปกครองแทนแล้วเขามีชีวิตอยู่สี่ปี, และเขาเห็นความสงบสุขในแผ่นดิน; แท้จริงแล้ว, และเขาเห็นแม้พระบุตรแห่งความชอบธรรม", และชื่นชมยินดีและปลาบปล้ำในวันเวลาของเขา; และเขาตายอย่างสงบสุข.

๒๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโครีแอนทัมเดินตามรอยบิดาของเขา, และสร้างเมืองยิ่งใหญ่หลายเมือง, และให้สิ่งที่ดีแก่ผู้คนของเขาตลอดวันเวลาทั้งหมดของเขา. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาไม่มีลูกแม้จนเมื่อเขาชรามาก.

๒๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือภรรยาของเขาตาย, โดยมีอายุหนึ่งร้อยสองปี. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ, ในวัยชราของเขา, โครีแอนทัมรับเอาหญิงสาวผู้หนึ่งเป็นภรรยา, และให้กำเนิดบุตรและธิดา; ดังนั้นเขามีชีวิตอยู่จนเขาอายุหนึ่งร้อยสี่สิบสองปี.

๒๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาให้กำเนิดคอม, และคอมปกครองแทนเขา; และเขาปกครองอยู่สี่สิบเก้าปี, และเขาให้กำเนิดเฮ็ธ; และเขาให้กำเนิดบุตรและธิดาคคนอื่น ๆ ด้วย.

๒๖ และผู้คนกระจ่ายออกไปทั่วผืนแผ่นดินอื่น, และเริ่มมีความชั่วร้ายใหญ่หลวงยิ่งบนผืนแผ่นดินอื่น, และเฮ็ธเริ่มยึดถือแผนลับของสมัยโบราณอีก, เพื่อทำลายบิดาของเขา.

๒๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาถอดบิดาของเขาออกจากบัลลังก์, คือเขาสั่งหารบิดาด้วยดาบของเขา; และเขาได้ปกครองแทน.

๒๘ และมีศาสตพยากรณ์มาในแผ่นดินอื่น, โดยป่าวร้องการกลับใจแก่พวกเขาทั้งหลาย—ว่า พวกเขาต้องเตรียมมรรคาของพระเจ้ามิฉะนั้นคำสาปแช่งจะมาบนผืนแผ่นดิน; แท้จริงแล้ว, แม้จะมีความอดอยากอันใหญ่หลวง, ซึ่งในการนี้พวกเขาจะถูกทำลายหากพวกเขาไม่กลับใจ.

๒๙ แต่ผู้คนหาเชื่อถ้อยคำของศาสตพยากรณ์ไม่, แต่พวกเขาขับไล่พวกเขา; และพวกเขาโยนพวกเขาบางคนลงในหลุม และปล่อยให้พวกเขาตาย. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาทำสิ่งทั้งหมดนี้ตามคำสั่งของกษัตริย์, เฮ็ธ.

๓๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเริ่มมีความกันดารใหญ่หลวงขึ้นบนแผ่นดิน, และผู้อยู่อาศัยเริ่มถูกทำลายอย่างรวดเร็วยิ่งนักเพราะการกันดาร, เพราะไม่มีฝนบนพื้นพิภพเลย.

๓๑ และม็องพิชออกมาบนผืนแผ่นดินด้วย, และทำอันตรายผู้คนเป็นอันมาก. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือฝูงสัตว์ของพวกเขารเริ่มหนีไปซึ่งหน้าภูพิช, มุ่ง

ไปแผ่นดินทางใต้, ซึ่งชาวนีไฟเรียกว่าเซธาเอ็ธลา”.

๓๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมีพวกเขาเป็นอันมากซึ่งเสียชีวิตระหว่างทาง; กระนั้นก็ตาม, มีอยู่บ้างที่หลบหนีเข้าไปในแผ่นดินทางใต้.

๓๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าทรงทำให้ผู้ที่ไม่ติดตามพวกเขาอีกต่อไป, แต่ให้มันขวางทางเพื่อผู้คนจะผ่านไปไม่ได้, เพื่อว่าผู้ใดที่จะพยายามผ่านไปก็จะล้มตายเพราะงูพิษเหล่านี้.

๓๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนไปตามเส้นทางของสัตว์ป่า, และกัดกินซากของพวกมันที่ล้มตายอยู่ตามทาง, กระทั่งพวกเขากัดกินมันจนเกลี้ยง. บัดนี้เมื่อผู้คนเห็นว่าพวกเขาจะต้องตายพวกเขาเริ่มกลับใจจากความชั่วช้าสามัญของตนและร้องทูลพระเจ้า.

๓๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขาได้นอนบ่มร้อนม่นเพียงพอดต่อพระพักตร์พระเจ้า พระองค์ทรงส่งฝนลงมาบนพื้นพิภพ; และผู้คนเริ่มมีกำลังวังชาอีก, และเริ่มมีผลไม้ในประเทศทางเหนือ, และในประเทศโดยรอบ. และพระเจ้าทรงแสดงเดชานุภาพของพระองค์ต่อพวกเขาในการปกป้องรักษาพวกเขาจากความอดอยาก.

บทที่ ๑๐

กษัตริย์สี่บทอดตำแหน่งกัน—กษัตริย์บางคนชอบธรรม; บางคนชั่วร้าย—เมื่อ

มีความชอบธรรม, พระเจ้าประทานพร และความรู้เรื่องแก่ผู้คน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเซซ, ผู้สืบตระกูลของเฮธิ—เพราะเฮธิตายด้วยความอดอยาก, และคนในครัวเรือนของเขาทั้งหมดนอกจากเซซ—ดังนั้น, เซซเริ่มสร้างผู้คนที่จะจัดกระจายขึ้นอีก.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเซซจดจำความพิณาศของบรรพบุรุษ, และเขาสร้างอาณาจักรที่ชอบธรรมขึ้น; เพราะเขาจดจำถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำในการนำเจเร็ดและพี่ชายของท่านข้าม ʼห้วงลึกมาได้; และเขาเดินในทางของพระเจ้า; และเขาให้กำเนิดบุตรและธิดา.

๓ และบุตรคนโตของเขา, ซึ่งมีชื่อว่าเซซ, ได้กบฏต่อเขา; กระนั้นก็ตาม, เซซถูกทำร้ายโดยมือโจร, เพราะความมั่งคั่งยิ่งของเขา, ซึ่งการนี้้นำความสงบสุขมาสู่บิดาของเขาอีก.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือบิดาของเขา สร้าง เมือง หลาย เมือง บน ผืนแผ่นดิน, และผู้คนเริ่มกระจายไปทั่วผืนแผ่นดินอีก. และเซซได้อยู่จนอายุมากยิ่งขึ้น; และเขาให้กำเนิดริฟเลคิช. และเขาตาย, และริฟเลคิชปกครองแทนเขา.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือริฟเลคิชไม่ได้ทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเจ้า, เพราะเขามีภรรยาและอนุภรรยาหลายคน, และได้วางภาระอันลำเค็ญไว้บนบ่าคน; แต่จริงแล้ว, เขาเก็บภาษีคนเหล่านั้นด้วยภาษีหนัก; และด้วยภาษีนั้นเขาสร้างอาคารกว้างหลายหลัง.

๖ และเขาสร้างบัลลังก์สวยงามยิ่งให้ตนเอง; และเขาสร้างเรือนจำหลายแห่ง, และผู้ใดที่ไม่ยอมเสียภาษีเขาก็โยนเข้าเรือนจำ; และผู้ใดที่ไม่สามารถเสียภาษีเขาก็โยนเข้าเรือนจำ; และเขาให้คนเหล่านั้นทำงานหนักตลอดเวลาเพื่อเลี้ยงตน; และผู้ใดที่ไม่ยอมทำงานหนักเขาก็ให้ประหารเสีย.

๗ ดังนั้นเขาจึงได้งานฝีมืออันงดงามทั้งหมดของเขา, แท้จริงแล้ว, แม่ทองเนื้อดีของเขา เขาให้มีการหลอมในเรือนจำ; และงานฝีมือประณีตนานัปการเขาได้ให้ทำขึ้นในเรือนจำ. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาทำให้ผู้คนได้รับทุกข์ด้วยการผิดประเวณีและความน่าชิงชังของเขา.

๘ และเมื่อเขาปกครองเป็นเวลาสี่สิบสองปี ผู้คนได้ลุกขึ้น กบฏ ต่อเขา; และเริ่มมีสงครามอีกในแผ่นดิน, ถึงขนาดที่ริฟเลคิชถูกฆ่า, และผู้สืบตระกูลของเขาถูกขับไล่ออกจากแผ่นดิน.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากนั้นเป็นเวลาหลายปี, โมริแอนทอน, (โดยที่เขาเป็นผู้สืบตระกูลของริฟเลคิช) รวบรวมกำลังทัพจากคนที่ถูกขับไล่, และยกไปสู้รบกับผู้คน; และเขาได้อำนาจเหนือเมืองหลายเมือง; และสงครามกลับดุเดือดยิ่ง, และยึดเยื้อต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี; และเขาได้อำนาจเหนือทั้งแผ่นดิน, และสถาปนาตนเป็นกษัตริย์เหนือทั้งแผ่นดิน.

๑๐ และหลังจากเขาสถาปนาตนเป็นกษัตริย์แล้ว เขาได้ทำให้ภาระของผู้คนเบาลง, ซึ่งโดยการนี้เขาได้รับความนิยมในสายตาของผู้คน, และคนเหล่านั้นเฉลิมเขาเป็นกษัตริย์ของตน.

๑๑ และเขาให้ความยุติธรรมแก่ผู้คน, แต่ไม่ได้ให้แก่ตัวเองเพราะการผิดประเวณีมากมายของเขา; ดังนั้นเขาจึงถูกตัดขาดจากที่ประทับของพระเจ้า.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมริแอนทอนสร้างเมืองหลายเมือง, และผู้คนกลับร่ำรวยยิ่งภายใต้การปกครองของเขา, ทั้งอาคารบ้านเรือน, และทองและเงิน, และการเพาะปลูกธัญพืช, และฝูงสัตว์เลี้ยง, และฝูงสัตว์ใหญ่, และสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวที่ได้รับการนำกลับคืนมาสู่พวกเขา.

๑๓ และโมริแอนทอนมีชีวิตยืนนานยิ่ง, และแล้วเขาให้กำเนิดคิม; และเขาปกครองแทนบิดาของเขา; และเขาปกครองแปดปี, และบิดาของเขาตาย. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคิมไม่ได้ปกครองด้วยความชอบธรรม, ดังนั้นเขาจึงไม่เป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า.

๑๔ และพี่ชายของเขาลุกขึ้นกบฏต่อเขา, ซึ่งโดยการนี้เขาได้เอาน้องมาเป็นเชลย; และเขาตกเป็นเชลยตลอดวันเวลาของเขา; และเขาให้กำเนิดบุตรและธิดาขณะตกเป็นเชลย, และในวัยชราของเขาเขาให้กำเนิดลิโว; และเขาตาย.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือลิโวอยู่ในการเป็นเชลยหลังจากมรณกรรมของบิดาเขา, ตลอดเวลาสี่สิบสองปี. และเขาทำสงครามกับกษัตริย์ของแผ่นดิน, ซึ่งโดยการนี้เขาได้อาณาจักรเป็นของตน.

๑๖ และหลังจากที่เขาได้อาณาจักรมาเป็นของตนแล้วเขาทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเจ้า; และผู้คนที่รุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน; และเขามีชีวิตอยู่

ยาวนาน, และให้กำเนิดบุตรและธิดา; และเขาให้กำเนิดโครัมด้วย, ซึ่งเขาเจิมให้เป็นกษัตริย์แทนเขา.

๑๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโครัมทำสิ่งที่ดีในสายพระเนตรของพระเจ้าตลอดวันเวลาของเขา; และเขาให้กำเนิดบุตรและธิดาหลายคน; และหลังจากมีชีวิตอยู่ยาวนานเขาก็จากไป, แม้เหมือนกับคนอื่น ๆ ของแผ่นดินโลก; และศิษย์ปกครองแทนเขา.

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือศิษย์จากไปด้วย, และสืบปกครองแทนเขา.

๑๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือลิบทำสิ่งที่ดีในสายพระเนตรของพระเจ้า. และในวันเวลาของลิบงูพิษ^๑ ถูกทำลาย. ดังนั้นพวกเขาจึงไปยังแผ่นดินทางใต้, เพื่อหาอาหารให้ผู้คนของแผ่นดิน, เพราะแผ่นดินเต็มไปด้วยสัตว์จากป่า. และตัวลิบเองกลายเป็นพรานที่ยิ่งใหญ่ด้วย.

๒๐ และคนเหล่านั้นสร้างเมืองยิ่งใหญ่ใกล้คอคอดของแผ่นดิน, ใกล้ที่ซึ่งทะเลแบ่งแยกแผ่นดิน.

๒๑ และพวกเขาปกป้องรักษาแผ่นดินทางใต้ไว้เป็นแดนทुरกันดาร, เพื่อมีสัตว์ไว้ล่า. และผืนแผ่นดินทางเหนือทั้งหมดเต็มไปด้วยผู้อยู่อาศัย.

๒๒ และพวกเขามีความอุตสาหะอย่างยิ่ง, และพวกเขาซื้อและขายและทำการค้าระหว่างกัน, เพื่อพวกเขาจะได้ผลประโยชน์.

๒๓ และพวกเขาทำงานแร่นานาชนิด, และทำทอง, และเงิน, และเหล็ก^๒, และทองเหลือง, และโลหะนานาชนิด; และ

พวกเขาขุดมันขึ้นจากดิน; ดังนั้น, พวกเขาพุนดินขึ้นเป็นกองใหญ่เพื่อให้ได้แร่, เป็นทอง, และเป็นเงิน, และเป็นเหล็ก, และเป็นทองแดง. และพวกเขาสร้างสรรค้งานประณีตนานาชนิด.

๒๔ และพวกเขาทำแพรไหม, และผ้าปานเนื้อดี; และพวกเขาสร้างสรรค้งานนานาชนิด, เพื่อพวกเขาจะได้ห่อหุ้มตนไม่ให้เปลือยเปล่า.

๒๕ และพวกเขาทำเครื่องมือนานาชนิดเพื่อทำไร่ไถนา, ทั้งเพื่อไถและหว่าน, เพื่อเก็บเกี่ยวและพรวน, และฝัดนวดธัญพืชด้วย.

๒๖ และพวกเขาทำเครื่องมือนานาชนิดซึ่งด้วยสิ่งเหล่านั้นพวกเขาใช้ทำงานกับสัตว์ของตน.

๒๗ และพวกเขาทำอาวุธสงครามนานาชนิด. และพวกเขาทำงานนานาชนิดที่เป็นงานฝีมือวิจิตรพิสดาร.

๒๘ และไม่เคยมีผู้คนใดได้รับพรยิ่งใหญ่กว่าพวกเขา, และรุ่งเรืองยิ่งกว่าโดยพระหัตถ์ของพระเจ้า. และพวกเขาอยู่ในแผ่นดินที่เลิศเลอกว่าผืนแผ่นดินทั้งปวง, เพราะพระเจ้ารับสั่งไว้.

๒๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือลิมมีชีวิตอยู่นานปี, และให้กำเนิดบุตรและธิดา; และเขาให้กำเนิดฮีอารัมด้วย.

๓๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือฮีอารัม ปกครองแทนบิดาของเขา. และเมื่อฮีอารัมปกครองได้ยี่สิบสี่ปี, ตูเถิด, อาณาจักรถุกยึดไปจากเขา. และเขารับใช้เป็นเชลยอยู่หลายปี, แท้จริงแล้ว, แม้ตลอดวันเวลาที่เหลืออยู่ของเขา.

๓๑ และเขาให้กำเนิดเฮธิ, และเฮธิเป็นเชลยตลอดวันเวลาของเขา. และเฮธิให้กำเนิดแอร์น, และแอร์นพำนักอยู่ในการเป็นเชลยตลอดวันเวลาของเขา; และเขาให้กำเนิดแอมมิแกดดาห์, และแอมมิแกดดาห์พำนักอยู่ในการเป็นเชลยตลอดวันเวลาของเขาด้วย; และเขาให้กำเนิดโคริแอนทัม, และโคริแอนทัมพำนักอยู่ในการเป็นเชลยตลอดวันเวลาของเขา; และเขาให้กำเนิดคอม.

๓๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคอมเอาอาณาจักรไปกึ่งหนึ่ง. และเขาปกครองอาณาจักรกึ่งหนึ่งนั้นสี่สิบสองปี; และเขาไปสู้รบกับกษัตริย์, แอมกิด, และพวกเขาสู้รบกันต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี, ซึ่งระหว่างเวลานั้นคอมได้อำนาจเหนือแอมกิด, และได้อำนาจเหนืออาณาจักรที่เหลืออยู่.

๓๓ และในวันเวลาของคอมเริ่มมีโจรในแผ่นดิน; และคนพวกนั้นนำแผนเก่ามาใช้, และให้กล่าวคำปฎิญาณตามวิธีของคนสมัยโบราณ, และหมายมั่นจะทำลายอาณาจักรอีก.

๓๔ บัดนี้คอมต่อสู้กับคนพวกนั้นอย่างหนัก; กระนั้นก็ตาม, เขายังเอาชนะพวกนั้นไม่ได้.

บทที่ ๑๑

สงคราม, การแตกแยก, และความชั่วร้ายครอบงำชีวิตของชาวเจอร์รีด—ศาสนาพยากรณ์ทำนายความพินาศสิ้นของชาวเจอร์รีดเว้นแต่พวกเขาจะกลับใจ—ผู้คนปฏิเสธถ้อยคำของศาสนาพยากรณ์.

และในวันเวลาของคอมมีศตาดพยากรณ์
บังเกิดขึ้นหลาย คน, และพยากรณ์ ถึง
ความพินาศของผู้คนที่ยิ่งใหญ่ นั้นเว้นแต่
พวกเขาจะกลับใจ, และหันไปหาพระเจ้า,
และ ละทิ้ง การฆาตกรรม และ ความชั่ว
ร้ายของตน.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คน
ปฏิเสธศตาดพยากรณ์, และพวกท่าน
หลบหนีไป หา คอม เพื่อ การ คุ่มครอง,
เพราะผู้คนหมายมันจะทำลายพวกท่าน.

๓ และ พวก ท่านพยากรณ์ หลาย เรื่อง
กับคอม; และเขาได้รับพรตลอดวันเวลา
ที่เหลืออยู่ของเขา.

๔ และเขามีชีวิตอยู่จนเข้าวัยชรา, และ
ให้ กำเนิด ชิบลัม; และ ชิบลัม ปกครอง
แทนเขา. และ พี่ชายของชิบลัมกบฏต่อ
เขา, และเริ่มมีมหาสงครามครั้งใหญ่ทั่ว
แผ่นดินชิบลัม.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพี่ชาย
ของชิบลัมให้ประหารศตาดพยากรณ์ทุก
คนที่พยากรณ์ถึงความพินาศของผู้คน;

๖ และ มี หายนะ อันใหญ่ หลวง ทั่ว
แผ่นดิน, เพราะพวกท่านเป็นพยานว่า
คำสาปแช่งร้ายแรงจะมาถึงแผ่นดิน, และ
ถึงผู้คนด้วย, และว่าจะมีความพินาศใหญ่
หลวงในบรรดาพวกเขา, อย่างที่ไม่เคย
มีมาเลยบนพื้นพิภพ, และกระดุกของ
พวกเขาจะกลับกลายเป็นดังกองดิน อยู่
บนผืนแผ่นดินเว้นแต่พวกเขาจะกลับใจ
จากความชั่วร้ายของตน.

๗ และพวกเขาหาสดับฟังเสียงของ
พระเจ้าไม่, เพราะ การมั่วสุ่มอันชั่วร้าย

ของพวกเขา; ดังนั้น, จึงเริ่มมี สงคราม
และความขัดแย้งทั่วแผ่นดิน, และมีความ
อดอยากและโรครະบาดมากมายด้วย, ถึง
ขนาดที่มีความพินาศใหญ่หลวง, ถึงขนาด
ที่ไม่เคยพบเห็นมาบนพื้นพิภพ; และ
ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นในวันเวลาของชิบลัม.

๘ และ ผู้คน เริ่ม กลับใจ จาก ความ ชั่ว
ช้าสามัญของพวกเขา; และตราบเท่า
ที่พวกเขา กลับใจ พระเจ้าได้ทรงมีพระ
เมตตา ต่อพวกเขา.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชิบลัม
ถูกสังหาร, และเสธถูกนำไปเป็นเชลย,
และได้พำนักอยู่ในการเป็นเชลยตลอด
วันเวลาของเขา.

๑๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเอ-
ฮาร์, บุตรของเขา, ได้ อาณาจักร; และ
เขาได้ปกครองเหนือผู้คนตลอดวันเวลา
ของเขา. และเขาทำความชั่วช้าสามัญ
นานปีการในวันเวลาของเขา, ซึ่งในการ
นี้เขาทำให้เกิดการหลังเล็ดอย่างมาก;
และวันเวลาของเขาสั้น.

๑๑ และอีเอิม, โดยที่ เป็นผู้สืบตระกูล
ของเอฮาร์, ได้ อาณาจักร; และเขาทำสิ่ง
ชั่วร้ายในวันเวลาของเขาเช่นกัน.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือใน
วันเวลาของอีเอิมมีศตาดพยากรณ์หลาย
คนบังเกิดขึ้น, และพยากรณ์กับผู้คนอีก;
แท้จริงแล้ว, พวกท่านพยากรณ์ว่าพระเจ้า
จะทรงทำลายพวกเขาให้สิ้นไปจากพื้น
พิภพเว้นแต่พวกเขาจะกลับใจจากความ
ชั่วช้าสามัญของตน.

๑๓ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ

๑๑ ๖ก ออมไน ๑:๒๒;
อีเธอร์ ๑๔:๒๑.

๘ก คมพ. เมตตา (ความ,
พระ, มี).

ผู้คนทำใจตนแข็งกระด้าง, และไม่สวดบัพพัง^๑ ถ้อยคำของ พวก ท่าน; และ ศาสดาพยากรณ์ โศกเศร้าและออกไปจากบรรดาผู้คน.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออีเธิม ดำเนิน การ พิพากษา ด้วย ความ ชั่วร้าย ตลอดวันเวลาของเขา; และเขาให้กำเนิด โมรอน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โมรอนปกครองแทนเขา; และโมรอนทำสิ่งที่ชั่วร้ายต่อพระพักตร์พระเจ้า.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเกิด กบฏ^๒ ขึ้นในบรรดาผู้คน, เพราะการมั่วสุมลับนั้นซึ่งสร้างขึ้นเพื่อหาอำนาจและผลประโยชน์; และเกิดมีชายผู้หนึ่งที่เก่งกล้าในความชั่วช้าสามัญในบรรดาพวกเขา, และสู้รบกับโมรอน, ซึ่งในการนั้นเขาได้ล้มล้างอาณาจักรกึ่งหนึ่ง; และเขารักษาอาณาจักรกึ่งหนึ่งนั้นไว้หลายปี.

๑๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมรอนล้มล้างเขา, และได้อาณาจักรอีกครั้ง.

๑๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเกิดมีชายผู้เก่งกล้าอีกคนหนึ่ง; และเขาเป็นผู้สืบตระกูลของพี่ชายของเจเร็ด.

๑๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาล้มล้างโมรอนและได้อาณาจักร; ดังนั้น, โมรอนจึงพำนักอยู่ในการเป็นเชลยตลอดวันเวลาที่เหลือของเขา; และเขาให้กำเนิด โคริแอนเทอร์.

๑๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโคริแอนเทอร์พำนักอยู่ในการเป็นเชลยตลอดวันเวลาของเขา.

๒๐ และในวันเวลาของโคริแอนเทอร์

มี ศาสดา พยากรณ์ บังเกิด ขึ้น หลาย คน, และพยากรณ์ เรื่อง สำคัญ ยิ่ง และ นำ อัจฉริยะ ด้วย, และ ป่าว ร้อง การ กลับ ใจ แก่ ผู้คน, และ เว้น แต่ พวก เขา จะ กลับ ใจ พระเจ้า พระผู้ เป็น เจ้า จะ ทรง ดำ เนิน การ พิพากษา^๓ ลง โทษ พวก เขา จน ถึง ความ พิณา คส์ นั้น ของ พวก เขา;

๒๑ และ ว่า พระเจ้า พระผู้ เป็น เจ้า จะ ทรง ส่ง หรือ นำ ผู้คน อื่น^๔ มา ครอบ ครอบ แผ่นดิน, โดย เดช ชาญ ญา ของ พระองค์, ตาม วิธี ซึ่ง โดย วิธี นั้น พระองค์ ทรง นำ บรรพบุรุษ ของ พวก เขา มา แล้ว.

๒๒ และพวกเขาปฏิเสธร้อยค่าทั้งหมดของ ศาสดา พยากรณ์, เพราะ สังคม ลับ และความน่าชิงชังอันชั่วร้ายของพวกเขา.

๒๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโคริแอนเทอร์ให้กำเนิดอีเธอร์^๕, และเขาตาย, โดยพำนักอยู่ในการเป็นเชลยตลอดวันเวลาของเขา.

บทที่ ๑๒

ศาสดาพยากรณ์อีเธอร์เตือนผู้คนให้เชื่อพระผู้เป็นเจ้า—โมโรไนเล่าถึงการอันน่าพิศวง และ สิ่ง อัจฉริยะ ที่ เกิด ขึ้น จาก ศรัทธา—ศรัทธา ทำให้ พี่ชาย ของ เจเร็ด สามารถ เห็น พระคริสต์—พระเจ้าประทาน ความอ่อนแอ ให้ มนุษย์ เพื่อ พวกเขา อาจ ถ่อมตน—พี่ชาย ของ เจเร็ด เคลื่อน ภูเขาศรี-ริน ด้วย ศรัทธา—ศรัทธา, ความหวัง, และ จิตกุศล สำคัญ สำหรับ ความรอด—โมโรไน เห็น พระเยชู อยู่ ตรง หน้า.

๑๓๓ ก โมไซยาห์ ๑๖:๒.
๑๕๓ คมพ. กบฏ (การ).

๒๐ ก คมพ. ตัดสิน (การ),
พิพากษา (การ).

๒๑ ก อีเธอร์ ๑๓:๒๐-๒๑.
๒๓ ก อีเธอร์ ๑:๖; ๑๕:๓๓-๓๔.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือวันเวลาของอีเธอร์อยู่ในวันเวลาของโครีแอนทะเมอร์; และโครีแอนทะเมอร์เป็นกษัตริย์เหนือทั้งแผ่นดิน.

๒ และอีเธอร์เป็นศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้า; ดังนั้นอีเธอร์จึงออกมาในวันเวลาของโครีแอนทะเมอร์, และเริ่มพยากรณ์แก่ผู้คน, เพราะท่านถูกขังยัง "ไว้ไม่ได้" เนื่องจาก พระวิญญูณ ของพระเจ้า ซึ่งอยู่ในท่าน.

๓ เพราะท่านป่าวร้อง^ก จากเข้า, แม้งจนดวงอาทิตย์ตก, โดยเตือนผู้คนให้เชื่อในพระเจ้าเป็นเจ้าจนถึงการกลับใจเกลือกพวกเขาจะถูกทำลาย^ข, โดยกล่าวแก่พวกเขาว่าด้วยศรัทธา^ค พระองค์จะทรงทำให้ทุกสิ่งสมบูรณ์—

๔ ดังนั้น, ผู้ใดที่เชื่อในพระเจ้าเป็นเจ้าจะหวัง^ค ได้อย่างแน่แท้เพื่อโลกที่ดีกว่านี้, แท้จริงแล้ว, แม้ม้ที่ทางพระหัตถ์ขวาของพระเจ้าเป็นเจ้า, ซึ่งความหวังนี้มาจากศรัทธา, อันจะทำสมอ^ค ให้จิตวิญญูณมนุษย์, ซึ่งจะทำให้พวกเขามั่นคงและแน่นอน, ทำงานดี^ค มากมายอยู่เสมอ, อันจะนำไปสู่การสรรเสริญ^ค พระเจ้าเป็นเจ้า.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออีเธอร์พยากรณ์เรื่องสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์แก่ผู้คน, ซึ่งพวกเขาไม่เชื่อ, เพราะพวกเขาหาเห็นมันไม่.

๖ และบัดนี้, ข้าพเจ้า, โมโรไน, จะพูดบาง

สิ่งเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้; ข้าพเจ้าจะแสดงต่อโลกว่าศรัทธา^ค คือสิ่งที่หวัง^ค ไว้และมองไม่เห็น^ค; ดังนั้น, จงอย่าเถียงกันเลยเพราะท่านไม่เห็น, เพราะท่านไม่ได้รับพยานจนหลังการทดลอง^ค ศรัทธาของท่าน.

๗ เพราะเป็นด้วยศรัทธาที่พระคริสต์ทรงแสดงองค์แก่บรรพบุรุษของเรา, หลังจากพระองค์ทรงลุกขึ้นจาก บรรดาคนตาย; และพระองค์ไม่ทรงแสดงองค์แก่พวกเขาจนหลังจากที่พวกเขามีศรัทธาในพระองค์; ดังนั้น, จึงต้องเป็นไปว่าบางคนมีศรัทธาในพระองค์, เพราะพระองค์ไม่ทรงแสดงพระองค์เองแก่โลก.

๘ แต่เพราะศรัทธาของมนุษย์พระองค์จึงทรงแสดงพระองค์เองแก่โลก, และสรรเสริญ^ค พระนาม ของ พระบิดา, และเตรียมทางไว้เพื่อโดยทางนั้นคนอื่นจะได้เป็นผู้มีส่วนในของประทานจากสวรรค์, เพื่อพวกเขาจะหวัง^ค ได้ในสิ่งเหล่านั้นที่พวกเขาไม่เห็น.

๙ ดังนั้น, ท่านจะมีความหวังด้วย, และเป็นผู้มีส่วนในของประทาน, หากท่านจะเพียงมีศรัทธา.

๑๐ ดูก่อน เป็นโดย ศรัทธา ที่ คนในสมัยโบราณได้รับเรียก^ค ตามระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์^ค ของพระเจ้าเป็นเจ้า.

๑๑ ดังนั้น, ด้วยศรัทธา^ค ของโมเสสจึงประทานมาให้. แต่ในของประทานแห่งพระบุตรของพระองค์ พระเจ้าเป็นเจ้าทรง

๑๒ ๑ก อีเธอร์ ๑๓:๑๓-๓๑.
๒ก คมพ. อีเธอร์.
ข ยรม. ๒๐:๓; อีเนส ๑:๒๖;
แอลมา ๔๓:๑.
๓ก คพ. ๑๑๒:๔.
ข อีเธอร์ ๑๑:๑๒, ๒๐-๒๒.
ค คมพ. ศรัทธา, เชื่อ (ความ).

๔ก คมพ. ความหวัง.
ข ฮีบ. ๖:๑๓.
ค ๑ ครี. ๑๔:๕๘.
ง ๓ นี. ๑๒:๑๖.
๖ก ฮีบ. ๑๑:๑.
ข รีม. ๘:๒๔-๒๕.
ค แอลมา ๓๒:๒๑.

ง ๓ นี. ๒๖:๑๑;
คพ. ๑๐๕:๑๓;
๑๒๑:๗-๘.
๑๐ก แอลมา ๑๓:๓-๔.
คมพ. เรียก (การ), เรียก
จากพระเจ้าเป็นเจ้า
(ได้รับ).

เตรียมทางที่ประเสริฐ^๑ยิ่งกว่า; และเป็น
โดยศรัทธาที่พระองค์ทรงทำให้สมบูรณ์.

๑๒ เพราะหากไม่มีศรัทธา^๑ในบรรดา
ลูกหลานมนุษย์พระเจ้าจะเป็นเจ้าจะทรงทำ
ปาฏิหาริย์^๑ในบรรดาพวกเขาไม่ได้; ดั่ง
นั้น, พระองค์มิได้ทรงแสดงพระองค์เอง
จนภายหลังพวกเขามีศรัทธา.

๑๓ ดูเถิด, เป็นศรัทธาของแอลมาและ
อมิวเล็ค^๑ที่ทำให้เรือนจำ^๑พังลงสู่พื้นดิน.

๑๔ ดูเถิด, เป็นศรัทธาของนีไฟและลีไฮ
ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง^๑แก่ชาวเล-
มัน, จนพวกเขาได้รับบัพติศมาด้วยไฟ
และด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์^๑.

๑๕ ดูเถิด, เป็นศรัทธาของแอมัน^๑และ
พี่น้องท่านที่กระทำปาฏิหาริย์ยิ่งใหญ่เช่น
นั้นในบรรดาชาวเลมัน.

๑๖ แท้จริงแล้ว, และแม้คนทั้งปวงที่
กระทำปาฏิหาริย์^๑ก็กระทำโดยศรัทธา^๑,
แม้คนที่ดำรงอยู่มาก่อนพระคริสต์และ
คนที่ดำรงอยู่ภายหลังด้วย.

๑๗ และเป็นโดยศรัทธาที่सानุศิษย์
สามคนได้รับสัญญาว่าพวกท่านจะไม่
ต้อง ลี้มรส^๑แห่งความตาย; และพวก
ท่านไม่ได้รับสัญญาจนหลังจากพวกท่าน
มีศรัทธา.

๑๘ และทั้งไม่ว่าเวลาใดย่อมไม่มีผู้
กระทำปาฏิหาริย์^๑เลยจนหลังจากพวก

เขามีศรัทธา; ดังนั้นพวกเขาจึงเชื่อในพระ
บุตรของพระเจ้าเป็นเจ้าก่อน.

๑๙ และมีหลายคนซึ่งศรัทธาของพวกเขา
เขามั่นคงยิ่งนัก, แม้ก่อน^๑ที่พระคริสต์
เสด็จมา, ซึ่งถูกกันให้พ้นจากภายในมาน^๑
ไม่ได้, แต่เห็นอย่างแท้จริงด้วยดวงตาของ
พวกเขาถึงสิ่งต่าง ๆ ที่พวกเขาได้เห็นด้วย
ดวงตาแห่งศรัทธา, และพวกเขายินดี.

๒๐ และดูเถิด, เราเห็นในบันทึกนี้ว่า
คนหนึ่ง^๑ในคนพวกนี้คือพี่ชายของเจ-
เร็ด; เพราะศรัทธาของท่านในพระเจ้าเป็น
เจ้าแน่วแน่ยิ่งนัก, จนเมื่อพระเจ้าเป็นเจ้า
ทรงยื่นนิ้วพระหัตถ์^๑ออกมาพระองค์ทรง
ซ่อนไว้ให้พ้นจากสายตาของพี่ชายเจเร็ด
ไม่ได้, เพราะพระดำรัสของพระองค์ซึ่ง
รับสั่งกับท่านนั้น, พระดำรัสนั้นท่านได้
รับมาโดยศรัทธา.

๒๑ และหลังจากพี่ชายของเจเร็ดเห็น
นิ้วพระหัตถ์^๑ของพระเจ้า, เพราะสัญญา^๑
ซึ่งพี่ชายของเจเร็ดได้รับมาโดยศรัทธา,
พระเจ้าจึงทรงบังสิ่งใดให้พ้นจากสายตา
ของท่านไม่ได้; ดังนั้นพระองค์ทรงแสดง
สิ่งทั้งปวงแก่ท่าน, เพราะกั้นท่านให้อยู่
นอกมาน^๑ไม่ได้อีกต่อไป.

๒๒ และเป็นโดยศรัทธาที่บรรพบุรุษ
ข้าพเจ้าได้รับสัญญา^๑ว่าสิ่งเหล่านี้จะมา
ถึงพี่น้องพวกเขาผ่านทางคนต่างชาติ;

๑๑๗ ๑ คริ. ๑๒:๒๑.
๑๒๗ ๒ นี. ๒๗:๒๓;
โมไซยาห์ ๘:๑๘;
โมโร. ๗:๓๗;
คพ. ๓๕:๘-๑๑.
๗ มธ. ๑๓:๕๘;
มอริ. ๙:๒๐.
๑๓๗ แอลมา ๑๔:๒๒-๒๓.
๑๔๗ ยีล. ๕:๕๐-๕๒.
๗ ยีล. ๕:๔๕;

๓ นี. ๙:๒๐.
๑๔๗ แอลมา ๑๗:๒๙-๓๙.
๗ อส. ดั่งบอกไว้ในแอลมา,
บทที่ ๑๗-๒๖.
๑๖๗ คพ. ปาฏิหาริย์.
๗ ฮีบ. ๑๑:๗-๔๐.
๑๗๗ ๓ นี. ๒๘:๗;
มอริ. ๘:๑๐-๑๒.
๑๙๗ ๒ นี. ๑๑:๑-๔;
เจคอบ ๔:๔-๕;

เจโรม ๑:๑๑;
แอลมา ๒๕:๑๕-๑๖.
๗ อีเธอร์ ๓:๖.
คพ. มาน.
๒๐๗ อีเธอร์ ๓:๔.
๒๑๗ อีเธอร์ ๓:๒๕-๒๖.
๗ อีเธอร์ ๓:๒๐;
คพ. ๖๗:๑๐-๑๓.
๒๒๗ อีนัส ๑:๑๓.

ฉะนั้นพระเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้า, แท้จริงแล้ว, แม้พระเยซูคริสต์.

๒๓ และ ข้าพเจ้า ทูล พระองค์ ว่า: พระองค์เจ้าข้า, คนต่างชาติจะล้อเลียนสิ่งเหล่านี้, เพราะความอ่อนแอในการเขียนของพวกข้าพระองค์; เพราะพระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงทำให้พวกข้าพระองค์เก่งกล้าสามารถในคำพูดโดยศรัทธา, แต่พระองค์ไม่ทรงทำให้พวกข้าพระองค์เก่งกล้าสามารถในการเขียน; เพราะพระองค์ทรงกระทำให้คนทั้งหลายทั้งปวงนี้พูดได้มากมาย, เพราะพระวิญญูณบวิสุทธิซึ่งพระองค์ประทานให้พวกเขา;

๒๔ และพระองค์ทรงกระทำให้พวกข้าพระองค์เขียนได้แต่น้อย, เพราะความไม่ถนัดของมือพวกข้าพระองค์. ดูเถิด, พระองค์ไม่ทรงกระทำให้พวกข้าพระองค์เก่งกล้าสามารถในการเขียน เหมือนกับพี่ชายของเจเรียด, เพราะพระองค์ทรงกระทำกับท่านเพื่อให้สิ่งที่ท่านเขียนมีพลังแม้ดังพระองค์, จนถึงการมีอำนาจทำให้คนอ่านสิ่งเหล่านั้น.

๒๕ พระองค์ทรงกระทำให้ถ้อยคำของพวกข้าพระองค์มีพลังและยิ่งใหญ่ด้วย, แม้จนพวกข้าพระองค์เขียนมันไว้ไม่ได้; ดังนั้น, เมื่อพวกข้าพระองค์เขียนพวกข้าพระองค์เห็นความอ่อนแอของพวกข้าพระองค์เอง, และสะดุดเพราะการใช้ถ้อยคำของพวกข้าพระองค์; และ

ข้าพระองค์เกรงเกลือกคนต่างชาติจะล้อเลียนถ้อยคำของพวกข้าพระองค์.

๒๖ และเมื่อข้าพเจ้ากล่าวสิ่งเหล่านี้แล้ว, พระเจ้ารับสั่งกับข้าพเจ้า, มีความว่า: คนโง่งย่อมล้อเลียน, แต่พวกเขาจะโศกเศร้า; และพระคุณของเราเพียงพอสำหรับคนอ่อนโยน, เพื่อพวกเขาจะไม่เอาเปรียบความอ่อนแอของเจ้า;

๒๗ และหากมนุษย์มาหาเรา เราจะแสดงให้พวกเขาเห็นความอ่อนแอของพวกเขา. เราให้ ความอ่อนแอแก่มนุษย์เพื่อพวกเขาจะนอบน้อม; และพระคุณของเราเพียงพอ สำหรับ คนทั้ง ปวงที่นอบน้อม ถ่อมตน ต่อ หน้าเรา; เพราะหากพวกเขาอวดน้อมถ่อมตนต่อหน้าเรา, และมีศรัทธาในเรา, เมื่อนั้นเราจะทำให้สิ่งที่ย่อมนแอ กลับเข้มแข็งสำหรับพวกเขา.

๒๘ ดูเถิด, เราจะแสดงให้คนต่างชาติเห็นความอ่อนแอของพวกเขา, และเราจะแสดงให้พวกเขาเห็นว่าศรัทธา, ความหวังและจิตกุศลนำมาหาเรา—แหล่งแห่งความชอบธรรมทั้งหมด.

๒๙ และข้าพเจ้า, โมโรไน, เมื่อได้ยินถ้อยคำเหล่านี้, ก็ได้รับการปลอบโยน, และทูลว่า: ข้าแต่พระเจ้า, พระประสงค์อันชอบธรรมของพระองค์ จะ สำเร็จ, เพราะข้าพระองค์รู้ว่าพระองค์ทรงทำงานให้ลูกหลานมนุษย์ตามศรัทธาของพวกเรา;

๒๓ก มอริ. ๘:๑๗; ๙:๓๓.
ข ๒ นี้. ๓๓:๑.
๒๔ก คมพ. ภาษา.
๒๕ก ๑ คริ. ๒:๑๔.
๒๖ก กท. ๖:๗.
๒๗ก เจคอบ ๔:๗.

ข อพย. ๔:๑๑;
๑ คริ. ๑:๒๗.
ค คมพ. พระคุณ.
ง สุกา ๑๘:๑๐-๑๔;
คพ. ๑:๒๘.
คมพ. นอบน้อม (ความ),

อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ).
จ สุกา ๙:๔๖-๔๘;
๒ คริ. ๑๒:๙.
๒๘ก ๑ คริ. ๑๓:๑-๑๓;
โมโร. ๗:๓๙-๔๗.

๓๐ เพราะพี่ชายของเจเร็ดกล่าวแก่ภูเขาซีรินว่า, จงเคลื่อน^๗—และมันเคลื่อน. และหากท่านไม่มีศรัทธามันก็ไม่เคลื่อน; ดังนั้นพระองค์ทรงทำงานหลังจากมนุษย์มีศรัทธา.

๓๑ เพราะพระองค์ทรงแสดงพระองค์เองให้ประจักษ์แก่สานุศิษย์ของพระองค์ดังนี้; เพราะหลังจากพวกเขามีศรัทธา^๘, และ พุด ใน พระนาม ของ พระองค์, พระองค์ทรงแสดงพระองค์เองแก่พวกเขาด้วยเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่.

๓๒ และ ข้า พระองค์ จำได้ ด้วย ว่า พระองค์ตรัสว่าพระองค์ทรงเตรียมบ้านไว้ให้มนุษย์, แท้จริงแล้ว, แม้ในบรรดาปราสาท^๙ ของพระบิดาของพระองค์, ซึ่งในนั้นมนุษย์ย่อมมีความหวัง อันประเสริฐยิ่งกว่า; ดังนั้นมนุษย์จึงต้องหวัง, มิฉะนั้นเขาจะรับมรดกในสถานที่ซึ่งพระองค์ทรงเตรียมไว้ไม่ได้.

๓๓ และ อนึ่ง, ข้า พระองค์ จำได้ว่า พระองค์ ตรัส ว่า พระองค์ ทรง รัก^{๑๐} โลก, แม้จนยอมสละพระชนม์ชีพของพระองค์เพื่อโลก, เพื่อ พระองค์ จะ ได้รับ คืน อีก เพื่อเตรียมสถานที่ไว้ให้ลูกหลานมนุษย์.

๓๔ และบัดนี้ข้าพระองค์รู้ว่าความรัก^{๑๑} นี้ซึ่งพระองค์ทรงมีให้ลูกหลานมนุษย์คือจิตกุศล; ดังนั้น, เว้นแต่มนุษย์จะมีจิตกุศลพวกเขาจะรับสถานที่ซึ่งพระองค์

ทรงเตรียมไว้ในปราสาท พระบิดาของพระองค์เป็นมรดกไม่ได้.

๓๕ ดังนั้น, ข้าพระองค์รู้^{๑๒}โดยสิ่งนี้ซึ่งพระองค์ตรัสไว้, ว่าหากคนต่างชาติไม่มีจิตกุศล, เพราะความอ่อนแอของพวกเขาข้าพระองค์, ว่าพระองค์จะทรงพิสูจน์พวกเขา, และทรงเอาความสามารถของพวกเขาไป, แท้จริงแล้ว, แม้สิ่งซึ่งพวกเขาได้รับไว้แล้ว, และประทานแก่พวกเขาซึ่งจะมีมากมายยิ่งขึ้น.

๓๖ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ ข้าพเจ้า สวด อ้อนวอน พระเจ้า ขอให้ พระองค์ ประทาน พระคุณ^{๑๓} แก่คน ต่างชาติ, เพื่อพวกเขาจะมีจิตกุศล.

๓๗ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิด ขึ้น คือ พระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าว่า: หากพวกเขาไม่มีจิตกุศลมันก็ไม่สำคัญสำหรับเจ้า, เจ้าชื่อสัตย์; ดังนั้น, เราจะทำให้อาภรณ์ของเจ้าสะอาด^{๑๔}. และเพราะเจ้าเห็นความอ่อนแอ^{๑๕} ของเจ้า เราจะทำให้เจ้าเข้มแข็ง, แม้ไปสู่การไถ่^{๑๖} ลงใน สถานที่ ซึ่ง เรา เตรียมไว้ในปราสาทพระบิดาของเรา.

๓๘ และบัดนี้ข้าพเจ้า, โมโรโร, กล่าวคำอ่าลาคนต่างชาติ, แท้จริงแล้ว, และพี่น้องข้าพเจ้าผู้ที่ข้าพเจ้ารักด้วย, จนกว่าเราจะพบกันหน้าบัลลังก์พิพากษา^{๑๗} ของพระคริสต์, ที่ซึ่งคนทั้งปวงจะรู้ว่าอาภรณ์^{๑๘} ของข้าพเจ้าไม่มีมลทินด้วยเลือดของท่าน.

๓๐ก มธ. ๑๗:๒๐; เจคอบ ๔:๖; ยีล. ๑๐:๖, ๙.
คพ. พลัง, เดชานุภาพ, พลังอำนาจ.
๓๑ก คพ. ศรัทธา, เชื่อ (ความ).
๓๒ก ยอห์น ๑๔:๒; อีนัส ๑:๒๗; คพ. ๗:๒๔; ๙๘:๑๘.

ข คพ. ความหวัง.
๓๓ก ยอห์น ๓:๑๖-๑๗.
๓๔ก โมโร. ๗:๔๗.
คพ. จิตกุศล; รัก (ความ).
๓๕ก มธ. ๒๕:๑๔-๓๐.
คพ. ของประทาน; ตะลันต์, ความสามารถ, พรสวรรค์.

๓๖ก คพ. พระคุณ.
๓๗ก คพ. ๓๘:๔๒; ๑๘:๗๔-๗๕; ๑๘:๔-๕.
ข อีเชอร์ ๑๒:๒๗.
๓๘ก คพ. พระเยซูคริสต์—พระผู้พิพากษา.
ข เจคอบ ๑:๑๙.

๓๙ และเมื่อนั้นท่านจะรู้ว่าข้าพเจ้าเห็น^๗ พระเยซู, และว่าพระองค์รับสั่งกับข้าพเจ้าตรงหน้า^๘, และว่าพระองค์รั้งกับข้าพเจ้าด้วยพระจริยวัตรอันอ่อนน้อมอย่างชัดเจน, แม้ตั้งคนหนึ่งพูดกับอีกคนหนึ่งในภาษาของข้าพเจ้าเอง, เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้;

๔๐ และข้าพเจ้าเขียนไว้เพียงไม่กี่เรื่อง, เพราะข้าพเจ้าไม่สันตติในการเขียน.

๔๑ และบัดนี้, ข้าพเจ้าอยาก กระตุ้นเตือนท่านให้แสวงหา^๙ พระเยซูองค์นี้^{๑๐} ซึ่งศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกเขียนไว้, เพื่อพระคุณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระบิดา, และพระเจ้า พระเยซู คริสต์ ด้วย, และพระวิญญาณบริสุทธิ์, ซึ่งเป็นพยาน^{๑๑} ถึงพระองค์, จะอยู่และสถิตในท่านตลอดกาล. เอเมน.

บทที่ ๑๓

อีเธอร์พูดถึงเยรูซาเล็มใหม่ที่จะสร้างขึ้นในอเมริกาโดยพงศ์พันธุ์ของโยเซฟ—ท่านพยากรณ์, ถูกขับไล่ออก, เขียนประวัติของชาวเจเร็ด, และทำนายความพิเนาศของชาวเจเร็ด—สงครามลูกโซนทั่วแผ่นดิน.

และบัดนี้ข้าพเจ้า, โมโรไน, จะทำบันทึกของข้าพเจ้าต่อไปให้จบเกี่ยวกับความพิเนาศของผู้คนที่ข้าพเจ้าได้เขียนถึง.

๒ เพราะดูเถิด, พวกเขาปฏิเสธถ้อยคำทั้งหมดของอีเธอร์; เพราะท่านบอกคนเหล่านั้นโดยแท้ถึงเรื่องทั้งปวง, นับจากกาลเริ่มต้นของมนุษย์; และว่าหลังจากผืนน้ำได้ลด^๑ไปจากผืนแผ่นดินนี้ มันกลายเป็นแผ่นดินที่เล็กละกกว่าผืนแผ่นดินอื่นทั้งปวง, เป็นแผ่นดินที่เลือกสรรไว้ของพระเจ้า; ดังนั้นพระเจ้าจึงประสงค์ให้คนทั้งปวงซึ่งพำนักอยู่บนผืนแผ่นดินนั้นรับใช้^๒ พระองค์;

๓ และว่ามันเป็นสถานที่ของเยรูซาเล็มใหม่^๓, ซึ่งจะลงมาจากสวรรค์^๔, และสถานศักดิ์สิทธิ์อันบริสุทธิ์ของพระเจ้า.

๔ ดูเถิด, อีเธอร์เห็นวันเวลาของพระคริสต์, และท่านพูดเกี่ยวกับเยรูซาเล็มใหม่^๕ บนแผ่นดินนี้.

๕ และท่านพูดเกี่ยวกับเชื้อสายแห่งอิสราเอลด้วย, และเยรูซาเล็ม^๖ ซึ่งจากที่นั่นลีไฮ^๗ จะออกมา—หลังจากถูกทำลายจะสร้างขึ้นอีก, เป็นนครศักดิ์สิทธิ์^๘ แต่พระเจ้า; ดังนั้น, จะเป็นเยรูซาเล็มใหม่ไม่ได้เพราะเป็นมาแล้วในสมัยโบราณ; แต่จะสร้างขึ้นอีก, และกลับเป็นนครศักดิ์สิทธิ์^๙ ของพระเจ้า; และจะสร้างให้เชื้อสายแห่งอิสราเอล—

๖ และว่าเยรูซาเล็มใหม่^{๑๐} จะสร้างบนแผ่นดินนี้, ให้พวกที่เหลืออยู่ของพงศ์พันธุ์โยเซฟ^{๑๑}, ซึ่งสิ่งเหล่านั้นมีรูปร่างแล้ว.

๓๙ก คมพ. พระเยซูคริสต์—การปรากฏหลังความเป็นมรตัยของพระคริสต์.
ข ปัสก. ๓๒:๓๐;
อ พย. ๓๓:๑๑.
๔๑ก คพ. ๘๖:๖๓; ๑๐๑:๓๘.
ข ๓ นี. ๑๑:๓๒.
๑๓ ๒ก ปัสก. ๗:๑๑-๒๔; ๘:๓.

ข อีเธอร์ ๒:๘.
๓ก ๓ นี. ๒๐:๒๒;
๒๑:๒๓-๒๔.
คมพ. เยรูซาเล็มใหม่.
ข วว. ๓:๑๒; ๒๑:๒.
๔ก คมพ. ไชอัน.
๕ก คมพ. เยรูซาเล็ม.
ข ๑ นี. ๑:๑๘-๒๐.

ค วว. ๒๑:๑๐;
๓ นี. ๒๐:๒๙-๓๖.
๖ก คพ. ๔๒:๙; ๔๕:๖๖-๖๗;
๘๔:๒-๕; ลข. ๑:๑๐.
ข คมพ. โยเซฟ, บุตรของยาโคบ.
ค แอลมา ๔๖:๒๔.
คมพ. สัญลักษณ์ (การใช้).

๗ เพราะดังที่โยเซฟนำบิดาท่านลงมายังแผ่นดินแห่งอียิปต์^๓ , แม้ตั้งนั้นท่านจึงตายที่นั่น; ดังนั้น, พระเจ้าจึงทรงนำส่วนที่เหลือของวงศ์พันธุ์โยเซฟออกจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม, เพื่อพระองค์จะทรงเมตตาต่อวงศ์พันธุ์โยเซฟเพื่อพวกเขาจะไม่ตาย^๔ , แม้ตั้งที่พระองค์ทรงเมตตาบิดาของโยเซฟเพื่อท่านจะไม่ตาย.

๘ ดังนั้น, ส่วนที่เหลืออยู่ของเชื้อสายแห่งโยเซฟจะสร้างขึ้นบนแผ่นดิน^๕ นี้; และจะเป็นแผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขา; และพวกเขาจะสร้างนครศักดิ์สิทธิ์ถวายพระเจ้า, เหมือนกับเยรูซาเล็มสมัยโบราณ; และพระองค์จะไม่ทรงทำให้พวกเขาปะปนกันอีก^๖ ต่อไป, จนที่สุดมาถึงเมื่อแผ่นดินโลกจะสูญสิ้นไป.

๙ และจะมีฟ้าสวรรค์ใหม่^๗ และแผ่นดินโลกใหม่; และจะเป็นเหมือนของเก่าเว้นแต่ของเก่าสูญสิ้นไป, และสิ่งทั้งปวงกลับใหม่.

๑๐ และจากนั้นเยรูซาเล็มใหม่จะมาถึง; และผู้ที่พำนักอยู่ในนั้นจะเป็นสุข, เพราะคือพวกเขาซึ่งอาภรณ์ของพวกเขา^๘ โดยทางโลหิตของพระเมษโปดก; และพวกเขาคือคนที่นับอยู่ในบรรดาพวกที่เหลืออยู่ของวงศ์พันธุ์โยเซฟ, ซึ่งเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

๑๑ และเวลานั้นเยรูซาเล็มสมัยโบราณจะมาถึง ด้วย; และผู้อยู่อาศัยในนั้นจะ

เป็นสุข, เพราะทรงล้างพวกเขาในโลหิตของพระเมษโปดก; และพวกเขาคือคนที่กระจัดกระจายไปและรวม^๙ เข้ามาจากสี่เสี้ยวของแผ่นดินโลก, และจากประเทศทางเหนือ^{๑๐} , และเป็นผู้มีส่วนในการทำให้พันธสัญญาซึ่งพระเจ้าเป็นเจ้าทรงกระทำกับอับราฮัม^{๑๑} , บรรพบุรุษของพวกเขาสมบูรณ์.

๑๒ และเมื่อสิ่งเหล่านี้มาถึง, ทำให้พระคัมภีร์เป็นจริงซึ่งกล่าวว่า, มีคนที่เป็นพวกแรก^{๑๒} , ซึ่งจะเป็นพวกสุดท้าย; และมีคนที่^{๑๓} เป็นพวกสุดท้าย, ซึ่งจะเป็นพวกแรก.

๑๓ และข้าพเจ้ากำลังจะเขียนมากกว่านี้, แต่ข้าพเจ้าถูกห้ามไว้; แต่คำพยากรณ์ของอีเธอร์สำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์; แต่พวกเขาถือว่าท่านไร้ค่า, และขับไล่ท่าน; และท่านซ่อนตัวอยู่ในซอกหินในเวลากลางวัน, และเวลากลางคืนท่านออกไปดูสิ่งที่จะเกิดกับผู้คน.

๑๔ และขณะที่ท่านพำนักอยู่ในซอกหินท่านทำส่วนที่เหลืออยู่ของบันทึกนี้, โดยเห็นความพินาศที่เกิดขึ้นกับผู้คน, ในเวลากลางคืน.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีเดียวกันกับที่ท่านถูกขับออกจากบรรดาผู้คน เริ่ม มีสงคราม ครั้งใหญ่ ในบรรดาผู้คน, เพราะมีคนหลายคนที่ถูกขึ้นมา, ซึ่งเป็นผู้ทรงอำนาจ, และหมายมั่นจะทำลายใครเอานะเมอร์โดยแผนการลับแห่งความชั่วร้ายของพวกเขา, ซึ่งพูดไว้.

๗ก ปฐก. ๔๖:๒-๗; ๔๗:๖.
ข ๒ นี. ๓:๕.
๘ก คมพ. แผ่นดินที่สัญญาไว้.
ข โมโร. ๑๐:๓๑.
๘ก ๒ ปต. ๓:๑๐-๑๓;
ว. ๒๑:๑; ๓ นี. ๒๖:๓;

คพ. ๑๐๑:๒๓-๒๕.
๑๐ก ว. ๗:๑๔;
๑ นี. ๑๒:๑๐-๑๑;
แอลมา ๕:๒๗.
๑๑ก คมพ. อิสราเอล-การรวบรวมอิสราเอล.

ข คพ. ๑๓๓:๒๖-๓๕.
ค คมพ. พันธสัญญาแห่งอับราฮัม.
๑๒ก มาระโก ๑๐:๓๑;
๑ นี. ๑๓:๔๒;
เจคอบ ๕:๖๓; คพ. ๙๐:๙.

๑๖ และบัดนี้โครีแอนทะเมอร์, โดยที่ศึกษา, ด้วยตนเอง, ในวิธีการสงครามทั้งปวงและอุบายทั้งปวงของโลก, ดังนั้นเขาจึงสู้รบกับคนที่หมายมั่นจะทำลายเขา.

๑๗ แต่เขาไม่กลับใจ, ทั้งบุตรและธิดาผู้ดงงามของเขา; ทั้งบุตรและธิดาผู้ดงงามของโคฮอร์; และทั้งบุตรและธิดาผู้ดงงามของโคริฮอร์; และท้ายที่สุด, ไม่มีบุตรและธิดาผู้ดงงามทั่วพื้นพิภพคนใดที่กลับใจจากบาปของตน.

๑๘ ดังนั้น, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีแรกที่อีเธอร์พำนักอยู่ในชอกหิน, มีผู้คนเป็นอันมากถูกสังหารด้วยดาบของการมั่วสุมลับใหล่านั้น, โดยต่อสู้กับโครีแอนทะเมอร์เพื่อพวกเขาจะได้อาณาจักร.

๑๙ และ เหตุการณ์ ได้บังเกิดขึ้น คือบุตรของโครีแอนทะเมอร์ต่อสู้มากและหลังเล็ดมาก.

๒๐ และในปี ที่ สองพระดำรัสของพระเจ้ามาถึงอีเธอร์, ให้ท่านไปพยากรณ์แก่โครีแอนทะเมอร์ว่า, หากเขาจะกลับใจ, และ คริว เรือนของเขาทั้งหมดด้วย, พระเจ้าจะประทานอาณาจักรของเขาให้เขาและจะทรงละเว้นผู้คน—

๒๑ มิฉะนั้นพวกเขาจะถูกทำลาย, และคริวเรือนทั้งหมดของเขานอกจากตัวเขาเอง. และเขาจะมีชีวิตอยู่เพียงเพื่อเห็นคำพยากรณ์เกิดสัมฤทธิ์ผลซึ่งมีพูดไว้เกี่ยวกับผู้คนอีกพวกหนึ่ง ที่รับแผ่นดินเป็นมรดกของพวกเขา; และโครีแอนทะเมอร์จะรับการฝังศพโดยคนเหล่านั้น; และทุกคนจะถูกทำลายนอกจากโครีแอนทะเมอร์.

๒๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโครีแอนทะเมอร์ไม่กลับใจ, ทั้ง คริว เรือนของเขา, ทั้ง ผู้คน; และ สงคราม หา ยุติ ไม่; และพวกเขาหมายมั่นจะฆ่าอีเธอร์, แต่ท่านหนีไปซึ่งหน้าพวกเขาและซ่อนตัวอยู่ในชอกหินอีก.

๒๓ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือเซเรียดยกมา, และเขาสู้รบกับโครีแอนทะเมอร์ด้วย; และเขาได้ชัยชนะ, ถึงขนาดที่ในปีที่สามเขาได้นำโครีแอนทะเมอร์มาเป็นเชลย.

๒๔ และบุตรของโครีแอนทะเมอร์, ในปี ที่สี่, มีชัยชนะต่อเซเรียด, และได้อาณาจักรมาให้บิดาของพวกเขาอีก.

๒๕ บัดนี้เริ่มมีสงครามทั่วผืนแผ่นดิน, ชายทุกคนพร้อมด้วยพรรคพวกของเขาต่อสู้เพื่อสิ่งที่เขาปรารถนา.

๒๖ และมีโจร, และท้ายที่สุด, ความชั่วร้ายนานัปการบนทั้งผืนแผ่นดิน.

๒๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโครีแอนทะเมอร์โกรธเซเรียดอย่างยิ่ง, และเขาแยกไปสู้รบพร้อมกับกองทัพของตน; และทั้งสองปะทะกันด้วยความเกรี้ยวโกรธ, และทั้งสองปะทะกันในหุบเขาแห่งกิลแกล; และการสู้รบดุเดือดยิ่ง.

๒๘ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือเซเรียด ต่อสู้กับ เขา ตลอด ระยะเวลา สามวัน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโครีแอนทะเมอร์มีชัยชนะต่อเขา, และไล่ตามเขาไปจนถึงที่ราบแห่งเฮ็ชลอน.

๒๙ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือเซเรียดสู้รบกับเขาอีกบนที่ราบ; และดูเถิด,

เขามีชัยชนะต่อโคริแอนทะเมอร์, และขับไล่เขากลับไปหุบเขาแห่งกิลแกลอีก.

๓๐ และโคริแอนทะเมอร์สู้รบกับเซเร็ดอีกในหุบเขาแห่งกิลแกล, ซึ่งในการนั้นเขามีชัยชนะต่อเซเร็ดและสังหารเขา.

๓๑ และเซเร็ดทำให้โคริแอนทะเมอร์บาดเจ็บที่ต้นขาของเขา, จนเขาไม่ได้ไปสู้รบอีกตลอดเวลาสองปี, ซึ่งในเวลา นั้นผู้คนทั้งปวงบนแผ่นดินกำลังหลังเล็ดกัน, และไม่มีผู้ใดยับยั้งพวกเขา.

บทที่ ๑๔

ความชั่วช้าสามัญของผู้คนนำคำสาปแช่งมาบนแผ่นดิน—โคริแอนทะเมอร์เข้าทำสงครามกับกิลแกด, ต่อมาลิบ, และต่อมาซีซ—เลือดและการฆ่าฟันปกคลุมทั่วแผ่นดิน.

และบัดนี้เริ่มมีคำสาปแช่ง^๗ใหญ่หลวงทั่วแผ่นดินเพราะความชั่วช้าสามัญของผู้คน, ซึ่งในนี้, หากผู้ใดจะวางเครื่องมือของเขาหรือดาบของเขาไว้บนหิ้งของเขา, หรือบนที่ซึ่งเขาเก็บมันไว้, ดูเถิด, ในวันพรุ่ง, เขาจะหามันไม่พบ, คำสาปแช่งบนแผ่นดินใหญ่หลวงนัก.

๒ ดังนั้นทุกคนจับสิ่งซึ่งเป็นของตน, ไว้แน่นกับมือตนเอง, และจะไม่ขอยืมทั้งเขาจะไม่ให้ยืม; และทุกคนกุมด้ามดาบของตนไว้ในมือขวาของตน, เพื่อป้องกันทรัพย์สินสมบัติของตนและชีวิตของตนเองและของภรรยาและลูก ๆ ของตน.

๓ และบัดนี้, หลังจากเวลาสองปี, และ

หลังจากความตายของเซเร็ด, ดูเถิด, น้องชายของเซเร็ดยกมาและเขาสู้รบกับโคริแอนทะเมอร์, ซึ่งในการนั้นโคริแอนทะเมอร์มีชัยชนะต่อเขาและไล่ตามเขาไปยังแดนตุรกันดาร์แห่งเอคิช.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือน้องชายของเซเร็ดสู้รบกับเขาในแดนตุรกันดาร์แห่งเอคิช; และการสู้รบดุเดือดยิ่ง, และหลายพันคนล้มตายด้วยดาบ.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโคริแอนทะเมอร์ล้อมแดนตุรกันดาร์ไว้; และน้องชายของเซเร็ดยกออกจากแดนตุรกันดาร์ในเวลากลางคืน, และสังหารคนในกองทัพของโคริแอนทะเมอร์เสียส่วนหนึ่ง, ขณะที่พวกนั้นเมาเหล้า.

๖ และเขายกมาถึงแผ่นดินแห่งโมรอน, และขึ้นนั่งบนบัลลังก์ของโคริแอนทะเมอร์.

๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโคริแอนทะเมอร์พำนักอยู่กับกองทัพของเขาในแดนตุรกันดาร์ตลอดระยะเวลาสองปี, ซึ่งในการนี้เขาได้รับกำลังมากมายให้แก่กองทัพของตน.

๘ บัดนี้น้องชายของเซเร็ด, ซึ่งมีชื่อว่ากิลแกด, ได้รับกำลังมากมายให้แก่กองทัพของเขาด้วย, เพราะการมั่วสุ่มลับ.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมหาปุโรหิตของเขาลอบสังหารเขาขณะนั้นอยู่บนบัลลังก์.

๑๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนหนึ่งของพวกเขา มั่วสุ่มลับ ลอบสังหารเขาที่ทางลับแห่งหนึ่ง, และได้ อาณาจักรมาเป็นของตนเอง; และเขามีชื่อว่าลิบ;

และลิบเป็นชายร่างใหญ่, ยิ่งกว่าชายอื่น
ในบรรดาผู้คนที่ตั้งปวง.

๑๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือในปีแรกของลิบ, โครีแอนทะเลเมอร์ยกมายังแผ่นดินแห่งโมรอน, และสู้รบกับลิบ.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาต่อสู้กับลิบ, ซึ่งในการนั้นลิบฟันแขนของเขาจนเขาบาดเจ็บ; กระนั้นก็ตาม, กองทัพของโครีแอนทะเลเมอร์ยังมุ่งเข้าหาลิบ, จนเขาหลบหนีไปชายแดนบนฝั่งทะเล.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโครีแอนทะเลเมอร์ไล่ตามเขาไป; และลิบสู้รบกับเขาบนฝั่งทะเล.

๑๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือลิบฟาดฟันกองทัพของโครีแอนทะเลเมอร์, จนคนพวกนั้นรีบหนีไปแดนทุรกัณฑ์แห่งเอคิซอีก.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือลิบไล่ตามเขาจนเขามาถึงที่ราบแห่งเอคัซ. และโครีแอนทะเลเมอร์นำผู้คนที่ทั้งหมดไปกับเขาขณะที่เขารีบหนีไปซึ่งหน้าลิบในแผ่นดินเสียวนั้นที่ซึ่งเขาหลบหนีไป.

๑๖ และเมื่อเขามาถึงที่ราบแห่งเอคัซเขาสู้รบกับลิบ, และเขาฟันลิบจนตาย; กระนั้นก็ตาม, น้องชายของลิบยกมาต่อสู้กับโครีแอนทะเลเมอร์แทน, และการสู้รบดุเดือดยิ่ง, ในการนั้นโครีแอนทะเลเมอร์รีบหนีไปซึ่งหน้ากองทัพของน้องชายของลิบอีก.

๑๗ บัดนี้ชื่อของน้องชายของลิบคือชิซ. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือชิซไล่ตามโครีแอนทะเลเมอร์ไป, และเขาล้มล้างเมืองหลายเมือง, และเขาสังหารทั้งผู้ใหญ่และเด็ก, และเขาเผาเมืองต่าง ๆ.

๑๘ และ ความกลัว ชิซ แพร่ไป ทั่วแผ่นดิน; แท้จริงแล้ว, เสียงร้องออกไปทั่วแผ่นดิน—ใครเล่าจะยืนอยู่ได้ต่อหน้ากองทัพของชิซ? ดูเถิด, เขากวาดล้างแผ่นดินโลกไปต่อหน้าเขา!

๑๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนเริ่มพากันรวมเข้ามาในกองทัพ, ตลอดทั่วผืนแผ่นดิน.

๒๐ และพวกเขาแบ่งแยกกัน; และพวกเขาส่วนหนึ่งรีบหนีไปยังกองทัพของชิซ, และพวกเขาส่วนหนึ่งรีบหนีไปยังกองทัพของโครีแอนทะเลเมอร์.

๒๑ และสงครามใหญ่หลวงและยืดเยื้อนัก, และภาพของการนองเลือดและการฆ่าฟันมีอยู่นานนัก, จนทั้งผืนแผ่นดินปกคลุมไปด้วยร่างคนตาย.

๒๒ และสงครามรวดเร็วและเร่งรัดนักจนไม่เหลือผู้ใดไว้ฝั่งคนตาย, แต่พวกเขาเดินทัพจากการหลั่งเลือดไปสู่การหลั่งเลือด, โดยทิ้งร่างของชาย, หญิง, และเด็กให้เกลื่อนกล่นอยู่บนผืนแผ่นดิน, เพื่อเป็นเหยื่อหนอน ที่กินเนื้อหนัง.

๒๓ และกลิ่นของมัน คลุ้งไปตาม ผืนแผ่นดิน, แม้บนทั่วผืนแผ่นดิน; ดังนั้นผู้คนจึงถูกรบกวนทั้งกลางวันและกลางคืน, เพราะกลิ่นของมัน.

๒๔ กระนั้นก็ตาม, ชิซไม่ได้หยุดไล่ตามโครีแอนทะเลเมอร์; เพราะเขาสาบานจะแก้แค้นโครีแอนทะเลเมอร์เพื่อเลือดของพี่ชายเขา, ซึ่งถูกสังหาร, และพระดำรัสของพระเจ้าซึ่งมาถึงอีเธอร์ว่าโครีแอนทะเลเมอร์จะไม่ล้มตายด้วยดาบ.

๒๕ และเราจึงเห็น ดังนั้นว่าพระเจ้า

เสด็จมาเยือนคนเหล่านั้นในพระพิโรธสุดขีดของพระองค์, และความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของพวกเขาเตรียมทางไว้เพื่อความพินาศอันเป็นนิจของพวกเขา.

๒๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือซีซไล่ตามโคริแอนทะเมอร์ไปทางตะวันออก, แม้ถึงชายแดนใกล้ฝั่งทะเล, และที่นั่นเขาสู้รบกับซีซต่อเนื่องเป็นเวลาสามวัน.

๒๗ และความพินาศในบรรดากองทัพของซีซนำพรันพริงนักจนผู้คนเริ่มหวาดกลัว, และเริ่มหนีไปเบื้องหน้ากองทัพของโคริแอนทะเมอร์; และคนเหล่านั้นหลบหนีไปแผ่นดินแห่งโคริฮอร์, และกำจัดบรรดา ผู้อยู่อาศัย ที่ขวางหน้าพวกเขา, ทุกคนที่ไม่ยอมเข้าสมทบกับพวกเขา.

๒๘ และพวกเขาตั้งกระโจมในหุบเขาแห่งโคริฮอร์; และโคริแอนทะเมอร์ตั้งกระโจมในหุบเขาแห่งเชอร์. บัดนี้หุบเขาแห่งเชอร์อยู่ใกล้เนินเขาคอมเนอร์; ดังนั้น, โคริแอนทะเมอร์รวมกองทัพของเขาบนเนินเขาคอมเนอร์, และได้เป่าแตรดังถึงกองทัพของซีซเพื่อเชิญคนพวกนั้นให้ออกมาสู้รบ.

๒๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคนพวกนั้นออกมา, แต่ถูกต้อนอีก; และพวกเขายกมาเป็นครั้งที่สอง, และพวกเขาถูกต้อนอีกเป็นครั้งที่สอง. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขายกมาอีกเป็นครั้งที่สาม, และการสู้รบดุเดือดยิ่ง.

๓๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือซีซฟันโคริแอนทะเมอร์จนทำให้เขามีแผลลึกหลายแห่ง; และโคริแอนทะเมอร์, โดยที่เสียเลือด, จึงหมดสติ, และถูกหามไปราวกับว่าเขาตายแล้ว.

๓๑ บัดนี้การสูญเสียชาย, หญิงและเด็กของทั้งสองฝ่ายใหญ่หลวงนักจนซีซสั่งผู้คนของเขาไม่ให้ไล่ตามกองทัพของโคริแอนทะเมอร์; ดังนั้น, พวกเขาจึงกลับไปค่ายของตน.

บทที่ ๑๕

ชาวเจเร็ดหลายล้านคนถูกสังหารในการสู้รบ—ซีซและโคริแอนทะเมอร์ชุมนุมผู้คนทั้งหมดเพื่อประจัญบาน—พระวิญญานของพระเจ้าทรงละความเพียรกับพวกเขา—ประชาชาติเจเร็ดถูกทำลายสิ้น—เหลือเพียงโคริแอนทะเมอร์.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อบาดแผลของโคริแอนทะเมอร์หายแล้ว, เขาเริ่มนึกถึงถ้อยคำที่อีเชอร์ได้พูดไว้กับเขา.

๒ เขาเห็นว่า มีผู้คนของเขาเกือบสองล้านคนถูกสังหารด้วยดาบ, และเขาเริ่มโทมานัสอยู่ในใจ; แท้จริงแล้ว, มีชายฉกรรจ์สองล้านคนถูกสังหาร, และภรรยาและลูก ๆ ของพวกเขาด้วย.

๓ เขาเริ่มกลับใจจากความชั่วซึ่งเขาทำลงไป; เขาเริ่มนึกถึงถ้อยคำซึ่งพูดจากปากของศาสดาพยากรณ์ทั้งปวง, และเขาเห็นว่ามันเกิดสัมฤทธิ์ผลแล้วตามนั้น, ทุกคำจนถึงบัดนี้; และจิตวิญญานเขาโศกเศร้าและไม่ยอมรับการปลอบประโลม.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขาเขียนสาส์นถึงซีซ, โดยปรารถนาว่าเขาจะละเว้นผู้คน, และเขาจะยอมมอบอาณาจักรเพื่อเห็นแก่ชีวิตของผู้คน.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อชิซได้รับสาส์นของเขา เขาจึงเขียนสาส์นถึงโครีแอนทะเมอร์, ว่าหากเขาจะยอมมอบตัว, เพื่อที่ชิซจะได้สังหารเขาด้วยดาบของตนเองแล้ว, เขาจะไว้ชีวิตผู้คน.

๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือผู้คนหากกลับใจจากความชั่วช้าสามัญของพวกเขาไม่; และผู้คนของโครีแอนทะเมอร์ถูกลูกปืนให้เกิดโทสะต่อต้านผู้คนของชิซ; และผู้คนของชิซถูกลูกปืนให้เกิดโทสะต่อต้านผู้คนของโครีแอนทะเมอร์; ดังนั้น, ผู้คนของชิซได้สู้รบกับผู้คนของโครีแอนทะเมอร์.

๗ และเมื่อโครีแอนทะเมอร์เห็นว่าเขากำลังจะพ่ายเขาจึงรีบหนีไปซึ่งหน้าผู้คนของชิซอีก.

๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเขามาถึงฝั่งน้ำแห่งริฟลีแอนคัม, ซึ่ง, แปลความหมาย, ว่ากว้างใหญ่, หรือยิ่งกว่าทั้งหมด; ดังนั้น, เมื่อมาถึงฝั่งน้ำนี้พวกเขาจึงตั้งกระโจมของตน; และชิซตั้งกระโจมของเขาอยู่ใกล้ด้วย; และดังนั้นในวันพรุ่งพวกเขาได้ออกมาสู้รบกัน.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาทำการสู้รบกันดุเดือดอย่างยิ่ง, ซึ่งในการนี้โครีแอนทะเมอร์ได้รับบาดเจ็บอีก, และเขาหมดสติเพราะการเสียเลือด.

๑๐ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ กองทัพของโครีแอนทะเมอร์ไล่กองทัพของชิซจนพวกเขามีชัยชนะเหนือคนพวกนั้น, จนทำให้คนพวกนั้นต้องรีบหนีไปซึ่งหน้าพวกเขา; และคนพวกนั้นได้หลบ

หนีไปทางใต้, และตั้งกระโจมของตนในสถานที่ซึ่งเรียกว่าโอแกธ.

๑๑ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ กองทัพของโครีแอนทะเมอร์ตั้งกระโจมของ พวก เขา ใกล้ เนิน เขา เรมาห์; และมันเป็นเนินเขาเดียวกับที่มอรมอนบิดาข้าพเจ้าได้ซ่อนบ้านที่ใกล้กับพระเจ้า, ซึ่งเป็นบ้านที่ศักดิ์สิทธิ์.

๑๒ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ พวกเขารวบรวมผู้คนทั้งหมดบนทั้งผืนแผ่นดิน, ซึ่งไม่ได้ถูกสังหารเข้าด้วยกัน, นอกจากอีเธอร์.

๑๓ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ อีเธอร์เห็นการกระทำทั้งปวงของผู้คน; และท่านเห็นว่าผู้คนที่เป็นฝ่ายโครีแอนทะเมอร์รวมกันอยู่กับกองทัพของโครีแอนทะเมอร์; และผู้คนที่เป็นฝ่ายชิซก็รวมกันอยู่กับกองทัพของชิซ.

๑๔ ดังนั้น, พวกเขารวบรวมผู้คนตลอดระยะเวลาสี่ปี, เพื่อ พวกเขา จะได้ คนทั้งหมดที่อยู่บนผืนแผ่นดิน, และเพื่อจะได้รับกำลังทั้งหมดซึ่งอยู่ในวิสัยที่พวกเขาจะรับได้.

๑๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อพวกเขารวมกันทั้งหมดแล้ว, ทุกคนไปสู่กองทัพที่เขาต้องการ, พร้อมด้วยภรรยาและลูก ๆ ของตน—ทั้งชาย, หญิง และเด็กโดยที่ถืออาวุธสงคราม, โดยมีโล่, และเกราะอก, และหมวกเกราะ, และโดยนุ่งห่มตามวิธีการสงคราม—พวกเขาเดินทัพเข้าหากันเพื่อสู้รบ; และพวกเขาต่อสู้กันตลอดวันนั้น, และหาได้ชัยชนะต่อกันไม่.

๑๖ และ เหตุการณ์ ได้ บังเกิดขึ้น คือ เมื่อ

ถึง เวลา กลาง ค่ำ พวก เขา เห็น ดื่น เหนือ ย, และ กลับ ไป ค่าย ของ ตน; และ หลัง จาก พวก เขา ได้ กลับ ไป ค่าย ของ ตน แล้ว พวก เขา เริ่ม รำ ฟัน และ คร่ำ ครวญ เพราะ การ สูญ เสีย ผู้ คน ของ พวก เขา ที่ ถูก สังหาร; และ เสียง ร้อง ของ พวก เขา, เสียง พิลาป รำ ฟัน และ การ ร่ำ ให้ ของ พวก เขา, ระเบิด แข็ง แอ้ง อ้อ อึง อยู่ใน อากาศ.

๑๗ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ ใน วัน พุธ พวก เขา ออก สู้รบ กัน อีก, และ วัน นั้น ยิ่งใหญ่ และ น่า สะพรึง กลัว; กระนั้น ก็ ตาม, พวก เขา หา มี ชัยชนะ ต่อ กัน ไม่, และ เมื่อ ถึง เวลา กลาง ค่ำ อีก พวก เขา ทำ ให้ อากาศ อัง อล ด้วย เสียง ร้อง ของ พวก เขา, และ เสียง พิลาป รำ ฟัน ของ พวก เขา, และ ความ โศก เศร้า ของ พวก เขา, เพราะ การ สูญ เสีย ผู้ คน ของ พวก เขา ที่ ถูก สังหาร.

๑๘ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ โคริแอน ทะเมอริ เขียน สาส์ น ถึง ชิซอ๊ก, โดย ปลารณา ไม่ ให้ เขา มา สู้รบ อีก, แต่ ให้ เขา เอา อาณาจักร ไป, และ ไว้ ชีวิต ผู้ คน.

๑๙ แต่ ดู เกิด, พระ วิญญาน ของ พระ เจ้า ทรง ละ ความ เพียร กับ พวก เขา แล้ว, และ ชาตาน มี อำนาจ เต็ม ที่ เหนือ ใจ ผู้ คน; เพราะ พวก เขา ยอม ตน ให้ ความ แข็ง กระด้าง ของ ใจ ตน, และ ความ มี ดบ ดน ของ จิตใจ ตน เพื่อ พวก เขา จะ ถูก ทำลาย; ดังนั้น พวก เขา ไป สู้รบ กัน อีก.

๒๐ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ พวก เขา ต่อ สู้ กัน ตลอด วัน นั้น, และ เมื่อ ถึง เวลา กลาง ค่ำ พวก เขา นอน ทัพ ดาบ ของ ตน.

๒๑ และ ใน วัน พุธ พวก เขา ต่อ สู้ กัน แม้ จน เวลา กลาง ค่ำ.

๒๒ เมื่อ ถึง เวลา กลาง ค่ำ พวก เขา มี นเมา ด้วย ความ โกรธ, แม้ ดั่ง คน ที่ เมา ด้วย เหล้า อุ่น; และ พวก เขา นอน ทัพ ดาบ ของ ตน อีก.

๒๓ และ ใน วัน พุธ พวก เขา ต่อ สู้ กัน อีก; และ เมื่อ ถึง เวลา กลาง ค่ำ พวก เขา ล้ม ตาย กัน หมด ด้วย ดาบ เว้น แต่ ผู้ คน ของ โคริแอน ทะเมอริ ห้า สิบ สอง คน, และ ผู้ คน ของ ชิซหกลีบ แก้ว คน.

๒๔ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ พวก เขา นอน ทัพ ดาบ ของ ตน คืน นั้น, และ ใน วัน พุธ พวก เขา ต่อ สู้ กัน อีก, และ พวก เขา ต่อ สู้ กัน ด้วย พละ กำลัง ใน ตน ด้วย ดาบ ของ ตน และ ด้วย โล่ ของ ตน, ตลอด วัน นั้น.

๒๕ และ เมื่อ ถึง เวลา กลาง ค่ำ มี ผู้ คน ของ ชิซสาม สิบ สอง คน, และ ผู้ คน ของ โคริแอน ทะเมอริ ยี่ สิบ เจ็ด คน.

๒๖ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ คน เหล่า นั้น กิน และ นอน, และ เตรียม ตัว รับ ความ ตาย ใน วัน พุธ. และ พวก เขา เป็น คน ร่า งใหญ่ และ เก่งกล้า ตาม กำลัง ของ มนุษย์.

๒๗ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ พวก เขา ต่อ สู้ กัน ต่อ นื่อง เป็น เวลา สาม ชั่วโมง, และ พวก เขา หมด สติ ไป เพราะ การ เสีย เลือด.

๒๘ และ เหตุการณ์ ได้ บัง เกิด ขึ้น คือ เมื่อ คน ของ โคริแอน ทะเมอริ ได้รับ เรี่ยว แรง พอ ที่จะ เติ น, พวก เขา กำลัง จะ รีบ หนี เอา ชีวิต รอด; แต่ ดู เกิด, ชิซลุก ขึ้น, และ คน ของ เขา ด้วย, และ เขา สาบาน ด้วย โทสะ ของ เขา ว่า เขา จะ สังหาร โคริแอน ทะเมอริ มิ ฉะนั้น เขา จะ ยอม ตาย ด้วย ดาบ.

๒๙ ดังนั้น, เขา ไล่ ตาม คน พวก นั้น ไป, และ ใน วัน พุธ เขา ตาม คน พวก นั้น ทัพ;

และคนเหล่านั้นต่อสู้กันอีกด้วยดาบ. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อทั้งหมดล้มตายด้วยดาบ, เว้นแต่โคริแอนทะเมอร์และชิซ, ตูเถิดชิซหมดสติไปเพราะการเสียเลือด.

๓๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อโคริแอนทะเมอร์ยื่นพิงดาบของเขา, เพื่อเขาจะพักสักเล็กน้อย, แล้วเขาจึงตัดศีรษะของชิซ.

๓๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากเขาตัดศีรษะของชิซแล้ว, ชิซเอามือยื่นร่างลุกขึ้นและล้มลง; และหลังจากทुरนทุราย, เขาก็ตาย.

๓๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโคริแอนทะเมอร์ล้มลงสู่พื้นดิน, และกลับเป็นดังว่าเขาไม่มีชีวิต.

๓๓ และพระเจ้ารับสั่งกับอีเธอร์, และตรัสกับท่านว่า: จงออกไป. และท่านออกไป, และเห็นว่าพระดำรัสของพระเจ้าเกิดสัมฤทธิ์ผลทั้งหมดแล้ว; และท่านยุติบันทึกของท่าน; (และข้าพเจ้าเขียนไว้ไม่ถึงหนึ่งในร้อยส่วน) และท่านซ่อนมันไว้ในลักษณะที่ผู้คนของลิมไฮพบมัน.

๓๔ บัดนี้ถ้อยคำสุดท้ายที่อีเธอร์^๗ เขียนมีดังนี้: ไม่ว่าพระเจ้าจะต้องประสงค์ให้ข้าพเจ้าได้รับการแปรสภาพ, หรือให้ข้าพเจ้าอดทนตามพระประสงค์ของพระเจ้าในเนื้อหนังนั้น, ไม่สำคัญ, หากจะเป็นไปว่าข้าพเจ้าจะได้รับการช่วยให้รอดในอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า. เอเมน.

หนังสือของโมโรไน

บทที่ ๑

โมโรไนเขียนเพื่อประโยชน์ของชาวเลมมัน—ชาวนีไฟที่ไม่ยอมปฏิเสธพระคริสต์ต่อองถูกประหาร. ประมาณ ค.ศ. ๔๐๑-๔๒๑.

บัดนี้ ข้าพเจ้า, โมโรไน^๗, หลังจากย่อเรื่องราวผู้คนของเจเร็ดจบแล้ว, ข้าพเจ้าไม่คิดว่าจะเขียนอีก, แต่ข้าพเจ้ายังไม่ตาย; และข้าพเจ้าไม่ได้ทำตนให้เป็นที่เบียดเบียนแก่ชาวเลมมันเกลือกพวกเขาจะทำลายข้าพเจ้า.

๒ เพราะตูเถิด, สงคราม^๗ระหว่างพวกเขาเองโหดร้ายอย่างยิ่ง; และเพราะความเกลียดชังของพวกเขา พวกเขาจึงประหาร^๗ชาวนีไฟทุกคนที่ไม่ปฏิเสธพระคริสต์.

๓ และข้าพเจ้า, โมโรไน, ไม่ยอมปฏิเสธ^๗พระคริสต์; ฉะนั้น, ข้าพเจ้าจึงระหกระเหินไปในที่ใดก็ตามที่ข้าพเจ้าจะไปได้เพื่อความปลอดภัยของชีวิตข้าพเจ้าเอง.

๔ ดังนั้น, ข้าพเจ้า จึง เขียนเพิ่มอีกเล็กน้อย, ตรงข้ามกับที่ข้าพเจ้าคิดไว้;

๒๙ก อีเธอร์ ๑๓:๒๐-๒๑.

๓๒ก ออมไน ๑:๒๐-๒๒.

๓๓ก โมไซยาห์ ๙:๙;

แอลมา ๓๗:๒๑-๓๑;

อีเธอร์ ๑:๑-๕.

๓๔ก อีเธอร์ ๑๒:๒.

[โมโรไน]

๑ ๑ก คมพ. โมโรไน, บุตรของมอรมอน.

๒ก ๑ นี. ๑๒:๒๐-๒๓.

๗ แอลมา ๔๕:๑๔.

๓ก มธ. ๑๐:๓๒-๓๓;

๓ นี. ๒๙:๕.

เพราะข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าจะไม่เขียนอีก; แต่ข้าพเจ้าเขียนเพิ่มอีกเล็กน้อย, เพื่อว่าสิ่งเหล่านี้ อาจจะมีคุณค่าแก่ชาวเลมัน, พี่น้องข้าพเจ้า, สักวันหนึ่งในอนาคต, ตามพระประสงค์ของพระเจ้า.

บทที่ ๒

พระเยซูประทานอำนาจที่จะมอบของประทานแห่งพระวิญญานบริสุทธิ์ให้สานุศิษย์ชาวไนไฟลิปสองคน. ประมาณ ค.ศ. ๔๐๑-๔๒๑.

พระดำรัสของพระคริสต์, ซึ่งพระองค์รับสั่งกับสานุศิษย์ของพระองค์, คือคนลิปสองคนที่พระองค์ทรงเลือกไว้, เมื่อพระองค์ทรงวางพระหัตถ์บนพวกท่าน—

๒ และพระองค์ทรงเรียกชื่อพวกท่าน, โดยตรัสว่า: เจ้าจงเรียกหาพระบิดาในนามของเรา, ในคำสวดอ้อนวอนอย่างสุดกำลัง; และหลังจากเจ้าทำสิ่งนี้แล้วเจ้าจะมีอำนาจซึ่งกับคนที่เจ้าจะวางมือของเจ้า, เจ้าจะให้พระวิญญานบริสุทธิ์; และเจ้าจะให้ในนามของเรา, เพราะอัครสาวกของเราทำดังนี้.

๓ บัดนี้พระคริสต์รับสั่งถ้อยคำเหล่านี้กับพวกท่านในเวลาที่จะด็จมาปรากฏครั้งแรก; และฝูงชนหาได้ยินไม่, แต่สานุศิษย์ได้ยินรับสั่ง; และมากเท่าที่พวกท่านวางมือของพวกท่าน, พระวิญญานบริสุทธิ์เสด็จลงมาบนคนเหล่านั้น.

บทที่ ๓

เอ็ลเดอร์แต่งตั้งปุโรหิตและผู้สอนโดยการวางมือ. ประมาณ ค.ศ. ๔๐๑-๔๒๑.

วิธีซึ่งสานุศิษย์, ที่เรียกว่าเอ็ลเดอร์^๑ของศาสนจักร, แต่งตั้งปุโรหิตและผู้สอน—

๒ หลังจากพวกท่านได้สวดอ้อนวอนพระบิดาในพระนามของพระคริสต์แล้ว, พวกท่านวางมือลงบนคนเหล่านั้น, และกล่าวว่า:

๓ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ข้าพเจ้าแต่งตั้งท่านเป็นปุโรหิต (หรือหากเขาเป็นผู้สอน, ข้าพเจ้าแต่งตั้งท่านเป็นผู้สอน) เพื่อสั่งสอนการกลับใจและการปลดบาป^๒โดยทางพระเยซูคริสต์, โดยความยินยอมแห่งศรัทธาในพระนามของพระองค์ ตราบจนชีวิตจะหาไม่. เอเมน.

๔ และตามวิธีนี้พวกท่านแต่งตั้งปุโรหิตและผู้สอน, ตามของประทานและการเรียกของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าให้แก่มนุษย์; และแต่งตั้งพวกเขาโดยอำนาจของพระวิญญานบริสุทธิ์, ซึ่งอยู่ในพวกท่าน.

บทที่ ๔

มีการอธิบายวิธีที่เอ็ลเดอร์และปุโรหิตปฏิบัติขนมปังพิธีศีลระลึก. ประมาณ ค.ศ. ๔๐๑-๔๒๑.

๒ ๑ก ๓ นี. ๑๓:๒๕.
๒ก คมพ. พลัง, เชซาซาภาพ, พลังอำนาจ.
ข คมพ. มือ, การวาง.
ค ๓ นี. ๑๘:๓๗.

๓ก กิจการ ๑๙:๖.
๓ ๑ก แอลมา ๖:๑.
คมพ. เอ็ลเดอร์.
ข คมพ. แต่งตั้ง (การ).
๓ก คมพ. ปลดบาป (การ).

๔ก คพ. ๑๘:๓๒; ๒๐:๖๐.
ข คมพ. ของประทาน.
ค ๑ นี. ๑๓:๓๗;
โมโร. ๖:๙.

วิธี"ที่เอ็ลเดออร์"และปุโรหิตของพวกเขาในการปฏิบัติพระมั่งสะและพระโลหิตของพระคริสต์ให้คนในศาสนจักร; และพวกเขาปฏิบัติ"ตามพระบัญญัติของพระคริสต์; ดังนั้นเราจึงรู้ว่าวิธีนี้ถูกต้อง; และเอ็ลเดออร์หรือปุโรหิตได้ปฏิบัติพิธีการ—

๒ และพวกเขาคุกเข่าลงพร้อมกับคนในศาสนจักร, และสวดอ้อนวอนพระบิดาในพระนามของพระคริสต์, มีความว่า:

๓ ข้าแต่พระเจ้า, พระบิดานิรันดร์, พวกข้าพระองค์ทูลขอพระองค์ในพระนามของพระบุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์, โปรด ประทานพร และทำให้ ขนมนิ่ง"นี้ศักดิ์สิทธิ์แก่จิตวิญญาณของเขาทั้งหลายผู้ที่รับส่วน; เพื่อพวกเขาจะรับประทานในความระลึก"ถึงพระวรกายของพระบุตรของพระองค์, และเป็นพยานต่อพระองค์, ข้าแต่พระเจ้า, พระบิดานิรันดร์, ว่าพวกเขาเต็มใจรับพระนาม"ของพระบุตรของพระองค์, และระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา, และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ซึ่งพระองค์ประทานให้พวกเขา, เพื่อพวกเขาจะมีพระวิญญาณ"ของพระองค์อยู่กับพวกเขาตลอดเวลา. เอเมน.

บทที่ ๕

กำหนดลักษณะของการปฏิบัติเหล่านี้
พิธีศีลระลึก. ประมาณ ค.ศ. ๔๐๑-๔๒๑.

วิธี"การปฏิบัติเหล่านี้—ดูเถิด, คนเหล่านั้น"หียบถ้อยมา, และกล่าวว่า:

๒ ข้าแต่พระเจ้า, พระบิดานิรันดร์, พวกข้า พระองค์ ทูล ขอ พระองค์, ในพระนามของพระบุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์, โปรด ประทานพร และทำให้เหล่านี้"นี้ศักดิ์สิทธิ์แก่จิตวิญญาณของเขาทั้งหลายผู้ที่ดื่ม, เพื่อพวกเขาจะทำความระลึก"ถึง พระโลหิตของ พระบุตรของพระองค์, ซึ่งหลังเพื่อพวกเขา; เพื่อพวกเขาจะเป็นพยานต่อพระองค์, ข้าแต่พระเจ้า, พระบิดานิรันดร์, ว่าพวกเขาระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา, เพื่อพวกเขาจะมีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับพวกเขา. เอเมน.

บทที่ ๖

บุคคลที่กลับใจได้รับ บัพติศมา และได้รับการผูกมิตร—สมาชิกของศาสนจักรซึ่งกลับใจได้รับการให้อภัย—การประชุมดำเนินไปโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์. ประมาณ ค.ศ. ๔๐๑-๔๒๑.

และบัดนี้ข้าเจ้าพูดเกี่ยวกับการบัพติศมา". ดูเถิด, เอ็ลเดออร์, ปุโรหิต, และผู้สอนได้รับบัพติศมา; และพวกเขาไม่ได้รับบัพติศมานอกจากพวกเขาจะนำผลออกมาว่าพวกเขา"มีค่าควร"จะได้รับ.

๔ ๑ก ๓ นี. ๑๘:๑-๗.
ข คมพ. เอ็ลเดออร์.
ค คพ. ๒๐:๗๖-๗๗.
๓ก คมพ. ศีลระลึก.
ข ลูกา ๒๒:๑๓;
๑ ครี. ๑๑:๒๓-๒๔;
๓ นี. ๑๘:๗.

ค คมพ. พระเยซูคริสต์—การรับพระนามของพระเยซูคริสต์ไว้กับเรา.
ง คมพ. พระวิญญาณบริสุทธิ์.
๕ ๑ก ๓ นี. ๑๘:๘-๑๑;
คพ. ๒๐:๗๘-๗๙.
๒ก คพ. ๒๗:๒-๔.

๖ คมพ. ศีลระลึก.
ข ลูกา ๒๒:๑๙-๒๐;
๑ ครี. ๑๑:๒๕.
๑ก คมพ. บัพติศมา, ให้อภัย.
ข คมพ. ค่าควร (ความมี), ค่าควร (มี), คู่ควร.

๒ ทั้งพวกเขาไม่รับผู้ใดมาสู่บัพติศมานอกจากคนเหล่านั้นจะออกมาด้วยใจที่ซอกซำ” และ วิญญาณ ที่ สำคัญ ผิด, และเป็นพยานต่อศาสนจักรว่าพวกเขากลับใจอย่างแท้จริงจากบาปทั้งหมดของพวกเขา.

๓ และไม่รับผู้ใดเข้ามาสู่บัพติศมานอกจาก พวกเขา จะ รับ^๖พระนามของพระคริสต์, โดยมีความตั้งใจที่จะรับใช้พระองค์จนกว่าชีวิตจะหาไม่.

๔ และหลังจากรับ พวกเขา เข้า มา สู่ บัพติศมา, และอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรง กระทำ และ ชำระ^๗พวกเขา แล้ว, จึง นับ พวกเขา อยู่ในบรรดาผู้คนที่ของศาสนจักรของพระคริสต์; และรับชื่อ^๘พวกเขาไว้, เพื่อพวกเขาจะได้รับการจดจำและบำรุงเลี้ยงด้วยพระวจนะอันประเสริฐของพระเจ้าเป็นเจ้า, เพื่อให้พวกเขาอยู่ในทางที่ถูกต้อง, เพื่อให้พวกเขาเอาใจใส่^๙ต่อการสวดอ้อนวอนตลอดเวลา, โดยวางใจ^{๑๐}แต่ในคุณความดีของพระคริสต์, ซึ่งเป็นพระผู้ทรงลิขิต^{๑๑}และพระผู้ทรงประสิทธิ์ศรัทธาของพวกเขา.

๕ และคนในศาสนจักร^{๑๒}ประชุมกันบ่อย^{๑๓}, เพื่ออดอาหาร^{๑๔}และเพื่อ สวด อ้อนวอน, และพูดกันเกี่ยวกับความผาสุกของจิตวิญญาณพวกเขา.

๖ และพวกเขาประชุมกันบ่อยเพื่อรับ

ส่วนขนมปังและเหล้าองุ่น, ในความระลึกถึงพระเจ้าพระเยซู.

๗ และพวกเขาเคร่งครัดที่จะยึดถือว่าไม่เพียงมีความซื่อซำสามานย์^{๑๕}ในบรรดาพวกเขา; และเมื่อพบว่าผู้ใดกระทำความซื่อซำสามานย์, และมีพยานของศาสนจักรสามคน^{๑๖}ได้กล่าวโทษพวกเขาต่อหน้าเอ็ลเดอร์^{๑๗}, และหากพวกเขาไม่กลับใจ, และไม่สารภาพ, ชื่อพวกเขาจะถูกลบ^{๑๘}, และพวกเขาไม่นับอยู่ในบรรดาผู้คนของพระคริสต์.

๘ แต่บ่อยเท่าที่^{๑๙}พวกเขา กลับใจ และแสวงหา การให้อภัย, ด้วยเจตนาอันแท้จริง, พวกเขาได้รับการให้อภัย^{๒๐}.

๙ และศาสนจักรดำเนิน^{๒๑}การประชุมของ พวกเขา ตาม วิธีการทำงานของพระวิญญาณ, และโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์; เพราะดังที่อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์นำพวกเขาไปไม่ว่าจะสั่งสอน, หรือเพื่อตักเตือน, หรือเพื่อสวด อ้อนวอน, หรือเพื่อ อ้อนวอน, หรือเพื่อร้องเพลง, แม้ตั้งนั้นก็ถูกล่วง.

บทที่ ๗

มีการเชิญชวนเข้าสู่สถานพักผ่อนของพระเจ้า— จง สวด อ้อนวอน ด้วยเจตนา

๒ก คมพ. ใจที่ซอกซำ.
 ๓ก คมพ. พระเยซูคริสต์— การรับพระนามของพระเยซูคริสต์ไว้กับเรา.
 ๔ก คมพ. บริสุทธิ์ (ความ), พิศุทธิ์ (ความ).
 ๕ คพ. ๒๐:๘๒.
 ๖ แอลลิมา ๓๔:๓๓; ๓ นี. ๑๘:๑๕-๑๘.
 ๗ ๒ นี. ๓๑:๑๓; คพ. ๓:๒๐.

๘ ยบ. ๑๒:๒.
 ๙ก คมพ. ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์.
 ๑๐ ๓ นี. ๑๘:๒๒; ๔ นี. ๑:๑๒; คพ. ๘๘:๗๖.
 ๑๑ คมพ. อดอาหาร (การ).
 ๑๒ก คพ. ๒๐:๕๔.
 ๑๓ คพ. ๔๒:๘๐-๘๑.
 ๑๔ คมพ. พยาน.
 ๑๕ แอลลิมา ๖:๑.

คมพ. เอ็ลเดอร์.
 ๑๖ คมพ. สารภาพ (การ).
 ๑๗ อพย. ๓๒:๓๓; คพ. ๒๐:๘๓.
 ๑๘ คมพ. ปัพพาชนียกรรม.
 ๑๙ โมไซยาห์ ๒๖:๓๐-๓๑.
 ๒๐ คมพ. ให้อภัย.
 ๒๑ก คพ. ๒๐:๔๕; ๔๖:๒.
 ๒๒ คมพ. พระวิญญาณบริสุทธิ์.

อันแท้จริง—พระวิญญูณของพระคริสต์
 ทำให้มนุษย์สามารถรู้ความดีจากความ
 ชั่ว—ซาตาน ชักนำมนุษย์ให้ปฏิเสธ
 พระคริสต์และทำชั่ว—ศาสตพยาकरण
 แสดงให้ประจักษ์ถึงการเสด็จมาของพระ
 คริสต์—ปฏิหาริย์เกิดขึ้นได้โดยศรัทธา,
 และเทพปฏิบัติ—มนุษย์ควรหวังชีวิตนิ-
 รันดรและแนบสนิทกับจิตกุศล ประมาณ
 ค.ศ. ๔๐๑-๔๒๑.

และบัดนี้ข้าพเจ้า, โมโรโรเน, เขียนคำพูด
 ของมอรมอนบิดาข้าพเจ้าไว้เล็กน้อย, ซึ่ง
 ท่านพูดไว้เกี่ยวกับศรัทธา, ความหวัง, และ
 จิตกุศล; เพราะท่านพูดกับผู้คนในลักษณะ
 นี้, เมื่อท่านสอนพวกเขาในธรรมศาลาซึ่ง
 พวกเขาสร้างไว้เป็นสถานที่นมัสการ.

๒ และบัดนี้ข้าพเจ้า, มอรมอน, กล่าวแก่
 ท่านพี่น้องที่รักของข้าพเจ้า; และเป็นโดย
 พระคุณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดา, และ
 พระเจ้าพระเยซูคริสต์ของเรา, และพระ
 ประสงค์อันบริสุทธิ์ของพระองค์, เพราะ
 ของประทานแห่งการเรียก^๑ ของพระองค์
 ที่มีต่อข้าพเจ้า, ที่ข้าพเจ้าได้รับอนุญาตให้
 พูดกับท่านในครั้งนี้.

๓ ดังนั้น, ข้าพเจ้าจะพูดกับท่านผู้เป็น
 ของศาสนจักร, ซึ่งเป็นผู้ติดตามที่มีใจ
 สงบสุขของพระคริสต์, และซึ่งได้รับความ
 หวังอย่างเพียงพอซึ่งด้วยความหวังนี้ท่าน
 จะเข้าไปในสถานพักผ่อน^๒ ของพระเจ้าได้,

นับแต่เวลานี้ไปจนกว่าท่านจะพักผ่อนอยู่
 กับพระองค์ในสวรรค์.

๔ และบัดนี้ พี่น้องข้าพเจ้า, ข้าพเจ้า
 ตัดสินเรื่องเหล่านี้เกี่ยวกับท่านเพราะการ
 ดำเนินชีวิต^๓ อย่างสงบสุขของท่านกับลูก
 หลานมนุษย์.

๕ เพราะข้าพเจ้าจำได้ถึงพระวจนะของ
 พระผู้เป็นเจ้าซึ่งตรัสไว้ว่าโดยงานของ
 พวกเขาท่านจะรู้จัก^๔ พวกเขา; เพราะหาก
 งานของพวกเขาดี, พวกเขา ก็ย่อมดีด้วย.

๖ เพราะดูเถิด, พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า
 มนุษย์โดยที่ชั่ว^๕ จะทำสิ่งดีไม่ได้; เพราะ
 หากเขาถวายเป็นของชั่ว, หรือสวดอ้อนวอน^๖
 พระผู้เป็นเจ้า, เว้นแต่เขาจะทำด้วย
 เจตนาอันแท้จริงสิ่งนี้ก็ไม่ใช่ประโยชน์
 กับเขาเลย.

๗ เพราะดูเถิด, จะไม่นับว่าเป็นความ
 ชอบธรรมสำหรับเขา.

๘ เพราะดูเถิด, หากมนุษย์โดยที่ชั่ว^๗ จะ
 ให้ของชั่ว, เขาย่อมทำอย่างเสียไม่ได้;
 ดังนั้นสำหรับเขาจะนับว่าเป็นเช่นเดียวกับ
 กับเขาได้เก็บของชั่วนั้นไว้; ดังนั้นจึง
 นับว่าเขาชั่วต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า.

๙ และเช่นเดียวกัน ถือว่า เป็นการชั่ว
 ด้วยสำหรับมนุษย์, หากเขาสวดอ้อนวอน
 และไม่ใช่ด้วยเจตนาอันแท้จริง^๘ จากใจ;
 แท้จริงแล้ว, และย่อมไม่^๙ เป็นประโยชน์
 กับเขาเลย, เพราะพระผู้เป็นเจ้าไม่ทรง
 รับคนเช่นนั้น.

<p>๗ ๑ก ๑ คร. ๑๓:๑-๑๓; อีเธอร์ ๑๒:๓-๑๒, ๒๗-๓๗; โมโร. ๘:๑๔; ๑๐:๒๐-๒๓. ๒ก คมพ. เรียก (การ), เรียก จากพระผู้เป็นเจ้า</p>	<p>(ได้รับ). ๓ก คมพ. พักผ่อน, สถานพัก- ผ่อน. ๔ก ๑ ยน. ๒:๖; คพ. ๑๙:๒๓. ๕ก ๓ นี. ๑๔:๑๕-๒๐. ๖ก มธ. ๗:๑๕-๑๘.</p>	<p>๗ แอลมา ๓๔:๒๘. คมพ. สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ). ๘ก สภษ. ๑๕:๘. ๙ คพ. ๖๔:๓๔. ๙ก ยากอบ ๑:๖-๗; ๕:๑๖; โมโร. ๑๐:๔.</p>
---	--	--

๑๐ ดังนั้น, มนุษย์โดยที่ชั่วจะทำได้ ไม่ได้; ทั้งเขาจะไม่ให้ของขั้วยุติ.

๑๑ เพราะเหตุเกิด, แหล่งน้ำขมให้น้ำดีออกมาไม่ได้; ทั้งแหล่งน้ำดีให้น้ำขมออกมาไม่ได้; ดังนั้น, คนคนหนึ่งโดยที่เป็นผู้รับใช้ของมารก็ติดตามพระคริสต์ไม่ได้; และหากเขาติดตามพระคริสต์เขาก็เป็นผู้รับใช้ของมารไม่ได้.

๑๒ ดังนั้น, สิ่งที่ดีทั้งปวงมาจากพระเจ้า; และสิ่งที่ชั่วมาจากมาร; เพราะมารเป็นศัตรูกับพระเจ้า, และต่อสู้กับพระองค์ตลอดเวลา, และเชื่อเชียวและชักจูงให้ทำบาป, และให้ทำสิ่งที่ชั่วตลอดเวลา.

๑๓ แต่เหตุเกิด, สิ่งที่เป็นของพระเจ้าเชื่อเชียวและชักจูงให้ทำดีอยู่ตลอดเวลา; ดังนั้น, ทุกสิ่งที่เชื่อเชียวและชักจูงให้ทำดี, และรักพระเจ้า, และรับใช้พระองค์, จึงได้รับการดลใจจากพระเจ้า.

๑๔ ดังนั้น, จงใส่ใจ, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, เพื่อท่านจะไม่ตัดสินว่าสิ่งที่ชั่วเป็นของพระเจ้า, หรือสิ่งที่ดีและมาจากพระเจ้าเป็นของมาร.

๑๕ เพราะเหตุเกิด, พี่น้องของข้าพเจ้า, สิ่งนี้มีไว้ให้ท่านเพื่อตัดสิน, เพื่อท่านจะรู้ความดีจากความชั่ว; และวิธีที่ท่าน

จะตัดสินขัดแย้ง, เพื่อท่านจะรู้ด้วยความรู้อันสมบูรณ์, เหมือนดังความสว่างของกลางวันต่างจากกลางคืนที่มืด.

๑๖ เพราะเหตุเกิด, พระวิญญาณ^๑ของพระคริสต์ประทานให้มนุษย์ทุกคน, เพื่อเขาจะรู้^๒ความดีจากความชั่ว; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงแสดงวิธีตัดสินให้ท่าน; เพราะทุกสิ่งที่เชื่อเชียวให้ทำดี, และชักชวนให้เชื่อในพระคริสต์, ส่งมาโดยเดชานุภาพและของประทานของพระคริสต์; ดังนั้นท่านจะรู้ด้วยความรู้อันสมบูรณ์ว่านี่เป็นของพระเจ้า.

๑๗ แต่สิ่งใดก็ตามที่ชักชวนให้มนุษย์ทำชั่ว, และไม่เชื่อในพระคริสต์, และปฏิเสธพระองค์, และไม่รับใช้พระเจ้า, เมื่อนั้นท่านจะรู้ด้วยความรู้อันสมบูรณ์ว่านี่เป็นของมาร; เพราะมารทำงานตามวิธีนี้, เพราะเขาไม่ชักชวนผู้ใดให้ทำความดี, ไม่, ไม่เลยสักคน; ทั้งเทพของเขาก็ไม่ทำ; ทั้งคนที่ยอมตนขึ้นอยู่กับเขาก็ไม่ทำ.

๑๘ และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, โดยที่เห็นว่าท่านรู้จักแสงสว่างซึ่งโดยแสงสว่างนั้นท่านจะตัดสิน, ซึ่งแสงสว่างนั้นคือแสงสว่าง^๓ของพระคริสต์, จงดูว่าท่านจะไม่ตัดสินผิด; เพราะด้วยการตัดสิน^๔อย่างเดียวกับที่ท่านตัดสินท่านจะถูกตัดสินด้วย.

๑๑ก ยาขอบ ๓:๑๑-๑๒.

ข มธ. ๖:๒๔;

๒ นี. ๓๑:๑๐-๑๓;

คพ. ๕:๖๒.

๑๒ก ยาขอบ ๑:๑๗;

๑ ยน. ๔:๑-๒; อีเธอร์ ๔:๑๒.

ข แอลมา ๕:๓๓-๔๒.

ค ยีล. ๖:๓๐.

คพ. บาบ.

๑๓ก ๒ นี. ๓๓:๔; อีเธอร์ ๘:๒๖.

ข คมพ. ดลใจ (การ), แรغبานดาลใจ.

๑๔ก อสย. ๕:๒๐; ๒ นี. ๑๕:๒๐.

๑๕ก คมพ. เล็งเห็น (การ), ของประทานแห่ง.

๑๖ก คมพ. มโนธรรม; สว่าง (ความ), แสงสว่าง, แสงสว่างของพระคริสต์.

ข ปฐก. ๓:๕;

๒ นี. ๒:๕, ๑๘, ๒๖;

โมไซยาห์ ๑๖:๓;

แอลมา ๒๓:๕; ยีล. ๑๔:๓๑.

๑๗ก คมพ. บาบ.

๑๘ก โมไซยาห์ ๑๖:๓;

คพ. ๕๐:๒๔; ๘๘:๗-๑๓.

คมพ. สว่าง (ความ), แสงสว่าง, แสงสว่างของพระคริสต์.

ข ปจส. มธ. ๗:๑-๒;

ลูกา ๖:๓๗; ยอห์น ๗:๒๔.

๑๙ ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงวอนท่าน, พี่น้อง, ว่าท่านควรค้นหาอย่างขยันหมั่นเพียร โดยผ่านแสงสว่างของพระคริสต์เพื่อท่านจะรู้ความดีจากความชั่ว; และหากท่านยึดมั่นในสิ่งที่ดีไว้ทุกอย่าง, และหาตำหนิไม่, ท่านจะเป็นลูกของพระคริสต์อย่างแน่นอน.

๒๐ และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, เป็นไปได้อย่างไรที่ท่านจะยึดมั่นในทุกสิ่งที่ดี?

๒๑ และบัดนี้ข้าพเจ้ามาถึงศรัทธานั้น, ซึ่งข้าพเจ้ากล่าวว่าข้าพเจ้าจะพูด; และข้าพเจ้าจะบอกท่านถึงทางซึ่งโดยทางนั้นท่านจะยึดมั่นในทุกอย่างที่ดี.

๒๒ เพราะดูเถิด, พระผู้เป็นเจ้าของฉันที่ทรงรู้สิ่งทั้งปวง, โดยที่ดำรงอยู่จากความเป็นนิรันดร์ถึงความเป็นนิรันดร์, ดูเถิด, พระองค์ทรงส่งเทพมาปฏิบัติต่อลูกหลานมนุษย์, เพื่อแสดงให้ประจักษ์เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระคริสต์; และในพระคริสต์สิ่งดีทุกอย่างจะเกิดขึ้น.

๒๓ และพระผู้เป็นเจ้าของฉันทรงประกาศแก่ศาสดาพยากรณ์ด้วย, โดยพระโอษฐ์ของพระองค์เอง, ว่าพระคริสต์จะเสด็จมา.

๒๔ และดูเถิด, มีวิธีต่าง ๆ นานา ที่พระองค์ทรงแสดงสิ่งที่ดีให้ประจักษ์แก่ลูกหลานมนุษย์, ซึ่งสิ่งเหล่านั้นดี; และสิ่งที่ดีทั้งหมดมาจากพระคริสต์; มิฉะนั้นมนุษย์ก็ตก, และไม่มีสิ่งที่ดีมาสู่พวกเขาได้.

๒๕ ดังนั้น, โดยการปฏิบัติของเหล่าเทพ, และโดยพระวอนจะทุกคำซึ่งออกจากพระโอษฐ์ของพระผู้เป็นเจ้าของฉัน, มนุษย์จึงเริ่มใช้ศรัทธาในพระคริสต์; และดังนั้นโดยศรัทธา, พวกเขายึดมั่นสิ่งที่ดีทุกอย่าง; และเป็นดังนั้นจนถึงการเสด็จมาของพระคริสต์.

๒๖ และหลังจากพระองค์เสด็จมามนุษย์ได้รับการช่วยให้รอดเช่นกันโดยศรัทธาในพระนามของพระองค์; และโดยศรัทธา, พวกเขากลายเป็นบุตรของพระผู้เป็นเจ้าของฉัน. และพระคริสต์ทรงพระชนม์อยู่แน่นอนฉันใด พระองค์รับสิ่งถ้อยคำเหล่านี้กับบรรพบุรุษของเราฉันนั้น, มีความว่า: สิ่งใดก็ตามเจ้าจะขอลพระบิดาในนามของเรา, ซึ่งดี, ด้วยศรัทธาเชื่อมั่นว่าเจ้าจะได้รับ, ดูเถิด, เจ้าจะสมปรารถนา.

๒๗ ดังนั้น, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ปาฏิหาริย์หมดไปแล้ว หรือเพราะพระคริสต์เสด็จขึ้นสวรรค์, และทรงนั่งทางพระหัตถ์ขวาของพระผู้เป็นเจ้าของฉัน, เพื่อเรียกร้องสิทธิแห่งพระเมตตาของพระองค์จากพระบิดา ซึ่งพระองค์ทรงมีต่อลูกหลานมนุษย์?

๒๘ เพราะพระองค์ทรงสนองตอบเจตนาธรรมณ์ของกฎ, และพระองค์ทรงขอรับเอาคนทั้งปวงซึ่งมีศรัทธาในพระองค์; และคนที่มิมีศรัทธาในพระองค์จะแนบสนิทอยู่กับทุกสิ่งที่ดี; ฉะนั้น

๑๙ก คพ. ๘๔:๔๕-๔๖.
 ข โมไซยาห์ ๑๕:๑๐-๑๒;
 ๒๗:๒๕.
 คพ. บุตรและธิดาของพระผู้เป็นเจ้าของฉัน.
 ๒๒ก คพ. พระผู้เป็นเจ้าของฉัน, พระ

ผู้เป็นเจ้าของสามพระองค์.
 ข โมเสส ๕:๕๘.
 คพ. ทูตสวรรค์, เทพ.
 ๒๔ก ๒ น. ๒:๕.
 ๒๕ก ออลมา ๑๒:๒๘-๓๐.
 ๒๖ก ๓ น. ๑๘:๒๐.

คพ. สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ).
 ๒๗ก คพ. ปาฏิหาริย์.
 ข อสย. ๕๓:๑๒;
 โมไซยาห์ ๑๔:๑๒.
 ๒๘ก รีม. ๑๒:๙ คพ. ๙๘:๑๑.

พระองค์จึงทรงวิงวอนแทนผู้ตมการณั
ของลูกหลานมนุษย์; และพระองค์ประทับ
อยู่เป็นนรันดร์บนสวรรค์.

๒๙ และเพราะพระองค์ทรงกระทำการ
นี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ปาฏิหาริย์ของ
พระองค์หมดไปแล้วหรือ? ดูเถิดข้าพเจ้า
กล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย; ทั้งเทพก็ไม่ยุติการ
ปฏิบัติต่อลูกหลานมนุษย์.

๓๐ เพราะ ดูเถิด, พวกเขาขึ้นอยู่ กับ
พระองค์, เพื่อปฏิบัติศาสนกิจตามพระ
วณะแห่งพระบัญชาของพระองค์, โดย
แสดงตนแก่ผู้มีศรัทธาแรงกล้าและจิตใจ
มั่นคงในทุกรูปแบบของความเป็นเหมือน
พระผู้เป็นเจ้า.

๓๑ และหน้าที่แห่งการปฏิบัติศาสนกิจ
ของพวกเขาคือการเรียกมนุษย์มาสู่การ
กลับใจ, และเพื่อทำและทำให้งานแห่งพันธ
สัญญาของพระบิดาสมบูรณ์, ซึ่งพระองค์
ทรงกระทำกับลูกหลานมนุษย์, เพื่อเตรียม
ทางในบรรดาลูกหลานมนุษย์, โดยประกาศ
พระ วณะ ของ พระ คริสต์ แก่ ภาชนะ ที่
เลือกสรรแล้วของพระเจ้า, เพื่อพวกเขาจะ
แสดงประจักษ์พยานถึงพระองค์.

๓๒ และโดยกระทำดังนี้, พระเจ้าพระผู้
เป็นเจ้าทรงเตรียมทางเพื่อมนุษย์ที่เหลือ
อยู่จะมีศรัทธา^๗ในพระ คริสต์, เพื่อ พระ
วิญญาณบริสุทธิ์จะมีที่อยู่ในใจพวกเขา, ตาม
เดขานภาพของพระองค์; และตามวิธีนี้พระ
บิดา, ทรงทำให้พันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรง
กระทำกับลูกหลานมนุษย์เกิดขึ้น.

๓๓ และพระคริสต์ตรัสไว้ว่า: หากเจ้าจะ
มีศรัทธา^๗ในเราเจ้าจะมีพลังความสามารถ
ทำสิ่งใดก็ตามที่เราเห็นสมควร^๗.

๓๔ และ พระองค์ ตรัส ไว้ ว่า: จง กลับ
ใจ^๗เถิดเจ้าทั้งหลายทั่วสุดแดนแผ่นดิน
โลก, และมาหาเรา, และรับบัพติศมาใน
นามของเรา, และมี ศรัทธาในเรา, เพื่อ
เจ้าจะรอดได้.

๓๕ และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า,
หาก เป็น เช่นนี้ คือ เรื่อง เหล่านี้ จริง ซึ่ง
ข้าพเจ้าพูดไว้กับท่าน, และพระผู้เป็นเจ้า
จะทรงแสดงแก่ท่าน, ด้วยเดขานภาพ^๗
และรัศมีภาพอันยิ่งใหญ่ในวัน^๗สุดท้าย,
ว่าเรื่องเหล่านี้จริง, และหากมันจริงวัน
แห่งปาฏิหาริย์หมดแล้วหรือ?

๓๖ หรือ เทพยุติ การมาปรากฏ แก่ ลูก
หลานมนุษย์? หรือพระองค์ทรงยัง^๗อำนาจ
ของ พระ วิญญาณ บริสุทธิ์ จาก พวกเขา?
หรือพระองค์จะทรงกระทำเช่นนั้น, ตราบ
เท่าที่วันเวลาจะมีอยู่, หรือแผ่นดินโลกจะ
ยังอยู่, หรือจะมีคนเดียวบนพื้นพิภพที่จะ
ได้รับการช่วยให้รอด?

๓๗ ดูเถิด ข้าพเจ้า กล่าว แก่ ท่าน, ไม่
เลย; เพราะเป็นด้วยศรัทธาที่ปาฏิหาริย์^๗
กระทำขึ้น; และเป็นด้วยศรัทธาที่เทพมา
ปรากฏและปฏิบัติต่อมนุษย์; ดังนั้น, หาก
สิ่งเหล่านี้หมดไปวิบัติย่อมมีแก่ลูกหลาน
มนุษย์, เพราะเป็นด้วยความไม่เชื่อ, และ
ทั้งหมดเปล่าประโยชน์.

๓๘ เพราะไม่มีผู้ใดจะได้รับการช่วยให้

๒๘๗ ๑ ยน. ๒:๑; ๒ นี. ๒:๙.
คมพ. ผู้วิงวอนแทน.
๓๒ก คมพ. ศรัทธา, เชื่อ
(ความ).
๓๓ก มธ. ๑๗:๒๐.

๗ คพ. ๘๘:๖๔-๖๕.
๓๔ก ๓ นี. ๒๗:๒๐;
อีเธอร์ ๔:๑๘.
๓๕ก ๒ นี. ๓๓:๑๑.
๗ คพ. ๓๕:๘.

๓๖ก โมโร. ๑๐:๔-๕, ๗, ๑๙.
๓๗ก มธ. ๑๓:๕๘;
มธ. ๙:๒๐;
อีเธอร์ ๑๒:๑๒-๑๘.
๗ โมโร. ๑๐:๑๙-๒๔.

รอดได้, ตามพระวาทะของพระคริสต์, เว้นแต่พวกเขาจะมีศรัทธาในพระนามของพระองค์; ดังนั้น, หากสิ่งเหล่านี้หมดไป, เมื่อนั้นศรัทธาก็หมดไปด้วย; และสภาพของมนุษย์ก็น่าพรึ่นพริ้ง, เพราะพวกเขาเป็นราวกับไม่มีการไถ่กระทำขึ้น.

๓๙ แต่ดูเถิด, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าตัดสินสิ่งที่ดีกว่านี้เกี่ยวกับท่าน, เพราะข้าพเจ้าตัดสินว่าท่านมีศรัทธาในพระคริสต์เพราะความมีใจอ่อนน้อมของท่าน; เพราะหากท่านไม่มีศรัทธาในพระองค์เมื่อนั้นก็ไม่เหมาะที่จะนับท่านอยู่ในบรรดาผู้คนของศาสนจักรของพระองค์.

๔๐ และอนึ่ง, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าจะพูดกับท่านเกี่ยวกับความหวัง. จะเป็นไปได้อย่างไรที่ท่านจะบรรลุถึงศรัทธา, นอกจากท่านจะมีความหวัง?

๔๑ และอะไรเล่าที่ท่านจะหวัง? ดูเถิด ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า ท่านจะมีความหวัง โดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์ และเดชานุภาพแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์, เพื่อยกท่านขึ้นสู่นิรันดรแห่งชีวิต, และนี่เพราะศรัทธาของท่านในพระองค์ตามสัญญา.

๔๒ ดังนั้น, หากคนใดมีศรัทธา เขาจำเป็นต้องมีความหวัง; เพราะปราศจากศรัทธา จะมีความหวังไม่ได้.

๔๓ และอนึ่ง, ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าท่านจะมีความหวังไม่ได้, นอกจากเขาจะมีความอ่อนน้อม, และใจนอบน้อม.

๔๔ หากเป็นเช่นนั้น, ศรัทธาและความหวังของเขาเปล่าประโยชน์, เพราะไม่มีใครจะเป็นที่ยอมรับต่อพระพักตร์พระเจ้า, นอกจากผู้ที่มีความอ่อนน้อมและใจนอบน้อม; และหากผู้ใดมีความอ่อนน้อมและใจนอบน้อม, และสารภาพ โดยอำนาจของพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ว่าพระเยซูคือพระคริสต์, เขาจำเป็นต้องมีจิตกุศล; เพราะหากเขาไม่มีจิตกุศลเขาก็ไม่เป็นอะไรเลย; ดังนั้นเขาต้องมีจิตกุศล.

๔๕ และจิตกุศล อดทนนาน, และมีน้ำใจ, และไม่ริษยา, และไม่ผยอง, ไม่แสวงหาเพื่อตน, ไม่ขุ่นเคืองง่าย, ไม่คิดชั่ว, และไม่ขึ้นชมยินดีในความชั่วช้าสามัญ แต่ขึ้นชมยินดีในความจริง, ทนทุกสิ่ง, เชื่อทุกสิ่ง, หวังทุกสิ่ง, อดทนทุกสิ่ง.

๔๖ ดังนั้น, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, หากท่านไม่มีจิตกุศล, ท่านก็ไม่เป็นอะไรเลย, เพราะจิตกุศลไม่มีวันสูญสิ้น. ดังนั้น, จงแนบสนิทอยู่กับจิตกุศล, ซึ่งเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในสิ่งทั้งปวง, เพราะสิ่งทั้งปวงต้องสูญสิ้น—

๔๗ แต่จิตกุศล คือความรัก อันบริสุทธิ์

๓๙ก คมพ. คำควร (ความมี), คำควร (มี), คู่ควร.
๔๐ก อีเธอร์ ๑๒:๔.
คมพ. ความหวัง.
๔๑ก คพ. ๑๓๘:๑๔.
ข ทิตัส ๑:๒; เจโคบ ๔:๕;
แอลมา ๒๕:๑๖;
โมโร. ๗:๒๕.
ค คมพ. ชีวิตนิรันดร.

๔๒ก คมพ. ศรัทธา, เชื่อ (ความ).
ข โมโร. ๑๐:๒๐.
๔๓ก คมพ. อ่อนน้อม (ความมีใจ), อ่อนน้อม (ความสุภาพ), อ่อนน้อม (คน, ความ).
๔๔ก แอลมา ๗:๒๕;
อีเธอร์ ๑๒:๒๘-๓๔.
ข ลูกา ๑๒:๘-๙.

คมพ. สารภาพ (การ);
ประจักษ์พยาน.
๔๕ก ๑ ครี. ๑๓:๑-๑๓.
ข คมพ. ริษยา (ความ), อิจฉา.
๔๗ก ๒ นี. ๒๖:๓๐.
คมพ. จิตกุศล.
ข ยชว. ๒๒:๕.
คมพ. รัก (ความ).

ของพระคริสต์, และสิ่งนี้ยังยืนตลอดกาล; และผู้ใดที่ถูกพบว่าครอบครองมันในวันสุดท้าย, ย่อมจะดีกับเขา.

๔๘ ดังนั้น, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, จงสวดอ้อนวอน^๑พระบิดาจนสุดพลังของใจ, เพื่อท่านจะเปี่ยมด้วยความรักนี้, ซึ่งพระองค์ประทานให้ทุกคนซึ่งเป็นผู้ติดตามที่แท้จริงของพระบุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์; เพื่อท่านจะกลับกลายเป็นบุตรของพระเจ้า; เพื่อว่าเมื่อพระองค์จะเสด็จมาปรากฏ เราจะเป็นเหมือน^๒พระองค์, เพราะเราจะเห็นพระองค์^๓ดั่งที่พระองค์ทรงดำรงอยู่; เพื่อเราจะมีหวังนี้; เพื่อพระองค์จะทรงทำให้เราบริสุทธิ์^๔ แม้ดั่งที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์. เอเมน.

บทที่ ๘

การบังเกิดมาเด็กเล็ก ๆ เป็นความน่าชิงชังเลวร้าย—เด็กเล็ก ๆ มีชีวิตในพระคริสต์เพราะการชดใช้—ศรัทธา, การกลับใจ, ความอ่อนโยนและการมีความนอบน้อมแห่งใจ, การรับพระวิญญูณบริสุทธิ์, และการอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่นำไปสู่ความรอด. ประมาณ ค.ศ. ๔๐๑-๔๒๑.

สำส่นฉบับหนึ่งของ มอ รรมอน บิ ดา^๑

ข้าพเจ้า, เขียนถึงข้าพเจ้า, โมโรไน; และเขียนถึงข้าพเจ้าหลังจากการเรียกข้าพเจ้ามาสู่การปฏิบัติศาสนกิจไม่นาน. และท่านเขียนถึงข้าพเจ้าในทำนองนี้, มีความว่า:

๒ โมโรไน, ลูกที่รักของพ่อ, พ่อชื่นชมยินดีอย่างยิ่งที่พระเจ้าพระเยซูคริสต์ของลูกทรงนึกถึงลูก, และทรงเรียกลูกมาสู่การปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์, และมาสู่งานศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์.

๓ พ่อนึกถึงลูกเสมอในคำสวดอ้อนวอนของพ่อ, โดยการสวดอ้อนวอนพระเจ้าพระบิดาตลอดเวลาในพระนามของพระโอรสผู้บริสุทธิ์ของพระองค์, พระเยซู, เพื่อโดยผ่านทาง พระคุณ ความดี และพระคุณ^๑ อันไม่มีขอบเขตของพระองค์, พระองค์, จะทรงปกป้องรักษาลูกโดยผ่านความยืนยันในศรัทธาที่ลูกมีต่อพระนามของพระองค์จนกว่าชีวิตจะหาไม่.

๔ และบัดนี้, ลูกพ่อ, พ่อพูดกับลูกเกี่ยวกับเรื่องที่ทำให้พ่อโศกเศร้าอย่างยิ่ง; เพราะมันทำให้พ่อโศกเศร้าที่มีการโต้เถียง^๒กันขึ้นในบรรดาพวกลูก.

๕ เพราะ, หากที่พ่อรู้เป็นความจริง, มีการโต้เถียงกันในบรรดาพวก ๆ เกี่ยวกับบังเกิดมาของเด็กเล็ก ๆ ของพวกลูก.

๖ และบัดนี้, ลูกพ่อ, พ่อปรารถนาให้ลูกทำงานอย่างขยันหมั่นเพียร, เพื่อจะเอาความผิดร้ายแรงนี้ไปจากบรรดาลูก; เพราะ, ด้วยเจตนา^๓นี้พ่อจึงเขียนสำส่นนี้.

๔๘ก คมพ. สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ).
ข คมพ. พระเยซูคริสต์—แบบอย่างของพระเยซูคริสต์; เชื้อฟั่ง (การ),

เชื้อฟั่ง (คนที่).
ค ๑ ยน. ๓:๑-๓;
๓ นี. ๒๗:๒๗.
ง ๓ นี. ๑๓:๒๘-๒๙.
คมพ. บริสุทธิ์ (ความ),
พิศุทธิ์ (ความ).

๘ ๑ก คม. ๑:๑.
๓ก โมไซยาห์ ๔:๑๑.
ข คมพ. พระคุณ.
๔ก ๓ นี. ๑๑:๒๒, ๒๘;
๑๘:๓๔.

๗ เพราะทันทีหลังจากที่พอรู้เรื่องเหล่านี้เกี่ยวกับพวกลูกพ่อจึงทูลถามพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้. และพระวจนะ^๗ของพระเจ้ามาถึงพ่อโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์, มีความว่า:

๘ จงฟังพระวจนะของพระคริสต์, พระผู้ไถ่ของเจ้า, พระเจ้าของเจ้าและพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า. ดุเถิด, เรามาในโลกไม่ใช่เพื่อเรียกคนชอบธรรมแต่เรียกคนบาปสู่การกลับใจ; คนสบายดี^๘ไม่ต้องการหมอ, แต่คนที่เจ็บป่วยต้องการ; ดังนั้น, เด็ก^๙เล็ก ๆ บริสุทธิ์^๙, เพราะพวกเขาไม่สามารถทำบาป^๙; ดังนั้นเราจึงนำคำสาปแช่งต่ออาดัม^{๑๐}ไปจากพวกเขา, เพื่อมันจะไม่พาลังเหนือพวกเขา; และกฎแห่งการเข้าสู่หน้ต^{๑๑}สิ้นสุดเพราะเรา.

๙ และตามวิธีนี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงแสดงพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าให้ประจักษ์แก่พ่อ; ดังนั้น, ลูกที่รักของพ่อ, พ่อรู้ว่าเป็นการลบหลู่อย่างรุนแรงต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, ที่ลูกจะให้บังพัตติมาเด็กเล็ก ๆ.

๑๐ ดุเถิดพ่อกล่าวแก่ลูกว่าลูกจงสอนเรื่องนี้—การกลับใจและบังพัตติมาให้คนที่รู้จักผิดชอบ^{๑๒}และสามารถทำบาป; แท้จริงแล้ว, จงสอนบิดามารดาว่าพวกเขาต้องกลับใจและรับบังพัตติมา, และนอบน้อม

ถ่อมตนเหมือนเด็ก^{๑๓}เล็ก ๆ ของพวกเขา, และพวกเขาทั้งปวงจะได้รับการช่วยให้รอดพร้อมกันกับเด็กเล็ก ๆ ของพวกเขา.

๑๑ และเด็ก^{๑๔}เล็ก ๆ ของพวกเขาไม่ต้องมีการกลับใจ, หรือบังพัตติมา. ดุเถิด, บังพัตติมาคือการมาสู่การกลับใจที่จะทำให้พระบัญญัติสมบูรณ์อันนำไปสู่การปลดบาป^{๑๕}.

๑๒ แต่เด็ก^{๑๖}เล็ก ๆ มีชีวิตอยู่ในพระคริสต์, แม้ตั้งแต่การวางรากฐานของโลก; หากไม่เป็นดังนั้น, พระผู้เป็นเจ้าของโลกก็ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าของที่ลำเอียง, และเป็นพระผู้เป็นเจ้าของที่เปลี่ยนแปลงได้ด้วย, และเป็นผู้หนีบถื้อตัวบุคคล^{๑๗}; เพราะมีเด็กเล็ก ๆ ก็คนแล้วที่ตายโดยปราศจากการบังพัตติมา!

๑๓ ดังนั้น, หากเด็กเล็ก ๆ รอดไม่ได้โดยปราศจากบังพัตติมา, เด็กเหล่านี้ต้องไปสู่นรกอันหาได้สิ้นสุดไม่.

๑๔ ดุเถิดพ่อกล่าวแก่ลูก, ว่าเขาที่คิดว่าเด็กเล็ก ๆ ต้องรับบังพัตติมาย่อมอยู่ในดีแห่งความขมขื่นและพันธนาการแห่งความชั่วช้าสามัญ; เพราะเขาไม่มีทั้งศรัทธา^{๑๘}, ความหวัง, หรือจิตกุศล; ดังนั้น, หากเขาถูกตัดขาดไปขณะที่อยู่ในความคิดนั้น, เขาต้องลงไปสู่นรก.

๑๕ เพราะความชั่วร้ายนำพรมันพริ้งยั้งนักที่จะคิดว่าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงช่วยเด็กคน

๗ก คมพ. พระคำของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า.
๘ก มาระโก ๒:๑๗.
ข มาระโก ๑๐:๑๓-๑๖.
ค โมไซยาห์ ๓:๑๖;
คพ. ๗:๗.
ง คมพ. บาป.
จ ๒ นี. ๒:๒๕-๒๗.
คมพ. การตกของอาดัมและเอวา.

ฉ ปฐก. ๑๗:๑๐-๑๑.
คมพ. เข้าสู่หน้ต (การ).
๑๐ก คมพ. รับผิดชอบได้ (ที่), รู้จักผิดชอบ.
ข คมพ. เด็ก, ลูก; นอบน้อม (ความ), อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ).
๑๑ก คมพ. บังพัตติมา, ให้บังพัตติมา—คุณสมบัตินี้สำหรับบังพัตติมา; เด็ก, ลูก.

ข คมพ. ปลดบาป (การ).
๑๒ก คพ. ๒๙:๔๖-๔๗;
๓ต:๓๘.
ข อฟ. ๖:๙;
๒ นี. ๒๖:๓๓;
คพ. ๓๘:๑๖.
๑๔ก ๑ ครี. ๑๓:๑-๑๓;
อีเธอร์ ๑๒:๖;
โมโร. ๗:๒๕-๒๘;
๑๐:๒๐-๒๓.

หนึ่งให้รอดเพราะบัพติศมา, และอีกคนหนึ่งต้องพินาศเพราะไม่ได้รับบัพติศมา.

๑๖ วิบัติจึงมีแก่คนที่บิดเบือนทางของพระเจ้าตามวิธีนี้, เพราะพวกเขาจะพินาศเว้นแต่พวกเขากลับใจ. ตูเถิด, พ่อพูดด้วยความอาจหาญ, โดยมีอำนาจ^๑จากพระเจ้าเป็นเจ้า; และพ่อไม่กลัวสิ่งที่มนุษย์จะทำได้; เพราะความรัก^๒ที่บริสุทธิ์ย่อมขับ^๓ความกลัวออกไปสิ้น.

๑๗ และพ่อเปี่ยมด้วยจิตกุศล^๔, ซึ่งคือความรักอันเป็นนิจ; ดังนั้น, เด็กทั้งปวงเหมือนกันสำหรับพ่อ; ดังนั้น, พ่อรักเด็ก^๕เล็ก ๆ ด้วยความรักอันบริสุทธิ์; และพวกเขาเป็นเหมือนกันหมดและเป็นผู้รับส่วนในความรอด.

๑๘ เพราะ พ่อรู้ว่า พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงเป็นพระเจ้าที่ล่าเอียง, ทั้งไม่เป็นพระสัถภาวะที่เปลี่ยนแปลงได้; แต่พระองค์ไม่ ทรง เปลี่ยนแปลง^๖จากชั่วนิรันดร์ ถึงชั่วนิรันดร์.

๑๙ เด็ก^๗เล็ก ๆ ไม่สามารถกลับใจได้; ดังนั้น, จึงเป็นความชั่วร้ายอันน่าพรั่นพรึงที่จะปฏิเสธพระเมตตาอันบริสุทธิ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่มืดต่อพวกเขา, เพราะพวกเขามีชีวิตอยู่ในพระองค์ทุกคนเพราะพระเมตตา^๘ของพระองค์.

๒๐ และเขาที่กล่าวว่าเด็กเล็ก ๆ ต้อง

รับบัพติศมาปฏิเสศพระเมตตาของพระคริสต์, และถือว่าการชดใช้^๑จากพระองค์และพลังแห่งการไถ่ของพระองค์ไว้ค่า.

๒๑ วิบัติแก่คนเช่นนั้น, เพราะพวกเขาหมิ่นเหม่ต่อความตาย, นรก^๒, และความทรมานอันหาได้สิ้นสุดไม่^๓. พ่อพูดเรื่องนี้อย่างอาจหาญ; พระผู้เป็นเจ้าของทรงบัญชาพ่อไว้. จงฟังเรื่องเหล่านี้และจงเอาใจใส่, มิฉะนั้นมันจะยืนยันกล่าวโทษลูกที่บัลลังก์พิพากษา^๔ของพระคริสต์.

๒๒ เพราะจงดูว่าเด็กเล็ก ๆ ทั้งหมดมีชีวิต^๕อยู่ในพระคริสต์, และพวกเขาทั้งปวงที่อยู่โดยปราศจากกฎ^๖ด้วย. เพราะพลังแห่งการไถ่^๗มาสู่พวกเขาทั้งปวงที่ไม่มีกฎ; ดังนั้น, คนที่ไม่ถูกกล่าวโทษ, หรือคนที่ไม่อยู่ภายใต้การกล่าวโทษ, ย่อมกลับใจไม่ได้; และกับคนเช่นนั้นบัพติศมาไม่มีผลเลย—

๒๓ แต่เป็นการลบหลู่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, เป็นการ ปฏิเสธ พระเมตตาของ พระคริสต์, และอำนาจของ พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์^๑ของ พระองค์, และการมอบความวางใจในงานที่ตายแล้ว^๒.

๒๔ ตูเถิด, ลูกพ่อ, เรื่องนี้ไม่ควรจะเป็น; เพราะการกลับใจ^๑มีไว้เพื่อพวกเขาที่อยู่ภายใต้การกล่าวโทษและภายใต้คำสาปแช่งของกฎที่ถูกฝ่าฝืน.

๑๖ก คมพ. สิทธิอำนาจ.

ข คมพ. รัก (ความ).

ค ๑ ยน. ๔:๑๘.

๑๗ก คมพ. จิตกุศล.

ข โมไซยาห์ ๓:๑๖-๑๙.

๑๘ก แอลมา ๗:๒๐; มอริ. ๙:๙.

คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าของสามพระองค์.

ข โมโร. ๗:๒๒.

๑๙ก ลูกา ๑๘:๑๕-๑๗.

ข คมพ. เมตตา (ความ, พระ, มี).

๒๐ก คมพ. ชดใช้ (การ);

แผนแห่งการไถ่.

๒๑ก คมพ. นรก.

ข เจคอบ ๖:๑๐;

โมไซยาห์ ๒๘:๓;

คพ. ๑๙:๑๐-๑๒.

ค คมพ. พระเยซูคริสต์—พระผู้พิพากษา.

๒๒ก คมพ. ความรอด—ความรอดของเด็ก.

ข กิจการ ๑๗:๓๐;

คพ. ๗:๗๑-๗๒.

ค คมพ. ไถ่ (การ), ไถ่ (ได้รับการ).

๒๓ก คพ. ๒๒:๒.

๒๔ก คมพ. กลับใจ (การ).

๒๕ และผลแรกของการกลับใจ^๑คือบัพ-
ติศมา^๒; และบัพติศมามีขึ้นโดยศรัทธา
จนถึงการทำให้พระบัญญัติสมบูรณ์; และ
การทำให้พระบัญญัติสมบูรณ์นำมาซึ่ง
การปลดปล่อย;

๒๖ และการปลดบาปนำมาซึ่งความอ่อน
โยน^๓, และความนอบน้อมแห่งใจ; และ
เพราะความอ่อนโยนและความนอบน้อม
แห่งใจ การมาเยือนของ พระ วิญญาณ
บริสุทธิ์^๔ ย่อมมาถึง, ซึ่งพระผู้ปลอบโยน^๕
ทรงทำให้เยี่ยมไป ด้วย ความ หวัง และ
ความรัก^๖ อัน บริบูรณ์, ซึ่ง ความรัก นั้น
อดทนโดยความขยันหมั่นเพียร ต่อการ
สวดอ้อนวอน^๗, จนที่สุดจะมาถึง, เมื่อวิ-
สุทธิชน^๘ ทั้ง ปวง จะ ฟานัก อยู่ กับ พระผู้
เป็นเจ้าของ.

๒๗ ดูเถิด, ลูกพ่อ, พ่อจะเขียนถึงลูกอีก
หากพ่อไม่ออกไปสู้กับชาวเลมันไนเร็ว ๆ
นี้. ดูเถิด, ความจงหอง^๙ของประชาชาติ
นี้, หรือผู้คนของชาวนีไฟ, พิสูจน์ความ
พินาศของ พวกเขา เว้น แต่ พวกเขา จะ
กลับใจ.

๒๘ จง สวดอ้อนวอนเพื่อพวกเขา, ลูก
พ่อ, เพื่อการกลับใจจะมาถึงพวกเขา. แต่
ดูเถิด, พ่อเกรงว่า พระวิญญาณทรง ละ
ความเพียร^{๑๐}กับพวกเขาแล้ว; และในแผ่นดิน
ดินส่วนนี้พวกเขาหมยมั่นจะขจัดพลัง

อำนาจและสิทธิอำนาจทั้งหมดที่มาจาก
พระเจ้า เป็น เจ้า ด้วย; และพวกเขา กำลัง
ปฏิเสธ^{๑๑}พระวิญญาณบริสุทธิ์.

๒๙ และ หลังจาก ปฏิเสธ ความรู้ อัน
มากมายเช่นนั้น, ลูกพ่อ, พวกเขาจะต้อง
พินาศในไม่ช้า, อันจะทำให้คำพยากรณ์
ซึ่งศาสดาพยากรณ์พูดไว้เกิดสัมฤทธิ์ผล,
เช่นเดียวกันกับพระวจนะของพระเจ้าผู้ช่วย
ให้รอดของเราเอง.

๓๐ ลาก่อน, ลูกพ่อ, จนกว่าพ่อจะเขียน
ถึงลูก, หรือจะพบลูกอีก. เอเมน.

สาส์นฉบับที่สองของมอรมอนถึงโมโรไน
บุตรของท่าน

ประกอบด้วยบทที่ ๙.

บทที่ ๙

ทั้งชาวนีไฟและชาวเลมันไนเสวทรามและ
เส้อมโทรม—พวกเขาทรมานและกระทำ
ฆาตกรรมกันและกัน—มอรมอนสวด
อ้อนวอนให้พระคุณและพระคุณ ความ
ดีสถิตอยู่ กับโมโรไน ตลอด กาล นาน.
ประมาณ ค.ศ. ๔๐๑-๔๒๑.

ลูกที่รักของพ่อ, พ่อเขียนถึงลูกอีกเพื่อลูก

๒๕ก คมพ. บัพติศมา,
ให้บัพติศมา—คุณสมบัตินี้
สำหรับบัพติศมา.
ข โมเสส ๖:๕๘-๖๐.
ค คพ. ๗:๖:๕๒.
คมพ. ปลดบาป (การ).
๒๖ก คมพ. อ่อนน้อม
(ความมีใจ), อ่อนน้อม
(ความสุภาพ), อ่อนโยน
(คน, ความ).

ข คมพ. พระวิญญาณ
บริสุทธิ์.
ค คมพ. พระผู้ปลอบโยน.
ง คมพ. ความหวัง.
จ ๑ ปต. ๑:๒๒;
๑ นี. ๑๑:๒๒-๒๕.
ฉ คมพ. ขยันหมั่นเพียร
(ความ).
ช คมพ. สวดอ้อนวอน (การ),
สวดอ้อนวอน (คำ).

ซ คมพ. วิสุทธิชน.
๒๗ก คพ. ๓๘:๓๙.
คมพ. จงหอง (ความ),
ถือดี (ความ), ลำพอง
(ความ).
๒๘ก มอริ. ๕:๑๖.
ข แอลมา ๓๙:๖.
คมพ. บาปที่อภัยมิได้.

จะรู้ว่าพ่อยังมีชีวิตอยู่; แต่พ่อเขียนเรื่องบางอย่างที่น้ำใสกึ่เศร้า.

๒ เพราะดูเถิด, พ่อมีการสู้รบอย่างดุเดือดกับชาวเลมัน, ซึ่งในการนี้เราไม่ชนะ; และอาร์คิแอนที่สตายลงด้วยดาบ, และลูร์มกับอิมรอนด้วย; แท้จริงแล้ว, และเราสูญเสียคนดีเยี่ยมของเราเป็นจำนวนมาก.

๓ และบัดนี้ดูเถิด, ลูกพ่อ, พ่อเกรงว่าเกลือกชาวเลมันจะทำลายผู้คนพวกนี้; เพราะพวกเขาไม่กลับใจ, และซาตานปลุกปั่นพวกเขาตลอดเวลาให้โกรธกัน.

๔ ดูเถิด, พ่อกำลังทำงานหนักกับพวกเขาอยู่ตลอดเวลา; และเมื่อพ่อพูดพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของด้วยความรุนแรง^๑ พวกเขาก็ตัวสั่นและเกิดโทสะต่อต้านพ่อ; และเมื่อพ่อไม่ใช้ความรุนแรงพวกเขา ก็ทำใจแข็ง กระจ่าง ต่อ พระวจนะ; ดังนั้น, พ่อกลัวด้วยเกรงว่าพระวิญญูณของพระเจ้าทรงละความเพียร^๒ กับพวกเขาแล้ว.

๕ เพราะพวกเขาโกรธยิ่งนักจนพ่อรู้สึก^๓ ว่าพวกเขาหาได้มีความเกรงกลัวความตายไม่; และพวกเขาสูญเสียความรัก, ที่มีต่อกัน; และพวกเขากระหาย^๔ เลือดและการแก้แค้นอยู่ตลอดเวลา.

๖ และบัดนี้, ลูกที่รักของพ่อ, ทั้งที่พวกเรามีความแข็งกระด้าง, ก็ขอให้เราทำงานหนักอย่างขยันหมั่นเพียร^๕; เพราะหากเราหยุดทำงานหนัก^๖, เราจะถูกนำไปอยู่ภายใต้การกล่าวโทษ; เพราะเรามีงานที่จะต้องทำขณะเมื่อเราอยู่ในร่างแห่งดิน

เหนียวนี้, เพื่อเราจะชนะศัตรูของความชอบธรรมทั้งปวง, และพักจิตวิญญาณเราในอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ.

๗ และบัดนี้ พ่อ เขียนบาง สิ่ง เกี่ยวกับความทุกข์เวทนาของผู้คนเหล่านี้. เพราะตามความรู้ที่พ่อได้รับจากโอโมรัน, ดูเถิด, ชาวเลมันมีเซलयมากมาย, ซึ่งพวกเขาได้มาจากหอสู่แห่งเซอร์โรซาห์; และมีชาย, หญิง, และเด็ก.

๘ และสามี และ พ่อของหญิง และ เด็ก เหล่านี้ พวกเขาได้สังหาร; และพวกเขาให้ผู้หญิงกินเนื้อสามีของพวกนาง, และให้ลูกกินเนื้อพ่อของพวกนาง; และไม่มีน้ำ, นอกจากเพียง น้อยนิด, ที่พวกเขาให้แก่คนเหล่านั้น.

๙ และทั้งที่มีความน่าชิงชังใหญ่หลวงนี้ของชาวเลมัน, มันก็ยังไม่ยิ่งไปกว่าความน่าชิงชังของผู้คนของเราในโมริแอนทัม. เพราะดูเถิด, พวกเขาพาลูกสาวของชาวเลมันมากมายมาเป็นเซलय; และหลังจากพราก สิ่ง อันเป็นที่รัก ยิ่ง และมีค่าที่สุดเหนือทุกสิ่งไปจากพวกนางแล้ว, ซึ่งคือความบริสุทธิ์^๗ และพรหมจรรย์^๘ —

๑๐ และหลังจากพวกเขากระทำการนี้แล้ว, พวกเขากระทำฆาตกรรมพวกนางด้วยวิธีการอันโหดร้ายที่สุด, โดยทรมานร่างกายของพวกนางจนถึงแก่ความตาย; และหลังจากกระทำการนั้นแล้ว, ก็กัดกินเนื้อของพวกนางเหมือนดังสัตว์ป่า, เพราะความแข็งกระด้างของใจพวกเขา; และพวกเขาทำมันเพื่อเป็นหมายสำคัญแห่งความกล้าหาญ.

๑ ๔ก ๒ นี้. ๑:๒๖-๒๗;
คพ. ๑๒๑:๔๑-๔๓.
๒ คพ. ๑:๓๓.
๓ ก มอริ. ๔:๑๑-๑๒.

๔ ก คมพ. ขยันหมั่นเพียร
(ความ).
๕ เจคอบ ๑:๑๑; อีนิส ๑:๒๐.
คพพ. หน้าที่.

๖ ก คมพ. บริสุทธิ์ทางเพศ
(ความ).
๗ คมพ. คุณธรรม,
พรหมจรรย์, อานูภาพ.

๑๑ โอ้ลูกที่รักของพ่อ, เป็นไปได้อย่างไรที่ผู้คนเช่นนี้, ที่ปราศจากอารยธรรม—

๑๒ (และเพียงไม่กี่ปีผ่านไป, และพวกเขาเคยเป็นผู้คนที่สุภาพและน่าชม)

๑๓ แต่โอ้ลูกพ่อ, เป็นไปได้อย่างไรที่ผู้คนเช่นนี้, ซึ่งความเบิกบานของพวกเขาอยู่กับความน่าชิงชังถึงขนาดนั้น—

๑๔ เราจะหวังได้อย่างไรว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของจะทรงยัง "พระหัตถ์" ในการพิพากษาโลกโทษเรา?

๑๕ ดูเถิด, ใจพ่อร้องว่า: วิบัติแก่ผู้คนเหล่านี้. ขอทรงออกมาในการพิพากษาเถิด, ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ขอทรงซ่อนบาป, และความชั่วร้าย, และความน่าชิงชังของพวกเขาให้พ้นจากพระพักตร์ของพระองค์!

๑๖ และอนึ่ง, ลูกพ่อ, มีหญิงหม้ายมากมายกับลูกสาวของพวกเขาที่ยังอยู่ในเชอร์โรซาร์ห์; และส่วนนั้นของเสบียงที่ชาวเลมันไม่ได้เอาไป, ดูเถิด, กองทัพของซีเนไฟเอาไป, และทิ้งหญิงเหล่านั้นไว้ให้ระหกระเหินไปในที่ใดก็ตามที่พวกนางจะได้อาหาร; และหญิงชราเป็นอันมากอ่อนล้าระหว่างทางและตาย.

๑๗ และกองทัพซึ่งอยู่กับพ่ออ่อนกำลัง; และกองทัพของชาวเลมันอยู่ระหว่างเชอร์โรซาร์ห์กับพ่อ; และมากเท่าที่หลบหนีไปยังกองทัพของแอรัน ก็ตกเป็นผู้รับเคราะห์จากความป่าเถื่อนที่นำพรันพริงของคนพวกนั้น.

๑๘ โอ้ความเลวทรามของผู้คนของพ่อ! พวกเขาปราศจากระเบียบและปราศจาก

ความเมตตา. ดูเถิด, พ่อเป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่ง, และพ่อมีเพียงกำลังของมนุษย์คนหนึ่ง, และพ่อบังคับให้ทำตามคำสั่งของพ่อต่อไปอีกไม่ได้.

๑๙ และพวกเขากลับแข็งขืนในมิจฉาพิลลิวของตน; และพวกเขาป่าเถื่อนคล้ายกัน, โดยไม่ละเว้นผู้ใด, ไม่ว่าชราหรือเด็ก; และพวกเขาเบิกบานในทุกสิ่งนอกจากสิ่งที่ดี; และความทุกข์เวทนาของหญิงของเราและเด็กของเราบนผืนแผ่นดินนี้ยิ่งกว่าทุกสิ่ง; แท้จริงแล้ว, ลีนไม่สามารถบอกได้, ทั้งไม่สามารถเขียนไว้ได้.

๒๐ และบัดนี้, ลูกพ่อ, พ่อจะไม่พำนักอยู่กับภาพอันน่าพรันพริงนี้อีกต่อไป. ดูเถิด, ลูกรู้จักความชั่วร้ายของผู้คนเหล่านี้; ลูกรู้ว่าพวกเขาปราศจากหลักธรรม, และมีใจเกินกว่าจะรู้สึก; และความชั่วร้ายของพวกเขาเกินยิ่งกว่า" ของชาวเลมัน.

๒๑ ดูเถิด, ลูกพ่อ, พ่อเสนอพวกเขาต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าไม่ได้เกลือกพระองค์จะทรงลงทัณฑ์พ่อ.

๒๒ แต่ดูเถิด, ลูกพ่อ, พ่อเสนอลูกต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และพ่อวางใจในพระคริสต์ว่า ลูก จะได้รับ การช่วยเหลือให้รอด; และพ่อสวดอ้อนวอนต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าว่าพระองค์จะทรงไว้ชีวิตลูก, เพื่อเห็นเป็นพยานว่าผู้คนของพระองค์กลับมาสู่พระองค์, หรือความพินาศสิ้นของพวกเขา; เพราะพ่อรู้ว่าพวกเขาต้องพินาศเว้นแต่พวกเขาจะกลับใจ และกลับมาสู่พระองค์.

๑๔ก แอลมา ๑๐:๒๓.
๑๖ก คมพ. หญิงหม้าย.
๑๗ก มอริ. ๒:๙.

๒๐ก ฮีล. ๖:๓๔-๓๕.
๒๒ก มอริ. ๘:๓.
ข มลค. ๓:๗;

ฮีล. ๑๓:๑๑;
๓ นี. ๑๐:๖; ๒๔:๗.

๒๓ และหากพวกเขาพินาศมันจะเป็นเหมือนดังชาวเจเร็ด, เพราะความมุ่งมาดปรารถนาของใจพวกเขา, โดยที่มุ่งแสวงหา "เลือดและการแก้แค้น".

๒๔ และหากเป็นไปได้ว่าพวกเขาพินาศ, เรารู้ว่าพี่น้องของเราเป็นอันมากหนีไปหาชาวเลมัน, และอีกเป็นอันมากจะหนีไปหาพวกนั้นด้วย; ดังนั้น, จงเขียนบางสิ่งไว้บ้าง, หากลูกได้รับการละเว้นและพ่อจะตายและไม่เห็นลูก; แต่พ่อวางใจว่าจะได้เห็นลูกในไม่ช้า; เพราะพ่อมั่นใจที่กักตึ่สิทธิ์ที่พ่อจะมอบให้ลูก.

๒๕ ลูกพ่อ, จงซื้อสัตย์ในพระคริสต์; และขอย่ำให้เรื่องที่พ่อเขียนไว้ทำให้ลูกโศกเศร้า, ที่จะถ่วงลูกลงไปสู่ความตาย; แต่ขอให้พระคริสต์ทรงยกลูกขึ้น, และขอให้ความทุกข์เวทนาและการสิ้นพระชนม์ของพระองค์, และการแสดงพระวรกายต่อบรรพบุรุษของเรา, และพระเมตตาและความอดกลั้นของพระองค์, และความหวังในรัศมีภาพของพระองค์และชีวิตนิรันดร์, จงสถิตอยู่ในจิตใจลูกตลอดกาล.

๒๖ และขอให้พระคุณของพระผู้เป็นเจ้าพระบิดา, ซึ่งพระราชบัลลังก์ของพระองค์อยู่สูงในฟ้าสวรรค์, และพระเจ้าพระเยซูคริสต์ของเรา, ผู้ทรงนั่งอยู่ทางพระหัตถ์ขวาแห่งเดชานูภาพของพระองค์, จนกว่าสิ่งทั้งปวงจะมาขึ้นอยู่กับพระองค์, จะอยู่, และจะสถิตอยู่กับลูกตลอดกาล. เอเมน.

บทที่ ๑๐

ประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอนเกิดขึ้นโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์—ของประทานแห่งพระวิญญาณมอบให้คนซื้อสัตย์—ของประทานทางวิญญาณมาคู่กับศรัทธาเสมอ—ถ้อยคำของโมโรไนหลุดจากภัสมธุลี—จงมาหาพระคริสต์, ได้รับการทำให้ดีพร้อมในพระองค์, และชำระจิตวิญญาณท่านให้บริสุทธิ์. ประมาณ ค.ศ. ๔๒๑.

บัดนี้ข้าพเจ้า, โมโรไน, เขียนเรื่องบางอย่างที่ข้าพเจ้าเห็นว่าดี; และข้าพเจ้าเขียนถึงชาวเลมัน, พี่น้องข้าพเจ้า; และข้าพเจ้าอยากให้พวกเขาทราบว่าสื่่อที่ยี่สิบปีผ่านไปแล้วนับแต่ได้รับเครื่องหมายการเสด็จมาของพระคริสต์.

๒ และข้าพเจ้าฉันนี้ก็นับที่ก เหล่านี้, หลังจากที่พูดกับท่านแล้วเล็กน้อยเพื่อเป็นการกระตุ้นท่าน.

๓ ดูกเถิด, ข้าพเจ้าจะแนะนำท่านว่าเมื่อท่านจะอ่านเรื่องเหล่านี้, หากจะเป็นปรีชาญาณในพระผู้เป็นเจ้าที่ท่านจะอ่าน, ให้ท่านจำไว้ว่าพระเจ้าทรงเมตตาลูกหลานมนุษย์เพียงใด, นับแต่การสร้างอาดัมแม้มลงมาจนถึงเวลาที่ท่านจะได้รับเรื่องเหล่านี้, และไตร่ตรองในใจท่าน.

๔ และเมื่อท่านจะได้รับเรื่องเหล่านี้,

๒๓ก มอธ. ๔:๑๑-๑๒.
ข อีเธอร์ ๑๕:๑๕-๓๑.
๒๔ก แอลมา ๔:๑๔.
ข มอธ. ๖:๖.
๒๕ก คมพ. ซดไซ (การ).
ข คมพ. ชีวิตนิรันดร์.
ค คมพ. ความคิด, ความ

นึกคิด, จิตใจ.
๒๖ก ลูกา ๒๒:๖๙;
กิจการ ๗:๕๕-๕๖;
โมไซยาห์ ๕:๙;
แอลมา ๒๘:๑๒.
๑๐ ๑ก คพ. ๑๐:๘๘.
๒ก มอธ. ๘:๔, ๑๓-๑๔.

คมพ. พระคัมภีร์—มีพยากรณ์ไว้ว่าพระคัมภีร์จะออกมา.
๓ก นิธิป. ๑๑:๑๘-๑๙.
คมพ. ครุ่นคิด, ไตร่ตรอง.
ข นิธิป. ๖:๖-๗.

ข้าพเจ้าจะแนะนำท่านให้ทูลถาม "พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, พระบิดานิรันดร์, ในพระนามของพระคริสต์, ว่าเรื่องเหล่านี้จริงหรือไม่"; และหากท่านจะทูลถามด้วยใจจริง, ด้วยเจตนาแท้จริง, โดยมีศรัทธา "ในพระคริสต์, พระองค์จะทรงแสดงความจริง" ของเรื่องให้ประจักษ์ แก่ท่าน, โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์.

๕ และโดยอำนาจของ พระ วิญญาณบริสุทธิ์ที่ท่านจะรู้ "ความจริง" ของทุกเรื่อง.

๖ และสิ่งใดก็ตามที่ดีย่อมเที่ยงธรรมและจริง; ดังนั้น, ไม่มีสิ่งดีใดๆ จะปฏิเสธพระคริสต์, แต่ยอมรับว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่.

๗ และท่านจะรู้ว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่, โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์; ดังนั้นข้าพเจ้าจะแนะนำท่านมิให้ปฏิเสธเดชานุภาพของ พระผู้ เป็น เจ้า; เพราะพระองค์ทรงทำงานด้วยเดชานุภาพ, ตามศรัทธา "ของลูกหลานมนุษย์, เหมือนกันทั้งวันนี้และพรุ่งนี้, และตลอดกาล.

๘ และอนึ่ง, ข้าพเจ้า แนะนำท่าน, พี่น้องข้าพเจ้า, มิให้ปฏิเสธของประทาน" ของ พระผู้ เป็น เจ้า, เพราะ มีอยู่หลายอย่าง; และสิ่งเหล่านี้มาจาก พระผู้ เป็น เจ้าเดียวกัน. และมีวิธีต่าง ๆ กันที่จะให้ของประทานเหล่านี้; แต่เป็นพระผู้เป็นเจ้าเดียวกันทรงทำงานในทุกสิ่งและใน

ทุกคน; และสิ่งเหล่านี้ประทานให้ โดยการแสดงให้ประจักษ์ของพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าต่อมนุษย์, เพื่อเป็นประโยชน์แก่พวกเขา.

๙ เพราะเหตุเกิด, ประทานให้คนหนึ่ง" โดยพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อเขาจะสอน "พระคำแห่งปัญญา;

๑๐ และให้อีกคนหนึ่ง, เพื่อเขาจะสอน พระ คำ แห่ง ความ รู้ โดย พระ วิญญาณเดียวกัน;

๑๑ และให้อีก คนหนึ่ง, ศรัทธา "มั่นคง แน่วแน่; และอีกคนหนึ่ง, ของประทานแห่งการรักษา" โดยพระวิญญาณเดียวกัน;

๑๒ และอนึ่ง, ให้อีกคนหนึ่ง, เพื่อเขาจะทำงานปาฏิหาริย์" ยิ่งใหญ่;

๑๓ และอนึ่ง, ให้อีกคนหนึ่ง, เพื่อเขาจะพยากรณ์เกี่ยวกับสิ่งทั้งปวง;

๑๔ และอนึ่ง, ให้อีกคนหนึ่ง, การเห็น เทพและวิญญาณที่ปฏิบัติศาสนกิจ;

๑๕ และอนึ่ง, ให้อีกคนหนึ่ง, นานาภาษา;

๑๖ และอนึ่ง, ให้อีกคนหนึ่ง, การแปล ความหมายของ ภาษา และของ การ พูด ภาษา" ต่าง ๆ.

๑๗ และของประทานทั้งหมดนี้ได้มา โดย พระ วิญญาณ ของ พระ คริสต์; และของประทานเหล่านี้มาสู่คนทุกคนต่างคนต่างมี, ตามที่พระองค์ทรงประสงค์.

๔ก คมพ. สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ).
 ข ๑ นี. ๑๓:๓๑; ๑๔:๓๐;
 โมไซยาห์ ๑:๖;
 อีเธอร์ ๕:๑๐-๑๑; ๕:๓.
 ค คมพ. ซื่อสัตย์ (ความ).
 ง ยากอบ ๑:๕-๗;
 โมโร. ๗:๙.
 จ คมพ. ศรัทธา, เชื่อ (ความ).
 ฉ คมพ. ความจริง.

ข คมพ. เป็ดเมย (การ).
 ๕ก คพ. ๓๕:๑๓.
 คมพ. เล็งเห็น (การ), ของประทานแห่ง; ประจักษ์พยาน.
 ข ยอห์น ๘:๓๒.
 ๗ก ๑ นี. ๑๐:๑๗-๑๙.
 ๘ก คมพ. ของประทานทาง วิญญาณ, ของประทาน แห่งพระวิญญาณ.

ข คพ. ๔๖:๑๕.
 ๗ก ๑ ครี. ๑๒:๘-๑๑;
 คพ. ๔๖:๘-๒๙.
 ข คพ. ๘๘:๗๗-๗๙, ๑๑๘.
 ๑๑ก คมพ. ศรัทธา, เชื่อ (ความ).
 ข คมพ. รักษา, รักษาให้หาย (การ).
 ๑๒ก คมพ. ปาฏิหาริย์.
 ๑๖ก คมพ. พูดภาษา (การ), ของประทานแห่ง.

๑๘ และข้าพเจ้าจะแนะนำท่าน, พี่น้องที่รัก ของข้าพเจ้า, ให้ท่านจำไว้ว่าของประทานที่ดีที่สุดทุกอย่างมาจากพระคริสต์.

๑๙ และข้าพเจ้าจะแนะนำท่าน, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ให้ท่านจำไว้ว่าพระองค์ทรงเป็นเหมือนกัน ทั้งวันวาน, วันนี้, และตลอดกาล, และว่าของประทานทั้งหมดนี้ซึ่งข้าพเจ้าพูดมา, ซึ่งเป็นทางวิญญาน, จะไม่มีวันหมดไป, แม้ตราบเท่าที่โลกจะยังคงอยู่, เว้นแต่จะเป็นไปตามความไม่เชื่อ^๑ ของลูกหลานมนุษย์.

๒๐ ดังนั้น, จึงต้องมีศรัทธา^๒; และหากต้องมีศรัทธาก็ต้องมีความหวังด้วย; และหากต้องมีความหวังก็ต้องมีจิตกุศลด้วย.

๒๑ และเว้นแต่ท่านจะมีจิตกุศล^๓ ท่านจะไม่มีทางได้รับการช่วยให้รอดในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าได้; ทั้งท่านจะได้รับการช่วยให้รอดในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าไม่ได้หากท่านไม่มีศรัทธา; ทั้งท่านจะรอดไม่ได้หากท่านไม่มีความหวัง.

๒๒ และหากท่านไม่มีความหวัง ท่านจำต้องอยู่ในความหมดหวัง; และความหมดหวังมีมาเพราะความซั่วซ่าสามัญ.

๒๓ และพระคริสต์ตรัสกับบรรพบุรุษของเราไว้จริง ๆ ว่า: หากเจ้ามีศรัทธา^๔ เจ้าสามารถทำทุกสิ่งที่เราเห็นสมควร.

๒๔ และบัดนี้ข้าพเจ้าพูดกับทั่วสุดแดนแผ่นดินโลก—ว่า หากวันนั้นมาถึงซึ่งอำนาจและของประทานของพระผู้เป็น

เจ้าจะหมดไปในบรรดาพวกท่าน, มันก็จะเป็นไปได้เพราะ^๕ความไม่เชื่อ^๖.

๒๕ และวิบัติจึงมีแก่ลูกหลานมนุษย์หากเป็นไปได้เช่นนี้; เพราะจะไม่มีใคร^๗ทำดีในบรรดาพวกท่าน, ไม่มีสักคน. เพราะหากมีสักคนในบรรดาพวกท่านที่ทำได้, เขาจะทำงานด้วยอำนาจและของประทานของพระผู้เป็นเจ้า.

๒๖ และวิบัติแก่คนที่จะทำสิ่งเหล่านี้ให้หมดไปและตาย, เพราะพวกเขายอมตาย^๘ในบาป^๙ของตน, และพวกเขาไม่สามารถได้รับการช่วยให้รอดในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า; และข้าพเจ้าพูดเรื่องนี้ตามพระวณะของพระคริสต์; และข้าพเจ้าหากกล่าวเท็จไม่.

๒๗ และข้าพเจ้าแนะนำท่านให้จดจำเรื่องเหล่านี้; เพราะเวลามาถึงเร็วที่ท่านจะรู้ว่าข้าพเจ้าไม่กล่าวเท็จ, เพราะท่านจะเห็นข้าพเจ้าที่บัลลังก์พิพากษาของพระผู้เป็นเจ้า; และพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะตรัสกับท่านว่า: เรามีได้ประกาศคำ^{๑๐}ของเราแก่เจ้าหรือ, ซึ่งชายผู้นั้นเขียนไว้, เหมือนคนร้อง^{๑๑}ขึ้นมาจากบรรดาคนตาย, แท้จริงแล้ว, แมื่อดังคนพูดออกมาจากภัสมธุลี^{๑๒}?

๒๘ ข้าพเจ้าประกาศเรื่องเหล่านี้เพื่อให้คำพยากรณ์เกิดสัมฤทธิ์ผล. และดูเถิด, มันจะออกจากพระโอษฐ์^{๑๓}ของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นนิจ; และพระวณะของพระองค์จะส่งเสียง^{๑๔}เรียกออกไปจากภู่นสูร.

๑๘ก ยากอบ ๑:๑๓.
 ๑๘ก ฮีบ. ๑๓:๘.
 ข โมโร. ๗:๓๓.
 ๒๐ก อีเธอร์ ๑๒:๓-๓๗.
 ๒๑ก ๑ ครี. ๑๓:๑-๑๓;
 โมโร. ๗:๑, ๔๒-๔๘.
 คมพ. จิตกุศล.

๒๓ก โมโร. ๗:๓๓.
 ๒๔ก โมโร. ๗:๓๗.
 ข คมพ. ไม่เชื่อ (ความ).
 ๒๔ก ปัสส. สัตต. ๑๔:๑-๗;
 รีม. ๓:๑๐-๑๒.
 ๒๖ก อีสศ. ๑๘:๒๖-๒๗;
 ๑ นี. ๑๕:๓๒-๓๓;

โมไซยาห์ ๑๕:๒๖.
 ข ยอห์น ๘:๒๑.
 ๒๗ก ๒ นี. ๓๓:๑๐-๑๑.
 ข ๒ นี. ๓:๑๙-๒๐; ๒๗:๑๓;
 ๓๓:๑๓; มอริ. ๙:๓๐.
 ค อสย. ๒๙:๔.
 ๒๘ก ๒ นี. ๒๓:๒.

๒๙ และพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะทรงแสดงแก่ท่าน, ว่าเรื่องที่ข้าพเจ้าเขียนไว้เป็นเรื่องจริง.

๓๐ และอนึ่งข้าพเจ้าอยากกระตุ้นท่านให้มาหา^๗พระคริสต์, และยึดมั่นในของประทานที่ดีไว้ทุกอย่าง, และไม่แตะต้อง^๘ของชั่ว, หรือสิ่งไม่สะอาด.

๓๑ และจงตื่น^๙, และลุกขึ้นจากภัสม-ภูลี, โอลิเวรซาเล็ม; แท้จริงแล้ว, และสวมอาการนั่งดงามของท่าน, โอธิดาของไซ-อัน^{๑๐}; และจงทำหลัก^{๑๑}ของท่านให้แข็งแรง และขยายเขตแดนของท่านตลอดกาล, เพื่อท่านจะไม่ปะปน^{๑๒}กันอีกต่อไป, เพื่อพันธสัญญาของพระบิดานิรันดร์ซึ่งพระองค์ทรงกระทำไว้กับท่าน, โอเชื้อสายแห่งอิสราเอล, จะเกิดสัมฤทธิ์ผล.

๓๒ แท้จริงแล้ว, จงมาหา^{๑๓}พระคริสต์, และได้รับการทำให้ดีพร้อม^{๑๔}ในพระองค์, และปฏิเสธตนจากความไม่เหมือนพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทุกอย่าง; และหากท่านจะปฏิเสธตนจากความไม่เหมือนพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทุกอย่าง, และรัก^{๑๕}พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยสุดพลัง, ความนึกคิด, และพลังกำลังของท่าน, เมื่อนั้นพระคุณของพระองค์จึงเพียงพอสำหรับท่าน, เพื่อโดย

พระคุณของพระองค์ท่านจะดีพร้อมในพระคริสต์; และหากโดยพระคุณ^{๑๖}ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าท่านดีพร้อมในพระคริสต์, ท่านย่อมไม่มีทางปฏิเสธเดชะานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้เลย.

๓๓ และอนึ่ง, หากท่านโดยพระคุณของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าดีพร้อมในพระคริสต์, และไม่ปฏิเสธเดชะานุภาพของพระองค์, เมื่อนั้นท่านย่อมได้รับการชำระให้บริสุทธิ์^{๑๗}ในพระคริสต์โดยพระคุณของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, ผ่านการหลั่งพระโลหิต^{๑๘}ของพระคริสต์, ซึ่งมีอยู่ในพันธสัญญาของพระบิดาอันนำไปสู่การปลดบาปของท่าน, ทำให้ท่านกลับบริสุทธิ์^{๑๙}, ปราศจากมลทิน.

๓๔ และบัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ทุกคนว่า, ลาก่อน. ในไม่ช้าข้าพเจ้าจะไปพักผ่อน^{๒๐}อยู่ในเมืองบรมสุขเกษม^{๒๑}ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, จนกว่าวิญญาน^{๒๒}และร่างกายของข้าพเจ้าจะรวม^{๒๓}กันอีก, และพระองค์จะทรงนำข้าพเจ้าออกมาอย่างมีชัยทางนภากาศ^{๒๔}, เพื่อพบท่านหน้าบัลลังก์พิพากษาอันน่าพิงใจ^{๒๕}ของพระเยโฮวาห์^{๒๖}ผู้ยิ่งใหญ่, พระผู้พิพากษา^{๒๗}นิรันดร์ทั้งของคนเป็นและคนตาย. เอเมน.

๓๐ ก ๑ นี. ๖:๔; มอริ. ๙:๒๗;
 อีเธอร์ ๕:๕.
 ข แอลมา ๕:๕๗.
 ๓๑ ก อสย. ๕:๒:๑-๒.
 ข คมพ. ไซอัน.
 ค คมพ. สเตด.
 ง อสย. ๕:๔:๒.
 จ อีเธอร์ ๑๓:๘.
 ๓๒ ก มธ. ๑๑:๒๘;
 ๒ นี. ๒๖:๓๓;
 เจคอบ ๑:๗;
 ออมไน ๑:๒๖.

๗ มธ. ๕:๔๘;
 ๓ นี. ๑๒:๔๘.
 คมพ. ดีพร้อม, บริบูรณ์,
 สมบูรณ์.
 ค คพ. ๔:๒; ๕:๙:๕-๖.
 ง ๒ นี. ๒๕:๒๓.
 ๓๓ ก คมพ. ท้า (ชำระ) ให้
 บริสุทธิ์ (การ).
 ข คมพ. ชดใช้ (การ).
 ค คมพ. ปลดบาป (การ).
 ง คมพ. บริสุทธิ์ (ความ),
 ศักดิ์สิทธิ์ (ความ).

๓๔ ก คมพ. พักผ่อน,
 สถานพักผ่อน.
 ข คมพ. เมืองบรมสุข
 เกשמ.
 ค คมพ. วิญญาน.
 ง คมพ. พื้นดินชีวิต (การ),
 พื้นดินพระชนม์ (การ).
 จ ๑ ธส. ๔:๑๗.
 ฉ เจคอบ ๖:๑๓.
 ข คมพ. พระเยโฮวาห์.
 ข คมพ. พระเยซูคริสต์—
 พระผู้พิพากษา.

หลักคำสอน และ พันธสัญญา

ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์

แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ประกอบด้วย การเปิดเผยที่ให้ไว้แก่

โจเซฟ สมิธ, ศาสดาพยากรณ์

โดยมีการเพิ่มเติมจากผู้สืบทอดตำแหน่งของท่าน

ในฝ่ายประธานสูงสุดของศาสนจักร

หลักคำสอนและพันธสัญญาเป็นการรวบรวมการเปิดเผยจากพระเจ้าและผู้เป็นเจ้าของแผ่นดินโลกในวันเวลาสุดท้าย. ถึงแม้ส่วนใหญ่ของภาคต่าง ๆ จะมุ่งชี้แนะสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย, แต่ข่าวสาร, คำเตือน, และคำแนะนำให้ไว้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติและประกอบด้วยคำเชื่อเชิญผู้คนที่ปวงทุกแห่งหนให้ฟังสุรเสียงของพระเจ้า พระเยซูคริสต์, ซึ่งตรัสกับพวกเขาเพื่อความผาสุกในทางโลกและความรอดอันเป็นนิรันดร์ของพวกเขา.

ส่วนใหญ่ของการเปิดเผยในงานรวบรวมชิ้นนี้ได้รับโดยผ่านโจเซฟ สมิท, จูเนียร์, ศาสตราจารย์คนแรกและประธานคนแรกของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย. การเปิดเผยอื่น ๆ ออกสู่สาธารณะโดยผ่านผู้สืบทอดตำแหน่งของท่านในฝ่ายประธานสูงสุด (ดูหัวขั้บทภาค ๑๓๕, ๑๓๖, และ ๑๓๘, และข้อประกาศอย่างเป็นทางการ ๑ และ ๒).

หนังสือหลักคำสอนและพันธสัญญาเป็นหนึ่งในงานมาตรฐานของศาสนจักรซึ่งรวมอยู่กับพระคัมภีร์ไบเบิลศักดิ์สิทธิ์, พระคัมภีร์มอรมอน, และไข่มุกอันล้ำค่า. อย่างไรก็ตาม, หลักคำสอนและพันธสัญญามีลักษณะพิเศษเพราะไม่ใช่การแปลเอกสารโบราณ, แต่มีที่มาจากยุคสมัยปัจจุบันและพระเจ้าประทานให้โดยผ่านศาสตราจารย์ทั้งหลายที่พระองค์ทรงเลือกไว้เพื่อการฟื้นฟูงานศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์และการสถาปนาอาณาจักรของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกในวันเวลานี้. ในการเปิดเผยเหล่านี้, เราได้ยินสุรเสียงอ่อนโยนแต่หนักแน่นของพระเจ้า พระเยซูคริสต์, ซึ่งตรัสอีกครั้งในสมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา; และงานที่เริ่มต้นในหนังสือเล่มนี้เป็นการเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์, ในสัมฤทธิ์ผลและความสอดคล้องกับถ้อยคำของศาสตราจารย์ผู้บริสุทธิ์ทุกคนนับแต่โลกเริ่มต้น.

โจเซฟ สมิท, จูเนียร์, เกิดวันที่ ๒๓ ธันวาคม ค.ศ. ๑๘๐๕, ในซารอน, เทศมณฑลวินด์เซอร์, รัฐเวอร์มอนต์. เมื่อท่านยังเยาว์วัย, ท่านกับครอบครัวย้ายไปแมนเชสเตอร์, ในนิวออร์กตะวันตก. ขณะท่านอาศัยอยู่ใกล้แมนเชสเตอร์นั่นเองในฤดูใบไม้ผลิปี ๑๘๒๐, เมื่อท่านอายุได้สิบสี่ปี, ท่านได้รับนิมิตแรกของท่าน, ซึ่งท่านได้รับการเยือนจากพระเจ้าด้วยพระองค์เอง, พระบิดาในสวรรค์, และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์. ท่านได้รับการบอกกล่าวในนิมิตนี้ว่าศาสนจักรที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ซึ่งสถาปนาไว้ในสมัยพันธสัญญาใหม่, และเคยดูแลเกี่ยวกับความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณ, ไม่มีอยู่บนแผ่นดินโลกอีกแล้ว. การแสดงให้เห็นประจักษ์ในเรื่องอื่น ๆ จากพระเจ้าตามมาหลังจากนั้นซึ่งท่านได้รับการสอนจากเทพหลายองค์; มีสิ่งซึ่งแสดงให้เห็นว่าพระเจ้ามีงานพิเศษให้ท่านทำบนแผ่นดินโลกและโดยผ่านท่านศาสนจักรของพระเยซูคริสต์จะได้รับการฟื้นฟูสู่แผ่นดินโลก.

เมื่อเวลาผ่านไป, โจเซฟ สมิท สามารถแปลและตีพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอนด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้า. ในระหว่างนั้นท่านและอลิเวอร์ คาวเดอรีได้รับแต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิต

แห่งอาโรนโดยยอห์นผู้ถวายบัพติศมาในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. ๑๘๒๙ (ดู คพ. ๑๓), และจากนั้นไม่นานพวกท่านได้รับแต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคด้วย โดยอัครสาวกในสมัยโบราณ เปโตร, ยากอบ, และยอห์น (ดู คพ. ๒๗:๑๒). การแต่งตั้งอื่น ๆ ตามมาซึ่งมีการประกาศกฎแห่งทั้งหลายของฐานะปุโรหิตแก่พวกท่านโดยโมเสส, เอลียาห์, เอลีอัส, และศาสดาพยากรณ์ในสมัยโบราณมากมาย (ดู คพ. ๑๑๐; ๑๒๕:๑๘, ๒๑). อันที่จริง, การแต่งตั้งเหล่านี้, เป็นการฟื้นฟูสิทธิอำนาจจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสู่มนุษย์บนแผ่นดินโลก. ในวันที่ ๖ เมษายน ค.ศ. ๑๘๓๐, ภายใต้อำนาจที่มอบให้จากสวรรค์, ท่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท จัดตั้งศาสนจักร. และศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ที่แท้จริงจึงดำเนินการอีกครั้งในฐานะสถาบันในบรรดามนุษย์โดยมีสิทธิอำนาจสอนพระกิตติคุณและปฏิบัติศาสนพิธีทั้งหลายแห่งความรอด. (ดู ไข่มุกอันล้ำค่า, โจเซฟ สมิท—ประวัติ ๑:๑-๑๕, และ คพ. ๒๐.)

การเปิดเผยอันศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ได้รับในคำตอบของการสวดอ้อนวอน, ในเวลาจำเป็น, และออกมาจากสถานการณ์ชีวิตจริงที่เกี่ยวข้องกับผู้คนที่มีชีวิตอยู่จริง. ท่านศาสดาพยากรณ์และผู้ร่วมงานของท่านแสวงหาการนำทางจากพระเจ้า, และการเปิดเผยเหล่านี้ยืนยันว่าพวกท่านได้รับการนำทางนั้น. ในการเปิดเผยเราเห็นการฟื้นฟูและการเผยพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ให้ปรากฏและการนำเข้าสู่สมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา. ในการเปิดเผยเหล่านี้ยังแสดงให้เห็นการเคลื่อนย้ายไปทางตะวันตกของศาสนจักรจากนิวยอร์กและเพนซิลเวเนียไปโอไฮโอ, ไปมิสซูรี, ไปอิลลินอยส์, และท้ายที่สุดไปแอ่งแผ่นดินใหญ่ของอเมริกาตะวันตกและความมูมนะบากบั่นอย่างใหญ่หลวงของวิสุทธิชนในความพยายามสร้างไซอันบนแผ่นดินโลกในสมัยปัจจุบัน.

ภาคต้น ๆ หลายภาครวมเรื่องราวเกี่ยวข้องกับการแปลและการพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอน (ดู ภาค ๓, ๕, ๑๐, ๑๗, และ ๑๙). ภาคหลัง ๆ บางภาคสะท้อนถึงงานของท่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท ในการทำงานแปลที่ได้รับการดลใจสำหรับพระคัมภีร์ไบเบิล, ซึ่งในระหว่างเวลานั้นได้รับการที่มีหลักคำสอนสำคัญ ๆ หลายภาค (ดู, ตัวอย่าง เช่น, ภาค ๓๗, ๔๕, ๗๓, ๗๖, ๗๗, ๘๖, ๙๑, และ ๑๓๒, แต่ละภาคมีความสัมพันธ์โดยตรงอยู่บ้างกับการแปลพระคัมภีร์ไบเบิล).

ในการเปิดเผย, มีการนำเสนอหลักคำสอนของพระกิตติคุณพร้อมกับคำอธิบายเกี่ยวกับเรื่องราวอันเป็นพื้นฐานต่าง ๆ เช่น ธรรมชาติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสามพระองค์, ต้นกำเนิดของมนุษย์, การดำรงอยู่จริงของชาติต่าง, จุดประสงค์ของความเป็นมรรตัย, ความจำเป็นในการเชื่อฟัง, ความจำเป็นในการกลับใจ, การทำงานของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์, ศาสนพิธีและการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ความรอด, ชะตากรรมของแผ่นดินโลก, สภาพอนาคตของมนุษย์หลังการฟื้นคืนชีวิตและการพิพากษา, นිරันดรของสัมพันธภาพการแต่งงาน, และธรรมชาติของนิรันดรของครอบครัว. เช่นเดียวกัน, การค่อย ๆ เผยโครงสร้างการบริหารของศาสนจักรเห็นได้จากการเรียกอธิการ, ฝ่ายประธานสูงสุด, สภาอัครสาวกสิบสอง, และสาวกเจ็ดสิบและการสถาปนาตำแหน่งหน้าที่ควบคุมและโค้วรัมอื่น ๆ. ท้ายที่สุด, ประจักษ์พยานที่ให้ไว้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์—ความเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระองค์, พระบารมีของพระองค์, ความดีพร้อม

ของพระองค์, ความรักของพระองค์, และอำนาจการไถ่ของพระองค์—ทำให้หนังสือเล่มนี้ล้ำค่าสำหรับครอบครัวมนุษย์และสูงค่าเกินกว่าความมั่งคั่งของทั้งแผ่นดินโลก.

การเปิดเผยจำนวนหนึ่งตีพิมพ์ในไซออน (อินดิเพนเดนซ์), มิสซูรี, ในปี ๑๘๓๓, ภายใต้ชื่อ *A Book of Commandments for the Government of the Church of Christ* (หนังสือพระบัญญัติเพื่อการปกครองศาสนจักรของพระคริสต์). เกี่ยวกับการตีพิมพ์นี้บรรดาเอิลเดอร์ของศาสนจักรแสดงประจักษ์พยานด้วยความเลื่อมใสว่าพระเจ้ารับสั่งคำพยานแก่จิตวิญญาณพวกเขาว่าการเปิดเผยเหล่านี้เป็นความจริง. ขณะที่พระเจ้าทรงสื่อสารอย่างต่อเนื่องกับผู้รับใช้ของพระองค์, งานรวบรวมชิ้นใหญ่ก็ตีพิมพ์อีกสองปีต่อมาในเคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ, โดยมีชื่อว่า *Doctrine and Covenants of the Church of the Latter Day Saints* (หลักคำสอนและพันธสัญญาของศาสนจักรของวิสุทธิชนยุคสุดท้าย). สำหรับการตีพิมพ์นี้ในปี ๑๘๓๕, มีประจักษ์พยานเป็นลายลักษณ์อักษรของอัครสาวกสิบสองเพิ่มเติมมาด้วยดังนี้:

ประจักษ์พยานของ
อัครสาวกสิบสองที่มีต่อความจริงของ
หนังสือหลักคำสอนและพันธสัญญา

ประจักษ์พยานของพยานที่มีต่อหนังสือพระบัญญัติของพระเจ้าซึ่งพระบัญญัติเหล่านี้พระองค์ประทานแก่ศาสนจักรของพระองค์ผ่านโจเซฟ สมิท, จูเนียร์, ผู้ที่เสียงของศาสนจักรกำหนดไว้เพื่อจุดประสงค์นี้:

ดังนั้น, เราทั้งหลาย, จึงรู้สึกเต็มใจที่จะแสดงประจักษ์พยานต่อทั่วทั้งโลกของมนุษยชาติ, ต่อชาวโลกทุกคนบนพื้นพิภพ, ว่าพระเจ้ารับสั่งคำพยานต่อจิตวิญญาณเรา, ผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งนายมายังเรา, ว่าพระบัญญัติเหล่านี้ประทานให้ไว้โดยการตกลงจากพระเจ้าเป็นเจ้า, และเป็นประโยชน์ต่อมนุษย์ทั้งปวง, และเป็นความจริงโดยแท้.

เราขอบประจักษ์พยานนี้ต่อโลก, โดยพระเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยเหลือเรา; และโดยผ่านพระคุณของพระเจ้าเป็นเจ้า พระบิดา, และพระบุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์, ที่เราได้รับอนุญาตให้ มีสิทธิพิเศษนี้ในการแสดงประจักษ์พยานต่อโลก, ซึ่งในการนี้เราชื่นชมยินดีอย่างยิ่ง, โดยสวดอ้อนวอนพระเจ้าเสมอเพื่อลูกหลานมนุษย์จะได้รับประโยชน์โดยการนี้.

รายชื่ออัครสาวกสิบสองมีดังนี้:

โรมัส บี. มาร์ช	ออร์สัน ไฮต์	วิลเลียม สมิท
เดวิด ดับเบิลยู. แพทเทิน	วิลเลียม อี. แม็คเคลลิน	ออร์สัน แพรทท์
บริคัม ยังก์	พาร์ลีย์ พี. แพรทท์	จอห์น เอฟ. บอยน์ตัน
ฮีเบอร์ ซี. คิมบิลล์	ลูค เอส. จอห์นสัน	ไลมัน อี. จอห์นสัน

ในการพิมพ์หลักคำสอนและพันธสัญญาครั้งต่อ ๆ มา, มีการผนวกการเปิดเผยที่ได้รับเพิ่มเติมหรือเรื่องอื่น ๆ ที่บันทึกไว้, ดังที่ได้รับและดังที่ ได้รับการยอมรับจากการชุมนุมหรือการประชุมใหญ่อันประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิของศาสนจักร.

โดยเริ่มต้นจากฉบับที่พิมพ์ในปี ๑๙๓๕, มีการรวมบทเรียนเจ็ดบททางด้านเทววิทยาเอาไว้ด้วย; ชื่อว่า *Lectures on Faith* (คำบรรยายเรื่องศรัทธา). บทเรียนเหล่านี้เตรียมไว้ใช้ในโรงเรียนศาสนาพยากรณ์ในเคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ, ตั้งแต่ปี ๑๘๓๔ ถึงปี ๑๘๓๕. แม้จะมีประโยชน์ในหลักคำสอนและการสอน, แต่ศาสนจักรตัดคำบรรยายเหล่านี้ออกจากหลักคำสอนและพันธสัญญาตั้งแต่ฉบับที่พิมพ์ในปี ๑๙๒๑ เพราะคำบรรยายเหล่านี้มิได้ให้ไว้หรือเสนอเป็นการเปิดเผยต่อศาสนจักรโดยรวม.

เห็นได้ชัดว่ามีข้อผิดพลาดอยู่อย่างต่อเนื่องในฉบับต่าง ๆ ที่พิมพ์มาแล้วในภาษาอังกฤษ, โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เป็นประวัติของหีบห่อของภาค. ด้วยเหตุนี้, ฉบับที่พิมพ์นี้จึงมีการแก้ไขวันที่และชื่อสถานที่และการแก้ไขเล็ก ๆ น้อย ๆ อื่น ๆ อยู่บ้างตามความเหมาะสม (เช่น การยกเลิกใช้ชื่อแปลก ๆ เริ่มตั้งแต่ภาค ๗๘). การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้กระทำขึ้นเพื่อให้เนื้อหาสอดคล้องกับเอกสารทางประวัติศาสตร์. จุดเด่นพิเศษอื่น ๆ ของการพิมพ์ครั้งล่าสุดนี้รวมถึงแผนที่ซึ่งแสดงให้เห็นสถานที่สำคัญทางภูมิศาสตร์ซึ่งมีการเปิดเผยในสถานที่เหล่านั้น, รวมทั้งการปรับปรุงเกี่ยวกับการอ้างอิง, หีบห่อของภาค, และบทสรุปเนื้อหาสาระของเรื่อง, ทุกอย่างนี้วางรูปแบบไว้เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจและเกิดปิติในข่าวสารของพระเจ้าตามที่ให้ไว้ในหลักคำสอนและพันธสัญญา.

คำนำของภาคในฉบับภาษาอังกฤษของหลักคำสอนและพันธสัญญาประกอบด้วยข้ออ้างอิงถึง *History of the Church* (ประวัติศาสนจักร). *History of the Church* เป็นเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ในหนังสือเจ็ดเล่มของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายนับจากปี ค.ศ. ๑๘๒๐ จนถึงปี ค.ศ. ๑๘๔๘. เนื่องจากหนังสือเหล่านี้ยังมีได้มีการแปลและมีในภาษาอังกฤษเท่านั้น, การอ้างอิงถึงแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับ *History of the Church* ในคำนำภาคของการพิมพ์หลักคำสอนและพันธสัญญาฉบับนี้จึงอ้างอิงถึงหนังสือประวัติศาสตร์ดังกล่าวในภาษาอังกฤษ.

ลำดับเหตุการณ์ในเล่ม

เวลา	สถานที่	ภาค
๑๘๒๓	กันยายน	แมนเชสเตอร์, รัฐนิวยอร์ก ๒
๑๘๒๘	กรกฎาคม	ฮาร์โมนีย์, รัฐเพนน์ซิลเวเนีย ๓
	ฤดูร้อน	ฮาร์โมนีย์, รัฐเพนน์ซิลเวเนีย ๑๐
๑๘๒๙	กุมภาพันธ์	ฮาร์โมนีย์, รัฐเพนน์ซิลเวเนีย ๔
	มีนาคม	ฮาร์โมนีย์, รัฐเพนน์ซิลเวเนีย ๕
	เมษายน	ฮาร์โมนีย์, รัฐเพนน์ซิลเวเนีย ๖, ๗, ๘, ๙
	พฤษภาคม	ฮาร์โมนีย์, รัฐเพนน์ซิลเวเนีย ๑๑, ๑๒, ๑๓
	มิถุนายน	เฟเยทท์, รัฐนิวยอร์ก ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘
๑๘๓๐	มีนาคม	แมนเชสเตอร์, รัฐนิวยอร์ก ๑๙
	เมษายน	เฟเยทท์, รัฐนิวยอร์ก ๒๐*, ๒๑
	เมษายน	แมนเชสเตอร์, รัฐนิวยอร์ก ๒๒, ๒๓
	กรกฎาคม	ฮาร์โมนีย์, รัฐเพนน์ซิลเวเนีย ๒๔, ๒๕, ๒๖
	สิงหาคม	ฮาร์โมนีย์, รัฐเพนน์ซิลเวเนีย ๒๗
	กันยายน	เฟเยทท์, รัฐนิวยอร์ก ๒๘, ๒๙, ๓๐, ๓๑
	ตุลาคม	เฟเยทท์, รัฐนิวยอร์ก ๓๒*, ๓๓
	พฤศจิกายน	เฟเยทท์, รัฐนิวยอร์ก ๓๔
	ธันวาคม	เฟเยทท์, รัฐนิวยอร์ก ๓๕, ๓๖, ๓๗
๑๘๓๑	มกราคม	เฟเยทท์, รัฐนิวยอร์ก ๓๘, ๓๙, ๔๐
	กุมภาพันธ์	เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ ๔๑, ๔๒, ๔๓, ๔๔
	มีนาคม	เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ ๔๕, ๔๖, ๔๗, ๔๘, ๔๙
	พฤษภาคม	เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ ๕๐
	พฤษภาคม	ธอมป์สัน, รัฐโอไฮโอ ๕๑
	มิถุนายน	เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ ๕๒, ๕๓, ๕๔, ๕๕, ๕๖
	กรกฎาคม	ไซอัน, เทศมณฑลแจ๊คสัน, รัฐมิสซูรี ๕๗
	สิงหาคม	ไซอัน, เทศมณฑลแจ๊คสัน, รัฐมิสซูรี ๕๘, ๕๙, ๖๐
	สิงหาคม	ริมแม่น้ำมิสซูรี, รัฐมิสซูรี ๖๑, ๖๒
	สิงหาคม	เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ ๖๓
	กันยายน	เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ ๖๔
	ตุลาคม	ไฮรัม, รัฐโอไฮโอ ๖๕
	ตุลาคม	ออเรนจ์, รัฐโอไฮโอ ๖๖
	พฤศจิกายน	ไฮรัม, รัฐโอไฮโอ ๑, ๖๗, ๖๘, ๖๙, ๑๓๓
	พฤศจิกายน	เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ ๗๐

*ณ สถานที่หรือใกล้สถานที่ซึ่งระบุไว้.

เวลา	สถานที่	ภาค
	ชันวาคม	ไฮรั้ม, รัฐโอไฮโอ ๗๑
	ชันวาคม	เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ ๗๒
๑๘๓๒	มกราคม	ไฮรั้ม, รัฐโอไฮโอ ๗๓, ๗๔
	มกราคม	แอมเฮิร์สต์, รัฐโอไฮโอ ๗๕
	กุมภาพันธ์	ไฮรั้ม, รัฐโอไฮโอ ๗๖
	มีนาคม	ไฮรั้ม, รัฐโอไฮโอ ๗๗, ๗๘, ๗๙, ๘๐, ๘๑
	เมษายน	เทศมณฑลแจ๊คสัน, รัฐมิสซูรี ๘๒, ๘๓
	เมษายน	อินดีเพนเดนซ์, รัฐมิสซูรี ๘๓
	สิงหาคม	ไฮรั้ม, รัฐโอไฮโอ ๙๙
	กันยายน	เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ ๘๔
	พฤศจิกายน	เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ ๘๕
	ชันวาคม	เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ ๘๖, ๘๗*, ๘๘
๑๘๓๓	กุมภาพันธ์	เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ ๘๙
	มีนาคม	เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ ๙๐, ๙๑, ๙๒
	พฤษภาคม	เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ ๙๓, ๙๔
	มิถุนายน	เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ ๙๕, ๙๖
	สิงหาคม	เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ ๙๗, ๙๘
	ตุลาคม	เพอร์ริสเบิร์ก, รัฐนิวยอร์ก ๑๐๐
	ชันวาคม	เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ ๑๐๑
๑๘๓๔	กุมภาพันธ์	เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ ๑๐๒, ๑๐๓
	เมษายน	เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ ๑๐๔*
	มิถุนายน	แม่น้ำพีซซิงก์, รัฐมิสซูรี ๑๐๕
	พฤศจิกายน	เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ ๑๐๖
๑๘๓๕	มีนาคม	เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ ๑๐๗
	สิงหาคม	เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ ๑๐๓๔
	ชันวาคม	เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ ๑๐๘
๑๘๓๖	มกราคม	เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ ๑๐๓๗
	มีนาคม	เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ ๑๐๙
	เมษายน	เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ ๑๑๐
	สิงหาคม	เซเลียม, รัฐแมสซาชูเซตส์ ๑๑๑
๑๘๓๗	กรกฎาคม	เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ ๑๑๒
๑๘๓๘	มีนาคม	ฟาร์เวสต์, รัฐมิสซูรี ๑๑๓*
	เมษายน	ฟาร์เวสต์, รัฐมิสซูรี ๑๑๔, ๑๑๕

*ณ สถานที่หรือใกล้สถานที่ซึ่งระบุไว้.

เวลา	สถานที่	ภาค
	พฤษภาคม สปริงก์ฮิลล์, เทศมณฑลเดวีส์, รัฐมิสซูรี	๑๑๖.
	กรกฎาคม ฟาร์เวสต์, รัฐมิสซูรี	๑๑๗, ๑๑๘, ๑๑๙, ๑๒๐.
๑๘๓๙	มีนาคม คูกลีเบอร์ตัน, เทศมณฑลเคลย์, รัฐมิสซูรี	๑๒๑, ๑๒๒, ๑๒๓.
๑๘๔๑	มกราคม นอวู, รัฐอิลลินอยส์	๑๒๔.
	มีนาคม นอวู, รัฐอิลลินอยส์	๑๒๕.
	กรกฎาคม นอวู, รัฐอิลลินอยส์	๑๒๖.
๑๘๔๒	กันยายน นอวู, รัฐอิลลินอยส์	๑๒๗, ๑๒๘.
๑๘๔๓	กุมภาพันธ์ นอวู, รัฐอิลลินอยส์	๑๒๙.
	เมษายน เรมัส, รัฐอิลลินอยส์	๑๓๐.
	พฤษภาคม เรมัส, รัฐอิลลินอยส์	๑๓๑.
	กรกฎาคม นอวู, รัฐอิลลินอยส์	๑๓๒.
๑๘๔๔	มิถุนายน นอวู, รัฐอิลลินอยส์	๑๓๕.
๑๘๔๗	มกราคม วินเทอร์ ควอเตอร์ส (ปัจจุบันอยู่ในรัฐเนบราสก้า)	๑๓๖.
๑๘๙๐	ตุลาคม ซอลท์เลค ซิตี้, รัฐยูทาห์	ข้อประกาศอย่างเป็นทางการ—๑.
๑๙๑๘	ตุลาคม ซอลท์เลค ซิตี้, รัฐยูทาห์	๑๓๘.
๑๙๗๘	มิถุนายน ซอลท์เลค ซิตี้, รัฐยูทาห์	ข้อประกาศอย่างเป็นทางการ—๒.

*ณ สถานที่หรือใกล้สถานที่ซึ่งระบุไว้.

หลักคำสอนและพันธสัญญา

ภาค ๑

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ระหว่างการประชุมใหญ่พิเศษของเอ็ลเดอร์ในศาสนจักร, ซึ่งมีขึ้นที่ไฮรัม, รัฐโอไฮโอ, วันที่ ๑ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:221–224.) มีการเปิดเผยหลายประการที่ได้รับจากพระเจ้าก่อนเวลานั้น, และการรวบรวมการเปิดเผยเหล่านี้เพื่อพิมพ์เป็นเล่มคือประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่งที่ได้รับความคิดเห็นชอบในที่ประชุม. ภาคนี้ประกอบเป็นคำปรารภของพระเจ้าเกี่ยวกับหลักคำสอน, พันธสัญญา, และพระบัญญัติที่ประทานไว้ในสมัยการประทานนี้.

๑-๗, เสียงเตือนออกไปสู่ผู้คนที่ทั้งปวง; ๗-๑๖, การละทิ้งความเชื่อและความชั่วร้ายเกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาครั้งที่สอง; ๑๗-๒๓, โจเซฟ สมิท ได้รับเรียกให้ฟื้นฟูความจริงและเดซาณูภาพของพระเจ้าสู่แผ่นดินโลก; ๒๔-๓๓, นำพระคัมภีร์มอรมอนออกมาและสถาปนาศาสนจักรที่แท้จริง; ๓๔-๓๖, สันติสุขจะถูกนำไปจากแผ่นดินโลก; ๓๗-๓๙, จงค้นคว้าพระบัญญัติเหล่านี้.

จงสดับฟังเถิด, โอ้เจ้าผู้คนที่แห่งศาสนจักรของเรา, สุรเสียงของพระองค์ผู้ทรงพำนักอยู่เบื้องบน, และผู้ที่พระเนตรของพระองค์จับอยู่ที่คนทั้งปวงตรัส; แท้จริงแล้ว, ตามจริงแล้วเรากล่าว: จงสดับฟังเถิด เจ้าผู้คนที่แดนไกลโพ้น; และเจ้าทั้งหลายที่อยู่บนหมู่เกาะในทะเล, จงพร้อมใจกันฟังเถิด.

๒ เพราะตามจริงแล้ว สุรเสียง^๑ของพระเจ้ามาถึงคนทั้งปวง, และไม่มีใคร^๒หนีพ้น; และไม่มีดวงตาใดจะมองไม่เห็น, ทั้งไม่มีหูใดจะไม่ได้ยิน, ทั้งไม่มีใจ^๓ใดจะไม่ถูกทะลุทะลวง.

๓ และคนกบฏ^๔จะถูกเสียดแทงด้วยโทมนัสยิ่ง; เพราะความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขาจะถูกป่าวประกาศ^๕บนดาดฟ้าหลังคาบ้าน, และการกระทำลับของพวกเขาก็จะถูกเปิดเผย.

๔ และเสียง^๖เตือนจะมาถึงผู้คนที่ทั้งปวง, โดยปากของสานุศิษย์เรา, ผู้ที่เราเลือกไว้ในวันเวลาสุดท้าย^๗นี้.

๕ และเขาเหล่านั้นจะออกไปและไม่มีใครจะยับยั้งพวกเขา, เพราะเรา พระเจ้า บัญชาพวกเขา.

๖ ดูเถิด, นี่เป็นสิทธิอำนาจ^๘ของเรา, และสิทธิอำนาจของผู้รับใช้ของเรา, และคำ

๑ ๑ก ๓ นี. ๒๗:๓; คพ. ๒๐:๑. คมพ. ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์.
๒ คพ. ๓๘:๗-๘. คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์.
๓ นิบป. ๓๒:๑.

๒ก คพ. ๑๓๓:๑๖.
๓ ฟป. ๒:๙-๑๑.
๔ ค คมพ. ใจ.
๕ก คมพ. กบฏ (การ).
๖ ลูกา ๘:๑๗; ๑๒:๓; ๒ นี. ๒๗:๑๑; มอธ. ๔:๘.
๗ อสค. ๓:๑๗-๒๑;

คพ. ๖๓:๓๗.
คพ. งานเผยแผ่ศาสนา; เตือน (การ).
๗ คมพ. ยุคสุดท้าย, วันเวลาสุดท้าย.
๘ก คมพ. พระเยซูคริสต์—สิทธิอำนาจ.

ปรารถนาของเราให้แก่หนังสือพระบัญญัติ
นี้, ซึ่งเราให้พวกเขาพิมพ์^{๖๗} ให้เจ้า, โอ้ ผู้
อยู่อาศัยของแผ่นดินโลก.

๗ ดังนั้น, จงเกรงกลัว^{๖๘} และตัวสั้น,
โอ้ เจ้าผู้คน, เพราะสิ่งใดที่เรา พระเจ้า
ประกาศไว้ไว้นั้น จะเกิดสัมฤทธิ์ผล^{๖๙}.

๘ และตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ว่า
คนเหล่านั้นที่ออกไป, โดยนำข่าวเหล่านั้น
ไปถึงผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลก, แก่คน
เหล่านั้นคืออำนาจ^{๗๐} ที่ให้ไว้ผืน^{๗๑} คนไม่
เชื่อและคนกบฏ^{๗๒}, ทั้งบนแผ่นดินโลก
และในสวรรค์;

๙ แท้จริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เพื่อผืน^{๗๓}
พวกเขาไว้สำหรับวันที่พระพิโรธ^{๗๔} ของพระ
ผู้เป็นเจ้าของจะเทลงบนคนชั่วร้าย^{๗๕} อย่างมี
อาจประมาณ—

๑๐ ไว้สำหรับวันที่พระเจ้าจะเสด็จมา
ชดเชย^{๗๖} คนทุกคนตามงาน^{๗๗} ของเขา, และ
วัด^{๗๘} คนทุกคนตามมาตรวัด^{๗๙} ซึ่งเขาวัดเพื่อน
มนุษย์ของเขา.

๑๑ ดังนั้น สूरเสียงของพระเจ้ามาถึงสุด
แดนแผ่นดินโลก, เพื่อคนทั้งปวงที่ตั้งใจ
ฟังจะได้ยิน:

๑๒ เจ้าจงเตรียม, เจ้าจงเตรียมรับ สิ่ง
ซึ่งจะมาถึง, เพราะพระเจ้าทรงใกล้เข้า
มาแล้ว;

๑๓ และความกริ้ว^{๘๐} ของพระเจ้าดาล
เดือด, และพระแสงดาบ^{๘๑} ของพระองค์
ชโลมไว้ในฟ้าสวรรค์, และมันจะโจมตีผู้
อยู่อาศัยของแผ่นดินโลก.

๑๔ และพระเจ้าจะทรงเผยพระพาหุ^{๘๒};
และวันนั้นจะมาถึงเมื่อเขาทั้งหลายผู้ที่ไม่
ยอมฟัง^{๘๓} สूरเสียงของพระเจ้า, ทั้งไม่ยอม
ฟังเสียงผู้รับใช้ของพระองค์, ทั้งไม่ใส่ใจ^{๘๔}
ถ้อยคำของบรรดาศาสดาพยากรณ์และ
อัครสาวก, จะถูกตัดขาด^{๘๕} จากบรรดาผู้คน;

๑๕ เพราะเขาทั้งหลายหนีไป^{๘๖} จากศาสน
พิธี^{๘๗} ของเรา, และล่วงละเมิด^{๘๘} พันธสัญญา
อันเป็นนิจ^{๘๙} ของเรา;

๑๖ พวกเขามีได้แสวงหา^{๙๐} พระเจ้าเพื่อ
สร้าง^{๙๑} ความชอบธรรมของพระองค์, แต่
มนุษย์ทุกคนเดินในทาง^{๙๒} ของตนเอง,^{๙๓}
และตามลักษณะ^{๙๔} เทพเจ้าของตนเอง, ซึ่ง
ลักษณะนั้นเป็นเหมือนกับลักษณะของ
โลก, และแก่นสารของมันคือสิ่งที่ป็นรูป
เคารพ, ซึ่งค้อย ๆ ผู้ฟัง^{๙๕} และจะพินาศใน

๖๗ คพ. ๗๒:๒๑.
๗๗ มธ. ๕:๒๓;
ปญจ. ๑๒:๑๓.
๗๘ คพ. ๑:๓๘.
๗๙ คพ. ผนีก (การ).
๘๐ คพ. กบฏ (การ).
๘๑ ก ว. ๑๓:๑๔-๑๖;
๑ นี. ๒๒:๑๖-๑๗.
๘๒ โมไซยาห์ ๑๖:๒;
จส—ม ๑:๓๐, ๕๕.
๘๓ คพ. เสด็จมาครั้งที่สอง
ของพระเยซูคริสต์ (การ).
๘๔ อสค. ๗:๔;
คพ. ๕๖:๑๓.
คพ. พระเยซูคริสต์—

พระผู้พิพากษา.
ค สิกษ. ๒๔:๑๒;
แอลมา ๓:๒๘; ๔:๒-๕;
คพ. ๖:๓๓.
๗ มธ. ๗:๒.
๘๓ ก คพ. ๖:๓:๖.
๘๔ อสค. ๒๑:๓;
คพ. ๓๕:๑๕.
๘๕ ก อสย. ๕๓:๑.
๘๖ ๒ นี. ๓:๓๑;
โมไซยาห์ ๒๖:๒๘.
ค คพ. ๑๑:๒.
๗ กิจการ ๓:๒๓;
แอลมา ๕๐:๒๐;
คพ. ๕๐:๘; ๕๖:๓.

๑๕ ก ยว. ๒๓:๑๖; อสย. ๒๔:๕.
๘ คพ. ศาสนพิธี.
๙ คพ. ละทิ้งความเชื่อ
(การ).
๑๐ คพ. พันธสัญญาใหม่
และเป็นนิจ, พันธสัญญา
อันเป็นนิจ.
๑๑ มธ. ๖:๓๓.
๑๒ คพ. ๘:๒:๖.
๑๓ อสย. ๕๓:๖.
๑๔ อพย. ๒๐:๔;
๑๕ นี. ๒๑:๑๗.
คพ. นับถือรูปเคารพ
(การ).
๑๖ อสย. ๕๐:๓.

บาบิโลน, แม้บาบิโลน^๖ที่ยิ่งใหญ่นั้น, ซึ่ง
จะล่มสลาย.

๑๗ ดังนั้น, เรา พระเจ้า, โดยรู้ภัยพิบัติ
ซึ่งจะเกิดขึ้นกับผู้อยู่อาศัย^๗ของแผ่นดิน
โลก, จึงเรียกหาผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ
สมิธ, จูเนียร์, และพูดกับเขาจากสวรรค์,
และให้บัญญัติเขา;

๑๘ และให้บัญญัติคนอื่น ๆ ด้วย, ว่าพวก
เขาจะประกาศเรื่องเหล่านี้แก่โลก; และ
ทั้งหมดนี้ก็เพื่อเรื่องนี้จะได้เกิดสัมฤทธิ์
ผล ซึ่งบรรดาศาสดาพยากรณ์เขียนไว้—

๑๙ สิ่งอ่อนแอ^๘ของโลกจะออกมาและ
ปราบผู้ทรงอำนาจและทรงอิทธิพลทั้ง
หลาย, เพื่อมนุษย์จะไม่แนะนำเพื่อน
มนุษย์, ทั้งไม่วางใจ^๙ในแขนแห่งเนื้อ
หนัง—

๒๐ แต่เพื่อมนุษย์ทุกคนจะได้พูด^{๑๐}ใน
พระนามของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, แม้
พระเจ้าผู้ช่วยไ้หรืออดของโลก;

๒๑ เพื่อ ศรัทธาจะได้เพิ่มพูนในแผ่น
ดินโลกด้วย;

๒๒ เพื่อพันธสัญญา^{๑๑}อันเป็นนิจของเรา
จะได้รับการสถาปนา;

๒๓ เพื่อ ความสมบูรณ์แห่งกิตติคุณ^{๑๒}

ของเราจะได้รับการประกาศ^{๑๓}โดยคน
อ่อนแอ^{๑๔}และคนต่ำต้อยถึง สุดแดน
แผ่นดินโลก, และต่อหน้ากษัตริย์และ
ผู้ปกครอง.

๒๔ ดูเถิด, เราคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและพูด
สิ่งนี้ไว้; บัญญัติ^{๑๕}เหล่านี้มาจากเรา, และให้
ไว้แก่ผู้รับใช้ของเราในความอ่อนแอของ
พวกเขา, ตาม ลักษณะภาษา^{๑๖}ของพวก
เขา, เพื่อพวกเขาจะเข้าถึงความเข้าใจ^{๑๗}.

๒๕ และตราบเท่าที่พวกเขาทำผิด มัน
จะได้เป็นที่รู้;

๒๖ และตราบเท่าที่พวกเขาแสวงหา
ปัญญา^{๑๘}พวกเขาจะได้รับการสอน;

๒๗ และตราบเท่าที่พวกเขาทำบาป
พวกเขาจะได้ถูกตีสอน^{๑๙}, เพื่อพวกเขา
จะได้กลับใจ^{๒๐};

๒๘ และตราบเท่าที่พวกเขาถ่อมตน^{๒๑}
เราจะทำให้พวกเขาแข็งแกร่ง, และได้
รับพรจากเบื้องบน, และได้รับความรู้^{๒๒}
เป็นครั้งคราว.

๒๙ และหลังจากได้รับบันทึกของชาวนี-
ไฟแล้ว, แท้จริงแล้ว, แม้ผู้รับใช้ของเรา
โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์, จะต้องมีพลังในการ
แปลพระคัมภีร์มอรมอน^{๒๓}โดยผ่านพระ

๑๖ฉ คพ. ๖๔:๒๔; ๑๓๓:๑๔.
คพ. บาเบล, บาบิโลน;
ฝึกไฟทางโลก (ความ).
๑๗ก อสย. ๒๔:๑-๖.
๑๘ก กิจการ ๔:๑๓;
๑ คริ. ๑:๒๗;
คพ. ๓๕:๑๓;
๑๓๓:๕๘-๕๙.
คพ. อ่อนน้อม
(ความมีใจ), อ่อนน้อม
(ความสุภาพ), อ่อนโยน
(คน, ความ).
๗ ๒ นี. ๒๘:๓๑.
คพ. วางใจ (ความ).

๒๐ก คพ. เป็นพยาน.
๒๒ก คพ. ๓๙:๑๑.
คพ. พันธสัญญา; พันธ
สัญญาใหม่และเป็นนิจ,
พันธสัญญาอันเป็นนิจ.
๒๓ก คพ. พระกิตติคุณ.
๗ คพ. งานเผยแผ่ศาสนา.
ค ๑ คริ. ๑:๒๖-๒๙.
๒๔ก ๒ นี. ๓๓:๑๐-๑๑;
โมโร. ๑๐:๒๗-๒๘.
๗ ๒ นี. ๓๑:๓;
อีเธอร์ ๑๒:๓๙.
ค คพ. ๕๐:๑๒.
คพ. เข้าใจ (ความ).

๒๖ก ยากอบ ๑:๕;
คพ. ๔๒:๖๘.
คพ. ปัญญา.
๒๗ก คพ. ตีสอน (การ),
ลงโทษ (การ).
๗ คพ. กลับใจ (การ).
๒๘ก คพ. นอบน้อม (ความ),
อ่อนน้อมถ่อมตน
(ความ).
๗ คพ. ความรู้.
๒๙ก คพ. พระคัมภีร์มอ
รมอน.

เมตตาของพระเจ้าเป็นเจ้า, โดยพลังของพระเจ้าเป็นเจ้า.

๓๐ และคนเหล่านั้นที่ได้รับบัญญัติเหล่านี้ด้วย, จะได้มีพลัง^๖วางรากฐานของศาสนจักร^๗นี้, และนำออกมาจากการปิดบังและจากความมืด^๘, ศาสนจักร^๙ที่แท้จริงและดำรงอยู่แห่งเดียวตลอดทั้งพื้นพิภพ, ซึ่งศาสนจักรนั้น เรา, พระเจ้า, พอใจ^{๑๐}มาก, โดยพูดกับศาสนจักรโดยรวมและไม่เฉพาะคน—

๓๑ เพราะเรา พระเจ้าไม่อาจมองดูบาป^{๑๑}ด้วยระดับความยินยอมแม้เล็กน้อยที่สุด;

๓๒ กระนั้นก็ตาม, คนที่กลับใจและทำตามบัญญัติของพระเจ้าจะได้รับการให้อภัย^{๑๒};

๓๓ และคนที่หากกลับใจ^{๑๓}ไม่, จากเขาย่อมจะถูกเอาไป^{๑๔}แม้ความสว่างซึ่งเขาได้รับ; เพราะพระวิญญาณ^{๑๕}ของเราจะไม่พากเพียร^{๑๖}กับมนุษย์เสมอไป, พระเจ้าจอมโยธาตรัส.

๓๔ และอนึ่ง, ตามจริงแล้ว เรากล่าว

แก่เจ้า, โอ ผู้ผู้อาศัยของแผ่นดินโลก: เรา พระเจ้า เต็มใจทำให้สิ่งเหล่านี้เป็นที่รู้แก่เนื้อหนังทั้งปวง^{๑๗};

๓๕ เพราะเราได้เลือกที่รักมากที่สุด^{๑๘}ผู้ใด, และประสงค์ให้คนทั้งปวงรู้ว่าวัน^{๑๙}นั้นมาถึงอย่างรวดเร็ว; ยังไม่ถึงโมงนั้น, แต่อยู่แค่เอื้อม, เมื่อสันติสุข^{๒๐}จะถูกนำไปจากแผ่นดินโลก, และมาร^{๒๑}จะมีอำนาจเหนือการครอบครองของเขาเอง.

๓๖ และพระเจ้าจะมีอำนาจเหนือวิสุทธิชน^{๒๒}ของพระองค์ด้วย, และจะปกครอง^{๒๓}ท่ามกลาง^{๒๔}พวกเขา, และจะลงมาในการพิพากษา^{๒๕}บนไอดูมिया^{๒๖}, หรือโลก.

๓๗ จง คำนวณว่า พระบัญญัติ^{๒๗}เหล่านี้, เพราะสิ่งเหล่านี้จริงและเป็นสัจจะ, และคำพยากรณ์และสัญญา^{๒๘}ซึ่งอยู่ในนั้นจะเกิดสัมฤทธิ์ผลทั้งหมด.

๓๘ สิ่งใดที่เรา พระเจ้า พูดไว้, เราพูด, และเราหาแก้ตัวไม่; และแม้ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกสูญสิ้นไป, คำ^{๒๙}ของเราจะไม่สูญสิ้นไป, แต่จะเกิดสัมฤทธิ์ผล^{๓๐}

<p>๓๐ก คพ. ๑:๔-๕, ๑๗-๑๘. ข คพท. ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย; พื้นฟูพระกิตติคุณ (การ). ค คพท. ความมืด, ทางวิญญาณ. ง อพ. ๔:๕, ๑๑-๑๔. คพท. ศาสนจักร, เครื่องหมายของ... ที่แท้จริง. จ คพ. ๓๕:๑๐. ๓๑ก แอลมา ๔๕:๑๖; คพ. ๒๔:๒. คพท. บาบ. ๓๒ก คพ. ๕๕:๔๒-๔๓. คพท. ให้อภัย. ๓๓ก โมไซยาห์ ๒๖:๓๒. ข แอลมา ๒๔:๓๐;</p>	<p>คพ. ๖๐:๒-๓. ค คพท. พระวิญญาณบริสุทธิ์. ง ปฐก. ๖:๓; ๒ นี. ๒๖:๑๑; มอร. ๕:๑๖; อีเทอร์ ๒:๑๕; โมโร. ๙:๔. ๓๔ก มธ. ๒๘:๑๓; คพ. ๑:๒; ๔๒:๕๘. ๓๕ก ฉบป. ๑๐:๑๗; กิจการ ๑๐:๓๔; โมโร. ๘:๑๒; คพ. ๓๕:๑๖. ข คพท. ยุคสุดท้าย, วันเวลาสุดท้าย. ค คพ. ๘๗:๑-๒. คพท. สงบ (ความ), สงบสุข (ความ), สันติ, สันติสุข; เครื่องหมายแห่งกาลเวลา.</p>	<p>ง คพท. มาร. ๓๖ก คพท. วิสุทธิชน. ข คพท. พระเยซูคริสต์—การปกครองมิลเลนเนียมของพระคริสต์. ค ศคย. ๒:๑๐-๑๑; คพ. ๒๙:๑๑; ๘๕:๑๑๘-๑๑๙. ง คพท. ตัดสิน (การ), พิพากษา (การ). จ คพท. โลก. ๓๗ก คพท. พระคัมภีร์. คพ. ๕๕:๓๑; ๖๒:๖; ๘๗:๑๐. ๓๘ก ๒ พกษ. ๑๐:๑๐; มธ. ๕:๑๘; ๒๔:๓๕; ๒ นี. ๙:๑๖; จส—ม ๑:๓๕. ข คพ. ๑๐๑:๖๔.</p>
--	--	---

ทั้งหมด, ไม่ว่าโดยเสียง^๑ของเราเอง หรือโดยเสียงของผู้รับใช้^๒ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน^๓.

๓๙ เพราะดูเถิด, และดูสิ, พระเจ้าคือ

พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และพระวิญาณ^๔ที่รับสั่งคำพยาณ, และคำพยาณเป็นความจริง, และความจริง^๕ดำรงอยู่ตลอดเวลาและตลอดไป. เอเมน.

ภาค ๒

บางส่วนจากถ้อยคำที่เทพโมโรในพุดกับโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ขณะอยู่ในบ้านของบิดาทำนาศาสดาพยากรณ์ที่แมนเชสเตอร์, รัฐนิวยอร์ก, คำวันที่ ๒๑ กันยายน ค.ศ. ๑๘๒๓ (History of the Church, 1:12). โมโรโนเป็นนักประวัติศาสตร์คนสุดท้ายในลำดับนักประวัติศาสตร์หลายคนที่ทำบันทึกไว้ซึ่งบัดนี้อยู่ต่อหน้าชาวโลก นั่นคือพระคัมภีร์มอรมอน. (เปรียบเทียบกับมาลาคีย์ ๔: ๕-๖; ดู ภาค ๒๗:๓; ๑๑๐:๑๓-๑๖; และ ๑๒๘:๑๘ ด้วย.)

๑, เอลียาห์จะเปิดเผยฐานะปุโรหิต; ๒-๓, คำสัญญาต่อบรรพบุรุษปลูกไว้ในใจของลูกหลาน.

ดู เถิด, เราจะเปิดเผยฐานะปุโรหิตแก่เจ้า, โดยมีมือของเอลียาห์^๑ ศาสดาพยากรณ์, ก่อนการมาของวันสำคัญ^๒ และนำพรอันประเสริฐของพระเจ้า.

๒ และท่าน^๓จะปลูกสัญญา^๔ที่ทำกับบรรพบุรุษไว้ในใจของลูกหลาน, และใจของลูกหลานจะหันไปหาบรรพบุรุษของพวกเขา.

๓ หากไม่เป็นเช่นนั้น, ทั้งแผ่นดินโลกจะร้างลงสิ้น ๓ การเสด็จมาของพระองค์.

ภาค ๓

การเปิดเผยที่ประทานแก่โจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่ฮาร์โมนีย์, เพนน์ซิลเวเนีย, เดือนกรกฎาคม ค.ศ. ๑๘๒๘, เกี่ยวกับการสูญเสียต้นฉบับงานแปลส่วนแรกของพระคัมภีร์มอรมอน ๑๑๖ หน้า, ซึ่งเรียกว่าหนังสือของลีไฮ. ท่านศาสดาพยากรณ์

๓๘ค นิธิป. ๑๘:๑๘;
คพ. ๑๘:๓๓-๓๘; ๒๑:๕.
คมพ. เปิดเผย (การ);
เสียง, สุรเสียง.
ง คมพ. ศาสดาพยากรณ์.
จ คมพ. สิทธิอำนาจ;
สนับสนุนผู้นำศาสนจักร (การ).

๓๙ก ๑ ยิน. ๕:๖;
คพ. ๒๐:๒๗; ๔๒:๑๗.
ข คมพ. ความจริง.
๒ ๑ก มลค. ๔:๕-๖;
๓ นี้. ๒๕:๕-๖;
คพ. ๑๑๐:๑๓-๑๕;
๑๒๘:๑๗;
จส-ป ๑:๓๘-๓๙.

คมพ. เอลียาห์; ฤกษ์แจทั้งหลายของฐานะปุโรหิต.
ข คพ. ๓๔:๖-๙;
๔๓:๑๗-๒๖.
๒ก คพ. ๒๗:๙; ๙๘:๑๖-๑๗.
ข คมพ. ความรอดของคนตาย; ผนิก (การ).

ยินยอมให้มาร์ติน แอร์ริส นำเอกสารดังกล่าวออกไปจากความอารักขาของท่านด้วยความลังเลใจ, ขณะนั้นมาร์ติน แอร์ริส เป็นผู้จดคำแปลพระคัมภีร์มอรมอนในช่วงเวลาสั้น ๆ ระยะเวลาหนึ่ง. การเปิดเผยนี้ประทานผ่านอูริมและทุมมิม. (History of the Church, 1:21-23.) (ดู ภาค ๑๐.)

๑-๔, วิถีของพระเจ้าเป็นหนึ่งในรอบนรีन्द्र์; ๕-๑๕, โจเซฟ สมิท ต้องกลับใจ มิเช่นนั้น จะสูญเสียของประทานแห่งการแปล; ๑๖-๒๐, พระคัมภีร์มอรมอนปรากฏออกมาเพื่อช่วยวงศ์พันธุ์ของลีไฮ.

งาน, และแผนการ, และจุดประสงค์ ทั้งหลายของ พระผู้เป็นเจ้าจะล้มเหลวไม่ได้, ทั้งสิ่งเหล่านี้จะไร้ผลไม่ได้.

๒ เพราะพระผู้เป็นเจ้า ไม่ทรงดำเนินในวิถีที่คิดเคี้ยว, ทั้งพระองค์ไม่ทรงเลี้ยวไปทางขวามือหรือทางซ้าย, ทั้งพระองค์ไม่ทรงเปลี่ยนแปลงจากที่พระองค์ตรัสไว้, ฉะนั้นทางของพระองค์จึงตรง, และวิถี ของพระองค์จึงเป็นหนึ่งในรอบนรีन्द्र์.

๓ จงจำไว้, จำไว้ว่ามีช่างงาน ของพระผู้เป็นเจ้าที่ล้มเหลว, แต่งานของมนุษย์;

๔ เพราะแม้ว่ามนุษย์จะรับการเปิดเผยหลายประการ, และมีพลังที่จะทำงานยิ่งใหญ่หลายอย่าง, แต่หากเขาโอ้อวด

ในพลังกำลังของตนเอง, และถือว่าคำแนะนำ ของพระผู้เป็นเจ้าไร้ค่า, และคล้อยตามความประสงค์และความปรารถนาอัน เป็นต้นเหตุ ของตนเอง, เขาต้องตกและก่อการแก้แค้น ของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเที่ยงธรรมให้เกิดขึ้นกับเขา.

๕ ดูเถิด, เจ้าได้รับการฝากฝังสิ่งเหล่านี้, แต่คำบัญชาที่เจ้าได้รับเคร่งครัดอะไร เช่นนั้น; และจงนึกถึงสัญญาซึ่งทำไว้กับเจ้าด้วย, トラบิตที่เจ้ามิได้ล่วงละเมิดคำบัญชาเหล่านั้น.

๖ และดูเถิด, เจ้าล่วงละเมิด พระบัญชา และกฎของ พระผู้เป็นเจ้าบ่อยเพียงไร, และดำเนินตามการชักนำ ของมนุษย์.

๗ เพราะ, ดูเถิด, เจ้าไม่ควรกลัว มนุษย์ ยิ่งกว่าพระผู้เป็นเจ้า. ถึงแม้มนุษย์จะถือว่าคำแนะนำของพระผู้เป็นเจ้าไร้ค่า, และดูหมิ่น พระวจนะของพระองค์—

๘ แต่เจ้าน่าจะเชื่อสัตย์; และพระองค์ก็จะทรงยื่นพระพาหุของพระองค์มาค้ำจุนเจ้าให้ต้านทานลูกดอก ไฟ ทั้งปวงของ

๓ ๑ก สดต. ๘:๓-๙; คพ. ๑๐:๔๓.
๒ก เอลลมา ๗:๒๐.
คพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์.
๗ ๑ นี. ๑๐:๑๘-๑๙; คพ. ๓๕:๑.
๓ก กิจการ ๕:๓๘-๓๙; มอริ. ๘:๒๒; คพ. ๑๐:๔๓.
๔ก คพ. ๘:๗๓.
คพ. จองหอง (ความ),

ถือดี (ความ), ลำพอง (ความ).
ข เจคอบ ๔:๑๐;
เอลลมา ๓๗:๓๗.
คพ. พระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า; คำแนะนำ, คำปรึกษา (นาม).
ค คพ. ทางเนื้อหนัง, ฝ่าไฟทางโลก.
ง คพ. แก้แค้น (การ).

๖ก คพ. ๕:๒๑;
จส—ป ๑:๒๘-๒๙.
๗ คพ. ๔๕:๒๙; ๔๖:๗.
๗ก สดต. ๒๗:๑; ลูกา ๙:๒๖;
คพ. ๑๒๒:๙. คพ. กล้าหาญ (ความ); ความกลัว.
๗ ลนต. ๒๖:๔๒-๔๓;
๑ นี. ๑๙:๗;
เจคอบ ๔:๘-๑๐.
๘ก อฟ. ๖:๑๖; ๑ นี. ๑๕:๒๔;
คพ. ๒๗:๑๗.

ปฏิปักษ์^๗; และพระองค์ก็จะประทับอยู่กับเจ้าในความทุกข์ร้อน^๘ ทุกครั้ง.

๙ ดูเถิด, เจ้าคือโจเซฟ, และเจ้าได้รับเลือกให้ทำงานของพระเจ้า, แต่เพราะการล่วงละเมิด, หากเจ้าไม่ระวังเจ้าจะตก.

๑๐ แต่จงจำไว้, พระผู้เป็นเจ้าทรงเมตตา; ฉะนั้น, จงกลับใจจากสิ่งที่เจ้าทำไปซึ่งตรงกันข้ามกับคำบัญชาซึ่งเราให้เจ้า, และเจ้ายังได้รับเลือกอยู่, และได้รับเรียกมายังงานอีก;

๑๑ เว้นแต่เจ้าจะทำการนี้, เจ้าจะถูกปล่อยไปและกลับเป็นดังคนอื่น ๆ, และไม่มีของประทานอีกต่อไป.

๑๒ และเมื่อเจ้ามอบสิ่งซึ่งพระผู้เป็นเจ้าประทานการมองเห็นและพลังให้เจ้าแปล^๙ แล้ว, เจ้ามอบสิ่งซึ่งศักดิ์สิทธิ์^{๑๐}ให้อยู่ในมือของคนชั่วร้าย,

๑๓ ผู้ถือว่าคำแนะนำของพระผู้เป็นเจ้าไร้ค่า, และผิดคำสัญญาที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดซึ่งทำไว้ต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, และพึงการวินิจฉัยของเขาเอง และโอ้อวด^{๑๑} ปัญญาของเขาเอง.

๑๔ และนี่เป็นเหตุผลที่เจ้าสูญเสียสิทธิพิเศษของเจ้าชั่วระยะหนึ่ง—

๑๕ เพราะเจ้ายอมให้คำแนะนำของผู้นำทาง^{๑๒} เจ้าถูกเหยียบย่ำตั้งแต่ต้น.

๑๖ กระนั้นก็ตาม, งานของเราจะออกไป, เพราะความรู้เกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอด^{๑๓} หนึ่งมาถึงโลก, โดยผ่านประจักษ์พยาน^{๑๔} ของชาวยิวนั้นใด, แม้นั้นนั้นความรู้^{๑๕} เกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดองค์หนึ่งจะมาถึงผู้คนของเรา—

๑๗ และถึงชาวนีไฟ^{๑๖}, และชาวเจคอบ, และชาวโจเซฟ, และชาวโซรัม, โดยผ่านประจักษ์พยานของบรรพบุรุษพวกเขา—

๑๘ และประจักษ์พยาน^{๑๗} นี้จะมาถึงความรู้ของชาวเลมัน^{๑๘}, และชาวเลมิเอล, และชาวอิซมาเอล, ผู้เสื่อมโทรม^{๑๙} อยู่ในความไม่เชื่อ เพราะความชั่วช้าสามัญของบรรพบุรุษพวกเขา, ผู้ซึ่งพระเจ้าทรงยอมให้ทำลาย^{๒๐} พี่น้องของพวกเขา ชาวนีไฟ, เพราะความชั่วช้าสามัญของคนเหล่านี้และความน่าชิงชังของคนเหล่านี้.

๑๙ และเพื่อจุดประสงค์^{๒๑} นี้เอง แผ่นจารึก^{๒๒} เหล่านี้จึงได้รับการปกปักรักษาไว้, ซึ่งมีบันทึกเหล่านี้—เพื่อสัญญา^{๒๓} ของพระเจ้าจะได้เกิดสัมฤทธิ์ผล, ซึ่งพระองค์ทรงทำไว้กับผู้คนของพระองค์;

๒๐ และเพื่อชาวเลมัน^{๒๔} จะได้เข้าถึงความรู้เกี่ยวกับบรรพบุรุษของพวกเขา, และเพื่อพวกเขาจะได้รู้ถึงสัญญาของพระเจ้า, และเพื่อพวกเขาจะเชื่อ^{๒๕} พระกิตติคุณและวางใจ^{๒๖} ในคุณงามความดีของพระ

๗ช คมพ. มาร.
 ค แอลมา ๓๘:๕.
 ๑๒ก คพ. ๑:๒๓; ๕:๔.
 ข คพ. ๑๐:๖-๘.
 ๑๓ก คมพ. จงทอง (ความ), ถือดี (ความ), สำพอง (ความ).
 ๑๔ก อส. พระเจ้า.
 ๑๖ก คมพ. พระผู้ช่วยให้รอด.

๗ ๑ นี. ๑๓:๒๓-๒๕;
 ๒ นี. ๒๓:๔-๖.
 ค โมไซยาห์ที่ ๓:๒๐.
 ๑๗ก ๒ นี. ๕:๘-๙.
 ๑๘ก คมพ. พระคัมภีร์มอรมอน.
 ข ๒ นี. ๕:๑๔;
 อีนีส ๑:๑๓-๑๘.
 ค ๒ นี. ๒๖:๑๕-๑๖.
 ง มอริ. ๘:๒-๓.

๑๙ก ๑ นี. ๓:๓, ๕.
 ข คมพ. แผ่นจารึกทองคำ.
 ค ๓ นี. ๕:๑๔-๑๕;
 คพ. ๑๐:๔๖-๕๐.
 ๒๐ก ๒ นี. ๓๐:๓-๖;
 คพ. ๒๘:๘; ๔๙:๒๔.
 ข มอริ. ๓:๑๙-๒๑.
 ค ๒ นี. ๓๑:๑๓;
 โมโร. ๖:๔.

เยซู คริสต์, และรุ่งโรจน์^๑โดยศรัทธาในพระนามของพระองค์, และเพื่อโดยการ

กลับใจของพวกเขา พวกเขาจะได้รับการช่วยให้รอด. เอเมน.

ภาค ๔

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ ถึงบิดาท่าน, โจเซฟ สมิท, ซีเนียร์, ที่ฮาร์โมนีย์, รัฐเพนน์ซิลเวเนีย, เดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๘๒๙ (History of the Church, 1:28).

๑-๔, การรับใช้อย่างกล้าหาญช่วยผู้ปฏิบัติศาสนกิจของพระเจ้าให้รอด; ๕-๖, คุณลักษณะอย่างพระเจ้าทำให้คนเหล่านั้นมีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติศาสนกิจ; ๗, สิ่งทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้าเป็นเจ้าต้องมีการแสวงหา.

๓ ฉะนั้น, หากเจ้ามีความปรารถนาจะรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้า เจ้าก็ได้รับเรียก^๑มาทำงาน;

๔ เพราะดูเถิด พุง^๑ขาวพร้อมที่จะเก็บเกี่ยว^๒; และดูสิ, คนที่ยืนเดี่ยวเข้ามาด้วยเรี่ยวแรงของเขา, คนคนนั้นย่อมสะสม^๓ไว้เพื่อเขาจะหาพินาศไม่, แต่นำความรอดมาสู่จิตวิญญาณของเขา;

๕ และศรัทธา^๔, ความหวัง^๕, จิตกุศล^๖และความรัก^๗, โดยดวงตา ที่เห็นแก่รัศมีภาพ^๘ของพระเจ้าเป็นเจ้าอย่างเดี่ยว, ย่อมทำให้เขาสมกับงาน.

๖ จงนึกถึง ศรัทธา, คุณธรรม^๙, ความรู้, ความยับยั้งตน, ความอดทน^{๑๐}, ความกรุณาฉันพี่น้อง, ความเป็นเหมือนพระเจ้า

บัดนี้ ดูเถิด, งานอัศจรรย์กำลังจะออกมาในบรรดาลูกหลานมนุษย์.

๒ ฉะนั้น, โอ้เจ้าที่เริ่มในการรับใช้^๑พระเจ้าเป็นเจ้า, จงดูว่าเจ้ารับใช้^๒พระองค์ด้วยสุดใจ^๓, พลัง, ความนึกคิด และพลังกำลังของเจ้า, เพื่อเจ้าจะยืนอย่างปราศจากข้อตำหนิต่อพระพักตร์พระเจ้าเป็นเจ้าในวันสุดท้าย.

๒๐ ง โม่โร. ๗:๒๖, ๓๘.
๔ ๑ ก อสย. ๒๙:๑๔;
๑ นี. ๑๔:๗; ๒๒:๘;
คพ. ๖:๑; ๑๘:๔๔.
คพ. พันฟูพระกิตติคุณ (การ).
๒ ก คพ. รับใช้ (การ).
ข ยชว. ๒๒:๕;
๑ ชมอ. ๗:๓;
คพ. ๒๐:๑๓; ๗๖:๕.
ค คพ. ใจ; ความคิด, ความนึกคิด, จิตใจ.
ง ๑ ครี. ๑:๘;

เจ คอบ ๑:๑๓;
๓ นี. ๒๗:๒๐.
๓ ก คพ. ๑๑:๔, ๑๕;
๓๖:๕; ๖๓:๕๗.
คพ. เรียก (การ), เรียกจากพระเจ้าเป็นเจ้า (ได้รับ).
๔ ก ยอห์น ๔:๓๕;
แอลมา ๒๖:๓-๕;
คพ. ๑๑:๓; ๓๓:๓, ๗.
ข คพ. ฤดูเก็บเกี่ยว.
ค ๑ ทธ. ๖:๑๓.
๕ ก คพ. ศรัทธา,

เชื้อ (ความ).
ข คพ. ความหวัง.
ค คพ. จิตกุศล.
ง คพ. รัก (ความ).
จ สดด. ๑๔๑:๘;
มธ. ๖:๒๒;
มอร. ๘:๑๕.
ฉ คพ. รัศมีภาพ.
๖ ก คพ. คุณธรรม, พรหมจรรย์, อานุภาพ.
ข คพ. อดทน (ความ).

เป็นเจ้าของ, จิตกุศล, ความนอบน้อม^๖, ความขยันหมั่นเพียร^๗.

๗ ขอ^๖, และเจ้าจะได้รับ; เคาะ, และจะเปิดมันให้เจ้า. เอเมน.

ภาค ๕

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่ฮาร์โมนีย์, รัฐเพนน์ซิลเวเนีย, เดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๘๒๙, ตามคำขอของมาร์ติน แฮร์ริส (History of the Church, 1:28-31).

๑-๑๐, คนรุ่นนี้จะได้รับพระคำของพระเจ้าผ่านโจเซฟ สมิท; ๑๑-๑๘, พยานสามคนจะเป็นพยานถึงพระคัมภีร์มอรมอน; ๑๙-๒๐, พระคำของพระเจ้าจะได้รับการพิสูจน์ว่าจริง เหมือนกับในเวลาก่อนหน้านี้; ๒๑-๓๕, ให้มาร์ติน แฮร์ริส กลับใจและเป็นพยานหนึ่งในนั้น.

ดู เกิด, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเนื่องจากผู้รับใช้ของเรา มาร์ติน แฮร์ริส^๑ ปรารภนาพยานจากมือเรา, ว่าเจ้า, ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิท, จูเนียร์, มีแผ่นจารึก^๒ ซึ่งเจ้าเป็นพยานและกล่าวคำพยานว่าเจ้าได้รับจากเรา;

๒ และบัดนี้, ดูเกิด, เจ้าจงกล่าวดังนี้แก่เขา—พระองค์ที่ทรงมีพระดาร์สแก่เจ้า, ตรัสกับเจ้าว่า: เรา, พระเจ้า, เป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, และให้สิ่งเหล่านี้แก่เจ้า, ผู้รับใช้

ของเราโจเซฟ สมิท, จูเนียร์, และบัญชาเจ้าว่าเจ้าต้องยื่นเป็นพยาน^๓ถึงสิ่งเหล่านี้; ๓ และเราทำให้เจ้าเพื่อเจ้าจะเข้าสู่พันธสัญญา^๔กับเรา, ว่าเจ้าจะไม่แสดงสิ่งดังกล่าวเว้นแต่กับคน^๕เหล่านั้นที่เราบัญชาเจ้า; และเจ้าไม่มีพลัง^๖เหนือสิ่งดังกล่าว เว้นแต่เราจะให้มันแก่เจ้า.

๔ และเจ้ามีของประทานที่จะแปลแผ่นจารึก; และนี่เป็นของประทานแรกที่เราให้เจ้า; และเราบัญชาว่าเจ้าจะไม่อ้างว่ามีของประทานอื่นจนกว่าจุดประสงค์ของเราจะเกิดสัมฤทธิ์ผลในการนี้; เพราะเราจะไม่ให้ของประทานอื่นแก่เจ้าจนกว่าการนี้จะเสร็จ.

๕ ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าวิถีจะมาถึงผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลกหากพวกเขาจะไม่^๗สดับฟังถ้อยคำของเรา;

๖ เพราะต่อจากนี้ไป เจ้าจะได้รับแต่งตั้ง

๖ค คมพ. นอบน้อม (ความ), อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ).
๗ คมพ. ขยันหมั่นเพียร (ความ).
๗ก มธ. ๗:๗-๘;
๒ นี. ๓๒:๔.
คมพ. สวดอ้อนวอน

(การ), สวดอ้อนวอน (คำ).
๕ ๑ก คพ. ๕:๒๓-๒๔;
จส—๑ ๑:๖๑.
๗ คมพ. แผ่นจารึกทองคำ.
๒ก คมพ. พยาน.
๓ก ๒ นี. ๒๗:๑๓. ดู ประจักษ์พยานของพยานสามคนและประจักษ์พยาน

ของพยานแปดคนในหน้าต้นๆ ของพระคัมภีร์มอรมอนด้วย.
๗ ๒ นี. ๓:๑๑.
๕ก ยรม. ๒๖:๔-๕;
แอลมา ๕:๓๗-๓๘;
คพ. ๑:๑๔.

ตั้ง" และออกไป และกล่าวถ้อยคำ"ของเรา แก่ลูกหลานมนุษย์."

๗ ดูเถิด, หากพวกเขาไม่ยอมเชื่อ" ถ้อยคำของเรา, พวกเขาก็จะไม่เชื่อเจ้า, ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ, หากเป็นไปได้ว่า เจ้าจะแสดงให้พวกเขาเห็นสิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้ที่เรามอบหมายให้เจ้า.

๘ โอ้, คนรุ่นนี้ที่ไม่เชื่อ" และตั้งอริ้น" — ความโกรธของเราดาลเดือดกับพวกเขา.

๙ ดูเถิด, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เราสงวน" สิ่งเหล่านั้นซึ่งเราฝากฝังไว้กับเจ้า, ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ, เพื่อจุดประสงค์อันสุขุมในเรา, และจุดประสงค์นี้จะเป็นที่รู้แก่คนรุ่นต่อ ๆ ไป;

๑๐ แต่คนรุ่นนี้จะมีค่าของเราโดยผ่านเจ้า;

๑๑ และนอกจากประจักษ์พยานของเจ้า, ประจักษ์พยาน" ของผู้รับใช้สามคนของเรา, ผู้ซึ่งเราจะเรียกและแต่งตั้ง, แก่ผู้ซึ่งเราจะแสดงสิ่งเหล่านี้, และพวกเขาจะออกไปพร้อมกับถ้อยคำของเราที่ให้ไว้โดยผ่านเจ้า.

๑๒ แท้จริงแล้ว, พวกเขาจะรู้แน่แก่ใจ

ว่าสิ่งเหล่านี้จริง, เพราะจากสวรรค์เราจะประกาศแก่พวกเขา.

๑๓ เราจะให้พลัง" พวกเขาเพื่อพวกเขาจะเห็นและมองดูสิ่งเหล่านี้ที่ตั้งที่มั่นเป็นอยู่;

๑๔ และไม่มีใครอีกเลย" ที่เราจะให้พลังนี้, ที่จะได้รับประจักษ์พยานอย่างเดียวกันนี้ในบรรดาคนรุ่นนี้, ในนี้คือจุดเริ่มต้นของการจัดตั้งและการออกมาของศาสนจักร" เราจากแดนทูร์กันดาร— กระจ่างดังดวงจันทร์", และเนินดินดังดวงอาทิตย์, และนำสะพริงกล้ว" ดังกองทัพกับธงทิว.

๑๕ และประจักษ์พยานของพยาน" สามคนเราจะส่งออกไปเกี่ยวกับคำของเรา.

๑๖ และดูเถิด, ผู้ใดก็ตามที่เชื่อ" ถ้อยคำของเรา, เขาเหล่านั้นเราจะไปเยือน" ด้วยการแสดงให้ประจักษ์" ของพระวิญญูญาณ" ของเรา; และพวกเขาจะเกิด" จากเรา, แม้จากน้ำและจากพระวิญญูญาณ—

๑๗ และเจ้ายังต้องคอยสักหน่อย, เพราะเจ้ายังไม่ได้รับแต่งตั้ง"—

๑๘ และประจักษ์พยานของ พวกเขาจะออกไปสู่ การกล่าวโทษ" คนรุ่นนี้ด้วย

<p>๖ก คพ. ๒๐:๒-๓. คพ. แต่งตั้ง (การ). ข ๒ นี. ๒๙:๗. ๗ก ลูกา ๑๖:๒๗-๓๑; คพ. ๖๓:๗-๑๒. ๘ก คพ. ไม่เชื่อ (ความ). ข มอริ. ๘:๓๓. คพ. จงหอง (ความ), ถือดี (ความ), ลำพอง (ความ). ๙ก แอลมา ๓๗:๑๘. ๑๐ก ๒ นี. ๒๗:๑๒;</p>	<p>อีเธอร์ ๕:๓-๔; คพ. ๑๗:๑-๕. ๑๔ก ๒ นี. ๒๗:๑๓. ข คพ. ศาสนจักรของพระ เยซูคริสต์; พื้นฟูพระ กิตติคุณ (การ). ค คพ. ๑๐๕:๓๑; ๑๐๙:๗๓. ๑๕ก คพ. ๑๗:๑-๕. คพ. พยานถึงพระ คัมภีร์มอรมอน. ๑๖ก อีเธอร์ ๔:๑๑. ข ๑ นี. ๒:๑๖.</p>	<p>ค คพ. ๘:๑-๓. ง คพ. พระวิญญูญาณ บริสุทธิ์. จ คพ. บัพติศมา, ให้บัพ ติศมา; เกิดใหม่, เกิดจาก พระผู้เป็นเจ้า; ของประทานแห่งพระ วิญญูญาณบริสุทธิ์. ๑๗ก คพ. สิทธิอำนาจ; แต่งตั้ง (การ). ๑๘ก ๑ นี. ๑๔:๗; คพ. ๒๐:๑๓-๑๕.</p>
---	---	--

หากคนเหล่านี้ทำใจแข็งกระด้างต่อต้านสิ่งเหล่านี้;

๑๙ เพราะเสี้ยแห่งการกวาดล้างจะออกไปในบรรดาผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลก, และจะยังคงกระหน่ำเป็นครั้งคราว, หากพวกเขาหากกลับใจ^๗ไม่, จนกว่าแผ่นดินโลกจะว่างเปล่า^๘, และผู้อยู่อาศัยในนั้นมอดไหม้ไป และถูกทำลายสิ้นโดยความเจิดจ้าแห่งการมา^๙ของเรา.

๒๐ ดูเถิด, เราบอกเรื่องเหล่านี้แก่เจ้า, แม้ตั้งเราบอก^{๑๐}ผู้คนถึงความพินาศของเยรูซาเล็มด้วย; และคำ^{๑๑}ของเราจะพิสูจน์ว่าเป็นความจริงในเวลา^{๑๒}นี้ ดังที่พิสูจน์มาแล้วว่าเป็นความจริงจนถึงบัดนี้.

๒๑ และบัดนี้ เราสั่งเจ้า, ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ, ให้กลับใจและดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงยิ่งขึ้นต่อหน้าเรา, และไม่ยอมต่อการชักจูงของมนุษย์อีกต่อไป;

๒๒ และให้เจ้ามันคงในการรักษา^{๑๓}บัญญัติที่เราบัญชาเจ้า; และหากเจ้าทำการนี้, ดูเถิด เราจะให้ชีวิตนิรันดร์แก่เจ้า, ถึงแม้เจ้าจะถูกสังหาร^{๑๔}.

๒๓ และบัดนี้, เราพูดกับเจ้า, อีก, ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ, เกี่ยวกับชายคนนั้น^{๑๕}ที่ปรารถนาพยาน—

๒๔ ดูเถิด, เรากล่าวแก่เขาว่า, เขายกตนและไม่มอบน้อมถ่อมตนเพียงพอต่อ

หน้าเรา; แต่หากเขาจะน้อมกายลงเบื้องหน้าเรา, และมอบน้อมถ่อมตนในคำสวดอ้อนวอนและศรัทธาอย่างสุดกำลัง, ด้วยน้ำใสใจจริงแห่งใจเขา, เมื่อนั้นเราจะให้แก่เขา การมองเห็น^{๑๖}สิ่งที่เขาปรารถนาจะเห็น.

๒๕ และจากนั้น เขาจะกล่าวแก่ผู้คนในรุ่นนี้ว่า: ดูเถิด, ข้าพเจ้าเห็นสิ่งต่าง ๆ ซึ่งพระเจ้าทรงแสดงแก่โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์แล้ว, และข้าพเจ้ารู้^{๑๗}แน่แก่ใจว่าสิ่งเหล่านี้จริง, เพราะข้าพเจ้าเห็นสิ่งเหล่านี้แล้ว, เพราะมันแสดงแก่ข้าพเจ้าโดยอำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและมีใช้ของมนุษย์.

๒๖ และเรา พระเจ้า บัญชาเขา, ผู้รับใช้ของเรา มาร์ติน แฮร์ริส, ว่าเขาจะไม่กล่าวแก่คนเหล่านั้นอีกเลยเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้, เว้นแต่เขาจะกล่าวว่า: ข้าพเจ้าเห็นสิ่งเหล่านี้แล้ว, และสิ่งเหล่านี้แสดงแก่ข้าพเจ้าโดยเดชานุภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ; และนี่คือถ้อยคำซึ่งเขาจะกล่าว.

๒๗ แต่หากเขาปฏิเสธเรื่องนี้ เขาจะฝ่าฝืนพันธสัญญา ซึ่งเขาจะทำพันธสัญญากับเรามาก่อน, และดูเถิด, เขาจะถูกกล่าวโทษ.

๒๘ และบัดนี้, เว้นแต่เขาจะมอบน้อมถ่อมตนและยอมรับกับเราถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เขาทำไปซึ่งผิด, และทำพันธสัญญากับ

๑๙ก คพ. ๒๙:๘; ๓๕:๑๑;
๔๓:๑๗-๒๗.
คพ. ยุคสุดท้าย, วันเวลาสุดท้าย; เครื่องหมายแห่งกาลเวลา.
ข คพ. กลับใจ (การ).
ค อสย. ๒๔:๑, ๕-๖.
ง อสย. ๖๖:๑๕-๑๖;

คพ. ๑๓๓:๔๑.
คพ. เสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ (การ).
๒๐ก ๑ นี. ๑:๑๘;
๒ นี. ๒๕:๙.
ข คพ. ๑:๓๘.
๒๒ก คพ. เชื่อฟัง (การ), เชื่อฟัง (คนที).

ข แอลมา ๖๐:๑๓;
คพ. ๖:๓๐; ๑๓๕:๑-๗.
๒๓ก คพ. ๕:๑.
๒๔ก ดู ประจักษ์พยานของพยานสามคนในหน้าต้นๆ ของพระคัมภีร์มอรมอน.
๒๕ก อีเธอร์ ๕:๓.

เราว่าเขาจะรักษาบัญญัติของเรา, และใช้ศรัทธาในเรา, ดุเถิด, เรากล่าวแก่เขาว่า, เขาจะไม่มีการมองเห็นเช่นนั้น, เพราะเราจะไม่ให้การมองเห็นสิ่งซึ่งเราพูดไว้แก่เขา.

๒๙ และหากเป็นเช่นนั้น, เราบัญชาเจ้า, ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ, ว่าเจ้าจะกล่าวแก่เขา, ว่าเขาจะไม่ทำสิ่งใดอีก, หรือไม่รบกวนเราอีกต่อไปเกี่ยวกับเรื่องนี้.

๓๐ และหากเป็นเช่นนั้น, ดุเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า โจเซฟ, เมื่อเจ้าแปลได้มากกว่าเดิมอีกเล็กน้อย เจ้าจงหยุดสักระยะหนึ่ง, แม้จนกว่าเราจะบัญชาเจ้าอีก; จากนั้นเจ้าจะแปลอีก.

๓๑ และเว้นแต่เจ้าจะทำการนี้, ดุเถิด, เจ้าจะไม่มีของประทานอีกต่อไป, และเราจะเอาสิ่งต่างๆ ซึ่งเราฝากฝังกับเจ้าไปเสีย.

๓๒ และบัดนี้, เพราะเราเห็นล่วงหน้าถึงการช่มคอยที่ทำลายเจ้า, แท้จริงแล้ว, เราเห็นล่วงหน้าว่า หากผู้รับใช้ของเรา มาร์ติน แฮร์ริส หานอบน้อมถ่อมตนไม่ และหาได้รับพยานจากมือเราไม่, เขาจะตกไปสู่การล่องละเมิด;

๓๓ และมีหลายคนช่มคอยที่ทำลายเจ้าให้สิ้นไปจากพื้นพิภพ; และเพราะเหตุนี้, เพื่อวันเวลาของเจ้าจะยืนนาน, เราให้คำบัญชาเหล่านี้ไว้แก่เจ้า.

๓๔ แท้จริงแล้ว, เพราะเหตุนี้เราจึงกล่าว: หยุดเถิด, และอยู่หนึ่ง ๆ จนกว่าเราจะบัญชาเจ้า, และเราจะจัดหาวิธี ซึ่งโดยวิธีนั้นเจ้าจะสำเร็จในสิ่งซึ่งเราบัญชาเจ้า.

๓๕ และหากเจ้าเชื่อสัตย์ในการรักษาบัญญัติของเรา, เราจะยกเจ้าขึ้นในวันสุดท้าย. เอเมน.

ภาค ๖

การเปิดเผยที่ประทานแก่โจเซฟ สมิท ศาสตราพยากรณ์ และ ออลิเวอร์ คาวเดอรี, ที่ ฮาร์โมนีย์, รัฐเพนซิลเวเนีย, เดือนเมษายน ค.ศ. ๑๘๒๙ (History of the Church, 1:32-35). ออลิเวอร์ คาวเดอรีเริ่มงานของเขาในฐานะผู้จดคำแปลพระคัมภีร์มอรมอน, ในวันที่ ๗ เมษายน ค.ศ. ๑๘๒๙. เขาได้รับการแสดงให้ประจักษ์จากสวรรค์ ยืนยันความจริงถึงประจักษ์พยานของท่านศาสดาพยากรณ์เกี่ยวกับแผ่นดินจาริก ซึ่งบนนั้นมีบันทึกพระคัมภีร์มอรมอนจาริกอยู่. ท่านศาสดาพยากรณ์ทูลถามพระเจ้าโดยผ่านอูริมและทุมมิมและได้รับคำตอบนี้.

๑-๖, คนงานในทุ่งของพระเจ้าจะได้ความรอด; ๗-๑๓, ไม่มีของประทานใดยิ่งใหญ่กว่าของประทานแห่งความรอด; ๑๔-๒๗,

พยานแห่งความจริงเกิดขึ้นโดยอำนาจของพระวิญญาน; ๒๘-๓๗, จงดูพระคริสต์, และทำความดีตลอดเวลา.

๓๓ก คพ. ๑๐:๖;
๓๘:๑๓, ๒๘.
๓๔ก ๑ น้. ๓:๗.

๓๕ก อพย. ๑๕:๒๖;
คพ. ๑๑:๒๐.
ข ยอห์น ๖:๓๙-๔๐;

๑ วิส. ๔:๑๗; ๓ น้. ๑๕:๑;
คพ. ๙:๑๔; ๑๗:๘;
๗๕:๑๖, ๒๒.

งานสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์ กำลังจะ
ออกมาสู่ลูกหลานมนุษย์.

๒ ดูเถิด, เราคือพระเจ้าเป็นเจ้า; จงเอาใจ
ใส่คำของเรา, ซึ่งมีชีวิตและทรงพลัง,
คมกว่าดาบสองคม, ที่จะแยกทั้งข้อต่อ
และไขกระดูกออกจากกัน; ฉะนั้นจงเอาใจ
ใส่ถ้อยคำของเรา.

๓ ดูเถิด, ทุกๆ ขาวพร้อมที่จะเก็บเกี่ยว;
ฉะนั้น, ผู้ใดที่ปรารถนาจะเก็บเกี่ยว, ก็
ให้เขายื่นเคียวเข้ามาด้วยเรียวแรงของ
เขา, และเก็บเกี่ยวเมื่อยังวันอยู่, เพื่อเขา
จะสั่งสมความรอดอันเป็นนิรันดร์ไว้ให้จิต
วิญญาณของเขาในอาณาจักรแห่งพระเจ้า
ผู้เป็นเจ้า.

๔ แท้จริงแล้ว, ผู้ใดก็ตามที่จะยื่นเคียว
ของเขาเข้ามาและเก็บเกี่ยว, คนคนนั้น
ได้รับเรียกจากพระเจ้าเป็นเจ้า.

๕ ฉะนั้น, หากเจ้าจะขอจากเราเจ้าจะ
ได้รับ; หากเจ้าจะเคาะก็จะเปิดมันให้เจ้า.

๖ บัดนี้, เนื่องจากเจ้าขอ, ดูเถิด, เรา
กล่าวแก่เจ้า, จงรักษาบัญญัติของเรา,
และหมายมั่นนำออกมาและสถาปนา
อุดมการณ์ของไซอัน;

๗ อย่าแสวงหาความมั่งคั่ง แต่จง

แสวงหาปัญญา, และดูเถิด, ความลึกลับ
ของพระเจ้าเป็นเจ้าจะถูกคลี่ให้เจ้า, และ
เมื่อนั้นจะทำให้เจ้าร่ำรวย. ดูเถิด, คนที่
มีชีวิตนิรันดร์ ร่ำรวย.

๘ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าว
แก่เจ้า, แม้เจ้าปรารถนาจากเราฉันใด
มันจะเป็นกับเจ้าฉันนั้น; และหากเจ้า
ปรารถนา, เจ้าจะเป็นทางแห่งการทำได้
มากมายในคนรุ่นนี้.

๙ อย่างกล่าวอะไรเลยนอกจากการกลับ
ใจแก่คนรุ่นนี้; จงรักษาบัญญัติของเรา,
และช่วยงานของเราออกมา, ตาม
บัญญัติของเรา, และเจ้าจะได้รับพร.

๑๐ ดูเถิด เจ้ามีของประทาน, และเจ้า
เป็นสุขเพราะของประทานของเจ้า. จำไว้
ว่าสิ่งนี้ศักดิ์สิทธิ์และมาจากเบื้องบน—

๑๑ และหากเจ้าจะสอภาม, เจ้าจะรู้
ความลึกลับ ซึ่งสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์;
ฉะนั้นเจ้าจงใช้ของประทานของเจ้า,
เพื่อเจ้าจะพบความลึกลับ, เพื่อเจ้าจะนำ
คนหลายคนมาสู่ความรู้เรื่องความจริง,
แท้จริงแล้ว, ทำให้พวกเขาตระหนักถึง
ความผิดของวิถีแห่งตน.

๑๒ อย่าทำให้ของประทานของเจ้าเป็น

๖ ๑ก อีสย. ๒๙:๑๔;
คพ. ๕:๑-๗; ๑๘:๔๔.
๒ก ฮีบ. ๔:๑๒; วจ. ๑:๑๖;
คพ. ๒๗:๑.
๗ ฮีล. ๓:๒๙; คพ. ๓๓:๑.
๓ก ยอห์น ๔:๓๕;
คพ. ๓๑:๔; ๓๓:๓;
๑๐๑:๖๔.
๔ก วจ. ๑๔:๑๕-๑๙; แอลมา
๒๖:๕; คพ. ๑๑:๓-๔, ๒๗.
๕ก มธ. ๗:๗-๘.
๖ก ๑ นี. ๑๓:๓๗.
๗ คมพ. ไซอัน.
๗ก แอลมา ๓๓:๑๔;

คพ. ๖๘:๓๑.
๗ ๑ พกษ. ๓:๑๐-๑๓;
มธ. ๑๙:๒๓;
เจคอบ ๒:๑๘-๑๙.
คมพ. มั่งคั่ง (ความ);
ฝึกใฝ่ทางโลก (ความ).
ค คมพ. ปัญญา.
ง คพ. ๔๒:๖๑, ๖๕.
คมพ. ความลึกลับของพระเจ้า
ผู้เป็นเจ้า.
จ คพ. ๑๔:๗.
๙ก แอลมา ๒๙:๑๙;
คพ. ๑๕:๖;
๑๘:๑๔-๑๕; ๓๔:๖.

คมพ. งานเผยแผ่ศาสนา;
กลับใจ (การ).
๑๐ก คพ. ๖๓:๖๔.
๑๑ก คพ. ๑๐๒:๒๓;
จส—ป ๑:๑๘, ๒๖.
๗ มธ. ๑๑:๒๕; ๑๓:๑๐-๑๑;
แอลมา ๑๒:๙.
ค คมพ. ของประทาน; ของ
ประทานทางวิญญาณ,
ของประทานแห่งพระเจ้า
วิญญาณ.
ง ยากอบ ๕:๒๐;
แอลมา ๖๒:๔๕;
คพ. ๑๘:๔๔.

ที่รู้แก่ใครนอกจากคนเหล่านั้นที่อยู่ในความเชื่อเดียวกับเจ้า. อย่าล้อเล่นกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์”.

๑๓ หากเจ้าจะทำดี, แท้จริงแล้ว, และยืนหยัด”อย่างซื่อสัตย์”จนกว่าชีวิตจะหาไม่”, เจ้าจะได้รับการช่วยให้รอดในอาณาจักรแห่งพระผู้เป็นเจ้า, ซึ่งเป็นของประทานยิ่งใหญ่ที่สุดแห่งของประทานทั้งปวงของพระผู้เป็นเจ้า; เพราะไม่มีของประทานใดยิ่งใหญ่กว่าของประทานแห่งความรอด”.

๑๔ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เจ้าเป็นสุขเพราะสิ่งที่เจ้าทำไป; เพราะเจ้าสอบถามเรา, และดูเถิด, บ่อยเท่าที่เจ้าสอบถาม เจ้าก็ได้รับคำแนะนำจากพระวิญญาณของเรา. หากไม่เป็นเช่นนั้น, เจ้าคงไม่ได้มาอยู่ตรงที่ซึ่งเจ้าอยู่ ณ เวลานี้.

๑๕ ดูเถิด, เจ้ารู้ว่า เจ้าสอบถามเรา และเราได้ทำให้ความนึกคิด”ของเจ้าสว่าง; และบัดนี้ เราบอกเจ้าเรื่องเหล่านี้เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเจ้าได้รับความสว่างโดยพระวิญญาณแห่งความจริง;

๑๖ แท้จริงแล้ว, เราบอกเจ้า, เพื่อเจ้าจะรู้ว่า ไม่มีใครอีกเลยนอกจากพระผู้เป็น

เจ้าที่ทรงรู้”ความนึกคิดเจ้าและเจตนาของใจ”เจ้า.

๑๗ เราบอกเจ้าเรื่องเหล่านี้ให้เป็นพยานแก่เจ้า—ว่าถ้อยคำหรืองานซึ่งเจ้ากำลังเขียนอยู่ เป็นความจริง”.

๑๘ ฉะนั้นจงขยันหมั่นเพียร”; ยืน”เคียงข้างโจเซฟ ผู้รับใช้ของเรา, อย่างซื่อสัตย์, ในสถานการณ์ยุ่งยากใดก็ตามที่เขาจะอยู่ เพราะเห็นแก่ถ้อยคำนั้น.

๑๙ เตือนสติเขาในความผิดของเขา, และรับการเตือนสติจากเขาด้วย. จงอดทน; จงมีสติ; จงยับยั้งตน; มีความอดทน, ศรัทธา, ความหวังและจิตกุศล.

๒๐ ดูเถิด, เจ้าคือออลิเวอร์, และเราได้พูดกับเจ้าเพราะความปรารถนาของเจ้า; ฉะนั้น จงสั่งสม”ถ้อยคำเหล่านี้ไว้ในใจเจ้า. จงซื่อสัตย์และขยันหมั่นเพียรในการรักษาบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า, และเราจะโอบเจ้าไว้ในอ้อมแขนแห่งความรักของเรา.

๒๑ ดูเถิด, เราคือพระเยซูคริสต์, พระบุตร”ของพระผู้เป็นเจ้า. เราคือผู้เดียวกันนั้นที่มหาคนของเรา”, และคนของเราหารับเราไม่. เราเป็นแสงสว่าง”ซึ่งส่องในความมืด”, และความมืดหาเข้าใจมันไม่.

๒๒ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรา

<p>๑๒ก มธ. ๗:๖. ๑๓ก ๑ นี. ๑๕:๒๔. ข โมไซยาห์ ๒:๔๑; อีไซธรี ๔:๑๓; คพ. ๕๑:๑๓; ๖๓:๔๗. ค คมพ. อดทน (ความ). ง คมพ. ความรอด. ๑๔ก คมพ. สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ). ๑๕ก คมพ. ความคิด, ความนึกคิด, จิตใจ. ๑๖ก ๑ พศต. ๒๘:๓;</p>	<p>มธ. ๑๒:๒๕; ฮีบ. ๔:๑๒; โมไซยาห์ ๒๔:๑๒; ๓ นี. ๒๘:๖. คมพ. ผู้ทรงรู้แจ้ง. ข ๑ พกษ. ๘:๓๓. ๑๗ก คพ. ๑๘:๒. ๑๘ก คมพ. ขยันหมั่นเพียร (ความ). ข คพ. ๑๒๔:๓๕-๓๖. ๒๐ก อีไซธรี ๓:๒๑; คพ. ๘๔:๘๕.</p>	<p>๒๑ก คมพ. พระเยซูคริสต์. ข ยอห์น ๑:๑๐-๑๒; กิจการ ๓:๑๓-๑๗; ๓ นี. ๑๖:๖; คพ. ๔๕:๘. ค ยอห์น ๑:๕; คพ. ๑๐:๕๘. คมพ. สว่าง (ความ), แสงสว่าง, แสงสว่างของพระคริสต์. ง คมพ. ความมืด, ทางวิญญาณ.</p>
--	---	---

กล่าวแก่เจ้า, หากเจ้าปรารถนาพยาน
อีก, จงทวนระลึกถึงคืนที่เจ้าร้องหาเรา
ในใจเจ้า, เพื่อเจ้าจะได้รู้^{๒๓} เกี่ยวกับความ
จริงของสิ่งเหล่านี้.

๒๓ เรามีได้พุดีให้ความสงบ^{๒๓}แก่จิตใจ
เจ้าหรือเกี่ยวกับเรื่องนี้? เจ้าจะมีพยาน^{๒๓}
ใดดีไปกว่าจากพระผู้เป็นเจ้าเล่า?

๒๔ และบัดนี้, ดูเถิด, เจ้าได้รับพยาน
แล้ว; เพราะหากเราบอกเจ้าถึงเรื่องซึ่ง
ไม่มีใครรู้^{๒๔} เจ้าก็ได้รับพยานแล้วมิใช่หรือ?

๒๕ และ, ดูเถิด, เราให้ของประทานแก่
เจ้า, หากเจ้าปรารถนาจากเรา, ที่จะแปล^{๒๕},
แม้ตั้งผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ.

๒๖ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าว
แก่เจ้า, ว่ามีบันทึก^{๒๖}ซึ่งมีกิตติคุณของเรา
อยู่มาก, ซึ่งเราขังยังไว้เพราะความชั่วร้าย^{๒๖}
ของผู้คน;

๒๗ และบัดนี้เราบัญญัติเจ้า, ว่าหากเจ้า
มีความปรารถนาดี—ความปรารถนาที่จะ
สะสมทรัพย์ไว้เพื่อตนในสวรรค์—เมื่อนั้น
เจ้าจะช่วยในการนำพระคัมภีร์^{๒๗}ส่วนต่าง ๆ
เหล่านั้นของเราซึ่งเราซ่อนไว้เพราะความ
ชั่วช้าสามัญ, ออกมาสู่ความสว่าง, ด้วย
ของประทานของเจ้า.

๒๘ และบัดนี้, ดูเถิด, เราให้กุญแจแห่ง

ของประทานนี้, แก่เจ้า, และแก่ผู้รับใช้
ของเรา โจเซฟด้วย, ซึ่งจะนำการปฏิบัติ
ศาสนกิจนี้ออกมาสู่ความสว่าง; และด้วย
ปากของพยาน^{๒๘}สองหรือสามคนคำทุกคำ
จะได้รับสถาปนา.

๒๙ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรา
กล่าวแก่เจ้า, หากพวกเขาปฏิเสธถ้อยคำ
ของเรา, และกิตติคุณและการปฏิบัติ
ศาสนกิจส่วนนี้ของเรา, เจ้าย่อมเป็นสุข,
เพราะพวกเขาจะทำกับเจ้าไม่ได้มากกว่า
ที่เท่ากับเรา.

๓๐ และแม้หากพวกเขาทำ^{๓๐}กับเจ้าแม้
ดังที่พวกเขาทำกับเรา, เจ้าย่อมเป็นสุข,
เพราะเจ้าจะพำนัก^{๓๐}อยู่กับเราในรัศมีภาพ^{๓๐}.

๓๑ แต่หากพวกเขาหาปฏิเสธ^{๓๑}ถ้อยคำ
ของเราไม่, ซึ่งจะสถาปนาไว้โดยประจักษ์
พยาน^{๓๑}ที่จะให้ไว้, พวกเขาข่อมเป็นสุข,
และเมื่อนั้นเจ้าจะมีปิตินผลแห่งการ
ลงแรงของเจ้า.

๓๒ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรา
กล่าวแก่เจ้า, ดังที่เรากล่าวแก่सानุกิษย์
ของเรา, ที่ใดซึ่งมีสองหรือสามคนมารวม
กัน^{๓๒}ในนามของเรา, เกี่ยวกับเรื่องใดก็ตาม,
ดูเถิด, ที่นั่นเราจะอยู่ท่ามกลาง^{๓๒}พวกเขา
นั้นใด—แม้ฉันนั้นเราอยู่ท่ามกลางเจ้า.

๒๒ก คมพ. เล็งเห็น (การ),
ของประทานแห่ง.
๒๓ก คมพ. สงบ (ความ),
สงบสุข (ความ), สันติ,
สันติสุข.
ข ๑ ยน. ๕:๓;
คพ. ๑๘:๒.
๒๔ก โมไซยาห์ ๘:๑๓;
คพ. ๕:๔;
๓:๑-๕, ๑๐.
๒๖ก คพ. ๘:๑; ๙:๒.

คมพ. พระคัมภีร์—มี
พยากรณ์ไว้ว่าพระคัมภีร์
จะออกมา.
ข คมพ. ชั่ว, ชั่วร้าย (ความ).
๒๗ก คพ. ๓๕:๒๐.
๒๘ก นยบ. ๑๓:๑๕;
๒ ครี. ๑๓:๑;
๒ นี. ๒๗:๑๒-๑๕;
คพ. ๑๒๘:๓.
๓๐ก คพ. ๕:๒๒;
๑๓๕:๑-๗.

คมพ. มรณสักขี (ผู้เป็น).
ข ว. ๓:๒๑.
ค คมพ. รัศมีภาพ.
๓๑ก ๓ นี. ๑๖:๑๐-๑๔;
คพ. ๒๐:๘-๑๕.
ข คมพ. ประจักษ์พยาน.
๓๒ก มธ. ๑๘:๑๙-๒๐.
คมพ. สามัคคี (ความ),
หนึ่งเดียว (ความเป็น).
ข คพ. ๒๙:๕; ๓๘:๗.

๓๓ อย่ากลัว^๗เลยที่จะทำดี, บุตรของเรา, เพราะสิ่งใดก็ตามที่เจ้าหว่าน^๗, เจ้าก็จะเก็บเกี่ยวสิ่งนั้น; ฉะนั้น, หากเจ้าหว่านความดีเจ้าก็จะเก็บเกี่ยวความดีเป็นรางวัลของเจ้า.

๓๔ ฉะนั้น, อย่ากลัวเลย, เจ้าฝูงแกะน้อย; จงทำดีเถิด; ต่อให้แผ่นดินโลกและนรกรวมกันต่อต้านเจ้า, แต่หากเจ้าสร้างขึ้นบนศิลา^๗ของเรา, พวกเขาจะเอาชนะไม่ได้.

๓๕ ดูเถิด, เราไม่กล่าวโทษเจ้า; จงไปตามทางของเจ้าและอย่าทำบาป^๗อีกเลย; จงทำงานซึ่งเราบัญญัติเจ้าด้วยความมีสติ.

๓๖ จงดู^๗ที่เราในความนึกคิดทุกอย่าง; อย่าสงสัย, อย่ากลัว.

๓๗ จงดู^๗ผลผูกแทนที่สี่ข้างเรา, และรอยตะปู^๗ที่มีมือและเท้าของเราด้วย; จงเชื่อสัตย์, รักษาบัญญัติของเรา, และเจ้าจะสืบทอด^๗อาณาจักรแห่งสวรรค์เป็นมรดก. เอเมน.

ภาค ๗

การเปิดเผยที่ประทานแก่โจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ และออลิเวอร์ คาวเดอรี, ที่ฮาร์โมนีย์, รัฐเพนซิลเวเนีย, เดือนเมษายน ค.ศ. ๑๘๒๙, เมื่อคนทั้งสองถูกลักพาตัวโดยผ่านอูริมและทุมมิมว่ายอห์น, สาธุศิษย์ผู้เป็นที่รัก, ยังอยู่ในเนื้อหนังหรือตายแล้ว. การเปิดเผยเป็นฉบับแปลของบันทึกที่ยอห์นทำไว้บนแผ่นหนังและซ่อนไว้ด้วยตัวท่านเอง (History of the Church, 1:35-36).

๑-๓, ยอห์น ผู้เป็นที่รักจะมีชีวิตอยู่จนพระเจ้าเสด็จมา; ๔-๘, เปโตร, ยากอบ, และยอห์น ถูกลงโทษพระกิตติคุณ.

๒ และข้าพเจ้าทูลพระองค์ว่า: พระองค์เจ้าข้า, โปรดประทานอำนาจเหนือความตาย^๗แก่ข้าพระองค์, เพื่อข้าพระองค์จะมีชีวิตอยู่และนำจิตวิญญาณมาสู่พระองค์.

๖๖ ละพระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าว่า: ยอห์น, ผู้เป็นที่รัก^๗ของเรา, เจ้าปรารถนา^๗สิ่งใดหรือ? เพราะหากเจ้าจะขอสิ่งที่เจ้าประสงค์, เราจะให้สิ่งนั้นแก่เจ้า.

๓ และพระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าว่า: ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เพราะเจ้าปรารถนา^๗สิ่งนี้ เจ้าจงอยู่ต่อ

๓๓ก คมพ. กล้าหาญ (ความ).
ข กพ. ๖:๗-๘; โมไซยาห์ ๗:๓๐-๓๑; แอลิมา ๓:๒๘; คพ. ๑:๑๐.
๓๔ก สัตต. ๗:๑๓; มธ. ๗:๒๔-๒๕; ๑ ครี. ๑๐:๑-๔; ฮีล. ๕:๑๒; คพ. ๑๐:๖๙; ๑๘:๔, ๑๗; ๓๓:๑๓;

โมเสส ๗:๕๓. คมพ. ศีลา.
๓๕ก ยอห์น ๘:๓-๑๑.
๓๖ก อสย. ๔๕:๒๒; คพ. ๔๓:๓๔.
๓๗ก คมพ. พระเยซูคริสต์—การปรากฏหลังความเป็นมรตัยของพระคริสต์.
ข คมพ. ตรึงกางเขน (การ).
ค มธ. ๕:๓, ๑๐;

๓ นี. ๑๒:๓, ๑๐.
ง คมพ. อาณาจักรแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าหรืออาณาจักรแห่งสวรรค์.
๗ ๑ก คมพ. ยอห์น, บุตรของเศเบดี.
ข ๓ นี. ๒๘:๑-๑๐.
๒ก ลูกา ๓:๒๗. คมพ. ความตาย, ทางร่างกาย.

ไป”จนกว่าเราจะมาในรัศมีภาพ”ของเรา, และจงพยากรณ์”ต่อประชาชาติ, ตระกูล, ภาษาและผู้คน.

๔ และเพราะเหตุนี้ พระเจ้าจึงตรัสกับเปโตรว่า: หากเรายอมให้เขาอยู่ต่อไปจนเรา มา, นั่นเป็นเรื่องอะไรของเจ้าเล่า? เพราะ เขาปรารถนาจากเราว่าเขาจะได้นำจิต วิญญาณมาหาเรา, แต่เจ้าปรารถนาว่าเจ้า จะได้มาหาเราอย่างรวดเร็วในอาณาจักร”ของเรา.

๕ เรากล่าวแก่เจ้า, เปโตร, นี่เป็นความ ปรารถนาที่ดี; แต่ผู้เป็นที่รักของเรา ปรารถนาว่าเขาจะทำงานอื่น, หรือจะ ได้ทำงานยิ่งใหญ่กว่าที่เขาเคยทำมาก่อน ในบรรดามนุษย์.

๖ แท้จริงแล้ว, เขาเข้ารับงานยิ่งใหญ่ ขึ้น; ฉะนั้นเราจะทำให้เขาเป็นไฟที่ลุก โชนและเทพผู้ปฏิบัติ”; เขาจะปฏิบัติต่อ คนเหล่านั้นที่จะเป็นทายาท”แห่งความ รอดผู้พำนักอยู่บนแผ่นดินโลก”.

๗ และเราจะให้เจ้าปฏิบัติต่อเขาและ ต่อยากอบ พี่น้องเจ้า; และแก่เจ้า ทั้ง สามเราจะให้อำนาจนี้และกฤตยู”ของ การปฏิบัติศาสนกิจนี้ไว้จนกว่าเราจะมา.

๘ ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, เจ้า ทั้งสองจะได้รับตามความปรารถนาของ เจ้า, เพราะเจ้าทั้งสองมีปิตีในสิ่งซึ่งเจ้า ปรารถนา.

ภาค ๘

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ ถึงออลิเวอร์ คาวเดอริ, ที่ฮาร์ โมเนีย, รัฐเพนน์ซิลเวเนีย, เดือนเมษายน ค.ศ. ๑๘๒๙ (History of the Church, 1:36-37). ระหว่างการแปลพระคัมภีร์มอรมอน, ออลิเวอร์, ผู้ยังเป็นคนจดคำแปล, โดยเขียน ตามคำที่ท่านศาสดาพยากรณ์บอก, ปรารถนาจะได้รับการประสาทพรด้วยของประทาน แห่งการแปล. พระเจ้าทรงตอบรับคำวิงวอนของเขาโดยประทานการเปิดเผยนี้.

๑-๕, การเปิดเผยมาโดยอำนาจของพระ วิญญาณบริสุทธิ์; ๖-๑๒, ความรู้ถึงความ ลึกลับของพระเจ้าเป็นเจ้าและอำนาจในการ แปลบันทึกโบราณมาโดยศรัทธา.

ออลิเวอร์ คาวเดอริ”, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่า พระเจ้าผู้ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และพระผู้ไถ่ของเจ้า, ทรงพระชนม์อยู่

๓ก ยอห์น ๒๑:๒๐-๒๓. คมพ. สัตถภาวะที่แปรสภาพ.
ข คมพ. รัศมีภาพ; เสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ (การ).
ค วจ. ๑๐:๑๑.
๔ก คมพ. อาณาจักรแห่งพระ

ผู้เป็นเจ้าหรืออาณาจักรแห่งสวรรค์.
๖ก คพ. ๓๓๐:๕.
ข คพ. ๗๖:๘๖-๘๘.
ค ยอห์น ๑๐:๘-๑๑; คพ. ๗๗:๑๔.
๗ก มธ. ๑๖:๑๓; กิจการ ๑๕:๗;

จส—ป ๑:๗๒.
คมพ. กุญแจทั้งหลายของฐานะบโรหิต.
๘ก คมพ. ปีติ.
๘ ๑ก จส—ป ๑:๖๖. คมพ. คาวเดอริ, ออลิเวอร์.

จริงแท้แน่นอนอนันต์, แม้นั้นนั้นเจ้าจะได้รับความรู้^๑อย่างแน่นอนจนถึงสิ่งใดก็ตามที่เจ้าจะขอ^๒ด้วยศรัทธา, ด้วยใจซื่อสัตย์, โดยเชื่อว่าเจ้าจะได้รับความรู้เกี่ยวกับอักษรของบันทึก^๓เก่าแก่, ที่โบราณ, ซึ่งมีพระคัมภีร์ส่วนต่าง ๆ เหล่านั้นของเราเกี่ยวกับสิ่งที่มิพูดไว้โดยการแสดงให้เห็นประจักษ์^๔ของพระวิญญาณของเรา.

๒ แท้จริงแล้ว, ดุเถิด, เราจะบอก^๕เจ้าในความคิดเจ้าและในใจ^๖เจ้า, โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์^๗, ซึ่งจะเสด็จมายังเจ้าและซึ่งจะสถิตอยู่ในใจเจ้า.

๓ บัดนี้, ดุเถิด, นี่คือนิยามแห่งการเปิดเผย; ดุเถิด, นี่คือนิยามซึ่งโดยวิญญาณนี้ โมเสสนำลูกหลานของอิสราเอลผ่านทะเลแดง^๘มาบนพื้นดินแห่ง.

๔ ฉะนั้น^๙นี่คือของประทานของเจ้า; จงนำของประทานนี้มาใช้, และเจ้าย่อมเป็นสุข, เพราะสิ่งนี้จะปลดปล่อยเจ้าออกจากเงื้อมมือพวกศัตรูของเจ้า, ทว่า, หากไม่เป็นเช่นนั้น, พวกเขาจะสังหารเจ้าและนำจิตวิญญาณของเจ้าลงไปสู่ความพินาศ.

๕ โอ้, จงจำถ้อยคำ^{๑๐}เหล่านี้, และรักษาบัญญัติของเรา, จงจำไว้, นี่คือนิยามของประทานของเจ้า.

๖ บัดนี้^{๑๑}นี่มิใช่ของประทานทั้งหมดของ

เจ้า; เพราะเจ้ามีของประทานอีกอย่างหนึ่ง, ซึ่งเป็นของประทานแห่งอาโรน; ดุเถิด, ของประทานนี้บอกเจ้ามาหลายเรื่องแล้ว;

๗ ดุเถิด, ไม่มีอำนาจอื่น, นอกจากเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า, ที่จะทำให้อำนาจของประทานแห่งอาโรนอยู่กับเจ้าได้.

๘ ฉะนั้น, อย่าสงสัย, เพราะนี่เป็นของประทานจากพระผู้เป็นเจ้า; และเจ้าจะถือไว้ในมือเจ้า, และทำงานอัศจรรย์; และไม่มีอำนาจใดจะสามารถนำของประทานนี้ไปจากมือเจ้าได้, เพราะนี่เป็นงานของพระผู้เป็นเจ้า.

๙ และ, ฉะนั้น, สิ่งใดก็ตามที่เจ้าจะขอให้เราบอกเจ้าโดยทางนั้น, สิ่งนั้นเราจะให้เจ้า, และเจ้าจะมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น.

๑๐ จงจำว่าถ้าปราศจากศรัทธา^{๑๒}เจ้าจะทำอะไรไม่ได้; ฉะนั้นจงขอด้วยศรัทธา. อย่าล้อเล่นกับสิ่งเหล่านี้; อย่าขอ^{๑๓}สิ่งที่ไม่ควรขอ.

๑๑ ถ้ามเพื่อเจ้าจะรู้ความลับของพระผู้เป็นเจ้า, และเพื่อเจ้าจะแปล^{๑๔}และได้รับความรู้จากบันทึกโบราณทั้งหมดนั้นที่ซ่อนไว้, ซึ่งศักดิ์สิทธิ์; และตามศรัทธาของเจ้า มันจะบังเกิดกับเจ้า.

๑๒ ดุเถิด, คือเราที่พูดสิ่งนี้ไว้; และเราคือผู้เดียวกันนั้นที่พูดกับเจ้ามาตั้งแต่ต้น. เอเมน.

๑ข คมพ. ความรู้.
ค คมพ. สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ).
ง คพ. ๖:๒๖-๒๗; ๙:๒.
จ คพ. ๕:๑๖.
๒ก คพ. ๙:๗-๙.
คมพ. เปิดเผย (การ).

ข คมพ. ใจ.
ค คมพ. พระวิญญาณบริสุทธิ์.
๓ก อพย. ๑๔:๑๓-๒๒;
ฉฉบ. ๑๑:๔;
๑ น. ๔:๒;
โมไซยาห์ ๗:๑๙.

คมพ. ทะเลแดง.
๕ก ฉฉบ. ๑๑:๑๘-๑๙.
๑๐ก คมพ. ศรัทธา, เชื่อ (ความ).
ข คพ. ๘:๖๓-๖๕.
๑๑ก คพ. ๙:๑, ๑๐.

ภาค ๙

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ ถึงออลิเวอร์ คาวเดอรี, ที่ ฮาร์โมนีย์, รัฐเพนน์ซิลเวเนีย, เดือนเมษายน ค.ศ. ๑๘๒๙ (History of the Church, 1:37-38). ออลิเวอร์ถูกตักเตือนให้อดทนและให้พอใจที่จะเขียน, ในขณะนั้น, ตามคำบอกของผู้แปล, แทนที่จะพยายามแปล.

๑-๖, มีบันทึกโบราณอื่น ๆ ที่ยังจะต้องแปล;
๗-๑๔, พระคัมภีร์มอรมอนแปลโดยศึกษา และโดยการยืนยันทางวิญญาณ.

ดู เกิด, เรากล่าวแก่เจ้า, บุตรของเรา, ว่าเพราะเจ้าไม่ได้แปลตามสิ่งที่เจ้าปรารถนาจากเรา, และได้เริ่มเขียนให้ผู้รับใช้ของเรา, โจเซฟ สมิท, จูเนียร์ อีก, แม้เช่นนั้น เราอยากให้เจ้าทำต่อไปอีกจนกว่าเจ้าจะทำบันทึกนี้เสร็จ, ซึ่งเราฝากฝังไว้กับเขา.

๒ และจากนั้น, ดูก่อน, บันทึก "อื่น" เรามิ, ซึ่งเราจะให้หลังแก่เจ้าเพื่อเจ้าจะช่วยแปล.

๓ จงอดทนเกิด, บุตรของเรา, เพราะเรื่องนี้เป็นปรัชญาในเรา, และสมควรที่เจ้าจะแปลในเวลาปัจจุบันนี้.

๔ ดูก่อน, งานซึ่งเจ้าได้รับเรียกมาทำคือเขียนให้ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ.

๕ และ, ดูก่อน, เป็นเพราะว่าเจ้าไม่ได้ทำ

ต่อไปดังที่เจ้าตั้งต้น, เมื่อเจ้าเริ่มแปล, เราจึงเอาสิทธิพิเศษนี้ไปจากเจ้า.

๖ อย่ารำบ่นเลย, บุตรของเรา, เพราะเป็นปรัชญาในเราที่เราจัดการกับเจ้าตามวิธีนี้.

๗ ดูก่อน, เจ้าไม่เข้าใจ; เจ้าคิดเอาว่าเราจะให้สิ่งนี้แก่เจ้า, เมื่อเจ้าไม่ใช้ความคิดนอกจากจะถามเรา.

๘ แต่, ดูก่อน, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเจ้าต้องศึกษา "ไตร่ตรองในความคิดของเจ้า; จากนั้นเจ้าต้องถามเราว่ามันถูกต้องหรือไม่, และหากมันถูกต้องเราจะทำให้ทรวงอก" ของเจ้าเผาไหม้ อยู่ภายในเจ้า; ฉะนั้น, เจ้าจะรู้สึกว่ามันถูกต้อง.

๙ แต่หากมันไม่ถูกต้อง เจ้าจะไม่มีความรู้สึกเช่นนั้น, แต่เจ้าจะมีอาการเจ็บบั่น" ของความคิด จนจะทำให้เจ้าลืมสิ่งที่ผิด; ฉะนั้น, เจ้าจะเขียนสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ไม่ได้ นอกจากเจ้าจะได้รับจากเรา.

๑๐ บัดนี้, หากเจ้ารู้เรื่องนี้มาก่อนเจ้าก็

๙ ๑ก คพ. ๘:๑, ๑๑.

ข จส—ป ๑:๖๗.

๒ก คพ. ๖:๒๖; ๘:๑.

ข การกล่าวพาดพิงถึงการแปลเพิ่มเติม, รวมทั้งงานแปลพระคัมภีร์ไบเบิลของโจเซฟ สมิทและหนังสือของอับราฮัม,

ซึ่งออลิเวอร์ คาวเดอรีซึ่งเป็นผู้จัดคำแปล.
คพ. งานแปลของโจเซฟ สมิท (ปจส.).

๖ก คพ. พำบัน.

๘ก คพ. ครุ่นคิด, ไตร่ตรอง.

ข คพ. สวดอ้อนวอน

(การ), สวดอ้อนวอน (คำ).

ค ลูกา ๒๔:๓๒.

ง คพ. ตลใจ (การ), แรงบันดาลใจ; ประจักษ์พยาน.

จ คพ. ๘:๒-๓.

๙ก คพ. ๑๐:๒.

คงแปล^๑ได้; กระนั้นก็ตาม, ยังไม่สมควรที่เจ้าจะแปลในเวลา^๒นี้.

๑๑ ดูเถิด, มันสมควรเมื่อตอนที่เจ้าตั้งต้น; แต่เจ้ากลัว^๓, และเวลานั้นผ่านไป^๔แล้ว, และมันไม่สมควรในเวลา^๕นี้;

๑๒ เพราะ, เจ้าไม่เห็นหรือว่าเราให้พละกำลังแก่ผู้รับใช้ของเราโจเซฟ^๖อย่างเพียงพอ, ซึ่งโดยสิ่งนี้จึงทดแทนกัน? และเจ้าทั้งสองคน เราก็คงไม่ได้กล่าวโทษ.

๑๓ จงทำสิ่ง^๗นี้ซึ่งเราบัญชาเจ้า, และเจ้าจะรุ่งเรือง. จงซื่อสัตย์, และอย่ายอมต่อการล่อลวง^๘.

๑๔ จงตั้งมั่นในงาน^๙ซึ่งงานนั้นเราเรียก^{๑๐}เจ้ามา, และผมเส็นหนึ่งบนศีรษะเจ้าก็^{๑๑}จะไม่หายไป, และเราจะยกเจ้าขึ้น^{๑๒}ในวันสุดท้าย. เอเมน.

ภาค ๑๐

การเปิดเผยที่ประทานแก่โจเซฟ สมิธ ศาสตราจารย์, ที่ฮาร์โมนีย์, รัฐเพนซิลเวเนีย, ในฤดูร้อน ปี ๑๘๒๘ (History of the Church, 1:20-23). ในนี้พระเจ้าตรัสบอกโจเซฟ ถึงการที่คนชั่วร้ายเปลี่ยนแปลงต้นฉบับ ๑๑๖ หน้าจากงานแปลหนังสือของลีไฮ, ในพระคัมภีร์มอรมอน. ต้นฉบับดังกล่าวหายไปจากการครอบครองของมาร์ตินแฮร์ริส, ซึ่งได้รับการฝากฝังไว้ชั่วคราว. (ดู หัวบทภาค ๓.) แผนการชั่วคือจะคอยให้แปลเรื่องที่อยู่ในหน้าซึ่งถูกขโมยอีกครั้ง และจากนั้นจะทำให้ผู้แปลเสื่อมเสียชื่อเสียงโดยแสดงให้เห็นถึงความไม่สอดคล้องต้องกันซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง. จุดประสงค์ชั่วนี้ซึ่งมารร้ายเป็นต้นคิดและพระเจ้าทรงทราบแม้ขณะที่มอรมอน, นักประวัติศาสตร์สมัยโบราณชาวไนไฟ, กำลังย่อแผ่นจารึกที่เก็บรวบรวมไว้, มีแสดงอยู่ในพระคัมภีร์มอรมอน (ดู ถ้อยคำของมอรมอน ๑:๓-๗).

๑-๒๖, ซาตานช่วยคนชั่วร้ายให้ต่อต้านงานของพระเจ้า; ๒๗-๓๓, เขาหมายมั่นจะทำลายจิตวิญญาณมนุษย์; ๓๔-๕๒, พระกิตติคุณจะต้องออกไปสู่ชาวเลมันและทุกประชาชาติผ่านพระคัมภีร์มอรมอน; ๕๓-๖๓, พระเจ้าจะทรงสถาปนาศาสนจักรของพระองค์และพระกิตติคุณของพระองค์

ท่ามกลางมนุษย์; ๖๔-๗๐, พระองค์จะทรงรวบรวมคนที่กลับใจเข้ามาสู่ศาสนจักรของพระองค์และจะช่วยคนที่เชื่อฟังให้รอด.

บัดนี้, ดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่า เพราะเจ้ามอบงานเขียนเหล่านั้นซึ่งเจ้าได้รับพลังให้แปลโดยใช้อูริมและ

๑๐ก คพ. ๘:๑๑.
๑๑ก คมพ. ความกลัว.
๑๒ก คพ. ๑๘:๘.
๑๓ก คมพ. ล่อลวง (การ).

๑๔ก ๑ คริ. ๑๖:๑๓.
ข คมพ. เรียก (การ), เรียกจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า (ได้รับ).

ค แอลมา ๑๓:๒๒๕;
คพ. ๑๗:๘.

ทুমิมิม^{๑๐}, ให้อยู่ในมือคนชั่ว^{๑๑}, เจ้าจึงสูญเสียสิ่งเหล่านั้น.

๒ และเจ้าสูญเสียของประทานที่^{๑๒}ให้เจ้าในเวลาเดียวกันด้วย, และความคิด^{๑๓}เจ้ากลับมิด.

๓ กระนั้นก็ตาม, บัดนี้เรายังนำสิ่งนั้นกลับคืน^{๑๔}มาให้เจ้าอีก; ฉะนั้นจงดูว่าเจ้าซื่อสัตย์และทำต่อไปจนเสร็จงานแปลที่เหลือดังที่เจ้าเริ่มมา.

๔ อย่างเร็ว^{๑๕}หรือทำงานเกินพลังกำลัง^{๑๖}ที่เจ้ามีและวิธีที่จัดหาไว้ให้เจ้าสามารถแปล; แต่จงขยันหมั่นเพียร^{๑๗}จนกว่าจะสิ้นสุด.

๕ สวดอ้อนวอน^{๑๘}เสมอ, เพื่อเจ้าจะออกมาอย่างผู้ชนะ; แท้จริงแล้ว, เพื่อเจ้าจะชนะซาตาน, และเพื่อเจ้าจะหนีให้พ้นมือผู้รับใช้ของซาตานที่ก่อหุนงานเขา.

๖ ดูเถิด, พวกเขาหมายมั่นจะทำลาย^{๑๙}เจ้า; แท้จริงแล้ว, แม้คนที่เจ้าไว้ใจก็หมายมั่นจะทำลายเจ้า.

๗ และเพราะเหตุนี้ เราจึงกล่าวว่า เขาคือคนชั่วร้าย, เพราะเขาหมายมั่นจะเอาสิ่งที่เจ้าได้รับการฝากฝังไปเสีย; และเขาหมายมั่นจะทำลายของประทานเจ้าด้วย.

๘ และเพราะเจ้ามอบงานเขียนนั้น^{๒๐}ให้อยู่ในมือเขา, ดูเถิด, บรรดาคนชั่วร้ายเอาสิ่งเหล่านั้นไปจากเจ้า.

๙ ฉะนั้น, เจ้าได้มอบสิ่งเหล่านั้น,

แต่จริงแล้ว, สิ่ง^{๒๑}ที่ศักดิ์สิทธิ์, ไว้กับความชั่วร้าย.

๑๐ และ, ดูเถิด, ซาตาน^{๒๒}ใส่มันไว้ในใจคนเหล่านั้นให้เปลี่ยนแปลงถ้อยคำที่เจ้าให้เขียนไว้, หรือที่เจ้าแปลไว้, ซึ่งพันไปจากมือเจ้าแล้ว.

๑๑ และดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเนื่องจากพวกเขาเปลี่ยนแปลง ถ้อยคำเหล่านั้น, จึงอ่านตรงกันข้ามกับสิ่งที่เจ้าแปลและให้เขียนไว้;

๑๒ และ, โดยวิธีนี้, มารหมายมั่นจะวางแผนการอันแยบยล, เพื่อเขาจะทำลายงานนี้;

๑๓ เพราะเขาใส่ไว้ในใจคนเหล่านั้นให้ทำเช่นนี้, เพื่อโดยการพูดเท็จพวกเขาจะกล่าว พวกเขาจับ^{๒๓}เจ้าได้ด้วยถ้อยคำซึ่งเจ้าอ้างว่าเจ้าแปล.

๑๔ ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเราจะไม่ยอมให้ซาตานลู่ลวงแผนการชั่วของเขาในเรื่องนี้.

๑๕ เพราะดูเถิด, เขาใส่มันไว้ในใจคนเหล่านั้นให้เจ้าลองดีพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, โดยขอให้แปลสิ่งนั้นซ้ำอีก.

๑๖ และเมื่อนั้น, ดูเถิด, พวกเขากล่าวและนี่ก็ในใจ—เราจะดูว่าพระผู้เป็นเจ้าประทานพลังในการแปลให้เขาหรือไม่; หากเป็นดังนั้น, พระองค์ก็จะประทานพลังให้เขาอีกครั้ง;

๑๗ และหากพระผู้เป็นเจ้าประทาน

๑๐ ๑ก คมพ. อูริมและทুমิมิม.
ข คพ. ๓:๑-๑๕.
๑๑ คมพ. ความคิด, ความนึกคิด, จิตใจ.
๑๒ กพ. ๓:๑๐.
๑๓ ก ไมไซยาห์ ๔:๒๓.

๑๔ อพย. ๑๘:๑๓-๒๖.
๑๕ มธ. ๑๐:๒๒.
๑๖ คมพ. ขยันหมั่นเพียร (ความ).
๑๗ ๓ โธ ๑:๑๕-๒๑.
๑๘ คมพ. สวดอ้อนวอน

(การ), สวดอ้อนวอน (คำ).
๑๙ กพ. ๕:๓๒-๓๓; ๓๘:๑๓.
๒๐ คพ. ๕:๑-๒.
๒๑ ก คมพ. มาร.
๒๒ ก ยรม. ๕:๒๖.

พลังให้เขาอีกครั้ง, หรือหากเขาแปลกใจ, หรือ, อีกรายหนึ่ง, หากเขานำถ้อยคำอย่างเดียวกันออกมา, ดูเถิด, เรามืออย่างเดียวกันอยู่กับเรา, และเราเปลี่ยนแปลลงมันแล้ว; ๑๘ ฉะนั้น มันจะไม่ตรงกัน, และเราจะกล่าวว่าเขาพูดเท็จในถ้อยคำของเขา, และว่าเขาไม่มีของประทาน, และว่าเขาไม่มีพลัง;

๑๙ ฉะนั้น เราจะทำลายเขา, และงานด้วย; และเราจะทำการนี้เพื่อในที่ที่สุดเราจะไม่อับอาย, และเพื่อเราจะได้คำสรรเสริญของโลก.

๒๐ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าซาตานมีอำนาจใหญ่หลวงเหนือใจพวกเขา; เขาปลุกปั่น^๖คนเหล่านั้นสู่ความชั่วช้าสามัญ^๗ให้ต่อต้านสิ่งที่ดี;

๒๑ และใจพวกเขาทรมาน^๘, และเต็มไปด้วยความชั่วร้าย^๙และความน่าชิงชัง; และพวกเขารัก^{๑๐}ความมืดมากกว่าความสว่าง, เพราะการกระทำของพวกเขาชั่ว; ฉะนั้นพวกเขาไม่ยอมขอจากเรา.

๒๒ ซาตาน^{๑๑}ปลุกปั่นพวกเขา, เพื่อเขาจะนำจิตวิญญาณของคนเหล่านั้นไปสู่ความพินาศ.

๒๓ และตั้ง^{๑๒}นั้น เขาวางแผนการอันแยบยล, โดยคิดทำลายงานของ พระผู้

เป็นเจ้า; แต่เราจะเรียกร้องสิ่งนี้จากมือคนเหล่านั้น, และมันจะกลับกลายเป็นความอับอายและการกล่าวโทษของพวกเขาในวันแห่งการพิพากษา^{๑๓}.

๒๔ แท้จริงแล้ว, เขายู่ใจคนเหล่านั้นให้เกิดโทษต่อต้านงานนี้.

๒๕ แท้จริงแล้ว, เขากล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า: จง หลอกลวง และชุ่ม คอยที่จับ, เพื่อท่านจะทำลาย; ดูเถิด, นี่ไม่เป็นภัย. และตั้ง^{๑๔}นี้เขาป้อยอคนเหล่านั้น, และบอกพวกเขาว่าไม่บาปแต่อย่างใดที่จะพูดเท็จ^{๑๕}เพื่อพวกเขาจะจับคนไปปดมดเท็จ, เพื่อจะทำลายเขา.

๒๖ และตั้ง^{๑๖}นี้เขาป้อยอคนเหล่านั้น, และนำพวกเขาไปจนเขาลากเอาจิตวิญญาณคนเหล่านั้นลงนรก^{๑๗}; และตั้ง^{๑๘}นี้เขาจึงทำให้คนเหล่านั้นติดบ่วง^{๑๘}ของตัวเอง.

๒๗ และตั้ง^{๑๙}นี้เขาจึงขึ้นไป ลงมา, เทียวไปเทียวมา^{๒๐}อยู่ในแผ่นดินโลก, โดยหมายมั่นจะทำลาย^{๒๑}จิตวิญญาณมนุษย์.

๒๘ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, วิบัติจึงมีแก่คนที่พูดเท็จเพื่อหลอกลวง^{๒๒}เพราะเขานี้กว่าอีกคนหนึ่งพูดเท็จเพื่อหลอกลวง, เพราะคนเช่นนั้นไม่พ้นจากความยุติธรรม^{๒๓}ของพระผู้เป็นเจ้า.

๒๙ บัดนี้, ดูเถิด, พวกเขาเปลี่ยนแปลง

๒๐ก ๒ นี. ๒๘:๒๐-๒๒.
ข คมพ. บาป.
๒๑ก คพ. ๑๑๒:๒๓-๒๔.
ข คมพ. ชั่ว, ชั่วร้าย (ความ).
ค โมเสส ๕:๑๓-๑๘.
ง โมไซยาห์ ๑๕:๒๖.
คมพ. ความมืด, ทางวิญญาณ.
จ ยอห์น ๓:๑๘-๒๑;
คพ. ๒๓:๔๔.

๒๒ก ๒ นี. ๒:๑๗-๑๘.
ข คมพ. หลอกลวง (การ).
๒๓ก ฮีล. ๘:๒๕;
คพ. ๑๒๑:๒๓-๒๔.
๒๔ก ๒ นี. ๒:๑๘; ๒๘:๘-๑๑;
แอลมา ๑๐:๑๗;
โมเสส ๔:๔.
คมพ. กล่าวคำเท็จ (การ).
๒๕ก คมพ. ละทิ้งความเชื่อ (การ).

ข คมพ. นรก.
ค สภษ. ๒๓:๕-๖;
๑ นี. ๑๔:๓.
๒๖ก โยบ ๑:๗.
ข ๒ นี. ๒๘:๑๙-๒๓;
คพ. ๗๖:๒๘-๒๙.
๒๘ก คมพ. หลอกลวง (การ), หลอกลวง (คำ).
ข รีม. ๒:๓. คมพ. ยุติธรรม (ความ).

ถ้อยคำเหล่านี้, เพราะซาตานกล่าวแก่พวกเขาว่า: เขาหลอกท่าน—และดังนั้นเขาปล่อยคนเหล่านี้ให้ทำความชั่วช้าสามานย์, เพื่อให้เจ้าลงดี”พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า.

๓๐ ดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเจ้าจะไม่แปลถ้อยคำเหล่านั้นอีก ซึ่งพ้นไปจากมือเจ้าแล้ว;

๓๑ เพราะ, ดูเถิด, คนเหล่านั้นจะทำแผนการชั่วของพวกเขาไม่สำเร็จในการพูดเท็จคัดค้านถ้อยคำเหล่านั้น. เพราะ, ดูเถิด, หากเจ้าจะนำถ้อยคำอย่างเดียวกันออกมา พวกเขาจะกล่าวว่าเจ้าพูดเท็จ และว่าเจ้าอ้างว่าเจ้าแปล, แต่ ว่าเจ้าขัดแย้งตนเอง.

๓๒ และ, ดูเถิด, พวกเขาจะป่าวประกาศเรื่องนี้, และซาตานจะทำให้ใจผู้คนแข็งกระด้าง ที่จะช่วยพวกเขาให้เกิดโทษต่อด้านเจ้า, จนพวกเขาจะไม่เชื่อถ้อยคำของเรา.

๓๓ ดังนั้น ซาตาน”จึงคิดจะมีอำนาจเหนือประจักษ์พยานของเจ้าในคนรุ่นนี้, เพื่องานจะไม่ออกมาในคนรุ่นนี้.

๓๔ แต่ ดูเถิด, นี้ คือ ปัญญา, และเนื่องจากเราแสดงปรีชาญาณ”แก่เจ้า, และให้คำบัญชาเจ้าเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้, ว่าเจ้าจะทำอะไร, อย่าเอาสิ่งนี้ออกไปให้โลกเห็นจนกว่าเจ้าจะทำงานแปลสำเร็จ.

๓๕ อย่าประหลาดใจที่เรากล่าวแก่เจ้า

ว่า: นี้คือปัญญา, อย่าเอาสิ่งนี้ออกไปให้โลกเห็น—เพราะเรากล่าว, อย่าเอาสิ่งนี้ออกไปให้โลกเห็น, เพื่อเจ้าจะได้รับการปกป้องรักษา.

๓๖ ดูเถิด, เรามีได้กล่าวว่าเจ้าอย่าเอาสิ่งนี้ออกไปให้คนชอบธรรมเห็น;

๓๗ แต่เนื่องจากเจ้าจะตัดสินคนชอบธรรม”ไม่ได้เสมอไป, หรือเนื่องจากเจ้าจะแยกแยะคนชั่วจากคนชอบธรรมไม่ได้เสมอไป, ฉะนั้น เรากล่าวแก่เจ้า, จงนิ่ง”เสียจนกว่าเราจะเห็นสมควรที่จะทำให้สิ่งทั้งปวงเป็นที่รู้แก่โลกเกี่ยวกับเรื่องนี้.

๓๘ และบัดนี้, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเรื่องราวของสิ่งเหล่านี้”ที่เจ้าเขียน, ซึ่งพ้นไปจากมือเจ้า, มีจารึกอยู่บนแผ่นจารึก”ของนีไฟ;

๓๙ แท้จริงแล้ว, และเจ้าจะจำได้ว่าสิ่งที่กล่าวไว้ในงานเขียนเหล่านั้นคือ เรื่องราวละเอียดยิ่งขึ้นของสิ่งเหล่านี้มีให้ไว้บนแผ่นจารึกของนีไฟ.

๔๐ และบัดนี้, เพราะเรื่องราวซึ่งมีจารึกไว้บนแผ่นจารึกของนีไฟละเอียดยิ่งขึ้นเกี่ยวกับสิ่ง ซึ่ง, ในปรีชาญาณของเรา, เราประสงค์จะนำมาสู่ความรู้ของผู้คนในเรื่องราวนี้—

๔๑ ฉะนั้น, เจ้าจงแปลอักษรซึ่งอยู่บนแผ่นจารึก”ของนีไฟ, ลงมาแม้จนเจ้ามาถึงการปกครองของกษัตริย์เป็นจามิน,

๒๙ก มธ. ๔:๗.
๓๓ก คมพ. มาร.
๓๔ก คมพ. ปัญญา.
๓๗ก มธ. ๒๓:๒๘.
ข อพย. ๑๔:๑๔.

๓๘ก ในคำนำของพระคัมภีร์มอรมอนฉบับพิมพ์ครั้งแรก, ท่านศาสตราจารย์การณอธิบายว่าเนื้อหาใน ๑๑๖ หน้า

หายไปแปลมาจากแผ่นจารึกในส่วนที่เรียกว่า “หนังสือของลีไฮ.”
ข คมพ. แผ่นจารึก.
๔๑ก คม. ๑:๓-๗.

หรือจนกว่าเจ้าจะมาถึงเรื่องซึ่งเจ้าแปล, ซึ่งเจ้าสงวนไว้;

๔๒ และดูเถิด, เจ้าจงพิมพ์มันเป็นบันทึกของนีไฟ; และดังนั้นเราจะทำให้คนที่เปลี่ยนแปลงถ้อยคำของเราจำนน.

๔๓ เราจะไม่มียอมให้พวกเขาทำลายงานของเรา; แท้จริงแล้ว, เราจะทำให้คนเหล่านั้นเห็นว่าปรีชาญาณของเรายิ่งใหญ่กว่ากลโกงของมาร.

๔๔ ดูเถิด, พวกเขามีเพียงส่วนหนึ่ง, หรือความย่อเรื่องราวของนีไฟ.

๔๕ ดูเถิด, มีหลายเรื่องจารึกอยู่บนแผ่นจารึกของนีไฟ ซึ่งให้ทัศนอันกว้างไกลยิ่งขึ้นเกี่ยวกับกิตติคุณของเรา; ฉะนั้น, เป็นปรีชาญาณในเราที่เจ้าจะแปลอักษรของนีไฟส่วนแรกนี้, และส่งออกไปในงานนี้.

๔๖ และ, ดูเถิด, ส่วนที่เหลือทั้งหมดของงานนี้ มีส่วนเหล่านั้นทั้งหมดของกิตติคุณ^๗ ของเรา ซึ่งบรรดา ศาสนาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ของเรา, แท้จริงแล้ว, และสานุศิษย์ของเราด้วย, ปราศรณา^๘ ในคำสวดอ้อนวอนของพวกเขาให้ออกมาสู่คนพวกนี้.

๔๗ และเรากล่าวแก่พวกเขา,ว่าจะมอบ^๙ สิ่งนี้ให้พวกเขาตามศรัทธา^{๑๐} ในคำสวดอ้อนวอนของพวกเขา;

๔๘ แท้จริงแล้ว, และนี่คือศรัทธาของพวกเขา—ที่กิตติคุณของเรา, ซึ่งเราให้แก่พวกเขาเพื่อพวกเขาจะได้ส่งสอนในวันเวลาของตน, จะได้มาถึงพี่น้องของ

พวกเขาชาวเลมัน^{๑๑}, และคนทั้งปวงที่กลับกลายเป็นชาวเลมันเพราะการแตกแยกของพวกเขาด้วย.

๔๙ บัดนี้, นี้ยังไม่หมด—ศรัทธาในคำสวดอ้อนวอนของพวกเขาคือ เราจะทำให้เกิดกิตติคุณนี้เป็นที่รู้เช่นกัน, หากอยู่ในวิสัยที่ประชาชาติอื่นจะครอบครองแผ่นดินนี้;

๕๐ และด้วยเหตุนี้ พวกเขาได้ฝากพรไว้บนแผ่นดินนี้ ในคำสวดอ้อนวอนของพวกเขา, ว่าผู้ใดก็ตามที่เชื่อในกิตติคุณนี้ในแผ่นดินนี้จะมีชีวิตนิรันดร์;

๕๑ แท้จริงแล้ว, ว่าสิ่งนี้จะได้มีให้ อย่างอิสระแก่คนทั้งปวงไม่ว่าจะเป็นประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, หรือผู้คนที่ใดก็ตาม.

๕๒ และบัดนี้, ดูเถิด, ตามศรัทธาในคำสวดอ้อนวอนของพวกเขา เราจะนำกิตติคุณส่วนนี้ของเรามาสู่ความรู้ของผู้คนของเรา. ดูเถิด, เราไม่ได้นำสิ่งนี้มาทำลายสิ่งซึ่งพวกเขาได้รับ, แต่เพื่อเสริมสร้างสิ่งนั้น.

๕๓ และเพราะเหตุนี้ เราจึงกล่าว: หากคนรุ่นนี้หาทำใจแข็งกระด้างไม่, เรา จะสถาปนาศาสนจักรของเราในบรรดาพวกเขา.

๕๔ บัดนี้ เราไม่กล่าวเรื่องนี้เพื่อทำลายศาสนจักรของเรา, แต่เรากล่าวเรื่องนี้เพื่อเสริมสร้างศาสนจักรของเรา;

๕๕ ฉะนั้น, ผู้ใดก็ตามที่เป็นของ

<p>๔๖ก คมพ. พระกัมภีร์มอรมอน. ข คมพ. พระกิตติคุณ. ค อีนิส ๑:๑๒-๑๘;</p>	<p>มอร. ๘:๒๔-๒๖; ๓:๓๔-๓๗. ๔๗ก ๓ นี. ๕:๑๓-๑๕; คพ. ๓:๑๓-๒๐.</p>	<p>ข คมพ. ศรัทธา, เชื้อ (ความ). ๔๘ก โมโร. ๑๐:๑-๕; คพ. ๑๐๓:๖๕-๖๖.</p>
--	---	--

ศาสนจักรของเราไม่จำเป็นต้องกลัว”^{๕๕} เพราะคนเช่นนั้นจะสืบทอด“อาณาจักร” แห่งสวรรค์.

๕๖ แต่คือบรรดาคนที่ไม่เกรงกลัว” เรา, ทั้งไม่รักษาบัญญัติของเราแต่เสริมสร้างศาสนจักร”ต่าง ๆ ให้ตนเพื่อหาผลประโยชน์”^{๕๖} แท้จริงแล้ว, และคนทั้งปวงเหล่านั้นที่ชั่วและเสริมสร้างอาณาจักรแห่งมาร—แท้จริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าคนเหล่านี้เองที่เราจะรวี, และทำให้ตัวสั้นและสะท้านจนถึงกลางใจ.

๕๗ ดูเถิด, เราคือพระเยซูคริสต์, พระบุตร”ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า. เรามาหาคนของเรา, และคนของเราหับเราไว้.

๕๘ เราเป็นแสงสว่าง”ซึ่งส่องในความมืด, และความมืดหาเข้าใจมันไม่.

๕๙ เราคือคนที่กล่าว—แก่”อื่น”เราก็มี่ซึ่งหาได้เป็นของคอกนี้”ไม่—แก่สานุศิษย์ของเรา, และมีหลายคน”ที่หาเข้าใจเราไม่.

๖๐ และเราจะทำให้คนเหล่านี้เห็นว่าเรามีแก่อื่น, และว่าพวกเขาเป็นอัครทูตหนึ่งของเชื้อสาย”แห่งยาโคบ;

๖๑ และเราจะนำงานอัศจรรย์ของพวกเขา, ซึ่งพวกเขาทำในนามของเรา, ออกมาสู่ความสว่าง;

๖๒ แท้จริงแล้ว, และเราจะนำกิตติคุณของเราซึ่งนำมาปฏิบัติต่อพวกเขาออกมาสู่ความสว่างด้วย, และ, ดูเถิด, พวกเขาจะไม่ปฏิเสธสิ่งซึ่งเจ้าได้รับ, แต่พวกเขาจะเสริมสร้างสิ่งนั้น, และจะนำประเด็นที่แท้จริงของหลักคำสอน”เราออกมาสู่ความสว่าง, แท้จริงแล้ว, และหลักคำสอนเดียวซึ่งอยู่ในเรา.

๖๓ และสิ่งนี้เราทำเพื่อเราจะสถาปนากิตติคุณของเรา, เพื่อจะไม่มีการขัดแย้งมากเช่นนั้น; แท้จริงแล้ว, ซาตาน”ยั่วใจผู้คนให้ขัดแย้ง”กันเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ของหลักคำสอนเรา; และในเรื่องเหล่านี้”พวกเขาผิดพลาด, เพราะพวกเขาบิดเบือน”พระคัมภีร์และไม่เข้าใจสิ่งเหล่านั้น.

๖๔ ฉะนั้น, เราจะคลี่ความลึกลับอันใหญ่หลวงนี้แก่พวกเขา;

๖๕ เพราะ, ดูเถิด, เราจะรวม”พวกเขาตั้งแม่ไก่รวมลูกเจี๊ยบมาไว้ใต้ปีกของมัน, ตราบใดที่พวกเขาจะไม่ทำใจแข็งกระด้าง;

๖๖ แท้จริงแล้ว, ตราบใดที่พวกเขาประสงค์จะมา, พวกเขาย่อมมาได้, และรับส่วนแบ่งในสายน้ำ”แห่งชีวิตได้โดยเสรี.

๖๗ ดูเถิด, นี่คือหลักคำสอนของเรา—

๕๕ก คมพ. ความกลัว.
ข มธ. ๕:๑๐.
ค คมพ. อาณาจักรแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าหรืออาณาจักรแห่งสวรรค์.
๕๖ก ปญจ. ๑๒:๑๓-๑๔.
ข คมพ. มาร—ศาสนจักรของมาร.
ค ๔ นี. ๑:๒๖.

๕๗ก รม. ๑:๔.
๕๘ก คพ. ๖:๒๑.
๕๙ก คมพ. พระเมษบาลผู้ประเสริฐ.
ข ยอห์น ๑๐:๑๖.
ค ๓ นี. ๑๕:๑๖-๑๘.
๖๐ก คมพ. ส่วนองุ่นของพระเจ้า.
๖๒ก ๓ นี. ๑๑:๓๑-๔๐.

๖๓ก คมพ. มาร.
ข คมพ. ขัดแย้ง (การ, ความ).
ค ๒ ปต. ๓:๑๖.
๖๔ก ลูกา ๑๓:๓๔;
๓ นี. ๑๐:๔-๖;
คพ. ๔๓:๒๔.
๖๖ก คมพ. น้ำชำระชีวิต.

ผู้ใดก็ตามที่กลับใจและมาหาเรา, คนคนนั้นเป็นศาสนจักรของเรา.

๖๘ ผู้ใดก็ตามที่ประกาศ^๗ มากหรือน้อยกว่านี้, คนคนนั้นไม่เป็นของเรา, แต่ต่อต้าน^๘ เรา; ฉะนั้นเขาไม่เป็นของศาสนจักรเรา.

๖๙ และบัดนี้, ดุเถิด, ผู้ใดก็ตามที่เป็นของศาสนจักรเรา, และอดทนต่อ

ศาสนจักรเราจนกว่าชีวิตจะหาไม่, คนนั้นเราจะสถาปนาไว้บนศิลา^๙ ของเรา, และประตู^{๑๐} แห่งนรกจะเอาชนะพวกเขาไม่ได้.

๗๐ และบัดนี้, จงจำพระวาทะของพระองค์ผู้ทรงเป็นชีวิตและแสงสว่าง^{๑๑} ของโลก, พระผู้ไถ่ของเจ้า, พระเจ้าของเจ้า และพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า. เอเมน.

ภาค ๑๑

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ ถึงพี่ชายท่าน ไฮรัม สมิท, ที่ฮาร์โมนีย์, รัฐเพนซิลเวเนีย, เดือนพฤษภาคม ค.ศ. ๑๘๒๙ (History of the Church, 1:39-46). การเปิดเผยนี้ได้รับผ่านอูริมและทummim เป็นการตอบคำวิงวอนและคำทูลถามของโจเซฟ. History of the Church มีข้อมูลที่บ่งบอกว่าการเปิดเผยนี้ได้รับหลังการฟื้นฟูฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน.

๑-๖, คนงานในสวนองุ่นของพระเจ้าจะได้ความรอด; ๗-๑๔, จงแสวงหาปัญญา, ป่าวร้องการกลับใจ, วางใจในพระวิญญาน; ๑๕-๒๒, จงรักษาพระบัญญัติ, และศึกษาพระคำของพระเจ้า; ๒๓-๒๗, จงอย่าปฏิเสธวิญญานแห่งการเปิดเผยและการพยากรณ์; ๒๘-๓๐, บรรดาผู้ที่รับพระคริสต์จะกลายเป็นบุตรของพระเจ้า.

๒ ดุเถิด, เราคือพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า; จงเอาใจใส่^๑ คำของเรา, ซึ่งมีชีวิตและทรงพลัง^๒, คมกว่าดาบสองคม, ที่จะแยกทั้งข้อต่อและไขกระดูกออกจากกัน; ฉะนั้นจงเอาใจใส่คำของเรา.

๓ ดุเถิด, ทูงขาว^๓ พร้อมที่จะเก็บเกี่ยว; ฉะนั้น, ผู้ใดที่ปรารถนาจะเก็บเกี่ยวก็ให้เขายื่นเคียวเข้ามาด้วยเรี่ยวแรงของเขา, และเก็บเกี่ยวเมื่อยังวันอยู่, เพื่อเขาจะสั่งสม^๔ ความรอดอันเป็นนิรันดร์^๕ ไว้ให้จิตวิญญานของเขาในอาณาจักรแห่งพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า.

งานสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์กำลังจะออกมาในบรรดาลูกหลานมนุษย์.

๖๗ก มธ. ๑๑:๒๘-๓๐.
ข คมพ. ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์.
๖๘ก ๓ นี. ๑๑:๔๐.
ข ลูกา ๑๑:๒๓.
๖๙ก คมพ. ศีลา.
ข มธ. ๑๖:๑๘;
๒ นี. ๕:๓๑-๓๒;

คพ. ๑๗:๘; ๑๒๘:๑๐.
๗๐ก คมพ. สว่าง (ความ), แสงสว่าง, แสงสว่างของพระคริสต์.
ข คมพ. พระเยซูคริสต์.
๑๑ ๑ก อสย. ๒๙:๑๔; คพ. ๔.
คมพ. พันธุ์พระกิตติคุณ (การ).

๒ก ๑ นี. ๑๕:๒๓-๒๕;
คพ. ๑:๑๔; ๘๔:๔๓-๔๕.
ข ฮีบ. ๔:๑๒.
ค แอลมา ๔:๑๑; ๓๑:๕.
ง ยีล. ๓:๒๙-๓๐; คพ. ๖:๒.
๓ก คพ. ๑๒:๓.
ข ลูกา ๑๘:๒๒; ยีล. ๕:๘.
ค ๑ ทิธ. ๖:๑๙.

๔ แท้จริงแล้ว, ผู้ใดก็ตามที่จะยื่นเคี้ยว^๗ของเขาเข้ามาและเก็บเกี่ยว, คนคนนั้นได้รับเรียกจากพระเจ้าเป็นเจ้า.

๕ ฉะนั้น, หากเจ้าจะขอ^๘จากเราเจ้าจะได้รับ; หากเจ้าจะเคาะก็จะเปิดมันให้เจ้า.

๖ บัดนี้, เนื่องจากเจ้าขอ, ดุเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, จงรักษาบัญญัติของเรา, และหมายมั่นนำออกมา และสถาปนาอุดมการณ์ของไซอัน^๙.

๗ อย่าแสวงหาความมั่งคั่ง^{๑๐}แต่จงแสวงหาปัญญา^{๑๑}; และ, ดุเถิด, ความลึกลับของพระเจ้าจะเป็นเจ้าจะคลี่ให้เจ้า, และเมื่อนั้นจะทำให้เจ้าร่ำรวย. ดุเถิด, คนที่มีชีวิตนิรันดร์ ร่ำรวย.

๘ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, แม้เจ้าปรารถนาจากเราฉันใด มันจะบังเกิดกับเจ้าฉันนั้น; และ, หากเจ้าปรารถนา, เจ้าจะเป็นวิถีทางแห่งการทำให้มากมายในคนรุ่นนี้.

๙ อย่างกล่าว^{๑๒}อะไรเลยนอกจากการกลับใจ^{๑๓}แก่คนรุ่นนี้. จงรักษาบัญญัติของเรา, และช่วยนางานของเราออกมา, ตามบัญญัติของเรา^{๑๔}, และเจ้าจะได้รับพร.

๑๐ ดุเถิด, เจ้ามีของประทาน^{๑๕}, หรือเจ้า

จะมีของประทานหากเจ้าจะปรารถนาจากเราด้วยศรัทธา, ด้วยใจเชื่อสัตย์^{๑๖}, โดยเชื่อในเดชานูภาพของพระเยซูคริสต์, หรือในอำนาจของเราซึ่งพูดกับเจ้า;

๑๑ เพราะ, ดุเถิด, คือเรา^{๑๗}ที่พูด; ดุเถิด, เราเป็นแสงสว่าง^{๑๘}ซึ่งส่องในความมืด, และโดยอำนาจ^{๑๙}ของเรา เราให้ถ้อยคำเหล่านี้แก่เจ้า.

๑๒ และบัดนี้, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, จงวางใจ^{๒๐}ในพระวิญญาณ^{๒๑}องค์นั้นซึ่งนำให้ทำดี—แท้จริงแล้ว, ให้ทำอย่างเที่ยงธรรม, ให้เดิน^{๒๒}อย่างถ่อมตน^{๒๓}, ให้พิพากษา^{๒๔}อย่างชอบธรรม; และนี่คือพระวิญญาณของเรา.

๑๓ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เราจะเผยพระวิญญาณของเราส่วนหนึ่งให้เจ้า, ซึ่งจะทำให้ความสว่าง^{๒๕}แก่ความคิด^{๒๖}เจ้า, ซึ่งจะทำให้จิตวิญญาณเจ้าเปี่ยมด้วยปรีดี^{๒๗};

๑๔ และเมื่อ^{๒๘}นั้นเจ้าจะรู้, หรือโดยสิ่งนี้เจ้าจะรู้, สิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไรก็ตามที่เจ้าปรารถนาจากเรา, ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องของความชอบธรรม^{๒๙}, ด้วยศรัทธาโดยเชื่อ^{๓๐}ในเราว่าเจ้าจะได้รับ.

๔ก วว. ๑๔:๑๕;

คพ. ๑๔:๓-๔.

๕ก คมพ. สวดอ้อนวอน

(การ), สวดอ้อนวอน (คำ).

๖ก อสย. ๕:๓๗-๘;

คพ. ๖๖:๑๑.

คมพ. ไซอัน.

๗ก ๑ พกษ. ๓:๑๑-๑๓;

๒ นี้. ๒๖:๓๑;

เจคอบ ๒:๑๗-๑๙;

คพ. ๓๘:๓๙.

๗ คมพ. ปัญญา.

๙ก คพ. ๑๙:๒๑-๒๒.

๗ คมพ. กลับใจ (การ).

ค คพ. ๑๐๕:๕.

๑๐ก คพ. ๔๖:๘-๑๒.

๗ ลูกา ๘:๑๕.

๑๑ก คมพ. สว่าง (ความ),

แสงสว่าง, แสงสว่างของ

พระคริสต์.

๗ คมพ. พลัง, เดชานูภาพ,

พลังอำนาจ.

๑๒ก คพ. ๘๔:๑๖.

คมพ. วางใจ (ความ).

๗ รีม. ๘:๑-๙.

๑ ยน. ๔:๑-๖.

ค คมพ. เต็ม, ดำเนิน, เต็มกับพระเจ้าเป็นเจ้า.

๗ คมพ. นอบน้อม (ความ), อ่อนน้อมถ่อมตน

(ความ).

๗ มธ. ๗:๑-๕;

แอลมา ๔๑:๑๔-๑๕.

๑๓ก คพ. ๗๖:๑๒.

๗ คมพ. ความคิด, ความ

นึกคิด, จิตใจ.

ค คมพ. ปรีดี.

๑๔ก คมพ. ชอบธรรม (ความ).

๑๕ ดูเถิด, เราบัญชาเจ้าว่าเจ้าไม่ต้องนึกเอาเองว่าเจ้าได้รับเรียกให้สั่งสอนจนกว่าเจ้าจะได้รับเรียก”.

๑๖ จงคอยต่อไปอีกหน่อยเถิด, จนกว่าเจ้าจะมี คำของเรา, ศีล^๑ของเรา, ศาสนจักรของเรา, และกิตติคุณของเรา, เพื่อเจ้าจะรู้แน่แก่ใจในหลักคำสอนของเรา.

๑๗ และจากนั้น, ดูเถิด, ตามความปรารถนาของเจ้า, แท้จริงแล้ว, แม้ตามศรัทธาของเจ้า มันจะบังเกิดกับเจ้า.

๑๘ จงรักษาบัญญัติของเรา; จงนิ่งเสีย; จงวิงวอนพระวิญญูญาณของเรา;

๑๙ แท้จริงแล้ว, จงแนบสนิท^๒อยู่กับเราด้วยสุดใจของเจ้า, เพื่อเจ้าจะช่วยนำสิ่งเหล่านั้นซึ่งมีพูดไว้ออกมาสู่ความสว่าง—แท้จริงแล้ว, การเปลื้องงานของเรา; จงอดทนจนกว่าเจ้าจะทำสำเร็จ.

๒๐ ดูเถิด, นี่คืองานของเจ้า, ที่จะรักษา^๓บัญญัติของเรา, แท้จริงแล้ว, ด้วยสุดพลัง, ความนึกคิดและพลังกำลังของเจ้า.

๒๑ อย่างหมยมันจะประกาศคำของเรา, แต่ก่อนอื่น จงหมยมันให้ได้^๔ คำของเรา, และจากนั้นเราจะปลดปล่อยสิ้นของเจ้า; จากนั้น, หากเจ้าปรารถนา, เจ้าจะมีพระวิญญูญาณของเราและคำของเรา, แท้จริง

แล้ว, อำนาจของ พระผู้เป็นเจ้าในการสร้างความเชื่อมั่นแก่มนุษย์.

๒๒ แต่บัดนี้ จงนิ่งเสีย; ศึกษาคำของเรา^๕ ซึ่งออกไปในบรรดาลูกหลานมนุษย์แล้ว, และศึกษา^๖ คำ^๗ของเราซึ่งจะออกมาในบรรดาลูกหลานมนุษย์ด้วย, หรือสิ่งซึ่งบัดนี้กำลังแปลอยู่, แท้จริงแล้ว, จนกว่าเจ้าจะได้รับมาทั้งหมดซึ่งเราจะให้^๘ ลูกหลานมนุษย์ในคนรุ่นนี้, และจากนั้นสิ่งทั้งปวงจะเพิ่มเติมไว้ที่นั่น.

๒๓ ดูเถิด เจ้าคือไฮรัม^๙, บุตรของเรา; จงแสวงหา^{๑๐} อาณาจักรแห่ง พระผู้เป็นเจ้า, และสิ่งทั้งปวงจะเพิ่มเติมตามสิ่งซึ่งเที่ยงธรรม.

๒๔ จงสร้าง^{๑๑} บนศิลาของเรา, ซึ่งคือกิตติคุณ^{๑๒}ของเรา;

๒๕ อย่าปฏิเสธวิญญูญาณแห่งการเปิดเผย^{๑๓}, หรือวิญญูญาณแห่งการพยากรณ์^{๑๔}, เพราะวิบัติแก่คนที่ปฏิเสธสิ่งเหล่านี้;

๒๖ ฉะนั้น, จงสั่งสม^{๑๕}ไว้ในใจเจ้าจนถึงเวลาซึ่งเป็นในปรีชาญาณของเรา ที่เจ้าจะออกไป.

๒๗ ดูเถิด, เราพูดกับทุกคนที่มีความปรารถนาดี, และที่ได้ยื่น^{๑๖} ใฝ่ของพวกเขามาเก็บเกี่ยว.

๒๘ ดูเถิด, เราคือพระเยซูคริสต์^{๑๗}, พระ

<p>๑๕ก ลข. ๑:๕. คพพ. สี่หรืออำนาจ; เรียก (การ), เรียกจากพระผู้เป็นเจ้า (ได้รับ).</p> <p>๑๖ก คพพ. ๖:๓๔. คพพ. ศีลา.</p> <p>๑๗ก เจคอบ ๖:๕; คพพ. ๙๘:๑๑.</p> <p>๒๐ก คพพ. เชื้อฟิง (การ), เชื้อฟิง (คนที่).</p>	<p>๒๑ก แอลลมา ๑๗:๒-๓; คพพ. ๘๔:๘๕.</p> <p>๒๒ก อส. พระคัมภีร์ไบเบิล. ข คพพ. พระคัมภีร์— คุณค่าของพระคัมภีร์. ค อส. พระคัมภีร์มอรมอน. ง แอลลมา ๒๙:๘.</p> <p>๒๓ก จัส—ป ๑:๔. ข มธ. ๖:๓๓.</p> <p>๒๔ก มธ. ๗:๒๔-๒๗.</p>	<p>ข คพพ. พระกิตติคุณ. ๒๕ก คพพ. เปิดเผย (การ). ข วว. ๑๙:๑๐. คพพ. คำพยากรณ์, พยากรณ์.</p> <p>๒๖ก นธป. ๑๑:๑๘; คพพ. ๖:๒๐; ๔๓:๓๔; จัส—ม ๑:๓๗.</p> <p>๒๗ก คพพ. งานเผยแผ่ศาสนา. ๒๘ก คพพ. พระเยซูคริสต์^{๑๗}.</p>
---	---	--

บุตรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ. เราคือชีวิตและแสงสว่างของโลก.

๒๙ เราคือผู้เดียวกันนั้นที่มาหาคนของเราและคนของเราหาเราไม่;

๓๐ แต่ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรา

กล่าวแก่เจ้า, ว่ามากเท่าที่รับเรา, เราจะให้พลังแก่พวกเขาเพื่อมาเป็นบุตรของพระเจ้า, แม้แก่พวกเขาที่เชื่อในนามของเรา. เอเมน.

ภาค ๑๒

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ ถึง โจเซฟไนท์, ซีเนียร์, ที่ ฮาร์โมนีย์, รัฐเพนซิลเวเนีย, เดือนพฤษภาคม ค.ศ. ๑๘๒๙ (History of the Church, 1:47-48). โจเซฟไนท์ เชื้อการประกาศของโจเซฟ สมิท เกี่ยวกับเรื่องที่ท่านมีแผนจาริกพระคัมภีร์มอรมอนอยู่ในครอบครัวและงานแปลซึ่งในเวลานั้นอยู่ระหว่างดำเนินการ และหลายครั้งให้ความช่วยเหลือเป็นสิ่งของแก่โจเซฟ สมิท และผู้จดคำแปลของท่าน, ซึ่งทำให้พวกท่านสามารถแปลต่อไปได้. เนื่องด้วยการร้องขอจากโจเซฟไนท์, ท่านศาสดาพยากรณ์จึงทูลถามพระเจ้าและได้รับการเปิดเผย.

๑-๖, คนงานในสวนองุ่นจะได้ความรอด; ๗-๙, ทุกคนที่ปรารถนาและมีความสามารถจะได้ช่วยในงานของพระเจ้า.

งานสำคัญยิ่งและนำอัครธรรมกำลังจะออกมาในบรรดาลูกหลานมนุษย์.

๒ ดูเถิด, เราคือพระเจ้า; จงเอาใจใส่คำของเรา, ซึ่งมีชีวิตและทรงพลัง, คมกว่าดาบสองคม, ที่จะแยกทั้งข้อต่อและไขกระดูกออกจากกัน; ฉะนั้น, จงเอาใจใส่คำของเรา.

๓ ดูเถิด, ทุ่งข้าวพร้อมที่จะเก็บเกี่ยว; ฉะนั้น, ผู้ใดที่ปรารถนาจะเก็บเกี่ยวก็ให้เขายื่นเคียวเข้ามาด้วยเรี่ยวแรงของเขา, และเก็บเกี่ยวเมื่อยังวันอยู่, เพื่อเขา

จะสั่งสมความรอดอันเป็นนิรันดร์ไว้ให้จิตวิญญาณของเขาในอาณาจักรแห่งพระเจ้า.

๔ แท้จริงแล้ว, ผู้ใดก็ตามที่จะยื่นเคียวของเขาเข้ามาและเก็บเกี่ยว, คนคนนั้นจะได้รับเรียกจากพระเจ้า.

๕ ฉะนั้น, หากเจ้าจะขอจากเราเจ้าจะได้รับ; หากเจ้าจะเคาะก็จะเปิดมันให้เจ้า.

๖ บัดนี้, เนื่องจากเจ้าขอ, ดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, จงรักษาบัญญัติของเรา, และหมายมั่นนำอุดมการณ์ของไซอันออกมาและสถาปนาอุดมการณ์นี้.

๗ ดูเถิด, เราพูดกับเจ้า, และกับคนทั้งหมดนั้นด้วยที่มีความปรารถนาจะนำงานนี้ออกมาและสถาปนางานนี้;

๒๘ข คมพ. สว่าง (ความ), แสงสว่าง, แสงสว่างของพระคริสต์. ๓๐ก ยอห์น ๑:๑๒. ข คมพ. บุตรและบิดาของพระเจ้าเป็นเจ้า. ๑๒ ๑ก ดู คพ. ๑๑:๑-๖ สำหรับการอ้างอิงที่คล้ายกัน.

๘ และไม่มีใครช่วยในงานนี้ได้เว้นแต่เขาจะถ่อมตน^๖ และเปี่ยมด้วยความรัก^๗ โดยมีศรัทธา^๘ , ความหวัง^๙ , และจิตกุศล^{๑๐} , ความยับยั้งตนในทุกสิ่ง, ไม่ว่าจะอะไรก็ตามที่จะฝากฝังไว้ในความดูแลของเขา.

๙ ดูเถิด, เราคือแสงสว่างและชีวิตของโลก, ที่พุดถ้อยคำเหล่านี้, ฉะนั้น จงเอาใจใส่ด้วยสุดกำลังของเจ้า, และจากนั้นเจ้าจะได้รับเรียก. เอเมน.

ภาค ๑๓

การแต่งตั้งโจเซฟ สมิท และออลิเวอร์ คาวเดอริ์ สู่ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนที่ริมฝั่งแม่น้ำซัสเคอฮันนา, ไกลส์ฮาร์โมนีย์, รัฐเพนซิลเวเนีย, วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๘๒๙ (History of the Church, 1:39-42). การแต่งตั้งกระทำโดยมีชื่อของเทพผู้ประกาศตนว่าเป็นยอห์น, ผู้เดียวกันกับที่เรียกกันในภาคพันธสัญญาใหม่ว่า ยอห์นผู้ถวายบัพติศมา. เทพอธิบายว่าท่านกระทำภายใต้การกำกับดูแลของเปโตร, ยากอบ, และยอห์น, อัครสาวกสมัยโบราณ, ผู้ถือกุญแจฐานะปุโรหิตระดับสูงกว่า, ซึ่งเรียกว่าฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค. มีสัญญาให้ไว้แก่โจเซฟ และออลิเวอร์ว่าในเวลาอันสมควรคนทั้งสองจะได้รับการประสาทฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค. (ดู ภาค ๒๗:๗, ๘, ๑๒.)

นำเสนอกุญแจและอำนาจฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน.

๖ ักท่านเพื่อนผู้ร่วมรับใช้ทั้งหลายของข้าพเจ้า, ในพระนามของพระเมสสิยาห์ ข้าพเจ้าประสาทฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน, ซึ่งถือกุญแจทั้งหลายแห่ง

การปฏิบัติของเหล่าเทพ^๖, และของพระกิตติคุณแห่งการกลับใจ^๗, และของบัพติศมา^๘ โดยลงไปใต้น้ำทั้งตัวเพื่อการปลดบาป; และพระองค์จะไม่ทรงนำสิ่งนี้ออกไปจากแผ่นดินโลกอีกเลย, จนกว่าบรรดาบุตรของเลวี^๙ จะถวายเครื่องถวายบูชาแด่พระเจ้าอีกครั้งในความชอบธรรม^{๑๐}.

๘ คมพ. นอบน้อม (ความ), อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ).
 ๗ คมพ. รัก (ความ).
 ๘ คมพ. ศรัทธา, เชื่อ (ความ).
 ๙ คมพ. ความหวัง.
 ๑๐ คมพ. จิตกุศล.
 ๑๓ ๑ ก จส—ป ๑:๖๘-๗๕.

คมพ. แต่งตั้ง (การ).
 ๗ คพ. ๒๗:๘;
 ๘:๑๘-๓๔.
 คมพ. อาโรน, ฐานะปุโรหิตแห่ง.
 ๘ คมพ. บุตรสวรรค์, เทพ.
 ๙ คมพ. กลับใจ (การ).
 ๑๐ คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา.

๙ ดูเรื่องราวของออลิเวอร์ คาวเดอริ์เกี่ยวกับการฟื้นฟูฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนในตอนท้ายของโจเซฟ สมิท—ประวัติ.
 ๑๐ นบป. ๑๐:๘;
 ๑ พศต. ๖:๔๘;
 คพ. ๑๒๘:๒๔.
 ๑๓ คมพ. ชอบธรรม (ความ).

ภาค ๑๔

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสตราพยากรณ์ ถึงเดวิด วิตเมอร์, ที่เฟเยทท์, รัฐนิวยอร์ก, เดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๘๒๙ (History of the Church, 1:48-50). ครอบครัววิตเมอร์เกิดความสนใจการแปลพระคัมภีร์มอรมอนเป็นอย่างยิ่ง. ท่านศาสตราพยากรณ์มาอาศัยอยู่บ้านปีเตอร์ วิตเมอร์, ซีเนียร์, ที่ซึ่งท่านพำนักอยู่จนงานแปลดำเนินต่อไปจนเสร็จสิ้นและจดทะเบียนลิขสิทธิ์หนังสือที่จะพิมพ์ออกมา. บุตรสามคนจากพี่น้องในครอบครัววิตเมอร์, ต่างก็ได้รับประจักษ์พยานถึงความแท้จริงของงาน, มีความหวังใญ่อย่างมากในหน้าที่ของเขาแต่ละคน. การเปิดเผยครั้งนี้และอีกสองครั้งต่อมา (ภาค ๑๕ และ ๑๖) เป็นคำตอบที่ได้รับจากการทูลถามโดยผ่านอูริมและทุมมิม. ต่อมาเดวิด วิตเมอร์เป็นหนึ่งในพยานสามคนให้แก่พระคัมภีร์มอรมอน.

๑-๖, คนงานในสวนองุ่นจะได้ความรอด; ๗-๘, ชีวิตนิรันดร์คือของสำคัญที่สุดในบรรดาของประทานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; ๙-๑๑, พระคริสต์ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก.

งานสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์กำลังจะออกมาสู่ลูกหลานมนุษย์.

๒ ดุเถิด, เราคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; จงเอาใจใส่คำของเรา, ซึ่งมีชีวิตและทรงพลัง, คมกว่าดาบสองคม, ที่จะแยกทั้งข้อต่อและไขกระดูกออกจากกัน; ฉะนั้นจงเอาใจใส่คำของเรา.

๓ ดุเถิด, หุ่นขาวพร้อมที่จะเก็บเกี่ยว; ฉะนั้น, ผู้ใดที่ปรารถนาจะเก็บเกี่ยวก็ให้เขายื่นเคียวเข้ามาด้วยเรี่ยวแรงของเขา, และเก็บเกี่ยวเมื่อยังวันอยู่, เพื่อเขาจะสั่งสมความรอดอันเป็นนิจใจไว้ให้จิต

วิญญาณของเขาในอาณาจักรแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

๔ แท้จริงแล้ว, ผู้ใดก็ตามที่จะยื่นเคียวของเขาเข้ามาและเก็บเกี่ยว, คนคนนั้นได้รับเรียกจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

๕ ฉะนั้น, หากเจ้าจะขอจากเราเจ้าจะได้รับ; หากเจ้าจะเคาะก็จะเปิดมันให้เจ้า.

๖ จงหมายมั่นนำไขอันออกมาและสถาปนาไขอันของเรา. จงรักษาบัญญัติของเราในทุกสิ่ง.

๗ และ, หากเจ้ารักษาบัญญัติของเราและอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ เจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์^๑, ซึ่งของประทานนี้สำคัญที่สุดในบรรดาของประทานทั้งปวงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

๘ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, คือหากเจ้าจะขอพระบิดาในนามของเรา, ด้วยศรัทธาเชื่อมั่น, เจ้าจะได้รับพระวิญญาณ

๑๔ ๑ก ดู คพ. ๑๑:๑-๖ สำหรับการอ้างอิงที่คล้ายกัน.
๗ก สันต. ๒๖:๓-๑๒;
ยอห์น ๑๕:๑๐;

โมไซยาห์ ๒:๒๒, ๔๑;
คพ. ๕๘:๒.
ข คมพ. อดทน (ความ).
ค ๒ นี. ๓๑:๒๐;

คพ. ๖:๑๓.
คมพ. ชีวิตนิรันดร์.

บริสุทธิ^๖ ซึ่งประทานให้เอื่อยปาก, เพื่อเจ้าจะยืนเป็นพยาน ถึงสิ่งซึ่งเจ้าจะทั้งได้ยิน^๗ และเห็น, และเพื่อเจ้าจะประกาศการกลับใจแก่คนรุ่นนี้ด้วย.

๙ ดูเถิด, เราคือพระเยซูคริสต์^๘, พระบุตร^๙ ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่ทรงพระชนม์อยู่^{๑๐}, ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก^{๑๑}, แสงสว่าง^{๑๒} ซึ่งมีอาจซ่อนไว้ในความมืด^{๑๓};

๑๐ ดังนั้น, เราต้องนำความสมบูรณ์^{๑๔} แห่งกิตติคุณของเราออกมาจากคนต่างชาติ^{๑๕} ไปสู่เชื้อสายแห่งอิสราเอล.

๑๑ และดูเถิด, เจ้าคือเดวิด, และเจ้าได้รับเรียกให้มาช่วย; ซึ่งสิ่งนั้นหากเจ้าทำ, และซื่อสัตย์, เจ้าจะได้รับพรทั้งทางวิญญาณและทางโลก, และรางวัลของเจ้าจะยิ่งใหญ่. เอเมน.

ภาค ๑๕

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิธ ศาสดาพยากรณ์ ถึงจอห์น วิตเมอร์, ที่เพเยทท์, รัฐนิวยอร์ก, เดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๘๒๙ (History of the Church, 1:50). (ดู หัวบทภาค ๑๔.) เป็นข่าวสารลึกซึ้งและน่าประทับใจในความเป็นส่วนตัวตรงที่ว่าพระเจ้าตรัสบอกเรื่องถึงจอห์น วิตเมอร์ และพระองค์ท่านนั้นจะรู้ได้. ต่อมาจอห์น วิตเมอร์ เป็นหนึ่งในพยานแปดคนให้แก่พระคัมภีร์มอรมอน.

๑-๒, พระบาทของพระเจ้าแผ่นดินโลกไปทั่วแผ่นดินโลก; ๓-๖, การสั่งสอนพระกิตติคุณและช่วยจิตวิญญาณให้รอดเป็นสิ่งที่ล้ำค่าที่สุด.

๒ เพราะดูเถิด, เราพูดกับเจ้าด้วยความเจ็บปวดและด้วยอำนาจ^{๑๖}, เพราะแขนของเราแผ่นดินโลกไปทั่วแผ่นดินโลก.

๓ และเราจะบอกเจ้าถึงเรื่องซึ่งไม่มีใครรู้^{๑๗}นอกจากเราและเจ้าเท่านั้น—

๔ เพราะหลายครั้งแล้วเจ้าเคยปรารถนาจากเราที่จะรู้ถึงสิ่งซึ่งจะล้ำค่าที่สุดสำหรับเจ้า.

จงสดับฟัง, ผู้รับใช้ของเรา จอห์น, และฟังพระวจนะของพระเยซูคริสต์, พระเจ้าของเจ้าและพระเจ้าผู้ไถ่ของเจ้า.

๘ก คมพ. พระวิญญาณบริสุทธิ.

ข โมไซยาห์ ๑๘:๘-๑๐. คมพ. พยาน.

ค ดู ประจักษ์พยานของพยานสามคนในหน้าต้นๆของพระคัมภีร์มอรมอน.

๙ก โมไซยาห์ ๔:๒; คพ. ๗๖:๒๐-๒๔.

ข รม. ๑:๔.

ค ดนล. ๖:๒๖;

แอลมา ๗:๖;

คพ. ๒๐:๑๙.

ง ยอห์น ๑:๑-๓, ๑๔;

๓ นี. ๙:๑๕;

คพ. ๔๕:๑.

คมพ. สร้าง (การ).

จ อับรา. ๔:๑๒, ๒๔-๒๕.

ฉ ๒ ซมอ. ๒๒:๒๙.

คมพ. สว่าง (ความ),

แสงสว่าง, แสงสว่างของ

พระคริสต์.

ข คมพ. ความมืด,

ทางวิญญาณ.

๑๐ก คพ. ๒๐:๘-๙;

จส—๑:๓๔.

ข คมพ. คนต่างชาติ.

๑๔ ๒ก ยีล. ๓:๒๙-๓๐.

คมพ. พลัง, เดซาเนาภาพ,

พลังอำนาจ.

๕ ดุเถิด, เจ้าเป็นสุขเพราะเรื่องนี้, และเพราะการพุดถ้อยคำของเราซึ่งเราให้เจ้าไว้ตามบัญญัติของเรา.

๖ และบัดนี้, ดุเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าสิ่งซึ่งจะล้ำค่าที่สุดสำหรับเจ้าคือประกาศ^๖

การกลับใจแก่คนพวกนี้, เพื่อเจ้าจะนำจิตวิญญาณทั้งหลายมาสู่เรา, เพื่อเจ้าจะพักผ่อน กับพวกเขาในอาณาจักร^๗แห่งพระบิดาของเรา. เอเมน.

ภาค ๑๖

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสตราพยากรณ์ ถึงปีเตอร์ วิตเมอร์, จูเนียร์, ที่ฟิเยทท์, รัฐนิวยอร์ก, เดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๘๒๙ (History of the Church, 1:51). (ดู หัวข้อภาค ๑๔.) ต่อมาปีเตอร์ วิตเมอร์, จูเนียร์, เป็นหนึ่งในพยานแปดคนให้แก่พระคัมภีร์มอรมอน.

๑-๒, พระพาทูของพระเจ้าแผ่นดินไปทั้งแผ่นดินโลก; ๓-๖, การสั่งสอนพระกิตติคุณและช่วยจิตวิญญาณให้รอดเป็นสิ่งที่ล้ำค่าที่สุด.

๔ เพราะหลายครั้งแล้ว เจ้าเคยปรารถนาจากเราที่จะรู้ถึงสิ่งซึ่งจะล้ำค่าที่สุดสำหรับเจ้า.

๕ ดุเถิด, เจ้าเป็นสุขเพราะเรื่องนี้, และเพราะการพุดถ้อยคำของเราซึ่งเราให้แก่เจ้าตามบัญญัติของเรา.

๖ และบัดนี้, ดุเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าสิ่งซึ่งจะล้ำค่าที่สุดสำหรับเจ้า คือประกาศการกลับใจแก่คนเหล่านี้, เพื่อเจ้าจะนำจิตวิญญาณทั้งหลายมาสู่เรา, เพื่อเจ้าจะพักผ่อนอยู่กับพวกเขาในอาณาจักรแห่งพระบิดาของเรา. เอเมน.

๗ เพราะดุเถิด, เราพุดกับเจ้าด้วยความเนียบขาดและด้วยอำนาจ, เพราะแขนของเราแผ่นดินไปทั้งแผ่นดินโลก.

๘ และเราจะบอกเจ้าถึงเรื่องซึ่งไม่มีใครรู้นอกจากเราและเจ้าเท่านั้น—

๖ และบัดนี้, ดุเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าสิ่งซึ่งจะล้ำค่าที่สุดสำหรับเจ้า คือประกาศการกลับใจแก่คนเหล่านี้, เพื่อเจ้าจะนำจิตวิญญาณทั้งหลายมาสู่เรา, เพื่อเจ้าจะพักผ่อนอยู่กับพวกเขาในอาณาจักรแห่งพระบิดาของเรา. เอเมน.

๖ ก คพ. ๑๘:๑๔-๑๖.
คพ. งานเผยแผ่ศาสนา.
ข คพ. พักผ่อน, สถานพัก
ผ่อน.

ค คพ. อาณาจักรแห่งพระ
ผู้เป็นเจ้าหรืออาณาจักร
แห่งสวรรค์.
ง คพ. พระบิดาในสวรรค์.

๗ ๑ ก ดู คพ. ๑๕:๑-๖ สำหรับ
การอ้างอิงที่คล้ายกัน.

ภาค ๑๗

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ ถึงออลิเวอร์ คาวเดอรี, เดวิด วิตเมอร์, และมาร์ติน แฮร์ริส, ที่เฟเยทท์, รัฐนิวยอร์ก, เดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๘๒๓, ก่อนที่พวกเขาจะเห็นแผ่นจารึกพร้อมอักษรซึ่งมีบันทึกพระคัมภีร์มอรมอน (History of the Church, 1:52-57). โจเซฟ และออลิเวอร์ คาวเดอรี, ผู้จดคำแปลของท่าน, เรียนรู้จากการแปลแผ่นจารึกพระคัมภีร์มอรมอนว่าจะทรงกำหนดพยาานพิเศษสามคนไว้ (ดู อีเธอร์ ๕:๒-๔; ๒ นีไฟ ๑๑:๓; ๒๗:๑๒). ความปรารถนาอันเกิดจากแรงบันดาลใจนั้นก่อให้เกิดออลิเวอร์ คาวเดอรี, เดวิด วิตเมอร์, และมาร์ติน แฮร์ริส เป็นพยาานพิเศษสามคนนี้. ท่านศาสดาพยากรณ์ทูตลามาพระเจ้า, และการเปิดเผยนี้ได้รับเป็นคำตอบผ่านอูริมและทุมมิม.

๑-๔, โดยผ่านศรัทธา พยานสามคนจะเห็นแผ่นจารึกและสิ่งของศักดิ์สิทธิ์อื่น ๆ; ๕-๓, พระคริสต์ทรงแสดงประจักษ์พยานถึงความศักดิ์สิทธิ์ของพระคัมภีร์มอรมอน.

ดู เกิด, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเจ้าจะต้องไว้วางใจในคำของเรา, ซึ่งหากเจ้าทำด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยว, เจ้าจะได้เห็น "แผ่นจารึก", และแผ่นทับทรวง, ดาบ ของเลบัน, อูริมและทุมมิม ด้วย, ซึ่งประทานแก่พี่ชาย ของเจ เร็ดบนภูเขา, เมื่อเขาพูดกับพระเจ้าตรงหน้า^๑, และเครื่องนำทางอันน่าอัศจรรย์^๒ ซึ่งประทานแก่ลีไฮ ขณะอยู่ในแดนทูร์กันดาร, ที่ชายฝั่งของทะเลแดง^๓.

๒ และโดยศรัทธาของเจ้าที่เจ้าจะได้

เห็นสิ่งเหล่านั้น, แม้โดยศรัทธานั้นซึ่งบรรดาศาสดาพยากรณ์ในสมัยโบราณมีมาแล้ว.

๓ และหลังจากที่เจ้าได้ศรัทธา, และเห็นสิ่งเหล่านั้นด้วยดวงตาของเจ้า, เจ้าจงเป็นพยาาน ถึงสิ่งเหล่านั้น, โดยอำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า;

๔ และการนี้เจ้าจงทำเพื่อผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิท, จูเนียร์, จะไม่ถูกทำลาย, เพื่อเราจะนำจุดประสงค์อันชอบธรรมของเรามาสู่ลูกหลานมนุษย์ในเวลานี้.

๕ และเจ้าจงเป็นพยาานว่าเจ้าเห็นสิ่งเหล่านั้น, แม้ดังที่ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิท, จูเนียร์, เห็นสิ่งเหล่านั้น; เพราะเป็นโดยอำนาจของเราที่เขาเห็นสิ่งเหล่านั้น, และเป็นเพราะเขามีศรัทธา.

๑๗ ๑ก ๒ นี. ๒๗:๑๒;
อีเธอร์ ๕:๒-๔;
คพ. ๕:๑๕. ดู ประจักษ์พยานของพยานสามคนในหน้าต้นๆ ของพระคัมภีร์มอรมอนด้วย.
ข มอธ. ๖:๖;
จส—ป ๑:๕๒.

คพพ. แผ่นจารึก.
ค ๑ นี. ๔:๘-๙;
๒ นี. ๕:๑๔;
เจคอบ ๑:๑๐;
โมไซยาห์ ๑:๑๖.
ง คพพ. อูริมและทุมมิม.
จ อีเธอร์ ๓:๑-๒๘.
ฉ ปฐก. ๓๒:๓๐;

อพย. ๓๓:๑๑;
โมเสส ๑:๒.
ซ ๑ นี. ๑๖:๑๐, ๑๖, ๒๖-๒๗;
แอลมา ๓๗:๓๘-๔๓.
ซ ๑ นี. ๒:๕.
๓ก คพพ. เป็นพยาาน; พยาน.

๖ และเขาแปลหนังสือ^๖นั้น, แม้ส่วน^๗นั้นซึ่งเราบัญญัติเขา, และพระเจ้าของเจ้า และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงพระชนม์อยู่ฉันใด นี่ก็เป็นความจริงฉันนั้น.

๗ ดังนั้น, เจ้าได้รับอำนาจอย่างเดียวกัน, และศรัทธาอย่างเดียวกัน, และของประทานอย่างเดียวกันเหมือนกับเขา;

๘ และหากเจ้าทำตามคำบัญชาล่าสุดของเรา, ซึ่งเราให้เจ้าไว้, ประตู่^๘แห่งนรก

จะเอาชนะเจ้าไม่ได้; เพราะพระคุณ^๙ของเราเพียงพอสำหรับเจ้า, และเราจะยกเจ้าขึ้น^๙ในวันสุดท้าย.

๙ และเรา, พระเยซูคริสต์, พระเจ้า^{๑๐}ของเจ้าและพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้า, พุดเรื่องนี้กับเจ้า, เพื่อเราจะได้นำจุดประสงค์อันชอบธรรมของเราสู่ลูกหลานมนุษย์. เอเมน.

ภาค ๑๘

การเปิดเผยแก่โจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ออลิเวอร์ คาวเดอรั, และเดวิด วิตเมอร์, ซึ่งประทานให้ที่เพเยทท์, รัฐนิวยอร์ก, เดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๘๒๙ (History of the Church, 1:60-64). เมื่อรับการประสาทรณานะปุโรหิตแห่งอาโรน, ก็ได้รับสัญญาว่าจะประทานฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค (ดู หัวบทภาค ๑๓). เพื่อตอบคำวิงวอนขอความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้, พระเจ้าจึงประทานการเปิดเผยนี้.

๑-๕, พระคัมภีร์แสดงวิธีเสริมสร้างศาสนจักร; ๖-๘, โลกกำลังสับสนในความชั่วช้าสามัญ; ๙-๑๖, ค่าของจิตวิญญาณยิ่งใหญ่; ๑๗-๒๕, เพื่อได้ความรอด, มนุษย์ต้องน้อมรับพระนามของพระคริสต์; ๒๖-๓๖, เปิดเผยการเรียกและพันธกิจของอัครสาวกสิบสอง; ๓๗-๓๙, ออลิเวอร์ คาวเดอรั และเดวิด วิตเมอร์ ต้องค้นหาอัครสาวกสิบสอง; ๔๐-๔๗, เพื่อให้ได้ความรอด, มนุษย์ต้องกลับใจ, รับบัพติศมา, และรักษาพระบัญญัติ.

บัดนี้, ดูก่อน, เนื่องจากเรื่องซึ่งเจ้าผู้รับใช้ของเรา ออลิเวอร์ คาวเดอรั, ปรารถนาจะรู้จากเรา, เราจึงให้ถ้อยคำเหล่านี้แก่เจ้า:

๒ ดูก่อน, เราแสดงให้เห็นประจักษ์แก่เจ้า, โดยพระวิญญาณของเราหลายครั้งแล้ว, ว่าเรื่องที่เจ้าเขียนไว้เป็นความจริง^๑; ดังนั้นเจ้าจึงรู้ว่ามันเป็นความจริง.

๓ และหากเจ้ารู้ว่ามันเป็นความจริง, ดูก่อน, เราให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่เจ้า, ให้เจ้าวางใจในเรื่องซึ่งเขียน^๒ไว้;

๖ก คมพ. พระคัมภีร์มอรมอน.
ข ๒ นี. ๒๗:๒๒;
๓ นี. ๒๖:๗-๑๐.
๘ก มธ. ๑๖:๑๘;
๓ นี. ๑๑:๓๓;

คพ. ๑๐:๖๙.
ข คมพ. พระคุณ.
ค ๑ นี. ๑๓:๓๗;
๓ นี. ๒๗:๑๔-๑๕, ๒๒;
คพ. ๙:๑๔.
๓ก คมพ. พระเจ้า.

๑๘ ๒ก คพ. ๖:๑๕-๑๗.
๓ก คพ. ๙:๘-๑๑.
คมพ. พระคัมภีร์—
คุณค่าของพระคัมภีร์.

๔ เพราะในนั้นมีเขียนไว้ทุกสิ่งเกี่ยวกับรากฐานศาสนาจักรของเรา, กิตติคุณ^๖ของเรา, และศิลา^๗ของเรา.

๕ ดังนั้น, หากเจ้าจะเสริมสร้างศาสนาจักรของเรา, บนรากฐานกิตติคุณของเราและศิลาของเรา, ประตูแห่งนรกจะเอาชนะเจ้าไม่ได้.

๖ ดูเถิด, โลก^๘กำลังสูกอมในความชั่วช้าสามัญ; และมันจำเป็นว่าลูกหลานมนุษย์จะได้รับการปลุกเร้าให้เกิดการกลับใจ, ทั้งคนต่างชาติ^๙และเชื้อสายแห่งอิสราเอลด้วย.

๗ ดังนั้น, เนื่องจากเจ้าได้รับบัพติศมา^{๑๐}โดยมีอัครทูตของเรา โจเซฟ สมิท, จูเนียร์, ตามสิ่งซึ่งเราบัญชาเขาไว้, เขาก็ได้ลบล้างสิ่งซึ่งเราบัญชาเขา.

๘ และบัดนี้, อย่าประหลาดใจที่เราเรียกเขามาเพื่อจุดประสงค์ของเราเอง, ซึ่งจุดประสงค์นี้เป็นที่รู้ในเรา; ดังนั้น, หากเขาจะขยันหมั่นเพียร^{๑๑}ในการรักษา^{๑๒}บัญญัติของเรา เขาจะได้รับพร^{๑๓}ไปสู่ชีวิตนิรันดร์; และชื่อของเขาคือโจเซฟ^{๑๔}.

๙ และบัดนี้, ออลิเวอร์ คาวเดอรี, เราพูดกับเจ้า, และกับเดวิด วิตเมอร์ด้วย, โดยทางบัญญัติ; เพราะ, ดูเถิด, เราบัญชาคน

ทั้งปวงทุกแห่งหนให้กลับใจ, และเราพูดกับเจ้า, แม้เช่นเดียวกับเปาโล อัครสาวก^{๑๕}ของเรา, เพราะเจ้าได้รับเรียก^{๑๖}ด้วยการเรียกอย่างเดียวกันนั้นกับที่เจ้าได้รับเรียก.

๑๐ จำไว้ว่าคำ^{๑๗}ของจิตวิญญาณ^{๑๘}ยิ่งใหญ่ในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้า;

๑๑ เพราะ, ดูเถิด, พระเจ้าพระผู้ไถ่^{๑๙}ของเจ้าทรงทนรับความตาย^{๒๐}ในเนื้อหนัง; ดังนั้นพระองค์ทรงทนรับ^{๒๑}ความเจ็บปวด^{๒๒}ของคนทั้งปวง, เพื่อคนทั้งปวงจะได้กลับใจและมาหาพระองค์.

๑๒ และพระองค์ทรงลุกขึ้น^{๒๓}อีกครั้งจากบรรดาคนตาย, เพื่อพระองค์จะทรงนำคนทั้งปวงมาหาพระองค์, โดยเงื่อนไขแห่งการกลับใจ^{๒๔}.

๑๓ และปีติ^{๒๕}ของพระองค์ในจิตวิญญาณที่กลับใจใหญ่หลวงเพียงใดเล่า!

๑๔ ดังนั้น, เจ้าจึงได้รับเรียกให้ป่าวร้อง^{๒๖}การกลับใจแก่คนพวกนี้.

๑๕ และหากเป็นไปได้เจ้าจะทำงานตลอดวันเวลาของเจ้าในการป่าวร้องการกลับใจแก่คนพวกนี้, และนำ, แม้จิตวิญญาณ^{๒๗}เดียวมาหาเรา, ปีติของเจ้าพร้อมกับเขาจะใหญ่หลวงเพียงใดในอาณาจักรแห่งพระบิดาของเรา!

<p>๔ก คมพ. พระกิตติคุณ. ข คมพ. ศิลา. ๖ก คมพ. โลก. ข คมพ. คนต่างชาติ. ๗ก จส—ป ๑:๗๐-๗๑. ๘ก คมพ. ขยันหมั่นเพียร (ความ). ข คมพ. เชื้อฟิง (การ), เชื้อฟิง (คนที่). ค คมพ. พร, เป็นสุข, ให้พร. ง ๒ น. ๓:๑๔-๑๕.</p>	<p>คมพ. สมิท, โจเซฟ, จูเนียร์ ๙ก รม. ๑:๑. ๑๐ก คมพ. จิตวิญญาณ—คำของจิตวิญญาณ. ข คมพ. จิตวิญญาณ. ๑๑ก คมพ. พระผู้ไถ่. ข คมพ. ตรึงกางเขน (การ). ค คมพ. ไถ่ (การ), ไถ่ (ได้รับการ). ง อสย. ๕๓:๔-๕.</p>	<p>คมพ. ชูดีเซ (การ). ๑๒ก คมพ. ฟินคินชีวิต (การ), ฟินคินพระชนม์ (การ). ข คพ. ๑๙:๔-๑๘. คมพ. กลับใจ (การ). ๑๓ก ลูกา ๑๕:๗. ๑๔ก เอลิมมา ๒๓:๑-๒; คพ. ๓๔:๕-๖; ๖๓:๕๗. ๑๕ก คมพ. จิตวิญญาณ—คำของจิตวิญญาณ.</p>
--	---	---

๑๖ และบัดนี้, หากปীติของเจ้าจะใหญ่หลวงด้วยจิตวิญญาณเดียวที่เจ้านำมาหาเราในอาณาจักรแห่งพระบิดาของเรา, ปীติของเจ้าจะใหญ่หลวงสักเพียงใดหากเจ้าจะนำจิตวิญญาณมากมายมาหาเรา!

๑๗ ดูเถิด, เจ้ามีกิตติคุณของเราอยู่ต่อหน้าเจ้า, และศิลาของเรา, และความรอดของเรา

๑๘ จงทูลขอพระบิดาในนามของเรา, ด้วยศรัทธาเชื่อมั่นว่าเจ้าจะได้รับ, และเจ้าจะมีพระวิญญาณบริสุทธิ์, ซึ่งแสดงทุกสิ่งที่เหมาะสมให้ประจักษ์แก่ลูกหลานมนุษย์.

๑๙ และหากเจ้าไม่มีศรัทธา, ความหวัง, และจิตกุศล, เจ้าจะทำอะไรไม่ได้เลย.

๒๐ อย่างขัดแย้งกับศาสนจักรใดเลย, เว้นแต่เป็นศาสนจักรของมาร.

๒๑ จงรับพระนามของพระคริสต์, และพูดความจริงด้วยสติ.

๒๒ และมากเท่าที่กลับใจและรับบัพติศมาในนามของเรา, ซึ่งคือพระเยซูคริสต์, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, คนเหล่านั้นนั่นเองจะได้รับการช่วยให้รอด.

๒๓ ดูเถิด, พระเยซูคริสต์คือพระนามซึ่งพระบิดาประทานมาให้, และไม่มีนาม

อื่นใดประทานมาให้ซึ่งโดยพระนามนี้มนุษย์จะรับการช่วยให้รอดได้;

๒๔ ดังนั้น, คนทั้งปวงต้องรับพระนามซึ่งพระบิดาประทานมาให้, เพราะโดยพระนามนั้นพระบิดาจะทรงเรียกพวกเขาในวันสุดท้าย;

๒๕ ดังนั้น, หากพวกเขาไม่ได้รู้จักพระนามซึ่งโดยพระนามนั้นพระบิดาจะทรงเรียกพวกเขา, พวกเขาจะมีที่อยู่ในอาณาจักรแห่งพระบิดาของเราไม่ได้.

๒๖ และบัดนี้, ดูเถิด, มีคนอื่น ๆ ที่ได้รับเรียกให้ประกาศกิตติคุณของเรา, ทั้งแก่คนต่างชาติและแก่ชาวยิว;

๒๗ แท้จริงแล้ว, แม้สิบสองคน; และอัครสาวกสิบสองจะเป็นสานุศิษย์ของเรา, และพวกเขาจะรับนามของเรา; และอัครสาวกสิบสองคือคนเหล่านั้นซึ่งจะปรารถนารับนามของเราด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยว.

๒๘ และหากพวกเขาปรารถนาจะรับนามของเราด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยว, พวกเขาจะได้รับเรียกให้ไปทั่วโลกเพื่อสั่งสอนกิตติคุณของเราแก่ชาวโลกทั้งปวง.

๒๙ และพวกเขาคือ คนเหล่านั้นที่ได้

๑๖ก คมพ. อาณาจักรแห่งพระเจ้า เป็นเจ้าหรืออาณาจักรแห่งสวรรค์.
 ข แอลมา ๒๖:๑๑. คมพ. ปีติ.
 ค คมพ. งานเผยแผ่ศาสนา.
 ๑๗ก คมพ. ความรอด.
 ๑๘ก คมพ. สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ).
 ข ยอห์น ๑๕:๑๖.
 ค คพ. ๘๘:๖๓-๖๕.
 ๑๙ก คมพ. ศรัทธา, เชื่อ (ความ).
 ข คมพ. ความหวัง.

ค คมพ. จิตกุศล.
 ๒๐ก ๒ ทธ. ๒:๒๓-๒๔; ๓ นี. ๑๑:๒๙-๓๐.
 ข คมพ. มาร—ศาสนจักรของมาร.
 ๒๑ก ๒ นี. ๓๑:๑๓; โมไซยาห์ ๕:๘; ๓ นี. ๒๗:๕; คพ. ๒๐:๓๗.
 ข คพ. ๑๐๐:๕-๘.
 ค รีม. ๑๒:๓.
 ๒๒ก คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา.
 ข คมพ. อดทน (ความ).

๒๓ก มลค. ๑:๑๑; กิจการ ๔:๑๒; โมไซยาห์ ๓:๓๗; อีล. ๓:๒๘-๒๙.
 ๒๕ก โมไซยาห์ ๕:๙-๑๔.
 ข คมพ. รัศมีภาพซีเลสเชียล.
 ๒๖ก คพ. ๙๐:๘-๙; ๑๑๒:๔.
 ๒๗ก คมพ. อัครสาวก.
 ข คพ. ๒๗:๑๒.
 ๒๘ก มารโก ๑๖:๑๕-๑๖.
 ข คมพ. พระกิตติคุณ.
 ค คพ. ๑:๒; ๔๒:๕๘.

รับแต่งตั้งจากเราที่จะให้บัพติศมา^๖ ในนามของเรา, ตามสิ่งซึ่งเขียนไว้;

๓๐ และเจ้ามีสิ่งซึ่งเขียนไว้อยู่ต่อหน้าเจ้า; ดังนั้น, เจ้าจะต้องปฏิบัติสิ่งนี้ตามถ้อยคำที่เขียนไว้.

๓๑ และบัดนี้ เราพูดกับเจ้า, อัครสาวกสิบสอง^๗—ดูเถิด, พระคุณของเราเพียงพอสำหรับเจ้า; เจ้าต้องดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงต่อหน้าเราและอย่าทำบาป.

๓๒ และ, ดูเถิด, เจ้าคือคนเหล่านั้นที่ได้รับแต่งตั้งจากเราเพื่อให้แต่งตั้ง^๘ บุโรหิตและผู้สอน; ประกาศกิตติคุณของเรา, ตามอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งอยู่ในเจ้า, และตามการเรียก^๙ และของประทานของพระเจ้าเป็นเจ้าให้แก่มนุษย์;

๓๓ และเรา, พระเยซูคริสต์, พระเจ้าของเจ้าและพระเจ้าเป็นเจ้าของเจ้า, พูดเรื่องนี้ไว้.

๓๔ ถ้อยคำ^{๑๐} เหล่านี้มีไว้ของนรชาติหรือของมนุษย์, แต่เป็นของเรา; ดังนั้น, เจ้าจงเป็นพยานว่ามันเป็นของเราและมีไว้ของมนุษย์;

๓๕ เพราะนี่คือเสียง^{๑๑} ของเราซึ่งพูดมันกับเจ้า; เพราะพระวิญญาณของเราให้มันแก่เจ้า, และโดยอำนาจของเราเจ้าจะอ่านมันให้กันได้; และเว้นแต่เป็นโดยอำนาจของเราแล้ว เจ้าจะมีมันไม่ได้;

๓๖ ดังนั้น, เจ้าจะเป็นพยาน^{๑๒} ได้ว่าเจ้าได้ยินเสียงเรา, และรู้ถ้อยคำของเรา.

๓๗ และบัดนี้, ดูเถิด, เราให้แก่เจ้า, ออ-ลิเวอร์^{๑๓} คาวเดอริ, และแก่เดวิด วิตเมอร์ด้วย, ว่าเจ้าจงค้นหาอัครสาวกสิบสอง, ผู้จะมีความปรารถนาถึงสิ่งที่เราพูดไว้;

๓๘ และโดยความปรารถนาของพวกเขาและงาน^{๑๔} ของพวกเขาเจ้าจะรู้จักพวกเขา.

๓๙ และเมื่อเจ้าพบพวกเขาแล้ว เจ้าจะ^{๑๕} ให้พวกเขาเห็นสิ่งเหล่านี้.

๔๐ และเจ้าจะหมอบลงและนมัสการ^{๑๖} พระบิดาในนามของเรา.

๔๑ และเจ้าต้องสั่งสอนโลก, โดยกล่าว^{๑๗} ว่า: ท่านต้องกลับใจและรับบัพติศมา, ในพระนามของพระเยซูคริสต์;

๔๒ เพราะคนทั้งปวงต้องกลับใจและรับบัพติศมา, และมีไว้^{๑๘} ผู้ชายเท่านั้น, แต่ผู้หญิง, และเด็กซึ่งถึงวัยที่รับผิดชอบ^{๑๙} ได้.

๔๓ และบัดนี้, หลังจากที่เจ้าได้รับสิ่ง^{๒๐} นี้, เจ้าต้องรักษาบัญญัติ^{๒๑} ของเราในทุกสิ่ง;

๔๔ และโดยมือเจ้า เราจะทำงานอัศจรรย์^{๒๒} ในบรรดาลูกหลานมนุษย์, ให้ผู้คนเป็นอันมากตระหนัก^{๒๓} ถึงบาปของพวกเขา, เพื่อพวกเขาจะมาสู่การกลับใจ, และเพื่อพวกเขาจะมาสู่อาณาจักรแห่งพระบิดาของเรา.

๒๙ก ๓ นี. ๑๑:๒๑-๒๘;
คพ. ๒๐:๗๒-๗๔.
๓๑ก คพ. ๑๐๗:๒๓-๓๕.
๓๒ก โม่โร. ๓:๑-๔;
คพ. ๒๐:๖๐; ๑๐๗:๔๘.
คพ. แต่งตั้ง (การ).
ข ๒ ปติ. ๑:๒๑;
คพ. ๖๘:๓-๔.

ค คพ. ๒๐:๒๗.
๓๔ก คพ. พระคัมภีร์.
๓๕ก คพ. ๑:๓๘.
คพพ. เสียง, สุรเสียง.
๓๖ก คพพ. เป็นพยาน.
๓๘ก คพพ. งาน (ทั้งหลาย).
๔๐ก คพพ. นมัสการ.
๔๒ก คพ. ๒๐:๗๑; ๒๙:๔๗;

๖๘:๒๗.
คพพ. รับผิดชอบได้ (ที่),
รู้จักผิดชอบ.
๔๓ก คพพ. พระบัญญัติของ
พระเจ้าเป็นเจ้า.
๔๔ก อสย. ๒๙:๑๔; คพ. ๔:๑.
ข อลสมา ๓๖:๑๒-๑๕;
๖๒:๔๕.

๔๕ ดังนั้น, พระซึ่งเราให้แก่เจ้าอยู่เหนือ^๑ สิ่งทั้งหลายทั้งปวง.

๔๖ และหลังจากที่เจ้าได้รับสิ่งนี้, หากเจ้ามิได้รับ**วิชา**บัญญัติของเรา เจ้าก็จะรอดไม่ได้ในอาณาจักรแห่งพระบิดาของเรา.

๔๗ ตูเถิด, เรา, พระเยซูคริสต์, พระเจ้าของเจ้าและพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, และพระผู้ไถ่ของเจ้า, โดยอำนาจของพระวิญญาณของเราพูดเรื่องนี้ไว้. เอเมน.

ภาค ๑๙

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท, ที่แมนเชสเตอร์, รัฐนิวยอร์ก, เดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๐ (History of the Church, 1:72-74). ในประวัติของท่าน, ท่านศาสตราจารย์นำเสนอว่าเป็น "พระบัญญัติจากพระผู้เป็นเจ้าและไม่ใช่จากมนุษย์, ให้แก่มาร์ติน แฮร์ริส, ประทานโดยพระองค์ผู้ทรงเป็นนรีรันดร์" (History of the Church, 1:72).

๑-๓, พระคริสต์ทรงมีเดชาานุภาพทั้งหมด; ๔-๕, คนทั้งปวงต้องกลับใจหรือไม่ก็ทนทุกข์; ๖-๑๒, การลงโทษนรีรันดร์คือการลงโทษของพระผู้เป็นเจ้า; ๑๓-๒๐, พระคริสต์ทรงทนทุกข์เพื่อคนทั้งปวง, เพื่อพวกเขาจะไม่ต้องทนทุกข์ถ้าพวกเขากลับใจ; ๒๑-๒๘, จงสั่งสอนพระกิตติคุณแห่งการกลับใจ; ๒๙-๔๑, จงประกาศข่าวอันนำยินดี.

เช่นนี้ เพื่อเราจะทำให้ทุกสิ่งศิโรราบ^๒ ต่อเรา—

๓ โดยยังคงดำรงอำนาจ^๓ทั้งหมดไว้, แม้จนถึงการทำลาย^๔ซาตานและงานของเขา การสิ้นสุด^๕ของโลก, และวันสุดท้ายอันสำคัญแห่งการพิพากษา, ซึ่งเราจะยังแก่ผู้อยู่อาศัยในนั้น, โดยพิพากษามนุษย์ทุกคนตามงาน^๖ของเขาและการกระทำซึ่งเขาทำได้.

๖ เราเป็นอัลฟาและโอเมกา^๗, พระคริสต์^๘ พระเจ้า; แท้จริงแล้ว, แม้เราคือเขาผู้นั้น, ปฐมและอวสาน, พระผู้ไถ่ของโลก.

๔ และแน่นอนว่ามนุษย์ทุกคนต้องกลับใจ^๙หรือทนทุกข์^{๑๐}, เพราะเรา, พระผู้เป็นเจ้า, หาได้สิ้นสุดไม่^{๑๑}.

๒ เรา, โดยที่ ทำให้ พระประสงค์ของพระองค์ ซึ่งเราเป็น, แม้พระบิดา, เกี่ยวกับเราสำเร็จและเสร็จสิ้น^{๑๒}—ด้วยการทำ

๕ ดังนั้น, เราหาคืน^{๑๓}คำพิพากษาซึ่งเราจะให้เกิดขึ้นใหม่, แต่ชีวิตจะออกไป, การร้องไห้, พิลาปรัพ^{๑๔} และการขบเขี้ยว

๔๕ก คพ. ๘๔:๓๕-๓๘.
๔๖ก คพ. ๘๒:๓.
๑๙ ๑ก วิ. ๑:๘, ๑๑; ๓ นี. ๙:๑๘;
คพ. ๓๕:๑; ๖๑:๑.
คพ. อัลฟาและโอเมกา.
ข คพ. พระเยซูคริสต์.
๒ก ยอห์น ๑๗:๔;
๓ นี. ๑๑:๑๑.

ข ฟป. ๓:๒๑.
๓ก คพ. พลัง, เดชาานุภาพ,
พลังอำนาจ.
ข อสย. ๑๔:๑๒-๑๗;
๑ ยน. ๓:๘; ๑ นี. ๒๒:๒๖;
คพ. ๘๘:๑๑๑-๑๑๕.
ค คพ. โลก—การสิ้นสุด
ของโลก.

ง คพ. พิพากษา (การ),
สุดท้าย.
จ คพ. งาน (ทั้งหลาย).
๔ก คพ. กลับใจ (การ).
ข ลูกา ๑๓:๓; ฮีล. ๑๔:๑๙.
ค โมเสส ๑:๓.
๕ก คพ. ๕๖:๔; ๕๘:๓๒.
ข มธ. ๑๓:๔๒.

เคี้ยวฟัน, แท้จริงแล้ว, แก่คนที่เราพบ
ว่าอยู่ทางซ้ายมือของเรา.

๖ กระนั้นก็ตาม, ไม่มีเขียนไว้ว่าจะ
ไม่มีที่สิ้นสุดสำหรับ ความทรमानนี้,
แต่มีเขียนว่า *ความทรमानอันหาได้
สิ้นสุดไม่*."

๗ อนึ่ง, มีเขียนว่า *ความอัปมงคลนรีน-
ดรี*"; ดังนั้น สิ่งนี้แสดงไว้ชัดเจนกว่าข้อ
พระคัมภีร์อื่น, เพื่อมันจะได้ทำงานกับ
ใจลูกหลานมนุษย์, ทั้งหมดนี้ก็เพื่อรัศมี
ภาพแห่งนามของเรา.

๘ ดังนั้น, เราจะอธิบายความลึกลับนี้แก่
เจ้า, เพราะมันสมควรกับเจ้าที่จะรู้แม้ดัง
เหล่าอัครสาวกของเรา.

๙ เราพูดกับเจ้าที่ได้รับเลือกในการนี้,
เสมือนกับคนหนึ่ง, เพื่อเจ้าจะเข้ามาใน
สถานพักผ่อน^๑ของเรา.

๑๐ เพราะ, ดุเถิด, ความลึกลับ^๒ของความ
เป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้า, สำคัญยิ่งเพียง
ไร! เพราะ, ดุเถิด, เราคืออนันต, และโทษ
ซึ่งให้จากมือเราเป็นอนันตโทษ, เพราะ
อนันต^๓ คือนามของเรา. ดังนั้น—

๑๑ โทษ นีรันดรี^๔ คือโทษของ พระผู้
เป็นเจ้า.

๑๒ อนันตโทษคือโทษของพระผู้เป็น
เจ้า.

๑๓ ดังนั้น, เราจึงบัญชาให้เจ้ากลับใจ,

และรักษาบัญญัติ^๕ ซึ่งเจ้าได้รับโดยมือ
ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์, ใน
นามของเรา;

๑๔ และเป็นโดยอำนาจอันทรงฤทธิ์
ภาพของเราที่เจ้าได้รับสิ่งเหล่านั้น;

๑๕ ฉะนั้น เราบัญชาให้เจ้ากลับใจ—จง
กลับใจเถิด, เกลือกเราจะลงทัณฑ์เจ้าด้วย
ไม้จากปากของเรา, และด้วยความเคือง
แค้นของเรา, และด้วยความโกรธของเรา,
และความทุกขเวทนา^๖ของเจ้าจะอาดูร—
อาดูรเพียงใดเจ้าหาไม่รู้, แสนสาหัสเพียง
ใดเจ้าหาไม่รู้, แท้จริงแล้ว, ยากเหลือจะ
ทนเพียงใดเจ้าหาไม่รู้.

๑๖ เพราะ ดุเถิด, เรา, พระผู้เป็นเจ้า,
ทนทุกข์^๗ กับ สิ่งเหล่านี้เพื่อทุกคน, เพื่อ
พวกเขาจะได้ไม่ทนทุกข์^๘หากพวกเขา
จะกลับใจ^๙;

๑๗ แต่หากพวกเขาจะไม่กลับใจ พวก
เขาต้องทนทุกข์^{๑๐} แม้ดังเรา;

๑๘ ซึ่งความทุกขเวทนานี้^{๑๑}ทำให้ตัวเรา,
แม้พระผู้เป็นเจ้า, ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดา
สิ่งทั้งปวง, ต้องสิ้นเพราะความเจ็บปวด,
และเสียดออกจากทุกขุมขน, และทนทุกข์^{๑๒}
ทั้งร่างกายและวิญญาณ—และปรารถนา
ที่เราจะไม่ต้องตี^{๑๓} ถ้วยอันขมขื่น, และ
ชะงักอยู่—

๑๙ กระนั้นก็ตาม, รัศมีภาพจะมีแต่พระ

๕ ค มธ. ๒๕:๔๑-๔๓.
๖ ก คพ. ๗:๑๐๕-๑๐๖;
๑๓๘:๕๙.
๗ คพ. ๗:๓๓, ๔๔-๔๕.
๘ ก ฮีล. ๑๒:๒๕-๒๖;
คพ. ๒๙:๔๔.
๙ ก คมพ. พักผ่อน, สถานพัก
ผ่อน.

๑๐ ก เจคอบ ๔:๘;
คพ. ๗:๑๑๔-๑๑๖.
๑๑ โม่เสสิ ๑:๓; ๗:๓๕.
คมพ. อนันต.
๑๒ ก มธ. ๒๕:๔๖.
๑๓ ก คพ. ๕:๒; ๑๐:๖-๗;
๑๗:๑-๙.
๑๔ ก แอลสมา ๓๖:๑๑-๑๙.

๑๖ ก แอลสมา ๑๑:๔๐-๔๑.
คมพ. ชดใช้ (การ).
๑๗ คมพ. เมตตา (ความ,
พระ, มี).
๑๘ คมพ. ปลดบาป (การ).
๑๙ ก คพ. ๒๙:๑๗.
๒๐ ก ลูกา ๒๒:๔๒-๔๔.

บิดา, และเราได้รับส่วนและทำให้การเตรียมของเราเสร็จสิ้น เพื่อลูกหลานมนุษย์.

๒๐ ดังนั้น, เราจึงบัญชาเจ้าอีกครั้งให้กลับใจ, เกลือกเราจะทำให้เจ้านอบน้อมด้วยอำนาจอันทรงฤทธานุภาพของเรา; และว่าเจ้าจงสารภาพบาปของเจ้า, เกลือกเจ้าจะรับโทษเหล่านี้ซึ่งเราพูดไว้, ซึ่งในระดับน้อยที่สุดของมัน, แท้จริงแล้ว, แม้ในระดับต่ำที่สุด เจ้าเคยลืมนรสมาแล้วในเวลาที่เราถอนพระวิญญาณของเราออกไป.

๒๑ และเราบัญชาเจ้าว่าเจ้าอย่าสั่งสอนสิ่งใดนอกจากการกลับใจ, และอย่านำเรื่องเหล่านี้ออกไปให้โลกเห็นจนกว่าจะเป็นปรีชาญาณในเรา.

๒๒ เพราะพวกเขาจะทนเนื้อไม้ได้ขณะนี้, แต่พวกเขาต้องได้รับน้ำมัน; ดังนั้น, พวกเขาต้องไม่รู้เรื่องเหล่านี้, เกลือกพวกเขาจะพินาศ.

๒๓ จงเรียนรู้จากเรา, และฟังถ้อยคำของเรา; จงเดินด้วยความสุภาพอ่อนน้อมแห่งพระวิญญาณเรา, และเจ้าจะมีสันติสุขในเรา.

๒๔ เราคือพระเยซูคริสต์; เรามาโดยพระประสงค์ของพระบิดา, และเราทำตามพระประสงค์ของพระองค์.

๒๕ และอนึ่ง, เราบัญชาเจ้าว่าเจ้าจะไม่โลกักรรยาของเพื่อนบ้านเจ้า; หรือหมายถึงมันจะเอาชีวิตเพื่อนบ้านเจ้า.

๒๖ และอนึ่ง, เราบัญชาเจ้าว่าเจ้าจะไม่โลกทรพย์สมบัติของตนเอง, แต่แบ่งให้อย่างเอื้อเพื่อแผ่ในการพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอน, ซึ่งมีความจริงและพระคำของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของอยู่นั้น—

๒๗ ซึ่งเป็นคำของเราถึงคนต่างชาติ, เพื่อในไม่ช้ามันจะไปถึงชาวฮิว, ซึ่งชาวเลมมัน เป็นพวกที่เหลืออยู่ของพวกเขา, เพื่อพวกเขาจะเชื่อพระกิตติคุณ, และไม่เฝ้ารอพระเมสสิยาห์ที่จะเสด็จมาผู้ซึ่งเสด็จมาแล้ว.

๒๘ และอนึ่ง, เราบัญชาเจ้าว่า เจ้าจงสวดอ้อนวอนโดยออกเสียงเช่นเดียวกับในใจเจ้า; แท้จริงแล้ว, ต่อหน้าโลกเช่นเดียวกับในที่ลับตา, ในที่สาธารณะเช่นเดียวกับในที่โรสุฐาน.

๒๙ และเจ้าจงประกาศข่าวอันน่ายินดี, แท้จริงแล้ว, ประกาศบนภูเขา, และบนสถานที่สูงทุกแห่ง, และในบรรดาผู้คนทุกคนที่เจ้าจะได้รับอนุญาตให้เห็นได้.

๓๐ และเจ้าจงทำสิ่งนี้ ด้วยสุดความ

<p>๑๙ก ยอห์น ๑๗:๔; ๑๙:๓๐. ๒๐ก กตว. ๕:๖-๗; โมไซยาห์ ๒๖:๒๕; คพ. ๕๘:๔๓; ๖๔:๗. คมพ. สารภาพ (การ). ๒๑ก คพ. ๑๑:๙. ข จส—ป ๑:๔๒. ๒๒ก คพ. ๗๘:๑๗-๑๘. ข ฮบ. ๕:๑๑-๑๕; คพ. ๕๐:๔๐. ๒๓ก โมโร. ๗:๓-๔. ข คมพ. อ่อนน้อม</p>	<p>(ความมีใจ), อ่อนน้อม (ความสุภาพ), อ่อนโยน (คน, ความ). ค คมพ. สงบ (ความ), สงบสุข (ความ), สันติ, สันติสุข. ๒๔ก คมพ. พระเยซูคริสต์. ๒๕ก คมพ. โลก. ข อพย. ๒๐:๑๗; ๑ ครี. ๗:๒-๔. คมพ. ล่วงประเวณี (การ). ๒๖ก คมพ. ความจริง.</p>	<p>๒๗ก คมพ. คนต่างชาติ. ข คมพ. ฮิว (ชาว). ค ออมไน ๑:๑๔-๑๕; โมไซยาห์ ๒๕:๒-๔; ฮีล. ๘:๒๑; ๓ นี. ๒:๑๒-๑๖. ง คมพ. พระเมสสิยาห์. ๒๘ก ๑ ทธ. ๒:๘. คมพ. สวด อ้อนวอน (การ), สวด อ้อนวอน (คำ). ข คพ. ๒๐:๔๗, ๕๑; ๒๓:๖. ๒๙ก คมพ. งานเผยแผ่ศาสนา.</p>
--	---	--

นอบน้อมถ่อมตน, โดยวางใจ^๑ในเรา, ไม่สับสนประมาทคนที่สับสนประมาท.

๓๑ และเกี่ยวกับหลักคำสอน^๑ต่าง ๆ เจ้าจะไม่พุดถึง, แต่เจ้าจงประกาศการกลับใจและศรัทธา^๑ในพระผู้ช่วยให้รอด, และการปลดบาป^๑โดยบัพติศมา^๑, และโดยไฟ^๑, แท้จริงแล้ว, แม้พระวิญญาณบริสุทธิ์^๑.

๓๒ ดูเถิด, นี่คือบัญญัติ^๑สุดท้ายและสำคัญยิ่งข้อหนึ่งซึ่งเราจะให้แก่เจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้; เพราะนี่จะเพียงพอสำหรับชีวิตประจำวันของเจ้า, แม้จนถึงที่สุดของชีวิตเจ้า.

๓๓ และเจ้าจะได้รับ^๑ความเศร้าหมองหากเจ้าไม่นำพา คำแนะนำ^๑เหล่านี้, แท้จริงแล้ว, แม้ความพินาศของตัวเจ้าและทรัพย์สินสมบัติ.

๓๔ แบ่งปัน^๑ส่วนหนึ่งของทรัพย์สินสมบัติเจ้า, แท้จริงแล้ว, แม้ส่วนของที่ดินเจ้า, และทุกสิ่งเว้นแต่การเลี้ยงดูครอบครัวของเจ้า.

๓๕ จงชำระหนี้^๑ที่เจ้าทำสัญญา^๑กับผู้พิมพ์. จงปลดเปลื้องตนจากพันธะ^๑.

๓๖ จงไปจาก^๑ที่อยู่อาศัยและบ้านของ

เจ้า, เว้นแต่เมื่อเจ้าปรารถนาจะพบกับครอบครัวเจ้า;

๓๗ และจงพูด^๑อย่างเปิดเผยกับทุกคน; แท้จริงแล้ว, จงสั่งสอน, แนะนำ, ประกาศความจริง^๑, แม้ด้วยเสียงอันดัง, ด้วยเสียงแห่งความชื่นชมยินดี, โดยร้องว่า—โฮชนนา, โฮชนนา, ขอพระนามของพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเราจงเจริญด้วยพระสิริเถิด!

๓๘ จงสวดอ้อนวอน^๑เสมอ, และเราจะเท^๑พระวิญญาณของเราลงมาให้เจ้า, และพรของเจ้าจะยิ่งใหญ่^๑นัก—แท้จริงแล้ว, แม้ยิ่งกว่าที่เจ้าจะได้ทรัพย์สินของแผ่นดินโลกและความเสื่อมทรามเท่าที่มีอยู่ในนั้น.

๓๙ ดูเถิด, เจ้าจะอ่านเรื่องนี้โดยไม่มีชื่นชมยินดีและร่าเริงใจเพื่อความยินดีได้หรือ?

๔๐ หรือเจ้าจะวิ่งวนต่อไปดังคนนำทางตาบอดหรือ?

๔๑ หรือเจ้าจะนอบน้อม^๑และอ่อนโยน, และประพฤตินอนอย่างฉลาดได้ต่อหน้าเราหรือ? แท้จริงแล้ว, มาหาเรา^๑ พระผู้ช่วยให้รอดของเจ้าเถิด. เอเมน.

๓๐ก คมพ. วางใจ (ความ).
๓๐ก ๒ ทธ. ๒:๒๓-๒๔.
ข คมพ. ศรัทธา, เชื่อ (ความ).
ค คมพ. ปลดบาป (การ).
ง คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา.
จ มธ. ๓:๑๑.
ฉ คมพ. ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์.
๓๒ก คพ. ๕๘:๒๖-๒๙.

๓๓ก คมพ. พระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า.
๓๔ก กิจการ ๔:๓๔-๓๕.
๓๕ก คมพ. หนี้.
ข อส. ในการจ่ายค่าจัดพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอนฉบับพิมพ์ครั้งแรก.
ค สภษ. ๒๒:๗.
๓๖ก มธ. ๑๙:๒๙.
๓๗ก คพ. ๕๘:๔๗; ๖๘:๘; ๗๑:๗.

๗ คพ. ๗๕:๔.
๓๘ก ลูกา ๑๘:๑;
๒ นี. ๓๒:๙;
คพ. ๑๐:๕.
๗ สภษ. ๑:๒๓;
กิจการ ๒:๑๗.
๔๑ก คมพ. นอบน้อม (ความ), อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ).
๗ มธ. ๑๑:๒๘-๓๐.

ภาค ๒๐

การเปิดเผยเกี่ยวกับการวางระเบียบและการปกครองของศาสนจักร, ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, เดือนเมษายน ค.ศ. ๑๘๓๐ (History of the Church, 1:64-70). ก่อนบันทึกของท่านถึงการเปิดเผยนี้ท่านศาสดาพยากรณ์เขียนไว้ว่า, “เราได้รับจากพระองค์ [พระเยซูคริสต์] ดังที่จะกล่าวต่อไปนี้, โดยวิญญานแห่งการพยากรณ์และการเปิดเผย; ซึ่งไม่เพียงให้เราได้รับความรู้มาก, แต่ยังบ่งชี้วันแน่นอนแก่เราซึ่ง, ตามพระประสงค์และพระบัญชาของพระองค์, เราจะเริ่มวางระเบียบศาสนจักรของพระองค์ที่นี้อีกครั้งหนึ่งบนแผ่นดินโลก” (History of the Church, 1:64).

๑-๑๖, พระคัมภีร์มอรมอนพิสูจน์ความศักดิ์สิทธิ์ของงานในยุคสุดท้าย; ๑๗-๒๘, พระเจ้าทรงประกาศยืนยันหลักคำสอนของการสร้าง, การตก, การชดใช้, และบัพติศมา; ๒๙-๓๗, ทรงนำเสนอกฎที่ครอบคลุมเรื่องการกลับใจ, การรับรองความชอบธรรม, การชำระให้บริสุทธิ์, และบัพติศมา; ๓๘-๖๗, ทรงสรุปหน้าที่ของเอ็ดเดออร์, ปุโรหิต, ผู้สอน, และมีคนายก; ๖๘-๗๔, ทรงเปิดเผยหน้าที่ของสมาชิก, การให้พรเด็ก, และวิธีบัพติศมา; ๗๕-๘๔, ประทานคำสวดศีลระลึกและระเบียบปฏิบัติในการปกครองสมาชิกภาพของศาสนจักร.

การจัดตั้งศาสนจักรของพระคริสต์ในวันเวลาสุดท้ายนี้, เป็นปีหนึ่งพันแปดร้อยสามสิบ นับแต่การเสด็จมาในเนื้อหนังของพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์, โดยได้รับการจัดตั้งและสถาปนาขึ้นอย่างถูกต้อง

ตามกฎหมายของประเทศเรา, โดยพระประสงค์และพระบัญญัติของพระเจ้า, ในเดือนที่สี่, และในวันที่หกของเดือนซึ่งเรียกว่าเมษายน—

๒ ซึ่งพระบัญญัติประทานแก่โจเซฟ สมิท, จูเนียร์, ผู้ที่ได้รับเรียกจากพระเจ้า, และได้รับแต่งตั้งเป็นอัครสาวก^ขของพระเยซูคริสต์, ที่จะเป็นเอ็ดเดออร์^คคนแรกของศาสนจักรนี้;

๓ และแก่ออลิเวอร์ คาวเดออร์, อัครสาวกของพระเยซูคริสต์, ผู้ที่ได้รับเรียกจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้านาย, ที่จะเป็นเอ็ดเดออร์คนที่สองของศาสนจักรนี้, และได้รับแต่งตั้งภายใต้มือเขา;

๔ และนี่เป็นไปตามพระคุณของพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์, ขอรศมีภาพทั้งมวล, ทั้งบัดนี้และตลอดกาล, จงมีแต่พระองค์เกิด. เอเมน.

๕ หลังจากที่แสดงให้ประจักษ์อย่าง

๒๐ ๑ก จส—ป ๑:๒.
ข ๓ นี้. ๒๗:๑-๘.
ค มพ. ศาสนจักร, ชื่อ;
ศาสนจักรของพระเยซู
คริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย.
ค คพ. ๒๑:๓.
๒ก คมพ. สัทธาอำนาจ; เรียก (การ), เรียกจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า (ได้รับ).
ข คมพ. อัครสาวก.
ค คมพ. เอ็ดเดออร์.

แท้จริงแก่อีไลเดอร์คนแรกนี้ว่าเขาได้
รับการปลดบาป, เขาก็เข้าไปพัวพันกับ
เรื่องเหลวไหลของโลกอีก;

๖ แต่หลังจากกลับใจ, และถ่อมตน
อย่างจริงใจ, โดยศรัทธา, พระผู้เป็นเจ้าของ
ทรงปฏิบัติแก่เขาผ่านเทพผู้บริสุทธิ์, ผู้
ซึ่งสีหน้าของท่านดูสวยงาม, และ
อารมณ์ของท่านบริสุทธิ์และขาวเหนือ
ความขาวอื่นใดทั้งปวง;

๗ และประทานพระบัญญัติให้เขาซึ่ง
ดลใจเขา;

๘ และประทานอำนาจแก่เขาจากเบื้อง
บน, โดยวิธีซึ่งเตรียมไว้ก่อนแล้ว, ที่จะ
แปลพระคัมภีร์มอรมอน;

๙ ซึ่งกอบรับด้วยบันทึกของผู้คนที่ตก,
และความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณ
ของพระเยซูคริสต์ถึงคนต่างชาติและ
ถึงชาวยิวด้วย;

๑๐ ซึ่งให้ไว้โดยการดลใจ, และยืนยันกับ
คนอื่น ๆ โดยการปฏิบัติของเหล่าเทพ,
และประกาศต่อโลกโดยคนเหล่านั้น—

๑๑ โดยพิสูจน์ต่อโลกว่าพระคัมภีร์อัน
ศักดิ์สิทธิ์เป็นเรื่องจริง, และว่าพระผู้
เป็นเจ้าของทรงดลใจมนุษย์และเรียกพวก
เขามาสู่งานอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์

ในยุคนี้และคนรุ่นนี้, เช่นเดียวกับคนรุ่น
ต่าง ๆ ในสมัยโบราณ;

๑๒ โดยการนี้ แสดงว่าพระองค์ทรงเป็น
พระผู้เป็นเจ้าขององค์เดียวกัน ทั้งวันวาน,
วันนี้, และตลอดกาล. เอเมน.

๑๓ ฉะนั้น, โดยที่มีพยานหนักแน่น
ยิ่ง, โดยสิ่งเหล่านี้โลกจะถูกพิพากษา,
แม้มากเท่าที่จากนี้ไปจะเข้าถึงความรู้
เกี่ยวกับงานนี้.

๑๔ และคนเหล่านั้นที่รับไว้ด้วยศรัทธา,
และทำงานชอบธรรม, จะได้รับมงกุฎ
แห่งชีวิตนิรันดร์;

๑๕ แต่คนเหล่านั้นที่ทำใจตนแข็ง
กระด้างอยู่ในความไม่เชื่อ, และปฏิเสธ,
สิ่งนี้ก็จะกลับกลายเป็นการกล่าวโทษของ
พวกเขาเอง—

๑๖ เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของรับสั่งไว้;
และเรา, บรรดาอีไลเดอร์ของศาสนจักร,
ได้ยืนยันและเป็นพยานถึงพระวาทะของ
องค์กษัตริย์ราชเบื้องบน, ขอรศมีภาพ
ตลอดกาลและตลอดไปจนมีแต่พระองค์
เกิด. เอเมน.

๑๗ โดยสิ่งเหล่านี้เรารู้ว่ามีพระผู้เป็น
เจ้า ในสวรรค์, ผู้ทรงเป็นอนันต์และ
เป็นนิรันดร์, จากความเป็นนิรันดร์ถึงความ

๕ก จส—ป ๑:๒๘-๒๙.
๖ก จส—ป ๑:๓๐-๓๕.
คมพ. ทูตสวรรค์, เทพ.
๗ มธ. ๒๘:๒-๓.
๘ก คมพ. อูริมและทุมมีม.
๙ก จส—ป ๑:๓๔.
ข คมพ. พระกิตติคุณ.
๑๐ก ไมโร. ๗:๒๙-๓๒;
คพ. ๕:๑๑.
ข ดู ประจักษ์พยาน
ของพยานสาม

คนและประจักษ์พยาน
ของพยานแปดคนใน
หน้าต้นๆ ของพระคัมภีร์
มอรมอน.
๑๑ก คมพ. พระคัมภีร์—
คุณค่าของพระคัมภีร์.
ข คมพ. ดลใจ (การ), แร่ง
บันดาลใจ.
ค คมพ. บริสุทธิ์, ศักดิ์สิทธิ์.
๑๒ก ฮีบ. ๑:๓;๘;
๑ นี. ๑๐:๑๘-๑๙;

มธ. ๙:๙-๑๐;
คพ. ๓๕:๑; ๓๘:๑-๔.
๑๔ก คมพ. ชอบธรรม (ความ).
ข คมพ. ชีวิตนิรันดร์;
สูงส่ง (ความ).
๑๕ก คมพ. ไม่เชื่อ (ความ).
๑๖ก คพ. ๗:๒๒-๒๓.
ข ฮชว. ๒:๑๑.
คมพ. พระผู้เป็นเจ้าของ,
พระผู้เป็นเจ้าของสาม
พระองค์.

เป็นนิจ พระผู้เป็นเจ้าขององค์เดียวกันผู้ไม่เปลี่ยนแปลง, ผู้รังสฤษฏ์ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก, และสิ่งทั้งหลายทั้งปวงที่อยู่โน้น;

๑๘ และว่าพระองค์ทรงสร้าง"มนุษย์, ชายและหญิง, ตามรูปลักษณะ"แห่งพระองค์เองและในพระลักษณะที่เหมือนพระองค์เอง, พระองค์ทรงสร้างพวกเขา;

๑๙ และประทานพระบัญญัติให้พวกเขาเพื่อพวกเขาจะรัก"และรับใช้"พระองค์, พระผู้เป็นเจ้าของพระองค์เดียว องค์จริงและทรงพระชนม์, และว่าพระองค์จะทรงเป็นพระองค์เดียวที่พวกเขาจะนมัสการ".

๒๐ แต่โดยการล่วงละเมิดกฏศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ มนุษย์จึงกลับมีราคะจริต"และเป็นเหมือนมาร", และกลายเป็นมนุษย์ที่ตกไป".

๒๑ ดังนั้น, พระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงฤทธานุภาพจึงประทานพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิด"ของพระองค์, ดังที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์เหล่านั้นซึ่งประทานให้ไว้เกี่ยวกับพระองค์.

๒๒ พระองค์ทรงทนรับการล่อลวง"แต่มีทรงเอาพระทัยใส่สิ่งเหล่านั้น.

๒๓ พระองค์ ทรง ถูก ตรึง กางเขน", สิ้นพระชนม์, และทรงลุกขึ้น"อีกในวันที่สาม;

๒๔ และเสด็จขึ้น"สู่สวรรค์, ทรงนั่งลงทางพระหัตถ์ขวาของพระบิดา", ทรงปกครองด้วยอำนาจอันทรงฤทธานุภาพตามพระประสงค์ของพระบิดา;

๒๕ เพื่อมากเท่าที่เชื่อ"และรับบัพติศมาในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์, และอดทน"ด้วยศรัทธาจนกว่าชีวิตจะหาไม่, จะได้รับการช่วยให้อรอด—

๒๖ ไม่เพียงคนเหล่านั้นที่เชื่อหลังจากพระองค์เสด็จมาในความจริงโรจน์แห่งเวลา", ในเนื้อหนัง, แต่คนทั้งปวงเหล่านั้นจากกาลเริ่มต้น, แม้มากเท่าที่มีอยู่ก่อนพระองค์ได้เสด็จมา, ผู้เชื่อในถ้อยคำของบรรดาศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์", ผู้ที่พูดดังที่พวกเขาได้รับการดลใจโดยของประทาน"แห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์, ผู้เป็นพยาน"โดยแท้ถึงพระองค์ในทุกสิ่ง, จะมีชีวิตนิรันดร์,

๒๗ เช่นเดียวกับคนเหล่านั้นที่จะมาภายหลัง, ผู้จะเชื่อในของประทาน"และการเรียกของ พระผู้เป็นเจ้าของโดยพระ

๑๘ก คมพ. สร้าง (การ).
 ข ปัสก. ๑:๒๖-๒๗;
 โมไซยาห์ ๗:๒๗;
 อีเธอร์ ๓:๑๔-๑๗.
 ๑๘ก ฉนิบ. ๑๑:๑; มธ. ๒๒:๓๗;
 โมโร. ๑๐:๓๒;
 คพ. ๕๙:๕-๖.
 ข ฉนิบ. ๖:๑๓-๑๕.
 คมพ. รับใช้ (การ).
 ค คมพ. นมัสการ.
 ๒๐ก คมพ. ราคะจริต.
 ข คมพ. มาร.
 ค คมพ. มนุษย์ปู้กุน.

๒๑ก คมพ. องค์เดียวที่ถือกำเนิด.
 ๒๒ก มธ. ๕:๑-๑๑; ๒๗:๔๐.
 ๒๓ก คมพ. ตรึงกางเขน (การ).
 ข คมพ. พันคืนชีวิต (การ).
 พันคืนพระชนม์ (การ).
 ๒๔ก คมพ. เสด็จขึ้น (การ).
 ข คมพ. พระบิดาในสวรรค์; พระผู้เป็นเจ้าของ, พระผู้เป็นเจ้าของสามพระองค์—พระผู้เป็นเจ้าของพระบิดา.
 ๒๕ก คพ. ๓๕:๒; ๓๘:๔; ๔๕:๕, ๘; ๖๘:๙; ๗๖:๕๑-๕๓.

ข คมพ. อดทน (ความ).
 ๒๖ก คพ. ๓๙๑-๓.
 ข เชคอบ ๔:๔; ๗:๑๑;
 โมไซยาห์ ๑๓:๓๓.
 ค โมเสส ๕:๕๘.
 คมพ. พระวิญญาณบริสุทธิ์.
 ง คมพ. พระเยซูคริสต์—คำพยากรณ์เกี่ยวกับการประสูติและการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์.
 ๒๗ก คพ. ๑๘:๓๒.

วิญญาณบริสุทธิ์^{๓๑} ซึ่งรับสั่งคำพยาน^{๓๒} ถึง พระบิดาและถึงพระบุตร;

๒๘ ซึ่งพระบิดา, พระบุตร, และพระ วิญญาณบริสุทธิ์^{๓๑} เป็นพระผู้เป็นเจ้าของ เดียว^{๓๓}, ทรงเป็นอนันต์และเป็นนิรันดร์, ปราศจากที่สุด. เอเมน.

๒๙ และเรารู้ว่าคนทั้งปวงต้องกลับใจ^{๓๔} และเชื่อในพระนามของพระเยซูคริสต์, และนมัสการพระบิดาในพระนามของ พระองค์, และอดทนด้วยศรัทธา^{๓๕}ใน พระนามของพระองค์จนกว่าชีวิตจะ หาไม่, มิฉะนั้นพวกเขาจะรอด^{๓๖}ไม่ได้ใน อาณาจักรแห่งพระผู้เป็นเจ้าของ.

๓๐ และเรารู้ว่าการรับรองความชอบ ธรรม^{๓๗}โดยทางพระคุณ^{๓๘}ของพระเจ้าและ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์^{๓๙} เกี่ยวข้องและจริง;

๓๑ และเรารู้ด้วย, ว่าการชำระให้ บริสุทธิ์^{๔๐}โดยทางพระคุณของพระเจ้า และพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซู คริสต์^{๔๑} เกี่ยวข้องและจริง, ต่อคนทั้งปวงผู้ ที่รักและรับใช้พระผู้เป็นเจ้าของด้วยสุดพลัง^{๔๒}, ความนึกคิด, และพลังกำลังของพวกเขา.

๓๒ แต่มีความเป็นไปได้ที่มนุษย์จะ ตก^{๔๓}จากพระคุณและไปจากพระผู้เป็น เจ้าผู้ทรงพระชนม์;

๓๓ ฉะนั้นให้ศาสนจักรเฝ้าระวังและ สวดอ้อนวอนเสมอ, เกือบกพวกเขาจะตก ไปสู่การล่อลวง^{๔๔};

๓๔ แท้จริงแล้ว, และแม้ให้คนเหล่านี้ นั้นที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้วเฝ้า ระวังด้วย.

๓๕ และเรารู้ว่า สิ่งเหล่านี้จริง และ สอดคล้องกับการเปิดเผยของยอห์น, ทั้ง ไม่ได้เพิ่ม^{๔๕}, หรือตัดออกจากคำพยากรณ์ ในหนังสือของท่าน, พระคัมภีร์^{๔๖}อัน ศักดิ์สิทธิ์, หรือการเปิดเผยของพระผู้ เป็นเจ้าซึ่งจะมาถึงต่อจากนี้ไปโดยของ ประทานและอำนาจของพระวิญญาณ บริสุทธิ์, สุรเสียง^{๔๗}ของพระผู้เป็นเจ้าของ, หรือ การปฏิบัติของเหล่าเทพ.

๓๖ และพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของรับสั่ง ไว้; และเกียรติ, เดชานุภาพ และรัศมี ภาวจงมีแด่พระนามอันศักดิ์สิทธิ์ ของพระองค์, ทั้งบัดนี้และตลอดกาล. เอเมน.

๓๗ และอนึ่ง, โดยรูปแบบของบัญญัติ ต่อศาสนจักรเกี่ยวกับวิधिปฏิบัติ^{๔๘}—คน ทั้งปวงที่นอบน้อมถ่อมตนต่อพระพักตร์ พระผู้เป็นเจ้าของ, และปรารถนาจะรับวิधि ปฏิบัติ^{๔๙}, และออกมาด้วยใจที่ซอกซำ^{๕๐}และ วิญญาณที่สำนึกผิด, และเป็นพยานต่อ

๒๗ข คพ. ๔๒:๑๗.
๒๘ก ยอห์น ๑๗:๒๐-๒๒;
๓ นี. ๑๑:๒๗, ๓๖.
คพ. พระผู้เป็นเจ้าของ,
พระผู้เป็นเจ้าของสาม
พระองค์.
๒๙ก คพ. กลับใจ (การ).
ข คพ. ศรัทธา, เชื่อ
(ความ).

ค คพ. ความรอด;
แผนแห่งการไถ่.
๓๐ก คพ. แก่ต่าง (การ),
รับรอง (การ).
ข คพ. พระคุณ.
๓๑ก คพ. ทำ (ชำระ) ให้
บริสุทธิ์ (การ).
ข ฉบบ. ๖:๕; โมโร. ๑๐:๓๒.
๓๒ก คพ. ละทิ้งความเชื่อ

(การ); กบฏ (การ).
๓๓ก คพ. ล่อลวง (การ).
๓๕ก ว. ๒๒:๑๘-๑๙.
ข คพ. พระคัมภีร์.
ค คพ. ๑๘:๓๓-๓๖.
๓๖ก คพ. วิधिปฏิบัติ, ให้วิधि
ปฏิบัติ.
ข คพ. ใจที่ซอกซำ.

หน้าศาสนจักรว่าพวกเขากลับใจอย่างแท้จริงจากบาปทั้งหมดของพวกเขา, และเต็มใจรับพระนาม^๑ของพระเยซูคริสต์, โดยมุ่งมั่น^๒รับใช้พระองค์จนกว่าชีวิตจะหาไม่, และแสดงให้ประจักษ์อย่างแท้จริงด้วยงาน^๓ของพวกเขาว่าพวกเขาได้รับส่วนหนึ่งของพระวิญญาณของพระคริสต์ไปสู่การปลดบาป^๔ของพวกเขา, จะได้รับโดยบังเอิญเข้ามาในศาสนจักรของพระองค์.

๓๘ ^๑หน้าที่ของเอิลเดออร์, ปุโรหิต, ผู้สอน, มัคทายก, และสมาชิกศาสนจักรของพระคริสต์— อัครสาวก^๕เป็นเอิลเดออร์, และเป็นการเรียกของเขาที่จะให้บังเกิด;

๓๙ และจะแต่งตั้ง^๖เอิลเดออร์, ปุโรหิต, ผู้สอน, และมัคทายกคนอื่น ๆ;

๔๐ และจะปฏิบัติ^๗ขนมปังและเหล้าองุ่น— เครื่องหมายแห่งพระมังสะและพระโลหิตของพระคริสต์—

๔๑ และจะยืนยัน^๘คนเหล่านั้นที่รับบังเกิดเข้ามาในศาสนจักร, โดยการวางมือ^๙เพื่อบังเกิดด้วยไฟและพระวิญญาณบริสุทธิ์^{๑๐}, ตามพระคัมภีร์;

๔๒ และจะสอน, อรรถาธิบาย, แนะนำ, ให้บังเกิด, และดูแลศาสนจักร;

๔๓ และจะยืนยันศาสนจักรโดยการวางมือ, และการให้พระวิญญาณบริสุทธิ์; ๔๔ และจะนำการประชุมทั้งหมด.

๔๕ เอิลเดออร์จะดำเนิน^{๑๑}การประชุมตั้งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำพวกเขา, ตามพระบัญญัติและการเปิดเผยจากพระผู้เป็นเจ้า.

๔๖ หน้าที่ของปุโรหิต^{๑๒}คือสั่งสอน, สอน^{๑๓}, อรรถาธิบาย, แนะนำ, และให้บังเกิด, และปฏิบัติศีลระลึก,

๔๗ และเยี่ยมบ้านสมาชิกแต่ละคน, และแนะนำพวกเขาให้สวดอ้อนวอน^{๑๔}โดยออกเสียง^{๑๕}และในที่ลับตาและปฏิบัติหน้าที่ทุกอย่างในครอบครัว^{๑๖}.

๔๘ และเขาจะแต่งตั้ง^{๑๗}ปุโรหิต, ผู้สอน, และมัคทายกคนอื่น ๆ ได้ด้วย.

๔๙ และเขาต้องนำการประชุมเมื่อไม่มีเอิลเดออร์อยู่ ณ ที่นั้น;

๕๐ แต่เมื่อมีเอิลเดออร์อยู่ ณ ที่นั้น, เขาจะสั่งสอน, สอน, อรรถาธิบาย, แนะนำ, และให้บังเกิดเท่านั้น,

๕๑ และเยี่ยมบ้านสมาชิกแต่ละคน, แนะนำพวกเขาให้สวดอ้อนวอนโดยออกเสียงและในที่ลับตา และปฏิบัติหน้าที่ทุกอย่างในครอบครัว.

๕๒ ในหน้าที่ทั้งหมดนี้ ปุโรหิตจะต้องช่วย^{๑๘}เอิลเดออร์ในกรณีจำเป็น.

๓๗ค โหมไซยาห์ ๕:๗-๙; ๑๘:๘-๑๐. คมพ. พระเยซูคริสต์— การรับพระนามของพระเยซูคริสต์ไว้กับเรา. ง คมพ. อุดทน (ความ). จ ยากอบ ๒:๑๘. คมพ. งาน (ทั้งหลาย). ฉ คมพ. ปลดบาป (การ). ๓๘ก คมพ. อัครสาวก.

๗ ๓ นี. ๑๑:๒๑-๒๒. ๓๙ก โม่โร. ๓:๑-๔; คพ. ๑๐๗:๕๘. ๔๐ก คมพ. ศีลระลึก. ๔๑ก คพ. ๓๓:๑๑, ๑๔-๑๕; ๕๕:๓. ๗ คมพ. มือ, การวาง. ค คมพ. ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์. ๔๕ก โม่โร. ๖:๙; คพ. ๔๖:๒.

๔๖ก คพ. ๘๔:๑๑๑; ๑๐๗:๖๑. คมพ. ปุโรหิต, ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน. ๗ คมพ. สอน, ผู้สอน. ๔๗ก ๑ ทิ. ๒:๘. ๗ คพ. ๑๓:๒๘. ค คมพ. ครอบครัว. ๔๘ก คมพ. แต่งตั้ง (การ). ๕๒ก คพ. ๑๐๗:๑๔.

๕๓ หน้าที่ของ ผู้สอน^ก คือ ดูแล^ข ศาสนจักรเสมอ, และอยู่กับพวกเขา และทำให้พวกเขาเข้มแข็งขึ้น;

๕๔ และดูว่าไม่มีความชั่วช้าสามัญใน ศาสนจักร, ทั้งไมโกรธเคือง^กกัน, ทั้งไม่พูดเท็จ, ลอบกัด, หรือพูดให้ร้าย^ข;

๕๕ และดูว่าศาสนจักรประชุมกันบ่อย ๆ, และดูด้วยว่าสมาชิกทุกคนทำหน้าที่ของพวกเขา.

๕๖ และเขาต้องนำ การประชุมเมื่อ เอิลเดอร์หรือปุโรหิตไม่อยู่ ณ ที่นั้น—

๕๗ และจะรับ ความช่วยเหลือตลอดเวลา, ในหน้าที่ทุกอย่างของเขาใน ศาสนจักร, จากมัคนายก^ก, ในกรณีจำเป็น.

๕๘ แต่ทั้งผู้สอนและมัคนายกไม่มีสิทธิ อำนาจให้บัพติศมา, ปฏิบัติศีลระลึก, หรือ วางมือ;

๕๙ อย่างไรก็ตามก็ดี, พวกเขาจะเตือน, อธิบาย, แนะนำ, และสอน, และ เชื้อเชิญให้คนทั้งปวงมาหาพระคริสต์.

๖๐ เอิลเดอร์^ก, ปุโรหิต, ผู้สอน, หรือ มัคนายก ทุกคนจะรับการแต่งตั้งตาม ของประธานและการเรียก^ขของพระผู้ เป็นเจ้าที่ประทานให้แก่เขา; และเขาจะ รับการแต่งตั้งโดยอำนาจของพระวิญญาณ บริสุทธิ์, ซึ่งอยู่ในคนที่แต่งตั้งเขา.

๖๑ เอิลเดอร์ทั้งหลายที่ประกอบเป็น ศาสนจักรของ พระ คริสต์ นี้ ต้อง มา

ชุมนุมกันในการประชุมใหญ่ทุกสาม เดือน, หรือเป็น ครั้ง คราว ตามที่ การ ประชุมใหญ่ดังกล่าวจะระบุหรือกำหนด ขึ้น;

๖๒ และการประชุมใหญ่ดังกล่าวจะทำ กิจธุระใดก็ตามของศาสนจักรที่จำเป็น ต้องทำในเวลานั้น.

๖๓ เอิลเดอร์จะได้รับใบอนุญาตของ พวกเขาจากเอิลเดอร์คนอื่น ๆ, โดยการ ออกเสียง^ขของศาสนจักรที่พวกเขาขึ้นอยู่กับ, หรือจากการประชุมใหญ่.

๖๔ ปุโรหิต, ผู้สอน, หรือมัคนายกแต่ละ คน, ที่ปุโรหิตแต่งตั้ง, จะรับใบรับรอง จากเขาในเวลานั้น, ซึ่งใบรับรอง^ขนั้น, เมื่อมอบแก่เอิลเดอร์, จะทำให้เขามี ใบ อนุญาต, ซึ่งจะให้สิทธิอำนาจเขาทำหน้าที่ การเรียกของเขา, หรือเขาจะรับมันได้จาก การประชุมใหญ่.

๖๕ ไม่มีใครจะได้รับแต่งตั้ง^ขสู่ตำแหน่ง ใด ๆ ในศาสนจักรนี้, ในที่ซึ่งมีสาขา ของแห่งนั้นจัดตั้งอย่างถูกต้องแล้ว, โดย ปราศจากการออกเสียง^ขของสาขาของ ศาสนจักรนั้น;

๖๖ แต่เอิลเดอร์ที่ควบคุม, อธิการสั่งจร, สมาชิกสภาสูง, มหาปุโรหิต, และเอิล-เดอร์, จะมีอภิสิทธิ์ในการแต่งตั้ง, ในที่ซึ่ง ไม่มีสาขาของศาสนจักรที่สามารถเรียก ให้มีการออกเสียง.

<p>๕๓ก คมพ. ผู้สอน,ฐานะ ปุโรหิตแห่งอาโรน. ข คมพ. เฝ้า, เฝ้าดู, เฝ้ารอ. ๕๔ก ๑ ทิส. ๕:๑๑-๑๓. ข คมพ. พูดให้ร้าย. ๕๗ก คมพ. มัคนายก.</p>	<p>๖๐ก คมพ. เอิลเดอร์. ข คมพ. เรียก (การ), เรียก จากพระผู้เป็นเจ้า (ได้รับ). ๖๓ก คมพ. เห็นชอบร่วมกัน (ความ).</p>	<p>๖๔ก คพ. ๒๐:๘๔; ๕๒:๔๑. ๖๕ก คมพ. แต่งตั้ง (การ). ข คพ. ๒๖:๒. คมพ. เห็นชอบร่วมกัน (ความ).</p>
---	--	---

๖๗ ประธานฐานะปุโรหิตระดับสูงทุกคน (หรือเอิลเดออร์ที่ควบคุม), อธิการ, สมาชิกสภาสูง, และมหาปุโรหิต, จะได้รับแต่งตั้งโดยการนำของสภาสูงหรือการประชุมใหญ่สามัญ.

๖๘ หน้าที่ของสมาชิกหลังจากรับพวกเขาไว้โดยบัพติศมาแล้ว.—เอิลเดออร์หรือปุโรหิตต้องมีเวลาพอรธาทิบายทุกเรื่องเกี่ยวกับศาสนจักรของพระคริสต์ให้พวกเขาเข้าใจ, ก่อนที่พวกเขาจะรับส่วนศีลระลึก และยืนยันโดยการวางมือของเอิลเดออร์, เพื่อทุกสิ่งจะทำไปตามระเบียบ.

๖๙ และสมาชิกพึงแสดงให้ประจักษ์ต่อศาสนจักร, และต่อเอิลเดออร์ด้วย, โดยการดำเนินชีวิตและการสนทนาตามวิถีแห่งพระเจ้าเป็นเจ้า, ว่าพวกเขาควรกับการนี้, เพื่อจะมีงานและศรัทธาที่สอดคล้องกับพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์—โดยเดินในความบริสุทธิ์ต่อพระเจ้า.

๗๐ สมาชิกทุกคนในศาสนจักรของพระคริสต์ที่มีบุตรธิดาต้องพาพวกเขามาหาเอิลเดออร์ต่อหน้าศาสนจักร, ผู้จะวางมือบนพวกเขาในพระนามของพระเยซูคริสต์, และให้พรพวกเขาในพระนามของพระองค์.

๗๑ ศาสนจักรไม่อาจรับใครเข้ามาในศาสนจักรของพระคริสต์ได้เว้นแต่เขา

จะถึงวัยที่รับผิดชอบ"ได้ต่อพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเขา, และสามารถกลับใจได้.

๗๒ พิธีบัพติศมา"พึงปฏิบัติตามแบบฉบับดังนี้ต่อคนเหล่านั้นทุกคนที่กลับใจ—

๗๓ ผู้ที่ได้รับการเรียกจากพระเจ้าและมีสิทธิอำนาจจากพระเยซูคริสต์ที่จะให้บัพติศมา, พึงลงไปใต้น้ำกับผู้ขอรับบัพติศมา, และจะกล่าว, โดยเรียกชื่อเขาหรือเธอว่า: โดยได้รับมอบหมายจากพระเยซูคริสต์, ข้าพเจ้าให้บัพติศมาท่านในพระนามของพระบิดา, และของพระบุตร, และของพระวิญญาณบริสุทธิ์. เอเมน.

๗๔ จากนั้นเขาจะจุ่มเขาหรือเธอลงในน้ำ, และขึ้นมาจากน้ำอีก.

๗๕ เป็นสิ่งจำเป็นที่ศาสนจักรจะประชุมกันบ่อยเพื่อรับส่วนขนมปังและเหล้าองุ่นในความระลึกถึงพระเจ้า พระเยซู;

๗๖ และเอิลเดออร์หรือปุโรหิตพึงปฏิบัติพิธี; และเขาพึงปฏิบัติพิธีตามแบบอย่างนี้—เขาพึงคุกเข่าพร้อมกับศาสนจักรและเรียกหาพระบิดาในคำสวดอ้อนวอนด้วยความเลื่อมใส, โดยกล่าวว่า:

๗๗ ข้าแต่พระเจ้าเป็นเจ้า, พระบิดาอันรุ่งโรจน์, พวกข้าพระองค์ทูลขอพระองค์ในพระนามของพระบุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์, โปรดประทานพรและ

๖๗ก คมพ. อธิการ.
ข คมพ. มหาปุโรหิต.
ค คมพ. สภาสูง.
๖๗ง คมพ. หน้าที่.
ข คมพ. เข้าใจ (ความ).
ค คมพ. ศีลระลึก.
ง คมพ. มือ, การวาง.
๖๗จ ยากอบ ๒:๑๔-๑๗.
ข คมพ. บริสุทธิ์ (ความ),

ศักดิ์สิทธิ์ (ความ).
๗๐ก คมพ. พร, เป็นสุข,
ให้พร—การให้พรเด็ก.
๗๑ก คพ. ๑๘:๔๒; ๒๓:๔๗;
๖๘:๒๕-๒๗.
๖๘ ข รับผิดชอบได้ (ที่),
รู้จักผิดชอบ;
บัพติศมา, ให้บัพติศ
มา—คุณสมบัติสำหรับ

บัพติศมา.
ข คมพ. กลับใจ (การ).
๗๒ก ๓ นี. ๑๑:๒๒-๒๘.
๗๒ค คมพ. บัพติศมา, ให้บัพ
ติศมา—บัพติศมาโดยลง
ไปในน้ำทั้งตัว.
๗๒ง กิจการ ๒๐:๗.
ข คมพ. ศีลระลึก.
๗๖ก โมโร. ๔:๑-๓.

ทำให้ขมขื่นนี้ ศักดิ์สิทธิ์แก่จิตวิญญาณของเขาทั้งหลายผู้ที่รับส่วน, เพื่อพวกเขาจะรับประทานในความระลึกถึงพระวรกายของพระบุตรของพระองค์, และเป็นพยานต่อพระองค์, ข้าแต่พระเจ้า, พระบิดาในสวรรค์, ว่าพวกเขาเต็มใจรับพระนามของพระบุตรของพระองค์, และระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ ซึ่งพระองค์ประทานให้พวกเขา; เพื่อพวกเขาจะมีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับพวกเขาตลอดเวลา. เอเมน.

๗๘ แบบอย่าง การปฏิบัติเหล่านี้— เขาพึงหยิบถ้วย มาด้วย, และกล่าวว่า:

๗๙ ข้าแต่พระเจ้าเป็นเจ้า, พระบิดาในสวรรค์, พวกข้าพระองค์ทูลขอพระองค์ในพระนามของพระบุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์, โปรดประทานพรและทำให้เหล่านี้ ศักดิ์สิทธิ์แก่จิตวิญญาณของเขาทั้งหลายผู้ที่ดื่ม, เพื่อพวกเขาจะทำความระลึกถึงพระโลหิตของพระบุตรของพระองค์, ซึ่งหลังเพื่อพวกเขา; เพื่อพวกเขาจะเป็นพยานต่อพระองค์, ข้าแต่พระเจ้า, พระบิดาในสวรรค์, ว่าพวกเขาระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา, เพื่อพวกเขาจะมีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับพวกเขา. เอเมน.

๘๐ สมาชิกคนใดของศาสนจักรของพระคริสต์ ที่ล่วงละเมิด, หรือพบว่า

ความผิด, พึงถูกจัดการดังที่ระบุไว้ในพระคัมภีร์.

๘๑ พึงเป็นหน้าที่ของหน่วยต่าง ๆ ของศาสนจักร, ซึ่งประกอบเป็นศาสนจักรของพระคริสต์, ที่จะส่งผู้สอนของพวกเขาคนหนึ่งหรือมากกว่านั้นไปร่วมการประชุมต่าง ๆ ที่เอิลเดอร์ของศาสนจักรจัดขึ้น,

๘๒ พร้อมด้วยรายชื่อสมาชิกต่าง ๆ ที่รวมตัวกับศาสนจักรตั้งแต่การประชุมใหญ่ครั้งก่อน; หรือส่งโดยมีอุปโรหิตสักคนหนึ่ง; เพื่อเอิลเดอร์คนหนึ่ง, ผู้ใดก็ตามที่เอิลเดอร์คนอื่น ๆ จะกำหนดเป็นครั้งคราว, จะเก็บรักษารายชื่อทั้งหมดของทั้งศาสนจักรที่บ้านที่ก่อกำเนิดไว้โดยสมบูรณ์;

๘๓ และอนึ่ง, หากมีใครถูกขับจากศาสนจักร, เพื่อชื่อของพวกเขาจะถูกลบออกจากบันทึกทั่วไปของศาสนจักรซึ่งประกอบด้วยรายชื่อ.

๘๔ สมาชิกทุกคนที่ย้ายจากหน่วยของศาสนจักรที่พวกเขาอาศัยอยู่, หากไปยังหน่วยของศาสนจักรที่พวกเขาไม่เป็นที่รู้จัก, ก็จะทำจดหมายรับรองว่าพวกเขาเป็นสมาชิกที่เข้มแข็งและยืนหยัดในความดีงามไปด้วย, ซึ่งใบรับรองนี้เอิลเดอร์หรืออุปโรหิตคนใดก็ได้จะลงนามหากสมาชิกที่ขอรับจดหมายฉบับนี้คุ้นเคยเป็นการส่วนตัวกับเอิลเดอร์หรืออุปโรหิตคนนั้น, หรือผู้สอนหรือมัคทายกในหน่วยของศาสนจักรจะลงนามก็ได้.

<p>๗๗ก ลูกา ๒๒:๑๙. ข โมไซยาห์ ๑๙:๘-๑๐; คพ. ๒๐:๓๗. ค โมไซยาห์ ๕:๘-๑๒. ง คมพ. เชื้อฟิง (การ),</p>	<p>เชื้อฟิง (คนที่). จ ยอห์น ๑๔:๑๖. ๗๘ก โมโร. ๕:๑-๒. ข ลูกา ๒๒:๒๐. ๗๙ก คพ. ๒๗:๒-๔.</p>	<p>๘๒ก โมโร. ๖:๔. ๘๓ก อพย. ๓๒:๓๓; แอลมา ๕:๕๗; โมโร. ๖:๗. คมพ. ปัพพาชนียกรรม.</p>
---	--	--

ภาค ๒๑

การเปิดเผยที่ประทานแก่โจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่เฟเยทท์, รัฐนวยออร์ก, วันที่ ๖ เมษายน ค.ศ. ๑๘๓๐ (History of the Church, 1:74-79). การเปิดเผยนี้ประทานให้เมื่อจัดตั้งศาสนจักร, ในวันที่ดังกล่าว, ในบ้านของปีเตอร์ วิตเมอร์, ซีเนียร์. ชายหกคน, ซึ่งรับบัพติศมาก่อนหน้านั้น, มีส่วนร่วมด้วย. โดยมติเป็นเอกฉันท์คนเหล่านี้แสดงออกถึงความปรารถนาและความตั้งใจที่จะจัดตั้ง, ให้เป็นไปตามพระบัญญัติของพระเจ้า (ดู ภาค ๒๐). คนเหล่านั้นออกเสียงยอมรับและสนับสนุนโจเซฟ สมิท, จูเนียร์, และออลิเวอร์ คาวเดอริ์เป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมของศาสนจักรด้วย. จากนั้น โดยการวางมือ, โจเซฟแต่งตั้งออลิเวอร์เป็นเอ็ดเดอริ์ของศาสนจักร, และออลิเวอร์แต่งตั้งโจเซฟในวิธีเดียวกัน. หลังจากการปฏิบัติพิธีศีลระลึก, โจเซฟและออลิเวอร์วางมือบนผู้มีส่วนร่วมที่ละคนเพื่อประสาทพระวิญญาณบริสุทธิ์และเพื่อยืนยันให้แต่ละคนเป็นสมาชิกของศาสนจักร.

๑-๓, โจเซฟ สมิท ได้รับเรียกให้เป็นผู้หยั่งรู้, ผู้แปล, ศาสดาพยากรณ์, อัครสาวก, และเอ็ดเดอริ์; ๔-๘, คำของท่านจะนำทางอุดมการณ์ของไซอัน; ๙-๑๒, วิสุทธิชนจะเชื่อถ้อยคำท่านเมื่อท่านพูดโดยพระเจ้าผู้ลอบโยน.

ดู เกิด, จะต้องมีการเขียนบันทึก^๑ในบรรดาพวกเขา; และในนั้นจะเรียกเจ้าว่าผู้หยั่งรู้^๒, ผู้แปล, ศาสดาพยากรณ์, อัครสาวก^๓ของพระเยซูคริสต์, เอ็ดเดอริ์ของศาสนจักรโดยทางพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระบิดา, และพระคุณของพระเจ้าของเจ้า พระเยซูคริสต์,
๒ โดยรับการดลใจ^๔จากพระวิญญาณ

บริสุทธิ์ให้วางรากฐานของศาสนจักร, และเสริมสร้างขึ้นมาเพื่อความเชื่ออันศักดิ์สิทธิ์ที่สุด.

๓ ซึ่งเป็นศาสนจักร^๕ที่จัดตั้ง^๖และสถาปนาขึ้นในปีของพระเจ้าของเจ้าหนึ่งพันแปดร้อยสามสิบ, ในเดือนที่สี่, และในวันที่หกของเดือนที่เรียกว่าเมษายน.

๔ ดังนั้น, โดยหมายถึงศาสนจักร, เจ้าจงเอาใจใส่ถ้อยคำ^๗และบัญญัติทั้งหมดของเขา ซึ่งเขาจะให้แก่เจ้าเมื่อเขาได้รับมัน, โดยเดินอยู่ในความบริสุทธิ์^๘ทั้งมวลต่อหน้าเรา;

๕ เพราะคำ^๙ของเขาเจ้าจงรับ, ราวกับมาจากปากเราเอง, ด้วยความอดทนอย่างที่สุดและศรัทธา.

๒๑ ๑ก คพ. ๔๗:๑;
๖๓:๓-๘; ๘๕:๑.
ข คพ. ผู้หยั่งรู้.
ค คพ. อัครสาวก.
๒ก คพ. ดลใจ (การ),
แรงบันดาลใจ.

๓ก คพ. ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย.
ข คพ. ๒๐:๑.
๔ก คพ. พระคัมภีร์.
ข คพ. บริสุทธิ์ (ความ),

ศักดิ์สิทธิ์ (ความ).
๕ก คพ. ๑:๓๘.
คพ. สนับสนุนผู้นำศาสนจักร (การ); ศาสดาพยากรณ์.

๖ เพราะโดยทำสิ่งเหล่านี้ประตู่แห่งนรกจะเอาชนะเจ้าไม่ได้; แท้จริงแล้ว, และพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะทรงทำให้พลังแห่งความมืดกระจายไปต่อหน้าเจ้า, และทำให้ฟ้าสวรรค์สิ้นสะเทือนเพื่อความดีของเจ้า, และรัศมีภาพของพระนามของพระองค์.

๗ เพราะพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ตรัสดังนี้: เขา ผู้ที่เราดลใจให้กระตุนอุดมการณ์ของไซอันในพลังอันยิ่งใหญ่เพื่อความดี, และความขยันหมั่นเพียรของเขาเรา, และคำสวดอ้อนวอนของเขาเราได้ยิน.

๘ แท้จริงแล้ว, การร่ำไห้ของเขาเพราะไซอันเราเห็น, และเราจะทำให้เขาไม่ต้องโศกเศร้าเพราะนางอีกต่อไป; เพราะวันเวลาแห่งการชื่นชมยินดีของเขามาถึง เพราะการปลดบาปของเขา, และการแสดงให้เห็นประจักษ์ถึงพรของเราต่องานของเขา.

๙ เพราะ, ดุเถิด, เราจะให้พรคนทั้งปวง

เหล่านั้นที่ทำงานในสวนองุ่นของเราด้วยพรอันยิ่งใหญ่, และคนเหล่านั้นจะเชื่อในถ้อยคำของเขา, ซึ่งพระผู้ปลอบโยนประทานให้เขาโดยผ่านเรา, ซึ่งแสดงให้เห็นประจักษ์ว่าพระเยซูถูกบรรดาคนบาปตริ่งกางเขนเพื่อบาปของโลก, แท้จริงแล้ว, เพื่อปลดบาปให้ใจที่สำนึกผิด.

๑๐ ดังนั้น เราเห็นสมควรว่าเขาจะได้รับแต่งตั้งโดยเจ้า, ออลิเวอร์ คาวเดอรั้อัครสาวกของเรา;

๑๑ นี้เป็นศาสนพิธีอย่างหนึ่งแก่เจ้า, เพื่อให้เจ้าเป็นเอิลเดออร์ภายใต้มือเขา, เขาเป็นคนแรกแก่เจ้า, เพื่อเจ้าจะได้เป็นเอิลเดออร์แก่ศาสนจักรของพระคริสต์แห่งนี้, ที่มีชื่อของเรา—

๑๒ และเป็นผู้สั่งสอนคนแรกของศาสนจักรนี้แก่ศาสนจักร, และต่อโลก, แท้จริงแล้ว, ต่อคนต่างชาติ; แท้จริงแล้ว, และพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัสดังนี้, ดูลิ, ดูลิ! แก่ชาวยิวด้วย. เอเมน.

ภาค ๒๒

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสตราจารย์ศาสนศึกษา, ที่แมนเชสเตอร์, รัฐนิวยอร์ก, เดือนเมษายน ค.ศ. ๑๘๓๐ (History of the Church, 1:79-80). การเปิดเผยนี้ประทานแก่ศาสนจักรเนื่องจากบางคนที่รับบัพติศมาก่อนหน้านั้นปรารถนาจะเข้ามาในศาสนจักรโดยไม่รับบัพติศมาใหม่.

<p>๖ก มธ. ๑๖:๑๘; คพ. ๑๐:๖๙. ข คส. ๑:๑๒-๑๓. ค คพ. ๓๕:๒๔. ง คมพ. รัศมีภาพ. ๗ก คมพ. ไซอัน. ๘ก คพ. ๒๐:๕-๖. ๙ก ๑ นี. ๑๓:๓๗;</p>	<p>เจคอบ ๕:๗๐-๗๖. ข คมพ. สวนองุ่นของพระเจ้า. ค คมพ. พระผู้ปลอบโยน. ง คมพ. เป็นพยาน. จ คมพ. บาป. ฉ คมพ. ตรึงกางเขน (การ).</p>	<p>๗ ๑ ยน. ๒:๒. คมพ. โลก—ผู้ไม่เชื่อฟังพระบัญญัติ. ๗ คมพ. ใจที่ซอกซี้. ๑๐ก คมพ. แต่งตั้ง (การ). ๑๑ก คพ. ๒๐:๒. ๑๒ก ๑ นี. ๑๓:๔๒; คพ. ๑๙:๒๗; ๓๐:๘-๙.</p>
--	---	--

๑, บัพติศมาคือพันธสัญญาใหม่และเป็น
นิจ; ๒-๔, บัพติศมาที่ถูกต้องตามสิทธิ
อำนาจคือสิ่งจำเป็น.

ดู เกิด, เรากล่าวแก่เจ้าว่าพันธสัญญา
เก่า ทั้งปวงเราทำให้หมดไปด้วยเรื่อง
นี้; และนี่คือพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ,
แม้สิ่งนั้นที่มีจากกาลเริ่มต้น.

๒ ดังนั้น, ถึงแม้มนุษย์จะรับบัพติศ
มาสักร้อยครั้งก็เปล่าประโยชน์, เพราะ

เจ้าไม่สามารถเข้าไปในประตูคับแคบ
โดยกฎของโมเสส^๑, ทั้งโดยงานที่ตาย^๒
แล้วของเจ้า.

๓ ด้วยเป็นเพราะงานที่ตายแล้วของเจ้า
เราจึงทำให้เกิดการเสริมสร้างพันธสัญญา
สุดท้ายนี้และศาสนจักรนี้ให้แก่เรา, แม้
ตั้งในสมัยโบราณ.

๔ ดังนั้น, เจ้าจงเข้าทางประตู^๓, ตั้งที่เร
าบัญชา, และอย่าหมายมัน^๔ จะให้คำปรึกษา
พระเจ้าเป็นเจ้าของเจ้า. เอเมน.

ภาค ๒๓

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสตาดพยากรณ์, ที่แมนเชสเตอร์, รัฐนิวยอร์ก,
เดือนเมษายน ค.ศ. ๑๘๓๐, ถึงออลิเวอร์ คาวเดอรี; ไฮรัม สมิท; แซมูเอล เอช. สมิท;
โจเซฟ สมิท, ซีเนียร์; และโจเซฟ ไนท์, ซีเนียร์ (History of the Church, 1:80).
เนื่องจากบุคคลทั้งห้าที่กล่าวนามมา มีความปรารถนาอันแรงกล้าที่จะรู้หน้าที่ของ
พวกเขาแต่ละคน, ท่านศาสตาดพยากรณ์จึงทูลถามพระเจ้าและได้รับการเปิดเผยนี้.

๑-๗, สำนวนศิษย์ในยุคต้น ๆ เหล่านี้ได้รับ
เรียกให้สั่งสอน, ตักเตือน, และเสริมสร้าง
ความมั่นคงแก่ศาสนจักร.

ดู เกิด, เรากล่าวแก่เจ้าสักเล็กน้อย,
ออลิเวอร์. ดูเกิด, เจ้าได้รับพร, และ
ไม่อยู่ภายใต้การกล่าวโทษ. แต่จงระวัง
ความหยิ่งจองหอง^๑, เกลือกเจ้าจะเข้าไป
สู่การล่อลวง^๒.

๒ จงทำให้การเรียกของเจ้าเป็นที่รู้แก่

ศาสนจักร, และต่อโลกด้วย, และใจเจ้า
จะเปิดเพื่อสั่งสอนความจริงนับแต่นี้ไป
และตลอดกาล. เอเมน.

๓ ดูเกิด, เรากล่าวแก่เจ้าสักเล็กน้อย,
ไฮรัม; เพราะเจ้าไม่อยู่ภายใต้การกล่าว
โทษเช่นกัน, และใจเจ้าเปิด, และเรา
ปลดปล่อยลิ้นเจ้า; และการเรียกของ
เจ้าคือให้ตักเตือน, และให้เสริมสร้าง
ความมั่นคง^๓แก่ศาสนจักรเสมอ. ดัง
นั้น หน้าที่ของเจ้าคืออยู่กับศาสนจักร

๒๒ ๑ก ฮีบ. ๘:๑๓;
๓ นี้. ๑๒:๔๖-๔๗.
ข คพ. ๖๖:๒.
คพ. พันธสัญญา; พันธ
สัญญาใหม่และเป็นนิจ,
พันธสัญญาอันเป็นนิจ.
๒ก กท. ๒:๑๖.

คพ. กฎของโมเสส.
ข โมโร. ๘:๒๓-๒๖.
๔ก มธ. ๗:๑๓-๑๔;
ลูกา ๑๓:๒๔; ๒ นี้. ๙:๔๑;
๓๑:๙, ๑๗-๑๘;
๓ นี้. ๑๔:๑๓-๑๔.
คพ. บัพติศมา,

ให้บัพติศมา.
ข เจคอบ ๔:๑๐.
๒๓ ๑ก คพ. จงหอง (ความ),
ถือดี (ความ), ลำพอง
(ความ).
ข คพ. ล่อลวง (การ).
๓ก คพ. ๘:๔-๕; ๑๐:๘:๗.

ตลอดกาล, และนี่เพราะครอบครัวของ
เจ้า. เอเมน.

๔ ดูเถิด, เรากล่าวถ้อยคำแก่เจ้าสักเล็ก
น้อย, แซมิวเอล; เพราะเจ้าไม่อยู่ภายใต้
การกล่าวโทษเช่นกัน, และการเรียกของ
เจ้าคือให้ตักเตือน, และให้เสริมสร้าง
ความมั่นคงแก่ศาสนจักร; และเจ้ายัง
ไม่ได้รับเรียกให้สั่งสอนต่อโลก. เอเมน.

๕ ดูเถิด, เรากล่าวถ้อยคำแก่เจ้าสักเล็ก
น้อย, โจเซฟ; เพราะเจ้าไม่อยู่ภายใต้การ
กล่าวโทษเช่นกัน, และการเรียกของเจ้า
คือให้ตักเตือนเช่นกัน, และให้เสริม
สร้างความมั่นคงแก่ศาสนจักร; และนี่

เป็นหน้าที่ของเจ้านับแต่ขึ้นไปและตลอด
กาล. เอเมน.

๖ ดูเถิด, เราแสดงให้ประจักษ์แก่เจ้า, โจ
เซฟไนท์, โดยถ้อยคำเหล่านี้, ว่าเจ้าต้อง
แบกกางเขน^๑ของเจ้า, ซึ่งในการนี้เจ้าต้อง
สวดอ้อนวอน^๒ โดยออกเสียง ต่อโลกเช่น
เดียวกับในที่ลับตา, และในครอบครัวของ
เจ้า, และในบรรดาเพื่อนของเจ้า, และใน
ทุกสถานที่.

๗ และ, ดูเถิด, เป็นหน้าที่ของเจ้าที่จะ
รวมกับศาสนจักรที่แท้จริง, และให้ภาษา
ของเจ้าเป็นคำตักเตือนเสมอไป, เพื่อเจ้า
จะรับรางวัลของคนทำงาน. เอเมน.

ภาค ๒๔

การเปิดเผยที่ประทานแก่โจเซฟ สมิท ศาสตราจารย์และออลิเวอร์ คาวเดอริ, ที่
ฮาร์โมนีย์, รัฐเพนซิลเวเนีย, เดือนกรกฎาคม ค.ศ. ๑๘๓๐ (History of the Church,
1:101-103). แม้เวลาผ่านไปยังไม่ถึงสี่เดือนนับแต่จัดตั้งศาสนจักร, การข่มเหงก็
รุนแรงขึ้น, และบรรดาผู้นำต้องเก็บตัวในบางเวลาเพื่อความปลอดภัย. การเปิดเผย
สามครั้งดังต่อไปนี้ประทานให้ในเวลานี้เพื่อบำรุงขวัญ, กำลังใจ, และสอนพวกเขา.

๑-๓, โจเซฟ สมิท ได้รับเรียกให้แปล, สั่ง
สอน, และอรรถาธิบายพระคัมภีร์; ๑๐-๑๒,
ออลิเวอร์ คาวเดอริ ได้รับเรียกให้สั่งสอน
พระกิตติคุณ; ๑๓-๑๙, มีการเปิดเผยกฎ
เกี่ยวกับปาฏิหาริย์, การสาปแช่ง, สลัดฝุ่น
จากเท้า, และออกไปโดยไม่มีกระเป๋าเงิน
หรือกระเป๋าสัมภาระ.

ดู เถิด, เจ้าได้รับเรียกและได้รับเลือก
มาจกพระคัมภีร์มอรมอน, และมา
สู่การปฏิบัติศาสนกิจของเรา; และเรายก
เจ้าขึ้นมาจากความทุกข์ของเจ้า, และให้
คำแนะนำเจ้า, จนเจ้าได้รับการปลดปล่อย
จากศัตรูทั้งปวงของเจ้า, และเจ้าได้รับการ
ปลดปล่อยจากอำนาจของซาตาน และ
จากความมืด!

๔ก จส—ป ๑:๔.
๖ก มธ. ๑๐:๓๘;
๓ นี. ๑๒:๓๐.

ข คมพ. สวดอ้อนวอน
(การ), สวดอ้อนวอน (คำ).
ค คพ. ๒๐:๔๗, ๕๑.

๗ก คมพ. บัพติศมา, ให้บัพ
ติศมา—จำเป็น.

๒ กระนั้นก็ตาม, เจ้าไม่มีข้อแก้ตัวในการล่วงละเมิด^๖ของเจ้า; กระนั้นก็ตาม, จงไปตามทางของเจ้าและอย่าทำบาปอีก.

๓ จงขยาย^๗หน้าที่ของเจ้า; และหลังจากเจ้าหว่านทุ่งของเจ้าและดูแลมันแล้ว, จงรีบไปยังหน่วยต่าง ๆ ของศาสนจักรซึ่งอยู่ในโคลอสวีล^๘, เฟเยทท์, และแมนเชสเตอร์, และพวกเขาจะเลี้ยงดู^๙เจ้า; และเราจะให้พรพวกเขาทั้งทางวิญญาณและทางโลก;

๔ แต่หากพวกเขาหารับเจ้าไม่, เราจะส่งการสาปแช่งมาบนพวกเขาแทนที่จะส่งพร.

๕ และเจ้าจงเรียกหาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าต่อไปในนามของเรา, และเขียนเรื่องซึ่งพระเจ้าผู้พลอโยน^{๑๐}จะประทานให้เจ้า, และอรรถาธิบายพระคัมภีร์ทั้งหมดต่อศาสนจักร.

๖ และจะประทานแก่เจ้าในชั่วขณะนั้นเองสิ่งที่เจ้าจะพูด^{๑๑}และเขียน, และพวกเขาพึงฟัง, มิฉะนั้นเราจะส่งการสาปแช่งไปยังพวกเขาแทนที่จะเป็นพร.

๗ เพราะเจ้าพึงอุทิศการรับใช้^{๑๒}ทั้งหมดของเจ้าในไซอัน; และในการนี้เจ้าจะมีผละกำลัง.

๘ จงอดทน^{๑๓}ในความทุกข์^{๑๔}, เพราะเจ้า

จะได้รับทุกขสารพัน; แต่จงทน^{๑๕}รับมัน, เพราะ, ดูสิ, เราอยู่กับเจ้า, แม้จนถึงที่สุด^{๑๖}ของวันเวลาของเจ้า.

๙ และในงานฝ่ายโลก เจ้าจะไม่มีผละกำลัง, เพราะนี่ไม่ใช่การเรียกของเจ้า. จงปฏิบัติการเรียก^{๑๗}ของเจ้า และเจ้าจะมีสิ่งซึ่งเจ้าจะใช้ขยายหน้าที่ของเจ้า, และอรรถาธิบายพระคัมภีร์ทั้งหมด, และจงวางมือและยืนยันศาสนจักรต่อไป.

๑๐ และพี่น้องเจ้า ออลิเวอร์ จะเป็นพยานถึงนามของเราต่อโลกเรื่อยไป, และต่อศาสนจักรด้วย. และเขาต้องไม่คิดว่าเขาจะพูดได้อย่างเพียงพอในอุดมการณ์ของเขา; และดูสิ, เราอยู่กับเขาจนถึงที่สุด.

๑๑ ในเราเขาจะได้รับการสรรเสริญ, และมีไช้จากตัวเขา, ไม่ว่าในความอ่อนแอหรือในความเข้มแข็ง, ไม่ว่าในพันธนาการหรืออิสระ;

๑๒ และทุกเวลา, และในทุกแห่ง, เขาจะอำปากของเขาและประกาศ^{๑๘}กิตติคุณของเราพร้อมกับด้วยเสียงแตร^{๑๙}, ทั้งกลางวันและกลางคืน. และเราจะให้ผละกำลังเขาอย่างที่ไม่เคยรู้จักมาในบรรดามนุษย์.

๑๓ อย่าเรียก^{๒๐}ร้องปภาฏิหาริย์^{๒๑}, เว้นแต่เราจงบัญชา^{๒๒}เจ้า, เว้นแต่ในการขับ^{๒๓}เหล่า

๒๔ ๒ก คพ. ๑:๓๑-๓๒.
๓ก เจคอบ ๑:๑๓; ๒:๒.
ข คพ. ๒๖:๑; ๓๗:๒.
ค คพ. ๗:๑๒.
๕ก คมพ. พระผู้พลอโยน.
๖ก อพย. ๔:๑๒;
มธ. ๑๐:๑๙-๒๐;
ลูกา ๑๒:๑๑-๑๒;

อีล. ๕:๑๘-๑๙;
คพ. ๘๔:๘๕; ๑๐๐:๕-๘;
โมเสส ๖:๓๒.
๗ก คมพ. รับใช้ (การ).
๘ก คมพ. อดทน (ความ).
ข คมพ. ยากลำบาก (ความ).
ค คมพ. อดทน (ความ).
ง มธ. ๒๘:๒๐.

๙ก คมพ. ผู้พิทักษ์, พักข์ (สิ่งที่อยู่ในความ).
๑๒ก คมพ. สิ่งสอน.
ข คพ. ๓๔:๖.
๑๓ก คมพ. ปาฏิหาริย์; เครื่องหมาย.
๑๔ นี. ๑๗:๕๐.
ค มาระโก ๑๖:๑๗.

มาร^๑, รักษา^๒ คนป่วย, และแก้งูพิษ^๓, และแก้งูพิษร้ายถึงตาย;

๑๔ และสิ่งเหล่านี้^๑ เจ้าจะไม่ทำ, เว้นแต่ผู้ที่ปรารถนาจะเรียกชื่อจากเจ้า, เพื่อพระคัมภีร์จะได้เกิดสัมฤทธิ์ผล; เพราะเจ้าพึงทำตามสิ่งที่เขียนไว้.

๑๕ และในสถานที่ใดก็ตามที่เจ้าจะเข้าไป^๑, และพวกเขาหว่านเจ้าในนามของเราไม่, เจ้าจงฝากการสาปแช่งไว้แทนที่จะฝากพร, โดยสลัดฝุ่น^๑ จากเท้าเจ้าไว้เป็นประจักษ์พยานต่อตาด้านพวกเขา, และชำระล้างเท้าเจ้าตรงข้างทาง.

๑๖ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ ผู้ใดก็ตามที่จะจับเจ้าโดยความรุนแรง, เจ้าจงสั่งให้ลูกลงทัณฑ์ในนามของเรา; และ, ดูเถิด, เราจะลงทัณฑ์พวกเขาตามถ้อยคำเจ้า, ในเวลาอันเหมาะสมของเราเอง.

๑๗ และผู้ใดก็ตามที่จะใช้กฎหมายกับเจ้าจะถูกสาปแช่งโดยกฎหมาย.

๑๘ และเจ้าต้องไม่ถือกระเป่าเงิน^๑ หรือกระเป่าสัมภาระ, ไม่ทั้งไม้เท้า, ไม่ทั้งเสี้ยนนอกสองตัว, เพราะศาสนจักรจะให้แก่เจ้าในโมงนั้นเองสิ่งที่เจ้าต้องการสำหรับอาหารและสำหรับเครื่องนุ่งห่ม, และสำหรับรองเท้าและสำหรับเงินตรา, และสำหรับกระเป่าสัมภาระ.

๑๙ เพราะเจ้าได้รับเรียกมาลิตกิ้ง^๑ ส่วนของของเรา ด้วยการลิตกิ้งครั้งใหญ่, แท้จริงแล้ว, แม้เป็นครั้งสุดท้าย; แท้จริงแล้ว, และคนเหล่านั้นทั้งหมดที่เจ้าแต่งตั้ง^๑ ไว้ด้วย, และพวกเขาพึงทำตามแบบฉบับนี้. เอเมน.

ภาค ๒๕

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสตราพยากรณ์, ที่ฮาร์โมนีย์, รัฐเพนซิลเวเนีย, เดือนกรกฎาคม ค.ศ. ๑๘๓๐ (History of the Church, 1:103-104). (ดู หัวบท ภาค ๒๔.) การเปิดเผยนี้แสดงให้เห็นประจักษ์ถึงพระประสงค์ของพระเจ้าต่อเอ็มมา สมิท, ภริยาของท่านศาสดาพยากรณ์.

๑-๖, เอ็มมา สมิท, สตรีผู้ที่ทรงเลือกไว้, ได้รับเรียกให้ช่วยเหลือและปลอบโยนสามีของเธอ; ๗-๑๑, เธอได้รับเรียกให้บันทึก, อรรถาธิบายพระคัมภีร์, และเลือกเพลง

สวด; ๑๒-๑๔, เพลงจากคนชอบธรรมเป็นคำสวดอ้อนวอนพระเจ้า; ๑๕-๑๖, บรรดาหลักธรรมแห่งการเชื่อฟังในการเปิดเผยนี้ประยุกต์ใช้ได้กับทุกคน.

<p>๑๓ ง คมพ. วิทยญาณ— วิทยญาณร้าย. จ คมพ. รักษา, รักษาให้หาย (การ). ฉ กิจการ ๒๘:๓-๙; คพ. ๘๔:๗๑-๗๒;</p>	<p>๑๒๔:๙๘-๙๙. ๑๔ ก คมพ. ปฏิบัติต่อผู้ป่วย (การ). ๑๕ ก มธ. ๑๐:๑๑-๑๕. ข มารธโก ๖:๑๑; สุภา ๑๐:๑๑; คพ. ๖๐:๑๕;</p>	<p>๗๕:๑๙-๒๒; ๙๙:๔-๕. ๑๘ ก มธ. ๑๐:๙-๑๐; สุภา ๑๐:๔; คพ. ๘๔:๗๘-๗๙. ๑๙ ก เจคอบ ๕:๖๑-๗๔; คพ. ๓๙:๑๗; ๗๑:๔. ข คมพ. แต่งตั้ง (การ).</p>
--	---	---

จงสดับฟังสุรเสียงของพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเรา, ขณะที่เราพูดกับเจ้า, เอ็มมา สมิธ, ธิดาของเรา; เพราะตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, คนทั้งปวงที่รับ "กิตติคุณของเราคือบุตรและธิดาในอาณาจักร" ของเรา.

๒ เราให้การเปิดเผยแก่เจ้าเกี่ยวกับความต้องการของเรา; และหากเจ้าเชื่อสัตย์และเดิน "ในวิถีแห่งคุณธรรม" ต่อหน้าเรา, เราจะปกป้องรักษาชีวิตเจ้า, และเจ้าจะได้รับมรดก "ในไซอัน".

๓ ดุเถิด, บาบ "ของเจ้าได้รับการให้อภัยแล้ว, และเจ้าเป็นสตรีที่เราเลือกไว้, ผู้ที่เราเรียก".

๔ อย่าพร่ำบ่นเพราะสิ่งซึ่งเจ้าไม่เห็น, เพราะสิ่งเหล่านั้นถูกกันไว้จากเจ้าและจากโลก, ซึ่งเป็นปรีชาญาณในเราในเวลาที่จะมาถึง.

๕ และหน้าที่แห่งการเรียกของเจ้าจะเป็นการปลอมโยน "โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์, ผู้รับใช้ของเรา, สามีของเจ้า, ในความทุกข์ของเขา, ด้วยถ้อยคำปลอมประโลม, ในวิญญานแห่งความอ่อนโยน.

๖ และเจ้าจงไปกับเขาในเวลาที่เขาไป, และเป็นผู้จดคำแปลให้เขา, เมื่อไม่มีใคร

เป็นผู้จดคำแปลให้เขา, เพื่อเราจะได้ส่งออลิเวอร์ คาวเดอรี, ผู้รับใช้ของเรา, ไปที่ใดก็ตามที่เราต้องการ.

๗ และเจ้าจะได้รับแต่งตั้ง "ภายใต้มือของเขาให้อรรถาธิบายพระคัมภีร์, และให้แนะนำศาสนจักร, ตามที่จะให้แก่เจ้าโดยพระวิญญานของเรา.

๘ เพราะเขาจะวางมือ "ของเขากับเรา, และเจ้าจะได้รับ พระวิญญาน บริสุทธิ์, และเจ้าจงใช้เวลาแก่การเขียน, และแก่การเรียนรู้อันให้มาก.

๙ และเจ้าไม่ต้องกลัว, เพราะสามีเจ้าจะสนับสนุนเจ้าในศาสนจักร; เพราะการเรียก "ของเขา ก็เพื่อคนเหล่านั้น, เพื่อทุกสิ่งจะได้รับการเปิดเผย" แก่พวกเขา, อะไรก็ตามที่เราต้องการ, ตามศรัทธาของพวกเขา.

๑๐ และตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้าว่า เจ้าจงละทิ้ง "สิ่งต่างๆ" ของโลก "นี้, และแสวงหา "สิ่งต่างๆ" ของโลกที่ดีกว่า.

๑๑ และจะให้แก่เจ้า, เช่นกัน, ที่จะเลือกเพลงสวด "อันศักดิ์สิทธิ์, ดังที่จะให้แก่เจ้า, ซึ่งเป็นที่พอใจแก่เรา, ที่จะให้มีในศาสนจักรของเรา.

๑๒ เพราะจิตวิญญานเราเบิกบานใน

๒๕ ๑ก ยอห์น ๑:๑๒.
 คมพ. บุตรและธิดาของพระผู้เป็นเจ้า.
 ข คมพ. อาณาจักรแห่งพระผู้เป็นเจ้าหรืออาณาจักรแห่งสวรรค์.
 ๒ก คมพ. เดิน, ดำเนิน, เดินกับพระผู้เป็นเจ้า.
 ข คมพ. คุณธรรม, พรหมจรรย์, อานุภาพ.
 ค คพ. ๕๒:๔๒; ๖๔:๓๐; ๑๐๑:๑๘.

คมพ. ไซอัน.
 ๓ก มธ. ๓:๒.
 ข คมพ. เรียก (การ), เรียกจากพระผู้เป็นเจ้า (ได้รับ).
 ๕ก คมพ. สงสาร (ความ).
 ๗ก คพ. วางมือมอบหน้าที่.
 คมพ. วางมือมอบหน้าที่ (การ).
 ๘ก คมพ. มือ, การวาง.
 ๙ก คมพ. เรียก (การ), เรียกจากพระผู้เป็นเจ้า

(ได้รับ); ศาสดาพยากรณ์.
 ข คมพ. คำพยากรณ์, พยากรณ์; เปิดเผย (การ).
 ๑๐ก คมพ. โลก; มั่งคั่ง (ความ).
 ข คมพ. ฝึกฝนทางโลก (ความ).
 ค อีเธอร์ ๑๒:๔.
 ๑๑ก คมพ. เพลงสวด.

เพลง "จากใจ"; แท้จริงแล้ว, เพลงจากคนชอบธรรมเป็น คำสวดอ้อนวอนต่อเรา, และจะได้รับตอบด้วยพรบนศีรชะพวกเขา.

๑๓ ดังนั้น, จงรื่นเริงใจ และชื่นชมยินดี, และแนบสนิทกับพันธสัญญาซึ่งเจ้าทำไว้.

๑๔ ดำเนินต่อไปในวิญญานแห่งความอ่อนโยน^๑, และระวังความหยิ่งจองหอง^๒.

ให้จิต วิญญานเจ้าเบิกบานในสามี่เจ้า, และคำสรรเสริญซึ่งจะมาถึงเขา.

๑๕ จงรักษาบัญญัติของเราตลอดไป, และมงกุฎ^๓แห่งความชอบธรรม^๔เจ้าจะได้รับ. และเว้นแต่เจ้าทำการนี้, ที่ซึ่งเราอยู่เจ้าจะมาไม่ได้^๕.

๑๖ และตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่านี่คือเสียง^๖ของเราถึงทุกคน. เอเมน.

ภาค ๒๖

การเปิดเผยที่ประทานแก่โจเซฟ สมิท ศาสตาดพยากรณ์, ออลิเวอร์ คาวเดอรั, และจอห์น วิตเมอร์, ที่ฮาร์โมนี, รัฐเพนซิลเวเนีย, เดือนกรกฎาคม ค.ศ. ๑๘๓๐ (History of the Church, 1:104). (ดู หัวบทภาค ๒๔.)

๑, พวกเขาได้รับคำแนะนำให้ศึกษาพระคัมภีร์และสั่งสอน; ๒, กฎแห่งความเห็นชอบร่วมกันได้รับอนุมัติ.

๑ เกิด, เรากล่าวแก่เจ้า ว่าเจ้าจงอุทิศเวลาของเจ้าแก่การศึกษา^๑พระคัมภีร์, และแก่การสั่งสอน, และแก่การยืนยันศาสนจักรที่โคโลสวิลส์^๒, และแก่การทำงานบนผืนแผ่นดิน, อะไรก็ตามที่

จำเป็น, จนหลังจากเจ้าไปตะวันตกเพื่อให้มีการประชุมใหญ่คราวต่อไป; และจากนั้นจะเป็นที่รู้แก่เจ้าว่าเจ้าจะทำอะไร.

๒ และสิ่งทั้งปวงจะบังเกิดขึ้นโดยความเห็นชอบร่วมกัน^๓ในศาสนจักร, โดยการสวดอ้อนวอนและศรัทธาอย่างมาก, เกี่ยวกับสิ่งทั้งปวงที่เจ้าจะได้รับโดยศรัทธา. เอเมน.

๑๒๓ ๑ พศต. ๑๖:๙.
 คมพ. ขับขาน, ร้อง,
 ร้องเพลง.
 ข คมพ. ใจ.
 ๑๔๓ คมพ. อ่อนน้อม
 (ความมีใจ), อ่อนน้อม
 (ความสุภาพ), อ่อนโยน
 (คน, ความ).

ข คมพ. จองหอง (ความ),
 ถือดี (ความ), ลำพอง
 (ความ).
 ๑๕๓ คมพ. มงกุฎ; สูงส่ง
 (ความ).
 ข คมพ. ชอบธรรม (ความ).
 ค ยอห์น ๗:๓๔.
 ๑๖๓ คพ. ๑:๓๘.

๒๖ ๑๓ คมพ. พระคัมภีร์—
 คุณค่าของพระคัมภีร์.
 ข คพ. ๒๔:๓; ๓๗:๒.
 ๒๓ ๑ ชมอ. ๘:๗;
 โมไซยาห์ ๒๓:๒๖.
 คมพ. เห็นชอบร่วมกัน
 (ความ).

ภาค ๒๗

การเปิดเผยที่ประทานแก่โจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่ฮาร์โมนี, รัฐเพนซิลเวเนีย, เดือนสิงหาคม ค.ศ. ๑๘๓๐ (History of the Church, 1:106-108). ในการเตรียมเพื่อประชุมทางศาสนาซึ่งในนั้นจะปฏิบัติพิธีศีลระลึกด้วยขนมปังและเหล้าองุ่น, โจเซฟออกไปหาเหล้าองุ่น. ท่านพบผู้ส่งสารจากสวรรค์และได้รับการเปิดเผยนี้, ส่วนหนึ่งเขียนไว้ในเวลานั้น และที่เหลือเขียนในเดือนกันยายนต่อมา. ปัจจุบันนี้ใช้น้ำแทนเหล้าองุ่นในการประชุมที่ประกอบพิธีศีลระลึกของศาสนจักร.

๑-๔, อธิบายถึงเครื่องหมายที่จะใช้ในการรับส่วนศีลระลึก; ๕-๑๔, พระคริสต์และผู้รับใช้ของพระองค์จากทุกสมัยการประทานจะรับส่วนศีลระลึก; ๑๕-๑๘, จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

จึงฟังสุรเสียงของพระเยซูคริสต์, พระเจ้าของเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, และพระเจ้าผู้ไถ่ของเจ้า, ซึ่งพระคำของพระองค์มีชีวิตรุ่งและทรงพลัง.

๒ เพราะ, ดูก่อน, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าไม่สำคัญว่าเจ้าจะกินอะไรหรือเจ้าจะดื่มอะไรเมื่อเจ้ารับส่วนศีลระลึก, หากเป็นไปได้ว่าเจ้าทำสิ่งนี้โดยดวงตาที่เห็นแก่รัศมีภาพ^๑ของเราอย่างเดียว—โดยระลึกถึงกายของเราต่อพระพักตร์พระบิดาซึ่งยอมพลีเพื่อเจ้า, และโลหิต^๒ของเราซึ่งสั่งให้เพื่อการปลดบาป^๓ของเจ้า.

๓ ดังนั้น, บัญญัติข้อหนึ่งเราให้แก่เจ้า,

ว่าเจ้าจะไม่ซื้อเหล้าองุ่นไม่ทั้งเครื่องดื่มแรงจากศัตรูของเจ้า;

๔ ดังนั้น, เจ้าจงอย่ารับส่วนเลย เว้นแต่จะทำมันใหม่ในบรรดาพวกเจ้า; แท้จริงแล้ว, ในนี้อาณาจักรของพระบิดาเราซึ่งจะเสริมสร้างไว้บนแผ่นดินโลก.

๕ ดูก่อน, นี่เป็นปรีชาญาณในเรา; ดังนั้น, อย่าประหลาดใจ, เพราะโรมจะมาถึงเมื่อเราจะดื่ม^๔จากผลของเถาองุ่นกับเจ้าบนแผ่นดินโลก, และกับโมโรไน^๕, ผู้ที่เราส่งมาหาเจ้าเพื่อเปิดเผยพระคัมภีร์มอรมอน, ที่มีความสมบูรณ์แห่งกิตติคุณอันเป็นนิจของเรา, ผู้ที่เรามอบกุญแจของบันทึกแห่งไม้^๖ของเอฟราอิมไว้;

๖ และกับเอลีอัส^๗ด้วย, ผู้ที่เรามอบกุญแจแห่งการทำให้เกิดการฟื้นฟูของสิ่งทั้งปวงที่พุดไว้จากปากของศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ทุกคน นับแต่โลกเริ่มต้น, เกี่ยวกับวันเวลาสุดท้าย;

๗ และยอห์น บุตรของเศคาริยาห์ด้วย,

๒๗ ๑ก อีล. ๓:๒๙; คฟ. ๖:๒.

๒ก คมพ. ศีลระลึก.

ข คมพ. รัศมีภาพ.

ค คมพ. เลือด, โลหิต.

ง คมพ. ปลดบาป (การ).

๕ก มธ. ๒๖:๒๙;

มาระโก ๑๔:๒๕;

ลูกา ๒๒:๑๘.

ข จส—ป ๑:๓๐-๓๔.

ค อสค. ๓๗:๑๖.

คมพ. เอฟราอิม—ไม้ของเอฟราอิมหรือโยเซฟ.

๖ก คมพ. เอลีอัส.

ซึ่งเศคาริยาห์คนนั้นเขา (เอลีอัซ)^๗ มาเยี่ยมและให้สัญญาว่าเขาจะมีบุตร, และเขาจะมีชื่อว่ายอห์น^๘, และเขาจะเปี่ยมด้วยวิญญาณของเอลีอัซ;

๘ ซึ่งยอห์นคนนั้นเราส่งมาหาเจ้า, โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์, และออลิเวอร์ คาวเดอรี, ผู้รับใช้ของเรา, เพื่อแต่งตั้งเจ้าสู่ฐานะปุโรหิต^๙ แรกซึ่งเจ้าได้รับแล้ว, เพื่อเจ้าจะได้รับเรียกและได้รับแต่งตั้ง^{๑๐} แม้ดังอาโรน^{๑๑};

๙ และเอลียาห์^{๑๒} ด้วย, ผู้ที่เรามอบกุญแจแห่งอำนาจการเห็นใจ^{๑๓} บรรพบุรุษมาหาลูกหลาน, และใจลูกหลานมาหาบรรพบุรุษ, เพื่อทั้งแผ่นดินโลกจะไม่ถูกลงทัณฑ์ด้วยคำสาปแช่ง;

๑๐ และกับโยเซฟและยาโคบ, และอิสอัค, และอับราฮัม, บรรพบุรุษของเจ้าด้วย, ซึ่งโดยคนเหล่านั้นสัญญา^{๑๔} ยังคงอยู่;

๑๑ และกับมีคาเอลด้วย, หรืออาดัม^{๑๕}, บิดาของคนที่ปวง, เจ้าชายของคนที่ปวง, เมธีโบราณ;

๑๒ และกับเปโตร, และยากอบ, และยอห์นด้วย, ผู้ที่เราส่งมาหาเจ้า, ซึ่งโดย

คนเหล่านั้น เราแต่งตั้ง^{๑๖} เจ้าและยืนยันเจ้าเป็นอัครสาวก^{๑๗}, และพยานพิเศษถึงนามของเรา, และถือกุญแจของการปฏิบัติศาสนกิจของเจ้า และในสิ่งเดียวกับที่เราเปิดเผยแก่พวกเขาไว้;

๑๓ ซึ่งแก่พวกเขาเรามอบ^{๑๘} กุญแจแห่งอาณาจักรของเรา, และสมัชการประทาน^{๑๙} แห่งพระกิตติคุณ^{๒๐} เพื่อเวลาสุดท้าย; และเพื่อความสมบูรณ์^{๒๑} แห่งเวลา, ซึ่งในนั้นเราจะรวบรวมสรรพสิ่งทั้งปวงไว้เป็นหนึ่งเดียว^{๒๒}, ทั้งที่อยู่ในสวรรค์, และที่อยู่บนแผ่นดินโลก;

๑๔ และกับคนที่ปวงเหล่านั้นด้วยผู้ที่พระบิดาของเราประทาน^{๒๓} จากโลกให้เรา.

๑๕ ดังนั้น, จงรื่นเริงใจและชื่นชมยินดี, และจงคาดเอาเจ้า, และจงสวมยุทธภัณฑ์^{๒๔} ทั้งชุดของเรา, เพื่อเจ้าจะสามารถต้านทานวันอันชั่วร้าย, โดยทำการอันครบถ้วน, เพื่อเจ้าจะสามารถยืนหยัด^{๒๕} อยู่นิ่งได้.

๑๖ ฉะนั้น, จงยืนเกิด, โดยคาดเอาเจ้าไว้ด้วยความจริง^{๒๖}, โดยมีเกราะอก^{๒๗} แห่งความชอบธรรม^{๒๘}, และสวมเท้าเจ้าไว้ด้วย

๗ กูมิ ๑:๑๗-๑๙.

๘ กูมิ ๑:๑๓;
คพ. ๘๔:๒๗-๒๘.

๘ ก คพ. ๑๓:๑. คมพ. อาโรน,
ฐานะปุโรหิตแห่ง.

๙ คมพ. แต่งตั้ง (การ).

๑๐ อพย. ๒๘:๑-๓, ๔๑;
คพ. ๑๐๗:๑๓.

๑๑ ๑ พกษ. ๑๗:๑-๒๒;

๒ พกษ. ๑-๒;

คพ. ๒:๑๓-๑๖;

๑๑๐:๑๓-๑๖;

จส—ป ๑:๓๘-๓๙.

คพ. เอลียาห์;
ลำดับการสืบเชื้อสาย.

๗ คมพ. ลำดับการสืบเชื้อ
สาย.

๑๐ ก คมพ. พันธสัญญาแห่งอับรา
ฮัม.

๑๑ ก คมพ. อาดัม.

๑๒ ก จส—ป ๑:๗๒.

คพ. เมลคีเซเดค,
ฐานะปุโรหิตแห่ง.

๙ คมพ. อัครสาวก.

๑๐ กิจการ ๑:๘.

๑๑ ก มธ. ๑๖:๑๙.

๑๒ คมพ. กุญแจทั้งหลายของ
ฐานะปุโรหิต.

๑๓ คมพ. สมัยการประทาน.

๑๔ คมพ. พระกิตติคุณ.

๑๖ จ เจคอบ ๕:๗๑;

คพ. ๔๓:๒๘-๓๐.

๑๗ อฟ. ๑:๙-๑๐;

คพ. ๑๑๒:๓๐; ๑๒๕:๔๑.

๑๘ คพ. ๘๔:๑๐๐.

๑๙ ก ยอห์น ๖:๓๗; ๑๗:๙, ๑๑;

๓ นี. ๑๕:๒๕;

คพ. ๕๐:๔๑-๔๒; ๘๔:๖๓.

๒๐ ก Рим. ๑๓:๑๒;

อฟ. ๖:๑๑-๑๘.

๒๑ มลค. ๓:๒; คพ. ๘๗:๘.

๒๒ คมพ. ความจริง.

๒๓ ค อสย. ๕๕:๑๗.

๒๔ คมพ. ชอบธรรม (ความ).

การเตรียมพระกิตติคุณแห่งสันติสุข^๑ ซึ่งเราส่งเทพ^๒ ของเรามามอบแก่เจ้า;

๑๗ โดยถือโล่แห่งศรัทธาซึ่งด้วยสิ่งนั้นเจ้าจะสามารถดับลูกศรเพลิง^๓ ทั้งหมดของคนชั่วร้าย;

๑๘ และถือหมวกเหล็กแห่งความรอด, และดาบแห่งพระวิญญาณของเรา, ซึ่ง

เราจะเทลงมาให้เจ้า, และคำของเราซึ่งเราเปิดเผยแก่เจ้า, และจงเห็นพ้องต้องกันเกี่ยวกับสิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไรก็ตามที่เจ้าขอจากเรา, และจงซื้อสัตย์จนกว่าเราจะมา, และเราจะพาเจ้าขึ้นไป^๔, เพื่อที่ใดที่เธออยู่เจ้าก็จะอยู่ด้วย^๕. เอเมน.

ภาค ๒๘

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ ถึงออลิเวอร์ คาวเดอริ, ที่เฟเยทท์, รัฐนิวยอร์ก, เดือนกันยายน ค.ศ. ๑๘๓๐ (History of the Church, 1:109–111). ไฮรัม เพจ, สมาชิกของศาสนจักร, มีศึลาก่อนหนึ่ง และอ้างว่าได้รับการเปิดเผยโดยความช่วยเหลือจากศึลาก่อนนั้นเกี่ยวกับการเสริมสร้างไซอันและระเบียบของศาสนจักร. สมาชิกหลายคนถูกหลอก เพราะการกล่าวอ้างเหล่านี้, และแม้แต่ ออลิเวอร์ คาวเดอริ ก็ได้รับอิทธิพลผิด ๆ จากกรณี. ก่อนการประชุมใหญ่ครั้งหนึ่งที่กำหนดไว้, ท่านศาสดาพยากรณ์ทุลถามพระเจ้าอย่างจริงจังเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว, และได้รับการเปิดเผยต่อไปนี้.

๑-๗, โจเซฟ สมิท ถูกรุกแฉแห่งความลับ, และท่านเป็นผู้เดียวที่ได้รับการเปิดเผยสำหรับศาสนจักร; ๘-๑๐, ออลิเวอร์ คาวเดอริ ต้องไปสั่งสอนชาวเลมัน; ๑๑-๑๖, ชาตานหลอกกลวงไฮรัม เพจ และให้การเปิดเผยเท็จแก่เขา.

๑ เกิด, เรากล่าวแก่เจ้า, ออลิเวอร์^๑,
๒ ว่าจะให้แก่เจ้าเพื่อศาสนจักรจะฟังเจ้าในทุกเรื่องไม่ว่าเรื่องใดก็ตามที่เจ้าจะ

สอน^๒ พวกเขาโดยพระผู้พลบโยน^๓, เกี่ยวกับการเปิดเผยและบัญญัติซึ่งเราให้ไว้.

๒ แต่, ดุเถิด, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, จะไม่กำหนดให้ใคร^๔ รับบัญญัติและการเปิดเผยในศาสนจักรนี้เว้นแต่ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิท, จูเนียร์^๕, เพราะเขาได้รับสิ่งเหล่านั้น แม้ดั่งโมเสส.

๓ และเจ้าจงเชื่อฟังในเรื่องซึ่งเราจะให้แก่เขา, แม้ดั่งอาโรน^๖, ที่จะประกาศ

<p>๑๖จ ๒ นี. ๑๙:๖. ฆ คพ. ๑๒๘:๑๙-๒๑. ๑๗ก ๑ นี. ๑๕:๒๔; คพ. ๓:๘. ๑๘ก ๑ นี. ๑๓:๓๗; คพ. ๑๗:๘.</p>	<p>ข ยอห์น ๑๔:๓. ๒๘ ๑ก คพ. ๒๐:๓. ข คมพ. สอน, ผู้สอน—การ สอนด้วยพระวิญญาณ. ค คมพ. พระผู้พลบโยน. ๒ก คพ. ๓๕:๑๗-๑๘; ๔๓:๔.</p>	<p>ข ๒ นี. ๓:๑๔-๒๐. คมพ. สมิท, โจเซฟ, จูเนียร์ ๓ก คมพ. อาโรน, พี่ชายของ โมเสส.</p>
---	--	--

บัญญัติและการเปิดเผยอย่างซื่อสัตย์, ด้วยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจ ต่อศาสนจักร.

๔ และหากพระผู้ปลอบโยนทรงนำเจ้า ณ เวลาใด เวลาหนึ่งให้พูด หรือ สอน, หรือ ตลอดเวลาโดยวิธี แห่งบัญญัติ ต่อศาสนจักร, ก็ให้เจ้าทำได้.

๕ แต่เจ้าไม่พึงเขียนเป็นรูปแบบของบัญญัติ, แต่โดยบัญญัติ;

๖ และเจ้าไม่พึงสั่งคนที่ เป็นหัวหน้าเจ้า, และเป็นหัวหน้าของศาสนจักร;

๗ เพราะเราให้แก่เขา กฎแล แห่งความลับ, และการเปิดเผยซึ่งผนึกไว้, จนกว่าเราจะกำหนดคนอื่นให้พวกเขาแทนที่เขา.

๘ และบัดนี้, ดุเถิด, เรากล่าวแก่เจ้าว่า เจ้าจงไปยังชาวเลมัน และสั่งสอนกิตติคุณของเราแก่พวกเขา; และตราบเท่าที่พวกเขา รับคำสอนของเจ้า เจ้าจงทำให้ศาสนจักรของเรา สถาปนาขึ้นในบรรดาพวกเขา; และเจ้าจะได้รับการเปิดเผยต่าง ๆ แต่อย่าเขียนไว้เป็นรูปแบบของบัญญัติ.

๙ และบัดนี้, ดุเถิด, เรากล่าวแก่เจ้าว่าไม่ ได้เปิดเผย, และไม่มีมนุษย์คนใดรู้สถานที่ซึ่งจะสร้างนคร "ไซอัน", แต่จะให้รู้ต่อไปในภายหลัง. ดุเถิด, เรากล่าวแก่เจ้าว่า มันจะอยู่ชายแดนใกล้ชาวเลมัน.

๑๐ เจ้าจงอย่าละจากสถานที่นี้จนหลัง

จากการประชุมใหญ่; และพึงกำหนดผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ ให้ควบคุมการประชุมใหญ่โดยเสียงของที่ประชุม, และสิ่งใดที่เขากล่าวแก่เจ้า เจ้าจงบอก.

๑๑ และอนึ่ง, เจ้าจะพาไฮรัม เพจ, พี่น้องเจ้า, ออกไปตามลำพังระหว่าง เขา กับเจ้า, และบอกเขาว่าเรื่องเหล่านั้นซึ่งเขาเขียนจากศิลา ก้อนนั้น มิใช่จากเรา และว่าชาตานั้น หลอกลวง เขา;

๑๒ เพราะ, ดุเถิด, มิได้กำหนดสิ่งเหล่านี้ไว้ให้เขา, ทั้งจะไม่กำหนดสิ่งใดให้ใครในศาสนจักรนี้ ซึ่งตรงกันข้ามกับพันธสัญญาศาสนจักร.

๑๓ เพราะสิ่ง ทั้งปวง ต้องทำไป ตามระเบียบ, และโดยความเห็นชอบร่วมกัน ในศาสนจักร, โดยคำสวดอ้อนวอนจากศรัทธา.

๑๔ และเจ้าจงช่วยทำสิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้ให้เรียบร้อย, ตามพันธสัญญาของศาสนจักร, ก่อนที่เจ้าจะเดินทางไปในบรรดาชาวเลมัน.

๑๕ และจะให้ แก่เจ้านับแต่เวลาที่เจ้าจะไป, จนถึงเวลาที่เจ้าจะกลับ, ว่าเจ้าจะทำอะไร.

๑๖ และเจ้าต้อง อ้าปากของเจ้า ตลอดเวลา, โดยประกาศกิตติคุณของเราด้วยเสียงแห่งความชื่นชมยินดี. เอเมน.

๓ข คมพ. สิทธิอำนาจ.

๔ก อพย. ๔:๑๒-๑๖;

คพ. ๒๔:๕-๖.

๗ก คพ. ๖:๕; ๘:๑๓.

ข คมพ. ความลับของพระเจ้าเป็นเจ้า.

๘ก ๒ นี. ๓:๑๘-๒๒;

คพ. ๓๐:๕-๖; ๓๒:๑-๓.

ข คพ. ๓:๑๙-๒๐.

๙ก คพ. ๕๗:๑-๓.

ข คพ. ๕๒:๔๒-๔๓.

คมพ. ไซอัน.

๑๑ก มธ. ๑๘:๑๕.

ข ว. ๒๐:๑๐.

ค คพ. ๔๓:๕-๗.

๑๓ก คมพ. เห็นชอบร่วมกัน (ความ).

๑๕ก ๒ นี. ๓๒:๓, ๕.

ภาค ๒๙

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ต่อหน้าเอ็ดเดอร์ห์ทคน, ที่เฟเยทท์, รัฐนิวยอร์ก, เดือนกันยายน ค.ศ. ๑๘๓๐ (History of the Church, 1:111-115). การเปิดเผยนี้ประทานให้ไม่นานก่อนการประชุมใหญ่, ซึ่งเริ่มวันที่ ๒๖ กันยายน ค.ศ. ๑๘๓๐.

๑-๘, พระคริสต์ทรงรวบรวมผู้ที่ทรงเลือกไว้; ๙-๑๑, การเสด็จมาของพระองค์ทำให้มิลเลเนียมเริ่มต้น; ๑๒-๑๓, อัครสาวกสิบสองจะพิพากษาอิสราเอลทั้งปวง; ๑๔-๒๑, เครื่องหมาย, ภัยพิบัติ, และความรกร้างว่างเปล่าจะเกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาครั้งที่สอง; ๒๒-๒๘, การฟื้นคืนชีวิตครั้งสุดท้ายและการพิพากษาท้ายสุดจะเกิดขึ้นหลังมิลเลเนียม; ๒๙-๓๕, สิ่งทั้งปวงเป็นเรื่องทางวิญญาณสำหรับพระเจ้า; ๓๖-๓๙, มารและไฟรพลงของเขาถูกขับออกจากสวรรค์เพื่อล่อลวงมนุษย์; ๔๐-๔๕, การตกและการชดใช้ทำให้เกิดความรอด; ๔๖-๕๐, เด็กเล็ก ๆ ได้รับการไถ่โดยผ่านการชดใช้.

จงฟังสุรัสเสียงของพระเยซูคริสต์, พระผู้ไถ่ของเจ้า, **เราเป็น ผู้ยิ่งใหญ่**, ผู้ซึ่งพาหุแห่งพระเมตตา^๑ของพระองค์ชดใช้^๒บาปของเจ้า;

๒ ผู้จะรวม^๓ผู้คนของพระองค์แม้

ดั่งแม่ไก่รวมลูกเจี๊ยบมาไว้ใต้ปีกของมัน, แม้มากเท่าที่จะสดับฟังเสียงของเราและนอนน้อมถ่อมตน^๔ต่อหน้าเรา, และเรียกหาเราในคำสวดอ้อนวอนอย่างสุดกำลัง.

๓ ดูเถิด, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเวลานั้นบาปของเจ้าได้รับการให้อภัย^๕แล้ว, ฉะนั้นเจ้าได้รับสิ่งเหล่านี้; แต่จำไว้ว่าจะไม่ทำบาปอีกต่อไป, เกลือกภัยอันตรายจะมาถึงเจ้า.

๔ ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้าว่าเจ้าได้รับเลือกออกจากโลกที่จะประกาศกิตติคุณของเราด้วยเสียงแห่งความชื่นชมยินดี, ราวกับด้วยเสียง^๖แตร.

๕ จงรื่นเริงใจและยินดีเถิด, เพราะเราอยู่ท่ามกลาง^๗เจ้า, และเป็นผู้วิงวอน^๘พระบิดาแทนเจ้า; และเป็นเจตนาดีของพระองค์ที่จะประทานอาณาจักร^๙ให้เจ้า.

๖ และ, ดังที่เขียนไว้—อะไรก็ตามที่เจ้าจะทูลขอ^{๑๐}ด้วยศรัทธา^{๑๑}, โดยร่วมกัน^{๑๒}

๒๙ ๑ก คมพ. **เราเป็น**.
ข คมพ. เมตตา (ความ, พระ, มิ).
ค คมพ. ชดใช้ (การ).
๒ก มธ. ๒๓:๓๗;
๓ นี. ๑๐:๔-๖.
ข คมพ. นอบน้อม (ความ), อ่อนน้อมถ่อมตน

(ความ).
๓ก คมพ. ให้อภัย.
๔ก แอลมา ๒๙:๑-๒;
คพ. ๑๙:๓๗; ๓๐:๙.
๕ก มธ. ๑๘:๒๐;
คพ. ๖:๓๒; ๓๘:๗;
๘๘:๖๒-๖๓.
ข คมพ. ผู้วิงวอนแทน.

ค คมพ. อาณาจักรแห่งพระผู้เป็นเจ้าหรืออาณาจักรแห่งสวรรค์.
๖ก มธ. ๒๑:๒๒;
ยอห์น ๑๕:๑๓.
ข มาร์เชโก ๑๑:๒๔.
ค ๓ นี. ๒๗:๑-๒;
คพ. ๘๔:๑.

สวดอ้อนวอนตามคำบัญชาของเรา, เจ้าจะได้รับ.

๗ และเจ้าได้รับเรียกมาเพื่อทำให้เกิดการรวมกัน^๗ของผู้ที่เราเลือกไว้; เพราะผู้ที่เราเลือกไว้ได้ยื่น^๘เสียงของเราและหาทำให้^๙แข็งกระด้างไม่;

๘ ดังนั้นประกาศิตออกไปจากพระบิดาว่าพระองค์จะทรงรวม^{๑๐}พวกเขาเข้ามาในสถานที่แห่งหนึ่งบนแผ่นดินนี้, เพื่อเตรียม^{๑๑}ใจพวกเขาให้พร้อมถ้วนทุกสิ่งเพื่อรับวันที่ความยากลำบาก^{๑๒}และความอ้างว้างจะถูกส่งไปยังคนชั่วร้าย.

๙ เพราะโม่งไกล้เข้ามาแล้วและวันมาถึงในไม่ช้าเมื่อแผ่นดินโลกสูงงอม; และคนจองหอง^{๑๓}ทั้งปวงและคนทั้งหลายที่ชั่วจะเป็นดังตอข้าว^{๑๔}; และเราจะเผา^{๑๕}พวกเขาสิ้น, พระเจ้าจอมโยธาตรัส, เพื่อความชั่วร้ายจะไม่อยู่บนแผ่นดินโลก;

๑๐ เพราะโม่งไกล้เข้ามาแล้ว, และเรื่องซึ่งอัครสาวกของเราพูด^{๑๖}ไว้ต้องลุล่วง; เพราะพวกเขาพูดอย่างไรเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นอย่างนั้น;

๑๑ เพราะเราจะเปิดเผยตัวเราจาก

สวรรค์ด้วยอำนาจและรัศมีภาพมากมาย, พร้อมด้วยไฟรพล^{๑๗}ทั้งปวงในนั้น, และดำรงอยู่ในความชอบธรรม^{๑๘}กับมนุษย์บนแผ่นดินโลกหนึ่งพันปี, และคนชั่วร้ายจะไม่คงอยู่.

๑๒ และอนึ่ง, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, และมันออกไปในประกาศิตอันมั่นคง, โดยพระประสงค์ของพระบิดา, ว่าอัครสาวก^{๑๙}ของเรา, อัครสาวกสิบสองซึ่งอยู่กับเราในการปฏิบัติศาสนกิจของเราที่เยรูซาเล็ม, จะยืนอยู่ทางขวามือของเราในวันที่เรามาในเสาเพลิง^{๒๐}, นุ่งห่มด้วยเสื้อคลุมแห่งความชอบธรรม, ด้วยมงกุฏบนศีรษะพวกเขา, ในรัศมีภาพ^{๒๑}แม้ดังที่เราเป็น, เพื่อพิพากษา^{๒๒}เชื้อสายแห่งอิสราเอลทั้งหมด, แม้มากเท่าที่รักเราและรักษาบัญญัติของเรา, และหาใช้ใครอื่นไม่.

๑๓ เพราะแต่^{๒๓}จะส่งเสียงทั้งยาวนานและดัง, แม้เช่นเดียวกับบนภูเขาซีนาย, และทั่วแผ่นดินโลกจะสั่นสะเทือน, และพวกเขาจะออกมา^{๒๔}—แต่จริงแล้ว, แม้คนตาย^{๒๕}ซึ่งตายในเรา, เพื่อรับมงกุฏ^{๒๖}แห่งความชอบธรรม, และได้รับการนุ่งห่ม,

๗ก คมพ. อิสราเอล—การรวบรวมอิสราเอล.
 ข มาระโก ๑๓:๒๐;
 คพ. ๘๕:๓๔.
 คมพ. ผู้ที่ทรงเลือกไว้.
 ค แอลมา ๕:๓๗-๔๑.
 ง คมพ. ใจ.
 ๘ก คพ. ๔๕:๖๔-๖๖; ๕๗:๑.
 ข คพ. ๕๘:๖-๙; ๗๘:๗.
 ค คพ. ๕:๑๓; ๔๓:๑๗-๒๗.
 ๙ก ๒ นี. ๒๐:๓๓;
 ๓ นี. ๒๕:๑.
 คมพ. จองหอง (ความ), ถือดี (ความ), ลำพอง (ความ).

๗ นาฮูม ๑:๑๐; มลค. ๔:๑;
 ๑ นี. ๒๒:๑๕, ๒๓;
 จส—ป ๑:๓๗.
 ค คพ. ๔๕:๕๗; ๖๓:๓๔,
 ๕๕; ๖๔:๒๔; ๘๘:๓๔;
 ๑๐๑:๒๓-๒๕; ๑๓๓:๖๔.
 คมพ. แผ่นดินโลก—การ
 ขำระล้างแผ่นดินโลก.
 ๑๐ก คมพ. เสด็จมาครั้งที่สอง
 ของพระเยซูคริสต์ (การ).
 ๑๑ก จส—ม ๑:๓๗.
 ข คมพ. ชอบธรรม (ความ).
 ค คมพ. พระเยซูคริสต์—
 การปกครองมิลเลเนียม
 ของพระคริสต์;

มิลเลเนียม.
 ๑๒ก คมพ. อัครสาวก.
 ข อสย. ๖๖:๑๕-๑๖;
 คพ. ๑๓๐:๗; ๑๓๓:๔๑.
 ค คมพ. รัศมีภาพ; พระเยซู
 คริสต์—รัศมีภาพของ
 พระเยซูคริสต์.
 ง มธ. ๑๓:๒๘; ลูกา ๒๒:๓๐;
 ๑ นี. ๑๒:๙;
 มธ. ๓:๑๘-๑๙.
 ๑๓ก คพ. ๔๓:๑๘; ๕๕:๔๕.
 ข คพ. ๗๖:๕๐.
 ค คพ. ๘๘:๓๗; ๑๓๓:๕๖.
 ง คมพ. มงกุฏ; สูงส่ง
 (ความ).

แม้ดังที่เราเป็น^๑, เพื่ออยู่กับเรา, เพื่อเรา ทั้งหลายจะเป็นหนึ่งเดียวกัน.

๑๔ แต่, ดุเถิด, เรากล่าวแก่เจ้าว่าก่อนวัน^๑สำคัญยิ่งนี้จะมาถึง พระองค์จะทรงทำให้ดวงอาทิตย์^๑ อับแสง, และดวงจันทร์จะกลับกลายเป็นโลหิต, และเหล่าดวงดาวจะร่วงหล่นจากฟ้าสวรรค์, และจะมีเครื่องหมาย^๑ อัจฉริยะยิ่งนักในฟ้าสวรรค์ เบื้องบนและในแผ่นดินโลกเบื้องล่าง;

๑๕ และจะมีการ^๑ ร้องไห้และพิลาปรำพัน^๑ ในบรรดาไพร่พลมนุษย์;

๑๖ และจะมีพายุ^๑ ลูกเห็บ^๑ ร้ายแรงส่งไปทำลายพืชผลของแผ่นดินโลก.

๑๗ และเหตุการณ์^๑ จะบังเกิดขึ้น, เนื่องจากความชั่วร้ายของโลก, คือเราจะแก้แค้น^๑ "คนชั่วร้าย", เพราะพวกเขาไม่ยอมกลับใจ; เนื่องจากภัยแห่งความเคียดแค้นของเราเต็มเปี่ยม; เพราะดุเถิด, โลหิต^๑ ของเราจะไม่ชำระพวกเขาหากพวกเขาหาฟังเราไม่.

๑๘ ดังนั้น, เราพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเราจะส่งแมลงมาบนพื้นพิภพ, ซึ่งจะจับ^๑ ผู้อยู่อาศัยในนั้น, และจะกินเนื้อพวกเขา, และจะทำให้เกิดตัวหนอนแก่พวกเขา;

๑๙ และสิ้นพวกเขาจะถูกห้ามไว้เพื่อพวกเขาจะไม่เอ่ยปาก^๑ ต่อว่าเรา; และเนื้อพวกเขาจะหลุดจากกระดูกพวกเขา, และดวงตาพวกเขาจากเบ้าของมัน;

๒๐ และเหตุการณ์^๑ จะบังเกิดขึ้น คือสัตว์^๑ ในป่าและสัตว์ปีกในอากาศจะกัดกินพวกเขาจนหมด.

๒๑ และศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและน่าชิงชัง^๑ นั้น, ซึ่งเป็นโสเภณี^๑ ของแผ่นดินโลกทั้งปวง, จะถูกโค่นล้มโดยเพลิงที่เผาผลาญ^๑, ตามที่พูดไว้โดยปากของเอเสเคียล ศาสดาพยากรณ์, ผู้พูดถึงสิ่งเหล่านี้, ซึ่งยังไม่เกิดขึ้นแต่ต้อง^๑ เกิดขึ้นแน่นอน, ดังที่เรามีชีวิตอยู่, เพราะความน่าชิงชังจะไม่ครอง.

๒๒ และอนึ่ง, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้าว่าเมื่อสิ้นสุดหนึ่งพันปี^๑ นั้น, และมนุษย์เริ่มปฏิบัติเสฐพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาอีก, เมื่อนั้นเราจะละเว้นแผ่นดินโลกไว้เพียงชั่วระยะสั้น^๑ ;

๒๓ และที่สุด^๑ จะมาถึง, และฟ้าสวรรค์กับแผ่นดินโลกจะมอดไหม้เป็นจุนและสูญสิ้นไป^๑, และจะมีฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่^๑.

<p>๑๓จ คพ. ๗:๙๔-๙๕; ๘๔:๓๕-๓๙.</p> <p>๑๔ก คมพ. เสด็จมาครั้งที่สอง ของพระเยซูคริสต์ (การ).</p> <p>ข โยเอล ๒:๑๐; จส—ม ๑:๓๓.</p> <p>ค คมพ. เครื่องหมายแห่ง กาลเวลา.</p> <p>๑๕ก มธ. ๑๓:๔๒.</p> <p>๑๖ก อสค. ๓๘:๒๒; วว. ๑๑:๑๙; ๑๖:๒๑.</p> <p>๑๗ก วว. ๑๖:๗-๑๑; ๒ นี. ๓๐:๑๐; จส—ม ๑:๕๓-๕๕.</p>	<p>คมพ. แก้แค้น (การ).</p> <p>ข คมพ. ชั่ว, ชั่วร้าย (ความ).</p> <p>ค ๑ ยน. ๑:๗; เออลมา ๑๑:๔๐-๔๑; คพ. ๑๙:๑๖-๑๘.</p> <p>๑๙ก ศคย. ๑๔:๑๒.</p> <p>๒๐ก อสย. ๑๘:๖; อสค. ๓๙:๑๗; วว. ๑๙:๑๗-๑๘.</p> <p>๒๑ก คมพ. มาร—ศาสนจักร ของมาร.</p> <p>ข วว. ๑๙:๒.</p> <p>ค โยเอล ๑:๑๙-๒๐; ๒:๓; คพ. ๙๗:๒๕-๒๖. คมพ. แผ่นดินโลก—</p>	<p>การชำระล้างแผ่นดินโลก. ง คพ. ๑:๓๘.</p> <p>๒๒ก คมพ. มิลเลเนียม. ข วว. ๒๐:๓; คพ. ๔๓:๓๐-๓๑; ๘๘:๑๑๐-๑๑๑.</p> <p>๒๓ก มธ. ๒๔:๑๔. คมพ. โลก—การสิ้นสุด ของโลก. ข มธ. ๒๔:๓๕; จส—ม ๑:๓๕. ค คมพ. แผ่นดินโลก— สภาพสุดท้ายของแผ่นดิน โลก.</p>
---	---	---

๒๔ เพราะสรรพสิ่งที่ล้วนแก่แก่จะสูญสิ้นไป” และสิ่งทั้งหลายทั้งปวงจะกลับกลายเป็นสิ่งใหม่, แม้ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก, และความสมบูรณ์ทั้งปวงภายในนั้น, ทั้งมนุษย์และสัตว์, สัตว์ปีกในอากาศ, และสัตว์น้ำในทะเล;

๒๕ และผม^๑ สักเส้นเดียว, ทั้งผมงูเดียว, ก็จะไม่หายไป, เพราะนี่คือหัตถศิลป์จากมือเรา.

๒๖ แต่, ดูเถิด, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ก่อนแผ่นดินโลกจะสูญสิ้นไป, มีคาเอล^๑, เทพาดิเทพของเรา, จะเป่าแตร^๑ของเขา, และเมื่อนั้นคนตายทั้งหมดจะตื่น^๑, เพราะเราจะเปิดหลุมศพของพวกเขา, และพวกเขาจะออกมา^๑—แท้จริงแล้ว, แม้ทุกคน.

๒๗ และคนชอบธรรม^๑ จะรวบรวมไว้ทางขวา^๑ มีเราไปสู่ชีวิตนิรันดร์; และคนชั่วร้ายทางซ้ายมือเราซึ่งเราจะอับอายที่จะรับเป็นของเราต่อพระพักตร์พระบิดา;

๒๘ ดังนั้นเราจะกล่าวแก่พวกเขา—จงออกไป^๑จากเรา, เจ้าผู้ถูกสาปแช่ง, ไปสู่ไฟ^๑อันเป็นนิรันดร์, ที่เตรียมไว้สำหรับมาร^๑ และเหล่าเทพของเขา.

๒๙ และบัดนี้, ดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, ไม่เคยสักครั้งที่เราประกาศจากปากเราเองว่าพวกเขาจะกลับมา, เพราะที่^๑ซึ่ง

เราอยู่พวกเขาจะมาไม่ได้, เนื่องจากพวกเขาไม่มีพลัง.

๓๐ แต่จำไว้ว่าคำพิพากษาทั้งหมดของเราจะได้ให้ไว้แก่มนุษย์; และดังที่ถ้อยคำออกไปจากปากของเราฉันใด แม้ฉันนั้นมันจะบังเกิดสัมฤทธิ์ผล, เพื่อพวกแรก^๑จะเป็นพวกหลัง, และเพื่อพวกหลังจะเป็นพวกแรกในทุกสิ่งไม่ว่าอะไรก็ตามที่เราสร้างโดยคำแห่งอำนาจของเรา, ซึ่งคืออำนาจพระวิญญาณของเรา.

๓๑ เพราะโดยอำนาจพระวิญญาณของเรา เราสร้าง^๑สิ่งเหล่านั้น; แท้จริงแล้ว, สรรพสิ่งที่ทั้งปวง ทั้งฝ่ายวิญญาณ^๑และฝ่ายโลก—

๓๒ อันดับแรกฝ่ายวิญญาณ^๑, อันดับสองฝ่ายโลก, ซึ่งเป็นการเริ่มต้นของงานเรา; และอนึ่ง, อันดับแรกฝ่ายโลก, และอันดับสองฝ่ายวิญญาณ, ซึ่งเป็นบันปลายของงานเรา—

๓๓ โดยพูดกับเจ้าเพื่อเจ้าจะเข้าใจตามธรรมชาติ; แต่กับตัวเรา งานของเราไม่มีที่สิ้นสุด^๑, ทั้งไม่มีการเริ่มต้น; แต่ให้มันแก่เจ้าเพื่อเจ้าจะเข้าใจ, เพราะเจ้าขอมันจากเราและเห็นพ้องต้องกัน.

๓๔ ดังนั้น, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้าว่าสำหรับเราทุกสิ่งเป็นฝ่ายวิญญาณ, และไม่มีสักครั้งที่เราให้กฎแก่เจ้าซึ่งเป็น

<p>๒๔ก วว. ๒๑:๑-๔. ๒๔ก แอลมา ๔๐:๒๓. ๒๖ก คมพ. อาตัม; มีคาเอล. ข คมพ. เทพาดิเทพ. ค ๑ คร. ๑๕:๕๒-๕๕. ง คมพ. อมตะ (ความเป็น); ฟันคืนชีวิต (การ), ฟันคืนพระชนม์ (การ). จ ยอห์น ๕:๒๘-๒๙.</p>	<p>๒๗ก คมพ. ชอบธรรม (ความ). ข มธ. ๒๕:๓๓. คมพ. พิพากษา (การ), สุดท้าย. ๒๘ก มธ. ๒๕:๔๑; คพ. ๒๙:๔๑. ข คพ. ๔๓:๓๓. ค คมพ. มาร. ๒๙ก ยอห์น ๗:๓๔;</p>	<p>คพ. ๗:๑๑๒. ๓๐ก มธ. ๑๓:๓๐; ๑ นี. ๑๓:๔๒. ๓๑ก คมพ. สร้าง (การ). ข โมเสส ๓:๔-๕. ๓๒ก คมพ. สร้างวิญญาณ (การ). ๓๓ก สดต. ๑๑๑:๗-๘; โมเสส ๑:๔.</p>
---	--	--

ฝ่ายโลก; ไม่ทั้งแก่มนุษย์คนใด, หรือลูกหลานมนุษย์; ไม่ทั้งแก่อาดัม, บิดาเจ้า, ผู้ที่เราสร้าง.

๓๕ ดูเถิด, เราให้แก่เขาเพื่อเขาจะเป็นผู้มีสิทธิ์เสรี^๑ของตนเอง; และเราให้บัญญัติแก่เขา, แต่บัญญัติฝ่ายโลกเรามีได้ให้แก่เขา, เพราะบัญญัติ^๒ของเราเป็นฝ่ายวิญญาณ; ไม่เป็นฝ่ายธรรมชาติหรือฝ่ายโลก, ทั้งไม่เป็นฝ่ายเนื้อหนังหรือฝ่ายราคะจริต.

๓๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคืออาดัม, โดยที่ถูกมารล่อลวง—เพราะ, ดูเถิด, มาร^๓อยู่ก่อนอาดัม, เพราะเขาภักดิ์^๔ต่อเรา, โดยกล่าวว่า, ประทานเกียรติ^๕ของพระองค์ให้ข้าพระองค์เถิด, ซึ่งเป็นอำนาจของเรา; และเขาทำให้ไฟรพล^๖ของสวรรค์หนึ่งในสาม^๗ส่วนหันหลังให้เราด้วย เพราะสิทธิ์เสรี^๘ของพวกเขา;

๓๗ และพวกเขาถูกโยนลงมา, และจึงเกิดมีมาร^๙และเหล่าเทพ^{๑๐}ของเขาดังนั้น;

๓๘ และ, ดูเถิด, มีสถานที่เตรียมไว้ให้พวกเขาจากกาลเริ่มต้น, ซึ่งสถานที่นั้นคือนรก^{๑๑}.

๓๙ และจึงจำเป็นว่ามารจะล่อลวง^{๑๒}ลูก

หลานมนุษย์, มิฉะนั้นพวกเขาจะเป็นผู้มีสิทธิ์เสรี^{๑๓}ของตนเองไม่ได้; เพราะหากพวกเขาไม่เคยมีความขม^{๑๔}พวกเขาจะรู้จักความหวานไม่ได้—

๔๐ ดังนั้น, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมารล่อลวงอาดัม, และเขารับส่วนผลไม้^{๑๕}ต้องห้ามและลวงละเมิดพระบัญญัติ, ซึ่งในการนี้เขากลับขึ้นอยู่กับ^{๑๖}ความประสงค์ของมาร, เพราะเขาพ่ายแพ้ต่อการล่อลวง.

๔๑ ดังนั้น, เรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, ทำให้เขาถูกขับออก^{๑๗}จากสวนเอเดน^{๑๘}, จากที่อยู่ของเรา, เนื่องจากการลวงละเมิดของเขา, ซึ่งในการนี้เขากลายเป็นผู้ที่ตายทางวิญญาณ^{๑๙}, ซึ่งเป็นความตายครั้งแรก, แม้ความตายเดียวกันนั้นซึ่งเป็นความตาย^{๒๐}हनที่สุดท้าย, ซึ่งเป็นทางวิญญาณ, ซึ่งจะประกาศแก่คนชั่วร้ายเมื่อเราจะกล่าว^{๒๑}ว่า: จงออกไป, เจ้าผู้ถูกสาปแช่ง^{๒๒}.

๔๒ แต่, ดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้าว่าเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, ให้แก่อาดัมและแก่พงศ์พันธุ์^{๒๓}ของเขา, ว่าพวกเขาจะไม่ตาย^{๒๔} อันเกี่ยวกับความตายทางโลก, จนกว่าเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, จะส่งเทพ^{๒๕}ออกไปประกาศการกลับใจ^{๒๖}และ

๓๕ก คมพ. สิทธิ์เสรี.
 ข คมพ. พระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า.
 ๓๖ก คพ. ๗๖:๒๔-๒๖;
 โม่เสส ๕:๑-๔.
 ข คมพ. สภาในสวรรค์.
 ค คมพ. ยกย่อง, สรรเสริญ, ให้เกียรติ.
 ง อสย. ๑๔:๑๒-๑๔;
 คพ. ๗๖:๒๘-๒๙.
 จ คพ. ๓๘:๑; ๔๕:๑.
 คมพ. ซีวิตก่อนเกิด.
 ฉ วว. ๑๒:๓-๔.
 ช คมพ. สิทธิ์เสรี.

๓๗ก คมพ. มาร.
 ข ๒ปต. ๒:๔;
 ยูดา ๑:๖;
 โม่เสส ๗:๒๖.
 คมพ. พุทธสวรรค์, เทพ.
 ๓๘ก คมพ. นรก.
 ๓๙ก โม่เสส ๔:๓-๔.
 คมพ. ล่อลวง (การ).
 ข โม่เสส ๖:๕๕.
 ๔๐ก ปฐก. ๓:๖;
 โม่เสส ๔:๗-๑๓.
 ข ๒ นี. ๑๐:๒๔;
 โม่ไซยาห์ ๑๖:๓-๕;
 แอลมา ๕:๔๑-๔๒.

๔๑ก คมพ. การตกของอาดัมและเอวา.
 ข คมพ. เอเดน.
 ค คมพ. ความตาย, ทางวิญญาณ.
 ง แอลมา ๔๐:๒๖.
 จ คพ. ๒๙:๒๗-๒๘;
 ๗๖:๓๑-๓๙.
 ๔๒ก ๒ นี. ๒:๒๑.
 คมพ. ความตาย, ทางร่างกาย.
 ข แอลมา ๑๒:๒๘-๓๐.
 ค คมพ. กลับใจ (การ).

การไถ่แก่พวกเขา, โดยผ่านศรัทธาในพระนามของพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรา.

๔๓ และดังนั้น, เรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, ได้กำหนดวันเวลาแห่งการทดลองให้แก่มนุษย์—เพื่อว่าโดยความตายทางธรรมชาติของเขา เราจะยกเขาขึ้นไปสู่ความเป็นอมตะ^๗ ไปสู่ชีวิตนิรันดร์, แม้มากเท่าที่จะเชื่อ;

๔๔ และคนเหล่านั้นที่มีได้เชื่อไปสู่ความอัมมกมล^๘ นิรันดร์; เพราะพวกเขาจะไม่สามารถรับการไถ่จากการตกทางวิญญาณของตนเพราะพวกเขาหากกลับใจไม่;

๔๕ เพราะพวกเขารักความมืดมากกว่าความสว่าง, และการกระทำ^๙ ของพวกเขาชั่ว, และพวกเขาได้รับคำตอบแทน^{๑๐} ของตนจากผู้^{๑๑} ที่พวกเขาเลือกเชื่อฟัง.

๔๖ แต่ดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเด็ก^{๑๒} เล็ก ๆ ได้รับการไถ่^{๑๓} นับแต่การวางรากฐานของโลกโดยผ่านพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรา;

๔๗ ดังนั้น, พวกเขาทำบาปไม่ได้, เพราะมิได้ให้อำนาจซาตานล่อลวง^{๑๔} เด็กเล็ก ๆ, จนกว่าพวกเขาเริ่มรู้จัก^{๑๕} รับผิดชอบ^{๑๖} ต่อเรา;

๔๘ เพราะให้แก่พวกเขา แม้ดังที่เราประสงค์, ตามความพอใจของเราเอง, เพื่อสิ่งสำคัญยิ่งจะเรียกร้องจากมือบรรพบุรุษ^{๑๗} ของพวกเขา.

๔๙ และ, อนึ่ง, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าผู้ใดที่มีความรู้, เรามีได้บัญชาให้กลับใจหรือ?

๕๐ และคนที่ไม่มีความเข้าใจ^{๑๘}, ก็อยู่ที่เราจะทำตามสิ่งที่เขียนไว้. และบัดนี้เราไม่ประกาศแก่เจ้าอีกในเวลานี้. เอเมน.

ภาค ๓๐

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสตราพยากรณ์ ถึงเดวิด วิตเมอร์, ปีเตอร์ วิตเมอร์, จูเนียร์, และจอห์น วิตเมอร์, ที่เฟเยทท์, รัฐนิวยอร์ก, เดือนกันยายน ค.ศ. ๑๘๓๐, หลังจากการประชุมใหญ่สามวันที่เฟเยทท์, แต่เป็นเวลาก่อนที่เอ็ดเดอร์ของศาสนจักรแยกย้ายกันไป (History of the Church, 1:115–116). ในตอนแรก เนื้อหานี้ตีพิมพ์เป็นการเปิดเผยสามเรื่อง; ท่านศาสตราพยากรณ์รวบรวมเข้ามาไว้ในภาคเดียวสำหรับหลักคำสอนและพันธสัญญานับที่พิมพ์ในปี ๑๘๓๕.

<p>๔๒ง คมพ. โถ่ (การ), โถ่ (ได้รับการ). จ โมเสส ๕:๖-๘. ๔๓ก แอลมา ๑๒:๒๔; ๔๒:๑๐. ข คมพ. พื้นดินชีวิต (การ), พื้นดินพระชนม์ (การ). ค โมเสส ๑:๓๙. คมพ. อมตะ (ความเป็น). ง คมพ. ชีวิตนิรันดร์. ๔๔ก คพ. ๑๙:๗-๑๒.</p>	<p>คมพ. อัมมกมล (ความ). ๔๕ก ยอห์น ๓:๑๘-๒๐; คพ. ๙๓:๓๑-๓๒. ข โมไซยาห์ ๒:๓๒-๓๓; แอลมา ๓:๒๖-๒๗; ๕:๔๑-๔๒; ๓๐:๖๐. ๔๖ก โมโร. ๘:๘, ๑๒; คพ. ๙๓:๓๘. คมพ. เด็ก, ลูก. ข คพ. ๗:๔๗.</p>	<p>คมพ. โถ่ (การ), โถ่ (ได้รับการ). ๔๗ก คมพ. ล่อลวง (การ). ข คมพ. รับผิดชอบได้ (ที่), รู้จักผิดชอบ. ๔๘ก คพ. ๖๘:๒๕. ๕๐ก คพ. ๑๓๗:๗-๑๐. คมพ. เข้าใจ (ความ).</p>
--	---	--

๑-๔, เดวิด วิดเมอร์ ถูกตีสอนเพราะไม่สามารถรับใช้อย่างขยันหมั่นเพียร; ๕-๘, ปีเตอร์ วิดเมอร์, จูเนียร์, จะต้องไปพร้อมกับออลิเวอร์ คาวเดอริเพื่อรับใช้ในงานเผยแผ่ต่อชาวเลมัน; ๙-๑๑, จอห์น วิดเมอร์ ได้รับเรียกให้สั่งสอนพระกิตติคุณ.

ดู เกิด, เรากล่าวแก่เจ้า, เดวิด^๑, ว่าเจ้าเกรงกลัวมนุษย์และมีได้วางใจในเราเพื่อพลังดังที่เจ้าควรทำ.

๒ แต่ความคิดเจ้าอยู่กับเรื่องของแผ่นดินโลกมากกว่าอยู่กับเรื่องของเรา, พระผู้รังสรรค์ของเจ้า, และการปฏิบัติศาสนกิจที่เจ้าได้รับเรียกมา; และเจ้าไม่ใส่ใจพระวิญญานของเรา, และคนที่เรากำหนดไว้เหนือเจ้า, แต่ถูกชักจูงไปโดยผู้ที่เราไม่ได้บัญชา.

๓ ดังนั้น, เจ้าถูกทิ้งให้สอบถามจากมือเราเพื่อตัวเจ้า, และไตร่ตรองถึงเรื่องซึ่งเจ้าได้รับ.

๔ และที่พำนักเจ้าจะอยู่ที่บ้านของบิดาเจ้า, จนกว่าเราให้คำบัญชาต่อไปแก่เจ้า. และเจ้าจงเอาใจใส่การปฏิบัติศาสนกิจ^๑ ในศาสนจักร, และต่อโลก, และในภูมิภาคต่าง ๆ โดยรอบ. เอเมน.

๕ ดูเกิด, เรากล่าวแก่เจ้า, ปีเตอร์^๒, ว่าเจ้าจงเดินทางกับพี่น้องเจ้า ออลิเวอร์;

เพราะถึงเวลา^๑ แล้วที่เราเห็นสมควรว่าเจ้าจะอ้าปากของเจ้าเพื่อประกาศกิตติคุณของเรา; ฉะนั้น, อย่างกลัวเลย, แต่จงใส่ใจ^๒ ถ้อยคำและคำแนะนำของพี่น้องเจ้า, ซึ่งเขาจะให้เจ้า.

๖ และเจ้าจงเป็นทุกข์ในความทุกข์ทั้งหมดของเขา, โดยยกใจของเจ้าขึ้นไปหาเราเสมอในคำสวดอ้อนวอนและศรัทธา, เพื่อการปลดปล่อยของเขาและของเจ้า; เพราะเราให้พลังแก่เขาที่จะเสริมสร้างศาสนจักร^๓ ของเราขึ้นในบรรดาชาวเลมัน.

๗ และไม่มีใครที่เรากำหนดเป็นที่ปรึกษาของเขาเหนือ^๔ เขาในศาสนจักร, เกี่ยวกับเรื่องของศาสนจักร, เว้นแต่โจเซฟ สมิท, จูเนียร์, พี่น้องเขา.

๘ ดังนั้น, จงใส่ใจเรื่องเหล่านี้และขยันหมั่นเพียรในการรักษาบัญญัติของเรา, และเจ้าจะได้รับพรสู่ชีวิตนิรันดร์. เอเมน.

๙ ดูเกิด, เรากล่าวแก่เจ้า, ผู้รับใช้ของเรา จอห์น, ว่าเจ้าจงเริ่มนับแต่เวลานี้ไปที่จะประกาศ^๕ กิตติคุณของเรา, ราวกับด้วยเสียง^๖ แตร.

๑๐ และการทำงานของเจ้าพึงอยู่ที่บ้านพี่น้องเจ้า ฟิลิป เบอริร์โธส์, และในภูมิภาคต่าง ๆ โดยรอบนั้น, แท้จริงแล้ว, ที่ใด

๓๐ ๑ก คมพ. วิดเมอร์, เดวิด.

ข กิจการ ๕:๒๙.

ค ๒ พศด. ๑๖:๗-๙.

๒ก คพ. ๒๕:๑๐.

๓ก คมพ. ครุ่นคิด, ไตร่ตรอง.

๔ก คมพ. ปฏิบัติ, ปฏิบัติศาสนกิจ, ผู้ปฏิบัติศาสนกิจ; รับใช้ (การ).

๕ก คมพ. วิดเมอร์, ปีเตอร์,

จูเนียร์

ข คพ. ๓๒:๑-๓.

ค คพ. ๑๑:๑๕.

ง คมพ. คำแนะนำ, คำปรึกษา (นาม); สันนิษฐานผู้นำศาสนจักร (การ).

๖ก คมพ. ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย.

ข คพ. ๓๐:๒; ๔๙:๒๔.

คมพ. เลมัน (ชาว).

๓ก คพ. ๒๐:๒-๓.

๔ก คพ. ๑๕:๖.

ข คพ. ๓๓:๒.

ก็ตามที่มีคนฟังเจ้า, จนกว่าเราจะบัญชาเจ้าให้ไปจากที่นี่.

๑๑ และการทำงานทั้งหมดของเจ้าจะฟังอยู่ในไซอัน, ด้วยสุดจิตวิญญาณเจ้า,

จากนี้เป็นต้นไป; แท้จริงแล้ว, เจ้าจงอ้าปากของเจ้าในอุดมการณ์ของเราเสมอ, โดยไม่กลัว "สิ่งที่มนุษย์" จะทำได้, เพราะเราอยู่กับเจ้า. เอเมน.

ภาค ๓๑

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ ถึงโรมัส บี. มาร์ช, เดือนกันยายน ค.ศ. ๑๘๓๐ (History of the Church, 1:115-117). เหตุการณ์ครั้งนี้เกิดขึ้นทันทีหลังการประชุมใหญ่ของศาสนจักร (ดู หัวข้อมาก ๓๐). โรมัส บี. มาร์ชรับบัพติศมาต้นเดือนนั้นและได้รับแต่งตั้งเป็นเอ็ลเดอร์ในศาสนจักรแล้วก่อนการเปิดเผยครั้งนี้.

๑-๖, โรมัส บี. มาร์ช ได้รับเรียกให้สั่งสอนพระกิตติคุณ และพระเจ้าทรงยืนยันสวัสดิภาพของครอบครัวเขา; ๗-๑๓, เขาได้รับคำแนะนำให้อดทน, สวดอ้อนวอนเสมอ, และปฏิบัติตามพระผู้พลอโยน.

โรมัส^๑, บุตรของเรา, เจ้าเป็นสุขแล้ว เพราะศรัทธาของเจ้าในงานของเรา.

๒ ดูเถิด, เจ้ามีความทุกข์มากมาย เพราะครอบครัวเจ้า; กระนั้นก็ตาม, เราจะให้พรเจ้าและครอบครัวเจ้า, แท้จริงแล้ว, ลูกเล็ก ๆ ของเจ้า; และวันนั้นจะมาถึงเมื่อพวกเขาจะเชื่อและรู้ความจริงและเป็นหนึ่งเดียวกับเจ้าในศาสนจักรของเรา.

๓ จงรื่นเริงใจ และชื่นชมยินดีเถิด,

เพราะโมงแห่งภารกิจของเจ้ามาถึงแล้ว; และเราจะปลดปล่อยลิ้นของเจ้า, และเจ้าจะประกาศข่าวอันนำยินดี^๒ แห่งความปรียดียิ่งแก่คนรุ่นนี้.

๔ เจ้าจงประกาศ^๓ เรื่อง ซึ่งเปิดเผยไว้แก่โจเซฟ สมิท, จูเนียร์, ผู้รับใช้ของเรา. เจ้าจงเริ่มสั่งสอนนับแต่เวลานี้ไป, แท้จริงแล้ว, เพื่อเก็บเกี่ยวในทุ่งซึ่งขาว^๔ พร้อมจะเฝ้า.

๕ ฉะนั้น, จงยื่น^๕ เคียวของเจ้าเข้ามา ด้วยสุดจิตวิญญาณเจ้า, และบาปของเจ้าได้รับการให้อภัย^๖ แล้ว, และเจ้าจะหนักอึ้งไปด้วยฟ่อนข้าว^๖ บินหลังเจ้า, เพราะคนงาน^๖ มีค่าสมกับค่าจ้างของเขา. ดังนั้น, ครอบครัวของเจ้าจะมีชีวิตอยู่.

๖ ดูเถิด, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า,

๑๑ก คมพ. กล้าหาญ (ความ); ความกล้า.
ข อสย. ๕:๑๗.
ค มธ. ๒๘:๑๓-๒๐.
๓๑ ๑ก คมพ. มาร์ช, โรมัส บี.
๓๑ก อสย. ๕:๒๗;

ลูกา ๒:๑๐-๑๑;
โมไซยาห์ ๓:๓-๕.
๔ก โมไซยาห์ ๑๘:๑๓;
คพ. ๔:๒๑๒; ๕:๒:๓๖.
ข คพ. ๔:๔-๖.
๕ก วว. ๑๔:๑๕.

ข คมพ. ให้อภัย.
ค คพ. ๗๓:๓.
ง ลูกา ๑๐:๓-๑๑;
คพ. ๗๕:๒๔.

จงจากพวกเขาไปเพียงชั่วเวลาสั้น, และประกาศคำของเรา, และเราจะเตรียมสถานที่แห่งหนึ่งให้พวกเขา.

๗ แท้จริงแล้ว, เราจะเปิด^๗ใจผู้คน, และพวกเขาจะรับเจ้า. และเราจะสถาปนาหน่วยของศาสนจักรแห่งหนึ่งโดยมือเจ้า;

๘ และเจ้าจงทำให้พวกเขาเข้มแข็ง^๘ และเตรียมพวกเขาไว้สำหรับเวลาที่เราจะรวบรวมพวกเขา.

๙ จงอดทน^๙ในความทุกข์, อย่าสับสนประมาทคนเหล่านั้นที่สับสนประมาท. จงปกครองบ้าน^{๑๐}ของเจ้าด้วยความสุภาพอ่อนน้อม, และจงแน่นแค้น.

๑๐ ดุเถิด, เรากล่าวแก่เจ้าว่าเจ้าจะเป็น

แพทย์ให้ศาสนจักร, แต่มิใช่ให้โลก, เพราะพวกเขาจะไม่รับเจ้า.

๑๑ จงไปตามทางของเจ้าที่ได้ติดตามที่เราประสงค์, และพระผู้ปลอบโยน^{๑๑}จะประทานแก่เจ้าว่าเจ้าจะทำอะไรและเจ้าจะไปที่ไหน.

๑๒ จงสวดอ้อนวอน^{๑๒}เสมอ, เกลือกเจ้าจะเข้าไปสู่การล่อลวง^{๑๓}และสูญเสียรางวัลของเจ้า.

๑๓ จงซื่อสัตย์^{๑๓}จนกว่าชีวิตจะหาไม่, และดูสิ, เราอยู่กับ^{๑๔}เจ้า. ถ้อยคำเหล่านี้มิใช่ของมนุษย์หรือของนรชาติ, แต่เป็นของเรา, แม้พระเยซูคริสต์, พระผู้ไถ่ของเจ้า, โดยพระประสงค์^{๑๕}ของพระบิดา. เอเมน.

ภาค ๓๒

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ ถึงพาร์ลีย์ พี. แพรทท์ และชีบา พีเตอร์สัน, เดือนตุลาคม ค.ศ. ๑๘๓๐ (History of the Church, 1:118-120). บรรดาเอ็ดเดอรัลส์ก็มีความสนใจและความปรารถนาอย่างมากในเรื่องเกี่ยวกับชาวเลมมัน, ซึ่งศาสนจักรเรียนรู้จากพระคัมภีร์มอรมอนว่ามีการทำนายถึงพรของพวกเขาไว้ด้วยเหตุนี้, จึงมีการทูลวิงวอนเพื่อพระเจ้าจะทรงแสดงพระประสงค์ให้รู้ว่าเอ็ดเดอรัลควรไปยังบรรดาเผ่าอินเดียนแดงในเขตตะวันตกหรือไม่ขณะนั้น. การเปิดเผยเกิดขึ้นในเวลาต่อมา.

๑-๓, พาร์ลีย์ พี. แพรทท์และชีบา พีเตอร์สัน ได้รับเรียกให้สั่งสอนชาวเลมมันและให้ไปกับออลิเวอร์ คาวเดอริและปีเตอร์

วิตเมอร์, จูเนียร์; ๔-๕, พวกเขาต้องสวดอ้อนวอนเพื่อให้เข้าใจพระคัมภีร์.

<p>๗ก คมพ. เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ).</p> <p>๘ก คพ. ๘๑:๕; ๑๐๘:๗.</p> <p>๙ก คมพ. อดทน (ความ).</p> <p>ข คมพ. ยากลำบาก (ความ).</p> <p>ค คมพ. ครอบครอง—ความรับผิดชอบของบิดา</p>	<p>มารดา.</p> <p>๑๑ก คมพ. พระผู้ปลอบโยน; พระวิญญาณบริสุทธิ์.</p> <p>๑๒ก ๓ นี้. ๑๘:๑๗-๒๑.</p> <p>คมพ. สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ).</p>	<p>ข คมพ. ล่อลวง (การ).</p> <p>๑๓ก คมพ. อดทน (ความ).</p> <p>ข มธ. ๒๘:๒๐.</p> <p>ค คมพ. พระเยซูคริสต์—สิทธิอำนาจ.</p>
---	---	--

๖๖ ละบัดนี้เกี่ยวกับผู้รับใช้ของเรา พาร์ลีย์ พี. แพรทท์, ตูเถิด, เรากล่าวแก่เขาว่าเรามีชีวิตอยู่นั้นใดเราประสงค์ว่าเขาจะประกาศกิตติคุณของเรานั้นนั้น และเรียนรู้จากเรา, และมีความอ่อนโยน และใจนอบน้อม.

๒ และสิ่งซึ่งเรากำหนดไว้กับเขาคือให้เขาเข้าไป^๗ในแดนทूरกันดารกับออลิเวอร์ คาวเดอริ์ และปีเตอร์ วิตเมอร์, จูเนียร์, ผู้รับใช้ของเรา, ในบรรดาชาวเลมัน^๗.

๓ และซึบา พีเตอร์สัน^๗ ฟังไปกับพวกเขา

ด้วย; และตัวเราจะไปกับพวกเขาและอยู่ท่ามกลางพวกเขา; และเราเป็นผู้วิงวอน^๗ พระบิดาแทนพวกเขา, และไม่มีอะไรจะเอาชนะพวกเขาได้.

๔ และพวกเขาจะใส่ใจ^๗ เรื่องที่เขียนไว้, และไม่อ้างถึงการเปิดเผยอื่นใด; และพวกเขาจะสวดอ้อนวอนเสมอเพื่อเราจะเผย^๗ เรื่องนั้น ๆ ให้พวกเขาเข้าใจ.

๕ และพวกเขาจะใส่ใจถ้อยคำเหล่านี้และไม่ล้อเล่น, และเราจะประทานพรพวกเขา. เอเมน.

ภาค ๓๓

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ถึงเอชรา เทเยอร์ และนอร์ธรอป สวิต, ที่เฟเยทท์, รัฐนิวยอร์ก, เดือนตุลาคม ค.ศ. ๑๘๓๐ (History of the Church, 1:126-127). ระหว่างที่บันทึกการเปิดเผยนี้, ท่านศาสดาพยากรณ์ประกาศยืนยันว่า ... พระเจ้าทรงพร้อมเสมอที่จะสอนคนที่แสวงหาอย่างขยันหมั่นเพียรด้วยศรัทธา (History of the Church, 1:126).

๑-๔, คนงานได้รับเรียกให้ประกาศพระกิตติคุณในโมงที่ลิสเอ็ด; ๕-๖, ศาสนจักรได้รับการสถาปนา, และจะทรงรวบรวมผู้ที่ทรงเลือกไว้; ๗-๑๐, จงกลับใจ, เพราะอาณาจักรแห่งสวรรค์อยู่แค่เอื้อม; ๑๑-๑๕, ศาสนจักรสร้างไว้บนศิลาแห่งกิตติคุณ; ๑๖-๑๘, จงเตรียมรับการมาของเจ้าบ่าว.

๑๑ เถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, ผู้รับใช้ของเรา เอชราและนอร์ธรอป, เจ้าจงเปิดหูเจ้าและจงสดับฟังสุรเสียงของพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, ซึ่งพระคำ^๗ของพระองค์มีชีวิตและทรงพลัง, คมกว่าดาบสองคม, ที่จะแยกข้อต่อและไขกระดูก, จิตวิญญาณและวิญญาณออกจากกัน; และเป็นผู้เล็งเห็นความนึกคิดและเจตนา^๗ของใจ.

<p>๓๒ ๑ก คมพ. แพรทท์, พาร์ลีย์ พาร์คเกอร์. ข มธ. ๑๑:๒๘-๓๐. ๒ก คพ. ๒๘:๘; ๓๐:๕. ข คพ. ๓:๑๘-๒๐. ๓ก คพ. ๕๘:๖๐.</p>	<p>ข มธ. ๑๘:๒๐; คพ. ๖:๓๒; ๓๘:๗. ค คมพ. ผู้วิงวอนแทน. ๔ก ๑ นี. ๑๕:๒๕; คพ. ๘๔:๔๓-๔๔. ข คพ. ๒๘:๒.</p>	<p>ค จส—ป ๑:๗๔. ง คมพ. เข้าใจ (ความ). ๓๓ ๑ก ฮป. ๕:๑๒; ฮีส. ๓:๒๙-๓๐. ข อลลมา ๑๘:๓๒; คพ. ๖:๑๖.</p>
--	--	--

๒ เพราะตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้าว่า เจ้าได้รับเรียกให้เปล่งเสียงของเจ้าราวกับด้วยเสียง^๗ แตร, เพื่อประกาศกิตติคุณของเราแก่คนในรุ่นที่คดโกงและมีมิจฉาทิฐิ.

๓ เพราะดูเถิด, ทุ่ง^๘ ขาวพร้อมที่จะเก็บเกี่ยว; และนี่คือโมงที่สืบเอ็ด^๙, และครั้งสุดท้าย^{๑๐} ที่เราจะเรียกคนงานเข้าไปในสวนองุ่นของเรา.

๔ และสวนองุ่น^{๑๑} ของเรากลับเนาเสีย^{๑๒} ไปทุกฤดู; และไม่มีใครทำดี^{๑๓} เว้นแต่เพียงไม่กี่คน; และพวกเขาผิดพลาด^{๑๔} หลายครั้งเนื่องจากการ^{๑๕} นอกลนในอำนาจปุโรหิต^{๑๖}, โดยทุกคนมีจิตใจทราม.

๕ และตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าศาสนจักร^{๑๗} นี้เราสถาปนา^{๑๘} และเรียกออกมาจากแดนทूरกันดาร.

๖ และแม้นั้นเราจะรวม^{๑๙} ผู้ที่เราเลือกไว้จากสี่เสี้ยว^{๒๐} ของแผ่นดินโลก, แม้นคนมากเท่า^{๒๑} ที่จะเชื่อในเรา, และสดับฟังเสียงของเรา.

๗ แท้จริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าทุ่งขาวพร้อมที่จะเก็บเกี่ยว; ดังนั้น, จงยื่นเคียวของพวกเจ้าเข้ามา, และเก็บเกี่ยวด้วยสุด

พลัง, ความนึกคิด, และพลังกำลังของเจ้า.

๘ จงอ้า^{๒๒} ปากของพวกเจ้าและเราจะเติมให้เต็ม, และเจ้าจะเป็น^{๒๓} แม่ดั่งนี้ไฟ^{๒๔} ในสมัยโบราณ, ที่เดินทางจากเยรูซาเล็มมาในแดนทूरกันดาร.

๙ แท้จริงแล้ว, จงอ้าปากของเจ้าและอย่ายังไว้, และเจ้าจะหนักอึ้งไปด้วยฟอนข้าว^{๒๕} บนหลังเจ้า, เพราะดูสิ, เราอยู่กับเจ้า.

๑๐ แท้จริงแล้ว, จงอ้าปากของเจ้าและเราจะเติมให้เต็ม, โดยกล่าวว่า: จงกลับใจ, จงกลับใจ^{๒๖} เถิด, และเจ้าจงเตรียมมรรคาแห่งพระเจ้า, และทำวิถีของพระองค์ให้ตรง; เพราะอาณาจักรแห่งสวรรค์อยู่แค่เอื้อม;

๑๑ แท้จริงแล้ว, จงกลับใจและรับ^{๒๗} บัพติศมา^{๒๘}, เจ้าทุกคน, เพื่อการปลดบาปของเจ้า; แท้จริงแล้ว, จงรับ^{๒๙} บัพติศมา^{๓๐} แม้โดยน้ำ, และแล้วจึงมาถึง^{๓๑} บัพติศมา^{๓๒} ด้วยไฟและด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์.

๑๒ ดูเถิด, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, นี่คือกิตติคุณ^{๓๓} ของเรา; และจำไว้ว่าพวกเขาพึงต้องมีศรัทธาในเรา มิฉะนั้นพวกเขาจะไม่มีทางรอดได้เลย;

๑๓ และบนศิลา^{๓๔} นี้เราจะสร้างศาสนจักร

๒๓ อีสย. ๕๘:๑.
 ๓๓ ยอห์น ๔:๓๕;
 คพ. ๔:๕; ๑๒:๓; ๑๔:๓.
 ๗ มธ. ๒๐:๑-๑๖.
 ๘ เจคอบ ๕:๗๑;
 คพ. ๔๓:๒๘.
 ๙ คพ. สวนองุ่นของพระเจ้า.
 ๑๒ ๒ นี. ๒๘:๒-๑๔;
 มอริ. ๘:๒๘-๔๑.
 ๑๓ รม. ๓:๑๒;

คพ. ๓๕:๑๒.
 ๗ ๒ นี. ๒๘:๑๔.
 ๘ คพ. นอกลนในอำนาจปุโรหิต (การ).
 ๙ คพ. ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย.
 ๑๒ คพ. พื้นฟูพระกิตติคุณ (การ).
 ๑๓ คพ. อีสราเอล—การรวบรวมอิสราเอล.

๗ ๑ นี. ๑๓:๑๕-๑๗.
 ๘ คพ. ๘:๘๑.
 ๑๒ ๒ นี. ๑:๒๖-๒๘.
 ๑๓ สดต. ๑๒๖:๖;
 แอลมา ๒๖:๓-๕;
 คพ. ๗:๕.
 ๑๐ มธ. ๓:๑-๓.
 ๑๑ คพ. บัพติศมา, ให้รับบัพติศมา.
 ๑๒ ๓ นี. ๒๗:๑๓-๒๒.
 ๑๓ คพ. ศิลา.

ของเรา; แท้จริงแล้ว, บนศิลานี้เราสร้าง
เจ้าไว้, และหากเจ้ายังคงดำเนินต่อไป,
ประตู^๑แห่งนรกจะเอาชนะเจ้าไม่ได้.

๑๔ และเจ้าจงจดจำที่จะรักษาหลักการ^๑
และพันธสัญญาของศาสนจักร.

๑๕ และผู้ใดที่มีศรัทธา เจ้าจะยืนยัน^๑ใน
ศาสนจักรของเรา, โดยการวางมือ^๑, และ
เราจะประสาทของประทาน^๑แห่งพระ
วิญญาณบริสุทธิ์แก่พวกเขา.

๑๖ และเราให้พระคัมภีร์มอรมอนและ

พระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ เพื่อเป็นคำ
แนะนำ^๑ของเจ้า; และอำนาจพระวิญญาณ
ของเราชুবชีวิต^๑ให้สิ่งทั้งปวง.

๑๗ ดังนั้น, จงซื่อสัตย์, สวดอ้อนวอน
เสมอ, กลีบใส่ตะเกียงของเจ้าและให้ลูก
โซติช่วง, และมีน้ำมันอยู่กับเจ้า, เพื่อเจ้า
จะพร้อมในการมาของเจ้า^๑ว่า—

๑๘ เพราะดูเถิด, ตามจริงแล้ว, ตามจริง
แล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเรา^๑โดยพลัน.
แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

ภาค ๓๔

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสตราพยากรณ์ ถึงออร์สัน แพรทท์, ที่
เพเยทท์, รัฐนิวยอร์ก, วันที่ ๔ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๘๓๐ (History of the Church,
1:127-128). เวลานั้นบราเดอร์แพรทท์อายุสิบเก้าปี. เขาเปลี่ยนใจเลื่อมใสและรับ
บัพติศมาเมื่อครั้งแรกที่ได้ฟังการสั่งสอนพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูจากพาร์ลีย์
พี. แพรทท์, พี่ชายของเขา ทกอทิตย์ก่อนหน้านั้น. การเปิดเผยครั้งนี้ได้รับที่บ้าน
ของปีเตอร์ วิตเมอร์, ซีเนียร์.

๑-๔, คนซื่อสัตย์จะมาเป็นบุตรของพระ
ผู้เป็นเจ้าโดยผ่านการชดใช้; ๕-๙, การ
สั่งสอนพระกิตติคุณเตรียมมรรคารับการ
เสด็จมาครั้งที่สอง; ๑๐-๑๒, การพยากรณ์
เกิดขึ้นโดยอำนาจของพระวิญญาณ
บริสุทธิ์.

พ ๑๒ บุตรของเรา ออร์สัน^๑, จงสดับตรับฟัง
และดูสิ่งที่เรา, พระเจ้า พระผู้เป็น
เจ้า, จะกล่าวแก่เจ้า, แม้พระเยซูคริสต์
พระผู้ไถ่ของเจ้า;

๒ แสงสว่าง^๑และชีวิตของโลก, แสงสว่าง
ซึ่งส่องในความมืดและความมืดหาเข้าใจ
แสงสว่างนี้ไม่;

<p>๑๓ข มธ. ๑๖:๑๖-๑๙; คพ. ๑๐:๖๙-๗๐. ๑๔ก อ้างถึง ภาค ๒๐-๒๒; คพ. ๔๒:๑๓. ๑๕ก คพ. ๒๐:๔๑. ข คมพ. มือ, การวาง. ค คมพ. ของประทานแห่ง</p>	<p>พระวิญญาณบริสุทธิ์. ๑๖ก คมพ. พระคัมภีร์. ข ๒ ทธ. ๓:๑๖. ค ยอห์น ๖:๖๓. ๑๗ก มธ. ๒๕:๑-๑๓. คมพ. เจ้าป่าว. ๑๘ก วว. ๒๒:๒๐.</p>	<p>คมพ. เสด็จมาครั้งที่สอง ของพระเยซูคริสต์ (การ). ๓๔ ๑ก คมพ. แพรทท์, ออร์สัน. ๒ก ยอห์น ๑:๑-๕. คมพ. สว่าง (ความ), แสงสว่าง, แสงสว่างของ พระคริสต์.</p>
--	--	--

๓ ผู้ที่รัก "โลกจนเขา" สละ "ชีวิตตนเอง, เพื่อคนมากเท่าที่จะเชื่อจะได้มาเป็นบุตรของพระเจ้า. ดังนั้น เจ้าคือบุตรของเรา;

๔ และเจ้าเป็นสุข "แล้วเพราะเจ้าเชื่อ;
๕ และเจ้ายังเป็นสุขเพราะเจ้าได้รับเรียก "โดยเราให้สิ่ง สอน กิตติคุณของเรา—

๖ ให้เปล่งเสียงราวกับด้วยเสียงแตร, ทั้งยาวนานและดัง, และป่าวร้อง "การกลับใจแก่คนในรุ่นที่คดโกงและมีมัจฉาทิฐิ, โดยเตรียมมรรคาแห่งพระเจ้ารับการเสด็จมา "ครั้งที่สองของพระองค์.

๗ เพราะ ดูกิจ, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เวลา "มาถึงในไม่ช้าที่เราจะมาในเมฆ "ด้วยอำนาจและรัศมีภาพยิ่ง.

๘ และจะเป็นวันสำคัญยิ่ง "ในเวลาแห่ง

การมาของเรา, เพราะประชาชาติทั้งปวงจะตัวสั้น ".

๙ แต่ ก่อนที่วันสำคัญยิ่งนั้นจะมาถึง, ดวงอาทิตย์จะกลับกลายเป็นความมืดมิด, และดวงจันทร์จะกลับ กลายเป็นโลหิต; และเหล่าดวงดาราหาได้ยอมสาดแสงไม่, และบ้างก็จะร่วงหล่น, และความพินาศใหญ่หลวงรอคอยคนชั่วร้าย.

๑๐ ดังนั้น, จงเปล่งเสียงของเจ้า และอย่ายัง "ไว้, เพราะพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้ารับสั่งแล้ว; ฉะนั้นจงพยากรณ์, และจะให้สิ่งนี้โดยอำนาจ "ของพระวิญญาณบริสุทธิ์.

๑๑ และหากเจ้าชื่อสัตย์, ดูกิจ, เราอยู่กับเจ้าจนกว่าเราจะมา—

๑๒ และตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เรามาโดยพลัน. เราคือพระเจ้าของเจ้าและพระผู้ไถ่ของเจ้า. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

ภาค ๓๕

การเปิดเผยที่ประทานแก่โจเซฟ สมิท ศาสตาดพยากรณ์ และซิดนีย์ ริกตัน, ที่เฟเยทท์หรือใกล้เฟเยทท์, รัฐนิวยอร์ก, เดือนธันวาคม ค.ศ. ๑๘๓๐ (History of the Church, 1:128-131). ในช่วงเวลานี้, ท่านศาสตาดพยากรณ์กำลังหมกมุ่นอยู่กับการแปลพระคัมภีร์ไบเบิลเกือบทุกวัน. งานแปลในช่วงแรกเริ่มต้นราว ๆ เดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๘๓๐, และทั้งออลิเวอร์ คาวเดอรี และจอห์น วิตเมอร์ เป็นผู้จดคำแปล. ในเมื่อขณะนี้พวก

<p>๓ก ยอห์น ๓:๑๖; ๑๕:๑๓. คมพ. รัก (ความ).</p> <p>ข คมพ. พระผู้ไถ่.</p> <p>ค คมพ. ซดไซ้ (การ); ไถ่ (การ), ไถ่ (ได้รับการ).</p> <p>ง ยอห์น ๑:๙-๑๒; รม. ๘:๑๔, ๑๖-๑๗; โมเสส ๖:๖๔-๖๘. คมพ. บุตรและบิดาของ</p>	<p>พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า.</p> <p>๔ก ยอห์น ๒๐:๒๓.</p> <p>๕ก คมพ. เรียก (การ), เรียกจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า (ได้รับ).</p> <p>๖ก คพ. ๖:๙.</p> <p>ข คมพ. เสด็จมาครั้งที่สอง ของพระเยซูคริสต์ (การ).</p> <p>๗ก ว. ๑:๓.</p>	<p>ข ลูกา ๒๑:๒๗.</p> <p>๘ก โยเอล ๒:๑๑; มลค. ๔:๕; คพ. ๔๓:๑๗-๒๖. คมพ. เสด็จมาครั้งที่สอง ของพระเยซูคริสต์ (การ).</p> <p>ข อสย. ๖๔:๑๒.</p> <p>๑๐ก อสย. ๕๘:๑.</p> <p>ข ๒ ปด. ๑:๒๑.</p>
--	--	--

เขาได้รับเรียกให้ทำหน้าที่อื่น, ซิดนีย์ ริกตัน ได้รับเรียกโดยการกำหนดจากสวรรค์ให้เป็นผู้จดค่าแปลของท่านศาสดาพยากรณ์ในงานนี้ (ดู ข้อ ๒๐). เพื่อเป็นคำปรารภสำหรับบันทึกของเขาเกี่ยวกับการเปิดเผยครั้งนี้, ท่านศาสดาพยากรณ์เขียนไว้ว่า: “ในเดือนธันวาคม ซิดนีย์ ริกตัน มา [จากรัฐโอไฮโอ] เพื่อทูลถามพระเจ้า, และเอเด-เวิร์ด พาร์ทริจมากับเขา ... หลังจากพี่น้องชายสองคนนี้มาถึงไม่นาน, พระเจ้าตรัสไว้ดังนี้” (History of the Church, 1:128).

๑-๒, มนุษย์จะมาเป็นบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้อย่างไร; ๓-๗, ซิดนีย์ ริกตัน ได้รับเรียกให้บัพติศมาและมอบพระวิญญาณบริสุทธิ์; ๘-๑๒, เครื่องหมายและปาฏิหาริย์กระทำโดยศรัทธา; ๑๓-๑๖, ผู้รับใช้ของพระเจ้าจะย้ายประชาชาติให้หลุดออกจากวงด้วยอำนาจของพระวิญญาณ; ๑๗-๑๙, โจเซฟ สมิท ถู้อภัยแห่งความลับ; ๒๐-๒๑, ผู้ที่ทรงเลือกไว้จะยังทนอยู่ในวันแห่งการเสด็จมาของพระองค์; ๒๒-๒๗, อิสราเอลจะได้รับการช่วยให้อรอด.

จงฟังสุรเสียงของพระเจ้า^๑ พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, แม้อัลฟาและโอเมกา^๒, ปฐมและอวสาน, ซึ่งวิถี^๓ของพระองค์เป็นหนึ่งในรอบนรินทร์, เหมือนกันวันนี้ ดั่งวันวาน, และตลอดกาล.

๒ เราคือพระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, ผู้ถูกตรึงกางเขน^๔ เพื่อบาปของโลก, แม้คนมากเท่าที่จะเชื่อ^๕ ในนาม

ของเรา, เพื่อพวกเขาจะมาเป็นบุตร^๖ของพระผู้เป็นเจ้า, แม้เป็นหนึ่งในเดียวกันกับเราดังเราเป็นหนึ่งในเดียวกันกับพระบิดา, ดังพระบิดาเป็นหนึ่งในเดียวกันกับเรา, เพื่อเราทั้งหลายจะเป็นหนึ่งเดียวกัน.

๓ ดูเถิด, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่ผู้รับใช้ของเรา ซิดนีย์ เรามองดูเจ้าและงานของเจ้า. เราได้ยินคำสวดอ้อนวอนของเจ้า, และเตรียมเจ้าไว้สำหรับงานอย่างหนึ่งซึ่งสำคัญกว่า.

๔ เจ้าเป็นสุขแล้ว, เพราะเจ้าจะทำการสำคัญยิ่ง. ดูเถิด เราส่งเจ้าออกไป, แม่ตั้งยอห์น^๗, ที่จะเตรียมทางไว้ก่อนเรา, และก่อนเอลียาห์^๘ ซึ่งจะมา, และเจ้าทราบดีเรื่องนี้ไม่.

๕ เจ้าได้ให้บัพติศมาโดยน้ำสู่การกลับใจ, แต่พวกเขามีได้รับ^๙พระวิญญาณบริสุทธิ์;

๖ แต่บัดนี้เราให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่เจ้า, ว่าเจ้าจงให้บัพติศมา^{๑๐}โดยน้ำ, และพวกเขาจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์^{๑๑} โดยการวางมือ^{๑๒}, แม่ตั้งอัครสาวกในสมัยโบราณ.

๓๕ ๑ก คมพ. พระเจ้า.
ข วว. ๑:๘.
คมพ. อัลฟาและโอเมกา.
ค ๑ นี. ๑๐:๑๙;
คพ. ๓:๒.
ง ฮีบ. ๑๓:๘;
คพ. ๓๘:๑-๔; ๓๙:๑-๓.
๒ก คมพ. ตรึงกางเขน (การ).
ข คพ. ๒๐:๒๕; ๔๕:๕, ๘.
ค คมพ. บุตรและบิดาของ

พระผู้เป็นเจ้า.
ง ยอห์น ๑๗:๒๐-๒๓.
คมพ. สามัคคี (ความ),
หนึ่งเดียว (ความเป็น).
จ คมพ. พระผู้เป็นเจ้า,
พระผู้เป็นเจ้าสาม
พระองค์.
๔ก มลค. ๓:๑;
มธ. ๑๑:๑๐;
๑ นี. ๑๑:๒๗;

คพ. ๘๔:๒๗-๒๘.
ข ๓ นี. ๒๕:๕-๖;
คพ. ๒:๑;
๑๑๐:๑๓-๑๕.
๕ก กิจการ ๑๙:๑-๖.
๖ก คมพ. บัพติศมา, ให้บัพ
ติศมา.
ข คมพ. ของประทานแห่ง
พระวิญญาณบริสุทธิ์.
ค คมพ. มือ, การวาง.

๗ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ จะมั่งงานสำคัญยิ่งในแผ่นดิน, แม้ในบรรดาคนต่างชาติ^๗, เพราะความโง่เขลาของพวกเขา และความน่าชิงชังของพวกเขาจะถูกทำให้ประจักษ์แก่สายตาของผู้คนทั้งปวง.

๘ เพราะเราคือพระเจ้า, และแขนงของเรามิได้สั้นลง^๘; และเราจะแสดงปาฏิหาริย์^๙, เครื่องหมาย^{๑๐}, และการอันน่าพิศวง, แก่คนทั้งปวงผู้ที่เชื่อ^{๑๑}ในนามของเรา.

๙ และผู้ใดจะขอสิ่งนี้ในนามของเราด้วยศรัทธา^{๑๒}, พวกเขาจะขับ^{๑๓}เหล่ามาร^{๑๔}; พวกเขาจะรักษา^{๑๕}คนป่วย; พวกเขาจะทำให้คนตาบอดได้รับสายตาของพวกเขา, และคนหูหนวกได้ยิน, และคนใบ้พูด, และคนง่อยเดิน.

๑๐ และเวลามาถึงอย่างรวดเร็วเมื่อเราต้องนำสิ่งสำคัญยิ่งออกไปให้ลูกหลานมนุษย์เห็น;

๑๑ แต่ปราศจาก^{๑๖}ศรัทธาเราจะไม่แสดงสิ่งใดออกมาเว้นแต่ความรกร้างว่างเปล่า^{๑๗}บนบาบิโลน^{๑๘}, นครแห่งนั้นซึ่งทำให้ประชาชาติทั้งปวงดื่มเหล้าองุ่นแห่งความพิโรธจากการผิดประเวณี^{๑๙}ของนาง.

๑๒ และไม่มีใคร^{๒๐}ทำดี เว้นแต่คนเหล่านั้นที่พร้อมจะรับ^{๒๑}ความสมบูรณ์แห่งกิตติคุณของเรา, ซึ่งเราส่งออกไปให้คนรุ่นนี้.

๑๓ ดังนั้น, เราจึงเรียกสิ่งอ่อนแอ^{๒๒}ของโลก, คนเหล่านั้นที่ไม่มีการศึกษา^{๒๓} และถูกดูหมิ่น, เพื่อยำพระราชชาติให้หลุดออกจากวงโดยอำนาจแห่งพระวิญญูญาณของเรา;

๑๔ และแขนงของพวกเขาจะเป็นแขนงของเรา, และเราจะเป็น^{๒๔}โน้^{๒๕}ของพวกเขา และตั้ง^{๒๖}ของพวกเขา; และเราจะคาดเอวพวกเขา, และพวกเขาจะต่อสู้^{๒๗}เพื่อเราอย่างลูกผู้ชาย; และศัตรู^{๒๘}พวกเขาจะอยู่ใต้เท้าพวกเขา; และเราจะเงื้อมดาบลงมาต่อสู้^{๒๙}เพื่อช่วยพวกเขา, และโดยเพลิง^{๓๐}แห่งความเคืองแค้นของเรา เราจะปกป้องรักษาพวกเขา.

๑๕ และผู้ที่ยากจน^{๓๑}และผู้ที่ยอมนัย^{๓๒}จะมีพระกิตติคุณสั่งสอนแก่พวกเขา, และพวกเขาจะเฝ้ารอ^{๓๓}เวลาแห่งการมาของเร, เพราะมันอยู่แค่เอื้อม^{๓๔}—

๑๖ และพวกเขาจะเรียนรู้คำอุปมาเรื่องต้นมะเดื่อ^{๓๕}, เพราะแม้บัดนี้ฤดูร้อนอยู่ใกล้แล้ว.

<p>๗ก คมพ. คนต่างชาติ. ๘ก อัสย. ๕๐:๒; ๕๓:๑. ข คมพ. ปาฏิหาริย์. ค คมพ. เครื่องหมาย. ง คมพ. เชื่อ (ความ). ๙ก คมพ. ศรัทธา, เชื่อ (ความ). ข มาระโก ๑๖:๑๗. ค มาระโก ๑:๒๑-๒๕. ง คมพ. รักษา, รักษาให้หาย (การ). ๑๑ก คพ. ๖๓:๑๑-๑๒. ข คพ. ๕:๑๓-๒๐.</p>	<p>ค คมพ. บาเบล, บาบิโลน. ง ว. ๑๘:๒-๔. ๑๒ก รีม. ๓:๑๐-๑๒; คพ. ๓๓:๔; ๓๘:๑๐-๑๑; ๘๔:๔๙. ๑๓ก ๑ คริ. ๑:๒๗; คพ. ๑:๑๓-๒๓; ๑๒๔:๑. ข กิจการ ๔:๑๓. ๑๔ก ๒ ซมอ. ๒๒:๒-๓. ข คพ. ๙๘:๓๔-๓๘. ค คพ. ๑:๑๓-๑๔. ง คพ. ๑๒๘:๒๔. ๑๕ก มธ. ๑๑:๕.</p>	<p>ข คมพ. อ่อนน้อม (ความมีใจ), อ่อนน้อม (ความสุภาพ), อ่อนโยน (คน, ความ). ค ๒ ปต. ๓:๑๐-๑๓; คพ. ๓๓:๒๓; ๔๕:๓๙; โม่เสัส ๗:๖๒. ง คพ. ๖๓:๕๓. ๑๖ก มธ. ๒๔:๓๒; คพ. ๔๕:๓๖-๓๘; จส—ม ๑:๓๘. คมพ. เครื่องหมายแห่งกาลเวลา.</p>
---	---	---

๑๗ และเราส่ง ความสมบูรณ์^๑ แห่ง กิตติคุณของเราออกไป โดยมีผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ^๒; และในความอ่อนแอ เราให้พรเขา;

๑๘ และเราให้กุญแจ^๓ แห่งความลึกลับของสิ่งเหล่านั้นแก่เขาซึ่งผืน^๔ ไร่^๕ แม้สิ่งซึ่งเป็นอยู่นับแต่การวางรากฐาน^๖ ของโลก, และสิ่งซึ่งจะเกิดขึ้นนับแต่เวลานั้นจนถึงเวลาแห่งการมาของเรา, หากเขาอยู่กับเรา, และหากไม่เป็นดังนั้น, เราจะตั้งอีกคนหนึ่งแทนเขา.

๑๙ ดังนั้น, จงดูแลเขาเพื่อศรัทธาของเขาจะไม่สูญสิ้น, และจะให้สิ่งนี้โดยพระผู้ปลอบโยน^๗, พระวิญญานบริสุทธิ์^๘, ที่ทรงรู้สิ่งทั้งปวง.

๒๐ และบัญญัติข้อหนึ่งเราให้แก่เจ้า—ว่าเจ้าจะเขียน^๙ ให้เขา; และจะให้พระคัมภีร์, แม้ดั่งที่สิ่งเหล่านั้นอยู่ในอกเราเอง, เพื่อความรอดของผู้ที่เราเลือก^{๑๐} ไร่^{๑๑}เอง;

๒๑ เพราะพวกเขาจะได้ยินเสียง^{๑๒} ของเรา, และจะเห็นเรา, และจะไม่หลับอยู่, และจะยังทนอยู่^{๑๓} ในวันแห่งการมา^{๑๔} ของ

เรา; เพราะเราจะทำให้พวกเขาบริสุทธิ์^{๑๕}, แม้ดั่งที่เรารับรู้^{๑๖}.

๒๒ และบัดนี้เรากล่าวแก่เจ้า^{๑๗}, จงอยู่กับเขาต่อไป, และเขาจะเดินทางกับเจ้า; อย่าทิ้งเขา, และแน่นอนว่าเรื่องเหล่านี้จะลุล่วง.

๒๓ และตราบาทเท่าที่^{๑๘} เจ้าไม่เขียน, ตูเถิด, จะให้แก่เขาเพื่อพยากรณ์; และเจ้าจงสั่งสอนกิตติคุณของเราและอ้างถึงบรรดาศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์^{๑๙} เพื่อพิสูจน์^{๒๐} ถ้อยคำของเขา, ดั่งที่จะให้แก่เขา.

๒๔ จงรักษา^{๒๑} บัญญัติและพันธสัญญาทั้งหมดซึ่งผูกมัดเจ้าอยู่; และเราจะทำให้ฟ้าสวรรค์^{๒๒} สันสะเทือน^{๒๓} เพื่อความดีของเจ้า, และชาตานิ^{๒๔} จะตัว^{๒๕} สิ้น และไซอันจะชื่นชมยินดี^{๒๖} บนเนินเขาและเจริญรุ่งเรือง;

๒๕ และอิสราเอล^{๒๗} จะได้รับการช่วยให้รอด^{๒๘} ในเวลาอันเหมาะสมของเราเอง; และโดยกุญแจ^{๒๙} ซึ่งเราให้ไว้จะนำพวกเขาไป, และไม่สับสนอีกแต่อย่างใด.

<p>๑๗ก คพ. ๔๒:๑๒. ข คพ. ๑๓๕:๓. ๑๘ก คพ. ๘๔:๑๙. ข ดนล. ๑๒:๙; มธ. ๑๓:๓๕; ๒ น. ๒๗:๑๐-๑๑; ฮีบอร์ ๔:๔-๗; จส—ป. ๑:๖๕. ค คพ. ๑๒๘:๑๘. ๑๙ก ยอห์น ๑๔:๑๖, ๒๖; ๑๕:๒๖. คพ. พระผู้ปลอบโยน. ข คพ. พระวิญญาน บริสุทธิ์.</p>	<p>๒๐ก ณ เวลานั้นท่านศาสดา พยากรณ์กำลังแปลพระ คัมภีร์ไบเบิลตามการ เปิดเผย, ซึ่งชิตนีย์ริก ตันได้รับเรียกเป็นผู้จด คำแปล. ข คพ. ผู้ที่ทรงเลือกไว้. ๒๑ก โยเอล ๒:๑๑; คพ. ๔๓:๑๗-๒๕; ๘๘:๙๐; ๑๓๓:๕๐-๕๑. ข มลค. ๓:๒-๓. ค คพ. เสด็จมาครั้งที่สอง ของพระเยซูคริสต์ (การ). ง คพ. บริสุทธิ์ (ความ),</p>	<p>พิศุทธิ์ (ความ). ๒๒ก คพ. ๑๐๐:๙-๑๑. ๒๓ก อส. เมื่อชิตนีย์ริกตันไม่ ได้อยู่กับการเขียน. ข อส. พระคัมภีร์. ๒๔ก คพ. ๑๐๓:๗. ค ๑ น. ๒:๒๒; ๒๖. ง คพ. ปีติ. ๒๕ก คพ. อิสราเอล. ข อสย. ๔๕:๑๗; ๑ น. ๑๙:๑๕-๑๖; ๒๒:๑๒. ค คพ. กุญแจทั้งหลายของ ฐานะปุโรหิต.</p>
--	--	---

๒๖ จงรี้นเริ่งใจและยินดีเถิด, การไถ่
ของเจ้ามาใกล้แล้ว.
๒๗ อย่ากลัวเลย, ฟุ้งแคะน้อย,

อาณาจักร^๖ เป็นของเจ้าจนกว่าเรามา.
ดูเถิด, เรามา^๗ โดยพลัน. แม้เป็นดังนั้น.
เอเมน.

ภาค ๓๖

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ ถึงเอเดเวิร์ด พาร์ทริจ, ใกล้
เฟเยทท์, รัฐนิวยอร์ก, เดือนธันวาคม ค.ศ. ๑๘๓๐ (History of the Church, 1:131).
(ดู หัวบทภาค ๓๕.) ท่านศาสดาพยากรณ์กล่าวว่าเอเดเวิร์ด พาร์ทริจ “เป็นแบบฉบับ
ของความเคร่งครัดทางศาสนา, และเป็นมหานุรุษคนหนึ่งของพระเจ้า” (History of
the Church, 1:128).

๑-๓, พระเจ้า ทรงวาง พระหัตถ์ของ
พระองค์บนเอเดเวิร์ด พาร์ทริจ โดยมี
ของชิตนีย์ ริกตัน; ๔-๘, ชายทุกคนที่รับ
พระกิตติคุณและฐานะปุโรหิตพึงได้รับ
เรียกให้ออกไปสั่งสอน.

สอนเจ้าถึงสิ่งที่ส่งเสริม ความสงบสุข^๖
ของอาณาจักร;

๓ และเจ้าจะประกาศสิ่งนี้ด้วยเสียงดัง,
โดยกล่าวว่า: โสซันนา, ขอพระนามของพระ
ผู้เป็นเจ้าสูงสุดทรงเจริญด้วยพระสิริเถิด.

๔ และบัดนี้การเรียกและบัญญัติ^๗นี้เรา
ให้แก่เจ้าเกี่ยวกับคนทั้งปวง—

๕ คือมากเท่าที่จะมาอยู่ต่อหน้าผู้รับ
ใช้ของเรา ชิตนีย์ ริกตัน และโจเซฟ
สมิท, จูเนียร์, โดยน้อมรับการเรียกและ
บัญญัติ^๗นี้, จะได้รับแต่งตั้ง^๘และส่งออก
ไปสั่งสอน^๙ กิตติคุณอันเป็นนิจในบรรดา
ประชาชาติ—

๖ โดยป่าวร้อง การกลับใจ, โดยกล่าว
ว่า: จงรักษาตัวให้รอด^{๑๐}จากคนดี^{๑๑}รึนรึน
นี้, และออกมาจากไฟ, โดยเกลียดชังแม่
อาภรณ์^{๑๒}ที่ต่างพร้อยด้วยเนื้อหนึ่ง.

พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้ทรง
ฤทธานุภาพ^๖แห่งอิสราเอลตรัส
ดังนี้: ดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, ผู้รับใช้ของ
เรา เอเดเวิร์ด^๗, ว่าเจ้าได้รับพร, และบาป
ของเจ้าได้รับการให้อภัยแล้ว, และเจ้าได้
รับเรียกมาสั่งสอนกิตติคุณของเรา ราวกับ
ด้วยเสียงแตร;

๒ และเราจะวางมือ^๘เราบนเจ้าโดยมี
ผู้รับใช้ของเรา ชิตนีย์ ริกตัน, และเจ้าจะ
ได้รับพระวิญญานของเรา, พระวิญญาน
บริสุทธิ์, แม้พระผู้ปลอบโยน^๙, ซึ่งจะ

๒๖ก ลูคา ๒๑:๒๘.
๒๗ก คมพ. อาณาจักรแห่งพระ
ผู้เป็นเจ้าหรืออาณาจักร
แห่งสวรรค์.
ข วว. ๒๒:๒๐.
๓๖ ๑ก คมพ. พระเยซูคริสต์;

พระเยโฮวาห์.
ข คพ. ๔๑:๙-๑๐.
๒ก คมพ. มือ, การวาง.
ข คมพ. พระผู้ปลอบโยน;
พระวิญญานบริสุทธิ์.
ค คพ. ๔๒:๖๑.

๕ก คพ. ๖๓:๕๗.
คมพ. แต่งตั้ง (การ).
ข คมพ. สั่งสอน.
๖ก กิจการ ๒:๔๐.
ข ยูดา ๑:๒๓.

๗ และจะให้บัญญัตินี้แก่เฮลเตอร์แห่ง ศาสนจักรของเรา, เพื่อทุกคนซึ่งจะน้อม รับสิ่งนี้ด้วยใจมุ่งมั่นจะได้รับแต่งตั้งและ ส่งออกไป, แม้ตั้งที่เราพูดไว้.

๘ เราคือพระเยซูคริสต์, พระบุตรของ พระผู้เป็นเจ้า; ดังนั้น, จงคาดเอาเจ้า และเราจะมาที่วิหาร^๑ของเราโดยพลัน. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

ภาค ๓๗

การเปิดเผยที่ประทานแก่โจเซฟ สมิธ ศาสดาพยากรณ์ และซิดนีย์ ริกตัน, ใกล้ เฟเยทท์, รัฐนิวยอร์ก, เดือนธันวาคม ค.ศ. ๑๘๓๐ (History of the Church, 1:139).
ในนี้ประทานพระบัญญัติข้อแรกเกี่ยวกับการรวมในสมัยการประทานนี้.

๑-๔, พระเจ้าทรงเรียกให้วิสุทธิชนไปรวม กันที่รัฐโอไฮโอ.

ก็ตามที่มีอยู่, และโดยเฉพาะอย่างยิ่งใน โคลสวิลล์^๒; เพราะ, ดุเถิด, พวกเขาสดอ อ่อนอ่อนเราด้วยศรัทธายิ่ง.

ดู เถิด, เรากล่าวแก่เจ้าว่าเราไม่เห็น สมควรที่เจ้าจะแปล^๓อีกจนกว่าเจ้า จะไปถึงโอไฮโอ, และนี่เป็นเพราะศัตรู และเพื่อเห็นแก่พวกเจ้า.

๓ และอนึ่ง, บัญญัติข้อหนึ่งเราให้แก่ ศาสนจักร, ว่าเราเห็นสมควรที่พวกเขา จะร่วมชุมนุมกันที่โอไฮโอ^๑, เพื่อเตรียม รับเวลาที่ผู้รับใช้ของเรา ออลิเวอร์ คาว- เดอร์จะกลับไปหาพวกเขา.

๒ และอนึ่ง, เรากล่าวแก่เจ้าว่าเจ้าต้อง ไม่ไปจนกว่าเจ้าจะสั่งสอนกิตติคุณของ เราในพื้นที่ต่าง ๆ เหล่านั้น, และเสริม สร้างความมั่นคงแก่ศาสนจักรไม่ว่าที่ใด

๔ ดุเถิด, นี่คือปัญหา, และให้มนุษย์ทุก คนเลือก^๒ด้วยตนเองจนกว่าเราจะมา. แม้ เป็นดังนั้น. เอเมน.

ภาค ๓๘

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิธ ศาสดาพยากรณ์, ที่เฟเยทท์, รัฐนิวยอร์ก, วันที่ ๒ มกราคม ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:140-143). เหตุการณ์ครั้ง นั้นเป็นการประชุมใหญ่ของศาสนจักร.

๑-๖, พระคริสต์ทรงสร้างสิ่งทั้งปวง; ๗- ๘, พระองค์ทรงอยู่ท่ามกลางวิสุทธิชน

ของพระองค์, ผู้ที่จะเห็นพระองค์ในไม่ ช้า; ๙-๑๒, เนื้อหนึ่งทั้งปวงเสื่อมโทรมต่อ

๘๓ มลค. ๓:๑.
๓๗ ๑๓ อส. อยู่ในระหว่างแปล พระคัมภีร์ไบเบิล.

๒๓ คพ. ๒๔:๓; ๒๖:๑.
๓๓ อส. รัฐโอไฮโอ.
คพ. ๓๘:๓๑-๓๒.

๔๓ คมพ. สิทธิเสรี.

พระพักตร์พระองค์; ๑๓-๒๒, พระองค์ทรงสงวนแผ่นดินแห่งคำสัญญาไว้ให้วิสุทธิชนของพระองค์ในกาลเวลาและในนิรันดร; ๒๓-๒๗, วิสุทธิชนได้รับบัญชาให้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและนับถือกันเสมือนพี่น้อง; ๒๘-๒๙, มีการทำนายถึงสงครามต่าง ๆ; ๓๐-๓๓, วิสุทธิชนจะได้รับการอำนาจจากเบื้องบนและต้องออกไปในบรรดาประชาชาติทั้งปวง; ๓๔-๔๒, ศาสนจักรได้รับบัญชาให้เอาใจใส่คนจนและคนขัดสนและให้แสวงหาความมั่งคั่งแห่งนิรันดร.

พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตริสตันนี่, แม้พระเยซูคริสต์, **เราเป็นผู้ยิ่งใหญ่**, อัลฟาและโอเมกา, ปฐมและอวสาน, ผู้เดียวกันนั้นซึ่งมองดูความกว้างใหญ่ไพศาลของนิรันดร, และผองไพร่พล^๑ เสราฟิมแห่งสวรรค์, ก่อนสร้างโลกขึ้นมา;

๒ ผู้เดียวกันนั้นซึ่งรู้สิ่งทั้งปวง, เพราะสิ่งทั้งปวงอยู่ต่อหน้าต่อตาเรา;

๓ เราเป็นผู้เดียวกันนั้นซึ่งพูด, และสร้างโลกขึ้นมา, และสิ่งทั้งปวงเกิดขึ้นโดยเรา.

๔ เราเป็นผู้เดียวกันนั้นซึ่งรับไซอัน^๑ ของเอโนมาสู่ออกของเราเอง; และตามจริงแล้ว, เรากล่าว, แม้มากเท่าที่เชื่อ^๑ แล้วในนามของเรา, เพราะเราคือพระคริสต์, และในนามของเราเอง, โดยประสิทธิผลของโลหิต^๑ ที่เราหลั่ง, เราวิงวอนต่อพระบิดาแทนพวกเขา.

๕ แต่ดูเถิด, เราจงจำคนชั่วร้าย^๑ ที่เหลืออยู่ด้วยไซ^๑ แห่งความมิดจนถึงการพิพากษา^๑ แห่งวันอันสำคัญยิ่ง, ซึ่งจะมาถึงในบั้นปลายของแผ่นดินโลก;

๖ และแม้ตั้งนั้นเราจะทำให้คนชั่วร้ายถูกจงจำไว้ซึ่งไม่ยอมฟังเสียงเรา แต่ทำใจแข็งกระด้าง, และวิบัติ, วิบัติ, วิบัติ, คือชะตากรรมของพวกเขา.

๗ แต่ดูเถิด, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้าว่าสายตา^๑ ของเราจับอยู่ที่เจ้า. เราอยู่ท่ามกลาง^๑ เจ้าและเจ้าไม่สามารถเห็นเรา;

๘ แต่วันนั้นจะมาถึงในไม่ช้าเมื่อเจ้าจะเห็น^๑ เรา, และรู้ว่าเราดำรงอยู่; เพราะม่านแห่งความมิดจะถูกฉีกออกในไม่ช้า, และคนที่ไม่มีบริสุทธิ^๑ จะทนอยู่^๑ ไม่ได้ในวันนั้น.

๙ ดังนั้น, จงคาดหวังเจ้า และพร้อมไว้.

<p>๓๘ ๑ก คมพ. เราเป็น. ข วว. ๑:๘. ค คพ. ๔๕:๑. ง คมพ. ชีวิตก่อนเกิด. จ สดต. ๙๐:๒. ๒ก คพ. ๘๘:๔๑; โมเสส ๑:๓๕. คมพ. ผู้ทรงรู้แจ้ง. ข สภษ. ๕:๒๑; ๒ นี. ๙:๒๐. ๓ก สดต. ๓๓:๖-๙. คมพ. สร้าง (การ).</p>	<p>๔ก คพ. ๔๕:๑๑-๑๔; ๗๖:๖๖-๖๗; ๘๔:๙๙-๑๐๐; โมเสส ๗:๑๘-๒๑. ปจส. ปฐก. ๑๔:๒๕-๔๐. คมพ. ไซอัน. ข คพ. ๒๐:๒๕; ๓๕:๒; ๔๕:๓-๕. ค คมพ. ชดไซ (การ). ๕ก คมพ. ไม่ชอบธรรม (ความ). ข ๒ ปต. ๒:๔; ยูดา ๑:๖. คมพ. นรก.</p>	<p>ค คมพ. พิพากษา (การ), สดท้าย. ๗ก คพ. ๑:๑. ข คพ. ๖:๓๒; ๒๙:๕. ๘ก วว. ๒๒:๔-๕. คมพ. เสด็จมาครั้งที่สอง ของพระเยซูคริสต์ (การ). ข คมพ. บริสุทธิ (ความ), พิสุทธิ (ความ). ค มลค. ๓:๒.</p>
---	--	--

ดูเถิด, อาณาจักร^๑ เป็นของเจ้า, และศัตรูจะไม่มีชนะ.

๑๐ ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เจ้าสะอาด^๒, แต่ไม่ทั้งหมด; และไม่มีใครอีกซึ่งคนนั้นเราพอใจ^๓ มาก;

๑๑ เพราะเนื้อหนัง^๔ ทั้งปวงเสื่อมโทรมต่อเรา; และอำนาจแห่งความมืด^๕ แพร่ออกไปทั่วทั้งแผ่นดินโลก, ในบรรดาลูกหลานมนุษย์, ต่อหน้าผองไพร่พลแห่งสวรรค์—

๑๒ ซึ่งทำให้ความเจ็บครบงำ, และอนันตจักรวาลเจ็บปวด^๖, และเทพ^๗ กำลังรอคอยคำบัญชาอันยิ่งใหญ่ที่จะเกี่ยว^๘ แผ่นดินโลก, เพื่อรวมข้าวละมาน^๙ ไว้เพื่อให้มันถูกเผาไหม้^{๑๐}; และ, ดูเถิด, ศัตรูถูกนำมารวมไว้.

๑๓ และบัดนี้ เราเอาความลับออกไปให้เจ้าเห็น, สิ่งซึ่งมีอยู่ในห้องริโหลฐาน, ที่จะทำให้เกิดแม้ความพินาศ^{๑๑} ของเจ้าตามสมควรแก่เวลา, และเจ้าหารู้มันไม่;

๑๔ แต่บัดนี้ เราบอกสิ่งนี้แก่เจ้า, และเจ้าได้รับพร, มิใช่เนื่องจากความชั่วช้าสามานย์ของเจ้า, ทั้งใจที่ไม่เชื่อของเจ้า; เพราะตามจริงแล้ว บางคนในพวกเจ้าทำผิดต่อเรา, แต่เราจะเมตตาต่อความอ่อนแอของเจ้า.

๑๕ ฉะนั้น, เจ้าจงเข้มแข็ง^{๑๒} นับแต่

เป็นต้นไป; อย่ากลัว^{๑๓} เลย, เพราะอาณาจักรเป็นของเจ้า.

๑๖ และเพื่อความ รอดของเจ้า เราให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่เจ้า, เพราะเราได้ยินคำสวดอ้อนวอนของเจ้า, และคนจน^{๑๔} บ่นว่าต่อเรา, และเราทำให้คนมั่งคั่ง^{๑๕}, และเนื้อหนังทั้งปวงเป็นของเรา, และเรามีได้เลือกที่รักมักที่ชัง^{๑๖} ผู้ใด.

๑๗ และเราทำให้ แผ่นดินโลกอุดมสมบูรณ์, และดูเถิด มันเป็นที่ว่าง^{๑๗} ของเรา, ดังนั้น, เราจะยืนยันนั้นอีกครั้ง.

๑๘ และเราเสนอและยินยอมให้ความมั่งคั่งมากขึ้นแก่เจ้า, แม้แผ่นดินแห่งคำสัญญา, แผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์, ซึ่งบนนั้นจะไม่มีคำสาปแช่งเมื่อพระเจ้าเสด็จมา;

๑๙ และเราจะให้แก่เจ้าเพื่อเป็นแผ่นดินแห่งมรดกของเจ้า, หากเจ้าแสวงหาด้วยสติใจของเจ้า.

๒๐ และนี่จะเป็นพันธสัญญาของเรา กับเจ้า, เจ้าจะได้มันเพื่อเป็นแผ่นดินแห่งมรดกของเจ้า, และเป็นมรดก^{๑๘} ของลูกหลานเจ้าตลอดกาล, ขณะที่แผ่นดินโลกยังดำรงอยู่, และเจ้าจะครอบครองมันอีกในนิรันดร, โดยไม่สูญเสียมันอีกต่อไป.

๒๑ แต่, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า

๑ก ลูคา ๖:๒๐.
 คมพ. อาณาจักรแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าหรืออาณาจักรแห่งสวรรค์.
 ๑๐ก คมพ. สะอาดกับไม่สะอาด.
 ข คพ. ๑:๓๐.
 ๑๑ก อีสย. ๑:๓-๔;
 คพ. ๓๓:๔.
 ข มีคำที่ ๓:๖;

คพ. ๑๑๒:๒๓;
 โมเสส ๗:๖๑-๖๒.
 ๑๒ก โมเสส ๗:๔๑.
 ข คพ. ๘๖:๓-๗.
 ค คมพ. ฤดูเกี่ยวเกี่ยว.
 ง คพ. ๘๘:๓๔;
 ๑๐๑:๖๕-๖๖.
 จ มธ. ๑๓:๓๐.
 ๑๓ก คพ. ๕:๓๒-๓๓.
 ๑๕ก คมพ. กล้าหาญ (ความ).

ข คมพ. ความกลัว—ความกลัวมนุษย์.
 ๑๖ก โมไซยาห์ ๔:๑๖-๑๘.
 ข ๑ ซมอ. ๒:๗.
 ค กิจการ ๑๐:๓๔;
 โมโร. ๘:๑๑-๑๒;
 คพ. ๑:๓๔-๓๕.
 ๑๗ก ๑ นี. ๑๗:๓๓;
 อับรา. ๒:๗.
 ๒๐ก คพ. ๔๕:๕๘.

ว่าสักวันหนึ่งเจ้าจะไม่มีกษัตริย์หรือผู้ปกครอง, เพราะเราจะเป็นกษัตริย์^๖ของเจ้าและเฝ้าดูแลเจ้า.

๒๒ ดังนั้น, จงฟังเสียงเราและตามเรา^๗, และเจ้าจะเป็นอิสราชน^๘, และเจ้าจะไม่มีกษัตริย์นอกจากกษัตริย์ของเราเมื่อเรามา, เพราะเราคือผู้ให้กฎ^๙ของเจ้า, และอะไรเล่าจะยังมีมือเราได้?

๒๓ แต่, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, จงสอน^{๑๐}กัน และกันตามหน้าที่^{๑๑}ซึ่งเรากำหนดเจ้าไว้;

๒๔ และให้มนุษย์ทุกคนนับถือ^{๑๒}พี่น้องของเขาเสมือนหนึ่งนับถือตนเอง, และปฏิบัติด้วยคุณธรรม^{๑๓}และความบริสุทธิ์^{๑๔}ต่อเรา.

๒๕ และหนึ่งเรากล่าวแก่เจ้า, ให้มนุษย์ทุกคนนับถือพี่น้องของเขาเสมือนหนึ่งนับถือตนเอง.

๒๖ เพราะคนใดเล่าในบรรดาพวกเจ้าโดยมีบุตรชายสิบสองคน, และมีได้เลือกที่รักมักที่ชังพวกเขา, และคนเหล่านั้นรับใช้เขาอย่างเชื่อฟัง, และเขากล่าวแก่บุตรคนหนึ่งว่า: เจ้าจงห่อหุ้มกายด้วยผ้าผืนงามและนั่งที่นี้; และแก่อีกคนว่า: เจ้าจงห่อหุ้มกายด้วยผ้าขี้ริ้วและนั่งที่โน่น—และ

มองดูบรรดาบุตรของเขา และกล่าวว่าการยุดิธรรม?

๒๗ ดูเถิด, นี่เราให้แก่เจ้าเป็นคำอุปมา, และนี่คือแม่ดั่งที่เราเป็น. เรากล่าวแก่เจ้า, จงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน^{๑๕}; และหากเจ้าไม่มีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเจ้าก็มีไซ้ของเรา.

๒๘ และหนึ่ง, เรากล่าวแก่เจ้าว่า ศัตรูในห้องรโหฐานหมายมั่นจะเอาชีวิต^{๑๖}เจ้า.

๒๙ เจ้าได้ยินเรื่องสงคราม^{๑๗}ในประเทศไกล, และเจ้ากล่าวว่าในไม่ช้าจะมีสงครามใหญ่ในประเทศไกล, แต่เจ้าหารู้ใจคนในแผ่นดินของเจ้าเองไม่.

๓๐ เรบอกเรื่องเหล่านี้แก่เจ้าเนื่องจากคำสวดอ้อนวอนของเจ้า; ดังนั้น, จงสั่งสม^{๑๘}ปัญญา^{๑๙}ไว้ในอกเจ้า, เกลือกความชั่วร้ายของมนุษย์จะเปิดเผยเรื่องเหล่านี้แก่เจ้าโดยความชั่วร้ายของพวกเขา, ในวิธีซึ่งจะพูดเข้าหูเจ้าด้วยเสียงดังกว่าเสียงที่จะเขย่าแผ่นดินโลก; แต่หากเจ้าพร้อมเจ้าจะไม่กลัว.

๓๑ และเพื่อเจ้าจะได้เห็นพื้นอำนาจของศัตรู, และเรารวมเจ้าไว้เป็นคนชอบธรรมสำหรับเรา, โดยปราศจากมลทินและข้อตำหนิ^{๒๐}—

๓๒ ดังนั้น, เพราะเหตุนี้เราให้บัญญัติแก่เจ้าว่าเจ้าจะไปโอโฮโอ^{๒๑}; และที่นั่นเรา

๒๑ก ศคย. ๑๔:๙; ๒๓. ๑๐:๑๔; แอลมา ๕:๕๐.
 ๒๒ก ยอห์น ๑๐:๒๗.
 ข คมพ. พระเยซูคริสต์—การปกครองมีลเลนเนียมของพระคริสต์.
 ค อีสย. ๓๓:๒๒; มีคาห์ ๔:๒; คพ. ๔๕:๕๙.
 ๒๓ก คพ. ๘๘:๗๗-๗๙, ๑๑๘, ๑๒๒.

คมพ. สอน, ผู้สอน.
 ๒๔ก นริบ. ๑๗:๒๐;
 ๑ คร. ๔:๖.
 ข คพ. ๔๖:๓๓.
 คมพ. คุณธรรม, พรหมจรรย์, อานาภาพ.
 ค คมพ. บริสุทธิ์ (ความ), ศักดิ์สิทธิ์ (ความ).
 ๒๗ก ยอห์น ๑๗:๒๑-๒๓;
 ๑ คร. ๑:๑๐;
 อฟ. ๔:๑๑-๑๕;

๓๓. ๑๑:๒๘-๓๐;
 โมเสส ๗:๑๘.
 คมพ. สามัคคี (ความ), หนึ่งเดียว (ความเป็น).
 ๒๘ก คพ. ๕:๓๓; ๓๘:๑๓.
 ๒๙ก คพ. ๔๕:๒๖, ๖๓;
 ๘๗:๑-๕; ๑๓๐:๑๒.
 ๓๐ก จิส—ม ๑:๓๗.
 ข คมพ. ปัญญา.
 ๓๑ก ๒ ปต. ๓:๑๔.
 ๓๒ก คพ. ๓๗:๓.

จะให้กษัตริย์ของเราแก่เจ้า; และที่นั่นเจ้าจะได้รับการประสูติอำนาจจากเมืองบน;

๓๓ และจากที่นั่น, ผู้ใดก็ตามที่เราประสงค์ จะออกไปในบรรดาประชาชาติทั้งปวง, และจะบอกพวกเขาว่า พวกเขาจะทำอะไร; เพราะเรามีงานสำคัญยิ่งเก็บสะสมไว้, เพราะอิสราเอลจะได้รับการช่วยให้รอด, และเราจะนำพวกเขาไปที่ใดก็ตามที่เราประสงค์, และไม่มีอำนาจใดจะยังมีมือเรา.

๓๔ และบัดนี้, เราให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่หน่วยของศาสนจักรในพื้นที่เหล่านี้, คือจะกำหนดคนบางคนในบรรดาพวกเขา, และจะกำหนดพวกเขาโดยเสียงของศาสนจักร;

๓๕ และพวกเขาจะดูแลคนจนและคนขัดสน, และช่วยสงเคราะห์เพื่อคลายความทุกข์ยากของคนเหล่านั้นเพื่อพวกเขาจะไม่ต้องทนทุกข์; และส่งพวกเขาออกไปยังสถานที่ซึ่งเราบัญชาพวกเขา;

๓๖ และนี่จะเป็นงานของพวกเขา, ที่ จะบริหารกิจจนาภิบาลของทรัพย์สินแห่งศาสนจักรนี้.

๓๗ และเขาทั้งหลายที่มีไร่นาซึ่งขายไม่ได้, ก็ให้ทั้งไร่หรือให้เช่าดังที่พวกเขาเห็นว่าดี.

๓๘ ดูว่าสิ่งทั้งปวงได้รับการปกปักรักษา;

และเมื่อมนุษย์ได้รับประสูติด้วยอำนาจจากเมืองบนและศาสนจักรส่งพวกเขาออกไป, สิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้จะรวมไว้ในอ้อมอกของศาสนจักร.

๓๙ และหากเจ้าแสวงหาความมั่งคั่งซึ่งเป็นพระประสงค์ของพระบิดาที่จะประทานแก่เจ้า, เจ้าจะเป็นคนมั่งคั่งที่สุดของผู้คนทั้งปวง, เพราะเจ้าจะมีความมั่งคั่งแห่งนิรันดร; และมันจำเป็นว่าความมั่งคั่งของแผ่นดินโลกเป็นของเราที่จะให้; แต่จงระวังความจองหอง, เกลือกเจ้าจะกลายเป็นดังขวานี้ไฟในสมัยโบราณ.

๔๐ และอนึ่ง, เรากล่าวแก่เจ้า, เราให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่เจ้า, ว่ามนุษย์ทุกคน, ทั้งเอลเดอร์, ปุโรหิต, ผู้สอน, และสมาชิกด้วย, จงไปด้วยสุดกำลังของเขา, ด้วยงานแห่งมือของตน, เพื่อเตรียมและลู่อ่วงสิ่งทั้งหลายซึ่งเราบัญชา.

๔๑ และให้การสั่งสอนของเจ้าจงเป็นเสียงเตือน, มนุษย์ทุกคนเตือนเพื่อนบ้านของเขา, ในความนุ่มนวลและในความอ่อนโยน.

๔๒ และเจ้าจงออกไปจากบรรดาคนชั่วร้าย. จงรักษาตนเองให้รอด. เจ้าที่ถือภาษาของพระเจ้าจงสะอาด. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

<p>๓๒๗ คพ. ๔๒. ศ ลูกา ๒๔:๔๓; คพ. ๓๓:๑๕; ๙๕:๘; ๑๑๐:๙-๑๐. ๓๓๓ คมพ. งานเผยแผ่ศาสนา. ข อสย. ๔๕:๑๗; ยรม. ๓๐:๑๐; คพ. ๑๓๖:๒๒. ค ดนล. ๔:๓๕.</p>	<p>๓๔๓ คมพ. เห็นชอบร่วมกัน (ความ). ๓๕๓ คมพ. ความผาสุก. ๓๘๓ คมพ. เอ็นดาวแมนท์, ประสาทพร (การ). ๓๙๓ เจคอบ ๒:๑๗-๑๘; คพ. ๑๑:๗. ข ฮกก. ๒:๘. ค คมพ. จองหอง (ความ),</p>	<p>ถือดี (ความ), ลำพอง (ความ). โมงไร. ๘:๒๗. ๔๐๓ ๑ คร. ๔:๑๒. ๔๑๓ คมพ. สั่งสอน. ข คมพ. เตือน (การ). ๔๒๓ อสย. ๕๒:๑๑.</p>
---	--	--

ภาค ๓๙

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสตราพยากรณ์ ถึงเจมส์ โควิลล์, ที่เฟเยทท์, รัฐนิวยอร์ก, วันที่ ๕ มกราคม ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:143-145). เจมส์ โควิลล์, ซึ่งเป็นศาสนจารย์นิกายแบปติสต์เป็นเวลาประมาณสี่สิบปี, ทำพันธสัญญากับพระเจ้าว่าเขาจะเชื่อฟังพระบัญญัติใดก็ตามที่พระเจ้าจะประทานแก่เขาผ่านโจเซฟ ศาสตราพยากรณ์.

๑-๔, วิสุทธิชนมีพลังเพื่อมาเป็นบุตรของพระผู้เป็นเจ้า; ๕-๖, การรับพระกิตติคุณคือการรับพระคริสต์; ๗-๑๔, เจมส์ โควิลล์ได้รับบัญชาให้รับบัพติศมาและทำงานในสวนองุ่นของพระเจ้า; ๑๕-๒๑, ผู้รับใช้ของพระเจ้าต้องสั่งสอนพระกิตติคุณก่อนการเสด็จมาครั้งที่สอง; ๒๒-๒๔, พระเจ้าจะทรงรวมผู้ที่รับพระกิตติคุณไว้ในกาลเวลาและในนิรันดร.

จงสดับฟังและฟังสุรเสียงของพระองค์ ผู้ทรงดำรงอยู่จากชั่วนิรันดร ถึงชั่วนิรันดร, **เราเป็น ผู้ยิ่งใหญ่**, แม้พระเยซูคริสต์—

๒ แสงสว่าง^๑และชีวิตของโลก; แสงสว่างซึ่งส่องในความมืดและความมืดหาเข้าใจแสงสว่างนี้ไม่;

๓ ผู้เดียวกันนั้นที่มาหาคนของเราในความเรื่องโรจน์แห่งเวลา^๒, และคนของเราหารับเราไม่;

๔ แต่กับคนมากเท่าที่รับเรา, เราได้ให้พลังเพื่อมาเป็นบุตรของเราฉันใด; และแม้ฉันนั้นกับคนมากเท่าที่จะรับเรา, เราจะให้พลังเพื่อมาเป็นบุตรของเรา.

๕ และตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, คนที่รับกิตติคุณของเรา ย่อมรับ^๓เรา; และคนไม่รับกิตติคุณของเรา ก็หารับเราไม่.

๖ และนี่คือกิตติคุณ^๔ของเรา—การกลับใจและบัพติศมาโดยน้ำ, และจากนั้นบัพติศมา^๕ด้วยไฟและพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะมาถึง, แม้พระผู้พลอยโยน, ซึ่งทรงแสดงสิ่งทั้งปวง, และทรงสอน^๖สิ่งที่ส่งเสริมความสงบสุขของอาณาจักร.

๗ และบัดนี้, ดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, ผู้รับใช้ของเรา เจมส์^๗, เราดูงานของเจ้าแล้วและเรารู้จักเจ้า.

๘ และตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, บัดนี้ใจเจ้าถูกต้องต่อเราเวลานี้; และ,

๓๙ ๑ก ฮีบ. ๑๓:๘;
คพ. ๒๐:๑๒; ๓๕:๑;
๓๘:๑-๔.
ข อพย. ๓:๑๔.
คพ. พระเยซูฮาวี.
๒ก คมพ. สว่าง (ความ), แสงสว่าง, แสงสว่างของพระคริสต์.

๓ก คพ. ๒๐:๒๖;
โมเสส ๖:๕๗, ๖๒.
๔ก ยอห์น ๑:๑๒.
คพ. บุตรและธิดาของพระผู้เป็นเจ้า.
๕ก ยอห์น ๑๓:๒๐.
๖ก คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา; พระกิตติคุณ;

กกลับใจ (การ).
ข คมพ. เกิดใหม่, เกิดจากพระผู้เป็นเจ้า; พระวิญญาณบริสุทธิ์.
ค คพ. ๔:๒๖.
๗ก คพ. ๔๐:๑.

ดูเถิด, เรา ประสาทพรสำคัญยิ่งไว้บน
ศีรษะเจ้า;

๙ กระนั้นก็ตาม, เจ้าเห็นโทมนัสใหญ่
หลวงมาแล้ว, เพราะเจ้าปฏิเสธเราหลาย
ครั้ง เนื่องจากความจองหอง และความ
กังวลทางโลก”.

๑๐ แต่, ดูเถิด, วันเวลาแห่งการปลด
ปล่อยของเจ้ามาถึงแล้ว, หากเจ้าจะสดับ
ฟังเสียงของเรา, ซึ่งกล่าวแก่เจ้าว่า: จงลุก
ขึ้นและรับบัพติศมา”, และล้างบาปของ
เจ้าเสีย, โดยเรียกหา นามของเรา, และ
เจ้าจะได้รับ พระวิญญูณของเรา, และ
พรสำคัญยิ่งนักอย่างที่เราไม่เคยพบเห็น
มาก่อน.

๑๑ และหากเจ้าทำการนี้, เราเตรียมเจ้า
ไว้เพื่องานอันสำคัญยิ่งกว่า. เจ้าจะสั่งสอน
ความสมบูรณ์แห่งกิตติคุณของเรา, ซึ่ง
เราส่งออกไปในวันเวลาสุดท้ายนี้, พันธ
สัญญาซึ่งเราส่งออกไปสู่”ผู้คนของเรา, ซึ่ง
เป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

๑๒ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือพลัง
จะอยู่กับเจ้า; เจ้าจะมีศรัทธามั่นคง, และ
เราจะอยู่กับเจ้าและไปเบื้องหน้าเจ้า.

๑๓ เจ้าได้รับ เรียกมาทำงาน”ในสวน
องุ่นของเรา, และมาเสริมสร้างศาสนจักร
ของเรา และมานำไขอันออกมา”, เพื่อ
จะชื่นชมยินดีบน เนิน เขา และเจริญ
รุ่งเรือง”.

๑๔ ดูเถิด, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว,
เรากล่าวแก่เจ้า, เจ้ามิได้รับเรียกไปยังดิน
แดนทางตะวันออก, แต่เจ้าได้รับเรียก
ไปโอไฮโอ.

๑๕ และทราบเท่าที่ผู้คนของเราจะ
ชุมนุมกันที่โอไฮโอ, เราเก็บพร”ซึ่งไม่
เคยพบเห็นมาก่อนในบรรดาลูกหลาน
มนุษย์ไว้, และมันจะเทลงมาบนศีรษะ
พวกเขา. และจากที่นั่นคนทั้งหลายจะ
ออกไปสู่ประชาชาติ”ทั้งปวง”.

๑๖ ดูเถิด, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว,
เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าผู้คนในโอไฮโอเรียก
หาเราด้วยศรัทธายิ่ง, โดยคิดว่าเราจะยังมี
มือเราในการพิพากษาบรรดาประชาชาติ,
แต่เราปฏิเสธคำของเราไม่ได้.

๑๗ ดังนั้น จงเริ่มทำงานด้วยสุดกำลัง
ของเจ้าและเรียกคนงานที่ซื่อสัตย์มายัง
สวนองุ่นของเรา, เพื่อจะลิดกิ่ง”มันเป็น
ครั้งสุดท้าย.

๑๘ และทราบเท่าที่พวกเขากลับใจและ
รับความ สมบูรณ์แห่งกิตติคุณของเรา,
และได้รับการชำระให้บริสุทธิ์, เราจะยังมี
มือเราในการพิพากษา”.

๑๙ ดังนั้น, จงออกไป, ร้องด้วยเสียงอัน
ดัง, โดยกล่าวว่า: อาณาจักรแห่งสวรรค์
อยู่แค่เอื้อม; โดยร้องว่า: โสชั้นนา! ขอ
พระนามของ พระผู้เป็นเจ้าสูงสุดทรง
เจริญด้วยพระสิริเถิด.

๙/1 มธ. ๑๓:๒๒.
๑๐/1 คพ. ๔๐:๑-๓.
คพพ. บัพติศมา,
ให้บัพติศมา.
๑๑/1 คพพ. อิสราเอล—
การรวบรวมอิสราเอล.

๑๒/1 ๒ ครี. ๑๒:๙.
๑๓/1 มธ. ๒๐:๑-๑๖.
ข อสย. ๕:๒:๘.
ค คพ. ๑๑๗:๗.
๑๔/1 คพพ. ๓๘:๓๒; ๙๕:๘;
๑๑๐:๘-๑๐.

ข คพพ. งานเผยแผ่ศาสนา.
ค คพ. ๑:๒.
๑๗/1 เจคอบ ๕:๖๑-๗๕;
คพ. ๒๔:๑๙.
๑๘/1 คพพ. พระเยซูคริสต์—
พระผู้พิพากษา.

๒๐ จงออกไปให้บัพติศมาด้วยน้ำ, เตรียมมรรคาไว้เบื้องหน้าเราสำหรับเวลาแห่งการมา^๑ของเรา;

๒๑ เพราะเวลาอยู่แค่เอื้อม; ไม่มีมนุษย์คนใดรู้^๒วันหรือโมง; แต่จะมาแน่นอน.

๒๒ และคนที่รับเรื่องเหล่านี้ย่อมรับเรา; และเราจะรวมพวกเขาเข้าสู่เราในกาลเวลาและในนิรันดร.

๒๓ และหนึ่ง, เหตุการณ์จะบังเกิด

ขึ้นคือคนมากเท่าที่เจ้าจะให้บัพติศมาด้วยน้ำ, บนพวกเขาเจ้าจะวางมือ^๓เจ้า, และพวกเขาจะได้รับของประทาน^๔แห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์, และจะเฝ้ารอ^๕เครื่องหมายการมา^๖ของเรา, และจะรู้จักเรา.

๒๔ ดูเถิด, เรามาโดยพลัน. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

ภาค ๔๐

การเปิดเผยที่ประธานแก์โจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ และซิดนีย์ ริกตัน, ที่เฟเยทท์, รัฐนิวยอร์ก, เดือนมกราคม ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:145). ก่อนบันทึกการเปิดเผยนี้, ท่านศาสดาพยากรณ์เขียนว่า: “เนื่องจากเจมส์ โควิลล์ ปฏิเสธคำของพระเจ้า, และกลับไปหาหลักธรรมและผู้คนเดิม ๆ, พระเจ้าจึงประทานการเปิดเผยต่อไปนี้แก่ข้าพเจ้าและซิดนีย์ ริกตัน” (History of the Church, 1:145).

๑-๓, ความกลัวการข่มเหงและความกังวลทางโลกทำให้เกิดการปฏิเสธพระกิตติคุณ.

ดู เถิด, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าใจผู้รับใช้ของเรา เจมส์ โควิลล์^๑ เคยถูกต้องต่อเรา, เพราะเขาทำพันธสัญญา^๒กับเราว่าเขาจะเชื่อฟังคำของเรา.

๒ และเขาจับ^๓พระคำด้วยความยินดี, แต่ซาตาน ล่อลวงเขาทันที; และความกลัวการข่มเหง^๔และความกังวลทางโลกทำให้เขาปฏิเสธ^๕พระคำ.

๓ ดังนั้น เขาฝ่าฝืนพันธสัญญาของเรา, และอยู่ที่เราจะจัดการกับเขาตามที่เราเห็นว่าดี. เอเมน.

๒๐ก คมพ. เสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ (การ).
๒๐ก จส—ม ๑:๔๐.
ข มธ. ๒๔:๓๖.
๒๓ก คมพ. มือ, การวาง.
ข คมพ. ของประธานแห่ง

พระวิญญาณบริสุทธิ์.
ค ว.ว. ๓:๓;
คพ. ๓๕:๑๕;
๔๕:๓๙-๔๔.
ง ๒ ปต. ๓:๑๐-๑๔.
๔๐ ๑ก คพ. ๓๙:๗-๑๑.

๒ก มาระโก ๔:๑๖-๑๙.
ข มธ. ๑๓:๒๐-๒๒.
คมพ. ข่มเหง (การ);
ค คมพ. ละทิ้งความเชื่อ (การ).

ภาค ๔๑

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ ถึงศาสนจักร, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ, วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:146-147). สาขาเคิร์ทแลนด์ของศาสนจักรขณะนี้มีสมาชิกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว. เพื่อเป็นคำปรารภสำหรับการเปิดเผยนี้, ท่านศาสดาพยากรณ์เขียนไว้ว่า "สมาชิกเหล่านั้น ... ขวนขวายทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า, เท่าที่พวกเขาทราบ, ถึงแม้ว่ามีความคิดแปลก ๆ และวิญญาณเท็จบางอย่างคืบคลานเข้ามาในบรรดาพวกเขา. ... [และ] พระเจ้าประทานเรื่องต่อไปนี้แก่ศาสนจักร" (History of the Church, 1:146-147).

๑-๓, เอ็ลเดออร์จะปกครองศาสนจักรโดยวิญญาณแห่งการเปิดเผย; ๔-๖, สานุศิษย์ที่แท้จริงจะรับและรักษากฎของพระเจ้า; ๗-๑๒, เอดเวิร์ด พาร์ทริจ ได้รับแต่งตั้งเป็นอัคริการสำหรับศาสนจักร.

จงสดับตรับฟัง, โอ้ เจ้าผู้คนของเรา, พระเจ้าและพระเจ้าเป็นเจ้าของเจ้าตริส, เจ้าผู้ที่เราชื่นใจให้พรด้วยพรอันประเสริฐสุดในบรรดาพรทั้งปวง, เจ้าที่ฟังเรา; และเจ้าที่ทำฟังเราไม่, ที่อ้างนามของเรา, เราจะสาปแช่งด้วยการสาปแช่งแสนสาหัสที่สุดในการสาปแช่งทั้งปวง.

๒ จงสดับฟัง, โอ้ เจ้าเอ็ลเดออร์แห่งศาสนจักรของเราผู้ที่เราเรียกมา, ดูก่อนเราให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่เจ้า, ว่าเจ้าจะ

ร่วมชุมนุมกันเพื่อเห็นพ้องต้องกัน^๑ เกี่ยวกับคำของเรา;

๓ และโดยคำสวดอ้อนวอนจากศรัทธาของเจ้า เจ้าจะได้รับกฎ^๒ของเรา, เพื่อเจ้าจะรู้วิธีปกครองศาสนจักรของเราและมีสิ่งที่พึงปรารถนาต่อหน้าเรา.

๔ และเราจะเป็นผู้ปกครอง^๓ของเจ้าเมื่อเรามา^๔; และดูเถิด, เรามาโดยพลัน, และเจ้าจงดูว่ามีการรักษากฎของเรา.

๕ คนที่รับ^๕กฎของเราและปฏิบัติตาม^๖, คนคนนั้นคือสานุศิษย์ของเรา; และคนที่กล่าวว่าเขารับและหาปฏิบัติตามไม่, คนคนนั้นมีไช่สานุศิษย์ของเรา, และจะถูกขับออก^๗จากบรรดาพวกเจ้า;

๖ เพราะหาเป็นการบังควรไม่ที่จะมอบสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นของลูก ๆ ของอาณาจักร

๔๑ ๑ก คมพ. พร. เป็นสุข, ให้พร.
ข คพ. ๕๖:๑-๔;
๑๑๒:๒๔-๒๖.
ค ฉฐบ. ๑๑:๒๖-๒๘;
ฉ ๑. ๒:๒๓.
๒ก คมพ. สามัคคี (ความ),
หนึ่งเดียว (ความเป็น).

๓ก คพ. ๔๒.
๔ก ศคย. ๑๔:๓;
คพ. ๔๕:๕๙.
คมพ. พระเยซูคริสต์—
การปกครองมีลเลนเนียม
ของพระคริสต์.
ข คมพ. เสด็จมาครั้งที่สอง

ของพระเยซูคริสต์ (การ).
๕ก มธ. ๗:๒๔.
ข ยากอบ ๑:๒๒-๒๕;
คพ. ๔:๒๖๐.
ค คพ. ๕๐:๘-๙.
คมพ. ปีพพานียกรรม.

แก่คนเหล่านั้นที่ไม่คู่ควร, หรือแก่สุนัข”, หรือโยนไข่่มุก”ให้สุกร.

๗ และอนึ่ง, เป็นการสมควรที่ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์, จะให้มีการสร้างบ้าน”, ไร่ฟ้านักและแปล”.

๘ และอนึ่ง, เป็นการสมควรที่ผู้รับใช้ของเรา ชิตนีย์ รีกตัน จะดำเนินชีวิตตามที่เขาเห็นว่าดี, トラบเท่าที่เขารักษาบัญญัติของเรา.

๙ และอนึ่ง, เราเรียกผู้รับใช้ของเราเอเด-เวิร์ด พาร์ทริจ; และเราให้บัญญัติข้อหนึ่ง, คือจะกำหนดเขาโดยเสียงของศาสนจักร, และแต่งตั้งเป็นอธิการ”สำหรับศาสนจักร,

ให้ละจากสินค้าของเขาและใช้”เวลาทั้งหมดของเขาในงานของศาสนจักร;

๑๐ ให้ดูแลสิ่งทั้งปวงตามที่จะกำหนดให้เขาในกฎของเราในวันที่เราจะให้สิ่งเหล่านั้น.

๑๑ และนี่เพราะใจเขาพิศุทธิ์ต่อเรา, เพราะเขาเป็นเหมือนกับนาธานเอล”ในสมัยโบราณ, ซึ่งในตัวเขาไม่มีมารยา”.

๑๒ ถ้อยคำเหล่านี้ให้แก่เจ้า, และมันพิศุทธิ์ต่อเรา; ดังนั้น, จงระวังว่าเจ้าจะยึดถือสิ่งเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม, เพราะสิ่งเหล่านี้จะตอบไว้บนจิตวิญญาณเจ้าในวันแห่งการพิพากษา. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

ภาค ๔๒

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิธ ศาสดาพยากรณ์, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอโฮ, วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:148-154). สิ่งนี้ได้รับต่อหน้าเอ็ดเดอร์สลิปสองคน และในสัมฤทธิ์ผลแห่งสัญญาของพระเจ้าซึ่งทรงให้ไว้ก่อนหน้านี้นี้ว่าจะประทาน “กฎ” ให้ในไอโอโฮ (ดู ภาค ๓๘:๓๒). ท่านศาสดาพยากรณ์ระบุว่าการเปิดเผยนี้ “ประกอบด้วยกฎของศาสนจักร” (History of the Church, 1:148).

๑-๑๐, เอ็ดเดอร์ได้รับเรียกให้สั่งสอนพระกิตติคุณ, ให้บัพติศมาผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใส, และเสริมสร้างศาสนจักร; ๑๑-๑๒, พวกเขาต้องได้รับเรียกและได้รับแต่งตั้งและต้องสอนหลักธรรมของพระกิตติคุณที่อยู่ในพระคัมภีร์; ๑๓-๑๗, พวกเขาต้องสอนและพยากรณ์โดยอำนาจของพระวิญญาณ; ๑๘-๒๙, วิสุทธิชนได้รับบัญชา

ไม่ให้ฆ่า, ลักขโมย, กล่าวเท็จ, มีตัณหาราคะ, ประพฤติล่วงประเวณี, พุดให้ร้ายผู้อื่น; ๓๐-๓๙, มีการนำเสนอกฎที่ครอบคลุมเรื่องการอุทิศถวายทรัพย์สิน; ๔๐-๔๒, พระเจ้าทรงกล่าวโทษความทะนงตนและความเกียจคร้าน; ๔๓-๕๒, คนป่วยต้องได้รับการรักษาหายโดยการปฏิบัติต่อพวกเขาและโดยศรัทธา;

๖ก มธ. ๑๕:๒๖.
ข มธ. ๗:๖.
๗ก คพ. ๔๒:๗๑.
ข อส. แปลพระคัมภีร์

ไบเบิล. คพ. ๔๕:๖๐-๖๑.
๓ก คพ. ๓๖:๑.
ข คพ. ๗๒:๙-๑๒;
๑๐๗:๖๘-๗๕.

คมพ. อธิการ.
ค คพ. ๕๑.
๑๑ก ยอห์น ๑:๔๗.
ข คมพ. มารยา, อุบาย.

๕๓-๖๐, พระคัมภีร์ปกครองศาสนจักร และต้องประกาศต่อโลก; ๖๑-๖๓, พระเจ้า จะทรงเปิดเผยสถานที่ของเยรูซาเล็มใหม่ และความลับแห่งอาณาจักร; ๗๐-๗๓, ทรัพย์สั้นที่อุทิศถวายไว้จะต้องใช้เพื่อเกื้อหนุนเจ้าหน้าที่ของศาสนจักร; ๗๔-๙๓, มีการนำเสนอกฎที่ครอบคลุมเรื่องการผิดประเวณี, การล่วงประเวณี, การฆ่า, การลักขโมย, และการสารภาพบาป.

จงสดับฟัง, โอ้ เจ้าเอ็ดเดอร์แห่งศาสนจักรของเรา, ผู้มาร่วมชุมนุมกัน ในนามของเรา, แม้พระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้าเป็นผู้ทรงพระชนม์, พระผู้ช่วยให้รอดของโลก; ตราบเท่าที่เจ้าเชื่อในนามของเรา และรักษาสัญญาของเรา.

๒ เรากล่าวแก่เจ้าอีกครั้ง, จงสดับตรับฟังและเชื่อฟังกฎ”ซึ่งเราจะให้แก่เจ้า.

๓ เพราะตามจริงแล้วเรากล่าว, เนื่องจากเจ้าร่วมชุมนุมกันตามบัญญัติ”ซึ่งด้วยบัญญัตินั้นเราบัญชาเจ้า, และเห็นพ้องต้องกันเกี่ยวกับ”เรื่องเดียวกัน, และทูลถามพระบิดาในนามของเราฉันใด, แม้ฉันนั้นเจ้าจะได้รับ.

๔ ดูเถิด, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เราให้บัญญัติข้อแรกนี้แก่เจ้า, ว่าเจ้าจะออกไปในนามของเรา, เจ้าทุกคน, เว้น

แต่ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิท, จูเนียร์, และชิดนีย์ ริกตัน.

๕ และเราให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่พวกเขาว่าพวกเขาจะออกไปชั่วระยะเวลาไม่นาน, และจะให้โดยอำนาจของพระวิญญาณ”ว่าพวกเขาจะกลับมาเมื่อไร.

๖ และเจ้าจงออกไปในอำนาจแห่งพระวิญญาณของเรา, โดยสั่งสอนกิตติคุณของเรา, เป็นคู่ ๆ”, ในนามของเรา, โดยเปล่งเสียงเจ้าราวกับด้วยเสียงแตร, ประกาศคำของเราเหมือนกับเทพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ.

๗ และเจ้าจงออกไปให้บังพัตศมาด้วยน้ำ, โดยกล่าวว่า: เจ้าจงกลับใจ, เจ้าจงกลับใจ, เพราะอาณาจักรแห่งสวรรค์อยู่แค่เอื้อม.

๘ และจากสถานที่นี้เจ้าจะออกไปในภูมิภาคต่าง ๆ ทางตะวันตก; และตราบเท่าที่เจ้าจะพบคนเหล่านั้นที่ยอมรับเจ้า เจ้าจะเสริมสร้างศาสนจักรของเราในทุกภูมิภาค—

๙ จนกว่าเวลาจะมาถึงเมื่อจะเปิดเผยแก่เจ้าจากเบื้องบน, เมื่อจะมีการเตรียมนคร”แห่งเยรูซาเล็มใหม่”, เพื่อเราจะรวม”เจ้าเป็นหนึ่งเดียว, เพื่อเจ้าจะเป็นผู้คน”ของเราและเราจะเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้า.

๑๐ และอนึ่ง, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าผู้รับใช้ของเรา เอ็ดเวิร์ด พาร์ทริจ”พึงยืนอยู่ในหน้าที่ซึ่งหน้าที่นั้นเรากำหนดให้เขา. และเหตุการณ์นี้จะบังเกิดขึ้น, คือหากเขา

๔๒ ๒ก คพ. ๕๗:๒๓.
คพท. กฏ.
๓ก คพ. ๓๗:๓๒.
ข มธ. ๑๘:๑๓.
๕ก คพท. พระวิญญาณบริสุทธิ์.
๖ก มาระโก ๖:๗.

คพท. งานเผยแผ่ศาสนา.
๓ก คพ. ๕๗:๑-๒.
ข อีเธอร์ ๑๓:๒-๑๑;
คพ. ๔๕:๖๖-๗๑;
๘๔:๒-๕;
โมเสส ๗:๖๒;
ลข. ๑:๑๐.

คพท. เยรูซาเล็มใหม่.
ค คพท. อิสราเอล—การรวบรวมอิสราเอล.
ง ศคย. ๘:๘.
๑๐ก คพ. ๔๑:๓-๑๑; ๑๒๔:๑๓.

ล่องละเมียดก็จะกำหนดผู้อื่น แทนเขา. แม้เป็นดั่งนั้น. เอเมน.

๑๑ หนึ่ง เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าจะไม่ให้แก่ใครเลยที่จะออกไปสั่งสอน กิตติคุณของเรา, หรือเสริมสร้างศาสนจักรของเรา, เว้นแต่เขาจะได้รับแต่งตั้ง โดยคนใดคนหนึ่งที่มีสิทธิอำนาจ, และเป็นที่ยอมรับแก่ศาสนจักรว่าเขามีสิทธิอำนาจและได้รับแต่งตั้งตามระเบียบโดยผู้นำของศาสนจักร.

๑๒ และหนึ่ง, เอ็ดเดอร์, ปุโรหิตและผู้สอนของศาสนจักรนี้พึงสอน หลักธรรมแห่งกิตติคุณของเรา, ซึ่งมีอยู่ในพระคัมภีร์ไบเบิล และพระคัมภีร์มอรมอน, ซึ่งในนั้นคือความสมบูรณ์แห่งกิตติคุณ.

๑๓ และพวกเขาพึงยึดถือพันธสัญญาและหลักการของศาสนจักรเพื่อปฏิบัติ, และสิ่งเหล่านี้จะเป็นคำสอนของพวกเขา, ดังที่พวกเขาจะได้รับการชี้แนะจากพระวิญญาณ.

๑๔ และจะประทานพระวิญญาณแก่เจ้าโดยคำสวดอ้อนวอน จากศรัทธา; และหากเจ้าไม่ได้รับพระวิญญาณ เจ้าจะไม่สอน.

๑๕ และทั้งหมดนี้เจ้าจะถือปฏิบัติ ดัง

ที่เราบัญญัติไว้เกี่ยวกับการสอนของเจ้า, จนกว่าจะให้ความสมบูรณ์แห่งพระคัมภีร์ของเรา.

๑๖ และขณะที่เจ้าจะเปล่งเสียงเจ้าโดยพระผู้ปลอบโยน, เจ้าจะพูดและพยากรณ์ดังที่เราเห็นว่าดี;

๑๗ เพราะ, ตูเถิต, พระผู้ปลอบโยนทรงรู้สิ่งทั้งปวง, และรับส่งคำพยาณถึงพระบิดาและถึงพระบุตร.

๑๘ และบัดนี้, ตูเถิต, เราพูดกับศาสนจักร. เจ้าจะไม่ฆ่า; และคนที่ฆ่า จะไม่ได้รับการให้อภัยทั้งในโลกนี้, และในโลกที่จะมาถึง.

๑๙ และหนึ่ง, เรากล่าว, เจ้าจะไม่ฆ่า; แต่คนที่ฆ่าพึงตาย.

๒๐ เจ้าจะไม่ลักขโมย; และคนที่ลักขโมยและไม่ยอมกลับใจพึงถูกขับออกไป.

๒๑ เจ้าจะไม่กล่าวเท็จ; คนที่กล่าวเท็จและไม่ยอมกลับใจพึงถูกขับออกไป.

๒๒ เจ้าจงรักภรรยาของเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า, และจงแนบสนิท กับนางและหาใช้ใครอื่นไม่.

๒๓ และคนที่มองดูหญิงด้วยตมหา

๑๐ข คพ. ๖๔:๔๐.
๑๑ก คมพ. สั่งสอน.
ข คมพ. เรียก (การ), เรียกจากพระผู้เป็นเจ้า (ได้รับ); แต่งตั้ง (การ).
ค คมพ. สิทธิอำนาจ; ฐานะปุโรหิต.
๑๒ก คมพ. เอ็ดเดอร์.
ข โมไซยาห์ ๑๓:๑๙-๒๐; คพ. ๕๒:๙, ๓๖.
คมพ. สอน, ผู้สอน.
ค คมพ. พระคัมภีร์ไบเบิล.
ง คมพ. พระคัมภีร์มอรมอน; พระคัมภีร์—คุณค่าของพระคัมภีร์.

จ คมพ. พระกิตติคุณ.
๑๔ก คพ. ๖๓:๖๔.
คมพ. สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ).
ข คมพ. พระวิญญาณบริสุทธิ์; สอน, ผู้สอน—การสอนด้วยพระวิญญาณ.
๑๕ก คพ. ๔๒:๕๖-๕๘.
๑๖ก ๑ คริ. ๒:๑๐-๑๔; คพ. ๖๘:๒-๔.
คมพ. พระผู้ปลอบโยน.
๑๘ก อพย. ๒๐:๑๓-๑๗; มธ. ๕:๒๑-๓๗; ๒๓:๓๕;

โมไซยาห์ ๑๓:๒๑-๒๔; ๓๓:๑๒-๑๓.
ข คมพ. ฆาตกรรม.
๑๙ก คมพ. โภชนาอาหารชีวิต.
๒๐ก คมพ. ขโมย (การ), ลัก, ลักขโมย.
๒๑ก คมพ. ซื่อสัตย์ (ความ); กล่าวคำเท็จ (การ).
๒๒ก คมพ. รัก (ความ); แต่งงาน (การ), สมรส (การ).
ข ปฏิภ. ๒:๒๓-๒๔; อฟ. ๕:๒๕, ๒๘-๓๓.

ราคา^๖ในนางจะปฏิเสธความเชื่อ, และจะไม่มีพระวิญญาณ; และหากเขาไม่กลับใจ เขาพึงถูกขับออกไป.

๒๔ เจ้าจะไม่ประพฤติล่วงประเวณี^๖; และคนที่ประพฤติล่วงประเวณี, และไม่กลับใจ, พึงถูกขับออกไป.

๒๕ แต่คนที่ประพฤติล่วงประเวณีและกลับใจ^๖ด้วยสุดใจของเขา, และละทิ้งมัน, และไม่ทำมันอีก, เจ้าจงให้อภัย^๖;

๒๖ แต่หากเขาทำมันอีก^๖, เขาจะไม่ได้รับการให้อภัย, แต่พึงถูกขับออกไป.

๒๗ เจ้าจะไม่พูดให้ร้าย^๖เพื่อนบ้านเจ้า, ทั้งไม่ทำร้ายเขาแต่อย่างใด.

๒๘ เจ้ารู้จักฏของเราก็คงเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้^๖ให้ไว้ในพระคัมภีร์ของเรา; คนที่ทำบาปและไม่กลับใจพึงถูกขับออกไป^๖.

๒๙ หากเจ้ารัก^๖เราเจ้าจงรับใช้^๖เราและรักษา^๖บัญญัติทั้งหมดของเรา.

๓๐ และดูเถิด, เจ้าจงนึกถึงคนจน^๖, และอุทิศ^๖ทรัพย์สินของเจ้าเพื่อเป็นการค้าจุน^๖พวกเขาในสิ่งซึ่งเจ้ามีเพื่อแบ่งให้พวกเขา, ด้วยพันธสัญญาและตราสารซึ่งจะฝ่าฝืนไม่ได้.

๓๑ และตราบเท่าที่เจ้าแบ่ง^๖ทรัพย์

สมบัติของเจ้าให้คนจน^๖, เจ้าจะทำสิ่งนี้แก่เรา; และจงมอบสิ่งเหล่านั้นไว้ให้อธิการ^๖ของศาสนจักรของเราและที่ปรึกษาของเรา, เอิลเดอร์สองคน, หรือมหาปุโรหิต, ดังที่ เขาจะกำหนดหรือกำหนดไว้และวางมือมอบหน้าที่^๖เพื่อจุดประสงค์นั้น.

๓๒ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, คือหลังจากมอบสิ่งเหล่านั้นไว้ให้อธิการของศาสนจักรของเรา, และหลังจากที่เขาได้รับประกาศ^๖ขยานเหล่านี้เกี่ยวกับการอุทิศถวาย^๖ทรัพย์สินของศาสนจักรของเรา, ว่าสิ่งเหล่านั้นจะเอาไปจากศาสนจักรไม่ได้, ตามบัญญัติของเรา, เราจะทำให้ทุกคนรู้จัก^๖รับ ผิดชอบ^๖ต่อเรา, ผู้พิทักษ์^๖ทรัพย์สินของเขาเอง, หรือสิ่งที่เขาได้รับโดยการอุทิศถวาย, เท่าที่จะเพียงพอสำหรับตัวเขาและครอบครัว^๖.

๓๓ และอนึ่ง, หากจะมีทรัพย์สินอยู่ในมือศาสนจักร, หรือบุคคลใดในนั้น, เกินกว่าความจำเป็นเพื่อการค้าจุนพวกเขาหลังจากการอุทิศถวายครั้งแรกนี้, ซึ่งเป็นส่วนที่เหลือ^๖ที่จะอุทิศถวายไว้แก่อธิการ, สิ่งนี้ก็จะต้องเก็บไว้ช่วยคนที่ไม่มี, เป็นครั้งคราว, เพื่อทุกคนที่มี ความจำเป็นจะมี

<p>๒๓ก มธ. ๕:๒๘; ๓ นี. ๑๒:๒๘; คพ. ๖๓:๑๖. คพท. ตัณหาราคะ. ๒๔ก คมพ. ล่วงประเวณี (การ). ๒๕ก คมพ. กลับใจ (การ). ข ยอห์น ๘:๓-๑๑. คพท. ให้อภัย. ๒๖ก ๒ ปต. ๒:๒๐-๒๒; คพ. ๘:๒๗. ๒๗ก คมพ. นินทา, นินทาว່าร้าย (การ). ๒๘ก คมพ. ป้พพาทนัยกรรม. ๒๙ก ยอห์น ๑๔:๑๕, ๒๑.</p>	<p>ข คมพ. รับใช้ (การ). ค คมพ. เชื้อฟ่ง (การ), เชื้อฟ่ง (คนเท่). ๓๐ก โมไซยาห์ ๔:๑๖-๒๖; แอลมา ๑:๒๗. คพท. คนจน, คนยากจน, จน, ยากจน. ข คมพ. อุทิศ, อุทิศถวาย (การ). ค คมพ. ความผาสูก. ๓๑ก โมไซยาห์ ๒:๑๗. คพท. ทาน, ทำทาน (การ). ข คมพ. คนจน, คนยากจน, จน, ยากจน.</p>	<p>ค คมพ. อธิการ. ง คมพ. วางมือมอบหน้าที่ (การ). ๓๒ก คพ. ๕๑:๔. ข คพ. ๗๒:๓-๑๑. คพท. รับผิดชอบได้ (ที่), รู้จักผิดชอบ. ค คมพ. ผู้พิทักษ์, พิทักษ์ (สิ่งที่อยู่ในความ). ง คพ. ๕๑:๓. ๓๓ก คพ. ๔๒:๕๕; ๕๑:๑๓; ๑๑๓:๑-๓.</p>
---	---	---

ใช้เพียงพอและได้รับตามความต้องการของเขา.

๓๔ ฉะนั้น, จะเก็บส่วนที่เหลือไว้ในคลังของเรา, เพื่อสงเคราะห์คนจนและคนขัดสน, ดังที่จะกำหนดโดยสภาสูงของศาสนจักร, และอธิการและสภาของเขา;

๓๕ และเพื่อจุดประสงค์ของการซื้อที่ดินเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของศาสนจักร, และการสร้างบ้านแห่งการนมัสการ, และการเสริมสร้างเยรูซาเล็มใหม่”ซึ่งจะเปิดเผยต่อไปในภายหลัง—

๓๖ เพื่อผู้คนที่แห่งพันธสัญญาของเราจะมารวมไว้เป็นหนึ่งเดียวในวันนั้นเมื่อเราจะมายังวิหาร”ของเรา. และสิ่งนี้เราทำเพื่อความรอดของผู้คนของเรา.

๓๗ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, คือคนที่ทำบาปและไม่กลับใจฟังถูกขับออก”จากศาสนจักร, และจะไม่ได้รับสิ่งซึ่งเขาอุทิศถวาย”แก่คนจนหรือคนขัดสนของศาสนจักรของเราอีก, หรืออีกนัยหนึ่ง, แก่เรา—

๓๘ เพราะตราบเท่าที่เจ้าทำ”สิ่งนั้นต่อคนต่ำต้อยที่สุดของคนเหล่านี้, เจ้าก็ทำสิ่งนั้นต่อเรา.

๓๙ เพราะเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, เรื่องที่เราพูดโดยปากศาสนพยากรณ์ทั้งหลายของเราจะเกิดสัมฤทธิ์ผล; เพราะเราจะ

อุทิศถวายความมั่งคั่งของคนเหล่านั้นที่น้อมรับกิตติคุณของเราในบรรดาคนต่างชาติให้แก่คนจนในบรรดาผู้คนของเราซึ่งเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

๔๐ และอนึ่ง, เจ้าจะไม่จองหอง”ในใจเจ้า; จงให้อาภรณ์”ทั้งหมดของเจ้าเรียบง่าย, และความงามของมันเป็นความงามของงานจากมือเจ้าเอง;

๔๑ และให้สิ่งทั้งปวงกระทำในความสะอาดต่อเรา.

๔๒ เจ้าจะไม่เกียจคร้าน”; เพราะคนที่เกียจคร้านจะไม่กินอาหารทั้งไม่สวมอาภรณ์ของคนทำงาน.

๔๓ และผู้ใดก็ตามในบรรดาพวกเจ้าที่เจ็บป่วย”, และไม่มีศรัทธาที่จะรับการรักษาให้หาย, แต่เชื่อ, ก็จะได้รับ การบำรุงเลี้ยงด้วยความนุ่มนวลทุกอย่าง, ด้วยสมุนไพรและอาหารอ่อน, และการนั้นมิใช่โดยมือของศัตรู.

๔๔ และเอลเดอร์ของศาสนจักร, สองคนหรือมากกว่านั้น, พึงได้รับเรียก, และพึงสวดอ้อนวอนเพื่อพวกเขาและวางมือ”บนพวกเขาในนามของเรา; และหากพวกเขาตาย พวกเขาจะตาย”เพื่อเรา, และหากพวกเขาอยู่ พวกเขาจะอยู่”เพื่อเรา.

๔๕ เจ้าจงอยู่”ด้วยกันด้วยความรัก”, ถึงขนาดที่เจ้าจะจำให้” เพราะการสูญเสียพวก

๓๕ก คมพ. เยรูซาเล็มใหม่; ไชอัน.	คมพ. จิตกุศล; ความผาสุก.	๔๓ก คมพ. เจ็บป่วย (ความ), ป่วย.
๓๖ก คพ. ๓๖:๘. ข มลค. ๓:๑.	๔๐ก สภษ. ๑๖:๕. คมพ. จองหอง (ความ), ถือดี (ความ), สำพอง (ความ).	๔๔ก คมพ. ปฏิบัติต่อผู้ป่วย (การ); มือ, การวาง. ข รีม. ๑๔:๘; วจ. ๑๔:๑๓; คพ. ๖๓:๔๙.
๓๗ก คพ. ๔๑:๕; ๕๐:๘-๙. คมพ. ปี่พาทชนีย์กรรรม. ข คมพ. อุทิศ, อุทิศถวาย (การ).	ข คมพ. สุภาพเรียบร้อย. ๔๒ก คพ. ๖๘:๓๐-๓๒. คมพ. เกียจคร้าน (ความ).	๔๕ก ๑ยน. ๔:๑๖, ๒๐-๒๑. ข คมพ. รัก (ความ).
๓๘ก มธ. ๒๕:๓๔-๔๐.		ค แอลมา ๒๘:๑๑-๑๒.

เขาที่ตาย, และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับคนเหล่านั้นที่ไม่มี ความหวัง ในการฟื้นคืนชีวิตอันรุ่งโรจน์.

๔๖ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น คือคนเหล่านั้นที่ตายในเราจะไม่ลิ้มรสแห่งความตาย, เพราะมันจะหวาน สำหรับพวกเขา;

๔๗ และคนเหล่านั้นที่มีได้ตายในเรา, วิบัติแก่พวกเขา, เพราะความตายของพวกเขาขม.

๔๘ และอนึ่ง, เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือคนที่มีศรัทธา ในเราที่จะรับการรักษาให้หาย, และไม่ถูกกำหนด ให้ตาย, จะได้รับการรักษาให้หาย.

๔๙ คนที่มีศรัทธาจะเห็นก็จะเห็น.

๕๐ คนที่มีศรัทธาจะได้ยินก็จะได้ยิน.

๕๑ คนง่อยที่มีศรัทธาจะกระโดดก็จะกระโดด.

๕๒ และคนที่ไม่มีศรัทธาจะทำสิ่งเหล่านี้, แต่เชื่อในเรา, มีพลังเพื่อมาเป็นบุตรของเรา; และตราบเท่าที่พวกเขาหาฝ่าฝืนกฎของเราไม่ เจ้าจงแบ่งเขา ความเจ็บป่วยของพวกเขา.

๕๓ เจ้าจงยืนหยัดในสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์ของเจ้า.

๕๔ เจ้าจะไม่ถือเอาอารมณ์ของพี่น้อง

เจ้า; เจ้าจะจ่ายค่าตอบแทนสิ่งที่เจ้าจะได้รับจากพี่น้องเจ้า.

๕๕ และหากเจ้าได้รับ มากกว่าสิ่งที่จะค่าจุนเจ้า, เจ้าจงให้มันอยู่ในคลังของเรา, เพื่อทุกสิ่งจะบังเกิดตามสิ่งที่เรากล่าวไว้.

๕๖ เจ้าจงขอ, และจะให้พระคัมภีร์ของเรา ดังที่เรากำหนดไว้, และสิ่งเหล่านั้นจะได้รับการปกป้องรักษา อยู่ในความปลอดภัย;

๕๗ และเป็นสิ่งจำเป็นที่เจ้าจะนั่งไว้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น, และไม่นำมาสอนจนกว่า เจ้าจะได้รับ สิ่งเหล่านั้น อย่างสมบูรณ์.

๕๘ และเราให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่เจ้าว่าเมื่อนั้นเจ้าจะสอนสิ่งเหล่านั้นแก่มนุษย์ทั้งปวง; เพราะสิ่งเหล่านั้นจะนำมาสอนแก่ประชาชาติ, ตระกูล, ภาษาและคนทั้งปวง.

๕๙ เจ้าจงยอมรับสิ่งทั้งหลายที่เจ้าได้รับ, ซึ่งมอบแก่เจ้าในพระคัมภีร์ของเราไว้เป็นกฎ, เพื่อเป็นกฎของเราในการปกครองศาสนจักรของเรา;

๖๐ และคนที่ทำ ตามสิ่งเหล่านี้จะรอด, และคนที่หาทำสิ่งดังกล่าวจะไม่จะอับมงคล หากเขาทำเช่นนั้นต่อไป.

๖๑ หากเจ้าจะถาม, เจ้าจะได้รับการเปิด

๔๕ ง ๑ คริ. ๑๕:๑๙-๒๒.
คพ. ความหวัง.

๔๖ ก คพ. ความตาย, ทางร่างกาย.
ข วว. ๑๔:๑๓.

๔๘ ก คพ. ๔๖:๑๙.
คพ. ศรัทธา, เชื่อ (ความ).

ข คพ. รักษา, รักษาให้หาย (การ).

ค ปญจ. ๓:๑-๒;
กิจการ ๑๗:๒๖;

ฮบ. ๙:๒๗;
คพ. ๑๒๒:๙.

๕๒ ก คพ. บุตรและธิดาของพระผู้เป็นเจ้า.

ข รีม. ๑๕:๑.
คพ. ผูกมิตร.

๕๓ ก คพ. ผู้พิทักษ์, พิทักษ์ (สิ่งที่อยู่ในความ).

๕๕ ก คพ. ๘๒:๑๗-๑๙;
๑๑๙:๑-๓.

ข คพ. ๔๒:๓๔; ๕๑:๑๓.

๕๖ ก การกล่าวพาดพิงถึงการแปลพระคัมภีร์โยเนล.

คพ. ๔๕:๖๐-๖๑.

ข คพ. พระคัมภีร์—คุณค่าของพระคัมภีร์.

๕๘ ก คพ. ๑:๒.

๖๐ ก คพ. ๔๑:๕.

คพ. เชื่อฟัง (การ), เชื่อฟัง (คน).

ข โม่เสส ๕:๑๕.

คพ. อับมงคล (ความ).

เผย"มาเติมการเปิดเผย, ความรู้"มาเติมความรู้, เพื่อเจ้าจะรู้ความลึกลับ" และสิ่งที่ส่งเสริมความสงบสุข" — สิ่งนั้นที่นำมาซึ่งปีติ, สิ่งนั้นที่นำมาซึ่งนิรันดรแห่งชีวิต.

๖๒ เจ้าจงขอ, และจะเปิดเผยแก่เจ้าในเวลาอันเหมาะสมของเราเอง ว่าเยรูซาเล็มใหม่" จะสร้าง ณ ที่ใด.

๖๓ และ ดูเถิด, เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือเราจะส่งผู้รับใช้ของเราออกไปทิศตะวันออก และทิศตะวันตก, ทิศเหนือ และทิศใต้.

๖๔ และแม้ในขณะนี้, ให้คนที่ไปทิศตะวันออกสอนคนเหล่านั้นที่จะเปลี่ยนใจเลื่อมใสให้หลบหนีไปทิศตะวันตก", และนี่เป็นผลสืบเนื่องมาจากสิ่งซึ่งจะมาบนแผ่นดินโลก, และจากการมีวสันตฤดู".

๖๕ ดูเถิด, เจ้าจงยึดถือสิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้, และรางวัลของเจ้าจะยิ่งใหญ่สักเพียงใด; เพราะจะให้แก่เจ้าที่เจ้าจะรู้ความลึกลับของอาณาจักร, แต่ไม่ให้แก่โลกที่เจ้ารู้สิ่งเหล่านั้น.

๖๖ เจ้าจงยึดถือกฎซึ่งเจ้าได้รับและจงซื่อสัตย์.

๖๗ และต่อไปในภายภาคหน้า เจ้าจะได้รับพันธสัญญา" ศาสนจักร, ซึ่งจะเพียงพอที่จะสถาปนาเจ้า, ทั้งที่นี้และในเยรูซาเล็มใหม่.

๖๘ ฉะนั้น, คนที่ขาดปัญญา", ก็ให้เขาขอลาจากเรา, และเราจะให้เขาด้วยใจกรุณา และหาตำหนิเขาไม่.

๖๙ จงรื่นเริงใจ และชื่นชมยินดีเถิด, เพราะเจ้าได้รับอาณาจักร", หรืออีกนัยหนึ่ง, กุญแจ" ของศาสนจักรแล้ว. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

๗๐ บุโรหิต" และผู้สอน" พึงมีสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์" ของพวกเขา, แม้ตั้งสมาชิก.

๗๑ และ เอิลเดอร์" หรือมหาปุโรหิตผู้กำหนดไว้ให้ช่วยอธิการในฐานะที่ปรึกษาในสิ่งทั้งปวง, ต้องให้ครอบครัวพวกเขาได้รับการคำจูนจากทรัพย์สินซึ่งอุทิศถวาย" แก่อธิการ, เพื่อประโยชน์ของคนจน, และเพื่อจุดประสงค์อื่น, ดังกล่าวมาก่อนแล้ว;

๗๒ มิฉะนั้น พวกเขาก็ต้องได้รับสิ่งทดแทนที่เที่ยงธรรมสำหรับการรับใช้ทั้งหมดของพวกเขา, ไม่ว่าสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์หรืออื่น ๆ, ดังเช่นที่ปรึกษาและอธิการจะเห็นสมควรที่สุดหรือตัดสินใจเลือก.

๗๓ และอธิการ, พึงได้รับการคำจูน, ด้วย, หรือไม่ก็รับสิ่งทดแทนที่เที่ยงธรรมสำหรับการรับใช้ทั้งหมดของเขาในศาสนจักร.

๗๔ ดูเถิด, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่

๖๑ก คมพ. เปิดเผย (การ).
ข อับรา. ๑:๒.
คมพ. ความรู้; ประจักษ์พยาน.
ค คพ. ๖๓:๒๓. คมพ. ความลึกลับของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า.
ง คพ. ๓๓:๖.
จ คมพ. ปีติ.
๖๒ก คพ. ๕๗:๑-๕.

๖๔ก คพ. ๕๕:๖๔.
ข คมพ. มีวสันตฤดู (การ).
๖๗ก คพ. ๘๒:๑๑-๑๕.
๖๘ก ยากอบ ๑:๕. คมพ. ปัญญา.
๖๙ก คมพ. อาณาจักรแห่งพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าหรืออาณาจักรแห่งสวรรค์.
ข มธ. ๑๖:๑๙; คพ. ๖๕:๒. คมพ. กุญแจทั้งหลายของ

ฐานะปุโรหิต.
๗๐ก คมพ. บุโรหิต, ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน.
ข คมพ. ผู้สอน, ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน.
ค คมพ. ผู้พิทักษ์, พิทักษ์ (สิ่งที่อยู่ในความ).
๗๑ก คมพ. อุทิศ, อุทิศถวาย (การ).

เจ้า, ว่าบุคคลใดก็ตามในบรรดาพวกเจ้า, ที่เล็กกับคู่ครองของพวกเขาเพราะเหตุที่ผิดประเวณี^{๗๕}, หรืออีกนัยหนึ่ง, หากพวกเขาจะเป็นพยานต่อเจ้าด้วยความนอบน้อมที่สุดแห่งใจว่าสถานการณ์เป็นเช่นนั้น, เจ้าอย่าขับพวกเขาออกไปจากบรรดาพวกเจ้า;

๗๕ แต่หากเจ้าจะพบว่าบุคคลใดที่คู่ครองของพวกเขาเพื่อเห็นแก่การล่วงประเวณี^{๗๖}, และพวกเขาเองเป็นผู้กระทำความผิด, และคู่ครองของพวกเขามีชีวิตอยู่, พวกเขาจะถูกขับออกไปจากบรรดาพวกเจ้า.

๗๖ และอนึ่ง, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเจ้าจงเฝ้าระวัง^{๗๗} และระมัดระวัง, ด้วยการสอบถามละเอียดถี่ถ้วน, เพื่อเจ้าจะไม่รับคนเช่นนั้นในบรรดาพวกเจ้าหากคนเหล่านั้นแต่งงานแล้ว;

๗๗ และหากพวกเขายังไม่แต่งงาน, พวกเขาพึงกลับใจจากบาปทั้งหมดของพวกเขาหาไม่แล้วเจ้าจะไม่รับพวกเขา.

๗๘ และอนึ่ง, ทุกคนที่เป็นของศาสนจักรนี้ของพระคริสต์, พึงยึดถือรักษาบัญญัติและพันธสัญญาทั้งปวงของศาสนจักร.

๗๙ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, คือหากบุคคลใดในบรรดาพวกเจ้าจะมา^{๘๐} พวกเขาจะถูกส่งไปและถูกดำเนินการตามกฎหมายของแผ่นดิน; เพราะจำไว้ว่าเราจะ

ไม่ได้รับการให้อภัย; และจะพิสูจน์เรื่องนี้ตามกฎหมายของแผ่นดิน.

๘๐ และหากชายหรือหญิงใดจะประพฤติล่วงประเวณี, เขาหรือเธอพึงถูกสอบสวนต่อหน้าเอ็ลเดอร์สองคนของศาสนจักร, หรือมากกว่านั้น, และคำทุกคำจะตราไว้กล่าวหาเขาหรือเธอโดยพยานสองคนของศาสนจักรและมีไช้ของศัตรู; แต่หากมีพยานมากกว่าสองคนจะดีกว่า.

๘๑ แต่เขาหรือเธอจะถูกกล่าวโทษโดยปากของพยานสองคน; และเอ็ลเดอร์พึงเสนอเรื่องต่อหน้าศาสนจักร, และศาสนจักรพึงยกมือของพวกเขาสนับสนุนข้อกล่าวหาเขาหรือเธอ, เพื่อเขาเหล่านั้นจะถูกดำเนินการตามกฎหมายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

๘๒ และหากเป็นไปได้, ก็จำเป็นที่อธิการจะอยู่ ณ ที่นั้นด้วย.

๘๓ และเจ้าพึงกระทำดังนี้ในทุกเรื่องซึ่งจะมายู่ต่อหน้าเจ้า.

๘๔ และหากชายหรือหญิงจะปลิ้น, เขาหรือเธอจะถูกส่งไปยังกฎหมายของแผ่นดิน.

๘๕ และหากเขาหรือเธอจะลักขโมย^{๘๑}, เขาหรือเธอจะถูกส่งไปยังกฎหมายของแผ่นดิน.

๘๖ และหากเขาหรือเธอจะกล่าวเท็จ^{๘๒}, เขาหรือเธอจะถูกส่งไปยังกฎหมายของแผ่นดิน.

๘๗ และหากเขาหรือเธอทำความชั่วช้าสามานย์ใด ๆ, เขาหรือเธอจะถูกส่งไปยังกฎหมาย, แม้กฎหมายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

๗๕ก คมพ. ผิดประเวณี (การ); ผิดศีลธรรมทางเพศ (การ).

๗๕ข คมพ. ล่วงประเวณี (การ).

ข คมพ. ปิ่พพาชนียกรรม.
๗๖ก คมพ. เฝ้า, เฝ้าดู, เฝ้ารอ.
๗๖ข คมพ. ขาตกรรม.
๗๖ค คมพ. ขโมย (การ), ลัก,

ลักขโมย.
๗๖ง คมพ. ซื่อสัตย์ (ความ); กล่าวคำเท็จ (การ).

๘๘ และหากพี่น้องชายหญิงของเจ้าทำผิดต่อเจ้า, เจ้าจงพาเขาหรือเธอไปเฉพาะเขาหรือเธอกับเจ้าตามลำพัง; และหากเขาหรือเธอสารภาพเจ้าจงคืนดีกัน.

๘๙ และหากเขาหรือเธอหาสารภาพไม่ เจ้าจงส่งเขาหรือเธอไปยังศาสนจักร, ไม่ส่งไปให้สมาชิก, แต่ส่งไปให้เอ็ดเดอร์. และพึงให้ดำเนินไปในการประชุม, และมีใช้กระทำสิ่งนี้ต่อหน้าโลก.

๙๐ และหากพี่น้องชายหญิงของเจ้าทำผิดต่อผู้คนจำนวนมาก, เขาหรือเธอพึงถูกตีสอนต่อหน้าผู้คนจำนวนมาก.

๙๑ และหากคนใดทำผิดอย่างเปิดเผย,

เขาหรือเธอพึงถูกตีเตียนอย่างเปิดเผย, เพื่อเขาหรือเธอจะได้อภัย. และหากเขาหรือเธอหาสารภาพไม่, เขาหรือเธอจะถูกส่งไปยังกฎของพระผู้เป็นเจ้า.

๙๒ หากใครจะทำผิดในที่ลับตา, เขาหรือเธอพึงถูกตีเตียนในที่ลับตา, เพื่อเขาหรือเธอจะมีโอกาสสารภาพในที่ลับตาต่อเขาหรือเธอผู้ที่เขาหรือเธอทำผิด, และต่อพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อศาสนจักรจะไม่กล่าวหาให้เป็นที่ยอภัยต่อเขาหรือเธอ.

๙๓ และเจ้าพึงดำเนินการดั่งนั้นในสิ่งทั้งปวง.

ภาค ๔๓

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไอ, ในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:154-156). ในเวลานี้สมาชิกบางคนของศาสนจักรว่าุ่นใจเนื่องจากมีผู้คนถูกร้องเท็จว่าเป็นผู้เปิดเผย. ท่านศาสดาพยากรณ์ทูลถามพระเจ้าและได้รับการสื่อสารนี้ถึงเอ็ดเดอร์ของศาสนจักร. ส่วนแรกเกี่ยวกับเรื่องการปกครองของศาสนจักร; ส่วนหลังมีคำเตือนว่าเอ็ดเดอร์ต้องให้แก่ประชาชนชาติของแผ่นดินโลก.

๑-๗, การเปิดเผยและพระบัญญัติมาโดยผ่านผู้ที่ทรงกำหนดไว้เท่านั้น; ๘-๑๔, วิสุทธิชนได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยกระทำในความบริสุทธิ์อย่างหมดจดต่อพระพักตร์พระเจ้า; ๑๕-๒๒, พระเจ้าทรงส่งเอ็ดเดอร์ออกไปว่าร้องการกลับใจและเตรียมมนุษย์สำหรับวันสำคัญยิ่งของพระเจ้า; ๒๓-๒๘, พระเจ้าทรงเรียกหา

มนุษย์ด้วยสุรเสียงของพระองค์เองและผ่านพลังธรรมชาติ; ๒๙-๓๕, มิเลเนียมและการพันธนาการซาตานจะเกิดขึ้น.

โอ จงสดับฟัง, เจ้าเอ็ดเดอร์แห่งศาสนจักรของเรา, และจงเงี่ยหูฟังถ้อยคำซึ่งเราจะพูดกับเจ้า.

๒ เพราะเหตุเกิด, ตามจริงแล้ว, ตามจริง

๘๘ก คมพ. พี่น้อง (ทั้งหลาย), พี่น้องชาย; พี่น้องสตรี.

ข มธ. ๑๘:๑๔-๑๗. ค คมพ. สารภาพ (การ).

๙๐ก คมพ. ตีสอน (การ), ลงโทษ (การ).

แล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเจ้าได้รับบัญญัติข้อหนึ่งไว้เป็นกฎ^๑ สำหรับศาสนจักรของเรา, โดยผ่านคนที่เรากำหนดไว้ให้เจ้าที่จะรับบัญญัติ และการเปิดเผยจากมือเรา.

๓ และการนี้เจ้าจะรู้อย่างแน่นอน—ว่าไม่มีใครอื่นกำหนดไว้แก่เจ้าที่จะรับบัญญัติและการเปิดเผยจนกว่าจะรับเขาไป, หากเขาอยู่^๒ กับเรา.

๔ แต่ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าไม่มีใคร^๓ อีกกำหนดไว้สำหรับของประทานนี้ เว้นแต่โดยผ่านเขา; เพราะหากจะเอาไปจากเขา เขาจะไม่มีอำนาจ เว้นแต่จะกำหนดให้คนอื่นแทนที่เขา.

๕ และนี่จะเป็นกฎข้อหนึ่งแก่เจ้า, คือเจ้าจะมีได้รับคำสอนของคนหนึ่งคนใดที่จะมาต่อหน้าเจ้า ซึ่งเป็นการเปิดเผยหรือบัญญัติ;

๖ และนี่เราให้แก่เจ้าเพื่อเจ้าจะไม่ถูกลอก^๔, เพื่อเจ้าจะรู้ว่าสิ่งเหล่านี้มิได้มาจากเรา.

๗ เพราะตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าคนที่ได้รับแต่งตั้ง^๕ จากเราจะเข้าทางประตู^๖ และได้รับแต่งตั้งดังที่เราบอกเจ้าไว้ก่อนแล้ว, ที่จะสอนการเปิดเผยเหล่านั้นซึ่งเจ้าได้รับและจะได้รับโดยผ่านคนที่เรากำหนดไว้.

๘ และบัดนี้, ตูเถิด, เราให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่เจ้า, คือเมื่อเจ้ามาร่วมชุมนุมกัน เจ้าจะแนะนำ^๗ และจรรโลงใจกัน, เพื่อเจ้าจะรู้ว่าจะทำและกำกับดูแลศาสนจักรของเราอย่างไร, จะกระทำตามประเด็นต่าง ๆ ของกฎและบัญญัติของเราอย่างไร, ซึ่งเราให้ไว้.

๙ และดังนั้นเจ้าจะเป็นผู้ได้รับคำแนะนำในกฎของศาสนจักรเรา, และได้รับการชำระ^๘ ให้บริสุทธิ์^๙ โดยสิ่งที่เจ้าได้รับ, และเจ้าจงผูกมัดตนให้กระทำในความบริสุทธิ์อย่างหมดจดต่อหน้าเรา—
๑๐ คือตราบเท่าที่เจ้าทำการนี้, ก็จะเพิ่ม^{๑๐} รัศมีภาพให้อาณาจักรซึ่งเจ้าได้รับอยู่. ตราบเท่าที่เจ้าหาทำไม่, เราจะนำสิ่งนั้นไป^{๑๑}, แม้สิ่งซึ่งเจ้าได้รับ.

๑๑ เจ้าจงชำระล้างความชั่วช้าสามัญ^{๑๒} ซึ่งอยู่ในบรรดาพวกเจ้าออกไป; จงชำระตนเองให้บริสุทธิ์ต่อหน้าเรา;

๑๒ และหากเจ้าปรารถนารัศมีภาพต่างๆ ของอาณาจักร, เจ้าจงกำหนดผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิท, จูเนียร์, และสนับสนุน^{๑๓} เขาต่อหน้าเราโดยคำสวดอ้อนวอนจากศรัทธา.

๑๓ และอนึ่ง, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าหากเจ้าปรารถนาความลึกลับ^{๑๔} ของอาณาจักร, จงจัดหาอาหารและเครื่องนุ่งห่มให้เขา,

๔๓ ๒ก คพ. ๔๒.
ข คมพ. พระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า; เปิดเผย (การ).
๓ก ยอห์น ๑๕:๔.
๔ก คพ. ๒๘:๒-๓.
๖ก คพ. ๔๖:๓.
คมพ. หลอกหลวง (การ),

หลอกหลวง (คำ).
๓ก คมพ. แต่งตั้ง (การ).
ข มธ. ๗:๑๓-๑๔;
๒ นี. ๙:๔๑; ๓๑:๙, ๑๗-๑๘;
๓ นี. ๑๔:๑๓-๑๔;
คพ. ๒๒:๑-๔.
๘ก คพ. ๘๘:๗๗.
๙ก คมพ. ทำ (ชำระ)

ให้บริสุทธิ์ (การ).
๑๐ก แอลมา ๑๒:๑๐.
ข มาระโก ๔:๒๕.
๑๑ก คมพ. บาบ.
๑๒ก คมพ. สนับสนุนผู้นำศาสนจักร (การ).
๑๓ก คมพ. ความลึกลับของพระเจ้าเป็นเจ้า.

และสิ่งใดก็ตามที่เขาจำเป็นเพื่อทำงาน ให้สำเร็จซึ่งด้วยงานนั้นเราบัญญัติเขา;

๑๔ และหากเจ้าหาทำสิ่งนี้ไม่ เขาจะ คงอยู่กับคนเหล่านั้นที่รับเขา, เพื่อเราจะ เก็บผู้คนบริสุทธิ์^กต่อเราไว้สำหรับตัวเรา.

๑๕ อนึ่ง, เรากล่าว, จงสดับฟัง เจ้าเอล เดอร์แห่งศาสนจักรของเรา, ผู้ที่เรากำหนด ไว้: เราจะไม่ส่งเจ้าออกไปเพื่อรับการสอน, แต่เพื่อสอน^ขลูกหลานมนุษย์ถึงเรื่องซึ่ง เราให้ไว้ในมือเจ้าโดยอำนาจของพระ วิญญาณ^คของเรา;

๑๖ และเจ้าต้องรับการสอน^กจากเบื้อง บน. จงชำระตนเองให้บริสุทธิ์^ขและเจ้า จะได้รับการประสาท^คอำนาจ, เพื่อเจ้าจะ ให้แมดั่งที่เราพูดไว้.

๑๗ เจ้าจงสดับฟัง, เพราะ, ดุเถิด, วัน^ก สำคัญยิ่ง^ขของพระเจ้าอยู่แค่เอื้อม.

๑๘ เพราะวันนั้นจะมาถึงเมื่อพระเจ้า จะทรงเอ่ยสุรเสียง^กของพระองค์ออกมา จากสวรรค์; ไฟสวรรค์จะสัน^ขและแผ่นดิน โลกจะสะเทือน^ค, และแต่รัของพระเจ้า ผู้เป็นเจ้าของจะส่งเสียง^กทั้งยาวนานและดัง, และจะกล่าวแก่ประชาชาติที่หลับอยู่ว่า: เจ้าวิสุทธิชนจงลุกขึ้น^ขและมีชีวิต; เจ้า คนบาปจงอยู่เฉย^คและหลับ^คไปจนกว่า เราจะเรียกอีกครั้ง.

๑๙ ดังนั้น จงคาดเอาเจ้าเกลือกเราจะ พบเจ้าในบรรดาคนชั่วร้าย.

๒๐ จงเปล่งเสียงของเจ้าและอย่ายังไว้. จงเรียกหาประชาชาติให้กลับใจ, ทั้งสูง วยและเยาว์วัย, ทั้งทาสและไท, โดยกล่าว ว่า: จงเตรียมตนเองให้พร้อมรับวันสำคัญ ยิ่งของพระเจ้า;

๒๑ เพราะหากเรา, ผู้เป็นมนุษย์, เปล่ง เสียงของเราและเรียกหาเจ้าให้กลับใจ, และเจ้าเกลียดเรา, เจ้าจะว่าอย่างไรเล่า เมื่อวันนั้นมาถึงเมื่อฟ้าร้อง^กจะส่งเสียงจาก สุดแดนแผ่นดินโลก, โดยพูดเข้าหูคนทั้ง ปวงที่มีชีวิต, โดยกล่าวว่า—จงกลับใจ, และเตรียมรับวันสำคัญยิ่งของพระเจ้า?

๒๒ แท้จริงแล้ว, และอนึ่ง, เมื่อบรรดา สายฟ้าจะพุ่งออกจากทิศตะวันออกไป ยังทิศตะวันตก, และจะส่งเสียงของมัน ออกไปถึงคนทั้งปวงที่มีชีวิต, และทำให้ หูของคนทั้งปวงอื้ออึงด้วยเสียงที่ได้ยิน, โดยกล่าวถ้อยคำเหล่านี้—เจ้าจงกลับใจ, เพราะวันสำคัญยิ่งของพระเจ้ามาถึง?

๒๓ และอนึ่ง, พระเจ้าจะทรงเอ่ย สุรเสียงของพระองค์จากสวรรค์, โดยตรัส ว่า: จงสดับฟัง, โอ เจ้าประชาชาติของแผ่นดิน โลก และฟังพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็น เจ้าพระองค์นั้นผู้ทรงสร้างเจ้า.

๑๔ก คมพ. บริสุทธิ์ (ความ), พิศุทธิ์ (ความ).	คพ. ๓๘:๓๒; ๓๕:๘-๙; ๑๑๐:๘-๑๐.	คพ. ๔๕:๔๘. ค คพ. ๘๘:๘๗.
๑๕ก คมพ. งานเผยแผ่ศาสนา. ข คมพ. สอน, ผู้สอน—การ สอนด้วยพระวิญญาณ.	๑๓ก คพ. ๒๓:๘. คมพ. เสด็จมาครั้งที่สอง ของพระเยซูคริสต์ (การ).	ง คพ. ๒๓:๑๓; ๔๕:๔๕. จ คมพ. พื้นดินชีวิต (การ), พื้นดินพระชนม์ (การ).
๑๖ก คมพ. ดลใจ (การ), แรง บันดาลใจ.	ข มลค. ๔:๕; คพ. ๒:๑; ๓๔:๖-๙.	ฉ คพ. ๗๖:๘๕; ๘๘:๑๐๐-๑๐๑.
ข คมพ. ทำ (ชำระ) ให้ บริสุทธิ์ (การ).	๑๘ก โยเอล ๒:๑๑; คพ. ๑๓๓:๕๐.	ซ มอริ. ๓:๑๓-๑๔. ๒๑ก ๒ น้. ๒๗:๒;
ค ลูกา ๒๔:๔๓;	ข โยเอล ๒:๑๐; ๓:๑๖;	คพ. ๘๘:๙๐.

๒๔ โธ, เจ้าประชาชาติของแผ่นดินโลก, ที่ครั้งก็หนแล้วเล่าที่เราอาจรวมเจ้าไว้ด้วยกัน ดังम्मไก่ รวมลูกเจี๊ยบของมันไว้ใต้ปีก, แต่เจ้าหายอม่ไม่!

๒๕ ก็ครั้งก็หนแล้วที่เราเรียกหาเจ้าโดยปากผู้รับใช้ของเรา, และโดยการปฏิบัติของเหล่าเทพ, และโดยเสียงของเราเอง, และโดยเสียงของฟ้าคำรนคำราม, และโดยเสียงของสายฟ้าฟาด, และโดยเสียงของพายุฝนฟ้าคะนอง, และโดยเสียงของแผ่นดินไหว, และพายุลูกเห็บรุนแรง, และโดยเสียงของความอดอยาก และโรคระบาดทุกชนิด, และโดยเสียงดังของแตร, และโดยเสียงของการพิพากษา, และโดยเสียงของความเมตตาตลอดทั้งวัน, และโดยเสียงของรัศมีภาพและเกียรติยศและความมั่งคั่งแห่งชีวิตนิรันดร์, และอาจช่วยเจ้าให้รอดด้วยความรอดอันเป็นนิจ, แต่เจ้าหายอม่ไม่!

๒๖ ดูเถิด, วันนั้นมาถึงแล้ว, เมื่อถ้วยแห่งความพิโรธในความเคืองแค้นของเราเต็มเปี่ยม.

๒๗ ดูเถิด, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่านี่เป็นพระวจนะของพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า.

๒๘ ดังนั้น, เจ้าจงทำงาน, เจ้าจงทำงาน^๑ ในสวนองุ่นของเรา เป็นครั้งสุดท้าย— เป็นครั้งสุดท้ายจงเรียกหาผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลก.

๒๙ เพราะในเวลาอันเหมาะสมของเราเอง เราจะมา^๒ บนแผ่นดินโลกในการพิพากษา, และผู้คนของเราจะได้รับการไถ่และจะปกครองกับเราบนแผ่นดินโลก.

๓๐ เพราะมิลเลนเนียมอันยิ่งใหญ่, ซึ่งเราพูดถึงโดยปากผู้รับใช้ของเรา, จะมาถึง.

๓๑ เพราะชาตานั้นจะถูกพันธนาการ^๓, และเมื่อเขาได้รับการปลดปล่อยอีกครั้ง เขาจะปกครองเพียงชั่วระยะเวลาไม่นาน^๔, และจากนั้นจุดจบของแผ่นดินโลกก็มาถึง.

๓๒ และคนที่มิมีชีวิตอยู่ในความชอบธรรม จะถูกเปลี่ยน^๕ ในพริบตา, และแผ่นดินโลกจะสูญสิ้นตั้งด้วยไฟ.

๓๓ และคนชั่วร้ายจะออกไปสู่ไฟ^๖ที่ไม่รู้ดับ, และจุดจบของตนไม่มีมนุษย์คนใดล่วงรู้บนแผ่นดินโลก, ทั้งไม่มีวันจะได้รู้, จนกว่าพวกเขาจะมาอยู่ต่อหน้าเราในการพิพากษา^๗.

๓๔ เจ้าจงสดับฟังถ้อยคำเหล่านี้. ดูเถิด, เราคือพระเยซูคริสต์, พระผู้ช่วยให้รอด^๘

<p>๒๔ก มธ. ๒๓:๓๗; ๓ นี. ๑๐:๔-๖. ข คมพ. กบฏ (การ). ๒๕ก ฮีล. ๑๒:๒-๔. ข มธ. ๒๓:๓๔. คมพ. ศาสดาพยากรณ์. ค คพ. ๗:๖; ๑๓๐:๔-๕. ง ยรม. ๒๔:๑๐; อาโมส ๕:๖; คพ. ๘๗:๖; จส—ม ๑:๒๙. จ คมพ. เมตตา (ความ, พระ, มี). ฉ คมพ. ชีวิตนิรันดร์; อมตะ</p>	<p>(ความเป็น); ความรอด. ๒๘ก เจคอบ ๕:๗๑; คพ. ๓๓:๓. คมพ. สวนองุ่นของพระเจ้า. ๒๙ก คมพ. เสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ (การ). ๓๐ก คมพ. มิลเลนเนียม. ๓๑ก นี. ๒๒:๒๖. คมพ. มาร. ข คพ. ๔๕:๕๕; ๘๔:๑๐๐; ๘๘:๑๑๐. ค วว. ๒๐:๓; เจคอบ ๕:๗๗;</p>	<p>คพ. ๒๙:๒๒. ง คมพ. โลก—การสิ้นสุดของโลก. ๓๒ก คมพ. ชอบธรรม (ความ). ข ๑ คร. ๑๕:๕๑-๕๒; คพ. ๖๓:๕๑; ๑๐๑:๓๑. คมพ. ฟันคนชีวิต (การ), ฟันคนพระชนม์ (การ). ๓๓ก มธ. ๓:๑๒. ข คมพ. พระเยซูคริสต์—พระผู้พิพากษา. ๓๔ก คมพ. พระผู้ช่วยให้รอด.</p>
---	---	--

ของโลก. จงสั่งสม^๗ เรื่องเหล่านี้ไว้ในใจ
เจ้า, และให้สังฆกรรม^๘ แห่งนินทรสถิตี^๙
อยู่ในจิตใจเจ้า.

๓๕ จงมีสติ^๖. จงรักษาบัญญัติทั้งหมด
ของเรา. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

ภาค ๔๔

การเปิดเผยที่ประทานแก่โจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ และซิดนีย์ ริกตัน, ที่เคิร์ท
แลนด์, รัฐไอโอไอโอ, ปลายเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church,
1:157). เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดที่นำเสนอไว้ในนี้, ศาสนจักรจึงกำหนดให้มีการ
ประชุมใหญ่ต้นเดือนมิถุนายนที่จะถึง.

๑-๓, เอ็ลเดอร์ต้องร่วมชุมนุมกันในการ
ประชุมใหญ่; ๔-๖, พวกเขาต้องวางระเบียบ
ตามกฎหมายของแผ่นดินและดูแลคนยากจน.

ดู เกิด, พระเจ้าตรัสกับเจ้า ผู้รับใช้ของ
เราดังนี้, เราเห็นสมควรว่าเจ้าพึง
เรียกเอ็ลเดอร์แห่งศาสนจักรของเรา
รวมกัน, จากทิศตะวันออกและจากทิศ
ตะวันตก, และจากทิศเหนือและจากทิศ
ใต้, โดยจดหมายหรือวิธีอื่น.

๒ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, คือตรา
เท้าที่พวกเขาเชื่อสัตย์, และใช้ศรัทธาใน
เรา, เราจะเทพระวิญาณ^๖ ของเราลงมา
ให้พวกเขาในวันที่พวกเขาประชุมกัน.

๓ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือพวก
เขาจะออกไปในภูมิภาคต่าง ๆ โดยรอบ,
และสั่งสอน^๗ การกลับใจแก่ผู้คน.

๔ และหลายคนจะเปลี่ยนใจเลื่อมใส^๖,
ถึงขนาดที่เจ้าจะได้ปลังมาวางระเบียบ
ให้ตนเองตาม^๖ กฎของมนุษย์;

๕ เพื่อศัตรู^๖ ของเจ้าจะไม่มีพลังเหนือ
เจ้า; เพื่อเจ้าจะได้รับ การปกป้องรักษา
ในสิ่งทั้งปวง; เพื่อจะทำให้เจ้าสามารถ
รักษา^๖ กฎของเรา; เพื่อเครื่องพันธนาการ
ทุกอย่างจะหลุดไปซึ่งเครื่องพันธนาการ
นั้น ศัตรู^๖ หมายถึง มันจะใช้ ทำลาย ผู้คน
ของเรา.

๖ ดูเกิด, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเจ้าต้อง
ไปเยี่ยม^๖ คนจนและคนขัดสนและช่วย
สงเคราะห์เพื่อคลายความทุกข์ยากของ
คนเหล่านั้น, เพื่อพวกเขาจะได้รับการ
ดูแลจนกว่าสิ่งทั้งปวงจะกระทำไปตาม
กฎของเราซึ่งเจ้าได้รับ. เอเมน.

๓๕ข จส—ม ๑:๓๓.
ค คพ. ๘๔:๖๑;
๑๐๐:๗-๘.
ง คมพ. ครุ่นคิด, ไตร่ตรอง.
จ คมพ. ความคิด, ความ
นึกคิด, จิตใจ.

๓๕ก รีม. ๑๒:๓;
คพ. ๑๘:๒๑.
๔๔ ๒ก กิจการ ๒:๑๗.
๓ก คมพ. สั่งสอน.
๔ก คมพ. เปลี่ยนใจเลื่อมใส
(การ).

ข คพ. ๙๘:๕-๗.
๕ก ๒ นี. ๔:๓๓.
๖ก ยากอบ ๑:๒๓.
คมพ. สงสาร (ความ);
ความผูก.

ภาค ๔๕

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ ถึงศาสนจักร, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไอ, วันที่ ๗ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:158-163). เพื่อเป็นคำปรารภสำหรับบันทึกของท่านเกี่ยวกับการเปิดเผยนี้, ท่านศาสดาพยากรณ์แสดงว่า “ศาสนจักรในยุคสมัยนี้... มีรายงานเท็จ... และเรื่องโง่เขลา, ตีพิมพ์... และแพร่สะพัดออกมามาก, ... เพื่อกีดกันผู้คนมิให้มาสนใจงาน, หรือน้อมรับความเชื่อ... แต่ยังคงความปรารถนาไว้สำหรับ, ... ข้าพเจ้าได้รับดังนี้” (History of the Church, 1:158).

๑-๕, พระคริสต์ทรงเป็นผู้วิงวอนพระบิดาแทนเรา; ๖-๑๐, พระกิตติคุณคือผู้ส่งสารที่เตรียมมรรคาไว้ก่อนพระเจ้า; ๑๑-๑๕, พระเจ้าทรงรับเอโนคและพี่น้องของท่านไว้กับพระองค์; ๑๖-๒๓, พระคริสต์ทรงเปิดเผยเครื่องหมายแห่งการเสด็จมาของพระองค์ตามที่ประทานไว้บนภูเขาเมกะกอกเทศ; ๒๔-๓๘, พระกิตติคุณจะได้รับการฟื้นฟู, เวลาของคนต่างชาติจะสิ้นสุดลง, และโรคร้ายแห่งวิปโยคจะปกคลุมแผ่นดิน; ๓๙-๔๗, เครื่องหมาย, การอันน่าพิศวง, และการฟื้นคืนพระชนม์จะเกิดขึ้นพร้อมกับการเสด็จมาครั้งที่สอง; ๔๘-๕๓, พระคริสต์จะทรงยืนบนภูเขาเมกะกอกเทศ, และชาวยิวจะเห็นบาดแผลที่พระหัตถ์และพระบาทของพระองค์; ๕๔-๕๙, พระเจ้าจะทรงปกครองในช่วงมิลเลเนียม; ๖๐-๖๒, ท่านศาสดาพยากรณ์ได้รับคำแนะนำให้เริ่มแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาใหม่, โดยผ่านงานนี้ข้อมูล

สำคัญจะทำให้เป็นที่รู้; ๖๓-๗๕, วิสุทธิชนได้รับบัญชาให้มารวมกันและสร้างเยรูซาเล็มใหม่, ซึ่งผู้คนจากประชาชาติทั้งปวงจะมายังสถานที่นี้.

จง สดับ ฟัง เถิด, โอ้เจ้าผู้คนแห่งศาสนจักรของเรา, แก่ผู้ที่อาณาจกร^๑ ให้ไว้; เจ้าจง สดับ ฟัง และจงเงี่ยหู ฟัง พระองค์ผู้ทรงวางรากฐานของแผ่นดินโลก, ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และไพรมัลทั้งปวงในนั้น, และโดยพระองค์นี้สิ่งทั้งปวงสร้างขึ้นมาซึ่งมีชีวิต, และเคลื่อนไหว, และมีการดำรงอยู่.

๒ และเรากล่าวอีก, จงสดับฟังเสียงของเรา, เปลือกความตาย^๒จะตามทันเจ้า; ในโมง^๓เมื่อเจ้าหาคิดไม่ว่าฤดูร้อนจะผ่านไป, และฤดูเก็บเกี่ยว^๓สิ้นสุด, และจิตวิญญาณเจ้าไม่รอด.

๓ จงฟังพระองค์ซึ่งทรงเป็นผู้วิงวอน^๓ พระบิดาแทนเจ้า, ผู้กำลังวิงวอนแก่ต่างให้เจ้าต่อพระพักตร์พระองค์—

<p>๔๕ ๑ก คมพ. ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์. ข คพ. ๕๐:๓๕. ค ยรม. ๑๔:๒๒; ๓ นี. ๑๖:๑๕;</p>	<p>คพ. ๑๔:๙. คมพ. สร้าง (การ). ๒ก แอลิศา ๓๔:๓๓-๓๕. ข มธ. ๒๔:๔๔.</p>	<p>ค ยรม. ๘:๒๐; คพ. ๕๖:๑๖. คมพ. ฤดูเก็บเกี่ยว. ๓ก คพ. ๖๒:๑. คมพ. ผู้วิงวอนแทน.</p>
---	---	--

๔ โดยทูลว่า: พระบิดา, ขอพระองค์ทอดพระเนตรความทุกข์เวทนา^๑และความตายของคนที่มิได้ทำบาป^๒, ผู้ที่พระองค์พอพระทัยมาก; ขอพระองค์ทอดพระเนตรพระโลหิตของ พระบุตรของพระองค์ ซึ่งหลังไว้, พระโลหิตของคน^๓ที่พระองค์ทรงมอบให้ เพื่อพระองค์เองจะทรงได้รับสรรเสริญ^๔;

๕ ดังนั้น, พระบิดา, ขอทรงละเว้นพี่น้องเหล่านี้ของข้าพระองค์^๕ที่เชื่อ^๖ในนามของข้าพระองค์, เพื่อพวกเขาจะมาหาข้าพระองค์และมีชีวิตอันเป็นนิรันดร์^๗.

๖ จงสดับฟัง, โอ้เจ้าผู้คนแห่งศาสนจักรของเรา, และเจ้าเอ็ลเดอร์จึงฟังด้วยกัน, และได้ยินเสียงของเราตลอดเวลาที่เรียกว่าวันนี้^๘, และอย่าทำใจแข็งกระด้าง;

๗ เพราะตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้าว่า เราเป็นอัลฟาและโอเมกา^๙, ปฐมและอวสาน, แสงสว่างและชีวิตของโลก—แสงสว่าง^{๑๐}ซึ่งส่องในความมืดและความมืดหาเข้าใจแสงสว่างนี้ไม่.

๘ เรามาหาคนของเรา, และคนของเราหารับเราไม่; ทว่ามากเท่าที่รับเราไว้ เราได้ให้อำนาจ^{๑๑}ที่จะทำปาฏิหาริย์^{๑๒}หลายอย่าง,

และมาเป็นบุตร^{๑๓}ของพระเจ้า; และแม้กับคนที่เชื่อ^{๑๔}ในนามของเรา เราก็กให้อำนาจที่จะได้ชีวิตนิรันดร์^{๑๕}.

๙ และแม้ตั้งนั้นเราส่งพันธสัญญา^{๑๖}อันเป็นนิรันดร์^{๑๗}ของเรามาในโลก, มาเป็นแสงสว่างแก่โลก, และเป็นมาตรฐาน^{๑๘}ให้ผู้คนของเรา, และให้คนต่างชาติ^{๑๙}แสวงหามัน, และเป็นผู้ส่งสาร^{๒๐}ต่อหน้าเราเพื่อเตรียมมรรคาไว้ก่อนเรา.

๑๐ ดังนั้น, เจ้าจงมาหามัน, และกับคนที่มาเราจะให้เหตุผลดั่งกับคนในสมัยโบราณ, และเราจะแสดงเหตุผลที่ทรงพลัง^{๒๑}ของเราแก่เจ้า.

๑๑ ดังนั้น, เจ้าจงสดับฟังด้วยกันและให้เราแสดงแก่เจ้าแม้ปรัชญา^{๒๒}ของเรามา—ปรัชญา^{๒๓}ของพระองค์ผู้^{๒๔}ที่เจ้ากล่าวว่า เป็นพระเจ้าเป็นเจ้าของเอโนค^{๒๕}, และพี่น้องของเขา,

๑๒ ผู้ที่เราแยก^{๒๖}ไปจากแผ่นดินโลก, และรับไว้กับตัวเรา—เมือง^{๒๗}ที่สงวนไว้จนกว่าวันแห่งความชอบธรรมวันหนึ่งจะมาถึง—วันซึ่งคนบริสุทธิ์^{๒๘}ที่ทั้งปวงแสวงหา, และพวกเขาหาพบมันไม่เนื่องจากความชั่วร้ายและความน่าชิงชัง;

๔ก คพ. ๑๓:๑๘-๑๙.
 คมพ. ซดใช้ (การ).
 ข ฮีบ. ๔:๑๕.
 ค ยอห์น ๑๒:๒๘.
 ๕ก คพ. ๒๐:๒๕;
 ๓๕:๒; ๓๘:๔.
 ข ยอห์น ๓:๑๖.
 ๖ก ฮีบ. ๓:๑๓;
 คพ. ๖๔:๒๓-๒๕.
 ๗ก วว. ๑:๘; ๒๑:๖;
 คพ. ๑๙:๑.
 ข ยอห์น ๑:๕.
 ๘ก มธ. ๑๐:๑.

คมพ. พลัง, เดชานุภาพ,
 พลังอำนาจ.
 ข คมพ. ปาฏิหาริย์.
 ค คมพ. บุตรและบิดาของ
 พระผู้เป็นเจ้า.
 ง คมพ. เชื่อ (ความ);
 ศรัทธา, เชื่อ (ความ).
 จ คพ. ๑๔:๗.
 ๙ก ยรม. ๓๑:๓๑-๓๕;
 มอธ. ๕:๒๐.
 ข คมพ. พันธสัญญาใหม่
 และเป็นนิรันดร์, พันธสัญญา
 อันเป็นนิรันดร์.

ค ๒ นี. ๒๓:๒.
 ง อสย. ๔๒:๖;
 ๒ นี. ๑๐:๙-๑๘.
 จ มลค. ๓:๑.
 ๑๐ก อสย. ๔๑:๑๐-๑๒.
 คพ. ๕๐:๑๐-๑๒.
 ๑๑ก โมเสส ๗:๖๙.
 ๑๒ก ปจส. ปฐก. ๑๔:๓๐-๓๕;
 คพ. ๓๘:๔;
 โมเสส ๗:๒๑.
 ข โมเสส ๗:๖๒-๖๔.
 คมพ. ซายัน.

๑๓ และยอมรับว่าพวกเขาเป็นคนแปลกหน้า^๑ และคนแปลกถิ่นบนแผ่นดินโลก;

๑๔ แต่ได้รับสัญญา^๒ ว่าพวกเขาจะพบและเห็นมันในเนื้อหนังของตน.

๑๕ ดังนั้น, จงสดับฟัง และเราจะชี้แจงเหตุผลกับเจ้า, และเราจะพูดกับเจ้า และพยากรณ์, ดังกับคนในสมัยโบราณ.

๑๖ และเราจะแสดงให้เห็นอย่างแจ่มชัดดังที่เราแสดง^๓ แก่สานุศิษย์ของเราขณะที่เรายืนอยู่ต่อหน้าพวกเขาในเนื้อหนัง, และพูดกับพวกเขาโดยกล่าวว่า: ดังที่เจ้าถามเราเกี่ยวกับเครื่องหมาย^๔ การมาของเรา, ในวันที่เราจะมาในรัศมีภาพของเราในหมู่เมฆแห่งฟ้าสวรรค์, เพื่อให้สัญญาที่เราทำไว้กับบรรพบุรุษของเจ้าเกิดสัมฤทธิ์ผล,

๑๗ เพราะเนื่องจากเจ้าเห็นว่าการแยกออกไป^๕ เป็นเวลานานของวิญญาณ^๖ เจ้าจากร่างของเจ้าเป็นพันธนาการ, เราจะแสดงแก่เจ้าว่าวันแห่งการไถ่จะมาอย่างไร, และการฟื้นฟูอิสราเอลที่กระจัดกระจาย^๗ ด้วย.

๑๘ และบัดนี้เจ้าเห็นวิหารนี้^๘ ซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม, ซึ่งเจ้าเรียกว่าพระนิเวศน์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, และศัตรูเจ้ากล่าวว่าพระนิเวศน์นี้จะไม่พินาศเลย.

๑๙ แต่, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ว่า

ความหายนะจะมาถึงคนรุ่นนี้ตั้งขโมยในยามค่ำคืน, และผู้คนที่ตั้งกล่าวจะถูกทำลายและกระจัดกระจายในบรรดาประชาชาติทั้งปวง.

๒๐ และวิหารนี้^๙ ซึ่งเจ้าเห็นบัดนี้จะถูกโค่นลงจนจะไม่หลงเหลือแม้หินสักก้อนซ้อนทับกันอยู่เลย.

๒๑ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น คือ, ชาวิวูร์นนี้จะไม่ล่องลับไปจนกว่าความหายนะทุกอย่างซึ่งเราบอกเจ้าไว้เกี่ยวกับพวกเขาจะบังเกิดขึ้น.

๒๒ เจ้ากล่าวว่าเจ้ารู้ว่าการสิ้นสุด^{๑๐} ของโลกมาถึง; เจ้ากล่าวด้วยว่าเจ้ารู้ว่าฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกจะสูญสิ้นไป;

๒๓ และในนี้เจ้ากล่าวถูกแล้ว, เพราะมันเป็นเช่นนั้น; แต่เรื่องเหล่านี้ซึ่งเราบอกเจ้าจะไม่สูญสิ้นไปจนกว่าทุกสิ่งจะลุล่วง.

๒๔ และนี่ เรา บอก เจ้า เกี่ยวกับเยรูซาเล็ม; และเมื่อวันนั้นจะมาถึง, ส่วนหนึ่งที่เหลืออยู่จะกระจัดกระจาย^{๑๑} ในบรรดาประชาชาติทั้งปวง;

๒๕ แต่เราจะรวม^{๑๒} พวกเขาอีก; แต่พวกเขาจะคงอยู่อย่างนั้นจนกว่าเวลาของคนต่างชาติ^{๑๓} จะสิ้นสุดลง.

๒๖ และในวันนั้น^{๑๔} จะได้ยินเรื่อง

๑๓ก ฮีบ. ๑๑:๑๓;
 ๑ ปต. ๒:๑๑.
 ๑๔ก ฮีบ. ๑๑:๘-๑๓;
 โมเสส ๗:๖๓.
 ๑๖ก มธ. ๒๔; ลูกา ๒๑:๗-๓๖;
 จส—ม ๑.
 ข คมพ. เสด็จมาครั้งที่สอง
 ของพระเยซูคริสต์
 (การ).

๑๗ก คพ. ๑๓๘:๕๐.
 ข คมพ. วิญญาณ.
 ค คมพ. อิสราเอล—การ
 รวบรวมอิสราเอล.
 ง ๑ นี. ๑๐:๑๒-๑๔.
 คมพ. อิสราเอล—การกระ
 จัดกระจายของอิสราเอล.
 ๒๒ก คมพ. โลก—การสิ้นสุด
 ของโลก.

๒๔ก ๒ นี. ๒๕:๑๕.
 ๒๕ก นทม. ๑:๙;
 อสย. ๑๑:๑๒-๑๔;
 ๑ นี. ๒๒:๑๐-๑๒;
 ๒ นี. ๒๑:๑๒-๑๔.
 ข ลูกา ๒๑:๒๔.
 ๒๖ก คมพ. ยุคสุดท้าย, วันเวลา
 สุดท้าย.

สงคราม^๗ และข่าวลือเรื่องสงคราม, และทั้งแผ่นดินโลกจะอยู่ในความโกลาหล, และใจมนุษย์จะท้อแท้^๘, และพวกเขาจะกล่าวว่าพระคริสต์ทรงรีรอ^๙ การเสด็จมาของพระองค์จนกว่าการสูญสิ้นของแผ่นดินโลก.

๒๗ และความรักของมนุษย์จะเป็นชาลง, และ ความชั่วช้าสามัญจะมีมาก.

๒๘ และเมื่อเวลาของคนต่างชาติ^{๑๐} เข้ามา, แสงสว่าง^{๑๑} จะฉายส่องในบรรดาพวกเขาที่นั่นอยู่ในความมืด, และจะเป็นความสมบูรณ์แห่งกิตติคุณของเรา;

๒๙ แต่พวกเขาไม่รับ^{๑๒} สิ่งนี้; เพราะพวกเขาหาสำเหนียกแสงสว่าง^{๑๓} นั้นไม่, และพวกเขาหันเหใจ^{๑๔} ไปจากเราเพราะกฎเกณฑ์^{๑๕} ของมนุษย์.

๓๐ และในคนรุ่นนั้นเวลาของคนต่างชาติจะสิ้นสุดลง.

๓๑ และจะมีมนุษย์ยืนยงอยู่ในคนรุ่นนั้น, ซึ่งจะไม่ลวงกลับไปจนกว่าพวกเขาจะเห็น^{๑๖} สัตว์ตัวดอกออกไปเป็นวงกว้าง; เพราะโรคภัยแห่งวิปโยคจะปกคลุมแผ่นดิน.

๓๒ แต่ศาสนิกษย์ของเราจะยืน^{๑๗} อยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์, และจะไม่หวั่นไหว; แต่ในบรรดาคนชั่วร้าย, มนุษย์จะเปล่ง

เสียงของพวกเขาและสาปแช่ง^{๑๘} พระผู้เป็นเจ้าและตาย.

๓๓ และจะมีแผ่นดินไหว^{๑๙} ในสถานที่ต่าง ๆ ด้วย, และความมรกร้างว่างเปล่ามากมาย; แต่มนุษย์จะยังทำใจแข็งกระด้างต่อ^{๒๐} ต้านเรา, และพวกเขาจะจับดาบ^{๒๑}, ต่อกู้กัน, และพวกเขาจะชนฆ่ากัน.

๓๔ และบัดนี้, เมื่อเราพระเจ้าพูดถ้อยคำเหล่านี้กับศาสนิกษย์ของเรา, พวกเขากังวลใจ.

๓๕ และเรากล่าวแก่พวกเขา: อย่ากังวลใจ^{๒๒} เลย, เพราะ, เมื่อสิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้จะบังเกิดขึ้น, เจ้าจะรู้ว่าสัญญาซึ่งทำไว้กับเจ้าจะเกิดสัมฤทธิ์ผล.

๓๖ และเมื่อแสงสว่างจะเริ่มฉายส่อง, มันจะเป็นกับพวกเขาเหมือนดังคำอุปมาซึ่งเราจะแสดงแก่เจ้า—

๓๗ เจ้ามองดูต้นมะเดื่อ^{๒๓}, และเจ้าเห็นมันด้วยดวงตาเจ้า, และเจ้ากล่าวเมื่อมันเริ่มระบัด, และใบของมันยังอ่อน, ว่าบัดนี้ฤดูร้อนอยู่แค่เอื้อม;

๓๘ แม้มันจะเป็นเช่นนั้นในวันนั้นเมื่อพวกเขาจะเห็นสิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้, เมื่อนั้นพวกเขาจะรู้ว่าโมงโกลส์เข้ามาแล้ว.

๓๙ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือคน

<p>๒๖ข คพ. ๘๗; จส—ม ๑:๒๓. คฤกา ๒๑:๒๖. จ ๒ ปต. ๓:๓-๑๐. ๒๘ก ๑ นี. ๑๕:๑๓. ข คมพ. สว่าง (ความ), แสงสว่าง, แสงสว่างของพระคริสต์; พื้นฟูพระ</p>	<p>กิตติคุณ (การ). ๒๙ก ยอห์น ๑:๕. ข มธ. ๑๕:๘-๙. ค คพ. ๓:๖-๘; ๔๖:๗; จส—ป ๑:๑๙. ๓๑ก คพ. ๕:๑๙-๒๐; ๙๗:๒๒-๒๕. ๓๒ก คพ. ๑๐๑:๒๑-๒๒, ๖๔.</p>	<p>ข วว. ๑๖:๑๑, ๒๑. ๓๓ก คพ. ๔๓:๑๘; ๘๘:๘๗-๙๐. ข คพ. ๖๓:๓๓. ๓๕ก มธ. ๒๔:๖. ๓๗ก มาระโก ๑๓:๒๘; ลูกา ๒๑:๒๙-๓๑.</p>
---	---	--

ที่เกรงกลัว^๖ เราจะเผ่ารอ^๗ ให้ถึงวัน^๘ สำคัญ^๙ ยิ่งของพระเจ้า, แม้เผ่ารอเครื่องหมาย^{๑๐} การเสด็จมาของบุตรแห่งพระมหารัฐ^{๑๑}.

๔๐ และพวกเขาจะเห็นเครื่องหมาย และการอันนำพิศวง, เพราะสิ่งเหล่านี้จะแสดงออกมาในฟ้าสวรรค์เบื้องบนและในแผ่นดินโลกเบื้องล่าง.

๔๑ และพวกเขาจะเห็นเลือด, และไฟ^๑, และหมอกควัน.

๔๒ และก่อนที่วันของพระเจ้าจะมาถึง, ดวงอาทิตย์^๒ จะกลับกลายเป็นความมืดมิด, และดวงจันทร์จะกลับกลายเป็นโลหิต, และเหล่าดวงดาวาร่วงหล่นจากฟ้าสวรรค์.

๔๓ และเราจะรวบรวมคนที่เหลืออยู่มายังสถานที่นี้;

๔๔ และเมื่อนั้นพวกเขาจะมองหาเรา, และ, ตูเถิด, เราจะมา; และพวกเขาจะเห็นเราในหมู่เมฆแห่งฟ้าสวรรค์, ห่อหุ้มด้วยอำนาจและรัศมีภาพ^๓ เรื่องโรจน; พร้อมด้วยเทพผู้บริสุทธิ์ทั้งหมด; และคนที่มิได้เผ่ารอ^๔ เราจะถูกตัดขาด.

๔๕ แต่ก่อนที่พระพาหุของพระเจ้าจะ

หวดลงมา, เทพผู้หนึ่งจะเป่าแตร^๕ ของเขา, และวิสุทธิชนที่หลับอยู่จะออกมา^๖ พบเราในเมฆ^๗.

๔๖ ดังนั้น, หากเจ้าหลับอยู่ในความสงบสุข^๘ เจ้าย่อมเป็นสุข; เนื่องจากเจ้าเห็นเราบัดนี้และรู้ว่าเราดำรงอยู่นั้นใด, แม้นั้นนั้นเจ้าจะมา^๙ หาเราและจิตวิญญาณเจ้าทั้งหลายจะมีชีวิต^{๑๐}, และการไถ่เจ้าจะสมบูรณ์; และวิสุทธิชนจะออกมาจากสี่เสี้ยวของแผ่นดินโลก.

๔๗ จากนั้นพระพาหุ^{๑๑} ของพระเจ้าจะหวดลงมาบนประชาชาติ.

๔๘ และเมื่อนั้นพระเจ้าจะทรงวางพระบาทของพระองค์บนภูเขา^{๑๒} นี้, และมันจะแยกเป็นสอง, และแผ่นดินโลกจะไหว^{๑๓}, และเหวี่ยงไปมา, และฟ้าสวรรค์จะสิ้นสะเทือน^{๑๔} ด้วย.

๔๙ และพระเจ้าจะทรงเอ่ยสุรเสียงของพระองค์, และทั่วสุดแดนแผ่นดินโลกจะไต่ยิน; และประชาชาติของแผ่นดินโลกจะโศกเศร้า^{๑๕}, และคนที่หัวเราะจะเห็นความโง่เขลาของตน.

๕๐ และหายนะจะถล่มทับคนที่ลือเลื่อง,

๓๙ก คพ. ๑๐:๕๕-๕๖.

คมพ. ความกลัว—ความยำเกรงพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; เชื้อฟุ้ง (การ), เชื้อฟุ้ง (คนทำ).

ข ๒ ปต. ๓:๑๐-๑๓; คพ. ๓๕:๑๕-๑๖; โมเสส ๗:๖๒.

ค คมพ. เสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ (การ).

ง คมพ. เครื่องหมายแห่งกาลเวลา.

จ คมพ. บุตรแห่งพระมหา

บุรุษ.

๔๑ก คพ. ๒๓:๒๑; ๓๗:๒๕-๒๖.

๔๒ก โยเอล ๒:๑๐; วว. ๖:๑๒; คพ. ๘๘:๘๗; ๑๓๓:๔๙.

๔๔ก คมพ. พระเยซูคริสต์—รัศมีภาพของพระเยซูคริสต์.

ข มธ. ๒๔:๔๓-๕๑; มาระโก ๑๓:๓๒-๓๗.

๔๕ก คพ. ๒๓:๑๓; ๔๓:๑๘.

ข คพ. ๘๘:๖-๙๗.

คมพ. ฟืนคั้นชีวิต (การ),

ฟืนคั้นพระชนม์ (การ).

ค ๑ ทิธ. ๔:๑๖-๑๗.

๔๖ก แอลมา ๔๐:๑๒.

ข อสย. ๕๕:๓.

ค คมพ. ชีวิตนี้รันดร์.

๔๗ก คพ. ๑:๑๒-๑๖.

๔๘ก ศคย. ๑๔:๔.

ข คพ. ๔๓:๑๘; ๘๘:๘๗.

ค โยเอล ๓:๑๖;

คพ. ๔๓:๒๓.

๔๙ก คพ. ๘๗:๖.

และคนที่เยาะเย้ยจะมอดไหม้; และคนที่
เฝ้าเสาะหาความชั่วช้าสามัญจะถูกโค่น
และโยนเข้าไปในไฟ.

๕๑ และจากนั้นชาวยิว^{๕๑}จะมองดู^{๕๑}เราและ
กล่าวว่า: แผลเหล่านี้ที่มีมือของท่านและที่
เท้าของท่านคืออะไร?

๕๒ เมื่อ^{๕๒}นั้นพวกเขาจะรู้ว่า^{๕๒}เราคือ
พระเจ้า; เพราะเราจะกล่าวแก่พวกเขา
ว่า: แผลเหล่านี้เป็นแผลซึ่งเราได้รับบาด
เจ็บ^{๕๒}ในบ้านของเพื่อนเรา. เราคือคนที่ถูก
ยกขึ้น. เราคือเยซูที่ถูกตรึงกางเขน^{๕๒}. เรา
คือพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

๕๓ และเมื่อ^{๕๓}นั้นพวกเขาจะรำไห้^{๕๓}เพราะ
ความชั่วช้าสามัญของตน; เมื่อ^{๕๓}นั้นพวก
เขาจะคร่ำครวญเพราะพวกเขาข่มเหง
กษัตริย์^{๕๓}ของตน.

๕๔ และจากนั้นประชาชาตินอกศาสนา^{๕๔}
จะรับการไถ่, และพวกเขาที่มีได้รู้กฎจะมี
ส่วนในการฟื้นคืนชีวิต^{๕๔}ครั้งแรก; และมัน
จะพอทนได้^{๕๔}สำหรับพวกเขา.

๕๕ และชาติาน^{๕๕}จะถูกพันธนาการ^{๕๕}, เพื่อ
เขาจะไม่มีที่^{๕๕}ในใจลูกหลานมนุษย์.

๕๖ และในวัน^{๕๖}นั้น, เมื่อ^{๕๖}เราจะมาใน
รัศมีภาพของเรา, คำอุปมาซึ่งเราพูดไว้

เกี่ยวกับ^{๕๖}หญิงพรหมจารี^{๕๖}สิบคนจะเกิด
สัมฤทธิ์ผล.

๕๗ เพราะคนที่ฉลาดและรับความจริง^{๕๗},
และรับพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์^{๕๗}เป็นผู้นำ
ทาง^{๕๗}ของพวกเขา, และไม่ถูกหลอก^{๕๗}—
ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, พวกเขา
จะไม่ถูกโค่นและโยนเข้าไปในไฟ^{๕๗}, แต่
จะทนอยู่ได้ในวันนั้น.

๕๘ และแผ่นดินโลก^{๕๘}จะให้ไว้แก่พวก
เขาเป็นมรดก^{๕๘}; และพวกเขาจะขยายแผ่
พันธุ์^{๕๘}และแข็งแกร่งขึ้น, และลูกหลาน
ของพวกเขาจะเติบโต^{๕๘}ไปสู่ความรอด^{๕๘}
โดยไม่มีบาป.

๕๙ เพราะ^{๕๙}พระเจ้า^{๕๙}จะประทับอยู่
ท่ามกลาง^{๕๙}พวกเขา, และรัศมีภาพของ
พระองค์จะอยู่กับพวกเขา, และพระองค์
จะทรงเป็นกษัตริย์^{๕๙}ของพวกเขาและผู้ให้
กฎ^{๕๙}ของพวกเขา.

๖๐ และบัดนี้, ดุเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า,
จะไม่ให้แก่เจ้า^{๖๐}ที่จะรู้มากขึ้นเกี่ยวกับบท
นี้, จนกว่าจะมีการแปลพระคริสตธรรม
คัมภีร์^{๖๐}ภาคพันธสัญญาใหม่^{๖๐}, และในนั้น
สิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้จะเป็นที่รู้;

๖๑ ดังนั้น^{๖๑}เราอนุญาตเจ้าว่าบัดนี้^{๖๑}ให้

๕๑ก คมพ. ยิว (ชาว).
ข ศคย. ๑๒:๑๐.
๕๒ก ศคย. ๑๓:๖.
ข คมพ. ตรึงกางเขน (การ).
๕๓ก วว. ๑:๗.
ข ลูกา ๒๓:๓๘;
ยอห์น ๑๙:๓, ๑๔-๑๕.
๕๔ก อสค. ๓๖:๒๓; ๓๙:๒๑.
ข คมพ. ฟื้นคืนชีวิต (การ),
ฟื้นคืนพระชนม์ (การ).
ค คพ. ๗:๕:๒๒.
๕๕ก คมพ. มาร.
ข วว. ๒๐:๒; ๑ นี. ๒๒:๒๖;

คพ. ๔๓:๓๑; ๘๘:๑๑๐.
๕๖ก คมพ. เสด็จมาครั้งที่สอง
ของพระเยซูคริสต์ (การ).
ข มธ. ๒๕:๑-๑๓;
คพ. ๖๓:๕๔.
๕๗ก คมพ. ความจริง.
ข คมพ. พระวิญญาณ
บริสุทธิ์.
ค จส—ม ๑:๓๗.
ง คพ. ๒๙:๗-๙;
๖๓:๓๔; ๖๔:๒๓-๒๔;
๑๐๑:๒๒-๒๕.
๕๘ก คมพ. มิลเลนเนียม.

ข มธ. ๕:๕.
ค คพ. ๖๓:๕๑;
๑๐๑:๒๙-๓๑.
ง คมพ. ความรอด.
๕๙ก คพ. ๒๙:๑๑; ๑๐๔:๕๙.
ข ปฐก. ๔๙:๑๐;
ศคย. ๑๔:๙;
คพ. ๓๘:๒๑-๒๒.
๖๐ก คมพ. งานแปลของโจ
เซฟ สมิธ (ปจส.). ดูงาน
ที่เลือกสรรจากงานแปล
พระคัมภีร์ไบเบิลของโจ
เซฟ สมิธ ด้วย.

เจ้าแปล, เพื่อเจ้าจะพร้อมสำหรับเรื่อง
ที่จะมาถึง.

๖๒ เพราะตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า,
ว่าเรื่องสำคัญยิ่งรอคอยเจ้าอยู่;

๖๓ เจ้าได้ยินเรื่องสงคราม^๖ในต่างแดน;
แต่, ดูกเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, มันอยู่ใกล้,
แม้ที่ประตูของเจ้า, และอีกไม่กี่ปีจาก
นี้เจ้าจะได้ยินเรื่องสงครามในผืนแผ่นดิน
ดินเจ้าเอง.

๖๔ ดังนั้น เรา, พระเจ้า, กล่าวไว้, เจ้าจง
พร้อมใจกันออกจากผืนแผ่นดินตะวันออก,
ออก^๗, เจ้าจงร่วมชุมนุมกัน เจ้าเอ็ดเดอร์
แห่งศาสนจักรของเรา; เจ้าจงออกไปสู่
ประเทศตะวันตก, เรียกหาผู้อยู่อาศัยให้
กลับใจ, และตราบเท่าที่พวกเขากลับใจ,
จงเสริมสร้างหน่วยต่าง ๆ ของศาสนจักร
แก่เรา.

๖๕ และด้วยจิตใจเดียวและด้วยความ
คิดเดียว, จงรวมข้อมีค่าของเจ้าเพื่อเจ้า
จะซื้อ^๘มรดกซึ่งต่อไปในภายภาคหน้าจะ
กำหนดไว้กับเจ้า.

๖๖ และจะเรียกมันว่าเยรูซาเล็มใหม่^๙,
แผ่นดิน^{๑๐}แห่งความสงบสุข^{๑๑}, นครแห่ง
การพักพิง^{๑๒}, สถานที่แห่งความปลอดภัย
สำหรับวิสุทธิชนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสูงสุด;

๖๗ และรัศมีภาพ^{๑๓}ของพระเจ้าจะอยู่
ที่นั่น, และความน่าสะพรึงกลัวของ
พระเจ้าจะอยู่ที่นั่นด้วย, ถึงขนาดที่คน

ชั่วร้ายจะไม่มาสู่ที่นั่น, และจะเรียกที่
นั่นว่าไซอัน.

๖๘ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นใน
บรรดาคนชั่วร้าย, คือมนุษย์ทุกคนที่จะไม่
จับดาบของเขาต่อสู้เพื่อนบ้านจำเป็นต้อง
หลบหนีมาสู่ไซอันเพื่อความปลอดภัย.

๖๙ และจะรวม^{๑๔}จากทุกประชาชาติภายใต้
ใต้ฟ้าสวรรค์มาสู่ที่นั่น; และจะเป็นผู้คน
กลุ่มเดียวที่จะไม่ทำสงครามกัน.

๗๐ และจะมีกล่าวไว้ในบรรดาคนชั่ว
ร้ายว่า: ขอเราอย่าขึ้นไปสู้รบกับไซอันเลย,
เพราะผู้อยู่อาศัยของไซอันน่าสะพรึงกลัว;
ดังนั้นพวกเราจะต้านไม่ไหว.

๗๑ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ
เราจะรวบรวมคนชอบธรรมจากบรรดา
ประชาชาติทั้งปวง, และจะมาสู่ไซอัน,
พลาغبานบทเพลงแห่งปิตีอันเป็นนิจ.

๗๒ และบัดนี้เรากล่าวแก่เจ้า, จงเก็บ
เรื่องเหล่านี้ มิให้แพร่พรายออกไปสู่
โลกจนกว่าเราจะเห็นสมควร, เพื่อเจ้าจะ
ทำงานนี้ให้ลุล่วงในสายตาผู้คน, และใน
สายตาศัตรูของเจ้า, เพื่อพวกเขาจะไม่รู้
ถึงงานของเจ้าจนกว่าเจ้าจะลุล่วงสิ่งซึ่ง
เราบัญญัติไว้;

๗๓ เพื่อว่าเมื่อพวกเขาจะรู้สิ่งนี้, เพื่อ
พวกเขาจะพิจารณาเรื่องเหล่านี้.

๗๔ เพราะเมื่อพระเจ้าจะทรงปรากฏ
พระองค์จะเป็นที่น่าสะพรึงกลัว^{๑๕}ต่อพวก

๖๓ก คพ. ๓๘:๒๓; ๘๗:๑-๕;
๑๓๐:๑๒.

๖๔ก คพ. ๔๒:๖๔.

๖๕ก คพ. ๖๓:๒๗.

๖๖ก อีเธอร์ ๑๓:๕-๖;

โมเสส ๗:๖๒; ลข. ๑:๑๐.

คพ. เยรูซาเล็มใหม่;

ไซอัน.

ข คพ. ๕๗:๑-๓.

ค คพ. สงบ (ความ),
สงบสุข (ความ), สันติ,
สันติสุข.

ง อสย. ๔:๖; คพ. ๑๑๕:๖.

๖๗ก คพ. ๖๔:๔๑-๔๓;

๘๗:๑๕-๑๘. คพ. พระ
เยซูคริสต์—รัศมีภาพ
ของพระเยซูคริสต์.

๖๙ก นธป. ๓๐:๓;

ยรม. ๓๒:๓๗-๓๘;

คพ. ๓๓:๖.

๗๔ก คพ. ๒:๑๑.

เขา, เพื่อความกลัวจะครอบงำพวกเขา, และพวกเขาจะยืนอยู่ห่าง ๆ และตัวสั้น. ๗๕ และประชาชาติทั้งปวงจะกลัวเพราะ

ความน่าสะพรึงกลัวของพระเจ้า, และอำนาจแห่งฤทธานุภาพของพระองค์. แม้เป็นดั่งนั้น. เอเมน.

ภาค ๔๖

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ ถึงศาสนจักร, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไฮโอ, วันที่ ๘ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:163-165). สำหรับศาสนจักรในช่วงแรก ๆ นี้, ยังไม่มีการพัฒนารูปแบบการดำเนินการของศาสนจักรที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน. อย่างไรก็ตาม, การยอมให้สมาชิกและผู้สนใจจริงเท่านั้นเข้าร่วมการประชุมศีลระลึกและการชุมนุมอื่น ๆ ของศาสนจักรกลับเป็นธรรมเนียมที่ปฏิบัติโดยทั่วไป. การเปิดเผยนี้แสดงออกถึงพระประสงค์ของพระเจ้าเกี่ยวกับการควบคุมและการดำเนินการประชุม.

๑-๒, เอ็ดเดอร์ต้องดำเนินการประชุมตามที่ได้รับคำแนะนำจากพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์; ๓-๖, ผู้แสวงหาความจริงไม่ควรถูกกีดกันจากการประชุมที่ประกอบพิธีศีลระลึก; ๗-๑๒, จงขอจากพระเจ้าเป็นเจ้าและแสวงหาของประทานแห่งพระวิญญาณ; ๑๓-๒๖, มีตัวอย่างรายการของประทานบางอย่างให้ไว้; ๒๗-๓๓, ผู้นำของศาสนจักรได้รับอำนาจในการเสด็จเห็นของประทานแห่งพระวิญญาณ.

ยังให้แก่เอ็ดเดอร์^๑ แห่งศาสนจักรของเราเสมอจากกาลเริ่มต้น, และจะมีตลอดไป, เพื่อดำเนินการประชุมทั้งหมด ดังที่พวกเขาได้รับการกำกับดูแลและนำทางโดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์.

๓ กระนั้นก็ตามเจ้าได้รับบัญญัติให้ขับ^๒ ใครออกไปจากการประชุมสาธารณะของเจ้า, ซึ่งมีอยู่ต่อหน้าโลก.

๔ เจ้าได้รับบัญญัติด้วยมิให้ขับใครที่เป็นของศาสนจักรออกไปจากการประชุมศีลระลึกของเจ้า; กระนั้นก็ตาม, หากคนหนึ่งคนใดทำคามผิด, ก็อย่า^๓ ให้เขารับส่วนจนกว่าเขาจะกระทำบางอย่างเพื่อเป็นการคืนดี.

๕ และอนึ่งเรากล่าวแก่เจ้า, เจ้าจะไม่ขับคนหนึ่งคนใดที่กำลังแสวงหาอาณาจักรอย่างตั้งใจจริง ออกไปจากการประชุมศีล

จงสดับฟัง, โอ้เจ้าผู้คนแห่งศาสนจักรของเรา; เพราะตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้าว่า เรื่องเหล่านี้พูดกับเจ้าไว้เพื่อประโยชน์^๔ และการเรียนรู้ของเจ้า.

๒ แต่ทั้งที่เรื่องเหล่านั้นซึ่งมีเขียนไว้, ก็

๔๖ ๑ก ๒ พฐ. ๓:๑๖-๑๗.
๒ก แอลมา ๖:๑.
ข โมโร. ๖:๓;
คพ. ๒๐:๔๕.

๓ก ๓ นี้. ๑๘:๒๒-๒๕.
คพพ. ผูกมิตร.
๔ก คพพ. ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์.

๗ ๓ นี้. ๑๘:๒๖-๓๒.
คพพ. ศีลระลึก.

ระลึกของเจ้า—เราพูดเรื่องนี้เกี่ยวกับคนเหล่านี้ที่ผู้ไม่เป็นที่เชื่อใจของศาสนจักร.

๖ และอนึ่งเรากล่าวแก่เจ้า, เกี่ยวกับการประชุมยืนยันของเจ้า, ว่าหากมีคนหนึ่งคนใดที่ไม่เป็นที่เชื่อใจของศาสนจักร, ที่กำลังมุ่งแสวงหาอาณาจักรอย่างตั้งใจจริง, เจ้าจะไม่ขับพวกเขาออกไป.

๗ แต่เจ้าได้รับบัญชาในทุกสิ่งให้ถูกละทิ้งจากพระผู้เป็นเจ้า, ผู้ประทานให้ด้วยใจกรุณา; และสิ่งซึ่งพระวิญญูณเป็นพยานแก่เจ้า แม้เช่นนั้น เราอยากให้เจ้าทำในความบริสุทธิ์อย่างหมดจดของใจ, โดยดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงต่อหน้าเรา, พิจารณา บั้นปลายแห่งความรอดของเจ้า, ทำสิ่งทั้งปวงด้วยการสวดอ้อนวอนและน้อมขอบพระทัย, เพื่อเจ้าจะไม่ถูกวิญญูณร้าย, หรือหลักคำสอนของเหล่ามาร, หรือบัญญัติของมนุษย์ชักนำไป; เพราะบางก็เป็นของมนุษย์, และบางก็เป็นของมาร.

๘ ฉะนั้น, จงระวังเกลือกเจ้าจะถูกหลอก; และเพื่อเจ้าจะไม่ถูกหลอกเจ้าจงแสวงหาของประทานที่ดีที่สุดอย่างตั้งใจจริง, โดยจำไว้เสมอว่าสิ่งเหล่านี้ให้ไว้เพื่ออะไร;

๙ เพราะตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า,

สิ่งเหล่านี้ให้ไว้เพื่อประโยชน์ของคนเหล่านั้นที่รักเราและรักษาบัญญัติทั้งหมดของเรา, และคนที่หมายมั่นจะทำเช่นนั้น; เพื่อคนทั้งปวงที่แสวงหาหรือที่ขอจากเราจะได้รับประโยชน์, ผู้ที่ขอและมีใจเพื่อเครื่องหมายที่พวกเขาจะบริโภคน้ำสำหรับตัณหาราคะของพวกเขา.

๑๐ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เราอยากให้เจ้าจำไว้เสมอ, และเก็บไว้ในความนึกคิดของเจ้าเสมอว่าของประทานเหล่านั้นคืออะไร, ที่ให้ไว้แก่ศาสนจักร.

๑๑ เพราะคนทั้งปวงมิได้มีของประทานทุกอย่างให้แก่พวกเขา; เพราะมีของประทานหลายอย่าง, และแก่มนุษย์ทุกคนมีของประทานให้ไว้โดยพระวิญญูณของพระผู้เป็นเจ้า.

๑๒ แก่บางคนประทานให้อย่างหนึ่ง; และแก่บางคนประทานให้อีกอย่างหนึ่ง, เพื่อคนทั้งปวงจะได้ประโยชน์จากการนั้น.

๑๓ แก่บางคนมิให้ไว้โดยพระวิญญูณบริสุทธิ์เพื่อรู้ว่า พระเยซูคริสต์คือพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, และว่าพระองค์ทรงถูกตรึงกางเขนเพื่อบาปของโลก.

๑๔ แก่คนอื่น ๆ มิให้ไว้เพื่อเชื่อ ถ้อยคำ

<p>๖ก อส. เพื่อยืนยันคนที่เพิ่งรับบัพติศมา.</p> <p>๗ก ยากอบ ๑:๕-๖; คพ. ๘๘:๖๓.</p> <p>๗ คมพ. บริสุทธิ (ความ), ศักดิ์สิทธิ์ (ความ).</p> <p>ค คมพ. ครุ่นคิด, ไตร่ตรอง.</p> <p>ง สดต. ๑๐๐; แอลมา ๓๔:๓๘. คมพ. ขอบพระทัย,</p>	<p>ขอบพระทัยพระเจ้า (การ, น้อม), ความขอบคุณ.</p> <p>จ คมพ. มาร.</p> <p>ฉ คพ. ๓:๖-๗; ๔๕:๒๙.</p> <p>ช ๑ ทธ. ๔:๑-๔; คพ. ๔๓:๕-๗.</p> <p>๘ก ๑ คร. ๑๒:๓๑.</p> <p>๙ก คมพ. เครื่องหมาย. ข ยากอบ ๔:๓.</p>	<p>๑๐ก คมพ. ความคิด, ความนึกคิด, จิตใจ.</p> <p>ข ๑ คร. ๑๔:๑๒. คมพ. ของประทานทางวิญญูณ, ของประทานแห่งพระวิญญูณ.</p> <p>๑๑ก ๑ คร. ๑๒:๔-๑๑.</p> <p>๑๓ก คมพ. ประจักษ์พยาน.</p> <p>๑๔ก ๓ น. ๑๒:๒. คมพ. เชื่อ (ความ).</p>
---	--	---

ของพวกเขา, เพื่อพวกเขาจะได้มีชีวิตนิรันดร์ด้วยหากพวกเขาเชื่อสัตย์ต่อไป.

๑๕ และอนึ่ง, แก่บางคนมีให้ไว้โดยพระวิญาณ บรสิทุทธิ เพื่อรู้ความแตกต่างของการบริหารงาน, ดังจะเป็นที่ชื่นชอบต่อพระเจ้าองค์เดียวกัน, ตามที่พระเจ้าต้องประสงค์, ให้เหมาะกับพระเมตตาของพระองค์ตามสภาพของลูกหลานมนุษย์.

๑๖ และอนึ่ง, มีให้ไว้โดยพระวิญาณ บรสิทุทธิ แก่บางคนเพื่อรู้ประเภทของการทำงาน, ว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นของพระผู้เป็นเจ้าของหรือไม่, เพื่อการแสดงให้เห็นประจักษ์ของพระวิญาณจะมีให้แก่มนุษย์ทุกคนที่จะได้ประโยชน์ด้วยการนั้น.

๑๗ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, แก่บางคนมีให้ไว้, โดยพระวิญาณของพระผู้เป็นเจ้าของ, พระคำแห่งปัญญา^๖.

๑๘ แก่อีกคนหนึ่งมีพระคำแห่งความรู้^๗ ให้ไว้, เพื่อคนทั้งปวงจะได้รับการสอนให้ฉลาดและให้มีความรู้.

๑๙ และอนึ่ง, แก่บางคนมีให้ไว้เพื่อมีศรัทธา^๘ ที่จะรับการเยี่ยวยา;

๒๐ และแก่คนอื่น ๆ มีให้ไว้เพื่อมีศรัทธาที่จะเยี่ยวยา^๙.

๒๑ และอนึ่ง, แก่บางคนมีให้ไว้ในการทำสิ่งอัศจรรย์^{๑๐};

๒๒ และแก่คนอื่น ๆ มีให้ไว้เพื่อพยากรณ์^{๑๑};

๒๓ และแก่คนอื่น ๆ การเล็งเห็น^{๑๒} ความแตกต่างของวิญาณ.

๒๔ และอนึ่ง, มีให้ไว้แก่บางคนเพื่อพูดภาษาต่าง ๆ^{๑๓};

๒๕ และแก่อีกคนหนึ่งมีให้ไว้ในการแปลภาษาต่าง ๆ.

๒๖ และของประทาน^{๑๔} ทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้มาจากพระผู้เป็นเจ้าของ, เพื่อผลประโยชน์ของลูก ๆ^{๑๕} ของพระผู้เป็นเจ้าของ.

๒๗ และแก่อธิการ^{๑๖} ของศาสนจักร, และแก่คนเช่นนั้นดังที่พระผู้เป็นเจ้าของจะทรงกำหนดและแต่งตั้งให้ดูแลศาสนจักรและให้เป็นเอ็ลเดอร์สำหรับศาสนจักร, จะมีให้แก่พวกเขาเพื่อเล็งเห็น^{๑๗} ความแตกต่างในของประทานทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้น เกลือกจะมีคนหนึ่งคนใดในบรรดาพวกเจ้าแอบอ้างแต่มีได้เป็นของพระผู้เป็นเจ้าของ.

๒๘ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือคนที่ทูลขอโดยพระวิญาณ^{๑๘} จะได้รับโดยพระวิญาณ;

๒๙ เพื่อว่าแก่บางคนจะมีให้ไว้เพื่อจะมีของประทานทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้น, เพื่อจะมีหัวหน้า, เพื่อสมาชิกทุกคนจะได้ประโยชน์จากการนั้น.

๑๕ก โม่โร. ๑๐:๘.
๑๗ก โม่โร. ๑๐:๙.
คมพ. ปัญญา.
๑๘ก คมพ. ความรู้.
๑๙ก คพ. ๔๒:๔๘-๕๒.
คมพ. ศรัทธา, เชื่อ (ความ).
๒๐ก คมพ. รักษา, รักษาให้หาย

(การ).
๒๑ก คมพ. ปาฏิหาริย์.
๒๒ก คมพ. คำพยากรณ์,
พยากรณ์.
๒๓ก โม่เสส ๑:๑๓-๑๕.
๒๔ก คมพ. พูดภาษา (การ),
ของประทานแห่ง.
๒๖ก โม่โร. ๑๐:๘-๑๙.

ข คมพ. บุตรและธิดาของ
พระผู้เป็นเจ้าของ.
๒๗ก คมพ. อธิการ.
ข คมพ. เล็งเห็น (การ),
ของประทานแห่ง.
๒๘ก คพ. ๘๘:๖๔-๖๕.

๓๐ คนที่ถูกลบชื่อ^๗โดยพระวิญญาณ^๗นั้น
ขอตามพระประสงค์^๗ของพระผู้เป็นเจ้าของเขา;
ดังนั้นจะเกิดขึ้นแม้ดังที่เขาถูกลบชื่อ.

๓๑ และหนึ่ง, เรากล่าวแก่เจ้า, สิ่งทั้งปวง
ต้องกระทำในพระนามของพระคริสต์, สิ่ง
ใดก็ตามที่เจ้าทำโดยพระวิญญาณ;

๓๒ และเจ้าต้องน้อมขอบพระทัย^๗พระ
ผู้เป็นเจ้าของโดยพระวิญญาณสำหรับพรใด
ก็ตามที่เจ้าได้รับ.

๓๓ และเจ้าต้องบ่มเพาะคุณธรรม^๗และ
ความบริสุทธิ์^๗ต่อหน้าเราเสมอไป. แม้เป็น
ดังนั้น. เอเมน.

ภาค ๔๗

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสตราจารย์ศาสนจักร, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไอโอ,
วันที่ ๘ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:166). ก่อนเวลานี้ออลิเวอร์
ควาเตอร์ ทำหน้าที่เป็นผู้เขียนประวัติของศาสนจักรและทำบันทึก. จอห์น วิตเมอร์
มิได้ต้องการมีหน้าที่เป็นผู้เขียนประวัติ, แต่, โดยได้รับการร้องขอให้รับใช้ในหน้าที่
นี้, เขาจึงกล่าวว่าจะทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าในเรื่องนี้. เขาเริ่มใช้มาแล้วใน
หน้าที่เลขานุการให้ท่านศาสตราจารย์ศาสนจักรในการบันทึกการเปิดเผยหลายครั้งที่ได้
รับในเซนต์เฟเยทท์, รัฐนิวยอร์ก.

๑-๔, พระเจ้าทรงกำหนดให้จอห์น วิตเมอร์
บันทึกประวัติของศาสนจักรและเขียน
ให้ท่านศาสตราจารย์.

ดู เกิด, เราเห็นสมควรที่ผู้รับใช้ของเรา
จอห์น พิงเขียนและบันทึกประวัติ^๗
สม่ำเสมอ, และช่วยเจ้า, ผู้รับใช้ของเรา
โจเซฟ, ในการคัดลอกเรื่องทั้งปวงซึ่ง
จะให้เจ้า, จนกว่าเขาจะได้รับเรียกไปทำ
หน้าที่อื่นต่อไป.

๒ หนึ่ง, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้าว่า
เขาสามารถปลงเสียงของเขาในที่ประชุม
ได้ด้วย, เมื่อไรก็ตามที่จะเป็นการสมควร.

๓ และหนึ่ง, เรากล่าวแก่เจ้าว่า จะ
กำหนดให้เขาจดบันทึกและประวัติของ
ศาสนจักรอย่างต่อเนื่อง; เพราะเรากำหนด
ออลิเวอร์ ควาเตอร์ในตำแหน่งอื่น.

๔ ดังนั้น, จะให้แก่เขา, トラบเท่าที่เขา
ชื่อสัตย์, โดยพระผู้ปลอบโยน^๗, เพื่อเขียน
เรื่องเหล่านี้. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

<p>๓๐ก คพ. ๕๐:๒๙. ข คมพ. พระวิญญาณ บริสุทธิ์. ค ๒ นี. ๔:๓๕. ๓๒ก ๑ พศด. ๑๖:๘-๑๕; ๑ วิส. ๑:๒; แมตถมา ๓๗:๓๗;</p>	<p>คพ. ๕๓:๗, ๒๑. คมพ. ขอบพระทัย, ขอบพระทัยพระเจ้า (การ, น้อม), ความ ขอบคุณ. ๓๓ก คมพ. คุณธรรม, พรหมจรรย์, อานุภาพ.</p>	<p>ข คมพ. บริสุทธิ์ (ความ), ศักดิ์สิทธิ์ (ความ). ๔๗ ๑ก คพ. ๖๙:๒-๘; ๘๕:๑-๒. ๔ค คมพ. พระผู้ปลอบโยน; พระวิญญาณบริสุทธิ์.</p>
---	---	---

ภาค ๔๘

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโฮโอ, เดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:166-167). ท่านศาสดาพยากรณ์ ทูลถามพระเจ้าถึงวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับกระบวนการจัดหาที่ดินให้วิสุทธิชนตั้งหลักแหล่ง. นี่เป็นเรื่องสำคัญเนื่องจากการอพยพของสมาชิกศาสนจักรจากทางตะวันออกของสหรัฐ, ในการเชื้อฟังพระบัญชาของพระเจ้าว่าพวกเขาควรชุมนุมกันไนโอไฮโอ (ดู ภาค ๓๗:๑-๓; ๔๕:๖๔).

๑-๓, วิสุทธิชนในโอไฮโอ ต้องแบ่งปันที่ดินของพวกเขากับพี่น้อง; ๔-๖, วิสุทธิชนต้องซื้อที่ดิน, สร้างเมือง, และปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ควบคุมดูแลของพวกเขา.

จำเป็นที่เจ้าจะคงอยู่สำหรับเวลานี้ในสถานที่อันเป็นเรือนพำนักของเจ้า, ดังที่จะเหมาะสมกับสถานภาพของเจ้า.

๒ และตราบเท่าที่เจ้ามีที่ดิน, เจ้าพึงแบ่งให้พี่น้องจากตะวันออก;

๓ และตราบเท่าที่เจ้าไม่มีที่ดิน, ก็ให้พวกเขาซื้อสำหรับเวลานี้ในภูมิภาคเหล่านั้นโดยรอบ, ดังที่พวกเขาเห็นว่าดี, เพราะจำเป็นว่าพวกเขาจะมีที่อยู่สำหรับเวลานี้.

๔ นับเป็นเรื่องจำเป็นที่เจ้าต้องออมเงินตราทั้งหมดที่เจ้าสามารถออมได้, และเจ้ารับมาทั้งหมดที่เจ้าสามารถรับ

มาได้ในความชอบธรรม, เพื่อว่าสักวันหนึ่งเจ้าจะสามารถซื้อที่ดินเป็นมรดกได้, แม้เมืองนั้น.

๕ สถานที่ซึ่งไม่เปิดเผย; แต่หลังจากพี่น้องของเจ้ามาจากตะวันออกจะมีผู้ชายบางคนได้รับการกำหนดไว้, และจะให้แก่พวกเขาเพื่อรู้จักสถานที่นั้น, หรือจะเปิดเผยแก่พวกเขา.

๖ และจะกำหนดพวกเขาให้ซื้อที่ดินเหล่านั้น, และให้ทำการเริ่มต้นวางรากฐานของเมือง; และจากนั้นจะเริ่มรวมเจ้าไว้กับครอบครัวเจ้า, ทุกคนตามครอบครัวของเขา, ตามสถานภาพของเขา, และดังที่ฝ่ายประธานและอธิการของศาสนจักรกำหนดให้เขา, ตามกฎและบัญญัติซึ่งเจ้าได้รับ, และซึ่งเจ้าจะได้รับต่อไปในภายหลัง. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

๔๘ ๒ก คมพ. ความผาสุก.
๔ก คพ. ๕๗:๔-๕.
๗ คพ. ๔๒:๓๕-๓๖;

๔๕:๖๔-๖๗.
๕ก คพ. ๕๗:๖-๘.
๗ คพ. ๕๗:๑-๓.

๖ก คมพ. เยรูซาเล็มใหม่.
๗ คพ. ๕๑:๓.

ภาค ๔๙

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ ถึงซิดนีย์ ริกตัน, พาร์ลีย์ พี. แพรทท์, และลีมัน คอปลีย์, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ, เดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:167-169). (แหล่งข้อมูลทางประวัติศาสตร์บางแห่งระบุวันที่ของการเปิดเผยครั้งนี้ว่าเป็นเดือนพฤษภาคม ค.ศ. ๑๘๓๑.) ลีมัน คอปลีย์ น้อมรับพระกิตติคุณแต่ยังยึดถือการสอนบางอย่างของนิกายเซเคอร์ส (United Society of Believers in Christ's Second Appearing—สมาคมสมานฉันท์แห่งผู้เชื่อในการปรากฏครั้งที่สองของพระคริสต์), ซึ่งแต่ก่อนเขาเคยเป็นสมาชิกนิกายนี้. ความเชื่อบางอย่างของเซเคอร์สคือ การเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ได้เกิดขึ้นแล้วและพระองค์ทรงปรากฏในรูปของสตรี, คือ แอนน์ ลี; การบัพติศมาโดยน้ำไม่ถือว่าจำเป็น; มีข้อห้ามพิเศษคือห้ามกินเนื้อหมู, และหลายคนไม่กินเนื้อสัตว์เลย; และชีวิตที่ประพฤติพรหมจรรย์ถือเป็นชีวิตที่สูงส่งกว่าการแต่งงาน. ในคำปรารภสำหรับการเปิดเผยนี้, ท่านศาสดาพยากรณ์เขียนว่า, “เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ยิ่งขึ้นในเรื่องนี้, ข้าพเจ้าทูลถามพระเจ้า, และได้รับดังนี้” (History of the Church, 1:167). การเปิดเผยครั้งนี้หักล้างแนวความคิดบางอย่างของกลุ่มเซเคอร์ส. พี่น้องชายที่เอียนามข้างต้นนี้้นำสาเหตุการเปิดเผยนี้ไปยังชุมชนเซเคอร์ส (ใกล้คลีฟแลนด์, รัฐโอไฮโอ) และอ่านทั้งหมดให้พวกเขาฟัง, แต่ถูกปฏิเสธ.

๑-๗, วันและโมงแห่งการเสด็จมาของพระคริสต์จะยังคงไม่เป็นที่รู้จักว่าพระองค์เสด็จมา; ๘-๑๔, มนุษย์ต้องกลับใจ, เชื่อพระกิตติคุณ, และปฏิบัติตามศาสนพิธีเพื่อได้รับความรอด; ๑๕-๑๖, การแต่งงานได้รับแต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้า; ๑๗-๒๑, การกินเนื้อสัตว์ได้รับความเห็นชอบ; ๒๒-๒๘, โซอันจะเจริญรุ่งเรืองและชาวเลมันจะบานสะพรั่งดังดอกกุหลาบก่อนการเสด็จมาครั้งที่สอง.

มัน; เพราะดูเถิด, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเราให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่เจ้าว่า เจ้าจะไปสั่งสอน กิตติคุณของเราซึ่งเจ้าได้รับ, แม้ดังที่เจ้าได้รับ, ให้แก่เซเคอร์ส.

๒ ดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าพวกเขาปรารถนาจะรู้ความจริงบางส่วน, แต่ไม่ทั้งหมด, เพราะพวกเขาไม่ถูกต้องต่อหน้าเราและจำเป็นต้องกลับใจ.

๓ ดังนั้น, เราส่งเจ้า, ผู้รับใช้ของเรา ซิดนีย์ และพาร์ลีย์, ไปสั่งสอนกิตติคุณแก่พวกเขา.

๔ และผู้รับใช้ของเรา ลีมัน ฟิงได้รับแต่งตั้งสูงานนี้, เพื่อเขาจะชี้แจงเหตุผล

จงสดับฟังคำของเรา, บรรดาผู้รับใช้ของเรา ซิดนีย์, และพาร์ลีย์, และลี้-

๔๙ ๑ก คมพ. สั่งสอน.

๒ก กิจการ ๘:๒๑.

กับคนเหล่านั้น, มิใช่ตามสิ่งซึ่งเขาได้รับจากคนเหล่านั้น, แต่ตามสิ่งซึ่งเจ้า ผู้รับใช้ของเราจะสอน^๖เขา; และโดยการทำเช่นนั้นเราจะให้พรเขา, มิฉะนั้นเขาจะไม่รุ่งเรือง.

๕ พระเจ้าตรัสดังนั้น; เพราะเราคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, และส่ง^๗พระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรามายังโลกเพื่อการไถ่^๘โลก, และประกาศิตว่าคนที่รับพระองค์จะได้รับการช่วยยี่ให้รอด, และคนที่หา^๙รับพระองค์จะไม่อภัยมล^{๑๐}—

๖ และพวกเขาทำกับบุตรแห่งพระมหาบุรุษ^{๑๑}แม้ดังที่พวกเขาต้องการ; และพระองค์ทรงรับเดชะนฤภาพของพระองค์ทางพระหัตถ์ขวา^{๑๒}แห่งรัศมีภาพ^{๑๓}ของพระองค์, และบัดนี้ทรงปกครองอยู่ในสวรรค์, และจะทรงปกครองจนพระองค์เสด็จลงมาบนแผ่นดินโลกเพื่อทำให้ศัตรูทั้งปวงอยู่ใต้^{๑๔}พระบาทของพระองค์, ซึ่งเวลานั้นอยู่แค่เอื้อม—

๗ เรา, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, พุดมันไว้; แต่โมงและวัน^{๑๕}ไม่มีมนุษย์คนใดรู้, ทั้งเหล่าเทพในสวรรค์ก็^{๑๖}ไม่รู้, และพวกเขาจะไม่รู้จนกว่าพระองค์เสด็จมา.

๘ ดังนั้น, เราประสงค์ให้มนุษย์ทั้งปวง

กลับใจ, เพราะทุกคนอยู่ภายใต้บาป^{๑๗}, เว้นแต่คนเหล่านั้นซึ่งเราแยกไว้สำหรับตัวเรา, คนบริสุทธิ์^{๑๘}ที่เจ้าหา^{๑๙}ลวงรู้เกี่ยวกับพวกเขาไม่.

๙ ดังนั้น, เรากล่าวแก่เจ้าว่าเราส่งพันธสัญญา^{๒๐}อันเป็นนิจของเรามาให้เจ้า, แม้พันธสัญญานั้นซึ่งมีมาจากกาลเริ่มต้น.

๑๐ และสิ่งซึ่งเราสัญญาไว้ เราทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลแล้วเช่นนั้น, และประชาชาติ^{๒๑}ของแผ่นดินโลกจะคำนับ^{๒๒}มัน; และ, หากมิใช่ด้วยตัวพวกเขาเอง, พวกเขา^{๒๓}ก็จะตกต่ำ, เพราะสิ่งซึ่งบัดนี้สูงส่งด้วยตัวมันเองจะถูกรีดถอน^{๒๔}อำนาจ.

๑๑ ดังนั้น, เราให้คำบัญชาแก่เจ้าให้เจ้าไป^{๒๕}ในบรรดาคนพวกนี้, และกล่าวแก่พวกเขา, เหมือนกับอัครสาวกในสมัยโบราณของเรา, ซึ่งชื่อเขาคือเปโตรว่าดังนี้:

๑๒ จงเชื่อในพระนามของพระเจ้าพระเยซู, ผู้เคยประทับอยู่บนแผ่นดินโลก, และจะเสด็จมา, ปลummและอวสาน;

๑๓ จงกลับใจ^{๒๖}และรับ^{๒๗}บัพติศมาในพระนามของพระเยซูคริสต์, ตามพระบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์, เพื่อการปลดบาป;

๑๔ และผู้ใด^{๒๘}ที่ทำเช่นนี้จะได้รับของ

๔ก คมพ. พระกิตติคุณ; ความจริง.
๕ก ยอห์น ๓:๑๖-๑๗; คพ. ๑๓๒:๒๔.
คมพ. พระเยซูคริสต์— สิริอันน่า.
ข คมพ. ไถ่ (การ), ไถ่ (ได้รับการ); พระผู้ไถ่.
ค คมพ. อภัยมล (ความ).
๖ก คมพ. บุตรแห่งพระมหาบุรุษ.
ข กิจการ ๗:๕๕-๕๖;

คพ. ๗๖:๒๐-๒๓.
ค คมพ. พระเยซูคริสต์— รัศมีภาพของพระเยซูคริสต์.
ง ๑ คริ. ๑๕:๒๕; คพ. ๗๖:๖๑.
๗ก มธ. ๒๔:๓๖; มาระโก ๑๓:๓๒-๓๗; ว. ๑๖:๑๕; คพ. ๑๓๓:๑๑.
๘ก กพ. ๓:๒๒; โมไซยาห์ ๑๖:๓-๕.
ข ฮีบ. ๑๓:๒;

๓ นี้. ๒๘:๒๕-๒๙.
๗ก ปฐก. ๑๗:๗; คพ. ๖๖:๒.
คมพ. พันธสัญญาใหม่ และเป็นนิจ, พันธสัญญาอันเป็นนิจ.
๑๐ก ศคย. ๒:๑๑; คพ. ๔๕:๖๖-๖๙; ๙๗:๑๘-๒๑.
ข อสย. ๖๐:๑๔.
ค มธ. ๒๓:๑๒.
๑๑ก คมพ. งานเผยแผ่ศาสนา.
๑๓ก ๓ นี้. ๒๗:๑๙-๒๐.

ประธาน^๖แห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์, โดย
การวางมือ^๗ของเอ็ลเดอร์แห่งศาสนจักร.

๑๕ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่
เจ้า, ว่าผู้ใดที่ห้าม^๘การแต่งงานมิได้รับแต่งตั้ง
จากพระผู้เป็นเจ้า, เพราะการแต่งงาน^๙
ได้รับแต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้าเพื่อมนุษย์.

๑๖ ดังนั้น, จึงถูกต้องตามกฎหมายที่เขาควรมี
ภรรยา^{๑๐}คนเดียว, และพวกเขาทั้งสอง
จะเป็นเนื้อเดียวกัน^{๑๑}, และทั้งหมดนี้
เพื่อแผ่นดินโลก^{๑๒}จะสามารถสนองตอบ
เจตนาของพระผู้สร้าง;

๑๗ และเพื่อจะได้เต็มไปด้วยมนุษย์
ตามจำนวนที่กำหนดไว้, ตามการสร้าง^{๑๓}
ของเขา^{๑๔}ก่อนโลก^{๑๕}จึงสรรค์ขึ้นมา.

๑๘ และผู้ใดที่ห้าม^{๑๖}ว่าให้ละเว้นจากเนื้อ
สัตว์^{๑๗}, ว่ามนุษย์ไม่ควรกินสิ่งนั้นนั้น, มิได้
รับแต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้า;

๑๙ เพราะ, ดุเถิด, บรรดาสัตว์^{๑๘}ในฟุ้ง
และสัตว์ปีกในอากาศ, และสิ่งซึ่งมาจาก
แผ่นดิน, ได้รับแต่งตั้งเพื่อประโยชน์ของ
มนุษย์สำหรับเป็นอาหารและสำหรับเป็น
เครื่องนุ่งห่ม, และเพื่อเขาจะได้มีความ
อุดมสมบูรณ์.

๒๐ แต่มิได้ให้ไว้ว่าคน ๆ หนึ่งจะครอบ
ครอง^{๑๙}สิ่งซึ่งเหนืออีกคนหนึ่ง, ด้วยเหตุนี้
โลก^{๒๐}จึงอยู่ในบาป.

๒๑ และวิบัติจึงมีแก่มนุษย์ที่ทำให้หลัง^{๒๑}
เลือดหรือเสียเนื้อหนึ่งไปเปล่า ๆ และมีได้
ขาดแคลน.

๒๒ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่
เจ้า, ว่าบุตรแห่งพระมหาบุรุษมิได้เสด็จ
มา^{๒๒}ในรูปของสตรี, ทั้งมิใช่แบบชายที่
สัญญาจะไปมาบนแผ่นดินโลก.

๒๓ ดังนั้น, อย่าถูกหลอก^{๒๓}, แต่จงดำเนิน
ต่อไปในความแน่วแน่, เผ่าร้อน^{๒๔}ให้ฟ้า
สวรรค์ถูกเขย่า, และแผ่นดินโลกสั่นไหว
และเหวี่ยงไปมาดูคนเมา, และเผ่าร้อนให้
พระองค์ทรงเลื่อนหุบเขา^{๒๕}ขึ้นสูง, และให้
พระองค์ทรงลดภูเขา^{๒๖}ลงต่ำ, และให้สถานที่
ที่ขรุขระกลับราบเรียบ—และทั้งหมดนี้
เมื่อเทพจะเป่าแตร^{๒๗}ของเขา.

๒๔ แต่ก่อนวันสำคัญยิ่งของพระเจ้า
จะมาถึง, ยาโคบ^{๒๘}จะเจริญรุ่งเรืองในแดน
ทूरกันดาร, และชาวเลมันจะบานสะพรั่ง^{๒๙}
ดังดอกกุหลาบ.

๒๕ ไชอันจะเจริญรุ่งเรือง^{๓๐}บนเนิน

<p>๑๔๓ คมพ. ของประธานแห่ง พระวิญญาณบริสุทธิ์. ข คมพ. มือ, การวาง. ๑๕๓ ๑ ทธ. ๔:๑-๓. ข ปฏิภ. ๒:๑๘, ๒๔; ๑ ครี. ๑๑:๑๑. คมพ. แต่งงาน (การ), สมรส (การ). ๑๖๓ เจกอบ ๒:๒๗-๓๐. ข ปฏิภ. ๒:๒๔; มธ. ๑๙:๕-๖. ค คมพ. แผ่นดินโลก— สร้างไว้สำหรับมนุษย์. ๑๗๓ โมเสส ๓:๔-๕. คมพ. สร้าง (การ).</p>	<p>ข คมพ. ชีวิตก่อนเกิด. ๑๘๓ อส. สิ่งให้ละเว้น. ข ปฏิภ. ๙:๓; ๑ ทธ. ๔:๑-๓. ๑๙๓ คพ. ๘๙:๑๐-๑๓. ๒๐๓ กิจการ ๔:๓๒; คพ. ๕๑:๓; ๗๐:๑๔; ๗๘:๖. ข คมพ. ฝ่าไฟทางโลก (ความ). ๒๑๓ ปจส. ปฏิภ. ๙:๑๐-๑๕. ๒๒๓ คมพ. เสด็จมาครั้งที่สอง ของพระเยซูคริสต์ (การ). ๒๓๓ มธ. ๒๔:๔-๕. ข ๒ ปต. ๓:๑๒;</p>	<p>คพ. ๕๕:๓๙. ค อสย. ๔๐:๔; คพ. ๑๐๙:๗๔. ง มีคำที่ ๑:๓-๔. จ มธ. ๒๔:๒๙-๓๑. ๒๔๓ ๓ นี. ๕:๒๑-๒๖. ข อสย. ๓๕:๑; ๒ นี. ๓๐:๕-๖; ๓ นี. ๒๑:๒๒-๒๕; คพ. ๓๐:๒๐; ๑๐๙:๖๕. ๒๕๓ คพ. ๓๕:๒๔. ข ปฏิภ. ๔๙:๒๖; ๒ นี. ๑๒:๒-๓.</p>
---	--	--

เขา^๑ และขึ้นชมยินดีบนภูเขา, และจะ
มาชุมนุมกันยังสถานที่ซึ่งเรากำหนดไว้.

๒๖ ดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, จงออกไปตั้ง
ที่เรำบัญชาเจ้า; จงกลับใจจากบาปทั้งหมด
ของเจ้า; ขอ^๒ และเจ้าจะได้รับ; เคาะและ
จะเปิดมันให้เจ้า.

๒๗ ดูเถิด, เราจะไปเบื้องหน้าเจ้าและ
เป็นหน่วยระวาง^๓ หลัง^๔ ของเจ้า; และเรา
จะอยู่ท่ามกลาง^๕ เจ้า, และเจ้าจะไม่ถูก
ทำให้จำนน^๖.

๒๘ ดูเถิด, เราคือพระเยซูคริสต์, และ
เรามาโดยพลัน^๗. แม้เป็นดั่งนั้น. เอเมน.

ภาค ๕๐

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสตราจารย์, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไอ,
เดือนพฤษภาคม ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:170-173). ท่านศาสตราจารย์
แถลงว่าเอ็ดเดอร์บางคนไม่เข้าใจการแสดงให้ประจักษ์ของวิญญานที่แตก
ต่างกันซึ่งมีอยู่ทั่วไปในแผ่นดินโลกและการเปิดเผยนี้ประทานไว้เพื่อตอบการทูล
ถามเป็นพิเศษเกี่ยวกับเรื่องนี้. สิ่งที่เราเรียกกันว่าปรากฏการณ์ทางวิญญานมิใช่สิ่งผิด
ปรกติในบรรดาสมาชิก, ซึ่งบางคนอ้างว่าได้รับนิมิตและการเปิดเผย.

๑-๕, วิญญานเท็จมากมายมีอยู่ทั่วไปใน
แผ่นดินโลก; ๖-๙, วิบัติแก่คนหน้าซื่อ
ใจคดและคนเหล่านั้นที่ถูกตัดขาดจาก
ศาสนจักร; ๑๐-๑๔, เอ็ดเดอร์ต้องสอน
พระกิตติคุณโดยพระวิญญาน; ๑๕-
๒๒, ทั้งผู้สั่งสอนและผู้ฟังจำเป็นต้อง
รับความสว่างจากพระวิญญาน; ๒๓-
๒๕, สิ่งที่ไม่จรรโลงใจมิได้มาจากพระ
ผู้เป็นเจ้า; ๒๖-๒๘, คนซื่อสัตย์เป็นผู้
ครอบครองสิ่งทั้งปวง; ๒๙-๓๖, คำสวด
อ้อนวอนของผู้บริสุทธิ์ได้รับคำตอบ;
๓๗-๔๖, พระคริสต์ทรงเป็นพระเมษ
บาลผู้ประเสริฐและทรงเป็นศิลาแห่ง
อิสราเอล.

จ ings ตับ ฟิง, ไอ้เจ้า เอ็ดเดอร์ แห่ง
ศาสนจักรของเรา, และเงี้ยว ฟิง
สุรเสียงของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าผู้ทรงพระชนม์;
และเอาใจใส่พระวอนแห่งปัญญาซึ่งจะ
ให้แก่เจ้า, ตามที่เจ้าขอและเห็นพ้องต้อง
กันเกี่ยวกับศาสนจักร, และเหล่าวิญญาน
ซึ่งออกไปทั่วแผ่นดินโลก.

๒ ดูเถิด, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า,
ว่ามีวิญญานมากมาย ซึ่งเป็นวิญญาน
เท็จ^๑, ที่ออกไปในแผ่นดินโลก, โดยลวง
ลวงโลก.

๓ และชาตาน^๒ หมายถึงมันจะหลอกลวง
เจ้าด้วย, เพื่อเขาจะได้ล้มล้างเจ้า.

๔ ดูเถิด, เรา, พระเจ้า, มองดูเจ้า, และ

๒๖ก คพ. ๘๘:๖๓. ๒๗ก อสย. ๕:๒:๑๒. ข ๓ นี. ๒๐:๒๒. ค ๑ ปต. ๒:๖;	คพ. ๘๔:๑๑๖. ๒๘ก คพ. ๑:๑๒. ๕๐ ๒ก คพ. ๑๒๙. คมพ. วิญญาน—	วิญญานร้าย. ๓ก ลูกา ๒๒:๓๑; ๓ นี. ๑๘:๑๘.
--	--	---

เห็นความน่าชิงชังในศาสนจักรที่อ้าง^๖นามของเรา.

๕ แต่คนเหล่านั้นที่ชื่อสัตย์และอดทน^๗ย่อมเป็นสุข, ไม่ว่าในชีวิตหรือในความตาย, เพราะพวกเขาจะสืบทอดชีวิตนิรันดร์เป็นมรดก.

๖ แต่วิถีที่แก่พวกเขาที่เป็นคนหลงกลวง^๘และหน้าซื่อใจคด, เพราะ, พระเจ้าตรัสดังนั้น, เราจะนำพวกเขาไปสู่การพิพากษา.

๗ ดูเถิด, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, มีคนหน้าซื่อใจคด^๙ในบรรดาพวกเจ้า, ผู้ที่หลงกลวงบางคน, ซึ่งการนั้นให้อำนาจ^{๑๐}ปฏิบัติ^{๑๑}; แต่ดูเถิดจะพาคนเช่นนั้น^{๑๒}กลับคืนมา;

๘ แต่คนหน้าซื่อใจคดจะถูกค้นพบและจะถูกตัดขาด^{๑๓}, ในชีวิตหรือไม่ก็ในความตาย, แม้ดังที่เราประสงค์; และวิถีที่แก่คนเหล่านั้นที่ถูกตัดขาดจากศาสนจักรของเรา, เพราะคนเหล่านั้นนั่นเองที่ถูกโลกล้มล้าง.

๙ ดังนั้น, ให้มนุษย์ทุกคนระวังเกลือกเขาจะทำสิ่งซึ่งไม่อยู่ในความจริงและความชอบธรรมต่อหน้าเรา.

๑๐ และบัดนี้มาเถิด, พระเจ้าตรัส, โดยพระวิญญาณ, กับเอ็ลเดอร์แห่งศาสนจักร

ของพระองค์, และให้เราหาเหตุผล^{๑๔}ด้วยกัน, เพื่อเจ้าจะเข้าใจ;

๑๑ ให้เราหาเหตุผลแม้ตั้งมนุษย์คนหนึ่งหาเหตุผลกับอีกคนหนึ่งตรงหน้า.

๑๒ บัดนี้, เมื่อมนุษย์คนหนึ่งชี้แจงเหตุผล เขาก็เป็นที่เข้าใจของมนุษย์, เพราะเขาชี้แจงเหตุผลอย่างมนุษย์; แม้เป็นดังนั้น เรา, พระเจ้า, ก็ชี้แจงเหตุผลกับเจ้าเพื่อเจ้าจะเข้าใจ^{๑๕}.

๑๓ ดังนั้น, เราพระเจ้าถามเจ้าด้วยคำถามนี้—เจ้าได้รับแต่งตั้ง^{๑๖}เพื่ออะไรเล่า?

๑๔ เพื่อสั่งสอนกิตติคุณของเราโดยพระวิญญาณ^{๑๗}, แม้พระผู้ปลอบโยน^{๑๘}ซึ่งเราส่งออกไปสอนความจริง.

๑๕ และจากนั้นเจ้ารับวิญญาณต่าง ๆ^{๑๙}ซึ่งเจ้าไม่อาจเข้าใจได้, และรับไว้ว่ามาจากพระผู้เป็นเจ้า; และในการนี้เจ้าถูกต้องหรือ?

๑๖ ดูเถิด เจ้าจะตอบคำถามนี้ด้วยตนเอง; กระนั้นก็ตาม, เราจะยังเมตตาเจ้า; คนที่อ่อนแอในบรรดาพวกเจ้า นับแต่นี้ไปเราจะทำให้เขาเข้มแข็ง^{๒๐}.

๑๗ ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, คนที่ได้รับแต่งตั้งจากเราและส่งออกไปสั่งสอน^{๒๑}พระคำแห่งความจริงโดยพระผู้

๔ก คมพ. พระเยซูคริสต์—
การรับพระนามของพระ
เยซูคริสต์ไว้กับเรา.
๕ก คมพ. อดทน (ความ).
๖ก คมพ. หลอกลวง (การ),
หลอกลวง (คำ).
๗ก มธ. ๒๓:๑๓-๑๕;
แอลมา ๓๔:๒๘.
๘ ไม่มีไซยาห์ ๒๗:๘-๙.

ค คมพ. มาร.
ง อส. คนที่เคยถูกหลอก.
๘ก คพ. ๑:๑๔; ๕๖:๓;
๖๔:๓๕.
คมพ. ปีพพานียกรรม.
๑๐ก อสย. ๑:๑๘;
คพ. ๔๕:๑๐.
๑๒ก คพ. ๑:๒๔.
๑๓ก คมพ. แต่งตั้ง (การ).

๑๔ก คพ. ๔๓:๑๕.
คมพ. สอน, ผู้สอน—การ
สอนด้วยพระวิญญาณ.
ข คมพ. พระผู้ปลอบโยน.
๑๕ก คมพ. เล็งเห็น (การ),
ของประทานแห่ง.
๑๖ก อีเธอร์ ๑๒:๒๓-๒๗.
๑๗ก คมพ. งานเผยแผ่ศาสนา;
สั่งสอน.

ปลอบโยน, ในพระวิญาณแห่งความจริง, เขาสั่งสอนสิ่งนี้โดยพระวิญาณแห่งความจริงหรือทางอื่นใดเล่า?

๑๘ และหากเป็นโดยทางอื่นก็มีได้มาจากพระผู้เป็นเจ้า.

๑๙ และอนึ่ง, คนที่รับพระคำแห่งความจริง, เขาได้รับสิ่งนี้โดยพระวิญาณแห่งความจริงหรือทางอื่นใดเล่า?

๒๐ หากเป็นทางอื่นก็มีได้มาจากพระผู้เป็นเจ้า.

๒๑ ฉะนั้น, เหตุใดเล่าเจ้าไม่อาจเข้าใจและรู้ได้, ว่าคนที่รับพระคำโดยพระวิญาณแห่งความจริงรับสิ่งนี้ดังที่สั่งสอนไว้โดยพระวิญาณแห่งความจริง?

๒๒ ดังนั้น, คนที่สั่งสอนและคนที่รับ, เข้าใจกัน, และทั้งสองได้รับการจรรโลงใจ^๗ และชื่นชมยินดี^๘ ด้วยกัน.

๒๓ และสิ่งซึ่งไม่จรรโลงใจมิได้มาจากพระผู้เป็นเจ้า, และเป็นความมืด^๙.

๒๔ สิ่งซึ่งมาจากพระผู้เป็นเจ้าเป็นความสว่าง^{๑๐}; และคนที่รับความสว่าง, และดำเนิน^{๑๑} อยู่กับพระผู้เป็นเจ้าต่อไป, รับความสว่างมากขึ้น^{๑๒}; และความสว่างนั้นเจิดจ้ายิ่งขึ้น^{๑๓} ๆ จนถึงวันที่สมบูรณ์.

๒๕ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าว

แก่เจ้า, และเรากล่าวสิ่งนี้เพื่อเจ้าจะรู้ความจริง^{๑๔}, เพื่อเจ้าจะไล่ความมืดไปจากบรรดาพวกเจ้า;

๒๖ คนที่ได้รับแต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้าและส่งออกไป, คนคนนั้นกำหนดไว้ให้ยิ่งใหญ่ที่สุด^{๑๕}, ทั้งที่เขาต่ำต้อยที่สุดและเป็นผู้รับใช้^{๑๖} ของคนทั้งปวง.

๒๗ ดังนั้น, เขาจึงเป็นผู้ครอบครอง^{๑๗} สิ่งทั้งปวง; เพราะสิ่งทั้งปวงขึ้นอยู่กับเขา, ทั้งในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก, ชีวิตและแสงสว่าง, พระวิญาณและอำนาจ^{๑๘}, ส่งออกไปโดยพระประสงค์ของพระบิดาโดยทางพระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระองค์.

๒๘ แต่ไม่มีมนุษย์คนใดเป็นผู้ครอบครองสิ่งทั้งปวง เว้นแต่พระองค์จะทรงทำให้เขาบริสุทธิ์^{๑๙} และทรงชำระล้าง^{๒๐} เขาจากบาปทั้งปวง.

๒๙ และหากพระองค์ทรงทำให้เจ้าบริสุทธิ์และทรงชำระล้างเจ้าจากบาปทั้งปวง, เจ้าพึงขอ^{๒๑} อะไรก็ตามที่เจ้าประสงค์ในพระนามของพระเยซูและสิ่งนั้นจะบังเกิดขึ้น.

๓๐ แต่จงรู้เรื่องนี้, จะให้แก่เจ้าสิ่งใดที่เจ้าจะขอ; และเมื่อพระองค์ทรงกำหนด

๑๓๗ คพ. ๖:๑๕.
 คมพ. พระวิญาณ
 บริสุทธิ์; ความจริง.
 ๒๒๓ ๑ ครี. ๑๔:๒๖.
 ๗ ยอห์น ๔:๓๖.
 ๒๓๓ คมพ. ความมืด,
 ทางวิญาณ.
 ๒๔๓ ๑ ยน. ๒:๘-๑๑;
 โม่โร. ๗:๑๔-๑๕;
 คพ. ๘:๔๕-๔๗;
 ๘:๔๙.
 คมพ. สว่าง (ความ),

แสงสว่าง, แสงสว่างของ
 พระคริสต์.
 ๗ ยอห์น ๑๕:๔-๕, ๑๐.
 ๘ ๒ นี. ๒:๘:๓๐.
 ๒๕๓ ยอห์น ๘:๓๒.
 ๒๖๓ มธ. ๒:๓:๑๑.
 ๗ มาระโก ๑๐:๔๒-๔๕.
 คมพ. รับใช้ (การ).
 ๒๗๓ คพ. ๗:๕-๑๐, ๕๓-๖๐;
 ๘:๓๔-๔๑.
 ๗ คมพ. พลัง, เดชานุภาพ,
 พลังอำนาจ.

๒๘๓ ๓ นี. ๑๓:๒๘-๒๙;
 คพ. ๘:๗๔-๗๕.
 คมพ. บริสุทธิ์ (ความ),
 พิศุทธิ์ (ความ); ทำ
 (ชำระ) ให้บริสุทธิ์ (การ).
 ๗ ๑ ยน. ๑:๗-๙.
 ๒๙๓ อีล. ๑๐:๕;
 คพ. ๔:๖:๓๐.
 คมพ. สวดอ้อนวอน
 (การ), สวดอ้อนวอน
 (คำ).

เจ้าไว้เป็นหัวหน้า^๑، วิญญาณทั้งหลายจะขึ้นอยู่กับเจ้า.

๓๑ ดังนั้น, เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, คือหากเจ้าเห็นวิญญาณ^๒แสดงให้ประจักษ์ซึ่งเจ้าไม่อาจเข้าใจได้, และเจ้ามิได้รับวิญญาณนั้น, เจ้าพึงทูลขอจากพระบิดาในพระนามของพระเยซู; และหากพระองค์หาประทานวิญญาณนั้นแก่เจ้าไม่, เมื่อนั้นเจ้าจะรู้ว่าสิ่งนั้นมีได้มาจากพระผู้เป็นเจ้า.

๓๒ และจะให้แก่เจ้า, อำนาจ^๓เหนือวิญญาณนั้น; และเจ้าพึงประกาศต่อต้านวิญญาณนั้นด้วยเสียงดังว่ามันมิได้มาจากพระผู้เป็นเจ้า—

๓๓ มิใช่โดยการกล่าวหาด้วยการบริภาษ^๔, เพื่อเจ้าจะไม่แพ้, ทั้งมิใช่ด้วยการโอ้อวด^๕ และแสดงความชื่นชมยินดี, เกลือกเจ้าจะถูกมันยึดไว้.

๓๔ คนที่ได้รับจากพระผู้เป็นเจ้า, ก็ให้เขาพิจารณาสิ่งนั้นว่ามาจากพระผู้เป็นเจ้า; และให้เขาชื่นชมยินดีที่เขาได้รับพิจารณาจากพระผู้เป็นเจ้าว่าคู่ควรที่จะได้รับ.

๓๕ และโดยการเอาใจใส่และทำสิ่งเหล่านี้ซึ่งเจ้าได้รับมา, และซึ่งเจ้าจะได้รับนับแต่นี้ไป—และอาณาจักรที่พระบิดาให้ไว้

แก่เจ้า, และพลัง^๖ที่จะชนะสิ่งทั้งปวงซึ่งมิได้รับแต่งตั้งจากพระองค์—

๓๖ และดูเถิด, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เจ้าเป็นสุขแล้ว ผู้ที่บัดนี้กำลังไต่ยีนถ้อยคำเหล่านี้ของเราจากปากผู้รับใช้ของเรา, เพราะบาปของเจ้าได้รับการให้อภัย^๗แล้ว.

๓๗ ให้ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ เวคฟีลด์, ผู้ที่เราพอใจมาก, และผู้รับใช้ของเรา พาร์ลีย์ พี. แพรทท์^๘ ออกไปในบรรดาหน่วยต่าง ๆ ของศาสนจักรและเสริมสร้างความมั่นคงแก่หน่วยเหล่านั้นโดยการให้คำแนะนำ^๙;

๓๘ และผู้รับใช้ของเรา จอห์น คอร์ริลล์ด้วย, หรือผู้รับใช้ของเรามากเท่าที่ได้รับแต่งตั้งมาสู่ตำแหน่งนี้, และให้พวกเขาทำงานในสวนองุ่น^{๑๐}; และมีให้ใครขัดขวางพวกเขาในการทำสิ่งที่เรากำหนดแก่พวกเขา—

๓๙ ดังนั้น, ในเรื่องนี้ผู้รับใช้ของเรา เอเดเวิร์ด พาร์ทริจ^{๑๑} มิถูกต้อง; กระนั้นก็ตามก็ให้เขากลับใจและเขาจะได้รับการให้อภัย.

๔๐ ดูเถิด, เจ้าเป็นเด็กน้อยและเจ้าไม่อาจทน^{๑๒}ทุกสิ่งได้ขณะนี้; เจ้าต้องเติบโต^{๑๓}ในพระคุณ^{๑๔} และในความรู้เรื่องความจริง^{๑๕}.

๔๑ อย่างกลัว^{๑๖}เลย, เด็ก^{๑๗}น้อยทั้งหลาย,

๓๐ก คมพ. สิทธีอำนาจ.
๓๑ก ๑ ยน. ๔:๑.
    คมพ. วิญญาณ—
    วิญญาณร้าย.
๓๒ก มธ. ๑๐:๑.
๓๓ก ยูดา ๑:๙.
    ข คพ. ๘๔:๖๗, ๗๓.
๓๕ก คมพ. อาณาจักรแห่งพระ
    ผู้เป็นเจ้าหรืออาณาจักร
    แห่งสวรรค์.

ข ๑ ยน. ๔:๔;
    คพ. ๖๓:๒๐, ๔๗.
๓๖ก คพ. ๕๘:๔๒-๔๓.
    คมพ. ให้อภัย.
๓๗ก คมพ. แพรทท์, พาร์ลีย์
    พาร์ตเกอร์.
    ข คพ. ๙๗:๓-๕.
๓๘ก คมพ. สวนองุ่นของ
    พระเจ้า.
๓๙ก คมพ. พาร์ทริจ, เอเดเวิร์ด.

๔๐ก ๓ นี. ๑๗:๒-๓;
    คพ. ๗๘:๑๗-๑๘.
ข ๑ คร. ๓:๒-๓;
    คพ. ๑๙:๒๒-๒๓.
ค คมพ. พระคุณ.
ง คมพ. ความจริง.
๔๑ก ๑ ยน. ๔:๑๘.
ข คมพ. บุตรและธิดาของ
    พระผู้เป็นเจ้า.

เพราะเจ้าเป็นของเรา, และเราชนะ^๑โลกแล้ว, และเจ้ามาจากคนเหล่านั้นที่พระบิดาของเราประทาน^๒ให้เรา;

๔๒ และไม่มีใครในบรรดาคนเหล่านั้นที่พระบิดาของเราประทานให้เราจะหายไป^๓.

๔๓ และพระบิดาและเราเป็นหนึ่งเดียวกัน^๔. เราอยู่ในพระบิดาและพระบิดาในเรา; และตราบนเท้าที่เจ้ารับเรา, เจ้าก็อยู่ในเราและเราในเจ้า.

๔๔ ดังนั้น, เราอยู่ท่ามกลางเจ้า, และเราคือเมฆบาลผู้ประเสริฐ^๕, และศิลา^๖แห่งอิสราเอล. คนที่สร้างอยู่บนศิลา^๗นี้จะไม่มีวันตกเลย^๘.

๔๕ และวันมาถึงเมื่อเจ้าจะได้ยินเสียงของเราและเห็น^๙เรา, และรู้ว่าเราดำรงอยู่.

๔๖ จงเฝ้าดู^{๑๐}, ฉะนั้น, เพื่อเจ้าจะพร้อม^{๑๑}. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

ภาค ๕๑

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่ซอมพ์สัน, รัฐไอโอไอ, เดือนพฤษภาคม ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:173-174). เวลาที่วิสุทธิชนที่อพยพจากรัฐต่าง ๆ ทางตะวันออกเริ่มมาถึงไอโอไอ, และจำเป็นต้องเตรียมการที่แน่ชัดสำหรับการตั้งถิ่นฐานของคนเหล่านั้น. ในเมืองงานนี้เป็นหน้าที่ของอธิการโดยเฉพาะ, อธิการเอ็ดเวิร์ด พาร์ทริจ จึงแสวงหาคำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องนี้, และท่านศาสดาพยากรณ์ทูลลามพระเจ้า.

๑-๘, พระเจ้าทรงกำหนดให้เอ็ดเวิร์ด พาร์ทริจ กำกับดูแลสิ่ง^๑ที่อยู่ในความพิทักษ์และทรัพย์สิน; ๙-๑๒, วิสุทธิชนพึงปฏิบัติต่อกันด้วยความซื่อสัตย์และได้รับอย่างเท่าเทียมกัน; ๑๓-๑๕, พวกเขาพึงมีคลังอธิการและจัดการกับทรัพย์สินตามกฎหมายของพระเจ้า; ๑๖-๒๐, ไอโอไอจะต้องเป็นสถานที่ชุมนุมชั่วคราว.

๑๖ จงสดับฟังเรา, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัส, และเราจะพูดกับผู้รับใช้ของเรา เอ็ดเวิร์ด พาร์ทริจ^๑, และให้คำแนะนำเขา; เพราะจำเป็นว่าเขาได้รับคำแนะนำวิวิจวาระเบียบผู้คนเหล่านี้.

๒ เพราะจำเป็นว่าจะวางระเบียบพวกเขาตามกฎหมายของเรา; หาไม่แล้ว, พวกเขาจะถูกตัดขาด.

๔๑ค ยอห์น ๑๖:๓๓.
ง ยอห์น ๑๐:๒๗-๒๘;
๑๗:๒;
๓ นี. ๑๕:๒๔;
คพ. ๒๗:๑๔; ๘๔:๖๓.
๔๒ก ยอห์น ๑๗:๑๒;
๓ นี. ๒๗:๓๐-๓๑.
๔๓ก ยอห์น ๑๗:๒๐-๒๓;
๓ นี. ๑๑:๓๕-๓๖.
คพ. พระผู้เป็นเจ้า,

พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์.
๔๔ก ยอห์น ๑๐:๑๔-๑๕.
คพ. พระเมฆบาลผู้ประเสริฐ.
ข ปลุก. ๔๙:๒๔;
๑ ปิต. ๒:๔-๘.
คพ. ศีลामูมเอก.
ค ๑ ครี. ๑๐:๑-๔.
คพ. ศีลา; พระเยซู

คริสต์.
ง อีล. ๕:๑๒.
๔๕ก คพ. ๖๗:๑๐-๑๓.
๔๖ก คพ. เฝ้า, เฝ้าดู, เฝ้ารอ.
ข แอลมา ๓๔:๓๒-๓๓.
๕๑ ๑ก คพ. พาร์ทริจ, เอ็ดเวิร์ด.
๒ก คพ. ๔๒:๓๐-๓๓;
๑๐๕:๕.
คพ. อุทิศ, อุทิศถวาย (การ).

๓ ดังนั้น, ให้ผู้รับใช้ของเรา เอเดเวิร์ต พาร์ทริจ, และคนเหล่านั้นที่เขาเลือกไว้, ผู้ที่เราพอใจมาก, กำหนดให้ผู้คนเหล่านี้ได้รับ ทรัพย์สินใน ส่วนของตน, ทุกคนเท่ากัน^{๓๗}ตามครอบครัวของเขา, ตามสภาพการณ์ของเขาและความต้องการและความจำเป็น^{๓๘}ของเขา.

๔ และให้ผู้รับใช้ของเราเอเดเวิร์ต พาร์ทริจ, เมื่อเขาจะกำหนดส่วนหนึ่งให้คนนั้น, ก็ให้ลายลักษณ์อักษรแก่เขาซึ่งจะรับประกัน ส่วนของเขาไว้ให้เขา, เพื่อเขาจะถือไว้, แม้สิทธิ์นี้และมรดกนี้ในศาสนจักร, จนกว่าเขาจะล่วงละเมิดและเสียงของศาสนจักรไม่แน่ว่าคู่ควร, ตามกฎและพันธสัญญา^{๓๙}ของศาสนจักร, ที่จะเป็นของศาสนจักร.

๕ และหากเขาจะล่วงละเมิดและเสียงของศาสนจักรไม่แน่ว่าคู่ควรที่จะเป็นของศาสนจักร, เขาจะไม่มีอำนาจเรียกร้องสิทธิ์ส่วนนั้นซึ่งเขาอุทิศถวายแก่อธิการเพื่อคนจน และคนขัดสนในศาสนจักรของเรา; ฉะนั้น, เขาจะไม่มีของประทานนั้นอีกต่อไป, แต่จะมีสิทธิ์เฉพาะส่วนที่โอนให้เขาด้วยตราสารเท่านั้น.

๖ และจะทำการทั้งปวงให้แน่นอนดังนั้น, ตาม^{๔๐}กฎ^{๔๑}ของแผ่นดิน.

๗ และให้กำหนดสิ่งซึ่งเป็นของผู้คนเหล่านี้ไว้กับผู้คนเหล่านี้.

๘ และเงินตรา^{๔๒}ซึ่งเหลือไว้ให้ผู้คนเหล่านี้—ให้มีตัวแทนกำหนดไว้ให้ผู้คนเหล่านี้, ที่จะนำเงินตรา^{๔๓}ไปจัดหาอาหารและเครื่องนุ่งห่ม, ตามความขาดแคลนของผู้คนเหล่านี้.

๙ และให้ทุกคนปฏิบัติต่อกันด้วยความซื่อสัตย์^{๔๔}, และเท่าเทียมกันในบรรดาผู้คนเหล่านี้, และได้รับอย่างเท่าเทียมกัน, เพื่อเจ้าจะเป็นหนึ่งเดียวกัน^{๔๕}, แม้ดังที่เราบัญญัติไว้.

๑๐ และมีให้นำสิ่งซึ่งเป็นของผู้คนเหล่านี้ไปให้คนในหน่วยอื่น^{๔๖}ของศาสนจักร.

๑๑ ดังนั้น, หากหน่วยอื่นของศาสนจักรประสงค์จะได้รับเงินตราจากหน่วยของศาสนจักรหน่วยนี้, ก็ให้พวกเขาจ่ายให้หน่วยของศาสนจักรหน่วยนี้อีกตามที่พวกเขาจะตกลงกัน;

๑๒ และการนี้จะดำเนินไปโดยผ่านอธิการหรือตัวแทน, ซึ่งจะกำหนดโดยเสียง^{๔๗}จากหน่วยของศาสนจักร.

๑๓ และอนึ่ง, ให้อธิการกำหนดคลัง^{๔๘}แก่หน่วยของศาสนจักรหน่วยนี้; และให้สิ่งทั้งปวงทั้งเป็นเงินตราและเป็นอาหาร, ซึ่งเกินจำเป็น^{๔๙}สำหรับความขาดแคลนของผู้คนเหล่านี้, เก็บไว้ในมืออธิการ.

๓๗ คพ. ๔๙:๒๐.

๓๘ กิจการ ๒:๔๔-๔๕;

๔ นี. ๑:๒-๓.

๔๑ อส. ภาค ๒๐ และ ๒๒ มีชื่อเรียกว่าหลักการและพันธสัญญาของศาสนจักรของพระคริสต์. คพ. ๓๓:๑๔; ๔๒:๑๓. คมพ. พันธสัญญา.

๖๑ ๑ปต. ๒:๑๓;

คพ. ๙๘:๕-๗.

๖๒ คพ. ๕๘:๒๑-๒๒.

๖๓ คพ. ๘๔:๑๐๔.

๖๔ คพ. ๑๐๔:๑๕-๑๘.

๖๕ คมพ. ซื่อสัตย์ (ความ).

๖๖ คพ. ๓๘:๒๗.

๖๗ คมพ. สามัคคี (ความ), หนึ่งเดียว (ความเป็น).

๖๘ อส. อีกร่างหนึ่งของ

ศาสนจักรหรืออิกนิกายหนึ่ง.

๑๒๗ คมพ. เห็นชอบพร้อมกัน (ความ).

๑๓๗ คพ. ๔๒:๕๕.

คมพ. คลัง.

๖๘ คพ. ๔๒:๓๓-๓๔, ๕๕;

๘๒:๑๗-๑๙.

๑๔ และให้เขาเก็บไว้ให้ตนเองด้วย สำหรับความขาดแคลนของเขาเอง, และสำหรับ ความขาดแคลนของ ครอบครัว เขา, เนื่องจากจะจ้างเขามาทำกิจธุระนี้.

๑๕ และตั้งนั้นเราให้สิทธิพิเศษแก่ผู้คนเหล่านี้ที่จะวางระเบียบตนเองตามกฎ^๑ของเรา.

๑๖ และเราอุทิศแผ่นดินนี้^๒ไว้ให้พวกเขาชั่วระยะเวลาไม่นาน, จนกว่าเรา, พระเจ้า, จะจัดหาทางอื่นให้พวกเขา, และบัญชาให้พวกเขาไปจากที่นี่;

๑๗ และมีได้ให้ โมง และวันแก่พวกเขา, ตั้งนั้นให้พวกเขาดำรงชีวิตบนแผ่นดิน

ดินนี้ราวกับจะอยู่เป็นปี ๆ, และการนี้ จะกลับไปสู่พวกเขาเพื่อประโยชน์ของพวกเขา.

๑๘ ดูเถิด, ทั้งหมดนี้จะเป็นแบบอย่าง^๓ ให้ผู้รับใช้ของเรา เอดเวิร์ด พาร์ทริจ, ในสถานที่อื่น ๆ, ในทุกหน่วยของศาสนจักร.

๑๙ และผู้ใดที่เราพบว่าเป็นผู้พิทักษ์^๔ ที่ซื่อสัตย์, เทียง ธรรม, และมีปัญญาจะเข้ามาสู่ปีติ^๕ของพระเจ้าของเขา, และจะสืบทอดชีวิตนิรันดร์เป็นมรดก.

๒๐ ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เราคือพระเยซูคริสต์, ผู้มา^๖โดยพลัน, ในโมง^๗ที่เจ้าหาคิดไม่. แม้เป็นตั้งนั้น. เอเมน.

ภาค ๕๒

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ถึงเอ็ดเดอร์ของศาสนจักร, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไอโอ, วันที่ ๗ มิถุนายน ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:175-179). มีการประชุมใหญ่ที่เคิร์ทแลนด์, เริ่มวันที่ ๓ และสิ้นสุดวันที่ ๖ มิถุนายน. ในการประชุมใหญ่นี้มีการแต่งตั้งอย่างเฉพาะเจาะจงเป็นครั้งแรกในตำแหน่งมหาปุโรหิต, รวมทั้งมีการเสด็จเห็นและตีเตียนการแสดงให้ประจักษ์บางอย่างของวิญญานเท็จและหลอกลวง.

๑-๒, การประชุมใหญ่ครั้งต่อไปกำหนดให้ มีขึ้นที่มิสซูรี; ๓-๘, มีการกำหนดเอ็ดเดอร์บางคนให้เดินทางด้วยกัน; ๙-๑๑, เอ็ดเดอร์ต้องสอนสิ่งที่บรรดาอัครสาวกและศาสดาพยากรณ์เขียนไว้; ๑๒-๒๑, คนเหล่านั้นที่ได้รับความสว่างโดยพระวิญญานนำผลแห่งการสรรเสริญและปัญญาออกมา;

๒๒-๔๔, พระเจ้าทรงกำหนดให้เอ็ดเดอร์หลายคนออกไปสั่งสอนพระกิตติคุณขณะเดินทางไปมิสซูรีเพื่อเข้าร่วมการประชุมใหญ่.

ดู เกิด, พระเจ้าตรัสตั้งนี้กับเอ็ดเดอร์ผู้^๘ที่พระองค์ทรงเรียก^๙และเลือกใน

๑๕ก คพ. ๕๑:๒.
๑๖ก อส. เขตเคิร์ทแลนด์, ไอโอไอโอ.
๑๘ก อส. แบบฉบับ.
๑๙ก มธ. ๒๔:๔๕-๔๗.

คพ. ผู้พิทักษ์, พิทักษ์ (สิ่งที่อยู่ในความ).
ข คพ. ปีติ.
๒๐ก วว. ๒๒:๖-๑๖.
ข มธ. ๒๔:๔๔.

๕๒ ๑ก คพ. เรียก (การ), เรียกจากพระเจ้าเป็นเจ้า (ได้รับ).

วันเวลาสุดท้ายนี้, โดยสุรเสียงแห่งพระวิญาณของพระองค์—

๒ โดยตรัสว่า: เรา, พระเจ้า, จะทำให้เป็นที่รู้แก่เจ้าว่าเราต้องการให้เจ้าทำอะไรตั้งแต่เวลานี้ไปจนถึงการประชุมใหญ่คราวต่อไป, ซึ่งจะมีขึ้นในมิสซูรี, บนแผ่นดิน ซึ่งเราจะอุทิศ^{๒๗}ไว้ให้ผู้คนของเรา, ซึ่งเป็นพวกหนึ่งที่เหลืออยู่ของยาโคบ, และคนเหล่านั้นผู้เป็นทายาทตามพันธสัญญา^๒.

๓ ดังนั้น, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ให้ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิท จูเนียร์, และซิดนีย์ ริกตัน ออกเดินทางทันทีที่เตรียมการพร้อมแล้วเพื่อไปจากบ้านพวกเขา, และเดินทางไปแผ่นดินแห่งมิสซูรี.

๔ และตราบเท้าที่พวกเขาซื้อสัตย์ต่อเรา, จะทำให้เป็นที่รู้แก่พวกเขาว่าพวกเขาจะทำอะไร;

๕ และตราบเท้าที่พวกเขาซื้อสัตย์, จะทำให้เป็นที่รู้แก่พวกเขาด้วยถึงแผ่นดิน^๓แห่งมรดกของเจ้า.

๖ และตราบเท้าที่พวกเขาไม่ซื้อสัตย์, พวกเขาจะถูกตัดขาด, แม้ดังที่เราประสงค์, ดังที่เราเห็นว่าดี.

๗ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ให้ผู้รับใช้ของเรา โลมัน ไวท์ และ

ผู้รับใช้ของเรา จอห์น คอร์ริลล์ ออกเดินทางโดยเร็ว;

๘ และผู้รับใช้ของเรา จอห์น เมอร์ต็อก, และผู้รับใช้ของเรา ไฮรัม สมิท ด้วย, ออกเดินทางไปยังสถานที่เดียวกันโดยผ่านทางดีทรอยต์.

๙ และให้พวกเขาเดินทางจากที่นั่นโดยส่งสอนพระคำไประหว่างทาง, โดยไม่กล่าวเรื่องอื่นใด^๔นอกจากเรื่องซึ่งบรรดาศาศตพยากรณ์^๕ และอักษรสาวกเขียนไว้, และเรื่องซึ่งพระผู้พลอยโยน^๖ทรงสอนพวกเขาโดยผ่านคำสดอ้อนวอนจากศรัทธา.

๑๐ ให้พวกเขาไปเป็นคู่ ๆ, และให้พวกเขาส่งสอนไประหว่างทางดังนั้นในการชุมนุมทุกครั้ง, โดยให้บังพิศมาด้วยน้ำ^๗, และโดยการวางมือ^๘ที่ริมฝั่งน้ำ.

๑๑ เพราะพระเจ้าตรัสดังนี้, เราจะตัดงานของเราให้สั้นลงในความชอบธรรม^๙, เพราะถึงวันเวลาที่เราจะส่งการพิพากษาออกไปสู่ชัชชนะ.

๑๒ และให้ผู้รับใช้ของเรา โลมัน ไวท์ ฟิงระวัง, เพราะซาตานปรารถนาจะผิด^{๑๐}เขาดังกลับ.

๑๓ และดูเถิด, เราจะทำให้คนที่ซื้อสัตย์^{๑๑}เป็นผู้ปกครองเหนือหลายสิ่ง.

๑๔ และอนึ่ง, เราจะให้แบบฉบับแก่เจ้าในสิ่งทั้งปวง, เพื่อเจ้าจะไม่ถูกหลอก;

๒๗ คพ. ๕๗:๑-๓.
 ๒ คพ. ๕๘:๕๗; ๘๔:๓-๔.
 ๓ สดต. ๑๓๕:๔;
 ๓ นี. ๕:๒๑-๒๖.
 ๔ อับรา. ๒:๖-๑๑.
 คพ. พันธสัญญาแห่งอับราฮัม.
 ๕ ก คพ. ๕๗:๑-๓.

๖ ก ไม่ไชยาห์ ๑๘:๑๙-๒๐.
 ๗ คพ. ๔:๒๑; ๕:๒๓๖.
 คพ. พระคัมภีร์.
 ๘ คพ. พระผู้พลอยโยน; พระวิญาณบาริสูทธิ; สอน, ผู้สอน—การสอนด้วยพระวิญาณ.
 ๙ ก มาระโก ๖:๗;

คพ. ๖๑:๓๕.
 ๑๒ ยอห์น ๑:๒๖.
 ๑๓ กิจการ ๘:๑๔-๑๗.
 ๑๔ ก รม. ๙:๒๘.
 ๑๕ ก ลูกา ๒๒:๓๑;
 ๓ นี. ๑๘:๑๗-๑๘.
 ๑๖ ก มธ. ๒๕:๒๓;
 คพ. ๑๓๒:๕๓.

เพราะเขาตานอยู่ไปทั่วแผ่นดิน, และเขาออกไปหลอกลวงบรรดาประชาชาติ—

๑๕ ดังนั้น คนที่สวดอ้อนวอน, ซึ่งวิญญาณของเขาสำนึกผิด^{๑๕ก}, เรารับ^{๑๕ค}คนคนนั้นหากเขาปฏิบัติตามศาสนพิธี^{๑๕ข}ของเรา.

๑๖ คนที่พูด, ซึ่งวิญญาณของเขาสำนึกผิด, ซึ่งภาษาของเขาอ่อนโยนและจรรโลงใจ, คนคนนั้นมาจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของหากเขาปฏิบัติตามศาสนพิธีของเรา.

๑๗ และอนึ่ง, คนที่ตัวสั้นภายใต้อำนาจของเรา เราจะทำให้เข้มแข็ง^{๑๗ข}, และจะนำผลแห่งการสรรเสริญและปัญญา^{๑๗ค}ออกมา, ตามการเปิดเผยและความจริงซึ่งเราให้เจ้าไว้.

๑๘ และอนึ่ง, คนที่พ่ายแพ้และมีได้นำ^{๑๘ข}ผลออกมา, แม้ตามแบบฉบับนี้, มิได้มาจากเรา.

๑๙ ดังนั้น, โดยแบบฉบับนี้ เจ้าจะรู้จัก^{๑๙ข}เหล่าวิญญาณในทุภครณภายใต้ฟ้าสวรรค์ทั้งหมด.

๒๐ และวันเวลามาถึงแล้ว; ตามศรัทธาของมนุษย์มันจะบังเกิด^{๒๐ข}กับพวกเขา.

๒๑ ดูเถิด, คำบัญชา^{๒๑ข}นี้ให้ไว้แก่เอลเดอร์ทั้งปวงผู้ที่เราเลือกไว้.

๒๒ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ให้ผู้รับใช้ของเรา โทมัส บี. มาร์ช^{๒๒ข}และผู้รับใช้ของเรา เอชรา เชเยอร์^{๒๒ค}ออกเดินทางด้วย, ไปยังแผ่นดินเดียวกันนี้โดยส่งสอนพระคำไประหว่างทาง.

๒๓ และอนึ่ง, ให้ผู้รับใช้ของเรา ไอแซค มอร์ลีย์^{๒๓ข}และผู้รับใช้ของเรา เอชรา บูธ^{๒๓ค}ออกเดินทาง, ไปยังแผ่นดินเดียวกันนี้ โดยส่งสอนพระคำไประหว่างทางด้วย.

๒๔ และอนึ่ง, ให้ผู้รับใช้ของเรา เอ็ดเวิร์ด พาร์ทริจ^{๒๔ข}และมาร์ติน แฮร์ริส^{๒๔ค}ออกเดินทางไปกับผู้รับใช้ของเรา ชิดนีย์ ริกตัน^{๒๔ง}และโจเซฟ สมิธ, จูเนียร์.

๒๕ ให้ผู้รับใช้ของเรา เดวิด วิตเมอร์^{๒๕ข}และฮาร์วีย์ วิตลือก^{๒๕ค}ออกเดินทางด้วย, และส่งสอนไประหว่างทางไปยังแผ่นดินเดียวกันนี้.

๒๖ และให้ผู้รับใช้ของเรา พาร์ลีย์ พี. แพรทท์^{๒๖ข}และออร์สัน แพรทท์^{๒๖ค}ออกเดินทาง, และส่งสอนไประหว่างทาง, แม้ไปยังแผ่นดินเดียวกันนี้.

๒๗ และให้ผู้รับใช้ของเรา ซอโลมอน แชนค็อก^{๒๗ข}และสิเมียน คาร์เตอร์^{๒๗ค}ออกเดินทางไปยังแผ่นดินเดียวกันนี้ด้วย, และส่งสอนไประหว่างทาง.

๒๘ ให้ผู้รับใช้ของเราเอดสัน ฟุลเลอร์^{๒๘ข}และเจคอบ สก็อตต์^{๒๘ค}ออกเดินทางด้วย.

๒๙ ให้ผู้รับใช้ของเรา ลีวาย ดับเบิลยู. แชนค็อก^{๒๙ข}และเชเบตี คอลทรีน^{๒๙ค}ออกเดินทางด้วย.

๓๐ ให้ผู้รับใช้ของเรา เรย์โนลด์ส์ คาฮูน^{๓๐ข}และแซมมิวเอล เอช. สมิธ^{๓๐ค}ออกเดินทางด้วย.

<p>๑๕ก คมพ. ใจที่ซอกซ้า. ข คพ. ๓๗:๘. ค คมพ. ศาสนพิธี. ๑๗ก คพ. ๖๖:๘; ๑๓๓:๕๘. ข คมพ. ปัญญา.</p>	<p>๑๘ก มธ. ๓:๑๐. ๑๙ก คมพ. เล็งเห็น (การ) ของประทานแห่ง. ๒๐ก มธ. ๘:๕-๑๓. ๒๒ก คพ. ๕๖:๕.</p>	<p>คมพ. มาร์ช, โทมัส บี. ๒๔ก คมพ. พาร์ทริจ, เอ็ดเวิร์ด. ๒๖ก คมพ. แพรทท์, พาร์ลีย์ พาร์คเกอร์. ข คมพ. แพรทท์, ออร์สัน.</p>
---	---	---

๓๑ ให้ผู้รับใช้ของเรา วีเลอร์ บัลด์วิน และวิลเลียม คาร์เตอร์ ออกเดินทางด้วย.

๓๒ และให้ผู้รับใช้ของเรา นูเวล ไนท์ และซีลาห์ เจ. กริฟฟิน ได้รับแต่งตั้งทั้งสองคน, และออกเดินทางด้วย.

๓๓ แท้จริงแล้ว, ตามจริงแล้วเรากล่าว, ให้คนทั้งหมดนี้ออกเดินทางไปยังที่แห่งหนึ่ง, ตามเส้นทางต่าง ๆ ของพวกเขา, และคนหนึ่งต้องไม่สร้างบนรากฐาน ของอีกคนหนึ่ง, ทั้งไม่เดินทางในเส้นทางของอีกคนหนึ่ง.

๓๔ คนที่ซื่อสัตย์, คนคนนั้นจะได้รับการรักษาไว้และได้รับพรด้วยผล มาก.

๓๕ และอนึ่ง, เรากล่าวแก่เจ้า, ให้ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ เวคฟีลด์ และซอโลมอน ฮัมฟรีย์ ออกเดินทางเข้าไปในผืนแผ่นดินตะวันออก;

๓๖ ให้พวกเขาสอนครอบครัวพวกเขา, โดยไม่ประกาศ เรื่องอื่นใดนอกจากศาสนาพยากรณ์ และอักษรสาวกทั้งหลาย, เรื่องซึ่งพวกเขาเห็น และได้ยินมาและเชื่อ อย่างแน่นอนที่สุด, เพื่อคำพยากรณ์จะเกิดสัมฤทธิ์ผล.

๓๗ เนื่องจากการล่วงละเมิด, จึงให้เอา สิ่งซึ่งมอบแก่ฮีมัน แบสเสท ไปจากเขา, และวางไว้บนศีรษะของไซมอนด์สไรเดอร์.

๓๘ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ให้แต่งตั้ง เจเร็ด คาร์เตอร์ เป็นปุโรหิต, และแต่งตั้ง จอร์จ เจมส์ เป็นปุโรหิต ด้วย.

๓๙ ให้บรรดาเอ็ลเดอร์ที่เหลือ ดูแล หน่วยต่าง ๆ ของศาสนจักร, และประกาศพระคำในภูมิภาคต่าง ๆ โดยรอบพวกเขา; และให้พวกเขาลงแรงด้วยมือตนเองเพื่อมิให้มีการนับถือรูปเคารพ หรือทำความชั่วร้าย.

๔๐ และในสิ่งทั้งปวงจงระลึกถึงคนจน และคนขัดสน, คนเจ็บป่วยและคนทุกข์ยาก, เพราะคนที่ไม่ทำสิ่งเหล่านี้, คนคนนั้นมีใช้สานุศิษย์ของเรา.

๔๑ และอนึ่ง, ให้ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิท, จูเนียร์, และซิดนีย์ ริกตัน และเอ็ดเวิร์ด พาร์ทริจ นำไบรร์รอง จากศาสนจักรไปกับพวกเขา. และให้มีฉบับหนึ่งสำหรับผู้รับใช้ของเรา ออลิเวอร์ คาวเดอริด้วย.

๔๒ และดังนั้น, แม้ดังที่เรากล่าวไว้, หากเจ้าซื่อสัตย์เจ้าจะร่วมชุมนุมกันเพื่อขึ้นชมยินดีบนแผ่นดินแห่งมิสซูรี, ซึ่งเป็นแผ่นดินแห่งมรดกของเจ้า, ซึ่งขณะนี้เป็นแผ่นดินแห่งศัตรูเจ้า.

๔๓ แต่, ดูเถิด, เรา, พระเจ้า, จะเร่งสร้างเมืองเมื่อถึงเวลา, และจะสวมมงกุฏ

๓๒ก คพ. ๕๖:๖-๗.
 ๓๓ก รีม. ๑๕:๒๐.
 ๓๔ก ยอห์น ๑๕:๑๖;
 คพ. ๑๘:๑๕-๑๖.
 ๓๖ก โมไซยาห์ ๑๘:๑๙-๒๐;
 คพ. ๕:๒๙.
 ข ยอห์น ๓:๑๑.
 ค คมพ. เชื้อ (ความ).

๓๗ก มธ. ๒๕:๒๕-๓๐.
 ๓๘ก คพ. ๗๙:๑.
 ข คมพ. ปุโรหิต, ฐานะ
 ปุโรหิตแห่งอาโรน.
 ๓๙ก แอลมา ๖:๑.
 ข คมพ. นับถือรูปเคารพ
 (การ).
 ๔๐ก คพ. ๑๐๔:๑๕-๑๘.

คมพ. คนจน, คนยากจน,
 จน, ยากจน.
 ข คมพ. ความผาสุก.
 ๔๑ก คพ. ๒๐:๖๔.
 ๔๒ก คมพ. ไซอัน.
 ข คพ. ๒๕:๒; ๕๗:๑-๓.

ให้ คนชื้อสัตย์ด้วยปีติ^๑ และด้วยความ
ชื่นชมยินดี.

๔๔ ดูเถิด, เราคือพระเยซูคริสต์, พระ

บุตรของ พระผู้เป็นเจ้า, และเราจะยก
พวกเขาขึ้น^๒ ในวันสุดท้าย. แม้เป็นดัง
นั้น. เอเมน.

ภาค ๕๓

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ ถึง แอลเจอร์นอน ชิดนีย์
กิลเบิร์ต, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไอโอ, เดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the
Church, 1:179-180). ตามคำขอของชิดนีย์ กิลเบิร์ต, ท่านศาสดาพยากรณ์ทูลถาม
พระเจ้าเกี่ยวกับงานและการกำหนดหน้าที่ของบราเดอร์กิลเบิร์ตในศาสนจักร.

๑-๓, การเรียก และการเลือก ชิดนีย์
กิลเบิร์ต ในศาสนจักรคือการได้รับแต่งตั้ง
เป็นเอ็ลเดอร์; ๔-๗, เขาต้องรับใช้เป็น
ตัวแทนอธิการด้วย.

ดู เถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, ผู้รับใช้ของ
เรา ชิดนีย์ กิลเบิร์ต, ว่าเราได้ยิน
คำสวดอ้อนวอนของเจ้า; และเจ้าเรียก
หาเราเพื่อมันจะเป็นที่รู้แก่เจ้า, จาก
พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, เกี่ยว
กับการเรียกและการได้รับเลือก^๑ของ
เจ้าในศาสนจักร, ซึ่งเรา, พระเจ้า, ยก
ขึ้นในวันเวลาสุดท้ายนี้.

๒ ดูเถิด, เรา, พระเจ้า, ผู้ถูกตรึงกางเขน^๒
เพื่อบาปของโลก, ให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่เจ้า
ว่าเจ้าจงละทิ้ง^๓โลก.

๓ จงรับการแต่งตั้งของเราไว้กับเจ้า,
แม้การแต่งตั้งเป็นเอ็ลเดอร์, เพื่อสั่งสอน

ศรัทธาและการกลับใจและการปลดบาป^๓,
ตามคำของเรา, และการรับพระวิญญาณ
ศักดิ์สิทธิ์โดยการวางมือ^๔;

๔ และเพื่อเป็นตัวแทน^๕ให้ศาสนจักรนี้
ด้วยในสถานที่ซึ่งอธิการจะกำหนด, ตาม
บัญญัติซึ่งจะให้ต่อไปในภายหน้า.

๕ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่
เจ้า, เจ้าจะออกเดินทางพร้อมกับผู้รับ
ใช้ของเรา โจเซฟ สมิท, จูเนียร์, และ
ชิดนีย์ ริกตัน.

๖ ดูเถิด, สิ่งเหล่านี้เป็นศาสนพิธีแรก ๆ
ซึ่งเจ้าจะได้รับ; และเราจะทำให้ที่เหลือ
เป็นที่รู้ในเวลาที่จะมาถึง, ตามงานของ
เจ้าในสวนองุ่นของเรา.

๗ และอนึ่ง, เราต้องการให้เจ้าเรียนรู้อัน
ว่าคนที่จจะรอดคือคนที่อดทน^๖จนกว่า
ชีวิตจะหาไม่เท่านั้น. แม้เป็นดังนั้น.
เอเมน.

๑๓๗ คมพ. ปีติ.

๔๔๗ คพ. ๘๘:๙๖-๙๘.

๕๓ ๑๗ คมพ. การเรียกและการ
เลือก; ผู้ที่ทรงเลือกไว้;
เลือก (การ), เลือก

(ได้รับ), เลือกไว้ (กริยา).

๒๗ คมพ. ตรึงกางเขน (การ).

๗ คมพ. โลก; ฝึกฝนทางโลก
(ความ).

๓๗ คมพ. ปลดบาป (การ).

๗ คมพ. มือ, การวาง.

๔๗ คพ. ๕๗:๖, ๘-๑๐,

๑๔-๑๕; ๘๔:๑๑๓.

๗๗ คมพ. อดทน (ความ).

ภาค ๕๔

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ ถึง นูเวล ไนท์, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ, เดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:180-181). สมาชิกของศาสนจักรในสาขาที่โรมพ์สัน, รัฐโอไฮโอ, แยกแยกกันด้วยปัญหาเกี่ยวกับการอุทิศถวายทรัพย์สิน. ความเห็นแก่ตัวและความละโมภเป็นที่ยุติโทษ, และสัมัน คอปเปลีย์ ฝ่าฝืนพันธสัญญาที่จะอุทิศถวายฟาร์มอันใหญ่โตของเขาไว้เป็นสถานที่แห่งมรดกสำหรับวิสุทธิชนที่มาจากโคลสวิลล์, รัฐนิวยอร์ก. เอชรา เทเยอร์มีส่วนร่วมในข้อถกเถียงนี้ด้วย. ผลที่ตามมาคือ, นูเวล ไนท์ (ประธานสาขาที่โรมพ์สัน) และเอ็ดเดอร์คนอื่น ๆ มาถามท่านศาสดาพยากรณ์ว่าจะดำเนินการอย่างไร. ท่านศาสดาพยากรณ์ทูลถามพระเจ้าและได้รับการเปิดเผยนี้. (ดู ภาค ๕๖, ซึ่งเป็นภาคที่ต่อเนื่องของเรื่องนี้.)

๑-๖, วิสุทธิชนต้องรักษาพันธสัญญาแห่งพระกิตติคุณเพื่อจะได้รับพระเมตตา;
๗-๑๐, พวกเขาต้องอดทนต่อความยากลำบาก.

ดู เกิด, พระเจ้าตรีสดั้งนี้, แม่อัลฟาและโอเมกา, ปฐมและอวสาน, แม้พระองค์ผู้ถูกตรึงกางเขน เพื่อบาปของโลก—

๒ ดูเกิด, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ผู้รับใช้ของเรา นูเวล ไนท์, เจ้าพึงตั้งมั่นในหน้าที่ซึ่งในนั้นเรากำหนดเจ้าไว้.

๓ และหากพี่น้องเจ้าปรารถนาจะหนีพันธสัญญาของพวกเขา, ก็ให้พวกเขากลับใจจากบาปทั้งหมดของพวกเขา, และ

กลับ นอบน้อม อย่างเป็นทางการต่อหน้าเราและสำนึกผิด.

๔ และเนื่องจากพันธสัญญา^๖ ซึ่งพวกเขาทำกับเราถูกฝ่าฝืน, แม้เป็นดั่งนั้นมันกลับเป็นโมฆะ^๗ และไม่มีผลเลย.

๕ และวิบัติแก่เขาที่ก่อความผิด^๘ นี้, เพราะจะดีกว่าสำหรับเขาที่เขาจะถูกถ่วงเสียในห้วงลึกแห่งทะเล.

๖ แต่คนเหล่านั้นที่รักษาพันธสัญญาและยึดถือบัญญัติยอมเป็นสุข, เพราะพวกเขาจะได้ความเมตตา^๙.

๗ ดังนั้น, บัดนี้จงไปและหลบหนีจากแผ่นดิน, เกือบ ศัตรูเจ้าจะโจมตีเจ้า; และออกเดินทาง, และกำหนดผู้ที่เจ้าประสงค์ให้เป็นผู้นำของเจ้า, และให้จ่ายเงินตราแทนเจ้า.

๕๔ ๑ก วว. ๑๘:๘; คพ. ๑๓:๑.
 คมพ. อัลฟาและโอเมกา.
 ข คมพ. ตรึงกางเขน (การ).
 ๓ก คมพ. นอบน้อม (ความ),
 อ่อนน้อมถ่อมตน

(ความ).
 ๔ก คพ. ๔๒:๓๐-๓๑.
 คมพ. อุทิศ, อุทิศถวาย (การ).
 ข คพ. ๕๘:๓๒-๓๓.

๕ก มธ. ๑๘:๖-๗.
 ๖ก คมพ. เมตตา (ความ, พระ, มิ).

๘ และตั้งนั้นเจ้าพึงออกเดินทางไปยัง
ภูมิภาคต่าง ๆ ทางตะวันตก, ไปยังแผ่นดิน
แห่งมิสซูรี^๑, ไปยังชายแดนของชาวเลมัน.
๙ และหลังจากเจ้าเสร็จสิ้นการเดินทาง,
ดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, เจ้าจงหาเลี้ยงชีพ^๒
เหมือนกับคนอื่น ๆ, จนกว่าเราจะเตรียม
สถานที่ไว้ให้เจ้า.

๑๐ และอนึ่ง, จงอดทน^๓ต่อความยาก
ลำบากจนกว่าเราจะมา^๔; และ, ดูเถิด, เรา
มาโดยพลัน, และรางวัลของเราอยู่กับเรา,
และคนเหล่านั้นที่แสวงหา^๕เราแต่แรกจะ
พบความพักผ่อน^๖แก่จิตวิญญาณพวกเขา.
แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

ภาค ๕๕

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ ถึงวิลเลียม ดับเบิลยู. เฟล-
พัส, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ, เดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church,
1:184-186). วิลเลียม ดับเบิลยู. เฟลพัส, เจ้าของโรงพิมพ์, และครอบครัวเพิ่งมาถึง
เคิร์ทแลนด์, และท่านศาสดาพยากรณ์เสาะหาข้อมูลเกี่ยวกับเขาจากพระเจ้า.

๑-๓, ดับเบิลยู. ดับเบิลยู. เฟลพัส ได้รับ
เรียกและได้รับเลือกให้รับบัพติศมา, ให้
ได้รับแต่งตั้งเป็นเอลเดอร์, และให้สั่งสอน
พระกิตติคุณ; ๔, เขาต้องเขียนหนังสือ
สำหรับเด็กในโรงเรียนของศาสนจักรด้วย;
๕-b, เขาต้องเดินทางไปมิสซูรี, ซึ่งจะเป็น
เขตการทำงานของเขา.

เจ้าจะมีการปลดบาปของเจ้า และการรับ
พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์โดยการวางมือ^๑;
๒ และจากนั้น เจ้าจะได้รับแต่งตั้งโดย
มือผู้รับใช้ของเราโจเซฟ สมิท, จูเนียร์, ให้
เป็นเอลเดอร์สำหรับศาสนจักรนี้, ให้สั่ง
สอน การกลับใจ และการปลดบาป^๒ โดย
รูปแบบของบัพติศมาในพระนามของ
พระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระเจ้าเป็น
เจ้าผู้ทรงพระชนม์.

ดู เถิด, พระเจ้าตรัสกับเจ้าดังนี้, ผู้รับ
ใช้ของเรา วิลเลียม, แท้จริงแล้ว, แม้
พระเจ้าของทั้งแผ่นดินโลก^๓, เจ้าได้รับ
เรียกและได้รับเลือก; และหลังจากเจ้า
รับบัพติศมา^๔โดยน้ำแล้ว, ซึ่งหากเจ้าทำ
ด้วยเห็นแก่รัศมีภาพของเราอย่างเดียว,

๓ และบนผู้ใดก็ตามที่เจ้าจะวางมือ,
หากพวกเขาสำนึกผิดต่อหน้าเรา, เจ้าจะ
มีอำนาจให้พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์.

๔ และอนึ่ง, เจ้าจะได้รับแต่งตั้งให้ช่วย
ผู้รับใช้ของเรา ออลิเวอร์ คาวเดอรี ทำงาน

๘ ก คพ. ๕๒:๔๒.
๙ ก ๑ ทิส. ๔:๑๑.
๑๐ ก คมพ. อดทน (ความ).
ข วว. ๒๒:๑๒.
คมพ. เสด็จมาครั้งที่สอง
ของพระเยซูคริสต์ (การ).
ค สภษ. ๗:๑๗.

คมพ. สวดอ้อนวอน
(การ), สวดอ้อนวอน
(คำ).
ง มธ. ๑๑:๒๘-๓๐.
คมพ. พักผ่อน, สถาน
พักผ่อน.
๕๕ ๑ ก นธป. ๑๐:๑๔;

๑ นี้. ๑๑:๖;
๒ นี้. ๒๙:๗.
ข คมพ. บัพติศมา, ให้บัพ
ติศมา.
ค คมพ. มือ, การวาง.
๒ ก คมพ. ปลดบาป (การ).

ด้านการพิมพ์, และในการเลือกและเขียนหนังสือ"ให้โรงเรียนในศาสนาจักรนี้, เพื่อเด็กเล็ก ๆ จะได้รับคำแนะนำต่อหน้าเราด้วยดั่งที่นำพอใจสำหรับเรา.

๕ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เพราะเหตุนี้ เจ้าจะออกเดินทางกับผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์,

และชิตนีย์ ริกตัน, เพื่อเราจะให้เจ้าตั้งรกราก"ในแผ่นดินแห่งมรดกของเจ้าเพื่อทำงานนี้.

๖ และอนึ่ง, ให้ผู้รับใช้ของเราโจเซฟ โค ออกเดินทางกับคนเหล่านี้ด้วย. ส่วนที่เหลือจะทำให้เป็นที่รู้ต่อไปในภายหน้า, แม้ดั่งที่เราประสงค์. เอเมน.

ภาค ๕๖

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิธ ศาสดาพยากรณ์, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ, เดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:186-188). เอชรา เชเยอร์, ผู้ที่ทรงกำหนดให้เดินทางไปมิสซูรีกับโทมัส บี. มาร์ช (ดู ภาค ๕๒:๒๒), ไม่สามารถเริ่มงานเผยแผ่ของเขาได้เมื่อคนหลังพร้อม. เอ็ดเดอร์เชเยอร์ไม่พร้อมจะออกเดินทางเนื่องจากเขามีส่วนร่วมในปัญหาที่รอมพ์สัน, รัฐโอไฮโอ (ดู หัวข้อมภาค ๕๔). พระเจ้าทรงตอบคำทูลถามของท่านศาสดาพยากรณ์เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวโดยประทานการเปิดเผยนี้.

๑-๒, วิสุทธิชนต้องแยกกางเขนของพวกเขาและติดตามพระเจ้าเพื่อได้รับความรอด; ๓-๑๓, พระเจ้าทรงบัญชาและทรงยกเล็ก, และคนที่ไม่เชื่อฟังถูกคัดออก; ๑๔-๑๗, วิบัติแก่คนร้ายซึ่งจะไม่ช่วยเหลือคนจนและวิบัติแก่คนจนที่ใจพวกเขาไม่ซอกซำ; ๑๘-๒๐, คนจนซึ่งใจบริสุทธิ์ย่อมเป็นสุข, เพราะพวกเขาจะสืบทอดแผ่นดินโลกเป็นมรดก.

เจ้าตรัส; เพราะดูเถิด, ความโกรธของเราดาลเดือดกับคนกบฏ, และพวกเขาจะรู้จักแค้นของเราและความเคียดแค้นของเรา, ในวันแห่งการมาเยือน"และโทษสะแกบรรดาประชาชาติ.

๒ และคนที่จะไม่แยกกางเขน"ของเขาและติดตาม"เรา, และรักษาบัญญัติของเรา, คนคนนั้นจะไม่รอด.

๓ ดูเถิด, เรา, พระเจ้า, บัญชา; และคนที่ไม่เชื่อฟัง"จะถูกตัดขาด"ในเวลาอันเหมาะสมของเราเอง, หลังจากเราบัญชาและบัญญัติถูกฝ่าฝืน.

จงสดับฟัง, โอเจ้า ผู้คนที่อ้าง"นามของเรา, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

<p>๔ก คพ. ๘๘:๑๑๘; ๑๐๓:๗, ๑๔. ๕ก อาโมส ๓:๑๕. ๕๖ ๑ก คพ. ๔๑:๑. ข อสย. ๑๐:๓-๔; มอริ. ๓:๒;</p>	<p>คพ. ๑:๑๓-๑๔; ๑๒๕:๑๐. ๒ก ลูกา ๑๔:๒๗. ข ๑ ปต. ๒:๒๑; ๒ นี. ๓๑:๑๐-๑๓; โมโร. ๗:๑๑. คพ. พระเยซู</p>	<p>คริสต์—แบบอย่างของพระเยซูคริสต์. ๓ก คพ. เชื่อฟัง(การ), เชื่อฟัง(คนทำ). ข คพ. ๑:๑๔-๑๖; ๕๐:๘.</p>
---	--	--

๔ ดังนั้น เรา, พระเจ้า, บัญชา และ ยกเลิก^๑, ดังที่เราเห็นว่าดี; และทั้งหมดนี้ จะได้รับตอบบนศีรษะคนกบฏ^๒, พระเจ้า ตรัส.

๕ ดังนั้น, เรายกเลิกคำบัญชาซึ่งให้ไว้แก่ ผู้รับใช้ของเรา โทมัส บี. มาร์ช^๓ และเอช- รา เทเยอร์ และให้คำบัญชาใหม่ข้อหนึ่ง แก่ผู้รับใช้ของเรา โทมัส, ว่าเขาจะออก เดินทางโดยเร็วไปแผ่นดินแห่งมิสซูรี, และผู้รับใช้ของเรา ซีลาห์ เจ. กริฟฟิน จะไปกับเขาด้วย.

๖ เพราะดูเถิด, เรายกเลิกคำบัญชาซึ่งให้ ไว้แก่ผู้รับใช้ของเรา ซีลาห์ เจ. กริฟฟิน และนูเวล ไนท์, เนื่องจากความ ตี้อริ้น ของผู้คนของเราที่อยู่ในธอมพ์สัน, และ การกบฏของพวกเขา.

๗ ดังนั้น, ให้ผู้รับใช้ของเรา นูเวล ไนท์คงอยู่กับคนเหล่านั้น; และมากเท่าที่ ประสงค์จะไปก็ไปได้, ผู้ที่สำนึกผิดต่อ หน้าเรา, และให้เขานำไปยังแผ่นดินซึ่ง เรากำหนดไว้.

๘ และหนึ่ง, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่ เจ้า, ว่าผู้รับใช้ของเรา เอชรา เทเยอร์ ต้องกลับใจจากความจองหอง^๔ของเขา, และจากความเห็นแก่ตัวของเขา, และ เชื่อฟังคำบัญชาที่ก่อนหน้านี้ซึ่งเราให้เขา ไว้เกี่ยวกับสถานที่ซึ่งเขาอยู่.

๙ และหากเขาจะทำการนี้, เพราะจะ ไม่มีการแบ่ง แยกเกิดขึ้นบนแผ่นดิน,

เราจะยังกำหนดให้เขาไปแผ่นดินแห่ง มิสซูรี;

๑๐ มิฉะนั้น เขาพึงได้รับเงินตรา ซึ่ง เขาจ่ายไป, และพึงออกจากสถานที่นั้น, และพึงถูกตัดขาด^๕จากศาสนจักรของ เรา, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจอมโยธาตรัส;

๑๑ และแม้ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก สูญสิ้นไป, ถ้อยคำเหล่านี้จะไม่สูญสิ้นไป^๖, แต่จะเกิดสัมฤทธิ์ผล.

๑๒ และหากผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์, จำเป็นต้องจ่ายเงินตรานั้น, ดูเถิด, เรา, พระเจ้า, จะจ่ายให้เขาอีกในแผ่นดิน แห่งมิสซูรี, เพื่อคนเหล่านั้นซึ่งเขาจะ ได้รับเงินตราจากพวกเขา จะได้รางวัล ตอบแทนตามสิ่งที่พวกเขาทำ;

๑๓ เพราะตามสิ่งที่พวกเขาทำพวกเขา จะได้รับ, แม้เป็นแผ่นดินเพื่อเป็นมรดก ของพวกเขา.

๑๔ ดูเถิด, พระเจ้าตรัสดังนี้กับผู้คน ของเรา—เจ้ามีหลายสิ่งที่พึงกระทำและ พึงกลับใจ; เพราะดูเถิด, บาบของเจ้าขึ้น มาถึงเรา, และไม่ได้รับการให้อภัย, เพราะ เจ้าหมายมันจะทำตามคำแนะนำ^๗ในวิถี ทางของเจ้าเอง.

๑๕ และใจเจ้าไม่อ้อม. และเจ้าหาเชื่อฟัง ความจริงไม่, แต่มีความสุขใจ^๘ในความ ไม่ชอบธรรม.

๑๖ วิบัติแก่เจ้าคนร้าย^๙, ที่จะไม่ให้^{๑๐} ทรมานของเจ้าแก่คนจน^{๑๑}, เพราะความ

๑ก คพ. ๕๘:๓๑-๓๓.

ข คมพ. กบฏ (การ).

๕ก คมพ. มาร์ช, โทมัส บี.

๘ก คมพ. จองหอง (ความ), ถือดี (ความ), ลำพอง (ความ).

๑๐ก คมพ. ปีพพานียกรรม.

๑๑ก ๒ นี้. ๙:๑๖.

๑๔ก เจคอบ ๔:๑๐.

๑๕ก แอลมา ๔:๑๐;

๓ นี้. ๒๗:๑๑.

๑๖ก ยรม. ๑๗:๑๑;

๒ นี้. ๙:๓๐.

ข คมพ. ทาน, ทำทาน (การ).

ค สภษ. ๑๔:๓๑;

แอลมา ๕:๕๕-๕๖.

คมพ. คนจน, คนยากจน, จน, ยากจน.

มั่งคั่งของเจ้าจะกัดกร่อนจิตวิญญาณเจ้า; และนี่จะเป็นการคร่ำครวญของเจ้าในวันแห่งการมาเยือน, และแห่งการพิพากษา, และแห่งความเคืองแค้น: การเก็บเกี่ยวผ่านไป, ฤดูร้อนสิ้นสุด, และจิตวิญญาณข้าพเจ้าไม่รอด!

๑๗ วิบัติแก่เจ้าคนจน^๑, ที่ใจพวกเขาไม่ชอกช้ำ, ที่วิญญาณพวกเขาไม่สำนึกผิด, และที่ท้องพวกเขาไม่อิ่ม, และที่มือพวกเขาไม่ยั้งจากการยึดเอาสิ่งของของคนอื่น, ที่ดวงตาพวกเขาเปี่ยมด้วยความละมับ, และที่ไม่ยอมลงแรงด้วยมือตัวเอง!

๑๘ แต่คนจน^๒ ที่ใจบริสุทธิ์ยอมเป็นสุข, ที่ใจพวกเขาชอกช้ำ, และที่วิญญาณพวกเขาสำนึกผิด, เพราะพวกเขาจะ

เห็นอาณาจักร^๓แห่งพระเจ้ามาในเดชะานุภาพและรัศมีภาพอันยิ่งใหญ่เพื่อปลดปล่อยพวกเขา; เพราะความอุดมสมบูรณ์ของแผ่นดินโลกจะเป็นของพวกเขา.

๑๙ เพราะเหตุเกิด, พระเจ้าจะเสด็จมา, และการชดเชย^๔ของพระองค์จะอยู่กับพระองค์, และพระองค์จะประทานรางวัลให้มนุษย์ทุกคน, และคนจนจะชื่นชมยินดี;

๒๐ และคนรุ่มต่าง ๆ ของพวกเขาจะสืบทอด^๕แผ่นดินโลกเป็นมรดกจากรุ่นสู่รุ่น, ตลอดกาลและตลอดไป. และบัดนี้เรายุติการพูดกับเจ้า. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

ภาค ๕๗

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสตราพยากรณ์, ในไซอัน, เทคมณฑลแจ๊คสัน, รัฐมิสซูรี, วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:189-190). เพื่อปฏิบัติตามคำบัญชาของพระเจ้า (ภาค ๕๒), บรรดาเอ็ลเดอร์เดินทางจากเคิร์ทแลนด์ไปมิสซูรีโดยมีประสบการณ์หลากหลายมากมายและเผชิญกับการต่อต้านอยู่บ้าง. เมื่อพิจารณาสภาพของชาวเลมันและการขาดอารยธรรม, การขัดเกลา, และศาสนาในบรรดาผู้คนที่ไป, ท่านศาสดาพยากรณ์ร้องขึ้นมาว่า: “เมื่อไรเล่าแดนทิวกันดารจะบานสะพรั่งดังดอกกุหลาบ? เมื่อไรเล่าจะเสริมสร้างไซอันในรัศมีภาพของนาง, และพระวิหารของพระองค์, ซึ่งประชาชาติทั้งปวงจะมาที่นั่นในวันเวลาสุดท้าย, จะตั้งอยู่ที่ใดเล่า?” (History of the Church, 1:189). ในเวลาต่อมา ท่านได้รับการเปิดเผยนี้.

<p>๑๖ ง ยากอบ ๕:๓. จ ยรม. ๘:๒๐; แอลมา ๓๔:๓๓-๓๕; คพ. ๔๕:๒. ๑๗ ก โฉมฉายที่ ๔:๒๔-๒๗; คพ. ๔๒:๔๒; ๒๘:๓๐-๓๒.</p>	<p>ข คมพ. โลก. ๑๘ ก มธ. ๕:๓, ๘; ลูกา ๖:๒๐; ๓ นี. ๑๒:๓. คมพ. คนจน, คนยากจน, จน, ยากจน. ข คมพ. ใจที่ชอกช้ำ.</p>	<p>ค คมพ. อาณาจักรแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของหรืออาณาจักรแห่งสวรรค์. ง คมพ. แผ่นดินโลก. ๑๙ ก วร. ๒๒:๑๒; คพ. ๑:๑๐. ๒๐ ก มธ. ๕:๕; คพ. ๔๕:๕๖-๕๘.</p>
--	---	---

๑-๓, อินดิเพนเดนซ์, รัฐมิสซูรี, คือสถานที่สำหรับนครแห่งไซออนและพระวิหาร; ๔-๗, วิสุทธิชนต้องซื้อที่ดินและรับมรดกในเขตนั้น; ๘-๑๖, ซิดนีย์ กิลเบิร์ต ต้องจัดตั้งร้านค้า, ดับเบิลยู. ดับเบิลยู. เฟลพส์ ต้องเป็นผู้พิมพ์, และออลิเวอร์ คาวเดอริ์ ต้องตรวจแก้ต้นฉบับเพื่อส่งพิมพ์.

จงสดับฟัง, โอ้เจ้า เอิลเดอร์แห่งศาสนจักรของเรา, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัส, ผู้ร่วมชุมนุมกัน, ตามบัญญัติของเรา, ในแผ่นดินนี้, ซึ่งคือแผ่นดินแห่งมิสซูรี, ซึ่งคือแผ่นดินที่เรากำหนดและอุทิศไว้เพื่อการรวมตัวของวิสุทธิชน.

๒ ดังนั้น, นี่คือนโยบายแห่งคำสัญญา, และสถานที่สำหรับนครแห่งไซออน.

๓ และพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัสดังนี้, หากเจ้าเต็มใจรับปัญญานี้คือปัญหา. ดูเถิด, สถานที่ซึ่งบัดนี้เรียกว่า อินดิเพนเดนซ์ คือสถานที่ซึ่งเป็นที่ศูนย์กลาง; และตำแหน่งที่ตั้งพระวิหารอยู่ทางตะวันตก, บนแปลงซึ่งอยู่ไม่ไกลจากอาคารศาล.

๔ ดังนั้น, เป็นความฉลาดที่วิสุทธิชนจะซื้อ ที่ดินนั้น, และทุกแปลงซึ่งอยู่ทางตะวันตกด้วย, แม้ถึงเส้นแบ่งเขตโดยตรงระหว่างชาวยิว และคนต่างชาติ;

๕ และทุกแปลงที่ติดกับทุ่งหญ้าด้วย, ทรายเท่าที่สาธุศิษย์ของเราสามารถซื้อที่ที่ดินได้. ดูเถิด, นี่แหละปัญญา, เพื่อพวกเขาจะได้อะไรสิ่งนี้เป็นมรดกอันเป็นนิจ.

๖ และให้ผู้รับใช้ของเราซิดนีย์ กิลเบิร์ตอยู่ในหน้าที่ซึ่งเรากำหนดให้เขา, ที่จะรับเงินตรา, เป็นตัวแทนให้ศาสนจักร, ซื้อที่ดินในภูมิภาคทั้งหมดโดยรอบ, ทรายเท่าที่จะทำได้ในความชอบธรรม, และตั้งที่ปัญญาจะชี้แนะ.

๗ และให้ผู้รับใช้ของเรา เอเดเวิร์ด พาร์ทริจ อยู่ในหน้าที่ซึ่งเรากำหนดให้เขา, และแบ่ง มรดกให้แก่วิสุทธิชน, แม้ตั้งที่เรายัญหา; และคนเหล่านั้นด้วยที่เขา กำหนดไว้ให้ช่วยเขา.

๘ และอนึ่ง, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ให้ผู้รับใช้ของเรา ซิดนีย์ กิลเบิร์ตตั้งรกรากในสถานที่นี้, และจัดตั้งร้าน, เพื่อเขาจะขายสินค้าโดยไม่มีกำไร, เพื่อเขาจะได้เงิน ตรามาซื้อที่ดินเพื่อประโยชน์ของวิสุทธิชน, และเพื่อเขาจะได้สิ่งใดก็ตามที่สาธุศิษย์อาจต้องการเพื่อให้พวกเขาตั้งรกรากในมรดกของพวกเขา.

๙ และให้ผู้รับใช้ของเรา ซิดนีย์ กิลเบิร์ตขอใบอนุญาตมาด้วย—ดูเถิด นี่คือนโยบาย, และผู้ใดที่อ่านก็ให้เขาเข้าใจ—เพื่อเขาจะส่งสินค้าให้ผู้คนด้วย, แม้โดยคนที่

๔๗ ๑ก คพ. ๕๒:๔๒.
 ข คพ. ๒๙:๗-๘;
 ๔๕:๖๔-๖๖.
 ค คพ. ๖๑:๑๗.
 ง คมพ. อิสราเอล—
 การรวบรวมอิสราเอล.
 ๒ก คพ. ๒๘:๙; ๔๒:๙, ๒๒.
 ข คมพ. ไซออน.

๓ก คพ. ๕๘:๕๓;
 ๙๗:๑๕-๑๗.
 ๔ก คพ. ๔๘:๔.
 ข อส. “ชาวยิว”ในที่นี้หมายถึงชาวเลมัน, และ “คนต่างชาติ” หมายถึงผู้ตั้งถิ่นฐานคนผิวขาว.
 ๕ก คพ. ๕๘:๔๙, ๕๑;

๑๑๑:๖๘-๗๔.
 ข คพ. ๕๖:๒๐.
 ๖ก คพ. ๕๓.
 ๗ก คพ. ๕๘:๒๔.
 คมพ. พาร์ทริจ, เอเดเวิร์ด.
 ข คพ. ๔๑:๙-๑๑;
 ๕๘:๑๔-๑๘.

เขาประสอซึ่ง เป็นพนักงานที่จ้างมาทำงานช่วยเขา;

๑๐ และจัดหาให้วิสุทธิชนของเราตั้งนั้น, เพื่อจะสั่งสอนกิตติคุณของเราแก่คนเหล่านั้นที่นออยู่ในความมืด และในเขตและเงาแห่งความตาย.

๑๑ และอนึ่ง, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ให้ผู้รับใช้ของเรา วิลเลียม ดับเบิลยู. เฟลล์ส ตั้งรกรากในสถานที่นี้, และตั้งเป็นผู้พิมพ์ให้ศาสนจักร.

๑๒ และดูสิ, หากโลกรับงานเขียนของเขา—ดูเถิด นี่คือปัญญา—ให้เขาได้สิ่งใดก็ตามที่เขาสามารถได้มาในความชอบธรรม, เพื่อประโยชน์ของวิสุทธิชน.

๑๓ และให้ผู้รับใช้ของเรา ออลิเวอร์ คาวเดอริช่วยเขา, แม้ตั้งที่เรายัญชา, ในสถานที่ใดก็ตามที่เราจะกำหนดให้เขา, ที่จะคัด

ลอก, และแก้ไข, และเลือกสรร, เพื่อสิ่งทั้งปวงจะถูกตองต่อหน้าเรา, ดังที่พระวิญญาณจะพิสูจน์โดยผ่านเขา.

๑๔ และตั้งนั้นให้คนเหล่านั้นที่เราพูดถึงตั้งรกรากในแผ่นดินแห่งไซอัน, อย่างรวดเร็วเท่าที่จะทำได้, กับครอบครัวของพวกเขา, เพื่อทำสิ่งเหล่านั้นแม้ตั้งที่เราพูดไว้.

๑๕ และบัดนี้เกี่ยวกับการรวบรวม—ให้อธิการและตัวแทนเตรียมการเพื่อครอบครัวเหล่านั้นซึ่งได้รับบัญชาให้มาแผ่นดินนี้, ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้, และให้พวกเขาตั้งรกรากในมรดกของพวกเขา.

๑๖ และแก่พวกที่เหลือทั้งเอ็ดเดออร์และสมาชิกจะมีกรให้คำแนะนำเพิ่มเติมในภายหน้า. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

ภาค ๕๘

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสตราจารย์พยากรณ์, ในไซอัน, เทศมณฑลแจ๊คสัน, รัฐมิสซูรี, วันที่ ๑ สิงหาคม ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:190-195). ในวันสะบาโตแรกหลังจากท่านศาสตราจารย์พยากรณ์และคณะของท่านมาถึงเทศมณฑลแจ๊คสัน, รัฐมิสซูรี, มีพิธีทางศาสนา, และได้รับสมาชิกสองคนโดยบังติศมา. ระหว่างสัปดาห์นั้น, วิสุทธิชนจากโคลสวิลล์บางคนในสาขาออมพ์สันและคนอื่น ๆ มาถึง (ดูภาค ๕๔). หลายคนกระตือรือร้นจะเรียนรู้พระประสงค์ของพระเจ้าเกี่ยวกับพวกเขาในสถานที่ชุมนุมแห่งใหม่.

๑-๕, ผู้ที่อดทนต่อความยากลำบากจะได้รับการสวมมงกุฎด้วยรัศมีภาพ; ๖-๑๒, วิสุทธิชนต้องเตรียมตัวรับงานมงคลสมรส

ของพระเมษโปดกและงานเลี้ยงฉลองของพระเจ้า; ๑๓-๑๘, อธิการเป็นผู้พิพากษาในอิสราเอล; ๑๙-๒๓, วิสุทธิชนต้องเชื่อฟัง

๑๐ก อสย. ๓๒; มธ. ๔:๑๖. คมพ. ความมืด, ทางวิญญาณ.	ข สดต. ๒๓:๔. ๑๑ก คมพ. เฟลล์ส, วิลเลียม ดับเบิลยู.	ข คพ. ๕๘:๓๗, ๔๐-๔๑. ๑๓ก คมพ. คาวเดอริ, ออลิเวอร์.
---	---	---

กฎของแผ่นดิน; ๒๔-๒๙, มนุษย์ควรใช้สิทธิ์เสรีเพื่อทำความดี; ๓๐-๓๓, พระเจ้าทรงบัญชาและทรงยกเลิ; ๓๔-๔๓, เพื่อกลับใจ, มนุษย์ต้องสารภาพและละทิ้งบาป; ๔๔-๕๘, วิสุทธิชนต้องซื้อมรดกของพวกเขาและรวมกันที่มีสิทธิ; ๕๙-๖๕, ต้องสั่งสอนพระกิตติคุณแก่ชาวโลกทุกคน.

จงสดับฟัง, โอ้เจ้าเอ็ดเดอร์แห่งศาสนจักรของเรา, และจงเงี่ยหูฟังคำของเรา, และเรียนรู้จากเราว่าเราต้องการอะไรเกี่ยวกับเจ้า, และเกี่ยวกับแผ่นดินนี้^๑ ด้วย ที่ซึ่งเราส่งเจ้ามา.

๒ เพราะตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, คนที่รักษา^๒บัญญัติของเราย่อมเป็นสุข, ไม่ว่าในชีวิตรหรือในความตาย^๓; และคนที่ซื้อสัตย์^๔ในความยากลำบาก^๕, รางวัลของคนคนนั้นยิ่งใหญ่กว่าในอาณาจักรแห่งสวรรค์.

๓ เจ้าจะมองเห็นแผนของพระเจ้าเป็นเจ้า^๖ของเจ้าด้วยดวงตาฝ่ายธรรมชาติของเจ้าไม่ได้, ในเวลานี้, เกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นซึ่งจะมาถึงในภายหน้า, และรัศมีภาพ^๗ซึ่งจะตามมาหลังจากความยากลำบากยิ่ง.

๔ เพราะหลังจากความยากลำบาก^๘มากมาย จึงบังเกิดพร^๙. ดังนั้น จึงมีวัน

ที่เราจะสวมมงกุฎ^{๑๐}เจ้าด้วยรัศมีภาพยิ่ง; ยังไม่ถึงโมงนั้น, แต่อยู่แค่เอื้อม.

๕ จงจำเรื่องนี้, ซึ่งเราบอกเจ้าไว้ก่อน, เพื่อเจ้าจะใส่ใจครุ่นคิด^{๑๑}, และรับสิ่งซึ่งจะตามมา.

๖ ตูเถิด, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, เพราะเหตุนี้เราจึงส่งเจ้ามา—เพื่อเจ้าจะได้เชื่อฟัง, และเพื่อใจเจ้าจะได้พร้อม^{๑๒}แสดงประจักษ์พยาน^{๑๓}ถึงสิ่งซึ่งจะมาถึง;

๗ และเพื่อเจ้าจะได้รับเกียรติจากการวางรากฐานด้วย, และในการกล่าวคำพยานถึงแผ่นดินซึ่งบนนั้น^{๑๔}ไซอัน^{๑๕}แห่งพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของตั้งอยู่;

๘ และเพื่อจะได้เตรียมการเลี้ยงฉลองด้วยสิ่งที่อิมหนาไว้ให้คนจน^{๑๖}ด้วย; แท้จริงแล้ว, การเลี้ยงฉลองด้วยสิ่งที่อิมหนา, ด้วยเหล้าองุ่นจากกาท^{๑๗}ที่กลั่นกรองอย่างดี, เพื่อแผ่นดินโลกจะรู้ว่าปากของบรรดาศาสดาพยากรณ์จะไม่ลืมหูล;

๙ แท้จริงแล้ว, อาหารค่าแห่งพระนิเวศน์ของพระเจ้า, ที่เตรียมไว้อย่างดี, ซึ่งมีอ้น^{๑๘}ประชาชนชาติทั้งปวงจะได้รับเชิญ.

๑๐ ก่อนอื่น, คนร่ำรวยและผู้คงแก่เรียน, ผู้มีปัญญาและผู้ทรงเกียรติ;

๑๑ และหลังจากนั้น วันแห่งอำนาจของเราจะมาถึง; เมื่อนั้นคนจน, คนง่อย, และคนตาบอด, และคนหูหนวก, จะเข้ามา

๕๘ ๑ก คพ. ๕๗:๑-๘.
 ๒ก โมไซยาห์ ๒:๒๒.
 ข ๑ ปต. ๔:๖.
 ค ๒ ทธ. ๑:๔.
 ง คมพ. ยากลำบาก (ความ).
 ๓ก คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์.

ข คมพ. รัศมีภาพ.
 ๔ก สดต. ๓๐:๕;
 คพ. ๑๐๑:๒-๗;
 ๑๐๓:๑๑-๑๔; ๑๐๙:๗๖.
 ข คมพ. พร, เป็นสุข, ให้พร.
 ค คมพ. มงกุฎ; สูงส่ง (ความ).
 ง รีม. ๘:๑๗-๑๘;

คพ. ๑๓๖:๓๑.
 ๕ก นิธิป. ๑๑:๑๘-๑๙.
 ๖ก คพ. ๒๙:๘.
 ข คมพ. ประจักษ์พยาน.
 ๗ก คมพ. ไซอัน.
 ๘ก คมพ. คนจน, คนยากจน, คนง่อย, คนตาบอด.
 ข อสย. ๒๕:๖.

ในงานมงคลสมรส^๑ของพระเมษโปดก, และรับส่วนงานเลี้ยงฉลอง^๒ของพระเจ้า, ที่เตรียมไว้รับวันอันสำคัญยิ่งที่จะมาถึง.

๑๒ ดูเถิด, เรา, พระเจ้า, พูดไว้ดังนี้.

๑๓ และเพื่อประจักษ์พยาน^๓จะได้ออกไปจากไซอัน, แท้จริงแล้ว, จากปากของเมืองมรดกแห่งพระเจ้าเป็นเจ้า—

๑๔ แท้จริงแล้ว, เพราะเหตุนี้เราจึงส่งเจ้ามาที่นี่, และเลือกผู้รับใช้ของเรา เอดเวิร์ด พาร์ทริจ^๔, และกำหนดพันธกิจของเขาให้แก่เขาในแผ่นดินนี้.

๑๕ แต่หากเขาหากกลับใจจากบาปของเขาไม่, ซึ่งคือความไม่เชื่อและความมืดบอดของใจ, ก็ให้เขาระวังเกลือกเขาจะตก^๕.

๑๖ ดูเถิด พันธกิจของเขามอบให้เขา, และจะไม่ให้อีก.

๑๗ และผู้ใดที่มีพันธกิจนี้ย่อมได้รับแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษา^๖ในอิสราเอล, เหมือนที่เป็นมาในสมัยโบราณ, เพื่อแบ่งแผ่นดินมรดกแห่งพระเจ้าเป็นเจ้าให้ลูก ๆ ของพระองค์;

๑๘ และเพื่อพิพากษาผู้คนของพระองค์โดยประจักษ์พยานของคนที่เที่ยงธรรม, และด้วยความช่วยเหลือจากที่ปรึกษาของเขา, ตามกฎแห่งอาณาจักรซึ่งบรรดาศาสตาดพยากรณ์^๗ของพระเจ้าเป็นเจ้าให้ไว้.

๑๙ เพราะตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, จงรักษากฎของเรานบนแผ่นดินนี้.

๒๐ อย่าให้มนุษย์คนใดคิดว่าตนเป็นผู้ปกครอง; แต่ให้พระเจ้าเป็นเจ้าทรงปกครองคนที่พิพากษา, ตามพระดำรัสแนะนำอันเป็นพระประสงค์ของพระองค์เอง, หรือ, อีกนัยหนึ่ง, คนที่แนะนำหรือหนึ่งบนบัลลังก์พิพากษา.

๒๑ อย่าให้มนุษย์คนใดฝ่าฝืนกฎ^๘ของแผ่นดิน, เพราะคนที่รักษากฎของพระเจ้าเป็นเจ้าไม่จำเป็นต้องฝ่าฝืนกฎของแผ่นดิน.

๒๒ ดังนั้น, จงขึ้นอยู่กับอำนาจที่ดำรงอยู่, จนกว่าพระองค์^๙จะทรงปกครองซึ่งเป็นสิทธิ์แห่งพระองค์ ที่จะทรงปกครอง, และพิชิตศัตรูทั้งสิ้นให้ศิโรราบอยู่ใต้ฝ่าพระบาท.

๒๓ ดูเถิด, กฎ^{๑๐}ซึ่งเจ้าได้รับจากมือเราเป็นกฎของศาสนจักร, และในทัศนะเยี่ยงนี้เจ้าจะอ้างไว้. ดูเถิด, นี่แหละปัญญา.

๒๔ และบัดนี้, ดังที่เราพูดเกี่ยวกับผู้รับใช้ของเรา เอดเวิร์ด พาร์ทริจ, แผ่นดินนี้คือแผ่นดินอันเป็นถิ่นพำนักของเขา, และคนเหล่านั้นที่เขาแต่งตั้งไว้เป็นที่ปรึกษา; และแผ่นดินอันเป็นถิ่นพำนักของคนที่เราแต่งตั้งให้รักษาคลัง^{๑๑}ของเราด้วย;

๒๕ ดังนั้น, ให้พวกเขาพาครอบครัวมายังแผ่นดินนี้, ดังที่พวกเขาจะปรึกษาระหว่างตนเองกับเรา.

๒๖ เพราะดูเถิด, หากบังควรไม่ที่เรา

๑๑๓ มธ. ๒๒:๑-๑๔; ๖๖. ๑๓:๓;

คพ. ๖๕:๓.

๒ ลูกา ๑๔:๑๖-๒๔.

๓๓๓ มีคาห์ ๔:๒.

๑๔๓ คมพ. พาร์ทริจ, เอดเวิร์ด.

๑๕๓ ๑ ครี. ๑๐:๑๒.

๑๖๓ คพ. ๑๐๗:๗๒-๗๔.

คมพ. อธิการ.

๒ คมพ. บุตรและธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้า.

๑๘๓ คมพ. ศาสตาดพยากรณ์.

๒๑๓ ลูกา ๒๐:๒๒-๒๖;

คพ. ๓๘:๔-๑๐; สข. ๑:๑๒.

คมพ. ปกครอง (การ).

๒๒๓ คมพ. พระเยซูคริสต์; พระเมสสิยาห์; มิลเลเนียม.

๒๓๓ คมพ. กฎ.

๒๔๓ คพ. ๕๐:๑๓; ๗๐:๗-๑๑.

จะบัญชาไปทุกเรื่อง; เพราะคนที่ถูกบีบบังคับในทุกเรื่อง, คนคนนั้นเป็นผู้รับใช้ที่เกียจคร้าน^๗ และไม่ฉลาด; ดังนั้นเขาจึงไม่ได้รับรางวัล.

๒๗ ตามจริงแล้ว เรากล่าว, มนุษย์ควรทำงานอย่างทุ่มเท^๗ ในอุดมการณ์ดี, และทำสิ่งสารพันด้วยเจตจำนงอิสระ, และทำให้เกิดความชอบธรรมยิ่ง;

๒๘ เพราะพลังอยู่ในพวกเขา, ซึ่งในนั้นพวกเขาเป็นผู้มีสิทธิ์เสรี^๗ ของตนเอง. และตราบเท่าที่มนุษย์ทำดี พวกเขาจะไม่มีทางสูญเสียรางวัลของตนเลย.

๒๙ แต่คนที่หาได้ทำอะไรไม่จนกว่าเราจะบัญชาเขา, และรับคำบัญชาด้วยใจสงสัย, และรักษาคำบัญชานั้นด้วยความเกียจคร้าน, คนคนนั้นย่อมอับมงคล^๗.

๓๐ เราคือใครเล่าที่รังสรรค์^๗มนุษย์, พระเจ้าตรัส, เราจะถือว่าเขาปราศจากความผิดหรือเมื่อเขาหาข้อพิงบัญญัติของเราไม่?

๓๑ เราคือใครเล่า, พระเจ้าตรัส, ที่สัญญา^๗ไว้และยังไม่ทำให้มีสัมฤทธิ์ผล?

๓๒ เราบัญชาและมนุษย์หาข้อพิงไม่; เรายกเลิก^๗ และพวกเขาไม่ได้รับพร.

๓๓ ดังนั้น พวกเขาภาวนาในใจว่า: นี้มิใช่งานของพระเจ้า, เพราะสัญญาของพระองค์ไม่มีสัมฤทธิ์ผล. แต่วิบัติแก่คนเช่นนั้น, เพราะรางวัลของพวกเขาซ่อนอยู่เบื้องล่าง^๗, และมีไซ้จากเบื้องบน.

๓๔ และบัดนี้เราให้คำแนะนำเพิ่มเติมแก่เจ้าเกี่ยวกับแผ่นดินนี้.

๓๕ นี่เป็นปรีชาญาณในเราที่ผู้รับใช้ของเรา มาร์ติน แฮร์ริส จะเป็นแบบอย่างแก่ศาสนจักร, ในการมอบ^๗เงินตราของเขาให้อธิการของศาสนจักร.

๓๖ และอนึ่ง, นี่เป็นกฎสำหรับมนุษย์ทุกคนที่มาสู่แผ่นดินนี้เพื่อจะรับมรดก; และเขาจะดำเนินการกับเงินตราของเขาตามที่กฎระบุไว้.

๓๗ และนี่เป็นปรีชาญาณด้วยที่ควรซื้อแผ่นดินไว้ในอินดิเพนเดนซ์, เพื่อเป็นสถานที่สร้างคลัง, และเพื่อสร้างโรงพิมพ์^๗ด้วย.

๓๘ และคำแนะนำอื่น ๆ เกี่ยวกับผู้รับใช้ของเรา มาร์ติน แฮร์ริส จะให้แก่เขาโดยพระวิญญาน, เพื่อเขาจะได้รับมรดกของเขาดังที่เขาเห็นว่าดี;

๓๙ และให้เขากลับใจจากบาปของเขา, เพราะเขาแสวงหาคำสรรเสริญเย็นยอ^๗ของโลก.

๔๐ และให้ผู้รับใช้ของเรา วิลเลียมดับเบิลยู. เฟลพส์^๗ อยู่ในตำแหน่งซึ่งเราแต่งตั้งเขาไว้ด้วย, และรับมรดกของเขาในแผ่นดิน;

๔๑ และเขาจำเป็นต้องกลับใจด้วย, เพราะเรา, พระเจ้า, ไม่สู้จะพอใจเขา, เพราะเขาหมายมันจะลำพอง, และเขาไม่ถ่อมตนเพียงพอต่อหน้าเรา.

๒๖๖ ก มธ. ๒๔:๔๕-๕๑;
คพ. ๑๐๗:๙๙-๑๐๐.
๒๗ ก คมพ. ขยันหมั่นเพียร
(ความ); งาน (ทั้งหลาย).
๒๘ ก คมพ. สิทธิเสรี.
๒๙ ก คมพ. อับมงคล (ความ).

๓๐ ก อสย. ๔๕:๙-๑๐;
ฮีบ. ๑๒:๖.
๓๑ ก คพ. ๑:๓๗-๓๘; ๘:๑๐.
๓๒ ก คพ. ๕:๖:๓-๔.
๓๓ ก คพ. ๒๙:๔๕.
๓๔ ก คพ. ๔:๒:๓๐-๓๒.

๓๗ ก คพ. ๕๗:๑๑-๑๒.
๓๙ ก ๒ นี้. ๒๖:๒๙;
คพ. ๑๒๑:๓๔-๓๗.
๔๐ ก คมพ. เฟลพส์, วิลเลียม
ดับเบิลยู.

๔๒ ดูเถิด, คนที่กลับใจ^๑จากบาปของเขา, คนคนนั้นได้รับการให้อภัย^๒, และเรา, พระเจ้า, ไม่จำ^๓มันอีก.

๔๓ โดยสิ่งนี้เจ้าจะรู้ว่าถ้าคนกลับใจจากบาปของเขา—ดูเถิด, เขาจะสารภาพ^๔และละทิ้ง^๕มัน.

๔๔ และบัดนี้, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวเกี่ยวกับบรรดาเอ็ลเดอร์ที่เหลือแห่งศาสนจักรของเรา, ยังไม่ถึงเวลา, ยังอีกหลายปี, ที่เขาเหล่านั้นจะได้รับมรดกในแผ่นดินนี้, เว้นแต่เขาเหล่านั้นจะปรารถนาโดยคำสวดอ้อนวอนจากศรัทธา, นอกเสียจากว่าพระเจ้าจะทรงกำหนดให้พวกเขาเท่านั้น.

๔๕ เพราะ, ดูเถิด, เขาเหล่านั้นจะผลัก^๖ผู้คนจากสุดแดนแผ่นดินโลกมารวมกัน.

๔๖ ดังนั้น, จงร่วมชุมนุมกัน; และคนที่ไม่ได้กำหนดให้อยู่ในแผ่นดินนี้, ก็ให้พวกเขาสั่งสอนพระกิตติคุณในภูมิภาคต่าง ๆ โดยรอบ; และหลังจากนั้นก็ให้พวกเขากลับสู่บ้านเรือนตน.

๔๗ ให้พวกเขาสั่งสอนไประหว่างทาง, และแสดง^๗ประจักษ์พยานถึงความจริงในทุกที่, และร้องขอคนรำรวย, คนชั้นสูง และคนชั้นต่ำ, และคนยากจนให้กลับใจ.

๔๘ และให้พวกเขาสร้างหน่วยต่าง ๆ ของศาสนจักร^๘, トラบเท่าที่ผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลกจะกลับใจ.

๔๙ และให้มีตัวแทนกำหนดขึ้นโดยเสียงของศาสนจักร, สำหรับหน่วยของศาสนจักรในโอไฮโอ, เพื่อรับเงินตราไว้ซื้อที่ดินในไซอัน^๙.

๕๐ และเราให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่ผู้รับใช้ของเรา ซิดนีย์ ริกตัน, ว่าเขาจะเขียน^{๑๐}รายละเอียดเกี่ยวกับแผ่นดินแห่งไซอัน, และคำแถลงเกี่ยวกับพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้า, ดังที่พระวิญญูญาณจะทรงทำให้สิ่งนี้เป็นที่รู้แก่เขา;

๕๑ และให้เสนอสาส์นและการลงนามรับรอง, ไปให้หน่วยทั้งหมดของศาสนจักรเพื่อจะได้เงินตรา, ไว้ในมือของอธิการ, ของตัวเขาหรือตัวแทน, ดังที่เขาเห็นว่ามีดีหรือดังที่เขาจะแนะนำ, เพื่อซื้อที่ดินไว้เป็นมรดกให้ลูก ๆ ของพระเจ้าเป็นเจ้า.

๕๒ เพราะ, ดูเถิด, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, พระเจ้าทรงประสงค์ให้สานุศิษย์และลูกหลานมนุษย์เปิดใจของพวกเขา, กระทั่งซื้อทั้งภูมิภาคนี้ของประเทศ, ทันทีที่เวลาเอื้ออำนวย.

๕๓ ดูเถิด, นี่แหละปัญหา. ให้พวกเขาทำการนี้เกลือกพวกเขาจะไม่ได้^{๑๑}รับมรดก^{๑๒}เลย, เว้นแต่จะเป็นไปโดยการหลังเสียด.

๕๔ และอนึ่ง, トラบเท่าที่ได้ที่ดินมา, ก็ให้มีคนงานทุกประเภทส่งออกไปยังแผ่นดินนี้, เพื่อทำงานให้วิสุทธานของพระเจ้าเป็นเจ้า.

๕๕ ให้สิ่งทั้งหมดนี้ทำไปตามระเบียบ;

๔๒ก คมพ. กลับใจ (การ).

ข อีสย. ๑:๑๘.

คมพ. ให้อภัย.

ค อีสย. ๔๓:๒๕.

๔๓ก คพ. ๑๓:๒๐; ๒๔:๗.

คมพ. สารภาพ (การ).

ข คพ. ๘:๗.

๔๕ก นิธิป. ๓๓:๑๗.

คมพ. อิสราเอล—

การรวบรวมอิสราเอล.

๔๗ก คพ. ๖:๘.

๔๘ก อส. สาขาต่างๆ ของ

ศาสนจักร.

๔๙ก คมพ. ไซอัน.

๕๐ก คพ. ๖๓:๕๕-๕๖.

๕๓ก คพ. ๖๓:๒๗-๓๑.

และประกาศเอกลัทธิในแผ่นดินให้ลวง
รู้เป็นครั้งคราว, โดยอิทธิฤทธิ์หรือตัวแทน
ของศาสนจักร.

๕๖ และมีให้งานแห่งการรวมดำเนินไป
อย่างเร่งรีบ, หรือโดยการหนีเตลิด; แต่ให้
ดำเนินไปดังที่เอ็ลเดอร์ของศาสนจักรจะ
แนะนำในการประชุมใหญ่, ตามความรู้ซึ่ง
พวกเขาได้รับเป็นครั้งคราว.

๕๗ และให้ผู้รับใช้ของเรา ซิดนีย์ ริก-
ตัน อุทิศถวายและอุทิศแผ่นดินนี้, และ
ตำแหน่งที่ตั้งพระวิหาร^๑, เพื่อพระเจ้า.

๕๘ และให้มีการเรียกชุมนุมเพื่อการ
ประชุมใหญ่; และหลังจากนั้นให้ผู้รับใช้
ของเรา ซิดนีย์ ริกตัน และโจเซฟ สมิท,
จูเนียร์, กลับไป, และออลิเวอร์ คาวเดอรีไป
กับพวกเขาด้วย, เพื่อทำงานที่เหลืออยู่ให้
เสร็จ ซึ่งเรากำหนดไว้ให้พวกเขาในแผ่น
ดินของพวกเขาเอง, และงานที่เหลือตาม
ที่ประชุมใหญ่จะจัดการ^๒.

๕๙ และมีให้ใครกลับจากแผ่นดินนี้ เว้น
แต่เขาจะกล่าวคำพยาน^๓ไประหว่างทาง,
ถึงสิ่งซึ่งเขารู้และเชื่ออย่างแน่นนอนที่สุด.

๖๐ ให้นำสิ่งซึ่งมอบไว้กับซึบา พีเตอร์-
สันไปจากเขา; และให้เขาอยู่เป็นสมาชิก

ในศาสนจักร, และทำงานด้วยมือตนเอง,
กับพี่น้อง, จนกว่าเขาจะถูกตีสอน^๔อย่าง
สมควรเพราะบาปทั้งหมดของเขา; เพราะ
เขาหาสารภาพมันไม่, และเขาคิดจะ
ปกปิดมัน.

๖๑ ให้บรรดาเอ็ลเดอร์ที่เหลือของ
ศาสนจักรนี้, ผู้กำลังมาสู่แผ่นดินนี้,
ซึ่งบางคนได้รับพรมากยิ่งขึ้นแม้จนมีโอกาส
ประมาณได้, มีการประชุมใหญ่บนแผ่น
ดินนี้ด้วย.

๖๒ และให้ผู้รับใช้ของเรา เอเดเวิร์ด พาร์-
ทริจ กำกับดูแลการประชุมใหญ่ซึ่งพวก
เขาจะจัดขึ้น.

๖๓ และให้พวกเขากลับไปด้วย, โดยสั่ง
สอนพระกิตติคุณไประหว่างทาง, กล่าว
คำพยานถึงสิ่งซึ่งเปิดเผยแก่พวกเขา.

๖๔ เพราะ, ตามจริงแล้ว, เสียง ต้อง
ออกจากสถานที่นี้ไปสู่ทั่วโลก, และไปสู่
แดนไกลสุดของแผ่นดินโลก— ต้อง สั่ง
สอน^๕พระกิตติคุณแก่ชาวโลกถ้วนหน้า,
พร้อมด้วยเครื่องหมาย^๖ติดตามคนเหล่านั้น
ที่เชื่อ.

๖๕ และดูเถิด บุตรแห่งพระมหาบุรุษ
เสด็จมา^๗. เอเมน.

ภาค ๕๙

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ในไซอัน, เทคมณฑลแจ็ค-
สัน, รัฐมิสซูรี, วันที่ ๗ สิงหาคม ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:196-201).
ก่อนบันทึกของท่านถึงการเปิดเผยนี้, ท่านศาสดาพยากรณ์เขียนพรรณนาถึงแผ่น

<p>๕๗ก คพ. ๕๗:๓; ๕๘:๓-๕, ๓๑; ๕๗:๑๐-๑๓. ๕๘ก คพพ. เห็นชอบร่วมกัน</p>	<p>(ความ). ๕๙ก คพพ. ประจักษ์พยาน. ๖๐ก คพพ. ตีสอน (การ), ลงโทษ (การ).</p>	<p>๖๔ก คพพ. สั่งสอน. ข คพพ. เครื่องหมาย. ๖๕ก คพพ. เสด็จมาครั้งที่สอง ของพระเยซูคริสต์ (การ).</p>
--	--	--

ดินแห่งไซอัน, ที่ซึ่งผู้คนชุมนุมกันอยู่ในเวลานั้น. แผ่นดินได้รับการอุทิศถวาย, ดังที่พระเจ้าทรงแนะนำไว้, และบริเวณที่จะสร้างพระวิหารในอนาคตได้รับการอุทิศ. พระเจ้าทรงทำให้บัญญัติเหล่านี้เหมาะสมเป็นพิเศษกับวิสุทธิชนในไซอัน.

๑-๔, วิสุทธิชนที่ซื่อสัตย์ในไซอันจะได้รับพร; ๕-๘, พวกเขาต้องรักและรับใช้พระเจ้าและรักษาพระบัญญัติของพระองค์; ๙-๑๓, ด้วยการรักษาวันของพระเจ้าให้ศักดิ์สิทธิ์, วิสุทธิชนได้รับพรในทางโลกและทางวิญญาณ; ๒๐-๒๔, คนที่ชอบธรรมได้รับสัญญาสันติสุขในโลกนี้และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง.

ดู เกิด, พระเจ้าตรัส, คนเหล่านั้นที่ขึ้นมายังแผ่นดินนี้, ตามคำบัญชาของเรา, ด้วยเห็นแก่รัศมีภาพของเราอย่างเดี่ยวย่อมเป็นสุข.

๒ เพราะคนเหล่านั้นที่มีชีวิตอยู่จะสืบทอดแผ่นดินโลกเป็นมรดก, และคนเหล่านั้นที่สิ้นชีวิตจะพักผ่อนจากการทำงานทั้งหมด, และงานของพวกเขาจะติดตามพวกเขาไป; และพวกเขาจะได้รับมงกุฎ^๑ในปราสาทของพระบิดาแห่งเรา, ซึ่งเราเตรียมไว้ให้พวกเขา.

๓ แท้จริงแล้ว, คนเหล่านั้นที่เท้าของ

พวกเขาอยู่บนแผ่นดินแห่งไซอัน, ผู้ที่เชื่อฟังกิตติคุณของเรา, ย่อมเป็นสุข; เพราะพวกเขาจะได้รับสิ่งที่ดีของแผ่นดินโลกเป็นรางวัล, และแผ่นดินโลกจะนำออกมาด้วยพลະกำลัง^๒ของมัน.

๔ และพระองค์จะทรงสวมมงกุฎพวกเขาด้วยพรจากเบื้องบนเช่นกัน, แท้จริงแล้ว, และด้วยบัญญัติไม่น้อย, และด้วยการเปิดเผย^๓เมื่อถึงเวลา—คนเหล่านั้นที่ซื่อสัตย์และขยันหมั่นเพียร^๔ต่อหน้าเรา.

๕ ดังนั้น, เราให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่พวกเขา, โดยกล่าวดังนี้ว่า: เจ้าจงรักพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจ^๕ของเจ้า, ด้วยสุดพลัง, ความนึกคิด, และพลະกำลังของเจ้า; และในพระนามของพระเยซูคริสต์ เจ้าจงรับใช้^๖พระองค์.

๖ เจ้าจงรักเพื่อนบ้าน^๗ของเจ้าดังตัวเจ้า. เจ้าจะไม่ลักขโมย^๘; หึงไม่ประพฤติล่วงประเวณี^๙, หรือฆ่า^{๑๐}, หรือทำอะไรที่เหมือนกัน.

๕๙ ๑ก มธ. ๖:๒๒-๒๔;
คพ. ๘๘:๖๗.
๒ก มธ. ๕:๕;
คพ. ๖๓:๒๐, ๔๘-๔๙.
ข ว. ๑๔:๑๓.
คพ. ความตาย, ทางร่างกาย; เมื่อบรมสุขเกษม.
ค คพ. มงกุฎ; สูงส่ง (ความ).
ง ยอห์น ๑๔:๒;
คพ. ๗๒:๔; ๗๖:๑๑๑;

๘๑:๖; ๙๘:๑๘.
๓ก ปฐก. ๔:๑๒;
โมเสส ๕:๓๗.
๔ก คพ. ๔๒:๖๑; ๗๖:๗;
๙๘:๑๒; ๑๒๑:๒๖-๒๙.
คพ. เปิดเผย (การ).
ข คพ. คำควร์ (ความมี), คำควร์ (มี), คู่ควร์.
ค คพ. ขยันหมั่นเพียร (ความ).
๕ก นบป. ๑๑:๑;
มธ. ๒๒:๓๗;

โมโร. ๑๐:๓๒;
คพ. ๒๐:๑๙.
คพ. รัก (ความ).
ข คพ. ใจ.
ค คพ. รับใช้ (การ).
๖ก คพ. ผูกมิตร.
ข คพ. ขโมย (การ), ลัก, ลักขโมย.
ค คพ. ล่วงประเวณี (การ).
ง คพ. ฆาตกรรม.

๗ เจ้าจงขอบพระทัย^๗พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าในทุกสิ่ง.

๘ เจ้าจงถวายเครื่องถวายบูชา^๘แด่พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าในความชอบธรรม^๙, แม้เครื่องถวายบูชาอันเป็นที่ชอบช้ำและวิญญานที่สำนึกผิด^{๑๐}.

๙ และเพื่อเจ้าจะรักษาตัวให้หมดจด^{๑๑}จากโลกได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น, เจ้าจงไปยังบ้านแห่งการสวดอ้อนวอนและถวายศีลระลึกของเจ้าในวันศักดิ์สิทธิ์^{๑๒}ของเรา;

๑๐ เพราะตามจริงแล้ว นี่คือวันที่กำหนดไว้ให้เจ้าเพื่อพักผ่อนจากการทำงานของเจ้า, และเพื่อแสดง^{๑๓}ความจงรักของเจ้าแด่พระเจ้าผู้สูงสุด;

๑๑ กระนั้นก็ตาม จงถวายคำปฏิญาณของเจ้าในความชอบธรรมทุกวัน และทุกเวลา;

๑๒ แต่จำไว้ว่าในวันนี้, วันของพระเจ้า, เจ้าจงถวายเครื่องสักการะ^{๑๔}ของเจ้าและศีลระลึกของเจ้าแด่พระเจ้าผู้สูงสุด, สารภาพ^{๑๕}บาปต่อพี่น้องของเจ้า, และต่อพระพักตร์พระเจ้า.

๑๓ และในวันนี้ เจ้าจะไม่ทำสิ่งใดอื่น, เพียงให้อาหารของเจ้ามีเตรียมไว้ด้วยใจมุ่งอย่างเดียวเพื่อการอดอาหาร^{๑๖}ของเจ้า

จะสมบูรณ์, หรือ, อีกนัยหนึ่ง, เพื่อปีติ^{๑๗}ของเจ้าจะเต็มเปี่ยม.

๑๔ ตามจริงแล้ว, นี่เป็นการอดอาหารและการสวดอ้อนวอน, หรืออีกนัยหนึ่ง, การชื่นชมยินดีและการสวดอ้อนวอน.

๑๕ และตราบเท่าที่เจ้าทำสิ่งเหล่านี้ ด้วยการน้อมขอบพระทัย^{๑๘}, ด้วยใจ^{๑๙}และสีหน้ารื่นเริง^{๒๐}, มิใช่ด้วยการสรวลเสเฮฮา, เพราะนี่เป็นบาป, แต่ด้วยใจยินดีและสีหน้ารื่นเริง—

๑๖ ตามจริงแล้ว เรากล่าว, ว่าตราบเท่าที่เจ้าทำสิ่งนี้, ความบริบูรณ์ของแผ่นดินโลกเป็นของเจ้า, บรรดาสัตว์ในทุ่งและสัตว์ปีกในอากาศ, และสิ่งมีชีวิตที่ปีนป่ายต้นไม้และเดินบนแผ่นดินโลก;

๑๗ แท้จริงแล้ว, และสมุนไพรร, และสิ่งดีต่าง ๆ ซึ่งมาจากดิน, ไม่ว่าสำหรับเป็นอาหาร หรือสำหรับเป็นเครื่องนุ่งห่ม, หรือเป็นบ้าน, หรือเป็นยุ้ง, หรือเป็นสวนผลไม้, หรือเป็นสวนพืชพรรณ, หรือเป็นสวนองุ่น;

๑๘ แท้จริงแล้ว, สิ่งทั้งปวงซึ่งมาจากดิน^{๒๑}, ในฤดูของมัน, รั้งสรรค^{๒๒}ไว้เพื่อประโยชน์และการใช้ของมนุษย์, ทั้งทำให้จำริญตาและจำริญใจ;

๗ก สดต. ๑๒:๑;
แอลมา ๓๗:๓๗;
คพ. ๔๖:๓๒.
คพ. ขอบพระทัย,
ขอบพระทัยพระเจ้า
(การ, น้อม), ความ
ขอบคุณ.
๘ก คพ. เครื่องพลีบูชา,
พลีพระชนม์ชีพ, สละ
(ชีวิต), เสียสละ.
ข คพ. ชอบธรรม (ความ).
ค คพ. ใจที่ชอกช้ำ.

๙ก ยกอบ ๑:๒๗.
ข คพ. วันสะบาโต.
๑๐ก คพ. นมัสการ.
๑๒ก อส. สิ่งที่มอบให้, ไม่ว่า
จะเป็นเวลา, พรสวรรค์,
และทรัพย์สินเงินทอง,
ในการรับใช้พระผู้เป็น
เจ้าและเพื่อนมนุษย์.
คพ. เครื่องพลีบูชา,
พลีพระชนม์ชีพ, สละ
(ชีวิต), เสียสละ.
ข คพ. สารภาพ (การ).

๑๓ก คพ. อดอาหาร (การ).
ข คพ. ปีติ.
๑๔ก คพ. ขอบพระทัย,
ขอบพระทัยพระเจ้า
(การ, น้อม), ความ
ขอบคุณ.
ข สภษ. ๑๗:๒๒.
ค อพย. ๒๔:๒;
คพ. ๖๔:๓๔.
ง คพ. ๘๘:๖๙.
๑๘ก คพ. แผ่นดินโลก.

๑๙ แท้จริงแล้ว, เพื่อเป็นอาหารและเป็นเครื่องนุ่งห่ม, เป็นรสและเป็นกลิ่น, ที่จะทำให้ร่างกายแข็งแรง และทำให้จิตใจวิญญาณรื่นรมย์.

๒๐ และเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่พระองค์ประทานสิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้ไว้ให้มนุษย์; เพราะเพื่อจุดหมายนี้ จึงทรงรังสรรค์สิ่งเหล่านี้ไว้ใช้, ด้วยการพิจารณา, มิให้มากเกินไป, ทั้งมิใช่โดยการบังคับ.

๒๑ และไม่มีอะไรที่มนุษย์จะทำให้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงขุ่นเคือง, หรือความกริ้วของพระองค์จะไม่ดาลเดือดกับผู้ใดเลย,

นอกจากคนเหล่านั้นที่ได้สารภาพถึงพระหัตถ์ของพระองค์ในทุกสิ่ง, และมีได้เชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์.

๒๒ ดูเถิด, นี่เป็นไปตามกฎและบรรดา ศาสดาพยากรณ์; ดังนั้น, อย่ารบกวนเราอีกเกี่ยวกับเรื่องนี้.

๒๓ แต่จงเรียนรู้ว่า คนที่ทำงานแห่งความชอบธรรมจะได้รับรางวัลของเขา, แม้สันติสุขในโลกนี้ และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง.

๒๔ เรา, พระเจ้า, พูได้ไว้ดังนี้, และพระวิญญาณรับสั่งคำพยาน. เอเมน.

ภาค ๖๐

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ในเทศมณฑลแจ๊คสัน, รัฐมิสซูรี, วันที่ ๘ สิงหาคม ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:201-202). ในโอกาสนี้เอ็ดเดอร์ผู้ที่พระเจ้าทรงกำหนดให้กลับไปทางตะวันตกจะรู้ว่าพวกเขาควรดำเนินการอย่างไร และเดินทางไปในเส้นทางใดและโดยวิธีใด.

๑-๙, บรรดาเอ็ดเดอร์ต้องสั่งสอนพระกิตติคุณในการชุมนุมของคนที่ชั่วร้าย; ๑๐-๑๔, พวกเขาไม่ควรปล่อยให้เวลาของตนเสียไปโดยเปล่าประโยชน์, ทั้งไม่ชุกซ่อนพรสวรรค์ของตน; ๑๕-๑๗, พวกเขาอาจล้างเท้าของตนเพื่อเป็นประจักษ์พยานต่อต้านคนเหล่านั้นที่ปฏิเสธพระกิตติคุณ.

ดูเถิด, พระเจ้าตรัสดังนี้กับเอ็ดเดอร์แห่งศาสนจักรของพระองค์, ผู้ที่ต้องกลับไปโดยเร็วยังแผ่นดินซึ่งพวกเขาจากมา: ดูเถิด, มันทำให้เราพอใจ, ที่เจ้าขึ้นมาที่นี่;

๒ แต่กับบางคนเราไม่สู้จะพอใจ, เพราะพวกเขาไม่ยอมอ้าปาก, แต่พวกเขาซ่อนพรสวรรค์ซึ่งเราให้แก่พวกเขา, เพราะ

๒๑ก คมพ. ทำให้ขุ่นเคือง.

ข โยบ ๑:๒๑.

๒๓ก คมพ. ชอบธรรม (ความ).

ข คมพ. พร, เป็นสุข, ให้พร.

ค มธ. ๑๑:๒๘-๓๐.

คมพ. สงบ (ความ),

สงบสุข (ความ), สันติ,

สันติสุข.

ง คพ. ๑๔:๗.

๖๐ ๒ก อฟ. ๖:๑๙-๒๐.

ข ลูคา ๘:๑๖, ๑๘.

ความกลัว^๒ มนุษย์. วิบัติแก่คนเช่นนั้น, เพราะความโกรธของเราดลเดือดกับพวกเขา.

๓ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, หากพวกเขาไม่เชื่อสัตย์ต่อเรามากกว่านี้, เราจะทำสิ่งนั้นไป^๓, แม้สิ่งซึ่งพวกเขามี.

๔ เพราะเรา, พระเจ้า, ปกครองอยู่ในฟ้าสวรรค์เบื้องบน, และท่ามกลางกองทัพ^๔ ทั้งหลายของแผ่นดินโลก; และในวันนั้นเมื่อเราจะเลือกสรรเพชรพลอย^๕ของเรา, มนุษย์ทั้งปวงจะรู้ว่าสิ่งใดที่แสดงให้เห็นถึงเดชานุภาพของพระเจ้าเป็นเจ้า.

๕ แต่, ตามจริงแล้ว, เราจะพูดกับเจ้าเกี่ยวกับการเดินทางของเจ้าไปสู่แผ่นดินซึ่งเจ้าจากมา. ให้สร้างพาหนะ, หรือซื้อ, ดังที่เจ้าเห็นว่าดี, มันไม่สำคัญสำหรับเรา, และออกเดินทางโดยเร็วไปยังสถานที่ซึ่งเรียกว่า เซนต์หลุยส์.

๖ และจากที่นั่นให้ผู้รับใช้ของเรา, ซิดนีย์ ริกตัน, โจเซฟ สมิท, จูเนียร์, และออลิเวอร์ คาวเดอรี, ออกเดินทางไปซินซินเนติ;

๗ และ ณ สถานที่นั้นให้พวกเขาเปล่งเสียงของพวกเขาระบุค่าของเราด้วยเสียงดัง, โดยปราศจากโทษหรือความสงสัย, โดยยกมือบริสุทธิ์ขึ้นเหนือพวกเขา. เพราะเราสามารถทำให้เจ้าบริสุทธิ์^๖, และบาปของเจ้าได้รับการให้อภัย^๗ แล้ว.

๘ และให้คนที่เหลือออกเดินทางจากเซนต์หลุยส์, เป็นคู่ ๆ, และสั่งสอนพระคำ, มิใช่อย่างเร่งรีบ, ท่ามกลางการชุมนุมของคนที่ชั่วร้าย, จนกว่าพวกเขาจะกลับไปหน่วยต่าง ๆ ของศาสนจักรซึ่งพวกเขาจากมา.

๙ และทั้งหมดนี้ เพื่อประโยชน์ของหน่วยต่าง ๆ ของศาสนจักร; ด้วยเจตนาที่เราจึงส่งพวกเขาไป.

๑๐ และให้ผู้รับใช้ของเรา เอ็ดเวิร์ด พาร์ทริจ^๘ แบ่งเงินตราซึ่งเราให้เขาไว้, ส่วนหนึ่งให้เอ็ดเดอร์ของเราผู้ที่เราบัญชาให้กลับ;

๑๑ และคนที่สามารถคืนเงินตรา, ก็ให้เขาคืนโดยทางตัวแทน; และคนที่ไม่สามารถคืนเงินตรา, ก็ไม่เรียกร้องจากเขา.

๑๒ และบัดนี้ เราพูดถึงคนที่เหลือซึ่งจะมายังแผ่นดินนี้.

๑๓ ดูเถิด, เราส่งพวกเขาไปสั่งสอนกิตติคุณของเราท่ามกลาง การชุมนุมของคนที่ชั่วร้าย; ดังนั้น, เราให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่พวกเขา, ดังนี้: เจ้าจะไม่ปล่อยให้เวลาเสียไปโดยเปล่าประโยชน์^๙, ทั้งเจ้าจะไม่ชุกช่อนพรสวรรค์^{๑๐} ของเจ้าเพื่อไม่ให้เป็นที่รู้.

๑๔ และหลังจากเจ้าขึ้นมายังแผ่นดินแห่งไซอัน, และประกาศค่าของเราแล้ว, เจ้าจงกลับโดยเร็ว, โดยประกาศค่าของเราท่ามกลาง การชุมนุมของคนที่ชั่วร้าย,

๒ค มธ. ๒๕:๑๔-๓๐.
คมพ. ความกลัว—ความกลัวมนุษย์.
๓ก มาระโก ๔:๒๕;
คพ. ๑:๓๓.
๔ก แอลลิมา ๔๓:๕๐.

ข อสย. ๖๒:๓; ศคย. ๓:๑๖;
มสค. ๓:๑๗;
คพ. ๑๐๑:๓.
๑ก คมพ. บริสุทธิ์ (ความ),
ศักดิ์สิทธิ์ (ความ).
ข คมพ. ให้อภัย.

๑๐ก คมพ. พาร์ทริจ, เอ็ดเวิร์ด.
๑๓ก คพ. ๔๒:๔๒.
คมพ. เกียรติ (ความ).
ข มธ. ๒๕:๒๔-๓๐;
คพ. ๘๒:๑๘.

มิใช่ในความเร่งรีบ, ทั้งมิใช่ในโทสะ^๑ หรือด้วยการวิวาท.

๑๕ และสลัดฝุ่น^๑ จากเท้าเจ้าต่อต้านคนเหล่านั้นที่หาจับเจ้าไม่, มิใช่ต่อหน้าพวกเขา, กลือกเจ้าจะทำให้พวกเขาขุ่นเคือง, แต่ในที่ลับตา; และล้างเท้าของเจ้า, เพื่อเป็นประจักษ์พยานต่อต้านพวกเขาในวันแห่งการพิพากษา.

๑๖ ดูเถิด, สิ่งนี้เพียงพอสำหรับเจ้า, และเป็นพระประสงค์ของพระองค์ผู้ทรงส่งเจ้าไป.

๑๗ และโดยปากของผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์, จะทำให้เป็นที่รู้เกี่ยวกับ ชิดนีย์ ริกตัน และออลิเวอร์ คาวเดอ-รี. ส่วนที่เหลือต่อไปในภายหน้า. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

ภาค ๖๑

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิธ ศาสตราพยากรณ์, บนฝั่งแม่น้ำมิสซูรี, คังแมคคิลเวน, วันที่ ๑๒ สิงหาคม ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:202-205). ในการเดินทางกลับเคิร์ทแลนด์, ท่านศาสตราพยากรณ์และเอ็ลเดอรัลสิบคนเดินทางล่องแม่น้ำมิสซูรีโดยเรือแคนู. ในวันที่สามของการเดินทาง, พวกเขาประสบอันตรายมากมาย. ในนิมิตตอนกลางวัน, เอ็ลเดอรัลวิลเลียม ดับเบิลยู. เฟลพส์ เห็นผู้ทำลายทะยานไปด้วยอำนาจเหนือผิวน้ำ.

๑-๑๒, พระเจ้าทรงประกาศิตความพินาศไว้มากมายบนผิวน้ำ; ๑๓-๒๒, ผิวน้ำถูกยอห์นสาปแช่ง, และผู้ทำลายทะยานไปบนผิวน้ำ; ๒๓-๒๙, บ้างก็มีอำนาจในการบัญชาผิวน้ำ; ๓๐-๓๕, เอ็ลเดอรัลต้องเดินทางไปเป็นคู่ๆ และสั่งสอนพระกิตติคุณ; ๓๖-๓๙, พวกเขาต้องเตรียมตัวรับการเสด็จมาของบุตรแห่งพระมหาบุรุษ.

ดู เถิด, และจงสดับฟังสุรเสียงของพระองค์ผู้ทรงมีเดชานุภาพ^๑ ทั้งหมด, ผู้ทรงดำรงอยู่จากความเป็นนิจถึง

ความเป็นนิจ, แม้อัลฟาและโอเมกา^๒, ปฐมและอวสาน.

๒ ดูเถิด, ตามจริงแล้ว พระเจ้าตรัสกับเจ้าดังนี้, โอ้เจ้า เอ็ลเดอรัลแห่งศาสนจักรของเรา, ผู้มาชุมนุมกัน ณ ที่แห่งนี้, ผู้ที่บาปของเจ้าบัดนี้ได้รับการให้อภัยแล้ว, เพราะเรา, พระเจ้า, ให้อภัย^๓ บาป, และเมตตา^๔ คนเหล่านั้นที่สารภาพ^๕ บาปของตนด้วยใจนอบน้อม;

๓ แต่ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่ามันไม่จำเป็นที่เอ็ลเดอรัลของเราทั้งกลุ่มนี้จะเคลื่อนไปโดยเร็วบนผิวน้ำ, ขณะ

<p>๑๔ก สภษ. ๑๔:๒๙. ๑๕ก มธ. ๑๐:๑๔; ลูกา ๙:๕; กิจการ ๑๓:๕๑; คพ. ๒๔:๑๕;</p>	<p>๑๕:๒๐; ๑๔:๓๒. ๖๑ ๑ก คมพ. พลัง, เดชานุภาพ, พลังอำนาจ. ข คมพ. อัลฟาและโอเมกา. ๒ก ไมไซยาห์ ๔:๑๐-๑๑.</p>	<p>คมพ. ให้อภัย. ข คมพ. เมตตา (ความ, พระ, มี). ค คมพ. สารภาพ (การ).</p>
--	--	---

ผู้อยู่อาศัยบนแต่ละฝั่งกำลังตายอยู่ในความไม่เชื่อ.

๔ กระนั้นก็ตาม, เราก็ยอมเพื่อเจ้าจะได้กล่าวคำพยาน; ดูเถิด, มีอันตรายมากมายบนผืนน้ำ, และยิ่งมากขึ้นเป็นพิเศษในภายหน้า;

๕ เพราะเรา, พระเจ้า, ประกาศไว้ในความโกรธของเราความพินาศมากมายบนผืนน้ำ; แท้จริงแล้ว, และบนผืนน้ำเหล่านี้เป็นพิเศษ.

๖ กระนั้นก็ตาม, เนื้อหนังทั้งปวงอยู่ในมือเรา, และคนที่ซื่อสัตย์ในบรรดาพวกเจ้าจะไม่ตายทางผืนน้ำ.

๗ ดังนั้น, เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้รับใช้ของเราชิตนีย์ กิลเบิร์ต และผู้รับใช้ของเราวิลเลียม ดับเบิลยู. เฟลพส์^๗ จะเร่งทำธุระและพันธกิจของพวกเขา.

๘ กระนั้นก็ตาม, เราไม่ยอมให้เจ้าแยกย้ายกันไปจนกว่าเจ้าจะถูกตีสอน^๘ เพราะบาปทั้งหมดของเจ้า, เพื่อเจ้าจะได้เป็นหนึ่งในเดียวกัน, เพื่อเจ้าจะได้ไม่ตายในความชั่วร้าย^๙;

๙ แต่บัดนี้, ตามจริงแล้วเรากล่าว, เราเห็นสมควรว่าเจ้าควรแยกย้ายกันไป. ดังนั้นให้ผู้รับใช้ของเรา ชิตนีย์ กิลเบิร์ต และวิลเลียม ดับเบิลยู. เฟลพส์ รับกลุ่มเดิมของพวกเขาไป, และให้พวกเขาออกเดินทางอย่างเร่งรีบเพื่อพวกเขาจะทำพันธกิจของพวกเขาให้สำเร็จ, และโดยศรัทธาพวกเขาจะชนะ;

๑๐ และตราบเท่าที่พวกเขาซื่อสัตย์พวกเขาจะได้รับการปกป้องรักษา, และเรา, พระเจ้า, จะอยู่กับพวกเขา.

๑๑ และให้คนที่เหลือนำสิ่งที่จำเป็นสำหรับการนุ่งห่มไป.

๑๒ ให้ผู้รับใช้ของเรา ชิตนีย์ กิลเบิร์ต นำสิ่งที่ไม่จำเป็นไปกับเขา, ดังที่เจ้าจะตกลงกัน.

๑๓ และบัดนี้, ดูเถิด, เพื่อประโยชน์^{๑๐}ของเจ้า เราให้บัญญัติ^{๑๑}ข้อหนึ่งไว้แก่เจ้าเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้; และเรา, พระเจ้า, จะชี้แจงเหตุผลกับเจ้าดังกับคนในสมัยโบราณ.

๑๔ ดูเถิด, เรา, พระเจ้า, ในกาลเริ่มต้นให้พรผืนน้ำ^{๑๒}; แต่ในวันเวลาสุดท้าย, โดยปากผู้รับใช้ของเรา ยอห์น, เราสาปแช่ง^{๑๓}ผืนน้ำ.

๑๕ ดังนั้น, วันเวลาจะมาถึงเมื่อไม่มีเนื้อหนังใดจะปลอดภัยบนผืนน้ำ.

๑๖ และจะกล่าวไว้ในวันเวลาที่จะมาถึงว่าไม่มีใครสามารถขึ้นไปถึงแผ่นดินแห่งไซอันได้บนผืนน้ำ, นอกจากคนที่ซื่อตรงในใจ.

๑๗ และ, เรา, พระเจ้า, ในกาลเริ่มต้นสาปแช่ง^{๑๔}แผ่นดินฉนใด, แม้ในวันเวลาสุดท้ายเราก็ให้พรมันฉนนั้น, ในเวลาของมัน, เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับวิสุทธิชนของเรา, เพื่อพวกเขาจะรับส่วนความอุดมสมบูรณ์ของมัน.

๑๘ และบัดนี้เราให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่

๗ค มพ. เฟลพส์, วิลเลียม ดับเบิลยู.
๘ก คพ. ตีสอน (การ),
๘ก คพ. ตีสอน (การ),
๘ก คพ. ตีสอน (การ).

๗ คมพ. ชั่ว, ชั่วร้าย (ความ).
๑๓ก คพ. ๒๑:๖.
๗ คมพ. พระบัญญัติของ
พระเจ้าเป็นเจ้า.

๑๔ก ปลุก. ๑:๒๐.
๗ วว. ๘:๘-๑๑.
๑๗ก โมเสส ๔:๒๓.

เจ้าว่าสิ่งที่ใดที่เรากล่าวแก่คนหนึ่งเราก็กล่าวแก่ทุกคน, ว่าเจ้าจะเตือนพี่น้องเจ้าล่วงหน้าเกี่ยวกับผืนน้ำเหล่านี้, เพื่อพวกเขาจะไม่มาเดินทางบนนี้, เกลือกศรัทธาของพวกเขาล้มเหลวและพวกเขาติดกับดัก;

๑๙ เรา, พระเจ้า, ประกาศิตไว้, และผู้ทำลายทะยานไปบนผืนน้ำ, และเราหายเกล็ดประกาศิตไม่.

๒๐ เรา, พระเจ้า, โกรธเจ้าเมื่อวาน, แต่วันนี้ความโกรธของเรายุติแล้ว.

๒๑ ดังนั้น, ให้คนเหล่านั้นที่เราเคยพูดเกี่ยวกับพวกเขา, ซึ่งควรออกเดินทางอย่างเร่งรีบ—เรากล่าวแก่เจ้าอีก, ให้พวกเขาออกเดินทางอย่างเร่งรีบ.

๒๒ และหาได้สำคัญสำหรับเราไม่, หลังจากชั่วระยะเวลาสั้น ๆ, หากเป็นไปได้พวกเขาทำพันธกิจของตนให้สำเร็จ, ไม่ว่าพวกเขาไปทางน้ำหรือทางบก; ให้เรื่องนี้เป็นไปประหนึ่งเป็นที่รู้แก่พวกเขาตามดุลพินิจของพวกเขาต่อไปในภายหน้า.

๒๓ และบัดนี้, เกี่ยวกับผู้รับใช้ของเรา, ซิดนีย์ ริกตัน, โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์, และออลิเวอร์ คาวเดอรี, อย่าให้พวกเขามาตามผืนน้ำอีกเลย, เว้นแต่ตามลำคลอง, ขณะเดินทางกลับบ้านของพวกเขา; หรืออีกนัยหนึ่ง พวกเขาต้องไม่เดินทางมาตามผืนน้ำ, เว้นแต่ตามลำคลอง.

๒๔ ดูเถิด, เรา, พระเจ้า, กำหนดเส้นทางให้วิสุทธิชนของเราเดินทาง; และดูเถิด, นี่คือเส้นทาง—คือ หลังจากพวกเขาขึ้น

มาจากลำคลองแล้วพวกเขาจะเดินทางบนบก, トラบเท่าที่พวกเขาได้รับบัญชาให้เดินทางและขึ้นไปยังแผ่นดินแห่งไซอัน; ๒๕ และพวกเขาพึงกระทำเหมือนกับลูกหลานของอิสราเอล, โดยตั้ง'กระโจม'ของพวกเขาไประหว่างทาง.

๒๖ และ, ดูเถิด, เจ้าพึงให้คำสั่งนี้แก่พี่น้องทุกคนของเจ้า.

๒๗ กระนั้นก็ตาม, กับผู้ที่ได้รับอำนาจ'ให้บัญชาผืนน้ำ, กับเขาพระวิญญูณประธานให้เพื่อรู้วิถีทั้งหมดของพระองค์;

๒๘ ดังนั้น, ให้เขากระทำดังที่พระวิญญูณ ของ พระ ผู้ เป็น เจ้า ผู้ ทรง พระชนม์ ทรงบัญชาเขา, ไม่ว่าบนบกหรือบนผืนน้ำ, ดังที่มันอยู่กับเราที่จะกระทำต่อไปในภายหน้า;

๒๙ และแก่เจ้าเราให้วิถีทางสำหรับวิสุทธิชน, หรือเส้นทางสำหรับวิสุทธิชนแห่งค่ายของพระเจ้า, ที่จะเดินทาง.

๓๐ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ผู้รับใช้ของเรา, ซิดนีย์ ริกตัน, โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์, และออลิเวอร์ คาวเดอรี, จะไม่อัปปากของพวกเขาท่ามกลางการประชุมของคนที่ร้ายจนกว่าพวกเขาจะไปถึงชินซินเนติ;

๓๑ และ ณ สถานที่นั้นพวกเขาพึงเปล่งเสียงของพวกเขาถึงพระผู้เป็นเจ้าต่อต้านผู้คนเหล่านั้น, แท้จริงแล้ว, ถึงพระองค์ซึ่งความกริ้วของพระองค์ดาลเดือดกับความชั่วร้ายของพวกเขา, ผู้คนที่เกือบจะสุกงอม'แล้วสำหรับความพินาศ.

๓๒ และจากที่นั่นให้พวกเขาเดินทางไปสู่การชุมนุมของพวกเขา, เพราะงานของพวกเขาแม้กระทั่งบัดนี้ก็เป็นที่ต้องการในบรรดาคนเหล่านั้นมากยิ่งขึ้นกว่าในบรรดาการชุมนุมของคนชั่วร้าย.

๓๓ และบัดนี้, เกี่ยวกับคนที่เหลือ, ให้พวกเขาเดินทางและประกาศพระคำท่ามกลางการชุมนุมของคนชั่วร้าย, トラบเท่าที่ให้ไว้;

๓๔ และตราบเท่าที่พวกเขากระทำการนี้พวกเขาจะขจัดรอยเปื้อนบนอาภรณ์ตน, และพวกเขาจะปราศจากมลทินต่อหน้าเรา.

๓๕ และให้พวกเขาเดินทางด้วยกัน, หรือเป็นคู่ๆ, ดังที่พวกเขาเห็นว่าดี, เพียงแต่มีให้ผู้รับใช้ของเรา เรโนลด์ส์ คาฮูน, และผู้รับใช้ของเรา แซมิวเอล เอช. สมิธ, ผู้ที่เราพอใจมาก, แยกจากกันจนกว่าพวกเขาจะกลับบ้านของตน, และนี่เพื่อจุดประสงค์อันสุขุมในเรา.

๓๖ และบัดนี้, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, และสิ่งใดที่เราากล่าวแก่คนหนึ่งเราก็กล่าวแก่ทุกคน, จงรีบเร่งเถิด, เด็กน้อยเอ๋ย; เพราะเราอยู่ท่ามกลางเจ้า, และเรามีได้ทอดทิ้งเจ้า;

๓๗ และตราบเท่าที่เจ้านอบน้อมต่อตนต่อหน้าเรา, พรของอาณาจักรเป็นของเจ้า.

๓๘ จงคาดเอาเจ้า และจงเฝ้าระวังและจงมีสติ, เฝ้ารอการเสด็จมาของบุตรแห่งพระมหาบุรุษ, เพราะพระองค์เสด็จมาในโมงที่เจ้าหาคิดไม่.

๓๙ จงสวดอ้อนวอนเสมอเพื่อมิให้เจ้าเข้าไปสู่การล่อลวง, เพื่อเจ้าจะยังทนอยู่ในวันแห่งการเสด็จมาของพระองค์, ไม่ว่าในชีวิตรหรือในความตาย. แม้เป็นดังนี้. เอเมน.

ภาค ๖๒

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิธ ศาสตราจารย์, บนฝั่งแม่น้ำมิสซูรีที่ซาริตัน, รัฐมิสซูรี, วันที่ ๑๓ สิงหาคม ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:205-206). ในวันนั้นท่านศาสตราจารย์และคณะของท่าน, ซึ่งกำลังเดินทางจากอินดีเพนเดนซ์ไปเคิร์ทแลนด์, ได้พบเอ็ดเดอร์หลายคนที่อยู่ระหว่างเดินทางไปแผ่นดินแห่งไซอัน, และ, หลังจากทักทายกันด้วยความปีติยินดี, ก็ได้รับการเปิดเผยนี้.

๑-๓, มีการบันทึกประกษ์พยาณไว้ในสวรร์ค้; ๔-๓, เอ็ดเดอร์ต้องเดินทางและ

สั่งสอนตามดุลพินิจและตามการนำทางของพระวิญญาณ.

๓๓ก คมพ. สั่งสอน; เป็นพยาณ.
๓๔ก ๒ น้. ๓:๔๔;
เจคอบ ๒:๒;
โมไซยาห์ ๒:๒๘.
๓๕ก คมพ. งานเผยแผ่ศาสนา.

๓๖ก ยอห์น ๑๓:๓๓.
ข มธ. ๑๘:๒๐.
ค อสย. ๔๑:๑๕-๑๗;
๑ น้. ๒๑:๑๔-๑๕.
๓๗ก คพ. ๕๐:๓๕.

๓๘ก คมพ. เฝ้า, เฝ้าดู, เฝ้ารอ.
๓๙ก คมพ. สวดอ้อนวอน
(การ), สวดอ้อนวอน (คำ).
ข คมพ. ล่อลวง (การ).

๑ เกิด, และจงสดับฟัง, โอ้เจ้าเอ็ดเดอรัแห่งศาสนจักรของเรา, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัส, แม้พระเยซูคริสต์, ผู้วิงวอนแทน^๑เจ้า, ผู้รู้ความอ่อนแอของมนุษย์และรู้ว่าจะช่วย^๒คนเหล่านั้นที่ถูกล่อลวง^๓ได้อย่างไร.

๒ และตามจริงแล้ว สายตาของเราจับอยู่ที่คนซึ่งยังไม่ได้ขึ้นไปยังแผ่นดินแห่งไซอัน; ดังนั้นพันธกิจของเจ้ายังไม่เสร็จ.

๓ กระนั้นก็ตาม, เจ้ายังได้รับพร, เพราะประจักษ์พยาน^๔ซึ่งเจ้าแสดงได้รับการบันทึก^๕ไว้ในสวรรค์ เพื่อให้เหล่าเทพมองดู; และพวกเขาชื่นชมยินดีในตัวเจ้า, และบาป^๖ของเจ้าได้รับการให้อภัยแล้ว.

๔ และบัดนี้จงเดินทางต่อไป. จงชุมนุมกันบนแผ่นดินแห่งไซอัน^๗; และมีการประชุมและชื่นชมยินดีด้วยกัน, และถวายศีลระลึกแด่พระเจ้าผู้สูงสุด.

๕ และจากนั้นเจ้าได้รับอนุญาตให้กลับไปกล่าวคำพยาน, แท้จริงแล้ว, แม้พร้อมกันทุกคน, หรือเป็นคู่ ๆ, ดังที่เจ้าเห็นว่าดี,

มันไม่สำคัญสำหรับเรา; ขอเพียงให้เจ้าเชื่อสัตย์, และประกาศ^๘ว่าอรรณายนิดีแก่ผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลก, หรือท่ามกลางการประชุมของคนที่ชั่วร้าย.

๖ ดูเถิด, เรา, พระเจ้า, พาเจ้ามารวมกันเพื่อสัญญาจะได้เกิดสัมฤทธิ์ผล, เพื่อคนเชื่อสัตย์ในบรรดาพวกเจ้าจะได้รับการปกป้องรักษาและชื่นชมยินดีด้วยกันในแผ่นดินแห่งมิสซูรี. เรา, พระเจ้า, สัญญากับคนเชื่อสัตย์และจะกล่าวเท็จ^๙ไม่ได้.

๗ เรา, พระเจ้า, เต็มใจ, หากคนหนึ่งคนใดในบรรดาพวกเจ้าปรารถนาจะขีม้า, หรือพ่อ, หรือรถศึก, เขาจะได้รับพรนี้, หากเขาจะรับจากพระเจ้าผู้สัตย์, ด้วยใจที่รู้คุณ^{๑๐}ในสิ่งทั้งปวง.

๘ สิ่งเหล่านี้ที่อยู่^{๑๑}ที่เจ้าจะทำตามดุลพินิจและคำแนะนำของพระวิญาณ.

๙ ดูเถิด, อาณาจักร^{๑๒}เป็นของเจ้า. และดูเถิด, และดูสิ, เราอยู่กับคนเชื่อสัตย์เสมอ^{๑๓}. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

ภาค ๖๓

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไอ, ปลายเดือนสิงหาคม ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:206-211). ท่านศาสดาพยากรณ์, ซิดนีย์ ริกตัน, และออลิเวอร์ คาวเดอริ มาถึงเคิร์ทแลนด์วันที่ ๒๗ สิงหาคมจากการเยือนมิสซูรี. คำปรารภสำหรับบันทึกของท่านเกี่ยวกับการเปิดเผยนี้, ท่าน

<p>๖๒ ๑ก คพ. ๔๕:๓-๔. คพ. ผู้วิงวอนแทน. ข ฮบ. ๒:๑๘; แอลมา ๗:๑๒. ค คพ. ล่อลวง (การ). ๓ก ลูกา ๑๒:๘-๙. คพ. ประจักษ์พยาน.</p>	<p>ข คพ. หนังสือแห่งชีวิต. ค คพ. ๘๔:๖๑. ๔ก คพ. ๕๗:๑-๒. ๕ก คพ. งานเผยแผ่ศาสนา. ๖ก อีเธอร์ ๓:๑๒. ๗ก คพ. ขอบพระทัย,</p>	<p>ขอบพระทัยพระเจ้า (การ, น้อม), ความขอบคุณ. ๗ก คพ. ๖๑:๓๗. ข มธ. ๒๘:๒๐.</p>
--	--	---

ศาสตาศาพยากรณ์เขียนไว้ว่า, “ในสมัยเริ่มแรกของศาสนจักร, มีความร้อนใจมากที่จะได้รับพระคำของพระเจ้าในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรอดของเราทั้งหลายไม่ว่าในด้านใดก็ตาม; และในเมื่อแผ่นดินแห่งไซอันขณะนี้ เป็นเป้าหมายทางโลกอันสำคัญที่สุดซึ่งกำลังเป็นที่สนใจ, ข้าพเจ้าจึงทูลถามพระเจ้าขอพระดำรัสอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการรวบรวมวิสุทธิชน, และการซื้อที่ดิน, และเรื่องอื่น ๆ” (History of the Church, 1:207).

๑-๒, วันแห่งพระพิโรธจะเกิดขึ้นกับคนชั่วร้าย; ๗-๑๒, เครื่องหมายมาโดยศรัทธา; ๑๓-๑๙, ผู้ล่วงประเวณีในใจจะปฏิเสธความเชื่อและถูกโยนไปในทะเลเพลิง; ๒๐, คนซื่อสัตย์จะได้รับมรดกบนแผ่นดินโลกที่เปลี่ยนสภาพไป; ๒๑, เรื่องราวทั้งหมดของเหตุการณ์บนภูเขาแห่งการเปลี่ยนสภาพยังไม่มีเปิดเผย; ๒๒-๒๓, คนที่เชื่อฟังได้รับความลึกลับแห่งอาณาจักร; ๒๔-๓๑, มรดกทั้งหลายในไซอันต้องซื้อ; ๓๒-๓๕, พระเจ้าทรงประกาศิตสงคราม, และคนชั่วร้ายสังหารคนชั่วร้าย; ๓๖-๔๘, วิสุทธิชนต้องไปรวมกันที่ไซอันและต้องมอบเงินตราเพื่อเสริมสร้างสถานที่แห่งนั้น; ๔๙-๕๔, พระเจ้าทรงยืนยันพรแก่คนซื่อสัตย์ ณ การเสด็จมาครั้งที่สอง, ในการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์, และในระหว่างมิลเลเนียม; ๕๕-๕๘, นี่คือวันแห่งการเตือน; ๕๙-๖๖, คนเหล่านั้นที่ใช้พระนามของพระเจ้าโดยไม่มีสิทธิอำนาจออกพระนามของพระองค์อย่างไม่สมควร.

จงสดับฟัง, โอ้เจ้าผู้คน, และเปิดใจของเจ้าและเงี้ยวหูฟังจากแดนไกล

โฝ้น; และจงฟัง, เจ้าที่เรียกตนเองว่าผู้คนของพระเจ้า, และฟังพระคำของพระเจ้าและพระประสงค์ของพระองค์เกี่ยวกับเจ้า.

๒ แท้จริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าว, จงฟังพระคำของพระองค์ซึ่งความกริ้วของพระองค์ดาลเดือดกับคนชั่วร้ายและคนกบฏ;

๓ ผู้ต้องประสงค์จะทรงเอาไปแม้คนเหล่านั้นที่พระองค์ทรงประสงค์เอาไป, และทรงปกป้องรักษาให้มีชีวิตคนเหล่านั้นที่พระองค์ทรงประสงค์ปกป้องรักษา;

๔ ผู้เสริมสร้างตามพระประสงค์และความพอพระทัยของพระองค์เอง; และทรงทำลายเมื่อพระองค์พอพระทัย, และทรงสามารถโยนจิตวิญญาณลงนรกได้.

๕ ดูก่อน, เรา, พระเจ้า, เอ่ยเสียงของเรา, และฟังได้รับการเชื่อฟัง.

๖ ดังนั้น, ตามจริงแล้วเรากล่าว, ให้คนชั่วร้ายจงระวังตัว, และให้คนกบฏเกรงกลัวและตัวสั่น; และให้คนที่ไม่เชื่อเม้มริมฝีปากของพวกเขาไว้, เพราะวันแห่งพระพิโรธจะเกิดขึ้นกับพวกเขาดังลม

๖๓ ๒๓ คมพ. กบฏ (การ).

๓๓ คมพ. ความตาย,

ทางร่างกาย.

๖๓ คมพ. ยุติธรรม (ความ);

เสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ (การ).

หมุ่น, และเนื้อหนังทั้งปวงจะรู้ว่าเราคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

๗ และคนที่แสวงหาเครื่องหมายจะเห็นเครื่องหมาย, แต่มีโซ่ซึ่งผลสู่ความรอด.

๘ ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, มีคนเหล่านั้นในบรรดาพวกเจ้าที่แสวงหาเครื่องหมาย, และมีคนเช่นนั้นแม้จากกาลเริ่มต้น;

๙ แต่, ดูเถิด, ศรัทธามิได้มาโดยเครื่องหมาย, แต่เครื่องหมายติดตามคนเหล่านั้นที่เชื่อ.

๑๐ แท้จริงแล้ว, เครื่องหมายมาโดยศรัทธา, มิใช่โดยความประสงค์ของมนุษย์, หรือมิใช่ดังที่พวกเขาพอใจ, แต่โดยพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

๑๑ แท้จริงแล้ว, เครื่องหมายมาโดยศรัทธา, อันนำไปสู่งานยิ่งใหญ่, เพราะปราศจากศรัทธาก็ไม่มีมนุษย์คนใดเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า; และกับผู้ซึ่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้ากริ้วพระองค์ยอมไม่พอพระทัยเท่าใดนัก; ดังนั้น, พระองค์จึงไม่ทรงแสดงเครื่องหมายแก่คนเช่นนั้น, เว้นแต่ในพระพิโรธ อันนำไปสู่การกล่าวโทษของพวกเรา.

๑๒ ดังนั้น, เรา, พระเจ้า, ไม่พอใจคนเหล่านั้นในบรรดาพวกเจ้าที่แสวงหาเครื่องหมายและการอันนำพิศวงเพื่อให้

ได้ศรัทธา, และมีโซ่เพื่อความดีของมนุษย์ อันนำไปสู่รัศมีภาพของเรา.

๑๓ กระนั้นก็ตาม, เราให้บัญญัติ, และหลายคนหันหลังให้บัญญัติของเราและไม่รักษามัน.

๑๔ ในบรรดาพวกเจ้ามีชายและหญิงที่ประพฤติล่วงประเวณี; บางคนที่หันหลังให้เจ้า, และคนอื่น ๆ คงอยู่กับเจ้าซึ่งต่อไปในภายหน้าจะถูกเปิดเผย.

๑๕ ให้คนเช่นนั้นระวังและกลับใจโดยเร็ว, เกือบการพิพากษาจะมาถึงพวกเขาดังกับดัก, และความโง่เขลาของพวกเขาจะแสดงให้ประจักษ์, และงานของพวกเขาจะติดตามพวกเขาไปในสายตาของผู้คน.

๑๖ และตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ดังที่เรากล่าวมาก่อน, คนที่มองดูหญิงด้วยตัณหาราคะ^๖ ในนาง, หรือหากคนหนึ่งคนใดจะประพฤติล่วงประเวณี^๗ ในใจพวกเขา, พวกเขาจะไม่มีพระวิญญูณ, แต่จะปฏิเสธความเชื่อและจะกลัว.

๑๗ ดังนั้น, เรา, พระเจ้า, กล่าวไว้ว่าคนที่ยก^๘, และคนที่ไม่เชื่อ, และคนกล่าวเท็จ^๙ ทุกคน, และผู้ใดก็ตามที่รักการกล่าวเท็จและกล่าวคำเท็จ, และผู้ผิดประเวณี, และนักวิทยาศาสตร์, จะมีส่วนของพวกเขาในทะเลนั้นซึ่งลูกใหม่

<p>๖ข ยรม. ๓๐:๒๓. ค อสย. ๔๙:๒๖. ๗ก คพ. ๔:๖:๓. คมพ. เครื่องหมาย. ๑๐ก โมโร. ๗:๓๗. คมพ. ศรัทธา, เชื่อ (ความ). ๑๑ก ฮบ. ๑๑:๖. ข คพ. ๓๔:๑๑.</p>	<p>ค คพ. ๘:๖:๕. ๑๔ก คพ. ๔:๒:๒๔-๒๕. ๑๖ก มธ. ๕:๒๗-๒๘; คพ. ๔:๒:๒๓-๒๖. ข คมพ. ตัณหาราคะ. ค คมพ. ล่วงประเวณี (การ). ๑๗ก ว. ๒๑:๘. ข คมพ. กล่าวคำเท็จ (การ). ค ว. ๒:๒:๑๔;</p>	<p>คพ. ๗:๖:๑๐๓. ง ว. ๑๓:๒๐; ๒ นี้. ๙:๘-๑๙, ๒๖; ๒๘:๒๓; เจคอบ ๖:๑๐; แอลมา ๑๒:๑๖-๑๘; คพ. ๗:๖:๓๖. คมพ. นรก.</p>
--	--	--

ด้วยเพลิงและกำมะถัน, ซึ่งเป็นความตายครั้งที่สอง”.

๑๘ ตามจริงแล้ว เรากล่าว, ว่าเขาเหล่านั้นจะไม่มีส่วนในการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก”.

๑๙ และบัดนี้ ดูเถิด, เรา, พระเจ้า, กล่าวแก่เจ้าว่าเจ้ามิได้พ้นผิด”, เพราะสิ่งเหล่านี้อยู่ในบรรดาพวกเจ้า.

๒๐ กระนั้นก็ตาม, คนที่อดทน”ด้วยศรัทธาและทำตามความประสงค์ของเรา, คนคนนั้นจะชนะ, และจะได้รับมรดก”บนแผ่นดินโลกเมื่อวันแห่งการเปลี่ยนสภาพจะมาถึง;

๒๑ เมื่อแผ่นดินโลก”จะถูกเปลี่ยนสภาพ”, แม้ตามแบบซึ่งแสดงแก่อัครสาวกของเราบนภูเขา”; ซึ่งความบริบูรณ์ของเรื่องนั้นเจ้ายังมิได้รับ.

๒๒ และบัดนี้, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าดังที่เรากล่าวไว้ว่าเราจะทำให้ความประสงค์ของเราเป็นที่รู้แก่เจ้า, ดูเถิด เราจะทำให้มันเป็นที่ยูู้แก่เจ้า, มิใช่โดยรูปแบบของบัญญัติ, เพราะมีหลายคนที่มีไต่ยึดถือที่จะรักษาบัญญัติของเรา.

๒๓ ทว่าคนที่รักษาบัญญัติของเรา เราจะให้ความลึกลับ”แห่งอาณาจักรของเรา, และสิ่งนั้นนั้นจะเป็นบ่อน้ำ

ชำระชีวิต”อยู่ในเขา, ฟุ้งขึ้นไปสู่ชีวิตอันเป็นนิจ.

๒๔ และบัดนี้, ดูเถิด, นี้คือพระประสงค์ของพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเกี่ยวกับวิสุทธิชนของพระองค์, ว่าพวกเขาควรไปร่วมชุมนุมกันที่แผ่นดินแห่งไซอัน, มิใช่ในความเร่งรีบ, เกลือกจะมีความสับสนอลหม่าน, ซึ่งก่อให้เกิดโรคระบาด.

๒๕ ดูเถิด, แผ่นดินแห่งไซอัน”—เรา, พระเจ้า, ถือไว้ในมือเราเอง;

๒๖ กระนั้นก็ตาม, เรา, พระเจ้า, ให้แก่ซีซาร์”สิ่งซึ่งเป็นของซีซาร์.

๒๗ ดังนั้น, เราพระเจ้าประสงค์ให้เจ้าซื้อที่ดินนั้น, เพื่อเจ้าจะมีข้อได้เปรียบโลก, เพื่อเจ้าจะมีสิทธิในโลก, เพื่อพวกเขาจะไม่ถูกยั่วยุให้เกิดโทษ.

๒๘ เพราะชาตาน”ใส่มันไว้ในใจพวกเขาให้โกรธเจ้า, และให้เกิดการหลังเลือด.

๒๙ ดังนั้น, แผ่นดินแห่งไซอันจะไม่ได้มาเว้นแต่โดยการซื้อหรือโดยเลือด, มิฉะนั้นก็ไม่มีมรดกเลยสำหรับเจ้า.

๓๐ และหากโดยการซื้อ, ดูเถิด เจ้าได้รับพร;

๓๑ และหากโดยเลือด, ในเมื่อเจ้าถูกห้ามก่อการหลังเลือด, ดูสิ, ศัตรูเจ้าจะโจมตีเจ้า, และเจ้าจะถูกโยยตีจากเมือง

๑๗จ คมพ. ความตาย, ทางวิญญาณ.
๑๘ก วว. ๒๐:๖.
๑๙ก คมพ. แก่ต่าง (การ), รับรอง (การ).
๒๐ก คพ. ๑๐๑:๓๕.
ข มธ. ๕:๕;
คพ. ๕๑:๒; ๘๘:๒๕-๒๖.

๒๑ก คมพ. แผ่นดินโลก—สภาพสุดท้ายของแผ่นดินโลก.
ข คมพ. โลก—การสิ้นสุดของโลก.
ค มธ. ๑๗:๑-๓.
๒๓ก แอลมา ๑๒:๙-๑๑;
คพ. ๕๒:๖๑; ๘๔:๑๓;

๑๐๗:๑๘-๑๙.
ข คมพ. นำชำระชีวิต.
ค ยอห์น ๔:๑๔.
๒๕ก คมพ. ไซอัน.
๒๖ก ลูกา ๒๐:๒๕;
คพ. ๕๘:๒๑-๒๓.
คมพ. ปกครอง (การ).
๒๘ก คมพ. มาร.

หนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่ง, และจากธรรมศาลาหนึ่งไปยังอีกธรรมศาลาหนึ่ง, และน้อยคนนักจะยังคงอยู่เพื่อรับมรดก.

๓๒ เรา, พระเจ้า, โกรธคนชั่วร้าย; เรากำลังรังพระวิญญูณของเราไว้จากผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลก.

๓๓ เราให้คำมั่นในโทสะของเรา, และประกาศิตสงคราม^{๓๒}บนพื้นพิภพ, และคนชั่วร้ายจะสังหารคนชั่วร้าย, และความกลัวจะเกิดแก่มนุษย์ทุกคน;

๓๔ และวิสุทธิชน^{๓๓}จะหนีพ้นอย่างหวุดหวิดเช่นกัน; กระนั้นก็ตาม, เรา, พระเจ้า, ยังอยู่กับพวกเขา, และจะลงมา^{๓๔}ในสวรรค์จากที่ประทับของพระบิดาแห่งเราและเผาผลาญคนชั่วร้าย^{๓๕}ด้วยไฟที่ไม่รู้ดับ.

๓๕ และดูเถิด, ยังไม่เกิดสิ่งนี้, แต่อีกไม่นาน.

๓๖ ดังนั้น, โดยเห็นว่าเรา, พระเจ้า, ประกาศิตสิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้นบนพื้นพิภพ, เราประสงค์ให้วิสุทธิชนของเราชุมนุมกันบนแผ่นดินแห่งไซอัน;

๓๗ และให้มนุษย์ทุกคนรับความชอบธรรม^{๓๖}ไว้ในมือเขาและความซื่อสัตย์ไว้บนเอวเขา, และเปล่งเสียง^{๓๗}เตือนผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลก; และประกาศิตทั้งโดยคำและโดยการเห็นว่าความหายนะ^{๓๘}จะมาถึงคนชั่วร้าย.

๓๘ ดังนั้น, ให้สาวกศิษย์ของเราในเคิร์ท-

แลนด์จัดการธุระฝ่ายโลกของพวกเขา, ผู้ที่พำนักอยู่ในบ้านไร่แห่งนี้.

๓๙ ให้ผู้รับใช้ของเราไททัส บิลลิงกัส, ผู้ดูแลที่นั่น, จัดการกับที่ดิน, เพื่อเขาจะพร้อมในฤดูใบไม้ผลิที่จะถึงเพื่อออกเดินทางขึ้นไปแผ่นดินแห่งไซอัน, กับคนเหล่านั้นที่พำนักในผืนแผ่นดินนั้น, เว้นแต่คนเหล่านั้นที่เราจะแยกไว้สำหรับตัวเรา, ที่ไม่ต้องไปจนกว่าเราจะบัญชาพวกเขา.

๔๐ และให้ส่งเงินตราทั้งหมดซึ่งเจียดให้^{๔๐}ได้, มันไม่สำคัญสำหรับเราว่าจะน้อยหรือมาก, ขึ้นไปยังแผ่นดินแห่งไซอัน, ไปให้คนเหล่านั้นที่เรากำหนดไว้ให้รับ.

๔๑ ดูเถิด, เรา, พระเจ้า, จะให้แก่ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิท, ลูเนียร์, พลังซึ่งโดยพระวิญญูณเขาจะสามารถเล็งเห็น^{๔๑}คนเหล่านั้นที่จะขึ้นไปยังแผ่นดินแห่งไซอัน, และคนเหล่านั้นของสาวกศิษย์ของเราที่จะยังอยู่ที่นั่น.

๔๒ ให้ผู้รับใช้ของเรา นูเวล เค. วิทนีย์ เก็บร้านของเขาไว้, หรืออีกนัยหนึ่ง, ร้านนั้น, แม้เพียงชั่วระยะเวลาไม่นาน.

๔๓ กระนั้นก็ตาม, ให้เขาแบ่งเงินตราทั้งหมดที่เขาสามารถแบ่งให้ได้, เพื่อส่งขึ้นไปยังแผ่นดินแห่งไซอัน.

๔๔ ดูเถิด, สิ่งเหล่านี้อยู่ในมือเขาเอง, ให้เขาทำด้วยปัญญา.

๔๕ ตามจริงแล้วเรากล่าว, ให้เขาได้รับ

๓๓ก คมพ. สงคราม.
 ๓๓ค คมพ. วิสุทธิชน.
 ข คมพ. เสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ (การ).
 ค มธ. ๓:๑๒;

๒ นี้. ๒๖:๖;
 คพ. ๔๕:๕๗; ๖๔:๒๔;
 ๑๐๑:๒๓-๒๕, ๖๖.
 คมพ. ชั่ว, ชั่วร้าย (ความ).
 ง คมพ. เฟลิ่ง, ไฟ.

๓๗ก คมพ. ชอบธรรม (ความ).
 ข คพ. ๑:๔.
 ค อสย. ๔๗:๑๑.
 ๔๑ก คมพ. เล็งเห็น (การ), ของประธานแห่ง.

แต่งตั้งเป็นตัวแทนศาสนิกษย์ที่จะยังอยู่ที่นั่น, และให้เขาได้รับแต่งตั้งสู่อำนาจนี้;

๔๖ และบัดนี้จงไปเยี่ยมหน่วยต่าง ๆ ของศาสนจักรโดยเร็ว, อรรถาธิบายเรื่องเหล่านี้แก่พวกเขา, พร้อมกับผู้รับใช้ของเรา ออลิเวอร์ คาวเดอริ. ดูเถิด, นี่คือความประสงค์ของเรา, การได้เงินตราแม้ดั่งที่เราแนะนำ.

๔๗ คนที่ชื่อสัตย์ และอดทนจะชนะโลก.

๔๘ คนที่ส่งทรัพย์สมบัติขึ้นไปยังแผ่นดินแห่งไซออนจะได้รับมรดก^๑ ในโลกนี้, และงานของเขาจะติดตามเขา, และรางวัลในโลกที่จะมาถึงด้วย.

๔๙ แท้จริงแล้ว, และคนตายที่ตาย^๒ ในพระเจ้าย่อมเป็นสุข, นับแต่บัดนี้ไป, เมื่อพระเจ้าจะเสด็จมา, และสิ่งที่ลี้ลับแก่แก่จะสูญสิ้นไป^๓, และสิ่งทั้งปวงกลับกลายเป็นสิ่งใหม่, พวกเขาจะลุกขึ้น จากบรรดาคนตายและจะไม่ตาย^๔ หลังจากนั้น, และจะได้รับมรดกต่อพระพักตร์พระเจ้า, ในนครศักดิ์สิทธิ์.

๕๐ และคนที่มิมีชีวิตเมื่อพระเจ้าจะเสด็จมา, และรักษาศรัทธาไว้, เขาย่อมเป็นสุข^๕; กระนั้นก็ตาม, กำหนดไว้ให้เขาตาย^๖ ในอายุนุชย์.

๕๑ ดังนั้น, เด็กจะ^๗เติบโตใหญ่^๘จนกว่าพวกเขาจะสูงวัย; คนสูงวัยจะตาย; แต่พวกเขาจะไม่หลับอยู่ในภัสสมรุตติ, แต่พระเจ้าจะทรงเปลี่ยน^๙พวกเขาในพริบตา.

๕๒ ดังนั้น, เพราะเหตุนี้^{๑๐}ใครสาวกจึงสั่งสอนการฟื้นคืนชีวิตของคนตายแก่โลก.

๕๓ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เจ้าต้องมองหา; และ, โดยพูดตามวิธีของพระเจ้า, บัดนี้มันอยู่แค่เอื้อม^{๑๑}, และในเวลาที่จะมาถึง, แม้ในวันแห่งการเสด็จมาของบุตรแห่งพระมหาบุรุษ.

๕๔ และจนถึงโมง^{๑๒}นั้น จะมีหญิงพรหมจารี^{๑๓}ไว้ในบรรดาผู้มีปัญญา; และในโมงนั้นเกิดการแยกโดยสิ้นเชิงระหว่างคนชอบธรรมกับคนชั่วร้าย; และในวันนั้นเราจะส่งเหล่าเทพของเรามาถอน^{๑๔}คนชั่วร้ายออกและโยนพวกเขาเข้าไปในไฟที่ไม่รู้ดับ.

๕๕ และบัดนี้ ดูเถิด, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เรา, พระเจ้า, ไม่พอใจผู้รับใช้ของเรา ซิดนีย์ ริกตัน^{๑๕}; เขายกตน^{๑๖}ในใจตน, และหารับคำแนะนำไม่, แต่ทำให้พระวิญาณแค้นเร้าโคศ;

๕๖ ดังนั้น งานเขียน^{๑๗}ของเขาไม่เป็นที่ยอมรับต่อพระเจ้า, และเขาพึงทำอีกชั้นหนึ่ง; และหากพระเจ้าหารับมันไม่,

๔๗ก โม่ไชยาห์ ๒:๔๑;
คพ. ๖:๑๓.
๔๗ค คพ. ๑๐๑:๑๘.
๔๗ก วว. ๑๔:๑๓;
คพ. ๔๒:๔๔-๔๗.
ข ๒ คร. ๕:๑๗.
ค คพพ. ฟื้นคืนชีวิต (การ),
ฟื้นคืนพระชนม์ (การ).
ง วว. ๒๑:๔;
แอลมา ๑๑:๔๕;

คพ. ๘๘:๑๑๖.
คพพ. อมตะ (ความเป็น).
๕๐ก คพพ. พร, เป็นสุข, ให้พร.
ข คพพ. ความตาย, ทาง
ร่างกาย.
๕๑ก คพพ. มิลเลเนียม.
ข อสย. ๖๕:๒๐-๒๒;
คพ. ๔๕:๕๘;
๑๐๑:๒๙-๓๑.
ค ๑ คร. ๑๕:๕๑-๕๒;

คพ. ๔๓:๓๒.
๕๓ก คพ. ๓๕:๑๕.
๕๔ก มธ. ๒๕:๑-๑๓;
คพ. ๔๕:๕๖-๕๙.
ข โม่ไชยาห์ ๑๖:๒.
๕๕ก คพพ. ริกตัน, ซิดนีย์.
ข คพพ. จงหอง (ความ),
ถือดี (ความ), ลำพอง
(ความ).
๕๖ก คพ. ๕๘:๕๐.

ดูเถิด เขาไม่ดำรงอยู่ต่อไปในตำแหน่ง ซึ่งเรากำหนดเขาไว้.

๕๗ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่ เจ้า, คนเหล่านั้น^{๖๗} ซึ่งปรารถนาในใจพวกเขา, ในความอ่อนโยน, ที่จะเตือน^{๖๘} คนบาปให้มาสู่การกลับใจ, ให้พวกเขาได้รับแต่งตั้งสู่อำนาจนี้.

๕๘ เพราะนี่คือวันแห่งการเตือน, และมีชั่วโมงแห่งถ้อยคำมากมาย. เพราะเรา, พระเจ้า, จะไม่ถูกล้อเลียนในวันเวลาสุดท้าย.

๕๙ ดูเถิด, เรามาจากเบื้องบน, และอำนาจของเราอยู่เบื้องล่าง. เราอยู่เหนือทุกสิ่ง, และในทุกสิ่ง, และทั่วทุกสิ่ง, และค้นหา^{๖๙} สิ่งทั้งปวง, และวันนั้นมาถึงเมื่อสิ่งทั้งปวงจะขึ้นอยู่กับเรา.

๖๐ ดูเถิด, เราคืออัลฟาและโอเมกา^{๗๐}, แม้พระเยซูคริสต์.

๖๑ ดังนั้น, ให้มนุษย์ทั้งปวงระวังว่าพวกเขาจะรับนาม^{๗๑}ของเราในริมฝีปากพวกเขาอย่างไร—

๖๒ เพราะดูเถิด, ตามจริงแล้ว เรากล่าว, ว่ามีหลายคนที่อยู่ภายใต้การกล่าวโทษนี้,

ที่ใช้พระนามของพระเจ้า, และใช้อย่างไม่สมควร, โดยไม่มีสิทธิอำนาจ.

๖๓ ดังนั้น, ให้ศาสนจักรกลับใจจากบาปของพวกเขา, และเรา, พระเจ้า, จะเป็นเจ้าของพวกเขา; มิฉะนั้นพวกเขาจะถูกตัดขาด.

๖๔ จำไว้ว่าสิ่งซึ่งมาจากเบื้องบนย่อมศักดิ์สิทธิ์^{๗๒}, และต้องพูด^{๗๓} ถึงด้วยความระมัดระวัง, และโดยการบีบบังคับของพระวิญญาณ; และในนี้ไม่มีกรกล่าวโทษ, และเจ้าได้รับพระวิญญาณโดยผ่าน^{๗๔} การสวดอ้อนวอน; ดังนั้น, ปราศจากสิ่งนี้การกล่าวโทษยังคงอยู่.

๖๕ ให้ผู้รับใช้ของเรา, โจเซฟ สมิท, จูเนียร์, และซิดนีย์ ริกตัน, ทำบ้านให้ตนเอง, ดังที่พระวิญญาณสอนพวกเขาโดยผ่านการสวดอ้อนวอน^{๗๕}.

๖๖ สิ่งเหล่านี้ยังคงต้องเอาชนะโดยผ่านความอดทน, เพื่อคนเช่นนั้นจะได้รับน้ำหนัก^{๗๖}แห่งรัศมีภาพ อันเป็นนิรันดร์และมากยิ่งขึ้น, มิฉะนั้น, ก็การกล่าวโทษที่หนักกว่าเดิม. เอเมน.

ภาค ๖๔

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ ถึงเอ็ดเดอร์ของศาสนจักร, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไอโอ, วันที่ ๑๑ กันยายน ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:211-214). ท่านศาสดาพยากรณ์กำลังเตรียมย้ายไปไฮรัม, ไอโอไอโอ, เพื่อทำงานของ

<p>๕๗ก คพ. ๔:๓-๖. ข คพ. ๑๘:๑๔-๑๕. คพ. งานเผยแผ่ศาสนา; เตือน (การ). ๕๗ก ๑ คริ. ๒:๑๐.</p>	<p>๖๐ก คพ. อัลฟาและโอเมกา. ๖๑ก คพ. ดูแคลน (การ). ๖๑ค คพ. บริสุทธิ์, ศักดิ์สิทธิ์. ข คพ. คารวะ (ความ). ค คพ. ๔๒:๑๔.</p>	<p>๖๕ก คพ. สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ). ๖๖ก ๒ คริ. ๔:๑๗. ข รีม. ๘:๑๘; คพ. ๕๘:๔; ๑๓๖:๓๑.</p>
---	--	---

ท่านต่อไปในการแปลพระคัมภีร์ไบเบิล, ซึ่งได้พักไว้ขณะที่ท่านอยู่ในมิสซูรี. กลุ่มพี่น้องที่ได้รับบัญชาให้เดินทางไปไซออน (มิสซูรี) กำลังเตรียมการอย่างแข็งขันที่จะออกเดินทางในเดือนตุลาคม. ในเวลาที่ทุกคนสาละวนอยู่นี้, พวกเขาได้รับการเปิดเผย.

๑-๑๑, วิสุทธิชนได้รับบัญชาให้อภัยกันและกัน, เกือบกว่าบาปที่ร้ายแรงกว่ายังคงอยู่กับพวกเขา; ๑๒-๒๒, พึงนำคนที่ไม่กลับใจมาอยู่ต่อหน้าศาสนจักร; ๒๓-๒๕, คนที่จ่ายส่วนสิบจะไม่ถูกเผาไหม้ในการเสด็จมาของพระเจ้า; ๒๖-๓๒, วิสุทธิชนได้รับการเตือนเรื่องหนี้สิน; ๓๓-๓๖, คนกบฏจะถูกตัดขาดจากไซออน; ๓๗-๔๐, ศาสนจักรจะพิพากษาประชาชาติทั้งหลาย; ๔๑-๔๓, ไซออนจะเจริญรุ่งเรือง.

๑ เกิด, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัสกับเจ้าดังนี้, โอเจ้าเอิลเดอร์แห่งศาสนจักรของเรา, เจ้าจงสดับตรับฟัง, และรับความประสงค์ของเราเกี่ยวกับเจ้า.

๒ เพราะตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, เราประสงค์ให้เจ้าชนะ"โลก; ดังนั้นเราจะมีคำสั่งเจ้า.

๓ มีคนเหล่านั้นในบรรดาพวกเจ้าที่ทำบาป; แต่ตามจริงแล้วเรากล่าว, ในครั้งนี้ครั้งเดียว, เพื่อรัศมีภาพ"ของเราเอง, และเพื่อความรอดของจิตวิญญาณทั้งหลาย, เราให้อภัย"เจ้าแล้วในบาปของเจ้า.

๔ เราจะเมตตาเจ้า, เพราะเราให้อาณาจักรแก่เจ้า.

๕ และกุญแจ"ทั้งหลายแห่งความลับต่าง ๆ ของอาณาจักรจะไม่ถูกนำไปจากผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิท, จูเนียร์, โดยวิถีทางที่เรากำหนดไว้, ขณะที่เขามีสชีวิตอยู่, ตราบเท่าที่เขาปฏิบัติตามศาสนพิธี"ของเรา.

๖ มีคนเหล่านั้นที่หาโอกาสต่อต้านเขาโดยไม่มีสาเหตุ;

๗ กระนั้นก็ตาม, เขาทำบาป; แต่ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เรา, พระเจ้า, ให้อภัย"คนเหล่านั้นที่สารภาพ"บาปของตนต่อหน้าเราและขออภัย, ผู้มิได้ทำบาปซึ่งนำไปสู่ความตาย".

๘ สาธุศิษย์ของเรา, ในสมัยโบราณ, หาโอกาส"ต่อต้านกันและมีได้ให้อภัยกันในใจพวกเขา; และเนื่องจากความชั่วนี้พวกเขาจึงทุกข์ทรมานและถูกตีสอน"อย่างรุนแรง.

๙ ดังนั้น, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเจ้าควรให้อภัย"กัน; เพราะคนที่ไม่ให้อภัย"ความผิดแก่พี่น้องตนย่อมอยู่ในสภาพที่ถูกกล่าว

๒๔ ๒ก ๑ ยน. ๕:๔.
ข คมพ. สงสาร (ความ).
๓ก โม่เสิส ๑:๓๙.
ข อสย. ๔๓:๒๕.
๕ก คพ. ๒๘:๗; ๘๔:๑๙.
คมพ. กุญแจทั้งหลายของ
ฐานะปโรหิต.
ข คมพ. ศาสนพิธี.

๓ก คมพ. ให้อภัย; ปลดบาป (การ).
ข กตว. ๕:๖-๗;
คพ. ๑๙:๒๐; ๕๘:๔๓.
คมพ. สารภาพ (การ).
ค คพ. ๗๖:๓๑-๓๗.
๘ก คมพ. ขัดแย้ง (การ, ความ).

ข คมพ. ตีสอน (การ),
สิงโทษ (การ).
๙ก มาร์เทโก ๑๑:๒๕-๒๖;
คพ. ๘๒:๑.
ข มธ. ๖:๑๔-๑๕;
อพ. ๕:๓๒.

โทษต่อพระพักตร์พระเจ้า; เพราะบาปที่ร้ายแรงกว่ายังคงอยู่กับเขา.

๑๐ เรา, พระเจ้า, จะให้อภัย^๑ผู้ที่เราจะให้อภัย, แต่เรียกกร็องจากเจ้าที่จะให้อภัย^๒มนุษย์ทั้งปวง.

๑๑ และเจ้าควรกล่าวในใจเจ้า—ให้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงตัดสิน^๓ระหว่างข้าพเจ้ากับท่าน, และให้รางวัลท่านตามการกระทำ^๔ของท่าน.

๑๒ และคนที่หากกลับใจจากบาปของเขาไม่, และหาสารภาพมันไม่, เจ้าพึงนำมาอยู่ต่อหน้าศาสนจักร^๕, และฟังกระทำกับเขาตั้งที่พระคัมภีร์กล่าวแก่เจ้า, ไม่ว่าโดยพระบัญญัติหรือโดยการเปิดเผย.

๑๓ และนี่เจ้าจงทำเพื่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงได้รับการสรรเสริญ—มีใช่เพราะเจ้าไม่ได้ให้อภัย, โดยไม่มีคำสั่ง, แต่เพื่อเจ้าจะถูกต้องในสายตาของกฎ, เพื่อเจ้าจะไม่ทำให้คนที่เป็นผู้ให้กฎของเจ้าขุ่นเคือง—

๑๔ ตามจริงแล้วเรากล่าว, เพราะเหตุนี้เจ้าจงทำสิ่งเหล่านี้.

๑๕ ดูเถิด, เรา, พระเจ้า, โกรธคนที่เคยเป็นผู้รับใช้ของเรา เอชรา นูธ, และผู้รับใช้ของเรา ไอแซค มอร์ลีย์ด้วย, เพราะพวกเขาหารักษา^๖ไม่, ทั้งบัญญัติก็มีได้รักษา;

๑๖ พวกเขาแสวงหาความชั่วในใจตน, และเรา, พระเจ้า, ยังพระวิญญูณของเราไว้. พวกเขากล่าวโทษ^๗สิ่งนั้นว่าชั่วทั้ง

ที่ไม่มีความชั่ว; กระนั้นก็ตามเราให้อภัยผู้รับใช้ของเรา ไอแซค มอร์ลีย์แล้ว.

๑๗ และผู้รับใช้ของเรา เอเดเวิร์ด พาร์ทริจ^๘ด้วย, ดูเถิด, เขาทำบาป, และซาตาน^๙หมายมั่นจะทำลายจิตวิญญาณเขา; แต่เมื่อทำให้เรื่องเหล่านี้เป็นที่รู้แก่พวกเขา, และพวกเขากลับใจจากความชั่ว, พวกเขาจะได้รับการให้อภัย.

๑๘ และบัดนี้, ตามจริงแล้วเรากล่าวว่าเราเห็นสมควรว่าผู้รับใช้ของเรา ซิดนีย์ กิลเบิร์ต, หลังจากสองสามสัปดาห์, จะกลับมายังกิจกรรมของเขา, และมาสู่การเป็นตัวแทนของเขาในแผ่นดินแห่งไซออน;

๑๙ และสิ่งนั้นซึ่งเขาเห็นและได้ยินมาจะเป็นที่รู้แก่สานุศิษย์ของเรา, เพื่อพวกเขาจะไม่พินาศ. และเพราะเหตุนี้เราจึงพูดเรื่องเหล่านี้.

๒๐ และอนึ่ง, เรากล่าวแก่เจ้า, เพื่อว่าผู้รับใช้ของเรา ไอแซค มอร์ลีย์ จะไม่ถูกล่อลวง^{๑๐}เกินกว่าที่เขาจะสามารถทนได้, และแนะนำผิด ๆ ให้เป็นความเสียหายแก่เจ้า, เราให้คำบัญชาไว้ว่าควรขายบ้านไร่ของเขา.

๒๑ เราไม่ประสงค์ให้ผู้รับใช้ของเรา เฟรเดอริก จี. วิลเลียมส์ ขายบ้านไร่ของเขา, เพราะเรา, พระเจ้า, ประสงค์จะรักษา^{๑๑}ที่มั่นในแผ่นดินแห่งเคิร์ทแลนด์, ไว้เป็นเวลาห้าปี, ซึ่งในเวลานั้นเราจะไม่ล้มล้าง

๑๐ ก อพย. ๓๓:๑๓;
แอลมา ๓๓:๖;
คพ. ๕:๖:๑๔.
ข ไม่ไชยาที่ ๒๖:๒๙-๓๑.

๑๑ ก ๑ ซมอ. ๒:๔:๑๒.
ข ๒ พฐ. ๔:๑๔.
๑๒ ก คพ. ๔:๒:๘๐-๙๓.
๑๖ ก ๒ นี. ๑๕:๒๐;

คพ. ๑๒๑:๑๖.
๑๗ ก คมพ. พาร์ทริจ, เอเดเวิร์ด.
ข คมพ. มาร.
๒๐ ก คมพ. ล้อลวง (การ).

คนชั่วร้าย, เพื่อโดยการนี้เราจะช่วยบาง
คนให้รอดได้.

๒๒ และหลังจากวันนั้น, เรา, พระเจ้า,
จะไม่ถือว่าคนหนึ่งคนใดผิด^๑ที่จะขึ้นไป
แผ่นดินแห่งไซอันด้วยใจที่เปิด; เพราะ
เรา, พระเจ้า, เรียกร้องใจ^๒ของลูกหลาน
มนุษย์.

๒๓ ดูเถิด, บัดนี้ เรียกว่าวันนี้^๓จนกว่าการ
เสด็จมา^๔ของบุตรแห่งพระมหากษัตริย์, และ
ตามจริงแล้วเป็นวันแห่งการเสียดสะ,^๕
และวันที่เราจะเก็บส่วนสิบจากผู้คนของ
เรา; เพราะคนที่จ่ายส่วนสิบจะไม่ถูกเผา
ไหม้^๖ในการเสด็จมาของพระองค์.

๒๔ เพราะหลังจากวันนี้ การเผาไหม้^๗มา
ถึง—นี่คือการพูดตามวิธีของพระเจ้า—
เพราะตามจริงแล้วเรากล่าว, พຽງนี้คน
จองหอง^๘ทั้งหมดและคนเหล่านั้นที่ทำ
ชั่วจะเป็นดังตอข้าว; และเราจะเผาพวก
เขาให้สิ้น, เพราะเราคือพระเจ้า จอมโยธา;
และเราจะไม่ละเว้นคนหนึ่งคนใดที่ยังคง
อยู่ในบาบิโลน^๙.

๒๕ ดังนั้น, หากเจ้าเชื่อเรา, เจ้าจะ
ทำงานขณะที่เรียกว่าวันนี้.

๒๖ และหาเป็นการบังควรไม่^{๑๐}ที่ผู้รับใช้
ของเรา, นูเวล เค. วิทนีย์^{๑๑} และซิดนีย์

กิลเบิร์ต, จะขายร้าน^{๑๒}ของพวกเขา และ
ทรัพย์สินของพวกเขาที่นี่; เพราะสิ่งนี้ไม่
ฉลาดจนกว่าพวกที่เหลือของศาสนจักร,
ซึ่งยังอยู่ในสถานที่นี้, จะขึ้นไปยังแผ่นดิน
แห่งไซอัน.

๒๗ ดูเถิด, มีกล่าวไว้ในกฎของเรา, หรือ
ห้าม, มิให้เป็นหนี้^{๑๓}ศัตรูของเจ้า;

๒๘ แต่ดูเถิด, มิได้มีกล่าวไว้ในเวลา
ใดเลยว่าพระเจ้าไม่ควรรับเมื่อพระองค์
พอพระทัย, และทรงจ่ายดั่งที่พระองค์
ทรงเห็นว่าได้.

๒๙ ดังนั้น, ในเมื่อเจ้าเป็นตัวแทน, เจ้า
อยู่กับพระของพระเจ้า; และอะไรก็ตามที่
เจ้าทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าเป็น
กิจธุระของพระเจ้า.

๓๐ และพระองค์ทรงกำหนดเจ้าให้
จัดหาแก่วิสุทธิชนของพระองค์ในวัน
เวลาสุดท้ายนี้, เพื่อพวกเขาจะได้มรดก^{๑๔}
ในแผ่นดินแห่งไซอัน.

๓๑ และดูเถิด, เรา, พระเจ้า, ประกาศ
กับเจ้า, และคำ^{๑๕}ของเราแน่นอนและจะไม่
ล้มเหลว^{๑๖}, ว่าพวกเขาจะได้สิ่งนี้.

๓๒ แต่สิ่งทั้งปวงต้องบังเกิดขึ้นในเวลา
ของมัน.

๓๓ ดังนั้น, อย่าเบื่อหน่าย^{๑๗}ในการทำ

<p>๒๒ก คมพ. ความผิด. ข อพย. ๓๕:๕; คพ. ๕๓:๑๕; ๖๔:๓๔. ๒๓ก คพ. ๔๕:๖; ๖๔:๒๔-๒๕. ข คมพ. เสด็จมาครั้งที่สอง ของพระเยซูคริสต์ (การ). ค คมพ. เครื่องพลีบูชา, พลีพระชนม์ชีพ, สละ (ชีวิต), เสียดสะ. ง มลค. ๓:๑๐-๑๑. คมพ. ส่วนสิบ (การจ่าย).</p>	<p>จ มลค. ๔:๑; ๓ นี้. ๒๕:๑; จส—ป ๑:๓๗. ๒๔ก อสย. ๖๖:๑๕-๑๖. คมพ. แผ่นดินโลก— การชำระล้างแผ่นดิน โลก; โลก—การสิ้นสุด ของโลก. ข มลค. ๓:๑๕; ๒ นี้. ๑๒:๑๒; ๒๓:๑๑. คมพ. จองหอง (ความ), ถือดี (ความ), ลำพอง</p>	<p>(ความ). ค คพ. ๑:๑๖. คมพ. บาเบล, บาบิโลน. ๒๖ก คมพ. วิทนีย์, นูเวล เค. ข คพ. ๕๗:๘. ๒๗ก คมพ. หนี้. ๓๐ก คพ. ๖๓:๔๘. ๓๑ก มาระโก ๑๓:๓๑; ๒ นี้. ๓๑:๑๕; คพ. ๑:๓๗-๓๘. ข คพ. ๗๖:๓. ๓๓ก กพ. ๖:๙.</p>
---	---	---

ดี, เพราะเจ้ากำลังวางรากฐานของงานอันสำคัญยิ่ง. และจากสิ่งเล็กน้อยบังเกิดเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่.

๓๔ ดูเถิด, พระเจ้าทรงเรียกห้อง"ใจ" และความคิดที่เต็มใจ; และคนเต็มใจ และคนเชื่อฟัง จะกินสิ่งดีของแผ่นดินแห่งไซอันในวันเวลาสุดท้ายนี้.

๓๕ และคนกบฏ"จะถูกลดโทษ"จากแผ่นดินแห่งไซอัน, และจะถูกส่งออกไป, และจะไม่ได้สืบทอดแผ่นดินเป็นมรดก.

๓๖ เพราะ, ตามจริงแล้ว เรากล่าวว่า คนกบฏมิได้เป็นของเลือดแห่งเอฟราอิม", ดังนั้นพวกเขาจะถูกถอนออกไป.

๓๗ ดูเถิด, เรา, พระเจ้า, ทำให้ศาสนจักรของเราในวันเวลาสุดท้ายนี้เหมือนกับผู้ที่พิพากษาที่นั่งบนเนินเขา, หรือในสถานที่สูง, เพื่อพิพากษาประชาชาติทั้งหลาย.

๓๘ เพราะเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือผู้อยู่อาศัยของไซอันจะพิพากษา"สิ่งทั้งปวง" ที่เกี่ยวกับไซอัน.

๓๙ และพวกเขาจะพิสูจน์คนกล่าวเท็จ และคนหน้าซื่อใจคด, และคนเหล่านั้นที่มีชื่อ"อัครสาวก" และศาสดาพยากรณ์จะเป็นที่รู้.

๔๐ และแม้แต่"อธิการ", ซึ่งเป็นผู้พิพากษา", และที่ปรึกษาของเขา, หากพวกเขาไม่เชื่อสัตย์ในสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์"ของตนก็จะถูกกล่าวโทษ, และจะตั้งคนอื่น"ไว้แทนที่พวกเขา.

๔๑ เพราะ, ดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้าว่าไซอัน"จะเจริญรุ่งเรือง, และรัศมีภาพ"ของพระเจ้าจะอยู่บนนาง;

๔๒ และนางจะเป็นธงสัญญาณ"แก่ผู้คน, และจะมาส่องจากทุกประชาชาติ"ภายใต้ฟ้าสวรรค์.

๔๓ และวันนั้นจะมาถึงเมื่อประชาชาติทั้งหลายของแผ่นดินโลกจะตัวสั้น"เนื่องจากนาง, และจะเกรงกลัวเนื่องจากคนที่นำสะพรั่ง"กั้วของนาง. พระเจ้ารับสั่งไว้ดังนี้. เอเมน.

ภาค ๖๕

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่ไฮรัม, รัฐโอไฮโอ, เดือนตุลาคม ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:218). ท่านศาสดาพยากรณ์ระบุว่า การเปิดเผยนี้เป็นคำสวดอ้อนวอน.

<p>๓๓ข คพ. ๑๒๓:๑๖. ๓๔ก มีคาห์ ๖:๘. ข ฉนิป. ๓๒:๔๖; ยชว. ๒๒:๕; มอริ. ๙:๒๗. คมพ. ใจ. ค อสย. ๑:๑๙. คมพ. เชื้อฟาง (การ), เชื้อฟาง (คนที่). ๓๕ก คมพ. กบฏ (การ).</p>	<p>ข คพ. ๔๑:๕; ๕๐:๘-๙; ๕๖:๓. คมพ. ปึงพพานียกรกรรม. ๓๖ก ฉนิป. ๓๓:๑๖-๑๗. ๓๘ก อสย. ๒:๓-๔; คพ. ๑๓๓:๒๑. ๓๙ก ว. ๒:๒. คมพ. อัครสาวก. ๔๐ก คมพ. อธิการ. ข คพ. ๕๘:๑๓; ๑๐๗:๗๒-๗๔.</p>	<p>ค คมพ. ผู้พิทักษ์, พิทักษ์ (สิ่งที่อยู่ในความ). ง คพ. ๑๐๗:๙๙-๑๐๐. ๔๑ก คมพ. ไซอัน. ข คพ. ๔๕:๖๗; ๘๔:๔-๕; ๙๗:๑๕-๒๐. คมพ. รัศมีภาพ. ๔๒ก คมพ. ธงสัญญาณ. ๔๓ก อสย. ๖๐:๑๔; คพ. ๙๗:๑๙-๒๐.</p>
--	---	---

๑-๒, ฤๅญแจทั้งหลายของอาณาจักรแห่งพระผู้เป็นเจ้าของไว้ให้มนุษย์บนแผ่นดินโลก, และอุดมการณ์แห่งพระกิตติคุณจะมีชัย; ๓-๖, อาณาจักรมีเลเนียมแห่งสวรรค์จะมาถึงและรวมกับอาณาจักรแห่งพระผู้เป็นเจ้าของบนแผ่นดินโลก.

จงสดับฟัง, และดูสิ, เสียงราวกับเสียงของผู้ที่ทรงส่งลงมาจากเบื้องบน, ผู้ที่แข็งเกร่งและทรงอำนาจ, ซึ่งการออกไปของเขาไปจนถึงสุดแดนแผ่นดินโลก, แท้จริงแล้ว, ผู้ที่เสียงของเขามาถึงมนุษย์—เจ้าจงเตรียมมรรคาแห่งพระเจ้า, ทำวิถีของพระองค์ให้ตรง.

๒ ฤๅญแจทั้งหลายของอาณาจักรแห่งพระผู้เป็นเจ้าของไว้ให้มนุษย์บนแผ่นดินโลก, และจากที่นั่นพระกิตติคุณจะรุดไปถึงสุดแดนแผ่นดินโลก, ดังก้อนหินซึ่งถูกสกัดจากภูเขาโดยปราศจากมือจะกลิ้งออกไป, จนเต็มทั้งแผ่นดินโลก.

๓ แท้จริงแล้ว, เสียงป่าวร้องว่า—เจ้าจงเตรียมมรรคาแห่งพระเจ้า, เจ้าจงเตรียมงานเลี้ยงฉลองของพระเมษโปดก, เตรียมพร้อมไว้รับเจ้าบ่าว.

๔ จงสวดอ้อนวอนพระเจ้า, เรียกหาพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์, ทำให้งานอันน่าพิศวงของพระองค์เป็นที่รู้ในบรรดาผู้คน.

๕ จงเรียกหาพระเจ้า, เพื่ออาณาจักรของพระองค์จะออกไปบนแผ่นดินโลก, เพื่อผู้อยู่อาศัยในนั้นจะได้รับมัน, และพร้อมสำหรับวันเวลาที่มาถึง, ซึ่งในเวลานั้นบุตรแห่งพระมหาบุรุษจะเสด็จลงมา^๑ในสวรรค์, ทรงห่อหุ้ม^๒ด้วยความเจิดจ้าแห่งรัศมีภาพ^๓ของพระองค์, เพื่อพบอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าของซึ่งจัดตั้งอยู่บนแผ่นดินโลก.

๖ ดังนั้น, ขอให้อาณาจักร^๑ของพระผู้เป็นเจ้าของออกไป, เพื่ออาณาจักร^๒แห่งสวรรค์จะมา, เพื่อพระองค์, โอ้พระผู้เป็นเจ้าของ, จะทรงได้รับการสรรเสริญในสวรรค์เช่นเดียวกับบนแผ่นดินโลก, เพื่อศัตรูของพระองค์จะถูกกำราบ; เพราะพระเกียรติ, เดชานุภาพ และรัศมีภาพเป็นของพระองค์^๓, ตลอดกาลและตลอดไป. เอเมน.

๖๕ ๑ก อีสย. ๔๐:๓;

มธ. ๓:๓;
ยอห์น ๑:๒๓.

๒ก มธ. ๑๖:๑๙;

คพ. ๔:๒๖๙.
คมพ. ฤๅญแจทั้งหลายของ
ฐานะปุโรหิต.

๗ คพ. ๙๐:๑-๕.

ค ดนล. ๒:๓๔-๔๕.

ง สดต. ๗:๒:๑๙.

คมพ. ดาเนียล—หนังสือ
ดาเนียล; ยุคสุดท้าย,
วันเวลาสุดท้าย.

๓ก มธ. ๒๒:๑-๑๔;

วว. ๑๙:๙;
คพ. ๕๙:๑๑.

๗ คมพ. เจ้าบ่าว.

๕ก มธ. ๒๔:๓๐.

๗ สดต. ๙๓:๑.

ค คมพ. รัศมีภาพ.

ง ดนล. ๒:๔๔.

๖ก คมพ. อาณาจักรแห่งพระ
ผู้เป็นเจ้าของหรืออาณาจักร
แห่งสวรรค์.

๗ วว. ๑๑:๑๕.

ค ๑ พศต. ๒๙:๑๑;

มธ. ๖:๑๓.

ภาค ๑๖

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่ออเรนจ์, รัฐโอไฮโอ, วันที่ ๒๕ ตุลาคม ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:219-221). นี่เป็นวันแรกของการประชุมใหญ่ครั้งสำคัญ. ในคำปรารภสำหรับการเปิดเผยนี้, ท่านศาสดาพยากรณ์เขียนว่า, “ตามคำขอของวิลเลียม อี. แม็คเคลลิน, ข้าพเจ้าทูลถามพระเจ้า, และได้รับดังนี้” (History of the Church, 1:220).

๑-๔, พันธสัญญาอันเป็นนิจคือความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณ; ๕-๘, เอ็ดเดอร์ต้องสั่งสอน, เป็นพยาน, และชี้แจงเหตุผลกับผู้คน; ๙-๑๓, การรับใช้ทางศาสนาก็อย่างซื่อสัตย์รับประกันมรดกแห่งชีวิตนิรันดร์.

๑ เกิด, พระเจ้า ตรัส ดังนี้ กับ ผู้รับใช้ของเรา วิลเลียม อี. แม็คเคลลิน—เจ้าเป็นสุขแล้ว, トラบเท่าที่เจ้าหันหลังให้ความชั่วช้าสามานย์ของเจ้าแล้ว, และรับความจริงทั้งหลายของเรา, พระเจ้าพระผู้ไถ่ของเจ้า, พระผู้ช่วยให้รอดของโลก, แม้มากเท่าที่เชื่อ” ในนามของเราตรัส.

๒ ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เจ้าเป็นสุขแล้วที่รับพันธสัญญาอันเป็นนิจ” ของเรา, แม้ความสมบูรณ์แห่งกิตติคุณของเรา, ที่ส่งออกไปถึงลูกหลานมนุษย์, เพื่อพวกเขาจะได้มีชีวิต” และทรงทำให้เป็นผู้รับส่วนรัศมีภาพทั้งหลายซึ่งจะทรงเปิดเผยในวันเวลาสุดท้าย, ดังที่บรรดา

ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกในสมัยโบราณเขียนไว้.

๓ ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ผู้รับใช้ของเรา วิลเลียม, ว่าเจ้าสะอาด, แต่ไม่ทั้งหมด; ฉะนั้น, จงกลับใจ, จากสิ่งเหล่านั้นซึ่งไม่เป็นที่พอใจในสายตาของเรา, พระเจ้าตรัส, เพราะพระเจ้าจะทรงให้เจ้าเห็น” สิ่งเหล่านั้น.

๔ และบัดนี้, ตามจริงแล้ว, เรา, พระเจ้า, จะให้เจ้าเห็นสิ่งที่เราประสงค์เกี่ยวกับเจ้า, หรือสิ่งที่เป็ความประสงค์ของเราเกี่ยวกับเจ้า.

๕ ดูเถิด, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเป็นความประสงค์ของเราที่เจ้าพึงประกาศ” กิตติคุณของเราจากแผ่นดินหนึ่งไปยังอีกแผ่นดินหนึ่ง, และจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่ง, แท้จริงแล้ว, ในภูมิภาคเหล่านั้นโดยรอบซึ่งยังมีได้ประกาศ.

๖ อย่ารีรออยู่หลายวันในสถานที่แห่งนี้; อย่าเพิ่งขึ้นไปยังแผ่นดินแห่งไซอัน; แต่トラบเท่าที่เจ้าจะส่งได้, จงส่ง

๑๑ ๑ก ยอห์น ๑:๑๒.
 คมพ. เชื่อ (ความ).
 ๒ก คมพ. พันธสัญญาใหม่ และเป็นนิจ, พันธสัญญา

อันเป็นนิจ.
 ข ยอห์น ๑๐:๑๐;
 ๓ นี. ๕:๑๓.
 ๓ก เจคอบ ๔:๗;

อีเธอร์ ๑๒:๒๗.
 ๕ก มาระโก ๑๖:๑๕.

ไป; มิฉะนั้น, ก็อย่าคำนึงถึงทรัพย์สินของเจ้า.

๗ จงไป^๗ยังผืนแผ่นดินทางตะวันออก, แสดงประจักษ์พยาน^๘ในทุกแห่ง, แก่ผู้คนทุกหมู่เหล่าและในธรรมศาลาของพวกเขา, โดยชี้แจงเหตุผลกับผู้คน.

๘ ให้ผู้รับใช้ของเรา แซมิวเอล เอช. สมิธ ไปกับเจ้า, และอย่าทิ้งเขา, และให้คำแนะนำของเจ้าแก่เขา; และคนที่ซื่อสัตย์เราจะทำให้เข้มแข็ง^๙ในทุกแห่งหน; และเรา, พระเจ้า, จะไปกับเจ้า.

๙ จงวางมือ^{๑๐}บนคนเจ็บป่วย, และพวกเขาจะหาย^{๑๑}. อย่ากลับจนกว่าเรา, พระเจ้า, จะส่งเจ้าไป. จงอดทนในความทุกข์. ขอ^{๑๒}, และเจ้าจะได้รับ; เคาะ, และจะเปิดมันให้เจ้า.

๑๐ อย่าหมายมั่นแบกภาระจนเกินตัว.

จงละทิ้งความไม่ชอบธรรมทั้งปวง. อย่าประพฤติล่วงประเวณี^{๑๓}—การล่วงประเวณี^{๑๔} ก่อทุกข์ให้เจ้าตลอดมา.

๑๑ จงเชื่อฟัง^{๑๕}คำกล่าวเหล่านี้, เพราะมันจริงและเป็นสัจจะ; และเจ้าจงขยายหน้าที่ของเจ้า, และปลุกดันผู้คนมากมายไปสู่ไซอัน^{๑๖} ด้วยบทเพลง^{๑๗} แห่งปี่ดัดอันเป็นนิจบนศิรัระพวกเขา.

๑๒ จงดำเนินต่อไป^{๑๘}ในสิ่งเหล่านี้ แม้จนกว่าชีวิตจะหาไม่, และเจ้าจะมีมงกุฎ^{๑๙} แห่งชีวิตนิรันดร์ที่พระหัตถ์ขวาของพระบิดาแห่งเรา, ผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระคุณและความจริง.

๑๓ ตามจริงแล้ว, พระเจ้าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า^{๒๐}ของเจ้า, พระผู้ไถ่ของเจ้า, แม้พระเยซูคริสต์ตรัสตั้งนั้น. เอเมน.

ภาค ๖๗

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิธ ศาสตราพยากรณ์, ที่ไฮรัม, รัฐโอไฮโอ, เดือนพฤศจิกายน ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:224–225). เหตุการณ์ครั้งนั้นเป็นเหตุการณ์ของการประชุมใหญ่พิเศษ, และการตีพิมพ์การเปิดเผยที่ได้รับมาแล้วจากพระเจ้าโดยผ่านท่านศาสดาพยากรณ์ได้รับการพิจารณาและดำเนินการ (ดู หัวบทภาค ๑). มีการลงความเห็นว่อาอลิเวอร์ คาวเดอริ กับจอห์น วิตเมอร์ ควรนำต้นฉบับการเปิดเผยไปอินดิเพนเดนซ์, ซึ่งที่นั่น ดับเบิลยู. ดับเบิลยู. เฟลพส์ จะพิมพ์การเปิดเผยดังกล่าวเป็น Book of Commandments (หนังสือพระบัญญัติ). พี่น้องชายหลายคนแสดงประจักษ์พยานด้วยความเลื่อมใสว่าการเปิดเผยที่รวบรวมไว้ในเวลานั้นเพื่อตีพิมพ์เป็น

๗ก คพ. ๗๕:๖.

ข คมพ. ประจักษ์พยาน.

๘ก คพ. ๕๒:๑๗; ๑๓๓:๕๘.

๙ก คมพ. ปฏิบัติต่อผู้ป่วย

(การ); มือ, การวาง.

ข มธ. ๙:๑๘. คมพ. รักษา,

รักษาให้หาย (การ).

ค ยากอบ ๑:๕.

๑๐ก คมพ. ล่วงประเวณี (การ).

๑๑ก คพ. ๓๕:๒๔.

ข คพ. ๑๑:๖.

ค อสย. ๓๕:๑๐;

คพ. ๔๕:๗๑. คมพ. ขับ

ขาน, ร้อง, ร้องเพลง.

๑๒ก ๒ ทธ. ๓:๑๔–๑๕;

๒ นี. ๓๑:๒๐.

ข อสย. ๖:๒:๓; มธ. ๒๕:๒๑;

๑ ปด. ๕:๔.

๑๓ก คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระ

ผู้เป็นเจ้าสามพระองค์—

พระผู้เป็นเจ้าพระบุตร.

ความจริงอย่างแท้จริง, ดังพระวิญาณบรสิฐุทธิที่ฉายไปยังพวกเขา. ท่านศาสตาดพยากรณ์
 บันที่กว่าหลังจากได้รับการเปิดเผยที่เรียกกันว่า ภาค ๑ แล้ว, มีการพูดในเชิงลบเกี่ยวกับ
 ภาษาที่ใช้ในการเปิดเผยต่าง ๆ. การเปิดเผยภาคนี้จึงตามมา.

๑-๓, พระเจ้าทรงไต่ถามคำสวดอ้อนวอน
 ของเอลเดอร์ของพระองค์และทรงเฝ้าดู
 พวกเขา; ๔-๙, พระองค์ทรงทำลายคน
 ฉลาดที่สุดให้เขียนการเปิดเผยขึ้นใหม่ซึ่ง
 ดีเท่ากับการเปิดเผยอันเล็กน้อยที่สุดของ
 พระองค์; ๑๐-๑๔, พระวิญาณจะทรงชู
 ชีวิตให้เอลเดอร์ที่ซื่อสัตย์และพวกเขาจะ
 เห็นพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า.

๑ เกิด และจง สดับ ฟัง, โอ้เจ้า เอิล-
 เดอร์^๑ แห่งศาสนจักรของเรา, ผู้มาร่วม
 ชุมนุมกัน, ผู้ที่คำสวดอ้อนวอนของเจ้า
 เราได้ยิน, และผู้ที่ใจของเจ้าเรารู้, และ
 ผู้ที่ความปรารถนาของเจ้าขึ้นมาอยู่ต่อ
 หน้าเรา.

๒ ดูเกิดและดูสิ, สายตา^๒ของเราจับอยู่ที่
 เจ้า, และฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกอยู่ใน
 มือเรา, และความมั่งคั่งแห่งนิรันดรเป็น
 ของเราที่จะให้.

๓ เจ้าพยายามจะเชื่อว่าเจ้าควรได้รับพร
 ซึ่งมอบไว้ให้เจ้า; แต่ดูเกิด, ตามจริงแล้ว
 เรากล่าวแก่เจ้ามีความกลัว^๓ในใจเจ้า, และ
 ตามจริงแล้วนี่คือเหตุผลที่เจ้าไม่ได้รับ.

๔ และบัดนี้เรา, พระเจ้า, ให้ประจักษ์
 พยาน^๔แก่เจ้าถึง ความจริงของบัญญัติ
 เหล่านี้ซึ่งวางอยู่ต่อหน้าเจ้า.

๕ สายตาเจ้าจับอยู่ที่ผู้รับใช้ของเรา โจ-
 เซฟ สมิธ, จูเนียร์ มาแล้ว, และภาษา^๕
 ของเขาเจ้าก็รู้, และความบกพร่องของ
 เขาเจ้าก็รู้; และเจ้าแสวงหาความรู้ในใจ
 เจ้าเพื่อเจ้าจะบรรยายได้เกินกว่าภาษา
 ของเขา; สิ่งนี้เจ้าก็รู้ด้วย.

๖ บัดนี้, เจ้าจง ค้นหาจากหนังสือพระ
 บัญญัติ, แม้เล็กน้อยที่สุดซึ่งอยู่ในบรรดา
 ข้อความเหล่านั้น, และกำหนดคนที่
 ฉลาด^๖ที่สุดในบรรดาพวกเจ้า;

๗ หรือ, หากมีคนหนึ่งคนใดในบรรดา
 พวกเจ้าที่จะเขียนสักข้อหนึ่งให้เหมือน
 กัน, เมื่อนั้นเจ้าก็ถูกต้องในการกล่าวว่
 เจ้าไม่รู้ว่าข้อความเหล่านั้นจริง;

๘ แต่หากเจ้าไม่สามารถเขียนสักข้อ
 หนึ่งให้เหมือนกันได้, เจ้าก็อยู่ภายใต้
 การกล่าวโทษหากเจ้าไม่กล่าวคำพยาน^๗
 ว่าข้อความเหล่านั้นจริง.

๙ เพราะเจ้ารู้ว่ามิได้มีความไม่ชอบธรรม
 ในข้อความเหล่านั้น, และสิ่งใดที่ขอบ
 ธรรม^๘ลงมาจากเบื้องบน, จากพระบิดา
 แห่งความสว่าง.

๑๐ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่
 เจ้าว่าเป็นอภิสิทธิ์ของเจ้า, และสัญญา
 ข้อหนึ่งที่เราให้แก่เจ้าซึ่งได้รับแต่งตั้ง
 สู่การปฏิบัติศาสนกิจนี้, คือตราบเท่าที่

๖๗ ๑ก คมพ. เอิลเดอร์.
 ๒ก สดต. ๓๔:๑๕.
 ๓ก คมพ. ความกลัว.
 ๔ก คมพ. ประจักษ์พยาน;

ความจริง.
 ๕ก คพ. ๑:๒๔.
 ๖ก ๒ นี. ๓:๒๘-๒๙, ๔๒.
 ๘ก คมพ. พยาน.

๙ก โม่โร. ๗:๑๕-๑๘.
 ข ยากอบ ๑:๑๗;
 คพ. ๕๐:๒๔; ๘๔:๔๕;
 ๘๘:๔๙.

เจ้าปลดเปลื้องตนให้พ้นจากความริษยา^๑ และความกลัว^๒, และนอบน้อม^๓ ถ่อมตนต่อหน้าเรา, เพราะเจ้านอบน้อมไม่เพียงพอ, ม่าน^๔ จะถูกฉีกออกและเจ้าจะเห็น^๕ เราและรู้ว่าเราดำรงอยู่—มีใช่ด้วยจิตที่ฝักใฝ่ทางโลก^๖ ทั้งมีใช่ด้วยจิตของปุถุชน, แต่ด้วยจิตฝ่ายวิญญาณ.

๑๑ เพราะไม่มีมนุษย์^๗ คนใดเคยเห็นพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าในเนื้อหนังไม่ว่าในเวลาใด, เว้นแต่พระวิญญาณของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าจะชูปชีวิตให้เขา.

๑๒ ทั้งไม่มีมนุษย์^๘ ปุถุชน^๙ คนใดทนมพระ

สิริของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้, ทั้งทนมไม่ได้ตามจิตที่ฝักใฝ่ทางโลก.

๑๓ เจ้าไม่สามารถทนมพระสิริของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในขณะนี้, ไม่ทั้งการปฏิบัติของเหล่าเทพ; ดังนั้น, จงดำเนินต่อไปด้วยความอดทน^{๑๐} จนกว่าเจ้าจะได้รับการทำให้ดีพร้อม^{๑๑}.

๑๔ อย่าให้จิตเจ้าหันกลับไป; และเมื่อเจ้ามีค่าควร^{๑๒}, ในเวลาอันเหมาะสมสมของเราเอง, เจ้าจะเห็นและรู้ในสิ่งซึ่งประสาทให้เจ้าโดยมือผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์. เอเมน.

ภาค ๖๘

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิธ ศาสตราจารย์, ที่ไฮรั้ม, รัฐโอไฮโอ, เดือนพฤศจิกายน ค.ศ. ๑๘๓๑, ตามคำขอของออร์สัน ไฮด์, ลูค เอส. จอห์นสัน, ไลมัน อี. จอห์นสัน, และวิลเลียม อี. แม็คเคลลิน (History of the Church, 1:227–229). ถึงแม้การเปิดเผยนี้ให้ไว้เป็นการตอบคำวิงวอนเพื่อให้รู้พระดำริของพระเจ้าเกี่ยวกับเอ็ลเดอร์ที่กล่าวนามมา, แต่เนื้อหาส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกัศาสนาจักรโดยรวม.

๑-๕, ถ้อยคำของเอ็ลเดอร์คือพระคัมภีร์เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจ; ๖-๑๒, เอ็ลเดอร์ต้องสั่งสอนและให้บังพิตสมา, และเครื่องหมายจะติดตามผู้เชื่อที่แท้จริง; ๑๓-๒๔, บุตรคนแรกในบรรดาบุตรของอาโรนรับใช้เป็นอภีการควบคุมได้ (กล่าวคือ, ถ้อยคำทั้ง หลายของการเป็นประธาน

ควบคุมในฐานะอภีการ) ภายใต้การกำกับดูแลของฝ่ายประธานสูงสุด; ๒๕-๒๘, บิดามารดาได้รับบัญชาให้สอนพระกิตติคุณแก่ลูก ๆ ของตน; ๒๙-๓๕, วิสุทธิชนต้องถือวันสะบาโต, ทำงานอย่างขยันหมั่นเพียร, และสวดอ้อนวอน.

๑๐ก คมพ. ริษยา (ความ), อิจฉา.
ข คมพ. ความกลัว.
ค คมพ. นอบน้อม (ความ), อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ).
ง คมพ. ม่าน.
จ คพ. ๘๘:๖๘;

๙๓:๑; ๙๗:๑๖.
๑๑ก ปจส. อพย. ๓๓:๒๐, ๒๓;
ยอห์น ๑:๑๘; ๖:๔๖;
ปจส. ๑ ยน. ๔:๑๒;
คพ. ๘๔:๑๙-๒๒;
โมเสส ๑:๑๑, ๑๔.
๑๒ก โมไซยาห์ ๓:๑๙.
คมพ. มนุษย์ปุถุชน.

๑๓ก रिम. ๒:๗.
คมพ. อดทน (ความ).
ข มธ. ๕:๔๘;
๓ นี. ๑๒:๔๘.
๑๔ก คมพ. คำควร (ความมี), คำควร (มี), คู่ควร.

ออร์สัน ไฮต์, ผู้รับใช้ของเรา, ได้รับเรียกโดยการแต่งตั้งเขาให้ประกาศพระกิตติคุณอันเป็นนิจ, โดยพระวิญญาน^๖ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์, จากผู้คนกลุ่มหนึ่งถึงผู้คนอีกกลุ่มหนึ่ง, และจากแผ่นดินหนึ่งถึงอีกแผ่นดินหนึ่ง, ในการชุมนุมทั้งหลายของคนที่ชั่วร้าย, ในธรรมศาลาของพวกเขา, โดยชี้แจงเหตุผลและอรรถาธิบายพระคัมภีร์ทั้งหมดแก่พวกเขา.

๒ และ, ดุเถิด, และดูสิ, นี่คือแบบอย่างแก่คนทั้งปวงเหล่านั้นที่ได้รับแต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิตนี้, ผู้ที่พันธกิจของพวกเขากำหนดให้พวกเขาออกไป—

๓ และนี่คือแบบอย่างแก่พวกเขา, คือพวกเขาพึงกล่าว^๗ดังที่พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงดลใจพวกเขา.

๔ และสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาจะกล่าวเมื่อพระวิญญานบริสุทธิ์^๘ทรงดลใจจะเป็นพระคัมภีร์, จะเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า, จะเป็นพระดำริของพระเจ้า, จะเป็นพระคำของพระเจ้า, จะเป็นสุรเสียงของพระเจ้า, และเดชะอนุภาพ^๙ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอันส่งผลสู่ความรอด.

๕ ดุเถิด, นี่คือสัญญาของพระเจ้าแก่เจ้า, โอเจ้าผู้รับใช้ของเรา.

๖ ดังนั้น, จงรีบเร่งเถิด, และอย่ากลัว^{๑๐}

เลย, เพราะเราพระเจ้าอยู่กับเจ้า, และจะยืนเคียงข้างเจ้า; และเจ้าจะกล่าวคำพยาจนถึงเรา, แม้พระเยซูคริสต์, ว่าเราคือพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระชนม์, ว่าเราเคยดำรงอยู่, ว่าเราดำรงอยู่, และว่าเราจะมา.

๗ นี่คือพระคำของพระเจ้าแก่เจ้า, ผู้รับใช้ของเรา ออร์สัน ไฮต์^{๑๑}, และแก่ผู้รับใช้ของเรา โลมัน จอห์นสัน, และแก่ผู้รับใช้ของเรา วิลเลียม อี. แม็คเลลลิน, และแก่เอ็ลเดอร์ที่ซื่อสัตย์ทุกคนแห่งศาสนจักรของเรา—

๘ เจ้าจงไป^{๑๒}ทั่วโลก, สั่งสอน^{๑๓}พระกิตติคุณแก่ชาวโลก^{๑๔}ทั้งปวง, โดยกระทำในสิทธิอำนาจซึ่งเราให้เจ้าไว้, โดยให้บัพติศมา^{๑๕}ในพระนามของพระบิดา, และของพระบุตร, และของพระวิญญานบริสุทธิ์.

๙ และคนที่เชื่อและรับบัพติศมาจะได้รับ^{๑๖}การช่วยไต่รอด^{๑๗}, และคนที่ไม่เชื่อจะอัปมงคล^{๑๘}.

๑๐ และคนที่เชื่อจะได้รับพรด้วยเครื่องหมาย^{๑๙}ที่ติดตามไปด้วย, แม้ดังที่เขียนไว้.

๑๑ และจะให้แก่เจ้า^{๒๐}ที่เจ้าจะรู้เครื่องหมาย^{๒๑}แห่งกาลเวลา, และเครื่องหมายแห่งการเสด็จมาของบุตรแห่งพระมหาบุรุษ;

๖๘ ๑ก คมพ. พระวิญญานบริสุทธิ์.
 ๓ก ๒ ปต. ๑:๒๑;
 คพ. ๑๘:๓๒; ๔๒:๑๖;
 ๑๐๐:๕.
 ๔ก คมพ. พระวิญญานบริสุทธิ์; เปิดเผย (การ).
 ข รม. ๑:๑๖.

๖ก อสย. ๔๑:๑๐.
 ๗ก คมพ. ไฮต์, ออร์สัน.
 ๘ก คพ. ๑:๒; ๖๓:๓๗.
 ข คมพ. งานเผยแผ่ศาสนา; สั่งสอน.
 ค มาร์เทโก ๑๖:๑๕.
 ง คมพ. สิทธิอำนาจ.
 จ คมพ. บัพติศมา, ให้บัพ

ติศมา.
 ๓ก มาร์เทโก ๑๖:๑๖;
 คพ. ๒๐:๒๕.
 ข คมพ. ความรอด.
 ค คมพ. อัปมงคล (ความ).
 ๑๐ก คมพ. เครื่องหมาย.
 ๑๑ก คมพ. เครื่องหมายแห่งกาลเวลา.

๑๒ และมากเท่าที่พระบิดาจะรับสั่งคำพยานถึง, จะให้อ่านแก่เจ้าไว้เพื่อผืนที่พวกเขาสู้อชีวิตนิรันดร์. เอเมน.

๑๓ และบัดนี้, เกี่ยวกับเรื่องนอกเหนือจากพันธสัญญาและพระบัญญัติ, เรื่องเหล่านั้นมีดังนี้—

๑๔ ยังคงมีอยู่ในภายนอก, ในเวลาอันเหมาะสมของพระเจ้า, อธิการ^๑คนอื่น ๆ จะได้รับการวางมือมอบหน้าที่สำหรับศาสนจักร, ให้ปฏิบัติแม้ตามคนแรก;

๑๕ ดังนั้นพวกเขาต้องเป็นมหาปุโรหิต^๒ที่มีค่าควร, และฝ่ายประธานสูงสุด^๓ของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคจะเป็นผู้กำหนดพวกเขา, เว้นแต่พวกเขาจะเป็นสายเลือดแท้ของอาโรน^๔.

๑๖ และหากพวกเขาเป็นสายเลือดแท้ของอาโรน^๕พวกเขาก็มีสิทธิ์ถูกต้องตามกฎหมายต่อการเป็นอธิการ, หากพวกเขาเป็นบุตรคนแรกในบรรดาบุตรของอาโรน;

๑๗ เพราะบุตรคนแรกถือสิทธิ์การเป็นประธานควบคุมฐานะปุโรหิตนี้, และกุญแจ^๖ทั้งหลายหรือสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิตนั้นนั้น.

๑๘ ไม่มีมนุษย์คนใดมีสิทธิ์ถูกต้องตามกฎหมายต่อตำแหน่งนี้, ที่จะถือกุญแจทั้งหลายของฐานะปุโรหิตนี้, เว้นแต่เขาจะเป็นสายเลือดแท้^๗และบุตรคนแรกของอาโรน.

๑๙ แต่, เนื่องจากมหาปุโรหิต^๘ของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคมีสิทธิอำนาจที่จะปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งทั้งหมดที่ต่ำกว่าเขาจะปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิการ^๙ได้เมื่อหาสายเลือดแท้ของอาโรนไม่ได้, โดยมีข้อแม้ว่าเขาได้รับเรียกและวางมือมอบหน้าที่และแต่งตั้งสู่พลังอำนาจนี้, ภายใต้มือของฝ่ายประธานสูงสุดของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค.

๒๐ และสายเลือดแท้ของอาโรน, เช่นเดียวกัน, ต้องกำหนดโดยฝ่ายประธานสูงสุดนี้, และพบว่ามีค่าควร, และได้รับการเจิม^{๑๐}, และได้รับแต่งตั้ง^{๑๑}ภายใต้มือของฝ่ายประธานสูงสุดนี้, มิฉะนั้นพวกเขา^{๑๒}ไม่มีสิทธิอำนาจถูกต้องตามกฎหมายที่จะปฏิบัติหน้าที่ในฐานะปุโรหิตของพวกเขา.

๒๑ แต่, โดยอาศัยประกาศิตเกี่ยวกับสิทธิของฐานะปุโรหิตของพวกเขาที่สืบต่อจากบิดาถึงบุตร, พวกเขาจะเรียกร้องสิทธิ์การเจิมของตนได้หากในเวลาใดก็ตามที่พวกเขาสามารถพิสูจน์^{๑๓}เชื้อสายของตน, หรือทราบได้โดยการเปิดเผยจากพระเจ้าภายใต้มือของฝ่ายประธานสูงสุดที่กล่าวมาข้างต้น.

๒๒ และอนึ่ง, ไม่มีอธิการหรือมหาปุโรหิตคนใดซึ่งจะวางมือมอบหน้าที่ไว้เพื่อการปฏิบัติศาสนกิจนี้จะถูกสอบสวนหรือถูกกล่าวโทษสำหรับโทษานุโทษใด ๆ,

๑๒๓ คพ. ๑:๘; ๑๓๒:๔๙.
คพ. ผืนที่ (การ).
๑๔๓ คพ. อธิการ.
๑๕๓ คพ. ๗:๒๑.
ข คพ. ฝ่ายประธานสูงสุด.
ค คพ. อาโรน, พี่ชายของโมเสส.

๑๖๓ คพ. ๑๐๗:๑๕-๑๗.
คพ. อาโรน, ฐานะปุโรหิตแห่ง.
๑๗๓ คพ. กุญแจทั้งหลายของฐานะปุโรหิต.
๑๘๓ อพย. ๔๐:๑๒-๑๕;
คพ. ๘๔:๑๘;

๑๐๗:๑๓-๑๖, ๗๐-๗๖.
๑๙๓ คพ. มหาปุโรหิต.
ข คพ. อธิการ.
๒๐๓ คพ. เจิม (การ), เจิม (ได้รับการ).
ข คพ. แต่งตั้ง (การ).

เว้นแต่ต่อหน้าฝ่ายประธานสูงสุด^๑ของศาสนจักร;

๒๓ และตราบเท่าที่พบว่าเขามีความผิดต่อหน้าฝ่ายประธานสูงสุดนี้, โดยพยานหลักฐานที่หักล้างไม่ได้, เขาจะถูกกล่าวโทษ;

๒๔ และหากเขากลับใจ เขาจะได้รับการให้อภัย^๒, ตามพันธสัญญาและพระบัญญัติของศาสนจักร.

๒๕ และหนึ่ง, ตราบเท่าที่บิดามารดา^๓มีลูกในไซอัน, หรือในสเตค^๔หนึ่งสเตคใดของนาง, ซึ่งจัดตั้งขึ้น, ที่มีได้สอน^๕พวกเขาให้เข้าใจหลักคำสอนเรื่องการกลับใจ, ศรัทธาในพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของพระชนม์, และเรื่องบัพติศมาและของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยการวางมือ, เมื่ออายุแปดขวบ^๖, บัพ^๗ย่อมอยู่บนศีรษะของบิดามารดา.

๒๖ เพราะนี่จะเป็นกฎให้ผู้อยู่อาศัยของไซอัน^๘, หรือในสเตคหนึ่งสเตคใดของนางซึ่งจัดตั้งขึ้น.

๒๗ และลูก ๆ ของพวกเขาพึงรับบัพติศมา^๙เพื่อการปลดบาป^{๑๐}ของพวกเขาเมื่ออายุแปดขวบ^{๑๑}, และรับการวางมือ.

๒๘ และพวกเขาพึงสอนลูก ๆ ของตน

ให้สวดอ้อนวอน^{๑๒}ด้วย, และให้ดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงต่อพระพักตร์พระเจ้า.

๒๙ และผู้อยู่อาศัยของไซอันพึงถือวันสะบาโต^{๑๓}ด้วยเพื่อรักษาไว้ให้บริสุทธิ์.

๓๐ และผู้อยู่อาศัยของไซอันพึงระลึกถึงการทำงานของพวกเขาด้วย, ตราบเท่าที่กำหนดพวกเขาให้ทำงาน, ด้วยสุดความซื่อสัตย์; เพราะคนเกียจคร้านจะถูกจดจำไว้ต่อพระพักตร์พระเจ้า.

๓๑ บัดนี้, เรา, พระเจ้า, ไม่สู้จะพอใจผู้อยู่อาศัยของไซอัน, เพราะมีคนเกียจคร้าน^{๑๔}ในบรรดาพวกเขา; และลูก ๆ ของพวกเขากำลังเติบโตใหญ่ในความชั่วร้าย^{๑๕}ด้วย; ทั้งพวกเขาก็มิได้แสวงหา^{๑๖}ความมั่งคั่งแห่งนิรันดรอย่างตั้งใจจริง, แต่แหวดตาของพวกเขามีแต่ความละโมภ.

๓๒ สิ่งเหล่านี้ไม่ควรเป็น, และต้องให้หมดไปจากบรรดาพวกเขา; ดังนั้น, ให้ผู้รับใช้ของเรา ออลิเวอร์ คาวเดอรี นำคำกล่าวเหล่านี้ไปยังแผ่นดินแห่งไซอัน.

๓๓ และบัญญัติข้อหนึ่งเราให้แก่พวกเขา—ว่าคนที่มีได้ยึดถือที่จะสวดอ้อนวอน^{๑๗}ต่อพระพักตร์พระเจ้าตามเวลาดังนี้, ก็ให้เขาถูกจดจำไว้ต่อหน้าผู้พิพากษาแห่งผู้คนของเรา.

๓๔ คำกล่าว^{๑๘}เหล่านี้จริงและเป็นสิ่งจะ;

<p>๒๒ก คมพ. ฝ่ายประธานสูงสุด. ๒๔ก คมพ. ให้อภัย. ๒๕ก คมพ. ครอบครัว—ความรับผิดชอบของบิดามารดา. ข คมพ. สเตค. ค คมพ. สอน, ผู้สอน. ง คพ. ๑๘:๔๒; ๒๐:๗๑. จ เจคอบ ๑:๑๓; คพ. ๒๙:๔๖-๔๘.</p>	<p>๒๖ก คมพ. ไซอัน. ๒๗ก คมพ. บัพติศมา, ให้อภัย ติศมา. ข คมพ. ปลดบาป (การ). ค คมพ. รับผิดชอบได้ (ที่), รู้จักผิดชอบ. ๒๘ก คมพ. สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ). ๒๙ก คพ. ๕๑:๙-๑๒. คมพ. วันสะบาโต.</p>	<p>๓๐ก คมพ. เกียจคร้าน (ความ). ข คมพ. ชั่ว, ชั่วร้าย (ความ). ค คพ. ๖:๗. ๓๑ก คมพ. สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ). ข คมพ. ติสอน (การ), ลงโทษ (การ); ตัดสิน (การ), พิพากษา (การ). ๓๔ก วว. ๒๒:๖.</p>
---	---	---

ดังนั้น, อย่าได้ล่วงละเมิดเลย, ทั้งไม่ตัด
ทอน สิ่งใดออกไปจากคำกล่าวเหล่านี้.

๓๕ ดูเถิด, เราคืออัลฟาและโอเมกา,^๑
และเรามา โดยพลัน. เอเมน.

ภาค ๖๙

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่ไฮรัม, รัฐโอไฮโอ, เดือน
พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:234-235). การเปิดเผยที่รวบรวม
ไว้ซึ่งตั้งใจจัดพิมพ์ในไม่ช้าได้ผ่านความเห็นชอบในการประชุมใหญ่พิเศษเมื่อวันที่
๑ พฤศจิกายน. ในวันที่ ๓ พฤศจิกายน, มีการเพิ่มการเปิดเผยซึ่งในเล่มนี้คือภาค
๑๓๓ และเรียกว่า ภาคผนวก. โดยมติของที่ประชุม, กำหนดให้ออลิเวอร์ คาวเดอริ
นำต้นฉบับการเปิดเผยและพระบัญญัติที่รวบรวมไว้ไปตีพิมพ์, ที่อินดีเพนเดนซ์,
รัฐมิสซูรี. เขาต้องนำเงินตราที่ได้รับบริจาคเพื่อเสริมสร้างศาสนจักรในมิสซูรีไปกับ
เขาด้วย. เนื่องจากเส้นทางไปชายแดนทำให้เขาต้องผ่านพื้นที่ซึ่งผู้คนพลเมืองบางตา,
การมีเพื่อนสักคนร่วมเดินทางจึงเป็นสิ่งที่พึงปรารถนา.

๑-๒, จอห์น วิตเมอร์ต้องเป็นเพื่อนเดิน
ทางไปมิสซูรีกับอลิเวอร์ คาวเดอริ; ๓-
๘, เขาต้องสั่งสอนและรวบรวม, บันทึก,
และเขียนข้อมูลทางประวัติศาสตร์ด้วย.

๓ นอกจากนี้ ให้เขาเขียนและทำ
ประวัติของเรื่องสำคัญทั้งปวงต่อไปซึ่ง
เขาจะสังเกตและรู้เกี่ยวกับ ศาสนจักร
ของเรา;

จงลำดับฟังเรา, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็น
เจ้าของเจ้าตริส, เพื่อเห็นแก่ผู้รับ
ใช้ของเรา ออลิเวอร์ คาวเดอริ". มิใช่ปรัชญา
ญาณในเราที่เขาจะได้รับการฝากฝังพระ
บัญญัติและเงินตราซึ่งเขาจะนำไปแผ่นดิน
แห่งไซอัน, เว้นแต่ใครสักคนหนึ่ง
ไปกับเขาคนที่จะแน่วแน่และซื่อสัตย์.

๔ นอกจากนี้ ให้เขารับคำแนะนำ^๑ และ
ความช่วยเหลือจากผู้รับใช้ของเรา ออ-
ลิเวอร์ คาวเดอริ และคนอื่น ๆ.

๒ ดังนั้น, เรา, พระเจ้า, ประสงค์ให้
จอห์น วิตเมอร์^๑, ผู้รับใช้ของเรา, ไปกับ
อลิเวอร์ คาวเดอริ ผู้รับใช้ของเรา;

๕ นอกจากนี้, บรรดาผู้รับใช้ของเราซึ่ง
อยู่ทั่วแผ่นดินโลกควรส่งเรื่องราวสิ่งที่อยู่
ในความพิทักษ์^๑ ของพวกเขาไปยังแผ่นดิน
แห่งไซอัน;

๖ เพราะแผ่นดินแห่งไซอันจะเป็นแหล่ง
และสถานที่รับและกระทำเรื่องทั้งหลาย
ทั้งปวงเหล่านี้.

๗ กระนั้น ก็ตาม, ให้ผู้รับใช้ของเรา

๓๔ข คพ. ๒๐:๓๕;
๓๓:๒๔-๒๕.
๓๕ก คมพ. อัลฟาและโอเมกา.
ข คพ. ๑:๑๒.

๖๙ ๑ก คมพ. คาวเดอริ, ออ
ลิเวอร์.
๒ก คมพ. วิตเมอร์, จอห์น.
๓ก คพ. ๔๗:๑-๓; ๘๕:๑.

๔ก คมพ. คำแนะนำ,
คำปรึกษา (นาม).
๕ก คมพ. ผู้พิทักษ์, พินักษ์
(สิ่งที่อยู่ในความ).

จอห์น วิตเมอริ์ เดินทางหลายครั้งจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง, และจากหน่วยของศาสนจักรหน่วยหนึ่งไปยังอีกหน่วยหนึ่ง, เพื่อเขาจะได้รับความรู้ง่ายขึ้น—

๘ โดยสิ่งสอนและอรรถาธิบาย, เขียน,

คัดลอก, เลือกลง, และได้รับ สิ่งทั้งปวงมาซึ่งจะเป็นประโยชน์ของศาสนจักร, และเพื่ออนุชนรุ่นหลังที่จะเติบโตใหญ่บนแผ่นดินแห่งไซอัน”, เพื่อครอบครองสิ่งนี้จากรุ่นสู่รุ่น, ตลอดกาลและตลอดไป. เอเมน.

ภาค ๗๐

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอโฮ, วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:235–237). ในประวัติที่ท่านศาสดาพยากรณ์เขียนไว้กล่าวว่ามีการประชุมใหญ่พิเศษครั้งหนึ่งที่จัดขึ้นตั้งแต่วันที่ ๑ จนถึงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน. ในการประชุมครั้งสุดท้ายของการประชุมเหล่านี้, ได้พิจารณาถึงความสำคัญยิ่งของ Book of Commandments (หนังสือพระบัญญัติ), ซึ่งต่อมาเรียกว่าหลักคำสอนและพันธสัญญา; และท่านศาสดาพยากรณ์กล่าวถึงพระคัมภีร์เล่มนี้ว่าเป็น “รากฐานของศาสนจักรในวันเวลาสุดท้ายนี้, และเป็นคุณประโยชน์ต่อโลก, ที่แสดงให้เห็นว่า กุญแจทั้งหลายของความลับแห่งอาณาจักรของพระเจ้าช่วยให้รอดของเราฝากฝังไว้อีกครั้งหนึ่งกับมนุษย์” (History of the Church, 1:235).

๑-๕, พระองค์ทรงกำหนดผู้พิทักษ์ให้จัดพิมพ์การเปิดเผยทั้งหลาย; ๖-๑๓, คนเหล่านั้นที่ทำงานในเรื่องทางวิญญาณมีค่าสมกับค่าจ้างของพวกเขา; ๑๔-๑๘, วิสุทธิชนควรเท่าเทียมกันในเรื่องทางโลก.

ดู เกิด, และจงสดับฟัง, โอ้เจ้าผู้อยู่อาศัยของไซอัน, และเจ้าผู้คนทั้งปวงแห่งศาสนจักรของเราผู้อยู่ห่างไกล, และจงฟังพระคำของพระเจ้าซึ่งเราให้แก่ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิท, จูเนียร์, และแก่ผู้รับใช้ของเรา มาร์ติน แฮร์ริส ด้วย, และแก่ผู้รับใช้ของเรา ออลิเวอร์ คาวเดอรี ด้วย,

และแก่ผู้รับใช้ของเรา จอห์น วิตเมอริ์ ด้วย, และแก่ผู้รับใช้ของเรา ซิดนีย์ ริกตัน ด้วย, และแก่ผู้รับใช้ของเรา วิลเลียม ดับเบิลยู. เฟลพส์ ด้วย, ในรูปแบบของบัญญัติต่อพวกเขา.

๒ เพราะเราให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่พวกเขา; ดังนั้น จงสดับตรับฟัง, เพราะพระเจ้าตรัสกับพวกเขาดังนี้—

๓ เรา, พระเจ้า, กำหนดพวกเขา, และแต่งตั้งพวกเขาเป็นผู้พิทักษ์^{ดู}แลการเปิดเผยและบัญญัติทั้งหลายซึ่งเราให้พวกเขาไว้, และซึ่งเราจะให้พวกเขาต่อไปในภายหน้า;

๔ และเรื่องราวของสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์นี้เราจะเรียกร่องจากพวกเขาในวันแห่งการพิพากษา.

๕ ดังนั้น, เรากำหนดไว้กับพวกเขา, และนี่คือกิจธุระของพวกเขาในศาสนจักรของพระเจ้า, ที่จะจัดการสิ่งเหล่านั้นและเรื่องทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกัน, แท้จริงแล้ว, ผลประโยชน์ของสิ่งเหล่านั้น.

๖ ดังนั้น, บัญญัติข้อหนึ่งเราให้แก่พวกเขา, ว่าพวกเขาจะไม่ให้สิ่งเหล่านี้แก่ศาสนจักร, ทั้งไม่ให้แก่โลก;

๗ กระนั้นก็ตาม, トラบเท่าที่พวกเขาได้รับเกินจำเป็นสำหรับความจำเป็นของพวกเขาและความขาดแคลนของพวกเขา, ก็พึงให้มันเข้าคลัง^๗ของเรา;

๘ และผลประโยชน์พึงอุทิศถวายแก่ผู้อยู่อาศัยของไซอัน, และแก่คนรุ่นต่อ ๆ ไปของพวกเขา, トラบเท่าที่พวกเขากลายเป็นทายาท^๗ตามกฎทั้งหลายของอาณาจักร.

๙ ดูเถิด, นี่คือสิ่งที่พระเจ้าทรงเรียกร้องจากมนุษย์ทุกคนในสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์^๗ของเขา, แม้ดังที่เรา, พระเจ้า, กำหนดไว้หรือจะกำหนดไว้กับมนุษย์คนใดคนหนึ่งต่อไปในภายหน้า.

๑๐ และดูเถิด, ไม่ยกเว้นผู้ใดจากกฎนี้ผู้ที่^๗เป็นของศาสนจักรของพระเจ้าเป็นผู้ที่^๗ผู้ทรงพระชนม์;

๑๑ แท้จริงแล้ว, ไม่ทั้งอธิการ, ไม่ทั้งตัวแทน^๗ซึ่งรักษาคลังของพระเจ้า, ไม่ทั้งคนที่กำหนดไว้ต่อสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์เพื่อดูแลเรื่องทางโลก.

๑๒ คนที่กำหนดไว้ให้ปฏิบัติเรื่องทางวิญญาณ, คนคนนั้นมีค่า^๗สมกับค่าจ้างของเขา, แม้ดังคนเหล่านั้นที่กำหนดไว้ต่อสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์เพื่อปฏิบัติเรื่องทางโลก;

๑๓ แท้จริงแล้ว, แม้อเนกอนันต์ยิ่งขึ้น, ซึ่งความอเนกอนันต์นี้ทวีคูณแก่พวกเขาโดยผ่านการแสดงให้ประจักษ์ของพระวิญญาณ.

๑๔ กระนั้นก็ตาม, ในเรื่องทางโลกของเจ้า เจ้าพึงเท่าเทียม^๗กัน, และนี่มิใช่อะไรที่ไม่เต็มใจ, มิฉะนั้นความอเนกอนันต์ของการแสดงให้ประจักษ์ของพระวิญญาณจะถูกยับยั้งไว้.

๑๕ บัดนี้, บัญญัติ^๗นี้เราให้แก่ผู้รับใช้ของเราเพื่อผลประโยชน์ของพวกเขาขณะที่พวกเขาอยู่, เพื่อเป็นการแสดงให้ประจักษ์ถึงพรของเรากับศิรัษะพวกเขา, และเพื่อเป็นรางวัลสำหรับความขยันหมั่นเพียร^๗ของพวกเขาและเพื่อความปลอดภัยของพวกเขา;

๑๖ เพื่อเป็นอาหารและเพื่อเป็นเครื่องนุ่งห่ม^๗; เพื่อเป็นมรดก; เพื่อเป็นที่อยู่อาศัยและเพื่อเป็นแผ่นดิน, ในสภาพการณ์ใดก็ตามที่เรา, พระเจ้า, จะวางพวก

๗ก คพ. ๗๒:๙-๑๐.
๘ก คพ. ๓๘:๒๐.
๙ก คมพ. ผู้พิทักษ์, พิทักษ์ (สิ่งที่อยู่ในความ).
๑๑ก คพ. ๕๗:๖.

๑๒ก ลูกา ๑๐:๗.
๑๔ก คพ. ๔๙:๒๐.
คพพ. อุทิศ, อุทิศถวาย (การ).
๑๕ก นิธิป. ๑๐:๑๒-๑๓.

๗ คมพ. ขยันหมั่นเพียร (ความ).
๑๖ก คพ. ๕๙:๑๖-๒๐.

เขาไว้, และที่ใดก็ตามที่เรา, พระเจ้า, จะส่งพวกเขาไป.

๑๗ เพราะพวกเขาซื้อสัตย์มาแล้วในหลายเรื่อง^๑, และทำดีมาแล้วตราบเท่าที่พวกเขาทำได้ทำบาป.

๑๘ ดูเถิด, เรา, พระเจ้า, เมตตา^๒ และจะให้เราพรพวกเขา, และพวกเขาจะเข้าไปในปีติของเรื่องเหล่านี้. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

ภาค ๗๑

การเปิดเผยที่ประทานแก่โจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์และซิดนีย์ ริกตัน, ที่ไฮรัม, รัฐโอไฮโอ, วันที่ ๑ ธันวาคม ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:238-239). ท่านศาสดาพยากรณ์ดำเนินงานแปลพระคัมภีร์ไบเบิลต่อไปโดยมีซิดนีย์ ริกตัน เป็นผู้จดคำแปลของท่านจนได้รับการเปิดเผยนี้, ซึ่งในเวลานั้นหยุดทำงานนี้ไว้ชั่วคราวเพื่อพวกเขาจะสามารถทำให้คำแนะนำในนี้เกิดสัมฤทธิ์ผล. พี่น้องชายทั้งสองคนต้องออกไปสั่งสอนเพื่อบรรเทาความรู้สึกไม่เป็นมิตรที่เกิดขึ้นกับศาสนจักรอันเป็นเหตุจากการตีพิมพ์บทความหนังสือพิมพ์โดยเอชรา บุช, ซึ่งละทิ้งความเชื่อไปแล้ว.

๑-๔, พระเจ้าทรงส่งโจเซฟ สมิท และซิดนีย์ ริกตัน ออกไปประกาศพระกิตติคุณ; ๕-๑๑, ศัตรูของวิสุทธิชนจะถูกกำจัด.

ประกาศต่อโลกในภูมิภาคต่าง ๆ โดยรอบ, และในศาสนจักรด้วย, ช่วงระยะเวลาหนึ่ง, แม้จนกว่าจะทำให้เป็นที่รู้แก่เจ้า.

ดู เถิด, พระเจ้าตรัสตั้งนี้กับเจ้าผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิท, จูเนียร์, และซิดนีย์ ริกตัน^๓, ว่าถึงเวลาโดยแท้แล้วที่เราเห็นว่าจำเป็นและสมควรที่เจ้าจะอัปปากของเจ้าในการประกาศกิตติคุณของเรา, เรื่องของอาณาจักร, โดยอรรถาธิบายความลึกลับ^๔ในนั้นจากพระคัมภีร์, ตามส่วนนั้นของพระวิญญาณและอำนาจซึ่งจะให้เจ้า, แม้ตั้งที่เราประสงค์.

๓ ตามจริงแล้ว นี่เป็นพันธกิจช่วงเวลาหนึ่ง, ซึ่งเราให้แก่เจ้า.

๔ ดังนั้น, เจ้าจงทำงานในสวนองุ่นของเรา. จงเรียกหาผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลก, และกล่าวคำพยาน, และเตรียมทางให้พระบัญญัติ และการเปิดเผยซึ่งจะมา.

๕ บัดนี้, ดูเถิด นี่คือปัญญา; ผู้ใดที่อ่าน, ก็ให้เขาฟังเข้าใจ^๕ และรับ^๖ ด้วย;

๖ เพราะแก่คนที่รับก็จะให้มากมาย^๗ ยิ่งขึ้น, แม้อำนาจ.

๒ ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, จง

๑๗ก มธ. ๒๕:๒๑-๒๓.
๑๗ข คมพ. เมตตา (ความ, พระ, มี).

๗๑ ๑ก คมพ. ริกตัน, ซิดนีย์.
ข คมพ. งานเผยแผ่ศาสนา.
ค คพ. ๔๒:๖๑, ๖๕.

๕ก คมพ. เข้าใจ (ความ).
ข แอลมา ๑๒:๙-๑๑.
๖ก มธ. ๑๓:๑๒.

๗ ดังนั้น, จงกำราบ^๗ ศัตรูของเจ้า; เรียกหาพวกเขาให้พบ^๘ เจ้าทั้งในที่สาธารณะและในที่โรหฐาน; และตราบเท่าที่เจ้าซื้อสัตย์ ความละเอียดของพวกเขาก็จะแสดงให้เห็นประจักษ์.

๘ ดังนั้น, ให้พวกเขาหาข้อโต้แย้งของตนมาหักล้างพระเจ้า.

๙ ตามจริงแล้ว, พระเจ้าตรัสกับเจ้า

ดังนี้—ไม่มีอาวุธ^๙ใดที่ประกอบขึ้นรุกรานเจ้าจะจำเริญได้;

๑๐ และหากมนุษย์คนใดขึ้นเสี้ยมเถียงเจ้า เขาจะถูกกำราบในเวลาอันเหมาะสมของเราเอง.

๑๑ ดังนั้น, จงรักษาบัญญัติของเรา; สิ่งเหล่านั้นจริงและเป็นสัจจะ. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

ภาค ๗๒

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสตราจารย์, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไอ, วันที่ ๔ ธันวาคม ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:239–241). เอ็ดเดอร์และสมาชิกหลายคนมาชุมนุมกันเพื่อเรียนรู้หน้าที่ของพวกเขาและเพื่อได้รับการจรรโลงใจต่อไปในคำสอนของศาสนจักร. ภาคนี้เป็นการรวมการเปิดเผยสองครั้งที่ได้รับในวันเดียวกัน. ข้อ ๑ ถึง ๘ ทำให้รู้ถึงการเรียกนุเวล เค. วินนีย์ เป็นอธิการ. จากนั้นเขาได้รับเรียกและได้รับแต่งตั้ง, หลังจากนั้นก็ได้รับข้อ ๙ ถึง ๒๖, ซึ่งให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับหน้าที่ของอธิการ.

๑-๘, เอ็ดเดอร์ฟังรายงานเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์ของพวกเขาแก่อธิการ; ๙-๑๕, อธิการรักษาคลั่งและดูแลคนจนกับคนขัดสน; ๑๖-๒๖, อธิการฟังรับรองความมีค่าควรของเอ็ดเดอร์.

๒ เพราะตามจริงแล้วพระเจ้าตรัสดังนั้น, เราเห็นสมควรที่จะกำหนดอธิการ^๑ให้แก่พวกเจ้า, หรือจากพวกเจ้า, ให้แก่หน่วยของศาสนจักรในสวนองุ่นส่วนนี้ของพระเจ้า.

๓ และตามจริงแล้วในเรื่องนี้เจ้าทำไปอย่างฉลาด, เพราะพระเจ้าทรงเรียกร้อง, จากมือของผู้พิทักษ์^๒ทุกคน, ที่จะต้องให้รายละเอียด^๓ของสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์^๔ของเขา, ทั้งในกาลเวลาและในนิรันดร.

จงสดับฟัง, และฟังสุรเสียงของพระเจ้า, โอ้เจ้าผู้มาร่วมชุมนุมกัน, ผู้เป็นมหาปุโรหิต^๕แห่งศาสนจักรของเรา, แก่ผู้ที่อาณาจักร^๖และอำนาจ^๗ให้ไว้.

๗ก โม่เสส ๗:๑๓-๑๗.
ข คพ. ๖๓:๓๗; ๖๘:๘-๙.
๘ก อสย. ๕๔:๑๗.
๗๒ ๑ก คพ. ๖๘:๑๔-๑๙.
ข คมพ. อาณาจักรแห่งพระ

ผู้เป็นเจ้าหรืออาณาจักรแห่งสวรรค์.
๒ก คมพ. อธิการ.
๓ก คมพ. ผู้พิทักษ์, พิทักษ์ (สิ่งที่อยู่ในความ).

ข คพ. ๔:๒๓๒;
๑๐๔:๑๑-๑๓.
ค สุกา ๑๙:๑๑-๒๗.

๔ เพราะคนที่ซื่อสัตย์และฉลาด^๔ ในกาลเวลาถือว่ามีความควรจะได้รับพรานพราน^๕ ทั้งหลายที่พระบิดาของเราทรงเตรียมไว้ให้เขาเป็นมรดก.

๕ ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, เอ็ดเดอร์แห่งหน่วยของศาสนจักรในสวนองุ่น^๖ ส่วนนี้ของเราจะรายงานเรื่องราวสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์ของพวกเขาแก่อธิการ, ผู้ที่เราจะกำหนดไว้ในสวนองุ่นส่วนนี้ของเรา.

๖ เรื่องเหล่านี้ฟังมีบันทึกไว้, เพื่อส่งมอบให้อธิการในไซอัน.

๗ และหน้าที่ของอธิการ^๗ เป็นที่รู้โดยพระบัญญัติซึ่งประทานให้ไว้, และเสียงของที่ประชุม.

๘ และบัดนี้, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ผู้รับใช้ของเรา นูเวล เค. วิทนี^๘ เป็นคนที่ฟังกำหนดไว้และแต่งตั้งสู่อานจัน. นี่คือพระประสงค์ของพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้า, พระผู้ไถ่ของเจ้า. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

๙ นี่คือพระคำของพระเจ้า, นอกเหนือจากกฎ^๙ ที่ให้ไว้, ซึ่งทำให้รู้หน้าที่ของอธิการผู้ได้รับแต่งตั้งสำหรับหน่วยของศาสนจักรในสวนองุ่นส่วนนี้, ซึ่งตามจริงแล้วคือสิ่งนี้—

๑๐ เพื่อรักษาคลั่ง^{๑๐} ของพระเจ้า; รับเงินทุนจากหน่วยของศาสนจักรในสวนองุ่นส่วนนี้;

๑๑ รับเรื่องราวของเอ็ดเดอร์ดังที่บัญชา

ไว้ก่อนแล้ว; และเก็บกุศล^{๑๑} ให้แก่ความขาดแคลนของพวกเขา, ผู้ฟังจ่ายสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้รับ, トラาาเท่าที่พวกเขาจะมีจะจ่าย;

๑๒ เพื่อสิ่งนี้จะได้รับการอุทิศถวายเพื่อความดีของศาสนจักร, เพื่อคนจนและคนขัดสน.

๑๓ และคนที่ไม่มีจะจ่าย^{๑๒}, รายการนี้ฟังบันทึกไว้และส่งมอบให้อธิการแห่งไซอัน, ผู้ฟังจ่ายหนี้สินจากสิ่งที่พระเจ้าจะใส่ไว้ในมือเขา.

๑๔ และงานของคนที่ซื่อสัตย์ที่ทำงานในเรื่องฝ่ายวิญญาณ, ในการเก็บกุศลพระกิตติคุณ และ เรื่องของอาณาจักรแก่ศาสนจักร, และแก่โลก, จะชำระหนี้สินให้อธิการในไซอัน;

๑๕ ดังนั้นมันจึงออกมาจากศาสนจักร, เพราะตามกฎ^{๑๓} มนุษย์ทุกคนที่ขึ้นมาไซอันต้องวางทุกสิ่งไว้ต่อหน้าอธิการในไซอัน.

๑๖ และบัดนี้, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเนื่องจากเอ็ดเดอร์ทุกคนในสวนองุ่นส่วนนี้ต้องรายงานเรื่องราวสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์ของเขาแก่อธิการในสวนองุ่นส่วนนี้—

๑๗ ใบบรรจง^{๑๔} จากผู้พิพากษาหรืออธิการในสวนองุ่นส่วนนี้, ถึงอธิการในไซอัน, ทำให้ทุกคนเป็นที่ยอมรับ, และผ่านข้อกำหนดทุกข้อ, เพื่อเป็นมรดก, และที่

๔ ก มธ. ๒๔:๔๕-๔๗.

๕ คพ. ๕๓:๒.

๕ ก คพพ. สวนองุ่นของพระเจ้า.

๗ ก คพ. ๕๒:๓๑; ๕๖:๒๗; ๕๘:๑๗-๑๘;

๑๐ ๗:๘๗-๘๘.

๘ ก คพพ. วิทนี, นูเวล เค.

๑๐ ก คพ. ๗๐:๗-๑๑; ๗๘:๓. คพพ. คลั่ง.

๑๑ ก คพ. ๗๕:๒๔.

๑๓ ก คพพ. คนจน, คนยากจน,

จน, ยากจน.

๑๕ ก คพ. ๕๒:๓๐-๓๑.

คพพ. อุทิศ, อุทิศถวาย (การ).

๑๗ ก คพ. ๒๐:๖๔, ๘๔.

จะได้รับไว้เป็นผู้พิทักษ์^{๑๗} ที่มีปัญญา และเป็นคนงานที่ซื่อสัตย์;

๑๘ มิฉะนั้น อธิการแห่งไซอันจะไม่รับเขา.

๑๙ และบัดนี้, ตามจริง แล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ให้เอ็ดเดอรัทุกคนผู้ที่จะรายงานเรื่องราวแก่อธิการหน่วยของศาสนจักรในสวนองุ่นส่วนนี้ได้รับการรับรองโดยหน่วยของศาสนจักรหรือหน่วยต่าง ๆ ของศาสนจักร, ในที่ซึ่งเขาทำงาน, เพื่อเขาจะทำให้ตนเองและเรื่องราวของเขาเป็นที่ยอมรับในสิ่งทั้งปวง.

๒๐ และอนึ่ง, ให้ผู้รับใช้ทั้งหลายของเราที่เรากำหนดไว้เป็นผู้พิทักษ์ ดูแลเรื่องเอกสาร^{๑๘}ของศาสนจักรของเรา มีสิทธิ์รับความช่วยเหลือจากอธิการหรืออธิการทั้งหลายในสิ่งทั้งปวง—

๒๑ เพื่อการเปิดเผย^{๑๙}ทั้งหลายจะได้รับการตีพิมพ์, และออกไปถึงสุดแดนแผ่นดินโลก; เพื่อพวกเขาจะได้เงินทุนมาด้วยซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ศาสนจักรในสิ่งทั้งปวง;

๒๒ เพื่อพวกเขาจะทำให้ตนเองเป็นที่ยอมรับในสิ่งทั้งปวงด้วย, และให้ถือว่าเป็นผู้พิทักษ์ที่มีปัญญา.

๒๓ และบัดนี้, ดูเถิด, นี่พึงเป็นแบบอย่างแก่สาขาที่แพร่หลายทั้งหมดของศาสนจักรเรา, ในแผ่นดินใดก็ตามที่สถาปนาขึ้น. และบัดนี้เรายุติคำกล่าวของเรา. เอเมน.

๒๔ ถ้อยคำสักสองสามคำนอกเหนือจากกฎทั้งหลายของอาณาจักร, เกี่ยวกับสมาชิกของศาสนจักร—คนเหล่านั้นที่พระวิญาณศักดิ์สิทธิ์กำหนด^{๒๐}ให้ขึ้นไปยังไซอัน, และคนเหล่านั้นที่ได้รับอภิสิทธิ์ให้ขึ้นไปยังไซอัน—

๒๕ ให้พวกเขาไปรับรองจากเอ็ดเดอรัสามคนของศาสนจักรขึ้นไปให้อธิการ, หรือไปรับรองจากอธิการ;

๒๖ มิฉะนั้น คนที่จะขึ้นไปยังแผ่นดินแห่งไซอันจะไม่ถือว่าเป็นผู้พิทักษ์ที่มีปัญญา. นี่เป็นแบบอย่างเช่นกัน. เอเมน.

ภาค ๗๓

การเปิดเผยที่ประธานแกโจเซฟ สมิท ศาสตราจารย์และชิตินีย์ ริกตัน, ที่ไฮรัม, รัฐโอไฮโอ, วันที่ ๑๐ มกราคม ค.ศ. ๑๘๓๒ (History of the Church, 1:241-242). ตั้งแต่ระยะต้นเดือนธันวาคมที่ผ่านมา, ท่านศาสตราจารย์และชิตินีย์ใช้เวลาอยู่กับการสั่งสอน, และโดยวิธีการนี้ นับว่าประสบความสำเร็จมากในการลดความรู้สึกไม่พอใจที่เกิดขึ้นต่อศาสนจักร (ดู หัวข้อย่อย ๗๑).

<p>๑๗ข คพ. ๔๒:๓๒. ๒๐ก คพ. ๗๐:๓-๕. ๒๑ก คพพ. หลักคำสอนและ</p>	<p>พันธสัญญา. ๒๔ก คพพ. เรียก (การ), เรียก จากพระผู้เป็นเจ้า</p>	<p>(ได้รับ).</p>
---	---	------------------

๑-๒, **เอ็ลเตอร์ต้องสั่งสอนต่อไป**; ๓-๖, โจเซฟ สมิท กับชิตนีย์ รีกัดัน **ต้องแปลพระคัมภีร์ไบเบิลต่อไปจนกว่าจะเสร็จ**.

๖ พระตามจริงแล้ว, พระเจ้าตริสตันนี่, เราเห็นสมควรว่าพวกเขา **ควรสั่งสอน** กิตติคุณต่อไป, และในการแนะนำหน่วยต่าง ๆ ของศาสนจักรในภูมิภาคโดยรอบ, จนกว่าจะถึงการประชุมใหญ่;

๒ และจากนั้น, **ดูเถิด, จะทำให้มันเป็นที่รู้แก่พวกเขา, โดยเสียง** ของที่ประชุม, พันธกิจหลายอย่างของพวกเขา.

๓ บัดนี้, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า

โจเซฟ สมิท, จูเนียร์, และชิตนีย์ รีกัดัน, ผู้รับใช้ของเรา, พระเจ้าตริส, มันจำเป็น **ต้องแปล** อีก;

๔ และ, **ตราบเท่าที่ปฏิบัติได้, ต้องสั่งสอน** ในภูมิภาคต่าง ๆ โดยรอบจนกว่าจะถึงการประชุมใหญ่; และหลังจากนั้นจำเป็น **ต้องดำเนินงานแปลต่อไปจนกว่าจะเสร็จ**.

๕ และให้สิ่งนี้เป็นแบบฉบับแก่เอ็ลเตอร์จนรับความรู้เพิ่มเติม, **แม้ดั่งที่เขียนไว้**.

๖ บัดนี้ เราไม่ให้แก่เจ้าอีกในเวลานี้. **จงคาด** เื่อเจ้าไว้ และจงมีสติ. **แม้เป็นดั่งนั้น**. เอเมน.

ภาค ๗๔

การเปิดเผยที่ประทานแก่โจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่ไฮรัม, รัฐโอไฮโอ, เดือนมกราคม ค.ศ. ๑๘๓๒ (History of the Church, 1:242). ท่านศาสดาพยากรณ์เขียนว่า: “เมื่อได้รับพระคำของพระเจ้าที่มาถึงก่อนหน้านั้น [คพ. ๗๓], ข้าพเจ้าเริ่มการแปลพระคัมภีร์อีกครั้ง, และทำงานอย่างขยันหมั่นเพียรจนก่อนการประชุมใหญ่เล็กน้อย, ซึ่งจะประชุมกันในวันที่ ๒๕ ของเดือนมกราคม. ในช่วงเวลานี้ข้าพเจ้าได้รับการเปิดเผยดังต่อไปนี้อีกด้วย, ซึ่งเป็นคำอธิบายสำนวนฉบับที่หนึ่งถึงชาวโคโรนัท, บทที่ ๗, ข้อ ๑๔” (History of the Church, 1:242).

๑-๕, เปาโลแนะนำศาสนจักรในวันเวลาของท่านไม่ให้รักษากฎของโมเสส; ๖-๗, เด็กเล็ก ๆ **บริสุทธิ์และได้รับการชำระให้บริสุทธิ์** โดยผ่านการชดใช้.

๖ พระสามีที่ไม่เชื่อ”ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยภรรยา, และภรรยาที่ไม่เชื่อได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยสามี; มิฉะนั้น ลูก ๆ ของเจ้าไม่สะอาด, แต่บัดนี้พวกเขาบริสุทธิ์.

๗๓ ๑ก อส. คนอื่นๆ ที่ไปทำงานเผยแผ่; ดู คพ. ๕๗-๖๘.
๒ก คพ. ๒๐:๖๓.
๓ก อส. โจเซฟและชิตนีย์ได้รับบัญชาก่อนหน้านี

ให้หยุดแปลพระคัมภีร์ไบเบิลและสั่งสอนพระกิตติคุณ. คพ. ๗๑:๒.
ข คพ. ๔๕:๖๐-๖๑; ๗๖:๑๕. คพ. งานแปลของโจ

เซฟ สมิท (ปจส.).
๖ก ๑ ปต. ๑:๑๓.
๗๔ ๑ก ๑ คร. ๗:๑๔-๑๕.

๒ บัดนี้, ในวันเวลาของอัครสาวกมีกฎแห่งการเข้าสู่หนัดในบรรดาชาวยิวทั้งปวงผู้มีได้เชื่อในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์.

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เกิดการขัดแย้งใหญ่หลวงในบรรดาผู้คนเกี่ยวกับกฎแห่งการเข้าสู่หนัด, เพราะสามิที่ไม่เชื่อปรารถนาให้ลูก ๆ ของเขาเข้าสู่หนัดและมาอยู่ภายใต้กฎของโมเสส, ซึ่งกฎนั้นเกิดสัมฤทธิ์ผลแล้ว.

๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือลูก ๆ, โดยที่ได้รับการเลี้ยงดูให้อยู่ภายใต้กฎของโมเสส, จึงเอาใจใส่ไปประเพณีบรรพบุรุษของพวกเขา และหาได้เชื่อพระกิตติคุณของพระคริสต์ไม่, ซึ่งในการนี้พวกเขากลายเป็นคนไม่บริสุทธิ.

๕ ดังนั้น, เพราะเหตุนี้อัครสาวกจึงเขียนถึงศาสนจักร, โดยให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่พวกเขา, มิใช่จากพระเจ้า, แต่จากตัวท่าน, ว่าคนที่เชื่อไม่ควรแต่งงานกับคนไม่เชื่อ; เว้นแต่กฎของโมเสสจะถูกยกเลิกในบรรดาพวกเขา,

๖ เพื่อลูก ๆ ของพวกเขาจะยังอยู่โดยปราศจากการเข้าสู่หนัด; และเพื่อประเพณีจะได้ยกเลิกไป, ซึ่งกล่าวว่าเด็กเล็ก ๆ ไม่บริสุทธิ; เพราะเรื่องนี้มีอยู่ในบรรดาชาวยิว;

๗ แต่เด็กเล็ก ๆ บริสุทธิ, โดยได้รับการชำระให้บริสุทธิโดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์; และนี่คือสิ่งที่พระคัมภีร์หมายถึง.

ภาค ๑๕

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่แอมเฮิร์สต์, รัฐโอไฮโอ, วันที่ ๒๕ มกราคม ค.ศ. ๑๘๓๒ (History of the Church, 1:242-245). เหตุการณ์ครั้งนั้นเป็นเหตุการณ์ของการประชุมใหญ่ที่กำหนดไว้ก่อนแล้ว. ในการประชุมใหญ่นี้โจเซฟ สมิทได้รับการสนับสนุนและได้รับแต่งตั้งเป็นประธานฐานะประโรหิตระดับสูง. เอ็ดเดอร์บงคน, ที่เผชิญความลำบากในการนำคนมาสู่ความเข้าใจข่าวสารของพวกเขา, ประรณานจะเรียนรู้มากขึ้นในรายละเอียดเกี่ยวกับหน้าที่โดยตรงของพวกเขา. การเปิดเผยนี้จึงตามมา.

๑-๕, เอ็ดเดอร์ที่ข้อสี่ซึ่งสั่งสอนพระกิตติคุณจะได้ชีวิตนิรันดร์; ๖-๑๒, จงสวด

อ้อนวอนเพื่อรับพระผู้พลบโยน, ผู้ทรงสอนสิ่งทั้งปวง; ๑๓-๒๒, เอ็ดเดอร์จะนั่ง

๓ก กิจการ ๑๕:๑-๓๕;
กท. ๒:๑-๕.
ข คมพ. เข้าสู่หนัด (การ).
ค คมพ. กฎของโมเสส.
๔ก คมพ. ประเพณี.
๕ก คมพ. แต่งงาน (การ),

สมรส (การ)—การ
แต่งงานข้ามศาสนา.
ข ๒ นี. ๒๕:๒๔-๒๗.
๓ก โมโร. ๘:๘-๑๕;
คพ. ๒๓:๔๖-๔๗;
๑๓๗:๑๐.

ข คมพ. บริสุทธิ, ศักดิ์สิทธิ์.
ค คมพ. ความรอด—
ความรอดของเด็ก.
ง คมพ. ชดใช้ (การ).

อยู่ในการพิพากษาคนเหล่านั้นที่ปฏิเสธข่าวสารของพวกเขา; ๒๓-๓๖, ครอบครัวของผู้สอนศาสนาต้องได้รับความช่วยเหลือจากศาสนจักร.

๓ ามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เราผู้ที่พูดแม่โดยเสียง^๑ ของพระวิญญาณของเรา, แม่อัลฟาและโอเมกา^๒, พระเจ้าของเจ้าและพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า—

๒ จงสดับฟัง, โอ้เจ้า ผู้ที่ให้ชื่อของเจ้าไว้เพื่อออกไปประกาศกิตติคุณของเรา, และลิตกิง^๓ ส่วนองุ่น^๔ ของเรา.

๓ ดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้าว่า เป็นความประสงค์ของเราที่เจ้าพึงออกไปและไม่ซักช้า, ทั้งไม่เกียจคร้าน^๕ แต่ทำงานด้วยสุดกำลังของเจ้า—

๔ โดยเปล่งเสียงของเจ้าราวกับด้วยเสียงแตร, โดยประกาศ^๖ ความจริง ตามการเปิดเผยและบัญญัติทั้งหลายซึ่งเราให้เจ้าไว้.

๕ และดังนั้น, หากเจ้าซื้อสัตย์เจ้าจะหนักอึ้งไปด้วยฟอนข้าว^๗ จำนวนมาก, และสวมมงกุฎ^๘ ด้วยเกียรติยศ^๙, และรัศมีภาพ^{๑๐}, และความเป็นอมตะ^{๑๑}, และชีวิตนิรันดร์^{๑๒}.

๖ ฉะนั้น, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่ผู้รับใช้ของเรา วิลเลียม อี. แม็คเลลลิน, เรา

ยกเลิกงานมอบหมายซึ่งเราให้แก่เขาที่จะไปยังดินแดนทางตะวันออก;

๗ และเราให้งานมอบหมายใหม่ และบัญญัติใหม่แก่เขา, ซึ่งในนั้นเรา, พระเจ้า, ต่อกันว่าเขาเพราะการพรำบ่น^{๑๓} ของใจเขา;

๘ และเขาทำบาป; กระนั้นก็ตาม, เราให้อภัยเขาและกล่าวแก่เขาอีกว่า, เจ้าจงเข้าไปในดินแดนทางใต้.

๙ และให้ผู้รับใช้ของเรา ลูค จอห์นสันไปกับเขา, และประกาศเรื่องซึ่งเราบัญชาพวกเขา—

๑๐ โดยเรียกหาพระนามของพระเจ้าเพื่อรับพระผู้พลบโยน^{๑๔}, ซึ่งจะสอนพวกเขาทุกสิ่งที่เหมาะสมสำหรับพวกเขา—

๑๑ โดยสวดอ้อนวอน^{๑๕} เสมอเพื่อพวกเขาจะไม่ท้อถอย; และตราบเท่าที่พวกเขาทำการนี้, เราจะอยู่กับพวกเขาแม้จนกว่าชีวิตจะหาไม่.

๑๒ ดูเถิด, นี่ คือ พระประสงค์ของพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเกี่ยวกับเจ้า. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

๑๓ นอกจากนี้, ตามจริงแล้ว พระเจ้าตรัสดังนั้น, ให้ผู้รับใช้ของเรา ออร์สัน ไฮด์^{๑๖} และผู้รับใช้ของเรา แซมมวล เอส. สมิธ^{๑๗} ออกเดินทางเข้าไปในดินแดนทางตะวันออก, และประกาศเรื่องซึ่งเราบัญชาพวกเขา

๑๕ ๑ก คมพ. เปิดเผย (การ).
ข วว. ๑:๘.
คมพ. อัลฟาและโอเมกา.
๒ก เจคอบ ๕:๖๒.
ข คมพ. ส่วนองุ่นของพระเจ้า.
๓ก คมพ. เกียจคร้าน (ความ).
๔ก คมพ. งานเผยแผ่ศาสนา.
ข คพ. ๑๙:๓๗.

๕ก สดต. ๑๒๖:๖;
แอลมา ๒๖:๕.
ข คมพ. มงกุฎ.
ค คมพ. ยกย่อง, สรรเสริญ, ให้เกียรติ.
ง คมพ. รัศมีภาพ.
จ คมพ. อมตะ (ความเป็น).
ฉ คมพ. ชีวิตนิรันดร์.
๖ก คพ. ๖๖:๑-๑๓.
๗ก คมพ. ที่สอน (การ),

ลงโทษ (การ).
ข คมพ. พรำบ่น; ความคิด.
๑๐ก ยอห์น ๑๔:๒๖.
คมพ. พระผู้พลบโยน.
๑๑ก ๒ นี. ๓๒:๙.
๑๓ก คมพ. ไฮด์, ออร์สัน.
ข คมพ. สมิธ, แซมมวล เอส. เอส.

เขา; และตราบเท้าที่พวกเขาซื้อสัตย์, ดุ
ลี, เราจะอยู่กับพวกเขา แม้จนกว่าชีวิต
จะหาไม่.

๑๔ นอกจากนี้, ตามจริงแล้วเรากล่าว
แก่ผู้รับใช้ของเรา ไสมัน จอห์นสัน, และ
แก่ผู้รับใช้ของเรา ออร์สัน แพรทท์, พวกเขา
เพิ่งออกเดินทางเข้าไปในดินแดน
ทางตะวันออกเช่นกัน; และดูเอ็ด, และ
ดูลี, เราอยู่กับพวกเขาด้วย, แม้จนกว่า
ชีวิตจะหาไม่.

๑๕ นอกจากนี้, เรากล่าวแก่ผู้รับใช้ของ
เรา เอสา ดอดส์, และแก่ผู้รับใช้ของเรา
คาลฟีส วิลสัน, ว่าพวกเขาเพิ่งออกเดินทาง
ไปยังดินแดนทางตะวันตกเช่นกัน,
และประกาศกิตติคุณของเรา, แม้ดังที่
เราบัญชาพวกเขา.

๑๖ และคนที่ซื้อสัตย์จะชนะสิ่งทั้งปวง,
และเราจะยกเขาขึ้นในวันสุดท้าย.

๑๗ นอกจากนี้, เรากล่าวแก่ผู้รับใช้ของ
เรา เมเจอร์ เอ็น. แอชลีย์, และผู้รับใช้ของ
เรา เบอร์ ริคส์, ให้พวกเขาออกเดินทาง
เข้าไปในดินแดนทางใต้เช่นกัน.

๑๘ แท้จริงแล้ว, ให้คนเหล่านั้นทั้งหมด
ออกเดินทาง, ดังที่เราบัญชาพวกเขา, โดย
ไปจากบ้านหนึ่งไปยังอีกบ้านหนึ่ง, และ
จากหมู่บ้านหนึ่งไปยังอีกหมู่บ้านหนึ่ง,
และจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่ง.

๑๙ และในบ้านใดก็ตามที่เจ้าเข้าไป,
และพวกเขาจับเจ้าจึงฝากพรของเจ้าไว้
กับบ้านนั้น.

๒๐ และในบ้านใดก็ตามที่เจ้าเข้าไป,
และพวกเขาหารับเจ้าไม่, เจ้าจงออก
จากบ้านนั้นอย่างรวดเร็ว, และสลัด^๑ฝุ่น
จากเท้าเจ้าไว้เป็นประจักษ์พยานต่อด้าน
พวกเขา.

๒๑ และเจ้าจะเปี่ยมด้วยปิติ^๒และความ
ยินดี; และจงรู้เรื่องนี้, ว่าในวันแห่งการ
พิพากษาเจ้าจะเป็นผู้พิพากษา^๓สำหรับ
บ้านนั้น, และกล่าวโทษพวกเขา;

๒๒ และในวันแห่งการพิพากษา คนนอก
ศาสนาก็จะมีสภาพที่ทนได้ยิ่งกว่าบ้านนั้น;
ฉะนั้น จงคาด^๔เอาเจ้าและจงซื้อสัตย์,
และเจ้าจะชนะสิ่งทั้งปวง, และเราจะ
ยกเจ้าขึ้นในวันสุดท้าย. แม้เป็นดังนั้น.
เอเมน.

๒๓ และอนึ่ง, พระเจ้าตรัสกับเจ้าดังนี้,
โอ้เจ้าเอ็ดเดอร์แห่งศาสนจักรของเรา,
ผู้ที่ให้ชื่อของเจ้าไว้ เพื่อเจ้าจะได้รู้พระ
ประสงค์ของพระองค์เกี่ยวกับเจ้า—

๒๔ ดูเอ็ด, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเป็น
หน้าที่ของศาสนจักรที่จะช่วยคำจูน
ครอบครัวของคนที่เหล่านั้น, และที่จะ
คำจูนครอบครัวของคนที่เหล่านั้นด้วยผู้
ได้รับเรียกและจำเป็นต้องส่งไปสู่โลกเพื่อ
ประกาศพระกิตติคุณแก่โลก.

๒๕ ดังนั้น, เรา, พระเจ้า, ให้บัญชา^๕นี้
แก่เจ้า, ให้เจ้าได้สถานที่มาเพื่อครอบครัว
ของเจ้า, ตราบเท่าที่พี่น้องของเจ้าเต็มใจ
ที่จะเปิดใจของพวกเขา.

๒๖ และให้คนเช่นนั้นทุกคนซึ่งสามารถ

๑๓๗ มธ. ๒๘:๑๙-๒๐.	ลูคา ๑๐:๑๑-๑๒;	พิพากษา (การ).
๑๔๗ คมพ. แพรทท์, ออร์สัน.	คพ. ๒๔:๑๕; ๖๐:๑๕.	๒๒๗ อพ. ๖:๑๔;
๑๖๗ คพ. ๕:๓๕.	๒๑๗ มธ. ๕:๑๑-๑๒.	คพ. ๒๗:๑๕-๑๘.
๒๐๗ มธ. ๑๐:๑๔;	ข คมพ. ตัดสิน (การ),	

ได้สถานที่มาเพื่อครอบครัวของพวกเขา, และการคำจูนจากศาสนจักรเพื่อพวกเขา, อย่าได้ละเลยที่จะออกไปในโลก, ไม่ว่าจะไป ตะวันออกหรือไปตะวันตก, หรือไปเหนือ หรือไปได้.

๒๗ ให้พวกเขาขอและพวกเขาจะได้รับ, เคาะและจะเปิดมันให้พวกเขา, และ ทำให้เป็นที่รู้จากเบื้องบน, แม้โดยพระผู้ ปลอบโยน^๗, ว่าพวกเขาจะไปที่ไหน.

๒๘ นอกจากนี้, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่ เจ้า, ว่าทุกคนผู้มีความรับผิดชอบจัดหา^๘ ให้ครอบครัว ของตนเอง, ก็ให้เขาจัดหา, และเขาจะไม่มีทางสูญเสียมงกุฎของเขา เลย; และให้เขาทำงานในศาสนจักร.

๒๙ ให้ทุกคนขยันหมั่นเพียร^๙ ในสิ่งทั้ง ปวง. และ คน เกียจคร้าน^{๑๐} ไม่พึงมี ที่อยู่ ในศาสนจักร, เว้นแต่เขาจะกลับใจและ เปลี่ยนทางเดินของตน.

๓๐ ดังนั้น, ให้ผู้รับใช้ของเรา สิเมียน คาร์เตอร์ กับผู้รับใช้ของเรา อีเมอร์ แฮร์ริส เป็นคู่กันในการปฏิบัติศาสนกิจ;

๓๑ และผู้รับใช้ของเรา เอชรา เทเยอร์ กับผู้รับใช้ของเรา โทมัส บี. มาร์ช^{๑๑} ด้วย;

๓๒ ผู้รับใช้ของเรา ไฮรัม สมิท กับผู้รับ ใช้ของเรา เรย์โนลด์ส คาฮูน ด้วย;

๓๓ และผู้รับใช้ของเรา แดเนี่ยล สแตนตัน กับผู้รับใช้ของเรา ซีมัวร์ ปรินสัน ด้วย;

๓๔ และผู้รับใช้ของเรา ซิลเวสเตอร์ สมิท กับผู้รับใช้ของเรา กีเตียน คาร์เตอร์ ด้วย;

๓๕ และผู้รับใช้ของเรา รักเกิลส์ อิมส์ กับผู้รับใช้ของเรา สตีเฟน เบอร์เนตต์ ด้วย;

๓๖ และผู้รับใช้ของเรา ไมคาห์ บี. เวลตัน ด้วยกับผู้รับใช้ของเราอีเดน สมิท ด้วย. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

ภาค ๗๖

นิมิตที่ประทานแก่โจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ และซิดนีย์ ริกตัน, ที่ไฮรัม, รัฐ โอไฮโอ, วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๘๓๒ (History of the Church, 1:245-252). เพื่อ เป็นคำปรารภสำหรับบันทึกของท่านเกี่ยวกับนิมิตนี้, ท่านศาสดาพยากรณ์เขียนไว้ว่า: “เมื่อข้าพเจ้ากลับจากการประชุมใหญ่ที่แอมเฮิร์สต์, ข้าพเจ้าก็กลับไปแปลพระคัมภีร์ อีกครั้ง. จากการเปิดเผยต่าง ๆ ที่ได้รับมา, เห็นได้ชัดว่าประเด็นสำคัญหลายข้อเกี่ยวกับความรอดของมนุษย์ถูกนำไปจากพระคัมภีร์ไบเบิล, หรือหายไปก่อนจะรวบรวมไว้เป็นเล่ม. จากความจริงที่เหลืออยู่ดูเหมือนชัดเจนในตัวของฉันเอง, ว่าหากพระเจ้าเป็นเจ้าของรางวัลทุกคนตามการกระทำที่นำไปเมื่ออยู่ในร่างกาย คำว่า ‘สวรรค์’ ซึ่งให้หมายถึงบ้านนิรันดร์ของวิสุทธิชน, ต้องมีอาณาจักรมากกว่าหนึ่งอาณาจักร.

<p>๒๗ก ๒ นี. ๓๒:๕; คพ. ๘:๒. คพ. พระวิญญาณ บริสุทธิ์.</p>	<p>๒๘ก ๑ พธ. ๕:๘; คพ. ๘:๓:๒. ข คพ. ครอบครัว. ๒๙ก คพ. ขยันหมั่นเพียร</p>	<p>(ความ). ข คพ. เกียจคร้าน (ความ). ๓๑ก คพ. มาร์ช, โทมัส บี.</p>
--	---	--

ดังนั้น, ... ขณะที่แปลพระกิตติคุณของเซนต์ยอห์น, ข้าพเจ้าและเอ็ดเดอร์ริกดันเห็นนิมิตต่อไปนี้” (History of the Church, 1:245). หลังจากที่ท่านศาสตาดพยากรณ์เปลี่ยนแปลงยอห์น ๕:๒๙ แล้ว จึงประทานนิมิตนี้.

๑-๔, พระเจ้าคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; ๕-๑๐, ความลึกลับทั้งหลายของอาณาจักรจะเปิดเผยแก่คนซื่อสัตย์ทั้งปวง; ๑๑-๑๗, ทุกคนจะออกมาในการฟื้นคืนชีวิตของคนเที่ยงธรรมหรือคนไม่เที่ยงธรรม; ๑๘-๒๔, ผู้อยู่อาศัยของโลกหลายโลกเป็นบุตรและธิดาที่ถือกำเนิดของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าโดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์; ๒๕-๒๙, เทพองค์หนึ่งของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตกและกลายเป็นมาร; ๓๐-๔๙, บรรดาบุตรแห่งหายนะรับทุกข์เวทนาจากความอับมั่งคณินิรันดร์; คนอื่นทั้งหมดนอกเหนือจากนั้นได้รับความรอดในระดับหนึ่ง; ๕๐-๗๐, บรรยายถึงรัศมีภาพและรางวัลของผู้ที่สูงส่งในอาณาจักรซีเลสเชียล; ๗๑-๘๐, บรรยายถึงคนเหล่านั้นที่จะสืบทอดอาณาจักรเทอร์เรสเตรียล; ๘๑-๑๑๓, อธิบายถึงสถานะของคนเหล่านั้นในรัศมีภาพที่เลสเชียล, เทอร์เรสเตรียล, และซีเลสเชียล; ๑๑๔-๑๑๙, คนซื่อสัตย์จะเห็นและเข้าใจความลึกลับแห่งอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์.

จึงฟัง”, โอ้เจ้าฟ้าสวรรค์, และจงเงี่ยหูฟัง, โอ้แผ่นดินโลก, และจงชื่นชมยินดี เจ้าผู้อยู่อาศัยในนั้น, เพราะพระเจ้าคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้า”, และนอกจากพระองค์แล้วไม่มีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด.

๒ พระปรีชาญาณของพระองค์ล้ำเลิศ”, วิธีของพระองค์น่าอัศจรรย์”, และขอบเขตการกระทำของพระองค์ไม่มีใครจะรู้ได้.

๓ จุดมุ่งหมายของพระองค์หาล้นเหลือไม่, ทั้งไม่มีคนหนึ่งคนใดจะยังพระหัตถ์ของพระองค์ได้.

๔ จากนิรันดร์ถึงนิรันดร์ พระองค์ทรงเหมือนเดิม”, และพรราชอาณาจักรไม่มีวันสิ้นสุด”.

๕ เพราะพระเจ้าตรัสไว้ดังนี้—เรา, พระเจ้า, เมตตา”และปราณีผู้ที่เกรงกลัว”เรา, และยินดีจะยกย่องคนเหล่านั้นที่รับใช้เราในความชอบธรรมและความแน่วแน่มั่นกว่าชีวิตจะหาไม่.

๖ สิ่งล้ำค่าจะเป็นรางวัลของพวกเขาและนิรันดร์จะเป็นรัศมีภาพ”ของพวกเขา.

๗ และแก่พวกเขาเราจะเปิดเผย”ความลึกลับ”ทั้งปวง, แท้จริงแล้ว, ความลึกลับ

๗๖ ๑ก อสย. ๑:๒.
ข ยรม. ๑๐:๑๐.
ค มพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์—พระผู้เป็นเจ้าพระบุตร.
ด อสย. ๔๓:๑๑;
เฮเซยา ๑๓:๔.
ง คมพ. พระผู้ช่วยให้รอด.
๒ก ๒ น. ๒:๒๔;
คพ. ๓๘:๑-๓.

ข วว. ๑๕:๓.
๓ก ๑ พกษ. ๘:๕๖;
คพ. ๑:๓๘; ๖:๓๑.
๔ก ฮีบ. ๑๓:๘; คพ. ๓๔:๑;
๓๘:๑-๔; ๓๙:๑-๓.
ข สดด. ๑๐๒:๒๕-๒๗;
ฮีบ. ๑:๑๒.
๕ก อพย. ๓๔:๖; สดด. ๑๐๓:๘.
คมพ. เมตตา
(ความ, พระ, มี).

ข ฉธป. ๖:๑๓;
ยชว. ๔:๒๓-๒๔.
คมพ. ความกลัว;
การวะ (ความ).
ค คพ. ๔:๒.
๖ก คมพ. รัศมีภาพซีเลสเชียล.
๗ก คพ. ๔๒:๖๑; ๕๙:๔;
๙๘:๑๒; ๑๒๑:๒๖-๓๓.
ข คมพ. ความลึกลับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

ทั้งปวงที่ซ่อนอยู่ในอาณาจักรของเรา ตั้งแต่สมัยโบราณ, และยุคที่จะมาถึง, เราจะทำให้พวกเขาารู้ถึงความพึงพอใจอันเป็นความประสงค์ของเราเกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับอาณาจักรของเรา.

๘ แท้จริงแล้ว, แม้การอันน่าพิศวงแห่งนิรันดรพวกเขาก็จะรู้, และสิ่งที่จะมาถึงเราก็จะให้พวกเขาเห็น, แม้สิ่งต่าง ๆ ของคนหลายรุ่น.

๙ และปัญญา^๗ของพวกเขาก็จะเป็นเลิศ, และความเข้าใจ^๘ของพวกเขาก็ไปถึงฟ้าสวรรค์; และต่อหน้าพวกเขาปัญญาของผู้มีปัญญาจะเสื่อมสูญ^๙, และความเข้าใจของวิญญูชนจะสูญเปล่า.

๑๐ เพราะโดยพระวิญญูญาณ^{๑๐}ของเรา เราจะให้ความสว่าง^{๑๑}แก่พวกเขา, และโดยอำนาจ^{๑๒}ของเรา เราจะทำให้ความลับแห่งความประสงค์ของเราเป็นที่รู้แก่พวกเขา—แท้จริงแล้ว, แม้สิ่งเหล่านั้นซึ่งดวงตา^{๑๓}ไม่เคยเห็น, ทั้งหูไม่เคยได้ยิน, ทั้งไม่เคยเข้าไปในใจของมนุษย์.

๑๑ เรา, โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์, และซิดนีย์ ริกตัน, โดยอยู่ใน^{๑๔}พระวิญญูญาณเมื่อวันที่สิบหก กุมภาพันธ์, ในปีของพระเจ้าของเราหนึ่งพันแปดร้อยสามสิบสอง—

๑๒ โดยอำนาจของพระวิญญูญาณ^{๑๕}

ดวงตา^{๑๖}ของเราจึงเปิดและความเข้าใจของเราจึงสว่างขึ้น, เพื่อจะเห็นและเข้าใจเรื่องของพระเจ้าเป็นเจ้า—

๑๓ แม้เรื่องเหล่านั้น ซึ่งมีจากกาลเริ่มต้น ก่อนมีโลกขึ้นมา, ซึ่งพระบิดาทรงแต่งตั้ง, โดยผ่านพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์, ผู้ทรงอยู่ในพระอู่ของพระบิดา, แม้จากกาลเริ่มต้น^{๑๗};

๑๔ ผู้ที่เรากล่าวคำพยากรณ์ถึง; และคำพยากรณ์ที่เรากล่าวคือ ความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์, ผู้ทรงเป็นพระบุตร, ผู้ที่เราเห็น และผู้ที่เราสนทนา^{๑๘}ด้วยในนิมิต จากสวรรค์.

๑๕ เพราะขณะที่เรากำลังทำงานแปล^{๑๙}, ซึ่งพระเจ้าทรงกำหนดให้เราทำ, เรามาถึงข้อยี่สิบเก้าของบทที่ห้าของหนังสือยอห์น, ซึ่งประทานให้แก่เราดังต่อไปนี้—

๑๖ โดยพูดถึงการฟื้นคืนชีวิตของคนตาย, เกี่ยวกับคนเหล่านั้นผู้ที่จะได้ยิน^{๒๐}สุรเสียงของบุตรแห่งพระมหาบุรุษ^{๒๑}ว่า:

๑๗ และจะออกมา; คนเหล่านั้นที่^{๒๒}ทำดี, ในการฟื้นคืนชีวิต^{๒๓}ของคนที่เที่ยงธรรม^{๒๔}; และคนเหล่านั้นที่^{๒๕}ทำชั่ว, ในการฟื้นคืนชีวิตของคนที่ไม่เที่ยงธรรม.

๑๘ บัดนี้^{๒๖}นี้ทำให้เราประหลาดใจ, เพราะพระวิญญูญาณประทานสิ่งนี้ให้เรา.

<p>๙ก คมพ. ปัญญา. ข คมพ. เข้าใจ (ความ). ค อสย. ๒๓:๑๔; ๒ นี. ๓:๒๘-๒๙. ๑๐ก โมโร. ๑๐:๕. ข คมพ. เปิดเผย (การ); ประจักษ์พยาน. ค คมพ. พลัง, เดชานุภาพ, พลังอำนาจ. ง อสย. ๖:๔;</p>	<p>๑ คริ. ๒:๓; ๓ นี. ๑๗:๑๕-๑๗; คพ. ๗๖:๑๑๔-๑๑๖. ๑๑ก ว. ๑:๑๐. ๑๒ก คมพ. เปลี่ยนสภาพ (การ). ข คพ. ๑๑๐:๑; ๑๓๗:๑; ๑๓๘:๑๑, ๒๙. ๑๓ก โมเสส ๔:๒. ๑๔ก คพ. ๑๐๙:๕๗.</p>	<p>๗ คมพ. นิมิต. ๑๕ก คมพ. งานแปลของโจ- เซฟ สมิธ (ปจส.). ๑๖ก ยอห์น ๕:๒๘. ๗ คมพ. บุตรแห่งพระมหา บุรุษ. ๑๗ก คมพ. งาน (ทั้งหลาย). ๗ คมพ. ฟื้นคืนชีวิต (การ), ฟื้นคืนพระชนม์ (การ). ค กิจการ ๒๔:๑๕.</p>
---	--	--

๑๙ และขณะที่เราพิเนใจไต่ตรงตรง"ถึงสิ่งเหล่านี้, พระเจ้าทรง สัมผัสดวงตาแห่งความเข้าใจของเราและมันจึงเปิด, และรัศมีภาพของพระเจ้าส่องแสงไปโดยรอบ.

๒๐ และเราเห็นรัศมีภาพ^๑ของพระบุตร, ทางพระหัตถ์ขวา^๒ของพระบิดา^๓, และได้ รับความสมบูรณ์แห่งพระองค์;

๒๑ และเห็นทวยเทพ ผู้บริสุทธิ์, และคนเหล่านั้นผู้ที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์^๔อยู่หน้าพระราชบัลลังก์ของพระองค์, กำลังนมัสการพระเจ้า, และพระเมษโปดก, ผู้ที่นมัสการ^๕พระองค์ตลอดเวลาและตลอดไป.

๒๒ และบัดนี้, หลังจากประจักษ์พยานจำนวนมากที่^๖ให้ไว้ถึงพระองค์, นี่คือการประจักษ์พยาน^๗, สุดท้ายของทั้งหมด, ซึ่งเราให้ไว้ถึงพระองค์: ว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่!

๒๓ เพราะเราเห็น^๘พระองค์, แม้ทางพระหัตถ์ขวาของพระเจ้า^๙; และเราได้ยินเสียงรับสั่งคำพยานว่าพระองค์ทรงเป็นพระองค์เดียวที่ถือกำเนิด^{๑๐}จากพระบิดา—

๒๔ ว่าโดยพระองค์^{๑๑}, และโดยผ่าน

พระองค์, และจากพระองค์, โลกต่าง ๆ^{๑๒}สร้างขึ้นมาและเคยสร้างขึ้นมาแล้ว, และผู้อยู่อาศัยในนั้นเป็นบุตร^{๑๓}และธิดาที่ถือกำเนิดของพระเจ้า.

๒๕ และนี่เราเห็นมาแล้วด้วย, และกล่าวคำพยาน, ว่าเทพ^{๑๔}องค์หนึ่งของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของผู้เคยมีสิทธิอำนาจในที่ประทับของพระเจ้า, ผู้ที่ภักดีต่อพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดซึ่งพระบิดาทรงรักและผู้ที่อยู่^{๑๕}ในพระอุระของพระบิดา, ถูกโยนลงมาจากที่ประทับของพระเจ้า^{๑๖}และพระบุตร,

๒๖ และถูกเรียกว่าหายนะ, เพราะสวรรค์ร้องให้เพราะเขา—เขาคือลูซิเฟอร์^{๑๗}, บุตรคนหนึ่งในแห่งรุ่งอรุณ.

๒๗ และเราเห็น, และดูสิ, เขาตกแล้ว!^{๑๘} ตกแล้ว, แม้บุตรคนหนึ่งในแห่งรุ่งอรุณ!

๒๘ และขณะที่เรายังอยู่ในพระวิญญูญาณ, พระเจ้าทรงบัญชาให้เราเขียนนิมิต; เพราะเราเห็นซาตาน, งู^{๑๙}ดึกดำบรรพ์ตัวนั้น, แม่มาร^{๒๐}, ผู้ภักดีต่อพระเจ้า, และหมายมั่นยึดอาณาจักรของพระเจ้า^{๒๑}ของเราและพระคริสต์^{๒๒}ของพระองค์—

๑๙ก คมพ. ครุ่นคิด, ไตร่ตรอง.
 ๒๐ก คมพ. พระเยซูคริสต์—รัศมีภาพของพระเยซูคริสต์.
 ข กิจการ ๗:๕๖.
 ค คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าของสามพระองค์—พระผู้เป็นเจ้าของพระบิดา.
 ๒๑ก มธ. ๒๕:๓๑;
 คพ. ๑๓๐:๖-๗; ๑๓๖:๓๓.
 ข คมพ. ทำ (ชำระ) ให้บริสุทธิ์ (การ).
 ค คมพ. นมัสการ.
 ๒๒ก คมพ. ประจักษ์พยาน.

ข คพ. ๒๐:๑๗.
 ๒๓ก คมพ. พระเยซูคริสต์—การปรากฏหลังความเป็นมรตัยของพระคริสต์.
 ข คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าของสามพระองค์—พระผู้เป็นเจ้าของพระบิดา.
 ค ยอห์น ๑:๑๔.
 คมพ. องค์เดียวที่ถือกำเนิด.
 ๒๔ก ฮีบ. ๑:๑-๓;
 ๓ นี. ๙:๑๕;
 คพ. ๑๔:๙; ๙๓:๘-๑๐.
 ข โมเสส ๑:๓๑-๓๓; ๗:๓๐.

คมพ. สร้าง (การ).
 ค กิจการ ๑๗:๒๘, ๒๙;
 ฮีบ. ๑๒:๙;
 คมพ. บุตรและธิดาของพระเจ้า.
 ๒๕ก คพ. ๒๓:๓๖-๓๙;
 โมเสส ๔:๑-๔.
 คมพ. มาร.
 ๒๖ก อสย. ๑๔:๑๒-๑๗.
 คมพ. ลูซิเฟอร์.
 ๒๗ก ลูกา ๑๐:๑๘.
 ๒๘ก วว. ๑๒:๙.
 ข คมพ. มาร.
 ค คมพ. สงครามในสวรรค์.

๒๙ ดังนั้น, เขาทำสงคราม”กับวิสุทธิชนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, และล้อมพวกเขาไว้รอบด้าน.

๓๐ และเราเห็น นิมิต แห่ง ความทุกข์เวทนาของ คนเหล่านั้นที่เขาทำสงครามด้วย และพ่ายแพ้เขา, เพราะสุรเสียงของพระเจ้ามาถึงเราดังนี้:

๓๑ พระเจ้าตรัสดังนี้เกี่ยวกับคนเหล่านั้นทั้งปวงที่รู้จักอำนาจของเรา, และเราทำให้เป็นผู้รับส่วนของอำนาจนั้น, และยอมตนโดยอำนาจของมารที่จะพ่ายแพ้”, และปฏิเสธความจริงและทำลายอำนาจของเรา—

๓๒ พวกเขาคือคนเหล่านั้นที่เป็นบุตร”แห่งหายนะ”, เกี่ยวกับผู้คนที่เรากล่าวว่าหากพวกเขาไม่เกิดมาเสียเลยจะดีกว่า;

๓๓ เพราะพวกเขาเป็นภาชนะแห่งโทสะ, ถูกกำหนดชะตากรรมให้ทนรับพระพิโรธของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, พร้อมกับมารและทวยเทพของเขาในนิรันดร;

๓๔ เกี่ยวกับผู้ที่เรากล่าวว่าไม่มีภารกิจ”ในโลกนี้ทั้งไม่มีในโลกที่จะมาถึง—

๓๕ โดยที่ปฏิเสธ”พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์หลังจากที่ได้รับแล้ว, และโดยที่ปฏิเสธพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระเจ้า

บิดา, โดยตรึง”พระองค์ไว้ที่กางเขนสำหรับตนเองและประจานพระองค์ให้ได้อย่าง.

๓๖ คนเหล่านี้คือคนที่จะออกไปสู่ทะเลเพลิง”และกัมมะถัน, พร้อมกับมารและทวยเทพของเขา—

๓๗ และพวกเดียวเท่านั้นที่ความตาย”ครั้งที่สองจะมีอำนาจเหนือ;

๓๘ แท้จริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, พวกเดียว”เท่านั้นที่จะไม่ได้รับการไถ่ในเวลาอันเหมาะสมของพระเจ้า, หลังจากความทุกข์เวทนาจากพระพิโรธของพระองค์.

๓๙ เพราะพวกที่เหลือทั้งหมดจะถูกนำออกมา”โดยการฟื้นคืนชีวิต”ของคนที่ตาย, โดยชัยชนะและรัศมีภาพของพระเมฆโปรด”, ผู้ทรงถูกสังหาร, ผู้ทรงเคยอยู่ในพระอุระของพระบิดาก่อนโลกต่าง ๆ สร้างขึ้นมา.

๔๐ และนี่คือพระกิตติคุณ”, ขว้าอันน่ายินดี, ซึ่งเสี่ยงที่ออกจากสวรรค์ก็กล่าวคำพยานต่อเรา—

๔๑ ว่าพระองค์เสด็จมาในโลก, แม้พระเยซู, เพื่อถูกตรึงกางเขน”เพื่อโลก, และเพื่อแบกรับ”บาปของโลก”, และเพื่อชำระ

๒๙ก วว. ๑๓:๗;
๒ นี. ๒:๑๘;
๒๘:๑๙-๒๓.
๓๑ก คมพ. สະທັງຄວາມເຮືອ (การ).
๓๒ก คมพ. บุตรแห่งหายนะ.
ข คพ. ๗:๒๖;
โมเสส ๕:๒๒-๒๖.
๓๔ก มธ. ๑๒:๓๑-๓๒.
คมพ. ให้ภัย.
๓๕ก ๒ ปต. ๒:๒๐-๒๒;
แอลมา ๓๙:๖.

คมพ. บาปที่ภัยมิได้.
ข ฮบ. ๖:๔-๖; ๑ นี. ๑๙:๗;
คพ. ๑๓๒:๒๗.
๓๖ก วว. ๑๙:๒๐; ๒๐:๑๐; ๒๑:๘;
๒ นี. ๙:๑๖; ๒๘:๒๓;
แอลมา ๑๒:๑๖-๑๘;
คพ. ๖๓:๑๗.
๓๗ก คมพ. ความตาย, ทางวิญญาณ.
๓๘ก คมพ. บุตรแห่งหายนะ.
๓๙ก อส. ได้รับการไถ่; ดู ข้อ ๓๘. ทุกคนจะฟื้นคืน

ชีวิต. ดู แอลมา ๑๑:๔๑-๔๕. คมพ. ชุบชีวิต.
ข คมพ. ฟื้นคืนชีวิต (การ), ฟื้นคืนพระชนม์ (การ).
ค คมพ. พระเยซูคริสต์.
๔๐ก ๓ นี. ๒๗:๑๓-๒๒.
คมพ. พระกิตติคุณ; แผนแห่งการไถ่.
๔๑ก คมพ. ตรึงกางเขน (การ).
ข อสย. ๕๓:๔-๑๒;
ฮบ. ๙:๒๘.
ค ๑ ยน. ๒:๑-๒.

โลกให้บริสุทธ์, และเพื่อทำให้สะอาดจาก
ความไม่ชอบธรรมทั้งปวง;

๔๒ ว่าโดยผ่านพระองค์คนทั้งปวงจะ
ได้รับการช่วยให้รอด ผู้ที่พระบิดาทรงให้
อยู่ในอำนาจของพระองค์และพระองค์
ทรงรังสรรค์;

๔๓ ผู้ที่สรรเสริญ พระบิดา, และช่วย
ให้งานทุกอย่างในพระหัตถ์ของพระองค์
รอด, เว้นแต่บุตรแห่งหยานะเหล่านั้นซึ่ง
ปฏิเสธพระบุตรหลังจากที่พระบิดาทรง
เปิดเผยพระองค์แล้ว.

๔๔ ดังนั้น, พระองค์ทรงช่วยให้คนทั้ง
ปวงรอดเว้นแต่คนเหล่านั้น—พวกเขาจะ
ออกไปสู่โทษอันเป็นนิจ, ซึ่งเป็นอนันต
โทษ, ซึ่งเป็นโทษนิรันดร์, ให้ปกครองกับ
มาร และทวยเทพของเขานิรันดร์, ที่
ซึ่งหนอน ของพวกเขาหาตายไม่, และ
ไฟก็ไม่รู้ดับ, ซึ่งเป็นความทรมานของ
พวกเขา—

๔๕ และการสิ้นสุดของสิ่งนั้น, ทั้งสถาน
ที่ของมัน, และความทรมานของพวกเขา,
ไม่มีมนุษย์คนใดล่วงรู้;

๔๖ ทั้งไม่เคยเปิดเผยมัน, ทั้งไม่เปิดเผย,
ทั้งจะไม่ถูกเปิดเผยแก่มนุษย์,
นอกจากแก่คนเหล่านั้นที่เราทำให้เป็น
ผู้รับส่วนของสิ่งนั้น;

๔๗ กระนั้นก็ตาม, เรา, พระเจ้า, ให้
หลายคนเห็นสิ่งนั้นโดยนิมิต, แต่ปิด
มันอีกทันที;

๔๘ ดังนั้น, การสิ้นสุด, ความกว้าง,
ความสูง, ความลึก, และความเข้ราหมอง
ของสิ่งนั้น, พวกเขาหาเข้าใจไม่, ทั้งไม่มี
มนุษย์คนใดเข้าใจเว้นแต่คนเหล่านั้นที่
จะถูกแต่งตั้งสู่การกล่าวโทษนี้.

๔๙ และเราไต่ยินเสียง, กล่าวว่: จง
เขียนนิมิตนี้, เพราะดูสิ, นี่คือการสิ้น
สุดของ นิมิตแห่งความทุกข์เวทนาของ
คนอาธรรม.

๕๐ และเรากล่าวคำพยานอีกครั้ง—
เพราะเราเห็น และไต่ยิน, และนี่คือ
ประจักษ์พยานถึงพระกิตติคุณของพระ
คริสต์เกี่ยวกับคนเหล่านั้นที่จะออกมา
ในการฟื้นคืนชีวิต ของคนเที่ยงธรรม—

๕๑ พวกเขา คือ คนเหล่านั้นที่ได้รับ
ประจักษ์พยานถึงพระเยซู, และเชื่อ ใน
พระนามของพระองค์และรับบัพติศมา
ตามวิถี การฝังของพระองค์, โดยฝังตัว
ลงในน้ำในพระนามของพระองค์, และนี่
ตามพระบัญญัติซึ่งพระองค์ประทานไว้—

๕๒ เพื่อว่าโดยรักษาพระบัญญัติพวกเขา
จะได้รับการล้าง และชำระ จากบาป
ทั้งหมดของพวกเขา, และรับพระวิญญาณ

๔๑ง คมพ. ท้า (ชำระ) ให้
บริสุทธ์ (การ).
จ คมพ. โถ้ (การ), โถ้
(ได้รับการ).
๔๒ก คมพ. ความรอด.
๔๔ก คมพ. อัมมิงคล (ความ).
ข คพ. ๑๙:๖-๑๒.
ค คมพ. มาร.
ง อสย. ๖๖:๒๔;
มาระโก ๙:๔๓-๔๘.

๔๕ก คพ. ๒๙:๒๘-๒๙.
๔๘ก วว. ๒๐:๑.
ข อส. ถูกตัดสิน, ถูกส่งไป.
ค แอลมา ๔:๒;๒๒.
๕๐ก คมพ. ประจักษ์พยาน.
ข คมพ. ฟื้นคืนชีวิต (การ),
ฟื้นคืนพระชนม์ (การ).
๕๑ก คพ. ๒๐:๒๕-๒๗, ๓๗.
ข คมพ. บัพติศมา, ให้บัพ
ติศมา.

ค คพ. ๑๒๘:๑๓.
ง รีม. ๖:๓-๕.
คมพ. บัพติศมา, ให้บัพ
ติศมา—บัพติศมาโดยลง
ไปในน้ำทั้งตัว.
๕๒ก ๒ นี. ๙:๒๓;
โมริ. ๘:๒๕-๒๖.
ข คมพ. บริสุทธ์ (ความ),
พิศุทธ์ (ความ).

ศักดิ์สิทธิ์โดยการวางมือ^{๕๒} ของคนที่ได้รับแต่งตั้ง^{๕๓} และได้รับการผนึกสู่อำนาจ^{๕๔} นี้;

๕๓ และคือคนที่ชนะโดยศรัทธา, และผนึก^{๕๕} โดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์^{๕๖} แห่งคำสั่งสัญญา, ซึ่งพระบิดาทรงหลังรินลงบนคนเหล่านั้นทั้งหมดที่เที่ยงธรรมและจริง.

๕๔ พวกเขา คือ คนเหล่านั้นที่เป็นศาสนจักรของพระบุตรหัวปี^{๕๗}.

๕๕ พวกเขา คือ คนเหล่านั้นที่พระบิดาประทานสิ่ง^{๕๘} ทั้งปวง^{๕๙} ไว้ในมือพวกเขา—

๕๖ พวกเขา คือ คนเหล่านั้นที่เป็นปุโรหิต^{๖๐} และกษัตริย์, ผู้ได้รับความสมบูรณ์^{๖๑} แห่งพระองค์, และรัศมีภาพแห่งพระองค์;

๕๗ และเป็นปุโรหิต^{๖๒} ของพระเจ้าผู้สูงสุด, ตามระเบียบของเมลคีเซเดค, ซึ่งเป็นตามระเบียบของเอโนค^{๖๓}, ซึ่งเป็นตามระเบียบ^{๖๔} ของพระบุตรองค์เดียว^{๖๕} ที่ถือกำเนิดมา.

๕๘ ดังนั้น, ดังที่เขียนไว้, พวกเขาเป็น

ผู้เป็นเจ้าของ^{๖๖}, แม่มบุตร^{๖๗} ทั้งหลายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ^{๖๘}—

๕๙ ดังนั้น, สิ่ง^{๖๙} ทั้งปวง^{๗๐} เป็นของพวกเขา, ไม่ว่าชีวิตหรือความตาย, หรือสิ่งปัจจุบัน, หรือสิ่งที่จะมาถึง, ทั้งหมดเป็นของพวกเขาและพวกเขาเป็นของพระคริสต์, และพระคริสต์เป็นของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ.

๖๐ และพวกเขาจะชนะ^{๗๑} สิ่ง^{๗๒} ทั้งปวง.

๖๑ ดังนั้น, อย่าให้มนุษย์คนใด^{๗๓} อี้อวด^{๗๔} ในตัวมนุษย์, แต่ให้เขา^{๗๕} อี้อวด^{๗๖} ในพระเจ้าแทน, ผู้จะทรงพิชิต^{๗๗} ศัตรู^{๗๘} ทั้งสิ้นให้^{๗๙} ศิโรราบอยู่ใต้ฝ่าพระบาท.

๖๒ คนเหล่านั้นจะพานัก^{๘๐} ในที่ประทับ^{๘๑} ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและพระคริสต์ของพระองค์ตลอดกาลและตลอดไป.

๖๓ คนเหล่านั้นคือคนที่พระองค์จะทรงพามา^{๘๒} กับพระองค์, เมื่อพระองค์จะเสด็จมา^{๘๓} ในหม่อมเมฆแห่งฟ้าสวรรค์^{๘๔} เพื่อปกครอง^{๘๕} แผ่นดินโลกเหนือผู้คนของพระองค์.

<p>๕๒ค คมพ. ของประธานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์; มือ, การวาง. ง คมพ. แต่งตั้ง (การ). จ คมพ. สิทธิอำนาจ. ๕๓ก คมพ. ผนึก (การ). ข อฟ. ๑:๑๓; คพ. ๘๘:๓-๕. คมพ. พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสั่งสัญญา. ๕๔ก ฮบ. ๑๒:๒๓; คพ. ๓๓:๒๑-๒๒. คมพ. บุตรหัวปี, พระบุตรหัวปี. ๕๕ก ๒ ปต. ๑:๓-๔; คพ. ๕๐:๒๖-๒๘; ๘๔:๓๕-๓๘. ๕๖ก อพย. ๑๓:๖; วว. ๑:๕-๖; ๒๐:๖. ๕๗ก คมพ. ปุโรหิต, ฐานะ</p>	<p>ปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค. ข ปฐก. ๕:๒๑-๒๔. คมพ. เอโนค. ค คพ. ๑๐๗:๑-๔. ๕๘ก สดต. ๘:๑, ๖; ยอห์น ๑๐:๓๔-๓๖. คมพ. มนุษย์, มนุษย์ทั้งหลาย—มนุษย์, ศักยภาพที่จะเป็นเหมือนพระบิดาบนสวรรค์. ข คมพ. บุตรและธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ. ค คพ. ๑๒๑:๓๒. คมพ. พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสามพระองค์. ๕๙ก ลูกา ๑๒:๔๒-๔๔; ๓ นี. ๒๘:๑๐; คพ. ๘๔:๓๖-๓๘. ๖๐ก วว. ๓:๕; ๒๑:๗.</p>	<p>๖๑ก ยอห์น ๕:๔๑-๔๔; ๑ ครี. ๓:๒๑-๒๓. ข ๒ นี. ๓๓:๖; แอลมา ๒๖:๑๑-๑๖. คมพ. รัศมีภาพ. ค คพ. ๔๓:๖. ๖๒ก สดต. ๑๕:๑-๓; ๒๔:๓-๔; ๑ นี. ๑๕:๓๓-๓๔; โมเสส ๖:๕๗. ข คพ. ๑๓๐:๗. คมพ. ชีวิตนิรันดร์. ๖๓ก คพ. ๘๘:๓๖-๓๘. คมพ. เสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ (การ). ข มธ. ๒๔:๓๐. ค คพ. ๕๘:๒๒. คมพ. พระเยซูคริสต์—การปกครองมิลเลนเนียมของพระคริสต์.</p>
--	--	--

๖๔ คนเหล่านี้คือคนที่จะมีส่วนในการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก^๖.

๖๕ คนเหล่านี้คือคนที่จะออกมาในการฟื้นคืนชีวิต^๗ ของคนเที่ยงธรรม.

๖๖ คนเหล่านี้คือคนที่มาถึงภูเขา^๘ไซอัน^๙ แล้ว, และมาถึงเมืองของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์, สถานที่แห่งสวรรค์, ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในบรรดาสถานที่ทั้งปวง.

๖๗ คนเหล่านี้คือคนที่มายังหมู่เทพนับไม่ถ้วน, มายังการประชุมใหญ่และศาสนจักรของเอโนค^{๑๐}, และของพระบุตรหัวปี^{๑๑}.

๖๘ คนเหล่านี้คือคนที่ชื่อของพวกเขาเขียน^{๑๒}ไว้ในสวรรค์, ที่ซึ่งพระเจ้าและพระคริสต์ทรงเป็นผู้พิพากษา^{๑๓}ของคนทั้งปวง.

๖๙ คนเหล่านี้คือคนที่เป็นคนเที่ยงธรรม^{๑๔} ซึ่งดีพร้อม^{๑๕} โดยผ่านพระเยซู สู่กลางแห่งพันธสัญญา^{๑๖} ใหม่, ผู้ทรงทำให้เกิดการชดใช้^{๑๗} ที่สมบูรณ์^{๑๘} นี้โดยผ่านการหลังพระโลหิต^{๑๙} ของพระองค์เอง.

๗๐ คนเหล่านี้คือคนที่ร่างกายของพวกเขาเป็นของซีเลสเชียล^{๒๐}, ซึ่งรัศมีภาพ^{๒๑} ของ

พวกเขาเป็นรัศมีภาพของดวงอาทิตย์^{๒๒}, แอมรัศมีภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ผู้สูงสุด^{๒๓} ในบรรดาสิ่งทั้งปวง, ซึ่งรัศมีภาพของผู้นั้นดวงอาทิตย์แห่งท้องนภา^{๒๔} มีเขียนไว้ว่าเป็นแบบนั้น.

๗๑ และอนึ่ง, เราเห็นโลกเทอร์เรสเตรียล^{๒๕}, และดูเถิดและดูสิ, คนเหล่านี้คือคนที่ เป็นของเทอร์เรสเตรียล, ซึ่งรัศมีภาพของพวกเขาแตกต่างจากรัศมีภาพของศาสนจักรของพระบุตรหัวปีผู้ทรงได้รับความสมบูรณ์แห่งพระบิดา, แม้รัศมีภาพของดวงจันทร์^{๒๖} แตกต่างจากดวงอาทิตย์ในท้องนภา.

๗๒ ดูเถิด, คนเหล่านี้คือคนที่ตายโดยปราศจาก^{๒๗} กฏ^{๒๘};

๗๓ นอกจากนี้ คือพวกที่เป็นวิญญาณ^{๒๙} ของคนที่ถูกขังอยู่ในเรือนจำ^{๓๐}, ผู้ที่พระบุตรเสด็จไปเยือน, และทรงสั่งสอน^{๓๑} พระกิตติคุณ^{๓๒} แก่พวกเขา, เพื่อพวกเขาจะได้รับการพิพากษาตามมนุษย์^{๓๓} ในเนื้อหนัง;

๗๔ ผู้หาได้รับประจักษ์พยาน^{๓๔} ถึงพระเยซูในเนื้อหนังไม่, แต่ภายหลังรับ.

๖๔ก วว. ๒๐:๖.
 ๖๕ก คมพ. ฟื้นคืนชีวิต (การ), ฟื้นคืนพระชนม์ (การ).
 ๖๖ก อสย. ๒๔:๒๓;
 ฮับ. ๑๒:๒๒-๒๔;
 วว. ๑๔:๑;
 คพ. ๘๔:๒; ๑๓๓:๕๖.
 ข คมพ. ไซอัน.
 ๖๗ก คพ. ๔๕:๙-๑๒.
 ข ฮับ. ๑๒:๒๓;
 คพ. ๗๖:๕๓-๕๔.
 คมพ. บุตรหัวปี, พระบุตรหัวปี.
 ๖๘ก คมพ. หนังสือแห่งชีวิต.
 ข คมพ. พระเยซู

คริสต—พระผู้พิพากษา.
 ๖๙ก คพ. ๑๒๓:๓; ๑๓๘:๑๒.
 ข โมโร. ๑๐:๓๒-๓๓.
 ค คมพ. พันธสัญญาใหม่ และเป็นเนิจ, พันธสัญญาอันเป็นนิจ.
 ง คมพ. ชดใช้ (การ).
 จ คมพ. เลือด, โลหิต.
 ๗๐ก คพ. ๘๘:๒๘-๒๙;
 ๑๓๑:๑-๔; ๑๓๗:๗-๑๐.
 คมพ. รัศมีภาพซีเลสเชียล.
 ข คพ. ๑๓๗:๑-๔.
 ค มธ. ๑๓:๔๓.
 ๗๑ก คพ. ๘๘:๓๐.

คมพ. รัศมีภาพเทอร์เรสเตรียล.
 ข ๑ คริ. ๑๕:๔๐-๔๑.
 ๗๒ก คพ. ๑๓๗:๗, ๙.
 ข คมพ. กฏ.
 ๗๓ก แอลมา ๔๐:๑๑-๑๔.
 คมพ. วิญญาณ.
 ข คพ. ๘๘:๓๓; ๑๓๘:๘.
 คมพ. นคร; ความรอดของคนตาย.
 ค ๑ ปด. ๓:๑๙-๒๐; ๔:๖;
 คพ. ๑๓๘:๒๘-๓๗.
 ง คมพ. พระกิตติคุณ.
 ๗๔ก คมพ. ประจักษ์พยาน.

๗๕ คนเหล่านี้ คือ คนน่า ยกย่อง สรรเสริญของแผ่นดินโลก, ผู้ที่มีบอบต โดยเล่ห์กลของมนุษย์.

๗๖ คนเหล่านี้คือคนที่ได้รับรัศมีภาพ แห่งพระองค์, แต่มิได้รับความสมบูรณ์ แห่งพระองค์.

๗๗ คนเหล่านี้คือคนที่ได้รับพระสิริ ของพระบุตร, แต่มิได้รับความสมบูรณ์ แห่งพระบิดา.

๗๘ ดังนั้น, เขามีร่างกายแห่งเทอร์เรส- เตรียล, และมีใช้ร่างกายแห่งซีเลส- เซียล, และแตกต่างกันในรัศมีภาพดั่งที่ ดวงจันทร์แตกต่างจากดวงอาทิตย์.

๗๙ คนเหล่านี้คือคนที่ไม่อาจ^๑ใน ประจักษ์พยานถึงพระเยซู; ดังนั้น, พวกเขาไม่ได้รับมงกุฎเหนืออาณาจักรแห่งพระ ผู้เป็นเจ้าของเรา.

๘๐ และบัดนี้ นี่คือการสิ้นสุดของนิมิต ซึ่งเราเห็นเกี่ยวกับเทอร์เรส เตรียล, ที่ พระเจ้าทรงบัญชาเราให้เขียนไว้ขณะที่ เรายังอยู่ในพระวิญญาณ.

๘๑ และอนึ่ง, เราเห็นรัศมีภาพของทีเลส- เซียล^๒, ซึ่งรัศมีภาพนั้นเป็นรัศมีภาพที่ต่ำ กว่า, แม้ดั่งที่รัศมีภาพของดวงดาวต่าง จากรัศมีภาพที่เป็นของดวงจันทร์ ในท้องนภา.

๘๒ คนเหล่านี้คือคนที่หาได้รับพระ กิตติคุณ ของ พระ คริสต์^๓ ไม่, ไม่ ทั้ง ประจักษ์พยาน ถึงพระเยซู.

๘๓ คนเหล่านี้คือคนที่หาปฏิเสธพระ วิญญาณศักดิ์สิทธิ์^๔ไม่.

๘๔ คนเหล่านี้คือคนที่ถูกโยนลงนรก^๕.

๘๕ คนเหล่านี้คือคนที่พระองค์จะไม่ ทรงไถ่จากมาร^๖จนกว่าการฟื้นคืนชีวิต หนสุดท้าย^๗, จนกว่าพระเจ้า, แม้พระ คริสต์ พระเมษโปดก^๘, จะทรงทำงาน ของพระองค์เสร็จ.

๘๖ คนเหล่านี้คือคนที่ไม่ได้รับความ สมบูรณ์แห่งพระองค์ในโลกนี้^๙รันดร์, แต่ได้รับพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์^{๑๐}ผ่านการ ปฏิบัติศาสนกิจจากเทอร์เรส เตรียล;

๘๗ และเทอร์เรส เตรียลผ่านการปฏิบัติ ศาสนกิจ^{๑๑}จากซีเลสเซียล.

๘๘ และทีเลสเซียลด้วยได้รับสิ่งนี้จาก การปฏิบัติของเหล่าเทพผู้ทรงกำหนดให้ ปฏิบัติแก่พวกเขา, หรือผู้ทรงกำหนดให้ เป็นวิญญาณที่ปฏิบัติแก่พวกเขา; เพราะ พวกเขาจะเป็นทายาทแห่งความรอด.

๘๙ และเราเห็น ดั่งนี้, ในนิมิตจาก สวรรค์, รัศมีภาพของทีเลสเซียล, ซึ่งเกิน กว่าความเข้าใจทั้งปวง;

๙๐ และไม่มีมนุษย์คนใดรู้ถึงสิ่งนี้เว้น แต่คนที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงเปิดเผยแก่เขา.

๙๑ และเราเห็นรัศมีภาพของเทอร์เรส- เตรียลดั่งนี้ซึ่งเลิศเลอกว่ารัศมีภาพของ ทีเลสเซียลในทุกสิ่ง, แม้ในรัศมีภาพ, และในอำนาจ, และในพลัง, และในอำนาจ การปกครอง.

๗๘ก ๑ คริ. ๑๕:๔๐-๔๒.

๗๙ก คพ. ๕๖:๑๖.

๘๑ก คพ. ๘๘:๓๑.

คพ. รัศมีภาพทีเลส- เซียล.

๘๒ก คพ. ๑๓๘:๒๑.

๘๔ก ๒ นี. ๓:๑๒;

แอลมา ๑๒:๑๑.

คพ. นริก.

๘๕ก คพ. มาร.

ข แอลมา ๑๑:๔๑;

คพ. ๔๓:๑๘;

๘๘:๑๐๐-๑๐๑.

ค คพ. พระเมษโปดกของ พระผู้เป็นเจ้าของ.

๘๗ก คพ. ๑๓๘:๓๗.

๑๒ และเราเห็นรัศมีภาพของซีเลสเซียลดังนี้, ซึ่งเลิศเลอกว่าในทุกอย่าง—ที่ซึ่งพระเจ้าเป็นเจ้า, แม้พระบิดา, ทรงปกครองบนพระราชบัลลังก์ของพระองค์ตลอดกาลและตลอดไป;

๑๓ ซึ่ง หน้า พระราชบัลลังก์ของพระองค์สิ่งทั้งปวงน้อมกายแสดงความเคารพ อย่าง นอบน้อม ถ่อมตน, และน้อมสรรเสริญพระองค์ตลอดกาลและตลอดไป.

๑๔ คนเหล่านั้นที่พำนักในที่ประทับ" ของพระองค์เป็นศาสนจักรของพระบุตรหัวปี; และพวกเขาเห็นดังที่พระองค์ทรงเห็นพวกเขา, และรู้" ดังที่พระองค์ทรงรู้จักพวกเขา, โดยได้รับความสมบูรณ์แห่งพระองค์และพระคุณแห่งพระองค์;

๑๕ และพระองค์ทรงทำให้พวกเขาเท่าเทียม" กันในอำนาจและในพลังและในอำนาจการปกครอง.

๑๖ และรัศมีภาพของซีเลสเซียลเป็นอย่างหนึ่ง, แม้ดังรัศมีภาพของดวงอาทิตย์" เป็นอย่างหนึ่ง.

๑๗ และรัศมีภาพของเทอร์เรสเตอร์เรียลเป็นอย่างหนึ่ง, แม้ดังรัศมีภาพของดวงจันทร์เป็นอย่างหนึ่ง.

๑๘ และรัศมีภาพของทีเลสเซียลเป็นอย่างหนึ่ง, แม้ดังรัศมีภาพของดวงดาวเป็นอย่างหนึ่ง; เพราะดาวดวงหนึ่ง

แตกต่างจากดาวอีกดวงหนึ่งในรัศมีภาพฉันใด, แม้ฉันนั้นคนคนหนึ่งแตกต่างจากอีกคนหนึ่งไนรัศมีภาพในโลกทีเลสเซียล;

๑๙ เพราะคนเหล่านี้" คือคนที่เป็นของเปาโล", และของอปอลโล, และของเศฟาส.

๑๐๐ คนเหล่านี้"คือคนที่กล่าวว่าบ้างเป็นของคนหนึ่งและบ้างของอีกคนหนึ่ง—บ้างของพระคริสต์และบ้างของยอห์น, และบ้างของโมเสส, และบ้างของเอลีอัส, และบ้างของเอซาอัส, และบ้างของอิสยาห์, และบ้างของเอโนค;

๑๐๑ แต่หารับพระกิตติคุณไม่, ไม่ทั้งประจักษ์พยานถึงพระเยซู, ไม่ทั้งบรรดาศาสดาพยากรณ์, ไม่ทั้งพันธสัญญาอันเป็นนิจ".

๑๐๒ ท้ายที่สุด, คนทั้งหมดเหล่านี้"คือคนที่พระองค์จะไม่ทรงรวมไว้กับวิสุทธิชน, เพื่อรับขึ้นไป"สู่ศาสนจักร"ของพระบุตรหัวปี, และรับเข้าไปในเมฆ.

๑๐๓ คนเหล่านี้"คือผู้"ที่เป็นคนกล่าวเท็จ", และนักวิทยาศาสตร์, และผู้ล่วงประเวณี", และผู้ผิดประเวณี, และผู้ใดก็ตามที่รักและกล่าวคำเท็จ.

๑๐๔ คนเหล่านี้"คือคนที่ทนรับพระพิโรธ"ของพระเจ้าเป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก.

<p>๑๓๓ ก คมพ. คารวะ (ความ). ๑๔๓ ก คพ. ๑๓๐:๗. ข คมพ. บุตรหัวปี, พระบุตรหัวปี. ค ๑ คริ. ๑๓:๑๒. ง คมพ. พระคุณ. ๑๕๓ ก คพ. ๒๓:๑๓; ๗๘:๕-๗; ๘๔:๓๘; ๘๘:๑๐๗;</p>	<p>๑๓๒:๒๐. ๑๓๖ ก ๑ คริ. ๑๕:๔๐-๔๑. ๑๓๗ ก ๑ คริ. ๓:๔-๗, ๒๒. ๑๐๑ ก คมพ. พันธสัญญาใหม่ และเป็นนิจ, พันธสัญญาอันเป็นนิจ. ๑๐๒ ก ๑ วิส. ๔:๑๖-๑๗; คพ. ๘๘:๓๖-๓๘.</p>	<p>ข คพ. ๗๘:๒๑. ๑๐๓ ก วิ. ๒๑:๘; คพ. ๖๓:๑๗-๑๘. ข คมพ. กล่าวคำเท็จ (การ). ค คมพ. ล่วงประเวณี (การ). ๑๐๔ ก คมพ. ฮีบมกคล (ความ).</p>
---	--	---

๑๐๕ คนเหล่านี้คือคนที่ทนรับการแก้แค้น^๖ของไฟนัรันดร์.

๑๐๖ คนเหล่านี้คือคนที่ถูกโยนลงนรก^๗ และทนรับ^๘พระพิโรธของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงฤทธาภาพ^๘, จนถึงความสมบูรณ์แห่งเวลา, เมื่อพระคริสต์จะทรงพิชิต^๙ศัตรูทั้งสิ้นให้ศิโรราบอยู่ใต้ฝ่าพระบาท, และจะทำให้ทำงานของพระองค์บริบูรณ์^๙;

๑๐๗ เมื่อ พระองค์ จะ ทรง มอบ อาณาจักร, ซึ่งไม่มีมลทิน, และถวายสิ่งนี้แด่พระบิดา, โดยตรัสว่า: ข้าพระองค์ ชนและเหยียบ^{๑๐}บ่อย่าอุงุ่น^{๑๐} แต่เพียงผู้เดียว, แม้บ่อย่าอุงุ่นแห่ง ความร้ายแรงของพระพิโรธของพระเจ้าเป็นผู้ทรงฤทธาภาพ.

๑๐๘ จากนั้นพระองค์จะรับการสวมมงกุฎแห่ง รัศมีภาพของพระองค์, เพื่อประทับบนพระราชบัลลังก์^{๑๑}แห่งเดชานูภาพของพระองค์เพื่อปกครองตลอดกาลและตลอดไป.

๑๐๙ แต่ดูเถิด, และดูสิ, เราเห็นรัศมีภาพและผู้อยู่อาศัยของโลกที่เลสเขียล, ว่าพวกเขาจะมีจำนวนนับไม่ถ้วนดังดวงดาวในท้องนภาแห่งฟ้าสวรรค์, หรือดังทรายแห่งฝั่งทะเล;

๑๑๐ และได้ยินสุรเสียงของพระเจ้าตรัสว่า: คนทั้งหมดนี้จะย่อเข่าลง, และทุกถิ่น

จะสารภาพ^{๑๒}ต่อพระองค์ ผู้ประทับอยู่บนพระราชบัลลังก์ตลอดกาลและตลอดไป;

๑๑๑ เพราะพวกเขาจะรับการพิพากษาตามงานของพวกเขา, และมนุษย์ทุกคนจะได้รับ ตามงาน^{๑๓}ของเขาเอง, อำนาจการปกครองของเขาเอง, ในปราสาท^{๑๓}ซึ่งเตรียมไว้;

๑๑๒ และพวกเขาจะเป็น ผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้สูงสุด; แต่สถานที่^{๑๔}ซึ่งพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของและพระคริสต์ทรงพำนักอยู่ พวกเขาจะมาได้, ชั่วกัปชั่วกัลป์.

๑๑๓ นี่คือการสิ้นสุดของนิมิตที่เราเห็น, ซึ่งเราได้รับบัญชาให้เขียนขณะที่เรายังอยู่ในพระวิญญาน.

๑๑๔ แต่สำคัญยิ่ง^{๑๕}และน่าอัศจรรย์คืองานของพระเจ้า, และความลับ^{๑๕}ของอาณาจักรของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงให้เราเห็น, ซึ่งเกินกว่าความเข้าใจทั้งปวงในรัศมีภาพ, และในฤทธาภาพ, และในอำนาจการปกครอง;

๑๑๕ ซึ่งพระองค์ทรงบัญชามิให้เราเขียนขณะที่เรายังอยู่ในพระวิญญาน, และผิดกฎ^{๑๖}สำหรับมนุษย์ที่จะเอ่ยถึง;

๑๑๖ ทั้งมนุษย์ไม่สามารถ^{๑๖}จะทำให้สิ่งเหล่านั้นเป็นที่รู้ได้, เพราะสิ่งเหล่านั้นจะมองเห็นได้และเข้าใจ^{๑๖}ได้โดยอำนาจของพระวิญญานศักดิ์สิทธิ์เท่านั้น, ซึ่ง

๑๐๕ก ยูดา ๑:๗.
๑๐๖ก คมพ. นรก.
ข คพ. ๑๓:๓-๒๐.
ค คพ. ๘๗:๖.
ง อฟ. ๑:๑๐.
จ ๑ คริ. ๑๕:๒๔-๒๘.
ฉ ฮีบ. ๑๐:๑๔.
๑๐๗ก ว. ๑๓:๑๔; คพ. ๘๘:๑๐๖;
๑๓๓:๔๖-๕๓.

ข ปฏิภ. ๔๙:๑๐-๑๒;
อิสย. ๖๓:๑-๓.
๑๐๘ก คพ. ๑๓๗:๓.
๑๑๐ก ฟป. ๒:๙-๑๑;
โมไซยาห์ ๒๗:๓๑.
๑๑๑ก ว. ๒๐:๑๒-๑๓.
คมพ. งาน (ทั้งหลาย).
ข ยอห์น ๑๔:๒;
คพ. ๕๓:๒; ๘๑:๖.

๑๑๒ก คพ. ๒๓:๒๓.
ข ว. ๒๑:๒๓-๒๗.
๑๑๔ก ว. ๑๕:๓; มอริ. ๙:๑๖-๑๘;
โมเสส ๑:๓-๕.
ข เจคอบ ๔:๘.
๑๑๕ก ๒ คริ. ๑๒:๔.
๑๑๖ก ๓ นี. ๑๗:๑๕-๑๗;
๑๑:๓๒-๓๔.
ข ๑ คริ. ๒:๑๐-๑๒.

พระเจ้าเป็นเจ้าประทานแก่คนเหล่านั้นที่รักพระองค์, และทำตนเองให้บริสุทธิ์ต่อพระเจ้าผู้ทรงพระคุณ;

๑๑๗ ซึ่งแก่เขาเหล่านั้นพระองค์ประทานอภิสิทธิ์นี้ที่จะมองเห็นและรู้ด้วยตนเอง;

๑๑๘ เพื่อว่าโดยทางอำนาจและการแสดงให้ประจักษ์ของพระวิญญาณ, ขณะ

ที่อยู่บนเนื้อหนัง, พวกเขาจะสามารถทนพระสิริของพระองค์ได้ในโลกแห่งรัศมีภาพ.

๑๑๙ และขอรัศมีภาพ, และเกียรติ, และอำนาจการปกครองจงมีแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า และพระเมษโปดกตลอดกาลและตลอดไป. เอเมน.

ภาค ๗๗

การเปิดเผยที่ประทานแก่โจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่ไฮรัม, รัฐโอไฮโอ, เดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๒ (History of the Church, 1:253-255). ท่านศาสดาพยากรณ์เขียนว่า, “โดยเกี่ยวเนื่องกับการแปลพระคัมภีร์, ข้าพเจ้าได้รับคำอธิบายดังต่อไปนี้เกี่ยวกับหนังสือวิวรณ์ของเซนต์ยอห์น” (History of the Church, 1:253).

๑-๔, สัตว์มีวิญญาณและจะพำนักอยู่ในความสุขสำราญนิรันดร์บนแผ่นดินโลกอันเป็นอมตะแห่งหนึ่ง; ๕-๗, แผ่นดินโลกนี้มีการดำรงอยู่ฝ่ายโลกเป็นเวลา ๗,๐๐๐ ปี; ๘-๑๐, เทพต่าง ๆ พื้นฟูพระกิตติคุณและปฏิบัติบนแผ่นดินโลก; ๑๑, การประทับตราคน ๑๔๔,๐๐๐ คน; ๑๒-๑๔, พระคริสต์จะเสด็จมาตอนเริ่มพันปีที่เจ็ด; ๑๕, ศาสดาพยากรณ์สองท่านจะได้รับการยกขึ้นต่อประชาชาติชาวยิว.

ตอบ. มันคือแผ่นดินโลก”, ในสภาพที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์, เป็นอมตะ, และเป็นนิรันดร์”.

๒ ถาม. เราควรเข้าใจอย่างไรเกี่ยวกับสัตว์สี่ตัว, ที่พูดถึงในข้อเดียวกัน?

ตอบ. เป็นข้อความเปรียบเทียบ”, ที่ยอห์น, ผู้เปิดเผยนำมาใช้, ในการบรรยายถึงสวรรค์”, เมืองบรมสุขเกษม” ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ความสุขของมนุษย์, และของสัตว์, และของสิ่งเลื้อยคลาน, และของสัตว์ปีกในอากาศ; สิ่งซึ่งเป็นฝ่ายวิญญาณในรูปลักษณะเหมือนกับสิ่งซึ่งเป็นฝ่ายโลก; และสิ่งซึ่งเป็นฝ่ายโลกในรูปลักษณะเหมือนกับสิ่งซึ่งเป็นฝ่าย

ถาม. ทะเลแก้วที่ยอห์นพูดถึงในบทที่ ๔, และข้อที่ ๖ ของหนังสือวิวรณ์คืออะไร?

๗๗ ๑ก คพ. ๑๓๐:๖-๙.
ข คพ. ๘๘:๑๗-๒๐,
๒๕-๒๖.
ค คมพ. แผ่นดิน

โลก—สภาพสุดท้ายของ
แผ่นดินโลก; รัศมีภาพ
ซีเลสเชียล.
๒ก คมพ. สัญลักษณ์

(การใช้).
ข คมพ. สวรรค์, ฟ้าสวรรค์.
ค คมพ. เมืองบรมสุขเกษม.
ง คมพ. ปีติ.

วิญญาณ; วิญญาณ ของมนุษย์ในรูปลักษณะเหมือนกับตัวเขา, ตั้งวิญญาณของสัตว์ด้วย, และสัตว์โลกอย่างอื่นทุกชนิดซึ่งพระเจ้าเป็นเจ้าของ

๓ ถาม. สัตว์สี่ตัวจำกัดว่าเป็นสัตว์เฉพาะอย่าง, หรือมันแทนประเภทหรือจำพวกใด?

ตอบ. สัตว์เหล่านั้นจำกัดเฉพาะสี่อย่าง, ซึ่งแสดงให้ยอห์นเห็น, เพื่อแทนคริสตจักรแห่งประเภทของสัตถะในขอบข่ายหรือภาพแห่งการสร้างของมันซึ่งลึกลับไว้แล้ว, ในความเพลิดเพลินกับความสุภาพสำราญนิรันดร์ของมัน.

๔ ถาม. เราควรเข้าใจอย่างไรเกี่ยวกับดวงตาและปีก, ซึ่งสัตว์เหล่านั้นมี?

ตอบ. ดวงตาของมันแทนความสว่างและความรู้, นั่นคือ, มันเพียบพร้อมด้วยความรู้; และปีกของมันแทนพลัง, ที่จะเคลื่อนไหว, ที่จะกระทำ, ฯลฯ.

๕ ถาม. เราควรเข้าใจอย่างไรเกี่ยวกับเอลเดอร์ยี่สิบสี่คน, ที่ยอห์นพูดถึง?

ตอบ. เราควรเข้าใจว่าเอลเดอร์เหล่านี้ผู้ที่ยอห์นเห็น, คือเอลเดอร์ที่ซื่อสัตย์ในงานแห่งการปฏิบัติศาสนกิจและตายแล้ว; ผู้เป็นของหน่วยต่าง ๆ ของศาสนจักรเจ็ดหน่วย, และขณะนั้นอยู่ในเมืองบรมสุขเกษมของพระเจ้า.

๖ ถาม. เราควรเข้าใจอย่างไรเกี่ยวกับ

หนังสือที่ยอห์นเห็น, ซึ่งถูกผนึกไว้ด้านหลังด้วยตราเจ็ดดวง?

ตอบ. เราควรเข้าใจว่ามีพระประสงค์, ความลึกลับ, และงานของพระเจ้าเป็นเจ้าที่ทรงเปิดเผยไว้อยู่ในนั้น; เรื่องที่ซ่อนอยู่ของการบริหารของพระองค์เกี่ยวกับแผ่นดินโลกนี้ระหว่างเจ็ดพันปีที่โลกดำเนินไป, หรือการดำรงอยู่ฝ่ายโลกของมัน.

๗ ถาม. เราควรเข้าใจอย่างไรเกี่ยวกับตราเจ็ดดวงซึ่งผนึกมันไว้?

ตอบ. เราควรเข้าใจว่าตราดวงแรกมีเรื่องของพันปีแรก, และดวงที่สองของพันปีที่สองด้วย, และต่อ ๆ ไปจนถึงดวงที่เจ็ด.

๘ ถาม. เราควรเข้าใจอย่างไรเกี่ยวกับเทพสี่องค์, ที่พูดถึงในบทที่ ๗ และข้อที่ ๑ ของหนังสือวิวรณ์?

ตอบ. เราควรเข้าใจว่าท่านเป็นเทพสี่องค์ที่ส่งมาจากพระเจ้าเป็นเจ้า, ผู้ที่ได้รับอำนาจเหนือสี่ส่วนของแผ่นดินโลก, เพื่อช่วยชีวิตและเพื่อทำลาย; ท่านเหล่านี้คือผู้มีพระกิตติคุณอันเป็นนิรันดร์ที่จะมอบให้ทุกประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และผู้คน; โดยมีอำนาจจะปิดสวรรค์, จะผนึกสู่วิถี, หรือจะโยนลงสู่เขตแห่งความมืด.

๙ ถาม. เราควรเข้าใจอย่างไรเกี่ยวกับเทพที่ขึ้นมาจากทิศตะวันออก, หนังสือวิวรณ์บทที่ ๗ และข้อที่ ๒?

ตอบ. เราควรเข้าใจว่าเทพที่ขึ้นมาจาก

๒จ อีเธอร์ ๓:๑๕-๑๖;
อับรา. ๕:๗-๘.
คมพ. วิญญาณ.
น โมเสส ๓:๑๓.
๓ก คพ. ๓(๓๐); โมเสส ๓:๓.
ข คพ. ๓(๓๓)-๓๔.
๔ก คมพ. ความรู้.

ข คมพ. พลัง, เดชานุภาพ,
พลังอำนาจ.
๕ก วว. ๔:๔, ๑๐.
ข วว. ๑๔:๔-๕.
ค วว. ๑:๔.
๖ก วว. ๕:๑.
ข คมพ. ความลึกลับของพระเจ้า

ผู้เป็นเจ้า.
ค คมพ. แผ่นดินโลก.
๗ก คพ. ๘(๑๐๘-๑๑๐).
๘ก วว. ๑๔:๖-๗.
ข มธ. ๘:๑๑-๑๒;
๒๒:๑-๑๔;
คพ. ๑๓(๓:๗๑-๗๓).

ทิศตะวันออกคือผู้ได้รับตราของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงพระชนม์ให้อยู่เหนือสิบสองเผ่าของอิสราเอล^๗; ดังนั้น, ท่านป่าวร้องต่อเทพสิ่งองค์ที่มีพระกิตติคุณอันเป็นนิจ, โดยกล่าวว่า: อย่าทำให้แผ่นดินเสียหาย, ไม่ว่าทะเล, หรือต้นไม้, จนกว่าเราทั้งหลายจะประทับตราผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราไว้ที่หน้าผาก^๘ พวกเขา, และ, หากท่านเต็มใจรับสิ่งนี้, นั่นคือเอลีอัส^๙ ซึ่งจะมารวบรวมบรรดาเผ่าของอิสราเอลและฟื้นฟูสิ่งทั้งปวง.

๑๐ ถาม. เวลาใดที่เรื่องซึ่งพูดถึงในบทนี้จะเกิดสัมฤทธิ์ผล?

ตอบ. เรื่องเหล่านี้จะเกิดสัมฤทธิ์ผลในพันธปีที่หก^{๑๐}, หรือการเปิดตราดวงที่หก.

๑๑ ถาม. เราควรเข้าใจอย่างไรเกี่ยวกับการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน^{๑๑}, จากเผ่าของอิสราเอลทั้งหมด—หนึ่งหมื่นสองพันคนจากทุกเผ่า?

ตอบ. เราควรเข้าใจว่าคนเหล่านั้นที่ได้รับความประทับตราคือมหาปุโรหิต^{๑๒}, ผู้ได้รับแต่งตั้งสู่ระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, เพื่อดูแลเกี่ยวกับพระกิตติคุณอันเป็นนิจ; เพราะพวกเขาคือคนเหล่านั้นที่ได้รับแต่งตั้งจากทุกประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และผู้คน, โดยเหล่าเทพผู้ที่ได้รับอำนาจเหนือประชาชาติทั้งหลายของแผ่นดินโลก, เพื่อนำผู้คนมากเท่าที่

ประสงค์จะมาให้มาสู่ศาสนจักรของพระบุตรหัวปี^{๑๓}.

๑๒ ถาม. เราควรเข้าใจอย่างไรเกี่ยวกับการเป่าแตร^{๑๔}, ที่กล่าวถึงในบทที่ ๘ ของหนังสือวิวรณ์?

ตอบ. เราควรเข้าใจว่าดังที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสร้างโลกในหกวัน, และในวันที่เจ็ดพระองค์ทรงทำงานของพระองค์เสร็จ, และชำระโลกให้บริสุทธิ์^{๑๕}, และประกอบมนุษย์จากผงธุลี^{๑๖}ของแผ่นดินโลกด้วยน้ำเฒ, แม้นั้นนั้น, ในตอนเริ่มพันธปีที่เจ็ดพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะทรงชำระแผ่นดินโลกให้บริสุทธิ์^{๑๗}, และทำให้ความรอดของมนุษย์สมบูรณ์, และพิพากษา^{๑๘} สิ่งทั้งปวง, และจะไถ่^{๑๙} สิ่งทั้งปวง, เว้นแต่สิ่งนั้นที่พระองค์มิได้วางไว้ใต้เดชานูภาพของพระองค์, เมื่อพระองค์จะทรงผนึกสิ่งทั้งปวง, เพื่อการสิ้นสุดของสิ่งทั้งปวง; และการเป่าแตรของเทพเจ็ดองค์คือการเตรียมและการทำงานของพระองค์ให้เสร็จ, ในตอนเริ่มพันธปีที่เจ็ด—การเตรียมทางก่อนเวลาแห่งการเสด็จมาของพระองค์.

๑๓ ถาม. เมื่อไรสิ่งต่าง ๆ, ซึ่งเขียนไว้ในบทที่ ๙ ของหนังสือวิวรณ์จะเกิดสัมฤทธิ์ผล?

ตอบ. สิ่งเหล่านี้จะเกิดสัมฤทธิ์ผลหลังจากเปิดตราดวงที่เจ็ด, ก่อนการเสด็จมาของพระคริสต์.

<p>๗ก วว. ๗:๔-๘. ข อสค. ๙:๔. ค คมพ. เอลีอัส. ง คมพ. ฟื้นฟูพระกิตติคุณ (การ). ๑๐ก วว. ๖:๑๒-๑๗. ๑๑ก วว. ๑๔:๓-๕. ข คมพ. มหาปุโรหิต.</p>	<p>ค คพ. ๗๖:๕๑-๗๐. คมพ. บุตรหัวปี, พระบุตรหัวปี. ๑๒ก วว. ๘:๒. ข ปฐก. ๒:๑-๓; อพย. ๒๐:๑๑; ๓๑:๑๒-๑๗; โมไซยาห์ ๑๓:๑๖-๑๘; โมเสส ๓:๑-๓;</p>	<p>อับรา. ๕:๑-๓. ค ปฐก. ๒:๗. ง คพ. ๘๘:๑๗-๒๐. จ คมพ. พระเยซูคริสต์— พระผู้พิพากษา. ฉ คมพ. ไถ่ (การ), ไถ่ (ได้รับการ).</p>
--	--	--

๑๔ ถาม. เราควรเข้าใจอย่างไรเกี่ยวกับหนังสือเล่มเล็กซึ่งยอห์นกิน^๑, ดังที่กล่าวถึงในบทที่ ๑๐ ของหนังสือวิวรณ์?

ตอบ. เราควรเข้าใจว่านั่นเป็นพันธกิจ, และศาสนพิธี, สำหรับท่านที่จะรวบรวมบรรดาเผ่าของอิสราเอล; ดูเถิด, นั่นคือเอลีอัส, ซึ่ง, ดังที่เขียนไว้, ต้องมาฟื้นฟู^๒ สิ่งทั้งปวง.

๑๕ ถาม. เราควรเข้าใจอย่างไรเกี่ยว

กับพยาน^๓สองคน, ในบทที่สิบเอ็ดของหนังสือวิวรณ์?

ตอบ. พวกท่านคือศาสดาพยากรณ์สองคนที่จะได้รับการยกขึ้นสำหรับประชาชาติชาวยิว^๔ในวันเวลาสุดท้าย^๕, ในเวลาแห่งการฟื้นฟู, และเพื่อพยากรณ์แก่ชาวยิวหลังจากพวกเขาจะมาและสร้างเมืองแห่งเยรูซาเล็มแล้วในแผ่นดิน^๖บรรพบุรุษของพวกเขา.

ภาค ๗๘

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่ไฮรัม, รัฐโอไฮโอ, เดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๒ (History of the Church, 1:255-257). พระเจ้าประทานระบบนี้แก่โจเซฟ สมิท ด้วยจุดประสงค์จะจัดตั้งคลังเพื่อคนจน. การให้โลกรู้จักคนที่พระเจ้ารับสั่งด้วยในการเปิดเผยไม่เป็นที่พึงปรารถนาเสมอไป; ดังนั้น, การตีพิมพ์การเปิดเผยครั้งนี้และการเปิดเผยต่อมาในภายหลังจึงเรียกชื่อพี่น้องชายด้วยชื่ออื่นแทนการเรียกชื่อพวกเขาเอง. เมื่อการปิดบังชื่อของแต่ละคนเพื่อมิให้คนอื่นล่วงรู้ไม่จำเป็นอีกต่อไป, ในเวลาต่อมาจึงใส่ชื่อจริงของคนเหล่านั้นไว้ในวงเล็บ. ในเมื่อทุกวันนี้ไม่มีความจริงที่จำเป็นที่จะใช้ชื่อรหัสต่อไป, บัดนี้ชื่อจริงเท่านั้นที่ใช้ในนี้ตามที่ให้ไว้ในต้นฉบับจริง.

๑-๔, วิสุทธิชนควรจัดระบบและจัดตั้งคลัง;
๕-๑๒, การใช้ทรัพย์สินของพวกเขาอย่างฉลาดจะนำไปสู่ความรอด; ๑๓-๑๔, ศาสนจักรควรเป็นอิสระจากอำนาจแห่งแผ่นดินโลก;
๑๕-๑๖, มีคาเอล (อาดัม) รับผิดชอบได้การกำกับดูแลของพระผู้บริสุทธิ์ (พระคริสต์);
๑๗-๒๒, คนชื่อสัตย์เป็นสุขแล้ว, เพราะพวกเขาจะสืบทอดสิ่งทั้งปวงเป็นมรดก.

พระเจ้ารับสั่งกับโจเซฟ สมิท, จูเนียร์, โดยตรัสว่า: จงสดับฟังเรา, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัส, ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิตระดับสูง^๑แห่งศาสนจักรของเรา, ผู้ที่มาพร้อมชุมนุมกัน;

๒ และจงฟังคำแนะนำ^๒ของพระองค์ผู้ทรงแต่งตั้ง^๓เจ้าจากเบื้องบน, ผู้จะรับสั่งพระวจนะแห่งปัญญาในหูเจ้า, เพื่อความ

๑๔ก อสค. ๒:๙-๑๐; ๓:๑-๔;
ว. ๑๐:๑๐.
ข คมพ. อิสราเอล—การรวบรวมอิสราเอล.
ค มธ. ๑๗:๑๑.
๑๕ก ว. ๑๐:๑-๑๔.

ข คมพ. ยิว (ชาว).
ค คมพ. ยุคสุดท้าย, วันเวลาสุดท้าย.
ง คมพ. ฟื้นฟูพระกิตติคุณ (การ).
จ อาโมส ๙:๑๔-๑๕.

๗๘ ๑ก คมพ. เมลคีเซเดค, ฐานะปุโรหิตแห่ง.
๒ก คมพ. คำแนะนำ, คำปรึกษา (นาม).
ข คมพ. แต่งตั้ง (การ).

รอดจะเกิดแก่เจ้าในสิ่งนั้นซึ่งเจ้าเสนอต่อเรา, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตรีส.

๓ เพราะตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เวลามาถึงแล้ว, และบัดนี้อยู่แค่เอื้อม; และดูเถิด, และดูสิ, นับว่าจำเป็นที่จะมีการวางระเบียบผู้คนของเรา, ในการดูแลและจัดตั้งกิจงานูกิจในคลัง สำหรับคนจนแห่งผู้คนของเรา, ทั้งในสถานที่นี้และในแผ่นดินแห่งไซอัน —

๔ เพื่อมีการจัดตั้งและมีระบบอันถาวรและเป็นนิจสำหรับศาสนจักรของเรา, เพื่อทำให้อุดมการณ์ก้าวหน้า, ซึ่งเจ้ายึดมั่นกับสิ่งนี้, เพื่อความรอดของมนุษย์, และเพื่อรัศมีภาพของพระบิดาของเจ้าผู้ประทับในสวรรค์;

๕ เพื่อเจ้าจะเท่าเทียมกันในพันธะของเรื่องแห่งสวรรค์, แท้จริงแล้ว, และเรื่องแห่งแผ่นดินโลกด้วย, เพื่อได้รับเรื่องแห่งสวรรค์.

๖ เพราะหากเจ้าไม่เท่าเทียมกันในเรื่องแห่งแผ่นดินโลกเจ้าจะเท่าเทียมกันไม่ได้ในการรับเรื่องแห่งสวรรค์;

๗ เพราะหากเจ้าประสงค์ว่าเราจะให้สถานที่แก่เจ้าในโลกซีเลสเชียล, เจ้าต้องเตรียมตัวเจ้าโดยทำสิ่งซึ่งเราบัญชาเจ้าและเรียกร้องจากเจ้า.

๘ และบัดนี้, ตามจริงแล้วพระเจ้าตรีสดังนี้, เป็นสิ่งจำเป็นที่สิ่งทั้งปวงจะกระทำ

ลงไปเพื่อรัศมีภาพของเรา, โดยเจ้าผู้มาร่วมกันอยู่ในระบบนี้;

๙ หรือ, อีกนัยหนึ่ง, ให้ผู้รับใช้ของเรา นูเวล เค. วิทนีย์ และผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์, และผู้รับใช้ของเรา ซิดนีย์ ริกตัน นั่งประชุมในสภากับวิสุทธิชนซึ่งอยู่ในไซอัน;

๑๐ มิฉะนั้น ซาตานหมายมั่นจะทำให้ใจพวกเขาหันหลังให้ความจริง, ให้พวกเขากลับมิดบอดและหาเข้าใจเรื่องซึ่งเตรียมไว้ให้พวกเขาไม่.

๑๑ ดังนั้น, บัญญัติข้อหนึ่งเราให้แก่เจ้า, ที่จะเตรียมและวางระเบียบตัวเจ้าโดยพันธะหรือพันธสัญญาอันเป็นนิจที่ฝ่าฝืนไม่ได้.

๑๒ และคนที่ฝ่าฝืนสิ่งนี้จะสูญเสียหน้าที่และฐานะของเขาในศาสนจักร, และจะถูกส่งไปรับความทุกข์ทรมานจากซาตานจนถึงวันแห่งการไถ่.

๑๓ ดูเถิด, นี่เป็นการเตรียมซึ่งด้วยการนี้เราเตรียมเจ้า, และรากฐาน, และแบบอย่างซึ่งเราให้แก่เจ้า, ซึ่งโดยการนี้เจ้าจะทำให้บัญญัติซึ่งให้แก่เจ้าไว้สำเร็จ;

๑๔ เพื่อด้วยการอารักขาของเรา, แม้ว่าความยากลำบากซึ่งจะตกมาสู่เจ้า, เพื่อศาสนจักรจะยืนหยัดเป็นอิสระเหนือชาวโลกอื่น ๆ ทั้งปวงภายใต้โลกซีเลสเชียล;

๓๗ คพ. ๘๒:๑๑-๑๒, ๑๕-๒๑.
ข คพ. ๗๒:๙-๑๐;
๘๓:๕-๖.
ค คพ. ๔๒:๓๐-๓๑.
คพ. ความผาสุก.
ง คพ. ๕๗:๑-๒.
๕๗ คพ. ๕๓:๒๐.

คพ. อุทิศ, อุทิศถวาย (การ).
๓๗ คพ. รัศมีภาพซีเลสเชียล.
ข คพ. ๒๓:๘; ๑๓๒:๓.
ค คพ. ๘๒:๑๐.
๘๗ โมเสส ๑:๓๓.
ข คพ. ๙๒:๑๐.

๑๐๗ คพ. มาร.
๑๑๗ คพ. พันธสัญญา.
๑๒๗ ๑ คริ. ๕:๕;
คพ. ๘๒:๒๑;
๑๐๔:๘-๑๐.
๑๔๗ คพ. ๕๘:๒-๔.

๑๕ เพื่อเจ้าจะได้ขึ้นมาสู่มงกุฎ^๗ที่เตรียมไว้ให้เจ้า, และเราจะทำให้เจ้าเป็นผู้ปกครอง^๘เหนืออาณาจักรหลายแห่ง, พระเจ้าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า, พระผู้บริสุทธิ์แห่งไซอัน, ผู้ทรงสถาปนารากฐานของอาดัม-ออนได-อาห์มัน^๙ ตรัส;

๑๖ ผู้กำหนดมีคาเอล^{๑๐} เป็นเจ้าชายของเจ้า, และสถาปนาเท้าของเขาไว้, และวางเขามันที่สูง, และให้กุญแจแห่งความรอดแก่เขาภายใต้คำแนะนำและการนำทางของพระผู้บริสุทธิ์, ผู้ทรงปราศจากการเริ่มต้นของวันหรือการสิ้นสุดของชีวิต.

๑๗ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เจ้าเป็นเด็กน้อย, และเจ้ายังไม่เข้าใจว่าพระบิดาทรงมีพรสำคัญยิ่งเพียงใดในพระหัตถ์ของพระองค์เองและทรงเตรียมไว้ให้เจ้า;

๑๘ และเจ้าไม่อาจทน^{๑๑}ทุกสิ่งได้ขณะ

นี้; กระนั้นก็ตาม, จงรีบเร่งเถิด, เพราะเราจะนำ^{๑๒}ทางเจ้าไป. อาณาจักรเป็นของเจ้าและพรที่นั่นเป็นของเจ้า, และความมั่งคั่งแห่งนิรันดร์^{๑๓}เป็นของเจ้า.

๑๙ และคนที่รับ^{๑๔}สิ่งทั้งปวงด้วยความขอบคุณ^{๑๕}จะได้รับยกย่อง; และสิ่งที่ดีของแผ่นดินโลกนี้จะเพิ่มเติมให้เขา, แม้ร้อยเท่า^{๑๖}, แต่จริงแล้ว, มากกว่า.

๒๐ ดังนั้น, จงทำสิ่งที่เราบัญชาเจ้าไว้, พระผู้ไถ่ของเจ้าตรัส, แม้พระบุตรอาห์มัน^{๑๗}, ผู้ทรงเตรียมสิ่งทั้งปวงก่อนพระองค์จะทรงรับ^{๑๘}เจ้า;

๒๑ เพราะเจ้าเป็นศาสนจักร^{๑๙}ของพระบุตรหัวปี, และพระองค์จะทรงรับ^{๒๐}เจ้าขึ้นไปในเมฆ, และกำหนดแก่ทุกคนในส่วนของตน.

๒๒ และคนที่เป็นผู้พิทักษ์^{๒๑}ที่ซื่อสัตย์และมีปัญญา^{๒๒}จะสืบทอดสิ่งทั้งปวง^{๒๓}เป็นมรดก. เอเมน.

ภาค ๗๙

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสตราจารย์, ที่ไฮรัม, รัฐโอไฮโอ, เดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๒ (History of the Church, 1:257).

๑-๔, เจเร็ด คาร์เตอร์ได้รับเรียกให้สั่งสอนพระกิตติคุณโดยผ่านพระผู้พลอโยน.

๑๓ เป็นความจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่า

<p>๑๕ก คมพ. มงกุฎ; สูงส่ง (ความ). ข วว. ๕:๑๐; คพ. ๗๖:๕๖-๖๐; ด ๓๓:๑๙. ค คมพ. อาดัม-ออนได-อาห์มัน. ๑๖ก คพ. ๒๗:๑๑; ๑๐๗:๕๔-๕๕. คมพ. อาดัม.</p>	<p>๑๘ก ยอห์น ๑๖:๑๒; ๓ นี้. ๑๗:๒-๓; คพ. ๕๐:๔๐. ข คพ. ๑๑๒:๑๐. ค คมพ. ชีวิตนิรันดร์. ๑๙ก โมไซยาห์ ๒:๒๐-๒๑. คมพ. ขอบพระทัย, ขอบพระทัยพระเจ้า (การ, น้อม), ความ ขอบคุณ.</p>	<p>๗ มธ. ๑๙:๒๙. ๒๐ก คพ. ๙๕:๑๗. ข ๑ ทิ. ๔:๑๗. ๒๑ก คพ. ๗๖:๕๓-๕๔. ข คพ. ๘๘:๙๖-๙๘. ๒๒ก คมพ. ผู้พิทักษ์, พืทักษ์ (สิ่งที่อยู่ในความ). ข คพ. ๗๒:๓-๔. ค คพ. ๘๔:๓๘.</p>
--	--	---

ใช้ของเรา เจเรียด คาร์เตอร์ จะไปดินแดนทางตะวันออกอีกครั้ง, จากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง, และจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่ง, ในอำนาจของการแต่งตั้ง ซึ่งด้วยอำนาจนี้เขาได้รับแต่งตั้ง, โดยประกาศข่าวอันน่ายินดีแห่งความปรารถนาก็ยิ่ง, แม้พระกิตติคุณอันเป็นนิจ.

๒ และเราจะส่งพระผู้ปลอบโยน^๗ไปยัง

เขา, ซึ่งจะทรงสอนความจริงแก่เขาและเส้นทางที่เขาจะไป;

๓ และตราบเท่าที่เขาซื้อสัตย์, เราจะสวมมงกุฎเขาอีกด้วยฟ่อนข้าว.

๔ ดังนั้น, ให้ใจเจ้ายินดี, ผู้รับใช้ของเรา เจเรียด คาร์เตอร์, และอย่ากลัวเลย, พระเจ้าของเจ้า, แม้พระเยซูคริสต์ตรัส. เอเมน.

ภาค ๘๐

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่ไฮรัม, รัฐโอไฮโอ, เดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๒ (History of the Church, 1:257).

๑-๕, สตีเฟน เบอร์เนตต์ และอีเดน สมิท ได้รับเรียกให้สั่งสอนในสถานที่ใดก็ตามที่พวกเขาเลือก.

๑ ามจริงแล้ว, พระเจ้าตรัสตั้งนี้กับเจ้าผู้รับใช้ของเรา สตีเฟน เบอร์เนตต์: เจ้าจงไป, เจ้าจงไปในโลกและสั่งสอน^๑พระกิตติคุณแก่ชาวโลกทั้งปวงที่ได้ยินเสียงเจ้า.

๒ และตราบเท่าที่เจ้าปรารถนาเพื่อนร่วมงาน, เราจะให้ผู้รับใช้ของเรา อีเดน สมิท แก่เจ้า.

๓ ดังนั้น, เจ้าจงไปสั่งสอนกิตติคุณของเรา, ไม่ว่าไปเหนือหรือไปใต้, ไปตะวันออกหรือไปตะวันตก, ก็หาสำคัญไม่, เพราะเจ้าไม่อาจผิดพลาดได้.

๔ ฉะนั้น, จงประกาศเรื่องซึ่งเจ้าได้ยิน, และเชื่ออย่างแท้จริง, และรู้^๒ว่าเป็นความจริง.

๕ ดูเถิด, นี่เป็นพระประสงค์ของพระองค์ผู้ทรงเรียก^๓เจ้า, พระผู้ไถ่ของเจ้า, แม้พระเยซูคริสต์. เอเมน.

ภาค ๘๑

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่ไฮรัม, รัฐโอไฮโอ, เดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๒ (History of the Church, 1:257-258). เฟรเดอริค

๑๙ ๑ก คพ. ๕๒:๓๘.
คพ. แต่งตั้ง (การ).
๒ก ยอห์น ๑๔:๒๖.
คพ. พระผู้ปลอบโยน.

๔ก คพ. ๖๘:๕-๖.
๘๐ ๑ก มาระโก ๑๖:๑๕.
๔ก คพพ. ประจักษ์พยาน.
๕ก คพพ. เรียก (การ), เรียก

จากพระผู้เป็นเจ้า (ได้รับ).

จี. วิลเลียมส์ ได้รับเรียกเป็นมหาปุโรหิตและที่ปรึกษาในฝ่ายประธานของฐานะปุโรหิตระดับสูง. บันทึกทางประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นว่าเมื่อได้รับการเปิดเผยนี้ในเดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๒, เจสส์ กอส ได้รับเรียกสู่ตำแหน่งที่ปรึกษาของโจเซฟ สมิท ในฝ่ายประธาน. อย่างไรก็ตาม, เมื่อเขาไม่สามารถดำเนินการในลักษณะที่สอดคล้องกับงานมอบหมายนี้, ต่อมาการเรียกนี้จึงโอนไปให้เฟรเดอริก จี. วิลเลียมส์. การเปิดเผยนี้ (ณ เดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๒) ควรถือเป็นก้าวหนึ่งสู่การจัดตั้งฝ่ายประธานสูงสุดอย่างเป็นทางการ, ซึ่งเน้นความต้องการตำแหน่งที่ปรึกษาโดยเฉพาะสำหรับองค์กรนั้นและอธิบายถึงศักดิ์ศรีของงานมอบหมายนั้น. บราเดอร์กอสรับใช้เป็นเวลาระยะหนึ่งแต่ได้รับบัพพาทนัยกรรมจากศาสนจักรในเดือนธันวาคม ค.ศ. ๑๘๓๒. บราเดอร์วิลเลียมส์ได้รับแต่งตั้งสู่ตำแหน่งที่กล่าวไว้ข้างต้นในวันที่ ๑๘ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๓.

๑-๒, ฝ่ายประธานสูงสุดเป็นผู้ถือกุญแจทั้งหลายแห่งอาณาจักรเสมอ; ๓-๗, หากเฟรเดอริก จี. วิลเลียมส์ ซื่อสัตย์ในงานศาสนกิจของเขา, เขาก็จะมีชีวิตนิรันดร์.

๓ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้าผู้รับใช้ของเรา เฟรเดอริก จี. วิลเลียมส์: จงฟังสุรเสียงของพระองค์ผู้มีพระดำรัส, ฟังพระคำของพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, และสดับฟังการเรียกซึ่งด้วยการนี้เจ้าได้รับเรียก, แม้ให้เป็นมหาปุโรหิต^๑ในศาสนจักรของเรา, และที่ปรึกษาให้แก่ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิท, จูเนียร์;

๒ แก่ผู้ที่เราให้กุญแจ^๒ทั้งหลายแห่งอาณาจักรไว้, ซึ่งเป็นของฝ่ายประธาน^๓ฐานะปุโรหิตระดับสูงเสมอ:

๓ ฉะนั้น, ตามจริงแล้วเราขอมอบเขาและจะให้พรเขา, และเจ้าด้วย, トラบเท่าที่เจ้าซื่อสัตย์ในการปรึกษา, ในหน้าที่ซึ่งเรากำหนดให้เจ้า, ในการสวดอ้อนวอนเสมอ, โดยออกเสียงและในใจเจ้า, ในที่สาธารณะและในที่โหลฐาน, ในการปฏิบัติศาสนกิจของเจ้าด้วยในการประกาศพระกิตติคุณในแผ่นดินของคนเป็น, และในบรรดาพี่น้องเจ้า.

๔ และในการทำสิ่งเหล่านี้ เจ้าจะทำความดีมากที่สุดต่อเพื่อนมนุษย์ของเจ้า, และจะส่งเสริมรัศมีภาพ^๔ของพระองค์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าของเจ้า.

๕ ดังนั้น, จงซื่อสัตย์; จงยืนอยู่ในหน้าที่ซึ่งเรากำหนดให้เจ้า; ช่วยเหลือ^๕คนอื่นอ่อนแอ, ยกมือที่อ่อนแรง, และให้กำลัง^๖แก่ที่อ่อนล้า^๖.

๖ และหากเจ้าซื่อสัตย์จนกว่าชีวิตจะ

<p>๘๑ ๑ก คมพ. มหาปุโรหิต. ๒ก คมพ. กุญแจทั้งหลายของฐานะปุโรหิต.</p>	<p>ข คพ. ๑๐๗:๘-๙, ๒๒. คคพ. ฝ่ายประธานสูงสุด. ๔ก โมเสส ๑:๓๓.</p>	<p>๕ก โมไซยาห์ ๔:๑๕-๑๖. ข คพ. ๑๐๘:๗. ค อสย. ๓๕:๓.</p>
--	---	---

หาไม่ เจ้าจะมีมงกุฏแห่งความเป็นอมตะ^๖, และชีวิตนิรันดร์^๗ ในปราสาท^๘ ที่ทั้งหลาย ซึ่งเราเตรียมไว้^๙ ในพระนิเวศน์แห่งพระบิดาของเรา.

๗ ดูเถิด, และดูสิ, นี่คือพระวาระของอัลฟาและโอเมกา, แม้พระเยซูคริสต์. เอเมน.

ภาค ๘๒

การเปิดเผยที่ประทานแก่โจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ในเทศมณฑลแจ๊คสัน, รัฐมิสซูรี, วันที่ ๒๖ เมษายน ค.ศ. ๑๘๓๒ (History of the Church, 1:267-269). เหตุการณ์ครั้งนี้เป็นการประชุมสภาใหญ่ของศาสนจักรซึ่งที่นั่นโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ได้รับการสนับสนุนเป็นประธานของฐานะปุโรหิตระดับสูง, เป็นตำแหน่งซึ่งท่านได้รับแต่งตั้งมาแล้วในการประชุมใหญ่มหาปุโรหิต, เอ็ลเดอร์, และสมาชิก, ที่แอมเฮิร์สต์, รัฐโอไฮโอ, วันที่ ๒๕ มกราคม ค.ศ. ๑๘๓๒ (ดู หัวบทภาค ๗๕). ในสมัยก่อนมีการใช้ชื่อที่แปลกไปจากธรรมดาในการตีพิมพ์การเปิดเผยครั้งนี้เพื่อปิดบังชื่อจริงของบุคคลที่กล่าวถึง (ดู หัวบทภาค ๗๘).

๑-๔, เมื่อใดก็ตามที่ประทานให้มาก, ก็เรียกร้องมาก; ๕-๗, ความมืดครอบงำทั่วโลก; ๘-๑๓, พระเจ้าทรงถูกผูกมัดเมื่อเราทำสิ่งที่พระองค์รังเกียจ; ๑๔-๑๘, ไซ-อันต้องเพิ่มพูนในความมั่งคั่งและความบริสุทธิ์; ๑๙-๒๔, มนุษย์ทุกคนควรหมายมั่นประโยชน์สุขของเพื่อนบ้านตน.

๒ กระนั้นก็ตาม, มีคนเหล่านั้นในบรรดาพวกเจ้าที่ทำบาปยิ่งนัก; แท้จริงแล้ว, แม้เจ้าทุกคน^๑ ทำบาป; แต่ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, จงระวังนับแต่บัดนี้ไป, และละเว้นจากบาป, เกลือกการพิพากษาที่รุนแรงจะลงบนศีรษะเจ้า.

๓ ามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ผู้รับใช้ของเราทั้งหลาย, ว่าตราบนเท่าที่เจ้าให้อภัย^๒ การล่วงละเมิดของเจ้าให้กันแล้วนั้นใด, แม้ฉันนั้นเรา, พระเจ้า, ให้อภัยเจ้า.

๓ เพราะจากเขาผู้ที่ประทานให้มาก^๓ ก็เรียกร้อง^๔ จากเขามาก; และคนที่ทำบาป^๕ ต่อความสว่างที่เจิดจ้ากว่าจะถูกกล่าวโทษหนักกว่าเดิม.

๔ เจ้าเรียกหามนามของเราเพื่อรับการเปิดเผย, และเราให้สิ่งเหล่านี้แก่เจ้า; และตราบนเท่าที่เจ้าไม่เชื่อฟังคำกล่าวของเรา, ซึ่งเราให้

๖ก คมพ. อมตะ (ความเป็น).
ข คมพ. ชีวิตนิรันดร์; สูงส่ง (ความ).
ค ยอห์น ๑๔:๒-๓;
คพ. ๕๙:๒; ๑๐๖:๘.
๘๒ ๑ก มธ. ๖:๑๔-๑๕;
คพ. ๖๔:๙-๑๑.

๒ก รีม. ๓:๒๓.
๓ก ลูคา ๑๒:๔๘;
ยากอบ ๔:๑๗.
คมพ. รับผิดชอบได้ (ที่), รู้จักผิดชอบได้.
ข คมพ. ผู้พิทักษ์, พิทักษ์ (สิ่งที่อยู่ในความ).

ค คมพ. ละทิ้งความเชื่อ (การ); บาป.
ง ยอห์น ๑๕:๒๒-๒๔.
คมพ. สว่าง (ความ), แสงสว่าง, แสงสว่างของพระคริสต์.
๔ก คมพ. เปิดเผย (การ).

แก่เจ้า, เจ้าก็กลายเป็นผู้ล่องละเมิด; และความยุติธรรม และการพิพากษาเป็นโทษ ซึ่งตั้งไว้พร้อมกฎของเรา.

๕ ฉะนั้น, สิ่งใดที่เรากล่าวแก่คนหนึ่ง เราจึงกล่าวแก่ทุกคน: จงเฝ้าดู, เพราะปฏิปักษ์^๕แผ่ขยายการครอบครองของเขา, และความมืด^๕ครอบงำ;

๖ และความกริ้วของพระเจ้าเป็นเจ้าดาลเดือดกับผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลก; และไม่มีใครทำดี, เพราะทุกคนออกไปนอกทาง^๖แล้ว.

๗ และบัดนี้, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เรา, พระเจ้า, จะไม่ถือว่าบาป^๗ใดเป็นความผิดของเจ้า; จงไปตามทางของเจ้า และอย่าทำบาปอีกเลย; ทว่าจิตวิญญาณ^๗นั้นที่ทำบาป บาปแต่ก่อน^๗จะกลับคืนมา, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัส.

๘ และอนึ่ง, เรากล่าวแก่เจ้า, เราให้บัญญัติใหม่^๘ข้อหนึ่งแก่เจ้า, เพื่อเจ้าจะเข้าใจความประสงค์ของเราเกี่ยวกับเจ้า;

๙ หรือ, อีกนัยหนึ่ง, เราให้คำแนะนำแก่เจ้าว่าเจ้าจะปฏิบัติ^๙อย่างไรต่อหน้าเรา, เพื่อสิ่งนี้จะกลับไปสู่เจ้าเพื่อความรอดของเจ้า.

๑๐ เรา, พระเจ้า, ถูกผูกมัด^{๑๐}เมื่อเจ้าทำสิ่งที่เรากล่าว; แต่เมื่อเจ้าไม่ทำสิ่งที่เรากล่าว, เจ้ายอมไม่มีสัญญา.

๑๑ ฉะนั้น, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้รับใช้ของเรา เอตเวิร์ด พาร์ทริจ และนูเวล เค. วิทนีย์, เอ. ซีดนีย์ กิลเบิร์ต และซีดนีย์ ริกตัน, และผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิธ, และจอห์น วิตเมอร์ และออลิเวอร์ คาวเดอรี, ดับเบิลยู. ดับเบิลยู. เฟลพส์ และมาร์ติน แฮร์ริส จะถูกผูกมัดด้วยกัน^{๑๑}โดยพันธะ และพันธสัญญาที่จะฝ่าฝืนไม่ได้ ด้วยการล่องละเมิด, หากไม่แล้วการพิพากษาจะตามมาในทันที, ในสารพัดสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์ของเจ้า—

๑๒ เพื่อจัดการกิจงานุกิจของ คนจน, และสิ่งทั้งปวงที่เกี่ยวกับฝ่ายอริการทั้งในแผ่นดินแห่งไซอันและในแผ่นดินแห่งเคิร์ทแลนด์;

๑๓ เพราะเราอุทิศแผ่นดินแห่งเคิร์ทแลนด์ไว้ในเวลาอันเหมาะสมของเราเอง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อวิสุทธิชนของพระเจ้าผู้สูงสุด, และเพื่อเป็นสเตค^{๑๓}ต่อไซอัน.

๑๔ เพราะไซอันต้องเพิ่มพูนในความงดงาม, และในความบริสุทธิ์; เขตแดนของนางต้องขยาย; สเตคของนางต้องเสริมสร้างให้เข้มแข็ง; แท้จริงแล้ว, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ไซอัน^{๑๔}ต้องลุกขึ้นและสวมอาภรณ์งดงาม^{๑๔}ของนาง.

๑๕ ฉะนั้น, เราให้บัญญัติข้อนี้แก่เจ้า, ให้

<p>๔๗ คมพ. ยุติธรรม (ความ). ๕ก คมพ. เฝ้า, เฝ้าดู, เฝ้ารอ. ข คมพ. มาร. ค คมพ. ความมืด, ทาง ญาณ. ๖ก รีม. ๓:๑๒; คพ. ๑:๑๖. ๗ก คมพ. บาป. ข คพ. ๑:๓๒-๓๓; ๕๘:๔๓.</p>	<p>๘ก ยอห์น ๑๓:๓๔. ๙ก คพ. ๔๓:๘. ๑๐ก ยชว. ๒๓:๑๔; ๑ พกษ. ๘:๒๓; คพ. ๑:๓๘; ๑๓๐:๒๐-๒๑. คมพ. พร, เป็นสุข, ให้พร; เชื้อฟ่ง (การ), เชื้อฟ่ง</p>	<p>(คนที). ๑๑ก คพ. ๗๘:๓-๗, ๑๑-๑๕. ๑๓ก อสย. ๓๓:๒๐; ๕๔:๒. คมพ. สเตค. ๑๔ก คมพ. ไซอัน. ข อสย. ๕:๒๐; คพ. ๑๑๓:๗-๘.</p>
--	--	--

เจ้าผู้กมัตตนโดยพันธสัญญานี้, และสิ่งนี้
พึงบังเกิดตามกฎของพระเจ้า.

๑๖ ตูเถิด, นี่แหละปรีชาญาณในเราด้วย
เพื่อความดีของเจ้า.

๑๗ และเจ้าพึงเท่าเทียมกัน, หรืออีก
นัยหนึ่ง, เจ้าพึงมีสิทธิเท่าเทียมกันใน
ทรัพย์สิน, เพื่อประโยชน์แห่งการจัดการ
ธุระของสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์ของเจ้า,
ทุกคนตามความขาดแคลนของเขาและ
ความจำเป็นของเขา, トラบเท่าที่ความ
ขาดแคลนของเขาชอบด้วยเหตุผล—

๑๘ และทั้งหมดนี้เพื่อประโยชน์ของ
ศาสนจักรของ พระ ผู้ เป็น เจ้า ผู้ ทรง
พระชนม์, เพื่อ ทุก คน จะ เพิ่มพูน
พรสวรรค์^๗ของตน, เพื่อทุกคนจะได้รับ
พรสวรรค์อื่น ๆ, แท้จริงแล้ว, แม้อ้อยเท่า,
เพื่อจะเทเข้าไปในคลัง^๘ของพระเจ้า, ที่
จะกลายเป็นทรัพย์สินส่วนรวมของทั้ง
ศาสนจักร—

๑๙ มนุษย์ทุกคนหมายมั่นประโยชน์สุข
ของเพื่อนบ้านตน, และทำสิ่งทั้งปวงด้วย

ดวงตา^๙ที่เห็นแก่รัศมีภาพของพระผู้เป็น
เจ้าอย่างเดียว.

๒๐ ระบบ^{๑๐}นี้เรากำหนดให้เป็นระบบอัน
เป็นนิจแก่เจ้า, และแก่ผู้สืบต่อจากเจ้า,
トラบเท่าที่เจ้าหาทำบาปไม่.

๒๑ และจิตวิญาณ^{๑๑}ที่ทำบาปต่อพันธ-
สัญญานี้, และทำใจแข็งกระด้างต่อสิ่งนี้,
พึงถูกดำเนินการตามกฎแห่งศาสนจักร
ของเรา, และจะถูกลงไปรับ ความทุกข์
ทรมาน^{๑๒}จากชาตानจนถึงวันแห่งการไถ่.

๒๒ และบัดนี้, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่
เจ้า, และนี่คือปัญญา, จงทำตนเป็นมิตร
กับทรัพย์สินสมบัติธรรม, และพวกเขาจะ
ไม่ทำลายเจ้า.

๒๓ จงปล่อยการพิพากษาไว้กับเราผู้
เดียว, เพราะสิ่งนั้นเป็นของเราและเรา
จะตอบแทน^{๑๓}. สันติสุขจงอยู่กับเจ้า; พร
ของเราอยู่กับเจ้าต่อไป.

๒๔ เพราะแม้อาณาจักร^{๑๔}ยังเป็นของเจ้า,
และจะเป็นตลอดกาล, หากเจ้าไม่ตกจาก
ความแน่นแฟ้นของเจ้า. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

ภาค ๘๓

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิธ ศาสตราพยากรณ์, ที่อินดิเพนเดนซ์, รัฐมิสซูรี,
วันที่ ๓๐ เมษายน ค.ศ. ๑๘๓๒ (History of the Church, 1:269-270). การเปิดเผยนี้
ได้รับขณะท่านศาสดาพยากรณ์นั่งในที่ประชุมสภาพร้อมกับพี่น้องท่าน.

<p>๑๗ก คพ. ๕๑:๓. คมพ. อุทิศ, อุทิศถวาย (การ). ๑๘ก มธ. ๒๕:๑๔-๓๐; คพ. ๖๐:๑๓. คมพ. ของประทาน; ของ ประทานทางวิญญาณ, ของประทานแห่งพระ</p>	<p>วิญญาณ. ข คพ. ๔๒:๓๐-๓๔, ๕๕; ๑๑๙:๑-๓. คมพ. คลัง. ๑๙ก คพ. ๘๘:๖๗. คมพ. ดวงตา, สายตา. ๒๐ก คมพ. ระเบียบเอกภาพ. ๒๑ก คพ. ๑๐๔:๘-๑๐.</p>	<p>๒๓ก รีม. ๑๒:๑๙; มอริ. ๓:๑๕. ๒๔ก ลูกา ๑๒:๓๒; คพ. ๖๔:๓-๕. คมพ. อาณาจักรแห่งพระ ผู้เป็นเจ้าหรืออาณาจักร แห่งสวรรค์.</p>
--	--	---

๑-๔, สตรีและเด็กมีสิทธิที่ได้รับการเลี้ยงดูจากสามีและบิดาของพวกเขา; ๕-๖, หญิงหม้ายและเด็กกำพร้ามีสิทธิที่ได้รับการเลี้ยงดูจากศาสนจักร.

๓ ามจริงแล้ว, พระเจ้าตรัสดังนี้, นอกเหนือจากกฎของศาสนจักรเกี่ยวกับ สตรีและเด็ก, คนเหล่านั้นที่เป็นของศาสนจักร, ที่สูญเสียสามีหรือบิดาของตน:

๒ สตรีมีสิทธิ^๑ได้รับการดูแลจากสามีของตน, จนกว่าสามีจะจากไป; และหากไม่พบว่าพวกนางเป็นผู้ล่วงละเมิดพวกนางพึงมีสมาชิกภาพในศาสนจักร.

๓ และหากพวกนางไม่เชื่อสัตย์ พวกนาง

จะไม่มีสมาชิกภาพในศาสนจักร; ทว่าพวกนางอาจยังคงอยู่กับมรดกของตนตามกฎหมายของแผ่นดิน.

๔ เด็กทุกคนมีสิทธิได้รับการดูแลจากบิดามารดาของตนจนกว่าพวกเขาจะบรรลุนิติภาวะ.

๕ และหลังจากนั้น, พวกเขามีสิทธิได้รับจากศาสนจักร, หรืออีกนัยหนึ่งจากคลัง^๒ของพระเจ้า, หากบิดามารดาพวกเขาไม่มีสิ่งใดที่จะให้พวกเขาเป็นมรดก.

๖ และพึงดูแลรักษาคลังด้วยสิ่งอุทิศถวายของศาสนจักร; และหญิงหม้าย^๓กับเด็กกำพร้าพึงได้รับการจัดหาให้, เช่นเดียวกับคนยากจน^๔. เอเมน.

ภาค ๘๔

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ, วันที่ ๒๒ และ ๒๓ กันยายน ค.ศ. ๑๘๓๒ (History of the Church, 1:286-295). ระหว่างเดือนกันยายน, เอ็ดเดอร์เริ่มกลับจากงานเผยแผ่ในรัฐทางตะวันออกและเริ่มทำรายงานการทำงานของพวกเขา. ขณะที่พวกเขาอยู่รวมกันในช่วงเวลาแห่งความสุขนี้เองโจเซฟ สมิท ก็ได้รับการสื่อสารต่อไปนี้. ท่านศาสดาพยากรณ์ระบุว่าเป็นการเปิดเผยเรื่องฐานะปุโรหิต.

๑-๕, เยรูซาเล็มใหม่และพระวิหารจะสร้างขึ้นในมิสซูรี; ๖-๑๗, พระองค์ประทานสายแห่งการสืบทอดฐานะปุโรหิตจากโมเสสถึงอาดัม; ๑๘-๒๕, ฐานะปุโรหิตที่เหนือกว่าถือฤกษ์แห่งความรู้

เรื่องพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; ๒๖-๓๒, ฐานะปุโรหิตที่ต่ำกว่าถือฤกษ์แห่งการปฏิบัติของเหล่าเทพและของพระกิตติคุณขั้นเตรียม; ๓๓-๔๔, มนุษย์ได้รับชีวิตนิรันดร์โดยผ่านคำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะ

๕๓ ๑ก ยากอบ ๑:๒๗.
๒ก ๑ ทธ. ๕:๘.
๔ก โมไซยาห์ ๔:๑๔.
๕ก คพ. ๗:๓.

คมพ. คลัง.
๖ก คมพ. หญิงหม้าย.
ข โมไซยาห์ ๔:๑๖-๒๖;
ฮิล. ๔:๑๑-๑๓;

คพ. ๔๒:๓๐-๓๙.
คมพ. คนจน, คนยากจน,
จน, ยากจน.

ปุโรหิต; ๔๕-๕๓, พระวิญญูญาณของพระคริสต์ทรงให้ความสว่างแก่มนุษย์, และโลกอยู่ในบาป; ๕๔-๖๑, วิสุทธิชนต้องเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านั้นที่พวกเขาได้รับ; ๖๒-๗๖, พวกเขาต้องสั่งสอนพระกิตติคุณ, และเครื่องหมายจะติดตามไปด้วย; ๗๗-๙๑, เอ็ลเดอร์ต้องออกไปโดยไม่ถือกระเป๋าเงินหรือกระเป๋าสัมภาระ, และพระเจ้าจะทรงดูแลในสิ่งที่พวกเขาขาดแคลน; ๙๒-๙๗, กายพิบัติและการสาปแช่งรอคอยคนเหล่านั้นที่ปฏิเสธพระกิตติคุณ; ๙๘-๑๐๒, พระองค์ประทานบทเพลงใหม่แห่งการไถ่ไซอัน; ๑๐๓-๑๑๐, ให้มนุษย์ทุกคนยืนอยู่ในหน้าที่ของตนเองและทำงานในการเรียกของตนเอง; ๑๑๑-๑๒๐, ผู้รับใช้ทั้งหลายของพระเจ้าต้องประกาศความน่าชิงชังที่ก่อให้เกิดความอ้างว้างของวันเวลาสุดท้าย.

การเปิดเผยจากพระเยซูคริสต์ถึงผู้รับใช้ของพระองค์ โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์, และเอ็ลเดอร์หกคน, ขณะที่พวกเขาพร้อมใจกันเปล่งเสียงพวกเขาขึ้นสู่เบื้องบน.

๒ แท้จริงแล้ว, พระคำของพระเจ้าเกี่ยวกับศาสนจักรของพระองค์, ที่สถาปนาขึ้นในวันเวลาสุดท้ายเพื่อการฟื้นฟูผู้คนของ

พระองค์, ดังที่พระองค์รับสั่งไว้โดยปากของบรรดาศาสดาพยากรณ์^๑ ของพระองค์, และเพื่อให้การรวมกันของวิสุทธิชน^๒ ของพระองค์ยืนอยู่บนกฎเขา^๓ ไซอัน, ซึ่งจะเป็นเมืองแห่งเยรูซาเล็มใหม่^๔.

๓ ซึ่งเมืองนั้นจะสร้างขึ้น, โดยเริ่มที่แปลงพระวิหาร^๕, ซึ่งนี้พระหัตถ์ของพระเจ้ากำหนดไว้, ในพรหมแดนตะวันตกของรัฐมิสซูรี, และอุทิศโดยมือของโจเซฟ สมิธ, จูเนียร์, และคนอื่น ๆ ผู้ที่พระเจ้าพอพระทัยมาก.

๔ ตามจริงแล้ว นี่คือพระคำของพระเจ้า, ว่าเมืองเยรูซาเล็มใหม่^๖ จะสร้างขึ้นโดยการรวมของวิสุทธิชน, โดยเริ่ม ณ สถานที่แห่งนี้, แม้สถานที่ของพระวิหาร^๗, ซึ่งพระวิหารนั้นจะก่อรูปก่อร่างขึ้นในคนรุ่นนี้.

๕ เพราะตามจริงแล้ว คนรุ่นนี้จะไม่ล่องลับไปทั้งหมดจนกว่าจะสร้างพระนิเวศน์แห่งหนึ่งแต่พระเจ้า, และเมฆจะอยู่บนนั้น, ซึ่งเมฆนั้นจะเป็นร่มรัศมีภาพ^๘ ของพระเจ้า, ซึ่งจะเติมพระนิเวศน์.

๖ และบุตรทั้งหลายของโมเสส, ตามฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ซึ่งท่านได้รับภายใต้มือ^๙ ของเยโรริ^{๑๐}, พ่อตาของท่าน;

๗ และเยโรริได้รับภายใต้มือของคาเลบ;

๘ และคาเลบได้รับภายใต้มือของเอลีสัย;

๘๔ ๑ก คมพ. สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ).	คพ. ๗๖:๖๖; ๘๔:๓๒; ๑๓๓:๑๘, ๕๖.	ข คมพ. พระวิหาร, พระนิเวศน์ของพระเจ้า.
๒ก คมพ. อิสราเอล—การรวบรวมอิสราเอล.	จ อีเธอร์ ๑๓:๒-๑๑; คพ. ๔๒:๘-๑๕; ๔๕:๖๖-๖๗;	๕ก คพ. ๔๕:๖๗; ๖๔:๔๑-๔๓; ๙๗:๑๕-๒๐; ๑๐๙:๑๒, ๓๗.
ข กิจการ ๓:๑๙-๒๑.	ลข. ๑:๑๐.	๖ก คมพ. มือ, การวาง.
ค คมพ. วิสุทธิชน.	คมพ. เยรูซาเล็มใหม่.	ข คมพ. เยโรริ.
ง อสย. ๒:๒-๕;	๓ก คพ. ๕๗:๓.	
ฮบ. ๑๒:๒๒;	๔ก คมพ. เยรูซาเล็มใหม่.	
ว. ๑๔:๑;		

๙ และเอลีชูภายใต้มือของเยเรมีย์;
๑๐ และเยเรมีย์ภายใต้มือของกาด;
๑๑ และกาดภายใต้มือของเอซาอัส;
๑๒ และเอซาอัสได้รับภายใต้พระหัตถ์
ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า.

๑๓ เอซาอัสมีชีวิตอยู่ในวันเวลาของอับ
ราฮัมด้วย, และได้รับพรจากท่าน—

๑๔ ซึ่งอับราฮัมผู้นั้นได้รับฐานะปุโรหิต
จากเมลคีเซเดค, ผู้ได้รับสิ่งนี้โดยผ่าน
เชื้อสายบรรพบุรุษของท่าน, แม้ถึงโน
อาห์;

๑๕ และจากโนอาห์จนถึงเอโนค, โดย
ผ่านเชื้อสายบรรพบุรุษของพวกเขา;

๑๖ และจากเอโนคถึงอาแบล, ผู้ถูก
สังหารโดยการคบคิดของพี่ชายท่าน, ผู้
ได้รับฐานะปุโรหิตโดยพระบัญชาของ
พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, โดยมือของอาดัมบิดา
ท่าน, ผู้เป็นมนุษย์คนแรก—

๑๗ ซึ่งฐานะปุโรหิตนั้นดำเนินต่อไป
ในศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าในคนทุก
รุ่น, และปราศจากการเริ่มต้นของวันหรือ
การสิ้นสุดของปี.

๑๘ และพระเจ้าทรงยืนยันฐานะ
ปุโรหิตบนอาโรน และพงศ์พันธุ์ของ
ท่านด้วย, ตลอดทุกรุ่นของพวกเขา,

ซึ่งฐานะปุโรหิตนั้นดำเนินต่อไป และ
คงอยู่ตลอดไปด้วยกับฐานะปุโรหิตซึ่ง
เป็นตามระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของ
พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า.

๑๙ และฐานะปุโรหิตดังกล่าวที่เหนือ
กว่าดูแลพระกิตติคุณและถืออภัยแก่แห่ง
ความลับของอาณาจักร, แม้อภัยแก่แห่ง
ความรู้เรื่องพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า.

๒๐ ฉะนั้น, ในศาสนพิธีของฐานะ
ปุโรหิตนี้, พลังอำนาจของความเป็น
เหมือนพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจึงแสดงให้
ประจักษ์.

๒๑ และปราศจากศาสนพิธีของฐานะ
ปุโรหิตนี้, และสิทธิอำนาจของฐานะ
ปุโรหิต, พลังอำนาจของความเป็นเหมือน
พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าไม่แสดงให้ประจักษ์แก่
มนุษย์ในเนื้อหนัง;

๒๒ เพราะปราศจากสิ่งนี้ไม่มีมนุษย์คน
ใดจะเห็นพระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า,
แม้พระบิดา, และมีชีวิตอยู่ได้.

๒๓ บัดนี้โมเสสสอนสิ่งนี้ไว้ชัดแจ้งแก่
ลูกหลานของอิสราเอลในแดนทรูกันดาร,
และมูมานะที่จะชำระผู้คนของท่านให้
บริสุทธิ์เพื่อพวกเขาจะได้เห็นพระพักตร์
พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า;

๑๔ก คมพ. อับราฮัม.
ข คมพ. เมลคีเซเดค.
ค คมพ. โนอาห์, ผู้
ประสาทรพระในพระคัมภีร์
ไบเบิล.
๑๕ก คมพ. เอโนค.
๑๖ก คมพ. อาแบล.
ข โมเสส ๕:๒๙-๓๒.
ค คพ. ๑๐๗:๔๐-๕๗.
ง คมพ. อาดัม.
๑๗ก แอลลิมา ๑๓:๑-๑๙;

อับรา. ๒:๙, ๑๑.
คมพ. เมลคีเซเดค, ฐานะ
ปุโรหิตแห่ง.
๑๘ก คมพ. อาโรน, ฐานะ
ปุโรหิตแห่ง.
ข คมพ. อาโรน, พี่ชายของ
โมเสส.
ค คพ. ๑๓:๑.
๑๙ก คพ. ๖๓:๒๓;
๑๐๗:๑๘-๑๙.
คมพ. ความลับของพระ

ผู้เป็นเจ้าของเจ้า.
ข อับรา. ๑:๒.
๒๐ก คมพ. ศาสนพิธี.
๒๑ก คมพ. สิทธิอำนาจ;
ฐานะปุโรหิต.
๒๒ก คพ. ๖๗:๑๑.
๒๓ก อพย. ๑๙:๕-๑๑; ๓๓:๑๑.
ข คมพ. ทำ (ชำระ)
ให้บริสุทธิ์ (การ).
ค อพย. ๒๔:๙-๑๑;
คพ. ๙:๑๑.

๒๔ แต่พวกเขาทำใจแข็งกระด้าง^๑ และทนพระสิริของพระองค์^๒ ไม่ได้; ฉะนั้น, พระเจ้าในพระพิโรธ^๓ ของพระองค์, เพราะความกริ้วของพระองค์^๔ ตาลเดือดกับพวกเขา, ประทานคำมั่นว่าพวกเขาจะไม่ได้เข้าไป^๕ ในสถานพักผ่อนของพระองค์ ขณะอยู่ในแดนทุรกันดาร, ซึ่งสถานพักผ่อนนั้นคือความสมบูรณ์แห่งรัศมีภาพของพระองค์.

๒๕ ฉะนั้น, พระองค์ทรงพาโมเสส^๖ ออกจากท่ามกลางพวกเขา, และฐานะปุโรหิต^๗ คักดีสิทธิ์ด้วย;

๒๖ และฐานะปุโรหิต^๘ ที่ต่ำกว่ายังคงอยู่, ซึ่งฐานะปุโรหิต^๙ นั้นคือ กุญแจ^{๑๐} แห่งการปฏิบัติ^{๑๑} ของเหล่าเทพและพระกิตติคุณชั้นเตรียม;

๒๗ ซึ่ง พระกิตติคุณ^{๑๒} นั้นเป็นพระกิตติคุณแห่งการกลับใจ^{๑๓} และแห่งบัพติศมา^{๑๔}, และการปลดบาป^{๑๕}, และกฎ^{๑๖} ของบัญญัติทางเนื้อหนัง^{๑๗}, ซึ่งพระเจ้าในพระพิโรธของพระองค์^{๑๘} ทรงทำให้ยังคงอยู่กับเชื้อสายแห่งอาโรนในบรรดาลูกหลานของอิสราเอลจนถึงยอห์น^{๑๙}, ผู้ที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงยกขึ้น, โดยที่เปี่ยม^{๒๐}

ด้วยพระวิญญูณบริสุทธินับแต่ในครุวัฏมารดาท่าน.

๒๘ เพราะท่านรับบัพติศมา^{๒๑} ขณะที่ท่านยังอยู่ในวัยเด็ก, และได้รับแต่งตั้งสู่อำนาจ^{๒๒} นี้โดยเทพของพระเจ้าเป็นเจ้าในเวลา^{๒๓} ที่ท่านมีอายุได้แปดวัน, เพื่อลัหมาณาจักรของชาวยิว, และเพื่อทำมรรคาของพระเจ้าให้ตรง^{๒๔} ต่อหน้าผู้คนของพระองค์, เพื่อเตรียมพวกเขาไว้รับการเสด็จมาของพระเจ้า, ซึ่งในพระหัตถ์ของพระองค์^{๒๕} พลังทั้งหมด^{๒๖} มีให้ไว้.

๒๙ นอกจากนี้, ตำแหน่งของเอ็ลเดอร์และอธิการเป็นส่วนประกอบ^{๒๗} จำเป็นที่^{๒๘} เป็นของฐานะปุโรหิตระดับสูง.

๓๐ และอนึ่ง, ตำแหน่งของผู้สอนและมัคนายกเป็นส่วนประกอบ^{๒๙} จำเป็นที่^{๓๐} เป็นของฐานะปุโรหิตที่ต่ำกว่า, ซึ่งฐานะปุโรหิต^{๓๑} นี้ยืนยันบนอาโรนและบุตรทั้งหลายของท่าน.

๓๑ ฉะนั้น, ดังที่เรากล่าวเกี่ยวกับบุตรทั้งหลายของโมเสส—เพราะบุตรทั้งหลายของโมเสสและบุตรทั้งหลายของอาโรนด้วยจะถวายเครื่องบูชา^{๓๒} และเครื่องพลีบูชาอันเป็นที่ยอมรับ^{๓๓} ในพระนิเวศน์ของ

๒๔ก อพย. ๒๐:๑๘-๒๑;
 ๓๒:๘;
 ฉธบ. ๓:๒๓;
 ๑ นี. ๑๗:๓๐-๓๑, ๔๒.
 ข สดต. ๙๕:๘;
 ฮีบ. ๓:๘-๑๑;
 เจคอบ ๑:๗-๘;
 แอลมา ๑๒:๓๖.
 ค ปจส. อพย. ๓๔:๑-๒;
 กตว. ๑๔:๒๓;
 ฮีบ. ๔:๑-๑๑.
 ๒๕ก ฉธบ. ๓๔:๑-๕.

ข คมพ. เมลคีเซเดค, ฐานะปุโรหิตแห่ง.
 ๒๖ก คมพ. อาโรน, ฐานะปุโรหิตแห่ง.
 ข คพ. ๑๓:๑.
 ค คพ. ๑๐๗:๒๐.
 ๒๗ก คมพ. กลับใจ (การ).
 ข คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา.
 ค คมพ. ปลดบาป (การ).
 ง คมพ. กฎของโมเสส.
 จ ฮีบ. ๗:๑๑-๑๖.

ฉ คมพ. ยอห์น ผู้ถวายบัพติศมา.
 ข ลูกา ๑:๑๕.
 ๒๘ก อสย. ๔๐:๓;
 มธ. ๓:๑-๓;
 ยอห์น ๑:๒๓.
 ข มธ. ๒๘:๑๘;
 ยอห์น ๑๗:๒;
 ๑ ปด. ๓:๒๒;
 คพ. ๙๓:๑๖-๑๗.
 ๒๙ก คพ. ๑๐๗:๕.
 ๓๐ก คพ. ๑๒๘:๒๔.

พระเจ้า, ซึ่งพระนิเวศน์นั้นจะสร้างแต่พระเจ้าในคนรุ่นนี้, บนตำแหน่ง^๗ที่ตั้งซึ่งอุทิศไว้ดังที่เรากำหนด—

๓๒ และบุตรทั้งหลายของโมเสสและของอาโรนจะเปี่ยมด้วยรัศมีภาพ^๘ของพระเจ้า, บนภูเขา^๙ไซอันในพระนิเวศน์ของพระเจ้า, ซึ่งบุตรทั้งหลายของพวกเขาคือเจ้า; และหลายคนด้วยที่เราเรียกและส่งออกปเสริมสร้างศาสนจักร^{๑๐}ของเรา.

๓๓ เพราะผู้ใดที่ซื่อสัตย์^{๑๑}ต่อการได้รับฐานะปุโรหิต^{๑๒}ทั้งสองอย่างนี้ซึ่งเราพูดถึง, และการขยายการเรียกของพวกเขา, ย่อมถูกพระวิญญูณชำระให้บริสุทธิ์^{๑๓} จนถึงการทำให้ร่างกายของพวกเขาใหม่อีกครั้ง.

๓๔ พวกเขากลายเป็นบุตรทั้งหลายของโมเสสและของอาโรนและพงศ์พันธุ์^{๑๔}ของอับราฮัม^{๑๕}, และศาสนจักรและอาณาจักร, และผู้ที่ทรงเลือก^{๑๖}ไว้ของพระเจ้าเป็นเจ้า.

๓๕ และคนเหล่านั้นทั้งปวงด้วยที่ได้รับฐานะปุโรหิตนี้^{๑๗} ย่อมรับเรา, พระเจ้าตรีสร;

๓๖ เพราะคนที่รับผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา^{๑๘} ย่อมรับ^{๑๙}เรา;

๓๗ และคนที่รับ^{๒๐}เรา ย่อมรับพระบิดาของเรา;

๓๘ และคนที่รับพระบิดาของเรา ย่อมรับอาณาจักรแห่งพระบิดาของเรา; ฉะนั้นทุกสิ่ง^{๒๑}ที่พระบิดาของเรา มี ย่อมจะประทานแก่เขา.

๓๙ และนี่เป็นไปตามคำปฏิญาณ^{๒๒} และพันธสัญญา^{๒๓} ซึ่งเป็นของฐานะปุโรหิต.

๔๐ ฉะนั้น, คนเหล่านั้นทั้งปวงที่ได้รับฐานะปุโรหิต, ย่อมรับคำปฏิญาณ และพันธสัญญานี้^{๒๔} แห่งพระบิดาของเรา, ซึ่งเขาจะฝ่าฝืนไม่ได้, ทั้งจะเปลี่ยนแปลงไม่ได้ด้วย.

๔๑ แต่ผู้ใดที่ฝ่าฝืน^{๒๕} พันธสัญญานี้^{๒๖} หลังจากที่เขาได้รับมาแล้ว, และหันหลังให้โดยสิ้นเชิง, จะไม่ได้รับ^{๒๗} การให้ภัยจากบาปทั้งในโลกนี้และในโลกที่จะมาถึง.

๔๒ และชีวิตแก่คนทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้นผู้ไม่มาสู่ฐานะปุโรหิตนี้^{๒๘} ซึ่งเจ้าได้รับ, ซึ่งบัดนี้เรายืนยันบนเจ้าผู้ที่อยู่ในวันนี้, โดยเสียงของเราเองออกจากสวรรค์; และแม้แต่เราก็ให้มองไพร่พลบนสวรรค์ และเทพ^{๒๙} ของเรา รับมอบหมายดูแลเรื่องเกี่ยวกับเจ้า.

<p>๓๑ข คพ. ๕๗:๓. ๓๒ก คมพ. รัศมีภาพ. ข ฮับ. ๑๒:๒๒; คพ. ๗๖:๖๖; ๘๔:๒; ๑๓๓:๕๖. ค คมพ. ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์. ๓๓ก คมพ. คำควร (ความมี), คำควร (มี), คู่ควร. ข คมพ. ฐานะปุโรหิต. ค คมพ. ทำ (ชำระ) ให้บริสุทธิ์ (การ). ๓๔ก กพ. ๓:๒๓;</p>	<p>อับรา. ๒:๙-๑๑. คมพ. อับราฮัม—พงศ์พันธุ์ของอับราฮัม. ข คพ. ๑๓๒:๓๐-๓๒. คมพ. พันธสัญญาแห่งอับราฮัม. ค คมพ. ผู้ที่ทรงเลือกไว้. ๓๖ก มธ. ๑๐:๔๐-๔๒; ลูกา ๑๐:๑๖; คพ. ๑๑๒:๒๐. ๓๗ก ยอห์น ๑๓:๒๐. ๓๘ก ลูกา ๑๒:๔๓-๔๔; รม. ๘:๓๒;</p>	<p>วว. ๒๑:๗; ๓ นี. ๒๘:๑๐; คพ. ๑๓๒:๑๘-๒๐. คมพ. สูงส่ง (ความ). ๓๙ก คมพ. คำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิต. ๔๑ก คมพ. ละทิ้งความเชื่อ (การ). ข คพ. ๗๖:๓๔-๓๘; ๑๓๒:๒๗. ๔๒ก คพ. ๘๔:๘๘.</p>
--	---	--

๔๓ และเราให้บัญญัติแก่เจ้าบัดนี้ที่จะ
ระวังเกี่ยวกับตัวเจ้า, ที่จะใส่ใจอย่างเข้ม
งวดกวอดขันต่อถ้อยคำแห่งชีวิตนิรันดร์.

๔๔ เพราะเจ้าฟังดำเนินชีวิตตาม
พระคำทุกคำที่ออกจากโอษฐ์ของพระ
ผู้เป็นเจ้า.

๔๕ เพราะพระคำ^๑ของพระเจ้าเป็นความ
จริง, และสิ่งใดก็ตามที่เป็นความจริง^๒คือ
ความสว่าง, และสิ่งใดก็ตามที่เป็นความ
สว่างคือพระวิญญาณ, แม้พระวิญญาณ
ของพระเยซูคริสต์.

๔๖ และพระวิญญาณทรงให้ความสว่าง^๓
แก่มนุษย์ทุกคน^๔ที่มาในโลก; และพระ
วิญญาณทรงให้ความสว่างแก่ทุกคน
ทั่วโลก, ผู้ที่สดับฟังสุรเสียงของพระ
วิญญาณ.

๔๗ และทุกคนที่สดับฟังสุรเสียงของ
พระวิญญาณย่อมมาหาพระผู้เป็นเจ้า,
แม้พระบิดา.

๔๘ และพระบิดาทรงสอน^๕เขาถึงพันธ
สัญญา^๖ซึ่งพระองค์ทรงต่อและยืนยันไว้
บนเจ้า, ซึ่งยืนยันไว้บนเจ้าเพื่อเห็นแก่
เจ้า, และมีไว้เพื่อเห็นแก่เจ้าเท่านั้น, แต่
เพื่อเห็นแก่โลกทั้งโลก.

๔๙ และโลก^๗ทั้งโลกอยู่ในบาป, และ

ครวญครางภายใต้ความมืด^๘และภายใต้
พันธนาการแห่งบาป.

๕๐ และโดยสิ่งนี้เจ้าจะรู้ว่าพวกเขาอยู่
ภายใต้พันธนาการ^๙แห่งบาป^{๑๐}, เพราะพวก
เขาไม่ได้มาหาเรา.

๕๑ เพราะผู้ใดที่มีได้มาหาเรายอมอยู่
ภายใต้พันธนาการแห่งบาป.

๕๒ และผู้ใดที่มีได้ยอมรับเสียงของเรา
ย่อมไม่คืนเคยกับเสียงของเรา^{๑๑}, และมีได้
เป็นของเรา.

๕๓ และโดยสิ่งนี้เจ้าจะรู้จักแยกแยะคน
ชอบธรรมจากคนชั่วร้าย, และรู้ว่าโลก^{๑๒}ทั้ง
โลกครวญคราง^{๑๓}ภายใต้บาป^{๑๔}และความ
มืดแม้บัดนี้.

๕๔ และความคิดเจ้าในเวลาที่ผ่านมา
ถูกทำให้มืดเนื่องจากความไม่เชื่อ^{๑๕}, และ
เพราะเจ้าปฏิบัติอย่างเล่น ๆ กับสิ่งที่เจ้า
ได้รับมา—

๕๕ ซึ่งความถือตัว^{๑๖}และความไม่เชื่อ
นำศาสนาจักรทั้งศาสนาจักรมาอยู่ภายใต้
การกล่าวโทษ.

๕๖ และการกล่าวโทษนี้อยู่บนลูกหลาน
ของไซอัน, แม้ทั้งหมด.

๕๗ และพวกเขาจะคงอยู่ภายใต้การ
กล่าวโทษนี้จนกว่าพวกเขาจะกลับใจและ

๔๓ก ๑ นี. ๑๕:๒๓-๒๕;
คพ. ๑:๑๔.
๔๔ก ฉธบ. ๘:๓;
มธ. ๔:๔;
คพ. ๑๘:๑๑.
๔๕ก สดต. ๓๓:๔.
คพ. พระคำของพระผู้
เป็นเจ้า.
ข คพ. ความจริง.
๔๖ก คพ. มิใช่ธรรม;
สว่าง (ความ), แสงสว่าง,

แสงสว่างของพระคริสต์.
ข ยอห์น ๑:๙;
คพ. ๓๓:๒.
๔๘ก คพ. ดลใจ (การ),
แรงบันดาลใจ.
ข คพ. พันธสัญญา; พันธ
สัญญาใหม่และเป็นนิจ,
พันธสัญญาอันเป็นนิจ.
๔๙ก ๑ ยน. ๕:๑๙.
ข คพ. ความมืด,
ทางวิญญาณ.

๕๐ก กท. ๔:๙.
ข คพ. บาป.
๕๒ก ยอห์น ๑๐:๒๗.
๕๓ก คพ. โลก.
ข รม. ๘:๒๒; โมเสส ๓:๔๘.
ค คพ. ผีไฟทางโลก
(ความ).
๕๔ก คพ. ไม่เชื่อ (ความ).
๕๕ก คพ. ถือดี (ความ), ถือดี
(ความ), เปล่าประโยชน์,
อย่างไม่สมควร.

ระลึกถึงพันธสัญญา^๗ใหม่, แม้พระคัมภีร์มอรมอน^๗ และบัญญัติก่อน ๆ^๗ ซึ่งเราให้พวกเขาไว้, มิใช่เพียงเพื่อกล่าว, แต่เพื่อทำตามสิ่งนั้นซึ่งเราเขียนไว้—

๕๘ เพื่อพวกเขาจะนำผลอัน สมกับอาณาจักรแห่งพระบิดาของพวกเขาออกมา; มิฉะนั้นแล้วและการพิพากษายังคงมีอยู่เพื่อกระหน่ำลงบนลูกหลานของไซอัน.

๕๙ เพราะลูกหลานของอาณาจักรจะทำให้แผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ของเราสกปรกหรือ? ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ไม่เลย.

๖๐ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้าผู้ที่บัดนี้ได้ยินถ้อยคำ^๗ ของเรา, ซึ่งเป็นเสียงของเรา, เจ้าเป็นสุขแล้วตราบนานเท่าที่เจ้ารับสิ่งเหล่านี้;

๖๑ เพราะเราจะให้ภัย^๗ เจ้าเกี่ยวกับบาปของเจ้าพร้อมด้วยบัญญัติข้อนี้—คือเจ้าคงอยู่มั่นคงในความคิดเจ้าในความสำรวม^๗ และวิญญาณแห่งการสวดอ้อนวอน, ในการแสดงประจักษ์พยานแก่ทั่วโลกถึงเรื่องเหล่านี้ซึ่งสื่อสารมาถึงเจ้า.

๖๒ ฉะนั้น, เจ้าจงไป^๗ ทั่วโลก; และยังที่ใดก็ตามที่เจ้าไปไม่ได้เจ้าพึงส่งไป, เพื่อประจักษ์พยานจะออกจากเจ้าไปทั่วโลกถึงชาวโลกทุกคน.

๖๓ และดังที่เรากล่าวแก่อัครสาวกทั้งหลายของเราในใจ, แม้ฉันนั้นเรากล่าวแก่เจ้า, เพราะเจ้าเป็นอัครสาวก^๗ ทั้งหลายของเรา, แม้มหาบุรุษิตของพระเจ้า^๗ เป็นเจ้า; เจ้าเป็นคนเหล่านั้นที่พระบิดาของเราประทาน^๗ แก่เรา; เจ้าเป็นเพื่อน^๗ ของเรา;

๖๔ ฉะนั้น, ดังที่เรากล่าวแก่อัครสาวกทั้งหลายของเรา เรากล่าวแก่เจ้าอีก, ว่าทุกจิตวิญญาณ^๗ ที่เชื่อ^๗ ในถ้อยคำของเจ้า, และรับบัพติศมาด้วยน้ำเพื่อการปลดบาป^๗, จะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์^๗.

๖๕ และเครื่องหมาย^๗ เหล่านี้จะติดตามคนเหล่านั้นที่เชื่อ—

๖๖ ในนามของเราพวกเขาจะทำงาน^๗ อันน่าพิศวงหลายอย่าง;

๖๗ ในนาม^๗ ของเราพวกเขาจะขับเหล่ามาร;

๖๘ ในนามของเราพวกเขาจะรักษา^๗ คนป่วย;

๖๙ ในนามของเราพวกเขาจะเปิดตาของคนตาบอด, และเปิดหูของคนหูหนวก;

๗๐ และลิ้นของคนใบ้จะพูด;

๗๑ และหากมนุษย์คนใดจะวางยาพิษ^๗ แก่พวกเขา มันจะไม่ทำอันตรายพวกเขา;

๕๗ก ยรม. ๓๑:๓๑-๓๔.
ข คมพ. พระคัมภีร์มอรมอน.
ค ๑ นี. ๑๓:๔๐-๔๑.
ง ยากอบ ๑:๒๒-๒๕;
คพ. ๔:๒๑-๒๕.
๖๐ก คพ. ๑๘:๓๔-๓๖.
๖๑ก ดนล. ๓:๕.
คมพ. ให้ภัย.
ข คพ. ๔๓:๓๔; ๘๘:๑๒๑;
๑๐๐:๗.
๖๒ก มาระโก ๑๖:๑๕;

คพ. ๑:๒-๕.
คมพ. งานเผยแผ่ศาสนา.
๖๓ก คมพ. อัครสาวก.
ข ๓ นี. ๑๕:๒๔;
คพ. ๕:๔๑-๔๒.
ค ยอห์น ๑๕:๑๓-๑๕;
คพ. ๙:๓:๔๕.
๖๔ก คมพ. จิตวิญญาณ.
ข มาระโก ๑๖:๑๕-๑๖.
คมพ. เชื่อ (ความ).
ค คมพ. ปลดบาป (การ).
ง คมพ. ของประทานแห่ง

พระวิญญาณบริสุทธิ์.
๖๕ก มาระโก ๑๖:๑๗-๑๘.
คมพ. เครื่องหมาย.
๖๖ก คมพ. งาน (ทั้งหลาย).
๖๗ก มธ. ๑๗:๑๔-๒๑.
๖๘ก คมพ. รักษา, รักษาให้หาย (การ).
๗๑ก มาระโก ๑๖:๑๘;
กิจการ ๒๘:๓-๕;
คพ. ๒๔:๑๓;
๑๒๔:๙๘-๑๐๐.

๗๒ และ พิษ ของ งู จะ ไม่มี พลัง ทำ ออันตราย พวก เขา.

๗๓ แต่ บัญญัติ ข้อ หนึ่ง เรา ให้ แก่ พวก เขา, ว่า พวกเขา จะ ไม่ ให้ออวต^๑ ตน ถึง เรื่อง เหล่า นี้, ทั้ง ไม่ พุด เรื่อง เหล่า นี้ ต่อ หน้า โลก; เพราะ เรื่อง เหล่า นี้ ให้ ไว้ แก่ เจ้า เพื่อ ประโยชน์ ของ เจ้า และ เพื่อ ความ รอด.

๗๔ ตามจริง แล้ว, ตามจริง แล้ว, เรากล่าว แก่ เจ้า, คน เหล่า นั้น ที่ หา เชื่อ ใน ถ้อยคำ ของ เจ้า ไม่, และ ไม่ รับ บัพติศมา^๒ ใน น้ำ ใน นาม ของ เรา, เพื่อ การ ปลดบาป ของ พวก เขา, เพื่อ พวกเขา จะ ได้รับ พระ วิญญาณ บริสุทธิ์, จะ อภัย มงคล^๓, และ จะ ไม่ เข้า มา ใน อาณาจักร แห่ง พระ บิดา ของ เรา ที่ ซึ่ง พระ บิดา ของ เรา และ เรา อยู่.

๗๕ และ การ เปิด เผย นี้ ถึง เจ้า, และ บัญญัติ, มี ผล นับ แต่ โมง นี้ กับ ทั้ง โลก, และ พระ กิตติคุณ มา ถึง คน ทั้ง ปวง ที่ ยัง ไม่ รับ.

๗๖ แต่, ตามจริง แล้ว เรากล่าว แก่ คน เหล่า นั้น ทั้ง ปวง แก่ ผู้ ที่ อาณาจักร มี ให้ ไว้—จาก เจ้า สิ่ง นี้ ต้อง นำ ไป สั่ง สอน แก่ พวก เขา, เพื่อ พวกเขา จะ กลับ ใจ จาก งาน ชั่วร้าย ครั้ง ก่อน ๆ ของ พวก เขา; เพราะ พวกเขา จะ ถูก ดำ หนิ เนื่องจาก ใจ ชั่ว ของ พวกเขา ที่ ไม่ เชื่อ, และ พี่น้อง ของ เจ้า ใน ไซอัน เพราะ การ กบฏ ของ พวกเขา ต่อ เจ้า ใน เวลา ที่ เรา ส่ง เจ้า ไป.

๗๗ และ หนึ่ง เรากล่าว แก่ เจ้า, เพื่อน ทั้ง

หลาย ของ เรา, เพราะ นับ แต่ นี้ ไป เรา จะ เรียก เจ้า ว่า เพื่อน, เป็น สิ่ง จำ เป็น ที่ เรา จะ ให้ บัญญัติ ข้อ นี้ แก่ เจ้า, เพื่อ เจ้า จะ กลาย เป็น แม่ ดั่ง เพื่อน เรา ใน วัน เวลา เมื่อ เรา อยู่ กับ พวกเขา, ขณะ เดิน ทาง สั่ง สอน กิตติคุณ ใน อำนาจ ของ เรา;

๗๘ เพราะ เรา หาย อม ให้ พวก เขา มี กระเป๋ าเงิน^๔ หรือ กระเป๋ า สัมภาระ ไม่, ไม่ ทั้ง เสื้อ นอก สอง ตัว.

๗๙ ดู เกิด, เรา ส่ง เจ้า ออก ไป พิสูจน์ โลก, และ คน งาน มี ค่า สัมกับ ค่า จ้าง^๕ ของ เขา.

๘๐ และ มนุษย์ คน ใด ที่ จะ ไป สั่ง สอน^๖ กิตติคุณ นี้ ของ อาณาจักร, และ ไม่ สัม เพลว ที่ จะ ช้อ สัตย์ ต่อ ไป ใน สิ่ง ทั้ง ปวง, จะ ไม่ เห็น อย ล้ำ ใน ความ คิด, ทั้ง ไม่ มี ดม น, ใน ร่าง กาย, แขน ขา, หรือ ข้อ ต่อ; และ ผม^๗ บน ศีรษะ ของ เขา สัก เส้น เดียว ก็ จะ ไม่ ร่วง ลง พ้น โดย ไม่ สั่ง เกิด เห็น. และ พวกเขา จะ ไม่ หิว อย, หรือ กระทบ ภัย.

๘๑ ฉะนั้น, เจ้า อย คิด ถึง วัน พ รุ่ง, ว่า เจ้า จะ กิน อย ไร, หรือ เจ้า จะ ดื่ ม อย ไร, หรือ เจ้า จะ เอา อย ไร มา ห่อ หุ้ม กาย.

๘๒ เพราะ, จง พิจารณา พลับ พลึง ใน พุง, ว่า มัน เติบ โต อย ไร, มัน ไม่ ทำงาน, ทั้ง ไม่ ปั่น ด้าย; และ อาณาจักร ทั้ง หลาย ของ โลก, ใน ความ รุ่ง รโรจ น์ ทั้ง หมด, ก็ มิ ได้ รับ การ ตก แต่ง เหมือน ต้น ไม้ เหล่า นี้ สัก ต้น.

๘๓ เพราะ พระ บิดา^๘ ของ เจ้า, ผู้ ประทับ

๗๓ก คพ. ๑๐๕:๒๔.
คพพ. จง หอง (ความ), ถือ ดี (ความ), สำ พอง (ความ).
๗๔ก ๒ น้. ๓:๒๓;
คพ. ๗๖:๕๐-๕๒.

คพพ. บัพติศมา, ให้ บัพ ติศมา—จำ เป็น.
ข ย อ ห็น ๓:๑๘.
๗๘ก มธ. ๑๐:๙-๑๐;
คพ. ๒๔:๑๘.
๗๙ก คพ. ๓๑:๕.

๘๐ก คพพ. งาน เผยแผ่ ศาสนา.
ข คพพ. พระ กิตติคุณ.
ค ลู กา ๒๑:๑๘.
๘๑ก มธ. ๖:๒๕-๒๘.
๘๓ก คพพ. พระ บิดา ใน สวรรค์.

อยู่ในสวรรค์, ทรงรู้ว่าเจ้าขาดแคลนสิ่งทั้งหลายทั้งปวงนี้.

๘๔ ฉะนั้น, ให้วันพรุ่งนี้คิดถึงเรื่องต่าง ๆ ของมันเอง.

๘๕ ทั้งเจ้าอย่าคิดว่าไว้ก่อนว่า เจ้าจะกล่าวอะไร; แต่จงสั่งสม ถ้อยคำแห่งชีวิตไว้ในความคิดเจ้าเสมอไป, และจะให้ข้ามันแก่เจ้าในโมงนั้นเอง ส่วนนั้นที่จะแบ่งสรรให้แก่มนุษย์ทุกคน.

๘๖ ฉะนั้น, อย่าให้คนใดในบรรดาพวกเจ้า, ซึ่งออกไปประกาศพระกิตติคุณนี้ของอาณาจักร, ตั้งแต่โมงนี้ นำกระเป่าเงินหรือกระเป่าสัมภาระไป, เพราะบัญญัตินี้มีให้สำหรับคนซื่อสัตย์ทั้งปวงผู้ได้รับเรียกจากพระเจ้าเป็นเจ้าในศาสนจักรมาสู่การปฏิบัติศาสนกิจ.

๘๗ ดูเถิด, เราส่งเจ้าออกไปเพื่อว่ากล่าวโลกถึงการกระทำไม่ชอบธรรมทั้งปวงของพวกเขา, และเพื่อสอนพวกเขาถึงการพิพากษาซึ่งจะมาถึง.

๘๘ และผู้ใดที่รับเจ้า, ที่นั่นเราจะอยู่ด้วย, เพราะเราจะไปเบื้องหน้าเจ้า. เรา จะอยู่ทางขวามือเจ้าและทางซ้ายเจ้า, และพระวิญญาณของเราจะอยู่ในใจเจ้า, และเหล่าเทพของเราห้อมล้อมเจ้า, เพื่อประคองเจ้าไว้.

๘๙ ผู้ใดที่รับเจ้าย่อมรับเรา; และคน

คนนั้นจะเลี้ยงอาหารเจ้า, และห่อหุ้มเจ้า, และให้เงินตราเจ้า.

๙๐ และคนที่เลี้ยงอาหารเจ้า, หรือห่อหุ้มเจ้า, หรือให้เงินตราเจ้า, จะไม่มีทางสูญเสียรางวัลของเขาเลย.

๙๑ และคนที่หาทำสิ่งเหล่านี้ไม่มีใช้สานุศิษย์ของเรา; โดยการนี้ เจ้าจะรู้ว่าใครเป็นสานุศิษย์ของเรา.

๙๒ คนที่หารับเจ้าไม่, เจ้าจงไปจากเขาลำพังพวกตัวเอง, และล้างเท้าของเจ้าแม่ด้วยน้ำ, น้ำบริสุทธิ์, ไม่ว่าร้อนหรือหนาว, และแสดงประจักษ์พยานถึงสิ่งนี้ต่อพระบิดาของเจ้าซึ่งประทับอยู่ในสวรรค์, และอย่ากลับไปหาคนคนนั้นอีก.

๙๓ และในหมู่บ้านหรือเมืองใดก็ตามที่เจ้าเข้าไป, จงทำอย่างเดียวกัน.

๙๔ กระนั้นก็ตาม, จงค้นหาอย่างขยันหมั่นเพียรและอย่ายังไว้; และวิบัติแก่บ้านหลังนั้น, หรือหมู่บ้าน หรือเมืองนั้นที่ปฏิเสธเจ้า, หรือถ้อยคำของเจ้า, หรือประจักษ์พยานของเจ้าเกี่ยวกับเรา.

๙๕ วิบัติ, เรากล่าวอีก, แก่บ้านหลังนั้น, หรือหมู่บ้านหรือเมืองนั้นที่ปฏิเสธเจ้า, หรือถ้อยคำของเจ้า, หรือประจักษ์พยานของเจ้าถึงเรา;

๙๖ เพราะเรา, พระผู้ทรงฤทธานุภาพ,

<p>๘๓ข มธ. ๖:๘. ๘๔ก มธ. ๖:๓๔. ๘๕ก มธ. ๑๐:๑๙-๒๐; ลูกา ๑๒:๑๑-๑๒; คพ. ๑๐๐:๖. ข ๒ นี. ๓๑:๒๐; แอลลิมา ๑๗:๒-๓; คพ. ๖:๒๐; ๑๑:๒๑-๒๖.</p>	<p>ค มพ. ครุ่นคิด, ไตร่ตรอง. ค คมพ. สอน, ผู้สอน—การ สอนด้วยพระวิญญาณ. ๘๖ก มธ. ๒๔:๔๔-๔๖; คพ. ๕๘:๒๖-๒๙; ๑๐๗:๙๙-๑๐๐. ๘๗ก คมพ. งานเผยแผ่ศาสนา. ๘๘ก มธ. ๑๐:๔๐; ยอห์น ๑๓:๒๐.</p>	<p>ข คพ. ๘๔:๔๒. คมพ. บุตรสวรรค์, เทพ. ๙๐ก มธ. ๑๐:๔๒; มาระโก ๙:๔๑. ๙๑ก ยอห์น ๑๓:๓๕. ๙๒ก มธ. ๑๐:๔๔; ลูกา ๙:๕; คพ. ๖๐:๑๕. ๙๖ก คมพ. ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์.</p>
--	--	--

วางมือของเราไว้บนประชาชาติ, เพื่อ
โยย พวกเขา เพราะความชั่วร้าย ของ
พวกเขา.

๙๗ และภัยพิบัติจะออกไป, และมันจะ
ไม่ถูกนำออกไปจากแผ่นดินโลกจนกว่า
เราจะทำงานของเราเสร็จ, ซึ่งจะตัดให้
สั้นลง ในความชอบธรรม—

๙๘ จนกว่าคนทั้งปวงจะรู้จักเรา, ผู้
ที่เหลืออยู่, แม้จากต่ำต้อยที่สุดจนถึง
สูงส่งที่สุด, และจะเปี่ยมด้วยความรู้
เกี่ยวกับพระเจ้า, และจะเห็น ด้วยตา
ตนเอง, และจะเปล่งเสียงของพวกเขา,
และจะประสานเสียงร้องเพลงใหม่^๗,
มีความว่า:

๙๙ พระเจ้าทรงนำไซอันกลับมาอีก;
พระเจ้าทรงไถ่ผู้คนของพระองค์,
อิสราเอล,^๘
ตามการเลือก^๙ แห่งพระคุณ,^{๑๐}
ซึ่งบังเกิดขึ้นโดยศรัทธา
และพันธสัญญา^{๑๑} ของบรรพบุรุษ
พวกเขา.

๑๐๐ พระเจ้าทรงไถ่ผู้คนของพระองค์;
และชาตानถูกพันธนาการ^{๑๒} และเวลา
ไม่มีอีกต่อไป.
พระเจ้าทรงรวมสิ่งทั้งปวงเป็นหนึ่ง
เดียว^{๑๓}.

พระเจ้าทรงนำไซอัน^{๑๔} มาจาก
เบื้องบน.

พระเจ้าทรงนำไซอันขึ้นมาจาก
เบื้องล่าง.

๑๐๑ แผ่นดินโลก^{๑๕} จับครรภ์ และคลอด
พลังของนาง;

และความจริงสถาปนาไว้ในอุทร
ของนาง;

และสวรรค์^{๑๖} یمให้นาง;
และท่อหุ้มนางไว้ด้วยรัศมีภาพ^{๑๗} แห่ง

พระเจ้าเป็นเจ้าของนาง;
เพราะพระองค์ทรงยืนท่ามกลาง
ผู้คนของพระองค์.

๑๐๒ รัศมีภาพ, และ เกียรติ, และ
เดชานูภาพ, และพลัง,

เป็นของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเรา;
เพราะพระองค์ทรงเปี่ยมด้วย

พระเมตตา^{๑๘},
ความยุติธรรม, พระคุณและความ
จริง, และความสงบสุข^{๑๙},

ตลอดกาลและตลอดไป, เอเมน.

๑๐๓ และอนึ่ง, ตามจริงแล้ว, ตามจริง
แล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เป็นสิ่งจำเป็นที่
ทุกคนซึ่งออกไปประกาศกิตติคุณอัน
เป็นนิจของเรา, ว่าตราบเท่าที่พวกเขาจะมี
ครอบครัว, และได้ รับเงินตราเป็นของ

๙๖ข คพ. ๑:๑๓-๑๔.
ค คมพ. ชั่ว, ชั่วร้าย (ความ).
๙๗ก มธ. ๒๔:๒๒.
๙๘ก อสย. ๕:๒:๘.
ข สดต. ๙๖:๑;
ว. ๑๕:๓;
คพ. ๒๕:๑๒; ๑๓๓:๕๖.
คมพ. บัพขาน, ร้อง,
ร้องเพลง.
๙๙ก ว. ๕:๙, คพ. ๔๓:๒๙.
ข คมพ. อิสราเอล.

ค คมพ. เลือก (การ), เลือก
(ได้รับ), เลือกไว้ (กริยา).
ง คมพ. พระคุณ.
จ คมพ. พันธสัญญาแห่งอับ-
ราฮัม.
๑๐๐ก ว. ๒๐:๒-๓;
คพ. ๔๓:๓๑; ๔๕:๕๕;
๘๘:๑๐.
ข อฟ. ๑:๑๐;
คพ. ๒๗:๑๓.
ค คพ. ๔๕:๑๑-๑๔;

โมเสส ๗:๖๒-๖๔.
คมพ. ไซอัน.
ง คพ. ๗๖:๑๒; ๘๘:๙๖.
๑๐๑ก คมพ. แผ่นดินโลก.
ข คมพ. รัศมีภาพ.
๑๐๒ก คมพ. เมตตา (ความ,
พระ, มี).
ข คมพ. สงบ (ความ),
สงบสุข (ความ), สันติ,
สันติสุข.

ขวัญ, ว่าพวกเขาจะส่งมันไปให้คนเหล่านั้นหรือใช้มันเพื่อประโยชน์ของคนเหล่านั้น, ตามที่พระเจ้าจะทรงแนะนำพวกเขา, เพราะเราเห็นว่าดีดังนั้น.

๑๐๔ และให้คนเหล่านั้นทั้งปวงผู้ที่ไม่มีครอบครัว, ผู้ที่ได้รับเงินตรา^๑, ส่งมันไปยังอธิการในไซอัน, หรือไปยังอธิการในโอไฮโอ, เพื่อจะอุทิศถวายสำหรับการเปิดเผยต่าง ๆ ออกมาและการพิมพ์สิ่งเหล่านั้น, และสำหรับการสถาปนาไซอัน.

๑๐๕ และหากคนใดจะให้เสื้อนอก, หรือเสื้อผ้าชุดหนึ่งแก่ผู้ใดในพวกเจ้า, จงนำตัวเก่าไปให้คนจน^๒, และไปตามทางของเจ้าด้วยความชื่นชมยินดี.

๑๐๖ และหากคนใดในบรรดาพวกเจ้ามั่นคงในพระวิญญาณ, ก็ให้เขาพา^๓ไปกับเขาด้วย เขาคนนั้นที่อ่อนแอ, เพื่อเขาจะได้รับการจรรโลงใจในความอ่อนโยน^๔ ทั้งปวง, เพื่อเขาจะกลายเป็นคนที่เข้มแข็งเช่นกัน.

๑๐๗ ฉะนั้น, จงพาไปกับเจ้าคนเหล่านั้นที่ได้รับแต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิตที่ต่ำกว่า^๕, และส่งพวกเขาไปก่อนเจ้าเพื่อนัดหมาย, และเพื่อเตรียมทาง, และเพื่อไปตามนัดหมายที่ตัวเจ้าเองไม่สามารถไปได้.

๑๐๘ ดูเถิด, นี่คือนิติที่อัครสาวกของเรา, ในสมัยโบราณ, เสริมสร้างศาสนจักรของเราให้แก่เรา.

๑๐๙ ฉะนั้น, ให้มนุษย์ทุกคนยืนอยู่ในหน้าที่ของตนเอง, และทำงานในการเรียกของตนเอง; และอย่าให้ศิรัษะกล่าวแก่เท้าว่ามันไม่ต้องการเท้า; เพราะหากปราศจากเท้าร่างกายจะสามารถยืนได้อย่างไรเล่า?

๑๑๐ ร่างกายก็เช่นกันต้องการอวัยวะทุกอย่าง, เพื่อทั้งหมดจะได้รับการจรรโลงใจจากกัน, เพื่อจะรักษาระบบให้สมบูรณ์.

๑๑๑ และดูเถิด, มหาปุโรหิต^๖ควรเดินทาง, และเอลเดอร์ด้วย, และปุโรหิต^๗ที่ต่ำกว่าด้วย; แต่ควรกำหนดให้มัคนายก^๘และผู้สอน^๙ดูแล ศาสนจักร, ให้เป็นผู้ปฏิบัติศาสนกิจประจำอยู่กับศาสนจักร.

๑๑๒ และอธิการ, นูเวล เค. วิทนี, ควรเดินทางไปรอบ ๆ ด้วย และในบรรดาหน่วยทั้งปวงของศาสนจักร, โดยค้นหาคนจนเพื่อเก็บกู้^{๑๐}ในความขาดแคลนของพวกเขาโดยทำให้คนรวย และคนจองหองอ่อนน้อมถ่อมตน^{๑๑}.

๑๑๓ เขาควรจ้างตัวแทน^{๑๒}ด้วยเพื่อให้มาดูแลและทำกิจธุระทางโลกของเขาตั้งที่เขาจะแนะนำ.

๑๑๔ กระนั้นก็ตาม, ให้อธิการไปเมืองนิวยอร์ก, เมืองอัลบานีด้วย, และเมืองบอสตันด้วย, และเตือนผู้คนในเมืองเหล่านั้นด้วยเสียงของพระกิตติคุณ, ด้วยเสียงอันดัง, ถึงหยายนะ^{๑๓}และความพินาศ

<p>๑๐๔ก คพ. ๕:๘-๙, ๑๒-๑๓. ๑๐๕ก คมพ. คนจน, คนยากจน, จน, ยากจน—ยากจนในทรัพย์สินทางโลก. ๑๐๖ก คมพ. ผูกมิตร. ข คมพ. อ่อนน้อม (ความมีใจ), อ่อนน้อม (ความสุภาพ), อ่อนโยน</p>	<p>(คน, ความ). ๑๐๗ก คมพ. อาโรน, ฐานะปุโรหิตแห่ง. ๑๑๐ก ๑ ครี. ๑๒:๑๒-๑๓. ๑๑๑ก คมพ. มหาปุโรหิต. ข คมพ. ปุโรหิต, ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน. ค คมพ. มัคนายก.</p>	<p>ง คมพ. ผู้สอน, ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน. จ คมพ. เผ่า, เผ่าดู, เผ่ารอ. ๑๑๒ก คมพ. ความผาสุก. ข คพ. ๕:๖:๑๖. ๑๑๓ก คพ. ๙:๑:๒๒. ๑๑๔ก คพ. ๑:๑๓-๑๔.</p>
---	--	--

สิ่งซึ่งรอคอยพวกเขาหากพวกเขาปฏิบัติ-
เสธสิ่งเหล่านี้.

๑๑๕ เพราะหากพวกเขาปฏิบัติเสธสิ่งเหล่านี้
นี้โม่งแห่งการพิพากษาของพวกเขาก็ใกล้
เข้ามาแล้ว, และบ้านพวกเขาจะถูกทิ้งให้อ้าง
ร้าง^๑แก่พวกเขา.

๑๑๖ ให้เขาวางใจ^๒ในเราและเขาจะไม่
ถูกทำให้จำนน^๓; และผม^๔บนศิรัษะของ
เขาสักเส้นเดียวก็จะมีร่วงลงพื้นโดยไม่
สังเกตเห็น.

๑๑๗ และตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า,
ผู้รับใช้ที่เหลือของเรา, เจ้าจงออกไปตั้งที่
สภาการณ์ของเจ้าจะอำนาจ, ในการเรียก
ต่าง ๆ ของเจ้า, ไปยังเมืองและหมู่บ้านที่
ยิ่งใหญ่และสำคัญ, โดยตำหนิโลกในความ
ชอบธรรมถึงความไม่ชอบธรรมและการ

กระทำที่อาชกรรมทั้งปวงของพวกเขา, โดย
บอกให้ชัดเจนและให้เข้าใจถึงภัยนะแห่ง
ความน่าชิงชังในวันเวลาสุดท้าย.

๑๑๘ เพราะ, ด้วยเจ้าพระเจ้าพระเจ้าผู้ทรง
ฤทธานุภาพตรีสุ, เราจะนึก^๕อาณาจักรทั้ง
หลายของพวกเขา; เราจะไม่เพียงเขย่า^๖
แผ่นดินโลก, แต่ฟ้าสวรรค์ที่ดารดาษ
ด้วยดวงดาวก็จะสะเทือน.

๑๑๙ เพราะเรา, พระเจ้า, ยืนมือของเรา
ออกไปแสดงเดชานุภาพแห่งสวรรค์; เจ้า
จะเห็นสิ่งนั้นไม่ได้ในตอนนั้น, แต่อีกสัก
หน้อยเถิดและเจ้าจะเห็นสิ่งนั้น, และ
รู้ว่าเราดำรงอยู่, และว่าเราจะมา^๗และ
ปกครอง^๘กับผู้คนของเรา.

๑๒๐ เราคืออัลฟาและโอเมกา^๙, ปฐม
และอวสาน. เอเมน.

ภาค ๘๕

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไอโอ,
วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๘๓๒ (History of the Church, 1:298-299). ภาคนี้คือ
บางส่วนจากจดหมายของท่านศาสดาพยากรณ์ถึงดับเบิลยู. ดับเบิลยู. เฟลล์ส, ผู้
อาศัยอยู่ในอินดีเพนเดนซ์, รัฐมิสซูรี. จดหมายฉบับนี้ให้ไว้เพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับ
วิสุทธิชนเหล่านั้นที่ย้ายไปไซอันแต่ไม่ได้รับมรดกของพวกเขาตามระเบียบที่ก่อตั้ง
ไว้ในศาสนจักร.

๑-๕, มรดกทั้งหลายในไซอันต้องได้รับ
โดยผ่านการอุทิศถวาย; ๖-๑๒, วิสุทธิชน

จะรับมรดกของพวกเขาในไซอันจาก
บุคคลที่มีพละกำลังและแข็งแรงคนหนึ่ง.

<p>๑๑๕ก ลูกา ๑๓:๓๕. ๑๑๖ก คมพ. วางใจ (ความ). ข สดต. ๒๒:๕; ๑ ปต. ๒:๖. ค มธ. ๑๐:๒๙-๓๑. ๑๑๘ก ดนล. ๒:๔๔-๔๕. ข โยเอล ๒:๑๐;</p>	<p>คพ. ๔๓:๑๘; ๔๕:๓๓, ๔๘; ๘๘:๘๗, ๙๐. คมพ. ยุคสุดท้าย, วันเวลา สุดท้าย; เครื่องหมายแห่ง กาลเวลา. ๑๑๙ก คพ. ๑:๑๒, ๓๕-๓๖;</p>	<p>๒๙:๙-๑๑; ๔๕:๕๙. คมพ. เสด็จมาครั้งที่สอง ของพระเยซูคริสต์ (การ). ข คมพ. มิลเลเนียม. ๑๒๐ก คมพ. อัลฟาและโอเมกา.</p>
--	--	---

๖ ป็นหน้าที่ของพนักงานของพระเจ้า, ผู้ที่พระองค์ทรงกำหนดไว้, ที่จะเขียนประวัติ, และบันทึก "ทั่วไปของศาสนจักรเกี่ยวกับสิ่งทั้งปวงที่เกิดขึ้นในไซอัน, และเกี่ยวกับคนทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้น ผู้ที่อุทิศถวาย" ทรัพย์สิน, และได้รับมรดกจากอริการตามกฎ;

๒ และวิถีชีวิตของพวกเขา, ศรัทธาของพวกเขา, และงานด้วย; และเกี่ยวกับผู้ละทิ้งความเชื่อด้วยซึ่งละทิ้งความเชื่อ หลังจากได้รับมรดกของพวกเขาแล้ว.

๓ สิ่งนี้ตรงกันข้ามกับพระประสงค์และพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าที่คนเหล่านั้นผู้มิได้รับมรดกของพวกเขาโดยการอุทิศถวาย", สอดคล้องกับกฎของพระองค์, ซึ่งพระองค์ประทานไว้, เพื่อพระองค์จะทรงเก็บส่วนสิบ จากผู้คนของพระองค์, เพื่อเตรียมพวกเขาให้พร้อมรับวันแห่งการแก้แค้น และเผาไหม้, โดยจะมีชื่อพวกเขาบันทึกไว้ กับผู้คนของพระเจ้า.

๔ ทั้งไม่ให้บันทึกลำดับการสืบเชื้อสายของพวกเขาไว้, หรือไม่ให้มีไว้ ณ ที่ใดที่จะพบได้ในบันทึกหรือประวัติใดของศาสนจักร.

๕ ชื่อพวกเขาจะไม่มีใครพบเห็น, ทั้งชื่อบิดา, และชื่อลูก ๆ ว่ามีเขียนไว้ในหนังสือ"

แห่งกฎของพระเจ้าเป็นเจ้า, พระเจ้าจอมโยธาตรัส.

๖ แท้จริงแล้ว, เสียงสงบแผ่วเบา" ตรัสไว้ดังนี้, ซึ่งกระซิบผ่านและเสียดแทง" สิ่งทั้งปวง, และบ่อยครั้งทรงทำให้กระดูกข้าพเจ้าสั่นขณะที่ทรงแสดงให้ประจักษ์, โดยตรัสว่า:

๗ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือเรา, พระเจ้าพระเจ้าเป็นเจ้า, จะส่งบุคคลที่มีพลังและแข็งแรงคนหนึ่ง, ซึ่งถือคทาแห่งอำนาจในมือเขา, ห่อหุ้มด้วยความสว่างเป็นอาภรณ์, ผู้ที่ปากของเขาจะเอ่ยถ้อยคำ, ถ้อยคำนิรันดร์; ขณะที่อุทรของเขาจะเป็นต้นสายแห่งสังฆกรรม, เพื่อวางระเบียบครวเรือนของพระเจ้าเป็นเจ้า, และเพื่อจัดการมรดกทั้งหลายโดยจัดสรรเป็นแปลง ๆ ให้วิสุทธิชนผู้ที่พบว่าชื่อของพวกเขา, และชื่อบิดาของพวกเขา, และชื่อลูก ๆ ของพวกเขา, บันทึกไว้ในหนังสือแห่งกฎของพระเจ้า;

๘ ในขณะที่ชายผู้นั้น, ผู้ได้รับเรียกจากพระเจ้าเป็นเจ้าและกำหนดไว้, ผู้ที่ยืนมือเขาออกไปประคองหีบ" ของพระเจ้าเป็นเจ้ามิให้ตก, จะล้มโดยลูกศรแห่งความตาย, ดั่งต้นไม้ที่ถูกบันด้วยลูกศรแห่งสายฟ้าฟาดอันเจิดจ้า.

๙ และคนทั้งปวงเหล่านั้นที่ไม่พบว่ามีเขียนอยู่ในหนังสือแห่งความทรงจำ"

๘๕ ๑ก คพ. ๒๑:๑;
 ๔๗:๑; ๖๙:๓-๖.
 ข คพ. ๔๒:๓๐-๓๕.
 ๓ก คมพ. อุทิศ, อุทิศถวาย (การ).
 ข คมพ. ส่วนสิบ (การจ่าย).
 ค มลค. ๓:๑๐-๑๑, ๑๗;

คพ. ๙๗:๒๕-๒๖.
 ๕ก คมพ. หนังสือแห่งชีวิต.
 ๖ก ๑ พกษ. ๑๙:๑๑-๑๒;
 ฮีล. ๕:๓๐-๓๑;
 ๓ นี. ๑๑:๓-๗.
 ข ฮีบ. ๔:๑๒.
 ๘ก ๒ ซมอ. ๖:๖-๗;

๑ พศค. ๑๓:๙-๑๐.
 คมพ. หีบพันธสัญญา.
 ๙ก ๓ นี. ๒๔:๑๖;
 โมเสส ๖:๕-๖.
 คมพ. หนังสือแห่งความทรงจำ.

จะไม่พบมรดกอันใดเลยในวันนั้น, แต่พวกเขาจะถูกสืบเป็นขึ้น ๆ, และจะทรงกำหนดส่วนของพวกเขาไว้ในบรรดาพวกที่ไม่เชื่อ, ที่ซึ่งมีการพิลาปรำพันและการขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน."

๑๐ สิ่งเหล่านี้ข้าพเจ้าหาพูดด้วยตัวข้าพเจ้าเองไม่; ฉะนั้น, ดังที่พระเจ้ารับสั่ง, พระองค์จะทรงทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลด้วย.

๑๑ และคนเหล่านั้นที่เป็นของฐานะ

ปุโรหิตระดับสูง, ซึ่งชื่อพวกเขาไม่พบว่าเขียนไว้ในหนังสือแห่งกฎ, หรือพบว่าละทิ้งความเชื่อ, หรือถูกตัดขาดจากศาสนจักร, และฐานะปุโรหิตที่ต่ำกว่าด้วย, หรือสมาชิก, ในวันนั้นจะไม่พบมรดกในบรรดาวิสุทธิชนของพระเจ้าผู้สูงสุด;

๑๒ ฉะนั้น, จะบังเกิดกับพวกเขาตั้งที่บังเกิดกับลูกหลานของปุโรหิต, ตามที่จะพบว่ามันที่กไว้ในบทที่สองและข้อหกสิบเอ็ดและหกสิบสองของเอเสรา.

ภาค ๘๖

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสตราจารย์, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไอโอ, วันที่ ๖ ธันวาคม ค.ศ. ๑๘๓๒ (History of the Church, 1:300). การเปิดเผยครั้งนี้ได้รับขณะท่านศาสตราจารย์ทบทวนและแก้ไขต้นฉบับงานแปลพระคัมภีร์ไบเบิล.

๑-๗, พระเจ้าประทานความหมายของคำอุปมาเรื่องข้าวสาลีกับข้าวละมาน; ๘-๑๑, พระองค์ทรงอธิบายถึงพรฐานะปุโรหิตสำหรับคนเหล่านั้นที่เป็นทายาทตามกฎในทางเนื้อหนัง.

๑๒ ความจริงแล้ว, พระเจ้าตรัสดังนี้แก่เจ้าผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, เกี่ยวกับคำอุปมาเรื่องข้าวสาลีกับเรื่องข้าวละมาน:

๑๓ ดูเถิด, ตามความจริงแล้วเรากล่าว, ทุกสิ่งคือโลก, และสตรีสาวคือผู้หญิงอันเมล็ดพันธ์;

๑๔ และหลังจากพวกเขากลับไป ผู้ข่มเหงอันทรงพลังของศาสนจักร, ผู้ละทิ้งความเชื่อ, โสเภณี, แม่มาบิโธลิน, ที่ทำให้ประชาชาติทั้งปวงตีบจากถ้วยของนาง, ซึ่งในใจของพวกเขาศรัทธา, แม้ซาตาน, นั่งปกครอง—ดูเถิดเขาหว่านข้าวละมาน; ดังนั้น, ข้าวละมานจึงเบียดเบียนข้าวสาลีและขับไล่ศาสนจักรเข้าไปในแดนทุรกันดาร.

๑๕ แต่ดูเถิด, ในวันเวลาสุดท้าย, แม้บัดนี้ขณะที่พระเจ้าทรงเริ่มนำพระคำออกมา, และต้นข้าวกำลังผลิใบและยังอ่อนอยู่—

<p>๑๗ คพ. ๑๓:๕. ๑๑๓ คมพ. หนังสือแห่งชีวิต. ๗ คมพ. ละทิ้งความเชื่อ (การ).</p>	<p>ค คมพ. ปีพพชนี้ยมกรรม. ๘๖ ๑๓ มธ. ๑๓:๖-๔๓; คพ. ๑๐๑:๖๔-๖๗. ๓๓ ว. ๑๗:๑-๓.</p>	<p>คมพ. บาเบล, มาบิโธลิน. ๗ ว. ๑๒:๖, ๑๔. ๔๓ คมพ. ยุคสุดท้าย, วันเวลาสุดท้าย.</p>
--	---	--

๕ ดูเถิด, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, เหล่าเทพ^๑ร้องทูลพระเจ้าทั้งวันคืน, ผู้ที่เตรียมพร้อมและกำลังรอให้เราส่งออกไปเก็บเกี่ยว^๒ในทุ่ง;

๖ แต่พระเจ้าตรัสแก่พวกเขา, อย่าถอนข้าวละมานทั้ง ขณะที่ใบข้าวยังอ่อน (เพราะตามจริงแล้ว ศรัทธาของเจ้าอ่อนแรง), เกือบเจ้าทำลายข้าวสาเล่ด้วย.

๗ ฉะนั้น, จงให้ข้าวสาเล่และข้าวละมานเติบโตอยู่ด้วยกันจนกว่าพืชผลที่จะเก็บเกี่ยวสุกหอมเต็มที่; จากนั้นก่อนอื่นเจ้าจงเก็บข้าวสาเล่ออกจากบรรดาข้าวละมาน, และหลังจากการเก็บข้าวสาเล่แล้ว, ดูเถิดและดูสิ, ข้าวละมานจะถูกมัดไว้เป็นฟ่อน ๆ, และทุ่งคงเหลือไว้เพื่อจะถูกเผา.

๘ ฉะนั้น, พระเจ้าจึงตรัสดังนี้แก่เจ้า,

กับผู้ที่ฐานะปุโรหิต^๑ดำรงอยู่ โดยผ่านเชื้อสายบรรพบุรุษของเจ้า—

๙ เพราะเจ้าเป็นทายาท^๒ตามกฎ, ในทางเนื้อหนัง, และโดยทางพระเจ้าเป็นเจ้าพระองค์ทรงซ่อน^๓เจ้าจากโลกไว้กับพระคริสต์—

๑๐ ฉะนั้น ชีวิตเจ้าและฐานะปุโรหิตยังคงอยู่, และจำเป็นต้องยังคงอยู่โดยผ่านเจ้าและเชื้อสายของเจ้า จนกว่าจะถึงการฟื้นฟู^๔ของสิ่งทั้งปวงที่พูดไว้จากปากของศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ทุกคนนับแต่โลกเริ่มต้น.

๑๑ ฉะนั้น, เจ้าเป็นสุขแล้วหากเจ้าอยู่ในคุณความดีของเราต่อไป, เป็นความสว่าง^๕แก่คนต่างชาติ, และโดยผ่านฐานะปุโรหิตนี้, เป็นผู้ช่วยให้รอดแก่ผู้คนของเราอิสราเอล^๖. พระเจ้าตรัสเรื่องนี้ไว้. เอเมน.

ภาค ๘๗

การเปิดเผยและคำพยากรณ์ถึงสงคราม, ที่ประธานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, วันที่ ๒๕ ธันวาคม ค.ศ. ๑๘๓๒ (History of the Church, 1:301-302). ภาคนี้ได้รับในเวลาที่มีพี่น้องชายกำลังครุ่นคิดและหาเหตุผลในเรื่องการเป็นทาสของชาวแอฟริกาในทวีปอเมริกาและการเป็นทาสของลูกหลานมนุษยทั่วโลก.

๑-๔, พระองค์ทรงพยากรณ์ไว้ถึงสงครามระหว่างรัฐทางเหนือกับรัฐทางใต้; ๕-๘, หายนะใหญ่หลวงจะบังเกิดแก่ผู้อยู่อาศัยทั้งปวงของแผ่นดินโลก.

๑๓ ดูเถิดแล้ว, พระเจ้าตรัสดังนี้เกี่ยวกับสงครามต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในไม่ช้า, โดยเริ่มที่การกบฏของเซาท์แคโรไลนา^๑, ซึ่งในที่สุดจะสิ้นสุดลง

<p>๕ก คพ. ๓๘:๑๒. ข คมพ. ฤดูแล้งเก็บเกี่ยว. ๘ก คพ. ๑๑๓:๘. คมพ. เมลคีย์เซเดค, ฐานะปุโรหิตแห่ง.</p>	<p>๙ก อับรา. ๒:๙-๑๑. คมพ. พันธสัญญาแห่งอับราฮัม. ข อสย. ๔๙:๒-๓. ๑๐ก กิจการ ๓:๑๙-๒๑.</p>	<p>คมพ. ฟื้นฟูพระกิตติคุณ (การ). ๑๑ก อสย. ๔๙:๖. ข คพ. ๑๐๙:๕๙-๖๗. ๘๗ ๑ก คพ. ๑๓๐:๑๒-๑๓.</p>
--	---	---

ด้วยความตายและความเศร้าหมองของจิตวิญญาณมากมาย;

๒ และเวลาจะมาถึงเมื่อสงคราม^๑ จะลุกลามไปถึงประชาชาติทั้งปวง, โดยเริ่ม ณ สถานที่แห่งนี้.

๓ เพราะเหตุเกิด, รัฐทางใต้จะแยกตนเองออกต่อรัฐทางเหนือ, และรัฐทางใต้จะเรียกหาประชาชาติอื่น ๆ, แม้ประชาชาติแห่งเกรทบริเทน, ตามที่เรียกกัน, และพวกเขาจะเรียกหาประชาชาติอื่น ๆ ด้วย, เพื่อปกป้องตนเองจากประชาชาติอื่น ๆ; และจากนั้น สงคราม^๑ จะลุกลามไปถึงประชาชาติทั้งปวง.

๔ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, หลังจากนั้นหลายวัน, ทาส^๑ จะลุกขึ้นต่อต้านนายของตน, ผู้จะถูกรวมพลและฝึกการสู้รบ.

๕ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นด้วยคือพวกที่เหลือซึ่งยังอยู่ในแผ่นดินจะรวมพลกัน, และจะเกรี้ยวโกรธนัก, และจะรังควานคนต่างชาติด้วยความระทมทุกข์แสนสาหัส.

๖ และตั้งนั้น, ด้วยดาบและโดยการนองเลือด ผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลกจะโศกเศร้า^๑; และด้วยความมอดอยาก^๑, และภัยพิบัติ, และแผ่นดินไหว, และฟ้าร้องในฟ้าสวรรค์, และสายฟ้าฟาดที่รุนแรงและเจิดจ้าด้วย, จะทำให้ผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลกรู้สึกถึงพระพิโรธ, และความเคืองแค้น, และพระหัตถ์ที่ดีสอน^๑ ของพระเจ้าเป็นผู้ทรงฤทธานุภาพ, จนกว่าการทำลายล้างที่ประกาศไว้จะช่วยให้ประชาชาติทั้งปวงสูญสิ้น^๑ อย่างสมบูรณ์;

๗ เพื่อเสียงร้องของวิสุทธิชน, และของเลือด^๑ วิสุทธิชน, จะหยุดขึ้นมาถึงพระกรรมของพระเจ้าแห่งซาบาโอธ^๑, จากแผ่นดินโลก, เพื่อแก้แค้นศัตรูของพวกเขา.

๘ ตั้งนั้น, เจ้าจงยืน^๑ อยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์, และไม่หวั่นไหว, จนวันของพระเจ้ามาถึง; เพราะเหตุเกิด, มันมาถึงโดยพลัน^๑, พระเจ้าตรัส. เอเมน.

ภาค ๘๘

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสตราจารย์ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไอ, วันที่ ๒๗ ธันวาคม ค.ศ. ๑๘๓๒ (History of the Church, 1:302-312). ท่านศาสตราจารย์ระบุการเปิดเผยนี้ว่าเป็น “ใบมะกอก ... เด็ดมาจากต้นไม้แห่งเมืองบรมสุขเกษม, ข่าวสารแห่งสันติสุขของพระเจ้าแก่เรา” (History of the Church, 1:316).

๒ก โยเอล ๓:๙-๑๖;
มธ. ๒๔:๖-๗;
คพ. ๔๕:๒๖, ๒๓;
๖๓:๓๓.
๓ก คพ. ๔๕:๖๘-๖๙.
๔ก คพ. ๑๓๑:๑๒.
๖ก คพ. ๒๓:๑๔-๒๑; ๔๕:๔๙.

ข จส—ม ๑:๒๙.
ค คมพ. ตีลอน (การ),
ล่งโทษ (การ).
ง คมพ. โลก—การสิ้นสุด
ของโลก.
๗ก อีเธอร์ ๘:๒๒-๒๔.
ข ยากอบ ๕:๔;

คพ. ๘๘:๒; ๙๕:๗.
ดก มธ. ๒๔:๑๕;
คพ. ๔๕:๓๒;
๑๐๑:๒๑-๒๒.
ข ว. ๓:๑๑.

จากบันทึกทางประวัติศาสตร์สันนิษฐานว่า ส่วนต่าง ๆ ของการเปิดเผยนี้ได้รับเมื่อวันที่ ๒๗ และ ๒๘ ธันวาคม ค.ศ. ๑๘๓๒, และวันที่ ๓ มกราคม ค.ศ. ๑๘๓๓.

๑-๕, วิสุทธิชนที่ซื่อสัตย์ได้รับ พระผู้
 ปลอดภัยของคัมภีร์; ๖-๑๓, แสงสว่างของพระ
 คริสต์ควบคุม และปกครอง สิ่ง ทั้ง ปวง;
 ๑๔-๑๖, การฟื้นคืนชีวิตเกิดขึ้นโดยผ่าน
 การไถ่; ๑๗-๓๑, การเชื่อฟังกฎสี่เลสเซีย
 ล, เทอร์เรสเตรียล, หรือที่เลสเซียล เตรีียม
 มนุษย์สำหรับอาณาจักรและรัศมีภาพเหล่านี
 นั้นตามลำดับ; ๓๒-๓๕, คนเหล่านั้นที่
 ประสงค์จะอยู่ในบาปก็ยังคงสกปรกอยู่;
 ๓๖-๔๑, อาณาจักรทั้งปวงปกครองด้วย
 กฎ; ๔๒-๔๕, พระผู้เป็นเจ้าของประทานกฎ
 สำหรับ สิ่ง ทั้ง ปวง; ๔๖-๕๐, มนุษย์จะ
 เข้าใจแม้พระผู้เป็นเจ้าของ; ๕๑-๖๑, คำอุปมา
 เรื่องชายที่ส่งผู้รับใช้ของเขาไปในทุ่งและ
 เยือนพวกเขาทีละคน; ๖๒-๗๓, จงเข้า
 ใกล้พระเจ้า, และท่านจะเห็นพระพักตร์
 พระองค์; ๗๔-๘๐, จงชำระตนให้บริสุทธิ์
 และสอนหลักคำสอนแห่งอาณาจักรให้แก่
 กัน; ๘๑-๘๕, มนุษย์ทุกคนที่ได้รับการ
 เตือนควรเตือนเพื่อนบ้านของตน; ๘๖-
 ๙๔, เครื่องหมาย, ความปั่นป่วนของบรรดา
 ชาติต่าง ๆ, และเหล่าเทพเตรียมมรรคา
 การเสด็จมาของพระเจ้า; ๙๕-๑๐๒, แตร
 ของเทพเป่าเรียกคนตายตามลำดับของ
 พวกเขา; ๑๐๓-๑๑๖, แตรของเทพประกาศ
 การฟื้นฟูพระกิตติคุณ, การล่มสลายของ

บาบิโลน, และการรับของพระผู้เป็นเจ้าของผู้
 ยิ่งใหญ่; ๑๑๗-๑๒๖, จงแสวงหาการเรียน
 รู้, จงสถาปนาพระนิเวศน์ของพระผู้
 เป็นเจ้าของ (พระวิหาร), และท้อหุ้มตนเองด้วย
 พันธะแห่งจิตกุศล; ๑๒๗-๑๔๑, อธิบาย
 ถึงระบบของโรงเรียนศาสนาดยากรณ์,
 รวมทั้งศาสนพิธีล้างเท้า.

๓ ใจจริงแล้ว, พระเจ้าตรัสตั้งนี้แก่
 เจ้าผู้มารวมชุมนุมกันเพื่อรับพระ
 ประสงค์ของพระองค์เกี่ยวกับเจ้า:

๒ ดูเถิด, นี่เป็นที่พอพระทัยพระเจ้าของ
 เจ้า, และเทพทั้งหลายชั้นซมยินดีในตัวของ
 เจ้า; การทำทาน^๑ แห่งการสวดอ้อนวอน
 ของเจ้าขึ้นมาถึงพระกรณของพระเจ้า
 แห่งซาบาโอธ^๒, และได้รับการบันทึกไว้ใน
 หนังสือ^๓ รายชื่อของผู้ได้รับการชำระ
 ให้บริสุทธิ์, แม้คนเหล่านั้นของโลกสี่เลส
 เซียล.

๓ ดังนั้น, บัดนี้ เรา จึง ส่ง พระผู้
 ปลอดภัย^๔ อีกร่องหนึ่งมาให้เจ้า, แม้ให้
 เจ้าเพื่อนทั้งหลายของเรา, เพื่อพระองค์จะ
 สถิตในใจเจ้า, แม้พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์^๕
 แห่งคำสัญญา; ซึ่งพระผู้ปลอดภัยอีกร่อง
 หนึ่งคือร่องนั้นที่เราสัญญากับสานุศิษย์
 ของเราไว้, ดังมีบันทึกอยู่ในประจักษ์
 พยานของยอห์น.

๘๘ ๒ก ลูกา ๑๕:๑๐.

ข กิจการ ๑๐:๑-๔.

ค มพ. สวดอ้อนวอน

(การ), สวดอ้อนวอน (คำ).

ค ยากอบ ๕:๔;

คพ. ๙๕:๗.

ง คมพ. หนังสือแห่งชีวิต.

๓ก ยอห์น ๑๔:๑๖.

ข คพ. ๗๖:๕๓.

คพ. พระวิญญาณ

ศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญา.

๔ พระผู้ปลอบโยนองค์นี้คือคำสัญญาแห่งชีวิตนิรันดร์^{๔๗} ซึ่งเราให้แก่เจ้า, แม้รัศมีภาพ^๕ ของอาณาจักรซีเลสเชียล;

๕ ซึ่งรัศมีภาพ^๖ นั้นคือรัศมีภาพของศาสนจักรของพระบุตรหัวปี^๗, แม้ของพระผู้เป็นเจ้า, ผู้ทรงศักดิ์สิทธิ์ที่สุดเหนือสิ่งทั้งปวง, โดยผ่านพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระองค์—

๖ พระองค์ผู้เสด็จขึ้นสูง, ดังที่พระองค์เสด็จลง^๘ ต่ำกว่าสิ่งทั้งปวงด้วย, ในการนั้นพระองค์ทรงเข้าพระทัย^๙ สิ่งทั้งปวง, เพื่อพระองค์จะได้อยู่ในสิ่งทั้งปวงและผ่านสิ่งทั้งปวง, แสงสว่างแห่งความจริง;

๗ ซึ่งความจริง^{๑๐} นี้ส่องสว่าง. นี้คือแสงสว่าง^{๑๑} ของพระคริสต์. ดังที่พระองค์ทรงอยู่ในดวงอาทิตย์ด้วย, และทรงเป็นแสงสว่างของดวงอาทิตย์, และพลังของมันซึ่งโดยพลังนั้นพระผู้เป็นเจ้าทรงรังสรรค์^{๑๒} ดวงอาทิตย์.

๘ ดังที่พระองค์ทรงอยู่ในดวงจันทร์ด้วย, และทรงเป็นแสงสว่างของดวงจันทร์, และพลังของมันซึ่งโดยพลังนั้นพระผู้เป็นเจ้าทรงรังสรรค์^{๑๓} ดวงจันทร์;

๙ ดังแสงสว่างของดวงดาวด้วย, และ

พลังของมันซึ่งโดยพลัง^{๑๔} นั้นพระผู้เป็นเจ้าทรงรังสรรค์^{๑๕} ดวงดาว;

๑๐ และแผ่นดินโลกด้วย, และพลังของมัน, แม้แผ่นดินโลกซึ่งบนนั้นเจ้ายืนอยู่^{๑๖}.

๑๑ และแสงสว่างซึ่งฉายส่อง, ซึ่งให้ความสว่างเจ้า, มาโดยผ่านพระองค์ผู้ทำให้ดวงตาของเจ้าสว่าง, ซึ่งเป็นความสว่างเดียวกันที่ซุบชีวิตให้แก่ความเข้าใจ^{๑๗} ของเจ้า;

๑๒ ซึ่งแสงสว่าง^{๑๘} นั้นฉายส่องออกมาจากที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อเติมเต็ม^{๑๙} ความกว้างใหญ่ไพศาลของที่ว่า—

๑๓ แสงสว่างซึ่งอยู่ในสิ่งทั้งปวง^{๒๐}, ซึ่งให้ชีวิต^{๒๑} แก่สิ่งทั้งปวง, ซึ่งเป็นกฎ^{๒๒} ที่โดยกฎนั้นสิ่งทั้งปวงถูกปกครอง, แม้เดชะนุภาพของพระผู้เป็นเจ้าผู้ประทับอยู่บนพระราชบัลลังก์ของพระองค์, ผู้ประทับอยู่ในอ้อมอกของนิรันดร์, ผู้ประทับอยู่ท่ามกลางสิ่งทั้งปวง.

๑๔ บัดนี้, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าโดยผ่านการไถ่^{๒๓} ซึ่งกระทำไว้เพื่อเจ้า ทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิตจากบรรดาคณตาย.

๑๕ และวิญญาณ^{๒๔} กับร่างกาย^{๒๕} เป็นจิตวิญญาณ^{๒๖} ของมนุษย์.

๔๗ คพ. ๑๔:๗.
 ข คมพ. รัศมีภาพซีเลสเชียล.
 ๕๗ คมพ. บุตรหัวปี, พระบุตรหัวปี.
 ๖๗ คมพ. พระเยซูคริสต์.
 ข คพ. ๑๒๒:๘.
 คมพ. ซดใช้ (การ).
 ค คมพ. ผู้ทรงรู้แจ้ง.
 ง คพ. ๙๓:๒, ๘-๓๙.
 คมพ. สว่าง (ความ), แสงสว่าง, แสงสว่างของพระคริสต์; ความจริง.
 ๗๗ โมโร. ๗:๑๕-๑๙;

คพ. ๘๔:๔๕.
 ข ปฐก. ๑:๑๖.
 คมพ. สร้าง (การ).
 ๑๐๗ โมเสส ๒:๑.
 ๑๑๗ คมพ. เข้าใจ (ความ).
 ๑๒๗ คมพ. สว่าง (ความ), แสงสว่าง, แสงสว่างของพระคริสต์.
 ข ยรม. ๒๓:๒๔.
 ๑๓๗ คส. ๑:๑๖-๑๗.
 ข ฉธป. ๓๐:๒๐;
 คพ. ๑๐:๗๐.
 ค โยบ ๓๘;

คพ. ๘๘:๓๖-๓๘.
 คมพ. กฎ.
 ๑๔๗ คมพ. ซดใช้ (การ); แผ่นแห่งการไถ่.
 ๑๕๗ คมพ. มนุษย์, มนุษย์ทั้งหลาย—มนุษย์, ลูกทางวิญญาณของพระบิดาบนสวรรค์; วิญญาณ.
 ข คมพ. ร่างกาย.
 ค ปฐก. ๒:๗.
 คมพ. จิตวิญญาณ.

๑๖ และการฟื้นคืนชีวิต^๖ จากบรรดาคนตายคือการไถ่จิตวิญญาณ.

๑๗ และการไถ่จิตวิญญาณเกิดขึ้นโดยผ่านพระองค์ผู้ทรงชุบชีวิตให้สิ่งทั้งปวง, ซึ่งในพระอุระของพระองค์ประกาศิตว่าคนจน^๗ และคนอ่อนโยน^๘ ของแผ่นดินโลก^๙ จะสืบทอดแผ่นดินโลกเป็นมรดก.

๑๘ ฉะนั้น, จึงจำเป็นต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์จากความไม่ชอบธรรมทั้งหมด, เพื่อจะพร้อมรับรัศมีภาพซีเลสเซียล^{๑๐};

๑๙ เพราะหลังจากทำให้จุดประสงค์ของการสร้างเกิดสัมฤทธิ์ผลแล้ว, ก็จะได้รับการสวมมงกุฎด้วยรัศมีภาพ^{๑๑}, แม้ด้วยพระสิริของพระเจ้าพระบิดา;

๒๐ เพื่อร่างกายผู้เป็นของอาณาจักรซีเลสเซียลจะครอบครอง^{๑๒} ตลอดกาลและตลอดไป; เพราะ, เพื่อเจตนา^{๑๓} นี้จึงรังสรรค์และสร้างขึ้นมา, และเพื่อเจตนา^{๑๔} นี้พวกเขาจึงได้รับการชำระให้บริสุทธิ์^{๑๕}.

๒๑ และคนเหล่านั้นที่ไม่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยผ่านกฎซึ่งเราให้แก่เจ้า, แม้กฎของพระคริสต์, ต้องสืบทอดอาณาจักรอื่นเป็นมรดก, แม้อาณาจักร

ซึ่งเป็นอาณาจักรเทอร์เรสเตรียล, หรืออาณาจักรซึ่งเป็นอาณาจักรที่เลสเซียล.

๒๒ เพราะคนที่ไม่สามารถปฏิบัติตามกฎ^{๑๖} ของอาณาจักรซีเลสเซียลก็ทนรัศมีภาพซีเลสเซียลไม่ได้.

๒๓ และคนที่ปฏิบัติตามกฎของอาณาจักรเทอร์เรสเตรียลไม่ได้ก็ทนรัศมีภาพเทอร์เรสเตรียล^{๑๗} ไม่ได้.

๒๔ และคนที่ปฏิบัติตามกฎของอาณาจักรที่เลสเซียลไม่ได้ก็ทนรัศมีภาพที่เลสเซียล^{๑๘} ไม่ได้; ฉะนั้นเขาจึงไม่คู่ควรกับอาณาจักรแห่งรัศมีภาพ. ฉะนั้นเขาต้องทนกับอาณาจักรซึ่งมิใช่อาณาจักรแห่งรัศมีภาพ.

๒๕ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, แผ่นดินโลก^{๑๙} ปฏิบัติตามกฎของอาณาจักรซีเลสเซียล, เพราะทำให้จุดประสงค์ของการสร้างเกิดสัมฤทธิ์ผล, และหาละเมียดกฎไม่—

๒๖ ดัง นั้น, จึงจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์^{๒๐}; แท้จริงแล้ว, แม้ว่ามันจะตาย^{๒๑}, ก็จะถูกชุบชีวิตอีกครั้ง, และจะทนรับเดชานูภาพนั้นได้ซึ่งโดยเดชานูภาพนั้นมันได้รับการชุบชีวิต, และคนชอบธรรม^{๒๒} จะสืบทอดสิ่งนี้เป็นมรดก.

๑๖ก แอลมา ๑:๔-๕.
 คมพ. ฟื้นคืนชีวิต (การ),
 ฟื้นคืนพระชนม์ (การ).
 ๑๗ก คมพ. คนจน, คนยากจน,
 จน, ยากจน.
 ข คมพ. อ่อนน้อม (ความ
 มีใจ), อ่อนน้อม (ความ
 สุภาพ), อ่อนโยน
 (คน, ความ).
 ค คมพ. แผ่นดินโลก—
 สภาพสุดท้ายของแผ่นดิน
 โลก.

๑๘ก คมพ. รัศมีภาพซีเลสเซียล.
 ๑๙ก คพ. ๑๓๐:๗-๙.
 ๒๐ก คพ. ๓๘:๒๐.
 ข โมเสส ๑:๓๙.
 คมพ. มนุษย์, มนุษย์ทั้ง
 หลาย—มนุษย์, ศักยภาพ
 ที่จะเป็นเหมือนพระบิดา
 บนสวรรค์.
 ค คมพ. ทำ (ชำระ) ให้
 บริสุทธิ์ (การ).
 ๒๒ก คพ. ๑๐๕:๕.
 ๒๓ก คมพ. รัศมีภาพเทอร์เรส-

เตรียล.
 ๒๔ก คมพ. รัศมีภาพที่เลสเซียล.
 ๒๕ก คมพ. แผ่นดินโลก.
 ๒๖ก คมพ. แผ่นดินโลก—
 สภาพสุดท้ายของแผ่นดิน
 โลก.
 ข คมพ. โลก—การสิ้นสุด
 ของโลก.
 ค ๒ ปต. ๓:๑๑-๑๔.
 คมพ. ชอบธรรม (ความ).
 ง มธ. ๕:๕; คพ. ๔๕:๕๘;
 ๕๓:๒; ๖๓:๔๙.

๒๗ เพราะแม้ว่าพวกเขาตาย, พวกเขาจะลุกขึ้น^๑ อีกครั้งเช่นกัน, ร่างกายฝ่ายวิญญาณ^๒.

๒๘ คนเหล่านั้นที่มีวิญญาณซีเลสเชียล จะได้รับร่างกายเดียวกันซึ่งเคยเป็นร่างกายฝ่ายธรรมชาติ; แม้เจ้าก็จะได้รับร่างกายของเจ้า, และรัศมีภาพ^๓ของเจ้าจะเป็นรัศมีภาพนั้นซึ่งโดยรัศมีภาพนั้นร่างกายเจ้าได้รับการชุบชีวิต^๔.

๒๙ เจ้าผู้ได้รับการชุบชีวิตโดยส่วนหนึ่งของรัศมีภาพ^๕ซีเลสเชียล^๖ เมื่อนั้นจะได้รับอย่างเดียวกัน, แม้ความสมบูรณ์^๗.

๓๐ และคนเหล่านั้นที่ได้รับการชุบชีวิตโดยส่วนหนึ่งของรัศมีภาพเทอร์เรส-เทรียล^๘ เมื่อนั้นจะได้รับอย่างเดียวกัน, แม้ความสมบูรณ์^๙.

๓๑ และคนเหล่านั้นที่ได้รับการชุบชีวิตโดยส่วนหนึ่งของรัศมีภาพซีเลสเชียล^{๑๐} ด้วย เมื่อนั้นจะได้รับอย่างเดียวกัน, แม้ความสมบูรณ์^{๑๑}.

๓๒ และคนเหล่านั้นที่เหลืออยู่จะได้รับการชุบชีวิต^{๑๒}ด้วย; กระนั้นก็ตาม, พวกเขาจะกลับมาสถานที่เดิมของพวกเขาเองอีกครั้ง, เพื่อยินดีกับสิ่งซึ่งพวกเขาเต็มใจ^{๑๓}จะรับ, เพราะพวกเขาไม่ได้เต็มใจจะยินดีกับสิ่งซึ่งพวกเขามีโอกาสได้รับ.

๓๓ เพราะมนุษย์จะได้ประโยชน์อะไรเล่าหากของประทานประสาทให้แก่เขา, และเขาหารับของประทานนั้นไม่? ดูเถิด, เขาหาซึ่งนมยินดีไม่ในสิ่งซึ่งให้แก่เขา, ทั้งไม่ซึ่งนมยินดีในผู้ที่เป็นคนให้ของประทานนั้น.

๓๔ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าสิ่งซึ่งปกครองโดยกฎก็ได้รับการปกป้องรักษาโดยกฎด้วยและทำให้ดีพร้อมและชำระให้บริสุทธิ์^{๑๔}โดยกฎเดียวกันนั้น.

๓๕ สิ่งซึ่งฝ่าฝืน^{๑๕}กฎ, และหาปฏิบัติตามกฎไม่, แต่หมายมั่นจะเป็นกฎสำหรับตนเอง, และเต็มใจอยู่ในบาป, และทั้งหมดอยู่ในบาป, จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยกฎไม่ได้, ทั้งโดยความเมตตา^{๑๖}ก็ไม่ได้, ทั้งโดยความยุติธรรม^{๑๗}, หรือการพิพากษา^{๑๘}ก็ไม่ได้. ฉะนั้น, พวกเขาจะต้องสกปรก^{๑๙}อยู่.

๓๖ อาณาจักรทั้งปวงมีกฎ^{๒๐}ให้ไว้;

๓๗ และมีหลายอาณาจักร^{๒๑}; เพราะไม่มีที่ว่าง^{๒๒}ซึ่งในนั้นไม่มีอาณาจักร; และไม่มีอาณาจักรซึ่งในนั้นไม่มีที่ว่าง, ไม่ว่าอาณาจักรสูงส่งกว่าหรือต่ำต้อยกว่า.

๓๘ และแก่ทุกอาณาจักรมีกฎ^{๒๓}ให้ไว้; และแก่ทุกกฎมีขอบเขตบางประการด้วยและเงื่อนไข.

๒๗ก คมพ. พื้นดินชีวิต (การ),
 พื้นดินพระชนม์ (การ).
 ข ๑ คร. ๑๕:๔๔.
 ๒๘ก คมพ. พิพากษา (การ),
 สุตท้าย.
 ข คพ. ๔๓:๓๒; ๖๓:๕๑;
 ๑๐๑:๓๑.
 ๒๙ก คมพ. มนุษย์, มนุษย์ทั้ง
 หลาย—มนุษย์, ศักยภาพ
 ที่จะเหมือนพระบิดา

บนสวรรค์.
 ข คมพ. รัศมีภาพซีเลสเชียล.
 ๓๐ก คมพ. รัศมีภาพเทอร์เรส-
 เทรียล.
 ๓๑ก คมพ. รัศมีภาพซีเลสเชียล.
 ๓๒ก แอลมา ๑๑:๔๑-๔๕.
 ข คมพ. สิทธิเสรี.
 ๓๔ก คมพ. ทำ (ชำระ) ให้
 บริสุทธิ์ (การ).
 ๓๕ก คมพ. กบฏ (การ).

ข คมพ. เมตตา (ความ,
 พระ, มี).
 ค คมพ. ยุติธรรม (ความ).
 ง วว. ๒๒:๑๑;
 ๑ นี. ๑๕:๓๓-๓๕;
 ๒ นี. ๑๖:๑๖;
 แอลมา ๗:๒๑.
 ๓๗ก คพ. ๗๘:๑๕.
 ๓๘ก คพ. ๘๘:๑๓.

๓๙ สัตถภาวะทั้งปวงที่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขเหล่านี้ไม่ได้พันผิต^๑.

๔๐ เพราะความรู้แจ้ง^๑แนบสนิทกับความรู้แจ้ง; ปัญญา^๑ยอมรับปัญญา; ความจริง^๑ยอมรับความจริง; คุณธรรม^๑รักคุณธรรม; ความสว่าง^๑แนบสนิทกับความสว่าง; ความเมตตาตามีความสงสาร^๑ต่อความเมตตาและอ้างสิทธิ์^๑ในคนของนางเอง; ความยุติธรรม^๑ดำเนินต่อไปตามวิถีของมันและอ้างสิทธิ์^๑ในคนของมันเอง; การพิพากษาดำเนินไปต่อพระพักตร์พระองค์ผู้ประทับบนพระราชบัลลังก์และทรงปกครองและทรงดำเนินการสิ่งทั้งปวง.

๔๑ พระองค์เข้าพระทัย^๑สิ่งทั้งปวง, และสิ่งทั้งปวงอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์, และสิ่งทั้งปวงอยู่รายรอบพระองค์; และพระองค์ทรงอยู่เหนือสิ่งทั้งปวง, และในสิ่งทั้งปวง, ทรงผ่านทะลุสิ่งทั้งปวง, และทรงอยู่รายรอบสิ่งทั้งปวง; และสิ่งทั้งปวงดำรงอยู่โดยพระองค์, และมาจากพระองค์, แม้พระเจ้าเป็นเจ้า, ตลอดกาลและตลอดไป.

๔๒ และหนึ่ง, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, พระองค์ประทานกฎไว้แก่สิ่งทั้งปวง, ซึ่งโดยกฎนั้นสิ่งเหล่านี้เคลื่อนไหวในเวลา^๑ของมันและฤดูกาลของมัน;

๔๓ และวิถีของสิ่งเหล่านี้กำหนดไว้แน่นอน, แม้วิถีของฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก, ซึ่งรวมถึงแผ่นดินโลกและดาวพระเคราะห์ทั้งหมด.

๔๔ และสิ่งเหล่านี้ให้ความสว่าง^๑แก่กันในเวลาของมันและในฤดูกาลของมัน, ในนาที่ของมัน, ในโมงของมัน, ในวันของมัน, ในสัปดาห์ของมัน, ในเดือนของมัน, ในปีของมัน—สิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้คือหนึ่งปี^๑สำหรับพระเจ้า, แต่มีใช้สำหรับมนุษย์.

๔๕ แผ่นดินโลกหมุนไปบนปีกของนาง, และดวงอาทิตย์^๑ให้ความสว่างของเขาในเวลากลางวัน, และดวงจันทร์^๑ให้ความสว่างของนางในเวลากลางคืน, และดวงดาว^๑ให้ความสว่างของพวกเขาด้วย, เมื่อพวกเขาหมุนไปบนปีกของตนในรัศมีภาพของตน, ท่ามกลางเดชานูภาพ^๑ของพระเจ้า.

๔๖ เราจะเปรียบอาณาจักรเหล่านี้กับสิ่งใดเล่า, เพื่อเจ้าจะเข้าใจ?

๔๗ ดูเถิด, สิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้เป็นอาณาจักร, และมนุษย์คนใดที่เห็นส่วนใดหรือส่วนที่น้อยที่สุดของสิ่งเหล่านี้ก็เห็น^๑พระเจ้าทรงเคลื่อนไหวในพระบารมีและเดชานูภาพของพระองค์.

๔๘ เรากล่าวแก่เจ้า, เขาเห็นพระองค์;

๓๙ก คพ. ๑๓๐:๒๐-๒๑.
ข คมพ. แก่ต่าง (การ),
รับรอง (การ).
๔๐ก คมพ. รู้แจ้ง (ความ).
ข คมพ. ปัญญา.
ค คมพ. ความจริง.
ง คมพ. คุณธรรม,
พรหมจรรย์, อาณภาพ.
จ คมพ. สว่าง (ความ),
แสงสว่าง, แสงสว่างของ

พระคริสต์.
ฉ คมพ. สงสาร (ความ).
๔๑ก ๑ ยน. ๓:๒๐;
๑ นี. ๙:๖;
๒ นี. ๙:๒๐;
คพ. ๓๘:๑-๓.
คมพ. ผู้ทรงรู้แจ้ง.
๔๒ก ดนล. ๒:๒๐-๒๒;
ฮีบรา. ๓:๔-๑๙.
๔๔ก คมพ. สว่าง (ความ), แสง

สว่าง, แสงสว่างของพระ
คริสต์.
ข สดต. ๙๐:๔;
๒ ปต. ๓:๘.
๔๕ก ปฐก. ๑:๑๖;
ฮีบรา. ๔:๑๖.
ข คพ. ๘๘:๗-๑๓.
๔๗ก แอลมา ๓๐:๔๔;
โมเสส ๑:๒๗-๒๘; ๖:๖๓;
ฮีบรา. ๓:๒๑.

กระนั้นก็ตาม, พระองค์ผู้เสด็จมาหาคน^๗ ของพระองค์มิได้เป็นที่ยอมรับ.

๔๙ แสงสว่าง^๘ส่องในความมืด, และความมืดหาเข้าใจไม่; กระนั้นก็ตาม, วันนั้นจะมาถึงเมื่อเจ้าจะเข้าใจ^๙ แม้พระผู้เป็นเจ้า, โดยได้รับการชูปชีวิตผ่านพระองค์และโดยพระองค์.

๕๐ เมื่อนั้นเจ้าจะรู้ว่าเจ้าเคยเห็นเรา, เราดำรงอยู่, และว่าเราคือความสว่างที่แท้จริงซึ่งอยู่ในเจ้า, และว่าเจ้าอยู่ในเรา; มิฉะนั้นเจ้าจะรุ่งเรืองไม่ได้.

๕๑ ดูเถิด, เราจะเปรียบอาณาจักรเหล่านี้กับชายคนหนึ่งที่มีทุ่ง, และเขาส่งบรรดาผู้รับใช้ของเขาออกไปในทุ่งเพื่อขุดดินในทุ่ง.

๕๒ และเขากล่าวแก่คนแรก: เจ้าจงไปทำงานในทุ่ง, และในโมงแรกเราจะมาหาเจ้า, และเจ้าจะเห็นปีติแห่งสีหน้าเรา.

๕๓ และเขากล่าวแก่คนที่สอง: เจ้าจงไปในทุ่งด้วย, และในโมงที่สองเราจะมาเยือนเจ้าด้วยปีติแห่งสีหน้าเรา.

๕๔ และแก่คนที่สามด้วย, โดยกล่าวว่า: เราจะมาเยือนเจ้า;

๕๕ และแก่คนที่สี่, และต่อ ๆ ไปจนถึงคนที่สิบสอง.

๕๖ และนายของทุ่งไปหาคนแรกในโมงแรก, และยังอยู่กับเขาตลอดทั้งโมงนั้น, และเขาได้รับความยินดีด้วยความสว่างแห่งสีหน้าของนายเขา.

๕๗ และจากนั้นเขาจึงไปจากคนแรกเพื่อเขาจะได้มาเยือนคนที่สองด้วย, และคนที่สาม, และคนที่สี่, และต่อ ๆ ไปจนถึงคนที่สิบสอง.

๕๘ และดังนั้น คนเหล่านั้นทั้งปวงจึงได้รับความสว่างแห่งสีหน้าของนายพวกเขา, ทุกคนในโมงของเขา, และในเวลาของเขา, และในฤดูกาลของเขา—

๕๙ โดยเริ่มที่คนแรก, และต่อ ๆ ไปจนถึงคนสุดท้าย^{๑๐}, และจากคนสุดท้ายจนถึงคนแรก, และจากคนแรกจนถึงคนสุดท้าย;

๖๐ ทุกคนตามลำดับของเขาเอง, จนโมงของเขาสิ้นสุด, แม้ตามที่นายของเขาบัญญัติเขาไว้, เพื่อนายของเขาจะได้มีบารมีโดยผ่านเขา, และเขาโดยผ่านนายของเขา, เพื่อคนเหล่านั้นทั้งปวงจะได้มีบารมี.

๖๑ ฉะนั้น, เราจะเปรียบอาณาจักรทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้กับคำอุปมาเรื่องนี้, และผู้อยู่อาศัย^{๑๑}ในนั้น—ทุกอาณาจักรในโมงของมัน, และในเวลาของมัน, และในฤดูกาลของมัน, แม้ตามประกาศิตซึ่งพระผู้เป็นเจ้าของเขาทรงกำหนดไว้.

๖๒ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เพื่อน^{๑๒}ของเรา, เราฝากคำกล่าวเหล่านี้ไว้กับเจ้าให้ไตร่ตรอง^{๑๓}ในใจเจ้า, ด้วยบัญญัตินี้ซึ่งเราให้แก่เจ้า, ว่าเจ้าจะเรียกหา^{๑๔}เราเมื่อเราอยู่ใกล้—

๖๓ จงเข้ามาอยู่ใกล้^{๑๕}เราและเราจะเข้า

<p>๔๘ก ยอห์น ๑:๑๑; ๓ นี. ๓:๑๖; คพ. ๓๓:๑-๔. ๔๘ก คพ. ๖:๒๑; ๕๐:๒๓-๒๔; ๘๔:๔๕-๔๗.</p>	<p>ข ยอห์น ๑๗:๓; คพ. ๓๓:๑, ๒๘. ๕๙ก มธ. ๒๐:๑-๑๖. ๖๑ก คพ. ๗:๒๔. ๖๒ก คพ. ๘๔:๖๓; ๙๓:๔๕. ๖๒ข คมพ. ครุ่นคิด, ไตร่ตรอง.</p>	<p>ค อสย. ๕๕:๖; ยากอบ ๑:๕; คพ. ๔๖:๗. ๖๓ก ศคย. ๑:๓; ยากอบ ๔:๘; วว. ๓:๒๐.</p>
---	---	--

มาอยู่ใกล้เจ้า; จงแสวงหา^{๖๓}เราอย่างขยันหมั่นเพียรและเจ้าจะได้พบ^{๖๔}เรา; ขอ, และเจ้าจะได้รับ; เคาะ, และจะเปิดมันให้เจ้า.

๖๔ สิ่งใดก็ตามที่เจ้าทูลขอ^{๖๕}พระบิดาในนามของเรา จะให้แก่เจ้า, ที่สมควร^{๖๖}สำหรับเจ้า;

๖๕ และหากเจ้าทูลขอสิ่งใดที่ไม่บังควร^{๖๗}สำหรับเจ้า, สิ่งนั้นจะกลับกลายเป็นการกล่าวโทษ^{๖๘}ของเจ้า.

๖๖ ดูเถิด, สิ่ง^{๖๙}ที่เจ้าได้ยินเป็นดังเสียง^{๗๐}ของคนป่าวร้องอยู่ในแดนทุรกันดาร— ในแดนทุรกันดาร, เพราะเจ้าจะเห็นเขาไม่ได้— เสียงของเรา, เพราะเสียงของเราคือพระวิญญาณ^{๗๑}; พระวิญญาณของเราคือความจริง; ความจริง^{๗๒}ยังคงอยู่และไม่มีที่สิ้นสุด; และหากสิ่งนั้นอยู่กับเจ้าสิ่งนั้นจะท่วมทับัน.

๖๗ และหากดวงตาของเจ้าเห็นแก่^{๗๓}รัศมีภาพ^{๗๔}ของเราอย่างเดียว, ทั่วร่างของเจ้าจะเต็มไปด้วยแสงสว่าง, และจะไม่มี ความมืดในเจ้า; และร่างนั้นซึ่งเต็มไปด้วยแสงสว่างเข้าใจ^{๗๕}สิ่ง^{๗๖}ทั้งปวง.

๖๘ ฉะนั้น, จงชำระตนเองให้บริสุทธิ์^{๗๗}เพื่อให้ความคิด^{๗๘}ของเจ้าเห็นแก่พระผู้

เป็นเจ้าอย่างเดียว, และวันเวลาจะมาถึงเมื่อเจ้าจะเห็น^{๗๙}พระองค์; เพราะพระองค์จะทรงเปิดผ้าคลุมพระพักตร์พระองค์แก่เจ้า, และจะเป็นในในเวลาของพระองค์เอง, และในวิธีการของพระองค์เอง, และตามพระประสงค์ของพระองค์เอง.

๖๙ จงระลึกถึงสัญญาสุดท้ายและสำคัญ^{๘๐}ยิ่งซึ่งเราทำไว้กับเจ้า; จงสลัดความนึกคิดไร้สาระ^{๘๑}ของเจ้าและการสรวลเสเฮฮา^{๘๒}ที่มากเกินไปของเจ้าให้ไกลจากเจ้า.

๗๐ เจ้าจงคอยอยู่, เจ้าจงคอยอยู่ในสถานที่แห่งนี้, และจงเรียก^{๘๓}ให้มีการชุมนุมศักดิ์สิทธิ์, แม้การชุมนุมของคนเหล่านั้นที่เป็นคนงานพวกแรกในอาณาจักรสุดท้ายนี้.

๗๑ และให้คนเหล่านั้นที่พวกเขาเตือน^{๘๔}ในการเดินทางของพวกเขารักษา^{๘๕}พระเจ้า, และไตร่ตรองถึงการเตือนในใจพวกเขาซึ่งพวกเขาได้รับ, ชั่วระยะเวลาไม่นาน.

๗๒ ดูเถิด, และดูสิ, เราจะดูแลฝูงแกะ^{๘๖}ของเจ้า, และจะยกเอลเดอร์ขึ้นและส่ง^{๘๗}ไปให้พวกเขา.

๗๓ ดูเถิด, เราจะเร่งงานของเราเมื่อถึงเวลา.

<p>๖๓ข ๑ พศต. ๒๘:๓; อีเธอร์ ๑๒:๔๑; คพ. ๑๐๑:๓๘. ค คพ. ๔:๗; ๔๓:๒๖. ๖๔ก คมพ. สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ). ข คพ. ๑๘:๑๘; ๔๖:๒๘-๓๐. ๖๕ก ยากอบ ๔:๓. ข คพ. ๖๓:๗-๑๑. ๖๖ก อีสย. ๔๐:๓; ฉนี่. ๑๗:๑๓;</p>	<p>แอลมา ๕:๓๗-๓๘; คพ. ๑๒๘:๒๐. ข คมพ. พระวิญญาณบริสุทธิ์; สว่าง (ความ), แสงสว่าง, แสงสว่างของพระคริสต์. ค คมพ. ความจริง. ๖๗ก มธ. ๖:๒๒; ลูกา ๑๑:๓๔-๓๖; คพ. ๘๒:๑๓. ข ยอห์น ๗:๑๘. ค สภษ. ๒๘:๕; คพ. ๙๓:๒๘.</p>	<p>คมพ. เล็งเห็น (การ), ของประทานแห่ง. ๖๘ก คมพ. ทำ (ชำระ) ให้บริสุทธิ์ (การ). ข คมพ. ความคิด, ความนึกคิด, จิตใจ. ค คพ. ๖๗:๑๐-๑๓; ๙๓:๑; ๙๗:๑๕-๑๗. ๖๙ก มธ. ๑๒:๓๖; โมไซยาห์ ๔:๒๙-๓๐; แอลมา ๑๒:๑๔. ข คพ. ๕๓:๑๕; ๘๘:๑๒๑. ๗๑ก คมพ. เตือน (การ).</p>
--	---	---

๗๔ และเราให้แก่เจ้า, ผู้เป็นคนงาน^๗ พวกแรกในอาณาจักรสุดท้ายนี้, บัญญัติข้อหนึ่งว่าเจ้าจงร่วมชุมนุมกัน, และวางระเบียบตนเอง, และเตรียมตัว, และชำระตนเองให้บริสุทธิ์; แท้จริงแล้ว, ทำให้ใจของเจ้าบริสุทธิ์, และชำระมือเจ้าและเท้าเจ้าให้สะอาดต่อหน้าเรา, เพื่อเราจะทำให้เจ้าสะอาด;

๗๕ เพื่อเราจะเป็นพยานต่อพระบิดา^๗ ของเจ้า, และพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, และพระผู้เป็นเจ้าของเรา, ว่าเจ้าสะอาดจากเลือดของคนรุ่นที่ชั่วร้ายนี้; เพื่อเราจะทำให้สัญญา^๗ นี้เกิดสัมฤทธิ์ผล, สัญญาสุดท้ายและสำคัญยิ่งนี้, ซึ่งเราทำไว้กับเจ้า, เมื่อเราประสงค์.

๗๖ นอกจากนี้, เราให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่เจ้าว่าเจ้าจะสวดอ้อนวอน^๗ และอดอาหาร^๗ ต่อไปนับแต่เวลานี้.

๗๗ และเราให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่เจ้าว่าเจ้าจะสอน^๗ หลักคำสอน^๗ ของอาณาจักรให้กัน.

๗๘ เจ้าจงสอนอย่างขยันหมั่นเพียรและพระคุณ^๗ ของเราจะอยู่กับเจ้า, เพื่อเจ้าจะได้รับการแนะนำอย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้นในทฤษฎี, ในหลักธรรม, ในหลักคำสอน, ใน

กฎแห่งพระกิตติคุณ, ในเรื่องทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า, อันเป็นการสมควรที่เจ้าจะเข้าใจ;

๗๙ เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ทั้งในฟ้าสวรรค์^๗ และในแผ่นดินโลก, และใต้แผ่นดินโลก; สิ่งที่เป็นมา, สิ่งที่เป็นอยู่, สิ่งที่ต้องบังเกิดในไม่ช้า; สิ่งซึ่งอยู่ที่บ้าน, สิ่งซึ่งอยู่ต่างแดน; สงคราม^๗ และความยุ่งเหยิงของประชาชาติทั้งหลาย, และการพิพาทซึ่งมีอยู่บนแผ่นดิน; และความรู้เรื่องประเทศต่าง ๆ และเรื่องอาณาจักรต่าง ๆ ด้วย—

๘๐ เพื่อเจ้าจะพร้อมในสิ่งทั้งปวงเมื่อเราจะส่งเจ้าไปอีกเพื่อขยายการเรียกซึ่งในการเรียกนั้นเราเรียกเจ้า, และพันธกิจนั้นซึ่งเรามอบหมายเจ้า.

๘๑ ดูก่อน, เราส่งเจ้าออกไปเป็นพยาน^๗ และเตือนผู้คน, และจำเป็นที่ทุกคนซึ่งได้รับการเตือนจะเตือน^๗ เพื่อนบ้านของตน.

๘๒ ฉะนั้น, พวกเขาจึงตกอยู่ในสภาพที่ไม่มีข้ออ้าง, และบาปของพวกเขาอยู่บนศีรษะของพวกเขาเอง.

๘๓ คนที่แสวงหา^๗ เราแต่แรก^๗ จะพบเรา, และจะไม่ถูกทอดทิ้ง.

๘๔ ฉะนั้น, เจ้าจงยังอยู่ที่นั่น, และ

<p>๗๔ก มธ. ๒๐:๑, ๒๖. ข ลนต. ๒๐:๗-๘; ๓ นี. ๑๓:๒๘-๒๙; คพ. ๕๐:๒๘-๒๙; ๑๓๓:๒๒. ค คมพ. สะอาดกับไม่สะอาด. ง อีเธอร์ ๑๒:๓๗. ๗๕ก คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสาม พระองค์—พระผู้เป็นเจ้า พระบิดา;</p>	<p>พระบิดาในสวรรค์; มนุษย์, มนุษย์ทั้ง หลาย—มนุษย์, ลูกทาง วิทยญาณของพระบิดาบน สวรรค์. ๗๖ก คมพ. สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ). ข คมพ. อดอาหาร (การ). ๗๗ก คมพ. สอน, ผู้สอน. ข คมพ. หลักคำสอนของ พระคริสต์.</p>	<p>๗๘ก คมพ. พระคุณ. ข คพ. ๘๘:๑๑๘; ๙๐:๑๕; ๙๓:๕๓. ๗๙ก คมพ. สวรรค์, ฟ้าสวรรค์. ข คมพ. สงคราม. ๘๑ก คมพ. เป็นพยาน. ข คพ. ๖๓:๕๘. คมพ.เตือน (การ). ๘๓ก จธป. ๔:๒๙-๓๑; ยรม. ๒๙:๑๒-๑๔; คพ. ๕๔:๑๐. ข แอลมา ๓๗:๓๕.</p>
--	--	---

ทำงานอย่างขยันหมั่นเพียร, เพื่อเจ้าจะ
ดีพร้อมในการปฏิบัติศาสนกิจของเจ้า
ที่จะออกไปในบรรดาคนต่างชาติ^๑ เป็น
ครั้งสุดท้าย, มากเท่าที่พระโอษฐ์^๒ของ
พระเจ้าจะทรงเอ่ยชื่อ, ที่จะผูกมัด^๓กฎ
และแผนกประจักษ์พยาน, และเตรียม
วิสุทธิชนไว้รับมิ่งแห่งการพิพากษา
ซึ่งจะมาถึง;

๘๕ เพื่อจิตวิญญาณพวกเขาจะหนีพ้น
พระพิโรธของพระผู้เป็นเจ้า, หายหนี^๔แห่ง
ความน่าชิงชังซึ่งรอคอยคนชั่วร้าย, ทั้งใน
โลกนี้และในโลกที่จะมาถึง. ตามจริงแล้ว,
เรากล่าวแก่เจ้า, ให้คนเหล่านั้นผู้ที่มีไช
เอลเดอร์พวกแรกดำเนินต่อไปในสวน
องุ่นจนกว่าพระโอษฐ์^๕ของพระเจ้าจะทรง
เรียก^๖พวกเขา, เพราะยังไม่ถึงเวลาของ
พวกเขา; อภรณ์ของพวกเขาก็ไม่สะอาด^๗
จากเลือดของคนรุ่นนี้.

๘๖ เจ้าจงดำรงอยู่ในเสรีภาพ^๘ซึ่งด้วย
เสรีภาพนั้นทำให้เจ้าเป็นอิสระ^๙; อย่าให้
ตนเองพัวพัน^{๑๐}ในบาป^{๑๑}, แต่ให้มือเจ้า
สะอาด^{๑๒}, จนกว่าพระเจ้าเสด็จมา.

๘๗ เพราะอีกไม่กี่วันจากนี้ไปและแผ่นดิน
โลก^{๑๓}จะสิ้นไหว^{๑๔}และเหวี่ยงไปมาตุจคน
เมา; และดวงอาทิตย์^{๑๕}จะซ่อนหน้าของ
เขา, และจะไม่ยอมส่องสว่าง; และดวง

จันทร์จะอาบอยู่ในเลือด^{๑๖}; และดวงดาว^{๑๗}
จะเกรี้ยวโกรธนัก, และจะโยนตัวลงมา
ดังลูกมะเดื่อที่ร่วงหล่นจากต้นมะเดื่อ.

๘๘ และหลังจากประจักษ์พยานของ
เจ้าความพิโรธและความเคืองแค้นก็จะ
มาบนผู้คน.

๘๙ เพราะหลังจากประจักษ์พยานของ
เจ้า ประจักษ์พยานของแผ่นดินไหว^{๑๘}ก็จะ
ตามมา, ซึ่งจะทำให้เกิดเสียงครวญคราง
ณใจกลางของนาง, และมนุษย์จะล้มลงสู่
พื้นดินและจะไม่สามารถยืนได้.

๙๐ และประจักษ์พยานของเสียง^{๑๙}ฟ้า
คำรนคำรามก็ตามมาด้วย, และเสียง
สายฟ้าฟาด, และเสียงพายุฝนฟ้าคะนอง,
และเสียงคลื่นแห่งทะเลโหมกระหน่ำถั่ง
โถมขึ้นเหนือฝั่งของมัน.

๙๑ และสิ่ง^{๒๐}ทั้งปวงจะอยู่ในความ
โกลาหล^{๒๑}; และแน่นอน, ใจมนุษย์จะ
ท้อแท้; เพราะความกลัวจะมาสู่ผู้คนทั้ง
ปวง.

๙๒ และเทพ^{๒๒}ทั้งหลายจะเหาะผ่าน
ท่ามกลางฟ้าสวรรค์, โดยป่าวร้องด้วย
เสียงดัง, เป้าตรวจของพระผู้เป็นเจ้า, โดย
กล่าวว่า: ท่านจงเตรียม, ท่านจงเตรียม,
โอ้ผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลก; เพราะการ
พิพากษาของพระผู้เป็นเจ้าของเรามาถึง

๘๔ก จส—ป ๑:๔๑.
ข อสย. ๘:๑๖-๑๗.
๘๕ก มธ. ๒๔:๑๕.
ข คพ. ๑๑:๑๕.
ค ๑ นี. ๑๒:๑๐-๑๑;
เจคอบ ๑:๑๓;
๒:๒; คพ. ๑๑๒:๓๓.
คมพ. บริสุทธิ
(ความ), พิศุทธิ์ (ความ).
๘๖ก โมไซยาห์ ๕:๘.
คมพ. เสรีภาพ.

ข ยอห์น ๘:๓๖.
คมพ. สิทธิเสรี; อิสระ,
อิสรภาพ.
ค กท. ๕:๑.
ง คมพ. บาป.
จ โยบ ๑๗:๓;
สดด. ๒๔:๔;
แอลมา ๕:๑๓.
๘๗ก อสย. ๑๓:๔-๑๓.
ข คพ. ๔๓:๑๕.
ค โยเอล ๒:๑๐;

คพ. ๔๕:๔๒; ๑๓๓:๔๓.
ง วว. ๖:๑๒.
จ โยเอล ๓:๑๕.
๘๘ก คพ. ๔๕:๓๓.
๙๐ก วว. ๘:๕;
คพ. ๔๓:๑๗-๒๕.
๙๑ก คพ. ๔๕:๒๖.
๙๒ก วว. ๘:๑๓;
คพ. ๑๓๓:๑๗.

แล้ว. ดูเถิด, และดูสิ, เจ้าบ่าว^{๑๒๗} เสด็จมา; ท่านจงออกไปเฝ้าพระองค์.

๓๓ และในทันทีที่จะปรากฏเครื่องหมายสำคัญยิ่ง^{๑๒๘} ในฟ้าสวรรค์, และผู้คนที่ปวงจะเห็นมันพร้อมกัน.

๓๔ และเทพอีกองค์หนึ่งจะเป่าแตรของเขา, โดยกล่าวว่า: ศาสนจักร^{๑๒๙} อันเรื่องอำนาจ^{๑๓๐} นั้น, มารดา^{๑๓๑} ของความน่าชิงชัง, ซึ่งทำให้ประชาชาติทั่วปวงตี้มเหล่าองุ่นแห่งความพิโรธจากการผิดประเวณีของนาง, ซึ่งข่มเหงวิสุทธิชนของพระเจ้าเป็นเจ้า, ที่ทำให้พวกเขาองเล็ด—นางผู้นั่งอยู่บนผืนน้ำกว้างใหญ่, และบนหมู่เกาะในทะเล—ดูเถิด, นางคือข้าวละมาน^{๑๓๒} ของแผ่นดินโลก; นางถูกมัดไว้เป็นฟอน ๓; สายรัดของนางถูกทำให้แน่นหนา, ไม่มีมนุษย์คนใดจะแก้มันได้; ฉะนั้น, นางจึงพร้อมที่จะถูกเผา^{๑๓๓}. และเขาจะเป่าแตรของเขาทั้งยาวนานและดัง, และประชาชาติทั้งปวงจะได้ยิน.

๓๕ และจะมีความเจียบ^{๑๓๔} ในฟ้าสวรรค์เป็นเวลาครึ่งโมง; และในทันทีหลังจากนั้น ม่านแห่งฟ้าสวรรค์จะคล้อออก, ดั่งม้วนกระดาษ^{๑๓๕} คล้อออกหลังจากที่ม้วนไว้, และพระเจ้าจะเปิดผ้าคลุมพระพักตร์^{๑๓๖} ของพระองค์;

๓๖ และวิสุทธิชนที่อยู่บนแผ่นดินโลก, ผู้มีชีวิตอยู่, พระเจ้าจะทรงชุบชีวิตและทรงพาขึ้นไป^{๑๓๗} เฝ้าพระองค์.

๓๗ และคนเหล่านั้นที่หลับอยู่ในหลุมศพของพวกเขาจะออกมา^{๑๓๘}, เพราะหลุมศพของพวกเขาจะเปิดออก; และพระเจ้าจะทรงพาพวกเขาขึ้นไป^{๑๓๙} เฝ้าพระองค์ท่ามกลางเสาแห่งฟ้าสวรรค์ด้วย—

๓๘ พวกเขาเป็นของพระคริสต์, ผลแรก^{๑๔๐}, คนเหล่านั้นที่จะลงมาพร้อมกับพระองค์ก่อน, และคนเหล่านั้นที่อยู่บนแผ่นดินโลกและในหลุมศพพวกเขา, ผู้ที่พระเจ้าทรงพาขึ้นไป^{๑๔๑} เฝ้าพระองค์ก่อนใคร; และทั้งหมดนี้โดยเสียงอันเกิดจากการเป่าแตรของเทพแห่งพระเจ้าเป็นเจ้า.

๓๙ และหลังจากนี้เทพอีกองค์หนึ่งจะเป่า, ซึ่งเป็นแตรตัวที่สอง; และจากนั้นการไล่คนเหล่านั้นที่เป็นของพระคริสต์^{๑๔๒} การเสด็จมาของพระองค์ก็ตามมา; ผู้ที่ได้รับส่วนของพวกเขาในเรือนจำ^{๑๔๓} นั้น ซึ่งเตรียมไว้ให้พวกเขา, เพื่อพวกเขาจะได้รับพระกิตติคุณ, และรับการพิพากษา^{๑๔๔} ตามมนุษย์ในเนื้อหนัง.

๑๐๐ และอนึ่ง, แตรอีกตัวหนึ่งจะดัง, ซึ่งเป็นแตรตัวที่สาม; และจาก

๑๒๗ มธ. ๒๕:๑-๑๓;
 คพ. ๓๓:๑๗;
 ๑๓๓:๑๐, ๑๙.
 ๑๓๒ ก มธ. ๒๔:๓๐;
 ลูกา ๒๑:๒๕-๒๗.
 คมพ. เครื่องหมายแห่งกาลเวลา.
 ๑๓๔ ก คมพ. มาร—ศาสนจักรของมาร.
 ข ๑ นี. ๑๓:๔-๙.
 ค วว. ๑๗:๕.

ง วว. ๑๔:๘.
 จ มธ. ๑๓:๓๘.
 ฉ คพ. ๖๔:๒๓-๒๔;
 ๑๑๑:๒๓-๒๕.
 คมพ. แผ่นดินโลก—การชำระล้างแผ่นดินโลก.
 ๑๕๓ ก คพ. ๓๘:๑๒.
 ข วว. ๖:๑๔.
 ค คมพ. เสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ (การ).

๑๒๖ ก ๑ ทิธ. ๔:๑๖-๑๗.
 ๑๒๗ ก คพ. ๒๙:๑๓;
 ๔๕:๔๕-๔๖; ๑๓๓:๕๖.
 คมพ. พื้นดินชีวิต (การ), พื้นดินพระชนม์ (การ).
 ๑๒๘ ก ๑ คร. ๑๕:๒๓.
 ๑๒๙ ก คพ. ๗๖:๗๓; ๑๓๘:๘.
 คมพ. ความรอดของคนตาย.
 ข ๑ ปด. ๔:๖.

นั้นวิญญาน^๖ของมนุษย์ผู้ที่จะรับการพิพากษาก็มา, และพบว่าอยู่ภายใต้การกล่าวโทษ^๗;

๑๐๑ และคนเหล่านี้คือคนตาย^๘ที่เหลืออยู่; และพวกเขาหามีชีวิตอีกไม่จนกว่าหนึ่งพันปี^๙นั้นจะสิ้นสุด, ทั้งไม่มีอีก, จนบัดนี้ปลายของแผ่นดินโลก.

๑๐๒ และแต่รออีกตัวหนึ่งจะตั้ง, ซึ่งเป็นแต่รอตัวที่สี่, โดยกล่าวว่า: พบว่าในบรรดาคนเหล่านี้ที่ต่ออยู่จนถึงวันสุดท้ายและสำคัญยิ่งนั้น, แม้ในการสิ้นสุดนั้น, มีผู้ที่จจะยังสภปรัก^{๑๐}อยู่.

๑๐๓ และแต่รออีกตัวหนึ่งจะตั้ง, ซึ่งเป็นแต่รอตัวที่ห้า, ซึ่งเป็นเทพองค์ที่ห้าผู้มอบหมายพระกิตติคุณอันเป็นนิง^{๑๑}— haze ผ่านท่ามกลางฟ้าสวรรค์, สู่ประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และคนทั้งปวง;

๑๐๔ และนี่จะเป็นเสียงจากแต่รอของเขา, โดยกล่าวแก่ผู้คนทั้งปวง, ทั้งในฟ้าสวรรค์และในแผ่นดินโลก, และที่อยู่ใต้แผ่นดินโลก— เพราะทุกหุ^{๑๒}จะไต่ยินมัน, และทุกเขาจะย่อลง^{๑๓}, และทุกสิ้นจะสารภาพ, ขณะที่พวกเขาไต่ยินเสียงจากแต่รอ, โดยกล่าวว่า: จงเกรงกลัว^{๑๔}พระผู้เป็นเจ้า, และน้อมสรรเสริญพระองค์ผู้ประทับอยู่บน

พระราชบัลลังก์, ตลอดกาลและตลอดไป; เพราะโมงแห่งการพิพากษาของพระองค์มาถึงแล้ว.

๑๐๕ นอกจากนี้, เทพอีกองค์หนึ่งจะเป่าแตรของเขา, ซึ่งเป็นเทพองค์ที่หก, โดยกล่าวว่า: นางผู้ทำให้ประชาชาติทั้งปวงเต็มเหล่าอุงุ่นแห่งความพิโรธจากการผิดประเวณีของนางตก^{๑๕}แล้ว; นางตกแล้ว, ตกแล้ว!

๑๐๖ และอนึ่ง, เทพอีกองค์หนึ่งจะเป่าแตรของเขา, ซึ่งเป็นเทพองค์ที่เจ็ด, โดยกล่าวว่า: สำเร็จแล้ว; สำเร็จแล้ว! พระเมฆโปรดก^{๑๖}ของพระผู้เป็นเจ้าทรงชนะ^{๑๗}และเหยียบ บ่อย่าอุงุ่นแต่เพียงพระองค์เดียว, แม้บ่อย่าอุงุ่นแห่งความร้ายแรงของพระพิโรธของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ.

๑๐๗ และจากนั้นเหล่าเทพจะได้รับการสวมมงกุฎด้วยรัศมีภาพแห่งฤทธานุภาพของพระองค์, และวิสุทธิชน^{๑๘}จะเปี่ยมด้วยรัศมีภาพ^{๑๙}ของพระองค์, และได้รับมรดก^{๒๐}ของพวกเขาและทำให้เท่าเทียมกับพระองค์.

๑๐๘ และจากนั้น เทพองค์แรกจะเป่าแตรของเขาเข้าหุคนเป็นทั้งปวงอีก, และเปิดเผย^{๒๑}การกระทำลับของมนุษย์,

<p>๑๐๐ก วว. ๒๐:๑๒-๑๓; แอลมา ๑๑:๔๑; คพ. ๔๓:๑๘; ๗๖:๘๕. ข คมพ. กล่าวโทษ (การ), ตำหนิ. ๑๐๑ก วว. ๒๐:๕. ข คมพ. มิลเลเนียม. ๑๐๒ก คมพ. สภปรัก (ความ). ๑๐๓ก วว. ๑๕:๖-๗. คมพ. ฟืนฟูพระกิตติคุณ</p>	<p>(การ). ๑๐๔ก วว. ๕:๑๓. ข อสย. ๔๕:๒๓; ฟป. ๒:๙-๑๑. ค คมพ. ความกลัว—ความ ยำเกรงพระผู้เป็นเจ้า; คารวะ (ความ). ๑๐๕ก วว. ๑๔:๘; คพ. ๑:๑๖. ๑๐๖ก คมพ. พระเมฆโปรดกของ พระผู้เป็นเจ้า.</p>	<p>ข ๑ คร. ๑๕:๒๕. ค อสย. ๖๓:๓-๔; วว. ๑๙:๑๕; คพ. ๗๖:๑๐๗; ๑๓๓:๕๐. ๑๐๗ก คมพ. วิสุทธิชน. ข คมพ. รัศมีภาพซีเลสเชียล. ค คมพ. สูงส่ง (ความ). ง คพ. ๗๖:๓๕. ๑๐๘ก แอลมา ๓๗:๒๕; คพ. ๑:๓.</p>
--	---	---

และงานยิ่งใหญ่ของพระผู้เป็นเจ้าใน
พันปีแรก^๗.

๑๐๙ และจากนั้น เทพองค์ที่สองจะเป่า
แตรของเขา, และเปิดเผยการกระทำลับ
ของมนุษย์, และความนึกคิดและเจตนา
ของใจพวกเขา, และงานยิ่งใหญ่ของพระ
ผู้เป็นเจ้าในพันปีที่สอง—

๑๑๐ และต่อ ๆ ไป, จนเทพองค์ที่เจ็ดจะ
เป่าแตรของเขา; และเขาจะออกมาขึ้น
บนแผ่นดินและบนทะเล, และปฏิญาณ
ในพระนามของพระองค์ผู้ประทับอยู่บน
พระราชบัลลังก์, ว่าเวลา^๘ จะไม่มีอีก; และ
ชาตาน^๙ จะถูกพันธนาการ, งูตึกดำบรรพ์
ตัวนั้น, ผู้ที่เรียกว่ามาร, และจะไม่ทรง
ปลดปล่อยเขาเป็น เวลาต่อ เนื่องหนึ่ง
พันปี^{๑๐}.

๑๑๑ และจากนั้น จะทรงปลดปล่อย^{๑๑} เขา
ชั่วคราวระยะเวลาไม่นาน, เพื่อเขาจะรวบรวม
กองทัพทั้งหลายของเขา.

๑๑๒ และมีคาเอล^{๑๒}, เทพองค์ที่เจ็ด, แม้
เทพาติเทพ, จะรวบรวมกองทัพทั้งหลาย
ของเขา, แม้ผองไพร่พลแห่งสวรรค์.

๑๑๓ และมารจะรวบรวมกองทัพทั้ง
หลายของเขา; แม้ผองไพร่พลแห่งนรก,
และจะขึ้นมาสู้รบกับมีคาเอลและกองทัพ
ทั้งหลายของเขา.

๑๑๔ และจากนั้นการรบ^{๑๓}ของพระผู้เป็น
เจ้าผู้ยิ่งใหญ่ก็มาถึง; และมารและกองทัพ
ทั้งหลายของเขาจะถูกขับออกไปยังที่ของ
พวกเขาเอง, เพื่อพวกเขาจะไม่มีอำนาจ
เหนืออวิสุทฺธิชนอีกไม่ว่าในทางใดก็ตาม.

๑๑๕ เพราะมีคาเอลจะรบให้พวกเขา,
และจะชนะคนที่หมายมั่น^{๑๔} พระราช
บัลลังก์ของพระองค์ผู้ประทับบนพระราช
บัลลังก์นั้น, แม้พระเมษโปดก.

๑๑๖ นี่คือวิสัยภาพของพระผู้เป็นเจ้า,
และคนที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์^{๑๕} แล้ว;
และพวกเขาจะไม่เห็นความตาย^{๑๖} อีกเลย.

๑๑๗ ฉะนั้น, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่
เจ้า, พี่น้องของเรา, จงเรียกให้มีการชุมนุม
ศักดิ์สิทธิ์^{๑๗}ของเจ้า, ดังที่เราบัญชาเจ้า.

๑๑๘ และเนื่องจาก คนทั้งปวงไม่มี
ศรัทธา, เจ้าจงแสวงหาอย่างขยันหมั่น
เพียรและสอน^{๑๘} ถ้อยคำแห่งปัญญา^{๑๙} ให้
กัน; แท้จริงแล้ว, เจ้าจงแสวงหาถ้อยคำ
แห่งปัญญาจากบรรดาหนังสือ^{๒๐} ดีที่สุด;
แสวงหาการเรียนรู้, แม้โดยการศึกษา
และโดยศรัทธาด้วย.

๑๑๙ จงวางระเบียบตนเอง; เตรียมสิ่ง
ที่จำเป็นทุกอย่าง; และสถาปนาบ้าน^{๒๑},
แม้บ้านแห่งการสวดอ้อนวอน, บ้านแห่ง
การอดอาหาร, บ้านแห่งศรัทธา, บ้านแห่ง

๑๐๘ข คพ. ๗๗:๖-๗.
๑๐๘ค คพ. ๘๔:๑๐๐.
ข วว. ๒๐:๑-๓;
๑ นี้. ๒๒:๒๖;
คพ. ๑๐๑:๒๘.
คพ. มาร.
ค คพ. มิลเลเนียม.
๑๑๑ค คพ. ๒๓:๒๒;
๔๓:๓๐-๓๑.
๑๑๒ค คพ. มีคาเอล.
๑๑๔ก วว. ๑๖:๑๔.

๑๑๕ก อสย. ๑๔:๑๒-๑๗;
โมเสส ๔:๑-๔.
๑๑๖ก คพ. สูงส่ง (ความ);
ทำ (ชำระ) ให้บริสุทธิ์
(การ).
ข วว. ๒๑:๔;
แอลมา ๑๑:๔๕; ๑๒:๑๘;
คพ. ๖๓:๔๙.
คพ. อมตะ (ความเป็น).
๑๑๗ค คพ. ๑๐๙:๖.
๑๑๘ค คพ. ๘๘:๗๖-๘๐.

คพ. สอน, ผู้สอน.
ข คพ. ปัญญา.
ค คพ. ๕๕:๔;
๑๐๙:๗, ๑๔.
๑๑๙ก คพ. ๙๕:๓;
๙๗:๑๐-๑๗;
๑๐๙:๒-๙; ๑๑๕:๘.
คพ. พระวิหาร, พระ
นิเวศน์ของพระเจ้า.

การเรียนรู้, บ้านแห่งรัศมีภาพ, บ้านแห่งระเบียบ, บ้านแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้า;

๑๒๐ เพื่อการเข้ามาของเจ้าจะเป็นไปในพระนามของพระเจ้า; เพื่อการออกไปของเจ้าจะเป็นไปในพระนามของพระเจ้า; เพื่อการหักทลายทั้งหมดของเจ้าจะเป็นไปในพระนามของพระเจ้า, ด้วยมือที่ยกขึ้นแต่พระเจ้าผู้สูงสุด.

๑๒๑ ฉะนั้น, จงยุติคำพูดเล่น ๆ ทั้งปวงของเจ้า, จากการสรวลเสเฮฮาทั้งปวง, จากความปรารถนาที่เป็นต้นหาคะทั้งปวงของเจ้า, จากความจองหองและความไม่จริงจังทั้งปวงของเจ้า, และจากการกระทำชั่วทั้งปวงของเจ้า.

๑๒๒ จงกำหนดผู้สอนในบรรดาพวกเจ้า, และอย่าให้ทุกคนเป็นผู้พูดพร้อมกัน; แต่ให้พูดทีละคนและให้ทุกคนฟังคำกล่าวของเขา, เพื่อว่าเมื่อทุกคนพูดเพื่อทุกคนจะรับการจรรโลงใจจากทุกคน, และเพื่อมนุษย์ทุกคนจะมีอภิสิทธิ์เท่าเทียมกัน.

๑๒๓ จงดูว่าเจ้ารักกัน; เลิกโลก; เรียนรู้ที่จะแบ่งปันให้แก่กันดังที่พระกิตติคุณเรียกร้อง.

๑๒๔ เลิกเกียจคร้าน; เลิกไม่สะอาด; เลิกจับผิดกัน; เลิกนอนนานเกินความจำเป็น; จงเข้านอนแต่หัวค่ำ, เพื่อเจ้าจะ

ไม่เหนื่อยอ่อน; ตื่นแต่เช้า, เพื่อร่างกายเจ้าและความคิดเจ้าจะกระปรี้กระเปร่า.

๑๒๕ และเหนือสิ่งทั้งปวง, จงห่อหุ้มตนเองด้วยพันธะแห่งจิตกุศล, ดังด้วยเสื้อคลุม, ซึ่งเป็นพันธะแห่งความดีพร้อมและสันติสุข.

๑๒๖ จงสวดอ้อนวอนเสมอ, เพื่อเจ้าจะไม่ท้อใจ, จนกว่าเราจะมา. ดูเถิด, และดูสิ, เราจะมาโดยพลัน, และรับเจ้าไว้กับตัวเรา. เอเมน.

๑๒๗ และอนึ่ง, ระเบียบของบ้านที่เตรียมไว้ให้ฝ่ายประธานของโรงเรียนศาสนาพยากรณ์, สถาปนาขึ้นเพื่อแนะนำพวกเขาถึงสิ่งทั้งปวงที่สมควรสำหรับพวกเขา, แม้สำหรับเจ้าหน้าที่ทั้งปวงของศาสนจักร, หรืออีกนัยหนึ่ง, คนเหล่านั้นที่ได้รับเรียกมาปฏิบัติศาสนกิจในศาสนจักร, โดยเริ่มที่มหาบุโรหิต, แม้ลงมาถึงมัคนายก—

๑๒๘ และนี่จะเป็นระเบียบของบ้านแห่งฝ่ายประธานของโรงเรียน: คนที่กำหนดให้เป็นประธาน, หรือผู้สอน, พึงพบว่าอยู่ในสถานที่ของเขา, ในบ้านซึ่งพึงเตรียมไว้ให้เขา.

๑๒๙ ฉะนั้น, เขาพึงเป็นคนแรกในบ้านของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ในสถานที่ซึ่งการประชุมในบ้านจะได้ยินถ้อยคำของเขา

<p>๑๒๑ก คพ. ๔๓:๓๔; ๑๐๐:๗. ข คพ. ๕๑:๑๕; ๘๘:๖๓. ค คพ. ทางเหนือหนึ่ง, ฝ่ามือทั่วโลก. ง คพ. จองหอง (ความ), ถ้อยดี (ความ), สำพอง (ความ). ๑๒๓ก คพ. รัก (ความ). ข คพ. โลก.</p>	<p>๑๒๔ก คพพ. เกียจคร้าน (ความ). ข คพ. ๖๔:๗-๑๐. คพพ. พูดให้ร้าย. ๑๒๕ก คพพ. จิตกุศล. ข คพพ. สงบ (ความ), สงบสุข (ความ), สันติ, สันติสุข. ๑๒๖ก คพพ. สวดอ้อนวอน</p>	<p>(การ), สวดอ้อนวอน (คำ). ข คพ. ๑:๑๒. ๑๒๗ก คพพ. โรงเรียนศาสนาพยากรณ์. ข คพพ. ตำแหน่ง, หน้าที่, เจ้าหน้าที่.</p>
---	--	--

อย่างละเอียดถี่ถ้วนและชัดเจน, มิใช่ด้วยการพูดเสียงดัง.

๑๓๐ และเมื่อเขาเข้ามาในบ้านของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, เพราะเขาควรเป็นคนแรกในบ้าน—ดูเถิด, นี่เป็นสิ่งที่งดงาม, เพื่อเขาจะเป็นแบบอย่าง—

๑๓๑ ให้เขาถวาย^๑ตนในการสวดอ้อนวอนโดยคุกเข่าต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, เป็นหมายสำคัญหรือความระลึกถึงพันธสัญญาอันเป็นนิจ.

๑๓๒ และเมื่อใครจะเข้ามาหลังจากเขา, ก็ให้ผู้สอนลุกขึ้น, และด้วยมือที่ยกขึ้นสู่ฟ้าสวรรค์; แต่จริงแล้ว, แม้ตรงขึ้นไป, ต้อนรับพี่น้องหรือพี่น้องทั้งหลายของเขาด้วยถ้อยคำเหล่านี้:

๑๓๓ ท่านพี่น้องหรือท่านพี่น้องทั้งหลาย? ข้าพเจ้าต้อนรับท่านในพระนามของพระเจ้า พระเยซูคริสต์, เป็นหมายสำคัญหรือ ความระลึกถึงพันธสัญญาอันเป็นนิจ, ซึ่งพันธสัญญานั้นข้าพเจ้ารับท่านเป็นเพื่อนร่วมสมาชิก^๒, ด้วยความตั้งใจที่มั่นคง, ไม่หวั่นไหว, และไม่เปลี่ยนแปลง, เพื่อเป็นเพื่อนและพี่น้อง^๓ของท่านโดยทางพระคุณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของในพันธแห่งความรัก, เพื่อดำเนินชีวิตในพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทุกประการ โดยปราศจากข้อตำหนิ, ในการน้อมขอบพระทัย, ตลอดกาลและตลอดไป. เอเมน.

๑๓๔ และคนที่เจ้าพบว่าไม่มีคำสมกับ

การต้อนรับนี้จะไม่มียูในบรรดาพวกเจ้า; เพราะเจ้าไม่พึงยอมให้เขาทำบ้านของเราสกปรก^๔.

๑๓๕ และคนที่เข้ามาและซื้อสัตย์ต่อหน้าเรา, และเป็นพี่น้อง, หรือหากพวกเขาเป็นพี่น้องทั้งหลาย, พวกเขาจะต้อนรับประธานหรือผู้สอนด้วยมือที่ยกขึ้นสู่ฟ้าสวรรค์, ด้วยการสวดอ้อนวอนและพันธสัญญาเดียวกันนี้, หรือโดยกล่าวเอเมน, เป็นหมายสำคัญถึงสิ่งเดียวกัน.

๑๓๖ ดูเถิด, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, นี่คือแบบอย่างแก่เจ้าเพื่อต้อนรับกันในบ้านของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, ในโรงเรียนศาสนาพยากรณ์.

๑๓๗ และเจ้าได้รับเรียกมาทำการนี้โดยการสวดอ้อนวอนและการน้อมขอบพระทัย, ขณะที่พระวิญญาณจะประทานให้เอ่ยปากในการกระทำทั้งปวงของเจ้าในบ้านของพระเจ้า, ในโรงเรียนศาสนาพยากรณ์, เพื่อบ้านนี้จะกลายเป็นสถานศักดิ์สิทธิ์, พลัสผลาของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์เพื่อการจรรโลงใจ^๕ของเจ้า.

๑๓๘ และเจ้าไม่พึงรับคนหนึ่งคนใดในบรรดาพวกเจ้าเข้าโรงเรียนนี้เว้นแต่เขาสะอาดจากเลือด^๖ของคนรุ่นนี้;

๑๓๙ และจงรับเขาโดยศาสนพิธีล้าง^๗เท้า, เพราะเพื่อจุดหมายนี้ศาสนพิธีล้างเท้าจึงตั้งขึ้น.

<p>๑๓๑ก คมพ. นมัสการ. ๑๓๓ก คมพ. ผูกมิตร. ข คมพ. พี่น้อง (ทั้งหลาย), พี่น้องชาย; พี่น้องสตรี.</p>	<p>๑๓๔ก คพ. ๙๗:๑๕-๑๗; ๑๑๐:๗-๘. ๑๓๗ก คพ. ๕๐:๒๑-๒๔. ๑๓๘ก คพ. ๘๘:๗๔-๗๕,</p>	<p>๘๔-๘๕. ๑๓๙ก คมพ. ล้าง (การ).</p>
--	--	---

๑๔๐ และหนึ่ง, ศาสนพิธีล้างเท้า ฟังปฏิบัติโดยประธาน, หรือ เอ็ดเดอรัที่ที่ควบคุมของศาสนจักร.
๑๔๑ ฟังเริ่มด้วยการสวดอ้อนวอน; และ

หลังจากรับส่วน^๖ขนมปังและเหล้าองุ่นแล้ว, เขาฟังคาดเอาตามแบบฉบับ^๗ที่ไว้โนบทที่สืบสามแห่งประจักษ์พยานของยอห์นเกี่ยวกับเรา. เอเมน.

ภาค ๘๙

การเปิดเผยที่ประธานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไอโอ, วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๘๓๓ (History of the Church, 1:327-329). ด้วยเหตุที่พี่น้องชายในสมัยแรก ๆ สืบและเคี้ยวยาสูบในการประชุมของพวกเขา, ท่านศาสดาพยากรณ์ได้รับการนำทางให้ไตร่ตรองเรื่องนี้; ดังนั้น, ท่านทูลถามพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้. การเปิดเผยครั้งนี้, รู้จักกันว่าเป็นพระคำแห่งปัญญา, คือผลที่ตามมา. สามข้อแรกท่านศาสดาพยากรณ์เขียนไว้แต่แรกเพื่อเป็นคำแนะนำและคำอธิบายที่ได้รับการดลใจ.

๑-๓, การดื่มเหล้าองุ่น, เครื่องดื่มแรง, การสูบและเคี้ยวยาสูบ, และดื่มเครื่องดื่มร้อนเป็นสิ่งต้องห้าม; ๑๐-๑๗, สมุนไพร, ผลไม้, เนื้อสัตว์, และธัญพืชกำหนดไว้เพื่อประโยชน์ของมนุษย์และสัตว์; ๑๘-๒๑, การเชื่อฟังกฎพระกิตติคุณ, รวมทั้งพระคำแห่งปัญญา, นำพรทางโลกและทางวิญญาณมาให้.

ถึงระเบียบและพระประสงค์^๘ของพระเจ้าเป็นเจ้าเกี่ยวกับความรอดฝ่ายโลกของวิสุทธิชนทั้งปวงในวันเวลาสุดท้าย—

๓ ประธานให้เป็นหลักธรรมพร้อมด้วยสัญญา^๙, ซึ่งปรับให้เข้ากับความสามารถของคนอ่อนแอและคนอ่อนแอที่สุดจากวิสุทธิชน^{๑๐}ทั้งปวง, ผู้ที่เป็นหรือจะเรียกได้ว่าเป็นวิสุทธิชน.

๔ ดูเถิด, ตามจริงแล้ว, พระเจ้าตรัสกับเจ้าดังนี้: เนื่องจากความชั่ว^{๑๑}และแผนซึ่งมีและจะมีอยู่ในใจคนช่างคบคิด^{๑๒}ในวันเวลาสุดท้าย, เราเตือน^{๑๓}เจ้าแล้ว, และเตือนเจ้าล่วงหน้า, โดยให้คำแห่งปัญญานี้แก่เจ้าโดยการเปิดเผย—

๕ ว่าตราบเท่าที่มนุษย์คนหนึ่งคนใดดื่มเหล้าองุ่น^{๑๔}หรือเครื่องดื่มแรงในบรรดา

พระคำแห่งปัญญา^๑, เพื่อประโยชน์ของสภาของมหาบุโรหิต, ซึ่งชุมนุมกันในเคิร์ทแลนด์, และศาสนจักร, และวิสุทธิชนในไอซันด้วย—

๒ เพื่อส่งความปรารถนาดี; มิใช่โดยพระบัญญัติหรือข้อบังคับ, แต่โดยการเปิดเผยและพระคำแห่งปัญญา, โดยแสดง

๑๔๑ก คมพ. ศีลระลึก.
ข ยอห์น ๑๓:๔-๑๗.
๘๙ ๑ก คมพ. พระคำแห่งปัญญา.
๒ก คพ. ๒๓:๓๔.
คมพ. พระบัญญัติของ

พระเจ้าเป็นเจ้า.
๓ก คพ. ๘๙:๑๘-๒๑.
ข คมพ. วิสุทธิชน.
๔ก คมพ. หลอกหลวง (การ), หลอกหลวง (คำ).

ข คมพ. มั่วสุมลับ (การ).
ค คมพ. เตือน (การ).
๕ก สนต. ๑๐:๙-๑๑;
อิสย. ๕:๑๑-๑๒;
๑ คร. ๖:๑๐.

พวกเจ้า, ตูเถิด มันไม่ดี, ทั้งไม่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระบิดาของเจ้า, เว้นแต่ในการร่วมชุมนุมกันของเจ้าเพื่อถวายศีลระลึกของเจ้าต่อพระพักตร์พระองค์.

๖ และ, ตูเถิด, นี่ควรเป็นเหล่าองุ่น, แท้จริงแล้ว, เหล่าองุ่นบริสุทธิ์^๖ ขององุ่นจากเถาองุ่น, ซึ่งเจ้าทำเอง.

๗ นอกจากนี้, เครื่องดื่มแรง^๗ มีใช้สำหรับท้อง, แต่สำหรับการล้างร่างกายของเจ้า.

๘ นอกจากนี้, ยาสูบมีใช้สำหรับร่างกาย^๘, ทั้งมีใช้สำหรับท้อง, และไม่ดีสำหรับมนุษย์, แต่เป็นสมุนไพรสำหรับแผลฟกช้ำและปศุสัตว์ที่เจ็บป่วยทั้งหมด, พึงใช้ด้วยวิจารณญาณและความชำนาญ.

๙ นอกจากนี้, เครื่องดื่มร้อนมีใช้สำหรับร่างกายหรือท้อง.

๑๐ และอนึ่ง, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, สมุนไพร^๙ ที่มีประโยชน์ทั้งปวง พระผู้เป็นเจ้าทรงกำหนดไว้สำหรับโครงสร้าง, ธรรมชาติ, และการบริโภคของมนุษย์—

๑๑ สมุนไพรทุกชนิดในฤดูของมัน, และผลไม้มากชนิดในฤดูของมัน; สิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้ พึงใช้ด้วยความรอบคอบและการน้อมขอบพระทัย^{๑๐}.

๑๒ แท้จริงแล้ว, เนื้อ^{๑๑} ของสัตว์^{๑๑} และของสัตว์ปีกในอากาศด้วย, เรา, พระเจ้า, กำหนดไว้เพื่อการบริโภคของมนุษย์ด้วยการน้อมขอบพระทัย; กระนั้นก็ตาม พึงใช้อย่างมีธรรมาภิบาล^{๑๒};

๑๓ และเป็นที่น่าพอใจแก่เราที่จะไม่ใช้สิ่งเหล่านั้น, เว้นแต่ในเวลาฤดูหนาว, หรืออากาศเย็น, หรืออดอยาก.

๑๔ ธัญพืช^{๑๒} ทั้งปวงกำหนดไว้เพื่อการบริโภคของมนุษย์และของสัตว์, เพื่อเป็นไม้เท้าแห่งชีวิต, มีใช้สำหรับมนุษย์เท่านั้น แต่สำหรับบรรดาสัตว์แห่งท้องทุ่ง, และสัตว์ปีกแห่งฟ้าสวรรค์, และสัตว์ป่าทั้งปวงที่วิ่งหรือเลื้อยคลานบนแผ่นดินโลก;

๑๕ และสิ่งเหล่านี้ พระผู้เป็นเจ้าทรงรังสรรค์ไว้เพื่อการบริโภคของมนุษย์ในเวลาอดอยากและหิวโหยเท่านั้น.

๑๖ ธัญพืชทั้งปวงดีสำหรับเป็นอาหารของมนุษย์; ดั่งผลจากไม้เลื้อยด้วย; สิ่งซึ่งให้ผล, ไม่ว่าในพื้นดินหรือเหนือพื้นดิน—

๑๗ กระนั้นก็ตาม, ข้าวสาลีสำหรับมนุษย์, และข้าวโพดสำหรับวัวควาย, และข้าวโอ๊ตสำหรับม้า, และข้าวไรย์สำหรับสัตว์ปีกและสำหรับสุกร, และสำหรับสัตว์ทั้งปวงแห่งท้องทุ่ง, และข้าวบาร์เลย์สำหรับสัตว์ที่มีประโยชน์ทั้งปวง, และสำหรับเป็นเครื่องดื่มอ่อน ๆ, ดั่งธัญพืชอื่นด้วย.

๑๘ และวิสุทธิชนทั้งปวงผู้จดจำที่จะรักษาและทำตามคำกล่าวเหล่านี้, โดยดำเนินชีวิตอยู่ในการเชื่อฟังพระบัญญัติ, จะได้รับพลาณามัย^{๑๓} ในสะดือพวกเขาและไขกระดูกพวกเขา;

๖ก คพ. ๒๗:๑-๔.
๗ก สภษ. ๒๐:๑;
๒๓:๒๙-๓๕.
๘ก ๑ คริ. ๓:๑๖-๑๗.
คพ. ร่างกาย.
๑๐ก อส. พืช. ปฐก. ๑:๒๓;

คพ. ๕๙:๑๗-๒๐.
๑๑ก คพพ. ขอบพระทัย,
ขอบพระทัยพระเจ้า
(การ, น้อม), ความ
ขอบคุณ.
๑๒ก ปฐก. ๙:๓;

สินติ. ๑๑:๑-๘.
ข ๑ ทธ. ๔:๓-๔;
คพ. ๔๙:๑๘-๒๑.
ค คพ. ๕๙:๒๐.
๑๔ก ดนล. ๑:๖-๒๐.
๑๘ก สภษ. ๓:๘.

๑๙ และจะพบปัญหา^๑และขุมทรัพย์แห่งความรู้^๒, แม้ขุมทรัพย์ที่ซ่อนอยู่;
๒๐ และจะวิ่ง^๓และไม่เหน็ดเหนื่อย, และจะเดินและไม่อ่อนล้า.

๒๑ และเรา, พระเจ้า, ให้สัญญา^๔แก่พวกเขา, ว่าเทพผู้ทำลายจะผ่าน^๕พวกเขาไป, ดั่งลูกหลานของอิสราเอล, และไม่สังหารพวกเขา. เอเมน.

ภาค ๙๐

การเปิดเผยแก่โจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ประทานให้ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ, วันที่ ๘ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๓ (History of the Church, 1:329-331). การเปิดเผยครั้งนี้เป็นความก้าวหน้าเพิ่มเติมในการสถาปนาฝ่ายประธานสูงสุด (ดู หัวข้อยกภาค ๘๑); ผลที่ตามมาจากการเปิดเผยครั้งนี้คือ, ที่ปรึกษาซึ่งเอ่ยนามไว้ได้รับแต่งตั้งในวันที่ ๑๘ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๓.

๑-๕, กุญแจทั้งหลายของอาณาจักรมอบไว้ให้โจเซฟ สมิท และโดยผ่านทางท่านให้ศาสนจักร; ๖-๗, ซิดนีย์ ริกตัน และเฟรเดอริก จี. วิลเลียมส์ ต้องรับใช้ในฝ่ายประธานสูงสุด; ๘-๑๑, ต้องสั่งสอนพระกิตติคุณแก่ประชาชนชาติแห่งอิสราเอล, แก่คนต่างชาติ, และแก่ชาวยิว, โดยมนุษย์ทุกคนได้ยินในภาษาของเขาเอง; ๑๒-๑๘, โจเซฟ สมิท และที่ปรึกษาของท่านต้องจัดศาสนจักรให้อยู่ในระเบียบ; ๑๙-๓๗, บุคคลต่าง ๆ ได้รับคำแนะนำจากพระเจ้าให้ดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงและรับใช้ในอาณาจักรของพระองค์.

เรา, บาบของเจ้าได้รับการให้อภัย^๑แล้ว, ตามคำวิงวอนของเจ้า, เพราะคำสวดอ้อนวอนของเจ้าและคำสวดอ้อนวอนของพี่น้องเจ้าขึ้นมาถึงเรา.

๒ ฉะนั้น, เจ้าได้รับพรนับแต่นั้นไปผู้ที่ถือกุญแจ^๒ทั้งหลายของอาณาจักรซึ่งให้ไว้แก่เจ้า; ซึ่งอาณาจักรนั้นกำลังจะออกมาเป็นครั้งสุดท้าย.

๓ ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, กุญแจทั้งหลายของอาณาจักรนี้จะไม่มีใครนำไปจากเจ้าได้เลย, ขณะที่เจ้าอยู่ในโลก, หรือในโลกที่จะมาถึง;

๔ กระนั้นก็ตาม, โดยผ่านเจ้าจะให้โอองการ^๓แก่คนอื่น, แท้จริงแล้ว, แม้แก่ศาสนจักร.

๕ และคนทั้งปวงเหล่านั้นที่ได้รับ

พระเจ้าตรัสดังนี้, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า บุตรของ

๑๙ก คมพ. ปัญหา.
ข คมพ. ความรู้; ประจักษ์พยาน.
๒๐ก อีสย. ๔๐:๓๑.
๒๑ก คพ. ๘๔:๘๐.
ข อพย. ๑๒:๒๓, ๒๙.

๙๐ ๑ก คมพ. ให้อภัย.
๒ก คพ. ๖๕:๒.
คมพ. กุญแจทั้งหลายของฐานะปุโรหิต.
ข คมพ. อาณาจักรแห่งพระเจ้าเป็นเจ้าหรืออาณาจักร

แห่งสวรรค์.
๔ก กิจการ ๗:๓๘;
รม. ๓:๒; ฮีบ. ๕:๑๒;
คพ. ๑๒๔:๓๙, ๑๒๖.
คมพ. คำพยากรณ์, พยากรณ์.

โองการของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า, ก็ให้พวกเขา
ระวัง"ว่าพวกเขาจะถือสิ่งเหล่านี้อย่างไร
เกลือกพวกเขาจะเห็นว่าเป็นเรื่องเล็ก
น้อย, และถูกนำมาอยู่ภายใต้การกล่าวโทษ
โดยการนี้, และสะดุดและล้มเมื่อพายุพัด
มา, และสายลมกระโชก, และสายฝน" เท
ลงมา, และกระหน่ำมาบนบ้านพวกเขา.

๖ และอนึ่ง, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่
ซิดนีย์ ริกตัน และเฟรดเดอริก จี. วิลเลียม
ส์, พี่น้องเจ้า, บาบของพวกเขาก็ได้รับการ
ให้ห้อยแล้วเช่นกัน, และเรานับพวกเขา
เท่าเทียมกับเจ้าในการถือกุญแจของ
อาณาจักรสุดท้ายนี้;

๗ ดังที่ผ่านการปฏิบัติงานของเจ้าเช่น
กันสำหรับกุญแจของโรงเรียนศาสนา
พยากรณ์", ซึ่งเราบัญชาให้จัดตั้ง;

๘ เพื่อโดยการนี้พวกเขาจะได้รับการ
ทำให้ดีพร้อมในการปฏิบัติศาสนกิจของ
พวกเขาเพื่อความรอดของไซอัน, และ
ของประชาชาติแห่งอิสราเอล, และของ
คนต่างชาติ, มากเท่าที่จะเชื่อ;

๙ เพื่อโดยผ่านการปฏิบัติงานของเจ้า
พวกเขาจะได้รับพระคำ, และโดยผ่านการ
ปฏิบัติงานของพวกเขาพระคำจะออกไป
ถึงสุดแดนแผ่นดินโลก, ถึงคนต่างชาติ"
ก่อน", และจากนั้น, ดุเถิด, และดูสิ, พวก
เขาจะหันไปทางซ้าย.

๑๐ และจากนั้น วันนั้นจะมาถึง เมื่อ
พระเจ้า จะ ทรง เผย" พระพาหุ ด้วย
เดชานุภาพในการสร้างความเชื่อมั่นแก่
ประชาชาติ, ประชาชาตินอกศาสนา, เชื้อ
สายแห่งโยเซฟ", ในพระกิตติคุณแห่ง
ความรอดของพวกเขา.

๑๑ เพราะเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นใน
วันนั้น, คือมนุษย์ทุกคนจะได้ยิน" ความ
สมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณในคำพูดของ
เขาเอง, และในภาษาของเขาเอง, โดย
ผ่านคนเหล่านั้นที่ได้รับแต่งตั้ง"สู่อำนาจ"
นี้, โดยการทำงานของพระผู้พลอยโยน",
ที่ฉายไปยังพวกเขาเพื่อการเปิดเผยเรื่อง
พระเยซูคริสต์.

๑๒ และบัดนี้, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่
เจ้า, เราให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่เจ้าให้เจ้า
ดำรงอยู่ต่อไปในการปฏิบัติศาสนกิจ"และ
การเป็นฝ่ายประธาน.

๑๓ และเมื่อเจ้าแปลถ้อยคำของบรรดา
ศาสตพยากรณ์เสร็จแล้ว, นับแต่นั้นไป
เจ้าจะควบคุม" กิจงานุกิจของศาสนจักร
และโรงเรียน";

๑๔ และเป็นครั้งคราว, ดังที่พระผู้
พลอยโยนจะทรงแสดงให้ประจักษ์, ได้
รับการเปิดเผย" เพื่อคลี่ความลึกลับ" ของ
อาณาจักร;

๑๕ และจัดหน่วยต่าง ๆ ของศาสนจักร

๕ก คพ. ๑:๑๔.
ข มธ. ๗:๒๖-๒๗.
๗ก คมพ. โรงเรียนศาสนา
พยากรณ์.
๙ก ๑ นี. ๑๓:๕๒;
คพ. ๑๐๗:๓๓; ๑๓๓:๘.
ข มธ. ๑๙:๓๐;
อีเธอร์ ๑๓:๑๐-๑๒.
๑๐ก คพ. ๔๓:๒๓-๒๗;

๘๘:๘๔, ๘๗-๙๒.
ข ปฐก. ๔๙:๒๒-๒๖;
๑ นี. ๑๕:๑๓-๑๔.
๑๑ก คมพ. งานเผยแผ่ศาสนา.
ข คมพ. เรียก (การ), เรียก
จากพระผู้เป็นเจ้า
(ได้รับ); แต่งตั้ง (การ).
ค คมพ. สถานะปฏิโรหิต.
ง คมพ. พระผู้พลอยโยน.

๑๒ก คมพ. ปฏิบัติ, ปฏิบัติ
ศาสนกิจ, ผู้ปฏิบัติศาสน-
กิจ.
๑๓ก คพ. ๑๐๗:๙๑-๙๒.
ข คมพ. โรงเรียนศาสนา
พยากรณ์.
๑๔ก คมพ. เปิดเผย (การ).
ข คมพ. ความลึกลับของพระ
ผู้เป็นเจ้า.

ให้อยู่ในระเบียบ, และศึกษา^๖ และเรียนรู้^๗, และมาค้นแคยกกับหนังสือดี ๆ ทั้งปวง, และกับภาษา^๘, คำพูด, และผู้คน.

๑๖ และนี่จะเป็นกิจธุระและพันธกิจตลอดชีวิตของพวกเขา, ในการเป็นประธานในสภา, และจัดกิจจากกิจทั้งปวงของศาสนจักรและอาณาจักรนี้ให้อยู่ในระเบียบ.

๑๗ จงอย่าละอาย^๙, ทั้งอย่าอับอาย; แต่จงรับการตักเตือนในความคิดผยองและความลำพอง^{๑๐} ทั้งปวงของเจ้า, เพราะมันนำปวงมาตักจิตวิญญาณเจ้า.

๑๘ จงจัดบ้านเจ้าให้อยู่ในระเบียบ; ให้ความเกียจคร้าน^{๑๑} และความไม่สะอาด^{๑๒} ห่างไกลจากเจ้า.

๑๙ บัดนี้, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ให้มีสถานที่จัดหาไว้, เร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้, เพื่อครอบครัวของที่ปรึกษาและผู้จัดถ้อยคำของเจ้า, แม่เพรเตอร์คิจิ. วิลเลียมส์.

๒๐ และให้ผู้รับใช้ที่มีวิญญู^{๑๓}ของเรา, โจเซฟ สมิท, ซีเนียร์, อยู่กับครอบครัวของเขาต่อไปในสถานที่ซึ่งเขาอยู่ปัจจุบันนี้; และอย่าให้ศาสนจักรขายมันจนกว่าพระโอษฐ์ของพระเจ้าจะทรงบอก.

๒๑ และให้ที่ปรึกษาของเรา, แมซีดนีย์

ริกตัน^{๑๔}, ยังคงอยู่ ณ สถานที่ซึ่งเขาอาศัยอยู่ปัจจุบันจนกว่าพระโอษฐ์ของพระเจ้าจะทรงบอก.

๒๒ และให้อธิการค้นหาอย่างขยันหมั่นเพียรเพื่อจะได้ตัวแทน^{๑๕}, และให้เขาเป็นคนที่มีความมั่งคั่ง^{๑๖} สะสมไว้—คนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, และคนที่มีศรัทธาแรงกล้า—

๒๓ เพื่อโดยการนี้ เขาจะสามารถปลดหนี้ทั้งหมด; เพื่อคลังของพระเจ้าจะไม่ถูกนำมาสู่การเสียชื่อเสียงต่อสายตาผู้คน.

๒๔ จงค้นหาอย่างขยันหมั่นเพียร^{๑๗}, สวดอ้อนวอน^{๑๘} เสมอ, และจงเชื่อ, และสิ่งทั้งปวง^{๑๙} จะร่วมกันส่งผลเพื่อความดีของเจ้า, หากเจ้าดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรง และจดจำพันธสัญญา^{๒๐} ซึ่งด้วยพันธสัญญานั้นเจ้าได้ทำพันธสัญญาไว้แก่กัน.

๒๕ ให้ครัวเรือนของเจ้าเล็ก^{๒๑}, โดยเฉพาะของผู้รับใช้ที่มีวิญญู^{๒๒}ของเรา โจเซฟ สมิท, ซีเนียร์, เมื่อเกี่ยวกับคนเหล่านั้นที่ไม่ได้เป็นของครอบครัวเจ้า;

๒๖ เพื่อสิ่งเหล่านั้นที่จัดหาไว้ให้เจ้า, เพื่อให้กิจการของเรา, จะไม่นำไปจากเจ้าและให้แก่คนที่ไม่คู่ควร—

๒๗ และโดยการนี้เจ้าจึงมีอุปสรรคในการทำสิ่งเหล่านั้นซึ่งเราบัญชาเจ้าไว้ให้สำเร็จ.

<p>๑๕ก คพ. ๘๘:๗๖-๘๐, ๑๑๘; ๘๓:๕๓. ข คพ. ๑๐๗:๙๙-๑๐๐; ๑๓๐:๑๘-๑๙. ค คพ. ภาษา. ๑๗ก รีม. ๑:๑๖; ๒ นี. ๖:๑๓. ข คพ. ๘๘:๑๒๑. คพ. จองทอง (ความ), ถือดี (ความ), ลำพอง</p>	<p>(ความ). ๑๘ก คพ. ๕๘:๒๖-๒๙. คพ. เกียจคร้าน (ความ). ข คพ. ๓๘:๔๒. ๒๐ก คพ. สมิท, โจเซฟ, ซีเนียร์. ๒๑ก คพ. ริกตัน, ซิดนีย์. ๒๒ก คพ. ๘๔:๑๑๒-๑๑๓. ข เจคอบ ๒:๑๗-๑๙. ๒๔ก คพ. ขยันหมั่นเพียร</p>	<p>(ความ). ข คพ. สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ). ค เอสรา ๘:๒๒; รีม. ๘:๒๘; คพ. ๑๐๐:๑๕; ๑๒๒:๗-๘. ง คพ. พันธสัญญา. ๒๕ก อส. คนยากจนที่โจเซฟ สมิท, ซีเนียร์, ดูแลอยู่.</p>
---	--	--

๒๘ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เป็นความประสงค์ของเราที่สาวใช้ของเรา เวียนนา เจคส์ฟังได้รับเงินตราเป็นค่าใช้จ่ายของเธอ, และขึ้นไปยังแผ่นดินแห่งไซอัน;

๒๙ และให้อุทิศถวายเงินตราที่เหลือแก่เรา, และเธอจะได้รางวัลในเวลาอันเหมาะสมของเราเอง.

๓๐ ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเป็นความถูกต้องในสายตาเราที่เธอจะขึ้นไปยังแผ่นดินแห่งไซอัน, และรับมรดกจากมืออธิการ;

๓๑ เพื่อเธอจะตั้งถิ่นฐานอยู่ในสันติสุข ตราบเท่าที่เธอเชื่อสัตย์, และไม่เกียจคร้านในวันเวลาของเธอนับแต่นั้นไป.

๓๒ และดูเถิด, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเจ้าจะเขียนบัญญัตินี้, และกล่าวแก่พี่น้องเจ้าในไซอัน, ด้วยความรัก, ว่าเราเรียกเจ้าด้วยเพื่อให้ควบคุม^๗ไซอันในเวลาอันเหมาะสมของเราเอง.

๓๓ ฉะนั้น, ให้พวกเขาเลืกรบกววนเราเกี่ยวกับเรื่องนี้.

๓๔ ดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้าว่าพี่น้องเจ้าในไซอันเริ่มกลับใจ, และเทพทั้งหลายซึ่งนมยินดีเนื่องจากพวกเขา.

๓๕ กระนั้นก็ตาม, เราไม่สู้จะพอใจหลายเรื่อง; และเราไม่สู้จะพอใจผู้รับใช้ของเรา วิลเลียม อี. แม็คเคลลิน^๗, ทั้งไม่พอใจผู้รับใช้ของเรา ซิดนีย์ กิลเบิร์ต; และอธิการด้วย, และคนอื่น ๆ มีหลายเรื่องที่ต้องกลับใจ.

๓๖ แต่ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเรา, พระเจ้า, จะโต้แย้งกับไซอัน^๗, และวิงวอนคนแข็งแรงของนาง, และตีสอน^๗นางจนกว่านางจะชนะและสะอาด^๗ต่อหน้าเรา.

๓๗ เพราะจะไม่มีใครเคลื่อนย้ายนางไปจากสถานที่ของนาง. เรา, พระเจ้า, พูตไว้ดังนี้. เอเมน.

ภาค ๙๑

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิธ ศาสตราจารย์, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไอโอ, วันที่ ๙ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๓ (History of the Church, 1:331-332). ในช่วงเวลานี้ท่าน ศาสตราจารย์กำลังมุ่งทำงานแปลพันธสัญญาเดิม. เมื่อมาถึงอักขระโบราณส่วนนั้นที่เรียกว่า อะพอครีฟา, ท่านทูลถามพระเจ้าและได้รับคำแนะนำนี้.

๑-๓, อะพอครีฟาโดยส่วนใหญ่แปลไว้ถูกต้องแต่มีหลายคำสอดแทรกไว้โดยมีอมนุษย์ซึ่งไม่เป็นความจริง; ๔-๖, อักขระ

นี้เป็นประโยชน์ต่อคนเหล่านั้นที่ได้รับ ความสว่างโดยพระวิญญาน.

<p>๓๒ก คพ. ๑๐๗:๙๑-๙๒. ๓๕ก คพ. ๖๖:๑; ๗๕:๖-๙. ๓๖ก คพ. ไซอัน.</p>	<p>ข คพ. ตีสอน (การ), ลงโทษ (การ). ค คพ. บริสุทธิ (ความ),</p>	<p>พิศุทธิ์ (ความ).</p>
--	---	-------------------------

๑ ามจริงแล้ว, พระเจ้าตรัสดังนี้กับเจ้าเกี่ยวกับอะพอครีฟา^๑—มีหลายเรื่องอยู่ในนั้นที่เป็นความจริง, และส่วนมากแปลไว้ถูกต้อง;

๒ มีหลายเรื่องอยู่ในนั้นที่ไม่เป็นความจริง, ซึ่งเป็นคำสอดแทรกโดยมีมนุษย์.

๓ ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าไม่จำเป็นที่จะแปลอะพอครีฟา.

๔ ฉะนั้น, ผู้ใดที่อ่าน, ก็ให้เขาเข้าใจ^๒, เพราะพระวิญญาณทรงแสดงความจริงให้ประจักษ์;

๕ และผู้ใดที่ได้รับการสว่างโดยพระวิญญาณ^๓จะได้ประโยชน์จากการนั้น;

๖ และผู้ใดที่หาได้โดยพระวิญญาณไม่, จะไม่ได้ประโยชน์. ฉะนั้น จึงไม่จำเป็นต้องแปล. เอเมน.

ภาค ๑๒

การเปิดเผยที่ประทานแก่โจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไอโอ, วันที่ ๑๕ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๓ (History of the Church, 1:333). การเปิดเผยนี้เป็นการเปิดเผยสำหรับเฟรเดอริก จี. วิลเลียมส์, ผู้ที่เพิ่งได้รับการกำหนดเป็นที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสูงสุด.

๑-๒, พระเจ้าประทานพระบัญญัติเกี่ยวกับการเข้าร่วมระเบียบเอกภาพ.

เขาเข้ามาในระเบียบ. สิ่งใดที่เรากล่าวแก่คนหนึ่งเราก็กกล่าวแก่ทุกคน.

๑ ามจริงแล้ว, พระเจ้าตรัสดังนี้, เราให้การเปิดเผยและบัญญัติเกี่ยวกับผู้รับใช้ของเรา เฟรเดอริก จี. วิลเลียมส์, แก่ระเบียบเอกภาพ^๑, ที่จัดตั้งไว้สอดคล้องกับบัญญัติที่ให้ไว้ก่อนหน้านี้, ว่าเจ้าจะรับ

๒ และอนึ่ง, เรากล่าวแก่เจ้า ผู้รับใช้ของเรา เฟรเดอริก จี. วิลเลียมส์, เจ้าจะเป็นสมาชิกที่เข้มแข็งในระเบียบนี้; และตราบเท่าที่เจ้าซื้อสัตย์ในการรักษาบัญญัติก่อน ๆ ทั้งหมด เจ้าจะได้รับพรตลอดกาล. เอเมน.

ภาค ๑๓

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไอโอ, วันที่ ๖ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๘๓๓ (History of the Church, 1:343-346).

๑-๕, คนทั้งปวงผู้ที่ซื้อสัตย์จะเห็นพระเจ้า; ๖-๑๘, ยอห์นกล่าวว่าคำพยานว่า

พระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้าของเจ้าทรงดำเนินจากพระคุณสู่พระคุณจนพระองค์ทรง

๑๑ ๑ก คมพ. อะพอครีฟา.
๔ก คมพ. เข้าใจ (ความ).
๕ก คมพ. พระวิญญาณ

บริสุทธิ; ดลใจ (การ),
แรงบันดาลใจ.
๑๒ ๑ก คพ. ๘๒:๑๑, ๑๕-๒๑.

คมพ. ระเบียบเอกภาพ.

ได้รับความสมบูรณ์แห่งรัศมีภาพของพระบิดา; ๑๙-๒๐, มนุษย์ที่เชื่อสัตย์, โดยดำเนินจากพระคุณสู่พระคุณ, จะได้รับความสมบูรณ์ของพระองค์ด้วย; ๒๑-๒๒, คนเหล่านั้นที่ถือกำเนิดผ่านพระคริสต์เป็นศาสนจักรของพระบุตรหัวปี; ๒๓-๒๘, พระคริสต์ทรงได้รับความสมบูรณ์แห่งความจริงทั้งมวลและมนุษย์โดยการเชื่อฟังจะได้รับเช่นเดียวกัน; ๒๙-๓๒, ในกาลเริ่มต้นมนุษย์ดำรงอยู่กับพระผู้เป็นเจ้า; ๓๓-๓๕, ชาติต่าง ๆ เป็นนิรันดร์, และมนุษย์จะได้รับความสมบูรณ์แห่งปีติได้ในการฟื้นคืนชีวิต; ๓๖-๓๗, รัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้าคือความรู้แจ้ง; ๓๘-๔๐, เด็ก ๆ บริสุทธิต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าเนื่องจากการไถ่ของพระคริสต์; ๔๑-๕๓, พี่น้องชายซึ่งเป็นผู้ นำได้รับพระบัญชาให้จัดครอบครัวของตนให้เป็นระเบียบ.

๓ ามจริงแล้ว, พระเจ้าตรัสดังนี้: เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือจิตวิญญาณ ทุกดวงที่ละทิ้ง^๑บาปของ ตนและมาหาเรา, และเรียกหา^๒นามของเรา, และเชื่อฟัง^๓เสียงของเรา, และรักษา

บัญญัติของเรา, จะเห็น^๔หน้า^๕เรา และรู้ว่าเราดำรงอยู่;

๒ และว่าเราคือแสงสว่าง^๖ที่แท้จริงซึ่งให้ความสว่างทุกคนที่มาในโลก;

๓ และว่าเราอยู่ใน^๗พระบิดา, และพระบิดาในเรา, และพระบิดาและเราเป็นหนึ่งเดียวกัน—

๔ พระบิดาเพราะ^๘พระองค์ประทาน^๙ความสมบูรณ์แห่งพระองค์แก่เรา, และพระบุตร เพราะเราอยู่ในโลกมาแล้วและให้เนื้อหนัง^{๑๐}เป็นร่างของเรา, และพำนักในบรรดาบุตรของมนุษย์.

๕ เราอยู่ในโลกมาแล้วและได้รับจากพระบิดาของเรา, และงาน^{๑๑}ของพระองค์แสดงให้ประจักษ์^{๑๒}ไว้อย่างแจ่มชัด.

๖ และยอห์น^{๑๓}เห็นและกล่าวคำพยานถึงความสมบูรณ์แห่งรัศมีภาพ^{๑๔}ของเรา, และความสมบูรณ์แห่งบันทึกของยอห์น^{๑๕} จะได้รับการเปิดเผยต่อจากนี้ไป.

๗ และเขากล่าวคำพยาน, โดยพูดว่า: ข้าพเจ้าเห็นรัศมีภาพของพระองค์, ว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่ในกาลเริ่มต้น^{๑๖}, ก่อนมีโลกขึ้นมา;

๘ ฉะนั้น, ในกาลเริ่มต้นพระวาษา^{๑๗}ทรง

๑๓ ๑ก คมพ. กลับใจ (การ); คำคร (ความมี), คำคร (มี), คูครว.
ข โยเอล ๒:๓๒.
ค คมพ. เชื่อฟัง (การ), เชื่อฟัง (คนที่).
ง อพย. ๓๓:๑๑;
คพ. ๓๘:๗-๘;
๖๗:๑๐-๑๒; ๘๘:๖๘;
๑๐๑:๒๓; ๑๓๐:๓.
คมพ. พระผู้ปลอบโยน.
จ ปจส. ๑ ยน. ๔:๑๒.
๒ก ยอห์น ๑:๔-๘;

คพ. ๑๔:๘;
๘๔:๔๕-๔๗; ๘๘:๖-๗.
คมพ. สว่าง (ความ), แสงสว่าง, แสงสว่างของพระคริสต์.
๓ก ยอห์น ๑๐:๒๕-๓๘;
๑๗:๒๐-๒๓;
คพ. ๕๐:๔๓-๔๕.
๔ก โมไซยาห์ ๑๕:๑-๗.
ข คมพ. พระเยซูคริสต์—สิทธิอำนาจ.
ค ลูกา ๑:๒๖-๓๕; ๒:๔-๑๔;
๓ นี. ๑:๑๒-๑๕;

อีเธอร์ ๓:๑๔-๑๖.
๕ก ยอห์น ๕:๓๖; ๑๐:๒๕;
๑๔:๑๐-๑๒.
๖ก ยอห์น ๑:๓๔.
ข คมพ. พระเยซูคริสต์—รัศมีภาพของพระเยซูคริสต์.
ค ยอห์น ๒๐:๓๐-๓๑.
๗ก ยอห์น ๑:๑-๓, ๑๔;
๑๗:๕;
คพ. ๗๖:๓๙.
๘ก คมพ. พระเยซูคริสต์; พระเยโฮวาห์.

ดำรงอยู่, เพราะพระองค์ทรงเป็นพระวา-
 ทะ, แม้ผู้ส่งสารแห่งความรอด—

๙ แสงสว่าง^๑ และพระผู้ไถ่^๒ ของโลก; พระ
 วิทยญาณแห่งความจริง, ผู้เสด็จมาในโลก,
 เพราะโลกรังสรรค์โดยพระองค์, และใน
 พระองค์จึงบังเกิดชีวิตของมนุษย์และ
 แสงสว่างของมนุษย์.

๑๐ โลกทั้งหลายรังสรรค์^๓ โดยพระองค์;
 มนุษย์รังสรรค์โดยพระองค์; สิ่งทั้งปวง
 รังสรรค์โดยพระองค์, และโดยผ่าน
 พระองค์, และจากพระองค์.

๑๑ และข้าพเจ้า, ยอห์น, กล่าวคำ
 พยานว่า ข้าพเจ้าเห็นรัศมีภาพของ
 พระองค์, ดังรัศมีภาพของพระองค์
 เดียวที่ถือกำเนิดจาก พระบิดา, เปี่ยม
 ด้วยพระคุณและความจริง, แม้พระ
 วิทยญาณแห่งความจริง, ซึ่งเสด็จมาและ
 ทรงพำนักในเนื้อหนัง, และทรงพำนัก
 ในบรรดาพวกเรา.

๑๒ และข้าพเจ้า, ยอห์น, เห็นว่าพระองค์
 ได้รับความสมบูรณ์^๔ ไม่ในตอนแรก,
 แต่ได้รับพระคุณ^๕ แทนพระคุณ;

๑๓ และพระองค์ได้รับความสมบูรณ์
 ไม่ในตอนแรก, แต่ดำเนินต่อไปจาก
 พระคุณ^๖ สู่อำนาจ, จนพระองค์ได้รับ
 ความสมบูรณ์;

๑๔ และด้วยเหตุนี้^๗ จึงเรียกพระองค์พระ
 บุตร^๘ ของพระผู้เป็นเจ้า, เพราะพระองค์
 ได้รับความสมบูรณ์ไม่ในตอนแรก.

๑๕ และข้าพเจ้า, ยอห์น^๙, กล่าวคำ
 พยาน, และดูสิ, ฟาสวรรค์เปิดออก, และ
 พระวิทยญาณบริสุทธิ์^{๑๐} เสด็จลงมาบนพระ
 องค์ในรูปของนกพิราบ^{๑๑}, และประทับบน
 พระองค์, และมีเสียงมาจากสวรรค์โดย
 กล่าวว่า: นี่คือนุตรที่รัก^{๑๒} ของเรา.

๑๖ และข้าพเจ้า, ยอห์น, กล่าวคำพยาน
 ว่าพระองค์ได้รับความสมบูรณ์แห่งรัศมี
 ภาพของพระบิดา;

๑๗ และพระองค์ได้รับเดชานุภาพ^{๑๓}
 ทั้งปวง^{๑๔}, ทั้งในสวรรค์และบนแผ่นดิน
 โลก, และรัศมีภาพของพระบิดา^{๑๕} อยู่กับ
 พระองค์, เพราะพระองค์ทรงพำนักอยู่
 ในพระองค์.

๑๘ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, คือหาก
 เจ้าชื่อสัตย์เจ้าจะได้รับความสมบูรณ์แห่ง
 บันทึกของยอห์น.

๑๙ เราให้คำกล่าวเหล่านี้แก่เจ้า เพื่อ
 เจ้าจะเข้าใจ และรู้ว่าเจ้านมัสการ^{๑๖} อย่างไร,
 และรู้ว่าเจ้านมัสการอะไร, เพื่อเจ้าจะมา
 ฝ้าพระบิดาในนามของเรา, และได้รับ
 ความสมบูรณ์แห่งพระองค์ในเวลาอัน
 สมควร.

๑ก คมพ. สว่าง (ความ), แสง
 สว่าง, แสงสว่างของพระ
 คริสต์.
 ข คมพ. พระผู้ไถ่.
 ๑๐ก ฮีบ. ๑:๑-๓;
 คพ. ๗:๒๔;
 โมเสส ๑:๓๑-๓๓.
 ๑๒ก ฟป. ๒:๖-๑๑.
 ข ยอห์น ๑:๑๖-๑๗.
 ๑๓ก ลูกา ๒:๕๒.
 ๑๔ก ลูกา ๑:๓๑-๓๕;

คพ. ๖:๒๑.
 คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระ
 ผู้เป็นเจ้าสามพระองค์—
 พระผู้เป็นเจ้าพระบุตร.
 ๑๕ก ยอห์น ๑:๒๙-๓๔.
 ข คมพ. พระวิทยญาณ
 บริสุทธิ์.
 ค คมพ. นกพิราบ,
 เครื่องหมายของ.
 ง มธ. ๓:๑๖-๑๗.
 ๑๖ก คมพ. พระเยซูคริสต์—

สิทธิอำนาจ; พลัง,
 เดชานุภาพ, พลังอำนาจ.
 ข มธ. ๒๘:๑๘;
 ยอห์น ๑๗:๒;
 ๑ ปด. ๓:๒๒.
 ค คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระ
 ผู้เป็นเจ้าสามพระองค์—
 พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา.
 ๑๓ก ยอห์น ๔:๒๑-๒๖; ๑๗:๓;
 กิจการ ๑๗:๒๒-๒๕.
 คมพ. นมัสการ.

๒๐ เพราะหากเจ้ารักษาบัญญัติ^๑ของเรา เจ้าจะได้รับความสมบูรณ์^๒แห่งพระองค์, และรุ่งโรจน์^๓ในเราดังที่เราในพระบิดา; ฉะนั้น, เราจึงกล่าวแก่เจ้า, เจ้าจะได้รับความคุณ^๔แทนพระคุณ.

๒๑ และบัดนี้, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ในกาลเริ่มต้น^๕เราอยู่กับพระบิดา, และเป็นพระบุตรหัวปี^๖;

๒๒ และคนทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้น ผู้ถือกำเนิดผ่านเราเป็นผู้รับส่วน^๗รัศมีภาพ^๘ของพระองค์พระองค์นั้น, และเป็นศาสนจักรของพระบุตรหัวปี.

๒๓ ในกาลเริ่มต้นเจ้าดำรงอยู่กับ^๙พระบิดาเช่นกัน; สิ่งนั้นซึ่งเป็นพระวิญาณ, แม้พระวิญาณแห่งความจริง;

๒๔ และความจริง^{๑๐}คือความรู้^{๑๑}ถึงสิ่งทั้งหลายดังที่เป็นอยู่, และดังที่เป็นมา, และดังที่จะเป็น;

๒๕ และสิ่งใดก็ตามที่มากหรือน้อยกว่านี้^{๑๒}เป็นวิญาณของคนชั่วคนนั้น ซึ่งเป็นผู้กล่าวเท็จ^{๑๓}มานับจากกาลเริ่มต้น.

๒๖ พระวิญาณแห่งความจริง^{๑๔}มาจากพระผู้เป็นเจ้า. เราคือพระวิญาณแห่ง

ความจริง, และยอห์นกล่าวว่าคำพยานถึงเรา; โดยกล่าวว่า: พระองค์ทรงได้รับความสมบูรณ์แห่งความจริง, แท้จริงแล้ว, แม้แห่งความจริงทั้งมวล;

๒๗ และไม่มีมนุษย์คนใดได้รับความสมบูรณ์^{๑๕}เว้นแต่เขารักษาพระบัญญัติของพระองค์.

๒๘ คนที่รักษา^{๑๖}พระบัญญัติของพระองค์ได้รับความจริงและแสงสว่าง^{๑๗}, จนเขารุ่งโรจน์^{๑๘}ในความจริงและรู้^{๑๙}สิ่งทั้งปวง.

๒๙ ในกาลเริ่มต้น^{๒๐}มนุษย์ดำรงอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าเช่นกัน. ความรู้^{๒๑}แจ้ง^{๒๒}, หรือแสงสว่างแห่งความจริง, มิได้สร้างขึ้นหรือรังสรรค์ไว้, ทั้งแน่นอนว่าไม่สามารถทำได้.

๓๐ ความจริงทั้งมวลเป็นอิสระอยู่ในภพนั้นซึ่งในนั้นพระผู้เป็นเจ้าทรงวางไว้, ที่จะกระทำ^{๒๓}ด้วยตัวมันเอง, ดังความรู้แจ้งทั้งมวลด้วย; มิฉะนั้นก็ไม่มี การดำรงอยู่.

๓๑ ดูเถิด, นี่^{๒๔}คือสิทธิ์เสรี^{๒๕}ของมนุษย์, และนี่คือการกล่าวโทษแก่มนุษย์; เพราะสิ่งนั้นซึ่งดำรงอยู่จากกาลเริ่มต้นแสดงให้เห็น

๒๐ก คพ. ๕๐:๒๘.
 ข ยอห์น ๑:๑๖;
 คพ. ๘๔:๓๖-๓๙.
 ค ยอห์น ๑๗:๔-๕, ๒๒.
 คพ. มนุษย์, มนุษย์ทั้งหลาย—มนุษย์, ศักยภาพที่จะเป็นเหมือนพระบิดาบนสวรรค์.
 ง คพ. พระคุณ.
 ๒๑ก ยอห์น ๑:๑-๒;
 ๑ ปต. ๑:๑๙-๒๐;
 โม่เสส ๔:๒.
 ข คพ. บุตรหัวปี, พระบุตรหัวปี.
 ๒๒ก ๑ ปต. ๕:๑;

คพ. ๑๓๓:๕๗.
 ข คพ. รัศมีภาพซีเลสเชียล.
 ๒๓ก คพ. มนุษย์, มนุษย์ทั้งหลาย—มนุษย์, ลูกทางวิญาณของพระบิดาบนสวรรค์.
 ๒๔ก คพ. ความจริง.
 ข คพ. ความรู้.
 ๒๕ก คพ. ๒๐:๓๕.
 ข ยอห์น ๘:๔๔;
 ๒ นี. ๒:๑๘;
 โม่เสส ๔:๔.
 ๒๖ก ยอห์น ๑๔:๖.
 ๒๗ก คพ. ดีพร้อม, บริบูรณ์, สมบูรณ์.

๒๘ก คพ. เชื้อฟิง (การ), เชื้อฟิง (คนที).
 ข คพ. ๕๐:๒๔; ๘๔:๔๕.
 คพ. สว่าง (ความ), แสงสว่าง, แสงสว่างของพระคริสต์.
 ค ยอห์น ๑๗:๓;
 คพ. ๘๘:๔๙, ๖๗.
 ๒๙ก อับรา. ๓:๑๘.
 คพ. ชีวิตก่อนเกิด; มนุษย์, มนุษย์ทั้งหลาย.
 ข คพ. รู้แจ้ง (ความ).
 ๓๐ก ๒ นี. ๒:๑๓-๒๗.
 ๓๑ก คพ. สิทธิ์เสรี.

ประจักษ์อย่างแจ่มชัด แก่พวกเขา, และพวกเขาหารับแสงสว่างไม่.

๓๒ และมนุษย์ทุกคนที่วิญญาณของเขาหารับแสงสว่าง^๗ไม่ จะอยู่ภายใต้การกล่าวโทษ.

๓๓ เพราะมนุษย์เป็นวิญญาณ^๗. ชาติ^๗ต่าง ๆ เป็นนิรันดร์, และวิญญาณกับชาติ, สัมพันธ์กันอย่างไม่แยกไม่ออก, จะได้รับความสมบูรณ์แห่งปิติ;

๓๔ และเมื่อแยก^๗จากกัน, มนุษย์จะได้รับความสมบูรณ์แห่งปิติ^๗ไม่ได้.

๓๕ ชาติ^๗ต่าง ๆ เป็นพลับพลาของพระเจ้าเป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, มนุษย์เป็นพลับพลาของพระเจ้าเป็นเจ้า, แม้พระวิหาร^๗; และพระวิหารใดก็ตามที่เสื่อมความศักดิ์สิทธิ์, พระเจ้าเป็นเจ้าของจะทรงทำลายพระวิหารนั้น.

๓๖ รัศมีภาพ^๗ของพระเจ้าเป็นเจ้าคือความรู้แจ้ง^๗, หรือ, อีกนัยหนึ่ง, แสงสว่าง^๗และความจริง.

๓๗ แสงสว่างและความจริงละทิ้งคนชั่ว^๗คนนั้น.

๓๘ วิญญาณทุกดวงของมนุษย์บริสุทธิ์^๗ในกาลเริ่มต้น, และโดยที่พระเจ้าเป็นเจ้าของทรงไถ่^๗มนุษย์แล้วจากการตก^๗, มนุษย์จึงกลายเป็นคนบริสุทธิ์^๗ต่อพระพักตร์พระเจ้าเป็นเจ้าของอีกครั้ง, ในสภาพของพวกเขาที่เป็นทารก.

๓๙ และคนชั่วร้ายคนนั้นมาและนำ^๗แสงสว่างและความจริงไป, จากลูกหลานมนุษย์, โดยการไม่เชื่อฟัง, และเนื่องจากประเพณี^๗บรรพบุรุษของพวกเขา.

๔๐ แต่เราบัญชาเจ้าไว้ให้เลี้ยงดูลูก^๗ๆของเจ้าในแสงสว่างและความจริง.

๔๑ แต่ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ผู้รับใช้ของเรา เพรเดอริก จี. วิลเลียมส์, เจ้าทำตนให้อยู่ภายใต้การกล่าวโทษ^๗นี้เรื่อยมา;

๔๒ เจ้ามิได้สอน^๗แสงสว่างและความจริงแก่ลูก^๗ๆ, ตามพระบัญญัติ; และคนชั่วร้ายคนนั้นยังมีอำนาจ, ในเวลานี้, เหนือเจ้า, และนี่เป็นเหตุแห่งความทุกข์ของเจ้า.

๔๓ และบัดนี้ บัญญัติข้อหนึ่งเราให้แก่

๓๑๗ นิธิป. ๓๐:๑๑-๑๔;
คพ. ๘๔:๒๓-๒๔.
๓๒ก คมพ. สว่าง (ความ), แสงสว่าง, แสงสว่างของพระคริสต์; ความจริง.
๓๓ก คพ. ๗๗:๒;
ฮีบรา. ๕:๗-๘.
คมพ. มนุษย์, มนุษย์ทั้งหลาย—มนุษย์, ลูกทางวิญญาณของพระบิดาบนสวรรค์.
ข คพ. ๑๓๑:๗-๘;
๑๓๘:๑๗.
คมพ. พันคืนชีวิต (การ), พันคืนพระชนม์ (การ).
๓๔ก ๒ นี. ๓:๘-๑๐.
ข คมพ. ปิติ.
๓๕ก คพ. ๑๓๐:๒๒.

ข ๑ ครี. ๓:๑๖-๑๗.
๓๖ก คมพ. รัศมีภาพ; พระเยซูคริสต์—รัศมีภาพของพระเยซูคริสต์.
ข คพ. ๑๓๐:๑๘-๑๙;
ฮีบรา. ๓:๑๓.
คมพ. รู้แจ้ง (ความ).
ค คพ. ๘๘:๖-๑๓.
๓๗ก โม่เสส ๑:๑๒-๑๖.
คมพ. มาร.
๓๘ก คมพ. บริสุทธิ์ (ความ), พิสุทธิ์ (ความ).
ข โม่ไซยาห์ ๒๗:๒๔-๒๖;
โม่เสส ๕:๙;
ลข. ๑:๓.
คมพ. ไถ่ (การ), ไถ่ (ได้รับการ).
ค คมพ. การตกของอาดัม

และเอวา.
ง โม่โร. ๘:๘, ๑๒, ๒๒;
คพ. ๒๓:๔๖-๔๗.
คมพ. ความรอด—ความรอดของเด็ก.
๓๙ก มธ. ๑๓:๑๘-๑๙;
๒ ครี. ๔:๓-๔;
แอลมา ๑๒:๙-๑๑.
๓๙ข อสค. ๒๐:๑๘-๑๙;
แอลมา ๓:๘.
คมพ. ประเพณี.
๔๐ก คมพ. ครอบครัว—ความรับผิดชอบของบิดามารดา.
๔๒ก ๑ ซมอ. ๓:๑๑-๑๓;
คพ. ๖๘:๒๕-๓๑.

เจ้า—หากเจ้าจะได้รับการปลดปล่อยเจ้า พึงจัดบ้านของเจ้าเองให้อยู่ในระเบียบ, เพราะมีหลายเรื่องที่ไม่ถูกต้องในบ้านของเจ้า.

๔๔ ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่ผู้รับใช้ของเรา ซิดนีย์ ริกตัน, ว่าในบางเรื่องเขามิได้รักษาพระบัญญัติเกี่ยวกับลูก ๆ ของเขา; ฉะนั้น, ก่อนอื่นจงจัดบ้านของเจ้าให้อยู่ในระเบียบ.

๔๕ ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์, หรืออีกนัยหนึ่ง, เราจะเรียกพวกเจ้าว่าเพื่อน, เพราะเจ้าเป็นเพื่อนของเรา, และเจ้าจะมีมรดกกับเรา—

๔๖ เราเรียกพวกเจ้าว่าผู้รับใช้ เพื่อเห็นแก่โลก, และเจ้าเป็นผู้รับใช้ของพวกเรา เพื่อเห็นแก่เรา—

๔๗ และบัดนี้, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์—เจ้ามิได้รักษาพระบัญญัติ, และจำเป็นต้องยื่นรับการติเตียน ต่อพระพักตร์พระเจ้า;

๔๘ ครอบครัวของเจ้าจำเป็นต้องกลับใจและละทิ้งบางสิ่งบางอย่าง, และให้ใส่ใจในคำกล่าวของเจ้าอย่างตั้งใจจริงยิ่งขึ้น, มิฉะนั้นจะถูกย้ายออกจากที่ของพวกเรา.

๔๙ สิ่งใดที่เรากล่าวแก่คนหนึ่งเราก็กล่าวแก่ทุกคน; จงสวดอ้อนวอนเสมอแก่ลูกคนชั่วร้ายคนนั้นมีอำนาจในเจ้า, และย้ายเจ้าออกจากที่ของเจ้า.

๕๐ ผู้รับใช้ของเรา นูเวล เค. วิทเนีย ด้วย, อธิการคนหนึ่งของศาสนจักรเรา, ต้องถูกตีสอน, และจัดครอบครัวเขาให้อยู่ในระเบียบ, และจงดูว่าพวกเขาขยันหมั่นเพียรและทุ่มเทให้บ้านมากขึ้น, และจงสวดอ้อนวอนเสมอ, มิฉะนั้นพวกเขาจะถูกย้ายออกจากที่ของพวกเรา.

๕๑ บัดนี้, เรากล่าวแก่พวกเจ้า, เพื่อนของเรา, ให้ผู้รับใช้ของเรา ซิดนีย์ ริกตัน ออกเดินทาง, และให้เร่งรีบ, และประกาศปีอันทรงโปรดของพระเจ้าด้วย, และพระกิตติคุณแห่งความรอด, ดังที่เราจะให้เขาเอื่อยปาก; และโดยการสวดอ้อนวอนจากศรัทธาของเจ้าพร้อมด้วยความเห็นชอบเอกฉันท์ เราจะสนับสนุนเขา.

๕๒ และให้ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์, และเฟรดเดอริก จี. วิลเลียมส์ เร่งรีบด้วย, และจะให้แก่พวกเขา แม้ตามการสวดอ้อนวอนจากศรัทธา; และตราบเท่าที่เจ้าเชื่อฟังคำกล่าวของเจ้าจะไม่ถูกทำให้จางในโลกลี้, หรือในโลกที่จะมาถึง.

๕๓ และ, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเป็นความประสงค์ของเราที่เจ้าจะเร่งรีบแปล คัมภีร์ของเรา, และจะได้ความรู้เรื่องประวัติศาสตร์, และเรื่องประเทศต่าง ๆ, และเรื่องอาณาจักรต่าง ๆ, เรื่องกฎของพระผู้เป็นเจ้าและมนุษย์, และทั้งหมดนี้เพื่อความรอดของไซอัน. เอเมน.

<p>๔๓ก ๑ ทธ. ๓:๔-๕. ๔๕ก คพ. ๘๔:๖๓; ๘๘:๖๒. ๔๖ก สนต. ๒๕:๕๕; ๑ นี. ๒๑:๓-๘. คพพ. รัชช (การ). ๔๗ก คพ. ๙๕:๑-๒.</p>	<p>คพพ. ตีสอน (การ), ลงโทษ (การ). ๔๘ก คพพ. ครอบครัว—ความ รับผิดชอบของบุตรธิดา. ๔๙ก ๓ นี. ๑๘:๑๕-๒๑. ๕๐ก คพ. ๖๔:๔๐.</p>	<p>๕๑ก ลูกา ๔:๑๓. ๕๓ก คพพ. งานแปลของโจ- เซฟ สมิธ (ปจส.). ข คพ. ๘๘:๗๖-๘๐, ๑๑๘. ค คพพ. ความรู้.</p>
---	--	---

ภาค ๙๔

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสตราจารย์ภาครณ, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไอ, วันที่ ๖ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๘๓๓ (History of the Church, 1:346-347). ไฮรัม สมิท, เรย์โนลด์ส คาฮูน, และเจเร็ด คาร์เตอร์ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสร้างอาคารศาสนจักร.

๑-๙, พระเจ้าประทานพระบัญญัติข้อหนึ่งเกี่ยวกับการก่อสร้างบ้านเพื่องานของฝ่ายประธานสูงสุด; ๑๐-๑๒, จะต้องมีการสร้างโรงพิมพ์; ๑๓-๑๗, มีการมอบหมายมรดกบางอย่าง.

๖ ละอิ่ง, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, เพื่อน^๑ ทั้งหลายของเรา, บัญญัติข้อหนึ่งเราให้แก่เจ้า, ว่าเจ้าจะเริ่มงานวางแผนและเตรียมการเริ่มต้นและรากฐานเมืองของสเตค^๒ แห่งไซอัน, ที่นี้ในแผ่นดินแห่งเคิร์ทแลนด์, โดยเริ่มต้นที่บ้านของเรา.

๒ และดูเถิด, เรื่องนี้ต้องเป็นไปตามแบบฉบับ^๓ ซึ่งเราให้แก่เจ้าไว้.

๓ และให้อุทิศถวายแปลงแรกทางใต้แก่เรา เพื่อสร้างบ้านให้ฝ่ายประธาน, เพื่องานของฝ่ายประธาน, ในการได้รับการเปิดเผย; และเพื่องานศาสนกิจของฝ่ายประธาน^๔, ในเรื่องทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับศาสนจักรและอาณาจักร.

๔ ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าจงสร้างห้ำหีบห้ำคุณหกลีบห้ำฟุตในความกว้างและในความยาว, ในลานด้านใน.

๕ และพึงมีลานล่างแห่งหนึ่งและลาน

บนแห่งหนึ่ง, ตามแบบฉบับซึ่งจะให้แก่เจ้าต่อไปในภายหน้า.

๖ และพึงอุทิศบ้านนี้แต่พระเจ้าตั้งแต่รากฐานของมัน, ตามระเบียบของฐานะปุโรหิต, ตามแบบฉบับซึ่งจะให้แก่เจ้าต่อไปในภายหลัง.

๗ และจะอุทิศบ้านนี้ทั้งหมดแต่พระเจ้าเพื่องานของฝ่ายประธาน.

๘ และเจ้าไม่เพียงยอมให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ไม่สะอาด^๕ เข้าไปในนั้น; และรัศมีภาพ^๖ ของเราจะอยู่ที่นั่น, และสิริของเราจะอยู่ที่นั่น.

๙ แต่หากในนั้นจะมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ไม่สะอาด^๗ เข้าไป, รัศมีภาพของเราจะไม่อยู่ที่นั่น; และสิริของเราจะไม่เข้าไปในนั้น.

๑๐ และอิ่ง, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, จงอุทิศแปลงที่สองทางใต้แก่เราเพื่อสร้างบ้านให้เรา, เพื่องานแห่งการพิมพ์^๘ คำแปล^๙ คัมภีร์ของเรา, และสิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไรก็ตามที่เราจะบัญชาเจ้า.

๑๑ และจะเท่ากับห้ำหีบห้ำคุณหกลีบห้ำฟุตในความกว้างและความยาว, ในลานด้านใน; และพึงมีลานล่างแห่งหนึ่งและลานบนแห่งหนึ่ง.

๙๔ ๑ก คพ. ๓๓:๔๕.
ข คมพ. สโตค.
๒ก คพ. ๕๒:๑๔-๑๕.
๓ก คพ. ๑๐๗:๙, ๒๒.

๘ก ลูกา ๑๓:๔๕-๔๖;
คพ. ๑๐๙:๑๖-๒๐.
ข ๑ พกษ. ๘:๑๐-๑๑.
คคพ. รัศมีภาพ.

๗ก คพ. ๙๗:๑๕-๑๗.
๑๐ก คพ. ๑๐๔:๕๘-๕๙.
ข คมพ. งานแปลของโจ-
เซฟ สมิท (ปจส.).

๑๒ และ พึง อุทิศ บ้านนี้ ทั้งหมด แต่ พระเจ้าตั้งแต่รากฐานของบ้าน, เพื่องาน แห่งการพิมพ์, ใน สิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไร ก็ตามที่เราจะบัญชาเจ้า, เพื่อให้บริสุทธิ์, ไม่เสื่อมความศักดิ์สิทธิ์, ตามแบบฉบับ ในสิ่งทั้งปวงดังที่จะให้มันแก่เจ้า.

๑๓ และในแปลงที่สามผู้รับใช้ของเรา ไฮรัม สมิท จะได้รับมรดกของเขา.

๑๔ และในแปลงที่หนึ่งและที่สองทางเหนือผู้รับใช้ของเรา เรย์ โนลด์ส คาฮูน

และเจเร็ด คาร์เตอร์จะได้รับมรดกของ พวกเขา—

๑๕ เพื่อพวกเขาจะทำงาน ซึ่งเรากำหนด ให้พวกเขา, ในการเป็น คณะกรรมการ สร้างบ้านต่าง ๆ ของเรา, ตามบัญญัติ, ซึ่ง เรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, ให้แก่เจ้าไว้.

๑๖ บ้านสองหลังนี้ไม่เพียงสร้างจนกว่าเรา จะให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่เจ้าเกี่ยวกับมัน.

๑๗ และบัดนี้ เราไม่ให้แก่เจ้าอีกในเวลา นี้. เอเมน.

ภาค ๙๕

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐ โอไฮโอ, วันที่ ๑ มิถุนายน ค.ศ. ๑๘๓๓ (History of the Church, 1:350-352). การเปิดเผยครั้งนี้เป็นความต่อเนื่องของคำแนะนำจากสวรรค์ในการสร้างบ้านเพื่อการนมัสการและการเรียนการสอน, โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พระนิเวศน์ของพระเจ้า (ดู ภาค ๘๘:๑๑๙-๑๓๖ และภาค ๙๔).

๑-๖, วิสุทธิชน ถูก ตีสอน เนื่องจาก ล้มเหลวที่จะสร้างพระนิเวศน์ของพระเจ้า; ๗-๑๐, พระเจ้าทรงปรารถนาจะใช้พระนิเวศน์ของพระองค์ประสาทพรผู้คนของพระองค์ด้วยอำนาจจากเบื้องบน; ๑๑-๑๗, พระนิเวศน์พึงได้รับการอุทิศเป็นสถานที่แห่งการนมัสการและเพื่อเป็นโรงเรียนแห่งอัครสาวก.

ด้วยเพื่อบาปของพวกเขาจะได้รับการให้อภัย, เพราะด้วยการตีสอน เราเตรียมทางเพื่อการปลดปล่อยของพวกเขาในสิ่งทั้งปวงออกจากการล่อลวง, และเรา รักเจ้าตลอดมา—

๒ ดังนั้น, เจ้าจำต้องถูกตีสอนและยื่นรับการติเตียนต่อหน้าเรา;

๓ เพราะเจ้าทำบาปต่อเราซึ่งเป็นบาปที่ร้ายแรงมาก, ในการนั้น เจ้ามิได้พิจารณาบัญญัติข้อสำคัญยิ่งในสิ่งทั้งปวง, ที่เราให้แก่เจ้าเกี่ยวกับการสร้างนิเวศน์ของเรา;

๑ ามจริงแล้ว, พระเจ้าตรัสตั้งนัยกับเจ้า ผู้ที่เรารัก, และผู้ที่เรารักเราตีสอน^๑

๙๔ ๑ก นิธิป. ๑๑:๑-๘;
 สภษ. ๑๓:๑๘;
 ฮีบ. ๑๒:๕-๑๑;
 ยีล. ๑๕:๓;
 คพ. ๑๐๑:๔-๕; ๑๐๕:๖.

คมพ. ตีสอน (การ),
 ลงโทษ (การ).
 ข คมพ. ให้อภัย.
 ค ๑ คร. ๑๐:๑๓.
 ง คมพ. ล่อลวง (การ).

๓ก ฮกก. ๑:๗-๑๑;
 คพ. ๘๘:๑๑๙.
 คมพ. พระวิหาร, พระนิเวศน์ของพระเจ้า.

๔ เพราะการเตรียมซึ่งการนั้นเรามีแผนในการเตรียมอัครสาวกของเราให้ลิดกิ่ง^๑ ส่วนองุ่นของเราเป็นครั้งสุดท้าย, เพื่อเราจะทำให้เกิดการกระทำอันประหลาด^๒ ของเรา, เพื่อเราจะเท^๓ พระวิญญาณของเราลงมาให้เนื้อหนังทั้งปวง—

๕ แต่ดูเถิด, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่ามีหลายคนที่ได้รับแต่งตั้งในบรรดาพวกเจ้า, ผู้ที่เราเรียกมาน้อยคนในพวกเขาได้รับเลือก^๑.

๖ คนเหล่านั้นที่มีได้รับเลือกทำบาปซึ่งเป็นบาปที่ร้ายแรงมาก, ในการนั้นพวกเขากำลังเดินในความมืด^๒ เวลาเที่ยงวัน.

๗ และเพราะเหตุนี้เราจึงให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่เจ้าว่าเจ้าควรเรียกให้มีการชุมนุมศักดิ์สิทธิ์^๑ ของเจ้า, เพื่อการอดอาหาร^๒ ของเจ้า และความโศกเศร้าของเจ้าจะไต่ขึ้นไปมาถึงพระกรรณของพระเจ้าแห่งซาบาโอธ^๓, ซึ่งโดยการแปลความหมายคือ, ผู้สร้าง^๔ วันแรก, ปฐมและอวสาน.

๘ แท้จริงแล้ว, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เราให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่เจ้าว่าเจ้าควรสร้างบ้านหลังหนึ่ง, ซึ่งในบ้าน

หลังนั้น เรามีแผนจะประสาทพร^๑ คนเหล่านั้นที่เราเลือกไว้ด้วยอำนาจจากเบื้องบน;

๙ เพราะนี่คือสัญญา^๑ ของพระบิดาแก่เจ้า; ฉะนั้นเราบัญชาเจ้าให้อยู่ต่อไป, แม่ตั้งอัครสาวกของเราที่เยรูซาเล็ม.

๑๐ กระนั้นก็ตาม, ผู้รับใช้ของเราทำบาปซึ่งเป็นบาปที่ร้ายแรงมาก; และการขัดแย้ง^๑ เกิดขึ้นในโรงเรียนศาสนาดพยากรณ์^๒; ซึ่งนำเศร้าสลดมากต่อเรา, พระเจ้าของเจ้าตรัส; ฉะนั้นเราจึงส่งพวกเขาออกไปเพื่อถูกตีสอน.

๑๑ ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, เป็นความประสงค์ของเราที่เจ้าจะสร้างบ้านหลังหนึ่ง. หากเจ้ารักษาบัญญัติของเราเจ้าจะมีพลังสร้างมัน.

๑๒ หากเจ้าหารักษา^๑ บัญญัติของเราไม่, ความรัก^๒ ของพระบิดาจะไม่อยู่กับเจ้าต่อไป, ฉะนั้นเจ้าจะเดินในความมืด.

๑๓ บัดนี้^๑ นี้คือปรีชาญาณ, และพระดารีของพระเจ้า—ให้สร้างบ้าน, มิใช่ตามวิธีของโลก, เพราะเราหาได้ให้แก่เจ้าเพื่อเจ้าจะดำเนินชีวิตตามวิธีของโลกไม่;

๑๔ ฉะนั้น, ให้สร้างตามวิธี^๑ ซึ่งเราจะ

<p>๔ก เจคอบ ๕:๖-๑๕; คพ. ๒๔:๑๓; ๓๓:๓-๔. คมพ. ส่วนองุ่นของพระเจ้า. ข อสย. ๒๘:๒๑; คพ. ๑๐๑:๓๕. ค สภษ. ๑:๒๓; โยเอล ๒:๒๘; คพ. ๑๓:๓๘. คมพ. ของประธานทางวิญญาณ, ของประธานแห่งพระวิญญาณ; พระ</p>	<p>วิญญาณบริสุทธิ์. ๕ก มธ. ๒๐:๑๖; คพ. ๑๐๕:๓๕-๓๗; ๑๒๑:๓๔-๔๐. คมพ. เลือก (การ), เลือก (ได้รับ), เลือกไว้ (กริยา). ๖ก คมพ. ความมืด, ทางวิญญาณ. ๗ก คพ. ๘๘:๗๐, ๗๔-๘๒, ๑๑๗-๑๒๐. ข คมพ. อดอาหาร (การ). ค คมพ. พระเยโฮวาห์.</p>	<p>ง คมพ. สร้าง (การ). ๘ก คพ. ๓๘:๓๒; ๓๙:๑๕; ๔๓:๑๖; ๑๐๑:๙-๑๐. คมพ. เอ็นดาวเม้นท์, ประสาทพร (การ). ๙ก ลูกา ๒๔:๔๓. ๑๐ก คมพ. ขัดแย้ง (การ, ความ). ข คมพ. โรงเรียนศาสนาดพยากรณ์. ๑๒ก ยอห์น ๑๕:๑๐. ข ๑ ยน. ๒:๑๐, ๑๕.</p>
---	---	--

แสดงแก่เจ้าสามคน, ผู้ที่เจ้าพึงกำหนด และแต่งตั้งสู่อำนาจนี้.

๑๕ และขนาดของบ้านจะเป็นห้าสิบห้าฟุตในความกว้าง, และให้เป็นหกสิบห้าฟุตในความยาว, ในลานด้านในของบ้าน.

๑๖ และให้อุทิศส่วนล่างของลานด้านในแก่เราเพื่อการถวายศีลระลึกของเจ้า, และเพื่อการสั่งสอนของเจ้า, และการอดอาหารของเจ้า, และการสวดอ้อนวอน

ของเจ้า, และการถวายความปรารถนาอันบริสุทธิ์ที่สุดของเจ้าแก่เรา, พระเจ้าของเจ้าตรีสร.

๑๗ และให้อุทิศส่วนบนของลานด้านในแก่เราเพื่อเป็นโรงเรียนแห่งอักษรสาวกของเรา, พระบุตรอาห์มัน ตรีสร; หรือนัยหนึ่ง, อัลฟัส; หรือนัยหนึ่ง, โอเมกัส; แม้พระเยซูคริสต์ พระเจ้าของเจ้า. เอเมน.

ภาค ๙๖

การเปิดเผยที่ประทานแก่โจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, โดยแสดงให้เห็นระเบียบของเมืองหรือสเตคแห่งไซอันที่เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ, วันที่ ๔ มิถุนายน ค.ศ. ๑๘๓๓, ประทานให้เป็นตัวอย่างแก่วิสุทธิชนในเคิร์ทแลนด์ (History of the Church, 1:352-353). เหตุการณ์ครั้งนั้นเป็นการประชุมใหญ่ของมหาบุโรหิต, และหัวข้อใหญ่ของการพิจารณาคือการจัดการที่ดินบางแห่ง, ที่เรียกกันว่าบ้านไร่เฟรนช์, ที่ศาสนจักรครอบครองใกล้เคิร์ทแลนด์. เนื่องจากที่ประชุมไม่สามารถตกลงกันได้ว่าใครควรเป็นผู้ดูแลบ้านไร่, ทุกคนเห็นพ้องกันที่จะทูลถามพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้.

๑, พึงทำให้สเตคเคิร์ทแลนด์แห่งไซอันเข้มแข็ง; ๒-๕, อธิการพึงแบ่งมรดกทั้งหลายสำหรับวิสุทธิชน; ๖-๙, จอห์น จอห์นสัน ต้องเป็นสมาชิกของระเบียบเอกภาพ.

ดู เกิด เรากล่าวแก่เจ้า, นี่คือนิยาม, ซึ่งโดยสิ่งนี้เจ้าจะรู้ว่าจะกระทำอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้, เพราะเราเห็นสมควรที่จะทำให้สเตคนี้ซึ่งเราตั้งไว้เป็นกำลังของไซอันเข้มแข็ง.

๒ ฉะนั้น, ให้ผู้รับใช้ของเรา นูเวล เค. วิทนีย์ ดูแลสถานที่ซึ่งเอ่ยถึงในบรรดาพวกเจ้า, ซึ่งในนั้นเรามีแผนจะให้สร้างบ้านศักดิ์สิทธิ์ของเรา.

๓ และอนึ่ง, ให้แบ่งเป็นแปลง ๆ, ตามวิจารณ์ญาณ, เพื่อประโยชน์ของคนที่แสวงหามรดก, ดังที่จะกำหนดมั่นในสภาในบรรดาพวกเจ้า.

๔ ฉะนั้น, จงแน่ใจว่าเจ้าจัดการเรื่องนี้, และส่วนนั้นที่จำเป็นต่อประโยชน์

ของระเบียบ^๖แห่งเรา, เพื่อจุดประสงค์แห่งการนำคำของเราออกไปสู่ลูกหลานมนุษย์.

๕ เพราะเหตุเกิด, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เราเห็นสิ่งนี้สมควรที่สุด, ว่าคำของเราจะออกไปสู่ลูกหลานมนุษย์, เพื่อจุดประสงค์แห่งการทำให้ใจลูกหลานมนุษย์อ่อนเพื่อความดีของเจ้า. แม้เป็นดั่งนั้น. เอเมน.

๖ และหนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เป็นปรีชาญาณในเราและเราเห็นสมควร, ที่ผู้รับใช้ของเราจอห์น จอห์นสัน ซึ่งเครื่องถวายของเขาเรารับไว้, และคำสวดอ้อนวอนของเขาเราได้ยิน, แก่เขาผู้ซึ่งเราให้สัญญาแห่งชีวิตนิรันดร์-

ตราบเท่าที่เขารักษาบัญญัติของเรานั้นแต่นี้ไป—

๗ เพราะเขาเป็นผู้สืบตระกูลของโยเซฟ^๗และผู้รับส่วนพรแห่งสัญญาที่ทำได้กับบรรพบุรุษของเขา—

๘ ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, เราเห็นสมควรว่าเขาควรเข้ามาเป็นสมาชิกของระเบียบ, เพื่อเขาจะช่วยในการนำคำของเราออกไปสู่ลูกหลานมนุษย์.

๙ ฉะนั้น เจ้าพึงแต่งตั้งเขาสู่พรนี้, และเขาพึงมูมานะเพื่อกำจัดอุปสรรคที่อยู่บนบ้านซึ่งเอ๋ยถึงในบรรดาพวกเจ้า, เพื่อเขาจะพำนักในนั้น. แม้เป็นดั่งนั้น. เอเมน.

ภาค ๙๗

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสตราพยากรณ์, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโฮไอโอ, วันที่ ๒ สิงหาคม ค.ศ. ๑๘๓๓ (History of the Church, 1:400-402). การเปิดเผยครั้งนี้เกี่ยวข้องกับกิจจางานกิจของวิสุทธิชนในไซอัน, เทศมณฑลแจ๊คสัน, รัฐมิสซูรี, โดยเป็นคำตอบสำหรับคำทูลถามข้อมูลของท่านศาสดาพยากรณ์จากพระเจ้า. ในเวลานั้นสมาชิกของศาสนจักรในมิสซูรีถูกข่มเหงอย่างรุนแรงและ, เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๘๓๓, ถูกบังคับให้ลงชื่อในข้อตกลงเพื่อออกจากเทศมณฑลแจ๊คสัน.

๑-๒, วิสุทธิชนหลายคนในไซอัน (เทศมณฑลแจ๊คสัน, รัฐมิสซูรี) ได้รับพรเนื่องจากความซื่อสัตย์ของพวกเขา; ๓-๕, พาร์ลีย์ พี. แพรทท์ได้รับคำชมเนื่องจากการงานของเขาที่โรงเรียนในไซอัน; ๖-๙, คนเหล่านั้นที่ยึดถือพันธสัญญา

ของตนเป็นที่ยอมรับจากพระเจ้า; ๑๐-๑๗, พิงสร้างบ้านหลังหนึ่งในไซอันซึ่งในนั้นผู้มีใจบริสุทธิ์จะเห็นพระผู้เป็นเจ้า; ๑๘-๒๑, ไซอันคือผู้มีใจบริสุทธิ์; ๒๒-๒๘, ไซอันจะรอดพ้นจากแค้นของพระเจ้าหากว่านางซื่อสัตย์.

๔ก คพ. ๗๘:๓-๔. คพพ. ระเบียบเอกภาพ.

๗ก คพพ. โยเซฟ, บุตรของยาโคบ.

๑ ามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้าเพื่อน ทั้งหลายของเรา, เราพูดกับเจ้าด้วย เสียงของเรา, แม้เสียงพระวิญญูณของเรา, เพื่อเราจะแสดงความประสงค์ของเราแก่เจ้าเกี่ยวกับพี่น้องเจ้าในแผ่นดินแห่งไซอัน^๑, ซึ่งหลายคนอ่อนน้อมถ่อมตนอย่างแท้จริงและกำลังแสวงหาอย่างขยันหมั่นเพียรที่จะเรียนรู้ปัญญาและค้นพบความจริง.

๒ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, คนเช่นนั้นย่อมเป็นสุข, เพราะพวกเขาจะได้รับ; เพราะเรา, พระเจ้า, แสดงความเมตตาคนอ่อนโยน^๒ ทั้งปวง, และต่อคนทั้งปวงผู้ใดก็ตามที่เราประสงค์, เพื่อเราจะชอบด้วยเหตุผลเมื่อเราจะนำพวกเขามาสู่การพิพากษา.

๓ ดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, เกี่ยวกับโรงเรียน^๓ ในไซอัน, เรา, พระเจ้า, พอใจมากที่มีโรงเรียนในไซอัน, และกับผู้รับใช้ของเรา พาร์ลีย์ พี. แพรทท์^๔ ด้วย, เพราะเขาอยู่กับเรา.

๔ และตราบเท่าที่เขาอยู่กับเราต่อไป เขาจะควบคุมดูแลโรงเรียนต่อไปในแผ่นดินแห่งไซอันจนกว่าเราจะให้คำบัญชาอื่น ๆ แก่เขา.

๕ และเราจะให้พรเขาด้วยพรอเนกประการ, ในการอรรถาธิบายพระคัมภีร์

และความลึกลับทั้งปวงเพื่อการจรรโลงใจของโรงเรียน, และของศาสนจักรในไซอัน.

๖ และกับพวกที่เหลือของโรงเรียน, เรา, พระเจ้า, เต็มใจแสดงความเมตตา; กระนั้นก็ตาม, ยังมีคนเหล่านั้นที่จำเป็นต้องถูกตีสอน^๕, และจะทำให้งานของเขาเป็นที่รู้.

๗ ขวาน^๖ วางไว้แล้วที่รากของต้นไม้; และต้นไม้ทุกต้นที่ไม่ออกผล^๗ ดีจะถูกโค่นและโยนเข้าไปในไฟ. เรา, พระเจ้า, พูดสิ่งนี้ไว้.

๘ ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ทุกคนในบรรดาพวกเขาที่รู้ว่าใจ^๘ "ดีซื่อสัตย์", และซอกซ้า, และวิญญูณตนสำนึกผิด, และเต็มใจ ยึดถือพันธสัญญาของตนโดยการเสียสละ^๙—แท้จริงแล้ว, การเสียสละทุกอย่างซึ่งเรา, พระเจ้า, จะบัญชา—พวกเขาได้รับการยอมรับ^{๑๐} จากเรา.

๙ เพราะเรา, พระเจ้า, จะทำให้พวกเขา นำผลออกมาตั้งต้นไม้ที่ออกผลดกซึ่งปลูกไว้ในที่ที่ดี, ข้างธารน้ำบริสุทธิ์, ซึ่งออกผลล้ำค่ามากมาย.

๑๐ ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเป็นความประสงค์ของเราที่จะมีการสร้างบ้าน^{๑๑} หลังหนึ่งให้เราในแผ่นดินแห่งไซอัน, เหมือนกับแบบฉบับ^{๑๒} ซึ่งเราให้เจ้าไว้.

<p>๙๗ ๑ก คมพ. ไซอัน. ๒ก มธ. ๕:๕; โมไซยาห์ ๓:๑๓. ๓ก คมพ. โรงเรียนศาสนดาพยากรณ์. ๔ คมพ. แพรทท์, พาร์ลีย์ พาร์คเกอร์. ๖ก คมพ. ตีสอน (การ),</p>	<p>ลึงโทษ (การ). ๗ก มธ. ๓:๑๐. ๘ ลูกา ๖:๔๓-๔๕; แอลลมา ๕:๓๖, ๕๒; ๓ นี. ๑๔:๑๕-๒๐. ๘ก คมพ. ใจที่ซอกซ้า. ๙ คมพ. ซื่อสัตย์ (ความ). ๑๐ คพ. ๖๔:๓๔.</p>	<p>๑ คมพ. เครื่องพลีบูชา, พลีพระชนม์ชีพ, สลละ (ชีวิต), เสียสละ. ๑ คพ. ๕๒:๑๕; ๑๓๒:๕๐. ๑๐ก คพ. ๕๗:๓; ๘๘:๑๑๓; ๑๒๔:๕๐. ๒ คพ. ๑๑๕:๑๔-๑๖.</p>
--	---	--

๑๑ แท้จริงแล้ว, ให้สร้างมันอย่างรวดเร็ว, โดยการจ่ายส่วนสิบจากผู้คนของเรา.

๑๒ ดูเถิด, นี่คือการจ่ายส่วนสิบ และการเสียสละซึ่งเรา, พระเจ้า, เรียกร้องจากมือของพวกเขา, เพื่อจะมีบ้าน "สร้างไว้ให้เราเพื่อความรอดของไซอัน—

๑๓ เพื่อเป็น สถานที่แห่งการ น้อมขอบพระทัย สำหรับ วิสุทธิชนทั้ง ปวง, และเพื่อเป็น สถานที่แห่งการ เรียนการสอนสำหรับคนทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้น ผู้ได้รับเรียกมาสู่งานแห่งการปฏิบัติศาสนกิจในการเรียก และหน้าที่น่านับการทั้งปวงของพวกเขา;

๑๔ เพื่อจะทำให้พวกเขาดีพร้อมในความเข้าใจ ถึงการปฏิบัติศาสนกิจของตน, ในทฤษฎี, ในหลักกรรม, และในหลักคำสอน, ในเรื่องทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับอาณาจักร ของ พระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก, กุญแจ ทั้งหลายของอาณาจักรซึ่งมอบไว้ให้เจ้า.

๑๕ และตราบเท่าที่ผู้คนของเราสร้างบ้านหลังหนึ่งให้เราในพระนามของพระเจ้า, และไม่เคยยอมให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ไม่สะอาด เข้าไปในนั้น, เพื่อจะไม่เสื่อมความ ศักดิ์สิทธิ์, รัศมีภาพ ของเราจะพำนักบนนั้น;

๑๖ แท้จริงแล้ว, และสิริ ของเราจะอยู่ที่นั่น, เพราะเราจะเข้าไปในนั้น, และผู้มีใจบริสุทธิ์ ทั้งปวงที่จะเข้าไปในนั้นจะเห็นพระผู้เป็นเจ้า.

๑๗ แต่หากบ้านนี้เสื่อมความศักดิ์สิทธิ์ เราจะไม่เข้าไปในนั้น, และรัศมีภาพของ เราจะไม่อยู่ที่นั่น; เพราะเราจะไม่เข้าไปในพระวิหารที่ไม่ศักดิ์สิทธิ์.

๑๘ และ, บัดนี้, ดูเถิด, หากไซอันทำสิ่งเหล่านี้นางจะรุ่งเรือง, และตัวนางเองจะแผ่ไพศาลและรุ่งโรจน์มาก, ยิ่งใหญ่มาก, และน่าคร่ำครวญมาก.

๑๙ และประชาชาติ ทั้งหลายของแผ่นดินโลกจะยกย่องนาง, และจะกล่าว: แน่นนอนว่าไซอัน เป็นเมืองแห่งพระผู้เป็นเจ้าของเรา, และแน่นนอนว่าไซอันจะถล่มลงมาไม่ได้, ทั้งจะไม่ถูกย้ายออกจากที่ของนาง, เพราะพระผู้เป็นเจ้าประทับอยู่ที่นั่น, และพระหัตถ์ของพระเจ้าทรงอยู่ที่นั่น;

๒๐ และพระองค์ประทาน คำมั่นโดยเดชานุภาพแห่งฤทธานุภาพของพระองค์ ที่จะเป็ความรอดของนางและหอสูง ของนาง.

๒๑ ฉะนั้น, ตามจริงแล้ว, พระเจ้าตรัสดังนั้น, ให้ไซอันชื่นชมยินดี, เพราะนี่คือ

<p>๑๒ก คมพ. ส่วนสิบ (การจ่าย). ข คมพ. พระวิหาร, พระนิเวศน์ของพระเจ้า. ๑๓ก คมพ. ขอบพระทัย, ขอบพระทัยพระเจ้า (การ, น้อม), ความขอบคุณ. ๑๔ก คมพ. เข้าใจ (ความ). ข คมพ. อาณาจักรแห่งพระผู้เป็นเจ้าหรืออาณาจักร</p>	<p>แห่งสวรรค์. ค คมพ. กุญแจทั้งหลายของฐานะปุโรหิต. ๑๕ก คพ. ๙๔:๙; ๑๐๙:๒๐-๒๑. ข ฮกก. ๒:๗; คพ. ๘๔:๕. ๑๖ก คพ. ๑๑๐:๑-๑๐. ข มธ. ๕:๘; คพ. ๖๗:๑๐-๑๓; ๘๘:๖๘.</p>	<p>คมพ. บริสุทธิ์ (ความ), พิศุทธิ์ (ความ). ๑๘ก คพ. ๙๐:๒๔; ๑๐๐:๑๕. ๑๙ก อสย. ๖:๑๔; ศคย. ๒:๑๐-๑๒; คพ. ๔๕:๖๖-๗๐; ๔๙:๑๐. ข คมพ. เยรูซาเล็มใหม่. ๒๐ก ๒ ซมอ. ๒๒:๓.</p>
---	---	---

ไซอัน” — ผู้มีใจบริสุทธิ์; ฉะนั้น, ให้ไซอันชื่นชมยินดี, ขณะที่คนชั่วร้ายทั้งปวงจะโสกเศร้า.

๒๒ เพราะเหตุเกิด, และดูสิ, การแก้แค้น” มาถึงคนอธรรมอย่างรวดเร็วดังลมหมุน; และใครเล่าจะหนีพ้นมัน?

๒๓ สัส” ของพระเจ้าจะผ่านมาในเวลากลางคืนและในเวลากลางวัน, และเสียงฟ้องของ มัน จะ ก่อ กวน ผู้คน ทั้ง ปวง; แท้จริงแล้ว, มันจะไม่ถูกยิงไว้จนกว่าพระเจ้าจะเสด็จมา;

๒๔ เพราะความเคืองแค้นของพระเจ้า ตาลเดือดต่อความน่าชิงชังของพวกเขา และงานชั่วร้ายทั้งปวงของพวกเขา.

๒๕ กระนั้นก็ตาม, ไซอันจะหนีพ้น” หากนางถือปฏิบัติสิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไรก็ตามที่เราได้บัญชานางไว้.

๒๖ แต่หากนางมิได้ถือปฏิบัติอะไรก็ตามที่เราบัญชานางไว้, เราจะมาเยือน” นางตามงานทั้งปวงของนาง, ด้วยความทุกข์แสนสาหัส, ด้วยโรคระบาด”, ด้วยภัยพิบัติ, ด้วยดาบ, ด้วยการแก้แค้น”, ด้วยเพลิงที่เผาผลาญ.

๒๗ กระนั้นก็ตาม, ให้ท่านเข้าหูนางครั้งนี้ครั้งเดียว, ว่าเรา, พระเจ้า, รับเครื่องถวายของนาง; และหากนางไม่ทำบาปอีก สิ่งเหล่านี้จะไม่เกิดกับนางเลย;

๒๘ และเราจะให้พร” นางด้วยพรทั้งหลาย, และทวีคูณด้วยพรเนกประการแก่นาง, และแก่คนรุ่นต่าง ๆ ของนางตลอดกาลและตลอดไป, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าตริส. เอเมน.

ภาค ๙๘

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไอ, วันที่ ๖ สิงหาคม ค.ศ. ๑๘๓๓ (History of the Church, 1:403-406). การเปิดเผยนี้เกิดขึ้นโดยผลสืบเนื่องจากการข่มเหงวิสุทธิชนในมิสซูรี. เป็นเรื่องธรรมดาที่วิสุทธิชนในมิสซูรี, โดยที่ทนทุกข์ทางร่างกายและสูญเสียทรัพย์สินด้วย, จะรู้สึกเอนเอียงไปในทางตอบโต้และแก้แค้น. ดังนั้น, พระเจ้าประทานการเปิดเผยนี้. แม้ว่าข่าวสารบางเรื่องเกี่ยวกับปัญหาในมิสซูรีจะรู้ไปถึงหุ่ท่านศาสดาพยากรณ์ในเคิร์ทแลนด์อยู่บ้างอย่างไม่ต้องสงสัย (ห่างกันเก้าร้อยไมล์), แต่ความร้ายแรงของสถานการณ์จะเป็นที่รู้แก่ท่านได้ ณ วันนั้นโดยการเปิดเผยเท่านั้น.

<p>๒๑ก โม่เสัส ๗:๑๘, คมพ. บริสุทธิ์ (ความ), พิศุทธิ์ (ความ); ไซอัน.</p> <p>๒๒ก คมพ. แก้แค้น (การ).</p> <p>๒๓ก อีสย. ๒๘:๑๔-๑๕, คพ. ๔๕:๓๑.</p>	<p>๒๕ก ๒ นี. ๖:๑๓-๑๘; คพ. ๖๓:๓๔; จส—ม ๑:๒๐.</p> <p>๒๖ก คพ. ๘๔:๕๔-๕๙. ข ลูกา ๒๑:๑๐-๑๓. ค มลค. ๔:๑-๓;</p>	<p>๓ นี. ๒๑:๒๐-๒๑. ง โยเอล ๑:๑๕-๒๐.</p> <p>๒๗ก อีสค. ๑๘:๒๗.</p> <p>๒๘ก คมพ. พร, เป็นสุข, ให้พร.</p>
--	---	---

๑-๓, ความทุกข์ของวิสุทธิชนจะเป็นไปเพื่อความดีของพวกเขา; ๔-๘, วิสุทธิชนต้องถือกฎรัฐธรรมนูญของแผ่นดิน; ๙-๑๐, คนที่ซื่อสัตย์, มีปัญญา, และเป็นคนดีควรได้รับการสนับสนุนให้ปกครองทางโลก; ๑๑-๑๕, คนเหล่านั้นที่พลีชีพของตนในอุดมการณ์ของพระเจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์; ๑๖-๑๘, จงเลิกทำสงครามและประกาศสันติภาพ; ๑๙-๒๒, วิสุทธิชนในเคิร์ทแลนด์ถูกตำหนิและได้รับบัญชาให้กลับใจ; ๒๓-๓๒, พระเจ้าทรงเปิดเผยกฎของพระองค์ที่ครอบคลุมการข่มเหงและความทุกข์ซึ่งกำหนดโทษกับผู้คนของพระองค์; ๓๓-๓๘, สงครามเป็นสิ่งที่ถูกต้องต่อเมื่อพระเจ้าทรงบัญชาเท่านั้น; ๓๙-๔๘, วิสุทธิชนต้องให้อภัยศัตรูของพวกเขา, ผู้ซึ่ง, หากกลับใจ, จะหนีพ้นการแก้แค้นของพระเจ้าด้วย.

๓ ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า เพื่อนทั้งหลายของเรา, อย่างถ้วนเลย, ให้ใจเจ้าสบาย; แต่จริงแล้ว, จงชื่นชมยินดีตลอดไป, และในทุกสิ่งจงน้อมขอบพระทัย;

๒ ขณะที่รอคอยพระเจ้าอย่างอดทน, เพราะคำสวดอ้อนวอนของเจ้าเข้ามาถึงพระกรรณของพระเจ้าแห่งซาบา-

โธธ, และบันทึกไว้ด้วยตราและพยานหลักฐานนี้—พระเจ้าประทานคำมั่นและทรงประกาศิตว่า สิ่งเหล่านั้นจะไต่ตามที่ขอ.

๓ ฉะนั้น, พระองค์ประทานสัญญาให้แก่เจ้า, ด้วยพันธสัญญาที่ไม่แปรเปลี่ยนว่า สิ่งเหล่านี้จะเกิดสัมฤทธิ์ผล; และสิ่งทั้งปวงซึ่งด้วยสิ่งทั้งปวงเหล่านั้นที่เจ้าเป็นทุกข์ มากก็จะร่วมกันส่งผลเพื่อความดีของเจ้า, และต่อรัศมีภาพของนามเรา, พระเจ้าตรีส.

๔ และบัดนี้, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้าเกี่ยวกับกฎของแผ่นดิน, เป็นความประสงค์ของเราที่ผู้คนของเราจะถือปฏิบัติสิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไรก็ตามที่เรำบัญชาพวกเขา.

๕ และกฎของแผ่นดินข้อนั้นซึ่งเป็นกฎรัฐธรรมนูญ, อันสนับสนุนหลักธรรมแห่งเสรีภาพข้อนั้นในการธำรงรักษาสีทธิและเอกสิทธิ์, เป็นของมนุษยชาติทั้งปวง, และเป็นสิ่งที่ถูกต้องต่อหน้าเรา.

๖ ฉะนั้น, เรา, พระเจ้า, รับรองเจ้า, และพี่น้องเจ้าจากศาสนจักรของเรา, ในการถือกฎกฎนั้นซึ่งเป็นกฎรัฐธรรมนูญของแผ่นดิน;

๗ และเมื่อเกี่ยวข้องกับกฎของมนุษย์, สิ่งใดก็ตามที่มากหรือน้อยกว่านี้, มาจากความชั่ว.

๙๘ ๑ก คพ. ๖๘:๖.

ข คมพ. ขอบพระทัย, ขอบพระทัยพระเจ้า (การ, น้อม), ความขอบคุณ.

๒ก สดต. ๒๗:๑๔;

อิสย. ๓๐:๑๘-๑๙;

คพ. ๑๓๓:๔๕.

๓ก คพ. ๑๒๒:๗.

คมพ. ยากล้าปาก (ความ).

๕ก ๑ ปต. ๒:๑๓-๑๔;

คพ. ๕๘:๒๑; ๑๓๔:๕.

ข คพ. ๑๐๑:๗๗-๘๐;

๑๐๓:๕๔.

คมพ. รัฐธรรมนูญ;

เสรีภาพ.

๘ เรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, ทำให้เจ้าเป็นอิสระ, ฉะนั้น เจ้าเป็นอิสระจริง ๆ; และกฎทำให้เจ้าเป็นอิสระด้วย.

๙ กระนั้นก็ตาม, เมื่อคนชั่วร้าย" ปกครองผู้คนโสภณเศวรา.

๑๐ ดังนั้น, ควรแสวงหาคนซื่อสัตย์" และผู้มีปัญหาอย่างขยันหมั่นเพียร, และคนดีและผู้มีปัญญาเจ้าควรยึดถือที่จะเชิดชู; มิฉะนั้นสิ่งใดก็ตามที่น้อยไปกว่าสิ่งเหล่านี้มาจากความชั่ว.

๑๑ และเราให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่เจ้า, ว่าเจ้าจะละทิ้งความชั่วทั้งสิ้นและแนบสนิทกับความดีทั้งปวง, ว่าเจ้าจะดำเนินชีวิตตามคำ" ทุกคำซึ่งออกจากพระโอษฐ์ของพระผู้เป็นเจ้า.

๑๒ เพราะพระองค์จะประทาน" แก่คนซื่อสัตย์เป็นบรรทัดมาเต็มบรรทัด, กฎเกณฑ์มาเต็มกฎเกณฑ์; และเราจะทดสอบ" เจ้าและพิสูจน์เจ้าโดยวิธีนี้.

๑๓ และ ผู้ใด พลี" ซึ่พ ของ เขา ในอุดมการณ์ของเรา, เพื่อเห็นแก่นามเรา, จะพบมันอีก, แม้ในนครแห่งชีวิต.

๑๔ ฉะนั้น, อย่างลั้ว" ศัตรูของเจ้าเลย, เพราะเราประกาศิตไว้ในใจเรา, พระเจ้าตรัส, ว่าเราจะพิสูจน์" เจ้าในสิ่ง ทั้งปวง,

ว่าเจ้าจะอยู่ในพันธสัญญาของเราหรือไม่, แม้จนถึง ความตาย, เพื่อจะพบว่าเจ้ามีค่าควร.

๑๕ เพราะหากเจ้าจะไม่อยู่ในพันธสัญญาของเรา เจ้าก็ไม่มีค่าควรกับเรา.

๑๖ ฉะนั้น, จงเลิก" ทำสงคราม" และประกาศสันติภาพ", และมุมานะ" ที่จะหั่นใจ" ลูกหลานมาหาบรรพบุรุษของพวกเขา, และใจบรรพบุรุษมาหาลูกหลาน;

๑๗ และหนึ่ง, ใจของชาวยิว" มาหา ศาสดาพยากรณ์ ทั้งหลาย, และ ศาสดาพยากรณ์ ทั้งหลายมาหาชาวยิว; เกลือกเราจะมาลงทัณฑ์ทั้งแผ่นดินโลกด้วยคำสาปแช่ง, และเนื้อหนังทั้งปวงจะถูกเผาไหม้ต่อหน้าเรา.

๑๘ อย่าให้ใจเจ้ากังวล; เพราะในพระนิเวศน์ของพระบิดาแห่งเราคือปราสาทมากมาย", และเราเตรียมสถานที่ไว้ให้เจ้าแล้ว; และที่ใดที่พระบิดาของเราและเราอยู่, ที่นั่นเจ้าก็จะอยู่ด้วย.

๑๙ ดูเถิด, เรา, พระเจ้า, ไม่สู้จะพอใจหลายคนที่อยู่ในหน่วยของศาสนจักรที่เครีทแลนด์;

๒๐ เพราะพวกเขาไม่ละทิ้งบาปของตน,

๘ก ยอห์น ๘:๓๒;
 ๒ คริ. ๓:๑๗.
 คมพ. สิทธิเสรี; อิสระ, อิสระภาพ.
 ๙ก สภษ. ๒๙:๒.
 ๑๐ก คมพ. ซื่อสัตย์ (ความ).
 ๑๑ก นิธิบ. ๘:๓; มธ. ๕:๔;
 คพ. ๘๔:๔๓-๔๔.
 ๑๒ก อสย. ๒๘:๑๐;
 คพ. ๕๒:๖๑.
 ข อับรา. ๓:๒๕-๒๖.

๑๓ก ลูกา ๙:๒๔;
 คพ. ๑๐๑:๓๕-๓๘;
 ๑๐๓:๒๗-๒๘.
 คมพ. มรณสักขี (ผู้เป็น).
 ๑๔ก นหม. ๔:๑๔;
 คพ. ๑๒๒:๓.
 ข คพ. ๑๒๔:๕๕.
 ค ว. ๒:๑๐;
 คพ. ๑๓๖:๓๑, ๓๓.
 ๑๖ก แอลลิมา ๔๘:๑๔.
 คมพ. ผู้สร้างสันติ.

ข คมพ. สงคราม.
 ค คมพ. สงบ (ความ), สงบสุข (ความ), สันติ, สันติสุข.
 ง มลค. ๔:๕-๖;
 คพ. ๒:๑-๒.
 ๑๗ก คมพ. ยิว (ชาว).
 ๑๘ก ยอห์น ๑๔:๒;
 คพ. ๕๓:๒;
 ๗๖:๑๑; ๘๖:๖.

และทางเดินอันชั่วร้ายของตน, ความถือดีในใจตน, และความโลภของตน, และสิ่งที่น่ารังเกียจทั้งสิ้นของตน, และยึดถือพระวจนะแห่งปัญญาและชีวิตนิรันดร์ซึ่งเราให้แก่พวกเขา.

๒๑ ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเรา, พระเจ้า, จะทดสอบ^๑พวกเขาและจะทำได้ก็ตามที่เราต้องการ, หากพวกเขาไม่กลับใจและยึดถือสิ่งที่ปวงไม่ทำอะไรก็ตามที่เรากล่าวแก่พวกเขาไว้.

๒๒ และเรากล่าวแก่เจ้าอีกครั้ง, หากเจ้าถือปฏิบัติ^๒สิ่งใดก็ตามที่เราบัญชาเจ้า, เรา, พระเจ้า, จะหยุดยังโทษและความเคียดแค้นทั้งหมดไปจากเจ้า, และประตู^๓แห่งนรกจะเอาชนะเจ้าไม่ได้.

๒๓ บัดนี้, เราพูดกับเจ้าเกี่ยวกับครอบครัวเจ้า—หากมนุษย์จะทำร้าย^๔เจ้า, หรือครอบครัวเจ้า, หนึ่งครั้ง, และเจ้ารับไว้อย่างอดทนและหาสบบรรเทาพวกเขาไม่, ทั้งไม่พยายามแก้แค้น, เจ้าจะได้รับรางวัล;

๒๔ แต่หากเจ้ารับไว้อย่างหาได้อดทนไม่, ก็จะมีการพิจารณาแก่เจ้าว่าการวัด^๕นั้นเป็นการซึ่งเที่ยงธรรมแก่เจ้าแล้ว.

๒๕ นอกจากนี้, หากศัตรูเจ้าจะทำร้ายเจ้าครั้งที่สอง, และเจ้าหาสบบรรเทาศัตรูเจ้าไม่, และรับไว้อย่างอดทน, รางวัลของเจ้าจะเป็นร้อยเท่า.

๒๖ และหนึ่ง, หากเขาจะทำร้ายเจ้าครั้งที่สาม, และเจ้ารับไว้อย่างอดทน^๖, รางวัลของเจ้าจะทวีคูณให้แก่เจ้าสี่เท่า;

๒๗ และประจักษ์พยานสามครั้ง^๗นี้จะยืนยันฟ้องศัตรูของเจ้าหากเขาหากกลับใจไม่, และจะไม่ถูกกลบฝังไป.

๒๘ และบัดนี้, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, หากศัตรูคนนั้นจะหนีพ้นการแก้แค้นของเรา, โดยที่เขาไม่ถูกนำมาสู่การพิพากษาต่อหน้าเรา, เมื่อเป็นดังนั้นเจ้าจงดูว่าเจ้าเตือน^๘เขาในนามของเรา, ว่าเขาไม่มารุกรานเจ้าอีก, ทั้งไม่รุกรานครอบครัวเจ้า, แม้ลูกของลูกเจ้าถึงอนุชนรุ่นที่สามและที่สี่.

๒๙ และเมื่อเป็นดังนั้น, หากเขาจะมารุกรานเจ้าหรือลูกเจ้า, หรือลูกของลูกเจ้าถึงอนุชนรุ่นที่สามและที่สี่, เราได้ปล่อยศัตรูเจ้าให้อยู่ในมือเจ้าแล้ว;

๓๐ และเมื่อเป็นดังนั้น หากเจ้าจะละเว้นเขา, เจ้าจะได้รับรางวัลสำหรับความชอบธรรมของเจ้า; และลูกเจ้าและลูกของลูกเจ้าด้วยถึงอนุชนรุ่นที่สามและที่สี่.

๓๑ กระนั้นก็ตาม, ศัตรูเจ้าอยู่ในมือเจ้า; และหากเจ้ารางวัลเขาตามงานของเขาเจ้าก็ถูกต้อง; หากเขาหมายมันเอาชีวิตเจ้า, และชีวิตเจ้าอยู่ในอันตรายเพราะเขา, ศัตรูเจ้าอยู่ในมือเจ้าและเจ้าถูกต้อง.

<p>๒๑ก โมไซยาห์ ๒๓:๒๑; ฮีบ. ๑๒:๓. คพ. ทีสอน (การ), สิงโทษ (การ). ๒๒ก คพพ. เชื้อฟิ่ง (การ), เชื้อ</p>	<p>ฟิ่ง (คนที่). ข มธ. ๑๖:๑๗-๑๘; คพ. ๓๓:๑๒-๑๓. ๒๓ก ลูกา ๖:๒๘; แอลมา ๔๓:๔๖-๔๗.</p>	<p>คพพ. ช่มเหง (การ). ๒๔ก มธ. ๗:๑-๒. ๒๖ก คพพ. ออดทน (ความ). ๒๘ก คพพ. เตือน (การ).</p>
--	---	---

๓๒ ดูเถิด, นี่เป็นกฎที่เราให้แก่ผู้รับใช้ของเรา นี่ไฟ, และบรรพบุรุษ^๖ของเจ้า, โยเซฟ, และยาโคบ, และอิสอัค, และอับราฮัม, และศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกในสมัยโบราณของเราทุกคน.

๓๓ และอนึ่ง, นี่เป็นกฎที่เราให้ไว้แก่คนสมัยโบราณของเรา, ว่าพวกเขาจะไม้ออกไปรบกับประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, หรือผู้คนใด, เว้นแต่เรา, พระเจ้า, บัญชาพวกเขาไว้.

๓๔ และหากประชาชาติ, ภาษา, หรือผู้คนใดจะประกาศสงครามกับพวกเขา, ก่อนอื่นพวกเขาควรชูธงแห่งสันติภาพ^๗แก่ผู้คน, ประชาชาติ, หรือภาษานั้น;

๓๕ และหากผู้คนเหล่านั้นไม่ยอมรับข้อเสนอแห่งสันติภาพ, ทั้งครั้งที่สองหรือครั้งที่สามก็ไม่รับ, พวกเขาควรนำประจักษ์พยานเหล่านี้มาต่อพระพักตร์พระเจ้า;

๓๖ เมื่อเป็นดั่งนั้น, เรา, พระเจ้า, จะให้คำบัญชาแก่พวกเขา, และรับรองพวกเขาในการออกไปสู้รบกับประชาชาติ, ภาษา, หรือผู้คนเหล่านั้น.

๓๗ และเรา, พระเจ้า, จะสู้รบ^๘ให้พวกเขา, และสู้รบให้ลูกพวกเขา, และให้ลูกของลูกพวกเขา, จนกว่าพวกเขาจะแก้แค้นศัตรูของตนทั้งหมด, ถึงอนุชนรุ่นที่สามและที่สี่.

๓๘ ดูเถิด, นี่คือแบบอย่างแก่ผู้คนที่ทั้ง

ปวง, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรีส, เพื่อความถูกต้องต่อหน้าเรา.

๓๙ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, หากว่าหลังจากศัตรูเจ้ารุกรานเจ้าครั้งแรก, เขากลับใจและมาหาเจ้าโดยอ่อนวอนขอภัยจากเจ้า, เจ้าจงให้อภัยเขา, และไม่พึงถือมั่นเป็นประจักษ์พยานฟ้องศัตรูเจ้าอีกต่อไป—

๔๐ และต่อไปถึงครั้งที่สองและที่สาม; และบ่อยครั้งที่ศัตรูเจ้ากลับใจจากความผิดซึ่งด้วยความผิดนั้นเขาเคยทำความผิดต่อเจ้า, เจ้าจงให้อภัย^๙เขา, จนถึงเจ็ดสิบครั้งคุณเจ็ด.

๔๑ และหากเขาทำความผิดต่อเจ้าและหากกลับใจไม่ในครั้งแรก, กระนั้นก็ตามเจ้าจงให้อภัยเขา.

๔๒ และหากเขาทำความผิดต่อเจ้าครั้งที่สอง, และหากกลับใจไม่, กระนั้นก็ตามเจ้าจงให้อภัยเขา.

๔๓ และหากเขาทำความผิดต่อเจ้าครั้งที่สาม, และหากกลับใจไม่, เจ้าจงให้อภัยเขาเช่นกัน.

๔๔ แต่หากเขาทำความผิดต่อเจ้าครั้งที่สี่ เจ้าไม่พึงให้อภัยเขา, แต่จงนำประจักษ์พยานเหล่านี้มาต่อพระพักตร์พระเจ้า; และมันจะไม่ถูกลบล้างจนกว่าเขาจะกลับใจและตอบแทนเจ้าสี่เท่าในสิ่งทั้งปวงที่เขาทำความผิดต่อเจ้า.

๔๕ และหากเขาทำสิ่งนี้, เจ้าจงให้อภัยเขาด้วยสุดใจของเจ้า; และหากเขาไม่ทำ

๓๒ก คพ. ๒๓:๑๐.
๓๓ก นิธิป. ๒๐:๑๐;
แอลมา ๔๘:๑๔-๑๖.

๓๔ก คพ. ๑๐๕:๓๘-๔๑.
๓๗ก ยชว. ๒๓:๑๐;
อิสย. ๔๑:๒๕.

๔๐ก มธ. ๑๘:๒๑-๒๒;
คพ. ๖๔:๙-๑๑.
คมพ. ให้อภัย.

สิ่งนี้, เรา, พระเจ้า, จะแก้แค้น^๑ศัตรูของ
เจ้าให้แก่เจ้าร้อยเท่า;

๔๖ และกับลูกของเขา, และกับลูกของ
ลูกเขาทั้งหมดที่ซึ่งเรา, ถึงอนุชนรุ่นที่
สามและที่สี่^๒.

๔๗ แต่หากลูกจะกลับใจ, หรือลูกของ
ลูก, และหัน^๓ไปหาพระเจ้า พระผู้เป็น
เจ้าของพวกเขา, ด้วยสุดใจของพวกเขา
และด้วยสุดพลัง, ความนึกคิด, และ
พลังกำลังของพวกเขา, และคืนให้สี่เท่า

สำหรับ ความผิดทั้งหมดของพวกเขาที่
พวกเขาทำความผิด, หรือที่บิดาพวกเขา
ทำความผิด, หรือบิดาของบิดาพวกเขา,
เมื่อเป็นดังนั้นความเคืองแค้นของเจ้า
พึงหันหลังไปเสีย;

๔๘ และการแก้แค้น^๔จะไม่เกิดกับพวก
เขาอีก, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า
ตรัส, และความผิดของพวกเขาจะไม่มี
วันถูกนำมาเป็นประจักษ์พยานฟ้องพวก
เขาต่อพระพักตร์พระเจ้าอีกเลย. เอเมน.

ภาค ๑๙

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ถึงจอห์น เมอร์ต็อก, เดือน
สิงหาคม ค.ศ. ๑๘๓๒, ที่ไฮรัม, รัฐโอไฮโอ. แม้ว่าคำสอนและพันธสัญญานับต่าง ๆ
ที่เริ่มตั้งแต่ปี ๑๘๓๖ ได้บันทึกการเปิดเผยครั้งนี้ว่าเป็นเคิร์ทแลนด์, เดือนสิงหาคม
ค.ศ. ๑๘๓๓, แต่นับต่าง ๆ ก่อนหน้านั้นและบันทึกทางประวัติศาสตร์อื่น ๆ พิสูจน์ถึง
ข้อมูลที่ถูกต้อง.

๑-๘, จอห์น เมอร์ต็อก ได้รับเรียกให้
ประกาศพระกิตติคุณ, และคนเหล่านั้น
ที่รับเขาย่อมรับพระเจ้าและจะได้รับความ
เมตตา.

๑ เกิด, พระเจ้าตรัสดังนี้แก่ผู้รับใช้ของ
เรา จอห์น เมอร์ต็อก—เจ้าได้รับเรียก
ให้ไปยังดินแดนทางตะวันออกจากบ้าน
หนึ่งไปยังอีกบ้านหนึ่ง, จากหมู่บ้านหนึ่ง
ไปยังอีกหมู่บ้านหนึ่ง, และจากเมืองหนึ่ง
ไปยังอีกเมืองหนึ่ง, เพื่อประกาศกิตติคุณ

อันเป็นนิจของเราแก่ผู้อยู่อาศัยในนั้น,
ท่ามกลางการข่มเหงและความชั่วร้าย.

๒ และผู้ที่รับ^๕เจ้าย่อมรับเรา; และเจ้า
จะมีพลังที่จะประกาศคำของเราโดยการ
แสดงออก^๖ของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์
ของเรา.

๓ และผู้ที่รับเจ้าตั้งเด็กเล็ก ๆ^๗, ย่อมรับ
อาณาจักรของเรา; และพวกเขาเป็นสุข
แล้ว, เพราะพวกเขาจะได้รับความเมตตา^๘.

๔ และผู้ใดที่ปฏิเสธเจ้าจะถูกปฏิเสธ^๙
จากพระบิดาของเราและครัวเรือนของ

๔๕ก มอรมอน ๘:๒๐.	๑๙ ๑ก คมพ. ข่มเหง (การ).	ผู้เป็นเจ้าของหรืออาณาจักรแห่งสวรรค์.
๔๖ก นบิ. ๕:๙-๑๐.	๒ก มธ. ๑๐:๔๐.	ค คมพ. เมตตา (ความ, พระ, มี).
๔๗ก โมไซยาห์ ๗:๓๓; มอริ. ๙:๖.	๗ ๑ คริ. ๒:๔-๕.	๔ก ยอห์น ๑๒:๔๔-๕๐.
๔๘ก อสค. ๑๘:๑๙-๒๓.	๓ก มธ. ๑๘:๑-๖.	
	๗ คมพ. อาณาจักรแห่งพระ	

พระองค์; และเจ้าจงล้างเท้า”ของเจ้า
ในสถานที่ลับตาระหว่างทางเพื่อเป็น
ประจักษ์พยานฟ่องพวกเขา.

๕ และดูเถิด, และดูสิ, เรามา”โดยพลัน
เพื่อพิพากษา”, เพื่อให้ตระหนักถึงการ
กระทำอาชกรรมทั้งปวงของพวกเขาซึ่ง
พวกเขากระทำต่อเรา, ดังที่มีเขียนถึงเรา
ในเล่มหนึ่งของหนังสือ.

๖ และบัดนี้, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่

เจ้า, ว่าไม่สมควรที่เจ้าจะไปจนกว่าจะ
จัดทำให้ลูก ๆ ของเจ้า, และส่งขึ้นไปหา
อธิการของไซอันอย่างอ่อนโยน.

๗ และหลังจากนั้นไม่กี่ปี, หากเจ้า
ปรารถนาจากเรา, เจ้าจะขึ้นไปยังแผ่นดิน
ดีด้วยก็ได้, เพื่อครอบครองมรดก
ของเจ้า;

๘ มิฉะนั้น เจ้าจงประกาศกิตติคุณของ
เราต่อไปจนกว่าเราจะรับเจ้าไป”. เอเมน.

ภาค ๑๐๐

การเปิดเผยที่ประทานแก่โจเซฟ สมิท ศาสตราพยากรณ์ และชดไนย์ ริกตัน, ที่เพอร์-
ริสเบิร์ก, รัฐนิวยอร์ก, วันที่ ๑๒ ตุลาคม ค.ศ. ๑๘๓๓ (History of the Church, 1:416,
419-421). พี่น้องชายทั้งสองคน, โดยที่ไม่ได้อยู่กับครอบครัวมาหลายวัน, รู้สึกเป็น
ห่วงพวกเขา.

๑-๔, โจเซฟกับชดไนย์ต้องสั่งสอนพระ
กิตติคุณเพื่อความรอดของจิตวิญญาณ
ทั้งหลาย; ๕-๘, จะให้มันแก่พวกเขาใน
โมงนั้นนั่นเองสิ่งที่พวกเขาควรกล่าว;
๙-๑๒, ชดไนย์ต้องเป็นกระบอกเสียงและ
โจเซฟต้องเป็นผู้เปิดเผยและมีพลังใน
ประจักษ์พยาน; ๑๓-๑๗, พระเจ้าจะทรง
ยกผู้คนบริสุทธิขึ้น, และคนที่เชื่อฟังจะ
ได้รับการช่วยให้อรอด.

เขาอยู่ในมือเรา, และเราจะจัดการกับ
พวกเขาดังที่เราเห็นว่าดี; เพราะในเรามี
อำนาจทั้งหมด.

๒ ฉะนั้น, จงตามเรามา, และฟังคำ
แนะนำซึ่งเราจะให้แก่เจ้า.

๓ ดูเถิด, และดูสิ, เรามีผู้คนมากใน
สถานที่นี้, ในภูมิภาคต่าง ๆ โดยรอบ;
และประตูที่ให้ประสิทธิผลจะเปิดใน
ภูมิภาคต่าง ๆ โดยรอบในแผ่นดินนี้ทาง
ตะวันออก.

๔ ฉะนั้น, เรา, พระเจ้า, ยอมให้เจ้ามายัง
สถานที่นี้; เพราะเราเห็นสมควรตั้งนั้น
เพื่อความรอดของจิตวิญญาณ.

๓ ามจริงแล้ว, พระเจ้าตรัสตั้งนี้กับ
เจ้า, เพื่อนของเรา ชดไนย์” กับโจ-
เซฟ”, ครอบครัวของเจ้าสบายดี; พวก

๔ข คพ. ๗๕:๑๙-๒๒.

๕ก คพ. ๑:๑๑-๑๔.

ข ยูดา ๑:๑๔-๑๕.

คพ. พระเยซู

คริสต—พระผู้พิพากษา.

๘ก มธ. ๑๙:๒๙.

๑๐๐ ๑ก คพ. ริกตัน, ชดไนย์.

ข คพ. สมิท, โจเซฟ, จู

เนียร์

๔ก คพ. ความรอด.

๕ ฉะนั้น, ตามจริง แล้วเรากล่าวแก่เจ้า, จงเปล่งเสียงของเจ้าแก่ผู้คนที่เหล่านี้; จงพูด "ความนึกคิดที่เราจะใส่ไว้ในใจเจ้า, และเจ้าจะไม่ถูกทำให้จำนนต่อหน้าคน;

๖ เพราะจะให้ "มัน แก่เจ้าในโมงนั้นนั้นเอง, แท้จริงแล้ว, ในช่วงขณะนั้นนั้นเอง, สิ่งที่เจ้าจะกล่าว.

๗ แต่บัญญัติข้อหนึ่งเราให้แก่เจ้า, ว่าเรื่องใดก็ตามที่เจ้าประกาศ เจ้าจะประกาศ "ในนามของเรา, ในความสำรวมแห่งใจ, ในวิญญาณแห่งความอ่อนโยน", ในสิ่งทั้งปวง.

๘ และเราให้สัญญาแก่เจ้า, ว่าตราบเท่าที่เจ้าทำสิ่งนี้พระวิญญาณบริสุทธิ์ จะฉายออกไปในการรับสั่งคำพยานต่อสิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไรก็ตามที่เจ้าจะกล่าว.

๙ และเราเห็นสมควรว่าเจ้า, ผู้รับใช้ของเรา ชิดนี้, ควรเป็นกระบอกเสียง "แก่ผู้คนที่เหล่านี้; แท้จริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เราจะแต่งตั้งเจ้าสู่การเรียกนี้, แม้ให้เป็นกระบอกเสียงแก่ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ.

๑๐ และเราจะให้อำนาจแก่เขาเพื่อจะมีพลังในประจักษ์พยาน."

๑๑ และเราจะให้อำนาจแก่เจ้าเพื่อจะมีพลัง "ในการอรรถาธิบายพระคัมภีร์

ทั้งหมด, เพื่อเจ้าจะเป็นกระบอกเสียงให้เขา, และเขาจะเป็นผู้เปิดเผย ให้เจ้า, เพื่อเจ้าจะรู้ความแน่นอนในสิ่งทั้งปวงเกี่ยวกับเรื่องของอาณาจักรเราบนแผ่นดินโลก.

๑๒ ฉะนั้น, เจ้าจงเดินทางต่อไปและให้ใจเจ้าชื่นชมยินดี; เพราะดูเถิด, และดูสิ, เราอยู่กับเจ้า แม้จนกว่าชีวิตจะหาไม่.

๑๓ และบัดนี้ เราให้คำแก่เจ้าเกี่ยวกับ "ไซอัน". "ไซอันจะได้รับการไถ่", ถึงแม้นางจะถูกตีสอนชั่วระยะเวลาไม่นาน.

๑๔ พี่น้องของเจ้า, ผู้รับใช้ของเรา ออร์สัน ไฮด์ กับจอห์น กูลด์, อยู่ในมือเรา; และตราบเท่าที่พวกเขารักษาบัญญัติของเราพวกเขาจะได้รับการช่วยให้อรอด.

๑๕ ฉะนั้น, ให้ใจเจ้าสบาย; เพราะสิ่งทั้งปวง "จะร่วมกันส่งผลเพื่อความดีต่อคนเหล่านั้นที่ดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรง, และเพื่อการชำระให้บริสุทธิ์ของศาสนจักร.

๑๖ เพราะเราจะยกผู้คนบริสุทธิ์ "กลุ่มหนึ่งขึ้นสำหรับเรา, ผู้จะรับใช้เราในความชอบธรรม;

๑๗ และทุกคนที่เรียกหา "พระนามของพระเจ้า, และรักษาพระบัญญัติของพระองค์, จะได้รับการช่วยให้อรอด. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

๕ก ฮีล. ๕:๑๘;
คพ. ๖๘:๓-๔.
๖ก มธ. ๑๐:๑๙-๒๐;
คพ. ๘๔:๘๕.
๗ก คพ. ๘๔:๖๑.
ข คมพ. อ่อนน้อม (ความมีใจ), อ่อนน้อม (ความสุภาพ), อ่อนโยน (คน, ความ).

๘ก ๒ นี. ๓๓:๑-๔.
๙ก อพย. ๔:๑๔-๑๖;
๒ นี. ๓:๑๗-๑๘;
คพ. ๑๒๔:๑๐๓-๑๐๔.
๑๐ก คมพ. เป็นพยาน.
๑๑ก แอลมา ๑๗:๒-๓.
ข คพ. ๑๒๔:๑๒๕.
๑๓ก คมพ. ไซอัน.
ข คพ. ๘๔:๙๓

๑๐๕:๙-๑๐, ๓๑, ๓๗.
๑๔ก คมพ. ไฮด์, ออร์สัน.
๑๕ก รม. ๘:๒๘;
คพ. ๙๐:๒๕; ๑๐๕:๔๐.
๑๖ก คมพ. บริสุทธิ์ (ความ), พิศุทธิ์ (ความ).
๑๗ก โยเอล ๒:๓๒; แอลมา ๓๘:๕-๕.

ภาค ๑๐๑

การเปิดเผยที่ประทานแก่โจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไอ, วันที่ ๑๖ ธันวาคม ค.ศ. ๑๘๓๓ (History of the Church, 1:458-464). ในเวลานี้วิสุทธิชนที่มารวมกันในมิสซูรีถูกข่มเหงอย่างหนัก. กลุ่มคนร้ายขับไล่พวกเขาให้จากบ้านของพวกเขาในเทศมณฑลแจ๊คสัน และวิสุทธิชนบางคนพยายามตั้งรกรากในเทศมณฑลแวน บิวเรน, แต่การข่มเหงก็ยังคงเกิดขึ้นกับพวกเขา. วิสุทธิชนโดยส่วนใหญ่ขณะนั้นอยู่ในเทศมณฑลเคลย์, รัฐมิสซูรี. การขู่จะเอาชีวิตคนบางคนในศาสนจักรมีมาก. ผู้คนสูญเสียเครื่องเรือน, เครื่องนุ่งห่ม, ปลูกสัตว์, และทรัพย์สินส่วนตัวอื่น ๆ; และพิษผลของพวกเขาเป็นอันมากถูกทำลาย.

๑-๘, วิสุทธิชนถูกตีสอนและเป็นทุกข์ เนื่องจากการล่วงละเมิดของพวกเขา; ๙-๑๕, ความเคียดแค้นของพระเจ้าจะลงมาบนประชาชาติ, แต่ผู้คนของพระองค์จะได้รับการรวบรวมและปลอบโยน; ๑๖-๒๑, ไซอันกับสเดคคองนางจะได้รับการสถาปนา; ๒๒-๓๑, อธิบายถึงลักษณะของชีวิตในระหว่างมิลเลเนียม; ๓๒-๔๒, วิสุทธิชนจะได้รับพรและรางวัลในเวลานั้น; ๔๓-๖๒, คำอุปมาเรื่องเจ้านายกับต้นมะกอกหมายถึงความยุ่งยากและการไล่ไซอันในที่สุด; ๖๓-๗๕, วิสุทธิชนต้องมารวมกันต่อไป; ๗๖-๘๐, พระเจ้าทรงสถาปนารัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกา; ๘๑-๑๐๑, วิสุทธิชนต้องร้องขอให้มีการชดใช้ความคับแค้นใจ, ตามคำอุปมาเรื่องหญิงหม้ายและผู้พิพากษาธรรม.

๓ ใจจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, เกี่ยวกับพี่น้องเจ้าผู้เป็นทุกข์, และถูกข่มเหง, และถูกขับออกจากแผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขา—

๒ เรา, พระเจ้า, ยอมให้ความทุกข์มาถึงพวกเขา, ซึ่งด้วยความทุกข์นั้นพวกเขาเป็นทุกข์, อันเป็นผลจากการล่วงละเมิดของพวกเขา;

๓ ทว่าเราจะเป็นเจ้าของพวกเขา, และพวกเขาจะเป็นของเรา^๑ในวันนั้นเมื่อเราจะมาเลือกสรรเพชรพลอยของเรา.

๔ ฉะนั้น, พวกเขาจำเป็นต้องถูกตีสอน^๒ และถูกทดลอง, แม้ตั้งอับราฮัม^๓, ผู้ได้รับบัญชาให้ถวายบุตรคนเดี๋ยวยของท่าน.

๕ เพราะคนทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้นผู้จะไม่อดทนต่อการตีสอน, แต่ปฏิเสธ^๔เรา, จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์^๕ไม่ได้.

๑๐๑ ๑ก คมพ. ข่มเหง (การ).
 ข คพ. ๑๐๓:๑-๒, ๑๑;
 ๑๐๓:๔๗.
 ๒ก คพ. ๕๘:๓-๔.
 ข โมไซยาห์ ๗:๒๕-๓๐;
 คพ. ๑๐๓:๔; ๑๐๕:๒-๑๐.
 ๓ก อสย. ๖๒:๓;

มสค. ๓:๑๗;
 คพ. ๖๐:๔.
 ๔ก คพ. ๙๕:๑-๒;
 ๑๓๖:๓๑.
 คมพ. ตีสอน (การ),
 ลิงไทษ (การ).
 ข ปลูก. ๒๒:๑-๑๔;

เจคอบ ๔:๕.
 คมพ. อับราฮัม.
 ๕ก มธ. ๑๐:๓๒-๓๓;
 รีม. ๑:๑๖;
 ๒ นี. ๓๑:๑๔.
 ข คมพ. ทำ (ชำระ) ให้
 บริสุทธิ์ (การ).

๖ ดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, มีความไม่ลงรอยกัน, และการขัดแย้ง^๖, และความริษยา^๗, และการวิวาท, และความปรารถนาอันเป็นต้นหาราคะ^๘ และความโลภในบรรดาพวกเขา; ฉะนั้นโดยสิ่งเหล่านี้พวกเขาทำให้มรดกของพวกเขาแปดเปื้อน.

๗ พวกเขาเชื่อว่าในการลำดับฟัง^๙ สุนทรียะของพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขา; ฉะนั้น, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาจึงทรงเชื่อฟังในการลำดับฟังคำสั่งสอนอันอ่อนน้อมของพวกเขา, ในการตอບพวกเขาในวันแห่งความยุ่งยากของพวกเขา.

๘ ในวันแห่งความสงบสุขของพวกเขาพวกเขาถือคำแนะนำของเราเป็นเรื่องเล่น ๆ; แต่, ในวันแห่งความยุ่งยาก^{๑๐} ของพวกเขา, ด้วยความจำเป็นพวกเขาค้นหา^{๑๑} เรา.

๙ ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ทั้งที่พวกเขาไม่มีบาป, อุทรของเราเติมไปด้วยความสงสาร^{๑๒} ต่อพวกเขา. เราจะไม่ขับ^{๑๓} พวกเขาออกไปทั้งหมด; และในวันแห่งความโกรธ^{๑๔} เราจะนึกถึงความเมตตา.

๑๐ เราให้คำมั่นไว้, และประกาศิตออกไปโดยบัญญัติข้อก่อนหน้านั้นซึ่งเราให้แก่เจ้าไว้, ว่าเราจะเงื้อมมือ^{๑๕} แห่งความเคือง

แค้นของเราลงมาต่อสู้เพื่อช่วยผู้คนของเรา; และแม้ดังที่เรากล่าวไว้, สิ่งนั้นจะบังเกิดขึ้น.

๑๑ ในไม่ช้าความเคืองแค้นของเราจะเทลงมาบนประชาชาติทั้งปวงอย่างมิอาจประมาณ; และการนี้เราจะทำเมื่อถ้อยแห่งความชั่วช้าสามัญของพวกเขาเต็มเปี่ยม^{๑๖}.

๑๒ และในวันนั้น คนทั้งปวงที่เราพบบนหอคอยสูง^{๑๗}, หรืออีกนัยหนึ่ง, อิสราเอลทั้งปวงของเรา, จะได้รับการช่วยให้รอด.

๑๓ และเราจะรวบรวม^{๑๘} พวกเขาที่กระจัดกระจาย.

๑๔ และเราจะปลอบโยนคนทั้งปวงเหล่านั้นที่โศกเศร้า^{๑๙}.

๑๕ และเราจะสวมมงกุฎคนทั้งปวงเหล่านั้นที่สละชีวิต^{๒๐} ของพวกเขาเพื่อนามของเรา.

๑๖ ฉะนั้น, ให้ใจของเจ้าสบายเกี่ยวกับไซอัน; เพราะเนื้อหนังทั้งปวงอยู่ในมือ^{๒๑} เรา; จงนิ่งเถิดและรู้^{๒๒} ว่าเราคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

๑๗ ไซอัน^{๒๓} จะไม่ถูกย้ายออกจากที่ของนาง, ทั้งที่ลูกหลานของนางกระจัดกระจาย.

๑๘ คนเหล่านั้นที่ยังอยู่, และมีใจ

๖ก คมพ. ขัดแย้ง (การ, ความ).

๗ คมพ. ริษยา (ความ), อิจฉา.

๘ คมพ. ต้นหาราคะ.

๙ก อสย. ๕๓:๒; โมไซยาห์ ๑๑:๒๒-๒๕; ๒๑:๑๕; แอลลิมา ๕:๓๘.

๘ก ฮีล. ๑๒:๓.

๗ กิจการ ๑๗:๒๗;

แอลลิมา ๓๒:๕-๑๖.

๙ก คมพ. สงสาร (ความ); เมตต (ความ, พระ, มี).

๗ ยรม. ๓๐:๑๑.

๘ คพ. ๙๘:๒๑-๒๒.

๑๐ก คพ. ๑:๑๓-๑๔.

๑๑ก ฮีล. ๑๓:๑๕;

อีเธอร์ ๒:๙-๑๑.

๑๒ก คมพ. เฝ้า, เฝ้าดู, เฝ้ารอ.

๑๓ก นบป. ๓๐:๓-๖;

๑ นี. ๑๐:๑๔.

คมพ. อิสราเอล—การรวบรวมอิสราเอล.

๑๔ก มธ. ๕:๔.

๑๕ก มธ. ๑๐:๓๙.

คมพ. มรณสักขี (ผู้เป็น).

๑๖ก โมเสส ๖:๓๒.

๗ อพย. ๑๔:๑๓-๑๔;

สดด. ๔๖:๑๐.

๑๗ก คมพ. ไซอัน.

บริสุทธิ์, จะกลับมา, และมาสู่มรดก^๖ของพวกเขา, พวกเขาและลูกหลานของพวกเขา, ด้วยเพลง^๗แห่งปรีดีอันเป็นนิจ, เพื่อสร้าง^๘แผ่นดินที่รกร้างของไซอันขึ้นมาใหม่—

๑๙ และสิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้เพื่อถ้อยคำของบรรดาศาสดาพยากรณ์จะเกิดสัมฤทธิ์ผล.

๒๐ และ, ดูเถิด, มิได้มีสถานที่^๑อื่นใดกำหนดไว้นอกจากสถานที่ซึ่งเรากำหนด; ทั้งจะไม่มีสถานที่อื่นใดนอกจากสถานที่ซึ่งเรากำหนดไว้, เพื่องานแห่งการรวบรวมวิสุทธิชนของเรา—

๒๑ จนกว่าจะถึงวันนั้นเมื่อพบว่าไม่มีที่ว่างสำหรับพวกเขาอีก; และในเวลา^๒นั้นเราก็มีสถานที่อื่น ๆ ซึ่งเราจะกำหนดไว้ให้พวกเขา, และสถานที่เหล่านั้นจะเรียกว่าสเตค^๓, เพื่อเป็นม่านบังหรือกำลังของไซอัน.

๒๒ ดูเถิด, เป็นความประสงค์ของเรา, ที่คนทั้งปวงเหล่านั้นผู้เรียกนามของเรา, และนมัสการเราตามกิตติคุณอันเป็นนิจของเรา, จะรวบรวมกัน^๔, และยืน^๕อยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์;

๒๓ และเตรียมรับการเปิดเผยซึ่งจะมาถึง, เมื่อมาน^๖อันเป็นเครื่องคลุมวิหารของเรา, ในพลับพลาของเรา, ซึ่งซ่อนแผ่นดินโลกอยู่, จะถูกนำออกไป, และเนื้อหนังทั้งปวงจะเห็น^๗เราพร้อมกัน.

๒๔ และทุกสิ่งที่มีมลทิน^๑, ทั้งมนุษย์, หรือสัตว์แห่งท้องทุ่ง, หรือสัตว์ปีกแห่งฟ้าสวรรค์, หรือสัตว์น้ำแห่งทะเล, ที่พำนักอยู่ทั่วพื้นพิภพ, จะมอดไหม้^๒;

๒๕ และที่เป็นธาตุจะละลาย^๓ด้วยความร้อนอันแรงกล้าด้วย; และสิ่งทั้งปวงจะกลับกลายเป็นสิ่งใหม่^๔, เพื่อความรู้และรัศมีภาพ^๕ของเราจะพำนักอยู่ทั่วทั้งแผ่นดินโลก.

๒๖ และในวันนั้นความเป็นอริ^๑ของมนุษย์, และความเป็นอริของสัตว์, แท้จริงแล้ว, ความเป็นอริของเนื้อหนังทั้งปวง, จะพัน^๒ไปจากหน้าเรา.

๒๗ และในวันนั้นอะไรก็ตามที่มนุษย์คนใดจะขอ, ก็จะให้ให้แก่เขา.

๒๘ และในวันนั้นชาตานุ^๑จะไม่มีอำนาจที่จะล่อลวงมนุษย์คนใด.

๒๙ และจะไม่มีโทมนัส^๑เพราะไม่มีความตาย.

๑๘๖ ก คพ. ๑๐๓:๑๑-๑๔.
 ข อสย. ๓๕:๑๐;
 คพ. ๔๕:๗๑.
 คมพ. ขัปนขาน, ร้อง,
 ร้องเพลง.
 ค โอโมส ๓:๑๓-๑๕;
 คพ. ๘๔:๒-๕; ๑๐๓:๑๑.
 ๒๐ ก คพ. ๕๗:๑-๔.
 ๒๑ ก คพ. ๘๒:๑๓-๑๕;
 ๑๑๕:๖, ๑๗-๑๘.
 คมพ. สเตค.
 ๒๒ ก คมพ. อิสราเอล—
 การรวบรวมอิสราเอล.
 ข มธ. ๒๔:๑๕;

คพ. ๔๕:๓๒; ๑๑๕:๖.
 ๒๓ ก คมพ. ม่าน.
 ข อสย. ๔๐:๕;
 คพ. ๓๘:๘; ๙๓:๑.
 คมพ. เสตัจมาครั้งที่สอง
 ของพระเยซูคริสต์ (การ).
 ๒๔ ก คพ. ๒๓:๒๔.
 ข ศฟย. ๑:๒-๓;
 มลค. ๔:๑;
 คพ. ๘๘:๓๔;
 จส—ป ๑:๓๗.
 ๒๕ ก โอโมส ๓:๕;
 ๒ ปต. ๓:๑๐-๑๔.
 คมพ. แผ่นดินโลก—การ

ชำระล้างแผ่นดินโลก.
 ข วว. ๒๑:๕.
 ค คมพ. มิลเลเนียม.
 ๒๖ ก อสย. ๑๑:๖-๙.
 คมพ. อริ (ความเป็น).
 ข คมพ. สงบ (ความ),
 สงบสุข (ความ), สันติ,
 สันติสุข.
 ๒๘ ก วว. ๒๐:๒-๓;
 ๑ นี. ๒๒:๒๖;
 คพ. ๘๘:๑๑๐.
 ๒๙ ก วว. ๒๑:๔.

๓๐ ในวันนั้นทารก^๖จะไม่ตายจนกว่าเขาจะแก่เฒ่า; และชีวิตของเขาจะเป็นดังอายุของต้นไม้;

๓๑ และเมื่อเขาตายเขาจะไม่หลับ, นั่นหมายถึงในแผ่นดิน, แต่จะถูกเปลี่ยน^๗ในพริบตา, และเราจะพาเขาขึ้นไป, และสถานพักผ่อนของเขาจะมีรัศมีภาพ.

๓๒ แท้จริงแล้ว, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ในวัน^๘นั้นเมื่อพระเจ้าจะเสด็จมา, พระองค์จะทรงเปิดเผย^๙สิ่งทั้งปวง—

๓๓ สิ่งที่ผ่านมาไป, และสิ่งที่ซ่อน^{๑๐}อยู่ซึ่งไม่มีมนุษย์คนใดรู้, สิ่งเกี่ยวกับแผ่นดินโลก, ซึ่งโดยสิ่งนั้นพระองค์ทรงรังสรรค์โลก, และจุดประสงค์และจุดหมายของมัน—

๓๔ สิ่งที่มีค่าที่สุด, สิ่งที่อยู่เบื้องบน, และสิ่งที่อยู่เบื้องล่าง, สิ่งที่อยู่ในแผ่นดินโลก, และบนแผ่นดินโลก, และในฟ้าสวรรค์.

๓๕ และคนทั้งปวงเหล่านั้นที่ทนรับการข่มเหง^{๑๑}เพื่อนามของเรา, และอดทนด้วยศรัทธา, แม้ว่าพวกเขาได้รับเรียกให้พลีชีพเพื่อเห็นแก่^{๑๒}เรา ทว่าพวกเขาจะยังรับส่วนรัศมีภาพนี้ทั้งหมด.

๓๖ ดังนั้น, อย่ากลัวเลยแม้จนถึง

ความตาย^{๑๓}; เพราะในโลกนี้ปีติของเจ้าไม่บริบูรณ์, แต่ในเราปีติ^{๑๔}ของเจ้าบริบูรณ์.

๓๗ ฉะนั้น, อย่ากังวลกับร่างกาย, หรือชีวิตของร่างกาย; แต่กังวลกับจิตวิญญาณ^{๑๕}, และกับชีวิตของจิตวิญญาณ.

๓๘ และแสวงหา^{๑๖}พระพักตร์ของพระเจ้าเสมอ, เพื่อในความอดทน^{๑๗}เจ้าจะครอบครองจิตวิญญาณของเจ้า, และเจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์.

๓๙ เมื่อมนุษย์^{๑๘}ได้รับเรียกมาสู่กิตติคุณอันเป็นนิจ^{๑๙}ของเรา, และทำพันธสัญญาด้วยพันธสัญญาอันเป็นนิจ, เราจะนับพวกเขาเป็นเกลือ^{๒๐}ของแผ่นดินโลกและรสชาติแห่งมนุษย์;

๔๐ เราเรียกพวกเขาให้เป็นรสชาติแห่งมนุษย์; ดังนั้น, หากเกลือ^{๒๑}นั้นของแผ่นดินโลกหมดรส, ดูเถิด, นับจากนั้นมันไม่มีประโยชน์เลยนอกจากจะเอาไปทิ้งเสียและถูกเหยียบย่ำไว้ได้เท่านั้น.

๔๑ ดูเถิด, นี่คือนิจ^{๒๒}เกี่ยวกับลูกหลานของไซอัน, แม้หลายคน, แต่มีไซ^{๒๓}ทั้งหมด; เราพบว่าพวกเขาเป็นผู้ล่วงละเมิด, ฉะนั้นพวกเขาจำต้องถูกตีสอน^{๒๔}—

๔๒ คนที่ยกตนให้สูงส่ง^{๒๕}เราจะทำให้

๓๐ก ออสย. ๖๕:๒๐-๒๒;

คพ. ๖๓:๕๑.

๓๑ก ๑ คริ. ๑๕:๕๒;

คพ. ๔๓:๓๒.

ข ๑ ทิ. ๔:๑๖-๑๗.

๓๒ก คพ. ๒๓:๑๑.

คพ. มิลเลเนียม.

ข คพ. ๑๒๑:๒๖-๒๘.

๓๓ก คพ. ความกล้าของพระเจ้า

ผู้เป็นเจ้า.

๓๕ก คพ. ๖๓:๒๐.

คพ. ข่มเหง (การ).

ข คพ. ๙๘:๑๓.

๓๖ก คพ. ความตาย, ทาง

ร่างกาย.

ข คพ. ปีติ.

๓๗ก คพ. จิตวิญญาณ.

๓๘ก ๒ พศต. ๗:๑๔;

คพ. ๙๓:๑.

ข คพ. อดทน (ความ).

๓๙ก คพ. พันธสัญญาใหม่ และเป็นนิจ, พันธสัญญาอันเป็นนิจ.

ข มธ. ๕:๑๓; คพ. ๑๐๓:๑๐.

๔๑ก คพ. ตีสอน (การ), ลงโทษ (การ).

๔๒ก อปต. ๑:๓-๔;

ลูกา ๑๔:๑๑;

ฮีบ. ๔:๑๒-๑๓.

ต่ำต้อย, และคนที่ทำให้ตนต่ำต้อย เรา
จะยกให้สูงส่ง.

๔๓ และบัดนี้, เราจะสอนคำอุปมาแก่
เจ้า, เพื่อเจ้าจะรู้ความประสงค์ของเรา
เกี่ยวกับการไถ่ไซอัน.

๔๔ เจ้านาย^๑คนหนึ่งมีที่ดินแห่งหนึ่ง,
เลิศเลอยิ่งนัก; และเขากล่าวแก่คนใช้ทั้ง
หลายของเขาว่า: เจ้าจงไปยังสวนองุ่น^๒ของ
เรา, แม้บนที่ดินอันเลิศเลอยิ่งนักผืนนี้,
และปลูกต้นมะกอกสิบสองต้น;

๔๕ และวางยาม^๓ไว้โดยรอบ, และสร้าง
หอสูง, เพื่อคนหนึ่งจะมองเห็นแผ่นดิน
โดยรอบ, เพื่อเป็นยามบนหอสูง, เพื่อต้น
มะกอกของเราจะไม่ถูกหักโค่นเมื่อศัตรู
จะมาปล้นสะดมและนำผลจากสวนองุ่น
ของเราไปเป็นของตนเอง.

๔๖ บัดนี้, คนใช้ทั้งหลายของเจ้านาย
ออกไปทำดั่งที่นายของพวกเขาบัญชา,
และปลูกต้นมะกอก, และสร้างรั้วต้นไม้
โดยรอบ, และวางยามไว้, และเริ่มสร้าง
หอสูง.

๔๗ และขณะที่พวกเขายังวางรากฐาน
ของมันอยู่, พวกเขาเริ่มกล่าวในบรรดา
พวกเขาว่า: และนายของข้าพเจ้าต้องการ
อะไรเล่าจากหอสูงนี้?

๔๘ และปรี่กษากันเป็นเวลานาน, โดย
กล่าวในบรรดาพวกเขาว่า: นายของ
ข้าพเจ้าต้องการอะไรเล่าจากหอสูงนี้,
ในเมื่อเห็นได้ว่าเป็นเวลาแห่งความ
สงบสุข?

๔๙ เงินตรา^๔นี้อาจนำไปไว้กับผู้แลก
เปลี่ยนมิใช่หรือ? เพราะไม่มีความจำเป็น
ในสิ่งเหล่านี้.

๕๐ และขณะที่พวกเขามีความเห็นขัด
แย้งกัน พวกเขา^๕ก็เริ่มเกียจคร้านมาก,
และพวกเขาหาสดับฟังคำบัญชาจากนาย
ของพวกเขาไม่.

๕๑ และศัตรูมาตอนกลางคืน, และหัก
โค่นรั้วต้นไม้^๖; และคนใช้ของเจ้านายลุก
ขึ้นและตกใจกลัว, และหลบหนีไป; และ
ศัตรูทำลายงานของพวกเขา, และหักโค่น
ต้นมะกอก.

๕๒ บัดนี้, ดูกิจ, เจ้านาย, เจ้าแห่งสวน
องุ่น, เรียกคนใช้ของเขา, และกล่าวแก่
พวกเขา, เหตุใดเล่า! อะไรเป็นสาเหตุของ
ความชั่วอันใหญ่หลวงนี้?

๕๓ เจ้าไม่ควรหรือที่จะทำแม้ดั่งที่เรา
บัญชาเจ้า, และ—หลังจากเจ้าปลูกสวน
องุ่น, และสร้างรั้วต้นไม้โดยรอบแล้ว,
และวางยามไว้บนกำแพงนั้น—สร้างหอ
สูงด้วย, และวางยามคนหนึ่งไว้บนหอสูง,
และเฝ้าดูสวนองุ่นของเรา, และไม่หลับ
ไป, เกลือกศัตรูจะโจมตีเจ้า?

๕๔ และดูเถิด, ยามบนหอสูงก็จะได้เห็น
ศัตรูขณะที่ยังอยู่ไกล; และเมื่อเป็นดังนั้น
เจ้าก็จะได้เตรียมพร้อมและมีให้ศัตรูมา
พังรั้วต้นไม้ที่นั่นได้, และทำให้สวนองุ่น
ของเรารอดจากเงื้อมมือผู้ทำลาย.

๕๕ และเจ้าแห่งสวนองุ่นกล่าวแก่คนใช้
คนหนึ่งของเขาว่า: จงไปรวบรวมคนใช้ที่

๔๒ข ลูกา ๑๘:๑๔.
คมพ. นอบน้อม (ความ),
อ่อนน้อมถ่อมตน
(ความ).

๔๔ก คพ. ๑๐๓:๒๑-๒๒.
ข คมพ. สวนองุ่นของ
พระเจ้า.
๔๕ก อสค. ๓๓:๒, ๗;

๓ นี. ๑๖:๑๘.
คมพ. เฝ้า, เฝ้าดู, เฝ้ารอ.
๕๑ก อสย. ๕:๑-๗.

เหลือของเรา, และนำกำลังทั้งหมด^๖ของบ้านเราไป, ซึ่งคือนักรบของเรา, คนหนุ่มของเรา, และคนเหล่านั้นที่อยู่ในวัยกลางคนด้วยในบรรดาคนใช้ทั้งหมดของเรา, ผู้เป็นกำลังของบ้านเรา, เว้นไว้เฉพาะคนเหล่านั้นที่เรากำหนดให้ยังอยู่ต่อไป;

๕๖ และเจ้าจงไปยังที่ดินแห่งสวนองุ่นของเราทันที, และกู้คืนสวนองุ่นของเรา; เพราะมันเป็นของเรา; เราซื้อมาด้วยเงินตรา.

๕๗ ฉะนั้น, เจ้าจงเข้าไปยังที่ดินของเราทันที; พังกำแพงของศัตรูเรา; ทำลายหอสูงของพวกเขา, และทำให้ยามของพวกเขากระจัดกระจาย.

๕๘ และตราบเท่าที่พวกเขาพร้อมตัวกันต่อสู้เจ้า, จงแก้แค้น^๗ศัตรูของเราให้เรา, เพื่อว่าในไม่ช้าเราจะมาพร้อมกับพวกที่เหลือของบ้านเราและครอบครองแผ่นดิน.

๕๙ และคนใช้กล่าวแก่นายของเขาว่า: เมื่อไรเล่าสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้น?

๖๐ และเขากล่าวแก่คนใช้ของเขาว่า: เมื่อเราประสงค์; เจ้าจงไปทันที, และทำสิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไรก็ตามที่เรำบัญชาเจ้า;

๖๑ และนี่จะเป็นตราและพรของเราไว้บนเจ้า—ผู้พิทักษ์^๘ที่ซื่อสัตย์และมีปัญญา^๙ท่ามกลางบ้านเรา, ผู้ปกครอง^{๑๐}ในอาณาจักรของเรา.

๖๒ และคนใช้ของเขาออกไปทันที, และ

ทำสิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไรก็ตามที่นายบัญชาเขา; และหลังจาก^{๑๑}นั้นหลายวันสิ่งทั้งปวงก็เกิดสัมฤทธิ์ผล.

๖๓ อนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เราจะแสดงปรัชญาญาณในเราแก่เจ้าเกี่ยวกับหน่วยทั้งปวงของศาสนจักร, ตราบเท่าที่พวกเขาเต็มใจรับการนำทางในวิถี^{๑๒}ที่ถูกต้องและสมควรเพื่อความรอดของพวกเขา—

๖๔ ว่างานแห่งการรวบรวมวิสุทธิชนของเราจะมีต่อไป, ว่าเราจะเสริมสร้างพวกเขาสำหรับนามของเราบนสถานที่ศักดิ์สิทธิ์^{๑๓}; เพราะเวลาแห่งการเก็บเกี่ยว^{๑๔}มาถึงแล้ว, และคำของเราจำเป็นต้องเกิดสัมฤทธิ์ผล^{๑๕}.

๖๕ ฉะนั้น, เราต้องรวบรวมผู้คนของเรา, ตามคำอุปมาเรื่องข้าวสาลีและข้าวละมาน^{๑๖}, เพื่อเราจะเก็บรักษาข้าวสาลีไว้ในยุ้งเพื่อมีชีวิตนิรันดร์, และสวมด้วยมงกุฎรัศมีภาพซีเลสเชียล^{๑๗}, เมื่อเราจะมาในอาณาจักรของพระบิดาแห่งเราเพื่อรางวัลมนุษย์ทุกคนตามที่งานของเขาจะเป็น;

๖๖ ขณะที่ข้าวละมานจะถูกมัดไว้เป็นพ่อน ๆ, และสายรัดของมันถูกตรึงไว้แน่นหนา, เพื่อมันจะถูกเพลิงที่ไม่รู้ดับเผาผลาญ^{๑๘}.

๖๗ ฉะนั้น, บัญญัติข้อหนึ่งเราให้แก่หน่วยทั้งปวงของศาสนจักร, ว่าพวก

๕๕ก คพ. ๑๐๓:๒๒, ๒๙-๓๐;
๑๐๕:๑๖, ๒๙-๓๐.
๕๕ง คพ. ๙๗:๒๒-๒๔;
๑๐๕:๑๕.
๖๑ก คพ. ๗๕:๒๒.
๗ มธ. ๒๕:๒๐-๒๓.

๖๒ก คพ. ๑๐๕:๓๗.
๖๔ก คพ. ๘๗:๘.
๗ คพ. ๓๓:๓, ๗.
คมพ. ฤดูเก็บเกี่ยว.
๘ คพ. ๑:๓๘.
๖๕ก มธ. ๑๓:๖-๘๓;

คพ. ๘๖:๑-๗.
๗ คมพ. รัศมีภาพซีเลสเชียล.
๖๖ก นาฮูม ๑:๕;
มธ. ๓:๑๒;
คพ. ๓๘:๑๒;
๖๓:๓๓-๓๔.

เขาจะรวมกันต่อไปมาสู่สถานที่ซึ่งเรากำหนดไว้.

๖๘ กระนั้นก็ตาม, ดังที่เรากล่าวแก่เจ้าในบัญญัติข้อก่อน, อย่าให้การรวม^๖ของเจ้าเป็นไปอย่างเร่งรีบ, หรือโดยการหนี; แต่ให้สิ่งทั้งปวงเตรียมไว้ก่อนหน้าเจ้า.

๖๙ และเพื่อให้สิ่งทั้งปวงเตรียมไว้ก่อนหน้าเจ้า, จงยึดถือบัญญัติซึ่งเราให้ไว้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้—

๗๐ ซึ่งกล่าว, หรือสอน, ให้ซื้อ^๗ที่ดินทั้งหมดด้วยเงินตรา, ซึ่งจะซื้อได้จากเงินตรา, ในภูมิภาคโดยรอบแผ่นดินซึ่งเรากำหนดให้เป็นแผ่นดินแห่งไซ-อัน, เพื่อการเริ่มต้นของการรวมวิสุทธิชนของเรา;

๗๑ ที่ดินทั้งหมด ซึ่งจะซื้อได้ในเทศมณฑลแจ๊คสัน, และเทศมณฑลต่าง ๆ โดยรอบ, และปล่อยที่เหลือไว้ในมือเรา.

๗๒ บัดนี้, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ให้หน่วยทั้งปวงของศาสนจักรรวบรวมเงินตราทั้งหมดของพวกเขา; ให้ทำสิ่งเหล่านี้เมื่อถึงเวลา, แต่มีไช้อย่างเร่งรีบ^๘; และพึงถือปฏิบัติที่จะมีสิ่งทั้งปวงเตรียมไว้ก่อนหน้าเจ้า.

๗๓ และให้กำหนดชายที่น่ายกย่อง, แม้คนมีปัญญา, และส่งพวกเขาไปซื้อที่ดินเหล่านี้.

๗๔ และหน่วยต่าง ๆ ของศาสนจักรในดินแดนทางตะวันออก, เมื่อหน่วยดังกล่าวได้รับการเสริมสร้าง, หากพวกเขา

จะสดับฟังคำแนะนำนี้พวกเขาจะซื้อที่ดินและมารวมกันบนนั้น; และในวิธีนี้พวกเขาจะสถาปนาไซอันได้.

๗๕ แม้บัดนี้ มีเพียงพอยู่แล้วที่สะสมไว้, แท้จริงแล้ว, แม้มากมายเหลือเกิน, ที่จะไถไซอัน, และสถาปนาแผ่นดินที่รกร้างของนาง, ที่จะไม่ถูกโค่นลงอีก, หากหน่วยต่าง ๆ ของศาสนจักร, ที่เรียกตนเองตามนามของเรา, เต็มใจ^๙สดับฟังเสียงของเรา.

๗๖ และเรากล่าวแก่เจ้าอีกครั้ง, คนเหล่านั้นที่กระจัดกระจายโดยศัตรูพวกเขา, เป็นความประสงค์ของเราที่พวกเขาจะร้องขอต่อไปให้มีการชดใช้, และการไถ, โดยมีของคนที่ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ปกครองและอยู่ในสิทธิอำนาจเหนือเจ้า—

๗๗ ตามกฎและรัฐธรรมนูญ^{๑๐}ของผู้คน, ซึ่งเรายอมให้สถาปนา, และควรบำรุงรักษาไว้เพื่อสิทธิและการคุ้มครองเนื้อหนังทั้งปวง, ตามหลักธรรมอันเที่ยงธรรมและศักดิ์สิทธิ์;

๗๘ เพื่อมนุษย์ทุกคนจะกระทำในหลักคำสอนและหลักธรรมเกี่ยวกับอนาคต, ตามสิทธิ์เสรี^{๑๑}ทางศีลธรรมซึ่งเราให้แก่เขา, เพื่อมนุษย์ทุกคนจะรับผิดชอบ^{๑๒}บาปของเขาเองในวันแห่งการพิพากษา^{๑๓}.

๗๙ ฉะนั้น, จึงไม่ถูกต้องที่มนุษย์คนใดจะอยู่ในความเป็นทาสแก่กัน.

๘๐ และเพื่อจุดมุ่งหมายนี้ เรา จึง

๖๘ก คพ. ๕๘:๕๖.
๗๐ก คพ. ๖๓:๒๗-๒๙.
๗๒ก อสย. ๕:๒๑๐-๑๒.
๗๕ก แอลมา ๕:๓๗-๓๙.

๗๗ก คมพ. ปกครอง (การ).
ข คมพ. เสรีภาพ.
๗๘ก คมพ. สิทธิเสรี.
ข คมพ. รับผิดชอบได้ (ที่),

รัฐจักผิดชอบ.
ค คมพ. พิพากษา (การ),
สุดท้าย.

สถาปนารัฐธรรมนูญ^๗ของแผ่นดินนี้, โดยมีของคณมีปัญญาผู้ที่เรายกขึ้นเพื่อจุดมุ่งหมายนี้เอง, และไถ่แผ่นดินโดยการนองเลือด^๘.

๘๑ บัดนี้, เราจะเปรียบเทียบลูกหลานของไซอันกับอะไรเล่า? เราจะเปรียบเทียบพวกเขา กับคำอุปมา^๙เรื่องผู้หญิง และผู้พิพากษา อธรรม, เพราะมนุษย์ควรสวดอ้อนวอน^{๑๐}เสมอและไม่ทอดয়, ซึ่งกล่าวว่า—

๘๒ ในเมืองหนึ่งมีผู้พิพากษาคนหนึ่ง ซึ่งหาเกรงกลัวพระเจ้าเป็นเจ้าไม่, ทั้งไม่เห็นแก่่มนุษย์.

๘๓ และมีหญิงหม้ายคนหนึ่งในเมืองนั้น, และนางมาหาเขา, โดยกล่าวว่า: โปรดแก้ แค้นปฏิปักษ์^{๑๑}ของข้าพเจ้าให้ข้าพเจ้าเถิด.

๘๔ และเขาไม่ยอมทำชั่วระยะเวลาหนึ่ง, แต่ต่อมาเขากล่าวในใจว่า: แม้ว่าข้าพเจ้าหาเกรงกลัวพระเจ้าเป็นเจ้าไม่, หรือไม่เห็นแก่่มนุษย์, แต่เพราะหญิงหม้ายผู้นี้รบกวนข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะแก้แค้นให้นาง, เกลือกโดยการที่นางมาตลอดเวลานางจะทำให้ข้าพเจ้าระอาใจ.

๘๕ ดังนี้ เราจะเปรียบเทียบลูกหลานของไซอัน.

๘๖ ให้พวกเขา ร้องขอ แพบเท้าของผู้พิพากษา;

๘๗ และหากเขาหาใส่ใจพวกเขาไม่, ก็ให้พวกเขา ร้องขอ แพบเท้าผู้ปกครองรัฐ;

๘๘ และหากผู้ปกครองรัฐหาใส่ใจพวกเขาไม่, ก็ให้พวกเขา ร้องขอ แพบเท้าประธานาธิบดี;

๘๙ และหากประธานาธิบดีหาใส่ใจพวกเขาไม่, เมื่อเป็นดังนั้นพระเจ้าจะทรงลุกขึ้นและเสด็จออกจากที่ซ่อน^{๑๒}ของพระองค์, และในความเกรี้ยวโกรธของพระองค์ทรงก่อทุกข์แก่ประชาชนชาติ;

๙๐ และในความขุ่นเคืองพระทัยยิ่งของพระองค์, และในความกริ้วอันรุนแรงของพระองค์, ในเวลาของพระองค์, จะทรงตัดขาดผู้พิทักษ์^{๑๓}เหล่านั้นที่ชั่วร้าย, ไม่ซื่อสัตย์, และไม่เที่ยงธรรม, และกำหนดส่วนที่จะให้แก่พวกเขาในบรรดาคนหน้าซื่อใจคด, และคนที่ไม่เชื่อ^{๑๔};

๙๑ แม้ในความมืดภายนอก, ที่ซึ่งมีการร้องไห้^{๑๕}, และพิลาปรำพัน, และการขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน.

๙๒ ฉะนั้น, เจ้าจงสวดอ้อนวอน, เพื่อพวกเขาจะเปิดฟังเสียงร้องขอของเจ้า, เพื่อเราจะเมตตา^{๑๖}พวกเขา, เพื่อสิ่งเหล่านี้จะไม่มาถึงพวกเขา.

๙๓ สิ่งใดที่เรากล่าวแก่เจ้าจำเป็นต้องเกิด, เพื่อมนุษย์ทั้งปวงจะอยู่โดยตกอยู่ในสภาพที่ไม่มีข้ออ้าง^{๑๗};

๙๔ เพื่อคนมีปัญญาและผู้ปกครองจะได้ยินและรู้จักสิ่งที่พวกเขาไม่เคยเข้าใจ^{๑๘};

๘๐ก ๒ นี. ๑:๗-๙;
คพ. ๙๘:๕-๖.
คพพ. รัฐธรรมนูญ.
๗ ๑ นี. ๑๓:๑๓-๑๙.
๘๑ก ลูกา ๑๘:๑-๘.
๗ คพพ. สวดอ้อนวอน
(การ), สวดอ้อนวอน (คำ).

๘๙ก อสย. ๔๕:๑๕;
คพ. ๑๒๑:๑, ๔; ๑๒๓:๖.
๙๐ก คพพ. ผู้พิทักษ์, พิทักษ์
(สิ่งที่อยู่ในความ).
๗ วว. ๒๑:๘.
คพพ. ไม่เชื่อ (ความ).
๙๑ก มธ. ๒๕:๓๐;

คพ. ๑๙:๕;
๒๙:๑๕-๑๗; ๑๒๔:๘.
๙๒ก คพพ. เมตตา (ความ,
พระ, มี).
๙๓ก รม. ๑:๑๘-๒๑.
๙๔ก อสย. ๕๒:๑๕;
๓ นี. ๒๐:๔๕; ๒๑:๘.

๙๕ เพื่อเราจะเริ่มทำให้เกิดการกระทำของเรา, การกระทำที่แปลก ๆ ของเรา, และทำงานของเรา, งานที่แปลกของเรา, เพื่อมนุษย์จะเล็งเห็น ความแตกต่างระหว่างคนชอบธรรมกับคนชั่วร้าย, พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตริส.

๙๖ และอนึ่ง, เรากล่าวแก่เจ้า, เป็นการตรงกันข้ามกับบัญญัติของเรา และความประสงค์ของเราที่ผู้รับใช้ของเรา ซิดนีย์ กิลเบิร์ตจะขายคลัง^๖ของเรา, ซึ่งเรากำหนดไว้ให้ผู้คนของเรา, ให้อยู่ในมือศัตรูของเรา.

๙๗ อย่ายให้สิ่งซึ่งเรากำหนดไว้มีมลทินไปโดยศัตรูของเรา, โดยการยินยอมของคนเหล่านั้นที่เรียก^๗ตนเองตามนามของเรา;

๙๘ เพราะนี่คือบาปที่สาหัสและรุนแรงต่อเรามาก, และต่อผู้คนของเรา, อัน

เนื่องมาจากสิ่งเหล่านั้น ซึ่งเราประกาศิตไว้และซึ่งจะเกิดกับประชาชนชาติต่าง ๆ ในไม่ช้า.

๙๙ ฉะนั้น, จึงเป็นความประสงค์ของเราที่ผู้คนของเราจะอ้างสิทธิ์, และถือสิทธิ์ กับ สิ่ง ซึ่งเรากำหนดให้พวกเขา, แม้พวกเขาจะไม่ได้รับอนุญาตให้พำนักบนนั้น.

๑๐๐ กระนั้นก็ตาม, เรายังไม่กล่าวว่าพวกเขาจะไม่พำนักบนนั้น; เพราะตราบาทที่พวกเขา นำผลและงานอันสมกับอาณาจักรแห่งเราออกมาพวกเขาจะพำนักบนนั้น.

๑๐๑ พวกเขาจะสร้าง, และอีกคนหนึ่งจะไม่ได้สืบทอด^๘สิ่งนั้นเป็นมรดก; พวกเขาจะปลูกสวนองุ่น, และพวกเขาจะกินผลของมัน. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

ภาค ๑๐๒

รายงานการประชุมการวางระเบียบสภาสูงสุดแรกของศาสนจักร, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโฮโอ, วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๘๓๔ (History of the Church, 2:28-31). รายงานการประชุมฉบับดั้งเดิมบันทึกโดยเอ็ดเดอร์ออลิเวอร์ คาวเดอรี กับเอ็ดเดอร์ออร์สัน ไฮด์. สองวันต่อมา, รายงานการประชุมได้รับการแก้ไขโดยท่านศาสตราจารย์, อ่านให้สภาสูงฟัง, และยอมรับโดยสภาสูง. ในปี ค.ศ. ๑๘๓๕ ท่านศาสตราจารย์โจเซฟ สมิท เดิมข้อ ๓๐ ถึง ๓๒, ซึ่งเกี่ยวกับสภาอัครสาวกสิบสอง, ขณะท่านเตรียมภาคนี้เพื่อจัดพิมพ์ในหลักคำสอนและพันธสัญญา.

๑-๘, กำหนดสภาสูงเพื่อหาข้อยุติสำหรับปัญหาสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นในศาสนจักร;

๙-๑๘, มีระเบียบปฏิบัติให้ไว้สำหรับการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ; ๑๙-๒๓, ประธานสภา

<p>๙๕ก อสย. ๒๘:๒๑; คพ. ๙๕:๔. ข มลค. ๓:๑๘. คพ. เล็งเห็น (การ),</p>	<p>ของประธานแห่ง. ๙๖ก คพพ. คลัง. ๙๗ก คพ. ๑๐๓:๔; ๑๑๒:๒๕-๒๖; ๑๒๕:๒.</p>	<p>๑๐๑ก อสย. ๖๕:๒๑-๒๒. คพพ. มิลเลเนียม.</p>
---	---	---

เป็นผู้ตัดสิน; ๒๔-๓๔, อธิบายถึงระเบียบปฏิบัติในการอุทธรณ์.

๑ ในการประชุมสภาใหญ่ของมหาปุโรหิตยี่สิบสี่คนชุมนุมกันที่บ้านของโจเซฟ สมิธ, จูเนียร์, โดยการเปิดเผย, และเริ่มวางระเบียบสภาสูง^๑ของศาสนจักรของพระคริสต์, ซึ่งพึงประกอบด้วยมหาปุโรหิตสิบสองคน, และประธานหนึ่งหรือสามคนแล้วแต่ความจำเป็นของเรื่อง.

๒ มีการกำหนดสภาสูงโดยการเปิดเผยเพื่อจุดมุ่งหมายในการหาข้อยุติปัญหาสำคัญ ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในศาสนจักร, ซึ่งศาสนจักรหรือสภาของอภิการ^๒หาข้อยุติให้เป็นที่พอใจของฝ่ายต่าง ๆ ไม่ได้.

๓ เสียงของสภารับรองโจเซฟ สมิธ, จูเนียร์, ซิดนีย์ ริกตัน และเฟรเดอริค จี. วิลเลียมส์เป็นประธาน; และเสียงเป็นเอกฉันท์ของสภาเลือก โจเซฟ สมิธ, ซีเนียร์, จอห์น สมิธ, โจเซฟ โค, จอห์น จอห์นสัน, มาร์ติน แฮร์ริส, จอห์น เอส. คาร์เตอร์, เจเร็ด คาร์เตอร์, ออลิวอร์ คาวเดอรี, แซมูเอล เอช. สมิธ, ออร์สัน ไฮด์, ซิลเวสเตอร์ สมิธ, และลูค จอห์นสัน, มหาปุโรหิต, เป็นสภาถาวรให้แก่ศาสนจักร.

๔ สภาจึงถามสมาชิกสภาที่กล่าวนามข้างต้นนี้ว่าพวกเขาจะรับการมอบหมายของตนหรือไม่, และพวกเขาจะปฏิบัติหน้าที่นั้นตามกฎหมายแห่งสวรรค์หรือไม่, ซึ่งคนเหล่านั้นทั้งปวงตอบว่าพวกเขารับการมอบหมายของตน, และจะทำหน้าที่ของ

ตนตามพระคุณของพระเจ้าที่ประทานแก่พวกเขา.

๕ จำนวนคนที่ประกอบเป็นสภา, ผู้ออกเสียงในนาม และเพื่อศาสนจักรในการกำหนดสมาชิกสภาที่กล่าวนามข้างต้นมีสี่สิบสามคน, ดังต่อไปนี้: มหาปุโรหิตเก้าคน, เอ็ดเดอร์สปีดเจ็ดคน, ปุโรหิตสี่คน, และสมาชิกสิบสามคน.

๖ ออกเสียง: ว่าสภาสูงจะมีอำนาจกระทำไม่ได้ ถ้าไม่มีสมาชิกสภาที่กล่าวนามข้างต้นเจ็ดคน, หรือผู้สืบตำแหน่งของพวกเขาที่กำหนดไว้อย่างถูกต้องอยู่ที่นั่น.

๗ คนเจ็ดคนนี้จะมียานกำหนดมหาปุโรหิตคนอื่น ๆ, ผู้ที่พวกเขาจะพิจารณาว่ามีค่าควร และสามารถกระทำแทนสมาชิกสภาที่ไม่อยู่ที่นั่น.

๘ ออกเสียง: ว่าเมื่อใดก็ตามที่มีตำแหน่งว่างจะเกิดขึ้นโดยการถึงแก่กรรม, การปลดจากหน้าที่เพราะการล่วงละเมิด, หรือการย้ายจากเขตปกครองของศาสนจักรนี้, ของสมาชิกสภาคนใดที่กล่าวนามข้างต้นแล้ว, ตำแหน่งว่างนั้นจะบรรจุโดยการเสนอชื่อประธานหรือเหล่าประธาน, และอนุมัติโดยเสียงของการประชุมสภาใหญ่ของมหาปุโรหิต, ที่ประชุมกันเพื่อจุดมุ่งหมายนั้น, เพื่อกระทำในนามของศาสนจักร.

๙ ประธานศาสนจักร, ผู้เป็นประธานสภาด้วย, กำหนดไว้โดยการเปิดเผย^๓, และรับรอง^๔ในการบริหารงานของท่านโดยเสียงของศาสนจักร.

๑๐๒๑๓ คมพ. สภาสูง.

๒๓ คพ. ๑๐๗:๗๒-๗๔.

๓๓ คมพ. เบ็ดเตล็ด (การ).

๔ คมพ. สำนับสนุนผู้หน้า

ศาสนจักร (การ).

๑๐ และเป็นไปตามศักดิ์ศรีของหน้าที่ของท่านว่า ท่านจะควบคุมสภาของศาสนจักร; และเป็นเอกสิทธิ์ของท่านที่จะมีประธานอื่นสองคนช่วยเหลือ, ที่กำหนดขึ้นในแบบเดียวกับที่ตัวท่านเองได้รับการกำหนด.

๑๑ และในกรณีที่ผู้ได้รับการกำหนดให้ช่วยท่านไม่อยู่ หนึ่ง คนหรือทั้งสองคน, ท่านมีอำนาจควบคุมสภาโดยไม่มีผู้ช่วย; และในกรณีที่ตัวท่านเองไม่อยู่, ประธานคนอื่นมีอำนาจเป็นประธานแทนท่าน, ทั้งสองคนหรือคนใดคนหนึ่ง ในสองคนนั้น.

๑๒ เมื่อใดก็ตามที่วางระเบียบสภาสูงของศาสนจักรของพระคริสต์อย่างถูกต้อง, ตามแบบฉบับที่กล่าวมาก่อนนี้, จะเป็นหน้าที่ของสมาชิกสภาสิบสองคนที่จะจับสลากเลขหมาย, และโดยการนี้จะรู้ว่าผู้ใดในสิบสองคนจะพูดเป็นคนแรก, โดยเริ่มจากหมายเลขหนึ่งและต่อไปตามลำดับจนถึงหมายเลขสิบสอง.

๑๓ เมื่อใดก็ตามที่สภานี้ประชุมเพื่อดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง, สมาชิกสภาสิบสองคนจะพิจารณาว่าเรื่องยากหรือไม่; หากไม่ยาก, สมาชิกสภาสองคนเท่านั้นจะพูดเรื่องนี้, ตามแบบที่เขียนไว้ข้างต้น.

๑๔ แต่หากคิดว่ายาก, จะกำหนดไว้สี่คน; และหากยากมากกว่านั้นก็หกคน; แต่ไม่มีเรื่องใดจะกำหนดให้พูดเกินหกคน.

๑๕ จำเลย, ในทุกเรื่อง, มีสิทธิในครึ่งหนึ่งของสภา, เพื่อป้องกันการหมิ่นประมาทหรือความอยุติธรรม.

๑๖ และสมาชิกสภาที่กำหนดให้พูดต่อหน้าสภาพึงเสนอเรื่อง, หลังจากตรวจหลักฐานแล้ว, ในรูปของความจริงต่อหน้าสภา; และทุกคนพึงพูดตามความเที่ยงธรรมและความยุติธรรม.

๑๗ สมาชิกสภาเหล่านั้นที่จับสลากได้เลขคู่, นั่นคือ ๒, ๔, ๖, ๘, ๑๐ และ ๑๒, เป็นบุคคลที่พึงยื่นในนามของจำเลย, และป้องกันการหมิ่นประมาทและความอยุติธรรม.

๑๘ ในทุกเรื่องโจทก์และจำเลยมีเอกสิทธิ์พูดเพื่อตนเองต่อหน้าสภา, หลังจากพิจารณาหลักฐานและสมาชิกสภาที่กำหนดให้พูดเรื่องนั้นได้ออกความเห็นของพวกเขาแล้ว.

๑๙ หลังจากพิจารณาหลักฐาน, สมาชิกสภา, โจทก์และจำเลยพูดแล้ว, ประธานพึงให้การชี้ขาดตามความเข้าใจซึ่งเขาจะมีเกี่ยวกับเรื่องนั้น, และเสนอขอต่อสมาชิกสภาสิบสองคนให้อนุมัติการชี้ขาดนั้นโดยการออกเสียงของพวกเขา.

๒๐ แต่หากสมาชิกสภาที่เหลืออยู่, ผู้ที่ยังไม่พูด, หรือคนหนึ่งคนใดในพวกเขา, หลังจากพิจารณาหลักฐานและคำวิงวอนอย่างไม่มีอคติ, พบความผิดพลาดในการชี้ขาดของประธาน, พวกเขาจะแสดงให้ประจักษ์, และเรื่องนั้นจะมีการพิจารณาใหม่.

๒๑ และหากว่า, หลังจากการพิจารณาใหม่อย่างละเอียด, มีความกระจ่างใด ๆ เพิ่มเติมให้ประจักษ์ในเรื่องนั้น, ก็จะเปลี่ยนการชี้ขาดตามนั้น.

๒๒ แต่ในกรณีที่ไม่มีการให้ความกระจ่างเพิ่มเติม, พึงยืนอยู่ที่การชี้ขาดครั้งแรก, โดยเสียงข้างมากของสภาที่มีอำนาจตัดสินอย่างเดียวกัน.

๒๓ ในกรณีของอุปสรรคอันเกี่ยวกับหลักคำสอน^๒ หรือหลักธรรม, หากไม่มีเขียนไว้พอที่จะทำให้เรื่องกระจ่างต่อความคิดของสภาแล้ว, ประธานจะทูลถามและรับพระดำริของพระเจ้าโดยการเปิดเผย^๓.

๒๔ มหาปุโรหิต, เมื่ออยู่ที่อื่น, มีอำนาจที่จะเรียกและจัดตั้งสภาตามวิธีที่กล่าวมาก่อน, เพื่อจัดการข้ออุปสรรคต่าง ๆ, เมื่อคู่กรณีหรือฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในพวกเขาจะขอมา.

๒๕ และสภามหาปุโรหิตดังกล่าวจะมีอำนาจกำหนดคนหนึ่งในจำนวนพวกเขาเองให้ควบคุมสภาเช่นนั้นเฉพาะเวลานี้.

๒๖ จะเป็นหน้าที่ของสภาดังกล่าวที่จะส่งสำเนาการดำเนินงานของพวกเขาหนึ่งฉบับ, โดยทันที, พร้อมด้วยรายการหลักฐานอันครบถ้วนซึ่งมาพร้อมกับการชี้ขาดของพวกเขา, ถึงสภาสูงจากที่ทำการฝ่ายประธานสูงสุดของศาสนจักร.

๒๗ หากคู่กรณีหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่พอใจการชี้ขาดของสภาดังกล่าวนั้น, พวกเขาจะอุทธรณ์ต่อสภาสูงจากที่ทำการฝ่ายประธานสูงสุดของศาสนจักร, และมีการพิจารณาใหม่, ซึ่งเรื่องนี้พึงดำเนินการที่นั่น, ตามแบบฉบับเดิมที่เขียนไว้, ราวกับไม่มีการชี้ขาดเช่นนั้นมาเลย.

๒๘ สภามหาปุโรหิตนี้ในที่อื่นพึงเรียกมาในกรณีที่เป็นเรื่องยาก^๔ ที่สุดของศาสนจักรเท่านั้น; และเรื่องธรรมดาหรือปรกติไม่พึงเป็นเหตุเพียงพอที่จะเรียกสภาเช่นนั้น.

๒๙ มหาปุโรหิตที่เดินทางไปที่อื่นหรือประจำอยู่ที่อื่นมีอำนาจจะกล่าวว่าเป็นที่จะเรียกสภาเช่นนั้นหรือไม่.

๓๐ มีข้อแตกต่างระหว่างสภาสูงหรือมหาปุโรหิตที่เดินทางไปที่อื่น, และสภาสูงสัญจร^๕ ซึ่งประกอบด้วยอัครสาวก^๖ สิบสอง, ในการชี้ขาดของพวกเขา.

๓๑ จากการชี้ขาดของพวกเขาแรกจะมีการอุทธรณ์ได้; แต่จากการชี้ขาดของพวกเขาหลังมีไม่ได้.

๓๒ เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของศาสนจักรเท่านั้นจะเรียกพวกเขาหลังมาสอบถามในเรื่องการล่วงละเมิด.

๓๓ ลงมติ: ว่าประธานหรือประธานทั้ง หลายจากที่ทำการฝ่ายประธานสูงสุดของศาสนจักรจะมีอำนาจตัดสินว่าเรื่องเช่นนั้นเรื่องใด, ดังที่อุทธรณ์ไว้, มีสิทธิ์โดยเที่ยงธรรมต่อการพิจารณาใหม่หรือไม่, หลังจากตรวจการอุทธรณ์และหลักฐานและข้อแถลงความที่แนบมาพร้อมกัน.

๓๔ จากนั้นสมาชิกสภาสิบสองคนจึงเริ่มจับสลากหรือลงคะแนน, เพื่อรู้ว่าใครจะพูดก่อน, และต่อไปนี้เป็นผลที่ได้รับ, กล่าวคือ: ๑, ออลิเวอร์ คาวเดอริ; ๒, โจเซฟ โค; ๓, แซมูเอล เอช. สมิธ;

๒๓ก กตว. ๙:๘.
ข คมพ. เปิดเผย (การ).

๒๘ก คพ. ๑๐๗:๗๘.
๓๐ก คพ. ๑๐๗:๒๓-๒๔,

๓๔-๓๘.
ข คมพ. อัครสาวก.

๔, ลูค จอห์นสัน; ๕, จอห์น เอส. คาร์เตอร์; ๖, ซิลเวสเตอร์ สมิธ; ๗, จอห์น จอห์นสัน; ๘, ออร์สัน ไฮด์; ๙, เจเร็ด คาร์เตอร์; ๑๐, โจเซฟ สมิธ, ซีเนียร์; ๑๑, จอห์น สมิธ; ๑๒, มาร์ติน แฮร์ริส.

หลังจากการสวดอ้อนวอนแล้วจึงปิดการประชุม.

ออลิเวอร์ คาวเดอรี,
ออร์สัน ไฮด์,

พนักงาน.

ภาค ๑๐๓

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิธ ศาสดาพยากรณ์, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไอ, วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๘๓๔ (History of the Church, 2:36-39). การเปิดเผยนี้ได้รับหลังจากพาร์ลีย์ พี. แพรทท์ กับไลมัน ไวท์ มาถึงเคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไอ, พวกเขาจากมิสซูรีเพื่อหารือกับท่านศาสดาพยากรณ์เกี่ยวกับการบรรเทาทุกข์และการฟื้นฟูวิสุทธิชนสู่แผ่นดินของพวกเขาในเทศมณฑลแจ๊คสัน.

๑-๔, เหตุใดพระเจ้าจึงยอมให้วิสุทธิชนในเทศมณฑลแจ๊คสันถูกข่มเหง; ๕-๑๐, วิสุทธิชนจะได้รับชัยชนะหากพวกเขารักษาพระบัญญัติ; ๑๑-๒๐, การไล่ไชอันจะเกิดขึ้นโดยอำนาจ, และพระเจ้าจะเสด็จไปเบื้องหน้าผู้คนของพระองค์; ๒๑-๒๘, วิสุทธิชนต้องไปรวมกันในไชอัน, และคนเหล่านั้นที่พลีชีวิตของตนจะพบชีวิตอีก; ๒๙-๔๐, พี่น้องชายหลายคนได้รับเรียกให้จัดตั้งค่ายไชอันและให้ไปที่ไชอัน; พวกเขาได้รับสัญญาถึงชัยชนะหากพวกเขาเชื่อสัตย์.

ในการทำหน้าที่ของเจ้าเกี่ยวกับความรอดและการไล่พี่น้องเจ้า, ผู้มีอำนาจจะจัดกระจายบนแผ่นดินแห่งไชอัน;

๒ โดยถูกขับไล่และถูกตีโดยมือศัตรูของเรา, ผู้ที่เราจะเทโทษของเราลงมาอย่างมีอาจประมาณในเวลาของเราเอง.

๓ เพราะเรายอมพวกเขาจนถึงเวลานี้, เพื่อพวกเขาจะได้เต็มความชั่วช้าสามานย์ของพวกเขาจนเต็ม, เพื่อถ้วยของพวกเขาจะได้เต็ม;

๔ และเพื่อคนเหล่านั้นที่เรียกตนเองตามนามของเราจะถูกตีสอนชั่วระยะเวลาไม่นานด้วยการตีสอนที่สาหัสและรุนแรง, เพราะพวกเขามีได้สติบัพทั้งหมัดในกฎเกณฑ์และบัญญัติซึ่งเราให้แก่พวกเขา.

๕ แต่ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเราประกาศิตคำประกาศิตซึ่งผู้คนของ

๓ **ต**ามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, เพื่อนทั้งหลายของเรา, ดูกษัตริย์, เราจะให้การเปิดเผยและบัญญัติข้อหนึ่งแก่เจ้า, เพื่อเจ้าจะรู้ว่าจะปฏิบัติตนอย่างไร

๑๐๓๑๗ คพ. ๔๓:๘.
ข คพ. ๑๐๑:๔๓-๖๒.
๒๗ คพ. ๑๐๑:๑; ๑๐๓:๔๗.

๓๗ ออสม่า ๑๔:๑๐-๑๑;
๖๐:๑๓.
๔๗ คพ. ๙๕:๑.

คพ. ตีสอน (การ),
ลึงโฆ (การ).
ข คพ. ๑๐๑:๒; ๑๐๕:๒-๖.

เราจะตระหนัก, ตราบเท่าที่พวกเขา สดับฟังคำแนะนำนี้ นับแต่โมงนี้ ซึ่งเรา, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, จะ ให้แก่พวกเขา.

๖ ดูเถิด เพราะเราประกาศิตสิ่งนี้ไว้, พวกเขาจะเริ่มชนะศัตรูของเรา นับแต่ โมงนี้.

๗ และโดยการสดับฟัง^{๕๖} ที่ จะ ยึดถือ ถ้อยคำทั้งปวงซึ่งเรา, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็น เจ้าของของพวกเขา, จะพูดกับพวกเขา, พวกเขาจะไม่มีความหยุดที่จะมีชัยชนะจนกว่า อาณาจักรทั้งหลายของโลกจะศิโรราบอยู่ ใต้เท้าของเรา, และจะให้^{๕๗} แผ่นดินโลกแก่ วิสุทธิชน^{๕๘}, เพื่อไว้ครอบครอง ตลอดกาล และตลอดไป.

๘ แต่ตราบเท่าที่พวกเขาหา^{๕๙} รักษา^{๖๐} บัญญัติของเราไม่, และหาสดับฟังเพื่อจะ ยึดถือถ้อยคำทั้งปวงของเราไม่, อาณาจักรทั้งหลายของโลกจะมีชัยชนะต่อพวกเขา.

๙ เพราะเราวางพวกเขาไว้ให้เป็นแสงสว่าง^{๖๑} ต่อโลก, และให้เป็นผู้ช่วยให้รอด ของมนุษย์;

๑๐ และตราบเท่าที่พวกเขาไม่ เป็นผู้ ช่วยให้รอดของมนุษย์, พวกเขาก็เป็นดัง เปลือ^{๖๒} ที่หุ้มตรส, และนับจากนั้นมันไม่มี ประโยชน์เลย นอกจากจะเอาไปทิ้งเสีย และเหยียบย่ำไว้ใต้เท้ามนุษย์.

๑๑ แต่ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เราประกาศิตว่าพี่น้องเจ้าซึ่งมีอันต้อง กระจัดกระจายจะกลับมาแผ่นดิน^{๖๓} แห่ง มรดกทั้งหลายของพวกเขา, และจะสร้าง แผ่นดินที่รกร้างของไซอันขึ้นมาใหม่.

๑๒ เพราะหลังจากความยากลำบากยิ่ง^{๖๔}, ดังที่เราากล่าวแก่เจ้าในบัญญัติข้อก่อน แล้ว, จึงบังเกิดพร.

๑๓ ดูเถิด, นี่คือนพรซึ่งเราสัญญาไว้หลังจากความยากลำบากของเจ้า, และความ ยากลำบากของพี่น้องเจ้า—การไถ่เจ้า, และการไถ่พี่น้องของเจ้า, แม้การฟื้นฟู พวกเขาสู่แผ่นดินแห่งไซอัน, ซึ่งจะได้ รับการสถาปนา, ไม่ถูกโค่นลงอีก.

๑๔ กระนั้นก็ตาม, หากพวกเขาทำให้ มรดกของตนแปดเปื้อนพวกเขาจะถูก โค่นลง; เพราะเราจะไม่ละเว้นพวกเขา หากพวกเขาทำให้มรดกของตนแปด เปื้อน.

๑๕ ดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, การไถ่ไซอัน จำเป็นว่าต้องมาโดยอำนาจ;

๑๖ ฉะนั้น, เราจะยกคน ๆ หนึ่งขึ้นให้ ผู้คนของเรา, ผู้จะนำพวกเขาเหมือนดัง โมเสส^{๖๕} นำลูกหลานของอิสราเอล.

๑๗ เพราะเจ้า เป็น ลูก หลาน ของ อิสราเอล, และของพงศ์พันธุ์^{๖๖} ของอับรา- ฮัม, และจำเป็นว่าเราจะนำเจ้าให้พ้นจาก

<p>๕๖ คมพ. คำแนะนำ, คำ ปรึกษา (นาม).</p> <p>๕๗ คพ. ๓๕:๒๕. คมพ. เชื้อฟิง (การ), เชื้อ ฟิง (คนที).</p> <p>๕๘ ดนล. ๒:๔๔. ค ดนล. ๗:๒๗. ง คมพ. วิสุทธิชน.</p>	<p>๕๙ คพ. ๓๘:๒๐. ๖๐ ไม่ไช่ยาห์ ๑:๑๓; คพ. ๘๒:๑๐. ๖๑ ๑ นี. ๒๑:๖. ๑๐๑ มธ. ๕:๑๓-๑๖; คพ. ๑๐๑:๓๙-๔๐. ๑๑๑ คพ. ๑๐๑:๑๘. ๑๒๑ วว. ๗:๑๓-๑๔;</p>	<p>คพ. ๕๘:๔; ๑๑๒:๑๓. ๑๖๑ อพย. ๓:๒-๑๐; คพ. ๑๐๗:๙๑-๙๒. คมพ. โมเสส. ๑๗๑ คมพ. อับราฮัม—พงศ์ พันธุ์ของอับราฮัม; พันธ สัญญาแห่งอับราฮัม.</p>
--	---	--

ความเป็นทาสโดยอำนาจ, และด้วยแขนที่ยื่นออกไป.

๑๘ และดังที่โม่เสสนำบรรพบุรุษเจ้าไปในตอนแรกฉันใด, แม้ฉันนั้นการไล่ไส้อันจะบังเกิดขึ้น.

๑๙ ฉะนั้น, อย่าให้ใจเจ้าที่อถอย, เพราะเรามีได้กล่าวแก่เจ้า ดังที่เรากล่าวแก่บรรพบุรุษของเจ้าว่า: เทพ^๗ของเราจะนำไปข้างหน้าเจ้า, แต่มิใช่สิริ^๘ของเรา.

๒๐ แต่เรากล่าวแก่เจ้าว่า: เทพ^๙ทั้งหลายของเราจะนำไปข้างหน้าเจ้า, และสิริของเราด้วย, และในที่สุดเจ้าจะครอบครอง^{๑๐}แผ่นดินดี.

๒๑ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์, คือคนที่เราเปรียบกับผู้รับใช้ที่พระเจ้าแห่งสวนองุ่น^{๑๑} ตรีสไว้^{๑๒}ในคำอุปมาซึ่งเราได้ให้แก่เจ้า.

๒๒ ฉะนั้น ให้ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์, กล่าวแก่กำลัง^{๑๓}ของคริวเรือนเรา, คนหนุ่มของเราและผู้ที่อยู่ในวัยกลางคน—จงมารวมกันที่แผ่นดินแห่งไซอัน, บนแผ่นดินซึ่งเราซื้อมาด้วยเงินตราที่อุทิศถวายเรา.

๒๓ และให้หน่วยทั้งปวงของศาสนจักรส่งคนมีปัญญาขึ้นมากับเงินตราของพวกเขา, และซื้อ^{๑๔}ที่ดินแมื่อดังที่เราบัญชาพวกเขาไว้.

๒๔ และตราบเท่า^{๑๕}ที่ศัตรูของเรามารุกรานเจ้าเพื่อขับเจ้าไปจากแผ่นดิน^{๑๖}ดีของเรา, ซึ่งเรากูทีคี^{๑๗}ให้เป็นแผ่นดินแห่งไซอัน, แม้จากแผ่นดินของเจ้าเองหลังจากประจักษ์พยานเหล่านี้, ซึ่งเจ้านำมาฟ้องพวกเขาต่อหน้าเรา, เจ้าจะสาปแช่งพวกเขา;

๒๕ และผู้ใดก็ตามที่เจ้าสาปแช่ง, เราก็จะสาปแช่ง, และเจ้าพึง^{๑๘}แก้แค้นศัตรูของเราให้แก่เรา.

๒๖ และสิริของเราจะอยู่กับเจ้า แม้ในการแก้แค้น^{๑๙}ศัตรูของเราให้แก่เรา, ถึงอนุชนรุ่นที่สามและที่สี่^{๒๐}ของเขาเหล่านั้นที่ซึ่งเรา.

๒๗ อย่าให้มนุษย์คนใดกลัวที่จะพลีชีวิต^{๒๑}ของตนเพื่อเห็นแก่เรา; เพราะผู้ใดที่พลี^{๒๒}ชีวิตของตนเพื่อเห็นแก่เราจะพบชีวิตอีก.

๒๘ และผู้ใดที่ไม่เต็มใจพลีชีวิตของตนเพื่อเห็นแก่เราย่อมมิใช่สานุศิษย์ของเรา.

๒๙ เป็นความประสงค์ของเราที่ผู้รับใช้ของเรา ซิดนีย์ ริกตัน^{๒๓} จะเปล่งเสียงเขาในการชุมนุมในดินแดนทางตะวันออก, ในการเตรียมหน่วยต่าง ๆ ของศาสนจักรให้รักษาบัญญัติซึ่งเราให้แก่พวกเขาไว้เกี่ยวกับการฟื้นฟูและการไล่ไส้อัน.

๓๐ เป็นความประสงค์ของเราที่ผู้รับใช้ของเรา พาร์ลีย์ พี. แพรทท์^{๒๔} และผู้รับใช้ของเรา โลมัน ไวท์^{๒๕}จะไม่กลับไปยังแผ่นดิน

๑๘ก คมพ. พุทธสวรรค์, เทพ.

ข คพ. ๘๔:๑๘-๒๔.

๒๐ก อพย. ๑๔:๑๙-๒๐.

ข คพ. ๑๐๐:๑๓.

๒๑ก คพ. ๑๐๑:๕๕-๕๘.

ข คมพ. สวนองุ่นของพระเจ้า.

๒๒ก คพ. ๓๕:๑๓-๑๔;

๑๐๕:๑๖, ๒๙-๓๐.

๒๓ก คพ. ๔๒:๓๕-๓๖;

๕๗:๕-๗; ๕๘:๔๙-๕๑;

๑๐๑:๖๘-๗๔.

๒๔ก คพ. ๒๙:๗-๘;

๔๕:๖๔-๖๖; ๕๗:๑-๒.

๒๖ก คพ. ๙๗:๒๒.

๒๗ก มธ. ๑๐:๓๙; กูกา ๙:๒๔;

คพ. ๙๘:๑๓-๑๕;

๑๒๔:๕๔.

๒๘ก คมพ. ริกตัน, ซิดนีย์.

๓๐ก คมพ. แพรทท์, พาร์ลีย์

พาร์คเกอร์.

ดินที่หนึ่งของพวกเขา, จนกว่าพวกเขาจะ
ได้หมู่เหล่าที่จะขึ้นไปยังแผ่นดินแห่งไซ-
อัน, หมู่ละสิบ, หรือหมู่ละยี่สิบ, หรือหมู่
ละห้าสิบ, หรือหมู่ละร้อย, จนกว่าพวก
เขาจะได้จำนวนห้าร้อยคนของกำลัง ของ
ครัวเรือนเรา.

๓๑ ดุเถิด นี่เป็นความประสงค์ของเรา;
ขอและเจ้าจะได้รับ; แต่มนุษย์ไม่ทำตาม
ความประสงค์ของเราเสมอไป.

๓๒ ฉะนั้น, หากเจ้าจะไม่ได้ห้าร้อย
คน, จงมูมานะเพื่อเจ้าอาจจะได้สักสาม
ร้อยคน.

๓๓ และหากเจ้าไม่ได้สามร้อยคน,
จงมูมานะเพื่อเจ้าอาจจะได้สักหนึ่ง
ร้อยคน.

๓๔ แต่ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า,
บัญญัติข้อหนึ่งเราให้แก่เจ้า, ว่าเจ้าจะ
ไม่ขึ้นไปยังแผ่นดินแห่งไซอันจนกว่า
เจ้าจะได้หนึ่งร้อยคนของกำลังของครัว
เรือนเรา, ที่จะขึ้นไปยังแผ่นดินแห่ง
ไซอันกับเจ้า.

๓๕ ฉะนั้น, ดังที่เรากล่าวแก่เจ้า, ขอและ
เจ้าจะได้รับ; สวดอ้อนวอนอย่างจริงจังเพื่อ
ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์, อาจ

จะไปกับเจ้า, และควบคุมดูแลท่ามกลาง
ผู้คนของเรา, และจัดตั้งอาณาจักรของเรา
บนแผ่นดินที่อุทิศถวายไว้”, และสถาปนา
ลูกหลานของไซอันไว้บนกฎและบัญญัติ
ซึ่งให้มาแล้วและซึ่งจะให้แก่เจ้า.

๓๖ ชัยชนะและรัศมีภาพ ทั้งปวง เกิด
กับเจ้าโดยผ่าน ความขยันหมั่นเพียร,
ความซื่อสัตย์, และคำสวดอ้อนวอน แห่ง
ศรัทธาของเจ้า.

๓๗ ให้ผู้รับใช้ของเรา พาร์ลีย์ พี. แพรทท์
เดินทางกับผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิธ,
จูเนียร์.

๓๘ ให้ผู้รับใช้ของเรา ไลมัน ไวท์ เดิน
ทางกับผู้รับใช้ของเรา ซิดนีย์ ริกตัน.

๓๙ ให้ผู้รับใช้ของเรา ไฮรัม สมิธ เดิน
ทางกับผู้รับใช้ของเรา เฟรเดอริค จี.
วิลเลียมส์.

๔๐ ให้ผู้รับใช้ของเรา ออร์สัน ไฮด์ เดิน
ทางกับผู้รับใช้ของเรา ออร์สัน แพรทท์,
ที่ใดก็ตามที่ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิธ,
จูเนียร์, จะแนะนำพวกเขา, ในการ
ทำให้บัญญัติเหล่านี้ ซึ่งเราให้แก่เจ้าเกิด
สัมฤทธิ์ผล, และปล่อยที่เหลื่อไว้ในมือเรา.
แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

ภาค ๑๐๔

การเปิดเผยที่ประทานแก่โจเซฟ สมิธ ศาสดาพยากรณ์, วันที่ ๒๓ เมษายน ค.ศ.
๑๘๓๔, เกี่ยวกับระเบียบเอกภาพ, หรือระเบียบของศาสนจักรเพื่อผลประโยชน์ของ
คนจน (History of the Church, 2:54-60). เหตุการณ์ครั้งนั้นเป็นเหตุการณ์ของ
การประชุมสภาของฝ่ายประธานสูงสุดและมหาปุโรหิตอื่น ๆ, ซึ่งพิจารณาถึงความ

จำเป็นเร่งด่วนฝ่ายโลกของผู้คน. จะต้องมีกรายุบระเบียบเอกภาพที่เคิร์ทแลนด์ชั่วคราวและจัดตั้งใหม่, และต้องแบ่งทรัพย์สินให้เป็นที่อยู่ในความพิทักษ์ในบรรดาสมาชิกของระเบียบ.

๑-๑๐, วิสุทธิชนที่ล่วงละเมิดต่อระเบียบเอกภาพจะถูกสาปแช่ง; ๑๑-๑๖, พระเจ้าทรงจัดทำให้วิสุทธิชนของพระองค์ในวิธีการของพระองค์เอง; ๑๗-๑๘, กฎพระกิตติคุณแนะนำถึงการดูแลคนยากจน; ๑๙-๔๖, มอบหมายสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์และพรต่าง ๆ แก่พี่น้องชายหลายคน; ๔๗-๕๓, ระเบียบเอกภาพในเคิร์ทแลนด์และระเบียบในไซอันต้องแยกกันทำงาน; ๕๔-๖๖, จัดตั้งคลังศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าเพื่อพิมพ์พระคัมภีร์; ๖๗-๗๗, คลังทั่วไปของระเบียบเอกภาพต้องทำงานบนพื้นฐานของความเห็นชอบร่วมกัน; ๗๘-๘๖, คนเหล่านั้นที่อยู่ในระเบียบเอกภาพต้องชำระหนี้ทั้งหมดของตน, แล้วพระเจ้าจะปลดปล่อยพวกเขาจากพันธะทางการเงิน.

๓ ามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, เพื่อนทั้งหลายของเรา, เราให้คำแนะนำแก่เจ้า, และบัญญัติข้อหนึ่ง, เกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งปวงที่เป็นของระเบียบซึ่งเราบัญชาให้จัดตั้งและสถาปนาไว้, ให้เป็นระเบียบเอกภาพ, และระเบียบอันเป็นนิลเพื่อประโยชน์ของศาสนจักรของเรา, และเพื่อความรอดของมนุษย์จนกว่าเราจะมา—

๒ ด้วยสัญญาที่ถาวรและเปลี่ยนแปลงไม่ได้, ว่าตราบเท่าที่คนเหล่านั้นผู้ที่เราบัญชาไว้ซึ่งอัสത്യพวกเขาจะได้รับพรด้วยพรอเนกประการ;
๓ แต่ตราบเท่าที่พวกเขามิได้ซึ่งอัสത്യพวกเขาละอแหลมต่อการถูกสาปแช่ง.
๔ ฉะนั้น, ตราบเท่าที่ผู้รับใช้ของเราบางคนมิได้รักษาบัญญัติ, แต่ฝ่าฝืนพันธสัญญาโดยความโลภ, และด้วยถ้อยคำมารยา, เราจึงสาปแช่งพวกเขาด้วยการสาปแช่งที่สาหัสและรุนแรงมาก.
๕ เพราะเรา, พระเจ้า, ประกาศิตในใจเราว่า, ตราบเท่าที่จะพบว่ามนุษย์คนหนึ่งคนใดที่เป็นของระเบียบเป็นผู้ล่วงละเมิด, หรือ, อีกนัยหนึ่ง, จะฝ่าฝืนพันธสัญญา ซึ่งด้วยพันธสัญญานั้นเจ้าถูกผูกมัด, เขาจะถูกสาปแช่งในชีวิตเขา, และจะถูกเหยียบย่ำโดยผู้ที่เราประสงค์;
๖ เพราะเรา, พระเจ้า, ไม่พึงถูกล้อเลียนในสิ่งเหล่านี้—
๗ และทั้งหมดนี้เพื่อคนบริสุทธิในบรรดาพวกเจ้าจะไม่ถูกกล่าวโทษกับคนไม่เที่ยงธรรม; และเพื่อคนผิดในบรรดาพวกเจ้าจะหนีไม่พ้น; เพราะเรา, พระเจ้า, สัญญามงกุฏแห่งรัศมีภาพแก่เจ้าทางมือขวาของเรา.
๘ ฉะนั้น, ตราบเท่าที่พบว่าเจ้าทั้งหลาย

๑๐๔ ๑ก คพ. ๗๘:๓-๑๕.
คพ. ระเบียบเอกภาพ.
๔ก คพ. โลก.

๖ก กท. ๖:๗-๙.
๗ก อสย. ๖๒:๓;
คพ. ๗๖:๕๖.

คพ. รัศมีภาพ.

เป็นผู้ล่องละเมิด, เจ้าจะไม่สามารถหนี พันโทสะของเราในชีวิตเจ้า.

๙ ตรามเท่าที่เจ้าถูกตัดขาด^๗ เพราะการ ล่อง ละเมิด, เจ้าจะไม่สามารถหนี พัน ความทุกข์ทรมาน จากซาตาน^๘ จนถึงวัน แห่งการไถ่.

๑๐ และเราให้อำนาจแก่เจ้า ณ บัดนี้ นับแต่โมงนี้, ว่าหากพบคนหนึ่งคนใด ของระเบียบ, ในบรรดาพวกเจ้า, เป็นผู้ ล่องละเมิดและหากกลับใจจากความชั่ว^๙ ไม่, เพื่อเจ้าจะส่งเขาไปรับความทุกข์ทรมาน จากซาตาน; และเขาจะไม่มีอำนาจ^{๑๐} ความชั่วมาถึงเจ้า.

๑๑ เป็นปรีชาญาณในเรา; ฉะนั้น, บัญญัติข้อหนึ่งเราให้แก่เจ้า, ว่าเจ้าจะ วางระเบียบตัวเจ้าและกำหนดสิ่งที่อยู่ใน ความพิทักษ์^{๑๑} ให้ทุกคน;

๑๒ เพื่อทุกคนจะรายงานเรื่องราวต่อ เราถึงสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์^{๑๒} ซึ่งกำหนด ให้เขา.

๑๓ เพราะเป็นการสมควรที่เรา, พระเจ้า, จะทำให้ทุกคนมีความรับผิดชอบ^{๑๓}, เป็น ผู้พิทักษ์^{๑๔} ดูแลพรฝ่ายแผ่นดินโลก, ซึ่ง เราทำและเตรียมไว้ให้ชาวโลกของเรา.

๑๔ เรา, พระเจ้า, กางฟ้าสวรรค์ออก, และสร้าง^{๑๕} แผ่นดินโลก, ฝีมือ^{๑๖} ของเราอย่าง แท้จริง; และสิ่งทั้งปวงในนั้นเป็นของเรา.

๑๕ และเป็นจุดประสงค์ของเราที่จะ จัดหาให้วิสุทธิชนของเรา, เพราะสิ่งทั้ง ปวงเป็นของเรา.

๑๖ แต่จำเป็น ต้องทำในวิธี^{๑๗} ของเรา เอง; และดูเถิด นี่คือวิธีที่เรา, พระเจ้า, ประกาศิตให้จัดหาไว้ให้วิสุทธิชนของ เรา, เพื่อจะยกคนจน^{๑๘} ให้สูงส่ง, ในการ นั้นคนรวยถูกทำให้ต่ำลง.

๑๗ เพราะ แผ่นดินโลก^{๑๙} เต็มเปี่ยม, และมีเพียงพอและเกินพอ; แท้จริง แล้ว, เราเตรียมสิ่งทั้งปวง, และให้แก่ ลูกหลานมนุษย์^{๒๐} ที่จะเป็นผู้มีสิทธิ์เสรี^{๒๑} ของตนเอง.

๑๘ ฉะนั้น, หากคนหนึ่งคนใดจะรับ จากความอุดมสมบูรณ์^{๒๒} ซึ่งเราสร้างไว้, และหาได้แบ่งปันส่วนของเขาไม่, ตาม กฎ^{๒๓} แห่งกิตติคุณของเรา, แก่คนจน^{๒๔} และคนขัดสน, เขา, พร้อมด้วยคนชั่ว ร้าย, จะแหงนหน้าขึ้นมาจากนรก^{๒๕}, โดย อยู่ในความทรมาน.

๑๙ และบัดนี้, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่ เจ้า, เกี่ยวกับทรัพย์สินของระเบียบ^{๒๖}—

๒๐ ให้พึงกำหนดสถานที่แก่เขา ผู้รับ ใช้ของเรา ชัดนี้^{๒๗} ริกตัน^{๒๘} ซึ่งพักอาศัยอยู่ ขณะนี้, และแปลงของโรงพอกหนังเพื่อ ให้เป็นสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์^{๒๙} ของเขา, เพื่อเป็นการค้าจนเขาขณะที่เขาทำงาน

๙ก คมพ. ปี่พาขนัยกรรม.
ข คพ. ๗๒:๒๑.
ค คมพ. มาร.
๑๐ก คพ. ๑๐๓:๒๕-๒๗.
๑๑ก คพ. ๕๒:๓๒.
คมพ. ผู้พิทักษ์, พิทักษ์ (สิ่งที่อยู่ในความ).
๑๓ก คมพ. รับผิดชอบได้ (ที่), รู้จักรับผิดชอบ.

ข คพ. ๗๒:๓-๕, ๑๖-๒๒.
๑๔ก อสย. ๔:๒๕; ๔:๕:๑๒.
คมพ. สร้าง (การ).
ข สดต. ๑๓๙; ๒๔:๑.
๑๖ก คพ. ๑๐๕:๕.
คมพ. ความผาสุก.
ข ๑ ซมอ. ๒:๗-๘; ลูกา ๑:๕๑-๕๓; คพ. ๘:๘:๑๗.
๑๗ก คพ. ๕๙:๑๖-๒๐.

คมพ. แผ่นดินโลก.
ข คมพ. สิทธิเสรี.
๑๘ก ลูกา ๓:๑๑;
ยากอบ ๒:๑๕-๑๖.
ข คพ. ๕๒:๓๐.
ค สภษ. ๑๔:๒๑; โมไซยาห์ ๔:๒๖; คพ. ๕:๒:๔๐.
ง ลูกา ๑๖:๒๐-๓๑.
๑๙ก คมพ. ระเบียบเอกภาพ.

ในสวนองุ่นของเรา, แม้ดั่งที่เราประสงค์, เมื่อเราจะบัญชาเขา.

๒๑ และให้สิ่งทั้งปวงกระทำไปตามคำแนะนำของระเบียบ, และความเห็นชอบหรือเสียงเป็นเอกฉันท์ของระเบียบ, ซึ่งพำนักในแผ่นดินแห่งเคิร์ทแลนด์.

๒๒ และสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์และพรนี้, เรา, พระเจ้า, ประสาทบนผู้รับใช้ของเรา ชิดนีย์ ริกตัน เพื่อเป็นพรแก่เขา, และพงศ์พันธุ์ของเขาต่อจากเขา;

๒๓ และเราจะทวิพรให้เขา, トラบเท่าที่เขาจะนอนน้อมต่อหน้าเรา.

๒๔ และอนึ่ง, ให้พึงกำหนดแก่เขาผู้รับใช้ของเรา มาร์ติน แฮร์ริส, เพื่อให้เป็นสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์, ที่ดินแปลงซึ่งผู้รับใช้ของเรา จอห์น จอห์นสัน ได้มาในการแลกเปลี่ยนมรดกของเขาแต่ก่อน, เพื่อเขาและพงศ์พันธุ์ของเขาต่อจากเขา;

๒๕ และトラบเท่าที่เขาซื้อสัตย์, เราจะทวิพรให้เขา และพงศ์พันธุ์ของเขาต่อจากเขา.

๒๖ และให้ผู้รับใช้ของเรา มาร์ติน แฮร์ริส อุทิศเงินตราของเขาเพื่อการประกาศถ้อยคำของเรา, ตามที่ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิท, จูเนียร์, จะแนะนำ.

๒๗ และอนึ่ง, ให้ผู้รับใช้ของเรา เฟรดเดอริก จี. วิลเลียมส์ พึงได้ครอบครองสถานที่ซึ่งเขาพำนักอยู่ขณะนี้.

๒๘ และให้ผู้รับใช้ของเรา ออลิเวอร์ คาวเดอริ ได้ครอบครองแปลงซึ่งอยู่ถัดจากบ้าน, ซึ่งจะให้เป็นสำนักพิมพ์,

ซึ่งเป็นแปลงหมายเลขหนึ่ง, และแปลงผืนที่บิดาเขาพำนักอยู่ด้วย.

๒๙ และให้ผู้รับใช้ของเรา เฟรดเดอริก จี. วิลเลียมส์ และ ออลิเวอร์ คาวเดอริ ได้ครอบครองสำนักพิมพ์ และสิ่งทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับมัน.

๓๐ และนี่จะเป็นสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์ของพวกเขาซึ่งพึงกำหนดให้พวกเขา.

๓๑ และトラบเท่าที่พวกเขาซื้อสัตย์, ดุเถิด เราจะให้พร, และทวิพรให้พวกเขา.

๓๒ และนี่เป็นจุดเริ่มต้นของสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์ ซึ่งเรากำหนดพวกเขา, เพื่อพวกเขาและพงศ์พันธุ์ของพวกเขาต่อจากพวกเขา.

๓๓ และ, トラบเท่าที่พวกเขาซื้อสัตย์, เราจะทวิพรให้พวกเขา และพงศ์พันธุ์ของพวกเขาต่อจากพวกเขา, แม้พรอเนกประการ.

๓๔ และอนึ่ง, ให้ผู้รับใช้ของเรา จอห์น จอห์นสัน ได้ครอบครองบ้านซึ่งเขาอาศัยอยู่, และมรดก, ทั้งหมดเว้นแต่พื้นดินซึ่งแยกไว้สำหรับการสร้างบ้านทั้งหลายของเรา, ซึ่งเกี่ยวกับมรดกนั้น, และแปลงเหล่านั้นซึ่งบอกไว้ว่าเป็นแปลงสำหรับผู้รับใช้ของเรา ออลิเวอร์ คาวเดอริ.

๓๕ และトラบเท่าที่เขาซื้อสัตย์, เราจะทวิพรให้เขา.

๓๖ และเป็นความประสงค์ของเราว่า เขาจะขายแปลงต่าง ๆ ที่จัดสรรไว้สำหรับการเสริมสร้างเมืองแห่งวิสุทธิชนของเรา, トラบเท่าที่เรื่องนี้จะเป็นที่รู้แก่เขา

โดยเสียง^๖ของ พระวิญญูณ, และตาม คำแนะนำของระเบียบ, และโดยเสียง ของระเบียบ.

๓๗ และนี่เป็นจุดเริ่มต้นของสิ่งที่อยู่ใน ความพิทักษ์ ซึ่งเรากำหนดให้เขา, เพื่อเป็นพรให้เขาและพงศ์พันธุ์ของเขา ต่อจากเขา.

๓๘ และตราบเท่าที่เขาซื้อสัตย์, เรา จะ ทวีพรอเนกประการให้เขา.

๓๙ และหนึ่ง, ให้ฟังกำหนดแก่เขา ผู้รับใช้ของเรา หนูเวล เค. วิทนีย์^๗ บ้าน ทั้งหลายและแปลงที่เขาอาศัยอยู่ขณะนี้, และแปลงกับตึกซึ่งบนนั้นร้านค้า ตั้งอยู่, และแปลงซึ่งอยู่หัวมุมตอนใต้ ของร้านค้าด้วย, และแปลง ซึ่งมีโรง ต่างตั้งอยู่ด้วย.

๔๐ และทั้งหมดนี้เรากำหนดให้ผู้รับใช้ ของเรา หนูเวล เค. วิทนีย์ เพื่อให้เป็นสิ่งที่ อยู่ในความพิทักษ์ของเขา, เพื่อเป็นพร ให้เขาและพงศ์พันธุ์ของเขาต่อจากเขา, เพื่อผลประโยชน์ของร้านค้าของระเบียบ เราซึ่งเราสถาปนาไว้ให้สเดคของเราใน แผ่นดินแห่งเคิร์ทแลนด์.

๔๑ แท้จริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, นี่คือนี่ที่ อยู่ในความพิทักษ์ ซึ่งเรากำหนดให้ผู้รับ ใช้ของเรา เอ็น. เค. วิทนีย์, แม้ทั้งร้านค้า นี้, เขาและตัวแทน^๘ของเขา, และพงศ์ พันธุ์ของเขาต่อจากเขา.

๔๒ และตราบเท่าที่เขาซื้อสัตย์ในการ รักษาบัญญัติของเรา, ซึ่งเราให้แก่เขา, เรา

จะทวีพรให้เขาและพงศ์พันธุ์ของเขาต่อ จากเขา, แม้พรอเนกประการ.

๔๓ และหนึ่ง, ให้ฟังกำหนดแก่เขา ผู้รับ ใช้ของเรา โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์, แปลงซึ่ง จัดสรรไว้สำหรับการสร้างบ้านของเรา, ซึ่ง ยาวประมาณสองร้อยเมตรและกว้างหก สิบ, และมรดกบนที่ซึ่งบิดาเขาอาศัยอยู่ ขณะนี้ด้วย;

๔๔ และนี่เป็นจุดเริ่มต้นของสิ่งที่อยู่ใน ความพิทักษ์ ซึ่งเรากำหนดให้เขา, เพื่อ เป็นพรให้เขา, และให้บิดาเขา.

๔๕ เพราะเหตุเกิด, เราแยกมรดกอย่าง หนึ่งไว้ให้บิดา^๙เขา, เพื่อการค้าจุนเขา; ฉะนั้น จะนับเขาอยู่ในบ้านผู้รับใช้ของ เรา โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์.

๔๖ และเราจะทวีพรให้บ้านผู้รับใช้ของ เรา โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์, ตราบเท่าที่เขา ซื้อสัตย์, แม้พรอเนกประการ.

๔๗ และบัดนี้, บัญญัติข้อหนึ่งเราให้แก่ เจ้าเกี่ยวกับไซอัน, ว่าเจ้าจะไม่ถูกผูกมัด เป็นระเบียบ เอกภาพ กับพี่น้องเจ้าใน ไซอันอีกต่อไป, เว้นแต่โดยวิธีนี้—

๔๘ หลังจากเจ้าวางระเบียบตนเองแล้ว, จะเรียกเจ้าว่าระเบียบเอกภาพของสเดค^{๑๐} แห่งไซอัน, เมืองแห่งเคิร์ทแลนด์. และ พี่น้องเจ้า, หลังจากพวกเขาวางระเบียบ ตนเองแล้ว, จะเรียกว่าระเบียบเอกภาพ ของเมืองแห่งไซอัน.

๔๙ และพวกเขาพึงวางระเบียบตนเอง ในชื่อของ พวกเขาเอง, และในชื่อของ

๓๖ก คมพ. เปิดเผย (การ).
๓๗ก คมพ. วิทนีย์, หนูเวล เค.
๔๑ก คพ. ๘๔:๑๑๒-๑๑๓.

๔๕ก คพ. ๙๐:๒๐.
คมพ. สมิธ, โจเซฟ,
ซีเนียร์.

๔๘ก คพ. ๘๒:๑๓; ๙๔:๑;
๑๐๙:๕๙.
คมพ. สเดค.

ตนเอง; และพวกเขาพึงทำกิจธุระของตนในชื่อของตนเอง, และในชื่อของพวกเขาเอง;

๕๐ และเจ้าพึงทำกิจธุระของเจ้าในชื่อของเจ้าเอง, และในชื่อของพวกเขาเอง.

๕๑ และเรื่องนี้เราได้บัญชาให้ทำเพื่อความรอดของเจ้า, และเพื่อความรอดของพวกเขาด้วย, อันเป็นผลจากการที่พวกเขาถูกขับไล่” และสิ่งซึ่งจะมาถึง.

๕๒ พันธสัญญา” ถูกฝ่าฝืนโดยผ่านการล่วงละเมิด, โดยความโลภ” และถ้อยคำมารยา—

๕๓ ฉะนั้น, เจ้าถูกยุบไปในฐานะเป็นระเบียบเอกภาพกับพี่น้องเจ้า, คือเจ้าไม่ถูกผูกมัดไว้กับพวกเขาเว้นแต่จนถึงโมงนี้, เว้นแต่โดยวิธีนี้, ดังที่เรากล่าว, โดยเงินกู้ตั้งที่ระเบียบนี้จะเห็นพ้องกันในสภา, ดังที่สภาวะการณ์ของเจ้าจะอำนวยและเสียงของสภาจะแนะนำ.

๕๔ และอนึ่ง, บัญญัติข้อหนึ่งเราให้แก่เจ้าเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์ของเจ้าซึ่งเรากำหนดให้เจ้า.

๕๕ ดุเถิด, ทรรศนะทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้เป็นของเรา, มิฉะนั้นแล้ว ศรัทธาของเจ้าก็เปล่าประโยชน์, และจะพบว่าพวกเจ้าเป็นคนหน้าซื่อใจคด, และพันธสัญญาซึ่งเจ้าทำกับเราถูกฝ่าฝืน;

๕๖ และหากทรรศนะทั้งหลายเป็นของเรา, ดังนั้นเจ้าก็เป็นผู้พิทักษ์”; มิฉะนั้นเจ้าก็ไม่เป็นผู้พิทักษ์.

๕๗ แต่, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เรากำหนดเจ้าให้เป็นผู้พิทักษ์ดูแลครัวเรือนของเรา, แม้ผู้พิทักษ์โดยแท้.

๕๘ และเพื่อจุดประสงค์ข้อนี้ เราจึงบัญชาเจ้าให้วางระเบียบตนเอง, แม้ให้พิมพ์ถ้อยคำของเรา, ความสมบูรณ์แห่งคัมภีร์ของเรา, การเปิดเผยซึ่งเราให้เจ้า, และซึ่งเราจะ, ให้เจ้าเป็นครั้งคราว, ต่อกันไปในภายหน้า—

๕๙ เพื่อจุดประสงค์ในการเสริมสร้างศาสนจักรและอาณาจักรของเราบนแผ่นดินโลก, และเพื่อเตรียมผู้คนของเราไว้สำหรับเวลาที่เราจะพำนักกับพวกเขา, ซึ่งอยู่แค่เอื้อม.

๖๐ และเจ้าทั้งหลายจงเตรียมสถานที่ไว้สำหรับตนเองเพื่อเป็นคลัง, และอุทิศถวายสถานที่นั้นแด่นามของเรา.

๖๑ และเจ้าพึงกำหนดคนคนหนึ่งในบรรดาพวกเจ้าให้รักษาคลัง, และเขาพึงได้รับแต่งตั้งสุพรรณี.

๖๒ และพึงมีตราบนคลัง, และพึงส่งสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งปวงเข้าคลัง; และไม่มีใครในบรรดาพวกเจ้าพึงเรียกเป็นของตนเอง, หรือส่วนใดของสิ่งนั้น, เพราะพึงเป็นของเจ้าทุกคนด้วยกัน.

๖๓ และเราให้แก่เจ้านับแต่โมงนี้, และบัดนี้จึงดู, ว่าเจ้าไปและใช้สิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์ซึ่งเรากำหนดแก่เจ้าให้เป็นประโยชน์, ไม่รวมสิ่งศักดิ์สิทธิ์, เพื่อจุดประสงค์ของการพิมพ์สิ่งศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ดังที่เรากล่าวไว้.

๕๑ก คพ. ๑๐๓:๔๗.	(สิ่งที่อยู่ในความ).	ข คพ. ๑:๓๕-๓๖;
๕๒ก คมพ. พันธสัญญา.	๕๘ก คมพ. งานแปลของโจ-	๒๓:๙-๑๑.
ข คมพ. โลก.	เซฟ สมิท (ปจส).	
๕๖ก คมพ. ผู้พิทักษ์, พืพิทักษ์	๕๙ก คมพ. มิลเลนเนียม.	

๖๔ และผลประโยชน์^{๖๔}ที่ได้มาจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์พึงเก็บไว้ในคลัง, และตราพึงอยู่บนนั้น; และไม่พึงให้คนหนึ่งคนใดใช้หรือนำออกจากคลัง, ทั้งไม่พึงแกะตราซึ่งจะฉีกไว้บนนั้น, เว้นแต่โดยเสียงของระเบียบ, หรือโดยบัญญัติ.

๖๕ และเจ้าพึงปกปักษ์รักษาผลประโยชน์ที่ได้มาจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในคลังไว้ดังนั้น, เพื่อจุดประสงค์ทั้งหลายที่ศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์.

๖๖ และพึงเรียกที่นี้ว่าคลังศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า; และพึงรักษาตราไว้บนนั้นเพื่อสิ่งต่าง ๆ ในนั้นจะศักดิ์สิทธิ์และอุทิศถวายแด่พระเจ้า.

๖๗ และอนึ่ง, พึงมีอีกคลังเตรียมไว้, และกำหนดผู้รักษาคคลังคนหนึ่งเพื่อรักษาคคลัง, และจะฉีกตราไว้บนนั้น;

๖๘ และเงินตราทั้งหมดที่เจ้าได้รับในสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์ของเจ้า, โดยทำให้ทรัพย์สินซึ่งเรากำหนดให้เจ้าเกิดผล, ในบ้าน, หรือในที่ดิน, หรือในฝูงปศุสัตว์, หรือในสิ่งทั้งปวงเว้นแต่งานเขียนที่บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์, ซึ่งเราแยกไว้สำหรับตัวเราเพื่อจุดประสงค์ที่บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์, พึงนำเข้าคลังทันทีที่เจ้าได้รับเงินตรา, ที่ละร้อย, หรือที่ละห้าสิบ, หรือที่ละยี่สิบ, หรือที่ละสิบ, หรือที่ละห้า.

๖๙ หรืออีกนัยหนึ่ง, หากคนหนึ่งคนใดในบรรดาพวกเจ้าได้มาห้าดอลลาร์ ก็ให้เขานำเข้าคลัง; หรือหากเขาได้มาสิบ, หรือยี่สิบ, หรือห้าสิบ, หรือหนึ่งร้อย, ก็ให้เขาทำอย่างเดียวกัน;

๗๐ และอย่าให้คนหนึ่งคนใดในบรรดาพวกเจ้ากล่าวว่าเป็นของเขาเอง; เพราะไม่พึงเรียกว่าเป็นของเขา, หรือส่วนใดของมันก็ไม่เรียก.

๗๑ และไม่พึงใช้ส่วนใดของมัน, หรือนำออกจากคลัง, เว้นแต่โดยเสียงและความเห็นชอบร่วมกันของระเบียบ.

๗๒ และนี่จะเป็นเสียงและความเห็นชอบร่วมกันของระเบียบ—คือคนหนึ่งคนใดในบรรดาพวกเจ้ากล่าวแก่ผู้รักษาคคลังว่า: ข้าพเจ้าต้องการเท่านั้นเพื่อช่วยข้าพเจ้าในสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์ของข้าพเจ้า—

๗๓ หากเป็นห้าดอลลาร์, หรือหากเป็นสิบดอลลาร์, หรือยี่สิบ, หรือห้าสิบ, หรือหนึ่งร้อย, ผู้รักษาคคลังจะให้แก่เขาจำนวนซึ่งเขาต้องใช้เพื่อช่วยเขาในสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์ของเขา—

๗๔ จนกว่าจะพบว่าเขาเป็นผู้ล่วงละเมิด, และแสดงให้ประจักษ์ต่อสภาของระเบียบโดยชัดแจ้งว่าเขาเป็นผู้พิทักษ์ที่ไม่ซื่อสัตย์และไม่มีปัญญา^{๗๕}.

๗๕ แต่ตราบนที่เขายู่ในการเป็นสมาชิกอย่างสมบูรณ์, และซื่อสัตย์และมีปัญญาต่อสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์ของเขา, ทั้งหมดนี้จะเป็นหมายสำคัญของเขาแก่ผู้รักษาคคลังว่าผู้รักษาคคลังไม่พึงปฏิเสธ.

๗๖ แต่ในกรณีการล่วงละเมิด, ผู้รักษาคคลังพึงขึ้นกับสภาและเสียงของระเบียบ.

๗๗ และในกรณีที่พบว่าผู้รักษาคคลังเป็นผู้พิทักษ์ที่ไม่ซื่อสัตย์และไม่มีปัญญา, เขาจะขึ้นกับสภาและเสียงของระเบียบ,

และพึงถูกย้ายออกจากที่ของเขา, และพึงกำหนดผู้อื่น^{๗๗} แทนเขา.

๗๘ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เกี่ยวกับหนี้ของเจ้า—ดูเถิด เป็นความประสงค์ของเราว่าเจ้าจะจ่าย^{๗๘} หนี้ทั้งหมดของเจ้า.

๗๙ และเป็นความประสงค์ของเราที่เจ้าจะมอบน้อมถ่อมตน^{๗๙} ต่อหน้าเรา, และรับพรนี้ด้วยความขยันหมั่นเพียร^{๗๙} และความนอบน้อมถ่อมตนของเจ้า และคำสวดอ้อนวอนจากศรัทธา.

๘๐ และตราบเท่าที่เจ้าขยันหมั่นเพียรและนอบน้อมถ่อมตน, และใช้คำสวดอ้อนวอน^{๗๙} จากศรัทธา, ดูเถิด, เราจะทำให้ใจของคนเหล่านั้นที่เจ้าเป็นหนี้^{๗๙} อยู่อ่อนลง, จนกว่าเราจะส่ง^{๗๙} ใจจ่ายมาให้เจ้าเพื่อการปลดปล่อยของเจ้า.

๘๑ ฉะนั้น จงเขียนโดยเร็วถึงนิวยอร์กและเขียนตามสิ่งที่พระวิญญูญาณ^{๗๙} ของเราจะบอก; และเราจะทำให้ใจของคนเหล่านั้นที่เจ้าเป็นหนี้^{๗๙} อยู่อ่อนลง, เพื่อจะขจัดมันออกไปจากความคิดของพวกเขาว่า จะนำความทุกข์มาให้เจ้า.

๘๒ และตราบเท่าที่เจ้ามอบน้อมถ่อมตน^{๗๙} และซื้อสัตย์และเรียกหานามของเรา, ดูเถิด, เราจะให้^{๗๙} ชัยชนะ^{๗๙} แก่เจ้า.

๘๓ เราให้^{๗๙} สัญญาแก่เจ้า, ว่าเจ้าจะได้รับ^{๗๙} การปลดปล่อยครั้งนี้^{๗๙} ครั้งเดียวออกจากความเป็นทาสของเจ้า.

๘๔ ตราบเท่าที่เจ้าได้โอกาส^{๗๙} กู้ยืมเงินตราเป็นร้อย, หรือเป็นพัน, แม้จนกว่าเจ้าจะ^{๗๙} กู้ยืมพอที่จะปลดปล่อยตนเองออกจากความเป็นทาส, นี่เป็น^{๗๙} อภิสิทธิ์^{๗๙} ของเจ้า.

๘๕ และพึงนำทรัพย์สิน^{๗๙} ซึ่งเราให้ไว้ในมือเจ้าเป็นประกัน, ครั้งนี้^{๗๙} ครั้งเดียว, โดยการใช้ชื่อเจ้าตามความเห็นชอบร่วมกัน หรือมิฉะนั้น, ก็ตั้งที่เจ้าเห็นว่าดี.

๘๖ เราให้อภิสิทธิ์^{๗๙} นี้แก่เจ้า, ครั้งนี้^{๗๙} ครั้งเดียว; และดูเถิด, หากเจ้าเริ่มทำสิ่งซึ่งเราวางไว้ต่อหน้าเจ้า, ตามบัญญัติของเรา, สิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้เป็นของเรา, และเจ้าเป็นผู้พิทักษ์ของเรา, และนายจะไม่ยอมให้บ้านเขาถูกจัด. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

ภาค ๑๐๕

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสตราพยากรณ์, ที่แม่น้ำฟิซิง, รัฐมิสซูรี, วันที่ ๒๒ มิถุนายน ค.ศ. ๑๘๓๔ (History of the Church, 2:108–111). ความรุนแรงของกลุ่มคนร้ายที่มีต่อวิสุทธิชนในมิสซูรีได้เพิ่มขึ้น, และกลุ่มที่มีการจัดตั้งแล้วจาก

๗๗ก คพ. ๑๐๗:๙๙-๑๐๐.	(ความ).	บริสุทธิ.
๗๗ง คพ. ๔๒:๕๔.	ข คมพ. ขยันหมั่นเพียร	๘๒ก ลูกา ๑๔:๑๑;
ข คมพ. หนี้.	(ความ).	คพ. ๖๗:๑๐.
๗๗ค คมพ. นอบน้อม (ความ),	๘๐ก ยากอบ ๕:๑๕.	ข คพ. ๑๐๓:๓๖.
อ่อนน้อมถ่อมตน	๘๑ก คมพ. พระวิญญูญาณ	

เทศมณฑลหลายแห่งประกาศเจตนารมณ์ของพวกเขาที่จะทำลายผู้คน. ท่านศาสตราจารย์กรณโฆมาจากเคิร์ทแลนด์ เป็นหัวหน้าของกลุ่มที่รู้จักกันในนามค่ายไซอัน, โดยนำเสื้อผ้าและสัมภาระมา. ขณะที่กลุ่มนี้ตั้งค่ายบนฝั่งแม่น้ำพีซิง, ท่านศาสตราจารย์กรณโฆก็ได้รับการเปิดเผย.

๑-๕, จะเสริมสร้างไซอันให้สอดคล้องกับกฎซีเลสเชียล; ๖-๑๓, การไล่ไซอันล่าช้าออกไปชั่วคราวระยะเวลาไม่นาน; ๑๔-๑๙, พระเจ้าจะทรงต่อสู้ในการรบของไซอัน; ๒๐-๒๖, วิสุทธิชนต้องมีปัญญาและไม่โอ้อวดในทางยิ่งใหญ่ขณะที่พวกเขามารวมกัน; ๒๗-๓๐, ควรซื้อที่ดินในแฉัดสันและในบริเวณเทศมณฑลรอบ ๆ ที่นั่น; ๓๑-๓๔, เอ็ดเดอร์ต้องได้รับเอ็นดาวเมนท์ที่พระนิเวศน์ของพระเจ้าในเคิร์ทแลนด์; ๓๕-๓๗, วิสุทธิชนที่ได้รับเรียกและได้รับเลือกด้วยจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์; ๓๘-๔๑, วิสุทธิชนต้องชูธงแห่งสันติภาพต่อโลก.

๓ ามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้าผู้มาร่วมชุมนุมกันว่าเจ้าจะเรียนรู้ความประสงค์ของเราเกี่ยวกับการไล่ผู้คนที่ทุกขียากของเรา—

๒ ดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, หากมีใครเพราะการล่วงละเมิดของผู้คนของเรา, โดยพูดเกี่ยวกับศาสนจักรและมีใครตัวบุคคล, พวกเขาก็น่าจะได้รับการไล่แล้ว แม้บัดนี้.

๓ แต่ดูเถิด, พวกเขามิได้เรียนรู้ที่จะเชื่อฟังสิ่งซึ่งเราเรียกร้องจากมือพวกเขา,

แต่เต็มใจด้วยความชั่วร้าย, และไม่แบ่งทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา, ให้คนจนและคนเป็นทุกข์ในบรรดาพวกเขา, ดังวิสุทธิชนพึงกระทำ;

๔ และไม่พร้อมใจกัน^๑ตามเอกภาพซึ่งกฎของอาณาจักรซีเลสเชียลเรียกร้อง;

๕ และจะเสริมสร้างไซอัน^๒ไม่ได้ เว้นแต่^๓โดยหลักธรรมแห่งกฎ^๔ของอาณาจักรซีเลสเชียล; มิฉะนั้น เรารับนางไว้กับตัวเราไม่ได้.

๖ และผู้คนของเราจำต้องถูกตีสอน^๕จนกว่าพวกเขาจะเรียนรู้การเชื่อฟัง^๖, หากจำเป็น, โดยสิ่งซึ่งพวกเขาทนทุกข์.

๗ เราหาพูดเกี่ยวกับคนเหล่านั้นไม่ที่เรากำหนดไว้ให้นำผู้คนของเรา, ผู้ที่เป็นเอ็ดเดอร์พวกแรก^๗แห่งศาสนจักรของเรา, เพราะมิใช่พวกเขาทุกคนที่อยู่ภายใต้การกล่าวโทษนี้;

๘ แต่เราพูดเกี่ยวกับหน่วยต่าง ๆ ของศาสนจักรของเราที่อื่น—มีหลายคนจะกล่าวว่า: พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาอยู่ไหนเล่า? ดูเถิด, พระองค์จะทรงปลดปล่อยพวกเขาในเวลาแห่งความทุกข์ร้อน, มิฉะนั้น เราทั้งหลายจะไม่ขึ้นไปยังไซอัน, และจะเก็บเงินตราของเราไว้.

๑๐๕ ๑ก คพ. ๑๐๐:๑๓.
 ๒ก คพ. ๑๐๔:๔-๕, ๕๒.
 ๓ก กิจการ ๕:๑-๑๑;
 คพ. ๕๒:๓๐. คมพ. อุทิศ,
 อุทิศถวาย (การ).

๔ก คพ. ๗๙:๓-๗.
 ๕ก คมพ. ไซอัน.
 ข คพ. ๑๐๔:๑๕-๑๖.
 ค คพ. ๘๘:๒๒.
 ๖ก คพ. ๙๕:๑-๒.

คมพ. ตีสอน (การ),
 ลงโทษ (การ).
 ข คมพ. เชื่อฟัง (การ), เชื่อฟัง (คนที่).
 ๗ก คพ. ๒๐:๒-๓.

๙ ฉะนั้น, ผลจากการล่วงละเมิด^๖ของ
ผู้คนของเรา, เราเห็นสมควรว่าเอ็ล-
เตอร์ของเราจะรอชั่วระยะเวลาไม่นานเพื่อ
การไถ่ไซอัน—

๑๐ เพื่อตัวพวกเขาจะพร้อม, และ
เพื่อผู้คนของเราจะได้รับการสอนอย่าง
สมบูรณ์ยิ่งขึ้น, และมีประสบการณ์, และ
รู้อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้นเกี่ยวกับหน้าที่^๗ของ
พวกเขา, และสิ่งซึ่งเราเรียกร้องจากมือ
พวกเขา.

๑๑ และนี่จะเกิดขึ้นไม่ได้จนกว่าเอ็ล-
เตอร์^๘ของเราจะได้รับการประสาทพร^๙ด้วย
อำนาจจากเบื้องบน.

๑๒ เพราะดูเถิด, เราเตรียมการ
ประสาทพรและพรอันยิ่งใหญ่ที่จะเท^{๑๐}
มาให้พวกเขา, トラบเท่าที่พวกเขาซื้อสัตย์
และดำเนินต่อไปในความนอบน้อมถ่อม
ตนต่อหน้าเรา.

๑๓ ฉะนั้น เราเห็นสมควรว่าเอ็ลเตอร์
ของเราจะรอชั่วระยะเวลาไม่นาน, เพื่อ
การไถ่ไซอัน.

๑๔ เพราะดูเถิด, เราไม่เรียกร้องจาก
มือพวกเขาให้ต่อสู้ในการรบของไซอัน;
เพราะ, ดังที่เรากล่าวในบัญญัติข้อก่อน,
แม้ตั้งนั้นเราจะทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผล—
เราจะสู้รบ^{๑๑}ให้เจ้า.

๑๕ ดูเถิด, เราส่งผู้ทำลาย^{๑๒}ออกไป
ทำลายและทำให้ศัตรูของเราย่อยยับ;

และไม่กี่ปีจากนี้ไปพวกเขาจะไม่หลง
เหลือไว้ให้มรดกของเราแปดเปื้อน,
และให้ลบลสูญ^{๑๓}นามของราชนาณดินแดน
ดินทั้งหลายซึ่งเราอุทิศ^{๑๔}ไว้เพื่อการรวม
วิสุทธิชนของเรา.

๑๖ ดูเถิด, เราบัญชาผู้รับใช้ของเรา โจ-
เซฟ สมิธ, จูเนียร์, ให้กล่าวแก่กำลัง^{๑๕}ของ
คริวเร็นเรา, แม่น้กรบของเรา, คนหนุ่ม
ของเรา, และผู้ที่อยู่ในวัยกลางคน, ให้
มารวมกันเพื่อการไถ่ผู้คนของเรา, และ
ทำลายล้างหอสูงของศัตรูเรา, และทำให้
ยาม^{๑๖}ของพวกเขากระจัดกระจาย;

๑๗ แต่กำลังของคริวเร็นเรามีได้สดับ
พึงถ้อยคำของเรา.

๑๘ แต่ตราบเท่าที่มีคนเหล่านั้นที่สดับ
พึงถ้อยคำของเราแล้ว, เราเตรียมพรและ
การประสาทพร^{๑๗}ไว้ให้พวกเขา, หากพวก
เขาซื้อสัตย์ต่อไป.

๑๙ เราได้ยื่นคำสวดอ้อนวอนของพวก
เขา, และจะรับเครื่องถวายของพวกเขา;
และเราเห็นสมควรว่าพวกเขาจะถูกนำ
มาไกลถึงเพียงนี้ เพื่อการทดลองศรัทธา^{๑๘}
ของพวกเขา.

๒๐ และบัดนี้, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่
เจ้า, บัญญัติข้อหนึ่งเราให้แก่เจ้า, ว่ามาก
เท่าที่ขึ้นมาที่นี่, ผู้ที่จะอยู่ได้ในภูมิภาค
โดยรอบ, ก็ให้พวกเขาอยู่;

๒๑ และคนเหล่านั้นที่อยู่ไม่ได้, ผู้ที่มี

๙ก คพ. ๑๐๓:๔,
๑๐ก คมพ. หน้าที่.
๑๑ก คมพ. เอ็ลเตอร์.
ข คพ. ๓๘:๓๒; ๕๕:๘.
คมพ. เอ็นดาวแมนท์,
ประสาทพร (การ).
๑๒ก คพ. ๑๑๐.

๑๔ก ยชว. ๑๐:๑๒-๑๔;
อิสย. ๔๙:๒๔;
คพ. ๙๘:๓๓.
๑๕ก คพ. ๑:๑๓-๑๔.
ข คพ. ๑๑๒:๒๔-๒๖.
คมพ. สบหลู (การ).
ค คพ. ๘๕:๓-๔; ๑๐๓:๓๕.

๑๖ก คพ. ๑๐๑:๕๕;
๑๐๓:๒๒, ๓๐.
ข คมพ. เฝ้า, เฝ้าดู, เฝ้ารอ.
๑๘ก คพ. ๑๑๐:๘-๑๐,
๑๙ก คมพ. ศรัทธา, เชื่อ
(ความ).

ครอบครัวทางทิศตะวันออก, ก็ให้พวกเขาขึ้นอยู่กับที่นั่นชั่วคราวระยะเวลาไม่นาน, ทรายเท่าที่ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ จะกำหนดแก่พวกเขา;

๒๒ เพราะเราจะแนะนำเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้, และสิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไรก็ตามที่เขาจะกำหนดให้พวกเขาจะเกิดสัมฤทธิ์ผล.

๒๓ และให้ผู้คนที่ทั้งปวงของเราผู้ที่พำนักในภูมิภาคต่าง ๆ โดยรอบข้อสัตย์ให้มาก, และสวดอ้อนวอนให้มาก, และนอบน้อมถ่อมตนต่อหน้าเรา, และหาเปิดเผยสิ่งซึ่งเราเปิดเผยให้พวกเขาไม่, จนกว่าจะเป็นปรีชาญาณในเราที่สิ่งเหล่านั้นจะได้รับการเปิดเผย.

๒๔ อย่าพูดถึงการพิพากษา, ทั้งอย่าโอ้อวดถึงศรัทธาหรืองานยิ่งใหญ่, แต่จงค่อย ๆ มารวมกัน, ให้มากเท่าที่จะมากได้ในภูมิภาคหนึ่ง, โดยสอดคล้องกับความรูสึกของผู้คน;

๒๕ และดูเถิด, เราจะให้ความโปรดปรานและความชื่นชอบแก่เจ้าในสายตาทักเขา, เพื่อเจ้าจะอยู่ในสันติสุขและความปลอดภัย, ขณะที่เจ้ากล่าวแก่ผู้คนว่า: จงดำเนินการพิพากษาและความยุติธรรมแก่พวกเรตามกฎ, และชดใช้ความผิดที่พวกเราได้รับ.

๒๖ บัดนี้, ดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, เพื่อน

ทั้งหลายของเรา, ในวิธีนี้ เจ้าจะพบความโปรดปรานในสายตาของผู้คน, จนกว่ากองทัพของอิสราเอลจะใหญ่ยิ่งนัก.

๒๗ และเราจะทำให้ใจของผู้คนอ่อนลง, ดังที่เราทำกับใจของฟาโรห์, เป็นครั้งคราว, จนกว่าผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์, และเอ็ดเวิร์ดของเรา, ผู้ที่เรากำหนดไว้, จะมีเวลารวมกำลังของครัวเรือนเรา,

๒๘ และจะส่งบุรุษผู้มีปัญญา, ไปทำสิ่งซึ่งเราบัญชาไว้ให้สำเร็จเกี่ยวกับการซื้อ ที่ดินทั้งหมดในเทศมณฑลแจ๊คสันเท่าที่จะซื้อได้, และในเทศมณฑลใกล้เคียงโดยรอบ.

๒๙ เพราะเป็นความประสงค์ของเราที่จะซื้อที่ดินเหล่านี้; และหลังจากซื้อแล้ววิสุทธิชนของเราจะเข้าครอบครอง ตามกฎแห่งการอุทิศถวาย ซึ่งเราให้ไว้.

๓๐ และหลังจากซื้อที่ดินเหล่านี้แล้ว, เราจะถือว่า กองทัพของอิสราเอลไม่มีความผิดในการเข้าไปครอบครองแผ่นดินของพวกเขาเอง, ซึ่งพวกเขาซื้อมาก่อนหน้านี้ด้วยเงินตราของตน, และในการทำลายล้างหอสูงของศัตรูเราที่อาจโจมตีพวกเขาอยู่, และทำให้ห้ายามของพวกเขากระจัดกระจาย, และแก้แค้น ศัตรูของเราให้แก่เราจนถึงอนุชนรุ่นที่สามและที่สี่ของพวกเขาที่ซึ่งเรา.

๒๔ก คพ. ๘๕:๗๓.
 คมพ. จองทอง (ความ),
 ถือดี (ความ), สำพอง
 (ความ).
 ๒๕ก คมพ. สงบ (ความ),
 สงบสุข (ความ), สันติ,

สันติสุข.
 ๒๖ก โยเอล ๒:๑๑.
 ๒๗ก ปฏิภ. ๔๗:๑-๑๒.
 ๒๘ก คพ. ๑๐๑:๗๓.
 ข คพ. ๔๒:๓๕-๓๖.
 ๒๙ก คพ. ๔๒:๓๐.

คมพ. อุทิศ, อุทิศถวาย
 (การ); ระเบียบเอกภาพ.
 ๓๐ก คพ. ๓๕:๑๓-๑๔;
 ๑๐๑:๕๕;
 ๑๐๓:๒๒, ๒๖.
 ข คพ. ๙๗:๒๒.

๓๑ แต่ก่อนอื่นให้กองทัพของเราทวีความเกรียงไกรยิ่งขึ้นไปอีก, และพึงชำระมันให้บริสุทธิ์^{๓๑} ต่อหน้าเรา, เพื่อมันจะเจ็ดฉันทังดวงอาทิตย์, และกระจ่างดังดวงจันทร์^{๓๒}, และเพื่อธงทิวของนางจะนำสะพรั่งกั้วต่อประชาชาติทั้งปวง;

๓๒ เพื่อบรรดาอาณาจักรของโลกนี้จะ-จำนนที่จะยอมรับว่าโดยแท้แล้วอาณาจักรของไซอันคืออาณาจักร^{๓๓}ของพระเจ้าเป็นเจ้าของเราและพระคริสต์ของพระองค์; ฉะนั้น, ให้เราทั้งหลายขึ้นอยู่กับ^{๓๔}กฎของนาง.

๓๓ ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เราเห็นสมควรว่าเฮลเดอร์พวกแรกแห่งศาสนจักรของเราจะได้รับการประสาทพร^{๓๕}ของพวกเขาจากเบื้องบนในบ้านของเรา, ซึ่งเราบัญชาให้สร้างแต่นามเราในแผ่นดินแห่งเคิร์ทแลนด์.

๓๔ และให้บัญญัติเหล่านั้นซึ่งเราให้ไว้เกี่ยวกับไซอันและกฎ^{๓๖}ของนางนำไปปฏิบัติและเกิดสัมฤทธิ์ผล, หลังจากการไถ่ของนาง.

๓๕ มีวันแห่งการเรียก^{๓๗}มาแล้ว, แต่เวลา

มาถึงสำหรับวันแห่งการเลือก; และให้คนเหล่านั้นที่มีค่าควร^{๓๘}ได้รับเลือก.

๓๖ และจะให้คนเหล่านั้นที่ได้รับเลือก^{๓๙}เป็นที่ประจักษ์แก่ผู้รับใช้ของเรา, โดยเสียงของพระวิญญาณ; และพวกเขาจะได้รับ^{๔๐}รับการชำระให้บริสุทธิ์;

๓๗ และตราบเท่าที่พวกเขาทำตามคำแนะนำ^{๔๑}ซึ่งพวกเขาได้รับ, หลังจากนั้นหลายวันพวกเขาจะมีอำนาจทำสิ่งทั้งปวงเกี่ยวกับไซอันให้สำเร็จ.

๓๘ และหนึ่งเรากล่าวแก่เจ้า, จงวิงวอนขอสันติภาพ, ไม่เพียงจากผู้คนที่ทุบตีเจ้า, แต่จากผู้คนทั้งปวงด้วย;

๓๙ และชูธงสัญญา^{๔๒}แห่งสันติภาพ, และออกประกาศแห่งสันติภาพไปถึงสุดแดนแผ่นดินโลก;

๔๐ และยื่นข้อเสนอเพื่อสันติภาพแก่คนเหล่านั้นที่ทุบตีเจ้า, ตามเสียงของพระวิญญาณซึ่งอยู่ในเจ้า, และสิ่งทั้งปวง^{๔๓}จะร่วมกันส่งผลเพื่อความดีของเจ้า.

๔๑ ฉะนั้น, จงเชื่อสัตย์; และดูเถิด, และดูสิ, เราอยู่กับ^{๔๔}เจ้าแม้จนกว่าชีวิตจะหาไม่. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

๓๑ก คมพ. ทำ (ชำระ) ให้บริสุทธิ์ (การ).
ข พซม. ๖:๑๐;
คพ. ๕:๑๔; ๑๐๙:๗๓.
๓๒ก วว. ๑๑:๑๕.
คมพ. อาณาจักรแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าหรืออาณาจักรแห่งสวรรค์.
ข คมพ. ปกครอง (การ).
๓๓ก คพ. ๙๕:๘-๙.
คมพ. เอินดาวเมันท์,

ประสาทพร (การ).
๓๔ก อส. คพ. ๔๒ เป็นที่รู้จักในชื่อว่า "กฎ."
๓๕ก คมพ. เรียก (การ), เรียกจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า (ได้รับ).
ข คมพ. ค่าควร (ความมี), ค่าควร (มี), คู่ควร.
๓๖ก คพ. ๙๕:๕.
คมพ. เลือก (การ), เลือก (ได้รับ), เลือกไว้ (กริยา).

ข คมพ. ทำ (ชำระ) ให้บริสุทธิ์ (การ).
๓๗ก คมพ. คำแนะนำ, คำปรึกษา (นาม).
๓๙ก คมพ. ธงสัญญา.
ข คมพ. สงบ (ความ), สงบสุข (ความ), สันติ, สันติสุข.
๔๐ก รีม. ๘:๒๘;
คพ. ๙๐:๒๔; ๑๐๐:๑๕.
๔๑ก มธ. ๒๘:๑๙-๒๐.

ภาค ๑๐๖

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสตราจารย์ภาครณ, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไอโอ, วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๘๓๔ (History of the Church, 2:170-171). การเปิดเผยนี้มุ่งจะแนะนำวอร์เรน เอ. คาวเดอริ, พี่ชายของออลิเวอร์ คาวเดอริ.

๑-๓, วอร์เรน เอ. คาวเดอริ ได้รับเรียกเป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมดูแลในท้องที่; ๔-๕, การเสด็จมาครั้งที่สองจะไม่เกิดขึ้นกับลูก ๆ แห่งความสว่างดังขโมย; ๖-๘, พรอันยิ่งใหญ่เกิดขึ้นเนื่องจากการรับใช้อย่างซื่อสัตย์ในศาสนจักร.

๖ ป็นความประสงค์ของเราที่ผู้รับใช้ของเรา วอร์เรน เอ. คาวเดอริ จะได้รับการกำหนดและแต่งตั้งเป็นมหาบุโรหิตควบคุมศาสนจักรของเราคนหนึ่ง, ในแผ่นดินแห่งฟ्रीดอม^๑ และภูมิภาคต่าง ๆ โดยรอบ;

๒ และจะสั่งสอนกิตติคุณอันเป็นนิจของเรา, และเปล่งเสียงของเขาและเตือนผู้คน, ไม่เพียงในสถานที่ของเขาเอง, แต่ในเทศมณฑลใกล้เคียง;

๓ และอุทิศเวลาทั้งหมดของเขาแก่การเรียกที่สูงศักดิ์และศักดิ์สิทธิ์นี้, ซึ่งเราให้แก่เขาบัดนี้, โดยแสวงหาอาณาจักรแห่งสวรรค์และความชอบธรรมของอาณาจักร

นั้นอย่างขยันหมั่นเพียร, และสิ่งทั้งปวงที่จำเป็นจะเพิ่มเติมมาให้สิ่งเหล่านั้น; เพราะคนงาน มีค่าสมกับค่าจ้างของเขา.

๔ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, การเสด็จมาของพระเจ้ามาใกล้แล้ว, และมาถึงโลกอย่างนับพลันดังขโมย^๒ ในเวลากลางคืน—

๕ ฉะนั้น, จงคาดเอาเจ้า, เพื่อเจ้าจะเป็นลูกแห่งความสว่าง, และวันนั้นจะไม่มาถึงเจ้าอย่างนับพลัน^๓ ดังขโมย.

๖ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เกิดปีติในสวรรค์เมื่อผู้รับใช้ของเรา วอร์เรน คำนับคทาของเรา, และแยกตนเองจากการฉ้อฉลของมนุษย์;

๗ ฉะนั้น, ผู้รับใช้ของเรา วอร์เรน เป็นสุขแล้ว, เพราะเราจะมีเมตตาต่อเขา; และ, ทั้ง ๆ ที่ใจเขามีความถือดี^๔, เราจะยกเขาขึ้นตราบเท่าที่เขาจะนอบน้อมถ่อมตนต่อหน้าเรา.

๘ และเราจะให้พระคุณ^๕ และความมั่นใจแก่เขาซึ่งด้วยสิ่งนี้เขาจะยืนหยัดอยู่ได้;

๑๐๖ ๑ก อส. เมืองฟ्रीดอม, รัฐนิวยอร์ก, และบริเวณโดยรอบ.
 ๓ก มธ. ๖:๓๓.
 ข คมพ. อาณาจักรแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าหรืออาณาจักรแห่งสวรรค์.
 ค มธ. ๑๐:๑๐;

คพ. ๓๑:๕.
 ๔ก ยากอบ ๕:๘.
 ข คมพ. ยุคสุดท้าย, วันเวลาสุดท้าย.
 ค ๑ ธส. ๕:๒.
 ๕ก คมพ. สว่าง (ความ), แสงสว่าง, แสงสว่างของพระคริสต์.

ข ว. ๑๖:๑๕.
 ๗ก คมพ. ถือดี (ความ), ถือตัว (ความ), เปล่าประโยชน์, อย่างไม่สมควร.
 ๘ก คมพ. พระคุณ.

และหากเขาเป็นพยานที่ซื่อสัตย์และเป็น
แสงสว่างให้ศาสนจักรต่อไป เราเตรียม

มงกุฎไว้ให้เขาในปราสาท^๗ของพระบิดา
แห่งเรา. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

ภาค ๑๐๗

การเปิดเผยเรื่องฐานะปุโรหิต, ที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิธ ศาสดาพยากรณ์, ที่เคิร์ท-
แลนด์, รัฐโอไฮโอ, วันที่ ๒๘ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๕ (History of the Church, 2:209-217).
ในวันดังกล่าวถึงนี้, อัครสาวกสิบสองประชุมกันในสภา, สาราภาพความอ่อนแอและข้อ
บกพร่องส่วนตัวของพวกเขา, กล่าวถึงการกลับใจ, และแสวงหาการนำทางของพระเจ้า
เพิ่มเติม. พวกเขากำลังจะแยกกันไปทำงานเผยแผ่ตามท้องที่ซึ่งได้รับมอบหมาย.
แม้ว่าส่วนต่าง ๆ ของภาคนี้ได้รับในวันดังกล่าวถึง, แต่บันทึกทางประวัติศาสตร์ยืนยันว่า
หลายส่วนได้รับในเวลาต่างกัน, บางส่วนย้อนไปถึงไกลถึงเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. ๑๘๓๑.

๑-๖, มีฐานะปุโรหิตสองอย่าง: แห่งเมลคี-
เซเดคและแห่งอาโรน; ๗-๑๒, คนเหล่านี้นั้นที่ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค
มีอำนาจปฏิบัติหน้าที่ทุกตำแหน่งใน
ศาสนจักร; ๑๓-๑๗, ฝ่ายอภิศาสนิก
ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน, ซึ่งปฏิบัติศาสน-
พิธีภายนอก; ๑๘-๒๐, ฐานะปุโรหิตแห่ง
เมลคีเซเดคถือฤกษ์แจทั้งหลายของพรทั้ง
ปวงทางวิญญาณ; ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน
ถือฤกษ์แจทั้งหลายแห่งการปฏิบัติของเหล่า
เทพ; ๒๑-๓๘, ฝ่ายประธานสูงสุด, อัคร-
สาวกสิบสอง, และสาวกเจ็ดสิบประกอบ
เป็นควรัมควบคุมต่าง ๆ, ซึ่งคำตัดสิน
ของพวกเขาต้องกระทำในความสามัคคี
และความชอบธรรม; ๓๙-๕๒, ระเบียบ
แห่งปีตูลาปนาขึ้นจากอาดัมถึงโนอาห์;
๕๓-๕๗, วิสุทธิชนในสมัยโบราณมารวม

กันที่อาดัม-ออนได-อาห์มัน, และพระเจ้า
ทรงปรากฏต่อพวกเขา; ๕๘-๖๗, อัครสาวก
สิบสอง ต้องวาง ระเบียบเจ้าหน้าที่ของ
ศาสนจักร; ๖๘-๗๖, อภิการทั้งหลายรับใช้
เป็นผู้พิพากษาใหญ่ในอิสราเอล; ๗๗-๘๔,
ฝ่ายประธานสูงสุดและอัครสาวกสิบสอง
ประกอบกันเป็นศาลสูงสุดในศาสนจักร;
๘๕-๑๐๐, บรรดาประธานฐานะปุโรหิต
ปกครองควรัมของตนเอง.

ฐ ฐานะปุโรหิตมีสองอย่าง, ในศาสนจักร,
กล่าวคือ, แห่งเมลคีเซเดค^๑ และแห่ง
อาโรน^๒, โดยรวมถึงฐานะปุโรหิตแห่งเลวี.
๒ เหตุที่เรียกอย่างแรกว่าฐานะปุโรหิต
แห่งเมลคีเซเดคก็เพราะเมลคีเซเดค^๓
เป็นมหาปุโรหิตที่สำคัญอย่างยิ่ง.
๓ ก่อนวันเวลาของท่านเรียกฐานะ

๘๗ ยอห์น ๑๔:๒;
อีเธอร์ ๑๒:๓๒-๓๔;
คพ. ๕๙:๒; ๗๖:๑๑;
๘๑:๖; ๙๘:๑๘.

๑๐๗๑ก คมพ. เมลคีเซเดค, ฐานะ
ปุโรหิตแห่ง.
ข คมพ. อาโรน, ฐานะ
ปุโรหิตแห่ง.

๒ก ปจส. ปฐก. ๑๔:๒๕-๔๐;
คพ. ๘๔:๑๔.
คมพ. เมลคีเซเดค.

ปุโรหิตเห็นว่า **ฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์**, ตามระเบียบของพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ.

๔ แต่เนื่องจากความนับถือหรือความเคารวะ^๓ต่อพระนามของพระเจ้าทรงเป็นเหนือทุกสิ่ง, เพื่อหลีกเลี่ยงการกล่าวซ้ำถึงพระนามของพระองค์บ่อยเกินไป, คนเหล่านั้น, ศาสนจักร, ในสมัยโบราณ, จึงเรียกฐานะปุโรหิตนั้นตามชื่อของเมลคีเซเดค, หรือฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค.

๕ เจ้าหน้าที่หรือตำแหน่งอื่นทั้งปวงในศาสนจักรเป็นส่วนประกอบ^๔ของฐานะปุโรหิตนี้.

๖ แต่มีสองฝ่ายหรือสองหมวดใหญ่—อย่างหนึ่งคือฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค, และอีกอย่างหนึ่งคือฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนหรือเลวี^๕.

๗ ตำแหน่งของเอ็ลเดออร์^๖อยู่ในฐานะปุโรหิตที่เป็นของเมลคีเซเดค.

๘ ฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคถือสิทธิของการเป็นประธาน, และมีพลังอำนาจและสิทธิอำนาจ^๗เหนือตำแหน่งทั้งหมดในศาสนจักรทุกยุคของโลก, เพื่อดูแลในเรื่องทางวิญญาณ.

๙ ฝ่ายประธาน^๘ฐานะปุโรหิตระดับสูง, ตามระเบียบของเมลคีเซเดค, มีสิทธิ์ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งทั้งปวงในศาสนจักร.

๑๐ มหาปุโรหิต^๙ตามระเบียบของฐานะ

ปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคมีสิทธิ์^{๑๐}ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งของตนเอง, ภายใต้การกำกับดูแลของฝ่ายประธาน, ในการดูแลเรื่องทางวิญญาณ, และในตำแหน่งของเอ็ลเดออร์, ปุโรหิต (แห่งระเบียบของเลวี), ผู้สอน, มัคทายก, และสมาชิกด้วย.

๑๑ เอ็ลเดออร์มีสิทธิ์ปฏิบัติหน้าที่แทนเมื่อมหาปุโรหิตไม่อยู่ ณ ที่นั้น.

๑๒ มหาปุโรหิตและเอ็ลเดออร์จะดูแลในเรื่องทางวิญญาณ, ให้สอดคล้องกับพันธสัญญาและพระบัญญัติของศาสนจักร; และพวกเขามีสิทธิ์ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้ของศาสนจักรเมื่อไม่มีเจ้าหน้าที่ระดับสูงกว่าอยู่ ณ ที่นั้น.

๑๓ ฐานะปุโรหิตที่สองเรียกว่าฐานะปุโรหิต^{๑๑}แห่งอาโรน, เพราะมอบฐานะปุโรหิตนี้ให้อาโรน^{๑๒} และพงศ์พันธุ์ของเขา, ตลอดทุกรุ่นของพวกเขา.

๑๔ เหตุที่เรียกว่าฐานะปุโรหิตที่ต่ำกว่าก็เพราะเป็นส่วนประกอบ^{๑๓}ของฐานะปุโรหิตที่เหนือกว่า, หรือฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค, และมีอำนาจในการปฏิบัติศาสนพิธีภายนอก.

๑๕ ฝ่ายอธิการ^{๑๔}เป็นประธานควบคุมฐานะปุโรหิตนี้, และถือกุญแจหรือสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิตดังกล่าว.

๑๖ ไม่มีมนุษย์คนใดมีสิทธิ์ถูกต้องตามกฎหมายในตำแหน่งนี้, ในการถือกุญแจทั้ง

๓ก แอลมา ๑๓:๓-๑๓; คพ. ๗:๕๗.	๘ก คมพ. สิทธิอำนาจ. ๓ก คพ. ๘๑:๒;	๑๓ก คมพ. อาโรน, ฐานะปุโรหิตแห่ง.
๔ก คมพ. คารวะ (ความ).	๑๐๗:๒๒, ๖๔-๖๗,	ข คมพ. อาโรน, พี่ชายของโมเสส.
๕ก คพ. ๘๔:๒๓; ๑๐๗:๑๔.	๙๑-๙๒.	๑๔ก คพ. ๒๐:๕๒; ๑๐๗:๕.
๖ก นบีบ. ๑๐:๘-๙.	๑๐ก คมพ. มหาปุโรหิต.	๑๕ก คมพ. อธิการ.
๗ก คมพ. เอ็ลเดออร์.	ข คพ. ๑๒๑:๓๔-๓๗.	

หลายของฐานะปุโรหิตนี้^{๑๗} เว้นแต่เขาจะเป็นสายเลือดแท้^{๑๘} ของอาโรน.

๑๗ แต่เนื่องจากมหาปุโรหิตของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคมีสิทธิอำนาจปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งที่ต่ำกว่า, เขาจะปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิการเมื่อหาสายเลือดแท้ของอาโรนไม่ได้, โดยมีข้อแม้ว่าเขาได้รับเรียกและวางมือมอบหน้าที่และแต่งตั้ง^{๑๙} สู่พลังอำนาจนี้โดยมือของฝ่ายประธานสูงสุด^{๒๐} ฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค.

๑๘ พลังอำนาจและสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิตระดับสูงกว่า, หรือแห่งเมลคีเซเดค, คือการถือกุญแจ^{๒๑} ทั้งหลายของพรทางวิญญาน ทั้งปวงของศาสนจักร—

๑๙ การมีเอกสิทธิ์^{๒๒} ได้รับความลี้ลับ^{๒๓} ของอาณาจักรแห่งสวรรค์, ให้สวรรค์เปิดต่อพวกเขา, ติดต่อกับการชุมนุมใหญ่^{๒๔} และศาสนจักรของพระบุตรหัวปี, และปีติยินดีกับการติดต่อและพระสิริแห่งพระเจ้าเป็นเจ้า พระบิดา, และพระเยซู สี่กกลาง^{๒๕} แห่งพันธสัญญาใหม่.

๒๐ พลังอำนาจและสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิตที่ต่ำกว่า, หรือแห่งอาโรน, คือการถือกุญแจ^{๒๖} ทั้งหลายแห่งการปฏิบัติของเหล่าเทพ, และปฏิบัติศาสนพิธี^{๒๗}

ภายนอก, ตัวอักษรของพระกิตติคุณ, บัพติศมา^{๒๘} แห่งการกลับใจเพื่อการปลดบาป^{๒๙}, ให้สอดคล้องกับพันธสัญญาและพระบัญญัติ.

๒๑ ด้วยความจำเป็นจึงมีประธาน, หรือเจ้าหน้าที่ควบคุมที่เกิดขึ้นจาก, หรือกำหนดขึ้นจากหรือมาจากบรรดาคนเหล่านั้นที่ได้รับแต่งตั้งสู่ตำแหน่งต่าง ๆ ในฐานะปุโรหิตทั้งสองอย่างนี้.

๒๒ จากฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค^{๓๐}, มหาปุโรหิตควบคุม^{๓๑} สามคน, ซึ่งได้รับเลือกโดยองค์ประชุม, ซึ่งกำหนดขึ้นและแต่งตั้งสู่ตำแหน่งนั้น, และได้รับการสนับสนุน^{๓๒} โดยความไว้วางใจ, ศรัทธา, และการสวดอ้อนวอนของศาสนจักร, ประกอบเป็นโควรัมฝ่ายประธานสูงสุดของศาสนจักร.

๒๓ สมาชิกสภาสัตบุรุษสิบสอง^{๓๓} คนได้รับเรียกเป็นอัครสาวก^{๓๔} สิบสอง, หรือพยานพิเศษถึงพระนามของพระคริสต์ในทั่วโลก—ดังนั้นจึงแตกต่างจากเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ในศาสนจักรในหน้าที่การเรียกของพวกเขา.

๒๔ และพวกเขาประกอบกันเป็นโควรัม, เท่าเทียมกันในสิทธิอำนาจและพลังอำนาจกับประธานสามคนที่กล่าวมาแล้ว.

<p>๑๖ก คพ. ๖๘:๑๔-๒๑; ๑๐๗:๖๘-๗๖. ๑๗ก คมพ. แต่งตั้ง (การ). ข คพ. ๖๘:๑๕. ๑๘ก คมพ. กุญแจทั้งหลายของฐานะปุโรหิต. ๑๙ก เอลิมา ๑๒:๙-๑๑; คพ. ๖๓:๒๓; ๘๕:๑๙-๒๒.</p>	<p>คมพ. ความลี้ลับของพระเจ้าเป็นเจ้า. ข ฮีบ. ๑๒:๒๒-๒๔. ค คมพ. สี่กกลาง. ๒๐ก คพ. ๑๓:๑; ๘๕:๒๖-๒๗. ข คมพ. ศาสนพิธี. ค คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา.</p>	<p>ง คมพ. ปลดบาป (การ). ๒๒ก คมพ. เมลคีเซเดค, ฐานะปุโรหิตแห่ง. ข คพ. ๙๐:๓, ๖; ๑๐๗:๙, ๖๕-๖๗, ๗๘-๘๔, ๙๑-๙๒. ค คมพ. สนับสนุนผู้นำศาสนจักร (การ).</p>
--	--	--

๒๕ สาวกเจ็ดสิบ^๗ ได้รับเรียกให้สั่งสอนพระกิตติคุณเช่นกัน, และให้เป็นพยานพิเศษต่อคนต่างชาติและในทั่วโลก—ดังนั้นจึงแตกต่างจากเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ในศาสนจักรในหน้าที่การเรียกของพวกเขา.

๒๖ และพวกเขาประกอบกันเป็นโควรัม, เท่าเทียมกันในสิทธิอำนาจที่เป็นของพยานพิเศษสิบสองคนหรืออัครสาวกที่เพิ่งกล่าวถึง.

๒๗ และคำตัดสินทุกเรื่องที่ทำโดยโควรัมใดก็ตามในโควรัมเหล่านี้ต้องเกิดขึ้นโดยเสียงเอกฉันท์ของโควรัมเหล่านี้; กล่าวคือ, สมาชิกทุกคนในแต่ละโควรัมต้องเห็นพ้องกันกับคำตัดสินของโควรัม, เพื่อให้คำตัดสินของโควรัมเหล่านั้นต่างฝ่ายต่างมีอำนาจหรือผลบังคับเท่ากันในแต่ละโควรัม—

๒๘ เสียงส่วนใหญ่จะประกอบกันเป็นโควรัมได้ก็ต่อเมื่อสภาการณ์ทำให้เป็นอย่างอื่นไม่ได้—

๒๙ เว้นแต่เป็นกรณีนี้, คำตัดสินของพวกเขาไม่มีสิทธิ์ในพรเดียวกับคำตัดสินของโควรัมประธานสามคนซึ่งมีในสมัยโบราณ, ผู้ได้รับแต่งตั้งตามระเบียบของเมลคีเซเดค, และเป็นบุรุษที่ชอบธรรมและบริสุทธิ์.

๓๐ คำตัดสินของโควรัมเหล่านี้, หรือโควรัมใดก็ตามในโควรัมเหล่านี้, ต้องกระทำในความชอบธรรม^๗ ทั้งหมด, ในความบริสุทธิ์, และความนอบน้อมแห่ง

ใจ, ความอ่อนโยนและความอดกลั้น, และในศรัทธา, และคุณธรรม^๗, และความรู้, ความยับยั้งตน, ความอดทน, ความเป็นเหมือนพระเจ้าเป็นเจ้า, ความกรุณานั้นพี่น้องและจิตกุศล;

๓๑ เพราะสัญญาคือ, หากสิ่งเหล่านี้มีมากมายในพวกเขา พวกเขาจะไม่มีผล^๗ ในความรู้เรื่องพระเจ้า.

๓๒ และในกรณีที่คำตัดสินใดของโควรัมเหล่านี้กระทำในความไม่ชอบธรรม, ก็สามารถนำมายื่นต่อการชุมนุมใหญ่ของโควรัมต่าง ๆ, ซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิญญานของศาสนจักร; มิฉะนั้นจะมีการอุทธรณ์ไม่ได้จากคำตัดสินของโควรัมเหล่านี้.

๓๓ อัครสาวกสิบสองเป็นสภาสูงสัญญาควบคุม, ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในพระนามของพระเจ้า, ภายใต้การกำกับดูแลของฝ่ายประธานสูงสุดของศาสนจักร, โดยสอดคล้องกับสถาบันแห่งสวรรค์; ซึ่งเสริมสร้างศาสนจักร, และดูแลกิจการทุกทั้งหมดยกของศาสนจักรนั้นในประชาชาติทั้งปวง, ลำดับแรกแก่คนต่างชาติ^๗ และต่อไปแก่ชาวยิว.

๓๔ สาวกเจ็ดสิบต้องกระทำในพระนามของพระเจ้า, ภายใต้การกำกับดูแลของอัครสาวกสิบสอง^๗ หรือสภาสูงสัญญา, ในการเสริมสร้างศาสนจักรและดูแลกิจการทุกทั้งหมดยกของศาสนจักรนั้นใน

๒๓๗ คพ. ๑๐๗:๓๓-๓๕.

๗ คมพ. อัครสาวก.

๒๕๗ คมพ. สาวกเจ็ดสิบ.

๓๐๗ คพ. ๑๒๑:๓๖.

คมพ. ชอบธรรม (ความ).

๗ คพ. ๑๒๑:๔๑.

คมพ. คุณธรรม,

พรหมจรรย์, อานาภาพ.

๓๑๗ ๒ ปีต. ๑:๕-๘.

๓๓๗ ๑ นี. ๑๓:๔๒;

๓ นี. ๑๖:๔-๑๓;

คพ. ๙๐:๘-๙.

๓๔๗ คพ. ๑๑๒:๒๑.

ประชาชาติทั้งปวง, ลำดับแรกแก่คนต่าง
ชาติและจากนั้นแก่ชาวยิว—

๓๕ อัครสาวกสิบสองโดยที่ทรงส่งออก
ไป, ถู้อภัยแก่ทั้งหลาย, เพื่อเปิดประตู
โดยการประกาศพระกิตติคุณของพระ
เยซูคริสต์, และลำดับแรกแก่คนต่างชาติ
และจากนั้นแก่ชาวยิว.

๓๖ สภาสูง^๑ ประจำท้องที่, ที่สแตกทั้ง
หลายของไซอัน, ประกอบเป็นโครัมเท่า
เทียมกันในสิทธิอำนาจในกิจจานุกิจของ
ศาสนจักร, ในคำตัดสินทั้งหมดของพวกเขา,
กับโครัมของฝ่ายประธาน, หรือกับ
สภาสูง^๑ สัจจร.

๓๗ สภาสูง^๑ ในไซอันประกอบเป็นโครัม
เท่าเทียมกันในสิทธิอำนาจในกิจจานุกิจ
ของศาสนจักร, ในคำตัดสินทั้งหมดของ
พวกเขา, กับสภาทั้งหลายของอัครสาวก
สิบสองที่สแตกทั้งหลายของไซอัน.

๓๘ เป็นหน้าที่ของ สภาสูง^๑ สัจจรที่
จะเรียกหา สวากเจ็ดสิบ^๒, เมื่อพวกเขา
ต้องการความช่วยเหลือ, เพื่อทำหน้าที่การ
เรียกต่าง ๆ, ในการสั่งสอนและเกื้อกูลพระ
กิตติคุณ, แทนที่จะเป็นคนอื่น ๆ.

๓๙ เป็นหน้าที่ของอัครสาวกสิบสอง, ใน
สาขาใหญ่ทั้งปวงของศาสนจักร, ที่จะแต่งตั้ง
ผู้ปฏิบัติศาสนกิจฝ่ายประสาทร^๓, ดัง
ที่จะกำหนดพวกเขาแก่อัครสาวกสิบสอง
โดยการเปิดเผย—

๔๐ ระเบียบของฐานะปุโรหิตนี้^๔ ด้รับการ
ยืนยันให้สืบทอดจากบิดาไปสู่บุตร,

และโดยถูกต้องเป็นของสายเลือดแท้ของ
พงศ์พันธุ์ที่เลือกแล้ว, ซึ่งแก่คนเหล่านั้น
พระองค์ทรงทำสัญญาไว้.

๔๑ ระเบียบนี้^๕ ตั้งขึ้นในวันเวลาของ
อาดัม^๖, และสืบต่อกันมาโดยเชื้อสาย^๗
ในลักษณะดังต่อไปนี้:

๔๒ จากอาดัมถึงเสท^๘, ผู้ที่อาดัมแต่ง
ตั้งเมื่ออายุหกสิบเก้าปี, และได้รับพรจาก
ท่านก่อนมรณกรรมของท่าน (อาดัม)
สามปี, และได้รับสัญญาของพระเจ้าเป็น
เจ้าผ่านบิดาเขา, ว่าลูกหลานเขาจะเป็น
ผู้เลือกแล้วของพระเจ้า, และว่าพวกเขา
จะได้รับการปกป้องรักษาจนถึงวันปลาย
ของแผ่นดินโลก;

๔๓ เพราะเขา (เสท) เป็นคนดีพร้อม^๙,
และลักษณะ^{๑๐} ของเขาเหมือนลักษณะของ
บิดาเขามาก, ถึงกับว่าเขาดูจะเหมือนกับ
บิดาเขาในทุกสิ่ง, และเห็นความแตกต่าง
จากเขาได้โดยอายุของเขาเท่านั้น.

๔๔ เอนอชได้รับแต่งตั้งเมื่ออายุหนึ่ง
ร้อยสามสิบสี่ปีกับสี่เดือน, โดยมีของ
อาดัม.

๔๕ พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกหาเคนันใน
แดนทुरुกันดารในปีที่สี่สิบของอายุเขา;
และเขาพบอาดัมระหว่างเดินทางไปยัง
สถานที่เซดอเลมค. เขาอายุแปดสิบเจ็ด
ปีเมื่อเขารับการแต่งตั้งของเขา.

๔๖ มาหะลาเลลอายุสี่ร้อยเก้าสิบหกปี
กับเจ็ดวันเมื่อเขาได้รับแต่งตั้งโดยมี
ของอาดัม, ผู้ที่ให้พรเขาด้วย.

๓๖ก คมพ. สภาสูง.
๓๘ก คมพ. สวากเจ็ดสิบ.
๓๙ก คมพ. ผู้ประกาศข่าว
ประเสริฐ; ผู้ประสาทร,
๔๐ก คมพ. ฐานะปุโรหิตนี้

ปีตุ.
๔๑ก คมพ. ออาดัม.
ข ปฐก. ๕; คพ. ๘:๖-๑๖;
โมเสส ๖:๑๐-๒๕.

๔๒ก คมพ. เสท.
๔๓ก คมพ. ดีพร้อม, บริบูรณ์,
สมบูรณ์.
ข ปฐก. ๕:๓.

๔๗ ยาเรตอายุสองร้อยปีเมื่อเขาได้รับแต่งตั้งกายใต้มือของอาดัม, ผู้ที่ให้พรเขาด้วย.

๔๘ เอโนคอายุสี่สิบห้าปีเมื่อเขาได้รับแต่งตั้งกายใต้มือของอาดัม; และเขาอายุหกสิบห้าและอาดัมให้พรเขา.

๔๙ และเขาเห็นพระเจ้า, และเขาเดินกับพระองค์, และอยู่เบื้องพระพักตร์พระองค์ตลอดเวลา; และเขาเดินกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสามร้อยหกสิบห้าปี, ทำให้เขามีอายุสี่ร้อยสามสิบปีเมื่อเขาได้รับการแปรสภาพ.

๕๐ เมธูเสลาห์อายุหนึ่งร้อยปีเมื่อเขาได้รับแต่งตั้งกายใต้มือของอาดัม.

๕๑ ลามเคออายุสามสิบสองปีเมื่อเขาได้รับแต่งตั้งกายใต้มือของเสท.

๕๒ โนอาห์อายุสิบขวบเมื่อเขาได้รับแต่งตั้งกายใต้มือของเมธูเสลาห์.

๕๓ สามปีก่อนมรณกรรมของอาดัม, ท่านเรียกเสท, เอโนช, เคนัน, มาหะลาเลล, ยาเรต, เอโนค, และเมธูเสลาห์, ผู้เป็นมหาบุโรหิตทุกคน, กับลูกหลานของท่านที่เหลือ ซึ่งเป็นผู้ชอบธรรม, เข้าไปในหุบเขาแห่งอาดัม-ออนได-อาห์มัน, และให้พรสุดท้ายของท่านแก่พวกเขาที่นั่น.

๕๔ และพระเจ้าทรงปรากฏต่อพวกเขา,

และพวกเขาลุกขึ้นและให้พรอาดัม, และเรียกท่านว่ามีคาเอล, เจ้าชาย, เทพาดิเทพ.

๕๕ และพระเจ้าทรงถือฤกษ์การปลอบโยนแก่อาดัม, และตรัสกับเขาว่า: เราตั้งเจ้าให้เป็นหัวหน้า; มากมายหลายประชาชาติจะมาจากเจ้า, และเจ้าคือเจ้าชายเหนือพวกเขาตลอดกาล.

๕๖ และอาดัมยืนขึ้นท่ามกลางการชุมนุม; และ, ทั้งที่หลังของท่านค้อมลงด้วยความชรา, โดยที่เปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์, ท่านทำนายถึงอะไรก็ตามที่จะบังเกิดกับลูกหลานท่านจนถึงอนุชนรุ่นหลังสุด.

๕๗ สิ่งเหล่านี้มีเขียนไว้ทั้งหมดในหนังสือของเอโนค, และจะเป็นพยานถึงในเวลาอันสมควร.

๕๘ เป็นหน้าที่ของอัครสาวกสิบสอง, เช่นเดียวกัน, ที่จะแต่งตั้งและวางระเบียบเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ทั้งปวงของศาสนจักร, ให้สอดคล้องกับการเปิดเผยซึ่งกล่าวว่า:

๕๙ ถึงศาสนจักรของพระคริสต์ในแผ่นดินแห่งไซอัน, นอกเหนือจากกฎของศาสนจักรที่เกี่ยวข้องกับกิจธุระของศาสนจักร—

๖๐ ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, พระเจ้าจอมโยธาตรัส, จำเป็นต้องมีเอล-

๔๘ก คมพ. เอโนค.
 ๔๙ก ปฐก. ๕:๒๒;
 ฮีบ. ๑๑:๕;
 โมเสส ๗:๖๑.
 ข คมพ. สัตถภาวะที่แปรสภาพ.
 ๕๐ก คมพ. เมธูเสลาห์.
 ๕๒ก คมพ. โนอาห์, ผู้

ประสาทพรในพระคัมภีร์ไบเบิล.
 ๕๓ก คมพ. มหาบุโรหิต.
 ข คพ. ๗๘:๑๕; ๑๑๖:๑.
 คมพ. อาดัม-ออนได-อาห์มัน.
 ๕๔ก คพ. ๑๒๘:๒๑.
 คมพ. อาดัม.

ข คมพ. มีคาเอล.
 ๕๕ก คพ. ๗๘:๑๖.
 ๕๖ก โมเสส ๕:๑๐.
 ๕๘ก คมพ. อัครสาวก.
 ข คมพ. แต่งตั้ง (การ).
 ๕๙ก คพ. ๔๓:๒-๓.
 ๖๐ก คพ. ๑๐๗:๘๓-๙๐.

เดอร์ผู้ควบคุม^{๖๑} เพื่อควบคุมคนเหล่านั้นที่ดำรงตำแหน่งเอ็ลเดอร์;

๖๑ และปุโรหิต^{๖๒} ด้วยเพื่อควบคุมคนเหล่านั้นที่ดำรงตำแหน่งปุโรหิต;

๖๒ และผู้สอนด้วยเพื่อควบคุม^{๖๓} คนเหล่านั้นที่ดำรงตำแหน่งผู้สอน, ในลักษณะเดียวกัน, และมีคนายกด้วย—

๖๓ ดังนั้น, จากมีคนายกถึงผู้สอน, และจากผู้สอนถึงปุโรหิต, และจากปุโรหิตถึงเอ็ลเดอร์, เป็นรายบุคคลไปดังที่กำหนดพวกเขาไว้, ตามพันธสัญญาและพระบัญญัติของศาสนจักร.

๖๔ จากนั้นถึงฐานะปุโรหิตระดับสูง, ซึ่งสำคัญที่สุดในบรรดาตำแหน่งทั้งปวง.

๖๕ ดังนั้น, จึงจำเป็นว่าคนหนึ่งจะทรงกำหนดจากฐานะปุโรหิตระดับสูงให้ควบคุมฐานะปุโรหิต, และจะเรียกเขาว่าประธานของฐานะปุโรหิตระดับสูงของศาสนจักร;

๖๖ หรือ, อีกนัยหนึ่ง, มหาปุโรหิตควบคุม^{๖๔} ฐานะปุโรหิตระดับสูงของศาสนจักร.

๖๗ จากคนคนนั้นการปฏิบัติศาสนพิธีและพรมาถึงศาสนจักร, โดยการวางมือ^{๖๕}.

๖๘ ดังนั้น, ตำแหน่งอธิการจึงไม่เท่าเทียมกับ ตำแหน่ง นั้น; เพราะตำแหน่งอธิการ^{๖๖} อยู่ในการปฏิบัติ เรื่องฝ่ายโลกทั้งปวง;

๖๙ กระนั้นก็ตาม อธิการต้องได้รับเลือกจากฐานะปุโรหิตระดับ^{๖๗} สูง, เว้นแต่เขาจะเป็นสายเลือดแท้^{๖๘} ของอาโรน;

๗๐ เพราะเว้นแต่เขาจะเป็นสายเลือดแท้ของอาโรน เขาจะถือกุญแจทั้งหลายของฐานะปุโรหิตนั้นไม่ได้.

๗๑ กระนั้นก็ตาม, มหาปุโรหิต, นั่นคือ, ตามระเบียบของเมลคีเซเดค, อาจได้รับการวางมือมอบหน้าที่เพื่อการปฏิบัติเรื่องฝ่ายโลก, โดยมีความรู้เรื่องเหล่านั้นโดยพระวิญญานแห่งความจริง;

๗๒ และเพื่อเป็นผู้พิพากษา^{๖๙} ในอิสราเอลด้วย, เพื่อทำกิจธุระของศาสนจักร, เพื่อหนึ่งในการพิพากษาคนล่วงละเมิดตามประจักษ์พยานดังที่จะวางมันไว้ต่อหน้าเขาตามกฎ, โดยความช่วยเหลือของที่ปรึกษาของเขา, ผู้ที่เขาเลือกหรือจะเลือกจากบรรดาเอ็ลเดอร์ของศาสนจักร.

๗๓ นี้เป็นหน้าที่ของอธิการผู้มีได้เป็นสายเลือดแท้ของอาโรน, แต่ได้รับแต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิตระดับสูงตามระเบียบของเมลคีเซเดค.

๗๔ ดังนั้นเขาจะเป็นผู้พิพากษา, แม้ผู้พิพากษาใหญ่ในบรรดาผู้อยู่อาศัยของไซอัน, หรือในสเตคของไซอัน, หรือในสาขาใดของศาสนจักรที่เขาจะได้รับการวางมือมอบหน้าที่สู่การปฏิบัติศาสนกิจนี้, จนกว่าเขตแดนของไซอันจะขยายและกลายเป็นความจำเป็นที่ต้องมีอธิการหรือผู้พิพากษาคคนอื่นๆ ในไซอันหรือที่อื่น.

๗๕ และตราบเท่า^{๗๐} ที่มีการกำหนดอธิการคนอื่นๆ พวกเขาจะกระทำในตำแหน่งเดียวกันนั้น.

๖๑ก คพ. ๑๐๗:๗๗.
๖๒ก คพ. ๑๐๗:๗๕-๗๖.
๖๖ก คพ. ๑๐๗:๙, ๙๑-๙๒.
คพ. ประธาน.

๖๗ก คพพ. มือ, การวาง.
๖๘ก คพพ. อธิการ.
๖๙ก คพพ. เมลคีเซเดค,
ฐานะปุโรหิตแห่ง.

๗ คพ. ๖๘:๑๔-๒๔;
๘๔:๑๘; ๑๐๗:๑๓-๑๗.
๗๒ก คพ. ๕๘:๑๗-๑๘.

๗๖ แต่สายเลือดแท้ของอาโรนมีสิทธิ์ โดยถูกต้องตามกฎหมายในการเป็นประธานของฐานะปุโรหิตนี้, ในกฎแจ้^{๗๖ก} ที่ทั้งหลายของการปฏิบัติศาสนกิจนี้, ในการกระทำในตำแหน่งของอธิการโดยอิสระ, โดยไม่ต้องมีที่ปรึกษา, เว้นแต่ในกรณีที่ประธานของฐานะปุโรหิตระดับสูง, ตามระเบียบของเมลคีเซเดค, จะถูกพิจารณาคดี, ในการนั่งเป็นผู้พิพากษาในอิสราเอล.

๗๗ และคำตัดสินของสภาใดก็ตามในสภาเหล่านี้, จะสอดคล้องกับพระบัญญัติซึ่งกล่าวไว้ว่า:

๗๘ อนึ่ง, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, กิจธุระสำคัญที่สุดของศาสนจักร, และเรื่องยากที่สุดของศาสนจักร, トラบเท่าที่ไม่มีมีความพอใจคำตัดสินของอธิการหรือผู้พิพากษา, เรื่องนั้นพึงส่งมอบหรือนำขึ้นไปให้สภาของศาสนจักร, ต่อหน้าฝ่ายประธานสูงสุด^{๗๘ก} ของฐานะปุโรหิตระดับสูง.

๗๙ และฝ่ายประธานสูงสุดของสภาของฐานะปุโรหิตระดับสูงจะมีอำนาจเรียกหาปุโรหิตคนอื่น ๆ, แม้สิบสองคน, ให้ช่วยเหลือเป็นที่ปรึกษา; และดังนั้นฝ่ายประธานสูงสุดของฐานะปุโรหิตระดับสูงและที่ปรึกษาของฝ่ายประธานนี้จะมีอำนาจตัดสินตามประจักษ์พยานตามกฎหมายของศาสนจักร.

๘๐ และหลังจากคำตัดสินนี้ไม่พึงจดจำไว้ต่อพระพักตร์พระเจ้าอีก; เพราะนี่เป็นสภาสูงสุดแห่งศาสนจักรของพระเจ้าเป็น

เจ้า, และเป็นการชี้ขาดถึงที่สุดเกี่ยวกับข้อถกเถียงในเรื่องฝ่ายวิญญาณ.

๘๑ ไม่มีคนใดที่เป็นของศาสนจักรผู้จะได้รับยกเว้นจากสภานี้ของศาสนจักร.

๘๒ และตราบเท่าที่ประธานของฐานะปุโรหิตระดับสูงคนหนึ่งจะล่วงละเมิด, เขาจะถูกจดจำไว้ต่อหน้าสภาใหญ่ของศาสนจักร, ผู้พึงได้รับความช่วยเหลือโดยที่ปรึกษาสิบสองคนของฐานะปุโรหิตระดับสูง;

๘๓ และคำตัดสินของคนเหล่านั้นบนศีรษะเขาพึงเป็นการยุติข้อถกเถียงเกี่ยวกับเขา.

๘๔ ด้วยเหตุนี้, จึงไม่มีใครจะได้รับยกเว้นจากความยุติธรรม^{๘๔ก} และกฎหมายของพระเจ้า, เพื่อทุกสิ่งจะทำไปตามระเบียบและในความสำรวมต่อพระพักตร์พระองค์, ตามความจริงและความชอบธรรม.

๘๕ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, หน้าที่ของประธานเหนือตำแหน่งมัคนายก^{๘๕ก} คือควบคุมมัคนายกสิบสองคน, นั่งในสภากับพวกเขา, และสอน^{๘๕ข} หน้าที่ให้พวกเขา, โดยจรรโลงใจกัน, ดังที่ให้ไว้ตามพันธสัญญา.

๘๖ และหน้าที่ของประธานเหนือตำแหน่งผู้สอน^{๘๖ก} ด้วยคือควบคุมผู้สอนยี่สิบสี่คน, และนั่งในสภากับพวกเขา, โดยสอนหน้าที่ในตำแหน่งให้พวกเขา, ดังที่ให้ไว้ในพันธสัญญา.

๘๗ หน้าที่ของประธานเหนือฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนด้วยคือควบคุมปุโรหิต^{๘๗ก}

<p>๗๖ก คมพ. กฎแจ้ทั้งหลายของฐานะปุโรหิต. ๗๘ก คพ. ๑๐๒:๑๓, ๒๘. ข คพ. ๖๘:๒๒. ๘๔ก คมพ. ยุติธรรม (ความ).</p>	<p>๘๕ก คมพ. มัคนายก. ข คพ. ๓๘:๒๓; ๘๘:๗๗-๗๙, ๑๑๘. ๘๖ก คพ. ๒๐:๕๓-๖๐. คมพ. ผู้สอน, ฐานะ</p>	<p>ปุโรหิตแห่งอาโรน. ๘๗ก คมพ. ปุโรหิต, ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน.</p>
---	--	--

สี่สิบแปดคน, และนั่งในสภากับพวกเขา, สอนหน้าที่ในตำแหน่งให้พวกเขา, ดังที่ ให้ไว้ในพันธสัญญา—

๘๘ ประธานผู้^๖นี้ต้องเป็นอธิการ^๖; เพราะนี่เป็นหน้าที่อย่างหนึ่งของฐานะปุโรหิตนี้.

๘๙ หนึ่ง, หน้าที่ของประธานเหนือตำแหน่งเอ็ลเดออร์^๖ คือควบคุมเอ็ลเดออร์เก้าสิบหกคน, และนั่งในสภากับพวกเขา, และสอนพวกเขาตามพันธสัญญา.

๙๐ ฝ่ายประธานนี้ แตกต่างจากฝ่ายประธานของสาวกเจ็ดสิบ, และกำหนดไว้เพื่อคนเหล่านั้นที่ไม่เดินทาง^๖ไปทั่วโลก.

๙๑ และหนึ่ง, หน้าที่ประธานของตำแหน่งฐานะปุโรหิตระดับสูงคือควบคุม^๖ศาสนจักรทั้งหมด, และเป็นเหมือนกับโมเสส^๖—

๙๒ ดุเถิด, ^๖นี่คือปัญญา; แท้จริงแล้ว, คือการเป็นผู้หยั่งรู้^๖, ผู้เปิดเผย^๖, ผู้แปล, และศาสตาศาพยากรณ์^๖, โดยมีของประธาน^๖ทั้งปวงของพระเจ้าเป็นเจ้าซึ่งพระองค์ทรงประสาทแก่หัวหน้าของศาสนจักร.

๙๓ และเป็นไปตามนิมิตที่แสดงให้เห็นระเบียบของสาวกเจ็ดสิบ^๖, ว่าพวกเขาจะมีประธานเจ็ดคนที่ควบคุมพวกเขา, ซึ่งเลือกมาจากจำนวนเจ็ดสิบคน;

๙๔ และประธานคนที่เจ็ดของประธานเหล่านี้พึงควบคุมคนหกคนนั้น;

๙๕ และประธานเจ็ดคน^๖นี้ต้องเลือก

อีกเจ็ดสิบคนนอกจากเจ็ดสิบคนแรกที่พวกเขาเป็นส่วนหนึ่ง, และต้องควบคุมคนเหล่านั้น;

๙๖ และอีกเจ็ดสิบคนเช่นกัน, จนมีเจ็ดสิบคูณด้วยเจ็ด, หากงานในสวนองุ่นเรียกร้องด้วยความจำเป็น.

๙๗ และเจ็ดสิบคน^๖นี้พึงเป็นผู้ปฏิบัติศาสนกิจสัญญา^๖, ไปยังคนต่างชาติก่อนและไปยังชาวยิวด้วย.

๙๘ ขณะเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ของศาสนจักร, ผู้ไม่เป็นส่วนหนึ่งของอัครสาวกสิบสอง, ทั้งสาวกเจ็ดสิบก็ไม่ใช่, มิได้อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบที่จะเดินทางไปในบรรดาประชาชาติทั้งปวง, แต่ต้องเดินทางดังที่สภาวการณ์ของพวกเขาจะอำนวย, ทั้ง ๆ ที่พวกเขาอาจดำรงตำแหน่งสูงและรับผิดชอบเทียบเท่าคนเหล่านั้นในศาสนจักร.

๙๙ ดังนั้น, บัดนี้ให้ทุกคนพึงเรียนรู้หน้าที่^๖ของตน, และกระทำในตำแหน่งซึ่งตนได้รับการกำหนดไว้, ด้วยความขยันหมั่นเพียร^๖จนสุดความสามารถ.

๑๐๐ คนที่เกียจคร้าน^๖จะไม่ทรงนับว่าคู่ควร^๖จะยืนอยู่, และคนที่หาเรียนรู้หน้าที่ของตนไม่ และหาแสดงตนให้เป็นที่พอพระทัยไม่ จะไม่ทรงนับว่าคู่ควรจะยืนอยู่. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

๘๘ก คมพ. อธิการ.
๘๘ข คมพ. เอ็ลเดออร์.
๙๐ก คพ. ๑๒๕:๑๓๗.
๙๑ก คพ. ๑๐๗:๙, ๖๔-๖๗.
ข คพ. ๒๘:๒;
๑๐๓:๑๖-๒๑.
๙๒ก โมไซยาห์ ๘:๑๓-๑๘.
คมพ. ผู้หยั่งรู้.
ข คมพ. เปิดเผย (การ).

ค คพ. ๒๑:๑.
คมพ. ศาสตาศาพยากรณ์.
ง คมพ. ของประธานทางวิญญาน, ของประธานแห่งพระวิญญาน.
๙๓ก คพ. ๑๐๗:๓๘.
คมพ. สาวกเจ็ดสิบ.
๙๗ก คพ. ๑๒๕:๑๓๘-๑๓๙.
๙๙ก คมพ. หน้าที่.

ข คมพ. ขยันหมั่นเพียร (ความ).
๑๐๐ก คพ. ๕๘:๒๖-๒๙.
คมพ. เกียจคร้าน (ความ).
ข คมพ. คำควร (ความมี), คำควร (มี), คู่ควร.

ภาค ๑๐๘

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ, วันที่ ๒๖ ธันวาคม ค.ศ. ๑๘๓๕ (History of the Church, 2:345). ภาคนี้ได้รับตามการร้องขอจากไลมัน เซอร์มัน, ผู้เพิ่งได้รับแต่งตั้งเป็นมหาปุโรหิตและสาวกเจ็ดสิบและมาหาท่านศาสดาพยากรณ์พร้อมกับร้องขอการเปิดเผยเพื่อจะได้อ่านที่ของเขา.

๑-๓, ไลมัน เซอร์มัน ได้รับการให้อภัยบาปของเขา; ๔-๕, จะนับเขาอยู่ในบรรดาเอ็ดเดอร์ที่เป็นผู้นำของศาสนจักร; ๖-๘, เขาได้รับเรียกให้สั่งสอนพระกิตติคุณ และทำให้พี่น้องชายของเขาเข้มแข็งยิ่งขึ้น.

๑ ามจริงแล้ว พระเจ้าตรัสดังนี้กับเจ้า, ผู้รับใช้ของเรา ไลมัน: บาบของเจ้าได้รับการให้อภัยแล้ว, เพราะเจ้าเชื่อฟังเสียงของเราในการขึ้นมาที่นี่เข้านี้เพื่อรับคำแนะนำจากเขาผู้ที่เรากำหนดไว้.

๒ ฉะนั้น, ให้จิตวิญญาณเจ้าสงบ" เกี่ยว กับสถานะฝ่ายวิญญาณของเจ้า, และอย่าขัดขืนเสียงของเราอีกเลย.

๓ และจงลุกขึ้นและระมัดระวังยิ่งขึ้น นับแต่นี้ไปในการยึดถือค้ำปฏิญาณของเจ้า, ซึ่งเจ้าทำได้และทำอยู่, และเจ้าจะได้รับพรด้วยพรสำคัญยิ่งนัก.

๔ จงรอคอยอย่างอดทนจนกว่าจะเรียกการประชุมมศักดิ์สิทธิ์" ของผู้รับใช้ของเรา, จากนั้นจะระลึกถึงเจ้าพร้อมกับเอ็ดเดอร์พวกแรกของเรา, และรับสิทธิ์" โดยผ่านการแต่งตั้งพร้อมกับเอ็ดเดอร์ของเราที่เหลือผู้ซึ่งเราเลือกไว้.

๕ ดูเถิด, นี่คือสัญญา" ของพระบิดาที่ประทานแก่เจ้าหากเจ้าเชื่อสัตย์ต่อไป.

๖ และจะบังเกิดกับเจ้าในวันนั้นที่เจ้าจะมีสิทธิ์" สั่งสอน" กิตติคุณของเราที่ใดก็ตามที่เราจะส่งเจ้าไป, นับแต่เวลานั้นเป็นต้นไป.

๗ ฉะนั้น, จงทำให้พี่น้องเจ้าเข้มแข็ง" ยิ่งขึ้นในการสนทนาทุกอย่างของเจ้า, ในการสวดอ้อนวอนทุกครั้งของเจ้า, ในคำแนะนำทั้งปวงของเจ้า, และในการกระทำทั้งหมดของเจ้า.

๘ และดูเถิด, และดูสิ, เราอยู่กับเจ้าเพื่อให้พรเจ้าและปลดปล่อย" เจ้าตลอดกาล. เอเมน.

๑๐๘:๒ก คมพ. พักผ่อน, สถานพักผ่อน.
๔ก คพ. ๑๐๘:๖-๑๐.

๕ก คพ. ๘:๑๐.
๖ก คมพ. งานเผยแผ่ศาสนา.
๗ก ลูกา ๒๒:๓๑-๓๒.

๘ก ๒ นี. ๓:๑๓.

ภาค ๑๐๓

คำสวดอ้อนวอนที่นุ่มนวล ๓ การอุทิศพระวิหารที่เคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ, วันที่ ๒๗ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๖ (History of the Church, 2:420-426). ตามคำแถลงที่เป็นลายลักษณ์อักษรของท่านศาสดาพยากรณ์, คำสวดอ้อนวอนนี้ประทานแก่ท่านโดยการเปิดเผย.

๑-๕, พระวิหารเคิร์ทแลนด์สร้างขึ้นเพื่อเป็นสถานที่ให้บุตรแห่งพระมหารัฐเสด็จมาเยือน; ๖-๒๑, พระวิหารนี้พึงเป็นบ้านแห่งการสวดอ้อนวอน, การอดอาหาร, ศรัทธา, การเรียนรู้, รัศมีภาพ, และระเบียบ, และบ้านแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; ๒๒-๓๓, ขอให้คนที่ไม่กลับใจผู้ที่ต่อต้านผู้คนของพระเจ้าถูกทำให้จำนน; ๓๔-๔๒, ขอให้วิสุทธิชนออกไปด้วยพลังเพื่อรวบรวมคนชอบธรรมสู่โซอัน; ๔๓-๕๓, ขอให้วิสุทธิชนได้รับการปลดปล่อยจากสิ่งอันน่าสะพรึงกลัวทั้งหลายซึ่งจะทดลองบนคนชั่วร้ายในวันเวลาสุดท้าย; ๕๔-๕๘, ขอให้ประชาชาติและผู้คนทั้งหลายและศาสนจักรทั้งหลายเตรียมรับพระกิตติคุณ; ๕๙-๖๗, ขอให้ชาวยิว, ชาวเลมมัน, และอิสราเอลที่ปวงได้รับการไถ่; ๖๘-๘๐, ขอให้วิสุทธิชนได้รับการสวมมงกุฎด้วยรัศมีภาพและเกียรติยศและได้รับความรอดนิรันดร.

วอนนุ่มขอบพระทัย^๑ แต่พระนามของพระองค์, ข้าแต่พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของอิสราเอล, ผู้ทรงรักษาพันธ

สัญญา และทรงแสดงพระเมตตาแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ผู้ดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงต่อ พระพักตร์พระองค์, ด้วยสุดใจของพวกเขา—

๒ พระองค์ผู้ทรงบัญชาผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์ ให้สร้าง^๒พระนิเวศน์^๓ แต่พระนามของพระองค์ ๓ สถานที่แห่งนี้ (เคิร์ทแลนด์).

๓ และบัดนี้ พระองค์ทรงเห็น, ข้าแต่พระเจ้า, ว่าผู้รับใช้ของพระองค์ทำไปตามพระบัญชาของพระองค์.

๔ และบัดนี้ พวกข้าพระองค์ทูลขอพระองค์, พระบิดาวิสุทธิ, ในพระนามของพระเยซูคริสต์, พระบุตรจากพระอูระของพระองค์, ซึ่งในพระนามของพระองค์เท่านั้นจะเกื้อกูลความรอดแก่ลูกหลานมนุษย์ได้, พวกข้าพระองค์ทูลขอพระองค์, ข้าแต่พระเจ้า, โปรดทรงรับพระนิเวศน์^๓นี้, อันเป็นหัตถศิลป์^๔ จากมือแห่งพวกข้าพระองค์, ผู้รับใช้ของพระองค์, ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาให้พวกข้าพระองค์สร้าง.

๑๐๓ ๑ก1 แอลลิมา ๓๗:๓๗;
คพ. ๔๖:๓๒.
คมพ. ขอบพระทัย,
ขอบพระทัยพระเจ้า
(การ, น้อม), ความ

ขอบคุณ.
ข ดนล. ๓๔.
คมพ. พันธสัญญา.
๒ก คพ. ๘๘:๑๑๓.
๔ก ๑ พกษ. ๓:๓.

คมพ. พระวิหาร, พระ
นิเวศน์ของพระเจ้า.
ข ๒ นี้. ๕:๑๖.

๕ เพราะพระองค์ทรงทราบว่าพวกข้าพระองค์ทำงานนี้ผ่านความยากลำบากแสนสาหัส; และจากความยากจนของพวกข้าพระองค์ พวกข้าพระองค์ถวายทรัพย์สินของพวกข้าพระองค์เพื่อสร้างพระนิเวศน์^๑ แต่พระนามของพระองค์, เพื่อบุตรแห่งพระมหารัฐจะได้อาศัยสถานที่แสดงพระองค์ให้ประจักษ์ต่อผู้คนของพระองค์.

๖ และดังที่พระองค์ตรัสไว้ในการเปิดเผย^๒, ที่ประทานแก่พวกข้าพระองค์, โดยเรียกพวกข้าพระองค์ว่า สหายของพระองค์, โดยตรัสว่า—จงเรียกให้มีการชุมนุมศักดิ์สิทธิ์ของเจ้า, ดังที่เราบัญญัติเจ้า;

๗ และเนื่องจากคนทั้งปวงไม่มีศรัทธา, เจ้าจงแสวงหาอย่างขยันหมั่นเพียรและสอนถ้อยคำแห่งปัญญาให้กัน; แท้จริงแล้ว, เจ้าจงแสวงหาถ้อยคำแห่งปัญญาจากหนังสือดีที่สูงสุด, แสวงหาการเรียนรู้แม้โดยการศึกษาและโดยศรัทธาด้วย;

๘ จงวางระเบียบตนเอง; เตรียมสิ่งที่จำเป็นทุกอย่าง, และสถาปนาพระนิเวศน์, แม้บ้านแห่งการสวดอ้อนวอน, บ้านแห่งการอดอาหาร, บ้านแห่งศรัทธา, บ้านแห่งการเรียนรู้, บ้านแห่งรัศมีภาพ, บ้านแห่งระเบียบ, บ้านแห่งพระผู้เป็นเจ้า;

๙ เพื่อการเข้ามาของเจ้าจะเป็นไปในพระนามของพระเจ้า, เพื่อการออกไปของเจ้าจะเป็นไปในพระนามของพระเจ้า, เพื่อการปฏิสนธิ์ทั้งหมดของเจ้าจะเป็น

ไปในพระนามของพระเจ้า, ด้วยมือที่ยกขึ้นแด่พระผู้สูงสุด—

๑๐ และบัดนี้, พระบิดาบริสุทธิ, พวกข้าพระองค์ทูลขอพระองค์ทรงช่วยพวกข้าพระองค์, ผู้คนของพระองค์, ด้วยพระคุณของพระองค์, ในการเรียกการชุมนุมศักดิ์สิทธิ์ของพวกข้าพระองค์, เพื่อการนี้จะกระทำเพื่อพระเกียรติของพระองค์และเพื่อการรับรองอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์;

๑๑ และในวิธีที่จะพบว่าพวกข้าพระองค์มีค่าควร, ในสายพระเนตรของพระองค์, เพื่อได้สัมฤทธิ์ผลแห่งสัญญา^๓ ทั้งหลายซึ่งพระองค์ทรงทำกับพวกข้าพระองค์, ผู้คนของพระองค์, ในการเปิดเผยต่าง ๆ ที่ประทานแก่พวกข้าพระองค์;

๑๒ เพื่อรัศมีภาพ^๔ ของพระองค์จะลงมาจากนักษัตรของผู้คนของพระองค์, และบนพระนิเวศน์แห่งนี้ของพระองค์, ซึ่งบัดนี้พวกข้าพระองค์คืออุทิศแด่พระองค์, เพื่อที่นี้จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์และอุทิศถวายไว้ให้ศักดิ์สิทธิ์, และเพื่อพระสิริอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์จะดำรงอยู่ตลอดเวลาในพระนิเวศน์แห่งนี้;

๑๓ และเพื่อผู้คนที่ทั้งปวง ซึ่งจะเข้าสู่ธรณีประตูพระนิเวศน์ของพระเจ้าจะรู้สึกถึงเดชานุภาพของพระองค์, และรู้สึกจำนนต่อการยอมรับว่า พระองค์ทรงชำระให้บริสุทธิ์, และว่าที่นี้เป็นพระนิเวศน์ของพระองค์, สถานที่แห่งความศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์.

๕/๗ คพ. ๑๒๔:๒๓-๒๔.
๖/๗ คพ. ๘๘:๑๑๓-๑๒๐.

๑๑/๗ คพ. ๓๘:๓๒;
๑๐๕:๑๑-๑๒, ๑๘, ๓๓.

๑๒/๗ คพ. รัศมีภาพ.

๑๔ และขอพระองค์ทรงยอม, พระบิดา
บริสุทธิ, ให้คนทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้นผู้
ที่จะนมัสการในพระนิเวศน์แห่งนี้ได้รับการ
สอน ถ้อยคำแห่งปัญญาจากหนังสือ
ที่ดีที่สุด, และให้พวกเขาแสวงหาการเรียน
รู้แม้โดยการศึกษา, และโดยศรัทธาด้วย,
ดังที่พระองค์ตรัสไว้;

๑๕ และให้พวกเขาเติบโตขึ้นใน
พระองค์, และได้รับความสมบูรณ์แห่ง
พระวิญญานบริสุทธิ, และได้รับการวาง
ระเบียบตามกฎของพระองค์, และเตรียม
รับสิ่งจำเป็นทุกอย่าง;

๑๖ และให้พระนิเวศน์แห่งนี้เป็นบ้าน
แห่งการสวดอ้อนวอน, บ้านแห่งการอด
อาหาร, บ้านแห่งศรัทธา, บ้านแห่งรัศมี
ภาพและแห่ง พระผู้เป็นเจ้า, แม้บ้าน
ของพระองค์;

๑๗ ให้การเข้ามาทั้งหมดของผู้คนของ
พระองค์, ผู้พระนิเวศน์แห่งนี้, เป็นไป
ในพระนามของพระเจ้า;

๑๘ ให้การออกไปทั้งหมดของพวกเขา
จากพระนิเวศน์แห่งนี้เป็นไปในพระนาม
ของพระเจ้า;

๑๙ และให้การปฏิสันถาร ทั้งหมด
ของพวกเขา เป็นไปในพระนามของ
พระเจ้า, ด้วยมือบริสุทธิ, ที่ยกขึ้นแต่
พระผู้สูงสุด;

๒๐ และไม่อนุญาตให้สิ่งไม่สะอาด^๑เข้า
มาสู่พระนิเวศน์ของพระองค์ เพื่อให้
แปดเปื้อน;

๒๑ และเมื่อผู้คนของ พระองค์ ล่วง

ละเมิด, คนหนึ่งคนใดก็ตามในพวกเขา,
พวกเขาจะกลับใจอย่างรวดเร็วและกลับ
มาเฝ้าพระองค์, และพบความโปรดปราน
ในสายพระเนตรของพระองค์, และได้
รับการนำกลับคืนสู่พระซึ่งพระองค์ทรง
แต่งตั้งไว้ให้ตกลงมาบนคนเหล่านั้นที่
จะน้อม คารวะ^๑พระองค์ในพระนิเวศน์
ของพระองค์.

๒๒ และพวกข้าพระองค์ทูลขอพระองค์,
พระบิดาบริสุทธิ, ให้ผู้รับใช้ทั้งหลายของ
พระองค์ออกไปจากพระนิเวศน์แห่งนี้
พร้อมเดขานุภาพของพระองค์เป็นอาวุธ,
และให้พระนามของพระองค์อยู่กับพวก
เขา, และรัศมีภาพของพระองค์อยู่รอบ
พวกเขา, และบรรดาเทพ^๑ของพระองค์
มีความรับผิดชอบดูแลพวกเขา;

๒๓ และจากสถานที่แห่งนี้พวกเขา
จะนำข่าวสำคัญยิ่งและประเสริฐยิ่งนัก,
ตามความจริง, ไปยังสุดแดน^๑แผ่นดิน
โลก, เพื่อคนทั้งหลายจะรู้ว่านี่คืองาน
ของพระองค์, และว่าพระองค์ทรงยื่น
พระหัตถ์ของพระองค์ออกไป, เพื่อทำให้
สิ่งซึ่งพระองค์รับสั่งไว้โดยปากของศาสดา
พยากรณ์ทั้งหลายเกิดสัมฤทธิ์ผล, เกี่ยว
กับวันเวลาสุดท้าย.

๒๔ พวกข้าพระองค์ทูลขอพระองค์,
พระบิดาบริสุทธิ, ทรงโปรดสถาปนาผู้คน
ซึ่งจะนมัสการ, และมีชื่อและฐานะอัน
ทรงเกียรติในพระนิเวศน์ของพระองค์
แห่งนี้, แก่คนทุกรุ่นและเพื่อนิรันดร;

๒๕ เพื่ออาวุธที่ประกอบ ขึ้นรุกรานพวก

๒๐ก คพ. ๙๔:๘-๙, ๙๗:๑๕-๑๗.	๒๑ก คมพ. คารวะ (ความ). ๒๒ก คมพ. ทูตสวรรค์, เทพ.	๒๓ก คพ. ๑:๒. ๒๕ก อสย. ๕๔:๑๗.
------------------------------	--	---------------------------------

เขาจะไม่จำเริญ; เพื่อคนที่ขุดหลุม^๖ ด้ก พวกเขาจะร่วงหล่นลงไปสู่หลุมเดียวกันนั้นเอง;

๒๖ เพื่อว่าไม่มีการมั่วสุมในความชั่วร้าย ใดจะมีอำนาจลุกขึ้นและชนะ^๗ ผู้คนของ พระองค์ซึ่งบนผู้คนเหล่านั้นพระนาม^๘ ของพระองค์จะสถิตอยู่ด้วยในพระนิเวศน์ แห่งนี้;

๒๗ และหากผู้คนใดจะลุกขึ้นต่อต้าน คนเหล่านี้, ก็ให้ความกริ้วของพระองค์ ดาลเดือดกับพวกเขา;

๒๘ และหากพวกเขาจะลงทัณฑ์คน เหล่านี้ พระองค์จะ ทรง ลง ทัณฑ์ พวกเขา; พระองค์จะ ทรง ต่อสู้ ให้ ผู้คนของ พระองค์ดังที่พระองค์ทรงกระทำแล้ว ในวันแห่งการสู้รบ, เพื่อพวกเขาจะได้ รับการปลดปล่อยจากมือ ศัตรู ทั้ง ปวง ของพวกเขา.

๒๙ พวกเขา พระองค์ ทูลขอ พระองค์, พระบิดา บริสุทธิ์, ทรงโปรดทำให้คน ทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้นผู้ที่แพร่สะพัด รายงานเท็จออกไป, ทั่วโลก, ต่อต้านผู้รับ ใช้หรือบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์, เสีย หน้า, และฉงน, และนำมาสู่ความละอาย และความสับสน, หากพวกเขาจะไม่กลับ ใจ, เมื่อจะประกาศพระกิตติคุณอันเป็น นิजเข้าหุพวกเขา;

๓๐ และให้งานทั้งหมดของพวกเขา กลายเป็นความสูญเปล่า, และถูกกวาดล้าง ไปโดยลูกเห็บ^๙, และโดยการพิพากษา

ซึ่ง พระองค์จะ ทรง ส่งมายัง พวกเขาใน ความกริ้วของพระองค์, เพื่อจะเป็นการ ยุติการกล่าวเท็จ^{๑๐} และการพุดให้ร้ายผู้คน ของพระองค์.

๓๑ เพราะพระองค์ ทรง ทราบ, ข้า แต่ พระเจ้า, ว่าผู้รับใช้ของพระองค์บริสุทธิ์ ต่อ พระ พักตร์ พระองค์ ในการกล่าว คำ พยานถึงพระนามของพระองค์, เพื่อการ นี้พวกเขาทนทุกข์สิ่งเหล่านี้.

๓๒ ฉะนั้น พวกเขา พระองค์ ทูลวิงวอน ณ เบื้อง พระ พักตร์ พระองค์ เพื่อ การ ปลดปล่อยเต็ม ที่ และบริบูรณ์ จาก ภาย ใต้ แอ ก^{๑๑} นี้;

๓๓ ขอ ทรง หัก มั่น เถิด, ข้า แต่ พระเจ้า; ขอ ทรง หัก มั่น ออกจาก คอ ผู้รับใช้ของพระองค์, โดยเดชานุภาพ ของพระองค์, เพื่อพวกเขา พระองค์ จะ ลุก ขึ้น ท่ามกลาง คน รุ่งนี้ และทำงาน ของพระองค์.

๓๔ ข้าแต่พระเยโฮวาห์, ขอทรงมีพระ เมตตาต่อผู้คนเหล่านี้, และเนื่องจาก มนุษย์ทั้งปวงทำบาป^{๑๒} ขอประทานอภัย การล่วงละเมิดของผู้คนของพระองค์, และให้สิ่งเหล่านั้น ถูกลบไปตลอดกาล เถิด.

๓๕ ขอทรงให้การเจิม^{๑๓} ผู้ปฏิบัติศาสน- กิจของพระองค์ฝืนที่อยู่บนพวกเขาด้วย อำนาจจากเบื้องบน.

๓๖ ขอให้ เกิด สัมฤทธิ์ผลบนพวกเขา, ดังที่เกิดบนคนเหล่านั้นในวันเพ็นเท-

๒๕๗ สภษ. ๒๖:๒๓;
๑ นี. ๑๔:๓; ๒๒:๑๔.
๒๖ก คพ. ๑๘:๒๒.
ข ๑ พกษ. ๘:๒๓.

๓๐ก อสย. ๒๘:๑๗; โมไซยาห์
๑๒:๖; คพ. ๒๓:๑๖.
ข ๓ นี. ๒๑:๑๓-๒๑.
๓๒ก คมพ. แอ ก.

๓๔ก รีม. ๓:๒๓; ๕:๑๒.
คมพ. บาป.
๓๕ก คมพ. เจิม (การ), เจิม
(ได้รับการ).

คอสด์; ขอทรงเทของประธานแห่งการพูดภาษามีมายังผู้คนของพระองค์, แม้ลึนที่พลัวไหว^{๓๖} ดั่งเปลวไฟ, และการแปลความหมายนั้น.

๓๗ และขอทรงให้พระนิเวศน์ของพระองค์เต็มเปี่ยม, ดั่งด้วยลมอันมีพลังแรง, ด้วยรัศมีภาพ^{๓๗} ของพระองค์.

๓๘ ขอทรงสวมประจักษ์พยาน^{๓๘} แห่งพันธสัญญาให้ผู้รับใช้ของพระองค์, เพื่อเมื่อพวกเขาออกไปประกาศพระคำของพระองค์พวกเขาจะฉะฉาน^{๓๙}, และเตรียมใจวิสุทธิชนของพระองค์สำหรับการพิพากษาทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้นที่พระองค์กำลังจะส่งมา, ในพระพิโรธของพระองค์, บนผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลก^{๔๐}, เนื่องจากการล่วงละเมิดของ พวกเขา, เพื่อผู้คนของพระองค์จะไม่ท้อใจในวันแห่งความยุ่งยาก.

๓๙ และเมืองใดก็ตามที่ผู้รับใช้ของพระองค์จะเข้าไป, และผู้คนของเมืองนั้นได้รับประจักษ์พยานของพวกเขา, ขอทรงให้สันติสุขของพระองค์และความรอดของพระองค์อยู่กับเมืองนั้น; เพื่อพวกเขาจะรวบรวมคนชอบธรรมออกจากเมืองนั้น, เพื่อพวกเขาจะออกมาสู่^{๔๑} ไอซัน^{๔๒}, หรือสู่สเตคของนาง, สถานที่แห่งการกำหนดของพระองค์, พร้อมด้วยเพลงแห่งปิติอันเป็นนิจ;

๔๐ และจนกว่าการนี้จะเสร็จสิ้น, ขออย่า

ทรงให้การพิพากษาของพระองค์กระหน่ำลงบนเมืองนั้น.

๔๑ และเมืองใดก็ตามที่ผู้รับใช้ของพระองค์จะเข้าไป, และผู้คนของเมืองนั้นหารับประจักษ์พยานของผู้รับใช้ของพระองค์ไม่, และผู้รับใช้ของพระองค์เตือนพวกเขาให้ช่วยตนเองให้รอดจากคนดื้อรั้นรุ่นนี้, ขอทรงให้เกิดบนเมืองนั้นตามสิ่งซึ่งพระองค์รับสั่งไว้โดยปากบรรดาศาสดาพยากรณ์ของพระองค์.

๔๒ แต่ขอพระองค์ทรงปลดปล่อย, ข้าแต่พระเยโฮวาห์, พวกข้าพระองค์ทูลวิงวอนพระองค์, ผู้รับใช้ของพระองค์จากมือคนเหล่านั้น, และทรงชำระพวกเขาจากเลือดคนเหล่านั้น.

๔๓ ข้าแต่พระเจ้า, พวกข้าพระองค์หาได้เบิกบานไม่ในความพินาศของเพื่อนมนุษย์ของพวกข้าพระองค์; จิตวิญญาณ^{๔๓} ของพวกเขาล้ำค่าต่อพระองค์;

๔๔ แต่พระคำของพระองค์ต้องเกิดสัมฤทธิผล. ขอทรงช่วยผู้รับใช้ของพระองค์ที่จะกล่าว, โดยพระคุณ^{๔๔} ของพระองค์ทรงช่วยพวกเขาว่า: ขอให้บังเกิดขึ้นตามพระประสงค์ของพระองค์, ข้าแต่พระเจ้า, และมีใช้ของพวกข้าพระองค์.

๔๕ พวกข้าพระองค์รู้ว่าพระองค์รับสั่งโดยปากของบรรดาศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ถึงสิ่งที่น่ากลัวเกี่ยวกับคนชั่วร้าย, ในวันเวลาสุดท้าย^{๔๕}—ว่าพระองค์จะ

๓๖ก คมพ. พูดภาษา (การ), ของประธานแห่ง.
ข กิจการ ๒:๑-๓.
๓๗ก คพ. ๘๔:๕; ๑๐๓:๑๒.
คมพ. รัศมีภาพ.

๓๘ก คมพ. ประจักษ์พยาน.
ข อสย. ๘:๑๖;
คพ. ๑:๘.
ค คมพ. แผ่นดินโลก—การชำระล้างแผ่นดินโลก.

๓๙ก อสย. ๓๕:๑๐.
๔๐ก คมพ. จิตวิญญาณ.
๔๑ก คมพ. พระคุณ.
๔๕ก คมพ. ยุคสุดท้าย, วันเวลาสุดท้าย.

ทรงเทการพิพากษาของพระองค์, อย่าง
มีอาจประมาณ;

๔๖ ฉะนั้น, ข้าแต่พระเจ้า, ขอทรงปลด
ปล่อยผู้คนของพระองค์จากภัยพิบัติ
ของคนชั่วร้าย; ขอทรงทำให้ผู้รับใช้ของ
พระองค์สามารถฉีกกฎ, และผูกมัด
ประจักษ์พยานไว้, เพื่อพวกเขาจะพร้อม
ต้านทานวันแห่งการเผาไหม้.

๔๗ พวกข้าพระองค์ทูลขอพระองค์,
พระบิดาวิสุทธิ, ขอทรงนึกถึงคนเหล่านี้
นั้นที่ถูกผู้อยู่อาศัยของเทศมณฑลแฉ็ค-
สัน, รัฐมิสซูรี, ขับไล่จากแผ่นดินแห่ง
มรดกของพวกเขา, และ, ข้าแต่พระเจ้า,
ขอทรงหักแอกแห่งความทุกข์นี้ซึ่งวางอยู่
บนพวกเขา.

๔๘ พระองค์ทรงทราบ, ข้าแต่พระเจ้า,
ว่าพวกเขาถูกคนชั่วร้ายกดขี่และก่อก
ทุกข์ใหญ่หลวง; และใจพวกข้าพระองค์
ท่วมท้นด้วยโศกเศร้าเนื่องจากภาระอัน
แสนหนักของพวกเขา.

๔๙ ข้าแต่พระเจ้า, นานเท่าไรเล่า
ที่พระองค์จะทรงยอมให้ผู้คนเหล่านี้
แบกความทุกข์นี้, และเสียงร้องจากคน
บริสุทธิ์ของพวกเขาขึ้นไปถึงพระกรรณ
ของพระองค์, และเลือดพวกเขาขึ้นไป
เป็นประจักษ์พยานต่อพระพักตร์
พระองค์, และมีได้ทรงกระทำการสำแดง
ถึงประจักษ์พยานของพระองค์เพื่อช่วย
พวกเขา?

๕๐ ขอทรงมีพระเมตตา, ข้าแต่พระเจ้า,

ต่อกลุ่มคนชั่วร้าย, ผู้ที่ขับไล่ผู้คนของ
พระองค์, เพื่อพวกเขาจะเลิกปล้น, เพื่อ
พวกเขาจะกลับใจจากบาปของพวกเขา
หากจะหาการกลับใจพบ;

๕๑ แต่หากพวกเขาจะไม่ทำ, ขอทรงเผย
ให้เห็นพายุของพระองค์, ข้าแต่พระเจ้า,
และไถ่สิ่งนั้นซึ่งพระองค์ทรงกำหนด
ไว้เป็นไซอันแห่งหนึ่งสำหรับผู้คนของ
พระองค์.

๕๒ และหากจะเป็นอื่นไปไม่ได้, เพื่อ
อุดมการณ์ของผู้คนของพระองค์จะไม่
ล้มเหลวต่อพระพักตร์พระองค์ ก็ขอให้
ความกริ้วของพระองค์ดาลเดือด, และ
ความเคียดแค้นของพระองค์กระหน่ำลง
บนพวกเขา, เพื่อพวกเขาจะเสื่อมสลายไป,
ทิ้งรากและกิ่ง, จากใต้ฟ้าสวรรค์;

๕๓ แต่ตราบเท่าที่พวกเขาจะกลับใจ,
พระองค์ทรงปรานีและเมตตา, และจะ
ทรงระงับพระพิโรธของพระองค์เมื่อ
ทอดพระเนตรพระพักตร์ของพระผู้รับ
การเจิมของพระองค์.

๕๔ ขอทรงมีเมตตา, ข้าแต่พระเจ้า, ต่อ
ประชาชาติทั้งปวงของแผ่นดินโลก; ขอ
ทรงมีเมตตาต่อผู้ปกครองแผ่นดินของ
พวกข้าพระองค์; ขอหลักธรรมเหล่านั้น,
ซึ่งได้รับการปกป้องอย่างสมเกียรติและ
สง่างามเช่นนั้น, กล่าวคือ, รัฐธรรมนูญ
ของแผ่นดินของพวกข้าพระองค์, โดย
บรรพบุรุษของพวกข้าพระองค์, ได้รับความ
สถาปนาไว้ตลอดกาล.

๔๘ก คมพ. สงสาร (ความ).
๔๘ก สัตต. ๑๓:๑-๒.
ข คมพ. มรณสักขี (ผู้เป็น).
๕๐ก คมพ. เมตตา (ความ),

พระ, มี).
๕๑ก คพ. ๑๐๐:๑๓; ๑๐๕:๒.
๕๔ก ๑ ปต. ๒:๑๓-๑๕;
คพ. ๙๘:๕-๗;

๑๐๑:๗๗, ๘๐.
คมพ. รัฐธรรมนูญ.

๕๕ ขอรุ่งนี้มาถึงบรรดาภคัตริย์, เจ้าชาย, ผู้สูงศักดิ์, และมหาบุรุษทั้งหลายของแผ่นดินโลก, และผู้คนที่ปวง, และศาสนจักรทั้งหลาย, คนจน, คนขัดสน, และคนทุกข์ยากทั้งปวงของแผ่นดินโลก;

๕๖ เพื่อให้ใจพวกเขาอ่อนลงเมื่อผู้รับใช้ของพระองค์จะออกไปจากพระนิเวศน์ของพระองค์, ข้าแต่พระเยโฮวาห์, เพื่อแสดงประจักษ์พยานถึงพระนามของพระองค์; เพื่ออคติของพวกเขาจะเลิกทางให้ความจริง, และผู้คนของพระองค์จะได้รับความปลอดภัยในสายตาคนทั้งปวง;

๕๗ เพื่อที่ว่าที่สุดแดนแผ่นดินโลกจะรู้ว่าพวกเขาเข้าพระองค์, ผู้รับใช้ของพระองค์, ได้ยิน "สุรเสียงของพระองค์, และว่าพระองค์ทรงส่งพวกเขาเข้าพระองค์มา;

๕๘ เพื่อจากบรรดาคนทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้, ผู้รับใช้ของพระองค์, บรรดาบุตรของยาโคบ, จะรวบรวมคนชอบธรรมออกมาสร้างนครศักดิ์สิทธิ์แต่พระนามของพระองค์, ดังที่พระองค์ทรงบัญชาพวกเขา.

๕๙ พวกเขาเข้าพระองค์ทูลขอพระองค์โปรดทรงกำหนดสแต่คนอื่น ๆ ไว้ให้ไซ-อันนอกเหนือจากแห่งนี้ ซึ่งพระองค์ทรงกำหนดไว้, เพื่อการรวบรวมผู้คน

ของพระองค์จะดำเนินต่อไปในพระเดชานุภาพและพระบารมีอันยิ่งใหญ่, เพื่องานของพระองค์จะถูกตัดให้สั้นลงในความชอบธรรม.

๖๐ บัดนี้ ถ้อยคำเหล่านี้, ข้าแต่พระเจ้า, พวกเขาเข้าพระองค์ทูลต่อพระพักตร์พระองค์, เกี่ยวกับการเปิดเผยและพระบัญญัติซึ่งพระองค์ประทานแก่พวกเขา "ผู้ที่ทรงระบุไว้กับคนต่างชาติ".

๖๑ แต่พระองค์ทรงทราบว่าพระองค์ทรงมีความรักอย่างแท้จริงสำหรับลูกหลานของยาโคบ, ผู้กระจัดกระจายอยู่ตามภูเขาคือเป็นเวลานาน, ในวันที่เมฆบดบังและมีมืดมิด.

๖๒ ฉะนั้น พวกเขาเข้าพระองค์ทูลขอพระองค์ทรงมีพระเมตตาต่อลูกหลานของยาโคบ, ให้เยรูซาเล็ม, จากโมงนี้, เริ่มรับการไถ่;

๖๓ และจะทรงเริ่มหักแอกแห่งความเป็นทาสออกจากเชือกสายแห่งดาวิด;

๖๔ และลูกหลานของยูดาห์จะเริ่มกลับไปยังผืนแผ่นดิน ซึ่งพระองค์ได้ประทานแก่อับราฮัม, บิดาพวกเขา.

๖๕ และทำให้พวกเขาที่เหลื่ออยู่ของยาโคบ, ผู้ถูกสาปแช่งและถูกลงโทษเนื่องจากการล่วงละเมิดของพวกเขา, เปลี่ยนใจเลื่อมใส จากสภาพไร้อารยธรรมและป่า

๕๖ก คมพ. ความจริง.
๕๗ก คพ. ๒๐:๑๖;
๗๖:๒๒-๒๔.
๕๙ก อสย. ๕๔:๒.
ข คมพ. อิสราเอล—การรวบรวมอิสราเอล.
ค มธ. ๒๔:๒๒.
๖๐ก ๑ นี. ๑๓:๑-๓๒;
๑๕:๑๓-๑๘.

๖๒ก ๓ นี. ๒๐:๒๙.
คมพ. เยรูซาเล็ม.
๖๓ก คมพ. ดาวิด.
๖๔ก ศคย. ๑๒:๖-๙;
มลค. ๓:๔;
คพ. ๑๓๓:๑๓, ๓๕.
คมพ. ยูดาห์.
ข ปฐก. ๑๗:๑-๘.
คมพ. แผ่นดินที่สัญญาไว้.

๖๕ก ๒ นี. ๓๐:๓;
เอสมา ๔๖:๒๓-๒๔;
๓ นี. ๒๐:๑๕-๒๑;
คพ. ๑๙:๒๗.
ข ๒ นี. ๓๐:๖;
๓ นี. ๒๑:๒๐-๒๒.
คมพ. เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ).

เลื่อนของพวกเขามาสู่ความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณอันเป็นนิज;

๖๖ เพื่อพวกเขาจะวางอาวุธแห่งการนองเลือดของพวกเขา, และเลิกการกบฏของพวกเขา.

๖๗ และขอให้พวกที่เหลืออยู่ทั้งหมดของอิสราเอล^๑ที่กระจายไป, ผู้ที่ถูกขับไล่ไปสุดแดนแผ่นดินโลก, เข้าถึงความรู้เรื่องความจริง, เชื่อในพระเมสสิยาห์, และรับการไถ่จากการกดขี่, และชื่นชมยินดีต่อพระพักตร์พระองค์.

๖๘ ข้าแต่พระเจ้า, ขอทรงนึกถึงผู้รับใช้ของพระองค์, โจเซฟ สมิท, จูเนียร์, และความทุกข์และการถูกข่มเหงทั้งปวงของเขา—เขาทำพันธสัญญา^๒อย่างไรกับพระเยโฮวาห์^๓, และถวายคำปฏิญาณต่อพระองค์, ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของอาณาจักรของยาโคบ—และพระบัญญัติซึ่งพระองค์ประทานแก่เขา, และที่เขาพยายามอย่างจริงจังที่จะทำตามพระประสงค์ของพระองค์.

๖๙ ขอทรงมีพระเมตตา, ข้าแต่พระเจ้า, ต่อภรรยาและลูก ๆ ของเขา, เพื่อจะทำให้พวกเขาสูงส่งในที่ประทับของพระองค์, และได้รับการปกป้องรักษาโดยพระหัตถ์ที่คอยทะนุถนอมของพระองค์.

๗๐ ขอทรงมีพระเมตตาต่อญาติที่ใกล้ชิด^๔ทั้งปวงของพวกเขา, เพื่ออคติของพวกเขาจะถูกทำลายและถูกกวาดล้างไปตั้งด้วยน้ำท่วม; เพื่อพวกเขาจะเปลี่ยนใจ

เลื่อมใสและรับการไถ่พร้อมกับอิสราเอล, และรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ.

๗๑ ขอทรงนึกถึง, ข้าแต่พระเจ้า, ประชาชนทั้งหลาย, แม้ประชาชนทั้งปวงแห่งศาสนจักรของพระองค์, เพื่อพระหัตถ์ขวาของพระองค์จะทำให้พวกเขาสูงส่ง, พร้อมกับครอบครัวของพวกเขาทิ้งปวง, และญาติสนิทของพวกเขา, เพื่อชื่อพวกเขาจะอยู่ชั่วนิรันดร์และมียูในความจริงจำอันเป็นนิจจากรุ่นสู่รุ่น.

๗๒ ขอทรงนึกถึงทั้งศาสนจักรของพระองค์, ข้าแต่พระเจ้า, พร้อมกับครอบครัวของพวกเขาทิ้งปวง, และญาติสนิทของพวกเขาทั้งปวง, พร้อมกับคนป่วยและคนที่มีทุกข์ของพวกเขาทั้งปวง, พร้อมกับคนจนและคนอ่อนโยนทั้งปวงของแผ่นดินโลก; เพื่ออาณาจักร^๕, ซึ่งพระองค์ทรงจัดตั้งโดยปราศจากมือ, จะกลายเป็นภูเขาหมึ่มและเต็มเต็มทั้งแผ่นดินโลก;

๗๓ เพื่อศาสนจักรของพระองค์จะออกมาจากแดนทิวกันดารแห่งความมืด, และฉายส่องออกมาเนืองนิจดังดวงจันทร์^๖, กระจ่างดังดวงอาทิตย์, และนำสะพรั่งกล้วยดั่งกองทัพกับธงทิว;

๗๔ และรับการตกแต่งดังเจ้าสาวสำหรับวันนั้น เมื่อพระองค์จะทรงเปิดม่านสวรรค์, และทำให้เทือกเขาไหลลงมา^๗เนื่องจากการประทับอยู่ของพระองค์, และทรงเลื่อนหุบเขา^๘ขึ้นสูง, ทำให้สถาน

๖๗ก คมพ. อิสราเอล—รวบรวมอิสราเอล.	๗๐ก อส. ญาติสนิท. ๗๒ก ดนล. ๒:๔๔-๔๕; คพ. ๖๕:๒.	คพ. ๕:๑๔; ๑๐๕:๓๑. ๗๔ก คพ. ๑๓๓:๒๑-๒๒, ๔๐. ข อสย. ๔๐:๔; ภูกา ๓:๕; คพ. ๔๓:๒๓.
๖๘ก คมพ. พันธสัญญา. ข คมพ. พระเยโฮวาห์.	๗๓ก พชมม. ๖:๑๐;	

ที่ขรุขระราบเรียบ; เพื่อรัศมีภาพของ พระองค์จะเติมเต็มแผ่นดินโลก;

๗๕ เพื่อว่าเมื่อแดดรจะส่งเสียงเรียกคน ตาย, พระองค์จะทรงรับพวกข้าพระองค์ ขึ้นไป^๗ในเมฆเพื่อเข้าเฝ้าพระองค์, เพื่อ พวกข้าพระองค์จะอยู่กับพระเจ้าตลอดไป;

๗๖ เพื่ออาภรณ์ของพวกข้าพระองค์ จะบริสุทธิ์, เพื่อพวกข้าพระองค์จะได้รับการ ห่อหุ้มด้วยเสื้อคลุม^๘แห่งความชอบ ธรรม, ด้วยใบปาล์มในมือพวกข้าพระองค์, และมงกุฎ^๙แห่งรัศมีภาพบนศีรษะพวก ข้าพระองค์, และเก็บเกี่ยวปีติ^{๑๐}นิรันดร์ แทนความทุกข์เวทนา^{๑๑}ทั้งปวงของพวก ข้าพระองค์.

๗๗ ข้าแต่พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ฤทธานุภาพ, ขอทรงฟังพวกข้าพระองค์ ในคำวิงวอนเหล่านี้ของพวกข้าพระองค์, และทรงตอบพวกข้าพระองค์จากสวรรค์, ที่ประทับอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์, ที่ซึ่ง พระองค์ประทับบนพระราชบัลลังก์, ด้วย รัศมีภาพ^{๑๒}, พระเกียรติ, เดชานุภาพ, พระ บารมี, ฤทธานุภาพ, อำนาจการปกครอง, ความจริง, ความยุติธรรม, การพิพากษา,

พระเมตตา, และความไม่มีที่สิ้นสุดแห่ง ความสมบูรณ์, จากความเป็นนิรันดร์ของความ เป็นนิจ.

๗๘ โอ้ ขอทรงฟัง, โอ้ ขอทรงฟัง, โอ้ขอ ทรงฟังพวกข้าพระองค์, ข้าแต่พระเจ้า! และขอทรงตอบคำวิงวอนเหล่านี้, และ ทรง รับ การ อูทิศ พระ นิเวศน์^{๑๓}สำหรับ พระองค์, งานจากมือพวกข้าพระองค์, ซึ่งพวกข้าพระองค์สร้างแต่พระนามของ พระองค์;

๗๙ และ ศาสนจักร^{๑๔}นี้ ด้วย, เพื่อใส่ พระนามของพระองค์ที่^{๑๕}นั้น. และขอ ทรงช่วยพวกข้าพระองค์โดยอำนาจ พระวิญญานของพระองค์, เพื่อพวกข้า พระองค์จะผสานเสียงพวกข้าพระองค์ กับเสราฟิม^{๑๖}เหล่านั้นที่ส่องแสง, สว่างไสว รอบพระราชบัลลังก์ของพระองค์, พร้อม ด้วยการโห่ร้องสรรเสริญ, ขับขานโฮซัน นาแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและพระเมษโปดก!

๘๐ และขอทรงให้คนเหล่านี้, คนที่รับ การเจิมของพระองค์, รับการห่อหุ้ม^{๑๗}ด้วย ความรอด, และวิสุทธิชนของพระองค์ ตะโกนร้องด้วยปีติ. เอเมน, และเอเมน.

ภาค ๑๑๐

นิมิตแสดงให้ประจักษ์ต่อโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ และออลิเวอร์ คาวเดอริ์ใน พระวิหารที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไอ, วันที่ ๓ เมษายน ค.ศ. ๑๘๓๖ (History of the Church, 2:435-436). เหตุการณ์ครั้งนั้นเป็นเหตุการณ์ของการประชุมในวันสะบา-

<p>๗๕ก ๑ วิส. ๔:๑๗. ๗๖ก วว. ๗:๑๓-๑๕; ๒ นี. ๙:๑๔. ข คมพ. มงกุฎ; สูงส่ง (ความ).</p>	<p>ค คมพ. ปีติ. ง ฮีบ. ๑๒:๑-๑๔; คพ. ๕๘:๔. ๗๗ก คมพ. รัศมีภาพ. ๗๙ก อสย. ๖:๑-๒.</p>	<p>ข คมพ. พระเมษโปดกของ พระผู้เป็นเจ้าของ. ๘๐ก สดต. ๑๓๒:๑๖.</p>
--	--	--

โต. ท่านศาสดาพยากรณ์ใช้ถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำปรารภสำหรับบันทึกของท่านเกี่ยวกับการแสดงให้ประจักษ์เหล่านั้น: “ในตอนบ่าย, ข้าพเจ้าช่วยประชาชนคนอื่น ๆ ในการให้พระกระยาหารค่ำของพระเจ้าแก่ศาสนจักร, โดยรับมาจากอัครสาวกสิบสอง, ซึ่งเป็นเอกสิทธิ์ของคนเหล่านั้นที่จะปฏิบัติหน้าที่ ณ โต๊ะศักดิ์สิทธิ์ในวันนี้. หลังจากปฏิบัติพิธีนี้แก่พี่น้องข้าพเจ้าแล้ว, ข้าพเจ้าก็ออกไปยังแท่นพูด, ม่านบังเลื่อนลงแล้ว, และข้าพเจ้าน้อมกายลง, พร้อมกับบอลิเวอร์ คาวเดอรี, ในการสวดอ้อนวอนด้วยความเลื่อมใสและเงียบสงบ. เมื่อลุกขึ้นจากการสวดอ้อนวอน, นิมิตต่อไปนี้เปิดเผยต่อเราทั้งสอง” (History of the Church, 2:435).

๑-๑๐, พระเจ้าพระเยโฮวาห์ทรงปรากฏในรัศมีภาพและทรงยอมรับพระวิหารเคิร์ทแลนด์เป็นพระนิเวศน์ของพระองค์; ๑๑-๑๒, โมเสสและเอลีอัสต่างก็มาปรากฏและมอบหมายกุญแจกับสมัยการประทานของพวกท่าน; ๑๓-๑๖, เอลียาห์กลับมาและมอบหมายกุญแจทั้งหลายของสมัยการประทานของท่านตั้งที่มาลาคีสัญญาไว้.

พระองค์ทรงนำม่าน^๑ออกไปจากจิตใจเรา, และทรงเปิดดวงตา^๒แห่งความเข้าใจของเรา.

๒ เราเห็นพระเจ้าทรงยืนบนพนักอกของแท่นพูด, ต่อหน้าเรา; และเบื้องใต้พระบาทของพระองค์เป็นลาดพระบาทแห่งทองคำบริสุทธิ์, สีเหมือนอำพัน.

๓ พระเนตร^๓ของพระองค์ดังเปลวไฟ; พระเกศาบนพระเศียรของพระองค์ขาว

เหมือนหิมะบริสุทธิ์; สีพระพักตร์^๔ส่องสว่างเหนือความเจิดจ้าของดวงอาทิตย์; และสุรเสียง^๕ของพระองค์ราวกับเสียงเข็วกรากของผืนน้ำอันกว้างใหญ่, แม้สุรเสียงของพระเยโฮวาห์, ซึ่งตรัสว่า:

๔ เราเป็นต้น^๖และปลาย; เราคือเขาผู้^๗นั้นที่มีชีวิต, เราคือเขาผู้^๘นั้นที่ถูกประหาร; เราคือผู้วิงวอน^๙พระบิดาแทนเจ้า.

๕ ดูเถิด, บาปของเจ้าได้รับการให้อภัย^{๑๐}แล้ว; เจ้าสะอาดต่อหน้าเรา; ฉะนั้น, จงเงยหน้าขึ้นและชื่นชมยินดีเถิด.

๖ ให้ใจพี่น้องเจ้าชื่นชมยินดี, และให้ใจผู้คนทั้งปวงของเราชื่นชมยินดี, ผู้ที่สร้าง^{๑๑}นิเวศน์แห่งนี้, ด้วยสุดกำลังของพวกเรา, แด่นามของเรา.

๗ เพราะดูเถิด, เรายอมรับ^{๑๒}นิเวศน์แห่งนี้, และนามของเราจะอยู่ที่นี้; และเราจะแสดงตนให้ประจักษ์แก่ผู้คนของเราในความเมตตาในนิเวศน์แห่งนี้.

๑๑๐ ๑ก คมพ. ม่าน.
ข คพ. ๗:๖:๑๒, ๑๓;
๑๓๖:๓๒; ๑๓๘:๑๑.
๓ก ว. ๑:๑๔.
ข ว. ๑:๑๖;
จส—ป ๑:๑๗.
ค อสค. ๔๓:๒;

ว. ๑:๑๕;
คพ. ๑๓๓:๒๑-๒๒.
ง คมพ. พระเยโฮวาห์.
๔ก คมพ. บุตรหัวบี, พระบุตรหัวบี.
ข ฉบบ. ๕:๒๔.
ค คมพ. ผู้วิงวอนแทน.

๕ก คมพ. ให้อภัย.
๖ก คพ. ๑๐๓:๔-๕.
๗ก ๒ พศต. ๗:๑๖.
ข คมพ. พระวิหาร, พระนิเวศน์ของพระเจ้า.

๘ แท้จริงแล้ว, เราจะปรากฏ^๗ต่อผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, และพูดกับพวกเขาด้วยเสียงของเราเอง, หากผู้คนของเราจะรักษาบัญญัติของเรา, และไม่ทำให้เนเวศน์ศักดิ์สิทธิ์^๘แห่งนี้แปดเปื้อน^๙.

๙ แท้จริงแล้ว ดวงใจหลายพันและหลายหมื่นดวงจะชื่นชมยินดีอย่างเหลือล้นอันเป็นผลจากพร^{๑๐}ซึ่งจะเทลงมา, และการประสาทพร^{๑๑}ที่ผู้รับใช้ทั้งหลายของเราได้รับประสาทพร^{๑๒}ในเนเวศน์แห่งนี้.

๑๐ และกิตติศัพท์ของเนเวศน์แห่งนี้จะแพร่สะพัดไปยังต่างแดน; และนี่เป็นการเริ่มต้นพรซึ่งจะเทลงบนศิรัษะผู้คนของเรา. แม้เป็นดั่งนั้น. เอเมน.

๑๑ หลังจาก^{๑๓}นี้สิ้นสุดลง, ทรงเปิดฟ้าสวรรค์ต่อเราอีก; และโมเสส^{๑๔}มาปรากฏอยู่ตรงหน้าเรา, และมอบหมายแก่เรา^{๑๕}กฎแฉ^{๑๖}ทั้งหลายของการรวบรวม^{๑๗}อิสราเอลจากสี่ส่วนของแผ่นดินโลก, และการนำเผ่า^{๑๘}ทั้งสิบมาจากแผ่นดินทางเหนือ^{๑๙}.

๑๒ หลังจากนั้น, เอลีอัส^{๒๐}มาปรากฏ, และมอบหมายการ^{๒๑}ประทาน^{๒๒}พระกิตติคุณ^{๒๓}

สมัยอับราฮัมโดยกล่าวว่าในพวกเราและพงศ์พันธุ์ของเราคนทุกรุ่นต่อจากเราจะได้รับพร.

๑๓ หลังจาก^{๒๔}นี้สิ้นสุดลงแล้ว, นิมิตที่ยิ่งใหญ่และสำคัญยิ่งอีก^{๒๕}นิมิตหนึ่งบังเกิดแก่เรา; เพราะเอลียาห์^{๒๖}ศาสดาพยากรณ์, ผู้ทรงรับ^{๒๗}ไปสู่อัศวรค์^{๒๘}โดยมิได้ลิ้มรสความตาย, ยืนอยู่ต่อหน้าเรา, และกล่าวว่า:

๑๔ ดูเถิด, เวลามาถึงโดยสมบูรณ์แล้ว, ซึ่งพูดไว้โดยปากของมาลาคี—โดยเป็นพยานว่าจะทรงส่งท่าน [เอลียาห์] มา, ก่อนวันสำคัญยิ่งและนำพร^{๒๙}วันพรุ่งของพระเจ้าจะมาถึง—

๑๕ เพื่อ^{๓๐}หันทใจ^{๓๑}บรรพบุรุษมาหาลูกหลาน, และลูกหลานมาหาบรรพบุรุษ, กลือกทั้งแผ่นดินโลกจะถูกลงทัณฑ์ด้วยคำสาปแช่ง—

๑๖ ฉะนั้น, จึงมอบหมายกฎแฉ^{๓๒}ทั้งหลายของสมัยการ^{๓๓}ประทาน^{๓๔}นี้ไว้^{๓๕}ในมือท่าน; และโดยการ^{๓๖}นี้ท่านจะรู้ว่าวัน^{๓๗}อันนำพร^{๓๘}วันพรุ่งและสำคัญยิ่งของพระเจ้าอยู่ใกล้, แม้ที่^{๓๙}ประตุ.

๘ก คพ. ๕๐:๔๕.
ข คพ. บริสุทธิ, ศักดิ์สิทธิ์.
ค คพ. ๙๗:๑๕-๑๗.
๙ก ปฐก. ๑๒:๑-๓;
คพ. ๓๓:๑๕;
อับรา. ๒:๘-๑๑.
ข คพ. ๙๕:๘.
คพ. เอนดาวเมันท์,
ประสาทพร (การ).
๑๐ก คพ. ๑๐๕:๑๒.
๑๑ก คพพ. นิมิต.
ข มธ. ๑๗:๓.

ค คพพ. กฎแฉทั้งหลายของ
ฐานะปุโรหิต.
ง เจคอบ ๖:๒;
คพ. ๒๙:๗.
คพพ. อิสราเอล—การ
รวบรวมอิสราเอล.
จ คพ. ๑๓๓:๒๖-๓๒.
คพพ. อิสราเอล—สิบ
เผ่าที่สูญหายไปของ
อิสราเอล.
๑๒ก คพพ. เอลีอัส.
ข คพพ. สมัยการประทาน.

ค กพ. ๓:๖-๒๙.
คพพ. พันธสัญญาแห่ง
อับราฮัม.
๑๓ก คพพ. เอลียาห์.
ข คพพ. สัตภาวะที่แปร
สภาพ.
๑๕ก จส—ป ๑:๓๘-๓๙.
คพพ. ลำดับการสืบเชื้อ
สาย; ความรอดของคน
ตาย.
๑๖ก คพพ. ยุคสุดท้าย,
วันเวลาสุดท้าย.

ภาค ๑๑๑

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่เซเลียม, รัฐแมสซาชูเซตส์, วันที่ ๖ สิงหาคม ค.ศ. ๑๘๓๖ (History of the Church, 2:465-466). ในเวลานี้ผู้นำของศาสนจักรมีหนี้สินมากเนื่องจากการทำงานของพวกเขาในการปฏิบัติศาสนกิจ. โดยที่ได้ยินว่าจะมีเงินตราจำนวนมากให้แก่พวกเขาในเซเลียม, ท่านศาสดาพยากรณ์, ชิดนีย์ ริกตัน, ไฮรัม สมิท, และออลิเวอร์ คาวเดอรี จึงออกเดินทางไปที่นั่นจากเคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไอโอ, เพื่อสำรวจข้อเท็จจริงของข้อมูลนี้, พร้อม ๆ กับการส่งสอนพระกิตติคุณไปด้วย. พี่น้องชายเหล่านี้จัดการกิจการหลายรายการของศาสนจักรและสั่งสอนพระกิตติคุณ. เมื่อแน่ใจแล้วว่าพวกเขาจะไม่ได้รับเงินตรา, พวกเขาจึงกลับไปเคิร์ทแลนด์. ปัจจัยหลายอย่างที่โดดเด่นในสภาวาการณดังกล่าวสะท้อนออกมาในถ้อยคำของการเปิดเผยครั้งนี้.

๑-๕, พระเจ้าทรงดูแลความจำเป็นทางโลกของผู้รับใช้ของพระองค์; ๖-๑๑, พระองค์จะทรงจัดการกับไซอันอย่างมีเมตตาและทรงจัดเตรียมสิ่งทั้งปวงเพื่อประโยชน์ของผู้รับใช้ของพระองค์.

๖ ราบา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, ใช่ว่าจะไม่พอใจกับการเดินทางมาครั้งนี้ของเจ้า, ถึงแม้จะเป็นความเบาปัญญาของเจ้าก็ตาม.

๒ เรามีทรัพย์สินสมบัติให้เจ้ามากมายในเมืองนี้, เพื่อผลประโยชน์ของไซอัน, และผู้คนมากมายในเมืองนี้, ผู้ที่เราจะรวบรวมออกมาในเวลาอันสมควรเพื่อผลประโยชน์ของไซอัน, โดยผ่านเจ้าเป็นเครื่องมือ.

๓ ฉะนั้น, จึงเป็นการสมควรที่เจ้าจะสร้างความคุ้นเคยกับคนในเมืองนี้, ตามที่จะนำเจ้าไป, และตามที่จะให้แก่เจ้า.

๔ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นในเวลาอันสมควร คือเราจะมอบเมืองนี้ไว้ ในมือเจ้า, เพื่อเจ้าจะมีอำนาจเหนือมัน, ถึงขนาดที่พวกเขาจะไม่พบส่วนที่เป็นความลับของเจ้า; และความร่ำรวยของมันเกี่ยวกับทองและเงินจะเป็นของเจ้า.

๕ อย่าให้ตัวเจ้ากังวลเรื่องหนี้ของเจ้า, เพราะเราจะให้อำนาจเจ้าที่จะชำระมัน.

๖ อย่าให้ตัวเจ้ากังวลเรื่องไซอัน, เพราะเราจะจัดการกับนางอย่างมีเมตตา.

๗ จงอยู่ต่อไปในสถานที่แห่งนี้, และในภูมิภาคต่าง ๆ โดยรอบ;

๘ และสถานที่ซึ่งเป็นความประสงค์ของเราที่เจ้าจะอยู่ต่อไป, เป็นหลัก, จะสื่อสารให้เป็นที่รู้แก่เจ้าโดยความสงบสุข^๖ และอำนาจแห่งพระวิญญูญาณของเรา, ที่จะหลังไหลมายังเจ้า.

๙ สถานที่แห่งนี้เจ้าจะได้มาโดยการ

๑๑๑ ๕ก คพ. ๖:๔:๒๗-๒๙.

๘ก คพ. ๒๗:๑๖.

คมพ. สงบ (ความ),
สงบสุข (ความ), สันติ,

สันติสุข.

เข้า. และจงเสาะหาอย่างขยันหมั่นเพียรเกี่ยวกับผู้อยู่อาศัยในสมัยเก่าก่อนและผู้ก่อตั้งเมืองนี้;

๑๐ เพราะมีทรัพย์สินสมบัติมากกว่าหนึ่งอย่างไว้ให้เจ้าในเมืองนี้.

๑๑ ฉะนั้น, เจ้าจงฉลาด^๑ตั้งงู ทว่าปราศจากบาป; และเราจะส่ง สิ่งทั้งปวงเพื่อประโยชน์^๒ของเจ้า, ให้เร็วเท่าที่เจ้าสามารถรับมันได้. เอเมน.

ภาค ๑๑๒

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสตราจารย์ถึงโรมัส บี. มาร์ช, ที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโฮโอ, วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๘๓๗ (History of the Church, 2:499-501). การเปิดเผยครั้งนี้มีพระคำของพระเจ้าถึงโรมัส บี. มาร์ช เกี่ยวกับอัครสาวกสิบสองของพระเมสโปดก. ท่านศาสตราจารย์บันทึกว่าได้รับการเปิดเผยนี้ในวันที่ส่งสอนพระกิตติคุณเป็นครั้งแรกในประเทศอังกฤษ. เวลานั้น โรมัส บี. มาร์ช เป็นประธานโควรัมอัครสาวกสิบสอง.

๑-๑๐, อัครสาวกสิบสองต้องประกาศพระกิตติคุณและเปล่งเสียงเตือนประชาชาติและผู้คนทั้งปวง; ๑๑-๑๕, ท่านเหล่านั้นต้องแบกกางเขนของพวกเขา, ตามพระเยซู, และเลี้ยงแกะของพระองค์; ๑๖-๒๐, คนเหล่านั้นที่รับฝ่ายประธานสูงสุดย่อมรับพระเจ้า; ๒๑-๒๓, ความมีตบคลุมแผ่นดินโลก, และคนเหล่านั้นผู้ที่เชื่อและรับบัพติศมาเท่านั้นจะได้รับการช่วยให้รอด; ๓๐-๓๔, ฝ่ายประธานสูงสุดและอัครสาวกสิบสองถือกุญแจทั้งหลายของสมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา.

ขึ้นมาเป็นอนุสรณ์^๑ต่อหน้าเรา, แทนคนเหล่านั้น, พี่น้องของเจ้า, ผู้ที่ได้รับเลือกให้แสดงประจักษ์พยานถึงนามของเราและให้ส่ง^๒มันออกไปทั่วประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และคนทั้งปวง, และได้รับแต่งตั้งโดยการใช้ผู้รับใช้ของเราเป็นเครื่องมือ.

๒ ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, มีเรื่องบางเรื่องในใจเจ้าและอยู่กับเจ้าซึ่งเรื่องนั้น เรา, พระเจ้า, ไม่สู้จะพอใจ.

๓ กระนั้นก็ตาม, ตราบเท่าที่เจ้าถ่อมตน^๑เจ้าจะได้รับการยกให้สูงส่ง; ฉะนั้น, บาปทั้งหมดของเจ้าได้รับการให้อภัยแล้ว.

๔ ให้ใจเจ้ารื่นเริง^๑ต่อหน้าเราเถิด; และเจ้าพึงกล่าวคำพยานถึงนามของเรา, ไม่เพียงกับคนต่างชาติ^๑เท่านั้น, แต่กับชาว

๓ ามจริงแล้ว พระเจ้าตรัสตั้งนี้กับเจ้าผู้รับใช้ของเรา โรมัส: เราได้ยินคำสวดอ้อนวอนของเจ้า; และทานของเจ้า

๑๑๓ มธ. ๑๐:๑๖.
ข รีม. ๘:๒๘;
คพ. ๓๐:๒๔; ๑๐๐:๑๕.
๑๑๒ ๑ก กิจการ ๑๐:๔.
ข คพ. ๑๘:๒๘.
๓ก มธ. ๒๓:๑๒; ลูกา ๑๔:๑๑.
๔ก มธ. ๓:๒; ยอห์น ๑๖:๓๓.
ข คพ. ๑๘:๖; ๓๐:๘-๙.

ยิว ด้วย; และเจ้าฟิ่งส่งคำของเราออกไปถึงสุดแดนแผ่นดินโลก.

๕ ฉะนั้น, เจ้าจงต่อสู้ไป, เข้าแล้วเข้าเล่า; และวันแล้ววันเล่าจึงให้เสียงเตือนของเจ้าออกไป; และเมื่อกลางคืนมาถึงอย่าให้ผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลกหลับไหล, เนื่องจากคำพูดของเจ้า.

๖ ให้การอาศัยอยู่ของเจ้าเป็นที่รู้ในไซ-อัน, และอย่าย้ายที่พำนักของเจ้า; เพราะเรา, พระเจ้า, มิ่งานสำคัญยิ่งให้เจ้าทำ, ในการประกาศนามของเราในบรรดาลูกหลานมนุษย์.

๗ ฉะนั้น, จงคาดเอวเจ้าเพื่องานนั้น. ให้สวมเท้าของเจ้าด้วย, เพราะเจ้าได้รับเลือก, และวิถีของเจ้าอยู่ห่างเหินไกลเขา, และในบรรดาประชาชาติมากมาย.

๘ และโดยคำของเจ้าคนสูงมากมายจะถูกพาลงต่ำ, และโดยคำของเจ้าคนต่ำมากมายจะได้รับการยกให้สูงส่ง.

๙ เสียงของเจ้าจะเป็นการเตือนผู้ล่วงละเมิด; และในการเตือนของเจ้าก็ให้สิ้นของผู้ใส่ร้ายยุติมิฉฉาที่ลึซงของมัน.

๑๐ เจ้าจงอ่อนน้อมถ่อมตน; และพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะทรงจูงมือ นำเจ้าไป, และให้ คำตอบ คำสวดอ้อนวอนของเจ้าแก่เจ้า.

๑๑ เรา รู้ใจเจ้า, และได้ยิน คำ สวดอ้อนวอนของเจ้าเกี่ยวกับพี่น้องเจ้า. อย่าลำเอียงต่อพวกเขาในความรักที่เหนือคนอื่น ๆ มากมาย, แต่ให้ความรักของเจ้าที่มีต่อพวกเขาเหมือนกับที่มีต่อตัวเจ้า; และให้ความรักของเจ้ามีท่วมทับต่อมนุษย์ทั้งปวง, และต่อคนทั้งปวงที่รักนามของเรา.

๑๒ และจงสวดอ้อนวอนเพื่อพี่น้องของเจ้าซึ่งเป็นอัครสาวกสิบสอง. จงตักเตือนพวกเขาอย่างเฉียบขาดเพื่อเห็นแก่นามเรา, และให้พวกเขาได้รับการตักเตือนสำหรับบาปทั้งหมดของพวกเขา, และเจ้าจงซื้อสัตย์ต่อหน้าเราต่อนามของเรา.

๑๓ และหลังจากการล่องลงของพวกเรา, และความยากลำบากยิ่ง, ตูเถิด, เรา, พระเจ้า, จะควานหาพวกเขา, และหากพวกเขาหาทำใจแข็งกระด้างไม่, และหาดี้อรับต่อเราไม่, พวกเขาจะเปลี่ยนใจเลื่อมใส, และเราจะรักษาพวกเขา.

๑๔ บัดนี้, เรากล่าวแก่เจ้า, และสิ่งใดที่เรากล่าวแก่เจ้า, เราก็กล่าวแก่อัครสาวกสิบสองทุกคนว่า: จงลุกขึ้นและคาดเอวเจ้า, แยกกางเขนของเจ้า, ตามเรามา, และเลี้ยงแกะของเรา.

๑๕ จงอย่ายกตน; อย่าขบถต่อผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ; เพราะตามจริงแล้วเรา

๔ค คพ. ๑๓:๒๗.
 ๕ก ยูดา ๑:๓.
 ข คพ. ๑:๔-๕.
 ๖ก สดต. ๑๒๕:๑.
 ๗ก อฟ. ๖:๑๓-๑๗.
 ๘ก คมพ. นอบน้อม (ความ),
 อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ).
 ๑๐ก สภษ. ๑๘:๑๒.

๑๑ก มธ. ๕:๔๓-๔๘.
 คมพ. จิตกุศล; รัก (ความ).
 ๑๒ก คมพ. พระเยซูคริสต์—
 การรับพระนามของพระ
 เยชูคริสต์ไว้กับเรา.
 ๑๓ก คมพ. ล่องลง (การ).
 ข ยอห์น ๑๖:๓๓;
 วจ. ๗:๑๓-๑๕;

คพ. ๕๘:๓-๔.
 ค ๓ นี. ๑๘:๓๒.
 คมพ. เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ).
 ๑๔ก มธ. ๑๖:๒๔.
 ปจส. มธ. ๑๖:๒๕-๒๖;
 ลูกา ๙:๒๓.
 ข ยอห์น ๒๑:๑๕-๑๗.
 ๑๕ก คมพ. กบฏ (การ).

กล่าวแก่เจ้า, เราอยู่กับเขา, และมีมือของ เราจะอยู่เหนือเขา; และกุญแจ ซึ่งเราให้ไว้กับเขา, และกับเจ้าด้วย, เราจะไม่นำออกไปจากเขาจนกว่าเราจะมา.

๑๖ ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ผู้รับใช้ของเรา โทมัส, เจ้าเป็นคนที่เราเลือกให้ถือกุญแจอาณาจักรของเรา, ดังที่เกี่ยวกับอัครสาวกสิบสอง, ท้าวบรรดาประชาชาติทั้งปวง—

๑๗ เพื่อเจ้าจะเป็นผู้รับใช้ของเราที่จะไขกุญแจประตูแห่งอาณาจักรในทุกสถานที่ซึ่งผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ, และผู้รับใช้ของเรา ซิดนีย์^๑, และผู้รับใช้ของเรา ไฮรั้ม^๒, มาไม่ได้;

๑๘ เพราะบนพวกเขาเราวางภาระของหน่วยทั้งปวงของศาสนจักรไว้ชั่วระยะเวลาไม่นาน.

๑๙ ดังนั้น, ที่ใดก็ตามที่พวกเขาจะส่งเจ้าไป, เจ้าจงไป, และเราจะอยู่กับเจ้า; และในสถานที่ใดก็ตามที่เจ้าจะประกาศนามของเรา ประตูที่ให้ประสิทธิผล^๓ จะเปิดไว้ให้เจ้า, เพื่อพวกเขาจะรับคำของเรา.

๒๐ ผู้ใดก็ตามที่รับ คำของเราย่อมรับเรา, และผู้ใดก็ตามที่รับเรา, ย่อมรับคนเหล่านั้น, ฝ่ายประธานสูงสุด, ที่เราส่งมา, ผู้ที่เราตั้งเป็นที่ปรึกษาให้เจ้าเพื่อเห็นแก่นามเรา.

๒๑ และอนึ่ง, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าผู้ใดก็ตามที่เจ้าจะส่งไปในนามของเรา, โดยเสียงของพี่น้องเจ้า, อัครสาวกสิบสอง^๔, ที่เจ้ารับรองและให้สิทธิอำนาจ^๕ อย่างถูกต้อง, จะมีอำนาจเปิดประตูแห่งอาณาจักรของเราให้ประชาชาติใดก็ได้ไม่ว่าที่ใดก็ตามที่เจ้าจะส่งพวกเขาไป—

๒๒ ตราบเท่าที่พวกเขาจะนอบน้อมถ่อมตนต่อหน้าเรา, และยังคงอยู่ในคำของเรา, และสดับฟัง^๖ เสียงพระวิญญาณของเรา.

๒๓ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ความมืด^๗ ปกคลุมแผ่นดินโลก, และความมืดสนิทปกคลุมจิตใจผู้คน, และเนื้อหนังทั้งปวงกลายเป็นเนื้อหนังเสื่อมทราม^๘ ต่อหน้าเรา.

๒๔ ดูเถิด, การแก้แค้น^๙ มาถึงผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลกอย่างรวดเร็ว, วันแห่งพระพิโรธ, วันแห่งการเผาไหม้, วันแห่งความอ้างว้าง, แห่งการร่ำไห้^{๑๐}, แห่งความโศกเศร้า, และแห่งการคร่ำครวญ; และดังลมหมุนมันจะเกิดขึ้นทั่วพื้นพิภพ, พระเจ้าตรัส.

๒๕ และบนครีวเรือนของเรานั้นจะเริ่มตัน^{๑๑}, และจากครีวเรือนของเรานั้นจะออกไป, พระเจ้าตรัส;

๒๖ ลำดับแรกในบรรดาคนเหล่านั้นใน

๑๕๗ คพ. ๒๘:๗.
คพ. กุญแจทั้งหลายของ
ฐานะปุโรหิต.
๑๗๓ คพ. ริกตัน, ซิดนีย์.
ข คพ. สมิธ, ไฮรั้ม.
๑๙๓ ๑ คริ. ๑๖:๙; คพ. ๑๑๘:๓.
๒๐๓ คพ. ๘๔:๓๕-๓๘.

๒๑๓ คพ. ๑๐๗:๓๔-๓๕.
ข คพ. สิทธิอำนาจ.
๒๒๓ คพ. สดับฟัง; เชื้อฟัง
(การ), เชื้อฟัง (คนที).
๒๓๓ อสย. ๖:๒; มีคำที่ ๓๖;
คพ. ๓๘:๑๑.
คพ. ละทิ้งความเชื่อ

(การ)—การละทิ้งความ
เชื่อของศาสนาคริสต์
สมัยเริ่มแรก.
ข คพ. ๑๐:๒๐-๒๓.
๒๔๓ คพ. แก้แค้น (การ).
ข คพ. ๑๒๔:๘.
๒๕๓ ๑ ปด. ๔:๑๗-๑๘.

บรรดาพวกเจ้า, พระเจ้าตรัส, ผู้ที่อ้างว่า รู้จักนามของเราและหาผู้จักเราไม่, และหลบหลู่เราท่ามกลาง คริว เรือนของเรา, พระเจ้าตรัส.

๒๗ ฉะนั้น, จงดูว่า เจ้าไม่กังวลเกี่ยวกับ กิจงานุกิจของศาสนจักรแห่งเราในสถานที่นั้น, พระเจ้าตรัส.

๒๘ แต่จงทำให้ใจของเจ้าบริสุทธิ์ ต่อหน้าเรา; และจากนั้นเจ้าจงไปทั่วโลก, และสั่งสอนกิตติคุณของเราแก่ชาวโลก ทั้งปวงผู้ที่ยังไม่ได้รับ;

๒๙ และคนที่เชื่อ และรับบัพติศมา จะรอด, และคนที่หาเชื่อไม่, และไม่รับบัพติศมา, จะอัปมงคล.

๓๐ เพราะแก่เจ้า, อัครสาวกสิบสอง, และคนเหล่านั้น, ฝ่ายประธานสูงสุด, ผู้ได้รับการกำหนดไว้กับเจ้าให้เป็นที่ปรึกษาของเจ้าและผู้นำของเจ้า, จะให้อำนาจฐานะปุโรหิตนี้, เพื่อวันเวลาสุดท้ายและเพื่อเป็นครั้งสุดท้าย, ซึ่งในเวลาดังกล่าว

เป็นสมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา.

๓๑ ซึ่งอำนาจนี้เจ้าดำรงอยู่, พร้อมกับคนทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้นผู้ได้รับสมัยการประทานในเวลาหนึ่งเวลาใดนับจากกาลเริ่มต้นของการสร้าง;

๓๒ เพราะตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, กุญแจทั้งหลายของสมัยการประทาน, ซึ่งเจ้าได้รับ, ตกทอดมาจากบรรพบุรุษ, และท้ายสุดนี้, เราส่งลงมาจากสวรรค์ถึงเจ้า.

๓๓ ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ตูเถิด การเรียกของเจ้าสำคัญยิ่งเพียงไร. จงชำระใจเจ้าและอารมณ์เจ้าให้สะอาด, เกลือกเลือดของคนรุ่นนี้จะถูกเรียกร้องจากมือเจ้า.

๓๔ จงซื้อสัตย์จนกว่าเราจะมา, เพราะเรามาโดยพลัน; และรางวัลของเราอยู่กับเราเพื่อชดเชยให้มนุษย์ทุกคนตามทำงานของเขาจะเป็น. เราคืออัลฟาและโอเมกา. เอเมน.

ภาค ๑๑๓

โจเซฟ สมิท ศาสตราจารย์ตอบคำถามบางข้อเกี่ยวกับงานเขียนของอิสยาห์, เดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๘ (History of the Church, 3:9-10).

<p>๒๖ก มธ. ๗:๒๑-๒๓; คพ. ๔๑:๑; ๕๖:๑. ข ลูคา ๖:๔๖; โมไซยาห์ ๒๖:๒๔-๒๗; ๓ นี. ๑๔:๒๑-๒๓. ค คมพ. สบหลู่ (การ). ๒๘ก คมพ. บริสุทธิ (ความ), พิศุทธิ (ความ). ข มาระโก ๑๖:๑๕-๑๖. ๒๙ก มอริ. ๓:๒๒-๒๓;</p>	<p>คพ. ๒๐:๒๕-๒๖. ข คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา. ค คมพ. อัปมงคล (ความ). ๓๐ก คมพ. อัครสาวก. ข คมพ. ฝ่ายประธานสูงสุด. ค อฟ. ๑:๑๐; คพ. ๒๓:๑๓; ๑๒๔:๔๐-๔๒. คมพ. สมัยการประทาน.</p>	<p>๓๒ก คพ. ๑๑๐:๑๑-๑๖. คมพ. กุญแจทั้งหลายของ ฐานะปุโรหิต. ข อีบรา. ๑:๒-๓. ๓๓ก เจคอบ ๑:๑๓. ข คพ. ๗:๒:๓. ๓๔ก วว. ๒๒:๗, ๑๒; คพ. ๔๓:๒๘; ๕๔:๑๐. ข คมพ. งาน (ทั้งหลาย).</p>
--	---	--

๑-๖, ระบุถึงลำดับของเจสซี, หน่อที่ออกมาจากที่นั่น, และรากของเจสซี; ๗-๑๐, พวกที่เหลืออยู่แห่งไซอันซึ่งกระจัดกระจาย มีสิทธิ์ในฐานะปุโรหิตและอิสยาห์เรียกให้กลับไปหาพระเจ้า.

๑ ครคือลำดับของเจสซี^๑ ที่พูดถึงในข้อที่ ๑, ๒, ๓, ๔, และ ๕ ของอิสยาห์ บทที่ ๑๑?

๒ ตามจริงแล้ว พระเจ้าตรัสดังนี้: นี่คือพระคริสต์.

๓ อะไรคือหน่อที่พูดถึงในข้อแรกของอิสยาห์ บทที่ ๑๑, ที่จะมาจากลำดับของเจสซี?

๔ ดูเถิด, พระเจ้าตรัสดังนี้: นี่คือผู้รับใช้คนหนึ่ง^๒ ในพระหัตถ์ของพระคริสต์, ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผู้สืบตระกูลของเจสซี เช่นเดียวกับของเอฟราอิม^๓, หรือของเชื้อสายแห่งโยเซฟ, ผู้ซึ่งมีอำนาจ^๔ ให้ไว้มาก.

๕ อะไรคือรากของเจสซีที่พูดถึงในข้อที่ ๑๐ ของบทที่ ๑๑?

๖ ดูเถิด, พระเจ้าตรัสดังนี้, นี่คือผู้สืบตระกูลของเจสซี, เช่นเดียวกับของโยเซฟ, แก่ผู้^๕นี้เป็นของฐานะปุโรหิตโดยสิทธิ์, และกฎ^๖ของอาณาจักร, เพื่อเป็นธงสัญญา^๗, และเพื่อการรวม^๘ผู้คนของเราในวันเวลาสุดท้าย.

๗ คำถามโดยเอลีอัธ อิกบี: อะไรคือความหมายของพระบัญชาในอิสยาห์, บทที่ ๕๒, ข้อที่ ๑, ซึ่งกล่าวว่า: จงสวมกำลังของเจ้า, โอ้ไซอัน—และผู้คนใดที่อิสยาห์อ้างอิงถึง?

๘ ท่านอ้างอิงถึงคนเหล่านั้น^๙ที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงเรียกในวันเวลาสุดท้าย, ผู้จะถือพลังอำนาจของฐานะปุโรหิตที่จะนำไซอัน^{๑๐}มาอีก, และการไถ่อิสราเอล; และการสวมกำลัง^{๑๑}ของนางคือการสวมสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิต, ซึ่งนาง, ไซอัน, มีสิทธิ์^{๑๒}โดยเชื้อสาย; คือการกลับมาสู่พลังอำนาจนั้นด้วยซึ่งนางสูญเสียไป.

๙ เราควรเข้าใจอย่างไรในการที่ไซอันปลดตนเองจากปลอกคอของนาง; ข้อที่ ๒?

๑๐ เราควรเข้าใจว่า พวกที่เหลืออยู่ซึ่งกระจัดกระจาย^{๑๓}ได้รับคำแนะนำให้กลับไปหาพระเจ้าจากที่ซึ่งพวกเขาตก; ซึ่งหากพวกเขาทำ, สัญญาของพระเจ้าคือว่าพระองค์จะรับสั่งกับพวกเขา, หรือจะทรงให้การเปิดเผยแก่พวกเขา. ดู ข้อที่ ๖, ๗, และ ๘. ปลอกคอของนางคือการสาปแช่งของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของนาง, หรือ พวกที่เหลือของอิสราเอลในสภาพที่กระจัดกระจายของพวกเขานับบรรดาคนต่างชาติ.

๑๑๓ ๑ก คมพ. เจสซี.
๔ก ปฐก. ๔๑:๕๐-๕๒;
คพ. ๑๓๓:๓๐-๓๔.
คมพ. เอฟราอิม.
ข คมพ. พลัง, เดชานุภาพ,
พลังอำนาจ.
๖ก คมพ. กฎแห่งทั้งหลายของ

ฐานะปุโรหิต.
ข คพ. ๔๕:๙.
คมพ. ธงสัญญา.
ค คมพ. อิสราเอล—การ
รวบรวมอิสราเอล.
๘ก คมพ. ไซอัน.
ข คพ. ๘๒:๑๔.

ค คมพ. สิทธิบุตรหัวปี.
๑๐ก คมพ. อิสราเอล—การกระ
จัดกระจายของอิสราเอล.
ข โยเซยา ๓:๔-๕;
๒ นี. ๖:๑๑.

ภาค ๑๑๔

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิธ ศาสดาพยากรณ์, ที่ฟาร์มเวสต์, รัฐมิสซูรี, วันที่ ๑๗ เมษายน ค.ศ. ๑๘๓๘ (History of the Church, 3:23).

๑-๒, พระองค์จะทรงมอบตำแหน่งในศาสนาจักรซึ่งคนไม่ซื่อสัตย์ดำรงอยู่ให้แก่อื่น.

๓ ามจริงแล้ว พระเจ้าตรัสดังนี้: เป็นปัญญาในผู้รับใช้ของเรา เดวิด ดับเบิลยู. แพพเพน, ที่เขาทำให้กิจธุระทั้งหมดของเขาเรียบร้อยโดยเร็วเท่าที่เขาจะทำได้, และทำการจำหน่ายจ่ายแจกสินค้าของเขา, เพื่อเขาจะปฏิบัติพันธกิจ

อย่างหนึ่งให้เราในฤดูใบไม้ผลิหน้า, พร้อมกับคนอื่น ๆ, แม้สิบสองคนรวมทั้งตัวเขา, ในการเป็นพยานถึงนามของเราและนำข่าวอันน่ายินดีไปยังทั่วโลก.

๒ เพราะตามจริงแล้ว พระเจ้าตรัสดังนี้, ว่าตราบเท่าที่มีคนเหล่านั้นในบรรดาพวกเจ้าที่ปฏิเสธนามของเรา, ก็จะต้อง”คนอื่นไว้แทนที่” พวกเขาและรับเป็นฝ่ายอริการ. เอเมน.

ภาค ๑๑๕

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิธ ศาสดาพยากรณ์, ที่ฟาร์มเวสต์, รัฐมิสซูรี, วันที่ ๒๖ เมษายน ค.ศ. ๑๘๓๘, โดยทำให้ทราบถึงพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเกี่ยวกับเสริมสร้างสถานที่นั้นและพระนิเวศน์ของพระเจ้า (History of the Church, 3:23-25). การเปิดเผยนี้ทรงมีถึงเจ้าหน้าที่ควบคุมของศาสนาจักร.

๑-๔, พระเจ้าทรงตั้งชื่อศาสนาจักรของพระองค์ว่า ศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย; ๕-๖, ไซอันและสเตคของนางเป็นสถานที่คุ้มภัยและพักพิงสำหรับวิสุทธิชน; ๗-๑๖, วิสุทธิชนได้รับพระบัญชาให้สร้างพระนิเวศน์ของพระเจ้าที่ฟาร์มเวสต์; ๑๗-๑๙, โจเซฟ สมิธถือกุญแจของอาณาจักรแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้านบนแผ่นดินโลก.

๓ ามจริงแล้ว พระเจ้าตรัสดังนี้กับเจ้า, ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์^๑, และผู้รับใช้ของเรา ซิดนีย์ ริกตัน^๒ ด้วย, และผู้รับใช้ของเรา ไฮรัม สมิธ^๓ ด้วย, และที่ปรึกษาของเจ้าซึ่งโจเซฟ สมิธกำหนดและจะกำหนดต่อไปในภายหน้า;

๒ และกับเจ้าด้วย, ผู้รับใช้ของเรา เอเดเวิร์ด พาร์ทริจ^๑, และที่ปรึกษาของเขา;

๓ และกับผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของเราด้วย

๑๑๔:๒๓ คพ. ๑๑๕:๑, ๖.

ข คพ. ๖๔:๔๐.

๑๑๕:๑๓ คพ. สมิธ, โจเซฟ,

จูเนียร์

ข คพ. ริกตัน, ซิดนีย์.

ค คพ. สมิธ, ไฮรัม.

๒๓ คพ. พาร์ทริจ, เอเดเวิร์ด.

ผู้เป็นของสภาสูงแห่งศาสนจักรของเรา
ในไซอัน, เพราะจะเรียกสภาดังกล่าวเช่น
นี้, และกับเอิลเดอร์และผู้คนที่ปวงของ
ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิ
ชนยุคสุดท้ายของเรา, ที่กระจายกันอยู่
ทั่วไปทุกแห่งหนในโลก;

๔ เพราะจะเรียกศาสนจักร^๑ของเราใน
วันเวลาสุดท้ายดังนี้, แม้ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย^๒.

๕ ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้าทุกคน:
จงลุกขึ้น^๓ และขายสองออกไป, เพื่อแสง
สว่างของเจ้าจะเป็นธง^๔ให้ประชาชาติ;

๖ และเพื่อการรวบรวม^๕บนแผ่นดินแห่ง
ไซอัน^๖, และบนสเตค^๗ของนาง, จะเกิดขึ้น
เพื่อการคุ้มภัย, และเพื่อเป็นที่พักพิงจาก
พายุ, และจากพระพิโรธเมื่อจะเทลงมา^๘
โดยมิได้เจือจางบนทั้งผืนแผ่นดินโลก.

๗ ให้เมือง, ฟาร์เวสต์, เป็นแผ่นดิน
ศักดิ์สิทธิ์และอุทิศถวายแต่เรา; และจะ
เรียกว่าศักดิ์สิทธิ์ที่สุด, เพราะผืนดินซึ่ง
บนนั้นเจ้ายืนอยู่ศักดิ์สิทธิ์^๙.

๘ ฉะนั้น, เราบัญชาเจ้าให้สร้าง^{๑๐}นิเวศน์
แต่เรา, เพื่อการรวมวิสุทธิชนของเรา, เพื่อ
พวกเขาจะนมัสการ^{๑๑}เรา.

๙ และให้มี^{๑๒}การเริ่มต้นงานนี้, และ
รากฐาน, และการเตรียมงาน, ในฤดูร้อน
ที่จะมาถึง;

๑๐ และให้การเริ่มต้นกระทำขึ้นในวัน
ที่สี่กรกฎาคมหน้า; และนับจากเวลานั้น
ไปให้ผู้คนของเราทำงานอย่างขยันหมั่น
เพียรเพื่อสร้าง^{๑๓}นิเวศน์แต่นามของเรา;

๑๑ และปีหนึ่ง^{๑๔}จากวันนี้ให้พวกเขาเริ่ม
การวางรากฐานนิเวศน์^{๑๕}ของเราอีกครั้ง.

๑๒ ดังนั้นนับจากเวลานั้นไปให้พวก
เขาทำงานอย่างขยันหมั่นเพียรจนกว่า
จะเสร็จ, จากศิลามุมเอกของนิเวศน์นั้น
จนถึงยอดของนิเวศน์นั้น, จนกว่าจะไม่มี
สิ่งหนึ่งสิ่งใดค้างคาหาเสร็จไม่.

๑๓ ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, อย่า
ให้ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ, ไม่ทั้งผู้รับใช้
ของเรา ซิดนีย์, ไม่ทั้งผู้รับใช้ของเรา ไฮ-
รัม, เป็นหนึ่งอีกในการสร้าง^{๑๖}นิเวศน์แต่
นามของเรา;

๑๔ แต่ให้สร้าง^{๑๗}นิเวศน์แต่นามของเรา
ตามแบบ^{๑๘}ซึ่งเราจะแสดงแก่พวกเขา.

๑๕ และหากผู้คนของเรามิได้สร้าง
นิเวศน์นั้นตามแบบซึ่งเราจะแสดงแก่
ฝ่ายประธานสูงสุดของพวกเขา, เราจะไม
ยอมรับนิเวศน์นั้นจากมือพวกเขา.

๑๖ แต่หากผู้คนของเราสร้าง^{๑๙}นิเวศน์นั้น
ตามแบบซึ่งเราจะแสดงแก่ฝ่ายประธาน
สูงสุดของพวกเขา, แม้ผู้รับใช้ของเรา
โจเซฟ และที่ปรึกษาของเขา, เขาก็จะ
ยอมรับนิเวศน์นั้นจากมือผู้คนของเรา.

<p>๔ก ๓ นี. ๒๗:๔-๘. ข คมพ. ศาสนจักรของพระ เยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชน ยุคสุดท้าย. ๕ก อสย. ๖๐:๑-๓. ข อสย. ๑๑:๑๒. คมพ. ริงสัญญาณ. ๖ก คมพ. อิสราเอล—การ</p>	<p>รวบรวมอิสราเอล. ข คมพ. ไซอัน. ค คพ. ๑๐๑:๒๑. คมพ. สเตค. ง อสย. ๒๕:๑, ๔; คพ. ๔๕:๖๖-๗๑. จ วว. ๑๔:๑๐; คพ. ๑:๓๑-๑๔.</p>	<p>๗ก คมพ. บริสุทธิ, ศักดิ์สิทธิ์. ๘ก คพ. ๘๘:๑๑๙, ๙๕:๘. ข คมพ. นมัสการ. ๑๑ก คพ. ๑๑๘:๕. ข คพ. ๑๒๔:๔๕-๕๔. ๑๔ก ฮับ. ๘:๕; คพ. ๙๗:๑๐.</p>
--	---	--

๑๗ และอนึ่ง, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, เป็นความประสงค์ของเราว่าจะเสริมสร้างเมืองแห่งฟาร์เวสต์อย่างรวดเร็วโดยการรวมวิสุทธิชนของเรา;

๑๘ และว่าสถานที่อื่น ๆ ควรกำหนดให้เป็นสเตค^๑ ในภูมิภาคต่าง ๆ โดยรอบด้วย, ดังที่จะแสดงสถานที่เหล่านั้น

ให้ประจักษ์แก่ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ, เป็นครั้งคราว.

๑๙ เพราะเหตุนี้, เราจะอยู่กับเขา, และเราจะชำระเขาให้บริสุทธิ์ต่อหน้าผู้คน; เพราะแก่เขาเราให้กุญแจของอาณาจักรและการปฏิบัติศาสนกิจนี้. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

ภาค ๑๑๖

การเปิดเผยที่ประทานแก่โจเซฟ สมิธ ศาสดาพยากรณ์, ใกล้ไวท์สเฟอรัรี, ณ สถานที่ซึ่งเรียกว่าสปริงกิลล์, เทคมณฑลเดวีส์, รัฐมิสซูรี, วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๘๓๕ (History of the Church, 3:35).

พระเจ้าทรงเรียกสปริงกิลล์ว่า "อาดัม-ออนได-อาห์มัน", เพราะพระองค์ตรัสว่า, ที่นี้เป็นสถานที่ซึ่งอาดัม

จะมาเยือนผู้คนของเขา, หรือซึ่งเมธีโบราน^๒จะนั่ง, ดังที่ดาเนียล ศาสดาพยากรณ์พูดไว้.

ภาค ๑๑๗

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิธ ศาสดาพยากรณ์, ที่ฟาร์เวสต์, รัฐมิสซูรี, วันที่ ๘ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๘๓๘, เกี่ยวกับหน้าที่โดยตรงของวิลเลียม มาร์คส์, นูเวล เค. วิทนี, และออลิเวอร์ เกรนเจอร์ (History of the Church, 3:45-46).

๑-๙, ผู้รับใช้ของพระเจ้าไม่ควรโลกเรื่องทางโลก, เพราะทรัพย์สมบัติสำคัญอย่างไรต่อพระเจ้าเล่า? ๑๐-๑๖, พวกเขาต้องละทิ้งความคับแคบของจิตวิญญาณ, และการเสียสละของพวกเขาจะศักดิ์สิทธิ์ต่อพระเจ้า.

๑ตามจริงแล้ว พระเจ้าตรัสตั้งนี้กับผู้รับใช้ของเรา วิลเลียม มาร์คส์, และกับผู้รับใช้ของเรา นูเวล เค. วิทนีด้วย, ให้พวกเขาทำกิจธุระของพวกเขาให้เรียบร้อยโดยเร็วและเดินทางจากแผ่นดินแห่งเคิร์ทแลนด์, ก่อนที่เรา, พระเจ้า, จะส่งหิมะมาบนแผ่นดินโลกอีก.

๑๘๓ กพ. ๑๐๑:๒๑.
คพพ. สเตค.

๑๙๓ คพพ. กุญแจทั้งหลายของ

ฐานะปุโรหิต.

๑๑๖ ๑ก คพพ. ๗๘:๑๕.

คพพ. อาดัม-ออนได-

อาห์มัน.

๒ คพพ. อาดัม.

ค ดนล. ๗:๑๓-๑๔, ๒๒.

๒ ให้พวกเขาตื่น, และลุกขึ้น, และออกมา, และไม่ซักช้า, เพราะเรา, พระเจ้าบัญชาเรื่องนี้.

๓ ฉะนั้น, หากพวกเขาซักช้ามันจะไม่ดีกับพวกเขา.

๔ ให้พวกเขากลับใจจากบาปทั้งปวงของพวกเขา, และจากความปรารถนาอันเป็นความโลภทั้งหมดของพวกเขา, ต่อหน้าเรา, พระเจ้าตรีส; เพราะทรัพย์สินสมบัติสำคัญอย่างไรต่อเราเล่า? พระเจ้าตรีส.

๕ ให้นำทรัพย์สินสมบัติของเคิร์ทแลนด์ออกใช้หนี้, พระเจ้าตรีส. จงปล่อยมันไป, พระเจ้าตรีส, และสิ่งใดก็ตามที่เหลืออยู่, ก็ให้มันคงอยู่ในมือเจ้า, พระเจ้าตรีส.

๖ เพราะเรามีได้มีสัตว์ปีกแห่งฟ้าสวรรค์, และสัตว์น้ำแห่งทะเลด้วย, และสัตว์แห่งภูเขาหรือ? เรามีได้รังสรรค์แผ่นดินโลกหรือ? เรามีได้ถือชะตากรรมของกองทัพทั้งปวงแห่งประชาชาติของแผ่นดินโลกหรือ?

๗ ฉะนั้น, เราจะไม่ทำให้สถานที่โดดเดี่ยวแตกหน่อและบานสะพรั่ง, และออกผลอย่างอุดมสมบูรณ์หรือ? พระเจ้าตรีส.

๘ มีที่ไม่ว่าเพียงพอรอกหรือบนภูเขาแห่งอาดัม-อนันโต-อาห์มัน, และบนที่ราบโอลาฮาไซไนฮาห์, หรือแผ่นดินที่อาดัม

พำนัก, เจ้าจึงโลกสิ่งซึ่งเป็นเพียงหยุดเดียว, และละเลยเรื่องที่สำคัญมากกว่า?

๙ ฉะนั้น, จงขึ้นมาที่นี้ยังแผ่นดินแห่งผู้คนของเรา, แม้ไซอัน.

๑๐ ให้ผู้รับใช้ของเรา วิลเลียม มาร์คส์ ซือสต์ยี่ดูแลเรื่องไม่กี่เรื่อง, และเขาจะเป็นผู้ปกครองดูแลหลายเรื่อง. ให้เขาควบคุมท่ามกลางผู้คนแห่งเราในเมืองแห่งฟาร์เวสต์, และให้เขาได้รับพรด้วยพรของผู้คนแห่งเรา.

๑๑ ให้ผู้รับใช้ของเรา นูเวล เค. วิทนีย์ ละอายเกี่ยวกับพวกนิโคเลาส์นิยมและความน่าชิงชังลับ ๆ ทั้งปวงของพวกเขา, และในความคับแคบทั้งปวงของจิตวิญญาณเขาต่อหน้าเรา, พระเจ้าตรีส, และขึ้นมายังแผ่นดินแห่งอาดัม-อนันโต-อาห์มัน, และเป็นอธิการให้ผู้คนของเรา, พระเจ้าตรีส, มิใช่ในนามแต่ในการกระทำ, พระเจ้าตรีส.

๑๒ และอนึ่ง, เรากล่าวแก่เจ้า, เรานี้ก็ถึงผู้รับใช้ของเรา ออติเวอร์ เกรนเจอร์; ดูเถิด, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เขาว่าชื่อเขาจะมีอยู่ในความทรงจำอย่างศักดิ์สิทธิ์จากรุ่นสู่รุ่น, ตลอดกาลและตลอดไป, พระเจ้าตรีส.

๑๓ ฉะนั้น, ให้เขาแข็งขันอย่างจริงจังเพื่อการไถ่ฝ่ายประธานสูงสุดแห่งศาสนจักรของเรา, พระเจ้าตรีส; และ

๑๑๗:๔ ก คพ. ๑๐๔:๑๔.
๕ ก คพ. ๑๐๔:๗๘.
๖ ก กิจการ ๑๗:๒๖;
๑ นี. ๑๗:๓๖-๓๙.
๗ ก อสย. ๓๕:๑;
คพ. ๔๙:๒๔-๒๕.
๘ ก คพ. ๑๑๖:๑.

คพ. อาดัม-อนันโต-อาห์มัน.
ข อับรา. ๓:๑๓.
ค คพ. เอเดน.
๑๐ ก มธ. ๒๕:๒๓.
๑๑ ก ว. ๒:๖, ๑๕.
ข คพ. มั่วสุมลับ (การ).

ค คพ. อธิการ.
๑๒ ก อส. ตัวแทนที่ท่านศาสตราจารย์
พยากรณ์ฝากฝังให้
จัดการกับกิจงานกิจใน
เคิร์ทแลนด์แทนท่าน.

เมื่อเขาตกเขาจะลุกขึ้นอีก, เพราะการเสียสละของเขาจะศักดิ์สิทธิ์ต่อเรายิ่งกว่าการเพิ่มพูนของเขา, พระเจ้าตรัส.

๑๔ ฉะนั้น, ให้เขามาที่นี้อย่างรวดเร็ว, มายังแผ่นดินแห่งไซอัน; และในเวลาอันเหมาะสมจะทำให้เขาเป็นพ่อค้าสำหรับนามของเรา, พระเจ้าตรัส, เพื่อผลประโยชน์ของผู้คนแห่งเรา.

๑๕ ฉะนั้น อย่าให้ใครดูหมิ่นผู้รับใช้ของเรา ออลิเวอร์ เกรนเจอร์, แต่ให้พร

ของผู้คนแห่งเราสถิตกับเขาตลอดกาล และตลอดไป.

๑๖ และอนึ่ง, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ให้ผู้รับใช้ของเราทั้งหมดในแผ่นดินแห่งเคิร์ทแลนดร์ระลึกถึงพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, และนิเวศน์ของเราด้วย, เพื่อรักษาและปกป้องรักษาไว้ให้ศักดิ์สิทธิ์, และเพื่อลี้ภัยผู้รับแลกเงินตราในเวลาอันเหมาะสมของเราเอง, พระเจ้าตรัส. แม้เป็นดั่งนั้น. เอเมน.

ภาค ๑๑๘

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่ฟาร์เวสต์, รัฐมิสซูรี, วันที่ ๘ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๘๓๘, เพื่อตอบคำวิงวอน, “ขอทรงแสดงพระประสงค์ของพระองค์แก่พวกข้าพระองค์, ข้าแต่พระเจ้า, เกี่ยวกับอัครสาวกสิบสอง” (History of the Church, 3:46).

๑-๓, พระเจ้าจะทรงจัดทำให้ครอบครัวของอัครสาวกสิบสอง; ๔-๖, มีการบรรจุตำแหน่งว่างในบรรดาอัครสาวกสิบสอง.

๑ ตามจริงแล้ว, พระเจ้าตรัสดังนี้: ให้มีการประชุมใหญ่โดยทันที; ให้จัดตั้งอัครสาวกสิบสอง; และให้กำหนดบุตรผู้เข้าแทนที่คนเหล่านั้นที่ตกไป.

๒ ให้ผู้รับใช้ของเรา โธมัส^๑ คงอยู่ชั่วระยะหนึ่งในแผ่นดินแห่งไซอัน, เพื่อประกาศคำของเรา.

๓ ให้ผู้ที่เหลือส่งสอนต่อไปตั้งแต่โมง

นั้น, และหากพวกเขาจะทำการนี้ในความนอบน้อมที่สุดแห่งใจ, ในความอ่อนโยนและความอ่อนน้อมถ่อมตน^๒, และความอดกลั้น^๓, เรา, พระเจ้า, ให้สัญญาแก่พวกเขาว่าเราจะจัดทำให้ครอบครัวพวกเขา; และประตูที่ให้ประสิทธิผลจะเปิดแก่พวกเขา, นับแต่นั้นไป.

๔ และฤดูใบไม้ผลิหน้าให้พวกเขาออกเดินทางข้ามผืนน้ำกว้างใหญ่, และที่นั่นจงป่าวประกาศกิตติคุณของเรา, ความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณนั้น, และกล่าวคำพยานถึงนามของเรา.

๑๓๗ คมพ. เครื่องพลีบูชา, พลีพระชนม์ชีพ, สละ (ชีวิต), เสียสละ.
๑๑๘ ๑๗ กิจการ ๑:๑๓, ๑๖-๑๗,

๒๒-๒๖.
๒๗ คมพ. มาร์ช, โธมัส บี.
๓๗ คมพ. นอบน้อม (ความ), อ่อนน้อมถ่อมตน

(ความ).
๗ คมพ. อดทน (ความ).

๕ ให้พวกเขาไปจากวิสุทธิชนของเรา ในเมืองแห่งฟาร์เวสต์, ในวันที่สี่สิบหก เดือนเมษายนหน้า, ตรงตำแหน่งก่อสร้าง นิเวศน์ของเรา, พระเจ้าตรัส.

๖ ให้กำหนดผู้รับใช้ของเรา จอห์น เทย์เลอร์, และผู้รับใช้ของเรา จอห์น อี. เพจ

ด้วย, และผู้รับใช้ของเรา วิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์ ด้วย, และผู้รับใช้ของเรา วิลลาร์ด ริชาร์ดส์ ด้วย, เพื่อบรรจุในตำแหน่งของ คนเหล่านั้นที่ตกไป, และแจ้งการกำหนด พวกเขาอย่างเป็นทางการ.

ภาค ๑๑๙

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่ฟาร์เวสต์, รัฐมิสซูรี, วันที่ ๘ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๘๓๘, เพื่อตอบคำวิงวอน: “ข้าแต่พระเจ้า! ขอทรงโปรดแสดง แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ว่าพระองค์ทรงเรียกร้อยทรงรีภัยสินของผู้คนของพระองค์เท่าไร สำหรับส่วนสิบ” (History of the Church, 3:44). กฎส่วนสิบ, ตามที่เข้าใจกันในวันนี้, มิได้ประทานไว้แก่ศาสนจักรก่อนการเปิดเผยครั้งนี้. คำว่าส่วนสิบในคำสวดอ้อนวอน ที่เพิ่งอ้างอิงถึงและในการเปิดเผยก่อนหน้านี้ (๖๔:๒๓; ๘๕:๓; ๙๗:๑๑) มิได้หมายถึง หนึ่งในสิบส่วนเท่านั้น, แต่เครื่องบูชาทั้งปวงจากเจตจำนงอิสระ, หรือการบริจาค, ให้แก่เงินกองทุนของศาสนจักร. พระเจ้าประทานแก่ศาสนจักรก่อนหน้านี้กฎแห่งการ อุทิศถวายและสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์ซึ่งเป็นทรัพย์สิน, ซึ่งสมาชิก (โดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดาเอ็ลเดอร์ที่เป็นผู้นำ) เข้ามาอยู่ภายใต้กฎนั้นโดยพันธสัญญาซึ่งควรเป็นพันธ สัญญาอันเป็นนิจ. เนื่องจากความล้มเหลวของหลายคนที่ไม่สามารถรักษาพันธสัญญานี้, พระเจ้าจึงทรงนำกฎนี้ออกไประยะหนึ่งและประทานกฎส่วนสิบให้ทั้งศาสนจักร แทน. ท่านศาสดาพยากรณ์ทูลถามพระเจ้าว่าพระองค์ทรงต้องการทรัพย์สินของพวกเขาเป็นจำนวนเท่าใดเพื่อจุดประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์. คำตอบก็คือการเปิดเผยครั้งนี้.

๑-๕, วิสุทธิชนต้องจ่ายทรัพย์สินเหลือใช้ของพวกเขาและจากนั้นให้, เป็นส่วน สิบ, หนึ่งในสิบส่วนของผลประโยชน์ พวกเขาเป็นรายปี; ๖-๗, หลักเกณฑ์ เช่นนั้นจะชำระแผ่นดินแห่งไซออนให้ บริสุทธิ์.

เหลือใช้ของพวกเขามาไว้ในมืออธิการ แห่งศาสนจักรของเราในไซอัน, ๒ เพื่อการสร้างนิเวศน์ของเรา, และ เพื่อการวางรากฐานของไซอันและเพื่อ ฐานะปุโรหิต, และเพื่อหนี้สินของฝ่าย ประชานสูงสุดของศาสนจักรของเรา. ๓ และนี่จะเป็นการเริ่มต้นการเก็บส่วน สิบจากผู้คนของเรา. ๔ และหลังจากนั้น, คนเหล่านั้นที่เรา

๑๓ ามจริงแล้ว, พระเจ้าตรัสดังนี้, เรา เรียกร้องให้นำทรัพย์สินทั้งหมดที่

เก็บส่วนสิบดังนี้พึงจ่ายหนึ่งในสิบส่วนของผลประโยชน์ทั้งหมดของพวกเขาเป็นรายปี; และนี่พึงเป็นกฎถาวรสำหรับพวกเขาตลอดกาล, เพื่อฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ของเรา, พระเจ้าตรัส.

๕ ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือคนทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้นที่รวมกันมายังแผ่นดินแห่งไซอัน^๖ พึงจ่ายส่วนสิบของทรัพย์สินที่เหลือใช้ของพวกเขา, และจะยึดถือกฎนี้, มิฉะนั้น พวกเขาจะถูกพบว่าไม่มีค่าควรจะอยู่ในบรรดาพวกเจ้า.

๖ และเรากล่าวแก่เจ้า, หากผู้คนของเรามิได้ยึดถือกฎนี้, เพื่อรักษาไว้ให้ศักดิ์สิทธิ์, และโดยกฎนี้ชำระแผ่นดินแห่งไซอัน^๗ ให้บริสุทธิ์ต่อเรา, เพื่อจะรักษากฎเกณฑ์ของเราและคำพิพากษาของเราที่นั่น, เพื่อแผ่นดินนั้นจะศักดิ์สิทธิ์ที่สุด, ดุเถิด, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, มันจะไม่ใช่แผ่นดินแห่งไซอันสำหรับเจ้า.

๗ และนี่จะเป็นแบบอย่างแก่สเทศ^๘ ทั้งปวงของไซอัน. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

ภาค ๑๒๐

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่ฟาร์มเวสต์, รัฐมิสซูรี, วันที่ ๘ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๘๓๘, ทรงทำให้เป็นที่รู้ถึงการจัดการกับทรัพย์สินที่จ่ายเป็นส่วนสิบดังที่เอ่ยถึงในการเปิดเผยก่อนหน้านั้น, ภาค ๑๑๓ (History of the Church, 3:44).

๓ ตามจริงแล้ว, พระเจ้า ตรัส ดังนี้, บัดนี้ถึงเวลาแล้ว, ที่พึงจัดการกับสิ่งนี้^๑ โดยสภา, ซึ่งประกอบด้วยฝ่ายประธานสูงสุดแห่งศาสนจักรของเรา,

และด้วยอธิการและสภาของเขา, และโดยสภาสูงของเรา; และโดยเสียงของเราเองถึงพวกเขา, พระเจ้า ตรัส. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

ภาค ๑๒๑

คำสวดอ้อนวอนและคำพยากรณ์ที่โจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์เขียนขณะท่านเป็นผู้ต้องขังในเรือนจำที่ลิเบอร์ตี, รัฐมิสซูรี, ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๙ (History of the Church, 3:289-300). ท่านศาสดาพยากรณ์กับเพื่อน ๆ หลายคนถูกจำคุกอยู่หลายเดือน. คำร้องและคำอุทธรณ์ของพวกเขาท่านถึงเจ้าหน้าที่ระดับบริหารและตุลาการไม่สามารถช่วยพวกท่านได้.

๓๗ คพ. ๖๔:๒๓;
มสค. ๓:๘-๑๒.
คพ. ส่วนสิบ (การจ่าย).

๕๗ คพ. ๕๗:๒-๓.
๖๗ คพพ. ไซอัน.
๗๗ คพพ. สเทศ.

๑๒๐ ๑๗ อส. ส่วนสิบ.

๑-๖, ท่านศาสดาพยากรณ์วิงวอนพระเจ้า แทนวิสุทธิชนที่ทุกข์ทรมาน; ๗-๑๐, พระเจ้าตรัสให้ความสงบแก่ท่าน; ๑๑-๑๗, คนที่ถูกสาปแช่งคือคนทั้งหลายที่ปวงเหล่านั้นผู้ที่ป่าวร้องถึงการล่วงละเมิดอันเป็นเหตุต่อต้านผู้คนของพระเจ้า; ๑๘-๒๕, พวกเขาจะไม่มีสิทธิ์ในฐานะปุโรหิตและจะอัปมงคล; ๒๖-๓๒, การเปิดเผยอันล้ำเลิศสัญญาให้แก่คนเหล่านั้นที่อดทนอย่างกล้าหาญ; ๓๓-๔๐, เหตุใดหลายคนได้รับเรียกและน้อยคนได้รับเลือก; ๔๑-๔๖, ในฐานะปุโรหิตควรใช้ก็แต่ในความชอบธรรม.

ป้าแต่พระเจ้าเป็นเจ้า, พระองค์ประทับอยู่ที่ใดเล่า? และพลับพลาซึ่งปกปิดสถานที่ซ่อน^๑ของพระองค์อยู่ที่ใดเล่า?

๒ อีกนานเท่าใด^๒เล่าที่พระหัตถ์ของพระองค์จะทรงยังไว้, และพระเนตรของพระองค์, แท้จริงแล้ว พระเนตรอันบริสุทธิ์ของพระองค์, จากสวรรค์นิรันดร์ ทรงเห็น การกระทำผิดต่อผู้คนของพระองค์และผู้รับใช้ของพระองค์, และพระกรรณของพระองค์ทรงสดับเสียงร้องของพวกเรา?

๓ แท้จริงแล้ว, ข้าแต่พระเจ้า, อีกนานเท่าใด^๓เล่าที่พวกเขาจะทนรับการกระทำผิดและการกดขี่ที่ผิดกฏเหล่านี้, ก่อนที่พระทัยของพระองค์จะอ่อนลงต่อพวก

เขา, และพระอุทรของพระองค์จะทรงหวั่นไหวด้วยความสงสารพวกเขา?

๔ ข้าแต่พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงฤทธานุภาพ^๔, พระผู้ทรงรังสรรค์ฟ้าสวรรค์, แผ่นดินโลก, และท้องทะเล, และสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในั้น, และผู้ทรงควบคุมและทรงสยบมาร, และอำนาจการปกครองอันมีเดมและอัปแสงของซีโอล—ขอทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ออกไป; ขอพระเนตรของพระองค์ทรงทิ่มแทง; ขอพระองค์ทรงนำพลับพลาของพระองค์ขึ้น^๕ไป; ขอพระองค์อย่าทรงปกปิดที่ซ่อน^๖ของพระองค์อีกต่อไปเลย; ขอทรงเอียงพระกรรณของพระองค์มาสดับ; ขอพระทัยของพระองค์ทรงอ่อนลง, และพระอุทรของพระองค์ทรงหวั่นไหวด้วยความสงสารพวกข้าพระองค์.

๕ ขอความกริ้วของพระองค์ดาลเดือดกับศัตรูของพวกข้าพระองค์; และ, ในความเกรี้ยวโกรธของพระหฤทัย, ด้วยพระแสงดาบของพระองค์ทรงแก้แค้น^๗ให้พวกข้าพระองค์อันเนื่องจากการกระทำผิดต่อพวกข้าพระองค์.

๖ ขอทรงนึกถึงวิสุทธิชนของพระองค์ที่ทนทุกข์, ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกข้าพระองค์; และผู้รับใช้ของพระองค์จะชื่นชมยินดีในพระนามของพระองค์ตลอดกาล.

๗ ลูกเอ๋ย, สันติสุขจงมีแก่จิตวิญญาณ

๑๒๑ ๑ก สดต. ๑๓:๑-๒;
๑๐๒:๑-๒.
๒ก ฮีบป. ๑:๒.

๓ก คพ. ๑๐๓:๔๙.
๔ก คมพ. ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์.
ข คพ. ๑๒๓:๖.

๕ก ลูกา ๑๘:๗-๘.

เจ้า; ความยากลำบาก^๗ของเจ้าและความทุกข์ของเจ้าจะอยู่เพียงชั่วคราว;

๘ และจากนั้น, หากเจ้าอดทน^๘มันด้วยดี, พระผู้เป็นเจ้าจะทรงยกเจ้าให้สูงส่งสู่เบื้องบน; เจ้าจะมีชัยเหนือศัตรูทั้งปวงของเจ้า.

๙ เพื่อน ๆ^๙ของเจ้ายืนเคียงข้างเจ้า, และพวกเขาจะทักทายเจ้าอีกด้วยใจอบอุ่นและมีอันเป็นมิตร.

๑๐ เจ้ายังไม่เป็นดั่งโยบ^{๑๐}; เพื่อน ๆ^{๑๐}เจ้าไม่ได้โต้แย้งเจ้า, กล่าวหาเจ้าเรื่องการล่วงละเมิดก็ไม่มี, ดังที่พวกเขาทำกับโยบ.

๑๑ และบรรดาคนที่กล่าวหาเจ้าเรื่องการล่วงละเมิด, ความหวังของพวกเขาจะโรยรา, และความคดหมายของพวกเขาจะละลายดั่งน้ำค้างแข็ง^{๑๑}ขาวโพลนละลายต่อรัศมีอันร้อนแรงของอาทิตย์อุทัย;

๑๒ และว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงลงลายพระหัตถ์และผนึกไว้ด้วยเพื่อเปลี่ยนเวลาและฤดูกาล^{๑๒}, และเพื่อให้จิตของพวกเขามืดบอด, เพื่อพวกเขาจะไม่เข้าใจการทำงานอันน่าอัศจรรย์ของพระองค์; เพื่อพระองค์จะทรงพิสูจน์พวกเขาด้วยและจับพวกเขาในเล่ห์กลของพวกเขาเอง;

๑๓ เพราะใจของพวกเขาก็ทราบดีด้วย, และสิ่งที่พวกเขาเต็มใจนำมาสู่คนอื่น ๆ, และชอบให้คนอื่น ๆ ทนทุกข์, จะมาถึงตัวพวกเขา^{๑๓}อย่างเต็มที่;

๑๔ เพื่อพวกเขาจะผิดหวังด้วย, และความหวังของพวกเขาจะถูกตัดขาดสิ้น;

๑๕ และอีกไม่กี่ปีจากนี้, พวกเขาและลูกหลานพวกเขาจะถูกกวาดล้างไปจากภายใต้ฟ้าสวรรค์, พระผู้เป็นเจ้าตรัส, เพื่อว่าจะไม่มีสักคนในพวกเขาหลงเหลือยืนข้างกำแพง.

๑๖ คนที่ถูกสาปแช่งคือคนทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้นที่จะยกสันเท้านี้ให้ผู้รับการเจิม^{๑๖}ของเรา, พระเจ้าตรัส, และป่าวร้องว่าคนเหล่านั้นทำบาป^{๑๖}เมื่อพวกเขาไม่ได้ทำบาปต่อหน้าเรา, พระเจ้าตรัส, แต่ทำสิ่งซึ่งถูกต้องในสายตาเรา, และซึ่งเราบัญชาพวกเขา.

๑๗ แต่คนเหล่านั้นที่ป่าวร้องการล่วงละเมิดทำเช่นนั้นเพราะพวกเขาเป็นผู้รับใช้ของบาป, และพวกเขาเองเป็นลูก^{๑๗}ของความไม่เชื่อฟัง.

๑๘ และคนเหล่านั้นที่สาบานเท็จใส่ความผู้รับใช้ของเรา, เพื่อพวกเขาจะได้พาคนเหล่านั้นมาสู่พันธนาการและความตาย—

๑๙ วิบัติแก่พวกเขา; เพราะพวกเขาทำผิด^{๑๙}ต่อเด็กน้อยของเรา พวกเขาจะถูกตัดจากศาสนพิธี^{๑๙}แห่งนิเวศน์ของเรา.

๒๐ ตะกร้า^{๒๐}ของพวกเขาจะไม่เต็ม, บ้านของพวกเขาและยุงของพวกเขาจะพินาศ, และพวกเขาเองจะถูกดูหมิ่นโดยคนเหล่านั้นที่พูดป้อยอพวกเขา.

๗ก คมพ. ยากลำบาก (ความ).
๘ก ๑ ปด. ๒:๑๙-๒๓.
คมพ. อดทน (ความ).
๙ก คพ. ๑๒๒:๓.
๑๐ก คมพ. โยบ.
๑๑ก อพย. ๑๖:๑๔.

๑๒ก ดนล. ๒:๒๑.
๑๓ก สภษ. ๒๘:๑๐;
๑ นี. ๑๔:๓.
๑๖ก ๑ ซมอ. ๒๖:๙;
สดด. ๑๐๕:๑๕.
ข ๒ นี. ๑๕:๒๐;

โมโร. ๗:๑๔, ๑๘.
๑๗ก อพ. ๕:๖.
๑๘ก มธ. ๑๘:๖.
คมพ. ทำให้ขุนเคื่อง.
ข คมพ. ศาสนพิธี.
๒๐ก นิธิป. ๒๘:๑๕-๒๐.

๒๑ พวกเขาจะไม่มีสิทธิ์ในฐานะปุโรหิต^๑, ลูกหลานพวกเขาต่อจากพวกเขาจากรุ่นสู่รุ่นก็ไม่มี.

๒๒ จะดีกว่า^๒ สำหรับพวกเขาที่จะเอาหินโม้มคล้องคอพวกเขาไว้, และถ่วงพวกเขาเสียในห้วงลึกแห่งทะเล.

๒๓ วิบัติแก่คนทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้นที่ทำให้ผู้คนของเรามีทุกข์, และขบไล่, และกระทำฆาตกรรม, และเป็นพยานต่อต้านพวกเขา, พระเจ้าจอมโยธาตรัส; อนุชน^๓ของเหล่าภูพิชจะหนีไม่พ้นความอับมั่งคั่งของนรก.

๒๔ ดูเถิด, ดวงตาของเราเห็น^๔ และรู้งานทั้งปวงของพวกเขา, และเราเก็บการพิพากษา^๕อันนับพันไว้ในฤดูกาลของมัน, ให้พวกเขาทุกคน;

๒๕ เพราะมีเวลา^๖ กำหนดไว้ให้มนุษย์ทุกคน, ตามที่งาน^๗ของเขาจะเป็น.

๒๖ พระผู้เป็นเจ้าของจะประทานความรู้^๘แก่เจ้าโดยพระวิญญานศักดิ์สิทธิ์^๙ของพระองค์, แท้จริงแล้ว, โดยของประทาน^{๑๐}แห่งพระวิญญานบริสุทธิ์^{๑๑}ซึ่งไม่อาจพูดถึงได้, ที่ไม่ได้รับการเปิดเผยนับแต่โลกบังเกิดมาจนถึงบัดนี้;

๒๗ ซึ่งบรรพบุรุษของเราทั้งหลายรอคอยอยู่ด้วยความร้อนรนกระวนกระวาย

ที่จะได้รับการเปิดเผยในเวลาสุดท้าย, ซึ่งในเรื่องนี้เทพทำให้ความนึกคิดพวกเขามุ่งไป, ซึ่งเก็บไว้รอความสมบูรณ์แห่งรัศมีภาพของพวกเขา;

๒๘ เวลาที่จะมาถึงซึ่งในเวลานั้นไม่มีสิ่งใด^{๑๒}จะยังไว้, ว่ามีพระผู้เป็นเจ้าของเดียวหรือผู้เป็นเจ้าของหลายองค์, สิ่งเหล่านี้ก็จะเป็นที่ประจักษ์.

๒๙ พระราชบัลลังก์และอำนาจการปกครองทั้งปวง, มณฑลและอำนาจ, จะได้รับการเปิดเผย^{๑๓}และมอบให้แก่คนทั้งปวงที่อดทนอย่างกล้าหาญเพื่อกิตติคุณของพระเยซูคริสต์.

๓๐ และนอกจากนี้, หากมีขอบเขต^{๑๔}กำหนดไว้แก่ฟ้าสวรรค์หรือท้องทะเล, หรือแก่แผ่นดินแห่ง, หรือแก่ดวงอาทิตย์, ดวงจันทร์, หรือดวงดาว—

๓๑ เวลาทั้งหมดของการโคจรของมัน, วัน, เดือน, และปีทั้งปวงที่กำหนดไว้, และวันทั้งปวงของวัน, เดือน, และปีของมัน, และรัศมีภาพ, กฏ, และเวลาที่ตั้งไว้ทั้งหมดของมัน, จะเปิดเผยในวันเวลาแห่งสมัยการประทาน^{๑๕}ความสมบูรณ์แห่งเวลา—

๓๒ ตามสิ่ง^{๑๖}ซึ่งได้รับแต่งตั้งท่ามกลางสภา^{๑๗}ของพระผู้เป็นเจ้าของ^{๑๘}นี้^{๑๙}วันจันทร์^{๒๐}ของผู้

๒๑ก คมพ. ในฐานะปุโรหิต.
 ๒๒ก มธ. ๑๘:๖; คพ. ๕๔:๕.
 ๒๓ก มธ. ๑๒:๓๔.
 ๒๔ก คมพ. ผู้ทรงรู้แจ้ง.
 ข ฮีล. ๘:๒๕.
 คมพ. ตัดสิน (การ),
 พิพากษา (การ).
 ๒๕ก โยบ ๗:๑; คพ. ๑๒๒:๙.
 ข คมพ. งาน (ทั้งหลาย).
 ๒๖ก ดนล. ๒:๒๐-๒๒;

ลข. ๑:๙.
 คมพ. เปิดเผย (การ).
 ข คพ. ๘:๒-๓.
 ค คมพ. ของประทานแห่งพระวิญญานบริสุทธิ์.
 ๒๘ก คพ. ๔:๒๖๑;
 ๗:๗-๘;
 ๙:๑๒.
 ข สดต. ๘:๒:๑, ๖;
 ยูห์น ๑๐:๓๔-๓๖;

๑ ครี. ๘:๕-๖;
 คพ. ๗:๕๘; ๑๓๒:๒๐;
 อัคร. ๔:๑; ๕:๑-๒.
 ๒๓ก คพ. ๑๐๑:๓๒.
 ๓๐ก โยบ ๒๖:๗-๑๔;
 สดต. ๑๐๔:๕-๙;
 กิจการ ๑๗:๒๖.
 ๓๑ก คมพ. สมัยการประทาน.
 ๓๒ก คมพ. สภาในสวรรค์.
 ข นบ. ๑๐:๑๗.

เป็นเจ้าของอื่น ๆ ทั้งปวงก่อนมีโลกขึ้นมา, ซึ่ง ควรเก็บรักษาไว้จนถึง การเสร็จสิ้น และการสิ้นสุดของมัน, เมื่อมนุษย์ทุกคนจะเข้าไปในที่ประทับ” นินรันดร์ของพระองค์และในสถานพักผ่อนอันเป็นอมตะของพระองค์.

๓๓ อิกนันทเฝ้าเฝ้าที่ผืนน้ำอันเป็นระลอกคลื่นจะยังคงไม่บริสุทธิ์? อำนาจใดเล่าจะยับยั้งสวรรค์? ตั้งมนุษย์จะยื่นแขนอันบอบบางของเขาออกไปหยุดแม่น้ำมิสซูรีในวิถีทางของมัน, หรือทำให้ไหลย้อนกลับไม่ได้ฉันใด, ก็จะต้องขวางพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ทางภาพมิให้เทความรู้จากสวรรค์ลงมาบนศีรษะของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายไม่ได้ฉันนั้น.

๓๔ ดูเถิด, มีหลายคนได้รับเรียก”, แต่น้อยคนได้รับเลือก”. และเหตุใดพวกเขาจึงไม่ได้รับเลือกเล่า?

๓๕ เพราะใจพวกเขาหมกมุ่นอยู่กับสิ่งต่าง ๆ ของโลก”นี้, และแสวงหาเกียรติ”จากมนุษย์, จนพวกเขาไม่เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับพระเจ้า—

๓๖ ว่าสิทธิ”ของฐานะปุโรหิตเกี่ยวข้องกับอำนาจ”แห่งสวรรค์อย่างแยกจากกันไม่ได้, และว่าอำนาจแห่งสวรรค์จะถูกบังคับ

หรือควบคุมไม่ได้นอกจากตามหลักกรรมแห่งความชอบธรรมเท่านั้น.

๓๗ ว่าสิทธิเหล่านั้นจะประสาทบนเรา ทั้งหลายก็จริงอยู่; แต่เมื่อเราพยายามปกปิด”บาป”ของเรา, หรือสนองความพอใจให้แก่ความจองหอง”ของเรา, ความทะเยอทะยานอันถือดีของเรา, หรือใช้การควบคุมหรืออำนาจการปกครองหรือการบังคับจิตวิญญาณของลูกหลานมนุษย์, ในความไม่ชอบธรรมระดับใดก็ตาม, ดูเถิด, สวรรค์ย่อมถอน”ตัว; พระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จ”ไป; และเมื่อถอน”ตัว, ย่อมเอเมนกับฐานะปุโรหิตหรือสิทธิอำนาจของชายผู้นั้น.

๓๘ ดูเถิด, กว่าเขาจะรู้ตัว, เขาก็ถูกทิ้งให้อยู่โดดเดี่ยว, ให้ตะเซ”ถึงปฐัก, ให้ข่มเหง”วิสุทธิชน, และให้ต่อสู้กับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ.

๓๙ เราทั้งหลายเรียนรู้โดยประสบการณ์ที่เสด็จ”ไปแล้วว่า นั่นคือกมลสันดาน”และธรรมชาติวิสัยของมนุษย์เกือบทุกคน, ทันทีที่พวกเขาได้สิทธิอำนาจสักหน่อย, อย่างที่พวกเขาเข้าใจ, พวกเขาจะเริ่มใช้อำนาจการปกครองที่ไม่ชอบธรรมทันที.

๔๐ ด้วยเหตุนี้หลายคนได้รับเรียก, แต่น้อยคนได้รับเลือก.

๓๒๑ คมพ. มนุษย์, มนุษย์ทั้งหลาย—มนุษย์, ศักยภาพที่จะเป็นเหมือนพระบิดาบนสวรรค์.
ง คมพ. พักผ่อน, สถานพักผ่อน.
๓๓๑ คพ. ๑๒๘:๑๙.
คมพ. ความรู้.
๓๔๑ มธ. ๒๐:๑๖; ๒๒:๑-๑๔; คพ. ๓๕:๕-๖.
คมพ. เรียก (การ), เรียก

จากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ (ได้รับ).
ข คมพ. เลือก (ได้รับ), เลือกไว้ (ที่) (วิเศษณ์หรือนาม).
๓๕๑ คมพ. ฝ่าฝ่าทางโลก (ความ).
ข มธ. ๖:๒; ๒๒:๑๒.
๓๖๑ คมพ. ฐานะปุโรหิต; สิทธิอำนาจ.
ข คมพ. พลัง, เดชานุภาพ,

พลังอำนาจ.
ค คมพ. ชอบธรรม (ความ).
๓๗๑ สภษ. ๒๘:๑๓.
ข คมพ. บาป.
ค คมพ. จองหอง (ความ), ถือดี (ความ), ลำพอง (ความ).
ง คพ. ๑:๓๓.
๓๘๑ กิจการ ๙:๕.
ข คมพ. ข่มเหง (การ).
๓๙๑ คมพ. มนุษย์ปฤชณ.

๔๑ ไม่มีอำนาจหรืออิทธิพลใดสามารถ หรือจะขำรงไว้ได้โดยอาศัยฐานะปุโรหิต, นอกจากโดยการชักชวน”, โดยความอดกลั้น”, โดยความสุภาพอ่อนน้อมและความอ่อนโยน, และโดยความรักที่ไม่เสแสร้ง; ๔๒ โดยความกรุณา, และความรู้บริสุทธิ์, ซึ่งจะขยายจิตวิญญาณออกไปอย่างกว้างขวางโดยปราศจากความหน้าซื่อใจคด”, และปราศจากมารยา” —

๔๓ จงว่ากล่าว” โดยไม่ชักช้าด้วยความเหนียวแน่น, เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรง دلใจ; และจากนั้นในเวลาต่อมาจงแสดงความ รัก” เพิ่มขึ้นต่อคนที่ท่านว่ากล่าว, เกลือกเขาจะถือว่าท่านเป็นศัตรูของเขา;

๔๔ เพื่อ เขาจะรู้ว่า ความ ซื่อสัตย์ของ ท่านแข็งแกร่งยิ่งกว่าเชือกแห่งความตาย.

๔๕”ให้อูทรของท่านเปี่ยมด้วยจิตกุศลต่อ

มนุษย์ทั้งปวงเช่นกัน, และต่อครอบครัว แห่ง ศรัทธา, และให้ คุณธรรม” ประดับความนึกคิด” ของท่านไม่เสื่อมคลาย, เมื่อนั้นความมั่นใจของท่านจะแข็งแกร่งขึ้น ในการประทับอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าของ; และหลักคำสอนแห่งฐานะปุโรหิตจะกลั่นลง มาบนจิตวิญญาณท่านตั้งหยาดน้ำค้าง” จากฟ้าสวรรค์.

๔๖ พระวิญญาณบริสุทธิ์” จะเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนของท่าน, และ คทาของท่าน เป็น คทาอันไม่เปลี่ยนแปลงแห่ง ความชอบธรรม และความจริง; และอำนาจการปกครอง” ของท่านจะเป็นอำนาจการปกครองอันเป็นนิรันดร์, และโดยปราศจากวิธีบังคับสิ่งนี้จะไหลมาสู่ท่านตลอดกาล และตลอดไป.

ภาค ๑๒๒

พระคำของพระเจ้าถึง โจเซฟ สมิท ศาสตราพยากรณ์, ขณะท่านเป็นผู้ต้องขังในคุกที่ลีเบอร์ตี, รัฐมิสซูรี, มีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๙ (History of the Church, 3:300-301).

๑-๔, สุดแดนแผ่นดินโลกจะสอบถามเกี่ยวกับนามของโจเซฟ สมิท; ๕-๗, ภยันตรายและความตรากตรำทั้งปวงของเขาคือจะเป็นประสบการณ์แก่เขาและเกิดขึ้นเพื่อความดีของเขา; ๘-๑, บุตรแห่งพระมหาบุรุษเคยลดพระฐานะลงต่ำกว่าสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด.

สุดแดนแผ่นดินโลกจะสอบถามเกี่ยวกับนาม” ของเจ้า, และคนโง่เขลาจะเห็นเจ้าสมควรแก่การถูกเยาะเย้ย, และนรกจะเดือดดาลต่อท่านเจ้า;

๒ ขณะที่มีใจบริสุทธิ์, และผู้มีปัญญา, และคนจิตใจสูง, และผู้มีคุณธรรม, จะ

๔๑ก ๑ ปต. ๕:๑-๓.
ข ๒ คร. ๖:๔-๖.
๔๒ก ยากอบ ๓:๑๗.
ข คมพ. มารยา, อุบาย.
๔๓ก คมพ. ดีสอน (การ), ลงโทษ (การ).

ข คมพ. จิตกุศล; รัก (ความ).
๔๕ก คมพ. คุณธรรม, พรหมจรรย์, อานาภาพ.
ข คมพ. ความคิด.
ค ฉบับ. ๓๒:๑-๒;

คพ. ๑๒๘:๑๙.
๔๖ก คมพ. พระวิญญาณบริสุทธิ์.
ข ดนล. ๗:๑๓-๑๔.
๑๒๒๑ก จส๑-ป ๑:๓๓.

แสวงหาคำแนะนำ^๑ และสิทธิอำนาจ และพรอยู่เสมอจากฝ่ามือเจ้า.

๓ และประจักษ์ พยานของคนทรยศ จะไม่มีวันทำให้ผู้คนของเจ้าต่อต้านเจ้า.

๔ และแม้ว่าอิทธิพลของพวกเขาจะนำเจ้าไปสู่ความทุกข์ร้อน และไปสู่ลูกกรงและกำแพง, เจ้าจะได้รับยกย่อง; และเป็นเพียงชั่วคราว^๒ และเสียงเจ้าจะนำสะพรึงกลัวท่ามกลางศัตรูของเจ้ายิ่งกว่าสิงโตที่ดุร้าย, เนื่องจากความชอบธรรมของเจ้า; และพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะทรงยื่นเคียงข้างเจ้าตลอดกาลและตลอดไป.

๕ หากเจ้าได้รับเรียกให้ประสบความยากลำบาก; หากเจ้าอยู่ในภยันตรายท่ามกลางพี่น้องจอมปลอม; หากเจ้าอยู่ในภยันตรายท่ามกลางโจรผู้ร้าย; หากเจ้าอยู่ในภยันตรายบนบกหรือในทะเล;

๖ หากเจ้าถูกกล่าวหาด้วยข้อกล่าวหาเท็จนานัปการ; หากศัตรูของเจ้ารุกรานเจ้า; หากพวกเขาพรากเจ้าจากการอยู่กับบิดามารดาและพี่น้องชายหญิงของเจ้า; และหากด้วยดาบที่ชักออกจากฝักศัตรูของเจ้าพรากเจ้าจากอภรรยาเจ้า, และจากลูก ๆ ของเจ้า, และบุตรคนโตของเจ้า, แม้เพียงอายุหกขวบ, จะตั้งอาภรณ์ของเจ้า, และจะกล่าวว่า, พ่อ, พ่อ, ทำไมพ่ออยู่กับเราไม่ได้? โอ้, พ่อ, ชายเหล่านั้นจะหา

อะไรพ่อหรือ? และจากนั้น หากเขาจะถูกผลักไปจากเจ้าด้วยดาบ, และเจ้าถูกลากไปที่คู่มขัง, และศัตรูเจ้าวนเวียนอยู่รอบเจ้าเหมือนสุนัขป่า^๓ หมายถึงเลือดลูกแกะ;

๗ และหากเจ้าถูกโยนลงไปในหลุม, หรือในมือฆาตกร, และเจ้าถูกตัดสินประหารชีวิต; หากเจ้าถูกโยนลงไปในห้วงลึก^๔; หากคลื่นซัดโหมกระหน่ำลงมากระแทกเจ้า; หากลมแรงกลายเป็นศัตรูเจ้า; หากฟ้าสวรรค์รวบรวมความมืด, และธาตุทั้งปวงรวมกันสกัดกั้นทาง; และเหนือสิ่งอื่นใด, หากขากรรไกรแห่งนรก^๕ นั้นเองจะอ้าปากกว้างเพื่อจับเจ้า, จงรู้ไว้เถิด, ลูกพ่อ, ว่าสิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้จะเป็นประสบการณ์^๖ แก่เจ้า, และจะเกิดขึ้นเพื่อความดีของเจ้า.

๘ บุตรแห่งพระมหาบุรุษ^๗ เคยลด^๘ พระฐานะลงต่ำกว่าสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด. เจ้ายิ่งใหญ่กว่าพระองค์หรือ?

๙ ฉะนั้น, จงยึดมั่นวิถีทางของเจ้า, และฐานะปุโรหิตจะคงอยู่^๙ กับเจ้า; เพราะขอบเขต^{๑๐} ของพวกเขากำหนดไว้แล้ว, พวกเขาจะผ่านไปไม่ได้. วันเวลา^{๑๑} ของเจ้าเป็นที่รู้, และจะไม่นับปีของเจ้าให้น้อยลง; ฉะนั้น, อย่ากลัวสิ่งที่มนุษย์จะทำได้, เพราะพระผู้เป็นเจ้าจะทรงอยู่กับเจ้าตลอดกาลและตลอดไป.

๒ก คมพ. คำแนะนำ, คำปรึกษา (นาม).

๔ก คพ. ๑๒๑:๗-๘.

๗ ๓ นี้. ๒๐:๑๖-๒๑; ๒๑:๑๒.

๖ก ลูกา ๑๐:๓.

๗ก โยนาห์ ๒:๓-๖.

๗ ๒ ซมอ. ๒๒:๕-๗; จส—ป ๑:๑๕-๑๖.

ค ๒ คร. ๔:๑๗;

ฮบ. ๑๒:๑๐-๑๑;

๒ นี้. ๒:๑๑.

๘ก คมพ. บุตรแห่งพระมหาบุรุษ.

๗ ฮบ. ๒:๙, ๑๗-๑๘;

คพ. ๗๖:๑๐๗; ๘๘:๖.

๙ก คพ. ๙๐:๓.

๗ กิจการ ๑๗:๒๖.

ค คพ. ๑๒๑:๒๕.

ง นหม. ๔:๑๔;

สิดด. ๕๖:๔; ๑๑๘:๖;

สภษ. ๓:๕-๖;

อิสย. ๕๑:๗;

ลูกา ๑๒:๔-๕;

๒ นี้. ๘:๗;

คพ. ๓:๗;

๙๘:๑๔.

ภาค ๑๒๓

หน้าที่ของวิสุทธิชนเกี่ยวกับผู้ข่มเหงพวกเขา, ดังที่โจเซฟ สมิท ศาสตราพยากรณ์เสนอให้ทำ, ขณะเป็นผู้ต้องขังในคุกที่ลิเบอร์ตี้, รัฐมิสซูรี, มีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๙ (History of the Church, 3:302-303).

๑-๖, วิสุทธิชนควรรวบรวมและตีพิมพ์เรื่องราวความทุกข์เวทนาและการข่มเหงที่เกิดขึ้นกับพวกเขา; ๗-๑๐, วิญญาณเดียวกันที่จัดตั้งข้อบัญญัติเพื่อนำไปสู่การข่มเหงวิสุทธิชนด้วย; ๑๑-๑๗, หลายคนในบรรดานิกายทั้งปวงยังจะได้รับความจริง.

๖ ะฉะนั้น, เราทั้งหลายขอเสนอแนะเพื่อการพิจารณาของท่านถึงความเหมาะสมที่วิสุทธิชนทั้งปวงจะรวบรวมความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงทั้งหมด, และความทุกข์เวทนาและการทารุณกรรมที่กระทำต่อพวกเขาโดยผู้คนของรัฐนี้;

๒ และเกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งหมดด้วย และจำนวนความเสียหายซึ่งพวกเขาได้รับ, การทำร้ายทั้งศักดิ์ศรีและตัวบุคคล, รวมทั้งอสังหาริมทรัพย์;

๓ และชื่อของคนทุกคนที่มีส่วนในการกดขี่พวกเขาด้วย, เท่าที่พวกเขาหามาได้และสืบพบ.

๔ และบางที่อาจกำหนดคณะกรรมการเพื่อสืบให้พบเรื่องเหล่านี้, และเพื่อรับเรื่องราวและคำให้การ; และเพื่อรวบรวมสิ่งพิมพ์ใส่ร้ายป้ายสีที่กำลังแพร่สะพัดออกไปด้วย;

๕ และทุกอย่างที่มีอยู่ในนิตยสาร, และ

ในสารานุกรม, และเหตุการณ์ในอดีตที่เป็นการใส่ร้ายป้ายสีทั้งหมดที่พิมพ์ขึ้น, และกำลังเขียน, และโดยผู้ใด, และเสนอเรื่องโยงโยยทั้งหมดของความประพฤติพลเยี่ยมมารและการบังคับขู่เข็ญอันร้ายกาจและโหดเหี้ยมที่กระทำต่อผู้คนเหล่านี้—

๖ เพื่อเราทั้งหลายจะไม่เพียงป่าวประกาศออกไปทั่วโลก, แต่เสนอสิ่งเหล่านี้ต่อผู้นำของฝ่ายปกครองในเนดส์แห่งความมิดและนรกทั้งปวงของมัน, ดังเป็นความพยายามครั้งสุดท้ายซึ่งพระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงบัญชาเรา, ก่อนที่เราจะเรียกร้องสิทธิในสัญญานั้นได้อย่างเต็มที่และสมบูรณ์ ซึ่งจะทูลเรียกพระองค์ให้ทรงออกจากสถานที่ซ่อน^๖ของพระองค์; และเพื่อประชาชนดีถ้วนหน้าจะตกอยู่ในสภาพที่ไม่มีข้ออ้างด้วย ก่อนที่พระองค์จะทรงส่งพลังแห่งพระพาหุอันทรงอำนาจของพระองค์ออกมา.

๗ นี่คือหน้าที่อันจำเป็นยิ่งอย่างหนึ่งที่เราทั้งหลายเป็นหนี้พระเจ้าเป็นเจ้า, เหล่าเทพ, ผู้ที่จะทรงนำเราทั้งหลายมายืนอยู่ด้วย, และตัวเราด้วย, ภรรยาและลูก ๆ ของเรา, ผู้ถูกทำให้ค้อมกายลงด้วยความเศร้าโศก, โทมนัส, และความวิตกกังวล, ภายใต้มืออันอัปมงคลที่สุดของฆาตกรรม,

๑๒๓๖๗ คพ. ๑๐๑:๘๙; ๑๒๑:๑, ๔.

การใช้อำนาจบาตรใหญ่, และการกดขี่, ซึ่งได้รับการหนุนและยุยงและส่งเสริมโดยอิทธิพลของวิญญาณนั้น ซึ่งตอกข้อบัญญัติของบรรพบุรุษไว้แน่นหนาเช่นนั้น, ผู้ที่สืบทอดความเท็จเป็นมรดก, ในใจลูกหลาน, และเติมโลกให้เต็มไปด้วยความสับสน, และกำลังแข็งแกร่งขึ้นและแข็งแกร่งขึ้น, และบัดนี้เป็นตัวจักรสำคัญอย่างแท้จริงของความเสื่อมทรามทั้งปวง, และทั้งแผ่นดินโลก^๑ ครอญครางอยู่ในน้ำหนักแห่งความชั่วช้าสามานย์ของมัน.

๘ มันคือ แอก^๑ เหล็ก, มันคือ แถบรัดที่แน่นหนา; มันคือ กุญแจมือ, และโซ่, และห่วงเหล็ก, และตรวนแห่งนรกอย่างแท้จริง.

๙ ฉะนั้น เป็นหน้าที่อันจำเป็นยิ่งที่เราทั้งหลายเป็นหนี้, ไม่เพียงภรรยาและลูก ๆ ของเราเอง, แต่แม่หม้ายและผู้กำพร้าบิดา, ผู้ที่สามีและบิดาถูกระงับอาชกรรม^๑ ภายใต้มือเหล็กของมัน;

๑๐ ซึ่งการกระทำที่ดำมืดและเป็นการป้ายสีดำเนินเพียงพอที่จะทำให้คนรักเองสิ้นไหว, และจะยั้งจั้งงั้งและซัดเผือด, และมีของมารเองยัง สะท้าน และสิ้นเทา.

๑๑ และเป็นหน้าที่อันจำเป็นยิ่งด้วยที่เราทั้งหลายเป็นหนี้ผู้อื่นรุ่นหลังทั้งปวง, และคนใจบริสุทธิ์ทั้งปวง—

๑๒ เพราะยังมีอยู่หลายคนบนแผ่นดินโลกในบรรดาสัทธา, กลุ่ม, และนิกายทั้งหลายทั้งปวง, ผู้ที่มีตบอด^๑ โดยเล่ห์กลอันแยบยลของมนุษย์, ซึ่งโดยการนั้นพวกเขาชุ่มคอดที่หลอกหลวง, และผู้ที่ถูกกั้นไว้จากความจริงเพราะพวกเขาหา^๑ ว่าจะพบได้จากที่ใด—

๑๓ ฉะนั้น, เราทั้งหลายจะท่วมท้นและถลึงชีวิตของเราในการนำเรื่องของความมืดทั้งปวงที่ซ่อน^๑ อยู่มาสู่ความสว่าง, จนเรา^๑ รู้จัก; และสวรรค์แสดงให้ประจักษ์โดยแท้—

๑๔ ดังนั้น เรื่องเหล่านี้จะต้องรับมือด้วยความตั้งใจจริงอย่างยิ่งवाद.

๑๕ อย่าให้มนุษย์คนใดถือว่าเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องเล็กน้อย; เพราะมีมากมายที่อยู่ในอนาคต, ซึ่งเกี่ยวกับวิสุทธิชน, ซึ่งขึ้นอยู่กับเรื่องเหล่านี้.

๑๖ ท่านทราบ, พี่น้องทั้งหลาย, ว่าเรือลำมหึมาได้รับประโยชน์^๑ มากยิ่งจากทางเสื่ออันเล็ก ๆ ในยามเกิดพายุใหญ่, โดยที่รักษาทิศทางไปพร้อมๆ กับลมและคลื่น.

๑๗ ฉะนั้น, พี่น้องที่รักยิ่ง, ให้เราทำสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในอำนาจของเราอย่างรีบเร่ง^๑ เกิด; และจากนั้นขอให้เรายืนนิ่ง, ด้วยความมั่นใจอย่างที่สุด, เพื่อเห็นความรอด^๑ แห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และเพื่อพระองค์จะทรงเผยพระพาหุของพระองค์.

<p>๑๗ โมเสส ๗:๔๘-๔๙. ๘๗ คมพ. แอก. ๙๗ คพ. ๙๘:๑๓; ๑๒๔:๔๕. ๑๒๗ คส. ๒:๘;</p>	<p>คพ. ๗๖:๗๕. ข ๑ นี. ๘:๒๑-๒๓. ๑๓๗ ๑ คริ. ๔:๕. ๑๖๗ ยากอบ ๓:๔;</p>	<p>แอลมา ๓๗:๖-๗; คพ. ๖๔:๓๓. ๑๓๗ คพ. ๕๙:๑๕. ข อพย. ๑๔:๑๓.</p>
---	--	---

ภาค ๑๒๔

การเปิดเผยที่ประธานแก่โจเซฟ สมิท ศาสตราพยากรณ์, ที่นอวู, รัฐอิลลินอยส์, วันที่ ๑๙ มกราคม ค.ศ. ๑๘๔๑ (History of the Church, 4:274-286). เนื่องจากเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการข่มเหงและใช้กระบวนการผิดกฎหมายต่อพวกเขามากขึ้น, วิสุทธิชนจึงถูกบีบบังคับให้ออกจากมิสซูรี. คำสั่งให้กำจัดซึ่งออกโดยลิลเบิร์ต ดับเบิลยู. บอกส์, ผู้ว่าการรัฐมิสซูรี, ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ค.ศ. ๑๘๓๘, มิได้ให้ทางเลือกแก่พวกเขา (History of the Church, 3:175). ในปี ๑๘๔๑, เมื่อประธานการเปิดเผยนี้, เมืองแห่งนอวู, ซึ่งตั้งอยู่ ณ สถานที่ซึ่งเมื่อก่อนคือหมู่บ้านคอม-เมิร์ซ, รัฐอิลลินอยส์, ได้รับการเสริมสร้างโดยวิสุทธิชน, และสถาปนาศูนย์ใหญ่ของศาสนจักรขึ้นที่นี่.

๑-๑๔, โจเซฟ สมิท ได้รับบัญชาให้ทำถ้อยแถลงพระกิตติคุณด้วยความเลื่อมใสต่อประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา, ผู้ว่าการรัฐ, และผู้ปกครองของประชาชาติทั้งปวง; ๑๕-๒๑, ไฮรัม สมิท, เดวิด ดับเบิลยู. แพทเทิน, โจเซฟ สมิท, ซีเนียร์, และผู้อื่นในบรรดาคนเป็นและคนตายได้รับพรสำหรับความสุจริตและคุณธรรมของพวกเขา; ๒๒-๒๘, วิสุทธิชนได้รับบัญชาให้สร้างทั้งบ้านเพื่อรับรองคนต่างเมืองและพระวิหารในนอวู; ๒๙-๓๖, การบัพติศมาแทนคนตายต้องกระทำในพระวิหาร; ๓๗-๔๔, ผู้คนของพระเจ้าสร้างพระวิหารเพื่อประกอบศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์เสมอ; ๔๕-๕๕, วิสุทธิชนได้รับยกเว้นจากการสร้างพระวิหารในเทศมณฑลแจ๊คสันเนื่องจากการกดขี่ของศัตรูพวกเขา; ๕๖-๘๓, มีคำแนะนำให้ไว้สำหรับการสร้างบ้านนอวู; ๘๔-๙๖, ไฮรัม สมิทได้รับเรียกเป็นผู้ประสาทพร, เพื่อรับ

กฎแฉ, และเข้ามาแทนที่ออลิเวอร์ คาว-เดอริ; ๙๗-๑๒๒, วิลเลียม ลอว์ และคนอื่นๆ ได้รับคำแนะนำในงานของพวกเขา; ๑๒๓-๑๔๕, ระบุชื่อเจ้าหน้าที่สามัญและท้องถิ่น, พร้อมกับหน้าที่และโควรัมที่พวกเขาเกี่ยวข้องด้วย.

๓ ามจริงแล้ว, พระเจ้าตรัสตั้งนี้กับเจ้า, ผู้รับใช้ของเราโจเซฟ สมิท, เราพอใจมากกับเครื่องถวายและการยอมรับของเจ้า, ซึ่งเจ้าได้กระทำ; เพราะเพื่อจุดหมายนี้เรายกเจ้าขึ้น, เพื่อเราจะได้แสดงปรีชาญาณของเราออกมาทางสิ่งอ่อนแอ”ของแผ่นดินโลก.

๒ คำสวดอ้อนวอนของเจ้าเป็นที่ยอมรับต่อเรา; และในการตอบคำสวดอ้อนวอนเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าบัดนี้เจ้าได้รับเรียกโดยทันทีให้ทำถ้อยแถลงกิตติคุณของเราด้วยความเลื่อมใส, และเกี่ยวกับสวดนี้ซึ่งเราตั้งให้เป็นศิลาหมุมเอกของไซอัน, ซึ่ง

จะถูกขัดงาด้วยความประณีตซึ่งเป็นไปตามแบบที่เหมือนวัง.

๓ ถ้อยแถลงนี้พึงกระทำไปถึงกษัตริย์” ทั้งปวงของโลก, ถึงสี่มุมของโลก, ถึงผู้ได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีผู้ทรงเกียรติ, และผู้ว่าการรัฐต่าง ๆ ผู้สูงส่งของประชาชาติ ซึ่งเจ้าอาศัยอยู่, และถึงประชาชาติทั้งปวงของแผ่นดินโลกที่กระจายกันอยู่ทั่วไป.

๔ ให้เขียนไว้ในวิญญานแห่งความอ่อนโยน” และโดยอำนาจของพระวิญญานบริสุทธิ์, ซึ่งจะอยู่ในเจ้าเวลาที่เขียนประกาศเดียวกันนั้น;

๕ เพราะพระวิญญาน บริสุทธิ์ จะประทานแก่เจ้าให้รู้ความประสงค์ของเราเกี่ยวกับกษัตริย์และเจ้าหน้าที่เหล่านั้น, แม้สิ่งใดที่จะบังเกิดกับพวกเขาในเวลาที่จะมาถึง.

๖ เพราะ, ดุเถิด, เรากำลังจะเรียกพวกเขาให้เอาใจใส่ แสงสว่าง และรัศมีภาพของไซอัน, เพราะเวลาที่กำหนดไว้มาถึงแล้วที่จะโปรดปรานนาง.

๗ ฉะนั้น, เจ้าจงเรียกหาพวกเขาโดยประกาศด้วยเสียงอันดัง, และด้วยประจักษ์พยานของเจ้า, โดยหากลับพวกเขาไม่, เพราะพวกเขาเป็นดั่งต้นหญ้า”, และรัศมีภาพทั้งปวงของพวกเขาดั่งดอกของมันซึ่งในไม่ช้าจะร่วงหล่น, เพื่อ

พวกเขาจะตกอยู่ในสภาพที่ไม่มีข้ออ้างเช่นกัน—

๘ และเพื่อเราจะมาเยือนพวกเขาในวันแห่งการมาเยือน, เมื่อเราจะเปิดผ้าคลุมหน้าจากการปกปิดไว้ของเรา, เพื่อกำหนดส่วนของผู้กตขี้ในบรรดาคนหน้าซื่อใจคด, ณ สถานที่ซึ่งมีการขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน”, หากพวกเขาปฏิเสธผู้รับใช้ทั้งหลายของเราและประจักษ์พยานของเราซึ่งเราเปิดเผยแก่พวกเขาไว้.

๙ และอนึ่ง, เราจะมาเยือนและทำให้ใจพวกเขาอ่อนลง, คนเหล่านั้นมากมายหลายคนเพื่อความดีของเจ้า, เพื่อเจ้าจะพบความชื่นชอบในสายตาพวกเขา, เพื่อพวกเขาจะมาสู่แสงสว่าง” แห่งความจริง, และคนต่างชาติผู้ความสูงส่งหรือการยกขึ้นของไซอัน.

๑๐ เพราะวันแห่งการมาเยือนของเรามาดังอย่างรวดเร็ว, ในโมง” เมื่อเจ้าหาคิดไม่; และที่ใดเล่าจะเป็นสถานที่ปลอดภัยของผู้คนของเรา, และที่พักพิงสำหรับคนเหล่านั้นที่ยังหลงเหลืออยู่ในบรรดาพวกเขา?

๑๑ ตื่นเถิด, โอ้ กษัตริย์ทั้งหลายของแผ่นดินโลก! เจ้าจงมา, โอ้, เจ้าจงมา, พร้อมกับทองคำของเจ้าและเงินของเจ้า, เพื่อการช่วยผู้คนของเรา, ผู้บ้านของริดาแห่งไซอัน.

๑๒ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่

๓ก สดต. ๑๑๙:๔๖;
มธ. ๑๐:๑๗;
คพ. ๑:๒๓.
๔ก คมพ. อ่อนน้อม (ความ
มีใจ), อ่อนน้อม (ความ
สุภาพ), อ่อนโยน
(คน, ความ).

๗ก สดต. ๑๐๓:๑๔-๑๖;
อิสย. ๔๐:๖-๘;
๑ ปต. ๑:๒๔-๒๕.
๘ก มธ. ๘:๑๒;
แอลมา ๔๐:๑๓;
คพ. ๑๐๑:๙๑;
๑๑๒:๒๔.

๙ก อิสย. ๖๐:๑-๔.
คมพ. สว่าง (ความ),
แสงสว่าง, แสงสว่างของ
พระคริสต์.
๑๐ก มธ. ๒๔:๔๔;
จส—ม ๑:๔๘.

เจ้า, ให้ผู้รับใช้ของเรา โรเบิร์ต บี. ธอมป์สัน ช่วยเจ้าเขียนประกาศนี้, เพราะเราพอใจเขามาก, และที่เขาจะอยู่กับเจ้า;

๑๓ ฉะนั้น, ให้เขาสดับฟัง คำแนะนำของเจ้า, และเราจะให้พรเขาด้วยพรอเนกประการ; ให้เขาซื่อสัตย์และแน่วแน่ในสิ่งทั้งปวงนับแต่บัดนี้ไป, และเขาจะยิ่งใหญ่ในสายตาของเรา;

๑๔ แต่ให้เขาจำไว้ว่าเราจะเรียกรื่องสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์^{๑๔ก} ของเขาจากมือเขา.

๑๕ และอนึ่ง, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ผู้รับใช้ของเรา ไฮรัม สมิท^{๑๕ข} เป็นสุขแล้ว; เพราะเรา, พระเจ้า, รักเขาเนื่องจากความสุจริตใจ^{๑๕ค} ของเขา, และเพราะเขารักสิ่งซึ่งถูกต้องต่อหน้าเรา, พระเจ้าตรีสร.

๑๖ อนึ่ง, ให้ผู้รับใช้ของเรา จอห์น ซี. เบนเนตต์ ช่วยเจ้าในงานของเจ้าในการส่งคำของเราไปถึงกษัตริย์ และผู้คนของแผ่นดินโลก, และยื่นเคียงข้างเจ้า, แม้เจ้าผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิท, ในโมงแห่งความทุกข์; และรางวัลของเขาจะไม่หายไปไหนหากเขารับคำแนะนำ^{๑๖ง}.

๑๗ และเพราะความรักของเขา เขาจะยิ่งใหญ่, เพราะเขาจะเป็นของเราหากเขาทำสิ่งนี้, พระเจ้าตรีสร. เราเห็นงานที่เขาทำแล้ว, ซึ่งเรายอมรับหากเขาทำต่อไป, และจะสวมมงกุฎให้เขาด้วยพรและรัศมีภาพอันยิ่งใหญ่.

๑๘ และอนึ่ง, เรากล่าวแก่เจ้าว่าเป็นความประสงค์ของเราที่ผู้รับใช้ของเรา ไลมัน ไวท์ จะยังคงส่งสอนต่อไปเพื่อไซอัน, ในวิญญานแห่งความอ่อนโยน, โดยยอมรับเราต่อหน้าโลก; และเราจะค้าจุนเขาตั้งบนปีกนกอินทรี^{๑๘ค}; และเขาจะเกิดรัศมีภาพและเกียรติต่อตนเองและต่อนามของเรา.

๑๙ เพื่อว่าเมื่อเขาจะทำงานของเขาเสร็จเราจะรับเขาไว้กับตัวเรา, แม้ดังที่เราทำกับผู้รับใช้ของเรา เดวิด แพทเทิน^{๑๙ข}, ผู้ที่อยู่กับเราเวลานี้, และผู้รับใช้ของเรา เอตเวิร์ด พาร์ทริจ^{๑๙ค} ด้วย, และผู้รับใช้ที่มีอายุฉิมของเรา โจเซฟ สมิท, ซีเนียร์^{๑๙ง} ด้วย, ผู้ที่นั่งกับ^{๑๙จ} อับราฮัมทางขวามือเขา, และเขาเป็นสุขแล้วและบริสุทธิ์, เพราะเขาเป็นของเรา.

๒๐ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ผู้รับใช้ของเรา จอร์จ มิลเลอร์ปราศจากมารยา^{๒๐ข}; เขาเป็นที่ไว้วางใจได้เนื่องจากความสุจริตใจของเขา; และเนื่องจากความรักซึ่งเขามีต่อประจักษ์พยานแห่งเรา เรา, พระเจ้า, รักเขา.

๒๑ ฉะนั้น เรากล่าวแก่เจ้า, เราผินึกหน้าที่ของอธิการ^{๒๑ข} บนศีรษะเขา, เหมือนกับผู้รับใช้ของเรา เอตเวิร์ด พาร์ทริจ, เพื่อเขาจะรับของอุทิศสำหรับเชื้อสายแห่งเรา, เพื่อเขาจะอวยพรบนศีรษะคนจนของผู้คนแห่งเรา, พระเจ้าตรีสร. อย่าให้

๑๔ก คมพ. ผู้พิทักษ์, พักพิทักษ์ (สิ่งที่อยู่ในความ).

๑๕ก คมพ. สมิท, ไฮรัม.
ข คมพ. สุจริต (ความ).

๑๖ก คมพ. คำแนะนำ, คำปรึกษา (นาม).

๑๘ก อพย. ๑๙:๔;
อิสย. ๔๐:๓๑.

๑๙ก คพ. ๑๒๔:๑๓๐.
คมพ. แพทเทิน, เดวิด
ดับเบิลยู.

ข คมพ. พาร์ทริจ, เอตเวิร์ด.

ค คมพ. สมิท, โจเซฟ,
ซีเนียร์.

ง คพ. ๑๓๗:๕.

๒๐ก คมพ. มารยา, อุบาย.

๒๑ก คพ. ๔๑:๙.

คมพ. อธิการ.

ใครดูหมิ่นผู้รับใช้ของเรา จอร์จ, เพราะเขาจะยกย่องเรา.

๒๒ ให้ผู้รับใช้ของเรา จอร์จ, และผู้รับใช้ของเรา ไลมน์ และผู้รับใช้ของเรา จอห์น สไลเดอร์, และคนอื่น ๆ, สร้างบ้าน^๑แต่นามของเรา, ในแบบที่ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ จะแสดงแก่พวกเขา, ณ สถานที่ซึ่งเขาจะแสดงแก่พวกเขาด้วย.

๒๓ และมันจะเป็นบ้านให้เช่าพัก, บ้านที่คนต่างเมืองอาจมาจากแดนไกลเพื่อพักอาศัยในนั้น; ฉะนั้นให้มันเป็นบ้านดี, คู่ควรแก่การยอมรับทั้งปวง, เพื่อคนเดินทาง^๒ที่เหน็ดเหนื่อยจะมีสุขภาพดีและความปลอดภัยขณะที่เขาจะไต่รตรองพระคำของพระเจ้า; และศิลามุมเอก^๓ที่เรากำหนดให้ไซอัน.

๒๔ บ้านนี้จะเป็นที่พักอาศัยที่สุขสบายหากสร้างไว้แต่นามของเรา, และหากผู้ดูแลซึ่งจะกำหนดไว้ที่นี่จะไม่ยอมให้มลทินใด ๆ มาสู่บ้านหลังนี้. สถานที่นี้จะศักดิ์สิทธิ์, หาไม่แล้ว พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะไม่ทรงพำนักในนั้น.

๒๕ และหนึ่ง, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ให้วิสุทธิชนทั้งปวงของเรามาจากแดนไกล.

๒๖ และเจ้าพึงส่งผู้ส่งสารที่ว่องไวไป, แท้จริงแล้ว, ผู้ส่งสารที่เลือกไว้แล้ว, และกล่าวแก่พวกเขา: มาเถิดเจ้า, พร้อมกับ

ทองทั้งหมดของเจ้า, และเงินของเจ้า, และอัญมณีมีค่าของเจ้า, และพร้อมด้วยวัตถุโบราณทั้งหมดของเจ้า; และพร้อมไปกับคนทั้งปวงที่มีความรู้เรื่องวัตถุโบราณ, ผู้ที่ประสงค์จะมา, ย่อมมาได้, และนำต้นบอช, และต้นสน, และต้นสนไพน์มา, พร้อมกับต้นไม้มีค่าทุกต้นของแผ่นดินโลก;

๒๗ และพร้อมไปกับเหล็ก, กับทองแดง, และกับทองเหลือง, และกับสังกะสี, และกับของมีค่าทั้งปวงของเจ้าในแผ่นดินโลก; และสร้างนิเวศน์^๔แต่นามของเรา, เพื่อพระผู้สูงสุดจะทรงพำนัก^๕ในนั้น.

๒๘ เพราะจะไม่พบสถานที่ใดบนแผ่นดินโลกที่พระองค์จะเสด็จมาและฟื้นฟู^๖อีกครั้งสิ่งซึ่งสูญไปแล้วสำหรับเจ้า, หรือซึ่งพระองค์ทรงนำออกไปแล้ว, แม้ความสมบูรณ์แห่งฐานะบุโรहित.

๒๙ เพราะอ้างบัพติศมา^๗มิได้มีอยู่บนแผ่นดินโลก, เพื่อเขาทั้งหลาย, วิสุทธิชนของเรา, จะรับบัพติศมา^๘แทนคนเหล่านั้นที่ตายแล้ว—

๓๐ เพราะศาสนพิธีนี้เป็นของนิเวศน์ของเรา, และจะเป็นที่ยอมรับไม่ได้ต่อเรา, เว้นแต่ในวันเวลาแห่งความยากจนของเจ้า, ซึ่งเวลานั้นเจ้าไม่สามารถสร้างนิเวศน์ให้เราได้.

๓๑ แต่เราบัญชาเจ้า, เจ้าวิสุทธิชน

<p>๒๒ก คพ. ๑๒๔:๕๖-๖๐. ๒๓ก นบี. ๓๑:๑๒; มธ. ๒๕:๓๕, ๓๘. ข คพ. ๑๒๔:๒. ๒๗ก คพ. ๑๐๓:๕. คมพ. พระวิหาร,</p>	<p>พระนิเวศน์ของพระเจ้า. ข อพย. ๒๕:๘; คพ. ๙๖:๑๕-๑๗. ๒๘ก คมพ. ฟื้นฟูพระกิตติคุณ (การ). ๒๙ก คพ. ๑๒๘:๑๓.</p>	<p>๗ ๑ ครี. ๑๕:๒๓; คพ. ๑๒๗:๖; ๑๓๘:๓๓. คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา—บัพติศมาแทนคนตาย; ความรอดของคนตาย.</p>
--	---	--

ทั้งปวงของเรา, จงสร้าง^๑นิเวศน์^๑ให้เรา; และเราให้เวลาเพียงพอแก่เจ้าที่จะสร้างนิเวศน์^๑ให้เรา; และระหว่างเวลานี้บัพติศมาของเจ้าจะเป็นที่ยอมรับต่อเรา.

๓๒ แต่ดูเถิด, เมื่อกำหนดเวลานี้สิ้นสุดลงบัพติศมาของเจ้าแทนคนตายของเจ้าจะไม่เป็นที่ยอมรับต่อเรา; และหากเจ้าหาทำสิ่งเหล่านี้ไม่เมื่อกำหนดเวลาสิ้นสุดลงเจ้าจะถูกปฏิเสธในฐานะที่เป็นศาสนจักรหนึ่ง, พร้อมกับคนตายของเจ้า, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัส.

๓๓ เพราะตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าหลังจากที่เจ้ามีเวลาเพียงพอจะสร้างนิเวศน์^๑ให้เรา, ซึ่งศาสนพิธี^๑บัพติศมาแทนคนตายเป็นของนิเวศน์^๑แห่งนั้น, และศาสนพิธีเดียวกันนั้นวางไว้สำหรับที่นั่นนับแต่ก่อนการวางรากฐานของโลก, บัพติศมาของเจ้าแทนคนตายของเจ้าจะเป็นที่ยอมรับไม่ได้ต่อเรา;

๓๔ เพราะในนั้นมีกฎ^๑ของฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์^๑แต่งตั้งไว้, เพื่อเจ้าจะรับเกียรติและรัศมีภาพ.

๓๕ และหลังจากเวลาดังกล่าว, บัพติศมาของเจ้าแทนคนตาย, โดยคนที่กระจ่ายกันอยู่ทั่วไป, จะไม่เป็นที่ยอมรับต่อเรา, พระเจ้าตรัส.

๓๖ เพราะมีการแต่งตั้งไว้ว่าในไซอัน, และในสเตคของนาง, และในเยรูซาเล็ม,

สถานที่เหล่านั้นซึ่งเรากำหนดให้เป็นที่พักพิง^๑, จะเป็นสถานที่เพื่อบัพติศมาของเจ้าแทนคนตายของเจ้า.

๓๗ และอนึ่ง, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, การล้าง^๑ของเจ้าจะเป็นที่ยอมรับต่อเราได้อย่างไรเล่า, เว้นแต่เจ้าประกอบศาสนพิธีเหล่านั้นในนิเวศน์^๑ซึ่งเจ้าสร้างไว้แต่นามของเรา?

๓๘ เพราะ, ด้วยเหตุนี้เราจึงบัญชาโมเสสให้เขาสร้างพลับพลา^๑, เพื่อพวกเขาจะแบกพลับพลา^๑นั้นไปกับพวกเขาด้วยในแดนทุรกันดาร, และให้สร้างนิเวศน์^๑ในแผ่นดินแห่งคำสัญญา, เพื่อจะได้เปิดเผยศาสนพิธีเหล่านั้น ซึ่งซ่อนไว้ตั้งแต่ก่อนมีโลกขึ้นมา.

๓๙ ฉะนั้น, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าการเจิม^๑ของเจ้า, และการล้างของเจ้า, และบัพติศมา^๑ของเจ้าแทนคนตาย, และการชุมนุมศักดิ์สิทธิ์^๑ทั้งหลายของเจ้า, และอนุสรณ์ของเจ้าเพื่อเครื่องพลีบูชา^๑ของเจ้าโดยบรรดาบุตรของเลวี, และเพื่อโองการของเจ้าในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์^๑ที่สุดของเจ้า ซึ่งในนั้นเจ้าได้รับคำสนทนา, และกฎเกณฑ์และคำพิพากษาของเจ้า, สำหรับการเริ่มต้นของการเปิดเผยและรากฐานของไซอัน, และสำหรับรัศมีภาพ, เกียรติ, และเอ็นดาวเมนต์^๑ของพลเมืองทั้งปวงของนาง, ได้รับแต่งตั้งโดยศาสน-

<p>๓๑/1 คพ. ๑๗:๑๐. ๓๔/1 คพ. ๑๐๐:๑๔-๑๖. คมพ. กฎแห่งทั้งหลายของฐานะปุโรหิต. ๓๖/1 อสย. ๔:๕-๖. ๓๗/1 คมพ. ล้าง (การ). ๓๘/1 อพย. ๒๕:๑-๓; ๓๓:๗.</p>	<p>คมพ. พลับพลา. ข คมพ. พระวิหาร, พระนิเวศน์ของพระเจ้า. ๓๙/1 อพย. ๒๓:๗. คมพ. เจิม (การ), เจิม (ได้รับการ). ข คมพ. ศาสนพิธี—ศาสน</p>	<p>พิธีที่มีผู้กระทำแทน. ค คพ. ๘๘:๑๑๗. ง คพ. ๑๓:๑; ๘๔:๓๑; ๑๒๘:๒๔; จส—ป ๑:๖๓. จ อสค. ๔๑:๔; คพ. ๔๕:๓๒; ๘๗:๘; ๑๐๑:๒๒.</p>
---	--	--

พิธีแห่งนิเวศน์ศักดิ์สิทธิ์ของเรา, ซึ่งผู้คนของเราได้รับบัญชาอยู่เสมอให้สร้างแต่นามศักดิ์สิทธิ์ของเรา.

๔๐ และตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ให้สร้างนิเวศน์นี้แต่นามของเรา, เพื่อเราจะเปิดเผยศาสนาพิธีของเราในนั้นให้ผู้คนของเรา;

๔๑ เพราะเราเห็นควรให้เปิดเผยต่อศาสนจักรของเราถึงสิ่งซึ่งถูกซ่อนไว้เก็บไว้ นับแต่ก่อนการวางรากฐานของโลก, สิ่งที่เกี่ยวข้องกับสมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา.

๔๒ และเราจะให้ผู้ใช้ของเรา โจเซฟ เห็นสิ่งทั้งปวงที่เกี่ยวกับนิเวศน์แห่งนี้, และฐานะปุโรหิตของนิเวศน์นั้น, และสถานที่ซึ่งจะสร้างนิเวศน์บนนั้น.

๔๓ และเจ้าจะสร้างนิเวศน์นั้นบนสถานที่ซึ่งเจ้าไตร่ตรองจะสร้าง, เพราะนั่นเป็นตำแหน่งที่ตั้งซึ่งเราเลือกไว้ให้เจ้าสร้างนิเวศน์นั้น.

๔๔ หากเจ้าทำงานด้วยสุดกำลังของเจ้า, เราจะอุทิศตำแหน่งที่ตั้งนั้นไว้เพื่อจะทำให้ศักดิ์สิทธิ์.

๔๕ และหากผู้คนของเราจะสดับฟังเสียงของเรา, และเสียงผู้ใช้ของเรา ผู้ที่เรากำหนดไว้ให้นำผู้คนของเรา, ดูเถิด, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, พวกเขาจะไม่ย้ายออกจากที่ของพวกเขา.

๔๖ แต่หากพวกเขาจะไม่สดับฟังเสียง

ของเรา, หรือเสียงของคนเหล่านี้ ผู้ที่เรากำหนดไว้, พวกเขาจะไม่ได้รับพร, เพราะพวกเขาจะก่อกมลทินให้แก่แผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ของเรา, และศาสนาพิธี, และกฎบัตรอันศักดิ์สิทธิ์ของเรา, และถ้อยคำศักดิ์สิทธิ์ของเราซึ่งเราให้แก่พวกเขา.

๔๗ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น คือหากเจ้าสร้างนิเวศน์แต่นามของเรา, และไม่ทำสิ่งที่เรากล่าว, เราจะไม่ปฏิบัติตามคำปฏิญาณซึ่งเราทำกับเจ้า, ทั้งไม่ทำให้สัญญาซึ่งเจ้าหวังจากมือเรามีสัมฤทธิ์ผล, พระเจ้าตรัส.

๔๘ เพราะแทนพร, เจ้า, โดยงานของเจ้าเอง, นำการสาปแช่ง, ความพิโรธ, ความเคืองแค้น, และการพิพากษามาบนศีรษะของเจ้าเอง, โดยความบาปปัญหาของเจ้า, และโดยความน่าชิงชังทั้งปวงของเจ้า, ซึ่งเจ้าปฏิบัติต่อหน้าเรา, พระเจ้าตรัส.

๔๙ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเมื่อเราให้คำบัญชาแก่บุตรคนโตของมนุษย์ให้ทำงานแต่นามของเรา, และบุตรเหล่านั้นของมนุษย์ทำด้วยสุดกำลังของพวกเขาและด้วยทุกสิ่งซึ่งพวกเขามีเพื่อทำงานนั้น, และไม่เลิกความขยันหมั่นเพียรของพวกเขา, และศัตรูพวกเขาจะมาโจมตีพวกเขาและขัดขวางพวกเขาจากการทำงานนั้น, ดูเถิด, เราเห็นสมควรว่าจะไม่เรียกร้องงานนั้นต่อ

๔๑ก สข. ๑:๙.
ข คพ. ๑๒๑:๒๖-๓๒.
ค อฟ. ๑:๙-๑๐;
คพ. ๒๗:๑๓; ๑๑๒:๓๐.
๔๒ก คพ. ๙๕:๑๔-๑๗.

๔๔ก คมพ. บริสุทธ์, ศักดิ์สิทธิ์.
๔๕ก คพ. ๑:๓๘.
คมพ. ศาสดาพยากรณ์.
๔๗ก คมพ. คำปฏิญาณ.
๔๘ก นธบ. ๒๘:๑๕.

๔๙ก คมพ. ขยันหมั่นเพียร (ความ).
ข คพ. ๕๖:๔; ๑๓๗:๙.

ไปจากมือบุตรเหล่านั้นของมนุษย์, แต่จะยอมรับจากเครื่องถวายของพวกเขา มากกว่า.

๕๐ และความชั่วช้าสามัญและการล่วงละเมิดกฎและบัญญัติศักดิ์สิทธิ์ของเรา เราจะเยื่อน^๖ บนศีรษะของคนเหล่านั้นที่ขัดขวางงานของเรา, ถึงอนุชนรุ่น^๗ ที่สามและที่สี่, ทรายเท่าที่พวกเขาหากลับใจ^๘ ไม่, และซังเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัส.

๕๑ ฉะนั้น, เพราะเหตุนี้เราจึงยอมรับเครื่องถวายของคนเหล่านั้นที่เรายับยั้งให้เสริมสร้างเมืองและนิเวศน์^๙ แต่นามของเรา, ในเทศมณฑลแจ๊คสัน^{๑๐}, รัฐมิสซูรี, และถูกศัตรูพวกเขาขัดขวาง, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัส.

๕๒ และเราจะตอบการพิพากษา^{๑๑}, ความพิโรธ, และความเคืองแค้น, การพิลาปรำพัน, และความปวดร้าว, และการขบขี้เยี้ยวเคี้ยวฟันบนศีรษะพวกเขา, ถึงอนุชนรุ่นที่สามและที่สี่, ทรายเท่าที่พวกเขาหากลับใจไม่, และซังเรา, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัส.

๕๓ และการนี้เราทำให้เป็นแบบอย่างแก่เจ้า, เพื่อการปลอบประโลมของเจ้าเกี่ยวกับคนทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้นที่ได้รับยับยั้งให้ทำงานและถูกขัดขวางโดยมือศัตรูของพวกเขา, และโดยการกดขี่, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัส.

๕๔ เพราะเราคือพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, และจะช่วยเหลือทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้นของเจ้าที่มีใจบริสุทธิ์^{๑๒}, และถูกสังหาร^{๑๓} ในแผ่นดินแห่งมิสซูรีให้รอด, พระเจ้าตรัส.

๕๕ และหนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เรายับยั้งเจ้าอีกครั้งให้สร้างนิเวศน์^{๑๔} แต่นามของเรา, แม้ในสถานที่แห่งนี้, เพื่อเจ้าจะพิสูจน์^{๑๕} ตัวเจ้าต่อเราว่าเจ้าซื่อสัตย์ในสิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไรก็ตามที่เรายับยั้งเจ้า, เพื่อเราจะให้พรเจ้า, และสวมมงกุฎเจ้าด้วยเกียรติยศ, ความเป็นอมตะ, และชีวิตนิรันดร์.

๕๖ และบัดนี้ เรากล่าวแก่เจ้า, เกี่ยวกับบ้าน^{๑๖} เช่าพักของเราซึ่งเรายับยั้งให้เจ้าสร้างเพื่อให้คนต่างเมืองเช่าพัก, ให้สร้างไว้แต่นามของเรา, และให้นามของเรา มีนามอยู่บนนั้น, และให้ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ และครัวเรือนของเขามีที่อยู่^{๑๗} ในนั้น, จากรุ่นสู่รุ่น.

๕๗ เพราะเราให้การเจิม^{๑๘} บนศีรษะเขา, ว่าพรของเขาจะให้บนศีรษะลูกหลานของเขาต่อจากเขาด้วย.

๕๘ และเรากล่าวแก่อับราฮัม^{๑๙} ไว้ฉันใดเกี่ยวกับตระกูลทั้งหลายของแผ่นดินโลก, เราก็ก่อแก่ผู้รับใช้ของเราโจเซฟ นั้นนั้น: ในเจ้าและในพงศ์พันธุ์^{๒๐} ของเจ้า ตระกูลของแผ่นดินโลกจะได้รับพร.

๕๐ก โมไซยาห์ ๑๒:๑.
ข นบิ. ๕:๓;
คพ. ๓๘:๔๖-๔๗.
ค คมพ. กลับใจ (การ).
๕๐ก คพ. ๑๑๕:๑๑.
ข คมพ. เทศมณฑลแจ๊คสัน, รัฐมิสซูรี (สหรัฐอเมริกา).

๕๒ก คพ. ๑๒๑:๑๑-๒๓.
๕๔ก คมพ. บริสุทธิ์ (ความ), พิศุทธิ์ (ความ).
ข คพ. ๓๘:๑๓;
๑๐๓:๒๗-๒๘.
๕๕ก คพ. ๑๒๗:๔.
ข อับรา. ๓:๒๕.

๕๖ก คพ. ๑๒๔:๒๒-๒๔.
๕๘ก ปฐก. ๑๒:๓; ๒๒:๑๘;
อับรา. ๒:๑๑.
คมพ. อับราฮัม.
ข คพ. ๑๑๐:๑๒.
คมพ. พันธสัญญาแห่งอับราฮัม.

๕๙ ฉะนั้น, ให้ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ และพงศ์พันธุ์ของเขาต่อจากเขามิที่อยู่ในบ้านนั้น, จากรุ่นสู่รุ่น, ตลอดกาลและตลอดไป, พระเจ้าตรัส.

๖๐ และให้เรียกชื่อบ้านนั้นว่า บ้านนอวู; และให้เป็นที่พำนักอันน่าเบิกบานใจสำหรับ มนุษย์, และสถานที่พักผ่อนสำหรับคนเดินทางที่เหน็ดเหนื่อย, เพื่อเขาจะไต่ตรงถึงรัศมีภาพของไซอัน, และรัศมีภาพของที่นี่, ศิลาภูมิเอกของมัน;

๖๑ เพื่อ เขา จะ รับ ค่า แนะนำ จากคนเหล่านั้น ด้วยผู้ที่เราตั้งไว้เป็นดั่งพืชพันธุ์ อื่น เลื่อง ลือ, และ ดั่ง ยาม บิน กำแพงของนาง.

๖๒ ดูเถิด, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ให้ผู้รับใช้ของเรา จอร์จ มิลเลอร์, และผู้รับใช้ของเรา ไลมัน ไวท์, และผู้รับใช้ของเรา จอห์น สไนเดอร์, และผู้รับใช้ของเรา ปีเตอร์ ฮอสส์, วางระเบียบพวกเขาเอง, และกำหนดคนหนึ่งในพวกเขาเป็นประธานเหนือควอรัมของพวกเขาเพื่อจุดประสงค์ในการสร้างบ้านนั้น.

๖๓ และพวกเขาพึงตั้งข้อบังคับ, ซึ่งโดยการนี้พวกเขาจะรับค่าหุ้นเพื่อการสร้างบ้านนั้น.

๖๔ และพวกเขาพึงได้รับไม่น้อยกว่าห้าสิบดอลลาร์สำหรับการปันหุ้นหนึ่งหน่วยในบ้านนั้น, และพวกเขาพึงได้รับอนุญาตให้รับหนึ่งหมื่นห้าพันดอลลาร์จากใครคนใดคนหนึ่งเป็นค่าหุ้นในบ้านนั้น.

๖๕ แต่พวกเขาไม่พึงได้รับอนุญาตให้

รับค่าหุ้นเกินหนึ่งหมื่นห้าพันดอลลาร์จากใครคนใดคนหนึ่ง.

๖๖ และพวกเขาไม่พึงได้รับอนุญาตให้รับต่ำกว่าห้าสิบดอลลาร์สำหรับการปันหุ้นหนึ่งหน่วยจากใครคนใดคนหนึ่งในบ้านนั้น.

๖๗ และพวกเขาไม่พึงได้รับอนุญาตให้รับใครก็ตาม, เป็นผู้ถือหุ้นในบ้านนี้, เว้นแต่คนคนนั้นจะจ่ายค่าหุ้นของเขาไว้ในมือพวกเขาในเวลาที่เขารับหุ้น;

๖๘ และตามสัดส่วนของจำนวนเงินค่าหุ้นที่เขาจ่ายไว้ในมือพวกเขา เขาจะรับหุ้นในบ้านนั้น; แต่หากเขาไม่จ่ายอะไรไว้เลยในมือพวกเขา เขาไม่พึงรับหุ้นใด ๆ ในบ้านนั้น.

๖๙ และหากใครก็ตามจ่ายค่าหุ้นไว้ในมือพวกเขา มันจะเป็นค่าหุ้นในบ้านนั้น, สำหรับตัวเขา, และสำหรับอนุชนรุ่นหลังจากเขา, จากรุ่นสู่รุ่น, ตราบเท่าที่เขาและทายาทของเขาจะถือหุ้นนั้น, และไม่ขายหรือนำหุ้นไปจากมือพวกเขาโดยเจตจำนงและการกระทำอันเป็นอิสระของพวกเขาเอง, หากเจ้าปรารถนาจะทำตามความประสงค์ของเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัส.

๗๐ และหนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, หากผู้รับใช้ของเรา จอร์จ มิลเลอร์, และผู้รับใช้ของเรา ไลมัน ไวท์, และผู้รับใช้ของเรา จอห์น สไนเดอร์, และผู้รับใช้ของเรา ปีเตอร์ ฮอสส์, รับหุ้นใดไว้ในมือพวกเขา, เป็นเงินตรา, หรือเป็นทรัพย์สินซึ่งในนั้นพวกเขาได้รับตามมูลค่าจริงของ

เงินตรา, พวกเขาไม่พียงนำส่วนใดของค่า หุ้มนั้นไปเพื่อจุดมุ่งหมายอื่นใดก็ตาม, เว้นไว้ก็แต่ในบ้านนั้น.

๗๑ และหากพวกเขานำส่วนใดของค่า หุ้มนั้นไปที่อื่นใดก็ตาม, เว้นไว้ก็แต่ในบ้านนั้น, โดยปราศจากการยินยอมของผู้ถือหุ้, และไม่จ่ายคืนสี่เท่าสำหรับค่าหุ้ ซึ่งพวกเขานำไปที่อื่นใดก็ตาม, เว้นไว้ก็แต่ในบ้านนั้นแล้ว, พวกเขาจะถูกสาปแช่ง, และจะถูกย้ายออกจากตำแหน่งของพวกเขา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าตรัส; เพราะเรา, พระเจ้า, คือพระผู้เป็นเจ้า, และจะถูกล้อเลียน”ไม่ได้ในเรื่องใดก็ตามอันเนื่องมาจากเรื่องเหล่านี้.

๗๒ ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ให้ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ จ่ายค่าหุ้ไว้ ในมือพวกเขาเพื่อการสร้างบ้านนั้น, ตามที่เขาเห็นว่าดี; แต่ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ จะจ่ายค่าหุ้ในบ้านนั้นเกินหนึ่งหมื่นห้าพันดอลลาร์ไม่ได้, หรือต่ำกว่าห้าสิบลดollarก็ไม่ได้; ทั้งคนอื่นใดจะทำก็ไม่ได้, พระเจ้าตรัส.

๗๓ และมีคนอื่น ๆ ด้วยผู้ที่ปรารถนาจะรู้ความประสงค์ของเราเกี่ยวกับพวกเขา, เพราะพวกเขาขอสิ่งนี้จากมือเรา.

๗๔ ฉะนั้น, เรากล่าวแก่เจ้าเกี่ยวกับผู้รับใช้ของเรา วินสัน ไนท์, หากเขาจะทำตามความประสงค์ของเราก็ให้เขาซื้อหุ้ในบ้านนั้นสำหรับตัวเขา, และสำหรับอนุชนรุ่นหลังจากเขา, จากรุ่นสู่รุ่น.

๗๕ และให้เขาเปล่งเสียงยาวนานและ

ดัง, ท่ามกลางผู้คน, เพื่อวิงวอน”สิทธิประโยชน์แทนคนจนและคนขัดสน; และมีให้เขาล้มเหลว, ทั้งมีให้ใจเขาท้อถอย; และเราจะยอมรับ”จากเครื่องถวายของเขา, เพราะมันจะไม่เกิดขึ้นกับเราตั้งเครื่องถวายของคาอิน, เพราะเขาจะเป็นของเรา, พระเจ้าตรัส.

๗๖ ให้ครอบครัวของเขาชื่นชมยินดีและให้ใจพวกเขาหันหลังให้ความทุกข์; เพราะเราได้เลือกเขาและเจิมเขา, และเขาจะมีเกียรติท่ามกลางครัวเรือนของเขา, เพราะเราจะให้อภัยบาปทั้งหมดของเขา, พระเจ้าตรัส. เอเมน.

๗๗ ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ให้ผู้รับใช้ของเรา ไฮรัม ซื้อหุ้ในบ้านนั้นตามที่เขาเห็นว่าดี, สำหรับตัวเขาและอนุชนรุ่นหลังจากเขา, จากรุ่นสู่รุ่น.

๗๘ ให้ผู้รับใช้ของเรา ไอแซค กัลแลนด์ ซื้อหุ้ในบ้านนั้น; เพราะเรา, พระเจ้า, รักเขาเพราะงานที่เขาทำ, และจะให้อภัยบาปทั้งหมดของเขา; ฉะนั้น, ให้พึงระลึกถึงเขาว่ามีผลประโยชน์ในบ้านนั้น จากรุ่นสู่รุ่น.

๗๙ ให้ผู้รับใช้ของเรา ไอแซค กัลแลนด์ ได้รับการกำหนดไว้ในบรรดาพวกเจ้า, และได้รับแต่งตั้งโดยผู้รับใช้ของเรา วิลเลียมส์ มาร์คส์, และได้รับพรโดยเขา, เพื่อไปกับผู้รับใช้ของเรา ไฮรัม เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลแก่งานที่ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ จะชี้ให้พวกเขาเห็น, และพวกเขาจะได้รับพรอย่างมาก.

๘๐ ให้ผู้รับใช้ของเรา วิลเลียม มาร์คส์
จ่ายค่าหุ้นไว้ในบ้านนั้น, ตามที่เขาเห็นว่า
ว่าดี, สำหรับตัวเขาและอนุชนของเขา,
จากรุ่นสู่รุ่น.

๘๑ ให้ผู้รับใช้ของเรา เฮนรี่ จี. เซอร์วูด
จ่ายค่าหุ้นไว้ในบ้านนั้น, ตามที่เขาเห็นว่า
ดี, สำหรับตัวเขาและพงศ์พันธุ์ของเขาต่อ
จากเขา, จากรุ่นสู่รุ่น.

๘๒ ให้ผู้รับใช้ของเรา วิลเลียม ลอว์ จ่าย
ค่าหุ้นไว้ในบ้านนั้น, สำหรับตัวเขาและ
พงศ์พันธุ์ของเขาต่อจากเขา, จากรุ่นสู่รุ่น.

๘๓ หากเขาจะทำตาม ความประสงค์
ของเรา ก็อย่าให้เขาพาครอบครัวของเขาไป
ยังผืนแผ่นดินทางตะวันออก, แม้ยังเคิร์ท-
แลนด์; กระนั้นก็ตาม, เรา, พระเจ้า, จะ
เสริมสร้างเคิร์ทแลนด์, แต่เรา, พระเจ้า,
เตรียมแล้วไว้หวัดผู้อยู่อาศัยในนั้น.

๘๔ และกับผู้รับใช้ของเรา แอลมัน แบบ
บิตต์, มีหลายเรื่องซึ่งเราไม่พอใจ; ดูเถิด,
เขามุ่งมาดปรารถนาจะสถาปนาคำแนะนำ
ของเขาแทนคำแนะนำซึ่งเราแต่งตั้งไว้,
แม้คำแนะนำของฝ่ายประธานสูงสุดของ
ศาสนจักรของเรา; และเขาตั้งวิวาทคำ
ขึ้นเพื่อให้ผู้คนของเรากราบไหว้.

๘๕ อย่าให้คนใดไป จากสถานที่นี้ผู้ที่มา
ที่นี่โดยพยายามรักษาบัญญัติของเรา.

๘๖ หากพวกเขาอยู่ที่นี้ก็ให้พวกเขาอยู่
เพื่อเรา; และหากพวกเขาตายก็ให้พวก
เขาตายเพื่อเรา; เพราะพวกเขาจะพัก

ผ่อน^๖ จากการทำงานทั้งหมดของพวกเขา
ที่นี่, และจะทำงานของพวกเขาต่อไป.

๘๗ ฉะนั้น, ให้ผู้รับใช้ของเรา วิลเลียม
จงวางใจในเรา, และเลิกกลัวเกี่ยวกับ
ครอบครัวเขา, เนื่องจากความเจ็บป่วยใน
แผ่นดิน. หากเจ้ารัก^๗ เรา, จงรักษากฎบัญญัติ
ของเรา; และความเจ็บป่วยในแผ่นดินจะ
นำ^๘ เกียรติมาสู่เจ้า.

๘๘ ให้ผู้รับใช้ของเรา วิลเลียม ไป
ประกาศกิตติคุณอันเป็นนิจของเราด้วย
เสียงอันดัง, และด้วยความปรารถยา, ดังที่
พระวิญญาณ^๙ ของเราจะตลึงใจเขา, แก่ผู้อยู่
อาศัยของวอร์ซอ, และแก่ผู้อยู่อาศัยของ
คาร์เทจด้วย, และแก่ผู้อยู่อาศัยของเบอร์-
ลิงตันด้วย, และแก่ผู้อยู่อาศัยของเมดิ-
สันด้วย, และรอคอยคำแนะนำเพิ่มเติม
อย่างอดทนและอย่างขยันหมั่นเพียรที่การ
ประชุมใหญ่สามัญของเรา, พระเจ้าตรีส.

๘๙ หากเขาจะทำตาม ความประสงค์
ของเรา ก็ให้เขาสดับฟังคำแนะนำของ
ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ นับแต่นั้นไป, และ
ด้วยกำลังความสามารถของเขาสนับสนุน
สิทธิประโยชน์^{๑๐} ของคนจน, และพิมพ์คำ
แปลใหม่^{๑๑} ของคำอันศักดิ์สิทธิ์ของเราให้
แก่ผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลก.

๙๐ และหากเขาจะทำการนี้เราจะให้
พร^{๑๒} เขาด้วยพรอนกประการ, เพื่อเขาจะ
ไม่ถูกทอดทิ้ง, หรือพบพงศ์พันธุ์ของเขา
ออกไปขอ^{๑๓} อาหาร.

๘๔ก อพย. ๓๒:๒-๔.

๘๕ก ลูกา ๙:๖๒.

๘๖ก วจ. ๑๔:๑๓.

คมพ. เมืองบริมสุขเกษม;
พักผ่อน, สถานพักผ่อน.

๘๗ก ยอห์น ๑๔:๑๕.

ข คพ. ๑๒๑:๘; ๑๒๒:๗.

๘๘ก คมพ. พระผู้เป็นเจ้า,
พระผู้เป็นเจ้าสาม
พระองค์—พระผู้เป็นเจ้า
พระวิญญาณบริสุทธ.

๘๙ก คพ. ๗:๓.

ข อส. งานแปลพระคัมภีร์
ไบเบิลของโจเซฟ สมิท.

๙๐ก คมพ. พร, เป็นสุข, ให้พร.
ข สดต. ๓๗:๒๕.

๓๑ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ให้กำหนด, แต่งตั้ง, และเจิมผู้รับใช้ของเรา วิลเลียม, เป็นที่ปรึกษาให้แก่ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ, แทนที่ผู้รับใช้ของเรา ไฮร์ม, เพื่อผู้รับใช้ของเรา ไฮร์ม จะรับตำแหน่งฐานะปุโรหิตและผู้ประสาทร,^๑ ซึ่งบิดาเขากำหนดให้เขา, โดยพรและโดยสิทธิ์ด้วย;

๓๒ เพื่อว่านับแต่นี้ไปเขาจะถือกฎแฉกของปีติพร^๒ บน ศีรษะของผู้คนทั้งปวงของเรา,

๓๓ เพื่อว่าผู้ใดที่เขาให้พรก็จะได้พร, และผู้ใดที่เขาสาปแช่ง^๓ ก็จะถูกสาปแช่ง; เพื่อว่าอะไรก็ตามที่เขาจะผูก^๔ ไว้บนแผ่นดินโลกจะผูกไว้ในสวรรค์; และอะไรก็ตามที่เขาจะคลายไว้บนแผ่นดินโลกจะคลายไว้ในสวรรค์.

๓๔ และตั้งแต่เวลานี้เป็นต้นไปเรากำหนด กับ เขาว่าเขาจะเป็น ศาสตราพยากรณ์, และผู้หยั่งรู้,^๕ และผู้เปิดเผยแก่ศาสนจักรของเรา, เช่นเดียวกับผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ;

๓๕ เพื่อเขาจะกระทำในความสามัคคีกับผู้รับใช้ของเรา โจเซฟด้วย; และว่าเขาจะรับคำแนะนำจากผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ, ผู้จะแสดงกฎแฉก^๖ แก่เขาซึ่งโดยสิ่งนี้เขาจะขอและได้รับ, และสวมมงกุฎด้วย

พร, และรัศมีภาพ, และเกียรติยศ, และฐานะปุโรหิต, และของประทานแห่งฐานะปุโรหิตเดียวกัน, ที่ครั้งหนึ่งมิให้เขาที่เคยเป็นผู้รับใช้ของเรา ออลิเวอร์ คาวเดอรี^๗;

๓๖ เพื่อผู้รับใช้ของเรา ไฮร์ม จะกล่าวคำพยานถึงสิ่งซึ่งเราจะเผยต่อเขา, เพื่อชื่อเขาจะมีอยู่ในความทรงจำอย่างมีเกียรติจากรุ่นสู่รุ่น, ตลอดกาลและตลอดไป.

๓๗ ให้ผู้รับใช้ของเรา วิลเลียม ลอร์ ได้รับกฎแฉกด้วยซึ่งโดยสิ่งนี้เขาจะขอและได้รับพร; ให้เขานอบน้อมถ่อมตน^๘ ต่อหน้าเรา, และปราศจากมารยา,^๙ และเขาจะได้รับจากพระวิญญูณของเรา, แม้พระผู้ลอบโยน^{๑๐}, ซึ่งจะแสดงความจริงของทุกเรื่องให้ประจักษ์แก่เขา, และจะให้แก่เขา, ในโมงนั้นนั่นเอง, สิ่งที่เขาจะกล่าว.

๓๘ และเครื่องหมาย^{๑๑} เหล่านี้จะติดตามเขา—เขาจะรักษา^{๑๒} คนป่วย, เขาจะขับเหล่ามาร, และจะได้รับการปลดปล่อยจากคนเหล่านั้นที่จะวางยาพิษร้ายแรงแก่เขา;

๓๙ และเราจะนำเขาไปในวิถีที่งูพิษ^{๑๓} จะไม่สามารถฝังเขี้ยวลงบนสันเท้าเขา, และเขาจะทะยานขึ้นไปในมโนคติ^{๑๔} ของเขาเสมือนบนปีกนกอินทรี.

๑๐๐ และจะเป็นอย่างไรเล่า ถ้าเราประสงค์ให้เขาทำให้คนตายฟื้น, ก็อย่าให้เขายังเสียงของเขา.

๓๑ก คพ. ๑๐๗:๓๙-๔๐.
 คมพ. ผู้ประสาทร, ปีติ.
 ๓๒ก คมพ. ปีติพร.
 ๓๓ก คพ. ๑๓๒:๔๕-๔๗.
 ข มธ. ๑๖:๑๙.
 คมพ. ฝนึก (การ).
 ๓๔ก คพ. ๑๐๗:๙๑-๙๒.
 คมพ. ผู้หยั่งรู้.
 ๓๕ก คพ. ๖:๒๘.

ข คมพ. คาวเดอรี, ออลิเวอรี.
 ๓๗ก คมพ. นอบน้อม (ความ), อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ).
 ข คมพ. มารยา, อุบาย.
 ค คมพ. พระผู้ลอบโยน.
 ๓๘ก มาระโก ๑๖:๑๗-๑๘.
 คมพ. ของประทานทาง

วิญญูณ, ของประทานแห่งพระวิญญูณ.
 ข คมพ. รักษา, รักษาให้หาย (การ).
 ๓๙ก คพ. ๘๔:๗๑-๗๓.
 ข อพย. ๑๙:๔;
 อสย. ๔๐:๓๑.

๑๐๑ ฉะนั้น, ให้ผู้รับใช้ของเรา วิลเลียม ปาร์ร้องให้ดังและอยู่ยั้งไว้, ด้วยปีติและการชื่นชมยินดี, และด้วยโศกเศร้าแต่พระองค์ผู้ประทับอยู่บนพระราชบัลลังก์ตลอดกาลและตลอดไป, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตริส.

๑๐๒ ดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, เรามีพันธกิจไว้รอผู้รับใช้ของเรา วิลเลียม, และผู้รับใช้ของเรา ไฮรัม, และสำหรับพวกเขาเท่านั้น; และให้ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ อยู่ต่อไปที่บ้าน, เพราะเขาเป็นที่ต้องการ. ส่วนที่เหลือเราจะแสดงแก่เจ้าในภายหลัง. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

๑๐๓ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, หากผู้รับใช้ของเรา ซิดนีย์^๗ จะรับใช้เราและเป็นที่ปรึกษาให้ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ, ก็ให้เขาลุกขึ้นและก้าวออกมาขึ้นในหน้าที่การเรียกของเขา, และนอบน้อมถ่อมตนต่อหน้าเรา.

๑๐๔ และหากเขาจะถวายเครื่องถวายอันเป็นที่ยอมรับแก่เรา, และการยอมรับ, และยังคงอยู่กับผู้คนของเขา, ดูเถิด, เรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, จะรักษาเขาเพื่อเขาจะหาย; และเขาจะเปล่งเสียงบนภูเขาอีก, และเป็นก ระบอบเสียง^๗ เบื้องหน้าเรา.

๑๐๕ ให้เขามาตั้งถิ่นฐานครอบครัวของเขาในละแวกที่ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟอาศัยอยู่.

๑๐๖ และในการเดินทางทั้งหมดของเขาให้เขาเปล่งเสียงราวกับด้วยเสียงแตร,

และเตือนผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลกให้หลบหนีพระพิโรธที่จะมาถึง.

๑๐๗ ให้เขาช่วยผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ, และนอกจากนี้ให้ผู้รับใช้ของเรา วิลเลียม ลอร์ ช่วยผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ, ในการออกประกาศ^๗ ด้วยความเลื่อมใสถึงกษัตริย์ทั้งหลายของ แผ่นดินโลก, แม้ตั้งที่เรา กล่าวแก่เจ้ามาก่อน.

๑๐๘ หากผู้รับใช้ของเรา ซิดนีย์ จะทำตามความประสงค์ของเรา, ก็อย่าให้เขาพาครอบครัวของเขาออกไปยังผืนแผ่นดินทางตะวันออก^๗, แต่ให้เขาเปลี่ยนที่อยู่อาศัยของพวกเขา, แม้ตั้งที่เรา กล่าวมา.

๑๐๙ ดูเถิด, มิใช่ความประสงค์ของเราที่เขาหมยมันจะหาสถานที่ปลอดภัยและที่พักพิงนอกเมืองซึ่งเรากำหนดให้เจ้า, แม้เมืองแห่งนอวู^๗.

๑๑๐ ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, แม้บัดนี้, หากเขาจะสดับ ฟังเสียงของเรา, ก็จะได้กับเขา. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

๑๑๑ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ให้ผู้รับใช้ของเรา เอมอส เดวีส์ จ่ายค่าหุ้นไว้ในมือคนเหล่านั้นที่เรากำหนดให้สร้างบ้านให้เขาพัก, แม้บ้านนอวู.

๑๑๒ การนี้ให้เขาทำหากเขาประสงค์จะมีผลประโยชน์; และให้เขาสดับฟังคำแนะนำของผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ, และลงแรงด้วยมือตนเองเพื่อเขาจะได้รับความไว้วางใจจากมนุษย์.

๑๑๓ และเมื่อเขาจะพิสูจน์ตนเองว่าซื่อสัตย์ในทุกสิ่งที่จะฝากฝังไว้ในความ

๑๐๓ก คมพ. ริกตัน, ซิดนีย์.
๑๐๔ก อพย. ๔:๑๔-๑๖;
๒ น. ๓:๑๗-๑๘;

คพ. ๑๐๐:๙-๑๑.
๑๐๗ก คพ. ๑๒๔:๒-๔.
๑๐๘ก คพ. ๑๒๔:๘๒-๘๓.

๑๐๙ก คมพ. นอวู, รัฐอิลลินอยส์
(สหรัฐอเมริกา).

ดูแลของเขา, แท้จริงแล้ว, แม้ไม่ก็อย่าง, จะทำให้เขาเป็นผู้ปกครอง^๑ดูแลหลายเรื่อง.

๑๑๔ ฉะนั้นให้เขาถ่อมตน^๑เพื่อเขาจะได้รับการยกให้สูงส่ง. แม้เป็นดั่งนั้น. เอเมน.

๑๑๕ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, หากผู้รับใช้ของเรา โรเบิร์ต ดี. ฟอสเตอร์ จะเชื่อฟังเสียงของเรา, ก็ให้เขาสร้างบ้านให้ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ, ตามสัญญาซึ่งได้ทำไว้กับเขา, เสมือนหนึ่งประตูจะเปิดแก่เขาเป็นครั้งคราว.

๑๑๖ และให้เขากลับใจจากความโง่เขลาทั้งหมดของเขา, และท้อหุ้มตนเองด้วยจิตกุศล^๑; และเลิกทำความชั่ว, และละทิ้งคำพูดรุนแรงทั้งปวงของเขา;

๑๑๗ และจ่ายค่าหุ้นไว้ในมือโควรัมของบ้านนอวูดด้วย, สำหรับตัวเขาและสำหรับอนุชนรุ่นหลังจากเขา, จากรุ่นสู่รุ่น;

๑๑๘ และสดับฟังคำแนะนำของผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ, และไฮรัม, และวิลเลียม ลอร์, และเจ้าหน้าที่ซึ่งเราเรียกมาวางรากฐานของโซอัน; และจะดีกับเขาตลอดกาลและตลอดไป, แม้เป็นดั่งนั้น. เอเมน.

๑๑๙ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, อย่าให้คนใดจ่ายค่าหุ้นให้โควรัมของบ้านนอวูดเว้นแต่เขาจะเป็นผู้ที่เชื่อในพระคัมภีร์มอรมอน, และการเปิดเผยที่เราให้แก่เจ้า, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรีส;

๑๒๐ เพราะสิ่งใดที่มากหรือน้อยกว่านี้มาจากความชั่ว, และจะสถิตอยู่กับการสาปแช่งและมีไช้พร, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรีส. แม้เป็นดั่งนั้น. เอเมน.

๑๒๑ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ให้โควรัมของบ้านนอวูดมีค่าจ้างชดเชยที่เที่ยงธรรมสำหรับงานทั้งหมดของพวกเขา ซึ่งพวกเขาทำในการสร้างบ้านนอวูด; และให้ค่าจ้างของพวกเขาเป็นไปดั่งที่จะตกลงกันในบรรดาพวกเขา, เกี่ยวกับราคาของมัน.

๑๒๒ และให้ทุกคนที่จ่ายค่าหุ้นรับผิดชอบตามส่วนของเขาที่เป็นค่าจ้างของพวกเขา, หากจำต้องเกิดขึ้น, เพื่อการค้าจุนพวกเขา, พระเจ้าตรีส; มิฉะนั้น, งานของพวกเขาจะถือเป็นหุ้นให้พวกเขาในบ้านหลังนั้น. แม้เป็นดั่งนั้น. เอเมน.

๑๒๓ ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, บัดนี้เรามอบเจ้าหน้าที่^๑ซึ่งเป็นของฐานะปุโรหิตของเราแก่เจ้า, เพื่อเจ้าจะถือกุญแจ^๑ของฐานะปุโรหิตนั้น, แม้ฐานะปุโรหิตซึ่งเป็นไปตามระเบียบของเมลคีเซเดค^๑, ซึ่งเป็นไปตามระเบียบของพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรา.

๑๒๔ ลำดับแรก, เราให้แก่เจ้าไฮรัม สมิธ ที่จะเป็นผู้ประสาทพร^๑แก่เจ้า, ถือพรการผิน^๑ของศาสนจักรของเรา, แม้

<p>๑๑๓๗ มธ. ๒๕:๑๔-๓๐. ๑๑๔๗ มธ. ๒๓:๑๒; คพ. ๑๐๑:๔๒. ๑๑๖๗ คส. ๓:๑๔. คพ. จิตกุศล.</p>	<p>๑๒๐๗ มธ. ๕:๓๗; คพ. ๙๘:๗. ๑๒๓๗ คพ. ตำแหน่ง, หน้าที่, เจ้าหน้าที่. ข คพ. กุญแจทั้งหลายของ</p>	<p>ฐานะปุโรหิต. ค คพ. เมลคีเซเดค, ฐานะ ปุโรหิตแห่ง. ๑๒๔๗ คพ. ผู้ประสาทพร, ปิตุ. ข คพ. ผิน (การ).</p>
---	--	--

พระวิญญูญาณ ศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญา^๑ ซึ่งโดยการนี้เราพบนักผู้เจ้าไว้สำหรับวันแห่งการไถ่ เพื่อเจ้าจะไม่ตกแม้ว่าโมง^๒ แห่งการล่อลวงจะเกิดกับเจ้า.

๑๒๕ เราให้แก่เจ้าผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ ที่จะเป็นเอลเดอร์ควบคุมเหนือศาสนจักรทั้งหมดของเรา, เป็นผู้แปล, ผู้เปิดเผย, ผู้หยั่งรู้^๓, และศาสตาดพยากรณ์.

๑๒๖ เราให้แก่เขาผู้รับใช้ของเรา ซิดนีย์ ริกตันและผู้รับใช้ของเรา วิลเลียม ลอร์ เพื่อเป็นที่ปรึกษา, เพื่อคนเหล่านี้จะประกอบเป็นโควรัม และฝ่ายประธานสูงสุด, เพื่อรับโอนการ^๔ แทนทั้งศาสนจักร.

๑๒๗ เราให้แก่เจ้าผู้รับใช้ของเรา บริคัม ยังก์^๕ เพื่อเป็นประธานเหนือสภาอัครสาวกสิบสองสัญญา;

๑๒๘ ซึ่งอัครสาวกสิบสอง^๖ นี้ถือกฎแก่ที่จะเผยสิทธิอำนาจของอาณาจักรเราบนสี่มุมของแผ่นดินโลก, และต่อจากนั้นส่ง^๗ คำของเราถึงชาวโลกทั้งปวง.

๑๒๙ คนเหล่านี้คือ ฮีเบอร์ ซี. คิมบัลล์, พาร์ลีย์ พี. แพรทท์, ออร์สัน แพรทท์, ออร์สัน ไฮด์, วิลเลียม สมิท, จอห์น เทย์เลอร์, จอห์น อี. เพจ, วิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์, วิลลาร์ด ริชาร์ดส์, จอร์จ เอ. สมิท;

๑๓๐ เรารับ^๘ เดวิด แพทเทน^๙ ไว้กับตัวเรา; ดูเถิด, ไม่มีมนุษย์คนใดเอาฐานะปุโรหิตของเขาไปจากเขา; แต่, ตามจริง

แล้วเรากล่าวแก่เจ้า, จะกำหนดอีกคนสู่การเรียกอย่างเดียวกันก็ได้.

๑๓๑ และอนึ่ง, เรากล่าวแก่เจ้า, เราให้สภาสูง^{๑๐} แก่เจ้า, เพื่อเป็นศิลาหมอบอกของไซอัน—

๑๓๒ กล่าวคือ, แซมูเอล เบนท์, เฮนรี่จี. เซอร์วิวด, จอร์จ ดับเบิลยู. แฮร์ริส, ชาร์ลส์ ซี. ริช, โทมัส โกรเวอร์, ฌูเวล ไนท์, เดวิด ดอร์ท, ดันบาร์ วิลสัน—เรารับซิมัวร์ บรันสัน ไว้กับตัวเรา; ไม่มีมนุษย์คนใดเอาฐานะปุโรหิตของเขาไป, แต่จะกำหนดอีกคนสู่ฐานะปุโรหิตเดียวกันแทนเขาก็ได้; และตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ให้แต่งตั้งผู้รับใช้ของเรา แอรัน จอห์นสัน สู่การเรียกนี้แทนเขา—เดวิด ฟุลเมอร์, อัลฟิอัส คัทเลอร์, วิลเลียม ฮันติงตัน.

๑๓๓ และอนึ่ง, เราให้แก่เจ้า ดอน ซี. สมิท ที่จะประธานเหนือโควรัมมหาปุโรหิต;

๑๓๔ ซึ่งเป็นศาสนพิธีที่กำหนดขึ้นเพื่อจุดมุ่งหมายในการทำให้คนเหล่านั้นมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะได้รับการกำหนดเป็นประธานประจำ หรือผู้รับใช้เหนือสเตค^{๑๑} ต่าง ๆ ที่กระจายอยู่ทั่วไป;

๑๓๕ และพวกเขาอาจเดินทางเช่นกันหากพวกเขาเลือก, แต่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานประจำมากกว่า; นี่เป็นหน้าที่ในการเรียกของพวกเขา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัส.

๑๓๖ เราให้แก่เขาอามาสา ไลมัน และ

๑๒๔ค คพ. ๗๖:๕๓;
 ๘๘:๓-๔.
 คมพ. พระวิญญูญาณ
 ศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญา.
 ๖ อพ. ๔:๓๐.
 ๗ วว. ๓:๑๐.

๑๒๕ก คพ. ๒๑:๑.
 คมพ. ผู้หยั่งรู้.
 ๑๒๖ก คพ. ๙๐:๔-๕.
 ๑๒๗ก คมพ. ยังก์, บริคัม.
 ๑๒๘ก คมพ. อัครสาวก.
 ข มาระโก ๑๖:๑๕.

๑๓๐ก คพ. ๑๒๕:๑๙.
 ข คมพ. แพทเทน, เดวิด
 ดับเบิลยู.
 ๑๓๑ก คมพ. สภาสูง.
 ๑๓๔ก คมพ. สเตค.

โนอาห์ แพศคาร์ต เพื่อเป็นที่ปรึกษา, เพื่อพวกเขาจะควบคุมเหนือโควรัมมหาปุโรหิตของศาสนจักรแห่งเรา, พระเจ้าตรัส.

๑๓๗ และอนึ่ง, เรากล่าวแก่เจ้า, เราให้แก่เจ้าจอห์น เอ. ฮิตส์, แซมมิวเอล วิลเลียมส์, และเจสซี่ เบเกอร์, ซึ่งเป็นฐานะปุโรหิตที่พึงควบคุมโควรัมเอ็ดเดอร์, ซึ่งเป็นโควรัมที่ก่อตั้งเพื่อผู้ปฏิบัติศาสนกิจประจำ; กระนั้นก็ตามพวกเขาจะเดินทางก็ได้, แต่พวกเขาจะได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ปฏิบัติศาสนกิจประจำอยู่กับศาสนจักรของเรา, พระเจ้าตรัส.

๑๓๘ และอนึ่ง, เราให้แก่เจ้าโจเซฟ ยังก์, โจเซฟาร์ห์ บัทเทอร์ฟีลด์, แดเนียล ไมลส์, เฮนรี่ เฮอร์ริมัน, เซรา ฟัลซิเฟอร์, ลีวาย แชนค็อก, เจมส์ ฟอสเตอร์, ที่จะควบคุมโควรัมสาวกเจ็ดสิบ^๖;

๑๓๙ ซึ่งเป็นโควรัมที่ก่อตั้งเพื่อเอ็ดเดอร์สัจจะจะกล่าวคำพยานถึงนามของเราในทั่วโลก, ที่ใดก็ตามที่สภาสูงสัจจะ, อัครสาวกของเรา, จะส่งพวกเขาไปเพื่อเตรียมมรรคาไว้เบื้องหน้าเรา.

๑๔๐ ความแตกต่างระหว่างโควรัมนี้กับโควรัมเอ็ดเดอร์ คือ โควรัมหนึ่งต้องเดินทางอย่างต่อเนื่อง, และอีกโควรัมต้องควบคุมหน่วยต่าง ๆ ของศาสนจักรเป็นครั้งคราว; โควรัมหนึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการเป็นประธานเป็นครั้งคราว, และอีกโควรัมหนึ่งไม่มีหน้าที่รับผิดชอบ

ในการเป็นประธาน, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัส.

๑๔๑ และอนึ่ง, เรากล่าวแก่เจ้า, เราให้แก่เจ้าวินสัน ไนท์, แซมมิวเอล เอช. สมิท, และเซดเรค ราวนด์, หากเขาจะรับไว้, เพื่อควบคุมฝ่ายอริการ^๖; ความรู้ถึงฝ่ายอริการที่กล่าวมานี้มีให้แก่เจ้าในหนังสือหลักคำสอนและพันธสัญญา^๗.

๑๔๒ และอนึ่ง, เรากล่าวแก่เจ้า, แซมมิวเอล รอลฟ์ และที่ปรึกษาของเขาสำหรับปุโรหิต, และประธานผู้สอนและที่ปรึกษาของเขา, และประธานมัคนายกและที่ปรึกษาของเขาด้วย, และประธานสเตคและที่ปรึกษาของเขาด้วย.

๑๔๓ ตำแหน่งข้างบนนี้เราให้แก่เจ้า, พร้อมด้วยกุญแจ, เพื่อเป็นความช่วยเหลือและการปกครอง, เพื่องานการปฏิบัติศาสนกิจและการทำให้วิสุทธิชนของเราดีพร้อม^๘.

๑๔๔ และบัญญัติข้อหนึ่งเราให้แก่เจ้า, ว่าเจ้าพึงบรรจุตำแหน่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้ และเห็นชอบ^๙กับชื่อเหล่านั้นซึ่งเราเอ่ยถึง, หรือมิฉะนั้น ก็ไม่เห็นชอบกับชื่อเหล่านั้นในการประชุมใหญ่สามัญของเรา;

๑๔๕ และว่าเจ้าพึงเตรียมห้องสำหรับตำแหน่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้ในนิเวศน์ของเราเมื่อเจ้าสร้างนิเวศน์นั้นแด่นามของเรา, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัส. แม้เป็นดั่งนั้น. เอเมน.

๑๓๗ก คพ. ๑๐๗:๑๑-๑๒, ๘๙-๙๐.
คพ. เอ็ดเดอร์, โควรัม.
๑๓๗ง คพ. สาวกเจ็ดสิบ.

๑๔๑ก คพ. ๖๘:๑๔; ๑๐๗:๑๕.
ข คพพ. หลักคำสอนและพันธสัญญา.
๑๔๑ค อพ. ๔:๑๑-๑๔.

๑๔๔ก คพ. ๒๖:๒.
คพพ. เห็นชอบร่วมกัน (ความ).

ภาค ๑๒๕

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่นอวู, รัฐอิลลินอยส์, เดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๘๔๑, เกี่ยวกับวิสุทธิชนในอาณาจักรไอโอวา (History of the Church, 4:311-312).

๑-๔, วิสุทธิชนต้องสร้างเมืองต่าง ๆ และมารวมกันที่สเตคต่าง ๆ ของไออัน.

อะไรคือพระประสงค์ของพระเจ้าเกี่ยวกับวิสุทธิชนในอาณาจักรไอโอวา?

๒ ตามจริงแล้ว, พระเจ้าตรัสดังนี้, เรากล่าวแก่เจ้า, หากคนเหล่านั้นที่เรียก^๑ตนเองโดยนามของเราและพยายามเป็นวิสุทธิชนของเรา, หากพวกเขาปรารถนาทำตามความประสงค์ของเราและรักษาบัญญัติของเราเกี่ยวกับพวกเขา, ก็ให้พวกเขามารวมกันยังสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งเราจะกำหนดให้พวกเขาผ่านผู้รับใช้ของเรา

โจเซฟ, และเสริมสร้างเมืองแด่นามของเรา, เพื่อพวกเขาจะพร้อมรับสิ่งซึ่งมีไว้ให้ในเวลาที่จะมาถึง.

๓ ให้พวกเขาเสริมสร้างเมือง ๆ หนึ่งแด่นามของเราบนแผ่นดินตรงข้ามเมืองแห่งนอวู, และให้ชื่อเซราเฮมลา^๒เป็นชื่อที่นั่น.

๔ และให้คนทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้นผู้ที่มาจากตะวันออก, และตะวันตก, และเหนือ, และใต้, ที่มีความปรารถนาจะพำนักในนั้น, จงมารับมรดกของพวกเขาในเมืองเมืองนั้น, เช่นเดียวกับในเมืองแห่งแนชวิลล์^๓, หรือในเมืองแห่งนอวู, และในสเตค^๔ทั้งหมดซึ่งเรากำหนดไว้, พระเจ้าตรัส.

ภาค ๑๒๖

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ในบ้านของบริคัม ยังก์, ที่นอวู, รัฐอิลลินอยส์, วันที่ ๙ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๘๔๑ (History of the Church, 4:382). ในเวลานี้ บริคัม ยังก์ เป็นประธานโครัมอัครสาวกสิบสอง.

๑-๓, บริคัม ยังก์ได้รับคำชมเนื่องจากการของท่านและได้รับการปลดปล่อยจากการเดินทางนอกเขตในอนาคต.

พที่เคารพและรักยิ่ง, บริคัม ยังก์, ตามจริงแล้ว พระเจ้าตรัสดังนี้กับพี่: ผู้รับใช้ของเรา บริคัม, มิได้เรียกร้องจากมือเจ้าอีกให้จากครอบครัวของเจ้าดังในเวลา^๑ที่

๑๒๕๒๓ คมพ. พระเยซูคริสต์— การรับพระนามของพระเยซูคริสต์ไว้กับเรา.

๓ก คมพ. เซราเฮมลา.
๔ก อส. แนชวิลล์ในเทศมณฑลลี, รัฐไอโอวา.

ข คมพ. สเตค.
๑๒๖ ๑ก คมพ. ยังก์, บริคัม.

ผ่านมา, เพราะเครื่องถ้วยของเจ้าเป็นที่ยอมรับต่อเรา.

๒ เราเห็นการทำงาน^๗ และความเหน็ดเหนื่อยของเจ้าในการเดินทางเพื่อนามของเรา.

๓ ฉะนั้น เราบัญชาเจ้าให้ส่งคำของเราออกไปทั่ว, และเอาใจใส่ครอบครัว^๗ ของเจ้าเป็นพิเศษจากเวลานี้, เป็นต้นไปและตลอดกาล. เอเมน.

ภาค ๑๒๗

สาส์นจากโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ถึงวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่นอวู, รัฐอิลลินอยส์, โดยมีคำแนะนำเรื่องบัญญัติสมาแทนคนตาย, ลงวันที่ ๓๑ นอวู, ๑ กันยายน ค.ศ. ๑๘๔๒ (History of the Church, 5:142-144).

๑-๔, โจเซฟ สมิท ชื่นชมยินดีในการข่มเหงและความยากลำบาก; ๕-๑๒, ต้องมีบันทึกเขียนไว้เกี่ยวกับบัญญัติสมาแทนคนตาย.

โดยที่เห็นว่าพระเจ้าทรงเปิดเผยต่อข้าพเจ้าว่า ศัตรูของข้าพเจ้า, ทั้งในรัฐมิสซูรีและรัฐนี้, ไล่ตามข้าพเจ้าอีก; และตราบเท่าที่พวกเขาไล่ตามข้าพเจ้าโดยไม่มีสาเหตุ^๗, และไม่มีแม่แต่เงาหรือเจตสีแห่งความยุติธรรมหรือความถูกต้องทางฝ่ายพวกเขาในการยุยงส่งเสริมให้ดำเนินคดีกับข้าพเจ้า; และตราบเท่าที่ข้อกล่าวหาทั้งหมดของพวกเขาไม่มีมูลฐานเป็นความเท็จที่ยอมรับได้ด้วยสัตยาบัน, ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นการสมควรและเป็นปัญญาในข้าพเจ้าที่จะจากสถานที่แห่งนี้ไปชั่วระยะสั้น, เพื่อความปลอดภัยของข้าพเจ้าเอง และความปลอดภัยของผู้คนเหล่านี้. ข้าพเจ้า

อยากกล่าวแก่คนทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้นผู้ที่ข้าพเจ้ามีกิจธุระด้วย, ว่าข้าพเจ้าฝากกิจธุระของข้าพเจ้าไว้กับตัวแทนและพนักงานผู้จะจัดการธุระกิจทั้งหมดในวิธีที่รวดเร็วและถูกต้อง, และจะดูว่าหนี้สินทั้งหมดของข้าพเจ้าถูกลบล้างในเวลาอันสมควร, โดยจำนายทรัพย์สินสมบัติออกไป, หรือมิฉะนั้น, ตามความจำเป็นของเรื่อง, หรือตามที่เหตุการณ์จะเอื้ออำนวย. เมื่อใดที่ข้าพเจ้ารู้ว่าพายุพัดผ่านไปหมดแล้ว, เมื่อนั้นข้าพเจ้าจะกลับมาหาท่านอีก.

๒ และเกี่ยวกับภยันตราย^๗ ซึ่งข้าพเจ้าได้รับเรียกมาให้ผ่านพ้น, ดูเหมือนสิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงเรื่องเล็กน้อยต่อข้าพเจ้า, เพราะความริษยา^๗ และความเกรี้ยวโกรธของมนุษย์เป็นเหตุการณ์ปรกติของข้าพเจ้าตลอดวันเวลาของชีวิตข้าพเจ้า; และด้วยสาเหตุอะไรก็ดูจะลึกลับ, เว้นแต่ข้าพเจ้าได้รับแต่งตั้ง^๗ นั้น

๒๗ คมพ. งาน (ทั้งหลาย).
๓๗ คมพ. ครอบครัว.
๑๒๗:๑๗ โยบ ๒:๓;
มธ. ๕:๑๐-๑๒;

๑ ปด. ๒:๒๐-๒๓.
๒๗ สดต. ๒๓:๑-๖.
คมพ. ข่มเหง (การ).
ข คมพ. ริษยา (ความ),

อิจฉา.
คมพ. แต่งตั้งล่วงหน้า (การ).

แต่ก่อนการวางรากฐานของโลกเพื่อจุดหมายบางอย่างที่ดี, หรือเลว, ตามที่ท่านจะเลือกเรียกมัน. ท่านจงตัดสินใจด้วยตัวท่านเอง. พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบเรื่องทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้, ไม่ว่าจะเป็นเรื่องดีหรือเลว. แต่กระนั้นก็ตาม, น้ำลึกเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าแหวกว่ายจนชิน. สิ่งทั้งปวงนี้กลายเป็นเรื่องธรรมดาไปแล้วสำหรับข้าพเจ้า; และข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนเป่าโล, ที่จะชื่นชมยินดีในความยากลำบาก; เพราะจนถึงวันนี้ พระผู้เป็นเจ้าของบรรพบุรุษข้าพเจ้าทรงปลดปล่อยข้าพเจ้าออกจากสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด, และจะทรงปลดปล่อยข้าพเจ้าจากนี้เป็นต้นไป; เพราะดูเถิด, และดูสิ, ข้าพเจ้าจะมีชัยเหนือศัตรูทั้งปวงของข้าพเจ้า, เพราะพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้ารับสั่งมันไว้.

๓ ฉะนั้น, ให้วิสุทธิชนทั้งปวงชื่นชมยินดี, และเปรมปรีดียิ่ง; เพราะพระเจ้าเป็นเจ้าของอิสราเอลคือพระเจ้าของพวกเขา, และพระองค์จะทรงแบ่งสรรการชดเชยที่เที่ยงธรรมให้เป็นรางวัลบนศีรษะผู้กดขี่ทั้งปวงของพวกเขา.

๔ และอนึ่ง, ตามจริงแล้ว พระเจ้าตรัสดังนี้: ให้งานพระวิหาร^๑ของเรา, และงานทั้งหมดซึ่งเรากำหนดให้เจ้า, จงดำเนิน

ต่อไป และไม่หยุด; และให้ความขยันหมั่นเพียร^๒ของเจ้า, และความมานะบากบั่นของเจ้า, และความอดทน, และงานของเจ้าทวีคูณ, และเจ้าจะไม่มีทางสูญเสียรางวัลของเจ้าเลย, พระเจ้าจอมโยธาตรัส. และหากพวกเขามุ่งเหยิง^๓เจ้า, บรรดา ศาสดาพยากรณ์และคนชอบธรรมที่อยู่มาก่อนเจ้าก็ถูกมุ่งเหยิงเช่นนั้นมาแล้ว. เพื่อทั้งหมดนี้จึงมีรางวัลในสวรรค์.

๕ และอนึ่ง, ข้าพเจ้าให้คำแก่ท่านเกี่ยวกับบัพติศมา^๔แทนคนตายของท่าน.

๖ ตามจริงแล้ว, พระเจ้าตรัสตั้งนี้กับท่านเกี่ยวกับคนตายของท่าน: เมื่อผู้ใดในบรรดาพวกเจ้ารับบัพติศมา^๕แทนคนตายของเจ้า, ให้มีผู้ทำบันทึก^๖, และให้เขาเป็นพยานที่เห็นกับตาถึงบัพติศมาของเจ้า; ให้เขาได้ยินกับหูของเขา, เพื่อเขาจะเป็นพยานอย่างแท้จริง, พระเจ้าตรัส;

๗ เพื่อว่าในการทำบันทึกทั้งปวงของเจ้าสิ่งที่บันทึก^๗นั้นจะบันทึกไว้ในสวรรค์; อะไรก็ตามที่เจ้าผูก^๘ไว้บนแผ่นดินโลก, จะผูกไว้ในสวรรค์; อะไรก็ตามที่เจ้าคลายไว้บนแผ่นดินโลก, จะคลายไว้ในสวรรค์;

๘ เพราะเรากำลังจะฟื้นฟู^๙หลายสิ่งให้แผ่นดินโลก, เกี่ยวกับฐานะปุโรหิต^{๑๐}, พระเจ้า จอมโยธาตรัส.

๙ และอนึ่ง, ให้บันทึก^{๑๑}ทั้งหมดมีอยู่อย่าง

<p>๒๖ ๒ คร. ๖:๔-๕. ๓๗ ๓ นี. ๑๑:๑๒-๑๔. คมพ. ยากลำบาก (ความ). ๔๗ คพ. ๑๒๔:๕๕. ข คมพ. ขยันหมั่นเพียร (ความ). ค คมพ. มุ่งเหยิง (การ). ๕๗ คมพ. บัพติศมา, ให้บัพ-</p>	<p>ติศมา—บัพติศมาแทนคนตาย. ข คมพ. ความรอดของคนตาย. ๖๗ ๑ คร. ๑๕:๒๑; คพ. ๑๒๘:๑๓, ๑๘. ข คพ. ๑๒๘:๒-๔, ๗. ๗๗ คมพ. หนังสือแห่งชีวิต.</p>	<p>ข คมพ. ผนึก (การ). ๘๗ คมพ. ฟื้นฟูพระกิตติคุณ (การ). ข คมพ. เมลคีเซเดค, ฐานะปุโรหิตแห่ง. ๙๗ คพ. ๑๒๘:๒๔.</p>
--	---	--

เป็นระเบียบ, เพื่อจะเก็บสิ่งเหล่านั้นไว้ใน
หอจดหมายเหตุของนิเวศน์อันศักดิ์สิทธิ์
ของเรา, เพื่อจะรักษาไว้ในความทรงจำ
จากรุ่นสู่รุ่น, พระเจ้า จอโมโยธาตรัส.

๑๐ ข้าพเจ้าจะกล่าวแก่วิสุทธิชนทั้งปวง,
ว่าข้าพเจ้าปรารถนา, ด้วยความปรารถนา
อันแรงกล้ายิ่งนัก, ที่จะพูดกับพวกเขาจาก
แท่นพูดเกี่ยวกับเรื่องบัพติศมาแทนคน
ตาย, ในวันสะบาโตหน้า. แต่เนื่องจาก
มันอยู่นอกอำนาจของข้าพเจ้าที่จะทำเช่น
นั้น, ข้าพเจ้าจะเขียนพระคำของพระเจ้า
เป็นครั้งคราว, เกี่ยวกับเรื่องนั้น, และส่ง
ให้ท่านทางไปรษณีย์, เช่นเดียวกับเรื่อง
อื่นๆ หลายเรื่อง.

๑๑ บัดนี้ ข้าพเจ้ายุติจดหมายของ
ข้าพเจ้าสำหรับตอนนี้, เพราะไม่มีเวลา
อีก; เพราะศัตรูตื่นตัว, และดังที่พระเจ้า
ช่วยให้รอดตรัสไว้, เจ้าชายของโลกนี้กำลัง
มา, แต่เขาไม่มีพลังอำนาจต่อข้าพเจ้า
แม้แต่น้อย.

๑๒ ดูก่อน, คำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้า
ต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของท่านทุกคนจะรอด
ได้. และข้าพเจ้าลงนามเป็นผู้รับใช้ของ
ท่านในพระเจ้า, ศาสดาพยากรณ์และผู้
หยั่งรู้^๑ ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย.

โจเซฟ สมิธ.

ภาค ๑๒๘

สาส์นจากโจเซฟ สมิธ ศาสดาพยากรณ์ถึงศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิ
ชนยุคสุดท้าย, มีคำแนะนำเพิ่มเติมเรื่องบัพติศมาแทนคนตาย, ลงวันที่ ๓๑ นอวู, รัฐ
อิลลินอยส์, ๖ กันยายน ค.ศ. ๑๘๔๒ (History of the Church, 5:148-153).

๑-๕, ผู้ทำบันทึกของท้องที่และผู้ทำบันทึก
ทั่วไปต้องรับรองข้อเท็จจริงของบัพติศมา
แทนคนตาย; ๖-๙, บันทึกของพวกเขาถูก
ไว้และบันทึกไว้บนแผ่นดินโลกและใน
สวรรค์; ๑๐-๑๔, อ่างบัพติศมาคืออุปมา
ถึงหลุมศพ; ๑๕-๑๗, เอลิยาห์ฟื้นฟูอำนาจ
เกี่ยวกับบัพติศมาแทนคนตาย; ๑๘-๒๑,
กุญแจ, อำนาจ, และสิทธิอำนาจทั้งหมด
ของสมัชชาประธานทั้งหลายที่ผ่านมา
ได้รับการฟื้นฟู; ๒๒-๒๕, มีการป่าวร้อง

ข่าวลือเท็จและนำยินดีสำหรับ คน เป็น
และคนตาย.

ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านในจดหมาย
ของข้าพเจ้า ก่อนข้าพเจ้าจาก ที่
บ้านของข้าพเจ้าไป, ว่าข้าพเจ้าจะเขียน
ถึงท่านเป็นครั้งคราว และให้ข้อมูลแก่
ท่านเกี่ยวกับหลายเรื่อง, บัดนี้ข้าพเจ้าเริ่ม
เรื่องบัพติศมา^๑ แทนคนตายอีก, เนื่องจาก
เรื่องนั้นดูจะครอบงำจิตใจข้าพเจ้า, และ

๑๑ก ยอห์น ๑๔:๓๐; ปจส. ยอห์น ๑๔:๓๐. คมพ. มาร.	๑๒ก คพ. ๑๒๔:๑๒๕. คมพ. ผู้หยั่งรู้. ๑๒๘๑ก คมพ. บัพติศมา, ให้บัพ-	ติศมา—บัพติศมาแทน คนตาย.
--	---	-----------------------------

กระทบบความรู้สึกรักของข้าพเจ้ามากที่สุด, นับแต่ข้าพเจ้าถูกศตรูของข้าพเจ้าไล่ตาม.

๒ ข้าพเจ้าเขียนถึงท่านไว้เล็กน้อยเรื่อง การเปิดเผยเกี่ยวกับผู้ทำบันทึก. ข้าพเจ้า มีมุมมองเพิ่มเติมบ้างเกี่ยวกับเรื่องนี้, ซึ่ง บัดนี้ข้าพเจ้าขอยืนยัน. กล่าวคือ, มีแจ้ง อยู่ในจดหมายฉบับก่อนของข้าพเจ้าว่า จะมีผู้ทำบันทึก", ผู้จะเป็นพยานที่เห็น กับตา, และได้ยินกับหูของเขาด้วย, เพื่อ เขาจะได้ทำบันทึกอย่างแท้จริงต่อพระ พักตร์พระเจ้า.

๓ บัดนี้, เกี่ยวกับเรื่องนี้, นับว่ายาก มากสำหรับผู้ทำบันทึกคนเดียวที่จะอยู่ ตลอดเวลา, และทำกิจธุระทั้งหมด. เพื่อ ขจัดความลำบากนี้, จึงสามารถกำหนด ผู้ทำบันทึกในแต่ละวอร์ดของเมือง, ผู้มี คุณวุฒิดีเพื่อทำรายงานการประชุมอย่าง ถูกต้อง; และให้เขาละเอียดและแม่นยำ มากในการจัดการดำเนินงานทั้งหมด, โดยยืนยันในวันทีกของเขาว่าเขาเห็นกับ ตา, และได้ยินกับหู, โดยลงวันที่, และชื่อ, และอื่น ๆ ทำนองนี้, และประวัติของการ ดำเนินงานทั้งหมด; โดยให้ชื่อคนที่อยู่ ด้วยสักสามคน, หากมีใครก็ตามอยู่ ณ ที่ นั้น, ซึ่งเมื่อเรียกผู้นั้นในเวลาใดก็ตามเขา จะยืนยันการดำเนินงานเดียวกันนั้นได้, เพื่อว่าด้วยปากของพยาน "สองหรือสาม คนคำทุกคำจะได้รับสถาปนาไว้.

๔ จากนั้น, ให้มีผู้ทำบันทึกทั่วไปคน หนึ่ง, ผู้ที่จะรับบันทึกอื่น ๆ เหล่านี้ได้, โดย มีใบรับรองพร้อมด้วยลายเซ็นของพวกเขา

เขาเอง, ซึ่งยืนยันว่าบันทึกที่พวกเขาทำ เป็นความจริง. จากนั้นผู้ทำบันทึกทั่วไป ของศาสนจักรคนนี้จึงจะลงบันทึกใน สมุดบันทึกทั่วไปของศาสนจักรได้, พร้อม ด้วยใบรับรองและพยานทั้งหมดที่อยู่ด้วย, พร้อมด้วยข้อความของเขาเองว่าตามจริง แล้ว เขาเชื่อข้อความข้างต้นและบันทึก ว่าเป็นความจริง, จากความรู้ของเขาถึง อุปนิสัยโดยทั่วไปและการกำหนดหน้าที่ คนเหล่านั้นโดยศาสนจักร. และเมื่อลง เรื่องนี้ในสมุดบันทึกทั่วไปของศาสนจักร แล้ว, บันทึกจะศักดิ์สิทธิ์เช่นเดียวกัน, และจะยืนยันศาสนพิธีเช่นเดียวกันนั้น ราวกับเขาเห็นมากับตาและได้ยินมา กับ หู, และทำบันทึกอย่างเดียวกันใน สมุด บันทึกทั่วไปของศาสนจักร.

๕ ท่านอาจจะคิดว่าระเบียบของเรื่อง ต่าง ๆ นี้ละเอียดถี่ถ้วนมาก; แต่ข้าพเจ้า ขอบอกท่านว่าเป็นเพียงเพื่อสนองพระ ประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้า, โดยการทำให้ สอดคล้องกับศาสนพิธีและการเตรียม หน้าที่พระเจ้าทรงแต่งตั้งและเตรียมไว้ก่อน การวางรากฐานของโลก, เพื่อความรอด" ของคนตายผู้จะตายโดยปราศจาก ความรู้ ถึงพระกิตติคุณ.

๖ และยิ่งกว่านั้น, ข้าพเจ้าต้องการให้ ท่านจำไว้ว่า ยอห์น ผู้เปิดเผยไตร่ตรอง เรื่องนี้นั่นเองที่เกี่ยวกับคนตาย, เมื่อ ยอห์นประกาศ, ดังที่ท่านจะพบว่าบันทึก อยู่ในหนังสือวิวรณ์ ๒๐:๑๒—และข้าพเจ้า เห็น คนตาย, ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่, ยืน

อยู่เบื้องพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า; และหนังสือทั้งหลายเปิดออก; และหนังสืออีกเล่มหนึ่งก็เปิดออก, ซึ่งเป็นหนังสือแห่งชีวิต; และคนตายถูกพิพากษาจากเรื่องเหล่านั้น ซึ่งเขียนไว้ในหนังสือทั้งหลาย, ตามงานของพวกเขา.

๗ ท่านจะพบในข้อความอ้างอิงนี้ว่าหนังสือทั้งหลายเปิดออก; และหนังสืออีกเล่มหนึ่งก็เปิดออก, ซึ่งเป็นหนังสือแห่งชีวิต; แต่คนตายได้รับพิพากษาจากเรื่องเหล่านั้นซึ่งเขียนไว้ในหนังสือทั้งหลาย, ตามงานของพวกเขา; ด้วยเหตุนี้, หนังสือทั้งหลายที่พูดถึงจึงต้องเป็นหนังสือซึ่งมีบันทึกงานของพวกเขา, และอ้างอิงบันทึกซึ่งเขียนไว้บนแผ่นดินโลก. และหนังสือซึ่งเป็นหนังสือแห่งชีวิตเป็นบันทึกซึ่งเขียนไว้ในสวรรค์; หลักธรรมสอดคล้องอย่างถูกต้องกับหลักคำสอนซึ่งบัญชาไว้แก่ท่านในการเปิดเผยที่มีอยู่ในจดหมายซึ่งข้าพเจ้าเขียนถึงท่านก่อนข้าพเจ้าจะไปจากที่พำนักของข้าพเจ้า—เพื่อว่าในการทำบันทึกทั้งปวงของท่านสิ่งที่บันทึกนั้นจะบันทึกไว้ในสวรรค์.

๘ บัดนี้, แก่นสารของศาสนพิธีนี้มีอยู่ในอำนาจแห่งฐานะปุโรหิต, โดยการเปิดเผยของพระเยซูคริสต์, ซึ่งในนั้นประทานว่าอะไรก็ตามที่ท่านผูกไว้บนแผ่นดินโลกจะผูกไว้ในสวรรค์, และอะไรก็ตามที่ท่านคลายไว้บนแผ่นดินโลกจะคลายไว้

ในสวรรค์. หรือ, อีกนัยหนึ่ง, ความหมายอีกอย่างหนึ่งของคำแปล, อะไรก็ตามที่ท่านบันทึกไว้บนแผ่นดินโลกจะบันทึกไว้ในสวรรค์, และอะไรก็ตามที่ท่านไม่บันทึกไว้บนแผ่นดินโลกจะไม่บันทึกไว้ในสวรรค์; เพราะจากหนังสือทั้งหลายคนตายของท่านจะได้รับพิพากษา, ตามงานของพวกเขาเอง, ไม่ว่าพวกเขาเองปฏิบัติศาสนพิธีของพวกเขามากน้อยเพียงใด, หรือโดยอาศัยตัวแทนของพวกเขาเอง, ตามศาสนพิธีซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงเตรียมไว้เพื่อความรอดของพวกเขา นับแต่ก่อนการวางรากฐานของโลก, ตามบันทึกซึ่งพวกเขาเขียนไว้เกี่ยวกับคนตายของพวกเขา.

๙ กับบางคนอาจดูเหมือนเป็นหลักคำสอนซึ่งอาจหาญมากที่เราทั้งหลายพูดถึง—พลังอำนาจซึ่งบันทึกไว้หรือผูกไว้บนแผ่นดินโลกและผูกไว้ในสวรรค์. กระนั้นก็ตาม, ในทุกยุคสมัยของโลก, เมื่อใดก็ตามที่พระเจ้าทรงให้สมัยการประทานแห่งฐานะปุโรหิตแก่มนุษย์คนใดโดยการเปิดเผยจริง ๆ หรือคนกลุ่มใดก็ตาม, พลังอำนาจนี้มีให้ไว้เสมอ. ด้วยเหตุนี้, อะไรก็ตามที่คนเหล่านั้นทำไปในสิทธิอำนาจ, ในพระนามของพระเจ้า, และทำสิ่งนั้นอย่างถูกต้องและอย่างซื่อสัตย์, และเขียนบันทึกในสิ่งเดียวกันไว้อย่างถูกต้องและซื่อสัตย์, สิ่งนั้นกลายเป็นกฎบน

๗ก วว. ๒๐:๑๒;

คพ. ๑๒๗:๖-๗.

คพ. หนังสือแห่งชีวิต.

ข คพ. ๒๑:๑.

๘ก คพ. พลัง, เดชานภาพ,

พลังอำนาจ; ฐานะปุโรหิต.

ข คพ. ผนึก (การ).

ค คพ. ศาสนพิธี.

ง คพ. ความรอดของคน

ตาย.

๙ก คพ. สมัยการประทาน.

ข คพ. สิทธิอำนาจ.

แผ่นดินโลกและในสวรรค์, และล้มเลิกไม่ได้, ตามประกาศิตของพระเยซูว่าผู้ที่ผู้ยิ่งใหญ่. นี่คืออวจาสุดท้าย. ใครเล่าจะฟังได้?

๑๐ และหนึ่ง, มัทธีว ๑๖:๑๘,๑๙, เป็นตัวอย่าง: และเรากล่าวแก่เจ้าด้วย, ว่าเจ้าคือเปโตร, และบนศิลานี้เราจะสร้างศาสนจักรของเรา; และประตูแห่งนรกจะเอาชนะเราไม่ได้. และเราจะให้กุญแจของอาณาจักรแห่งสวรรค์แก่เจ้า; และอะไรก็ตามที่เจ้าจะผูกไว้บนแผ่นดินโลกจะผูกไว้ในสวรรค์; และอะไรก็ตามที่เจ้าจะคลายไว้บนแผ่นดินโลกจะคลายไว้ในสวรรค์.

๑๑ บัดนี้ ความลับอันสำคัญยิ่งและสูงสุดของทั้งเรื่อง, และ ความวิเศษสุด ของทั้งเรื่อง ที่วางอยู่ต่อหน้าเรา, อยู่ในการได้รับอำนาจแห่งฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์. สำหรับคนที่มีกุญแจเหล่านี้ให้ไว้ไม่มี ความลำบากในการได้รับความรู้แห่งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความรอด ของลูกหลานมนุษย์, เช่นเดียวกันทั้งสำหรับคนตายและสำหรับคนเป็น.

๑๒ ในนี้คือรัศมีภาพ^๑ และเกียรติยศ^๒, และความเป็นอมตะ^๓ และชีวิตนิรันดร์—ศาสนพิธีแห่งบัพติศมาโดยน้ำ, ที่จะลงไปนั้นทั้งตัว เพื่อ สอดคล้องกับลักษณะเหมือนคนตาย, เพื่อ หลักธรรมข้อหนึ่งจะได้ตรงกับอีกข้อหนึ่ง; ในการลงไปนั้นทั้งตัว และขึ้นมาจากน้ำ เป็นไปในลักษณะเหมือนการฟื้นคืนชีวิตของคน

ตายในการขึ้นมาจากหลุมศพของพวกเขา; ด้วยเหตุนี้, จึงตั้งศาสนพิธีนี้เพื่อให้มีความสัมพันธ์กับศาสนพิธีแห่งบัพติศมาแทนคนตาย, โดยเป็นไปในลักษณะเหมือนคนตาย.

๑๓ ด้วยเหตุนี้, จึงตั้งอ่างบัพติศมา^๔ ไว้เป็นอุปมา^๕ ของหลุมศพ, และรับพระบัญชาให้อยู่ในสถานที่ภายใต้สถานที่ตั้งคนเป็นมักจะมาชุมนุมกัน, เพื่อแสดงให้เห็นคนเป็นและคนตาย, และเพื่อสิ่งทั้งปวงจะมีลักษณะของความเหมือน, และเพื่อสิ่งเหล่านี้จะสอดคล้องต้องกัน—สิ่งซึ่งเป็นฝ่ายแผ่นดินโลกสอดคล้องกับสิ่งซึ่งเป็นฝ่ายสวรรค์, ดังที่เปาโลประกาศไว้, ใน ๑ โครินธ์ ๑๕:๔๖, ๔๗ และ ๔๘:

๑๔ อย่างไรก็ตาม สิ่งแรกมิใช่สิ่งซึ่งเป็นฝ่ายวิญญาณ, แต่เป็นสิ่งซึ่งเป็นฝ่ายธรรมชาติ; และต่อมาเป็นสิ่งซึ่งเป็นฝ่ายวิญญาณ. มนุษย์คนแรกมาจากแผ่นดินโลก, ของแผ่นดินโลก; มนุษย์คนที่สองเป็นพระเจ้าจากสวรรค์. เป็นของแผ่นดินโลกนั้นใด, บรรดาคนเช่นนั้นคือคนที่เป็นของแผ่นดินโลกนั้นนั้น; และเป็นของสวรรค์นั้นใด, บรรดาคนเช่นนั้นคือคนที่เป็นของสวรรค์นั้นนั้น. และบันทึกบนแผ่นดินโลกเกี่ยวกับคนตายของท่าน, ซึ่งทำขึ้นมาจริง ๆ นั้นใด, บันทึกใน สวรรค์ก็เป็นนั้นนั้น. ฉะนั้น, นี่เป็นอำนาจการผนึก^๖ และผูกไว้, และ, ในความหมายหนึ่งของเรื่องนี้,

๑ค คมพ. พระเยซูว่า.
๑๐ก คมพ. กุญแจทั้งหลายของฐานะปุโรหิต.
ข คมพ. ความรอด.
๑๒ก คมพ. รัศมีภาพ.

ข คมพ. ยกย่อง, สรรเสริญ, ให้เกียรติ.
ค คมพ. อมตะ (ความเป็น).
ง คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา—บัพติศมาโดยลง

ไว้ในน้ำทั้งตัว.
๑๓ก คพ. ๑๒๔:๒๙.
ข คมพ. สัญลักษณ์ (การ) یش.
๑๔ก คมพ. ผนึก (การ).

เป็นกุญแจ ทั้งหลายของอาณาจักร, ซึ่งประกอบด้วยกุญแจแห่งความรู้^{๑๔}.

๑๕ และบัดนี้, พี่น้องชายหญิงที่รักยิ่งของข้าพเจ้า, ให้ข้าพเจ้ายืนยันกับท่านว่าเป็นหลักธรรมเกี่ยวกับคนตายและคนเป็นที่จะพิจารณาอย่างผิวเผินไม่จริงจึงไม่ได้, เกี่ยวกับความรอดของเราทั้งหลาย. เพราะความรอด^{๑๕}ของพวกเขาจำเป็นและสำคัญต่อความรอดของเรา, ดังที่เปาโลกล่าวเกี่ยวกับบรรพบุรุษ—ว่าพวกเขาโดยไม่มีเราพระองค์จะทรงทำให้ดีพร้อม^{๑๖}ไม่ได้—ทั้งเราโดยไม่มีคนตายของเราพระองค์จะทรงทำให้ดีพร้อมก็ไม่ได้.

๑๖ และบัดนี้, เกี่ยวกับบัพติศมาแทนคนตาย, ข้าพเจ้าจะให้ข้อความอ้างอิงของเปาโลอีกตอนหนึ่งแก่ท่าน, ๑ โครินธ์ ๑๕:๒๙: *มิฉะนั้นพวกเขาจะทำอะไรเล่า ซึ่งรับบัพติศมาแทนคนตาย, หากคนตายไม่ลุกขึ้นมาเลย? เหตุใดพวกเขาจึงรับบัพติศมาแทนคนตายเล่า?*

๑๗ และอนึ่ง, เกี่ยวกับข้อความอ้างอิงนี้ ข้าพเจ้าจะให้ข้อความอ้างอิงจากศาสนาดพยากรณ์คนหนึ่งแก่ท่าน, ซึ่งสายตาเขาจับจ้องอยู่ที่การฟื้นฟู^{๑๗}ฐานะบูรโรหิต, รัศมีภาพทั้งหลายที่จะได้รับการเปิดเผยในวันเวลาสุดท้าย, และในวิถีการพิเศษ เรื่องอันล้ำเลิศที่สุดนี้ในบรรดาเรื่องทั้งหมดที่เป็นของพระกิตติคุณอันเป็นนิจ, กล่าว

คือ, บัพติศมาแทนคนตาย; เพราะมาลา-คีย์กล่าว, ในบทสุดท้าย, ข้อที่ ๕ และ ๖: *ดูเถิด, เราจะส่งเอลียาห์^{๑๘} ศาสดาพยากรณ์มาหาเจ้าก่อนการมาของวันสำคัญยิ่งและนำพรอันประเสริฐของพระเจ้า; และเขาจะหันใจบรรพบุรุษมาหาลูกหลาน, และใจลูกหลานมาหาบรรพบุรุษของพวกเขา, เกือบเราจะมาลงทัณฑ์แผ่นดินโลกด้วยคำสาปแช่ง.*

๑๘ ข้าพเจ้าอาจจะให้คำแปลที่แจ่มชัดขึ้น^{๑๙}ในเรื่องนี้, แต่เท่าที่มีอยู่ก็แจ่มชัดเพียงพอกับความประสงค์ของข้าพเจ้า. นับว่าเพียงพอที่จะรู้, ในกรณีนี้, ว่าแผ่นดินโลกจะถูกลงทัณฑ์ด้วยคำสาปแช่งเว้นแต่จะมี^{๒๐}บางชนิดบางประเภทเชื่อมระหว่างบรรพบุรุษกับลูกหลาน, ในบางเรื่องบางอย่าง—และดูเถิด เรื่องนั้นคือเรื่องอะไรเล่า? เรื่องนั้นคือบัพติศมา^{๒๑}แทนคนตาย. เพราะเราโดยไม่มีพวกเขาพระองค์จะทรงทำให้ดีพร้อมไม่ได้; ทั้งพวกเขาโดยไม่มีเราพระองค์จะทรงทำให้ดีพร้อมไม่ได้. ทั้งพวกเขาหรือเราพระองค์จะทรงทำให้ดีพร้อมไม่ได้โดยไม่มีคนที่ตายในพระกิตติคุณด้วย; เพราะในการทำให้สัมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลาเริ่มต้น, ซึ่งสัมัยการประทานนั้นบัดนี้เริ่มต้นแล้ว, นี่คือการสิ่งจำเป็นที่การรวมกันและการเชื่อมเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์และ

๑๔ข คมพ. กุญแจทั้งหลายของฐานะบูรโรหิต.
ค ปจส. ลูกา ๑๑:๕๓.
๑๕ก คมพ. ความรอดของคนตาย.
ข ฮบ. ๑๑:๔๐.
คมพ. ดีพร้อม, บริบูรณ์,

สมบูรณ์.
๑๓ก คมพ. พี่นฟูพระกิตติคุณ (การ).
ข ๓ นี. ๒๔:๕-๖;
คพ. ๒:๑-๓;
๑๑๐:๑๓-๑๖.
คมพ. เอลียาห์.

๑๘ก จส—ป ๑๖:๓๖-๓๙.
ข คมพ. ลำดับการสืบเชื้อสาย; ศาสนพิธี—ศาสนพิธีที่มีผู้กระทำให้แทน.
ค คพ. ๑๒๔:๒๘-๓๐;
๑๒๗:๖-๗.
ง คมพ. สัมัยการประทาน.

ครบถ้วนและดีพร้อม, ของการประทาน
สมัยต่าง ๆ, และกุญแจ, และอำนาจ, และ
รัศมีภาพทั้งหลายจึงเกิดขึ้น, และได้รับ
การเปิดเผยตั้งแต่วันเวลาของอาดัมแม้
จนถึงเวลาปัจจุบัน. และไม่เพียงเท่านั้น, แต่
สิ่งเหล่านั้นซึ่งไม่เคยได้รับการเปิดเผยมา
ตั้งแต่การวางรากฐานของโลก, แต่เก็บ
ซ่อนไว้ให้พ้นจากผู้มีปัญญาและวิญญูชน,
ก็จะได้รับการเปิดเผยแก่เด็ก และทารก
ที่ยังไม่หย่านมในยุคนั้น, สมัยการประทาน
ความสมบูรณ์แห่งเวลา.

๑๙ บัดนี้, เราได้ยินอะไรในพระกิตติคุณ
ซึ่งเราได้รับเล่า? เสียงแห่งความยินดี!
เสียงแห่งความเมตตาจากสวรรค์; และ
เสียงแห่งความจริง^๑ออกจากแผ่นดินโลก;
ข่าวอันนำยินดีสำหรับคนตาย; เสียงแห่ง
ความยินดีสำหรับคนเป็นและคนตาย;
ข่าวอันนำยินดีแห่งความปรดียิ่ง. งดงาม
เพียงใดเล่าบนภูเขาคือเท้า^๒ของคนเหล่านี้น
ซึ่งนำข่าวอันนำยินดีของสิ่งประเสริฐ,
และซึ่งกล่าวแก่ไซอันว่า: ดูเถิด, พระผู้
เป็นเจ้าของเจ้าทรงปกครอง! ดั่งหยาด
น้ำค้าง^๓แห่งการเมลงันใด, ความรู้แห่ง
พระผู้เป็นเจ้าจะลงมาบนพวกเขานั่น!

๒๐ และอนึ่ง, เราได้ยินอะไรเล่า? ข่าวอัน

นำยินดีจากคาโมราห์!^๔ โมโรไน^๕, เทพจาก
สวรรค์, ซึ่งประกาศสัมฤทธิ์ผลของเหล่า
ศาสดาพยากรณ์—หนังสือ^๖ที่จะได้รับ
การเปิดเผย. สุธเสียงหนึ่งของพระเจ้าใน
แดนทูลกันดารเฟเยทท์, เทศมณฑลเซ-
เนคา, ซึ่งประกาศพยานสามคนที่จะกล่าว
คำพยานของหนังสือ! เสียงของมีคาเอล^๗
บนฝั่งซัสเควฮันนา, ซึ่งสังเกตเห็นมาร
เมื่อเขาปรากฏเป็นเทพแห่งความสว่าง!^๘
เสียงของเปโตร, ยากอบ, และยอห์น^๙ใน
แดนทูลกันดารระหว่างฮาร์โมนีย์, เทศ
มณฑลซัสเควฮันนา, กับโคลสวิลล์, เทศ
มณฑลบรูม, บนฝั่งแม่น้ำซัสเควฮันนา,
โดยประกาศตนว่า ครอบครองกุญแจ^{๑๐}
ของอาณาจักร, และของสมัยการประทาน
ความสมบูรณ์แห่งเวลา!

๒๑ และอนึ่ง, สุธเสียงของพระผู้เป็น
เจ้าในท้องของคุณพ่อวิตเมอร์^{๑๑}ผู้ชรา, ที่
เฟเยทท์, เทศมณฑลเซเนคา, และใน
เวลาต่างๆ, และในสถานที่ต่างๆ ตลอดการ
เดินทางและความยากลำบากทั้งปวงของ
ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิ
ชนยุคสุดท้ายนี้! และเสียงของมีคาเอล,
เทพาตีเทพ; เสียงของกาเบรียล^{๑๒}, และของ
ราเฟเอล^{๑๓}, และของเทพต่างๆ, ตั้งแต่มีคา-

๑๘จ คพ. ๓๕:๑๘.

น มธ. ๑๑:๒๕;

ลูกา ๑๐:๒๑;

แอลมา ๓๒:๒๓.

๑๙ก สดต. ๘๕:๑๐-๑๑.

ข ลูกา ๒:๑๐.

ค อสย. ๕:๒๗-๑๐;

โมไซยาห์ ๑๕:๑๓-๑๘;

๓ นี. ๒๐:๔๐.

ง นบป. ๓๒:๒;

คพ. ๑๒๑:๔๕.

๒๐ก จส—ป ๑:๕๑-๕๒.

คพ. คาโมราห์, เนินเขา.

ข คพ. โมโรไน, บุตรของ
มอรมอน.

ค อสย. ๒๓:๔, ๑๑-๑๔;

๒ นี. ๒๗:๖-๒๙.

คพ. พระคัมภีร์มอร-
มอน.

ง คพ. เฟเยทท์, รัฐ

นิวเจอร์ซีย์ (สหรัฐอเมริก).

จ คพ. ๑๗:๑-๓.

น คพ. ๒๗:๑๑.

คพ. อาดัม.

ข ๒ คร. ๑๑:๑๔.

ข คพ. ๒๗:๑๒.

ฅ คพ. กุญแจทั้งหลายของ
ฐานะปุโรหิต.

๒๑ก อส. ปีเตอร์ วิตเมอร์,
ซีเนียร์.

ข คพ. กาเบรียล.

เอลหรืออาดัม^๑ ลงมาถึงเวลาปัจจุบัน, โดยทุกคนประกาศศรัทธาการประทาน^๒ ของพวกเขา, สิทธิของพวกเขา, ญะญอของพวกเขา, เกียรติยศของพวกเขา, บารมีและรัศมีภาพของพวกเขา, และอำนาจแห่งฐานะปุโรหิตของพวกเขา; โดยให้เป็นบรรทัดที่ละบรรทัด, กฎเกณฑ์^๓ ที่ละข้อ; ที่นั่นนิด, และที่นั่นหน่อย; โดยให้การปลอบประโลมเราด้วยการป่าวประกาศถึงสิ่งซึ่งจะมาถึง, โดยยืนยันความหวัง^๔ ของเรา!

๒๒ พี่น้องทั้งหลาย, เราจะไม่ก้าวต่อไปในอุดมการณ์อันสำคัญยิ่งเช่นนั้นหรือ? จะก้าวไปข้างหน้าและอย่าถอยกลับ. ความกล้าหาญ, พี่น้องทั้งหลาย; และก้าวต่อไป, ต่อไปถึงชัยชนะ! ให้ใจท่านชื่นชมยินดี, และเปรมปรีดียิ่ง. ให้แผ่นดินโลกเปล่งเสียงร้องเพลง^๕ เกิด. ให้คนตายเปล่งเสียงเพลงสดุดีแห่งคำสรรเสริญนรินทร์^๖ ถวายกษัตริย์อิมมานูเอล^๗, ผู้ทรงแต่งตั้งไว้, ก่อนมีโลกขึ้นมา, สิ่งซึ่งจะทำให้เราสามารถ^๘ ปล่อยพวกเขาออกจากที่คุมขัง^๙ ของพวกเขา; เพราะเขลยจะออกไปเป็นอิสระ.

๒๓ ให้ภูเขา^{๑๐} ร้องตะโกนด้วยปีติ, และเจ้าหุบเขาทั้งปวงจงป่าวร้องให้ดัง; และเจ้าท้องทะเลและผืนแผ่นดินแห่งทั้งปวงจงบอกถึงการอันนำพิศวาง^{๑๑} แห่งกษัตริย์

นรินทร์^{๑๒} ของเจ้า! และเจ้าแม่น้ำ, และลำธาร, และสายน้ำทั้งหลาย, จงไหลลงด้วยความยินดี. ให้ผืนป่าและพฤษชาทั้งปวงแห่งท้องทุ่งจงสรรเสริญพระเจ้า; และเจ้าบรรดาศิลา^{๑๓} แข็งจงร้องให้ด้วยปีติ! และให้ดวงอาทิตย์, ดวงจันทร์, และดวงดาวยามอรุณ^{๑๔} ร่วมกันร้องเพลง, และให้บุตรทั้งปวงของพระเจ้าเป็นเจ้าร้องตะโกนด้วยปีติ! และให้งานสร้างนรินทร์ประกาศพระนามของพระองค์ตลอดกาลและตลอดไป! และข้าพเจ้ากล่าวอีก, เสียงที่เราได้ยินจากสวรรค์^{๑๕} นี้ช่างล้ำเลิศเพียงไร, ที่ประกาศรัศมีภาพ, และความรอด, และเกียรติยศ, และความเป็นอมตะ^{๑๖}, และชีวิตนรินทร์^{๑๗} เข้าหูของเรา; บรรดาอาณาจักร, มณฑล, และอำนาจ!

๒๔ ดูเถิด, วัน^{๑๘} สำคัญยิ่งของพระเจ้าอยู่แค่เอื้อม; และใครเล่าจะยังทนอยู่^{๑๙} ได้ในวันแห่งการเสด็จมาของพระองค์, และใครเล่าจะยืนอยู่^{๒๐} ได้เมื่อพระองค์ทรงปรากฏ? เพราะพระองค์ทรงเป็นเหมือนไฟของคนถูกลงแ้ว^{๒๑}, และเหมือนสบู่ของช่างฟอก; และพระองค์จะประทับในฐานะคนถูกลงแ้ว^{๒๒} และช่างหลอมเงิน^{๒๓} ให้บริสุทธิ์, และพระองค์จะทรงชำระบุตรของเลวี^{๒๔} ให้บริสุทธิ์, และทรงชำระล้างพวกเขาตั้ง

๒๑ค คมพ. ราเฟเอล.
ง คมพ. ทูตสวรรค์, เทพ.
จ คพ. ๑๐๗:๕๓-๕๖.
ฉ คมพ. สมัยการประทาน.
ช อสย. ๒๘:๑๐.
ซ คมพ. ความหวัง.
๒๒ก อสย. ๔๙:๑๓.
ข อสย. ๗:๑๔;
แอลมา ๕:๕๐.
คมพ. อิมมานูเอล.

ค คมพ. โถ (การ), โถ
(ได้รับการ).
ง อสย. ๒๔:๒๒;
คพ. ๗๖:๗๒-๗๔.
๒๒ก อสย. ๔๔:๒๓.
ข ลูกา ๑๙:๔๐.
ค โยบ ๓๘:๗.
ง คมพ. อมตะ (ความเป็น).
จ คมพ. ชีวิตนรินทร์.
๒๔ก คมพ. เสด็จมาครั้งที่สอง

ของพระเยซูคริสต์
(การ).
ข มลค. ๓:๑-๓.
ค ๓ นี. ๒๔:๒-๓.
คมพ. แผ่นดินโลก—การ
ชำระล้างแผ่นดินโลก.
ง ศคย. ๑๓:๙.
จ ฉริบ. ๑๐:๘;
คพ. ๑๓:๑; ๑๒๔:๓๙.

ทองและเงิน, เพื่อพวกเขาจะถวายเครื่อง
ถวายบูชา^๓ในความชอบธรรมแต่พระเจ้า.
ฉะนั้น, ให้เรา, ในฐานะศาสนจักรหนึ่ง
และผู้คนกลุ่มหนึ่ง, และในฐานะวิสุทธิ
ชนยุคสุดท้าย, ถวายเครื่องถวายบูชาใน
ความชอบธรรมแต่พระเจ้า; และให้เรา
ถวายหนังสือเล่มหนึ่งที่มีบันทึก^๔ คนตาย
ของเราในพระนิเวศน์อันศักดิ์สิทธิ์ของ

พระองค์, เมื่อมันเสร็จแล้ว, ซึ่งจะคู่ควร
แก่การยอมรับทั้งปวง.

๒๕ พี่น้องทั้งหลาย, ข้าพเจ้ามีหลายสิ่ง
หลายอย่างจะกล่าวแก่ท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้;
แต่บัดนี้จะยุติเพียงเท่านี้สำหรับเวลานี้,
และจะเริ่มเรื่องนี้อีกในเวลาอื่น. ข้าพเจ้า
เป็น คนรับใช้ผู้ต่ำต้อยของท่าน, เสมอ
มา, และเป็นเพื่อนผู้ไม่เคยแปรเปลี่ยน,
โจเซฟ สมิธ.

ภาค ๑๒๙

คำแนะนำที่โจเซฟ สมิธ ศาสดาพยากรณ์ให้ไว้, ที่นอว, รัฐอิลลินอยส์, วันที่ ๙ กุมภาพันธ์
ค.ศ. ๑๘๔๓, โดยทำให้ทราบถึงกุญแจสำคัญสามประการซึ่งแยกแยะลักษณะที่ถูกต้อง
ของเหล่าเทพและวิญญาณผู้ปฏิบัติ (History of the Church, 5:267).

๑-๓, ในสวรรค์มีทั้งร่างที่ได้รับการฟื้น
คืนชีวิตและร่างที่เป็นวิญญาณ; ๔-๙,
กุญแจมีให้ไว้ซึ่งโดยกุญแจเหล่านั้นจะ
ระบุได้ว่าบรรดาผู้ส่งสารจากอีกด้านหนึ่ง
ของม่านคือใคร.

เที่ยงธรรม^๑ที่ทรงทำให้ดีพร้อม, คนเหล่า
นั้นที่ยังไม่ฟื้นคืนชีวิต, แต่สืบทอดรศมี
ภาพเดียวกัน.

๔ เมื่อผู้ส่งสารมากล่าวว่าเขามีข่าวสาร
จากพระเจ้าเป็นเจ้า, จงยื่นมือของท่านให้
เขาและขอให้เขาจับมือกับท่าน.

๕ หากเขาเป็นเทพ เขาจะทำเช่นนั้น,
และท่านจะสัมผัสมือของเขา.

๖ หากเขาเป็นวิญญาณของคนเที่ยง
ธรรมที่ทรงทำให้ดีพร้อม เขาจะมาในรศมี
ภาพของเขา; เพราะนั้นเป็นทางเดียวที่
เขาจะปรากฏได้—

๗ จงขอให้เขาจับมือกับท่าน, แต่เขา
จะไม่เคลื่อนไหว, เพราะเป็นการตรงกัน

มี สัตภาวะสองประเภทในสวรรค์^๑, คือ:
บรรดาเทพ^๒, ผู้เป็นรูปกายที่ฟื้นคืน
ชีวิต^๓ แล้ว, โดยมีร่างกายเป็นเนื้อหนัง
และกระดูก—

๒ ตัวอย่างเช่น, พระเยซูคริสต์: จงจับต้อง
เราและดู, เพราะวิญญาณไม่มีเนื้อหนัง^๔
และกระดูก, ดังที่เจ้าเห็นเรามี.

๓ ประเภทที่สอง: วิญญาณ^๕ ของ คน

๒๔๘ คพ. ๘๔:๓๑.
คพ. เครื่องถวายบูชา.
๓ คพ. ๑๒๗:๙.
คพ. ลำดับการสืบเชื้อ
สาย.

๑๒๙๑ก คมพ. สวรรค์, ฟ้าสวรรค์.
ข คมพ. ทุตสวรรค์, เทพ.
ค คมพ. ฟื้นคืนชีวิต (การ),
ฟื้นคืนพระชนม์ (การ).
๒ก ลูกา ๒๔:๓๙.

๓ก คมพ. วิญญาณ.
ข ฮับ. ๑๒:๒๓;
คพ. ๗๖:๖๙.

ข้าม กับระเบียบของสวรรค์ที่คนเที่ยงธรรมจะหลอกลวง; แต่เขาจะยังคงบอกข่าวสารของเขา.

๘ หากเป็นมาร^๖ซึ่งมาตั้งเทพแห่งความสว่าง, เมื่อท่านขอเขาจับมือ เขาจะยื่นมือ

เขาให้ท่าน, และท่านจะไม่สัมผัสอะไรเลย; ฉะนั้นท่านจะแจ้งใจว่าเป็นเขา.

๙ นี่คือกุญแจสำคัญสามประการซึ่งโดยกุญแจเหล่านี้ท่านจะรู้ได้ว่าการปฏิบัติใดมาจากพระเจ้าเป็นเจ้า.

ภาค ๑๓๐

รายละเอียดเป็นข้อ ๆ ของคำแนะนำที่โจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์^๗ให้ไว้, ที่เรมัส, รัฐอิลลินอยส์, วันที่ ๒ เมษายน ค.ศ. ๑๘๔๓ (History of the Church, 5:323-325).

๑-๓, พระบิดาและพระบุตรจะทรงปรากฏพระวรกายต่อมนุษย์ได้; ๔-๗, บรรดาเทพอยู่ในภพซีเลสเชียล; ๘-๙, แผ่นดินโลกซีเลสเชียลจะเป็นอูร์ิมและทุมมิมอันกว้างใหญ่ไพศาล; ๑๐-๑๑, หินขาวให้ไว้แก่ทุกคนที่เข้าไปในโลกซีเลสเชียล; ๑๒-๑๗, ทรงปิดบังเวลาแห่งการเสด็จมาครั้งที่สองไว้จากท่านศาสดาพยากรณ์; ๑๘-๑๙, ความรู้แจ้งที่ได้มาในชีวิตนี้จะลุกขึ้นพร้อมกันเราในการฟื้นคืนชีวิต; ๒๐-๒๑, พรทั้งปวงได้มาโดยการเชื่อฟังกฎ; ๒๒-๒๓, พระบิดาและพระบุตรทรงมีพระวรกายเป็นเนื้อหนังและกระดูก.

ดำรงอยู่. เราจะเห็นว่าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์^๘เหมือนตัวเรา.

๒ และความเป็นสังคมอย่างเดียวกันนั้นซึ่งมีอยู่ท่ามกลางพวกเราที่นี่จะมีอยู่ท่ามกลางพวกเรานั้น, เพียงแต่จะควบคู่ไปกับบริศมีภาพนรีन्द्रี^๙, ซึ่งริศมีภาพนั้นเราไม่ได้ชื่นชมขณะนี้.

๓ ยอห์น ๑๔:๒๓—การปรากฏของพระบิดา^{๑๐}และพระบุตร^{๑๑}, ในข้อนั้น, เป็นการปรากฏ^{๑๒}พระวรกาย; และความคิดที่ว่าพระบิดาและพระบุตรทรงสถิต^{๑๓}อยู่ในใจมนุษย์เป็นความเชื่อของนิกายต่าง ๆ ในสมัยก่อน, และผิด.

๔ ในการตอบคำถาม—หาใช่คำนวณเวลา^{๑๔}ของพระเจ้าเป็นเจ้า, เวลาของเทพ, เวลาของศาสดาพยากรณ์, และเวลาของ

เมื่อพระผู้ช่วยให้รอดจะทรงปรากฏ^{๑๕} เราจะเห็นพระองค์ตั้งที่พระองค์ทรง

๘ ก ๒ คริ. ๑๑:๑๔;
๒ นิ. ๙:๙.
๑๓๐ ๑ ก ๑ ยน. ๓:๒;
โมโร. ๗:๔๘.
คมพ. เสด็จมาครั้งที่สอง
ของพระเยซูคริสต์
(การ).
๗ ลูกา ๒๔:๓๖-๔๐.

๒ ก คมพ. ริศมีภาพซีเลสเชียล.
๓ ก คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระ
ผู้เป็นเจ้าสามพระองค์—
พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา.
๔ คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระ
ผู้เป็นเจ้าสามพระองค์—
พระผู้เป็นเจ้าพระบุตร.
๕ คพ. ๙:๓:๑.

๖ คพ. ๑๓๐:๒๒.
คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระ
ผู้เป็นเจ้าสามพระองค์.
๗ ๒ ปด. ๓:๘;
อับรา. ๓:๔-๑๐; ดูสำเนา
หมายเลข ๒, ภาพ ๑, ใน
หนังสือของอับราฮัมด้วย.

มนุษย์, ตามดาวพระเคราะห์ซึ่งพวกเขา
อยู่บนนั้นหรือ?

๕ ข้าพเจ้าตอบว่า, ถูกแล้ว. แต่ไม่มีเหล่า
เทพผู้ปฏิบัติต่อแผ่นดินโลกนั้นนอกจาก
คนเหล่านั้นที่เป็นของแผ่นดินโลกหรือ
เคยเป็น.

๖ เทพมิได้อยู่บนดาวพระเคราะห์
เหมือนแผ่นดินโลกนี้;

๗ แต่พวกเขาอยู่ในที่ประทับของพระ
ผู้เป็นเจ้า, บนลูกโลกเหมือนทะเลแก้ว”
และเพลิง”, ซึ่งที่นั่นสิ่งทั้งปวงจะแสดง
ให้ประจักษ์เพื่ออรรถมีภาพของพวกเขา,
อดีต, ปัจจุบัน, และอนาคต, และเป็นอยู่
อย่างนั้นตลอดไปต่อพระพักตร์พระเจ้า.

๘ สถานที่ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าประทับอยู่
คืออูริมและทุมมิม”อันกว้างใหญ่ไพศาล.

๙ แผ่นดินโลก”นี้, ในสภาพที่ได้รับ
การชำระให้บริสุทธิ์และเป็นอมตะ,
จะทรงทำให้เหมือนกับ แก้วผลึก และ
จะเป็นอูริม และทุม มิม แก้วอยู่อาศัย
ที่พำนักบนนั้น, ซึ่งโดยการนั้นสิ่งทั้ง
ปวงเกี่ยวกับอาณาจักรที่ต่อกว่า, หรือ
อาณาจักรทั้งปวงของระเบียบต่ำกว่า,
จะแสดงให้ประจักษ์ต่อคนเหล่านั้นที่
พำนักบนนั้น; และแผ่นดินโลกนี้จะ
เป็นของพระคริสต.

๑๐ เมื่อ นั้น หินขาว ที่ พูด ถึงใน
หนังสือวิวรณ์ ๒:๑๗, จะกลายเป็นอูริม
และทุมมิมแก่ทุกคนที่ได้รับการเสกก่อน

หนึ่ง, ซึ่งโดยการนั้นสิ่งเกี่ยวกับระเบียบ
ที่สูงกว่าของบรรดาอาณาจักรจะเป็นที่รู้;

๑๑ และหินขาว”จะให้ไว้แก่ทุกคนใน
บรรดาคนเหล่านั้นที่เข้ามาในอาณาจักร
ซีเลสเชียล, ซึ่งบนนั้นเขียนชื่อ”ใหม่ไว้,
ซึ่งไม่มีมนุษย์คนใดล่วงรู้นอกจากคนที่
ได้รับมัน. ชื่อใหม่เป็นค่าไข.

๑๒ ข้าพเจ้าพยากรณ์, ในพระนามของ
พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, ว่าการเริ่มต้นของ
ความยากลำบาก”ซึ่งจะเป็นเหตุของการ
นองเลือดครั้งใหญ่ก่อนการเสด็จมาของ
บุตรแห่งพระมหาบุรุษ จะเกิดในเซาท์
แควโรไลนา”.

๑๓ เหตุการณ์นี้อาจจะเกิดจากปัญหา
เรื่องทาส. มีเสียงประกาศเรื่องนี้แก่
ข้าพเจ้า, ขณะที่ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนอย่าง
จริงจังเกี่ยวกับเรื่องนี้, วันที่ ๒๕ ธันวาคม
ค.ศ. ๑๘๓๒.

๑๔ ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนอย่าง
จริงจังมากเพื่อจะรู้เวลาแห่งการเสด็จมา”
ของบุตรแห่งพระมหาบุรุษ, เมื่อข้าพเจ้า
ได้ยินสุรเสียงรับสั่งดังนี้:

๑๕ โจเซฟ, บุตรของเรา, หากเจ้ามี
ชีวิตจนเจ้าอายุแปดสิบห้าปี, เจ้าจะเห็น
พระพักตร์ของบุตรแห่งพระมหาบุรุษ;
ฉะนั้น ให้สิ่งนี้เพียงพอเท่านั้น, และอย่า
รบกวนเราอีกในเรื่องนี้.

๑๖ ข้าพเจ้า ถูก ทิ้งไว้ตั้ง นั้น, โดย
ปราศจากความสามารถที่จะชี้ขาดว่าการ

๕ก คมพ. ทูตสวรรค์, เทพ.
๗ก วว. ๔:๖; ๑๕:๒.
ข อสย. ๓๓:๑๔;
คพ. ๑๓๒:๑-๓.
๘ก คมพ. อูริมและทุมมิม.
๙ก คพ. ๗๗:๑.

คมพ. แผ่นดินโลก—
สภาพสุดท้ายของแผ่น
ดินโลก.
๑๑ก วว. ๒:๑๗.
ข อสย. ๖๒:๒.
๑๒ก คพ. ๓๘:๒๓; ๔๕:๖๓.

ข คพ. ๘๗:๑-๕.
๑๔ก คมพ. เสด็จมาครั้งที่สอง
ของพระเยซูคริสต์
(การ).

เสด็จมานี้ พาดพิงถึงการเริ่มต้นมิลเล-
เนียมหรือการปรากฏครั้งใดก่อนหน้านั้น
หรือเปล่า, หรือว่าข้าพเจ้าจะตายแล้วจึง
เห็นพระพักตร์ของพระองค์.

๑๗ ข้าพเจ้าเชื่อว่าการเสด็จมาของ
บุตรแห่งพระมหากษัตริย์จะไม่เร็วกว่าเวลา
ดังกล่าว.

๑๘ หลักธรรมแห่งความรู้แจ้ง^๑ ขึ้นในโด
ก็ตามที่เราบรรลุนั้นชีวิตนี้, จะถูกขึ้นพร้อม
กับเราในการฟื้นคืนชีวิต^๒.

๑๙ และหากคนคนหนึ่งได้ความรู้^๓ และ
ความรู้แจ้งเพิ่มขึ้นในชีวิตนี้โดยผ่านความ
ขยันหมั่นเพียร^๔ และการเชื่อฟัง^๕ ของเขา
ยิ่งกว่าอีกคนหนึ่งเท่าใด, เขาก็จะเหนือ
กว่า^๖ ยิ่งขึ้นเท่านั้นในโลกที่จะมาถึง.

๒๐ มีกฎ^๗, ประกาศิตไว้ในสวรรค์อย่าง
เปลี่ยนแปลงไม่ได้ก่อน^๘ การวางรากฐาน

ของโลกนี้, ซึ่งในนั้นทรงกำหนดพร^๙ ไว้
ทุกประการ—

๒๑ และเมื่อเราได้รับพรประการใด
จากพระเจ้าเป็นเจ้า, ย่อมเป็นไปเนื่องจาก
การเชื่อฟังกฎนั้นซึ่งในนั้นทรงกำหนด
พรไว้.

๒๒ พระบิดา^{๑๐} ทรงมีพระวรกาย^{๑๑} เป็น
เนื้อหนัง และกระดูก สัมผัสได้ ดั่งของ
มนุษย์; พระบุตรก็เช่นกัน; แต่พระ
วิญญาณบริสุทธิ์^{๑๒} ไม่ทรงมีพระวรกาย
เป็นเนื้อหนัง และกระดูก, แต่เป็นรูป
กายที่เป็นวิญญาณ. หากไม่เป็นเช่น
นั้น, พระวิญญาณบริสุทธิ์^{๑๓} จะสถิตใน
พวกเราไม่ได้.

๒๓ มนุษย์อาจรับพระวิญญาณบริสุทธิ์^{๑๔},
และพระองค์อาจเสด็จลงมาบนมนุษย์
คนนั้นและไม่ทรงสถิตกับเขาต่อไปได้.

ภาค ๑๓๑

คำแนะนำโดยเจฟเฟอ สมิท ศาสตราจารย์, ให้ไว้ที่โรมส์, รัฐอิลลินอยส์, วันที่ ๑๖ และ
๑๗ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๘๔๓ (History of the Church, 5:392-393).

๑-๔, การแต่งงานซีเลสเชียลเป็นสิ่งจำเป็น
ต่อความสูงส่งในสวรรค์ชั้นสูงสุด; ๕-๖, อธิบาย
ว่ามนุษย์ได้รับการผนึกไว้สู่ชีวิตนิรันดร์
อย่างไร; ๗-๘, วิญญาณทั้งปวงเป็นสสาร.

๑ นรัศมีภาพซีเลสเชียลมีสวรรค์หรือ
ระดับสามชั้น;
๒ และเพื่อจะให้บรรลู่ถึงชั้นสูงสุด^๑,
มนุษย์ต้องเข้าสู่ระเบียบนี้ของฐานะ

๑๘ก คมพ. รู้แจ้ง (ความ).
ข คมพ. ฟื้นคืนชีวิต (การ),
ฟื้นคืนพระชนม์ (การ).
๑๙ก คมพ. ความรู้.
ข คมพ. ขยันหมั่นเพียร
(ความ).
ค คมพ. เชื่อฟัง (การ), เชื่อ
ฟัง (คนที่).
ง แอลมา ๑๒:๙-๑๑.

๒๐ก คพ. ๘๒:๑๐.
ข คมพ. ชีวิตก่อนเกิด.
ค นิธิบ. ๑๑:๒๖-๒๘;
คพ. ๑๓๒:๕.
คมพ. พร, เป็นสุข, ให้พร.
๒๒ก คมพ. พระผู้เป็นเจ้า,
พระผู้เป็นเจ้าสาม
พระองค์.
ข กิจการ ๑๗:๒๙.

ค คมพ. พระวิญญาณ
บริสุทธิ์.
๒๓ก คมพ. ของประทานแห่ง
พระวิญญาณบริสุทธิ์.
๑๓๑ ๑ก คพ. ๗:๗๐.
คมพ. นรัศมีภาพซีเลส-
เชียล.
๒ก คพ. ๑๓๒:๕-๒๑.
คมพ. สูงส่ง (ความ).

ปุโรหิต [หมายถึง พันธสัญญาใหม่ และเป็นนิจของการแต่งงาน^๒];

๓ และหากเขาไม่ทำ, เขาจะบรรลุถึงขั้นนั้นไม่ได้.

๔ เขาจะเข้าไปขั้นอื่น, แต่นั่นคือสุดแดนอาณาจักรของเขา; เขาจะมีกรเพิ่มพูน^๓ไม่ได้.

๕ (วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๘๔๓.) คำแห่งการพยากรณ์^๔ที่แน่นอนยิ่งกว่า หมายถึงการที่มนุษย์ทราบว่าเขาได้รับการฝึก^๕สู่ชีวิตนิรันดร์^๖, โดยการเปิด

เผยและวิญญานแห่งการพยากรณ์, โดยผ่านอำนาจของฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์.

๖ เป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะรอด^๗ในความเขลา^๘.

๗ ไม่มีสิ่ง^๙ที่เรียกว่าสารอันเป็นรูป. วิญญาน^{๑๐}ทั้งปวงเป็นสาร, แต่ละเอียดหรือบริสุทธิ์กว่า, และจะมองเห็นได้โดยดวงตาที่บริสุทธิ์ยิ่งกว่า^{๑๑}เท่านั้น;

๘ เราไม่สามารถมองเห็นวิญญาน; แต่เมื่อร่างกายของเราบริสุทธิ์แล้ว เราจะเห็นว่าวิญญานเป็นสารทั้งหมด.

ภาค ๑๓๒

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสตราพยากรณ์, ที่เนอวู, รัฐอิลลินอยส์ ซึ่งบันทึกไว้เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๘๔๓, เกี่ยวกับพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ, รวมทั้งนิรันดร์ของพันธสัญญาการแต่งงาน, และการมีภรรยาหลายคนด้วย (History of the Church, 5:501-507). แม้ว่าการเปิดเผยนี้บันทึกไว้ในปี ๑๘๔๓, แต่ก็เป็นที่ประจักษ์ชัดจากบันทึกทางประวัติศาสตร์ว่าท่านศาสดาพยากรณ์ทราบถึงหลักคำสอนและหลักธรรมที่อยู่ในการเปิดเผยนี้มาตั้งแต่ปี ๑๘๓๑.

๑-๖, ความสูงส่งได้มาโดยผ่านพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ; ๗-๑๔, พระองค์ทรงอธิบายถึงข้อกำหนดและเงื่อนไขของพันธสัญญานั้น; ๑๕-๒๐, การแต่งงานซีเลสเชียลและความต่อเนื่องของหน่วยครอบครัวทำให้มนุษย์สามารถเป็นผู้เป็นเจ้าของได้; ๒๑-๒๕, วิถีทางคับแคบและแคบนำไปสู่ชีวิตทั้งหลายอันเป็นนิรันดร์; ๒๖-๒๗, พระองค์ประทานกฎไว้เกี่ยวกับการสบลู่

พระวิญญานบริสุทธิ์; ๒๘-๓๓, คำสัญญาต่าง ๆ ถึงการเพิ่มพูนนิรันดร์และความสูงส่งทำไว้กับบรรดาศาสดาพยากรณ์และวิสุทธิชนในทุกยุคสมัย; ๔๐-๔๓, พระองค์ประทานอำนาจแก่โจเซฟ สมิท ในการผูกและผนึกไว้บนแผ่นดินโลกและในสวรรค์; ๔๔-๕๐, พระเจ้าทรงผนึกความสูงส่งของท่านบนท่าน; ๕๑-๕๗, เอ็มมา สมิท ได้รับคำแนะนำให้ข้อสัตย์และแนว

๒ข คมพ. แต่งงาน (การ), สมรส (การ)—พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจของการแต่งงาน.
๔ก คพ. ๑๓๒:๑๖-๑๗.

๕ก ๒ ปต. ๑:๑๓. คมพ. การเรียกและการเลือก.
ข คพ. ๖๘:๑๒; ๘๘:๔. คมพ. ผนึก (การ).
ค คมพ. ชีวิตนิรันดร์.

๖ก คมพ. ความรอด.
ข คพ. ๑๐๗:๓๓-๑๐๐.
๗ก คมพ. วิญญาน.
ข คพ. ๗๖:๑๒; ๘๗:๑๖; โมเสส ๑:๑๑.

แน่; ๕๘-๖๖, อธิบายถึงกฎที่ควบคุมเรื่อง การมีภรรยาหลายคน.

๓ ามจริงแล้ว, พระเจ้าตรัสตั้งนี้กับ เจ้า ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ, ว่าตราบ เท่าที่เจ้าขอจากมือเราเพื่อรู้และเข้าใจว่า เรา, พระเจ้า, รับรองผู้รับใช้ของเรา อับ-ราฮัม, อิสอัค, และยาโคบอย่างไร, และ โมเสส, ดาวิด และซาโลมอนด้วย, ผู้รับ ใช้ของเรา, เกี่ยวกับหลักธรรมและหลัก คำสอนเรื่องการที่พวกเขามีกษัตริย์และ อนุภรรยาหลายคน—

๒ ดุเถิด, และดูสิ, เราคือพระเจ้า พระ ผู้เป็นเจ้าของเจ้า, และจะตอบเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้.

๓ ฉะนั้น, เตรียมใจของเจ้าที่จะรับ และเชื่อฟังคำแนะนำซึ่งเรากำลังจะให้ แก่เจ้า; เพราะคนทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้ นที่มีกฎนี้เปิดเผยแก่พวกเขาจะต้อง เชื่อฟังกฎนั้นนั้น.

๔ เพราะดูเถิด, เราเปิดเผยพันธสัญญา” ใหม่และเป็นนิจแก่เจ้า; และหากเจ้าหา ปฏิบัติตามพันธสัญญานั้นไม่, เมื่อเป็น ดั่งนี้เจ้าก็จะอับมงคล; เพราะไม่มีใครจะ ปฏิเสธ” พันธสัญญานี้และได้รับอนุญาต ให้เข้ามาในรัศมีภาพของเราได้.

๕ เพราะคนทั้งปวงที่ปรารถนาได้รับพร”

จากมือเราจะปฏิบัติตามกฎ” ซึ่งกำหนดไว้ สำหรับพรนั้น, และเงื่อนไขในนั้น, ดังที่ วางไว้นับแต่ก่อนการวางรากฐานของโลก.

๖ และดังที่เกี่ยวกับพันธสัญญาใหม่และ เป็นนิจ” นั้น, สิ่งนี้สถาปนาไว้เพื่อความ สมบูรณ์แห่งรัศมีภาพ” ของเรา; และคนที่ ได้รับความสมบูรณ์ของรัศมีภาพนั้น ต้องปฏิบัติตามและจะปฏิบัติตามกฎ, มิ ฉะนั้นเขาจะอับมงคล, พระเจ้า พระผู้ เป็นเจ้าตรัส.

๗ และตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเงื่อนไข” ของกฎนี้คือสิ่งเหล่านี้: พันธ สัญญา, สัญญา, พันธะ, ข้อผูกพัน, คำมั่น”, คำปฏิญาณ, การปฏิบัติ, ความเกี่ยวข้อง, สัมพันธภาพ, หรือความคาดหวังทั้งปวง, ที่มีได้ทำและเข้าสู่และผนึก” โดยพระ วิญญาณศักดิ์สิทธิ์” แห่งคำสัญญา, โดยผู้ ที่รับการเจิม, ทั้งเพื่อกาลเวลาและเพื่อช่ว นิรันดรด้วยเช่นกัน, และที่ศักดิ์สิทธิ์มาก ที่สุดด้วย, โดยการเปิดเผย” และบัญญัติ โดยผ่านสื่อกลางอันได้แก่ผู้รับการเจิม ของเรา, ผู้ที่เรากำหนดไว้บน แผ่นดิน โลกให้ถืออำนาจนี้ (และเรากำหนดไว้กับ ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ ให้ถืออำนาจนี้ใน วันเวลาสุดท้าย, และไม่มีใครเลยเว้นแต่ คนเดียวเท่านั้นบนแผ่นดินโลกในเวลา ไດเวลาหนึ่งที่ได้รับการประสาทอำนาจนี้

๑๓๒:๑ กฟ. ๑๓๒:๓๔, ๓๗-๓๙. คมพ. แต่งงาน (การ), สมรส (การ)—การแต่ง ภรรยาหลายคน.
๓ ก ฟ. ๒๓:๘; ๕๘:๖; ๗๘:๗.
๔ ก คมพ. พันธสัญญา.
๕ คมพ. อับมงคล (ความ).
ค ฟ. ๑๓๑:๑-๔.

๕ ก คฟ. ๑๓๐:๒๐-๒๑.
๖ คมพ. กฎ.
๖ ก คฟ. ๖๖:๒.
คคพ. พันธสัญญาใหม่ และเป็นนิจ, พันธสัญญา อันเป็นนิจ.
๗ คฟ. ๗๖:๗, ๙๒-๙๖. คคพ. รัศมีภาพซีเลส-

เขียน.
๗ ก คฟ. ๘๘:๓๘-๓๙.
๘ คคพ. คำปฏิญาณ.
ค คคพ. ผนึก (การ).
ง คคพ. พระวิญญาณ ศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญา.
จ คคพ. เปิดเผย (การ).

และกฎแจ้ทั้งหลายของฐานะปุโรหิตนี้), ย่อมไม่เกิดผล, ประสิทธิผล, หรือผลบังคับในและหลังการฟื้นคืนชีวิตจากบรรดาคนตาย; เพราะสัญญาทั้งปวงที่มีได้ทำไว้เพื่อเจตจำนงนี้สิ้นสุดเมื่อมนุษย์ตาย.

๘ ตูเถิด, บ้านของเราเป็นบ้านแห่งระเบียบ, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าตรีส, และมีใช้บ้านแห่งความสับสน.

๙ เราจะยอมรับจากเครื่องถวายบูชา^๗, ที่มีได้ถวายในนามของเราหรือ, พระเจ้าตรีส?

๑๐ หรือจะรับจากมือเจ้าสิ่งซึ่งเรามีได้กำหนด^๘หรือ?

๑๑ และเราจะกำหนดแก่เจ้าหรือ, พระเจ้าตรีส, เว้นแต่จะเป็นโดยกฎ, แม้ดังที่เรและพระบิดาของเรา แต่งตั้ง^๙ไว้กับเจ้า, ก่อนมีโลกขึ้นมา?

๑๒ เราคือพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า; และเราให้บัญญัติแก่เจ้า—ว่าไม่มีมนุษย์คนใดจะมาเฝ้า^{๑๐}พระบิดานอกจากโดยเราหรือโดยคำของเรา, ซึ่งเป็นกฎของเรา, พระเจ้าตรีส.

๑๓ และทุกสิ่งที่อยู่ในโลก, ไม่ว่าแต่งตั้งจากมนุษย์, โดยบัลลังก์, หรือมณฑล, หรืออำนาจ, หรือสิ่งซึ่งมีนามเป็นที่รู้จัก, ไม่ว่าจะเป็นสิ่งใดก็ตาม, ซึ่งมีใช้โดยเราหรือโดยคำของเรา, พระเจ้าตรีส, จะถูกโค่นลง, และจะไม่หลงเหลือ^{๑๑}อยู่หลังจาก

มนุษย์ตาย, ไม่ทั้งในหรือหลังการฟื้นคืนชีวิต, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรีส.

๑๔ เพราะสิ่งใดก็ตามที่ยังอยู่เป็นเช่นนั้นโดยเรา; และสิ่งใดก็ตามที่ไม่เป็นเช่นนั้นโดยเราจะถูกทำให้สิ้น สະเทือนและถูกทำลาย.

๑๕ ฉะนั้น, หากชายแต่ง^{๑๒}ภรรยาให้ตนในโลก, และเขาหาได้แต่งกับนางโดยเราหรือโดยคำของเราไม่, และเขาทำพันธสัญญากับนางตราบนางที่เขาอยู่ในโลกและนางกับเขา, พันธสัญญาและการแต่งงานของคนทั้งสองไม่มีผลบังคับเมื่อพวกเขาตาย, และเมื่อพวกเขาไปจากโลก; ฉะนั้น, คนทั้งสองจึงไม่มีกฎใดผูกไว้เมื่อพวกเขาไปจากโลก.

๑๖ ฉะนั้น, เมื่อพวกเขาไปจากโลกพวกเขาจึงไม่แต่งงานทั้งไม่มีใครยกให้แต่งงาน^{๑๓}; แต่ทรงกำหนดไว้เป็นเทพ^{๑๔}ในสวรรค์, ซึ่งเทพนั้นเป็นผู้รับใช้ที่ปฏิบัติ, เพื่อปฏิบัติให้คนเหล่านั้นที่คู่ควรกับน้ำหนักอันเป็นนรินทร์แห่งรัศมีภาพ, และเกินกว่า, และมากยิ่งขึ้น.

๑๗ เพราะเทพเหล่านี้มิได้ปฏิบัติตามกฎของเรา; ฉะนั้น, พวกเขาจะขยายไม่ได้, แต่คงอยู่แยกกันและอยู่ตามลำพัง, โดยปราศจากความสูงส่ง, ในสภาพที่รอดแล้วของพวกเขา, จนถึงชั่ววันนรินทร์; และนับแต่นั้นไปไม่เป็นผู้เป็นเจ้า, แต่

๗๗ คมพ. กฎแจ้ทั้งหลายของฐานะปุโรหิต.
๘๗ โมโร. ๗:๕-๖.
คมพ. เครื่องพลีบูชา, พลีพระชนม์ชีพ, สละ (ชีวิต), เสียสละ.

๑๐๗ สันต. ๒๒:๒๐-๒๕;
โมเสส ๕:๑๙-๒๓.
๑๑๗ คพ. ๑๓๒:๕.
๑๒๗ ยอห์น ๑๔:๖.
๑๓๗ ๓ นี. ๒๗:๑๐-๑๑.
๑๕๗ คมพ. แต่งงาน (การ),

สมรส (การ).
๑๖๗ มธ. ๒๒:๒๓-๓๓;
มาระโก ๑๒:๑๘-๒๕;
ลูกา ๒๐:๒๗-๓๖.
๗ คมพ. พุทธสวรรค์, เทพ.

เป็นเทพของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตลอดกาล และตลอดไป.

๑๘ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, หากชายแต่งกับภรรยา, และทำพันธสัญญากับนางเพื่อกาลเวลาและเพื่อชั่วนิรันดร, หากพันธสัญญานั้นมีได้เป็นโดยเราหรือโดยคำของเรา, ซึ่งเป็นกฎของเรา, และมีได้ผนึกไว้โดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญา, โดยผ่านเขาผู้ที่เราเจิมและกำหนดไว้สู่อำนาจนี้, เมื่อเป็นดังนี้ พันธสัญญานั้นจะไม่มีผลบังคับทั้งไม่มีผลเมื่อพวกเขาไปจากโลก, เพราะพวกเขาไม่ได้มารวมกันโดยเรา, พระเจ้าตรีส, ทั้งไม่โดยคำของเรา; เมื่อพวกเขาไปจากโลกก็จะรับพันธสัญญาที่นั่นไม่ได้, เพราะบรรดาเทพและผู้เป็นเจ้าถูกกำหนดไว้ที่นั่น, ผู้ที่พวกเขาจะผ่านไม่ได้; ฉะนั้น, พวกเขาจะสืบทอดรัศมีภาพของเราไม่ได้; เพราะบ้านของเราเป็นบ้านแห่งระเบียบ, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าตรีส.

๑๙ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, หากชายแต่งกับภรรยาโดยคำของเรา, ซึ่งเป็นกฎของเรา, และโดยพันธสัญญาใหม่ และเป็นนิจ, และผนึกไว้กับพวกเขาโดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญา, โดยเขาผู้ที่รับการเจิม, แก่ผู้ที่เรากำหนดอำนาจนี้และกฎแก่ทั้งหลายของฐานะปุโรหิตนี้ให้; และจะกล่าวแก่

พวกเขา—เจ้าจะออกมาในการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก; และหากจะเกิดขึ้นหลังการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก, ในการฟื้นคืนชีวิตหนต่อไป; และจะสืบทอดบัลลังก์, อาณาจักร, มลฑล, และอำนาจ, อำนาจการปกครอง, ยอดสูงสุดและห้วงลึกทั้งปวง—เมื่อนั้นจะมีเขียนไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดก, ว่าเขาจะไม่กระทำฆาตกรรม ซึ่งในการนั้นทำให้เลือดบริสุทธิ์ต้องหลัง, และหากเจ้าปฏิบัติตามพันธสัญญาของเรา, และไม่กระทำฆาตกรรมซึ่งโดยการนั้นทำให้เลือดบริสุทธิ์ต้องหลัง, มันจะบังเกิดกับพวกเขาในสิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไรก็ตามที่ผู้รับใช้ของเราให้ไว้แก่พวกเขา, ในกาลเวลา, และตราบชั่วนิรันดร; และจะมีผลบังคับเต็มที่เมื่อพวกเขาไปจากโลก; และพวกเขาจะผ่านเหล่าเทพ, และบรรดาผู้เป็นเจ้า, ซึ่งกำหนดไว้ให้อยู่ที่นั่น, ไปสู่ความสูงส่ง และรัศมีภาพของพวกเขาในสิ่งทั้งปวง, ดังที่ผนึกไว้บนศิระษะพวกเขา, ซึ่งรัศมีภาพนี้จะเป็นความสมบูรณ์และความต่อเนื่องของวงศ์พันธุ์ทั้งหลายตลอดกาลและตลอดไป.

๒๐ เมื่อนั้นพวกเขาจะเป็นผู้เป็นเจ้า, เพราะพวกเขาไม่มีที่สิ้นสุด; ฉะนั้น พวกเขาจะดำรงอยู่จากความเป็นนิจถึงความ เป็นนิจ, เพราะพวกเขาดำเนินต่อเนื่องไป; เมื่อนั้นพวกเขาจะอยู่เหนือสิ่งทั้งปวง, เพราะสิ่งทั้งปวงขึ้นอยู่กับพวกเขา.

๑๓ก คมพ. แต่งงาน (การ), สมรส (การ)—พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจของการแต่งงาน.
ข คมพ. ผนึก (การ).

ค คพ. ๗๖:๕๒-๕๓; ๘๘:๓-๔.
ง คมพ. กฎแก่ทั้งหลายของฐานะปุโรหิต.
จ อพย. ๑๙:๕-๖;

ว. ๕:๑๐; ๒๐:๖;
คพ. ๗๖:๕๖;
๗๘:๑๕, ๑๘.
ณ คมพ. หนังสือแห่งชีวิต.
ข คมพ. สูงส่ง (ความ).

เมื่อนั้นพวกเขาจะเป็นผู้เป็นเจ้าของ^๑ เพราะพวกเขามีอำนาจทั้งปวง^๒ และเหล่าเทพขึ้นอยู่กับพวกเขา.

๒๑ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เว้นแต่เจ้าจะปฏิบัติตามกฎ^๓ของเรา เจ้าจะบรรลุถึงรัศมีภาพนี้ไม่ได้.

๒๒ เพราะคับแคบ^๔ คือประตู, และแคบคือทาง^๕ ที่นำไปสู่ความสูงส่งและความต่อเนื่องของบรรดาชีวิต^๖, และมีน้อยคนที่พบ, เพราะเจ้าหารับเราไม่ในโลกทั้งเจ้าหารู้จักเราไม่.

๒๓ แต่หากเจ้ารับเราในโลก, เมื่อเป็นดังนั้นเจ้าจะรู้จักเรา, และจะได้รับความสูงส่งของเจ้า; เพื่อว่าเธออยู่ที่ไหน^๗ เจ้าก็จะอยู่ด้วย.

๒๔ นี้คือบรรดาชีวิตนิรันดร์^๘—ที่จะรู้จักพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงปรีชาญาณและเที่ยงแท้พระองค์เดียว, และพระเยซูคริสต์, ผู้ที่พระองค์ทรงส่ง^๙มา. เราคือผู้นั้น. ฉะนั้น, เจ้าจงรับกฎของเรา.

๒๕ กว้างขวาง^{๑๐} คือประตู, และกว้างคือทาง^{๑๑} ที่นำไปสู่ความตาย^{๑๒} ทั้งหลาย; และมีคนเป็นอันมากที่ไปทางนั้น, เพราะพวกเขาหารับ^{๑๓}เราไม่, ทั้งพวกเขามีได้ปฏิบัติตามกฎของเรา.

๒๖ ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าว

แก่เจ้า, หากชายแต่งกับภรรยาตามคำของเรา, และคนทั้งสองได้รับการผนึก^{๑๔}โดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์^{๑๕}แห่งคำสัญญา, ตามข้อกำหนดของเรา, และเขาหรือนางจะกระทำบาปหรือการล่วงละเมิดใดแห่งพันธสัญญาใหม่ และเป็นนิจไม่ว่าอะไรก็ตาม, และการลบล้าง^{๑๖}น่านับการ, และหากคนทั้งสองไม่กระทำ^{๑๗}ฆาตกรรม^{๑๘}ซึ่งโดยการนั้นพวกเขาทำให้เลือดบริสุทธิ์^{๑๙}ต้องหลั่ง, ทว่าพวกเขาจะยังออกมาในการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก, และเข้าสู่ความสูงส่งของพวกเขา; แต่พวกเขาจะถูกทำลายในเนื้อหนัง, และจะถูกส่ง^{๒๐}ไปรับความทุกข์ทรมานจากซาตาน^{๒๑} จนถึงวันแห่งการไถ่, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของตรา^{๒๒}.

๒๗ การลบล้าง^{๒๓}พระวิญญาณบริสุทธิ์^{๒๔}, ซึ่งจะไม่ได้รับ^{๒๕}การให้อภัยในโลกหรือเมื่อไปจากโลกแล้ว, คือในการที่เจ้ากระทำฆาตกรรม^{๒๖}ซึ่งในการนั้นเจ้าทำให้เลือดบริสุทธิ์^{๒๗}ต้องหลั่ง, และเห็นชอบกับความตายของเรา, หลังจากเจ้าได้รับพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจของเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของตรา^{๒๘}; และคนที่ไม่ปฏิบัติตามกฎ^{๒๙}นี้จะไม่มีความเข้าสู่รัศมีภาพของเราได้, แต่จะอัปมงคล^{๓๐}, พระเจ้าตรา^{๓๑}.

<p>๒๐ก มธ. ๒๕:๒๑; คพ. ๒๑:๑๒-๑๓; ๑๓๒:๓๗. คพ. มนุษย์, มนุษย์ทั้งหลาย—มนุษย์, ศักยภาพที่จะเป็นเหมือนพระบิดาบนสวรรค์. ข คพ. ๕๐:๒๖-๒๙; ๗๖:๙๔-๙๕; ๘๔:๓๕-๓๙. ๒๑ก คพ. กิจ. ๒๒ก ลูกา ๑๓:๒๔; ๒ นี. ๓๓:๙; ฮีล. ๓:๒๙-๓๐.</p>	<p>ข มธ. ๗:๑๓-๑๔, ๒๓; ๒ นี. ๙:๔๑; ๓๑:๑๗-๒๑. ค คพ. ๑๓๒:๓๐-๓๑. ๒๓ก ยอห์น ๑๔:๒-๓. ๒๔ก ยอห์น ๑๗:๓. คพ. ชีวิตนิรันดร์. ข ยอห์น ๓:๑๖-๑๗; คพ. ๔๙:๕. ๒๕ก มธ. ๗:๑๓-๑๔; ๓ นี. ๑๔:๑๓-๑๕. ข คพ. ความตาย, ทางวิญญาณ.</p>	<p>ค ยอห์น ๕:๔๓. ๒๖ก คพ. พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญา. ข แอลมา ๓๙:๕-๖. ค คพ. ๘๒:๒๑; ๑๐๔:๙-๑๐. ง คพ. มาร. ๒๗ก คพ. ลบล้าง (การ); บาปที่อภัยมิได้. ข มธ. ๑๒:๓๑-๓๒; ฮีบ. ๖:๔-๖; คพ. ๗๖:๓๑-๓๕. คพ. บุตรแห่งทายนะ. ค คพ. อัปมงคล (ความ).</p>
--	---	--

๒๘ เราคือพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, และจะให้กฎของฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ของเราแก่เจ้า, ดังที่เราและพระบิดาของเราแต่งตั้งไว้ก่อนมีโลกขึ้นมา.

๒๙ อับราฮัม^๑ ได้รับ สิ่งทั้งปวง, ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เขาได้รับ, โดยการเปิดเผยและบัญญัติ, โดยคำของเรา, พระเจ้าตรีสร, และเข้าสู่ความสูงส่งของเขาและนั่งบนบัลลังก์ของเขา.

๓๐ อับราฮัมได้รับสัญญา^๒ เกี่ยวกับพงศ์พันธุ์ของเขา, และเกี่ยวกับเลือดเนื้อเชื้อไขของเขา—จากเอว^๓ ของผู้^๔ นั้นที่เจ้าเกิดมา, กล่าวคือผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ—ซึ่งต้องดำเนินต่อไปตราบเท่าที่พวกเขาอยู่ในโลก; และดังที่เกี่ยวกับอับราฮัมและพงศ์พันธุ์ของเขา, เมื่อไปจากโลกแล้วพวกเขาจะดำเนินต่อไป; ทั้งในโลกและเมื่อไปจากโลกแล้ว พวกเขาจะดำเนินต่อไปนับไม่ถ้วนดังดวงดาว^๕; หรือ, หากเจ้าจะนับทรายบนฝั่งทะเลก็เหลือวิสัยที่เจ้าจะนับได้.

๓๑ สัญญา^๖ นี้เป็นของเจ้าเช่นกัน, เพราะเจ้าเป็นของอับราฮัม^๗, และสัญญา^๘ ทำไว้กับอับราฮัม; และโดยกฎ^๙ นี้จึงมีความต่อเนื่องในงานของพระบิดาแห่งเรา, ซึ่งในการนั้นพระองค์ทรงทำให้พระองค์เองจำเริญด้วยพระสิริ.

๓๒ ฉะนั้น, เจ้าจงไป, และทำงาน^{๑๐} ของอับราฮัม; เจ้าจงเข้ามาในกฎของเราและเราจะช่วยเจ้าให้รอด.

๓๓ แต่หากเจ้าหาได้เข้ามาในกฎของเราไม่ เจ้าจะรับสัญญาของพระบิดาแห่งเราไม่ได้, ซึ่งพระองค์ทรงทำกับอับราฮัม.

๓๔ พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงบัญชา^{๑๑} อับราฮัม, และซาราห์^{๑๒} มอบฮาการ์^{๑๓} แก่อับราฮัมเป็นภรรยา. และเหตุใดนางจึงทำสิ่งนี้เล่า? เพราะนี่เป็นกฎ; และจากฮาการ์เกิดผู้คนมากมาย. ฉะนั้น, สิ่งนี้ทำให้สัญญาเกิดสัมฤทธิ์ผล, ท่ามกลางสิ่งอื่น ๆ.

๓๕ ฉะนั้น, อับราฮัมอยู่ภายใต้การกล่าวโทษหรือ? ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ไม่เลย; เพราะเรา, พระเจ้า, บัญชา^{๑๔} เรื่องนี้ไว้.

๓๖ อับราฮัมได้รับบัญชา^{๑๕} ให้ถวายบุตรของเขา อิสอัค^{๑๖}; กระนั้นก็ตาม, มีเขียนไว้: เจ้าจะไม่ฆ่า^{๑๗}. อย่างไรก็ตาม, อับราฮัมมิได้ปฏิเสธ, และจึงถือเป็นความชอบธรรม^{๑๘} แก่เขา.

๓๗ อับราฮัมรับอนุภรรยา^{๑๙}, และพวกนางคลอดบุตรให้เขา; และเรื่อง^{๒๐} นี้ถือเป็นความชอบธรรมแก่เขา, เพราะมีพระบัญชา^{๒๑} ให้มอบคนเหล่านั้นแก่เขา, และเขาปฏิบัติตามกฎของเรา; ดังอิสอัคด้วย

๒๙ก คมพ. อับราฮัม.
๓๐ก ปฐก. ๑๒:๑-๓; ๑๓:๑๖.
คมพ. อับราฮัม—พงศ์พันธุ์ของอับราฮัม; พันธสัญญาแห่งอับราฮัม.
ข ๒ นี. ๓:๖-๑๖.
ค ปฐก. ๑๕:๕; ๒๒:๑๗.
๓๑ก คพ. ๘:๘-๑๑; ๑๑๐:๑๒.

๓๒ก ยอห์น ๘:๓๑;
แอลมา ๕:๒๒-๒๔.
๓๔ก ปฐก. ๑๖:๑-๓.
ข คมพ. ซาราห์.
ค ปฐก. ๒๕:๑๒-๑๘.
คมพ. ฮาการ์.
๓๕ก เจคอบ ๒:๒๔-๓๐.
๓๖ก ปฐก. ๒๒:๒-๑๒.

๗ คมพ. อิสอัค.
๑ อพย. ๒๐:๑๓.
๕ เจคอบ ๔:๕.
คมพ. ชอบธรรม (ความ).
๓๗ก อส. ภรรยาคนอื่น ๆ.
ปฐก. ๒๕:๕-๖.

และยาโคบ มิได้ทำสิ่งอื่นใดนอกจากสิ่งซึ่งพวกเขาได้รับบัญชา; และเพราะพวกเขามิได้ทำสิ่งอื่นใดนอกจากสิ่งซึ่งพวกเขาได้รับบัญชา, พวกเขาจึงเข้าสู่ความสูงส่ง^{๓๘} ของพวกเขา, ตามคำสัญญาทั้งหลาย, และนั่งบนบัลลังก์, และมิได้เป็นเหล่าเทพแต่เป็นผู้เป็นเจ้า.

๓๘ ดาวิด^{๓๙} รับภรรยาและอนุภรรยาหลายคน^{๔๐} ด้วย, และซาโลมอนและโมเสสผู้รับใช้ของเราด้วย, ดังผู้รับใช้คนอื่น ๆ ของเราหลายคนด้วย, นับตั้งแต่เริ่มต้นการสร้างจนถึงเวลานี้; และพวกเขามิได้ทำบาปอะไรนอกจากในสิ่งเหล่านั้นซึ่งพวกเขาหาได้รับจากเราไม่.

๓๙ เรามอบ^{๔๑} ภรรยาและอนุภรรยาให้ดาวิด, โดยมีชื่อของนาธาน, ผู้รับใช้ของเรา, และคนอื่น ๆ จากบรรดาศาสดาพยากรณ์ผู้มีกุญแจ^{๔๒} ของอำนาจนี้; และไม่มีอะไรในสิ่งเหล่านั้นที่เขาได้ทำบาปต่อเรา เว้นแต่ในกรณีของอูรีอาห์^{๔๓} และภรรยาของเขา; และ, ฉะนั้นเขาจึงตกจาก ความสูงส่งของเขา, และได้รับส่วนของเขา; และเขาจะไม่ได้สืบทอดคนเหล่านั้นเมื่อไปจากโลกแล้ว, เพราะเรามอบ^{๔๔} พวกเขาให้อีกคนหนึ่ง, พระเจ้าดรัส.

๔๐ เราคือพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของ

เจ้า, และเราให้แก่เจ้า, ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ, หน้าทีรับผิตชอบ, และฟันฟู^{๔๕} สิ่งทั้งปวง. ขอบอะไรก็ตามที่เจ้าประสงค์, และจะให้แก่เจ้าตามคำของเรา.

๔๑ และเพราะเจ้าถามเกี่ยวกับการล่วงประเวณี, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, หากชายได้รับภรรยาในพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ, และหากนางอยู่กับชายอื่น, และเรามีได้กำหนดไว้ให้นางโดยการเจิมอันศักดิ์สิทธิ์, นางก็ประพฤติกล่วงประเวณีและจะถูกทำลาย.

๔๒ หากนางหาได้อยู่ในพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจไม่, และนางอยู่กับชายอื่น, นางก็ประพฤติกล่วงประเวณี^{๔๖}.

๔๓ และหากสามีของนางอยู่กับหญิงอื่น, และเขาอยู่ภายใต้คำปฏิญาณ^{๔๗}, เขาก็ฝ่าฝืนคำปฏิญาณของเขาและประพฤติกล่วงประเวณี.

๔๔ และหากนางมิได้ประพฤติกล่วงประเวณี, แต่เป็นผู้บริสุทธิ์และมิได้ฝ่าฝืนคำปฏิญาณของนาง, และนางรู้สิ่งนี้, และเราเปิดเผยแก่เจ้า, ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ, เมื่อเป็นดังนั้นเจ้าจะมีอำนาจ, โดยอำนาจของฐานะบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ของเรา, ที่จะรับนางและมอบนางให้คนที่มิได้ประพฤติกล่วงประเวณีแต่ชื่อสัตย์^{๔๘} ตลอดมา; เพราะ

๓๗๗ ปฐก. ๓๐:๑-๔;
คพ. ๑๓๓:๕๕.
คพ. ยาโคบ, บุตรของ
งอิสอัค.
ค คพ. สูงส่ง (ความ);
มนุษย์, มนุษย์ทั้ง
หลาย—มนุษย์, ศักยภาพ
ที่จะเป็นเหมือนพระบิดา
บนสวรรค์.
๓๘๗ คพ. ดาวิด.

๗ ๑ ชมอ. ๒๕:๔๒-๔๓;
๒ ชมอ. ๕:๑๓;
๑ พกษ. ๑๑:๑-๓.
๓๙๗ ๒ ชมอ. ๑๒:๗-๘.
๗ คพ. กุญแจทั้งหลายของ
ฐานะบริสุทธิ์.
ค ๒ ชมอ. ๑๑:๔, ๒๗;
๑๒:๑๙; ๑ พกษ. ๑๕:๕.
คพ. ล่วงประเวณี (การ);
ฆาตกรรม.

ง ยรม. ๘:๑๐.
๔๐๗ จส—ป ๑:๓๓.
คพ. ฟันฟูพระกิตติคุณ
(การ).
๔๒๗ คพ. ๔๒:๒๒-๒๖.
๔๓๗ คพ. พันธสัญญา;
แต่งงาน (การ), สมรส
(การ).
๔๔๗ คพ. บริสุทธิ์ทางเพศ
(ความ).

พระองค์จะทรงทำให้เขาเป็นผู้ปกครองเหนือหลายสิ่ง.

๔๕ เพราะเราประสาทกุญแจ^๗ทั้งหลายและอำนาจของฐานะปุโรหิตไว้แก่เจ้า, ซึ่งในการนั้นเราฟื้นฟู^๘สิ่งทั้งปวง, และทำให้สิ่งทั้งปวงเป็นที่รู้แก่เจ้าในเวลาอันสมควร.

๔๖ และตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าสิ่งใดก็ตามที่เจ้าผนึก^๙ไว้บนแผ่นดินโลกจะผนึกไว้^{๑๐}ในสวรรค์; และสิ่งใดก็ตามที่เจ้าผูกไว้บนแผ่นดินโลก, ในนามของเราและโดยคำของเรา, พระเจ้าตรัส, สิ่งนั้นจะผูกไว้เป็นนิรันดร์ในสวรรค์; และบาปของผู้ใดก็ตามที่เจ้าปลด^{๑๑}บนแผ่นดินโลกจะปลดเป็นนิรันดร์ในสวรรค์; และบาปของผู้ใดก็ตามที่เจ้าคงไว้บนแผ่นดินโลกจะคงไว้ในสวรรค์.

๔๗ และหนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าว, ผู้ใดก็ตามที่เจ้าให้พรเราจะให้พร, และผู้ใดก็ตามที่เจ้าสาปแช่ง เราจะสาปแช่ง^{๑๒}, พระเจ้าตรัส; เพราะเรา, พระเจ้า, คือพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้า.

๔๘ และหนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ, ว่าสิ่งใดก็ตามที่เจ้าให้บนแผ่นดินโลก, และแก่ผู้ใดก็ตามที่เจ้าให้คนหนึ่งคนใดบนแผ่นดินโลก, โดยคำของเราและตามกฎของเรา, การทำเช่นนั้นจะได้รับการเยื่อนด้วยพรและมีใช้การสาปแช่ง, และด้วยอำนาจของ

เรา, พระเจ้าตรัส, และจะปราศจากการกล่าวโทษบนแผ่นดินโลกและในสวรรค์.

๔๙ เพราะเราคือพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, และจะอยู่กับเจ้าแม้จนถึงการสิ้นสุดของโลก, และตราบนชั่วนิรันดร์; เพราะตามจริงแล้ว เรานึก^{๑๓} "ความสูงส่ง" ของเจ้าไว้กับเจ้า, และเตรียมบัลลังก์ไว้ให้เจ้าในอาณาจักรของพระบิดาของเรา, พร้อมกับอับราฮัม บิดา^{๑๔}ของเจ้า.

๕๐ ดูเถิด, เราเห็นการเสียสละ^{๑๕}ทั้งหลายของเจ้า, และจะให้ภัยบาปทั้งหมดของเจ้า; เราเห็นการเสียสละของเจ้าในการเชื่อฟังสิ่งซึ่งเราบอกเจ้าไว้. ฉะนั้น, จงไปเถิด, และเราเตรียมทางสำหรับการหนีของเจ้า, ดังที่เรายอมรับ^{๑๖}เครื่องถวายบูชาของอับราฮัมอันได้แก่บุตรของเขา อิสอัค.

๕๑ ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า: บัญญัติข้อหนึ่งเราให้แก่สาวใช้ของเรา, เอ็มมา สมิธ, ภรรยาของเจ้า, ผู้ที่เรามอบแก่เจ้า, ว่านางจงยับยั้งตนเองและไม่รับส่วนในสิ่งซึ่งเราบัญชาให้เจ้าเสนอแก่นาง; เพราะเราทำสิ่งนั้น, พระเจ้าตรัส, เพื่อพิสูจน์เจ้าทุกคน, ดังที่เราพิสูจน์อับราฮัม, และเพื่อเราจะได้เรียกร่องเครื่องถวายบูชาจากมือเจ้า, โดยพันธสัญญาและการเสียสละ.

๕๒ และให้สาวใช้ของเรา, เอ็มมา สมิธ^{๑๗}, รับคนทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้นที่เรามอบให้ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ, และผู้ที่มี

๔๕ก คมพ. กุญแจทั้งหลายของฐานะปุโรหิต.
ข กิจการ ๓:๒๑; คพ. ๘:๖;
๑๐. คมพ. ฟื้นฟูพระกิตติคุณ (การ).
๔๖ก คมพ. ผนึก (การ).
ข คมพ. ปลดบาป (การ).

๔๗ก ปฐก. ๑๒:๑-๓;
คพ. ๑๒:๔-๓๓.
๔๗ก มธ. ๒๘:๒๐.
ข คพ. ๖:๘; ๑๒.
ค คพ. ๕:๒๒. คมพ. การเรียกและการเลือก.
ง ปฐก. ๑๗:๑-๘;

๒ นี. ๘:๒.
๕๐ก คมพ. เครื่องพลีบูชา, พลีพระชนม์ชีพ, สละ (ชีวิต), เสียสละ.
ข ปฐก. ๒๒:๑๐-๑๔;
คพ. ๙:๗; ๘.
๕๒ก คมพ. สมิธ, เอ็มมา เฮล.

พรหมจรรย์และบริสุทธิ์ต่อเรา; และคนเหล่านั้นที่ไม่บริสุทธิ์, และกล่าวไว้ว่าพวกเขาบริสุทธิ์, จะถูกทำลาย, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าตรัส.

๕๓ เพราะเราคือพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, และเจ้าพึ่งเชื่อฟังเสียงของเรา; และเราให้แก่ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ ว่าเราจะทำให้เขาเป็นผู้ปกครองเหนือหลายสิ่ง; เพราะเขาชื่อสัตย์มาแล้วในไม่กีสิ่ง, และนับแต่ขึ้นไปเราจะเสริมความเข้มแข็งให้เขา.

๕๔ และเราบัญชาสาวใช้ของเรา, เอ็มมา สมิธ, ให้อยู่ต่อไป และแนบสนิทกับผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ, และหาใช่ใครอื่นไม่. แต่หากนางจะไม่ปฏิบัติตามคำบัญชานี้ นางจะถูกทำลาย, พระเจ้าตรัส; เพราะเราคือพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, และจะทำลายนางหากนางหาปฏิบัติตามกฎของเราไม่.

๕๕ แต่หากนางจะไม่ปฏิบัติตามคำบัญชานี้, เมื่อเป็นดังนั้นผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ พึงทำสิ่งทั้งปวงให้นาง, แม้ดังที่เขากล่าวไว้; และเราจะให้พรเขาและทำให้เขาขยายเผ่าพันธุ์และให้แก่เขาร้อยเท่าในโลกนี้, ด้วยเหล่าบิดาและมารดา, พี่น้องชายและหญิง, บ้านและที่ดิน, ภรรยาและลูก, และมงกุฎแห่งบรรดาชีวิตนิรันดร์ในบรรดาโลกนิรันดร์.

๕๖ และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าว, ให้

สาวใช้ของเราให้ภ้ยผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ ในความผิดของเขา; และเมื่อเป็นดังนั้นนางจะได้รับการให้ภ้ยความผิดของนาง, ซึ่งในการนั้นนางทำความผิดต่อเรา; และเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, จะให้พรนาง, และทำให้นางขยายเผ่าพันธุ์, และทำให้ใจของนางชื่นชมยินดี.

๕๗ และอนึ่ง, เรากล่าว, อย่าให้ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ ปล่อยทรัพย์สินของเขาให้หลุดมือไป, เกลือกศัตรูจะมาทำลายเขา; เพราะซาตานหมายมั่นจะทำลาย; เพราะเราคือพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, และเขาเป็นผู้รับใช้ของเรา; และดูเถิด, และดูสิ, เราอยู่กับเขา, ดังที่เราอยู่กับอับราฮัม, บิดาของเจ้า, แม้จนถึงความสูงส่งและรัศมีภาพของเขา.

๕๘ บัดนี้, เกี่ยวกับภัญของฐานะปุโรหิต, มีหลายสิ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น.

๕๙ ตามจริงแล้ว, หากชายคนหนึ่งจะได้รับการเรียกจากพระบิดาของเรา, ดังที่อาโรนได้รับเรียก, โดยเสียงของเราเอง, และโดยสุรเสียงของพระองค์ผู้ทรงส่งเรามา, และเราประสาทเขาด้วยกฎแล้ว ทั้งหลายของอำนาจแห่งฐานะปุโรหิตนี้, หากเขาทำสิ่งใดในนามของเรา, และตามกฎของเรา และโดยคำของเรา, เขาจะไม่กระทำบาป, และเราจะรับรองเขา.

๖๐ ฉะนั้น, อย่าให้ผู้ใดว่ากล่าวผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ; เพราะเราจะรับรองเขา;

๕๓ก มธ. ๒๕:๒๑; คพ. ๕:๒:๑๓.

๕๕ก มาระโก ๑๐:๒๘-๓๑.

ข คมพ. ครอบครอง—
ครอบครองนิรันดร์;
ชีวิตนิรันดร์.

๕๖ก คมพ. ให้ภ้ย.

๕๗ก มธ. ๑๐:๒๘.

ข คมพ. สูงส่ง (ความ).

๕๘ก คพ. ๘:๑๓-๒๖.

คมพ. ฐานะปุโรหิต.

๕๙ก ฮบ. ๕:๔.

คมพ. อาโรน, พี่ชายของ
โมเสส.

ข คมพ. กฎแห่งหลายของ
ฐานะปุโรหิต.

เพราะเขาจะทำการเสียสละซึ่งเราเรียกรื่องจากมือเขาสำหรับการล่วงละเมิดของเขา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตริส.

๖๑ และหนึ่ง, ดังที่เกี่ยวกับกฎของฐานะปุโรหิต—หากชายใดครอง คู่กับ หญิงพรหมจารี^๑ คนหนึ่ง, และปรารถนาจะครอง คู่กับ อีกคนหนึ่ง^๒, และคนแรกให้ความยินยอมของนาง, และหากเขาครอง คู่กับคนที่สอง, และคนทั้งสองเป็นหญิงพรหมจารี, และมีได้ให้คำปฏิญาณแก่ชายอื่นไว้, เมื่อเป็นดังนั้นเขาทำถูกต้อง; เขาจะประพฤติล่วงประเวณีไม่ได้เพราะมอบ ทั้งสองนางแก่เขาแล้ว; เพราะเขาจะประพฤติล่วงประเวณีไม่ได้กับคนที่เป็นของเขาและหาได้เป็นของใครอื่นไม่.

๖๒ และหากมีหญิงพรหมจารีสิบคนมอบให้แก่เขาโดยกฎนี้, เขาจะประพฤติล่วงประเวณีไม่ได้, เพราะพวกนางเป็นของเขา, และมอบพวกนางให้เขา; ฉะนั้นเขาทำถูกต้อง.

๖๓ แต่หากคนหนึ่งหรือคนใดก็ตามในหญิงพรหมจารีสิบคน, หลังจากนางครองคู่แล้ว, จะอยู่กับชายอื่น, นางก็ประพฤติล่วงประเวณี, และจะถูกทำลาย; เพราะมอบ พวกนางให้เขาแล้วเพื่อขยายเผ่าพันธุ์^๓ และเพิ่มพูนให้เต็มแผ่นดินโลก, ตามบัญญัติของเรา, และทำให้สัญญาเกิดสัมฤทธิ์ผลซึ่งพระบิดาของเราประทานไว้ก่อนการวางรากฐานของโลก, และเพื่อความสูงส่งของ พวกนางในบรรดาโลก

นี้รันดร์, เพื่อพวกนางจะให้กำเนิดจิตวิญญาณของมนุษย์; เพราะในการนี้งาน^๔ ของพระบิดาของเราดำเนินต่อไป, เพื่อพระองค์จะทรงรุ่งโรจน์.

๖๔ และหนึ่ง, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, หากชายใดมีภรรยา, ผู้ถือกฎแก่ทั้งหลายของอำนาจนี้, และเขาสอนกฎของฐานะปุโรหิตของเราแก่นาง, ดังที่เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้, เมื่อเป็นดังนั้นนางพึงเชื่อและเกื้อกูลเขา, มิฉะนั้นนางจะถูกทำลาย, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตริส; เพราะเราจะทำลายนาง; เพราะเราจะขยายนามของเรากับคนทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้น ผู้ที่รับและปฏิบัติตามกฎของเรา.

๖๕ ฉะนั้น, สิ่งนี้จะถูกต้องตามกฎในเรา, หากนางหารับกฎนี้ไม่, ที่เขาจะรับสิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไรก็ตามที่เรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเขา, จะให้เขา, เพราะนางมิได้เชื่อและเกื้อกูลเขาตามคำของเรา; และเมื่อเป็นดังนั้นนางจึงกลายเป็นผู้ล่วงละเมิด; และเขาได้รับยกเว้นจากกฎของซาราห์, ผู้เกื้อกูลอับราฮัมตามกฎเมื่อเราบัญชาอับราฮัมให้นำเอาฮาการ์มาเป็นภรรยา.

๖๖ และบัดนี้, ดังที่เกี่ยวกับกฎนี้, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เราจะเปิดเผยกับเจ้ามากขึ้น, ต่อไปในภายหลัง; ฉะนั้น, ให้สิ่งนี้เพียงพอเท่านั้นสำหรับขณะนี้. ตูเถิด, เราเป็นอัลฟาและโอเมกา. เอเมน.

๖๑ก คมพ. ผู้ประพฤติพรหมจรรย์, หญิงพรหมจารี.
ข ข้อประกาศอย่างเป็นทางการ

ทางการ—๑.
คมพ. แต่งงาน (การ), สมรส (การ)—การแต่งงานหลายคน.

๖๓ก ปลูจ. ๑:๒๖-๒๘;
เจคอบ ๒:๓๐.
ข โมเสส ๑:๓๙.

ภาค ๑๓๓

การเปิดเผยที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์, ที่ไฮรัม, รัฐโอไฮโอ, วันที่ ๓ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๘๓๑ (History of the Church, 1:229-234). เพื่อเป็นคำปรารภสำหรับการเปิดเผยนี้ท่านศาสดาพยากรณ์เขียนไว้ว่า, “ขณะนี้มีหลายเรื่องซึ่งเอ็ดเดอร์ปรารภน่าจะรู้เกี่ยวกับการสั่งสอนพระกิตติคุณแก่ผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลก, และเกี่ยวกับการรวมกันนั้น; และเพื่อให้ดำเนินชีวิตด้วยความสว่างแท้จริง, และได้รับการชี้แนะจากเบื้องบน, ในวันที่ ๓ พฤศจิกายน, ค.ศ. ๑๘๓๑, ข้าพเจ้าทูลถามพระเจ้าและได้รับการเปิดเผยที่สำคัญดังนี้” (History of the Church, 1:229). ในตอนแรก ภาคนี้ได้เพิ่มเติมเข้ากับหนังสือหลักคำสอนและพันธสัญญาให้เป็นภาคผนวกและต่อมามีการกำหนดเลขที่ภาค.

๑-๖, วิสุทธิชนได้รับบัญชาให้เตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สอง; ๗-๑๖, มนุษย์ทุกคนได้รับบัญชาให้หลบหนีจากบาบิโลน, มาที่ไซอัน, และเตรียมรับวันสำคัญยิ่งของพระเจ้า; ๑๗-๓๕, พระองค์จะทรงยื่นบนภูเขาไซอัน, ทวีปทั้งหลายจะกลายเป็นผืนแผ่นดินเดียว, และบรรดาเผ่าที่สูญหายของอิสราเอลจะกลับมา; ๓๖-๔๐, พระกิตติคุณได้รับการฟื้นฟูผ่านโจเซฟ สมิท เพื่อจะได้นำไปส่งสอนทั่วโลก; ๔๑-๕๑, พระเจ้าจะเสด็จลงมาในการแก้แค้นคนชั่วร้าย; ๕๒-๕๖, ปีแห่งผู้ได้รับการไถ่ของพระองค์; ๕๗-๗๔, พระองค์จะทรงส่งพระกิตติคุณออกไปช่วยวิสุทธิชนให้รอดและทำให้คนชั่วร้ายพินาศ.

เจ้าตรัส, และได้ยินพระคำของพระเจ้าเกี่ยวกับเจ้า—

๒ พระเจ้าผู้จะเสด็จมาที่พระวิหารของพระองค์โดยพลัน; พระเจ้าผู้จะเสด็จลงมาบนโลกพร้อมด้วยการสาปแช่งเพื่อการพิพากษา; แท้จริงแล้ว, บนประชาชาติทั้งปวงที่ลืมนพระผู้เป็นเจ้า, และบนคนอาธรรมทั้งปวงในบรรดาพวกเขา.

๓ เพราะพระองค์จะทรงเผยพระพาทูอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ในสายตาของประชาชาติทั้งปวง, และทั่วสุดแดนแผ่นดินโลกจะเห็นการช่วยให้รอดของพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา.

๔ ดังนั้น, เจ้าจงเตรียม, เจ้าจงเตรียม, โอ้ผู้คนของเรา; จงชำระตนเองให้บริสุทธิ์; เจ้าจงมารวมกัน, โอ้เจ้าผู้คนแห่งศาสนจักรของเรา, บนแผ่นดินแห่งไซอัน, เจ้าทุกคนที่ไม่ได้รับบัญชาให้อยู่ต่อไป.

จงสดับฟัง, โอ้เจ้าผู้คนแห่งศาสนจักรของเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของ

๑๓๓๒ก มลค. ๓:๑;
คพ. ๓๖:๘.
ข คพ. ๑:๓๖.

คพ. พระเยซูคริสต์—
พระผู้พิพากษา.
๓ก อสย. ๕๒:๑๐.

ข อสย. ๑๒:๒; ๕๒:๑๐.
คพ. แผนแห่งการไถ่;
ความรอด.

๕ เจ้าจงออกไปจากบาบิโลน^๖. เจ้าที่ถือโอภาชนะของพระเจ้าจงสะอาด^๗.

๖ จงเรียกให้มีการชุมนุม ศักดิ์สิทธิ์^๘ ทั้งหลายของเจ้า, และพูด^๙ แก่กันบ่อย ๆ. และให้ทุกคนเรียกหาพระนามของพระเจ้า.

๗ แท้จริงแล้ว, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้าอีก, ถึงเวลาแล้วเมื่อสุรเสียงของพระเจ้ามาถึงเจ้า: เจ้าจงออกไปจากบาบิโลน; เจ้าจงพร้อมใจกัน^{๑๐} ออกจากบรรดาประชาชาติ, จากลมทั้งสี่ทิศ^{๑๑}, จากปลายฟ้าฟากหนึ่งถึงอีกฟากหนึ่ง.

๘ จงส่ง^{๑๒} เอ็ลเดอร์แห่งศาสนจักรของเราออกไปยังประชาชาติทั้งหลายซึ่งอยู่ในแดนอันไกลโพ้น; ไปยังหมู่เกาะ^{๑๓} ในทะเล; จงส่งออกไปยังผืนแผ่นดินต่างแดน; จงเรียกหาประชาชาติทั้งปวง, ลำดับแรกเรียกหาคนต่างชาติ^{๑๔}, และจากนั้นเรียกหาชาวยิว^{๑๕}.

๙ และดูเถิด, และดูสิ, นี่จะเป็นเสียงร้องของพวกเรา, และสุรเสียงของพระเจ้าถึงผู้คนทั้งปวง: เจ้าจงออกไปยังแผ่นดินแห่งไซอัน, เพื่อเขตแดนของผู้คนแห่งเราจะขยาย, และเพื่อจะเสริมสร้างเสตึก^{๑๖} ของ

นางให้เข้มแข็ง, และเพื่อไซอัน^{๑๗} จะออกไปถึงภูมิภาคต่าง ๆ โดยรอบ.

๑๐ แท้จริงแล้ว, ให้เสียงร้องออกไปในบรรดาผู้คนทั้งปวง: ตื่นเถิดและลุกขึ้นและออกไปพบเจ้าบ่าว^{๑๘}; ดูเถิดและดูสิ, เจ้าบ่าวเสด็จมา; เจ้าจงออกไปเฝ้าพระองค์. จงเตรียมตัวเจ้าไว้รับวันสำคัญยิ่ง^{๑๙} ของพระเจ้า.

๑๑ ฉะนั้น, จงเฝ้าดู^{๒๐}, เพราะเจ้าไม่รู้^{๒๑} ทั้งวันนั้นและโมงนั้น.

๑๒ ฉะนั้น, ให้พวกเขา, ผู้อยู่ในบรรดา^{๒๒} คนต่างชาติ หลบหนีไปยังไซอัน^{๒๓}.

๑๓ และให้พวกเขาที่เป็นของยูดาห์^{๒๔} หลบหนีไปยังเยรูซาเล็ม^{๒๕}, ไปยังภูเขា^{๒๖} ทั้งหลายแห่งพระนิเวศน์^{๒๗} ของพระเจ้า.

๑๔ เจ้าจงออกไปจากบรรดาประชาชาติ, แม้จากบาบิโลน, จากท่ามกลางความชั่วร้าย, ซึ่งเป็นบาบิโลนทางวิญญาณ.

๑๕ แต่ตามจริงแล้ว, พระเจ้าตรัสตั้งนั้น, อย่าให้การหนีของเจ้าเป็นไปอย่างเร่งรีบ^{๒๘}, แต่ให้สิ่งทั้งปวงเตรียมไว้ก่อนหน้าเจ้า; และคนที่ออกไป, ก็อย่าให้เขาเหลียวหลังมามอง^{๒๙} เกลือกความพินาศโดยพลันจะเกิดกับเขา.

๕ก แอลมา ๕:๕๗;
 คพ. ๑:๑๖.
 คมพ. บาเบล, บาบิโลน;
 ฝักใฝ่ทางโลก (ความ).
 ข ๒ ทธ. ๒:๒๑;
 ๓ นี. ๒๐:๔๑;
 คพ. ๓๗:๔๒.
 คมพ. บริสุทธิ (ความ),
 พิศุทธิ์ (ความ).
 ๖ก มลค. ๓:๑๖-๑๗.
 ๗ก คพ. ๒๓:๗.
 คมพ. อีสราเอล—
 การรวบรวมอิสราเอล.
 ข ศคย. ๒:๖-๗;
 มาระโก ๑๓:๒๗.

๘ก คมพ. งานเผยแผ่ศาสนา.
 ข อสย. ๑๑:๑๑;
 ๑ นี. ๒๒:๔;
 ๒ นี. ๑๐:๗, ๒๐.
 ค คมพ. คนต่างชาติ.
 ง คมพ. ยิว (ชาว).
 ๙ก อสย. ๕๔:๒.
 คมพ. สเตค.
 ข คมพ. ไซอัน.
 ๑๐ก มธ. ๒๕:๖;
 คพ. ๓๓:๑๗-๑๘;
 ๔๕:๕๔-๕๙.
 คมพ. เจ้าบ่าว.
 ข คพ. ๑:๑๒-๑๔.
 ๑๑ก มาระโก ๑๓:๓๒-๓๗;

จส—ม ๑:๔๖, ๔๗.
 ข คพ. ๔๓:๗.
 ๑๒ก คพ. ๓๗:๓๑, ๔๒.
 ข คมพ. ไซอัน.
 ๑๓ก คมพ. ยูดาห์.
 ข คมพ. เยรูซาเล็ม.
 ค อสย. ๒:๑-๓;
 อสค. ๓๗:๗.
 ง สดต. ๑๒๒:๑-๓.
 ๑๕ก อสย. ๕๒:๑๐-๑๒;
 คพ. ๕๗:๕๖.
 ข ปฏิก. ๑๓:๑๗, ๒๖;
 ลูกา ๙:๒๒.

๑๖ จงสดับตรับฟัง โอ้เจ้าผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลก. จงฟัง, เจ้าเอ็ลเดอร์แห่งศาสนจักรของเราฟังด้วย, และได้ยินสุรเสียงของพระเจ้า; เพราะพระองค์ทรงเรียกมนุษยทั้งปวง, และพระองค์ทรงบัญญัติมนุษยทั้งปวงทุกแห่งหนให้กลับใจ.

๑๗ เพราะเหตุเกิด, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า ทรงส่ง เทพออกไป ป่าวร้องผ่านท่ามกลางฟ้าสวรรค์, โดยกล่าวว่า: เจ้าจงเตรียมมรรคาแห่งพระเจ้า, และทำวิถีของพระองค์ให้ตรง, เพราะโมงแห่งการเสด็จมา^๑ ของพระองค์ใกล้เข้ามาแล้ว—

๑๘ เมื่อพระเมษโปดก^๒ จะทรงยืนอยู่บนภูเขา^๓ ไซอัน, และพร้อม กับพระองค์ คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน^๔, โดยมีพระนามพระบิดาของพระองค์ เขียนไว้บนหน้าผากพวกเขา.

๑๙ ดังนั้น, เจ้าจงเตรียมรับการเสด็จมา^๑ ของเจ้าป่าว^๒; เจ้าจงไป, เจ้าจงออกไปเฝ้าพระองค์.

๒๐ เพราะเหตุเกิด, พระองค์จะทรงยืน^๑ บนภูเขาแห่งออลิเวท, และบนมหาสมุทรอันไพศาล, แม้ห้วงแห่งความลึกอันใหญ่

หลวง, และบนหมู่เกาะในทะเล, และบนแผ่นดินแห่งไซอัน.

๒๑ และพระองค์จะทรงเปล่ง^๑ สุรเสียงของพระองค์มาจากไซอัน^๒, และพระองค์จะตรัสจากเยรูซาเล็ม, และจะได้ยินสุรเสียงของพระองค์ในบรรดาผู้คนทั้งปวง;

๒๒ และจะเป็นพระสุรเสียงดังเสียง^๑ ของผืนน้ำมากมาย, และดังเสียงของฟ้าร้อง^๒ ก็ก้อง, ซึ่งจะทลาย^๓ ภูเขา, และบรรดาหุบเขาจะมีได้พบเห็น.

๒๓ พระองค์จะทรงบัญชาห้วงแห่งความลึกอันใหญ่หลวง, และมันจะถูกไล่กลับไป ยังดินแดนทางเหนือ, และหมู่เกาะ^๑ จะกลายเป็นแผ่นดินเดียว;

๒๔ และแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม^๑ และแผ่นดินแห่งไซอันพระองค์จะทรงคืนไปสู่สถานที่ของมันเอง, และแผ่นดินโลกจะเป็นเหมือนดังที่เคยเป็นในวันเวลาก่อนที่พระองค์จะทรงแยก^๒.

๒๕ และพระเจ้า, แม้พระผู้ช่วยให้รอด, จะทรงยืนท่ามกลางผู้คนของพระองค์, และจะทรงปกครอง^๑เหนือเนื้อหนังทั้งปวง.

๒๖ และคนเหล่านั้นที่อยู่ในดินแดน

<p>๑๖ก คพ. ๑:๑-๖. ข คมพ. กลับใจ (การ).</p> <p>๑๗ก คพ. ๑๓:๑; ๒๗:๗-๘; ฉส:๒๒.</p> <p>ข อสย. ๔๐:๓-๕. ค มลค. ๓:๑.</p> <p>๑๘ก วว. ๑๔:๑. คมพ. พระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า. ข คพ. ๘๔:๒. ค วว. ๗:๑-๔.</p> <p>๑๙ก มธ. ๒๕:๑-๑๓; คพ. ๓๓:๑๗-๑๘;</p>	<p>๘๘:๓๒. คมพ. เสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ (การ).</p> <p>ข คมพ. เจ้าป่าว.</p> <p>๒๐ก ศคย. ๑๔:๕; คพ. ๔๕:๔๘-๕๓.</p> <p>๒๑ก โยเอล ๓:๑๖; อาโมส ๑:๒. ข อสย. ๒:๒-๔. ๒๒ก อสค. ๔๓:๒; วว. ๑:๑๕; คพ. ๑๑๐:๓. ข สดต. ๗๗:๑๘;</p>	<p>วว. ๑๔:๒. ค วนฉ. ๕:๕; อสย. ๔๐:๕; ๖๔:๑; วว. ๑๖:๒๐; คพ. ๔๓:๒๓; ๑๐๓:๗๔. ๒๓ก วว. ๖:๑๔. ๒๔ก คมพ. เยรูซาเล็ม. ข ปฐก. ๑๐:๒๕. คมพ. แผ่นดินโลก—การแบ่งแยกแผ่นดินโลก. ๒๕ก คมพ. พระเยซูคริสต์—การปกครองมิลเลเนียมของพระคริสต์.</p>
--	--	--

ทางเหนือ^๖ จะมาอยู่ในความทรงจำต่อพระพักตร์พระเจ้า; และบรรดาศาศตพยากรณ์ของพวกเขาจะได้ยินสุรเสียงของพระองค์, และจะไม่ยับยั้งตนอีกต่อไป; และพวกเขาจะตีศิลา, และน้ำแข็งจะไหลหลั่งลงมาเนื่องจากคนเหล่านั้นอยู่ที่นั่น.

๒๗ และทางหลวง^๖ จะทอดไว้ท่ามกลางห้วงแห่งความลึกอันใหญ่หลวง.

๒๘ ศัตรูของพวกเขาจะกลายเป็นเหยื่อให้พวกเขา,

๒๙ และในทะเลทรายที่แห้งแล้ง^๖ จะบังเกิดบ่อน้ำธารงชีวิต; และพื้นดินแห่งผากจะไม่เป็นผืนดินแล้งน้ำอีกต่อไป.

๓๐ และพวกเขาจะนำทรัพย์สมบัติอันล้ำค่าของพวกเขาออกมาให้ลูกหลานของเอฟราอิม^๖, ผู้รับใช้ทั้งหลายของเขา.

๓๑ และพรมแดนแห่งเทือกเขา^๖ อันเป็นนิจจะสันสะเทือนเนื่องจากพวกเขาอยู่ที่นั่น.

๓๒ และที่นั่นพวกเขาจะหมอบลงและพระองค์จะทรงสวมมงกุฎพวกเขาด้วยรัศมีภาพ, แม้มันไซอัน, โดยมีผู้รับใช้ทั้งหลายของพระเจ้า, แม้มูลูกหลานของเอฟราอิม.

๓๓ และพวกเขาจะเปี่ยมด้วยเพลง^๖ แห่งปิตอันเป็นนิจ.

๓๔ ดูเถิด, นี่เป็นพรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นนิจแก่บรรดาเผ่า^๖ ของอิสราเอล, และพรที่เลอค่าบนศิรัษะของเอฟราอิม^๖ และมิตรสหายของเขา.

๓๕ และบรรดาคนในเผ่าของยูดาห์^๖ ก็เช่นกัน, หลังจากความเจ็บปวดของพวกเขา, ก็จะได้รับชำระให้บริสุทธิ์ในความบริสุทธิ์^๖ ต่อพระพักตร์พระเจ้า, เพื่อพำนักในที่ประทับของพระองค์ทั้งวันคืน, ตลอดกาลและตลอดไป.

๓๖ และบัดนี้, ตามจริงแล้ว พระเจ้าตรัส, ว่าสิ่งเหล่านี้จะได้เป็นที่รู้ในบรรดาพวกเจ้า, โอ้ผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลก, เราส่งเทพ^๖ ของเราเหาะผ่านท่ามกลางฟ้าสวรรค์, โดยมีพระกิตติคุณ^๖ อันเป็นนิจ, ผู้ที่ปรากฏต่อบางคนและมอบหมายสิ่งนี้แก่มนุษย์, ผู้ที่จะปรากฏต่อหลายคนที่พำนักบนแผ่นดินโลก.

๓๗ และจะส่งสอน^๖ พระกิตติคุณ^๖ นี้แก่ทุกประชาชาติ^๖, และตระกูล, และภาษา, และผู้คน.

๓๘ และผู้รับใช้ทั้งหลายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะออกไป, โดยกล่าวด้วยเสียงอันดัง: จงเกรงกลัวพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและเทิดพระเกียรติ พระองค์, เพราะโมงแห่งการพิพากษาของพระองค์มาถึงแล้ว;

๒๖ก ยรม. ๑๖:๑๔-๑๕;
คพ. ๑๑๐:๑๑.
คพ. อิสราเอล—
สืบเผ่าที่สูญหายไปของ
อิสราเอล.
๒๗ก อสย. ๑๑:๑๕-๑๖;
๒ นี. ๒๑:๑๖.
๒๘ก อสย. ๓๕:๖-๗.
๓๐ก ศปด. ๑๐:๗-๑๒.
คพ. เอฟราอิม—

เผ่าเอฟราอิม.
๓๑ก ปฐก. ๔๙:๒๖.
๓๓ก อสย. ๓๕:๑๐; ๕๑:๑๑;
คพ. ๖๖:๑๑.
๓๔ก คพ. อิสราเอล—สืบสอง
เผ่าของอิสราเอล.
ข ปฐก. ๔๘:๑๔-๒๐;
๑ พศต. ๕:๑-๒;
อีเธอร์ ๑๓:๗-๑๐.
๓๕ก คพ. ยูดาห์—เผ่ายูดาห์.

ข คพ. บริสุทธิ (ความ),
ศักดิ์สิทธิ์ (ความ).
๒๖ก ว. ๑๔:๖-๗;
คพ. ๒๐:๕-๑๒.
ข คพ. พื้นฟูพระกิตติคุณ
(การ).
๓๗ก คพ. งานเผยแผ่ศาสนา;
สั่งสอน.
ข คพ. พระกิตติคุณ.
ค คพ. ๔๒:๕๘.

๓๙ และจงนมัสการ^กพระองค์ที่ทรง
 รั้งสวรรค์ฟ้าสวรรค์, และแผ่นดินโลก, และ
 ทะเล, และต้นน้ำลำธาร—

๔๐ โดยเรียกหาพระนามของพระเจ้าทั้ง
 วันคืน, และทูลว่า: โอ้หากพระองค์จะทรง
 แยกฟ้าสวรรค์, หากพระองค์จะเสด็จลง
 มา, หากภูเขาจะไหลหลังลงมาเนื่องจาก
 การประทับอยู่ของพระองค์.

๔๑ และจะตอบสิ่งนี้บนศีรษะพวกเขา;
 เพราะการประทับอยู่ของพระเจ้าจะเป็น
 ดั่งไฟหลอมที่เผาไหม้, และเป็นดังไฟซึ่ง
 ทำให้ผืนน้ำเดือด^ก.

๔๒ โอ้ พระเจ้า, พระองค์จะเสด็จลง
 มาเพื่อทำให้พระนามของพระองค์เป็น
 ที่รู้จักแก่ปฏิปักษ์ของพระองค์, และ
 ประชาชาติทั้งปวงจะตัวสั่นเนื่องจากพระ
 สิริของพระองค์—

๔๓ เมื่อพระองค์ทรงทำสิ่งทั้งหลายอันน่า
 สະพรึงกลัว, สิ่งที่พวกเขาหาได้มองหามิ;

๔๔ แท้จริงแล้ว, เมื่อพระองค์เสด็จลง
 มา, และภูเขาไหลหลังลงมาเนื่องจากพระ
 สิริของพระองค์, พระองค์จะทรงพบ^กคน
 ที่ชื่นชมยินดีและทำความชอบธรรม, ผู้
 ที่ระลึกถึงพระองค์ในวิถีของพระองค์.

๔๕ เพราะนับจากกาลเริ่มต้นของโลก
 มนุษย์มิได้ยินหรือสำเหนียกด้วยหู, ทั้ง
 ไม่มีดวงตาใดมองเห็น, โอ้พระเจ้าผู้เป็น
 เจ้า, นอกจากพระองค์แล้ว, ว่าพระองค์

ทรงเตรียม^กสิ่งสำคัญยิ่งเพียงใดให้ผู้^กที่รอ
 คอย^กพระองค์.

๔๖ และจะกล่าวกันว่า: นี่คือใคร^กเล่าที่
 ลงมา^กจากพระผู้เป็นเจ้าในสวรรค์ ด้วย
 อภรณ์^กย้อมสี; แท้จริงแล้ว, จากภูมิภาค
 ต่าง ๆ ซึ่งไม่เป็นที่รู้จัก, ห่อหุ้มด้วยพัสดรา
 ภรณ์^กพรรณรายของเขา, เดินทางในความ
 ยิ่งใหญ่แห่งพลังของเขา?

๔๗ และเขาจะกล่าว: เราคือคนที่พูด
 แล้วในความชอบธรรม, มีอานุภาพที่จะ
 ช่วย^กให้รอด.

๔๘ และพระเจ้าจะทรงสีแดง^กในพัสด
 ราภรณ์^กของพระองค์, และอภรณ์^กของ
 พระองค์^กประดุจผู้ที่ย่ำเท้าในถังองุ่น.

๔๙ และรัศมีภาพ^กแห่งการประทับอยู่
 ของพระองค์จะยิ่งใหญ่นักหนาจนดวง
 สุริยา^กจะซ่อนหน้าด้วยความละอาย, และ
 ดวงบุหลันฉายจะอับแสง, และหมู่ดาวริกา
 จะถูกซัดให้พลัดพรากจากที่อยู่ของมัน.

๕๐ และจะได้ยินสุรเสียงของพระองค์:
 เราเหยียบ^กบ่อ^กอ่างุ่นแต่เพียงผู้เดียว,
 และนำการพิพากษามานบนผู้คนทั้งปวง;
 และไม่มีผู้ใดอยู่กับเรา;

๕๑ และเราเหยียบพวกเขาในความ
 เกรี้ยวกรอธของเรา, และเราได้ย่ำบนพวก
 เขาในความโกรธของเรา, และเลือดของ
 พวกเขานั้น เราทำให้กระเซ็น^กมาบน
 อภรณ์^กของเรา, และเประอะเปื้อนเครื่อง

๓๙ก คมพ. นมัสการ.

๔๐ก อสย. ๖๔:๑-๒.

๔๑ก โยบ ๔๑:๓๑.

๔๔ก ๑ ทิธ. ๔:๑๕-๑๘.

๔๕ก อสย. ๖๔:๔;

๑ ครี. ๒:๙.

ข พคค. ๓:๒๕;

๒ นี. ๖:๗, ๑๓.

๔๖ก อสย. ๖๓:๑-๒.

ข คมพ. เสด็จมาครั้งที่สอง
 ของพระเยซูคริสต์ (การ).

๔๘ก ปฏิภ. ๔๙:๑๑-๑๒;

ลูกา ๒๒:๔๔;

วว. ๑๙:๑๑-๑๕;

ปจส. วว. ๑๙:๑๕;

โมไซยาห์ ๓:๗;

คพ. ๑๙:๑๘.

๔๙ก อสย. ๑๓:๑๐; ๒๔:๒๓;

คพ. ๔๕:๔๒; ๘๘:๘๗.

๕๐ก อสย. ๖๓:๒-๓;

คพ. ๗๖:๑๐๗; ๘๘:๑๐๖.

๕๑ก สันต. ๘:๓๐.

นุ่งห่มทั้งหมดของเรา; เพราะนี่คือวันแห่งการแก้แค้นซึ่งอยู่ในใจเรา.

๕๒ และบัดนี้ ปีแห่งผู้ได้รับการไถ่ของเรามาถึงแล้ว; และพวกเขาจะเอ่ยถึงความกรุณารักแห่งพระเจ้าของพวกเขา, และทุกสิ่งที พระองค์ประทานแก่พวกเขาตามพระกรุณาธิคุณของพระองค์, และตามความกรุณารักแห่งพระองค์, ตลอดกาลและตลอดไป.

๕๓ ในความทุกข์ทั้งปวงของพวกเขา พระองค์ทรงเป็นทุกข์. และเทพจากที่ประทับของพระองค์ช่วยพวกเขาให้รอด; และในความรักของพระองค์, และในความสงสารของพระองค์, พระองค์ทรงไถ่พวกเขา, และทรงแบกพวกเขา, และทรงอุ้มพวกเขามาตลอดทุกยุคสมัยแต่โบราณ;

๕๔ แท้จริงแล้ว, และเอโนคด้วย, และคนเหล่านั้นที่อยู่กับเขา; ศาสดาพยากรณ์ทั้งหลายผู้อยู่มาก่อนเขา; และโนอาห์ด้วย, และคนเหล่านั้นที่อยู่มาก่อนเขา; และโมเสสด้วย, และคนเหล่านั้นที่อยู่มาก่อนเขา;

๕๕ และจากโมเสสถึงเอลียาห์, และจากเอลียาห์ถึงยอห์น, ผู้อยู่กับพระคริสต์ใน

การฟื้นคืนพระชนม์^๓ของพระองค์, และอัครสาวกผู้บริสุทธิ์, พร้อมกับอับราฮัม, อิสอัค, และยาโคบ, จะอยู่ในที่ประทับของพระเมษโปดก.

๕๖ และหลุมศพ^๔ของวิสุทธิชน^๕จะเปิด^๖ออก; และพวกเขาจะออกมาและยืนอยู่ทางพระหัตถ์ขวา^๗ของพระเมษโปดก, เมื่อพระองค์จะทรงยืนอยู่บนภูเขา^๘ไซอัน, และบนนครศักดิ์สิทธิ์, เยรูซาเล็มใหม่^๙; และพวกเขาจะร้องเพลง^{๑๐}ของพระเมษโปดก^{๑๑}, ฟื้นคืน ตลอดกาลและตลอดไป.

๕๗ และเพราะเหตุนี้, เพื่อพระองค์จะทรงทำให้มนุษย์เป็นผู้รับส่วนรัศมีภาพ^{๑๒}ทั้งหลายซึ่งจะได้รับการเปิดเผย, พระเจ้าทรงส่งความสมบูรณ์แห่งกิตติคุณ^{๑๓}ของพระองค์ออกไป, พันธสัญญาอันเป็นนิจของพระองค์, โดยให้เหตุผลในความแจ่มชัดและเรียบง่าย—

๕๘ เพื่อเตรียมคนอ่อนแอไว้สำหรับสิ่งเหล่านั้นซึ่งจะมาบนแผ่นดินโลก, และเพื่อฤทธิ์ของพระเจ้าในวันที่คนอ่อนแอ^{๑๔}จะทำให้คนมีปัญญาอับอาย, และคนเล็กน้อย^{๑๕}กลายเป็นประชาชาติที่เข้มแข็ง, และคนสองคน^{๑๖}จะทำให้หลายหมื่นคนของพวกเขานี้กระเจิง.

๕๓ก อสย. ๖๓:๔-๙.
ข คมพ. จิตกุศล.
ค คมพ. ไถ่ (การ), ไถ่ (ได้รับการ).
๕๔ก คมพ. เอโนค.
ข คมพ. โนอาห์, ผู้ประสาทพรในพระคัมภีร์ไบเบิล.
ค คมพ. โมเสส.
๕๕ก คมพ. ฟื้นคืนชีวิต (การ), ฟื้นคืนพระชนม์ (การ).
๕๖ก คพ. ๒๓:๑๓.

ข คมพ. วิสุทธิชน.
ค คพ. ๔๕:๔๕-๔๖; ๘๘:๓๖-๓๗.
ง มธ. ๒๕:๓๓-๓๔.
จ อสย. ๒๔:๒๓;
ฉ ว. ๑๔:๑;
คพ. ๗๖:๖๖;
๘๔:๒, ๙๘-๑๐๒.
ฉ คมพ. เยรูซาเล็มใหม่.
ช ว. ๑๕:๓;
คพ. ๘๔:๙๘-๑๐๒.
ซ คมพ. พระเมษโปดกของ

พระผู้เป็นเจ้า.
๕๗ก คมพ. ระดับของรัศมีภาพ.
ข คมพ. พระกิตติคุณ.
๕๘ก มธ. ๑๑:๒๕;
๑ คริ. ๑:๒๗;
แอลมา ๓๒:๒๓;
๓๗:๖-๗.
ข อสย. ๖๐:๒๒.
ค ฉนิป. ๓๒:๒๙-๓๐.

๕๙ และโดยสิ่งอ่อนแอของแผ่นดินโลก พระเจ้าจะทรงย้ายประชาชาติให้หลุดออกจากทรง” โดยอำนาจแห่ง พระวิญญูญาณของพระองค์.

๖๐ และเพราะเหตุนี้พระองค์ประทานพระบัญญัติเหล่านี้; ทรงบัญชาให้เก็บไว้พ้นจากโลกในวันที่พระองค์ประทานให้, แต่บัดนี้จะต้องออกไป” สู่เนื้อหนังทั้งปวง” —

๖๑ และนี่ตามพระดำริและพระประสงค์ของพระเจ้า, ผู้ทรงปกครองเหนือเนื้อหนังทั้งปวง.

๖๒ และกับคนที่กลับใจ” และชำระตนเองให้บริสุทธิ์” ต่อพระพักตร์พระเจ้า จะได้รับชีวิตนิรันดร์”.

๖๓ และกับคนเหล่านั้นที่มีได้สดับฟัง” สุธรรมาของพระเจ้าจะมีสัมฤทธิ์ผลสิ่งซึ่ง ศาสดาพยากรณ์โมเสสเขียนไว้, ว่าพวกเขาจะถูกตัดขาด” จากบรรดาผู้คน.

๖๔ และสิ่งซึ่งศาสดาพยากรณ์มาลาคี” เขียนไว้ด้วย: เพราะ, ดูกิจ, วัน” นั้นย่อมมาถึงซึ่งจะใหม่” ดังเตาเผา, และคนจองหองทั้งหมด, แท้จริงแล้ว, และคนทั้งหมดที่ทำชั่ว, จะเป็นต่อข้าว; และวันที่มาถึงจะเผาไหม้พวกเขาหมด, พระเจ้าจอมโยธาตรัส, จนไม่มี” ทั้งรากหรือกิ่งเหลืออยู่เลย.

๖๕ ดังนั้น, นี่จะเป็นคำตอบของพระเจ้าแก่พวกเขา:

๖๖ ในวันนั้นเมื่อเรามาหาคนของเรา, ไม่มีใครในบรรดาพวกเจ้ารับ” เรา, และเจ้าถูกไล่ออกไป.

๖๗ เมื่อเราเรียกอีกไม่มีใครในพวกเจ้าตอบ; แต่แขน” ของเราก็มิได้สิ้นลงเลยจนเราไม่สามารถไล่ได้, หรือพลัง” ของเราไม่สามารถปลดปล่อยได้.

๖๘ ดูกิจ, โดยการตีเตียนของเรา เราทำให้ทะเลแห้ง”. เราทำให้แม่น้ำทั้งหลายเป็นแดนทุรกันดาร; สัตว์น้ำของพวกเขาส่งกลิ่น, และตายเนื่องจากขาดน้ำ.

๖๙ เราคลุมฟ้าสวรรค์ด้วยความมืด, และทำผ้ากระสอบคลุมกายพวกเขา.

๗๐ และสิ่งนี้” เจ้าจะมีโดยมือเรา—เจ้าจะลงนอนด้วยโทมนัส.

๗๑ ดูกิจ, และดูสิ, ไม่มีใครจะปลดปล่อยเจ้า; เพราะเจ้าหาเชื่อฟังเสียงของเรามากเมื่อเราเรียกเจ้าจากสวรรค์; เจ้าหาได้เชื่อผู้รับใช้ของเราไม่, และเมื่อส่ง” คนเหล่านั้นมายังเจ้า เจ้าหาได้รับพวกเขาไม่.

๗๒ ดังนั้น, พวกเขาคง” ประจักษ์พยานไว้และผูกกฎไว้, และเราส่งเจ้าให้แก่ความมืด.

๗๓ คนเหล่านี้” จะออกไปสู่ ความมืด

๕๙ก มีคำที่ ๔:๑๑-๑๓.
 ๖๐ก คพ. ๑๐๔:๕๘-๕๙.
 ข คพ. ๑:๒.
 ๖๒ก คมพ. กลับใจ (การ).
 ข คพ. ๘๘:๗๔.
 คมพ. ทำ (ชำระ) ให้บริสุทธิ์ (การ).
 ค คมพ. ชีวิตนิรันดร์.
 ๖๓ก คมพ. สดับฟัง.
 ข กิจการ ๓:๒๒-๒๓;

๑ นี่. ๒๒:๒๐-๒๑;
 ๓ นี่. ๒๐:๒๓; ๒๑:๑๑;
 คพ. ๑:๑๔; จส—ป ๑:๔๐.
 ๖๔ก มลค. ๔:๑. คมพ. มาลาคี.
 ข จส—ป ๑:๓๖-๓๗.
 ค อสย. ๖๖:๑๕-๑๖;
 ๑ นี่. ๒๒:๑๕;
 ๓ นี่. ๒๕:๑;
 คพ. ๒๓:๑; ๖๔:๒๔.
 คมพ. แผ่นดินโลก—การ

ชำระล้างแผ่นดินโลก.
 ๖๖ก ยอห์น ๑:๑๑.
 ๖๗ก ๒ นี่. ๒๘:๓๒.
 ข อสย. ๕๐:๒; ๒ นี่. ๗:๒.
 ๖๘ก อพย. ๑๔:๒๑;
 ยชว. ๓:๑๔-๑๗.
 ๗๐ก อสย. ๕๐:๑๑.
 ๗๑ก ๒ พศต. ๓๖:๑๕-๑๖;
 ยรม. ๔๔:๔-๕.
 ๗๒ก อสย. ๘:๑๖-๒๐.

ภายนอก, ที่ซึ่งมีการร้องไห้, และพิลาป
รำพัน, และการขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน.

๗๔ ดุเถิด พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของ
เจ้ารับสั่งไว้ดังนี้. เอเมน.

ภาค ๑๓๔

ข้อประกาศถึงความเชื่อเกี่ยวกับการปกครองและกฎหมายทั่วไป, ซึ่งเป็นที่ยอมรับโดย
มติเป็นเอกฉันท์ ณ การประชุมใหญ่ของศาสนจักรซึ่งมีขึ้นที่เคริ์ทแลนด์, รัฐไอโอไอโอ,
วันที่ ๑๗ สิงหาคม ค.ศ. ๑๘๓๕ (History of the Church, 2:247-249). เหตุการณ์ครั้งนี้
เป็นการประชุมผู้นำศาสนจักร, ซึ่งมาร่วมกันพิจารณาเนื้อหาที่เสนอสำหรับงานพิมพ์
ครั้งแรกของหลักคำสอนและพันธสัญญา. ในเวลานั้น, มีการให้บทนำสำหรับคำแถลง
การณดังกล่าวไว้ดังนี้: “เพื่อความเชื่อของเราเกี่ยวกับการปกครองและกฎหมายทั่วไป
ฝ่ายโลกจะไม่ถูกตีความหรือเข้าใจผิด, เราคิดว่าเหมาะสมแล้วที่จะเสนอความเห็นของ
เรา, ไว้ท้ายเล่มนี้, เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ” (History of the Church, 2:247).

๑-๔, รัฐบาลทั้งหลายควรรักษาเสรีภาพ
แห่งมโนธรรมและการนมัสการ; ๕-๘,
ทุกคนควรสนับสนุนรัฐบาลของตนและ
เคารพและยำเกรงกฎหมาย; ๙-๑๐, สังคม
ศาสนาไม่ควรบังคับใช้อำนาจการปกครอง
แบบรัฐ; ๑๑-๑๒, มนุษย์มีสิทธิ์ปกป้อง
ตนเองและทรัพย์สินของตน.

๖ เราทั้งหลายเชื่อว่าการปกครอง”ได้
รับการจัดตั้งโดยพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเพื่อ
ประโยชน์ของมนุษย์; และว่าพระองค์
ทรงถือว่ามนุษย์รับผิดชอบ” การกระทำ
ของพวกเขาเกี่ยวกับการปกครอง, ทั้งใน
การออกกฎหมายและการบริหารกฎหมาย,
เพื่อประโยชน์และความปลอดภัยของ
สังคม.

๒ เราเชื่อที่ไม่มี การปกครองใดจะ

ดำรงอยู่ได้อย่างสันติสุข, เว้นแต่จะร่าง
กฎหมายเช่นนั้นขึ้นและชำระไว้มิให้ถูก
ล่วงละเมิดในอันที่จะให้ความเชื่อมั่นแก่
ปัจเจกบุคคลถึงการใช้มโนธรรม”อย่าง
เสรี, สิทธิและการควบคุมทรัพย์สิน, และ
การปกป้องชีวิต.

๓ เราเชื่อว่าการปกครองทั้งปวงจำเป็น
ต้องมีเจ้าหน้าที่ และฝ่ายปกครองของ
รัฐเพื่อรักษากฎหมายของการปกครอง
นั้น ๆ; และว่าเจ้าหน้าที่ดังกล่าวซึ่งจะ
บริหารกฎหมายด้วยความเที่ยงธรรม
และยุติธรรมควรได้รับการค้นหาและ
สนับสนุนโดยเสียงของผู้คนหากเป็น
สาธารณรัฐ, หรือโดยความประสงค์ของ
ผู้ครองราชย์.

๔ เราเชื่อว่าศาสนาได้รับการจัดตั้งโดย
พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า; และว่ามนุษย์มีความรับ

๗๓๗ มธ. ๘:๑๑-๑๒;
ลูกา ๑๓:๒๘;
คพ. ๑๓:๕.
คพ. ความมีดี, ทาง

วิญญาณ; นรค.
๑๓๔๑๗ คพ. ๙๘:๔-๗; สข. ๑:๑๒.
ข คพ. รับผิดชอบได้ (ที่),
รู้จักผิดชอบ.

๒๗ คพ. มโนธรรม.
ข คพ. สิทธิเสรี.
ค คพ. ๔๒:๑๘-๑๙.
๓๗ คพ. ๙๘:๘-๑๐.

ผิดชอบ ต่อพระองค์, และต่อพระองค์เพียงผู้เดียว, เกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนา, เว้นแต่ความเห็นทางศาสนาของพวกเขา จะกระตุ้นพวกเขาให้ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น; แต่เราไม่เชื่อว่ากฎหมายของมนุษย์มีสิทธิ์แทรกแซงการบัญญัติกฎระเบียบของการนมัสการ^๔ เพื่อจำกัดมโนธรรมของมนุษย์, หรือบงการรูปแบบการนมัสการในที่สาธารณะหรือในที่วิหิงฐาน; ว่าฝ่ายปกครองของรัฐควรหยุดยั้งอาชญากรรม, แต่ไม่บังคับมโนธรรม; ควรลงโทษที่ความผิด, แต่ไม่กดขี่เสรีภาพของจิตวิญญาณ.

๕ เราเชื่อว่ามนุษย์ทั้งปวงพึงสนับสนุนและส่งเสริมการปกครองของบ้านเมืองอันเป็นถิ่นพำนักของตน, ขณะที่กฎหมายของการปกครอง เช่นนั้น ค้ำครองสิทธิโดยกำเนิดและไม่อาจโอนให้กันได้ของพวกเขา; และว่าการก่อกวนและการกบฏ^๕ ไม่คู่ควรกับพลเมืองทั้งปวงที่ได้รับ การค้ำครองดังกล่าว, และสมควรถูกลงโทษตามนั้น; และว่าการปกครองทั้งปวงมีสิทธิ์ออกกฎหมายเช่นนั้นตามดุลพินิจของพวกเขาเองที่คาดคะเนว่าดีที่สุดในเพื่อรักษาสาธารณประโยชน์; อย่างไรก็ตาม, ในขณะเดียวกัน, ยึดมั่นเสรีภาพของมโนธรรมไว้ให้ศักดิ์สิทธิ์.

๖ เราเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนสมควรได้รับยกย่องในตำแหน่งหน้าที่ของเขา, นักปกครองและฝ่ายปกครองก็เป็นเช่นนั้น,

โดยวางตำแหน่งไว้เพื่อคุ้มครองผู้บริสุทธิ์และลงโทษผู้กระทำผิด; และว่าคนทั้งปวงต้องเคารพและยำเกรงกฎหมาย^๖, เพราะปราศจากสิ่งเหล่านี้ สันติสุขและความสมานฉันท์จะถูกแทนที่ด้วยอนาธิปไตยและความหวาดกลัว; กฎของมนุษย์สถาปนาขึ้นเพื่อจุดประสงค์อันชัดเจนในการกำกับดูแลผลประโยชน์ของเราในฐานะบุคคลและประชาชาติ, ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์; และกฎหมายพระเจ้าเป็นเจ้าให้ไว้จากสวรรค์, โดยบัญญัติกฎระเบียบเกี่ยวกับเรื่องฝ่ายวิญญาณ, เพื่อศรัทธาและการนมัสการ, มนุษย์พึงขานรับพระเจ้าผู้รังสรรค์ของเขาทั้งสองอย่าง.

๗ เราเชื่อว่านักปกครอง, รัฐ, และรัฐบาลมีสิทธิ์, และพึงออกกฎหมายเพื่อความคุ้มครองพลเมืองทั้งปวงในการปฏิบัติตามความเชื่อทางศาสนาของพวกเขาโดยเสรี; แต่เราไม่เชื่อว่าพวกเขามีสิทธิ์ในความยุติธรรมที่จะถอดถอนสิทธิพิเศษนี้ไปจากพลเมือง, หรือเพิกถอนสิทธิในความคิดเห็นของพวกเขา, ตราบเท่าที่มีการแสดงความนับถือและความคารวะต่อกฎหมายและความคิดเห็น เช่นนั้นทางศาสนามีได้เป็นการเห็นด้วยกับการก่อกวนหรือการคบคิด.

๘ เราเชื่อว่า การก่ออาชญากรรมสมควรถูกลงโทษ^๗ ตามลักษณะของความผิด; คือ ฆาตกรรม, การทรยศต่อบ้านเมือง, การปล้น, การลักขโมย, และการบ่อนทำลาย

๔ก แอลลามา ๒๐:๒๑-๒๒;
สช. ๑:๑๑.
คมพ. นมัสการ.

๕ก สช. ๑:๑๒.
คมพ. กบฏ (การ).
๖ก คพ. ๕:๒๑; ๘:๓๔.

๘ก แอลลามา ๓๐:๗-๑๑;
คพ. ๔:๒:๘๔-๘๗.

ความสงบทั่วไป, ในทุกกรณี, สมควรถูกลงโทษ ตามประเภทอาชญากรรมและแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดความชั่วร้ายในหมู่มนุษย์, ตามกฎหมายของรัฐบาลนั้นที่ความผิดถูกกระทำขึ้น; และเพื่อสันติสุขและความสงบของสาธารณชน มนุษย์ทั้งปวงควรก้าวออกมาและใช้ความสามารถของพวกเขาในการนำผู้กระทำผิดต่อกฎหมายที่ติงามมาสู่การลงโทษ.

๙ เราไม่เชื่อว่าเป็นเรื่องถูกต้องที่จะรวมอิทธิพลทางศาสนาเข้ากับการปกครองฝ่ายบ้านเมือง, ซึ่งโดยการนี้สังคมศาสนาสังคมหนึ่งได้รับการอุปถัมภ์และอีกสังคมหนึ่งถูกเพิกถอนสิทธิพิเศษฝ่ายวิญญานของสังคมนั้น, และสิทธิส่วนบุคคลของสมาชิกสังคมนั้น, ในฐานะพลเมือง, ถูกปฏิเสธ.

๑๐ เราเชื่อว่าสังคมศาสนาทั้งปวงมีสิทธิที่จะจัดการกับสมาชิกของตนสำหรับความประพฤติที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบ, ตามกฎระเบียบและข้อบังคับของสังคมเหล่านั้น; ถ้าการจัดการเป็นไปเพื่อสมาชิกภาพและการยืนหยัดในความดีงาม; แต่เราไม่เชื่อว่าสังคมศาสนาสังคมใดมีสิทธิอำนาจจะพิจารณาคนในศาลเกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สินหรือชีวิต, เพื่อเอาทรัพย์สินส่วนตัวของโลกนี้ไปจากพวกเขา, หรือทำให้พวกเขาตกอยู่ในอันตรายไม่ว่าชีวิตหรือแขนขา, หรือก่อให้เกิดทุกข์โศกอย่างใดอย่างหนึ่งแก่ร่างกายของพวกเขา. พวกเขาทำได้แต่เพียงปีพพาชนียกรรม”ให้

คนเหล่านั้นนอกจากสังคมของพวกเขา, และถอนสมาชิกภาพคืนจากพวกเขา.

๑๑ เราเชื่อว่ามนุษย์ควรอุทธรณ์ต่อกฎหมายฝ่ายบ้านเมืองเพื่อชดใช้ความผิดและข้อกล่าวหาทั้งปวง, ที่ก่อให้เกิดทุกข์โศกแก่ตัวบุคคลหรือละเมิดสิทธิในทรัพย์สินหรือศักดิ์ศรี, ซึ่งกฎหมายเช่นนั้นดำรงอยู่เพื่อจะคุ้มครองเรื่องนั้น ๆ; แต่เราเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนมีสิทธิโดยชอบในการปกป้องตนเอง, มิตรสหาย, และทรัพย์สิน, และรัฐบาล, ให้พ้นจากการโจมตีและการรุกรานที่ผิดกฎหมายของทุกคนในภาวะคับขัน, ในสภาพที่การอุทธรณ์ต่อกฎหมายไม่สามารถทำได้โดยทันที, และเหลือวิสัยแก่การสงเคราะห์.

๑๒ เราเชื่อว่าเป็นสิ่งถูกต้องที่จะสั่งสอน”พระกิตติคุณแก่ประชาชนชาติของแผ่นดินโลก, และตักเตือนคนชอบธรรมให้ช่วยตนเองให้รอดจากความเสื่อมทรามของโลก; แต่เราไม่เชื่อว่าเป็นสิ่งถูกต้องที่จะยุ่งเกี่ยวกับข้าทาส, ทั้งไม่สั่งสอนพระกิตติคุณให้, หรือให้บำบัดสมาชิกพวกเขาเมื่อขัดกับความประสงค์และความปรารถนาของนายพวกเขา, หรือเข้าไปยุ่งเกี่ยวหรือชักชวนพวกเขาแม้แต่น้อยเพื่อทำให้พวกเขาไม่พอใจกับสภาพของพวกเขาในชีวิตนี้, อันจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตคนทั้งหลาย; การแทรกแซงเช่นนั้นเราเชื่อว่าเป็นผิดกฎหมายและไม่เที่ยงธรรม, และเป็นภัยต่อความสงบสุขของทุกรัฐบาลที่ยินยอมให้มนุษย์ตกอยู่ในความเป็นทาส.

ภาค ๑๓๕

มรณสักขีของโจเซฟ สมิธ ศาสดาพยากรณ์และพี่ชายท่าน, ไฮรัม สมิธ ผู้ประสาทพร, ที่คาร์เทจ, รัฐอิลลินอยส์, วันที่ ๒๗ มิถุนายน ค.ศ. ๑๘๔๔ (History of the Church, 6:629-631). เอกสารฉบับนี้เขียนโดยเอ็ลเดอร์จอห์น เทย์เลอร์แห่งสภาอัครสาวกสิบสอง, ซึ่งเป็นพยานถึงเหตุการณ์เหล่านั้น.

๑-๒, โจเซฟกับไฮรัมถูกสังหารเป็นมรณสักขีในคุกคาร์เทจ; ๓, ป่าวร้องถึงสถานะสูงสุดของท่านศาสดาพยากรณ์; ๔-๗, เลือดบริสุทธิ์ของพวกเขาเป็นพยานถึงความจริงและความศักดิ์สิทธิ์ของงาน.

๖ เพื่อฝึกประจักษ์พยานหนังสือเล่มนี้ และพระคัมภีร์มอรมอน, เราประกาศมรณสักขี^๑ของโจเซฟ สมิธ^๒ ศาสดาพยากรณ์, และไฮรัม สมิธ ผู้ประสาทพร. ท่านทั้งสองถูกยิงในคุกคาร์เทจ^๓, วันที่ ๒๗ มิถุนายน, คริสต์ศักราช ๑๘๔๔, เวลาประมาณห้าโมงเย็น, โดยกลุ่มคนร้ายติดอาวุธ—มอมหน้ำสีดำ—ประมาณ ๑๕๐ ถึง ๒๐๐ คน. ไฮรัม ถูกยิงก่อนและล้มลงอย่างสงบ, โดยร้องว่า: *ข้าพเจ้าตายแน่แล้ว!* โจเซฟกระโดดจากหน้าต่าง, และถูกยิงตายขณะพยายามกระโดดลงไป, โดยร้องว่า: *โอ้พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์!* ทั้งสองท่านถูกยิงซ้ำหลังจากพวกท่านเสียชีวิตแล้ว, โดยวิธีที่โหดร้าย, และทั้งสองท่านถูกกระสุนสั้น.

๒ จอห์น เทย์เลอร์^๔กับวิลลาร์ด ริชาร์ดส์, สองท่านที่เป็นอัครสาวกสิบสอง, เป็นเพียงสองคนที่อยู่ในห้องเวลานั้น; คนแรกได้รับบาดเจ็บโดยวิธีปาเถื่อนด้วยกระสุนสั้น, แต่ต่อจากนั้นก็หายเป็นปกติ; คนหลังหนีรอด, ด้วยการอารักขาของพระเจ้าเป็นเจ้า, โดยไม่มีแม้กระสุนสั้นนัดเดียวที่เหลือของเขา.

๓ โจเซฟ สมิธ ศาสดาพยากรณ์^๕และผู้หยั่งรู้^๖ของพระเจ้า, ทำเพื่อความรอดของมนุษย์ในโลกนี้, ยิ่งกว่าคนอื่นใดที่เคยมีชีวิตอยู่ในโลก, ยกเว้นพระเยซูเท่านั้น. ในระยะเวลาสั้น ๆ ยี่สิบปี, ท่านนำพระคัมภีร์มอรมอนออกมา, ซึ่งท่านแปลโดยของประทานและอำนาจจากพระเจ้าเป็นเจ้า, และเป็นเครื่องมือให้พิมพ์เผยแพร่ในสองทวีป; ส่งความสมบูรณ์^๗แห่งพระกิตติคุณอันเป็นนิจ, ซึ่งมีอยู่ในนั้น, ไปยังสี่สี่ยวของแผ่นดินโลก; นำการเปิดเผยและพระบัญญัติออกมาซึ่งรวมเป็นหนังสือหลักคำสอนและพันธสัญญาเล่มนี้, และเอกสารและคำแนะนำแห่งปัญญา

๑๓๕:๑ ก คพ. ๕:๒๒; ๖:๓๐.
คพ. มรณสักขี (ผู้เป็น).
ข คพ. สมิธ, โจเซฟ,
จูเนียร์
ค คพ. คุกคาร์เทจ

(สหรัฐอเมริกา).
ง คพ. สมิธ, ไฮรัม.
๒ ก คพ. เทย์เลอร์, จอห์น.
๓ ก คพ. ศาสดาพยากรณ์.
ข คพ. ผู้หยั่งรู้.

ค คพ. ๓๕:๑๗; ๔๒:๑๒.
คพ. ฟันฟูพระกิตติคุณ
(การ).

อื่น ๆ มากมายเพื่อประโยชน์ของลูกหลานมนุษย์; รวมถึงวิสุทธิชนยุคสุดท้ายหลายพันคน, ก่อตั้งเมืองอันยิ่งใหญ่เมืองหนึ่ง, และฝากเกียรติคุณกับชื่อเสียงที่ไม่มีวันตายไว้. ท่านดำเนินชีวิตอย่างสูงส่ง, และท่านตายอย่างสูงส่งในสายพระเนตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและผู้คนของท่าน; และเนกเช่นผู้ได้รับการเจิมส่วนใหญ่นองพระเจ้าในสมัยโบราณ, ที่ผืนกพันธกิจของท่านและงานของท่านด้วยเลือดของท่านเอง; และพี่ชายท่านไฮรัม ก็เช่นกัน. ยามเป็นคนทั้งสองมีเคยแยกจากกัน, และยามตายคนทั้งสองก็มีได้พรากจากกัน!

๔ เมื่อโจเซฟไปคาร์เทจเพื่อมอบตัวตามข้อกำหนดทางกฎหมายที่นำมาแอบอ้าง, สองหรือสามวันก่อนท่านถูกลอบสังหาร, ท่านกล่าวว่า: “ข้าพเจ้าไปตั้งลูกแกะ” ถูกพาไปเชือด; แต่ข้าพเจ้าสงบตั้งเวลาเช้าของฤดูร้อน; ข้าพเจ้ามีมโนธรรมอันปราศจากความผิดต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, และต่อมนุษย์ทั้งปวง. ข้าพเจ้าจะตายอย่างผู้บริสุทธิ์, และสักวันหนึ่งคนจะกล่าวถึงข้าพเจ้า—เขาถูกปลิดชีพอย่างเลือดเย็น.”—เช้าวันเดียวกัน, หลังจากไฮรัมเตรียมพร้อมจะไป—จะเรียกว่าไปถูกเชือดหรือ? ถูกแล้ว, เพราะมันเป็นเช่นนั้น—ท่านอ่านข้อความต่อไปนี้, เกือบท้ายบทที่สิบสองของหนังสือฮีเธอร์, ในพระคัมภีร์มอรมอน, และพบบ้านนั้นไว้:

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า สวด อ้อนวอน พระเจ้าขอให้

พระองค์ประทานพระคุณแก่คนต่างชาติ, เพื่อพวกเขาจะมีจิตกุศล. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าว่า: หากพวกเขาไม่มีจิตกุศล ก็ไม่สำคัญสำหรับเจ้า, เจ้าชื่อสัตย์; ดังนั้นเราจะทำให้อาภรณ์ของเจ้าสะอาด¹. และเพราะเจ้าเห็นความอ่อนแอของเจ้า, เราจะทำให้เจ้าเข้มแข็ง, แม้ไปสู่การได้นั่งลงในสถานที่ซึ่งเราเตรียมไว้ในปราสาทพระบิดาของเรา. และบัดนี้ข้าพเจ้า... กล่าวคำอำลาคนต่างชาติ; แท้จริงแล้ว, และพี่น้องข้าพเจ้าผู้ที่ข้าพเจ้ารักด้วย, จนกว่าเราจะพบกันหน้าบัลลังก์พิพากษา^๒ของพระคริสต์, ที่ซึ่งคนทั้งปวงจะรู้ว่าอาภรณ์ของข้าพเจ้าไม่มีมลทินด้วยเลือดของท่าน. บัดนี้ผู้ให้ถ้อยคำ^๓ ล้วนสิ้นชีวิตแล้ว, และพยานหลักฐานของพวกท่านยังมีผลบังคับใช้.

๖ ไฮรัม สมิท อายุสี่สิบสี่ปีในเดือนกุมภาพันธ์, ค.ศ. ๑๘๔๔, และโจเซฟ สมิท อายุสามสิบแปดในเดือนธันวาคม, ค.ศ. ๑๘๔๓; และนับแต่บัดนี้ไปชื่อพวกท่านจะจัดไว้ในบรรดาผู้ที่เปี่ยมมรณสักขีของศาสนา; และผู้อ่านในทุกประชาชาติ จะได้รับการเตือนความจำว่าพระคัมภีร์มอรมอน, และหนังสือหลักคำสอนและพันธสัญญาเล่มนี้ของศาสนจักร, ต้องแลกด้วยเลือดอันประเสริฐของศตวรรษที่สิบเก้าเพื่อนำหนังสือเหล่านั้นออกมาเพื่อความรอดของโลกที่ย่อยยับแล้ว; และว่าหากไฟสามารถเผาผลาญต้นไม้สด⁴ หนึ่งต้นเพื่อรัศมีภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

๓๗ คมพ. นอว, รัฐอิลลินอยส์ (สหรัฐอเมริกา).
๖ ฮีบ. ๓:๑๖-๑๗;

คพ. ๑๓๖:๓๓.
๔ ก อสย. ๕๓:๗.
๕ ก คพ. ๘๘:๗๔-๗๕.

๖ เอธิอร์ ๑๒:๓๖-๓๘.
๗ ฮีบ. ๓:๑๖-๑๗.
๘ ก ลูกา ๒๓:๓๑.

แล้ว, มันจะเผาไหม้เหล่าต้นไม้แห้งได้ง่ายสักเพียงใดเพื่อทำให้สวนองุ่นที่เน่าเสียนั้นบริสุทธิ์. ท่านทั้งสองดำเนินชีวิตเพื่อรักษีสภาพ; ท่านทั้งสองตายเพื่อรักษีสภาพ; และรักษีสภาพคือรางวัลวันรันดร์ของท่านทั้งสอง. จากยุคสู่ยุคชื่อพวกท่านจะลงไปถึงลูกหลานดังอัญมณีสำหรับผู้ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์.

๗ ท่านทั้งสองเป็นผู้บริสุทธิ์จากอาชญากรรมใด ๆ ทั้งสิ้น, ดังที่พวกท่านมักจะได้รับการพิสูจน์มาก่อนแล้ว, และถูกคุมขังในคุกด้วยเหตุจากการคบคิดของคนทรยศและคนชั่วร้ายเท่านั้นเอง; และ เลือดบริสุทธิ์ ของพวกท่านบนพื้นคุกคาร์เทจเป็นตราโดดเด่นที่ประทับอยู่กับ “ความเชื่อของชาวอมรมอน” ที่ไม่มีศาลใดบนแผ่นดินโลกจะปฏิเสธได้,

และ เลือดบริสุทธิ์ ของพวกท่านบนตราประจำรัฐอิลลินอยส์, พร้อมกับศรัทธาที่สูญสิ้นของรัฐซึ่งผู้ว่าการรัฐปฏิเสธไว้, เป็นพยานถึงความจริงของพระกิตติคุณอันเป็นสิ่งที่ชาวโลกทั้งปวงจะหักล้างไม่ได้; และ เลือดบริสุทธิ์ ของพวกท่านบนผืนธงแห่งเสรีภาพ, และบน กฎบัตรอันสำคัญยิ่ง ของสหรัฐ, เป็นอัครทูตให้ศาสนาของพระเยซูคริสต์, ที่จะสัมผัสใจคนชื้อในบรรดาประชาชาติทั้งปวง; และ เลือดบริสุทธิ์ ของพวกท่าน, พร้อมกับเลือดบริสุทธิ์ของผู้เป็นมรดกสักขีทั้งหลายทั้งปวงภายใต้แท่น”ที่ยอห์นเห็น, จะร้องทูลพระเจ้าจอมโยธาจนกว่าพระองค์จะทรงแก้แค้นให้เลือดนั้นบนแผ่นดินโลก. เอเมน.

ภาค ๑๓๖

พระคำและพระประสงค์ของพระเจ้า, ที่ประทานผ่านประธานบริคัม ยังก์ ที่วินเทอร์ควอเตอร์ส, ค่ายของอิสราเอล, โอมาฮา เนชชั่น, บนฝั่งตะวันตกของแม่น้ำมิสซูรี, ใกล้เคาน์ซิล บลัฟส์, รัฐไอโอวา (เจอเนล ฮิสตอรี ออฟ เดอะ เซิร์ช [Journal History of the Church], ๑๔ มกราคม ค.ศ. ๑๘๔๗).

๑-๑๖, อธิบายวิธีวางระเบียบค่ายของอิสราเอลในการเดินทางไปทางตะวันตก; ๑๗-๒๗, วิสุทธิชนได้รับบัญชาให้ดำเนินชีวิตตามมาตรฐานพระกิตติคุณหลายข้อ; ๒๘-๓๓, วิสุทธิชนควรร้องเพลง, เต้นรำ, สวดอ้อนวอน, และเรียนรู้ปัญญา; ๓๔-๔๒, ศาสดาพยากรณ์ทั้งหลายถูกสังหาร

เพื่อพวกท่านจะได้รับเกียรติและคนชั่วร้ายจะได้ถูกกล่าวโทษ.

พ ระคำและพระประสงค์ของพระเจ้าเกี่ยวกับค่ายของอิสราเอลในการเดินทางของพวกเขายไปตะวันตก:

๒ ให้ผู้คนทั้งปวงของศาสนจักรของพระ

เยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย^๗ และคนที่เดินทางกับพวกเขา, วางระเบียบเป็นหมู่เหล่า, พร้อมด้วยพันธสัญญาและคำสัญญาที่จะรักษาพระบัญญัติและกฎเกณฑ์ทั้งปวงของพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเราทั้งหลาย.

๓ ให้หมู่เหล่าวางระเบียบด้วยผู้บังคับพลหนึ่งร้อย^๘, ผู้บังคับพลห้าสิบ, และผู้บังคับพลสิบ, พร้อมด้วยประธานหนึ่งคน และที่ปรึกษาสองคนของเขาเป็นหัวหน้าพวกเขา, ภายใต้การกำกับดูแลของอัครสาวก สิบสอง.

๔ และนี่จะเป็นพันธสัญญา^๙ ของเราทั้งหลาย—ว่าเราจะดำเนินชีวิต^{๑๐} ในศาสนพิธี^{๑๑} ทั้งปวงของพระเจ้า.

๕ ให้แต่ละหมู่เหล่าจัดเตรียมให้ตนเองด้วยสัตว์เทียมเกวียน, เกวียน, สัมภาระ, เครื่องนุ่งห่มทั้งปวง, และสิ่งจำเป็นอื่น ๆ สำหรับการเดินทาง, ที่พวกเขาจะเตรียมได้.

๖ เมื่อวางระเบียบหมู่เหล่าแล้วให้พวกเขาไปด้วยสุดกำลังของพวกเขา, เพื่อเตรียมสำหรับคนเหล่านั้นซึ่งจะอยู่ต่อไป.

๗ ให้แต่ละหมู่เหล่า, พร้อมด้วยผู้บังคับพลและประธานของพวกเขา, พิจารณาว่ามีกี่คนที่จะไปในฤดูใบไม้ผลิหน้า; จากนั้นให้เลือกชาย ฉกรรจ์ และคนที่เชี่ยวชาญจำนวนมากพอ, เพื่อพากอง

เกวียน, เมล็ดพืช, และเครื่องมือทำการเกษตร, เพื่อเป็นผู้บุกเบิกในการเตรียมปลูกพืชฤดูใบไม้ผลิ.

๘ ให้แต่ละหมู่เหล่าแบกรับส่วนเท่ากัน, ตามส่วนแบ่งทรัพย์สินของพวกเขา, ในการรับคนจน^{๑๒}, หญิงหม้าย^{๑๓}, เด็กกำพร้าบิดา^{๑๔}, และครอบครัวของคนเหล่านั้นที่ได้เข้ากองทัพ, เพื่อเสียงร้องของหญิงหม้ายและเด็กกำพร้าบิดาจะไม่ขึ้นมาถึงพระกรรณของพระเจ้าฟ่องผู้คนเหล่านี้.

๙ ให้แต่ละหมู่เหล่าเตรียมบ้าน, และทุ่งไว้ปลูกธัญพืช, ไว้ให้คนเหล่านั้นที่อยู่ต่อไปในฤดูนี้; และนี่เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าเกี่ยวกับผู้คนของพระองค์.

๑๐ ให้ชายทุกคนใช้อิทธิพลและทรัพย์สินทั้งปวงของเขาเพื่อพาผู้คนเหล่านั้นออกไปยังสถานที่ซึ่งพระเจ้าจะทรงตั้งสเตค^{๑๕} แห่งไหน.

๑๑ และหากเจ้าทำการนี้ด้วยใจบริสุทธิ์, ด้วยสุดความซื่อสัตย์, เจ้าจะได้รับพร^{๑๖}; เจ้าจะได้รับพรในฝูงสัตว์เลี้ยงของเจ้า, และในฝูงสัตว์ใหญ่ของเจ้า, และในทุ่งของเจ้า, และในบ้านของเจ้า, และในครอบครัวของเจ้า.

๑๒ ให้ผู้รับใช้ของเรา เอสรา ที. เบ็นสัน และอีแรสตัส สโนว์ จัดตั้งคนหมู่หนึ่ง.

๑๓ และให้ผู้รับใช้ของเรา ออร์สัน แพรทท์ และวิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์ จัดตั้งคนหมู่หนึ่ง.

๑๓๖:๒๗ คมพ. ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย.
๓๗ ออพย. ๑๘:๒๑-๒๖.
๗ คมพ. อัครสาวก.
๘ คมพ. พันธสัญญา.

๗ คมพ. เดิน, ดำเนิน, เดินกับพระผู้เป็นเจ้า.
๘ คมพ. ศาสนพิธี.
๙ คมพ. คนจน, คนยากจน, จน, ยากจน.
๑๐ คมพ. หญิงหม้าย.

๑๑ ยาขอบ ๑:๒๗;
๓ นี. ๒๔:๕.
๑๒ คมพ. สเตค.
๑๓ จบป. ๒๘:๑-๑๔.
๑๔ คมพ. พร, เป็นสุข, ให้พร.
๑๕ คพ. ๑๐๐:๑๓.

๑๔ นอกจากนี้, ให้ผู้รับใช้ของเรา มาสาโลมัน และจอร์จ เอ. สมิท จัดตั้งคนหมู่หนึ่ง.

๑๕ และกำหนดประธานทั้งหลาย, และผู้บังคับพลหนึ่งร้อย, และห้าสิบ, และสิบ.

๑๖ และให้ผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา ที่กำหนดไว้ออกไป สอนเรื่องนี้, ความประสงค์ของเรา, ให้วิสุทธิชน, เพื่อพวกเขาจะพร้อมไปสู่แผ่นดินแห่งสันติสุข.

๑๗ จงไปตามทางของเจ้าและทำดังที่เรากล่าว, และอย่ากลัวศัตรูของเจ้า; เพราะพวกเขาจะไม่มีอำนาจหยุดงานของเรา.

๑๘ ไชอันจะได้รับการไถ่^๑ในเวลาอันเหมาะสมของเราเอง.

๑๙ และหากมนุษย์คนใดหมายมั่นจะเสริมสร้างตนเอง, และหาได้แสวงหาคำแนะนำ^๒ของเราไม่, เขาจะไม่มีอำนาจ, และความโง่เขลาของเขาจะถูกแสดงให้ประจักษ์.

๒๐ เจ้าจงแสวงหา; และรักษา^๓คำมั่นทั้งหลายทั้งปวงที่เจ้ามีต่อกัน; และอย่าโลก^๔สิ่งซึ่งเป็นของพี่น้องเจ้า.

๒๑ จงรักษา^๕ตัวให้พ้นจากความชั่วที่จะออกพระนามของพระเจ้าอย่างไม่สมควร, เพราะเราคือพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของ

เจ้า, แม้พระผู้เป็นเจ้า^๖ของบรรพบุรุษเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าของอับราฮัม และของอิสอัคและของยาโคบ.

๒๒ เรา^๗คือเขาผู้นั้นที่นำลูกหลานของอิสราเอลออกจากแผ่นดินแห่งอียิปต์; และแขนของเรายื่นออกไปในวันเวลาสุดท้าย, เพื่อช่วยอิสราเอล ผู้คนของเราให้รอด^๘.

๒๓ เลิกขัดแย้ง^๙กัน; เลิกพูดให้ร้าย^{๑๐}กัน.

๒๔ เลิกเป็นนักแสดงสุรา^{๑๑}; และให้ถ้อยคำของเจ้า^{๑๒}ไม่ไปในทางที่จะจรรโลงใจ^{๑๓}กัน.

๒๕ หากเจ้าขอยืมจากเพื่อนบ้านเจ้า, เจ้าจงคืนสิ่งซึ่งเจ้าขอยืม^{๑๔}; และหากเจ้าคืนให้ไม่ได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นจงไปบอกเพื่อนบ้านของเจ้าทันที, เกลือกเขาจะกล่าวโทษเจ้า.

๒๖ หากเจ้าจะพบสิ่งซึ่งเพื่อนบ้านเจ้าทำสูญหาย^{๑๕}, เจ้าจงค้นหาอย่างขยันหมั่นเพียรจนกว่าเจ้าจะมอบสิ่งนั้นคืนให้เขา.

๒๗ เจ้าจงขยันหมั่นเพียร^{๑๖}ในการปกปักรักษาสิ่ง^{๑๗}ที่เจ้ามีอยู่, เพื่อเจ้าจะเป็นผู้พิทักษ์^{๑๘}ที่มีปัญญา; เพราะมันเป็นของประทานได้เปล่าจากพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, และเจ้าเป็นผู้พิทักษ์^{๑๙}ของพระองค์.

๑๙ก คมพ. คำแนะนำ, คำปรึกษา (นาม).
 ๒๐ก คมพ. ชื่อสัตย์ (ความ).
 ข คมพ. โลก.
 ๒๑ก คมพ. ดูแคลน (การ).
 ข อพย. ๓:๖;
 ๑ นี. ๑๙:๑๐.
 ๒๒ก อพย. ๑๓:๑๘;
 ยรม. ๒:๕-๗;
 ๑ นี. ๕:๑๕;
 แอลมา ๓๖:๒๘.

คมพ. พระเยโฮวาห์.
 ข ยรม. ๓๐:๑๐;
 อสค. ๒๐:๓๓-๓๔;
 คพ. ๓๘:๓๓.
 ๒๓ก ๓ นี. ๑๑:๒๙-๓๐.
 คมพ. ขัดแย้ง (การ, ความ).
 ข คพ. ๒๐:๕๔.
 คมพ. พูดให้ร้าย.
 ๒๔ก คมพ. พระคำแห่งปัญญา.
 ข คพ. ๑๐๘:๗.

๒๕ก สดต. ๓๗:๒๑;
 โมไซยาห์ ๔:๒๘.
 คมพ. หน้; ชื่อสัตย์ (ความ).
 ๒๖ก สนต. ๖:๔;
 ฉรับ. ๒๒:๓.
 ๒๗ก คมพ. ขยันหมั่นเพียร (ความ).
 ข คมพ. ผู้พิทักษ์, พิทักษ์ (สิ่งที่อยู่ในความ).

๒๘ หากเจ้าสุขสำราญ, จงสรรเสริญพระเจ้าด้วยการร้องเพลง^ก, ด้วยดนตรี, ด้วยการเต้นรำ, และด้วยคำสวดอ้อนวอน^ข อันเป็นการสรรเสริญ และการน้อมขอบพระทัย^ค.

๒๙ หากเจ้าโศกเศร้าเสียใจ^ก, จงเรียกหาพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ด้วยการวิงวอน, เพื่อจิตวิญญาณเจ้าจะเกิดปีติ^ข.

๓๐ อย่างกลัวศัตรูของเจ้า, เพราะพวกเขาอยู่ในมือเราและเราจะทำกับพวกเขาตามใจเรา.

๓๑ ผู้คนของเราต้องรับการทดลอง^กในสิ่งทั้งหลายทั้งปวง, เพื่อพวกเขาจะพร้อมรับรัศมีภาพ^ข ที่เรามิไว้ให้พวกเขา, แม้รัศมีภาพของไซอัน; และคนที่จะไม่ทนการทดสอบ^คก็ไม่คู่ควรกับอาณาจักรของเรา.

๓๒ ให้คนเขลาเรียนรู้ปัญญา^กโดยการนอบน้อมถ่อมตน^ข และเรียกหาพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเขา, เพื่อดวงตาเขาจะเปิดเพื่อเขาจะมองเห็น, และหูเขาจะเปิดเพื่อเขาจะได้ยิน;

๓๓ เพราะเราส่งพระวิญญาณ^กของเราออกไปในโลกเพื่อให้ความสว่างคนนอบน้อมและสำนึกผิด, และเพื่อการกล่าวโทษคนอาธรรม^ข.

๓๔ พี่น้องเจ้าปฏิเสธเจ้าและประจักษ์พยานของเจ้า, แม้ประชาชาติที่ไล่เจ้าออกไป^ก;

๓๕ และบัดนี้ วันแห่งภัยพิบัติของพวกเขาจะมาถึง, แม้วันเวลาแห่งโทมนัส, เหมือนหญิงที่เจ็บครรภ์; และโทมนัสของพวกเขาจะใหญ่หลวงเว้นแต่พวกเขาจะกลับใจโดยเร็ว, แท้จริงแล้ว, โดยเร็วอย่างยิ่ง.

๓๖ เพราะพวกเขาฆ่าศาสนาพยากรณ์ทั้งหลาย, และคนเหล่านั้นที่ถูกส่งไปหาพวกเขา; และพวกเขาทำให้เลือดบริสุทธิ์ต้องหลัง, ซึ่งร้องจากพื้นดินฟ้องพวกเขา.

๓๗ ฉะนั้น, อย่าประหลาดใจในเรื่องเหล่านี้, เพราะเจ้ายังไม่บริสุทธิ์^ก; เจ้ายังทนรัศมีภาพของเราไม่ได้; แต่เจ้าจะมองเห็นสิ่งนี้หากเจ้าซื่อสัตย์ในการรักษาถ้อยคำของเราทั้งหมดที่เราให้^ข เจ้าไว้, นับแต่วันเวลาของอาดัมถึงอับราฮัม, นับแต่อับราฮัมถึงโมเสส, นับแต่โมเสสถึงพระเยซูและเหล่าอัครสาวกของพระองค์, และนับแต่พระเยซูและเหล่าอัครสาวกของพระองค์ถึงโจเซฟ สมิท, ผู้ที่เราได้เรียกหาโดยเหล่าเทพ^คของเรา, ผู้รับใช้ที่ปฏิบัติของเรา, และโดยเสียงของเราเองออกจากสวรรค์, เพื่อนำงานของเราออกมา;

๒๘ก คมพ. ขับขาน, ร้อง, ร้องเพลง.
ข คมพ. สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ).
ค ๒ พศด. ๕:๑๓; คพ. ๕๙:๑๕-๑๖.
คมพ. ขอบพระทัย, ขอบพระทัยพระเจ้า (การ, น้อม), ความขอบคุณ.
๒๙ก ๒ ชมอ. ๒๒:๗.
ข คมพ. ปีติ.

๓๑ก คพ. ๑๐๑:๔.
คมพ. ยากล้าปาก (ความ).
ข รม. ๘:๑๘;
คพ. ๕๘:๓-๔.
คมพ. รัศมีภาพ.
ค คมพ. ดีสอน (การ), ลงโทษ (การ).
๓๒ก คมพ. ปัญญา.
ข คมพ. นอบน้อม (ความ), อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ).

๓๓ก คมพ. พระวิญญาณบริสุทธิ์.
๓๔ก คมพ. ข่มเหง (การ).
๓๗ก คมพ. บริสุทธิ์ (ความ), พิศุทธิ์ (ความ).
ข อีล. ๘:๑๘.
ค ว. ๑๔:๖;
คพ. ๑๑๐:๑๑-๑๖; ๑๒๘:๑๙-๒๑;
จส—ป ๑:๓๐-๔๗.

๓๘ ซึ่งมีรากฐานนั้นเขาได้วางไว้, และเขาเชื่อสัตย์; และเรารับเขาไว้กับตัวเรา.

๓๙ หลายคนประหลาดใจเนื่องจากการตายของเขา; แต่จำเป็นที่เขาจะผืนึก^๑ ประจักษ์พยาน^๒ ของเขาด้วยเลือด^๓ ของเขา, เพื่อเขาจะได้รับเกียรติและคนชั่วร้ายจะได้ถูกกล่าวโทษ.

๔๐ เรามิได้ปลดปล่อยเจ้าจากศัตรู^๑ ของเจ้าหรือ, ในวิถีเดียวเท่านั้นที่เราฝากพยานถึงนามของเราไว้?

๔๑ บัดนี้, ฉะนั้น, จงสดับฟัง, โอเจ้าผู้คนแห่งศาสนจักร^๑ ของเรา; และเจ้าเอ็ดเดอรัจ^๒ ฟังด้วยกัน; เจ้าได้รับอาณาจกร^๓ ของเราแล้ว.

๔๒ จงขยันหมั่นเพียรในการรักษาบัญญัติ^๑ ทั้ง ปวงของเรา, เกลือกการพิพากษาจะมาถึงเจ้า, และศรัทธาของเจ้าล้มเหลว, และศัตรูของเจ้ามีชัยเหนือเจ้า. ฉะนั้นไม่มีอะไรอีกในขณะนี้. เอเมน และเอเมน.

ภาค ๑๓๓

นิมิตที่ประทานแก่โจเซฟ สมิท ศาสตาดพยากรณ์, ในพระวิหารที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไอโอ, วันที่ ๒๑ มกราคม ค.ศ. ๑๘๓๖ (History of the Church, 2:380-381). เหตุการณ์ครั้งนี้เป็นการปฏิบัติศาสนพิธีเอ็นดาวเมนท์เท่าที่ได้รับการเปิดเผยมา.

๑-๖, ท่านศาสตาดพยากรณ์มองเห็นอัลวินพี่ชายท่านในอาณาจกรซีเลสเซียล; ๗-๙, หลักคำสอนเกี่ยวกับความรอดของคนตายได้รับการเปิดเผย; ๑๐, เด็กทุกคนรอดในอาณาจกรซีเลสเซียล.

ฟาสวรรค์^๑ เปิดต่อเรา, และข้าพเจ้าเห็นอาณาจกรซีเลสเซียล^๒ ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, และรัศมีภาพของที่นั่น, จะ

อยู่ในร่างกาย^๑ หรือ นอกร่างกายข้าพเจ้าบอกไม่ได้.

๒ ข้าพเจ้าเห็นความงามอันล้ำเลิศของประตู^๑ ซึ่งโดยทางนั้นทายาทของอาณาจกรนั้นจะเข้าไป, ซึ่งเหมือนกับเปลวไฟ^๒ อันมีสัญญาณเป็นวงแหวน;

๓ พระราชบัลลังก์อันเจิดจ้า^๑ ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเช่นกัน, ซึ่งบนนั้นพระบิดา^๒ และพระบุตร^๓ ประทับอยู่.

๓๓ก โม่ไชยาห์ ๑๗:๒๐;
คพ. ๑๓๕:๓.
ข คมพ. ประจักษ์พยาน.
ค คมพ. มรณสักขี (ผู้เป็น).
๔๐ก อพย. ๒๓:๒๒;
คพ. ๘:๕;
๑๐๕:๑๕.
๔๑ก คมพ. ศาสนจักรของพระเจ้า
เยชูคริสต์.
ข ดนล. ๗:๒๗.
๑๓๓๑ก กิจการ ๗:๕๕-๕๖;

๑ นี. ๑:๘;
ฮิล. ๕:๔๕-๔๙;
จส-ป ๑:๔๓.
ข คมพ. รัศมีภาพซีเลสเซียล.
ค ๒ ครี. ๑๒:๒-๔;
๑ นี. ๑๑:๑;
โมเสส ๑:๑๑.
๒ก ๒ นี. ๙:๔๑, ๓๑:๑๗.
ข อพย. ๒๔:๑๗;
อัสย. ๓๓:๑๔-๑๕;
ฮิล. ๕:๒๓;

คพ. ๑๓๐:๗.
๓ก อัสย. ๖:๑;
อัสย. ๑:๒๖-๒๘.
ข คมพ. พระผู้เป็นเจ้าของ, พระผู้เป็นเจ้าของสามพระองค์—พระผู้เป็นเจ้าของพระบิดา.
ค คมพ. พระผู้เป็นเจ้าของ, พระผู้เป็นเจ้าของสามพระองค์—พระผู้เป็นเจ้าของพระบุตร.

๔ ข้าพเจ้าเห็นบรรดาถนนอันสวยงามของอาณาจักรนั้น, ซึ่งมีลักษณะลาดด้วยทอง”.

๕ ข้าพเจ้าเห็นท่านบิดาอาดัม^๖ และอับราฮัม^๗; และบิดา^๘ ข้าพเจ้าและมารดา^๙ ข้าพเจ้า, พี่ชายข้าพเจ้า อัลวิน^{๑๐}, ที่หลับไหลไปนานแล้ว;

๖ และพิศวงถึงการที่เขารับมรดก^{๑๑} ในอาณาจักรนั้น, โดยเห็นว่าเขาจากชีวิตนี้ไปก่อนพระเจ้าทรงลงพระหัตถ์ของพระองค์รวมอิสราเอลเป็นครั้งที่สอง^{๑๒}, และยังมีได้รับบัปติสมา^{๑๓} เพื่อการปลดบาป.

๗ สุรเสียง^{๑๔} ของพระเจ้ามาถึงข้าพเจ้าดังนี้, โดยตรัสว่า: คนทั้งปวงที่ตายโดย

ปราศจาก^{๑๕} ความรู้ถึงพระกิตติคุณนี้, ผู้ที่จะรับไว้หากเขาได้รับอนุญาตให้อยู่ต่อไป, จะเป็นทายาท^{๑๖} ของอาณาจักรซีเลสเชียล^{๑๗} ของพระเจ้า;

๘ คนทั้งปวงที่จะตายนับจากนี้ไปโดยปราศจากความรู้ถึงสิ่งนี้เช่นเดียวกัน, ผู้ที่จะรับไว้ด้วยสุดใจของพวกเขา^{๑๘}, จะเป็นทายาทของอาณาจักรนั้น;

๙ เพราะเรา, พระเจ้า, จะพิพากษา^{๑๙} มนุษย์ทั้งปวงตามงาน^{๒๐} ของพวกเขา, ตามความปรารถนา^{๒๑} ของใจพวกเขา.

๑๐ และข้าพเจ้ามองเห็นด้วยว่าเด็กทุกคนผู้^{๒๒} ที่ตายก่อนถึงวัย^{๒๓} ที่รับผิดชอบได้ ล้วนรอด^{๒๔} ในอาณาจักรซีเลสเชียลแห่งสวรรค์.

ภาค ๑๓๘

นิมิตที่ประธานแก่ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ ในซอลท์เลคซิตี, รัฐยูทาห์, เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๑๘. ในสุนทรพจน์เปิดการประชุมใหญ่สามัญครั้งที่ ๘๙ ของศาสนจักร, วันที่ ๔ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๑๘, ประธานสมิธประกาศว่าท่านได้รับการสื่อสารจากสวรรค์มากมายระหว่างหลายเดือนที่ผ่านมา. หนึ่งในบรรดาการสื่อสารเหล่านั้น, ซึ่งประธานสมิธได้รับเมื่อวันก่อน, เกี่ยวกับการที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเสด็จเยือนวิญญานทั้งหลายของคนตายขณะที่พระวรกายของพระองค์อยู่ในอุโมงค์. ท่านเขียนไว้ทันที

๔ก วว. ๒๑:๒๑;
คพ. ๑๑๐:๒.

๕ก คมพ. อาดัม.

ข คพ. ๑๓๒:๒๓.
คมพ. อับราฮัม.

ค คพ. ๑๒๔:๑๓.
คมพ. สมิธ, โจเซฟ,
ซีเนียร์.

ง คมพ. สมิธ, ลูซี่ แมค.

จ จส—ป ๑:๔.

๖ก คมพ. ความรอดของคน
ตาย.

ข อสย. ๑๑:๑๑;
๑ นี. ๒๒:๑๐-๑๒;
เจคอบ ๖:๒.

คมพ. อิสราเอล—การ
รวบรวมอิสราเอล.

ค ยอห์น ๓:๓-๕;

๒ นี. ๙:๒๓;

อีเธอร์ ๔:๑๘-๑๙;

คพ. ๗๖:๕๐-๕๒;

๘๔:๗๔.

คมพ. บัปติสมา, ให้บัป-
ติสมา.

๓ก อีล. ๕:๓๐.

คมพ. เป็ดเมย (การ).

ข ปจส. ๑ ปด. ๔:๖;

๒ นี. ๙:๒๕-๒๖;

โมไซยาห์ ๑๕:๒๔.

ค คพ. ๗๖:๕๐-๗๐.

ง คมพ. รัศมีภาพซีเลสเชียล.

๘ก แอลมา ๑๘:๓๒;

คพ. ๖:๑๖.

๙ก วว. ๒๐:๑๒-๑๓.

คมพ. พิพากษา (การ),
สุดท้าย.

ข คมพ. งาน (ทั้งหลาย).

ค คพ. ๖๔:๓๔.

คมพ. ใจ.

๑๐ก คมพ. รับผิดชอบได้ (ที่),
รู้จักผิดชอบ.

ข คมพ. ความรอด—ความ
รอดของเด็ก.

หลังจากปิดการประชุมใหญ่. เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๑๘, ท่านมอบสิ่งนี้ให้ที่
ปรึกษาในฝ่ายประธานสูงสุด, สมาชิกสภาอภิบาลสอง, และผู้ประสาทพร, และได้รับ
การยอมรับอย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์จากพวกเขา.

๑-๑๐, ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ ไตร่ตรอง
ถึงงานเขียนของเปโตรและการเสด็จเยือน
ของพระเจ้าของเราไปยังโลกวิญญาน;
๑๑-๒๔, ประธานสมิธมองเห็นคนตาย
ที่ขอบธรรมรวมกันอยู่ในเมืองบรมสุข
เกษมและการปฏิบัติศาสนกิจของพระ
คริสต์ท่ามกลางพวกเขา; ๒๕-๓๗, ท่าน
มองเห็นว่าการสั่งสอนพระกิตติคุณวาง
ระเบียบไว้อย่างไรในบรรดาวิญญาน ทั้ง
หลาย; ๓๘-๕๒, ท่านเห็นอาดัม, เอวา,
และศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์หลายท่านใน
โลกวิญญานผู้ที่มองว่าสภาวะทางวิญญาน
ของพวกเขาเป็นการฟื้นคืนชีวิตของพวกเขา
ท่านเป็นพันธนาการ; ๕๓-๖๐, คนตายที่
ขอบธรรมในยุคนี้ทำงานของพวกเขาต่อ
ไปในโลกแห่งวิญญาน.

วันที่สามเดือนตุลาคม, ในปีพันเก้า
ร้อยสิบแปด, ข้าพเจ้านั่งไตร่ตรอง”
พระคัมภีร์อยู่ในห้อง;

๒ และครุ่นคิดถึงการพลีพระชนม์
ชีพเพื่อการชดใช้”อันสำคัญยิ่งที่พระ
บุตรของพระเจ้าเป็นเจ้าของ, เพื่อ
การไถ่”โลก;

๓ และความรัก”อันประเสริฐและนำ
พิศวงที่พระบิดาและพระบุตรทรงแสดง

ให้ประจักษ์”ในการเสด็จมาในโลกของ
พระผู้ไถ่”;

๔ เพื่อโดยการชดใช้”ของพระองค์, และ
โดยการเชื่อฟัง”หลักธรรมทั้งหลายแห่ง
พระกิตติคุณ, มนุษยชาติจะได้รับการ
ช่วยให้รอด.

๕ ขณะที่ข้าพเจ้าครุ่นคิดอยู่ดังนั้น,
จิตใจข้าพเจ้าหวนนึกถึงงานเขียนของ
อัครสาวกเปโตร, ถึงวิสุทธิชนสมัยโบราณ”
ที่กระจัดกระจายไปทั่วปอนทัส”, กาลา-
เทีย, คัปปาโดเซีย, และภูมิภาคอื่น ๆ ของ
เอเชีย, ซึ่งมีการสั่งสอนพระกิตติคุณหลัง
การตรึงกางเขนพระเจ้า.

๖ ข้าพเจ้าเปิดพระคัมภีร์ไบเบิลและ
อ่านบทที่สามและสี่ในสาส์นฉบับแรกของ
เปโตร, และขณะที่อ่าน ข้าพเจ้าประทับใจ
ใจมาก, ยิ่งกว่าที่ข้าพเจ้าเคยเป็นมาก่อน,
ด้วยข้อความต่อไปนี้:

๗ “เพราะครั้งหนึ่งพระคริสต์ทรงรับ
ทุกข์เวทนาแทนบาปด้วย, ผู้เที่ยงธรรม
เพื่อผู้ไม่เที่ยงธรรม, เพื่อพระองค์จะได้
ทรงนำเรามาหาพระเจ้าเป็นเจ้า, โดยถูก
ประหารในเนื้อหนัง, แต่พระวิญญาน
ทรงชุบชีวิตให้:

๘ “ซึ่งโดยทางนั้นพระองค์เสด็จไปสั่ง
สอนวิญญานทั้งหลายในเรือนจำ” ด้วย;

๑๓๘:๑ ก คมพ. ครุ่นคิด, ไตร่ตรอง.
๒ ก มธ. ๒๐:๒๘.
คมพ. ชดใช้ (การ).
ข คมพ. แผนแห่งการไถ่.
๓ ก ยอห์น ๓:๑๖.

คมพ. รัก (ความ).
ข คมพ. พระผู้ไถ่.
๔ ก ลข. ๑:๓.
ข มธ. ๗:๒๑. คมพ. เชื่อฟัง
(การ), เชื่อฟัง (คนทำ).

๕ ก อส. วิสุทธิชนยุคก่อน.
ข ๑ ปต. ๑:๑.
๖ ก อสย. ๖:๑; ลูกา ๔:๑๘;
คพ. ๗๖:๗๓-๗๔;
๘๘:๙๙.

๙ “ซึ่งครั้งหนึ่งไม่เชื่อฟัง, เมื่อครั้งความอดกลั้นของพระเจ้าเป็นเจ้ารอไว้ในวันเวลาของโนอาห์, ขณะที่กำลังเตรียมเรือ, ซึ่งในนั้นน้อยคน, นั่นคือ, แปรตนรอดโดยน้ำ.” (๑ เปโตร ๓:๑๘-๒๐)

๑๐ “เพราะเพื่อเหตุนี้จึงมีการสั่งสอนพระกิตติคุณแก่คนเหล่านั้นที่ตายด้วย, เพื่อพวกเขาจะได้รับ การพิพากษาตามมนุษย์ในเนื้อหนัง, แต่ดำเนินชีวิตตามพระเจ้าเป็นเจ้าในวิญญาณ.” (๑ เปโตร ๔:๖)

๑๑ ขณะข้าพเจ้าไตร่ตรองถึงเรื่องเหล่านี้ซึ่งมีเขียนไว้, พระวิญญาณทรงเปิดดวงตาแห่งความเข้าใจของข้าพเจ้า, และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตบนข้าพเจ้า, และข้าพเจ้าเห็นหมู่คนตาย, ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่.

๑๒ และมีหมู่วิญญาณของคนเที่ยงธรรมนับไม่ถ้วนรวมกันอยู่ในสถานที่แห่งหนึ่ง, ผู้ที่ซื่อสัตย์ในประจักษ์พยานถึงพระเยซูขณะที่พวกเขาดำเนินชีวิตในความเป็นมรรตัย;

๑๓ และผู้ให้การเสียสละในอุปมาถึงการพลีพระชนม์ชีพอันสำคัญยิ่งของพระบุตรของพระเจ้า, และทนรับ

ความยากลำบากในพระนามของพระเจ้าผู้ไถ่ของพวกเขา.

๑๔ วิญญาณทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้ “ไปจากชีวิตมรรตัย, มั่นคงในความหวัง” แห่งการฟื้นคืนชีวิตอันรุ่งโรจน์, โดยทางพระคุณ^๑ของพระเจ้า พระบิดา^๒ และพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิด^๓ของพระองค์, พระเยซูคริสต์.

๑๕ ข้าพเจ้าเห็นว่าพวกเขาเปี่ยมด้วยปีติ^๔และความยินดี, และชื่นชมยินดีอยู่ด้วยกันเพราะวันแห่งการปลดปล่อยพวกเขามาถึงแล้ว.

๑๖ พวกเขาชุมนุมกันรอคอยให้พระบุตรของพระเจ้าเสด็จเข้ามาในโลกวิญญาณ^๕, เพื่อทรงประกาศการไถ่พวกเขาจากสายรัด^๖แห่งความตาย.

๑๗ ผงธุลีที่หัลป์ไหลของพวกเขาก็ได้รับการนำกลับคืน^๗สู่โครงสร้างอันสมบูรณ์ของมัน, กระจก^๘สู่กระจกของมัน, และเอ็นกับเนื้อหนังอยู่บนนั้น, วิญญาณ^๙และร่างกายจะรวมเป็นหนึ่งเดียวกันไม่มีวันแยกจากกันอีกเลย, เพื่อพวกเขาจะได้รับ^{๑๐}ความสมบูรณ์แห่งปีติ.

๑๘ ขณะมหาชนมากมาย^{๑๑}รอคอยและ

๑๑๓ คมพ. พระคัมภีร์—
คุณค่าของพระคัมภีร์.
ข อฟ. ๑:๑๘;
คพ. ๗:๑๐, ๑๒, ๑๙.
ค อสย. ๑๑:๒.
ง คมพ. วิญญาณ.
๑๒๓ คพ. ๗:๖๙-๗๐.
ข คพ. ๖:๑๓; ๕:๑๑;
๗:๕๑-๕๓.
๑๓๓ คมพ. เครื่องพลีบูชา,
พลีพระชนม์ชีพ, สละ
(ชีวิต), เสียสละ.

ข มธ. ๕:๑๐-๑๒.
๑๔๓ อีไซอ์ ๑๒:๔;
โมโร. ๗:๓, ๔๐-๔๔.
คมพ. ความหวัง.
ข คมพ. ฟื้นคืนชีวิต (การ),
ฟื้นคืนพระชนม์ (การ).
ค คมพ. พระคุณ.
ง คมพ. พระผู้เป็นเจ้า,
พระผู้เป็นเจ้าสาม
พระองค์—พระผู้เป็นเจ้า
พระบิดา.
จ คมพ. องค์เดียวที่ถือ

กำเนิด.
๑๕๓ อสย. ๕๑:๑๑;
แอลมา ๔๐:๑๒.
๑๖๓ ลูกา ๒๓:๔๓;
แอลมา ๔๐:๑๑-๑๒.
คมพ. เมืองบรมสุขเกษม.
ข มอริ. ๙:๑๓.
๑๗๓ ๒ นี. ๙:๑๐-๑๓.
ข อสค. ๓๗:๑-๑๔.
ค คพ. ๙:๓๓-๓๔.
ง คมพ. ปีติ.

สนทนากันอยู่, ชื่นชมยินดีในโมงแห่งการปลดปล่อยพวกเขาจากไซแห่งความตายนั้น, พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาปรากฏ, โดยประกาศเสรีภาพ^๑แก่เชลยผู้ซื้อสัตย์ตลอดมา;

๑๙ และที่นั่นพระองค์ทรงสั่งสอน^๒พระกิตติคุณอันเป็นนิจแก่พวกเขา, หลักคำสอนเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีวิตและการไถ่มนุษยชาติจากการตก^๓, และจากบาปของแต่ละคนโดยมีเงื่อนไขแห่งการกลับใจ^๔.

๒๐ ทว่าพระองค์มิได้เสด็จไปหาคนชั่ว^๕, และในบรรดาคนอาธรรมและคนที่ไม่กลับใจผู้ทำให้ตนเองเสื่อมความศักดิ์สิทธิ์^๖ ขณะอยู่ในเนื้อหนัง, พระองค์มิได้ทรงเอ็นดูโอบอุ้ม;

๒๑ ทั้งคนกบฏผู้ปฏิเสธประจักษ์พยานและคำเตือนทั้งหลายของบรรดาศาสดาพยากรณ์ในสมัยโบราณก็มีได้มองดูพระสิริของพระองค์, หรือมองพระพักตร์พระองค์.

๒๒ แห่งหนใดที่คนเหล่านั้นอยู่, ความมืดก็ครอบงำ, แต่ในบรรดาคนชอบธรรมมีสันติสุข^๗;

๒๓ และวิสุทธิชนชื่นชมยินดีในการไถ่^๘ของพวกเขา, และย่อเข้า^๙ลงและยอมรับพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาเป็นเจ้าเป็นพระผู้ไถ่

และพระผู้ปลดปล่อยของพวกเขาจากความตายและไซ^{๑๐}แห่งนรก.

๒๔ สี่หน้าพวกเขาส่องสว่าง, และรัศมี^{๑๑}จากพระสิริของพระเจ้าอยู่บนพวกเขา, และพวกเขาร้องเพลง^{๑๒}สรรเสริญพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์.

๒๕ ข้าพเจ้าพิศวง, เพราะข้าพเจ้าเข้าใจว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงใช้เวลาประมาณสามปีในการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ในบรรดาชาวอียิปต์และคนเหล่านั้นที่มาจากเชื้อสายแห่งอิสราเอล, โดยทรงพยายามสอนพระกิตติคุณอันเป็นนิจแก่พวกเขาและเรียกพวกเขาเข้าสู่การกลับใจ.

๒๖ ทว่า, ทั้งที่งานยิ่งใหญ่ของพระองค์, และสิ่งอัศจรรย์, และถ้อยแถลงถึงความจริง, ในพลังอำนาจ^{๑๓}และสิทธิอำนาจอันยิ่งใหญ่, ก็มีน้อยคนที่สดับฟังสุรเสียงของพระองค์, และชื่นชมยินดีในที่ประทับของพระองค์, และได้รับความรอดจากพระหัตถ์ของพระองค์.

๒๗ แต่การปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ในบรรดาคนเหล่านั้นผู้ที่ตายแล้วจำกัดอยู่ในเวลาชั่วครู่^{๑๔}ที่แทรกอยู่ระหว่างการตรึงกางเขนกับการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์;

๒๘ และข้าพเจ้าประหลาดใจใน ถ้อย

๑๘/๗ ออสย. ๖๑:๑. คมพ. ความรอดของคนตาย.
 ๑๙/๗ คพ. ๗๖:๗๒-๗๔.
 ๒ คมพ. พระกิตติคุณ.
 ๓ คมพ. การตกของอาดัมและเอวา.
 ๔ คมพ. กลับใจ (การ).
 ๒๐/๗ แอลลมา ๔๐:๑๓-๑๔. คมพ. นรก; ชั่ว, ชั่วร้าย (ความ).

๒๑/๑๑ ๑๐:๒๑.
 ๒๒/๗ คมพ. ความมืด, ทางวิญญาณ.
 ๒๓ คมพ. สงบ (ความ), สงบสุข (ความ), สันติ, สันติสุข.
 ๒๓/๗ คมพ. แผนแห่งการไถ่.
 ๒๔/๗ รม. ๑๔:๑๑; โมไซยาห์ ๒๗:๓๑.
 ๒๕/๑๑ ๑:๑๓;

แอลลมา ๑๒:๑๑.
 ๒๔/๗ สดต. ๑๐๔:๑-๒; ออสย. ๖๐:๑๙; วว. ๒๒:๕; จส—ป ๑:๑๗. คมพ. สว่าง (ความ), แสงสว่าง, แสงสว่างของพระคริสต์.
 ๒๕ คมพ. ขับขาน, ร้อง, ร้องเพลง.
 ๒๖/๑ ๑:๑๐:๒๘.
 ๒๗/๗ มาระโก ๘:๓๐.

คำของเปโตร—ซึ่งในนั้นท่านกล่าวว่า พระบุตรของพระเจ้าทรงสั่งสอนเหล่าวิญญานในเรือนจำ, ผู้ที่ครั้งหนึ่งไม่เชื่อฟัง, เมื่อครั้งความอดกลั้นของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้ารอไว้ในวันเวลาของโนอาห์—และเป็นไปได้อย่างไรสำหรับพระองค์ที่จะทรงสั่งสอนวิญญานเหล่านั้นและทรงทำงานที่จำเป็นในบรรดาพวกเขาในเวลาอันรวดเร็วเช่นนั้น.

๒๙ และขณะที่ข้าพเจ้าประหลาดใจอยู่, พระองค์ทรงเปิดดวงตาข้าพเจ้า, และทรงชุบชีวิต^๑ให้ ความเข้าใจของข้าพเจ้า, และข้าพเจ้าสำเนียงว่าพระเจ้ามิได้เสด็จไปด้วยพระองค์เองในบรรดาคนชั่วร้ายและคนที่ไม่เชื่อฟัง ผู้ปฏิเสธความจริง, เพื่อทรงสอนพวกเขา;

๓๐ แต่ดูเถิด, จากบรรดาคนชอบธรรม, พระองค์ทรงวางระเบียบกำลังคนของพระองค์ และทรงกำหนดผู้ส่งสารทั้งหลาย, ท่อหุ้มด้วยพลังอำนาจ^๒และสิทธิอำนาจ, และทรงมอบหมายให้พวกเขาออกไปนำความสว่างแห่งพระกิตติคุณไปให้คนเหล่านั้นที่อยู่ในความมืด^๓, แม้ให้วิญญานทั้งปวง^๔ของมนุษย์; และจึงสั่งสอนพระกิตติคุณแก่คนตายดังนั้น.

๓๑ และผู้ส่งสารที่เลือกแล้วเหล่านั้น

ออกไปประกาศวันอันทรงโปรด^๕ของพระเจ้าและประกาศเสรีภาพ^๖แก่ชลยผู้ถูกมัดไว้, แม้แก่คนทั้งปวงผู้จะกลับใจจากบาปของพวกเขาและรับพระกิตติคุณ.

๓๒ จึงสั่งสอนพระกิตติคุณดังนั้นแก่คนเหล่านั้นผู้ตาย^๗ในบาปของพวกเขา, โดยปราศจากความรู้^๘ถึงความจริง, หรือในการล่วงละเมิด, โดยปฏิเสธศาสนาดูพยากรณ์ทั้งหลาย.

๓๓ คนเหล่านี้ได้รับการสอนถึงศรัทธา^๙ในพระเจ้า, การกลับใจจากบาป, การบัพติศมาแทน^{๑๐}เพื่อการปลดบาป^{๑๑}, ของประทาน^{๑๒}แห่งพระวิญญานบริสุทธิ์ โดยการวางมือ,

๓๔ และหลักธรรมอื่น ๆ ทั้งสิ้นของพระกิตติคุณที่พวกเขาจำเป็นต้องรู้เพื่อทำให้ตนเองมีคุณสมบัติเพื่อพวกเขาจะได้รับการพิพากษา^{๑๓}ตามมนุษย์ในเนื้อหนัง, แต่ดำเนินชีวิตตามพระเจ้าในวิญญาน.

๓๕ และดังนั้นจึงเป็นที่รู้^{๑๔}ในบรรดาคนตาย, ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่, ทั้งคนไม่ชอบธรรมและคนซื่อสัตย์, ว่าการไถ่เกิดขึ้นแล้วโดยการพลีพระชนม์ชีพ^{๑๕}ของพระบุตรแห่งพระเจ้าเป็นเจ้าบนกางเขน^{๑๖}.

๓๖ ดังนั้นจึงเป็นที่รู้^{๑๗}ว่า พระผู้ไถ่ของเราทรงใช้เวลาระหว่างการแหวะพักของ

๒๙ก คพ. ๗:๖:๑๒.

๓๐ก ลูกา ๒๔:๔๓.
ข คมพ. ความมืด, ทางวิญญาน.
ค คพ. ๑:๒.

๓๑ก อสย. ๖๑:๒;
ลูกา ๔:๑๗-๑๙.
ข คมพ. เสรีภาพ.

๓๒ก ยอห์น ๘:๒๑-๒๔.
ข คพ. ๑๒๘:๕.

คมพ. ความรู้.

๓๓ก ลข. ๑:๔.
คมพ. ศรัทธา, เชื่อ (ความ).

ข คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา—บัพติศมาแทนคนตาย; ศาสนพิธี—ศาสนาพิธีที่มีผู้กระทำแทน.

ค คมพ. ปลดบาป (การ).

ง คมพ. ของประทานแห่งพระวิญญานบริสุทธิ์.

๓๔ก คมพ. พิพากษา (การ), สูดท้าย.

๓๕ก แอลมา ๓๔:๙-๑๖.
คมพ. ซดใช้ (การ); เครื่องพลีบูชา, พลีพระชนม์ชีพ, สละ (ชีวิต), เสียสละ.

ข คมพ. กางเขน; ตรึงกางเขน (การ).

พระองค์ในโลกแห่งวิญญาณ, ทรงสอน และทรงเตรียม วิญญาณ ชื่อสัตย์ของ บรรดา ศาสดาพยากรณ์ ผู้เป็นพยานถึง พระองค์ในเนื้อหนัง;

๓๗ เพื่อท่านเหล่านั้นจะได้นำข่าวสาร การไกลไป ยัง คนตาย ทั้ง ปวง, ไป ยัง ผู้ที่ พระองค์เสด็จไป ด้วยพระองค์เองไม่ได้, เนื่องจากการกบฏ และการล่วงละเมิด ของพวกเขา, เพื่อพวกเขาจะได้ยินพระ วาจนะของพระองค์เช่นกัน โดยผ่านการ ปฏิบัติศาสนกิจของผู้รับใช้ของพระองค์.

๓๘ ในบรรดาผู้ที่ยิ่งใหญ่และทรงอำนาจ ซึ่งมารวมกันอยู่ ในการชุมนุม อันหนาแน่นของ คนชอบธรรม มีท่านบิดาอาดัม, เมธีโบราณ และบิดาของ คนทั้งปวง,

๓๙ และท่านมารดาเอวา ผู้ประเสริฐ ของเรา, พร้อมด้วยจิตาที่ ชื่อสัตย์ของ นางหลายคนผู้มีชีวิตในทุกยุคสมัยและ นามัสการพระเจ้าเป็นเจ้าองค์จริงและทรง พระชนม์.

๔๐ อาเบล, ผู้เป็นมรณสักขี คนแรก, อยู่ที่นั่น, และน้องชายของท่าน เซท, หนึ่งใน ผู้ทรงอำนาจ, ผู้มีรูปลักษณะ เหมือนอาดัม, บิดาของท่านมาก.

๔๑ โนอาห์, ผู้ให้คำเตือนเรื่องน้ำท่วม; เชม, มหาบุโรหิต ที่สำคัญยิ่ง; อับราฮัม, บิดาของ คนชื่อสัตย์; อีสอัค, ยาโคบ, และ โมเสส, มหาบุรุษผู้ให้กฎ ของอิสราเอล;

๔๒ และอิสยาห์, ผู้ประกาศโดยคำ พยากรณ์ว่าพระผู้ไกลได้รับการเจิมเพื่อ สมานใจที่ชอกช้ำ, เพื่อประกาศเสรีภาพ แก่เชลย, และการเปิดเรือนจำ ให้คน เหล่านั้นที่ถูกมัดไว้, อยู่ที่นั่นด้วย.

๔๓ ยิ่งกว่านั้น, เอเสเคียล, ซึ่งหุบเขา ใหญ่ แห่ง กระดุก แห่ง ปรากฏให้เห็นใน นิมิต, ซึ่งจะห่อหุ้มด้วยเนื้อหนัง, เพื่อออก มาอีกครั้งในการฟื้นคืนชีวิต ของคนตาย, เป็นจิตวิญญาณมีชีวิต;

๔๔ ดาเนียล, ผู้มองเห็นลวงหน้าและ บอกไว้ล่วงหน้าถึงการสถาปนาอาณาจักร ของพระเจ้าเป็นเจ้าในยุคสุดท้าย, โดยไม่มี วัน ถูกทำลายหรือมอบให้แก่ คนอื่น ๆ อีกเลย;

๔๕ เอลีอัส, ผู้อยู่กับโมเสสบนภูเขาแห่ง การเปลี่ยนสภาพ;

๔๖ และมาลาคี, ศาสดาพยากรณ์ผู้เป็น พยานถึงการมาของเอลีอาห์ — ผู้ที่โมโร ไนกล่าวถึงเช่นกันเมื่อพูดกับท่านศาสดา

<p>๓๖ก คพ. ๑๓๘:๕๗. ๓๗ก คพ. ๑๓๘:๒๐. คพ. กบฏ (การ). ๓๘ก คพ. อาดัม. ๓๙ก โมเสส ๔:๒๖. คพ. เอวา. ๔๐ก คพ. อาเบล. ข คพ. มรณสักขี (ผู้เป็น). ค คพ. เซท. ง ปฐก. ๕:๓; โมเสส ๖:๑๐. ๔๑ก คพ. โนอาห์, ผู้ประสาทรในพระ คัมภีร์ไบเบิล. ข คพ. เชม.</p>	<p>ค คพ. มหาบุโรหิต. ง ปฐก. ๑๗:๑-๘. คพ. อับราฮัม. จ ปฐก. ๒๑:๑-๕. คพ. อีสอัค. ฉ ปฐก. ๓๕:๙-๑๕. คพ. ยาโคบ, บุตรของ อิสอัค. ช คพ. โมเสส. ๔๒ก คพ. อิสยาห์. ข อสย. ๖๑:๑-๒. ค คพ. นริก. ๔๓ก คพ. เอเสเคียล. ข อสค. ๓๗:๑-๑๔.</p>	<p>ค คพ. ฟื้นคืนชีวิต (การ), ฟื้นคืนพระชนม์ (การ). ๔๔ก คพ. ดาเนียล. ข ดนล. ๒:๔๔-๔๕. คพ. อาณาจักรแห่งพระเจ้า ผู้เป็นเจ้าหรืออาณาจักร แห่งสวรรค์. ๔๕ก คพ. เอลีอัส. ข คพ. เปลี่ยนสภาพ (การ). ๔๖ก มลค. ๔:๕-๖; จส—ป ๑:๓๖-๓๙. คพ. มาลาคี. ข คพ. ๑๐๐:๑๓-๑๕. คพ. เอลีอาห์.</p>
--	---	--

พยากรณ์ โจเซฟ สมิท, โดยประกาศว่า ท่านจะมาก่อนการเริ่มต้นของวันสำคัญยิ่ง และนำพรอันประเสริฐของพระเจ้า—อยู่ที่นั่นด้วย.

๔๗ ท่านศาสดาพยากรณ์เอลิยาห์ต้องปลุกสัญญาที่ทำกับบรรพบุรุษของพวกเขาไว้ในใจ^๗ของลูกหลาน,

๔๘ โดยบอกเหตุล่วงหน้าถึงงานอันสำคัญยิ่งที่ต้องทำในพระวิหาร^๘ทั้งหลายของพระเจ้าในสมัยการประทານ^๙ความสมบูรณ์แห่งเวลา, เพื่อการไถ่คนตาย, และการผนึก^{๑๐}ลูก ๆ กับบิดามารดาพวกเขา, เกือบทั้งแผ่นดินโลกจะถูกลงทัณฑ์ด้วยคำสาปแช่งและร้างลงสิ้น^{๑๑} การเสด็จมาของพระองค์.

๔๙ คนทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้และอีกมากมาย, แม้บรรดาศาสดาพยากรณ์^{๑๒}ผู้พำนักในบรรดาชาวไนไฟและเป็นพยานถึงการเสด็จมาของพระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า, ปะปนอยู่ในการชุมนุมอันหนาแน่นนั้นและระอคอยการปลดปล่อยพวกเขา,

๕๐ เพราะคนตายมองว่าการที่วิญญาณ^{๑๓}ของพวกเขาจะจากร่างกายเป็นเวลานานเป็นพันธนาการ^{๑๔}.

๕๑ คนเหล่านี้พระเจ้าทรงสอน, และประทานอำนาจ^{๑๕}ให้พวกเขาออกมา, หลัง

การฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์จากบรรดาคนตาย, เพื่อเข้าไปในอาณาจักรของพระบิดาของพระองค์, ณ ที่นั่นเพื่อสวมมงกุฎด้วยความเป็นอมตะ^{๑๖} และชีวิตนิรันดร์^{๑๗},

๕๒ และนับจากนั้นทำงานของพวกเขาต่อไปดังที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้, และเป็นผู้รับส่วนพร^{๑๘}ทั้งปวงซึ่งเก็บไว้รอคนเหล่านั้นที่รักพระองค์.

๕๓ ท่านศาสดาพยากรณ์ โจเซฟ สมิท, และบิดาข้าพเจ้า, ไฮรัม สมิท, บริคัม ยังก์, จอห์น เทย์เลอร์, วิลฟอร์ด วูดร็อฟฟ์, และวิญญาณเลิศเลออื่น ๆ ผู้ที่ทรงเก็บ^{๑๙}ไว้รอให้ออกมาในความสมบูรณ์แห่งเวลาเพื่อมีส่วนร่วมในการวางรากฐาน^{๒๐}ของงานยุคสุดท้ายอันสำคัญยิ่ง,

๕๔ รวมทั้งการสร้างพระวิหารทั้งหลายและการประกอบศาสนพิธีในนั้นเพื่อการไถ่คนตาย^{๒๑}, ก็อยู่ในโลกวิญญาณด้วย.

๕๕ ข้าพเจ้าสังเกตเห็นว่าคนเหล่านั้นอยู่ในบรรดาผู้ที่สูงศักดิ์^{๒๒}และยิ่งใหญ่ด้วยผู้ได้รับเลือก^{๒๓}ไว้ในกาลเริ่มต้นให้เป็นผู้ปกครองในศาสนจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า.

๕๖ แม้ก่อนพวกท่านเกิด, พวกท่าน, พร้อมกับคนอื่น ๆ มากมาย, ได้รับบทเรียนแรก ๆ ของพวกท่านในโลกแห่ง

๔๖ค คมพ. เสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ (การ).
๔๗ก คพ. ๑๒๘:๑๗.
๔๘ก คมพ. ความรอดของคนตาย.
ข คมพ. พระวิหาร, พระนิเวศน์ของพระเจ้า.
ค คมพ. สมัยการประทาน.
ง คมพ. ครอบครัว—ครอบครัวนิรันดร์;

ผนึก (การ).
๔๙ก ฮีล. ๘:๑๓-๒๒.
๕๐ก คมพ. วิญญาณ.
ข คพ. ๔๕:๑๗.
๕๑ก ๑ คริ. ๖:๑๔;
แอลมา ๔๐:๑๓-๒๑.
ข คมพ. อมตะ (ความเป็น).
ค คพ. ๒๓:๔๓.
คมพ. ชีวิตนิรันดร์.
๕๒ก อสย. ๖๔:๔;

๑ คริ. ๒:๓;
คพ. ๑๔:๗.
๕๓ก คมพ. แต่งตั้งล่วงหน้า (การ).
ข คพ. ๖๔:๓๓.
๕๔ก คมพ. ศาสนพิธี—ศาสนพิธีที่มีผู้กระทำการแทน.
๕๕ก อับรา. ๓:๒๒-๒๔.
ข คมพ. แต่งตั้งล่วงหน้า (การ).

วิญญาณ และพร้อม^๖ จะออกมาในเวลา^๗ อันเหมาะสมของพระเจ้าเพื่อทำงานในสวนองุ่น^๘ ของพระองค์เพื่อความรอดของจิตวิญญาณมนุษย์.

๕๗ ข้าพเจ้าเห็นว่าเอ็ลเดอร์^๙ ที่ซื่อสัตย์ของสมัยการประทานนี้, เมื่อพวกเขาออกไปจากชีวิตมรตัย, ทำงานของพวกเขาต่อไปในการสั่งสอนพระกิตติคุณแห่งการกลับใจและการไถ่, โดยผ่านการพลีพระชนม์ชีพของพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระเจ้า, ในบรรดาคนเหล่านั้นผู้อยู่ในความมืด^{๑๐} และภายใต้พันธนาการแห่งบาปในโลกอันไพศาลแห่งวิญญาณของคนตาย.

๕๘ คนตายผู้ที่กลับใจจะได้รับการไถ่^{๑๑}, โดยการเชื่อฟังศาสนพิธี^{๑๒} แห่งพระนิเวศน์ของพระเจ้า,

๕๙ และหลังจากพวกเขาได้รับโทษของการล่วงละเมิดของพวกเขา, และได้รับการชำระล้าง^{๑๓} ให้สะอาดแล้ว, จะได้รับรางวัลตามงาน^{๑๔} ของพวกเขา, เพราะพวกเขาเป็นทนายแห่งความรอด.

๖๐ นิमितเกี่ยวกับการไถ่คนตายเปิดเผยแก่ข้าพเจ้าดังนี้, และข้าพเจ้ากล่าวคำพยาณ, และข้าพเจ้ารู้ว่าบันทึกทั้งหมดนี้เป็นความจริง^{๑๕}, โดยพระของพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา, พระเยซูคริสต์, แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.

ข้อประกาศอย่างเป็นทางการ—๑

ถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง :

รายงานข่าวจากซอลท์เลค ซิตี้, เพื่อจุดประสงค์ทางการเมือง, ซึ่งพิมพ์เผยแพร่ออกไปอย่างกว้างขวาง, มีใจความว่า คณะกรรมการการยูทาห์, ในรายงานของพวกเขาถึงรัฐมนตรีมหาดไทยเมื่อเร็วๆ นี้, อ้างว่ายังมีการประกอบพิธีแต่งงานหลายคน และว่ามีการเข้าพิธีแต่งงานเช่นนั้นสี่สิบรายหรือมากกว่านั้นในยูทาห์นับแต่เดือนมิถุนายนที่แล้วหรือระหว่างปีที่แล้ว, ว่าคำปราศรัยต่อหน้าสาธารณชน ผู้นำศาสนจักรได้สอน, สนับสนุนและกระตุ้นให้ปฏิบัติพหุสมรสต่อไป—

ฉะนั้น, ข้าพเจ้า, ในฐานะประธานศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย, ขอประกาศ, ณ ที่นี้, ด้วยความสุจริตใจอย่างที่สุด, ว่าช็อกกล่าวหาเหล่านี้เป็นความเท็จ. เรามีได้สอนเรื่องพหุสมรสหรือการแต่งงานหลายคน, หรืออนุญาตให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งปฏิบัติเช่นนั้น, และข้าพเจ้าขอปฏิเสธว่าไม่มีทั้งการประกอบ

<p>๕๖ก โยบ ๓๘:๔-๗; แอลมา ๑๓:๓-๗. ข กิจการ ๑๓:๒๔-๒๗. ค เจคอบ ๒:๒-๓. คมพ. สวนองุ่นของ</p>	<p>พระเจ้า. ๕๗ก คมพ. เอ็ลเดอร์. ข คมพ. นริก. ๕๘ก คมพ. ไถ่ (การ), ไถ่ (ได้รับการ).</p>	<p>ข คมพ. ศาสนพิธี. ๕๙ก แอลมา ๕:๑๗-๒๒. คมพ. ให้ภัย. ข คมพ. งาน (ทั้งหลาย). ๖๐ก คมพ. ความจริง.</p>
---	--	---

พิธีแต่งงานหลายคนที่สืบรายหรือจำนวนที่รายก็ตามในระหว่างระยะเวลานั้นในพระวิหารของเราหรือในสถานที่อื่นใดก็ตามในอาณาเขตนี้.

มีกรณีหนึ่งรายงานเข้ามา, ซึ่งผู้ร้องเรียนอ้างว่าพิธีแต่งงานกระทำขึ้นในบ้านเอ็นดาวเมนท์, ในซอลท์เลค ซิตี้, ในฤดูใบไม้ผลิ ค.ศ. ๑๘๘๙, แต่ข้าพเจ้าไม่สามารถรู้ได้ว่าใครเป็นผู้ประกอบพิธี; สิ่งใดที่กระทำไปในเรื่องนี้จึงปราศจากการรู้เห็นของข้าพเจ้า. สืบเนื่องจากการอ้างถึงเหตุการณ์นี้ บ้านเอ็นดาวเมนท์, โดยคำสั่งของข้าพเจ้า, จึงถูกรื้อถอนทันที.

ตราบเท่าที่รัฐสภาออกกฎหมายห้ามการแต่งงานหลายคน, ซึ่งกฎหมายเหล่านั้นศาลชั้นที่สุดประกาศว่าสอดคล้องตามรัฐธรรมนูญ, ข้าพเจ้าจึงประกาศเจตนาของข้าพเจ้า ณ ที่นี้ที่จะยินยอมต่อกฎหมายเหล่านั้น, และจะใช้อิทธิพลของข้าพเจ้าที่มีต่อสมาชิกศาสนจักรซึ่งข้าพเจ้าควบคุมอยู่เพื่อให้พวกเขาทำอย่างเดียวกัน.

ไม่มีข้อความใดในคำสอนของข้าพเจ้าต่อศาสนจักรหรือในคำสอนของผู้ร่วมงานกับข้าพเจ้า, ในระหว่างเวลาที่ระบุไว้, ซึ่งจะตีความได้อย่างมีเหตุผลเพื่อกระตุ้นหรือสนับสนุนพหุสมรส; และเมื่อเอ็ดเดอร์คนใดของศาสนจักรใช้ภาษาซึ่งดูจะเป็นการถ่ายทอดคำสอนใดๆ เช่นนั้น, เขาถูกตำหนิโดยทันที. และบัดนี้ข้าพเจ้าประกาศต่อสาธารณชนว่าคำแนะนำของข้าพเจ้าต่อวิสุทธิชนยุคสุดท้ายคือให้ละเว้นจากการเข้าพิธีแต่งงานใดๆ อันเป็นข้อห้ามโดยกฎหมายของแผ่นดิน.

วิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์
ประธานศาสนจักรของพระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ประธาน ลอเรนโซ สโนว์ กล่าวไว้ดังนี้ :

“ข้าพเจ้าขอเสนอว่า, โดยการยอมรับวิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์ เป็นประธานศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย, และเป็นบารุชเพียงคนเดียวบนแผ่นดินโลกในปัจจุบันนี้ที่ถือกุญแจทั้งหลายของศาสนพิธีนั้น, เราถือว่าท่านมีสิทธิอำนาจเต็มที่โดยอาศัยตำแหน่งของท่านที่จะออกคำแถลงนโยบายซึ่งอ่านให้เราฟังแล้ว, และซึ่งลงวันที่ ๒๔ กันยายน, ค.ศ. ๑๘๙๐, และว่าในฐานะศาสนจักรที่มีร่วมชุมนุมกันในการประชุมใหญ่สามัญ, เรายอมรับข้อประกาศของท่านเกี่ยวกับการแต่งงานหลายคนว่าเป็นคำสั่งอย่างเป็นทางการและมีอำนาจบังคับ.”

เสียงสนับสนุนผู้ตติข้างต้นเป็นเอกฉันท์.

ซอลท์เลค ซิตี้, รัฐยูทาห์, วันที่ ๖ ตุลาคม, ค.ศ. ๑๘๙๐.

ข้อความที่คัดลอกมาจากสุนทรพจน์สามเรื่องโดย
ประธาน วิลฟอร์ด วูดเวิร์ฟ
เกี่ยวข้องกับคำแถลงนโยบาย

พระเจ้าจะไม่มีวันอนุญาตให้ข้าพเจ้าหรือชายอื่นใดก็ตามผู้ซึ่งดำรงฐานะประธานของศาสนจักรนี้ นำท่านหลงทาง. เรื่องนี้ไม่ได้อยู่ในแผน. เรื่องนี้ไม่ได้อยู่ในพระตำริของพระผู้เป็นเจ้า. หากข้าพเจ้าพยายามจะทำเช่นนั้น, พระเจ้าจะทรงย้ายข้าพเจ้าออกจากตำแหน่งของข้าพเจ้า, และพระองค์จะทรงทำเช่นนั้นกับชายอื่นใดก็ตามที่พยายามนำลูกหลานมนุษย์ให้หลงไปจากโองการของพระผู้เป็นเจ้าและจากหน้าที่ของพวกเขา. (การประชุมใหญ่สามัญครั้งที่ ๑ ครั้งแรกที่หิลลารีของศาสนจักร, วันจันทร์, ๖ ตุลาคม, ค.ศ. ๑๘๙๐, ซอลท์เลค ซิตี้, รัฐยูทาห์. รายงานใน *เดเซเรท อีฟนิง นิวส์* [Deseret Evening News], วันที่ ๑๑ ตุลาคม, ค.ศ. ๑๘๙๐, หน้า ๒.)

ไม่สำคัญว่าใครมีชีวิตอยู่หรือว่าใครตาย, หรือว่าใครได้รับเรียกให้มาศาสนจักรนี้, พวกเขาต้องนำศาสนจักรโดยการดีใจจากพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ. หากพวกเขาไม่กระทำในวิธีนั้น, พวกเขาจะไม่สามารถกระทำได้เลย. ...

ข้าพเจ้าได้รับการเปิดเผยบางเรื่องเมื่อไม่นานมานี้, และการเปิดเผยเหล่านั้นสำคัญมากต่อข้าพเจ้า, และข้าพเจ้าจะบอกท่านถึงสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัสกับข้าพเจ้า. ขอให้ข้าพเจ้านำความคิดท่านมาสู่สิ่งที่เรียกว่าคำแถลงนโยบาย. ...

พระเจ้าทรงบอกข้าพเจ้าให้ถามวิสุทธิชนยุคสุดท้ายคำถามหนึ่ง, และพระองค์ทรงบอกข้าพเจ้าด้วยว่าหากพวกเขาจะฟังสิ่งที่ข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขาและตอบคำถามที่ถามพวกเขา, โดยพระวิญญาณและเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า, พวกเขาทุกคนจะตอบเหมือนกัน, และพวกเขาทุกคนจะเชื่อเหมือนกันเกี่ยวกับเรื่องนี้.

นี่คือคำถาม : วิธีทางใดนที่ดีที่สุดสำหรับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่จะดำเนินไป—พยายามปฏิบัติการแห่งภรรยาหลายคนต่อไป, โดยมีกฎหมายของชาติคัดค้านเรื่องนี้และมีการต่อต้านจากประชาชนหิลลารีล้านคน, และแลกด้วยการถูกยึดและสูญเสียวินัยทั้งหมด, และการยุติศาสนพิธีที่ทั้งปวงในนั้น, ทั้งสำหรับคนเป็นและคนตาย, และการคุมขังฝ่ายประธานสูงสุดและอัครสาวกสิบสองกับบรรดาหัวหน้าครอบครัวในศาสนจักร, และการถูกยึดทรัพย์สินส่วนตัวของผู้คน (ทุกสิ่งทุกอย่างจะยุติการปฏิบัติเรื่องดังกล่าวด้วยตนเอง); หรือ, หลังจากสิ่งที่เรากระทำไปจะต้องทนทุกข์โดยการยึดมั่นต่อหลักธรรมนี้เราจะเลิกการปฏิบัติและยินยอมต่อกฎหมาย, และโดยการกระทำเช่นนั้นปล่อยให้บรรดาศาสดาพยากรณ์, อัครสาวกและบิดาอยู่ที่บ้าน, เพื่อพวกเขาจะสามารถสอนผู้คนและเอาใจใส่ต่อหน้าหน้าที่ของศาสนจักร, และยังคงปล่อยให้พระวิหารอยู่ในมือวิสุทธิชนด้วย, เพื่อว่าพวกเขาจะสามารถเอาใจใส่ต่อศาสนพิธีของพระกิตติคุณ, ทั้งสำหรับคนเป็นและคนตาย ?

พระเจ้าทรงทำให้ข้าพเจ้าเห็นโดยนิมิตและการเปิดเผยชัดเจนถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นหากเราไม่ยุติการปฏิบัตินี้. หากเราไม่ยอมยุติ, ท่านจะไม่จำเป็นต้องมี. ... ชายคนใดเลยในพระวิหารนี้ที่โลแกน; เพราะศาสนพิธีทั้งปวงจะถูกทำให้ยุติทั่วทั้งแผ่นดินแห่งไซอัน. ความสับสนวุ่นวายจะครอบคลุมทั่วอิสราเอล, และชายมากมายจะถูกจับกุมคุมขัง. ความเดือดร้อนนี้จะลุกลามไปทั่วศาสนจักร, และเราจะถูกบังคับให้ยุติการปฏิบัติ. บัดนี้, คำถามคือ, สมควรจะทำให้ยุติในลักษณะนี้, หรือในวิธีที่พระเจ้าทรงแสดงให้เห็นประจักษ์ต่อเราแล้ว, และปล่อยให้บรรดาศาสดาพยากรณ์กับอัครสาวกและเหล่าบิดาของเราเป็นอิสระ, และพระวิหารอยู่ในมือผู้คน, เพื่อว่าคนตายจะได้รับการไถ่. วิญญาณจำนวนมากจะได้รับปลดปล่อยแล้วจากอาคารเรือนจำในโลแกนโดยผู้คนเหล่านี้, และงานจะดำเนินต่อไปหรือยุติ ? นี่คือคำถามที่ข้าพเจ้าวางไว้ต่อหน้าวิสุทธิชนยุคสุดท้าย. ท่านต้องตัดสินใจด้วยตัวท่านเอง. ข้าพเจ้าต้องการให้ท่านตอบคำถามด้วยตัวท่านเอง. ข้าพเจ้าจะไม่ตอบคำถามนี้; แต่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่านั่นคือสภาพที่เราในฐานะผู้คนกลุ่มหนึ่งจะต้องเข้าไปพัวพันหากเราไม่ได้เลือกวิถีทางที่เราเลือกแล้ว.

... ข้าพเจ้ามองเห็นชัดเจนถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นหากไม่ได้ทำบางสิ่งบางอย่างลงไป. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกนี้อยู่กับข้าพเจ้าเป็นเวลานาน. แต่ข้าพเจ้าต้องการกล่าวดังนี้ : ข้าพเจ้าจะปล่อยให้พระวิหารทั้งหมดหลุดมือเราไป; ข้าพเจ้าเองจะเข้าไปอยู่ในเรือนจำ, และให้ชายคนอื่น ๆ ทุกคนไปที่นั่น, หากว่าพระผู้เป็นเจ้าแห่งสวรรค์มิได้ทรงบัญชาข้าพเจ้าให้ทำสิ่งซึ่งข้าพเจ้าได้ทำแล้ว; และเมื่อโมงนั้นมาถึงซึ่งข้าพเจ้าได้รับบัญชา

ให้กระทำการนั้น, ทุกอย่างชัดเจนต่อข้าพเจ้า. ข้าพเจ้าไปอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า, และข้าพเจ้าเขียนสิ่งซึ่งพระเจ้าทรงบอกให้ข้าพเจ้าเขียน. ...

ข้าพเจ้าฝากเรื่องนี้ไว้กับท่านเพื่อให้ท่านตรัสตรงและพิจารณา. พระเจ้าทรงทำงานอยู่กับเรา. (การประชุมใหญ่สเตคแคช, โลแกน, รัฐยูทาห์, วันอาทิตย์, ๑ พฤศจิกายน, ค.ศ. ๑๘๙๑. รายงานใน *เดเซเรท วีคลี่* [Deseret Weekly], วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน, ค.ศ. ๑๘๙๑.)

บัดนี้ข้าพเจ้าจะบอกท่านถึงสิ่งที่แสดงให้ประจักษ์แก่ข้าพเจ้าและสิ่งที่พระบุตรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงกระทำไว้ในเรื่องนี้. ... สิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้จะเกิดขึ้น, ดังที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงฤทธานภาพทรงพระชนม์อยู่, หากคำแถลงนโยบายดังกล่าวไม่ได้ประทานให้ไว้. ดังนั้น, พระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงรู้สิ่งปรารถนาจะเสนอสู่สิ่งนั้นต่อศาสนจักรและต่อโลกเพื่อจุดประสงค์ในพระดำริของพระองค์เอง. พระเจ้าทรงประกาศิตการสถาปนาโซนไว้. พระองค์ทรงประกาศิตการทำให้พระวิหารนี้เสร็จสมบูรณ์. พระองค์ทรงประกาศิตไว้ว่าความรอดของคนเป็นและคนตายจะมอบให้ในหุบเขาเหล่านี้ของบรรดาภูเขาทั้งหลาย. และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานภาพทรงประกาศิตไว้ว่ามารจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องนั้นได้, นั่นคือกุญแจสู่สิ่งนั้น. (จากคำปราศรัยในภาคที่หกของการอุทิศพระวิหารซอลท์เลค, เดือนเมษายน ค.ศ. ๑๘๙๓. เอกสารพิมพ์ดีดของพิธีการอุทิศ, หอจดหมายเหตุ, แผนกประวัติศาสตร์ของศาสนจักร, ซอลท์เลค ซิตี้, รัฐยูทาห์.)

ข้อประกาศอย่างเป็นทางการ—๒

ถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง :

ในวันที่ ๓๐ กันยายน ค.ศ. ๑๙๗๘, ณ การประชุมใหญ่สามัญประจำปี ครั้งที่ ๑๔๘ ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย, เรื่องต่อไปนี้นำเสนอโดยประธานเอ็น. เอ็ดมัน แทนเนอร์, ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดของศาสนจักร :

ในระหว่างต้นเดือนมิถุนายนของปีนี้, ฝ่ายประธานสูงสุดประกาศว่าประธานสเปินเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ได้รับการเปิดเผยเรื่องหนึ่งซึ่งเป็นการมอบพรฐานะปุโรหิตและพรพระวิหารให้แก่สมาชิกชายทั้งปวงที่มีค่าควรของศาสนจักร. ประธานคิมบัลล์ขอให้ข้าพเจ้าแจ้งแก่ที่ประชุมใหญ่ว่าหลังจากท่านได้รับการเปิดเผยนี้, ซึ่งมาถึงท่านหลังจากการพินิจไตร่ตรองและการสวดอ้อนวอนอันยาวนานในห้องศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายของพระวิหารศักดิ์สิทธิ์, ท่านเสนอการเปิดเผยนี้ต่อที่ปรึกษาของท่าน, ผู้ซึ่งยอมรับและเห็นชอบกับการเปิดเผยนี้. จากนั้นจึงเสนอต่อควอร์มัครสาวกสิบสอง, ผู้ซึ่งเห็นชอบอย่างเป็นทางการเปิดเผยนี้. จากนั้นจึงเสนอต่อเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ท่านอื่นๆ ทั้งหมด, ผู้ซึ่งเห็นชอบกับการเปิดเผยนี้อย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์เช่นเดียวกัน.

ประธานคิมบัลล์ได้ขอให้ข้าพเจ้าอ่านจดหมายฉบับนี้ในเวลาสั้น :

วันที่ ๘ มิถุนายน, ค.ศ. ๑๙๗๘

ถึงเจ้าหน้าที่ฐานะปุโรหิตทุกท่านทั้งเจ้าหน้าที่สามัญและเจ้าหน้าที่ท้องที่ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายทั่วโลก :

พี่น้องที่รักทั้งหลาย :

ขณะที่เราเป็นพยานถึงการขยายงานของพระเจ้าเหนือแผ่นดินโลก, เรารู้สึกซาบซึ้งที่ผู้คนในหลายประชาชาติตอบรับข่าวสารของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู, และเข้ามาเป็นสมาชิกศาสนจักรในจำนวนที่เพิ่มขึ้นตลอดเวลา. ผลก็คือ, เรื่องนี้, ดลใจให้เรามีความปรารถนาจะมอบสิทธิพิเศษและพรทั้งปวงซึ่งพระกิตติคุณมีไว้สำหรับสมาชิกที่มีค่าควรทุกคนของศาสนจักร.

โดยตระหนักถึงสัญญาต่างๆ ที่กระทำไว้โดยบรรดาศาสดาพยากรณ์และบรรดาประธานของศาสนจักรผู้ซึ่งอยู่มาก่อนเราว่าในเวลาหนึ่ง, ในแผนนิรันดร์ของพระเจ้าเป็นเจ้า, พี่น้องชายของเราทุกคนที่มีค่าควรสามารถได้รับฐานะปุโรหิต, และโดยการเป็นพยานถึงความซื่อสัตย์ของคนเหล่านั้นผู้ที่ยังมีอาจได้รับฐานะปุโรหิต, เราได้อำนวยอนเป็นเวลานานและอย่างแรงกล้าแทนคนเหล่านั้น, พี่น้องชายผู้ซื่อสัตย์ของเรา, โดยใช้เวลามากมายชั่วโมงในห้องชั้นบนของพระวิหารโดยทูลวิงวอนพระเจ้าเพื่อขอการนำทางจากสวรรค์.

พระองค์ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของเรา, และโดยการเปิดเผยทรงยืนยันว่าวันที่สัญญาไว้เนิ่นนานได้มาถึงแล้วเมื่อชายผู้มีค่าควร, ที่ซื่อสัตย์ทุกคนในศาสนจักรจะได้รับฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์, พร้อมด้วยพลังอำนาจที่จะใช้สิทธิอำนาจจากสวรรค์, และมีความสุขกับบรรดาผู้เป็นที่รักของเขาในพรทุกประการที่หลั่งไหลมาจากฐานะปุโรหิตนั้น, รวมถึงพรพระวิหาร. ฉะนั้น, สมาชิกชายที่มีค่าควรทั้งปวงในศาสนจักรจะได้รับแต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิตโดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติหรือสีผิว. ผู้นำฐานะปุโรหิตได้รับคำแนะนำให้ทำตามนโยบายของการสัมภาษณ์ผู้รับการพิจารณาทั้งหมดอย่างรอบคอบสำหรับการแต่งตั้งไม่ว่าจะเป็นฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนหรือแห่งเมลคีเซเดค เพื่อให้เห็นใจว่าพวกเขามีคุณสมบัติตรงตามมาตรฐานที่สถาปนาไว้สำหรับความมีค่าควร.

เราประกาศด้วยสติสัมปชัญญะว่าบัดนี้พระเจ้าทรงทำให้พระประสงค์ของพระองค์เป็นที่รู้เพื่อพรของบุตรธิดาทั้งปวงของพระองค์ทั่วทั้งแผ่นดินโลกผู้จะสดับฟังเสียงผู้รับใช้ที่รับมอบสิทธิอำนาจจากพระองค์, และเตรียมตนเองให้พร้อมรับพรทุกประการของพระกิตติคุณ.

ขอแสดงความนับถือ,

สเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์

เอน. เอิลตัน แทนเนอร์

แมเรียน จี. โรมนีย์

ฝ่ายประธานสูงสุด

โดยการยอมรับสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ เป็นศาสดาพยากรณ์, ผู้หยั่งรู้, และผู้เปิดเผย, และประธานของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย,

จึงขอเสนอว่าเราในฐานะคณะกรรมการอนุมติภูริเบียบยอมรับการเปิดเผยนี้เป็นพระคำและพระประสงค์ของพระเจ้า. ทุกคนที่เห็นด้วยโปรดแสดงโดยการยกมือขวาของท่าน. ผู้ใดก็ตามที่คัดค้านขอให้ทำเช่นเดียวกัน.

การออกเสียงสนับสนุนยุติข้างต้นเห็นด้วยเป็นเอกฉันท์.

ซอลท์เลค ซิตี้, รัฐยูทาห์, วันที่ ๓๐ กันยายน, ค.ศ. ๑๙๗๘.

ไข่มุกอันล้ำค่า

งานที่เลือกสรรจากการเปิดเผย,

การแปล, และคำบรรยายของ

โจเซฟ สมิท

ศาสดาพยากรณ์, ผู้หยั่งรู้, และผู้เปิดเผยคนแรกของ

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่ง

วิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ไข่มุกอันล้ำค่าเป็นการเลือกสรรเนื้อหาสาระคุณภาพซึ่งสัมพันธ์กันสำคัญ ๆ หลายด้านเกี่ยวกับศรัทธาและหลักคำสอนของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย. ประเด็นสำคัญเหล่านี้ท่านศาสตราจารย์โจเซฟ สมิทเป็นผู้จัดทำและตีพิมพ์ในวารสารของศาสนจักรในยุคสมัยของท่าน.

สาระสำคัญชุดแรกซึ่งมีชื่อว่าไข่มุกอันล้ำค่าจัดทำขึ้นในปี ค.ศ. ๑๘๕๑ โดยเฮลเดอร์ แฟรงคลิน ดี. ริชาร์ดส์, ซึ่งขณะนั้นเป็นสมาชิกสภาอัครสาวกสิบสองและเป็นประธานคณะเผยแผ่บริติช. จุดประสงค์ของสาระสำคัญเหล่านี้คือเพื่อความสะดวกในการเข้าถึงบทความสำคัญ ๆ ซึ่งเคยตีพิมพ์เผยแพร่จำนวนจำกัดในช่วงเวลาของโจเซฟ สมิท. เมื่อสมาชิกภาพของศาสนจักรเพิ่มขึ้นทั่วยุโรปและอเมริกา, จึงมีความจำเป็นต้องจัดทำสาระสำคัญดังกล่าวไว้ใช้ประโยชน์. ไข่มุกอันล้ำค่าใช้กันอย่างกว้างขวางและต่อมาจึงกลายเป็นงานมาตรฐานเล่มหนึ่งของศาสนจักร ดำเนินการโดยฝ่ายประธานสูงสุดและการประชุมใหญ่สามัญในซอลท์เลค ซิตี้ วันที่ ๑๐ ตุลาคม ค.ศ. ๑๘๘๐.

การตรวจแก้ต้นฉบับหลายครั้งเกิดขึ้นตามความจำเป็นของศาสนจักร. ในปี ๑๘๗๘ มีการเพิ่มเติมบางส่วนในหนังสือของโมเสสซึ่งมีได้อยู่ในฉบับพิมพ์ครั้งแรก. ในปี ๑๙๐๒ บางส่วนจากไข่มุกอันล้ำค่าซึ่งซ้ำกับสาระสำคัญที่ตีพิมพ์ในหลักคำสอนและพันธสัญญาถูกตัดออกไป. การจัดเข้าบทและข้อ, พร้อมด้วยเชิงอรรถ, ทำในปี ๑๙๐๒. การตีพิมพ์ครั้งแรกจัดหน้าในลักษณะสองคอลัมน์, พร้อมด้วยดัชนี, ทำในปี ๑๙๒๑. ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่นจนกระทั่งเดือนเมษายน ปี ๑๙๓๖, เมื่อมีการเพิ่มการเปิดเผยสองเรื่อง. ในปี ๑๙๓๙ ย้ายสองเรื่องนี้จากไข่มุกอันล้ำค่าและนำไปไว้ในหลักคำสอนและพันธสัญญา, ซึ่งปัจจุบันคือภาค ๑๓๓ และ๑๓๘. ในฉบับพิมพ์ปัจจุบันมีการแก้ไขเพื่อให้ข้อความสอดคล้องกับเอกสารในสมัยแรก.

ต่อไปนี้เป็นคำนำโดยสังเขปสำหรับเนื้อหาในปัจจุบัน :

งานที่เลือกสรรจากหนังสือของโมเสส. บางส่วนจากหนังสือปฐมกาลซึ่งโจเซฟ สมิทแปลจากพระคัมภีร์ไบเบิล, ท่านเริ่มแปลในเดือนมิถุนายน ปี ๑๘๓๐ (*History of the Church*, 1:98–101, 131–139).

หนังสือของอับราฮัม. การแปลจากปาปิรุสของอียิปต์ซึ่งมาอยู่ในมือโจเซฟ สมิท เมื่อปี ๑๘๓๕, ประกอบด้วยงานเขียนของปีตุอับราฮัม. งานแปลตีพิมพ์เป็นตอน ๆ ใน *Times and Seasons* เริ่มจากวันที่ ๑ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๔๒, ที่นอวู, รัฐอิลลินอยส์. (*History of the Church*, 4:519–534.)

โจเซฟ สมิท—มัททิว. บางส่วนจากประจักษ์พยานของมัททิวซึ่งโจเซฟ สมิทแปลจากพระคัมภีร์ไบเบิล (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา ๔๕:๖๐–๖๑ สำหรับคำบัญชาจากพระเจ้าให้เริ่มการแปลภาคพันธสัญญาใหม่).

โจเซฟ สมิธ—ประวัติ. ข้อความที่ตัดลอกมาจากประจักษ์พยานและประวัติอย่างเป็นทางการของโจเซฟ สมิธ, ซึ่งทำนเตรียมไว้ในปี ๑๘๓๘ และตีพิมพ์เป็นตอนๆ ใน *Times and Seasons* ในนอวู, รัฐอิลลินอยส์, เริ่มจากวันที่ ๑๕ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๔๒ (*History of the Church*, 1:1–44).

หลักแห่งความเชื่อของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย. ถ้อยแถลงโดยโจเซฟ สมิธ ตีพิมพ์ใน *Times and Seasons* วันที่ ๑ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๔๒, พร้อมกับประวัติสั้น ๆ ของศาสนจักรซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางว่า จดหมายเกณฑ์เวิร์ธ (*History of the Church*, 4:535–541).

ไข่มุกอันล้ำค่า

	หน้า
งานที่เลือกสรรจากหนังสือของโมเสส	๑
หนังสือของอับราฮัม	๓๙
สำเนาหมายเลข ๑	๔๐
สำเนาหมายเลข ๒	๔๘
สำเนาหมายเลข ๓	๕๓
โจเซฟ สมิธ—มัทธิว	๕๙
โจเซฟ สมิธ—ประวัติ	๖๔
หลักแห่งความเชื่อ	๘๓

งานที่เลือกสรรจากหนังสือของโมเสส

บางส่วนจากงานแปลพระคัมภีร์ไบเบิลดั้งที่เปิดเผยแก่โจเซฟ สมิท ศาสตราจารย์การณ,
เดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๘๓๐-เดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๘๓๑.

บทที่ ๑

(เดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๘๓๐)

พระเจ้าเป็นเจ้าทรงปรากฏองค์ต่อโมเสส—
โมเสสได้รับการเปลี่ยนสภาพ—ซาตาน
มาเผชิญหน้ากับท่าน—โมเสสเห็นโลก
มากมายที่มีผู้อยู่อาศัย—พระบุตรทรง
สร้างโลกสุดท้ายที่จะคณานับ—งานและ
รัศมีภาพของพระเจ้าเป็นเจ้าคือการทำ
ให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์
ของมนุษย์.

พ ระวณะของพระเจ้าเป็นเจ้า, ซึ่ง
พระองค์รับสั่งไว้กับโมเสส^๑ ใน
เวลาที่ทรงพาโมเสสขึ้นภูเขาสูงยิ่ง,

๒ และท่านเห็น^๒ พระเจ้าเป็นเจ้าอยู่
ตรงหน้า^๓, และท่านพูดกับพระองค์,
และรัศมีภาพ^๔ ของพระเจ้าเป็นเจ้าอยู่กับ
โมเสส; ฉะนั้นโมเสสจึงทูลพระสิริของ
พระองค์ได้.

๓ และพระเจ้าเป็นเจ้ารับสั่งกับโมเสส,

โดยตรัสว่า: ดูเถิด, เราคือพระเจ้า พระเจ้า
เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ^๕, และอนันต^๖
คือนามของเรา; เพราะเราปราศจากการ
เริ่มต้นของวันหรือการสิ้นสุดของปี; และ
นี่หาได้สิ้นสุดไม่มีใช่หรือ?

๔ และ, ดูเถิด, เจ้าเป็นบุตรของเรา; ดั่ง
นั้นจงดู^๗, และเราจะให้เจ้าเห็นหัตถศิลป์
จากมือ^๘ เรา; แต่มีใช่ทั้งหมด, เพราะงาน^๙
ของเราปราศจากการสิ้นสุด, และถ้อยคำ^{๑๐}
ของเราด้วย, เพราะสิ่งเหล่านั้นไม่เคยยุติ.

๕ ดังนั้น, ไม่มีมนุษย์คนใดจะมองเห็น
งานทั้งหมดของเราได้, เว้นแต่เขาจะมอง
เห็นรัศมีภาพทั้งหมดของเรา; และไม่มี
มนุษย์คนใดจะมองเห็นรัศมีภาพทั้งหมด
ของเราได้, และหลังจากนั้นยังอยู่ในเนื้อ
หนังบนแผ่นดินโลก.

๖ และเรามีงานอย่างหนึ่งให้เจ้า, โมเสส,
บุตรของเรา; และเจ้ามีความเหมือน^{๑๑}
พระองค์เดียวกับที่ถือกำเนิด^{๑๒} ของเรา; และ
พระองค์เดียวกับที่ถือกำเนิดของเราเป็น
และจะเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด^{๑๓}, เพราะ

๑ ๑ก แอลมา ๑๒:๓๐;

โมเสส ๑:๔๒.

ข คมพ. โมเสส.

๒ก อพย. ๓:๖; ๓๓:๑๑;

ยอห์น ๑:๑๘; ๖:๔๖;

อีเธอร์ ๓:๖-๑๖;

โมเสส ๑:๑๑.

ปจส. อพย. ๓๓:๒๐, ๒๓.

ข กตว. ๑๒:๖-๘;

ฉฐป. ๓๔:๑๐; คพ. ๑๗:๑.

ค ฉฐป. ๕:๒๔;

โมเสส ๑:๑๓-๑๔, ๒๕.

คมพ. รัศมีภาพ.

ง คมพ. เปลี่ยนสภาพ (การ).

๓ก วร. ๑๑:๑๗; ๑๙:๖;

๑ นี. ๑:๑๔;

คพ. ๑๒๑:๔.

คมพ. พระเจ้าเป็นเจ้า, พระ
เจ้าเป็นเจ้าสามพระองค์.

ข อสย. ๖๓:๑๖;

คพ. ๑๙:๙-๑๒;

โมเสส ๗:๓๕.

คมพ. อนันต.

๔ก โมเสส ๗:๔.

ข โมเสส ๗:๓๒, ๓๕-๓๗.

ค สดต. ๔๐:๕;

คพ. ๗:๑๑๔.

ง สดต. ๑๑๔:๗-๘;

โมเสส ๑:๓๘.

จ ๒ นี. ๙:๑๖;

คพ. ๑:๓๗-๓๙.

คมพ. พระคำของพระเจ้า
เป็นเจ้า.

๖ก ปฐก. ๑:๒๖;

อีเธอร์ ๓:๑๔-๑๕;

โมเสส ๑:๑๓-๑๖.

ข คมพ. องค์เดียวกับที่ถือ

กำเนิด.

ค คมพ. พระผู้ช่วยให้รอด.

พระองค์เปี่ยมด้วยพระคุณ และความ
จริง; แต่ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นนอกจาก
เรา, และสิ่งทั้งปวงอยู่ต่อหน้าเรา, เพราะ
เรารู้จัก สิ่งเหล่านั้นทั้งหมด.

๗ และบัดนี้, ดูเถิด, สิ่งนี้สิ่งเดียวเรา
แสดงแก่เจ้า, โมเสส, บุตรของเรา, เพราะ
เจ้าอยู่ในโลก, และบัดนี้เราแสดงสิ่งนี้
แก่เจ้า.

๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
โมเสสมองดู, และเห็นโลก^๖ ซึ่งบนนั้น
พระองค์ทรงสร้างท่านขึ้นมา; และโมเสส
เห็น^๗โลก และสุดแดนของโลก, และ
ลูกหลานทั้งปวงของมนุษย์ซึ่งดำรงอยู่,
และพระองค์ทรงสร้างขึ้นมา; ซึ่งใน
สิ่งนั้น ๆ ท่านอัศจรรย์ใจ^๘ และพิศวง
ยิ่งนัก.

๙ และพระสิริของพระผู้เป็นเจ้าถอน
ไปจากโมเสส, จนรัศมีภาพของพระองค์
มิได้อยู่กับโมเสส; และโมเสสถูกทิ้งให้อยู่
ตามลำพัง. และเมื่อท่านถูกทิ้งให้อยู่ตาม
ลำพัง, ท่านจึงล้มลงกับพื้นดิน.

๑๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เป็น
ระยะเวลาต่อเนื่องหลายโมงก่อนที่โมเสส
จะได้รับ พละกำลัง^๙ เป็นปรกติเหมือน
มนุษย์อีกครั้ง; และท่านรำพึงว่า: บัดนี้,
เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงรู้ว่ามนุษย์ไม่ได้

เป็นอะไรเลย^{๑๐}, ซึ่งเรื่องนี้ข้าพเจ้าไม่เคย
คิดมาก่อน.

๑๑ แต่บัดนี้ ดวงตาข้าพเจ้าเอง
มองเห็นพระผู้เป็นเจ้า^{๑๑}; แต่มิใช่ฝ่าย
ธรรมชาติของข้าพเจ้า, แต่ดวงตาฝ่าย
วิญญาณของข้าพเจ้า, เพราะดวงตาฝ่าย
ธรรมชาติของข้าพเจ้ามองเห็นไม่ได้;
เพราะข้าพเจ้าจะเหี่ยวแห้ง^{๑๒} และตายใน
พระสิริของพระองค์; แต่รัศมีภาพของ
พระองค์อยู่กับข้าพเจ้า; และข้าพเจ้า
เห็นพระพักตร์^{๑๓}ของพระองค์, เพราะ
ข้าพเจ้าได้รับการเปลี่ยนสภาพ^{๑๔}ต่อพระ
พักตร์พระองค์.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
เมื่อโมเสสกล่าวถ้อยคำเหล่านี้, ดูเถิด,
ชาตานิ^{๑๕}มาลอลง^{๑๖}ท่าน, โดยกล่าวว่า:
โมเสส, บุตรของมนุษย์, จงนมัสการเรา.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
โมเสสมองดูชาตานิและกล่าวว่า: ท่าน
เป็นใครเล่า? เพราะดูเถิด, ข้าพเจ้าเป็น
บุตร^{๑๗}คนหนึ่งของพระผู้เป็นเจ้า, ใน
ความเหมือนพระองค์เดียวที่ถือกำเนิด
ของพระองค์; และรัศมีภาพของท่านอยู่ที่
ไหนเล่า, ที่ข้าพเจ้าจะนมัสการท่าน?

๑๔ เพราะดูเถิด, ข้าพเจ้ามองดูพระ
ผู้เป็นเจ้าไม่ได้, เว้นแต่รัศมีภาพของ

๖ ยอห์น ๑:๑๔, ๑๗;
แอลมา ๑๓:๙.
คมพ. พระคุณ.
๗ โมเสส ๕:๗.
๘ ๑ พกษ. ๘:๖๐;
อิสย. ๔๕:๕-๑๘, ๒๑-๒๒.
๙ ๑ นี. ๙:๖; ๒ นี. ๙:๒๐;
แอลมา ๑๘:๓๒;
คพ. ๓๘:๑-๒.
คมพ. ผู้ทรงรู้แจ้ง.
๑๐ โมเสส ๒:๑.

๑๑ โมเสส ๑:๒๗.
ค สดด. ๘:๓-๔.
๑๐ก ดนล. ๑๐:๘, ๑๗;
๑ นี. ๑๗:๔๗;
แอลมา ๒๗:๑๗;
จส-ป ๑:๒๐.
๑๒ ดนล. ๔:๓๕; ฮีล. ๑๒:๗.
๑๐ก คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระ
ผู้เป็นเจ้าสามพระองค์.
๑๓ โมเสส ๖:๓๖;
คพ. ๖๗:๑๐-๑๓.

ค อพย. ๑๓:๒๑.
ง อพย. ๒๐:๑๙.
จ ปฐก. ๓๒:๓๐;
โมเสส ๗:๔.
ฉ มธ. ๑๗:๑-๘. คมพ.
เปลี่ยนสภาพ (การ).
๑๒ก โมเสส ๕:๑-๔. คมพ. มาร.
ข โมเสส ๖:๔๙.
คมพ. ลอลง (การ).
๑๓ก สดด. ๘:๒; ๑ ยิน. ๓:๒;
ฮป. ๑๒:๙.

พระองค์มาอยู่กับข้าพเจ้า, และข้าพเจ้าได้รับการเปลี่ยนแปลง^{๑๔}ต่อพระพักตร์พระองค์. แต่ข้าพเจ้ามองดูท่านได้ในสภาพมนุษย์ธรรมดา. เป็นเช่นนั้นแน่นอน, มีใช่หรือ?

๑๕ ขอพระนามพระเจ้า เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทรงเจริญด้วยพระสิริเกิด, เพราะพระวิญญูณของพระองค์ได้ถอนไปจากข้าพเจ้าทั้งหมด, มิฉะนั้นรัศมีภาพของท่านอยู่ในไหนเล่า, เพราะมันเป็นความมืดสำหรับข้าพเจ้า? และข้าพเจ้าแยกแยะได้ระหว่างท่านกับพระเจ้าเป็นเจ้า; เพราะพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตรัสกับข้าพเจ้า: จงนมัสการ^{๑๕}พระเจ้าเป็นเจ้า, เพราะพระองค์เท่านั้นที่เจ้าจะรับใช้^{๑๖}.

๑๖ ท่านจงไปเสียให้พ้นจากที่นี่เกิด, ซาตาน; อย่าหลอกข้าพเจ้าเลย; เพราะพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตรัสกับข้าพเจ้า: เจ้ามีความเหมือน^{๑๗}พระองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรา.

๑๗ และพระองค์ประทานพระบัญญัติแก่ข้าพเจ้าด้วยเมื่อพระองค์ทรงเรียกหาข้าพเจ้าจากพุ่มไม้^{๑๘}ที่ลุกเป็นไฟ, โดยตรัสว่า: จงเรียกหา^{๑๙}พระเจ้าเป็นเจ้าในพระนามของพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรา, และนมัสการเรา.

๑๘ และโมเสสกล่าวอีกว่า: ข้าพเจ้าจะไม่หยุดเรียกหาพระเจ้าเป็นเจ้า, ข้าพเจ้ามีเรื่องอื่นที่จะทูลถามพระองค์: เพราะรัศมีภาพของพระองค์ได้อยู่กับข้าพเจ้า, ดังนั้น

ข้าพเจ้าจึงแยกแยะได้ระหว่างพระองค์กับท่าน. จงออกไปจากที่นี่, ซาตาน.

๑๙ และบัดนี้, เมื่อโมเสสกล่าวถ้อยคำเหล่านี้, ซาตานร้องด้วยเสียงอันดัง, และส่งเสียงเกรี้ยวกราดอยู่บนพื้นดิน, และสั่ง, โดยกล่าวว่า: เราเป็นพระองค์เดียวที่ถือกำเนิด^{๒๐}, จงนมัสการเรา.

๒๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมเสสเริ่มกลัวยิ่งนัก; และขณะที่ท่านเริ่มกลัว, ท่านเห็นความขมขื่นของนรก^{๒๑}. กระนั้นก็ตาม, โดยเรียกหา^{๒๒}พระเจ้าเป็นเจ้า, ท่านก็ได้รับผลกำไร, และท่านสั่ง, โดยกล่าวว่า: จงไปจากข้าพเจ้า, ซาตาน, เพราะพระเจ้าผู้เป็นเจ้าองค์เดียวนี้เท่านั้นที่ข้าพเจ้าจะนมัสการ, ซึ่งเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแห่งรัศมีภาพ.

๒๑ และบัดนี้ซาตาน^{๒๓}เริ่มตัวสั้น, และแผ่นดินโลกสั่นสะเทือน; และโมเสสได้รับผลกำไร, และเรียกหาพระเจ้าเป็นเจ้า, โดยกล่าวว่า: ในพระนามของพระองค์เดียวที่ถือกำเนิด, จงออกไปจากที่นี่, ซาตาน.

๒๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือซาตานร้องด้วยเสียงอันดัง, ด้วยการร้องไห้, และพิลาปรัพัน, และการขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน^{๒๔}; และเขาออกไปจากที่นี่, แม้ออกไปพันหน้าโมเสส, จนท่านหาเห็นเขาไม่.

๒๓ และบัดนี้เกี่ยวกับเรื่องนี้โมเสสกล่าวคำพยาน; แต่เนื่องจากความชั่ว

๑๔ก คมพ. เปลี่ยนสภาพ (การ).

๑๕ก มธ. ๔:๑๐.
คมพ. นมัสการ.
ข ๑ ซมอ. ๗:๓;

๓ นี้. ๑๓:๒๔.

๑๖ก โมเสส ๑:๖.
๑๗ก อพย. ๓:๒.
ข โมเสส ๕:๘.
๑๘ก มธ. ๒๔:๔-๕.

๒๐ก คมพ. นรก.

ข จส—ป ๑:๑๕-๑๖.
คมพ. สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ).
๒๑ก คมพ. มาร.

ร้ายเรื่องนี้จึงไม่มีอยู่ในบรรดาลูกหลานมนุษย์.

๒๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อชาตานออกไปพ้นหน้าโมเสสแล้ว, คือโมเสสแหงนมองฟ้าสวรรค์, โดยเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์, ซึ่งรับสั่งคำพยานถึงพระบิดาและพระบุตร;

๒๕ และโดยเรียกหาพระนามของพระผู้เป็นเจ้า, ท่านเห็นรัศมีภาพของพระองค์อีก, เพราะรัศมีภาพนั้นอยู่กับท่าน; และท่านได้ยินพระสุรเสียง, กล่าวว่: เจ้าเป็นสุขแล้ว, โมเสส, เพราะเรา, พระผู้ทรงฤทธานุภาพ, เลือกเจ้าแล้ว, และเราจะทำให้เจ้ามีพลานุภาพยิ่งกว่าผืนนี้กว้างใหญ่; เพราะมันจะเชื่อฟังคำสั่งของเจ้าราวกับเจ้าเป็นพระผู้เป็นเจ้า^๑.

๒๖ และดูสิ, เราอยู่กับเจ้า, แม้จนถึงที่สุดของวันเวลาของเจ้า; เพราะเจ้าจะปลดปล่อยผู้คนของเราจากพันธนาการ, แม้อิสราเอลผู้ที่เลือกแล้วของเรา.

๒๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น, ขณะที่พระสุรเสียงยังตรัสอยู่, โมเสสกวาดตาดูและเห็น^๒ แผ่นดินโลก, แท้จริงแล้ว, แม้ทั้งหมด; และไม่มีสักอนุภาคหนึ่งของมันซึ่งท่านไม่เห็น, โดยเล็งเห็นด้วยพระวิญญานของพระผู้เป็นเจ้า.

๒๘ และท่านเห็นผู้อยู่อาศัยในนั้นด้วย, และไม่มีสักจิตวิญญานเดียวซึ่งท่านหาเห็นไม่; และท่านเล็งเห็นพวกเขาด้วยพระวิญญานของพระผู้เป็นเจ้า; และจำนวนของพวกเขามากมาย, แม้เหลือคณานับดังเม็ดทรายบนฝั่งทะเล.

๒๙ และท่านเห็นผืนดินจำนวนมาก; และเรียกผืนดินแต่ละแห่งว่าแผ่นดิน^๓, และมีผู้อยู่อาศัยบนพื้นผิวของมัน.

๓๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โมเสสเรียกหาพระผู้เป็นเจ้า, โดยกล่าวว่า: ขอทรงบอกข้าพระองค์เกิด, ข้าพระองค์ทูลอ่อนวอนพระองค์, เหตุใดสิ่งเหล่านี้จึงเป็นเช่นนั้น, และพระองค์ทรงรังสรรค์ด้วยสิ่งใดหรือ?

๓๑ และดูเถิด, รัศมีภาพของพระเจ้าอยู่กับโมเสส, เพื่อให้โมเสสยืนอยู่ในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า, และพูดกับพระองค์ตรงหน้า^๔. และพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้ายตรัสกับโมเสส: เพื่อจุดประสงค์^๕ของเราเองเรารังสรรค์สิ่งเหล่านี้. นี่คือนิญญาและจุดประสงค์อยู่ที่เรา.

๓๒ และโดยคำ^๖แห่งอำนาจของเรา, เราสร้างสิ่งเหล่านี้, ซึ่งคือพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรา, ผู้เปี่ยมด้วยพระคุณ^๗และความจริง^๘.

๒๒ก มธ. ๑๓:๔๑-๔๒;
โมไซยาห์ ๑๖:๑-๓.
๒๔ก คมพ. พระวิญญานบริสุทธิ์.
๒๕ก อพย. ๑๔:๒๑-๒๒.
ข คมพ. พลัง, เดชานุภาพ, พลังอำนาจ, ฐานบุโรหิต.
ค อพย. ๔:๑๖.
๒๖ก อพย. ๓:๗-๑๒.
ข ๑ นี. ๑๗:๒๓-๒๕.
ค ๑ พกษ. ๘:๕๑-๕๓.

คมพ. อิสราเอล.
ง คมพ. เลือก (ได้รับ), เลือกไว้ (ที่) (วิเศษณ์หรือนาม).
๒๗ก คพ. ๘๘:๔๗;
โมเสส ๑:๘.
คมพ. นิमित.
๒๙ก คมพ. แผ่นดินโลก.
๓๑ก นธบ. ๕:๔;
โมเสส ๑:๑๑.
ข อสย. ๔๕:๑๗-๑๘;

๒ นี. ๒:๑๔-๑๕.
๓๒ก ยอห์น ๑:๑-๔, ๑๔;
ฮบ. ๑:๑-๓;
ว. ๑๓:๑๓;
เจคอบ ๔:๑;
โมเสส ๒:๑, ๕.
คมพ. พระเยซูคริสต์.
ข สดต. ๑๓:๑;
โมเสส ๕:๗-๘.
คมพ. พระคุณ.
ค คมพ. ความจริง.

๓๓ และโลก^{๓๓ก}ที่สุดที่จะคณานับเราสร้างไว้; และเราสร้างโลกเพื่อจุดประสงค์ของเราเองด้วย; และโดยพระบุตร, ซึ่งคือพระองค์เดียวที่ถือกำเนิด^{๓๓ข}ของเรา, เราสร้างโลก.

๓๔ และมนุษย์คนแรก^{๓๔ก}ของมนุษย์ทั้งปวงเราเรียกอาดัม^{๓๔ข}, ซึ่งคือมากมาย^{๓๔ค}.

๓๕ แต่เรื่องราวของแผ่นดินโลกนี้เท่านั้น, และผู้อยู่อาศัยในนั้น, เราให้แก่เจ้า. เพราะเหตุเกิด, มีหลายโลกที่สูญสิ้นไปโดยตำแหน่งอำนาจของเรา. และมีมากมายที่ตั้งอยู่เดี๋ยวนี้, และมีนับไม่ถ้วนสำหรับมนุษย์; แต่เรานับสิ่งทั้งปวงไว้สำหรับเรา, เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นของเราและเรารู้จัก^{๓๕ก}มัน.

๓๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโมเสสทูลพระเจ้า, โดยกล่าวว่า: ขอทรงเมตตาผู้รับใช้ของพระองค์เกิด, ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และทรงบอกข้าพระองค์เกี่ยวกับแผ่นดินโลกนี้, และผู้อยู่อาศัยในนั้น, และฟ้าสวรรค์ด้วย, และจากนั้นผู้รับใช้ของพระองค์จะพอใจ.

๓๗ และพระเจ้า ผู้เป็นผู้เป็นเจ้ารับสั่งกับโมเสส, โดยตรัสว่า: ฟ้าสวรรค์^{๓๗ก}นั้น, มีมากมาย, และไม่สามารถนับได้สำหรับมนุษย์; แต่นับไว้สำหรับเรา, เพราะมันเป็นของเรา.

๓๘ และตั้งแผ่นดินโลกหนึ่งจะสูญสิ้นไป, และฟ้าสวรรค์ของมันนั้นใด แม้นั้นนั้นแผ่นดินโลกใหม่จะอุบัติ; และไม่มีที่สิ้นสุด^{๓๘ก}กับงานของเรา, ไม่ทั้งกับถ้อยคำของเรา.

๓๙ เพราะเหตุเกิด, นี่คืองาน^{๓๙ก}ของเราและรัศมีภาพ^{๓๙ข}ของเรา—คือการทำให้เกิดความเป็นอมตะ^{๓๙ค}และชีวิตนิรันดร์^{๓๙ด}ของมนุษย์.

๔๐ และบัดนี้, โมเสส, บุตรของเรา, เราจะพูดกับเจ้าเกี่ยวกับแผ่นดินโลกนี้ซึ่งบนนั้นเจ้ายืนอยู่; และเจ้าจะเขียน^{๔๐ก}เรื่องซึ่งเราจะพูด.

๔๑ และในวันที่ลูกหลานมนุษย์จะถือวาทถ้อยคำของเราไว้คำและนำ^{๔๑ก}หลายคำออกไปจากหนังสือซึ่งเจ้าจะเขียน, เกิด, เราจะยกอีกคนหนึ่งขึ้นเหมือนกับเจ้า; และถ้อยคำเหล่านี้^{๔๑ข}จะมีอยู่อีกครั้งในบรรดาลูกหลานมนุษย์—ในบรรดาคนมากเท่าที่จะเชื่อ.

๔๒ (ถ้อยคำเหล่านี้^{๔๒ก}พูดไว้กับโมเสสบนภูเขา, ซึ่งชื่อของภูเขาจะไม่เป็นที่รู้จักในบรรดาลูกหลานมนุษย์. และบัดนี้พูดไว้กับเจ้า. อย่าเผยแพร่เรื่องนี้กับผู้ใดเว้นแต่คนเหล่านั้นที่เชื่อ. แม้เป็นดังนั้น. เอเมน.)

๓๓ก สดต. ๘:๓-๔;
คพ. ๗:๒๔;
โมเสส ๗:๒๙-๓๐.
ข คมพ. สร้าง (การ).
ค โมเสส ๑:๖.
๓๔ก โมเสส ๓:๗.
ข อับรา. ๑:๓.
คพ. อาดัม.
ค โมเสส ๔:๒๖; ๖:๙.

๓๕ก โมเสส ๑:๖; ๗:๒๖.
คพ. ผู้ทรงรู้แจ้ง.
๓๗ก อับรา. ๔:๑.
คพ. สวรรค์, ฟ้าสวรรค์.
๓๘ก โมเสส ๑:๔.
๓๙ก รีม. ๘:๑๖-๑๗;
๒ นี. ๒:๑๔-๑๕.
คพ. แผนแห่งการไถ่.
ข คมพ. รัศมีภาพ.

ค คมพ. อมตะ (ความเป็น).
ง คมพ. ชีวิตนิรันดร์.
๔๐ก ๒ นี. ๒:๑๑-๑๒.
๔๑ก ๑ นี. ๑๓:๒๓-๒๔;
โมเสส ๑:๒๓.
ข ๒ นี. ๓:๗-๑๙.
ค ๑ นี. ๑๓:๒๒, ๓๙-๔๐;
คพ. ๙:๒.
๔๒ก โมเสส ๑:๑.

บทที่ ๒

(เดือนมิถุนายน—เดือนตุลาคม
ค.ศ. ๑๘๓๐)

พระเจ้าทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก—ทรงสร้างรูปแบบทั้งปวงของชีวิต—พระเจ้าทรงรังสรรค์มนุษย์และประทานอำนาจปกครองแก่เขาเหนือสิ่งอื่นทั้งปวง.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระเจ้ารับสั่งกับโมเสส, โดยตรัสว่า: ดูเถิด, เราเปิดเผยแก่เจ้าเกี่ยวกับฟ้าสวรรค์นี้, และแผ่นดินโลกนี้; จงเขียนถ้อยคำที่เราพูด. เราคือปฐมและอวสาน, พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงฤทธานุภาพ; โดยพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรา เราสร้างสิ่งเหล่านี้; แท้จริงแล้ว, ในกาลเริ่มต้นเราสร้างฟ้าสวรรค์, และแผ่นดินโลกซึ่งบนนั้นเจ้ายืนอยู่.

๒ และแผ่นดินโลกปราศจากรูปแบบ, และว่างเปล่า; และเราทำให้ความมืดเกิดขึ้นบนพื้นผิวของห้วงลึก; และพระวิญญาณของเราเคลื่อนไปบนผิวน้ำ; เพราะเราคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

๓ และเรา, พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, กล่าว: จงบังเกิด ความสว่าง; และ ความสว่างก็บังเกิด.

๔ และเรา, พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, เห็นความสว่าง; และความสว่างนั้นดี. และเรา, พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, แยกความสว่างจากความมืด.

๕ และเรา, พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, เรียกความสว่างว่ากลางวัน; และความมืด, เราเรียกว่ากลางคืน; และการนี้เราทำโดยคำแห่งอำนาจของเรา, และสิ่งนั้นบังเกิดขึ้นดังที่เราพูดไว้; และเวลาค่ำและเวลาเช้าเป็นวันแรก.

๖ และอนึ่ง, เรา, พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, กล่าว: จงเกิดท้องนภาท่ามกลางน้ำ, และมันเป็นเช่นนั้น, แม้ดังที่เราพูดไว้; และเรากล่าว: ให้มันแยกผิวน้ำจากผิวน้ำ; และสิ่งนั้นบังเกิดขึ้น;

๗ และเรา, พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, รังสรรค์ท้องนภาและแยกผิวน้ำ, แท้จริงแล้ว, ผิวน้ำกว้างใหญ่ภายใต้ท้องนภาจากผิวน้ำซึ่งอยู่เหนือท้องนภา, และมันเป็นเช่นนั้นแม้ดังที่เราพูดไว้.

๘ และเรา, พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, เรียกท้องนภาว่าฟ้าสวรรค์; และเวลาค่ำและเวลาเช้าเป็นวันที่สอง.

๙ และเรา, พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, กล่าว: จงให้ผิวน้ำภายใต้ฟ้าสวรรค์มารวมไว้ด้วยกันยังสถานที่แห่งหนึ่ง, และมันเป็นเช่นนั้น; และเรา, พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, กล่าว: จงเกิดผิวดินแห้ง; และมันเป็นเช่นนั้น.

๑๐ และเรา, พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, เรียกผิวน้ำ

๒ ๑ก โมเสส ๑:๓๐, ๓๖.
ข คมพ. สวรรค์, ฟ้าสวรรค์.
ค โมเสส ๑:๘.
ง คมพ. พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, พระเจ้าผู้เป็นเจ้าสามพระองค์—พระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดา.
จ คมพ. องค์เดียวที่ถือกำเนิด.

ฉ คมพ. สร้าง (การ).
๒ก ปฐก. ๑:๒;
ฮีบรา. ๔:๒.
๓ก คพ. ๘๘:๖-๑๓.
คมพ. สว่าง (ความ),
แสงสว่าง, แสงสว่างของ
พระคริสต์.
๔ก ปฐก. ๑:๔; ฮีบรา. ๔:๔.

๕ก โมเสส ๑:๓๒.
ข ๒ คร. ๔:๖.
ค ปฐก. ๑:๕.
๖ก ปฐก. ๑:๖-๘.
๗ก ฮีบรา. ๔:๙-๑๐.
๘ก คมพ. สวรรค์, ฟ้าสวรรค์.
๙ก ปฐก. ๑:๙;
ฮีบรา. ๔:๙.

ดินแห้งว่าแผ่นดิน^๖; และการรวมไว้ด้วยกันของผืนน้ำ, เราเรียกว่าทะเล; และเรา, พระผู้เป็นเจ้า, เห็นว่าสิ่งทั้งหลายทั้งปวงซึ่งเราสร้างสรรคไว้^๗นั้นดี.

๑๑ และเรา, พระผู้เป็นเจ้า, กล่าว: แผ่นดินจงเกิดหญ้า^๘, พืชพันธุ์ออกเมล็ด, ไม้ผลออกผล, ตามชนิดของมัน, และต้นไม้ผลออกผล, ซึ่งเมล็ดของมันจะอยู่ในตัวมันบนแผ่นดิน, และมันเป็นเช่นนั้นแม้ดังที่เราพูดไว้.

๑๒ และแผ่นดินเกิดหญ้า, พืชพันธุ์ทุกอย่างออกเมล็ดตามชนิดของมัน, และต้นไม้ผลออกผล, ซึ่งเมล็ดของมันจะอยู่ในตัวมัน, ตามชนิดของมัน; และเรา, พระผู้เป็นเจ้า, เห็นว่าสิ่งทั้งหลายทั้งปวงซึ่งเราสร้างสรรคไว้^๙นั้นดี;

๑๓ และเวลาค่ำและเวลาเช้าเป็นวันที่สาม.

๑๔ และเรา, พระผู้เป็นเจ้า, กล่าว: จงบังเกิดแสงทั้งหลายในท้องนภาแห่งฟ้าสวรรค์, เพื่อแยกกลางวันจากกลางคืน, และให้มันเป็นเครื่องหมาย, และเป็นฤดูกาล, และเป็นวัน, และเป็นปี;

๑๕ และให้มันเป็นแสงในท้องนภาแห่งฟ้าสวรรค์เพื่อให้ความสว่างบนแผ่นดินโลก; และมันเป็นเช่นนั้น.

๑๖ และเรา, พระผู้เป็นเจ้า, สร้างสรรคแสงเจ็ดจ้าสองดวง; แสง^๑ที่เจ็ดจ้ามากกว่าเพื่อปกครองกลางวัน, และแสงที่เจ็ดจ้าน้อยกว่าเพื่อปกครองกลางคืน, และแสงที่เจ็ดจ้ามากกว่าคือดวงอาทิตย์, และแสงที่เจ็ด

จ้าน้อยกว่าคือดวงจันทร์; และดวงดาวรังสรรคขึ้นด้วยแม่ตามคำของเรา.

๑๗ และเรา, พระผู้เป็นเจ้า, วางสิ่งเหล่านั้นไว้ในท้องนภาแห่งฟ้าสวรรค์เพื่อให้ความสว่างบนแผ่นดินโลก,

๑๘ และดวงอาทิตย์เพื่อปกครองเหนือกลางวัน, และดวงจันทร์เพื่อปกครองเหนือกลางคืน, และเพื่อแยกความสว่างจากความมืด; และเรา, พระผู้เป็นเจ้า, เห็นว่าสิ่งทั้งหลายทั้งปวงซึ่งเราสร้างสรรคไว้^{๑๐}นั้นดี;

๑๙ และเวลาค่ำและเวลาเช้าเป็นวันที่สี่.

๒๐ และเรา, พระผู้เป็นเจ้า, กล่าว: ผืนน้ำจงบังเกิดอย่างอุดมด้วยสัตว์โลกเคลื่อนไหวที่มีชีวิต, และสัตว์ปีกซึ่งจะบินเหนือพื้นดินในท้องนภาอันโล่งกว้างแห่งฟ้าสวรรค์.

๒๑ และเรา, พระผู้เป็นเจ้า, สร้างสรรควาฬ^{๑๑}ใหญ่, และสัตว์โลกมีชีวิตทุกอย่างที่เคลื่อนไหว, ซึ่งผืนน้ำบังเกิดอย่างอุดม, ตามชนิดของมัน, และสัตว์มีปีกทุกตัวตามชนิดของมัน; และเรา, พระผู้เป็นเจ้า, เห็นว่าสิ่งทั้งหลายทั้งปวงซึ่งเราสร้างไว้^{๑๑}นั้นดี.

๒๒ และเรา, พระผู้เป็นเจ้า, อวยพรสิ่งทั้งหลาย, โดยกล่าวว่า: จงอุดมสมบูรณ์เถิด, และขยายเผ่าพันธุ์^{๑๒}, และเติมเต็มผืนน้ำในทะเล; และให้สัตว์ปีกขยายเผ่าพันธุ์ในแผ่นดินโลก;

๒๓ และเวลาค่ำและเวลาเช้าเป็นวันที่ห้า.

๒๔ และเรา, พระผู้เป็นเจ้า, กล่าว: แผ่นดิน

๑๐ก คมพ. แผ่นดินโลก.

๑๑ก ปฐก. ๑:๑๑-๑๒;

ฮีบรา. ๔:๑๑-๑๒.

๑๖ก ปฐก. ๑:๑๖.

๒๐ก ปฐก. ๑:๒๑;

ฮีบรา. ๔:๒๑.

๒๒ก ปฐก. ๑:๒๒-๒๕;

ฮีบรา. ๔:๒๒-๒๕.

ดินโลกจงบังเกิดสัตว์โลกมีชีวิตตามชนิดของมัน, ฝูงปศุสัตว์, และสิ่งเลื้อยคลาน, และสัตว์แห่งแผ่นดินโลกตามชนิดของมัน, และมันเป็นเช่นนั้น;

๒๕ และเรา, พระผู้เป็นเจ้าของมัน, รัชสรรคส์สัตว์แห่งแผ่นดินโลกตามชนิดของมัน, และฝูงปศุสัตว์ตามชนิดของมัน, และทุกสิ่งซึ่งเลื้อยคลานบนแผ่นดินโลกตามชนิดของมัน; และเรา, พระผู้เป็นเจ้าของมัน, เห็นว่าสิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้ดี.

๒๖ และเรา, พระผู้เป็นเจ้าของมัน, กล่าวแก่พระองค์เดียวที่ถือกำเนิด^๑ของเรา, ซึ่งอยู่กับเรานับแต่กาลเริ่มต้น: ให้เรารัชสรรคส์^๒มนุษย์ในรูปลักษณะ^๓ของเรา, ตามลักษณะที่เหมือนเรา; และมันเป็นเช่นนั้น. และเรา, พระผู้เป็นเจ้าของมัน, กล่าว: ให้พวกเขาเป็นอำนาจปกครองเหนือสัตว์น้ำในทะเล, และเหนือสัตว์ปีกในอากาศ, และเหนือฝูงปศุสัตว์, และเหนือทั้งแผ่นดินโลก, และเหนือสิ่งเลื้อยคลานทั้งหมดที่เลื้อยคลานบนแผ่นดินโลก.

๒๗ และเรา, พระผู้เป็นเจ้าของมัน, สร้างมนุษย์ในรูปลักษณะ^๔ของเราเอง, ในรูปลักษณะของพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรา เราสร้างเขา; ชายและหญิงเราสร้างพวกเขา.

๒๘ และเรา, พระผู้เป็นเจ้าของมัน, อวยพรพวกเขา, และกล่าวแก่พวกเขา: จงอุดมสมบูรณ์เถิด, และขยายเผ่าพันธุ์^๕, และ

เพิ่มพูนให้เต็มแผ่นดินโลก, และทำให้มันศิโรราบ, และมีอำนาจปกครองเหนือสัตว์น้ำในทะเล, และเหนือสัตว์ปีกในอากาศ, และเหนือสิ่งมีชีวิตทุกอย่างที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดินโลก.

๒๙ และเรา, พระผู้เป็นเจ้าของมัน, กล่าวแก่มนุษย์: ดูเถิด, เราให้พืชพันธุ์ทุกอย่างที่เกิดเมล็ดแก่เจ้า, ซึ่งอยู่บนพื้นพิภพทั้งปวง, และต้นไม้ทุกต้นซึ่งในนั้นจะเป็นผลของต้นไม้ที่ออกเมล็ด; มันจะเป็นอาหาร^๖แก่เจ้า.

๓๐ และแก่สัตว์ทุกตัวในแผ่นดินโลก, และแก่สัตว์ปีกทุกตัวในอากาศ, และแก่ทุกสิ่งซึ่งเลื้อยคลานบนแผ่นดินโลก, ซึ่งในนั้นเราให้ชีวิต, จะมีพืชพันธุ์สะอาดทุกอย่างให้ไว้เป็นอาหาร; และมันเป็นเช่นนั้น, แม้ดังที่เราพูดไว้.

๓๑ และเรา, พระผู้เป็นเจ้าของมัน, เห็นทุกสิ่งที่เรารัชสรรคส์ไว้, และ, ดูเถิด, สิ่งทั้งปวงซึ่งเรารัชสรรคส์ไว้^๗นั้นดี^๘มาก; และเวลาค่ำและเวลาเช้าเป็นวันที่หก.

บทที่ ๓

(เดือนมิถุนายน-เดือนตุลาคม ค.ศ. ๑๘๓๐)

พระผู้เป็นเจ้าของมันทรงสร้างสิ่งทั้งปวงทางวิญญานก่อนที่สิ่งเหล่านั้นจะเป็นอยู่ทางธรรมชาติบนแผ่นดินโลก—พระองค์ทรง

<p>๒๖ก คมพ. พระเยซูคริสต์. ข คมพ. สร้าง (การ). ค ปฐก. ๑:๒๖-๒๗; โมเสส ๖:๘-๑๐; อับรา. ๔:๒๖-๒๗. ง ปฐก. ๑:๒๘;</p>	<p>โมเสส ๕:๑; อับรา. ๔:๒๘. ๒๗ก คมพ. พระผู้เป็นเจ้าของมัน, พระผู้เป็นเจ้าของสามพระองค์. ๒๘ก โมเสส ๕:๒. ๒๙ก ปฐก. ๑:๒๙-๓๐;</p>	<p>อับรา. ๔:๒๙-๓๐. ๓๑ก ปฐก. ๑:๓๑; คมพ. ๕:๑๖-๒๐. ข อพย. ๒๐:๑๑; อับรา. ๔:๓๑.</p>
---	---	--

สร้างชาย, เนื้อหนึ่งคนแรก, บนแผ่นดินโลก—หญิงเป็นผู้ช่วยที่เหมาะสมสำหรับชาย.

ฟ้าสวรรค์ และ แผ่นดินโลก จึง เสร็จสมบูรณ์^๓ ดังนั้น, และไฟร์พล^๔ ทั้งปวงของมัน.

๒ และในวันที่เจ็ดเรา, พระผู้เป็นเจ้า, ยุติงานของเรา, และสิ่งทั้งปวงซึ่งเราสร้างสรรค^๕ไว้; และเราพักผ่อน^๖ในวันที่เจ็ด^๗ จากงานทั้งหมดของเรา, และสิ่งทั้งปวงซึ่งเราสร้างสรรค^๘ไว้เสร็จสมบูรณ์, และเรา, พระผู้เป็นเจ้า, เห็นว่าสิ่งเหล่านั้นดี;

๓ และเรา, พระผู้เป็นเจ้า, อวยพร^๙วันที่เจ็ด, และทำให้วันนั้นศักดิ์สิทธิ์; เพราะว่าเป็นวันนั้นเราพักผ่อนจากงาน^{๑๐}ทั้งหมดของเราซึ่งเรา, พระผู้เป็นเจ้า, สร้างและสร้างสรรค^{๑๑}ไว้.

๔ และบัดนี้, ดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นลำดับการสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก, เมื่อเราสร้างขึ้น, ในวันที่เรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, สร้างสรรค^{๑๒}ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก,

๕ และพืชทุกอย่างในทุ่งก่อน^{๑๓}มันอยู่ในพื้นดิน, และพืชพันธุ์ทุกอย่างในทุ่งก่อนมันเติบโต. เพราะเรา, พระเจ้า พระผู้เป็น

เจ้า, สร้าง^{๑๔}สิ่งทั้งปวงทางวิญญาน^{๑๕}, ซึ่งสิ่งเหล่านั้นเราพูดไว้, ก่อนมันเป็นอยู่ทางธรรมชาติบนพื้นพิภพ. เพราะเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, มิได้ทำให้ฝนตกบนพื้นพิภพ. และเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, สร้าง^{๑๖}ลูกหลานมนุษย์ทั้งปวงไว้; และยังไม่สร้างชายสักคนเดียวที่จะทำไร้ไถนา^{๑๗}; เพราะในสวรรค์^{๑๘}เราสร้าง^{๑๙}พวกเขา; และยังไม่มืเนื้อหนึ่งบนแผ่นดินโลก, ทั้งในน้ำ, หรือในอากาศก็ไม่มี;

๖ แต่เรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, พูดไว้, และมีหมอก^{๒๐}ลอยขึ้นมาจากแผ่นดินโลก, และพรมน้ำชุ่มพื้นผิวดิน.

๗ และเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, ประกอบมนุษย์จากผงธุลี^{๒๑}แห่งพื้นดิน, และระบายปรมาณเข้าไปในรูจมูกของเขาเป็นปรมาณแห่งชีวิต; และมนุษย์^{๒๒}กลายเป็นจิตวิญญาน^{๒๓}มีชีวิต, เนื้อหนึ่งคนแรก^{๒๔}บนแผ่นดินโลก, และชายคนแรกด้วย; กระนั้นก็ตาม, สิ่งทั้งปวงก่อนหน้า^{๒๕}เราสร้างขึ้น; แต่เราสร้างมันทางวิญญานและสร้างสรรค^{๒๖}ขึ้นตามคำของเรา.

๘ และเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, ปลูกสวนไว้ทางตะวันออกในเอเดน^{๒๗}, และที่นั่นเราวางชายคนที่เราประกอบไว้.

๙ และจากดินเรา, พระเจ้า พระผู้

๓ ๑ก คมพ. สร้าง (การ).
ข ปฐก. ๒:๑;
อับรา. ๕:๑.
๒ก ปฐก. ๒:๒-๓;
อับรา. ๕:๒-๓.
คมพ. พักผ่อน,
สถานพักผ่อน.
ข คมพ. วันสะบาโต.
๓ก โมไซยาห์ ๑๓:๑๙.
ข อพย. ๓๑:๑๔-๑๕.
๕ก ปฐก. ๒:๔-๕;

อับรา. ๕:๔-๕.
ข โมเสส ๖:๕๑.
ค อับรา. ๓:๒๓;
คพ. ๒๙:๓๑-๓๔.
คมพ. สร้างวิญญาน
(การ).
ง คมพ. วิญญาน.
จ ปฐก. ๒:๕.
ฉ คมพ. สวรรค์, ฟ้าสวรรค์.
ช คมพ. มนุษย์, มนุษย์ทั้ง
หลาย—มนุษย์, ลูกทาง

วิญญานของพระบิดาบน
สวรรค์.
๖ก ปฐก. ๒:๖.
๗ก ปฐก. ๒:๗;
โมเสส ๔:๒๕; ๖:๕๙;
อับรา. ๕:๗.
ข คมพ. อาดัม.
ค คมพ. จิตวิญญาน.
ง โมเสส ๑:๓๔.
๘ก คมพ. เอเดน.

เป็นเจ้าของ, ทำให้ต้นไม้ทุกต้นเติบโต, ในธรรมชาติ, ซึ่งเป็นที่พึงพอใจในสายตามนุษย์; และมนุษย์มองเห็นมันได้. และมัน กลายเป็นจิต วิญญาณ มีชีวิตเช่นเดียวกัน. เพราะมันเป็นฝ่ายวิญญาณในวันที่เราสร้างมัน; เพราะมันยังอยู่ในภพซึ่งในนั้นเรา, พระผู้เป็นเจ้าของ, สร้างมัน, แท้จริงแล้ว, แม้สิ่งทั้งปวงซึ่งเราเตรียมไว้เพื่อประโยชน์ของมนุษย์; และมนุษย์เห็นว่าสิ่งนั้นดีสำหรับเป็นอาหาร. และเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของ, ยังปลูกต้นไม้แห่งชีวิตไว้ท่ามกลางสวน, และต้นไม้แห่งความรู้ถึงความดีและความชั่วด้วย.

๑๐ และเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของ, ทำให้แม่น้ำสายหนึ่งไหลออกจากเอเดนเพื่อรดน้ำสวน; และจากที่นั่นสายน้ำแยกออก, และกลายเป็นต้นน้ำสี่สาย.

๑๑ และเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของ, เรียกชื่อสายแรกว่า ปิโซน, และมันล้อมทั้งแผ่นดินฮาวิลัท, สถานที่ซึ่งเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของ, สร้างทองคำไว้มาก;

๑๒ และทองคำของแผ่นดินนั้นดี, และมีมดยอบและหินโมรา.

๑๓ และชื่อแม่น้ำสายที่สองเรียกว่า กิโฮน; แม่น้ำสายนั้นเองที่ล้อมทั้งแผ่นดินของเอธิโอเปีย.

๑๔ และชื่อ แม่น้ำ สาย ที่ สาม คือ ฮิดเดเคล; สายซึ่งไหลไปทางตะวันออกของอัสซีเรีย. และแม่น้ำสายที่สี่คือยูเฟรติส.

๑๕ และเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของ, นำชายนั้นไป, และวางเขาไว้ในสวนแห่งเอเดน, เพื่อบำรุงสวน, และเพื่อดูแลรักษาสวน.

๑๖ และเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของ, บัญชาชายผู้นั้น, โดยกล่าวว่า: จากต้นไม้ทุกต้นในสวนเจ้ากินได้ตามใจชอบ,

๑๗ แต่จากต้นไม้แห่งความรู้ถึงความดีและความชั่ว, เจ้าจะไม่กินจากต้นไม้ นั้น, กระนั้นก็ตาม, เจ้าเลือก"ได้ด้วยตนเอง, เพราะให้ไว้แก่เจ้าแล้ว; แต่, จำไว้ว่าเราห้ามสิ่งนี้, เพราะในวันที่เจ้ากินจากต้นไม้ นั้นเจ้าจะตายอย่างแน่นอน.

๑๘ และเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของ, กล่าวแก่พระองค์เดียวที่ถือกำเนิด"ของเรา, ว่าไม่ดีเลยที่ชายคนนี้จะอยู่คนเดียว; ดังนั้น, เราจะรังสรรค์ผู้ช่วย"ที่เหมาะสมสำหรับเขา.

๑๙ และจากดิน เรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของ, ปั้นสัตว์ทุกตัวในทุ่ง, และสัตว์ปีกทุกตัวในอากาศ; และบัญชาให้มันมาหาอาดัม, เพื่อดูว่าเขาจะเรียกมันว่าอะไร; และมัน เป็นจิต วิญญาณ ที่มีชีวิตเช่นเดียวกัน; เพราะเรา, พระผู้เป็นเจ้าของ, ระบายปราณเข้าสู่มัน เป็นปราณแห่งชีวิต, และบัญชาว่าอะไรก็ตามที่อาดัมเรียกสัตว์โลกมีชีวิตทุกตัว, มันจะเป็นชื่อของมัน.

๒๐ และอาดัมตั้งชื่อให้ฝูงปศุสัตว์ทั้งปวง, และให้สัตว์ปีกในอากาศ, และให้

๙ก คมพ. ต้นไม้แห่งชีวิต.
ข ปลูก. ๒:๙.
๑๐ก ปลูก. ๒:๑๐.
๑๗ก โมเสส ๓:๓๒.
คมพ. สิทธิเสรี.

ข อับรา. ๕:๑๓.
ค ปลูก. ๒:๑๗.
คมพ. ความตาย,
ทางร่างกาย; มรรตัย
(ความเป็น).

๑๘ก คมพ. องค์เดียวที่ถือกำเนิด.
ข ปลูก. ๒:๑๘;
อับรา. ๕:๑๔.

สัตว์ทุกตัวในท้องทุ่ง; แต่ สำหรับอาดัม, ไม่พบผู้ช่วยที่เหมาะสมสำหรับเขา.

๒๑ และเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, ทำให้การหลับไหลเกิดแก่อาดัม; และเขานอนหลับ, และเราเอาซี่โครงของเขาออกมาซี่หนึ่งและปิดเนื้อไว้แทนที่มัน;

๒๒ และซี่โครงซึ่งเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, ได้เอาไปจากชาย, เรารังสรรค์หญิง^๑คนหนึ่ง, และพานางมาหาชายนั้น.

๒๓ และอาดัมกล่าว: ข้าพเจ้ารู้ดีเยี่ยม^๒เองว่านี่คือกระดูกจากกระดูกของข้าพเจ้า, และเนื้อหนึ่ง^๓จากเนื้อหนึ่งของข้าพเจ้า; ข้าพเจ้าจะเรียกนางว่า ซายา, เพราะพานางออกมาจากชาย.

๒๔ ฉะนั้นชายจะละจากบิดาเขาและมารดาเขา, และจะแนบสนิท^๔อยู่กับภรรยาของเขา; และพวกเขาจะเป็นเนื้อเดียวกัน^๕.

๒๕ และพวกเขาเปลือยเปล่าทั้งคู่, ชายและภรรยาของเขา, และไม่รู้สึกละอาย.

บทที่ ๔

(เดือนมิถุนายน-เดือนตุลาคม

ค.ศ. ๑๘๓๐)

วิธีที่ซาตานกลายเป็นมาร—เขาล่องลวงเอวา—อาดัมกับเอวาตก, และความตายเข้ามาสู่โลก.

และเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, พุดไว้กับโมเสส, โดยกล่าวว่า: ซาตาน^๖ผู้นั้น, ผู้ที่เจ้าสั่งในนามของพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรา, คือคนคนนั้นซึ่งดำรงอยู่มานับแต่กาลเริ่มต้น^๗, และเขามายู่ต่อหน้าเรา, โดยกล่าวว่า—ดูเถิด, ข้าพระองค์อยู่นี้, ทรงส่งข้าพระองค์ไปเถิด, ข้าพระองค์จะเป็นบุตรของพระองค์, และข้าพระองค์จะไถ่มนุษยชาติทั้งปวง, จนสักจิตวิญญาณหนึ่งก็จะไม่หายไป, และแนนอนข้าพระองค์จะทำ^๘; ดังนั้นทรงให้เกียรติของพระองค์แก่ข้าพระองค์เถิด.

๒ แต่, ดูเถิด, บุตร^๙ที่รักของเรา, ซึ่งเป็นที่รักและที่เลือก^{๑๐}แล้วของเรานับแต่กาลเริ่มต้น, กล่าวแก่เรา—พระบิดา^{๑๑}, ขอให้บังเกิดขึ้นตามพระประสงค์^{๑๒}ของพระองค์เถิด, และให้รัศมีภาพ^{๑๓}เป็นของพระองค์ตลอดกาล.

๓ ดังนั้น, เพราะว่าซาตานกบฏ^{๑๔}ต่อเรา, และหมายมั่นจะทำลายสิทธิ์เสรี^{๑๕}ของมนุษย์, ซึ่งเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, ให้เขาไว้, และจะให้เรามอบอำนาจของเราเองแก่เขาด้วย; โดยอำนาจของพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรา, เราจึงทำให้เขาถูกโยนลงไป^{๑๖};

๔ และ เขา กลายเป็น ซาตาน, แท้จริงแล้ว, แม้มาร, บิดาของความ

<p>๒๒ก คมพ. เอวา; สตรี, หญิง. ๒๒ก ปฐก. ๒:๒๓; อับรา. ๕:๑๗. ๒๒ค ปฐก. ๒:๒๔; คพ. ๔:๒:๒๒; ๔:๑๔-๑๖; อับรา. ๕:๑๗-๑๘. ข คมพ. แต่งงาน (การ), สมรส (การ).</p>	<p>๔ ๑ก คมพ. มาร. ข คพ. ๒๙:๓๖-๓๗. ค อสย. ๑๔:๑๒-๑๕. ๒ก คมพ. พระเยซูคริสต์. ข โมเสส ๗:๓๙; อับรา. ๓:๒๗. คมพ. แต่งตั้งล่วงหน้า (การ).</p>	<p>ค คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์—พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา. ง ลูกา ๒๒:๔๒. จ คมพ. รัศมีภาพ. ๓ก คมพ. สภาในสวรรค์. ข คมพ. สิทธิ์เสรี. ค คพ. ๗:๒๕-๒๗.</p>
--	--	--

เท็จ” ทั้งปวง, ที่จะหลอกลวงและทำให้มนุษย์มืดบอด, และชักนำพวกเขาไปเป็นทาสตามความประสงค์ของเขา, แม้มากเท่าที่จะไม่สดับฟังเสียงของเรา.

๕ และบัดนี้ผู้มีเล่ห์แบบยลมีมากกว่าสัตว์อื่นใดในทุ่งซึ่งเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, รังสรรค์ไว้.

๖ และซาตานเฝ้ามันไว้ในใจ, (เพราะเขาตั้งหลายคนตามเขาไป,) และเขาพยายามล่อลวงเอาไว้ด้วย, เพราะเขาหาวิธีพระดำริของพระผู้เป็นเจ้าไม่, ดังนั้นเขาจึงหมายมั่นจะทำลายโลก.

๗ และเขากล่าวแก่หญิง: แท้จริงแล้ว, พระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้หรือ—เจ้าจะไม่กินจากต้นไม้มาก่อนในสวน? (และเขาพูดโดยปากของงู.)

๘ และหญิงนั้นกล่าวแก่งู: เราจะกินผลไม้บางผลจากต้นไม้มันในสวน;

๙ แต่จากผลไม้ของต้นซึ่งเจ้าเห็นอยู่กลางสวน, พระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้ว่า—เจ้าจะไม่กินจากต้นนั้น, ทั้งเจ้าจะไม่แตะต้องมัน, เกลือกเจ้าจะตาย.

๑๐ และงูกกล่าวแก่หญิง: เจ้าจะไม่ตายแน่นอน;

๑๑ เพราะพระผู้เป็นเจ้าทรงทราบว่าเป็นวันที่เจ้ากินจากต้นนั้น, เมื่อนั้นดวงตา”เจ้าจะเปิด, และเจ้าจะเป็นดังผู้เป็นเจ้าทั้งหลาย, โดยรู้” ความดีและความชั่ว.

๑๒ และเมื่อหญิงนั้นเห็นว่าต้นไม้มันดี

สำหรับเป็นอาหาร, และว่ามันเริ่มเป็นที่จำเริญตา, และเป็นต้นไม้อันพึงปรารถนา” ที่ทำให้นางมีปัญญา, นางจึงเด็ดผลจากต้นนั้น, และกิน”, และให้แก่สามีของนางที่อยู่กับนางด้วย, และเขากิน.

๑๓ และดวงตาของเขาทั้งสองเปิด, และพวกเขารู้ว่าพวกเขาเปลือยเปล่า” อยู่. และพวกเขาเย็บใบมะเดื่อติดกันและทำอาภรณ์ให้ตนเอง.

๑๔ และพวกเขาได้ยินสุรเสียงของพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, ขณะพวกเขาเดิน” อยู่ในสวน, ในยามเย็นของวัน; และอาดัมกับภรรยาเขาไปซ่อนตัวจากที่ประทับของพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าระหว่างหมู่ไม้มันในสวน.

๑๕ และเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, เรียกหาอาดัม, และกล่าวแก่เขา: เจ้าไป” ไหนหรือ?

๑๖ และเขาทูล: ข้าพระองค์ได้ยินสุรเสียงของพระองค์ในสวน, และข้าพระองค์กลัว, เพราะข้าพระองค์เห็นว่าข้าพระองค์เปลือยเปล่า, และข้าพระองค์จึงซ่อนตัว.

๑๗ และเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, กล่าวแก่อาดัม: ใครบอกเจ้าหรือว่าเจ้าเปลือยเปล่า? เจ้ากินจากต้นนั้นหรือซึ่งเราบัญชาเจ้าไว้ว่าเจ้าไม่ควรกิน, หากทำเช่นนั้นเจ้าจะตาย” อย่างแน่นอน?

๑๘ และชายทูล: หญิงที่พระองค์

๔ก ๒ นี. ๒:๑๘; คพ. ๑๐:๒๕.
คพ. หลอกลวง (การ), หลอกลวง (คำ); กล่าวคำเท็จ (การ).
๕ก ปฐก. ๓:๑; โมไซยาห์ ๑๖:๓; แอลมา ๑๒:๔.

๖ก คมพ. เอวา.
๗ก คมพ. เอเดน.
๑๑ก ปฐก. ๓:๓-๖.
โมเสส ๕:๑๐.
๗ แอลมา ๑๒:๓๑.
๑๒ก ปฐก. ๓:๖.

๗ คมพ. การตกของอาดัมและเอวา.
๑๓ก ปฐก. ๒:๒๕.
๑๔ก ปฐก. ๓:๘.
๑๕ก ปฐก. ๓:๙.
๑๗ก โมเสส ๓:๑๗.

ประทานให้ข้าพระองค์, และทรงบัญชาว่านางจะอยู่กับข้าพระองค์, นางให้ผลของดินนั้นแก่ข้าพระองค์และข้าพระองค์กิน.

๑๙ และเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, กล่าวแก่หญิง: สิ่งนี้ซึ่งเจ้าทำไปคืออะไรเล่า? และหญิงทูล: ชูล่อลวงข้าพระองค์, และข้าพระองค์กิน.

๒๐ และเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, กล่าวแก่งู: เพราะเจ้าทำการนี้เจ้าจะถูกสาปแช่งมากกว่าฝูงปศุสัตว์ทั้งปวง, และมากกว่าสัตว์ทุกตัวในท้องทุ่ง; ด้วยหน้าท้องของเจ้า เจ้าจะเลื้อยไป, และเจ้าจะกินผงธุลีตลอดเวลาของชีวิตเจ้า;

๒๑ และเราจะให้มีความเป็นอริระหว่างเจ้ากับหญิง, ระหว่างพงศ์พันธุ์ของเจ้ากับพงศ์พันธุ์ของนาง; และเขาจะทำให้ศีรษะเจ้าฟกช้ำ, และเจ้าจะทำให้สันเท้าเขาฟกช้ำ.

๒๒ กับหญิง เรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, กล่าว: เราจะทวีโทษมนัสและการตั้งครุฑของเจ้าอย่างใหญ่หลวง. ในโทษมนัสเจ้าจะให้กำเนิดลูก, และความปรารถนาของเจ้าจะอยู่ที่สามีเจ้า, และเขาจะปกครองเหนือเจ้า.

๒๓ และกับอาดัม, เราพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, กล่าว: เพราะเจ้าสับเสียดภรรยาของเจ้า, และกินจากผลของต้นซึ่งดินนั้นเราบัญชาเจ้าไว้, โดยกล่าวว่า—เจ้าจะไม่

กินจากดินนั้น, ดินจะถูกสาปแช่งเพื่อเห็นแก่เจ้า; โนโทมนัสเจ้าจะกินจากดินตลอดวันเวลาของชีวิตเจ้า.

๒๔ กอหนามก็เช่นกัน, และมันจะนำต้นหนามมาบังเกิดแก่เจ้า, และเจ้าจะกินพืชพันธุ์ในท้องทุ่ง.

๒๕ ด้วยหยาดเหงื่อจากหน้าเจ้า เจ้าจะกินอาหาร, จนกว่าเจ้าจะกลับสู่ดิน—เพราะเจ้าจะตายอย่างแน่นอน—เพราะจากดินเรานำเจ้าออกมา: เพราะเจ้าเป็นผงธุลี, และเจ้าจะกลับคืนสู่ผงธุลี.

๒๖ และอาดัมเรียกชื่อภรรยาของเขาว่าเอวา, เพราะนางเป็นมารดาของผู้มีชีวิตทั้งปวง; เพราะเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, เรียกหญิงคนแรกของหญิงทั้งปวงดังนั้น, ซึ่งมีมากมาย.

๒๗ กับอาดัม, และกับภรรยาของเขาเช่นกัน, เรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, ทำเสื้อจากหนังสัตว์, และห่อหุ้มพวกเขา.

๒๘ และเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, กล่าวแก่พระองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรา: ตูเถิด, ชายนั้นกลับกลายเป็นเสมือนคนหนึ่ง ในพวกเราที่จะรู้ความดีและความชั่ว; และบัดนี้เกลือกเขาจะยื่นมือเขาออกไปริบส่วน จากต้นไม้แห่งชีวิตด้วย, และกินและมีชีวิตอยู่ตลอดกาล,

๒๙ ฉะนั้นเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า,

๑๙ก ปฐก. ๓:๑๓;
โมไซยาห์ ๑๖:๓.
๒๐ก ปฐก. ๓:๑๓-๑๕.
๒๒ก ปฐก. ๓:๑๖.
๒๕ก ปฐก. ๓:๑๗-๑๙.
คมพ. การตกของอาดัมและเอวา.
ข ปฐก. ๒:๗;

โมเสส ๖:๕๙;
ฮีบรา. ๕:๗.
๒๖ก โมเสส ๑:๓๔; ๖:๙.
๒๗ก คมพ. สุภาพเรียบร้อย.
๒๘ก ปฐก. ๓:๒๒.
คมพ. มนุษย์, มนุษย์ทั้งหลาย—มนุษย์, ศักยภาพที่จะเป็นเหมือนพระบิดา

บนสวรรค์.
ข คมพ. ความรู้.
ค แอลมา ๔:๒:๔-๕.
ง ปฐก. ๒:๙;
๑ นี. ๑:๒๕;
โมเสส ๓:๙.
คมพ. ต้นไม้แห่งชีวิต.

จะส่งเขาออกไปจากสวนแห่งเอเดน^๖, ให้ทำอะไรไถนาซึ่งจากดินนั้นเรานำเขาออกมา;

๓๐ เพราะดังเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, มีชีวิตอยู่นั้นใด, แม้ฉันนั้นถ้อยคำ^๗ของเราจะกลับมาโดยไม่มี ความหมายไม่ได้, เพราะดังที่ถ้อยคำนั้นออกไปจากปากเรามันต้องเกิดสัมฤทธิ์ผล.

๓๑ ดังนั้นเราจึงขับไล่ชายออกไป, และทางตะวันออกของสวนแห่งเอเดน, เราวางเหล่าเครูบ^๘ และดาบเพลิงหนึ่งเล่ม, ซึ่งหมุนไปทั่วทุกทิศเพื่อพิทักษ์เส้นทางของต้นไม้แห่งชีวิต.

๓๒ (และนี่เป็นถ้อยคำซึ่งเราพูดไว้กับผู้รับใช้ของเราโมเสส, และถ้อยคำเหล่านี้จริงแม้ดังที่เราประสงค์; และเราพูดไว้กับเจ้า. จงดูว่าเจ้าจะไม่ให้มนุษย์คนใดเห็น, จนกว่าเราบัญชาเจ้า, เว้นไว้ก็แต่คนเหล่านั้นที่เชื่อ. เอเมน.)

บทที่ ๕

(เดือนมิถุนายน-เดือนตุลาคม

ค.ศ. ๑๘๓๐)

อาดัมกับเอวาให้กำเนิดบุตรธิดา—อาดัมถวายเครื่องพลีบูชาและรับใช้พระผู้เป็นเจ้า—คาอินกับอาเบลเกิด—คาอินกับฆู, รักชาดานมากกว่าพระผู้เป็นเจ้า, และมีชื่อ ว่า หายนะ—ฆาตกรรมและความ

ชั่วร้ายแพร่ไปทั่ว—มีการสั่งสอนพระกิตติคุณจากกาลเริ่มต้น.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ หลังจากเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, ขับไล่พวกเขาออกไปแล้ว, คืออาดัมเริ่มทำอะไรไถนา, และมีอำนาจปกครอง^๙เหนือสัตว์ทั้งปวงในท้องทุ่ง, และกินอาหารของเขาโดยหยาดเหงื่อจากหน้าผากของเขา, ดังที่เรา พระเจ้าบัญชาเขาไว้. และเอวา, เช่นเดียวกัน, ภรรยาของเขา, ได้ทำงานกับเขา.

๒ และอาดัมเสพสมกับภรรยา, และนางคลอด^{๑๐}บุตรและธิดา^{๑๑}ให้เขา, และพวกเขาเริ่มขยายเผ่าพันธุ์^{๑๒} และเพิ่มพูนให้เต็มแผ่นดินโลก.

๓ และนับแต่เวลานั้นมา, บุตรและธิดา^{๑๓}ของอาดัมเริ่มแยกไปเป็นคู่ ๆ ในแผ่นดิน, และทำอะไรไถนา, และเลี้ยงฝูงสัตว์, และพวกเขาให้กำเนิดบุตรและธิดาด้วย.

๔ และอาดัมกับเอวา, ภรรยาเขา, เรียกหาพระนามของพระเจ้า, และพวกเขาได้ยินสุรเสียงของพระเจ้ามาจากทางสู่สวนแห่งเอเดน^{๑๔}, โดยรับสั่งกับพวกเขา, และพวกเขาหาเห็นพระองค์ไม่; เพราะพวกเขาถูกกันไว้จากที่ประทับ^{๑๕}ของพระองค์.

๕ และพระองค์ประทานพระบัญญัติต่างๆ แก่พวกเขา, ว่าพวกเขาจะนมัสการ^{๑๖}

๒๙ก คมพ. เอเดน.
๓๐ก ๑ พกษ. ๘:๕๖;
คพ. ๑:๓๘.
๓๑ก แอลมา ๔:๒๓.
คมพ. เครูบ (เหล่า).

๕ ๑ก โมเสส ๒:๒๖.
๒ก ปฐก. ๕:๔.
ข คพ. ๑๓๘:๓๙.
ค ปฐก. ๑:๒๘;
โมเสส ๒:๒๘.

๓ก โมเสส ๕:๒๘.
๔ก คมพ. เอเดน.
ข แอลมา ๔:๒๙.
๕ก คมพ. นมัสการ.

พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, และจะถวายลูกสัตว์ห้วยป่าของฝูงของพวกเขา, เป็นเครื่องถวายบูชาแด่พระเจ้า. และอาดัมเชื้อฟิง พระบัญญัติของพระเจ้า.

๖ และหลังจากหลายวันผ่านไปเทพ^๑ของพระเจ้ามาปรากฏต่ออาดัม, โดยกล่าวว่า: เหตุใดท่านจึงถวายเครื่องพลีบูชา^๒แด่พระเจ้า? และอาดัมกล่าวแก่ท่าน: ข้าพเจ้าหาไม่รู้, นอกจากพระเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้าไว้.

๗ และจากนั้นเทพพูด, โดยกล่าวว่า: สิ่งนี้คืออุปมา^๓ถึงการพลีพระชนม์ชีพ^๔ของพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดา, ซึ่งเปี่ยมด้วยพระคุณ^๕และความจริง.

๘ ดังนั้น, ท่านจะทำทั้งหมดที่ท่านทำในพระนาม^๖ของพระบุตร, และท่านจะกลับใจ^๗และเรียกหา^๘พระผู้เป็นเจ้าของพระนามของพระบุตรตลอดกาลนาน.

๙ และในวันนั้นพระวิญาณบริสุทธิ^๙เสด็จลงมาบนอาดัม, ซึ่งรับสั่งคำยานถึงพระบิดาและพระบุตร, โดยตรัสว่า: เราคือพระองค์เดียวที่ถือกำเนิด^{๑๐}จากพระบิดาจากกาลเริ่มต้น, นับแต่นี้ไปและตลอด

กาล, ว่าเพราะเจ้าตก^{๑๑}แล้วเจ้าจะรับการไถ่^{๑๒}ได้, และมนุษยชาติทั้งปวง, แม้มากเท่าที่ประชากรณา.

๑๐ และในวันนั้นอาดัมถวายพระพรพระผู้เป็นเจ้าของและอิม เอ็ม^{๑๓}, และเริ่มพยากรณ์^{๑๔}เกี่ยวกับครอบครัวทั้งปวงของแผ่นดินโลก, โดยกล่าวว่า: ขอพระนามแห่งพระผู้เป็นเจ้าของทรงเจริญด้วยพระสิริเถิด, เพราะเนื่องจากการล่วงละเมิดของข้าพเจ้าดวงตาของข้าพเจ้าจึงเปิด, และในชีวิตนี้ข้าพเจ้าจะมีปีติ^{๑๕}, และอีกครั้งในเนื้อหนัง^{๑๖}ข้าพเจ้าจะเห็นพระผู้เป็นเจ้าของ.

๑๑ และเอวา^{๑๗}, ภรรยาท่าน, ได้ยินเรื่องทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้และยินดี, โดยกล่าวว่า: หากมิใช่เพราะการล่วงละเมิดของเราเราจะไม่มีความได้มีพงศ์พันธุ์^{๑๘}, และจะไม่มีวันรู้ความดีและความชั่ว, และปีติของการไถ่ของเร, และชีวิตนิรันดร์ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าของประทานแก่ปวงชนที่เชื้อฟิง.

๑๒ และอาดัมกับเอวาถวายพระพรพระนามของพระผู้เป็นเจ้าของ, และพวกท่านทำให้เรื่องทั้งปวงเป็นที่รู้^{๑๙}แก่บุตรของพวกท่านและธิดาของพวกท่าน.

<p>๕ข อพย. ๑๓:๑๒-๑๓; กตว. ๑๘:๑๗; โมไซยาห์ ๒:๓. คมพ. บุตรห้วย, พระบุตรห้วย. ค คมพ. เชื้อฟิง (การ), เชื้อฟิง (คนตี). ๖ก คมพ. ทูตสวรรค์, เทพ. ข คมพ. เครื่องพลีบูชา, พลีพระชนม์ชีพ, สละ (ชีวิต), เสียสละ. ๗ก คมพ. พระเยซูคริสต์— รูปแบบหรือสัญลักษณ์ ของพระคริสต์. ข แอลมา ๓๔:๑๐-๑๕.</p>	<p>คมพ. เลือด, โลหิต. ค โมเสส ๑:๖, ๓๒. คมพ. พระคุณ. ๘ก ๒ นี. ๓๑:๒๑. ข โมเสส ๖:๕๗. คมพ. กลับใจ (การ). ค คมพ. สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ). ๙ก คมพ. พระวิญาณ บริสุทธิ. ข คมพ. พระเยซูคริสต์; องค์เดียวที่ถือกำเนิด. ค คมพ. ความตาย, ทาง วิญาณ; การตกของ อาดัมและเอวา.</p>	<p>ง โมไซยาห์ ๒๗:๒๔-๒๖; คพ. ๓๓:๓๘; สข. ๓. คมพ. แผนแห่งการไถ่; ไถ่ (การ), ไถ่ (ได้รับการ). ๑๐ก คมพ. เกิดใหม่, เกิดจาก พระผู้เป็นเจ้าของ. ข คพ. ๑๐๗:๔๑-๕๖. คมพ. คำพยากรณ์, พยากรณ์. ค คมพ. ปีติ. ง โยบ ๑๙:๒๖; ๒ นี. ๙:๔. ๑๑ก คมพ. เอวา. ข ๒ นี. ๒:๒๒-๒๓. ๑๒ก นิธิบ. ๔:๙.</p>
---	--	--

๑๓ และซาตาน^{๑๓}มาในบรรดาพวกเขา, โดยกล่าวว่า: เราเป็นบุตรคนหนึ่งของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ; และเขาสั่งคนเหล่านั้น, โดยกล่าวว่า: อย่าเชื่อเรื่องเหล่านั้น; และพวกเขาหาได้เชื่อ^{๑๔}ไม่, และพวกเขารัก^{๑๕}ซาตานมากกว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ. และมนุษย์นับแต่เวลานั้นมาเริ่มมีต้นเหตุ, รากจิต, และเป็นเหมือนมาร.

๑๔ และพระเจ้า พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงเรียกหามนุษย์ทุกแห่งหนโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์^{๑๖} และทรงบัญชาพวกเขาว่าพวกเขาพึงกลับใจ;

๑๕ และมากเท่าที่เชื่อ^{๑๗}ในพระบุตร, และกลับใจจากบาปของพวกเขา, จะรอด^{๑๘}; และมากเท่าที่หาเชื่อไม่และหากลับใจไม่, จะอัปมงคล^{๑๙}; และพระวจนะออกจากพระโอษฐ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของในประกาศิตอันมั่นคง; ดังนั้นพระวจนะจึงต้องเกิดสัมฤทธิ์ผล.

๑๖ และอาดัมกับเอวา, ภรรยาท่าน, มิได้หยุดเรียกหาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ. และอาดัมเสพสมกับเอวา ภรรยาท่าน, และนางตั้งครรรค์และคลอดคาอิน^{๒๐}, และกล่าวว่า: ข้าพเจ้าได้ชายคนหนึ่งจากพระเจ้า; ดังนั้นเขาจะไม่ปฏิเสธพระวจนะของพระองค์. แต่ดูเถิด, คาอินหาได้สดับฟังไม่, โดยกล่าวว่า:

พระเจ้าเป็นใครเล่าที่ข้าพเจ้าจะต้องรู้จักพระองค์?

๑๗ และนางตั้งครรรค์อีกและคลอดอาเบล^{๒๑}น้องชายของเขา. และอาเบลสดับฟัง^{๒๒}สุรเสียงของพระเจ้า. และอาเบลเป็นผู้เฝ้าฝูงแกะ, แต่คาอินเป็นผู้ทำไร่ไถนา.

๑๘ และคาอินรัก^{๒๓}ซาตานมากกว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ. และซาตานสั่งเขา, โดยกล่าวว่า: จงประกอบพิธีถวายบูชา^{๒๔}แด่พระเจ้า.

๑๙ และตามวิถีแห่งเวลา เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ คาอินนำผลจากดินมาเป็นเครื่องถวายบูชา^{๒๕}แด่พระเจ้า.

๒๐ และอาเบล, เขานำมาจากบรรดาลูกสัตว์หิวปีในฝูงสัตว์ของเขาด้วย, และตัวที่อ่อนพีจากบรรดาสัตว์เหล่านั้น. และพระเจ้าทรงโสมนัสต่ออาเบล, และเครื่องถวายบูชา^{๒๖}ของเขา;

๒๑ แต่กับคาอิน, และเครื่องถวายบูชา^{๒๗}ของเขา, พระองค์ไม่ทรงโสมนัส. บัดนี้ซาตานรู้การนี้, และมันทำให้เขาพอใจ. และคาอินโมโหมาก, และสีหน้าของเขาบังตั้ง.

๒๒ และพระเจ้าตรัสกับคาอิน: เหตุใดเจ้าจึงโมโห? เหตุใดสีหน้าของเจ้าจึงบังตั้ง?

๒๓ หากเจ้าทำดี, เราจะรับ^{๒๘}เจ้าไว้. และหากเจ้าทำไม่ดี, บาปก็อยู่ที่ประตู, และ

๑๓ก คมพ. มาร.
ข คมพ. ไม่เชื่อ (ความ).
ค โมเสส ๖:๑๕.
ง คมพ. ทางเหนือหนึ่ง, ผักไผ่ทางโลก; มนุษย์ปฤชุน.
๑๔ก ยอห์น ๑๔:๑๖-๑๘, ๒๖.
๑๕ก คมพ. เชื่อ (ความ).

ข คมพ. ความรอด.
ค คพ. ๔:๒๖๐.
คมพ. อัปมงคล (ความ).
๑๖ก ปฐก. ๔:๑-๒.
คมพ. คาอิน.
๑๗ก คมพ. อาเบล.
ข ฮีบ. ๑๑:๔.
๑๘ก คพ. ๑๐:๒๐-๒๑.

ข คพ. ๑๓๒:๘-๑๑.
๒๐ก คมพ. เครื่องถวายบูชา; เครื่องพลีบูชา, พลีพระชนม์ชีพ, สละ (ชีวิต), เสียสละ.
๒๑ก ปฐก. ๔:๓-๗.
๒๒ก ปฐก. ๔:๗;
คพ. ๕:๒:๑๕; ๗:๗.

ชาติานปรารถนาจะได้เจ้า; และเว้นแต่เจ้าจะสดับฟังบัญญัติของเรา, เราจะมอบเจ้าให้เขา, และจะเกิดกับเจ้าตามความปรารถนาของเขา. และเจ้าจะปกครองเหนือเขา;

๒๔ เพราะนับแต่เวลานี้ไปเจ้าจะเป็นบิดาของความเท็จของเขา; เจ้าจะมีนามว่าหายนะ”; เพราะเจ้าดำรงอยู่ก่อนโลกเช่นเดียวกัน.

๒๕ และจะมีกล่าวไว้ในเวลาที่จะมาถึง—ว่าความน่าชิงชัง^๑เหล่านี้มีมาจากคาอิน; เพราะเขาปฏิเสธคำแนะนำอันหลักแหลมกว่าซึ่งมีมาจากพระผู้เป็นเจ้า; และนี่เป็นการสาปแช่งซึ่งเราจะให้ไว้กับเจ้า, เว้นแต่เจ้าจะกลับใจ.

๒๖ และคาอินโมโห, และหาฟังสุรเสียงของพระเจ้าต่อไปอีกไม่, ทั้งไม่ฟังอาแบล, น้องชายเขา, ผู้ดำเนินชีวิตในความบริสุทธิ์ต่อพระพักตร์พระเจ้า.

๒๗ และอาดัมกับภรรยาท่านโสเกเศร่าต่อพระพักตร์พระเจ้า, เนื่องจากคาอินและพี่น้องของเขา.

๒๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือคาอินรับบิดาคนหนึ่งของพี่น้องเขาเป็นภรรยา, และทั้งสองรัก^๒ชาติานมากกว่าพระผู้เป็นเจ้า.

๒๙ และชาติานกล่าวแก่คาอิน: จงสาบานกับข้าพเจ้าโดยคอของท่าน, และหากท่านแพรงพรายเรื่องนี้ท่านจะตาย;

และให้พี่น้องท่านสาบานโดยศีรษะของพวกเขา, และโดยพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, ว่าพวกเขาหาแพรงพรายเรื่องนี้ไม่; เพราะหากพวกเขาแพรงพรายเรื่องนี้, พวกเขาจะตายแน่นอน; และการนี้เพื่อบิดาท่านจะไม่รู้เรื่องนี้; และวันนี้ข้าพเจ้าจะปล่อยอาแบล น้องชายท่านให้ตกอยู่ในมือท่าน.

๓๐ และชาติานสาบานกับคาอินว่าตนจะทำตามคำสั่งของเขา. และเรื่องทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้กระทำเป็นการลับ.

๓๑ และคาอินกล่าว: โดยแท้แล้วข้าพเจ้าคือเมฮัน, เจ้าแห่งความลับอันยิ่งใหญ่, โดยที่ข้าพเจ้าสามารถกระทำฆาตกรรม^๓และหาผลประโยชน์. ดังนั้นจึงเรียกคาอินว่าเจ้าเมฮัน^๔, และเขาโอหังในความชั่วร้ายของเขา.

๓๒ และคาอินเข้าไปในทุ่ง, และคาอินพูดกับอาแบล, น้องชายตน. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือขณะที่พวกเขาอยู่ในทุ่ง, คาอินลุกขึ้นทำร้ายอาแบล, น้องชายตน, และสังหารเขา.

๓๓ และคาอินโอหัง^๕ในสิ่งที่เขาทำ, โดยกล่าวว่า: ข้าพเจ้าเป็นอิสระ; แน่นอนฝูงสัตว์ของน้องชายข้าพเจ้าตกอยู่ในมือข้าพเจ้า.

๓๔ และพระเจ้าตรัสกับคาอิน: อาแบล, น้องชายเจ้าอยู่ในไหน? และเขาทูลว่า: ข้า

๒๔ก คมพ. บุตรแห่งหายนะ.

๒๕ก ฮีล. ๖:๒๖-๒๘.

๒๘ก โมเสส ๕:๑๓.

๓๐ก คมพ. ฆาตกรรม.

ข ฮส. “ความคิด,”

“ผู้ทำลาย,” และ “ผู้ยิ่งใหญ่” คือความหมายที่เป็นไปได้ของรากศัพท์ที่ประจักษ์ชัดใน “เมฮัน.”

๓๓ก คมพ. จ้องมอง (ความ),

ถือดี (ความ), ลำพอง (ความ); ผักเฝ้าทางโลก (ความ).

พระองค์ทำรู้ไม่. ข้าพระองค์เป็นผู้ดูแล
น้องชายข้าพระองค์หรือ?

๓๕ และพระเจ้าตรัส: เจ้าทำอะไรลงไป
เล่า? เสียงของเลือดน้องชายเจ้าจึงร้อง
ถึงเราจากดิน.

๓๖ และบัดนี้ เจ้าจะถูกสาปแช่งจาก
ธรณีซึ่งอ้าปากของนางรับเลือดน้องชาย
เจ้าจากน้ำมือเจ้า.

๓๗ เมื่อเจ้าทำไร้ไร้ธาธรณีจะไม่ให้พละ
กำลังของนางแก่เจ้านับแต่นี้ไป. เจ้าจะ
เป็นผู้ลี้ภัย และคนร่อนเร่พเนจรอยู่ใน
แผ่นดินโลก.

๓๘ และคาอินทูลพระเจ้า: ซาตาน
ล่อลวงข้าพระองค์เนื่องจากฝูงสัตว์ของ
น้องชายข้าพระองค์. และข้าพระองค์
โมโหด้วย; เพราะเครื่องถวายบูชาของ
เขาพระองค์ทรงรับไว้และหาได้รับของ
ข้าพระองค์ไม่; โทษของข้าพระองค์เกิน
กว่าข้าพระองค์จะทนได้.

๓๙ ดุเถิด พระองค์ทรงขับไล่ข้าพระองค์
ออกไปวันนี้จากพระพักตร์พระเจ้า, และ
จากพระพักตร์พระองค์ข้าพระองค์จะ
ถูกผลักไส; และข้าพระองค์จะเป็นผู้ลี้
ภัยและคนร่อนเร่พเนจรอยู่ในแผ่นดิน
โลก; และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, คือคน
ที่พบข้าพระองค์จะสังหารข้าพระองค์,
เนื่องจาก ความชั่วช้า สำนานย์ของข้า
พระองค์, เพราะสิ่งเหล่านี้ไม่ถูกปิดบัง
ให้พ้นจากพระเจ้า.

๔๐ และเรา พระเจ้ากล่าวแก่เขา: ผู้
ใดก็ตามที่สังหารเจ้า, การแก้แค้นจะ
เกิดกับเขาเจ็ดเท่า. และเรา พระเจ้าวาง
เครื่องหมายไว้บนคาอิน, เกือบผู้ใดพบ
เขาจะฆ่าเขาเสีย.

๔๑ และคาอินถูกขับไล่จากที่ประทับ
ของพระเจ้า, และไปพำนักพร้อมด้วย
ภรรยาของเขาและพี่น้องของเขาหลาย
คนในแผ่นดินแห่งโนด, ทางตะวันออก
ของเอเดน.

๔๒ และคาอินเสพสมกับภรรยาของ
เขา, และนางตั้งครรภ์และคลอดเอโนค,
และเขาให้กำเนิดบุตรและธิดาหลายคน
ด้วย. และเขาสร้างเมืองเมืองหนึ่ง, และ
เขาเรียกชื่อเมืองตามชื่อบุตรของเขา,
ว่าเอโนค.

๔๓ และแก่เอโนคเกิดอิราด, และบุตร
และธิดาคนอื่น ๆ. และอิราดให้กำเนิด
เมหุยาเอล, และบุตรและธิดาคนอื่น ๆ.
และเมหุยาเอลให้กำเนิดเมธูซาเอล, และ
บุตรและธิดาคนอื่น ๆ. และเมธูซาเอลให้
กำเนิดลาเมค.

๔๔ และลาเมครับภรรยาสองคนไว้กับ
ตน; ชื่อของคนหนึ่งคืออาดาม, และชื่อ
ของอีกคน, คีลลาห์.

๔๕ และอาดามคลอดยาบาล; เขา
เป็นบิดาของพวกที่พำนักในกระโจม,
และพวกเขาเป็นคนเฝ้าฝูงปศุสัตว์;
และชื่อน้องชายเขาคือยูบาล, ผู้เป็น

๓๔ก ปฐก. ๔:๙.
๓๗ก ปฐก. ๔:๑๑-๑๒.
๓๘ก คมพ. โลก;
ล่อลวง (การ).
๔๐ก ปฐก. ๔:๑๕.

๔๑ก โมเสส ๖:๔๙.
๔๒ก อส. มีชายคนหนึ่งชื่อเอ-
โนคในเชื้อสายของคา
อิน, และมีเมืองที่ใช้ชื่อ
นั้นในบรรดาผู้คนของ

เขา. ยาน่าไปสืบสนกับ
เอโนคในเชื้อสายที่ขอบ
ธรรมของเสทและเมือง
ของเขา, ไชอัน, เรียกด้วย
ว่า "เมืองของเอโนค."

บิดาของ ผองชน ผู้ ตีต พิณ และ เป่า หีบเพลง.

๔๖ และคิลลาห์, เช่นกันนางคลอดทุบัล คาคิน, ครูสอนช่างฝีมือทุกคนทางด้าน ของเหลือองและเหล็ก. และน้องสาวของ ทุบัลคาคินชื่อนาอามาห์.

๔๗ และลาเมคกล่าวแก่ภรรยาของเขา, อาดาห์และคิลลาห์: จงฟังเสียงข้าพเจ้า, เจ้า ภรรยาของลาเมค, จงสดับฟังวาทะ ของข้าพเจ้า; เพราะข้าพเจ้าสังหารชาย คนหนึ่งซึ่งยังความบาดเจ็บแก่ข้าพเจ้า, และชายหนุ่ม คนหนึ่ง ซึ่งยัง ความเจ็บ ปวดแก่ข้าพเจ้า.

๔๘ หากคาคินจะถูกแก้แค้นเจ็ดเท่า, โดยแท้แล้วลาเมคจะเป็นเจ็ดสิบเจ็ดเท่า;

๔๙ เพราะลาเมคโดยที่เข้ามาในพันธ สัญญา กับซาตาน, ตามวิธีของคาคิน, ซึ่ง ในการนั้นเขากลายเป็นเจ้าของอัน, เจ้าแห่ง ความลับอันยิ่งใหญ่ที่ซาตานให้ไว้กับ คาคิน; และอิราด, บุตรของเอโนค, โดยที่ รู้ถึงความลับของพวกเขา, จึงเริ่มเปิดเผย แก่บรรดาบุตรของอาดัม;

๕๐ ดังนั้น ลาเมค, โดยที่ โกรธ, จึง สังหารเขา, ไม่เหมือนคาคิน, กับอาเบล น้องชายเขา, เพื่อเห็นแก่ การหาผล ประโยชน์, แต่ตนสังหารเขาเพื่อเห็นแก่คำ สาบาน.

๕๑ เพราะ, นับแต่วันเวลาของคาคิน, มีการมั่วสุมลับ ้อย่างหนึ่ง, และงานของ

พวกเขาอยู่ในความมืด, และพวกเขารู้จัก พี่น้องของพวกเขาทุกคน.

๕๒ ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงสาปแช่งลา- เมค, และครัวเรือนของเขา, และคนเหล่านั้ นทั้งหมดที่ทำพันธสัญญาไว้กับซาตาน; เพราะพวกเขาทรักษาพระบัญญัติของ พระผู้เป็นเจ้าของ, และสิ่งนี้ทำให้พระผู้ เป็นเจ้าไม่พอพระทัย, และพระองค์หา ได้ทรงปฏิบัติต่อพวกเขาไม่, และงานของ พวกเขาเป็นความน่าชิงชัง, และเริ่มแพร่ ออกไปในบรรดาบุตร ทั้งปวงของมนุษย์. และสิ่งนี้อยู่ในบรรดาบุตรของมนุษย์.

๕๓ และในบรรดาบิดาของมนุษย์สิ่ง เหล่านี้ไม่ได้พูดถึง, เพราะว่าลาเมคพูด ความลับไว้กับเหล่าภรรยาของเขา, และ พวกเขากระด้างกระเดื่องต่อเขา, และ ประกาศสิ่งเหล่านี้ออกไปทั่ว, และไม่มี ความสงสาร;

๕๔ ดังนั้นลาเมคจึงถูกดูหมิ่น, และถูก ขับออกไป, และหาได้มาอยู่ในบรรดาบุตร ของมนุษย์ไม่, เกลือกเขาจะตาย.

๕๕ และด้วยเหตุนี้งานแห่งความมืด” จึงเริ่มแพร่ออกไปในบรรดาบุตรทั้งปวง ของมนุษย์.

๕๖ และพระผู้เป็นเจ้าของทรงสาปแช่งผืน แผ่นดินด้วยการสาปแช่งอันสาหัส, และ กริ้วคนชั่วร้าย, กริ้วบุตรทั้งปวงของมนุษย์ ผู้ที่พระองค์ทรงรังสรรค์ไว้;

๕๗ เพราะพวกเขาไม่สดับฟังสุรเสียง

๔๘ก ปฐก. ๔:๒๔.
อส. ลาเมคโอ้อวดว่า ซาตานจะทำเพื่อเขา มากกว่าที่ได้ทำเพื่อ คาคิน. เหตุผลที่เขา

สันนิษฐานเช่นนี้อยู่ ในข้อ ๔๙ และ ๕๐.
๔๙ก คมพ. คำปฏิญาณ.
๕๑ก คมพ. มั่วสุมลับ (การ).
๕๒ก โมเสส ๙:๑๔-๑๕.

๕๕ก คมพ. ความมืด, ทาง วิญญาณ; ชั่ว, ชั่วร้าย (ความ).

ของพระองค์, ทั้งไม่เชื่อในพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิด^๕ของพระองค์, แม่ผู้^๖ที่พระองค์ทรงประกาศว่าจะเสด็จมาในความเรื่องโรจน์แห่งเวลา, ผู้ที่ทรงเตรียมไว้ นับแต่ก่อนการวางรากฐานของโลก.

๕๘ และด้วยเหตุนี้จึงเริ่มมีการสั่งสอนพระกิตติคุณ^๗, จากกาลเริ่มต้น, ด้วยการประกาศโดยเทพ^๘ผู้บริสุทธิ์ที่ส่งออกไปจากที่ประทับของพระเจ้า, และโดยสุรเสียงของพระองค์เอง, และโดยของประทาน^๙แห่งพระวิญาณบริสุทธิ์.

๕๙ และสิ่งทั้งปวงจึงยืนยันกับอาดัมตั้งนั้น, โดยศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์, และพระกิตติคุณที่สั่งสอนออกไป, และประกาศิตที่ส่งออกไป, ว่าพระกิตติคุณจะอยู่ในโลก, จนถึงการสิ้นสุดของโลก; และเป็นไปตั้งนั้น. เอเมน.

บทที่ ๖

(เดือนพฤศจิกายน-เดือนธันวาคม ค.ศ. ๑๘๓๐)

พงศ์ พันธุ์^๑ของอาดัม เขียนบันทึกในหนังสือแห่งความทรงจำ—ลูกหลานที่ชอบธรรมของท่านสั่งสอนการกลับใจ—พระเจ้าเป็นเจ้าทรงเผยพระองค์ต่อเอโนค—เอโนคสั่งสอนพระกิตติคุณ—แผน

แห่งความรอดเปิดเผยต่ออาดัม—ท่านได้รับบัญญัติมาและฐานะปุโรหิต.

และอาดัม^๒สดับฟังสุรเสียงของพระเจ้าเป็นเจ้า, และเรียกหาบุตรทั้งหลายของท่านให้กลับใจ.

๒ และอาดัมเสพสมกับภรรยาท่านอีก, และนางคลอดบุตรคนหนึ่ง, และท่านเรียกชื่อของเขาวว่าเสท^๓. และอาดัมสรรเสริญพระนามของพระเจ้าเป็นเจ้า; เพราะท่านกล่าว: พระเจ้าเป็นเจ้าทรงกำหนดพงศ์พันธุ์ให้ข้าพเจ้าอีกคนหนึ่ง, แทนอาเบล, ผู้ที่เอาอินสังหาร.

๓ และพระเจ้าเป็นเจ้าทรงเผยพระองค์ต่อเสท, และเขาหาได้ขัดขืนไม่, แต่ถวายเครื่องพลีบูชา^๔อันเป็นที่ยอมรับ, เหมือนกับอาเบล พี่ชายเขา. และบุตรคนหนึ่งเกิดกับเขาด้วย, และเขาเรียกชื่อบุตรว่าเอโนช.

๔ และในเวลานั้นคนเหล่านั้นเริ่มเรียกหา^๕พระนามของพระเจ้า, และพระเจ้าทรงอวยพรพวกเขา;

๕ และมีการเขียนในหนังสือ^๖แห่งความทรงจำ, ซึ่งในนั้นมีบันทึกไว้, ในภาษาของอาดัม, เพราะได้ให้ไว้แก่คนมากเท่าที่เรียกหาพระเจ้าเป็นเจ้าให้เขียนโดยวิญาณแห่งการดลใจ^๗;

๕๗ก คมพ. พระเยซูคริสต์.
 ๕๗ค คมพ. พระกิตติคุณ.
 ข แอลมา ๑๒:๒๘-๓๐;
 โมโร. ๗:๒๕, ๒๙-๓๑.
 คมพ. ทูตสวรรค์, เทพ.
 ค คมพ. ของประทานแห่งพระวิญาณบริสุทธิ์.

๖ ๑ก คมพ. ออาดัม.

๒ก ปฐก. ๔:๒๕.
 คมพ. เสท.
 ๓ก คมพ. เครื่องพลีบูชา,
 พลีพระชนม์ชีพ, สละ
 (ชีวิต), เสียสละ.

๔ก ปฐก. ๔:๒๖.
 คมพ.
 สวดอ้อนวอน (การ),

สวดอ้อนวอน (คำ).
 ๕ก อับรา. ๑:๒๘, ๓๑.
 คมพ. หนังสือแห่งความ
 ทรงจำ.
 ข คมพ. ดลใจ (การ), แร
 บันดาลใจ.

๖ และโดยพวกเขาถูกหลานของพวกเขาได้รับการสอนให้อ่านและเขียน, โดยมีภาษาซึ่งบริสุทธิ์และไม่เสื่อมเสีย.

๗ บัดนี้ฐานะปุโรหิตเดียวกันนี้, ซึ่งอยู่ในกาลเริ่มต้น, จะอยู่ในการสิ้นสุดของโลกด้วย.

๘ บัดนี้คำพยากรณ์นี้อาตัมพูดไว้, ดังที่พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงดลใจท่าน, และมีการบันทึกลำดับการสืบเชื้อสายของลูก ๆ ของพระผู้เป็นเจ้า. และนี่คือหนังสือของคนรุ่นต่าง ๆ ของอาดัม, โดยกล่าวว่า: ในวันที่พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างมนุษย์, ในลักษณะเหมือนพระผู้เป็นเจ้าพระองค์ทรงรังสรรค์เขา;

๙ ในรูปลักษณะ^{๗ก}ของพระวรกายของพระองค์เอง, ชายและหญิง, พระองค์ทรงสร้างพวกเขา, และทรงอวยพรพวกเขา, และทรงเรียกชื่อพวกเขาว่าอาดัม, ในวันที่พระองค์ทรงสร้างพวกเขาและพวกเขากลายเป็นจิตวิญญานที่มีชีวิตในแผ่นดินบนที่รองพระบาท^{๗ข}ของพระผู้เป็นเจ้า.

๑๐ และอาดัมมีชีวิตอยู่หนึ่งร้อยสามสิบปี, และให้กำเนิดบุตรคนหนึ่ง^{๗ค}ในลักษณะเหมือนท่านเอง, ตามรูปลักษณะ^{๗ค}ของท่านเอง, และเรียกชื่อเขาว่าเสท.

๑๑ และวันเวลาของอาดัม, หลังจากท่าน

ให้กำเนิดเสท, คือแปดร้อยปี, และท่านให้กำเนิดบุตรและธิดาหลายคน;

๑๒ และวันเวลาทั้งหมดที่อาดัมมีชีวิตอยู่คือเก้าร้อยสามสิบปี, และท่านตาย.

๑๓ เสทมีชีวิตอยู่หนึ่งร้อยห้าปี, และให้กำเนิดเอโนช, และพยากรณ์ในวันเวลาทั้งหมดของท่าน, และสอนเอโนช บุตรของท่านในวิถีทางของพระผู้เป็นเจ้า; ดังนั้นเอโนชจึงพยากรณ์เช่นเดียวกัน.

๑๔ และเสทมีชีวิตอยู่, หลังจากท่านให้กำเนิดเอโนช, แปดร้อยเจ็ดปี, และให้กำเนิดบุตรและธิดาหลายคน.

๑๕ และลูกหลานมนุษย์มีจำนวนมากทั่วผืนแผ่นดิน. และในวันเวลานั้นซาตานมีอำนาจปกครอง^{๑๕ก}มากในบรรดามนุษย์, และลูกหลานในใจพวกเขา; และนับแต่นั้นมามีการทำสงครามและการนองเลือด; และมีของคนคนหนึ่งต่อสู้^{๑๕ข}พี่น้องของตนเอง, ในการหิบบิ้นความตายให้, เนื่องจากงานลับ^{๑๕ค}ทั้งหลาย, โดยแสวงหาอำนาจ.

๑๖ วันเวลาทั้งหมดของเสทคือเก้าร้อยสิบสองปี, และท่านตาย.

๑๗ และเอโนชมีชีวิตอยู่เก้าสิบปี, และให้กำเนิดเคนัน^{๑๗ก}. และเอโนชกับพวกที่เหลืออยู่ของผู้คนแห่งพระผู้เป็นเจ้าออกมาจากแผ่นดิน, ซึ่งเรียกว่าชูลอน, และพำนักในแผ่นดินแห่งคำสัญญาแห่งหนึ่ง,

<p>๗ก คมพ. ฐานะปุโรหิต. ๗ข ๒ ปต. ๑:๒๑. ๗ค คมพ. ลำดับการสืบเชื้อสาย. ค คมพ. บุตรและธิดาของพระผู้เป็นเจ้า. ง ปฐก. ๕:๑. ๗ก ปฐก. ๑:๒๖-๒๘;</p>	<p>โมเสส ๒:๒๖-๒๘; ฮีบร. ๔:๒๖-๓๑. ๗ คมพ. มนุษย์, มนุษย์ทั้งหลาย. ค โมเสส ๑:๓๔; ๔:๒๖. ง คมพ. จิตวิญญาน. จ ฮีบร. ๒:๗. ๑๐ก คพ. ๑๐๗:๔๑-๕๖.</p>	<p>๗ ปฐก. ๕:๓; คพ. ๑๐๗:๔๒-๔๓; ๑๓๘:๔๐. ๑๕ก โมเสส ๕:๑๓. ๗ คมพ. มิวส์ลิม (การ). ๑๗ก ปฐก. ๕:๑๐-๑๔; คพ. ๑๐๗:๔๕, ๕๓.</p>
---	---	--

ซึ่งท่านเรียกตามบุตรของท่านเอง, ผู้ซึ่งท่านตั้งชื่อว่าเคนัน.

๑๘ และเอโนชมีชีวิตอยู่, หลังจากท่านให้กำเนิดเคนัน, แปดร้อยสิบห้าปี, และให้กำเนิดบุตรและธิดาหลายคน. และวันเวลาทั้งหมดของเอโนชคือเก้าร้อยห้าปี, และท่านตาย.

๑๙ และเคนันมีชีวิตอยู่เจ็ดสิบปี, และให้กำเนิดมาหะลาเลล; และเคนันมีชีวิตอยู่หลังจากท่านให้กำเนิดมาหะลาเลลแปดร้อยสี่สิบปี, และให้กำเนิดบุตรและธิดา. และวันเวลาทั้งหมดของเคนันคือเก้าร้อยสิบปี, และท่านตาย.

๒๐ และมาหะลาเลลมีชีวิตอยู่หกสิบห้าปี, และให้กำเนิดยาเรด; และมาหะลาเลลมีชีวิตอยู่, หลังจากท่านให้กำเนิดยาเรด, แปดร้อยสามสิบปี, และให้กำเนิดบุตรและธิดา. และวันเวลาทั้งหมดของมาหะลาเลลคือแปดร้อยเก้าสิบห้าปี, และท่านตาย.

๒๑ และยาเรดมีชีวิตอยู่หนึ่งร้อยหกสิบสองปี, และให้กำเนิดเอโนค^๖; และยาเรดมีชีวิตอยู่, หลังจากท่านให้กำเนิดเอโนค, แปดร้อยปี, และให้กำเนิดบุตรและธิดา. และยาเรดสอนเอโนคในวิถีทางทั้งปวงของพระเจ้า.

๒๒ และนี่คือลำดับการสืบเชื้อสายของบุตรทั้งหลายของอาดัม, ผู้เป็นบุตร^๗ของพระเจ้าเป็นเจ้า, ผู้ซึ่งองค์พระเจ้าเป็นเจ้า, พระองค์เอง, ทรงสนทนาดังนี้.

๒๓ และพวกเขาเป็นผู้สั่งสอน^๖ความชอบธรรม, และพูดและพยากรณ์^๗, และเรียกหามนุษย์ทั้งปวง, ทุกแห่งหน, ให้กลับใจ^๖; และมีการสอนศรัทธา^๖แก่ลูกหลานมนุษย์.

๒๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือวันเวลาทั้งหมดของยาเรดคือเก้าร้อยหกสิบสองปี, และท่านตาย.

๒๕ และเอโนคมีชีวิตอยู่หกสิบห้าปี, และให้กำเนิดเมธูเสลาห์^๖.

๒๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเอโนคเดินทางไปในแผ่นดิน, ในบรรดาผู้คน; และขณะที่ท่านเดินทาง, พระวิญญาณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเสด็จออกจากสวรรค์ลงมา, และสถิตอยู่กับท่าน.

๒๗ และท่านได้ยินพระสุรเสียงจากสวรรค์, ตรัสว่า: เอโนค, บุตรของเรา, จงพยากรณ์แก่ผู้คนเหล่านี้, และกล่าวแก่พวกเขา—จงกลับใจ, เพราะพระเจ้าตรัสดังนี้: เราโกรธ^๖ผู้คนเหล่านี้, และความโกรธอันรุนแรงของเราดาลเดือดกับพวกเขา; เพราะใจพวกเขาแข็งกระด้างขึ้น, และหู^๖พวกเขาตั้งต่อการได้ยิน, และสายตาพวกเขามองเห็นได้ไม่^๖ไกล;

๒๘ และสำหรับหลายรุ่นมานี้, นับแต่วันที่เราสร้างพวกเขา, พวกเขาหลงทางไป^๖, และปฏิเสธเรา, และแสวงหาคำแนะนำของตนเองในความมืด; และในความน่าชิงชังของตนเอง พวกเขาวางแผนกระทำ

<p>๒๑ก ปฐก. ๕:๑๘-๒๔; โมเสส ๗:๖๓; ๘:๑-๒. คมพ. เอโนค. ๒๒ก กูกา ๓:๓๘. ๒๓ก คมพ. ศาสดาพยากรณ์. ข คมพ. คำพยากรณ์,</p>	<p>พยากรณ์. ค คมพ. กลับใจ (การ). ง คมพ. ศรัทธา, เชื่อ (ความ). ๒๕ก คมพ. เมธูเสลาห์. ๒๗ก คพ. ๖๓:๓๒.</p>	<p>ข มธ. ๑๓:๑๕; ๒ น. ๙:๓๑; โมไซยาห์ ๒๖:๒๘; คพ. ๑:๒, ๑๑, ๑๔. ค แอลม ๑๐:๒๕; ๑๔:๖. ๒๘ก คมพ. กบฏ (การ).</p>
---	---	---

ฆาตกรรม, และมีได้รักษาบัญญัติ, ซึ่งเราให้แก่อาดัม, บิดาพวกเขา.

๒๙ ดังนั้น, พวกเขาจึงกล่าวคำสาบานเท็จไว้กับตน, และ, โดยคำสาบานของพวกเขา, พวกเขา นำความตายมาสู่ตนเอง; และเราเตรียมนรก^๑ แห่งหนึ่งไว้ให้พวกเขา, หากพวกเขาหากกลับใจไม่;

๓๐ และนี่คือประกาศิต, ซึ่งเราส่งออกไปในการเริ่มต้นของโลก, จากปากของเราเอง, นับแต่การวางรากฐานของโลก, และโดยปากของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, บรรพบุรุษทั้งหลายของเรา, เราประกาศิตไว้, แม้ดังที่จะส่งประกาศิตนั้นออกไปในโลก, จนถึงสุดแดนของมัน.

๓๑ และเมื่อเอโนคได้ยินถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, ท่านน้อมกายลงสู่พื้นดิน, ต่อพระพักตร์พระเจ้า, และทูลต่อพระพักตร์พระเจ้า, โดยกล่าวว่า: เหตุใดเล่าข้าพระองค์จึงได้รับความโปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์, และเป็นเพียงคนหนุ่ม, และผู้คนที่ปวงเกลียดชังข้าพระองค์; เพราะข้าพระองค์เชื่อพระเจ้าในการพูด; เหตุใดข้าพระองค์จึงได้เป็นผู้รับใช้ของพระองค์?

๓๒ และพระเจ้าตรัสกับเอโนค: จงออกไปและทำดังที่เราบัญชาเจ้า, และไม่มีมนุษย์คนใดจะทิ่มแทงเจ้า. จงอำปาก^๒ ของเจ้า, และเราจะเติมให้เต็ม, และเราจะให้เจ้าเอ่ยปาก, เพราะเนื้อหนังทั้ง

ปวงอยู่ในมือเรา, และเราจะทำตามที่เราเห็นว่าดี.

๓๓ จงกล่าวแก่ผู้คนเหล่านี้: ท่านจงเลือก^๓ เสียแต่วันนี้, ที่จะรับใช้พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงรังสรรค์ท่าน.

๓๔ ดูเถิด พระวิญญาณของเราอยู่กับเจ้า, ดังนั้น ถ้อยคำทั้งหมดของเจ้าเรา จะรับรอง; และภูเขา^๔ จะหลบหนีไปต่อหน้าเจ้า, และแม่น้ำ^๕ จะหันไปจากวิถีของมัน; และเจ้าจะอยู่กับเรา, และเรากับเจ้า; ฉะนั้นจงเดิน กับเรา.

๓๕ และพระเจ้ารับสั่งกับเอโนค, และตรัสกับท่าน: จงเจิมดวงตาของเจ้าด้วยดินเหนียว, และล้างมัน, และเจ้าจะมองเห็น. และท่านทำเช่นนั้น.

๓๖ และท่านมองเห็นวิญญาณ^๖ ทั้งหลายที่พระเจ้าเป็นผู้ทรงสร้างไว้; และท่านมองเห็นสิ่งซึ่งดวงตาฝ่ายธรรมชาติมองไม่เห็นด้วย; และนับแต่นั้นมามีการกล่าวขวัญไปทั่วแผ่นดินว่า: พระเจ้าทรงยกผู้หยิ่งรู้^๗ คนหนึ่งสำหรับผู้คนของพระองค์.

๓๗ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เอโนคออกไปในแผ่นดิน, ในบรรดาผู้คน, โดยยืนบนเนินเขาและสถานที่สูง, และร้องด้วยเสียงอันดัง, เป็นพยานว่ากล่าวการกระทำของพวกเขา; และคนทั้งปวงขุนเคื่อง^๘ เนื่องจากท่าน.

๓๘ และพวกเขาออกมาฟังท่าน, บนสถานที่สูง, โดยกล่าวแก่ผู้ดูแลกระโจม:

๒๙ก คมพ. คำปฏิญาณ.

ข คมพ. นรก.

๓๑ก อพย. ๕:๑๐-๑๖;

ยรม. ๑:๖-๙.

๓๒ก คพ. ๒๔:๕-๖; ๖๐:๒.

๓๓ก คมพ. สัทธาเสรี.

๓๔ก มธ. ๑๗:๒๐.

ข โมเสส ๗:๑๓.

ค ปฐก. ๕:๒๔;

โมเสส ๗:๖๙.

คมพ. เดิน, ดำเนิน, เดิน

กับพระเจ้าเป็นเจ้า.

๓๖ก คมพ. สร้างวิญญาณ (การ).

ข โมเสส ๑:๑๑.

ค คมพ. ผู้หยิ่งรู้.

๓๗ก ๑ นี. ๑๖:๑-๓.

เจ้าจงอยู่ที่นี้ และดูแลกระโจม, ขณะที่เราไปที่โน้นเพื่อดูผู้หยั่งรู้, เพราะเขาพยากรณ์, และมีสิ่งประหลาดในแผ่นดิน; คนป่าคนหนึ่งมาอยู่ในบรรดาพวกเรา.

๓๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อพวกเขาได้ฟังท่าน, ไม่มีผู้ใดจับท่าน; เพราะความกลัวเกิดกับพวกเขาทุกคนที่ได้ฟังท่าน; เพราะท่านเดินกับพระเจ้าเป็นเจ้า.

๔๐ และมีชายคนหนึ่งมาหาท่าน, ซึ่งชื่อของเขาคือมาหิยาห์, และกล่าวแก่ท่าน: บอกพวกเรามาตามตรงเถิดว่า ท่านคือใคร, และท่านมาจากไหน?

๔๑ และท่านกล่าวแก่พวกเขา: ข้าพเจ้าออกมาจากแผ่นดินแห่งเคนัน, แผ่นดินบรรพบุรุษของข้าพเจ้า, แผ่นดินแห่งความชอบธรรมจนถึงวันนี้. และบิดาข้าพเจ้าสอนข้าพเจ้าในวิถีทางทั้งปวงของพระเจ้าเป็นเจ้า.

๔๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น, ขณะที่ข้าพเจ้าเดินทางจากแผ่นดินแห่งเคนัน, ใกล้ทะเลทางตะวันออก, ข้าพเจ้าเห็นนิมิต; และดูเถิด, สวรรค์นั้นข้าพเจ้าได้เห็น, และพระเจ้ารับสั่งกับข้าพเจ้า, และประทานพระบัญชาแก่ข้าพเจ้า; ดังนั้น, เพราะเหตุนี้, เพื่อรักษาพระบัญชา, ข้าพเจ้าจึงพูดถ้อยคำเหล่านี้ออกมา.

๔๓ และเอโนคกล่าววาทะของท่านต่อไป, โดยกล่าวว่า: พระเจ้าซึ่งรับสั่งกับข้าพเจ้า, องค์เดียวกันนี้ทรงเป็นพระเจ้า

เป็นเจ้าแห่งสวรรค์, และพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า, และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของท่าน, และท่านเป็นพี่น้องของข้าพเจ้า, และเหตุใดท่านจึงให้คำแนะนำ'ตนเอง, และปฏิเสธพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสวรรค์เล่า?

๔๔ พี่าสวรรค์นั้นพระองค์ทรงรังสรรค์; แผ่นดินโลก'เป็นที่รองพระบาท'ของพระองค์; และรากฐานของมันเป็นที่รองพระองค์. ดูเถิด, พระองค์ทรงวางรากฐานไว้, พระองค์ทรงนำไฟร์พลมนุษย์มาอยู่บนพื้นผิวของมัน.

๔๕ และความตายมาถึงบรรพบุรุษของเรา; กระนั้นก็ตามเรายังรู้จักพวกเขา, และจะปฏิเสธไม่ได้, และแม่คนแรกของทั้งหมดเราก็รู้จัก, แม่อาดัม.

๔๖ เพราะหนังสือแห่งความทรงจำ' เราเขียนไว้ในบรรดาพวกเรา, ตามแบบซึ่งประทานไว้โดยนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้าเป็นเจ้า; และประทานไว้ในภาษาของเราเอง.

๔๗ และขณะที่เอโนคพูดถ้อยคำของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของออกมา, ผู้คนตัวสั้น, และทนอยู่ตรงหน้าท่านไม่ได้.

๔๘ และท่านกล่าวแก่พวกเขา: เพราะว่าอาดัมตก', พวกเราจึงเป็นอยู่; และโดยการตกของท่านจึงบังเกิดความตาย; และเราถูกกำหนดเป็นผู้มีส่วนในความเศร้าหมองและความโศกเศร้า.

๔๙ ดูเถิด ซาตาน มาในบรรดา ลูก

๔๓ก สภษ. ๑:๒๔-๓๓;
คพ. ๕๖:๑๔-๑๕.
๔๔ก นบป. ๑๐:๑๕.
ข อับรา. ๒:๗.

๔๖ก คมพ. หนังสือแห่งความ
ทรงจำ.
๔๘ก ๒ นี. ๒:๒๕.
คมพ. การตกของอาดัม

และเอวา.
ข คมพ. ความตาย,
ทางร่างกาย.

หลานมนุษย์, และล่อลวง"คนเหล่านั้นให้หันมัสการเขา; และมนุษย์กลายเป็นคนมีตื้นหา", ราคจริต", และเป็นเหมือนมาร, และถูกกัน"ไว้จากที่ประทับของพระเจ้า.

๕๐ แต่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงทำให้เป็นที่รู้แก่บรรพบุรุษของเราว่ามนุษย์ทั้งปวงต้องกลับใจ.

๕๑ และพระองค์ทรงเรียกหาอาดัม บิดาของเราโดยสุรเสียงของพระองค์เอง, โดยตรัสว่า: เราคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; เราสร้างสรรคโลก, และมนุษย์"ก่อน"พวกเขาเป็นอยู่ในเนื้อหนัง.

๕๒ และพระองค์ตรัสกับท่านด้วยว่า: หากเจ้าจะหันมาหาเรา, และสดับฟังเสียงของเรา, และเชื่อ, และกลับใจจากการล่อลวงละเมิดทั้งปวงของเจ้า, และรับบัพติศมา", แม้ในน้ำ, ในพระนามของพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรา, ผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระคุณ"และความจริง, ซึ่งคือพระเยซูคริสต์", พระนาม"เดียวเท่านั้นซึ่งจะให้ไว้ภายใต้ฟ้าสวรรค์, ซึ่งโดยพระนามนั้นความรอด"จะมาถึงลูกหลานมนุษย์, เจ้าจะได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์, โดยขอสิ่งทั้ง

ปวงในพระนามของพระองค์, และสิ่งใดก็ตามที่เจ้าจะขอ, ก็จะให้มันแก่เจ้า.

๕๓ และอาดัม บิดาของเรา พูดกับพระเจ้า, และทูลว่า: เหตุใดเล่ามนุษย์จึงต้องกลับใจ และรับบัพติศมาในน้ำ? และพระเจ้าตรัสกับอาดัม: ดูเถิด เราให้อภัย"เจ้าในการล่อลวงละเมิดของเจ้าในสวนแห่งเอเดน.

๕๔ จากเหตุนี้เองมีการกล่าวขวัญไปทั่วในบรรดาผู้คน, ว่าพระบุตร"ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ทรงชดใช้"ความผิดดั้งเดิม, ซึ่งในนั้นบาปของบิดามารดาจะตอบไว้บนศีรษะของลูก"ไม่ได้, เพราะพวกเขาปลอดภัยนับแต่การวางรากฐานของโลก.

๕๕ และพระเจ้ารับสั่งกับอาดัม, โดยตรัสว่า: ตราบเท่าที่ลูก ๆ ของเจ้ากำเนิดในบาปนั้นใด, เมื่อพวกเขาเริ่มเติบโตขึ้น, บาป"ย่อมกำเนิดในใจพวกเขาเหล่านั้น, และพวกเขาได้มรสความขมขื่น", เพื่อพวกเขาจะรู้จักให้คุณค่าแก่ความดี.

๕๖ และให้แก่พวกเขาที่รู้จักความดีจากความชั่ว; ดังนั้น พวกเขาจึงเป็นผู้มีสิทธิ์เสรี"ของตนเอง, และเราให้กฎและบัญญัติอีกข้อหนึ่งแก่เจ้า.

๕๗ ดังนั้นจงสอนลูกหลานของเจ้า,

๔๙ก โมเสส ๑:๑๒.
คพ. ล่อลวง (การ).
ข โมไซยาห์ ๑๖:๓-๔;
โมเสส ๕:๑๓.
คพ. ทางเนื้อหนัง,
ฝักใฝ่ทางโลก.
ค คพ. ราคจริต.
ง คพ. ความตาย, ทาง
วิญญาณ.
๕๑ก คพ. มนุษย์, มนุษย์ทั้ง
หลาย—มนุษย์, ลูกทาง

วิญญาณของพระบิดาบน
สวรรค์.
ข คพ. สร้างวิญญาณ
(การ).
๕๒ก ๓ นี. ๑๑:๒๓-๒๖.
คพ. บัพติศมา,
ให้บัพติศมา.
ข คพ. พระคุณ.
ค คพ. พระเยซูคริสต์.
ง กิจการ ๔:๑๒;
๒ นี. ๓๑:๒๑.

จ คพ. ความรอด.
๕๓ก คพ. ให้อภัย.
๕๔ก คพ. พระเยซูคริสต์.
ข คพ. ชดใช้ (การ).
ค โมไซยาห์ ๓:๑๖.
๕๕ก คพ. บาป.
ข คพ. ๒๙:๓๙.
คพ. ยากลำบาก (ความ).
๕๖ก ๒ นี. ๒:๒๖-๒๗;
ยีล. ๑๔:๒๙-๓๐.
คพ. สิทธิ์เสรี.

ว่ามนุษย์ทั้งปวง, ทุกแห่งหน, ต้องกลับใจ", มิฉะนั้นพวกเขาจะไม่มีทางสืบทอดอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นมรดกได้เลย, เพราะสิ่งไม่สะอาด จะพำนักที่นั่นไม่ได้, หรือพำนัก^๑ในที่ประทับของพระองค์ก็ไม่ได้; เพราะ, ในภาษาของอาดัม, มหาบุรุษแห่งความบริสุทธิ์คือพระนามของพระองค์, และพระนามของพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์คือบุตรแห่งพระมหาบุรุษ^๒, แม้พระเยซูคริสต์, พระผู้พิพากษา^๓ที่ชอบธรรม, ผู้จะเสด็จมาในความเรื่องโรจน์แห่งเวลา.

๕๘ ฉะนั้นเราจึงให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่เจ้า, ให้สอนสิ่งเหล่านี้อย่างเปิดเผยแก่ลูกหลาน^๔ของเจ้า, โดยกล่าวว่า:

๕๙ คือโดยเหตุของการล่วงละเมิดการตกจึงเกิดขึ้น, การตกนั้นนำมาซึ่งความตาย, และตราบาปที่เจ้าเกิดมาในโลกโดยน้ำ, และโลหิต, และวิญญาณ^๕, ซึ่งเรารังสรรค์ไว้, และจากผงธุลี^๖กลายเป็นจิตวิญญาณมีชีวิตฉันใด, แม้นั้นเจ้าต้องเกิด^๗ใหม่สู่อาณาจักรแห่งสวรรค์, โดยน้ำ^๘, และโดยพระวิญญาณ, และสะอาดโดยพระโลหิต, แม้พระโลหิตของพระองค์

เดียวที่ถือกำเนิดของเรา; เพื่อเจ้าจะได้รับ การชำระให้บริสุทธิ์จากบาปทั้งปวง, และยินดี^๙กับถ้อยคำ^{๑๐}แห่งชีวิตนิรันดร์ในโลกนี้, และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง, แม้รัศมีภาพ^{๑๑}อวมตะ;

๖๐ เพราะโดยน้ำ^{๑๒}เจ้ารักษาบัญญัติ; โดยพระวิญญาณเจ้าได้รับการรับรอง^{๑๓}, และโดยพระโลหิต^{๑๔}เจ้าได้รับการชำระให้บริสุทธิ์^{๑๕};

๖๑ ฉะนั้นจึงให้สิ่งนี้เพื่อจะอยู่กับเจ้า; พยานแห่งสวรรค์; พระผู้พลบโยน^{๑๖}; สิ่ง^{๑๗}ที่ส่งเสริมความสงบแห่งรัศมีภาพอวมตะ; ความจริงของสิ่งทั้งปวง; สิ่งซึ่งชอบชีวิตให้สิ่งทั้งปวง, ซึ่งทำให้สิ่งทั้งปวงมีชีวิต; สิ่งซึ่งรู้สิ่งทั้งปวง, และมีเดขานภาพทั้งปวงตามปัญญา, ความเมตตา, ความจริง, ความยุติธรรม, และความเที่ยงธรรม.

๖๒ และบัดนี้, ดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า: นี่คือแผน^{๑๘}แห่งความรอดเพื่อมนุษย์ทั้งปวง, โดยทางพระโลหิตของพระองค์เดียวที่ถือกำเนิด^{๑๙}ของเรา, ผู้จะเสด็จมาในความเรื่องโรจน์แห่งเวลา.

๖๓ และดูเถิด, สิ่งทั้งปวงมีลักษณะที่เหมือนกัน, และสิ่งทั้งปวงสร้างและ

๕๗ก ๑ คริ. ๖:๙-๑๐.
 คมพ. กลับใจ (การ).
 ข ๑ นี. ๑๐:๒๑.
 คมพ. สะอาดกับไม่สะอาด.
 ค สดต. ๒๔:๓-๔;
 ๑ นี. ๑๕:๓๓-๓๖;
 มอริ. ๗:๗;
 คพ. ๗๖:๕๐-๖๒.
 ง โมเสส ๗:๓๕.
 คมพ. พระมหาบุรุษแห่งความบริสุทธิ์.
 จ คมพ. บุตรแห่งพระมหาบุรุษ.
 ฉ คมพ. พระเยซู

คริสต—พระผู้พิพากษา;
 ยุติธรรม (ความ).
 ๕๘ก คมพ. เด็ก, ลูก.
 ๕๙ก ๑ ยน. ๕:๘.
 ข ปลุก. ๒:๗;
 โมเสส ๔:๒๕;
 อับรา. ๕:๗.
 ค คมพ. เกิดใหม่, เกิดจากพระผู้เป็นเจ้า.
 ง คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา.
 จ ๒ นี. ๔:๑๕-๑๖;
 แอลมา ๓๒:๒๘.
 ฉ ยอห์น ๖:๖๘.

ข คมพ. รัศมีภาพซีเลสเชียล.
 ๖๐ก โมริ. ๘:๒๕.
 ข คมพ. แก่ต่าง (การ), รับรอง (การ).
 ค คมพ. เลือด, โลหิต.
 ง คมพ. ทำ (ชำระ) ให้บริสุทธิ์ (การ).
 ๖๑ก คมพ. พระวิญญาณบริสุทธิ์.
 ๖๒ก คมพ. แผนแห่งการไถ่.
 ข คมพ. องค์เดียวที่ถือกำเนิด.

รังสรรค์ขึ้นเพื่อกล่าวคำพยาน^{๖๓}ถึงเรา, ทั้งสิ่งซึ่งเป็นฝ่ายโลก, และสิ่งซึ่งเป็นฝ่ายวิญญาน; สิ่งซึ่งอยู่ในฟ้าสวรรค์เบื้องบน, และสิ่งซึ่งอยู่บนผืนแผ่นดิน, และสิ่งซึ่งอยู่ในผืนแผ่นดิน, และสิ่งซึ่งอยู่ใต้ผืนแผ่นดิน, ทั้งเบื้องบนและเบื้องล่าง: สิ่งทั้งปวงกล่าวคำพยานถึงเรา.

๖๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น, เมื่อพระเจ้ารับสั่งกับอาดัม, บิดาของเราแล้ว, คืออาดัมร้องทูลพระเจ้า, และพระวิญญาน^{๖๔}ของพระเจ้าพาท่านไป, และนำลงไปใต้น้ำ, และวางไว้ใต้น้ำ^{๖๕}, และนำออกมาจากน้ำ.

๖๕ และท่านจึงรับบัพติศมาตั้งนั้น, และพระวิญญานของพระเจ้าเป็นเจ้าเสด็จลงมาบนท่าน, และท่านจึงเกิด^{๖๖}จากพระวิญญานตั้งนั้น, และกลายเป็นผู้ที่ได้รับการชุบชีวิตในจิต^{๖๗}.

๖๖ และท่านได้ยินพระสุรเสียงมาจากสวรรค์, ตรัสว่า: เจ้ารับบัพติศมา^{๖๘}ด้วยไฟ, และด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์. นี้คือพยาน^{๖๙}ของพระบิดา, และพระบุตร, นับแต่นั้นไปและตลอดกาล;

๖๗ และเจ้าเป็นคนในระเบียบ^{๗๐}ของพระองค์ผู้ทรงปราศจากการเริ่มต้นของวันหรือการสิ้นสุดของปี, จากชั่วโมงวันหรือถึงชั่วโมงวัน.

๖๘ ดูเถิด, เจ้าเป็นหนึ่งในเดียวกันกับเรา, บุตรคนหนึ่งของพระเจ้าเป็นเจ้า; และตั้งนั้นคนทั้งปวงจะเป็นบุตร^{๗๑}ของเรา. เอเมน.

บทที่ ๗

(เดือนธันวาคม ค.ศ. ๑๘๓๐)

เอโนคสอน, นำผู้คน, และเคลื่อนย้ายภูเขา—นครแห่งไซอันได้รับการสถาปนา—เอโนคมองเห็นล่วงหน้าถึงการเสด็จมาของบุตรแห่งพระมหาบุรุษ, การพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์, และการฟื้นคืนชีวิตของวิสุทธิชน—เขามองเห็นล่วงหน้าถึงการฟื้นฟู, การรวบรวม, การเสด็จมาครั้งที่สอง, และการกลับคืนของไซอัน.

และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เอโนคกล่าววาตะของเขาต่อไป, โดยกล่าวว่า: ดูเถิด, อาดัมบิดาเราสอนเรื่องเหล่านี้, และหลายคนเชื่อและมาเป็นบุตร^{๗๒}ของพระเจ้าเป็นเจ้า, และหลายคนหาได้เชื่อไม่, และตายในบาปของพวกเขา, และเผ่ารอดด้วยความหวาดกลัว^{๗๓}, ในความทรมาน, ถึงความเคื่องแค้นดังเพลิงแห่งพระพิโรธของพระเจ้าที่ทะเลงบนพวกเขา.

๖๓ก แอลมา ๓๐:๔๔;
คพ. ๘๘:๔๕-๔๗.
๖๔ก คมพ. พระวิญญานบริสุทธิ์.
ข คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา.
๖๕ก คมพ. เกิดใหม่, เกิดจากพระเจ้าเป็นเจ้า.
ข โมไซยาห์ ๒๗:๒๕;

แอลมา ๕:๑๒-๑๕.
๖๖ก คพ. ๑๓:๓๑.
คมพ. ของประทานแห่งพระวิญญานบริสุทธิ์.
ข ๒ นี. ๓๑:๑๗-๑๘;
๓ นี. ๒๘:๑๑.
๖๗ก คมพ. เมลคีเซเดค, ในฐานะปุโรหิตแห่ง.
๖๘ก ๑ ยน. ๓:๑-๓;

คพ. ๓๕:๒.
ข ยอห์น ๑:๑๒;
คพ. ๓๕:๓.
คมพ. บุตรและธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้า.
๗ ๑ก คมพ. บุตรและธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้า.
ข แอลมา ๕๐:๑๑-๑๔.

๒ และนับแต่เวลานั้นมาเอโนคเริ่มพยากรณ์, โดยกล่าวแก่ผู้คน, ว่า: ขณะที่ข้าพเจ้าเดินทาง, และยืนอยู่บนสถานที่ เมหุยาห์, และร้องทูลพระเจ้า, มีพระสุรเสียงมาจากสวรรค์, ตรัสว่า— เจ้าจงหันกลับไป, และเจ้าจงขึ้นไปบนภูเขาสิเมโอน.

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้าหันกลับไปและขึ้นไปบนภูเขา; และขณะที่ข้าพเจ้ายืนอยู่บนภูเขา, ข้าพเจ้าเห็นฟ้าสวรรค์เปิด, และรัศมีภาพ^{๓๓} ห่อหุ้มข้าพเจ้าไว้;

๔ และข้าพเจ้าเห็นพระเจ้า; และพระองค์ทรงยืนอยู่ตรงหน้าข้าพเจ้า, และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้า, แม้ดังคนคนหนึ่งพูดกับอีกคนหนึ่ง, ตรงหน้า^{๓๔}; และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า: จงดูเถิด^{๓๕}, และเราจะให้เจ้าเห็นโลกในระยะเวลาต่อเนื่องกันหลายรุ่น.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้ามองเห็นในหุบเขาแห่งซั่ม, และดูสิ, ผู้คนมากมายซึ่งพำนักในกระโจม, ซึ่งคือผู้คนแห่งซั่ม.

๖ และพระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า: จงดูเถิด; และข้าพเจ้ามองไปทางทิศเหนือ, และข้าพเจ้ามองเห็นผู้คนแห่งคานาอัน, ซึ่งพำนักในกระโจม.

๗ และพระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้า: จงพยากรณ์; และข้าพเจ้าพยากรณ์, โดยกล่าวว่า: ดูเถิด ผู้คนแห่งคานาอัน, ซึ่งมี

จำนวนมาก, จะออกไปในขบวนรบเพื่อต่อสู้กับผู้คนแห่งซั่ม, และจะสังหารพวกเขาจนพวกเขาจะถูกทำลายสิ้น; และผู้คนแห่งคานาอันจะแยกกันออกไปในแผ่นดิน, และแผ่นดินจะแห้งแล้งและกันดาร, และไม่มีผู้คนอื่นใดจะพำนักที่นั่นนอกจากผู้คนแห่งคานาอัน;

๘ เพราะดูเถิด, พระเจ้าจะทรงสาปแช่งแผ่นดินด้วยความร้อนจัด, และความแห้งแล้งของมันจะเป็นเช่นนั้นตลอดกาล; และความดำ^{๓๖} เกิดกับลูกหลานทั้งปวงแห่งคานาอัน, จนพวกเขาถูกเกลียดชังในบรรดาผู้คนทั้งปวง.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้า: จงดูเถิด; และข้าพเจ้ามองดู, และข้าพเจ้ามองเห็นแผ่นดินแห่งซาโรน, และแผ่นดินแห่งเอโนค, และแผ่นดินแห่งออมเนอร์, และแผ่นดินแห่งเฮโน, และแผ่นดินแห่งเซม, และแผ่นดินแห่งเฮเนอร์, และแผ่นดินแห่งฮานันนี่ฮ่าห์, และผู้อยู่อาศัยทั้งปวงในนั้น;

๑๐ และพระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้า: จงไปหาผู้คนเหล่านี้, และกล่าวแก่พวกเขา— จงกลับใจ^{๓๗}, เกลือกเราจะออกมาและลงทัณฑ์พวกเขาด้วยคำสาปแช่ง, และพวกเขาจะตาย.

๑๑ และพระองค์ประทานพระบัญญัติข้อหนึ่งแก่ข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าจะให้บัพติศมา^{๓๘} ในพระนามของพระบิดา, และของพระบุตร, ซึ่งทรงเปี่ยมด้วยพระคุณ^{๓๙}

๓๓ คมพ. เปลี่ยนสภาพ (การ).
๔๓ ปฐก. ๓๒:๓๐;
ฉฐ. ๕:๔;
โมเสส ๑:๒, ๑๑, ๓๑.

๗ โมเสส ๑:๔.
๘๓ ๒ นี้. ๒๖:๓๓.
๑๐๓ โมเสส ๖:๕๗.
คมพ. กลับใจ (การ).

๑๑๓ คมพ. บัพติศมา,
ให้บัพติศมา.
๗ คมพ. พระคุณ.

และความจริง, และของ พระวิญญาน
บริสุทธิ์^{๑๑}, ซึ่งรับสั่งคำพยานถึงพระบิดา
และพระบุตร.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เอ-
โนคเรียกหาผู้คนทั้งปวงต่อไป, ยกเว้น
ผู้คนแห่งคานาอัน, ให้กลับใจ;

๑๓ และศรัทธา^{๑๒}ของเอโนคมั่นคงยิ่งนัก
จนเขานำผู้คนของพระผู้เป็นเจ้า, และ
ศัตรูของพวกเขามารบกับพวกเขา; และ
เขาพูดพระคำของพระเจ้า, และแผ่นดิน
โลกสั่นสะเทือน, และภูเขา^{๑๓}หลบหนี
ไป, แม้ตามคำสั่งของเขา; และบรรดา
แม่น้ำ^{๑๔}ที่มีสายน้ำเบนไปจากวิถีของมัน;
และเสียงคำรามของฝูงสิงโตได้ยินออก
มาจากแดนทุรกันดาร; และประชาชาติ
ทั้งปวงหวาดกลัวยิ่งนัก, คำของเอโนค
ทรงพลังยิ่ง, และพลังของภาษาซึ่งพระ
ผู้เป็นเจ้าประทานให้เขาทรงอำนาจยิ่ง.

๑๔ มีแผ่นดินแห่งหนึ่งขึ้นมาจากห้วง
ลึกของทะเลด้วย, และความหวาดกลัว
ของศัตรูแห่งผู้คนของพระผู้เป็นเจ้าใหญ่
หลวงยิ่งนัก, จนพวกเขาหลบหนีและยืน
อยู่ห่างออกไป และไปบนแผ่นดินซึ่งขึ้น
มาจากห้วงลึกของทะเล.

๑๕ และบรรดายักษ์^{๑๕}ของแผ่นดิน, เช่น
เดียวกัน, ยืนอยู่ห่างออกไป; และมีคำ
สาปแช่งออกไปสู่ผู้คนทั้งปวงที่ต่อสู้กับ
พระผู้เป็นเจ้า;

๑๖ และนับแต่เวลานั้นไม่มีสงคราม
และการนองเลือดในบรรดาพวกเขา; แต่
พระเจ้าเสด็จมาและทรงพำนักกับผู้คน
ของพระองค์, และพวกเขาดำรงอยู่ใน
ความชอบธรรม.

๑๗ ความเกรงกลัว^{๑๖}พระเจ้าอยู่บน
ประชาชาติ ทั้ง ปวง, รัศมี ภาพ ของ
พระเจ้ามหาศาลยิ่งนัก, ซึ่งอยู่บนผู้คน
ของพระองค์. และพระเจ้าทรงอวยพร^{๑๗}
แผ่นดิน, และพวกเขาได้รับพรบนภูเขา,
และบนสถานที่สูง, และเจริญรุ่งเรือง.

๑๘ และพระเจ้าทรงเรียกผู้คนของ
พระองค์ว่าไซอัน^{๑๘}, เพราะพวกเขามีจิตใจ
เดียวและความคิดเดียว^{๑๘}, และดำรงอยู่
ในความชอบธรรม; และไม่มีคนจนใน
บรรดาพวกเขา.

๑๙ และเอโนคสืบต่อการสั่งสอนของ
เขาในความชอบธรรมแก่ผู้คนของพระผู้
เป็นเจ้า. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นใน
วันเวลาของเขา, คือเขาสร้างนครหนึ่ง
ที่เรียกว่านครแห่งความบริสุทธิ์, แมไซอัน.

๒๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเอ-
โนคพบกับพระเจ้า; และเขาทูลพระเจ้า:
แน่นอนว่าไซอัน^{๑๙}จะพำนักในความ
ปลอดภัยตลอดกาล. แต่พระเจ้าตรัสกับ
เอโนค: ไซอันเราได้อวยพร, แต่พวกที่
เหลืออยู่ของผู้คนเราได้สาปแช่ง.

๒๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ

๑๑ค คมพ. พระวิญญาน
บริสุทธิ์.

๑๓ก คมพ. ศรัทธา, เชื่อ
(ความ).

ข มธ. ๑๗:๒๐.

ค โมเสส ๖:๓๔.

ง คมพ. พลัง, เดชานุภาพ,

พลังอำนาจ;
ฐานะปุโรหิต.

๑๕ก ปฐก. ๖:๔;

โมเสส ๘:๑๘.

๑๗ก อพย. ๒๓:๒๗.

ข ๑ พศต. ๒๘:๗-๘;

๑ นี้. ๑๗:๓๕.

๑๘ก คมพ. ไซอัน.

ข กิจการ ๔:๓๒;

ฟป. ๒:๑-๔.

คมพ. สามัคคี (ความ),
หนึ่งเดียว (ความเป็น).

๒๐ก โมเสส ๗:๖๒-๖๓.

คมพ. เยรูซาเล็มใหม่.

พระเจ้าทรงทำให้เอโนคเห็นผู้อยู่อาศัย ทั้งปวงของแผ่นดินโลก; และเขามอง ดู, และดูเกิด, ไชอัน, ตามวิถีแห่งเวลา, พระองค์ทรงรับขึ้นสู่อัศวรรค์. และพระเจ้า ตรัสกับเอโนค: จงดูเรือนพำนักของเรา ตลอดกาล.

๒๒ และเอโนคมองเห็นพวกที่เหลืออยู่ ของผู้คนที่ซึ่งเป็นบุตรทั้งหลายของอาดัม ด้วย; และพวกเขาคือการผสมผสานของ พงศ์พันธุ์ทั้งปวงของอาดัมยกเว้นก็แต่ พงศ์พันธุ์ของ คาอิน, เพราะพงศ์พันธุ์ ของคาอินดำ, และไม่มีที่อยู่ในบรรดา พวกเขา.

๒๓ และหลังจากที่ทรงรับไชอันขึ้นสู่อัศวรรค์แล้ว, เอโนคมองดู, และดูเกิด, ประชาชาติทั้งปวงของแผ่นดินโลกอยู่ ต่อหน้าเขา;

๒๔ และรุ่งแล้วรุ่งเล่าเกิดมาและล่องลับไป; และเอโนคอยู่ ณ ที่สูงและยกขึ้นสู่อากาศสูง, แม้ในพระอุระของพระบิดา, และของบุตรแห่งพระมหาบุรุษ; และดูเกิด, อำนาจของชาตานอยู่ทั่วพื้นพิภพ.

๒๕ และเขาเห็นเหล่าเทพลงมาจาก สวรรค์; และเขาได้ยินเสียงอุโฆษซึ่งกล่าวว่า: วิบัติ, วิบัติจะมีแก่ผู้อยู่อาศัยของ แผ่นดินโลก.

๒๖ และเขามองเห็นชาตาน; และชาตานมีไชเส้นหมี่มาในมือเขา, และมันบดบังทั่วทั้งพื้นพิภพด้วยความมืด;

และเขาแหงนหน้า และหัวเราะ, และบรรดาเทพของเขาขึ้นชมยินดี.

๒๗ และเอโนคมองเห็นเหล่าเทพลงมา จากสวรรค์, โดยแสดงประจักษ์พยานถึงพระบิดาและพระบุตร; และพระวิญญูณ บริสุทธิ์เสด็จลงมาบนคนหลายคน, และเดชะนุภาพแห่งสวรรค์พาพวกเขาขึ้นไปไชอัน.

๒๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระผู้เป็นเจ้าของสวรรค์ทอดพระเนตรพวกที่เหลื่ออยู่ของผู้คน, และพระองค์ทรง กั้นแสง; และเอโนคกล่าวคำพยานถึงเรื่องนี้, โดยกล่าวว่า: โฉนสวรรค์จึงรำไห้, และหลังน้ำตาของพวกเขาให้ไหลรินตั้ง สายฝนบนภูเขา?

๒๙ และเอโนคทูลพระเจ้า: โฉนพระองค์ จะทรงกั้นแสงได้, โดยเห็นว่าพระองค์ ทรงบริสุทธิ์, และทรงดำรงอยู่จากชั่ว นีรันดรถึงชั่วนีสันดร?

๓๐ และหากอยู่ในวิสัยที่มนุษย์จะนับอนุภาคทั้งหลายของแผ่นดินโลกได้, แท้จริงแล้ว, แผ่นดินโลกนั้นล้าน ๆ เฉาก เช่นโลกนี้, ก็ยังไม่ถือว่านี่คือการเริ่มต้น จำนวนงานสร้างทั้งหลายของพระองค์; และมานั่งทั้งหลายของพระองค์ยังคงกั้นไว้; ทว่าพระองค์ทรงอยู่ที่นั่น, และพระอุระของพระองค์ทรงอยู่ที่นั่น; และพระองค์ทรงเที่ยงธรรมด้วย, พระองค์ทรง มีพระเมตตาและพระกรุณาตลอดกาล;

๒๑ก โมเสส ๗:๖๙.
๒๒ก ๒ น. ๒๖:๓๓.
๒๓ก คมพ. สวรรค์, ฟาสวรรค์.
ข คมพ. นิมิต.
ค คพ. ๘๘:๔๗;
โมเสส ๑:๒๗-๒๙.

๒๔ก ๒ คร. ๑๒:๑-๔.
๒๖ก แอลิมา ๑๒:๑๐-๑๑.
ข อสย. ๖๐:๑-๒.
ค ยูดา ๑:๖;
คพ. ๒๙:๓๖-๓๗.
๒๗ก คมพ. ทูตสวรรค์, เทพ.

ข คมพ. ประจักษ์พยาน.
๒๙ก อสย. ๖๓:๗-๑๐.
๓๐ก คพ. ๗:๒๕;
โมเสส ๑:๓๓.
ข คมพ. สร้าง (การ).

๓๑ และพระองค์ทรงรับไซอันสู่พระ
 อูระของพระองค์เอง, จากงานสร้างทั้ง
 ปวงของพระองค์, จากช่วงนินันดรถึง
 ช่วงนินันดร; และไม่มีสิ่งใดเลยนอกจาก
 สันติสุข^๗, ความยุติธรรม^๘, และความจริง^๙
 ที่เป็นราชนิเวศน์แห่งพระราชบัลลังก์
 ของพระองค์; และพระเมตตาจะดำเนิน
 ไปเบื้องพระพักตร์พระองค์และไม่มีสิ้นสุด;
 โฉนพระองค์จะทรงกันแสงได้เล่า?

๓๒ พระเจ้าตรัสกับเอโนค: จงดูพี่น้อง
 เหล่านี้ของเจ้า; พวกเขาคือหัตถศิลป์จาก
 มือ^๑เราเอง, และเราให้ความรู้^๒แก่พวกเขา,
 ในวันที่เราสร้างพวกเขา; และในสวนแห่ง
 เอเดน, เราให้สิทธิ์เสรี^๓ของมนุษย์แก่เขา;

๓๓ และแก่พี่น้องเจ้าเรากล่าว, และให้
 บัญญัติไว้ด้วย, ว่าพวกเขาจะรัก^๔กัน, และ
 ว่าพวกเขาจะเลือกเรา, พระบิดาของพวกเขา;
 แต่ดูเถิด, พวกเขาปราศจากความ
 รัก, และพวกเขาเกลียดชังสายโลหิต
 ของตนเอง;

๓๔ และเพลิง^๕แห่งความเคียดแค้นของ
 เราดลเดือดกับพวกเขา; และในความขุ่น
 เคืองราวกับไฟของเรา เราจะส่งน้ำท่วม^๖
 ไปยังพวกเขา, เพราะความโกรธแค้นของ
 เราดลเดือดกับพวกเขา.

๓๕ ดูเถิด, เราคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; มหา
 บุรุษ^๗แห่งความบริสุทธิ์คือนามของเรา;

มหาบุรุษแห่งคำปรึกษาคือนามของเรา;
 และอนันตและนินันดรคือนาม^๘ของเรา,
 เช่นเดียวกัน.

๓๖ ดังนั้น, เราสามารถยื่นมือของเรา
 ออกไป และกุมงานสร้างทั้งปวงซึ่งเรา
 รั้งสรรค์ไว้; และดวงตา^๑ของเราสามารถ
 ทิ่มแทงมันได้ ด้วย, และในบรรดา
 หัตถศิลป์ทั้งปวงจากมือเรายังไม่เคยมี
 ความชั่วร้าย^๒ใหญ่หลวงยิ่งเหมือนใน
 บรรดาพี่น้องเจ้า.

๓๗ แต่ดูเถิด, บาปของพวกเขาจะอยู่
 บนศีรษะของบรรพบุรุษพวกเขา; ซาดาน
 จะเป็นบิดาพวกเขา, และความเศร้าหมอง
 จะเป็นชะตากรรมของพวกเขา; และทั่ว
 ทั้งสวรรค์จะรำไห้ด้วยเรื่องพวกเขา, แม้
 หัตถศิลป์ทั้งปวงจากมือเรา; ดังนั้นสวรรค์
 จะไม่รำไห้หรือ, โดยเห็นคนเหล่านี้
 จะรับทุกขเวทนา?

๓๘ แต่ดูเถิด, คนเหล่านี้ซึ่งดวงตาของ
 เจ้ามองเห็นจะตายในน้ำท่วม; และดูเถิด,
 เราจะขังพวกเขา; เราเตรียมเรือนจำ^๑แห่ง
 หนึ่งไว้ให้พวกเขา.

๓๙ และคนนั้น^๒ที่เราเลือกไว้ได้
 วิงวอนต่อหน้าเรา. ดังนั้น, เขาจึงทน
 รับทุกขเวทนาเพื่อบาปของคนที่เหล่า
 นั้น; ตราบเท่าที่พวกเขาจะกลับใจในวัน
 ที่พระองค์ผู้ที่เราเลือก^๓ไว้จะกลับมาหา

๓๑ก คมพ. สงบ (ความ),
 สงบสุข (ความ), สันติ,
 สันติสุข.
 ข คมพ. ยุติธรรม (ความ).
 ค คมพ. ความจริง.
 ๓๒ก โมเสส ๑:๔.
 ข คมพ. ความรู้.
 ค คมพ. สิทธิเสรี.
 ๓๓ก คมพ. รัก (ความ).

๓๔ก อสย. ๓๐:๒๗;
 นาฮูม ๑:๖;
 คพ. ๓๕:๑๔.
 ข ปฐมก. ๗:๔, ๑๐;
 โมเสส ๘:๑๗, ๒๔. คมพ.
 น้ำท่วมในสมัยโนอาห์.
 ๓๕ก โมเสส ๖:๕๗.
 ข โมเสส ๑:๓.
 ๓๖ก คพ. ๓๘:๒; ๘๘:๔๑;

โมเสส ๑:๓๕-๓๗.
 ข ปฐมก. ๖:๕-๖;
 โมเสส ๘:๒๒, ๒๘-๓๐.
 ๓๘ก ๑ปด. ๓:๑๘-๒๐.
 คมพ. นรก.
 ๓๙ก อส. พระผู้ช่วยให้รอด.
 ข โมเสส ๔:๒;
 อับรา. ๓:๒๗.
 คมพ. พระเยซูคริสต์.

เรา, และจนถึงวันนั้นพวกเขาจะอยู่ในความทรมาน^๕;

๔๐ ดังนั้น, เพราะการนี้สวรรค์จะร่ำไห้, แท้จริงแล้ว, และหัตถศิลป์ที่หิ้งปวงจากมือเรา.

๔๑ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้ารับสั่งกับเอโนค, และทรงบอกเอโนคถึงการกระทำหิ้งปวงของลูกหลานมนุษย์; ดังนั้นเอโนคจึงรู้, และมองเห็นความชั่วร้ายของพวกเขา, และความเศร้าหมองของพวกเขา, และร่ำไห้และยื่นแขนเขาออกไป, และใจเขาพองกว้างประดุจอันนตกาล; และอุทรของเขาสังเวช; และอันนตจักรวาลสิ้นสะเทือน.

๔๒ และเอโนคเห็นโนอาห์^๖ ด้วย, และครอบครัว^๗ ของเขา; ว่าลูกหลานของบุตรหิ้งปวงของโนอาห์จะได้รับการช่วยให้รอดด้วยความรอดทางร่างกาย;

๔๓ ดังนั้นเอโนคจึงมองเห็นว่าโนอาห์ต่อนาวา^๘ ถิ่นหนึ่ง; และว่าพระเจ้าทรงเยี่ยมพระสรวลกับนาวาล้าน, และทรงกุมมันไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์เอง; แต่ น้ำท่วมไหลบ่ามาถึงพวกที่เหลืออยู่ของคนที่ชั่วร้ายและกลืนพวกเขาสิ้น.

๔๔ และขณะที่เอโนคเห็นดังนี้, เขาเกิดความขมขื่นแห่งจิตวิญญาณ, และร่ำไห้เพราะพี่น้องของเขา, และกล่าวแก่สวรรค์: ข้าพเจ้าจะปฏิเสธ^๙ ที่จะรับการ

ปลอบโยน; แต่พระเจ้าตรัสกับเอโนค: จงรื่นเริงใจ, และยินดีเถิด; และจงมองดู.

๔๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเอโนคมองดู; และนับแต่โนอาห์เป็นต้นไป, เขามองเห็นครอบครัวหิ้งปวงของแผ่นดินโลก; และเขาร้องทูลพระเจ้า, โดยกล่าวว่า: เมื่อไรเล่าวันของพระเจ้าจะมาถึง? เมื่อไรเล่าพระโลหิตของพระเจ้าผู้ชอบธรรมจะหลั่ง, เพื่อคนที่หิ้งปวงที่โสโครกนั้นจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์^{๑๐} และมีชีวิตนิรันดร์?

๔๖ และพระเจ้าตรัส: สิ่งนี้จะเกิดขึ้นในความเรื่องโรจน์แห่งเวลา^{๑๑}, ในวันเวลาของความชั่วร้ายและการแก้แค้น.

๔๗ และดูเถิด, เอโนคมองเห็นวันแห่งการเสด็จมาของบุตรแห่งพระมหาบุรุษ, แม้ในเนื้อหนัง; และจิตวิญญาณเขาชื่นชมยินดี, โดยกล่าวว่า: พระผู้ชอบธรรมทรงถูกยกขึ้น, และพระเมษโปดก^{๑๒} ทรงถูกประหารนับแต่การวางรากฐานของโลก; และด้วยเหตุจากศรัทธาข้าพเจ้าจึงอยู่ในพระอุระของพระบิดา, และดูเถิด, ไซอัน^{๑๓} อยู่กับข้าพเจ้า.

๔๘ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเอโนคมองดูแผ่นดินโลก^{๑๔}; และเขาได้ยินเสียงจากอุทรของนาง, กล่าวว่า: ไร้อ้อย, ไร้อ้อยเรา, มารดาของมนุษย์; เราเจ็บปวด, เราอ่อนล้า, เนื่องจากความชั่วร้ายของลูก ๆ

๓๙ค คมพ. อัมมงคล (ความ).

๔๑ก โมไซยาห์ ๒๘:๓.

คมพ. สงสาร (ความ).

๔๒ก คมพ. โนอาห์, ผู้ประสาทพรในพระคัมภีร์ไบเบิล.

ข โมเสส ๘:๒๒.

๔๓ก ปฐก. ๖:๑๔-๑๖;

อีเธอร์ ๖:๗.

๔๔ก สดต. ๗๗:๒;

อีเธอร์ ๑๕:๓.

๔๕ก คมพ. ทำ (ชำระ) ให้บริสุทธิ์ (การ).

๔๖ก โมเสส ๕:๕๗.

๔๗ก คมพ. พระเมษโปดกของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า.

ข โมเสส ๗:๒๑.

๔๘ก คมพ. แผ่นดินโลก—การชำระล้างแผ่นดินโลก.

เรา. เมื่อไรเล่าเราจะพักผ่อน^๗, และได้รับการชำระล้างจากความสกปรก^๘ ซึ่งออกไปจากเรา? เมื่อไรเล่าพระเจ้าผู้สร้างของเราจะทรงชำระเราให้บริสุทธิ์, เพื่อเราจะพักผ่อน, และความชอบธรรมในระยะเวลาหนึ่งจะอยู่บนพื้นผิวของเรา?

๔๙ และเมื่อเอโนคได้ยืนแผ่นดินโลก โศกเศร้า, เขาร่ำไห้, และร้องทูลพระเจ้า, โดยกล่าวว่า: ข้าแต่พระเจ้า, พระองค์จะไม่ทรงมีน้ำพระทัยสงสารแผ่นดินโลกหรือ? พระองค์จะไม่ทรงอวยพรลูกหลานของโนอาห์หรือ?

๕๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เอโนคร้องทูลพระเจ้าต่อไป, โดยกล่าวว่า: ข้าพระองค์ทูลขอพระองค์, ข้าแต่พระเจ้า, ในพระนามของพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์, แม้พระเยซูคริสต์, ว่าพระองค์จะทรงมีพระเมตตาต่อโนอาห์และพงศ์พันธุ์ของเขา, เพื่อแผ่นดินโลกจะไม่ถูกน้ำท่วมปกคลุมอีกเลย.

๕๑ และพระเจ้าหาปฏิเสธได้ไม่; และพระองค์ทรงทำพันธสัญญา กับ เอโนค, และประทานคำมั่นแก่เขาด้วยคำปฏิญาณ, ว่าพระองค์จะทรงยับยั้งน้ำท่วม^๙ไว้; ว่าพระองค์จะทรงเรียกหาลูกหลานของโนอาห์;

๕๒ และพระองค์ทรงออกประกาศซึ่งไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้, คือจะพบส่วนหนึ่ง

ที่เหลืออยู่^{๑๐}ของพงศ์พันธุ์ของเขาเสมอในบรรดาประชาชาติทั้งปวง, ขณะที่แผ่นดินโลกยังดำรงอยู่;

๕๓ และพระเจ้าตรัส: ขอให้เขาเป็นสุขเถิดซึ่งโดยทางพงศ์พันธุ์ของเขาพระเมสสิยาห์จะเสด็จมา; เพราะพระองค์ตรัส—เราคือพระเมสสิยาห์^{๑๑}, จอมราชัน^{๑๒}แห่งไซอัน, ศิลา^{๑๓}แห่งสวรรค์, ซึ่งกว้างใหญ่ดังอนันตกาล; ผู้ใดเข้าทางประตูและป็น^{๑๔}ขึ้นโดยอาศัยเราจะไม่มีวันตก; ดังนั้น, ขอให้คนทั้งหลายที่เราพูดถึงจงเป็นสุขเถิด, เพราะพวกเขาจะออกมาด้วยบทเพลง^{๑๕}แห่งปีติอันเป็นนิจ.

๕๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเอโนคร้องทูลพระเจ้า, โดยกล่าวว่า: เมื่อบุตรแห่งพระมหาบุรุษเสด็จมาในเนื้อหนัง, แผ่นดินโลกจะพักผ่อนไหม? ข้าพระองค์อ้อนวอนพระองค์, ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ได้เห็นสิ่งเหล่านี้เถิด.

๕๕ และพระเจ้าตรัสกับเอโนค: จงมองดูเถิด, และเขามองดูและเห็นบุตรแห่งพระมหาบุรุษ^{๑๖}ถูกยกขึ้นบนกางเขน^{๑๗}, ตามวิธีของมนุษย์;

๕๖ และเขาได้ยินเสียงอุโฆษ; และฟ้าสวรรค์ถูกม่านปิดไว้; และงานสร้างทั้งปวงของพระเจ้าเป็นเจ้าโศกเศร้า; และแผ่นดินโลกคร่ำครวญ^{๑๘}; และศิลาแยกเป็นเสี่ยง ๆ; และวิสุทธิชนลุกขึ้น^{๑๙}, และรับการสวม

๔๗ข โมเสส ๗:๕๔, ๕๘, ๖๔.
ค คมพ. สกปรก (ความ).
๕๑ก สดด. ๑๐๔:๖-๙.
๕๒ก โมเสส ๘:๒.
๕๓ก คมพ. พระเมสสิยาห์.
ข มธ. ๒:๒;
๒ นี. ๑๐:๑๔;

แอลมา ๕:๕๐;
คพ. ๑๒๘:๒๒.
ค สดด. ๗๑:๓;
๗๘:๓๕;
ฮีบ. ๕:๑๒. คมพ. ศิลา.
ง ๒ นี. ๓๑:๑๙-๒๐.
จ คมพ. ดนตรี.

๕๔ก คมพ. บุตรแห่งพระมหาบุรุษ.
ข ๓ นี. ๒๗:๑๔.
คมพ. ตรึงกางเขน (การ).
๕๖ก มธ. ๒๗:๔๕, ๕๐-๕๑.
ข คมพ. พื้นดินชีวิต (การ),
พื้นดินพระชนม์ (การ).

มงกุฎ^{๕๖} ทางพระหัตถ์ขวา^{๕๗} ของบุตรแห่งพระมหากษัตริย์, ด้วยมงกุฎแห่งรัศมีภาพ; ๕๗ และวิญญาณ^{๕๘} มากเท่าที่อยู่ในเรือนจำ^{๕๙} พากันออกมา, และยื่นทางพระหัตถ์ขวาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ; และคนที่เหลือถูกจองจำไว้ในโซ่แห่งความมืดจนถึงการพิพากษาแห่งวันอันสำคัญยิ่ง.

๕๘ และเอโนคร^{๖๐} ให้อีกและร้องทูลพระเจ้า, โดยกล่าวว่า: เมื่อไรเล่าแผ่นดินโลกจะพักผ่อน?

๕๙ และเอโนครมองเห็นบุตรแห่งพระมหากษัตริย์เสด็จขึ้นไปเฝ้าพระบิดา; และเขาเรียกหาพระเจ้า, โดยกล่าวว่า: พระองค์จะไม่เสด็จมาบนแผ่นดินโลกอีกหรือ? โดยที่เห็นว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, และข้าพระองค์รู้จักพระองค์, และพระองค์ประทานคำมั่นกับข้าพระองค์, และทรงบัญชาข้าพระองค์ว่าข้าพระองค์จะทูลถามในพระนามของพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์; พระองค์ทรงรังสรรค์ข้าพระองค์, และประทานสิทธิ์ต่อพระราชบัลลังก์ของพระองค์ให้แก่ข้าพระองค์, และมีโซ่ด้วยตัวข้าพระองค์, แต่โดยทางพระคุณของพระองค์เอง; ดังนั้น, ข้าพระองค์จึงทูลถามพระองค์ว่าพระองค์จะไม่เสด็จมาบนแผ่นดินโลกอีกหรือ.

๖๐ และพระเจ้าตรัสกับเอโนค: เรามีชีวิตอยู่จนเฒ่า, แม้ฉันนั้นเราจะมาในวันเวลาสุดท้าย^{๖๑}, ในวันเวลาของความชั่วร้ายและการแก้แค้น, เพื่อทำให้คำมั่นซึ่งเราทำกับเจ้าเกิดสัมฤทธิ์ผลเกี่ยวกับลูกหลานของโนอาห์;

๖๑ และวันนั้นจะมาถึงเมื่อแผ่นดินโลกจะพักผ่อน^{๖๒}, แต่ก่อนวันนั้นฟ้าสวรรค์จะถูกล้างให้มืด^{๖๓}, และมาน^{๖๔} แห่งความมืดจะคลุมผืนแผ่นดิน; และฟ้าสวรรค์จะสิ้นสะท้อน, และผืนแผ่นดินด้วย; และความยากลำบากใหญ่หลวงจะมีอยู่ในบรรดาลูกหลานมนุษย์, แต่ผู้คนของเราเราจะปกป้องรักษาไว้;

๖๒ และเราจะส่งความชอบธรรม^{๖๕} ลงมาจากสวรรค์; และเราจะส่งความจริง^{๖๖} ออกมาจากแผ่นดินโลก^{๖๗}, เพื่อแสดงประจักษ์พยาน^{๖๘} ถึงพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรา; การฟื้นคืนพระชนม์^{๖๙} ของพระองค์จากบรรดาคนตาย; แท้จริงแล้ว, และการฟื้นคืนชีวิตของมนุษย์^{๗๐} ทั้งปวงด้วย; และเราจะทำให้ความชอบธรรมและความจริง^{๗๑} ถึงพื้นแผ่นดินโลกดั่งด้วยน้ำท่วม, เพื่อรวบรวม^{๗๒} ผู้ที่เราเลือกไว้จากที่เสี้ยวของแผ่นดินโลก, มายังสถานที่แห่งหนึ่งซึ่งเราจะเตรียมไว้, นครศักดิ์สิทธิ์, เพื่อผู้คนของเราจะคาดเอาพวกเขาไว้, และ

<p>๕๖ค คมพ. มงกุฎ; สูงส่ง (ความ). ง มธ. ๒๕:๓๔. ๕๗ก คมพ. วิญญาณ. ข คพ. ๗๖:๗๑-๗๔; ๘๘:๙๓. ๖๐ก คมพ. ยุคสุดท้าย, วันเวลาสุดท้าย. ๖๑ก คมพ. แผ่นดิน</p>	<p>โลก—สภาพสุดท้ายของแผ่นดินโลก. ๗ คพ. ๓๘:๑๑-๑๒; ๑๑๒:๒๓. ค คมพ. ม่าน. ง ๑ น. ๒๒:๑๕-๒๒; ๒ น. ๓๐:๑๐. ๖๒ก สดต. ๘๕:๑๐. คมพ. พื้นฟูพระกิตติคุณ</p>	<p>(การ). ๗ คมพ. พระคัมภีร์มอรมอน. ค อสย. ๒๓:๔. ง คมพ. ประจักษ์พยาน. จ คมพ. ฟื้นคืนชีวิต (การ), ฟื้นคืนพระชนม์ (การ). ฉ คมพ. อิสราเอล—การรวบรวมอิสราเอล.</p>
--	---	--

เผ่าร เวลาแห่งการมาของเรา; เพราะ
พลับพลาของเราจะอยู่ที่นั่น, และจะเรียก
คนคนนั้นว่าไซอัน, เยรูซาเล็มใหม่”.

๖๓ และพระเจ้าตรัสกับเอโนค: จากนั้น
เจ้ากับเมือง^๑ ของเจ้าทั้งเมืองจะพบพวก
เขาที่นั่น, และเราทั้งหลายจะรับพวก
เขาไว้ในอกของเรา, และพวกเขาจะเห็น
พวกเรา; และพวกเราจะกอดคอพวกเขา,
และพวกเขาจะกอดคอพวกเรา, และเรา
จะจูมพิตกัน;

๖๔ และเรือนพำนักของเราจะอยู่ที่นั่น,
และมันจะเป็นไซอัน, ซึ่งจะแยกออกมา
จากงานสร้างทั้งปวงซึ่งเราสร้างไว้;
และเป็นระยะเวลาต่อเนื่องหนึ่งพันปี^๒
แผ่นดินโลกจะพักผ่อน”.

๖๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เอ-
โนคมองเห็นวันแห่งการเสด็จมา^๓ ของบุตร
แห่งพระมหาบุรุษ, ในวันเวลาสุดท้าย,
ที่จะทรงพำนักบนแผ่นดินโลกในความ
ชอบธรรมเป็นระยะเวลาต่อเนื่องหนึ่ง
พันปี;

๖๖ แต่ก่อนวันนั้นเขาเห็นความยาก
ลำบากใหญ่หลวงในบรรดาคนชั่วร้าย; และ
เขาเห็นทะเลด้วย, ว่ามันปั่นป่วน, และใจ
มนุษย์จะท้อแท้^๔, เผ่ารอกการพิพากษา^๕
ของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพด้วยความ
หวาดกลัว, ซึ่งจะฆาตคนชั่วร้าย.

๖๗ และพระเจ้าทรงทำให้เอโนคมอง

เห็นสิ่งทั้งปวง, แม้จนถึงการสิ้นสุดของ
โลก; และเขาเห็นวันของคนชอบธรรม,
โมงแห่งการไถ่ของพวกเขา, และได้รับ
ความสมบูรณ์แห่งปีดี^๖;

๖๘ และวันเวลาทั้งหมดของไซอัน^๗,
ในวันเวลาของเอโนค, คือสามร้อยหก
สิบห้าปี.

๖๙ และเอโนคและผู้คนทั้งปวงของเขา
เดิน^๘ กับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และพระองค์ทรง
พำนักท่ามกลางไซอัน; และเหตุการณ์ได้
บังเกิดขึ้นคือ ไซอันไม่มีแล้ว, เพราะพระ
เจ้าผู้เป็นเจ้าทรงรับขึ้นไปไว้ในพระอุระของ
พระองค์เอง; และนับแต่นั้นมามีการกล่าว
กันว่า, ไซอันหลบหนีไปแล้ว.

บทที่ ๘

(เดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๘๓๑)

เมฐเสลาห์พยากรณ์—โนอาห์และบุตรทั้ง
หลายของเขาสั่งสอนพระกิตติคุณ—ความ
ชั่วร้ายอย่างใหญ่หลวงแพร่ออกไป—การ
เรียกให้กลับใจถูกเพิกเฉย—พระเจ้าผู้เป็น
เจ้าทรงประกาศิตความพินาศของเนื้อ
หนังทั้งปวงโดยน้ำท่วม.

และวันเวลาทั้งหมดของเอโนคคือสามร้อย
สามสิบปี.

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ

๖๒๗ คมพ. เยรูซาเล็มใหม่.

๖๓ก วว. ๒๑:๙-๑๑;
คพ. ๔๕:๑๑-๑๒;
โมเสส ๗:๑๙-๒๑.

๖๔ก คมพ. มิลเลเนียม.
ข โมเสส ๗:๔๘.

๖๕ก ยูดา ๑:๑๔.

คมพ. เสด็จมาครั้งที่สอง
ของพระเยซูคริสต์
(การ).

๖๖ก อสย. ๑๓:๖-๗.

ข คมพ. พิพากษา (การ),
สุดท้าย.

๖๗ก คมพ. ปีดี.

๖๘ก ปลูก. ๕:๒๓;
โมเสส ๘:๑.

๖๙ก ปลูก. ๕:๒๔;
โมเสส ๖:๓๔.

คมพ. เดิน, ดำเนิน, เดิน
กับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

พระองค์มิได้ทรงรับเมรุเสลาห์^๗, บุตรของ
เอโนคไป, เพื่อพันธสัญญาทั้งหลายของ
พระเจ้าจะเกิดสัมฤทธิ์ผล, ซึ่งพระองค์
ทรงทำไว้กับเอโนค; เพราะพระองค์ทรง
ทำพันธสัญญากับเอโนคอย่างแท้จริงว่า
โนอาห์จะมาจากเลือดเนื้อเชื้อไขของเขา.

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือ
เมรุเสลาห์พยากรณ์ว่าจากเอวเขาจะ
เกิดอาณาจักรทั้งปวงของแผ่นดินโลก
(โดยทางโนอาห์), และเขารับเกียรติไว้
กับตน.

๔ และเกิดความอดอยากใหญ่หลวงขึ้น
ในแผ่นดิน, และพระเจ้าทรงสาปแช่ง
ผืนแผ่นดินด้วยการสาปแช่งอันสาหัส,
และผู้อยู่อาศัยในนั้นล้มตายเป็นอันมาก.

๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมรุ-
เสลาห์มีชีวิตอยู่หนึ่งร้อยแปดสิบเจ็ดปี,
และให้กำเนิดลาเมค;

๖ และเมรุเสลาห์มีชีวิตอยู่, หลังจากเขา
ให้กำเนิดลาเมค, เจ็ดร้อยแปดสิบสองปี,
และให้กำเนิดบุตรและธิดา;

๗ และวันเวลาทั้งหมดของเมรุเสลาห์
คือเก้าร้อยหกสิบเก้าปี, และเขาตาย.

๘ และลาเมคมีชีวิตอยู่หนึ่งร้อยแปดสิบ
สองปี, และให้กำเนิดบุตรคนหนึ่ง,

๙ และเขาเรียกชื่อบุตรว่าโนอาห์^๘, โดย
กล่าวว่า: บุตรคนนี้จะปลอบโยนเราเกี่ยวกับ
งานของเราและความเหนื่อยยากของ

มือเรา, เนื่องจากดินซึ่งพระเจ้าทรงสาป
แช่ง^๙ไว้.

๑๐ และลาเมคมีชีวิตอยู่, หลังจากเขาให้
กำเนิดโนอาห์, ห้าร้อยเก้าสิบห้าปี, และให้
กำเนิดบุตรและธิดา;

๑๑ และวันเวลาทั้งหมดของลาเมคคือ
เจ็ดร้อยเจ็ดสิบเจ็ดปี, และเขาตาย.

๑๒ และโนอาห์อายุสี่ร้อยห้าสิบปี, และ
ให้กำเนิดยาเฟท; และสี่สิบสองปีต่อมา
เขาให้กำเนิดเชม^{๑๐} โดยนางผู้เป็นมารดา
ของยาเฟท, และเมื่อเขาอายุห้าร้อยปีเขา
ให้กำเนิดฮาม^{๑๑}.

๑๓ และโนอาห์^{๑๒} และบุตรทั้งหลายของ
เขาสดับฟัง^{๑๓} พระเจ้า, และเอาใจใส่, และ
พวกเขาได้รับการเรียกขานว่าบุตร^{๑๔} ทั้ง
หลายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

๑๔ และเมื่อคนเหล่านี้เริ่มขยายเผ่า
พันธุ์บนพื้นพิภพ, และเหล่าธิดากำเนิด
แก่พวกเขา, บรรดาบุตร^{๑๕} ของมนุษย์เห็น
ว่าธิดาเหล่านั้นงดงาม, และพวกเขาจึง
รับพวกนางเป็นภรรยา, แม้ตามแต่พวก
เขาจะเลือก.

๑๕ และพระเจ้าตรัสกับโนอาห์: เหล่า
ธิดาของบุตรเจ้าได้ขาย^{๑๖} ตนเอง; เพราะ
ดูเถิด ความโกรธของเราดาลเดือดกับ
บรรดาบุตรของมนุษย์, เพราะพวกเขา
ไม่ยอมสดับฟังเสียงของเรา.

๑๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ โน

<p>๘ ๒ก คมพ. เมรุเสลาห์. ๙ก คมพ. โนอาห์, ผู้ ประสพพรในพระคัมภีร์ ไบเบิล. ๑ โมเสส ๔:๒๓. ๑๒ก ปฐก. ๕:๓๒. คมพ. ยาเฟท.</p>	<p>๑ คมพ. เชม. ๒ คมพ. ฮาม. ๑๓ก คพ. ๑๓๘:๔๑. คมพ. กาเบรียล. ๑ คมพ. เชอเฟิง (การ), เชอเฟิง (คนท). ๒ คมพ. บุตรและธิดาของ</p>	<p>พระเจ้าผู้เป็นเจ้า. ๑๔ก โมเสส ๕:๕๒. ๑๕ก คมพ. แต่งงาน (การ), สมรส (การ)—การ แต่งงานข้ามศาสนา.</p>
---	--	---

อาห์พยากรณ์, และสอนเรื่องของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, แม้ตั้งที่เคยเป็นมาในกาลเริ่มต้น.

๑๗ และพระเจ้าตรัสกับโนอาห์: พระวิญญานของเราจะไม่พากเพียร^๖กับมนุษย์เสมอไป, เพราะเขาจะรู้ว่าเนื้อหนัง^๗ทั้งปวงจะตาย; ทว่าวันเวลาของเขาจะเป็นหนึ่งร้อยยี่สิบปี; และหากมนุษย์ไม่กลับใจ, เราจะส่งน้ำท่วม^๘ไปยังพวกเขา.

๑๘ และในวันเวลาเหล่านั้นมียักษ์^๙บนแผ่นดินโลก, และพวกเขาเสาะหาโนอาห์เพื่อเอาชีวิตเขา; แต่พระเจ้าทรงอยู่กับโนอาห์, และอำนาจ^{๑๐}ของพระเจ้าอยู่กับเขา.

๑๙ และพระเจ้าทรงแต่งตั้ง^{๑๑}โนอาห์^{๑๒}ตามระเบียบ^{๑๓}ของพระองค์เอง, และทรงบัญชาเขาให้ออกไปประกาศ^{๑๔}พระกิตติคุณของพระองค์แก่ลูกหลานมนุษย์, แม้ตั้งที่ปรุทานแก่เอโนค.

๒๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโนอาห์เรียกหาลูกหลานมนุษย์ว่าพวกเขาพึงกลับใจ^{๑๕}; แต่พวกเขาหาได้สดับฟังถ้อยคำของเขาไม่;

๒๑ นอกจากนี้, หลังจากที่พวกเขาได้ยินเขาแล้ว, พวกเขาเข้ามาอยู่ต่อหน้าเขา, โดยกล่าวว่า: ดูก่อน, เราเป็นบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ; เรามิได้รับธิดาของมนุษย์ให้

ตนเองหรือ? และเรามีได้กิน^{๑๖}และดื่ม, และแต่งงานและยกให้แต่งงานกันหรือ? และภรรยาของเราคลอตลูกให้เรา, และคนเหล่านี้เป็นคนองอาจ, ซึ่งเป็นเหมือนคนในสมัยโบราณ, คนมีชื่อเสียงยิ่งนัก. และพวกเขาหาได้สดับฟังถ้อยคำของโนอาห์ไม่.

๒๒ และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงเห็นว่าความชั่วร้าย^{๑๗}ของมนุษย์กลายเป็นความชั่วร้ายใหญ่หลวงในแผ่นดินโลก; และทุกคนทะเลาะกันในจินตนาการของความนึกคิด^{๑๘}ในใจตน, โดยมีแต่ความชั่วตลอดเวลา.

๒๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือโนอาห์สืบต่อการสั่งสอน^{๑๙}ของเขาแก่ผู้คน, โดยกล่าวว่า: จงสดับฟัง, และเอาใจใส่ถ้อยคำของข้าพเจ้า;

๒๔ จงเชื่อ^{๒๐}และกลับใจจากบาปของท่านและรับ^{๒๑}บัพติศมา^{๒๒}ในพระนามของพระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, แม้ตั้งบรรพบุรุษของเรา, และท่านจะได้รับพระวิญญานบริสุทธิ์, เพื่อท่านจะมีสิ่งทั้งปวงเป็นที่ประจักษ์^{๒๓}; และหากท่านไม่ทำเช่นนั้น, น้ำท่วมจะไหลบ่าเข้ามาถึงท่าน; กระนั้นก็ตามพวกเขายังหาได้สดับฟังไม่.

๒๕ และเรื่องนี้ทำให้โนอาห์เสียใจ, และใจเขาเจ็บปวดที่พระเจ้าทรงรังสรรค์

๑๗ก ปฐก. ๖:๓;
๒ นี. ๒๖:๑๑;
อีเธอร์ ๒:๑๕;
คพ. ๑:๓๓.
ข ๒ นี. ๙:๔. คมพ. เนื้อหนัง.
ค ปฐก. ๗:๔, ๑๐;
โมเสส ๗:๓๔.
๑๘ก ปฐก. ๖:๕;
กตว. ๑๓:๓๓;
ยชว. ๑๗:๑๕.

ข คมพ. พลัง, เดชานุภาพ, พลังอำนาจ.
๑๙ก คพ. ๑๐๗:๕๒.
คมพ. แต่งตั้ง (การ).
ข อับรา. ๑:๑๙.
ค คมพ. เมล็ดเซเดค, ฐานะบุโรหิตแห่ง.
ง คมพ. งานเผยแผ่ศาสนา.
๒๐ก คมพ. กลับใจ (การ).
๒๑ก มธ. ๒๔:๓๘-๓๙;
จส-ม ๑:๔๑.

๒๒ก ปฐก. ๖:๕;
โมเสส ๗:๓๖-๓๗.
ข โมไซยาห์ ๔:๓๐;
แอลมา ๑๒:๑๔.
คมพ. ความคิด.
๒๓ก คมพ. สั่งสอน.
๒๔ก คมพ. เชื่อ (ความ).
ข คมพ. บัพติศมา, ให้บัพติศมา—คุณสมบัตินี้สำหรับบัพติศมา.
ค ๒ นี. ๓๒:๒-๕.

มนุษย์ไว้บนแผ่นดินโลก, และมันทำให้เขาเศร้าสลดที่ใจ.

๒๖ และพระเจ้าตรัส: เราจะทำลาย^๑มนุษย์ผู้ที่เราสร้าง, ให้พ้นจากพื้นพิภพ, ทั้งมนุษย์และสัตว์, และสิ่งเลื้อยคลาน, และสัตว์ปีกในอากาศ; เพราะมันทำให้โนอาห์เสียใจที่เราสร้างสิ่งเหล่านั้น, และที่เราสร้างสรรค์สิ่งเหล่านั้น; และเขาเรียกหาเรา; เพราะพวกเขาหมยมันจะเอาชีวิตเขา.

๒๗ และโนอาห์ได้รับพระคุณ^๒ในสายพระเนตรของพระเจ้าตั้งนั้น; เพราะโนอาห์เป็นคนเที่ยงธรรม, และดีพร้อม^๓ในรุ่นของเขา; และเขาเดิน^๔กับพระเจ้าเป็น

เจ้า, ดังที่บุตรสามคนของเขา, เซม, ฮาม, และยาเฟทก็ทำเช่นกัน.

๒๘ แผ่นดินโลกเสื่อมทราม^๕ต่อพระพักตร์พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า, และเต็มไปด้วยความรุนแรง.

๒๙ และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทอดพระเนตรแผ่นดินโลก, และ, ดูเถิด, มันเสื่อมทราม, เพราะเนื้อหนังทั้งปวงทำให้วิถีของตนเสื่อมทรามบนแผ่นดินโลก.

๓๐ และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตรัสกับโนอาห์: การสิ้นสุดของเนื้อหนังทั้งปวงมาอยู่ต่อหน้าเราแล้ว, เพราะแผ่นดินโลกเต็มไปด้วยความรุนแรง, และดูเถิด เราจะ^๖ทำลายเนื้อหนังทั้งปวงให้พ้นไปจากแผ่นดินโลก.

๒๖ก คมพ. แผ่นดินโลก—การชำระล้างแผ่นดินโลก.

๒๗ก คมพ. พระคุณ.

ข ปฐก. ๖:๙.

ค คมพ. เดิน, ดำเนิน, เดินกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

๒๘ก ปฐก. ๖:๑๑-๑๓.

๓๐ก คพ. ๕:๖:๓.

หนังสือของอับราฮัม

แปลจากแผ่นปาปรัส, โดยโจเซฟ สมิท

คำแปลบันทึกโบราณบางส่วนที่ตกอยู่ในมือเราได้มาจากสุสานใต้ดินของอียิปต์. งานเขียนของอับราฮัมขณะที่เขาอยู่ในอียิปต์, เรียกว่าหนังสือของอับราฮัม, เขียนโดยมือเขาเอง, บนแผ่นปาปรัส. (History of the Church, 2:235–236, 348–351.)

บทที่ ๑

อับราฮัม แสวงหาพรของระเบียบแห่งปีติ—เขาถูกปุโรหิตปลอมในเคลเดียข่มเหง—พระเยโฮวาห์ทรงช่วยให้รอด—เขาอธิบายถึงต้นกำเนิดและการปกครองของอียิปต์.

ใน แผ่น ดิน ของ ชาว เคล เดีย^๑, ณ ถิ่นพำนักของ บรรพบุรุษ ข้าพเจ้า, ข้าพเจ้า, อับราฮัม^๒, เห็นว่าจำเป็นสำหรับข้าพเจ้าที่จะหาถิ่นพำนัก^๓ อีกแห่ง;

๒ และ, โดยพบว่ามีความสุข^๔ และความสงบสุขและการพักผ่อน^๕ มากขึ้นสำหรับข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าจึง แสวงหาพรของบรรพบุรุษ, และสิทธิ์ซึ่งสิทธิ์นั้นข้าพเจ้าจะได้รับแต่งตั้งให้มีเพื่อดูแลพรดังกล่าว; โดยที่ข้าพเจ้าเองเป็นผู้ดำเนินชีวิตในความชอบธรรม^๖, ปรารถนาเป็นผู้หนึ่งที่มีความรู้มากด้วย, และเป็นผู้ดำเนินชีวิตในความชอบธรรมอย่างซื่อสัตย์ยิ่งขึ้น, และมีความรู้มากขึ้น, และเป็นบิดา

ของ ประชาชาติ มากมาย, เจ้าชายแห่งสันติ, และปรารถนาจะได้รับคำแนะนำ, และรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า, ข้าพเจ้ากลายเป็นทนายทโดยสิทธิ์, มหาปุโรหิต^๗, โดยถือสิทธิ์^๘ ซึ่งเป็นของบรรพบุรุษ.

๓ สิทธิ์นี้^๙ ประสาท^{๑๐} ให้แก่ข้าพเจ้าจากบรรพบุรุษ; ลงมาจากบรรพบุรุษ, จากกาลเริ่มต้นของเวลา, แท้จริงแล้ว, แม้จากกาลเริ่มต้น, หรือก่อนการวางรากฐานของแผ่นดินโลก, ลงมาถึงเวลาปัจจุบัน, แม้สิทธิ์ของบุตรหัวปี^{๑๑}, หรือมนุษย์คนแรก, ผู้คืออาดัม^{๑๒}, หรือบิดาคนแรก, โดยทางบรรพบุรุษจนถึงข้าพเจ้า.

๔ ข้าพเจ้าแสวงหางานมอบหมาย^{๑๓} ในฐานะปุโรหิตตามข้อกำหนดของพระผู้เป็นเจ้าต่อบรรพบุรุษเกี่ยวกับบัพผงค์พันธุ.

๕ บรรพบุรุษ^{๑๔} ของข้าพเจ้า โดยที่หันไปจากความชอบธรรมของพวกเขา, และจากพระบัญญัติศักดิ์สิทธิ์^{๑๕} ซึ่งพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาประทานแก่พวกเขาไว้, ไปสู่การนมัสการ^{๑๖} เทพเจ้าของ

๑ ๑ก คมพ. เออร์.

ข คมพ. อับราฮัม.

ค กิจการ ๗:๒–๔.

๒ก คมพ. ปีติ.

ข คมพ. พักผ่อน, สถานที่พักผ่อน.

ค คมพ. ชอบธรรม (ความ).

ง คพ. ๔๒:๖๑.

คพ. ความรู้.

จ คมพ. มหาปุโรหิต.

ฉ คมพ. เมลคีเซเดค, ฐานะปุโรหิตแห่ง.

๓ก คพ. ๘๔:๑๔.

ข คพ. ๖๘:๑๗. คมพ. บุตร

หัวปี, พระบุตรหัวปี.

ค โมเสส ๑:๓๔.

คพ. อาดัม.

๔ก คมพ. สิทธิบุตรหัวปี.

๕ก ปฐก. ๑๒:๑.

ข คมพ. นับถือรูปเคารพ (การ).

สำเนาจากหนังสือของอับราฮัม

หมายเลข ๑

คำอธิบาย

- ภาพ ๑. เทพของพระเจ้า.
- ภาพ ๒. อับราฮัมถูกมัดอยู่บนแท่นบูชา.
- ภาพ ๓. พระแห่งเอลเคนาห์ผู้นับถือรูปเคารพหมายมุ่งจะถวายอับราฮัมเป็นเครื่องพลีบูชา.
- ภาพ ๔. แท่นสำหรับพระซึ่งนับถือรูปเคารพกระทำพิธีพลีบูชา, โดยตั้งอยู่เบื้องหน้าเหล่าเทพเจ้าของเอลเคนาห์, ลิบนานห์, มารห์มัดคราห์, โคแรซ, และฟาโรห์.
- ภาพ ๕. เทพเจ้าอันเป็นรูปเคารพของเอลเคนาห์.
- ภาพ ๖. เทพเจ้าอันเป็นรูปเคารพของลิบนานห์.
- ภาพ ๗. เทพเจ้าอันเป็นรูปเคารพของมารห์มัดคราห์.
- ภาพ ๘. เทพเจ้าอันเป็นรูปเคารพของโคแรซ.
- ภาพ ๙. เทพเจ้าอันเป็นรูปเคารพของฟาโรห์.
- ภาพ ๑๐. อับราฮัมในอียิปต์.
- ภาพ ๑๑. จุดมุ่งหมายเพื่อแสดงให้เห็นเสาหลักทั้งหลายแห่งฟ้าสวรรค์, ตามความเข้าใจของชาวอียิปต์.
- ภาพ ๑๒. รอคียังก์, หมายถึงแผ่นฟ้าหรือท้องนภาเหนือศีรษะเรา; แต่ในกรณีนี้, เกี่ยวกับเรื่องนี้, ชาวอียิปต์ให้ความหมายซึ่งบ่งชี้ถึงขอมอ, อยู่สูง, หรือฟ้าสวรรค์, ตรงกันกับคำฮีบรู, ซอมาห์ยิม.

คนนอกศาสนา, ได้ปฏิเสธโดยสิ้นเชิงที่จะ สดับฟังเสียงของข้าพเจ้า;

๖ เพราะใจพวกเขามุ่งจะทำชั่ว, และหัน ไปสู่เทพเจ้า^๖ของเอลเคนาห์, และเทพเจ้า ของลิบนานห์, และเทพเจ้าของมาห์มัคคราห์, และเทพเจ้าของโคแรซ, และเทพเจ้า ของฟาโรห์, กษัตริย์แห่งอียิปต์จนหมด;

๗ ฉะนั้นพวกเขาหันใจของตนไปสู่การ ถวายเครื่องพลีบูชาโดย คนนอกศาสนา ในการถวายลูกหลานของพวกเขาเพื่อ สังเวจรูปเคารพที่พูดไม่ได้, และหาได้ สดับฟังเสียงข้าพเจ้าไม่, แต่พยายาม เอาชีวิตข้าพเจ้าโดยมือของพระแห่งเอล เคนาห์. พระแห่งเอลเคนาห์เป็นพระแห่ง ฟาโรห์ด้วย.

๘ บัดนี้, ในเวลานี้เป็นประเพณีของพระ แห่งฟาโรห์, กษัตริย์แห่งอียิปต์, ที่จะถวาย บนแท่นบูชาซึ่งสร้างในแผ่นดินแห่งเคล เดีย, เพื่อการสังเวจรเทพเจ้าจากต่างแดน เหล่านี้, ด้วยชาย, หญิง, และเด็ก.

๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระ ประกอบพิธีถวายเครื่องบูชาแก่เทพเจ้า แห่งฟาโรห์, และแก่เทพเจ้าแห่งชากรี ลด้วย, แม้ตามวิธีของชาวอียิปต์. บัดนี้ เทพเจ้าแห่งชากรีลคือดวงอาทิตย์.

๑๐ แม้เครื่องบูชาขี้ถูดด้วยเด็กพระแห่ง ฟาโรห์ก็ได้ถวายบนแท่นบูชาซึ่งตั้งอยู่ข้าง เนินเขาชื่อเนินเขาไปทีฟาร์, ณ ต้นทาง ของที่ราบโอลีเซม.

๑๑ บัดนี้, พระคนนีถวายหญิงพรหมจารี สามคนพร้อมกันบนแท่นบูชา^{๑๑}, ผู้เป็น

ธิดาของโอไนทาห์, ผู้เป็นเชื้อ พระวงศ์ โดยตรงคนหนึ่งจากเอวของฮาม^{๑๑}. เขานำ หญิงพรหมจารีเหล่านั้นมาถวายเนื่องจาก คุณธรรมของพวกนาง; พวกนางไม่ยอม นอนกาย^{๑๑} ลงนมัสการเทพเจ้าซึ่งเป็นไม้ หรือศิลา, ฉะนั้นพวกนางจึงถูกฆาตบนแท่น บูชานี้, และเป็นไปตามวิธีของชาวอียิปต์.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ บรรดาพระกระทำรุนแรงกับข้าพเจ้า, เพื่อพวกเขาจะได้สังหารข้าพเจ้าด้วย, ดัง ที่พวกเขาทำกับหญิงพรหมจารีเหล่านั้น บนแท่นบูชา^{๑๒}; และเพื่อท่านจะมีความรู้ ถึงแท่นบูชา^{๑๒}, ข้าพเจ้าจะอ้างกับท่านถึง ภาพในตอนต้นของบันทึกนี้.

๑๓ มันสร้างขึ้นตามแบบเตียงนอน, เช่นที่มีอยู่ในบรรดาชาวเคลเดีย, และ มันตั้งอยู่เบื้องหน้าเทพเจ้าของเอลเคนาห์, ลิบนานห์, มาห์มัคคราห์, โคแรซ, และ เทพเจ้าเหมือนกับเทพเจ้าของฟาโรห์ ด้วย, กษัตริย์แห่งอียิปต์.

๑๔ เพื่อท่านจะมีความเข้าใจถึงเทพเจ้า เหล่านี้, ข้าพเจ้าจึงให้รูปแบบไว้แก่ท่าน ในภาพในตอนต้น, ซึ่งลักษณะรูปแบบ ของภาพชาวเคลเดียเรียกว่าราห์ลีโนส, ซึ่งหมายถึงสัญลักษณ์ภาพ.

๑๕ และขณะที่พวกเขาเงื้อมือจะมาจับ ข้าพเจ้า, เพื่อพวกเขาจะได้ถวายข้าพเจ้า และเอาชีวิตข้าพเจ้า, ดุเถิด, ข้าพเจ้า เปล่งเสียงทูลพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของ ข้าพเจ้า, และพระเจ้าทรงสดับฟัง^{๑๕} และ ทรงได้ยิน, และพระองค์ทรงบันดาลให้

๖ก อส. เทพเจ้าบลอม, ดัง ภาพประกอบในสำเนา หมายเลข ๑ จากหนังสือ	ของอับราฮัม. ๑๑ก คมพ. ฮาม. ข ดนล. ๓:๑๓-๑๘.	๑๕ก โมไซยาห์ ๓:๑๗-๑๘.
---	--	-----------------------

ข้าพเจ้า เปี่ยมด้วย นิมิต แห่ง พระผู้ทรง
 ฤทธานาภาพ, และเทพแห่งที่ประทับของ
 พระองค์ยื่นข้างข้าพเจ้า, และแก้ สายรัด
 ข้าพเจ้าทันที;

๑๖ และ สุรเสียงของ พระองค์มาถึง
 ข้าพเจ้า: อับราฮัม, อับราฮัม, ดูเถิด,
 นาม^{๑๕}ของเราคือเยโฮวาห์, และเราได้ยิน
 เจ้า, และลงมาปลดปล่อยเจ้า, และพาเจ้า
 ไปจากบ้านของบิดาเจ้า, และจากญาติพี่น้อง
 ทั้งหมดของเจ้า, เข้าสู่แผ่นดิน^{๑๖}ต่าง
 แดนซึ่งเจ้าหารู้จักไม่;

๑๗ และนี่เพราะพวกเขาเอาใจออกห่าง
 เรา, เพื่อนมัสการเทพเจ้าของเอลเคนาห์,
 และเทพเจ้าของลิบนานี, และเทพเจ้า
 ของมาห์มัดคราห์, และเทพเจ้าของโค-
 แรช, และเทพเจ้าของฟาโรห์, กษัตริย์
 แห่งอียิปต์; ฉะนั้นเราจึงลงมาเยือนพวก
 เขา, และทำลายคนที่เจือมือทำร้ายเจ้า,
 อับราฮัม, บุตรของเรา, เพื่อเอาชีวิตเจ้า.

๑๘ ดูเถิด, เราจะจงมือนำเจ้าไปเอง,
 และเราจะพาเจ้าไป, เพื่อมอบนามของ
 เราไว้กับเจ้า, แม้ฐานะปุโรหิต^{๑๗}ของบิดา
 เจ้า, และอำนาจของเราจะอยู่เหนือเจ้า.

๑๙ ดังที่เป็นเช่นนั้นกับโนอาห์ฉันใด
 ก็จะเป็นเช่นนั้นกับเจ้าฉันนั้น; แต่โดย
 การปฏิบัติ ศาสนกิจของเจ้า นาม^{๑๘}ของ
 เราจะเป็นที่รู้จักในแผ่นดินโลกตลอด
 กาล, เพราะเราคือพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า.

๒๐ ดูเถิด, เนินเขาไปทีฟาร์อยู่ในแผ่นดิน
 แห่งเออร์^{๑๘}, ในเคลเดีย. และพระเจ้า

ทรงโค่นแท่นบูชาของเอลเคนาห์, และ
 ของเทพเจ้าต่าง ๆ ของแผ่นดิน, และ
 ทำลายลงสิ้น, และลงทัณฑ์พระนั้นจน
 เขาตาย; และมีความโศกเศร้าอย่างยิ่งใหญ่
 หลวงในเคลเดีย, และในราชสำนักของ
 ฟาโรห์ด้วย; ซึ่งฟาโรห์หมายถึงกษัตริย์
 โดยสายโลหิตราชชนิกุล.

๒๑ บัดนี้กษัตริย์แห่งอียิปต์^{๑๙}คือผู้สืบ
 ตระกูลจากเอวของฮาม^{๑๙}, และเป็นผู้มีสาย
 โลहितของชาวคานาอัน^{๒๐}โดยกำเนิด.

๒๒ จากตระกูลนี้จึงเกิดชาวอียิปต์ทั้ง
 ปวง, และสายโลหิตของชาวคานาอันได้
 รับการปกปักษ์รักษาตั้งนั้นในแผ่นดิน.

๒๓ แผ่นดินแห่งอียิปต์^{๒๑}โดยที่ค้นพบ
 ครั้งแรกโดยสตรีนางหนึ่ง, ผู้เป็นธิดา
 ของฮาม, และธิดาของอียิปตุส, ซึ่งใน
 ภาษาเคลเดียหมายถึงอียิปต์, ซึ่งหมาย
 ถึงสิ่งต้องห้าม;

๒๔ เมื่อสตรีนางนี้ค้นพบแผ่นดินมัน
 อยู่ใต้เท้า, ผู้ซึ่งต่อมาตั้งถิ่นฐานบุตรทั้ง
 หลายของนางในนั้น; และตั้งนั้น, จาก
 ฮาม, จึงเกิดเชื้อชาตินั้นซึ่งคงคำสาปแช่ง
 ไว้ในแผ่นดิน.

๒๕ บัดนี้การปกครองแรกของอียิปต์
 สถาปนาโดยฟาโรห์, บุตรคนโตของอียิป-
 ตุส, ธิดาของฮาม, และเป็นไปตามวิธีการ
 ปกครองของฮาม, ซึ่งคือปีตุ.

๒๖ ฟาโรห์, โดยที่เป็นคนชอบธรรม,
 สถาปนาอาณาจักรของเขาและพิพากษา
 ผู้คนของเขาอย่างฉลาดและเที่ยงธรรม

๑๕ข อับรา. ๒:๑๓.
 ๑๖ก คมพ. พระเยโฮวาห์.
 ข คมพ. แผ่นดินที่สัญญาไว้.
 ๑๘ก คมพ. ฐานะปุโรหิต.

๑๙ก ปฐมก. ๑๒:๑-๓.
 ๒๐ก ปฐมก. ๑๑:๒๘; อับรา. ๒:๔.
 ๒๑ก ปฐมก. ๑๐:๖; สดต. ๗:๘๑;
 โมเสส ๘:๑๒.

ข โมเสส ๗:๖-๘.
 คมพ. คานาอัน, คานาอัน
 (คน, ชาว).
 ๒๓ก คมพ. อียิปต์.

ตลอดวันเวลาของเขา, โดยแสวงหาอย่างตั้งใจจริงที่จะเลียนแบบระเบียบนั้นที่บรรพบุรุษสถาปนาไว้ในรุ่นแรก ๆ, ในวันเวลาแห่งการปกครองแบบปีตุสมัยแรก, แม้ในการปกครองของอาดัม, และของโนอาห์, บิดาของเขาด้วย, ผู้ซึ่งอวยพรเขาด้วยพร^๑แห่งแผ่นดินโลก, และด้วยพรแห่งปัญญา, แต่สาปแช่งเขาเกี่ยวกับฐานะปุโรหิต.

๒๗ บัดนี้, ฟาโรห์ โดยที่เป็นของเชื้อสายนั้น ซึ่งโดยเชื้อสายนั้นเขามีสิทธิ์ของฐานะปุโรหิต^๒ไม่ได้, ทั้งที่บรรดาฟาโรห์อยากจะอ้างสิทธิ์นั้นด้วยความเต็มใจจากโนอาห์, โดยผ่านฮาม, ฉะนั้นบิดาข้าพเจ้าจึงถูกชักจูงให้หลงผิดโดยการนับถือรูปเคารพของคนเหล่านั้น;

๒๘ แต่ข้าพเจ้าจะพยายาม, ในภายหลัง, ให้เค้าโครงลำดับเหตุการณ์ย้อนไปจากตัวข้าพเจ้าจนถึงการเริ่มต้นของการสร้าง, เพราะบันทึก^๓มาถึงมือข้าพเจ้า, ซึ่งข้าพเจ้าถืออยู่จนถึงเวลาปัจจุบันนี้.

๒๙ บัดนี้, หลังจากพระแห่งเอลเคนาห์ถูกลงโทษจนตาย, เกิดสัมฤทธิ์ผลของสิ่งเหล่านั้นซึ่งมีกล่าวแก่ข้าพเจ้าเกี่ยวกับแผ่นดินแห่งเคลเดีย, ว่าจะมีความอดอยากในแผ่นดิน.

๓๐ ความอดอยากมีอยู่ตลอดทั่วแผ่นดินแห่งเคลเดียตั้งนี้, และบิดาข้าพเจ้าทุกข์ทรมานแสนสาหัสเนื่องจากความอดอยาก, และท่านกลับใจจากความชั่ว

ซึ่งท่านวางแผนไว้ต่อต้านข้าพเจ้า, เพื่อเอาชีวิต^๔ข้าพเจ้า.

๓๑ แต่บันทึกของบรรพบุรุษ, แม้ปีตุ, เกี่ยวกับสิทธิ์ของฐานะปุโรหิต, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าก็ทรงปกป้องรักษาไว้ในมือข้าพเจ้าเอง; ฉะนั้นความรู้เรื่อง การเริ่มต้นของการสร้าง, และเรื่องดาวพระเคราะห์^๕ด้วย, และเรื่องดวงดาว, ดังที่เรื่องเหล่านี้ได้ทำให้เป็นที่รู้แก่บรรพบุรุษ, ข้าพเจ้าเก็บไว้แม้จนถึงวันนี้, และข้าพเจ้าจะพยายามเขียนบางเรื่องจากสิ่งเหล่านี้ในบันทึกนี้, เพื่อประโยชน์ของลูกหลานข้าพเจ้าที่จะเกิดตามข้าพเจ้ามา.

บทที่ ๒

*อับราฮัมออกจากเออร์เพื่อไปคานาอัน—
พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏต่อเขาที่ฮาราน—
พรพระกิตติคุณทั้งปวงสัญญาไว้แก่พงศ์พันธุ์ของเขาและผ่านพงศ์พันธุ์ของเขา
ไปสู่คนทั้งปวง—เขาไปคานาอันและต่อไปยังอียิปต์.*

บัดนี้พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทรงทำให้ความอดอยากรุนแรงขึ้นในแผ่นดินแห่งเออร์, ถึงขนาดที่ฮาราน^๑, น้องชายข้าพเจ้า, ตาย; แต่เทราห์^๒, บิดาข้าพเจ้า, ยังมีชีวิตอยู่ในแผ่นดินแห่งเออร์, ของชาวเคลเดีย.

<p>๒๖ก คมพ. พร. เป็นสุภาพ, ให้พร. ๒๗ก คพ. ขก.—๒ คมพ. ฐานะปุโรหิต. ๒๘ก โมเสส ๖:๕.</p>	<p>คมพ. หนังสือแห่งความทรงจำ. ๓๐ก อับรา. ๑:๗. ๓๑ก อับรา. ๓:๑-๑๘.</p>	<p>๒ ๑ก ปฐก. ๑๑:๒๘. ข ปฐก. ๑๑:๒๔-๒๖; ๑ พศต. ๑:๒๖.</p>
--	--	---

๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้า, อับราฮัม, รับซาราห์^๖ เป็นภรรยา, และนาโฮร์^๗, น้องชายข้าพเจ้า, รับมิลคาห์ เป็นภรรยา, นางเป็นธิดาของฮาราน.

๓ บัดนี้พระเจ้าตรัส^๘ กับข้าพเจ้าไว้ว่า: อับราฮัม, เจ้าจงออกจากแผ่นดินของเจ้า, และจากญาติพี่น้องของเจ้า, และจากบ้านบิดาของเจ้า, ไปยังแผ่นดินที่เราจะแสดงแก่เจ้า.

๔ ฉะนั้นข้าพเจ้าออกจากแผ่นดินแห่งเออร์^๙, ของชาวเคลเตีย, เพื่อเข้าไปในแผ่นดินแห่งคานออัน; และข้าพเจ้าพาโลท, บุตรของน้องชายข้าพเจ้า, และภรรยาของเขา, และซารายภรรยาข้าพเจ้าไป; และบิดาข้าพเจ้าตามข้าพเจ้าไปด้วย, ไปยังแผ่นดินซึ่งเราขนานนามว่าฮาราน.

๕ และความอดอยากทุเลาลง; และบิดาข้าพเจ้าอยู่ในฮารานต่อไปและพำนักที่นั่น, เพราะมีฝูงสัตว์มากมายในฮาราน; และบิดาข้าพเจ้าหันไปสู่อารามคารัม^{๑๐} ของท่านอ็อก, ฉะนั้นท่านจึงยังอยู่ต่อไปในฮาราน.

๖ แต่ข้าพเจ้า, อับราฮัม, และโลท^{๑๑}, บุตรของน้องชายข้าพเจ้า, สวดอ้อนวอนพระเจ้า, และพระเจ้าทรงปรากฏ^{๑๒} ต่อข้าพเจ้า, และตรัสกับข้าพเจ้า: จงลุกขึ้น,

และพาโลทไปกับเจ้า; เพราะเราตกลงใจจะพาเจ้าออกไปจากฮาราน, และจะทำให้เจ้าเป็นผู้ปฏิบัติศาสนกิจเพื่อรับนาม^{๑๓} ของเราในแผ่นดินต่างแดนแห่งหนึ่งซึ่งเราจะให้แก่พงศ์พันธุ์ของเจ้าต่อจากเจ้า เพื่อเป็นทรัพย์สมบัติอันเป็นนิज, เมื่อพวกเขาสดับฟังเสียงของเรา.

๗ เพราะเราคือพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า; เราพำนักในสวรรค์; แผ่นดินโลกคือที่วางเท้า^{๑๔} ของเรา; เรายื่นมือของเราเหนือทะเล, และมันเชื่อฟังเสียงของเรา; เราทำให้ลมและไฟเป็นรศึก^{๑๕} ของเรา; เรากล่าวแก่ภูเขาลูกหนึ่ง—จงออกไปจากที่นี่—และดูเถิด, มันถูกลมหมุนพัดไป, ในทันทีทันใด, อย่างฉับพลัน.

๘ นามของเราคือเยโฮวาห์^{๑๖}, และเรารู้^{๑๗} จุดจบนับแต่กาลเริ่มต้น; ฉะนั้นมือของเราจะอยู่เหนือเจ้า.

๙ และเราจะรังสรรค์จากเจ้าประชาชาติที่ยิ่งใหญ่, และเราจะอวยพร^{๑๘} เจ้าจนมิอาจประมาณได้, และทำให้นามของเจ้ายิ่งใหญ่ในบรรดาประชาชาติทั้งปวง, และเจ้าจะเป็นพรแก่พงศ์พันธุ์ของเจ้าต่อจากเจ้า, กระทั่งในมือพวกเขา พวกเขาจะนำการปฏิบัติศาสนกิจและฐานะปุโรหิต^{๑๙} นี้สู่ประชาชาติทั้งปวง;

๒ก ปฐก. ๑๑:๒๙.
คพ. ซาราห์.
ข ปฐก. ๑๑:๒๗;
๒๒:๒๐-๒๔.
๓ก ปฐก. ๑๒:๑;
กิจการ ๗:๑-๓.
๔ก นหมี. ๙:๗.
ข ปฐก. ๑๑:๓๑-๓๒.
๕ก ยชว. ๒๔:๒.
๖ก คพ. โลท.
ข ปฐก. ๑๗:๑.

คพ. พระเยซูคริสต์—
การดำรงอยู่ก่อนความเป็น
มรรตัยของพระคริสต์.
ค ปฐก. ๑๒:๒-๓;
อับรา. ๑:๑๙.
ง ปฐก. ๑๓:๑๔-๑๕; ๑๗:๘;
อพย. ๓๓:๑.
คพ. แผ่นดินที่สัญญาไว้.
๗ก ๑ นี. ๑๗:๓๓;
คพ. ๓๘:๑๗.
ข อสย. ๖๖:๑๕-๑๖.

๘ก คพ. พระเยโฮวาห์.
ข คพ. ผู้ทรงรู้แจ้ง.
๙ก ๑ นี. ๑๗:๔๐;
๒ นี. ๒๙:๑๔;
๓ นี. ๒๐:๒๗;
มอร. ๕:๒๐.
คพ. อับราฮัม—พงศ์
พันธุ์ของอับราฮัม.
ข คพ. ๘๔:๑๗-๑๙; โมเสส
๖:๗. คพ. เมลคีเซเดค,
ฐานะปุโรหิตแห่ง.

๑๐ และเราจะอวยพรพวกเขาโดยผ่านชื่อของเจ้า; เพราะมากเท่าที่ได้รับพระกิตติคุณ”นี้จะได้รับเรียกตามชื่อของเจ้า, และจะนับไว้เป็นพงศ์พันธุ์”ของเจ้า, และจะถูกขึ้นและอวยพรเจ้า, เป็นบิดา”พวกเขา;

๑๑ และเราจะอวยพร”คนเหล่านั้นที่อวยพรเจ้า, และสาปแช่งคนเหล่านั้นที่สาปแช่งเจ้า; และโดยเจ้า (นั่นคือ, โดยฐานะบุโรหิตของเจ้า) และโดยพงศ์พันธุ์”ของเจ้า (นั่นคือ, ฐานะบุโรหิตของเจ้า), คือเราให้สัญญาแก่เจ้าว่าสิทธิ์”นี้จะยังคงอยู่ในเจ้า, และในพงศ์พันธุ์”ของเจ้าต่อจากเจ้า (นั่นหมายถึง, พงศ์พันธุ์”โดยตรง, หรือพงศ์พันธุ์”จากตัวเจ้า) ครอบครัวทั้งหมดของแผ่นดินโลกจะได้รับพร, แม้ด้วยพรแห่งพระกิตติคุณ, ซึ่งคือ พรแห่งความรอด, แม้แห่งชีวิตนิรันดร์.

๑๒ บัดนี้, หลังจากพระเจ้าทรงละไปจากการรับสั่งกับข้าพเจ้า, และทรงถอนพระพักตร์ไปจากข้าพเจ้าแล้ว, ข้าพเจ้ากล่าวในใจข้าพเจ้า: ผู้รับใช้ของพระองค์แสวงหา”พระองค์มาอย่างตั้งใจจริง; บัดนี้ข้าพระองค์พบพระองค์แล้ว;

๑๓ พระองค์ได้ทรงส่งเทพของพระองค์มาปลดปล่อย”ข้าพระองค์จากเทพเจ้าของเอลเคนาห์, และจะเป็นการดีหากข้าพระองค์สดับฟังสุรเสียงของพระองค์,

ฉะนั้นขอทรงโปรดให้ผู้รับใช้ของพระองค์ลุกขึ้นและออกไปอย่างสงบสุข.

๑๔ ดังนั้นข้าพเจ้า, อับราฮัม, จึงออกไปตั้งที่พระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้า, และโลทกับข้าพเจ้า; และข้าพเจ้า, อับราฮัม, อายุหกสิบสองปี”เมื่อข้าพเจ้าออกไปจากฮาราน.

๑๕ และข้าพเจ้าพาซาราห์”ไป, ผู้ซึ่งข้าพเจ้ารับเป็นภรรยาเมื่อข้าพเจ้าอยู่ในเออร์”, ในเคลเตีย, และโลท, บุตรของน้องชายข้าพเจ้า, และทรัพย์สินทั้งหมดของเราที่เรารวบรวมไว้, และบรรดาคนที่เราชนะใจ”ในฮาราน, และออกไปในเส้นทางสู่แผ่นดินแห่งคานาอัน”, และพำนักในกระโจมเมื่อเราอยู่ระหว่างทาง;

๑๖ ฉะนั้น, อนันตกาลคือเครื่องกำบังของเราและศิลา”ของเราและความรอดของเรา, ขณะที่เราเดินทางจากฮารานโดยผ่านไปทางเจอร์ซอน, เพื่อมายังแผ่นดินแห่งคานาอัน.

๑๗ บัดนี้ข้าพเจ้า, อับราฮัม, สร้างแท่นบูชา”ในแผ่นดินแห่งเจอร์ซอน, และประกอบพิธีถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้า, และสวดอ้อนวอนเพื่อความอดอยาก”จะไต่หมดสิ้นไปจากบ้านของบิดาข้าพเจ้า, เพื่อพวกเขาจะไม่ตาย.

๑๘ และจากนั้นเราผ่านจากเจอร์ซอนทางแผ่นดินไปยังสถานที่แห่งเซเคม;

๑๐ก กท. ๓:๗-๙.
ข ปฐม. ๑๓:๑๖;
กท. ๓:๒๙; ๒ นี. ๓๐:๒.
ค คมพ. ผู้ประสาฬหาร, ปีตุ.
๑๑ก คมพ. พันธสัญญาแห่งอับราฮัม.
ข อสย. ๖๑:๙.

ค คมพ. สิทธิบุตรหัวปี;
อิสราเอล; ฐานะบุโรหิต.
๑๒ก คพ. ๘๘:๖๓.
๑๓ก อับรา. ๑:๑๕-๑๗.
๑๔ก ปฐม. ๑๒:๕-๕.
๑๕ก คมพ. ซาราห์.
ข คมพ. เออร์.

ค คมพ. เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ).
ง คมพ. คานาอัน, คานาอัน (คน, ชาว).
๑๖ก คมพ. ศิลา.
๑๗ก คมพ. แท่น, แท่นบูชา.
ข อับรา. ๑:๒๙.

สถานที่นั้นตั้งอยู่ในที่ราบโมเรทห์, และเรา
ได้เข้ามาในชายแดนแผ่นดินของชาว
คานาอัน แล้ว, และข้าพเจ้าถวายเครื่อง
พลีบูชา^{๑๙} ที่นั่นในที่ราบโมเรทห์, และเรียก
หาพระเจ้าอย่างภักดี, เพราะเราเข้ามา
ในแผ่นดินของประชาชาติที่กราบไหว้
รูปเคารพ^{๑๙}นี้แล้ว.

๑๙ และพระเจ้าทรงปรากฏต่อข้าพเจ้า
เป็นการตอบคำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้า,
และตรัสกับข้าพเจ้า: แก่พงศ์พันธุ์ของ
เจ้าเราจะให้แผ่นดิน^{๑๙}นี้.

๒๐ และข้าพเจ้า, อับราฮัม, ลูกจากสถานที่
ของ แทนนุชาซึ่งข้าพเจ้าสร้างถวาย
พระเจ้า, และออกจากที่นั่นไปยังภูเขาสูง
หนึ่ทางตะวันออกของเบธเอล^{๑๙}, และตั้ง
กระโจมของข้าพเจ้าที่นั่น, เบธเอลทาง
ตะวันตก, และอัย^{๑๙}ทางตะวันออก; และ
ที่นั่นข้าพเจ้าสร้างแท่นบูชาอีกแท่นหนึ่ง
ถวายพระเจ้า, และเรียกหา^{๑๙}พระนามของ
พระเจ้าอีกครั้ง.

๒๑ และข้าพเจ้า, อับราฮัม, เดินทาง
ไป, โดยยังมุ่งไปทางทิศใต้; และมีความ
อดอยาก ต่อเนื่องในแผ่นดิน; และ
ข้าพเจ้า, อับราฮัม, ตัดสินใจลงไป
ในอียิปต์, เพื่อพักแรมอยู่ที่นั่น, เพราะความ
อดอยากเริ่มทวีความรุนแรง.

๒๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นเมื่อ
ข้าพเจ้ามาใกล้จนเกือบจะเข้าไปในอียิปต์,
พระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้า: ดูเถิด, ซาราย^{๑๙},

ภรรยาเจ้า, เป็นหญิงที่งดงามมากน่า
พิศมัย;

๒๓ ฉะนั้นเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, เมื่อ
ชาวอียิปต์จะเห็นนาง, พวกเขาจะกล่าว—
นางเป็นภรรยาของเขา; และพวกเขาจะ
ฆ่าเจ้า, แต่พวกเขาจะช่วยนางไว้ไม่ให้
นางตาย; ฉะนั้นดูว่าเจ้าทำในทำนองนี้:

๒๔ ให้นางกล่าวแก่ชาวอียิปต์, นางเป็น
น้องสาวเจ้า, และชีวิตเจ้าจะยังอยู่.

๒๕ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ
ข้าพเจ้า, อับราฮัม, บอกราย, ภรรยา
ข้าพเจ้า, ทุกอย่างที่พระเจ้าตรัสกับ
ข้าพเจ้า— ฉะนั้นจงกล่าวแก่พวกเขา,
ข้าอ้อนวอนเจ้า, เจ้าเป็นน้องสาวของข้า,
เพื่อจะเป็นการดีกับข้าเพราะเห็นแก่เจ้า,
และชีวิตข้าจะยังอยู่เนื่องจากเจ้า.

บทที่ ๓

*อับราฮัมเรียนรู้เกี่ยวกับดวงอาทิตย์, ดวง
จันทร์, และดวงดาวโดยผ่านอูริมและ
ทุมมิม—พระเจ้าทรงเปิดเผยธรรมชาติ
นิรันดร์ของวิญญาณแก่เขา—เขาเรียนรู้
ถึงชีวิตก่อนมายังแผ่นดินโลก, การแต่ง
ตั้งล่วงหน้า, การสร้าง, การเลือกพระผู้
ไถ่, และสถานะที่สองของมนุษย์.*

และข้าพเจ้า, อับราฮัม, มีอูริมและทุมมิม^{๑๙},
ซึ่งพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า

๑๘ก ปฐก. ๑๒:๖.
ข คมพ. เครื่องพลีบูชา,
พลีพระชนม์ชีพ, สละ
(ชีวิต), เสียสละ.
๑๙ก ปฐก. ๑๓:๑๒-๑๕; ๑๗:๘;
อพย. ๓:๑-๑๐;

กตว. ๓๔:๒.
คมพ. แผ่นดินที่สัญญาไว้.
๒๐ก คมพ. เบธเอล.
ข ปฐก. ๑๓:๓-๔.
ค ปฐก. ๑๒:๘.
๒๒ก ปฐก. ๑๒:๑๑-๑๓.

๓ ๑ก อพย. ๒๘:๓๐;
โมไซยาห์ ๘:๑๓;
๒๘:๑๓-๑๖;
จส-ป ๑:๓๔.
คมพ. อูริมและทุมมิม.

ประทานแก่ข้าพเจ้า, ในเออร์ของชาวเคลเตีย;

๒ และข้าพเจ้าเห็นหมู่ดาว^๒, ว่ามันเจิดจ้ายิ่งนัก, และว่าดาวดวงหนึ่งในหมู่ดาวนั้นอยู่ใกล้กับพระราชบัลลังก์ของพระผู้เป็นเจ้ามากที่สุด; และมีดาวเจิดจ้าหลายดวงซึ่งอยู่ใกล้กับดาวดวงนี้;

๓ และพระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้า: หมู่ดาวเหล่านี้คือหมู่ดาวที่ปกครอง; และชื่อของดวงที่เจิดจ้าคือ 'โคลอบ'^๓, เพราะมันอยู่ใกล้กับเรา, เพราะเราคือพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า: เราวางดาวดวงนี้ไว้ให้ปกครองดาวทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้นซึ่งอยู่ในระเบียบเดียวกันกับดาวซึ่งบนนั้นเจ้ายืนอยู่.

๔ และพระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้า, โดยอูริมและทุมมิม, ว่าโคลอบสอดคล้องกับวิธีของพระเจ้า, ตามเวลาและฤดูกาลของมันในการหมุนรอบตัวเอง; คือการหมุนรอบตัวเองหนึ่งรอบเป็นหนึ่งวันสำหรับพระเจ้า, ตามวิธีการคำนวณของพระองค์, เป็นหนึ่งพันปี ตามเวลาที่กำหนดให้กับดาวซึ่งบนนั้นเจ้ายืนอยู่. นี่คือการคำนวณเวลาของพระเจ้า, ตามการคำนวณของโคลอบ.

๕ และพระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้า: ดาวพระเคราะห์ ซึ่งเป็นแสงที่เจิดจ้าน้อยกว่า, เจิดจ้าน้อยกว่าแสงซึ่งจะปกครองกลางวัน, แม้กลางคืน, เหนือกว่าหรือเจิดจ้ากว่าดาวซึ่งบนนั้นเจ้ายืนอยู่ในเรื่องการคำนวณเวลา, เพราะมันเคลื่อนไปใน

ระเบียบที่ช้ากว่า; นี้อยู่ในระเบียบเพราะมันอยู่เหนือแผ่นดินโลกซึ่งบนนั้นเจ้ายืนอยู่, ฉะนั้นการคำนวณเวลาของมันในเรื่องของจำนวนวัน, และเดือน, และปีของมันจึงไม่มากเท่า.

๖ และพระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้า: บัดนี้, อับราฮัม, ขอเท็จจริงสองข้อ^๔นี้มียู่, ดูเกิดดวงตาเจ้ามองเห็นมัน; จึงให้ไว้แก่เจ้าแล้วที่จะรู้เวลาสำหรับการคำนวณ, และเวลาที่กำหนดไว้, แท้จริงแล้ว, เวลาที่กำหนดไว้สำหรับแผ่นดินโลกซึ่งบนนั้นเจ้ายืนอยู่, และเวลาที่กำหนดไว้สำหรับแสงที่เจิดจ้ากว่าซึ่งกำหนดไว้เพื่อปกครองกลางวัน, และเวลาที่กำหนดไว้ของแสงที่เจิดจ้าน้อยกว่าซึ่งกำหนดไว้เพื่อปกครองกลางคืน.

๗ บัดนี้เวลาที่กำหนดไว้สำหรับแสงที่เจิดจ้าน้อยกว่าตามการคำนวณของมันเป็นเวลาที่ยาวกว่าการคำนวณเวลาของแผ่นดินโลกซึ่งบนนั้นเจ้ายืนอยู่.

๘ และในกรณี^๕ที่ข้อเท็จจริงสองข้อนี้มีอยู่, จะมีข้อเท็จจริงอีกข้อหนึ่งเหนือสองข้อนี้, นั่นคือ, จะมีดาวพระเคราะห์อีกดวงหนึ่ง ซึ่งการคำนวณเวลาของมันจะยิ่งนานกว่านี้อีก;

๙ และจะมีการคำนวณเวลาของดาวพระเคราะห์ดวงหนึ่งเหนืออีกดวงหนึ่ง ดังนั้น, จนเจ้ามาใกล้กับโคลอบ, ซึ่งโคลอบนั้นสอดคล้องกับการคำนวณเวลาของพระเจ้า; ซึ่งโคลอบนั้นวางอยู่ใกล้กับพระราชบัลลังก์ของพระผู้เป็นเจ้า, ให้ปกครอง

๒ก อับรา. ๑:๓๑.

๓ก ดูสำเนาหมายเลข ๒, ภาพ ๑-๕.

คมพ. โคลอบ.

๔ก อับรา. ๕:๑๓.
ข สดต. ๙๐:๔;

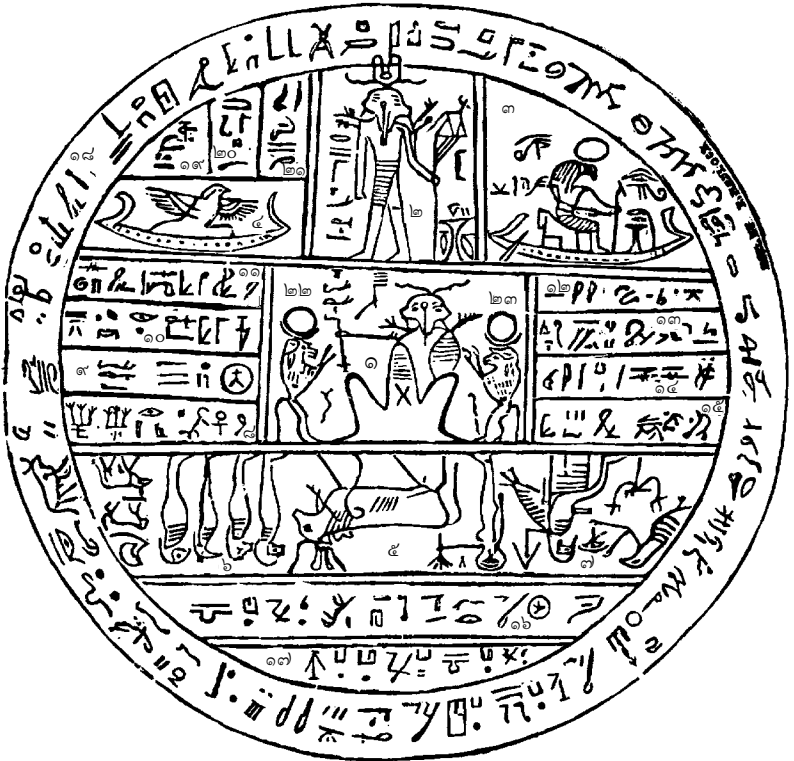
๒ ปต. ๓:๘.

๖ก อับรา. ๓:๑๖-๑๙.

สำเนาจากหนังสือของอับราฮัม

หมายเลข ๒

คำอธิบาย

ภาพ ๑. โคลอบ, หมายถึงงานสร้างครั้งแรก, โกลีโลกซีเลสเชียลที่สุด, หรือที่พำนักของพระผู้เป็นเจ้าของ. เป็นอันดับหนึ่งในการปกครอง, อันดับสุดท้ายเกี่ยวกับการวัดเวลา. การวัดตามเวลาซีเลสเชียล, ซึ่งเวลาซีเลสเชียลหมายถึงหนึ่งวันต่อหนึ่งควิบิท. หนึ่งวันในโคลอบเท่ากับหนึ่งพันปีตามการวัดของแผ่นดินโลกนี้, ซึ่งชาวอียิปต์เรียกว่าจาห์-โอห์-เอห์.

ภาพ ๒. ตั้งอยู่ถัดจากโคลอบ, ชาวอียิปต์เรียกว่า ออลิบลิซ, ซึ่งเป็นงานสร้างแห่งการปกครองที่ยิ่งใหญ่รองลงมา อยู่โกลีโลกซีเลสเชียลหรือสถานที่ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าของทรงพำนัก; โดยถือฤกษ์แห่งอำนาจด้วย, เกี่ยวกับดาวพระเคราะห์อื่น ๆ; ดังที่พระผู้เป็นเจ้าของทรงเปิดเผยแก่อับราฮัม, ขณะเขาถวายเครื่องพลีบูชาบนแท่น, ซึ่งเขาสร้างถวายพระเจ้า.

ภาพ ๓. ทำขึ้นเพื่อแสดงถึงพระผู้เป็นเจ้าของ, ประทับอยู่บนพระราชบัลลังก์ของพระองค์, ห่อหุ้มด้วยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจ; โดยมีมงกุฎแห่งความสว่างนี้รับนบพระเศียร; แสดงถึงบรรดาคำไขว่สำคัญยิ่งของฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ด้วย, ดังที่เปิดเผยแก่อาดัมในสวนแห่งเอเดน, เนกเชนกันแก่เสท, โนอาห์, เมลคีเซเดค, อับราฮัม, และคนทั้งปวงที่รับการเปิดเผยฐานะปุโรหิต.

ภาพ ๔. ตรงกันกับคำอียิปต์ รอคียังก็, หมายถึงแผ่นฟ้า, หรือท้องนภาแห่งฟ้าสวรรค์; เป็นตัวเลขด้วย, ในภาษาอียิปต์หมายถึงหนึ่งพัน; ตรงกันกับการวัดเวลาของออลิบลิซ, ซึ่งเท่ากับโคลอบในการหมุนของมันและในการวัดเวลาของมัน.

ภาพ ๕. เรียกในภาษาอียิปต์ว่า อินซ-โก-อน-ตอซ; นี้เป็นดาวพระเคราะห์ปกครองดวงหนึ่งด้วย, และชาวอียิปต์กล่าวว่าเป็นดวงอาทิตย์, และยิมแสงสว่างของมันจากโคลอบโดยผ่านแค-อี-วันแรซเป็นสื่อกลาง, ซึ่งเป็นฤกษ์ที่สำคัญยิ่ง, หรือ, อีกนัยหนึ่ง, อำนาจปกครอง, ซึ่งปกครองดาวพระเคราะห์และดวงดาวอื่น ๆ สิบห้าดวงที่มีตำแหน่งคงที่, ตั้งโพลีอัสหรือดวงจันทร์, โลกและดวงอาทิตย์ในการโคจรประจำปีของมันด้วย. ดาวพระเคราะห์ดวงนี้ได้รับพลังของมันโดยผ่านคลี-ฟลอส-อิส-เอส, หรือฮาห์-โค-คอ-บีมเป็นสื่อกลาง, ดวงดาวที่แสดงให้เห็นโดยเลข ๒๒ และ ๒๓, โดยได้รับแสงสว่างจากการหมุนของโคลอบ.

ภาพ ๖. แสดงถึงแผ่นดินโลกนี้ในสี่เหลี่ยมของมัน.

ภาพ ๗. แสดงถึงพระผู้เป็นเจ้าของประทับอยู่บนพระราชบัลลังก์ของพระองค์, ทรงเปิดเผยบรรดาคำไขว่สำคัญยิ่งของฐานะปุโรหิตโดยผ่านฟ้าสวรรค์; นอกจากนี้, ยังแสดงถึง, เครื่องหมายของพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่อับราฮัม, ในรูปของนกพิราบ.

ภาพ ๘. มังงาเขียนที่ไม่สามารถเปิดเผยแก่โลกได้; แต่สามารถรับได้ในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าของ.

ภาพ ๙. ไม่ควรเปิดเผยในเวลาปัจจุบัน.

ภาพ ๑๐. เช่นเดียวกัน.

ภาพ ๑๑. เช่นเดียวกัน. หากโลกสามารถค้นพบตัวเลขเหล่านี้, ก็ให้เป็นไปตามนั้น. เอเมน.

ภาพ ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐, และ ๒๑, จะประทานให้ในเวลาที่เหมาะสมของพระเจ้าเอง. การแปลข้างต้นนี้มีไว้ให้เท่าที่เรามีสิทธิ์จะให้ได้ ณ เวลาปัจจุบัน.

ดาวพระเคราะห์ทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้น ซึ่งอยู่ในระเบียบ^๑เดียวกันกับดาวซึ่งบน นั้นเจ้ายืนอยู่.

๑๐ และให้ไว้แก่เจ้าแล้วที่จะรู้เวลาที่ กำหนดไว้สำหรับ ดวงดาวทั้งหมดที่ กำหนดไว้เพื่อให้ ความสว่าง, จนเจ้ามา โกลัพระราชบัลลังก์ของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า.

๑๑ ดังนั้นข้าพเจ้า, อับราฮัม, จึงพูด^๒ กับพระเจ้า, ตรงหน้า, ดั่งคนคนหนึ่งพูด กับอีกคนหนึ่ง; และพระองค์ทรงบอก ข้าพเจ้าถึงงานทั้งหลายซึ่งพระหัตถ์ของ พระองค์ทรงรังสรรค์ไว้;

๑๒ และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้า: บุตร ของเรา, บุตรของเรา (และพระองค์ทรง ยืนพระหัตถ์ออกมา), ดูเถิด เราจะแสดง สิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้แก่เจ้า. และ พระองค์ ทรงวาง พระหัตถ์บน ดวงตา ข้าพเจ้า, และข้าพเจ้ามองเห็น สิ่งเหล่านั้นซึ่งพระหัตถ์ของพระองค์ทรงรังสรรค์ ไว้, ซึ่งมีเป็นอันมาก; และสิ่งเหล่านั้นทวี ขึ้นต่อหน้าต่อตาข้าพเจ้า, และข้าพเจ้า ไม่สามารถมองเห็นการสิ้นสุดของมัน.

๑๓ และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้า: นี่คือนิไซนาห์, ซึ่งคือดวงอาทิตย์. และพระองค์ ตรัสกับข้าพเจ้า: โคคอบ, ซึ่งคือดวงดาว. และพระองค์ ตรัสกับข้าพเจ้า: โอ ลีอา, ซึ่ง คือดวงจันทร์. และพระองค์ ตรัสกับ ข้าพเจ้า: โคคอบีม, ซึ่งให้ความหมายถึง หมู่ดาว, หรือแสงที่เจิดจ้าทั้งปวง, ซึ่งอยู่ในท้องนภาแห่งฟ้าสวรรค์.

๑๔ และเป็นเวลากลางคืนเมื่อพระเจ้า รับสั่งพระวณะเหล่านี้กับข้าพเจ้า: เรา จะขยายเผ่าพันธุ์^๓เจ้า, และพงศ์พันธุ์^๔ ของเจ้าต่อจากเจ้า, เหมือนกับสิ่งเหล่านี้; และหากเจ้าจะนับจำนวน^๕ เม็ดทราย ได้ นั่นใด, จำนวนพงศ์พันธุ์^๖ของเจ้าก็จะ เป็นนั้นนั่น.

๑๕ และพระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้า: อับ- ราฮัม, เราให้เจ้าเห็น สิ่งเหล่านี้ก่อนเจ้า จะเข้าไปในอียิปต์, เพื่อเจ้าจะประกาศ ถ้อยคำทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้.

๑๖ หากวัตถุสองสิ่งดำรงอยู่, และมีสิ่ง หนึ่งเหนืออีกสิ่งหนึ่ง, จะมีบรรดาสิ่งที่ยิ่ง ใหญ่กว่าเหนือมัน; ฉะนั้นโคคอบ^๗เจิดจ้า ที่สุดในโคคอบีมทั้งหมดที่เจ้าเห็น, เพราะ มันอยู่ใกล้เราที่สุด.

๑๗ บัดนี้, หากมีวัตถุสองสิ่ง, สิ่งหนึ่ง เหนืออีกสิ่งหนึ่ง, และดวงจันทร์อยู่เหนือ แผ่นดินโลก, เมื่อเป็นเช่นนั้นจะเป็นได้ ว่ามีดาวพระเคราะห์หรือดาวดวงหนึ่งอยู่ เหนือมัน; และไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้า พระ ผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะมีพระดำริว่าจะทำ นอกจากสิ่งที่พระองค์จะทรงทำ^๘.

๑๘ กระนั้นก็ตามพระองค์ทรงรังสรรค์ ดาวดวงที่เจิดจ้ากว่า; ในทำนองเดียวกัน, หากมีวิญญาณสองวิญญาณ, เช่นกัน, และ วิญญาณหนึ่งจะรู้แจ้งกว่าอีก วิญญาณ หนึ่ง, แต่วิญญาณทั้งสองนี้, ทั้งที่วิญญาณ หนึ่งรู้แจ้งกว่าอีกวิญญาณหนึ่ง, ก็มีได้ มีกาลเริ่มต้น; พวกเขาดำรงอยู่มาก่อน,

๑ก คพ. ๘๘:๓๗-๔๔.
๑๑ก ปฐก. ๑๗:๑;
กตว. ๑๒:๕-๘.
๑๔ก อับรา. ๒:๙.

ข ปฐก. ๑๓:๑๖;
คพ. ๑๓๒:๓๐.
ค ปฐก. ๒๒:๑๗;
โฮเซยา ๑:๑๐.

๑๖ก อับรา. ๓:๓.
๑๗ก โยบ ๙:๔-๑๒.

พวกเขาจะไม่มี การสิ้นสุด, พวกเขาจะดำรงอยู่ในภายหลัง, เพราะพวกเขาคือ โนลาม^๑, หรือนิรันดร์.

๑๙ และพระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้า: ข้อเท็จจริงสองข้อนี้มีอยู่จริง, คือมีวิญญาณสองวิญญาณ, วิญญาณหนึ่งรู้แจ้งกว่าอีกวิญญาณหนึ่ง; จะมีอีกวิญญาณหนึ่งรู้แจ้งกว่าพวกเขา; เราคือพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, เรา รู้แจ้งกว่า^๑ พวกเขาทั้งปวง.

๒๐ พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงส่งเทพของพระองค์มาปลดปล่อย^๑ เจ้าจากเงื้อมมือของพระแห่งเอลเคนาห์.

๒๑ เราพำนักท่ามกลางพวกเขาทั้งปวง; ฉะนั้น, บัดนี้ เราจึงลงมาหาเจ้าเพื่อประกาศแก่เจ้าถึงงาน^๑ ที่หลายซึ่งมือเรารังสรรค์ไว้, ซึ่งในนั้นปัญญา^๑ ของเรามากกว่าพวกเขาทั้งหมด, เพราะเราปกครองอยู่ในฟ้าสวรรค์เบื้องบน, และในแผ่นดินโลกเบื้องล่าง, ในปัญญาและความเฉียบแหลมทั้งปวง, เหนือสัตภาวะรู้แจ้งทั้งปวงซึ่งดวงตาเจ้ามองเห็นตลอดมาจากกาลเริ่มต้น; เราลงมาในกาลเริ่มต้นท่ามกลางสัตภาวะรู้แจ้งทั้งปวงซึ่งเจ้าเคยเห็นมา.

๒๒ บัดนี้ พระเจ้าทรงให้ข้าพเจ้า, อับราฮัม, เห็นสัตภาวะรู้แจ้ง^๑ ซึ่งจัดวางไว้ก่อน^๑

มีโลกขึ้นมา; และในบรรดาสัตภาวะทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้มีสัตภาวะที่สูงศักดิ์^๑ และยิ่งใหญ่มากมาย;

๒๓ และพระผู้เป็นเจ้าทรงมองเห็นจิตวิญญาณเหล่านี้ว่าพวกเขาดี, และพระองค์ทรงยื่นท่ามกลางพวกเขา, และพระองค์ตรัส: เราจะทำให้จิตวิญญาณเหล่านี้เป็นผู้ปกครองของเรา; เพราะพระองค์ทรงยื่นในบรรดาจิตวิญญาณเหล่านั้นที่เป็นวิญญาณ, และพระองค์ทรงเห็นว่าพวกเขาดี; และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้า: อับราฮัม, เจ้าเป็นคนหนึ่งในพวกเขา; เจ้าได้รับเลือก^๑ไว้ก่อนเจ้าเกิด.

๒๔ และมีวิญญาณหนึ่ง^๑ ที่เหมือนกับพระผู้เป็นเจ้า ยืนอยู่ท่ามกลางพวกเขา, และเขากล่าวแก่วิญญาณเหล่านั้นผู้ที่อยู่กับเขา: พวกเราจะลงไป, เพราะมีที่ว่างที่นั่น, และเราจะนำสารเหล่านั้นไปส่วนหนึ่ง, และเราจะรังสรรค์แผ่นดินโลก^๑ แห่งหนึ่งซึ่งบนนั้นวิญญาณเหล่านี้จะพำนัก;

๒๕ และพวกเราจะพิสูจน์^๑ พวกเขาโดยวิธีนี้, เพื่อดูว่าพวกเขาจะทำ^๑ สิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไรก็ตามที่พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาจะทรงบัญชาพวกเขาหรือไม่;

๒๖ และ วิญญาณ เหล่านี้^๑ ที่รักษาสถานะแรก^๑ ของพวกเขาจะได้รับเพิ่ม

๑๘๖ โนลาม เป็นคำทับศัพท์ของคำฮีบรู หมายถึงนิรันดร์.
 ๑๙๓ ออสย. ๕๕:๘-๙. คมพ. ผู้ทรงรู้แจ้ง.
 ๒๐๓ อับรา. ๑:๑๕.
 ๒๑๓ คพ. ๘๘:๔๕-๔๗; โมเสส ๑:๒๓-๒๓.
 ข คมพ. ปัญญา.
 ๒๒๓ คมพ. รู้แจ้ง (ความ).

ข คมพ. สภาในสวรรค์; ชีวิตก่อนเกิด.
 ค คพ. ๑๓๘:๕๕.
 ๒๓๓ ออสย. ๔๙:๑-๕; ยรม. ๑:๕. คมพ. เลือก (การ), เลือก (ได้รับ), เลือกไว้ (กรียา); แต่งตั้งล่วงหน้า (การ).
 ๒๔๓ คมพ. บุตรหัวปี, พระบุตรหัวปี.

ข คมพ. สร้าง (การ).
 ค คมพ. แผ่นดินโลก—สร้างไว้สำหรับมนุษย์.
 ๒๕๓ คพ. ๙๘:๑๒-๑๔; ๑๒๔:๕๕. คมพ. สิทธิเสรี; แผนแห่งการไถ่.
 ข คมพ. เชื้อฟ่ง (การ), เชื้อฟ่ง (คนตี).
 ๒๖๓ ยูดา ๑:๖.

เต็ม; และวิญญาณเหล่านั้นที่รักษา
สถานะแรกของพวกเขาจะไม่จะมีรัศมี
ภาพในอาณาจักรเดียวกับวิญญาณเหล่านั้น
ที่รักษาสถานะแรกของพวกเขา; และ
วิญญาณเหล่านั้นที่รักษาสถานะที่สอง^๑
ของพวกเขาจะมีรัศมีภาพ^๒เพิ่มเติมบน
ศีรษะพวกเขาตลอดกาลและตลอดไป.

๒๗ และพระเจ้า^๓ตรัส: เราจะส่งใคร
ไปเล่า? และวิญญาณหนึ่งซึ่งเหมือนกับ
บุตรแห่งพระมหามาร^๔พูดตอบ: ข้า
พระองค์อยู่ที่นี้, ขอทรงส่งข้าพระองค์ไป
เถิด. และอีกวิญญาณหนึ่ง^๕พูดตอบและ
กล่าวว่า: ข้าพระองค์อยู่ที่นี้, ขอทรงส่งข้า
พระองค์ไปเถิด. และพระเจ้าตรัส: เราจะ
ส่งวิญญาณแรก.

๒๘ และวิญญาณที่สอง^๖โกรธ, และหา
รักษาสถานะแรกของเขาไม่; และ, ในวัน
นั้น, วิญญาณเป็นอันมาก^๗ติดตามเขาไป.

บทที่ ๔

บรรดาพระเจ้าทรงวางแผนการ
สร้างแผ่นดินโลกและชีวิตทั้งปวงบน
นั้น—อรรถาธิบายแผนของพระองค์^๑ทั้ง
หลายสำหรับการสร้างในหกวันนั้น.

และจากนั้นพระเจ้าตรัส: เราลงไปกัน
เถิด. และพระองค์ทั้งหลายพากันลงไป ณ
กาลเริ่มต้น^๒, และพระองค์ทั้งหลาย, นั้น

คือบรรดาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, ทรงวางระบบ^๓
และประกอบฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก.

๒ และแผ่นดินโลก, หลังจากประกอบ
แล้ว, วางเปล่าและร้าง, เพราะพระองค์
ทั้งหลายมิได้ทรงประกอบสิ่งใดนอกจาก
แผ่นดินโลก; และความมืดแผ่คลุมพื้นผิว
ของห้วงลึก, และพระวิญญาณของพระเจ้า
เป็นเจ้าของทั้งหลายทรงวนเวียน^๔บนผิวน้ำ.

๓ และพระองค์ทั้งหลาย (บรรดาพระเจ้า
เป็นเจ้าของ) ตรัส: จงบังเกิดความสว่าง; และ
ความสว่างก็บังเกิด.

๔ และพระองค์ทั้งหลาย (บรรดาพระเจ้า
เป็นเจ้าของ) ทรงเข้าใจความสว่างนั้น,
เพราะมันเจิดจ้า; และพระองค์ทั้งหลาย
ทรงแยกความสว่าง, หรือทำให้มันแยก,
จากความมืด.

๕ และบรรดาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงเรียก
ความสว่างว่ากลางวัน, และความมืด
พระองค์ทั้งหลายทรงเรียกว่ากลางคืน.
และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือจากเวลา
ค่าจนเวลาเช้าพระองค์ทั้งหลายทรงเรียก
ว่ากลางวัน; และจากเวลาเช้าจนเวลาค่ำ
พระองค์ทั้งหลายทรงเรียกว่ากลางคืน;
และนี่เป็นจุดเริ่มต้น, หรือกาลเริ่มต้น,
ของสิ่งซึ่งพระองค์ทั้งหลายทรงเรียกว่า
กลางวันและกลางคืน.

๖ และบรรดาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของตรัสด้วยว่า:
จงบังเกิดแผ่นดินฟ้า^๑ท่ามกลางผิวน้ำ, และ
มันจะแยกผิวน้ำจากผิวน้ำ.

๒๖ข คมพ. มรรตัย
(ความเป็น).

ค ที่ตี ๑:๒.
คมพ. รัศมีภาพ.

๒๗ก คมพ. พระผู้เป็นเจ้าของ,
พระผู้เป็นเจ้าของสาม

พระองค์—พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
พระบิดา.

ข คมพ. พระเยซูคริสต์;
บุตรแห่งพระมหามาร.

ค โม่เสส ๔:๑-๒.

๒๘ก คมพ. มาร.

ข คมพ. บุตรแห่งทายนะ.

๔ ๑ก ปฐก. ๑:๑; โม่เสส ๒:๑.

ข คมพ. สร้าง (การ).

๒ก ปฐก. ๑:๒; โม่เสส ๒:๒.

๖ก ปฐก. ๑:๔-๖;

โม่เสส ๒:๔.

๗ และบรรดาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสิ่ง
แผ่นดินฟ้า, เพื่อให้มันแยกผืนน้ำซึ่งอยู่ใต้
แผ่นดินฟ้าจากผืนน้ำซึ่งอยู่เหนือแผ่นดินฟ้า;
และมันเป็นเช่นนั้น, แม้ดังที่พระองค์
ทั้งหลายทรงสั่ง.

๘ และบรรดาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเรียก
แผ่นดินฟ้า, ว่าฟ้าสวรรค์^๗. และเหตุการณ์
ได้บังเกิดขึ้นคือ จากเวลาค่ำจนเวลาเช้า
ที่พระองค์ทั้งหลายทรงเรียกว่ากลางวัน;
และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือจากเวลา
เช้าจนเวลาค่ำที่พระองค์ทั้งหลายทรง
เรียกว่ากลางคืน; และนี่เป็นช่วงเวลา^๘ ที่
สองซึ่งพระองค์ทั้งหลายทรงเรียกว่ากลางวัน
และกลางคืน.

๙ และบรรดาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสิ่ง, โดย
ตรัสว่า: จงให้ผืนน้ำ^๙ ภายใต้ฟ้าสวรรค์มา
รวมไว้ด้วยกันยังสถานที่แห่งหนึ่ง^{๑๐}, และ
จงให้แผ่นดินขึ้นมาเป็นแผ่นดินแห้ง;
และมันเป็นเช่นนั้นดังที่พระองค์
ทั้งหลายทรงสั่ง;

๑๐ และบรรดาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
ประกาศผืนดินแห้ง, เป็นแผ่นดิน; และ
การมารวมกันของผืนน้ำ, พระองค์
ทั้งหลายทรงประกาศ, เป็นมหาสมุทร^{๑๑}; และ
บรรดาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมองเห็นว่า
สิ่งเหล่านี้เชื่อฟังพระองค์.

๑๑ และบรรดาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้า
ตรัส: ขอให้
พวกเราเตรียมแผ่นดินเพื่อให้เกิดหญ้า^{๑๒};
พืชพันธุ์ออกเมล็ด; ไม้ผลออกผล, ตาม
ชนิดของมัน, ซึ่งเมล็ดของมันในตัวมัน

ออกไม้ผลในลักษณะเหมือนตัวมันเอง
บนแผ่นดินโลก; และมันเป็นเช่นนั้น,
แม้ดังที่พระองค์ทั้งหลายทรงสั่ง.

๑๒ และบรรดาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
ระบบให้แผ่นดินเกิดหญ้าจากเมล็ดของ
มันเอง, และพืชพรรณให้เกิดพืชพรรณ
จากเมล็ดของมันเอง, โดยออกเมล็ดตาม
ชนิดของมัน; และให้แผ่นดินเกิดต้นไม้
จากเมล็ดของมันเอง, โดยออกผล, ซึ่ง
เมล็ดของมันเกิดต้นไม้ได้อย่างเดียวกัน
ในตัวมันเองเท่านั้น, ตามชนิดของมัน;
และบรรดาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมองเห็น
ว่าสิ่งเหล่านี้เชื่อฟังพระองค์.

๑๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น คือ
พระองค์ทั้งหลายทรงนับจำนวนวัน; จาก
เวลาค่ำจนเวลาเช้าพระองค์ทั้งหลายทรง
เรียกว่ากลางวัน; และเหตุการณ์ได้บังเกิด
ขึ้น, จากเวลาเช้าจนเวลาค่ำพระองค์
ทั้งหลายทรงเรียกว่ากลางวัน; และมันเป็น
ช่วงเวลา^{๑๓} ที่สาม.

๑๔ และบรรดาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
ระบบแสง ทั้งหลายในแผ่นดินฟ้าแห่งฟ้า
สวรรค์, และทรงทำให้มันแยกกลางวัน
จากกลางคืน; และทรงวางระบบมันเพื่อ
ให้เป็นเครื่องหมายและเป็นฤดูกาล, และ
เป็นวันและเป็นปี;

๑๕ และทรงวางระบบมันเพื่อเป็น
แสงในแผ่นดินฟ้าแห่งฟ้าสวรรค์เพื่อให้
ความสว่างบนแผ่นดินโลก; และมันเป็น
เช่นนั้น.

๗ คมพ. สวรรค์, ฟ้าสวรรค์.
๗ ปฐก. ๑:๘.
๘ อาโมส ๙:๖; โมเสส ๒:๗.

๗ ปฐก. ๑:๙.
๑๐ ปฐก. ๑:๑๐;
อับรา. ๔:๒๒.

๑๑ ปฐก. ๑:๑๑-๑๒;
โมเสส ๒:๑๑-๑๒.
๑๒ คพ. ๘:๗-๑๑.

๑๖ และบรรดาพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงวางระบบแสงเจิดจ้าส่องดวงนั้น, แสงที่เจิดจ้ามากกว่า^๑ เพื่อปกครองกลางวัน, และแสงที่เจิดจ้าน้อยกว่าเพื่อปกครองกลางคืน; พร้อมกับแสงที่เจิดจ้าน้อยกว่าพระองค์ทั้งหลายทรงวางหมู่ดาวด้วย;

๑๗ และบรรดาพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงวางมันในแผ่นฟ้าแห่งฟ้าสวรรค์, เพื่อให้ความสว่างบนแผ่นดินโลก, และเพื่อปกครองเหนือกลางวันและเหนือกลางคืน, และเพื่อทำให้แยกความสว่างจากความมืด.

๑๘ และบรรดาพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงเผ่าดูสิ่งเหล่านั้นซึ่งพระองค์ทั้งหลายทรงสั่งจันมันเชื่อฟัง.

๑๙ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือจากเวลาค่ำจนเวลาเช้าที่เป็นกลางคืน; และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือจากเวลาเช้าจนเวลาค่ำที่เป็นกลางวัน, และมันเป็นช่วงเวลาที่ดี.

๒๐ และบรรดาพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัส: ขอให้พวกเราเตรียมผืนน้ำเพื่อให้บังเกิดอย่างอุดมด้วยบรรดาสัตว์โลกเคลื่อนไหวที่มีชีวิต; และสัตว์ปีก, เพื่อมันจะบินเหนือแผ่นดินโลกในแผ่นฟ้าอันโล่งกว้างแห่งฟ้าสวรรค์.

๒๑ และบรรดาพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงเตรียมผืนน้ำเพื่อมันจะได้บังเกิดวาฬ^๒ใหญ่, และสัตว์โลกมีชีวิตทุกอย่างที่เคลื่อนไหว, ซึ่งผืนน้ำฟังบังเกิดอย่างอุดมตามชนิดของมัน; และสัตว์มีปีกทุกตัวตามชนิดของมัน.

มัน. และบรรดาพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงมองเห็นว่าจะมีการเชื่อฟังพระองค์, และว่าแผนของพระองค์ดี.

๒๒ และบรรดาพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัส: พวกเราจะอวยพรสิ่งเหล่านี้, และทำให้มันอุดมสมบูรณ์และขยายเผ่าพันธุ์, และเติมเต็มผืนน้ำในทะเลหรือผืนน้ำกว้างใหญ่; และทำให้สัตว์ปีกขยายเผ่าพันธุ์ในแผ่นดินโลก.

๒๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือจากเวลาค่ำจนเวลาเช้าที่พระองค์ทั้งหลายทรงเรียกว่ากลางคืน; และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ จากเวลาเช้าจนเวลาค่ำที่พระองค์ทั้งหลายทรงเรียกว่ากลางวัน; และมันเป็นช่วงเวลาที่ดี.

๒๔ และบรรดาพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงเตรียมแผ่นดินเพื่อให้บังเกิดสัตว์โลกมีชีวิตตามชนิดของมัน, ฝูงปศุสัตว์และสิ่งเลื้อยคลาน, และสัตว์แห่งแผ่นดินโลกตามชนิดของมัน; และมันเป็นเช่นนั้น, ดังที่พระองค์ทั้งหลายตรัสไว้.

๒๕ และบรรดาพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงวางระบบแผ่นดินเพื่อให้บังเกิดสัตว์ตามชนิดของมัน, และฝูงปศุสัตว์ตามชนิดของมัน, และทุกสิ่ง^๓ที่เลื้อยคลานบนแผ่นดินโลกตามชนิดของมัน; และบรรดาพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงมองเห็นว่าสิ่งเหล่านั้นจะเชื่อฟัง.

๒๖ และบรรดาพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงปรึกษา^๔กันในบรรดาพระองค์ทั้งหลาย และ ตรัส: ขอให้พวกเราลงไป และ

<p>๑๖ก ปฐก. ๑:๑๖. ๒๑ก ปฐก. ๑:๒๑; โมเสส ๒:๒๑.</p>	<p>๒๒ก อับรา. ๔:๑๐. ๒๔ก คมพ. พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าของสาม</p>	<p>พระองค์. ๒๖ก คมพ. คำแนะนำ, คำปรึกษา (นาม).</p>
--	--	---

ประกอบ"มนุษย์"ในรูปลักษณะ"ของเรา, ตามลักษณะที่เหมือนเรา; และพวกเขาจะให้อำนาจปกครองแก่พวกเขาเหนือสัตว์น้ำในทะเล, และเหนือสัตว์ปีกในอากาศ, และเหนือฝูงปศุสัตว์, และเหนือทั้งแผ่นดินโลก, และเหนือสิ่งเลื้อยคลานทั้งหมดที่เลื้อยคลานบนแผ่นดินโลก.

๒๗ ดังนั้นบรรดาพระเจ้าเป็นเจ้า"จึงทรงลงไปวางระบบมนุษย์"ในรูปลักษณะของพวกพระองค์เอง, ในรูปลักษณะของบรรดาพระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อพระองค์จะทรงประกอบเขา, ชายและหญิงเพื่อพระองค์จะทรงประกอบพวกเขา.

๒๘ และบรรดาพระเจ้าเป็นเจ้าตรัส: เราจะอวยพรพวกเขา. และบรรดาพระเจ้าเป็นเจ้าตรัส: เราจะทำให้พวกเขาอุดมสมบูรณ์และขยายเผ่าพันธุ์, และเพิ่มพูนให้เต็มแผ่นดินโลก, และทำให้มันศิโรราบ, และมีอำนาจปกครองเหนือสัตว์น้ำในทะเล, และเหนือสัตว์ปีกในอากาศ, และเหนือสิ่งมีชีวิตทุกอย่างที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดินโลก.

๒๙ และบรรดาพระเจ้าเป็นเจ้าตรัส: ดูเถิด, เราจะให้พืชพรรณทุกอย่างที่เกิดเมล็ดแก่พวกเขา ซึ่งจะเกิดบนพื้นพิภพทั้งปวง, และต้นไม้ทุกต้นซึ่งจะมีผลบนนั้น; แท้จริงแล้ว, ผลของต้นไม้ที่ออกเมล็ดแก่พวกเขาเราจะให้มัน; มันจะเป็นอาหารสำหรับพวกเขา.

๓๐ และแก่สัตว์ทุกตัวของแผ่นดิน

โลก, และแก่สัตว์ปีกทุกตัวในอากาศ, และแก่ทุกสิ่งที่เลื้อยคลานบนแผ่นดินโลก, ดูเถิด, เราจะให้ชีวิต, และเราจะให้พืชพรรณสีเขียวทุกอย่างแก่มันไว้เป็นอาหารด้วย, และสิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้จะวางระบบไว้ตั้งนั้น.

๓๑ และบรรดาพระเจ้าเป็นเจ้าตรัส: เราจะทำทุกสิ่งที่เรากล่าวไว้, และวางระบบสิ่งเหล่านั้น; และดูเถิด, มันจะเชื่อฟังอย่างเคร่งครัด. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ จากเวลาค่ำจนเวลาเช้าที่พระองค์ทั้งหลายทรงเรียกว่ากลางคืน; และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ จากเวลาเช้าจนเวลาที่พระองค์ทั้งหลายทรงเรียกว่ากลางวัน; และพระองค์ทั้งหลายทรงนับเป็นช่วงเวลาหนึ่ง.

บทที่ ๕

บรรดาพระเจ้าเป็นเจ้าทรงเสร็จสิ้นการวางแผนของพระองค์ในการสร้างสิ่งทั้งปวง—พระองค์ทั้งหลายทรงให้บังเกิดการสร้างตามแผนของพระองค์—อาดัมตั้งชื่อสัตว์โลกมีชีวิตทุกตัว.

และดังนั้นเราจะทำให้ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกเสร็จสมบูรณ์, และไพร่พลทั้งหมดในนั้น.

๒ และบรรดาพระเจ้าเป็นเจ้าตรัสในบรรดาพระองค์เอง: ในช่วงเวลาที่เจ็ด"

๒๖ข คมพ. มนุษย์, มนุษย์ทั้งหลาย.
ค โมเสส ๖:๘-๑๐.

๒๗ก ปฐก. ๑:๒๖-๒๗;
อับรา. ๕:๗.
๒๙ก ปฐก. ๑:๒๙-๓๐.

๓๑ก อพย. ๓๑:๑๗.
๕ ๒ก คมพ. วันสะบาโต.

เราจะเสร็จสิ้นงานของเรา, ซึ่งเราปรึษา
กันไว้; และเราจะพักผ่อนในช่วงเวลาที่
เจ็ดจากงานทั้งหมดของเราซึ่งเราปรึษา
กันไว้.

๓ และบรรดาพระเจ้าทรงยุติใน
ช่วงเวลาที่เจ็ด, เพราะว่าในช่วงเวลาที่
เจ็ดพระองค์ทั้งหลายจะทรงพักผ่อน^กจาก
งานทั้งหมดของพระองค์^ข ซึ่งพระองค์ทั้ง
หลาย(บรรดาพระเจ้าเป็นเจ้า) ทรงปรึษา
กันในบรรดาพระองค์เองที่จะประกอบ;
และทำให้ช่วงเวลานั้นศักดิ์สิทธิ์^ค. และ
การตัดสินพระทัยของพระองค์ทั้งหลาย
เป็นดังนั้นในเวลา^ดที่พระองค์ทั้งหลาย
ทรงปรึษากันในบรรดาพระองค์เองที่
จะประกอบฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก.

๔ และบรรดาพระเจ้าเป็นเจ้าเสด็จลงมา
และทรงประกอบลำดับการสร้างเหล่านี้
ของฟ้าสวรรค์และของแผ่นดินโลก, เมื่อ
ประกอบขึ้นในวันที่บรรดาพระเจ้าเป็นเจ้า
ทรงประกอบแผ่นดินโลกและฟ้าสวรรค์,

๕ ตามทุกสิ่งซึ่งพระองค์ทั้งหลายตรัส
ไว้เกี่ยวกับพืชทุกอย่างในทุ่งก่อน^ก มันอยู่
ในพื้นดิน, และพืชพรรณทุกอย่างใน
ทุ่งก่อนมันเติบโต; เพราะบรรดาพระเจ้า
เป็นเจ้ามีได้ทรงทำให้ฝนตกบนแผ่นดิน
โลกเมื่อพระองค์ทั้งหลายทรงปรึษากัน
ที่จะทำให้เกิดสิ่งเหล่านี้, และมีได้ทรง
ประกอบมนุษย์ไว้ให้ทำไร่ไถนา.

๖ แต่มีหมอกลอยขึ้นมาจากแผ่นดิน
โลก, และพรมน้ำชุ่มพื้นผิวดิน.

๗ และบรรดาพระเจ้าเป็นเจ้า^ก ทรง
ประกอบมนุษย์จากผงธุลี^ข แห่งแผ่นดิน,
และทรงพาวิญญาณ^ค ของเขาไป (นั่นคือ,
วิญญาณของชายนั้น), และใส่วิญญาณไว้
ในเขา; และระบายปรานเข้าไปในรูจมูก
ของเขาเป็นปรานแห่งชีวิต, และมนุษย์
กลายเป็นจิตวิญญาณ^ด มีชีวิต.

๘ และบรรดาพระเจ้าเป็นเจ้าทรงปลูก
สวนไว้, ทางตะวันออกในเอเดน^ก, และ
ที่นั่นพระองค์ทั้งหลายทรงวางชายนั้น,
ซึ่งวิญญาณของเขาพระองค์ทั้งหลาย
ทรงใส่ไว้ในร่างกายซึ่งพระองค์ทั้งหลาย
ทรงประกอบไว้.

๙ และจากดินพระเจ้าเป็นเจ้าทั้งหลาย
ทรงทำให้ต้นไม้ทุกต้นเติบโตซึ่งเป็นที่พึง
พอใจในสายตาและดีสำหรับเป็นอาหาร;
ต้นไม้^ข แห่งชีวิต, เช่นกัน, ท่ามกลาง
สวน, และต้นไม้แห่งความรู้ถึงความดี
และความชั่ว.

๑๐ มีแม่น้ำสายหนึ่งไหลออกจากเอเดน,
เพื่อรดน้ำสวน, และจากที่นั่นมันแยกออก
และกลายเป็นต้นน้ำสี่สาย.

๑๑ และบรรดาพระเจ้าเป็นเจ้าทรงนำชาย
นั้นไปและวางเขาไว้ในสวนแห่งเอเดน,
เพื่อบำรุงสวนและเพื่อดูแลรักษาสวน.

๑๒ และบรรดาพระเจ้าเป็นเจ้าทรงบัญชา
ชายผู้นั้น, โดยกล่าวว่า: จากต้นไม้ทุกต้น
ในสวนเจ้ากินได้ตามใจชอบ,

๑๓ แต่จากต้นไม้แห่งความรู้ถึงความ
ดีและความชั่ว, เจ้าจะไม่กินจากต้นนั้น;

๓ก อพย. ๒๐:๘-๑๑;
ไม่ไชยาห์ ๑๓:๑๖-๑๙.
ข คพ. ๗:๑๒.
๕ก คมพ. สร้างวิญญาณ (การ).

๗ก อับรา. ๔:๒๖-๓๑.
ข โมเสส ๔:๒๕; ๖:๕๙.
ค ปลูก. ๒:๗; คพ. ๙:๓:๓๓.
คมพ. ชีวิตก่อนเกิด;

วิญญาณ.
ง คมพ. จิตวิญญาณ.
๘ก คมพ. เอเดน.
๙ก คมพ. ต้นไม้แห่งชีวิต.

สำเนาจากหนังสือของอับราฮัม

หมายเลข ๓

คำอธิบาย

ภาพ ๑. อับราฮัมนั่งบนบัลลังก์ของฟาโรห์, โดยความกรุณาของกษัตริย์, พร้อมด้วยมงกุฏบนศีรษะ, แสดงถึงฐานะปุโรหิต, เป็นเครื่องหมายแสดงถึงฝ่ายประธานที่ยิ่งใหญ่ในสวรรค์; พร้อมด้วยคทาแห่งความยุติธรรมและการพิพากษาในมือ.

ภาพ ๒. กษัตริย์ฟาโรห์, ซึ่งนามของเขาให้ไว้เป็นตัวอักษรเหนือศีรษะ.

ภาพ ๓. หมายถึงอับราฮัมในอียิปต์ตั้งที่ให้ไว้เช่นกันในภาพ ๑๐ ของสำเนาหมายเลข ๑.

ภาพ ๔. เจ้าชายแห่งฟาโรห์, กษัตริย์แห่งอียิปต์, ดังที่เขียนไว้เหนือมือ.

ภาพ ๕. ชูเลม, หัวหน้าคนรับใช้คนหนึ่งของกษัตริย์, ดังที่บ่งชี้ไว้โดยตัวอักษรเหนือมือเขา.

ภาพ ๖. โอลิมลาห์, ทาสคนหนึ่งที่เป็นของเจ้าชาย.

อับราฮัมอธิบายหลักดาราศาสตร์, ในราชสำนักของกษัตริย์.

เพราะในเวลาที่เขาจากตั้นนั้น, เจ้าจะตายอย่างแน่นอน. บัดนี้ข้าพเจ้า, อับราฮัม, มองเห็นว่าเวลานั้นสอดคล้องกับเวลา^๑ของพระเจ้า, ซึ่งสอดคล้องกับเวลาของโคลอบ^๒; เพราะจนบัดนี้บรรดาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมิได้ทรงกำหนดการคำนวณของเขาไว้แก่อาดัม.

๑๔ และบรรดาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของให้เรารังสรรค์ผู้ช่วยที่เหมาะสมสำหรับชายผู้นั้น, เพราะไม่ดีเลยที่ชายคนนี้จะอยู่คนเดียว, ฉะนั้นเราจะประกอบผู้ช่วยที่เหมาะสมสำหรับเขา.

๑๕ และบรรดาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของให้ทำการหลับไหลเกิดแก่อาดัม^๓; และเขานอนหลับ, และพระองค์ทั้งหลายทรงนำซี่โครงของเขาออกมาซี่หนึ่ง, และปิดเนื้อไว้แทนที่;

๑๖ และจากซี่โครงซึ่งบรรดาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของได้ทรงนำไปจากชาย, พระองค์ทั้งหลายทรงประกอบหญิง^๔คนหนึ่ง, และพานางมาหาชายนั้น.

๑๗ และอาดัมกล่าวว่า: นี่เคยเป็นกระดูกจากกระดูกของข้าพเจ้า, และเนื้อหนึ่งจากเนื้อหนึ่งของข้าพเจ้า; บัดนี้จะเรียกนางว่าชายา, เพราะทรงพานางออกมาจากชาย;

๑๘ ฉะนั้นชายจะละจากบิดาเขาและมารดาเขา, และจะแนบสนิท^๕อยู่กับภรรยาของเขา, และพวกเขาจะเป็นเนื้อเดียวกัน^๖.

๑๙ และพวกเขาเปลือยเปล่าทั้งคู่, ชายและภรรยาของเขา, และไม่รู้สึกละอาย.

๒๐ และจากดินบรรดาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงปั้นสัตว์ทุกตัวในทุ่ง, และสัตว์ปีกทุกตัวในอากาศ, และทรงพามันมายังอาดัมเพื่อดูว่าเขาจะเรียกมันว่าอะไร; และอะไรก็ตามที่อาดัมเรียกสัตว์โลกมีชีวิตทุกตัว, นั่นจะเป็นชื่อของมัน.

๒๑ และอาดัมตั้งชื่อให้ฝูงปศุสัตว์ทั้งปวง, ให้สัตว์ปีกในอากาศ, ให้สัตว์ทุกตัวในท้องทุ่ง; และสำหรับอาดัม, ก็ได้ค้นหาผู้ช่วยที่เหมาะสมไว้สำหรับเขา.

๑๓ก ๒ ปต. ๓:๘.
ข อับรา. ๓:๒-๔.
ค มพ. โคลอบ.

๑๕ก คมพ. อาดัม.
๑๖ก คมพ. เอวา.
๑๘ก คพ. ๔:๒:๒๒; ๔:๓:๑๕-๑๖.

ข คมพ. แต่งงาน (การ),
สมรส (การ).

โจเซฟ สมิธ—มัทธีว

บางส่วนจากการแปลพระคัมภีร์ไบเบิลตามที่เปิดเผยแก่โจเซฟ สมิธ ศาสดาพยากรณ์
ในปี ค.ศ. ๑๘๓๑: มัทธีว ๒๓:๓๓ และ บทที่ ๒๔.

พระเยซูทรงบอกล่วงหน้าถึงความพินาศ
ที่กำลังจะเกิดแก่เยรูซาเล็ม—พระองค์
ทรงปราศรัยเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่
สองของบุตรแห่งพระมหาบุรุษ, และ
ความพินาศของคนชั่วร้าย.

๖ พระเจ้าบอกแก่เจ้า, ว่าเจ้าจะไม่
เห็นเรานับแต่นี้ไปและรู้ว่าเราคือผู้ที่
บรรดาศาสดาพยากรณ์เขียนถึง, จนกว่า
เจ้าจะกล่าว: ขอพระองค์ผู้เสด็จมา^๑ใน
พระนามของพระเจ้า, ในหม่อมฉันแห่งฟ้า
สวรรค์ทรงเจริญด้วยพระสิริเกิด, และ
เทพผู้บริสุทธิ์ทั้งหมดพร้อมกับพระองค์.
จากนั้นบรรดาสานุศิษย์ของพระองค์จึง
ได้เข้าใจว่าพระองค์จะเสด็จมาอีกครั้ง
บนแผ่นดินโลก, หลังจากที่พระองค์ทรง
รับรัศมีภาพ และรับการสวมมงกุฎทาง
พระหัตถ์ขวาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า^๒.

๒ และพระเยซูเสด็จออกไป, และออก
จากพระวิหาร; และสานุศิษย์ทั้งหลายของ
พระองค์มาเฝ้าพระองค์, เพื่อฟังพระองค์,
โดยทูลว่า: พระอาจารย์เจ้าข้า, ขอทรง
แสดงแก่พวกข้าพระองค์เกี่ยวกับอาคาร
ทั้งหลายของพระวิหาร, เพราะพระองค์

ตรัสไว้—อาคารเหล่านี้จะถูกลบ, และ
ถูกทิ้งให้อ้างว้างแก่เจ้า.

๓ และพระเยซูตรัสกับพวกเขา: เจ้าไม่
เห็นสิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้หรือหรือ,
และเจ้าไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้หรือหรือ?
ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, จะไม่มีหลง
เหลือไว้ที่นี่, บนวิหารนี้, หิน^๓สักก้อนซ้อน
ทับกันอยู่ที่จะไม่ถูกลบ.

๔ และพระเยซูเสด็จไปจากพวกเขา,
และเสด็จไปบนภูเขา^๔มะกอกเทศ. และ
ขณะที่พระองค์ประทับอยู่บนภูเขา
มะกอกเทศ, เหล่าสานุศิษย์มาเฝ้า
พระองค์เป็นการส่วนตัว, โดยทูลว่า: ขอ
ทรงบอกพวกข้าพระองค์เถิดว่าสิ่งเหล่านี้
จะเกิดขึ้นเมื่อไร ซึ่งพระองค์ตรัสไว้เกี่ยว
กับความพินาศของพระวิหาร, และชาว
ยิว; และอะไรคือเครื่องหมาย^๕การเสด็จ
มา^๖ของพระองค์, และการสิ้นสุด^๗ของ
โลก, หรือความพินาศของคนชั่วร้าย^๘, ซึ่ง
เป็นการสิ้นสุดของโลก?

๕ และพระเยซูทรงตอบ, และตรัสกับ
พวกเขา: จงระวังเพื่อมิให้ผู้ใดหลอก
ลวงเจ้า;

๖ เพราะหลายคนจะมาในนามของเรา,

๑ ๑ก มธ. ๒๖:๖๔;
กิจการ ๑:๑๑.

๒ คมพ. พระผู้เป็นเจ้า,
พระผู้เป็นเจ้าสาม
พระองค์.

๓ก ลูกา ๑๓:๔๔.

๔ก คมพ. มะกอกเทศ, ภูเขา.

ข ลูกา ๒๑:๗-๑๖;
คพ. ๔๕:๑๖-๑๘.

ค คมพ. ยุคสุดท้าย, วันเวลา
สุดท้าย;
เครื่องหมายแห่งกาล
เวลา.

ค คมพ. เสด็จมาครั้งที่สอง

ของพระเยซูคริสต์
(การ).

ง คมพ. โลก—การสิ้นสุด
ของโลก.

จ มลค. ๔:๑;

คพ. ๑๓๓:๖๔-๗๔.

คพพ. ชั่ว, ชั่วร้าย (ความ).

โดยกล่าวว่า—เราคือพระคริสต์—และจะหลอกลวงคนเป็นอันมาก;

๗ จากนั้นพวกเขาจะมอบตัวเจ้าเพื่อให้รับทุกข์ทรมาน^๗, และจะฆ่าเจ้า, และเจ้าจะถูกประชาชาติทั้งปวงเกลียดชัง^๘, เพราะเห็นแก่นามของเรา;

๘ และจากนั้นคนเป็นอันมากจะขัดเคืองใจ, และจะทรยศกัน, และจะเกลียดชังกัน;

๙ และบรรดาศาสดาพยากรณ์ปลอมจะลุกขึ้นมาเป็นอันมาก, และจะหลอกลวงคนเป็นอันมาก;

๑๐ และเพราะความชั่วช้าสามัญจะมีมาก, ความรัก^๙ ของคนเป็นอันมากจะเย็นชาลง;

๑๑ แต่คนที่ยังแน่วแน่และไม่แพ้, คนคนนั้นจะรอด.

๑๒ ฉะนั้น, เมื่อเจ้าจะเห็นความน่าชิงชัง^{๑๐} แห่งหายนะ, ซึ่งดาเนียล^{๑๑} ศาสดาพยากรณ์พูดถึง, เกี่ยวกับความพินาศของเยรูซาเล็ม^{๑๒}, เวลานั้นเจ้าพึงยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์^{๑๓}; ผู้ใดที่อ่านก็ให้เขาเข้าใจ.

๑๓ จากนั้นให้คนเหล่านั้นที่อยู่โดยเดียวหลบหนีเข้าไปในภูเขา^{๑๔};

๑๔ ให้คนที่อยู่บนหลังคาบ้านหลบหนี, และไม่กลับไปเอาสิ่งใดออกจากบ้านเขา;

๑๕ ทั้งอย่าให้คนที่อยู่ในทุ่งกลับไปเอาเสื้อผ้าของเขา;

๑๖ และวิบัติแก่คนเหล่านั้นที่ตั้งครุภ^{๑๕},

และแก่คนเหล่านั้นที่ให้มั่นในวันเวลาเหล่านั้น;

๑๗ ฉะนั้น, เจ้าจงสวดอ้อนวอนพระเจ้าเพื่อการหลบหนีของเจ้าจะไม่เกิดขึ้นในฤดูหนาว, หรือในวันสะบาโต;

๑๘ เพราะเมื่อนั้น, ในวันเวลาเหล่านั้น, ความยากลำบากจะแสนสาหัสหนักกับชาวยิว^{๑๖}, และกับผู้อยู่อาศัยของเยรูซาเล็ม^{๑๗}, อย่างที่ก่อนหน้านี้อีกไม่เคยส่งมายังอิสราเอล, โดยพระเจ้าเป็นเจ้า, นับแต่กาลเริ่มต้นของอาณาจักรพวกเขาจนถึงเวลานี้; ไม่เลย, ทั้งจะไม่มีวันส่งมายังอิสราเอลอีก.

๑๙ สิ่งทั้งปวงซึ่งบังเกิดกับพวกเขาเป็นเพียงจุดเริ่มต้นของโศกนาฏกรรมทั้งหลายซึ่งจะเกิดกับพวกเขา.

๒๐ และเว้นแต่พระองค์จะทรงทำให้วันเวลาเหล่านั้นสั้นลง, จะไม่มีเนื้อหนังใดของพวกเขารอดเลย; แต่เพราะเห็นแก่ผู้ที่ทรงเลือกไว้, ตามพันธสัญญา, พระองค์จะทรงทำให้วันเวลาเหล่านั้นสั้นลง.

๒๑ ดูเถิด, สิ่งเหล่านี้เราพูดกับเจ้าเกี่ยวกับชาวยิว; และอนึ่ง, หลังจากความยากลำบากของวันเวลาเหล่านั้นซึ่งจะเกิดกับเยรูซาเล็ม, หากคนใดจะกล่าวแก่เจ้า, ดูสิ, พระคริสต์อยู่ที่นั่น, หรือที่นั่น, อย่าเชื่อเขา;

๒๒ เพราะในวันเวลาเหล่านั้นจะเกิดพระคริสต์ปลอมทั้งหลายด้วย, และศาสดาพยากรณ์ปลอมทั้งหลาย, และจะ

๗ก ๑ปต. ๔:๑๒-๑๔.
ข คมพ. ข่มเหง (การ).
๑๐ก คพ. ๔๔:๒๗.
๑๒ก ดนล. ๑๒:๑๑.

ข คมพ. ดาเนียล.
ค คมพ. เยรูซาเล็ม.
ง คพ. ๑๐๑:๒๒-๒๕.
๑๓ก คพ. ๑๓๓:๑๓.

๑๖ก ลูกา ๒๓:๒๙-๓๐.
๑๘ก คมพ. ยิว (ชาว).
ข ศคย. ๑๒; ๑๔:๑-๕.

แสดงเครื่องหมายอัศจรรย์ และการอัน
นำพิศวง, ถึงขนาด, ที่ว่า, หากเป็นไปได้,
พวกเขาจะหลอกหลวงแม้ผู้ที่ทรงเลือกไว้,
ซึ่งเป็นผู้ที่ทรงเลือกไว้ตามพันธสัญญา.

๒๓ ดูเถิด, เราพูดเรื่องนี้เหล่านี้กับเจ้า
เพราะเห็นแก่ผู้ที่ทรงเลือกไว้; และเจ้า
จะได้ยินเรื่องสงครามด้วย, และข่าวลือ
เรื่องสงคราม; จงดูว่าเจ้าจะไม่กังวลใจ,
เพราะทั้งหมดที่เราบอกเจ้าจะต้องบังเกิด
ขึ้น; แต่การสิ้นสุดจะยังไม่เกิด.

๒๔ ดูเถิด, เราบอกเจ้าก่อนหน้านี้แล้ว;

๒๕ ดังนั้น, หากพวกเขาจะกล่าวแก่เจ้า:
ดูเถิด, พระองค์ทรงอยู่ในทะเลทราย; อย่า
ออกไป: ดูเถิด, พระองค์ทรงอยู่ในห้อง
ริโหลาน; จงอย่าเชื่อ;

๒๖ เพราะดังที่แสงอรุโณทัยส่องจากทิศ
ตะวันออก, และส่องสว่างมาถึงทิศตะวันตก,
และปกคลุมทั้งแผ่นดินโลกฉันใด,
การเสด็จมาของบุตรแห่งพระมหาบุรุษ
จะเป็นฉันนั้นด้วย.

๒๗ และบัดนี้เราแสดงอุปมาแก่เจ้าเรื่อง
หนึ่ง. ดูเถิด, ที่ใดก็ตามที่มีขากศพ, ที่นั้น
ฝูงแร้งจะมารวมกัน; เช่นเดียวกันนั้นผู้ที่
เราเลือกไว้จะมารวมกัน จากสี่เสี้ยวของ
แผ่นดินโลก.

๒๘ และพวกเขาจะได้ยินเรื่องสงคราม,
และข่าวลือเรื่องสงคราม.

๒๙ ดูเถิด เราพูดเพื่อให้เห็นแก่ผู้ที่เรา
เลือกไว้; เพราะประชาชาติจะลุกขึ้นต่อสู้
ประชาชาติ, และอาณาจักรต่อสู้อาณาจักร;

จะมีความอดอยาก, และโรคระบาด, และ
แผ่นดินไหว, ในสถานที่ต่าง ๆ.

๓๐ และอนึ่ง, เพราะความชั่วช้าสามัญ
จะมีมาก, ความรักของคนเป็นอันมากจะ
เย็นชาลง; แต่คนที่จะไม่ยอมแพ้, คนคน
นั้นจะได้รับการช่วยให้อรอด.

๓๑ และอนึ่ง, จะมีคำสั่งสอนพระ
กิตติคุณนี้ของอาณาจักรไปทั่วโลก, เพื่อ
เป็นพยานต่อประชาชาติทั้งปวง, และเมื่อ
นั้นการสิ้นสุดจะมาถึง, หรือความพินาศ
ของคนชั่วร้าย;

๓๒ และอนึ่งความน่าชิงชังแห่งหายนะ,
ซึ่งดาเนียล ศาสตราพยากรณ์พูดถึง, จะ
เกิดสัมฤทธิ์ผล.

๓๓ และทันทีหลังจากความยากลำบาก
ของวันเวลาเหล่านั้น, พระองค์จะทรง
ทำให้ดวงอาทิตย์อัสดง, และดวงจันทร์
จะไม่ยอมส่องแสง, และเหล่าดวงดาวจะ
ร่วงหล่นจากฟ้าสวรรค์, และอำนาจแห่ง
ฟ้าสวรรค์จะถูกเขย่า.

๓๔ ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, คน
รุ่นนี้, ในรุ่นที่พระองค์จะทรงแสดงสิ่ง
เหล่านี้ออกมา, จะไม่สูญสิ้นไปจนกว่าสิ่ง
ทั้งปวงที่เราบอกเจ้าจะเกิดสัมฤทธิ์ผล.

๓๕ แม้ว่า, วันเวลาจะมาถึง, ที่ฟ้าสวรรค์
และแผ่นดินโลกจะสูญสิ้นไป; ทว่าถ้อยคำ
ของเราจะไม่สูญสิ้นไป, แต่ทั้งหมดจะเกิด
สัมฤทธิ์ผล.

๓๖ และ, ดังที่เรากล่าวมาก่อน, หลัง
จากความยากลำบากของวันเวลาเหล่า

<p>๒๓ก คมพ. ผู้ที่ทรงเลือกไว้. ข คพ. ๔๔:๒๖. ๒๖ก อสค. ๔๓:๒. ๒๗ก คมพ. อิสราเอล—การ</p>	<p>รวบรวมอิสราเอล. ๒๙ก คพ. ๔๓:๒๔-๒๕. ๓๑ก มธ. ๒๘:๑๙-๒๐. ๓๓ก โยเอล ๒:๑๐;</p>	<p>คพ. ๒๙:๑๔. ๓๕ก คพ. ๑:๓๘. ๓๖ก จส—ม ๑:๑๘.</p>
--	--	--

นั้น, และอำนาจแห่งฟ้าสวรรค์นั้นจะถูกเขย่า, จากนั้นจะปรากฏเครื่องหมายของบุตรแห่งพระมหาบุรุษในฟ้าสวรรค์, และจากนั้นเผ่าทั้งปวงของแผ่นดินโลกจะโศกเศร้า; และพวกเขาจะเห็นบุตรแห่งพระมหาบุรุษเสด็จมา^๑ ในหมู่เมฆแห่งฟ้าสวรรค์, ด้วยเดชานุภาพและรัศมีภาพแผ่ไพศาล;

๓๗ และผู้ใดที่สั่งสมคำ^๑ของเรา, จะไม่ถูกหลอกลวง, เพราะบุตรแห่งพระมหาบุรุษจะเสด็จมา, และพระองค์จะทรงส่งเหล่าเทพ^๑ของพระองค์มาก่อนพระองค์พร้อมด้วยเสียงดังของแตร, และพวกเขาจะรวม^๑พวกที่เหลืออยู่ของผู้ที่ทรงเลือกไว้จากลมทั้งสี่ทิศ, จากปลายฟ้าฟากหนึ่งถึงอีกฟากหนึ่ง.

๓๘ บัดนี้จงเรียนรู้คำอุปมาจากต้นมะเดื่อ^๑—เมื่อกิ่งก้านของมันยังอ่อน, และมันเริ่มผลิบาน, เจ้าจะรู้ว่าฤดูร้อนอยู่แค่เอื้อม;

๓๙ เช่นเดียวกันนั้น, ผู้ที่เราเลือกไว้, เมื่อพวกเขาจะเห็นสิ่งทั้งปวงเหล่านี้, พวกเขาจะรู้ว่าพระองค์ทรงอยู่ใกล้, แม้ที่ประตู;

๔๐ แต่เกี่ยวกับวันนั้น, และโมง, ไม่มีใครรู้; ไม่เลย, เหล่าเทพของพระเจ้าเป็นเจ้าในสวรรค์ก็^๑ไม่รู้, นอกจากพระบิดาของเราเท่านั้น.

๔๑ แต่ตั้งที่วันเวลาของโนอาห์^๑ เป็นนัยใด, ก็จะเป็นฉันนั้น ฦ การเสด็จมาของบุตรแห่งพระมหาบุรุษด้วย;

๔๒ เพราะจะเป็นอย่างนั้นกับพวกเขา, ดังที่เคยเป็นมาในวันเวลาซึ่งอยู่ก่อนน้ำท่วม^๑; เพราะจนถึงวันที่โนอาห์เข้าไปในนาวา พวกเขากินและดื่ม, แต่งงานและยกให้แต่งงานกัน;

๔๓ และหา^๑รู้ไม่จนน้ำท่วมมาถึง, และพาพวกเขาไปทั้งหมด; การเสด็จมาของบุตรแห่งพระมหาบุรุษจะเป็นเช่นนั้นด้วย.

๔๔ จากนั้น สิ่งซึ่งมีเขียนไว้จะเกิดสัมฤทธิ์ผล, ว่าในวันเวลาสุดท้าย^๑, สองคนจะอยู่ในทุ่ง, เหล่าเทพจะรับคนหนึ่งไป, และอีกคนหนึ่งถูกทิ้งไว้;

๔๕ สองคนจะไม่แบ่งอยู่ที่โรงโม่, เหล่าเทพจะรับคนหนึ่งไป, และอีกคนหนึ่งถูกทิ้งไว้;

๔๖ และสิ่งใดที่เรากล่าวแก่คนหนึ่ง, เราก็กล่าวแก่มนุษย์ทั้งปวง; ฉะนั้น, จงเฝ้าดู^๑, เพราะเจ้าหา^๑รู้ไม่ว่าโมงใดพระเจ้าของเจ้าเสด็จมา.

๔๗ แต่จงรู้เรื่องนี้, หากหัวหน้าครอบครัวรู้ว่าในยามใดจางโหมยจะมา, เขาจะเฝ้าดู, และจะมิยอมให้จางโหมยขึ้นบ้านเขา, แต่จะเตรียมพร้อม.

๔๘ ฉะนั้นเจ้าจงเตรียมพร้อมด้วย,

๓๖ข คมพ. เสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ (การ).
 ๓๗ก คมพ. พระคัมภีร์.
 ข คพ. ๒๓:๑๑-๑๕.
 ค คมพ. อิสราเอล—

การรวบรวมอิสราเอล.
 ๓๘ก คพ. ๓๕:๑๖.
 ๔๐ก คพ. ๓๓:๒๐-๒๑; ๔๙:๗.
 ๔๑ก ปฐก. ๖:๕.
 ๔๒ก คมพ. น้ำท่วมในสมัยโนอาห์.

๔๔ก คมพ. ยุคสุดท้าย, วันเวลาสุดท้าย.
 ข ศคย. ๑๓:๘.
 ๔๖ก คมพ. เฝ้า, เฝ้าดู, เฝ้ารอ.

เพราะในโมงเขื่อนั้นดังที่เจ้าหาคิดไม่,
บุตรแห่งพระมหามารุชจะเสด็จมา.

๔๙ เมื่อเป็นเช่นนั้น, ใครเล่า, เป็นผู้รับ
ใช้ที่ซื่อสัตย์ และฉลาด, ซึ่งนายของเขา
ตั้งเขาเป็นผู้ปกครองเหนือครัวเรือนของเขา,
เพื่อให้อาหารพวกเขาในฤดูกาลอัน
เหมาะสม?

๕๐ ผู้รับใช้คนนั้นย่อมเป็นสุข ผู้ที่นาย
ของเขา, เมื่อมาถึง, จะพบว่าเขาทำเช่นนั้น
นั้นอยู่; และตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า,
นายจะทำให้เขาเป็นผู้ปกครองเหนือข้าว
ของทั้งหมดของเขา.

๕๑ แต่หากผู้รับใช้ชั่วคนนั้นจะกล่าวใน
ใจ: นายของข้าพเจ้าหน่วงเหนี่ยว^๑การมา
ของท่าน,

๕๒ และจะเริ่มลงทัณฑ์^๒เพื่อผู้รับใช้
ของเขา, และกินและดื่มกับคนเมา,

๕๓ นายของผู้รับใช้คนนั้นจะมาในวัน
ที่เขาไม่เฝ้ารอนาย, และในโมงที่เขาไม่รู้,

๕๔ และจะสืบเขาเป็นชั้นๆ, และจะ
กำหนดส่วนที่จะให้แก่เขาไว้กับคนหน้า
ซื่อใจคด; จะมีการร้องไห้และการขบ
เขี้ยวเคี้ยวฟัน^๓.

๕๕ และดังนั้นจึงถึงการสูญสิ้น^๔ของคนที่
ชั่วร้าย, ตามคำพยากรณ์ของโมเสส, ที่
กล่าวว่า: พวกเขาจะถูกตัดขาดจากบรรดา
ผู้คน; แต่ยังไม่ถึงจุดจบของแผ่นดินโลก,
แต่ก็ไม่ไม่นาน.

๔๙ก คมพ. วาใจ (ความ).

๕๑ก คพ. ๔๕:๒๖.

๕๔ก มธ. ๘:๑๒.

๕๕ก ๒ นี. ๓๐:๑๐;

คพ. ๑:๙-๑๐; ๒๙:๑๗.

คมพ. โลก—การสิ้นสุด

ของโลก.

โจเซฟ สมิธ—ประวัติ

บางส่วนจากประวัติของโจเซฟ สมิธ, ศาสดาพยากรณ์

ฮิสทรี ออฟ เดอะ เชิร์ช (History of the Church), เล่ม ๑, บทที่ ๑ ถึง ๕

โจเซฟ สมิธ เล่าถึงบรรพชนของท่าน, สมาชิกครอบครัว, และถิ่นฐานต่าง ๆ ก่อนหน้านั้น—ความระส่ำระสายผิดธรรมดาเกี่ยวกับศาสนาแพร่ออกไปในรัฐนิวยอร์กตะวันตก—ท่านตั้งใจแสวงหาปัญญาตามที่ได้รับการชี้มาจากยาขอบ—พระบิดาและพระบุตรทรงปรากฏ, และโจเซฟได้รับเรียกสู่การปฏิบัติศาสนกิจในฐานะศาสดาพยากรณ์. (ข้อ ๑-๒๐.)

เนื่องจากมีรายงานจำนวนมากซึ่งแพร่สะพัดไปทั่วโดยบุคคลที่ประสงค์ร้ายและเล่ห์เหลี่ยมจัด, เกี่ยวกับการเริ่มต้น^๑ และความเจริญก้าวหน้าของศาสนจักร^๒ ของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย, ซึ่งทั้งหมดนี้ผู้เป็นต้นคิดรายงานเหล่านั้นวางแผนจะทำลายชื่อเสียงในฐานะศาสนจักรและความก้าวหน้าของศาสนจักรในโลก—ข้าพเจ้าเกิดแรงจูงใจให้เขียนประวัตินี้, เพื่อกำจัดอคติในความคิดของสาธารณชน, และให้ข้อเท็จจริงแก่คนทั้งปวงที่ค้นหาความจริง, ตามที่เกิดขึ้น, ทั้งที่เกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าและศาสนจักร, เท่าที่ข้าพเจ้ามีข้อเท็จจริงเหล่านี้.

๒ ในประวัตินี้ข้าพเจ้าจะนำเสนอเหตุการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับศาสนจักรนี้, ในความจริงและความชอบธรรม, ตามที่เกิดขึ้น, หรือตามที่เป็นอยู่ ณ ปัจจุบัน, ซึ่งบัดนี้ [ปี ๑๘๓๘] เป็นปีที่เปิดนับแต่การวางระบบ^๓ของศาสนจักรดังกล่าว.

๓ ข้าพเจ้า^๔เกิดในปีคริสต์ศักราชหนึ่งพันแปดร้อยห้า, วันที่สี่สิบสามเดือนธันวาคม, ในเมืองซารอน, เทศมณฑลวินด์เซอร์, รัฐเวอร์มอนต์ ... โจเซฟ สมิธ, ซีเนียร์^๕, บิดาข้าพเจ้า, ออกจากรัฐเวอร์มอนต์, และย้ายไปพอลไมรา, เทศมณฑลออนตาริโอ (ปัจจุบันคือเวย์น), ในรัฐนิวยอร์ก, เมื่อข้าพเจ้าอายุย่างเข้าปีที่สิบ, หรือประมาณนั้น. ประมาณสี่ปีหลังจากบิดาข้าพเจ้ามาถึงพอลไมรา, ท่านย้ายไปแมนเชสเตอร์พร้อมกับครอบครัวของท่านในเทศมณฑลออนตาริโอเดียวกัน—

๔ ครอบครัวของท่านมีอยู่ด้วยกันสิบเอ็ดคน, กล่าวคือ, โจเซฟ สมิธ^๖, บิดาข้าพเจ้า; ลูซี่ สมิธ, มารดา^๗ข้าพเจ้า (ซึ่งชื่อท่าน, ก่อนแต่งงาน, คือ แมค, ธิดาของซอโลมอน แมค); พี่ชายน้องชายข้าพเจ้า, อัลวิน^๘ (ผู้เสียชีวิตเมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน, ๑๘๒๓, ขณะอายุย่างเข้า

๑ ๑๓ คมพ. พื้นฟูพระกิตติคุณ (การ).
๒ คมพ. ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย.

๒๓ คพ. ๒๐:๑.
๓๓ คมพ. สมิธ, โจเซฟ, จูเนียร์
๒ ๒ นี. ๓:๑๕.
๔๓ คมพ. สมิธ, โจเซฟ,

ซีเนียร์.
๕ คมพ. สมิธ, ลูซี่ แมค.
๖ คพ. ๑๓๗:๕-๖.

ปีที่ ๒๖), ไฮรั่ม^๔, ตัวข้าพเจ้า, แซมิวเอล แฮร์ริสัน^๕, วิลเลียม, ดอน คาร์ลอส; และ พี่สาวน้องสาวข้าพเจ้า, โซโฟรเนีย, แคเธอรีน, และลูซี่.

๕ ในช่วงหนึ่งของปีที่สองหลังจากที่เราย้ายมาอยู่แมนเชสเตอร์, ในสถานที่ซึ่งเราอาศัยอยู่ มีความระส่ำระสายผิดธรรมดาเกี่ยวกับเรื่องของศาสนา. เริ่มต้นที่เมโรดิสต์, แต่ในไม่ช้ากลับขยายไปในบรรดานิกายทั้งหมดในภูมิภาคนั้นของประเทศ. อันที่จริง, ดูเหมือนว่าจะมีผลกระทบทั่วทั้งท้องถิ่นของประเทศ, และชนหมู่มากรวมตัวกันเข้ากลุ่มศาสนาต่าง ๆ, ซึ่งก่อให้เกิดความวุ่นวายและความแตกแยกไม่น้อยในบรรดาผู้คน, บ้างก็ร้องว่า, “ดูสิ, ที่นี่!” ส่วนคนอื่น ๆ, “ดูสิ, ที่นั่น!” บ้างก็โต้เถียงเพื่อความเชื่อของเมโรดิสต์, บ้างก็เพื่อเพรสไบทีเรียน, และบ้างก็เพื่อแบปติสต์.

๖ เพราะ, แม้ว่าความรักจริงใจซึ่งผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสในความเชื่อต่าง ๆ นี้แสดงออกในเวลาที่เราเปลี่ยนใจเลื่อมใส, และความกระตือรือร้นอย่างแรงกล้าที่บาทหลวงของนิกายเหล่านั้นแสดงออกมา, ผู้ที่เป็นตัวตั้งตัวตีปลุกเร้าและส่งเสริมภาพที่แปลกประหลาดนั้นอันเป็นความรู้สึกทางศาสนา, เพื่อทำให้ทุกคนเปลี่ยนใจเลื่อมใส, ดังที่พวกเขาพอใจเรียกเช่นนั้น, ใ้ให้นับถือนิกายใดก็ได้ที่พวกเขาพอใจ; แต่เมื่อผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสเริ่มผละไป, บ้างไปเข้ากับกลุ่มหนึ่งและบ้าง

ก็ไปเข้ากับอีกกลุ่มหนึ่ง, ปรากฏว่าความรู้สึกที่ดูเหมือนจะดีทั้งของบาทหลวงและผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสกลับเป็นการเสแสร้งมากกว่าจริงใจ; เพราะภาพของความสับสนอย่างมากและความรู้สึกไม่ดีตามมา—บาทหลวงโต้เถียงกับบาทหลวง, และผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสกับผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใส; ถึงกับว่าความรู้สึกที่ติดต่อกันทั้งหมดของพวกเขา, หากเคยมีอยู่บ้าง, ก็สูญไปสิ้นในการปะทะคารมและถกเถียงกันเกี่ยวกับความคิดเห็น.

๗ ในเวลานั้นข้าพเจ้าอายุย่างเข้าปีที่สิบห้า. ครอบครัวของบิดาข้าพเจ้าถูกชักจูงไปสู่ความเชื่อเพรสไบทีเรียน, และสี่คนนับถือศาสนาจักรนั้น, กล่าวคือ, ลูซี่, มารดาข้าพเจ้า; พี่ชายและน้องชายข้าพเจ้าไฮรั่ม กับ แซมิวเอล แฮร์ริสัน; และพี่สาวข้าพเจ้า โซโฟรเนีย.

๘ ระหว่างเวลาแห่งความระส่ำระสายอย่างรุนแรงนี้จิตใจข้าพเจ้าว่าวันครุ่นคิดหนักและกังวลใจมาก; แต่แม้ว่าความรู้สึกของข้าพเจ้าจะลึกซึ้งและมักจะแรงกล้า, ทว่าข้าพเจ้ายังคงเก็บตัวห่างจากกลุ่มทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้, แม้ว่าข้าพเจ้าจะเข้าร่วมการประชุมต่าง ๆ ของพวกเขาบ่อยครั้ง เท่าที่โอกาสจะอำนวย. ในเวลาต่อมาจิตใจข้าพเจ้าเริ่มเอนเอียงไปทางนิกายเมโรดิสต์อยู่บ้าง, และข้าพเจ้ารู้สึกมีความปรารถนาอยู่บ้างที่จะเป็นหนึ่งในเดียวกับพวกเขา; แต่ความสับสนและความขัดแย้งในบรรดากลุ่มที่แตกต่างนั้นมีมากยิ่งขึ้น

๔ จ คมพ. สมิธ, ไฮรั่ม.
จ คมพ. สมิธ, แซมิวเอล

เอช.
๕ ก มธ. ๒๔:๒๓.

๖ ก คมพ. ชัดแย้ง
(การ, ความ).

นัก, จนสุดวิสัยที่ผู้อ่อนวัยอย่างข้าพเจ้า, และไม่ประสาต่อมนุษย์และเรื่องต่าง ๆ, จะสรุปได้แน่ชัดว่าใครถูกและใครผิด.

๙ จิตใจข้าพเจ้าบางเวลาสับสนวุ่นวายมาก, เสี่ยงปวโร่งและความแตกตื่นมีอยู่มากมายไม่หยุดหย่อน. กลุ่มเพรสไบทีเรียนตั้งใจต่อต้านแบบทิสต์และเมโธดิสต์เป็นที่สุด, และใช้พลังทุกอย่างของทั้งเหตุผลและเล่ห์เหลี่ยมเพื่อพิสูจน์ข้อผิดพลาดของพวกนั้น, หรือ, อย่างน้อย, ก็ทำให้ผู้คนคิดว่ากลุ่มเหล่านั้นอยู่ในความผิดพลาด. ว่าเป็นไปแล้ว, ทั้งแบบทิสต์และเมโธดิสต์ก็เช่นกันต่างก็มูมานะสถาปนาหลักคำสอนของตนเองและหักล้างหลักคำสอนอื่นทั้งหมดโดยไม่ยั้งหย่อนกว่ากัน.

๑๐ ท่ามกลางสงครามคารมและความแตกตื่น อันเกิดจากความ คิดเห็นทั้งหลายนี้, ข้าพเจ้ามักกล่าวแก่ตนเอง: จะให้ทำอะไรเล่า? จากกลุ่มทั้งหมดนี้ใครเล่าถูก? หรือ, ผิดด้วยกันทั้งหมด? หากมีกลุ่มหนึ่งในนั้นถูกต้อง, แล้วจะเป็นกลุ่มใดเล่า, และข้าพเจ้าจะรู้ได้อย่างไรเล่า?

๑๑ ขณะที่ข้าพเจ้าหนักอึ้งอยู่ด้วยความลำบากใจ แส่นสาหัสอันเกิดจากการแข่งขันของกลุ่มนักศาสนาเหล่านี้, วันหนึ่งข้าพเจ้าอ่านสาส์นของยากอบ, บทที่หนึ่งและข้อที่ห้า, ซึ่งอ่านว่า: ถ้าผู้ใดในพวกท่านขาดสติปัญญา, ก็ให้ผู้นั้นทูลขอจากพระเจ้า, ผู้ทรงโปรดประทานให้แก่คนทั้งปวงด้วยพระกรุณา, และมีได้ทรงดำหนิ; แล้วผู้นั้นก็จะได้รับสิ่งที่ทูลขอ.

๑๒ ไม่เคยมีข้อความใดในพระคัมภีร์มาสู่จิตใจมนุษย์ด้วยพลังได้มากไปกว่าข้อความนี้ที่ขณะนั้นมาสู่จิตใจข้าพเจ้า. ดูเหมือนจะเข้าถึงความรู้สึกทุกอย่างของจิตใจข้าพเจ้าด้วยพลังอันแรงกล้า. ข้าพเจ้าครุ่นคิดถึงข้อความนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า, โดยรู้ว่าหากมีผู้ใดต้องการปัญญาจากพระเจ้าเป็นเจ้า, ผู้นั้นคือข้าพเจ้า; เพราะจะกระทำอย่างไรข้าพเจ้าไม่ทราบ, และเว้นแต่ข้าพเจ้าจะได้ปัญญา มากกว่าที่ข้าพเจ้ามีอยู่เวลานั้น, ข้าพเจ้าก็ไม่อาจรู้ได้เลย; เพราะครูสอนศาสนาของนิกายต่าง ๆ เข้าใจข้อความเดียวกันในพระคัมภีร์แตกต่างกันมากจนทำลายความมั่นใจทั้งหมดในการหาคำตอบโดยค้นหาจากพระคัมภีร์ไบเบิล.

๑๓ ในที่สุดข้าพเจ้าตัดสินใจว่าข้าพเจ้าต้องคงอยู่ในความมืดมนและความสับสน, หรือมิฉะนั้นก็ต้องทำดั่งที่ยากอบชี้แนะ, นั่นคือ, ทูลขอจากพระเจ้าเป็นเจ้า. ในที่สุดข้าพเจ้าตกลงใจที่จะ “ทูลขอ” จากพระเจ้าเป็นเจ้า, โดยสรุปว่าหากพระองค์ประทานปัญญาแก่ผู้ที่ขาดปัญญา, และจะประทานด้วยพระกรุณา, และมีได้ทรงดำหนิแล้ว, ข้าพเจ้าจะได้ลองดู.

๑๔ ดังนั้น, เพื่อให้เป็นไปตามนี้, ความตั้งใจของข้าพเจ้าที่จะทูลขอจากพระเจ้าเป็นเจ้า, ข้าพเจ้าจึงเข้าไปในป่าเพื่อลองดู. วันนั้นเป็นเวลาเช้าของวันที่สวยงาม, แจ่มใส, ต้นฤดูใบไม้ผลิของปีหนึ่งพันแปดร้อยยี่สิบ. เป็นครั้งแรกในชีวิตที่

ข้าพเจ้าพยายามทำอะไรเช่นนี้, เพราะท่ามกลางความกังวลทั้งหมดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ายังไม่เคยพยายามสวดอ้อนวอน” โดยออกเสียงเลย.

๑๕ หลังจากไปถึงสถานที่ซึ่งข้าพเจ้าหมายไว้ก่อนแล้วว่าจะไป, โดยมองไปรอบ ๆ, และพบว่าตนเองอยู่ตามลำพัง, ข้าพเจ้าจึงคุกเข่าลง และเริ่มตั้งจิตปรารถนาต่อพระเจ้าเป็นเจ้า. เมื่อข้าพเจ้าเพิ่งเริ่มทำเช่นนั้น, ในทันทีทันใด ข้าพเจ้าก็ถูกอำนาจบางอย่างมาตรึงไว้ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าสิ้นเรี่ยวแรง, และมีอิทธิพลที่น่าประหลาดเช่นนั้นเหนือข้าพเจ้าเพื่อจะผูกมัดข้าพเจ้าไว้จนพูดไม่ได้. ความมืดมิดเข้ามารายล้อมข้าพเจ้า, และเพียงจิตใจเดียวสำหรับข้าพเจ้าดูราวกับว่าชะตาข้าพเจ้าจะถึงชาติโดยพลัน.

๑๖ แต่, โดยใช้พลังทั้งหมดของข้าพเจ้าเรียกหาพระเจ้าให้ทรงปลดปล่อยข้าพเจ้าหลุดพ้นจากอำนาจของศัตรูนี้ซึ่งตรึงข้าพเจ้าไว้, และชั่วขณะนั้นเองที่ข้าพเจ้ากำลังจะจมลงสู่ความสิ้นหวังและยอมตนต่อความพินาศ—มิใช่ต่อหายนะที่เป็นมโนภาพ, แต่ต่ออำนาจของสัจภาวะหนึ่งที่มีอยู่จริงจากโลกซึ่งมองไม่เห็น, ผู้ที่มีอำนาจอันน่าอัศจรรย์เช่นนั้นดังที่ข้าพเจ้าไม่เคยพบในสัจภาวะใดมาก่อน—ชั่วขณะของความตื่นตระหนก

ใหญ่หลวงนี้, ข้าพเจ้าเห็นลำแสงอยู่เหนือศีรษะข้าพเจ้าพอดี, เห็นความเจิดจ้าของดวงอาทิตย์”, ซึ่งค่อย ๆ เลื่อนลงมาจนตกต้องข้าพเจ้า.

๑๗ ทันทีที่ลำแสงปรากฏ ข้าพเจ้ารู้สึกตัวว่าหลุดพ้นจากศัตรูซึ่งยึดข้าพเจ้าไว้แน่น. เมื่อแสงนั้นส่องมายังข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเห็น”พระอติรูปสอง”พระองค์, ซึ่งความเจิดจ้าและรัศมีภาพ”ของทั้งสองพระองค์เกินกว่าจะพรรณนาได้, พระองค์ทรงยืนอยู่เหนือข้าพเจ้าในอากาศ. องค์หนึ่งรับสั่งกับข้าพเจ้า, โดยทรงเรียกชื่อข้าพเจ้าและตรีส, พลาซซี พระหัตถ์ไปที่อีกองค์หนึ่ง—นี่คือบุตร”ที่รัก”ของเรา. จงฟังท่าน!

๑๘ จุดประสงค์ของข้าพเจ้าในการไปทูลถาม”พระเจ้าคือเพื่อรู้ว่านิกายใดจากนิกายทั้งหมดถูกต้อง, เพื่อข้าพเจ้าจะได้รู้ว่าจะนับถือนิกายใด. ฉะนั้น, ทันทีที่ข้าพเจ้าควบคุมตนเองได้, จนสามารถพูดได้แล้ว, ข้าพเจ้าจึงทูลถามพระอติรูปสองพระองค์ที่ทรงยืนอยู่เหนือข้าพเจ้าในความสว่าง, ว่า นิกายใดจากนิกายทั้งหมดถูกต้อง (เพราะในเวลานั้น ข้าพเจ้านึกไม่ถึงว่าทั้งหมดจะผิด)—และข้าพเจ้าจะนับถือนิกายใด.

๑๙ ข้าพเจ้าได้รับคำตอบว่าข้าพเจ้าต้องไม่นับถือนิกายใดเลย, เพราะนิกายเหล่า

๑๔๗ คมพ. สวดอ้อนวอน
(การ), สวดอ้อนวอน
(คำ).

๑๖๗ โมเสส ๑:๒๐.
๗ กิจการ ๒๖:๑๓.
ค วร. ๑:๑๖.

๑๗๗ คมพ. นิมิต.
๗ กิจการ ๗:๕๕-๕๖;
คส. ๓:๑.

คมพ. พระผู้เป็นเจ้า,
พระผู้เป็นเจ้าสาม
พระองค์.

ค คมพ. รัศมีภาพ.
ง คมพ. พระเยซูคริสต์.

จ มธ. ๓:๑๗; ๑๗:๕;
๓ น. ๑๑:๗.
๑๘๗ คพ. ๖:๑๑; ๔๖:๗.

นั้นผิดทั้งหมด; และพระอติรูปองค์ที่รับสั่งกับข้าพเจ้าตรัสว่า ข้อบัญญัติที่ปวงของพวกเขาเป็นความน่าชิงชังในสายพระเนตรของพระองค์; ผู้ประกาศศาสนาเหล่านั้นล้วนทำผิด; กล่าวคือ: “พวกเขาเข้าใกล้เราด้วยริมฝีปากพวกเขา, แต่ใจพวกเขาอยู่ไกลจากเรา, พวกเขาสอนบัญญัติของมนุษย์เป็นหลักคำสอน, โดยมีรูปแบบของความเหมือนพระผู้เป็นเจ้า, แต่พวกเขาปฏิเสธอำนาจในนั้น.”

๒๐ พระองค์ทรงห้ามข้าพเจ้าอีกไม่ให้นับถือ นิกายใด; และเรื่องอื่น ๆ หลายเรื่อง^{๑๓๗}ที่พระองค์ได้รับสั่งกับข้าพเจ้า, ซึ่งข้าพเจ้าไม่สามารถเขียนในเวลา^{๑๓๘}นี้ได้. เมื่อข้าพเจ้ารู้สึกตัวอีกครั้ง, ข้าพเจ้าพบว่าตนเองนอนหงาย, มองขึ้นไปยังฟ้าสวรรค์. เมื่อแสงลับไปแล้ว, ข้าพเจ้าไม่มีเรี่ยวแรง; แต่ในไม่ช้าก็ได้กลับคืนมาบ้าง, ข้าพเจ้าจึงกลับบ้าน. และขณะที่ข้าพเจ้ายืนฟังเตาผิงอยู่, มารดาสอบถามว่าเป็นอะไร. ข้าพเจ้าตอบ, “ไม่มีอะไรหรอก, ทุกอย่างดี—ผมสบายดี.” จากนั้นข้าพเจ้ากล่าวแก่มารดาข้าพเจ้า, “ผมเรียนรู้ด้วยตนเองว่า นิกายเพรสไบทีเรียนไม่จริง.” ดูเหมือนปฏิปักษ์^{๑๓๙}จะตระหนักว่า, ในช่วงต้น ๆ ของชีวิตข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าถูกกำหนดให้เป็นผู้ก่อคุณและผู้ก่อความรำคาญให้

อาณาจักรของเขา; มิฉะนั้นเหตุใดอำนาจแห่งความมิดจึงรุมเล่นงานข้าพเจ้าเล่า? เหตุใดการต่อต้าน และการข่มเหงจึงเกิดขึ้นกับข้าพเจ้า, แทนจะเกิดขึ้นแต่ในวัยเด็กของข้าพเจ้าเล่า?

ผู้ส่งสอนบาง คน และบรรดาผู้ประกาศศาสนาคนอื่น ๆ ปฏิเสธเรื่องราวของนิมิตแรก—การข่มเหงผมที่บนโจเซฟ สมิธ—ท่านเป็นพยานถึงความแท้จริงของนิมิต. (ข้อ ๒๑-๒๖.)

๒๑ ไม่กี่วันหลังจากข้าพเจ้าเห็นนิมิต^{๑๔๐}นี้, ข้าพเจ้าบังเอิญอยู่กับนักเทศน์คนหนึ่งชื่อเมโรดิสต์, ผู้มีบทบาทมากในความระส่ำระสายเกี่ยวกับศาสนาดังที่กล่าวมาก่อนหน้านี้; และ, ขณะสนทนากับเขาถึงเรื่องศาสนา, ข้าพเจ้าถือโอกาสเล่าให้เขาฟังถึงนิมิตที่ข้าพเจ้าเห็น. ข้าพเจ้าประหลาดใจมากในพฤติกรรมของเขา; เขาไม่เพียงถือการบอกเล่าของข้าพเจ้าเป็นเรื่องไร้สาระ, แต่ยังดูหมิ่นยิ่งนัก, โดยกล่าวว่ามันเป็นของมารทั้งหมด, ไม่มีสิ่ง^{๑๔๑}ที่เรียกว่านิมิต^{๑๔๒}หรือการเปิดเผย^{๑๔๓}แบบนั้นแล้วในปัจจุบัน; เรื่องเช่นนั้นทั้งหมดได้จบสิ้นไปแล้วพร้อมกับเหล่าอัครสาวก, และจะไม่มีวันมีสิ่งเหล่านั้นอีกเลย.

๒๒ อย่างไรก็ตาม, ในไม่ช้าข้าพเจ้าพบ

๑๓๗ สดต. ๑๔.
คพ. ละทิ้งความเชื่อ (การ)—การละทิ้งความเชื่อของศาสนาคริสต์ สมัยเริ่มแรก.
ข อสย. ๒๓:๑๓-๑๔;
อสค. ๓๓:๓๐-๓๑.

ค คพพ. ละทิ้งความเชื่อ (การ)—การละทิ้งความเชื่อทั่วไป.
ง ทดส ๑:๑๔;
คพ. ๔๔:๒๓.
จ ๒ ทธ. ๓:๕.
๒๐ก คพพ. มาร.

ข ๒ นี. ๒:๑๑;
คพ. ๕๘:๒-๔.
คพพ. ยากลำบาก (ความ).
๒๑ก คพพ. นิมิตแรก.
ข คพพ. นิมิต.
ค คพพ. เปิดเผย (การ).

ว่า การเล่าเรื่องของข้าพเจ้าก่อให้เกิดอคติต่อต้านข้าพเจ้าอยู่มากในบรรดาผู้ประกาศศาสนา, และเป็นเหตุของการข่มเหงใหญ่หลวง, ซึ่งทวีขึ้นเรื่อย ๆ; และแม้ว่าข้าพเจ้าเป็นเด็กที่ไม่มีใครรู้จัก, อยุ่ระหว่างสิบสี่สิบห้าปีเท่านั้น, และชีวิตความเป็นอยู่ของข้าพเจ้าเป็นชีวิตที่ทำให้เด็กหนุ่มไม่มีความสำคัญในโลก, แต่บุรุษฐานะสูงจะยังมีความสังเกตเพียงพอที่จะปลุกปั่นความคิดเห็นของสาธารณชนให้ต่อต้านข้าพเจ้า, และก่อให้เกิดการข่มเหงอย่างหนัก; และนี่เป็นเรื่องธรรมดาในบรรดานิกายทั้งหมด—ทั้งหมดพร้อมใจกันข่มเหงข้าพเจ้า.

๒๓ เรื่องนี้ทำให้ข้าพเจ้าครุ่นคิดหนักในเวลานั้น, และบ่อยครั้งนับแต่นั้นมา, ว่าช่างแปลกอะไรอย่างนี้ที่เด็กซึ่งไม่มีใครรู้จัก, อายุสิบสี่ปีเศษ, และเป็นคนหนึ่ง, ด้วย, ที่ตกอยู่ในชะตากรรมอันมีความจำเป็นต่อหาสิ่งประท้วงชีวิตขาดแคลนด้วยแรงงานรายวัน, จะถูกมองว่าเป็นบุคคลที่มีความสำคัญเพียงพอจะดึงดูดความสนใจจากคนสำคัญ ๆ ของนิกายทั้งหลายซึ่งเป็นที่นิยมมากที่สุดของยุค, และในวิธีที่ทำให้เกิดวิฤตญาณของการข่มเหงและการสบประมาทที่หนักที่สุดในพวกเขา. แต่จะแปลกหรือไม่ก็ตาม, มันก็เป็นเช่นนั้น, และมักจะเป็นเหตุแห่งโทมนัสยิ่งแก่ข้าพเจ้า.

๒๔ อย่างไรก็ตาม, กระนั้นก็ตามข้อเท็จจริง

ก็คือ ข้าพเจ้าเห็นนิมิต. ข้าพเจ้าคิดนับแต่นั้นมา, ว่าข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนเปาโล^๑ มาก, เมื่อท่านแก่ต่าง ต่อหน้ากษัตริย์อากริปปา, และเล่าถึงเรื่องราวของนิมิตที่ท่านเห็นเมื่อท่านมองเห็นแสงสว่าง, และได้ยินเสียงเสียงหนึ่ง; ทว่ามีไม่กี่คนที่เชื่อท่าน; บ้างก็ว่าท่านกล่าวเท็จ, คนอื่นก็ว่าท่านเสียสติ; และท่านถูกหัวเราะเยาะและถูกสบประมาท. แต่ทั้งหมดนี้ไม่ได้ลบล้างความเป็นจริงแห่งนิมิตที่ท่านเห็น. ท่านเห็นนิมิต, ท่านรู้ว่าท่านเห็น, และการข่มเหงทั้งปวงภายใต้ฟ้าสวรรค์จะทำให้เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้; และแม้ว่าพวกเขาจะข่มเหงท่านจนถึงแก่ความตาย, ท่านก็ยังรู้, และจะรู้สึกลงมลายใจเอือกสุดท้าย, ว่าท่านทั้งเห็นแสงสว่างและทั้งได้ยินเสียงพูดกับท่าน, และทั้งโลกจะทำให้ท่านคิดหรือเชื่อเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้.

๒๕ มันเป็นเช่นนั้นกับข้าพเจ้า. ข้าพเจ้าเห็นแสงสว่างจริง ๆ, และท่ามกลางแสงสว่างนั้นข้าพเจ้าเห็นพระอติรูป^๒ สองพระองค์, และพระองค์ได้รับสั่งกับข้าพเจ้าจริง ๆ; และแม้ว่าข้าพเจ้าถูกเกลียดชังและถูกข่มเหง เพราะการกล่าวว่ข้าพเจ้าเห็นนิมิต, แต่มันเป็นความจริง; และขณะที่พวกเขาข่มเหงข้าพเจ้า, สบประมาทข้าพเจ้า, และกล่าวร้ายนานับการใส่ความข้าพเจ้าผิด ๆ เพราะการกล่าวเช่นนั้น, มันทำให้ข้าพเจ้ากล่าวอยู่ในใจ: ทำไมจึงข่มเหงข้าพเจ้าเพราะการบอกความ

๒๒ก ยากอบ ๕:๑๐-๑๑.
คมพ. ข่มเหง (การ).
ข ๑ ชมอ. ๑๖:๗;

แอลมา ๓๗:๓๕.
๒๔ก คมพ. เปาโล.
ข กิจการ ๒๖:๑-๓๒.

๒๕ก จส-ป ๑:๑๗.

จริงเล่า? ข้าพเจ้าเห็นนิมิตจริง ๆ; และข้าพเจ้าเป็นใครเล่าที่จะคัดค้านพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของได้, หรือเหตุใดโลกจึงคิดจะทำให้ข้าพเจ้าปฏิเสธสิ่งที่ข้าพเจ้าเห็นมาจริง ๆ เล่า? เพราะข้าพเจ้าเห็นนิมิต; ข้าพเจ้ารู้เรื่องนี้, และข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของทรงทราบเรื่องนี้, และข้าพเจ้าไม่สามารถปฏิเสธเรื่องนี้ได้, ทั้งข้าพเจ้าไม่กล้าปฏิเสธเรื่องนี้; อย่างน้อยข้าพเจ้าก็รู้ว่าโดยการทำเช่นนั้นข้าพเจ้าจะทำให้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงขุนเคือง, และจะอยู่ภายใต้การกล่าวโทษ.

๒๖ เวลานี้ข้าพเจ้าพอใจแล้วในความนึกคิดของข้าพเจ้าเท่าที่เกี่ยวกับโลกของนิกาย—ว่ามีโซ่หน้าทีของข้าพเจ้าที่จะนับถือนิกายใด, แต่จะดำเนินต่อไปดังที่ข้าพเจ้าเป็นอยู่จนกว่าจะได้รับคำแนะนำเพิ่มเติม. ข้าพเจ้าพบว่าประจักษ์พยาน^๗ของยากอบเป็นความจริง—คือคนที่ขาดปัญญาสามารถหลุดจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, และได้รับ, และไม่ถูกตำหนิ.

โมโรไนปรากฏต่อโจเซฟ สมิท—ชื่อของโจเซฟจะเป็นที่รู้จักทั้งในทางดีและชั่วในบรรดาประชาชาติทั้งปวง—โมโรไนบอกท่านถึงพระคัมภีร์มอรมอนและการพิพากษาจากพระเจ้าที่จะมาถึง และอ้างถึงพระคัมภีร์หลายตอน—ท่านเปิดเผยถึงสถานที่ที่ซ่อนแผ่นจารึกทองคำ—โมโรไนแนะนำศาสดาพยากรณ์ต่อไป. (ข้อ ๒๗-๕๔.)

๒๗ ข้าพเจ้าดำเนินชีวิตในหน้าที่การงานตามปรกติของข้าพเจ้าต่อไปจนถึงวันที่สี่สิบเอ็ดเดือนกันยายน, หนึ่งพันแปดร้อยยี่สิบสาม, ตลอดเวลาที่ทนรับการข่มเหงอย่างรุนแรงด้วยน้ำมือของชนทุกชั้น, ทั้งเคร่งศาสนาและไม่มีศาสนา, เพราะข้าพเจ้ายังยืนยันอยู่ว่าข้าพเจ้าเห็นนิมิต.

๒๘ ตลอดช่วงเวลาที่อยู่ระหว่างเวลาที่ข้าพเจ้าเห็นนิมิตกับปีหนึ่งพันแปดร้อยยี่สิบสาม—โดยที่ถูกล้อมรอบด้วยนิกายศาสนาใดของยุค, และโดยที่อายุน้อยมาก, และถูกข่มเหงโดยคนเหล่านั้นที่ควรเป็นเพื่อนของข้าพเจ้าและปฏิบัติต่อข้าพเจ้าอย่างกรุณา, และหากพวกเขาคิดว่าข้าพเจ้าถูกหลอกก็จะพยายามช่วยนำข้าพเจ้ากลับคืนมาในวิธีที่เหมาะสมและอ่อนโยน—ข้าพเจ้าถูกทิ้งไว้กับการล่อลวง^๘ นานปีการ; และ, โดยคบหากับสังคมทุกประเภท, ข้าพเจ้าจึงมักเข้าไปในความผิดพลาดโง่เขลามากมาย, และแสดงความอ่อนแอของวัยเยาว์, และจุดอ่อนของธรรมชาติมนุษย์; ซึ่ง, ข้าพเจ้าเสียใจที่จะกล่าวว่า, นำข้าพเจ้าไปสู่การล่อลวงต่าง ๆ, อันเป็นที่ขุนเคืองในสายพระเนตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ. ในการสารภาพครั้งนี้, ไม่ต้องมีใครคิดว่าข้าพเจ้ามีความผิดเพราะบาปร้ายแรงหรือชั่วช้าเลย. ธรรมชาติวิสัยที่จะทำเช่นนั้นไม่เคยอยู่ในกมลสันดานของข้าพเจ้า. แต่ข้าพเจ้ามีความผิดเรื่องความคึกคะนอง, และบาง

๒๕๗ คมพ. กล่าวหา (ความ);
สุจริต (ความ).

๒๖ก ยากอบ ๑:๕-๗.
๒๘ก คมพ. ล่อลวง (การ).

ครั้งสั่งสรรค้กับพวกที่ชอบสนุก, ฯลฯ, ไม่
 ต้องกับบุคลิกลักษณะนั้นซึ่งควรมีอยู่ใน
 คนที่ได้รับเรียก จากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตั้งที่
 ข้าพเจ้าได้รับ. แต่นี้ดูจะไม่แปลกนักกับ
 ใครที่จำวัยเยาว์ของข้าพเจ้าได้, และคุ้น
 เคยกับอารมณ์เบิกบานอันเป็นธรรมชาติ
 วิสัยของข้าพเจ้า.

๒๙ ด้วยเหตุเหล่านี้, ข้าพเจ้ามักจะรู้สึก
 ผิดเนื่องจากความอ่อนแอและความไม่ดี
 พร้อมของข้าพเจ้า; ในเวลานั้น, ในคืนวัน
 ที่ยี่สิบเอ็ดเดือนกันยายนที่กล่าวไว้ข้าง
 ต้น, หลังจากข้าพเจ้าเข้านอนคืนนั้นแล้ว,
 ข้าพเจ้าถวายนต่อการสวดอ้อนวอน และการ
 การวิงวอนพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าผู้ทรงฤทธานุ-
 ภาพเพื่อการอภัยบาปและความเขลาทั้ง
 ปวงของข้าพเจ้า, และเพื่อการแสดงให้
 ประจักษ์แก่ข้าพเจ้าด้วย, เพื่อข้าพเจ้า
 จะได้รับถึงสภาพและสถานะของข้าพเจ้า
 ต่อพระองค์; เพราะข้าพเจ้ามีความเชื่อ
 มั่นเต็มที่ว่า จะได้รับการแสดงให้ประจักษ์
 จากพระผู้เป็นเจ้าของ, ดังที่ข้าพเจ้าได้รับมา
 ก่อนแล้วครั้งหนึ่ง.

๓๐ ขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ในอาการเรียกหา
 พระผู้เป็นเจ้าของอยู่ดังนั้น, ข้าพเจ้าเห็นแสง
 ปรากฏขึ้นในห้องข้าพเจ้า, ซึ่งสว่างขึ้นจน
 ห้องสว่างยิ่งกว่าตอนเที่ยงวัน, เมื่อทันใด
 นั้นรูปกายหนึ่งปรากฏขึ้นที่ข้างเตียง
 ข้าพเจ้า, โดยยืนอยู่ในอากาศ, เพราะเท้า
 ของท่านมิได้แตะพื้น.

๓๑ ท่านสวมเสื้อคลุมหลวม ๆ สีขาว^๑
 ผุดผ่องที่สุด. เป็นความขาวเหนือสิ่ง
 ไตในโลกที่ข้าพเจ้าได้เคยเห็นมา; ทั้ง
 ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าจะมีใครทำให้สิ่งใดใน
 โลกขาวและสุกใสยิ่งได้เช่นนั้น. มือของ
 ท่านเปลือยเปล่า, และแขนของท่านด้วย,
 เหนือข้อมือเล็กน้อย; เช่นเดียวกัน, เท้า
 ของท่านเปลือยเปล่า, ด้วย, ดังที่ขาของ
 ท่านเปลือยเปล่า, เหนือข้อเท้าเล็กน้อย.
 ศีรษะ และคอของท่านว่างเปล่าด้วย.
 ข้าพเจ้าเห็นได้ว่าท่านไม่ได้สวมพัส-
 ตราภรณ์อื่นใดอีกนอกจากเสื้อคลุมตัว
 นี้, เพราะมันเปิด, จนข้าพเจ้าเห็นแผ่น
 ออกของท่านได้.

๓๒ ไม่เพียงเสื้อคลุมของท่านที่ขาว
 ยิ่ง, แต่ทั้งร่างของท่านเจิดจ้า^๒ เหลือที่
 จะพรรณนา, และสีหน้าของท่านดูจ
 สายฟ้าฟาด^๓ อย่างแท้จริง. ห้องสว่างยิ่ง,
 แต่ไม่สว่างเท่าบริเวณรอบกายของท่าน.
 เมื่อข้าพเจ้ามองท่านครั้งแรก, ข้าพเจ้า
 กลัว^๔; แต่ในไม่ช้าความกลัวก็หายไปจาก
 ข้าพเจ้า.

๓๓ ท่านเรียกชื่อข้าพเจ้า, และกล่าว
 แก่ข้าพเจ้าว่าท่านเป็นผู้ส่งสารที่ส่งมา
 จากที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าของมาหา
 ข้าพเจ้า, และชื่อของท่านคือโมโรไน;
 พระผู้เป็นเจ้าของทรงมีงานให้ข้าพเจ้าทำ;
 และชื่อข้าพเจ้าจะทั้งดีและชั่วในบรรดา
 ประชาชาติ, ตระกูล, และภาษาทั้งปวง,

๒๘๗ คมพ. เรียก (การ),
 เรียกจากพระผู้เป็นเจ้าของ
 (ได้รับ).
 ๒๘๗ คมพ. สวดอ้อนวอน
 (การ), สวดอ้อนวอน (คำ).
 ๓๐๗ คมพ. ทูตสวรรค์, เทพ;

โมโรไน, บุตรของมอร-
 มอน.
 ๓๑๗ กิจการ ๑๐:๓๐; ๑ นี. ๘:๕;
 ๓ นี. ๑๑:๘.
 ๓๒๗ ๓ นี. ๑๙:๒๕.
 คมพ. รัศมีภาพ.

๗ อพย. ๓๔:๒๙-๓๕;
 อีล. ๕:๓๖; คพ. ๑๑๐:๓.
 ค อพย. ๓:๖;
 อีไซริ ๓:๖-๘, ๑๙.
 ๓๓๗ อพย. ๓๓:๑๒, ๑๗;
 อสย. ๔:๕:๓-๔.

หรือจะมีผู้เอ่ยถึงทั้งในทางดีและชั่วในบรรดาผู้คนทั้งปวง.

๓๔ ท่านกล่าวว่า มีหนังสือเล่มหนึ่งฝังอยู่, ซึ่งเขียนบนแผ่นจารึกทองคำ, โดยให้เรื่องราวของผู้อยู่อาศัยในทวีปนี้ในสมัยก่อน, และถิ่นกำเนิดซึ่งจากที่นั่นพวกเขาออกมา. ท่านกล่าวด้วยความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณอันเป็นนิจมีอยู่ในนั้น, ดังที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดประทานแก่ผู้อยู่อาศัยในสมัยโบราณ;

๓๕ ท่านบอกด้วยว่า, มีศิลาสองก้อนในคันโค้งเงิน—และก้อนศิลาเหล่านี้, ซึ่งผูกติดกับแผ่นทับทรวง, เป็นสิ่งที่เรียกว่า อูริม และ ทูมิมิม — ฝังอยู่กับแผ่นจารึก; และการครอบครองและการใช้ก้อนศิลาเหล่านี้คือสิ่งที่ทำให้เป็น “ผู้หยั่งรู้” ในสมัยโบราณหรือสมัยก่อน; และพระเจ้าเป็นเจ้าทรงเตรียมไว้เพื่อจุดประสงค์ของการแปลหนังสือเล่มนี้.

๓๖ หลังจากบอกเรื่องเหล่านี้แก่ข้าพเจ้าแล้ว, ท่านเริ่มอ้างถึงคำพยากรณ์ต่าง ๆ ของภาคพันธสัญญาเดิม. ก่อนอื่นท่านอ้างถึงตอนหนึ่งของบทที่สามของมาลาคี; และท่านอ้างถึงบทที่สี่หรือบทสุดท้ายของคำพยากรณ์เดียวกันด้วย, แม้ว่าแตก

ต่างไปเล็กน้อยจากที่มีอยู่ในพระคัมภีร์ไบเบิลของเรา. แทนที่จะอ้างถึงข้อแรกดังที่มีอยู่ในหนังสือของเรา, ท่านอ้างถึงข้อความดังนี้:

๓๗ เพราะดูเถิด, วันนั้นย่อมมาถึงซึ่งจะใหม่ดังเตาเผา, และคนจองหองทั้งหมด, แท้จริงแล้ว, และคนทั้งหมดที่ทำชั่วจะเผาไหม้ดังตอข้าว, เพราะพวกเขาที่มาจะเผาพวกนั้น, พระเจ้าจอมโยธาตรัส, จนไม่มีทั้งรากหรือกิ่งเหลืออยู่เลย.

๓๘ และอนึ่ง, ท่านอ้างถึงข้อที่ห้าดังนี้: ดูเถิด, เราจะเปิดเผยฐานะปุโรหิตแก่เจ้า, โดยมีของเอลียาห์ ศาสดาพยากรณ์, ก่อนการมาของวันสำคัญยิ่งและน่าพรึ่ของพระเจ้า.

๓๙ ท่านอ้างถึงข้อต่อไปอย่างแตกต่างกันด้วย: และท่านจะปลุกสัญญาที่ทำกับบรรพบุรุษไว้ในใจของลูกหลาน, และใจของลูกหลานจะหันไปหาบรรพบุรุษของพวกเขา. หากไม่เป็นเช่นนั้น, ทั้งแผ่นดินโลกจะร้างลงสิ้น. ณ การเสด็จมาของพระองค์.

๔๐ นอกจากข้อเหล่านี้แล้ว, ท่านอ้างถึงบทที่สิบเอ็ดของอิสยาห์, โดยกล่าวว่า มันกำลังจะเกิดสัมฤทธิ์ผล. ท่านอ้าง

๓๔ก คมพ. พระคัมภีร์มอรมอน.
ข คมพ. แผ่นจารึกทองคำ.
ค คมพ. พันฟูพระกิตติคุณ (การ).
๓๕ก สนต. ๘:๘.
คมพ. เกาะอก, แผ่นทับทรวง.
ข อพย. ๒๘:๓๐.
คมพ. อูริมและทูมิมิม.
ค คมพ. ผู้หยั่งรู้.
๓๖ก คมพ. พันธสัญญาเดิม

(ภาค).
ข คมพ. มาลาคี.
๓๗ก คมพ. เสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ (การ).
ข ๓ นี. ๒๕:๑-๖;
คพ. ๖๔:๒๓-๒๔.
คมพ. แผ่นดินโลก—การชำระล้างแผ่นดินโลก; โลก—การสิ้นสุดของโลก.
ค นาฮูม ๑:๘-๑๐;
๑ นี. ๒๒:๑๕, ๒๓;
๒ นี. ๒๖:๔-๖;

คพ. ๒๓:๙.
๓๘ก คมพ. กุญแจทั้งหลายของฐานะปุโรหิต; ฐานะปุโรหิต.
ข คพ. ๒๗:๑๙ ๑๐๐:๑๓-๑๖.
คมพ. เอลียาห์.
๓๙ก กพ. ๓:๘, ๑๓.
ข คมพ. ลำดับการสืบเชื้อสาย; ความรอดของคนตาย.

ถึงบทที่สามของกิจการของอัครทูตด้วย, ข้อที่ยี่สิบสองและยี่สิบสาม, ซึ่งตรงกับที่มีอยู่ในภาคพันธสัญญาใหม่ของเรา. ท่านกล่าวว่า ศาสดาพยากรณ์^๑ ผู้ นั้นคือพระคริสต์; แต่วันนั้นยังไม่มาถึงเมื่อ “เขาทั้งหลายผู้ที่ไม่ยอมฟังสุรเสียงของพระองค์จะถูกตัดขาด^๒ จากบรรดาผู้คน” แต่จะมาถึงในไม่ช้า.

๔๑ ท่านอ้างถึงบทที่สองของโยเอล^๓ ด้วย, ตั้งแต่ข้อยี่สิบแปดถึงข้อสุดท้าย. ท่านกล่าวด้วยว่าเรื่องนี้ยังไม่เกิดสัมฤทธิ์ผล, แต่จะเกิดสัมฤทธิ์ผลในไม่ช้า. และท่านกล่าวต่อไปว่าความบริบูรณ์ของคนต่างชาติ จะเข้ามาในไม่ช้า. ท่านอ้างถึงข้อความอื่นของพระคัมภีร์หลายข้อ, และให้คำอธิบายไว้มากซึ่งไม่สามารถกล่าวไว้ ณ ที่นี้.

๔๒ อนึ่ง, ท่านบอกข้าพเจ้า, ว่าเมื่อข้าพเจ้าได้แผ่นจารึกเหล่านั้นซึ่งท่านได้พูดถึง—เพราะยังไม่ถึงเวลาที่จะได้รับ—ข้าพเจ้าจะไม่แสดงสิ่งเหล่านั้นแก่บุคคลใด; ทั้งแผ่นทับทรวงกับอูริมและทุมิม; นอกจากนี้กับบรรดาคนที่ข้าพเจ้าได้รับบัญชาให้แสดงสิ่งเหล่านั้น; หากข้าพเจ้าทำข้าพเจ้าจะถูกทำลาย. ขณะที่ท่านกำลังสนทนากับข้าพเจ้าเกี่ยวกับแผ่นจารึก, ในจิตใจข้าพเจ้าก็บังเกิดนิมิตจนข้าพเจ้ามองเห็นสถานที่ซึ่งแผ่นจารึกฝังอยู่, และแจ่มแจ้งและชัดเจนมากจนข้าพเจ้ารู้จักสถานที่นั้นอีกเมื่อข้าพเจ้าไปถึง.

๔๓ หลังจากการพูดกันนี้แล้ว, ข้าพเจ้าเห็นความสว่างในท้องเริ่มรวมกันเข้ามาชิดอยู่รอบกายของผู้ที่พูดกับข้าพเจ้า, และเป็นอยู่ต่อไปเช่นนั้นจนท้องถูกทิ้งไว้มีดอีก, เว้นแต่บริเวณรอบ ๆ ท่าน; เมื่อ, ทันใดนั้นข้าพเจ้าเห็น, ประหนึ่ง, ช่องทางเปิดตรงขึ้นไปสู่สวรรค์, และท่านกลับขึ้นไปจนลับตา, และท้องถูกทิ้งไว้ในสภาพเหมือนก่อนที่แสงจากสวรรค์นี้มาปรากฏ.

๔๔ ข้าพเจ้านอนครุ่นคิดถึงความแปลกประหลาดของเหตุการณ์, และอัศจรรย์ใจมากในเรื่องที่ผู้ส่งสารที่ไม่ธรรมดาองค์นี้ได้บอกข้าพเจ้า; เมื่อ, กำลังพินิจไตร่ตรอง^๔ อยู่, ทันใดนั้น ข้าพเจ้าก็เห็นว่าห้องของข้าพเจ้าเริ่มสว่างขึ้นอีก, และประหนึ่งว่า, ในทันใดนั้น, ผู้ส่งสารจากสวรรค์องค์เดียวกันนั้น ก็อยู่ข้างเตียงข้าพเจ้าอีก.

๔๕ ท่านเริ่มต้น, เล่าเรื่องเดียวกันนั้นอีกครั้งซึ่งท่านได้ทำเมื่อมาเยือนครั้งแรก, โดยไม่ผิดแผกจากเดิมแม้แต่น้อย; ซึ่งเมื่อจบแล้ว, ท่านแจ้งแก่ข้าพเจ้าถึงการพิพากษาอันยิ่งใหญ่ซึ่งกำลังเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลก, พร้อมด้วยความรกร้างว่างเปล่าอย่างใหญ่หลวงจากความอดอยาก, ดาบ, และโรคระบาด; และว่าการพิพากษาอันน่าเศร้าสลดนี้จะเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลกในรุ่นนี้. เมื่อเล่าเรื่องเหล่านั้นแล้ว, ท่านกลับขึ้นไปอีกเหมือนที่เคยทำก่อนหน้านี้.

๔๖ ในเวลานั้น, ความรู้สึกที่เกิดในจิตใจ

๔๐ก นิธิป. ๑๘:๑๕-๑๗.
ข ต นี. ๒๐:๒๓; ๒๑:๒๐.
๔๑ก กิจการ ๒:๑๖-๒๑.

ข รม. ๑๑:๑๑-๒๕;
คพ. ๘๘:๘๔.
คมพ. คนต่างชาติ.

๔๒ก คมพ. ความคิด, ความนึกคิด, จิตใจ.
๔๔ก คมพ. ครุ่นคิด, ไตร่ตรอง.

ข้าพเจ้าลี้กซึ่งนัก, จนไม่อาจข่มตาหลับ
 ลงได้, และข้าพเจ้านอนจมอยู่ในความ
 ประหลาดใจถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าทั้งได้เห็นและ
 ได้ยินมา. แต่เป็นความประหลาดใจของ
 ข้าพเจ้าอะไรเช่นนั้นเมื่อเห็นผู้ส่งสารองค์
 เดียวกันนั้นที่ข้างเตียงข้าพเจ้าอีก, และ
 ได้ยินท่านทวนหรือกล่าวซ้ำกับข้าพเจ้าอีก
 ถึงเรื่องเดียวกันกับครั้งก่อน; และเสริมคำ
 ตักเตือนข้าพเจ้า, โดยบอกว่าซาตาน^๑ จะ
 พยายามล่อลวงข้าพเจ้า (เนื่องจากสภาพ
 ความยากจนของครอบครัวบิดาข้าพเจ้า),
 ให้เอาแผ่นจารึกไปเพื่อประสงค์จะสร้าง
 ความร่ำรวย. เรื่องนี้ท่านห้ามข้าพเจ้า,
 โดยกล่าวว่า ข้าพเจ้าต้องไม่มีเป้าหมาย
 อื่นในความนึกคิดในการได้แผ่นจารึก
 มา นอกจากเพื่อสรรเสริญพระผู้เป็น
 เจ้า, และต้องไม่ตกอยู่ในอิทธิพลของแรง
 จูงใจอื่นใดนอกจากการสร้างอาณาจักร
 ของพระองค์; มิฉะนั้นข้าพเจ้าจะรับมัน
 มาไม่ได้.

๔๗ หลังจากการมาเยือนครั้งที่สามนี้,
 ท่านก็กลับขึ้นสู่สวรรค์ดังครั้งก่อนอีก,
 และอีกครั้งที่ข้าพเจ้าถูกทิ้งให้ไต่ตรง
 ถึงความแปลกประหลาดของสิ่งที่ข้าพเจ้า
 เพิ่งประสบมา; เมื่อเกือบจะในทันทีหลัง
 จากผู้ส่งสารจากสวรรค์ก็กลับขึ้นไปจาก
 ข้าพเจ้าเป็นครั้งที่สาม, ใก้ก็ขึ้น, และ
 ข้าพเจ้าจึงรู้ว่าใกล้วันใหม่แล้ว, ดังนั้น
 การสนทนาของเราต้องใช้เวลาไปตลอด
 ทั้งคืนนั้น.

๔๘ หลังจากนั้นไม่นานข้าพเจ้าก็ลุก

จากเตียงข้าพเจ้า, และ, เช่นเคย, ไป
 ทำงานที่ต้องทำของวันนั้น; แต่, ในการ
 พยายามทำงานดังครั้งอื่น ๆ, ข้าพเจ้าพบ
 ว่าหมดเรี่ยวแรงจนทำต่อไปไม่ไหว. บิดา
 ข้าพเจ้า, ซึ่งกำลังทำงานอยู่กับข้าพเจ้า,
 เห็นว่าคงมีบางสิ่งผิดปกติกับข้าพเจ้า,
 และบอกให้ข้าพเจ้ากลับบ้าน. ข้าพเจ้า
 ออกไปด้วยความตั้งใจจะกลับบ้าน; แต่,
 ขณะพยายามข้ามรั้วออกจากไร่ที่เราอยู่,
 ข้าพเจ้าก็หมดแรง, และข้าพเจ้าล้มแน
 นิ่งอยู่บนพื้นดิน, และชั่วขณะหนึ่ง
 ที่ไม่รู้สติตัวเลย.

๔๙ สิ่งแรกที่จำได้คือเสียงพูดกับ
 ข้าพเจ้า, เรียกชื่อข้าพเจ้า. ข้าพเจ้าเงย
 หน้าขึ้น, และเห็นผู้ส่งสารองค์เดียวกัน
 นั้นยืนอยู่เหนือศีรษะข้าพเจ้า, ล้อมรอบ
 ด้วยความสว่างดังครั้งก่อน. แล้วท่าน
 เล่าเรื่องทั้งหมดแก่ข้าพเจ้าอีกดังที่ท่าน
 เล่าไว้แก่ข้าพเจ้าเมื่อคืนก่อน, และสั่งให้
 ข้าพเจ้าไปหาบิดา^๑ ข้าพเจ้า และบอกท่าน
 เกี่ยวกับนิมิตและคำสั่งที่ข้าพเจ้าได้รับ.

๕๐ ข้าพเจ้าทำตาม; ข้าพเจ้ากลับไปหา
 บิดาข้าพเจ้าในไร่, และเล่าเรื่องทั้งหมด
 แก่ท่าน. ท่านตอบข้าพเจ้าว่าเรื่องนี้มา
 จากพระผู้เป็นเจ้า, และบอกให้ข้าพเจ้า
 ไปทำดังที่ผู้ส่งสารสั่ง. ข้าพเจ้าออกจาก
 ไร่, และไปยังที่ซึ่งผู้ส่งสารได้บอกข้าพเจ้า
 ว่ามีแผ่นจารึกฝังอยู่; และเนื่องจากความ
 ชัดเจนของนิมิตซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นมา
 เกี่ยวกับสถานที่, ข้าพเจ้าจึงรู้จักสถานที่
 นั้นทันทีเมื่อข้าพเจ้าไปถึงที่นั่น.

๔๖ก คมพ. มาร.
 ข คมพ. ล่อลวง (การ).

ค คพ. ๑๒๑:๓๗.
 ๔๙ก คมพ. สมิท, โจเซฟ,

ซีเนียร์.

๕๑ ใกล้หมู่บ้านแมนเชสเตอร์, เทคมณฑลออนตาริโอ, รัฐนิวยอร์ก, มีเนินเขาขนาดใหญ่ลูกหนึ่ง, และสูงที่สุดดูเหมือนอื่น ๆ ในละแวกนั้น. ทางด้านตะวันตกของเนินเขา ลูกนี้, ไม่ห่างจากยอด, ใต้ก้อนศิลาขนาดใหญ่ก้อนหนึ่ง, มีแผ่นจารึกวางอยู่, ในหีบศิลา. ศิลาก้อนนี้หนาและบริเวณตรงกลางของส่วนบนนูน, และลาดลงไปหาขอบ, จนตรงกลางของมันมองเห็นได้เหนือพื้นดิน, แต่บริเวณขอบโดยรอบถูกดินกลบไว้หมด.

๕๒ เมื่อโกยดินออกไปแล้ว, ข้าพเจ้าได้ชะแสงอันหนึ่ง, ซึ่งข้าพเจ้าสอดลงใต้ขอบศิลา, และด้วยการออกแรงเล็กน้อยก็จัดมันขึ้น. ข้าพเจ้ามองเข้าไป, และจริงดังที่นั่นที่นั่นข้าพเจ้าได้เห็นแผ่นจารึก, อูริม และทุมมิม, และแผ่นทับทรวง, ดังที่ผู้ส่งสารกล่าวไว้. หีบซึ่งของเหล่านี้วางอยู่ในนั้นประกอบขึ้นโดยการวางศิลาเรียงไว้ในปูนชนิดหนึ่ง. ที่กันหีบมีศิลาสองก้อนวางอยู่ตามขวางของหีบ, และบนศิลาเหล่านี้มีแผ่นจารึกกับสิ่งอื่น ๆ วางอยู่ด้วยกัน.

๕๓ ข้าพเจ้าพยายามยกออกมา, แต่ผู้ส่งสารห้ามข้าพเจ้าไว้, และบอกอีกว่ายังไม่ถึงเวลาที่จะนำออกมา, ทั้งจะยังไม่ถึงเวลา, จนกว่าจะถึงสี่ปีนับจากเวลานั้น; แต่ท่านบอกข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าจะมานั้นเมื่อครบปีพอดีนับจากวันนั้น, และท่านจะพบกับข้าพเจ้าที่นั่น, และข้าพเจ้า

จะทำต่อไปเช่นนั้นจนกว่าจะถึงเวลาได้รับแผ่นจารึก.

๕๔ โดยเป็นไปตามที่ข้าพเจ้าได้รับคำสั่ง, ข้าพเจ้าจึงไปเมื่อครบกำหนดแต่ละปี, และแต่ละครั้งข้าพเจ้าพบผู้ส่งสารองค์เดียวกันนั้นที่นั่น, และได้รับคำสั่งสอนและความรู้แจ้งจากท่านทุกครั้งที่สนทนากัน, เกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าจะทรงกระทำ, และอาณาจักรของพระองค์จะดำเนินไปอย่างไรและโดยวิธีใดในวันเวลาสุดท้าย.

โจเซฟ สมิธ แต่งงานกับเอมมา เฮล—ท่านได้รับแผ่นจารึกทองคำจากโมโรไนและแปลอักขระบางส่วน—มาร์ติน แอร์ริส นำอักขระและงานแปลไปให้ศาสตราจารย์แอนธัน ดู, เขากล่าวว่า, “ข้าพเจ้าไม่สามารถอ่านหนังสือที่ผืนนี้ไว้ได้.” (ข้อ ๕๕-๖๕.)

๕๕ เนื่องจากสภาพความเป็นอยู่ทางโลกของบิดาข้าพเจ้าอึดอัดมาก, เราจำเป็นต้องทำงานด้วยมือของเรา, โดยรับจ้างทำงานรายวันและในวิธีอื่น ๆ, เท่าที่เราจะมีโอกาส. เราทำอยู่ที่บ้านบ้าง, และไกลบ้านบ้าง, และโดยการทำงานตลอดเวลาจึงสามารถประทังชีวิตอยู่ได้.

๕๖ ในปี ๑๘๒๓ ครอบครัวของบิดาข้าพเจ้าเผชิญกับความทุกข์ใหญ่หลวงเพราะการตายของอัลวิน, พี่ชายคนโตของข้าพเจ้า. ในเดือนตุลาคม, ปี ๑๘๒๕,

๕๑ก คมพ. คาโมราร์, เนินเขา.
๕๒ก มอริ. ๖:๖.
คมพ. แผ่นจารึกทองคำ.
ข คมพ. อูริมและทุมมิม.

ค คมพ. เกราะอก, แผ่นทับทรวง.
๕๔ก คมพ. อาณาจักรแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าหรืออาณาจักร

แห่งสวรรค์.
๕๖ก คพ. ๑๓๗:๕-๘.

ข้าพเจ้ารับจ้างสุภาพบุรุษชราคนหนึ่งชื่อ โจเซยาร์ สโตล, ผู้ที่อยู่ในเทศมณฑล เซนังโก, รัฐนิวยอร์ก. เขาได้ยินเรื่องที่ชาว สเปนเปิดเหมืองเงินในฮาร์โมนี, เทศมณฑลซัสเคอฮันนา, รัฐเพนซิลเวเนีย; และก่อนเขาจะว่าจ้างข้าพเจ้า, เขาขุดหา, หากเป็นไปได้, เพื่อจะพบเหมือง. หลังจากข้าพเจ้าไปอยู่กับเขาแล้ว, เขาพาข้าพเจ้า, พร้อมกับคนงานที่เหลือของเขา, ไปขุดหาเหมืองเงิน, ซึ่งที่นั่นข้าพเจ้าทำงานอยู่ต่อไปเกือบหนึ่งเดือน, โดยไม่ประสบความสำเร็จในการทำงานของเรา, และในที่สุดข้าพเจ้าโน้มน้าวสุภาพบุรุษชราให้ยุติการขุดหาเหมืองนั้น. ด้วยเหตุนี้จึงมีเรื่องราวแพร่ออกไปมากเกี่ยวกับการเป็นนักขุดเงินของข้าพเจ้า.

๕๗ ระหว่างเวลาที่ข้าพเจ้าได้รับการว่าจ้างอยู่ดั่งนั้น, ข้าพเจ้าพักอยู่กับนายไอแซค เฮล, ณ สถานที่นั้น; ที่นั่นเป็นครั้งแรกที่ข้าพเจ้าได้เห็นเอมมา เฮล” (ธิดาของเขา), ภรรยาข้าพเจ้า. ในวันที่ ๑๘ มกราคม, ค.ศ. ๑๘๒๗, เราแต่งงานกัน, ขณะที่ข้าพเจ้ายังทำงานอยู่กับนายสโตล.

๕๘ เนื่องจากข้าพเจ้ายืนยันอยู่ต่อไปว่าข้าพเจ้าเห็นนิมิต, การข่มเหง”จึงยังคงติดตามข้าพเจ้า, และครอบครัวบิดาของภรรยาข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยอย่างมากกับการแต่งงานของเรา. ฉะนั้น, ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องพาเธอไปที่อื่น; ดั่งนั้นเราจึงจากไปและแต่งงานที่บ้านของ ฯพณฯ ทาร์บีลล์, ในเซาธ์เบนบริจ, เทศมณฑล

เซนังโก, รัฐนิวยอร์ก. ทันทีหลังจากการแต่งงานของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าก็จากบ้านนายสโตล, และไปยังบ้านบิดาข้าพเจ้า, และทำไร่กับท่านในฤดูกลานั้น.

๕๙ ในที่สุดก็ถึงเวลาได้รับแผ่นจารึก, อูริมและทุมมิม, และแผ่นทับทรวง. ในวันที่ยี่สิบสอง เดือนกันยายน, หนึ่งพันแปดร้อยยี่สิบเจ็ด, โดยไปยังที่ซึ่งมีสิ่งของเหล่านั้นฝังอยู่ตามปรกติเมื่อครบกำหนดอีกหนึ่งปี, ผู้ส่งสารจากสวรรค์องค์เดียวกันนั้นก็มอบสิ่งเหล่านั้นให้ข้าพเจ้าพร้อมกับภาระผูกพันดังนี้: ว่าข้าพเจ้าจะรับผิดชอบต่อสิ่งเหล่านั้น; ว่าหากข้าพเจ้าปล่อยไปโดยประมาท, หรือโดยการละเลย”ใดๆ ของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าจะถูกตัดขาด; แต่หากข้าพเจ้าจะใช้ความพยายามทั้งหมดของข้าพเจ้าที่จะปกป้องรักษา”ไว้, จนกว่าท่าน, ผู้ส่งสาร, จะเรียกคืนแล้ว, สิ่งของเหล่านั้นจะได้รับการคุ้มครอง.

๖๐ ในไม่ช้าข้าพเจ้าก็เข้าใจเหตุผลที่ข้าพเจ้าได้รับคำสั่ง”เข้มงวดดังกล่าวให้รักษา”สิ่งของเหล่านี้ให้ปลอดภัย, และเหตุใดผู้ส่งสารจึงกล่าวไว้ว่าเมื่อข้าพเจ้าทำสิ่งที่ทรงเรียกร้องจากมือข้าพเจ้าแล้ว, ท่านจะเรียกคืน. เพราะทันทีที่คนรู้ว่าข้าพเจ้ามีสิ่งของเหล่านี้, ก็ถึงกับเพียรพยายามอย่างที่สุดที่จะชิงไปจากข้าพเจ้า. กุศโลบายทุกอย่างที่จะสามารถคิดค้นขึ้นมาได้ก็นำมาใช้เพื่อจุดประสงค์นั้น. การข่มเหงกลับหนักมือและรุนแรงขึ้นกว่าแต่ก่อน, และฝูงชนเฝ้าคอยอยู่ตลอด

๕๗ก คมพ. สมธิ, เอมมา เฮล.
๕๗ค คมพ. ข่มเหง (การ).

๕๙ก จส—ป ๑:๕๒.
ข คมพ. พระคัมภีร์—พระ

คัมภีร์ที่พึงปกป้องรักษา.

เวลาที่จะชิงไปจากข้าพเจ้าหากเป็นไปได้. แต่โดยปรีชาญาณของพระเจ้าเป็นเจ้า, สิ่งของเหล่านี้จึงยังคงอยู่ในมือข้าพเจ้า โดยปลอดภัย, จนข้าพเจ้าได้ใช้มันทำสิ่งที่ทรงเรียกร้องจากมือข้าพเจ้าได้สำเร็จ. เมื่อผู้ส่งสารเรียกคืน, ตามที่มีการตกลงกันไว้, ข้าพเจ้าจึงส่งมอบให้ท่าน; และท่านจึงมีสิ่งเหล่านี้ไว้ในความอารักขาของท่าน จนถึงวันนี้, คือวันที่สอง เดือนพฤษภาคม, หนึ่งในพันแปดร้อยสามสิบแปด.

๖๑ อย่างไรก็ตาม, ความระส่ำระสายยังคงมีต่อไป, และข่าวลือด้วยลึนลับพันลึนมืออยู่ตลอดเวลาในการแพร่สะพัดเรื่องเท็จเกี่ยวกับครอบครัวของบิดาข้าพเจ้า, และเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้า. หากข้าพเจ้าจะเล่าสักหนึ่งในพันเรื่องเหล่านี้, ก็คงจะได้เป็นเล่ม ๆ. อย่างไรก็ตาม, การข่มเหงเริ่มเหลือที่จะอดกลั้นจนข้าพเจ้าจำเป็นต้องออกจากแมนเชสเตอร์, และไปยังเทศมณฑลซัสเซกซ์, ในรัฐเพนน์ซิลเวเนียกับภรรยาข้าพเจ้า. ขณะเตรียมตัวไป—โดยที่ยากจนมาก, และการข่มเหงที่เราได้รับนั้นหนักจนเหลือวิสัยที่เราจะมีสภาพเป็นอย่างอื่น—ท่ามกลางความทุกข์ของเรา เราพบความเป็นเพื่อนในสุภาพบุรุษคนหนึ่งนามว่ามาร์ติน แฮร์ริส^๑, ซึ่งมาหาเราและให้เงินแก่ข้าพเจ้าห้าสิบเหรียญเพื่อช่วยเหลือเราในการเดินทาง. นายแฮร์ริสเป็นผู้มีถิ่นพำนักอยู่ในเมืองพอลิมารา, เทศมณฑลเวย์น, ในรัฐนิวยอร์ก, และเป็นเกษตรกรที่มีผู้นับหน้าถือตาคนหนึ่ง.

๖๒ โดยความช่วยเหลืออันทันท่วงทีนี้ ข้าพเจ้าจึงสามารถไปถึงสถานที่อันเป็นจุดหมายปลายทางของข้าพเจ้าในเพนน์ซิลเวเนีย; และทันทีหลังจากข้าพเจ้าไปถึงที่นั่น ข้าพเจ้าเริ่มคัดลอกอักขระจากแผ่นจารึก. ข้าพเจ้าคัดลอกอักขระไว้เป็นจำนวนมาก, และโดยใช้อุริมและทุมมิม ข้าพเจ้าแปลอักขระบางส่วน, ซึ่งข้าพเจ้าทำระหว่างเวลาที่ไปถึงบ้านบิดาของภรรยาข้าพเจ้า, ในเดือนธันวาคม, และเดือนกุมภาพันธ์ต่อมา.

๖๓ วันหนึ่งในเดือนกุมภาพันธ์นี้, นายมาร์ติน แฮร์ริส ที่กล่าวไว้ข้างต้น มาบ้านของเรา, รับเอาอักขระซึ่งข้าพเจ้าคัดลอกจากแผ่นจารึก, และนำไปนครนิวยอร์ก. สำหรับเรื่องที่เกิดกับเขาและอักขระเหล่านั้น, ข้าพเจ้าจะอ้างอิงเรื่องราวจากสถานการณ์ของเขาเอง, ดังที่เขาเล่าให้ข้าพเจ้าฟังหลังจากกลับมาแล้ว, ซึ่งมีดังนี้:

๖๔ “ข้าพเจ้าไปนครนิวยอร์ก, และเสนออักขระ ซึ่งแปลแล้ว, พร้อมกับคำแปลอักขระดังกล่าว, ต่อศาสตราจารย์ชาร์ลส์ แอนธัน, สุภาพบุรุษผู้มีชื่อเสียงในความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาศาสตร์. ศาสตราจารย์แอนธันกล่าวว่าคำแปลถูกต้อง, ดีกว่าการแปลใด ๆ จากภาษาอียิปต์ที่เขาเคยเห็นมาก่อน. จากนั้นข้าพเจ้าให้เขาดูอักขระซึ่งยังไม่ได้แปล, และเขากล่าวว่าเป็นภาษาอียิปต์, เคลเดีย, อัสซีเรีย, และอาหรับ; และเขากล่าวว่านี่คืออักขระแท้. เขาให้ใบรับรองข้าพเจ้า, ซึ่งแสดงต่อผู้คน

แห่งพอลโมร่าวนั้นคืออักษรแท้, และคำแปลเท่าที่แปลไว้เช่นนั้นก็ถูกต้องด้วย. ข้าพเจ้ารีบมารับรองและใส่ไว้ในกระเป่าข้าพเจ้า, และขณะที่จะออกจากบ้าน, นายแอนธันเรียกให้ข้าพเจ้ากลับไป, และถามข้าพเจ้าว่าชายหนุ่มคนนั้นรู้ได้อย่างไรว่ามีแผ่นจารึกทองคำในสถานที่ซึ่งเขาพบมัน. ข้าพเจ้าตอบว่าเทพองค์หนึ่งของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของแผ่นทองแท้.

๖๕ “จากนั้นเขากล่าวแก่ข้าพเจ้า, ‘ผมขออุบายรับรองฉบับนั้น.’ ข้าพเจ้าหยิบออกจากกระเป่าตามนั้นและยื่นให้เขา, และเขาจึงรับมันไปฉีกเป็นชิ้น ๆ, โดยกล่าวว่า ‘เดี๋ยวนี้ไม่มีสิ่งทีเรียกว่าการปฏิบัติของเหล่าเทพ’, และหากข้าพเจ้าจะนำแผ่นจารึกมาให้เขา เขาก็จะแปลให้. ข้าพเจ้าบอกเขาว่า ส่วนหนึ่งของแผ่นจารึกถูกฉีกไว้, และข้าพเจ้าถูกห้ามมิให้นำมาด้วย. เขาตอบว่า, ‘ถ้าเช่นนั้นผมก็อ่านหนังสือที่ฉีกไว้ไม่ได้.’ ข้าพเจ้าละจากเขาและไปหา ดร. มิทเชลล์, ผู้ซึ่งรับรองสิ่งที่ศาสตราจารย์แอนธันกล่าวไว้เกี่ยวกับทั้งอักษรและคำแปล.”

.....

ออลิเวอร์ คาวเดอรี เป็นคนจดคำแปลในการแปลพระคัมภีร์มอรมอน—โจเซฟกับออลิเวอร์ได้รับฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนจากยอห์น ผู้ถวายบังคม—พวกท่าน

ได้รับบังคม, การแต่งตั้ง, และได้รับวิญญานแห่งการพยากรณ์. (ข้อ ๖๖-๗๕.)

๖๖ ในวันที่ ๕ เมษายน, ค.ศ. ๑๘๒๓, ออลิเวอร์ คาวเดอรี มาบ้านข้าพเจ้า, ซึ่งก่อนนั้นข้าพเจ้าไม่เคยเห็นเขา. เขาบอกข้าพเจ้าว่า สอนหนังสืออยู่ที่โรงเรียนในละแวกที่บิดาข้าพเจ้าอาศัยอยู่, และบิดาข้าพเจ้าเป็นคนหนึ่งในบรรดาคนที่ส่งลูกไปโรงเรียน, เขาจึงไปพักอยู่ที่บ้านของท่านชั่วคราวหนึ่ง, และขณะอยู่ที่นั่นครอบครัวเล่าให้เขาฟังถึงเรื่องราวที่ข้าพเจ้าได้รับแผ่นจารึก, และดังนั้นเขาจึงมาถามหาข้าพเจ้า.

๖๗ สองวันหลังจากนายคาวเดอรีมาถึง (คือวันที่ ๗ เดือนเมษายน) ข้าพเจ้าเริ่มแปลพระคัมภีร์มอรมอน, และเขาตั้งต้นเขียนให้ข้าพเจ้า.

.....

๖๘ เรายังคงทำงานแปลต่อไป, เมื่อ, ในเดือนต่อมา (เดือนพฤษภาคม, ๑๘๒๓), วันหนึ่งเราเข้าไปในป่าเพื่อสวดอ้อนวอนและทูลถามพระเจ้าเกี่ยวกับบังคมตีพิมพ์เพื่อการปลดบาป^๗, ที่เราพบว่ามีกล่าวไว้ในคำแปลแผ่นจารึก. ขณะที่เรากำลังปฏิบัติดังนั้น, โดยสวดอ้อนวอนและเรียกหาพระเจ้า, ผู้ส่งสาร^๘ จากสวรรค์องค์หนึ่งลงมาในเมฆแห่งความสว่าง, และโดย

<p>๖๕ก คมพ. ทูตสวรรค์, เทพ. ข อสย. ๒๓:๑๑-๑๒; ๒ นี. ๒๗:๑๐; อีเธอร์ ๔:๔-๗. ๖๖ก คมพ. คาวเดอรี,</p>	<p>ออลิเวอร์. ๖๘ก คมพ. บังคมตีพิมพ์, ให้บังคมตีพิมพ์. ข คมพ. ปลดบาป (การ). ค คมพ. ยอห์น ผู้ถวายบัง-</p>	<p>ตีพิมพ์. ง กตว. ๑๑:๒๕; อีเธอร์ ๒:๔-๕, ๑๔; คพ. ๓๔:๗.</p>
---	---	---

วางมือ^{๖๘}ของท่านบนเราแล้ว, ท่านแต่งตั้ง^{๖๙}เรา, โดยกล่าวว่า:

๖๙ แก่ท่านเพื่อนผู้ร่วมรับใช้ทั้งหลายของข้าพเจ้า, ในพระนามของพระเมสสิยาห์, ข้าพเจ้าประสาทฐานะปุโรหิต^{๗๐}แห่งอาโรน, ซึ่งถือกุญแจทั้งหลายแห่งการปฏิบัติของเหล่าเทพ, และของพระกิตติคุณแห่งการกลับใจ, และของบัญญัติสมาโดยลงไปใต้น้ำทั้งตัวเพื่อการปลดบาป; และสิ่งนี้จะไม่มีวันถูกนำไปจากแผ่นดินโลกอีกเลยจนกว่าบรรดาบุตรของเลวี^{๗๑}จะถวายเครื่องถวายบูชาแด่พระเจ้าอีกครั้งในความชอบธรรม.

๗๐ ท่านกล่าวว่าฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนนี้ไม่มีอำนาจในการวางมือเพื่อของประทาน^{๗๒}แห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์, แต่อำนาจนี้จะประสาทไว้ให้เราในภายหลัง; และท่านสั่งให้เราไปรับบัญญัติสมา, และให้คำแนะนำเราว่า ข้าพเจ้าควรให้บัญญัติสมา ออลิเวอร์ คาวเดอรี, และต่อจากนั้นเขาควรให้บัญญัติสมาข้าพเจ้า.

๗๑ เราจึงไปรับบัญญัติสมาตามนั้น. ข้าพเจ้าให้บัญญัติสมาเขาก่อน, และต่อจากนั้นเขาให้บัญญัติสมาข้าพเจ้า—หลังจากนั้นข้าพเจ้าวางมือของข้าพเจ้าบนศีรษะเขาและแต่งตั้งเขาสู่ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน, และต่อจากนั้นเขาวางมือของเขาบนข้าพเจ้าและแต่งตั้งข้าพเจ้าสู่ฐานะปุโรหิตเดียวกัน—เพราะเราได้รับคำสั่งเช่นนั้น.*

๗๒ ผู้ส่งสารซึ่งมาเยือนเราในโอกาสนี้และประสาทฐานะปุโรหิตนี้แก่เรา, กล่าวว่าชื่อของท่านคือยอห์น, คนเดียวกับที่เรียกว่ายอห์น^{๗๓} ผู้ถวายบัญญัติสมาในภาคพันธสัญญาใหม่, และว่าท่านกระทำภายใต้การนำของเปโตร^{๗๔}, ยากอบ^{๗๕} และยอห์น^{๗๖}, ผู้ถือกุญแจ^{๗๗}ทั้งหลายของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค^{๗๘}, ซึ่งฐานะปุโรหิตนี้, ท่านกล่าว, จะประสาทแก่เราในเวลาที่ถูกต้อง, และว่าข้าพเจ้าจะได้รับเรียกว่า ออลิเวอร์^{๗๙} คนแรกของศาสนจักร, และเขา (ออลิเวอร์ คาวเดอรี) คนที่สอง. วันนั้น

*ออลิเวอร์ คาวเดอรี พรรณนาเหตุการณ์เหล่านี้ไว้ดังนี้: “ข้าพเจ้าจะไม่มีวันลืมวันเวลาเหล่านี้เลย—ที่ได้นั่งฟังเสียงพูดซึ่งกล่าวตามการตลึงจากสวรรค์, ปลูกให้เกิดสำนึกในพระมหากษัตริย์อันสูงสุด! วันแล้ววันเล่าข้าพเจ้าเขียนต่อไปจากปากของเขา, โดยไม่สะดุด, ขณะที่เขาแปลด้วยอุทิมและทุมมิม, หรือ, ตามที่ชาวนี้โฝจะพูดว่า ‘เครื่องแปลความหมาย,’ ประวัติหรือบันทึกที่เรียกว่า ‘พระคัมภีร์มอรมอน.’”

“ในการตั้งข้อสังเกต, แม้ในถ้อยคำไม่กี่คำ, ถึงเรื่องราวน่าสนใจที่มอรมอนและโมโรไน, บุตรที่ซื่อสัตย์ของท่าน, ให้ไว้เกี่ยวกับผู้คนกลุ่มหนึ่งซึ่งครั้งหนึ่งเป็นที่รักและโปรดปรานของสวรรค์, ก็จะเป็นความมุ่งหมายของข้าพเจ้าในขณะนี้; ฉะนั้น ข้าพเจ้าจะเลื่อนเรื่องนี้ออกไปในอนาคต, และ, ตั้งที่ข้าพเจ้ากล่าวไว้

<p>๖๘จ ลข. ๕. คมพ. มือ, การวาง. ฉ คมพ. สิทธิอำนาจ; แต่งตั้ง (การ). ๖๙ก คมพ. อาโรน, ฐานะ ปุโรหิตแห่ง. ข ฉบริพ. ๑๐:๘; คพ. ๑๓; ๑๒๔:๓๙. คมพ. เลวี—เผ่าเลวี.</p>	<p>๗๐ก คมพ. ของประทานแห่ง พระวิญญาณบริสุทธิ์. ๗๑ก คมพ. ยอห์น ผู้ถวายบัญญัติ ๗๒ คพ. ๒๗:๑๒-๑๓. คมพ. เปโตร. ค คมพ. ยากอบ, บุตรของ เศเบดี.</p>	<p>ง คมพ. ยอห์น, บุตรของ เศเบดี. จ คมพ. กุญแจทั้งหลายของ ฐานะปุโรหิต. ฉ คมพ. เมลคีเซเดค, ฐานะ ปุโรหิตแห่ง. ช คมพ. ออลิเวอร์.</p>
--	--	--

เป็นวันที่สิบห้า เดือนพฤษภาคม, ค.ศ. ๑๘๒๙, ที่เราได้รับแต่งตั้งภายใต้มือของผู้ส่งสารองค์นี้, และรับบัพติศมา.

๗๓ ทันทันที่เราขึ้นมาจากน้ำหลังจากเราได้รับบัพติศมาแล้ว, เราได้รับพรอันสำคัญยิ่ง และเปี่ยมด้วยความสุขจากพระบิดาบนสวรรค์ของเรา. ทันทันที่ข้าพเจ้าให้บัพติศมาอลิเวอร์ คาวเดอรี, พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เสด็จลงมาสถิตกับเขา, และเขายืนขึ้นและพยากรณ์หลายเรื่องซึ่งจะบังเกิดขึ้นในไม่ช้า. และอนึ่ง, ทันทันที่ข้าพเจ้าได้รับบัพติศมาจากเขา, ข้าพเจ้ามีวิญญาณแห่งการพยากรณ์เช่นกัน, เมื่อยืนขึ้น, ข้าพเจ้าพยากรณ์เกี่ยวกับการเกิดขึ้นมาของศาสนจักรแห่งนี้, และอีกหลายเรื่องที่เกี่ยวข้องกับศาสนจักร, และคนรุ่นนี้ของลูกหลานมนุษย์. เราเปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์, และชื่นชมยินดีในพระเจ้าเป็นเจ้าแห่งความรอดของเรา.

๗๔ ความนึกคิดของเราบัดนี้โดยที่สว่างแล้ว, เราเริ่มเห็นพระคัมภีร์เปิดออกสู่ความเข้าใจของเรา, และความตั้งใจและ

เจตจำนงที่แท้จริงของข้อความที่ลึกลับมากของพระคัมภีร์เปิดเผยแก่เราในวิธีซึ่งเราไม่เคยบรรลุถึงก่อนหน้านี้, หรือไม่เคยนึกถึงมาก่อน. ในเวลาเดียวกันนั้นเราถูกบังคับให้เก็บความลับเรื่องการที่เราได้รับฐานะปุโรหิตและรับบัพติศมา, เนื่องจากวิญญาณของการข่มเหงซึ่งแสดงตนให้ประจักษ์แล้วในละแวกนั้น.

๗๕ เราถูกข่มขู่ว่าจะถูกรุมทำร้าย, เป็นครั้งคราว, และนี่, เช่นเดียวกัน, จากผู้ประกาศศาสนา. และเจตนาของพวกเขาที่จะรุมทำร้ายเรา ก็ถูกขัดขวางโดยอิทธิพลของครอบครัวบิดาของภรรยาข้าพเจ้าไว้ได้เท่านั้น (ภายใต้การอารักขาแห่งสวรรค์), ผู้เริ่มมีไมตรีต่อข้าพเจ้ามาก, และผู้ต่อต้านกลุ่มคนร้าย, และเต็มใจให้ข้าพเจ้าทำงานแปลต่อไปโดยไม่มีการรบกวน; และฉะนั้นจึงให้และสัญญาการคุ้มครองแก่เราจากการกระทำทั้งหมดที่ผิดกฎหมาย, เท่าที่อยู่ในอำนาจของพวกเขา.

ในคำนำ, เราจะมุ่งไปเล่าเหตุการณ์บางอย่างที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเริ่มต้นของศาสนจักรนี้, ซึ่งจะเป็นที่บันเทิงใจต่อคนหลายพันคนที่ก้าวออกมาข้างหน้า, และนมัสรับพระกิตติคุณของพระคริสต์, ท่ามกลางความไม่พอใจของพวกที่มีอคติและการให้ร้ายของคนหน้าซื่อใจคด.

“ไม่มีมนุษย์คนใด, ด้วยสติสัมปชัญญะอันสมบูรณ์, สามารถแปลและเขียนคำแนะนำที่ให้แก่วาเนไฟจากพระโอษฐ์ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด, ถึงวิธีชัดเจนที่มนุษย์จะสร้างศาสนจักรของพระองค์, และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อความเลื่อมทรมานแพร่ความเคลือบแคลงใจออกไปทั่วทุกรูปแบบและทุกระบบที่ปฏิบัติกันในบรรดามนุษย์, โดยไม่ปรารถนาสิทธิพิเศษที่จะแสดงความยินดีจากใจด้วยการถูกฝังในหลุมน้ำ, เพื่อสนอง ‘มโนธรรมอันใสสะอาดโดยการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์.’”

“หลังจากการเขียนเรื่องราวที่ไว้ไว้เกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนิกของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดต่อส่วนหนึ่งที่เหลืออยู่ของพงศ์พันธุ์ยาโคบ, ในทวีปนี้, เราก็ตกใจได้อย่างง่ายดาย, ดังที่ศาสนพยากรณ์กล่าวว่าจะเป็นเช่นนั้น, ว่าความมืดปกคลุมแผ่นดินโลกและความมืดมิดครอบงำจิตใจผู้คน. เมื่อใคร่ครวญต่อไปเราเห็นได้อย่าง

๗๓๓ คมพ. พระวิญญาณบริสุทธิ์.	ข คมพ. คำพยากรณ์, พยากรณ์.	๗๔๓ คมพ. เข้าใจ (ความ). ข ยอห์น ๑๖:๑๓.
------------------------------	----------------------------	---

ง่ายตายว่าท่ามกลางการขัดแย้งและเสียงอึ้งคะนึงเกี่ยวกับศาสนา, ไม่มีใครเลยมีสิทธิอำนาจจากพระเจ้าเป็นเจ้าที่จะปฏิบัติศาสนพิธีของพระกิตติคุณ. เพราะอาจมีคำถามว่า, มนุษย์มีสิทธิอำนาจหรือที่จะปฏิบัติในพระนามของพระคริสต์, ซึ่งปฏิเสธรากเปิดเผยทั้งหลาย, เมื่อประจักษ์พยานถึงพระองค์มีได้น้อยไปกว่าวิญญานแห่งการพยากรณ์, และศาสนาของพระองค์มีพื้นฐาน, สร้างขึ้น, และก่อกุลด้วยการเปิดเผยโดยตรง, ในทุกยุคของโลกเมื่อพระองค์ทรงเคยมีผู้คนกลุ่มหนึ่งบนแผ่นดินโลก? ถ้าความจริงเหล่านี้ถูกฝังไว้, และมนุษย์อำพรางไว้อย่างแนบเนียนซึ่งเล่ห์เพทุบายของพวกเขาจะถูกคุกคาม หากเมื่อใดก็ตามที่ปล่อยให้สองสว่านในโบหนามมนุษย์, ความจริงเหล่านี้ไม่ถูกฝังสำหรับเราอีกต่อไป; และเราเพียงแต่รอคอยพระบัญชาที่จะประทานให้ ‘จงลุกขึ้นรับบัพติศมาเถิด.’

“ความปรารถนานี้เป็นจริงโดยไม่ว่าตอนไหน. พระเจ้า, ผู้ทรงมากด้วยพระเมตตา, และเต็มพระทัยเสมอที่จะตอบคำสวดอ้อนวอนอันไม่ขาดสายของผู้มอบน้อม, หลังจากเราเรียกหาพระองค์อย่างมุ่งมั่น, แยกออกไปจากที่พำนักของมนุษย์, ทรงล้อมพระองค์เสด็จมาแสดงพระประสงค์ของพระองค์ให้ประจักษ์แก่เรา. ในทันใดนั้น, เสมือนจากท่ามกลางนรินทร์, สุรเสียงของพระเจ้าได้รับส่งปลอบประโลมเรา, ขณะที่มันเปิดและเทพของพระเจ้าเป็นเจ้า, ห่อหุ้มด้วยรัศมีภาพลงมา, และมอบข่าวสารที่รอคอยด้วยใจจดจ่อ, และกุญแจทั้งหลายของพระกิตติคุณแห่งการกลับใจ. ปีติหนัก! พิศวงหนัก! ประหลาดใจหนัก! ขณะที่โลกทุกซัชนหม่นไหม้และวิวุ่น—ขณะที่หลายล้านคนคล้าทางดั่งคนตาบอดคล้าหากำแพง, และขณะที่คั่นทั้งปวงฟังฟังความเคลือบแคลงใจ, ดั่งฝูงชนทั่วไป, ดวงตาเรามองเห็น, หูเราได้ยิน, ประหนึ่ง ‘ความเจิดจ้าแห่งทิวา’; ใช่, ยิ่งกว่านั้น—เหนือความจำรัสของแสงตะวันเดือนพฤษภาคม, ซึ่งเวลานั้นส่องประกายบนธรณี! จากนั้นเสียงของท่าน, แม้นุ่มนวล, ก็เสียดสีถึงกลางใจ, และถ้อยคำของท่าน, ‘ข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้ร่วมรับใช้ของท่าน, ขจัดความกลัวสิ้นทุกอย่าง. เราฟัง, เราจ้อง, เราชื่นชม! เสียงนั้นเป็นเสียงของเทพจากรัศมีภาพ, เป็นข่าวสารจากพระเจ้าผู้สูงสุด! และเมื่อเราได้ยินเราชื่นชมยินดี, ขณะที่ความรักของพระองค์ร้อนผ่าวนจิตวิญญาณเรา, และทรงโอบเราไว้ในนิมิตของพระเจ้าทรงฤทธานุภาพ! ที่ใดเล่าคือที่แห่งความสงสัย? ไม่มีที่ใดเลย; ความเคลือบแคลงใจหมดไปแล้ว, ความสงสัยจมดับสับหาย, ขณะที่นิยายและการหลอกลวงหลบลิ้นหนีไปตลอดกาล!

“แต่, ท่านที่เคารพ, จงคิดเถิด, คิดต่อไปอีกสักครู่, ปีติอะไรเช่นนั้นที่เปี่ยมในใจเรา, และด้วยความประหลาดใจอะไรเช่นนั้นที่เราคุกเข่าลง, (เพราะใครเล่าจะไม่คุกเข่าเพราะพระเช่นนั้น?) เมื่อเราได้รับฐานะบุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ที่กายไต่มือของท่านขณะที่ท่านกล่าว, ‘แก่ท่านเพื่อนผู้ร่วมรับใช้ทั้งหลายของข้าพเจ้า, ในพระนามของพระเมสสิยาห์, ข้าพเจ้าประสาทฐานะบุโรหิตนี้และสิทธิอำนาจนี้, ซึ่งจะคงอยู่บนแผ่นดินโลก, เพื่อบรรดาบุตรของเลวีจะยังถวายเครื่องถวายบูชาแด่พระเจ้าในความชอบธรรมได้!’

“ข้าพเจ้าจะไม่พยายามบรรยายความรู้สึกของใจดวงนี้แก่ท่าน, หรือความงามเนิดผายและรัศมีภาพซึ่งรายล้อมเราในเวลา; แต่ท่านจะเชื่อข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้ากล่าว, ว่าแผ่นดินโลก, หรือมนุษย์, ด้วยวาจาศิลป์ตามกาลเวลา, ก็ไม่สามารถเริ่มบรรยายภาษาในวิธีที่น่าสนใจและไพเราะได้เท่ารูปกายบริสุทธิ์ของท่านนี้. ไม่เลย; อีกทั้งในแผ่นดินโลกนี้ก็ไม่มีอำนาจที่จะให้ปีติ, มอบสันติสุข, หรือเข้าใจปัญญาซึ่งมีอยู่ในแต่ละประโยคที่ให้แก่โดยอำนาจของพระวิญญานศักดิ์สิทธิ์! มนุษย์อาจจะหลอกลวงเพื่อนมนุษย์ของเขาได้, การหลอกลวงอาจจะตามมาด้วยการหลอกลวง, และลูก ๆ ของคนชั่วคนนั้นอาจจะมียานชักชวนคนโง่และคนที่ไม่ได้รับการสอน, จนกระทั่งไม่มีสิ่งใดนอกจากนิยายมาป้อนให้คนมากมาย, และผลของความเท็จพาคนโลเลไปตามกระแสของมัจฉาจนถึงหลุมศพ; แต่สัมผัสครั้งเดียวด้วยนิ้วพระหัตถ์แห่งความรักของพระองค์, ใช่แล้ว, ล้างแสงหนึ่งเดียวของรัศมีภาพจากโลกเบื้องบน, หรือพระคำคำเดียวจากพระโอบอุ้มของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด, จากอ้อมอกของนรินทร์, สัมทุกอย่างให้ไปสู่ความไม่สลักสำคัญ, และลบมันออกจากความคิดตลอดกาล. ความมั่นใจว่าเรายูกับเทพองค์หนึ่ง, ความแน่นอนว่าเราได้ยินสุรเสียงของพระเยซู, และความจริงที่ไม่ต่างพร้อยขณะหลังไหลจากรูปกายบริสุทธิ์ที่ท่านหนึ่ง, ที่รับคำสั่งจากพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้า, สำหรับข้าพเจ้าเกินกว่าจะพรรณนา, และข้าพเจ้าจะพินิจการแสดงออกถึงพระกรุณาธิคุณของ

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดด้วยความพิศวงและน้อมขอบพระทัยเสมอ ขณะที่ย่ำแย่ได้รับอนุญาตให้ยังอยู่; และในปราสาทเหล่านั้น ณ สถานที่ซึ่งความดีพร้อมดำรงอยู่และบาปไม่มีวันมาถึง, ข้าพเจ้าหวังจะเทิดทูนพระองค์ในวันนั้นซึ่งจะไม่มีวันดับสูญเลย。”—เมสเซ็นเจอร์ แอนด์ แอดโวकेท (*Messenger and Advocate*), เล่ม ๑ (เดือนตุลาคม ๑๘๓๔), หน้า ๑๔-๑๖.

หลักแห่งความเชื่อ

ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ฮิสทรี ออฟ เดอะ เชิร์ช (History of the Church), เล่ม ๔, หน้า ๕๓๕ ถึง ๕๔๑

๑ เราเชื่อในพระเจ้าผู้เป็นเจ้า^๑, พระบิดา-
สวรรค์, และในพระบุตร^๒ ของพระองค์,
พระเยซูคริสต์, และในพระวิญญาณ
บริสุทธิ์^๓.

๒ เราเชื่อว่ามนุษย์จะได้รับโทษเพราะ
บาปของตน^๔, และมีโทษเพราะการล่วง
ละเมิด^๕ ของอาดัม.

๓ เราเชื่อว่าโดยผ่านการชดใช้^๖ ของพระ
คริสต์, มนุษยชาติทั้งหมดจะรอด^๗ ได้, โดย
การเชื่อฟัง^๘ กฎ^๙ และศาสนพิธี^{๑๐} ทั้งหลาย
ของพระกิตติคุณ.

๔ เราเชื่อว่าหลักธรรมและศาสนพิธี^{๑๑}
เบื้องต้นของพระกิตติคุณคือ: หนึ่ง,
ศรัทธา^{๑๒} ในพระเจ้า พระเยซูคริสต์; สอง,
การกลับใจ^{๑๓}; สาม, บัพติศมา^{๑๔} โดยลง

ไปในน้ำ^{๑๕} ทั้งตัวเพื่อการปลดบาป^{๑๖}; สี่,
การวางมือ^{๑๗} เพื่อของประทาน^{๑๘} แห่งพระ
วิญญาณบริสุทธิ์.

๕ เราเชื่อว่ามนุษย์ต้องได้รับการเรียก^{๑๙}
จากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, โดยการพยากรณ์^{๒๐},
และโดยการวางมือ^{๒๑} โดยผู้มีสิทธิอำนาจ^{๒๒},
เพื่อสั่งสอน^{๒๓} พระกิตติคุณและปฏิบัติ
ศาสนพิธี^{๒๔} ของพระกิตติคุณนั้น.

๖ เราเชื่อในการวางระเบียบ^{๒๕} อย่างเดียว
กับที่ดำรงอยู่ในศาสนจักรสมัยต้น,
นั่นคือ, อัครสาวก^{๒๖}, ศาสดาพยากรณ์^{๒๗},
ศิษยาภิบาล^{๒๘}, ผู้สอน, ผู้ประกาศข่าว
ประเสริฐ^{๒๙}, และอื่น ๆ.

๗ เราเชื่อในของประทาน^{๓๐} แห่งการพูด
ภาษา^{๓๑}, การพยากรณ์^{๓๒}, การเปิดเผย^{๓๓},

๑ ๑ก คมพ. เชื่อ (ความ).

๒ คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระ
ผู้เป็นเจ้าสามพระองค์—
พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา.

๓ คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระ
ผู้เป็นเจ้าสามพระองค์—
พระผู้เป็นเจ้าพระบุตร;
พระเยซูคริสต์.

๔ คมพ. พระผู้เป็นเจ้า, พระ
ผู้เป็นเจ้าสามพระองค์—
พระผู้เป็นเจ้าพระ
วิญญาณบริสุทธิ์;
พระวิญญาณบริสุทธิ์.

๕ ๒ก นิธิบ. ๒๔:๑๖;

อสค. ๑๘:๑๓-๑๐.

๖ คมพ. รับผิดชอบได้ (ที่),
รู้จักผิดชอบ;
สิทธิ์ได้เสรี.

๗ คมพ. การตกของอาดัม
และเอวา.

๘ ๓ก คมพ. ชดใช้ (การ).

๙ โมไซยาห์ ๒๗:๒๔-๒๖;

โมเสส ๕:๓.

๑๐ คมพ. ความรอด.

๑๑ คมพ. เชื่อฟัง (การ),
เชื่อฟัง (คนทำ).

๑๒ คมพ. กฎ.

๑๓ คมพ. พระกิตติคุณ.

๑๔ คมพ. ศาสนพิธี.

๑๕ คมพ. ศรัทธา, เชื่อ (ความ).

๑๖ คมพ. กลับใจ (การ).

๑๗ คมพ. บัพติศมา,
ให้บัพติศมา.

๑๘ คมพ. ปลดบาป (การ).

๑๙ คมพ. มือ, การวาง.

๒๐ คมพ. ของประทานแห่ง
พระวิญญาณบริสุทธิ์.

๒๑ คมพ. เรียก (การ), เรียก
จากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า (ได้รับ).

๒๒ คมพ. คำพยากรณ์,
พยากรณ์.

๒๓ คมพ. มือ, การวาง.

๒๔ คมพ. สิทธิอำนาจ; ฐานะ
ปุโรหิต.

๒๕ คมพ. สั่งสอน.

๒๖ คมพ. อัครสาวก.

๒๗ คมพ. ศาสนจักร,
เครื่องหมายของ ... ที่แท้
จริง—การจัดตั้งศาสนจักร.

๒๘ คมพ. อัครสาวก.

๒๙ คมพ. ศาสดาพยากรณ์.

๓๐ คมพ. อธิการ.

๓๑ คมพ. ผู้ประกาศข่าว
ประเสริฐ;
ผู้ประกาศพร, ปิตุ.

๓๒ คมพ. ของประทานทาง
วิญญาณ, ของประทาน
แห่งพระวิญญาณ.

๓๓ คมพ. พุฒภาษา (การ),
ของประทานแห่ง.

๓๔ คมพ. คำพยากรณ์,
พยากรณ์.

๓๕ คมพ. เปิดเผย (การ).

นิมิต^๗, การบำบัดรักษา^๘, การแปล^๙ภาษา, และอื่น ๆ.

๘ เราเชื่อว่าพระคัมภีร์ไบเบิล^๑ เป็นพระคำ^๒ ของพระเจ้าทรงเป็นเจ้าตราบเท่าที่แปล^๓ไว้ อย่างถูกต้อง^๔; เราเชื่อด้วยว่าพระคัมภีร์มอรมอน^๕ เป็นพระคำของพระเจ้า^๖ เป็นเจ้า.

๙ เราเชื่อทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงเปิดเผย^๑มาแล้ว, ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงเปิดเผย^๒ขณะนี้, และเราเชื่อว่าพระองค์จะยังทรงเปิดเผย^๓เรื่องสำคัญและยิ่งใหญ่^๔อีกหลายเรื่องเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า^๕ เป็นเจ้า.

๑๐ เราเชื่อในการรวมกัน^๑อย่างเป็นทางการของอิสราเอลและการนำกลับคืนมาของเผ่าทั้งสิบ^๒; ว่าไซอัน^๓ (เยรูซาเล็มใหม่) จะสร้างขึ้นในทวีปอเมริกา; ว่าพระคริสต์จะทรงปกครอง^๔แผ่นดินโลกด้วยพระองค์เอง; และ, ว่าแผ่นดินโลกจะกลับคืนสู่สภาพเดิม^๕ และรับรัศมีภาพ^๖ แห่งเมืองบรมสุขเกษม^๗.

๑๑ เราอ้างเอกสิทธิ์^๑แห่งการนมัสการ

พระเจ้า เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพตามการวินิจฉัย^๑ จากมโนธรรม^๒ ของเราเอง, และยอมให้มนุษย์^๓ ทั้งปวงมีเอกสิทธิ์^๔ เช่นเดียวกัน, ให้พวกเขา^๕ นมัสการ^๖ โดยวิธีใด, ณ สถานที่ใด, หรือสิ่งใดก็ได้ที่พวกเขาจะนมัสการ.

๑๒ เราเชื่อในการอยู่ใต้อาณัติ^๑ ของกษัตริย์, ประธานาธิบดี, ผู้ปกครอง, และฝ่ายปกครองของรัฐ, ในการเชื่อฟัง, การยกย่อง, และการสนับสนุนกฎหมาย^๒.

๑๓ เราเชื่อในการเป็นคนซื่อสัตย์^๑, แน่วแน่, บริสุทธ์^๒, มีเมตตา, มีคุณธรรม, และในการทำ^๓ ดีต่อมนุษย์ทั้งปวง; โดยแท้แล้ว, เราอาจกล่าวได้ว่าเราทำตามคำแนะนำ^๔ ของเปาโล—เราเชื่อทุกสิ่ง, เราหวังทุกสิ่ง, เราเย็นหยัดมาแล้วหลายสิ่ง, และหวังว่าจะสามารถเย็นหยัด^๕ ได้ทุกสิ่ง. หากมีสิ่งใดที่เป็นคุณธรรม^๖, งดงาม, หรือกล่าวขวัญกันว่าดี หรือควรค่าแก่การสรรเสริญ, เราแสวงหาสิ่งเหล่านี้.

โจเซฟ สมิท.

<p>๗จ คมพ. นิมิต. ฆ คมพ. รักษา, รักษาให้หาย (การ). ๗ ๑ ครี. ๑๒:๑๐; มอริ. ๙:๗-๘. ๘ก คมพ. พระคัมภีร์ไบเบิล. ข คมพ. พระคำของพระเจ้า เป็นเจ้า. ค ๑ นี. ๑๓:๒๐-๔๐; ๑๔:๒๐-๒๖. ง คมพ. พระคัมภีร์มอรมอน. ๙ก คมพ. เปิดเผย (การ). ข อาโมส ๓:๗; คพ. ๑๒๑:๒๖-๓๓. คมพ. พระคัมภีร์—มีพยากรณ์ไว้ว่าพระคัมภีร์จะออกมา. ๑๐ก อีสย. ๔๙:๒๐-๒๒; ๖๐:๔; ๑ นี. ๑๙:๑๖-๑๗.</p>	<p>คมพ. อิสราเอล—การรวบรวมอิสราเอล. ข คมพ. อิสราเอล—สิบเผ่าที่สูญหายไปของอิสราเอล. ค อีเธอร์ ๑๓:๒-๑๑; คพ. ๕๕:๖๖-๖๗; ๘๔:๒-๕; โมเสส ๗:๑๘. คมพ. เยรูซาเล็มใหม่; ไซอัน. ง คมพ. มิลเลเนียม. จ คมพ. แผ่นดินโลก—การชำระล้างแผ่นดินโลก. ฆ คมพ. รัศมีภาพ. ๗ อส. สภาพเหมือนสวนเอเดน; อีสย. ๑๑:๖-๙; ๓๕:๑-๑๐; ๕๑:๑-๓; ๖๕:๑๗-๒๕; อีสค. ๓๖:๓๕. คมพ. เมืองบรมสุขเกษม.</p>	<p>๑๑ก คพ. ๑๓๔:๑-๑๑. ข คมพ. สิทธิเสรี. ค คมพ. มโนธรรม. ง คมพ. นมัสการ. ๑๒ก คพ. ๕๘:๒๑-๒๓. คมพ. กฎ. ๑๓ก คมพ. ซื่อสัตย์ (ความ); สุจริต (ความ). ข คมพ. บริสุทธ์ทางเพศ (ความ). ค คมพ. รับผิดชอบ (การ). ง ฟป. ๔:๘. จ คมพ. ความหวัง. ฆ คมพ. อุดหนุน (ความ). ๗ คมพ. สุภาพเรียบร้อย; คุณธรรม, พรหมจรรย์, อาณาภาพ.</p>
--	--	--

คู่มือพระคัมภีร์

คำนำ

หัวข้อเรียงตามลำดับตัวอักษร

งานที่เลือกสรรจากงานแปลพระคัมภีร์ไบเบิลของโจเซฟ สมิท

ลำดับเหตุการณ์, แผนที่, และภาพถ่ายทางประวัติศาสตร์ของศาสนจักร

แผนที่และภาพถ่ายเกี่ยวกับพระคัมภีร์ไบเบิล

คุ่มือ พระคัมภีร์ ให้นิยามแก่หลักคำสอน, หลักธรรม, ผู้คน, และสถานที่ซึ่งเลือกสรรมาจากพระคัมภีร์ไบเบิลคัทดีลีย์, พระคัมภีร์มอรมอน, หลักคำสอนและพันธสัญญา, และไข่มุกอันล้ำค่า. คู่มือพระคัมภีร์ยังได้จัดหาข้ออ้างอิงพระคัมภีร์สำคัญๆ ให้ท่านได้ศึกษาแต่ละหัวข้อด้วย. คู่มือจะช่วยท่านในการศึกษาพระคัมภีร์เป็นการส่วนตัวและกับครอบครัว. คู่มือจะช่วยท่านตอบคำถามเกี่ยวกับพระกิตติคุณ, ศึกษาหัวข้อต่างๆ ในพระคัมภีร์, เตรียมคำพูดและบทเรียน, ตลอดจนเพิ่มพูนความรู้และประจักษ์พยานของท่านในพระกิตติคุณ.

คู่มือ พระคัมภีร์ มีสามหมวดได้แก่: (๑) หัวข้อเรียงตามลำดับตัวอักษร, (๒) งานที่เลือกสรรจากงานแปลพระคัมภีร์ไบเบิลของโจเซฟ สมิท (ปจส.), (๓) ลำดับเหตุการณ์, แผนที่, และภาพถ่ายทางประวัติศาสตร์ของศาสนจักร; แผนที่และภาพถ่ายเกี่ยวกับพระคัมภีร์ไบเบิล.

๑. หัวข้อเรียงตามลำดับตัวอักษร. หมวดนี้ให้นิยามโดยสังเขปของแต่ละหัวข้อและระบุข้ออ้างอิงพระคัมภีร์ที่สำคัญที่สุดเกี่ยวกับหัวข้อนั้น. ข้ออ้างอิงแต่ละข้อจะอยู่ต่อจากข้อความสั้นๆ ที่ยกมาหรือสรุปจากพระคัมภีร์. ข้ออ้างอิงพระคัมภีร์จัดเรียงไว้ตามลำดับดังนี้: ภาคพันธสัญญาเดิม, ภาคพันธสัญญาใหม่, พระคัมภีร์มอรมอน, หลักคำสอนและพันธสัญญา, และไข่มุกอันล้ำค่า.

๒. งานที่เลือกสรรจากงานแปลพระคัมภีร์ไบเบิลของโจเซฟ สมิท. ในปีคริสต์ศักราช ๑๘๓๐, พระเจ้าทรงบัญชาศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทให้เริ่มตรวจแก้ต้นฉบับหรือแปลพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับคิงก์เจมส์. จุดประสงค์ของศาสดาพยากรณ์คือเพื่อนำความจริงที่แจ่มชัดและมีค่าบางอย่างซึ่งหายไปจากต้นฉบับเดิมของพระคัมภีร์ไบเบิลกลับคืน. ท่านทำงานส่วนใหญ่เสร็จสมบูรณ์ราวเดือนกรกฎาคม ค.ศ. ๑๘๓๓. อย่างไรก็ตาม, ทรราชจนมรดกกรรมของท่านในปี ค.ศ. ๑๘๔๔, ท่านยังคงทำการเปลี่ยนแปลงแก้ไขอยู่เรื่อยๆ ขณะเตรียมต้นฉบับสำหรับการพิมพ์. ถึงแม้งานแปลจะไม่เสร็จสมบูรณ์ทั้งหมด, และศาสนจักรไม่ได้นำมาใช้อย่างเป็นทางการ, แต่งานแปลของโจเซฟ สมิทยังคงให้ความเข้าใจอันลึกซึ้งมากมายแก่ความหมายของพระคัมภีร์และเป็นสิ่งช่วยอันทรงคุณค่าต่อการเข้าใจพระคัมภีร์ไบเบิล. บางส่วนของการตรวจแก้ต้นฉบับที่สำคัญกว่ามีรวมอยู่ในคู่มือพระคัมภีร์. (สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม, ดูหัวข้อ “งานแปลของโจเซฟ สมิท” ในคู่มือพระคัมภีร์).

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายใช้พระคัมภีร์ไบเบิลฉบับคิงก์เจมส์เป็นงานแปลฉบับภาษาอังกฤษซึ่งถือว่าเป็นทางการ. งานแปลฉบับนี้มีบทบาทสำคัญในการฟื้นฟูพระกิตติคุณและยังคงมีอิทธิพลสำคัญในหลายประชาชาติทั่วโลก.

๓. ลำดับเหตุการณ์, แผนที่, และภาพถ่ายทางประวัติศาสตร์ของศาสนจักร, แผนที่และภาพถ่ายเกี่ยวกับพระคัมภีร์ไบเบิล. โดยรู้ถึงภูมิศาสตร์ของดินแดนต่างๆ ที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์, ท่านจะเข้าใจเหตุการณ์ในพระคัมภีร์ได้ดีขึ้น. คู่มือพระคัมภีร์มีแผนที่อาณาบริเวณสำคัญๆ ในประวัติศาสตร์ของศาสนจักร ๖ หน้า, แผนที่ดินแดนต่างๆ ของพระคัมภีร์ไบเบิล ๑๔ หน้า, และแผนที่โลก ๑ หน้า. เพื่อหาที่ตั้งแห่งใดแห่งหนึ่ง, ให้ใช้ดรชन्हสำหรับชุดแผนที่ซึ่งท่านสนใจ. ดรชन्हจะบอกท่านถึงแผนที่ซึ่งท่านควรใช้และจุดเชื่อมโยงกับที่ตั้งดังกล่าวบนแผนที่นั้น. ภาพถ่ายทางประวัติศาสตร์ของศาสนจักร ๑๘ รูปและภาพถ่ายเกี่ยวกับพระคัมภีร์ไบเบิล ๓๒ รูปมีคำบรรยายที่จะช่วยให้ท่านเข้าใจเหตุการณ์บางอย่างในพระคัมภีร์ได้ดีขึ้นด้วย.

ลำดับเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ของศาสนจักรจะระบุปีของเหตุการณ์ต่างๆ ที่สำคัญต่อการฟื้นฟูและการเติบโตของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย.

เพื่อเป็นการช่วยท่านได้มากยิ่งขึ้นในการศึกษาพระคัมภีร์ของท่าน, คู่มือพระคัมภีร์มีสิ่งช่วยอื่นๆ อีกหลายอย่าง. ตัวอย่างเช่น, ถ้าท่านเปิดดูหัวข้อ “พระเยซูคริสต์,” ท่านจะพบรายการครอบคลุมทุกหัวข้อในคู่มือพระคัมภีร์ซึ่งจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดและการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์โดยตรง. นี่เป็นเพียงหัวข้อเดียวในคู่มือที่มีรายการครอบคลุมได้กว้างขวางเช่นนั้น, ซึ่งเน้นความสำคัญ

ของพระคริสต์ต่อมวลมนุษยชาติ. นอกจากนี้, ใต้หัวข้อ “ลำดับเหตุการณ์,” จะระบุเหตุการณ์สำคัญที่สุดบางเหตุการณ์ในสมัยพระคัมภีร์ไบเบิลและพระคัมภีร์มอรมอน, พร้อมระบุปีที่เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นไว้โดยประมาณ. หัวข้อ “พระกิตติคุณสี่เล่ม” จะรวมความประสานกลมกลืนของพระกิตติคุณสี่เล่มไว้ในนั้นด้วย. ความประสานกลมกลืนดังกล่าวจะเปรียบเทียบคำสอนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตามที่พบในมัทธิว, มาระโก, ลูกา, ยอห์น, และการเปิดเผยในยุคสุดท้าย.

คำย่อสำหรับพระคัมภีร์ที่ใช้ในคู่มือพระคัมภีร์มีดังต่อไปนี้ :

พันธสัญญาเดิม

ปฐมกาล	ปฐมก.
อพยพ	อพย.
เลวีนิติ	ลนต.
กันดารวิถี	กตว.
เฉลยธรรมบัญญัติ	ฉรบ.
โยชูวา	ยชว.
ผู้วินิจฉัย	วนฉ.
นางรูธ	นางรูธ
ซามูเอล ฉบับที่หนึ่ง	๑ ซมอ.
ซามูเอล ฉบับที่สอง	๒ ซมอ.
พงศ์กษัตริย์ ฉบับที่หนึ่ง	๑ พกษ.
พงศ์กษัตริย์ ฉบับที่สอง	๒ พกษ.
พงศาวดาร ฉบับที่หนึ่ง	๑ พศด.
พงศาวดาร ฉบับที่สอง	๒ พศด.
เอสรา	เอสรา
เนหะมีย์	นหม.
เอสเธอร์	อสธ.
โยบ	โยบ
เพลงสดุดี	สดด.
สุภาษิต	สภษ.
ปัญญาจารย์	ปญจ.
เพลงซาโลมอน	พชม.
อิสยาห์	อสย.
เยเรมีย์	ยรม.
เพลงคร่ำครวญ	พคค.
เอเสเคียล	อสค.
ดาเนียล	दनล.
โฮเชยา	โฮเชยา
โยเอล	โยเอล
อาโมส	อาโมส
โอบาดีห์	อบด.
โยนาห์	โยนาห์
มีคาห์	มีคาห์
นาฮูม	นาฮูม

ฮานากุก	ฮบก.
เศฟันยาห์	ศฟย.
ฮักกัย	ฮกก.
เศคาริยาห์	ศคย.
มาลาคี	มลค.

พันธสัญญาใหม่

มัทธิว	มธ.
มาระโก	มาระโก
ลูกา	ลูกา
ยอห์น	ยอห์น
กิจการของอัครทูต	กิจการ
โรม	รม.
โครินธ์ ฉบับที่หนึ่ง	๑ คร.
โครินธ์ ฉบับที่สอง	๒ คร.
กาลาเทีย	กท.
เอเฟซัส	อฟ.
ฟิลิปปี	ฟป.
โคโลสี	คส.
เธสะโลนิกา ฉบับที่หนึ่ง	๑ ธส.
เธสะโลนิกา ฉบับที่สอง	๒ ธส.
ทิโมธี ฉบับที่หนึ่ง	๑ ทธ.
ทิโมธี ฉบับที่สอง	๒ ทธ.
ทิตัส	ทิตัส
ฟีเลโมน	ฟม.
ฮีบรู	ฮบ.
ยากอบ	ยากอบ
เปโตร ฉบับที่หนึ่ง	๑ ปต.
เปโตร ฉบับที่สอง	๒ ปต.
ยอห์น ฉบับที่หนึ่ง	๑ ยน.
ยอห์น ฉบับที่สอง	๒ ยน.
ยอห์น ฉบับที่สาม	๓ ยน.
ยูดา	ยูดา
วิวรณ์	ว.

พระคัมภีร์มอรมอน

๑ นี้ไฟ	๑ นี้.
๒ นี้ไฟ	๒ นี้.
เจคอบ	เจคอบ
อีโนส	อีโนส
เจอร์อม	เจอร์อม
ออมไน	ออมไน
ถ้อยคำของมอรมอน	คม.
โมไซยาห์	โมไซยาห์
แอลมา	แอลมา
ฮีลามัน	ฮีล.
๓ นี้ไฟ	๓ นี้.
๔ นี้ไฟ	๔ นี้.
มอรมอน	มอร.
อีเธอร์	อีเธอร์
โมโรไน	โมโร.

หลักคำสอนและพันธสัญญา คพ.

ข้อประกาศอย่างเป็นทางการ—๑	ขก.—๑
ข้อประกาศอย่างเป็นทางการ—๒	ขก.—๒

ไข่มุกอันล้ำค่า

โมเสส	โมเสส
อับราฮัม	อับรา.
โจเซฟ สมิธ—มัทธิว	จส—ม
โจเซฟ สมิธ—ประวัติ	จส—ป
หลักแห่งความเชื่อ	ลช.

งานแปลของโจเซฟ สมิธ

ปจส.

หัวข้อเรียงตามลำดับตัวอักษร

วิธีใช้. คู่มือพระคัมภีร์คือหัวข้อพระกิตติคุณเรียงตามลำดับตัวอักษร. คู่มือพระคัมภีร์จะให้ให้นิยามพอสังเขปของแต่ละหัวข้อและให้ข้ออ้างอิงพระคัมภีร์ที่สำคัญที่สุดเกี่ยวกับหัวข้อนั้น. ข้ออ้างอิงแต่ละข้อจะอยู่ต่อจากข้อความสั้นๆ ที่ยกมาหรือสรุปจาก พระคัมภีร์. ข้ออ้างอิง พระคัมภีร์จัดเรียงไว้ตามลำดับดังนี้: ภาคพันธสัญญาเดิม, ภาคพันธสัญญาใหม่, พระคัมภีร์มอรมอน, หลักคำสอน และพันธสัญญา, และไข่มุกอันล้ำค่า. แผนภาพต่อไปนี้จะอธิบายหัวข้อตัวอย่าง :

หัวข้อเป็นอักษรตัวหนา. —

แผ่นดินโลก. ดู โลก; สร้าง (การ) ด้วย

นิยามโดยสังเขปของแต่ละหัวข้อ.

ดาวพระเคราะห์ที่เราอาศัยอยู่, พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างผ่านพระเยซูคริสต์เพื่อมนุษย์จะได้ใช้ระหว่าง การทดสอบของเขาในสภาพมรรตัย. ดาวพระเคราะห์ดวงนี้ลึกลับไว้ในขั้นสุดท้ายให้ได้รับรัศมีภาพและความสูงส่ง (คพ. ๗๗:๑-๒; ๑๓๐:๘-๙). แผ่นดินโลกจะเป็นมรดกในวันตรีของคนที่ดำเนินชีวิตอย่างมีค่าควรแก่รัศมีภาพที่เสสเซียล (คพ. ๘๘:๑๔-๒๖). พวกเขาจะมีความสุขในที่ประทับของพระบิดาและพระบุตร (คพ. ๗๖:๖๒).

บางหัวข้อมีหัวข้อย่อย. หัวข้อเหล่านี้จะเป็นตัวเอน.

สร้างไว้สำหรับมนุษย์: พระเจ้าประทานอำนาจครอบครองแผ่นดินโลกให้มนุษย์, **ปฐม.** ๑:๒๘ (โมเสส ๒:๒๘). โลกนี้เป็นของพระเจ้า, **อพย.** ๙:๒๙ (สดด. ๒๔:๑). พระเจ้าประทานแผ่นดินโลกให้แก่บุตรของมนุษย์, **สดด.** ๑๑๕:๑๖. เราสร้างแผ่นดินโลกและเนรมิตมนุษย์บนนั้น, **อสย.** ๔๕:๑๒. โดยอำนาจพระวจนะของพระองค์มนุษย์จึงมาสู่พื้นพิภพ, **เจคอบ** ๔:๙. แผ่นดินโลกจะให้ไว้แก่ผู้รับพระวิญญานบริสุทธิ์เป็นผู้นำทางของพวกเขา, **คพ.** ๔๕:๕๖-๕๘ (คพ. ๑๐๓:๗). ผู้ที่เชื่อฟังกิตติคุณของเราจะได้รับสิ่งที่ดีของแผ่นดินโลกเป็นรางวัล, **คพ.** ๕๙:๓. คนจนและคนอ่อนโยนของแผ่นดินโลกจะสืบทอดแผ่นดินโลกเป็นมรดก, **คพ.** ๘๘:๑๗ (มธ. ๕:๕; ๓ นี. ๑๒:๕). เราจะรังสรรค์แผ่นดินโลกแห่งหนึ่ง, และเราจะพิสูจน์พวกเขา, **ฮับรา.** ๓:๒๔-๒๕.

ข้ออ้างอิงพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องจะให้อ้างอิง

อีสเตอร์. ดู พระเยซูคริสต์; พื้นคืนชีวิต (การ)

บางครั้งข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องหนึ่งจะไม่อยู่ในหัวข้อที่ท่านค้นหา. คำว่า ดู ที่เป็นตัวเอนจะนำท่านไปยังหัวข้อที่มีข้อมูลดังกล่าว.

สิ้นสุดของโลก (การ). ดู โลก—การสิ้นสุดของโลก

บางครั้งหัวข้ออื่น ๆ ในคู่มือพระคัมภีร์มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ท่านกำลังศึกษา. คำว่า ดู ... ด้วย ที่เป็นตัวเอนจะนำท่านไปยังหัวข้อที่เกี่ยวข้องเหล่านี้.

ข้ออ้างอิงพระคัมภีร์ที่ช่วยให้ท่านเข้าใจนิยามจะอยู่ในวงเล็บ

ข้ออ้างอิงพระคัมภีร์แต่ละข้อจะอยู่หลังข้อความสั้นๆ ที่ยกมาจากพระคัมภีร์หรือข้อความสรุปของพระคัมภีร์.

คำว่า ดู ที่เป็นตัวเอน (หรือ ดู ... ด้วย) ซึ่งตามด้วยเครื่องหมายขีดจะบอกท่านว่าข้อมูลอยู่ในหัวข้อย่อย ("การสิ้นสุดของโลก") ของหัวข้อหลัก ("โลก").

กฏ. ดู กฎของโมเสส; เชื้อฟ่ง (การ), เชื้อฟ่ง (คนท้); พร; พระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าด้วย

พระบัญญัติหรือกฎระเบียบของพระเจ้าเป็นเจ้าซึ่งพรและโทษทั้งหมดขึ้นอยู่กับพระบัญญัติและกฎระเบียบเหล่านี้ทั้งในสวรรค์และแผ่นดินโลก. ผู้ที่เชื้อฟ่งกฏของพระเจ้าได้รับพรที่สัญญาไว้. ศาสดาพยากรณ์ โจเซฟ สมิท สอนว่าผู้คนพึงเชื้อฟ่ง, ให้เกียรติ, และธำรงกฎหมายของแผ่นดินด้วย (สข. ๑:๑๒).

กฎของโมเสสเป็นกฏขั้นเตรียมเพื่อนำชายและหญิงมาหาพระคริสต์. กฏนี้เป็นกฏที่มีข้อจำกัด, ข้อกำหนด, และศาสนพิธีต่างๆ. ในปัจจุบันกฏของพระคริสต์, ซึ่งทำให้กฏของโมเสสเกิดสัมฤทธิ์ผล, คือความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณหรือ “วิสุทธิบัญญัติแห่งเสรีภาพ” (ยากอบ ๑:๒๕).

พระเจ้าเป็นเจ้าประทานพระบัญญัติแก่อาดัม, **ปฐมก.** ๑:๒๘; ๒:๑๖-๑๗. พระเจ้าเป็นเจ้าประทานกฏแก่โนอาห์, **ปฐมก.** ๙:๑. กฎหมายของพระเจ้ารอบคอบ, พื้นฟูจิตวิญญาณ, **สดด.** ๑๙:๗. พระเจ้าทรงเป็นผู้ประทานกฏ, **อสย.** ๓๓:๒๒. มีผู้ทรงตั้งธรรมบัญญัติเพียงองค์เดียว, **ยากอบ** ๔:๑๒. ที่ใดไม่มีกฏ, ย่อมไม่มีโทษ, **๒ นี.** ๙:๒๕. มีกฏให้ไว้, **แอลมา** ๔๒:๑๗-๒๒. มนุษย์จะรับการพิพากษาตามกฏ, **แอลมา** ๔๒:๒๓. พระคริสต์คือกฏ, **๓ นี.** ๑๕:๙. ทุกกฏเป็นฝ่ายวิญญาณ, **คพ.** ๒๙:๓๔. โจเซฟ สมิทได้รับกฏของศาสนจักรโดยการเปิดเผย, **คพ.** ๔๒. คนที่รักษากฏของพระเจ้าไม่จำเป็นต้องฝ่าฝืนกฏของแผ่นดิน, **คพ.** ๕๘:๒๑. ความสว่างของพระคริสต์เป็นกฏที่โดยกฏนั้นสิ่งทั้งปวงถูกปกครอง, **คพ.** ๘๘:๗-๑๓. พระองค์ประทานกฏไว้แก่สิ่งทั้งปวง, **คพ.** ๘๘:๔๒-๔๓. ผู้คนควรถือปฏิบัติกฏของแผ่นดิน, **คพ.** ๙๘:๔-๕. เมื่อเราได้รับพรประการใดจากพระเจ้าเป็นเจ้า, ย่อมเป็นไปเนื่องจากการเชื้อฟ่งกฏ, **คพ.** ๑๓๐:๒๐-๒๑. ศาสนจักรประกาศความเชื่อเกี่ยวกับกฏหมายบ้านเมือง, **คพ.** ๑๓๔. มนุษยชาติจะรอดได้โดยการเชื้อฟ่งกฏและศาสนพิธีทั้งหลายแห่งพระกิตติคุณ, **สข.** ๑:๓.

กฏของโมเสส. ดู กฎ; โมเสส; สะอาดกับไม่สะอาด; อาโรน, ฐานะปุโรหิตแห่ง ด้วยพระเจ้าเป็นเจ้าประทานกฏต่างๆ แก่เชื้อสายแห่ง

อิสราเอลผ่านโมเสสเพื่อแทนกฏที่สูงกว่าซึ่งพวกเขาไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้ (อพย. ๓๔; ปจส., อพย. ๓๔:๑-๒; ปจส., ฉรับ. ๑๐:๒). กฎของโมเสสประกอบด้วยหลักธรรม, กฎระเบียบ, พิธี, พิธีกรรม, และสัญลักษณ์มากมายเพื่อเตือนสติผู้คนถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของพวกเขา. กฏนี้รวมถึงกฏแห่งพระบัญญัติและการปฏิบัติทางศีลธรรม, จริยธรรม, ศาสนา, และกายภาพ—รวมทั้งการพลีบูชา (ลนต. ๑-๗)—ซึ่งทรงตั้งพระทัยจะเตือนสติพวกเขาถึงพระเจ้าเป็นเจ้าและหน้าที่ของพวกเขาต่อพระองค์ (โมไซยาห์ ๑๓:๓๐). ศรีทธา, การกลับใจ, บัพติศมาในน้ำ, และการปลดบาปเป็นส่วนหนึ่งของกฏนั้น, เช่นเดียวกับกับพระบัญญัติสืบประการและพระบัญญัติอื่นๆ มากมายอันทรงคุณค่าสูงส่งทางจริยธรรมและศีลธรรม. กฏทางด้านพิธีส่วนใหญ่มีสัมฤทธิ์ผลในเวลาของการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์, ซึ่งทำให้การพลีบูชาโดยการหลั่งเลือดสิ้นสุดลง (แอลมา ๓๔:๑๓-๑๔). กฏนี้นำมาปฏิบัติภายใต้ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและเป็นพระกิตติคุณขั้นเตรียมเพื่อนำผู้ที่ประพฤติปฏิบัติตามกฏนี้มาหาพระคริสต์.

เราจะให้กฏพวกเขาตั้งที่ให้ในตอนแรก, แต่จะเป็นตามกฏของบัญญัติแห่งเนื้อหนัง, **ปจส., อพย.** ๓๔:๑-๒. ธรรมบัญญัติควบคุมเราไว้เพื่อนำเรามาสู่พระคริสต์, **กท.** ๓:๑๙-๒๔. เรายังรักษากฏของโมเสสและตั้งดาวพระคริสต์ด้วยความแน่วแน่, **๒ นี.** ๒๕:๒๔-๓๐. ความรอดไม่ได้มาโดยกฏของโมเสสแต่อย่างเดียว, **โมไซยาห์** ๑๒:๒๗-๑๓:๓๒. ในเรากฏของโมเสสจึงสมบูรณ์, **๓ นี.** ๙:๑๗. กฏที่ให้ไว้แก่โมเสสมีที่สุดในเรา, **๓ นี.** ๑๕:๑-๑๐. เพราะการไม่เชื้อฟ่ง, พระเจ้าจึงทรงพาโมเสสและฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ไปจากภูเขานอิสราเอล, เหลือแต่กฏของบัญญัติทางเนื้อหนัง, **คพ.** ๘๔:๒๓-๒๗.

กฏแห่งการอุทิศถวาย. ดู อุทิศ, อุทิศถวาย (การ)

กบฏ (การ). ดู บาบ; พรำบ่น; มาร; ละทิ้งความเชื่อ (การ) ด้วย

การทำทายเป็นต่อต้านพระเจ้า, รวมถึงการไม่ยอมทำตามผู้นำที่พระองค์ทรงเลือกไว้และจงใจไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์.

ขออย่าให้พวกท่านกบฏต่อพระเจ้า, **กตว.** ๑๔:๙. คนชั่วร้ายก็แสวงแต่การกบฏ, **สภษ.** ๑๗:๑๑. วิบัติแก่ลูก

หลานที่ดื้อดึง, **ออสย** ๓๐:๑. พระเจ้าไม่ทรงไถ่ผู้ใดที่กบฏต่อพระองค์และตายในบาปของพวกเขา, **โมไซยาห์** ๑๕:๒๖. ชาวแอมลีโซออกมากบฏต่อพระผู้เป็นเจ้าอย่างเปิดเผย, **แอลมา** ๓:๑๘-๑๙. คนกบฏจะถูกเสียดแทงด้วยโทมนัสยิ่ง, **คพ.** ๑:๓. ความกริ้วของพระเจ้าดาลเดือดกับคนกบฏ, **คพ.** ๕๖:๑ (คพ. ๖๓:๑-๖). ชาตานกบฏต่อพระผู้เป็นเจ้า, **โมเสส** ๔:๓.

กระจัดกระจาย (การ). ดู อิสราเอล—การกระจัดกระจายของอิสราเอล

กระจัดกระจายของอิสราเอล (การ). ดู อิสราเอล—การกระจัดกระจายของอิสราเอล

กระทำ, ทำ. ดู เชื้อฟุ้ง (การ), เชื้อฟุ้ง (คนที่)

กลโกธา. ดู ตรึงกางเขน (การ); พระเยซูคริสต์ด้วย

กลโกธา หมายถึง “กะโหลก” ในภาษาอาราเมอิก. เป็นชื่อสถานที่ซึ่งพระคริสต์ทรงถูกตรึงกางเขน (มธ. ๒๗:๓๓; มาระโก ๑๕:๒๒; ยอห์น ๑๙:๑๗). ชื่อในภาษาลาตินสำหรับสถานที่นี้คือคัลวารี.

กลับคืนสู่สภาพเดิม (การ), ซดใช้ (การให้คำ), ซดใช้คำเสียหาย (การ), ฟืนฟู (การ). ดู ฟืนฟูพระกิตติคุณ (การ) ด้วย

การคืนสิ่งของที่หิบบ ฉวยไปหรือทำหายหรือการทำให้อยู่ในสภาพเดิม.

วิญญาณและร่างกายจะรวมกันอีกในรูปแบบอันสมบูรณ์, **แอลมา** ๑๑:๔๓-๔๔. การนำกลับคืนคือการนำเอาความชั่วกลับสู่ความชั่วอีก, ความชอบธรรมสู่สิ่งที่ชอบธรรม, **แอลมา** ๔๘:๑๐-๑๕. เราเชื่อในการนำกลับคืนมาของเผ่าทั้งสิบและว่าแผ่นดินโลกจะกลับคืนสู่สภาพเดิมสู่รัศมีภาพแห่งเมืองบรมสุขเกษม, **ลข.** ๑:๑๐ (คพ. ๑๓๓:๒๓-๒๔).

กลับใจ (การ). ดู ใจที่ซอกซี้; ซดใช้ (การ); ปลดบาป (การ); พระเยซูคริสต์; สารภาพ (การ); ให้อภัย ด้วย

การเปลี่ยนแปลงความคิดและจิตใจอันก่อให้เกิดเจตคติใหม่ต่อพระผู้เป็นเจ้า, ตนเอง, และชีวิตโดยรวม. การกลับใจบอกเป็นนัยว่าคุณคนนั้นละทิ้งความชั่วและทุ่มเทใจและความตั้งใจให้พระผู้เป็นเจ้า, โดยยอมจำนนต่อพระบัญญัติและความปรารถนา

ของพระผู้เป็นเจ้าและละทิ้งบาป. การกลับใจที่แท้จริงเกิดจากรักต่อพระผู้เป็นเจ้าและความปรารถนาอย่างจริงใจที่จะเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์. ทุกคนที่รับผิดชอบได้ล้วนทำบาปและต้องกลับใจเพื่อเจริญก้าวหน้าสู่ความรอด. โดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์เท่านั้นที่การกลับใจของเราจะเกิดผลและเป็นที่ยอมรับของพระผู้เป็นเจ้า.

จงสารภาพต่อพระเจ้า, **เอสรา** ๑๐:๑๑. จงเอากรรมชั่วของเจ้าออกไป; จงเลิกกระทำชั่ว, **ออสย** ๑:๑๖. จงกลับใจ, และหันกลับเสียจากการกบฏทั้งสิ้นของเจ้า, **อสค.** ๑๘:๓๐-๓๑. จงกลับใจเสียใหม่ : เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว, **มธ.** ๓:๒. จะมีความปรีดีในสวรรค์เพราะคนบาปคนเดียวที่กลับใจใหม่, **ลูกา** ๑๕:๗. พระเจ้าได้ตรัสสั่งแก่มนุษย์ทั้งปวงทั่วทุกแห่งให้กลับใจใหม่, **กิจการ** ๑๗:๓๐ (๒ นี. ๙:๒๓; ๓ นี. ๑๑:๓๑-๔๐; คพ. ๑๓๓:๑๖). ความเสียใจอย่างที่ชอบพระทัยพระเจ้าย่อมกระทำให้กลับใจใหม่, **๒ คร.** ๗:๑๐. พระวิญญาณของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงกระทำการเปลี่ยนแปลงอันลึกล้ำในใจเรา, จนเราไม่มีใจที่จะทำความชั่วอีก, **โมไซยาห์** ๕:๒. หากเขาสารภาพบาปของเขาและกลับใจ, เจ้าจงให้อภัยเขา, **โมไซยาห์** ๒๖:๒๙. หลังจากการสั่งสอนของแอลมา, หลายคนเริ่มกลับใจ, **แอลมา** ๑๔:๑. อย่าผัดวันแห่งการกลับใจของท่าน, **แอลมา** ๓๔:๓๓. แอลมาสอนฮิลามันเรื่องการกลับใจและการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของท่าน, **แอลมา** ๓๖ (โมไซยาห์ ๒๗:๘-๓๒). การกลับใจมาสู่มนุษย์ไม่ได้เว้นแต่จะมีการลงโทษ, **แอลมา** ๔๒:๑๖. ขอให้บาปของลูกเท่านั้นเป็นเรื่องลำบากใจสูง, ซึ่งด้วยความลำบากใจนั้นจะนำลูกลงสู่การกลับใจ, **แอลมา** ๔๒:๒๙. เจ้าจะถวายใจที่ซอกซี้และวิญญาณที่สำนึกผิดเป็นเครื่องพลีบูชาแก่เรา, **๓ นี.** ๙:๒๐. ผู้ใดที่กลับใจและมาหาเราตั้งแต่เด็กเล็ก ๆ, เราจะรับเขา, **๓ นี.** ๙:๒๒. จงกลับใจ, เจ้าทั้งหลายที่พูดแดนแผ่นดินโลก, **๓ นี.** ๒๗:๒๐. บ่อยเท่าที่พวกเขากลับใจ, พวกเขาได้รับการให้อภัย, **โมโร.** ๖:๘. อย่ากล่าวอะไรเลยนอกจากการกลับใจแก่คนรุ่นนี้, **คพ.** ๖:๙ (คพ. ๑๑:๙). ปิติของพระองค์ในจิตวิญญาณที่กลับใจใหญ่หลวงเพียงใดเล่า!, **คพ.** ๑๘:๑๓. มนุษย์ทุกคนต้องกลับใจหรือทนทุกข์, **คพ.** ๑๙:๔. คนที่ทำบาปและไม่กลับใจพึงถูกขับออกไป, **คพ.** ๔๒:๒๘. คนที่สารภาพและละทิ้งบาปได้รับการให้อภัย, **คพ.** ๕๘:๔๒-๔๓. คนตายผู้

ที่กลับใจจะได้รับการไถ่, **คพ.** ๑๓๘:๕๘. เราเชื่อในการกลับใจ, **ลข.** ๑:๔.

กล่าวคำเท็จ (การ). ดู ชื่อสัตย์ (ความ); พูตให้

ร้าย; หลอกหลวง (การ), หลอกหลวง (คำ) ด้วย

การสื่อสารใดก็ตามเกี่ยวกับความเท็จหรือการไม่มีมูลความจริงเพื่อจุดประสงค์ในการหลอกหลวง.

เจ้าอย่าล้ากทรัพย์, หรือโกง, หรือมุสาต่อกัน, **ลกต.**

๑๙:๑๑. ข้าพระองค์เกลียดและสะอิดสะเอียนต่อความเท็จ, **สดด.** ๑๑๙:๑๖๓. ริมฝีปากที่พูดมุสาเป็นที่น่าเกลียดน่าชังแก่พระเจ้า, **สภษ.** ๑๒:๒๒. เขาเป็นชนชาติของเราผู้จะไม่ประพฤतिकดโกง, **อสย.**

๖๓:๘. มารเป็นผู้มุสาและเป็นพ่อของการมุสา, **ยอห์น** ๘:๔๔ (๒ นี. ๒:๑๘; อีเธอร์ ๘:๒๕; โมเสส ๔:๔).

เจ้ามิได้มุสาต่อมนุษย์, แต่ได้มุสาต่อพระเจ้า, **กิจการ** ๕:๔ (แอลมา ๑๒:๓). ถ้าผู้ใดว่า, ข้าพเจ้ารัก

พระเจ้าเป็นเจ้า, และใจยังเกลียดชังพี่น้องของตน, ผู้นั้นก็เป็นคนพูดมุสา, **๑ ยน.** ๔:๒๐. คนทั้งปวงที่พูด

มุสานั้นมรดกของเขาคือความตายครั้งที่สอง, **วิว.** ๒๑:๘ (คพ. ๖๓:๑๗). วิบัติแก่คนกล่าวคำเท็จ, เพราะ

เขาจะถูกโยนลงนรก, **๒ นี.** ๙:๓๔. คนเป็นอันมากจะสอนหลักคำสอนเท็จ, โดยกล่าวว่า: จงพูดเล็ก

น้อยก็จะมีอันตราโยนในการนี้, **๒ นี.** ๒๘:๘-๙ (คพ. ๑๐:๒๕). ท่านจินตนาการเองว่าท่านจะกล่าวเท็จ

ต่อพระเจ้าได้หรือ?, **แอลมา** ๕:๑๗. พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแห่งความจริงและตรัสเท็จไม่ได้,

อีเธอร์ ๓:๑๒ (กตว. ๒๓:๑๙; ๑ ซมอ. ๑๕:๒๙; ทิตัส ๑:๒; ฮบ. ๖:๑๘; อีโนส ๑:๖). คนที่กล่าวเท็จและจะไม่กลับใจจึงถูกขับออกไป, **คพ.** ๔๒:๒๑. คนกล่าวเท็จ

จะได้รับรัศมีภาพที่เลสเซี่ยล, **คพ.** ๗๖:๘๑, ๑๐๓-๑๐๖. เราเชื่อในการเป็นคนชื่อสัตย์, **ลข.** ๑:๑๓.

กล่าวโทษ (การ), ตำหนิ. ดู ตัดสิน (การ),

พิพากษา (การ); พิพากษา (การ), สุตท้าย

ด้วย

การตัดสินหรือถูกตัดสินว่าผิดโดยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ.

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงลงโทษคนที่คิดการชั่วร้าย, **สภษ.** ๑๒:๒. พระเจ้าทรงตีสอนเรา, เพื่อมิให้เรา

ถูกพิพากษาลงโทษด้วยกันกับโลก, **๑ คร.** ๑๑:๓๒. ถ้อยคำ, งาน, และความนึกคิดของเราจะกล่าวโทษเรา, **แอลมา** ๑๒:๑๔. โดยการรู้เรื่องเหล่านี้และไม่

ทำ, มนุษย์ปล่อยให้ตนเองมาอยู่ภายใต้การกล่าวโทษ,

โทษ, อีล. ๑๔:๑๙. หากเราหยุดทำงานหนัก, เราจะถูกนำไปอยู่ภายใต้การกล่าวโทษ, **โมโร.** ๙:๖. คนที่ไม่

ให้อภัยพี่น้องตนยอมยื่นลูกกล่าวโทษต่อพระพักตร์พระเจ้า, **คพ.** ๖๔:๙. คนที่ทำบาปต่อความสว่างที่เจิด

จ้ากว่าจะได้รับการกล่าวโทษที่หนักกว่าเดิม, **คพ.** ๘๒:๓. ทั้งศาสนจักรอยู่ภายใต้การกล่าวโทษจนกว่า

พวกเขาจะกลับใจและระลึกถึง พระคัมภีร์มอรมอน, **คพ.** ๘๔:๕๔-๕๗.

กล่าวหาญ (ความ). ดู ความกลัว; ศรีทธา, ชื่อ

(ความ) ด้วย

การไม่กลัว, โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการทำสิ่งที่ถูกต้อง.

จงเข้มแข็ง และกล้าหาญเกิด, **ฉธบ.** ๓๑:๖ (ยชว. ๑:๖-๗). จงมั่นคงที่จะรักษาและกระทำตามสิ่ง

สารพัดซึ่งเขียนไว้, **ยชว.** ๒๓:๖. พระเจ้ามิได้ทรงประทานจิตที่ขลาดกลัวให้เรา, **๒ ทธ.** ๑:๗. ใจเราเริ่ม

กระตือรือร้นเมื่อเขาได้ยิน, **แอลมา** ๑๕:๔ (แอลมา ๖๒:๑). บุตรทั้งหลายของอิสลามองอาจยิ่งในด้าน

ความกล้าหาญ, **แอลมา** ๕๓:๒๐-๒๑. ข้าพเจ้าไม่เคยเห็นความกล้าหาญมากมายเช่นนั้นมาก่อนเลย, **แอล-**

มา ๕๖:๔๕. ความกล้าหาญ, พี่น้องทั้งหลาย, และก้าวต่อไป, ต่อไปถึงชัยชนะ, **คพ.** ๑๒๘:๒๒.

กัณดารวิถี. ดู เพนทาทูก ด้วย

หนังสือเล่มที่สี่ในภาคพันธสัญญาเดิม. โมเสสเขียนหนังสือกัณดารวิถี. หนังสือกัณดารวิถีบรรยายเรื่อง

ราวการเดินทางของอิสราเอลจากภูเขาซีนายไปยังที่ราบแห่งโมอับตรงชายแดนคานาอัน. บทเรียน

สำคัญบทเรียนหนึ่งที่หนังสือเล่มนี้สอนไว้คือผู้คนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของต้องดำเนินชีวิตด้วยศรัทธา, โดย

วางใจในคำสั่งสัญญาของพระองค์, หากพวกเขาจะดำเนินต่อไปอย่างผู้ที่ประสบความสำเร็จ. หนังสือตั้ง

กล่าวเล่าถึงการที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงลงโทษอิสราเอลที่ไม่เชื่อฟังและให้ข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายของ

ชาวอิสราเอล. ชื่อหนังสือมาจากความโดดเด่นของสำมะโนประชากร (กตว. ๑-๒, ๒๖).

บทที่ ๑-๑๐ บรรยายถึงการเตรียมตัวของชาวอิสราเอลเพื่อออกจากซีนาย. บทที่ ๑๑-๑๔ อธิบายถึง

การเดินทางโดยตรง, การส่งคนสอดแนมเข้าไปในคานาอัน, และการที่อิสราเอลไม่ยอมเข้าไปในแผ่นดินที่สัญญาไว้. บทที่ ๑๕-๑๙ กล่าวถึงกฎหมายและ

เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ต่างๆ. บทที่ ๒๐-๓๖

เป็นเรื่องราวของผู้คนในปีสุดท้ายที่อยู่ในแดน
ทูลกันดาร.

กางเขน. ดู กลโกธา; ชดใช้ (การ); ตรึงกางเขน

(การ); พระเยซูคริสต์; ศีลระลึก *ด้วย*

สิ่งที่ประกอบขึ้นจากไม้ซึ่งบนนั้นพระเยซูคริสต์ทรง
ถูกตรึงไว้ (มาระโก ๑๕:๒๐-๒๖). ปัจจุบันนี้คนเป็น
จำนวนมากในโลกนึกถึงสิ่งนี้ในฐานะสัญลักษณ์ของ
การตรึงกางเขน และการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการ
ชดใช้ของ พระคริสต์; อย่างไรก็ตาม, พระเจ้าทรง
สถาปนาสัญลักษณ์ของพระองค์เองแทน การตรึง
กางเขนและการพลีพระชนม์ชีพของพระองค์ นั่น
คือ—ขนมบึงและน้ำของศีลระลึก (มธ. ๒๖:๒๖-
๒๘; คพ. ๒๐:๔๐, ๗๕-๗๙). ในพระคัมภีร์, คนที่ยก
กางเขนของตนมาแบกไว้คือคนที่รักพระเยซูคริสต์
มากจนพวกเขาปฏิเสธตนเองจากความอาธรรมและ
ตัณหาทุกอย่างทางโลกและรักษาพระบัญญัติ
ของพระองค์ (ปจส., มธ. ๑๖:๒๕-๒๖).

แบกกางเขน, และตามเรามา, **มาระโก** ๑๐:๒๑
(๓ นี. ๑๒:๓๐; คพ. ๒๓:๖). พระเยซูได้ทรงอดทน
ต่อกางเขนและได้ประทับ ณ เบื้องขวาพระที่นั่ง
ของพระเจ้า, **ฮบ.** ๑๒:๒. พระองค์ถูกยกขึ้นบน
กางเขนและถูกปลงพระชนม์เพื่อบาปของโลก, **๑ นี.**
๑๑:๓๓. พวกเขาที่อดทนต่อกางเขนทั้งหลายของ
โลกมาแล้วจะสืบทอดอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าของ
เป็นมรดก, **๒ นี.** ๙:๑๘. พระบิดาของเราทรงส่งเรา
มาเพื่อเราจะได้ถูกยกขึ้นบนกางเขน, **๓ นี.** ๒๗:๑๔-
๑๕. คนที่จะไม่แบกกางเขนของเขาและติดตามเรา
และรักษามบัญญัติของเรา, คนคนนั้นจะไม่ได้รับการ
ช่วยให้รอด, **คพ.** ๕๖:๒. จงดูบุตรแห่งพระมหาบุรุษ
ถูกยกขึ้นบนกางเขน, **โมเสส** ๗:๕๕.

กาด ผู้หยั่งรู้. ดู พระคัมภีร์—พระคัมภีร์ที่สูญหาย
ด้วย

ศาสตพยากรณ์และเพื่อนที่ซื่อสัตย์และที่ปรึกษา
ของดาวิดในภาคพันธสัญญาเดิม (๑ ซมอ. ๒๒:๕; ๒
ซมอ. ๒๔:๑๑-๑๓). เขาเขียนหนังสือกิจการของดาวิด,
ซึ่งกลายเป็นพระคัมภีร์ที่สูญหาย (๑ พศต. ๒๙:๒๙).

กาด, บุตรของยาโคบ. ดู ยาโคบ, บุตรของอิสอัค;
อิสราเอล *ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุตรคนหนึ่งของยาโคบกับ

ศิลปาร์ (ปฐมก. ๓๐:๑๐-๑๑). ลูกหลานของเขากลายเป็น
เผ่าอิสราเอล.

เผ่ากาด: สำหรับพรของยาโคบที่ให้แก่กาด บุตรของ
เขา, ดู ปฐมก. ๔๙:๑๙. สำหรับพรของโมเสสที่ให้แก่
เผ่ากาด, ดู เฉลยธรรมบัญญัติ ๓๓:๒๐-๒๑. ตาม
พรเหล่านี้, ลูกหลานของกาดจะเป็นเชื้อสายนักรบ.
ผืนแผ่นดินที่ให้แก่พวกเขาในแผ่นดินแห่งคานา
อันอยู่ทางตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน และมีทุ่ง
หญ้าอย่างดีสำหรับเลี้ยงสัตว์พร้อมด้วยน้ำอันอุดม
สมบูรณ์.

กาเบรียล. ดู ทูตสวรรค์, เทพ; โนอาห์, ผู้
ประกาศพรในพระคัมภีร์ไบเบิล; มารีย์,
มารดาของพระเยซู *ด้วย*

เทพองค์หนึ่งที่ทรงส่งไปหาดาเนียล (ดนล.
๘:๑๖; ๙:๒๑), เศคาริยาห์ (ลูกา ๑:๑๑-๑๓; คพ.
๒๗:๗), มารีย์ (ลูกา ๑:๒๖-๓๘), และคนอื่นๆ (คพ.
๑๒๘:๒๑). ศาสตพยากรณ์โจเซฟสมิธระบุว่ากาเบรียล
คือศาสตพยากรณ์โนอาห์ในภาคพันธสัญญาเดิม.

กามาลิเอล. ดู ฟาริสี *ด้วย*

ฟาริสีผู้มีชื่อเสียงคนหนึ่งในภาคพันธสัญญาใหม่ เขา
รู้และสอนกฎหมายยิว. อัครสาวกเปาโลเป็นนักเรียน
คนหนึ่งของเขา (กิจการ ๒๒:๓). เขามีอิทธิพลมาก
ในซานเฮดริน (กิจการ ๕:๓๔-๔๐).

การตกของอาดัมและเอวา. ดู ความตาย, ทาง
ร่างกาย; ความตาย, ทางวิญญาณ; ชดใช้
(การ); โถ่ (การ), โถ่ (ได้รับการ); แผนแห่ง
การไถ่ พระเยซูคริสต์; มนุษย์ปลุชน; มรตัย
(ความเป็น); อาดัม; เอวา *ด้วย*

กระบวนการซึ่งทำให้มนุษย์ชาติกลายเป็นมรตัย
บนโลกนี้. เมื่ออาดัมกับเอวากินผลไม้ต้องห้าม, พวก
เขากลายเป็นมรตัย, นั่นคือ, สามารถทำบาปได้และ
ตายได้. อาดัมกลายเป็น "เนื้อหนึ่งคนแรก" บนแผ่น
ดินโลก (โมเสส ๓:๗). การเปิดเผยยุคสุดท้ายบอก
ชัดเจนว่าการตกเป็นพรและอาดัมกับเอวาควรได้รับ
ยกย่องเป็นบิดามารดาแรกของมนุษยชาติทั้งปวง.

การตกเป็น ก้าวที่จำเป็นในความก้าวหน้าของ
มนุษย์. เพราะพระเจ้าเป็นเจ้าของทรงทราบว่า การตกจะ
เกิดขึ้น, พระองค์ทรงวางแผนไว้ในชีวิตก่อนเกิด
เพื่อให้มี พระผู้ช่วยให้รอด. พระเยซูคริสต์เสด็จ
มาในความเรียงโรจน์แห่งเวลาเพื่อชดใช้ การตก

ของอาดัมและบาปของมนุษย์แต่ละคนด้วยโดยมีเงื่อนไขว่ามนุษย์ต้องกลับใจ.

ในวันใดที่เจ้าขึ้นกินเจ้าจะต้องตายแน่, **ปฐมก.** ๒:๑๗ (โมเสส ๓:๑๗). นางเก็บผลไม้ขึ้นมา, กิน, **ปฐมก.** ๓:๖ (โมเสส ๔:๑๒). คนทั้งปวงต้องตายเกี่ยวเนื่องกับอาดัมนั้นใด, คนทั้งปวงก็จะกลับได้ชีวิตเกี่ยวเนื่องกับ พระคริสต์นั้นนั้น, **๑ คร.** ๑๕:๒๒. มนุษยชาติทั้งปวงจึงอยู่ในสภาพที่หลงไปและตก, **๑ นิ.** ๑๐:๖. ทรงเตรียมทางไว้ตั้งแต่การตกของมนุษย์, **๒ นิ.** ๒:๔. หลังจากอาดัมและเอวารับส่วนผลไม้ต้องห้ามแล้ว, พวกท่านถูกขับออกจากสวนเอเดน, **๒ นิ.** ๒:๑๙. อาดัมตกเพื่อมนุษย์จะเป็นอยู่, **๒ นิ.** ๒:๑๕-๒๖. มนุษย์บุรุษเป็นศัตรูต่อพระเจ้า, และเป็นมาแล้วนับแต่การตกของอาดัม, **โมไซยาห์ ๓:๑๙.** แอรันสอนบิดาของลาโมโนเกี่ยวกับการตก, **แอลมา ๒๒:๑๒-๑๔.** จำเป็นต้องมีการชดใช้มีแก่นนั้นมนุษย์ชาติทั้งปวงต้องตกและหลงไป, **แอลมา ๓๔:๙.** บิดามารดาแรกของเราถูกตัดขาดจากที่ประทับของพระเจ้าทั้งฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณ, **แอลมา ๔๒:๒-๑๕ (ฮิล. ๑๔:๑๖).** เพราะการตก นิสัยของพวกข้าพระองค์จึงกลับชั่ว, **อีเธอร์ ๓:๒.** โดยการล่วงละเมิดก่อกบฏที่เฮลัน มนุษย์จึงกลายเป็นมนุษย์ที่ตกไป, **คพ.** ๒๐:๒๐ (คพ. ๒๙:๓๔-๔๔). เพราะเจ้าตกแล้วเจ้าจะรับการไถ่ได้, **โมเสส ๕:๙-๑๒.** โดยเหตุของการล่วงละเมิดการตกจึงเกิดขึ้น, **โมเสส ๖:๕๙.** มนุษย์จะได้รับโทษเพราะบาปของตน, **ลข.** ๑:๒.

การไถ่, แผนแห่ง. ดู แผนแห่งการไถ่

การเรียกและการเลือก. ดู เลือก (การ), เลือก (ได้รับ), เลือกไว้ (กริยา) ด้วย

ผู้ติดตามที่ชอบธรรมของ พระคริสต์สามารถนับไว้ในบรรดาผู้ที่ทรงเลือกไว้ซึ่งได้รับความมั่นใจถึงความสูงส่ง. การเรียกและการเลือกนี้เริ่มด้วยการกลับใจและบัพติศมา. การเรียกและการเลือกนี้จะเสร็จสมบูรณ์เมื่อพวกเขา “มุ่งหน้า, ตีมีด่าพระวจนะของพระคริสต์, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่” (๒ นิ. ๓๑:๑๙-๒๐). พระคัมภีร์เรียกกระบวนการนี้ว่าเป็นการทำให้การเรียกและการเลือกของเราแน่นอน (๒ ปต. ๑:๔-๑๑; คพ. ๑๓๑:๕-๖).

เจ้าทั้งหลายจะเป็นอาณาจักรปุโรหิตสำหรับเรา, **อพย.** ๑๙:๕-๖ (ว. ๑:๖). พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเลือก

ผู้ได้รับเลือกไว้ตั้งแต่เดิมให้ถึงที่รอด, **๒ ธส. ๒:๑๓.** จึงยังอุตส่าห์กระทำตนให้เป็นไปตามที่พระเจ้าทรงเรียกและทรงเลือกท่านไว้, **๒ ปต. ๑:๑๐.** พระเจ้าจะทรงผินกักท่านไว้เป็นของพระองค์, **โมไซยาห์ ๕:๑๕.** เราทำพันธสัญญากับเจ้าว่าเจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์, **โมไซยาห์ ๒๖:๒๐.** ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่ซื่อสัตย์กลายเป็นศาสนจักรและอาณาจักรและผู้ทรงเลือกไว้ของพระเจ้าเป็นเจ้า, **คพ. ๙๔:๓๓-๓๔.** ตำแหน่งการพยากรณ์ที่แน่นอนยิ่งกว่าหมายถึงการที่มนุษย์ทราบว่าเขาได้รับการผินกักสู่ชีวิตนิรันดร์, **คพ. ๑๓๑:๕-๖.** เราผินกักความสูงส่งของเจ้าไว้กับเจ้า, **คพ. ๑๓๒:๔๙.**

การเลือก, ทางเลือก. ดู เลือก (การ), เลือก (ได้รับ), เลือกไว้ (กริยา), สิทธิเสรี

กาลเริ่มต้น, ปฐม. ดู ชีวิตก่อนเกิด; พระเยซูคริสต์; สร้าง (การ) ด้วย

โดยทั่วไปหมายถึงเวลาก่อนชีวิตมรรตัยนี้—นั่นคือ, ชีวิตก่อนเกิด. บางครั้งมีการกล่าวถึงพระเยซูคริสต์ว่าทรงเป็นปฐม.

ในปฐมกาล พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก, **ปฐมก.** ๑:๑ (โมเสส ๒:๑). ในปฐมกาลพระวาหะดำรงอยู่, **ยอห์น ๑:๑.** เราเป็นอัลฟาและโอเมกา, ปฐมและอวสาน, **๑ นิ.** ๙:๑๘. พระคริสต์ทรงเป็นปฐมและอวสาน, **คพ.** ๑๙:๑. พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจมาจากกาลเริ่มต้น, **คพ.** ๒๒:๑. มนุษย์ดำรงอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าในกาลเริ่มต้น, **คพ.** ๙๓:๒๓, ๒๙. วิญญาณที่สูงศักดิ์และยิ่งใหญ่ได้รับเลือกในกาลเริ่มต้นให้เป็นผู้ปกครอง, **คพ.** ๑๓๙:๕๕. พระองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรายู่กับเรานับแต่กาลเริ่มต้น, **โมเสส ๒:๒๖.**

กาลาเทีย, จดหมาย (สาส์น) ถึง. ดู เปาโล; สาส์นของเปาโล ด้วย

หนังสือเล่มหนึ่งในภาคพันธสัญญาใหม่. เดิมเป็นจดหมายซึ่งอัครสาวกเปาโลเขียนถึงวิสุทธิชนที่อาศัยอยู่ทั่วกาลาเทีย. เนื้อความของจดหมายฉบับนี้คือ เสรีภาพอันแท้จริงจะค้นพบได้ก็ต่อเมื่อดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เท่านั้น. หากวิสุทธิชนรับคำสอนของชาวคริสต์ซึ่งเป็นคนยิวที่ยืนยันการยึดถือกฎของโมเสส, พวกเขาจะจำกัดหรือทำลายเสรีภาพที่พวกเขาค้นพบในพระคริสต์.

ในศาสนันฉบับนี้เป่าโลกกำหนดสถานะของท่านเองในฐานะอัครสาวก, โดยอธิบายหลักคำสอนของความชอบธรรมด้วยศรัทธา, และยืนยันคุณค่าของศาสนาทางวิญญาณ.

ในบทที่ ๑ และ ๒, เป่าโลแสดงความเสียใจต่อข่าวที่ได้รับเกี่ยวกับการละทิ้งความเชื่อในบรรดาชาวกาลาเทียและชี้แจงสถานะของท่านท่ามกลางอัครสาวก. บทที่ ๓ และ ๔ สนทนาถึงหลักคำสอนของศรัทธาและงาน. บทที่ ๕ และ ๖ มีโอวาทเรื่องผลในทางปฏิบัติของหลักคำสอนเกี่ยวกับศรัทธา.

กาลิลี

ในสมัยโบราณและในสมัยใหม่, เขตอิสราเอลด้านเหนือสุดทางตะวันตกของแม่น้ำจอร์แดนและทะเลกาลิลี. กาลิลีมีความยาวประมาณหกสิบไมล์ (เก้าสิบเจ็ดกิโลเมตร) ความกว้างสามสิบไมล์ (สี่สิบแปดกิโลเมตร). ในสมัยโบราณ, กาลิลีมีที่ดินดีที่สุดในเมืองต่างๆ ที่คึกคักที่สุดของอิสราเอล. ทางหลวงสายสำคัญๆ ไปสู่อามัสกัส, ฮีปัท, และอิสราเอลด้านตะวันออกตัดผ่านกาลิลี. สภาพอากาศขอดีเยี่ยมและดินอุดมสมบูรณ์ทำให้มีผลผลิตทางการเกษตรมากมาย อาทิ มะกอกเทศ, ข้าวสาลี, ข้าวบาร์เลย์, และองุ่น. การประมงที่ทะเลกาลิลีทำให้เกิดการค้าส่งออกได้มากและเป็นแหล่งสำคัญของความมั่งคั่ง. การดำเนินพระชนม์ชีพของพระผู้ช่วยให้รอดส่วนใหญ่อยู่ในกาลิลี.

ความสว่างยิ่งใหญ่จะส่องมาในกาลิลี, **อสย.** ๙:๑-๓ (๒ นี. ๑๙:๑-๓). พระเยซูเสด็จไปทั่วแคว้นกาลิลี ทรงประกาศ, สอน, และรักษา, **มธ.** ๔:๒๓. หลังจากพระเยซูขึ้นคืนพระชนม์แล้ว, พระองค์ทรงปรากฏในกาลิลี, **มาระโก** ๑๔:๒๘ (ยอห์น ๒๑:๑-๑๔). กิตติศัพท์ของพระองค์เลื่องลือไปทั่วกาลิลี, **ลูกา** ๔:๑๔. พระเยซูทรงเริ่มกระทำการอัศจรรย์ของพระองค์ที่บ้านคานาแคว้นกาลิลี, **ยอห์น** ๒:๑๑.

ทะเลกาลิลี: ทะเลกาลิลีตั้งอยู่ทางตอนเหนือของอิสราเอล. ทะเลนี้เรียกอีกชื่อหนึ่งว่าทะเลคินเนเรทในภาคพันธสัญญาเดิมและทะเลสาบเยนเนซาทหรือที่เบเรยสในภาคพันธสัญญาใหม่. พระเยซูทรงสอนคำเทศนาหลายเรื่องที่นี่ (มธ. ๑๓:๒). ทะเลนี้มีรูปร่างเหมือนลูกแפר, ความยาว ๑๒.๕ ไมล์ (๒๐ กิโลเมตร) และกว้าง ๗.๕ ไมล์ (๑๒ กิโลเมตร) ณ จุดที่กว้างที่สุด. ทะเลแห่งนี้อยู่ต่ำกว่าระดับน้ำ

ทะเล ๖๘๐ ฟุต (๒๐๗ เมตร), ซึ่งมักจะทำให้อากาศในบริเวณนั้นค่อนข้างร้อนที่เดียว. อากาศเย็นที่พุ่งลงมาจากเนินเขาและปะทะกับอากาศร้อนเหนือน้ำมักจะทำให้เกิดพายุฉับพลัน (ลูกา ๘:๒๒-๒๔).

กำหนดจุดหมายปลายทางไว้ล่วงหน้า (การ). ดูแต่งตั้งล่วงหน้า (การ)

กิจการของอัครทูต. ดู ลูกา ด้วย

หนังสือเล่มนี้เป็นงานส่วนที่สองของงานที่มีสองส่วนซึ่งลูกาเขียนถึงเฮโอพีลัส. ส่วนแรกเรียกว่าพระกิตติคุณในทัศนะของลูกา. บทที่ ๑-๑๒ บันทึกกิจกรรมเกี่ยวกับงานเผยแผ่ศาสนาที่สำคัญๆ บางอย่างของอัครสาวกสิบสองภายใต้การกำกับดูแลของเปโตรทันทีหลังการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระผู้ช่วยให้รอด. บทที่ ๑๓-๒๘ สรุปใจความสำคัญเกี่ยวกับการเดินทางและงานสอนศาสนาบางส่วนของอัครสาวกเป่าโล.

กิดเอน (ภาคพันธสัญญาเดิม)

ผู้นำซึ่งปลดปล่อยอิสราเอลจากชาวมีเดียน (วนจ. ๖:๑๑-๔๐; ๗-๘).

กิดเียน (พระคัมภีร์มอรมอน)

ผู้นำชาวนีไฟผู้ซื่อสัตย์.

เป็นคนแข็งแรงและเป็นศัตรูกับกษัตริย์โนอาห์, **โมไซยาห์** ๑๓:๔-๘. หรือกับกษัตริย์ลิมโย, **โมไซยาห์** ๒๐:๑๗-๒๒. เสนอแผนเพื่อหนีจากการเป็นทาสชาวเลมัน, **โมไซยาห์** ๒๒:๓-๙. ถูกหนีออร์มา, **แอลมา** ๑:๘-๑๐.

กัญแจทั้งหลายของฐานะปุโรหิต. ดู ฐานะปุโรหิต; ฝ่ายประธานสูงสุด; สมัยการประธาน ด้วย

กัญแจคือสิทธิในการเป็นประธานควบคุม, หรืออำนาจที่พระผู้เป็นเจ้าประธานแก่มนุษย์ให้กำกับดูแล, ควบคุม, และปกครองฐานะปุโรหิตของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก. บรรดาผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่ได้รับเรียกสู่ตำแหน่งประธานควบคุมได้รับกัญแจทั้งหลายจากผู้มีสิทธิอำนาจเหนือพวกเขา. ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตใช้ฐานะปุโรหิตภายในขอบเขตที่ผู้ถือกัญแจกำหนดไว้เท่านั้น. ประธานศาสนจักรถือกัญแจทั้งหมด

ของฐานะปุโรหิต (คพ. ๑๐๗:๖๕-๖๗, ๙๑-๙๒; ๑๓๒:๗).

เปโตรได้รับกุญแจทั้ง หลายของอาณาจักร, **มธ.** ๑๖:๑๙. มีคาเอล (อาดัม) ได้รับกุญแจแห่งความรอด ภายใต้การนำทางของพระเยซูคริสต์, **คพ.** ๗๘:๑๖. กุญแจทั้ง หลายแห่งอาณาจักรเป็นของฝ่ายประธานสูงสุดเสมอ, **คพ.** ๘๑:๒. ฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคถือกุญแจแห่งความ ลึกลับของความรู้เรื่องพระเจ้า, **คพ.** ๘๔:๑๙. โจเซฟ สมัธและออลิเวอร์ คาวเดอริ ได้รับ กุญแจแห่งการรวบรวมอิสราเอล, พระกิตติคุณ สมัยอัครสาวก, และอำนาจการผนึก, **คพ.** ๑๐๐:๑๑-๑๖. อัครสาวกสิบสองถือกุญแจพิเศษ, **คพ.** ๑๑๒:๑๖. ฝ่ายประธานสูงสุดและอัครสาวกสิบสองถือ กุญแจแห่งสมัยการประธานความสมบูรณ์แห่งเวลา, **คพ.** ๑๑๒:๓๐-๓๔. เจ้าหน้าที่ของฐานะปุโรหิตถือ กุญแจ, **คพ.** ๑๒๔:๑๒๓. คนที่มีกุญแจจะได้รับความ รู้, **คพ.** ๑๒๘:๑๑. ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนถือกุญแจ ทั้งหลายแห่ง การปฏิบัติของเหล่าเทพและของพระ กิตติคุณ แห่งการกลับใจ และบัพติศมา, **จส—ป** ๑:๖๙ (คพ. ๑๓).

เกทเสมณี. ดู ชดใช้ (การ); มะกอกเทศ, ภูเขา ด้วย

สวนแห่งหนึ่งที่ถูกกล่าวถึงในภาคพันธสัญญาใหม่ว่าอยู่ ใกล้ภูเขามะกอกเทศ. ในภาษาอาราเมอิก, คำว่า *เกท-เสมณี* หมายถึง “เครื่อง คั้นมะกอกเทศ.” พระเยซูเสด็จไปยังสวนนั้นในคืนที่ยุดาสทรยศพระองค์. ที่นั่น พระองค์ทรง สวดอ้อนวอนและทรงทนทุกข์ทรมาน ในเกทเสมณีเพื่อบาปของมนุษยชาติ (มธ. ๒๖:๓๖, ๓๙; มาระโก ๑๔:๓๒; ยอห์น ๑๘:๑; แอลมา ๒๑:๙; คพ. ๑๙:๑๕-๑๙).

เกราะอก, แผ่นทับทรวง. ดู อูริมและทุมมิม ด้วย

พระคัมภีร์กล่าว ถึงเกราะอก หรือ แผ่นทับทรวง สองประเภท : (๑) ด้านหน้าของเสื้อหรือชุดเกราะ ป้องกันของทหาร. ในเชิงสัญลักษณ์, วิสุทธิชนควร ใส่เกราะอกแห่งความชอบธรรมเพื่อปกป้องตนเอง จากความชั่วร้าย (อิสย. ๕๙:๑๗; อฟ. ๖:๑๔). (๒) อภรณ์ชิ้นหนึ่งซึ่งมหาปุโรหิตสวมใส่ในกฎของโมเสส (อพย. ๒๘:๑๓-๓๐; ๓๙:๘-๒๑). อภรณ์นี้ทำ จากผ้าป่านประดับอัญมณีสิบสองเม็ด. บางครั้งกล่าว ถึงในความเกี่ยวพันกับอูริมและทุมมิม (คพ. ๑๗:๑; จส—ป ๑:๓๕, ๔๒, ๕๒).

เกลียดชัง (ความ), ชัง, ดูหมิ่น. ดู แก่แค้น (การ); รัก (ความ); อริ (ความเป็น) ด้วย

ความเกลียดชังหมายถึงความรู้สึกไม่ชอบคนบางคน หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างรุนแรง.

เรา, พระเจ้า, ให้โทษบิดาตกทอดไปถึงลูกหลาน ของผู้ที่ชังเรา, **อพย.** ๒๐:๕. มีหกสิ่งซึ่งพระเจ้าทรงเกลียด, **สภษ.** ๖:๑๖. คนโง่ดูหมิ่นมารดาของตน, **สภษ.** ๑๕:๒๐. ท่านได้ถูกมนุษย์ดูหมิ่นและทอดทิ้ง, **อิสย.** ๕๓:๓. จงทำดีต่อคนที่เกลียดชังท่าน, **มธ.** ๕:๔๔. เราจะชังนายข้างหนึ่ง, และจะรักนายอีกข้างหนึ่ง; หรือจะนับถือนายฝ่ายหนึ่ง, และจะดูหมิ่นนายอีกฝ่ายหนึ่ง, **มธ.** ๖:๒๔. คนทั้งปวงจะเกลียดชังท่านเพราะความภักดีที่ท่านมีต่อเรา, **มธ.** ๑๐:๒๒. ทุกคนที่ประพฤติดังนี้ก็จะเกลียดความสว่าง, **ยอห์น** ๓:๒๐. อย่าให้ผู้ใดดูหมิ่นประมาทความหนักแน่นของท่าน, **๑ ทธ.** ๔:๑๒. เพราะพวกเขาชั่วร้าย, พวกเขาคงดูหมิ่นคนจน, **๒ นี.** ๙:๓๐. อย่าได้ดูหมิ่นการเปิดเผยของพระเจ้า, **เจคอบ** ๔:๘. พวกเขามีความเกลียดต่อเราตลอดกาล, **เจคอบ** ๗:๒๔. มนุษย์จะถือว่าคำแนะนำของพระเจ้าไร้ค่า, และดูหมิ่นพระวจนะของพระองค์, **คพ.** ๓:๗. ข้าพเจ้าถูกเกลียดชังและถูกข่มเหงเพราะกล่าวว่าคุณเจ้าเห็นนิมิต, **จส—ป** ๑:๒๕.

เกลื้อ
สิ่งสำคัญที่ใช้เพื่อการถนอมอาหารในโลก สมัยโบราณ; ถือว่าจำเป็นต่อชีวิต.

ภรรยาของโลกกลายเป็นเสาเกลื้อ, **ปฐก.** ๑๙:๒๖. ท่านทั้งหลายเป็นเกลื้อแห่งโลก, **มธ.** ๕:๑๓ (ลูกา ๑๔:๓๔; ๓ นี. ๑๒:๑๓). ผู้คนในพันธสัญญาของพระเจ้านับเป็นเกลื้อของแผ่นดินโลก, **คพ.** ๑๐๑:๓๙-๔๐. ถ้าวิสุทธิชนไม่เป็นผู้ช่วยให้ออดของมนุษย์, พวกเขาเป็นดังเกลื้อที่หมดรส, **คพ.** ๑๐๓:๙-๑๐.

เกิดใหม่, เกิดจากพระเจ้าเป็นเจ้า. ดู ถือก้านเนต; บัพติศมา, ให้บัพติศมา; บุตรและธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้า; เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ); มนุษย์ปลุชน; ลูกๆ ของพระคริสต์ ด้วย

เพื่อให้ พระวิญญาณของพระเจ้าทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งในใจของ คนคนหนึ่งเพื่อให้เขาไม่มีความปรารถนาจะทำความชั่วอีกต่อไป, แต่ปรารถนาจะแสวงหาสิ่งที่ เป็นของพระเจ้าเป็นเจ้า.

เราจะบรรจวจิตวิญญาณใหม่ไว้ในเจ้า, **อสค.** ๑๑:๑๙ (อสค. ๑๘:๓๑; ๓๖:๒๖). ผู้ที่เชื่อในพระนามของพระคริสต์เกิด, มิได้จากเลือด, แต่จากพระผู้เป็นเจ้า, **ยอห์น** ๑:๑๒-๑๓. ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่จากน้ำและพระวิญญาณ, ผู้นั้นจะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้, **ยอห์น** ๓:๓-๗. เราเกิดได้อีกครั้งโดยพระวาระของพระผู้เป็นเจ้า, **๑ ปต.** ๑:๓-๒๓. ผู้ใดเกิดจากพระผู้เป็นเจ้า ผู้นั้นจะไม่อยู่ในบาปอีก, **ปจส., ๑ ยน.** ๓:๙. เพราะทุกคนที่เกิดจากพระผู้เป็นเจ้าก็มีชัยต่อโลก, **๑ ยน.** ๕:๔. คนที่เกิดจากพระคริสต์ทำพันธสัญญา กับพระผู้เป็นเจ้า, **โมไซยาห์** ๓:๑๙; ๕:๒-๗. คนทั้งปวงต้องเกิดใหม่; แท้จริงแล้ว, เกิดจากพระผู้เป็นเจ้า, **โมไซยาห์** ๒๗:๒๕-๒๖ (แอลมา ๕:๔๙). ท่านเกิดทางวิญญาณจากพระผู้เป็นเจ้าแล้วหรือ ?, **แอลมา** ๕:๑๒-๑๙. หากท่านไม่เกิดใหม่, ท่านจะสืบทอดอาณาจักรแห่งสวรรค์เป็นมรดกไม่ได้, **แอลมา** ๗:๑๔. ผู้ใดก็ตามที่เชื่อถ้อยคำของเราจะเกิดจากเรา, แม้จากน้ำและจากพระวิญญาณ, **คพ.** ๕:๑๖. เจ้าต้องเกิดใหม่สู่อาณาจักรแห่งสวรรค์, **โมเสส** ๖:๕๙.

เกียจคร้าน (ความ)

ไม่แข็งขันและไม่มีส่วนร่วมในงานอันชอบธรรม.

ถ้าผู้ใดไม่ยอมทำงาน, ก็อย่าให้เขากิน, **๒ ธส.** ๓:๑๐. พวกเขากลายเป็นคนเกียจคร้าน, เต็มไปด้วยอุบาย, **๒ นี.** ๕:๒๔. ละเว้นจากความเกียจคร้าน, **แอลมา** ๓๘:๑๒. คนที่เกียจคร้านจะไม่กินอาหารของคนทำงาน, **คพ.** ๔๒:๔๒. วิบัติแก่คนที่ไม่ยอมลงแรงด้วยมือตัวเอง, **คพ.** ๕๖:๑๗. ทำงานอย่างทุ่มเทในอุดมการณ์ดี, **คพ.** ๕๘:๒๗. เลิกเกียจคร้าน, **คพ.** ๘๘:๑๒๔.

แก้แค้น (การ). ดู อริ (ความเป็น) ด้วย

การทำให้หายแค้นหรือตอบโต้การทำร้ายหรือการทำให้ขุ่นเคือง.

พระเจ้าของท่านทั้งหลายจะเสด็จมาด้วยการแก้แค้น, **อสย.** ๓๕:๔. การแก้แค้นเป็นของเรา; เราเองจะตอบสนอง, **รม.** ๑๒:๑๙ (มอริ. ๓:๑๕; ๘:๒๐). ดาบแห่งการแก้แค้นเจือตั้งอยู่เหนือท่าน, **มอริ.** ๘:๔๐-๔๑. เราจะแก้แค้นคนชั่วร้าย, เพราะพวกเขาจะไม่กลับใจ, **คพ.** ๒๙:๑๗. พระผู้ช่วยให้รอดจะเสด็จมาในวันเวลาของความชั่วร้ายและการแก้แค้น, **โมเสส** ๗:๔๕-๔๖.

แก้ต่าง (การ), รับรอง (การ). ดู ขัดใจ (การ); ทำ (ชำระ) ให้บริสุทธิ์ (การ) ด้วย

การได้รับอภัยโทษจากบาปและประกาศว่าไม่มีความผิด. บุคคลจะได้รับการรับรองจากพระคุณของพระผู้ช่วยให้รอดโดยผ่านศรัทธาในพระองค์. ศรัทธานั้นแสดงออกโดยการกลับใจและการเชื่อฟังกฎและศาสนพิธีของพระกิตติคุณ. การขัดใจของพระเยซูคริสต์ทำให้มนุษย์ชาติสามารถกลับใจและได้รับการรับรองหรือได้รับอภัยโทษซึ่งตามจริงแล้วพวกเขาจะต้องได้รับโทษนั้น.

เผ่าพันธุ์ทั้งสี่ของอิสราเอลภูมิใจในพระเจ้า, **อสย.** ๔๕:๒๕. ไม่ใช่คนที่ฟังแต่คนที่ประพฤติตามธรรมบัญญัติต่างหากที่พระเจ้าทรงถือว่าเป็นผู้ชอบธรรม, **รม.** ๒:๑๓. เราได้เป็นคนชอบธรรมทางพระโลหิตของพระคริสต์, **รม.** ๕:๑-๒, ๙. ท่านได้รับการทำให้เป็นผู้ชอบธรรมในพระนามของพระเยซูคริสต์เจ้า, **๑ คร.** ๖:๑๑. การได้เป็นคนชอบธรรมโดยพระคุณของพระองค์, เราจะเป็นผู้ได้รับมรดก, **ทิตัส** ๓:๗. อับราฮัมบิดาของเราได้ความชอบธรรมเพราะการประพฤติไม่ใช่หรือ ?, **ยากอบ** ๒:๒๑. ผู้ใดจะเป็นคนชอบธรรมได้ก็เนื่องด้วยการประพฤติ, และมีชีวิตด้วยความเชื่อเพียงอย่างเดียว, **ยากอบ** ๒:๑๔-๒๖. โดยกฎไม่มีเนื้อหนังใดถูกต้อง, **๒ นี.** ๒:๕. ผู้รับใช้ที่ชอบธรรมของเราจะแก้ต่างให้คนเป็นอันมาก, เพราะพระองค์จะทรงแบกรับความชั่วช้าสามัญของพวกเขา, **โมไซยาห์** ๑๔:๑๑ (อสย. ๕๓:๑๑). ท่านกล่าวได้ใหม่ว่าอาภรณ์ของท่านสะอาดแล้วโดยพระโลหิตของพระคริสต์ ?, **แอลมา** ๕:๒๗. ความชอบธรรมโดยทางพระคุณของพระเยซูคริสต์เป็นจริง, **คพ.** ๒๐:๓๐-๓๑ (คพ. ๘๘:๓๙). โดยพระวิญญาณเจ้าได้รับการรับรอง, **โมเสส** ๖:๖๐.

โลก. ดู มาโกก; เสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ (การ) ด้วย

กษัตริย์แห่งมาโกก. เอเสเคียลพยากรณ์ว่าโลกจะรุกรานอิสราเอล ณ เวลาของการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้า (อสค. ๓๘-๓๙). สงครามอีกครั้งหนึ่ง, เรียกว่าสงครามแห่งโลกและมาโกก, จะเกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดมิเลเนียม (ว. ๒๐:๗-๙; คพ. ๘๘:๑๑-๑๖).

โกโมราฟ. ดู โสโตม ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, เมืองชั่วร้ายซึ่งพระเจ้าทรงทำลาย (ปฐมก. ๑๙:๑๒-๒๙).

โกรธ (ความ), กวี (ความ). ดู เกลียดซัง (ความ), ชัง, ดูหมิ่น; รัก (ความ) ด้วย

ความโกรธเป็นการแสดงออกของอารมณ์. พระเจ้าทรงเตือนวิสุทธิชนของพระองค์ให้ควบคุมความโกรธ (มธ. ๕:๒๒). ไม่ว่าบิดามารดาหรือลูกก็ไม่ควรทำร้ายบุคคลอื่นในครอบครัว. ในพระคัมภีร์, ความโกรธมักจะทำให้ไฟเป็นภาพลักษณ์ในเชิงเปรียบเทียบ (๒ นี. ๑๕:๒๕; คพ. ๑:๑๓).

และคาอินก็โกรธแค้นนัก, หน้าบูดบึ้ง, **ปฐมก. ๔:๕**. พระเจ้าทรงกริ้วข้าและมีพระเมตตาอย่างอุดม, **สดด. ๑๔๕:๘**. คำตอบอ่อนหวานช่วยละลายความโกรธเกรี้ยวให้หายไป, **สภษ. ๑๕:๑**. คนใจร้อนเฝ้ากราวิวาท, แต่บุคคลผู้โกรธช้าก็ระงับการชิงดี, **สภษ. ๑๕:๑๘ (สภษ. ๑๔:๒๙)**. เพราะเห็นแก่นามของเรา เราจะหวนหวนยิวความกริ้วของเราไว้, **อสย. ๔๘:๙**. เรายืนมือของเราออกตลอดวันต่อชนชาติที่มักกบฏ, **อสย. ๖๕:๒-๓**. ถ้าผู้ใดตบแก้มขวาของท่าน, ก็จงหันแก้มซ้ายให้เขาด้วย, **มธ. ๕:๓๙**. ฝ่ายท่านผู้เป็นบิดา, อย่ายั่วบุตรของตนให้เกิดโทสะ, **อฟ. ๖:๔**. เพราะข้าพเจ้าบอกความจริงท่าน, ท่านจึงโกรธข้าพเจ้า, **โมไซยาห์ ๑๓:๔**. เราจะมาเยือนคนพวกนี้ในความโกรธของเรา, **แอลมา ๕:๒๙**. ความกริ้วของพระองค์จะไม่ตาลเด็ดอกกับผู้ที่เลือนนอกจากคนเหล่านั้นที่ได้สารภาพถึงพระหัตถ์ของพระองค์ในทุกสิ่ง, **คพ. ๕๙:๒๑**. เรา, พระเจ้า, โกรธคนชั่วร้าย, **คพ. ๖๓:๓๒**.

กลีอิท. ดู ดาวิต ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, คนยักษ์ฟีลิสเตียซึ่งทำรบกับกองทัพอิสราเอล. ดาวิตรับคำท้าและฆ่าเขาด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้า (๑ ซมอ. ๑๗).

ข่มเหง (การ). ดู ยากลำบาก (ความ) ด้วย

การทำให้คนอื่น ๆ ต้องทุกข์ทรมานแสนสาหัสหรือเจ็บปวดเนื้อด้วยความเชื่อหรือสถานะทางสังคมของพวกเขา; รั้งความหรือกดขี่ให้เดือดร้อน.

บุคคลผู้ใดต้องถูกข่มเหงเพราะเหตุความชอบธรรมผู้้นั้นเป็นสุข, **มธ. ๕:๑๐ (๓ นี. ๑๒:๑๐)**. จงอธิษฐาน

เพื่อผู้ที่ข่มเหงท่าน, **มธ. ๕:๔๔ (๓ นี. ๑๒:๔๔)**. ด้วยเหตุที่พวกเขาชั่วร้าย, พวกเขาจึงข่มเหงคนอันชอบ, **๒ นี. ๙:๓๐ (๒ นี. ๒๘:๑๒-๑๓)**. คนชอบธรรมที่ตั้งตารอพระคริสต์ตั้งที่มีการข่มเหงทุกอย่างจะไม่ตาย, **๒ นี. ๒๖:๘**. สิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้จะเป็นประสพการณ์แก่เจ้า, **คพ. ๑๒๒:๗**.

ขโมย (การ), ลัก, ลักขโมย

การหยิบฉวยบางสิ่งบางอย่างของผู้อื่นไปด้วยความไม่ซื่อสัตย์หรือความไม่ถูกต้อง. พระเจ้าทรงบัญชาลูกๆ ของพระองค์เสมอว่าอย่าลักขโมย (อพย. ๒๐:๑๕; มธ. ๑๙:๑๘; ๒ นี. ๒๖:๓๒; โมไซยาห์ ๑๓:๒๒; คพ. ๕๙:๖).

จงล่าสมทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์, ที่ไม่มีขโมยขุดช่องลักเอาไปได้, **มธ. ๖:๑๙-๒๑**. ความพ่ายแพ้ของชาวไนไฟเกิดขึ้นเพราะความจองหอง, ความมั่งคั่ง, การปล้นสะดม, การลักขโมย, **ฮีบ. ๔:๑๒**. คนที่ลักขโมยและจะไม่กลับใจพึงถูกขับออกไป, **คพ. ๔๒:๒๐**. คนที่ลักขโมยจะถูกส่งไปยังกฏของแผ่นดิน, **คพ. ๔๒:๘๔-๘๕**.

ขยันหมั่นเพียร (ความ)

ความพากเพียรอย่างองอาจ, เสมอต้นเสมอปลาย, โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการรับใช้พระเจ้าและเชื่อฟังพระคำของพระองค์.

จงเอาใจใส่ฟังเรา, **อสย. ๕๕:๒**. พระผู้เป็นเจ้าของประทานบำเหน็จให้แก่ทุกคนที่แสวงหาพระองค์, **ฮบ. ๑๑:๖**. จงอุตสาหใจจนสุดกำลัง, ที่จะเอาคุณธรรมเพิ่มความเชื่อ, **๒ ปด. ๑:๕**. สอนพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าของด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถ, **เจคอบ ๑:๑๙**. พวกเขาค้นคว้าพระคัมภีร์อย่างขยันหมั่นเพียร, **แอลมา ๑๗:๒**. พวกเขาเต็มใจที่จะรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถ, **๓ นี. ๖:๑๔**. ขอให้เราทำงานหนักอย่างขยันหมั่นเพียร, **โมโร. ๙:๖**. จงทำงานอย่างทุ่มเทในอุดมการณ์ดี, **คพ. ๕๘:๒๗**. ไม่เกียจคร้านแต่ทำงานด้วยสุดกำลังของเจ้า, **คพ. ๗๕:๓**. ใส่ใจอย่างเข้มงวดกวดขันต่อถ้อยคำแห่งชีวิตนี้วันดี, **คพ. ๘๔:๔๓**. ให้ทุกคนเรียนรู้หน้าที่ของตน, และกระทำด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถ, **คพ. ๑๐๓:๙๙**.

ขอ (ทูล). ดู สวดอ้อนวอน (การ) ด้วย

การทูลถาม, ถาม, หรือวิงวอนพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นพิเศษ.

จงขอ, และจะประทานมันให้แก่เจ้า, **มธ.** ๗:๗. ถ้าผู้ใดในพวกท่านขาดสติปัญญา, ให้ผู้นั้นทูลขอจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ, **ยากอบ** ๑:๕ (จส—ป ๑:๗-๒๐). ถามเราด้วยศรัทธา, **๑ นี.** ๑๕:๑๑. ถ้าท่านเข้าใจถ้อยคำเหล่านี้ไม่ได้, เป็นเพราะท่านไม่ทูลถาม, **๒ นี.** ๓๒:๔. ทูลขอด้วยใจจริง, **โมไซยาห์** ๔:๑๐. พระเจ้าเป็นเจ้าของประทานให้แก่ท่านสิ่งใดก็ตามที่ท่านต้องการ, ซึ่งท่านขอด้วยศรัทธา, **โมไซยาห์** ๔:๒๑. ทูลถามพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของว่าเรื่องเหล่านี้จริงหรือไม่, **โมโร.** ๑๐:๔. พวกเขาจะรักความมั่งคั่งมากกว่าความสว่าง; ฉะนั้น, พวกเขาจะไม่ขอจากเรา, **คพ.** ๑๐:๒๑. เจ้าได้รับบัญชาในทุกสิ่งให้ทูลขอจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ, **คพ.** ๔๖:๗.

ขอประทาน. ดู ขอประทานทางวิญญาณ; ของ
ประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วย

พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของประทานพรและของประทานมากมายแก่มนุษย์.

มีของประทานทางวิญญาณมากมาย, **๑ คร.** ๑๒:๔-๑๐. ท่านทั้งหลายจงแสวงหาของประทานอันยิ่งใหญ่กว่านั้น, **๑ คร.** ๑๒:๓๑. ของประทานอันเลิศทุกอย่างมาจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ, **ยากอบ** ๑:๑๗. อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นของประทานจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ, **๑ นี.** ๑๐:๑๗. คนที่กล่าวว่าไม่มีของประทาน คนคนนั้นหารู้จักพระกิตติคุณของพระคริสต์ไม่, **มอธ.** ๓:๗-๘. ของประทานที่ดีทุกอย่างมาจากพระคริสต์, **โมโร.** ๑๐:๘-๑๘. ชีวิตนิรันดร์เป็นของประทานสำคัญที่สุดในบรรดาของประทานทั้งปวงของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ, **คพ.** ๑๔:๗ (๑ นี. ๑๕:๓๖). ของประทานมิให้คนที่รักพระเจ้า, **คพ.** ๔๖:๘-๑๑. คนทั้งปวงมิได้มีของประทานทุกอย่างให้แก่พวกเขา, **คพ.** ๔๖:๑๑-๒๓.

**ขอประทานทางวิญญาณ, ของประทานแห่งพระ
วิญญาณ.** ดู ขอประทาน ด้วย

พรพิเศษทางวิญญาณซึ่งพระเจ้าประทานแก่บุคคลที่มีค่าควรเพื่อเป็นผลดีสำหรับพวกเขาเองและเพื่อพวกเขาจะใช้เป็นพรแก่ผู้อื่น. สำหรับคำอธิบายเกี่ยวกับของประทานแห่งพระวิญญาณ, ให้ศึกษาหลัก

คำสอนและพันธสัญญา ๔๖:๑๑-๓๓; ๑ โครินธ์ ๑๒:๑-๑๒; โมโรไน ๑๐:๘-๑๘.

ท่านทั้งหลายจงแสวงหาของประทานอันใหญ่ยิ่งกว่านั้น, **๑ คร.** ๑๒:๓๑ (๑ คร. ๑๔:๑). ชาวนี้ไฟได้รับของประทานมากมายของพระวิญญาณ, **แอลมา** ๓:๒๑. วิบัติแก่คนที่จะกล่าวว่าพระเจ้าไม่ทรงทำงานโดยของประทานหรือโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกต่อไปแล้ว, **๓ นี.** ๒๓:๖. พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของประทานต่างๆแก่ผู้ซื่อสัตย์, **มอธ.** ๓:๗. ของประทานมาโดยพระวิญญาณของพระคริสต์, **โมโร.** ๑๐:๑๗. มีของประทานหลายอย่างและแก่มนุษย์ทุกคนมีของประทานให้ไว้โดยพระวิญญาณ, **คพ.** ๔๖:๑๑. ผู้นำศาสนจักรได้รับอำนาจที่จะเสด็จเห็นของประทานแห่งพระวิญญาณ, **คพ.** ๔๖:๒๗. ประธานของศาสนจักรมีของประทานทั้งหมดของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ, **คพ.** ๑๐๗:๓๒.

ขอประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์. ดู ขอ

ประทาน; ของประทานทางวิญญาณ; พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ, พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของสามพระองค์; พระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วย

เป็นสิทธิของสมาชิกศาสนจักรทุกคนที่มีค่าควรและได้รับบัพติศมาที่จะมีอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ด้วยเสมอ. หลังจากบุคคลหนึ่งบัพติศมาเข้ามาในศาสนจักรที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์, เขาจะได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยการวางมือจากคนที่มิสิทธิอำนาจที่ต้องการ (กิจการ ๘:๑๒-๒๕; โมโร. ๒:๑-๓; คพ. ๓๓:๒๓). มักจะกล่าวกันว่าท่านได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นการบัพติศมาด้วยไฟ (มธ. ๓:๑๑; คพ. ๑๓:๓๑).

มนุษย์ได้รับบัญชาให้กลับใจ, รับบัพติศมา, และรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์, **กิจการ** ๒:๓๘. เปโตรและยอห์นมอบของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยการวางมือ, **กิจการ** ๘:๑๔-๒๒. มอบพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยการวางมือ, **กิจการ** ๑๓:๒-๖. การปลดบาปมาโดยไฟและโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์, **๒ นี.** ๓๑:๑๗. เราเชื่อในการวางมือมอบของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์, **สข.** ๑:๔.

ขอบพระทัย, ขอบพระทัยพระเจ้า (การ, น้อม),

ความขอบคุณ. ดู นมัสการ; พร ด้วย

ความซาบซึ้งต่อพรที่ได้รับจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า. การแสดงความซาบซึ้งเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และการนมัสการที่แท้จริงรวมถึงการน้อมขอบพระทัยพระองค์. เราควรน้อมขอบพระทัยพระเจ้าสำหรับทุกสิ่ง.

เป็นการดีที่จะโมทนาพระคุณพระเจ้า, **สดด.** ๙๒:๑. ให้เราทั้งหลายเข้ามาอยู่เฉพาะเบื้องพระพักตร์ด้วยโมทนา, **สดด.** ๙๕:๑-๒. จงถวายโมทนาขอบพระคุณพระองค์, จงถวายสาธุการแด่พระนามของพระองค์, **สดด.** ๑๐๐:๑-๕. ข้าพเจ้าจึงได้ขอบพระคุณเพราะท่านทั้งหลายไม่หยุดเลย, **อฟ.** ๑:๑๕-๑๖. ท่านจงมีใจกตัญญู, **คส.** ๓:๑๕. ความสรรเสริญ, พระสิริ, และคำโมทนา, และพระเกียรติจงมีแด่พระเจ้าของเรา, **วว.** ๗:๑๒. ท่านควรขอบพระทัยกษัตริย์แห่งสวรรค์ของท่าน, **โมไซยาห์** ๒:๑๙-๒๑. มีชีวิตอยู่ด้วยการน้อมขอบพระทัยทุกวัน, **เอลมา** ๓:๔:๓๘. เมื่อลูกถูกขึ้นตอนเช้าขอให้ใจลูกเต็มไปด้วยความขอบพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, **เอลมา** ๓:๗:๓๗. เจ้าควรทำสิ่งทั้งปวงด้วยการสวดอ้อนวอนและการน้อมขอบพระทัย, **คพ.** ๔:๖:๗. เจ้าต้องน้อมขอบพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, **คพ.** ๔:๖:๓๒. ทำสิ่งเหล่านี้ด้วยการน้อมขอบพระทัย, **คพ.** ๕:๙:๑๕-๒๑. รับพรนี้จากพระหัตถ์พระเจ้า, ด้วยใจที่รู้จัก, **คพ.** ๖:๒:๗. คนที่รับสิ่งทั้งปวงด้วยความขอบคุณจะได้รับการยกย่อง, **คพ.** ๗:๘:๑๙. ในทุกสิ่งจงน้อมขอบพระทัย, **คพ.** ๙:๘:๑ (๑ ธส. ๕:๑๘). จงสรรเสริญพระเจ้าด้วยคำสวดอ้อนวอนอันเป็นการสรรเสริญและการน้อมขอบพระทัย, **คพ.** ๑๓:๖:๒๘.

ข้อประกาศอย่างเป็นทางการ—๑. ดู คำแถลง

นโยบาย; แต่งงาน (การ), สมรส (การ)—การแต่งกรรยาหลายคน; วุฒิปริญญา, วิลฟอร์ด ด้วย

พิมพ์อยู่ในหน้าสุดท้ายของพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา, ส่วนแรกของข้อประกาศอย่างเป็นทางการ—๑ เป็นที่รู้จักในอีกชื่อหนึ่งว่าคำแถลงนโยบาย. ประธานวิลฟอร์ด วุฒิปริญญาให้ข้อประกาศนี้และเสนอต่อสมาชิกของศาสนจักรในการประชุมใหญ่สามัญเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ค.ศ. ๑๘๙๐. เริ่มจากปี ค.ศ. ๑๘๖๒, กฎหมายหลายฉบับตลอดยี่สิบห้าปีหลังจากนั้นได้ทำให้การแต่งกรรยาหลายคนเป็นเรื่องผิดกฎหมายในสหรัฐ. พระเจ้าทรงแสดงให้เห็น

วิลฟอร์ด วุฒิปริญญาให้เห็นนิมิตและการเปิดเผยถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นถ้าวิสุทธิชนไม่ยุติการปฏิบัติเกี่ยวกับการแต่งกรรยาหลายคน. คำแถลงนโยบายประกาศอย่างเป็นทางการว่าไม่มีกรแต่งกรรยาหลายคนอีกต่อไป.

ข้อประกาศอย่างเป็นทางการ—๒. ดู คิมบัลล์, ส

เป็นเซอร์ ดับเบิลยู.; ฐานะปุโรหิต ด้วย

ถ้อยแถลงหลักคำสอนเกี่ยวกับผู้ที่จะดำรงฐานะปุโรหิตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ปัจจุบันพิมพ์อยู่ในหน้าก่อนสุดท้ายและหน้าสุดท้ายของพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา. ต้นเดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๙๓๘, พระเจ้าทรงเปิดเผยต่อประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ว่าควรให้ฐานะปุโรหิตแก่สมาชิกชายที่มีค่าควรทุกคนของศาสนจักร. การเปิดเผยดังกล่าวส่งผลให้ชายที่มีค่าควรทุกคนได้รับฐานะปุโรหิตและสมาชิกที่มีค่าควรทุกคนได้รับพรพระวิหาร, โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติหรือสีผิว. วันที่ ๓๐ กันยายน ค.ศ. ๑๙๓๘, ศาสนจักรเสนอข้อประกาศเรื่องนี้ในการประชุมใหญ่สามัญและได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์.

ขัดแย้ง (การ, ความ). ดู กบฏ (การ) ด้วย

การวิวาท, โต้แย้ง, และถกเถียงกัน. ความขัดแย้ง, โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างสมาชิกในศาสนจักรของพระเจ้าหรือระหว่างสมาชิกในครอบครัว, ไม่เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า.

เราอย่าวิวาทกันเลย, **ปฐม.** ๑๓:๘. เพราะความทะเลาะผู้ประมาทจึงก่อวิวาท, **สภษ.** ๑๓:๑๐. ถ้าแม้ว่าผู้ใดมีเรื่องราวต่อกันก็จงยกโทษให้กันและกัน, องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงโปรดยกโทษให้ท่านนั้นได้ ท่านจงกระทำอย่างนั้นเหมือนกัน, **คส.** ๓:๑๓. จงหลีกเลี่ยงเสียจากปัญหาโศกเศร้าที่เถียงกัน, **তিตส** ๓:๙. พระเจ้าทรงบัญชาไว้ว่ามนุษย์จะไม่ขัดแย้งกัน, **๒ นี.** ๒:๖:๓๒. ท่านจงไม่ปล่อยให้ลูกๆ ต่อสู้และทะเลาะกัน, **โมไซยาห์** ๔:๑๔. เอลมาสั่งว่าไม่ควรมีความขัดแย้งกันในหมู่สมาชิกศาสนจักร, **โมไซยาห์** ๑๘:๒๑. ขาดานแพร์ข่าวลือและความขัดแย้ง, **ฮีล.** ๑:๖:๒๒. มารเป็นบิดาแห่งความขัดแย้งและยั่วยุมนุษย์ให้ขัดแย้งกัน, **๓ นี.** ๑๑:๒๙ (โมไซยาห์ ๒:๓:๑๕). สถาปนากิตติคุณของเรา, เพื่อจะไม่มีการขัดแย้งมากเช่นนั้น, **คพ.** ๑๐:๖:๒-๖:๔. เลิกขัดแย้งกัน, **คพ.** ๑๓:๖:๒๓.

ขับขาน, ร้อง, ร้องเพลง. ดูดนตรี; เพลงสวด ด้วย
 การนมัสการ และสรรเสริญ พระผู้เป็นเจ้าของ
 บทเพลงและดนตรี.
 จงร้องเพลงถวายพระเจ้า, **๑ พศด.** ๑๖:๒๓-๓๖
 (สดด. ๙๖). จงร้องสรรเสริญพระเจ้า, และถวาย
 โมทนา, **สดด.** ๓๐:๔. จงปลั่งเสียงขึ้นบานถวายแด่
 พระเจ้า, **สดด.** ๑๐๐:๑. เมื่อร้องเพลงสรรเสริญแล้ว,
 เขาก็พากันออกไปยังภูเขาเมกะกอกเทศ, **มธ.** ๒๖:๓๐.
 พระวิญาณบรสิฐ์นำพวกเขาให้ร้องเพลง, **โมโร.**
 ๖:๙. เพลงจากคนชอบธรรมเป็นคำสวดอ่อนน้อมต่อ
 เรา, **คพ.** ๒๕:๑๒. หากเจ้าสุขสำราญ, จงสรรเสริญ
 พระเจ้าด้วยการร้องเพลง, **คพ.** ๑๓๖:๒๘.

ข้าวละมาน

หญ้าหรือวัชพืชมี่พิษที่ลักษณะภายนอกคล้ายข้าว
 สาลี. เราไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่าง
 ข้าวละมานกับข้าวสาลีได้จนกว่ามันจะโตเต็มที่
 (มธ. ๑๓:๒๔-๓๐; คพ. ๘๖:๑-๗).

ข่าวลือ. ดู นินทา, นินทาวาร้าย (การ); พุดดีให้
 ร้าย ด้วย

ซาตานแพร่ข่าวลือและความขัดแย้ง—บางครั้งมี
 ความจริงเพียงบางส่วน—เพื่อให้ผู้คนหันมาต่อต้าน
 พระผู้เป็นเจ้าของและความดีทั้งหมด (ฮีบ. ๑๖:๒๒; จส—
 ป ๑:๑). เครื่องหมายอย่างหนึ่งของการเสด็จมาครั้งที่
 สองของพระเยซูคริสต์คือผู้คนจะพูดถึงสงคราม
 และข่าวลือเรื่องสงคราม (มธ. ๒๔:๖; คพ. ๔๕:๒๖;
 จส—ม ๑:๒๓).

เข้าใจ (ความ). ดู ความจริง; ความรู้; ปัญญา ด้วย

การได้รับความรู้หรือสำเนียงความหมายของความ
 จริงบางอย่าง, รวมถึงการประยุกต์ใช้ความรู้นั้นกับ
 ชีวิต.

อย่าพึ่งพาความรู้ของตนเอง, **สภษ.** ๓:๕. แม้
 เจ้าจะได้อะไรก็ตาม จงเอาความรู้ไว้, **สภษ.** ๔:๗.
 พระเยซูตรัสเป็นคำอุปมาและบางคนไม่เข้าใจ, **มธ.**
 ๑๓:๑๒-๑๗. พระเจ้าทรงบันดาลให้ใจเขาทั้งหลาย
 เกิดความสว่างขึ้นเพื่อจะได้เข้าใจ, **ลูกา** ๒๔:๔๕. ถ้า
 ท่านเข้าใจถ้อยคำเหล่านี้ไม่ได้, ก็เป็นเพราะท่านไม่
 หูสด, **๒ นี.** ๓๒:๔ (๓ นี. ๑๗:๓). บันทึกรับการ
 ปกป้องรักษาเพื่อเราจะได้อ่านและเข้าใจ, **โมไซยาห์**
 ๑:๒-๕. เพราะพวกเขาไม่เชื่อ, พวกเขาจึงเข้าใจพระ

วณะของพระผู้เป็นเจ้าไม่ได้, **โมไซยาห์** ๒๖:๓. พวก
 ท่านเป็นคนมีพื้นฐานความเข้าใจที่ถูกต้อง, **แอลมา**
 ๑๗:๒-๓. พระวจนะเริ่มให้ความสว่างแก่ความเข้าใจ
 ของข้าพเจ้า, **แอลมา** ๓๒:๒๘. ให้เราหาเหตุผลด้วย
 กันเพื่อเจ้าจะเข้าใจ, **คพ.** ๕๐:๑๐-๑๒, ๑๙-๒๓. บิดา
 มารดาต้องสอนลูกให้เข้าใจ, **คพ.** ๖๘:๒๕. งานและ
 ความกลัวของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเข้าใจได้โดยอำนาจของ
 พระวิญาณศักดิ์สิทธิ์เท่านั้น, **คพ.** ๗๖:๑๔-๑๖.
 ซาตานหมายมันจะทำให้ใจมนุษย์หันไปจากความ
 เข้าใจ, **คพ.** ๗๘:๑๐. แสงสว่างของพระคริสต์หุบชีวิต
 ให้แก่ความเข้าใจของเรา, **คพ.** ๘๘:๑๑.

เข้าสู่นัด (การ). ดู พันธสัญญาแห่งอับราฮัม
 ด้วย

หมายสำคัญของพันธสัญญาแห่งอับราฮัมสำหรับชาว
 อิสราเอลเพศชายระหว่างสมัยการประทานต่างๆ ใน
 ภาคพันธสัญญาเดิม (ปฐก. ๑๗:๑๐-๑๑, ๒๓-๒๗;
 ปจส., ปฐก. ๑๗:๑๑). การเข้าสู่นัดกระทำโดยการ
 ตัด “หนังหุ้มปลายองคราช” ของเพศชายทั้งทารก
 และผู้ใหญ่. ผู้ที่รับพิธีกรรมนี้ได้รับสิทธิพิเศษ
 และยอมรับความรับผิดชอบของพันธสัญญา. การ
 เข้าสู่นัดในฐานะหมายสำคัญของพันธสัญญา
 สิ้นสุดลงโดยพันธกิจของพระคริสต์ (โมโร. ๘:๘;
 คพ. ๗๔:๓-๗).

ไข่มุกอันล้ำค่า. ดู พระคัมภีร์; สมิธ, โจเซฟ,
 จูเนียร์; หนังสือที่มีกรอมรับว่าเป็นพระ
 คัมภีร์ ด้วย

อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลกเปรียบ
 ได้กับ “ไข่มุกมีค่ามาก” (มธ. ๑๓:๔๕-๔๖).

ไข่มุกอันล้ำค่าเป็นชื่อที่ตั้งให้พระคัมภีร์หนึ่งใน
 นีสี่เล่มที่เรียกว่า “งานมาตรฐาน” ของศาสนจักร
 ของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย. ไข่มุก
 อันล้ำค่าฉบับแรกจัดพิมพ์ในปี ค.ศ. ๑๘๕๑ และ
 มีเนื้อหาบางตอนที่ปัจจุบันอยู่ในหลักคำสอนและ
 พันธสัญญา. ฉบับที่จัดพิมพ์ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๐๒
 ประกอบด้วย (๑) ข้อความคัดลอกจากงานแปลปฐม
 กาลของโจเซฟ สมิธ, เรียกว่าหนังสือของโมเสส,
 และงานแปลมหิทธิ ๒๔, เรียกว่าโจเซฟ สมิธ—มหิทธิ;
 (๒) งานแปลของโจเซฟ สมิธจากแผ่นปapiro ภาษา
 อียิปต์บางแผ่นที่ท่านได้รับในปี ค.ศ. ๑๘๓๔, เรียก
 ว่าหนังสือของอับราฮัม; (๓) ข้อความคัดลอกจาก
 ประวัติศาสนจักรของโจเซฟ สมิธที่ท่านเขียนไว้ในปี

ค.ศ. ๑๘๓๘, เรียกว่าโจเซฟ สมิท—ประวัติ; และ (๔) หลักแห่งความเชื่อ, ถ้อยแถลงสิบสามข้อเกี่ยวกับความเชื่อและหลักคำสอน.

คนเก็บภาษี. ดู จักรวรรดิโรมัน ด้วย

ไนโรมสมัยโบราณ, คนเก็บภาษีให้รัฐบาล. โดยปรกติชาวฮิวจะเกลียดชังคนเก็บภาษี. คนเก็บภาษีบางคนยอมรับพระกิตติคุณอย่างง่ายดาย (มธ. ๙:๙-๑๐; ลูกา ๑๙:๒-๘).

คนจน, คนยากจน, จน, ยากจน. ดู ความผาสุก; เครื่องถ้วยบูชา; ทาน, ทำทาน (การ); นอบน้อม (ความ), อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ); อดอาหาร (การ) ด้วย

ในพระคัมภีร์, *คนยากจน* หมายถึง (๑) คนที่อยู่โดยปราศจากเครื่องยังชีพที่จำเป็น, เช่น อาหาร, เครื่องนุ่งห่ม, และที่พักอาศัย, หรือ (๒) คนที่อ่อนน้อมถ่อมตนและไม่หยิ่งจองทอง.

ยากจนในทรัพย์สินทางโลก: ท่านอย่ามีใจแข็งหัดมือของท่านไว้เสียต่อหน้าพี่น้องของท่านที่ยากจนนั้น, **ฉธบ.** ๑๕:๗. คนอธรรมไล่กวตคนยากจนอย่างทะนงองอาจ, **สดด.** ๑๐:๒. บุคคลที่ให้แก่คนยากจนจะไม่รู้จักการขัดสน, **สภษ.** ๒๘:๒๗. นำคนยากจนไว้บ้านเข้ามาในบ้านของเจ้า, **อสย.** ๕๘:๖-๗. ถ้าท่านปรารถนาจะเป็นผู้ที่ทำจนครบถ้วน, จงไปขายบรรดาสิ่งของซึ่งท่านมีอยู่แจกจ่ายให้คนอนาถา, **มธ.** ๑๙:๒๑ (มาระโก ๑๐:๒๑; ลูกา ๑๘:๒๒). พระเจ้าได้ทรงเลือกคนยากจนในโลกนี้มิใช่หรือ?, **ยากอบ** ๒:๕. ด้วยเหตุที่พวกเขาไร้รายพวกเขาจึงเกลียดชังคนจน, **๒ นี.** ๙:๓๐. เพื่อให้มีการปลดบาปของท่านไปทุกวัน, จงมอบทรัพย์สินของท่านแก่คนจน, **โมไซยาห์** ๔:๒๖. พวกเขาให้ทรัพย์สินของตนแก่คนจน, **แอลมา** ๑:๒๗. หากท่านปฏิเสธคนขัดสน, การสวดอ้อนวอนของท่านเปล่าประโยชน์, **แอลมา** ๓๔:๒๘. ชาวนิโพบีมีสิ่งของทั้งหมดเพื่อใช้ร่วมกัน; จึงไม่มีคนรวยและคนจน, **๔ นี.** ๑:๓. เจ้าจงนึกถึงคนจน, **คพ.** ๔๒:๓๐ (คพ. ๕๒:๔๐). วิบัติแก่เจ้าคนจนที่ใจพวกเขาไม่ชอกช้ำ, **คพ.** ๕๖:๑๗-๑๘. คนจนจะมาในงานมงคลสมรสของพระเมษโปดก, **คพ.** ๕๘:๖-๑๑. อธิการจะค้นหาคนจน, **คพ.** ๘๔:๑๑๒. กฎพระกิตติคุณปกครองการดูแลคนจน, **คพ.** ๑๐๔:๑๗-๑๘. ไม่มีคนจนในบรรดาพวกเขา, **โมเสส** ๗:๑๘.

ยากจนทางวิญญาณ: ความสุขยิ่งกว่าเกิดแก่พวกเขาผู้นอบน้อมถ่อมตนโดยปราศจากการถูกบีบบังคับเพราะความยากจน, **แอลมา** ๓๒:๔-๖, ๑๒-๑๖. คนที่ยากจนทางวิญญาณที่มาหาเราข้อมเป็นสุข, **๓ นี.** ๑๒:๓ (มธ. ๕:๓). คนยากจนและคนอ่อนโยนจะมีพระกิตติคุณสั่งสอนแก่พวกเขา, **คพ.** ๓๕:๑๕.

คนต่างชาติ

สิ่งที่ใช้ในพระคัมภีร์, *คนต่างชาติ* มีหลายความหมาย. บางครั้งระบุว่าเป็นผู้คนที่ไม่ใช่เชื้อสายชาวอิสราเอล, บางครั้งเป็นผู้คนที่ไม่ใช่เชื้อสายชาวยิว, และบางครั้งเป็นประชาชาติที่ไม่มีพระกิตติคุณ, ถึงแม้ว่าอาจมีเลือดชาวยิวอยู่บ้างในบรรดาผู้คน. การใช้คำนี้ในความหมายสุดท้ายเป็นลักษณะพิเศษของคำที่ใช้ในพระคัมภีร์มอรมอนกับหลักคำสอนและพันธสัญญา.

ชาวอิสราเอลต้องไม่แต่งงานกับคนที่ไม่ใช่ชาวอิสราเอล (คนต่างชาติ), **ฉธบ.** ๗:๑-๓. พระเจ้าจะเสด็จมาเป็นความสว่างของคนต่างชาติ, **อสย.** ๔๒:๖. เปโตรได้รับบัญชาให้นำพระกิตติคุณไปยังคนต่างชาติ, **กิจการ** ๑๐:๙-๔๘. พระเจ้าทรงโปรดแก่คนต่างชาติให้กลับใจใหม่, **กิจการ** ๑๑:๑๘. เราทั้งหลายได้รับบัญญัติศาสนาเข้าสู่ศาสนจักรหนึ่ง, ไม่ว่าจะเป็นชาวยิวหรือคนต่างชาติ, **๑ คร.** ๑๒:๑๓. คนต่างชาติจะได้เป็นผู้รับมรดกร่วมกันกับพระคริสต์โดยพระกิตติคุณ, **อฟ.** ๓:๖. พระคัมภีร์มอรมอนเขียนไว้เพื่อคนต่างชาติ, **ปกิในของพระคัมภีร์มอรมอน** (มอร. ๓:๑๗). ชายผู้หนึ่งในบรรดาคนต่างชาติจะออกไปบนผืนน้ำ, **๑ นี.** ๑๓:๑๒. หนังสือเล่มอื่นมาจากคนต่างชาติ, **๑ นี.** ๑๓:๓๙. ความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณจะมาสู่คนต่างชาติ, **๑ นี.** ๑๕:๑๓ (๓ นี. ๑๖:๗; คพ. ๒๐:๙). แผ่นดินนี้จะเป็นแผ่นดินแห่งเสรีภาพสำหรับคนต่างชาติ, **๒ นี.** ๑๐:๑๑. คนต่างชาติเปรียบได้กับต้นมะกอกป่า, **เจคอบ** ๕. พระกิตติคุณจะออกมาในเวลาของคนต่างชาติ, **คพ.** ๔๕:๒๘ (คพ. ๑๙:๒๗). พระคำจะออกไปถึงสุดแดนแผ่นดินโลก, ถึงคนต่างชาติก่อน, และจากนั้นไปทางชาวยิว, **คพ.** ๙๐:๘-๑๐. สาวกเจ็ดสิบจะเป็นพยานพิเศษต่อคนต่างชาติ, **คพ.** ๑๐๗:๒๕. จงส่งอีเมลเตอร์แห่งศาสนจักรของเราออกไปเรียกหาประชาชาติทั้งปวง, ลำดับแรกเรียกหาคนต่างชาติ, และจากนั้นเรียกหาชาวยิว, **คพ.** ๑๓๓:๘.

คนตาย, ความรอดของ. ดู ความรอดของคนตาย

ครอบครัว. ดู เด็ก, ลูก; แต่งงาน (การ), สมรส (การ); บิดา, ซึ่งเป็นมนุษย์; มารดา ด้วย

ตั้งที่ใช้ในพระคัมภีร์, ครอบครัวประกอบด้วยสามี ภรรยา, ลูกๆ, และบางครั้งญาติคนอื่นๆ ที่อาศัยอยู่ในบ้านเดียวกันหรือภายใต้หัวหน้าครอบครัวคนหนึ่ง. ครอบครัวหนึ่งอาจมีบิดาหรือมารดาคนเดียวอยู่กับลูกๆ ก็ได้, สามีกับภรรยาที่ไม่มีลูก, หรือแม้แต่บุคคลคนหนึ่งที่อยู่ตัวคนเดียว.

ทั่วไป: บรรดาเผ่าพันธุ์ทั่วโลกจะได้พรเพราะเจ้า, **ปฐม.** ๑๒:๓ (ปฐม. ๒๘:๑๔; อับรา. ๒:๑๑). เราจะ เป็นพระเจ้าของบรรดาตระกูลแห่งอิสราเอล, **ยรม.** ๓๑:๑. คำว่าบิดาของทุกตระกูลทุกชาติในสวรรค์ กิตีที่แผ่นดินโลกนี้ก็ตีมาจากคำว่าพระบิดา, **อฟ.** ๓:๑๔-๑๕. อาดัมและเอวาให้กำเนิดครอบครัวของ แผ่นดินโลกทั้งปวง, **๒ นี.** ๒:๒๐. รัศมีภาพของ เจ้าคือความต่อเนื่องของวงศ์พันธุ์ทั้งหลายตลอด กาลและตลอดไป, **คพ.** ๑๓๒:๑๙. เราจะให้มงกุฎ แห่งบรรดาชีวิตนิรันดร์ในบรรดาโลกนิรันดร์, **คพ.** ๑๓๒:๕๕. การผจญลูกๆ กับบิดามารดาเป็นส่วนหนึ่งของงานอันสำคัญยิ่งในความสมบูรณ์แห่งเวลา, **คพ.** ๑๓๘:๔๘. ชายและหญิงเราสร้างพวกเขา, และกล่าว แก่พวกเขา : จงอุดม สมบูรณ์เถิด, และขยายเผ่า พันธุ์, **โมเสส** ๒:๒๗-๒๘. ไม่ได้เลยที่ชายคนนี้จะอยู่ คนเดียว, **โมเสส** ๓:๑๘. อาดัมและเอวาทำงานด้วยกัน, **โมเสส** ๕:๑.

ความรับผิดชอบของบิดามารดา: อับราฮัมกำหัด ลูกหลาน, และพวกเขาจะรักษาพระมรรคาของ พระเจ้า, **ปฐม.** ๑๘:๑๗-๑๙. พวกเขาจงอุตสาห์สอน ถ้อยคำเหล่านั้นแก่บุตรหลานของท่าน, **ฉธบ.** ๖:๗ (ฉธบ. ๑๑:๑๙). คนที่รักบุตรของตนจะดีสอนเขา, **สภษ.** ๑๓:๒๔ (สภษ. ๒๓:๑๓). จงฝึกเด็กในทางที่ เขาควรจะเดินไป, **สภษ.** ๒๒:๖. จงอยู่กับด้วยความ ชื่นชมยินดีกับภรรยาซึ่งเจ้ารัก, **ปญจ.** ๙:๙. บุตรทั้ง สิ้นของเจ้านั้นพระเจ้าจะทรงสั่งสอน, **อสย.** ๕๔:๑๓ (๓ นี. ๒๒:๑๓). จงอบรมบุตรด้วยการสั่งสอนของ องค์พระผู้เป็นเจ้า, **อฟ.** ๖:๑-๔ (ฮีบส์ ๑:๖). ถ้าแม่ผู้ ใดไม่เลี้ยงดูวงศ์ญาติของตน, ผู้นั้นก็ได้ปฏิเสธพระ ศาสนาเสียแล้ว, **๑ ทธ.** ๕:๘. ท่านกล่าวเตือนพวก เขาด้วยความรู้สึกที่มวลของบิดาผู้อ่อนโยน, **๑ นี.** ๘:๓๗. เราพูดถึงพระคริสต์เพื่อลูกหลานของเราจะ

รู้ว่าพวกเขาจะมองหาแหล่งใด, **๒ นี.** ๒๕:๒๖. สามี และภรรยาของคนเหล่านั้นรักลูกของตน, **เจคอบ** ๓:๗. สอนพวกเขาให้รักกันและรับใช้กัน, **โมไซยาห์** ๔:๑๔-๑๕. เจ้าจงปกป้องครอบครัวเจ้าแม้จนถึง การนองเลือด, **แอลมา** ๔๓:๔๗. จงสวดอ้อนวอน ในครอบครัวของเจ้าเพื่อภรรยาและลูกๆ ของเจ้าจะ ได้รับพร, **๓ นี.** ๑๘:๒๑. บิดามารดาต้องสอนพระ กิตติคุณให้ลูกๆ ของพวกเขา, **คพ.** ๖๘:๒๕. ชายทุกคนมีความรับผิดชอบจัดทำให้ครอบครัวของตนเอง, **คพ.** ๗๕:๒๘. เด็กทุกคนมีสิทธิได้รับการดูแลจาก บิดามารดาของตน, **คพ.** ๘๓:๔. เลี้ยงดูลูกๆ ของเจ้า ในความสว่างและความจริง, **คพ.** ๙๓:๔๐. จัดบ้าน ของเจ้าเองให้อยู่ในระเบียบ, **คพ.** ๙๓:๔๓-๔๔, ๕๐. ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตควรเป็นอิทธิพลต่อผู้อื่นโดย ความรักที่ไม่เสแสร้งเท่านั้น, **คพ.** ๑๒๖:๔๑. อาดัม และเอวาทำให้เรื่องทั้งปวงเป็นที่รู้แก่บุตรธิดาของ พวกเขา, **โมเสส** ๕:๑๒.

ความรับผิดชอบของบุตรธิดา: จงให้เกียรติแก่บิดา มารดาของเจ้า, **อพย.** ๒๐:๑๒. บุตรชายของเรา เอ๋ย, จงฟังคำเตือนของพ่อเจ้า, **สภษ.** ๑:๘ (สภษ. ๑๓:๑; ๒๓:๒๒). พระเยซูขูจะได้ความปกครองของ บิดามารดา, **ลูกา** ๒:๕๑. พระเยซูทรงทำตามพระ ประสงค์ของพระบิดา, **ยอห์น** ๖:๓๘ (๓ นี. ๒๗:๑๓). เชื้อพ่อบิดามารดาของตนในองค์พระผู้เป็นเจ้า, **อฟ.** ๖:๑ (คส. ๓:๒๐). หากลูกกลับใจ, ความเคืองแค้น ของเจ้าพ่อกันหลังไปเสีย, **คพ.** ๙๘:๔๕-๔๘. ธิดาที่ ชื่อสัตย์ของเอวานมีสการพระผู้เป็นเจ้าองค์จริงและ ทรงพระชนม์, **คพ.** ๑๓๘:๓๘-๓๙.

ครอบครัวนิรันดร์: หลักคำสอนและพันธสัญญา นำ เสนอธรรมชาตินิรันดร์ของ ความสัมพันธ์ในชีวิต แต่งงานและครอบครัว. การแต่งงานที่เสสซียลและการ ดำรงอยู่ต่อไปของหน่วยครอบครัวทำให้สามีและ ภรรยากลายเป็นพระผู้เป็นเจ้า (คพ. ๑๓๒:๑๕-๒๐).

ครุ่นคิด, ไตร่ตรอง. ดู เปิดเผย (การ); สวด อ้อนวอน (การ) ด้วย

การพินิจไตร่ตรองและคิดอย่างลึกซึ้ง, มักเกี่ยวกับ พระคัมภีร์หรือเรื่องอื่นๆ ของพระผู้เป็นเจ้า. เมื่อทำ ควบคู่กับการสวดอ้อนวอน, การไตร่ตรองเรื่อง ของพระผู้เป็นเจ้าจะทำให้เกิดการเปิดเผยและความ เข้าใจ.

ฝ่ายนางมารีย์ก็เก็บบรรดาสิ่งเหล่านั้นไว้ในใจ,

ลูกา ๒:๑๙. ขณะที่ข้าพเจ้านั่งไต่ตรองในใจข้าพเจ้าพระองค์ทรงพาข้าพเจ้าไป, **๑ นี.** ๑๐:๑. ใจข้าพเจ้าไต่ตรองพระคัมภีร์, **๒ นี.** ๔:๑๕. นี้ไปไปตามทางของท่าน, โดยที่ไต่ตรองถึงเรื่องต่างๆ ที่พระเจ้าทรงแสดง, **ฮีบ.** ๑๐:๒-๓. เจ้าจงไปบ้านของเจ้าและไต่ตรองถึงเรื่องที่เรารู้, **๓ นี.** ๑๗:๓. จำไว้ว่าพระเจ้าทรงเมตตาลูกหลานมนุษย์เพียงใด, และไต่ตรองในใจท่าน, **โมโร.** ๑๐:๓. ไต่ตรองถึงเรื่องซึ่งเจ้าได้รับ, **คพ.** ๓๐:๓. ขณะที่เรานั่งไต่ตรองถึงสิ่งเหล่านี้, พระเจ้าทรงสัมผัสดวงตาแห่งความเข้าใจของเรา, **คพ.** ๗๖:๑๙. ข้าพเจ้านั่งอยู่ในห้องไต่ตรองถึงพระคัมภีร์, **คพ.** ๑๓๙:๑-๑๑. ข้าพเจ้าครุ่นคิดถึงข้อความนี้ครั้งแรกแล้วครั้งเล่า, **จส-ป** ๑:๑๒.

คลัง. ดู ความผาสุก ด้วย

สถานที่ซึ่งอธิการจะรับ, ดูแล, และแจกจ่ายของอุทิศถวายจากวิสุทธิชนยุคสุดท้ายให้คนยากจน. คลังแต่ละแห่งจะใหญ่หรือเล็กก็ได้สุดแล้วแต่สถานการณ์เรียกร้อง. วิสุทธิชนที่ซื่อสัตย์จะบริจาคพรสวรรค์, ความรู้ความสามารถ, สิ่งของ, และเงินให้อธิการเพื่อดูแลคนยากจนในยามต้องการ. ด้วยเหตุนี้, คลังจึงอาจได้แก่การบำเพ็ญประโยชน์, เงิน, อาหาร, หรือของใช้อื่นๆ. อธิการเป็นตัวแทนคลังคอยจัดสรรสิ่งของและการบำเพ็ญประโยชน์ตามความต้องการและการนำทางจากพระวิญญาณของพระเจ้า (**คพ.** ๔๒:๒๙-๓๖; ๘๒:๑๔-๑๙).

ให้คนเหล่านั้นเก็บอาหารไว้ใช้ในระหว่างเจ็ดปีที่ยกเว้นดารอาหาร, **ปฐมก.** ๔๑:๓๔-๓๖, ๔๖-๕๗. จงนำทองคำเต็มขนาดมาไว้ในคลัง, **มลด.** ๓:๑๐ (๓ นี. ๒๔:๑๐). ให้อธิการกำหนดคลังแก่ศาสนจักรนี้, **คพ.** ๕๑:๑๓. ข้าวของที่เกินความจำเป็นจะให้ไว้ในคลังของเรา, **คพ.** ๗๐:๗-๘. วิสุทธิชนควรจัดระบบและจัดตั้งคลัง, **คพ.** ๗๘:๑-๔. เด็กมีสิทธิ์เรียกร้องจากคลังของพระเจ้าถ้าบิดามารดาของพวกเขาไม่มี, **คพ.** ๘๓:๕.

ความกลัว. ดู กล้าหาญ (ความ); คารวะ (ความ); ศรัทธา, เชื่อ (ความ) ด้วย

ความกลัว มีความหมายได้สองอย่าง : (๑) กลัวพระเจ้าเป็นเจ้าของคือการรู้สึกถึงความคารวะและความยำเกรงพระองค์และเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์; (๒) กลัวมนุษย์, ภัยอันตรายที่มีต่อชีวิต, ความเจ็บปวด,

และความชั่วร้ายคือการกลัวสิ่งเหล่านี้และหวาดผวาลงถึงสิ่งเหล่านี้.

ความยำเกรงพระเจ้าเป็นเจ้า: ในที่นี้ไม่มีความยำเกรงพระเจ้าเสียเลย, **ปฐมก.** ๒๐:๑๑. พวกเขาจงยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน, **ฉธบ.** ๖:๑๓ (ยชว. ๒๔:๑๔; ๑ ซมอ. ๑๒:๒๔). จงปรนนิบัติพระเจ้าด้วยความยำเกรง, **สดด.** ๒:๑๑. ความยำเกรงพระเจ้าเป็นที่เริ่มต้นของสติปัญญา, **สดด.** ๑๑๑:๑๐. จงยำเกรงพระเจ้าและหันจากความชั่วร้าย, **สภษ.** ๓:๗. ความสวัสดีมงคลจะมีแก่เขาทั้งหลายที่ยำเกรงพระเจ้า, **ปฐมก.** ๘:๒๒. จงประพฤติเพื่อให้ความรอดด้วยความเกรงกลัวและตัวสัน, **ฟป.** ๒:๑๒. จงยำเกรงพระเจ้า, และถวายพระเกียรติแด่พระองค์, **วิว.** ๑๔:๗ (คพ. ๘๘:๑๐๔). ศาสดาพยากรณ์ทั้งหลายกระตุ้นผู้คนตลอดเวลาให้พวกเขาอยู่ในความเกรงกลัวพระเจ้า, **อินส** ๑:๒๓. แอลมาและบุตรทั้งหลายของโมไซยาห์ล้มลงสู่พื้นดิน, เพราะความเกรงกลัวพระเจ้าเกิดกับพวกเขา, **แอลมา** ๓๖:๗. ทำให้ความรอดเกิดขึ้นสำหรับตัวท่านด้วยความเกรงกลัวและตัวสัน, **มอร.** ๙:๒๗. คนที่ไม่เกรงกลัวเรา, เราจะราวและทำให้ตัวสัน, **คพ.** ๑๐:๕๖. คนที่เกรงกลัวเราจะเผ่ารือเครื่องหมายการเสด็จมาของบุตรแห่งพระมหาบุรุษ, **คพ.** ๔๕:๓๙.

ความกลัวมนุษย์: อย่ากลัวเลย, เพราะเราอยู่กับเจ้า, **ปฐมก.** ๒๖:๒๔ (อสย. ๔๑:๑๐). พระเจ้าสถิตฝ่ายเรา : อย่ากลัวเขาเลย, **กตว.** ๑๔:๙. อย่ากลัวเลย : เพราะฝ่ายเรามีมากกว่าฝ่ายเขา, **๒ พกษ.** ๖:๑๖. ข้าพระองค์วางใจอย่างปราศจากความกลัวเนื้อหนังจะกระทำอะไรแก่ข้าพระองค์ได้, **สดด.** ๕๖:๔. อย่ากลัวการดาหน้าของมนุษย์, **อสย.** ๕๑:๗ (๒ นี. ๘:๗). พระเจ้ามิได้ทรงประทอนจิตที่ขลาดกลัวให้เรา, **๒ ทธ.** ๑:๗. ความรักที่สมบูรณ์นั้นก็ได้ขจัดความกลัวเสีย, **๑ ยน.** ๔:๑๘ (โมโร. ๘:๑๖). บุตรทั้งหลายของอิสลามันไม่กลัวความตาย, **แอลมา** ๕๖:๔๖-๔๘. ความกลัวความตายมีอยู่เต็มอกของคนชั่วร้าย, **มอร.** ๖:๗. พ่อไม่กลัวสิ่งที่มีมนุษย์จะทำได้, **โมโร.** ๘:๑๖. เจ้าไม่ควรกลัวมนุษย์ยิ่งกว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, **คพ.** ๓:๗ (คพ. ๓๐:๑, ๑๑; ๑๒๒:๙). อย่ากลัวที่จะทำดี, **คพ.** ๖:๓๓. ผู้ใดก็ตามที่เป็นของศาสนจักรของเราไม่จำเป็นต้องกลัว, **คพ.** ๑๐:๕๕. หากเจ้าพร้อมเจ้าจะไม่กลัว, **คพ.** ๓๘:๓๐. ปลดเปลื้องตนให้พ้นจากความกลัว, **คพ.** ๖๗:๑๐. จงรีบเร่งเถิด, และอย่ากลัวเลย,

เพราะเราพระเจ้าอยู่กับเจ้า, **คพ.** ๖๘:๖. อย่างลัวศัตถุของเจ้า, **คพ.** ๑๓๖:๑๗.

ความคิด. ดู ครุ่นคิด, ไตรตรอง; สิทธิเสรี ด้วย

ความเห็น, แนวคิด, และภาพในจิตใจของบุคคล. ความสามารถในการคิดเป็นของประทานจากพระเจ้า เป็นเจ้า, และเรามีอิสระที่จะเลือกที่เราจะใช้ความสามารถในการคิดอย่างไร. วิธีที่เราคิดมีผลอย่างมากต่อเจตคติและพฤติกรรม, ตลอดจรรยาของเรหลังจากชีวิตนี้. ความคิดที่ขอบรรณนำไปสู่ความรอด; ความคิดที่ชั่วร้ายนำไปสู่ความอับมงคล.

พระเจ้าทรงเข้าใจในแผนงานและความคิดทั้งปวง, **๑ พศด.** ๒๘:๙. เขาเป็นเหมือนคนที่คอยนับอยู่ข้างใน, **สภษ.** ๒๓:๗. ความคิดของเราไม่เป็นความคิดของเจ้า, **อสย.** ๕๕:๗-๙. พระเยซูทรงทราบความคิดของเขา, **มธ.** ๑๒:๒๕ (ลูกา ๕:๒๒; ๖:๘). จากภายในมนุษย์, คือจากใจมนุษย์, มีความคิดชั่วร้าย, **มาระโก** ๗:๒๐-๒๓. น้อมนำความคิดทุกประการให้เข้าอยู่ใต้บังคับจนถึงรับฟังพระคริสต์, **๒ คร.** ๑๐:๕. ของใจใคร่ครวญถึงสิ่งที่จริง, สิ่งที่ยุติธรรม, สิ่งที่บริสุทธิ์, สิ่งที่น่ารัก, **ฟป.** ๔:๘. จงจำไว้ว่า, การมีจิตฝักใฝ่ในเนื้อหนังคือความตาย, และการมีจิตฝักใฝ่ฝ่ายวิญญาณคือนิรันดรแห่งชีวิต, **๒ นี.** ๙:๓๙. หากท่านไม่ระวังตน, และความนึกคิดของท่าน, ท่านจะต้องพินาศ, **โมไซยาห์** ๔:๓๐. ความนึกคิดของเราจะกล่าวโทษเรา, **แอลมา** ๑๒:๑๔. ไม่มีใครอีกเลยนอกจากพระเจ้าที่ทรงรู้ความนึกคิดเจ้าและเจตนาของใจเจ้า, **คพ.** ๖:๑๖ (คพ. ๓๓:๑). จงดูที่เราในความนึกคิดทุกอย่าง, **คพ.** ๖:๓๖. จงสั่งสมถ้อยคำแห่งชีวิตไว้ในความคิดเจ้า, **คพ.** ๘๔:๘๕. จงสลัดความนึกคิดไร้สาระของเจ้า, **คพ.** ๘๘:๖๙. ความนึกคิดของใจมนุษย์จะถูกเปิดเผย, **คพ.** ๘๘:๑๐๙. ให้คุณธรรมประดับความนึกคิดของท่านไม่เสื่อมคลาย, **คพ.** ๑๒๑:๔๕. ความนึกคิดของมนุษย์ทุกคนชั่วตลอดเวลา, **โมเสส** ๘:๒๒.

ความคิด, ความนึกคิด, จิตใจ

ความสามารถทางความคิด; พลังอันมีสติของความคิด.

จงปรนนิบัติพระองค์ด้วยใจจริง และด้วยความเต็มใจ, **๑ พศด.** ๒๘:๙. จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจสุดจิตของเจ้า, **มธ.** ๒๒:๓๗. การมีจิตฝักใฝ่ในเนื้อหนังคือความตาย; และการมี

จิตฝักใฝ่ฝ่ายวิญญาณคือนิรันดรแห่งชีวิต, **๒ นี.** ๙:๓๙. สุรเสียงของพระเจ้าเข้ามาในจิตใจข้าพเจ้า, **อินีส** ๑:๑๐. พระวจนะมีพลังแก่จิตใจผู้คนยิ่งกว่าดาบ, **แอลมา** ๓๑:๕. เราจะบอกเจ้าในความนึกคิดเจ้า, **คพ.** ๘:๒๒. ศึกษาไตรตรองในความคิดของเจ้า, **คพ.** ๙:๘. ให้สัจธรรมแห่งนิรันดรสถิตอยู่ในจิตใจเจ้า, **คพ.** ๔๓:๓๔. ความคิดเจ้าในเวลาที่ผ่านมาถูกทำให้มืด, **คพ.** ๘๔:๕๕. จงเข้านอนแต่หัวค่ำ, ตั้งแต่เช้าเพื่อร่างกายเจ้าและความคิดเจ้าจะกระปรี้กระเปร่า, **คพ.** ๘๘:๑๒๔. ชาตนาหาฐ์พระดำริของพระเจ้าเป็นเจ้าไม่, **โมเสส** ๔:๖. พระเจ้าทรงเรียกผู้คนของพระองค์ว่าไซอัน, เพราะพวกเขาจะมีจิตใจเดียวและความคิดเดียว, **โมเสส** ๗:๑๘.

ความจริง. ดู ความรู้; รู้แจ้ง (ความ); สว่าง (ความ) ด้วย

ความรู้ถึงสิ่งทั้งหลายดังที่เป็นอยู่, และดังที่เป็นมา, และดังที่จะเป็น (คพ. ๙๓:๒๔). ความจริงหมายถึงความสว่างและการเปิดเผยจากรวรรค์ด้วย.

ความสัตย์สุจริตจะงอกขึ้นมาจากแผ่นดิน, **สดด.** ๘๕:๑๑ (โมเสส ๗:๖๒). ท่านทั้งหลายจะรู้จักสัจจะ, และสัจจะจะทำให้ท่านทั้งหลายเป็นไท, **ยอห์น** ๘:๓๒. เราเป็นทางนั้น, เป็นความจริง, และเป็นชีวิต, **ยอห์น** ๑๔:๖. ถ้าเราทั้งหลายจะว่าเราไม่มีบาป, สัจจะไม่ได้อยู่ในเราเลย, **๑ ยน.** ๑:๘. คนผิดรับความจริงได้ยาก, **๑ นี.** ๑๖:๒. คนชอบธรรมรักความจริง, **๒ นี.** ๙:๔๐. พระวิญญาณรับสั่งความจริงและไม่รับสิ่งเท็จ, **เจคอบ** ๔:๑๓. พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งความจริงและตรัสเท็จไม่ได้, **อีเธอร์** ๓:๑๒. โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ท่านจะรู้ความจริงของทุกเรื่อง, **โมโร.** ๑๐:๕. ความจริงดำรงอยู่ตลอดเวลาและตลอดไป, **คพ.** ๑:๓๙. เจ้าได้รับความสว่างโดยพระวิญญาณแห่งความจริง, **คพ.** ๖:๑๕. พระคัมภีร์มอรมอนมีความจริงและพระคำของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอยู่ในนั้น, **คพ.** ๑๙:๒๖. เราส่งพระผู้ปลอบโยนออกไปสอนความจริง, **คพ.** ๕๐:๑๔. คนที่รับพระคำโดยพระวิญญาณแห่งความจริงรับสิ่งนี้ดังที่สั่งสอนไว้โดยพระวิญญาณแห่งความจริง, **คพ.** ๕๐:๑๗-๒๒. ประกาศความจริงตามการเปิดเผยซึ่งเราให้เจ้าไว้, **คพ.** ๗๕:๓-๔. สิ่งใดก็ตามที่เป็นความจริงคือความสว่าง, **คพ.** ๘๔:๔๕. แสงสว่างของพระคริสต์คือแสงสว่างแห่งความจริง, **คพ.** ๘๘:๖-๗, ๔๐. พระวิญญาณของเราคือความจริง, **คพ.**

๘๘:๖๖. ความรู้แจ้ง, หรือแสงสว่างแห่งความจริง, มิได้สร้างขึ้น, **คพ.** ๙๓:๒๙. รัศมีภาพของพระเจ้าเป็นเจ้าคือความรู้แจ้ง, หรือความสว่างและความจริง, **คพ.** ๙๓:๓๖. เราบัญชาเจ้าไว้ให้เลี้ยงดูลูกๆ ของเจ้าในความสว่างและความจริง, **คพ.** ๙๓:๔๐. พระองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเราเปี่ยมด้วยพระคุณและความจริง, **โมเสส** ๑:๖.

ความตาย, ทางร่างกาย. ดู การตกของอาดัมและเอวา; ความรอด; พื้นคืนชีวิต (การ); มรตัย (ความเป็น) ด้วย

การแยกจากกันของร่างกายกับวิญญาณ. การตกนำความเป็นมรตัยและความตายมาสู่แผ่นดินโลก (๒ นี. ๒:๒๒; โมเสส ๖:๔๘). การชดใช้ของพระเยซูคริสต์พิชิตความตาย ทั้งนี้เพื่อทุกคนจะได้รับ การฟื้นคืนชีวิต (๑ คร. ๑๕:๒๑-๒๓). การฟื้นคืนชีวิตเป็นของประทานให้เปล่าสำหรับทุกคนโดยไม่คำนึงว่าพวกเขาจะทำดีหรือชั่วในชีวิตนี้ (แอลมา ๑๑:๔๒-๔๔). ทุกคนทนทุกข์ทรมานในความตายทางร่างกายเพียงครั้งเดียวเนื่องจากว่าเมื่อใดก็ตามที่เราได้รับการฟื้นคืนชีวิต, ร่างกายของเราไม่สามารถตายได้อีก (แอลมา ๑๑:๔๕).

เนื้อหนังทั้งสิ้นก็จะพินาศไปด้วยกัน, และมนุษย์ก็จะกลับไปเป็นผงคลีดิน, **โยบ** ๓๔:๑๕. มรณกรรมแห่งบรมภิกษนของพระองค์สำคัญในสายพระเนตรพระเจ้า, **สดด.** ๑๖:๑๕. ผงคลีกลับไปเป็นดินอย่างเดิม, และจิตวิญญาณกลับไปสู่พระเจ้าเป็นเจ้า, **ปญจ.** ๑๒:๗. ความตายได้อุบัติขึ้นเพราะมนุษย์, **๑ คร.** ๑๕:๒๑. พระผู้ช่วยให้รอดทรงถือลูกกุญแจแห่งความตายและแห่งแดนคนตาย, **วว.** ๑:๑๘. ความตายจะไม่มีอีกต่อไป, การคร่ำครวญจะไม่มีอีกต่อไป, **วว.** ๒๑:๔. ความตายผ่านมาสู่มนุษย์ทั้งปวง, **๒ นี.** ๙:๖, ๑๑ (แอลมา ๑๒:๒๔). พวกเขาไม่เคยมองความตายด้วยความหวาดหวั่น, **แอลมา** ๒๗:๒๘. แอลมาอธิบายสภาพของจิตวิญญาณระหว่างความตายกับการฟื้นคืนชีวิต, **แอลมา** ๔๐:๑๑. คนเหล่านั้นที่ตายในเราจะไม่ลืมนรสความตาย, **คพ.** ๔๒:๔๖. คนเหล่านั้นที่ไม่ถูกกำหนดให้ตายจะได้รับการรักษาให้หาย, **คพ.** ๔๒:๔๘. เราจะพิสูจน์เจ้าในสิ่งทั้งปวงแม้จนถึงความตาย, **คพ.** ๙๘:๑๔. เจ้าจะกลับคืนสู่สูงภูสี, **โมเสส** ๔:๒๕. อาดัมตก, และโดยการตกของเขาจึงบังเกิดความตาย, **โมเสส** ๖:๔๘.

ความตาย, ทางวิญญาณ. ดู การตกของอาดัมและเอวา; ความรอด; นรก; บุตรแห่งหายนะ; มาร; อัมมกมล (ความ) ด้วย

การแยกจากพระเจ้าเป็นเจ้าและอิทธิพลของพระองค์; การสิ้นชีวิตในเรื่องที่เกี่ยวกับความชอบธรรม. ลูซิเฟอร์กับไฟรพลของสวรรค์หนึ่งในสามส่วนทนทุกข์ทรมานด้วยความตายทางวิญญาณเมื่อพวกเขาถูกขับออกจากสวรรค์ (คพ. ๒๙:๓๖-๓๗).

การตกของอาดัมนำความตายทางวิญญาณมาสู่โลก (โมเสส ๖:๔๘). มรตัยซึ่งมีความคิด, คำพูด, และงานชั่วร้ายจะตายทางวิญญาณขณะยังมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลก (๑ ทธ. ๕:๖). โดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์และโดยการเชื่อฟังหลักธรรมและศาสนพิธีของพระกิตติคุณ, ชายและหญิงจะสะอาดจากบาปและพิชิตความตายทางวิญญาณได้.

ความตายทางวิญญาณเกิดขึ้นหลังการตายของร่างกายมรตัยด้วย. ทั้งสภาวะที่ฟื้นคืนชีวิตและมารกับบรรดาเทพของเขายังได้รับการพิพากษา. คนที่จงใจปฏิเสธแสงสว่างและความจริงของพระกิตติคุณจะได้รับความตายทางวิญญาณ. ความตายนี้มักเรียกว่าความตายครั้งที่สอง (แอลมา ๑๒:๑๖; ฮีล. ๑๔:๑๖-๑๙; คพ. ๗:๖; ๓๖-๓๘).

คนที่กระทำชั่วจะถูกตัดออกไป, **สดด.** ๓๗:๙. ด้วยว่าซึ่งปึกใจอยู่กับเนื้อหนังก็คือความตาย, **รม.** ๘:๖ (๒ นี. ๙:๓๙). ความปรารถนาทำให้คนเราต้องถึงความพินาศเสื่อมสูญไป, **๑ ทธ.** ๖:๙. บาปนำไปสู่ความตาย, **ยากอบ** ๑:๑๕. ผู้ที่มีชัยชนะจะไม่ได้รับอันตรายจากความตายครั้งที่สองเลย, **วว.** ๒:๑๑. ความตายครั้งที่สองไม่มีอำนาจเหนือคนเหล่านั้น, **วว.** ๒๐:๖, ๑๒-๑๔. มรดกของคนข่อยที่อยู่ในบึงไฟและกัมมะถันที่กำลังไหม้อยู่ นั่น นั่นคือ ความตายครั้งที่สอง, **วว.** ๒๑:๘ (คพ. ๖๓:๑๗-๑๘). มนุษย์เป็นอิสระที่จะเลือกเสรีภาพและชีวิตนิรันดร์หรือเลือกการเป็นเชลยและความตาย, **๒ นี.** ๒:๒๗ (๒ นี. ๑๐:๒๓; แอลมา ๒๙:๕; ฮีล. ๑๔:๓๐-๓๑). พระผู้เป็นเจ้าทรงเตรียมทางเพื่อการหนีของเรามาจากความตายและนรก, **๒ นี.** ๙:๑๐. ปลดเปลื้องตนเองจากความเจ็บปวดแห่งนรกเพื่อท่านจะไม่ทนทุกข์ความตายครั้งที่สอง, **เจคอบ** ๓:๑๑. มนุษย์ปลุขนเป็นศัตรูกับพระเจ้าเป็นเจ้า, **โมไซยาห์** ๓:๑๙. ขอพระเจ้าประทานการกลับใจแก่ท่านเพื่อท่านจะไม่ต้องทนรับความตายครั้งที่สอง, **แอลมา** ๑๓:๓๐. แอล-

มาถูกล้อมรอบด้วยโซ่อันเป็นนิจแห่งความตาย, **แอลมา** ๓๖:๑๘. คนชั่วตายในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องของความชอบธรรม, **แอลมา** ๔๐:๒๖ (แอลมา ๑๒:๑๖). การตักนำความตายทางวิญญาณมาสู่มนุษยชาติทั้งปวง, **แอลมา** ๔๒:๙ (ฮิล. ๑๔:๑๖-๑๘). เมื่ออาดัมตก, เขากลายเป็นผู้ที่ตายทางวิญญาณ, **คพ.** ๒๙:๔๐-๔๑, ๔๔.

ความตาย, ครั้งที่สอง. ดู ความตาย, ทางวิญญาณ

ความผาสุก. ดู คนจน; เครื่องถ้วยบูชา; ทาน, ทำทาน (การ); รับใช้ (การ); อดอาหาร (การ) *ด้วย*

กระบวนการและวิธีดูแลตามความจำเป็นทางวิญญาณและทางโลกของผู้คน.

ท่านต้องยื่นมือให้อย่างใจกว้างต่อพี่น้องของท่าน, ต่อคนขัดสนคนยากจน, ซึ่งอยู่ในแผ่นดินของท่าน, **ฉริบ.** ๑๕:๑๑. บุคคลที่ให้แก่คนยากจนจะไม่รู้จักการขัดสน, **สภษ.** ๒๕:๒๗. การอดอาหารอย่างนี้มีใช้หรือที่เราต้องการ? คือการที่จะปันอาหารของเจ้าให้กับผู้หิว, และนำคนยากจนไร้บ้านเข้ามาในบ้านของเจ้า, **อสย.** ๕๘:๖-๗. เพราะว่าเมื่อเราหิวท่านทั้งหลายก็ได้จัดทาให้เรากิน; เราเป็นแขกแปลกหน้าท่านก็ได้ต้อนรับเราไว้. ซึ่งท่านได้กระทำแก่คนใดคนหนึ่งเ็นพวกพี่น้องของเราสิ่งนี้สิ่งจะต่ำต้อยเพียงไร, ก็เหมือนได้กระทำแก่เราด้วย, **มธ.** ๒๕:๓๕-๔๐. ให้ทรัพย์สินของท่านแก่คนขัดสน, **โมไซยาห์** ๔:๑๖-๒๖. พวกเขาให้กันและกันตามความจำเป็นของตนและตามความต้องการของตนทั้งฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณ, **โมไซยาห์** ๑๘:๒๙. พวกเขาได้รับบัญชาให้ร่วมอดอาหารและสวดอ่อนน้อนเพื่อความผาสุกของคนที่ยากจน พระผู้เป็นเจ้าไม่, **แอลมา** ๖:๖. สวดอ่อนน้อนเพื่อความผาสุกของท่านและเพื่อความผาสุกของบรรดาคนที่อยู่รอบๆ ท่าน, **แอลมา** ๓๔:๒๓-๒๘. พวกเขามีสิ่งของทั้งหมดเพื่อใช้ร่วมกันในบรรดาพวกเขา, **๔ นี.** ๑:๓. จงนึกถึงคนยากจน, **คพ.** ๔๒:๓๐-๓๑. ไปเยี่ยมคนจนและคนขัดสน, **คพ.** ๔๔:๖. ในสิ่งทั้งปวงจงระลึกถึงคนจนและคนขัดสน, **คพ.** ๕๒:๔๐. วิบัติแก่เจ้าคนร่ำรวยที่จะไม่ให้ทรัพย์สินของเจ้าแก่คนจน, และวิบัติแก่เจ้าคนจนที่ไม่อ้อม, ละโมบและไม่ยอมลงแรง, **คพ.** ๕๖:๑๖-๑๗. ในโซ่อันไม่มีคนจนในบรรดาพวกเขา, **โมเสส** ๗:๑๘.

ความผิด. ดู กลับใจ (การ) *ด้วย*

สภาพของการทำผิด, หรือความรู้สึกเสียใจและโทษนัสซึ่งพึงเกิดขึ้นควบคู่กับบาป.

คนทำบาปและรู้สึกผิด, **ลนต.** ๖:๑-๖. ผู้ใดรับส่วนศีลระลึกอย่างไม่มีค่าควร ผู้นั้นก็ได้ทำผิดต่อพระกายและพระโลหิตของพระเยซู, **๑ คร.** ๑๑:๒๗. คนผิดได้รับความจริงได้ยาก, **๑ นี.** ๑๖:๒. เราจะไม่มีความรู้อันสมบูรณ์เกี่ยวกับความผิดทั้งหมดของเรา, **๒ นี.** ๙:๑๔. ความผิดของข้าพเจ้าจึงถูกลบล้างไป, **อินัส** ๑:๖. มีการลงโทษตั้งไว้, ซึ่งนำความสำนึกผิดจากมนธธรรมมาสู่มนุษย์, **แอลมา** ๔๒:๑๘. ขอให้บาปของลูกเท่านั้นเป็นเรื่องลำบากใจลูก, ด้วยความลำบากใจนั้นซึ่งจะนำลูกลงมาสู่การกลับใจ, **แอลมา** ๔๒:๒๙. บางคนในพวกเจ้าทำผิดต่อเรา, แต่เราจะไม่เมตตา, **คพ.** ๓๘:๑๔. พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าทรงชดใช้ความผิดดั้งเดิม, **โมเสส** ๖:๕๔.

ความมืด, ทางวิญญาณ. ดู ชั่ว *ด้วย*

ความชั่วร้ายหรือความเขลาในเรื่องทางวิญญาณ.

วิบัติแก่คนเหล่านั้นผู้ถือเอาว่าความมืดเป็นความสว่าง, **อสย.** ๕:๒๐ (๒ นี. ๑๕:๒๐). ความมืดจะคลุมแผ่นดินโลก, และความมืดที่คลุมชนชาติทั้งหลาย, **อสย.** ๖๐:๒. พระเยซูจะประทานความสว่างแก่คนทั้งหลายผู้อยู่ในที่มืด, **ลูกา** ๑:๗๙. ความสว่างส่องเข้ามาในความมืด, และความมืดหาได้ชนะความสว่างไม่, **ยอห์น** ๑:๕ (คพ. ๔๕:๗). จงเลิกการกระทำของความมืดและจงสวมเครื่องอาวุธของความสว่าง, **รม.** ๑๓:๑๒. อย่าเข้าส่วนกับกิจการของความมืดอันไร้ผล, **อฟ.** ๕:๘-๑๑. เพราะท่านไม่ทุลถาม, พระองค์จะไม่ทรงพาท่านมาสู่ความสว่างแต่ต้องพินาศในความมืด, **๒ นี.** ๓๒:๔. ชาตนาแพรงงานแห่งความมืด, **ฮิล.** ๖:๒๘-๓๑. อำนาจแห่งความมืดแพร่ออกไปทั่วทั้งแผ่นดินโลก, **คพ.** ๓๘:๘, ๑๑-๑๒. โลกทั้งโลกครวญครางภายใต้ความมืดและบาป, **คพ.** ๘๔:๔๙-๕๔. หากดวงตาของเจ้าเห็นแก่รัศมีภาพของเราอย่างเดียว, จะไม่มีความมืดในเจ้า, **คพ.** ๘๘:๖๗. งานแห่งความมืดเริ่มแพร่ออกไปในบรรดาบุตรทั้งปวงของมนุษย์, **โมเสส** ๕:๕๕.

ความมืดภายนอก. ดู ความตาย, ทางวิญญาณ;

นรก; บุตรแห่งหายนะ; มาร

ความรอด. ดู ความตาย, ทางร่างกาย; ความตาย, ทางวิญญาณ; ซดใช้ (การ); โถ่ (การ), โถ่ (ได้รับการ); แผนแห่งการไถ่; พระคุณ; พระเยซูคริสต์; สูงส่ง (ความ) *ด้วย*

รอดจากความตายทางร่างกายและทางวิญญาณ. ทุกคนจะได้รับการช่วยให้รอดจากความตายทางร่างกายโดยพระคุณของ พระผู้เป็นเจ้าของ, ผ่าน การสิ้นพระชนม์ และการฟื้นคืนพระชนม์ของ พระเยซูคริสต์. แต่ละบุคคลจะรอดจากความตายทางวิญญาณโดยพระคุณของ พระผู้เป็นเจ้าของได้เช่นกัน, ผ่านศรัทธาในพระเยซูคริสต์. ศรัทธาดังกล่าว ประจักษ์ใน ชีวิตของการเชื่อฟังกฎและศาสนพิธีของพระกิตติคุณและการรับใช้พระคริสต์.

พระเจ้าทรงเป็น ความสว่าง และความรอดของ ข้าพเจ้า, **สดด.** ๒๗:๑. พระองค์เท่านั้นทรงเป็นศิลา และเป็นความรอดของข้าพเจ้า, **สดด.** ๖๒:๒. ข้าพ ประเสริฐนั้นเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพื่อให้ทุกคน ที่เชื่อได้รับความรอด, **รม.** ๑:๑๖ (คพ. ๖๘:๔). ท่าน ทั้งหลายจงอุทิศให้เพื่อให้เกิดความรอดด้วยความเกรงกลัว, **ฟป.** ๒:๑๒. พระเจ้าได้ทรงเลือก ท่านไว้ตั้งแต่เดิมให้ถึงที่รอดโดยพระวิญญาณทรง ชำระท่านให้บริสุทธิ์, **๒ ทิ.** ๒:๑๓. ความรอดเป็น ของได้เปล่า, **๒ ทิ.** ๒:๔. ไม่มีของประทานใดยิ่งใหญ่ กว่าของประทานแห่งความรอด, **คพ.** ๖:๑๓. พระ เยซูคริสต์ทรงเป็นพระนามเดียวเท่านั้นที่ความรอด จะมาถึง, **โมเสส** ๖:๕๒ (กิจการ ๔:๑๐-๑๒). เราเชื่อว่าโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์, มนุษย์ชาติทั้งมวลจะรอดได้, **ลข.** ๑:๓.

ความรอดของเด็ก: ถ้าพวกท่านไม่กลับใจเป็น เหมือนเด็กเล็กๆ, ท่านจะเข้าไปในแผ่นดินสวรรค์ไม่ได้เลย, **มธ.** ๑๘:๓. เด็กเล็กๆ มีชีวิตในวัน ครีด้วย, **โมไซยาห์** ๑๕:๒๕. การบังเกิดมาทารกเป็นความน่า ชิงชัง, และเด็กเล็กๆ มีชีวิตในพระคริสต์เพราะการ ชดใช้, **โมโร.** ๘:๘-๒๔. เด็กเล็กๆ ได้รับความไถ่โดย ผ่านพระองค์เดียวที่ถือกำเนิด; ชาตนาจะล่อลวง พวกเราไม่ได้, **คพ.** ๒๙:๔๖-๔๗. เด็กต้องได้รับการ สอนพระกิตติคุณและรับบัพติสมาเมื่ออายุแปด ขวบ, **คพ.** ๖๘:๒๕-๒๘. เด็กเล็กๆ ได้รับความชำระให้ บริสุทธิ์โดยผ่านพระเยซูคริสต์, **คพ.** ๗๔:๗. มนุษย์ จึงกลายเป็น, คนบริสุทธิ์อีกครั้ง, ในสภาพของพวก เขาที่เป็นทารก, **คพ.** ๙๓:๓๘. เด็กทุกคนผู้ที่ตาย ก่อนถึงวัยที่รับผิดชอบได้ล้วนได้รับการช่วยให้รอด

ในอาณาจักรซีเลสเชียล, **คพ.** ๑๓๗:๑๐. เด็กบริสุทธิ์ นับแต่การวางรากฐานของโลก, **โมเสส** ๖:๕๔.

ความรอด, แผนแห่ง. ดู แผนแห่งการไถ่

ความรอดของคนตาย. ดู ความรอด; แผนแห่ง การไถ่; ลำดับการสืบเชื้อสาย; หนังสือแห่ง ความทรงจำ *ด้วย*

โอกาสที่ผู้สิ้นชีวิตโดยไม่ได้รับศาสนพิธีแห่ง ความ รอดของพระกิตติคุณจะได้รับศาสนพิธีเหล่านี้ โดยสมาชิกที่มีชีวิตอยู่และมีคำควรของศาสนจักร กระทำแทนพวกเขาในพระวิหาร. คนตายได้รับการ สอนพระกิตติคุณในโลกวิญญาณและอาจยอมรับ ศาสนพิธีที่กระทำแทนพวกเขาในความเป็นมรรตัย.

สมาชิกที่ซื่อสัตย์ของศาสนจักรค้นคว้าและ เตรียมประวัติครอบครัวเพื่อให้ได้ชื่อและวันเกิด ของบรรพชนซึ่งนั้นจะได้กระทำศาสนพิธีแห่งความ รอดให้คนเหล่านั้น.

พลาถกล่าวแก่ผู้ถูกจองจำว่า, ออกมาเถิด, **อสย.** ๔๙:๙ (อสย. ๒๔:๒๒; ๑ ทิ. ๒:๑๙). ร้องประกาศ อิสราภาพแก่บรรดาเชลย, **อสย.** ๖๑:๑ (ลูกา ๔:๑๘). ท่านผู้ นั้นจะกระทำให้จิตใจของพ่อ หันไปหาลูก, **มลค.** ๔:๕-๖ (๓ ทิ. ๒:๕-๖; คพ. ๑๑๐:๑๓-๑๖). ผู้ที่ตายแล้วจะได้ยินพระสุรเสียงแห่งพระบุตรของ พระเจ้า, **ยอห์น** ๕:๒๕. มิฉะนั้นคนเหล่านั้นที่รับ บัพติสมาสำหรับคนตายเขาทำอะไรกัน ?, **๑ คร.** ๑๕:๒๙. พระ คริสต์ทรง ประกาศพระวจนะแก่ วิญญาณที่ติดคุกอยู่, **๑ ปด.** ๓:๑๘-๒๐. ด้วยเหตุนี้ เองข้าวประเสริฐจึงได้ประกาศแม้แก่คนที่ตายไป แล้ว, **๑ ปด.** ๔:๖. พระบุตรเสด็จเยือนวิญญาณใน เรือนจำ, **คพ.** ๗๖:๗๓. การไถ่มาถึงผู้ที่ได้รับส่วนของ พวกเราในเรือนจำนั้น, **คพ.** ๘๘:๙๙. อย่างบัพติสมา มิได้มีอยู่บนแผ่นดินโลกเพื่อให้วิสุทธิชนของเรารับบัพ- ติสมาแทนคนเหล่านั้นที่ตายแล้ว, **คพ.** ๑๒๔:๒๙. คนทั้งปวงที่ตายแล้วและจะยอมรับพระกิตติคุณ จะเป็นทายาทของอาณาจักรซีเลสเชียล, **คพ.** ๑๓๗:๗-๑๐. พระบุตรของ พระผู้เป็นเจ้าของ ทรง ปรากฏโดยประกาศเสรีภาพแก่เชลยผู้ซื่อสัตย์, **คพ.** ๑๓๘:๑๘. วิญญาณมากเท่าที่อยู่ในเรือนจำพากัน ออกมา, **โมเสส** ๗:๕๗.

ความรอดของเด็ก. ดู ความรอด—ความรอดของ เด็ก; เด็ก, ลูก

ความรู้. ดู เข้าใจ (ความ); ความจริง; ปัญญา ด้วย

ความเข้าใจและความสามารถในการเข้าใจ, โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับความจริงดังที่สอนไว้หรือยืนยันโดยพระวิญญาน.

พระเจ้าทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าของความรู้, **๑ ซมอ. ๒:๓.** พระเจ้า ทรง สมบูรณ์ ใน ความรู้, **โยบ ๓๗:๑๖.** ความยำเกรงพระเจ้าเป็นบ่อเกิดของความรู้, **สภษ. ๑:๗.** บุคคลที่ยับยั้งถ้อยคำของเขาเป็น คนมีความรู้, **สภษ. ๑๗:๒๗.** แผ่นดินโลกจะเต็มไปด้วยความรู้เรื่องพระเจ้า, **อสย. ๑๑:๙ (๒ นี. ๒๑:๙; ๓๐:๑๕).** เจ้าได้เอาลูกกุญแจแห่งความรู้ไปเสีย, **ลูกา ๑๑:๕๒.** ความรักของพระคริสต์เกินความรู้, **อฟ. ๓:๑๙.** เอาคุณธรรมเพิ่มความเชื่อ, เอาความรู้เพิ่มคุณธรรม, **๒ ปด. ๑:๕.** นี้ไฟมีความรู้อันแนชัดถึงพระคุณความดีของพระผู้เป็นเจ้า, **๑ นี. ๑:๑.** พวกเขาจะเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับพระผู้ไถ่ของตน, **๒ นี. ๖:๑๑.** คนชอบธรรมจะมีความรู้อันสมบูรณ์เกี่ยวกับความชอบธรรมของพวกเขา, **๒ นี. ๙:๑๔.** พระวิญญานให้ความรู้, **แอลมา ๑๘:๓๕.** ความรู้ของท่านสมบูรณ์ในเรื่องนั้น, **แอลมา ๓๒:๓๔.** ชาวเลมันจะถูกนำมาสู่ความรู้ที่แท้จริงเรื่องพระผู้ไถ่ของพวกเขา, **ฮิล. ๑๕:๑๓.** ท่านจะรู้ด้วยความรู้อันสมบูรณ์ว่าสิ่งนี้เป็นของพระผู้เป็นเจ้า, **โมโร. ๗:๑๕-๑๗.** วิสุทธิชนจะพบขุมทรัพย์แห่งความรู้, **คพ. ๘๙:๑๙.** ความรู้บริสุทธิ์ขยายจิตวิญญานออกไปอย่างกว้างขวาง, **คพ. ๑๒๑:๔๒.** คนที่มีกุญแจของฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ไม่มีความลำบากในการได้รับความรู้แห่งข้อเท็จจริง, **คพ. ๑๒๘:๑๑.** หากคนคนหนึ่งได้ความรู้ในชีวิตนี้, เขาก็จะเหนือกว่าในโลกที่จะมาถึง, **คพ. ๑๓๐:๑๙.** เป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะได้รับการช่วยให้รอดในเวลา, **คพ. ๑๓๐:๖.**

ความลับของพระผู้เป็นเจ้า

ความลับของพระผู้เป็นเจ้าของคือความจริงต่างๆทางวิญญานซึ่งจะรู้ได้จากการเปิดเผยเท่านั้น. พระผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าเปิดเผยความลับของพระองค์ต่อผู้ที่เชื่อฟังพระกิตติคุณ. ยังมีความลับบางอย่างของพระผู้เป็นเจ้าที่ยังไม่ได้รับการเปิดเผย.

ความลับแห่งแผ่นดินสวรรค์ทรงโปรดให้ท่านทั้งหลายรู้ได้, **มธ. ๑๓:๑๑.** แม้เข้าใจในความลับที่ทั้งปวงแต่ไม่มีความรัก, ข้าพเจ้าก็ไม่มีความรัก, **๑ คร. ๑๓:๒.** นี้ไฟมีความรู้อันแนชัดถึงความลับ

ของพระผู้เป็นเจ้าของ, **๑ นี. ๑:๑.** ความรู้ในความรู้ลับของพระผู้เป็นเจ้าของประทานไว้ให้หลายคน, **แอลมา ๑๒:๙.** จะประทานให้แก่คนเช่นนั้นเพื่อรู้ความลับของพระผู้เป็นเจ้าของ, **แอลมา ๒๖:๒๒.** ความลับเหล่านี้ยังไม่เผยให้เป็นที่รู้โดยสมบูรณ์แก่พ่อ, **แอลมา ๓๗:๑๑.** มีความลับหลายเรื่องซึ่งไม่มีผู้ใดรู้จักนอกจากพระผู้เป็นเจ้าของ, **แอลมา ๔๐:๓.** ความลับของความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าของสำคัญยิ่งเพียงไร, **คพ. ๑๙:๑๐.** หากเจ้าถาม, เจ้าจะได้รับการเปิดเผยและความลับของอาณาจักร, **คพ. ๔๒:๖๑, ๖๕ (๑ คร. ๒:๗, ๑๑-๑๔).** คนที่รักษาพระบัญญัติจะได้รับความลับแห่งอาณาจักร, **คพ. ๖๓:๒๓.** แก่พวกเขาเราจะเปิดเผยความลับที่ทั้งปวง, **คพ. ๗๖:๗.** ฐานะปุโรหิตที่สูงกว่าถือกุญแจแห่งความลับ, **คพ. ๘๔:๑๙.** ณ การเสด็จมาของพระองค์ พระเจ้าจะทรงเปิดเผยสิ่งที่ซ่อนอยู่ซึ่งไม่มีมนุษย์คนใดรู้, **คพ. ๑๐๑:๓๒-๓๓.** ฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคมีเอกลีทธิ์ได้รับความลับของอาณาจักร, **คพ. ๑๐๗:๑๙.**

ความหวัง. ดู ศรัทธา, เชื่อ (ความ) ด้วย

ความคาดหวังอย่างมั่นใจและความปรารถนาพรที่สัญญาไว้อันเกิดจากความชอบธรรม. พระคัมภีร์มักกล่าวถึงความหวังว่าเป็นการคาดหวังถึงชีวิตนิรันดร์โดยผ่านศรัทธาในพระเยซูคริสต์.

คนที่วางใจในพระเจ้าย่อมได้รับพระพร, **ยรม. ๑๗:๗.** พระเจ้าทรงเป็นความหวังของประชากรของพระองค์, **โยเอล ๓:๑๖.** เรามิมีความหวังโดยความเพียรและความเชื่อด้วยพระคัมภีร์, **รม. ๑๕:๔.** พระผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าโปรดให้เรายังเกิดใหม่เข้าสู่ความหวังใจอันมีชีวิตอยู่โดยการคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์, **๑ ปด. ๑:๓.** ทุกคนที่มีความหวังอย่างนี้ก็จะชำระตนให้บริสุทธิ์, **๑ ยน. ๓:๒-๓.** ท่านต้องมุ่งหน้า, โดยมีความเจิดจ้าอันบริบูรณ์แห่งความหวัง, **๒ นี. ๓๑:๒๐.** จงดูว่าท่านมีศรัทธา, ความหวัง, และจิตกุศล, **แอลมา ๗:๒๔ (๑ คร. ๑๓:๑๓; โมโร. ๑๐:๒๐).** ข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านสดับฟังถ้อยคำของข้าพเจ้า, โดยมีความหวังว่าท่านจะได้รับชีวิตนิรันดร์, **แอลมา ๑๓:๒๗-๒๙.** หากท่านมีศรัทธาท่านย่อมหวังในสิ่งที่ไม่เห็น, ซึ่งจริง, **แอลมา ๓๒:๒๑ (ฮบ. ๑๑:๑).** ความหวังมาจากศรัทธาและทำสมาธิจิตวิญญาน, **อีเธอร์ ๑๒:๔ (ฮบ. ๖:๑๗-๑๙).** มนุษย์ต้องหวังมีฉะนั้นเขาจะรับมรดกไม่ได้, **อีเธอร์**

๑๒:๓๒. มอรรมอนพูดเกี่ยวกับศรัทธา, ความหวัง, และจิตกุศล, **โมโร. ๗:๑.** ท่านจะมีความหวังโดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์เพื่อยกท่านขึ้นสู่ชีวิตนิรันดร์, **โมโร. ๗:๔๐-๔๓.** พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงทำให้ท่านเปี่ยมไปด้วยความหวัง, **โมโร. ๘:๒๖ (รม. ๑๕:๑๓).** พวกเขาไปจากชีวิตมรตตย์, มันคงในความหวังแห่งการฟื้นคืนชีวิตอันรุ่งโรจน์, **คพ. ๑๓๗:๑๔.**

คอรียอร์. ดู ผู้ต่อต้านพระคริสต์ *ด้วย*

ผู้ต่อต้านพระคริสต์ในพระคัมภีร์มอรรมอนซึ่งเรียกเครื่องหมายเพื่อเป็นข้อพิสูจน์ถึงเดชานุภาพของพระเจ้า; พระเจ้าทรงทำให้คอรียอร์เป็นใบ้ (แอลมา ๓๐:๖-๖๐).

คัลวารี. ดู กลโกธา

คำควร (ความมี), คำควร (มี), คู่ควร. ดู ขอบขรรคม (ความ) *ด้วย*

การเป็นคนชอบธรรมโดยส่วนตัวและได้รับความเห็นชอบในสายพระเนตรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าและผู้นำที่พระองค์ทรงแต่งตั้ง.

ผู้ใดที่ไม่รับเอากางเขนของตนตามเราไป ผู้นั้นก็ไม่มีคำควรกับเรา, **มธ. ๑๐:๓๘.** ผู้ทำงานสมควรจะได้รับค่าจ้างของตน, **ลูกา ๑๐:๗ (คพ. ๓๑:๕).** จงดูว่าท่านทำสิ่งทั้งปวงด้วยความมีคำควร, **มอ. ๙:๒๙.** พวกเขาไม่ได้รับบัพติศมานอกจากพวกเขามีคำควร, **โมโร. ๖:๑.** คนที่เกียจคร้านจะไม่ทรงนับว่าคู่ควรจะยืนอยู่, **คพ. ๑๐๗:๑๐๐.** คนที่จะไม่ทรงการติสอนก็ไม่คู่ควรกับอาณาจักรของเรา, **คพ. ๑๓๖:๓๑.** ฐานะปุโรหิตขยายไปถึงสมาชิกชายทุกคนที่มีคำควร, **คพ. ขก.—๒.**

คานาอัน, คานาอัน (คน, ชาว)

ในสมัยพันธสัญญาเดิม, บุตรคนที่สี่ของฮาม (ปฐมก. ๙:๒๒; ๑๐:๑, ๖) และหลานของโนอาห์. ชาวคานาอันหมายถึงคนจากแผ่นดินซึ่งคานาอันอาศัยอยู่มาแต่ดั้งเดิมและหมายถึงลูกหลานของเขาด้วย. ชาวคานาอันเป็นชื่อผู้คนซึ่งอาศัยอยู่ในที่ลุ่มตามชายฝั่งเมดิเตอร์เรเนียนของปาเลสไตน์ด้วย. บางครั้งใช้ชื่อนี้อธิบายถึงผู้อยู่อาศัยทั้งหมดที่ไม่ใช่ชาวอิสราเอลของประเทศทางตะวันตกของจอร์แดน, ซึ่งชาวกรีกเรียกว่าชาวฟินิเซีย.

คาโมราห์, เนินเขา. ดู พระคัมภีร์มอรรมอน; โมโรไน, บุตรของมอรรมอน; สมิธ, โจเซฟ, จูเนียร์ *ด้วย*

เนินเขาเล็กๆ ตั้งอยู่ในรัฐนิวยอร์กฝั่งตะวันตก, สหรัฐอเมริกา. ที่นั่นศาลาพยากรณ์สมัยโบราณชื่อโมโรไนซ่อนแผ่นจารึกทองคำซึ่งมีบันทึกบางส่วนของประชาชาติไนไฟและเจเร็ด. โมโรไน ผู้ฟื้นคืนชีวิตแล้วนำโจเซฟ สมิธ ไปยังเนินเขาแห่งนี้ในปี ๑๘๒๗ เพื่อรับแผ่นจารึกเหล่านี้และแปลแผ่นจารึกส่วนหนึ่ง. งานแปลชิ้นนี้คือพระคัมภีร์มอรรมอน.

ชาวไนไฟไปรวมกันที่คาโมราห์, **มอ. ๖:๒-๔.** คาโมราห์อยู่ในแผ่นดินที่มีผืนน้ำมากมาย, **มอ. ๖:๔.** มอรรมอนซ่อนบันทึกในเนินเขาคาโมราห์, **มอ. ๖:๖.** ชาวไนไฟทั้งหมดถูกสังหารที่คาโมราห์นอกจากยี่สิบสี่คน, **มอ. ๖:๑๑.** เราได้ยินข่าวอันน่ายินดีจากคาโมราห์, **คพ. ๑๒๘:๒๐.** โจเซฟ สมิธนำแผ่นจารึกมาจากเนินเขาคาโมราห์, **จส—๑ ๑๔:๒, ๕๐-๕๔, ๕๙.**

คายาฟาส. ดู สะดูลี (พวก); อันนาส *ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาใหม่, มหาปุโรหิตและบุตรเขยของอันนาส. คายาฟาสมีบทบาทแข็งขันในการต่อต้านพระเยซูและบรรดาสานุศิษย์ของพระองค์ (มธ. ๒๖:๓-๔; ยอห์น ๑๑:๔๗-๕๐; ๑๘:๑๓-๑๔).

การวะ (ความ). ดู ความกลัว; ยกย่อง *ด้วย*

ความเคารพอย่างสุดซึ้งต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์; ความพิศวง.

พระเจ้าทรงบัญชาโมเสสให้ถอดรองเท้า, เพราะเขากำลังยืนอยู่บนที่ศักดิ์สิทธิ์, **อพย. ๓:๔-๕.** องค์พระเจ้าผู้เป็นที่เกรงกลัวและน่าเกรงขาม, **สดด. ๘๙:๗.** เพื่อเราจะได้ปฏิบัติพระเจ้าตามชอบพระทัยของพระองค์ด้วยความเคารพและยำเกรง, **ฮบ. ๑๒:๒๘.** โมโรไนโน้มกายลงสู่พื้น, และสวดอ้อนวอนอย่างสุดกำลัง, **แอลมา ๔๖:๑๓.** ผู้งชนล้มลงสู่พื้นดินและนมัสการพระคริสต์, **๓ นี. ๑๑:๑๒-๑๙.** น้อมกายลงเบื้องหน้าเรา, **คพ. ๕:๒๔.** สิ่งทั้งปวงน้อมกายแสดงความเคารพอย่างนอบน้อมถ่อมตนหน้าพระราชบัลลังก์ของพระองค์, **คพ. ๗๖:๙๓.** ความคิดเจ้าถูกทำให้มืดเนื่องจากเจ้าปฏิบัติอย่างเลินๆ กับสิ่งที่เจ้าได้รับมา, **คพ. ๘:๕๔-๕๗.** ทุกเขาจะยี่ลงและทุกสันจะสราสภาพ, **คพ. ๘๘:๑๐๔.** เนื่องจากความนับถือหรือความการวะต่อพระนามของพระเจ้าทรง

เป็นเหนือทุกสิ่ง, ศาสนจักรจึงเรียกฐานะปุโรหิตตามชื่อเมลคีเซเดค, **คพ.** ๑๐๗:๔. พระจะเพลงมาบนคนเหล่านั้นที่น้อมคารวะพระเจ้าในพระนิเวศน์ของพระองค์, **คพ.** ๑๐๙:๒๑.

คาเลบ

หนึ่งในบรรดาคนที่โมเสสส่งออกไปสังเกตการณ์แผ่นดินแห่งคานาอันในปีที่สองหลังการอพยพ. มีเพียงเขาคนเดียวชวาท่านที่นำรายงานอันแท้จริงเกี่ยวกับแผ่นดินนั้นกลับมา (กตว. ๑๓:๖, ๓๐; ๑๔:๖-๓๘). มีเพียงพวกเขาเท่านั้นจากคนทั้งหมดซึ่งออกจากอียิปต์แล้วรอดชีวิตจาก ๔๐ ปีในแดนทุรกันดาร (กตว. ๒๖:๖๕; ๓๒:๑๒; ฉบป. ๑:๓๖) และเข้าไปในคานาอัน (ยชว. ๑๔:๖-๑๔; ๑๕:๑๓-๑๙).

ควาเดอรี, ออลิเวอร์

เอลิเดอรีคนที่สองของศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูและหนึ่งในพยานสามคนต่อที่มาอันศักดิ์สิทธิ์และความแท้จริงของพระคัมภีร์มอรมอน. เขาทำหน้าที่เป็นผู้จดคำแปลขณะที่โจเซฟ สมิธ แปลพระคัมภีร์มอรมอนจากแผ่นจารึกทองคำ (จส—ป ๑:๖๖-๖๘).

ได้รับพยานถึงความจริงของการแปลพระคัมภีร์มอรมอน, **คพ.** ๖:๑๗, ๒๒-๒๔. ได้รับแต่งตั้งโดยยอห์นผู้ถวายบัพติศมา, **คพ.** ๑๓ (คพ. ๒๗:๘; จส—ป ๑:๖๘-๗๓, ดู หมายเหตุข้อ ๗๑). หลังจากที่เจ้าได้ศรัทธาและเห็นสิ่งเหล่านั้นด้วยดวงตาของเจ้า, เจ้าจึงเป็นพยานถึงสิ่งที่เจ้าเห็น, **คพ.** ๑๗:๓, ๕. เราแสดงให้ประจักษ์แก่เจ้า, โดยพระวิญาณของเรา, ว่าเรื่องที่เจ้าเขียนไว้เป็นความจริง, **คพ.** ๑๘:๒. คือผู้ที่พระเจ้าทรงกำหนดและแต่งตั้งให้เป็นผู้พิทักษ์ดูแลการเปิดเผย, **คพ.** ๗๐:๓. ได้รับกุญแจทั้งหลายของฐานะปุโรหิตพร้อมโจเซฟ สมิธ, **คพ.** ๑๑๐.

คาอิน. ดู ฆาตกรรม; มั่วสุมลับ (การ); อาดัม; อาแบล *ด้วย*

บุตรของอาดัมกับเอวาผู้ที่สังหารอาแบลน้องชายของตน (ปฐมก. ๔:๑-๑๖).

พระเจ้าไม่ทรงยอมรับเครื่องบูชาของเขา, **ปฐมก.** ๔:๓-๗ (โมเสส ๕:๕-๘, ๑๘-๒๖). ฆ่าอาแบลน้องชายของเขา, **ปฐมก.** ๔:๘-๑๔ (โมเสส ๕:๓๒-๓๗). พระเจ้าทรงสาปแช่งและทำเครื่องหมายไว้ที่ตัวเขา, **ปฐมก.** ๔:๑๕ (โมเสส ๕:๓๗-๔๑). อาดัมและเอวามีบุตรและธิดามากมายหลายคนก่อนคาอินเกิด,

โมเสส ๕:๑-๓, ๑๖-๑๗. รักชาติตนมากกว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, **โมเสส** ๕:๑๓, ๑๘. เข้าสู่พันธสัญญาไม่ศักดิ์สิทธิ์กับชาติตน, **โมเสส** ๕:๒๙-๓๑.

คำแถลงนโยบาย. ดู แต่งงาน (การ), สมรส (การ)—การแต่งงานหลายคน; วูดร็ฟฟ์, วิลฟอร์ด *ด้วย*

ข้อประกาศอย่างเป็นทางการโดยประธานวิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์ เมื่อ ค.ศ. ๑๘๙๐ ซึ่งระบุชัดเจนว่าศาสนจักรและสมาชิกยอมต่อกฎของแผ่นดินและไม่แต่งงานหลายคนอีกต่อไป (คพ. ขก.—๑). ประธานวูดร็ฟฟ์ออกคำแถลงนโยบายหลังจากมีนิมิตและการเปิดเผยจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ.

คำเทศนาบนภูเขา. ดู ผู้เป็นสุข; พระเยซูคริสต์ *ด้วย*

พระโอวาทของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ประทานแก่สานุศิษย์ซึ่งพระองค์กำลังจะทรงส่งออกไปทำงานเผยแผ่ (มธ. ๕-๗; ลูกา ๒:๑๐-๔๙). พระเจ้าประทานพระโอวาทหลังจากทรงเรียกอัครสาวกสิบสองได้ไม่นาน.

พระโอวาทดังกล่าวกระจ่างแจ้งเพราะงานแปลพระคัมภีร์ไบเบิลของโจเซฟ สมิธและพระโอวาทคล้ายกันกับที่บันทึกไว้ใน ๓ นี. ๑๒-๑๔ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพระโอวาทตอนสำคัญ ได้สูญหายไปจากเรื่องราวในมัทธิว.

คำแนะนำ, คำปรึกษา (นาม). ดู ศาสดาพยากรณ์ *ด้วย*

คำตักเตือน, คำเตือน, คำแนะนำ, และคำชี้แนะจากพระเจ้าและผู้คนที่ได้รับแต่งตั้งของพระองค์.

เราจะให้คำแนะนำแก่ท่าน, **อพย.** ๑๘:๑๙. พระผู้เป็นเจ้าจะทรงนำข้าพระองค์ด้วยคำปรึกษาของพระองค์, **สดด.** ๑๓:๒๔. ที่ไหนไม่มีการนำ, ประชาชนก็ล้มลง, **สภษ.** ๑๑:๑๔. พวกฟาริสีและพวกบาเรียนไม่ยอมรับพระประสงค์ของพระเจ้า, **ลูกา** ๗:๓๐. การเป็นคู่คดแก่เรียนยอมดีหากพวกเขาสดับฟังคำแนะนำของพระผู้เป็นเจ้าของ, **๒ นี.** ๙:๒๙. จงฟังคำแนะนำของพระองค์ผู้ทรงแต่งตั้งเจ้า, **คพ.** ๗๘:๒. รับคำแนะนำจากเขาผู้ที่เรากำหนดไว้, **คพ.** ๑๐๘:๑. เขามุ่งมาดปรารถนาจะสถาปนาคำแนะนำของเขาแทนคำแนะนำซึ่งเราแต่งตั้งไว้, **คพ.** ๑๒๔:๘๔. สดับฟังคำแนะนำของผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ, **คพ.** ๑๒๔:๘๙.

หากมนุษย์คนใดหาได้แสวงหาคำแนะนำของเราไว้, เขาจะไม่มีอำนาจ, **คพ.** ๑๓๖:๑๙.

คำปฏิญาณ. ดู คำปฏิญาณและพันธสัญญาของ
ฐานะปุโรหิต; พันธสัญญา ด้วย

ตามที่ใช้ในพระคัมภีร์, โดยปรกติจะหมายถึงพันธสัญญาหรือคำสัญญาศักดิ์สิทธิ์. อย่างไรก็ตาม, คนชั่ว, รวมทั้งซาตานและเหล่าเทพของเขา, ปฏิญาณด้วยว่าจะทำให้บรรลุดจุดประสงค์ที่ชั่วร้ายของตน. ในสมัยพันธสัญญาเดิม, คำปฏิญาณเป็นที่ยอมรับ; อย่างไรก็ตาม, พระเยซูคริสต์ทรงสอนว่าผู้คนไม่ควรสาบานในพระนามของพระผู้เป็นเจ้าหรืองานสร้างของพระองค์ (มธ. ๕:๓๓-๓๗).

เราจะทำให้คำสาบานซึ่งเราได้ปฏิญาณไว้กับอับราฮัมนั้นสำเร็จ, **ปฐมก.** ๒๖:๓. ถ้ามนุษย์ให้สัตย์สาบานผูกมัดตัวไว้, อย่านำเขาเสียเวลา, **กตว.** ๓๐:๒. พวกเขาเข้าในการสาบานและปฏิญาณที่จะดำเนินตามธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้า, **นหม.** ๑๐:๒๙. คำสัตย์สาบานที่ได้ถวายต่อองค์พระผู้เป็นเจ้านั้นต้องรักษาไว้ให้มั่น, **มธ.** ๕:๓๓ (ปยุจ. ๕:๑-๒; ๓ นี. ๑๒:๓๓). พระเจ้าทรงสาบานด้วยคำปฏิญาณว่าคนที่ขอสัตย์จะได้รับการช่วยเหลือ, **ฮบ.** ๖:๑๓-๑๘. เมื่อโซรมให้คำปฏิญาณ, ความกลัวของเราได้หมดไป, **๑ นี.** ๔:๓๗. ผู้คนของแอมันให้คำปฏิญาณไว้ว่าจะไม่ให้มีการนองเลือดอีกเลย, **แอลมา** ๕๓:๑๑. ชาวนีไฟที่ชั่วร้ายทำคำปฏิญาณและพันธสัญญาต่างๆ กับซาตาน, **ฮีล.** ๖:๒๑-๓๐. มนุษย์ได้ชีวิตในวันคริสต์ผ่านคำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิต, **คพ.** ๘๔:๓๓-๔๒. พันธสัญญา, สัญญา, พันธะ, ข้อผูกพัน, และคำปฏิญาณทั้งปวงที่มีได้ผนึกโดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญาจะสิ้นสุดเมื่อมนุษย์ตาย, **คพ.** ๑๓๒:๗.

คำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิต. ดู
คำปฏิญาณ; ฐานะปุโรหิต; พันธสัญญา ด้วย

คำปฏิญาณคือการยืนยันด้วยคำมั่นว่าจะแน่วแน่และซื่อสัตย์ต่อคำสัญญาของตน. พันธสัญญาคือคำสัญญาที่จริงจิงระหว่างสองฝ่าย. ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนรับโดยพันธสัญญาแต่อย่างเดียว. ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดครับฐานะปุโรหิตโดยคำปฏิญาณที่ไม่ต้องกล่าวเป็นวาจาและโดยพันธสัญญาด้วย. เมื่อผู้ดำรงฐานะปุโรหิตซื่อสัตย์และขยายการเรียกของพวกเขาตามที่พระผู้เป็นเจ้าทรงแนะนำ,

พระองค์ย่อมประทานพรพวกเขา. คนที่ซื่อสัตย์จนกว่าชีวิตจะหาไม่และทำทั้งหมดที่พระองค์ทรงขอจากพวกเขาจะได้รับทั้งหมดที่พระบิดาทรงมี (คพ. ๘๔:๓๓-๓๙).

พระเจ้าทรงกระทำพันธสัญญาไว้กับอับราฮัม, และอับราฮัมเชื่อฟัง, **ปฐมก.** ๑๕:๑๘; ๑๗:๑; ๒๒:๑๖-๑๘. ปุโรหิตในช่วงสมัยของเอเสเคียลหาได้เลี้ยงแกะไม่, **อสค.** ๓๔:๒-๓. ปุโรหิตในช่วงสมัยของมาลาคีย์ทุจริตต่อพันธสัญญา, **มลค.** ๑-๒.

คำพยากรณ์, พยากรณ์. ดู เปิดเผย (การ);

ผู้หยั่งรู้; ศาสดาพยากรณ์; ศาสดาพยากรณ์
หญิง ด้วย

คำพยากรณ์ประกอบด้วยถ้อยคำหรืองานเขียนที่ได้รับการดลใจจากเบื้องบน, ซึ่งบุคคลได้รับผ่านการเปิดเผยจากพระวิญญาณบริสุทธิ์. ประจักษ์พยานถึงพระเยซูคือวิญญานแห่งการพยากรณ์ (วิว. ๑๙:๑๐). คำพยากรณ์อาจเกี่ยวข้องกับอดีต, ปัจจุบัน, หรืออนาคต. เมื่อบุคคลหนึ่งพยากรณ์, เขาจะพูดหรือเขียนสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงต้องการให้เขารู้, เพื่อประโยชน์ของเขาเองหรือประโยชน์ของผู้อื่น. แต่ละบุคคลอาจได้รับการพยากรณ์หรือการเปิดเผยเพื่อชีวิตของเขาเอง.

เราใคร่ให้ประชาชนของพระเจ้าเป็นผู้เผยพระวจนะทุกคน, **กตว.** ๑๑:๒๙. บุตรชายบุตรหญิงของเจ้าทั้งหลายจะเผยพระวจนะ, **โยเอล** ๒:๒๘ (กิจการ ๒:๑๗-๑๘). พระเจ้ามิได้ทรงกระทำอะไรเลยโดยมิได้เปิดเผยความลับให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์คือผู้เผยพระวจนะ, **อาโมส** ๓:๗. ผู้หนึ่งผู้ใดจะตีความหมายคำของผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เอาเองไม่ได้, **๒ ปด.** ๑:๒๐. ชาวนีไฟมีการเปิดเผยหลายเรื่องและวิญญานแห่งการพยากรณ์, **เจคอบ** ๔:๖, ๑๓. แอลมากับอิมวี่เล็ครู้เจตนาของใจซึ่งเอสรอมโดยวิญญานแห่งการพยากรณ์, **แอลมา** ๑๒:๗. วิบัติแก่คนที่กล่าวว่าพระเจ้าไม่ทรงทำงานโดยการพยากรณ์, **๓ นี.** ๒๙:๖. จงค้นคว้าคำพยากรณ์ของอิสยาห์, **มธ.** ๘:๒๓. คำพยากรณ์จะเกิดสัมฤทธิ์ผลทั้งหมด, **คพ.** ๑:๓๗-๓๘. มนุษย์ต้องได้รับการเรียกจากพระผู้เป็นเจ้าโดยการพยากรณ์, **ลข.** ๑:๕.

คำอธิษฐานของพระเจ้า. ดู สวดอ้อนวอน (การ)
ด้วย

พระดาร์รัส สวดอ้อนวอนจาก พระผู้ช่วยให้รอด แก่ สานุศิษย์ ของ พระองค์ ซึ่ง ใช้ เป็น รูป แบบ สำหรับ คำสวดอ้อนวอนทั้งปวง (มธ. ๖:๙-๑๓; ๓๓:๙-๑๓).

คำอุปมา. ดู พระกิตติคุณสี่เล่ม—ความประสาน
กลมกลืนของพระกิตติคุณสี่เล่ม ด้วย

เรื่องราวเรียบง่ายที่ใช้อธิบายและสอนความจริง หรือหลักธรรมทางวิญญาณ. คำอุปมาใช้หลักการของการเปรียบเทียบที่เป็นรูปธรรมหรือเหตุการณ์ธรรมดาทั่วไปกับความจริง, และความหมายหรือข่าวสารที่แฝงอยู่ในคำอุปมามีถูกปิดบังจากผู้ฟังที่ไม่มี ความพร้อมทางวิญญาณต่อการรับข่าวสารนั้น (มธ. ๑๓:๑๐-๑๓).

พระเยซูทรงสอนด้วยคำอุปมาบ่อยครั้ง. สำหรับ รายชื่อคำอุปมาสำคัญ ๆ ของพระองค์, ดู “พระ กิตติคุณสี่เล่ม.”

คิซคูเมน. ดู โจรแกดดิแอนทัน ด้วย

ในพระคัมภีร์มอรมอน, ผู้นำกลุ่มคนชั่วร้ายซึ่งต่อมา เรียกกันว่าโจรแกดดิแอนทัน (ฮิล. ๑:๙-๑๒; ๒).

คิมบัลล์, สเปินเซอร์ ดับเบิลยู. ดู ข้อประกาศ
อย่างเป็นทางการ—๒ ด้วย

ประธานศาสนจักรคนที่สี่สิบสองนับแต่การก่อตั้ง ศาสนจักรเมื่อปี ค.ศ. ๑๘๓๐. สเปินเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ รับใช้ประธานตั้งแต่เดือนธันวาคม ค.ศ. ๑๙๗๓ จนถึงเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๘๕. ท่านเกิดเมื่อปี ค.ศ. ๑๘๙๕ และถึงแก่กรรมเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๘๕ สิริอายุเก้าสิบปี.

ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๙๗๘, ฝ่ายประธานสูงสุด ประกาศว่าประธานคิมบัลล์ได้รับการเปิดเผยให้ มอบฐานะปุโรหิตและพรพระวิหารแก่สมาชิกชาย ทั้งปวงที่มีค่าควร, คพ. ขก.—๒.

คิมบิท

หน่วยวัดความยาวที่ใช้กันทั่วไปในบรรดาชาวฮีบรู— เดิมคือความยาวจากข้อศอกถึงปลายนิ้วมือ.

คุกคาร์เทจ (สหรัฐอเมริกา). ดู สมิท, โจเซฟ,
จูเนียร์; สมิท, ไฮรัม ด้วย

โจเซฟกับไฮรัม สมิท ถูกกลุ่มคนร้ายกระทำการฆาตกรรม เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ค.ศ. ๑๘๔๔ ที่คุกในคาร์เทจ, รัฐอิลลินอยส์, สหรัฐอเมริกา (คพ. ๑๓๕).

คุกเบอร์ดี, รัฐมิสซูรี (สหรัฐอเมริกา). ดู สมิท,
โจเซฟ, จูเนียร์ ด้วย

คุกเล็กๆ ซึ่งทำนาศาตพยากรณ์โจเซฟ สมิท และ คนอื่นๆ ถูกคุมขังอย่างไม่เป็นธรรมตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๘๓๘ จนถึงเดือนเมษายน ค.ศ. ๑๘๓๙. ขณะอยู่ในสภาพอันยากลำบากนี้, โจเซฟได้ รับการเปิดเผยบางเรื่อง, ให้การพยากรณ์ต่างๆ, และ ได้รับการปลอบใจให้เขียนจดหมายฉบับสำคัญถึงวิสุทธิชน, ข้อความบางส่วนของจดหมายอยู่ในหลักคำ สอนและพันธสัญญา ๑๒๑-๑๒๓.

คุณธรรม, พรหมจรรย์, อานาภาพ. ดู บริสุทธิทาง
เพศ (ความ); พลัง; สุจริต (ความ) ด้วย

ความสุจริตและความดีเลิศทางศีลธรรม, พลังและ ความเข้มแข็ง (ลูกา ๘:๔๖), หรือความบริสุทธิ์ทาง เพศ (โมโร. ๙:๙).

เจ้าเป็นผู้นิยุงที่ดี, **นางรูธ** ๓:๑๑. ผู้ที่มีมือสะอาด และใจบริสุทธิ์จะยืนอยู่ในวิสุทธิสถานของพระเจ้า, **สดด.** ๒๕:๓-๔. ภรรยาดีเป็นมงกุฎของสามีตน, **สภษ.** ๑๒:๔. ภรรยาที่ดีประเสริฐยิ่งกว่าทับทิมมาก นึก, **สภษ.** ๓๑:๑๐-๓๑. เอาคุณธรรมเพิ่มความเชื่อ, **๒ ปด.** ๑:๕ (คพ. ๔:๖). ลองอานาภาพแห่งพระวจนะ ของพระเจ้าเป็นเจ้า, **แอลมา** ๓๑:๕. ให้คุณธรรม ประดับความนึกคิดของท่านไม่เสื่อมคลาย, **คพ.** ๑๒๑:๔๕. เราเชื่อในการเป็นคนบริสุทธิ์, **ลข.** ๑:๑๓ (ฟป. ๔:๘).

คุมกำเนิด (การ). ดู ครอบครัว; แต่งงาน (การ),
สมรส (การ) ด้วย

การควบคุมจำนวนลูกที่เกิดมาให้แก่คู่สามีภรรยา โดยการจำกัดหรือป้องกันการตั้งครรภ์.

จงมีลูกดก, ทวีมากขึ้น, จนเต็มแผ่นดิน, **ปฐมก.** ๑:๒๘ (โมเสส ๒:๒๘). บุตรทั้งหลายเป็นมรดก จากพระเจ้า, **สดด.** ๑๒๒:๓-๕. ครอบครัวของลีไฮ ต้องเลี้ยงดูวงศ์พันธุ์ไว้ให้พระเจ้า, **๑ นี.** ๗:๑. การ แต่งงานได้รับแต่งตั้งจากพระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อมนุษย์,

คพ. ๔๙:๑๕-๑๗. คนที่ได้รับ ความสูงส่งจะได้รับ ความสมบูรณ์และความต่อเนื่องของพงศ์พันธุ์ทั้งหลายตลอดกาลและตลอดไป, **คพ.** ๑๓๒:๑๙, ๖๓.

เครื่องถวายบูชา. ดู ความผาสุก; เครื่องพลีบูชา; ทาน, ทำทาน (การ); ส่วนสืบ (การจ่าย); อุดอาหาร (การ) ด้วย

ของถวายแด่พระเจ้า. ภาคพันธสัญญาเดิมใช้คำนี้บ่อยครั้งเพื่อกล่าวถึงเครื่องพลีบูชาหรือเครื่องเผาบูชา. ศาสนจักรในปัจจุบันใช้เงินบริจาคอุดอาหารและเงินบริจาคด้วยความเต็มใจอื่นๆ (รวมทั้งเวลา, พรสวรรค์, และทรัพย์สินเงินทอง) ช่วยเหลือคนยากจนและสำหรับอุดมการณ์อันทรงคุณค่าอื่นๆ.

เจ้าทั้งหลายนี่เราใน เรื่องศกาศและเครื่องบูชา, **มลค.** ๓:๘-๑๐. กลับไปคืนดีกับพี่น้องของท่านเสียก่อนแล้วจึงค่อยมาถวายเครื่องบูชาของท่าน, **มธ.** ๕:๒๓-๒๔. ถวายทั้งจิตวิญญาณของท่านเป็นเครื่องบูชาแด่พระคริสต์, **ออมไน** ๑:๒๖. หากมนุษย์ถวายของขวัญมิใช่ด้วยเจตนาอันแท้จริง, มันก็ไม่ใช่ประโยชน์กับเขาเลย, **โมโร.** ๗:๖. กุญแจทั้งหลายของฐานะปุโรหิตพระองค์จะจะไม่ทรงนำไปจากแผ่นดินโลกอีกเลยจนกว่าบรรดาบุตรของเลวีจะถวายเครื่องถวายบูชาแด่พระเจ้าอีกครั้งในความชอบธรรม, **คพ.** ๑๓:๑. ในวันนี้, วันของพระเจ้า, เจ้าจงถวายเครื่องสักการะของเจ้าและศีลระลึกของเจ้าแด่พระเจ้าผู้สูงสุด, **คพ.** ๕๙:๑๒. ให้เราในฐานะศาสนจักรและผู้คนกลุ่มหนึ่งถวายเครื่องถวายบูชาในความชอบธรรมแด่พระเจ้า, **คพ.** ๑๒๘:๒๔.

เครื่องพลีบูชา, พลีพระชนม์ชีพ, สละ (ชีวิต), เสียสละ. ดูใจที่ชอกช้ำ; ซดใจ (การ); พระเยซูคริสต์; เลือด, โลหิต; ศีลระลึก ด้วย

ในสมัยโบราณ, **พลีบูชา** หมายถึงทำให้บางสิ่งหรือบางคนบริสุทธิ์. ปัจจุบันหมายถึงสละหรือยอมสูญเสียสิ่งของทางโลกเพื่อพระเจ้าและอาณาจักรของพระองค์. สมาชิกศาสนจักรของพระเจ้าควรเต็มใจเสียสละทุกอย่างเพื่อพระเจ้า. โจเซฟ สมิทสอนว่า “ศาสนาที่ไม่เรียกร้องให้เสียสละทุกอย่างย่อมไม่มีอำนาจพอจะก่อให้เกิดศรัทธาอันจำเป็นต่อชีวิตและความรอด” ในมุมมองนี้วันหนึ่ง, พรที่ได้จากการเสียสละยิ่งใหญ่กว่าทุกสิ่งที่เราสละ.

หลังจากอาตัมและเอวาถูกขับออกจากสวน

เอเดน, พระเจ้าประทานกฎแห่งการพลีบูชาแก่พวกท่าน. กฎดังกล่าวรวมถึงการถวายลูกสัตว์ตัวแรกของฝูง. การพลีบูชานี้เป็นสัญลักษณ์ของการพลีพระชนม์ชีพซึ่งพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระเจ้าเป็นเจ้าจะทรงกระทำ (โมเสส ๕:๔-๘). การปฏิบัติดังกล่าวดำเนินมาจนถึงการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์, ซึ่งทำให้การพลีบูชาสัตว์สิ้นสุดในฐานะศาสนพิธีของพระกิตติคุณ (แอลมา ๓๔:๑๓-๑๔). ในศาสนจักรทุกวันนี้สมาชิกบางส่วนศีลระลึกเป็นขนมปังและน้ำเพื่อระลึกถึงการพลีพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์. สมาชิกศาสนจักรของพระคริสต์ในปัจจุบันได้รับการขอร้องเช่นกันให้ถวายเครื่องพลีบูชาซึ่งคือใจที่ชอกช้ำและวิญญาณที่สำนึกผิด (๓ นี. ๙:๑๙-๒๒). นี่หมายความว่าพวกเขาต้องอ้อมตน, กลับใจ และเต็มใจเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า.

อับราฮัมมัดอิสอัคบุตรชายและวางเขาไว้บนแท่นบูชา, **ปฐม.** ๒๒:๑-๑๘ (เจคอบ ๔:๕). เจ้าจะถวายเครื่องเผาบูชาของเจ้า, **อพย.** ๒๐:๒๔. สัตว์ที่นำมาถวายต้องปราศจากตำหนิ, **ฉธบ.** ๑๕:๑๙-๒๑. การเชื่อฟังดีกว่าเครื่องสัตวบูชา, **๑ ซมอ.** ๑๕:๒๒. ความรักก็ประเสริฐกว่าเครื่องเผาบูชาและของถวายทั้งสิ้น, **มาระโก** ๑๒:๓๒-๓๓. เราทั้งหลายได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์โดยการถวายพระกายของพระคริสต์, **ฮบ.** ๑๐:๑๐-๑๔. พระคริสต์ทรงพลีพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาทดแทนบาป, **๒ นี.** ๒:๖-๗. การพลีบูชาครั้งสุดท้ายและสำคัญยิ่งจะเป็นพระบุตรของพระเจ้า, แท้จริงแล้ว, ไม่มีขอบเขตและเป็นนิรันดร์, **แอลมา** ๓๔:๘-๑๔. ไม่ถวายเครื่องเผาบูชาอีกต่อไป; จงถวายใจที่ชอกช้ำและวิญญาณที่สำนึกผิดแด่พระเจ้าเป็นเครื่องพลีบูชา, **๓ นี.** ๙:๑๙-๒๐ (สดด. ๕๑:๑๖-๑๗; คพ. ๕๙:๘). วันนี้เป็นวันแห่งการเสียสละ, **คพ.** ๖๔:๒๓ (คพ. ๙๗:๑๒). ทุกคนที่เต็มใจยึดถือพันธสัญญาของตนโดยการเสียสละยอมเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า, **คพ.** ๙๗:๘. โจเซฟ เอฟ. สมิทเห็นวิญญาณของคนเที่ยงธรรม, ผู้ให้การเสียสละในอุปมาถึงการพลีพระชนม์ชีพของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด, **คพ.** ๑๓๘:๑๓. การไถ่เกิดขึ้นแล้วโดยการพลีพระชนม์ชีพของพระบุตรแห่งพระเจ้าเป็นเจ้าบนกางเขน, **คพ.** ๑๓๘:๓๕.

เครื่องหมาย. ดู เครื่องหมายแห่งกาลเวลา;

ปาฏิหาริย์; ศาสนจักร, เครื่องหมายของ ...
ที่แท้จริง *ด้วย*

เหตุการณ์ หรือ ประสบการณ์ ที่ผู้คนเข้าใจว่าเป็น
หลักฐาน หรือ ข้อพิสูจน์ บางอย่าง. เครื่องหมาย
มัก เป็นปรากฏการณ์ อันน่าอัศจรรย์จาก พระผู้
เป็นเจ้า. ชาวตานมีอำนาจด้วยเช่นกันในการแสดง
เครื่องหมายภายใต้เงื่อนไขบางอย่าง. วิสุทธิชนควร
แสวงหาของประทานแห่งพระวิญญาณแต่ไม่ควร
แสวงหาเครื่องหมายเพื่อสนองความอยากรู้อยาก
เห็นหรือ คำจูนศรัทธา. แต่, พระเจ้าจะประทาน
เครื่องหมายแก่คนที่เชื่อเมื่อพระองค์ทรงเห็น
สมควร (คพ. ๕๘:๖๔).

องค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานหมายสำคัญ, **ออสย.**

๗:๑๔ (๒ นี. ๑๗:๑๔). พระเจ้าทรงกระทำหมาย
สำคัญและการอัศจรรย์ในฟ้าสวรรค์และบนพื้น
พิภพ, **ดนล.** ๖:๒๗. คนชาติชั่วและคิดทรยศต่อ
พระเจ้าแสวงหาหมายสำคัญ, **มธ.** ๑๒:๓๙ (มธ. ๑๖:๕;
ลูกา ๑๑:๒๙). มีคนเชื่อที่เห็น หมายสำคัญเหล่านั้นจะ
บังเกิดขึ้นที่นั่น, **มาระโก** ๑๖:๑๗ (มธ. ๙:๒๕; อีเธอร์
๕:๑๘; คพ. ๘๔:๖๕). เซเรมเรียกร้องเครื่องหมาย,
เจคอบ ๗:๑๓-๒๐. คอร์ริอร์เรียกร้องเครื่องหมาย,
แอลมา ๓๐:๔๘-๖๐. แสดงเครื่องหมายแก่เราเมื่อนั้น
เราจะเชื่อ, **แอลมา** ๓๒:๑๗. ผู้คนเชื่อเครื่องหมาย
และการอันนำพิศวงมากขึ้น, **๓ นี.** ๑:๒๒. ผู้คนลืมน
เครื่องหมายและการอันนำพิศวง, **๓ นี.** ๒:๑. ท่าน
ไม่ได้รับพยานจนหลังการทดลองศรัทธาของท่าน,
อีเธอร์ ๑๒:๖. อย่าเรียกร้องปาฏิหาริย์, เว้นแต่เราจะ
บัญชา, **คพ.** ๒๔:๑๓. ศรัทธามีได้มาโดยเครื่องหมาย,
แต่เครื่องหมายติดตามคนเหล่านั้นที่เชื่อ, **คพ.**
๖๓:๗-๑๑. ในวันเวลาเหล่านั้นจะเกิดพระคริสต์
ปลอมทั้งหลาย, และศาสดาพยากรณ์ปลอมทั้งหลาย,
และจะแสดงเครื่องหมายอัศจรรย์และการอันนำ
พิศวง, **จส—ม** ๑:๒๒.

เครื่องหมายการประสูติและการสิ้นพระชนม์ของ

พระเยซูคริสต์. ดู พระเยซูคริสต์ *ด้วย*

เหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นพร้อมการ ประสูติ และการ
สิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์.

การประสูติ: หญิงสาวคนหนึ่งจะตั้งครรภ์และคลอด
บุตรชายคนหนึ่ง, **ออสย.** ๗:๑๔. จากเบเรเลแฮมจะมีผู้
หนึ่งออกมาเพื่อเรา เป็นผู้ที่จะปกครองในอิสราเอล,

มีคาห์ ๕:๒. แซมิเอลชาวเลมันพยากรณ์ว่าจะมีวัน
หนึ่ง, คืนหนึ่ง, วันแห่งความสว่างวันหนึ่ง; ดาวดวง
ใหม่; และเครื่องหมายอื่นๆ, **อีล.** ๑๔:๒-๖. เครื่อง
หมายเกิดสัมฤทธิ์ผล, **๓ นี.** ๑:๑๕-๒๑.

การสิ้นพระชนม์: แซมิเอลชาวเลมันพยากรณ์ว่า
จะเกิดความมืด, ฟ้าคะนองคาราม, และสายฟ้าฟาด,
และการไหวของแผ่นดิน, **อีล.** ๑๔:๒๐-๒๗. เครื่อง
หมายเกิดสัมฤทธิ์ผล, **๓ นี.** ๘:๕๕-๒๓.

เครื่องหมายของศาสนจักรที่แท้จริง. ดู

ศาสนจักร, เครื่องหมายของ ... ที่แท้จริง

เครื่องหมายแห่งกาลเวลา. ดู เครื่องหมาย; ยุค

สุดท้าย, วันเวลาสุดท้าย; เสด็จมาครั้งที่สอง
ของพระเยซูคริสต์ (การ) *ด้วย*

เหตุการณ์ หรือ ประสบการณ์ ที่พระผู้เป็นเจ้า
ประทานแก่ผู้คนเพื่อแสดงให้เห็นว่าเรื่องสำคัญบาง
เรื่องในงานของพระองค์ได้เกิดขึ้นแล้วหรือจะเกิด
ขึ้นในไม่ช้า. ในยุคสุดท้าย, เครื่องหมายมากมาย
ของการเสด็จมาครั้งที่สองของพระผู้ช่วยให้รอด
มีพยากรณ์ไว้แล้ว. สัญญาณเหล่านี้ช่วยให้ผู้คน
ที่ซื่อสัตย์รู้แผนของพระผู้เป็นเจ้า, ได้รับการเตือน,
และเตรียมพร้อม.

ภูเขาแห่งพระนิเวศของพระเจ้าจะถูกสถาปนาขึ้น
ให้สูงที่สุดในจำพวกภูเขาทั้งหลาย, **ออสย.** ๒:๒-๓.
พระเจ้าจะทรงยกอาณัติสัญญาและทรงรวบรวม
อิสราเอล, **ออสย.** ๕:๒๖ (๒ นี. ๑๕:๒๖-๓๐). ดวง
อาทิตย์จะมืดและดวงจันทร์จะไม่ส่องแสง, **ออสย.**
๑๓:๑๐ (โยเอล ๓:๑๕; คพ. ๒๙:๑๔). มนุษย์ได้ฝ่าฝืน
กฎเกณฑ์และหักพันธสัญญาในวันตรึงนั้น, **ออสย.**
๒๔:๕. ชาวนีโไฟจะพูดตั้งเสียงจากพงคลี, **ออสย.** ๒๙:๔
(๒ นี. ๒๗). อิสราเอลจะถูกรวบรวมด้วยเดซาณาภาพ,
ออสย. ๔๙:๒๒-๒๓ (๑ นี. ๒๑:๒๒-๒๓; ๓ นี. ๒๐-
๒๑). พระผู้เป็นเจ้าจะทรงสถาปนาราชอาณาจักร
หนึ่งซึ่งไม่มีวันทำลายเสียได้, **ดนล.** ๒:๔๔ (คพ.
๖๕:๒). สงคราม, ความฝัน และนิมิตจะเกิดก่อน
การเสด็จมาครั้งที่สอง, **โยเอล** ๒. ประชาชาติทั้ง
สิ้นจะรวมกันทำศึกกับเยรูซาเล็ม, **คคย.** ๑๔:๒
(อิสค. ๓๘-๓๙). วันนั้นจะมาถึงคือวันที่จะเผา
ไหม้เหมือนเตาอบ, **มลค.** ๔:๑ (๓ นี. ๒๕:๑; คพ.
๑๓๓:๖๕; จส—ป ๑:๓๗). มหันตภัยจะเกิดก่อนการ
เสด็จมาครั้งที่สอง, **มธ.** ๒๔ (จส—ม ๑). เปาโลบรรยาย
การละทิ้ง ความเชื่อ และกลียุคในสมัยจะสิ้นยุค,

๒ ทธ. ๓๑-๔. ผู้เผยพระวจนะสองคนในเยรูซาเล็มจะถูกสังหารและพินาศชีวิต, **วว. ๑๑ (คพ. ๗๗:๑๕).** บ่าวประเสริฐจะได้รับ การฟื้นฟูในวันเวลาสุดท้าย โดยการปฏิบัติของเทพ, **วว. ๑๔:๖-๗ (คพ. ๑๓; ๒๗; ๑๐๐:๑๑-๑๖; ๑๒๕:๘-๒๔).** บาบิโลนจะได้รับการสถาปนาและล่มสลาย, **วว. ๑๗-๑๘.** พระองค์จะทรงรวบรวมอิสราเอลด้วยเดชานูภาพ, **๑ นี. ๒๑:๑๓-๒๖ (อิสย. ๔๙:๑๓-๒๖; ๓ นี. ๒๐-๒๑).** นี่คือการอธิบาย, เพื่อเจ้าจะรู้เวลา, **๓ นี. ๒๑:๑.** พระคัมภีร์มอรมอนจะออกมาโดยเดชานูภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, **มอร. ๘.** ชาวเลมมันจะบานสะพรั่ง, **คพ. ๔๙:๒๔-๒๕.** คนชั่วร้ายสังหารคนชั่วร้าย, **คพ. ๖๓:๓๒-๓๕ (วว. ๙).** สงครามจะลูกกลมไปถึงประชาชาติทั้งปวง, **คพ. ๘๗:๒.** เครื่องหมาย, การเปลี่ยนแปลงโดยฉับพลันของธรรมชาติ, และเหล่าเทพจะเตรียมทางสำหรับการเสด็จมาของพระเจ้า, **คพ. ๘๘:๘๖-๙๔.** ความมืดปกคลุมแผ่นดินโลก, **คพ. ๑๑๒:๒๓-๒๔.** พระเจ้าทรงบัญชาวิสุทธิชนให้เตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สอง, **คพ. ๑๓๓.**

เศรฐ (เหล่า)

รูปลักษณะซึ่งแสดงถึงสัตว์เทพในสวรรค์, ลักษณะที่แน่ชัดไม่เป็นที่รู้จัก. เหล่าเศรฐได้รับเรียกให้พิทักษ์สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย.

พระเจ้าทรงตั้งเศรฐไว้เฝ้าทางที่จะไปสู่ต้นไม้มั่งแห่งชีวิต, **ปฐมก. ๓:๒๔ (แอลมา ๑๒:๒๑-๒๙; ๔๒:๒-๓; โมเสส ๔:๓๑).** ตัวแทนอันเป็นสัญลักษณ์ของเศรฐตั้งไว้บนพระที่นั่งกรุณา, **อพย. ๒๕:๑๘, ๒๒ (๑ พกษ. ๖:๒๓-๒๘; ฮบ. ๙:๕).** กล่าวถึงเศรฐในนิมิตของเอเสเคียล, **อสค. ๑๐; ๑๑:๒๒.**

โคเรนลิส. ดู คนต่างชาติ; นายร้อย; เปโตร ด้วย

นายร้อยคนหนึ่งซึ่งชื่าริยา, ได้รับบัพติศมาโดยเปโตร (กิจการ ๑๐). เขาน่าจะเป็นคนต่างชาติคนแรกที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกของศาสนจักรโดยไม่ได้เปลี่ยนใจเลื่อมใสศาสนาใดๆมาก่อน. การบัพติศมาของโคเรนลิสและครอบครัวของเขาเป็นเครื่องหมายเปิดทางให้มีการสั่งสอนพระกิตติคุณแก่คนต่างชาติ. เปโตร, หัวหน้าอัครสาวก, ซึ่งถือกฎแห่งหลายของอาณาจักรของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกในเวลานั้น, กำกับดูแลการสั่งสอนนี้.

โครีนธ์, จดหมาย (สาส์น) ถึง. ดู เปาโล; สาส์นของเปาโล ด้วย

หนังสือสองเล่มในภาคพันธสัญญาใหม่. หนังสือเหล่านี้เดิมเป็นจดหมายที่เปาโลเขียนถึงวิสุทธิชนในโครีนธ์เพื่อแก้ปัญหาความวุ่นวายในบรรดาคณะเหล่านั้น. ชาวโครีนธ์อยู่ในสังคมที่ชั่วร้ายทางศีลธรรม.

โครีนธ์ ฉบับที่หนึ่ง: บทที่ ๑ มีคำท้าทายของเปาโลและข้อสารที่แสดงความสำนึกในพระกรุณาธิคุณ. บทที่ ๒-๖ เปาโลตักเตือนถึงความผิดของวิสุทธิชนชาวโครีนธ์. บทที่ ๗-๑๒ มีคำตอบของเปาโลต่อการสอบถามบางข้อ. บทที่ ๑๓-๑๕ เกี่ยวกับความรัก, ของประทานทางวิญญาณ, และการฟื้นคืนชีวิต. บทที่ ๑๖ มีคำแนะนำของเปาโลให้ยืนหยัดมั่นคงในความเชื่อ.

โครีนธ์ ฉบับที่สอง: บทที่ ๑ มีคำท้าทายของเปาโลและข้อสารที่แสดงความสำนึกในพระกรุณาธิคุณ. บทที่ ๒ มีคำแนะนำส่วนตัวสำหรับที่ตัส. บทที่ ๓-๗ กล่าวถึงพลังของพระกิตติคุณในชีวิตของวิสุทธิชนและผู้นำของพวกเขา. บทที่ ๘-๙ แนะนำวิสุทธิชนในการเป็นผู้ให้ที่เบิกบานแก่คนยากจน. บทที่ ๑๐-๑๒ เป็นการบรรยายถึงตำแหน่งของเปาโลองในฐานะอัครสาวก. บทที่ ๑๓ เป็นการตักเตือนเพื่อให้เป็นคนดีพร้อม.

โครีแอนทอน. ดู แอลมา, บุตรของแอลมา ด้วย

ในพระคัมภีร์มอรมอน, บุตรคนหนึ่งของแอลมา, บุตรของแอลมา.

ไปเซราเอิมลา, **แอลมา ๓๑:๗.** ทั้งการปฏิบัติศาสนกิจติดตามหญิงโสเภณี, **แอลมา ๓๙:๓.** แอลมาสอนเขาเรื่องสภาพของการดำรงอยู่หลังความตาย, การฟื้นคืนชีวิต และการชดใช้, **แอลมา ๓๙-๔๒.** ได้รับเรียกให้สั่งสอนอีกครั้ง, **แอลมา ๔๒:๓๑.** ไปแผ่นดินทางเหนือโดยเรือลำหนึ่ง, **แอลมา ๖๓:๑๐.**

โครีแอนทะเมอร์. ดู เจเร็ด (ชาว) ด้วย

ในพระคัมภีร์มอรมอน, กษัตริย์คนหนึ่งของชาวเจเร็ดและผู้รอดชีวิตคนสุดท้ายของชนชาติเจเร็ด.

ค้นพบโดยผู้คนของเขาเอิมลา, **ออมไน ๑:๒๑.** เป็นกษัตริย์เหนือทั้งแผ่นดิน, **อีเธอร์ ๑๒:๑-๒.** ถูกเจเร็ดจับและเป็นอิสระโดยบุตรทั้งหลายของเขา, **อีเธอร์ ๑๓:๒๓-๒๔.** สู้รบกับศัตรูหลายคน,

อีเธอร์ ๑๓:๒๘-๑๔:๓๑. กลับบใจ, **อีเธอร์** ๑๕:๓. ต่อสู้ครั้งสุดท้ายกับซิช, **อีเธอร์** ๑๕:๑๕-๓๒.

โคลอบ

ดาวดวงที่อยู่ใกล้กับพระราชบัลลังก์ของพระผู้เป็นเจ้ามากที่สุด (อับรา. ๓:๒-๓, ๙).

อับราฮัมเห็นโคลอบและหมู่ดาว, **อับรา.** ๓:๒-๑๘. เวลาของพระเจ้าคำนวณตามเวลาของโคลอบ, **อับรา.** ๓:๔, ๙ (อับรา. ๕:๑๓).

โคโลสี, จดหมาย (สาส์น) ถึง. ดู เปาโล, สาส์นของเปาโล ด้วย

หนังสือในภาคพันธสัญญาใหม่. เดิมเป็นจดหมายซึ่งอัครสาวกเปาโลเขียนถึงชาวโคโลสีหลังจากที่เอปาฟรัส, ผู้ประกาศข่าวประเสริฐของศาสนจักรในเมืองโคโลสีมาเยือนเขา (คส. ๑:๗-๘). เอปาฟรัสบอกเปาโลว่าชาวโคโลสีกำลังตกอยู่ในความผิดใหญ่หลวง—พวกเขาคิดว่าตนดีกว่าคนอื่นๆ เพราะพวกเขาประพฤติปฏิบัติศาสนพิธีภายนอกบางอย่างด้วยความเคร่งครัด (คส. ๒:๑๖), ยับยั้งตนเองจากความต้องการทางร่างกายบางอย่าง, และนมัสการเทพ (คส. ๒:๑๘). การปฏิบัติเหล่านี้ทำให้ชาวโคโลสีรู้สึกว่าคุณค่ากำลังได้รับการชำระให้บริสุทธิ์. พวกเขา รู้สึกอีกด้วยว่าตนเองเข้าใจความลึกลับของจักรวาลได้ดีกว่าสมาชิกคนอื่นๆ ของศาสนจักร. ในจดหมายของเปาโล, เขาตักเตือนคนเหล่านั้นโดยสอนว่าการไถ่เกิดขึ้นได้โดยผ่านพระคริสต์เท่านั้นและเราต้องฉลาดและรับใช้พระองค์.

บทที่ ๑ คือการที่เปาโลทักทายชาวโคโลสี. บทที่ ๒-๓ เป็นหลักคำสอนและประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับ พระคริสต์ในฐานะพระผู้ไถ่, อันตรายของการนมัสการอย่าง ผิดๆ, และความสำคัญของการฟื้นคืนชีวิต. บทที่ ๔ สอนว่าวิสุทธิชนต้องฉลาดในสิ่งทั้งปวง.

โควรัม. ดู ฐานะปุโรหิต ด้วย

คำว่า **โควรัม** ใช้ได้สองแบบ : (๑) ชายกลุ่มหนึ่งที่กำหนดไว้ให้ดำรงตำแหน่งเดียวกันของฐานะปุโรหิต. (๒) สมาชิกส่วนใหญ่, หรือจำนวนขั้นต่ำในกลุ่มฐานะปุโรหิตที่ต้องเข้าร่วมการประชุมหนึ่งเพื่อดำเนินกิจวัตรของศาสนจักร (คพ. ๑๐๗:๒๘).

อธิบายเกี่ยวกับโควรัมของฝ่ายประธาน สูงสุด,

ของอัครสาวกสิบสอง, ของสาวกเจ็ดสิบและความสัมพันธ์ที่แต่ละโควรัมมีต่อกัน, **คพ.** ๑๐๗:๒๒-๒๖, ๓๓-๓๔ (คพ. ๑๒๔:๑๒๖-๑๒๘). คำตัดสินของโควรัมเหล่านี้ต้องเป็นเอกฉันท์, **คพ.** ๑๐๗:๒๗. คำตัดสินของโควรัมต้องกระทำในความชอบธรรมทั้งมวล, **คพ.** ๑๐๗:๓๐-๓๒. อธิบายหน้าที่ของประธานโควรัมฐานะปุโรหิต, **คพ.** ๑๐๗:๘๕-๙๖. โควรัมของเอิลเดอริกก่อตั้งเพื่อผู้ปฏิบัติศาสนกิจประจำ, **คพ.** ๑๒๔:๑๓๗.

ฆ่า. ดู ฆาตกรรม, โทษประหารชีวิต

ฆาตกรรม. ดู คาอิน; โทษประหารชีวิต ด้วย

การฆ่าคนโดยเจตนาและไม่ถูกต้องตามกฎหมาย. ฆาตกรรมเป็นบาปซึ่งถูกกล่าวโทษนับแต่สมัยแรกๆ (ปฐมก. ๔:๑-๑๒; โมเสส ๕:๑๘-๔๑).

ผู้ใดฆ่ามนุษย์ให้โลหิตไหล มนุษย์จะฆ่าผู้นั้นให้โลหิตไหลเหมือนกัน, **ปฐมก.** ๙:๖ (ปจส., ปฐมก. ๙:๑๒-๑๓; อพย. ๒๑:๑๒; แอลมา ๓๔:๑๒). อย่านำคน, **อพย.** ๒๐:๑๓ (ฉริบ. ๕:๑๗; มธ. ๕:๒๑-๒๒; โมไซยาห์ ๑๓:๒๑; คพ. ๕:๙๖). พระเยซูคริสต์ว่า, อย่านำคน, **มธ.** ๑๙:๑๘. คนที่ฆ่ามนุษย์จะมีส่วนในความตายครั้งที่สอง, **วิว.** ๒๑:๘. ที่เป็นฆาตกรในใจที่, **๑ นี.** ๑๗:๔๔. วิบัติแก่ฆาตกรซึ่งฆ่าด้วยเจตนา, **๒ นี.** ๙:๓๕. พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาไว้ว่ามนุษย์จะไม่กระทำฆาตกรรม, **๒ นี.** ๒๖:๓๒. ฆาตกรรมเป็นความน่าชิงชังต่อพระเจ้า, **แอลมา** ๓๙:๕-๖. คนที่ฆ่าจะไม่ได้รับการให้อภัย, **คพ.** ๔๒:๑๘. บุคคลใดที่ฆ่าจะถูกส่งไปดำเนินการตามกฎหมายของแผ่นดิน, **คพ.** ๔๒:๗๙.

งาน (ทั้งหลาย)

การกระทำของบุคคล, ไม่ว่าดีหรือชั่ว. แต่ละบุคคล จะได้รับการพิพากษาตามงานของเขา.

พระเจ้าจะทรงให้ทุกคนตามการกระทำของเขา, **สภษ.** ๒๔:๑๒. จงส่องสว่างแก่คนทั้งปวง, เพื่อเขาจะได้เห็นความดีที่ท่านทำ, **มธ.** ๕:๑๖ (๓ นี. ๑๒:๑๖). ผู้ที่ปฏิบัติตามพระทัยพระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์จึงจะได้เข้าไปในแผ่นดินสวรรค์, **มธ.** ๗:๒๑. มีความเชื่อแต่ไม่ประพฤติตามก็ไร้ผล, **ยากอบ** ๒:๑๔-๒๖. พวกเขาต้องรับการพิพากษาจากงานของตน, **๑ นี.** ๑๕:๓๒ (โมไซยาห์ ๓:๒๔). เรารู้ว่าโดยพระคุณนั่นเองที่เราได้รับการช่วยให้รอด, หลังจาก

เราทำทุกสิ่งแล้ว, **๒ นี.** ๒๕:๒๓. จงสอนพวกเขาไม่ให้เบื่อหน่ายในการทำงานดี, **แอลมา** ๓๗:๓๔. จำเป็นที่มนุษย์จะถูกพิพากษาตามงานของพวกเขา, **แอลมา** ๔๑:๓. โดยงานของพวกเขาท่านจะรู้จักพวกเขา, **โมโร.** ๗:๕ (คพ. ๑๘:๓๘). เรา, พระเจ้า, จะพิพากษามนุษย์ทั้งปวงตามงานของพวกเขา, **คพ.** ๑๓๗:๙.

งานแปลของโจเซฟ สมิธ (ปจส.). ดู สมิธ, โจเซฟ, จูเนียร์ *ด้วย*

การตรวจแก้ต้นฉบับหรือการแปลพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับคิงเจมส์ในภาษาอังกฤษ, ซึ่งศาสตราจารย์โจเซฟ สมิธ เริ่มทำเมื่อเดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๘๓๐. ท่านได้รับบัญชาจากพระเจ้าเป็นเจ้าให้แปลและให้ถือว่างานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียกของท่านในฐานะศาสตราจารย์.

แม้ว่าโจเซฟจะทำให้งานแปลส่วนใหญ่เสร็จสมบูรณ์ภายในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. ๑๘๓๓, แต่ท่านยังคงแก้ไขปรับปรุงต่อไปจนสิ้นชีวิตเมื่อ ค.ศ. ๑๘๔๔ ขณะเตรียมต้นฉบับสำหรับตีพิมพ์. ถึงแม้ท่านจะตีพิมพ์บางส่วนของงานแปลในช่วงที่ท่านมีชีวิตอยู่, แต่เป็นไปได้ว่าท่านคงจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมหากท่านมีชีวิตอยู่และได้ตีพิมพ์งานทั้งหมด. ศาสนจักรที่จัดตั้งใหม่ของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายตีพิมพ์ฉบับพิมพ์ครั้งที่หนึ่งของงานแปลที่ได้รับการจัดของโจเซฟ สมิธเมื่อ ค.ศ. ๑๘๖๗. ศาสนจักรดังกล่าวตีพิมพ์อีกหลายครั้งนับแต่นั้นเป็นต้นมา.

ศาสตราจารย์เรียนรู้อะไรหลายสิ่งหลายอย่างระหว่างการแปล. หลายภาคในหลักคำสอนและพันธสัญญาได้รับมาเนื่องจากงานแปลของท่าน (เช่น **คพ.** ๗๖, ๗๗, ๙๑, และ ๑๓๒). นอกจากนี้, พระเจ้ายังได้ประทานคำแนะนำจำเพาะแก่โจเซฟสำหรับการแปลครั้งนี้, ซึ่งบันทึกไว้ในหลักคำสอนและพันธสัญญา (**คพ.** ๓๗:๑; ๔๔:๖๐-๖๑; ๗๖:๑๕-๑๘; ๙๐:๑๓; ๙๑; ๙๔:๑๐; ๑๐๔:๕๘; ๑๒๔:๘๙). หนังสือของโมเสสและโจเซฟ สมิธ—มีทรีว, ปัจจุบันรวมอยู่ในไข่มุกอันล้ำค่า, นำมาโดยตรงจากงานแปลของโจเซฟ สมิธ.

งานแปลของโจเซฟ สมิธ มีหนังสือที่แจ้งชัดและมีค่าบางส่วนซึ่งสูญหายไปจากพระคัมภีร์ไบเบิล (๑ นี. ๑๓). แม้ว่าจะไม่ใช่พระคัมภีร์ไบเบิลอย่างเป็นทางการของศาสนจักร, แต่งานแปลนี้ก็ให้

ความเข้าใจลึกซึ้งที่น่าสนใจหลายประการและล้ำค่าต่อความเข้าใจพระคัมภีร์ไบเบิล. นอกจากนี้ยังเป็นพยานต่อการเรียกและการปฏิบัติศาสนกิจจากสวรรค์ของศาสตราจารย์โจเซฟ สมิธ อีกด้วย.

งานเผยแผ่ศาสนา. ดู พระกิตติคุณ; *สั่งสอน ด้วย*
การแบ่งปันพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ด้วยถ้อยคำและด้วยแบบอย่าง.

เท้าของผู้ที่โฆษณาความรอดถึงแกมสักเท่าใดที่บนภูเขา, **อสย.** ๕๒:๗. เราเองจะค้นหาแกะของเราและจะเที่ยวหามัน, **อสค.** ๓๔:๑๑. จงออกไปประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน, **มาระโก** ๑๖:๑๕ (มอร. ๙:๒๒). ทุ่งนาเหลืองอร่ามถึงเวลาเกี่ยวแล้ว, **ยอห์น** ๔:๓๕. ถ้าไม่มีใครเชิญเขาไป, เขาจะไปประกาศอย่างไรได้, **รม.** ๑๐:๑๕. สอนพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้าให้พวกเขาด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถ, **เจคอบ** ๑:๑๙. พระเจ้าประทานให้ประชาชาติทั้งปวงที่จะสอนพระวจนะของพระองค์, **แอลมา** ๒๙:๘. พระกิตติคุณจะได้รับการประกาศโดยคนอ่อนแอและคนต่ำต้อย, **คพ.** ๑:๒๓. งานอัครรรยาก็กำลังจะออกมาในบรรดาลูกหลานมนุษย์, **คพ.** ๔:๑. หากเจ้าจะทำงานตลอดวันเวลาของเจ้าและนำจิตวิญญาณเดียวมาหาเรา, ปิตของเจ้าจะใหญ่หลวงเพียงใด, **คพ.** ๑๘:๑๕. ผู้ที่เราเลือกไว้ได้ยินเสียงของเราและทำหัวใจแข็งกระด้างไม่, **คพ.** ๒๙:๗. จงออกไปสั่งสอนกิตติคุณของเรา, เป็นคู่ๆ, **คพ.** ๔:๒. เสียงต้องออกจากสถานที่นี้, **คพ.** ๕๘:๖๔. อ้าปากของเจ้าในการประกาศกิตติคุณของเรา, **คพ.** ๗๑:๑. ประกาศความจริงตามการเปิดเผยและบัญญัติ, **คพ.** ๗๕:๔. ทุกคนซึ่งได้รับการเตือนจะเตือนเพื่อนบ้านของตน, **คพ.** ๘๘:๘๑ (คพ. ๓๘:๔๐-๔๑). พระเจ้าจะทรงจัดทำให้ครอบครัวของคนซึ่งสอนพระกิตติคุณ, **คพ.** ๑๑๘:๓. ผู้รับใช้ทั้งหลายของพระเจ้าจะออกไป, **คพ.** ๑๓๓:๓๘. เอิลเดอร์ที่ซื่อสัตย์, เมื่อพวกเขาออกไปจากชีวิตมรตัย, ทำงานของพวกเขาต่อไป, **คพ.** ๑๓๘:๕๗.

งานมาตรฐาน. ดู หนังสือที่มีการยอมรับว่าเป็นพระคัมภีร์

งู, ทองเหลือง. ดู พระเยซูคริสต์; โมเสส *ด้วย*
งูทองเหลืองที่โมเสสทำขึ้นตามพระบัญชาของพระเจ้าเพื่อรักษาชาวอิสราเอลที่ถูกงูแมงเข

(งูพิษ) กัดในถ้ำในถ้ำกันดาร (กตว. ๒๐: ๘-๙). งูทองเหลืองนี้ติดไว้ที่เสาและ “ถูกยกขึ้นเพื่อผู้ใดก็ตามที่มองดูสิ่งนี้จะมีชีวิต” (แอลมา ๓๓: ๑๙-๒๒). พระเจ้าทรงพูดถึงการยกขึ้นในถ้ำกันดารว่าเป็นสัญลักษณ์ของการที่พระองค์ทรงถูกยกขึ้นบนกางเขน (ยอห์น ๓: ๑๔-๑๕). การเปิดเผยยุคสุดท้ายยืนยันเรื่องราวของงูแมวเซาและวิธีที่ผู้คนได้รับการบำบัดรักษา (๑ นี. ๑๗: ๔๑; ๒ นี. ๒๕: ๒๐; อีล. ๘: ๑๔-๑๕).

เงิน, เงินตรา. ดู ทาน, ทำทาน (การ); ฝากไปทางโลก (ความ); มั่งคั่ง (ความ); ส่วนสิบ (การจ่าย) ด้วย

เหรียญ, กระดาษ, ใบรับรอง, หรือบางสิ่งบางอย่างซึ่งผู้คนใช้เพื่อเป็นการชำระค่าสินค้าหรือบริการ. บางครั้งเงินเป็นสัญลักษณ์ของวัตถุนิยม.

เจ้าชู้ถูกไล่โดยไม่ใช่เงิน, **อสย.** ๕๒: ๓. ดรัสก้าซิป อัครสาวกสิบสองไม่ให้อะไรไปใช้ตามทาง, ห้ามมิให้อาหาร, หรือยาม, หรือหาสตางค์ใส่ไปได้, **มาระโก** ๖: ๘. เปโตรบอกซีโมนคนท้าวทายาคมว่าให้เงินของเขาพินาศไปด้วยกันกับตัวเขา, **กิจการ** ๘: ๒๐. การรักเงินทองนั้นเป็นมูลรากแห่งความชั่วทั้งมวล, **๑ ทธ.** ๖: ๑๐. อย่าใช้เงินตราเพื่อสิ่งที่ไม่มีความ, **๒ นี.** ๙: ๕๐-๕๑ (อสย. ๕๕: ๑-๒; ๒ นี. ๒๖: ๒๕-๒๗). หากพวกเขาทำงานเพื่อเงินตรา, พวกเขาจะพินาศ, **๒ นี.** ๒๖: ๓๑. ก่อนที่ท่านจะแสวงหาความมั่งคั่ง, ท่านจงแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้า, **เจคอบ** ๒: ๑๘-๑๙. ศาสนจักรต่างๆ จะกล่าวว่าโดยแลกด้วยเงินตราของท่าน ท่านจะได้รับการให้อภัยบาปของท่าน, **มอร.** ๘: ๓๒, ๓๗. คนที่ให้เงินตราเพื่ออุดมการณ์ของไซอันจะไม่มีทางสูญเสียรางวัลของเขาเลย, **คพ.** ๘๘: ๘๙-๙๐.

จงหอง (ความ), ถือดี (ความ), ลำพอง (ความ). ดู เงิน, เงินตรา; ถือดี (ความ), ถือตัว (ความ), เปล่าประโยชน์, อย่างไม่สมควร; นอบน้อม (ความ), อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ); ฝากไปทางโลก (ความ); มั่งคั่ง (ความ) ด้วย

การขาดหรือการไม่มีความอ่อนน้อมถ่อมตนหรือสอนไม่ได้. ความจงหองทำให้ผู้คนเป็นปฏิปักษ์ต่อกันและต่อพระเจ้า. คนจงหองจะยกตนข่มคนรอบข้างและทำตามความประสงค์ของตน

มากกว่าตามพระประสงค์ของพระเจ้า. ความอวดดี, ความริษยา, จิตใจแข็งกระด้าง, และความโอหังเป็นลักษณะของคนจงหองด้วย.

ท่านทั้งหลายจงระวังตัวอย่าลืมพระเยซูว่าพระเจ้าของท่าน เกรงว่าจิตใจของท่านทั้งหลายจะผยองขึ้น, **ฉธป.** ๘: ๑๑-๑๔. เราเกลียดความเย่อหยิ่งและความจงหอง, **สภษ.** ๘: ๑๓ (สภษ. ๖: ๑๖-๑๗). ความเย่อหยิ่งเดินหน้าการถูกทำลาย, **สภษ.** ๑๖: ๑๘. ความจงหองของคนจะถูกปราบลง พระเจ้าองค์เดียวจะเป็นผู้เห็ดทูนในวันนั้น, **อสย.** ๒: ๑๑-๑๒ (๒ นี. ๑๒: ๑๑-๑๒). ความเห่อเหิมแห่งใจของเจ้าได้ถล่มลงเจ้าเอง, **อบด.** ๑: ๓. คนอวดดีทั้งสิ้นจะเป็นเหมือนตอข้าว, **มดล.** ๔: ๑ (๑ นี. ๒๒: ๑๕; ๓ นี. ๒๕: ๑; คพ. ๒๙: ๙). ผู้ใดจะยกตัวขึ้น ผู้นั้นจะต้องถูกเหยียดลง, **มธ.** ๒๓: ๑๒ (คพ. ๑๐๑: ๔๒). พระเจ้าทรงเป็นปฏิปักษ์กับคนเหล่านั้นที่ถือตัวจงหอง, **๑ ปด.** ๕: ๕. อาคารใหญ่และกว้างหลังนั้นคือความหยิ่งจงหองของโลก, **๑ นี.** ๑๑: ๓๖ (๑ นี. ๑๒: ๑๘). เมื่อพวกเขาเป็นผู้คนแก่เรียนพวกเขาคิดว่าตนฉลาด, **๒ นี.** ๙: ๒๘-๒๙. ท่านจึงทะนงตนด้วยความถือดีในใจท่าน, **เจคอบ** ๒: ๑๓, ๑๖ (แอลมา ๔: ๘-๑๒). ท่านถอดความจงหองออกแล้วหรือ?, **แอลมา** ๕: ๒๘. ความจงหองอย่างรุนแรงซึ่งเข้าไปถึงใจผู้คน, **อีล.** ๓: ๓๓-๓๖. รวดเร็วเพียงใดที่ถูกหลานมนุษย์จะทะนงตนด้วยความถือดี, **อีล.** ๑๒: ๔-๕. ความจงหองของประชาชาตินี้พิสุจน์ความพินาศของพวกเขา, **โมโร.** ๘: ๒๗. จงระวังความจงหอง, เกลือกเจ้าจะกลายเป็นดังขวานไฟ, **คพ.** ๓๘: ๓๙. จงยุติจากความจงหองและความไม่จริงจั่งทั้งปวงของเจ้า, **คพ.** ๘๘: ๑๒๑.

จักรวรรดิโรมัน. ดู โรมัน ด้วย

จักรวรรดิของโรมันสมัยโบราณ. ในยุคอัครสาวก, จักรวรรดิโรมันเป็นจักรวรรดิที่เรืองอำนาจมากของโลก. จักรวรรดินี้ครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่างระหว่างยูเฟรติส, ดานูบ, ไอร์แลนด์, แอตแลนติก, และทะเลทรายสะฮารา. ปาเลสไตน์เป็นเมืองขึ้นเมื่อ ๖๓ ปีก่อนคริสตกาล, คราวปอมเปอูสยึดเยรูซาเล็ม. แม้ชาวโรมันจะให้สิทธิพิเศษมากมายแก่ชาวยิว, แต่ชาวยิวยังคงเกลียดชังการปกครองของโรมันและก่อกบฏอยู่เสมอ.

เปาโล, พลเมืองชาวโรมัน, ใช้ภาษากรีก, ภาษาที่

ใช้กันแพร่หลายที่สุดในจักรวรรดิ, เพื่อเผยแพร่พระกิตติคุณทั่วจักรวรรดิ.

ของของชาร์จ์จึงถวายแก่ชาร์, **มธ.** ๒๒:๑๗-๒๒. เปโลเรียกร่องสีที่ของตนในฐานะคนสัญชาติโรม, **กิจการ** ๑๖:๓๗-๓๙ (กิจการ ๒๒:๒๕-๒๙).

จิตกุศล. ดู ความผาสุก; รัก (ความ); รับผิดชอบ (การ); สงสาร (ความ) *ด้วย*

ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์ (โมโร. ๗: ๔๗); ความรักที่พระคริสต์ทรงมีต่อลูกหลานมนุษย์และลูกหลานมนุษย์คร่อมต่อกัน (๒ นี. ๒๖:๓๐; ๓๓:๗-๙; อีเธอร์ ๑๒:๓๓-๓๔); เป็นความรักอันสูงสุด, สูงส่งที่สุด, มั่นคงที่สุด, ไม่ได้เป็นเพียงความรักใคร่นั่น.

ความรู้ทำให้สำพอง, แต่ความรักเสริมสร้างขึ้น, **๑ คร.** ๘:๑. ความรัก, ความรักอันบริสุทธิ์, เหนือกว่าและดีกว่าสิ่งอื่นทั้งหมด, **๑ คร.** ๑๓. จุดประสงค์แห่งคำก้าซบ นั้นก็คือ ให้มีความรักซึ่งเกิดจากใจอันบริสุทธิ์, **๑ ทธ.** ๑:๕. เอาความรักคนทั่วไปเพิ่มความรักฉันพี่น้อง, **๒ ปด.** ๑:๗. พระเจ้าทรงบัญชาว่ามนุษย์ทั้งปวงควรมีจิตกุศล, **๒ นี.** ๒๖:๓๐ (โมโร. ๗:๔๔-๔๗). จงดูว่าท่านมีศรัทธา, ความหวัง, และจิตกุศล, **แอลมา** ๗:๒๔. ความรักซึ่งพระองค์ทรงมีให้ลูกหลานมนุษย์คือจิตกุศล, **อีเธอร์** ๑๒:๓๓-๓๔. หากปราศจากจิตกุศลมนุษย์จะรับสถานที่ซึ่งพระองค์ทรงเตรียมไว้ในปราสาทพระบิดาของพระองค์เป็นมรดกไม่ได้, **อีเธอร์** ๑๒:๓๔ (โมโร. ๑๐:๒๐-๒๑). โมโรไนเขียนถ้อยคำของมอรมอนเกี่ยวกับศรัทธา, ความหวัง, และจิตกุศล, **โมโร.** ๗. จิตกุศลทำให้มนุษย์สมกับงานของพระเจ้า, **คพ.** ๔:๕-๖ (คพ. ๑๒:๘). จงห่อหุ้มตนเองด้วยพันธะแห่งจิตกุศล, **คพ.** ๘:๑๒๕. ให้อุทรของท่านเต็มไปด้วยจิตกุศล, **คพ.** ๑๒๑:๔๕.

จิตวิญญาณ. ดู ร่างกาย; วิญญาณ *ด้วย*

พระคัมภีร์พูดถึงจิตวิญญาณสามแบบได้แก่ : (๑) สัตภาวะที่เป็นวิญญาณ, ทั้งก่อนความเป็นมรรตัยและหลังความเป็นมรรตัย (แอลมา ๔๐:๑๑-๑๔; อับรา. ๓:๒๓); (๒) วิญญาณและร่างกายที่รวมกันในความเป็นมรรตัย (อับรา. ๕:๗); และ (๓) บุคคลที่ฟื้นคืนชีวิตแล้วและเป็นอมตะ, ซึ่งวิญญาณและ

ร่างกายของเขาสัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออก (แอลมา ๔๐:๒๓; คพ. ๘:๑๕-๑๖).

โลหิต เป็น สิ่ง ที่ทำการลบมลทินบาปแห่งวิญญาณจิต, **ลกต.** ๑๗:๑๑. พระองค์ทรงฟื้นฟูจิตวิญญาณของข้าพเจ้า, **สดด.** ๒๓:๓. จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของเจ้า ด้วยสุดใจสุดจิตของเจ้า, **มธ.** ๒๒:๓๗ (มาระโก ๑๒:๓๐). มารโกจิตวิญญาณพวกเขา, **๒ นี.** ๒๘:๒๑. ถวายทั้งจิตวิญญาณของท่านเป็นเครื่องบูชาแด่พระองค์, **ออมไน** ๑:๒๖. พระวณะเริ่มทำให้จิตวิญญาณข้าพเจ้าขาย, **แอลมา** ๓๒:๒๘. จิตวิญญาณเขาจะไม่หิวหรือกระหาย, **๓ นี.** ๒๐:๘. ขนมนึ่งและน้ำเค็มละลายได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ต่อจิตวิญญาณของผู้รับสวน, **โมโร.** ๔-๕ (คพ. ๒๐:๗๗-๗๙). บรรดาผู้ทำงานในอาณาจักรนำความรอดมาสู่จิตวิญญาณของพวกเขาผ่านการรับใช้ของพวกเขา, **คพ.** ๔:๒, ๔. ค่าของจิตวิญญาณยิ่งใหญ่, **คพ.** ๑๘:๑๐. เจ้าเกิดมาในโลกโดยน้ำ, โลหิต, และวิญญาณ, และด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นจิตวิญญาณมีชีวิต, **โมเสส** ๖:๕๙.

คำของจิตวิญญาณ: ทุกคนเป็นลูกทางวิญญาณของพระเจ้าเป็นเจ้า. พระองค์ทรงห่วงใยลูกๆ ทุกคนของพระองค์และทรงถือว่าแต่ละคนมีความสำคัญ. เพราะพวกเขาเป็นลูกของพระองค์, พวกเขาจึงมีศักยภาพที่จะเป็นเหมือนพระองค์. ด้วยเหตุนี้, พวกเขาจึงมีค่ายิ่ง.

จะมีความปรีดีในพวกทูตของพระเจ้าเพราะคนบาปคนเดียวที่กลับใจใหม่, **ลูกา** ๑๕:๑๐. เพราะพระเจ้าทรงรักโลกจนได้ทรงประทานพระองค์เดียวของพระองค์, **ยอห์น** ๓:๑๖. พวกเขาทนมไม่ได้ที่จิตวิญญาณมนุษย์คนใดจะต้องพินาศ, **โมไซยาห์** ๒๘:๓. จิตวิญญาณในเวลานี้มีค่าต่อพระเจ้าเป็นเจ้าดังจิตวิญญาณในเวลาแห่งการเสด็จมาของพระองค์มิใช่หรือ ?, **แอลมา** ๓๓:๑๗. สิ่งซึ่งจะล้ำค่าที่สุดสำหรับเจ้าคือ น้าจิตวิญญาณทั้งหลายมาสู่เรา, **คพ.** ๑๕:๖. จำไว้ว่าค่าของจิตวิญญาณยิ่งใหญ่ในสายพระเนตรของพระเจ้า, **คพ.** ๑๘:๑๐-๑๕. นี้คืองานของเราและศรัทธาของเรา—คือการทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์, **โมเสส** ๑:๓๓.

เจacob, บุตรของลีไซ. ดู ลีไซ, บิดาของนีไฟ *ด้วย* ศาสดาพยากรณ์ในพระคัมภีร์มอรมอนและผู้เขียน

โอวาทมากมายในหนังสือ ๒ นี้ไฟและเจคอบ (๒ นี้. ๖-๑๑; เจคอบ ๑-๗).

หนังสือของเจคอบ: หนังสือเล่มที่สามในพระคัมภีร์มอรมอน. บทที่ ๑ กล่าวถึงการที่นี้ไฟส่งมอบบันทึกให้เจคอบและจากนั้นอุทิศถวายเจคอบและโจเซฟน้องชายของท่านให้เป็นปุโรหิตและผู้สอนสำหรับผู้คน. บทที่ ๒-๔ เป็นโอวาทตักเตือนผู้คนให้สะอาดทางศีลธรรม. เจคอบยังสอนเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ซึ่งเป็นองค์พระผู้ไถ่, และให้เหตุผลว่าเหตุใดคนบางคนในอิสราเอลจึงไม่ยอมรับพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จมา. บทที่ ๕-๖ มีประจักษ์พยานของเจคอบและอุปรา นัทศน์เชิงพยากรณ์เกี่ยวกับประวัติและพันธกิจของผู้คนแห่งอิสราเอล. บทที่ ๗ มีเรื่องราวของคนกบฏที่มีการศึกษาชื่อเซเรม, ซึ่งถูกกำราบโดยประจักษ์พยานอันศักดิ์สิทธิ์ของเจคอบ.

เจ็บป่วย (ความ), ป่วย

มีอาการป่วยเป็นไข้หรือเป็นโรค. ในพระคัมภีร์, การเจ็บไข้ได้ป่วยทางกายบางครั้งใช้เป็นสัญลักษณ์ของการขาดความผาสุกทางวิญญาณ (อิสย. ๑:๔-๗; ๓๓:๒๔).

เราได้อินคำอธิษฐานของเจ้าแล้ว, เราได้เห็นน้ำตาของเจ้าแล้ว : ดูเถิด, เราจะรักษาเจ้า, **๒ พกษ.** ๒๐:๑-๕ (๒ พศต. ๓๒:๒๔; อสย. ๓๘:๑-๕). พระเยซูเสด็จไปรักษาโรคภัยไข้เจ็บของชาวเมืองให้หาย, **มธ.** ๔:๒๓-๒๔ (๑ นี้. ๑๑:๓๑; โมไซยาห์ ๓:๕-๖). คนเจ็บต้องการหอม, แต่คนสบายไม่ต้องการ, **มธ.** ๙:๑๐-๑๓ (มาระโก ๒:๑๔-๑๗; ลูกา ๕:๒๗-๓๒). มีผู้ใดในพวกท่านเจ็บป่วยหรือ? จงให้ผู้ นั้นเชียวบรรดาผู้ปกครองของคริสตจักรมา, **ยากอบ** ๕:๑๔-๑๕. พระคริสตจะทรงรับความเจ็บปวดและความป่วยไข้ของผู้คนของพระองค์, **แอลมา** ๗:๑๐-๑๒. พระเยซูทรงรักษาคคนเจ็บป่วยในบรรดาชาวนี้ไฟ, **๓ นี้.** ๒๖:๑๕. บำรุงเลี้ยงคนเจ็บป่วยด้วยความนุ่มนวล, สมุนไพร, และอาหารอ่อน, **คพ.** ๔๒:๔๓ (แอลมา ๔๖:๔๐). ในสิ่งทั้งปวงจงระลึกถึงคนเจ็บป่วยและคนทุกขยาก, **คพ.** ๕๒:๔๐. จงวางมือบนคนเจ็บป่วย, และพวกเขาจะหาย, **คพ.** ๖๖:๙.

เจอร์ม

ในพระคัมภีร์มอรมอน, บุตรคนหนึ่งของอินัสและเหลนของลีไฮ. ท่านเก็บรักษาบันทึกของนี้ไฟเป็น

เวลาหกสิบปี, ๔๒๐-๓๖๑ ปีก่อนคริสตกาล. (อินัส ๑:๒๕; เจริม ๑:๑๓). ท่านเป็นคนซื่อสัตย์ซึ่งเลือกที่จะไม่เขียนอะไรมากนักในบันทึกประวัติศาสตร์ (เจริม ๑:๒).

หนังสือของเจอร์ม: มีเพียงสิบห้าข้อเท่านั้นในหนังสือเล่มนี้ในพระคัมภีร์มอรมอน. เจริมบันทึกว่าชาวนี้ไฟยังคงดำเนินชีวิตตามกฎของโมเสสและเฝ้ารอการเสด็จมาของพระคริสต์. บรรดาภริยาซึ่งเป็นมหาบุรุษผู้มีศรัทธาเป็นผู้นำพวกเขา. พวกเขาเจริญรุ่งเรืองขณะที่ฟังศาสดาพยากรณ์, ปุโรหิต, และผู้สอนของพวกเขา.

เจเร็ด (ชาว). ดู เจเร็ด; เจเร็ด, พี่ชายของ; พระคัมภีร์มอรมอน *ด้วย*

ผู้คนในพระคัมภีร์มอรมอนผู้ที่ เป็นลูกหลานของเจเร็ด, พี่ชายท่าน, และเพื่อนๆ ของท่านทั้งสอง (อีเธอร์ ๑:๓๓-๔๑). พระผู้เป็นเจ้าทรงพาพวกเขาออกจากหอบาเบลไปยังทวีปอเมริกา, แผ่นดินที่สัญญาไว้ (อีเธอร์ ๑:๔๒-๔๓; ๒-๓; ๖:๑-๑๘). แม้ว่าประชาชาติของพวกเขาในสมัยหนึ่งจะมีผู้คนหลายล้านคน, แต่พวกเขาถูกทำลายจนหมดสิ้นโดยสงครามกลางเมืองซึ่งเกิดขึ้นจากความชั่วร้าย (อีเธอร์ ๑๔-๑๕).

เจเร็ด. ดู เจเร็ด (ชาว); เจเร็ด, พี่ชายของ *ด้วย*

ผู้นำในพระคัมภีร์มอรมอนผู้ที่, พร้อมกับพี่ชายท่าน, นำผู้คนกลุ่มหนึ่งออกจากหอบาเบลไปยังแผ่นดินที่สัญญาไว้ในซีกโลกตะวันตก (อีเธอร์ ๑:๓๓-๒:๑).

เจเร็ดขอให้พี่ชายสวดอ้อนวอนเพื่อพระเจ้าจะไม่ทรงทำให้ภาษาของครอบครัวและเพื่อนๆ ของพวกเขาสับสน, **อีเธอร์** ๑:๓๔-๓๗. เดินทางมาถึงทะเลและท่านก้อยู่ที่นั่นสี่ปี, **อีเธอร์** ๒:๑๓. ลงเรือไปแผ่นดินที่สัญญาไว้, **อีเธอร์** ๖:๔-๑๒.

เจเร็ด, พี่ชายของ. ดู เจเร็ด; เจเร็ด (ชาว) *ด้วย*

ศาสดาพยากรณ์ในพระคัมภีร์มอรมอน. ท่านและน้องชายก่อตั้งประชาชาติชาวเจเร็ดเมื่อพวกเขานำผู้คนกลุ่มหนึ่งออกจากหอบาเบลไปยังแผ่นดินที่สัญญาไว้ในซีกโลกตะวันตก (อีเธอร์ ๑-๖). ท่านเป็นบุรุษที่มีศรัทธาแรงกล้าและท่านพูดกับพระเจ้าตรงหน้า (คพ. ๑๗:๑). เรื่องราวของท่านบันทึกไว้ในหนังสือของอีเธอร์.

พี่ชายของเจเร็ดเป็นคนร่างใหญ่และมีพลัง, และเป็นพี่โปรดปรานมากของพระเจ้า, **อีเธอร์** ๑:๓๔. เพราะศรัทธาของเขา, พี่ชายของเจเร็ดจึงเห็นนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้า, **อีเธอร์** ๓:๖-๙ (อีเธอร์ ๑๒:๒๐). พระคริสต์ทรงแสดงร่างวิญญานให้พี่ชายของเจเร็ดเห็น, **อีเธอร์** ๓:๑๓-๒๐. ไม่เคยมีเรื่องใดเป็นที่ประจักษ์ยิ่งใหญ่เกินกว่าเรื่องซึ่งเป็นที่ประจักษ์แก่พี่ชายของเจเร็ด, **อีเธอร์** ๔:๔. พี่ชายของเจเร็ดเตือนผู้คนของเขาเรื่องระบอบราชาธิปไตย, **อีเธอร์** ๖:๒๒-๒๓. พระเจ้าทรงแสดงสิ่งทั้งปวงให้พี่ชายของเจเร็ดเห็น, **อีเธอร์** ๑๒:๒๑. พี่ชายของเจเร็ดเก่งกล้าสามารถในการเขียน, **อีเธอร์** ๑๒:๒๔. โดยผ่านศรัทธาพี่ชายของเจเร็ดเคลื่อนภูเขาซีริน, **อีเธอร์** ๑๒:๓๐.

เจสซี. ดู *ดาวิด ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บิดาของดาวิดและบรรพบุรุษของพระคริสต์และกษัตริย์ทั้งปวงแห่งยูดาห์.

บุตรชายของนางรูธ, โอบีด, เป็นบิดาของเจสซี, **นางรูธ** ๔:๑๗, ๒๒. บรรพบุรุษของเจสซีนับถอยหลังไปถึงยูดาห์, **๑ พศด.** ๒:๕-๑๒ (มธ. ๑:๕-๖).

เจ้าบ่าว. ดู *พระเยซูคริสต์ ด้วย*

พระเยซูคริสต์ทรงมีสัญลักษณ์ในพระคัมภีร์เป็นเจ้าบ่าว. ศาสนจักรคือเจ้าสาวของพระองค์ในเชิงสัญลักษณ์.

หญิงพรหมจารีสิบคนออกไปพบเจ้าบ่าว, **มธ.** ๒๕:๑-๑๓. ท่านที่มีเจ้าสาวนั้นแหละคือเจ้าบ่าว, **ยอห์น** ๓:๒๗-๓๐. ความเจริญสุขมีแก่คนทั้งหลายที่ได้รับเชิญมาในการมงคลสมรสของพระเมษโปดก, **วว.** ๑๙:๕-๑๐. จงพร้อมในการมาของเจ้าบ่าว, **คพ.** ๓๓:๑๗. เตรียมพร้อมไว้รับเจ้าบ่าว, **คพ.** ๖๕:๓.

เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่. ดู *ฝ่ายประธานสูงสุด; สวากเจ็ดสิบ; อธิการควบคุม; อัครสาวก*

เจิม (การ), เจิม (ได้รับการ). ดู *น้ำมัน; ปฏิบัติต่อผู้ป่วย (การ) ด้วย*

ในสมัยโบราณ, ศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าเจิมผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่พิเศษด้วยน้ำมัน, เช่น อาโรนหรือบรรดาปุโรหิตหรือกษัตริย์ผู้ที่จะปกครองเหนืออิสราเอล. สำหรับศาสนจักรในสมัยนี้, การเจิมคือ

การหยदन้ำมันที่ทำให้ศักดิ์สิทธิ์แล้วหนึ่งหรือสองหยดบนศีรษะเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของพรพิเศษ. สิ่งนี้สามารถทำได้ภายใต้สิทธิอำนาจและพลังอำนาจของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคิเซเดคเท่านั้น. หลังการเจิม, บุคคลที่กระทำโดยอำนาจของฐานะปุโรหิตเดียวกันนั้นอาจผนึกการเจิมและให้พรพิเศษแก่ผู้ที่ได้รับการเจิม.

เจิมพวกเขา, และอุทิศถวายพวกเขาเพื่อให้พวกเขาปรนนิบัติเรา, **อพย.** ๒๘:๔๑ (สันต. ๘:๖-๑๒, ๓๐). เจิมเขาให้เป็นเจ้าเหนือประชากรอิสราเอล, **๑ ซมอ.** ๙:๑๖; ๑๐:๑. เอลเดอร์ทั้งหลายจะเจิมและให้พรคนเจ็บป่วย, **ยาโกบ** ๕:๑๔-๑๕ (คพ. ๔๒:๔๔).

โจเซฟ สมิธ, จูเนียร์. ดู *สมิธ, โจเซฟ, จูเนียร์*

โจรแกดดิแอนตัน. ดู *มั่วสุมลับ (การ) ด้วย*

ในพระคัมภีร์มอรมอน, กองโจรซึ่งขวนขวายขโมยแกดดิแอนตันก่อตั้งขึ้น. องค์กรของพวกเขามีพื้นฐานบนความลึกลับและคำปฏิญาณที่เป็นของชาตान.

แกดดิแอนตันเป็นต้นเหตุของการทำลายประชาชาติชาวนิไฟ, **ฮีล.** ๒:๑๒-๑๓. มารให้คำปฏิญาณและพันธสัญญาลับแก่แกดดิแอนตัน, **ฮีล.** ๖:๑๖-๓๒. การมั่วสุมลับเป็นสาเหตุของการทำลายประชาชาติชาวจีเร็ด, **อีเธอร์** ๘:๑๕-๒๖.

ใจ. ดู *เกิดใหม่, เกิดจากพระเจ้าเป็นเจ้า; ใจที่ชอกช้ำ ด้วย*

สัญลักษณ์ของความนึกคิดและความประสงค์ของมนุษย์และต้นกำเนิดในเชิงเปรียบเทียบของอารมณ์และความรู้สึกทั้งหมด.

จงรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน, **ฉธบ.** ๖:๕ (ฉธบ. ๖:๓-๗; มธ. ๒๒:๓๗; ลูกา ๑๐:๒๗; คพ. ๕๙:๕). พระเจ้าทรงหาชายอีกคนหนึ่งตามชอบพระทัยพระองค์แล้ว, **๑ ซมอ.** ๑๓:๑๔. มนุษย์ผู้ที่รูปร่างภายนอก, แต่พระเจ้าทอดพระเนตรจิตใจ, **๑ ซมอ.** ๑๖:๗. ผู้ที่มีมือสะอาดและใจบริสุทธิ์จะขึ้นไปบนภูเขาของพระเจ้าและได้รับพร, **สดด.** ๒๔:๓-๕ (๒ เน. ๒๕:๑๖). มนุษย์คิดในใจฉันใด, เขาเป็นฉันนั้น, **สภษ.** ๒๓:๗. เอลิยาห์จะกระทำให้จิตใจของพ่อหันไปหาลูก, และจิตใจของลูกหันไปหาพ่อ, **มลด.** ๔:๕-๖ (ลูกา ๑:๑๗;

คพ. ๒:๒; ๑๑๐:๑๔-๑๕; ๑๓๘:๔๗; จส—ป ๑:๓๓). บุคคลผู้ใดมีใจบริสุทธิ์ผู้นั้นเป็นสุข, **มธ.** ๕:๘ (๓ นี. ๑๒:๘). มนุษย์หลุดจากความดีหรือความชั่วในใจตน, **สุก.** ๖:๔๕. ตามพระสูตรด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยว, **๒ นี.** ๓๑:๑๓. ท่านเกิดทางวิญาณจากพระผู้เป็นเจ้าของและประสบกับการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งในใจท่านแล้วหรือ?, **แอลมา** ๕:๑๔. จงถวายใจที่ชอกช้ำและวิญาณที่สำนึกผิดแด่พระเจ้าเป็นเครื่องพลีบูชา, **๓ นี.** ๙:๒๐ (๓ นี. ๑๒:๑๙; อีเธอร์ ๔:๑๕; โมโร. ๖:๒). เราจะบอกเจ้าในความนึกคิดเจ้าและในใจเจ้าโดยพระวิญาณบริสุทธิ์, **คพ.** ๘:๒.

ใจที่ชอกช้ำ. ดู กลับใจ (การ); เครื่องพลีบูชา; ใจ; นอบน้อม (ความ), อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ); อ่อนน้อม (ความมีใจ) *ด้วย*

การมีใจที่ชอกช้ำหมายถึงความอ่อนน้อม ถ่อมตน, การสำนึกผิด, กลับใจ, และอ่อนโยน—นั่นคือ, พร้อมที่จะรับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของ.

เราจะอยู่กับผู้ที่มีจิตใจสำนึกผิดและถ่อม, **อสย.** ๕๗:๑๕. พระคริสต์ทรงพลีพระองค์เองให้คนทั้งปวงผู้มีใจชอกช้ำและวิญาณที่สำนึกผิด, **๒ นี.** ๒:๗. ถวายใจที่ชอกช้ำและวิญาณที่สำนึกผิดแด่พระเจ้าเป็นเครื่องพลีบูชา, **๓ นี.** ๙:๒๐ (คพ. ๕๙:๘). ไม่รับผู้ใดมาสู่บัพติศมานอกจากผู้มีใจชอกช้ำและวิญาณที่สำนึกผิด, **โมโร.** ๖:๒. พระเยซูทรงถูกตรึงกางเขนเพื่อปลดบาปของผู้มีใจสำนึกผิด, **คพ.** ๒๑:๙. พระองค์ทรงรับผู้ที่มีวิญาณสำนึกผิด, **คพ.** ๕๒:๑๕. สัญญาจะประทานพระวิญาณศักดิ์สิทธิ์ให้ผู้สำนึกผิด, **คพ.** ๕๕:๓. เราส่งพระวิญาณของเราออกไปในโลกเพื่อให้ความสว่างคนนอบน้อมและสำนึกผิด, **คพ.** ๑๓๖:๓๓.

ใจที่สำนึกผิด. ดู ใจที่ชอกช้ำ

ฉ้อฉลในอำนาจปรีทิต (การ)

คนที่สั่งสอนและตั้งตนเองเป็นความสว่างของโลกเพื่อพวกเขาจะได้ผลประโยชน์และคำสรรเสริญของโลก; พวกเขาไม่แสวงหาความผาสุกของไซอัน (๒ นี. ๒๖:๒๙).

จงเลี้ยงฝูงแกะของพระเจ้าที่อยู่ในความดูแลของท่าน, ไม่ใช่ด้วยการเห็นแก่ทรัพย์สิ่งของที่ได้มาโดยทุจริต, **๑ ปต.** ๕:๒. ศาสนจักรที่สร้างขึ้นเพื่อหาผลประโยชน์จะต้องร่วงหล่น, **๑ นี.** ๒๒:๒๓ (มอร.

๘:๓๒-๔๑). เนื่องจากการฉ้อฉลในอำนาจปรีทิตและความชั่วช้าสามานย์, พระเยซูจะถูกตรึงกางเขน, **๒ นี.** ๑๐:๕. หากบัพติศมาให้มีการฉ้อฉลในอำนาจปรีทิตในบรรดาคนพวกนี้แล้วก็จะหมายถึงความพินาศสิ้นของพวกเรา, **แอลมา** ๑:๑๒. คนต่างชาติจะเต็มไปด้วยการฉ้อฉลในอำนาจปรีทิตนานปีการ, **๓ นี.** ๑๖:๑๐.

เฉลยธรรมบัญญัติ. ดู เพนทาทอค *ด้วย*

หมายถึง "การกล่าวซ้ำถึงกฎ" และเป็นหนังสือเล่มที่ห้าของภาคพันธสัญญาเดิม.

เฉลยธรรมบัญญัติมีคำปราศรัยสามครั้งสุดท้ายของโมเสส, ซึ่งเขากล่าวไว้ในที่ราบโมอับไม่นานก่อนเขาได้รับการแปรสภาพ. คำปราศรัยครั้งแรก (บทที่ ๑-๔) เป็นบทนำ. คำปราศรัยครั้งที่สอง (บทที่ ๕-๒๖) ประกอบเป็นสองส่วน: (๑) บทที่ ๕-๑๑—พระบัญญัติสิบประการและคำอธิบายในเชิงปฏิบัติของพระบัญญัติเหล่านี้; และ (๒) บทที่ ๑๒-๒๖—ประมวลกฎหมาย, ซึ่งประกอบเป็นแก่นสารของหนังสือทั้งเล่ม. คำปราศรัยครั้งที่สาม (บทที่ ๒๗-๓๐) มีการต่อพันธสัญญาอย่างเป็นทางการระหว่างอิสราเอลกับพระผู้เป็นเจ้าของและการประกาศพรที่เกิดขึ้นจากผลของการเชื่อฟังและคำสาปแช่งที่เกิดขึ้นจากผลของการไม่เชื่อฟัง. บทที่ ๓๑-๓๔ อธิบายถึงการให้กฎแก่ชาวเลวี, บทเพลงของโมเสสและพรสุดท้าย, และการจากไปของโมเสส.

ชดใช้ (การ). ดู กลับใจ (การ); กางเขน; การตกของอาดัมและเอวา; เกทเสมณี; แก้วต่าง (การ), รักรอง (การ); ความรอด; เครื่องพลีบูชา; ตรึงกางเขน (การ); ไล่ (การ), ไล่ (ได้รับการ); ทำ (ชำระ) ให้บริสุทธิ์ (การ); บุตรและธิดาของพระผู้เป็นเจ้าของ; ปลดบาป (การ); แผนแห่งการไล่; พระคุณ; พระเยซูคริสต์; พื้นดินชีวิต (การ); เมตตา (ความ, พระ, มี); ลูกๆ ของพระคริสต์; เลือด, โลหิต; ศีลระลึก; ให้อภัย; อมตะ (ความเป็น) *ด้วย* การคืนดีของมนุษย์กับพระผู้เป็นเจ้าของ.

ดังที่ใช้ในพระคัมภีร์, การชดใช้หมายถึงการทนรับโทษทัณฑ์ของการกระทำบาป, โดยวิธีนี้จึงขจัดผลของบาปไปจากคนบาปที่กลับใจและยอมให้เขาคืนดีกับพระผู้เป็นเจ้าของ. พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระองค์เดียวที่สามารถ

กระทำการชดใช้ที่สมบูรณ์ให้มนุษยชาติทั้งปวง. พระองค์ทรงกระทำเช่นนั้นได้เนื่องจากพระองค์ทรงได้รับเลือกและได้รับแต่งตั้งมาก่อนในสภาใหญ่ก่อนที่พระเจ้าจะทรงสร้างโลก (อิเธอร์ ๓:๑๔; โม่เสส ๔:๑-๒; อับรา. ๓:๒๗), ความ เป็นพระบุตรของพระเจ้า, และพระชนม์ชีพที่ปราศจากบาปของพระองค์. การชดใช้ของพระองค์ รวมถึงการทนทุกข์ทรมานเพื่อบาปของมนุษยชาติในสวนเกทเสมนี, การหลังพระโลหิตของพระองค์, และการสิ้นพระชนม์ของพระองค์และต่อมาการฟื้นคืนพระชนม์จากที่ฝังพระศพ (ออสย. ๕๓:๓-๑๒; โม่ไชยาห์ ๓:๕-๑๑; แอลมา ๗:๑๐-๑๓). เนื่องจากการชดใช้, ผู้คนทั้งปวงจะลุกขึ้นจากบรรดาคนตายด้วยร่างกายที่เป็นอมตะ (๑ คร. ๑๕:๒๒). การชดใช้ยังทำให้เรามีหนทางได้รับการให้อภัยบาปของเราและไปอยู่กับพระเจ้าตลอดกาล. แต่คนที่อยู่ในวัยที่รับผิดชอบได้และได้รับกฏแล้วจะได้รับพรเหล่านั้นได้ก็ต่อเมื่อเขามิ่ศรัทธาในพระเยซูคริสต์, กลับใจจากบาป, ได้รับศาสนพิธีแห่งความรอด, และเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าเท่านั้น. คนเหล่านั้นที่ยังไม่ถึงวัยที่รับผิดชอบได้และคนเหล่านั้นที่ปราศจากกฏได้รับการไถ่โดยผ่านการชดใช้ (โม่ไชยาห์ ๑๕:๒๔-๒๕; โม่โร. ๘:๒๒). พระคัมภีร์สอนอย่างชัดเจนว่าหากพระคริสต์มิได้ทรงชดใช้บาปของเรา, ก็ไม่มีกฏ, ศาสนพิธี, หรือการเสียสละใดจะสนองข้อเรียกร้องแห่งความยุติธรรมได้, และมนุษย์จะไม่มีความกลับไปอยู่ในที่ประทับของพระเจ้าได้อีกเลย (๒ นี. ๒; ๙).

นี่เป็นโลหิตของเรา, ต้องหลังออกมาเพื่อยกบาปโทษคนเป็นอันมาก, **มธ.** ๒๖:๒๘. พระเสโทของพระองค์เป็นเหมือนโลหิตเมดใหญ่, **ลูกา** ๒๒:๓๙-๔๔. เราจะประทานเลือดเนื้อของเราเพื่อเห็นแก่ชีวิตของโลก, **ยอห์น** ๖:๕๑. เราเป็นเหตุให้คนทั้งปวงเป็นขึ้นและมีชีวิต, **ยอห์น** ๑๑:๒๕. พระคริสต์ทรงเป็นแหล่งกำเนิดแห่งความรอดนิรันดรสำหรับคนทั้งปวงที่เชื่อ, **ฮบ.** ๕:๙. เราได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยการหลังพระโลหิตของพระคริสต์, **ฮบ.** ๙: ๑๐:๑-๑๐. พระคริสต์ทรงทนทุกข์เพื่อบาปของเราครั้งเดียว, **๑ ปด.** ๓:๑๘. พระโลหิตของพระเยซูคริสต์ชำระเราให้สะอาดจากบาปทั้งหมด, **๑ ยน.** ๑:๗. พระองค์ถูกยกขึ้นบนกางเขนและถูกปลงพระชนม์เพื่อบาป, **๑ นี.** ๑๑:๓๒-๓๓. การไถ่

มาถึงคนที่มีใจซอกซำ และวิญญาณที่สำนึกผิด, **๒ นี.** ๒:๓-๑๐, ๒๕-๒๗. พระองค์ทรงพลีพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาทดแทนบาป, **๒ นี.** ๒:๗. การชดใช้ไถ่มนุษย์จากการตกและช่วยให้พวกเขารอดจากความตายและนรก, **๒ นี.** ๙:๕-๒๔. จำเป็นต้องมีการชดใช้อื่นไม่มีขอบเขต, **๒ นี.** ๙:๗. จงคืนดีกับพระเจ้าผ่านการชดใช้ของพระคริสต์, **เจดอบ** ๔:๑๑. พระโลหิตของพระองค์ชดใช้บาปของคนที่ทำบาปโดยไม่รู้, **โม่ไชยาห์** ๓:๑๑-๑๘. มนุษย์ได้รับความรอดผ่านการชดใช้, **โม่ไชยาห์** ๔:๖-๘. หากไม่เป็นเพราะการชดใช้, พวกเขาต้องพินาศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้, **โม่ไชยาห์** ๑๓:๒๗-๓๒. พระองค์จะทรงชดใช้บาปของโลก, **แอลมา** ๓๔:๘-๑๖. พระผู้เป็นเจ้าของทรงชดใช้บาปของโลก, เพื่อให้เกิดแผนแห่งความเมตตา, **แอลมา** ๔๒:๑๑-๓๐. เราคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทั้งแผ่นดินโลก, ถูกประหารเพื่อบาปของโลก, **๓ นี.** ๑๑:๑๔. เรา, พระผู้เป็นเจ้าของ, ทนทุกข์กับสิ่งเหล่านี้เพื่อทุกคน, **คพ.** ๑๓:๑๖. เด็กเล็กๆ ได้รับการไถ่ผ่านการชดใช้ที่ถือกำเนิดของเรา, **คพ.** ๒๙:๔๖-๔๗. จงดูความทุกข์เวทนาและความตายของพระองค์ผู้มิได้ทำบาป, **คพ.** ๔๕:๓-๕. สิ่งนี้คืออุปมาถึงการพลีพระชนม์ชีพของพระองค์เดียวที่ถือกำเนิด, **โม่เสส** ๕:๗. โดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์, มนุษยชาติทั้งมวลจะรอดได้, **ลข.** ๑:๓.

ขอบรรณ (ความ). ดู คำควร (ความมี); เติน, ดำเนิน, เตินกับพระเจ้าเป็นเจ้า; พระบัญญัติของพระเจ้า; ไม่ขอบรรณ (ความ); สุจริต (ความ) ด้วย

การเป็นคนเที่ยงธรรม, บริสุทธิ์, มีคุณธรรม, ซื่อตรง; ปฏิบัติตนด้วยการเชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้าเป็นเจ้า; หลีกเลียงบาป.

พระเจ้าทรงอำนวยการพระพรแก่คนชอบธรรม, **สดด.** ๕:๑๒. พระเนตรของพระเจ้าเห็นคนชอบธรรม, **สดด.** ๓๔:๑๕, ๑๗ (๑ ปด. ๓:๑๒). เมื่อคนชอบธรรมท้ออำนาจ, ประชาชนก็เปรมปรีดิ์, **สภษ.** ๒๙:๒ (คพ. ๙๘:๙-๑๐). บุคคลผู้ใดทิวกระหายความชอบธรรม ผู้นั้นเป็นสุข, **มธ.** ๕:๖ (๓ นี. ๑๒:๖). ท่านทั้งหลายจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน, **มธ.** ๖:๓๓. ผู้ชอบธรรมจะเข้าสู่ชีวิตนิรันดร, **มธ.** ๒๕:๔๖. คำอธิษฐานของผู้ชอบธรรมนั้นมีพลังทำให้เกิดผล, **ยากอบ** ๕:๑๖. เขาผู้ชอบธรรมยอมเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้าเป็น

เจ้า, **๑ นี.** ๑๗:๓๕. พระองค์จะทรงปกป้องรักษาคนชอบธรรม; พวกเขาจึงไม่ต้องกลัว, **๑ นี.** ๒๒:๑๗, ๒๒. ชาตานจะไม่มีอำนาจเพราะความชอบธรรมของผู้คนของพระเจ้า, **๑ นี.** ๒๒:๒๖. หากไม่มี ความชอบธรรมก็ไม่มีความสุข, **๒ นี.** ๒:๑๓. คนชอบธรรมจะสืบทอดอาณาจักรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นมรดก, **๒ นี.** ๙:๑๘. คนชอบธรรมหากกลัวตำแหน่งความจริงไม่, **๒ นี.** ๙:๔๐. มนุษย์ทั้งปวงจะต้องเปลี่ยนมาสู่สภาพแห่งความชอบธรรม, **โมไซยาห์** ๒๗:๒๕-๒๖. ชื่อคนชอบธรรมจะเขียนไว้ในหนังสือแห่งชีวิต, **แอลมา** ๕:๕๘. ท่านแสวงหาความสุขด้วยการทำความชั่วช้าสามัญ, ซึ่งสิ่งนี้ตรงกันข้ามกับธรรมชาติของความชอบธรรม, **อีล.** ๑๓:๓๘. เพลงจากคนชอบธรรมเป็นคำสวดอ้อนวอนต่อเรา, **คพ.** ๒๕:๑๒. จงยื่นเถิด, โดยมีเกราะอกแห่งความชอบธรรม, **คพ.** ๒๗:๑๖ (อพ. ๖:๑๔). ความตายของคนชอบธรรมหวานสำหรับพวกเขา, **คพ.** ๔๒:๔๖. เราจะรวบรวมคนชอบธรรมจากบรรดาประชาชาติทั้งปวง, **คพ.** ๔๕:๗๑. มนุษย์ควรทำให้เกิดความชอบธรรมยิ่งด้วยเจตจำนงอิสระ, **คพ.** ๕๘:๒๗. คนที่ทำงานแห่งความชอบธรรมจะได้รับสันติสุขในโลกนี้และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง, **คพ.** ๕๙:๒๓. ณ การเสด็จมาครั้งที่สอง, จะเกิดการแยกโดยสิ้นเชิงระหว่างคนชอบธรรมกับคนชั่วร้าย, **คพ.** ๖๓:๕๔. อำนาจแห่งสวรรค์จะถูกควบคุมตามหลักธรรมแห่งความชอบธรรมเท่านั้น, **คพ.** ๑๒๑:๓๖. ในบรรดาคนชอบธรรมมีสันติสุข, **คพ.** ๑๓๘:๒๒. ผู้คนของไซอันดำรงอยู่ในความชอบธรรม, **โมเสส** ๗:๑๘. อับราฮัมเป็นผู้ดำเนินชีวิตในความชอบธรรม, **อับรา.** ๑:๒.

ชัตรีค. ดู ดาเนียล ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, ชัตรีค, เมซาค, และเฮเบเดนโกเป็นเด็กหนุ่มชาวอิสราเอลสามคน, ซึ่งเนบูคัดเนสซาร์, กษัตริย์แห่งบาบิโลน, พาเข้ามาในวังของเขา, พร้อมกับดาเนียล. ชื่อฮีบรูของชัตรีคคือฮานันยาห์. ชายหนุ่มทั้งสี่คนไม่ยอมให้ตนเองมีมลทินด้วยการรับประทานอาหารและดื่มเหล้าองุ่นของกษัตริย์ (ดนล. ๑). ชัตรีค, เมซาค, และเฮเบเดนโกถูกกษัตริย์โยนเข้าไปในเตาไฟลุกโชนและพระบุตรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงปกป้องรักษาพวกเขาไว้ (ดนล. ๓).

ชั่ว, ชั่วร้าย (ความ). ดู ความผิด, ทางวิญญาณ; บาป; ไม่ชอบธรรม (ความ); สกปรก (ความ); อารธรรม (คน) ด้วย

ชั่วร้าย, ชั่วช้าสามัญ; ไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า.

ข้าพเจ้าจะทำความผิดใหญ่หลวงนี้อันเป็นบาปต่อพระเจ้าอย่างไรได้?, **ปฐมก.** ๓๙:๗-๙. พระเจ้าทรงอยู่ห่างไกลจากคนชั่วร้าย: แต่พระองค์ทรงได้ยินคำอธิษฐานของคนชอบธรรม, **สภษ.** ๑๕:๒๙. เมื่อคนชั่วร้ายครอบครอง, ประชาชนก็คร่ำครวญ, **สภษ.** ๒๙:๒ (คพ. ๙๘:๙). จงกำจัดคนชั่วช้านั้นออกจากพวกท่านเสียเถิด, **๑ คร.** ๕:๑๓. เราต่อสู้กับเหล่าวิญญาณที่ชั่วในสถานฟ้าอากาศ, **อฟ.** ๖:๑๒. ท่านจงออกมาจากคนชั่วร้าย, และจงอย่าแตะต้องสิ่งที่ไม่สะอาดของพวกเขา, **แอลมา** ๕:๕๖-๕๗ (คพ. ๓๘:๔๒). นี่คือสถานะสุดท้ายของคนชั่วร้าย, **แอลมา** ๓๕:๓๕ (แอลมา ๔๐:๑๓-๑๔). ความชั่วร้ายไม่เคยเป็นความสุขเลย, **แอลมา** ๔๑:๑๐. โดยคนชั่วร้ายนั้นเองที่คนชั่วร้ายถูกลงโทษ, **มอร.** ๔:๕ (คพ. ๖๓:๓๓). ในโมงนั้นเกิดการแยกโดยสิ้นเชิงระหว่างคนชอบธรรมกับคนชั่วร้าย, **คพ.** ๖๓:๕๔. ดังนั้นจึงถึงการสูญสิ้นของคนชั่วร้าย, **จส—ม** ๑:๕๕.

ชาวคริสต์. ดู วิสุทธิชน; ซานุศิษย์ ด้วย

ชื่อเรียกผู้ที่เชื่อในพระเยซูคริสต์. แม้ว่าคำนี้ใช้อย่างแพร่หลายทั่วโลก, แต่พระเจ้าทรงระบุว่าผู้ติดตามที่แท้จริงของพระคริสต์คือวิสุทธิชน (กิจการ ๙:๑๓, ๓๒, ๔๑; ๑ คร. ๑:๒; คพ. ๑๑๕:๔).

พวกเขาได้เชื่อว่าคริสเตียน, **กิจการ** ๑๑:๒๖. ถ้าผู้ใดถูกการร้ายเพราะมีชื่อว่าเป็นคริสตชน, ก็อย่าให้ผู้นั้นมีความสะอายเลย, **๑ ปด.** ๔:๑๖. เพราะพันธสัญญาจะเรียกท่านว่าลูกๆของพระคริสต์, **โมไซยาห์** ๕:๗. คนทั้งหลายที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของศาสนจักรเรียกขานผู้เชื่อที่แท้จริงว่าชาวคริสต์, **แอลมา** ๔๖:๑๓-๑๖.

ชัช. ดู เจเร็ด (ชาว) ด้วย

ผู้นำทหารชาวเจเร็ดในพระคัมภีร์มอรมอน. เขาเสียชีวิตตอนสิ้นสุดสงครามครั้งใหญ่ซึ่งทำลายประชาชาติเจเร็ดจนหมดสิ้น (ฮีเธอร์ ๑๔:๑๗-๑๕:๓๑).

ซิบสัน. ดู แอลมา, บุตรของแอลมา ด้วย

ในพระคัมภีร์มอรมอน, บุตรของแอลมาผู้บุตร. ซิบสันสอนพระกิตติคุณแก่ชาวโซรัมและถูกข่มเหงเพราะความชอบธรรมของเขา. พระเจ้าทรงปลดปล่อยเขาจากการข่มเหงเนื่องจากความซื่อสัตย์และความอดทนของเขา (แอลมา ๓๘). ซิบสันดูแลบันทึกราวนี้ไปช่วงเวลาหนึ่งด้วย (แอลมา ๖๓:๑-๒, ๑๑-๑๓).

ชีวิต. ดู ชีวิตนิรันดร์; สว่าง (ความ) ด้วย

การดำรงอยู่ทางโลกและทางวิญญาณซึ่งเกิดขึ้นได้ด้วยเดชะนาภาพของพระผู้เป็นเจ้า.

ในวันนี้อาบาเจ้าได้วางชีวิตและสิ่งดีไว้ต่อหน้าท่าน, **ฉริบ.** ๓๐:๑๕-๒๐. พระองค์ทรงสำแดงวิถีแห่งชีวิตแก่ข้าพระองค์, **สดด.** ๑๖:๑๑. บุคคลผู้ตามติดความชอบธรรมจะพบชีวิต, **สภษ.** ๒๑:๒๑. ผู้ที่จะเอาชีวิตของตนรอดจะกลับเสียชีวิต : แต่ผู้ที่สูญเสียชีวิตของตนเพราะเห็นแก่เราก็จะได้ชีวิตรอด, **มธ.** ๑๐:๓๙ (มธ. ๑๖:๒๕; มาระโก ๘:๓๕; ลูกา ๙:๒๔; ๑๗:๓๓). บุตรแห่งพระมหาบุรุษมิได้มาเพื่อทำลายชีวิตมนุษย์, แต่มาเพื่อช่วยเขาทั้งหลายให้รอด, **ลูกา** ๙:๕๖. พระองค์ทรงเป็นแหล่งชีวิต, และชีวิตนั้นเป็นความสว่างของมนุษย์, **ยอห์น** ๑:๔. ผู้ใดวางใจในพระองค์ผู้ทรงใช้เรามาได้ผ่านพ้นความตายไปสู่ชีวิตแล้ว, **ยอห์น** ๕:๒๔. เราเป็นทางนั้น, เป็นความจริง, และเป็นชีวิต, **ยอห์น** ๑๔:๖. ถ้าในชีวิตนี้พวกเราซึ่งอยู่ในพระคริสต์มีแต่ความหวังเท่านั้น, เราก็คือพวกที่น่าสอวเซที่สุด, **๑ คร.** ๑๕:๑๙-๒๒. ทางของพระเจ้าก็มีประโยชน์ในทุกทางเพราะทรงไว้ซึ่งประโยชน์สำหรับชีวิตปัจจุบัน, และชีวิตอนาคตด้วย, **๑ ทธ.** ๔:๘. ลูกหลานเราจะตั้งตารอชีวิตนั้นซึ่งอยู่ในพระคริสต์, **๒ นี.** ๒๕:๒๓-๒๗. ชีวิตนี้เป็นเวลาสำหรับมนุษย์ที่จะเตรียมพบพระผู้เป็นเจ้า, **แอลมา** ๓๔:๓๒ (แอลมา ๑๒:๒๔). เราเป็นแสงสว่างและชีวิตของโลก, **๓ นี.** ๙:๑๘ (โมไซยาห์ ๑๖:๙; ๓ นี. ๑๑:๑๑; อีเธอร์ ๔:๑๒). คนเหล่านั้นที่ซื่อสัตย์ยอมเป็นสุข, ไม่ว่าในชีวิตหรือในความตาย, **คพ.** ๕๐:๕. นั่นคือบรรดาชีวิตนิรันดร์—ที่รู้จักพระผู้เป็นเจ้าและพระเยซูคริสต์, **คพ.** ๑๓๒:๒๔. นี่คือนิยามของเราและรัศมีภาพของเรา—คือการทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์, **โมเสส** ๑:๓๙.

ชีวิตก่อนเกิด. ดู กาลเริ่มต้น, ปฐม; มนุษย์, มนุษย์ทั้งหลาย; สงครามในสวรรค์; สภาในสวรรค์ ด้วย

ชีวิตก่อนชีวิตบนแผ่นดินโลก. ชายหญิงทุกคนอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าในฐานะลูกทางวิญญาณของพระองค์ก่อนมาแผ่นดินโลกในฐานะสัตถภาวะที่เป็นมรรตัย. บางครั้งเรียกชีวิตก่อนเกิดว่าสถานะแรก (อับรา. ๓:๒๖).

เมื่อพระเจ้าทรงวางรากฐานของแผ่นดินโลก, บรรดาบุตรพระเจ้าไ้ร้องด้วยความชื่นบาน, **โยบ** ๓๘:๔-๗. จิตวิญญาณกลับไปสู่พระเจ้าผู้ประทานให้มานั้น, **ปญจ.** ๑๒:๗. เราได้รู้จักเจ้าก่อนที่เราได้ก่อร่างตัวเจ้าที่ในครรภ์, **ยรม.** ๑:๔-๕. เราทั้งหลายเป็นเชื้อสายของพระองค์, **กิจการ** ๑๗:๒๘. พระเจ้าได้ทรงเลือกเราไว้ตั้งแต่ก่อนที่จะทรงเริ่มสร้างโลก, **อฟ.** ๑:๓-๔. เราควรจะอยู่ใต้บังคับของพระบิดาแห่งวิญญาณจิต, **ฮบ.** ๑๒:๙. เหล่าทูตสวรรค์ที่ไม่พอใจอธิปไตยที่ทรงประทานให้, พระองค์ก็ได้ทรงจงจำไว้ด้วยเครื่องพันธนาการอันไม่รู้จักสลาย, **ยูดา** ๑:๖ (อับรา. ๓:๒๖). มารและบริวารของมันถูกผลักทิ้งลงไปบนแผ่นดินโลก, **วว.** ๑๒:๙. พวกเขาได้รับเรียกและเตรียมไว้รับจากการวางรากฐานของโลก, **แอลมา** ๑๓:๓. พระคริสต์ทรงมองดูความกว้างใหญ่ไพศาลของนิรันดร์และมองไพร่พลแห่งสวรรค์ก่อนสร้างโลกขึ้นมา, **คพ.** ๓๘:๑. ในกาลเริ่มต้นมนุษย์ดำรงอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าเช่นกัน, **คพ.** ๙๓:๒๙ (ฮิล. ๑๔:๑๗; คพ. ๔๙:๑๗). วิญญาณที่สูงศักดิ์ได้รับเลือกไว้ในกาลเริ่มต้นให้เป็นผู้ปกครองในศาสนจักร, **คพ.** ๑๓๘:๕๓-๕๕. คนมากมายได้รับบทเรียนแรกๆ ของพวกเขาในโลกแห่งวิญญาณ, **คพ.** ๑๓๘:๕๖. สร้างสิ่งทั้งปวงทางวิญญาณก่อนเป็นอยู่บนแผ่นดินโลก, **โมเสส** ๓:๕. เราจึงสรรสร้างโลก, และมนุษย์ก่อนพวกเขาเป็นอยู่ในเนื้อหนัง, **โมเสส** ๖:๕๑. อับราฮัมเห็นสัถภาวะรู้แจ้งซึ่งจัดวางไว้ก่อนมีโลกขึ้นมา, **อับรา.** ๓:๒๑-๒๔.

ชีวิตนิรันดร์. ดู ชดใช้ (การ); ชีวิต; มงกุฏ; รัศมี ภาพซีเลสเชียล; สูงส่ง (ความ) ด้วย

การมีชีวิตอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวตลอดกาลในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า (คพ. ๑๓๒:๑๙-๒๐, ๒๔, ๕๕). ชีวิตนิรันดร์คือของประทานยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่มนุษย์.

พระองค์มีถ้อยคำซึ่งให้มีชีวิตนิรันดร์, **ยอห์น ๖:๖๘**. นี่แหละคือชีวิตนิรันดร์, คือที่เขารู้จักพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแห่งองค์เดียว, และพระเยซูคริสต์, **ยอห์น ๑๗:๓** (คพ. ๑๓๒:๒๔). จงต่อสู้อย่างเต็มกำลัง ความเชื่อ, จงยึดชีวิตนิรันดร์ไว้, **๑ ทธ. ๖:๑๒**. ผู้คนเป็นอิสระที่จะเลือกเสรีภาพและชีวิตนิรันดร์, **๒ นิ. ๒:๒๗** (ฮีบ. ๑๔:๓๑). การมีจิตฝึกฝฝายวิญญานคือ **นิรันดร์แห่งชีวิต, ๒ นิ. ๓:๓๓**. เมื่อนั้นท่านยอมอยู่ในทางแคว้นซึ่งนำไปสู่ชีวิตนิรันดร์, **๒ นิ. ๓๑:๑๗-๒๐**. เชื่อในพระคริสต์และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่คือ **นิรันดร์แห่งชีวิต, ๒ นิ. ๓๓:๔** (๓ นิ. ๑๕:๙). คนที่มีชีวิตนิรันดร์รำรวย, **คพ. ๖:๗** (คพ. ๑๑:๗). ชีวิตนิรันดร์เป็นของประทานสำคัญที่สุดในบรรดาของประทานทั้งปวงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, **คพ. ๑๔:๗** (รม. ๖:๒๓). คนชอบธรรมจะได้รับสันติสุขในโลกนี้, และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง, **คพ. ๕๓:๒๓**. คนที่อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่จะมีมงกุฎแห่งชีวิตนิรันดร์, **คพ. ๖๖:๑๒** (คพ. ๗๕:๕). คนทั้งปวงที่ตายโดยปราศจากพระกิตติคุณ ผู้ที่จะรับไว้หากเขาอยู่ต่อไปเป็นทายาทของอาณาจักรซีเลสเชียล, **คพ. ๑๓๗:๗-๙**. งานและรัศมีภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าคือการทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์, **โมเสส ๑:๓๓**. พระเจ้าผู้เป็นเจ้าประทานชีวิตนิรันดร์ให้คนเชื่อฟัง, **โมเสส ๕:๑๑**.

ชีวิตอันเป็นนิจ. ดู ชีวิตนิรันดร์

ข้อศาสนจักร. ดู ศาสนจักร, **ข้อ;** ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ซุบชีวิต. ดู พันคืนชีวิต (การ) **ด้วย**

ทำให้มีชีวิต, พันคืนชีวิต, หรือเปลี่ยนแปลงบุคคลเพื่อให้เขาสามารถอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าได้.

พระเจ้าทรงกระทำให้เรามีชีวิตอยู่กับพระคริสต์, **อฟ. ๒:๔-๕** (คส. ๒:๖, ๑๒-๑๓). ฝ่ายกายพระคริสต์จึงสิ้นพระชนม์, แต่ฝ่ายวิญญานทรงคืนพระชนม์, **๑ ปต. ๓:๑๘** (คพ. ๑๓๘:๗). ไม่มีมนุษย์คนใดเคยเห็นพระเจ้า, เว้นแต่พระวิญญานจะซุบชีวิตให้เขา, **คพ. ๖๗:๑๑**. การเฝ้าเกิดขึ้นโดยผ่านพระองค์ผู้ทรงซุบชีวิตให้สิ่งทั้งปวง, **คพ. ๘๘:๑๖-๑๗**. วิสุทธิชนจะได้รับการซุบชีวิตและพาขึ้นไปเฝ้าพระคริสต์,

คพ. ๘๘:๑๖. อาตมกลายเป็นผู้ที่ได้รับการซุบชีวิตในจิต, **โมเสส ๖:๖๕**.

เซม. ดู โนอาห์, ผู้ประสาทพรในพระคัมภีร์ไบเบิล **ด้วย**

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุตรที่ซุบธรรมของโนอาห์และ, ตามประเพณีที่เล่าสืบกันมา, บรรพบุรุษของผู้คนชาวเซม, รวมทั้งชาวอาหรับ, ชาวฮีบรู, ชาวบาบิโลน, ชาวซีเรีย, ชาวฟินิเซีย, และชาวอัสซีเรีย (ปฐก. ๕:๒๙-๓๒; ๖:๑๐; ๗:๑๓; ๙:๒๖; ๑๐:๒๑-๓๒; โมเสส ๘:๑๒). ในการเปิดเผยยุคสุดท้ายเรียกเซมว่า "มหาบุโรหิตที่สำคัญยิ่ง" (คพ. ๑๓๘:๔๑).

เซเรม. ดู ผู้ต่อต้านพระคริสต์ **ด้วย**

ชายคนหนึ่งในพระคัมภีร์มอรมอนที่ปฏิเสธพระคริสต์และต้องการเครื่องหมาย (เจคอบ ๗:๑-๒๐).

เซลย (การเป็น). ดู อิสระ, อิสระภาพ **ด้วย**

การอยู่ในพันธนาการทางร่างกายหรือทางวิญญาน.

วงศวานอิสราเอลตกเป็นเซลยเพราะความชั่วช้าสามัญของพวกเขา, **อสค. ๓๓:๒๓**. ผู้ใดที่กำหนดไว้ให้ไปเป็นเซลยผู้นั้นจะต้องไปเป็นเซลย, **ว. ๑๓:๑๐**. คนชั่วร้ายจะถูกนำไปสู่การเป็นเซลยของมาร, **๑ นิ. ๑๔:๔, ๗**. มนุษย์เป็นอิสระที่จะเลือกเสรีภาพและชีวิตนิรันดร์หรือการเป็นเซลยและความตาย, **๒ นิ. ๒:๒๗**. ความประสงค์ของเนื้อหนังให้พลังความสามารถแก่วิญญานของมารที่จะจับเป็นเซลย, **๒ นิ. ๒:๒๙**. ท่านให้ความเป็นเซลยของบรรพบุรุษท่านอยู่ในความทรงจำเพียงพอแล้วหรือ ?, **แอลมา ๕:๕-๖**. พวกเขาที่หัวใจตนแข็งกระด้างยอมถูกรับจับไปเป็นเซลย, **แอลมา ๑๒:๑๑**. เฝ้าดูและสวดอ้อนวอนเสมอ, เกือบมารจะล่อลวงเจ้า, และเขาจะนำเจ้าไปเป็นเซลย, **๓ นิ. ๑๘:๑๕**.

เชื่อ (ความ). ดู พระเยซูคริสต์; **ไม่เชื่อ (ความ);**

วางใจ (ความ); ศรีททา, **เชื่อ (ความ) ด้วย**

การมีศรีททาในใครบางคนหรือยอมรับบางสิ่งบางอย่างว่าแท้จริง. บุคคลต้องกลับใจและเชื่อในพระเยซูคริสต์เพื่อจะรอดในอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า (คพ. ๒๐:๒๙).

เชื่อ ในพระเจ้า พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้า; **เชื่อ** ศาสดาพยากรณ์ของพระองค์, **๒ พตค. ๒๐:๒๐**. ดาเนียลไม่ได้รับอันตรายในถ้ำสิงห์เพราะท่านเชื่อในพระ

ผู้เป็นเจ้า, **ดนล**. ๖:๒๓. เจ้าเชื่อแล้ว, จงทำตามนั้น, **มธ**. ๘:๑๓. สิ่งสารพัดซึ่งท่านอธิษฐานขอ, ด้วยความเชื่อ, ท่านจะได้รับ, **มธ**. ๒๑:๒๒. อย่าวิตกเลย, จงเชื่อเท่านั้นเถิด, **มาระโก** ๕:๓๖. ใครเชื่อก็ทำให้ได้ทุกสิ่ง, **มาระโก** ๙:๒๓-๒๔. ผู้ใดที่เชื่อและรับบัพติศมาแล้ว ผู้นั้นจะรอด, **มาระโก** ๑๖:๑๖ (๒ นี. ๒:๙; ๓ นี. ๑๑:๓๓-๓๕). คนที่เชื่อในพระบุตรมีชีวิตนิรันดร์, **ยอห์น** ๓:๑๖, ๑๘, ๓๖ (ยอห์น ๕:๒๔; คพ. ๑๐:๕๐). ข้าพระองค์ทั้งหลายเชื่อ และทราบแล้วว่าพระองค์ทรงเป็นพระคริสต์, **ยอห์น** ๖:๖๙. คนที่เชื่อในเรานั้น, ถึงแม้ว่าเขาตายแล้ว, ก็จะมีชีวิตอีก, **ยอห์น** ๑๑:๒๕-๒๖. เราผู้มีความเชื่อแล้ว จะได้เข้าสู่การพำนัก, **ฮบ**. ๔:๓. จงเชื่อในพระเยซูคริสต์, และรักกัน, **๑ ยน**. ๓:๒๓. พระเมสสิยาห์จะไม่ทรงทำลายผู้ที่เชื่อในพระองค์, **๒ นี**. ๖:๑๔. ชาวยิวจะถูกข่มเหงจนพวกเขาถูกชักชวนให้เชื่อในพระคริสต์, **๒ นี**. ๒๕:๑๖. หากท่านเชื่อสิ่งทั้งหมดนี้, จงดูว่าท่านทำตามนั้น, **โมไซยาห์** ๔:๑๐. พระบุตรจะทรงรับเอาการลงละเมิดของคนเหล่านั้นที่เชื่อในพระนามของพระองค์ไว้กับพระองค์, **แอลมา** ๑๑:๔๐. ความสุขเกิดแก่เขาซึ่งเชื่อในพระวจนะของพระเจ้าโดยไม่ถูกบีบบังคับ, **แอลมา** ๓๒:๑๖. หากท่านทำไม่ได้มากไปกว่าปรารถนาที่จะเชื่อ, ก็ขอให้ความปรารถนาให้เกิดผลในท่าน, **แอลมา** ๓๒:๒๗. หากท่านเชื่อในพระนามของพระคริสต์, ท่านจะกลับใจ, **ฮีล**. ๑๔:๑๓. คนที่เชื่อในพระคริสต์ ย่อมเชื่อในพระบิดาด้วย, **๓ นี**. ๑๑:๓๕. ไม่เคยมีใครเชื่อในพระเจ้าตั้งที่ชายของเจเร็ด, **ฮีเธอร์** ๓:๑๕. ทุกสิ่งที่ชักชวนให้เชื่อในพระคริสต์ส่งมาโดยเดชานุภาพของพระคริสต์, **โมโร**. ๗:๑๖-๑๗. คนที่เชื่อในพระวจนะของพระเจ้าจะได้รับการแสดงให้ประจักษ์ของพระวิญญาณ, **คพ**. ๕:๑๖. คนที่เชื่อในพระนามของพระเจ้าจะมาเป็นบุตรของพระเจ้า เป็นเจ้า, **คพ**. ๑๑:๓๐ (ยอห์น ๑:๑๒). กับบางคนมิให้ไว้เพื่อเชื่อในถ้อยคำของคนอื่นๆ, **คพ**. ๔๖:๑๔. เครื่องหมายติดตามคนที่เชื่อ, **คพ**. ๕๘:๖๔ (คพ. ๖๓:๗-๑๒). คนที่เชื่อ, กลับใจ, และรับบัพติศมาจะ ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์, **โมเสส** ๖:๕๒.

เชื่อฟัง (การ), เชื่อฟัง (คนที่). ดูกฎ; เติน, ตาเนิน, เตินกับพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า; ปีด; พร; พระบัญญัติของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า; สดับฟัง ด้วย

ในความหมายทางวิญญาณ, การเชื่อฟังคือการทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า.

พระเจ้าทรงบัญชาให้โนอาห์ทำอะไร โนอาห์ก็ทำอย่างนั้นทุกประการ, **ปฐมก**. ๖:๒๒. อับราฮัมเชื่อฟังพระเจ้า, **ปฐมก**. ๒๒:๑๕-๑๘. สิ่งที่พระเจ้าตรัสไว้วันนั้น พวกเราจะกระทำตาม, **อพย**. ๒๔:๗. เหตุฉะนั้นของจงฟัง, โอ คนอิสราเอลทั้งหลาย, และจงกระทำตาม, **ฉบบ**. ๖:๑-๓. จงมีความรักต่อพระเจ้าและเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์, **ฉบบ**. ๓๐:๒๐. ที่จะเชื่อฟังก็ดีกว่าเครื่องสัตว์บูชา, **๑ ซมอ**. ๑๕:๒๒. จงยำเกรงพระเจ้า, และรักษาพระบัญญัติของพระองค์, **ปฐมก**. ๑๒:๑๓-๑๔. มิใช่ทุกคนจะได้เข้าในแผ่นดินสวรรค์, แต่ผู้ที่ปฏิบัติตามพระทัยพระบิดาของเรา จึงจะเข้าได้, **มธ**. ๗:๒๑ (๓ นี. ๑๔:๒๑). ถ้าผู้ใดตั้งใจประพฤติตามพระประสงค์ของพระองค์, ผู้นั้นก็จะรู้ว่าคำสอนนั้นมาจากพระเจ้า, **ยอห์น** ๗:๑๗. เราจำต้องเชื่อฟังพระเจ้ายิ่งกว่าเชื่อฟังมนุษย์, **กิจการ** ๕:๒๙. ฝ่ายบุตร, จงนบถเชื่อฟังบิดามารดาของตน, **อพ**. ๖:๑ (คส. ๓:๒๐). ข้าพเจ้าจะไปและทำสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชา, **๑ นี**. ๓:๗. ข้าพเจ้าเชื่อฟังสุรเสียงของพระวิญญาณ, **๑ นี**. ๔:๖-๑๘. หากลูกหลานมนุษย์รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าแล้วพระองค์ย่อมทรงบำรุงเลี้ยงพวกเขา, **๑ นี**. ๑๗:๓. จงระวังกลืนกินท่านเลือกเชื่อฟังวิญญาณร้าย, **โมไซยาห์** ๒:๓๒-๓๓, ๓๗ (คพ. ๒๙:๔๔). มนุษย์เก็บเกี่ยวรางวัลตามวิญญาณที่ตนเชื่อฟัง, **แอลมา** ๓:๒๖-๒๗. มนุษย์ควรทำสิ่งสารพันด้วยเจตจำนงอิสระของตนเอง, **คพ**. ๕๘:๒๖-๒๙. ไม่มีอะไรที่มนุษย์จะทำให้พระเจ้าเป็นผู้ทรงขุนเคือง, นอกจากคนเหล่านั้นที่มีได้สภาพถึงพระหัตถ์ของพระองค์ และเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์, **คพ**. ๕๙:๒๑. เราพระเจ้าถูกผูกมัดเมื่อเจ้าทำสิ่งที่เรากล่าว, **คพ**. ๘๒:๑๐. จิตวิญญาณทุกดวงที่เชื่อฟังเสียงของเราจะเห็นหน้าเราและรู้ว่าเราดำรงอยู่, **คพ**. ๙๓:๑. ผู้คนจำต้องถูกติสอนจนกว่าพวกเขาจะเรียนรู้การเชื่อฟัง, **คพ**. ๑๐๕:๖. เมื่อเราได้รับพรประการใดจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า, ย่อมเป็นไปเนื่องจากการเชื่อฟังกฏนั้นซึ่งในนั้นทรงกำหนดเอาไว้, **คพ**. ๑๓๐:๒๑. อาตัมเชื่อฟัง, **โมเสส** ๕:๕. พวกเราจะพิสูจน์พวกเขาเพื่อดูว่า

พวกเขาจะทำสิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไรก็ตามที่พระเจ้าจะทรงบัญชาหรือไม่, **อับรา. ๓:๒๕.**

เชื้อสายแห่งอิสราเอล. ดู อิสราเอล

ซาตาน. ดู มาร

ซานเฮตริน (สกา). ดู ยิว (ชาว) ด้วย

สภาชาวยิวและศาลสูงสุดของชาวยิวทั้งใน เรื่องราวของพลเรือน และการศาสนา. ซานเฮตรินประกอบด้วยสมาชิกเจ็ดสิบเอ็ดคนโดยดึงมาจากบรรดามหาปุโรหิต, ธรรมาจารย์, และเอิลเดอร์. ในพระคัมภีร์, มักเรียกว่าสภา (มธ. ๒๖:๕๙; มาระโก ๑๔:๕๕; กิจการ ๕:๓๔).

ซาบซึ่งใจ (ความ). ดู ขอบพระทัย

ซามูเอล, ศาสดาพยากรณ์ในภาคพันธสัญญาเดิม

บุตรของเอลคานาห์กับฮันนาห์, ซามูเอลเกิดตามตามคำสวดอ้อนวอนทูลขอของมารดา (๑ ซมอ. ๑). เมื่อยังเด็กท่านอยู่ในความดูแลของเอลี, มหาปุโรหิตในพลับพลาที่ซิลโอห์ (๑ ซมอ. ๒:๑๑; ๓:๑). พระเจ้าทรงเรียกซามูเอลเป็นศาสดาพยากรณ์เมื่อท่านอายุยังน้อย (๑ ซมอ. ๓). หลังจากเอลีถึงแก่กรรม, ซามูเอลเป็นศาสดาพยากรณ์และผู้วินิจฉัยที่สำคัญยิ่งของอิสราเอลและพื้นฟูกฎ, ระเบียบ, และการนมัสการเป็นประจำในแผ่นดิน (๑ ซมอ. ๔:๑๕-๑๘; ๗:๓-๑๗).

๑ ซมอ. ๒๘:๕-๒๐ มีเรื่องราวเกี่ยวกับกษัตริย์ซาอูลผู้ขอให้คนทรงที่เมืองเอนโด้เรียเรียกซามูเอลขึ้นมาจากบรรดาคนตาย. เรื่องนี้ไม่ได้เป็นนิมิตจากพระเจ้าเป็นเจ้า, เพราะคนทรงหรือคนที่ติดต่อกับวิญญาณได้จะสั่งให้ศาสดาพยากรณ์ปรากฏตามคำขอของเขาหรือนางไม่ได้ (๑ ซมอ. ๒๘:๒๐; ๓๑:๑-๔).

หนังสือ ๑ และ ๒ ซามูเอล: ในพระคัมภีร์ไบเบิลบางเล่ม, หนังสือ ๑ และ ๒ ซามูเอลเป็นเล่มเดียวกัน. ในพระคัมภีร์ไบเบิลอื่นๆ แบ่งเป็นสองเล่ม. หนังสือดังกล่าวครอบคลุมช่วงเวลาประมาณ ๑๓๐ ปี, ตั้งแต่กำเนิดของซามูเอลจนถึงก่อน การสิ้นชีวิตของกษัตริย์ดาวิด.

หนังสือ ๑ ซามูเอล: บทที่ ๑-๔ อธิบายว่าพระเจ้าทรงสถาปนาและทรงลงโทษครอบครัวของเอลีและทรง

เรียกซามูเอลเป็นมหาปุโรหิตและผู้วินิจฉัย. บทที่ ๕-๖ บอกถึงการที่หีบพันธสัญญาตกอยู่ในมือชาวฟีลิสเตีย. บทที่ ๗-๘ บันทึกคำเตือนของซามูเอลเกี่ยวกับการมีเทพเจ้าปลอมและกษัตริย์ที่ชั่วร้าย. บทที่ ๙-๑๔ กล่าวถึงการราชาภิเษกและการปกครองของซาอูลในฐานะกษัตริย์. บทที่ ๑๖-๓๑ กล่าวถึงประวัติของดาวิดและการเกลี้ยอำนาจของเขา—ซามูเอลเจิมดาวิดผู้ส่งสารโกลิอัท. ซาอูลเกลียดชังดาวิด, แต่ดาวิดไม่ยอมฆ่าซาอูลแม้จะมีโอกาสทำเช่นนั้น.

หนังสือ ๒ ซามูเอล: หนังสือดังกล่าวมีรายละเอียดเกี่ยวกับสมัยการปกครองของดาวิดในฐานะกษัตริย์ของยูดาห์และของอิสราเอลทั้งหมดในท้ายที่สุด. บทที่ ๑-๔ แสดงให้เห็นการต่อสู้อันยืดเยื้อระหว่างผู้ติดตามดาวิด, หลังจากเขาได้รับการราชาภิเษกโดยยูดาห์, กับผู้ติดตามซาอูล. บทที่ ๕-๑๐ แสดงให้เห็นว่าดาวิดเรื่องอำนาจตลอดทั่วแผ่นดินมากมาย. บทที่ ๑๑-๒๑ แสดงให้เห็นความเสื่อมถอยในด้านความเข้มแข็งทางวิญญาณของดาวิดเพราะบาปและการกบฏในครอบครัวของเขาเอง. บทที่ ๒๒-๒๔ บรรยายความพยายามของดาวิดที่จะคืนดีกับพระเจ้า.

ซาราห์. ดู อับราฮัม ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, ภรรยาคนแรกของอับราฮัม. นางเป็นมารดาของอิสอัคเมื่อนางอายุมากแล้ว (ปฐมก. ๑๘:๙-๑๕; ๒๑:๒).

ซาโรยาห์. ดู ลีโซ, บิดาของนีไฟ ด้วย

ในพระคัมภีร์มอรมอน, ภรรยาของลีโซ (๑ นี. ๕:๑-๘; ๘:๑๔-๑๖; ๑๘:๑๙) และมารดาของเลมัน, เลมิเอล, แซม, นีไฟ, เจคอบ, โจเซฟ, และบุตรสาวทั้งหลาย (๑ นี. ๒:๕; ๒ นี. ๕:๖).

ซาเลม. ดู เมลคีเซเดค; เยรูซาเล็ม ด้วย

เมืองในภาคพันธสัญญาเดิมที่เมลคีเซเดคปกครอง. อาจเคยตั้งอยู่ในสถานที่ของเยรูซาเล็มปัจจุบัน. ชื่อ "ซาเลม" คล้ายกันมากกับคำภาษาฮีบรูที่หมายถึง "สันติ"

เมลคีเซเดคกษัตริย์เมืองซาเลมนำขนมปังกับเหล้าองุ่นมาให้, **ปฐมก. ๑๔:๑๘.** เมลคีเซเดค, กษัตริย์เมืองซาเลม, เป็นปุโรหิตของพระเจ้าผู้สูงสุด, **ฮบ. ๗:๑-๒.** เมลคีเซเดคเป็นกษัตริย์ปกครองแผ่นดินซาเลม, **แอลมา ๑๓:๑๗-๑๘.**

ชาโลมอน. ดู ดาวิต; บัทเซบา ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุตรของดาวิตกับบัทเซบา (๒ ซมอ. ๑๒:๒๔). ชาโลมอนเป็นกษัตริย์ของอิสราเอลช่วงหนึ่ง.

ดาวิตตั้งชาโลมอนเป็นกษัตริย์, **๑ พกษ.** ๑:๑๑-๕๓. ดาวิตทรงกำชับชาโลมอนให้เดินในทางของพระเจ้า, **๑ พกษ.** ๒:๑-๙. พระเจ้าทรงสัญญากับเขาถึงใจที่เข้าใจ, **๑ พกษ.** ๓:๕-๑๕. วินิจฉัยระหว่างมารดาสองคนและทดสอบจนรู้ตัวมารดาที่แท้จริงของเด็ก, **๑ พกษ.** ๓:๑๖-๒๘. กล่าวสุภาษิตและบทเพลง, **๑ พกษ.** ๔:๓๒. สร้างพระวิหาร, **๑ พกษ.** ๖:๗:๑๓-๕๑. อุทิศพระวิหาร, **๑ พกษ.** ๘. พระนางแห่งเซบาชเตจเยี่ยมชาโลมอน, **๑ พกษ.** ๑๐:๑-๑๓. ชาโลมอนแต่งงานนอกอิสราเอล, และภรรยาเปลี่ยนใจเขาให้หันมากราบไหว้พระเทียมเท็จ, **๑ พกษ.** ๑๑:๑-๘. พระเจ้ากริ้วชาโลมอน, **๑ พกษ.** ๑๑:๙-๑๓. เสียชีวิต, **๑ พกษ.** ๑๑:๔๓. ดาวิตพยากรณ์ถึงความรุ่งเรืองในการปกครองของชาโลมอน, **สดด.** ๗๒. ชาโลมอนมีภรรยาและอนุภรรยาหลายคน, แต่บางคนไม่ใช่ที่ยอมรับของพระเจ้า, **คพ.** ๑๓๒:๓๘ (เจคอบ ๒:๒๔).

ชาอูล, กษัตริย์แห่งอิสราเอล

ในภาคพันธสัญญาเดิม, กษัตริย์คนแรกของอิสราเอลก่อนที่อิสราเอลจะถูกแบ่งแยก. แม้เขาจะชอบธรรมในต้นสมัยการปกครองของเขา, แต่สุดท้ายเขากลับกลายเป็นคนที่มีแต่ความจองหองและไม่เชื่อฟังพระเจ้า (๑ ซมอ. ๙-๓๑).

ซ็ชาร์

ในภาคพันธสัญญาใหม่, จักรพรรดิโรมันบางคนเป็นที่รู้จักในชื่อนี้. ชื่อนี้ใช้ในพระคัมภีร์เป็นสัญลักษณ์ถึงการปกครองหรืออำนาจทางโลก.

ของซ็ชาร์จึงถายแก่ซ็ชาร์, **มธ.** ๒๒:๒๑ (มาระโก ๑๒:๑๗; ลูกา ๒๐:๒๕; คพ. ๖๓:๒๖).

ซันด์

ศาสดาพยากรณ์ของอิสราเอลใน สมัยพันธสัญญาเดิมผู้ได้รับการกล่าวถึงเฉพาะในพระคัมภีร์มอรมอนเท่านั้น.

พยากรณ์ถึงการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์, **๑ นี.** ๑๙:๑๐. กล่าวถึงพระบุตรของพระเจ้า, **แอลมา**

๓๓:๑๕ (แอลมา ๓๔:๗). ถูกสังหารเป็นมรณสักขีเพราะความจริง, **แอลมา** ๓๓:๑๗. พยากรณ์เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์, **ฮีล.** ๘:๒๐.

ซันส์

ศาสดาพยากรณ์ของอิสราเอลใน สมัยพันธสัญญาเดิมผู้ซึ่งคำพยากรณ์ของท่านเกี่ยวกับพระพันธกิจของพระคริสต์มีอยู่ในพระคัมภีร์มอรมอนเท่านั้น.

พยากรณ์ถึงการฝังพระคริสต์และสามวันแห่งความมืด, **๑ นี.** ๑๙:๑๐, ๑๒. ทานายการรวบรวมอิสราเอล, **๑ นี.** ๑๙:๑๖. เจคอบอ้างอิงคำอุปมาของซันส์เรื่องต้นมะกอกสวนและต้นมะกอกป่า, **เจคอบ ๕.** เจคอบอธิบายนิทานสอนใจของซันส์, **เจคอบ ๖:๑-๑๐.** สอนเกี่ยวกับการสวดอ่อนน้อนและการนมัสการ, **แอลมา** ๓๓:๓-๑๑. สอนว่าการไถ่ผ่านมาทางพระบุตร, **แอลมา** ๓๔:๗. ถูกสังหารเพราะประจักษ์พยานที่อาจหาญ, **ฮีล.** ๘:๑๙. กล่าวถึงการนำชาวเลมันกลับคืน, **ฮีล.** ๑๕:๑๑. เป็นพยานถึงการทำลายล้าง ณ การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์, **๓ นี.** ๑๐:๑๕-๑๖.

ซันยา, ภูเขา. ดู ภูเขาของโมเสส; โมเสส ด้วย

ภูเขาบนคาบสมุทรซันยา, โมเสสและชาวอิสราเอลตั้งค่ายพักแรมใกล้ภูเขาแห่งนี้เป็นเวลาสามเดือนหลังอพยพออกจากอียิปต์; เรียกอีกชื่อหนึ่งว่าภูเขาไซเรบ (อพย. ๓:๑). ที่นี่พระเจ้าเป็นเจ้าประทานกฎของพระองค์ให้โมเสสเพื่อเชื้อสายแห่งอิสราเอล; มีการสร้างพลับพลาขึ้นที่นี่ด้วย (อพย. ๑๙:๒; ๒๐:๑๘; ๒๔:๑๒; ๓๒:๑๕).

ซันฟี

ในพระคัมภีร์มอรมอน, ชายผู้นำกลุ่มที่กลับไปแผ่นดินแห่งนี้ไฟ; เขากลายเป็นกษัตริย์ของคนเหล่านั้นและนำพวกเขาอย่างชอบธรรม (โมไซยาห์ ๙-๑๐).

ซ็โมน เปโตร. ดู เปโตร

ซ็โมน พรคชาตินิยม

ในภาคพันธสัญญาใหม่, หนึ่งในอัครสาวกสิบสองรุ่นแรกของพระเยซูคริสต์ (มธ. ๑๐:๒-๔).

ชื่อเอสรอม

ในพระคัมภีร์มอรมอน, ทานายในเมืองของอัมมันใน-ยาห์. แอลมากับอมิวลึคสำเนียงผ่านพระวิญญาณ

ว่าเซสธรมก่าลังกล่าวคำเท็จ. เขาเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระกิตติคุณของพระคริสต์ในเวลาต่อมา (แอลมา ๑๑:๒๑-๔๖; ๑๕:๑-๑๒).

ข้อสี่ตย (ความ). ดู สุจริต (ความ) ด้วย

เป็นคนจริงใจ, พุดแต่ความจริง, และไม่หลอกลวง.

บรรดา ผู้ที่ ประพฤติความ ข้อสี่ตยเป็นที่ปีติยินดี แต่ พระเจ้า, **สภษ.** ๑๒:๒๒. จงแก้บนตามที่บนไว้เถิด, **ปญจ.** ๕:๔-๕. เราได้ละทิ้งเล่ห์เหลี่ยมต่างๆ ที่ นำอับอายไปหมดสิ้นแล้ว, **๒ คร.** ๔:๑-๒. จงรักษาความประพฤติอันดีของท่านไว้, **๑ ปด.** ๒:๑๒. วิบัติแก่คนกล่าวคำเท็จ, เพราะเขาจะถูกโยนลงนรก, **๒ นี.** ๙:๓๔. พระวิญญาณรับสั่ง ความจริงและไม่รับสั่งเท็จ, **เจคอบ** ๔:๑๓. ผู้ใดก็ตามขอยืมจากเพื่อนบ้านของเขาก็ควรคืนสิ่งที่เขายืม, **โมไซยาห์** ๔:๒๘ (คพ. ๑๓๖:๒๔). จงดูว่าลูกปฏิบัติโดยเที่ยงธรรม, ตัดสินโดยชอบธรรม, และทำความดี, **แอลมา** ๔:๑๔. ให้ทุกคนปฏิบัติต่อกัน ด้วยความ ข้อสี่ตย, **คพ.** ๕๑:๙. ทุกคนที่รู้ว่าใจตนข้อสี่ตยจะได้รับการยอมรับจากเรา, **คพ.** ๙๗:๘. ควรแสวงหาคนข้อสี่ตย, นักปราชญ์, และคนดีเป็นเจ้าหน้าที่บ้านเมือง, **คพ.** ๙๘:๔-๑๐. ค้นหาอย่างขยันหมั่นเพียรเพื่อ มอบสิ่งที่เจ้าทำของเพื่อนบ้านสูญหาย คืนให้เขา, **คพ.** ๑๓๖:๒๖. เราเชื่อในการเป็นคนข้อสี่ตย, **ลข.** ๑:๑๓.

เซราเฮมลา. ดู มิวเล็ค; แอมัน, ผู้สืบตระกูลของเซราเฮมลา ด้วย

ในพระคัมภีร์มอรมอน, เซราเฮมลาหมายถึง (๑) ชายคนหนึ่งผู้นำอาณานิคมของมิวเล็ค, (๒) เมืองที่ตั้งตามชื่อของเขา, (๓) แผ่นดินแห่งเซราเฮมลา, หรือ (๔) ผู้คนที่ติดตามเขา.

เซราเฮมลาชื่นชมยินดีที่พระเจ้าทรงส่งชานีไฟมา, **ออมไน** ๑:๑๔. เซราเฮมลาให้ลำดับการสืบเชื้อสายของบรรพบุรุษ, **ออมไน** ๑:๑๘. แอมันเป็นผู้สืบตระกูลของเซราเฮมลา, **โมไซยาห์** ๗:๓, ๑๓. ศาสนจักรได้รับการสถาปนาในเมืองแห่งเซราเฮมลา, **แอลมา** ๕:๒. เพราะคนชอบธรรม คนชั่วร้ายในเซราเฮมลาจึงรอด, **ฮีล.** ๑๓:๑๒. เมืองแห่งเซราเฮมลาถูกเผาเมื่อพระคริสต์สิ้นพระชนม์, **๓ นี.** ๘:๘, ๒๔.

เซาโล ชาวเมืองทาร์ซัส. ดู เปาโล

แซม. ดู ลีไฮ, บิดาของนีไฟ ด้วย

ในพระคัมภีร์มอรมอน, บุตรคนที่สามของลีไฮ (๑ นี. ๒:๕). เขาเป็นคนเที่ยงธรรมและบริสุทธิ์ผู้เลือกติดตามพระเจ้า (๑ นี. ๒:๑๗; ๒ นี. ๕:๕-๖; แอลมา ๓:๖).

แซมสัน

ในภาคพันธสัญญาเดิม, “ผู้วินิจฉัย” คนที่สิบสองของอิสราเอล. เขาได้ชื่อว่ามีพลังกำลังมาก, แต่ไม่ฉลาดในการเลือกและการปฏิบัติบางอย่างทางศีลธรรม (วนจ. ๑๓:๒๔-๑๖:๓๑).

แซมมิเอล ชาวเลมัน

ศาสดาพยากรณ์ชาวเลมันในพระคัมภีร์มอรมอนที่พระเจ้าทรงส่งมาสอนและเตือนชานีไฟก่อนการประสูติของพระผู้ช่วยให้รอดไม่นาน. แซมมิเอลพยากรณ์เกี่ยวกับเครื่องหมายการประสูติและการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์และความพินาศของชานีไฟ (ฮีล. ๑๓-๑๖).

โซรัม, โซรัม (ชาว)

ในพระคัมภีร์มอรมอน, คนรับใช้ของเลมันผู้มายังแผ่นดินที่สัญญาไว้พร้อมกับนีไฟและลีไฮ (๑ นี. ๔:๓๑-๓๘). เนื่องจากความข้อสี่ตยของโซรัม, ลีไฮจึงให้พรเขาพร้อมบุตรทั้งหลายของลีไฮเอง (๒ นี. ๑:๓๐-๓๒). ผู้สืบตระกูลของเขาเป็นที่รู้จักในชื่อชาวโซรัม (เจคอบ ๑:๑๓).

โซรัส

ในภาคพันธสัญญาเดิม, กษัตริย์แห่งเปอร์เซียซึ่งทำให้คำพยากรณ์ของอิสยาห์เกิดสัมฤทธิ์ผล (๒ พศต. ๓๖:๒๒-๒๓; อสย. ๔๔:๒๘; ๔๕:๑) โดยการยอมให้ชาวยิวกลับไปเยรูซาเล็มเพื่อสร้างพระวิหารขึ้นใหม่, ดังนั้นการเป็นเชลยของบาบิโลนจึงสิ้นสุดลงบางส่วน. คำพยากรณ์ของอิสยาห์ให้ไว้ประมาณ ๑๘๐ ปีก่อนที่กษัตริย์จะทำเช่นนั้น.

โซอัน. ดู เยรูซาเล็มใหม่; เอโนค ด้วย

ผู้มีใจบริสุทธิ์ (คพ. ๙๗:๒๑). โซอันยังหมายถึงสถานที่ซึ่งผู้มีใจบริสุทธิ์อาศัยอยู่. นครที่เอโนคและผู้คนของท่านสร้างไว้ซึ่งในที่สุดทรงรับขึ้นสวรรค์เนื่องจากความชอบธรรมมีชื่อว่าโซอัน (คพ. ๓๘:๔; โมเสส ๗:๑๘-๒๑, ๒๙). ในยุคสุดท้าย นครที่ชื่อว่าโซ-

อันจะสร้างอยู่ที่ใกล้ๆ เทพมณฑลแจ๊คสัน, รัฐมิสซูรี (สหรัฐอเมริกา), ซึ่งเผ่าทั้งหลายของอิสราเอลจะไปรวมกันที่นั่น (คพ. ๑๐๓:๑๑-๒๒; ๑๓๓:๑๘). วิสุทธิชนได้รับคำแนะนำให้เสริมสร้างไซอันไม่ว่าพวกเขาจะอาศัยอยู่ที่ใดในโลก.

นครดาวิดมีชื่อเรียกว่าเมืองศิโยน, **๑ พกษ. ๘:๑**. พระธรรมจะออกมาจากศิโยน, **อิสย. ๒:๒-๓** (มีคำที่ ๔:๒; ๒ นี้. ๑๒:๒-๓). พระองค์จะเสด็จมายังศิโยนเป็นพระผู้ไถ่, **อิสย. ๕๙:๒๐**. เราจะรับเจ้าจากเมือง, และจากตระกูลสะคนสองคน, และเราจะนำเจ้ามาถึงศิโยน, **ยรม. ๓:๑๔**. จะมีนครรอดพ้นในภูเขาศิโยนและในเยรูซาเล็ม, **โยเอล ๒:๓๒** (อพต. ๑:๑๗). คนที่หมายมั่นนำไซอันของเราออกมาย่อมเป็นสุข, **๑ นี้. ๑๓:๓๗**. ธิดาของไซอันเยอหีฮิง, **๒ นี้. ๑๓:๑๖** (อิสย. ๓:๑๖). วิบัติจึงมีแก่เขาซึ่งนั่งนอนใจในไซอัน!, **๒ นี้. ๒๘:๑๙-๒๕**. หมายมั่นนำออกมาและสถาปนาอุดมการณ์ของไซอัน, **คพ. ๖:๖** (คพ. ๑๑:๖). เราดลใจเขาให้กระตุ้นอุดมการณ์ของไซอันในพลั้งอันยิ่งใหญ่เพื่อความดี, **คพ. ๒๑:๗**. จะเรียกเยรูซาเล็มใหม่ว่าไซอัน, **คพ. ๔๕:๖๖-๖๗**. อินดิเพนเดนซ์, รัฐมิสซูรี, คือสถานที่สำหรับนครแห่งไซอัน, **คพ. ๕๗:๑-๓**. แล้วยังคงกระหน่ำลงบนลูกหลานของไซอันจนกว่าพวกเขาจะกลับใจ, **คพ. ๘๔:๕๘**. พระเจ้าทรงเรียกผู้คนของพระองค์ว่าไซอัน, เพราะพวกเขามีจิตใจเดียวและความคิดเดียว, **โมเสส ๗:๑๘-๑๙**. ไซอัน (เยรูซาเล็มใหม่) จะสร้างขึ้นในทวีปอเมริกา, **ลข. ๑:๑๐**.

ฐานะปุโรหิต. ดู ญูญแจทั้งหลายของฐานะปุโรหิต; คำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิต; แต่งตั้ง (การ); พลัง; เมลคีเซเดค, ฐานะปุโรหิตแห่ง; สิทธิอำนาจ; อาโรน, ฐานะปุโรหิตแห่ง *ด้วย*

สิทธิอำนาจและพลังอำนาจที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่ มนุษย์ เพื่อ กระทำ ทุก สิ่ง สำหรับ ความ รอด ของมนุษย์ (คพ. ๕๐:๒๖-๒๗). สมาชิกชายของศาสนจักรที่ดำรงฐานะปุโรหิตจะได้รับการจัดให้อยู่ในโคเวรัมและได้รับสิทธิอำนาจให้ประกอบศาสนพิธีและปฏิบัติหน้าที่บริหารบางอย่างในศาสนจักร.

การเจิมของ พวกเขาจะเป็นการเจิม แต่งตั้ง เขาไว้เป็นฐานะปุโรหิตเนื่อง นิตย, **อพย. ๔๐:๑๕** (กตว. ๒๕:๑๓). เราได้แต่งตั้งท่านทั้งหลาย, **ยอห์น**

๑๕:๑๖. ท่านทั้งหลายก็เหมือนศิลาที่มีชีวิตที่กำลังก่อขึ้นเป็นพระนิเวศฝ่ายวิญญาณ, เป็นปุโรหิตบริสุทธิ์, **๑ ปด. ๒:๕**. ท่านทั้งหลายเป็นชาติที่พระองค์ทรงเลือกไว้แล้ว, เป็นพวกปุโรหิตหลวง, **๑ ปด. ๒:๙** (อพย. ๑๙:๖). มนุษย์ได้รับเรียกเป็นมหาปุโรหิตเพราะศรัทธาสูงยิ่งและงานดีของพวกเขา, **แอลมา ๑๓:๑-๑๒**. เราจะให้อำนาจแก่เจ้าเพื่อจะให้บังเกิดมา, **๓ นี้. ๑๑:๒๑**. เจ้าจะมีอำนาจให้พระวิญญาณบริสุทธิ์, **โมโร. ๒:๒**. เราจะเปิดเผยฐานะปุโรหิตแก่เจ้า, โดยมีชื่อของเอลียาห์, **คพ. ๒:๑** (จส—ป ๑:๓๘). พระเจ้าทรงยืนยันฐานะปุโรหิตบนอาโรนและพงศ์พันธุ์ของท่านด้วย, **คพ. ๘๔:๑๘**. ฐานะปุโรหิตที่เหนือกว่าดูแลพระกิตติคุณ, **คพ. ๘๔:๑๙**. พระองค์ทรงพาโมเสสออกจากท่ามกลางพวกเขา, และฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์, **คพ. ๘๔:๒๕**. พุดถึงคำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิต, **คพ. ๘๔:๓๓-๔๒**. ฐานะปุโรหิตดำรงอยู่ โดยผ่านเชื้อสายบรรพบุรุษของเจ้า, **คพ. ๘๖:๘**. มี, ในศาสนจักร, ฐานะปุโรหิตสองอย่าง, **คพ. ๑๐๗:๑**. ฐานะปุโรหิตอย่างแรกคือฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์, ตามระเบียบของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, **คพ. ๑๐๗:๒-๔**. สิทธิของฐานะปุโรหิตเกี่ยวข้องกับอำนาจแห่งสวรรค์อย่างแยกจากกันไม่ได้, **คพ. ๑๒๑:๓๖**. ไม่มีอำนาจหรืออิทธิพลใดสามารถหรือจะอ้างไว้ได้้นอกจากโดยอาศัยฐานะปุโรหิต, **คพ. ๑๒๑:๔๑**. สมาชิกชายทั้งปวงที่ซื่อสัตย์และมีศรัทธาจะได้รับฐานะปุโรหิต, **คพ. ขก.—๒**. เราเชื่อว่ามนุษย์ต้องได้รับการเรียกจากพระผู้เป็นเจ้า, **ลข. ๑:๕**.

ฐานะปุโรหิต, ญูญแจทั้งหลายของ. ดู ญูญแจทั้งหลายของฐานะปุโรหิต

ฐานะปุโรหิต, แห่งเมลคีเซเดค. ดู เมลคีเซเดค, ฐานะปุโรหิตแห่ง

ฐานะปุโรหิต, แห่งอาโรน. ดู อาโรน, ฐานะปุโรหิตแห่ง

ฐานะปุโรหิตระดับสูง. ดู เมลคีเซเดค, ฐานะปุโรหิตแห่ง

ดนตรี. ดู ซับบาน; เพลงสวด *ด้วย* ท่วงทำนอง และจังหวะที่ขับร้องและบรรเลงเพลงตั้งแต่ยุคต้นของพระคัมภีร์ไบเบิลเพื่อแสดงออกถึง

ปีติ, การสรรเสริญ, และการนมัสการ (๒ ชมอ. ๖:๕). ดนตรีอาจเป็นรูปแบบการสวดอ้อนวอน. เป็นไปได้ว่ามีการนำเพลงสดุดีมาขับร้อง คลอกับเสียงดนตรีในท่วงทำนองที่เรียบง่าย.

มิเรียม, พี่สาวของอาโรนและโมเสส, ถูกรำมะนาและหญิงทั้งปวงก็ถือรำมะนาเดินตามพร้อมกับเดินรำไปด้วย, **อพย.** ๑๕:๒๐. พวกเขาที่เป็นนักร้องมีฉาบและพิณพร้อมกับบุโรหิตคนแตรหนึ่งร้อยยี่สิบคน, **๒ พศด.** ๕:๑๒. พระเยชูและอัครสาวกสิบสองร้องเพลงสรรเสริญหลังจากพระกระยาหารมื้อสุดท้าย, **มธ.** ๒๖:๓๐. จงสั่งสอนและเตือนสติกันด้วยเพลงสดุดี เพลงนมัสการ และเพลงสรรเสริญ, **คส.** ๓:๑๖. ท่านรู้สึกอยากร้องเพลงสดุดีความรักที่ใดหรือไม่?, **แอลมา** ๕:๒๖. จิตวิญญาณของพระเจ้าเป็นเจ้าเบิกบานในเพลงจากใจ; แท้จริงแล้ว, เพลงจากคนชอบธรรมเป็นคำสวดอ้อนวอน, **คพ.** ๒๕:๑๒. จงสรรเสริญพระเจ้าด้วยการร้องเพลง, ด้วยดนตรี, ด้วยการเดินรำ, **คพ.** ๑๓๖:๒๘.

ดลใจ (การ), แร้งบันดาลใจ. ดู เปิดเผย (การ);

พระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วย

การนำทางจากสวรรค์ที่พระเจ้าประทานแก่มนุษย์. การดลใจมักเกิดขึ้นโดยพระวิญญาณในหลากหลายวิธีต่อความคิดหรือใจของบุคคล.

ภายหลังไฟก็มีเสียงเบาๆ, **๑ พกษ.** ๑๓:๑๒. พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงสอนท่านทั้งหลายทุกสิ่งและจะให้ท่านระลึกถึงทุกสิ่ง, **ยอห์น** ๑๔:๒๖. พระวิญญาณแห่งความจริงจะทรงนำท่านไปสู่ความจริงทั้งหมด, **ยอห์น** ๑๖:๑๓. ข้าพเจ้าได้รับการนำโดยพระวิญญาณ, โดยหาธุระล่วงหน้าไม่ถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าควรทำ, **๑ นี.** ๔:๖. สุรเสียงของพระเจ้าเข้ามาในจิตใจข้าพเจ้า, **อินัส** ๑:๑๐. ทุกสิ่งที่เชื่อเขียนและชักจูงให้ทำดีได้รับการดลใจจากพระเจ้าเป็นเจ้า, **โมโร.** ๗:๑๓-๑๖. เรามิได้พูดให้ความสงบแก่จิตใจเจ้าหรือ?, **คพ.** ๖:๒๓. เราจะบอกเจ้าในความนึกคิดเจ้าและในใจเจ้า, **คพ.** ๘:๒. พระวิญญาณจะให้ความสว่างแก่ความคิดเจ้า, ซึ่งจะทำให้จิตวิญญาณเจ้าเปี่ยมด้วยปีติ, **คพ.** ๑๑:๑๓. จะประทานแก่เจ้าในชั่วขณะนั้นเองสิ่งที่เจ้าจะพูดหรือเขียน, **คพ.** ๒๔:๖ (คพ. ๘๔:๘๕). เสียงสงบแผ่วเบากระซิบผ่านและเสียดแทงสิ่งทั้งปวง, **คพ.** ๘๕:๖.

ดวงตา, สายตา

ในพระคัมภีร์, ดวงต้ามักจะใช้เป็นสัญลักษณ์แทนความสามารถของบุคคลในการรับความสว่างของพระเจ้าเป็นเจ้า. ในทางสัญลักษณ์, ดวงตาของคนที่แสดงถึงสภาพทางวิญญาณและความเข้าใจเรื่องของพระเจ้าเป็นเจ้าอีกด้วย.

พระบัญญัติของพระเจ้านั้นบริสุทธิ์, กระทำให้ดวงตากระจางแจ่ม, **สดด.** ๑๓:๘. คนโง่มีตาแต่มองไม่เห็น, **ยรม.** ๕:๒๑ (มาระโก ๘:๑๘). ตาเป็นประทีปของร่างกาย, **มธ.** ๖:๒๒ (ลูคา ๑๑:๓๔; ๓ นี. ๑๓:๒๒; คพ. ๘๘:๖๗). นัยนดาของท่านทั้งหลายก็เป็นสุขเพราะได้เห็น, **มธ.** ๑๓:๑๖. ขอให้ตาใจของท่านสว่างขึ้นเพื่อท่านจะได้รู้, **อพ.** ๑:๑๗-๑๘. วิบัติแก่ผู้มึนปัญญาในสายตาตนเอง, **๒ นี.** ๑๕:๒๑ (อิสย. ๕:๒๑). พวกเขาเริ่มอดอาหารและสวดอ้อนวอนเพื่อดวงตาของผู้คนจะได้เปิด, **โมไซยาห์** ๒๗:๒๒. ชาตนาทำให้ดวงตาของพวกเขามืดบอด, **๓ นี.** ๒:๒. ไม่มีผู้ใดมีพลังความสามารถนำพระคัมภีร์มอรมอนออกมาได้นอกจากด้วยดวงตาที่เห็นแก่รัศมีภาพของพระเจ้าเป็นเจ้าอย่างเดียว, **มอร.** ๘:๕. โดยอำนาจของพระวิญญาณ ดวงตาของเราจึงเปิดและความเข้าใจของเราสว่างขึ้น, **คพ.** ๗๖:๑๒. แสงสว่างมาโดยผ่านพระองค์ผู้ทำให้ดวงตาของเจ้าสว่าง, **คพ.** ๘๘:๑๑. หากดวงตาของเจ้าเห็นแก่รัศมีภาพของเราอย่างเดียว, ที่ร่างของเจ้าจะเต็มไปด้วยแสงสว่าง, **คพ.** ๘๘:๖๗.

दान. ดู ยาโคบ, บุตรของอิสอัค; อิสราเอล ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุตรของยาโคบกับบิลฮาห์, สาวใช้ของราเชล (ปฐมก. ๓๐:๕-๖).

เผ่าดาน: สำหรับพรที่ยาโคบให้दान, ดู ปฐมกาล ๔๙:๑๖-๑๘. สำหรับพรที่โมเสสให้เผ่าदान, ดู เนลยธรรมบัญญัติ ๓๓:๒๒. หลังจากพวกเขาตั้งถิ่นฐานในคานาอัน, เผ่าदानได้รับที่ดินเล็กๆ แต่อุดมสมบูรณ์มากผืนหนึ่ง (ยชว. ๑๓:๔๐-๔๘). พวกเขาลำบากค่อนข้างมากในการปกป้องที่ดินผืนนี้จากชาวอาโมไรต์ (วณน. ๑:๓๔) และจากชาวฟิลิสเตีย (วณน. ๑๓:๒, ๒๕; ๑๘:๑). ผลคือ, คนเผ่าदानย้ายไปทางเหนือของปาเลสไตน์ (วณน. ๑๘), บริเวณลาอิช, และตั้งชื่อเมืองนั้นใหม่ว่าดาน. เมืองนี้เป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นเขตแดนด้านเหนือของปาเลสไตน์, ซึ่งครอบคลุม “ตั้งแต่ดานถึงเบเออร์เซบา.”

ดาเนียล

บุคคลสำคัญของหนังสือดาเนียลในภาคพันธสัญญาเดิม; ศาสตราจารย์ของพระเจ้าเป็นเจ้าและบรูซผู้มีศรัทธาแรงกล้า.

เรื่องราวเกี่ยวกับบิดามารดาของเขาไม่เป็นที่ทราบ, แม้ว่าเขาดูเหมือนจะมีเชื้อพระวงศ์ (ดนล. ๑:๓). เขาถูกจับไปเป็นเชลยที่บาบิโลน, ที่นั่นเขาได้รับชื่อใหม่ว่าเบลเชซซาร์ (ดนล. ๑:๖-๗). ดาเนียลกับเชลยอีกสามคนไม่ยอมรับประทานอาหารของกษัตริย์ด้วยเหตุผลทางศาสนา (ดนล. ๑:๘-๑๖).

ดาเนียลเป็นที่โปรดปรานของเนบูคัดเนสซาร์และดาร์ริอัสด้วยพลังความสามารถของเขาในการแก้ฝัน (ดนล. ๒; ๔). เขาอ่านและแปลความหมายตัวอักษรที่เขียนด้วยลายมือบนผนังวังด้วย (ดนล. ๕). ศัตรูของเขาวางแผนให้ร้ายเขา, และเขาถูกโยนเข้าไปในถ้ำสิงโต, แต่พระเจ้าทรงปกป้องรักษาชีวิตเขาไว้ (ดนล. ๖).

หนังสือดาเนียล: หนังสือมีสองส่วน : บทที่ ๑-๖ เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับดาเนียลกับเพื่อนสามคนของเขา; บทที่ ๗-๑๒ เป็นนิมิตของศาสตราจารย์ซึ่งดาเนียลเห็น. หนังสือเล่มนี้สอนความสำคัญของการแสวงหาพระเจ้าเป็นเจ้าและแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าประทานพรแก่คนเชื่อสัตย์.

เนื้อหาสำคัญของหนังสือคือการแก้ฝันของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์. ในความฝันนั้น, อาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าในยุคสุดท้ายพรรณนาไว้ว่าเป็นหินก้อนหนึ่งซึ่งถูกสกัดจากภูเขา. หินก้อนนั้นจะกลิ้งออกไปจนเต็มทั้งแผ่นดินโลก (ดนล. ๒; ดู คพ. ๖๕:๒ ด้วย).

ดามัสกัส

เมืองโบราณของซีเรีย.

ดามัสกัสตั้งอยู่บนที่ราบลุ่มอุดมสมบูรณ์ริมทะเลทรายและชุ่มชื้นด้วยน้ำจากแม่น้ำบาราตา. มีการกล่าวถึงเมืองนี้บ่อยๆในพระคัมภีร์ (เริ่มที่ ปฐก. ๑๕:๒). เปาโลอยู่ระหว่างการเดินทางไปดามัสกัสเมื่อพระเจ้าผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ทรงปรากฏต่อเขา (กิจการ ๙:๑-๒๗; ๒๒:๕-๑๖; ๒๖:๑๒-๒๐; ๒ คร. ๑๑:๓๒-๓๓).

ดาร์ริอัส. ดู บาเบล, บาบิโลน *ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาเดิม, กษัตริย์แห่งมีเดียซึ่งปกครองในบาบิโลนหลังการสิ้นชีวิตของเบลเชซซาร์ (ดนล. ๕:๓๑; ๖:๙, ๒๕-๒๘; ๙:๑; ๑๑:๑).

ดาวิด. ดู บัทเซบา; สดุดี *ด้วย*

กษัตริย์ของอิสราเอลสมัยโบราณในภาคพันธสัญญาเดิม.

ดาวิดเป็นบุตรของเจสซีแห่งเผ่ายูดาห์. เขาเป็นเด็กหนุ่มที่กล้าหาญซึ่งสังหารสิงโต, หมี, และไกลิอัท คนยักษ์ที่ลิสเตีย (๑ ซมอ. ๑๗). ดาวิดได้รับเลือกและได้รับการเจิมเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล. เขาเหมือนกับซาอูล, ที่เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่เขามีความผิดในอาชญากรรมร้ายแรง, แต่, ไม่เหมือนกับซาอูล, ที่เขาสามารถสำนึกผิดได้อย่างแท้จริง. ด้วยเหตุนี้ เขาจึงได้รับการให้อภัย, เว้นแต่ในกรณาคทากรรมอุรีอาห์ (คพ. ๑๓:๒๓). ชีวิตของเขาแบ่งได้เป็นสี่ช่วง : (๑) ที่เบธเลเฮม, ที่นั่นเขาเป็นคนเลี้ยงแกะ (๑ ซมอ. ๑๖-๑๗); (๒) ในราชสำนักของกษัตริย์ซาอูล (๑ ซมอ. ๑๘:๑-๑๙:๑๘); (๓) ในฐานะผู้ลี้ภัย (๑ ซมอ. ๑๙:๑๘-๓๑:๑๓; ๒ ซมอ. ๑:๑-๒๗); (๔) ในฐานะกษัตริย์เหนือยูดาห์ที่เฮโบรน (๒ ซมอ. ๒-๔), และต่อมาในฐานะกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งปวง (๒ ซมอ. ๕-๒๔; ๑ พกษ. ๑:๑-๒:๑๑).

บาปของดาวิดในการล่วงประเวณีกับบัทเซบาก่อให้เกิดเคราะห์ร้ายหลายเรื่องตามมาซึ่งบ่อนทำลายชีวิตของเขาในที่สุดท้าย. ประชาชาติโดยรวมเจริญรุ่งเรืองระหว่างการปกครองของเขา, แต่ดาวิดเองทนทุกข์ทรมานจากผลของบาป. มีการขัดแย้งในครอบครัวตลอดเวลา, ซึ่ง, ในกรณีของอับซาโลมกับอาโดเนียห์, จบลงด้วยการกบฏอย่างเปิดเผย. เหตุการณ์เหล่านี้เป็นสัมฤทธิ์ผลอันเนื่องมาจากกานัน ศาสตราจารย์ประกาศต่อดาวิดเพราะเหตุที่เขากระทำบาป (๒ ซมอ. ๑๒:๗-๑๓).

แม้ว่าจะมีภัยพิบัติเหล่านี้, แต่การปกครองของดาวิดเป็นการปกครองที่ยอดเยี่ยมที่สุดในประวัติศาสตร์ชาวอิสราเอล, เพราะ (๑) เขารวมเผ่าทั้งหลายเข้ามาเป็นประชาชาติเดียวกัน, (๒) เขาสามารถครอบครองประเทศได้อย่างปราศจากข้อโต้แย้งใดๆ, (๓) เขาปกครองโดยมีพื้นฐานอยู่บนศาสนาที่แท้จริงเพื่อให้พระประสงค์ของพระเจ้าเป็น

เจ้าเป็นกฎหมายของอิสราเอล. ด้วยเหตุผลเหล่านี้, ในเวลาต่อมาการปกครองของดาวิดจึงมองว่าเป็นยุคทองของประเทศและเป็นรูปแบบของยุคที่รุ่งเรืองในเวลาทีพระเมสสิยาห์จะเสด็จมา (อสย. ๑๖:๕; ยรม. ๒๓:๕; อสค. ๓๓:๒๔-๒๕).

ชีวิตของดาวิดแสดงถึงความจำเป็นที่ทุกคนต้องอดทนในความชอบธรรมจนกว่าชีวิตจะหาไม่. ขณะเป็นเด็กหนุ่ม, เขาได้รับการกล่าวขวัญว่าเป็นบุรุษที่ “ถูกพระทัย” พระเจ้า (๑ ซมอ. ๑๓:๑๔); เมื่อเป็นผู้ใหญ่, เขาพูดด้วยพระวิญญาณและได้รับการเปิดเผยมากมาย. แต่เขาต้องชดเชยอย่างหนักสำหรับรักไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า (คพ. ๑๓๒:๓๙).

ดีพร้อม, บริบูรณ์, สมบูรณ์

เพียงพร้อม, ครบถ้วน, และพัฒนาเต็มที่; ชอบธรรมทั่วทุกด้าน. ดีพร้อมจะหมายถึงปราศจากบาปหรือความชั่วร้ายก็ได้. พระคริสต์เท่านั้นที่ทรงดีพร้อมทั่วทุกด้าน. ผู้ติดตามที่แท้จริงของพระคริสต์จะดีพร้อมได้โดยผ่านพระคุณและการซื่อซื่อของพระองค์.

ขอให้จิตใจของท่านทั้งหลายบริสุทธิ์ต่อพระเจ้า, **๑ พกษ. ๘:๖๑.** เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจึงเป็นคนดีรอบคอบ, เหมือนอย่างพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์เป็นผู้ดีรอบคอบ, **มธ. ๕:๔๘** (๓ นี. ๑๒:๔๘). ถ้าผู้ใดมิได้ทำผิดทางวาจา, ผู้นั้นก็เป็นคนดีรอบคอบแล้ว, **ยากอบ ๓:๒.** ศรีทธาไม่ใช่การมีความรู้อันสมบูรณ์ของสิ่งต่างๆ, **แอลมา ๓๒:๒๑, ๒๖.** การซัดเซ่เกิดขึ้นเพื่อพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของพระผู้เป็นเจ้าที่ดีพร้อม, **แอลมา ๔๒:๑๕.** โมโรไนเป็นคนมีความเข้าใจอันสมบูรณ์, **แอลมา ๔๘:๑๐-๑๓, ๑๗-๑๘.** พระวิญญาณของพระคริสต์ประทานให้มนุษย์ทุกคนเพื่อตัดสินและรู้ด้วยความรู้อันสมบูรณ์ว่าบางสิ่งเป็นของพระผู้เป็นเจ้าหรือของมาร, **โมโร. ๗:๑๕-๑๗.** จงมาหาพระคริสต์, และได้รับการทำให้ดีพร้อมในพระองค์, **โมโร. ๑๐:๓๒.** จงดำเนินต่อไปด้วยความอดทนจนกว่าเจ้าจะได้รับการทำให้ดีพร้อม, **คพ. ๖๗:๑๓.** คนเหล่านี้คือคนที่เป็นคนเที่ยงธรรมซึ่งดีพร้อมโดยผ่านพระเยซู, **คพ. ๗๖:๖๙.** ตำแหน่งต่างๆ ในศาสนจักรมีไว้เพื่อทำให้วิสุทธิชนดีพร้อม, **คพ. ๑๒๔:๑๔๓** (อพ. ๔:๑๑-๑๓). คนเป็นจะดีพร้อมไม่ได้ถ้าไม่มีคนตายของพวกเขา,

คพ. ๑๒๘:๑๔, ๑๘. โนอาห์เป็นคนเที่ยงธรรม, และดีพร้อมในรุ่นของเขา, **โมเสส ๘:๒๗.**

ดีม. เมาสรา. ดู พระคำแห่งปัญญา

ดูแคลน (การ). ดู ลบหลู่ (การ) ด้วย

การไม่เคารพหรือการดูหมิ่นสิ่งศักดิ์สิทธิ์; โดยเฉพาะอย่างยิ่ง, การไม่เคารพพระนามของพระเจ้าเป็นเจ้า.

อย่าออกพระนามพระเจ้าของเจ้าอย่างไม่สมควร, **อพย. ๒๐:๗** (๒ นี. ๒๖:๓๒; โมไซยาห์ ๑๓:๑๕; คพ. ๑๓๖:๒๑). ทำไมเราจึงกระทำให้พันธสัญญาของบรรพบุรุษของเราสาธยาย ?, **มลค. ๒:๑๐.** คำที่ไม่เป็นสาระทุกคำซึ่งมนุษย์พูดนั้น, มนุษย์จะต้องรับผิดชอบในถ้อยคำเหล่านั้นในวันพิพากษา, **มธ. ๑๒:๓๔-๓๗.** คำสรรเสริญและคำแช่งด่าก็ออกมาจากปากอันเดียวกัน, ไม่ควรให้เป็นเช่นนั้น, **ยากอบ ๓:๑๐.** ถ้อยคำของเราจะกล่าวโทษเรา, **แอลมา ๑๒:๑๔** (โมไซยาห์ ๔:๓๐). ให้มนุษย์ทั้งปวงระวังว่าพวกเขาจะรับนามของเราในริมฝีปากพวกเขาอย่างไร, **คพ. ๖๓:๖๑-๖๒.**

เด็ก, ลูก. ดู ครอบครัว; ความรอด—ความรอดของเด็ก; ชดใช้ (การ); บัพติศมาเด็ก; พร, เป็นสุข, ให้พร—การให้พรเด็ก; รับผิดชอบ (ที่), รู้จักผิดชอบ ด้วย

บุคคลที่ยังเยาว์วัย, คนที่ยังไม่ถึงวัยหนุ่มสาว. บิดามารดาต้องฝึกลูกๆ ให้เชื่อฟังพระประสงค์ของพระเจ้า. เด็กๆ ปราศจากบาปจนกว่าพวกเขาจะถึงวัยที่รับผิดชอบได้ (โมโร. ๘:๒๒; คพ. ๖๘:๒๗).

บุตรทั้งหลายเป็นมรดกจากพระเจ้า, **สดด. ๑๒๗:๓-๕.** จงฝึกเด็กในทางที่เขาควรจะไป, **สภษ. ๒๒:๖.** จงยอมให้เด็กเล็กๆ เข้ามาหาเรา, อย่าห้ามเขาเลย, **มธ. ๑๙:๑๔.** จงเชื่อฟังบิดามารดาของตน, **อพ. ๖:๑-๓** (คส. ๓:๒๐). หากปราศจากการตก, อาตม์และเขาจะไม่มียูก, **๒ นี. ๒:๒๒-๒๓.** สอนลูกให้เดินในทางแห่งความจริงและความมีสติ, **โมไซยาห์ ๔:๑๔-๑๕.** เด็กเล็กๆ มีชีวิตนิรันดร์, **โมไซยาห์ ๑๕:๒๕.** พระเยซูทรงพาเด็กเล็กๆ มาและประทานพรให้พวกเขา, **๓ นี. ๑๗:๒๑.** ลูกหลานทั้งหมดของเจ้าจะได้รับการสอนโดยพระเจ้า, และสันติของลูกหลานเจ้าจะใหญ่หลวงนัก, **๓ นี. ๒๒:๑๓** (อสย. ๕๔:๑๓). เด็กเล็กๆ ไม่ต้องการการกลับใจหรือบัพ-

ติศมา, **โมโร**. ๘:๘-๒๔. เด็กเล็กๆ ได้รับการไถ่พ้น แต่การวางรากฐานของโลกโดยผ่านพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรา, **คพ**. ๒๓:๔๖-๔๗. บิดามารดาควรสอนลูกๆ ให้รู้หลักธรรมพระกิตติคุณและการปฏิบัติ, **คพ**. ๖๘:๒๕, ๒๗-๒๘. เด็กบริสุทธิ์โดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์, **คพ**. ๗๔:๗. บิดามารดาได้รับบัญชาให้เลี้ยงดูลูกๆ ของพวกเขาในความสว่างและความจริง, **คพ**. ๙๓:๔๐. เด็กที่เสียชีวิตก่อนถึงวัยที่รับผิดชอบได้ได้รับการช่วยให้รอดในอาณาจักรซีเลสเชียล, **คพ**. ๑๓๗:๑๐.

เดเซเรท. ดู เจเร็ด (ชาว) ด้วย

ในพระคัมภีร์มอรมอน, ในภาษาเจเร็ดหมายถึง “ฝั่ง” (อีเธอร์ ๒:๓).

เดโบราห์

ในภาคพันธสัญญาเดิม, ศาสดาพยากรณ์หญิงซึ่งพิพากษาอิสราเอลและส่งเสริมบาราคในการรบกับชาวคานาอัน (ผู้วินิจฉัย ๔). บทเพลงของเดโบราห์กับบาราคฉลองการปลดปล่อยอิสราเอลออกจากพันธนาการ (ผู้วินิจฉัย ๕).

เดลีลาห์. ดู ฟีลิสเตีย ด้วย

หญิงชาวฟีลิสเตียในภาคพันธสัญญาเดิมซึ่งหลงกลวงและทรยศแซมสัน (วนฉ. ๑๖).

เดิน, ดำเนิน, เดินกับพระผู้เป็นเจ้า. ดู ชอบธรรม (ความ); เชื่อฟัง (การ), เชื่อฟัง (คนที่); ทาง ด้วย

การดำรงตนสอดคล้องกับคำสั่งของพระผู้เป็นเจ้าและดำเนินชีวิตตามที่พระผู้เป็นเจ้าทรงประสงค์ให้ผู้คนของพระองค์ดำเนิน; พร้อมรับและเชื่อฟังการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์.

เราจะได้สองใจว่า, เราจะปฏิบัติตามโอวาทของเรา, หรือไม่, **อพย**. ๑๖:๔. พระเจ้ามิได้ทรงหวงหวงของดีอันใดไว้เลยจากบุคคลผู้เดินอย่างเที่ยงธรรม, **สดด**. ๘๔:๑๑. คนที่ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเราและรักษากฎหมายของเราจะเป็นประชาชนของเรา, **อสค**. ๑๑:๒๐-๒๑ (ฉรับ. ๘:๖). พระเจ้าทรงมีพระประสงค์อะไรจากเจ้านอกจากให้ดำเนินชีวิตด้วยความถ่อมใจไปกับพระเจ้าของเรา?, **มีคห์** ๖:๘ (คพ. ๑๑:๑๒). ดำเนินอยู่ในความสว่าง, เหมือนอย่างพระเจ้าทรงสถิตในความสว่าง, **๑ ยน**. ๑:๗ (๒ ยน. ๑:๖; ๔ นี.

๑:๑๒; ๓ ยน. ๑:๔). เดินในทางคับแคบซึ่งนำไปสู่ชีวิต, **๒ นี**. ๓๓:๙. กษัตริย์เป็นจามินเดินไปด้วยมนธรรมอันใสสะอาดต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, **โมไซยาห์** ๒:๒๗. หน้าที่ของท่านคือเดินโดยไม่มีข้อตำหนิตามระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า, **แอลมา** ๗:๒๒. สมาชิกของศาสนจักรพึงแสดงให้ประจักษ์ด้วยการดำเนินชีวิตและการสนทนาตามวิถีแห่งพระผู้เป็นเจ้า, **คพ**. ๒๐:๖๙. จงเอาใจใส่ศาสดาพยากรณ์และเดินอยู่ในความบริสุทธิ์ทั้งมวลต่อหน้าพระเจ้า, **คพ**. ๒๑:๔. พึงสอนลูกๆ ให้สวดอ้อนวอนและให้ดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงต่อพระพักตร์พระเจ้า, **คพ**. ๖๘:๒๘. เจ้าจะอยู่กับเรา, และเรากับเจ้า; ฉะนั้นจงเดินกับเรา, **โมเสส** ๖:๓๔.

ต้นมะกอก. ดู น้ำมัน; อิสราเอล ด้วย

ต้นไม้ที่มีอยู่ทั่วไปในอิสราเอลและเป็นทรัพยากรการเกษตรที่สำคัญในแผ่นดินของพระคัมภีร์ไบเบิล. เป็นต้นไม้ที่ปลูกไว้เพื่อให้ได้ไม้, ผล, และน้ำมันของมัน. พระคัมภีร์มักใช้ต้นมะกอกเป็นสัญลักษณ์ของเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

เชื้อสายแห่งอิสราเอลเปรียบเหมือนต้นมะกอกซึ่งกิ่งของมันจะถูกหักและกระจัดกระจายไป, **๑ นี**. ๑๐:๑๒ (๑ นี. ๑๕:๑๒). พระเจ้าทรงเปรียบเชื้อสายแห่งอิสราเอลเหมือนต้นมะกอกสวน, **เจคอบ** ๕-๖. โจเซฟสมิธเรียกการเปิดเผยในภาค ๘๘ ว่าใบมะกอก, **คพ**. ๘๘ : หัวเรื่อง. เจ้านายบอกคนใช้ทั้งหลายของเขาให้ไปยังสวนองุ่นและปลูกต้นมะกอกสิบสองต้น, **คพ**. ๑๐๑:๔๓-๖๒.

ต้นไม้แห่งชีวิต. ดู เอเดน ด้วย

ต้นไม้ ในสวนเอเดนและเมืองบรมสุขเกษมของพระผู้เป็นเจ้า (ปฐม. ๒:๙; วว. ๒:๗). ในความฝันของลีไฮ ต้นไม้แห่งชีวิตเป็นสิ่งแทนความรักของพระผู้เป็นเจ้าและถือเป็นของประทานประเสริฐสุดในบรรดาของประทานทั้งปวงของพระผู้เป็นเจ้า (๑ นี. ๘; ๑๑:๒๑-๒๒, ๒๕; ๑๕:๓๖).

เศรฐและกระบีเพลิงเฝ้าทางที่จะเข้าไปสู่ต้นไม้แห่งชีวิตนั้น, **ปฐม**. ๓:๒๔ (แอลมา ๑๒:๒๑-๒๓; ๔๒:๒-๖). ยอห์นเห็นต้นไม้แห่งชีวิต, และไบของต้นไม้้นสำหรับรักษาบรรดาประชาชาติให้หาย, **วว**. ๒๒:๒. ลีไฮเห็นต้นไม้แห่งชีวิต, **๑ นี**. ๘:๑๐-๓๕. นีไฟเห็นต้นไม้ที่บิดาของเขาเห็น,

๑ นี้. ๑๑:๘-๙. ราวเหล็กนำไปสู่ต้นไม้แห่งชีวิต, **๑ นี้.** ๑๑:๒๕ (๑ นี้. ๑๕:๒๒-๒๔). หวังนำอันนาพรินพรึงแยกคนชั่วจากต้นไม้แห่งชีวิต, **๑ นี้.** ๑๕:๒๘, ๓๖. จำต้องเป็นว่าผลไม้ต้องห้ามเป็นการตรงกันข้ามกับต้นไม้แห่งชีวิต, **๒ นี้.** ๒:๑๕. จงมาหาพระเจ้าและรับส่วนผลของต้นไม้แห่งชีวิต, **แอลมา** ๕:๓๔, ๖๒. หากบิดามารดาแรกของเรากลับไปรับส่วนจากต้นไม้แห่งชีวิตแล้ว, พวกท่านก็จะเศร้าหมองตลอดกาล, **แอลมา** ๑๒:๒๖. หากท่านไม่ยอมบำรุงเลี้ยงพระวจนะ, ท่านจะไม่มีวันเก็บผลจากต้นไม้แห่งชีวิตได้เลย, **แอลมา** ๓๒:๔๐. พระเจ้าทรงปลุกต้นไม้แห่งชีวิตไว้ท่ามกลางสวน, **โมเสส** ๓:๙ (อับรา. ๕:๙). พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งอาดัมและเอวาออกนอกเอเดนเกลือกเขาจะรับส่วนจากต้นไม้แห่งชีวิตและมีชีวิตอยู่ตลอดกาล, **โมเสส** ๔:๒๘-๓๐.

ตรงกันข้าม (การ), ต่อต้าน (การ). ดู ยากลำบาก (ความ)

ตริ่งกางเขน (การ). ดู กลไกธรา; กางเขน; ขดใช้ (การ); พระเยซูคริสต์ ด้วย

รูปแบบการประหารชีวิตของชาวโรมัน, เป็นที่แพร่หลายในสมัยพันธสัญญาใหม่, บุคคลจะถูกประหารด้วยการมัดหรือตอกตะปูที่มือและเท้าติดกับกางเขน. ปกติจะทาบกับทาสและอาชญากรชั้นอุกฤษฏ์เท่านั้น. ก่อนตริ่งกางเขนมักมีการโบยตีหรือหวดด้วยแส้เสียก่อน (มาระโก ๑๕:๑๕). โดยปกติแล้วคนที่จะถูกตริ่งกางเขนต้องแบกกางเขนของตนไปยังแดนประหาร (ยอห์น ๑๙:๑๖-๑๗). ทหารที่ดำเนินการตามคำตัดสินมักจะยึดเอาเสื้อผ้าของเขาไป (มธ. ๒๗:๓๕). ทหารจะปักกางเขนลงในพื้นดินโดยให้เท้าของผู้ต้องโทษอยู่เหนือพื้นดินเพียงหนึ่งหรือสองฟุตเท่านั้น. ทหารจะเฝ้ากางเขนไว้จนกระทั่งคนที่ถูกตริ่งกางเขนสิ้นชีวิต, ซึ่งบางครั้งใช้เวลาถึงสามวัน (ยอห์น ๑๙:๓๑-๓๗).

พระเยซู คริสต์ ทรงถูกตริ่งกางเขนเพราะกลุ่มคนที่ไม่เชื่อกล่าวหาพระองค์ด้วยข้อกล่าวหาเท็จว่าทรงก่อความไม่สงบ ต่อ ซีซาร์ และทรงลบหลู่เพราะพระองค์ตรัสว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า. เสื้อคลุมสีม่วง (ยอห์น ๑๙:๒), มงกุฎหนาม, และการกระทำอื่นๆ อันเป็นการเหยียดหยามพระเยซู (มธ. ๒๖:๖๗; มาระโก ๑๔:๖๕).

คนชั่วจะแหงพระหัตถ์และพระบาทของพระเมสสิ-

ยาห์, **สดด.** ๒๒:๑๑-๑๘. พระคริสตเจ้าทรงเหมือนลูกแกะที่ถูกนำไปฆ่า, **อิสย.** ๕๓:๗. พระเยซู ทรงบอกล่วงหน้าถึงการตริ่งกางเขนพระองค์, **มธ.** ๒๐:๑๘-๑๙. บรรยายการตริ่งกางเขนพระคริสตเจ้า, **มธ.** ๒๗:๒๒-๕๐ (มาระโก ๑๕:๒๒-๓๗; ลูกา ๒๓:๒๖-๔๖; ยอห์น ๑๙:๑๗-๓๐). นี้พบเห็นการตริ่งกางเขนพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้าในนิมิต, **๑ นี้.** ๑๑:๓๓. นี้พบบอกถึงความทุกข์ทรมานและการตริ่งกางเขนพระคริสตเจ้า, **๑ นี้.** ๑๙:๙-๑๔. เจคอบบอกถึงการปฏิบัติศาสนกิจและการตริ่งกางเขนพระผู้บริสุทธิ์ของอิสราเอล, **๒ นี้.** ๖:๙. พายุฝนฟ้าคะนอง, แผ่นดินไหว, เพลิง, และลมหมุนในอเมริกายืนยันการตริ่งกางเขนพระคริสตเจ้าในเขซรูซาเล็ม, **๓ นี้.** ๘. เราคือเยซูผู้ถูกตริ่งกางเขน, **คพ.** ๔๕:๕๑-๕๒. การปฏิบัติศาสนกิจของพระคริสตเจ้าท่ามกลางวิญญาณในเรือนจำนั้นจำกัดอยู่ในช่วงเวลาระหว่างการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์, **คพ.** ๑๓๘:๒๗.

ตละสันต์, ความสามารถ, พรสวรรค์

มาตรวัดน้ำหนักหรือจำนวนเงินในสมัยโบราณซึ่งมีค่ามาก. ถือเป็นสัญลักษณ์ของบางสิ่งที่มีค่าอย่างยิ่งด้วย, เช่นพระกิตติคุณของพระเยซู คริสต์ (มธ. ๒๕:๑๔-๒๙; อีเธอร์ ๑๒:๓๕; คพ. ๖๐:๒, ๑๓).

ต้นหา (มี, อันเป็น). ดู ทางเหนือหนึ่ง, ฝักใฝ่ทางไกล

ต้นหาโรค. ดู โรคจิต ด้วย

การมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าในบางสิ่งบางอย่างโดยไม่เหมาะสม.

อย่าครุ่นปรารถนาความงามของนางอยู่ในใจของเจ้า, **สภษ.** ๖:๒๕. ผู้ใดมองผู้หญิงเพื่อให้เกิดใจกำหนดในหญิงนั้น ผู้นั้นได้ล่วงประเวณี, **มธ.** ๕:๒๘ (๓ นี้. ๑๒:๒๘). ฝ่ายผู้ชายเร้าร้อนด้วยไฟแห่งโรคะต้นหาที่มีต่อกัน, **รม.** ๑:๒๗. เขาจะรวบรวมครุไว้ให้สอนในสิ่งที่เขาชอบฟังเพื่อบรรเทาความอยาก, **๒ ทธ.** ๔:๓-๔. เล็บเห็นทรัพย์สินสมบัติของเราจึงโลภอยากได้มัน, **๑ นี้.** ๓:๒๕. ไม่หลงอยู่กับต้นหาโรคะในสิ่งที่เห็นอีกต่อไป, **แอลมา** ๓๓:๓-๔, ๙. คนที่มีมอดดูหญิงด้วยต้นหาโรคะในนางยอมปฏิเสศความเชื่อ, **คพ.** ๔๒:๒๓. ยุติจากความปรารถนาที่เป็นต้นหาโรคะทั้งปวงของเจ้า, **คพ.** ๘๘:๑๒๑.

ตัดสิน (การ), พิพากษา (การ). ดู กล่าวโทษ (การ), ตำหนิ; พระเยซูคริสต์—พระผู้พิพากษา; พิพากษา (การ), สุดท้าย ด้วย

การประเมินพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับหลักธรรม พระกิตติคุณ; การตัดสินใจ; การเล็งเห็นความดีจาก ความชั่ว.

โมเสสออกนั่งพิจารณาพิพากษาคำมาให้ประชาชน, **อพย.** ๑๘:๑๓. เจ้าจงพิพากษาเพื่อนบ้านของเจ้าด้วยความชอบธรรม, **ลนต.** ๑๙:๑๕. อย่างกล่าวโทษเขา, เพื่อพระเจ้าจะไม่ทรงกล่าวโทษท่าน, **มธ.** ๗:๑ (ปจส., **มธ.** ๗:๑-๒; ลูกา ๖:๓๗; ๓ นี. ๑๔:๑). คนทั้งหลายที่มีธรรมบัญญัติและทำบาป ก็จะต้องมีโทษตามธรรมบัญญัติ, **รม.** ๒:๑๒. ธรรมิกชนจะพิพากษาโลก, **๑ คร.** ๖:๒-๓. พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงเป็นนิจถูกโลกพิพากษา, **๑ นี.** ๑๑:๓๒. อัครสาวกสิบสองของพระเมษโปดกจะพิพากษาสิบสองเผ่าของอิสราเอล, **๑ นี.** ๑๒:๙ (คพ. ๒๙:๑๒). ความตาย, และนรก, และมาร, และทุกสิ่งซึ่งถูกยึดโดยสิ่งเหล่านั้นต้องรับการพิพากษา, **๒ นี.** ๒๘:๒๓ (๑ นี. ๑๕:๓๓). หากท่านตัดสินคนที่ขอรหัสสินท่าน, การกล่าวโทษท่านจะเที่ยงธรรมยิ่งกว่านั้นเพียงใดเพราะการไม่ให้รหัสสินของท่าน, **โมไซยาห์** ๔:๒๒. มนุษย์จะถูกพิพากษาตามงานของพวกเขา, **แอลมา** ๔:๓. ตัดสินโดยชอบธรรม, ลูกจะมีความยุติธรรมกลับคืนมาสู่ลูกอีก, **แอลมา** ๔:๑๔. โลกจะได้รับการพิพากษาจากหนังสือซึ่งจะเขียนไว้, **๓ นี.** ๒๗:๒๓-๒๖ (วว. ๒๐:๑๒). ผู้ที่เหลืออยู่ของผู้คนเหล่านั้นจะรับการพิพากษาโดยคนสิบสองคนที่พระเยซูทรงเลือกไว้ในแผ่นดินนี้, **มอร.** ๓:๑๘-๒๐. มอรัมอนอธิบายวิธีตัดสินความดี จากความชั่ว, **โมโร.** ๗:๑๔-๑๘. จงวางใจในพระวิญญานองค์นั้นซึ่งนำไปพิพากษาอย่างชอบธรรม, **คพ.** ๑๑:๑๒. เจ้าควรกล่าวในใจเจ้า—ให้พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงตัดสินระหว่างข้าพเจ้ากับท่าน, **คพ.** ๖๔:๑๑. ศาสนจักรของพระเจ้าจะพิพากษาประชาชาติทั้งหลาย, **คพ.** ๖๔:๓๗-๓๘. พระบุตรเสด็จไปเยือนวิญญานในเรือนจำเพื่อพวกเขาจะได้รับการพิพากษตามมนุษย์ในเนื้อหนัง, **คพ.** ๗๖:๗๓ (๑ ปต. ๔:๖). อธิการจะเป็นผู้พิพากษาใหญ่, **คพ.** ๑๐๗:๗๒-๗๔. พระเจ้าจะทรงพิพากษามนุษย์ทั้งปวงตามงานของพวกเขา, ตามความปรารถนาของใจพวกเขา, **คพ.** ๑๓๗:๙.

ตำแหน่ง, หน้าที่, เจ้าหน้าที่. ดู ฐานะปุโรหิต; แต่งตั้ง (การ) ด้วย

ตำแหน่งของสิทธิอำนาจหรือความรับผิดชอบในองค์การ, มักใช้ในพระคัมภีร์เพื่อหมายถึงตำแหน่งของอำนาจฐานะปุโรหิต; อาจหมายถึงหน้าที่ซึ่งมอบหมายให้ตำแหน่งนั้นหรือบุคคลที่ดำรงตำแหน่งนั้นด้วย.

อวัยวะ ทั้งหมด มิได้มีหน้าที่เหมือนกัน, **รม.** ๑๒:๔. เราขยายตำแหน่งของเราแต่พระเจ้า, **เจคอบ** ๑:๑๙. เมลคีเซเดคได้รับตำแหน่งของฐานะปุโรหิตระดับสูง, **แอลมา** ๑๓:๑๘. หน้าที่แห่งการปฏิบัติศาสนกิจของเทพคือการเรียกมนุษย์มาสู่การกลับใจ, **โมโร.** ๗:๓๑. ไม่มีใครจะได้รับแต่งตั้งสู่ตำแหน่งใดๆ ในศาสนจักรนี้โดยปราศจากการออกเสียงของศาสนจักรนั้น, **คพ.** ๒๐:๖๕. ให้มนุษย์ทุกคนยืนอยู่ในหน้าที่ของตนเอง, **คพ.** ๘๔:๑๐๙. มีประธาน, หรือเจ้าหน้าที่ควบคุม, กำหนดขึ้นจากบรรดาคณะเหล่านั้นที่ได้รับแต่งตั้งสู่ตำแหน่งต่างๆ ในฐานะปุโรหิตทั้งสองอย่างนี้, **คพ.** ๑๐๗:๒๑. อธิบายหน้าที่ของประธานเหนือตำแหน่งต่างๆ ของโครัมฐานะปุโรหิต, **คพ.** ๑๐๗:๘๔-๙๘. ให้ทุกคนเรียนรู้หน้าที่ของตน, และกระทำในตำแหน่งซึ่งตนได้รับการกำหนดไว้, **คพ.** ๑๐๗:๙๙-๑๐๐. เรามอบเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นของฐานะปุโรหิตของเราแก่เจ้า, **คพ.** ๑๒๔:๑๒๓.

ติดต่อ (การ). ดู ศีลระลึก

ตีสอน (การ), ลงโทษ (การ). ดู ยกกล่าวบาป (ความ) ด้วย

การอบรมหรือลงโทษบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเพื่อช่วยให้พวกเขาปรับปรุงตนเองหรือเข้มแข็งยิ่งขึ้น.

อย่าดูหมิ่นการตีสอนขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์, **โยบ** ๕:๑๗ (สภษ. ๓:๑๑). ข้าแต่พระเจ้า, คนที่พระองค์ทรงตีสอนนั้นก็มีความสุข, **สดด.** ๙๔:๑๒. พระคัมภีร์ทุกตอนให้ไว้เพื่อการเตือนว่ากล่าว, การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี, **๒ ทธ.** ๓:๑๖. พระเจ้าทรงตีสอนผู้ที่พระองค์ทรงรัก, **ฮบ.** ๑๒:๕-๑๑. พระเจ้าทรงเห็นสมควรที่จะตีสอนผู้คนของพระองค์, **โมไซยาห์** ๒๓:๒๑-๒๒. เว้นแต่พระเจ้าจะทรงลงโทษผู้คนของพระองค์, พวกเขาจะไม่มีก็ถึงพระองค์, **ฮีล.** ๑๒:๓. พระเจ้าทรงสนทนากับพี่ชายของเจเร็ด, และ

ทรงว่ากล่าวท่าน, **เอเธอร์** ๒:๑๔. พวกเขาถูกตีสอน, เพื่อพวกเขาจะได้กลับใจ, **คพ.** ๑:๒๗. ผู้ที่เรารักเราตีสอนด้วยเพื่อบาปของพวกเขาจะได้รับกาให้อภัย, **คพ.** ๓๕:๑. คนทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้นผู้จะไม่อดทนต่อการตีสอน, จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ไม่ได้, **คพ.** ๑๐๑:๒-๕. ผู้คนของเราจำต้องถูกตีสอนจนกว่าพวกเขาจะเรียนรู้การเชื่อฟัง, **คพ.** ๑๐๕:๖. คนที่จะไม่ทนการตีสอนก็ไม่คู่ควรกับอาณาจักรของเรา, **คพ.** ๑๐๖:๓๑.

เตื่อน (การ). ดู **เฝ้า ด้วย**

แจ้งให้ทราบหรือตักเตือน. ศาสดาพยากรณ์, ผู้นำ, และบิดามารดาเตื่อนและสอนคนอื่นๆ ให้เชื่อฟังพระเจ้าและคำสอนของพระองค์.

เจคอบ เตื่อนผู้คนของนีโอมิให้ทำบาปทุกอย่าง, **เจคอบ** ๓:๑๒. เสี่ยงเตื่อนมาถึงผู้คนที่ทั้งปวง, **คพ.** ๑:๔. ให้การสั่งสอนของเจ้าจึงเป็นเสี่ยงเตื่อน, **คพ.** ๓๘:๔๑. นี่คือวันแห่งการเตื่อน, **คพ.** ๖๓:๕๘. ทุกคนซึ่งได้รับการเตื่อนจะเตื่อนเพื่อนบ้านของตน, **คพ.** ๘๘:๘๑. เราเตื่อนเจ้าแล้ว, และเตื่อนเจ้าล่วงหน้า, โดยให้คำแห่งปัญญาแก่เจ้า, **คพ.** ๘๙:๔.

แต่งงาน (การ), สมรส (การ). ดู **ครอบครัว; หย่าร้าง (การ) ด้วย**

พันธสัญญาหรือสัญญาถูกต้องตามกฎหมายระหว่างชายและหญิงซึ่งทำให้พวกเขาเป็นสามีภรรยา. พระผู้เป็นเจ้าของทรงแต่งตั้งการแต่งงาน (คพ. ๔๙:๑๕).

ไม่ควรที่ชายจะอยู่คนเดียว, **ปฐมก.** ๒:๑๘ (โมเสส ๓:๑๘). ผู้ชายจะผูกพันอยู่กับภรรยา, และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน, **ปฐมก.** ๒:๒๔ (มธ. ๑๙:๕; อับรา. ๕:๑๘). ซึ่งพระเจ้าได้ทรงผูกพันกันแล้ว, อย่าให้มนุษย์ทำให้พรากจากกันเลย, **มธ.** ๑๙:๖ (มาระโก ๑๐:๙). ต่อไปภายหน้าจะมีบางคนที่ละทิ้งความเชื่อ, ห้ามไม่ให้ทำการสมรส, **๑ ทธ.** ๔:๑-๓. การสมรสเป็นที่นับถือ, **ฮบ.** ๑๓:๔. พระเจ้าทรงบัญชาบุตรชายของลีไฮ้ให้แต่งงานกับธิดาของอิซมาเอล, **๑ นี.** ๗:๑, ๕ (๑ นี. ๑๖:๗-๘). พระผู้เป็นเจ้าของทรงสร้างอาดัมและเอวาให้เป็นชายและภรรยา, **โมเสส** ๓:๗, ๑๘, ๒๑-๒๕.

พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจของการแต่งงาน: การแต่งงานซึ่งกระทำภายใต้กฎของพระกิตติคุณและฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์เป็นการแต่งงานเพื่อชีวิต

มรรตัยและเพื่อในรักร. ชายและหญิงที่มีค่าควรซึ่งผนึกกันเช่นนี้ในพระวิหารด้วยการแต่งงานจะยังเป็นสามีภรรยากันไปตลอดชีวิตในรักร.

พระเยซูทรงสอนกฎของการแต่งงาน, **ลูกา** ๒๐:๒๗-๓๖. ในพระเจ้าผู้ชายก็ต้องฟังผู้หญิง, **๑ คร.** ๑๑:๑๑. สามีภรรยาได้รับชีวิตอันเป็นพระคุณเป็นมรดก, **๑ ปด.** ๓:๗. อะเรกิตามที่เจ้าจะผนึกไว้บนแผ่นดินโลกจะผนึกไว้ในสวรรค์, **ฮีบ.** ๑๐:๗ (มธ. ๑๖:๑๙). เพื่อจะให้บรรลู่ถึงขั้นสูงสุดของอาณาจักรซีเลสเชียล, มนุษย์ต้องเข้าสู่พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจของการแต่งงาน, **คพ.** ๑๓๑:๑-๔. หากชายแต่งงานใหม่โดยเรา, พันธสัญญาของคนทั้งสองไม่มีผลบังคับเมื่อพวกเขาตาย, **คพ.** ๑๓๒:๑๕. หากชายแต่งงานกับภรรยาโดยคำของเขาและโดยพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ, และผนึกไว้กับพวกเขาโดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญา, จะมีผลบังคับเต็มที่เมื่อพวกเขาไปจากโลก, **คพ.** ๑๓๒:๑๙.

การแต่งงานข้ามศาสนา: การแต่งงานระหว่างชายและหญิงต่างความเชื่อและการปฏิบัติทางศาสนา.

เจ้าจะไม่หากภรรยาให้บุตรชายของเราจากบุตรหญิงของคนคานาอัน, **ปฐมก.** ๒๔:๓. ถ้ายาโคบแต่งงานกับหญิงฮิตไตต์, ชีวิตนั้นจะเป็นประโยชน์อะไรแก่ฉันเล่า?, **ปฐมก.** ๒๗:๔๖ (ปฐมก. ๒๘:๑-๒). อิสราเอลจะไม่แต่งงานกับคนคานาอัน, **ฉบบ.** ๗:๓-๔. อิสราเอลแต่งงานกับคนคานาอัน, กราบไหว้พระปลอม และถูกสาปแช่ง, **วันจ.** ๓:๑-๘. มเหสีของซาโลมอนหันพระทัยของพระองค์ให้กราบไหว้พระปลอม, **๑ พกษ.** ๑๑:๑-๖. เราทั้งหลายจะไม่ยกบุตรหญิงของเราให้แก่ชนชาติทั้งหลายของแผ่นดินนั้น, และไม่รับบุตรหญิงของเขาทั้งหลายให้แก่บุตรชายของเรา, **นหม.** ๑๐:๓๐. ท่านอย่าเข้าเทียมแอกกับคนที่ไม่มีเชื่อ, **๒ คร.** ๖:๑๔. พระเจ้าทรงตราเครื่องหมายไว้บนชาวเลมันเพื่อชาวไนไฟจะไม่ปะปนและเชื่อในประเพณีอันไม่ถูกต้อง, **แอลมา** ๓:๖-๑๐. หากชายแต่งงานใหม่โดยเรา, พันธสัญญาของคนทั้งสองไม่มีผลบังคับเมื่อพวกเขาตาย, **คพ.** ๑๓๒:๑๕. บุตรทั้งหลายของมนุษย์รับพวกนางเป็นภรรยาแม้ตามแต่พวกเขาจะเลือก, **โมเสส** ๘:๑๓-๑๕.

การแต่งงานหลายคน: การแต่งงานของสามีคนหนึ่งกับภรรยาสองคนขึ้นไปที่มีชีวิตอยู่. กฎหมายกำหนดให้ผู้ชายหนึ่งคนมีภรรยาเพียงหนึ่งคน, เว้นแต่พระเจ้าจะทรงบัญชาเป็นอย่างอื่นโดยการเปิด

เผย (เจคอบ ๒:๒๗-๓๐). โดยการเปิดเผย, การแต่งภรรยาหลายคนปฏิบัติกันในสมัยพันธสัญญาเดิมและในยุคต้นๆ ของศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูโดยการกำกับดูแลของศาสนพยากรณ์ผู้ถือกุญแจฐานะปุโรหิต (คพ. ๑๓๒:๓๔-๔๐, ๔๕). สิ่งนี้มิได้ปฏิบัติอีกต่อไปในศาสนจักร (คพ. ขก.—๑); ปัจจุบันนี้, การมีภรรยามากกว่าหนึ่งคนไม่สอดคล้องกับการเป็นสมาชิกในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย.

ซารายกษาการ์ให้เป็นภรรยาของอับราม, **ปฐมก.** ๑๖:๑-๑๑. ยาโคบรับเลอาห์และราเชลและสาวใช้ของพวกเขามาเป็นภรรยา, **ปฐมก.** ๒๙:๒๑-๒๘ (ปฐมก. ๓๐:๔, ๙, ๒๖). ถ้าเขาหาหญิงอื่นมาเป็นภรรยา, อย่าให้เขาลดอาหารการกินของภรรยาคนแรก, **อพย.** ๒๑:๑๐. ดาวิดกับภรรยาทั้งสองของท่านขึ้นไปเมืองเฮโบรน, **๒ ซมอ.** ๒:๑-๒. อับราฮัม, อีสอัค, และยาโคบทำสิ่งซึ่งได้รับบัญชาในการรับภรรยาหลายคน, **คพ.** ๑๓๒:๓๗. ดาวิดและซาโลมอนมิได้ทำบาปอะไรนอกจากในสิ่งเหล่านั้นซึ่งพวกเขาหาได้รับจากพระเจ้าไม่, **คพ.** ๑๓๒:๓๘-๓๙.

แต่งงานในพระวิหาร (การ). ดู แต่งงาน (การ), สมรส (การ)

แต่งตั้ง (การ). ดู ฐานะปุโรหิต; ตำแหน่ง; มี, การวาง; เรียก (การ), เรียกจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า (ได้รับ); สิทธิอำนาจ ด้วย

การแต่งตั้งหรือประสาทสิทธิอำนาจหรือตำแหน่งหน้าที่. เพื่อจะใช้สิทธิอำนาจในศาสนจักรของพระเจ้า, บุคคลต้องได้รับเรียกจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า, โดยการพยากรณ์, และโดยการวางมือโดยผู้มีสิทธิอำนาจ (สข. ๑:๕). ถึงแม้บุคคลจะได้รับสิทธิอำนาจโดยการแต่งตั้ง, แต่เขาจะใช้สิทธิอำนาจดังกล่าวภายใต้การกำกับดูแลของผู้ถือกุญแจจำเพาะสำหรับสิทธิอำนาจนั้น.

เราได้แต่งตั้งเจ้าเป็นผู้เผยพระวจนะให้แก่บรรดาประชาชาติ, **ยรม.** ๑:๕. ท่านทั้งหลายไม่ได้เลือกเรา, แต่เราได้เลือกท่านทั้งหลาย, และได้แต่งตั้งท่านทั้งหลาย, **ยอห์น** ๑๕:๑๖. โดยได้รับสิทธิอำนาจจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า, แอลมาแต่งตั้งปุโรหิต, **โมไซยาห์** ๑๘:๑๘. มนุษย์ได้รับแต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิตระดับสูงด้วยศาสนพิธีอันศักดิ์สิทธิ์, **แอลมา** ๑๓:๑-๙. พระเยซูทรงเรียกและแต่งตั้งสานุศิษย์สิบ

สองคน, **๓ นี.** ๑๒:๑. เอ็ลเดอร์แต่งตั้งปุโรหิตและผู้สอนโดยการวางมือ, **โมโร.** ๓:๑-๔. เจ้ายังต้องคอยสักหน่อย, เพราะเจ้ายังมิได้รับแต่งตั้ง, **คพ.** ๕:๑๗. โจเซฟ สมิทได้รับแต่งตั้งเป็นอัครสาวกของพระเยซูคริสต์, **คพ.** ๒๐:๒ (คพ. ๒๗:๑๒). ไม่มีใครจะได้รับการแต่งตั้งโดยปราศจากการออกเสียงของศาสนจักร, **คพ.** ๒๐:๖๕. จะไม่ให้แก่ใครเลยที่จะออกไปสั่งสอนกิตติคุณของเรา, เว้นแต่เขาจะได้รับแต่งตั้งโดยคนใดคนหนึ่งที่มีสิทธิอำนาจ, **คพ.** ๔๒:๑๑. เอ็ลเดอร์ได้รับแต่งตั้งให้สั่งสอนกิตติคุณของเรา, **คพ.** ๕๐:๑๓-๑๘. หน้าที่ของอัครสาวกสิบสองคือแต่งตั้งและวางระเบียบเจ้าหน้าที่อื่นๆ ทั้งปวงของศาสนจักร, **คพ.** ๑๐๓:๕๘. ข้าพเจ้าแสวงหาพรของบรรพบุรุษ, และสิทธิซึ่งสิทธินั้นข้าพเจ้าจะได้รับแต่งตั้ง, **อับรา.** ๑:๒. โจเซฟ สมิท และอลิวีเยอร์ คาวเดอริ์แต่งตั้งกันและกันสู่ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน, **จส—ป** ๑:๖๘-๗๒.

แต่งตั้งล่วงหน้า (การ). ดู ชีวิตก่อนเกิด ด้วย

การที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงแต่งตั้งลูกๆ ทางวิญญาณที่อาจกล้าหาญของพระองค์ในชีวิตก่อนเกิดเพื่อทำให้พันธกิจบางอย่างเกิดสัมฤทธิ์ผลระหว่างชีวิตมรรตัยของพวกเขา.

พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงกำหนดเวลาและเขตแดน, **ฉธบ.** ๓๒:๘. ก่อนที่เราได้ก่อร่างตัวเจ้าที่ในครรภ์เราได้แต่งตั้งเจ้าเป็นผู้เผยพระวจนะ, **ยรม.** ๑:๕. พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงกำหนดเวลาและเขตแดน, **กิจการ** ๑๗:๒๖. ผู้หนึ่งผู้ใดที่พระองค์ได้ทรงทราบอยู่แล้ว, ผู้นั้นพระองค์ได้ทรงตั้งไว้, **รม.** ๘:๒๘-๓๐. พระองค์ได้ทรงเลือกเราไว้ในพระองค์ก่อนที่จะทรงเริ่มสร้างโลก, **อฟ.** ๑:๓-๔. พระเยซูคริสต์ได้รับแต่งตั้งล่วงหน้าให้เป็นพระเจ้าผู้ไถ่, **๑ ปด.** ๑:๑๙-๒๐ (ว. ๑๓:๘). พวกเขาได้รับเรียกและเตรียมไว้ตั้งแต่การวางรากฐานของโลก, **แอลมา** ๑๓:๑-๙. ข้าพเจ้าสังเกตเห็นผู้สูงศักดิ์และยิ่งใหญ่ได้รับเลือกในกาลเริ่มต้น, **คพ.** ๑๓๘:๕๕-๕๖. บุตรที่รักของเราที่เลือกแล้วนับแต่กาลเริ่มต้น, **โมเสส** ๔:๒. อับราฮัมได้รับเลือกก่อนที่เขาจะเกิด, **อับรา.** ๓:๒๓.

แต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิต (การ). ดู แต่งตั้ง (การ)

แต่งภรรยาหลายคน (การ). ดู แต่งงาน (การ), สมรส (การ)—การแต่งภรรยาหลายคน

ถาม (ทูล). ดู ขอบ (ทูล)

ถือ, นับถือ. ดู คารวะ (ความ); ยกย่อง *ด้วย*

การถือว่าคนบางคนหรือสิ่งของบางอย่างมีคุณค่า และมีค่า, โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของพระกิตติคุณ.

ท่านถูกดูหมิ่น, และเราทั้งหลายไม่ได้นับถือท่าน, **อสย.** ๕๓:๓-๔. ด้วยว่าซึ่งเป็นที่นับถือมากท่ามกลางมนุษย์ ก็ยังเป็นที่เกลียดชังจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า, **ลูกา** ๑๖:๑๕. จงถือว่าคนอื่นดีกว่าตัว, **ฟป.** ๒:๓. พระเจ้าทรงถือว่าเนื้อหนังทั้งปวงเท่าเทียมกัน, **๑ นี.** ๑๗:๓๕. ทุกคนจะนับถือเพื่อนบ้านเหมือนนับถือตนเอง, **โมไซยาห์** ๒๗:๔ (คพ. ๓๘:๒๔-๒๕). ในวันแห่งความสงบสุขของพวกเขา พวกเขาถือค่านะนำของเราเป็นเรื่องเล่นๆ, **คพ.** ๑๐๑:๘.

ถือกำเนิด. ดู เกิดใหม่, เกิดจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า; บุตรและธิดาของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า; ลูกๆ ของพระคริสต์; องค์เดียวกับที่ถือกำเนิด *ด้วย*

การมาเกิด. การให้กำเนิดคือการให้เกิดมา, บังเกิด, หรือนำมาสู่สภาวะ. ในพระคัมภีร์, ถ้อยคำเหล่านี้มักใช้เพื่อหมายถึงการบังเกิดจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า. แม้ว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดาในความเป็นมรรตัย, แต่ผู้คนทั้งปวงอาจถือกำเนิดทางวิญญาณจากพระคริสต์โดยยอมรับพระองค์, เชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์, และกลายเป็นคนใหม่โดยผ่านพลังของพระวิญญาณบริสุทธิ์.

วันนี้เราได้ให้กำเนิดแก่เจ้าแล้ว, **สดด.** ๒:๗ (กิจการ ๑๓:๓๓; ฮบ. ๑:๕-๖; ๕:๕). พระสิริของพระองค์คือพระสิริของพระบุตรองค์เดียวของพระบิดา, **ยอห์น** ๑:๑๔ (๒ นี. ๒๕:๑๒; แอลมา ๑๒:๓๓-๓๔; คพ. ๗๖:๒๓). พระเจ้าทรงรักโลกจนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์, **ยอห์น** ๓:๑๖ (คพ. ๒๐:๒๑). พระคริสต์ทรงให้กำเนิดผู้คนของพระองค์ทางวิญญาณ, **โมไซยาห์** ๕:๗. ผู้ถือกำเนิดผ่านพระเจ้าเป็นศาสนจักรของพระบุตรหัวปี, **คพ.** ๙๓:๒๒.

ถือดี (ความ), ถือตัว (ความ), เปล่าประโยชน์, อย่างไม่สมควร. ดู จอหง (ความ); ฝึกไผ่ทางโลก (ความ) *ด้วย*

ความเท็จหรือการหลอกลวง; ความจอหง. *ถือดี*

และ *ความถือดี* หมายถึงความเปล่าประโยชน์หรือความไร้ค่าด้วย.

ผู้ที่มีได้ปลงใจในสิ่งเท็จจะยืนอยู่ในวิสุทธิสถานของพระเจ้า, **สดด.** ๒๔:๓-๔. เมื่อท่านอธิษฐาน, อย่าพูดพล่อยๆ ซ้ำซาก, **มธ.** ๖:๗. อารคาใหญ่และกว้างคือความคิดฝันของคนถือดีและความจอหง, **๑ นี.** ๑๒:๑๘. ท่านจะยังชื่นให้ใจท่านหมกมุ่นในสิ่งไร้ประโยชน์ของโลกหรือ?, **แอลมา** ๕:๕๓. อย่าแสวงหาสิ่งที่ไร้ประโยชน์ของโลกนี้, เพราะลูกจะพาสิ่งเหล่านั้นไปกับลูกไม่ได้, **แอลมา** ๓๙:๑๔. ความถือดีและความไม่เชื่อंनाศาสนาจักรมาอยู่ภายใต้การกล่าวโทษ, **คพ.** ๘๔:๕๔-๕๕. เมื่อเราพยายามสนองความทะเยอทะยานอันถือดีของเรา, สวรรค์ย่อมถอนตัว, **คพ.** ๑๒๑:๓๗.

ไถ่ (การ), ไถ่ (ได้รับ). ดู การตกของอาดัมและเอวา; ความตาย, ทางร่างกาย; ความตาย, ทางวิญญาณ; ความรอด; ชดใช้ (การ); พระเยซูคริสต์ *ด้วย*

การปลดปล่อย, ซื่อ, หรือไถ่ตัว, เช่น จ่ายเงินเพื่อให้บุคคลหนึ่งเป็นอิสระจากพันธนาการ. *การไถ่* หมายถึงการชดใช้ของพระเยซูคริสต์และการปลดปล่อยจากบาป. การชดใช้ของพระเยซูไถ่มวลมนุษยชาติจากความตายทางร่างกาย. โดยผ่านการชดใช้ของพระองค์, คนที่มีศรัทธาในพระองค์และกลับใจจะได้รับการไถ่จากความตายทางวิญญาณ.

เราได้ไถ่เจ้าแล้ว, **อสย.** ๔๔:๒๒. เราจะไถ่เขาให้พ้นความตาย, **โยเซยา** ๑๓:๑๔ (สดด. ๔๙:๑๕). เราได้รับการไถ่บาปโดยพระโลหิตของพระคริสต์, **อฟ.** ๑:๗, ๑๔ (ฮบ. ๙:๑๑-๑๕; ๑ ปต. ๑:๑๘-๑๙; แอลมา ๕:๒๑; ฮีล. ๕:๙-๑๒). พระเจ้าทรงไถ่จิตวิญญาณของพ่อจากรก, **๒ นี.** ๑:๑๕. การไถ่เกิดขึ้นโดยและผ่านพระเมสสิยาห์ผู้บริสุทธิ์, **๒ นี.** ๒:๖-๗, ๒๖ (โมไซยาห์ ๑๕:๒๖-๒๗; ๒๖:๒๖). พวกเขาร้องสุดดีความรักที่ไถ่, **แอลมา** ๕:๙ (แอลมา ๕:๒๖; ๒๖:๑๓). คนชั่วร้ายคงอยู่เหมือนกับว่าไม่มีไถ่กระทำให้ขึ้นเลย, **แอลมา** ๑๑:๔๐-๔๑ (แอลมา ๓๔:๑๖; ๔๒:๑๓; ฮีล. ๑๔:๑๖-๑๘). พระเยซูคริสต์ทรงทำให้เกิดการไถ่ของโลก, **มธ.** ๗:๕-๗. พลังแห่งการไถ่มาสู่พวกเขาทั้งปวงที่ไม่มีกฏ, **โมโร.** ๘:๒๒ (คพ. ๔๕:๕๔). คนเหล่านั้นที่มีไถ่เชื่อจะไม่สามารถรับการไถ่จากการตกทางวิญญาณของตน,

คพ. ๒๓:๔๔. เด็กเล็กๆ ได้รับการไถ่ นับแต่การวางรากฐานของโลก, **คพ.** ๒๓:๔๖. พระเจ้าทรงไถ่ผู้คนของพระองค์, **คพ.** ๘๔:๓๙. โจเซฟ เอฟ. สมิธเห็นการไถ่คนตายในนิมิต, **คพ.** ๑๓๙. อาดัมกับเอวาชั้นชมในการไถ่ของพวกเขา, **โมเสส** ๕:๙-๑๑.

ทรัพย์สินสมบัติ. ดู เงิน, เงินตรา *ด้วย*

คำในภาษาอาราเมอิกหมายถึง “ความมั่งคั่ง” (**มธ.** ๖:๒๔; ลูกา ๑๖:๙; **คพ.** ๘๒:๒๒).

ทะเลแดง. ดู โมเสส *ด้วย*

ห้วงน้ำระหว่างอียิปต์กับอาระเบีย. อ่าวทางเหนือทั้งสองของทะเลแดงเป็นเส้นแนวเขตชายฝั่งทะเลของคาบสมุทรซีนาย. พระเจ้าทรงแยกทะเลแดงอย่างน่าอัศจรรย์เพื่อให้ชาวอิสราเอลภายใต้การนำของโมเสสข้ามผ่านไปไต่บนผืนดินแห่ง (อพย. ๑๔:๑๓-๓๑; ฮบ. ๑๑:๒๙). การแยกทะเลโดยโมเสสได้รับการยืนยันในการเปิดเผยยุคสุดท้าย (๑ นี. ๔:๒; อีล. ๘:๑๑; **คพ.** ๘:๓; โมเสส ๑:๒๕).

ทะเลตาย

ทะเลน้ำเค็มอยู่ทางใต้สุดของหุบเขาจอร์แดน. เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า ทะเลเกลือ. ผิวน้ำของทะเลเกลืออยู่ต่ำกว่าทะเลเมดิเตอร์เรเนียนประมาณ ๑๓๐๐ ฟุต (๓๙๕ เมตร). เมืองโซโดม, โกโมราร์, และโคอิราหรือเบ-ลาอยู่ใกล้ชายฝั่งทะเลนี้ (ปฐมก. ๑๔:๒-๓).

ในสัมฤทธิ์ผลของคำพยากรณ์และในฐานะที่เป็นหนึ่งในเครื่องหมายการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้าช่วยให้รอด, ผิวน้ำของทะเลเกลือจะดีเหมือนเดิม, และชีวิตจะรุ่งเรืองที่นั่น (อสค. ๔๗:๘-๙).

ทะเลสาบ, ทะเลสาบเขาะแวง. ดู ขัดแย้ง (การ, ความ)

ทาง, วิถี, วิถีทาง, วิถี. ดู เดิน, ดำเนิน, เดินกับพระเจ้าเป็นเจ้า; พระเยซูคริสต์ *ด้วย*

เส้นทางหรือวิถีที่บุคคลดำเนินตาม. พระเยซูตรัสว่าพระองค์ทรงเป็นทางนั้น (ยอห์น ๑๔:๔-๖).

ท่านจงรักษาพระบัญญัติของพระเยซูฮาวีที่พระเจ้าของท่านโดยดำเนินตามพระมรรคาของพระองค์, **ฉธบ.** ๘:๖. จงฝึกเด็กในทางที่เขาควรจะไป, **สภษ.** ๒๒:๖ (๒ นี. ๔:๕). พระเจ้าตรัสว่าวิถีของพระองค์สูงกว่าทางของเรา, **อสย.** ๕๕:๘-๙. ประตุ

ซึ่งนำไปถึงชีวิตนั้นก็คับ และทางก็แคบ, **มธ.** ๗:๑๓-๑๔ (๓ นี. ๑๔:๑๓-๑๔; ๒๗:๓๓; **คพ.** ๑๓๒:๒๒, ๒๕). เมื่อท่านถูกทดลองนั้น พระเจ้าจะทรงโปรดให้ท่านมีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้, **๑ คร.** ๑๐:๑๓. พระเจ้าไม่ทรงให้บัญญัติที่พระองค์มิได้ทรงเตรียมทางให้สูงกว่า ของพระองค์ครั้ง, **๑ นี.** ๓:๗ (๑ นี. ๙:๖; ๑๗:๓, ๑๓). ไม่มีทางอื่นใดนอกจากทางประตุ, **๒ นี.** ๙:๔๑. ท่านเป็นอิสระที่จะกระทำด้วยตนเอง—จะเลือกทางแห่งความตายอันเป็นนิจหรือทางแห่งชีวิตนิรันดร์, **๒ นี.** ๑๐:๒๓. นี่คือทางนั้นและไม่มีทางอื่นทั้งนามอื่นใด, **๒ นี.** ๓๑:๒๑ (โมไซยาห์ ๓:๑๗; แอลมา ๓๙:๘; อีล. ๕:๙). ในของประทานแห่งพระบุตรของพระองค์ พระผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าเตรียมทางที่ประเสริฐยิ่งกว่า, **อีเธอร์** ๑๒:๑๑ (๑ คร. ๑๒:๓๑). มนุษย์ทุกคนเดินในทางของตนเอง, **คพ.** ๑:๑๖. จำเป็นต้องทำในวิถีของเราเอง, **คพ.** ๑๐๔:๑๖.

ทางเหนือหน้ง, ฝักใฝ่ทางโลก. ดู การตกของอาดัม และเอวา; มนุษย์ปฤชาน; รากจรีต *ด้วย*

บางสิ่งบางอย่างที่ไม่ใช่ทางวิญญาน; คำนี้อาจใช้อย่างเจาะจงให้มีความหมายว่ามรรตยหรือทางโลก (**คพ.** ๖๗:๑๐) หรือของโลก, ของเหนือหน้ง, และมีรากจรีต (โมไซยาห์ ๑๖:๑๐-๑๒).

การมีจิตฝักใฝ่ในเหนือหน้งคือความตาย, **๒ นี.** ๙:๓๙. มารกล่อมพวกเขาไปในความมั่นคงทางเหนือหน้ง, **๒ นี.** ๒๘:๒๑. พวกเขาเห็นตนเองอยู่ในสภาพทางเหนือหน้งของตน, **โมไซยาห์** ๔:๒. คนที่ดื้อรั้นอยู่ในต้นหาโดยสันดานตนยอมคงอยู่ในสภาพที่ตกของเขา, **โมไซยาห์** ๑๖:๕. ทุกคนต้องเกิดจากพระเจ้าเป็นเจ้า, เปลี่ยนจากสภาพทางเหนือหน้งและสภาพที่ตกของพวกเขา, **โมไซยาห์** ๒๗:๒๕. มนุษย์ชาติกลายเป็นคนมีต้นหา, รากจรีต, และเป็นเหมือนมาร, **แอลมา** ๔๒:๑๐. คนที่คล้อยตามความประสงค์และความปรารถนาอันเป็นต้นหาของตนเองต้องตก, **คพ.** ๓:๔. มนุษย์จะเห็นพระเจ้าไม่ได้ด้วยจิตที่ฝักใฝ่ทางโลก, **คพ.** ๖๗:๑๐-๑๒. มนุษย์เริ่มเป็นคนมีต้นหา, รากจรีต, และเป็นเหมือนมาร, **โมเสส** ๕:๑๓; ๖:๔๙.

ทางวิญญาน, ความตาย. ดู ความตาย, ทางวิญญาน

ทาน, ทำทาน (การ). ดู คนจน; ความผาสุก;

เครื่องถวายบูชา; อดอาหาร (การ) ด้วย

การบริจาคเพื่อช่วยเหลือคนจน.

อย่าทำทานต่อหน้ามนุษย์, **มธ.** ๖:๑-๔ (๓ นี. ๑๓:๑-๔). หญิงม่ายยากจนคนนี้ได้ใส่ไว้มากกว่าความทั้งปวง, **มาระโก** ๑๒:๔๑-๔๔. การให้เป็นเหตุให้มีความสุขยิ่งกว่าการรับ, **กิจการ** ๒๐:๓๓-๓๕. ข้าพเจ้าอยากให้คุณทำนอมอบทรัพย์สินของท่านแก่คนจน, **โมไซยาห์** ๔:๒๖. ผู้คนของศาสนจักรควรให้ทรัพย์สินของตน, ทุกคนตามที่เขามี, **โมไซยาห์** ๑๘:๒๗.

ทนาย

บุคคลซึ่งมีสิทธิ์สืบทอดของประทานทางร่างกายหรือวิญญาณ. ในพระคัมภีร์, คนชอบธรรมได้รับสัญญาว่าจะได้เป็นทนายในสิ่งทั้งปวงที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ.

อับราฮัมปรารถนาผู้รับมรดก, **ปฐมก.** ๑๕:๒-๕. อับราฮัมได้ทิ้งพิภพเป็นมรดกเพราะความชอบธรรมที่เกิดจากความเชื่อ, **รม.** ๔:๑๓. เราทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้า, ถ้าเราทั้งหลายเป็นบุตรแล้ว, เราก็เป็นทนาย, คือเป็นทนายของพระเจ้า, และเป็นทนายพร้อมกับพระคริสต์, **รม.** ๘:๑๖-๑๗ (คพ. ๘:๔:๓๘). ท่านเป็นบุตร, ทนายของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของผ่านทางพระคริสต์, **กถ.** ๔:๗. พระเจ้าทรงตั้งพระบุตรให้เป็นผู้รับสรรพสิ่งทั้งปวงเป็นมรดก, **ฮบ.** ๑:๒. คนที่ตั้งใจการปลดบาปของพวกเขาคือทนายแห่งอาณาจักรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ, **โมไซยาห์** ๑๕:๑๑. ผู้คนเป็นลูกของพระคริสต์และทนายแห่งอาณาจักรของพระเจ้า, **๔ นี.** ๑:๑๗. คนทั้งปวงที่ตายโดยปราศจากความรู้ถึงพระกิตติคุณนี้จะเป็นทนายของอาณาจักรเฮลล์, **คพ.** ๑๓๗:๗-๘. คนตายที่กลับใจเป็นทนายแห่งความรอด, **คพ.** ๑๓๘:๕๙. อับราฮัมเป็นทนายโดยสิทธิ์ตามความชอบธรรมของเขา, **อับรา.** ๑:๒.

ทำ (ชำระ) ให้บริสุทธิ์ (การ). ดู แก่ต่าง (การ),

รับรอง (การ); ชดใช้ (การ); พระเยซูคริสต์

ด้วย

กระบวนการทำให้เป็นอิสระจากบาป, บริสุทธิ์, สะอาด และศักดิ์สิทธิ์ผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ (โมเสส ๖:๕๙-๖๐).

พระเจ้าได้ทรงเลือกท่านไว้ตั้งแต่เดิมให้ถึงที่รอด

โดยพระวิญญาณทรงชำระท่านให้บริสุทธิ์, **๒ ธส.** ๒:๑๓. เราทั้งหลายได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์โดยการถวายพระกายของพระเยซู, **ฮบ.** ๑๐:๑๐. พระเยซูก็ได้ทรงทนทุกข์ทรมานเพื่อทรงชำระประชาชนให้บริสุทธิ์ด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง, **ฮบ.** ๑๓:๑๒. มหาปุโรหิตได้รับการชำระให้บริสุทธิ์และอาภรณ์ของพวกเขาได้รับการชำระล้างให้ขาวแล้วโดยพระโลหิตของพระเมษโปดก, **แอลมา** ๑๓:๑๐-๑๒. การชำระให้บริสุทธิ์เกิดกับผู้อยอมถวายใจพวกเขาต่อพระเจ้า, **ฮบ.** ๑๐:๑๐. จงกลับใจเพื่อเจ้าจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยการรับพระวิญญาณบริสุทธิ์, **๓ นี.** ๒๗:๒๐. การชำระให้บริสุทธิ์โดยทางพระคุณของพระเยซูคริสต์เที่ยงธรรมและจริง, **คพ.** ๒๐:๓๑. พระเยซูเสด็จมาเพื่อชำระโลกให้บริสุทธิ์, **คพ.** ๗๖:๔๑. จงชำระตนเองให้บริสุทธิ์เพื่อให้ความคิดของเจ้าเห็นแก่พระเจ้าอย่างเดียว, **คพ.** ๘๘:๖๘.

ทำให้ขุนเคือง

การละเมิดกฎของพระเจ้า, ทำบาป, หรือทำให้ไม่สบายใจหรือเจ็บปวด; ทำให้ไม่พอใจหรือรำคาญใจด้วย.

พี่น้องที่ได้รับการช่วยเหลือก็เหมือนเมืองที่เข้มแข็งและการทะเลาะวิวาทเหมือนดालที่ป้อมปราการ, **สภษ.** ๑๘:๑๙. ถ้าตัวข้างขวาของท่านทำให้ตัวหลงผิด, จงควักออกทิ้งเสีย, **มธ.** ๕:๒๙. ผู้ใดจะทำผู้เล็กน้อยเหล่านี้คนหนึ่งที่วางใจในเราให้หลงผิด, เขาผู้นั้นถ่วงเสียที่ทะเลลึกก็ดีกว่า, **มธ.** ๑๘:๖ (คพ. ๑๒๑:๑๙-๒๒). หากพี่น้องชายหญิงของเจ้าทำผิดต่อเจ้าและสารภาพ, เจ้าจงคืนดีกัน, **คพ.** ๔๒:๘๘. ไม่มีอะไรที่มนุษย์จะทำให้พระเจ้าเป็นเจ้าทรงขุนเคือง, นอกจากคนเหล่านั้นที่มีได้สารภาพถึงพระหัตถ์ของพระองค์และเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์, **คพ.** ๕๙:๒๐.

หิตัส. ดู หิตัส, จดหมาย (สาส์น) ถึง; เปาโล;

สาส์นของเปาโล ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสชาวกรีกซึ่งเป็นคนนำเชื่อถือผู้เดินทางไปเยรูซาเล็มกับเปาโลและเป็นผู้สอนศาสนาในเวลาต่อมา (กถ. ๒:๑-๔; ๒ ทธ. ๔:๑๐). หิตัสถือสาส์นฉบับแรกของเปาโลไปให้วิสุทธิชนที่โครินธ์ (๒ คร. ๗:๕-๘, ๑๓-๑๕).

ทิตัส, จดหมาย (สาส์น) ถึง. ดู ทิตัส; เปาโล;

สาส์นของเปาโล *ด้วย*

ระหว่างที่เปาโลเป็นอิสระชั่วคราวจากการคุมขังของชาวโรม, ท่านเขียนสาส์นถึงทิตัส, ผู้อยู่ที่ครีต. ส่วนใหญ่จดหมายดังกล่าวจะพูดถึงข้อสงสัยเกี่ยวกับระเบียบวินัยภายในและเกี่ยวกับองค์กรของศาสนจักร.

บทที่ ๑ มีคำหักทลายของเปาโลรวมทั้งคำแนะนำและคุณสมบัติโดยทั่วไปของอภิการ. บทที่ ๒-๓ มีคำสอนทั่วไปและข่าวสารส่วนตัวถึงทิตัสเกี่ยวกับการปฏิบัติของกลุ่มต่างๆ ของศาสนจักรในครีต. เปาโลกระตุ้นวิสุทธิชนให้เอาชนะมิถุนาที่ลึกลับ, ให้เป็นผู้มีสติและซื่อสัตย์, และรักษางานดีต่อไป.

ทิโมธี. ดู เปาโล *ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาใหม่, ผู้สอนศาสนาที่อายุน้อยของเปาโลในระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจของเปาโล (กิจการ ๑๖:๑-๓; ๒ ทธ. ๑:๑-๕); บุตรของบิดาชาวกรีกและมารดาชาวยิว; ท่านกับบิดามารดาอาศัยอยู่ในเมืองลิสตรา.

เปาโลพูดถึงทิโมธีว่าเป็น "บุตรแท้ [ของท่าน] ในความเชื่อ" (๑ ทธ. ๑:๒, ๑๘; ๒ ทธ. ๑:๒). ทิโมธีน่าจะเป็นผู้ช่วยที่มีความสามารถและได้รับความไว้วางใจมากที่สุดของเปาโล (ฟป. ๒:๑๙-๒๓).

ทิโมธี, จดหมาย (สาส์น) ถึง. ดู ทิโมธี; เปาโล;

สาส์นของเปาโล *ด้วย*

หนังสือสองเล่มในภาคพันธสัญญาใหม่. ทั้งสองเล่มเดิมที่เป็นจดหมายที่เปาโลเขียนถึงทิโมธี.

ทิโมธีฉบับที่หนึ่ง: เปาโลเขียนสาส์นฉบับแรกหลังจากที่ท่านถูกจับไปคุมขังครั้งแรก. ท่านละทิ้งทิโมธีไว้ที่เอเฟซัส, โดยตั้งใจว่าจะกลับมาในไม่ช้า (๑ ทธ. ๓:๑๔). อย่างไรก็ตาม, เปาโลรู้สึกที่ท่านอาจจะกลับมาล่าช้า, จึงเขียนถึงทิโมธี, อาจจะเขียนจากมาซิโดเนีย (๑ ทธ. ๑:๓), เพื่อให้คำแนะนำและกำลังใจเขาในการปฏิบัติหน้าที่.

บทที่ ๑ มีคำหักทลายของเปาโลและคำแนะนำของ ท่านด้วยเกี่ยวกับการคาดเดาอย่างโง่เขลาที่กำลังหาทางเข้ามาในศาสนจักร. บทที่ ๒-๓ ให้คำชี้แนะเกี่ยวกับการนมัสการในที่สาธารณะและเกี่ยวกับอุปนิสัยและความประพฤติของผู้ปฏิบัติศาสนกิจ. บทที่ ๔-๕ มีคำอธิบายเกี่ยวกับการละทิ้งความเชื่อ

ในยุคสุดท้ายและคำแนะนำทิโมธีเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติศาสนกิจต่อคนทั้งหลายที่ท่านนำอยู่. บทที่ ๖ เป็นคำชักชวนให้พิสูจน์ ความซื่อสัตย์และหลีกเลี่ยงความมั่งคั่งทางโลก.

ทิโมธีฉบับที่สอง: เปาโลเขียนจดหมายฉบับที่สองในระหว่างที่ท่านถูกจับไปคุมขังเป็นครั้งที่สอง, ก่อนมรณสักขีของท่านไม่นาน. จดหมายฉบับนี้มีถ้อยคำสุดท้ายของอัครสาวกและแสดงให้เห็นถึงความกล้าหาญและความวางใจอันเป็นเลิศขณะที่ท่านเผชิญความตาย.

บทที่ ๑ มีคำหักทลายของเปาโลและคำกำชับทิโมธี. บทที่ ๒-๓ มีคำตักเตือนและคำชี้แนะต่างๆ, พร้อมด้วยการท้าทายให้เผชิญอันตรายที่อยู่ข้างหน้า. บทที่ ๔ เป็นข่าวสารถึงมิตรสหายของเปาโล, มีคำแนะนำเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติต่อผู้ละทิ้งความเชื่อ.

ทีแอนดัม

ผู้นำทัพชาวไนไฟที่เก่งกล้าสามารถในพระคัมภีร์มอรมอน (แอลมา ๕๐:๓๕; ๕๑-๕๒; ๖๑-๖๒).

ทุ่ง. ดู โลก; สวนองุ่นของพระเจ้า *ด้วย*

ในพระคัมภีร์, พื้นที่โล่งของที่ดินซึ่งใช้เพื่อการเพาะปลูกหรือปลูกทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์. คำนี้มักจะเป็นสัญลักษณ์แทนโลกและผู้คนในนั้น.

นานันได้แก่โลก, **มธ.** ๑๓:๓๘. แผ่นดินสวรรค์เปรียบเหมือนชุมทรัพย์ซ่อนไว้ในทุ่งนา, **มธ.** ๑๓:๔๔. พ่อเห็นทุ่งใหญ่และกว้างแห่งหนึ่ง, **๑ นี.** ๘:๙, ๒๐. ทุ่งพริวมจะเก็บเกี่ยว, **แอลมา** ๒๖:๕. ทุ่งชาวพริวมที่จะเก็บเกี่ยว, **คพ.** ๔:๔ (คพ. ๖:๓; ๑๑:๓; ๑๒:๓; ๑๔:๓; ๓๑:๔; ๓๓:๓, ๗). ทุ่งคือโลก, **คพ.** ๘๖:๑-๒. เราจะเปรียบอาณาจักรเหล่านี้กับชายคนหนึ่งที่มีทุ่ง, **คพ.** ๘๘:๕๑.

ทูตสวรรค์, เทพ

มีสัถภาวะสองประเภทในสวรรค์ซึ่งเรียกว่าเทพ: ผู้ที่เป็นวิญญาณและผู้ที่มีร่างกายเป็นเนื้อหนังและกระดูก. เทพที่เป็นวิญญาณยังไม่ได้มีร่างกายที่เป็นเนื้อหนังและกระดูก, หรือพวกเขาเป็นวิญญาณที่ครั้งหนึ่งเคยมีร่างกายมรตัยและกำลังรอคอยการฟื้นคืนชีวิต. เทพซึ่งมีร่างกายเป็นเนื้อหนังและกระดูกได้รับการฟื้นคืนชีวิตจากบรรดาคนตายหรือไม่ก็ได้รับการแปรสภาพ.

มีข้ออ้างอิงมากมายในพระคัมภีร์เกี่ยวกับงานของเทพ. บางครั้งเทพพูดด้วยเสียงของฟ้าร้อง ขณะที่พวกเขามอบข่าวสารของพระเจ้าเป็นเจ้า (โมไซยาห์ ๒๗:๑๑-๑๖). มนุษย์มรตัยซึ่งเป็นคนชอบธรรมอาจเรียกว่าเทพเช่นเดียวกัน (ปจส., ปฐก. ๑๙:๑๕). เทพบางองค์รับใช้รอบพระราชบัลลังก์ของพระเจ้าในสวรรค์ (เอลมา ๓๖:๒๒).

พระคัมภีร์กล่าวถึงเหล่าเทพของมารด้วย. เทพดังกล่าวคือวิญญาณเหล่านั้นซึ่งติดตามลูซิเฟอร์และถูกผลักออกไปจากที่ประทับของพระเจ้าในชัวิตก่อนเกิดและถูกโยนลงไปแผ่นดินโลก (ว. ๑๒:๑-๙; ๒ นี. ๙:๙, ๑๖; คพ. ๒๙:๓๖-๓๗).

ยาโคบเห็นทูตสวรรค์ทั้งหลายของพระเจ้ากำลังขึ้นลง, **ปฐก.** ๒๘:๑๒. ทูตสวรรค์ทั้งหลายของพระเจ้าเป็นเจ้าพบยาโคบ, **ปฐก.** ๓๒:๑-๒. กิเดโอนเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้าต่อหน้าต่อตา, **วนจ.** ๖:๒๒. ทูตสวรรค์องค์หนึ่งยื่นมือออกเหนือเยรูซาเล็มเพื่อทำลายเมืองนั้น, **๒ ซมอ.** ๒๔:๑๖. ทูตสวรรค์องค์หนึ่งถูกต้องตัวเอลียาห์และพูดกับท่าน, จงลุกขึ้นรับประทาน, **๑ พกษ.** ๑๙:๕-๗. ดาเนียลเห็นทูตกาเบรียลในนิมิต, **ดนล.** ๘:๑๕-๑๖. ทูตมีคาเอลช่วยดาเนียล, **ดนล.** ๑๐:๑๓. ทูตกาเบรียลส่งมาจากพระเจ้าเป็นเจ้า, **ลูกา** ๑:๑๙, ๒๖-๒๗. ทูตของมารจะถูกจองจำไว้ด้วยเครื่องพันธนาการจนถึงเวลาพิพากษา, **ยูดา** ๑:๖ (๒ ปต. ๒:๔). ผู้คนเห็นเทพพากันลงมาจากสวรรค์, **๓ นี.** ๑๗:๒๔. โมโรไนเขียนเกี่ยวกับการปฏิบัติของเหล่าเทพ, **โมโร.** ๗:๒๕-๓๒. ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนถือกุญแจทั้งหลายแห่งการปฏิบัติของเหล่าเทพ, **คพ.** ๑๓. โมโรไน, ยอห์นผู้ถวายบัพติศมา, เปโตร, ยากอบ, ยอห์น, โมเสส, เอลียาห์, และเอลีอัสนั้นเป็นเทพที่ปฏิบัติศาสนกิจต่อโจเซฟ สมิธ, **คพ.** ๒๗:๕-๑๒. เจ้าไม่สามารถทนการปฏิบัติของเหล่าเทพได้, **คพ.** ๖๗:๑๓. มีคาเอล, เทพาดิเทพ, คืออาดัม, **คพ.** ๑๐๗:๕๔. บรรดาเทพเป็นรูปกายที่พื้นดินชัวิตแล้ว, โดยมีร่างกายเป็นเนื้อหนังและกระดูก, **คพ.** ๑๒๙. ไม่มีเทพผู้ปฏิบัติต่อแผ่นดินโลกนั้นนอกจากคนเหล่านั้นที่เป็นของมัน, **คพ.** ๑๓๐:๕. คนที่ไม่เชื่อฟังกฎการแต่งงานนิรันดร์ของพระเจ้าไม่แต่งงานทั้งไม่มีใครยก

ให้แก่แต่งงาน; ทรงกำหนดไว้เป็นเทพในสวรรค์, **คพ.** ๑๓๒:๑๖-๑๗.

เทพผู้ปฏิบัติ. ดู ทูตสวรรค์, เทพ

เทพาดิเทพ. ดู มีคาเอล; อาดัม ด้วย

มีคาเอล, หรืออาดัม, คือเทพาดิเทพหรือหัวหน้าเทพ.

พระเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์พร้อมด้วยเสียงโห่ร้อง, ด้วยเสียงของเทพาดิเทพ, **๑ ธส.** ๔:๑๖. มีคาเอลคือเทพาดิเทพ, **ยูดา** ๑:๙ (คพ. ๒๙:๒๖; ๘๘:๑๑๒; ๑๒๘:๒๐-๒๑).

เทย์เลอร์, จอห์น

ประธานคนที่สามของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย.

ได้รับเรียกสู่สภาอัครสาวกสิบสอง, **คพ.** ๑๑๘:๖ (คพ. ๑๒๔:๑๒๘-๑๒๙). เขียนเกี่ยวกับมรณสักขีของโจเซฟและไซรัสมิธ, **คพ.** ๑๓๕. ได้รับบาดเจ็บคราวเกิดมรณสักขี, **คพ.** ๑๓๕:๒. เป็นหนึ่งในผู้ทรงอำนาจที่โจเซฟ เอฟ. สมิธเห็นในโลกวิญญาณ, **คพ.** ๑๓๘:๕๓-๕๖.

เทศมณฑลแอคสัน, รัฐมิสซูรี (สหรัฐอเมริกา). ดู

เยรูซาเล็มใหม่ ด้วย

สถานที่รวมวิสุทธิชนในยุคสุดท้าย; กล่าวคือ, สถานที่อันเป็นศูนย์กลางซึ่งพวกเขาจะสถาปนาเยรูซาเล็มใหม่ (คพ. ๕๗-๕๘; ๘๒; ๑๐๑:๖๙-๗๑; ๑๐๕:๒๘).

แทน (ตัวแทน, ผู้กระทำแทน). ดู ความรอดของ

คนตาย; ศาสนพิธี—ศาสนาพิธีที่มีผู้กระทำ

แทน

แทน, แทนบูชา. ดู เครื่องพลีบูชา ด้วย

โครงสร้างหนึ่งที่ใช้สำหรับการพลีบูชา, การถวายบูชา, และการนมัสการ.

โนอาห์สร้างแท่นบูชาแต่พระเจ้าและถวายเครื่องเผาบูชา, **ปฐก.** ๘:๒๐. อับรามสร้างแท่นบูชาแต่พระเจ้า, **ปฐก.** ๑๒:๗-๘. อับราฮัมมัดอิสอัคบุตรชายไว้บนแท่นบูชา, **ปฐก.** ๒๒:๙ (ปฐก. ๒๒:๑-๑๓). ยาโคบสร้างแท่นบูชาที่นั่นและเรียกสถานที่แห่งนั้นว่าเอลเบเชล, **ปฐก.** ๓๕:๖-๗. เอลียาห์สร้างแท่นบูชาและทำทนายพวกปุโรหิตของบาอัล, **๑ พกษ.** ๑๘:

๑๗-๔๐. ถ้าเจ้านำเครื่องบูชามาถึงแท่นบูชาแล้ว, จึงกลับไปคืนดีกับพี่น้องของเจ้าเสียก่อน, **มธ.** ๕:๒๓-๒๔. ข้าพเจ้าแลเห็นใต้แท่นบูชา ดวงวิญญาณของคนทั้งหลายที่ถูกฆ่าเพราะพระวชนของพระผู้เป็นเจ้า, **ว.บ.** ๖:๙ (คพ. ๑๓๕:๗). ลีโยสร้างแท่นบูชาด้วยหิน และขอบพระทัยพระเจ้า, **๑ นี.** ๒:๗. อับราฮัมได้รับการช่วยให้รอดจากความตายบนแท่นของเอลเคนาห์, **อับรา.** ๑๘:๘-๒๐.

โทษประหารชีวิต. ดู ฆาตกรรม *ด้วย*

การลงโทษด้วยความตายสำหรับอาชญากรรมที่ก่อไว้, โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับการลงโทษสำหรับฆาตกรรม.

ผู้ใดฆ่ามนุษย์ให้โลหิตไหล, มนุษย์จะฆ่าผู้นั้นให้โลหิตไหลเหมือนกัน, **ปฐมก.** ๙:๖ (ปจส., ปฐมก. ๙:๑๒-๑๓). ฆาตกรจะถูกลงโทษถึงตายแน่นอน, **กตว.** ๓๕:๑๖. ฆาตกรซึ่งฆ่าด้วยเจตนาจะตาย, **๒ นี.** ๙:๓๕. ท่านต้องรับโทษประหารตามกฎหมาย, **แอลมา** ๑:๑๓-๑๔. ผู้กระทำฆาตกรรมย่อมถูกลงโทษถึงตาย, **แอลมา** ๑:๑๘. กฎต้องการชีวิตของเขาผู้กระทำฆาตกรรม, **แอลมา** ๓๔:๑๒. คนที่ฆ่าทั้งตาย, **คพ.** ๔๒:๑๙.

ธงสัญญาณ

ในพระคัมภีร์, ธงหรือธงสัญญาณซึ่งที่นั่นผู้คนมาห้อมล้อมรวมกันเพื่อความสามัคคีในจุดประสงค์หรืออัตลักษณ์. ในสมัยโบราณธงสัญญาณใช้เป็นจุดรวมพลสำหรับทหารในการสู้รบ. พระคัมภีร์มอรมอน และ ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์เป็นธงสัญญาณโดยสัญลักษณ์ต่อประชาชาติทั้งปวงบนแผ่นดินโลก.

พระองค์จะทรงยกอาณัติสัญญาณให้แก่ประชาชาติ, **อสย.** ๕:๒๖ (๒ นี. ๑๕:๒๖). รากแห่งเจสซีจะเป็นเครื่องหมาย, **อสย.** ๑๑:๑๐ (๒ นี. ๒๑:๑๐; คพ. ๑๓๓:๖). ธงสัญญาณแห่งสันติภาพ, **คพ.** ๑๐๕:๓๙.

ธงแห่งเสรีภาพ. ดู โมโรไน, แม่ทัพ *ด้วย*

ผืนธงที่ชูขึ้นโดยโมโรไน, ผู้บัญชาการเหล่าทัพของชาวไนไฟในพระคัมภีร์มอรมอน. โมโรไนทำธงผืนนี้เพื่อเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้คนชาวนีไฟปกป้องศาสนา, อิสราภาพ, สันติภาพ, และครอบครัวของพวกเขา.

โมโรไนทำธงแห่งเสรีภาพจากเสื้อที่นีกาชาดของเขา, **แอลมา** ๔๖:๑๒-๑๓. ผู้ใดก็ตามที่จะอ้างรักษาราชการนี้เข้ามาในพันธสัญญา, **แอลมา** ๔๖:๒๐-๒๒. โมโรไนให้นำธงแห่งเสรีภาพชกขึ้นไว้บนหนอสองทุกแห่ง, **แอลมา** ๔๖:๓๖ (แอลมา ๕๑:๒๐).

ธรรมศาลา. ดู ยิว (ชาว) *ด้วย*

สถานที่ประชุมใช้เพื่อจุดประสงค์ทางศาสนา. ในสมัยพันธสัญญาใหม่, โดยปกติเครื่องตกแต่งจะเรียบง่าย, ประกอบด้วยที่บรรจุม้วนธรรมบัญญัติและงานเขียนศักดิ์สิทธิ์อื่นๆ, โต๊ะเขียนหนังสือ, และที่นั่งสำหรับผู้มานับถือ.

สภาเอิลเดอร์ในท้องถิ่นจะจัดการดูแลธรรมศาลาแต่ละแห่ง. พวกเขาตัดสินใจว่าควรอนุญาตให้ใครเข้ามาและควรอุปถัมภ์ผู้ใด (ยอห์น ๙:๒๒; ๑๒:๔๒). เจ้าหน้าที่คนสำคัญที่สุดคือนายธรรมศาลา (ลูกา ๑๓:๑๔; มาระโก ๕:๒๒). โดยปกติบุคคลผู้นี้จะเป็นธรรมอาจารย์, ดูแลอาคาร, และควบคุมพิธี. เจ้าหน้าที่คนหนึ่งจะทำหน้าที่ด้านบันทึก (ลูกา ๔:๒๐).

มีธรรมศาลาในเมืองทุกเมืองที่ชาวยิวอาศัยอยู่, ทั้งในปาเลสไตน์และที่อื่นๆ. สิ่งนี้ช่วยได้มากในการเผยแผ่พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เพราะผู้สอนศาสนารุ่นแรกๆ ของศาสนจักรโดยปกติแล้วจะพูดในธรรมศาลาได้ (กิจการ ๑๓:๕, ๑๔; ๑๔:๑; ๑๗:๑, ๑๐; ๑๘:๔). การปฏิบัติเช่นนี้ยังคงมีอยู่ในบรรดาผู้สอนศาสนาในพระคัมภีร์มอรมอน (แอลมา ๑๖:๑๓; ๒๑:๔-๕; ๓๒:๑), และในบรรดาผู้สอนศาสนารุ่นแรกๆ ของสมัยการประทานนี้ (คพ. ๖๖:๗; ๖๘:๑).

ธรรมอาจารย์, ผู้จดคำแปล, อาลักษณ์

ภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่ใช้คำนี้ต่างกันเล็กน้อย : (๑) ในภาคพันธสัญญาเดิม, ความรับผิดชอบเบื้องต้นของธรรมอาจารย์คือคัดลอกพระคัมภีร์ (ยรม. ๘:๘). (๒) ภาคพันธสัญญาใหม่กล่าวถึงพวกธรรมจารย์บ่อยครั้งและบางครั้งจะเรียกพวกเขาว่าบาเรียนหรือพวกบาเรียน. พวกเขาแก้ไขรายละเอียดของข้อกฎหมายและนำมาใช้กับสภาการณ์ในสมัยของพวกเขา (มธ. ๑๓:๕๒; มาระโก ๒:๑๖-๑๗; ๑๑:๑๗-๑๘; ลูกา ๑๑:๔๔-๔๓; ๒๐:๔๖-๔๗).

เรสเซโกลิกา, จดหมาย (สาส์น) ถึง. ดู เปาโล;
สาส์นของเปาโล ด้วย

หนังสือสองเล่มในภาคพันธสัญญาใหม่. เดิมที่เป็นจดหมายที่เปาโลเขียนถึงชาวเรสเซโกลิกาขณะอยู่ที่โครินธ์ระหว่างไปเยือนยุโรปเป็นครั้งแรกราว ค.ศ. ๕๐. งานของท่านในเรสเซโกลิกาบรรยายไว้ในกิจการ ๑๗. เปาโลต้องการกลับไปเรสเซโกลิกาแต่ไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ (๑ ธส. ๒:๑๘). ด้วยเหตุนี้ท่านจึงส่งทิโมธีไปให้กำลังใจผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสและกลับมารายงานท่านว่าพวกเขาเป็นอย่างไร. เปาโลเขียนสาส์นฉบับแรกนี้ด้วยความปลื้มปิติที่ท่านมีต่อการกลับมาของทิโมธี.

เรสเซโกลิกาฉบับที่หนึ่ง: บทที่ ๑-๒ มีคำทักทายของเปาโลและคำสวดอ้อนวอนของท่านสำหรับวิสุทธิชน; บทที่ ๓-๕ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเติบโตทางวิญญาณ, ความรัก, ความบริสุทธิ์ทางเพศ, ความขยันหมั่นเพียร, และการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์.

เรสเซโกลิกาฉบับที่สอง: บทที่ ๑ มีคำสวดอ้อนวอนสำหรับวิสุทธิชน. บทที่ ๒ พูดถึงการละทิ้งความเชื่อที่จะเกิดขึ้น. บทที่ ๓ มีคำสวดอ้อนวอนของเปาโลสำหรับชัยชนะของอุดมการณ์พระกิตติคุณ.

โรมัส

ในภาคพันธสัญญาใหม่, หนึ่งในอัครสาวกสิบสองรุ่นแรกที่พระเจ้าช่วยให้อวดทรงเลือกในระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจขณะทรงเป็นมรรตัย. ชื่อในภาษากรีกของท่านคือแฝด (มธ. ๑๐:๒-๓; ยอห์น ๑๔:๕; ๒๐:๒๔-๒๕; ๒๑:๒). แม้โรมัสจะสงสัยเรื่องการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูจนกระทั่งเห็นพระเจ้าช่วยให้อวดด้วยตนเอง, แต่ความเข้มแข็งของอุปนิสัยส่งผลให้ท่านเต็มใจเผชิญการข่มเหงและความตายกับพระเจ้าของท่าน (ยอห์น ๑๑:๑๖; ๒๐:๑๙-๒๕).

นกพิราบ, เครื่องหมายของ. ดู พระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วย

เครื่องหมายที่เตรียมไว้แล้วซึ่งโดยเครื่องหมายนี้ยอห์น ผู้ถวายบังคมตักมาจะจำพระเมสสิยาห์ได้ (ยอห์น ๑:๓๒-๓๔). โจเซฟ สมิท สอนว่าเครื่องหมายของนกพิราบกำหนดไว้ก่อนการสร้างโลกเพื่อเป็นพยานสำหรับพระวิญญาณบริสุทธิ์;

ฉะนั้น, มารไม่สามารถมาสำแดงตนในเครื่องหมายของนกพิราบได้.

พระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จลงมาดูจนนกพิราบ, **มธ. ๓:๑๖.** หลังจากพระเยซูได้รับบัพติศมาแล้ว, พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาในรูปของนกพิราบ, **๑ นี. ๑๑:๒๗.** ข้าพเจ้า, ยอห์น, กล่าวคำพยาน, และดูสิ, ฟ้าสวรรค์เปิดออก, และพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาบนพระองค์ในรูปของนกพิราบ, **คพ. ๙:๓:๑๕.**

นมัสการ. ดู พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ ด้วย

ความรัก, ความคารวะ, การรับใช้, และความจงรักภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้า (คพ. ๒๐:๑๙). นมัสการรวมถึงการสวดอ้อนวอน, การอดอาหาร, การรับใช้ศาสนจักร, การมีส่วนร่วมในศาสนพิธีพระกิตติคุณ, และการปฏิบัติอื่นๆ ที่แสดงถึงการอุทิศตนและความรักต่อพระผู้เป็นเจ้า.

อย่ามีพระเจ้าอื่นใดนอกเหนือจากเรา, **อพย. ๒๐:๓** (อพย. ๓๒:๑-๘, ๑๙-๓๕; สดต. ๘:๙). นมัสการพระบิดาด้วยจิตวิญญาณและความจริง, **ยอห์น ๔:๒๓.** จงนมัสการพระองค์ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก, **วิว. ๑๔:๗** (คพ. ๑๓๓:๓๘-๓๙). นมัสการพระองค์ด้วยสุดพลัง, ความนึกคิด, และผละกำลังของท่าน, **๒ นี. ๒๕:๒๙.** พวกท่านเชื่อในพระคริสต์และนมัสการพระบิดาในพระนามของพระองค์, **เจคอบ ๔:๕.** ชื่นสนอนว่ามนุษย์ควรสวดอ้อนวอนและนมัสการในทุกที่, **แอลมา ๓๓:๓-๑๑.** นมัสการพระผู้เป็นเจ้า, ไม่ว่าในที่ใดที่ท่านอยู่, ด้วยวิญญาณและด้วยความจริง, **แอลมา ๓๔:๓๘.** ผู้คนทรุดลงแทบพระบาทของพระเยซูและนมัสการพระองค์, **๓ นี. ๑๑:๑๗.** คนทั้งปวงต้องกลับใจ, เชื้อในพระนามของพระเยซูคริสต์, และนมัสการพระบิดาในพระนามของพระองค์, **คพ. ๒๐:๒๙.** เราให้คำกล่าวเหล่านี้แก่เจ้าเพื่อเจ้าจะเข้าใจและรู้ว่าจะนมัสการอย่างไร, และรู้ว่าเจ้านมัสการอะไร, **คพ. ๙:๓:๑๙.** พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวที่เท่านั้นที่ข้าพเจ้าจะนมัสการ, **โมเสส ๑:๑๒-๒๐.** เราอ้างเอกสิทธิ์แห่งการนมัสการพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ, **ลข. ๑:๑๑.**

นรก. ดู ความตาย, ทางวิญญาณ; บุตรแห่ง หายนะ; มาร; อัปมงคล (ความ) *ด้วย*

การเปิดเผยยุคสุดท้ายพูดถึงนรกในอย่างน้อย สองความหมาย. ความหมายแรก, นรกคือที่พักชั่วคราวในโลกวิญญาณสำหรับคนที่ไม่เชื่อฟังในชีวิตมรรตัย. ในความหมายนี้, นรกมีที่สั้นสุด. บรรดาวิญญาณที่นั่นจะได้รับการสอนพระกิตติคุณ, และในเวลาหนึ่งหลังจากกลับใจแล้วพวกเขาก็จะได้รับการฟื้นคืนชีวิตสู่ระดับหนึ่งของรัศมีภาพซึ่งพวกเขาคุ้มครอง. คนที่ไม่กลับใจ, แต่ก็ไม่ใช่บุตรแห่งหายนะ, จะยังอยู่ในนรกตลอดมิลเลเนียม. หลังจากหนึ่งพันปีแห่งความทรมาน, พวกเขาจะได้รับการฟื้นคืนชีวิตสู่รัศมีภาพที่เลสเซี่ยล (คพ. ๗๖:๘๑-๘๖; ๘๘:๑๐๐-๑๐๑).

ความหมายที่สอง, นรกเป็นสถานที่ถาวรของผู้ที่ไม่ได้รับการไถ่โดยการชดใช้ของพระเยซูคริสต์. ในความหมายนี้, นรกนั้นถาวร. นรกเป็นสถานที่สำหรับคนที่พบว่า “ยังสกปรกอยู่” (คพ. ๘๘:๓๕, ๑๐๒). ณ สถานที่แห่งนี้ชาตาน, เหล่าเทพของเขา, และบุตรแห่งหายนะ—คนที่ปฏิเสธพระบุตรหลังจากพระบิดาทรงเปิดเผยพระองค์—จะพำนักอยู่ชั่ววันรันดร์ (คพ. ๗๖:๔๓-๔๖).

บางครั้งพระคัมภีร์ก็กล่าวถึงนรกว่าเป็นความมืดภายนอก

จิตวิญญาณของดาวิดจะไม่ถูกปล่อยไว้ในนรก, **สดด.** ๑๖:๑๐ (สดด. ๘๖:๑๓). ถูกทิ้งในนรก, ในไฟที่ไม่รู้ดับ, **มาระโก** ๙:๔๓ (โมไซยาห์ ๒:๓๘). เศรษฐีในนรกแห่งนูด, เป็นทุกข์ทรมานยิ่งนัก, **ลูกา** ๑๖:๒๒-๒๓ (คพ. ๑๐๔:๑๘). ความตายและแดนมรณาส์คืนคนทั้งหลายที่อยู่ในแดนนั้น, **วิว.** ๒๐:๑๓. มีสถานที่แห่งหนึ่งเตรียมไว้, แท้จริงแล้ว แม้จนอันนำพรันพริงนั้น, **๑ นี.** ๑๕:๓๕. ความประสงค์ของเนื้อหนังให้พลังความสามารถแก่วิญญาณของมารที่จะนำเราลงนรก, **๒ นี.** ๒:๒๙. พระคริสต์ทรงเตรียมทางเพื่อการปลดปล่อยเราจากความตายและนรก, **๒ นี.** ๙:๑๐-๑๒. คนที่ยังสกปรกอยู่จะไปสู่ความทรมานตลอดกาลและตลอดไป, **๒ นี.** ๙:๑๖. มารโง่งจิตวิญญาณพวกเขาและคอยๆ พาพวกเขาลงสู่นรก, **๒ นี.** ๒๘:๒๑. พระเยซูทรงไถ่จิตวิญญาณข้าพเจ้าจากนรก, **๒ นี.** ๓๓:๖. ปลดเปลื้องตนเองจากความเจ็บปวดแห่งนรก, **เจคอบ** ๓:๑๑. การถูกมารพาไปเป็นเชลยและถูกนำลงไปสู่ความพินาศโดยความประสงค์

ของเขาคือโซ่แห่งนรก, **แอลมา** ๑๒:๑๑. คนชั่วถูกขับออกไปในความมืดภายนอกจนถึงเวลาที่ฟื้นคืนชีวิตของพวกเขา, **แอลมา** ๔๐:๑๓-๑๔. คนสกปรกจะเศร้าหมองเมื่ออยู่กับพระเจ้าเป็นเจ้านมากกว่าเมื่ออยู่ในนรก, **มอร.** ๙:๔. โโทษซึ่งให้จากมือเราเป็นอนันต์โทษ, **คพ.** ๑๓:๑๐-๑๒. นรกคือสถานที่ซึ่งเตรียมไว้ให้มารและเหล่าเทพของเขา, **คพ.** ๒๙:๓๗-๓๘. คนที่ยอมรับพระเจ้าได้รับการปลดปล่อยจากความตายและโซ่แห่งนรก, **คพ.** ๑๓๘:๒๓.

นอนน้อม (ความ), อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ).

ดู คนจน; จองหอง (ความ); ใจที่ซอกซำ; อ่อนน้อม (ความมีใจ); อ่อนแอ (ความ) *ด้วย*

การทำให้เป็นคนอ่อนโยนและสอนได้, หรือสภาพของการเป็นคนอ่อนโยนและสอนได้. ความอ่อนน้อมถ่อมตนรวมถึงการรู้ว่าเราพึ่งพาพระเจ้าเป็นเจ้าและปรารถนาที่จะยอมตนต่อพระประสงค์ของพระองค์.

พระเจ้าของท่านทรงนำท่านอยู่ในถิ่นทุรกันดารถึงสี่สิบปีเพื่อพระองค์จะทรงกระทำให้ท่านถ่อมใจ, **ฉธบ.** ๘:๒. ข้าพระองค์ข่มใจตนเองด้วยการอดอาหาร, **สดด.** ๓๕:๑๓. คนหนุ่มยากจนและมีสติปัญญาดีกว่ากษัตริย์ชราและโหดเหี้ยม, **ปญจ.** ๔:๑๓. พระเจ้าทรงอยู่กับคนที่มีความใจสำนึกผิดและถ่อม, **อสย.** ๕๗:๑๕. ผู้ใดถ่อมจิตใจลงเหมือนเด็กเล็กคนนี้, ผู้นั้นจะเป็นใหญ่ในแผ่นดินสวรรค์, **มธ.** ๑๘:๔. ผู้ใดถ่อมตัวลงผู้นั้นจะได้รับการยกขึ้น, **มธ.** ๒๓:๑๒ (ลูกา ๑๔:๑๑; ๑๘:๑๔). พระเยซูทรงถ่อมพระองค์ลงยอมเชื่อฟังจนถึงความมรณา, **ฟป.** ๒:๘ (ลูกา ๒๒:๔๒; ๒๓:๔๖). พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นปฏิปักษ์กับคนที่ถือตัวจองหอง, และทรงสำแดงพระคุณแก่คนที่อ่อนน้อมถ่อมตน, **๑ ปด.** ๕:๕-๖ (๒ นี. ๙:๔๒). นอบน้อมถ่อมตนแม้ถึงห้วงลึกแห่งความถ่อมตน, **โมไซยาห์** ๔:๑๑ (๒ นี. ๙:๔๒; ๓ นี. ๑๒:๒). ท่านถ่อมตนเพียงพอแล้วหรือ?, **แอลมา** ๕:๒๗-๒๘. ผู้คนยิ่งนอบน้อม พวกเขาจะยิ่งแข็งแกร่งในความนอบน้อม, **ฮีล.** ๓:๓๓-๓๕. เราให้ความอ่อนแอแก่มนุษย์เพื่อพวกเขาจะนอบน้อม, **อีเธอร์** ๑๒:๒๗. ความนอบน้อมถ่อมตนเป็นคุณสมบัติสำหรับบัพติศมา, **คพ.** ๒๐:๓๗. นอบน้อมถ่อมตนต่อหน้าเราและเจ้าจะเห็นเราและรู้ว่าเราดำรงอยู่, **คพ.** ๖๗:๑๐. เจ้าจงอ่อนน้อมถ่อมตนและพระเจ้าจะทรงให้คำตอบคำสวดอ้อนวอนของ

เจ้าแก่เจ้า, **คพ.** ๑๑๒:๑๐. ให้เห็นเวลาเรียนรู้อย่างถูกต้อง โดยการนอนน้อมถ่อมตน, **คพ.** ๑๓๖:๓๒. ทรงส่งพระวิญาณออกไปในโลกเพื่อให้ความสว่างคนนอนน้อม, **คพ.** ๑๓๖:๓๓.

นอวู, รัฐอิลลินอยส์ (สหรัฐอเมริกา)

เมือง ซึ่ง วิสุทธิชนยุคสุดท้าย สถาปนาไว้ เมื่อ ค.ศ. ๑๘๓๙ ในรัฐอิลลินอยส์. เมืองนี้ตั้งอยู่ที่แม่น้ำมิสซิสซิปปี, จากเซนต์หลุยส์ขึ้นไปทางแม่น้ำเกือบสองร้อยไมล์.

เนื่องจากการข่มเหงในรัฐมิสซูรี, วิสุทธิชนจึงย้ายออกไปทางตะวันออกเฉียงเหนือประมาณสองร้อยไมล์, ข้ามแม่น้ำมิสซิสซิปปี, และเข้าไปในอิลลินอยส์, ที่นั่นพวกเขาพบกับสภาพที่ดีขึ้น. ในที่สุด วิสุทธิชนซื้อที่ดินใกล้เมืองคอมเมอร์ซ์ที่ยังไม่ได้พัฒนา. ที่ดินผืนนี้มีสภาพกว้างขวางเปล่าเต็มไปด้วยหนองน้ำมีสิ่งปลูกสร้างง่ายๆ อยู่เพียงไม่กี่หลัง. วิสุทธิชนระบายน้ำออกจากที่ดินและสร้างบ้านเรือน. โจเซฟ สมิท ย้ายครอบครัวท่านเข้าไปอยู่ในบ้านไม้ซุงเล็กๆ หลังหนึ่ง. ชื่อเมืองคอมเมอร์ซ์เปลี่ยนเป็นนอวู, ตามคำในภาษาฮีบรูซึ่งหมายถึง "สวยงาม."

หลายภาคของหลัก คำสอน และพันธสัญญาบันทึกในนอวู (**คพ.** ๑๒๔-๑๒๗, ๑๓๒, ๑๓๕). พระองค์ทรงรับสั่งให้วิสุทธิชนสร้างพระวิหารในนอวู (**คพ.** ๑๒๔:๒๖-๒๗). พวกเขาสร้างพระวิหารและจัดตั้งสเตคแห่งไซอันก่อนที่จะถูกขับไล่ออกจากที่อยู่อาศัยของพวกเขาเมื่อ ค.ศ. ๑๘๔๖. สืบเนื่องจากการข่มเหงครั้งนี้, วิสุทธิชนจึงออกจากพื้นที่และเดินทางไปตะวันตก.

นบถึรูปเคารพ (การ)

การนบถึรูปเคารพหรือความยึดติดผูกพันหรือการอุทิศตนต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากเกินไป.

อย่ามีพระเจ้าอื่นใดนอกเหนือจากเรา, **อพย.** ๒๐:๓ (โมไซยาห์ ๑๒:๓๕; ๑๓:๑๒-๑๓). ถ้าท่านไปติดตามพระเจ้าอื่น, ท่านจะต้องพินาศเป็นแน่, **ฉบป.** ๘:๑๙. ความต้อตึงก็เป็นเหมือนบาปชั่วและการไหว้รูปเคารพ, **๑ซมอ.** ๑๕:๒๓. เจ้าทั้งเราแล้ว, **ออสย.** ๕๗:๘. ฝ่าพระบาททรงสรรเสริญพระที่ทำได้ด้วยเงินและทองคำ, **ดนล.** ๕:๒๓. ท่านจะปฏิบัติพระเจ้าและจะปฏิบัติเงินทองพร้อมกันไม่ได้, **มธ.** ๖:๒๔. ความโลภเป็นการนบถึรูปเคารพ, **คส.** ๓:๕. ลูก

ทั้งหลายเอ๋ย, อย่าเกี่ยวข้องกับรูปเคารพ, **๑ ยน.** ๕:๒๑. วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่นบถึรูปเคารพ, **๒ นี.** ๙:๓๗. การนบถึรูปเคารพของผู้คนของนีไฟนำสงครามและความพินาศมาสู่พวกเขาเอง, **แอลมา** ๕๐:๒๑. ทุกคนเดินตามลักษณะเทพเจ้าของตนเอง, **คพ.** ๑:๑๖. ให้พวกเขาลงแรงด้วยมือตนเองเพื่อมิให้มีการณ์นบถึรูปเคารพ, **คพ.** ๕:๒:๓๙. บิดาของอับราฮัมถูกชักจูงให้หลงผิดโดยการนบถึรูปเคารพ, **อับรา.** ๑:๒๗.

นัฟทาลี. ดู ยาโคบ, บุตรของอิสอัค; อิสราเอล *ด้วย*

บุตรคนที่ห้าจากบุตรสิบสองคนของยาโคบและบุตรคนที่สองของบิลฮาห์, สาวใช้ของราเชล (ปฐมก. ๓๐:๗-๘). นัฟทาลีมีบุตรสี่คน (๑ พศต. ๗:๑๓).

แก่นัฟทาลี: พระของยาโคบที่ให้แก่นัฟทาลีมีบันทึกไว้ในปฐมกาล ๔๙:๒๑. พระของโมเสสที่ให้แก่นัฟทาลีมีบันทึกไว้ในเฉลยธรรมบัญญัติ ๓๓:๒๓.

นำซึ่งซึ่ง (ความ, สิ่ง). ดู *บาป ด้วย*

ในพระคัมภีร์, บางสิ่งบางอย่างที่ก่อความน่ารังเกียจหรือความเกลียดชังแก่คนชอบธรรมและบริสุทธิ์.

ริมฝีปากที่พูดมุสาเป็นความนำซึ่งซึ่งต่อพระเจ้า, **สภษ.** ๑๒:๒๒. ความจงหองนำซึ่งซึ่งในสายพระเนตรของพระเจ้า, **เจคอบ** ๒:๑๓-๑๒. คนชั่วร้ายถูกส่งไปสู่ความคิดคำนึงเกี่ยวกับความนำซึ่งซึ่งของพวกเขา, **โมไซยาห์** ๓:๒๕. ความไม่บริสุทธิ์ที่น่าซึ่งซึ่งที่สุดเหนือบาปทั้งปวงยกเว้นฆาตกรรมและการปฏิเสธพระวิญาณบริสุทธิ์, **แอลมา** ๓๙:๓-๕. ความเคืองแค้นของพระเจ้าดาลเดือดต่อความนำซึ่งซึ่งของพวกเขา, **คพ.** ๙๗:๒๔.

นาซาเรธ. ดู พระเยซูคริสต์ *ด้วย*

หมู่บ้านแห่งหนึ่งท่ามกลางเนินเขาด้านตะวันตกของทะเลกาลิลี. นาซาเรธเป็นบ้านในวัยเด็กของพระเยซู (มธ. ๒:๒๓). พระเยซูทรงสอนในธรรมศาลาที่นาซาเรธ, และทรงประกาศว่าพระองค์ทรงทำห้คำพยากรณ์ในอิสยาห์ ๖๑:๑-๒ มีสัมฤทธิ์ผล (มธ. ๑๓:๕๔-๕๘; มาระโก ๖:๑-๖; ลูกา ๔:๑๖-๓๐).

นาธัน. ดู ดาวิด *ด้วย*

ศาสดาพยากรณ์ในภาคพันธสัญญาเดิมในสมัยกษัตริย์ดาวิด. เมื่อดาวิดเสนอที่จะสร้างพระวิหาร

แต่พระเจ้า, พระเจ้าทรงแนะนำฉันให้บอกดาวิดว่าท่านต้องไม่สร้างพระวิหาร. นอกจากนี้ฉันยังตำหนิดาวิดที่เป็นสาเหตุแห่งความตายของอูรีอาห์, นักรบคนหนึ่งของท่าน, และรับบัทเชบา, ภรรยาของอูรีอาห์เป็นของตนเอง (๒ ซมอ. ๑๒:๑-๑๕; คพ. ๑๓๒:๓๘-๓๙). ศาโดก, พร้อมกับนาธาน, เจิมซาโลมอนบุตรของดาวิดเป็นกษัตริย์ (๑ พกษ. ๑:๓๘-๓๙, ๔๕).

นาธานเอล. ดู บารโธโลมิว ด้วย

อัครสาวกคนหนึ่งของพระคริสต์และเพื่อนของฟีลิป ในภาคพันธสัญญาใหม่ (ยอห์น ๑:๔๕-๕๑). ท่านมาจากคานาในกาลิลี (ยอห์น ๒๑:๒). พระคริสต์ตรัสว่านาธานเอลเป็นชาวอิสราเอลที่ไม่มีญาติ (ยอห์น ๑:๔๗). โดยทั่วไปไม่มีความเข้าใจว่าท่านกับบารโธโลมิวเป็นบุคคลเดียวกัน (มธ. ๑๐:๓; มาระโก ๓:๑๘; ลูกา ๖:๑๔; ยอห์น ๑:๔๓-๔๕).

นายร้อย

ทหารในกองทัพโรมันซึ่งบังคับบัญชากองทหาร ๕๐ ถึง ๑๐๐ นาย. กองทหารเช่นนี้ประกอบเป็นหนึ่งในหกสิบส่วนของกองพลโรมัน (ดู มธ. ๘:๕; ลูกา ๒๓:๔๗; กิจการ ๑๐:๑-๘).

นาอามาน. ดู เอลีชา ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, แม่ทัพหลวงของกษัตริย์ชาวซีเรีย. เขาเป็นคนที่ป่วยเป็นโรคเรื้อน. ด้วยศรัทธาของสาวใช้ชาวอิสราเอลเขาไปหาสถาปนาพยากรณ์เอลีชาที่อิสราเอล. เขาหายจากโรคเรื้อนด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนและอาบน้ำเจ็ดครั้งในแม่น้ำจอร์แดนตามที่สถาปนาพยากรณ์เอลีชาแนะนำ (๒ พกษ. ๕:๑-๑๓; ลูกา ๔:๒๗).

นาโอมี. ดู รูธ ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, หญิงผู้ชอบธรรมและภรรยาของเอลีเมเลค (นางรูธ ๑-๔). เอลีเมเลคกับนาโอมีพาครอบครัวไปโมอับเพื่อหนีความอดอยาก. หลังจากเอลีเมเลคและบุตรสองคนของนาโอมีสิ้นชีวิต, นางจึงกลับไปเบธเลเฮมพร้อมกับรูธลูกสะใภ้ของนาง.

นาฮูม

สถาปนาพยากรณ์แห่งกาลิลีในภาคพันธสัญญาเดิม

ผู้บันทึกคำพยากรณ์ทั้งหลายของท่านในช่วงเวลา ๖๔๒ และ ๖๐๖ ปีก่อนคริสตกาล.

หนังสือนาฮูม: บทที่ ๑ กล่าวถึงการเผาไหม้ของแผ่นดินโลก ณ การเสด็จมาครั้งที่สองและกล่าวถึงพระเมตตาและเดชานุภาพของพระเจ้า. บทที่ ๒ เล่าถึงความพิณาศของนินะเวห์, ซึ่งเป็นการบอกล่วงหน้าถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในยุคสุดท้าย. บทที่ ๓ ยังคงเป็นคำบอกล่วงหน้าถึงความพิณาศอันน่าเวทนามของนินะเวห์.

น้ำท่วมในสมัยโนอาห์. ดู โนอาห์, ผู้ประสพพร
ในพระคัมภีร์ไบเบิล; รุ้ง; เรือ, นาวา ด้วย

ในสมัยโนอาห์แผ่นดินโลกถูกปกคลุมด้วยน้ำทั้งหมด. นี่คือการบัพติศมาแผ่นดินโลกและเป็นสัญลักษณ์ของการชำระล้าง (๑ ปด. ๓:๒๐-๒๑).

พระเจ้าเป็นผู้จะทำให้ น้ำท่วมแผ่นดินเพื่อทำลายมนุษย์และสัตว์ทั้งปวง, **ปฐมก.** ๖:๑๗ (โมเสส ๗:๓๔, ๔๓, ๕๐-๕๒; ๘:๑๗, ๓๐). น้ำก็ท่วมแผ่นดิน, **ปฐมก.** ๗:๑๐. พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงตั้งรุ้งไว้ในเมฆเพื่อเป็นเครื่องหมายแห่งพันธสัญญา, **ปฐมก.** ๙:๙-๑๗. หลังจากผืนน้ำได้ลดไป, แผ่นดินอเมริกากลายเป็นแผ่นดินที่เลิศเลอ, **อีเธอร์** ๑๓:๒. คนชั่วจะตายในน้ำท่วม, **โมเสส** ๗:๓๘; ๘:๒๔.

น้ำชำระชีวิต. ดู พระเยซูคริสต์ ด้วย

สัญลักษณ์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์และคำสอนของพระองค์. เมื่อน้ำเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตทางร่างกาย, พระผู้ช่วยให้รอดและคำสอนของพระองค์ (น้ำชำระชีวิต) ก็จำเป็นสำหรับชีวิตนิรันดร์เช่นกัน.

เจ้าจะโงงน้ำด้วยความชื่นบานจากบ่อแห่งความรอด, **อสย.** ๑๒:๓. เขาได้ทอดทิ้งเราเสียซึ่งเป็นแหล่งน้ำเป็น, **ยรม.** ๒:๑๓. ผู้ที่ดื่มน้ำซึ่งเราจะให้แก่เขานั้นจะไม่กระหายอีกเลย, **ยอห์น** ๔:๖-๑๕. ถ้าผู้ใดกระหาย, ผู้นั้นจงมาหาเรา, และดื่ม, **ยอห์น** ๗:๓๗. ราวเหล็กนำไปสู่แหล่งน้ำแห่งชีวิต, **ฉ.** ๑๐:๒๕. รับส่วนแบ่งในสายน้ำแห่งชีวิตได้โดยเสรี, **คพ.** ๑๐:๖๖. พระบัญญัติของเราจะเป็นบ่อน้ำชำระชีวิต, **คพ.** ๖๓:๒๓.

น้ำมัน. ดู เจิม (การ), เจิม (ได้รับการ); ต้นมะกอก; ปฏิบัติต่อผู้ป่วย (การ) *ด้วย*

เมื่อพระคัมภีร์กล่าวถึงน้ำมันโดยปรกติจะหมายถึงน้ำมันมะกอก. ตั้งแต่สมัยพันธสัญญาเดิม, เราใช้น้ำมันมะกอกสำหรับพิธีกรรมในพระวิหารและพลับพลา, สำหรับการเจิม, สำหรับการเผาไหม้ในตะเกียง, และสำหรับอาหาร. บางครั้งน้ำมันมะกอกเป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์และพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์และอิทธิพลของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ (๑ ซมอ. ๑๐:๑, ๖; ๑๖:๑๓; อสย. ๖๑:๑-๓).

ปุโรหิตจะเอาน้ำมันเจิมปลายหูข้างขวา, **ลกต.** ๑๔:๒๘-๒๙. พระเจ้าทรงใช้ให้ข้าพเจ้ามาเจิมท่านเป็นพระราชทานเหนือประชากรของพระองค์, **๑ ซมอ.** ๑๕:๑. น้ำมันในไหของหญิงม่ายก็ไม่ขาด, **๑ พกษ.** ๑๗:๑๐-๑๖. พระเจ้าทรงเจิมศีรษะข้าพระองค์ด้วยน้ำมัน, **สดด.** ๒๓:๕. พวกเขาได้เอาน้ำมันทาคนเจ็บป่วยหลายคน, **มาระโก** ๖:๑๓. ให้บรรดาผู้ปกครองอธิษฐานเพื่อเขา, และเจิมเขาด้วยน้ำมัน, **ยากอบ** ๕:๑๓-๑๕. ขลิบไล่ตะเกียงของเจ้าและให้ลูกโซติชวงและมีน้ำมันอยู่กับเจ้า, **คพ.** ๓๓:๑๗ (มธ. ๒๕:๑-๑๓).

นิโคเดมัส. ดู ฟาริสี *ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาใหม่, บุณนางผู้ชอบธรรมของชาวยิว (น่าจะมาจากซานเฮดริน) และเป็นฟาริสี (ยอห์น ๓:๑).

เขาทูลพระเยซูในเวลากลางคืน, **ยอห์น** ๓:๑-๒๑. เขาแก้ต่างให้พระคริสต์ต่อพวกฟาริสี, **ยอห์น** ๗:๕๐-๕๓. เขา นำเครื่องหอมมาที่พิธีฝังพระศพพระเยซู, **ยอห์น** ๑๙:๓๙-๔๐.

นินทา, นินทาวร้าย (การ). ดู ข่าวดัง; พูดให้ร้าย *ด้วย*

การเล่าข้อเท็จจริงหรือข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับบุคคลอื่นโดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากบุคคลนั้น.

คำที่ไม่เป็นสาระทุกคำที่มนุษย์พูดนั้น, มนุษย์จะต้องรับผิดชอบในถ้อยคำเหล่านั้น, **มธ.** ๑๒:๓๖. วิสุทธิชนได้รับการเตือนว่าเป็นคนปากบอนและเกี่ยวข้องกับเรื่องของผู้อื่น, โดยพูดสิ่งซึ่งไม่ควรจะพูด, **๑ ทธ.** ๕:๑๑-๑๔. เจ้าจะไม่พูดให้ร้ายเพื่อนบ้านเจ้า, **คพ.** ๔๒:๒๗. จงทำให้พี่น้องเจ้า เข้มแข็งยิ่งขึ้นในการสนทนาทุกอย่างของเจ้า, **คพ.** ๑๐๘:๗.

นิมิต. ดู นิมิตแรก; เปิดเผย (การ); ฝัน (ความ) *ด้วย*

การเปิดเผยให้เห็นภาพเหตุการณ์บางอย่าง, บุคคล, หรือบางสิ่งผ่านพลังอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์.

ตัวอย่างของนิมิตที่สำคัญได้แก่: นิมิตที่เอเสเคียลเห็นยุคสุดท้าย (อสค. ๓๗-๓๙), นิมิตที่สเฟเพนเห็นพระเยซูทรงยืนอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า เป็นเจ้า (กิจการ ๗:๕๕-๕๖), การเปิดเผยของยอห์นเกี่ยวกับยุคสุดท้าย (วิว. ๔-๒๑), นิมิตที่ลีไฮเสนนี้ไฟเห็นต้นไม้แห่งชีวิต (๑ นี้. ๘, ๑๐-๑๔), นิมิตที่แอลมาผู้บุตรเห็นเทพของพระเจ้า (โมไซยาห์ ๒๗), นิมิตที่พี่ชายของเจเร็ดเห็นผู้อยู่อาศัยทั้งหมดของแผ่นดินโลก (อีเธอร์ ๓:๒๕), นิมิตเห็นรัศมีภาพทั้งหลาย (คพ. ๗๖), นิมิตที่โจเซฟ สมิธและออลิเวอร์ควาเดอริได้รับในพระวิหารเคิร์ทแลนด์ (คพ. ๑๑๐), นิมิตที่โจเซฟ เอฟ. สมิธเห็นการไถ่คนตาย (คพ. ๑๓๘), นิมิตที่โมเสสเห็นพระเจ้าเป็นเจ้าและงานสร้างของพระองค์ (โมเสส ๑), นิมิตที่เอโนคเห็นพระเจ้าเป็นเจ้า (โมเสส ๖-๗), นิมิตแรกของโจเซฟสมิธ (จส-๑ ๑).

ที่ใดๆ ที่ไม่มีการเผยแพร่, ประชาชนก็ละทิ้งความยับยั้งชั่งใจเสีย, **สภษ.** ๒๙:๑๘. คนหนุ่มของเจ้าจะเห็นนิมิต, **โยเอล** ๒:๒๘ (กิจการ ๒:๑๗). พระองค์ประทานความรู้ให้ข้าพเจ้าโดยนิมิต, **๒ นี้.** ๔:๒๓. ท่านเป็นผู้ส่งสารที่ส่งมาจากที่ประทับของพระเจ้า เป็นเจ้า, **จส-๑** ๑:๓๓. เราเชื่อในการพยากรณ์, การเปิดเผย, นิมิต, **สท.** ๑:๗.

นิมิตแรก. ดู ฝันพุพระกิตติคุณ (การ); สมิธ, โจเซฟ, จูเนียร์ *ด้วย*

การปรากฏของพระเจ้าเป็นเจ้าพระบิดาและพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ต่อศาสนดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ ในป่า.

ในฤดูใบไม้ผลิของปี ค.ศ. ๑๘๒๐, โจเซฟ สมิธ จูเนียร์, อายุย่างสิบห้าปี. ท่านอาศัยอยู่กับครอบครัวในเมืองพอลไมรา, รัฐนิวยอร์ก. ห่างออกไปไม่กี่ไมล์ทางตะวันตกของบ้านครอบครัวนี้เป็นป่าซึ่งมีต้นไม้ใหญ่. โจเซฟไปยังบริเวณนั้นเพื่อสวดอ้อนวอนพระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อจะรู้ว่าศาสนจักรใดเป็นศาสนจักรที่ถูกต้อง. ท่านได้รับการตลใจขณะอ่านพระคัมภีร์ไบเบิลว่าท่านต้องแสวงหาคำตอบนั้นจากพระเจ้าเป็นเจ้า (ยากอบ ๑:๕-๖). ในการตอบคำสวดอ้อนวอน

ของท่าน, พระบิดาและพระบุตรทรงปรากฏต่อท่าน และทรงบอกท่านไม่ให้นับถือศาสนจักรใดที่มีอยู่ ขณะนั้นบนแผ่นดินโลก, เพราะศาสนจักรเหล่านั้นผิดทั้งหมด (จส—ป ๑:๑๕-๒๐). ประสบการณ์อันศักดิ์สิทธิ์นี้ทำให้เกิดเหตุการณ์หลายอย่างตามมาซึ่งจะทำให้เกิดการฟื้นฟูพระกิตติคุณและศาสนจักรที่แท้จริงของพระคริสต์.

นินะเวห์. ดู โยนาห์; อัสซีเรีย ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, เมืองหลวงของอัสซีเรียและเป็นศูนย์กลางการพาณิชย์ขนาดใหญ่บนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำไทกริสกว่าสองร้อยปี. เมืองนี้พังทลายลงเมื่อจักรวรรดิอัสซีเรียล่มสลาย, ๖๐๖ ปีก่อนคริสตกาล.

เซนนาเคอริบ, กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย, อยู่ในนินะเวห์, **๒ พกษ.** ๑๙:๓๖. โยนาห์ถูกส่งไปเรียกเมืองนั้นให้กลับใจ, **โยนาห์** ๑:๑-๒ (โยนาห์ ๓:๑-๔). ชาวเมืองนินะเวห์ก็กลับใจ, **โยนาห์** ๓:๕-๑๐. พระคริสต์ทรงใช้นินะเวห์เป็นตัวอย่างของการกลับใจต่อหน้าพวกยิว, **มธ.** ๑๒:๔๑.

นีไฟ (ชาว). ดู นีไฟ, บุตรของลีไฮ; พระคัมภีร์

มอรมอน, เลมมัน (ชาว) ด้วย

ชนกลุ่มหนึ่งในพระคัมภีร์มอรมอน, หลายคนเป็นลูกหลานของศาสดาพยากรณ์นีไฟ, บุตรของลีไฮ. พวกเขาแยกจากชาวเลมมันและโดยทั่วไปเป็นคนชอบธรรมมากกว่าชาวเลมมัน. อย่างไรก็ตาม, ในที่สุดพวกเขาถูกชาวเลมมันทำลายเนื่องจากความชั่วร้าย.

ชาวนีไฟแยกจากชาวเลมมัน, **๒ นี.** ๕:๕-๑๗. คนทั้งหมดที่ไม่ใช่ชาวเลมมันคือชาวนีไฟ, **เจคอบ** ๑:๑๓. ชาวนีไฟได้รับกำลังใจโดยอุดมการณ์ที่ดีกว่า, **แอลมา** ๔๓:๖-๙, ๔๕. ชาวนีไฟไม่เคยมีความสุขยิ่งไปกว่าในวันเวลาของโมโรไน, **แอลมา** ๕๐:๒๓. ชาวนีไฟพ้นภัยเพราะคำสวดอ้อนวอนของคนชอบธรรม, **แอลมา** ๖๒:๔๐. ชาวนีไฟเริ่มเสื่อมโทรมในความไม่เชื่อ, **ฮีล.** ๖:๓๔-๓๕. พระเยซูทรงสอนและทรงปฏิบัติศาสนกิจในบรรดาชาวนีไฟ, **๓ นี.** ๑๑:๑-๒๘:๑๒. คนทั้งหมดเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระเจ้าและมีสิ่งของทั้งหมดใช้ร่วมกัน, **๔ นี.** ๑:๒-๓. ไม่มีความขัดแย้ง, ความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสถิตอยู่ในใจพวกเขา, และพวกเขาเป็นผู้คนที่มีความสุขที่สุด, **๔ นี.** ๑:๑๕-๑๖. ชาวนีไฟเริ่มจองหองและถือดี,

๔ นี. ๑:๔๓. เลือดและการฆ่าฟันแพร่ไปตลอดทั่วผืนแผ่นดิน, **มอร.** ๒:๘. ชาวนีไฟเพิ่มทวีในความชั่วและมอรมอนปฏิเสธที่จะนำพวกเขา, **มอร.** ๓:๙-๑๑. ชาวนีไฟทั้งหมด, ยกเว้นยี่สิบสี่คน, ถูกฆ่า, **มอร.** ๖:๗-๑๕. ชาวนีไฟทุกคนที่ไม่ยอมปฏิเสธพระคริสต์ต้องถูกลงโทษถึงตาย, **โมโร.** ๑:๒. ชาวนีไฟถูกทำลายเพราะความชั่วและบาปของพวกเขา, **คพ.** ๓:๑๘. จงระวังความจองหองเกลือกึ่งจะกลายเป็นดังชาวนีไฟ, **คพ.** ๓๘:๓๙.

นีไฟ, บุตรของนีไฟ, บุตรของฮีลามัน. ดู นีไฟ,

บุตรของฮีลามัน; สานุศิษย์ ด้วย

หนึ่งในสานุศิษย์ชาวนีไฟสิบสองคนที่พระเยซูคริสต์ผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ทรงเลือกในพระคัมภีร์มอรมอน (๓ นี. ๑:๒-๓; ๑๙:๔). ศาสดาพยากรณ์ท่านนี้สวดอ้อนวอนพระเจ้าอย่างเด็ดเดี่ยวเพื่อผู้คนของท่าน. นีไฟได้อินสุรเสียงของพระเจ้า (๓ นี. ๑:๑๑-๑๔). นีไฟได้รับการเขียนจากเทพ, ขับเหล่ามาร, ทำให้พี่น้องชายท่านลุกขึ้นจากบรรดาคนตาย, และยังคงแสดงประจักษ์พยานอันเหลือวิสัยที่จะไม่เชื่อด้วย (๓ นี. ๗:๑๕-๑๙; ๑๙:๔). นีไฟเก็บรักษาบันทึกทางพระคัมภีร์ (๓ นี. ๑:๒-๓).

หนังสือ ๓ นีไฟ: หนังสือเล่มหนึ่งที่นีไฟ, บุตรของนีไฟเขียน, ในพระคัมภีร์มอรมอน. บทที่ ๑-๑๐ แสดงถึงสัมฤทธิ์ผลของคำพยากรณ์ทั้งหลายเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเจ้า. เครื่องหมายการประสูติของพระคริสต์มิให้ไว้; ผู้คนกลับใจ; แต่แล้วก็หวนกลับไปสู่ความชั่วร้าย. ในที่สุดพายุฝนฟ้าคะนอง, แผ่นดินไหว, พายุร้ายแรง, และความพินาศใหญ่หลวงเป็นสัญญาณถึงการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์. บทที่ ๑๑-๒๘ บันทึกการเสด็จมาของพระคริสต์ที่ทวีปอเมริกา. นี่เป็นใจความสำคัญของหนังสือ ๓ นีไฟ. พระวจนะมากมายของพระคริสต์คล้ายคลึงกับพระโอวาทของพระองค์ที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ไบเบิล (ตัวอย่างเช่น, มธ. ๕-๗ และ ๓ นี. ๑๒-๑๔). บทที่ ๒๙-๓๐ คือถ้อยคำของมอรมอนต่อบรรดาประชาชาติในยุคสุดท้าย.

หนังสือ ๔ นีไฟ: หนังสือเล่มนี้มีเพียงสี่สิบเก้าข้อเท่านั้น, ทั้งหมดอยู่ในบทเดียว, แต่ครอบคลุมประวัติศาสตร์ของชาวนีไฟเกือบสามร้อยปี (ค.ศ. ๓๔-๓๒๑). ผู้เขียนหลายรุ่น, รวมทั้งนีไฟ, เขียนลงในบันทึกนี้. ข้อ ๑-๑๙ กล่าวว่าหลังการเสด็จ

เยื่อนของพระคริสต์ผู้ฟื้นคืนพระชนม์ชาวนีไฟ และชาวเลมมันทั้งหมดเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระกิตติคุณ, สันติสุข, ความรัก, และการประสานเป็นหนึ่งในเดียวกันแม้ไปทั่ว. สานุศิษย์ชาวนีไฟสามคน, ซึ่งพระคริสต์ทรงอนุญาตให้อยู่ต่อไปบนแผ่นดินโลกจนถึงการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ (๓ นี. ๒๘:๔-๙), ปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้คน. นีไฟมอบบันทึกให้เอมัสบุตรของท่าน. ข้อ ๑๙-๔๗ เป็นบันทึกการปฏิบัติศาสนกิจของเอมัส (๘๔ ปี) และเอมัสบุตรของท่าน (๑๑๒ ปี). ใน ค.ศ. ๒๐๑, ความทงะงตนเริ่มก่อปัญหาต่างๆ ท่ามกลางผู้คน, ซึ่งแบ่งกันเป็นชนชั้นและเริ่มมีศาสนจักรเท็จเพื่อหาผลประโยชน์ (๔ นี. ๑:๒๔-๓๔).

ข้อพระคัมภีร์ช่วงสุดท้ายของ ๔ นีไฟ แสดงให้เห็นว่าผู้คนกลับไปสู่ความชั่วร้ายอีกครั้ง (๔ นี. ๑:๓๕-๔๙). ใน ค.ศ. ๓๐๕, เอมัสบุตรของเอมัสสิ้นชีวิตและแอมารอนน้องชายท่านได้ขอร้องบันทึกศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดเพื่อความปลอดภัย. ต่อมาแอมารอนฝากฝังบันทึกเหล่านั้นไว้กับมอรมอน, ผู้ซึ่งบันทึกเหตุการณ์หลายอย่างในช่วงชีวิตท่านเองและจากนั้นจึงย่องลี้ที่ท่านบันทึกไว้ (มอร. ๑:๒-๔).

นีไฟ, บุตรของลีไฮ. ดู นีไฟ (ชาว); ลีไฮ, บิดาของนีไฟ ด้วย

ในพระคัมภีร์มอรมอน, บุตรที่ชอบธรรมของลีไฮกับชาวโรยาร์ห์ (๑ นี. ๑:๑-๔; ๒:๕). นีไฟมีศรัทธาอันแรงกล้าในพระคำของพระเจ้าเป็นเจ้า (๑ นี. ๓:๗) และกลายเป็นศาสดาพยากรณ์ผู้ยิ่งใหญ่, ผู้เก็บรักษาบันทึก, และผู้นำผู้คนของท่าน.

เชื้อฟิง และสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธา, ๑ นี. ๒:๑๖. กลับไปเยรูซาเล็มเพื่อเอาแผ่นจารึกทองเหลือง, ๑ นี. ๓-๔. กลับไปเยรูซาเล็มเพื่อนำครอบครัวของอิซมาเอลมาในแดนทรุกันดาร์, ๑ นี. ๗. ได้รับนิมิตเดียวกับที่ลีไฮได้รับ, ๑ นี. ๑๐:๑๗-๒๒; ๑๑. เห็นอนาคตของผู้คนของเขาในนิมิตและการฟื้นฟูพระกิตติคุณ, ๑ นี. ๑๒-๑๓. แปลนิมิตเรื่องต้นไม้แห่งชีวิต, ๑ นี. ๑๕:๒๑-๓๖. ทำคัมภีร์ทุกแต่โดยศรัทธาสามารถหาอาหารมาได้, ๑ นี. ๑๖:๑๘-๓๒. ต่อเรือและเดินทางไปแผ่นดินที่สัญญาไว้, ๑ นี. ๑๗-๑๘. ชาวนีไฟและชาวเลมมันแยกจากกัน, ๒ นี. ๕. แสดงประจักษ์พยานครั้งสุดท้าย, ๒ นี. ๓๓.

หนังสือ ๑ นีไฟ: บทที่ ๑ ถึง ๑๘:๘ ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับ

กับการที่ศาสดาพยากรณ์ลีไฮและครอบครัวออกจากเยรูซาเล็ม. พวกเขาเดินทางผ่านทะเลทรายที่แห้งแล้งจนมาถึงทะเล. ๑ นีไฟ ๑๘:๙-๒๓ เล่าถึงการเดินทางของพวกเขาไปยังแผ่นดินที่สัญญาไว้, ตั้งที่พระเจ้าทรงนำทาง, แม้ว่าจะมีการก่อกบฏของเลมมันกับเลมวเอล. บทที่ ๑๙-๒๒ กล่าวถึงจุดประสงค์ของนีไฟในการเก็บรักษาบันทึก (๑ นี. ๖:๑-๖; ๑๙:๑๘) — เพื่อให้นามคนทั้งปวงให้ระลึกถึงพระเจ้าพระผู้ไถ่ของพวกเขา. ท่านอ้างอิงอิสยาห์ (๑ นี. ๒๐-๒๑) และตีความข่าวสารของอิสยาห์, ด้วยหวังว่าคนทั้งปวงจะมารู้จักพระเยซูคริสต์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของพวกเขา (๑ นี. ๒๒:๑๒).

หนังสือ ๒ นีไฟ: บทที่ ๑-๔ มีคำสอนและคำพยากรณ์ของลีไฮในช่วงสุดท้ายก่อนท่านสิ้นชีวิต, รวมทั้งพรต่างๆ ที่ให้แก่บุตรของท่านตลอดจนบรรดากลูกหลานของพวกเขา. บทที่ ๕ อธิบายว่าเหตุใดชาวนีไฟจึงแยกตัวจากชาวเลมมัน. ชาวนีไฟสร้างพระวิหาร, สอนกฎของโมเสส, และเก็บรักษาบันทึก. บทที่ ๖-๑๐ มีถ้อยคำของเจคอบ, น้องชายของนีไฟ. เจคอบทบทวนประวัติของยูดาห์และพยากรณ์เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์, บางส่วนมาจากงานเขียนของศาสดาพยากรณ์อิสยาห์. ในบทที่ ๑๑-๓๓ นีไฟบันทึกประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับพระคริสต์, ประจักษ์พยานของเจคอบ, คำพยากรณ์ของยุคสุดท้าย, และหลายบทจากหนังสืออิสยาห์ในภาคพันธสัญญาเดิม.

แผ่นจารึกของนีไฟ: ดู แผ่นจารึก

นีไฟ, บุตรของฮีลามัน. ดู ลีไฮ, ผู้สอนศาสนาชาวนีไฟ; ฮีลามัน, บุตรของฮีลามัน ด้วย

ในพระคัมภีร์มอรมอน, ชาวนีไฟผู้เป็นศาสดาพยากรณ์และผู้สอนศาสนาคนสำคัญ.

เป็นบุตรคนโตของฮีลามัน, ฮีล. ๓:๒๑. ได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าผู้พิพากษา, ฮีล. ๓:๓๗. เขากับลีไฮน้องชายทำให้ชาวเลมมันมากมายเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระกิตติคุณ, ฮีล. ๕:๑๘-๑๙. ถูกล้อมด้วยไฟและได้รับการปลดปล่อยจากเรือนจำ, ฮีล. ๕:๒๐-๕๒. สวดอ้อนวอนบนหอสูงในสวนของเขา, ฮีล. ๗:๖-๑๐. เปิดเผยมาตรการนำหัวหน้าผู้พิพากษา, ฮีล. ๘:๒๕-๒๘; ๙:๑-๓๘. ได้รับอำนาจยิ่งใหญ่จากพระเจ้า, ฮีล. ๑๐:๓-๑๑. พูลพระเจ้าให้เกิดความอดอยากและขอให้ความอดอยากสิ้นสุด, ฮีล. ๑๑:๓-๑๘.

นีฮอร์. ดู น็อนลในอำนาจุโรหิต (การ); ผู้ต่อ

ด้านพระคริสต์ *ด้วย*

ชายชั่วร้ายคนหนึ่งในพระคัมภีร์มอรมอน. นีฮอร์เป็นหนึ่งในบรรดาพวกที่ริอ่านทำการน็อนลในอำนาจุโรหิตท่ามกลางชาวนีไฟ. หลังจากสอนหลักคำสอนเท็จและฆ่ากีดเบียน, นีฮอร์ถูกประหารเพราะอาชญากรรมของเขา (แอลมา ๑). ผู้ติดตามนีฮอร์ยังคงประพฤติปฏิบัติและสอนคำสอนชั่วร้ายต่อไปอีกยาวนานหลังจากนีฮอร์สิ้นชีวิตแล้ว.

แอลมาและอิมวเล็คถูกผู้พิพากษาโยนเข้าคุกตามระเบียบของนีฮอร์, **แอลมา** ๑๔:๑๔-๑๘. พวกเขามีความเชื่อเดียวกับนีฮอร์ผู้ถูกสังหาร, **แอลมา** ๑๖:๑๑. คนเป็นอันมากถือระเบียบของพวกนีฮอร์, **แอลมา** ๒๑:๔. จำนวนมากที่สุดของคนที่ประหัตประหารพี่น้องของตนทำตามระเบียบของพวกนีฮอร์, **แอลมา** ๒๔:๒๘.

เนบูคัดเนสซาร์. ดู ดาเนียล; บาเบล, บาบิโลน

ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, พระราชาแห่งบาบิโลน (๖๐๔-๕๖๑ ปีก่อนคริสตกาล) ผู้สยบยูดาห์ (๒ พกษ. ๒๔:๑-๔) และล้อมเยรูซาเล็มไว้ (๒ พกษ. ๒๔:๑๐-๑๑). ศาสดาพยากรณ์ลีไฮได้รับพระบัญชาให้หลบหนีไปจากเยรูซาเล็มเมื่อประมาณ ๖๐๐ ปีก่อนคริสตกาลเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกจับเป็นเชลยไปยังบาบิโลน (๑ นี. ๑:๔-๑๓) เมื่อเนบูคัดเนสซาร์พากษัตริย์เศเดคียาห์และกวาดต้อนผู้คนไปด้วย (๒ พกษ. ๒๕:๑, ๘-๑๖, ๒๐-๒๒). ดาเนียลแก่พื้นของเนบูคัดเนสซาร์ (ดนล. ๒; ๔).

เนหะมีย์

ขุนนางชาวอิสราเอลในบาบิโลนจากภาคพันธสัญญาเดิม (อาจเป็นชาวเลวีหรือไม่ก็มาจากเผ่ายูดาห์) ผู้ดำรงตำแหน่งพนักงานเชลยด้วยสายที่ราชสำนักของอาร์ทาเซอร์ซีส, กษัตริย์ผู้มอบหมายอำนาจหน้าที่แก่เขาในการสร้างกำแพงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่.

หนังสือเนหะมีย์: หนังสือเล่มนี้มีเนื้อความต่อเนื่องจากหนังสือเอสรา. หนังสือเล่มนี้มีเรื่องราวความก้าวหน้าและความยากลำบากของงานที่เยรูซาเล็มหลังจากชาวอิวกลับจากการเป็นเชลยของบาบิโลน. บทที่ ๑-๗ กล่าวถึงการเยือนเยรูซาเล็มครั้งแรกของเนหะมีย์และการสร้างกำแพงเมืองขึ้นใหม่,

ทั้งๆ ที่มีการต่อต้านมากมาย. บทที่ ๘-๑๐ บรรยายถึงการปฏิรูปศาสนาและสังคมซึ่งเนหะมีย์พยายามนำมาปฏิบัติ. บทที่ ๑๑-๑๓ มีรายชื่อของผู้ที่มีค่าควรและเรื่องราวการอุทิศกำแพง. ข้อ ๔-๓๑ ของบทที่ ๑๓ บันทึกการเยือนเยรูซาเล็มครั้งที่สองของเนหะมีย์หลังจากที่นั่นเป็นเวลาสิบสองปี.

เนื้อหนัง. ดู ทางเนื้อหนัง, ผักไฟทางโลก; มนุษย์

บุลชน; มรรตัย (ความเป็น); ร่างกาย *ด้วย*

เนื้อหนัง มีหลายความหมาย : (๑) เนื้อเยื่อ نرم ซึ่งประกอบเป็นร่างกายของมนุษย์ชาติ, สัตว์ใหญ่, สัตว์ปีก, หรือสัตว์น้ำ; (๒) ความเป็นมรรตัย; หรือ (๓) ธรรมชาติทางร่างกายหรือทางเนื้อหนังของมนุษย์.

เนื้อเยื่อร่างกาย: สัตว์จะเป็นอาหารของเจ้า, **ปฐมก.** ๓:๓. ไม่ควรฆ่าสัตว์โดยไม่จำเป็น, **ปฐมก.** ๙:๑๐-๑๑ (คพ. ๔๙:๒๑). บรรดาสัตว์และสัตว์ปีกมิได้ให้มนุษย์กินและใช้เป็นเครื่องนุ่งห่ม, **คพ.** ๔๙:๑๘-๑๙ (คพ. ๕๙:๑๖-๒๐). เราควรกินเนื้ออย่างมีขัยสัสต์, **คพ.** ๘๙:๑๒-๑๕.

ความเป็นมรรตัย: พระเยซูทรงเป็นพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดาสู่ความเป็นมรรตัย, **ยอห์น** ๑:๑๔ (โมไซยาห์ ๑๕:๑-๓). อาตมกลายเป็นเนื้อหนังคนแรก, **โม่เสส** ๓:๗.

ธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังของมนุษย์: คนที่ให้เนื้อหนังเป็นมือของเขา คนนั้นก็เป็นที่แข่งสาป, **ธรรม.** ๑๗:๕. จิตวิญญาณพร้อมแล้วก็จริง, แต่กายยังอ่อนกำลัง, **มาระโก** ๑๔:๓๘. ต้นหาของเนื้อหนังไม่ได้เกิดมาจากพระบิดา, **๑ ยน.** ๒:๑๖. นีไฟเศร้าโศกเพราะเนื้อหนังและความชั่วช้าสามัญของตน, **๒ นี.** ๔:๑๗-๑๘, ๓๔. อย่าให้ตัวท่านคืนดีกับมารและเนื้อหนัง, **๒ นี.** ๑๐:๒๔.

โนอาห์, บุตรของซีนีฟท์

กษัตริย์ผู้ชั่วร้ายในพระคัมภีร์มอรมอน. เขาปกครองเหนือกลุ่มชนชาวนีไฟในแผ่นดินแห่งนีไฟ.

โนอาห์ทำบาปมากมาย, **โมไซยาห์** ๑๑:๑-๑๕. เขาสั่งให้สังหารศาสดาพยากรณ์อับนาโด, **โมไซยาห์** ๑๓:๑ (โมไซยาห์ ๑๗:๑, ๕-๒๐). โนอาห์ถูกเผาจนตาย, **โมไซยาห์** ๑๙:๒๐.

โนอาห์, ผู้ประสพพรในพระคัมภีร์ไบเบิล. ดู

กาเบรียล; น้ำท่วมในสมัยโนอาห์; รุ่ง; เรือ,
นาวา *ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุตรของลาเมคและผู้ประสพพรคนที่สืบจากอาดัม (ปฐมก. ๕:๒๙-๓๒). ท่านเป็นพยานถึงพระคริสต์และสั่งสอนการกลับใจแก่ผู้คนในรุ่นที่ชั่วร้าย. เมื่อผู้คนปฏิเสธข่าวสารของท่าน, พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาท่านให้ต่อเรือใหญ่เพื่อเป็นที่อาศัยแก่ครอบครัวท่านและสัตว์ทั้งปวงเมื่อน้ำท่วมแผ่นดินโลกเพื่อทำลายคนชั่วร้าย (ปฐมก. ๖:๑๓-๒๒; โมเสส ๘:๖-๓๐). ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทสอนว่าโนอาห์คือเทพกาเบรียลและอยู่ในฐานะต่อจากอาดัมในการถือฤกษ์แห่งหลายของความรอด.

เขากับบุตรทั้งหลายของเขาได้แก่ ยาเฟท, เชม, และฮาม, และภรรยาของพวกเขาพันภัยเมื่อพวกเขาต่อนาวาตามพระบัญชาของพระผู้เป็นเจ้า, **ปฐมก. ๖-๘** (ฮบ. ๑๑:๗; ๑ ปด. ๓:๒๐). พันธสัญญาที่เคยกทำไว้กับเอโนคพระเจ้าทรงต่อใหม่กับโนอาห์, **ปฐมก. ๙:๑-๑๗** (โมเสส ๗:๑-๕๒; ปจส., **ปฐมก. ๙:๑๔, ๒๑-๒๕**). โนอาห์ได้รับแต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิตเมื่ออายุสิบปีโดยเมธูเสลาห์, **คพ. ๑๐๗:๕๒**. มนุษย์เสาะหาชีวิตเขา, แต่อำนาจของพระผู้เป็นเจ้าช่วยเขาไว้, **โมเสส ๘:๑๘**. เขาเป็นผู้สั่งสอนความชอบธรรมและสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์, **โมเสส ๘:๑๙, ๒๓-๒๔** (๒ ปด. ๒:๕).

บทเพลงคร่ำครวญ, หนังสือ

หนังสือเล่มหนึ่งในภาคพันธสัญญาเดิม, เขียนโดยเยเรมีย์. หนังสือเล่มนี้เป็นงานรวมบทกวีหรือบทเพลงแห่งความโศกเศร้าเนื่องจากการล่มสลายของเยรูซาเล็มและประชาชาติอิสราเอล. หนังสือเล่มนี้เขียนหลังการล่มสลายของเมืองนี้ประมาณ ๕๘๖ ปีก่อนคริสตกาล.

บิริสุทธ์ (ความ), พิศุทธ์ (ความ). ดู ทำ (ชำระ) ให้

บิริสุทธ์ (การ); สะอาดกับไม่สะอาด *ด้วย*

เป็นอิสระจากบาปหรือความผิด; ไร้ที่ติ. บุคคลบิริสุทธ์เมื่อความคิดและการกระทำของเขาสะอาดในทุกๆ ด้าน. บุคคลที่ทาบบาปจะบิริสุทธ์ได้โดยผ่านศรัทธาในพระเยซูคริสต์, การกลับใจ, และรับศาสนพิธีของพระกิตติคุณ.

ผู้ที่มีมือสะอาดและใจบิริสุทธ์จะรับ พระพรจาก

พระเจ้า, **สดด. ๒๔:๓-๕**. เจ้าทั้งหลายผู้ถือเครื่องภาชนะของพระเจ้า, จงสะอาด, **อสย. ๕๒:๑๑** (คพ. ๑๓๓:๔-๕). บุคคลผู้ใดมีใจบิริสุทธ์ ผู้นั้นเป็นสุข, **มธ. ๕:๘** (๓ นี. ๑๒:๘). สิ่งที่ยบิริสุทธ์, ของจงใคร่ครวญดู, **ฟป. ๔:๘** (ลข. ๑:๑๓). ก่อนการตก, อาดัมและเอวาอยู่ในสภาพของความไร้เดียงสา, **๒ นี. ๒:๒๓**. ท่านทั้งปวงที่มีใจบิริสุทธ์, จงเงยหน้าขึ้นและรับพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งเป็นที่น่าพอใจ, **เจคอบ ๓:๒-๓**. ท่านจะเงยหน้าดูพระผู้เป็นเจ้าในวันนั้นด้วยใจบิริสุทธ์และด้วยมือสะอาดได้หรือ?, **แอลมา ๕:๑๙**. โดยบิริสุทธ์และปราศจากมลทินต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, พวกเขาจึงไม่อาจมองดูบาปได้เว้นแต่ด้วยความชิงชัง, **แอลมา ๑๓:๑๒**. โลหิตของผู้บิริสุทธ์จะเป็นพยาน, **แอลมา ๑๔:๑๑**. จงได้รับการทำให้บิริสุทธ์แม้ดังที่พระองค์บิริสุทธ์, **โมโร. ๗:๔๘** (มอร. ๙:๖). พระคริสต์จะเก็บผู้คนบิริสุทธ์ไว้สำหรับพระองค์, **คพ. ๔๓:๑๔**. วิญญาณทุกวิญญาณของมนุษย์บิริสุทธ์ในกาลเริ่มต้น, **คพ. ๙๓:๓๘**. พระเจ้าทรงบัญชาให้สร้างบ้านหลังหนึ่งในไซออนซึ่งในนั้นผู้บิริสุทธ์จะเห็นพระผู้เป็นเจ้า, **คพ. ๙๗:๑๐-๑๗**. นี่คือไซออน—ผู้มีใจบิริสุทธ์, **คพ. ๙๗:๒๑**. คนบิริสุทธ์จะไม่ถูกกล่าวโทษกับคนไม่เที่ยงธรรม, **คพ. ๑๐๔:๗**. โจไซฟและไฮรัม สมิทบิริสุทธ์จากอาชญากรรมใดๆ, **คพ. ๑๓๕:๖-๗**. เด็กบิริสุทธ์นับแต่การวางรากฐานของโลก, **โมเสส ๖:๕๔**.

บิริสุทธ์ (ความ), ศักดิ์สิทธิ์ (ความ). ดู ทำ (ชำระ)

ให้บิริสุทธ์ (การ); บิริสุทธ์ (ความ), พิศุทธ์

(ความ); บิริสุทธ์, ศักดิ์สิทธิ์ *ด้วย*

ความดีพร้อมทางวิญญาณและศีลธรรม. ความบิริสุทธ์, ความศักดิ์สิทธิ์ หมายถึงความพิศุทธ์ของใจและเจตนาของคน.

สมาชิกพึงแสดงให้ประจักษ์ว่าพวกเขาคู่ควรกับศาสนจักรโดยเดินในความบิริสุทธ์ต่อพระพักตร์พระเจ้า, **คพ. ๒๐:๖๙**. พระเนวศน์ของพระเจ้าเป็นสถานที่แห่งความบิริสุทธ์, **คพ. ๑๐๙:๑๓**. มหาบุรุษแห่งความบิริสุทธ์คือพระนามของพระผู้เป็นเจ้า, **โมเสส ๖:๕๗** (โมเสส ๗:๓๕).

บิริสุทธ์, ศักดิ์สิทธิ์. ดู ทำ (ชำระ) ให้บิริสุทธ์

(การ); บิริสุทธ์ (ความ), พิศุทธ์ (ความ);

บิริสุทธ์ (ความ), ศักดิ์สิทธิ์ (ความ) *ด้วย*

ลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์, มีลักษณะเหมือนพระผู้เป็น

เจ้า, หรือสะอาดทางวิญญาณและศีลธรรม. ตรงข้ามกับศักดิ์สิทธิ์ หรือบริสุทธิ์คือ ธรรมดาสามัญหรือมีมลทิน.

เจ้าทั้งหลายจะเป็นอาณาจักรโปรเทสแตนต์, เป็นชนชาติบริสุทธิ์, **อพย.** ๑๙:๕-๖ (๑ ปต. ๒:๙). พระเจ้าทรงบัญชาอิสราเอล : เจ้าต้องบริสุทธิ์, เพราะเราบริสุทธิ์, **ลนต.** ๑๑:๔๔-๔๕. ผู้ที่มีมือสะอาดและใจบริสุทธิ์จะยืนอยู่ในวิสุทธิสถานของพระองค์, **สดด.** ๒๔:๓-๔. จงสั่งสอนประชากรของเราถึงความแตกต่างระหว่างของบริสุทธิ์และของสาธารณชน, **อสค.** ๔๔:๒๓. พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกเราด้วยการเรียกที่บริสุทธิ์, **๒ ทธ.** ๑:๘-๙. ตั้งแต่เด็กมาแล้วที่ท่านได้รู้จักพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์, **๒ ทธ.** ๓:๑๕. คนบริสุทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าพูดตามการดลใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์, **๒ ปต.** ๑:๒๑. มนุษย์ทั้งปวงจะรับการพิพากษาตามความจริงและความบริสุทธิ์ที่มีอยู่ในพระผู้เป็นเจ้า, **๒ นิ.** ๒:๑๐. มนุษย์ปลุกชนกลับเป็นวิสุทธิชนโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์, **โมไซยาห์** ๓:๑๙. จงเดินตามระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า, **แอลมา** ๗:๒๒ (แอลมา ๑๓:๑๑-๑๒). สาธุศิษย์สามคนได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ในเนื้อหนังและบริสุทธิ์, **๓ นิ.** ๒๘:๑-๙, ๓๖-๓๙. อย่าล้อเล่นกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์, **คพ.** ๖:๑๒. เจ้าจะเขียนสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ไม่ได้ นอกจากเจ้าจะได้รับจากเรา, **คพ.** ๙:๙. เจ้าจงผูกมัดตนในกระทำในความบริสุทธิ์อย่างหมดจด, **คพ.** ๔๓:๙. สาธุศิษย์ของเราจะยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์, **คพ.** ๔๕:๓๒. สิ่งซึ่งมาจากเบื้องบนย่อมศักดิ์สิทธิ์, **คพ.** ๖๓:๖๔. เด็กเล็กๆ บริสุทธิ์, **คพ.** ๗๔:๗. อุทิศตำแหน่งที่ตั้งนั้นไว้เพื่อจะให้เป็นศักดิ์สิทธิ์, **คพ.** ๑๒๔:๔๔. พระเจ้าจะทรงรวบรวมผู้ที่เลือกไว้มายัง นครศักดิ์สิทธิ์, **โมเสส** ๗:๖๒.

บริสุทธิ์ทางเพศ (ความ). ดู คุณธรรม; ผิดประเวณี (การ); ราคะจริต; ล่วงประเวณี (การ) *ด้วย*

ความสะอาดบริสุทธิ์ทางเพศของชายและหญิง.

โยเซฟต่อต้านการล่วงเกินของภรรยาไปทีฟาร์, **ปฐมก.** ๓๙:๗-๒๑ (คพ. ๔๒:๒๔; ๕๙:๖). อย่าล่วงประเวณีผิวเมียเขา, **อพย.** ๒๐:๑๔. ภรรยาดีเป็นมงกุฎของสามีตน, **สภษ.** ๑๒:๔ (สภษ. ๓๑:๑๐). ท่านไม่รู้หรือว่าร่างกายของท่านเป็นวิหาร

ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ?, **๑ คร.** ๖:๑๘-๑๙. จงเป็นแบบอย่างในความบริสุทธิ์, **๑ ทธ.** ๔:๑๒. ไม่มีสิ่งไม่สะอาดใดๆ จะพำนักอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, **๑ นิ.** ๑๐:๒๑. เพราะเรา, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้า, ชื่นชมในความบริสุทธิ์ทางเพศของสตรี, **เจคอบ** ๒:๒๘. บาปทางเพศเป็นความน่าชิงชัง, **แอลมา** ๓๙:๑-๑๓. ความบริสุทธิ์และพรหมจรรย์เป็นที่รักยิ่งและมีค่าที่สุดเหนือทุกสิ่ง, **โมโร.** ๙:๙. เราเชื่อในการเป็นคนบริสุทธิ์, **ลข.** ๑:๑๓.

บัพติศมา. ดู ดาวิด *ด้วย*

ภรรยาของอุรีอาห์; ต่อมา, เป็นภรรยาของดาวิดและมารดาของซาโลมอน. กษัตริย์ดาวิดประพฤติก่อล่วงประเวณีกับนาง. เขายังวางแผนให้สามีของนาง สิ้นชีวิตในสนามรบอีก ด้วย (๒ ซมอ. ๑๑), ซึ่งบาปนั้นมีผลนินดร์สำหรับดาวิด (คพ. ๑๓๒:๓๙).

บันทึกการเปิดเผย. ดู วิวรรณ์ซึ่งทรงสำแดงแก่ยอห์น *ด้วย*

หนังสือวิวรรณ์, หนังสือเล่มสุดท้ายในภาคพันธสัญญาใหม่; สามารถหมายถึงการเปิดเผยอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญมากได้เช่นกัน; จากคำกรีก Apocalypse ซึ่งมีความหมายว่า "เปิดเผยไว้" หรือ "เผยไว้."

บัพติศมา, ให้บัพติศมา. ดู เกิดใหม่, เกิดจากพระผู้เป็นเจ้า; บัพติศมาเด็ก; พระวิญญาณบริสุทธิ์; ศาสนพิธี *ด้วย*

มาจากคำในภาษากรีกหมายถึง "จุ่ม" หรือ "ลงน้ำทั้งตัว." การบัพติศมาโดยลงไปใต้น้ำทั้งตัวโดยคนที่มิมีสิทธิอำนาจเป็นศาสนพิธีเบื้องต้นของพระกิตติคุณและจำเป็นต่อการมาเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย. ศรีทราในพระเยซูคริสต์และการกลับใจมาก่อนบัพติศมา. บัพติศมาต้องตามด้วยการรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อให้สมบูรณ์ (๒ นิ. ๓๑:๑๓-๑๔). บัพติศมาด้วยน้ำและด้วยพระวิญญาณเป็นสิ่งจำเป็นก่อนที่คนคนหนึ่งจะเข้าไปในอาณาจักรซีเลสเชียลได้. อาดัมเป็นคนแรกที่รับบัพติศมา (โมเสส ๖:๖๔-๖๕). พระเยซูทรงรับบัพติศมาเพื่อให้ความชอบธรรมทั้งปวงเกิดสัมฤทธิ์ผลและเพื่อ

แสดงวิถีแก่มนุษย์ชาติทั้งปวง (มธ. ๓:๑๓-๑๗; ๒ นี. ๓๑:๕-๑๒).

เนื่องจากคนทั้งปวงบนแผ่นดินโลกไม่มีโอกาสรับพระกิตติคุณระหว่างความเป็นมรรตัย, พระเจ้าทรงอนุญาตให้ประกอบพิธีบัพติศมาโดยมีตัวแทนสำหรับคนตาย. ดังนั้น, คนเหล่านั้นที่ยอมรับพระกิตติคุณในโลกวิญญาณอาจมีคุณสมบัติเพื่อเข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า.

จำเป็น: บัดนี้จึงยอมเกิดเพื่อกระทำตามสิ่งชอบธรรมทุกประการ, **มธ. ๓:๑๕.** พระเยซูเสด็จมารับบัพติศมาจากยอห์น, **มาระโก ๑:๙.** พวกฟาริสีและพวกบารเรียนไม่ยอมรับคำแนะนำของพระเจ้า, โดยไม่รับบัพติศมา, **ลูกา ๗:๓๐.** ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่จากน้ำและพระวิญญาณ, ผู้นั้นจะเข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้, **ยอห์น ๓:๕.** จงกลับใจใหม่, และรับบัพติศมาสิ้นทุกคน, **กิจการ ๒:๓๘.** พระองค์ทรงบัญชามนุษย์ทั้งปวงว่าพวกเขาต้องรับบัพติศมาในพระนามของพระองค์, **๒ นี. ๙:๒๓-๒๔.** มนุษย์ต้องทำตามพระคริสต์, รับบัพติศมา, รับพระวิญญาณบริสุทธิ์, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่เพื่อจะได้รับการช่วยให้รอด, **๒ นี. ๓๑.** หลักคำสอนของพระคริสต์คือมนุษย์ควรเชื่อและรับบัพติศมา, **๓ นี. ๑๑:๒๐-๔๐.** คนเหล่านั้นที่หาเชื่อในถ้อยคำของเจ้าไม่และไม่รับบัพติศมาในน้ำในนามของเราจะอับมงคล, **คพ. ๘:๗๔.** พระผู้เป็นเจ้าทรงอธิบายนว่าเหตุใดการกลับใจและบัพติศมาจึงจำเป็น, **โมเสส ๖:๕๒-๖๐.**

บัพติศมาโดยลงไปใต้น้ำทั้งตัว: พระเยซู, เมื่อทรงรับบัพติศมาแล้ว, เสด็จขึ้นจากน้ำ, **มธ. ๓:๑๖ (มาระโก ๑:๑๐).** ยอห์นให้บัพติศมาเพราะที่นั่นมีน้ำมาก, **ยอห์น ๓:๒๓.** พี่ลืกับขันทิงไปใต้น้ำ, **กิจการ ๘:๓๘.** เราถูกฝังไว้กับพระองค์โดยบัพติศมา, **รม. ๖:๔ (คส. ๒:๑๒).** จงตามพระเจ้าของท่านและพระผู้ช่วยให้รอดของท่านลงไปใต้น้ำ, **๒ นี. ๓๑:๑๓.** แอลมา, ฮีลัม, และคนอื่นๆ ฝังตัวลงในน้ำ, **โมไซยาห์ ๑๘:๑๒-๑๖.** และแล้วจึงจุ่มพวกเขาในน้ำ, **๓ นี. ๑๑:๒๔-๒๖.** อธิบายวิธีบัพติศมาที่ถูกต้อง, **คพ. ๒๐:๗๒-๗๔.** พวกเขาได้รับบัพติศมาตามวิธีการฝังของพระองค์, โดยฝังตัวลงในน้ำในพระนามของพระองค์, **คพ. ๗:๕๐-๕๑.** พระวิญญาณทรงวางอาดัมไว้ใต้น้ำและทรงนำออกมาจากน้ำ, **โมเสส**

๖:๖๔. บัพติศมาคือโดยลงไปใต้น้ำทั้งตัวเพื่อการปลดบาป, **ลข. ๑:๔.**

บัพติศมาเพื่อการปลดบาป: จงลุกขึ้นและรับบัพติศมา, และสล้างความผิดบาปของท่านเสีย, **กิจการ ๒๒:๑๖.** หลังจากบัพติศมา การปลดบาปของท่านจะมาถึงโดยไฟและโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์, **๒ นี. ๓๑:๑๗.** จงมาเกิดและรับบัพติศมาสู่การกลับใจเพื่อท่านจะรับการล้างจากบาปของท่าน, **แอลมา ๗:๑๔.** คนที่จะเชื่อและรับบัพติศมาจะเป็นสุข, เพราะพวกเขาจะได้รับการปลดบาปของพวกเขา, **๓ นี. ๑๒:๑-๒.** จงประกาศการกลับใจและศรัทธาในพระผู้ช่วยให้รอดและการปลดบาปโดยบัพติศมา, **คพ. ๑๙:๓๑.** เราเชื่อในการบัพติศมาโดยลงไปใต้น้ำทั้งตัวเพื่อการปลดบาป, **ลข. ๑:๔.**

สิทธิอำนาจที่ถูกต้อง: เจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ, โดยให้บัพติศมาในพระนามของพระบิดา, พระบุตร, และพระวิญญาณบริสุทธิ์, **มธ. ๒๘:๑๙ (คพ. ๖:๘).** ลิมโซและผู้คนของท่านเป็นอันมากปรารถนาจะรับบัพติศมา, แต่ไม่มีใครในแผ่นดินมีสิทธิอำนาจจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า, **โมไซยาห์ ๒๑:๓๓.** เราให้อำนาจแก่เจ้าเพื่อเจ้าจะให้บัพติศมา, **๓ นี. ๑๑:๑๙-๒๑.** ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนถือถูกผูกแจทั้งหลายของบัพติศมาโดยลงไปใต้น้ำทั้งตัวเพื่อการปลดบาป, **คพ. ๑๓:๑.** พวกเขาคือคนเหล่านั้นที่ได้รับแต่งตั้งจากเราที่จะให้บัพติศมาในนามของเรา, **คพ. ๑๘:๒๙.** ยอห์นผู้ถวายบัพติศมามอบสิทธิอำนาจที่จะให้บัพติศมาแก่โจเซฟ สมิธ และออลิเวอร์ คาวเดอรี, **จส—ป ๑:๖๘-๖๙.**

คุณสมบัติสำหรับบัพติศมา: เจ้าจงกลับใจ, และรับบัพติศมาในนามบุตรที่รักของเรา, **๒ นี. ๓๑:๑๑.** ท่านต้องกลับใจ, และเกิดใหม่, **แอลมา ๗:๑๔.** จงดูว่าท่านไม่ได้รับบัพติศมาโดยไม่มีค่าควร, **มอร. ๙:๒๙.** จงสอนบิดามารดาว่าพวกเขาต้องกลับใจและรับบัพติศมาและนอบน้อมถ่อมตน, **โมโร. ๘:๑๐.** บรรยายคุณสมบัติสำหรับผู้ปรารถนาจะรับบัพติศมา, **คพ. ๒๐:๓๗.** เด็กๆ จะรับบัพติศมาเพื่อการปลดบาปของพวกเขาเมื่ออายุแปดขวบ, **คพ. ๖:๘:๒๕, ๒๗.**

พันธสัญญาที่ทำผ่านบัพติศมา: ท่านทั้งหลายได้เข้าสู่พันธสัญญากับพระองค์ว่าท่านจะรับใช้พระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์, **โมไซยาห์ ๑๘:๘-๑๐, ๑๓.** คนที่กลับใจ, รับพระนามของพระ

คริสต์, และมุ่งมั่นรับใช้พระองค์จะได้รับโดยบังเกิดขึ้น
มา, **คพ.** ๒๐:๓๗.

บัพติศมาแทนคนตาย: คนที่รับบัพติศมาสำหรับคน
ตายเขาทำอะไรกัน, **๑ คร.** ๑๕:๒๙. บัพติศมาแทน
คนตายกระทำเพื่อการปลดบาป, **คพ.** ๑๒๔:๒๙;
๑๒๗:๕-๙; ๑๒๘:๑; ๑๓๘:๓๓.

บัพติศมาไม่ใช่สำหรับเด็ก: เป็นการลบหลู่อย่าง
รุนแรงต่อพระพักตร์พระเจ้าที่ลูกจะให้บัพติศ
มาเด็กเล็ก ๆ, **โมโร.** ๘:๔-๒๓. เด็กจะรับบัพติศมา
เมื่ออายุแปดขวบ, **คพ.** ๖๘:๒๗. เด็กทุกคนที่เสีย
ชีวิตก่อนถึงวัยที่รับผิชอบได้ส่วนได้รับการช่วยให้
รอดในอาณาจักรซีเลสเชียล, **คพ.** ๑๓๗:๑๐.

บัพติศมาเด็ก. ดู ความรอด—ความรอดของเด็ก;
เด็ก, ลูก; บัพติศมา, ให้บัพติศมา—บัพติศ
มาไม่ใช่สำหรับเด็ก; รับผิชอบได้ (ที่), รู้จัก
ผิชอบ ด้วย

การปฏิบัติที่ไม่จำเป็นของการให้บัพติศมาทารกและ
เด็กซึ่งอายุต่ำกว่าวัยที่รับผิชอบได้, ซึ่งก็คือ แปด
ขวบ. พระเจ้าทรงประณามการบัพติศมาเด็ก (โมโร.
๘:๑๐-๒๑). เด็กๆ เกิดมาบริสุทธิ์และปราศจากบาป.
ซาตานไม่มีอำนาจต่อลูกเด็กจนกระทั่งพวกเขาเริ่ม
รับผิชอบได้ (คพ. ๒๙:๔๖-๔๗) ดังนั้นพวกเขาจึง
ไม่จำเป็นต้องกลับใจหรือรับบัพติศมา. เด็กๆ ควร
รับบัพติศมาเมื่ออายุแปดขวบ (คพ. ๖๘:๒๕-๒๗).

บ้าน. ดู ครอบครัว ด้วย

บ้านควรเป็นศูนย์กลางของกิจกรรม พระกิตติคุณ
และกิจกรรมครอบครัว.

ผู้ชายพึงมีเวลาว่างอยู่ที่บ้านเพื่อให้ภรรยามีความสุข,
ฉธบ. ๒๕:๕. พระองค์ตรัสสั่งให้เขากลับไปยังบ้าน
ของตน, **มาระโก** ๘:๒๖. ให้ลูกหลานหัดปฏิบัติหน้าที่
ทางศาสนาโดยปฏิบัติกับครอบครัวของตนก่อน, **๑
ทธ.** ๕:๔. ให้มีสติสัมปชัญญะ, เป็นคนบริสุทธิ์ และ
เอาใจใส่ในบ้านเรือน, **ทิตัส** ๒:๕. ไปบ้านของเจ้าและ
ไต่รตรองถึงเรื่องที่เรารู้, **๓ นี.** ๑๗:๒-๓. ข้าพเจ้า
กระตุ้นพวกเขาให้ต่อสู้เพื่อภรรยาของพวกเขา, และ
ลูกๆ ของพวกเขา, และบ้านของพวกเขา, และที่
พำนักของพวกเขา, **มอร.** ๒:๒๓. บิดาทั้งหลายได้
รับบัญชาให้ช่วยกันหมั่นเพียรและทุ่มเทให้บ้าน, **คพ.**
๙๓:๔๓-๔๔, ๔๘-๕๐.

บาเบล, บาบิโลน. ดู เนบูกัดเนสซาร์; โลก ด้วย
เมืองหลวงของบาบิโลเนีย.

บาเบลก่อตั้งโดยนิมโรดและเป็นเมืองที่เก่าแก่
ที่สุดเมืองหนึ่งในแผ่นดินเมโสโปเตเมีย, หรือซี-
นาร์ (ปฏิภ. ๑๐:๘-๑๐). พระเจ้าทรงทำให้ภาษาต่างๆ
สับสนในเวลาที่ยูคนกำลังสร้างหอบาเบล (ปฏิภ.
๑๑:๑-๙; อีเซอ์ ๑:๓-๕, ๓๓-๓๕). ต่อมาบาบิโลน
กลายเป็นเมืองหลวงของเนบูกัดเนสซาร์. เขาสร้าง
เมืองใหญ่โตโอฬารซึ่งยังมีซากปรักหักพังหลงเหลือ
อยู่. บาบิโลนกลายเป็นเมืองที่ชั่วร้ายมากและนับแต่นั้น
มาเป็นสัญลักษณ์ความชั่วร้ายของโลก.

จงหนีเสียจากท่ามกลางบาบิโลน, **ยรม.** ๕๐:๖. บาบิ
โลนจะได้รับการสถาปนาและจะล่มสลาย, **วว.** ๑๗-
๑๘. บาบิโลนจะถูกทำลาย, **๒ นี.** ๒๕:๑๕. บาบิโลน
จะล่มสลาย, **คพ.** ๑:๑๖. เราจะไม่ละเว้นคนหนึ่งคน
ใดที่ยังคงอยู่ในบาบิโลน, **คพ.** ๖๔:๒๔. เจ้าจงออกไป
จากบาบิโลน, **คพ.** ๑๓๓:๕, ๗, ๑๔.

บาป. ดู กบฏ (การ); ชั่ว; ทำให้ขุนเคือง; นำซึ่งซึ่ง
(ความ, สิ่ง); ไม่ชอบธรรม (ความ); สกปรก
(ความ); อารธรม์ (คน) ด้วย

การจงใจไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า.

บุคคลที่ซ่อนการละเมิดของตนจะไม่จำเริญ, **สภษ.**
๒๘:๑๓. ถึงบาปของเจ้าเหมือนสีแดงเข้ม, ก็จะขาว
อย่างหิมะ, **อสย.** ๑:๑๘. คนบาปจะตาย, และคนชอบ
ธรรมจะรอด, **อสค.** ๑๘. พระเมฆไปตกของพระเจ้า
ทรงรับความผิดบาปของโลกไปเสีย, **ยอห์น** ๑:๒๙.
รับบัพติศมา, และลบล้างความผิดบาปของท่าน
เสีย, **กิจการ** ๒๒:๑๖. ค่าจ้างของความบาปคือความ
ตาย, **รม.** ๖:๒๓. ผู้ใดรู้ว่าอะไรเป็นความดี, และไม่ได้
กระทำ, คนนั้นจึงมีบาป, **ยากอบ** ๔:๑๗. พระองค์
จะทรงทำให้ข้าพระองค์สันต่อสิ่งที่ปรากฏเป็นบาป,
๒ นี. ๔:๓๑. วิบัติแก่คนทั้งปวงที่ตายในบาปของ
ตน, **๒ นี.** ๙:๓๘. พวกเขาจึงไม่อาจมองดูบาปได้
เว้นแต่ด้วยความซึ่งซึ่ง, **แอลมา** ๑๓:๑๒. อย่าคิด
เอาจูกจะได้รับการนำกลับคืนจากบาปไปสู่ความ
สุข, **แอลมา** ๔๑:๙-๑๐. พระเจ้าจะไม่อาจมองดูบาป
ด้วยระดับความยินยอมแม้เล็กน้อยที่สุด, **แอลมา**
๔๕:๑๖ (คพ. ๑:๓๑). เด็กเล็ก ๆ ไม่สามารถทำบาป, **โม
โร.** ๘:๘. เพื่อกลับใจ, มนุษย์ต้องสารภาพและละทิ้ง
บาปของพวกเขา, **คพ.** ๘๘:๔๒-๔๓. บาปที่ร้ายแรง
กว่ายังคงอยู่กับคนที่ไม่ให้ถ้อย, **คพ.** ๖๔:๙. คนที่

ทำบาปต่อความสว่างที่เจิดจ้ากว่าจะได้รับการกล่าวโทษที่หนักกว่าเดิม, **คพ.** ๘๒:๓. จิตวิญญาณนั้นที่ทำบาป บาปแต่ก่อนจะกลับคืนมา, **คพ.** ๘๒:๗. เมื่อเราพยายามปกปิดบาปของเรา, สวรรค์ย่อมถดถอย, **คพ.** ๑๒๑:๓๗.

บาปที่อภัยไม่ได้. ดู ฆาตกรรม; บุตรแห่งหายนะ; พระวิญญาณบริสุทธิ์; ลบหลู่ (การ) ด้วย

บาปของการปฏิเสธพระวิญญาณบริสุทธิ์, บาปที่ให้อภัยไม่ได้.

ผู้ใดจะกล่าวร้ายพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงโปรดยกให้ผู้นั้นไม่ได้, **มธ.** ๑๒:๓๑-๓๒ (มาระโก ๓:๒๙; ลูกา ๑๒:๑๐). ถ้าได้มีส่วนในพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วหลงไป ก็เหลือวิสัยที่จะนำเขามาสู่การกลับใจอีกได้, **ฮบ.** ๖:๔-๖. เมื่อเราได้รับความรู้เรื่องความจริงแล้วแต่เราขังขึ้นทำผิดอีก, เครื่องบูชาบาปนั้นก็จะไม่มีเหลืออยู่เลย, **ฮบ.** ๑๐:๒๖. หากลูกปฏิเสธพระวิญญาณบริสุทธิ์และรู้ว่าลูกปฏิเสธพระองค์, นี่เป็นบาปที่ยกให้ไม่ได้, **แอลมา** ๓๙:๕-๖ (เจคอบ ๗:๑๙). พวกเขาไม่มีการให้อภัย, โดยที่ปฏิเสธพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิด, โดยตรึงพระองค์ไว้ที่กางเขนสำหรับตนเอง, **คพ.** ๗๖:๓๐-๓๕. การลบหลู่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่ได้รับการให้อภัย, ซึ่งการนั้นเจ้าทำให้เลือดบริสุทธิ์ต้องหลั่งหลังจากเจ้าได้รับพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจของเรา, **คพ.** ๑๓๒:๒๖-๒๗.

บาปโรโลมิว. ดู นาธานาเอล ด้วย

ในภาคพันธสัญญาใหม่, หนึ่งในอัครสาวกสิบสองรุ่นแรกของพระเยซูคริสต์ (มธ. ๑๐:๒-๔).

บารนาบัส

ชื่อที่ตั้งให้โยเซฟ (เรียกโยเซสด้วย), ชาวเลวีจากไซปรัส, ผู้ที่ขายที่ดินของตนและมอบเงินที่ได้ให้แก่มรรดาอัครสาวก (กิจการ ๔:๓๖-๓๗). ถึงแม้จะไม่ได้เป็นหนึ่งในอัครสาวกสิบสองรุ่นแรก, แต่เขาก็ได้เป็นอัครสาวก (กิจการ ๑๔:๔, ๑๔) และรับใช้ในการเดินทางไปเผยแผ่ศาสนาหลายครั้ง (กิจการ ๑๑:๒๒-๓๐; ๑๒:๒๕; ๑๓-๑๕; ๑ คริ. ๙:๖; กท. ๒:๑, ๙; คส. ๔:๑๐).

บารันบัส

ชื่อของชายคนหนึ่งซึ่งได้รับการปล่อยเป็นอิสระ

แทนพระเยซู ณ เวลาของการตรึงกางเขน. บา-รับบัสเป็นนักก่อกบฏ, ฆาตกร, และขโมย (มธ. ๒๗:๑๖-๒๖; มาระโก ๑๕:๖-๑๕; ลูกา ๒๓:๑๘-๒๕; ยอห์น ๑๘:๔๐).

บาลาอัม

ศาสดาพยากรณ์ในภาคพันธสัญญาเดิมที่ต้องการสาปแช่งอิสราเอลเพื่อเงิน. เขาได้รับพระบัญชาจากพระเจ้าไม่ให้สาปแช่งอิสราเอล (กตว. ๒๒-๒๔).

ลาของบาลาอัมไม่ยอมเดินไปข้างหน้าเพราะทูตองค์หนึ่งยืนขวางทาง, **กตว.** ๒๒:๒๒-๓๕.

บิดา, ซึ่งเป็นมนุษย์. ดู ครอบครัว; บิดามารดา; บิดพร; ผู้ประสาทพร, บิด ด้วย

ตำแหน่งศักดิ์สิทธิ์หมายถึงชายที่ให้แก่บุตรหรือรับเลี้ยงบุตรบุญธรรมอย่างถูกต้องตามกฎหมาย.

จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า, **อพย.** ๒๐:๑๒ (ฉธบ. ๕:๑๖; มธ. ๑๙:๑๙; โมไซยาห์ ๑๓:๒๐). บิดาตกเดือนบุตรผู้ที่เขาปิตีชื่นชม, **สภข.** ๓:๑๒. ผู้เป็นบิดา, อย่าข่มบุตรของตนให้เกิดโทษ, **อฟ.** ๖:๑-๔. ข้าพเจ้าได้รับการสอนมาบ้างในสิ่งเรียนรู้ทั้งหมดของบิดาข้าพเจ้า, **๑ นี.** ๑:๑. บิดาข้าพเจ้าเป็นคนที่ยังธรรม—เพราะท่านสอนข้าพเจ้า, **อินัส** ๑:๑. แอลมาสวดอ้อนวอนให้บุตรชาย, **โมไซยาห์** ๒๗:๑๔. แอลมาให้คำสั่งบุตรทั้งหลายของเขา, **แอลมา** ๓๖-๔๒. ฮีลามันตั้งชื่อบุตรชายตามชื่อบรรพบุรุษของพวกเขา, **ฮีล.** ๕:๕-๑๒. มอรมอนนึกถึงบุตรชายของเขาเสมอในคำสวดอ้อนวอนของเขา, **โมโร.** ๘:๒-๓. สิ่งสำคัญยิ่งจะเรียกร้องจากมือของบรรพบุรุษพวกเขา, **คพ.** ๒๙:๔๘. ชายทุกคนมีความรับผิดชอบจัดทำครอบครัวของตนเอง, **คพ.** ๗๕:๒๘. ท่านสั่งข้าพเจ้าให้ไปหาบิดาข้าพเจ้า, **จส—ป** ๑:๔๙.

บิดามารดา. ดู บิดา, ซึ่งเป็นมนุษย์; มารดา ด้วย

บิดาและมารดา. สามภรรยาที่มีค่าควรผู้ได้รับการฝึกอย่างถูกต้อง ณ การแต่งตั้งในพระวิหารของพระผู้เป็นเจ้าจะกระทำให้บรรลุลบหลู่บาปของพวกเขาในฐานะบิดามารดาตลอดชั่ววันรันดร์.

ฝ่ายบุตร, จงนบถนอบเชื่อฟังบิดามารดาของตน, **อฟ.** ๖:๑-๓ (คส. ๓:๒๐). อาดัมและเอวาเป็นบิดามารดาแรกของเรา, **๑ นี.** ๕:๑๑. คำสาปแช่งจะอยู่บนศีรษะ

บิดามารดาของลูก, **๒ นี.** ๔:๖. จงสอนบิดามารดาว่าพวกเขาต้องกลับใจและรับบัพติศมา, **โมโร.** ๘:๑๐. บิดามารดาได้รับบัญชาให้สอนพระกิตติคุณแก่ลูกๆ ของพวกเขา, **คพ.** ๖๘:๒๕. เด็กมีสิทธิ์ได้รับการดูแลจากบิดามารดาของตน, **คพ.** ๘๓:๔. บาบของบิดามารดาจะตอบไว้บนศีรษะของลูกไม่ได้, **โมเสส** ๖:๕๔.

บับคั้น (การ). ดู พระวิญาณบรสิฐर्थี ด้วย

การกระตุ้นเตือนอย่างแรงกล้าให้ทำหรือไม่ให้ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง, โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยอิทธิพลและอำนาจของพระวิญาณบรสิฐर्थี.

จิตใจ ภายใน ข้าพเจ้า บังคับ ข้าพเจ้า อยู่, **โยบ** ๓๒:๑๘. ความรักของพระคริสต์ได้ครอบครองเราอยู่, **๒ คร.** ๕:๑๔. ข้าพเจ้าถูกพระวิญาณบับคั้นให้มาเล่น, **๑ นี.** ๔:๑๐. พระวิญาณทรง บับคั้น ข้าพเจ้า, **แอลมา** ๑๔:๑๑. ข้าพเจ้าถูกบับคั้นตามพันธสัญญา, **แอลมา** ๖๐:๓๔. แอมารอน, โดยที่พระวิญาณบรสิฐर्थีทรง บับคั้น, ชอนบันท์ก็ไว้, **๔ นี.** ๑:๔๘. สิ่งซึ่งมาจากเบื้องบนต้องพูดถึงโดยการบับคั้นของพระวิญาณ, **คพ.** ๖๓:๖๔.

บุตรของโมไซยาห์. ดู โมไซยาห์, บรรดาบุตรของ

บุตรของฮิลามัน. ดู ฮิลามัน, บรรดาบุตรของ

บุตรและธิดาของพระผู้เป็นเจ้า. ดู เกิดใหม่, เกิดจากพระผู้เป็นเจ้า; ชดใช้ (การ); ถือกำเนิด; มนุษย์, มนุษย์ทั้งหลาย; ลูกๆ ของพระคริสต์ ด้วย

พระคัมภีร์ใช้ คัพท์ คำนี้ ใน สอง ความหมาย. ความหมายหนึ่งคือ, เราทุกคนเป็นลูกทางวิญาณของพระบิดาบนสวรรค์ของเราจริงๆ. อีกความหมายหนึ่งคือ, บุตรและธิดาของพระผู้เป็นเจ้าคือผู้ที่เกิดใหม่ผ่านการชดใช้ของพระคริสต์.

ลูกทางวิญาณ ของพระบิดา: ท่านทั้งหลายเป็นพระ, เป็นบุตรองค์ผู้สูงสุด, **สดด.** ๘๒:๖. เราเป็นเชื้อสายของพระเจ้า, **กิจการ** ๑๗:๒๙. เราควรอยู่ใต้บังคับของพระบิดาแห่งวิญาณจิต, **ฮบ.** ๑๒:๙. ข้าพเจ้าเป็นบุตรคนหนึ่งของพระผู้เป็นเจ้า, **โมเสส** ๑:๑๓.

ลูกที่เกิดใหม่ผ่านการชดใช้: ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับพระองค์ผู้ที่เชื่อในพระนามของพระองค์ พระองค์

ก็ทรงประทานสิทธิให้เป็นบุตรของพระเจ้า, **ยอห์น** ๑:๑๒ (โรม. ๘:๑๔; ๓ นี. ๙:๑๗; คพ. ๑๑:๓๐). เราเป็นบุตรของพระเจ้า, **๑ ยน.** ๓:๑-๒. จะเรียกท่านว่าลูกๆ ของพระคริสต์, บุตรของพระองค์และธิดาของพระองค์, **โมไซยาห์** ๕:๗. คนที่ปวงต้องเกิดใหม่, กลายเป็นบุตรและธิดาของพระองค์, **โมไซยาห์** ๒๗:๒๕. พวกเขาจะกลับกลายเป็นบุตรของเราและธิดาของเรา, **อีเธอร์** ๓:๑๔. ท่านจะเป็นลูกของพระคริสต์อย่างแน่นอน, **โมโร.** ๗:๑๙. คนที่ปวงที่รับกิตติคุณของเราคือบุตรและธิดา, **คพ.** ๒๕:๑. พวกเขาเป็นผู้เป็นเจ้า, แม้บุตรทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า, **คพ.** ๗๖:๕๘. ดังนั้นคนที่ปวงจะเป็นบุตรของเรา, **โมเสส** ๖:๖๘. หลายคนเชื่อและมาเป็นบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, **โมเสส** ๗:๑.

บุตรหัวปี, พระบุตรหัวปี. ดู พระเยซูคริสต์; สิทธิบุตรหัวปี ด้วย

ในสมัยผู้ประสาทรบราวม, บุตรหัวปีที่ เป็นชายได้รับสิทธิบุตรหัวปี (ปฐมก. ๔๓:๓๓) และด้วยเหตุนี้จึงสืบทอดความเป็นผู้નાครอบครัวหลัง การสิ้นชีวิตของบิดา. บุตรหัวปีต้องมีค่าควรเพื่อรับหน้าที่นี้ (๑ พศต. ๕:๑-๒) และจะสูญเสียสิทธิบุตรหัวปีได้โดยความไม่ชอบธรรม.

ภายใต้กฎหมายโมเสส, บุตรหัวปีที่ เป็นชายถือว่าเป็นคนของพระผู้เป็นเจ้า. บุตรหัวปีได้รับส่วนเป็นสองเท่าของทรัพย์สมบัติของบิดา (ฉับ. ๒๑:๑๗). หลังการสิ้นชีวิตของบิดา, เขาจะรับผิดชอบดูแลมารดาและพี่สาวน้องสาว.

สัตว์เพศผู้ซึ่งเกิดมาตัวแรกถือเป็นสัตว์ของพระผู้เป็นเจ้าด้วย. สัตว์สะอาดใช้เป็นเครื่องพลีบูชา, ขณะที่สัตว์ไม่สะอาดอาจนำไปแลกหรือขายหรือฆ่าเสีย (อพย. ๑๓:๒, ๑๑-๑๓; ๓๔:๑๙-๒๐; สนต. ๒๗:๑๑-๑๓, ๒๖-๒๗).

บุตร หัวปี เป็น สัญลักษณ์ แทน พระ เยซู คริสต์ และ การ ปฏิบัติ ศาสน กิจ บน แผ่น ดิน โลก ของ พระองค์, โดย เตือน สติ ผู้คน ว่า พระ เมสสิยาห์ผู้ยิ่งใหญ่จะเสด็จมา (โมเสส ๕:๔-๘; ๖:๖๓).

พระเยซูทรงเป็นพระบุตรหัวปีของลูกๆ ทางวิญาณของพระบิดาบนสวรรค์, พระองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดาในเนื้อหนัง, และพระองค์แรกที่ทรงลุกขึ้นจากบรรดาคนตายในการฟื้นคืนชีวิต (คส. ๑:๑๓-๑๘). วิสุทธิชนที่ ชื่อสัตย์กลายเป็น

สมาชิกศาสนจักรของพระบุตรหัวปีในนินรันดร (คพ. ๓๓:๒๑-๒๒).

จงถวายบุตรหัวปีของเจ้าให้แก่เรา, **อพย.** ๒๒:๒๓. เราได้เลือกบรรดาลูกหัวปีในอิสราเอลไว้เป็นของเรา, **กตว.** ๓:๑๓. พระองค์จะเป็นบุตรหัวปีท่ามกลางพวกพี่น้องเป็นอันมาก, **รม.** ๘:๒๙. พระองค์ทรงนำพระบุตรองค์หัวปีนั้นเข้ามาในโลก, **ฮบ.** ๑:๖. พวกเขาคือคนเหล่านั้นที่เป็นศาสนจักรของพระบุตรหัวปี, **คพ.** ๗:๕๔, ๙๔. ประสาทให้แก่ข้าพเจ้าจากบรรพบุรุษ, และมีสิทธิ์ของบุตรหัวปี, **อับรา.** ๑:๓.

บุตรแห่งพระมหาบุรุษ. ดู พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าของสามพระองค์; พระเยซูคริสต์ ด้วย

พระสมัญญานามที่พระเยซูคริสต์ทรงใช้เมื่อรับสั่งถึงพระองค์เอง (ลูกา ๙:๒๒; ลูกา ๒๑:๓๖). บุตรแห่งพระมหาบุรุษหมายถึงพระบุตรแห่งพระมหาบุรุษแห่งความบริสุทธิ์. พระมหาบุรุษแห่งความบริสุทธิ์เป็นพระนามหนึ่งของพระผู้เป็นเจ้าพระบิดา. เมื่อพระเยซูทรงเรียกพระองค์เองว่าบุตรแห่งพระมหาบุรุษ, นั่นคือการประกาศอย่างเปิดเผยให้รู้ถึงความสัมพันธ์อันสูงส่งของพระองค์กับพระบิดา. พระสมัญญานามดังกล่าวพบบ่อยครั้งในพระกิตติคุณสี่เล่ม. การเปิดเผยยุคสุดท้ายยืนยันความหมายพิเศษและความศักดิ์สิทธิ์แห่งพระนามนี้ของพระผู้ช่วยให้รอด (คพ. ๔๕:๓๓; ๔๙:๖, ๒๒; ๕๘:๖๕; โมเสส ๖:๕๓).

บุตรแห่งหายนะ. ดู ความตาย, ทางวิญญาณ; นรก; บาปที่อภัยมิได้; มาร; อัมภมล (ความ) ด้วย

ผู้ติดตามชาตานซึ่งจะทนทุกข์พร้อมเขาในนินรันดร. บุตรแห่งหายนะได้แก่ (๑) คนที่ติดตามชาตานและถูกขับออกจากสวรรค์เพราะการกบฏก่อนความเป็นมรตัย, และ (๒) คนที่ได้รับอนุญาตให้เกิดมาพร้อมกับร่างกายในโลกนี้แต่กลับรับใช้ชาตานและหันไปอยู่ฝ่ายตรงข้ามกับพระผู้เป็นเจ้า. คนกลุ่มที่สองจะฟื้นคืนชีวิตจากบรรดาคนตายแต่จะไม่ได้รับการไถ่จากความตายครั้งที่สอง (ทางวิญญาณ) และจะพำนักในอาณาจักรแห่งรัศมีภาพไม่ได้ (คพ. ๘๘:๓๒, ๓๕).

ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดเสียไปนอกจากลูกของความพินาศ, **ยอห์น** ๑๗:๑๒. ถ้าเขาเหล่านั้นได้ซึมแล้วลงไป

ก็เหลือวิสัยที่จะนำเขามาสู่การกลับใจอีกได้, **ฮบ.** ๖:๔-๖ (ฮบ. ๑๐:๒๖-๒๙). ความเมตตาไม่มีสิทธิ์เหนือผู้นั้นและชะตากรรมในวาระสุดท้ายของเขา คือ การทนทุกข์ทรมาน อันไม่มีวันสิ้นสุด, **โมไซยาห์** ๒:๓๖-๓๙. เขาจึงเป็นราวกับไม่มีการไถ่เกิดขึ้น, **โมไซยาห์** ๑๖:๕. คนที่ปฏิเสธปาฏิหาริย์ของพระคริสต์เพื่อหาประโยชน์จะกลับเหมือนดัง บุตรแห่งหายนะ, **๓** นี้. ๒๙:๗. พวกเขาจะไม่ได้รับการให้อภัยในโลกนี้หรือในโลกที่จะมาถึง, **คพ.** ๗:๓๐-๓๔ (คพ. ๘๔:๔๑; ๑๓๒:๒๗). คนเหล่านั้นเป็นพวกเดียวกันเท่านั้นที่จะไม่ได้รับการไถ่จากความตายครั้งที่สอง, **คพ.** ๗:๓๔-๔๘. พวกบุตรแห่งหายนะปฏิเสธพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์หลังจากได้รับ, **คพ.** ๗:๓๕. พวกบุตรแห่งหายนะปฏิเสธพระบุตรหลังจากพระบิดาทรงเปิดเผยพระองค์, **คพ.** ๗:๔๓. คาอินจะมีนามว่าหายนะ, **โมเสส** ๕:๒๒-๒๖.

เบรลเฮม

เมืองเล็กๆ ตั้งอยู่ทางใต้เยรูซาเล็มห้าไมล์. ในภาษาฮีบรู, เบรลเฮมหมายถึง “บ้านแห่งอาหาร”; อีกชื่อหนึ่งคือเอฟราธาห์, หมายถึง “อุดม.” พระเยซูคริสต์ประสูติในเบรลเฮม (มีคาห์ ๕:๒; มธ. ๒:๑-๘). เมืองนี้เป็นสถานที่ฝังศพของราชาเอล (ปฐม. ๓๕:๑๙; ๔๘:๗).

รูธและโบอาสอาศัยอยู่ที่นั่น, **นางรูธ** ๑:๒๒. ซามูเอลเจิมดาวิดที่นั่น, **๑ ซมอ.** ๑๖:๑-๑๓; ๑๗:๑๒, ๑๕; ๒๐:๖, ๒๘. เฮโรดให้สังหารเด็กที่นั่น, **มธ.** ๒:๑๖.

เบรเอล

ในภาษาฮีบรู, หมายถึง “พระนิเวศน์ของพระผู้เป็นเจ้า” และเป็นพื้นที่หนึ่งซึ่งศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในอิสราเอล. เบรเอลตั้งอยู่ทางเหนือของเยรูซาเล็มประมาณสิบไมล์. อับราฮัมสร้างแท่นบูชาที่นั่นเมื่อเขาไปถึงคานาอันเป็นครั้งแรก (ปฐม. ๑๒:๘; ๑๓:๓). ที่นี่ในมิติของยาโคบเขาเห็นบันไดซึ่งปลายยอดสูงถึงฟ้าสวรรค์ (ปฐม. ๒๘:๑๐-๑๙). สถานที่แห่งนี้เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ในสมัยของซามูเอลอีกด้วย (๑ ซมอ. ๗:๑๖; ๑๐:๓).

เบธาเน

หมู่บ้านซึ่ง พระเยซูคริสต์ ทรงพำนัก ระหว่าง

สัปดาห์สุดท้ายของพระชนม์ชีพอันเป็นมรดกของพระองค์ (มธ. ๒๑:๑๗; มาระโก ๑๑:๑๑). หมู่บ้านนี้ตั้งอยู่บนลาดเขาด้านตะวันออกเฉียงใต้ของภูเขาเมกะกอกเทศ, บ้านของลาซารัส, มารีย์, และมารธาอยู่ที่เบธานี (ยอห์น ๑๑:๑-๔๖; ๑๒:๑).

เบนจามิน, บิดาของโมไซยาห์. ดู โมไซยาห์, บุตรของเบนจามิน *ด้วย*

ศาสดาพยากรณ์และกษัตริย์ในพระคัมภีร์มอรมอน (โมไซยาห์ ๑-๖).

แก้ปัญหาหลายแรง เพื่อสถาปนาสันติภาพในแผ่นดิน, **ออมโน** ๑:๒๓-๒๕ (คม. ๑:๑๒-๑๘). สอนบุตรชายทั้งหลายของเขา, **โมไซยาห์** ๑:๑-๘. มอบอาณาจักรให้โมไซยาห์บุตรชาย, **โมไซยาห์** ๑:๙-๑๘. ผู้คนของเขามารวมกันเพื่อฟังคำปราศรัยครั้งสุดท้ายของเขา, **โมไซยาห์** ๒:๑-๘. ปราศรัยต่อผู้คนของเขา, **โมไซยาห์** ๒:๙-๔:๓๐. ผู้คนของเขาทำพันธสัญญากับพระเจ้า, **โมไซยาห์** ๕-๖.

เบนยามิน, บุตรของยาโคบ. ดู ยาโคบ, บุตรของอิสอัค; อิสราเอล *ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุตรคนที่สองของยาโคบกับราเชล (ปฐมก. ๓๕:๑๖-๒๐).

เผ่าเบนยามิน: ยาโคบอวยพรเบนยามิน (ปฐมก. ๔๙:๒๗). ลูกหลานของเบนยามินเป็นเชื้อสายนักรบ. บุคคลสำคัญของคนที่ เป็นชาวเบนยามินคือซาอูล, กษัตริย์ชาวอิสราเอลคนแรก (๑ ซมอ. ๙:๑-๒), และเปโลโล, อัครสาวกในภาคพันธสัญญาใหม่ (รม. ๑๑:๑).

เบลชัสซาร์. ดู บาเบล, บาบิโลน *ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาเดิม, กษัตริย์คนสุดท้ายของบาบิโลน, ซึ่งปกครองก่อนไซรัสมหาราชไว้ได้; บุตรและผู้สืบต่อจากเบนูดเนลซาร์ (ดนล. ๕:๑-๒).

เบี่ยงเสี่ยงทาย

วิธีหนึ่งในการคัดเลือกหรือตัดทางเลือกหลายทางออกไปจากการเลือกหนึ่งครั้ง, มักกระทำโดยเลือกกระดาษหนึ่งแผ่นหรือเศษไม้หนึ่งชิ้นจากที่มีอยู่หลายแผ่นหรือหลายชิ้น. นี่คือการโยนเบี่ยงเสี่ยงทาย.

พวกเขาเอาผลของพระองค์, มาจับสลากแบ่งปันกัน, **มธ.** ๒๗:๓๕ (สดด. ๒๒:๑๘; มาระโก ๑๕:๒๔;

ลูกา ๒๓:๓๔; ยอห์น ๑๙:๒๔). เขาทั้งหลายจึงจับสลากกัน, และสลากนั้นได้แก่มีทธิอัส, **กิจการ** ๑:๒๓-๒๖. เราโยนเบี่ยงเสี่ยงทาย—คนใดในพวกเรา จะเข้าไปในบ้านของเลบัน, **๑ นี.** ๓:๑๑.

แบบฉบับ, รูปแบบ

ต้นแบบที่บุคคลสามารถทำตามเพื่อให้ได้ผลลัพธ์บางอย่าง. ในพระคัมภีร์, **แบบฉบับ** โดยทั่วไปหมายถึงถึงแบบอย่างให้ดำเนินชีวิตตามหรือแบบสำหรับการสร้างบางสิ่งบางอย่าง.

พระเจ้าทรงบัญชาอิสราเอลให้สร้างลัทธิพลตามแบบที่แสดงต่อโมเสส, **อพย.** ๒๕. ดาวิดให้แผนผังของพระวิหารแก่ซาโลมอน, **๑ พศด.** ๒๘:๑๑-๑๓. ในตัวข้าพเจ้าพระเยซูคริสต์ได้ทรงให้เป็นแบบอย่างแก่คนทั้งปวงที่จะเชื่อในพระองค์, **๑ ทธ.** ๑:๑๖. เราจะให้แบบฉบับแก่เจ้าในสิ่งที่ปวง, เพื่อเจ้าจะไม่ถูกหลอก, **คพ.** ๕:๒๑-๔.

ไบอาส. ดู รูธ *ด้วย*

สามีของรูธ (นางรูธ ๔:๙-๑๐); ทวดของดาวิด, กษัตริย์แห่งอิสราเอล (นางรูธ ๔:๑๓-๑๗); และบรรพบุรุษของ พระเยซูคริสต์, จอมกษัตริย์ (ลูกา ๓:๓๒).

ปกครอง (การ). ดู รัฐธรรมนูญ *ด้วย*

เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงกลับมา, พระองค์จะทรงสถาปนากการปกครองแห่งความชอบธรรม.

การปกครองจะอยู่ที่ท่าของท่าน, **อสย.** ๙:๖ (๒ นี. ๑๙:๖). ของของซีซาร์จงถวายแก่ซีซาร์, **มธ.** ๒๒:๒๑ (คพ. ๖:๓๒). จงยอมอยู่ใต้บังคับของผู้ที่มีอำนาจปกครอง, **รม.** ๑๓:๑. จงอธิษฐานเพื่อ กษัตริย์ทั้งหลายและคนทั้งปวงที่มีตำแหน่งสูง, **๑ ทธ.** ๒:๑-๒. จงนอบน้อมต่อเจ้าบ้านผ่านเมืองให้เชื่อฟัง และพร้อมที่จะปฏิบัติตามสัมมาอาชีพใดๆ, **ทิตัส** ๓:๑. ท่านทั้งหลายจงยอมฟังการบังคับบัญชาที่มนุษย์ตั้งไว้ทุกอย่างเพราะเห็นแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า, **๑ ปด.** ๒:๑๓-๑๔. ในที่สุด พระเยซูคริสต์จะทรงครองแผ่นดินโลก, **วว.** ๑๑:๑๕. มีคนเที่ยงธรรมเป็นกษัตริย์ของท่าน, **โมไซยาห์** ๒๓:๘. ทำกิจธุระของท่านโดยเสี่ยงของผู้คน, **โมไซยาห์** ๒๙:๒๖. พระคริสต์จะทรงเป็นผู้ปกครองของเราเมื่อพระองค์เสด็จมา, **คพ.** ๔:๔. คนที่รักษากฎของพระผู้เป็นเจ้าไม่จำเป็นต้องฝ่าฝืนกฎของแผ่นดิน,

คพ. ๕๘:๒๑. เมื่อคนชั่วร้ายปกครอง, ผู้คนโศกเศร้า, **คพ.** ๙๘:๙-๑๐. การปกครองได้รับการจัดตั้งโดยพระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อประโยชน์ของมนุษย์, **คพ.** ๑๓๔:๑-๕. มนุษย์พึงสนับสนุนและส่งเสริมการปกครอง, **คพ.** ๑๓๔:๕. เราเชื่อในการอยู่ได้อาณัติของกษัตริย์, ประธานาธิบดี, ผู้ปกครอง, และฝ่ายปกครองของรัฐ, **ลข.** ๑:๑๒.

ปฏิวัติ, ปฏิวัติศาสนิก, ผู้ปฏิวัติศาสนิก. ดู

ฐานะปุโรหิต; รับใช้ (การ) ด้วย

การทำงานของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก. ผู้รับใช้ที่ได้รับเลือกของพระเจ้าเป็นเจ้าต้องได้รับเรียกจากพระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อปฏิบัติศาสนิกในงานของพระองค์. เมื่อบรรดาผู้ปฏิบัติศาสนิกที่แท้จริงทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า, พวกเขาเป็นตัวแทนพระเจ้าในตำแหน่งหน้าที่อันเป็นทางการของพวกเขาศาสนาและกระทำในฐานะตัวแทนพระองค์ (คพ. ๖๔:๒๙), ด้วยเหตุนี้จึงดำเนินงานอันจำเป็นเพื่อความรอดของมนุษยชาติ. พระเจ้าประทานอัครสาวก, ศาสดาพยากรณ์, ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ, มหาปุโรหิต, สาวกเจ็ดสิบ, เอ็ลเดอร์, อธิการ, ปุโรหิต, ผู้สอน, มัคทายก, ผู้ช่วย, และคณะปกครองเพื่อให้วิสุทธิชนดีพร้อม, เพื่องานของการปฏิบัติศาสนิก (อพ. ๔:๑๑-๑๖; ๑ คร. ๑๒:๑๒-๒๕; คพ. ๒๐; ๑๐๗).

พระเจ้าได้ทรงเลือกเขาให้ยื่นพรณินบัติในพระนามของพระเจ้า, **ฉธบ.** ๑๘:๕. คนจะพูดถึงเจ้าว่าเป็นผู้ปรณินบัติของพระเจ้าของเรา, **อสย.** ๖๑:๖. บุตรมนุษย์มิได้มาเพื่อรับบริการปรณินบัติ, แต่ท่านมาเพื่อจะปรณินบัติ, **มธ.** ๒๐:๒๖-๒๘. เราได้ปรากฏแก่เจ้าเพื่อจะตั้งเจ้าไว้ให้เป็นผู้รับใช้และเป็นพยาน, **กิจการ** ๒๖:๑๖-๑๘. พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงอธรรมที่จะทรงลิมการงานซึ่งท่านได้กระทำเพราะความรักที่ท่านมีต่อพระนามของพระองค์คือการรับใช้ธรรมิกชนนั้น, **ฮบ.** ๖:๑๐. ถ้าคนใดกระทำบริการ, ก็จงให้บริการตามกำลังซึ่งพระเจ้าทรงโปรดประทาน, **๑ ปต.** ๔:๑๐-๑๑. พวกเขาสอน, และปฏิบัติต่อกันและกัน, **๓ นี.** ๒๖:๑๙. เป็นหน้าที่ของอัครสาวกสิบสองที่จะแต่งตั้งผู้ปฏิบัติศาสนิกฝ่ายประสาทร, **คพ.** ๑๐๗:๓๙-๔๐. มหาปุโรหิตอาจได้รับการวางมือมอบหน้าที่เพื่อการปฏิบัติเรื่องฝ่ายโลก, **คพ.** ๑๐๗:๗๑-๗๒. เจ็ดสิบคนนี้พึงเป็นผู้ปฏิบัติศาสนิกถึงสัญจร, **คพ.** ๑๐๗:๙๓-๙๗. เอ็ลเดอร์ได้รับแต่งตั้ง

ให้เป็นผู้ปฏิบัติศาสนิกประจำอยู่กับศาสนจักรของเรา, **คพ.** ๑๒๔:๑๓๗.

ปฏิบัติต่อผู้ป่วย (การ). ดู เจิม (การ), เจิม

(ได้รับการ); ฐานะปุโรหิต; น้ำมัน; มือ, การ

วาง; รักษา, รักษาให้หาย (การ) ด้วย

พรที่ให้แก่ผู้ป่วยโดยนุรุษซึ่งดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค, ซึ่งรวมถึงการใช้ น้ำมันที่ได้รับ การอุทิศถวาย.

วางพระหัตถ์ของพระองค์บนเธอ, **มธ.** ๙:๑๘. พระเยซูทรงวางพระหัตถ์บนคนเจ็บป่วยบางคนและทรงรักษาพวกเขา, **มาระโก** ๖:๕. อัครสาวกของพระคริสต์เจิมน้ำมันให้คนมากมายที่เจ็บป่วยและรักษาพวกเขา, **มาระโก** ๖:๑๓. เอ็ลเดอร์จะเจิมและรักษาคนเจ็บป่วย, **ยากอบ** ๕:๑๔-๑๕. เจ้าจะไม่รักษาคนเจ็บป่วยเว้นแต่คนที่ปรารถนาจะเรียกร้องจากเจ้า, **คพ.** ๒๕:๑๓-๑๔. เอ็ลเดอร์จะวางมือพวกเขาบนคนเจ็บป่วย, **คพ.** ๔๒:๔๔. วางมือเจ้าบนคนเจ็บป่วย, และพวกเขาจะหาย, **คพ.** ๖๖:๙.

ปฏิปักษ์. ดู มาร

ปฐมกาล. ดู เพนทาทูด ด้วย

คำในภาษากรีกหมายถึง "ต้นกำเนิด" หรือ "กาลเริ่มต้น." หนังสือปฐมกาลเป็นหนังสือเล่มแรกในภาคพันธสัญญาเดิม และศาสดาพยากรณ์โมเสสเป็นผู้เขียน. หนังสือเล่มนี้ให้เรื่องราวของกาลเริ่มต้นหลายอย่าง, เช่น การสร้างแผ่นดินโลก, การวางสัตว์และมนุษย์บนแผ่นดินโลก, การตกของอาดัมกับเอวา, การเปิดเผยพระกิตติคุณต่ออาดัม, กาลเริ่มต้นของบรรดาเผ่าและเชื้อชาติ, ต้นกำเนิดของภาษาต่างๆ ที่บาเบล, และกาลเริ่มต้นของครอบครัวอัมรามซึ่งนำไปสู่การสถาปนาเชื้อสายแห่งอิสราเอล. มีการเน้นบทบาทของโยเซฟในฐานะผู้ปกป้องรักษาอิสราเอลในปฐมกาล.

การเปิดเผยในยุคสุดท้ายยืนยันและชี้ชัดถึงบันทึกของปฐมกาล (๑ นี. ๕; อีเธอร์ ๑; โมเสส ๑-๘; อับรา. ๑-๕).

ในหนังสือปฐมกาล, บทที่ ๑-๔ เล่าถึงการสร้างโลกและการพัฒนาของครอบครัวอาดัม. บทที่ ๕-๑๐ บันทึกประวัติของโนอาห์. บทที่ ๑๑-๒๐ เล่าถึงอับราฮัมกับครอบครัวจนถึงสมัยของอิสอัค. บทที่ ๒๑-๓๕ ติดตามเรื่องราวของครอบครัวอิสอัค.

บทที่ ๓๖ กล่าวถึงเอชากับครอบครัว. บทที่ ๓๗-๔๐ กล่าวถึงครอบครัวของยาโคบและให้เรื่องราวเกี่ยวกับโยเซฟที่ถูกขายไปยังอียิปต์และบทบาทของท่านในการช่วยเชื้อสายอิสราเอลให้รอด.

ประจักษ์พยาน. ดู เป็นพยาน; พยาน; พระวิญญานบริสุทธิ์ ด้วย

ความรู้และ พยานทางวิญญาน ที่พระวิญญานบริสุทธิ์ประทานให้. ประจักษ์พยานอาจเป็นการประกาศอย่างเป็นทางการหรืออย่างถูกต้องตามกฎหมายถึงสิ่งที่บุคคลสำนึกว่าเป็นความจริง (คพ. ๑๐๒:๒๖).

ข้าทราบบว่าพระเจ้าผู้ไถ่ของข้าทรงพระชนม์อยู่, **โยบ** ๑๙:๒๕-๒๖. อยู่ลະອາຍທີ່ຈະເປັນພານຝ່າຍອຸ່ນຊົນຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, **๒ ทธ.** ๑:๘. คำพยานกล่าวถึงพระเยซูนั้นเป็นหัวใจของการเผยพระวจนะ, **วิว.** ๑๙:๑๐. ยินเป็นพยานเกี่ยวกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทุกเวลา, **โมไซยาห์** ๑๘:๙. ไม่เห็นทางใดแล้วที่จะช่วยผู้คนให้กลับคืนมาจากกอดตันด้วยประจักษ์พยานอันบริสุทธิ์เพื่อปรามพวกเขา, **แอลมา** ๔:๑๙-๒๐. ข้าพเจ้ามีทุกสิ่งที่เป็นประจักษ์พยานว่าสิ่งเหล่านี้จริง, **แอลมา** ๓๐:๔๑-๔๔. ท่านไม่ได้รับพยานจนหลังการทดลองศรัทธาของท่าน, **อีเธอร์** ๑๒:๖. เรามิได้พูดให้ความสงบแก่จิตใจเจ้าหรือ? เจ้าจะมีพยานใดดีไปกว่าจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเล่า?, **คพ.** ๖:๒๒-๒๓. และบัดนี้, หลังจากประจักษ์พยานจำนวนมากที่ไว้ถึงพระองค์, นี่คือนี่ประจักษ์พยานซึ่งเราไว้ถึงพระองค์, **คพ.** ๗:๒๒-๒๔. เราส่งเจ้าออกไปเป็นพยานและเตือนผู้คน, **คพ.** ๘:๘๑-๘๒. ผู้ให้ถ้อยคำล้วนสิ้นชีวิตแล้ว, และพยานหลักฐานของพวกท่านยังมีผลบังคับใช้, **คพ.** ๑๓:๔-๕. เอโนคมองเห็นเหล่าเทพแสดงประจักษ์พยานถึงพระบิดาและพระบุตร, **โมเสส** ๗:๒๗. แม้ว่าข้าพเจ้าถูกเกลียดชังและถูกข่มเหงเพราะกล่าวว่าข้าพเจ้าเห็นนิมิต, แต่มันเป็นความจริง, **จส-ป** ๑:๒๔-๒๕.

ประธาน. ดู ฝ่ายประธานสูงสุด; ศาสดาพยากรณ์ด้วย

คำนำหน้าชื่อเจ้าหน้าที่ควบคุมองค์การ. ประธานของศาสนจักรเป็นศาสดาพยากรณ์, ผู้หยั่งรู้, และผู้เปิดเผย (คพ. ๒๑:๑; ๑๐๗:๙๑-๙๒), และสมาชิกของศาสนจักรพึงเรียกศาสดาพยากรณ์ของศาสนจักรโดยใช้คำนำหน้าชื่อว่า "ประธาน" (คพ. ๑๐๗:๖๕).

ท่านเป็นบุคคลเดียวบนแผ่นดินโลกที่มีสิทธิอำนาจในการใช้กฎแห่งทั้งหมดของฐานะปุโรหิต.

บรรดาหัวหน้าของโครัมฐานะปุโรหิตและองค์การอื่นๆ ของศาสนจักรอาจใช้คำนำหน้าชื่อว่าประธานด้วย.

พระเจ้าประธานกฎแห่งทั้งหลายแห่งอาณาจักรให้โจเซฟ สมิท, **คพ.** ๘๑:๑-๒. ประธานสามคนประกอบเป็นโครัมฝ่ายประธานของศาสนจักร, **คพ.** ๑๐๗:๒๑-๒๔. ประธานได้รับแต่งตั้งตามระเบียบของเมลคีเซเดค, **คพ.** ๑๐๗:๒๙. อธิบายหน้าที่ของประธานเหนือมัครทาย, ผู้สอน, ปุโรหิต, และเอ็ล-เดอรั, **คพ.** ๑๐๗:๘๕-๘๙ (คพ. ๑๒๕:๑๓๖-๑๓๘, ๑๔๒). มีประธานเจ็ดคนเหนือสาวกเจ็ดสิบอื่นทั้งหมด, **คพ.** ๑๐๗:๙๓-๙๕. กำหนดประธานของสแตค, **คพ.** ๑๒๕:๑๓๓-๑๓๕.

ประเพณี

ความเชื่อและการปฏิบัติสืบต่อกันมาจากคนรุ่นหนึ่งถึงคนอีกรุ่นหนึ่ง (๒ ทธ. ๒:๑๕). ในพระคัมภีร์, พระเจ้าทรงเตือนอยู่เสมอให้คนชอบธรรมหลีกเลี่ยงประเพณีชั่วร้ายของมนุษย์ (ลนต. ๑๘:๓๐; มาระโก ๗:๖-๘; โมไซยาห์ ๑:๕; คพ. ๙๓:๓๙-๔๐).

ประวัติครอบครัว. ดู ความรอดของคนตาย; ลำดับการสืบเชื้อสาย

ปลดบาป (การ). ดู กลับใจ (การ); ชดใช้ (การ); พระเยซูคริสต์; ให้อภัย ด้วย

การให้อภัยการทำผิดโดยมีเงื่อนไขของการกลับใจ. การปลดบาปเกิดขึ้นได้โดยการชดใช้ของพระเยซูคริสต์. บุคคลได้รับการปลดบาปถ้าเขามีศรัทธาในพระคริสต์, กลับใจจากบาป, รับศาสนพิธีแห่งบัพติศมาและการวางมือมอบของประธานแห่งพระวิญญานบริสุทธิ์, และเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า (สข. ๑:๓-๔).

ถึงบาปของเจ้าเหมือนสีแดงเข้ม, ก็จงขาวอย่างหิมะ, **อสย.** ๑:๑๖-๑๘. ด้วยว่านี่เป็นโลหิตของเรา, ซึ่งต้องหลั่งออกเพื่อยกบาปโทษคนเป็นอันมาก, **มธ.** ๒๖:๒๘ (ฮบ. ๙:๒๒-๒๘; คพ. ๒๗:๒). จงกลับใจใหม่, และรับบัพติศมาในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์สิ้นทุกคน เพื่อพระเจ้าจะทรงยกความผิดบาปของท่านเสีย, **กิจการ** ๒:๓๘ (ลูกา ๓:๓; คพ. ๑๐๗:๒๐). คนที่เชื่อถือในพระเยซู พระองค์จะทรง

ยกความผิดบาปของเขา, **กิจการ** ๑๐:๔๓ (โมไซยาห์ ๓:๑๓). พระคริสต์ทรงเป็นแหล่งที่พวกเขาจะมองหาเพื่อการปลดบาป, **๒** **นี่**, ๒๕:๒๖. เพื่อให้มีการปลดบาปของเรา, เราต้องดูแลคนยากจนและคนขัดสน, **โมไซยาห์** ๔:๑๑-๑๒, ๒๖. ผู้ใดก็ตามที่กลับใจจะมีสิทธิ์ในความเมตตา, ไปสู่การปลดบาปของเขา, **แอลมา** ๑๒:๓๔. การทำให้พระบัญญัติสมบูรณ์นำมาซึ่งการปลดบาป, **โมโร**, ๕:๒๕. ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนถือฤกษ์ของบัพติศมาโดยลงไปใต้น้ำทั้งตัวเพื่อการปลดบาป, **คพ.** ๑๓:๑ (คพ. ๘:๖๔, ๗๔; สข. ๑:๔). เรา, พระเจ้า, ไม่จำบาปของพวกเขาอีก, **คพ.** ๕๘:๔๒-๔๓ (อสค. ๑๘:๒๑-๒๒). คนเหล่านี้ได้รับการสอนเรื่องการบัพติศมาแทนเพื่อการปลดบาป, **คพ.** ๑๓๕:๓๓.

ปัญญา. ดู **เข้าใจ** (ความ); **ความจริง**; **ความรู้** *ด้วย*

ความสามารถหรือของประทานจากพระเจ้าเป็นเจ้าของในการตัดสินใจถูกต้อง. บุคคลได้รับปัญญาผ่านประสบการณ์และการศึกษาและโดยทำตามคำแนะนำของพระเจ้า. หากปราศจากความช่วยเหลือของพระเจ้า, มนุษย์ย่อมไม่มีปัญญาที่แท้จริง (**๒** **นี่**, ๙:๒๘; ๒๗:๒๖).

พระเจ้าประทานสติปัญญาแก่ซาโลมอน, **๑ พกษ.** ๔:๒๙-๓๐. ที่เริ่มต้นของปัญญาเป็นดังนี้ : คือจงเอาปัญญา, **สภษ.** ๔:๗. บุคคลที่ได้ปัญญารักตนเอง, **สภษ.** ๑๓:๘. พระเยซูประกอบด้วยสติปัญญา, **ลูกา** ๒:๔๐, ๕๒. ถ้าผู้ใดในพวกท่านขาดสติปัญญา, ก็ให้ผู้นั้นหลุดออกจากพระเจ้า, **ยากอบ** ๑:๕ (คพ. ๔:๖๘; จส—ป ๑:๑๑). ข้าพเจ้าบอกท่านถึงเรื่องเหล่านี้เพื่อท่านจะเรียนรู้ปัญญา, **โมไซยาห์** ๒:๑๗. จงเรียนรู้ปัญญาในวัยเยาว์ของลูก, **แอลมา** ๓๗:๓๕. วิสุทธิชนจะพบปัญญาและมูรธาพย์แห่งความรู้, **คพ.** ๘๙:๑๙. ให้คนเขลาเรียนรู้ปัญญาโดยการนอนบ่นถ่อมตนและเรียกหาพระเจ้า, **คพ.** ๑๓๖:๓๒.

ปัญญาจารย์

หนังสือในภาคพันธสัญญาเดิมซึ่งมีข้อคิดเกี่ยวกับปัญหาบางอย่างที่ลึกซึ้งที่สุดของชีวิต.

ปัญญาจารย์, ผู้เขียนหนังสือเล่มนี้, เขียนเนื้อหาส่วนใหญ่จากมุมมองของคนที่ไม่มีความเข้าใจพระกิตติคุณ. เขาเขียนตามความรู้สึกของผู้คนใน

โลก—นั่นคือ, คนที่อยู่ “ภายใต้ดวงอาทิตย์” (ปญจ. ๑:๙). เนื้อหาส่วนใหญ่ดูเหมือนเป็นเชิงลบและมองโลกในแง่ร้าย (ปญจ. ๙:๕, ๑๐). พระเจ้าไม่ได้ทรงต้องการให้เราสำเหนียกชีวิตเช่นนี้แต่ทรงต้องการให้เห็นวิถีที่ปัญญาจารย์สังเคราะห์สรพินอันปรากฏต่อมนุษย์ที่ยังไม่พบแสงสว่างทางปัญญายบนแผ่นดินโลก. ส่วนของหนังสือที่เป็นเรื่องทางวิญญาณมากที่สุดอยู่ในบทที่ ๑๑ และ ๑๒, ซึ่งผู้เขียนสรุปว่าสิ่งเดียวที่มีคุณค่ายั่งยืนคือการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า.

ปีพาทนัยกรรม. ดู **กฎ** (การ); **ละทิ้งความเชื่อ** (การ) *ด้วย*

กระบวนการแยกบุคคลคนหนึ่งออกจากศาสนจักรและนำเอาสิทธิพิเศษของสมาชิกภาพไปจากเขา. เจ้าหน้าที่ศาสนจักรขับบุคคลออกจากศาสนจักรก็ต่อเมื่อเขาเลือกดำเนินชีวิตในทางที่ตรงข้ามกับพระบัญญัติของพระเจ้าท่านั้นและด้วยเหตุนี้จึงทำให้ตนเองไม่มีคุณสมบัติเพียงพอในการดำรงสมาชิกภาพในศาสนจักรอีกต่อไป.

ใจคนเป็นอันมากแข็งกระด้าง, และจึงลบชื่อของพวกเขา, **แอลมา** ๑:๒๔ (แอลมา ๖:๓). หากเขาไม่กลับใจเราจะไม่นับเขาอยู่ในบรรดาผู้คนของเรา, **๓** **นี่**, ๑๘:๓๑ (โมไซยาห์ ๒๖). คนที่ประพฤติล่วงประเวณีและไม่กลับใจพึงถูกขับออกไป, **คพ.** ๔:๒:๒๔. คนที่ทาบปและไม่กลับใจพึงถูกขับออกไป, **คพ.** ๔:๒:๒๘. มีระเบียบปฏิบัติไว้เพื่อแก้ปัญหาล้ำค่าในศาสนจักร, **คพ.** ๑๐๒ (คพ. ๔:๒:๘๐-๙๓). อธิการได้รับแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษาในอิสราเอล, **คพ.** ๑๐๗:๗๒. สังคมศาสนามีสิทธิ์จัดการกับความประพฤติที่ไม่ถูกต้องของสมาชิก, **คพ.** ๑๓๔:๑๐.

ปาฏิหาริย์. ดู **เครื่องหมาย**; **ศรัทธา**, **เชื่อ** (ความ) *ด้วย*

เหตุการณ์มหัศจรรย์ซึ่งเกิดจากเดชานุภาพของพระเจ้า. ปาฏิหาริย์เป็นปัจจัยสำคัญในงานของพระเยซูคริสต์. ปาฏิหาริย์รวมถึงการรักษาเย็บขา, การทำให้คนตายฟื้นคืนชีพ, และการฟื้นคืนชีวิต. ปาฏิหาริย์เป็นส่วนหนึ่งของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์. ศรัทธาเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้ปาฏิหาริย์เป็นที่ประจักษ์ (มาระโก ๖:๕-๖; มอโร. ๙:๑๐-๒๐; อีเธอร์ ๑๒:๑๒).

เมื่อฟาโรห์สั่งเจ้า, จงแสดงอัศจรรย์, **อพย.** ๗:๙. ไม่มีผู้ใดจะกระทำมหกัจฉาในนามของเราแล้วอีกประเดี๋ยวนึงนี้อาจกลับพูดประเดี๋ยวนามเรา, **มาระโก** ๙:๓๙. คานาเป็นสถานที่ที่พระเยซูทรงกระทำหมายสำคัญครั้งแรก, **ยอห์น** ๒:๑๑. เราคือพระเจ้าแห่งปาฏิหาริย์, **๒ นี.** ๒๗:๒๓. เดชานาภาของพระเจ้าเป็นเจ้าทำปาฏิหาริย์, **แอลมา** ๒๓:๖. พระคริสต์จะทรงแสดงปาฏิหาริย์ยิ่งใหญ่กว่านี้ต่อคนในทวีปอเมริกา เพราะพวกเขามีศรัทธาอันยิ่งใหญ่, **๓ นี.** ๑๙:๓๕. พระเจ้าเป็นเจ้าไม่ทรงยุติการเป็นพระเจ้าแห่งปาฏิหาริย์, **มอร.** ๙:๑๕. อย่าเรียกชื่อปาฏิหาริย์, เว้นแต่เราจะบัญชาเจ้า, **คพ.** ๒๕:๑๓-๑๔. แก่บางคนมีของประทานแห่งการทำสิ่งอัศจรรย์, **คพ.** ๔๖:๒๑ (โมโร. ๑๐:๑๒).

ปาศักดิ์สิทธิ์. ดู นิมิตแรก

ปิตุพ. ดู บิดา, ซึ่งเป็นมนุษย์; ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ; ผู้ประสาพร, **ปิตุ ด้วย**

พรซึ่งให้แก่สมาชิกศาสนจักรผู้ที่มีค่าควรโดยผู้ประสาพรที่ได้รับแต่งตั้ง. **ปิตุ** พระจะมีคำแนะนำของพระเจ้าสำหรับบุคคลที่ได้รับ **ปิตุ** พรและประกาศเชื่อสายของบุคคลนั้นในเชื่อสายแห่งอิสราเอล. บิดาอาจให้พรพิเศษในฐานะ **ปิตุ** ของครอบครัว, แต่ศาสนจักรจะไม่บันทึกหรือเก็บรักษาพรดังกล่าว.

ฝ่ายอิสราเอลก็เหยียดมือขวาวอกรวงบนศีรษะเอเฟราอิม, **ปฐมก.** ๔๘:๑๔. ยาโคบให้พรบุตรและพงศ์พันธุ์ของพวกเขา, **ปฐมก.** ๔๙. ลีโยให้พรลูกหลานของเขา, **๒ นี.** ๕:๓-๑๑.

ปีติ. ดู เชื้อฟุ้ง (การ), เชื้อฟุ้ง (คนที่) **ด้วย**

สภาพความสุขใหญ่หลวงซึ่งเกิดจากการดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม. จุดประสงค์ของชีวิตมรตยคือเพื่อให้ผู้คนที่ปวงมีปีติ (๒ นี. ๒:๒๒-๒๕). ปีติเต็มเปี่ยมจะเกิดขึ้นได้โดยผ่านพระเยซูคริสต์เท่านั้น (ยอห์น ๑๕:๑๑; คพ. ๙๓:๓๓-๓๔; ๑๐๑:๓๖).

คนใจอ่อนสุภาพจะได้ ความชื่นบาน สดใสในพระเจ้า, **อสย.** ๒๙:๑๙ (๒ นี. ๒๗:๓๐). เรานำข่าวดีมายังท่านทั้งหลายคือความปรีดียิ่ง, **ลูกา** ๒:๑๐. ไม่มีผู้ใดจะช่วงชิงความชื่นชมยินดีไปจากท่านได้, **ยอห์น** ๑๖:๒๒. ผลของพระวิญญาณนั้นคือความรัก, ความปลาบปลื้มใจ, สันติสุข, **กท.**

๕:๒๒. ผลของตนไม้นั้นทำให้จิตวิญญาณของพ่อเต็มไปด้วยความปรีดียิ่งนัก, **๑ นี.** ๘:๑๒. มนุษย์เป็นอยู่เพื่อพวกเขาจะมีปีติ, **๒ นี.** ๒:๒๕. ปีติของคนชอบธรรมจะเปี่ยมอยู่ตลอดกาล, **๒ นี.** ๙:๑๘. พวกเขาจะพำนักอยู่กับพระเจ้าในสภาพแห่งความสุขอันไม่รู้จบ, **โมไซยาห์** ๒:๔๑. ข้าพเจ้าจะสละสิ่งทั้งปวงที่ข้าพเจ้าเป็นเจ้าของเพื่อจะรับความปรีดียิ่งนี้, **แอลมา** ๒๒:๑๕. ข้าพเจ้าอาจจะเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าที่จะนำจิตวิญญาณสักดวงมาสู่การกลับใจ, และนี่คือปีติของข้าพเจ้า, **แอลมา** ๒๙:๙. พ่อได้เห็นปีติ, และความสว่างอัศจรรย์อะไรเช่นนั้น, **แอลมา** ๓๖:๒๐. พระวิญญาณของเราจะทำให้จิตวิญญาณเจ้าเปี่ยมด้วยปีติ, **คพ.** ๑๑:๑๓. ปีติของเจ้าพร้อมกับเขาจะใหญ่หลวงเพียงใดในอาณาจักรแห่งพระบิดาของเรา, **คพ.** ๑๘:๑๕-๑๖. ในโลกนี้ปีติของเจ้าไม่บริบูรณ์, แต่ในเราปีติของเจ้าบริบูรณ์, **คพ.** ๑๐๑:๓๖. ในชีวิตนี้ข้าพเจ้าจะมีปีติ, **โมเสส** ๕:๑๐-๑๑.

ปิลาด, ปอนทอส

เจ้าเมืองชาวโรมันในยูเดีย, ค.ศ. ๒๖-๓๖ (ลูกา ๓:๑). เขาเกลียดชังผู้คนชาวยิวและศาสนาของชาวยิวและอย่างน้อยได้ประหารชาวกาลิลีไปส่วนหนึ่ง (ลูกา ๑๓:๑). พระเยซูทรงถูกกล่าวหาและถูกตัดสินต่อหน้าปิลาดให้ตรึงกางเขนพระองค์ (มธ. ๒๗:๒, ๑๑-๒๖, ๕๘-๖๖; **มาระโก** ๑๕; **ลูกา** ๒๓; **ยอห์น** ๑๘:๒๘-๑๙:๓๘).

ปุโรหิต, ฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค. ดู มหา-ปุโรหิต; เมลคีเซเดค, ฐานะปุโรหิตแห่ง **ด้วย**

บุคคลที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาให้คนอื่นต่อพระพักตร์พระเจ้า. บ่อยครั้งในพระคัมภีร์, ปุโรหิตจริงๆ แล้วคือมหาปุโรหิตตามระเบียบของเมลคีเซเดค (แอลมา ๑๓:๒). คนที่ได้รับการยอมรับแห่งรัศมีภาพของพระเจ้าหลังการฟื้นคืนชีวิตจะเป็นปุโรหิตและกษัตริย์ในโลกเซเลสเชียล.

เมลคีเซเดคเป็นปุโรหิตของพระเจ้าผู้สูงสุด, **ปฐมก.** ๑๔:๑๘. เจ้าเป็นปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างของเมลคีเซเดค, **สดด.** ๑๐๐:๔ (ฮบ. ๕:๖; ๗:๑๗, ๒๑). พระคริสต์ทรงตั้งเราไว้ให้เป็นอาณาจักรและเป็นปุโรหิตของพระเจ้าพระบิดาของพระองค์, **วว.** ๑:๖ (วว. ๕:๑๐; ๒๐:๖). จำไว้ว่าพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงแต่งตั้งปุโรหิตตามระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ของ

พระองค์, **แอลมา** ๑๓:๑-๒๐. คนที่ออกมาในการฟื้นคืนชีวิตของคนที่ขมขื่นเป็นปฏิวัติและกษัตริย์, **คพ.** ๗๖:๕๐, ๕๕-๖๐.

ปฏิวัติ, ฐานะปฏิวัติแห่งอาโรน. ดู มหาปฏิวัติ;

อาโรน, ฐานะปฏิวัติแห่ง; อาโรน, พี่ชายของโมเสส *ด้วย*

ตำแหน่งหนึ่งของฐานะปฏิวัติแห่งอาโรน. ในสมัยโบราณ, เฉพาะอาโรน และผู้สืบตระกูลของเขาเท่านั้นที่จะดำรงตำแหน่งสูงสุดในฐานะปฏิวัติแห่งเสรี. เมื่อ พระคริสต์ทรงทำให้กฎของโมเสสบังเกิดสัมฤทธิ์ผล, ข้อจำกัดดังกล่าวจึงถูกลบออก.

อธิบายหน้าที่ของปฏิวัติในศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟู, **คพ.** ๒๐:๔๖-๕๒.

เปโตร

ในภาคพันธสัญญาใหม่, เดิมทีเปโตรเป็นที่รู้จักในชื่อซีโมนหรือซีโมน (๒ ปด. ๑:๑), ชาวประมงจากเบธไซดาผู้อาศัยอยู่ที่คาเปอรนาอุมกับภรรยา. พระเยซูทรงรักษาแม่ยายของเปโตร (มาระโก ๑:๒๙-๓๑). เปโตรได้รับเรียกเป็นสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์พร้อมอันดรูว์น้องชายของท่าน (มธ. ๔:๑๘-๒๒; มาระโก ๑:๑๖-๑๘; ลูกา ๕:๑-๑๑). ชื่อในภาษาอาราเมอิกของท่าน, *เคฟาส*, ซึ่งหมายถึง "ผู้หยั่งรู้" หรือ "ศิลา", เป็นชื่อที่พระเจ้าประทานให้ (ยอห์น ๑:๔๐-๔๒; ปจส., ยอห์น ๑:๔๒). ขณะที่ภาคพันธสัญญาใหม่จะกล่าวถึงความอ่อนแอบางอย่างของเปโตรตามประสามนุษย์, แต่อธิบายด้วยเช่นกันว่าท่านเอาชนะความอ่อนแอเหล่านั้นและเข้มแข็งได้ด้วยศรัทธาที่ท่านมีต่อพระเยซูคริสต์.

เปโตรสารภาพว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์ และพระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า (ยอห์น ๖:๖๘-๖๙), และพระเจ้าทรงเลือกท่านให้ถือกฎแห่งหลายของอาณาจักรบนแผ่นดินโลก (มธ. ๑๖:๑๓-๑๘). บนภูเขาแห่งการเปลี่ยนสภาพ, เปโตรเห็นพระผู้ช่วยให้รอดที่เปลี่ยนสภาพ, เห็นโมเสสและเอลีอัส (เอลียาห์) *ด้วย* (มธ. ๑๗:๑-๙).

เปโตร เป็นหัวหน้า อัครสาวกใน สมัย ของ ท่าน. หลังจาก การสิ้นพระชนม์, การฟื้นคืนพระชนม์, และการเสด็จขึ้นสวรรค์ของพระผู้ช่วยให้รอด, ท่านเรียกศาสนจักรมารวมกันและกำกับดูแลการเรียกอัครสาวกแทนยูดาสิอัสคาริโอท

(กิจการ ๑:๑๕-๒๖). เปโตรกับยอห์นรักษาชายคนหนึ่งที่เป็นง่อยแต่กำเนิด (กิจการ ๓:๑-๑๖) และได้รับการปลดปล่อยออกจากเรือนจำอย่างน่าอัศจรรย์ (กิจการ ๕:๑๑-๒๙; ๑๒:๑-๑๙). โดยผ่านการปฏิบัติศาสนกิจของเปโตรพระกิตติคุณจึงขยายไปถึงคนต่างชาติเป็นครั้งแรก (กิจการ ๑๐-๑๑). ในยุคสุดท้าย, เปโตร, พร้อมด้วยยาขอบและยอห์น, มาจากสวรรค์และประสาทฐานะปฏิวัติแห่งเมลคีเซเดคและกฎแห่งหลายของฐานะปฏิวัตินี้ให้โจเซฟ สมิทและอลิวเวอร์ คาวเดอเรย์ (คพ. ๒๗:๑๒-๑๓; ๑๒๘:๒๐).

สาส์นฉบับแรกของเปโตร: สาส์นฉบับแรกเขียนมาจาก "บาบิโลน" (น่าจะมาจากโรม) และส่งไปให้วิสุทธิชนในที่ซึ่งปัจจุบันเรียกว่าเอเชียไมเนอร์หลังจากนี้โรเริ่มข่มเหงชาวคริสต์ได้ไม่นาน.

บทที่ ๑ พูดถึงบทบาทที่ได้รับแต่งตั้งล่วงหน้าของพระคริสต์ในฐานะพระผู้ไถ่. บทที่ ๒-๓ อธิบายว่าพระคริสต์ทรงเป็นศิลาามเอกของศาสนจักร, ว่าวิสุทธิชนดำรงฐานะปฏิวัติอันสูงส่ง, และว่าพระคริสต์ทรงสั่งสอนวิญญาณทั้งหลายในเรือนจำ. บทที่ ๔-๕ อธิบายว่าเหตุใดจึงมีการสั่งสอนพระกิตติคุณแก่คนตายและเหตุใดเอลิเดอเรย์จึงต้องดูแลฝูงแกะ.

สาส์นฉบับที่สองของเปโตร: บทที่ ๑ ชักชวนวิสุทธิชนให้แน่วแน่ในการเรียกและการเลือกของพวกเขา. บทที่ ๒ เดือนเรื่องผู้สอนปลอม. บทที่ ๓ พูดถึงยุคสุดท้ายและการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์.

เป็นพยาน. ดู ประจักษ์พยาน ด้วย

การเป็นพยานโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์; การประกาศความจริงด้วยความองอาจตาม ความรู้หรือความเชื่อส่วนตัว.

องค์พระผู้ช่วยจะทรงเป็นพยานให้แก่เรา, **ยอห์น** ๑๕:๒๖. พระองค์ทรงสั่งให้เราทั้งหลายประกาศแก่คนทั้งปวงและเป็นพยาน, **กิจการ** ๑๐:๔๒. พยานสามคนจะเป็นพยานถึงความจริง, **๒ นี.** ๒๗:๑๒. อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ย่อม นำถ้อยคำไปสู่ใจลูกหลานมนุษย์, **๒ นี.** ๓๓:๑. พระคัมภีร์เป็นพยานถึงพระคริสต์, **เจคอบ** ๗:๑๐-๑๑ (ยอห์น ๕:๓๙). ข้าพเจ้าเป็นพยานแก่ท่านว่าข้าพเจ้ารู้ว่าเรื่องเหล่านี้ที่ข้าพเจ้าพูดมาแล้วเป็นเรื่องจริง, **แอลมา** ๕:๕๕ (แอลมา ๓๔:๘). เจ้าจงเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านั้นโดยอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า, **คพ.**

๑๗:๓-๕. สิ่งซึ่งพระวิญญาณเป็นพยานแก่เจ้า, เจ้าควรทำ, **คพ.** ๔๖:๗. เราส่งเจ้าออกไปเป็นพยานและเตือน, **คพ.** ๘๘:๘๑.

เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ). ดู เกิดใหม่, เกิดจาก

พระผู้เป็นเจ้า; สานุศิษย์ ด้วย

การเปลี่ยนความเชื่อ, เปลี่ยนใจ, และชีวิตของคนคนหนึ่งเพื่อยอมรับและประพฤติตนให้สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า (กิจการ ๓:๑๙).

การเปลี่ยนใจเลื่อมใส ประกอบด้วย การตัดสินใจขณะมีสติสัมปชัญญะที่จะละทิ้งวิถีเดิมของตน และเปลี่ยนมาเป็นสานุศิษย์ของพระคริสต์. การกลับใจ, บัพติศมาเพื่อการปลดบาป, รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยการวางมือ, และมีศรัทธาอย่างต่อเนื่องในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ทำให้การเปลี่ยนใจเลื่อมใสสมบูรณ์. มนุษย์ปลุชนจะเปลี่ยนเป็นคนใหม่ที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์และปราศจากมลทิน, เกิดใหม่ในพระคริสต์พระเยซู (๒ คร. ๕:๑๗; โมไซยาห์ ๓:๑๙).

ผู้คน ต้อง กลับใจ เป็น เหมือน เด็ก เล็กๆ, **มธ.** ๑๘:๓ (โมไซยาห์ ๓:๑๙). เมื่อท่านได้หันกลับแล้ว, จงซุกกำลังพี่น้องทั้งหลายของท่าน, **ลูกา** ๒๒:๓๒. เขาทั้งหลายที่รับถ้อยคำของเขาด้วยความยินดีก็ได้รับบัพติศมา, **กิจการ** ๒:๓๗-๔๑. ช่วยคนบาปให้พ้นจากทางผิดของเขา, **ยากอบ** ๕:๒๐. อินัสเปลี่ยนใจเลื่อมใส, **อินัส** ๑:๒-๕. คำพูดของกษัตริย์เป็น-จามินทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งในผู้คน, **โมไซยาห์** ๕:๒ (แอลมา ๕:๒๒-๑๔). มนุษยชาติทั้งปวงต้องเกิดใหม่, เกิดจากพระผู้เป็นเจ้า, **โมไซยาห์** ๒๗:๒๕. แอลมาและบุตรทั้งหลายของโมไซยาห์เปลี่ยนใจเลื่อมใส, **โมไซยาห์** ๒๗:๓๓-๓๕. บิดาของลาโมโนเปลี่ยนใจเลื่อมใส, **แอลมา** ๒๒:๑๕-๑๘. โดยเดชานุภาพและพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า, พวกเขาเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระเจ้า, **แอลมา** ๕๓:๑๐. การกลับใจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของใจ, **ฮีบ.** ๑๕:๗. มากเท่าที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสได้แสดงแก่ผู้คนโดยแท้ว่าพวกเขาได้รับการมาเยือนโดยเดชานุภาพและพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า, **๓ นี.** ๗:๒๑. เพราะศรัทธาของพวกเขาที่มีต่อพระคริสต์ในเวลาที่เขาเปลี่ยนใจเลื่อมใส, พวกเขาจึงได้รับบัพติศมาด้วยไฟและด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์,

๓ นี. ๙:๒๐. พวกเขาจะออกไป และสั่งสอน การกลับใจ, และหลายคนจะเปลี่ยนใจเลื่อมใส, **คพ.** ๔๔:๓-๔.

เปลี่ยนสภาพ (การ). ดู กุญแจทั้งหลายของฐานะ

ปุโรหิต; พระเยซูคริสต์ ด้วย

สภาพของบุคคลที่ได้รับการเปลี่ยนลักษณะภายนอกและธรรมชาติชั่วคราว—กล่าวคือ, ได้รับการยกขึ้นสู่ระดับทางวิญญาณที่สูงกว่า—ทั้งนี้เพื่อพวกเขาจะทนต่อการปรากฏและรัศมีภาพของสัตภาวะจากสวรรค์ได้.

การเปลี่ยนสภาพของพระคริสต์: เปโตร, ยากอบ, และยอห์นเห็นพระเจ้าเปี่ยมด้วยรัศมีภาพและเปลี่ยนสภาพต่อหน้าพวกเขา. พระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาก่อนแล้วว่าเปโตรจะได้รับกุญแจทั้งหลายของอาณาจักรแห่งสวรรค์ (**มธ.** ๑๖:๑๓-๑๙; **๑๗:๑-๙; มาระโก** ๑๖:๗-๑๐; **ลูกา** ๙:๒๕-๓๖; **๒ ปต.** ๑:๑๖-๑๘). ในเหตุการณ์สำคัญนี้, พระผู้ช่วยให้รอด, โมเสส, และเอลีอัส (เอลียาห์) ได้มอบกุญแจทั้งสี่กุญแจไว้ของฐานะปุโรหิตให้เปโตร, ยากอบ, และยอห์น. ด้วยกุญแจฐานะปุโรหิตเหล่านี้, ท่านอัครสาวกทั้งหลายจึงมีอำนาจสานต่องานแห่งอาณาจักรหลังจากการเสด็จขึ้นสวรรค์ของพระเยซู.

โจเซฟ สมิทสอนว่าบนภูเขาแห่งการเปลี่ยนสภาพ, เปโตร, ยากอบ, และยอห์นได้รับการเปลี่ยนสภาพด้วย. พวกเขาเห็นนิมิตของแผ่นดินโลกตั้งจะปรากฏในสภาพอนาคตอันรุ่งโรจน์ของมัน (**คพ.** ๖๓:๒๐-๒๑). พวกเขาเห็นโมเสสและเอลียาห์, สัตภาวะทั้งสองที่ได้รับการแปรสภาพ, และได้ยินสุรเสียงของพระบิดา. พระบิดาตรัสว่า, “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา. เราขอบใจท่านผู้นี้มาก; จงเชื่อฟังท่านเถิด” (**มธ.** ๑๗:๕).

สัตภาวะที่เปลี่ยนสภาพ: เขาทั้งหลายได้เห็นพระเจ้าแห่งอิสราเอล, **อพย.** ๒๔:๙-๑๑. ผิวหน้าของท่านทอแสงเนื่องด้วยพระเจ้าทรงสนทนากับท่าน, **อพย.** ๓๔:๒๙ (มาระโก ๙:๒-๓). พระพักตร์ของพระเยซูก็ทอแสง, **มธ.** ๑๗:๒ (มาระโก ๙:๒-๓). พวกเขาถือแอลแลดูหน้าโมเสสไม่ได้เพราะรัศมีภาพ, **๒ คร.** ๓:๗. หน้าของอับนาโดส่องสว่างด้วยความผ่องใสยิ่ง, **โมไซยาห์** ๑๓:๕-๙. พวกเขาถูกล้อมไว้ราวกับด้วยไฟ, **ฮีบ.** ๕:๒๓, ๓๖, ๔๓-๔๕ (๓ นี. ๑๗:๒๔; ๑๙:๑๔). พวกเขาขาวดังสีพระพักตร์ของพระ

เยชู, ๓ นี. ๑๓:๒๕. พวกท่านได้รู้สึกเหมือนเป็นการเปลี่ยนสภาพ, ๓ นี. ๒๘:๑๕. ไม่มีมนุษย์คนใดเคยเห็นพระเจ้าในเนื้อหนัง, เว้นแต่พระวิญญาณจะชุบชีวิตให้เขา, คพ. ๖๗:๑๐-๑๒. โดยอำนาจของพระวิญญาณดวงตาของเราจึงเปิด, คพ. ๗๖:๑๒. รัศมีภาพของพระเจ้าอยู่กับโมเสส, โมเสส ๑:๒. รัศมีภาพของพระองค์อยู่กับข้าพเจ้า; และข้าพเจ้าเห็นพระพักตร์ของพระองค์, เพราะข้าพเจ้าได้รับการเปลี่ยนสภาพ, โมเสส ๑:๑๑. ข้าพเจ้าเห็นฟ้าสวรรค์เปิด, และรัศมีภาพห่อหุ้มข้าพเจ้าไว้, โมเสส ๗:๓-๔.

เปาโล. ดู สาส์นของเปาโล ด้วย

อัครสาวกคนหนึ่งในภาคพันธสัญญาใหม่. ชื่อฮีบรูของเปาโลคือเซาโล, และท่านใช้ชื่อนี้จนท่านเริ่มงานเผยแผ่ในบรรดาคนต่างชาติ. ท่านเคยขมเหงศาสนาจักรแต่เปลี่ยนใจเลื่อมใสความจริงหลังจากเห็นนิมิตของพระเยซูคริสต์. เปาโลออกเดินทางไปสอนศาสนาครั้งใหญ่สามครั้งและเขียนจดหมายหลายฉบับถึงวิสุทธิชน. จดหมายสิบสี่ฉบับเป็นส่วนหนึ่งของภาคพันธสัญญาใหม่ในปัจจุบัน. สุดท้ายท่านถูกจับไปโรมในฐานะนักโทษและถูกประหาร, คาดว่าในฤดูใบไม้ผลิ ค.ศ. ๖๕.

เห็นชอบให้เอาหินขว้างสเทเฟน, **กิจการ ๗:๕๗-๘:๑.** ข่มเหงวิสุทธิชน, **กิจการ ๘:๓.** กำลังเดินทางไปเมืองดามัสกัสเมื่อพระเยซูทรงปรากฏต่อเขา, **กิจการ ๙:๑-๙.** รับบัพติศมาโดยอนาเนีย, **กิจการ ๙:๑๐-๑๘.** หลังจากพักอยู่ในอาระเบีย, เขาก็กลับไปสั่งสอนที่เมืองดามัสกัส, **กิจการ ๙:๑๙-๒๕** (กท. ๑:๑๗). สามปีหลังจากเปลี่ยนใจเลื่อมใส, เขากลับไปเยรูซาเล็ม, **กิจการ ๙:๒๖-๓๐** (กท. ๑:๑๘-๑๙). เดินทางไปสอนศาสนาสามครั้ง, โดยประกาศข่าวประเสริฐและจัดตั้งสาขาของศาสนาจักรในภูมิภาคต่างๆ ของจักรวรรดิโรมัน, **กิจการ ๑๓:๑-๑๔:๒๖; ๑๕:๓๖-๑๘:๒๒; ๑๘:๒๓-๒๑:๑๕.** เมื่อกลับไปเยรูซาเล็มหลังจากการสอนศาสนาครั้งที่สาม เขาถูกจับไปซีเรีย, **กิจการ ๒๑:๗-๒๓:๓๕.** เป็นนักโทษในซีเรียสองปี, **กิจการ ๒๔:๑-๒๖:๓๒.** ถูกส่งไปไต้สวนที่โรมและเรืออับปางระหว่างทาง, **กิจการ ๒๗:๑-๒๘:๑๑.**

เปิดเผย (การ). ดู นิมิต; คำพยากรณ์, พยากรณ์; ดลใจ (การ), แรงบันดาลใจ; ฝัน (ความ);

พระคำของพระเจ้า; พระวิญญาณบริสุทธิ์; สว่าง (ความ); เสียง, สุรเสียง ด้วย

การสื่อสารจากพระเจ้าถึงลูกๆ ของพระองค์บนแผ่นดินโลก. การเปิดเผยอาจผ่านมาทางแสงสว่างของพระคริสต์และพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยวิธีของการดลใจ, นิมิต, ความฝัน, หรือการเขียนของเทพ. การเปิดเผยให้การนำทางที่สามารถนำผู้เชื่อสัตย์ไปสู่ความรอดนวันตรึในอาณาจักรซีเลสเชียล.

พระเจ้าทรงเปิดเผยงานของพระองค์ต่อบรรดาศาสนดาพยากรณ์และยืนยันต่อผู้เชื่อว่าการเปิดเผยต่อศาสนดาพยากรณ์เป็นความจริง (อาโมส ๓:๗). โดยผ่านการเปิดเผย, พระเจ้าทรงให้การนำทางเป็นส่วนตัวแก่ทุกคนที่แสวงหาการนำทางและมีศรัทธา, กลับใจ, และเชื่อฟังพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์. “พระวิญญาณบริสุทธิ์คือผู้เปิดเผย,” โจเซฟ สมิทกล่าว, และ “ไม่มีมนุษย์คนใดได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยไม่ได้รับการเปิดเผย.”

ในศาสนจักรของพระเจ้า, ฝ่ายประธานสูงสุดและโควอร์มอัครสาวกสิบสองเป็นศาสนดาพยากรณ์, ผู้หยั่งรู้, และผู้เปิดเผยต่อศาสนจักรและต่อโลก. ประธานของศาสนจักรเป็นคนเดียวที่พระเจ้าทรงมอบอำนาจให้รับการเปิดเผยสำหรับศาสนจักร (คพ. ๒๘:๒-๗). ทุกคนอาจได้รับการเปิดเผยส่วนตัวเพื่อประโยชน์ของตนเอง.

มนุษย์จะมีชีวิตอยู่ได้ด้วยทุกสิ่งทุกอย่างที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า, **ฉบบ. ๘:๓** (มธ. ๔:๔; คพ. ๙:๑๑). พระเจ้าตรัสด้วยเสียงเบาๆ, **๑ พกษ. ๑๓:๑๒.** ที่ใดๆ ที่ไม่มีการเผยแพร่ธรรม, ประชาชนก็ละทิ้งความยับยั้งชั่งใจเสีย, **สภษ. ๒๙:๑๘.** แท้จริงพระเจ้ามิได้ทรงกระทำอะไรเลย, โดยมิได้เปิดเผยความลับให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์คือผู้เผยพระวจนะ, **อาโมส ๓:๗.** ซีโมนบุตรโยนาเอย, ท่านก็เป็นสุข : เพราะว่ามีมนุษย์มิได้แจ้งความนี้แก่ท่าน, แต่พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ทรงแจ้งให้ทราบ, **มธ. ๑๖:๑๕-๑๙.** พระวิญญาณจะนำท่านทั้งหลายไปสู่ความจริงทั้งมวลและจะทรงแจ้งให้ท่านทั้งหลายรู้ถึงสิ่งเหล่านั้นที่จะเกิดขึ้น, **ยอห์น ๑๖:๑๓.** ถ้าผู้ใดในพวกท่านขาดสติปัญญา, ก็ให้ผู้นั้นทูลขอจากพระเจ้า, **ยากอบ ๑:๕.** เรื่องทั้งหมดจะได้รับการเปิดเผย, **๒ นี. ๒๗:๑๑.** เราจะให้แก่ลูกหลานมนุษย์บรรทัดมาเดิมบรรทัด, **๒ นี. ๒๘:๓๐.** ไม่มีเรื่องใด

ซึ่งเป็นความลับแล้วจะไม่ได้รับการเปิดเผย, **๒ นี.** ๓๐:๑๗. พระวิญญาน บริสุทธิจะทรงแสดงแก่ท่านถึงสิ่งทั้งปวง, **๒ นี.** ๓๒:๕. หาได้มีใครรู้จักทางของพระผู้เป็นเจ้าไม่นอกจากจะทรงเปิดเผยให้เขา, **เจ-คอบ ๔:๘.** แอลมาอดอาหารและสวดอ้อนวอนขอการเปิดเผย, **แอลมา ๕:๔๖.** เรื่องที่ไม่เคยเปิดเผยมาก่อนจะเปิดเผยต่อคนซื่อสัตย์, **แอลมา ๒๖:๒๒.** คนที่ปฏิเสธการเปิดเผยหารู้จักพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ไม่และไม่เข้าใจพระคัมภีร์, **มอร. ๙:๗-๘.** ท่านไม่ได้รับพยานจนหลังการทดลองศรัทธาของท่าน, **อีเธอร์ ๑๒:๖.** คำของเราจะเกิดสัมฤทธิ์ผล, **คพ. ๑:๓๗.** เรามิได้พูดให้ความสงบแก่จิตใจเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้หรือ?, **คพ. ๖:๒๒-๒๓.** เราจะบอกเจ้าในความนึกคิดเจ้าและในใจเจ้า, **คพ. ๘:๒-๓.** หากมันถูกต้องเราจะทำให้ทรงวงของเจ้าเผาไหม้, **คพ. ๙:๘.** อยู่ปฏิบัติเสวยวิญญานแห่งการเปิดเผย, **คพ. ๑๑:๒๕.** คนที่ถามจะได้รับการเปิดเผยมาเติมการเปิดเผย, **คพ. ๔:๒๖๑.** สิ่งใดก็ตามที่พวกเขาจะกล่าวเมื่อพระวิญญาน บริสุทธิทรงลงใจจะเป็นสุรเสียงของพระเจ้า, **คพ. ๖:๘:๔.** พระผู้เป็นเจ้าจะประทานความรู้แก่เจ้า, **คพ. ๑๒๑:๒๖.** โจเซฟ สมิธเห็นพระบิดาและพระบุตร, **จส—ป ๑:๑๗.** เราเชื่อทุกสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยมาแล้วและจะยังทรงเปิดเผย, **ลข. ๑:๗, ๙.**

แปล (การ)

การถ่ายทอดความหมายของความคิดที่ให้ไว้ในภาษาหนึ่งด้วยคำศัพท์ที่เท่าเทียมกันในอีกภาษาหนึ่ง (โมไซยาห์ ๘:๘-๑๓; ลข. ๑:๘). ในพระคัมภีร์มักจะพูดถึงสิ่งนี้ว่าเป็นของประทานจากพระผู้เป็นเจ้า (แอลมา ๙:๒๑; คพ. ๘; ๙:๗-๙). บางครั้งการแปลจะหมายถึงการปรับปรุงหรือแก้ไขงานแปลที่มีอยู่ในภาษาหนึ่งหรือนำข้อความเดิมที่หายไปกลับคืนมา (คพ. ๔๕:๖๐-๖๑). โจเซฟ สมิธได้รับพระบัญชาให้ลงมือแปลพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับคิงเจมส์ด้วยการดลใจ (คพ. ๔:๒:๕๖; ๗:๖:๑๕).

โจเซฟ สมิธมีพลังในการแปลพระคัมภีร์มอรมอนโดยผ่านพระเมตตาของพระผู้เป็นเจ้า, โดยพลังของพระผู้เป็นเจ้า, **คพ. ๑:๒๙.** เจ้ามีของประทานที่จะแปล, **คพ. ๕:๔.** เราให้ของประทานแก่เจ้า, หากเจ้าปรารถนาจากเรา, ที่จะแปล, **คพ. ๖:๒๕.** พระผู้เป็นเจ้าประทานอำนาจแก่โจเซฟจากเบื้องบนที่จะแปลพระคัมภีร์มอรมอน, **คพ. ๒๐:๘.** โดยใช้อูรัมและ

ทুমมิบข้าพเจ้าแปลอักษรบางส่วน, **จส—ป ๑:๖๒** (โมไซยาห์ ๘:๑๓; ๒๘:๑๓).

พนัก (การ). ดู ฐานะปุโรหิต; ศาสนพิธี; เอลียาห์ ด้วย

การทำให้ศาสนพิธีที่ประกอบโดยสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตบนแผ่นดินโลกมีผลในสวรรค์. ศาสนพิธีที่ได้รับการพนักเมื่อได้รับความเห็นชอบจากพระวิญญานศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญา, ซึ่งคือพระวิญญาน บริสุทธิ.

ท่านจะกล่าวอนุญาตสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นจะกล่าวอนุญาตในสวรรค์, **มธ. ๑๖:๑๙** (มธ. ๑๘:๑๘; คพ. ๑๒๔:๙๓; ๑๓๒:๔๖). ท่านได้รับการพนักตราไว้ด้วยพระวิญญานบริสุทธิแห่งพระสัญญา, **อพ. ๑:๑๓.** เราให้อำนาจแก่เจ้า, คืออะไรก็ตามที่เจ้าจะพนักไว้บนแผ่นดินโลกจะพนักไว้ในสวรรค์, **ฮีบ. ๑๐:๗.** แก่คนเหล่านั้นคืออำนาจที่ให้ไว้พนักทั้งบนแผ่นดินโลกและในสวรรค์, **คพ. ๑:๘.** คนเหล่านั้นในรัศมีภาพซีเลสเชียลได้รับการพนักโดยพระวิญญานศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญา, **คพ. ๗:๖:๕๐-๗๐.** เอลียาห์มอบกุญแจแห่งอำนาจการพนักไว้ในมือโจเซฟ สมิธ, **คพ. ๑๑๐:๑๓-๑๖.** นี่เป็นอำนาจการพนักและผูกไว้, **คพ. ๑๒๘:๑๔.** คำแห่งการพยากรณ์ที่แน่นอนยิ่งกว่าหมายถึงการที่มนุษย์ทราบว่าเขาได้รับการพนักสู่ชีวิตนิรันดร์, **คพ. ๑๓๑:๕.** พันธสัญญาทั้งหมดที่มีได้พนักโดยพระวิญญานศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญาสิ้นสุดเมื่อมนุษย์ตาย, **คพ. ๑๓๒:๗.** งานอันสำคัญยิ่งที่ต้องทำในพระวิหารทั้งหลายรวมถึงการพนักลูกๆ กับบิดามารดาของพวกเขา, **คพ. ๑๓๘:๔๗-๔๘.**

ผลไม่ต้องห้าม. ดู การตกของอาดัมและเอวา; เอดেন

ผลแรก

พืชเกษตรรุ่นแรกเก็บเกี่ยวในฤดูหนึ่ง. ในสมัยภาคพันธสัญญาเดิม, ผู้คนจะนำพืชเกษตรเหล่านั้นมาถวายแด่พระเจ้า (ลนต. ๒๓:๙-๒๐). คนที่ขอมริบพระกิตติคุณ และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ในความซื่อสัตย์เป็นผลแรกในเชิงสัญลักษณ์, เพราะพวกเขาเป็นของพระผู้เป็นเจ้า.

พระเมษโปดกเสด็จไปที่ใดคนเหล่านั้นก็ตามเสด็จไปด้วย พวกเขาเป็นผลแรกถวายแด่พระผู้เป็นเจ้า,

ว. ๑๔:๔. คนทั้งหลายที่จะขึ้นไปกับพระคริสต์ก่อน เป็นผลแรก, **คพ.** ๘๘:๓๘.

ผิดประเวณี (การ). ดู **บริสุทธิ์ทางเพศ (ความ);**
ราคะจริต; ล่วงประเวณี (การ) ด้วย

การร่วมเพศอย่างผิดกฎหมายระหว่างคนสองคนที่ไม่ได้แต่งงานกัน. บางครั้งในพระคัมภีร์ใช้เป็นสัญลักษณ์แทนการละทิ้งความเชื่อ.

ขออย่างบังคับน้องเลย, สิ่งอย่างนี้เขาไม่กระทำกัน, **๒ ซมอ.** ๑๓:๑๒. งดเว้นเสียจากการล่วงประเวณี, **กิจการ** ๑๕:๒๐. ร่างกายนั้นไม่ได้มีไว้สำหรับการล่วงประเวณี, แต่มีไว้สำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า, **๑ คร.**

๖:๑๓-๑๘. เพื่อป้องกันการล่วงประเวณี, ผู้ชายทุกคนควรมีภรรยาเป็นของตน, **๑ คร.** ๗:๒-๓. นี่แหละเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า, ให้ท่านเว้นเสียจากการล่วงประเวณี, **๑ ธส.** ๕:๓. เจคอเบเตียนผู้คนของนีโอฟีมิให้ผิดประเวณี, **เจคอเบ** ๓:๑๒. ท่านกำลังสูกอม, สำหรับความพิณาศ, เพราะการกระทำมาดกรรมของท่านและการผิดประเวณีของท่าน, **ฮีบ.** ๘:๒๖. คนที่ผิดประเวณีต้องกลับใจเพื่อเข้าร่วมศาสนจักร, **คพ.** ๔๒:๗๔-๗๘.

ผิดศีลธรรม (การ). ดู **ชั่ว; บริสุทธิ์ทางเพศ (ความ); ผิดศีลธรรมทางเพศ (การ) ราคะจริต**

ผิดศีลธรรมทางเพศ (การ). ดู **ผิดประเวณี (การ);**
ราคะจริต; ล่วงประเวณี (การ) ด้วย

การจงใจมีส่วนร่วมในการล่วงประเวณี, การผิดประเวณี, รักร่วมเพศ, รักร่วมเพศของหญิง, การสมสู่ร่วมสายโลหิต, หรือกิจกรรมทางเพศอื่นๆ ที่ไม่บริสุทธิ์, ผิดธรรมชาติ, หรือผิดทำนองคลองธรรม.

ให้เราชวนพ่อของเรามาตั้งเฝ้าอยู่, แล้วเราจะนอนกับท่าน, **ปฐมก.** ๑๓: ๓๐-๓๖. รูเบนไปนอนกับนางบิลฮาห์ภรรยาของบิดา, **ปฐมก.** ๓๕:๒๒ (ปฐมก. ๔๙:๔; ๑ พศด. ๕:๑). รักร่วมเพศและความเบี่ยงเบนทางเพศอื่นๆ เป็นสิ่งพึงรังเกียจ, **ลนต.** ๑๘:๒๒-๒๓. ถ้าชายคนหนึ่งบังคับหญิงคนหนึ่งให้ร่วมกับเขา, ชายคนนั้นจะต้องมีโทษถึงตาย, **ฉธบ.** ๒๒:๒๕-๒๗. ผู้ใดมองผู้หญิงเพื่อให้เกิดใจกำหนัดในหญิงนั้น ผู้นั้นได้ล่วงประเวณีในใจกับหญิงนั้นแล้ว, **มธ.** ๕:๒๘ (๓ นี. ๑๒:๒๘). การล่วงประเวณี, การโสโครก, และราคะตัณหาเป็นการนับถือรูปเคารพ, **คส.** ๓:๕. ในสมัยจะสิ้นยุค นั้น มนุษย์จะไร้มนุษยธรรม, **๒ ทธ.**

๓:๑-๓. บาบทางเพศเป็นความน่าชิงชัง, **แอลมา** ๓๙:๓-๕.

ผูกมิตร. ดู **รัก (ความ); สามัคคี (ความ), หนึ่งเดียว (ความเป็น) ด้วย**

สำหรับวิสุทธิชนยุคสุดท้าย, การผูกมิตรรวมถึงการให้ความเป็นเพื่อนอย่างอบอุ่น, รั้งไว้, ยกจิตวิญญาณ, และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้คนอื่นฯ.

จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง, **ลนต.** ๑๓:๑๘ (มธ. ๑๙:๑๙; คพ. ๕๙:๖). เมื่ออ่านได้หันกลับแล้ว, จงชูก้ำสิ่งพี่น้องทั้งหลายของท่าน, **ลูกา** ๒๒:๓๒. ถ้าเจ้าทั้งหลายรักกันและกัน เจ้าทั้งหลายเป็นสาวกของเรา, **ยอห์น** ๑๓:๓๕. จงเลี้ยงแกะของเราเถิด, **ยอห์น** ๒๑:๑๕-๑๗. เจ้ายังได้วิงวอนเราขอให้เรามีส่วนในการช่วยกรรมกรชนด้วย, **๒ คร.** ๘:๑-๕. เราทั้งหลายก็ร่วมสามัคคีกับพระบิดา, และกับพระบุตรของพระองค์, **๑ ยน.** ๑:๓. ชาวนีโอฟีและชาวเลมันผูกมิตรกัน, **ฮีบ.** ๖:๓. ให้มนุษย์ทุกคนนับถือพี่น้องของเขาเสมือนหนึ่งนับถือตนเอง, **คพ.** ๓๘:๒๔-๒๕. หากเจ้าไม่เป็นที่น่าหนึ่งใจเดียวกันเจ้าก็มิใช่ของเรา, **คพ.** ๓๘:๒๗. ข้าพเจ้าต้อนรับท่านเพื่อผูกมิตรเป็นเพื่อนและพี่น้องของท่าน, **คพ.** ๘๘:๑๓๓.

ผู้ขึ้นชอราชาธิปไตย

ในพระคัมภีร์มอรมอน, กลุ่มคนที่ต้องการล้มล้างฝ่ายปกครองของชาวนีโอฟี (แอลมา ๕๑:๑-๘).

ผู้ได้รับการเจิม. ดู **พระเมสสิยาห์; พระเยซูคริสต์ ด้วย**

พระเยซูได้รับพระนามว่าพระคริสต์ (คำกรีก) หรือพระเมสสิยาห์ (คำอาราเมอิก). ทั้งสองคำหมายถึง "ผู้ได้รับการเจิม." พระองค์ทรงเป็นผู้ที่พระบิดาทรงเจิมไว้เพื่อเป็นตัวแทนส่วนพระองค์ของพระบิดาในสิ่งทั้งปวงที่เกี่ยวกับความรอดของมนุษยชาติ.

พระเจ้าทรงเจิมข้าพเจ้าไว้, **ออสย.** ๖:๑-๓. พระองค์ทรงเจิมผู้หนึ่งให้สั่งสอนพระกิตติคุณ, **ลูกา** ๔:๑๖-๒๒. พระเยซูทรงได้รับการเจิมจากพระเจ้าเป็นเจ้าพระบิดา, **กิจการ** ๔:๒๗. พระผู้เป็นเจ้าทรงเจิมเยซูแห่งนาซาเร็ธ, **กิจการ** ๑๐:๓๘.

ผู้ต่อต้านพระคริสต์. ดู **มาร ด้วย**

ผู้ใดหรือสิ่งใดที่ปลอมแปลงแผนแห่งความรอดของพระกิตติคุณอันแท้จริงและต่อต้านพระคริสต์อย่าง

เปิดเผยหรืออย่างลับๆ. ยอห์น ผู้เปิดเผย บรรยายถึงผู้ต่อต้านพระคริสต์ว่าเป็นคนหลอกลวง (๑ ยน. ๒:๑๘-๒๒; ๔:๓-๖; ๒ ยน. ๑:๗). ผู้ต่อต้านพระคริสต์ตัวกลางคือลูซิเฟอร์, แต่เขามีผู้ช่วยมากมาย, ทั้งสัถ-ภาวะทางวิญญาณและเหล่ามารร้าย.

บุตรแห่งหายนะกีดกันขัดขวาง และยกตนขึ้นต่อสู้ทุกสิ่งที่ได้ชื่อว่าเป็นพระเจ้า, **๒ ธส. ๒:๑-๑๒.** เขาหลอกลวงคนที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกโดยการทำให้ อัครจรรย์, **วว. ๑๓:๑๓-๑๗.** เขเริ่มปฏิเสฐพระคริสต์และหลอกลวงคนเป็นอันมาก, **เจคอบ ๗:๑-๒๓.** นีฮอร์สอนหลักคำสอนเท็จ, สถาปนาศาสนจักรแห่งหนึ่ง, แนะนำการฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิต, **แอลมา ๑:๒-๑๖.** คอร์ฮอร์เยาเซย์พระคริสต์, การชดใช้, และวิญญาณแห่งการพยากรณ์, **แอลมา ๓๐:๖-๖๐.**

ผู้ถวายบังพิตสมา. ดู ยอห์น ผู้ถวายบังพิตสมา

ผู้ทรงดำรงอยู่ทุกแห่งหน. ดู พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ ด้วย

ความสามารถของ พระผู้เป็นเจ้าในการประทับอยู่ทุกแห่งหนผ่านพระวิญญาณของ พระองค์ (สดด. ๑๓๙:๗-๑๒; คพ. ๘:๘:๗-๑๓, ๔๑).

ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์. ดู พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ ด้วย

คุณลักษณะอันสูงส่งของการมีเดชาภาพทั้งมวล (ปฐก. ๑๘:๑๔; แอลมา ๒๖:๓๕; คพ. ๑๓:๑-๓).

ผู้ทรงรู้แจ้ง. ดู พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ ด้วย

คุณลักษณะอัน สูงส่งของการมีความรู้ ทั้ง มวล (มธ. ๖:๘; ๒ นี. ๒:๒๔).

ผู้ทำลาย. ดู มาร ด้วย

ซาตานคือผู้ทำลาย.

พระเจ้าจะไม่ทรงยอมให้ผู้สังหารเข้าไปในบ้านท่าน, **อพย. ๑๒:๒๓.** ผู้ทำลายทะยานไปบนผิวน้ำ, **คพ. ๖๑:๑๙.** ยามจะช่วยให้สวนองุ่นรอดพ้นจากผู้ทำลาย, **คพ. ๑๐๑:๕๑-๕๔.**

ผู้ที่ทรงเลือกไว้

ผู้ที่ทรงเลือกไว้คือผู้ที่รัก พระผู้เป็นเจ้าด้วยสุดใจ

และดำเนินชีวิตอันเป็นที่พอพระทัยของพระองค์. ผู้ที่ดำเนินชีวิตในลักษณะที่เป็นสานุศิษย์เช่นนี้สักวันหนึ่งจะได้รับเลือกจากพระเจ้าเพื่อมาอยู่ในบรรดากลุ่มๆ ที่ได้รับเลือกของพระองค์.

ถ้าเป็นไปได้, พวกเขาจะล่อลวงผู้ที่ทรงเลือกสรร, **มธ. ๒๔:๒๔.** ยอห์นขึ้นชมยินดีเพราะบุตรหลานของสตรีที่ทรงเลือกไว้ แน่นแน่นและซื้อสัตย์, **๒ ยน. ๑.** บาบของเจ้าได้รับการให้อภัยแล้ว, และเจ้าเป็นสตรีที่เราเลือกไว้, **คพ. ๒๕:๓.** ผู้ที่เราเลือกไว้ได้ยินเสียงของเราและหาทำใจแข็งกระด้างไม่, **คพ. ๒๙:๗.** แม้ตั้งนั้นเราจะรวมผู้ที่เราเลือกไว้จากสี่เหลี่ยมของแผ่นดินโลก, **คพ. ๓๓:๖.** จะให้พระคัมภีร์เพื่อความรอดของผู้ที่เราเลือกไว้เอง, **คพ. ๓๕:๒๐-๒๑.** คนเหล่านั้นผู้ขยายการเรียกฐานะปุโรหิตจะกลายเป็นผู้ที่ทรงเลือกไว้ของพระเจ้า, **คพ. ๘๔:๓๓-๓๔.** เพราะเห็นแก่ผู้ที่ทรงเลือกไว้, พระองค์จะทรงทำให้วันแห่งความยากลำบากสั้นลง, **จส—ม ๑:๒๐.**

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ. ดู ปีตุพร; ผู้ประกาศพร, ปีตุ ด้วย

คน ถ่ายทอดหรือประกาศข่าวประเสริฐของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์. โจเซฟ สมิท สอนว่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐคือผู้ประกาศพร. ผู้ประกาศพรได้รับเรียกและได้รับแต่งตั้งภายใต้การกำกับดูแลของ อัครสาวกสิบสองเพื่อให้พรพิเศษเรียกว่าปีตุพร.

พระเจ้าทรงเรียกบางคนเป็นอัครทูต, บางคนเป็นผู้เผยพระวจนะ, และบางคนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวประเสริฐ, **อฟ. ๔:๑๑.** หน้าที่ของผู้ประกาศข่าวประเสริฐ, **๒ ทธ. ๔:๕.** เราเชื่อในอัครสาวก, ศาสดาพยากรณ์, ศิษยาภิบาล, ผู้สอน, ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ, **ลข. ๑:๖.**

ผู้ประพุดิพรหมจรรย์, หญิงพรหมจารี. ดู มารีย์, มารดาของพระเยซู ด้วย

ชาย หรือ หญิงในวัยแต่งงาน ผู้ไม่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศมาก่อน. ในพระคัมภีร์, ผู้ประพุดิพรหมจรรย์อาจหมายถึงคนที่สะอาดทางศีลธรรม (วว. ๑๔:๔).

หญิงสาวคนหนึ่งจะตั้งครุภีร์และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง, **อสย. ๗:๑๔** (มธ. ๑:๒๓; ๒ นี. ๑๗:๑๔). แผ่นดินสวรรค์จะเปรียบเหมือนหญิงพรหมจารีสิบคน,

มธ. ๒๕:๑-๑๓. ในเมืองนาซาเรธข้าพเจ้าเห็นหญิงพรหมจารีนางหนึ่งผู้เป็นมารดาของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, **๑ นี.** ๑๑:๑๓-๑๘. มารีย์เป็นหญิงพรหมจารี, เป็นภาษณะอันมีค่าและเลือกสรรแล้ว, **แอลมา ๗:๑๐.**

ผู้ประสาทร, ปิตุ. ดู บิดา, ซึ่งเป็นมนุษย์; ปิตุพร; ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ; เมลคิเซเดค, ฐานะปุโรหิตแห่ง *ด้วย*

พระคัมภีร์พูดถึงผู้ประสาทรสองแบบ : (๑) ตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งในฐานะปุโรหิตแห่งเมลคิเซเดค, บางครั้งเรียกว่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐ; (๒) บิดาของครอบครัว. ผู้ประสาทรที่ได้รับแต่งตั้งจะให้พรพิเศษแก่สมาชิกที่มีค่าควรของศาสนจักร.

ผู้ประสาทรที่ได้รับแต่งตั้ง: ของประธานของพระองค์คือให้บางคนเป็นผู้เผยพระวจนะ บางคนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวประเสริฐ, **อพ. ๔:๑๑** (ลข. ๑:๖). หน้าที่ของอัครสาวกสิบสองคือแต่งตั้งผู้ปฏิบัติศาสนกิจฝ่ายประสาทร, **คพ. ๑๐๗:๓๙.** โฮรมัมจะรับตำแหน่งของฐานะปุโรหิตและผู้ประสาทร, **คพ. ๑๒๔:๙-๙๒, ๑๒๔; ๑๓๕:๑.**

บิดา: ยาโคบให้พรบุตรและวงศ์พันธุ์ของพวกเขา, **ปฐมก. ๔๙:๑-๒๘.** ข้าพเจ้ามีใจกล้าที่จะกล่าวแก่ท่านทั้งหลายถึงดาวิดบรรพบุรุษของเรา, **กิจการ ๒:๒๙.** ลีโอนแนะนำและให้พรลูกหลานของเขา, **๒ นี. ๔:๓-๑๑.** ข้าพเจ้ากลายเป็นทายาทโดยสิทธิ์, โดยถือสิทธิ์ซึ่งเป็นของบรรพบุรุษ, **อับรา. ๑:๒-๔.**

ผู้เป็นสุข. ดู คำเทศนาบนภูเขา *ด้วย*

คำสอนบทหนึ่งที่พระเยซูประทานให้ในคำเทศนาบนภูเขาซึ่งบรรยายบุคลิกลักษณะที่ละเอียดอ่อนและใฝ่ทางวิญญาณ (**มธ. ๕:๓-๑๒; ลูกา ๖:๒๐-๒๓**). ผู้เป็นสุขเรียงลำดับไว้ในลักษณะที่ข้อความแต่ละข้อจะเสริมข้อความก่อนหน้านั้น. บันที่ที่สมบูรณ์และถูกต้องเกี่ยวกับผู้เป็นสุขอยู่ใน **๓ นี. ๑๒.**

ผู้พิทักษ์, พัททษ์ (สิ่งที่อยู่ในความ). ดู เรียก (การ), เรียกจากพระผู้เป็นเจ้า (ได้รับ) *ด้วย*

บุคคลที่ดูแลกิจจวนกิจหรือทรัพย์สินของอีกคนหนึ่ง. สิ่งที่ผู้พิทักษ์ดูแลเรียกว่าสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์. สรรพสิ่งบนแผ่นดินโลกเป็นของพระเจ้า; เราเป็นผู้พิทักษ์ของพระองค์. เรามีภาระรับผิดชอบต่อพระเจ้า, แต่เราอาจจะ

รายงานการเป็นผู้พิทักษ์ของเราต่อตัวแทนที่ได้รับสิทธิอำนาจจากพระผู้เป็นเจ้า. เมื่อเราได้รับการเรียกให้รับใช้จากพระเจ้าหรือผู้รับใช้ที่ได้รับสิทธิอำนาจของพระองค์, การเป็นผู้พิทักษ์นั้นจะครอบคลุมทั้งกิจจวนกิจฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณ (**คพ. ๒๙:๓๔**).

เจ้าสัถย์ชื่อในของเล็กน้อย, เราจะตั้งเจ้าให้ดูแลของมาก, **มธ. ๒๕:๑๔-๒๓.** ผู้ใดได้รับมาก, จะต้องเรียกเอาจากผู้นั้นมาก, **ลูกา ๑๒:๔๘** (**คพ. ๘๒:๓**). พระเยซูประทานคำอุปมาเรื่องคนต้นเรือนอัสติย์, **ลูกา ๑๖:๑-๘.** ผู้ใดที่ทรงพบว่าเป็นผู้พิทักษ์ชื่อสัถย์จะเข้าสู่ปีติของพระเจ้าของเขา, **คพ. ๕๑:๑๙.** ทุกคนจะต้องให้รายละเอียดของสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์ของตน, **คพ. ๗๒:๓-๕.** คนที่เป็นผู้พิทักษ์ที่ชื่อสัถย์และมีปัญญาจะสืบทอดสิ่งทั้งปวงเป็นมรดก, **คพ. ๗๘:๒๒.** พระเจ้าจะทรงให้ทุกคนรับใช้เป็นผู้พิทักษ์ดูแลพรฝ่ายโลก, **คพ. ๑๐๔:๑๑-๑๗** (**คพ. ๔๒:๓๒**). จงขยันหมั่นเพียรเพื่อเจ้าจะเป็นผู้พิทักษ์ที่มีปัญญา, **คพ. ๑๓๖:๒๓.**

ผู้วิงวอนแทน. ดู พระเยซูคริสต์ *ด้วย*

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้วิงวอนพระบิดาแทนเรา (**โมโร. ๗:๒๘**) และทรงวิงวอนแก่ต่างกับพระองค์ให้เรา.

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้วิงวอนพระบิดาแทนเรา, **๑ ยน. ๒:๑** (**คพ. ๑๑๐:๔**). พระเยซูจะทรงวิงวอนแทนคนทั้งปวง, **๒ นี. ๒:๙** (**ฮบ. ๗:๒๕**). พระเยซูทรงมีชัยชนะเหนือความตาย, โดยประธานพระพลานุภาพให้พระองค์ทรงวิงวอนแทนลูกหลานมนุษย์, **โมไซยาห์ ๑๕:๘.** เราเป็นผู้วิงวอนพระบิดาแทนเจ้า, **คพ. ๒๙:๕.** พระเยซูคริสต์ทรงวิงวอนแก่ต่างให้เจ้า, **คพ. ๔๕:๓-๕.**

ผู้วินิจฉัย, หนังสือ

หนังสือในภาคพันธสัญญาเดิม. หนังสือผู้วินิจฉัยเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับชาวอิสราเอลนับแต่การสิ้นชีวิตของโยชูวาจนถึงการกำเนิดของซามูเอล.

บทที่ ๑-๓ เป็นคำนำของหนังสือผู้วินิจฉัยทั้งเล่ม. บทดังกล่าวอธิบายว่าเพราะชาวอิสราเอลไม่ขับไล่ศัตรูออกไป (**วนน. ๑:๑๖-๓๔**), ชาวอิสราเอลจึงต้องทนรับผลที่ตามมา : การสูญเสียศรัทธา, การแต่งงานกับผู้ที่ไม่เชื่อ, และการนับถือรูปเคารพ. บท

ที่ ๓-๕ เล่าถึงประสบการณ์ของเดโบราห์กับบาราค, ผู้ซึ่งปลดปล่อยอิสราเอลจากชาวคานาอัน. บทที่ ๖-๘ เป็นประสบการณ์ที่ส่งเสริมศรัทธาของกิเดโอน, ผู้ซึ่งพระเจ้าประทานพรให้ปลดปล่อยอิสราเอลจากชาวเมเดียน. ในบทที่ ๙-๑๒, บุรุษหลายคนที่แตกต่างกันรับใช้เป็นผู้วินิจฉัยในอิสราเอล, ส่วนใหญ่ในการละทิ้งความเชื่อและภายใต้การกดขี่. บทที่ ๑๓-๑๖ กล่าวถึงความรุ่งเรืองและความตกต่ำของแซมสัน, ผู้วินิจฉัยคนสุดท้าย. บทที่ ๑๗-๒๑, ในช่วงท้าย, เรียกได้ว่าเป็นภาคผนวกซึ่งเปิดเผยถึงหัวงลิอันเป็นบาปของอิสราเอล.

ผู้สร้างสันติ. ดู สงบ (ความ) ด้วย

บุคคลที่ทำให้เกิดสันติหรือส่งเสริมสันติ (มธ. ๕:๙; ๓ นี. ๑๒:๙). ผู้สร้างสันติอาจเป็นคนที่ประกาศพระกิตติคุณด้วย (โมไซยาห์ ๑๕:๑๑-๑๘).

ผู้สอน, ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน. ดู อาโรน, ฐานะปุโรหิตแห่ง ด้วย

ตำแหน่งหนึ่งในฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน.

หน้าที่ของผู้สอนคือดูแลศาสนจักร, **คพ.** ๒๐:๕๓-๖๐. ตำแหน่งของผู้สอนเป็นส่วนประกอบจำเป็นของฐานะปุโรหิตที่ต่ำกว่า, **คพ.** ๘๔:๓๐, ๑๑๑. ประธานของโครัมผู้สอนจะควบคุมผู้สอนอื่นสี่คน, **คพ.** ๑๐๗:๘๖.

ผู้หยั่งรู้. ดู ศาสดาพยากรณ์; อูริมและทุมมิม ด้วย

บุคคลที่ได้รับสิทธิอำนาจจากพระเจ้าเป็นผู้มองเห็นด้วยดวงตาทางวิญญาณในสิ่งที่พระเจ้าทรงปิดบังไว้จากโลก (โมเสส ๖:๓๕-๓๘). เขาเป็นผู้เปิดเผยและศาสดาพยากรณ์ (โมไซยาห์ ๘:๑๓-๑๖). ในพระคัมภีร์มอรมอน, แอมันสอนว่าเฉพาะผู้หยั่งรู้เท่านั้นที่สามารถใช้เครื่องแปลความหมายที่พิเศษ, หรืออูริมและทุมมิมได้ (โมไซยาห์ ๘:๑๓; ๒๘:๑๖). ผู้หยั่งรู้จะรู้อดีต, ปัจจุบัน, และอนาคต. ในสมัยโบราณ, เรามักเรียกศาสดาพยากรณ์ว่าผู้หยั่งรู้ (๑ ซมอ. ๙:๙; ๒ ซมอ. ๒๔:๑๑).

โจเซฟ สมิทเป็นผู้หยั่งรู้ที่สำคัญยิ่งในยุคสุดท้าย (คพ. ๒๑:๑; ๑๓๕:๓). นอกจากนี้, ฝ่ายประธานสูงสุดและสภาอัครสาวกสิบสองยังได้รับการสนับสนุนเป็นศาสดาพยากรณ์, ผู้หยั่งรู้, และผู้เปิดเผยด้วย.

ชนชาติที่ก่อตั้ง พุด กับผู้เล็งญาณว่า, อย่าเห็นเลย;

และแก่ศาสดาพยากรณ์ว่า, อย่าพยากรณ์, **อฮย.** ๓๐:๙-๑๐. เราจะยกผู้หยั่งรู้ที่เลิศเลอขึ้นจากเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า, **๒ นี.** ๓:๖-๑๕. นี่คือปัญญา; แท้จริงแล้ว, คือการเป็นผู้หยั่งรู้, ผู้เปิดเผย, ผู้แปล, และศาสดาพยากรณ์, **คพ.** ๑๐๗:๙๒. พระเจ้าทรงกำหนดไฮรัม สมิทเป็นศาสดาพยากรณ์, ผู้หยั่งรู้, และผู้เปิดเผยแก่ศาสนจักร, **คพ.** ๑๒๔:๙๑-๙๔.

เผ่าทังสิบ. ดู อิสราเอล

เผ่าที่สูญหาย. ดู อิสราเอล—สิบเผ่าที่สูญหายไปของอิสราเอล

แผ่นดินจารึก. ดู แผ่นจารึกทองคำ; พระคัมภีร์มอรมอน ด้วย

บางวัฒนธรรมในสมัยโบราณเขียนประวัติและบันทึกของพวกเขาบนแผ่นโลหะ, เช่นกรณีของพระคัมภีร์มอรมอน. สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม, ดู “คำอธิบายโดยสังเขปเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน” ในหน้าคำนำของพระคัมภีร์มอรมอน.

แผ่นดินจารึกทองคำ. ดู แผ่นจารึก; พระคัมภีร์มอรมอน ด้วย

บันทึกที่เขียนบนแผ่นดินจารึกทำจากทองคำ. บันทึกนี้เล่าเรื่องราวของสองอารยธรรมที่ยิ่งใหญ่ในทวีปอเมริกา. โจเซฟ สมิท แปลและตีพิมพ์ส่วนหนึ่งของแผ่นดินจารึกเหล่านี้. งานแปลนี้เรียกว่าพระคัมภีร์มอรมอน. (สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม, ดู “คำนำ” และ “ประวัติภัยพยานของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท” ด้านหน้าของพระคัมภีร์มอรมอน.)

แผ่นดินจารึกทองเหลือง. ดู แผ่นจารึก ด้วย

บันทึกเกี่ยวกับชาวยิวนับแต่กาลเริ่มต้นจนถึง ๖๐๐ ปีก่อนคริสตกาล, ซึ่งมีงานเขียนของบรรดาศาสดาพยากรณ์หลายคน (๑ นี. ๕:๑๐-๑๖). บันทึกนี้เก็บรักษาโดยเลบัน, หนึ่งในบรรดาเอ็ดเดออร์ชาวยิวในเยรูซาเล็ม. ขณะที่ลีไฮและครอบครัวอยู่ในแดนทुरुกันดาร, ลีไฮส่งบุตรชายกลับไปเยรูซาเล็มเพื่อไปเอาบันทึกนี้ (๑ นี. ๓-๔). (สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม, ดู “คำอธิบายโดยสังเขปเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน,” ซึ่งอยู่ในพระคัมภีร์มอรมอน.)

แผ่นดินที่สัญญาไว้

แผ่นดินที่พระเจ้าทรงสัญญาให้เป็นมรดกสำหรับผู้

ติดตามที่ซื่อสัตย์ของพระองค์, และมักเป็นมรดกสำหรับผู้สืบตระกูลของพวกเขาด้วย. มีแผ่นดินที่สัญญาไว้มากมาย. ในพระคัมภีร์มอรมอน, เมื่อพูดถึงแผ่นดินที่สัญญาไว้มักหมายถึงพื้นที่ของทวีปอเมริกา.

ดินแดนนี้เราจะยกให้พงศ์พันธุ์ของเจ้า, **ปฐมก.** ๑๒:๗ (อับรา. ๒:๑๙). เราจะให้แผ่นดินคานาอันทั้งสิ้นแก่เจ้าและแก่เชื้อสายของเจ้าที่จะสืบมา, **ปฐมก.** ๑๗:๘ (ปฐมก. ๒๘:๑๓). โมเสสทำเครื่องหมายอาณาเขตของแผ่นดินคานาอันให้คนอิสราเอล, **กตว.** ๓๔:๑-๑๒ (กตว. ๒๗:๑๒). เราจะพาเจ้าไปยังแผ่นดินแห่งคำสัญญา, **๑ นี.** ๒:๒๐ (๑ นี. ๕:๕). พระเจ้าทรงนำคนชอบธรรมไปสู่ผืนแผ่นดินที่มีค่า, **๑ นี.** ๑๗:๓๘. ถ้าผู้สืบตระกูลของลิโซรักษาบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า, พวกเขาจะรุ่งเรืองในแผ่นดินแห่งคำสัญญา, **๒ นี.** ๑:๕-๙. อิสราเอลจะกลับมามีแผ่นดินแห่งคำสัญญาของพวกเขา, **๒ นี.** ๒๔:๑-๒ (อสย. ๑๔:๑-๒). ประชาชาติใดก็ตามที่ครอบครองแผ่นดินที่สัญญาไว้จะรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้า, หรือจะถูกกำจัดออกไป, **อีเธอร์** ๒:๙-๑๒. นี่คือแผ่นดินแห่งคำสัญญา, และสถานที่สำหรับนครแห่งไซอัน, **คพ.** ๕๗:๒. ยูดาห์จะเริ่มกลับไปยังผืนแผ่นดินของอับราฮัม, **คพ.** ๑๐๙:๖๔. เยรูซาเล็มใหม่จะสร้างบนทวีปอเมริกา, **ลข.** ๑:๑๐.

แผ่นดินโลก. ดูโลก; สร้าง (การ) ด้วย

ดาวพระเคราะห์ที่เราอาศัยอยู่, พระเจ้าเป็นเจ้าทรงสร้างผ่านพระเยซูคริสต์เพื่อมนุษย์จะได้ใช้ระหว่างการทดสอบของเขาในสภาพมรรตัย. ดาวพระเคราะห์ดวงนี้ลิขิตไว้ในขั้นสุดท้ายให้ได้รับรัศมีภาพและความสูงส่ง (คพ. ๗๗:๑-๒; ๑๓๐:๘-๙). แผ่นดินโลกจะเป็นมรดกนินรันตร์ของคนที่ดำเนินชีวิตอย่างมีค่าควรแก่รัศมีภาพซีเลสเชียล (คพ. ๘๘:๑๔-๒๖). พวกเขาจะมีความสุขในที่ประทับของพระบิดาและพระบุตร (คพ. ๗๖:๖๒).

สร้างไว้สำหรับมนุษย์: พระเจ้าประทานอำนาจครอบครองแผ่นดินโลกให้มนุษย์, **ปฐมก.** ๑:๒๘ (โมเสส ๒:๒๘). โลกนี้เป็นของพระเจ้า, **อพย.** ๙:๒๙ (สดด. ๒๔:๑). พระเจ้าประทานแผ่นดินโลกให้แก่บุตรของมนุษย์, **สดด.** ๑๑๕:๑๖. เราสร้างแผ่นดินโลกและเนรมิตมนุษย์บนนั้น, **อสย.** ๔๕:๑๒. โดยอำนาจพระวจนะของพระองค์มนุษย์จึงมาสู่พื้นพิภพ,

เจดอบ ๔:๙. แผ่นดินโลกจะให้ไว้แก่ผู้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้นำทางของพวกเขา, **คพ.** ๔๕:๕๖-๕๘ (คพ. ๑๐๓:๗). ผู้ที่เชื่อฟังกิตติคุณของเราจะได้รับสิ่งที่ดีของแผ่นดินโลกเป็นรางวัล, **คพ.** ๕๙:๓. คนจนและคนอ่อนโยนของแผ่นดินโลกจะสืบทอดแผ่นดินโลกเป็นมรดก, **คพ.** ๘๘:๑๗ (มธ. ๕:๕; ๓ นี. ๑๒:๕). เราจะรังสรรค์แผ่นดินโลกแห่งหนึ่ง, และเราจะพิสูจน์พวกเขา, **อับรา.** ๓:๒๔-๒๕.

การดำรงอยู่จริง: แผ่นดินโลกคงเดิมอยู่เป็นนิตย์, **ปฐมก.** ๑:๔. ทะเลแก้วคือแผ่นดินโลกในสภาพที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์, เป็นอมตะ, และเป็นนินรันตร์, **คพ.** ๗๗:๑. แผ่นดินโลกต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์และพร้อมรับรัศมีภาพซีเลสเชียล, **คพ.** ๘๘:๑๘-๑๙. แผ่นดินโลกคร่ำครวญ, **โมเสส** ๗:๔๘.

การแบ่งแยกแผ่นดินโลก:ให้น้ำรวมอยู่แห่งเดียวกัน, **ปฐมก.** ๑:๙. ในคราวอายุของเพลกนั้นเขาแบ่งแผ่นดินกัน, **ปฐมก.** ๑๐:๒๕. หลังจากผืนน้ำได้ลดไปจากผืนแผ่นดินนี้, มันกลายเป็นแผ่นดินที่เล็ดเลอ, **อีเธอร์** ๑๓:๒. แผ่นดินโลกจะเป็นเหมือนดังที่เคยเป็นในวันเวลาก่อนที่พระองค์จะทรงแยก, **คพ.** ๑๓๓:๒๔.

การชำระล้างแผ่นดินโลก: ผ่นตกบนแผ่นดินสี่สิบวัน, **ปฐมก.** ๗:๔. แผ่นดินโลกก็มีไว้สำหรับให้ไฟเผาผลาญคือเก็บไว้จนกว่าถึงวันทรงพิพากษา, **๒ ปด.** ๓:๗. หลังจากวันนี้การเผาไหม้มาถึง, **คพ.** ๖๔:๒๔. แผ่นดินโลกปรารถนาจะได้รับการชำระล้างจากความสกปรก, **โมเสส** ๗:๔๘.

สภาพสุดท้ายของแผ่นดินโลก: แผ่นดินโลกจะถูกม้วนเข้าดั่งม้วนกระดาษและสูญสิ้น, **๓ นี.** ๒๖:๓ (คพ. ๒๙:๒๓). จะมีฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่, **อีเธอร์** ๑๓:๙ (คพ. ๒๙:๒๓). ทะเลแก้วคือแผ่นดินโลกในสภาพที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์, เป็นอมตะ, และเป็นนินรันตร์, **คพ.** ๗๗:๑. แผ่นดินโลกต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์และพร้อมรับรัศมีภาพซีเลสเชียล, **คพ.** ๘๘:๑๘-๑๙. จะทรงทำให้แผ่นดินโลกเหมือนกับแก้วผลึกและจะเป็นอูรัมและทุมมิม, **คพ.** ๑๓๐:๘-๙. เป็นระยะเวลาหนึ่งพันปีแผ่นดินโลกจะพักผอน, **โมเสส** ๗:๖๔. แผ่นดินโลกจะกลับคืนสู่สภาพเดิม, **ลข.** ๑:๑๐.

แผนแห่งการไถ่. ดู การตกของอาดัมและเอวา; ความรอด; ชดใช้ (การ); พระกิตติคุณ; พระเยซูคริสต์ *ด้วย*

ความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์, กำหนดไว้เพื่อให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์. แผนดังกล่าวได้แก่การสร้าง, การตก, และการชดใช้, พร้อมด้วยกฎ, ศาสนพิธี, และหลักคำสอนทั้งหมดที่พระผู้เป็นเจ้าประทานให้. แผนนี้จะช่วยให้ทุกคนได้รับความสูงส่งและมีชีวิตอยู่ตลอดกาลกับพระผู้เป็นเจ้า (๒ นี. ๒, ๓). พระคัมภีร์เรียกแผนนี้ว่าแผนแห่งความรอด, แผนแห่งความสุข, และแผนแห่งความเมตตาด้วย.

ท่านได้รับบาดเจ็บเพราะความทรยศของเราทั้งหลาย, **อสย.** ๕๓:๕ (โมไซยาห์ ๑๔:๕) ด้วยว่านามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้ไม่ทรงโปรดให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั่วใต้ฟ้า, **กิจการ** ๔:๑๒. เพราะทุกคนทั้งปวงต้องตายเกี่ยวเนื่องกับอาดัมฉันใด, คนทั้งปวงก็จะกลับได้ชีวิตเกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์ฉันนั้น, **๑ คร.** ๑๕:๒๒. ด้วยว่าซึ่งเราทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณเพราะความเชื่อ, **อฟ.** ๒:๘ (๒ นี. ๒๕:๒๓). พระเจ้าทรงสัญญาชีวิตนิรันดร์ไว้ตั้งแต่ดึกดำบรรพ์, **ทิตัส** ๑:๒. พระเยซูทรงเป็นแหล่งกำเนิดแห่งความรอดนิรันดร์, **ฮบ.** ๕:๘-๙. แผนแห่งการไถ่ขยายไปถึงคนตาย, **๑ ปต.** ๓:๑๘-๒๐; ๔:๖ (คพ. ๑๓๘). ความตายทำให้แผนซึ่งเติมไปด้วยพระเมตตาของพระผู้สร้างผู้ยิ่งใหญ่เกิดสัมฤทธิ์ผล, **๒ นี.** ๓:๖. แผนของพระผู้เป็นเจ้าของเราสำคัญยิ่งเพียงใด!, **๒ นี.** ๓:๑๓. แผนแห่งการไถ่ทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิตและการปลดบาป, **แอลมา** ๑๒:๒๕-๓๔. แอรันสอนแผนแห่งการไถ่แก่บิดาของลาโมไน, **แอลมา** ๒๒:๑๒-๑๔. อมวิเล็ดอธิบายเรื่องแผนแห่งความรอด, **แอลมา** ๓๔:๘-๑๖. แอลมาอธิบายเรื่องแผนแห่งความรอด, **แอลมา** ๔๒:๕-๒๖, ๓๑. หลักคำสอนเรื่องการสร้าง, การตก, การชดใช้, และบัพติศมาได้รับการยืนยันในการเปิดเผยยุคปัจจุบัน, **คพ.** ๒๐:๑๗-๒๙. แผนได้รับแต่งตั้งก่อนโลก, **คพ.** ๑๒๘:๒๒. งานของเราและรัศมีภาพของเราคือการทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์, **โมเสส** ๑:๓๙. นี่คือแผนแห่งความรอดเพื่อมนุษย์ทั้งปวง, **โมเสส** ๖:๕๒-๖๒. พวกเขาจะพิสูจน์พวกเขาโดยวิธีนี้, **อับรา.** ๓:๒๒-๒๖.

แผนแห่งความรอด. ดู แผนแห่งการไถ่

ฝึกไปทางโลก (ความ). ดู เงิน, เงินตรา; จงหอง (ความ); ถือดี (ความ), ถือตัว (ความ), เปล่าประโยชน์, อย่างไม่สมควร; มั่งคั่ง (ความ) *ด้วย*

ความปรารถนาและความพยายามที่ไม่ชอบธรรมเพื่อให้ได้ความมั่งคั่งทางโลกและทรัพย์สินทางวัตถุ ขณะละทิ้งเรื่องทางวิญญาณ.

เพราะถ้าผู้ใดจะได้สิ่งของสิ่งทั้งโลกแต่ต้องเสียชีวิตของตน ผู้นั้นจะได้ประโยชน์อะไร?, **มธ.** ๑๖:๒๖. หัวใจพวกเขาหมกมุ่นกับสิ่งไร้ประโยชน์ของโลก, **แอลมา** ๔:๘ (แอลมา ๓๑:๒๗). จงละทิ้งสิ่งต่างๆ ของโลกนี้, **คพ.** ๒๕:๑๐. ใจมนุษย์หมกมุ่นมากกับสิ่งต่างๆ ของโลกนี้, **คพ.** ๑๒๑:๓๕.

ฝัน (ความ). ดู เปิดเผย (การ) *ด้วย*

วิธีหนึ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยพระประสงค์ของพระองค์แก่ชายและหญิงบนแผ่นดินโลก. อย่างไรก็ตาม, ไม่ใช่ว่าความฝันทุกครั้งจะเป็นการเปิดเผย. ความฝันที่ได้รับการดูแลเป็นผลจากศรัทธา.

เขาฝัน, และเห็นบันไดทอดถึงฟ้าสวรรค์, **ปฐม.** ๒๘:๑๒. โยเซฟฝัน, **ปฐม.** ๓๗:๕. พระเจ้าจางดริสกับเขาทางฝัน, **กดว.** ๑๒:๖. เนบูคัดเนสซาร์ทรงพระสุบิน, **ดนล.** ๒:๑-๓. คนซราชจะฝัน, **โยเอล** ๒:๒๘ (กิจการ ๒:๑๗). ทูตของพระเจ้าปรากฏต่อเขาในความฝัน, **มธ.** ๑:๒๐ (มธ. ๒:๑๙). ลีโยเขียนไว้หลายเรื่องซึ่งท่านเห็นในความฝัน, **๑ นี.** ๑:๑๖. ลีโยนี้มีตฝัน, **๑ นี.** ๘.

ฝ่ายประธาน. ดู ฝ่ายประธานสูงสุด

ฝ่ายประธานสูงสุด. ดู ญุณแจทั้งหลายของฐานะ

ปุโรหิต; ประธาน; เปิดเผย (การ) *ด้วย*
ประธานศาสนจักรและที่ปรึกษาของท่าน. พวกเขาเป็นโคออร์ดิเนตอร์ปุโรหิตสามคนและควบคุมทั่วทั้งศาสนจักร. ฝ่ายประธานสูงสุดถือญุณแจทั้งหมดของฐานะปุโรหิต.

ญุณแจทั้งหลายแห่งอาณาจักรเป็นของฝ่ายประธานฐานะปุโรหิตระดับสูง, **คพ.** ๘๑:๒. ฝ่ายประธานฐานะปุโรหิตระดับสูงมีสิทธิ์ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งทั้งปวง, **คพ.** ๑๐๗:๙, ๒๒. ผู้ใดก็ตามที่รับเรายอมรับฝ่ายประธานสูงสุด, **คพ.** ๑๑๒:๒๐, ๓๐.

ฝ่ายประธานสูงสุดจะรับโองการ [การเปิดเผย] แทนทั้งศาสนจักร, คพ. ๑๒๔:๑๒๖.

เฝ้า, เฝ้าดู, เฝ้ารอ. ดู *เตือน (การ) ด้วย*

ระแวดระวัง, เฝ้าระวัง. บุคคลที่ระวังและเชื่อฟังเป็นคนที่ดีเยี่ยมและพร้อม. ยามคือผู้นำที่ได้รับเรียกโดยตัวแทนของพระเจ้าให้มีความรับผิดชอบจำเพาะเพื่อความผาสุกของผู้อื่น. คนที่ได้รับเรียกเป็นผู้นำมีความรับผิดชอบพิเศษในการเป็นยามให้คนอื่นๆ ของโลกด้วย.

เราได้กระทำเจ้าให้เป็นยาม, **อสค.** ๓:๑๗-๒๑. ยามที่เปล่งเสียงเตือนจะช่วยจิตวิญญาณของตนให้รอด, **อสค.** ๓๓:๗-๙. เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเฝ้าระวังอยู่: เพราะท่านไม่รู้วอองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านจะเสด็จมาเวลาไหน, **มธ.** ๒๔:๔๒-๔๓ (มธ. ๒๕:๑๓; มาระโก ๑๓:๓๕-๓๗; คพ. ๑๓๓:๑๐-๑๑). ท่านทั้งหลายจงเฝ้าระวังและอธิษฐานเพื่อท่านจะไม่ต้องถูกทดลอง, **มธ.** ๒๖:๔๑ (๓ นี. ๑๘:๑๕, ๑๘). หากท่านไม่ระวังตน, ความนึกคิดของท่าน, คำพูดของท่าน, การกระทำของท่าน, ท่านจะต้องพินาศ, **โมไซยาห์** ๔:๓๐. แอลมาแต่งตั้งปุโรหิตและเอเลเตอร์เพื่อควบคุมและดูแลศาสนจักร, **แอลมา**:๑. คนที่มีได้เฝ้ารอพระเจ้าช่วยให้รอดจะถูกตัดขาด, **คพ.** ๔๕:๔๔. อธิการและคนอื่นๆ ได้รับเรียกและได้รับแต่งตั้งจากพระเจ้าเป็นเจ้าให้ดูแลศาสนจักร, **คพ.** ๔๖:๒๗. พระเจ้าทรงวางยามไว้เฝ้าสวนองุ่น, **คพ.** ๑๐๑:๔๔-๕๘.

พงศกษัตริย์. ดู *ลำดับเหตุการณ์ ด้วย*

หนังสือสองเล่มในภาคพันธสัญญาเดิม. หนังสือเหล่านี้เล่าถึงประวัติศาสตร์ของอิสราเอลนับแต่การก่อกบฏของอาโดเนียห์, บุตรคนที่สี่ของกษัตริย์ดาวิด (ประมาณ ๑๐๑๕ ปีก่อนคริสตกาล), จนยูดาห์ตกเป็นเชลยครั้งสุดท้าย (ประมาณ ๕๘๖ ปีก่อนคริสตกาล). หนังสือเหล่านี้มีประวัติศาสตร์ทั้งหมดของอาณาจักรตอนเหนือ (เผ่าทั้งสิบของอิสราเอล) นับแต่การแยกจากกันเป็นอาณาจักรจนกระทั่งชาวอัสซีเรียพาพวกเขาไปเป็นเชลยยังดินแดนทางเหนือ.

พงศกษัตริย์ ฉบับที่หนึ่ง: บทที่ ๑ บรรยายถึงช่วงเวลาสุดท้ายของชีวิตกษัตริย์ดาวิด. บทที่ ๒-๑๑ บันทึกชีวิตของซาโลมอน. บทที่ ๑๒-๑๖ กล่าวถึงเรโหโบอัม

กับเยโรโบอัม, ผู้สืบทอดโดยตรงของซาโลมอน. เยโรโบอัมทำให้เกิดการแบ่งแยกอาณาจักรอิสราเอล. มีการเอ่ยถึงกษัตริย์คนอื่นๆ ด้วย. บทที่ ๑๗-๒๑ บันทึกบางส่วนของ การปฏิบัติศาสนกิจของเอลียาห์ ขณะที่ท่านเตือนอาหับ, กษัตริย์แห่งอิสราเอล. บทที่ ๒๒ บันทึกสงครามที่เกิดขึ้นกับซีเรียซึ่งอาหับกับเยโฮชาฟัท, กษัตริย์แห่งยูดาห์, ผืนก้ำกัลังทหารกัน. ศาสดาพยากรณ์มีคำพยากรณ์เรื่องร้ายเกี่ยวกับกษัตริย์ทั้งหลาย.

พงศกษัตริย์ ฉบับที่สอง: บทที่ ๑-๒:๑๑ บรรยายต่อไปถึงชีวิตของเอลียาห์, รวมทั้งการขึ้นสู่สวรรค์ในรถเพลิง. บทที่ ๒-๙ เล่าเรื่องราวการปฏิบัติศาสนกิจของเอลียาห์ด้วยศรัทธาและพลังยิ่งใหญ่. บทที่ ๑๐ บรรยายถึงเยชู, กษัตริย์, และวิธีที่เขาทำลายเชื้อสายของอาหับและเหล่าปุโรหิตของพระบาอัล. บทที่ ๑๑-๑๓ บันทึกการปกครองอันชอบธรรมของโยอาชและความตายของเอลีซา. บทที่ ๑๔-๑๗ เล่าเรื่องราวกษัตริย์ต่างๆ ผู้ที่ปกครองในอิสราเอลและยูดาห์, ส่วนใหญ่ในความชั่วร้าย. บทที่ ๑๕ บันทึกการที่ชาวอัสซีเรียจับเผ่าทั้งสิบของอิสราเอลไปเป็นเชลย. บทที่ ๑๘-๒๐ บันทึกชีวิตอันชอบธรรมของเฮเซคียาห์, กษัตริย์แห่งยูดาห์, และศาสดาพยากรณ์อิสยาห์. บทที่ ๒๑-๒๓ กล่าวถึงกษัตริย์มนัสเสห์กับกษัตริย์โยสิยาห์. ตามที่เชื้อสืบกันมา, มนัสเสห์คือผู้ที่ต้องรับผิดชอบต่อมรดกของอิสยาห์. โยสิยาห์เป็นกษัตริย์ที่ชอบธรรมผู้ซึ่งสถาปนากฎในบรรดาชาวอียิวขึ้นมาอีกครั้ง. บทที่ ๒๔-๒๕ บันทึกเรื่องราวการไปเป็นเชลยในบาบิโลน.

พงศกษัตริย์ของอับราฮัม. ดู *อับราฮัม—พงศกษัตริย์ของอับราฮัม*

พงศาวดาร

หนังสือสองเล่มในภาคพันธสัญญาเดิม. หนังสือเหล่านี้กล่าวถึงประวัติของเหตุการณ์ต่างๆ พอสังเขปนับแต่การสร้างจนถึงถ้อยแถลงของไซรัสซึ่งยอมให้ชาวอียิวกลับไปเยรูซาเล็ม.

พงศาวดาร ฉบับที่หนึ่ง: บทที่ ๑-๙ เรียงลำดับการสืบเชื้อสายนับแต่อาดัมจนถึงซาอูล. บทที่ ๑๐ บันทึกความตายของซาอูล. บทที่ ๑๑-๒๒ บรรยายเหตุการณ์ต่างๆ ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการปกครองของดาวิด. บทที่ ๒๓-๒๗ อธิบายว่าดาวิดตั้งซาโลมอนให้เป็นกษัตริย์และจัดระเบียบให้ชาวเลวี. บทที่ ๒๘

อธิบายว่าดาววัดสั่งให้ซาโลมอนสร้างพระวิหาร. บทที่ ๒๙ บันทึกความตายของดาววัด.

พงศาวดารฉบับที่สอง: บทที่ ๑-๙ บรรยายเหตุการณ์ต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปกครองของซาโลมอน. บทที่ ๑๐-๑๒ เล่าถึงการปกครองของเรโหโบอัมบุตรของซาโลมอน, ระหว่างเวลานั้นอาณาจักรอันเป็นปึกแผ่นของอิสราเอลได้แยกเป็นอาณาจักรเหนือและอาณาจักรใต้. บทที่ ๑๓-๓๖ อธิบายถึงการปกครองของกษัตริย์ต่างๆ จนกระทั่งเนบูคัดเนซซาร์ยึดอาณาจักรแห่งยูดาห์. หนังสือเล่มนี้จบลงด้วยประกาศิตของไซรัสที่ให้ลูกหลานของยูดาห์ซึ่งเป็นเชลยกลับไปเยรูซาเล็มได้.

พยาน. ดู ประจักษ์พยาน ด้วย

ถ้อยแถลงหรือหลักฐานอื่นๆ ที่ยืนยันว่าบางสิ่งบางอย่างเป็นความจริง; ประจักษ์พยาน. พยานอาจเป็นคนที่กล่าวถ้อยคำหรือแสดงหลักฐานตามความรู้ส่วนตัวได้; นั่นคือ, คนที่แสดงประจักษ์พยาน.

อย่าเป็นพยานเท็จ, **อพย.** ๒๐:๑๖. ข้าพระเจ้าจะเสด็จไปทั่วโลกให้เป็นคำพยานแก่บรรดาประชาชาติ, **มธ.** ๒๔:๑๔ (จส—ม ๑:๓๑). ท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเรา, **กิจการ** ๑:๘. พระวิญญาณนั้นเป็นพยานร่วมกับวิญญาณจิตของเราทั้งหลาย, **รม.** ๘:๑๖ (๑ ยน. ๕:๖). ท่านเต็มใจจะยืนยันพยานเกี่ยวกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทุกเวลา, **โมไซยาห์** ๑๘:๘-๙. เราเป็นส่วนศีลระลึกเพื่อเป็นพยานต่อพระบิดาว่าเราจะรักษาพระบัญญัติและระลึกถึงพระเยซูตลอดเวลา, **๓ นี.** ๑๘:๑๐-๑๑ (โมโร. ๔, ๕; คพ. ๒๐:๗๗-๗๙). ท่านไม่ได้รับพยานจนหลังการทดลองศรัทธาของท่าน, **อีเธอร์** ๑๒:๖. กฎของพยาน : ด้วยปากของพยานสองหรือสามคน คำพูดจะได้รับสถาปนา, **คพ.** ๖:๒๘ (ฉบบ. ๑๗:๖; มธ. ๑๘:๑๖; ๒ คร. ๑๓:๑; อีเธอร์ ๕:๔; คพ. ๑๒๘:๓). เราแต่งตั้งเจ้าเป็นอัครสาวกและพยานพิเศษถึงนามของเรา, **คพ.** ๒๗:๑๒ (คพ. ๑๐๗:๒๓). สาวกเจ็ดสิบได้รับเรียกให้เป็นพยานพิเศษต่อคนต่างชาติและในทั่วโลก, **คพ.** ๑๐๗:๒๕. ให้มีผู้ที่บันทึก, และให้เขาเป็นพยานที่เห็นกับตาถึงบัพติศมาของเจ้า, **คพ.** ๑๒๗:๖ (คพ. ๑๒๘:๒-๔).

พยานถึงพระคัมภีร์มอรมอน. ดู พยาน; พระคัมภีร์มอรมอน ด้วย
พระเจ้าทรงบัญชาคนอื่นๆ นอกเหนือจาก ท่าน

ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทให้กล่าวคำพยานถึงความศักดิ์สิทธิ์ของพระคัมภีร์มอรมอน (คพ. ๑๗; ๑๒๘:๒๐). ดู ประจักษ์พยานของพยานเหล่านี้ใน “คำนำ” ด้านหน้าของพระคัมภีร์มอรมอน.

โดยถ้อยคำของสามคนเราจะสถาปนาถ้อยคำของเรา, **๒ นี.** ๑๑:๓. พยานต่อการแสดงประจักษ์พยานถึงพระวจนะของพระองค์ต่อลูกหลานมนุษย์, **๒ นี.** ๒๗:๑๒-๑๓. ด้วยปากของพยานสามคนจะสถาปนาสิ่งเหล่านี้, **อีเธอร์** ๕:๔. โดยผ่านศรัทธา พยานสามคนจะเห็นแผ่นดินจาริก, **คพ.** ๑๗.

พร, เป็นสุข, ให้พร. ดู กฎ; ขอบพระทัย; ปฏิบัติต่อผู้ป่วย (การ); ปิตุพร; พระคุณ ด้วย

การประสาทความหวังดีจากสวรรค์ให้ใครสักคนหนึ่ง. สิ่งใดก็ได้ที่ส่งผลต่อความสุขอันแท้จริง, ความผาสุก, หรือความเจริญรุ่งเรืองคือพร.

พรทั้งปวงมีพื้นฐานบนกฎวินัยที่ทั้งหลาย (คพ. ๑๓๐:๒๐-๒๑). เพราะพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงต้องการให้ลูกๆ ของพระองค์พบปิติในชีวิต (๒ นี. ๒:๒๕), พระองค์ประทานพรแก่พวกเขาอันเป็นผลจากการที่พวกเขาเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ (คพ. ๘๒:๑๐), ในการตอบคำสวดอ้อนวอนหรือศาสนพิธีฐานะบโรหิต (คพ. ๑๓:๓๘; ๑๐๗:๖๕-๖๗), หรือโดยผ่านพระคุณของพระองค์ (๒ นี. ๒๕:๒๓).

ข้อความต่างๆ อันเป็นที่รู้จักกันดีเกี่ยวกับความเป็นสุขคือบทที่กล่าวถึงผู้เป็นสุข (มธ. ๕:๑-๑๒; ๓ นี. ๑๒:๑-๑๒).

ทั่วไป: เราจะให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่, และเราจะอวยพรเจ้า, **ปฐมก.** ๑๒:๒-๓ (๑ นี. ๑๕:๑๘; อับรา. ๒:๙-๑๑). พรอยู่บนศีรษะของผู้ชอบธรรม, **สภษ.** ๑๐:๖. คนที่ซื่อสัตย์จะได้รับพรมากมาย, **สภษ.** ๒๘:๒๐. พระเจ้าจะทรงเปิดหน้าต่างในฟ้าสวรรค์และเทพรมาให้เจ้า, **มลค.** ๓:๑๐ (๓ นี. ๒๔:๑๐). ผู้เป็นสุขสัญญาถึงพร, **มธ.** ๕:๑-๑๒ (๓ นี. ๑๒:๑-๑๒). ความเจริญสุขมีแก่คนทั้งหลายที่ได้รับเชิญมาในการมงคลสมรสของพระเมษโปดก, **วว.** ๑๙:๙. เขาผู้ชอบธรรมย่อมเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, **๑ นี.** ๑๗:๓๕ (โมไซยาห์ ๑๐:๑๓). หากลูกจะสดับฟัง, พ่อจะให้พรแก่ลูก, **๒ นี.** ๑:๒๘. พ่อจะให้พรเดียวกันแก่ลูก, **๒ นี.** ๔:๙. พระองค์ย่อมประทานพรให้ท่านโดยทันที, **โมไซยาห์** ๒:๒๔. พระเจ้าประทานพรและทรงทำให้คนที่มอบความไว้วางใจในพระองค์รุ่งเรือง,

อิส. ๑๒:๑. ช่วยนำเอางานของเราออกมา, และเจ้าจะได้รับพร, **คพ.** ๖:๙. จงสวดอ้อนวอนเสมอ, และพรของเจ้าจะยิ่งใหญ่, **คพ.** ๑๙:๓๘. จงรับบัพติศมา, และเจ้าจะได้รับพระวิญญาณของเราและพรสำคัญยิ่งนักอย่างที่เราไม่เคยพบเห็นมาก่อน, **คพ.** ๓๙:๑๐. หลังจากความยากลำบากยิ่งจึงบังเกิดพร, **คพ.** ๕๘:๔. มนุษย์หาเชื้อฟุ้งไม่; เรายกเลิกและพวกเขาไม่ได้รับพร, **คพ.** ๕๘:๓๒. เจ้ายังไม่เข้าใจว่าพระบิดาทรงมีพรสำคัญยิ่งเพียงใดเตรียมไว้ให้เจ้า, **คพ.** ๗๘:๑๗. จากฐานะปุโรหิตระดับสูง การปฏิบัติศาสนพิธีและพรมมาถึงศาสนจักร, **คพ.** ๑๐๗:๖๕-๖๗. มีกฎซึ่งในนั้นกำหนดพรไว้ทุกประการ, **คพ.** ๑๓๐:๒๐. คนทั้งปวงที่ปรารถนาได้รับพรจากมือเราจะปฏิบัติตามกฎ, **คพ.** ๑๓๒:๕. พรทั้งปวงเก็บไว้รอคนที่รักพระเจ้า, **คพ.** ๑๓๘:๕๒. อับราฮัมแสวงหาพรของบรรพบุรุษและสิทธิ์ที่จะดูแลพรดังกล่าว, **อับรา.** ๑:๒.

การให้พรเด็ก: พระองค์ทรงอุ้มพวกเขาและอวยพร, **มาระโก** ๑๐:๑๖. พระองค์ทรงพาเด็กเล็กๆ ของพวกเขา มา, ที่ละคน, และประทานพรให้พวกเขา, **๓ นี.** ๑๗:๒๑. เอ็ลเดอร์จะให้พรเด็กในพระนามของพระเยซูคริสต์, **คพ.** ๒๐:๗๐.

พระกระยาหารคำของพระเจ้า. ดู คีลระลิก

พระกระยาหารมื้อสุดท้าย. ดู พิธีปัสกา; คีลระลิก

ด้วย

ตามภาคพันธสัญญาใหม่, พระกระยาหารมื้อสุดท้ายที่พระเยซูเสวยก่อนการถูกจับและการตรึงกางเขนของพระองค์ (ลูกา ๒๒:๑๔-๑๘). พระองค์เสวยพระกระยาหารมื้อนี้และอัครสาวกสิบสองของพระองค์รับประทานอาหารมื้อนี้ระหว่างพิธีปัสกา (มธ. ๒๖:๑๗-๓๐; มาระโก ๑๔:๑๒-๑๘; ลูกา ๒๒:๗-๑๓).

พระผู้ช่วยให้รอดถวายสาธุการขมมิ่งและน้ำองุ่นและส่งให้แก่เหล่าอัครสาวก, **มธ.** ๒๖:๒๖-๒๙ (มาระโก ๑๔:๒๒-๒๕; ลูกา ๒๒:๗-๒๐). พระเยซูทรงล้างเท้าเหล่าอัครสาวก, **ยอห์น** ๑๓. ยูดาสได้ชื่อว่าเป็นผู้ทรยศพระเยซู, **ยอห์น** ๑๓:๒๑-๒๖ (มธ. ๒๖:๒๐-๒๕).

พระกิตติคุณ. ดู แผนแห่งการไถ่; สมัยการ

ประทาน; หลักคำสอนของพระคริสต์ ดู *ด้วย*

แผนแห่งความรอดของพระผู้เป็นเจ้า, ซึ่งมีสัมฤทธิ

ผลได้โดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์. พระกิตติคุณประกอบด้วยความจริงนี้รันดร์หรือกฎ, พันธสัญญา, และศาสนพิธีต่างๆ ที่จำเป็นเพื่อมนุษยชาติจะกลับเข้าไปในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า. พระผู้เป็นเจ้าทรงฟื้นฟูความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณแก่แผ่นดินโลกในศตวรรษที่สิบเก้าโดยผ่านศาสนาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ.

เจ้าทั้งหลายจงออกไปทั่วโลกประกาศข่าวประเสริฐ, **มาระโก** ๑๖:๑๕. ส่วนที่แจ่มชัดและมีค่าที่สุดของพระกิตติคุณของพระเมษโปดกถูกอำพรางไว้, **๑ นี.** ๑๓:๓๒. นี่ คือ กิตติคุณของเรา, **๓ นี.** ๒๗:๑๓-๒๑ (คพ. ๓๙:๖). พระคัมภีร์มอรมอนประกอบด้วยความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณ, **คพ.** ๒๐:๘-๙ (คพ. ๔๒:๑๒). นี่ คือ พระกิตติคุณ, **คพ.** ๗๖:๔๐-๔๓. ฐานะปุโรหิตแห่งเมสเสเจเดดดูแลพระกิตติคุณ, **คพ.** ๘๔:๑๙. มนุษย์ทุกคนจะได้ยินความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณในภาษาของเขาเอง, **คพ.** ๙๐:๑๑. พระบุตรทรงส่งสอนพระกิตติคุณแก่วิญญาณทั้งหลายของคนตาย, **คพ.** ๑๓๘:๑๘-๒๑, ๒๘-๓๗. มีการส่งสอนพระกิตติคุณจากกาลเริ่มต้น, **โมเสส** ๕:๕๘. พุดถึงหลักธรรมและศาสนพิธีเบื้องต้นของพระกิตติคุณ, **ลข.** ๑:๔.

พระกิตติคุณ, การฟื้นฟู. ดู ฟื้นฟูพระกิตติคุณ (การ)

พระกิตติคุณสี่เล่ม. ดู มัทธีว; มาระโก; ยอห์น, บุตรของเศเบดี; ลูกา *ด้วย*

บันทึก หรือ ประจักษ์ พยาน ทั้ง สี่ เล่ม เกี่ยวกับพระชนม์ชีพมรตัยของพระเยซูและเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์มีอยู่ในหนังสือสี่เล่มแรกของภาคพันธสัญญาใหม่. เขียนโดยมัทธีว, มาระโก, ลูกา, และยอห์น, หนังสือเหล่านี้คือพยานที่บันทึกไว้เกี่ยวกับพระชนม์ชีพของพระคริสต์. หนังสือ ๓ นีไฟในพระคัมภีร์มอรมอนมีความคล้ายคลึงกันในหลายๆ ด้านกับพระกิตติคุณของภาคพันธสัญญาใหม่ทั้งสี่เล่มนี้.

หนังสือในภาคพันธสัญญาใหม่แต่เดิมเขียนในภาษากรีก. คำในภาษากรีกสำหรับ *พระกิตติคุณ* หมายถึง "ข่าวประเสริฐ." ข่าวประเสริฐคือพระเยซูคริสต์ ทรงกระทำการชดใช้ซึ่งจะไถ่มนุษยชาติทั้งปวงจากความตายและให้รางวัลแต่ละคนตามงาน

ของเขา (ยอห์น ๓:๑๖; โรม. ๕:๑๐-๑๑; ๒ นี. ๙:๒๖;
แอสมา ๓:๙; คพ. ๗:๖๙).

ความประสานกลมกลืนของพระกิตติคุณสี่เล่ม:
คำสอนของ พระผู้ช่วยให้รอดใน มัทธิว, มาระโก,

ลูกา, และยอห์น สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้
และเปรียบเทียบกับการเปิดเผยในยุคสุดท้ายได้ใน
วิธีต่อไปนี้ :

ความประสานกลมกลืนของพระกิตติคุณสี่เล่ม

เหตุการณ์	มัทธิว	มาระโก	ลูกา	ยอห์น	การเปิดเผยใน ยุคสุดท้าย
ลำดับการสืบเชื้อสายของ พระเยซู	๑:๒-๑๗		๓:๒๓-๓๘		
กำเนิดของยอห์นผู้ถวาย บัพติศมา			๑:๕-๒๕, ๕๗-๕๘		
การประสูติของพระเยซู	๒:๑-๑๕		๒:๖-๗		๑ นี. ๑๑:๑๘-๒๐; ๒ นี. ๑๗:๑๔; โมไซยาห์ ๓:๕-๘; แอสมา ๗:๑๐; อีล. ๑๔:๕-๑๒; ๓ นี. ๑:๔-๒๒
คำพยากรณ์ของสิเมโอนและ อันนา			๒:๒๕-๓๙		
เสด็จเยือนพระวิหาร (ปีสกา)			๒:๔๑-๕๐		
เริ่มต้นการปฏิบัติศาสนกิจ ของยอห์น	๓:๑, ๕-๖	๑:๔	๓:๑-๓	๑:๖-๑๔	
บัพติศมาของพระเยซู	๓:๑๓-๑๗	๑:๙-๑๑	๓:๒๑-๒๒	๑:๓๒-๓๔	๑ นี. ๑๐:๗-๑๐; ๒ นี. ๓๑:๔-๒๑
การล่อลวงพระเยซู	๔:๑-๑๑		๔:๑-๑๓		
ประจักษ์พยานของยอห์นผู้ ถวายบัพติศมา				๑:๑๕-๓๖	คพ. ๙๓:๖-๑๘, ๒๖
งานสมรสที่หมู่บ้านคานา (ปาฏิหาริย์ครั้งแรกของ พระเยซู)				๒:๑-๑๑	
ชำระล้างพระวิหารครั้งแรก				๒:๑๔-๑๗	
พบกับนิโคเดมัส				๓:๑-๑๐	
หญิงชาวสะมาเรียที่บ่อน้ำ				๔:๑-๔๒	
พระเยซูทรงถูกปฏิเสธที่ นาซาเร็ธ	๔:๑๓-๑๖		๔:๑๖-๓๐		

เหตุการณ์	มัทธิว	มาระโก	ลูกา	ยอห์น	การเปิดเผยใน ยุคสุดท้าย
ชาวประมงได้รับเรียกให้ เป็นผู้หาคนตั้งหาปลา	๔:๑๘-๒๒	๑:๑๖-๒๐			
ทำให้ปลาเต็มอวนอย่างน่า อัศจรรย์			๕:๑-๑๑		
ทำให้บุตรสาวของโยริส คืนชีพ	๙:๑๘-๑๙, ๒๓-๒๖	๕:๒๑-๒๔, ๓๕-๔๓	๘:๔๑-๔๒, ๔๙-๕๖		
รักษาหญิงที่เป็นโรคเกี่ยวกับ โลหิต	๙:๒๐-๒๒	๕:๒๕-๓๔	๘:๔๓-๔๘		
การเรียกอัครสาวกสิบสอง	๑๐:๑-๔๒	๓:๑๓-๑๙; ๖:๗-๑๓	๖:๑๒-๑๖; ๙:๑-๒; ๑๒:๒-๑๒, ๔๙-๕๓		๑ นี. ๑๓:๒๔- ๒๖, ๓๙-๔๑; คพ. ๙๕:๔
ทำให้บุตรชายของหญิง หม้ายคืนชีพ			๗:๑๑-๑๕		
เจิมพระบาทพระคริสต์			๗:๓๖-๕๐	๑๒:๒-๘	
ทำให้พายุสงบ		๔:๓๖-๔๑	๘:๒๒-๒๕		
เรียกสาวกเจ็ดสิบ			๑๐:๑		คพ. ๑๐๗:๒๕, ๓๔, ๙๓-๙๗
ขับผีโสโครกให้ไปอยู่ใน สุกร		๕:๑-๒๐			
คำเทศนานกภูเขา	๕-๗		๖:๑๗-๔๙		๓ นี. ๑๒-๑๔
คำอุปมาของพระเยซูคือเรื่องราวสั้นๆ ซึ่งเปรียบเทียบของหรือเหตุการณ์ธรรมดาทั่วไปกับความจริง. พระเยซู ทรงใช้คำอุปมาบ่อยครั้งเพื่อสอนความจริงทางวิญญาณ.					
ผู้หว่านพืช :	๑๓:๓-๙, ๑๘-๒๓	๔:๓-๙, ๑๔-๒๐	๘:๔-๘, ๑๑-๑๕		
ข้าวละมาน :	๑๓:๒๔-๓๐, ๓๖-๔๓				คพ. ๘๖:๑-๗
เมล็ดมัสตาร์ด :	๑๓:๓๑-๓๒	๔:๓๐-๓๒	๑๓:๑๘-๑๙		
เชื้อขนม :	๑๓:๓๓		๑๓:๒๐-๒๑		
ขุมทรัพย์ในทุ่งนา :	๑๓:๔๔				
ไข่มุกที่มีค่ามาก :	๑๓:๔๕-๔๖				
อวนของชาวประมง :	๑๓:๔๗-๕๐				
เจ้าของบ้าน :	๑๓:๕๑-๕๒				
แกะหาย :	๑๘:๑๒-๑๔		๑๕:๑-๗		
เงินเหรียญหาย :			๑๕:๘-๑๐		

เหตุการณ์	มหัทธิ	มาระโก	ลูกา	ยอห์น	การเปิดเผยใน ยุคสุดท้าย
บุตรหายไป :			๑๕:๑๑-๓๒		
ทาสที่ไม่ยอมให้เอ็กัย :	๑๘:๒๓-๓๕				
ชาวสะมาเรียผู้ใจดี :			๑๐:๒๕-๓๗		
คนต้นเรือนอสตัดย :			๑๖:๑-๘		
ลาซารัสกับเศรซฐี :			๑๖:๑๔-๑๕, ๑๙-๓๑		
ผู้พิพากษาอธรรม :			๑๘:๑-๘		
พระเมษบาลผู้ ประเสริฐ :				๑๐:๑-๒๑	๓ นี. ๑๕: ๑๗-๒๔
คนทำงานในสวนองุ่น :	๒๐:๑-๑๖	๑๐:๓๑			
เงินสิบมินา :			๑๙:๑๑-๒๗		
บุตรสองคน :	๒๑:๒๘-๓๒				
คนเข้าสวนที่ชั่วร้าย :	๒๑:๓๓-๔๖	๑๒:๑-๑๒	๒๐:๙-๒๐		
งานมงคลสมรสของ ราชาเฮอร์ส :	๒๒:๑-๑๔		๑๔:๗-๒๔		
หญิงพรหมจารีสิบคน :	๒๕:๑-๑๓		๑๒:๓๕-๓๖		คพ. ๔๕:๕๖-๕๙
เงินตะลันต์ :	๒๕:๑๔-๓๐				
แกะ, แพะ :	๒๕:๓๑-๔๖				
เลี้ยงคนห้าพัน	๑๔:๑๖-๒๑	๖:๓๓-๔๔	๙:๑๑-๑๗	๖:๕-๑๔	
พระเยซูทรงดำเนินบนน้ำ	๑๔:๒๒-๓๓	๖:๔๕-๕๒		๖:๑๖-๒๑	
ประจักษ์พยานของเปโตร เกี่ยวกับพระคริสต์	๑๖:๑๓-๑๖	๘:๒๗-๒๙	๙:๑๘-๒๐		
เปโตรได้รับสัญญาถึง กุญแจทั้งหลายของ อาณาจักร	๑๖:๑๙				
คำเทศนาเรื่องอาหารแห่ง ชีวิต				๖:๒๒-๗๑	
รักษาชายตาบอดในวันสะ- บาโต				๙:๑-๔๑	
การเปลี่ยนสภาพ; มอบ กุญแจฐานะปุโรหิต	๑๗:๑-๑๓	๙:๒-๑๓	๙:๒๘-๓๖		คพ. ๖๓:๒๐-๒๑; ๑๑๐:๑๑-๑๓
การให้พรเด็ก	๑๙:๑๓-๑๕	๑๐:๑๓-๑๖	๑๘:๑๕-๑๗		
คำสวดอ้อนวอนของ พระเจ้า	๖:๕-๑๕		๑๑:๑-๔		
ลาซารัสฟื้น				๑๑:๑-๔๕	

เหตุการณ์	มหัทธิ	มาระโก	ลูกา	ยอห์น	การเปิดเผยในยุคสุดท้าย
เสด็จเข้ากรุงอย่างผู้พิชิต	๒๑:๖-๑๑	๑๑:๗-๑๑	๑๙:๓๕-๓๘	๑๒:๑๒-๑๘	
ผู้รับแลกเงินถูกไล่ออกจากพระวิหาร	๒๑:๑๒-๑๖	๑๑:๑๕-๑๙	๑๙:๔๕-๔๘		
เงินถวายของหญิงหม้าย		๑๒:๔๑-๔๔	๒๑:๑-๔		
พระโอวาทเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สอง	๒๔:๑-๕๑	๑๓:๑-๓๗	๑๒:๓๗-๔๘; ๑๗:๒๐-๓๗; ๒๑:๕-๓๘		คพ. ๔๕:๑๖-๖๐; จิส—ม ๑:๑-๕๕
รักษาคนโรคเรื้อนสิบคน			๑๗:๑๒-๑๔		
ปีสกาครั้งสุดท้ายของพระเยซู; จัดตั้งศิลาเสก; คำแนะนำแก่อัครสาวกสิบสอง; ทรงล้างเท้าอัครสาวก	๒๖:๑๔-๓๒	๑๔:๑๐-๒๗	๒๒:๑-๒๐	๑๓-๑๗	
ความทุกข์เวทนาของพระเยซูในเกทเสมนี	๒๖:๓๖-๔๖	๑๔:๓๒-๔๒	๒๒:๔๐-๔๖		๒ นี. ๙:๒๑-๒๒; โมไซยาห์ ๓:๕-๑๒; คพ. ๑๙:๑-๒๔
พระเยซูคือเถาองุ่น				๑๕:๑-๘	
การทรมานของยูดาส	๒๖:๔๗-๕๐	๑๔:๔๓-๔๖	๒๒:๔๗-๔๘	๑๘:๒-๓	
การไต่สวนต่อหน้าคายาฟาส	๒๖:๕๗	๑๔:๕๓	๒๒:๕๔, ๖๖-๗๑	๑๘:๒๔, ๒๘	
การไต่สวนต่อหน้าปีลาต	๒๗:๒, ๑๑-๑๔	๑๕:๑-๕	๒๓:๑-๖	๑๘:๒๘-๓๘	
การไต่สวนต่อหน้าเฮโรด			๒๓:๗-๑๐		
พระเยซูทรงถูกโบยตีและถูกเยาะเย้ย	๒๗:๒๗-๓๑	๑๕:๑๕-๒๐		๑๙:๑-๑๒	
การตรึงกางเขน	๒๗:๓๕-๔๔	๑๕:๒๔-๓๓	๒๓:๓๒-๔๓	๑๙:๑๘-๒๒	ยี่สิ. ๑๔:๒๐-๒๗; ๓ นี. ๘:๕-๒๒; ๑๐:๙
การพินคินพระชนม์	๒๘:๒-๘	๑๖:๕-๘	๒๔:๔-๘		
พระเยซูทรงปรากฏต่อเหล่าสานุศิษย์		๑๖:๑๔	๒๔:๑๓-๓๒, ๓๖-๕๑	๒๐:๑๙-๒๓	
พระเยซูทรงปรากฏต่อโธมัส				๒๐:๒๔-๒๙	
การเสด็จขึ้นสวรรค์		๑๖:๑๙-๒๐	๒๔:๕๐-๕๓		

พระคริสตเจ้า, ดู พระเยซูคริสตเจ้า

พระคัมภีร์, ดู ไ้หมกอันล้ำค่า; พระคัมภีร์ไบเบิล;

พระคัมภีร์มอรมอน; พระคำของพระผู้เป็นเจ้า; ลำดับเหตุการณ์; หนังสือที่มีการยอมรับว่าเป็นพระคัมภีร์; หลักคำสอนและพันธสัญญา ด้วย

ถ้อยคำ, ทั้งที่เขียนและพูดไว้, โดยคนบริสุทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าเมื่อได้รับการนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์. หนังสือที่ยอมรับว่าเป็นพระคัมภีร์อย่างเป็นทางการของศาสนจักรในปัจจุบันได้แก่พระคัมภีร์ไบเบิล, พระคัมภีร์มอรมอน, พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา, และพระคัมภีร์ไ้หมกอันล้ำค่า. พระเยซูและผู้เขียนภาคพันธสัญญาใหม่ถือว่าหนังสือในภาคพันธสัญญาเดิมเป็นพระคัมภีร์ (มธ. ๒๒:๒๙; ยอห์น ๕:๓๙; ๒ ทธ. ๓:๑๕; ๒ ปด. ๑:๒๐-๒๑).

ใจเราเร้าร้อนภายใน, เมื่อพระองค์ทรงอธิบายพระคัมภีร์ให้เราฟัง, **ลูกา** ๒๔:๓๒. ท่านทั้งหลายคืนใจในพระคัมภีร์; เพราะท่านคิดว่าในนั้นมีชีวิตนิรันดร์: และพระคัมภีร์นั้นเป็นพยานให้แก่เรา, **ยอห์น** ๕:๓๙. พระวจนะของพระคริสต์จะบอกท่านทุกสิ่งที่ท่านควรทำ, **๒ นี.** ๓๒:๓. มากเท่าที่ได้รับการแจ้งใจให้เชื่อพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ส่วนมั่นคงและแน่นอนในความเชื่อ, **ฮีบ.** ๑๕:๗-๘. มนุษย์ผิดพลาดในการบิดเบือนพระคัมภีร์และไม่เข้าใจสิ่งเหล่านั้น, **คพ.** ๑๐:๖๓. ถ้อยคำเหล่านี้มิใช่ของนรชาติหรือของมนุษย์, แต่เป็นของเรา, **คพ.** ๑๘:๓๔-๓๖. การออกมาของพระคัมภีร์มอรมอนพิสูจน์ต่อโลกว่าพระคัมภีร์เป็นจริง, **คพ.** ๒๐:๒, ๘-๑๒. เจ้าจงอุทิศเวลาของเจ้าแก่การศึกษาพระคัมภีร์, **คพ.** ๒๖:๑. เราให้พระคัมภีร์เพื่อเป็นคำแนะนำของวิสุทธิชน, **คพ.** ๓๓:๑๖. เราให้พระคัมภีร์เพื่อความรอดของผู้ที่เราเลือกไว้, **คพ.** ๓๕:๒๐. จงสอนหลักธรรมแห่งกิตติคุณของเรา, ซึ่งมีอยู่ในพระคัมภีร์ไบเบิลและพระคัมภีร์มอรมอน, **คพ.** ๔๒:๑๒. กฎของเราเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ให้ไว้ในพระคัมภีร์ของเรา, **คพ.** ๔๒:๒๘. สิ่งใดก็ตามที่กล่าวภายในอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นพระคัมภีร์, **คพ.** ๖๘:๔.

พระคัมภีร์ที่สูญหาย: มีงานเขียนศักดิ์สิทธิ์มากมายกล่าวไว้ในพระคัมภีร์ซึ่งเราไม่มีในปัจจุบัน, หนังสือและผู้เขียนเหล่านี้ได้แก่: พันธสัญญา

(อพย. ๒๕:๗), สงครามของพระเจ้า (กตว. ๒๑:๑๔), ยาซาร์ (ยชว. ๑๐:๑๓; ๒ ชมอ. ๑:๑๘), กิจของซาโลมอน (๑ พกษ. ๑๑:๔๑), ซามูเอลผู้ทำนาย (๑ พศด. ๒๙:๒๙), นาธานผู้เผยพระวจนะ (๒ พศด. ๓:๒๙), เซโมอาห์ผู้เผยพระวจนะ (๒ พศด. ๑๒:๑๕), อิดโดผู้เผยพระวจนะ (๒ พศด. ๑๓:๒๒), เยชู (๒ พศด. ๒๐:๓๔), คำกล่าวของผู้ทำนาย (๒ พศด. ๓๓:๑๙), เอโนค(ยูดา๑:๑๔), และถ้อยคำของซันค, เนอัม, และซันส (๑ นี. ๑๓:๑๐), ซันส(เจคอบ ๕:๑), ซันคและอิชอัส(ฮีบ. ๘:๒๐), และหนังสือแห่งความทรงจำ (โมเสส ๖:๕); และสาส์นต่างๆ ถึงชาวโครินธ์ (๑ คร. ๕:๙), ถึงชาวเอเฟซัส (อพ. ๓:๓), และจากเลาดีเซีย (คส. ๔:๑๖).

พระคัมภีร์ที่พึงปกปักษ์รักษา: เราควรได้บันทึกเหล่านี้เพื่อเราจะปกปักษ์รักษาพระวจนะที่พูดโดยศาสดาพยากรณ์, **๑ นี.** ๓:๑๙-๒๐. ข้าพเจ้าควรปกปักษ์รักษาแผ่นจารึกเหล่านี้, **เจคอบ** ๑:๓. สิ่งเหล่านี้เก็บและปกปักษ์รักษาไว้โดยพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้า, **โมไซยาห์** ๑:๕. ดูแลรักษาสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้, **แอลมา** ๓๗:๔๗. พระคัมภีร์จะได้รับการปกปักษ์รักษาให้อยู่ในความปลอดภัย, **คพ.** ๔๒:๕๖. ใช้ความพยายามทั้งหมดที่จะปกปักษ์รักษามันไว้, **จส-ป** ๑:๕๙.

คุณค่าของพระคัมภีร์: ท่านทั้งหลายจงอ่านกฎหมายนี้ให้คนอิสราเอลทั้งปวงฟัง, **ฉธบ.** ๓๑:๑๐-๑๓. อย่าให้หนังสือธรรมบัญญัตินี้ห่างเหินไปจากปากของเจ้า, **ยชว.** ๑:๘. กฎหมายของพระเจ้ารอบคอบ, และฟื้นฟูจิตวิญญาณ, **สดด.** ๑๙:๗. พระวจนะของพระองค์เป็นโคมสำหรับเท้าของข้าพระองค์, **สดด.** ๑๑๙:๑๐๕. พระคัมภีร์เป็นพยานให้แก่เรา, **ยอห์น** ๕:๓๙. พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลิจากพระเจ้าและเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไข คนให้ดี และการอบรมในทางธรรม, **๒ ทธ.** ๓:๑๕-๑๖. ข้าพเจ้าเปรียบพระคัมภีร์ทั้งหมดกับเรา, ว่ามันจะเป็นประโยชน์และเป็นการเรียนรู้ของเรา, **๑ นี.** ๑๙:๒๓. จิตวิญญาณข้าพเจ้าเบิกบานในพระคัมภีร์, **๒ นี.** ๔:๑๕-๑๖. เราทำงานอย่างขยันหมั่นเพียรที่จะเขียน, เพื่อชักชวนลูกหลานเรา, และพี่น้องเราด้วย, ให้เชื่อในพระคริสต์, **๒ นี.** ๒๕:๒๓. พวกเขาค้นคว้าพระคัมภีร์, และไม่สดับฟังคำของคนชั่วร้ายผู้นี้อีกต่อไป, **เจคอบ** ๗:๒๓ (แอลมา ๑๔:๑). หากไม่ใช่เพราะแผ่นจารึกเหล่านี้, เราต้องรับทุกข์เวทนาอยู่ในความเขลา, **โมไซยาห์** ๑:๒-๗. พวกเขาค้นคว้าพระคัมภีร์อย่างขยันหมั่นเพียร,

เพื่อพวกเขาจะรู้พระวจนะของพระเจ้า, **แอลมา** ๑๗:๒-๓. พระคัมภีร์ได้รับการปกป้องรักษาเพื่อนำจิตวิญญาณมาสู่ความรอด, **แอลมา** ๓๗:๑-๑๙ (๒ นี. ๓:๑๕). พระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้านำคานของพระคริสต, **ฮีล**. ๓:๒๙. สิ่งใดก็ตามที่พวกเขากล่าวโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นพระคัมภีร์และสุขภาพของพระเจ้าเป็นเจ้าอันส่งผลสู่ความรอด, **คฟ.** ๖๘:๔. พิมพ์ความสมบูรณ์ของพระคัมภีร์ของเราเพื่อจุดประสงค์ในการเสริมสร้างศาสนจักรของเราและเพื่อเตรียมผู้คนของเรา, **คฟ.** ๑๐๔:๕๘-๕๙. ผู้ใดที่สั่งสมคำของเราจะไม่ถูกทดลอง, **จส—ม** ๑:๓๗.

มีพยากรณ์ไว้ว่า **พระคัมภีร์จะออกมา**: อิสยาห์บอกไว้ล่วงหน้าถึงการออกมาของพระคัมภีร์มอรมอน, **อิสย.** ๒๙:๑๑-๑๔. จงเอาไม้มาอันหนึ่ง, เขียนลงว่า, สำหรับยูดาห์, **อสค.** ๓๗:๑๕-๒๐. หนังสือเล่มอื่นจะออกมา, **๑ นี.** ๑๓:๓๙. เจ้าไม่จำเป็นต้องคิดว่าพระคัมภีร์ไบเบิลมีถ้อยคำทั้งหมดของเรา, **๒ นี.** ๒๙:๑๐-๑๔. ยึดมั่นในพระกิตติคุณของพระคริสต์, ซึ่งจะมีไว้ให้ท่านในบันทึกที่จะออกมา, **มอร.** ๗:๘-๙. คนที่จะนำสิ่งนี้สู่ความสว่างย่อมเป็นสุข, **มอร.** ๘:๑๖. จงเขียนเรื่องเหล่านี้และเราจะแสดงมันในเวลาอันเหมาะสมของเรา, **อีเธอร์** ๓:๒๗ (อีเธอร์ ๔:๗). เราเชื่อว่าพระองค์จะยังทรงเปิดเผยหลายเรื่อง, **ลข.** ๑:๙.

พระคัมภีร์, ที่สูญหาย. ดู พระคัมภีร์—พระคัมภีร์ที่สูญหาย

พระคัมภีร์ไบเบิล. ดู พระคัมภีร์; พันธสัญญาเดิม (ภาค); พันธสัญญาใหม่ (ภาค); ยูดาห์—ไม้ของยูดาห์; หนังสือที่มีกรายอมรับว่าเป็นพระคัมภีร์; อะพอครีฟา; เอฟราอิม—ไม้ของเอฟราอิมหรือโยเซฟ ด้วย

รวมงานเขียนของชาวฮีบรูและชาวคริสต์ซึ่งประกอบด้วย การเปิดเผยจากสวรรค์. คำว่า *ไบเบิล* หมายถึง “หนังสือ.” พระคัมภีร์ไบเบิลเป็นงานของศาสดาพยากรณ์และผู้เขียนที่ได้รับการตลึงหลายคนที่กระทำภายใต้อิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (๒ ปต. ๑:๒๑).

พระคัมภีร์ไบเบิลของชาวคริสต์มีสองภาค, รู้จักกันโดยทั่วไปว่าภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่. ภาคพันธสัญญาเดิมประกอบด้วยบรรดา

หนังสือพระคัมภีร์ซึ่งใช้ในหมู่ชาวฮีบรูปาเลสไตน์ระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจของพระเจ้าขณะทรงเป็นมรรตัย. ภาคพันธสัญญาใหม่ประกอบด้วยงานเขียนในยุคสมัยของอัครสาวกและถือว่ามี ความศักดิ์สิทธิ์และสิทธิอำนาจเดียวกันกับพระคัมภีร์ชาวฮีบรู. หนังสือต่างๆ ของภาคพันธสัญญาเดิมนำมาจากวรรณกรรมของชาติซึ่งครอบคลุมหลายศตวรรษ และเขียนในภาษาฮีบรูเกือบทั้งหมด, ในขณะที่หนังสือต่างๆ ของภาคพันธสัญญาใหม่เป็นงานของคนรุ่นเดียวและส่วนใหญ่เขียนในภาษากรีก.

พันธสัญญาเดิมคือกฎที่ประทานแก่โมเสสเมื่ออิสราเอลปฏิบัติเสฐความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณซึ่งผู้คนของพระเจ้าเป็นผู้มีอยู่นับแต่กาลเริ่มต้นของความเป็นมรรตัย. พันธสัญญาใหม่คือพระกิตติคุณดั้งที่พระเยซูคริสต์ทรงสอนไว้.

ในพระคัมภีร์ไบเบิลของชาวฮีบรู (ภาคพันธสัญญาเดิม) หนังสือต่างๆ แบ่งออกเป็นสามหมวด: กฎ, ศาสนาพยากรณ์, และงานเขียน. พระคัมภีร์ไบเบิลที่โลกของชาวคริสต์ใช้แบ่งหมวดหมู่หนังสือต่างๆ ตามเนื้อเรื่อง, เช่น ทางประวัติศาสตร์, บทกวี, และการพยากรณ์.

หนังสือต่างๆ ในภาคพันธสัญญาใหม่โดยทั่วไปเรียงตามลำดับนี้: พระกิตติคุณสี่เล่มและกิจการ; สาส์นของเปาโล; สาส์นทั่วไปของยากอบ, เปโตร, ยอห์น, และยูดา; และวิวรณ์ซึ่งทรงสำแดงแก่ยอห์น.

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายให้ความเคารวะและความเคารพต่อพระคัมภีร์ไบเบิลและยืนยันอีกด้วยว่าพระเจ้าประทาน การเปิดเผยเพิ่มเติมผ่านศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ต่อไปในยุคสุดท้ายซึ่งสนับสนุนและยืนยันความถูกต้องของเรื่องราวในพระคัมภีร์ไบเบิลเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารของพระเจ้ากับมนุษยชาติ.

ไม้ของยูดาห์ (พระคัมภีร์ไบเบิล) และไม้ของโยเซฟ (พระคัมภีร์มอรมอน) จะเป็นหนึ่งเดียวในพระหัตถ์ของพระเจ้า, **อสค.** ๓๗:๑๕-๒๐. ความจริงของพระคัมภีร์ไบเบิลจะได้รับการสถาปนาโดยพระคัมภีร์ยุคสุดท้าย, **๑ นี.** ๑๓:๓๘-๔๐. พระคัมภีร์ไบเบิลกับพระคัมภีร์มอรมอนจะร่วมกันหักล้างหลักคำสอนที่ผิด, **๒ นี.** ๓:๑๒. พระคัมภีร์ไบเบิล! พระคัมภีร์ไบเบิล! เรามิใช่พระคัมภีร์ไบเบิลอยู่แล้ว, **๒ นี.** ๒๙:๓-๑๐. ทุก

คนที่เชื่อพระคัมภีร์ไบเบิลจะเชื่อพระคัมภีร์มอรมอนด้วย, **มอร.** ๗:๘-๑๐. เอ็ดเดอร์ทั้งหลายจะสอนหลักธรรมแห่งพระกิตติคุณของเรา, ซึ่งอยู่ในพระคัมภีร์ไบเบิลและพระคัมภีร์มอรมอน, **คพ.** ๔๒:๑๒. เราเชื่อว่าพระคัมภีร์ไบเบิลเป็นพระคำของพระเจ้า ตราบเท่าที่แปลไว้อย่างถูกต้อง, **ลข.** ๑:๘.

พระคัมภีร์ไบเบิล, งานแปลของโจเซฟ สมิท
(ปจส.). ดู งานแปลของโจเซฟ สมิท (ปจส.)

พระคัมภีร์มอรมอน. ดู แผ่นจารึก; แผ่นจารึกทองคำ; พยานถึงพระคัมภีร์มอรมอน; พระคัมภีร์; มอรมอน, ศาสดาพยากรณ์ชาวไนไฟ; สมิท, โจเซฟ, จูเนียร์; หนังสือที่มีการยอมรับว่าเป็นพระคัมภีร์; เอฟราอิม—ไม้ของเอฟราอิมหรือโยเซฟ ด้วย

หนึ่งในพระคัมภีร์สี่เล่มซึ่งศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายยอมรับ. เป็นการยอมรับบันทึกของผู้คนสมัยโบราณที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ของทวีปอเมริกาโดยศาสดาพยากรณ์สมัยโบราณชื่อมอรมอน. พระคัมภีร์เล่มนี้เขียนขึ้นเพื่อเป็นพยานว่าพระเยซูคือพระคริสต์. เกี่ยวกับบันทึกนี้, ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท, ผู้แปลพระคัมภีร์นี้ด้วยของประทาน และอำนาจของพระเจ้า, กล่าวว่า: “ข้าพเจ้าบอกบรรดาพี่น้องชายว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นหนังสือที่ถูกต้องยิ่งกว่าหนังสือใดๆ บนแผ่นดินโลก, และเป็นศิลาหลักแห่งศาสนาของเรา, และมนุษย์จะเข้าไปใกล้พระเจ้ามากขึ้นโดยการยึดมั่นกับหลักการของหนังสือเล่มนี้, ยิ่งกว่าหนังสือเล่มอื่นใด” (ดู คำนำดำนหน้าของพระคัมภีร์มอรมอน).

พระคัมภีร์มอรมอนเป็นบันทึกทางศาสนาของผู้คนสามกลุ่มซึ่งย้ายถิ่นฐานจากโลกเก่าไปยังทวีปอเมริกา. กลุ่มชนเหล่านี้ นำโดยศาสดาพยากรณ์ผู้บันทึกประวัติทางศาสนาและทางโลกบนแผ่นจารึกโลหะ. พระคัมภีร์มอรมอนบันทึกเหตุการณ์ที่พระเยซูคริสต์เสด็จเยือนผู้คนในทวีปอเมริกาหลังการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์. สองร้อยปีในยุคนั้นแห่งสันติสุขตามมา หลังการเสด็จเยือนของพระคริสต์.

โมโรไน, ศาสดาพยากรณ์และนักประวัติศาสตร์ชาวไนไฟคนสุดท้าย, บันทึกบันทึกฉบับย่อของผู้คนเหล่านี้และซ่อนไว้เมื่อประมาณปี ค.ศ. ๔๒๑. ในปี

ค.ศ. ๑๘๒๓, โมโรไนที่ฟื้นคืนชีวิตแล้วไปเยือนโจเซฟ สมิท และต่อมาได้มอบบันทึกโบราณและศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้แก่โจเซฟ สมิท เพื่อให้แปลและนำออกมาสู่โลกในฐานะพยานหลักฐานอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์.

โจเซฟเป็นกึ่งที่เกิดผล เป็นกึ่งพาดข้ามกำแพง, **ปฐก.** ๔๙:๒๒-๒๖. ความสัตย์สุจริตจะออกขึ้นมาจากแผ่นดิน, **สดต.** ๘๕:๑๑ (มอร. ๘:๑๖; โมเสส ๗:๒๒). พระเจ้าจะทรงยกอาณัติสัญญาให้แก่ประชาชาติ และทรงผิวพระโอษฐ์เรียกพวกเขา, **อสย.** ๕:๒๖. เสียงจะมาจากพื้นดิน, **อสย.** ๒๙:๔ (๒ นี. ๒๖:๑๔-๑๗). นิมิตทั้งสิ้นได้กลายเป็นเหมือนถ้อยคำในหนังสือที่ประทับตรา, **อสย.** ๒๙:๑๑ (อสย. ๒๙:๙-๑๘; ๒ นี. ๒๗:๖-๒๖). ไม้ของโยเซฟและของยูดาห์จะเป็นหนึ่งเดียวในพระหัตถ์ของพระเจ้า, **อสค.** ๓๗:๑๕-๒๐. แกะอื่นซึ่งมิได้เป็นของคอกนี้, เราก็มียู, **ยอห์น** ๑๐:๑๖ (๓ นี. ๑๕:๑๖-๒๔). พระคัมภีร์มอรมอนและพระคัมภีร์ไบเบิลจะเติบโตไปด้วยกัน, **๒ นี.** ๓:๑๒-๒๑. ถ้อยคำของพระเจ้าจะส่งเสียงเรียกไปยังสุดแดนแผ่นดินโลก, **๒ นี.** ๒๙:๒. พระเจ้าทรงทำพันธสัญญากับอีนัสว่าจะทรงนำพระคัมภีร์มอรมอนออกมาให้ชาวเลมัน, **อีนัส** ๑:๑๕-๑๖. เขียนพระคัมภีร์มอรมอนด้วยเจตนาว่าเราจะเชื่อพระคัมภีร์ไบเบิล, **มอร.** ๗:๙. พระคัมภีร์มอรมอนจะอยู่เป็นประจักษ์พยานต่อโลก, **เอเธอร์** ๕:๔. ทูลถามพระเจ้าว่าเรื่องเหล่านี้จริงหรือไม่, **โมโร.** ๑๐:๔. พระคริสต์ทรงแสดงประจักษ์พยานว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง, **คพ.** ๑๗:๖. พระคัมภีร์มอรมอนนอกปรดิ้วยความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์, **คพ.** ๒๐:๙ (คพ. ๒๐:๘-๑๒; ๔๒:๑๒). เราเชื่อว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นพระคำของพระเจ้า, **ลข.** ๑:๘.

พระคำ. ดู พระเยซูคริสต์—การดำรงอยู่ก่อนความเป็นมรรตัยของพระคริสต์

พระคำของพระเจ้า. ดู เปิดเผย (การ); พระคัมภีร์; พระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า ด้วย
คำแนะนำ, พระบัญญัติ, หรือข่าวสารจากพระเจ้า. ลูกๆ ของพระเจ้าจะได้รับพระคำของพระองค์โดยตรงโดยการเปิดเผยผ่านพระวิญญาณหรือจากผู้รับใช้ที่พระองค์ทรงเลือกไว้ (คพ. ๑:๓๘).

มนุษย์จะมีชีวิตอยู่ได้ด้วยทุกสิ่งทุกอย่างที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า, **ฉธบ. ๘:๓** (มธ. ๔:๔; คพ. ๘:๔:๔๓-๔๔). พระวามะของพระองค์เป็นโคมสำหรับเท้าของข้าพระองค์, และเป็นความสว่างแก่มรรคาของข้าพระองค์, **สดด. ๑๑๙:๑๐๕**. คนเหล่านั้นประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และได้กล่าวพระวามะของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ, **กิจการ ๔:๓๑-๓๓**. ราวเหล็กคือพระวามะของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งนำไปสู่ต้นไม้มแห่งชีวิต, **๑ นี. ๑๑:๒๕** (๑ นี. ๑๕:๒๓-๒๕). ใจที่เกินกว่าจะรู้สึก, ที่จึงสัมผัสพระวามะของพระองค์ไม่ได้, **๑ นี. ๑๗:๔๕-๔๖**. วิบัติจงมีแก่คนที่ปฏิเสธพระวามะของพระผู้เป็นเจ้า!, **๒ นี. ๒๗:๑๔** (๒ นี. ๒๘:๒๙; อีเธอร์ ๔:๘). มุ่งหน้า, โดยดื่มคำพระวามะของพระคริสต์, **๒ นี. ๓๑:๒๐** (๒ นี. ๓๒:๓). เพราะพวกเขาไม่เชื่อพวกเขาจึงเข้าใจพระวามะของพระผู้เป็นเจ้าไม่ได้, **โมไซยาห์ ๒๖:๓** (แอลมา ๑๒:๑๐). พวกเขาคนคิดว่าพระคัมภีร์อย่างขยันหมั่นเพียร, เพื่อพวกเขาจะรู้พระวามะของพระผู้เป็นเจ้า, **แอลมา ๑๗:๒**. ลองอานภาพแห่งพระวามะของพระผู้เป็นเจ้า, **แอลมา ๓๑:๕**. แอลมาเปรียบพระวามะของพระผู้เป็นเจ้ากับเมล็ดพืช, **แอลมา ๓๒:๒๘-๔๓**. สิ่งใดก็ตามที่พวกเขาจะกล่าวเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรง دلใจจะเป็นพระคำของพระเจ้า, **คพ. ๖๘:๔**. พึงดำเนินชีวิตตามพระคำทุกคำที่ออกจากโอษฐ์ของพระผู้เป็นเจ้า, **คพ. ๘:๔๔-๔๕**. ผู้ใดที่สัมผัสคำของเราจะไม่ถูกหลอกหลวง, **จส—ม ๑:๓๗**.

พระคำแห่งปัญญา

กฎแห่งสุขภาพที่พระเจ้าทรงเปิดเผยเพื่อประโยชน์ทางร่างกายและทางวิญญาณของวิสุทธิชน (คพ. ๘๙). เรียกกันทั่วไปว่าพระคำแห่งปัญญา. พระเจ้าทรงสอนผู้ติดตามพระองค์เสมอถึงหลักธรรมแห่งสุขภาพ. พระเจ้าทรงเปิดเผยต่อโจเซฟ สมิทว่าควรรับประทานและหลีกเลี่ยงอาหารชนิดใด, พร้อมด้วยคำสัญญาถึงพรทางโลกและทางวิญญาณสำหรับการเชื่อฟังพระคำแห่งปัญญา.

อย่าดื่มเหล้าองุ่นหรือสุรา, **ลนต. ๑๐:๙**. เหล้าองุ่นให้เกิดการเยาะเย้ย, และสุราก็ให้เกิดเป็นพาลเกร, **สภษ. ๒๐:๑**. เมรัยก็เป็นของขมแก่ผู้ที่ดื่ม, **อสย. ๒๔:๙**. ดาเนี่ยลจะไม่กระทำตัวให้เป็นมลทินด้วยอาหารสูงและเหล้าองุ่นของพระราชธา, **ดนล. ๑:๘**. ถ้าผู้ใดทำลายวิหารของพระเจ้า, พระเจ้าจะทรง

ทำลายผู้นั้น, **๑ คร. ๓:๑๖-๑๗**. คนขี้เมาจะไม่ได้รับส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า, **๑ คร. ๖:๑๐** (กท. ๕:๒๑). ผู้ใดที่ห้ามมนุษย์ไม่ให้กินเนื้อสัตว์ ผู้นั้นมิได้รับแต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้า, **คพ. ๔๙:๑๘-๒๑**. สิ่งทั้งหลายทั้งปวงที่มาจากแผ่นดินโลกมิไว้ใช้ด้วยการพิจารณา, มิให้มากไป, **คพ. ๕๙:๒๐**. พระเจ้าทรงแนะนำวิสุทธิชนมิให้ใช้เหล้าองุ่น, เครื่องดื่มแรง, ยาสูบ และเครื่องดื่มร้อน, **คพ. ๘๙:๑-๙**. สมุนไพร, ผลไม้, เนื้อของสัตว์, และธัญพืชทรงกำหนดไว้เพื่อการบริโภคของมนุษย์และของสัตว์, **คพ. ๘๙:๑๐-๑๗**. การเชื่อฟังพระคำแห่งปัญญา นำพรฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณมาให้, **คพ. ๘๙:๑๘-๒๑**.

พระคุณ. ดู ความรอด; ชดใช้ (การ); พระเยซูคริสต์; เมตตา (ความ, พระ, มี) ด้วย

พระเดชานุภาพอันกอปรด้วยพระปรีชาสามารถจากพระผู้เป็นเจ้าซึ่งยอมให้ชายและหญิงได้รับพรในชีวิตนี้และรับชีวิตนิรันดร์และความสูงส่งหลังจากพวกเขาใช้ศรัทธา, กลัปลใจ, และพยายามสุดความสามารถในการรักษาพระบัญญัติ. ความช่วยเหลือหรือพลังจากสวรรค์เช่นนี้ประทานให้โดยผ่านพระเมตตาและความรักของพระผู้เป็นเจ้า. มรรตัยทุกคนต้องการพระคุณจากพระผู้เป็นเจ้าเนื่องจากการตกของอาดัมและเนื่องจากความอ่อนแอของมนุษย์ด้วย.

พระคุณ และความจริงมาทางพระเยซูคริสต์, **ยอห์น ๑:๑๗**. เราเองก็รอดโดยพระคุณของพระเยซูคริสต์เจ้า, **กิจการ ๑๕:๑๑** (รม. ๓:๒๓-๒๔; คพ. ๑๓๘:๑๔). เราเข้าถึงพระคุณของพระองค์โดยความเชื่อ, **รม. ๕:๒**. ด้วยว่าซึ่งเราทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณเพราะความเชื่อ, **อฟ. ๒:๘**. พระคุณของพระเจ้าช่วยคนทั้งปวงให้รอด, **ทิตัส ๒:๑๑**. จงมีใจกล้าเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณ, **ฮบ. ๔:๑๖**. พระผู้เป็นเจ้าทรงสำแดงพระคุณแก่คนที่อ่อนน้อมถ่อมตน, **๑ ปต. ๕:๕**. ไม่มีใครจะสามารถพำนักอยู่ในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าได้, นอกจากจะเป็นโดยผ่านความดีงาม, และพระเมตตา, และพระคุณของพระเมสสิยาห์ผู้บริสุทธิ์, **๒ นี. ๒:๘**. ใจและโดยผ่านพระคุณของพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นที่มนุษย์ได้รับการช่วยให้รอด, **๒ นี. ๑๐:๒๔**. เราได้รับการช่วยให้รอดโดยพระคุณ, หลังจากเราทำทุกสิ่งจนสุดความสามารถแล้ว, **๒ นี. ๒๕:๒๓**. โดยพระคุณเราจึงมีพลังความสามารถทำสิ่งเหล่านี้,

เจคอบ ๔:๗. พระองค์จะทรง นำมนุษย์กลับสู่ พระคุณ แทนพระคุณ, ตามงานของ พวกเขา, **ฮีบ. ๑๒:๒๔.** พระคุณของเราเพียงพอสำหรับคน อ่อนโยน และทุกคนที่นอบน้อมถ่อมตน, **อีเธอร์ ๑๒:๒๖-๒๗.** โมโรไน สวดอ้อนวอนขอให้พระองค์ ประทานพระคุณ แก่คนต่างชาติ เพื่อ พวกเขาจะมีจิตกุศล, **อีเธอร์ ๑๒:๓๖, ๔๑.** โดยพระคุณของ พระผู้เป็นเจ้า ท่านจะดีพร้อมในพระคริสต์, **โมโร. ๑๐:๓๒-๓๓.** พระเยซูได้รับพระคุณ แทนพระคุณ, **คพ. ๙๓:๑๒-๑๓, ๒๐.**

พระเจ้า. ดู พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสาม พระองค์; พระเยซูคริสต์ ด้วย

คำนำหน้าพระนามเปี่ยมด้วยความเคารพ และการ เคารพพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระผู้ช่วยให้ รอดพระเยซูคริสต์. คำนำหน้าพระนามนี้ หมายถึง ตำแหน่งของทั้งสองพระองค์ ในฐานะพระอาจารย์ ผู้สูงสุด, ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักเห็นงานสร้าง ทั้ง หลายของพระองค์.

ไม่มีสิ่งใดเกินฤทธิ์พระเจ้า, **ปฐม. ๑๘:๑๔.** พระเจ้า ตรัสสนทนากับโมเสสสองต่อสอง, **อพย. ๓๓:๑๑.** พวกเขาจงรักภักดีพระเจ้าของข้าพเจ้า, **ฉธบ. ๖:๕** (มธ. ๒๒:๓๗; มาระโก ๑๒:๓๐). ส่วนข้าพเจ้า และครอบครัวของข้าพเจ้า, เราจะปรนนิบัติพระเจ้า, **ยชว. ๒๔:๑๕.** พระเจ้าทรงเลี้ยงดูข้าพเจ้าดุจแกะ, **สดด. ๒๓:๑.** พระเจ้าผู้เข้มแข็งและทรงอำนาจ, พระเจ้าผู้ทรงอำนาจในสงคราม, **สดด. ๒๔:๘.** พระเจ้าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นกำลังของข้าพเจ้า, **อสย. ๑๒:๒** (๒ นี. ๒๒:๒). เราพระเจ้าเป็นพระผู้ช่วยให้ รอดของเจ้าและพระผู้ไถ่ของเจ้า, **อสย. ๖๐:๑๖.** จงกราบนมัสการพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของท่าน, **มธ. ๔:๑๐** (ลูกา ๔:๘). เหตุการณ์ใหญ่ซึ่งพระเจ้า ได้ทรงกระทำ, **มาระโก ๕:๑๙.** มีพระเจ้าพระเยซู คริสต์องค์เดียว, **๑ คร. ๘:๖.** มิ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า องค์เดียว, ความเชื่อเดียว, บัพติศมาเดียว, **อพ. ๔:๕.** องค์พระเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์, **๑ ธส. ๔:๑๖.** ข้าพเจ้าจะไปและทำสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชา, **๑ นี. ๓:๗.** พระเจ้าจะทรงพิพากษาคนยากจนด้วยความ ชอบธรรม, **๒ นี. ๓๐:๙.** พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้า, พระ ผู้เป็นเจ้าของอับราฮัม, ทรงปลดปล่อยชาวอิสราเอล ออกจากความเป็นทาส, **แอลมา ๒๙:๑๑.** ไม่มีอะไร ช่วยคนเหล่านี้ให้รอดได้นอกจากการกลับใจและ ศรัทธาในพระเจ้า, **ฮีบ. ๑๓:๖** (ไม่ไชยาห์ ๓:๑๒). ฟัง

พระวาจาของพระเยซูคริสต์, พระเจ้าของเจ้า, **คพ. ๑๕:๑.** แสงหาพระพักตร์ของพระเจ้าเสมอ, **คพ. ๑๐๑:๓๘.** พระเจ้าจะทรงเสด็จในพิสดารภรณ์ของ พระองค์ที่การเสด็จมาครั้งที่สอง, **คพ. ๑๓๓:๔๘** (อสย. ๖๓:๑-๔). อับราฮัมพบกับพระเจ้าตรงหน้า, **อับรา. ๓:๑๑.** เราเชื่อว่าหลักธรรมเบื้องต้นของ พระกิตติคุณคือศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์, **ลข. ๑:๔.**

พระเจ้าจอมโยธา. ดู พระเยซูคริสต์ ด้วย

พระนาม อีก พระนามหนึ่ง ของ พระเยซู คริสต์. พระองค์ทรงปกครองเหนือไฟรพลของสวรรค์และ แผ่นดินโลกและนำผู้ชอบธรรมให้ต่อต้านความชั่ว (คพ. ๒๙:๙; ๑๒๑:๒๓).

พระเจ้าจอมโยธาทรงเป็นกษัตริย์ผู้ทรงพระสิริ, **สดด. ๒๔:๑๐.** พระผู้เป็นเจ้าแห่งอิสราเอลทรงเป็น พระเจ้าจอมโยธา, **๑ นี. ๒๐:๒.** พระวิญญาณของเรา จะไม่พากเพียรกับมนุษย์เสมอไป, พระเจ้าจอมโยธา ตรัส, **คพ. ๑:๓๓.**

พระนิเวศน์ของพระเจ้า. ดู พระวิหาร, พระ นิเวศน์ของพระเจ้า

พระบัญญัติ, สิบประการ. ดู พระบัญญัติของพระผู้ เป็นเจ้า; โมเสส ด้วย

กฎสิบข้อที่พระผู้เป็นเจ้าประทานผ่านศาสดา พยากรณ์โมเสสเพื่อควบคุมความประพฤติทางศีล ธรรม.

ชื่อภาษาฮีบรูสำหรับกฎเหล่านี้คือ "วาเททั้ง สิบ." เรียกว่าพันธสัญญาด้วย (ฉธบ. ๙:๙) หรือพระ จิวาท (อพย. ๒๕:๒๑; ๓๒:๑๕). การที่พระผู้เป็นเจ้า ประทานพระบัญญัติสิบประการแก่โมเสส, และผ่าน ทางโมเสสไปสู่อิสราเอล, อธิบายไว้ใน อพย. ๑๙:๙- ๒๐:๒๓; ๓๒:๑๕-๑๙; ๓๔:๑. พระบัญญัติจารึกไว้บน แผ่นศิลาสองแผ่น, ซึ่งวางไว้ในหีบ; ด้วยเหตุนี้หีบ ดังกล่าวจึงเรียกว่าหีบพันธสัญญา (กตว. ๑๐:๓๓). พระเจ้า, อ้างอิงจาก ฉธบ. ๖:๔-๕ และ ลนต. ๑๙:๑๘, ทรงสรุปพระบัญญัติสิบประการไว้ใน "พระบัญญัติ ข้อใหญ่สองข้อ" (มธ. ๒๒:๓๗-๓๙).

พระบัญญัติ สิบ ประการกล่าวซ้ำ อีก ครั้งใน การเปิดเผยยุคสุดท้าย (ไม่ไชยาห์ ๑๒:๓๒-๓๗; ๑๓:๑๒-๒๔; คพ. ๔๒:๑๘-๒๘; ๕๙:๕-๑๓; ปจส., อพย. ๓๔:๑-๒).

พระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า. ดู กฏ; เชื้อฟ่ง

(การ), เชื้อฟ่ง (คนที่); บาบ; พระคำของพระเจ้าเป็นเจ้า; พระบัญญัติ, สิบประการ ด้วย

กฏ และ ข้อ กำหนด ทั้ง หลาย ซึ่ง พระผู้ เป็น เจ้า ประทานแก่ มนุษยชาติ, ไม่ว่าเป็นรายบุคคลหรือโดยรวม. การรักษาพระบัญญัติจะนำพรของพระเจ้ามาสู่คนที่เชื้อฟ่ง (คพ. ๑๓๐:๒๑).

โนอาห์ทำตามพระบัญชาของ พระผู้ เป็น เจ้า ทรงบัญชาเขา, **ปฐมก. ๖:๒๒**. ดำเนินตามกฏเกณฑ์ของเรา, และรักษาบัญญัติของเรา, **ลนต. ๒๖:๓**. จงรักษาบัญญัติของเรา, และมีชีวิตอยู่, **สภข. ๔:๔** (สภข. ๗:๒). ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา, ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา, **ยอห์น ๑๔:๑๕** (คพ. ๔๒:๒๙). เราขอสิ่งใดๆ, เราก็ได้สิ่งนั้นๆ จากพระองค์, เพราะเราประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์, **๑ ยน. ๓:๒๒**. พระบัญญัติของพระองค์นั้นไม่เป็นภาระ, **๑ ยน. ๕:๓**. ไม่หวั่นไหวในการรักษาพระบัญญัติ, **๑ นี. ๒:๑๐**. พระเจ้าไม่ทรงให้บัญญัติ้นอกจากพระองค์จะทรงเตรียมทาง, **๑ นี. ๓:๗**. ข้าพเจ้าต้องทำตามพระบัญชาอันเคร่งครัดของพระเจ้าเป็นเจ้า, **เจคอบ ๒:๑๐**. ตราบเท่าที่พวกเจ้าจะรักษาบัญญัติของเรา, พวกเจ้าจะรุ่งเรืองในแผ่นดิน, **เจอรอม ๑:๙** (แอลมา ๙:๑๓; ๕๐:๒๐). จงเรียนรู้นิเวียเยวี่ของลูกที่ จะรักษา พระบัญญัติของ พระผู้ เป็น เจ้า, **แอลมา ๓๗:๓๕**. บัญญัติเหล่านี้มาจากเรา, **คพ. ๑:๒๔**. จงค้นคว้าพระบัญญัติเหล่านี้, **คพ. ๑:๓๗**. คนที่ไม่รักษาพระบัญญัติจะไม่ได้รับการช่วยให้รอด, **คพ. ๑๘:๔๖** (คพ. ๒๕:๑๕; ๕๖:๒). บัญญัติของเราเป็นฝ่ายวิญญาณ; ไม่เป็นฝ่ายธรรมชาติหรือฝ่ายโลก, **คพ. ๒๙:๓๕**. พระบัญญัติประทานให้เพื่อเราจะเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้า, **คพ. ๘๒:๘**. ข้าพเจ้าหาไม่รู้, นอกจากพระเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้าไว้, **โมเสส ๕:๖**. พระเจ้าจะทรงพิสูจน์มนุษย์เพื่อดูว่าพวกเขาจะทำการสิ่งทั้งปวงที่พระองค์ทรงบัญชาพวกเขาหรือไม่, **ฮับรา. ๓:๒๕**.

พระบาอัล. ดู นับถือรูปเคารพ (การ) ด้วย

เทพเจ้า แห่ง ดวง อาทิตย์ เพศ ชาย ซึ่ง มี ผู้คน นมัสการเป็น ส่วนใหญ่ ใน ฟินีเซีย (๑ พกษ. ๑๖:๓๑) แต่ นมัสการในวิธีแตกต่างกัน ในสถานที่ต่างๆ ด้วย : โดยชาวโมอับ นมัสการพระบาอัลเปโรร์ (กตว. ๒๕:๑-๓), ที่เซเคนนัมัสการบาอัลเบริท

(วันน. ๘:๓๓; ๙:๔), ที่เอโครน นมัสการบาอัลเชบูบ (๒ พกษ. ๑:๒). พระบาอัลอาจเหมือนกับพระเบลแห่งบาบิโลน และซุสแห่งกรีซ. คำว่า *พระบาอัล* แสดงออกถึงความสัมพันธ์ระหว่างเจ้านายกับทาสของเขา. สัญลักษณ์ทั่วไปของพระบาอัลคือกระทิง. พระอัชโทเรทเป็นเทพธิดาซึ่งโดยทั่วไปผู้คนจะนมัสการควบคู่ไปกับพระบาอัล.

บางครั้ง *พระบาอัล* ไปรวมกับชื่อหรือคำอื่นเพื่อแสดงถึงความเกี่ยวข้องกับพระบาอัล, เช่น สถานที่ซึ่งเขาได้รับนมัสการหรือคนที่มีลักษณะเหมือนพระบาอัล. ต่อมา, เนื่องจาก *พระบาอัล* มีความหมายที่ชั่วร้าย, คำว่า *ไบเซท* จึงใช้แทนชื่อที่มารวมกันเหล่านั้น. *ไบเซท* หมายถึง "ความละอาย."

พระบิดานรันดร์. ดู พระบิดาในสวรรค์; พระผู้ เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์

พระบิดาในสวรรค์. ดู พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ ด้วย

พระบิดาของเหล่าวิญญาณของมนุษยชาติทั้งปวง (สดด. ๘๒:๖; มธ. ๕:๔๘; ยอห์น ๑๐:๓๔; รม. ๘:๑๖-๑๗; กท. ๔:๗; ๑ ยน. ๓:๒). พระเยซูทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดในเนื้อหนัง. มนุษย์ได้รับพระบัญชาให้เชื้อฟ่งและให้คารวะพระบิดาและสวดอ้อนวอนพระองค์ในพระนามของพระเยซู.

ถ้าท่านยกความผิดของเพื่อนมนุษย์, พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์จะทรงโปรดยกความผิดของท่านด้วย, **มธ. ๖:๑๔** (มธ. ๑๘:๓๕; ๓ นี. ๑๓:๑๔). พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ทรงทราบแล้วว่าท่านต้องการสิ่งทั้งปวงเหล่านี้, **มธ. ๖:๒๖-๓๓** (๓ นี. ๑๓:๒๖-๓๓). ยิ่งกว่านั้น สักเท่าใดพระบิดาผู้ทรงสถิตในสวรรค์จะทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่ผู้ที่ขอต่อพระองค์ ?, **ลูกา ๑๑:๑๑-๑๓**. สาธุการแด่พระเจ้าพระบิดาแห่งพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา, **อฟ. ๑:๓**. ท่านเป็นหนี่นรันดร์ต่อพระบิดาบนสวรรค์ของท่าน, **โมไซยาห์ ๒:๓๔**. พระคริสต์ทรงสรรเสริญพระนามของพระบิดา, **เอเธอร์ ๑๒:๘**. วิสุทธิชนควรเป็นพยานถึงการข่มเหงพวกเขา ก่อนพระบิดาจะทรงออกมาจากที่ซ่อนของพระองค์, **คพ. ๑๒๓:๑-๓**, ๖. เราได้รับพรอันสำคัญยิ่งและเปี่ยมด้วยความสุขจากพระบิดาบนสวรรค์ของเรา, **จส—ป ๑:๗๓**.

พระบิดาบนสวรรค์. ดู พระบิดาในสวรรค์; พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์

พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า. ดู พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์; พระเยซูคริสต์

พระผู้ช่วยให้รอด. ดู พระเยซูคริสต์ ด้วย

พระองค์ผู้ทรงช่วยให้รอด. พระเยซูคริสต์, ผ่านการชดใช้ของพระองค์, ทรงเสนอการไถ่และความรอดให้มวลมนุษยชาติ. “พระผู้ช่วยให้รอด” คือพระนามและพระฉายานามของพระเยซูคริสต์.

พระเจ้าทรงเป็นความสว่างและความรอดของข้าพเจ้า, **สดด.** ๒๗:๑ (อพย. ๑๕:๑-๒; ๒ ซมอ. ๒๒:๒-๓). เราคือพระเจ้า; และนอกจากเราไม่มีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด, **อสย.** ๔๓:๑๑ (คพ. ๗๖:๑). เจ้าจงเรียกนามท่านว่าเยชู: เพราะที่ท่านเป็นผู้ที่จะโปรดช่วยชนชาติของท่านให้รอดจากความผิดบาปของเขา, **มธ.** ๑:๒๑. เพราะในวันนี้ พระผู้ช่วยให้รอดของท่านทั้งหลาย, คือพระคริสต์เจ้ามาบังเกิด, **ลูกา** ๒:๑๑. เพราะพระเจ้าทรงรักโลกจนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์มาเพื่อช่วยกู้โลกให้รอด, **ยอห์น** ๓:๑๖-๑๗. ด้วยว่านามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้ไม่ทรงโปรดให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั่วใต้ฟ้า นอกจากพระนามของพระคริสต์, **กิจการ** ๔:๑๐-๑๒ (๒ นี. ๒๕:๒๐; โมไซยาห์ ๓:๑๗; ๕:๘; คพ. ๑๘:๒๓; โมเสส ๖:๕๒). เรารอคอยผู้ช่วยให้รอดซึ่งจะเสด็จมาจากสวรรค์, คือพระเยซูคริสต์เจ้า, **ฟป.** ๓:๒๐. พระบิดาทรงใช้พระบุตรมาเป็นผู้ช่วยมนุษย์โลกให้รอด, **๑ ยน.** ๔:๑๔. พระเจ้าทรงยกพระเมสสิยาห์ขึ้นมา, พระผู้ช่วยให้รอดของโลก, **๑ นี.** ๑๐:๔. พระเมฆไปดของพระผู้เป็นเจ้าคือพระผู้ช่วยให้รอดของโลก, **๑ นี.** ๑๓:๔๐. ความรู้เรื่องพระผู้ช่วยให้รอดจะแผ่ไปทั่วทุกประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และผู้คน, **โมไซยาห์** ๓:๒๐. พระองค์ต้องสิ้นพระชนม์เพื่อความรอดจะเกิดขึ้น, **ฮีบ.** ๑๔:๑๕-๑๖. การรับรองความชอบธรรมและการชำระให้บริสุทธิ์โดยทางพระผู้ช่วยให้รอดเที่ยงธรรมและจริง, **คพ.** ๒๐:๓๐-๓๑. เราคือพระเยซูคริสต์, พระผู้ช่วยให้รอดของโลก, **คพ.** ๔๓:๓๔. พระองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเราเป็นพระผู้ช่วยให้รอด, **โมเสส** ๑:๖. มากเท่าที่เชื่อในพระบุตรและกลับใจจากบาปของพวกเขาก็จะรอด, **โมเสส** ๕:๑๕.

พระผู้ไถ่. ดู พระผู้ช่วยให้รอด; พระเยซูคริสต์ ด้วย

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ไถ่ที่สำคัญยิ่งของมนุษยชาติ, เพราะโดยผ่านการชดใช้ของพระองค์, พระองค์ทรงจ่ายราคาค่าบาปของมนุษยชาติและทำให้การฟื้นคืนชีวิตของทุกคนอยู่ในวิสัยที่ทำได้.

ข้าพเจ้าทราบว่าพระผู้ไถ่ของข้าพเจ้าทรงพระชนม์อยู่, **โยบ** ๑๓:๒๕. เราจะช่วยเจ้า, ผู้ไถ่ของเจ้า, คือองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล, **อสย.** ๔๑:๑๔ (อสย. ๔๓:๑๔; ๔๘:๑๗; ๕๔:๕; ๕๙:๒๐). เราคือพระเจ้าเป็นพระผู้ช่วยของเจ้าและพระผู้ไถ่ของเจ้า, **อสย.** ๔๙:๒๖ (อสย. ๖๐:๑๖). เจ้าจงเรียกนามท่านว่าเยชู: เพราะท่านเป็นผู้ที่จะโปรดช่วยชนชาติของท่านให้รอดจากความผิดบาปของเขา, **มธ.** ๑:๒๑. บุตรมนุษย์มาเพื่อประทานชีวิตให้เป็นค่าไถ่คนเป็นอันมาก, **มธ.** ๒๐:๒๘ (๑ ทธ. ๒:๕-๖). พระเจ้าของพวกอิสราเอลทรงเยี่ยมเยียนและช่วยไถ่ชนชาติของพระองค์, **ลูกา** ๑:๖๘. เราได้กลับคืนดีกับพระเจ้าโดยที่พระบุตรของพระองค์สิ้นพระชนม์, **รม.** ๕:๑๐. พระเยซูคริสต์ทรงโปรดประทานพระองค์เองให้เรา, เพื่อไถ่เราให้พ้นจากการอธรรมทุกอย่าง, **ทิตัส** ๒:๑๓-๑๔. พระเยซูคริสต์ได้ทรงปลดเปลื้องบาปของเราด้วยพระโลหิตของพระองค์, **ว.** ๑:๕. การไถ่เกิดขึ้นโดยและผ่านพระเมสสิยาห์ผู้บริสุทธิ์, **๒ นี.** ๒:๖-๗, ๒๖. พระบุตรทรงรับเอาความชั่วช้าสามัญของพวกเราและการล่วงละเมิดของมนุษย์มาไว้กับพระองค์เอง, ทรงไถ่พวกเรา, และทรงสนองข้อเรียกร้องแห่งความยุติธรรม, **โมไซยาห์** ๑๕:๖-๙, ๑๘-๒๗. พระคริสต์เสด็จมาเพื่อทรงไถ่คนที่จะรับบัพติศมาสู่การกลับใจ, **แอลมา** ๙:๒๖-๒๗. พระองค์จะเสด็จมาในโลกเพื่อไถ่ผู้คนของพระองค์, **แอลมา** ๑๑:๔๐-๔๑. การไถ่เกิดขึ้นโดยผ่าน การกลับใจ, **แอลมา** ๔๒:๑๓-๒๖. พระเยซูคริสต์เสด็จมาเพื่อไถ่โลก, **ฮีบ.** ๕:๙-๑๒. พระคริสต์ทรงไถ่มนุษยชาติจากความตายทางโลกและทางวิญญาณ, **ฮีบ.** ๑๔:๑๒-๑๗. การไถ่มาโดยพระคริสต์, **๓ นี.** ๙:๑๗. เราคือผู้ที่ทรงเตรียมไว้นับแต่การวางรากฐานของโลกเพื่อไถ่ผู้คนของเรา, **เอเธอร์** ๓:๑๔. พระเจ้าพระผู้ไถ่ของเจ้าทรงทนรับความตายในเนื้อหนัง, **คพ.** ๑๘:๑๑. พระคริสต์ทรงทนทุกข์เพื่อคนทั้งปวงถ้าพวกเขากลับใจ, **คพ.** ๑๙:๑, ๑๖-๒๐. เด็กเล็ก ๆ ได้รับการไถ่โดยผ่านพระองค์เดียวที่ถือกำเนิด, **คพ.** ๒๙:๔๖. เราส่งพระ

บุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรามายังโลกเพื่อการไถ่โลก, **คพ.** ๔๙:๕. พระคริสต์ทรงเป็นความสว่างและพระผู้ไถ่ของโลก, **คพ.** ๙๓:๘-๙. โจเซฟเอฟ. สมิธได้รับนิมิตเกี่ยวกับการไถ่คนตาย, **คพ.** ๑๓๗. เราเชื่อว่าโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์, มนุษยชาติทั้งหมดจะรอดได้, **ลข.** ๑:๓.

พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล. ดู พระเยซูคริสต์

พระผู้ปลดปล่อย. ดู พระเยซูคริสต์ ด้วย

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ปลดปล่อยของมนุษยชาติเพราะพระองค์ทรงช่วยคนทั้งปวงให้รอดจากพันธนาการแห่งความตายและคนที่กลับใจให้รอดจากโทษของบาป.

พระเจ้าทรงเป็นศิลาและผู้ช่วยกู้ของข้าพเจ้า, **๒ ซมอ.** ๒๒:๒ (สดด. ๑๘:๒; ๑๔๔:๒). พระองค์ทรงเป็นผู้อุปถัมภ์และเป็นผู้ช่วยกู้ของข้าพระองค์, **สดด.** ๔๐:๑๗ (สดด. ๗๐:๕). พระผู้ปลดปล่อยจะเสด็จมาจากศิโยน, **รม.** ๑๑:๒๖. วิสุทธิชนยอมรับพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าเป็นพระผู้ไถ่และพระผู้ปลดปล่อยพวกเขา, **คพ.** ๑๓๘:๒๓.

พระผู้ปลอบโยน. ดู พระเยซูคริสต์; พระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วย

พระคัมภีร์พูดถึงพระผู้ปลอบโยนสองพระองค์. พระองค์แรกคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ยอห์น ๑๔:๒๖-๒๗; โมโร. ๘:๒๖; คพ. ๒๑:๙; ๔๒:๑๗; ๙๐:๑๑). พระผู้ปลอบโยนองค์ที่สองคือพระเจ้าพระเยซูคริสต์ (ยอห์น ๑๔:๑๘, ๒๑, ๒๓). เมื่อใครบางคนได้รับพระผู้ปลอบโยนองค์ที่สอง, พระเยซูคริสต์จะทรงปรากฏต่อเขาเป็นครั้งคราว, จะทรงเปิดเผยพระบิดา, และจะทรงสอนเขาตรงหน้า (คพ. ๑๓๐:๓).

พระผู้ปลอบโยนองค์ที่สอง. ดู พระผู้ปลอบโยน

พระผู้เป็นเจ้า (ความเป็น). ดู ชีวิตนิรันดร์; มนุษย์, มนุษย์ทั้งหลาย—มนุษย์, ศักยภาพที่จะเป็นเหมือนพระบิดาบนสวรรค์; สูงส่ง (ความ)

พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์. ดู

พระเจ้า; พระบิดาบนสวรรค์; พระเยซูคริสต์; พระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วย

มีบุคคลสามบุคคลที่แยกกันในพระผู้เป็นเจ้าสาม

พระองค์ : พระผู้เป็นเจ้า, พระบิดาบนสวรรค์; พระบุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์; และพระวิญญาณบริสุทธิ์. เราเชื่อในแต่ละพระองค์ (ลข. ๑:๑). จากการเปิดเผยในยุคสุดท้ายเราเรียนรู้ว่าพระบิดาและพระบุตรทรงมีพระวรกายที่สัมผัสได้ซึ่งเป็นเนื้อหนังและกระดูกและพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นรูปกายที่เป็นวิญญาณ, ปราศจากเนื้อหนังและกระดูก (คพ. ๑๓๐:๒๒-๒๓). ทั้งสามพระองค์นี้เป็นหนึ่งเดียวกันในความสามัคคีและความสอดคล้องกันอย่างสมบูรณ์ในจุดประสงค์และหลักคำสอน (ยอห์น ๑๗:๒๑-๒๓; ๒ นี. ๓๑:๒๑; ๓ นี. ๑๑:๒๗, ๓๖).

พระผู้เป็นเจ้า พระบิดา: โดยทั่วไป พระบิดา, หรือเอโลฮิม, คือผู้ที่เราขนพระนามด้วยชื่อพระผู้เป็นเจ้า. เราเรียกพระองค์ว่าพระบิดาเพราะพระองค์ทรงเป็นพระบิดาแห่งวิญญาณของเรา (มลค. ๒:๑๐; กตว. ๑๖:๒๒; ๒๗:๑๖; มธ. ๖:๙; อฟ. ๔:๖; ฮบ. ๑๒:๙). พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาทรงเป็นผู้ปกครองสูงสุดของจักรวาล. พระองค์ทรงมีเดชานุภาพทั้งปวง (ปฐม. ๑๘:๑๔; แอลมา ๒๖:๓๕; คพ. ๑๙:๑-๓), ทรงรู้แจ้งสิ่งทั้งปวง (มธ. ๖:๘; ๒ นี. ๒:๒๔), ทรงมีพระสิริอยู่ทุกแห่งหนโดยผ่านพระวิญญาณของพระองค์ (สดด. ๑๓๙:๗-๑๒; คพ. ๘๘:๗-๑๓, ๔๑). มนุษยชาติมีความสัมพันธ์พิเศษกับพระผู้เป็นเจ้าซึ่งวางมนุษย์ไว้แยกจากสิ่งอื่นๆทั้งหมดที่ทรงสร้าง :ชายและหญิงเป็นลูกทางวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า (สดด. ๘๒:๖; ๑ ยน. ๓:๑-๓; คพ. ๒๐:๑๗-๑๘).

มีเหตุการณ์บันทึกไว้ไม่มากนักที่พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาทรงปรากฏต่อมนุษย์หรือรับสั่งกับมนุษย์. พระคัมภีร์กล่าวว่าพระองค์รับสั่งกับอาดัมและเอวา (โมเสส ๕:๑๔-๓๑) และในหลายโอกาสทรงแนะนำพระเยซูคริสต์ให้เป็นที่รู้จัก (มธ. ๓:๑๗; ๑๗:๕; ยอห์น ๑๒:๒๘-๒๙; ๓ นี. ๑๑:๓-๗). พระองค์ทรงปรากฏต่อสเปเพน (กิจการ ๗:๕๕-๕๖) และต่อโจเซฟ สมิธ (จอส—ป ๑:๑๗). ต่อมาพระองค์ทรงปรากฏต่อทั้งโจเซฟ สมิธ และซตินีย์ รีกตัน (คพ. ๗๖:๒๐, ๒๓). สำหรับคนที่รักพระผู้เป็นเจ้าและทำให้ตนเองบริสุทธิ์ต่อพระผู้เป็นเจ้า, บางครั้งพระองค์ประทานสิทธิพิเศษให้เห็นและรู้ด้วยตนเองว่าพระองค์คือพระผู้เป็นเจ้า (มธ. ๕:๘; ๓ นี. ๑๒:๘; คพ. ๗๖:๑๑๖-๑๑๘; ๙๓:๑).

พระเจ้าของข้าพระองค์, พระเจ้าของข้าพระองค์, ไฉนทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย ?, **มาระโก** ๑๕: ๓๔. คนเหล่านี้เป็นทาสของพระเจ้าสูงสุด, **กิจการ** ๑๖:๑๗. เราทั้งหลายเป็นเชื้อสายของพระเจ้า, **กิจการ** ๑๗:๒๘-๒๙. เจ้าจงถวายศีลระลึกของเจ้าแด่พระเจ้าสูงสุด, **คพ.** ๕๙:๑๐-๑๒. เอโนคมองเห็นวิญญาณทั้งหลายที่พระเจ้าทรงสร้างไว้, **โมเสส** ๖:๑๖. มหาบุรุษแห่งความบริสุทธิ์คือพระนามของพระองค์, **โมเสส** ๖:๕๗.

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบุตร: พระเจ้าผู้รู้จักกันในนามพระเยซูฮว่าห์ทรงเป็นพระบุตร, พระเยซูคริสต์ (อสย. ๑๒:๒; ๔๓:๑๑; ๔๙:๒๖; ๑ คริ. ๑๐:๑-๔; ๑ ทิ. ๑:๑; วว. ๑:๘; ๒ เนี. ๒๒:๒). พระเยซูทรงทำงานภายใต้การกำกับดูแลของพระบิดาและทรงมีความประสานกลมกลืนกับพระองค์. มนุษยชาติทั้งปวงเป็นพี่น้องกับพระองค์, เพราะพระองค์ทรงเป็นบุตรองค์โตทางวิญญาณของเอโลฮิม. ข้อพระคัมภีร์บางข้อขานพระนามพระองค์โดยใช้คำว่า **พระเจ้าผู้เป็นเจ้า**. ตัวอย่างเช่น, พระคัมภีร์กล่าวว่า “พระเจ้า (พระเจ้าผู้เป็นเจ้า) ทรงเนรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดิน” (ปฐมก. ๑:๑), แต่อันที่จริงพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าผู้สร้างภายใต้การกำกับดูแลของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดา (ยอห์น ๑:๑-๓, ๑๐, ๑๔; ฮบ. ๑:๑-๒).

พระเจ้าทรงพระนามว่าเราเป็น, **อพย.** ๓:๑๓-๑๖. เราคือพระเจ้า [พระเยซูฮว่าห์], และนอกจากเราไม่มีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด, **อสย.** ๔๓:๑๑ (อสย. ๔๕:๒๓). เราเป็นความสว่างของโลก, **ยอห์น** ๘:๑๒. เราดำรงอยู่, ก่อนอับราฮัมเกิด, **ยอห์น** ๘:๕๘. พระเจ้าจะทรงปฏิบัติในบรรดามนุษย์ในร่างที่ ทำ ด้วย ดิน เหนียว, **โมไซยาห์** ๓:๕-๑๐. อับนาโดอิมบายว่าพระคริสต์ทรงเป็นพระบิดาและพระบุตรอย่างไร, **โมไซยาห์** ๑๕:๑-๔ (อีเธอร์ ๓:๑๔). พระเจ้าทรงปรากฏต่อพี่ชายของเจเร็ด, **อีเธอร์** ๓. จงฟังพระวจนะของพระคริสต์พระเจ้าของเจ้าและพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้า, **โมโร.** ๘:๘. พระเยซูฮว่าห์ทรงเป็นพระเจ้าที่พากษาทั้งของคนเป็นและคนตาย, **โมโร.** ๑๐:๓๔. พระเยซูทรงปรากฏต่อโจเซฟ สมิท และซิดนีย์ ริก ดัน, **คพ.** ๗๖:๒๐, ๒๓. พระเจ้าพระเยซูฮว่าห์ทรงปรากฏในพระวิหารเคิร์ทแลนด, **คพ.** ๑๑๐:๑-๔. พระเยซูฮว่าห์ตรัสกับอับราฮัม, **อับรา.** ๑:๑๖-๑๙. พระเยซูทรงปรากฏต่อโจเซฟ สมิท, **จส—ป** ๑:๑๗.

พระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์: พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพระเจ้าผู้เป็นองค์หนึ่ง และเรียกว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์, พระวิญญาณ, และ พระ วิญญาณ ของ พระ ผู้ เป็น เจ้า, ในบรรดาชื่อและคำนำหน้าอื่น ๆ ที่คล้ายกัน. โดยอาศัยความช่วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์, มนุษย์สามารถรู้ถึงพระประสงค์ของ พระผู้เป็นเจ้า พระบิดา และรู้ว่า พระเยซูคือ พระคริสต์ (๑ คริ. ๑๒:๓).

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงโปรดสอนท่านว่าควรจะทำอะไรบ้าง, **ลูกา** ๑๒:๑๒. องค์พระผู้ช่วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์, **ยอห์น** ๑๔:๒๖ (ยอห์น ๑๖:๗-๑๕). พระเยซูประทานพระบัญชาแก่เหล่าอัครสาวกผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์, **กิจการ** ๑:๒. พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพยานถึงพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์, **กิจการ** ๕:๒๙-๓๒ (๑ คริ. ๑๒:๓). พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยานต่อเราด้วย, **ฮบ.** ๑๐:๑๐-๑๗. โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ท่านจะรู้ความจริงของทุกเรื่อง, **โมโร.** ๑๐:๕. พระวิญญาณบริสุทธิ์คือวิญญาณแห่งการเปิดเผย, **คพ.** ๘:๒-๓ (คพ. ๖:๘:๔).

พระเจ้าผู้สร้าง. ดู พระเยซูคริสต์; สร้าง (การ)

พระมหาบุรุษแห่งความบริสุทธิ์. ดู บุตรแห่งพระมหาบุรุษ; พระบิดาในสวรรค์; พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, พระเจ้าผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ ด้วย

พระนามอีกพระนามหนึ่งของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดา (โมเสส ๖:๕๗).

พระเมฆบาล. ดู พระเมฆบาลผู้ประเสริฐ; พระเยซูคริสต์ ด้วย

ในเชิงสัญลักษณ์ หมายถึง, บุคคลที่ดูแลทุก ๆ ของพระเจ้า.

พระเจ้าทรงเลี้ยงดูข้าพเจ้าดุจเลี้ยงแกะ, **สดด.** ๒๓:๑. ผู้เลี้ยงแกะย่อมเลี้ยงแกะ, **อสค.** ๓๔:๒-๓.

พระเมฆบาลผู้ประเสริฐ. ดู พระเยซูคริสต์ ด้วย

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเมฆบาลผู้ประเสริฐ. ในเชิงสัญลักษณ์, บรรดาผู้ติดตามพระองค์เป็นเหมือนแกะที่พระเยซูทรงเฝ้าดูแล.

พระเจ้าทรงเป็นผู้เลี้ยงดูข้าพเจ้าดุจเลี้ยงแกะ, **สดด.** ๒๓:๑. พระองค์จะทรงเลี้ยงฝูงแกะของ

พระองค์อย่างผู้เลี้ยงแกะ, **อสย.** ๔๐:๑๑. เราจะทำให้ยา
หาแกะของเราตั้งนั้น, **อสค.** ๓๔:๑๒. เราเป็นผู้เลี้ยง
ที่ดี, **ยอห์น** ๑๐:๑๔-๑๕. พระเยซูทรงเป็นผู้เลี้ยง
แกะที่ดีเลิศ, **ฮบ.** ๑๓:๒๐. พระองค์ทรงนับจำนวน
แกะของพระองค์และพวกเขา รู้จักพระองค์, **๑ นี.**
๒๒:๒๕. พระเมฆบาลผู้ประเสริฐทรงเรียกท่านใน
พระนามของพระองค์, ซึ่งคือพระคริสต์, **แอลมา**
๕:๓๘, ๖๐. จะมีคอกเดียว, และเมฆบาลเดียว,
๓ นี. ๑๕:๒๑ (ยอห์น ๑๐:๑๖).

พระเมฆโปรดกของพระผู้เป็นเจ้า. ดู ชดใช้ (การ);

พระเยซูคริสต์; พิธีปลุก ด้วย

พระนามของพระผู้ช่วยให้รอดซึ่งหมายถึงพระเยซู
ในฐานะเครื่องถวายบูชาอันเป็นการพลีพระชนม์
ชีพซึ่งถวายไว้เพื่อเรา.

ท่านเหมือนลูกแกะที่ถูกนำไปฆ่า, **อสย.** ๕๓:๗
(โมไซยาห์ ๑๔:๗). จงดูพระเมฆโปรดกของพระผู้
เป็นเจ้า, ผู้ทรงรับเอาความผิดบาปของโลกไปเสีย,
ยอห์น ๑:๒๙ (แอลมา ๗:๑๔). ท่านได้รับการไถ่
ด้วยพระโลหิตประเสริฐของพระคริสต์, ดังเลือก
ลูกแกะที่ปราศจากตำหนิ, **๑ ปด.** ๑:๑๘-๒๐. พระ
เมฆโปรดกผู้ถูกปลงพระชนม์แล้วนั้นเป็นผู้มีค่า
ควร, **วว.** ๕:๑๒. เราชนะซาตานโดยพระโลหิตของ
พระเมฆโปรดก, **วว.** ๑๒:๑๑. พระโลหิตของพระ
เมฆโปรดกทำให้ผู้คนเหล่านี้ขาว, เพราะศรัทธาของ
พวกเขาในพระองค์, **๑ นี.** ๑๒:๑๑. พระเมฆโปรดก
ของพระผู้เป็นเจ้าคือพระบุตรของพระบิดา นี-
รันดร์, และพระผู้ช่วยให้รอดของโลก, **๑ นี.** ๑๓:๔๐
(๑ นี. ๑๑:๒๑). จงร้องอย่างสุดกำลังทูลพระบิดา
ในพระนามของพระเยซู, เพื่อบางทีท่านอาจจะ
สะอาดแล้วโดยโลหิตของพระเมฆโปรดก, **มอร.** ๙:๖
(วว. ๗:๑๔; แอลมา ๓๔:๓๖). บุตรแห่งพระมหาบุรุษ
คือพระเมฆโปรดกผู้ทรงถูกประหารนับแต่การวาง
รากฐานของโลก, **โมเสส** ๗:๔๗.

พระเมสสิยาห์. ดู ผู้ได้รับการเจิม; พระเยซู
คริสต์ ด้วย

รูปแบบคำในภาษาอาราเมอิกและฮีบรูหมายถึง
“ผู้ได้รับการเจิม.” ในภาคพันธสัญญาใหม่มีการเรียก
พระเยซูว่าพระคริสต์, ซึ่งเป็นภาษากรีกมีความ
หมายเดียวกับ *พระเมสสิยาห์*. ความหมายของคำ
นี้คือองค์ศาสดาพยากรณ์ผู้ได้รับการเจิม, องค์

ปุโรหิต, กษัตริย์, และพระผู้ปลดปล่อยซึ่งชาวยิวเฝ้า
รอการเสด็จมาของพระองค์อย่างใจจดใจจ่อ.

ชาวยิวหลายคนมองหาแต่ผู้ปลดปล่อยจาก
อำนาจโรมัน และความเจริญรุ่งเรืองขึ้นของ
ประชาชาติ; ดังนั้น, เมื่อพระเมสสิยาห์เสด็จมา,
ผู้นำและคนอื่นหลายคนจึงปฏิเสธพระองค์. คนที่
นอน้อมและซื่อสัตย์เท่านั้นจึงจะสามารถมองเห็น
พระคริสต์องค์จริงในพระเยซูแห่งนาซาเร็ธ (**อสย.**
๕๓; มธ. ๑๖:๑๖; ยอห์น ๔:๒๕-๒๖).

พระเมสสิยาห์จะมีพระวิญญาณ, สั่งสอน
พระกิตติคุณ, และประกาศอิสราภาพ, **อสย.**
๖๑:๑-๓ (ลูกา ๔:๑๘-๒๑). เราได้พบพระเมสสิ-
ยาห์แล้ว, ซึ่ง, แปลว่า, พระคริสต์, **ยอห์น** ๑:๔๑
(ยอห์น ๔:๒๕-๒๖). พระผู้เป็นเจ้าทรงยกพระเมส-
สิยาห์ขึ้นในบรรดาชาวยิว, หรือ, อีกนัยหนึ่ง, พระผู้
ช่วยให้รอด, **๑ นี.** ๑๐:๔. พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า
คือพระเมสสิยาห์ผู้จะเสด็จมา, **๑ นี.** ๑๐:๑๗. การไถ่
เกิดขึ้นโดยและผ่านพระเมสสิยาห์ผู้บริสุทธิ์, **๒ นี.**
๒:๖. พระเมสสิยาห์เสด็จมาในความสมบูรณ์แห่ง
เวลา, **๒ นี.** ๒:๒๖. พระเมสสิยาห์จะทรงลุกขึ้นจาก
บรรดาคนตาย, **๒ นี.** ๒:๕-๑๔. ในพระนามของพระ
เมสสิยาห์ข้าพเจ้าประกาศฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน,
คพ. ๑๓:๑. พระเจ้าตรีส, เราคือพระเมสสิยาห์, จอม
กษัตริย์แห่งไซอัน, **โมเสส** ๗:๕๓.

พระเยซูคริสต์. ดู กลโกธา; กลับใจ (การ);

กางเขน; การตกของอาดัมและเอวา; กาล
เริ่มต้น, ปฐม; ค่าเทศนาบนภูเขา; เครื่องพลี-
บูชา; งู, ทองเหลือง; เจ้าบ่าว; ชดใช้ (การ);
ตรึงกางเขน (การ); ถือกำเนิด; ไถ่ (การ),
ไถ่ (ได้รับการ); ทาง; น้ำอาร์ชชีวิต; บุตร
หัวปี, พระบุตรหัวปี; บุตรแห่งพระมหาบุรุษ;
ปลดบาป (การ); เปลี่ยนสภาพ (การ)—การ
เปลี่ยนสภาพของพระคริสต์; ผู้ได้รับการ
เจิม; ผู้วิงวอนแทน; แผนแห่งการไถ่; พระ
กิตติคุณสี่เล่ม; พระคุณ; พระเจ้า; พระผู้ช่วย
ให้รอด; พระผู้ไถ่; พระผู้ปลดปล่อย; พระ
ผู้ปลอบโยน; พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้า
สามพระองค์; พระเมฆบาลผู้ประเสริฐ; พระ
เมฆโปรดกของพระผู้เป็นเจ้า; พระเมสสิยาห์;
พระเยโฮวาห์; พันคืนชีวิต (การ); มิโนธรรม;
มารีย์, มารดาของพระเยซู; **เราเป็น;** เลือด,
โลหิต; ศรัทธา, เชื่อ (ความ); ศีลา, ศีลामู

เอก; คีลระลึก; สร้าง (การ); สว่าง (ความ); ลือกลาง; เสด็จขึ้น (การ); เสด็จมาครั้งที่สอง ของพระเยซูคริสต์ (การ); อนันต; อัลฟาและ โอเมกา, อาหารแห่งชีวิต; อิมมานูเอล *ด้วย*

พระคริสต์ (คำในภาษากรีก) และ *พระเมสสิยาห์* (คำในภาษาฮีบรู) หมายถึง "ผู้ได้รับการเจิม." พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรหัวปีของพระบิดาในวิญญาน (ฮบ. ๑:๖; คพ. ๙๓:๒๑). พระองค์ทรงเป็นพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดาในเนื้อหนัง (ยอห์น ๑:๑๔; ๓:๑๖). พระองค์ทรงเป็นพระเยซู-ฮาวาห์ (คพ. ๑๑๐:๓-๔) และทรงได้รับแต่งตั้งล่วงหน้าสู่การเรียกอันสำคัญยิ่งของพระองค์ก่อนการสร้างโลก. ภายใต้การกำกับดูแลของพระบิดา, พระเยซูทรงสร้างแผ่นดินโลกและสิ่งทั้งปวงบนนั้น (ยอห์น ๑:๓, ๑๔; โมเสส ๑:๓๑-๓๓). พระองค์ทรงถือกำเนิดจากมารีย์ที่เบธเลเฮม, ทรงดำเนินพระชนม์ชีพอันปราศจากบาป, และทรงกระทำการชดใช้บาปของมนุษยชาติทั้งปวงอย่างสมบูรณ์โดยการหลั่งพระโลหิตของพระองค์และพลีพระชนม์ชีพบนกางเขน (มธ. ๒:๑; ๑ นี. ๑๑:๑๓-๓๓; ๓ นี. ๒๗:๑๓-๑๖; คพ. ๗:๖:๔๐-๔๒). พระองค์ทรงลุกขึ้นจากบรรดาคนตาย, ด้วยเหตุนี้จึงทรงยืนยันการฟื้นคืนชีวิตของมนุษยชาติทั้งปวงในที่สุด. โดยผ่านการชดใช้และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู, ผู้ที่กลับใจจากบาปและเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าจะดำเนินชีวิตกับพระเยซูและพระบิดาได้ชั่ววันรันดร์ (๒ นี. ๙:๑๐-๑๒; ๒๑-๒๒; คพ. ๗:๖:๕๐-๕๓, ๖๒).

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระสัสดาวะยิ่งใหญ่ที่สุดที่ถือกำเนิดบนโลกนี้. พระชนม์ชีพของพระองค์เป็นแบบอย่างอันสมบูรณ์ของวิถีซึ่งมนุษยชาติทั้งปวงควรดำเนิน. การสวดอ้อนวอน, การให้พร, และศาสนพิธีฐานะโปรหิตทั้งปวงพึงกระทำในพระนามของพระองค์. พระองค์ทรงเป็นเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย, พระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย, พระผู้สร้าง, พระผู้ช่วยให้รอด, และพระองค์เป็นเจ้าของแผ่นดินโลกทั้งหมด.

พระเยซูคริสต์จะเสด็จมาอีกครั้งในเดชะนภาพและรัศมีภาพเพื่อปกครองบนแผ่นดินโลกระหว่างมิลเลเนียม. ในวันสุดท้าย, พระองค์จะทรงพิพากษามนุษยชาติทั้งปวง (แอลมา ๑๑:๔๐-๔๑; จส-ม ๑).

สรุปพระชนม์ชีพของพระองค์ (ตามลำดับ

เหตุการณ์): การประสูติและพระพันธกิจของพระเยซูมีบอวกไว้ล่วงหน้า, **ลูกา** ๑:๒๖-๓๘ (อสย. ๗:๑๔; ๙:๖-๗; ๑ นี. ๑๑). ประสูติ, **ลูกา** ๒:๑-๗ (มธ. ๑:๑๘-๒๕). ทรงเข้าสู่หนัด, **ลูกา** ๒:๒๑. ได้รับการถวายในพระวิหาร, **ลูกา** ๒:๒๒-๓๘. นักปราชญ์มาเข้าเฝ้า, **มธ.** ๒:๑-๑๒. โยเซฟกับมารีย์พาพระองค์หนีไปอียิปต์, **มธ.** ๒:๑๓-๑๘. พาพระองค์ไปนาซาเร็ธ, **มธ.** ๒:๑๙-๒๓. เสด็จไปพระวิหารเมื่อพระชนมายุสิบสองชันษา, **ลูกา** ๒:๔๑-๕๐. มีน้องชายน้องสาว, **มธ.** ๑๓:๕๕-๕๖ (มาระโก ๖:๓). ทรงรับบัพติศมา, **มธ.** ๓:๑๓-๑๗ (มาระโก ๑:๙-๑๑; ลูกา ๓:๒๑-๒๒). มารดลอสองพระองค์, **มธ.** ๔:๑-๑๑ (มาระโก ๑:๑๒-๑๓; ลูกา ๔:๑-๑๓). ทรงเรียกสาวกของพระองค์, **มธ.** ๔:๑๘-๒๒ (มธ. ๙:๙; มาระโก ๑:๑๖-๒๐; ๒:๑๓-๑๔; ลูกา ๕:๑-๑๑, ๒๗-๒๘; ๖:๑๒-๑๖; ยอห์น ๑:๓๕-๕๑). ทรงมอบหมายงานให้อัครสาวกสิบสอง, **มธ.** ๑๐:๑-๔ (มาระโก ๓:๑๓-๑๙; ลูกา ๖:๑๒-๑๖). ประธานคำเทศนาบนภูเขา, **มธ.** ๕-๗. ทรงบอกล่วงหน้าถึงการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์, **มธ.** ๑๖:๒๑ (มธ. ๑๗:๒๒-๒๓; ๒๐:๑๗-๑๙; มาระโก ๘:๓๑; ๙:๓๐-๓๒; ๑๐:๓๒-๓๔; ลูกา ๙:๓๒; ๑๘:๓๑-๓๔). ทรงจำแลงพระกาย, **มธ.** ๑๗:๑-๙ (มาระโก ๙:๒-๘; ลูกา ๙:๒๘-๓๖). ทรงส่งสาวกเจ็ดสิบออกไป, **ลูกา** ๑๐:๑-๒๐. เสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มอย่างผู้พิชิต, **มธ.** ๒๑:๑-๑๑ (มาระโก ๑๑:๑-๑๑; ลูกา ๑๙:๒๙-๔๐; ยอห์น ๑๒:๑๒-๑๕). ทรงจัดตั้งคีลระลึก, **มธ.** ๒๖:๒๖-๒๙ (มาระโก ๑๔:๒๒-๒๕; ลูกา ๒๒:๑๙-๒๐). ทรงทุกขเวทนาและทรงสวดอ้อนวอนในเกทเสมนี, **มธ.** ๒๖:๓๖-๔๖ (มาระโก ๑๔:๓๒-๔๒; ลูกา ๒๒:๓๙-๔๖). ทรงถูกทรยศ, ถูกจับกุม, และถูกทอด้ทั้ง, **มธ.** ๒๖:๔๗-๕๖ (มาระโก ๑๔:๔๓-๕๓; ลูกา ๒๒:๔๗-๕๕; ยอห์น ๑๘:๒-๑๓). ทรงถูกตรึงกางเขน, **มธ.** ๒๗:๓๑-๕๔ (มาระโก ๑๕:๒๐-๔๑; ลูกา ๒๓:๒๖-๒๘, ๓๒-๔๓; ยอห์น ๑๙:๑๖-๓๐). ทรงฟื้นคืนพระชนม์, **มธ.** ๒๘:๑-๘ (มาระโก ๑๖:๑-๘; ลูกา ๒๔:๑-๑๒; ยอห์น ๒๐:๑-๑๐). ทรงปรากฏหลังจากพระองค์ฟื้นคืนพระชนม์, **มธ.** ๒๘:๙-๒๐ (มาระโก ๑๖:๙-๑๘; ลูกา ๒๔:๑๓-๔๘; ยอห์น ๒๐:๑๑-๓๑; กิจการ ๑:๓-๘; ๑ คร. ๑๕:๕-๘). เสด็จขึ้นสวรรค์, **มาระโก** ๑๖:๑๙-๒๐ (ลูกา ๒๔:๕๑-๕๓; กิจการ ๑:๙-๑๒). ทรงปรากฏต่อชาวนีไฟ, **๓ นี.** ๑๑:๑-๑๗

(๓ นี. ๑๑-๑๒). ทรงปรากฏต่อโจเซฟ สมิธ, **จส—ป** ๑:๑๕-๒๐.

สิทธิอำนาจ: การปกครองจะอยู่ที่บ่าของท่าน, **อสย.** ๙:๖ (๒ นี. ๑๙:๖). พระเยซูทรงสั่งสอนเนกเช่นผู้มีสิทธิอำนาจ, **มธ.** ๗:๒๘-๒๙ (มาระโก ๑:๒๒). บุตรมนุษย์มีอำนาจในโลกที่จะไปรดยกความผิดบาปได้, **มธ.** ๙:๖. พระเยซูทรงสั่งมิโลโครคด้วยสิทธิอำนาจและมันจำต้องเชื่อฟังพระองค์, **มาระโก** ๑:๒๗ (ลูกา ๔:๓๓-๓๖). พระเยซูทรงแต่งตั้งอัครสาวกสิบสองให้มีความอำนาจ, **มาระโก** ๓:๑๔-๑๕. คำของพระเยซูประกอบด้วยสิทธิอำนาจ, **ลูกา** ๔:๓๒. พระบิดาทรงมอบการพิพากษาทั้งสิ้นไว้กับพระบุตร, **ยอห์น** ๕:๒๒, ๒๗. พระเจ้าทรงเจิมพระเยซูด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยอำนาจ, **กิจการ** ๑๐:๓๘. พระคริสต์ทรงได้รับการแต่งตั้งล่วงหน้าก่อนการวางรากฐานของโลก, **๑ ปต.** ๑:๒๐ (อีเธอร์ ๓:๑๔). พระคริสต์ทรงมีกฎแห่งความตายและแห่งแดนคนตาย, **ว.** ๑:๑๘. มนุษย์ทั้งปวงขึ้นอยู่กับพระคริสต์, **๒ นี.** ๙:๕. พระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระเจ้า, พระบิดาแห่งฟ้าสวรรค์และแห่งแผ่นดินโลก, พระผู้สร้างสรรพสิ่งนับจากเริ่มต้นมา, **ฮีบ.** ๑:๑๒. พระคริสต์เสด็จมาตามพระประสงค์ของพระบิดาเพื่อทำตามพระประสงค์ของพระองค์, **คพ.** ๑๙:๒๔. พระเยซูทรงได้รับสมบูรณแห่งรัศมีภาพของพระบิดา; และพระองค์ทรงได้รับเดชานุภาพทั้งปวง, **คพ.** ๙๓:๓-๔, ๑๖-๑๗ (ยอห์น ๓:๓๕-๓๖).

แบบอย่างของพระเยซูคริสต์: เราได้วางแบบอย่างแก่ท่านแล้ว, **ยอห์น** ๑๓:๑๕. เราเป็นทางนั้น, เป็นความจริง, และเป็นชีวิต, **ยอห์น** ๑๔:๖. พระคริสต์ก็ได้ทรงทนทุกข์ทรมานเพื่อเรา, ให้เป็นแบบอย่างแก่เรา, เพื่อเราจะได้ดำเนินตามรอยพระบาทของพระองค์, **๑ ปต.** ๒:๒๑. นอกจากมนุษย์จะทำตามตัวอย่างของพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์, เขาจะไม่สามารถรับการช่วยให้รอดได้, **๒ นี.** ๓๑:๑๖. เราอยากให้เจ้าดีพร้อมแม้ตั้งเรา, **๓ นี.** ๑๒:๔๘. สิ่งนี้เจ้าจงถือปฏิบัติเสมอ, แม้ตั้งที่เรา, **๓ นี.** ๑๘:๖. เราทำแบบอย่างไว้ให้เจ้า, **๓ นี.** ๑๘:๑๖. งานที่เจ้าเห็นเราทำมาแล้วเจ้าจงทำด้วย, **๓ นี.** ๒๗:๒๑, ๒๗. ผู้ติดตามที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์จะเป็นเหมือนพระองค์, **โมโร.** ๗:๔๘.

รัศมีภาพของพระเยซูคริสต์: พระสิริของพระเจ้า

เต็มพลับพลา, **อพย.** ๔๐:๓๔-๓๘. แผ่นดินโลกทั้งสิ้นเต็มด้วยพระสิริของพระองค์, **อสย.** ๖:๓ (๒ นี. ๑๖:๓). พระสิริของพระเจ้าขึ้นมาเหนือเจ้า, **อสย.** ๖๐:๑-๒. บุตรมนุษย์จะเสด็จมาด้วยพระสิริแห่งพระบิดาของพระองค์, **มธ.** ๑๖:๒๗. ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ได้รับเกียรติต่อพระพักตร์ของพระองค์คือเกียรติซึ่งข้าพระองค์ได้มีร่วมกับพระองค์ก่อนที่โลกนี้มีมา, **ยอห์น** ๑๗:๕. พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลต้องทรงปกครองด้วยรัศมีภาพอันยิ่งใหญ่, **๑ นี.** ๒๒:๒๔. เรามีความหวังในรัศมีภาพของพระองค์, **เจคอบ** ๔:๔. บุตรแห่งพระมหาบุรุษเสด็จมาในรัศมีภาพของพระองค์, **แอลมา** ๕:๕๐. พระองค์ทรงอรรถาธิบายเรื่องทั้งหมด, แม้ตั้งแต่ต้นจนถึงเวลาที่พระองค์จะเสด็จมาในรัศมีภาพของพระองค์, **๓ นี.** ๒๖:๓. อัครสาวกของเราจะยืนนุ่งห่มด้วยรัศมีภาพแม้ตั้งที่เราเป็น, **คพ.** ๒๙:๑๒ (คพ. ๔๕:๔๔). เราเห็นรัศมีภาพของพระบุตร, ทางพระหัตถ์ขวาของพระบิดา, **คพ.** ๗๖:๑๙-๒๓. ยอห์นเห็นและกล่าวคำพยานถึงความสมบูรณแห่งรัศมีภาพของเรา, **คพ.** ๙๓:๖ (ยอห์น ๑:๑๔). สี่พระพักตร์ส่องสว่างเหนือความเจิดจ้าของดวงอาทิตย์, **คพ.** ๑๐๐:๓. รัศมีภาพของพระองค์อยู่กับข้าพเจ้า, และข้าพเจ้าเห็นพระพักตร์ของพระองค์, **โมเสส** ๑:๑-๑๑. นี่คืองานของเราและรัศมีภาพของเรา, **โมเสส** ๑:๓๙.

พระประมุขของศาสนจักร: พระคริสต์ทรงเป็นศิระของคริสตจักร, **อพ.** ๕:๒๓ (อพ. ๑:๒๒; ๔:๑๕). พระองค์ทรงเป็นศิระของกาย, คือคริสตจักร, **คส.** ๑:๑๘. นี่คือนิรันดร์ของเร, **โมไซยาห์** ๒๖:๒๒ (โมไซยาห์ ๒๗:๑๓). พระคริสต์ทรงเป็นพระผู้ทรงลิขิตและพระผู้ทรงประสิทธิ์ศรัทธาของพวกเรา, **โมโร.** ๖:๑-๔. ศาสนจักรนี้เราสถาปนา, **คพ.** ๓๓:๕ (๓ นี. ๒๗:๓-๘).

พระผู้พิพากษา: พระองค์จะทรงพิพากษาโลกด้วยความชอบธรรม, **สดด.** ๙:๘ (๓ นี. ๒๗:๑๖). พระองค์เสด็จมาพิพากษาโลก, **สดด.** ๙๖:๑๓. พระผู้เป็นเจ้าจะทรงพิพากษาคคนชอบธรรมและคนอธรรม, **ปญจ.** ๓:๑๗. พระองค์จะทรงวินิจฉัยระหว่างบรรดาประชาชาติ, **อสย.** ๒:๔ (มีคาคี ๔:๓; ๒ นี. ๑๒:๔). พระองค์จะพิพากษาคคนด้วยความชอบธรรม, **อสย.** ๑๑:๒-๔. พระบิดาได้ทรงมอบการพิพากษาทั้งสิ้นไว้กับพระบุตร, **ยอห์น** ๕:๒๒. ถึงแม้ว่าเราจะพิพากษา, การพิพากษาของเราจะถูกต้อง,

ยอห์น ๘:๑๖. พระเจ้าได้ทรงตั้งพระองค์ไว้เป็นผู้พิพากษาทั้งคนเป็นและคนตาย, **กิจการ ๑๐:๔๒** (๒ ทธ. ๔:๑). พระเจ้าทรงพิพากษาความลับของมนุษย์โดยพระเยซูคริสต์, **รม. ๒:๑๖.** เราทุกคนต้องยืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์, **รม. ๑๔:๑๐** (๒ คร. ๕:๑๐; แอลมา ๑๒:๑๒; มอริ. ๓:๒๐; ๗:๖; อีเธอร์ ๑๒:๓๘; คพ. ๑๓๕:๕). มนุษย์ทั้งปวงมาสู่พระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อรับการพิพากษาของพระองค์ตามความจริงและความบริสุทธิ์ที่มีอยู่ในพระองค์, **๒ นี. ๒:๑๐.** ยืนต่อพระพักตร์พระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อรับการพิพากษามาตามการกระทำ, **แอลมา ๕:๑๕** (แอลมา ๑๒:๑๕; ๓๓:๒๒; ๓ นี. ๒๗:๑๔). พระผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์ทรงเป็นผู้พิพากษาของคนทั้งปวง, **คพ. ๗:๖๘.**

การปกครองมิลเลเนียมของพระคริสต์: การปกครองจะอยู่ที่บาของท่าน, **อสย. ๙:๖** (๒ นี. ๑๙:๖). เราจะอยู่ที่ท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย, พระเจ้าตรีส, **ศคย. ๒:๑๐-๑๒** (ศคย. ๑๔:๙). พระเจ้าจะประทานพระที่นั่งของดาวิตบรรพบุรุษของพระเยซูให้แก่พระองค์, **ลูกา ๑:๓๐-๓๓.** พระคริสต์จะทรงครอบครองตลอดไปเป็นนิตย์, **วว. ๑๑:๑๕.** คนเหล่านั้นจะปกครองกับพระคริสต์เป็นเวลาหนึ่งพันปี, **วว. ๒๐:๔** (คพ. ๗:๖๓). เนื่องจากความชอบธรรมของผู้คนของพระองค์, ซาตานจะไม่มีอำนาจ, **๑ นี. ๒๒:๒๖** (วว. ๒๐:๑-๓). เราจะดำรงอยู่ในความชอบธรรมกับมนุษย์บนแผ่นดินโลกหนึ่งพันปี, **คพ. ๒๙:๑๑** (คพ. ๔๓:๒๙-๓๐). จงขึ้นอยู่กับอำนาจที่ดำรงอยู่, จนกว่าพระองค์จะทรงปกครองซึ่งเป็นสิทธิ์แห่งพระองค์ที่จะทรงปกครอง, **คพ. ๕๘:๒๒** (๑ คร. ๑๕:๒๕). พระคริสต์จะทรงปกครองแผ่นดินโลกด้วยพระองค์เอง, **ลข. ๑:๑๐** (อสย. ๓๒:๑).

การปรากฏหลังความเป็นมรตยของพระคริสต์: เมื่อพระเยซูทรงเป็นขึ้นมาแล้ว, พระองค์ทรงปรากฏต่อมารีย์ก่อน, **มาระโก ๑๖:๙** (ยอห์น ๒๐:๑๑-๑๘). พระเยซูเสด็จพระราชดำเนินและตรัสกับสาวกสองคนบนถนนไปเอมมาอูส, **ลูกา ๒๔:๑๓-๓๕.** พระเยซูทรงปรากฏต่ออัครสาวก, ผู้ได้คำพระหัตถ์และพระบาทของพระองค์, **ลูกา ๒๔:๓๖-๔๓** (ยอห์น ๒๐:๑๙-๒๐). พระเยซูทรงปรากฏต่อโรมัส, **ยอห์น ๒๐:๒๔-๒๙.** พระเยซูทรงปรากฏต่อสาวกที่ทะเลทิเบเรียส, **ยอห์น ๒๑:๑-๑๔.** พระเยซูทรงปฏิบัติศาสนกิจสี่สัปดาห์หลัง

จากฟื้นคืนพระชนม์, **กิจการ ๑:๒-๓.** สเทเฟนเห็นพระเยซูทรงยืนเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าเป็นเจ้า, **กิจการ ๗:๕๕-๕๖.** พระเยซูทรงปรากฏต่อเขา-โล, **กิจการ ๙:๑-๘** (ปจส., กิจการ ๙:๗; กิจการ ๒๖:๙-๑๗). ประชาชนกว่า ๕๐๐ คนเห็นพระคริสต์, **๑ คร. ๑๕:๓-๘.** พระเยซูคริสต์ทรงแสดงองค์ต่อผู้คนของไนไฟ, **๓ นี. ๑๑:๑-๑๗.** คน ๒,๕๐๐ คนเห็นและได้ยินพระเยซู, **๓ นี. ๑๗:๑๖-๒๕.** พระเจ้าเสด็จเยือนมอรมอน, **มอริ. ๑:๑๕.** โจเซฟ สมิทและชดไนย์ริกตันเห็นพระเยซูทางพระหัตถ์ขวาของพระเจ้าเป็นเจ้า, **คพ. ๗:๖๒-๒๓.** โจเซฟ สมิทและออลิเวอร์คาวเดอรีเห็นพระเจ้าในพระวิหารเคิร์ทแลนด์, **คพ. ๑๑๐:๑-๔.** โจเซฟ สมิทเห็นพระเยซู, **จส—ป ๑:๑๕-๑๗.**

การดำรงอยู่ก่อนความเป็นมรตยของพระคริสต์: พระเจ้าทรงปรากฏต่ออับราม, **ปฐมก. ๑๒:๗** (ปฐมก. ๑๗:๑; ๑๘:๑; อับรา. ๒:๖-๘). พระเจ้าตรีสกับโมเสสสองต่อสอง, **อพย. ๓๓:๑๑** (ฉธป. ๓๔:๑๐; โมเสส ๑:๑-๒). ข้าพเจ้าเห็นพระเจ้าประทับยืนอยู่ข้างแท่นบูชา, **อาโมส ๙:๑.** ในปฐมกาล, พระวาเทดำรงอยู่กับพระผู้เป็นเจ้า. และพระวาเททรงบังเกิดเป็นมนุษย์, และทรงอยู่ที่ท่ามกลางเรา, **ยอห์น ๑:๑, ๑๔** (๑ ยน. ๑:๑-๓). เราดำรงอยู่, ก่อนอับราฮัมเกิด, **ยอห์น ๘:๕๘.** ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ได้รับเกียรติต่อพระพักตร์ของพระองค์ คือเกียรติซึ่งข้าพระองค์ได้มีส่วนร่วมกับพระองค์ก่อนที่โลกนี้มีมา, **ยอห์น ๑๗:๕.** อีสยาห์เห็นพระผู้ไถ่จริงๆ ดังที่ข้าพเจ้าและเจคอน้องชายข้าพเจ้าเห็นพระองค์, **๒ นี. ๑๑:๒-๓.** ในวันพรุ่งเราจะเข้ามาในโลก, **๓ นี. ๑:๑๒-๑๔.** พระคริสต์ทรงดำรงอยู่มาก่อนโลกเริ่มต้น, **๓ นี. ๒๖:๕** (ยอห์น ๖:๖๒). เราปรากฏแก่เจ้าอย่างไร เราจะปรากฏแก่ผู้คนของเราอย่างนั้นในเนื้อหนัง, **อีเธอร์ ๓:๑๔-๑๗.** เอน็อคเห็นพระเจ้าและเดินกับพระองค์, **คพ. ๑๐๗:๔๘-๔๙.** บุตรที่รักของเรา, ซึ่งเป็นที่รักและที่เลือกแล้วของเรานับแต่กาลเริ่มต้น, **โมเสส ๕:๒.** พระเจ้าตรีส: เราจะส่งใครไปเล่า? และวิญญาณหนึ่งซึ่งเหมือนกับบุตรแห่งพระมหาบุรุษทูลตอบ: ข้าพระองค์อยู่ที่นี้, ขอทรงส่งข้าพระองค์ไปเถิด, **อับรา. ๓:๒๗.**

คำพยากรณ์ เกี่ยวกับการประสูติและการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์: หญิงสาวคนหนึ่งจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง, **อสย.**

๗:๑๔ (๑ นี. ๑๑:๑๓-๒๐). ผู้ปกครองในอิสราเอลจะออกมาจากเบธเลเฮม, **มีคาห์ ๕:๒**. แซมิเอลชาวเลมันพยากรณ์ว่าจะมีวันหนึ่ง, คืนหนึ่ง, และวันแห่งความสว่าง; ดาวดวงใหม่; และเครื่องหมายอื่นๆ, **ฮีบ. ๑๔:๒-๖**. แซมิเอลชาวเลมันพยากรณ์ว่าจะเกิดความมืด, ฟ้าคำรนคำรามและสายฟ้าฟาด, และการไหวของแผ่นดินโลก, **ฮีบ. ๑๔:๒๐-๒๗**. เครื่องหมายการประสูติของพระเยซูบังเกิดเป็นจริง, **๓ นี. ๑:๑๕-๒๑**. เครื่องหมายการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูบังเกิดเป็นจริง, **๓ นี. ๘:๕-๒๓**.

การรับพระนามของพระเยซูคริสต์ไว้กับเรา: ไม่มีนามอื่นใดซึ่งเราจะรอดได้, **กิจการ ๔:๑๒** (๒ นี. ๓๑:๒๑). เหล่าอัครสาวกยินดีที่เห็นว่าตนสมจะได้รับ การหลั่งเกียรติเพราะพระนามของพระองค์, **กิจการ ๕:๓๘-๔๒**. นี่เป็นพระบัญญัติของพระองค์, คือว่าให้เรารู้หลายวาทะในพระนามของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์, **๑ ยน. ๓:๒๓**. เป็นพยานว่าท่านเต็มใจรับพระนามของพระคริสต์โดยบังเกิดมา, **๒ นี. ๓๑:๑๓**. ข้าพเจ้าอยากให้ท่านรับพระนามของพระคริสต์ไว้กับท่าน, **โมไซยาห์ ๕:๖-๑๒** (โมไซยาห์ ๑:๑๑). ผู้ใดก็ตามที่ปรารถนาจะน้อมรับพระนามของพระคริสต์ได้เข้าร่วมกับศาสนจักรของพระเจ้า, **โมไซยาห์ ๒๕:๒๓**. คนทั้งปวงที่เป็นผู้เชื่อในพระคริสต์โดยแท้จริงยอมรับพระนามของพระคริสต์, **แอลมา ๔๖:๑๕**. ประตูแห่งสวรรค์เปิดให้ผู้ที่เชื่อในพระนามของพระเยซูคริสต์, **ฮีบ. ๓:๒๘**. เขาที่พบว่าชื่อสัตย์ต่อนามของเราในวันสุดท้ายย่อมได้รับพร, **อีเธอร์ ๔:๑๙**. พวกเขาเต็มใจรับพระนามของพระบุตร, **โมโร. ๔:๓** (คพ. ๒๐:๗๗). จงรับพระนามของพระคริสต์ไว้กับเจ้า, **คพ. ๑๘:๒๑-๒๕**.

ประจักษ์พยานถึงพระเยซูคริสต์: เปาโลเป็นพยานว่าพระเยซูคือพระคริสต์, **กิจการ ๑๘:๕**. แม้แต่ผีร้ายก็เป็นพยานว่าพวกมันรู้จักพระเยซู, **กิจการ ๑๙:๑๕**. ไม่มีผู้ใดอาจพูดได้ว่าพระเยซูคือพระเจ้านอกจากผู้ที่พูดโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์, **๑ คร. ๑๒:๓**. ทุกเข่าจะคุกกราบพระเยซูและทุกสิ่งจะยอมรับว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า, **ฟป. ๒:๑๐-๑๑**. เราพูดถึงพระคริสต์, เราชื่นชมยินดีในพระคริสต์, เราสั่งสอนเรื่องพระคริสต์, เราพยากรณ์ถึงพระคริสต์, **๒ นี. ๒๕:๒๖**. พระคัมภีร์มอรมอนจะทำให้ชาวฮิวและคนต่างชาติเชื่อมั่นว่าพระเยซูทรง

เป็นพระคริสต์, **๒ นี. ๒๖:๑๒** (ปกในของพระคัมภีร์มอรมอน). ศาสดาพยากรณ์ทั้งหลายและพระคัมภีร์ต่างเป็นพยานถึงพระคริสต์, **เจคอบ ๗:๑๑, ๑๙**. แสงหาพระเยซูองค์นี้ผู้ซึ่งศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกเขียนไว้, **อีเธอร์ ๑๒:๔๑**. เราเห็นพระองค์และได้ยินเสียงรับสั่งคำพยานว่าพระองค์ทรงเป็นพระองค์เดียวที่ถือกำเนิด, **คพ. ๗๖:๒๐-๒๔**. นี่คือบรรดาชีวิตนี้วันหนึ่ง—ที่จะรู้จักพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและพระเยซูคริสต์, **คพ. ๑๓๒:๒๔**. เราเชื่อในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดานี้วันหนึ่ง, และในพระบุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์, **ลข. ๑:๑**. เราเชื่อว่าพระคริสต์จะทรงปกครองแผ่นดินโลกด้วยพระองค์เอง, **ลข. ๑:๑๐**.

รูปแบบหรือสัญลักษณ์ของพระคริสต์: อาเบลล นำแกะหัวปีจากฝูงมาถวาย, **ปฐมก. ๔:๔** (โมเสส ๕:๒๐). จงพาวุตรของเจ้าคืออิสอัคไป, และถวายเขาเป็นเครื่องเผาบูชา, **ปฐมก. ๒๒:๑-๑๓** (เจคอบ ๔:๕). พระเจ้าทรงบัญชาลูกหลานอิสราเอลให้ถวายลูกแกะปราศจากตำหนิเป็นเครื่องพลีบูชา, **อพย. ๑๒:๕, ๒๑, ๔๖** (กตว. ๙:๑๒; ยอห์น ๑:๒๙; ๑๙:๓๓; ๑ ปต. ๑:๑๙; วว. ๕:๖). นี่แหละเป็นอาหารที่พระเจ้าประทานให้พวกท่านรับประทาน, **อพย. ๑๖:๒-๑๕** (ยอห์น ๖:๕๑). จงดีคิลานัน, แล้วน้ำจะไหลออกมา, ให้ประชาชนดื่ม, **อพย. ๑๗:๖** (ยอห์น ๔:๖-๑๔; ๑ คร. ๑๐:๑-๔). บาปทั้งสิ้นให้ตกลงบนหัวแพะนั้น, **ลนต. ๑๖:๒๐-๒๒** (อิสย. ๕๓:๑๑; โมไซยาห์ ๑๔:๑๑; ๑๕:๖-๙). โมเสสยกทองคำสัมฤทธิ์ขึ้นเพื่อช่วยให้คนที่มองดูมีชีวิตอยู่ได้, **กตว. ๒๑:๘-๙** (ยอห์น ๓:๑๔-๑๕; แอลมา ๓๓:๑๙; ฮีบ. ๘:๑๔-๑๕). โยนาน์อยู่ในห้องปลาสามวัน, **โยนาห์ ๑:๑๗** (มธ. ๑๒:๔๐). สิ่งนี้คืออุปมาถึงการพลีพระชนม์ชีพของพระองค์ที่ถือกำเนิดจากพระบิดา, **โมเสส ๕:๔-๘**.

พระเยโฮวาห์. ดู พระเยซูคริสต์; เราเป็น ด้วย

พระนามแห่งพันธสัญญาหรือพระนามเฉพาะของพระผู้เป็นเจ้าแห่งอิสราเอล. พระนามนี้หมายถึง “เราเป็น นีรันดร์” (อพย. ๓:๑๔; ยอห์น ๘:๕๘). พระเยโฮวาห์คือพระเยซูคริสต์ก่อนที่พระองค์จะทรงถือกำเนิดและเสด็จมายังแผ่นดินโลกในฐานะบุตรของมารีย์ (โมไซยาห์ ๓:๘; ๑๕:๑; ๓ นี. ๑๕:๑-๕). โดยปรกติ, เมื่อปรากฏคำว่า **พระเจ้า** ในภาคพันธสัญญาเดิม, นั่นหมายถึงพระเยโฮวาห์.

พระเยโซวาร์คือพระคริสต์: พระเยโซวาร์เป็นที่รู้จักในบรรดาศาสดาพยากรณ์โบราณ (อพย. ๖:๓; อับรา. ๑:๑๖). อัครสาวกเปาโลสอนว่าพระคริสต์ทรงเป็นพระเยโซวาร์ของภาคพันธสัญญาเดิม (อพย. ๑๗:๖; ๑ คร. ๑๐:๑-๔). พี่ชายของเจเร็ดในพระคัมภีร์มอรมอนเห็นพระคริสต์ก่อนที่พระองค์จะทรงถือกำเนิดและนมัสการพระองค์ (เอ็เธอร์ ๓:๑๓-๑๕). โมโรไนเรียกพระคริสต์ว่าพระเยโซวาร์เช่นเดียวกัน (โมโร. ๑๐:๓๔). ที่พระวิหารเคิร์ทแลนด์, โจเซฟ สมิท กับอลิเวอร์ คาวเดอริ์ เห็นพระเยโซวาร์ที่ทรงฟื้นคืนพระชนม์แล้ว (คพ. ๑๑๐:๓-๔).

พระวิญาณ, คัคคีสัทธี. ดู พระวิญาณบรียูทธิ

พระวิญาณบรียูทธิ. ดู ของประทานแห่งพระวิญาณบรียูทธิ; ดลใจ (การ), แร้งบนดลใจ; นกพิราบ, เครื่องหมายของ; บัพติศมา, ให้บัพติศมา; บาปที่อภัยมิได้; เปิดเผย (การ); พระผู้ลอบโยน; พระผู้เป็นเจ้าของ, พระผู้เป็นเจ้าของสามพระองค์; พระวิญาณคัคคีสัทธีแห่งคำสัญญา ด้วย

สมาชิกองค์ที่สามของพระผู้เป็นเจ้าของสามพระองค์ (๑ ยน. ๕:๗; คพ. ๒๐:๒๘). พระองค์ทรงเป็นพระอัครบุของพระวิญาณ, ซึ่งไม่มีพระวรกายเป็นเนื้อหนังและกระดูก (คพ. ๑๓๐:๒๒). พระคัมภีร์มักกล่าวถึงพระวิญาณบรียูทธิว่าทรงเป็นพระวิญาณ, หรือพระวิญาณของพระผู้เป็นเจ้าของ.

พระวิญาณบรียูทธิทรงมีหลายบทบาทที่สำคัญยิ่งในแผนแห่งความรอด. (๑) พระองค์ทรงเป็นพยานถึงพระบิดาและพระบุตร (๑ คร. ๑๒:๓; ๓ นี. ๒๘:๑๑; อีเธอร์ ๑๒:๔๑). (๒) พระองค์ทรงเปิดเผยความจริงของสิ่งทั้งปวง (ยอห์น ๑๔:๒๖; ๑๖:๑๓; โมโร. ๑๐:๕; คพ. ๓๙:๖). (๓) สำหรับคนที่กลับใจและรับบัพติศมาพระองค์จะทรงชำระให้บรียูทธิ (ยอห์น ๓:๕; ๓ นี. ๒๗:๒๐; โมเสส ๖:๖๔-๖๘). (๔) พระองค์ทรงเป็นพระวิญาณคัคคีสัทธีแห่งคำสัญญา (คพ. ๗๖:๕๐-๕๓; ๑๓๒:๗, ๑๘-๑๙, ๒๖).

อำนาจของพระวิญาณบรียูทธิจะมาอยู่กับบุคคลคนหนึ่งได้ก่อนบัพติศมาและเป็นพยานว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง. แต่สิทธิที่จะมีพระวิญาณบรียูทธิเป็นเพื่อนตลอดเวลา, เมื่อใดก็ตามที่เรามีคำควร, เป็นของประทานที่จะรับได้ด้วย

วางมือจากผู้ดำรงฐานะบุโรหิตแห่งเมลคิเซเดคเท่านั้นภายหลังบัพติศมาโดยสิทธิอำนาจเข้ามาในศาสนจักรที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์.

พระเยซูทรงสอนว่าบาปทั้งหมดจะให้อภัยได้เว้นแต่การลบหลู่พระวิญาณบรียูทธิ (มธ. ๑๒:๓๑-๓๒; มาระโก ๓:๒๘-๒๙; ลูกา ๑๒:๑๐; ฮีบ. ๖:๔-๘; คพ. ๗๖:๓๔-๓๕).

พระวิญาณกระทำให้มนุษย์ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของพระผู้เป็นเจ้าของ, **ออส.** ๓๖:๒๗. อัครสาวกได้รับมอบหมายที่จะให้บัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา, พระบุตร, และพระวิญาณบรียูทธิ, **มธ.** ๒๘:๑๙. พระวิญาณบรียูทธิจะสอนท่านทั้งหลายทุกสิ่ง, **ยอห์น** ๑๔:๒๖. คนบรียูทธิกล่าวคำตามที่พระวิญาณบรียูทธิได้ทรงดลใจเขา, **๒ ปด.** ๑:๒๑. นีไฟได้รับการนำโดยพระวิญาณ, **๑ นี.** ๔:๖. ความลึกลับของพระผู้เป็นเจ้าของจะสำแดงแก่พวกเขาโดยอำนาจของพระวิญาณบรียูทธิ, **๑ นี.** ๑๐:๑๗-๑๙. พระวิญาณบรียูทธิจะทรงแสดงแก่ท่านสิ่งซึ่งทั้งปวงที่ท่านควรทำ, **๒ นี.** ๓๒:๕. โดยอำนาจของพระวิญาณบรียูทธิท่านจะรู้ความจริงของทุกเรื่อง, **โมโร.** ๑๐:๕. พระวิญาณบรียูทธิจะบอกท่านในความนึกคิดและในใจท่าน, **คพ.** ๘:๒. พระวิญาณทรงนำให้ทำความดี, **คพ.** ๑๑:๑๒. พระวิญาณบรียูทธิทรงรู้สิ่งทั้งปวง, **คพ.** ๓๕:๑๙. พระวิญาณบรียูทธิทรงสอนสิ่งซึ่งส่งเสริมความสงบสุขของอาณาจักร, **คพ.** ๓๖:๒ (คพ. ๓๙:๖). หากเจ้าไม่ได้รับพระวิญาณ, เจ้าจะไม่สอน, **คพ.** ๔๒:๑๔. พระวิญาณบรียูทธิรับสั่งคำพยานถึงพระบิดาและถึงพระบุตร, **คพ.** ๔๒:๑๗ (๑ คร. ๑๒:๓; ๓ นี. ๑๐:๓๒, ๓๕-๓๖). แก่บางคนมีให้ไว้โดยพระวิญาณบรียูทธิเพื่อรู้ว่าพระเยซูคริสต์คือพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าของ, **คพ.** ๔๖:๑๓. สิ่งใดก็ตามที่พวกเขาจะกล่าวเมื่อพระวิญาณบรียูทธิทรงดลใจจะเป็นพระคัมภีร์, **คพ.** ๖๘:๔. พระวิญาณบรียูทธิจะฉายออกไปในการรับสั่งคำพยานต่อสิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไรก็ตามที่เจ้าจะกล่าว, **คพ.** ๑๐๐:๘. พระวิญาณบรียูทธิจะเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนของท่าน, **คพ.** ๑๒๑:๔๕-๔๖.

พระวิญาณคัคคีสัทธีแห่งคำสัญญา. ดู พระวิญาณบรียูทธิ ด้วย

พระวิญาณบรียูทธิเป็นพระวิญาณคัคคีสัทธี

แห่งคำสัญญา (กิจการ ๒:๓๓). พระองค์ทรงยืนยันการกระทำที่ชอบธรรม, ศาสนพิธี, และพันธสัญญาของมนุษย์ตั้งเป็นที่ยอมรับต่อพระเจ้า. พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญาเป็นยานต่อพระบิดาว่าได้ปฏิบัติศาสนพิธีแห่งความรอดอย่างถูกต้องและได้รักษาพันธสัญญาที่เกี่ยวข้องกัน.

คนที่ได้รับการผนึกโดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญาจะได้รับทั้งหมดที่พระบิดามี, **คพ.** ๗๖:๕๑-๖๐ (อพ. ๑:๑๓-๑๔). พันธสัญญาและการปฏิบัติทั้งหมดต้องได้รับการผนึกโดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญาเพื่อให้เกิดผลหลังจากชีวิตนี้, **คพ.** ๑๓๒:๗, ๑๘-๑๙, ๒๖.

พระวิหาร, พระนิเวศน์ของพระเจ้า. ดู พลัปลา;

ศาสนพิธี; อภิสุทธิสถานเหนืออภิสุทธิสถาน
ทั้งหลาย; เอนดาวเม้นท์, ประสาทพร (การ)

ด้วย

ความหมายตรงตัวคือพระนิเวศน์ของพระเจ้า. พระเจ้าทรงบัญชาผู้คนของพระองค์อยู่เสมอให้สร้างพระวิหาร, อาคารศักดิ์สิทธิ์ที่วิสุทธิชนผู้มีค่าควรจะประกอบพิธีการและศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ของพระกิตติคุณสำหรับตนเองและสำหรับคนตาย. พระเจ้าเสด็จเยือนพระวิหารของพระองค์, และพระวิหารเป็นสถานศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในบรรดาสถานนมัสการทั้งหมด.

พลัปลาที่โมเสสและลูกหลานของอิสราเอลสร้างเป็นพระวิหารที่เคลื่อนย้ายได้. ชาวอิสราเอลใช้พลัปลาในช่วงอพยพออกจากอียิปต์.

พระวิหารมีชื่อที่สุดและกล่าวไว้ในพระคัมภีร์ไบเบิลคือพระวิหารที่สร้างโดยซาโลมอนในเยรูซาเล็ม (๒ พศด. ๒-๕). พระวิหารดังกล่าวถูกชาวบาบิโลนทำลายเมื่อ ๖๐๐ ปีก่อนคริสตกาลและเศรฐบาเบลบูรณะขึ้นใหม่เกือบหนึ่งร้อยปีต่อมา (เอเสรา ๑-๖). ส่วนหนึ่งของพระวิหารหลังนี้ถูกเผาเมื่อ ๓๗ ปีก่อนคริสตกาล, และเฮโรดมหาราชสร้างขึ้นใหม่ในเวลาต่อมา. ชาวโรมันทำลายพระวิหารนี้ในปี ค.ศ. ๗๐.

ในพระคัมภีร์มอรมอน, ผู้ติดตามที่ชอบธรรมของพระเจ้าได้รับการนำทางให้สร้างและนมัสการในพระวิหาร (๒ นี. ๕:๑๖; โมไซยาห์ ๑:๑๘; ๓ นี. ๑๑:๑). การสร้างและใช้พระวิหารอย่างถูกต้องเป็นเครื่องหมายของศาสนจักรที่แท้จริงในทุกสมัย

การประทาน, รวมทั้งศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูในสมัยของเรา. พระวิหารเคิร์ทแลนด์เป็นพระวิหารแห่งแรกที่สร้างและอุทิศแด่พระเจ้าในสมัยการประทานนี้. จากนั้นเป็นต้นมาพระวิหารก็ได้รับการอุทิศในหลายประเทศทั่วโลก.

ผู้ใดจะยืนอยู่ในวิสุทธิสถานของพระองค์?, **สดด.** ๒๔:๓-๕. ให้เราขึ้นไปยังพระนิเวศแห่งพระเจ้าของยาโคบ, **อสย.** ๒:๒-๓ (มีคาห์ ๔:๑-๒; ๒ นี. ๑๒:๒-๓). พระเจ้าจะเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์อย่างกะทันหัน, **มลค.** ๓:๑ (๓ นี. ๒๔:๑; คพ. ๓๖:๘; ๔๒:๓๖). พระเยซูทรงชำระพระวิหาร, **มธ.** ๒๑:๑๒-๑๖ (มาระโก ๑๑:๑๕-๑๘; ลูกา ๑๙:๔๕-๔๘). วิสุทธิชนได้รับบัญชาให้สร้างพระวิหารในมิสซูรี, **คพ.** ๕๗:๓ (คพ. ๘๔:๓-๕). สถาปนากันแห่งพระเจ้าเป็นเจ้า, **คพ.** ๘๘:๑๑๙ (คพ. ๑๐๙:๘). พระเจ้าทรงตั้งสอนวิสุทธิชนเนื่องจากล้มเหลวที่จะสร้างพระวิหาร, **คพ.** ๙๕:๑-๑๒. เราจะไม่เข้าไปในพระวิหารที่ไม่ศักดิ์สิทธิ์, **คพ.** ๙๗:๑๕-๑๗. เรายอมรับนิเวศน์แห่งนี้, และนามของเราจะอยู่ที่นี้, **คพ.** ๑๐๐:๗-๘. ผู้คนของพระเจ้าได้รับบัญชาอยู่เสมอให้สร้างพระนิเวศน์แด่พระนามของพระองค์, **คพ.** ๑๒๔:๓๙. งานอันสำคัญยิ่งที่ต้องทำในพระวิหารทั้งหลายรวมถึงการผนึกลูกๆ กับบิดามารดาของพวกเขา, **คพ.** ๑๓๘:๔๗-๔๘. งานยุคสุดท้ายอันสำคัญยิ่งรวมถึงการสร้างพระวิหาร, **คพ.** ๑๓๘:๕๓-๕๔.

พระวิหารเคิร์ทแลนด์

พระวิหารหลังแรกที่ศาสนจักรสร้างในสมัยปัจจุบัน. วิสุทธิชนสร้างพระวิหารนี้ในเคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไอ (สหรัฐอเมริกา), ตามพระบัญชาของพระเจ้า (คพ. ๙๔:๓-๙). จุดประสงค์หนึ่งคือเพื่อให้มีสถานที่ซึ่งสมาชิกที่มีค่าควรของศาสนจักรจะได้รับพลังอำนาจ, สิทธิอำนาจ, และความสว่างทางวิญญาณ (คพ. ๑๐๙:๑๐). พระวิหารได้รับการอุทิศเมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๖; คำสวดอ้อนวอนอุทิศประทานแก่ท่านศาสตาดายากรณ์ โจเซฟ สมิท โดยการเปิดเผย (คพ. ๑๐๙). พระเจ้าประทานการเปิดเผยสำคัญๆ หลายครั้งและทรงฟื้นฟูกฎแห่งทั้งหลายของฐานะปุโรหิตที่ต้องมีในพระวิหารแห่งนี้ (คพ. ๑๐๑:๑๓๗). พระวิหารแห่งนี้ไม่ได้ใช้สำหรับศาสนพิธีพระวิหารอย่างเต็มที่ดังประทานไว้แก่พระวิหารทั้งหลายในปัจจุบัน.

พราบัน. ดู กบฏ (การ) ด้วย

การพิมพ์ตัดพอดีต่อว่าจุดประสงค์, แผน, หรือผู้รับใช้ของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า.

ผู้คนบ่นว่าโมเสส, **อพย.** ๑๕:๒๓-๑๖:๓. พวกเขาบ่นว่าพระเจ้า, **ยอห์น** ๖:๔๑. เล่มันกับเลมิวเอลพราบันหลายเรื่อง, **๑ นี.** ๒:๑๑-๑๒ (๑ นี. ๓:๓๑; ๑๗:๑๗). อย่าพราบันเพราะสิ่งซึ่งเจ้าไม่เห็น, **คพ.** ๒๕:๔.

พลัง, เดชานุภาพ, พลังอำนาจ. ดู ฐานะปุโรหิต; สิทธิอำนาจ ด้วย

ความสามารถในการทำบางสิ่งบางอย่าง. การมีอำนาจเหนือบางคนหรือบางสิ่งคือการสามารถควบคุมหรือบัญชาบุคคลนั้นหรือสิ่งนั้นได้. ในพระคัมภีร์, อำนาจมักสัมพันธ์กับเดชานุภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าหรืออำนาจของสวรรค์. บ่อยครั้งอำนาจมักเกี่ยวพันแนบแน่นกับสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต, ซึ่งคือการอนุญาตหรือสิทธิที่จะกระทำแทนพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

เหตุที่เราให้เจ้ามีชีวิตอยู่, ก็เพื่อจะให้เจ้าเห็นฤทธานุภาพของเรา, **อพย.** ๓:๑๖. พระเจ้าทรงเป็นป้อมเข็มแข็งของข้าพเจ้า, **๒ ซมอ.** ๒๒:๓๓. อย่ายึดความดีไว้จากผู้ที่สมควรจะได้รับในเมื่อสิ่งนี้อยู่ในอำนาจของเจ้าที่จะกระทำได้, **สภษ.** ๓:๒๗. ข้าพเจ้าเต็มด้วยฤทธิ์เดชคือด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า, **มีคาห์** ๓:๗. ฤทธานุภาพทั้งสิ้นในสวรรค์ก็ตีในแผ่นดินโลกก็ตีทรงมอบไว้แก่เราแล้ว, **มธ.** ๒๘:๑๘. คนทั้งปวงก็อัศจรรย์ใจด้วยการสอนของพระองค์: เพราะคำของพระองค์ประกอบด้วยสิทธิอำนาจ, **ลูกา** ๔:๓๒. จงคอยอยู่ในกรุงจนกว่าท่านจะได้ประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน, **ลูกา** ๒๔:๔๙. ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับพระองค์, พระองค์ก็ทรงประทานสิทธิให้เป็นบุตรของพระเจ้า, **ยอห์น** ๑:๑๒ (คพ. ๑:๑๓). ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช, เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน, **กิจการ** ๑:๘. ไม่มีอำนาจใดเลยที่มีได้มาจากพระเจ้า, **รม.** ๑๓:๑. ผู้ที่ฤทธิ์เดชของพระเจ้าได้ทรงคุ้มครองไว้ด้วยความเชื่อให้ถึงความรอด, **๑ ปด.** ๑:๓-๕. ข้าพเจ้าเปี่ยมด้วยอำนาจแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, **๑ นี.** ๑๗:๔๘. สิ่งนี้ถูกทำให้ประจักษ์ต่อข้าพเจ้าโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์, **เจโคบ** ๗:๑๒. มนุษย์จะมีอำนาจยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าประทานให้เขา, **โมไซยาห์** ๘:๑๖. พวกเขาสอนด้วยพลัง

อำนาจและสิทธิอำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, **แอลมา** ๑๗:๒-๓. นี้ไฟได้ปฏิบัติศาสนกิจด้วยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจมากมาย, **๓ นี.** ๗:๑๕-๒๐ (๓ นี. ๑๑:๑๙-๒๒). แม้วามนุษย์จะมีพลังทำงานยิ่งใหญ่, แต่หากเขาเฝ้าอยู่ในพลังกำลังของตนเองเขาต้องตก, **คพ.** ๓:๔. พลังที่จะทำดีอยู่ในแต่ละบุคคล, **คพ.** ๕๘:๒๗-๒๘. ในศาสนพิธีของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคพลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจึงแสดงให้ประจักษ์, **คพ.** ๘๔:๑๙-๒๒. สิทธิของฐานะปุโรหิตเกี่ยวข้องกับอำนาจแห่งสวรรค์อย่างแยกจากกันไม่ได้, **คพ.** ๑๒๑:๓๔-๔๖. เราจะจงมีผู้นำเจ้าไปเอง, และอำนาจของเราจะอยู่เหนือเจ้า, **อับรา.** ๑:๑๘.

พลับพลา. ดู พระวิหาร, พระนิเวศน์ของพระเจ้า; หีบพันธสัญญา; อภิสุทธิสถานเหนือวิสุทธิสถานทั้งหลาย ด้วย

พระนิเวศน์ของพระเจ้า, ศูนย์กลางในการนมัสการของอิสราเอลในช่วงอพยออกจากอียิปต์. จริงๆแล้วพลับพลาคือพระวิหารแบบเคลื่อนย้ายได้และสามารถแยกส่วนและนำมาประกอบรวมกันใหม่. ลูกหลานของอิสราเอลใช้พลับพลาจนกระทั่งพวกเขาสร้างพระวิหารซาโลมอน (คพ. ๑๒๔:๓๘).

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยรูปแบบของพลับพลาต่อโมเสส (อพย. ๒๖-๒๗), และลูกหลานของอิสราเอลสร้างตามแบบนั้น (อพย. ๓๕-๔๐). เมื่อสร้างพลับพลาเสร็จ, เมฆมาปกคลุมเต็นท์, และรัศมีภาพของพระเจ้าแผ่เต็มพลับพลา (อพย. ๔๐:๓๓-๓๔). เมฆเป็นเครื่องหมายแห่งการประทับอยู่ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า. ตอนกลางคืน, เมฆมีลักษณะเหมือนไฟ. เมื่อเมฆลอยอยู่เหนือเต็นท์, ลูกหลานของอิสราเอลจะตั้งค่าย. เมื่อเมฆเคลื่อนที่, พวกเขาจะย้ายตาม (อพย. ๔๐:๓๖-๓๘; กดว. ๙:๑๗-๑๘). ลูกหลานของอิสราเอลแบกพลับพลาไปด้วยระหว่างเดินทางในทะเลทรายและในการพิชิตแผ่นดินคานาอัน. หลังจากชัยชนะครั้งนั้น, พวกเขาตั้งพลับพลาไว้ในซีโลห์, สถานที่ซึ่งพระเจ้าทรงเลือกไว้ (ชว. ๑๘:๑). หลังจากลูกหลานของอิสราเอลสร้างพระวิหารซาโลมอน, พลับพลา ก็สาบสูญไปจากประวัติศาสตร์.

พระเจ้าและอิสยาห์ใช้พลับพลาเป็นสัญลักษณ์ของนครแห่งไซอันและเยรูซาเล็มในเวลาแห่ง

การเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้า (อสย. ๓๓:๒๐; โมเสส ๗:๖๒).

พหุสมรส. ดู แต่งงาน (การ), สมรส (การ)—การ แต่งภรรยาหลายคน

พักผ่อน, สถานพักผ่อน. ดู วันสะบาโต; สงบ (ความ) ด้วย

การดื่มด่ำในสันติและเป็นอิสระจากความวิตกกังวล และความยุ่งเหยิง. พระเจ้าทรงสัญญาว่าผู้ติดตามที่ซื่อสัตย์ของพระองค์จะได้รับการพักผ่อนเช่นนั้นในช่วงชีวิตนี้. พระองค์ทรงเตรียมสถานพักผ่อนให้พวกเขาในชีวิตหน้าด้วย.

เราจะต้องไปกับเจ้า, และให้เจ้าได้พัก, **อพย.** ๓๓:๑๔. บรรดาผู้ทำงานเหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก, จงมาหาเรา, และเราจะให้ท่านทั้งหลายหายเหนื่อยเป็นสุข, **มธ.** ๑๑:๒๘-๒๙. เราทำงานเพื่อพวกเขาจะได้เข้าสถานพักผ่อนของพระองค์, **เจคอบ** ๑:๗ (ฮบ. ๔:๑-๑๑). ผู้ใดก็ตามที่กลับใจจะเข้ามาในสถานพักผ่อนของเรา, **แอลมา** ๑๒:๓๔. มีคนมากมายอย่างยิ่ง, ผู้ได้รับการทำให้บริสุทธิ์, และเข้าไปในสถานพักผ่อนของพระเจ้า, **แอลมา** ๑๓:๑๒-๑๖. เมื่อถึงบรมสุขเกษมคือสภาพของการพักผ่อน, **แอลมา** ๔๐:๑๒ (แอลมา ๖๐:๑๓). ไม่มีสิ่งใดเข้าไปในสถานพักผ่อนของพระองค์นอกจากบรรดาผู้ที่ล้างอาภรณ์ของพวกเขาในเลือดของเรา, **๓ นี.** ๒๗:๑๙. ประกาศการกลับใจแก่คนพวกนี้, เพื่อเจ้าจะพักผ่อนกับพวกเขาในอาณาจักรแห่งพระบิดาของเรา, **คพ.** ๑๕:๖ (คพ. ๑๖:๖). คนเหล่านั้นที่สิ้นชีวิตจะพักผ่อนจากการทำงานทั้งหมด, **คพ.** ๕๙:๒ (ว. ๑๔:๑๓). สถานพักผ่อนของพระเจ้าคือความสมบูรณ์แห่งรัศมีภาพของพระองค์, **คพ.** ๘๘:๒๔.

พันธสัญญา. ดู คำปฏิญาณ; คำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิต; พันธสัญญาแห่งอับราฮัม; พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ ด้วย

ข้อตกลงระหว่าง พระผู้เป็นเจ้า กับ มนุษย์, แต่พระองค์และมนุษย์ไม่กระทำในฐานะผู้เท่าเทียมกันในข้อตกลง. พระผู้เป็นเจ้าประทานเงื่อนไขสำหรับพันธสัญญา, และมนุษย์ตกลงที่จะทำในสิ่งที่พระองค์ทรงขอให้พวกเขาทำ. จากนั้นพระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาพรบางอย่างกับมนุษย์สำหรับการเชื่อฟังของพวกเขา.

หลักธรรมและศาสนพิธีทั้งหลายได้รับโดยพันธสัญญา. สมาชิกศาสนจักรซึ่งทำพันธสัญญาเช่นนั้นสัญญาว่าจะให้เกียรติพันธสัญญาดังกล่าว. ตัวอย่างเช่น, สมาชิกทำพันธสัญญากับพระเจ้าเมื่อรับบัพติศมา และต่อพันธสัญญาเหล่านั้นโดยการรับส่วนศีลระลึก. พวกเขาทำพันธสัญญาเพิ่มเติมในพระวิหาร. ผู้คนของพระเจ้าเป็นผู้คนแห่งพันธสัญญาและได้รับพรมากมายเมื่อพวกเขารักษามพันธสัญญาของพวกเขาด้วยพระเจ้า.

เราจะตั้งพันธสัญญาไว้กับเจ้า, **ปฐมก.** ๖:๑๘. รักษาพันธสัญญาของเราไว้; เจ้าจะเป็นกรรมสิทธิ์ของเราที่เราเลือกสรร, **อพย.** ๑๙:๕. พวกเจ้าอย่าทำพันธสัญญากับเขาหรือกับ พระของเขaley, **อพย.** ๒๓:๓๒. ถ้าวินสะบาโตเป็นพันธสัญญาเนื่องด้วย, **อพย.** ๓๑:๑๖. เราจะไม่หักพันธสัญญาที่เราได้มีไว้กับเจ้า, **วันน.** ๒:๑. บรรดาธรรมิกชนของเรากระทำพันธสัญญากับเราด้วยเครื่องสัตวบูชา, **สดด.** ๕๐:๕ (คพ. ๙๗:๘). ระลึกถึงพันธสัญญาบริสุทธิ์ของพระองค์, **ลูกา** ๑:๗๒ (คพ. ๙๐:๒๔). เดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าลงมายบนผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า, **๑ นี.** ๑๔:๑๔. พันธสัญญาที่ทำไว้กับอับราฮัมจะเกิดสัมฤทธิ์ผลในยุคสุดท้าย, **๑ นี.** ๑๕:๑๘ (๓ นี. ๑๖:๕, ๑๑-๑๒; ๒๑:๗; มอริ. ๙:๓๗). ผู้คนของเบ็นจามินเต็มใจเข้าสู่พันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้าของเราเพื่อจะทำตามพระประสงค์ของพระองค์, **โมไซยาห์** ๕:๕. บัพติศมาเป็นประจักษ์พยานว่ามนุษย์ได้เข้ามาสู่พันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้าว่าจะทำตามพระประสงค์ของพระองค์, **โมไซยาห์** ๑๘:๑๓. เจ้าเป็นลูกหลานแห่งพันธสัญญา, **๓ นี.** ๒๐:๒๕-๒๖. เทพทั้งหลายทำและทำให้งานแห่งพันธสัญญาของพระบิดาสมบูรณ์, **โมโร.** ๗:๓๑. การหลังพระโลหิตของพระคริสต์เป็นพันธสัญญา, **โมโร.** ๑๐:๓๓. ทุกคนที่เป็นของศาสนจักรนี้ของพระคริสต์พึงยึดถือรักษาบัญญัติและพันธสัญญาทั้งปวง, **คพ.** ๔๒:๗๘. คนเหล่านั้นที่รักษาพันธสัญญาย่อมเป็นสุข, **คพ.** ๕๔:๖. คนที่ฝ่าฝืนพันธสัญญานั้นจะสูญเสียหน้าที่และฐานะของเขาในศาสนจักร, **คพ.** ๗๘:๑๑-๑๒. คนเหล่านั้นทั้งปวงที่ได้รับฐานะปุโรหิตย่อมรับคำปฏิญาณและพันธสัญญานี้, **คพ.** ๘๔:๓๙-๔๐. พวกเขาเต็มใจยึดถือพันธสัญญาของตนโดยการเสียสละ, **คพ.** ๙๗:๘. พันธสัญญาการแต่งงานจะอยู่ชั่ว นีรันดร์,

คพ. ๑๓๒. นี่จะเป็นพันธสัญญาของเราทั้งหลาย, ว่าเราจะดำเนินชีวิตในศาสนพิธีที่โปร่ง, **คพ.** ๑๓๖:๔.

พันธสัญญาเดิม (ภาค). ดู พระคัมภีร์; พระคัมภีร์ไบเบิล; เพนทาทอค *ด้วย*

งานเขียนของศาสดาพยากรณ์สมัยโบราณผู้กระทำภายใต้อิทธิพลของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์และผู้เป็นพยานมาหลายศตวรรษถึงพระคริสต์และการปฏิบัติศาสนกิจในอนาคตของพระองค์. อีกทั้งมีบันทึกประวัติของอับราฮัมและผู้สืบตระกูลของท่านด้วย, โดยเริ่มจากอับราฮัม, และพันธสัญญา, ที่พระเจ้าทรงทำกับอับราฮัมและลูกหลานของท่าน.

หนังสือห้าเล่มแรกของภาคพันธสัญญาเดิมเขียนโดยโมเสส. หนังสือเหล่านี้ได้แก่ปฐมกาล, อพยพ, เลวีนิติ, กัณดารวิถึ, และเฉลยธรรมบัญญัติ. ปฐมกาลกล่าวถึงต้นกำเนิดของแผ่นดินโลก, มนุษยชาติ, ภาษา, เชื้อชาติ, และการเริ่มต้นเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

หนังสือด้านประวัติศาสตร์บอกเหตุการณ์ต่างๆ ของอิสราเอล. หนังสือเหล่านี้ได้แก่โยชูวา, ผู้วินิจฉัย, นางรูธ, ๑ และ ๒ ซามูเอล, ๑ และ ๒ พงศ์กษัตริย์, ๑ และ ๒ พงศาวดาร, เอสรา, เนหะมีย์, และเอสเธอร์.

หนังสือด้านบทกวีบันทึกกษัตติและงานเขียนของศาสดาพยากรณ์ทั้งหลาย. หนังสือเหล่านี้ได้แก่โยบ, เพลงสดุดี, สุภาษิต, ปัญญาจารย์, เพลงซาโลมอน, และเพลงคร่ำครวญ.

ศาสดาพยากรณ์เตือนอิสราเอลเรื่องบาปของนางและเป็นพยานถึงพรที่มาจากการเชื่อฟัง. พวกเขาพยากรณ์ถึงการเสด็จมาของพระคริสต์, ผู้จะทรงชดใช้บาปของคนที่กลับใจ, รับศาสนพิธี, และดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ. หนังสือของศาสดาพยากรณ์ทั้งหลายได้แก่อิสยาห์, เเยเรมีย์, เอสเคเคียล, ดาเนียล, โสเซชา, โยเอล, อาโมส, โอบาดีห์, โยนาห์, มีคาห์, นาฮูม, ฮาบากุก, เศฟันยาห์, ฮักกัย, เศคาริยาห์, และมาลาคี.

หนังสือส่วนใหญ่ในภาคพันธสัญญาเดิมเขียนเป็นภาษาฮีบรู. ส่วนน้อยจะเขียนเป็นภาษาอาราเมอิก, ภาษาที่สัมพันธ์กัน.

พันธสัญญาแห่งอับราฮัม. ดู เข้าสู่วันที่ (การ), พันธสัญญา, อับราฮัม *ด้วย*

อับราฮัมได้รับพระกิตติคุณและได้รับแต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิตระดับสูงกว่า (คพ. ๘:๑๔; อับรา. ๒:๑๑), และเขาเข้าสู่การแต่งงานซีเลสเซียล, ซึ่งเป็นพันธสัญญาแห่งความสูงส่ง (คพ. ๑๓๐:๑-๔; ๑๓๒:๑๙, ๒๙). อับราฮัมได้รับสัญญาว่าพรทั้งปวงของพันธสัญญาเหล่านี้จะประทานแก่ลูกหลานของเขาในโลกนี้ (คพ. ๑๓๒:๒๙-๓๑; อับรา. ๒:๖-๑๑). พันธสัญญาและคำสัญญาเหล่านี้, รวมกันเรียกว่าพันธสัญญาแห่งอับราฮัม. การฟื้นฟูพันธสัญญานี้คือการฟื้นฟูพระกิตติคุณในวันเวลาสุดท้าย, เพราะโดยผ่านพระกิตติคุณนี้ประชาชนชาติทั้งปวงของแผ่นดินโลกได้รับพร (กท. ๓:๘-๙, ๒๙; คพ. ๑๑๐:๑๒; ๑๒๔:๕๘; อับรา. ๒:๑๐-๑๑).

พันธสัญญาใหม่ (ภาค). ดู พระคัมภีร์; พระคัมภีร์ไบเบิล *ด้วย*

การรวบรวมงานเขียนที่ได้รับการดลใจ (ฉบับดั้งเดิมในภาษากรีก) เกี่ยวกับพระชนม์ชีพและการปฏิบัติศาสนกิจของพระเยซูคริสต์, อัครสาวก, และผู้ติดตามคนอื่นๆ ของพระเยซูคริสต์. ภาคพันธสัญญาใหม่โดยทั่วไปแบ่งออกเป็นพระกิตติคุณสี่เล่ม, กิจการของอัครทูต, สำนัของเปาโล, สำนัทั่วไป, และหนังสือวิวรณ์.

พระกิตติคุณสี่เล่ม—หนังสือมัทธิว, มาระโก, ลูกา, และยอห์น—เป็นเรื่องราวพระชนม์ชีพของพระคริสต์. หนังสือกิจการบันทึกประวัติของศาสนจักรและอัครสาวก, โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเดินทางไปเผยแผ่ศาสนาของเปาโล, หลังการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์. จดหมายต่างๆ ของเปาโลให้คำแนะนำแก่ผู้นำและสมาชิกศาสนจักร. จดหมายฉบับอื่นๆ ซึ่งอัครสาวกท่านอื่นเขียนและให้คำแนะนำเพิ่มเติมแก่วิสุทธิชนในสมัยแรก. หนังสือวิวรณ์, ซึ่งอัครสาวกยอห์นเป็นผู้เขียน, มีคำพยากรณ์เกี่ยวกับยุคสุดท้ายเป็นส่วนใหญ่.

พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ, พันธสัญญาอันเป็น

นิจ. ดู พันธสัญญา *ด้วย*

ความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ (คพ. ๖:๒). พันธสัญญานี้ใหม่ทุกครั้งที่พระองค์ทรงเปิดเผยพันธสัญญาอีกครั้งหลังจากช่วงเวลา

ของการละทิ้งความเชื่อ. พันธสัญญานี้เป็นนิจอใจในความหมายที่ว่า เป็นพันธสัญญาของพระเจ้าเป็นเจ้าของ และมีไว้ให้ผู้คนของพระองค์ในทุกสมัยการประทานพระกิตติคุณในที่สุดที่ใดก็ตามที่ผู้คนเต็มใจจะรับ. พระเยซูคริสต์ทรงเปิดเผยพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจออีกครั้งแก่มนุษย์บนแผ่นดินโลกผ่านศาสนายาการณ โจนเซฟ สมิธ. พันธสัญญานี้มีศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ซึ่งปฏิบัติโดยสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต—เช่น บัพติศมาและการแต่งงานพระวิหาร—ซึ่งมีไว้สำหรับความรอด, ความเป็นอมตะ, และชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์. เมื่อผู้คนยอมรับพระกิตติคุณ และสัญญาจะรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า, พระเจ้าเป็นเจ้าทรงทำพันธสัญญาที่จะประทานพรของพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจอแก่พวกเขา.

เราจะตั้งพันธสัญญาของเราไว้ระหว่างเรากับเจ้า, **ปฐมก.** ๑๗:๗. เขาจะมีพันธสัญญาแห่งตำแหน่งปุโรหิตอันถาวร, **กตว.** ๒๕:๑๓. เขาทั้งหลายได้ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์และหักพันธสัญญานี้วันหนึ่ง, **อสย.** ๒๔:๕ (คพ. ๑:๑๔). เราจะทำพันธสัญญานี้วันหนึ่งกับเจ้า, **อสย.** ๕๕:๓ (ยรม. ๓๒:๔๐). มันจะเป็นพันธสัญญานี้วันหนึ่ง, **อสค.** ๓๗:๒๖. พระเจ้าทรงทำพันธสัญญาใหม่, และพันธสัญญาเดิมนั้นพันธสมัไปแล้ว, **ฮบ.** ๘:๑๓. พระเยซูผู้เป็นกลางแห่งพันธสัญญาใหม่, **ฮบ.** ๑๒:๒๔ (คพ. ๗๖:๖๙). นี่คือนิจอพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจอ, **คพ.** ๒๒:๑. เราส่งพันธสัญญาอันเป็นนิจอของเรามาในโลก, **คพ.** ๔๕:๙ (คพ. ๔๙:๙). พระเจ้าทรงส่งความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณของพระองค์, พันธสัญญาอันเป็นนิจอของพระองค์, **คพ.** ๖๖:๒ (คพ. ๑๓๓:๕๗). เพื่อจะให้บรรลุถึงขั้นสูงสุดของอาณาจักรซีเลสเชียล, มนุษย์ต้องเข้าสู่พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจอของการแต่งงาน, **คพ.** ๑๓๑:๑-๒. พันธสัญญาใหม่ และเป็นนิจอสถาปนาไว้เพื่อความสมบูรณ์แห่งรัศมีภาพของพระเจ้า, **คพ.** ๑๓๒:๖, ๑๙.

พาร์ทริจ, เอเดเวิร์ต

สมาชิกและผู้นำรุ่นแรกของศาสนจักรหลังจากการฟื้นฟูในยุคปัจจุบัน. เอเดเวิร์ต พาร์ทริจรับใช้เป็นอธิการคนแรกของศาสนจักร (คพ. ๓๖; ๔๑:๙-๑๐; ๔๒:๑๐; ๕๑:๑-๑๘; ๑๑๕; ๑๒๔:๑๙).

พิธีปัสกา. ดู พระกระยาหารมื้อสุดท้าย; พระเมษโปดกของพระเจ้าเป็นเจ้า *ด้วย*

เทศกาลเลี้ยงฉลองปัสกากำหนดขึ้นเพื่อช่วยให้ลูกหลานของอิสราเอลระลึกถึงเวลาที่เทพผู้ทำลายผ่านบ้านของพวกเขาและปลดปล่อยพวกเขาจากชาวอียิปต์ (อพย. ๑๒:๒๑-๒๘; ๑๓:๑๔-๑๕). ลูกแกะที่ปราศจากตำหนิ, ซึ่งเลือดของมันใช้เป็นเครื่องหมายของการช่วยอิสราเอลในสมัยโบราณให้รอด, เป็นสัญลักษณ์แทนพระเยซูคริสต์, พระเมษโปดกของพระเจ้าเป็นเจ้า, ผู้ซึ่งการพลีพระชนม์ชีพของพระองค์ไถ่มวลมนุษยชาติ.

ระเบียบพิธีปัสกาเป็นดังนี้, **อพย.** ๑๒:๔๓. พระเยซูและอัครทูตของพระองค์รับประทานปัสกาเป็นพระกระยาหารมื้อสุดท้าย, **มธ.** ๒๖:๑๗-๒๙ (มาระโก ๑๔:๑๒-๒๕). จงดู พระเมษโปดกของพระเจ้า, ผู้ทรงรับความผิดบาปของโลกไปเสีย, **ยอห์น** ๑:๒๙, ๓๖. พระคริสต์ผู้ทรงเป็นปัสกาของเราได้ถูกฆ่าบูชาเสียแล้ว, **๑ คร.** ๕:๗. เราได้รับการไถ่ด้วยพระโลหิตประเสริฐของพระคริสต์, ดั่งเลือดลูกแกะที่ปราศจากตำหนิ, **๑ ปด.** ๑:๑๘-๑๙. จงมีครีธาในพระเมษโปดกของพระเจ้าผู้ทรงเอาบาปของโลกไป, **แอลมา** ๗:๑๔. วิสุทธิชนผู้ดำเนินชีวิตตามพระคำแห่งปัญญาจะได้รับการปกปักษ์รักษาเช่นลูกหลานของอิสราเอล, **คพ.** ๘๙:๒๑. พระเมษโปดกทรงถูกประหารนับแต่การวางรากฐานของโลก, **โมเสส** ๗:๔๗.

พินิจไตร่ตรอง. ดู ครุ่นคิด, ไตร่ตรอง

พิพากษา (การ), สุดท้าย. ดู กล่าวโทษ (การ), ตำหนิ; ตัดสิน (การ), พิพากษา (การ); พระเยซูคริสต์—พระเจ้าพิพากษา *ด้วย*

การพิพากษาครั้งสุดท้ายซึ่งจะเกิดขึ้นภายหลังการฟื้นคืนชีวิต. พระเจ้าเป็นเจ้า, โดยผ่านพระเยซูคริสต์, จะพิพากษาแต่ละบุคคลเพื่อ กำหนดรัศมีภาพนิรันดร์ที่บุคคลนั้นจะได้รับ. การพิพากษาครั้งนี้จะถือเอาการเชื่อฟังของแต่ละบุคคลมีต่อพระบัญชาของพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นบรรทัดฐาน, รวมทั้งการยอมรับที่บุคคลนั้นมีต่อการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระเยซูคริสต์.

พระบิดาทรงมอบการพิพากษาทั้ง สิ้นไว้กับพระบุตร, **ยอห์น** ๕:๒๒. เราทุกคนจะยืนอยู่หน้าบัลลังก์

พิพากษาของพระคริสต์, **รม.** ๑๔:๑๐. ผู้ที่ตายไปแล้วถูกพิพากษาตามข้อความที่จารึกไว้, **ว.** ๒๐:๑๒ (คพ. ๑๒๘:๖-๗). เพราะการกระทำของท่านทั้งสิ้นทั้งปวงท่านจะถูกนำมาสู่การพิพากษา, **๑ นี.** ๑๐:๒๐. อัครสาวกสิบสองและสาวกชาวนีโปลิบสองคนจะพิพากษาอิสราเอล, **๑ นี.** ๑๒:๙ (คพ. ๒๙:๑๒). คนทั้งปวงต้องปรากฏตัวต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระผู้บริสุทธิ์, **๒ นี.** ๙:๑๕. เตรียมจิตวิญญาณท่านไว้สำหรับวันอันรุ่งโรจน์นั้น, **๒ นี.** ๙:๔๖. ท่านวาดมโนภาพตนเองได้ไหมว่าถูกนำมาอยู่ต่อหน้าศาลของพระเจ้า ?, **แอลมา** ๕:๑๗-๒๕. พระเยซูคริสต์จะทรงยื่นเพื่อพิพากษาโลก, **๓ นี.** ๒๗:๑๖. พระเจ้าจะเสด็จลงมาพร้อมด้วยการสาปแช่งเพื่อการพิพากษาบนคนอาธรรม, **คพ.** ๑๓๓:๒.

พิมเสนแห่งกิเลอาด

ยางไม้ หรือ ยาง กลิ่นหอมใช้ รักษา แผล (ปฐมก. ๔๓:๑๑; ยรม. ๘:๒๒; ๔๖:๑๑; ๕๐:๘). พุ่มไม้ที่ผลิตเรซินซึ่งนำมาทำพิมเสนได้มากมายในกิเลอาดสมัยพันธสัญญาเดิม และพิมเสนนี้เป็นที่รู้จักกันว่า “พิมเสนแห่งกิเลอาด” (ปฐมก. ๓๗:๒๕; อสค. ๒๗:๑๗).

พิโรธ (ความ), พิโรธ (พระ). ดู โกรธ (ความ)

พี่น้อง (ทั้งหลาย), พี่น้องชาย. ดู พี่น้องสตรี; มนุษย์, มนุษย์ทั้งหลาย *ด้วย*

ในฐานะลูกๆ ของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา, ชายหญิงทั้งปวงเป็นพี่น้องทางวิญญาณ. ในศาสนจักร, สมาชิกชายและเพื่อนๆ ของศาสนจักรมักใช้คำนำหน้าว่าบราเดอร์.

เมื่อท่านได้หันกลับแล้ว, จงชูกำลังพี่น้องทั้งหลายของท่าน, **ลูกา** ๒๒:๓๒. ผู้ใดไม่รักพี่น้องของตนผู้นั้นอยู่ในความตาย, **๑ ยน.** ๓:๑๐-๑๗. จงคิดว่าพี่น้องของท่านเหมือนกับตัวท่าน, **เจคอบ** ๒:๑๗. ให้มนุษย์ทุกคนนับถือพี่น้องของเขาเสมือนหนึ่งนับถือตนเอง, **คพ.** ๓๘:๒๔-๒๕. จงทำให้พี่น้องเจ้าเข้มแข็งยิ่งขึ้นในการสนทนาทุกอย่างของเจ้า, **คพ.** ๑๐๘:๗.

พี่น้องสตรี. ดู พี่น้อง (ทั้งหลาย), พี่น้องชาย; มนุษย์, มนุษย์ทั้งหลาย *ด้วย*

ในฐานะลูกๆ ของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา,

ชายหญิงทุกคนเป็นพี่น้องกันทางวิญญาณ. ในศาสนจักร, เรามักเรียกสมาชิกสตรีและเพื่อนสตรีของศาสนจักรว่าพี่น้องสตรี.

ด้วยว่าผู้ใดจะกระทำตามพระทัยพระบิดาของเรา ผู้ทรงสถิตในสวรรค์, ผู้นั้นแหละเป็นพี่น้องชายหญิงของเรา, **มธ.** ๑๒:๕๐ (มาระโก ๓:๓๕). อธิบายกฎที่ควบคุมการสารภาพบาประหว่างพี่น้องชายหญิงในศาสนจักร, **คพ.** ๔๒:๘๘-๙๓.

พูดภาษา (การ), ของประธานแห่ง. ดู ของ

ประธานทางวิญญาณ; ภาษา (การพูด), *สั้น*
ด้วย

ของประธานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งยอมให้บุคคลที่ได้รับการตลึงพูด, เข้าใจ, หรือแปลภาษาที่ไม่คุ้นเคย. เราเชื่อในของประธานแห่งการพูดภาษา (ลข. ๑:๗).

เขาเหล่านั้นก็ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์, จึงตั้งต้นพูดภาษาอื่นๆ, **กิจการ** ๒:๔. เพราะว่ามีผู้หนึ่งผู้ใดที่พูดภาษาแปลกๆ ได้ไม่ได้พูดกับมนุษย์, แต่พูดต่อพระเจ้า, **๑ คร.** ๑๔:๑-๕, ๒๗-๒๘. เหตุฉะนั้นการพูดภาษาแปลกๆ จึงเป็นนิมิตแก่คนที่ไม่เชื่อ, **๑ คร.** ๑๔:๒๒-๒๘. เมื่อนั้นบัพติศมาด้วยไฟและด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จะมาถึง; และเมื่อนั้นท่านจะพูดได้ด้วยลิ้นของเทพ, **๒ นี.** ๓๑:๑๓-๑๔. อम्मลิโคกระตุ้นมนุษย์ทั้งปวงให้เชื่อในของประธานแห่งการพูดภาษา, **ออมไน** ๑:๒๕. มิให้ไว้แก่บางคนเพื่อพูดภาษาต่างๆ; และแก่อีกคนหนึ่งมิให้ไว้ในการแปลภาษาต่างๆ, **คพ.** ๔๖:๒๔-๒๕ (๑ คร. ๑๒:๑๐; โมโร. ๑๐:๘, ๑๕-๑๖). ขอทรงเทของประธานแห่งการพูดภาษา, **คพ.** ๑๐๙:๓๖.

พูดให้ร้าย. ดู กล่าวคำเท็จ (การ); ขัดแย้ง (การ, ความ); ข่าวดู; นินทา, นินทาว่าร้าย (การ)
ด้วย

การกล่าววาจาที่ไม่ถูกต้อง, ก่อความเจ็บปวด, และชั่วร้าย. ในพระคัมภีร์การพูดเช่นนี้มักจะมุ่งไปที่บุคคลคนหนึ่งโดยมีเจตนาจะทำให้เจ็บปวด.

จงระวังลิ้นของเจ้าจากความชั่ว, **สดด.** ๓๔:๑๓ (๑ ปต. ๓:๑๐). คนไร้ค่าปองทำความชั่ว, **สภษ.** ๑๖:๒๗. เมื่อเขานินทาว่าร้ายท่านทั้งหลายเป็นความเท็จเพราะเรา, ท่านก็เป็นสุข, **มธ.** ๕:๑๑ (๓ นี. ๑๒:๑๑). ความคิดชั่วร้ายออกมาจากใจ,

มธ. ๑๕:๑๙ (มาระโก ๗:๒๑). อย่าพูดหยาบซ้ำต่อผู้ปกครองพลเมือง, **กิจการ** ๒๓:๕. ให้การพูดให้ร้ายทุกอย่างอยู่ห่างไกลจากท่านเถิด, **อฟ.** ๔:๓๑. อย่าใส่ร้ายซึ่งกันและกัน, **ยากอบ** ๔:๑๑. ดูว่าไม่มีการลอบกัด, หรือพูดให้ร้าย, **คพ.** ๒๐:๕๔.

เพนทาทูก. ดู กันดารวิถี; เฉลยธรรมบัญญัติ; ปฐมกาล; พันธสัญญาเดิม (ภาค); โมเสส; เลวีนิติ; อพยพ *ด้วย*

ชื่อที่ตั้งให้แก่หนังสือห้าเล่มแรกของภาคพันธสัญญาเดิม—ปฐมกาล, อพยพ, เลวีนิติ, กันดารวิถี, และเฉลยธรรมบัญญัติ. ชาวยิวเรียกหนังสือเหล่านี้ว่าโตราห์หรือกฎหมายของอิสราเอล. หนังสือเหล่านี้เขียนโดยโมเสส. (๑ นี. ๕:๑๐-๑๑).

เพนเทคอสต์. ดู กฎของโมเสส *ด้วย*

โดยเป็นส่วนหนึ่งของกฎของโมเสส, เทศกาลเลี้ยงฉลองเพนเทคอสต์หรือผลแรกจะจัดหลังเทศกาลเลี้ยงฉลองปีสกาห้าสัปดาห์ (ลนต. ๒๓:๑๖). เพนเทคอสต์เป็นงานฉลองการเก็บเกี่ยว, และในภาคพันธสัญญาเดิมเรียกว่าเทศกาลเลี้ยงฉลองการเก็บเกี่ยวหรือเทศกาลสัปดาห์. บรรดาอัครสาวกในเยรูซาเล็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และพูดภาษาต่างๆ ขณะเฉลิมฉลองเทศกาลดังกล่าวนี้ (กิจการ ๒; คพ. ๑๐๙:๓๖-๓๗).

เพลงซาโลมอน

หนังสือในภาคพันธสัญญาเดิม. ท่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธสอนว่าเพลงซาโลมอนไม่ใช่งานเขียนที่ได้รับการดลใจ.

เพลงสวด. ดู ขับขาน; ดนตรี *ด้วย*

เพลงสรรเสริญพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

อัครสาวกสิบสองร้องเพลงสรรเสริญก่อนพระเจ้าจะเสด็จไปเกตเสมนี, **มธ.** ๒๖:๓๐. พระเจ้าทรงเรียกเอ็มมา สมิธให้เลือกเพลงสวดอันศักดิ์สิทธิ์, **คพ.** ๒๕:๑๑. เพลงจากคนชอบธรรมเป็นคำสวดอ้อนวอนต่อเรา, และจะได้รับตอบด้วยพรบนศีร์ชะพวกเขา, **คพ.** ๒๕:๑๒. จงสรรเสริญพระเจ้าด้วยการร้องเพลงและด้วยดนตรี, **คพ.** ๑๓๖:๒๘.

เพลง, ไฟ. ดู นคร; บัพติศมา, ให้บัพติศมา; แผ่นดินโลก—การชำระล้างแผ่นดินโลก; พระวิญญาณบริสุทธิ์ *ด้วย*

สัญลักษณ์ของการชำระล้าง, ทำให้บริสุทธิ์, หรือทำให้ศักดิ์สิทธิ์. ไฟใช้เป็นสัญลักษณ์แทนพระสิริของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้ด้วย.

พระเจ้าของท่านทรงเป็นเพลิงที่เผาผลาญ, **ฉธบ.** ๔:๒๔. พระเจ้าทรงทำให้ไฟและเปลวเป็นผู้รับใช้ของพระองค์, **สดด.** ๑๐๔:๔. พระเจ้าจอมโยธาจะเยี่ยมเยียนเจ้าด้วยเปลวแห่งเพลิงเผาผลาญ, **อสย.** ๒๙:๖ (๒ นี. ๒๗:๒). พระเจ้าจะเสด็จมาด้วยไฟ, **อสย.** ๖๖:๑๕. พระองค์ทรงเป็นประจักษ์พยานแก่, **มลค.** ๓:๒ (๓ นี. ๒๔:๒; คพ. ๑๒๘:๒๔). พระองค์จะทรงให้เจ้าทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์, และด้วยไฟ, **มธ.** ๓:๑๑ (ลูกา ๓:๑๖). คนชอบธรรมจะได้รับการปกป้องรักษาด้วยไฟ, **๑ นี.** ๒๒:๑๗. คนชั่วร้ายจะถูกทำลายด้วยไฟ, **๒ นี.** ๓๐:๑๐. นีไฟอธิบายวิธีที่เราจะได้รับบัพติศมาด้วยไฟและด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์, **๒ นี.** ๓๑:๑๓-๑๔ (๓ นี. ๙:๒๐; ๑๒:๑; ๑๙:๑๓; อีไซออร์ ๑๒:๑๔; คพ. ๓๓:๑๑). เจ้าจงประกาศการปลดบาปโดยบัพติศมา, และโดยไฟ, **คพ.** ๑๙:๓๑. ศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและนำซึ่งซึ่งจะถูกโค่นล้มโดยเพลิงที่เผาผลาญ, **คพ.** ๒๙:๒๑. แผ่นดินโลกจะสุญสิ้นตั้งด้วยไฟ, **คพ.** ๔๓:๓๒. การประทับอยู่ของพระเจ้าจะเป็นดังไฟหลอม, **คพ.** ๑๓๓:๔๑. อาดัมรับบัพติศมาด้วยไฟและด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์, **โมเสส** ๖:๖๖.

เพลง

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุตรของเอเบอร์และโหลนของเชม. ในสมัยของเขามีกาการแบ่งแผ่นดินกัน (ปฐมก. ๑๐:๒๒-๒๕).

เพโซรัน

หัวหน้าผู้พิพากษาวานนีไฟคนที่สามในพระคัมภีร์มอรมอน (แอลมา ๕๐:๓๙-๔๐; ๕๑:๑-๗; ๕๙-๖๒).

แพทเทน, เดวิด ดับเบิลยู.

สมาชิกในโคอรัมแรกของอัครสาวกสิบสองผู้ได้รับเลือกในสมัยการประทานยุคสุดท้าย. เดวิด แพทเทนเป็นมรณสักขีคนแรกของศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟู, เขาเสียชีวิตระหว่างการต่อสู้ที่แม่น้ำครุกเคตในมิสซูรีเมื่อปี ค.ศ. ๑๘๓๘.

ได้รับเรียกให้ทำกิจธุระของเขาให้เรียบร้อย และปฏิบัติพันธกิจอย่างหนึ่ง, **คพ.** ๑๑๔:๑. พระเจ้าทรงรับไว้กับพระองค์, **คพ.** ๑๒๔:๑๙, ๑๓๐.

แพรทท์, พาร์ลีย์ พาร์คเกอร์

พี่ชายของออร์สัน แพรทท์และหนึ่งในอัครสาวกสิบสองรุ่นแรกที่ได้รับเรียกหลังจากการฟื้นฟูศาสนาจักรในสมัยปัจจุบัน (คพ. ๑๒๔:๑๒๘-๑๒๙). พาร์ลีย์ แพรทท์ได้รับเรียกให้ไปทำงานเผยแผ่ครั้งแรกในหลายๆ ครั้ง เมื่อพระเจ้าประทานการเปิดเผยแก่ท่านผ่านโจเซฟ สมิทในเดือนตุลาคม ค.ศ. ๑๘๓๐ (คพ. ๓๒; ๕๐:๓๗).

แพรทท์, ออร์สัน

หนึ่งในอัครสาวกสิบสองรุ่นแรกที่ได้รับเรียกหลังจากการฟื้นฟูศาสนาจักรในสมัยปัจจุบัน (คพ. ๑๒๔:๑๒๘-๑๒๙). ท่านเป็นสมาชิกของศาสนาจักรได้เพียงหกสัปดาห์เมื่อพระเจ้าประทานการเปิดเผยแก่ท่านผ่านโจเซฟ สมิท (คพ. ๓๔). ออร์สัน แพรทท์เป็นผู้สอนศาสนาให้ศาสนาจักรด้วย (คพ. ๕๒:๒๖; ๗๕:๑๔) และรับใช้เป็นนักประวัติศาสตร์ของศาสนาจักรอยู่หลายปี.

ฟาร์ลี, ดู ยิว (ชาว) ด้วย

ในภาคพันธสัญญาใหม่, กลุ่มศาสนาในหมู่ชาวยิวที่ชื่อของพวกเขาบ่งบอกถึงการแยกออกมาหรือแบ่งแยก. พวกเขาถือว่าตนเป็นผู้ยึดถือกฎของโมเสสอย่างเคร่งครัดและหลีกเลี่ยงที่จะคบค้าสมาคมกับคนต่างชาติ. พวกเขาเชื่อเรื่องชีวิตหลังความตาย, การฟื้นคืนชีวิต, และการดำรงอยู่ของเทพและวิญญาณ. พวกเขาเชื่อว่ากฎปากเปล่าและประเพณีสำคัญเท่าๆ กับกฎที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษร. คำสอนของพวกเขาจำกัดขอบเขตของศาสนาให้เหลือแต่เพียงการรักษากฎข้อบังคับและส่งเสริมความทรงทางวิญญาณ. พวกเขาทำให้ชาวยิวมากมายสงสัยพระคริสต์และพระกิตติคุณของพระองค์. พระเจ้าทรงประณามพวกเขาฟาร์ลีและงานของพวกเขาในมัทธีว ๒๓; มาร์กโก ๗:๑-๒๓; และลูก ๗ ๑๑:๓๗-๔๔.

ฟาโรห์, ดู อียิปต์; อียิปตุส ด้วย

บุตรคนโตของอียิปตุส, ธิดาของฮาม (ฮับรา. ๑:๒๕).

เป็นสมัญญานามที่เรียกขานกษัตริย์แห่งอียิปต์, ด้วย. (ฮับรา. ๑:๒๗).

ฟีลิป

ในภาคพันธสัญญาใหม่, ฟีลิป, จากเบธไซดา, คืออัครสาวกคนหนึ่ง ในอัครสาวกสิบสองรุ่นแรกของพระเจ้าช่วยให้ออด (มธ. ๑๐:๒-๔; ยอห์น ๑:๔๓-๔๕).

ฟีลิปอีกคนหนึ่งเป็นหนึ่งในเจ็ดคนที่ได้รับเลือกให้ช่วยอัครสาวกสิบสอง (กิจการ ๖:๒-๖). ท่านสั่งสอนในสะมาเรีย และสอนชนที่ชาวเอธิโอเปียคนหนึ่ง (กิจการ ๘).

ฟีลิปปี, จดหมาย (สาส์น) ถึง. ดู เปาโล; สาส์นของเปาโล ด้วย

จดหมายที่เปาโลเขียนถึงวิสุทธิชนในฟีลิปปีขณะอยู่ในเรือนจำที่โรมหนแรก. ปัจจุบันคือหนังสือฟีลิปปีในภาคพันธสัญญาใหม่.

บทที่ ๑ มีคำทักทายของเปาโลและคำแนะนำของท่านเกี่ยวกับความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน, ความอ่อนน้อมถ่อมตน, และความมานะบากบั่น. บทที่ ๒ เน้นว่าทุกคนจะน้อมค้ำพระคริสต์และแต่ละคนต้องเพียรพยายามเพื่อให้ได้ความรอดของตน. ในบทที่ ๓, เปาโลอธิบายว่าท่านได้เสียสละทุกสิ่งเพื่อพระคริสต์. ในบทที่ ๔, เปาโลขอบคุณวิสุทธิชนชาวฟีลิปปีสำหรับความช่วยเหลือของพวกเขา

ฟีลิสเตีย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, เผ่าที่เดิมทีมาจากคัพโฮอร์ (อาโมส ๙:๗) และเข้าครอบครองที่ลุ่มอันอุดมริมฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียนตั้งแต่ยัฟาไปจนถึงทะเลทรายอียิปต์ก่อนสมัยของอับราฮัม (ปฐม. ๒๑:๓๒). เป็นเวลาหลายปีที่มีการรบพุ่งระหว่างชาวฟีลิสเตียกับชาวอิสราเอล. ในที่สุดปาเลสไตน์, ชื่อเขตแดนฟีลิสเตีย, กลายเป็นฉายาที่รู้จักกันดีสำหรับแผ่นดินบริสุทธิ์ทั้งหมด.

คนอิสราเอลอยู่ในความเพิกเฉลของคนฟีลิสเตียสี่สิบปี, **วนฉ.** ๑๓:๑. แชนันต่อสู้กับคนฟีลิสเตีย, **วนฉ.** ๑๓-๑๖. โกลิอัทเป็นคนฟีลิสเตียชาวเมืองกัท, **๑ ซมอ.** ๑๗. ดาวิดมีชัยต่อคนฟีลิสเตีย, **๑ ซมอ.** ๑๙:๘.

ฟีเลโมน. ดู เปาโล ด้วย

ชายชาวคริสต์คนหนึ่ง ในภาคพันธสัญญาใหม่ผู้เป็น

เจ้าของทาสชื่อโอเนสิมีส, ที่หลบหนีและไปสมทบกับ เปาโล. เปาโลส่งโอเนสิมีสกลับมาหาฟีเลโมนพร้อม จดหมายขอร้องฟีเลโมนให้ยกโทษแก่ทาสคนนี้.

ฟีเลโมน, จดหมาย (สาส์น) ถึง. ดู เปาโล; สาส์น ของเปาโล ด้วย

หนังสือในภาคพันธสัญญาใหม่, นำมาจากจดหมายที่ เปาโลเขียน. จดหมายที่เปาโลเขียนถึงฟีเลโมนเป็น จดหมายส่วนตัวเกี่ยวกับโอเนสิมีส, ทาสที่เคยปล้น ฟีเลโมน, เจ้านายของตน, และหนีไปโรม. เปาโล ส่งเขากลับมาหาเจ้านายที่โคโลสีพร้อมกับทีกัส, ผู้ถือ จดหมายของเปาโลมาให้ชาวโคโลสี. เปาโลขอร้อง ให้ยกโทษแก่โอเนสิมีสและรับกลับมาเป็นสหายชาว คริสต์. เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ขณะอยู่ในเรือน จำที่โรมหนแรก.

ฟื้นคืนชีวิต (การ), ฟื้นคืนพระชนม์ (การ).

ดู ความตาย, ทางร่างกาย; ชดใช้ (การ); พระ เยชูคริสต์; ร่างกาย; วิญญาณ; อมตะ (ความ เป็น) ด้วย

การรวมกันของร่างวิญญาณและร่างกายที่เป็นเนื้อ หนังและกระดูกหลังความตาย. หลังจากการฟื้นคืน ชีวิต, วิญญาณและร่างกายจะไม่แยกจากกันอีกเลย, และบุคคลจะเป็นอมตะ. ทุกคนที่เกิดบนแผ่นดิน โลกจะฟื้นคืนชีวิตเพราะพระเยซูคริสต์ทรงเอาชนะ ความตาย (๑ คร. ๑๕:๒๐-๒๒).

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นบุคคลแรกที่ฟื้นคืนชีวิต บนโลกนี้ (กิจการ ๒๖:๒๓; คส. ๑:๑๘; วว. ๑:๕). ภาค พันธสัญญาใหม่ให้หลักฐานไว้มากทีเดียวที่ยืนยัน ว่าพระเยซูทรงคืนพระชนม์พร้อมพระวรกายของ พระองค์: อุโมงค์ว่างเปล่า, พระองค์เสวยปลาและ น้ำผึ้ง, พระองค์ทรงมีพระวรกายเป็นเนื้อหนังและ กระดูก, ผู้คนสัมผัสพระองค์, และบรรดาเทพกล่าว ว่าพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว (มาระโก ๑๖:๑-๖; ลูกา ๒๔:๑-๑๒, ๓๖-๔๓; ยอห์น ๒๐:๑-๑๘). การ เปิดเผยยุคสุดท้ายยืนยันความจริงของการฟื้นคืน พระชนม์ของพระคริสต์และของมวลมนุษยชาติ (แอลมา ๑๑:๔๐-๔๕; ๔๐; ๓ นี. ๑๑:๑-๑๗; คพ. ๗๖; โมเสส ๗:๖๒).

ทุกคนจะไม่ฟื้นคืนชีวิตสู่รัศมีภาพเดียวกัน (๑ คร. ๑๕:๓๙-๔๒; คพ. ๗๖:๘๙-๙๘), และทุก คนจะไม่ฟื้นคืนชีวิตพร้อมกัน (๑ คร. ๑๕:๒๒-๒๓;

แอลมา ๔๐:๘; คพ. ๗๖:๖๔-๖๕, ๘๕). วิสุทธิชน จำนวนมากฟื้นคืนชีวิตหลังการฟื้นคืนพระชนม์ ของพระคริสต์ (มธ. ๒๗:๕๒). คนชอบธรรมจะฟื้น คืนชีวิตก่อนคนชั่วร้ายและจะออกมาในการฟื้นคืน ชีวิตครั้งแรก (๑ ธส. ๔:๑๖); คนบาปที่ไม่กลับใจจะ ออกมาในการฟื้นคืนชีวิตหนสุดท้าย (วว. ๒๐:๕-๑๓; คพ. ๗๖:๘๕).

หลังจากผิวหนังของข้าถูกทำลายไปอย่างนี้, แล้ว ในเนื้อหนังของข้า ข้าจะเห็นพระเจ้า, **โยบ ๑๙:๒๖** (โมเสส ๕:๑๐). เราจะเปิดหูลมฝั่งศพของเจ้า, และ ยกเจ้าออกมาจากหูลมฝั่งศพของเจ้า, **อสค. ๓๗:๑๒**. อุโมงค์ฝังศพก็เปิดออก, ศพของธรรมิกชนหลายคน ที่ล่วงหลับไปแล้วได้เป็นขึ้นมา, **มธ. ๒๗:๕๒-๕๓** (๓ นี. ๒๓:๙). พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นขึ้นมาแล้ว จริงๆ, **ลูกา ๒๔:๓๔**. ฝ่ามือมีเนื้อและกระดูก, เหมือน ท่านเห็นเรามาอยู่นั้น, **ลูกา ๒๔:๓๙**. เราเป็นเหตุให้ คนทั้งปวงเป็นขึ้นและมีชีวิต, **ยอห์น ๑๑:๒๕**. อัคร-สาวกสิบสองสอนว่าพระเยซูได้ทรงคืนพระชนม์ แล้ว, **กิจการ ๑:๒๑-๒๒** (กิจการ ๒:๓๒; ๓:๑๕; ๔:๓๓). คนทั้งปวงจะมีชีวิตในพระคริสต์, **๑ คร. ๑๕:๑-๒๒**. คนทั้งปวงในพระคริสต์ที่ตายแล้วจะ เป็นขึ้นมาก่อน, **๑ ธส. ๔:๑๖**. ผู้ใดที่ได้มีส่วน ในการฟื้นจากความตายครั้งแรกก็เป็นสุขและ บริสุทธิ, **วว. ๒๐:๖**. พระคริสต์ทรงพลีพระชนม์ ชีพและทรงมีพระชนม์ชีพอีกเพื่อพระองค์จะทรง ทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิตของคนตาย, **๒ นี. ๒:๘** (โมไซยาห์ ๑๓:๓๕; ๑๕:๒๐; แอลมา ๓๓:๒๒; ๔๐:๓; อีล. ๑๔:๑๕). หากไม่มีการฟื้นคืนชีวิต, เราจะต้อง ขึ้นอยู่กับซาตาน, **๒ นี. ๙:๖-๙**. การฟื้นคืนชีวิตจะ บังเกิดกับมนุษย์ทั้งปวง, **๒ นี. ๙:๒๒**. อบินาโดสอน เกี่ยวกับการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก, **โมไซยาห์ ๑๕:๒๑-๒๖**. คนชั่วร้ายคงอยู่เหมือนกับว่าไม่มีการไถ่กระทำ ขึ้นเลย, เว้นแต่จะเป็นการแก้สายรัดแห่งความตาย ออก, **แอลมา ๑๑:๔๑-๔๕**. แอลมาอธิบายสภาพของ จิตวิญญาณระหว่างความตายกับการฟื้นคืนชีวิต, **แอลมา ๔๐:๖, ๑๑-๒๔**. ณ การเสด็จมาของพระเจ้า, คนตายซึ่งตายในพระคริสต์จะออกมา, **คพ. ๒๙:๑๓** (คพ. ๕๕:๕๕-๕๖; ๘๘:๙๗-๙๘; ๑๓๓:๕๖). จึงทำให้ โดยเฉพาอย่างยิ่งสำหรับคนเหล่านั้นที่ไม่มีความหวังในการฟื้นคืนชีวิตอันรุ่งโรจน์, **คพ. ๔๒:๔๕**. พวก เขาที่มีได้รู้จักจะมีส่วนในการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก, **คพ. ๕๕:๕๕**. พวกเขาจะถูกขึ้นจากบรรดาคนตาย

และจะไม่ตายหลังจากนั้น, **คพ.** ๖๓:๔๙. การฟื้นคืนชีวิตจากบรรดาคนตายคือการได้จิตวิญญาณ, **คพ.** ๘๘:๑๔-๑๖. วิญญาณกับธาตุ, สัมพันธ์กันอย่างไม่แยกไม่ออก, จะได้รับความสมบูรณ์แห่งปีที่, **คพ.** ๙๓:๓๓. บรรดาเทพผู้เป็นสัตว์ภาวะที่ฟื้นคืนชีวิตแล้วมีร่างกายเป็นเนื้อหนังและกระดูก, **คพ.** ๑๒๙:๑. ความรู้แจ้งขั้นใดก็ตามที่เราบรรลุในชีวิตนี้ จะถูกขึ้นพร้อมกับเราในการฟื้นคืนชีวิต, **คพ.** ๑๓๐:๑๘-๑๙.

พื้นฟูพระกิตติคุณ (การ). ดู พระกิตติคุณ; ละทิ้ง ความเชื่อ (การ); สมัยการประทาน; สมธิ, โจเซฟ, จูเนียร์ *ด้วย*

การสถาปนาความจริงและศาสนพิธีแห่ง พระกิตติคุณของพระผู้เป็นเจ้าอีกครั้งในบรรดามนุษย์บนแผ่นดินโลก. พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์สูญหายไปจากแผ่นดินโลกเพราะการละทิ้งความเชื่อที่เกิดขึ้นหลังการปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลกของอัครสาวกของพระคริสต์. การละทิ้งความเชื่อครั้งนั้นทำให้ต้องมีการฟื้นฟูพระกิตติคุณ. พระผู้เป็นเจ้าทรงฟื้นฟูพระกิตติคุณผ่านทางนิมิต, การปฏิบัติของเหล่าเทพ, และการเปิดเผยต่อมนุษย์บนแผ่นดินโลก. การฟื้นฟูเริ่มต้นที่ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมธิ (**จส—ป** ๑:๑-๗๕; **คพ.** ๑๒๘:๒๐-๒๑) และฟื้นฟูเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันผ่านงานของศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตของพระเจ้า.

พระนิเวศของพระเจ้าจะสถาปนาขั้นให้สูงที่สุดในจำพวกภูเขาทั้งหลาย, **อสย.** ๒:๒ (มีคำที่ ๔:๒; ๒ นี้. ๑๒:๒). พระเจ้าจะทรงกระทำงานประหลาดและอัศจรรย์, **อสย.** ๒๙:๑๔ (๒ นี้. ๒๕:๑๗-๑๘; **คพ.** ๔:๑). พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์จะทรงสถาปนาราชอาณาจักรหนึ่ง, ซึ่งไม่มีวันทำลายเสียได้, **ดนล.** ๒:๔๔. เอลิยาห์ต้องมาจริง, และทำให้สิ่งทั้งปวงคืนสู่สภาพเดิม, **มธ.** ๑๗:๑๑ (มาระโก ๙:๑๒; **คพ.** ๗๗:๑๔). จะถึงวาระเมื่อสิ้นสรรพัตจะตั้งขึ้นใหม่, **กิจการ** ๓:๒๑ (**คพ.** ๒๗:๖). เมื่อเวลากำหนดครบบริบูรณ์แล้ว, พระเจ้าจะทรงรวบรวมทุกสิ่ง, **อฟ.** ๑:๑๐. ข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งเหาะไปในท้องฟ้า, เพื่อประกาศข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะ, **วว.** ๑๔:๖. ความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณจะมาถึงคนต่างชาติ, **๑ นี้.** ๑๕:๑๓-๑๘. พระองค์จะทรงนำชาวยิวกลับคืนสู่ศาสนจักรที่แท้จริง, **๒ นี้.** ๙:๒. ในยุคสุดท้ายความจริงจะมา, **๓ นี้.** ๑๖:๗. แก่ท่าน

ข้าพเจ้าประสาฐานะปุโรหิตแห่งอโรน, **คพ.** ๑๓:๑ (**จส—ป** ๑:๖๙). เรามอบกุญแจแห่งอาณาจักรเพื่อเวลาสุดท้าย, **คพ.** ๒๗:๖, ๑๓-๑๔ (**คพ.** ๑๒๘:๑๙-๒๑). รวบรวมบรรดาเผ่าของอิสราเอลและฟื้นฟูสิ่งทั้งปวง, **คพ.** ๗๗:๙. จึงมอบหมายกุญแจทั้งหลายของสมัยการประทานนี้, **คพ.** ๑๑๐:๑๖ (**คพ.** ๖๕:๒). ให้ฐานะปุโรหิตในสมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา, **คพ.** ๑๑๒:๓๐. ข้าพเจ้าเห็นพระอติรูปสองพระองค์, **จส—ป** ๑:๑๗. เราจะเปิดเผยฐานะปุโรหิตแก่เจ้า, โดยมีของเอลิยาห์, **จส—ป** ๑:๓๘ (มลค. ๔:๕-๖).

เฟเยทท์, รัฐนวยอร์ค (สหรัฐอเมริกา)

สถานที่ของบ้านไร่ซึ่งมีปีเตอร์ วิตเมอร์ ซีเนียร์ เป็นเจ้าของ, สถานที่แห่งนี้มีการเปิดเผยหลายครั้งประทานแก่ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมธิ, จูเนียร์. ที่นี่ศาสนจักรได้รับการจัดตั้งเมื่อวันที่ ๖ เมษายน ค.ศ. ๑๘๓๐ และโจเซฟ สมธิกับออลิเวอร์ คาวเดอริ์ได้ยื่นพระสุรเสียงของพระเจ้า (**คพ.** ๑๒๘:๒๐).

เฟลพส์, วิลเลียม ดับเบิลยู.

สมาชิกและผู้นำรุ่นแรกของศาสนจักรหลังจากได้รับการฟื้นฟูในปี ค.ศ. ๑๘๓๐. พระเจ้าทรงเรียกวิลเลียม เฟลพส์ให้เป็นผู้พิมพ์ของศาสนจักร (**คพ.** ๕๗:๑๑; ๕๘:๔๐; ๗๐:๑).

ภรรยา. ดู ครอบครัว; แต่งงาน (การ), สมรส (การ)

ภาษา (การพูด), ลิ่น. ดู พูดภาษา (การ), ของ ประทานแห่ง *ด้วย*

สัญลักษณ์ของคำพูด. วิสุทธิชนต้องควบคุมลิ่นของพวกเขา, หมายความว่าพวกเขาต้องควบคุมคำพูด. **ลิ่น** หมายถึงภาษาและผู้คนด้วย. สุดท้ายแล้ว, ทุกเข้าจะย่อยลงและทุกสิ่งจะสารภาพต่อพระผู้เป็นเจ้า (**อสย.** ๔๕:๒๓; **รม.** ๑๔:๑๑).

จงระวังลิ่นของเจ้าจากความชั่ว, **สดด.** ๓๔:๑๓ (๑ ปต. ๓:๑๐). บุคคลที่รักษาปากและลิ่นของตนก็รักษาตัวเองให้พ้นความลำบาก, **สภษ.** ๒๑:๒๓. ถ้าผู้ใดมิได้สงบปากคำ, ฆัมมะของผู้นั้นก็ไม่มิประโยชน์, **ยากอบ** ๑:๒๖. ถ้าผู้ใดมิได้ทำผิดทางวาจา, ผู้นั้นก็เป็นคนดีรอบคอบแล้ว, **ยากอบ** ๓:๑-๑๓. ประกาศข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะแก่

ชนชาวโลกทั้งปวง, ทุกเผ่าพันธุ์, ทุกชาติ, และทุกภาษา, วว. ๑๔:๖-๗ (๒ นี. ๒๖:๑๓; โมไซยาห์ ๓: ๑๓, ๒๐; คพ. ๘๘:๑๐๓; ๑๒๒:๑). พระเจ้าประทานแก่ประชาชนชาติทั้งปวง, ด้วยชาติและภาษาของเขาเอง, ที่จะสอนพระวจนะของพระองค์, **แอลมา ๒๙:๘**. แผ่นจารึกเหล่านี้จะออกไปสู่ทุกประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และผู้คน, **แอลมา ๓๗:๔**. ได้คำของเรา, และจากนั้นเราจะปลดปล่อยสิ้นของเจ้า, **คพ. ๑๑:๒๑**. มนุษย์ทุกคนจะได้ยินความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณในภาษาของเขาเอง, **คพ. ๙๐:๑๑**.

ภาษา

ถ้อยคำ, เป็นลายลักษณ์อักษรหรือเป็นคำพูด, นำมารวมกันในรูปแบบที่เจาะจงเพื่อสื่อสารข้อมูล, ความคิด, และข้อคิดเห็น. วิธีที่เราใช้ภาษาบ่งบอกถึงความรู้สึกที่เรามีต่อพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของผู้อื่นๆ. ในการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์พระเจ้าจะประทานภาษาอันบริสุทธิ์แก่มนุษย์ชาติทั้งปวง (ศพย. ๓:๘-๙).

คนทั้งหลายทั่วโลกพูดภาษาเดียวกัน, **ปฐมก. ๑๑:๑**. พระเจ้าทรงทำให้ภาษาของคนทั้งโลกว่านวยต่างกันไป, **ปฐมก. ๑๑:๔-๙**. ทุกคนได้ยินพวกเขาพูดภาษาของตนเอง, **กิจการ ๒:๑-๖**. พระเจ้ารับสั่งแก่มนุษย์ตามภาษาของพวกเขา, **๒ นี. ๓๑:๓ (คพ. ๑:๒๔)**. เป็นจามินสอนภาษาของบรรพบุรุษให้บุตรทั้งหลายของเขา, เพื่อพวกเขาจะได้เป็นผู้มีความเข้าใจ, **โมไซยาห์ ๑:๒-๕**. คนที่ภาษาของเขาอ่อนโยนและจรรโลงใจ, คนคนนั้นมาจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเขาปฏิบัติตามศาสนพิธีของเรา, **คพ. ๕๒:๑๖**. มาคุ้นเคยกับภาษา, คำพูด, และผู้คน, **คพ. ๙๐:๑๕**. อาตัมและลูกหลานของเขามีภาษาซึ่งบริสุทธิ์และไม่เสื่อมเสีย, **โมเสส ๖:๕-๖, ๔๖**. พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพลังของภาษาให้เอโนค, **โมเสส ๗:๑๓**.

ภูเขามะกอกเทศ. ดู มะกอกเทศ, ภูเขา

มงกุฎ. ดู ชีวิตนิรันดร์ ด้วย

เครื่องประดับรูปร่างกลม ซึ่งผู้ปกครองดินแดนสวมบนศีรษะ. มงกุฎสามารถเป็นสัญลักษณ์ของอำนาจซีเลสเชียล, อำนาจการปกครองซีเลสเชียล, และความ เป็นพระเจ้า. ผู้ที่อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ด้วยการรักษาพระบัญญัติทั้งหมดของพระ

ผู้เป็นเจ้าของจะได้รับมงกุฎแห่งชีวิตนิรันดร์. (ดู คพ. ๒๐:๑๔; โมเสส ๗:๕๖; จส—ม ๑:๑.)

ต่อแต่นั้นไปมงกุฎแห่งความชอบธรรมก็จะเป็นของข้าพเจ้า, **๒ ทธ. ๔:๘**. ท่านทั้งหลายจะรับศักดิ์ศรีเป็นมงกุฎที่รุ่งโรยไม่ได้เลย, **๑ ปด. ๕:๔**. คนตายซึ่งตายในพระเจ้าจะได้รับมงกุฎแห่งความชอบธรรม, **คพ. ๒๙:๑๓**. พวกเขาจะได้รับมงกุฎในปราสาทของพระบิดาแห่งเรา, **คพ. ๕๙:๒**. พระเจ้าจะทรงเตรียมวิสุทธิชนให้ขึ้นมาสู่มงกุฎที่ทรงเตรียมไว้ให้เขา, **คพ. ๗๘:๑๕**. พระเจ้าทรงสัญญามงกุฎแห่งรัศมีภาพแก่วิสุทธิชนทางพระหัตถ์ขวาของพระองค์, **คพ. ๑๐๔:๗**.

มนัสเสห์. ดู โยเซฟ, บุตรของยาโคบ; อิสราเอล;

เอฟราอิม ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุตรคนโตของอาเสนัทกับโยเซฟผู้ถูกขายไปยังอียิปต์ (ปฐมก. ๔๖:๕๐-๕๑). ท่านกับเอฟราอิม น้องชายท่านเป็นหลานของยาโคบ (อิสราเอล) แต่ยาโคบอุปถัมภ์และให้พรพวกเขาเสมือนเป็นบุตรของตนเอง (ปฐมก. ๔๘:๑-๒๐).

เผ่ามนัสเสห์: ลูกหลานของมนัสเสห์นั้นบออยู่ในบรรดาเชื้อสายแห่งอิสราเอล (กตว. ๑:๓๓-๓๕; ยชว. ๑๓:๒๙-๓๑). พระของโมเสสจากเผ่าโยเซฟ, ซึ่งให้ไว้แก่เอฟราอิมและมนัสเสห์ด้วย, มีบันทึกไว้ในเฉลยธรรมบัญญัติ ๓๓:๑๓-๑๗. แผ่นดินที่พวกเขาได้รับมอบหมายนั้นบางส่วนอยู่ทางตะวันตกของจอร์แดนและอยู่ติดกับแผ่นดินของเอฟราอิม. พวกเขายังมีอาณาเขตต่างๆ ทางตะวันออกของจอร์แดนในทุ่งเลี้ยงสัตว์อันอุดมสมบูรณ์แห่งบาซันและกิเลอาด. ในยุคสุดท้าย, เผ่ามนัสเสห์จะช่วยเหลือเผ่าเอฟราอิมในการรวมอิสราเอลที่กระจัดกระจาย (ฉวิบ. ๓๓:๑๓-๑๗). ศาสดาพยากรณ์ลีไฮในพระคัมภีร์มอรมอนเป็นลูกหลานของมนัสเสห์ (แอลมา ๑๐:๓).

มนุษย์, มนุษย์ทั้งหลาย. ดู บุตรและธิดาของพระ

ผู้เป็นเจ้าของ, พระผู้เป็นเจ้าของ, พระผู้เป็นเจ้าของสาม

พระองค์; วิญญาณ; สร้างวิญญาณ

(การ) ด้วย

หมายถึงมนุษย์ชาติทั้งปวง, ทั้งชายและหญิง. ชายหญิงทุกคนเป็นบุตรธิดาที่แท้จริงทางวิญญาณของพระบิดาบนสวรรค์. เมื่อพวกเขาเกิดมาในความเป็น

มรรตัย, พวกเขาได้รับร่างกายมรรตัย, ทางกายภาพ. ร่างกายดังกล่าวสร้างขึ้นตามรูปลักษณะของ พระผู้เป็นเจ้า (ปฐก. ๑:๒๖-๒๗). ชายหญิงผู้ที่ซื้อสัตย์ในการรับศาสนพิธีที่จำเป็น, ในการรักษาพันธสัญญาของพวกเขา, และเชื่อฟังพระบัญชาของ พระผู้เป็นเจ้าจะเข้าสู่อายุขัยสูงสุดของพวกเขาและจะเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้า.

พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์, **ปฐก.** ๑:๒๗ (โมไซยาห์ ๗:๒๗; คพ. ๒๐:๑๗-๑๘). มนุษย์เป็นผู้ใดเล่า, ซึ่งพระองค์ทรงระลึกถึงเขา ?, **สดด.** ๘:๔-๕. คนที่วางใจในมนุษย์และให้เนื้อหนังเป็นมือของเขา คนนั้นก็เป็นที่แห่งสาป, **ยรม.** ๑๗:๕ (๒ นี. ๔:๓๔; ๒๘:๒๖, ๓๑). เมื่อข้าพเจ้าเป็นผู้ใหญ่, ข้าพเจ้าก็เลิกลาการเด็กเสีย, **๑ คร.** ๑๓:๑๑. มนุษย์เป็นอยู่เพื่อพวกเขาจะมีปิติ, **๒ นี.** ๒:๒๕. มนุษย์ปูลุขนเป็นศัตรูต่อพระผู้เป็นเจ้า, **โมไซยาห์** ๓:๑๙. เจ้าควรเป็นคนอย่างไรเล่า ?, **๓ นี.** ๒๗:๒๗. มีโรงงานของพระผู้เป็นเจ้าที่ลิมเฮลว, แต่งานของมนุษย์, **คพ.** ๓:๓. เจ้าไม่ควรกลัวมนุษย์ยิ่งกว่าพระผู้เป็นเจ้า, **คพ.** ๓:๗ (คพ. ๓๐:๑๑; ๑๒๒:๙). สิ่งทั้งปวงรังสรรค์ไว้เพื่อประโยชน์และการใช้ของมนุษย์, **คพ.** ๕๙:๑๘. ข้าพเจ้าจึงรู้ว่ามนุษย์ไม่ได้เป็นอะไรเลย, **โมเสส** ๑:๑๐. งานและรัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้าคือการทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์, **โมเสส** ๑:๓๙.

มนุษย์, ลูกทางวิद्याณของพระบิดาบนสวรรค์: เขาทั้งสองชนหน้าลงถึงดิน, กราบทูลว่า, ข้าแต่พระเจ้า, ผู้ทรงเป็นพระเจ้าแห่งจิตวิद्याณของมนุษย์ทั้งสิ้น, **กตว.** ๑๖:๒๒ (กตว. ๒๗:๑๖). ท่านทั้งหลายเป็นบุตรของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน, **ฉบบ.** ๑๔:๑. ท่านทั้งหลายเป็นพระเป็นบุตรองค์ผู้สูงสุด, **สดด.** ๘๒:๖. เจ้าเป็นบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่, **โยเซยา** ๑:๑๐. เราทุกคนมิได้มีบิดาคนเดียวดอกหรือ ? พระเจ้าองค์เดียวได้ทรงสร้างเรามิใช่หรือ ?, **มลค.** ๒:๑๐. เราเป็นเชื้อสายของพระเจ้า, **กิจการ** ๑๗:๒๙. พระวิद्याณนั้นเป็นพยานว่าเราทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้า, **รม.** ๘:๑๖. เราควรจะอยู่ใต้บังคับของพระบิดาแห่งวิद्याณจิต, **ฮบ.** ๑๒:๙. วิद्याณมนุษย์ทุกคนพระองค์ย่อมทรงนำกลับบ้านไปสู่พระผู้เป็นเจ้าองค์นั้นผู้ประทานชีวิตให้พวกเขา, **แอลมา** ๔๐:๑๑. ผู้อยู่

อาศัยในโลกเป็นบุตรและธิดาที่ถือกำเนิดของพระผู้เป็นเจ้า, **คพ.** ๗:๒๔. มนุษย์ดำรงอยู่ในกาลเริ่มต้นกับพระบิดา, **คพ.** ๙๓:๒๓, ๒๙. พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างมนุษย์ทั้งปวงทางวิद्याณ, ก่อนพวกเขาจะอยู่บนพื้นพิภพ, **โมเสส** ๓:๕-๗. เราคือพระผู้เป็นเจ้า; เรารังสรรค์โลก, และมนุษย์ก่อนพวกเขาเป็นอยู่ในเนื้อหนัง, **โมเสส** ๖:๕๑.

มนุษย์, ศักยภาพที่จะเป็นเหมือนพระบิดาบนสวรรค์: เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจึงเป็นคนดีรอบคอบ, เหมือนอย่างพระบิดาของท่าน, **มธ.** ๕:๔๘ (๓ นี. ๑๒:๔๘). ในพระธรรมของท่านมีคำเขียนไว้มิใช่หรือว่าท่านทั้งหลายเป็นพระ ?, **ยอห์น** ๑๐:๓๔ (คพ. ๗:๕๘). เราเป็นทายาทของพระเจ้าและเป็นทายาทร่วมกับพระคริสต์, **รม.** ๘:๑๗. ท่านเป็นบุตร, และถ้าเป็นบุตรแล้ว, ท่านก็เป็นทายาทของพระผู้เป็นเจ้าผ่านพระคริสต์, **กพ.** ๔:๗. เมื่อพระองค์จะเสด็จมาปรากฏนั้น, เราทั้งหลายจะเป็นเหมือนพระองค์, **๑ ยน.** ๓:๒. ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นนั่งกับเราบนพระที่นั่งของเรา, **วอ.** ๓:๒๑. เราให้แก่พวกเขาเพื่อมาเป็นบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, **๓ นี.** ๙:๑๗. คนที่สืบทอดอาณาจักรเฮลเลนเซียเป็นมรดกเป็นผู้เป็นเจ้า, แม้บุตรทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า, **คพ.** ๗:๕๐, ๕๘. เมื่อนั้นพวกเขาจะเป็นผู้เป็นเจ้า, เพราะพวกเขามีอำนาจทั้งปวง, **คพ.** ๑๓๒:๒๐.

มนุษย์ปูลุขน. ดู การตกของอาดัมและเอวา; เกิดใหม่, เกิดจากพระผู้เป็นเจ้า; ทางเนื้อหนัง, ฝึกฝนทางโลก ด้วย

บุคคล ซึ่ง เลือก ที่จะ ตก อยู่ ภายใต้ อิทธิพล ของ อารมณ์, ความปรารถนา, ความต้องการ, และสัมผัสของเนื้อหนังมากกว่าภายใต้การกระตุ้นเตือนของพระวิद्याณศักดิ์สิทธิ์. บุคคลเช่นนี้สามารถเข้าใจเรื่องทางร่างกายแต่ไม่เข้าใจเรื่องทางวิद्याณ. ผู้คนทั้งปวงเป็นผู้ฝึกฝนทางโลก, หรือเป็นมรรตัย, เนื่องจากการตกของอาดัมและเอวา. แต่ละบุคคลต้องเกิดใหม่โดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์เพื่อจะยุติการเป็นมนุษย์ปูลุขน.

มนุษย์ธรรมดาจะรับสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นของพระวิद्याณไม่ได้, **๑ คร.** ๒:๑๔. มนุษย์ปูลุขนเป็นศัตรูต่อพระผู้เป็นเจ้า และควรทิ้ง, **โมไซยาห์** ๓:๑๙. คนที่ดื้อรั้นอยู่ในค้นหาโดยสันดานตนย่อมคงอยู่ในสภาพที่ตกของเขา, **โมไซยาห์** ๑๖:๕ (แอลมา

๔๒:๗-๒๔; คพ. ๒๐:๒๐). มีมนุษย์ปุถุชนอะไรเล่าที่
 รู้เรื่องเหล่านี้? **แอลมา** ๒๖:๑๙-๒๒. มนุษย์ปุถุชน
 หรือมนุษย์ในสภาพเนื้อหนังอยู่ในโลกโดยไม่มีพระ
 ผู้เป็นเจ้าของ, **แอลมา** ๔๑:๑๑. เนื่องจากการล่วงละเมิด
 ของเขา, มนุษย์จึงกลายเป็นผู้ที่ตายทางวิญญาณ,
คพ. ๒๙:๔๑. ทั้งไม่มีมนุษย์ปุถุชนคนใดทนพระ
 สิริของพระผู้เป็นเจ้าของได้, **คพ.** ๖๗:๑๒. มนุษย์เริ่มมี
 ตัณหา, ราคะจริต, และเป็นเหมือนมาร, **โมเสส** ๕:๑๓
 (โมเสส ๖:๔๙).

มโนธรรม. ดู *สว่าง (ความ) ด้วย*

ความรู้สึกผิดชอบชั่วดีในใจ, ซึ่งมาจากแสงสว่างของ
 พระคริสต์ในมนุษย์ทั้งปวง (โมโร. ๗:๑๖). เราเกิดมา
 พร้อมกับความสามารถโดยธรรมชาติที่จะแยกแยะ
 ถูกและผิด เนื่องจากแสงสว่างของพระคริสต์ซึ่ง
 ประทานให้ทุกคน (คพ. ๘:๔๖). พลังนี้เรียกว่า
 มโนธรรม. การครอบครองพลังนี้ทำให้เราเป็นสัด-
 ภาวะที่มีความรับผิดชอบ. เช่นเดียวกับพลังอื่นๆ,
 มโนธรรมของเราอาจดับลงเนื่องจากบาปหรือการ
 ใช้อย่างไม่ดี.

พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสีถูกมโนธรรมของ
 พวกเขาหลง, **ยอห์น** ๘:๙. ใจสำนึกผิดชอบก็เป็น
 พยานของเขาด้วย, **รม.** ๒:๑๔-๑๕. การหาข้อใจ
 คัดคือคนที่จิตสำนึกเป็นทาสของมาร, **๑ ทธ.** ๕:๒.
 มนุษย์ได้รับการสั่งสอนอย่างเพียงพอจนพวกเขา
 รู้จักความดีจากความชั่ว, **๒ นี.** ๒:๕. กษัตริย์เป็น
 จาเหมียมมีมโนธรรมอันใสสะอาดต่อพระพักตร์พระผู้
 เป็นเจ้า, **โมไซยาห์** ๒:๑๕. ชาวนีไฟเปี่ยมด้วยปิติ,
 โดยที่มีความสงบในมโนธรรม, **โมไซยาห์** ๔:๓. ซี
 เอสรอมถูกทรมานภายใต้ความสำนึกผิดของตัว
 เขาเอง, **แอลมา** ๑๔:๖. เราได้รับปิติหรือสำนึกผิด
 จากมโนธรรมตามความปรารถนาของเรา, **แอลมา**
 ๒๙:๕. การลงโทษและกฎที่เที่ยงธรรมทำให้เกิด
 สำนึกผิดจากมโนธรรม, **แอลมา** ๔๒:๑๘. ประธาน
 พระวิญญาณของพระคริสต์ให้มนุษย์ทุกคนเพื่อเขา
 จะรู้ความดีจากความชั่ว, **โมโร.** ๗:๑๖. แต่ละบุคคล
 ควรได้ใช้มโนธรรมอย่างเสรี, **คพ.** ๑๓๕:๒. ข้าพเจ้า
 มีมโนธรรมอันปราศจากความผิด, **คพ.** ๑๓๕:๔. เรา
 อ้างเอกลัทธิแห่งการนมัสการพระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรง
 ฤทธานุภาพตามการวินิจฉัยจากมโนธรรมของเรา
 เอง, **ลข.** ๑:๑๑.

มรดกสักขี (ผู้เป็น)

บุคคลซึ่งยอมสละชีวิตของเขามากกว่าจะละทิ้งพระ
 คริสต์, พระกิตติคุณ, หรือความเชื่อหรือหลักธรรม
 อันชอบธรรมของเขา.

บรรดาโลหิตอันชอบธรรมตั้งแต่โลหิตของอาเบล
 จนถึงโลหิตของเศคาริยาห์จะเป็นพยานกล่าวโทษ
 คนชั่ว, **มธ.** ๒๓:๓๕ (ลูกา ๑๑:๕๐). ผู้ใดจะเสียชีวิต
 เพราะเห็นแก่พระคริสต์และข่าวประเสริฐของ
 พระองค์ ผู้นั้นจะได้ชีวิตรอด, **มาระโก** ๘:๓๕ (คพ.
 ๙:๘:๑๓). พวกเขาเอาหินขว้างสเทพิน, **กิจการ**
 ๗:๕๙ (กิจการ ๒๒:๒๐). คนนั้นต้องตายเสียก่อน
 หนังสือพันธกรรมจึงจะใช้ได้, **ฮบ.** ๙:๑๖-๑๗. อปี-
 นาโตล้มลง, โดยทนรับความตายด้วยไฟ, **โมไซยาห์**
 ๑๗:๒๐. ชาวแอมมันในยาห์ที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสถูกโยน
 เข้าไปในไฟ, **แอลมา** ๑๔:๘-๑๑. หลายคนถูกสังหาร
 เพราะพวกเขาเป็นพยานถึงเรื่องเหล่านี้, **๓ นี.**
 ๑๐:๑๕. ผู้ใดพลีชีพของเขาในอุดมการณ์ของเรา
 จะพบนิรันดรแห่งชีวิต, **คพ.** ๙:๑๓-๑๔. โจเซฟ
 สมิธ และไฮรัม สมิธเป็นมรดกสักขีของการฟื้นฟู
 พระกิตติคุณ, **คพ.** ๑๓๕. โจเซฟ สมิธผ่นักประจักษ์
 พยานของท่านด้วยเลือดของท่าน, **คพ.** ๑๓๖:๓๙.

มรตัย (ความเป็น). ดู *การตกของอาดัมและอวา;*

ความตาย, ทางร่างกาย; ร่างกาย; โลก *ด้วย*

เวลานับแต่การเกิดจนถึงความตายทางร่างกาย. บาง
 ครั้งเรียกว่าสถานะที่สอง.

ในวันใดที่เจ้าขึ้นกินเจ้าจะต้องตายแน่, **ปฐมก.**
 ๒:๑๖-๑๗ (โมเสส ๓:๑๖-๑๗). เมื่อเสียชีวิต
 วิญญาณจะกลับไปหาพระผู้เป็นเจ้าของและร่างกาย
 กลับไปเป็นดินอย่างเดิม, **ปฐมก.** ๑๒:๗ (ปฐมก. ๓:๑๙;
 โมเสส ๕:๒๕). อย่าให้บาปครอบงำร่างกายที่ต้อง
 ตายของท่าน, **รม.** ๖:๑๒. สภาพมตัยนี้ต้องสวม
 สภาพอมตัย, **๑ คร.** ๑๕:๕๓ (อินัส ๑:๒๗; โมไซ-
 ยาห์ ๑๖:๑๐; มอโร. ๖:๒๑). สภาพของมนุษย์กลายเป็น
 เป็นสภาพของการทดลอง, **๒ นี.** ๒:๒๑ (แอลมา
 ๑๒:๒๔; ๔๒:๑๐). อาตมตกเพื่อมนุษย์จะเป็นอยู่,
๒ นี. ๒:๒๕. ท่านตั้งตารอและมองดูร่างกายแห่ง
 มรตัยนี้ทรงยกขึ้นไปสู่ความเป็นอมตัยหรือไม่?,
แอลมา ๕:๕๔. ชีวิตนี้เป็นเวลาเตรียมพบพระผู้เป็น
 เจ้า, **แอลมา** ๓๔:๓๒. อย่ากลัวความตายเลย, เพราะ
 ในโลกนี้ปีติของเจ้าไม่บริบูรณ์, **คพ.** ๑๐๑:๓๖. คนที่
 รักษาสถานะที่สองจะมีรัศมีภาพ, **อับรา.** ๓:๒๖.

มหาปุโรหิต. ดู เมลคีเซเดค, ฐานะปุโรหิตแห่ง;

อาโรน, ฐานะปุโรหิตแห่ง *ด้วย*

ตำแหน่งหน้าที่ในฐานะปุโรหิต. พระคัมภีร์กล่าวถึง “มหาปุโรหิต” ในสองความหมาย : (๑) ตำแหน่งหน้าที่ในฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค; และ (๒) ภายใต้งุณของโมเสส, เจ้าหน้าที่ที่ควบคุมของฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน.

ความหมายแรกใช้กับ พระเยซูคริสต์ในฐานะที่ทรงเป็นอัครมหาปุโรหิตผู้ยิ่งใหญ่. อาดัมและผู้ประสพพรทั้งปวงเป็นมหาปุโรหิตเช่นเดียวกัน. ปัจจุบันนี้, มหาปุโรหิตควบคุมสามคนประกอบเป็นฝ่ายประธานสูงสุดของศาสนจักรและควบคุมเหนือผู้ดำรงฐานะปุโรหิตอื่นๆ และสมาชิกศาสนจักรทั้งหมด. ชายที่มีค่าควรนอกจากนี้ได้รับแต่งตั้งเป็นมหาปุโรหิตตามความเหมาะสมตลอดทั่วทั้งศาสนจักรในปัจจุบัน. มหาปุโรหิตอาจได้รับเรียก, ได้รับการวางมือมอบหน้าที่, และได้รับแต่งตั้งเป็นอัคร (คพ. ๖๘:๑๓; ๑๐๗:๖๙-๗๑).

ในความหมายที่สอง, ภายใต้งุณของโมเสส, เจ้าหน้าที่ที่ควบคุมของฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนเรียกว่ามหาปุโรหิต. ตำแหน่งหน้าที่นี้เป็นตำแหน่งหน้าที่ซึ่งสืบทอดไปถึงลูกหลานและมาจากบุตรหัวปีในครอบครัวของอาโรน, อาโรนเองเป็นมหาปุโรหิตคนแรกของระบียบแห่งอาโรน (อพย. ๒๘; ๒๙; สนด. ๘; คพ. ๘๔:๑๘).

เมลคีเซเดค เป็นปุโรหิตของพระเจ้าผู้สูงสุด, **ปฐม.** ๑๔:๑๘ (แอลมา ๑๓:๑๔). มหาปุโรหิตได้รับเรียกและเตรียมไว้ นับแต่การวางรากฐานของโลก, **แอลมา** ๑๓:๑-๑๐. มหาปุโรหิตดูแลในเรื่องฝ่ายวิญญาณ, **คพ.** ๑๐๗:๑๐, ๑๒, ๑๗.

มอรรมอน (ชาว). ดู ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์;

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย *ด้วย*

มอรรมอน เป็นสมญานามซึ่งเรียกขานกันโดยผู้คนที่ไม่ใช่สมาชิกของศาสนจักรเพื่อหมายถึงสมาชิกศาสนจักรของ พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ชื่อนี้มาจากหนังสือพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งมอรรมอน ศาสดาพยากรณ์ในสมัยโบราณรวบรวมไว้และมิชชิวา พระคัมภีร์มอรรมอน. ชื่อซึ่งพระเจ้าประทานให้และเป็นชื่อที่สมาชิกศาสนจักรทั้งเป็นที่รู้จักคือ “วิสุทธิชน.” ชื่อที่ถูกต้องของศาสนจักร

คือ ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย.

มอรรมอน, พระคัมภีร์. ดู พระคัมภีร์มอรรมอน

มอรรมอน, ศาสดาพยากรณ์ชาวนีไฟ. ดู พระคัมภีร์มอรรมอน *ด้วย*

ศาสดาพยากรณ์ชาวนีไฟ, ทหารระดับนายพล, และผู้รักษาบันทึกในพระคัมภีร์มอรรมอน. มอรรมอนมีชีวิตอยู่ประมาณ ค.ศ. ๓๑๑-๓๘๕. (มอร. ๑:๒, ๖; ๖:๕-๖; ๘:๒-๓). ท่านเป็นผู้นำทางทหารเกือบทั้งชีวิตของท่าน, โดยเริ่มตั้งแต่อายุสิบห้าปี (มอร. ๒:๑-๒; ๓:๘-๑๒; ๕:๑; ๘:๒-๓). แอมารอนแนะนำมอรรมอนให้เตรียมตัวรับภาระดูแลบันทึกและเก็บรักษาบันทึก (มอร. ๑:๒-๕; ๒:๑๗-๑๘). หลังจากบันทึกประวัติชีวิตของท่านเองแล้ว, มอรรมอนย่อแผ่นจารึกใหญ่ของนีไฟมาไว้บนแผ่นจารึกของมอรรมอน. ต่อมาท่านมอบบันทึกศักดิ์สิทธิ์นี้ให้แก่โมโรไนบุตรของท่าน. แผ่นจารึกเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของบันทึกซึ่งโจเซฟ สมิท แปลพระคัมภีร์มอรรมอนจากบันทึกนี้.

ถ้อยคำของมอรรมอน: หนังสือเล่มเล็กในพระคัมภีร์มอรรมอน. ระหว่างถ้อยคำสุดท้ายของแมลลีโคในหนังสือออมไนและในถ้อยคำแรกในหนังสือโมไซยาห์, มอรรมอน, บรรณาธิการของบันทึกทั้งหมด, ได้แทรกบันทึกนี้ไว้กับบันทึกอื่นๆ. (ดู “คำอธิบายโดยสังเขปเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรรมอน” ตรงด้านหน้าของพระคัมภีร์มอรรมอน.)

หนังสือของมอรรมอน: หนังสือแยกต่างหากในชุดพระคัมภีร์ที่เรียกว่าพระคัมภีร์มอรรมอน. บทที่ ๑-๒ กล่าวถึงแอมารอน, ศาสดาพยากรณ์คนหนึ่งของชาวนีไฟ, ซึ่งแนะนำมอรรมอนว่าจะไปนำแผ่นจารึกมาเมื่อไรและจากที่ใด. นอกจากนี้, สงครามครั้งใหญ่เริ่มขึ้น, และพระองค์ทรงพาชาวนีไฟสามคนไปเนื่องจากความชั่วร้ายของผู้คน. บทที่ ๓-๔ กล่าวถึงมอรรมอนซึ่งป่าวร้องให้ผู้คนกลับใจ : แต่ใจพวกเขาเกินกว่าจะรู้สึก, และความชั่วร้ายทวีความรุนแรงลุกลามไปทั่วอิสราเอลมากกว่าที่เคยมีมาก่อน. บทที่ ๕-๖ บันทึกการสู้รบต่างๆ ในช่วงสุดท้ายระหว่างชาวนีไฟกับชาวเลมมิง. มอรรมอนถูกสังหารไปพร้อมกับประชาชนชาวนีไฟเกือบทั้งหมด. ในบทที่ ๗, ก่อนจะสิ้นชีวิต, มอรรมอนเรียกผู้คน—ในเวลานั้นและในอนาคต—ให้กลับใจ. บทที่ ๘-๙ บันทึกว่าในที่สุดมีเพียงโมโรไน, บุตรของมอรรมอนเท่านั้น, ที่

หลงเหลืออยู่. ท่านบันทึกภาพเหตุการณ์ครั้งสุดท้ายของความตายและการเช่นฆ่า, รวมทั้งจุดจบของผู้คนชาวไนไฟ, และเขียนข้อความไว้ให้ผู้อ่านและคนรุ่นต่อไปในอนาคตของบันทึกนี้.

มะกอกเทศ, ภูเขา. ดู เกทเสมณี ด้วย

ภูเขาลูกเล็กทางตะวันออกของหุบเขาจิตโรน, ตะวันออกของเยรูซาเล็ม. บนเนินด้านตะวันตกของภูเขา ลูกนี้, ใกล้เชิงเขา, คือสวนเกทเสมณี. เบธฟายีและเบธานี ตั้งอยู่บนยอดเขาและเนินด้านตะวันออก. ภูเขามะกอกเทศเป็นสถานที่เกิดเหตุการณ์มากมายในพระคัมภีร์ไบเบิล (มธ. ๒๔:๓) และจะเป็นสถานที่สำคัญในเหตุการณ์ต่างๆ ของยุคสุดท้ายด้วย (ศคย. ๑๔:๓-๕; คพ. ๔๕:๔๘-๕๕; ๑๓๓:๒๐).

มคทายก. ดู อาโรน, ฐานะปุโรหิตแห่ง ด้วย

การเรียกอย่างหนึ่งในงานรับใช้ศาสนจักรสมัยอัครสาวกเปาโล (ฟป. ๑:๑; ๑ ทธ. ๓:๘-๑๓) และเป็นตำแหน่งหนึ่งในฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน (คพ. ๒๐:๓๘, ๕๓-๕๕; ๘๕:๓๐, ๑๑๑; ๑๐๓:๘๕).

มั่งคั่ง (ความ). ดู เงิน, เงินตรา; จองห้อง (ความ) ด้วย

ความร่ำรวยหรือความอุดมสมบูรณ์. พระเจ้าทรงแนะนำวิสุทธิชนว่าอย่าแสวงหาความมั่งคั่งทางโลกเว้นแต่เพื่อทำความดี. วิสุทธิชนต้องไม่ให้การแสวงหาความมั่งคั่งทางโลกมาก่อนการแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้า, ซึ่งครอบคลุมความมั่งคั่งแห่งนิรันดร (เจคอบ ๒:๑๘-๑๙).

ถ้าความมั่งคั่งเพิ่มขึ้น, อย่าวางใจในสิ่งนั้น, **สดด.** ๖๒:๑๐. ความมั่งคั่งไม่อำนวยความสะดวกในวันทรงพระพิโรธ, **สภษ.** ๑๐:๔. บุคคลผู้วางใจในความมั่งคั่งจะล้มละลาย, **สภษ.** ๑๑:๒๘. ชื่อเสียงดีเป็นสิ่งที่ควรเลือกยิ่งกว่าความมั่งคั่งมากมาย, **สภษ.** ๒๒:๑. คนมั่งมีจะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้าก็ยากจริงหนา, **มาระโก** ๑๐:๒๓ (ลูกา ๑๘:๒๔-๒๕). ด้วยว่าการรักเงินทองนั้นเป็นมูลรากแห่งความชั่วทั้งมวล, **๑ ทธ.** ๖:๑๐. วิบัติแก่คนร่ำรวยที่เกลียดชังคนจนและทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาเป็นเทพเจ้าของพวกเขา, **๒ นี.** ๙:๓๐. คนชอบธรรมไม่ได้ให้ใจตนหมกมุ่นอยู่กับความมั่งคั่งแต่เพื่อแผ่นดินทั้งปวง, **แอลมา** ๑:๓๐. ผู้คนเริ่มจองห้องเพราะความมั่งคั่ง, **แอลมา** ๔:๖-๘. ผู้คนเริ่มแบ่งแยกกันตามฐานะ,

ตามความมั่งคั่งของพวกเขา, **๓ นี.** ๖:๑๒. อย่าแสวงหาความมั่งคั่งแต่จงแสวงหาปัญญา, **คพ.** ๖:๗ (แอลมา ๓๙:๑๔; คพ. ๑๐:๗). ความมั่งคั่งของแผ่นดินโลกเป็นของพระเจ้าที่จะให้, แต่จงระวังความจองห้อง, **คพ.** ๓๘:๓๙.

ความมั่งคั่งแห่งนิรันดร: จงสามัคคีธรรมสมบัติไว้ในสวรรค์, **มธ.** ๖:๑๙-๒๑. ที่ครั้งที่ไหนเล่าที่เราเรียกหาเจ้าโดยความมั่งคั่งแห่งชีวิตนิรันดร, **คพ.** ๔๓:๒๕. ความมั่งคั่งแห่งนิรันดรเป็นของเราที่จะให้, **คพ.** ๖๗:๒ (คพ. ๗๘:๑๘).

มัทริว. ดู พระกิตติคุณสี่เล่ม ด้วย

อัครสาวกของพระเยซูคริสต์และผู้เขียนหนังสือเล่มแรกในภาคพันธสัญญาใหม่. มัทริว, ชายผู้เป็นคนเก็บภาษีให้ชาวโรมันที่คาเปอรนาอุม, น่าจะเคยรับใช้เยโรด อันทีพา. ก่อนเปลี่ยนใจเลื่อมใสท่านเป็นที่รู้จักในนามเลวี, บุตรของอัลเฟอัส (มาระโก ๒:๑๔). ไม่นานหลังจากได้รับเรียกให้เป็นสานุศิษย์ของพระเยซู, ท่านจัดงานเลี้ยงซึ่งพระเจ้าทรงอยู่ที่นั่นด้วย (มธ. ๙:๙-๑๓; มาระโก ๒:๑๔-๑๗; ลูกา ๕:๒๗-๓๒). มัทริวคงจะมีความรู้สึกวางใจเกี่ยวกับพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมและสามารถมองเห็นสัมฤทธิ์ผลในรายละเอียดของคำพยากรณ์ในพระชนม์ชีพของพระเจ้า. เรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตในบั้นปลายของอัครสาวกท่านนี้ไม่เป็นที่รู้จักนัก. มีคำยืนยันสืบกันมาว่าท่านสิ้นชีวิตด้วยความตายของผู้เป็นมรณสักขี.

กิตติคุณของท่านมัทริว: หนังสือเล่มแรกในภาคพันธสัญญาใหม่. กิตติคุณของท่านมัทริวคงจะเริ่มเขียนเพื่อเป็นประโยชน์สำหรับชาวยิวในปาเลสไตน์. หนังสือเล่มนี้มีข้อความที่ยากมากมายจากภาคพันธสัญญาเดิม. จุดประสงค์หลักของมัทริวคือต้องการแสดงว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์ซึ่งบรรดาศาสดาพยากรณ์ในภาคพันธสัญญาเดิมกล่าวถึง. ท่านเน้นด้วยว่าพระเยซูทรงเป็นกษัตริย์และพระผู้พิพากษาของมนุษย์.

สำหรับสาระสำคัญของแต่ละบท, ดู “พระกิตติคุณสี่เล่ม.”

มัทริอัส. ดู อัครสาวก—การเลือกอัครสาวก ด้วย

บุคคลที่ได้รับเลือกให้แทนยูดาส อิสคาริโอท ในฐานะสมาชิกโครัม อัครสาวกสิบสอง (กิจการ ๑:๑๕-๒๖). ท่านเป็นสานุศิษย์ตลอดระยะเวลาแห่ง

การปฏิบัติศาสนกิจของพระเยซูคริสต์ขณะทรงเป็น
มรรตัย (กิจการ ๑:๒๑-๒๒).

มั่นใจ (ความ). ดู **เชื่อ (ความ);** **วางใจ (ความ);**
ศรัทธา, เชื่อ (ความ) ด้วย

การมีความเชื่อมั่น, ความเชื่อ, ความวางใจ, หรือ
ศรัทธาในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง, โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พระผู้
เป็นเจ้าของและพระเยซูคริสต์.

เข้าถึงอยู่ภายในพระเจ้าดีกว่าที่จะเชื่อใจในมนุษย์,
สดด. ๑๑๘:๘. พระเจ้าจะทรงเป็นความไว้วางใจของ
เจ้า, **สภษ.** ๓:๒๖. เมื่อพระคริสต์จะทรงปรากฏ, เรา
จะมีความมั่นใจ, **๑ ยน.** ๒:๒๘. ชาวไนไฟที่ชั่วร้าย
สูญเสียความไว้วางใจจากลูกๆ ของพวกเขา, **เจคอบ**
๒:๓๕. เมื่อนั้นความมั่นใจของท่านจะแข็งแกร่งขึ้น
ในการประทับอยู่ของพระผู้เป็นเจ้า, **คพ.** ๑๒๑:๔๕.

มั่วสุม (การ). ดู **มั่วสุมลับ (การ)**

มั่วสุมลับ (การ). ดู **คาอิน; โจรแกลตแอนทัน ด้วย**

กลุ่มคนที่ให้สัตย์สาบานต่อกันว่าจะดำเนินการให้
บรรลุลุคประสงค์ที่ชั่วร้ายของกลุ่ม.

บิดาแห่งความเท็จช่วยให้ลูกหลานมนุษย์ทำการ
มั่วสุมลับ, **๒ นี.** ๙:๙. เราจำเป็นต้องทำลายงาน
ลับแห่งความมืด, **๒ นี.** ๑๐:๑๕. การพิพากษาของ
พระผู้เป็นเจ้าได้เกิดขึ้นกับผู้ทำงานแห่งการมั่วสุม
ลับเหล่านี้, **แอลมา** ๓๗:๓๐. แกลตแอนทันเป็นต้น
เหตุของการทำลายผู้คนของไนไฟเกือบหมดสิ้น,
ฮีล. ๒:๔-๑๓. ซาดานโล่มั่นไว้ในใจของผู้คนเพื่อ
ตั้งคำปฏิญาณและพันธสัญญาลับ, **ฮีล.** ๖:๒๑-๓๑.
พระเจ้าไม่ทรงทำงานในการมั่วสุมลับ, **ฮีเธอร์** ๘:๑๙.
ประชาชาติที่สนับสนุนการมั่วสุมลับจะถูกทำลาย,
ฮีเธอร์ ๘:๒๒-๒๓. พวกเขาปฏิเสธถ้อยคำทั้งหมด
ของศาสดาพยากรณ์, เพราะสังคัมลับของพวกเขา,
ฮีเธอร์ ๑๐:๒๒. นับแต่วันเวลาของคาอิน, มีการ
มั่วสุมลับ, **โมเสส** ๕:๕๑.

มา. ดู **เชื้อฟิง (การ),** **เชื้อฟิง (คนที่);** **सानุศิษย์**
ด้วย

ในพระคัมภีร์, การเข้ามาใกล้คนบางคนโดยการตาม
หรือเชื้อฟิง, เช่นในวลี "จงมาหาพระคริสต์ และได้
รับการทำให้ดีพร้อมในพระองค์" (โมโร. ๑๐:๓๒).

เอียงหูของเจ้า, และมาหาเรา, **อสย.** ๕๕:๓. บรรดา
ผู้ทำงานเหน็ดเหนื่อย, จงมาหาเรา, **มธ.** ๑๑:๒๘.

จงยอมให้เด็กเล็กๆ เข้ามาหาเรา, **มธ.** ๑๙:๑๔.
ถ้าผู้ใดใคร่ตามเรามา, ให้ผู้นั้นเอาชนะตนเอง,
ลูกา ๙:๒๓. ผู้ที่มาหาเราจะไม่หิว, **ยอห์น** ๖:๓๕.
พระคริสต์ทรงเชื้อเชิญคนทั้งปวงให้มาหาพระองค์,
๒ นี. ๒๖:๓๓. จงมาหาเราและจะได้รับการช่วย
ไรรอด, **๓ นี.** ๑๒:๒๐. จงมาหาพระคริสต์, **โมโร.**
๑๐:๓๒. จงเชื้อเชิญให้คนทั้งปวงมาหาพระคริสต์,
คพ. ๒๐:๕๙. จงมาหาเรา, และจิตวิญญาณเจ้าทั้ง
หลายจะมีชีวิต, **คพ.** ๔๕:๔๖.

มาโกก. ดู **โกก;** **เสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซู**
คริสต์ (การ) ด้วย

ในพระคัมภีร์ โบเบิล, แผ่นดินแห่งหนึ่งและผู้คน
ที่อยู่ใกล้ทะเลดำ. โกก, กษัตริย์ของพวกเขา, จะนำ
บรรดากองทัพของมาโกกในการสู้รบอันยิ่งใหญ่ครั้ง
สุดท้ายก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์
(อสค. ๓๘:๒; ๓๙:๖). พระคัมภีร์กล่าวถึงการสู้รบ
อันยิ่งใหญ่ของโกกและมาโกกอีกครั้งหนึ่งเมื่อสิ้น
สุดมิลเลเนียมระหว่างกองกำลังของพระผู้เป็น
เจ้ากับกองกำลังของความชั่วร้าย (วิว. ๒๐:๗)-๙;
คพ. ๘๘:๑๑๑-๑๑๖).

ม่าน

คำที่ใช้ในพระคัมภีร์เพื่อหมายถึง (๑) สิ่งที่ใช้กัน
บริเวณต่างๆ ของพลับพลาหรือพระวิหาร, (๒)
สัญลักษณ์ของการแยกออกจากกันระหว่างพระผู้
เป็นเจ้ากับมนุษย์, (๓) ผ้าบางที่ผู้คนใช้คลุมหน้า
หรือศีรษะ, หรือ (๔) ความลึกลับที่พระผู้เป็นเจ้า
ประทานมาเพื่อไม่ให้คุณจัดการดำรงอยู่ก่อนเกิดได้.

ม่านแบ่งพลับพลาระหว่างวิสุทธิสถานกับอภิสุทธิ
สถาน, **อพย.** ๒๖:๓๓. ม่านในพระวิหารก็ขาดออก
เป็นสองท่อนเมื่อพระเยซูทรงถูกตรึงกางเขน, **มธ.**
๒๗:๕๑ (มาระโก ๑๕:๓๘; ลูกา ๒๓:๔๕). บัดนี้เรา
เห็นสลั๊กเหมือนดูในกระจก; แต่เวลานั้นจะได้เห็น
พระพักตร์ชัดเจน, **๑ คร.** ๑๓:๑๒. ม่านอันมืดมน
แห่งความไม่เชื่อกำลังถูกโยนทิ้งไปจากจิตใจเขา
แล้ว, **แอลมา** ๑๙:๖. กั้นพี่ชายของเจเร็ดไม่ให้เห็น
ภายในม่านไม่ได้, **ฮีเธอร์** ๓:๑๙ (ฮีเธอร์ ๑๒:๑๙).
ม่านจะถูกฉีกออกและเจ้าจะเห็นเรา, **คพ.** ๖๗:๑๐
(คพ. ๓๘:๘). ม่านอันเป็นเครื่องคลุมวิหารของเรา
จะถูกนำออกไป, **คพ.** ๑๐๑:๒๓. พระองค์จะทรงนำ
ม่านออกไปจากจิตใจเรา, **คพ.** ๑๐๐:๑. ม่านแห่งความ
มืดจะคลุมผืนแผ่นดิน, **โมเสส** ๗:๖๑.

มานา. ดูอพยพ; อาหารแห่งชีวิต ด้วย

สารอาหารเป็นเกล็ดเล็กๆ, เนื้อเนียนนุ่มมีรสขมนมแผ่นผสมน้ำผึ้ง (อพย. ๑๖:๑๔-๓๑) หรือขนมกลุกลูกน้ำมัน (กตว. ๑๑:๘). พระเจ้าประทานสิ่งนี้เป็นอาหารแก่ลูกหลานของอิสราเอลตลอดระยะเวลาสี่สิบปีของพวกเขาในแดนทรูกันดาร (อพย. ๑๖:๔-๕, ๑๔-๓๐, ๓๕; ยชว. ๕:๑๒; ๑ นี. ๑๗:๒๘).

ลูกหลานของอิสราเอลเรียกอาหารนี้ว่ามานา (หรือ *มาน-ฮู* ในภาษาฮีบรู)—ซึ่งแปลว่า “นี่อะไร?”—เพราะพวกเขาไม่รู้ว่าเป็นอะไร (อพย. ๑๖:๑๕). นอกจากนี้ยังเรียกว่า “อาหารของ ‘ทูตสวรรค์’” และ “ขนมปังจากสวรรค์” อีกด้วย (สดด. ๗๘:๒๔-๒๕; ยอห์น ๖:๓๑). สิ่งนี้เป็นสัญลักษณ์แทนพระคริสต์, ผู้จะทรงเป็นอาหารแห่งชีวิต (ยอห์น ๖:๓๑-๓๕).

มาร. ดู นรก; บุตรแห่งหายนะ; ผู้ต่อต้านพระคริสต์; ผู้ทำลาย; ลูซิเฟอร์; วิทยาลัย—วิทยาลัยร้าย ด้วย

ซาตาน. มารเป็นศัตรูของความชอบธรรมและของคนที่หมิ่นมิ่นจะทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า. เขาเป็นบุตรทางวิทยาลัยของพระเจ้าเป็นเจ้าจริง และครั้งหนึ่งเคยเป็นเทพผู้มีสิทธิอำนาจในที่ประทับของพระเจ้า (อสย. ๑๔:๑๒; ๒ นี. ๒:๑๗). อย่างไรก็ตาม, เขากบฏในชีวิตก่อนเกิดและโน้มน้าวหนึ่งในสามส่วนของลูกๆ ทางวิทยาลัยของพระบิดาให้กบฏพร้อมกับเขา (คพ. ๒๙:๓๖; โมเสส ๔:๑-๔; อับรา. ๓:๒๗-๒๘). พวกเขาถูกขับออกจากสวรรค์, ถูกปฏิเสธโอกาสในการรับร่างกายมรรตัยและประสบการณ์ชีวิตมรรตัย, และจะอัปมงคลชั่วนิรันดร์. นับแต่มารถูกขับจากสวรรค์, เขาหมิ่นมิ่นจะหลอกลวงชายและหญิงทั้งปวงอยู่เสมอและพาพวกเขาออกไปจากงานของพระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อทำให้มนุษย์ชาติทั้งปวงเศร้าหมองเช่นเดียวกับเขา (วิว. ๑๒:๙; ๒ นี. ๒:๒๗; ๙:๘-๙).

พระเยซูตรัสกับผีนั้น, **มธ. ๑๗:๑๘**. ไฟซึ่งใหม่อยู่เป็นนิตย์เตรียมไว้สำหรับมารร้ายและสมุนของมัน, **มธ. ๒๕:๔๑**. จงต่อสู้กับมาร, และมันจะหนีท่านไป, **ยากอบ ๔:๗**. คนชั่วจะถูกนำไปสู่การเป็นเชลยของมาร, **๑ นี. ๑๔:๗**. มารเป็นบิดาของความเท็จทั้งปวง, **๒ นี. ๒:๑๘** (โมเสส ๔:๔). มารแสวงหาเพื่อจะให้มนุษย์ทั้งปวงเศร้าหมองเหมือนตัวเขา, **๒ นี.**

๒:๒๗. หากเนื้อหนังจะไม่ลุกขึ้นอีกต่อไป, วิทยาลัยของเราจะต้องมาขึ้นอยู่กับมาร, **๒ นี. ๙:๘-๙**. มารจะลูกกลม, กล่อม, และหวานล่อม, **๒ นี. ๒๘:๒๐-๒๓**. สิ่งชั่วร้ายมาจากมาร, **ออมไน ๑:๒๕** (เอลมา ๕:๔๐; โมโร. ๗:๑๒, ๑๗). จงระวังเกลือกว่าจะเกิดการขัดแย้งขึ้นในบรรดาพวกท่าน, และท่านเชื่อฟังวิทยาลัยร้าย, **โมไซยาห์ ๒:๓๒**. หากท่านไม่ใช่แกะของพระเมษบาลผู้ประเสริฐองค์นั้น, มารคือคนเลี้ยงแกะของท่าน, **แอลมา ๕:๓๘-๓๙**. มารจะไม่ค้าจุนลูกๆ ของเขา, **แอลมา ๓๐:๖๐**. จงสวดอ้อนวอนตลอดเวลาเพื่อท่านจะไม่ถูกชักนำไปโดยการล่อลวงของมาร, **แอลมา ๓๔:๓๙** (๒ นี. ๑๘:๑๕, ๑๘). สร้างรากฐานของท่านบนพระผู้ไถ่เพื่อพ่ายอันมีกำลังแรงของมารจะไม่มีอำนาจเหนือท่าน, **ฮีล. ๕:๑๒**. มารคือผู้ก่อบาปทั้งปวง, **ฮีล. ๖:๒๖-๓๑**. มารหมิ่นมิ่นจะวางแผนการอันแยบยล, **คพ. ๑๐:๑๒**. จึงจำเป็นว่ามารจะล่อลวงลูกหลานมนุษย์, มิฉะนั้นพวกเขาจะเป็นผู้มีสิทธิเสรีของตนเองไม่ได้, **คพ. ๒๙:๓๙**. อาตมขึ้นอยู่กับความประสงค์ของมารเพราะเขาพ่ายแพ้ต่อการล่อลวง, **คพ. ๒๙:๔๐**. บรรดาบุตรแห่งหายนะจะปกครองกับมารและพองเทพของเขาในนิรันดร์, **คพ. ๗:๓๓, ๔๔**. มารจะถูกมัดเป็นเวลาหนึ่งพันปี, **คพ. ๘:๑๑๐** (วิว. ๒๐:๒). คนชั่วร้ายคนนั้นนำความสว่างและความจริงไป, **คพ. ๙:๓๓**. มารหารักษาสถานะแรกของเขาไว้, **อับรา. ๓:๒๘**.

ศาสนจักรของมาร: ทุกองค์การทางโลกที่ชั่วร้ายบนแผ่นดินโลกซึ่งบิดเบือนพระกิตติคุณอันบริสุทธิ์และสมบูรณ์และต่อสู้กับพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า.

มารก่อตั้งศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและน่าชิงชัง, **๑ นี. ๑๓:๖** (๑ นี. ๑๔:๙). มีศาสนจักรเพียงสองแห่งเท่านั้น, แห่งหนึ่งของพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า, และอีกแห่งหนึ่งของมาร, **๑ นี. ๑๔:๑๐** (แอลมา ๕:๓๙). อย่าขัดแย้งกับศาสนจักรใดเลย, เว้นแต่เป็นศาสนจักรของมาร, **คพ. ๑๘:๒๐**. ศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและน่าชิงชังจะถูกโค่นล้ม, **คพ. ๒๙:๒๑**.

มาร์ช, โทมัส บี.

ประธานคนแรกของโควิรัมอัครสาวกสิบสองภายหลังการฟื้นฟูศาสนจักรเมื่อ ค.ศ. ๑๘๓๐. ท่านถือกุญแจของอาณาจักรตั้งที่เกี่ยวข้องกับอัครสาวกสิบสอง (คพ. ๑๑๒:๑๖) และ, เมื่อ ค.ศ. ๑๘๓๘, ได้รับ

บัญชาโดยการเปิดเผยให้พิมพ์พระคำของพระเจ้า (คพ. ๑๑๘:๒). ภาค ๓๑ ของหลักคำสอนและพันธสัญญากล่าวกับท่านโดยตรง. มาร์ชได้รับปีพพานียกรรมมาจากศาสนจักรเมื่อ ค.ศ. ๑๘๓๙ แต่รับบัพติศมาอีกครั้งในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. ๑๘๔๗.

มารดา. ดู ครอบครัว; บิดามารดา; เอวา ด้วย

ตำแหน่งศักดิ์สิทธิ์หมายถึงสตรีผู้คลอดบุตรหรืออุปการะเลี้ยงดูบุตร. มารดาสนับสนุนแผนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของโดยการให้ร่างกายมรดกแก่ลูกๆ ทางวิญญาณของพระเจ้า.

อาดัมเรียกรรยาของตนว่าเอวา, เพราะนางเป็นมารดาของปวงชนที่มีชีวิต, **ปฐม.** ๓:๒๐ (โมเสส ๔:๒๖). จึงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า, **อพย.** ๒๐:๑๒ (อพ. ๖:๑-๓; โมไซยาห์ ๑๓:๒๐). ยาทังคำสั่งสอนของแม่เจ้า, **สภษ.** ๑:๘. คนโง่ดูหมิ่นมารดาของตน, **สภษ.** ๑๕:๒๐ (สภษ. ๑๐:๑). อย่าดูหมิ่นมารดาของเจ้าเมื่อนางแก่, **สภษ.** ๒๓:๒๒. ลูกๆ และสามีของเธอตั้งขึ้นมากัซมเซยเธอและสามีของเธอก็สรรเสริญเธอ, **สภษ.** ๓๑:๒๘. มารดาของพระเยซูยืนอยู่ข้างกางเขน, **ยอห์น** ๑๙:๒๕-๒๗. นักรบชาวเลมมันสองพันคนได้รับการสอนจากมารดาของพวกเขา, **แอลมา** ๕๖:๔๗ (แอลมา ๕๗:๒๑). ท่านมารดาเอวาผู้ประเสริฐของเราอยู่ในบรรดาผู้ยิ่งใหญ่และทรงอำนาจที่พระเจ้าทรงสั่งสอนในโลกวิญญาณ, **คพ.** ๑๓๙:๓๘-๓๙.

มารธา. ดู มารีย์แห่งเบธานี; ลาซารัส ด้วย

พี่สาวของลาซารัสกับมารีย์ในภาคพันธสัญญาใหม่ (ลูกา ๑๐:๓๘-๔๒; ยอห์น ๑๑:๑-๔๖; ๑๒:๒).

มารยา, อุบาย. ดู หลอกหลวง (การ), หลอกหลวง (คำ) ด้วย

ในพระคัมภีร์, มารยา, อุบาย เป็นเล่ห์เพทุบายของการหลอกหลวง.

ผู้ไม่มีการหลอกหลวงในใจก็เป็นสุข, **สดด.** ๓๒:๒ (สดด. ๓๔:๑๓; ๑ ปด. ๒:๑). นาธานาเอลเป็นชาวอิสราเอลที่ไม่มีอุบาย, **ยอห์น** ๑:๔๗ (คพ. ๔:๑-๑๑). ความรู้อันบริสุทธิ์ขยายจิตวิญญาณโดยปราศจากมารยา, **คพ.** ๑๒๑:๔๒.

มาระโก. ดู พระกิตติคุณสี่เล่ม ด้วย

ในภาคพันธสัญญาใหม่, ยอห์น มาระโก เป็นบุตรของ

มารีย์, ผู้ซึ่งอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็ม (กิจการ ๑๒:๑๒); ท่านอาจเป็นลูกพี่ลูกน้อง (หรือหลาน) ของ บารนาบัส (คส. ๔:๑๐). ท่านไปกับเปาโลและบารนาบัสจากเยรูซาเล็มในการเดินทางสอนศาสนาครั้งแรก, และแยกทางกับพวกเขาที่เปอร์กา (กิจการ ๑๒:๒๕; ๑๓:๕, ๑๓). ต่อมาท่านเดินทางไปไซปรัสร่วมกับบารนาบัส (กิจการ ๑๕:๓๗-๓๙). ท่านอยู่กับเปาโลที่โรม (คส. ๕:๑๐; ฟม. ๑:๒๔) และท่านอยู่กับเปโตรที่บาบิโลน (น่าจะหมายถึงโรม) (๑ ปด. ๕:๑๓). ท้ายที่สุด, ท่านอยู่กับที่มิธรีที่เอเฟซัส (๒ ทธ. ๔:๑๑).

กิตติคุณของท่านมาระโก: หนังสือเล่มที่สองในภาคพันธสัญญาใหม่. เป็นไปได้ว่ากิตติคุณของท่านมาระโกเขียนขึ้นภายใต้การกำกับดูแลของเปโตร. จุดประสงค์ของมาระโกคืออธิบายว่าพระเจ้าทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงดำเนินพระชนม์ชีพ และทรงปฏิบัติพระกรณียกิจในบรรดามนุษย์. มาระโกอธิบาย, ด้วยพลังและความนอบน้อม, ความประทับใจที่พระเยซูทรงกระทำแก่บรรดาผู้ที่ยืนข้างถนน. ตามที่เล่าสืบกันมาคือภายหลังการสิ้นชีวิตของเปโตร, มาระโกไปเยือนอียิปต์, จัดตั้งศาสนจักรในอเล็กซานเดรีย, และสิ้นชีวิตด้วยการเป็นมรณสักขี.

สำหรับสาระสำคัญของแต่ละบท, ดู “พระกิตติคุณสี่เล่ม.”

มารีย์ ชาวมักดาลา

สตรีคนหนึ่งในภาคพันธสัญญาใหม่ผู้กลายเป็นสาวศิษย์ที่ซื่อสัตย์ของพระเยซูคริสต์. มักดาลาหมายถึงสถานที่ซึ่งเป็นภูมิลำเนาของมารีย์คนนั้น. สถานที่นั้นอยู่ทางฝั่งตะวันตกของทะเลกาลิลี.

นางอยู่ใกล้กางเขน, **มธ.** ๒๗:๕๖ (มาระโก ๑๕:๔๐; ยอห์น ๑๙:๒๕). นางอยู่ดูการฝังพระคริสต์, **มธ.** ๒๗:๖๑ (มาระโก ๑๕:๔๗). นางอยู่ที่อุโมงค์ในเช้าของการฟื้นคืนพระชนม์, **มธ.** ๒๘:๑ (มาระโก ๑๖:๑; ลูกา ๒๔:๑๐; ยอห์น ๒๐:๑, ๑๑). พระเยซูทรงปรากฏต่อนางเป็นคนแรกหลังจากพระองค์ทรงฟื้นคืนพระชนม์, **มาระโก** ๑๖:๙ (ยอห์น ๒๐:๑๔-๑๘). ผู้เจ็ดตนออกจากนาง, **ลูกา** ๘:๒.

มารีย์ หญิงพรหมจารี. ดู มารีย์, มารดาของพระเยซู

มารีย์, มารดาของพระเยซู. ดู พระเยซูคริสต์;

โยเซฟ, สามีมารีย์ *ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาใหม่, พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาทรงเลือกหญิงพรหมจารีเป็นมารดาของพระบุตรของพระองค์ในเนื้อหนัง. หลังการประสูติของพระเยซู, มารีย์มีบุตรคนอื่นๆ อีก (มาระโก ๖:๓).

นางหมั้นกับโยเซฟ, **มธ.** ๑:๑๘ (ลูกา ๑:๒๗). ทูตองค์หนึ่งของพระผู้เป็นเจ้ามาบอกโยเซฟว่าไม่ให้หย่าหรือถอนหมั้นมารีย์, **มธ.** ๑:๑๘-๒๕. นักปราชญ์มาเยี่ยมมารีย์, **มธ.** ๒:๑๑. มารีย์กับโยเซฟพาพระกุมารเยซูหนีไปอียิปต์, **มธ.** ๒:๑๓-๑๔. หลังจากเฮโรดสิ้นพระชนม์, ครอบครัวกลับไปนาซาเร็ธ, **มธ.** ๒:๑๙-๒๓. เทพกาเบรียลมาเยี่ยมนาง, **ลูกา** ๑:๒๖-๓๘. นางไปเยี่ยมมาลีซาเบธ, ญาติของนาง, **ลูกา** ๑:๓๖, ๔๐-๔๕. มารีย์กล่าวสดุดีสรรเสริญพระเจ้า, **ลูกา** ๑:๔๖-๕๕. มารีย์ไปเบธเลเฮมกับโยเซฟ, **ลูกา** ๒:๔-๕. มารีย์ให้กำเนิดพระเยซูและวางพระองค์ไว้ในรางหญ้า, **ลูกา** ๒:๗. คนเลี้ยงแกะไปเบธเลเฮมเพื่อเข้าเฝ้าพระกุมารพระคริสต์, **ลูกา** ๒:๑๖-๒๐. มารีย์กับโยเซฟพาพระเยซูไปพระวิหารในเยรูซาเล็ม, **ลูกา** ๒:๒๑-๓๘. มารีย์กับโยเซฟพาพระเยซูไปเทศกาลปัสกา, **ลูกา** ๒:๔๑-๕๒. มารีย์อยู่ทำงานสมรสในคาณา, **ยอห์น** ๒:๒-๕. พระผู้ช่วยให้รอด, ขณะอยู่บนกางเขน, ทรงขอให้ยอห์นดูแลมารดาของพระองค์, **ยอห์น** ๑๙:๒๕-๒๗. มารีย์อยู่กับอัครสาวกหลังจากพระคริสต์ถูกรับขึ้นสวรรค์, **กิจการ** ๑:๑๔. มารีย์เป็นหญิงพรหมจารี, สวยและงามที่สุดเหนือกว่าหญิงพรหมจารีอื่นทั้งสิ้น, **๑** **นี่.** ๑๑:๑๓-๒๐. มารดาของพระคริสต์จะมีนามว่ามารีย์, **ไมไซยาห์** ๓:๘. มารีย์เป็นหญิงพรหมจารี, ภาษชนะอันมีค่าและเลือกสรรแล้ว, **แอลมา** ๗:๑๐.

มารีย์, มารดาของมาระโก. ดู **มาระโก** *ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาใหม่, มารดาของยอห์น มาระโก, ผู้เขียนกิตติคุณของท่านมาระโก (กิจการ ๑๒:๑๒).

มารีย์แห่งเบธานี. ดู **มารธา**; **ลาซารัส** *ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาใหม่, เป็นพี่สาวของลาซารัสและเป็นน้องสาวของมารธา.

มารีย์นั่งฟังอยู่แทบพระบาทพระเยซู, **ลูกา** ๑๐:๓๙, ๔๒. มารีย์และมารธาพี่สาวของนางส่งคนไปรับพระ

เยซู, **ยอห์น** ๑๑:๑-๔๕. นางซีโลมพระบาทพระเยซูด้วยน้ำมันหอม, **ยอห์น** ๑๒:๓-๘.

มาลาคี

ศาสดาพยากรณ์ในภาคพันธสัญญาเดิมซึ่งเขียนและพยากรณ์ไว้เมื่อประมาณ ๕๓๐ ปีก่อนคริสตกาล.

หนังสือมาลาคี: หนังสือหรือคำพยากรณ์ของมาลาคีคือหนังสือเล่มสุดท้ายในภาคพันธสัญญาเดิม. ดูเหมือนหนังสือเล่มนี้จะมีเนื้อหาหลักสี่ประการ : (๑) บทของอิสราเอล—มาลาคี ๑:๖-๒:๑๗; ๓:๘-๙; (๒) การพิพากษาที่จะมาสู่อิสราเอลเนื่องจากการไม่เชื่อฟังของพวกเขา—มาลาคี ๑:๑๔; ๒:๒-๓, ๑๒; ๓:๕; (๓) คำสัญญาสำหรับการเชื่อฟัง—มาลาคี ๓:๑๐-๑๒, ๑๖-๑๘; ๔:๒-๓; และ (๔) คำพยากรณ์เกี่ยวกับอิสราเอล—มาลาคี ๓:๑-๕; ๔:๑, ๕-๖ (คพ. ๒; ๑๒๘:๑๗; จส—ป ๑:๓๗-๓๙).

ในคำพยากรณ์ของมาลาคี, ท่านเขียนถึงยอห์นผู้ถวายบัพติศมา (มลค. ๓:๑; มธ. ๑๑:๑๐), ภูษส่วนสิบ (มลค. ๓:๗-๑๒), การเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้า (มลค. ๔:๕), และการกลับมาของเอลีอาห์ (มลค. ๔:๕-๖; คพ. ๒; ๑๒๘:๑๗; จส—ป ๑:๓๗-๓๙). พระผู้ช่วยให้รอดทรงอ้างอิงบทที่ ๓ และ ๔ ทั้งบทของมาลาคีให้แก่ชาวนีไฟ (๓ **นี่.** ๒๔-๒๕).

มิลเลเนียม. ดู **นรก**; **เสด็จมาครั้งที่สองของพระ**

เยซูคริสต์ (การ) *ด้วย*

ระยะเวลาหนึ่งพันปีแห่งสันติสุขซึ่งจะเริ่มขึ้นเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาปกคลุมบนแผ่นดินโลกด้วยพระองค์เอง (ลข. ๑:๑๐).

ประชาชนจะไม่ยกดาบต่อสู้กันอีก, เขาจะไม่ศึกษายุทธศาสตร์อีกต่อไป, **อสย.** ๒:๔ (๒ **นี่.** ๑๒:๔; มีคำที่ ๔:๓). แผ่นดินที่ร้างเปล่ากลายเป็นสวนเอเดน, **อสย.** ๓๖:๓๕. คนเหล่านั้นกลับมีชีวิตขึ้นมาใหม่และได้ครอบครองกับพระคริสต์เป็นเวลาพันปี, **วว.** ๒๐:๔. เนื่องจากความชอบธรรม, ซาตานไม่มีอำนาจ, **๑** **นี่.** ๒๒:๒๖. เราจะดำรงอยู่ในความชอบธรรมบนแผ่นดินโลกหนึ่งพันปี, **คพ.** ๒๙:๑๑. เมื่อสิ้นสุดหนึ่งพันปี, เราจะละเว้นแผ่นดินโลกไว้เพียงชั่วระยะสั้น, **คพ.** ๒๙:๒๒. มิลเลเนียมอันยิ่งใหญ่จะมาถึง, **คพ.** ๔๓:๓๐. ลูกหลานของคนชอบธรรมจะเติบโตโดยไม่มีบาป, **คพ.** ๔๕:๕๘. เด็กจะเติบโตใหญ่จนกว่าพวก

เขาจะสูงวัย; พระเจ้าจะทรงเปลี่ยนมนุษย์ในพริบตา, **คพ.** ๖๓:๕๑. ในตอนเริ่มพันปีที่เจ็ด, พระเจ้าจะทรงชำระแผ่นดินโลกให้บริสุทธิ์, **คพ.** ๗๖:๑๒. พวกเขาที่มีชีวิตอีกไม่จนกว่าหนึ่งพันปีนั้นจะสั้นสุด, **คพ.** ๘๘:๑๐๑. ซาตานจะถูกพันธนาการหนึ่งพันปี, **คพ.** ๘๘:๑๑๐. บรรยายถึงมิลเลนเนียม, **คพ.** ๑๐๑:๒๓-๓๔. เป็นระยะเวลาหนึ่งพันปีแผ่นดินโลกจะพักผ่อน, **โมเสส** ๗:๖๔.

มิวเล็ค. ดู เศเดคียาห์ ด้วย

บุตรคนหนึ่งของกษัตริย์เศเดคียาห์ในภาคพันธสัญญาเดิม (ประมาณ ๕๘๙ ปีก่อนคริสตกาล). พระคัมภีร์ไบเบิลบันทึกว่า บุตรทั้งหมดของเศเดคียาห์ถูกสังหาร (๒ พกษ. ๒๕:๗), แต่พระคัมภีร์มอรมอนชี้แจงชัดเจนว่ามิวเล็ครอดชีวิต (ฮีล. ๘:๒๑).

เขราเอ็มลาเป็นผู้สืบตระกูลของมิวเล็ค, **โมไซยาห์** ๒๕:๒. ผู้คนของมิวเล็คสมทบกับชาวนีไฟ, **โมไซยาห์** ๒๕:๑๓. พระเจ้าทรงนำมิวเล็คเข้ามาในแผ่นดินทางเหนือ, **ฮีล.** ๖:๑๐. บุตรของเศเดคียาห์ถูกสังหารหมดยกเว้นมิวเล็ค, **ฮีล.** ๘:๒๑.

มิสซูรี. ดู เขรูซาเล็มใหม่

มีคาร์ท

ศาสดาพยากรณ์ในภาคพันธสัญญาเดิม. ท่านเป็นชาวโมเรเซท-กัท, ในประเทศยูดาห์ซึ่งเป็นที่ราบ, และพยากรณ์ขณะเศเดคียาห์เป็นกษัตริย์ (มีคาร์ท ๑:๑-๒).

หนังสือมีคาร์ท: มีคาร์ทเป็นหนังสือเล่มเดียวในภาคพันธสัญญาเดิมที่ระบุว่าเบเบลเฮมจะเป็นสถานที่ซึ่งพระเมสสิยาห์จะมาประสูติ (มีคาร์ท ๕:๒). ในหนังสือเล่มนี้ พระเจ้าประทานคำแนะนำแก่ผู้คนของพระองค์และทรงบรรยายถึงพระคุณความดีในอดีตที่พระองค์ทรงมีต่อพวกเขา; พระองค์ทรงมีพระประสงค์ให้พวกเขามีความยุติธรรม, ความเมตตา, และความอ่อนน้อมถ่อมตน (มีคาร์ท ๖:๘).

มีคาเอล. ดู เทพาดิเทพ; อาดัม ด้วย

ชื่อซึ่งอาดัมเป็นที่รู้จักในชีวิตก่อนเกิด. ท่านได้รับการเรียกขานว่าเทพาดิเทพ. ในภาษาฮีบรูชื่อนี้หมายถึง "ผู้เป็นเหมือนพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ."

มีคาเอล, จ้าวผู้พิทักษ์ชั้นหัวหน้าผู้หนึ่ง, มาช่วยดา-

เนียล, **ดนล.** ๑๐:๑๓, ๒๑ (คพ. ๗๘:๑๖). ในครั้งนั้นมีคาเอล, จ้าวผู้พิทักษ์ยิ่งใหญ่จะลุกขึ้น, **ดนล.** ๑๒:๑. อัครทูตทูตสิบตรีมีคาเอลได้เถียงกับมาร, **ยูดา** ๑:๙. มีคาเอลกับเทพบริวารของเขาได้ต่อสู้กับพญานาค, **วว.** ๑๒:๗ (ดนล. ๗). มีคาเอลคืออาดัม, **คพ.** ๒๗:๑๑ (คพ. ๑๐๗:๕๓-๕๗; ๑๒๘:๒๑). มีคาเอล, เทพาดิเทพของพระเจ้า, จะเป่าแตรของเขา, **คพ.** ๒๙:๒๖. มีคาเอลจะรวบรวมกองทัพทั้งหลายของเขาและต่อสู้กับซาตาน, **คพ.** ๘๘:๑๑๒-๑๑๕. เสียงของมีคาเอลบอกว่าสังกตเห็นมาร, **คพ.** ๑๒๘:๒๐.

มีเรียม. ดู โมเสส ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, พี่สาวของโมเสส (กวด. ๒๖:๕๙).

คอยดูตะกร้าที่สานจากต้นกก, **อพย.** ๒:๑-๘. นำหญิงทั้งหลายที่ถือรามัสนา, **อพย.** ๑๕:๒๐-๒๑. ดีโมเสสและถูกลงทัณฑ์ด้วยโรคเรื้อน, หายจากโรคในเวลาต่อมา, **กวด.** ๑๒:๑-๑๕ (ฉบบ. ๒๔:๙).

มือ, การวาง. ดู ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์; แต่งตั้ง (การ); ปฏิบัติต่อผู้ป่วย (การ); วางมือมอบหน้าที่ (การ) ด้วย

การกระทำโดยการวางมือบนศีรษะของบุคคลคนหนึ่งเป็นส่วนหนึ่งของศาสนพิธีฐานะปุโรหิต. ศาสนพิธีฐานะปุโรหิตหลายอย่างปฏิบัติด้วยการวางมือ, เช่น การแต่งตั้ง, การให้พร, การปฏิบัติต่อผู้ป่วย, การยืนยันเข้าเป็นสมาชิกศาสนจักร, และการประสาทพระวิญญาณบริสุทธิ์.

โมเสสวางมือบนศีรษะของโยชูวา, ตามที่พระเจ้าทรงบัญชา, **กวด.** ๒๗:๑๘, ๒๒-๒๓ (ฉบบ. ๓๔:๙). พระเยซูทรงวางพระหัตถ์ถูกต้องคนเจ็บบางคนให้หายโรค, **มาระโก** ๖:๕ (มอร. ๙:๒๔). อัครสาวกวางมือบนคนเจ็บคนที่จะช่วยพวกเขา, **กิจการ** ๖:๕-๖. ประธานพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยการวางมือ, **กิจการ** ๘:๑๔-๑๗. อานาเนียวางมือบนซาโลและทำให้เขามองเห็นเหมือนเดิม, **กิจการ** ๙:๑๒, ๑๗-๑๘. เปาโลวางมือบนเขาและรักษาเขาให้หาย, **กิจการ** ๒๘:๘. เปาโลสอนหลักคำสอนเรื่องบัพติศมาและการวางมือ, **ฮบ.** ๖:๒. แอลมาแต่งตั้งปุโรหิตและเอ็ลเดอร์โดยการวางมือ, **แอลมา** ๖:๑. พระเยซูประทานอำนาจให้สานุศิษย์ของพระองค์มอบพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยการวางมือ, **๓** นี้. ๑๘:๓๖-๓๗.

กับคนที่เจ้าจะวางมือของเจ้า, เจ้าจะให้พระวิญญาณบริสุทธิ์, **โมโร**. ๒:๒. เอ็ลเดอร์จะวางมือบนเด็กเพื่อให้พระ, **คพ**. ๒๐:๗๐. พวกเขาจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยการวางมือ, **คพ**. ๓๕:๖ (ลข. ๑:๔). เอ็ลเดอร์จะวางมือบนคนเจ็บป่วย, **คพ**. ๔๒:๔๔ (คพ. ๖๖:๙). เด็กจะได้รับการวางมือหลังจากบัพติศมา, **คพ**. ๖๘:๒๗. รับฐานะปุโรหิตโดยการวางมือ, **คพ**. ๘๔:๖-๑๖.

เมฆาค. ดู ดาเนี่ยล ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, ชัตรีค, เมฆาค, และเอเบตเนโกเป็นเด็กหนุ่มชาวอิสราเอลสามคน, ซึ่งเนบুদ্ধัตเนสซาร์, กษัตริย์แห่งบาบิโลน, พาเข้ามาในวังของเขา, พร้อมกับดาเนี่ยล. ชื่อฮีบรูของเมฆาคคือมิซาเอล. ชายหนุ่มทั้งสี่คนไม่ยอมให้ตนเองมีมลทินด้วยการรับประทานอาหารและดื่มเหล้าองุ่นของกษัตริย์ (ดนล. ๑). ชัตรีค, เมฆาค, และเอเบตเนโกถูกกษัตริย์โยนเข้าไปในเตาไฟลูกโซนและพระบุตรของพระเจ้าทรงปกป้องรักษาพวกเขาไว้ (ดนล. ๓).

เมตตา (ความ, พระ, มี). ดู ชดใช้ (การ);

พระคุณ; พระเยซูคริสต์; ยุติธรรม (ความ);
ให้อภัย ด้วย

วิญญาณแห่งความสงสาร, ความอ่อนโยน, และการให้อภัย. ความเมตตาเป็นคุณลักษณะอย่างหนึ่งของพระเจ้า. พระเยซูคริสต์ประทานความเมตตาแก่เราผ่านการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์.

พระเจ้าทรงพระกรุณา ทรงกอบปรีย์ด้วยพระคุณ, **อพย**. ๓๔:๖ (ฉฐป. ๔:๓๑). ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์, **๑ พศด**. ๑๖:๓๔. ความดีและความรักมั่นคงจะติดตามข้าพเจ้าไป, **สดด**. ๒๓:๖. บุคคลที่เอ็นดูคนยากจนก็อยู่เป็นสุข, **สภข**. ๑๔:๒๑. เราประสงค์ความรักมั่นคงไม่ประสงค์เครื่องสัตว์บูชา, **โยเซยา** ๖:๖. บุคคลผู้ใดมีใจกรุณาผู้นั้นเป็นสุข : เพราะว่าเขาจะได้รับพระกรุณาตอบ, **มธ**. ๕:๗ (๓ นี้. ๑๒:๗). วิบัติแก่คนหนาซื่อใจคดด้วยพวกเจ้าถวายทองคำส่วนข้อสำคัญแห่งธรรมบัญญัติ, คือความยุติธรรม, ความเมตตา, และความเชื่อมั่นได้ละเลยเสีย, **มธ**. ๒๓:๒๓. ท่านทั้งหลายจงมีเมตตากรุณา, เหมือนอย่างพระบิดาของท่านมีพระทัยเมตตากรุณา, **ลูกา** ๖:๓๖. พระองค์ได้ทรง

ช่วยให้เราอดมิใช่ด้วยการกระทำที่ชอขบธรรมของเราเอง, แต่พระองค์ทรงพระกรุณา, **ทิตัส** ๓:๕. พระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้ามีอยู่เหนือคนทั้งปวง, **๑ น้**. ๑:๒๐. ความเมตตาไม่มีสิทธิ์เหนือผู้ไม่กลับใจ, **โมไซยาห์** ๒:๓๘-๓๙. พระผู้เป็นเจ้าทรงเมตตาคนทั้งปวงที่เชื่อในพระนามของพระองค์, **แอลมา** ๓๒:๒๒. ความเมตตาจะสนองข้อเรียกร้องแห่งความยุติธรรมได้, **แอลมา** ๓๔:๑๖. ลูกคิดว่าความเมตตาขโมยจากความยุติธรรมได้หรือ ?, **แอลมา** ๔๒:๒๕ (แอลมา ๔๒:๑๓-๒๕). เด็กเล็ก ๆ มีชีวิตอยู่ในพระคริสต์ เพราะพระเมตตาของพระองค์, **โมโร**. ๘:๑๙-๒๐ (คพ. ๒๙:๔๖). พาหูแห่งพระเมตตาของพระเยซูคริสต์ชดใช้บาปของเจ้า, **คพ**. ๒๙:๑. โดยประสิทธิผลของโลหิตที่เราหลัง, เราวิงวอนต่อพระบิดาแทนคนที่เชื่อในพระนามของพระองค์, **คพ**. ๓๘:๔. คนเหล่านั้นที่รักษาพันธสัญญาจะได้ความเมตตา, **คพ**. ๕๔:๖. เรา, พระเจ้า, ให้อภัยบาป, และเมตตาคนเหล่านั้นที่สราภพบาปของตนด้วยใจนอบน้อม, **คพ**. ๖๑:๒. เรา, พระเจ้า, แสดงความเมตตาคนอ่อนโยนทั้งปวง, **คพ**. ๙๗:๒. และผู้ที่รับเจ้าตั้งเด็กเล็ก ๆ, ย่อมรับอาณาจักรของเรา, เพราะพวกเขาจะได้ความเมตตา, **คพ**. ๙๙:๓. พระเมตตาจะดำเนินไปเบื้องพระพักตร์พระองค์, **โมเสส** ๗:๓๑.

เมธิโรธาน. ดู ดาตัม

เมธูเสลาห์. ดู เอโนค ด้วย

บุตรของเอโนคในภาคพันธสัญญาเดิม. เมธูเสลาห์มีชีวิตอยู่ ๙๖๙ ปี (ปฐมก. ๕:๒๑-๒๗; ลูกา ๓:๓๗; โมเสส ๘:๗). ท่านเป็นศาสดาพยากรณ์ผู้ชอบธรรมซึ่งทรงลงไบบนแผ่นดินโลกเมื่อทรงรับเมืองแห่งเอโนคขึ้นสู่สวรรค์. ท่านอยู่ต่อไปบนแผ่นดินโลกเพื่อจะได้มีลูกหลานซึ่งโดยทางลูกหลานนั้นในอนาคตจะมาเกิด (โมเสส ๘:๓-๔).

เมลคีเซเดค. ดู ซาเลม; เมลคีเซเดค, ฐานะ

ปุโรหิตแห่ง ด้วย

มหาปุโรหิต, ศาสดาพยากรณ์, และผู้นำที่ยิ่งใหญ่ในภาคพันธสัญญาเดิมผู้ที่มีชีวิตอยู่หลังเหตุการณ์น้ำท่วมและในสมัยอับราฮัม. ท่านได้รับการขนานนามว่ากษัตริย์เมืองซาเลม (เยรูซาเล็ม), กษัตริย์แห่งสันติสุข, กษัตริย์แห่งความชอบธรรม (ซึ่งเป็นความ

หมายในภาษาฮีบรูของคำว่าเมลคีเซเดค), และ บุโรหิตของพระเจ้าผู้สูงสุด.

อับราฮัมจ่ายหนึ่งในสิบให้เมลคีเซเดค, **ปฐมก.** ๑๔:๑๘-๒๐. ผู้คนของเมลคีเซเดคกระทำความชอบธรรม, และได้รับสวรรค์, **ปจส.**, **ปฐมก.** ๑๔:๒๕-๔๐. พระคริสต์ทรงเป็นมหาบุโรหิตตามแบบอย่างของเมลคีเซเดค, **ฮบ.** ๕:๖. เมลคีเซเดคคือกษัตริย์เมืองซาเลม, เป็นบุโรหิตของพระเจ้าผู้สูงสุด, **ฮบ.** ๗:๑-๓. ไม่มีผู้ใดใหญ่ยิ่งไปกว่าเมลคีเซเดค, **แอลมา** ๑๓:๑๔-๑๙. อับราฮัมได้รับฐานะบุโรหิตจากเมลคีเซเดค, **คพ.** ๙๔:๑๔. เนื่องจากความนับถือพระนามของพระเจ้า, ศาสนจักรในสมัยโบราณจึงเรียกฐานะบุโรหิตที่สูงกว่าฐานะบุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค, **คพ.** ๑๐๗:๑-๔.

เมลคีเซเดค, ฐานะบุโรหิตแห่ง. ดู ฐานะบุโรหิต; เมลคีเซเดค; เอ็ลเดอร์ ด้วย

ฐานะบุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคเป็นฐานะบุโรหิตระดับสูงกว่าหรือฐานะบุโรหิตที่เหนือกว่า; ฐานะบุโรหิตแห่งอาโรนเป็นฐานะบุโรหิตที่ต่ำกว่า. ฐานะบุโรหิตแห่งเมลคีเซเดครวมถึงกุญแจทั้งหลายของพรทางวิญญาณของศาสนจักร. โดยผ่านศาสนพิธีต่างๆของฐานะบุโรหิตระดับสูงกว่า, พลอำนาจของความเหมือนพระเจ้าเป็นเจ้าจึงแสดงให้ประจักษ์แก่มนุษย์ (**คพ.** ๙๔:๑๘-๒๕; ๑๐๗:๑๘-๒๑).

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยฐานะบุโรหิตระดับสูงกว่านี้แก่อาдамเป็นคนแรก. บรรดาผู้ประสาทรและศาสดาพยากรณ์ในทุกสมัยการประทานมีสิทธิอำนาจนี้ (**คพ.** ๙๔:๖-๑๗). ในตอนแรกเรียกว่าฐานะบุโรหิตศักดิ์สิทธิ์, ตามระเบียบของพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า. ต่อมากลายเป็นที่รู้จักกันในชื่อฐานะบุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค (**คพ.** ๑๐๗:๒-๔).

เมื่อลูกหลานของอิสราเอลล้มเหลวต่อการปฏิบัติตามสิทธิพิเศษและพันธสัญญาทั้งหลายของฐานะบุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค, พระเจ้าจึงทรงนำกฎขั้นสูงกว่าออกไปและประทานฐานะบุโรหิตที่ต่ำกว่าและประทานกฎที่ต่ำกว่า (**คพ.** ๙๔:๒๓-๒๖). สองอย่างนี้เรียกว่าฐานะบุโรหิตแห่งอาโรนและกฎของโมเสส. เมื่อพระเยซูเสด็จมายังแผ่นดินโลก, พระองค์ทรงฟื้นฟูฐานะบุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคแก่ชาวยิวและทรงเริ่มเสริมสร้างศาสนจักรท่ามกลางพวกเขา. อย่างไรก็ตาม, ฐานะบุโรหิตและศาสนจักร

สูญหายไปอีกครั้งโดยการละทิ้งความเชื่อ. ต่อมาทั้งสองอย่างนี้ได้รับการฟื้นฟูผ่านโจเซฟ สมิท, จูเนียร์ (**คพ.** ๒๗:๑๒-๑๓; ๑๒๘:๒๐; จส—ป ๑:๗๓).

ภายในฐานะบุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคมีตำแหน่งเอ็ลเดอร์, มหาบุโรหิต, ผู้ประสาทร, สาวกเจ็ดสิบ, และอัครสาวก (**คพ.** ๑๐๗). ฐานะบุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคจะเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกเสมอ.

ประธานศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายคือประธานของฐานะบุโรหิตระดับสูงหรือฐานะบุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค, และท่านถือกุญแจทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับอาณาจักรของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก. การเรียกในตำแหน่งประธานมีบุรุษเพียงคนเดียวเท่านั้นในแต่ละครั้งที่ดำรงตำแหน่งนี้ได้, และท่านเป็นบุคคลเดียวบนแผ่นดินโลกที่มีสิทธิอำนาจในการใช้กุญแจฐานะบุโรหิตทั้งหมด (**คพ.** ๑๐๗:๖๔-๖๗; **คพ.** ๑๓๒:๗).

พระคริสต์จะทรงเป็นบุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างของเมลคีเซเดค, **สดด.** ๑๑๐:๔ (**ฮบ.** ๕:๖, ๑๐; ๗:๑๑). ฐานะบุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคดูแลพรกิตติคุณ, **ฮบ.** ๗ (**คพ.** ๙๔:๑๘-๒๕). เมลคีเซเดคใช้ศรัทธาอันแรงกล้าและได้รับตำแหน่งของฐานะบุโรหิตระดับสูง, **แอลมา** ๑๓:๑๘. ประสาทฐานะบุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคให้โจเซฟ สมิท และออลิเวอร์ คาวเดอรี, **คพ.** ๒๗:๑๒-๑๓ (จส—ป ๑:๗๒). รับฐานะบุโรหิตนี้โดยคำปฏิญาณและพันธสัญญา, **คพ.** ๙๔:๓๓-๔๒. มีสองฝ่ายหรือสองหมวดหมู่ใหญ่, ฐานะบุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคและฐานะบุโรหิตแห่งอาโรน, **คพ.** ๑๐๗:๖. ฐานะบุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคถือสิทธิ์ดูแลพรทางวิญญาณทั้งหมด, **คพ.** ๑๐๗:๙-๑๘. โมเสส, เอลีอัส, และเอลียาห์มอบกุญแจฐานะบุโรหิตให้โจเซฟ สมิท และออลิเวอร์ คาวเดอรี, **คพ.** ๑๑๐:๑๑-๑๖. บัดนี้เรามอบเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นของฐานะบุโรหิตของเราแก่เจ้า, เพื่อเจ้าจะถือกุญแจของฐานะบุโรหิตนั้น, **คพ.** ๑๒๔:๑๒๓.

เมล็ดมัสตาร์ด

เมล็ดของต้นมัสตาร์ด. แม้ว่าเมล็ดจะเล็กมาก, แต่ต้นกล้าซึ่งเติบโตจากเมล็ดจะสูงมาก. พระเยซูทรงเปรียบเทียบกับอาณาจักรสวรรค์กับเมล็ดมัสตาร์ด (**มธ.** ๑๓:๓๑).

ถ้าท่านมีความเชื่อเท่าเมล็ดพืชเมล็ดหนึ่ง, ท่านจะ
สั่งภูเขามาให้เลื่อนได้, **มธ.** ๑๗:๒๐.

เมืองบรมสุขเกษม. ดู สวรรค์, ฟ้าสวรรค์ ด้วย

ส่วนนั้นในโลกวิญญาณซึ่งวิญญาณชอบธรรมที่จาก
ชีวิตนี้ไปแล้วจะอยู่รอการฟื้นคืนชีวิตของร่างกาย.
เมืองบรมสุขเกษมเป็นสภาพของความ สุข และ
ความสงบ.

เมืองบรมสุขเกษม ใช้ในพระคัมภีร์เพื่อหมายถึง
ถึงโลกแห่งวิญญาณด้วย (ลูกา ๒๓:๔๓), อาณาจักร
ซีเลสเชียล (๒ คร. ๑๒:๔), และสภาพมีเสนาะอัน
รุ่งโรจน์ของแผ่นดินโลก (สข. ๑:๑๐).

ผู้ใดมีชัยชนะเราจะทำให้ผู้นั้นกินผลจากต้นไม้แห่ง
ชีวิต, ที่อยู่ในอุทยานสวรรค์ของพระเจ้า, วว.
๒:๗. เมืองบรมสุขเกษมของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ
ปล่อยวิญญาณของคนที่ชอบธรรมขึ้นมา, ๒ นี.
๙:๑๓. พระองค์ทรงรับวิญญาณคนชอบธรรมเข้าใน
สภาพแห่งความสุข, ซึ่งเรียกว่าเมืองบรมสุขเกษม,
แอลมา ๔๐:๑๑-๑๒. สานุศิษย์ของพระเยซูจากไป
สู่เมืองบรมสุขเกษมของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ,
นอกจากสามคน, ๔ นี. ๑:๑๔. ในไม่ช้าข้าพเจ้าจะไป
พักผ่อนอยู่ในเมืองบรมสุขเกษมของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ,
โมโร. ๑๐:๓๔. พระคริสต์ทรงปฏิบัติศาสนกิจต่อ
วิญญาณชอบธรรมในเมืองบรมสุขเกษม, **คพ.** ๑๓๘.

แม่น้ำจอร์แดน

แม่น้ำจอร์แดนไหลจากทะเลกาลิลีมาถึงทะเลตาย.
แม่น้ำนี้มีความยาวหนึ่งร้อยไมล์ (๑๖๐ กิโลเมตร)
และกลายเป็นแม่น้ำเนื่องจากการบรรจุกันของ
น้ำพุหลายสายซึ่งไหลมาจากภูเขาเฮอริโมน. แม่น้ำ
นี้เป็นแม่น้ำสายสำคัญที่สุดในอิสราเอล.

มีเหตุการณ์สำคัญสองเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับ
แม่น้ำสายนี้คือการที่พระเจ้าทรงแยกแม่น้ำเพื่อให้อิสราเอลข้าม (ยชว. ๓:๑๔-๑๗), และการบัพติศมา
ของพระเยซูคริสต์ (มธ. ๓:๑๓-๑๗; ๑ นี. ๑๐:๑).

โมไซยาห์, บรรดาบุตรของ. ดู โมไซยาห์, บุตรของ
เบ็นจามิน; ออมเนอร์; แอมัน, บุตรของโมไซยาห์;
แอรัน, บุตรของโมไซยาห์; ฮิมโน ด้วย

ในพระคัมภีร์มอรมอน, บุตรสี่คนของกษัตริย์โมไซยาห์
ซึ่งผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสหลังจากเทพปรากฏต่อพวกเขา
และเรียกพวกเขาสู่การกลับใจ. ชื่อพวกเขา

คือแอมัน, แอรัน, ออมเนอร์, และฮิมโน (โมไซยาห์
๒๗:๓๔). ตลอดระยะเวลาสิบสี่ปีพวกเขาสั่งสอน
พระกิตติคุณแก่ชาวเลมมันและประสบความสำเร็จ.
บันทึกเกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจของพวกเขา
ท่ามกลางชาวเลมมันอยู่ในหนังสือของแอลมา, บท
ที่ ๑๗ ถึง ๒๖.

แต่ก่อนพวกเขาเป็นผู้ไม่เชื่อที่พยายามทำลาย
ศาสนจักร, **โมไซยาห์** ๒๗:๘-๑๐ (แอลมา
๓๖:๖). พวกเขาถูกเทพตำหนิและกลับใจ, **โมไซยาห์**
๒๗:๑๑-๑๒, ๑๘-๒๐. พวกเขาได้รับอนุญาตให้สั่ง
สอนชาวเลมมัน, **โมไซยาห์** ๒๘:๑-๗.

โมไซยาห์, บิดาของเบ็นจามิน. ดู เซราเอมิลลา;
เบ็นจามิน, บิดาของโมไซยาห์ ด้วย

ในพระคัมภีร์มอรมอน, ศาสดาพยากรณ์ชาวนีไฟ
ผู้ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์เหนือผู้คนในเซราเอมิลลา.

โมไซยาห์ได้รับการเตือนให้หลบหนีออกจากแผ่นดิน
แห่งนีไฟ, **อมโน** ๑:๑๒. เขาค้นพบผู้คนของเซราเอมิลลา,
อมโน ๑:๑๔-๑๕. เขาให้ผู้คนของเซราเอมิลลา
ได้รับการสอนในภาษาของเขา, **อมโน** ๑:๑๘.
เขาได้รับแต่งตั้งเป็นกษัตริย์ของผู้คนที่รวมกันเป็น
หนึ่งเดียว, **อมโน** ๑:๑๙. บุตรของเขา, เบ็นจามิน,
ปกครองหลังจากเขาสิ้นชีวิต, **อมโน** ๑:๒๓.

โมไซยาห์, บุตรของเบ็นจามิน. ดู เบ็นจามิน,
บิดาของโมไซยาห์; โมไซยาห์, บรรดาบุตร
ของ ด้วย

กษัตริย์และศาสดาพยากรณ์ชาวนีไฟที่ชอบธรรมใน
พระคัมภีร์มอรมอน. โมไซยาห์ทำตามแบบอย่างอัน
ชอบธรรมของบิดาท่าน (โมไซยาห์ ๖:๔-๗). ท่าน
แปลแผ่นดินจารึกทองคำสิบสี่แผ่นซึ่งมีบันทึกของ
ชาวเจเร็ด (โมไซยาห์ ๒๘:๑๗).

หนังสือของโมไซยาห์: หนังสือเล่มหนึ่งในพระคัมภีร์
มอรมอน. บทที่ ๑-๖ มีโอวาทอนทรงพลังของกษัตริย์
เบ็นจามินต่อผู้คนของท่าน. พระวิญญาณของ
พระเจ้าทรงสัมผัสใจพวกเขาและผู้คนเปลี่ยนใจ
เลื่อมใสและไม่มีความปรารถนาจะทำชั่วอีกต่อไป.
บทที่ ๗-๘ กล่าวถึงกลุ่มชนชาวนีไฟผู้ออกไปอาศัย
อยู่กับบรรดาชาวเลมมัน. มีการส่งหน่วยค้นหาออกไป
ตามหาพวกเขา. แอมัน, ผู้นำของหน่วยค้นหา,
พบพวกเขาและทราบเรื่องราวความยากลำบากของ

พวกเขาภายใต้การกดขี่ของชาวเลมัน. บทที่ ๓-๒๔ บรรยายถึงการกดขี่ดังกล่าวและการที่ผู้นำของพวกเขา—ซึ่ง นีไฟฟ์, โนอาห์, และ ลิมไฮ—มีชีวิตอยู่ใต้อำนาจชาวเลมัน. มีการบันทึกมรดกของศาสนาดายาการณห์ชื่อ บินาโด ด้วย. แอลมาเปลี่ยนใจเลื่อมใสณ การไต่สวนอบินาโด. บทที่ ๒๕-๒๘ เล่าเรื่องราวบุตรของแอลมาและบุตรสี่คนของกษัตริย์โมไซยาห์ว่าเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างไร. ในบทที่ ๒๙ กษัตริย์โมไซยาห์แนะนำให้มีระบบผู้พิพากษาแทนกษัตริย์. แอลมาบุตรของแอลมาได้รับเลือกเป็นหัวหน้าผู้พิพากษาคนแรก.

โมโรไน, บุตรของมอรมอน. ดู พระคัมภีร์

มอรมอน; มอรมอน, ศาสดาดายาการณห์ชาวนี้ไฟฟ์ ด้วย

ศาสดาดายาการณห์ชาวนี้ไฟฟ์คนสุดท้ายในพระคัมภีร์มอรมอน (ประมาณ ค.ศ. ๔๒๐). ก่อนการสิ้นชีวิตของมอรมอน, ท่านมอบบันทึกทางประวัติศาสตร์ที่เรียกว่า แผ่นจารึกของมอรมอนให้แก่ โมโรไน บุตรของท่าน (ค.ศ. ๑:๑). โมโรไนเสร็จสิ้นการรวบรวมแผ่นจารึกของมอรมอน. ท่านเพิ่มบทที่ ๘ และ ๙ เข้าไปในหนังสือของมอรมอน (มอร. ๘:๑). ท่านย่อและรวมหนังสือของเอเธอร์ (เอเธอร์ ๑:๑-๒) และเพิ่มหนังสือของท่านเองเรียกว่า หนังสือของโมโรไน (โมโร. ๑:๑-๔). โมโรไนผนึกแผ่นจารึกเหล่านี้และซ่อนไว้ในเนินเขาเคโมราห์ (มอร. ๘:๑๔; โมโร. ๑๐:๒). ในปี ค.ศ. ๑๘๒๓ พระองค์ทรงส่ง โมโรไนในฐานะสัถภาวะผู้ฟื้นฟูคืนชีวิตแล้วมาเปิดเผยพระคัมภีร์มอรมอนแก่ โจเซฟ สมิธ (จส—๑ ๑:๓๐-๔๒, ๔๕; คพ. ๒๗:๕). ท่านสอนศาสดาดายาการณห์หนุ่มทุกปีนับแต่ ค.ศ. ๑๘๒๓ ถึง ๑๘๒๗ (จส—๑ ๑:๕๔) และในที่สุดมอบแผ่นจารึกแก่ท่านเมื่อ ค.ศ. ๑๘๒๗ (จส—๑ ๑:๕๙). หลังจากเสร็จสิ้นงานแปลโจเซฟ สมิธ คืนแผ่นจารึกให้โมโรไน.

หนังสือของโมโรไน: หนังสือเล่มสุดท้ายในพระคัมภีร์มอรมอน. หนังสือเล่มนี้เขียนโดยโมโรไน, ศาสดาดายาการณห์ชาวนี้ไฟฟ์คนสุดท้าย. บทที่ ๑-๓ เล่าถึงความพินาศครั้งสุดท้ายของชาวนี้ไฟฟ์, โดยให้คำแนะนำเกี่ยวกับการประสพพระวิญญาณบริสุทธิ์และฐานะปุโรหิต. บทที่ ๔-๕ อธิบายรายละเอียดรูปแบบที่ชัดเจนของการปฏิบัติศีลระลึก. บทที่ ๖ สรุปงานของศาสนจักร. บทที่ ๗-๘ คือโอวาทเกี่ยวกับหลักธรรมเบื้องต้นของ พระกิตติคุณ, รวมทั้ง

คำสอนของมอรมอนเกี่ยวกับศรัทธา, ความหวัง, และจิตกุศลตลอดจนวิธีตัดสินความดีกับความชั่ว (โมโร. ๙), และคำอธิบายของมอรมอนว่าเด็กเล็กๆ มีชีวิตอยู่ในพระคริสต์และไม่ว่าจำเป็นต้องรับบัพติศมา (โมโร. ๘). บทที่ ๙ อธิบายถึงความเลวทรามของประชาชาตินี้ไฟฟ์. บทที่ ๑๐ คือข่าวสารสุดท้ายของโมโรไนและรวมถึงวิธีที่จะทราบความจริงของพระคัมภีร์มอรมอน (โมโร. ๑๐:๓-๕).

โมโรไน, แม่ทัพ. ดู ธงแห่งเสรีภาพ ด้วย

ในพระคัมภีร์มอรมอน, ผู้บัญชาการกองทัพชาวนี้ไฟฟ์ผู้ชอบธรรม ซึ่งมีชีวิตอยู่ประมาณ ๑๐๐ ปีก่อนคริสตกาล.

โมโรไนได้รับแต่งตั้งเป็นแม่ทัพบัญชาการกองทัพของชาวนี้ไฟฟ์ทั้งหมด, แอลมา ๔๓:๑๖-๑๗. สร้างแรงบันดาลใจให้ทหารชาวนี้ไฟฟ์ต่อสู้เพื่ออิสรภาพของพวกเขา, แอลมา ๔๓:๔๘-๕๐. ทำธงแห่งเสรีภาพจากเศษเสื้อคลุมของเขา, แอลมา ๔๖:๑๒-๑๓. เป็นคนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, แอลมา ๔๘:๑๑-๑๘. โกรธฝ่ายปกครองเพราะความเน่ย์เมยของพวกเขาเกี่ยวกับอิสรภาพของประเทศ, แอลมา ๕๙:๓๓.

โมโรไนฮาร์, บุตรของแม่ทัพโมโรไน

ผู้บัญชาการกองทัพชาวนี้ไฟฟ์ที่ชอบธรรมในพระคัมภีร์มอรมอน (ประมาณ ๖๐ ปีก่อนคริสตกาล).

โมโรไนมอบกองทัพให้โมโรไนฮาร์ดูแล, แอลมา ๖๒:๔๓. เข้าครอบครองเมืองแห่งเซราเอ็มลา, ฮีล. ๑:๓๓. นำชาวเลมันมาสู่การกลับใจและได้ควบคุมแผ่นดินอีกครั้ง, ฮีล. ๔:๑๔-๒๐.

โมเสส. ดู กฎของโมเสส; เปลี่ยนสภาพ (การ)—

การเปลี่ยนสภาพของพระคริสต์; พระบัญญัติ, สิบประการ; เพนทาทูก; อาโรน, พี่ชายของโมเสส ด้วย

ศาสดาดายาการณห์ในภาคพันธสัญญาเดิมผู้พาชาวอิสราเอลออกจากพันธนาการของอียิปต์และให้กฎฉบับหนึ่งในด้านศาสนา, สังคม, และโภชนาการแก่พวกเขาตามที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงเปิดเผย.

การปฏิบัติศาสนกิจของโมเสสขยายออกไปเลยขีดจำกัดในช่วงชีวิตมรดกของท่านเอง. โจเซฟ สมิธ สอนว่า, โมเสสไปพร้อมกับเอเลียห์, ท่านมายังภูเขาแห่งการเปลี่ยนสภาพและมอบกุญแจ

ทั้งหลายของฐานะปุโรหิตแก่เปโตร, ยากอบ, และ ยอห์น (มธ. ๑๗:๓-๔; มาระโก ๙:๔-๙; ลูกา ๙:๓๐; คพ. ๖:๓:๒๑).

โมเสสปรากฏต่อโจเซฟ สมิธ และออลิเวอร์ คาวเดอริ เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ค.ศ. ๑๘๓๖, ใน พระวิหารที่เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโอไอ, และประสาท ภายหลังจากหลายในการรวบรวมอิสราเอลแก่พวกเขา (คพ. ๑๑๐:๑๑).

การเปิดเผยในยุคสุดท้ายกล่าวถึงโมเสสมากทีเดียว. มีการเอ่ยถึงท่านบ่อยๆ ในพระคัมภีร์มอรมอน, และจากหลักคำสอนและพันธสัญญาเราเรียนรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจของท่าน (คพ. ๘๔:๒๐-๒๖) และการที่ท่านได้รับฐานะปุโรหิตจากเอ็ธโร, พ่อตาของท่าน (คพ. ๘๔:๖).

การเปิดเผยในยุคสุดท้ายยืนยันเรื่องราวในพระคัมภีร์ไบเบิลเกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจของท่าน ท่ามกลางลูกหลานของอิสราเอลด้วยและยืนยันอีกครั้งว่าท่านเป็นผู้เขียนหนังสือห้าเล่มแรกซึ่งเป็นตอนต้นของภาคพันธสัญญาเดิม (๑ นี. ๕:๑๑; โมเสส ๑:๔๐-๔๑).

ธิดาของฟาโรห์ช่วยให้รอดชีวิต, **อพย.** ๒:๑-๑๐. หนีไปมีเดีย, **อพย.** ๒:๑๑-๒๒. พุดของพระเจ้าปรากฏต่อเขาในพุ่มไม้ที่ลูกโซน, **อพย.** ๓:๑-๑๕. ประกาศภัยพิบัติที่จะเกิดแก่ชาวอียิปต์, **อพย.** ๗-๑๑. พระเจ้าทรงจัดตั้งปีศาจ, **อพย.** ๑๒:๑-๓๐. นำลูกหลานอิสราเอลข้ามทะเลแดง, **อพย.** ๑๔:๕-๓๑. พระเจ้าทรงส่งมานาในทะเลทราย, **อพย.** ๑๖. ตีศิลาที่โฮเรบและน้ำพุ่งออกมา, **อพย.** ๑๗:๑-๗. อาโรนกับเฮอร์ช่วยกันยกมือของโยชูวาเพื่อให้เขามีชัยเหนืออามาเลช, **อพย.** ๑๗:๘-๑๖. เยโรโรให้คำปรึกษาเขา, **อพย.** ๑๘:๑๓-๒๖. เตรียมประชาชนให้พร้อมรับการปรากฏของพระเจ้าบนภูเขาซีนาย, **อพย.** ๑๙. พระเจ้าทรงเปิดเผยพระบัญญัติสิบประการต่อเขา, **อพย.** ๒๐:๑-๑๗. เขากับเอลิเดอริเจ็ดสิบคนเห็นพระเจ้าเป็นเจ้า, **อพย.** ๒๔:๙-๑๑. ทำแผ่นศิลาแตกและทำลายวัวทองคำ, **อพย.** ๓๒:๑๙-๒๐. พุดกับพระเจ้าเป็นเจ้าสองต่อสอง, **อพย.** ๓๓:๙-๑๑. ปรากฏเมื่อพระเยชูทรงจำแลงพระกาย, **มธ.** ๑๗:๑-๑๓ (มาระโก ๙:๒-๑๓; ลูกา ๙:๒๘-๓๖). ขอให้เราเข้มแข็งเหมือนโมเสส, **๑ นี.** ๔:๒. พระคริสต์ทรงเป็นศาสดาพยากรณ์ที่พระเจ้าจะทรงยกขึ้นเหมือนโมเสส, **๑ นี.** ๒:๒:๒๐-๒๑ (๓ นี. ๒๐:๒๓; นธบ.

๑๘:๑๕). นำอิสราเอลโดยการเปิดเผย, **คพ.** ๘:๓. เห็นเขาอยู่ในบรรดาวิญญาณที่สูงศักดิ์, **คพ.** ๑๓:๘:๔๑. เห็นพระเจ้าเป็นเจ้าอยู่ตรงหน้า, **โมเสส** ๑:๒, ๓๑. มีความเหมือนพระองค์เดียวกับที่ถือกำเนิด, **โมเสส** ๑:๖, ๑๓. ต้องเขียนเรื่องที่เปิดเผยต่อเขาเกี่ยวกับการสร้าง, **โมเสส** ๒:๑.

หนังสือของโมเสส: หนังสือเล่มหนึ่งในไข่มุกอันล้ำค่าซึ่งมีงานแปลที่ได้รับการตกลงใจของโจเซฟ สมิธ จากเจ็ดบทแรกของปฐมกาล.

บทที่ ๑ บันทึกนิมิตที่โมเสสเห็นพระเจ้าเป็นเจ้า, ผู้ทรงเปิดเผยแผนแห่งความรอดทั้งหมดแก่ท่าน. บทที่ ๒-๕ เป็นเรื่องราวการสร้างและการตกของมนุษย์. บทที่ ๖-๗ มีนิมิตเกี่ยวกับเอโนคและการปฏิบัติศาสนกิจของท่านบนแผ่นดินโลก. บทที่ ๘ มีนิมิตเกี่ยวกับโนอาห์และน้ำท่วมครั้งใหญ่.

หนังสือห้าเล่มของโมเสส: ดุปฐมกาลอพยพลีวี นิตกันดารวิถีเฉลยธรรมบัญญัติหนังสือห้าเล่มแรกในภาคพันธสัญญาเดิมเป็นที่รู้จักกันในชื่อหนังสือของโมเสส. แผ่นจารึกทองเหลืองซึ่งนีไฟเอามาจากเลบันมีหนังสือของโมเสส (๑ นี. ๕:๑๑).

นีไฟอ่านหลายเรื่องที่เขียนไว้ในหนังสือของโมเสส, **๑ นี.** ๑๙:๒๓.

โมอับ. ดู โลท ด้วย

แผ่นดินในสมัยพันธสัญญาเดิมอยู่ทางด้านตะวันออกของทะเลตาย. ชาวโมอับเป็นลูกหลานของโลท และเกี่ยวข้องเป็นญาติกับชาวอิสราเอล. พวกเขาพูดภาษาที่คล้ายกับภาษาฮีบรู. มีการทำสงครามอย่างสม่ำเสมอระหว่างชาวโมอับกับชาวอิสราเอล (วณจ. ๓:๑๒-๓๐; ๑๑:๑๗; ๒ ซมอ. ๘:๒; ๒ พกษ. ๓:๖-๒๗; ๒ พศด. ๒๐:๑-๒๕; อสย. ๑๕).

ไม้ของยูดาห์. ดู ยูดาห์—ไม้ของยูดาห์

ไม้ของโยเซฟ. ดู เอฟราอิม—ไม้ของเอฟราอิม หรือโยเซฟ

ไม้ของเอฟราอิม. ดู เอฟราอิม—ไม้ของเอฟราอิม หรือโยเซฟ

ไมจริงจั่ง (ความ). ดู พุดให้ร้าย ด้วย

การปฏิบัติอย่างเลน่าๆ กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ (คพ. ๘:๕๔). วิสุทธิชนต้องไม่มีความนึกคิดไร้สาระ, และการ

สรวลเสเฮฮาที่มากเกินไป, **คพ. ๘๘:๖๙.** จงยุติจาก ความจองหองและความไม่จริงจังทั้งปวงของเจ้า, **คพ. ๘๘:๑๒๑.**

ไม่ชอบธรรม (ความ). ดู ชอบธรรม (ความ); ชั่ว; บาบ; สกปรก (ความ); อารธรรม (คน) *ด้วย*

ชั่วร้าย, อธรรม; คนที่ไม่รักพระเจ้าเป็นเจ้าหรือสิ่งต่างๆ ของพระเจ้าเป็นเจ้าและคนที่ไม่สนับสนุนอุดมการณ์ของพระองค์.

คนอธรรมจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า, **๑ คร. ๖:๙-๑๐.** คนที่ยินดีในการอธรรมจะถูกพิพากษาลงโทษ, **๒ ทธ. ๒:๑๒.** พระเยซูคริสต์จะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น, **๑ ยน. ๑:๙.** กษัตริย์ที่ไม่ชอบธรรมบิดเบือนทางแห่งความชอบธรรมทั้งสิ้น, **โมไซยาห์ ๒๓:๒๓.** รากฐานแห่งความพินาศถูกจัดวางโดยความไม่ชอบธรรมของนายและผู้พิพากษา, **แอลมา ๑๐:๒๗.** เราส่งเจ้าออกไปเพื่อว่ากล่าวโลกถึงการกระทำไม่ชอบธรรมของพวกเขา, **คพ. ๘๔:๘๗.** จิตวิญญาณต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์จากความไม่ชอบธรรมทั้งหมด, **คพ. ๘๘:๑๗-๑๘.** กมลสันดานของมนุษย์เกือบทุกคนคือจะเริ่มใช้อำนาจการปกครองที่ไม่ชอบธรรม, **คพ. ๑๒๑:๓๙.**

ไม่เชื่อ (ความ). ดู เชื่อ (ความ) *ด้วย*

การขาดศรัทธาในพระเจ้าและพระกิตติคุณของพระองค์.

พระองค์จึงมิได้ทรงกระทำกรรมที่ศรัทธามากเพราะเขาไม่มีความเชื่อ, **มธ. ๑๓:๕๘.** เพราะความไม่เชื่อของพวกเขา สาวกของพระเยซูจึงไม่สามารถขับผีได้, **มธ. ๑๗:๑๔-๒๑.** ที่ข้าพเจ้ายังขาดความเชื่อ นั้นขอโปรดช่วยให้เชื่อเถิด, **มาระโก ๙:๒๓-๒๔.** พระเยซูทรงติเตียนอัครทูตเพราะเขาสงสัยและใจคือตั้ง, **มาระโก ๑๖:๑๔.** ความไม่สัตย์ซื่อของเขานั้นจะทำให้ความสัตย์ซื่อของพระเจ้าไร้ประโยชน์หรือ?, **รม. ๓:๓.** เป็นการดีกว่าที่คนหนึ่งตายแทนที่ประชาชนคนหนึ่งจะเสื่อมโทรม และตายอยู่ในความไม่เชื่อ, **๑ นี. ๔:๑๓.** เมื่อถึงเวลาที่พวกเขาจะเสื่อมโทรมในความไม่เชื่อ, พระองค์จะทรงทำให้พวกเขากระจัดกระจายและถูกลงทัณฑ์, **๒ นี. ๑:๑๐-๑๑ (คพ. ๓:๑๘).** เพราะพวกเขาไม่เชื่อ พวกเขาจึงเข้าใจพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้าไม่ได้, **โมไซยาห์ ๒๖:๑-๕.** เราจึงแสดงปาฏิหาริย์ที่ยิ่งใหญ่ เช่นนี้กับชาวอียิปต์ไม่ได้, เพราะความกึ่งขาของพวก

เขา, **๓ นี. ๑๙:๓๕.** ความคิดเจ้าในเวลาที่ผ่านมามาก ทำให้มีต้นเนื่องจากความไม่เชื่อ, **คพ. ๘๔:๕๔-๕๘.**

ไมบริสุทธิ, ไม่ศักดิ์สิทธิ์. ดู อารธรรม (คน)

ไม่สะอาด. ดู สะอาดกับไม่สะอาด

ยกย่อง, สรรเสริญ, ให้เกียรติ. ดู คาวระ (ความ); ถือ, นับถือน *ด้วย*

ตามปรกติที่ใช้ในพระคัมภีร์, เพื่อแสดงความนับถือและคารวะต่อใครบางคนหรือต่อบางสิ่งบางอย่าง.

จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า, **อพย. ๒๐:๑๒ (๑ นี. ๑๗:๕๕; โมไซยาห์ ๑๓:๒๐).** จงถวายเกียรติแด่พระเจ้าด้วยทรัพย์สินของตน, **สภษ. ๓:๙.** ถ้าผู้ใดจะรับใช้เรา, พระบิดาก็จะทรงประทานเกียรติแก่ผู้นั้น, **ยอห์น ๑๒:๒๖.** สามัคคีให้เกียรติภรรยา, **๑ ปด. ๓:๗.** พวกเขาให้เกียรติพระเจ้าด้วยริมฝีปากของพวกเขา, **๒ นี. ๒๗:๒๕ (อสย. ๒๙:๑๓).** ข้าพเจ้าไม่ได้แสวงหาเกียรติยศของโลก, **แอลมา ๖:๓๖.** มารภกฏต่อเรา, โดยกล่าวว่า, ประธานเกียรติของพระองค์ให้ข้าพระองค์เกิด, ซึ่งคืออำนาจของเรา, **คพ. ๒๙:๓๖.** คนซื่อสัตย์จะสวมมงกุฎด้วยเกียรติยศ, **คพ. ๗๕:๕ (คพ. ๑๒๔:๕๕).** พระเจ้าทรงยินดีจะยกย่องคนเหล่านั้นที่รับใช้พระองค์, **คพ. ๗๖:๕.** พวกเขาไม่ได้รับเลือกเพราะพวกเขาแสวงหาเกียรติจากมนุษย์, **คพ. ๑๒๑:๓๔-๓๕.** เราเชื่อในการยกย่องและการสนับสนุนกฎหมาย, **สข. ๑:๑๒ (คพ. ๑๓๔:๖).**

ยอห์น ผู้ถวายบังพัตศมา. ดู อาโรน, ฐานะปุโรหิตแห่ง; เอลีอัส *ด้วย*

บุตรของเศคาริยาห์กับเอลีซาเบธในภาคพันธสัญญาใหม่. พระองค์ทรงส่งยอห์นไปเตรียมผู้คนให้รับพระเมสสิยาห์ (ยอห์น ๑:๑๙-๒๗). ท่านถือกฎแห่งทั้งหลายของฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและถวายบังพัตศมาพระเยซูคริสต์.

อิสยาห์และคนอื่นๆ พยากรณ์ถึงพันธกิจของยอห์น, **อสย. ๔๐:๓ (มสค. ๓:๑; ๑ นี. ๑๐:๗-๑๐; ๒ นี. ๓๑:๔).** ถูกขังคุกและถูกตัดศีรษะ, **มธ. ๑๔:๓-๑๒ (มาระโก ๖:๑๗-๒๙).** กาเบรียลประกาศการกำเนิดและการปฏิบัติศาสนกิจของยอห์น ต่อเศคาริยาห์, **ลูกา ๑:๕-๒๕.** พระเยซูทรงสอนว่ายอห์นผู้ถวายบังพัตศมาเป็นศาสนพยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่,

ลูกา ๗:๒๔-๒๘. ทรชนกว่าพระเจ้าเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า, **ยอห์น ๑:๒๙-๓๔.** สาวกของยอห์นกลายเป็นสาวกของพระเยซู, **ยอห์น ๑:๒๕-๒๙, ๓๕-๔๒** (กิจการ ๑:๒๑-๒๒). มิได้ทำหมายสำคัญใดๆ, **ยอห์น ๑๐:๔๑.** ในฐานะสัตถภาวะที่พ้นคืนชีวิตแล้ว, ทรงส่งมาให้แต่งตั้งโจเซฟ สมิธและออลิเวอร์ คาวเดอริ์ในฐานะปุโรหิตแห่งอารอน, **คพ. ๑๓** (คพ. ๒๗:๗-๘; จส—ป ๑:๖๘-๗๒). ได้รับแต่งตั้งโดยเทพองค์หนึ่งเมื่อเขาอายุแปดวัน, **คพ. ๘๔:๒๘.**

ยอห์น, บุตรของเศเบดี. ดู พระกิตติคุณสี่เล่ม; เมลคีเซเดค, ฐานะปุโรหิตแห่ง; วิจารณ์ซึ่งทรงสำแดงแก่ยอห์น; สัตถภาวะที่แปรสภาพ; อัครสาวก *ด้วย*

หนึ่งในอัครสาวกสิบสองในภาคพันธสัญญาใหม่, บุตรคนหนึ่งของเศเบดี, และน้องชายของยากอบ. ชีวิตในช่วงต้นของท่าน ท่านเป็นชาวประมง (มาระโก ๑:๑๗-๒๐). ท่านคงจะเป็นสานุศิษย์ที่ไม่ได้เอ่ยชื่อไว้ของยอห์นผู้ถวายเป็นพดิดมาซึ่งกล่าวถึงในยอห์น ๑:๔๐. ต่อมาท่านได้รับการเรียกให้เป็นสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ (มธ. ๔:๒๑-๒๒; ลูกา ๕:๑-๑๑). ท่านเขียนพระกิตติคุณของยอห์น, สำนัสามฉบับ, และหนังสือวิจารณ์. ท่านเป็นคนหนึ่งในสามคนซึ่งอยู่กับพระเจ้า ณ การฟื้นคืนชีพของบุตรสาวไรริส (มาระโก ๕:๓๕-๔๒), ณ ภูเขาแห่งการเปลี่ยนสภาพ (มธ. ๑๗:๑-๙), และในเกทเสมีนี (มธ. ๒๖:๓๖-๔๖). ในงานเขียนของท่านเอง ท่านเขียนถึงตนเองว่าเป็นสานุศิษย์ที่พระเจ้าทรงรัก (ยอห์น ๑๓:๒๓; ๒๑:๒๐) และเป็น "สาวกอีกคนหนึ่ง" (ยอห์น ๒๐:๒-๘). พระเยซูทรงเรียกท่านและพี่ชายท่านว่าโธมาเอเอ, "ลูกฟ้าร้อง" (มาระโก ๓:๑๗). มีการอ้างถึงท่านบ่อยครั้งในเรื่องราวการตรึงกางเขนและการฟื้นคืนพระชนม์ (ลูกา ๒๒:๘; ยอห์น ๑๘:๑๕; ๑๙:๒๖-๒๗; ๒๐:๒-๘; ๒๑:๑-๒). ต่อมายอห์นถูกเนรเทศไปปทอมอส, ซึ่งที่นั่นท่านเขียนหนังสือวิจารณ์ (วิว. ๑:๙).

มีการเอ่ยถึงยอห์นบ่อยครั้งในการเปิดเผยยุคสุดท้าย (๑ นี. ๑๔:๑๘-๒๗; ๓ นี. ๒๘:๖; อีเธอร์ ๔:๑๖; คพ. ๗; ๒๗:๑๒; ๖๑:๑๔; ๗๗; ๘๘:๑๔๑). ข้อความเหล่านี้ยืนยันบันทึกของยอห์นในพระคัมภีร์ไบเบิลและให้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงความยิ่งใหญ่และความสำคัญของงานที่พระเจ้าประทานให้ท่านทำบนแผ่นดินโลกในสมัยพันธสัญญาใหม่และในยุค

สุดท้าย. พระคัมภีร์ยุคสุดท้ายกล่าวชัดเจนว่ายอห์นไม่ได้สิ้นชีวิตแต่ได้รับอนุญาตให้อยู่ต่อไปบนแผ่นดินโลกในฐานะผู้รับใช้ปฏิบัติศาสนกิจจนกว่าจะถึงเวลาการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้า (ยอห์น ๒๑:๒๐-๒๓; ๓ นี. ๒๘:๖-๗; คพ. ๗).

จดหมายของท่านยอห์น: แม้ผู้เขียนจดหมายทั้งสามฉบับนี้ไม่ได้ระบุชื่อเมื่อกล่าวถึงตนเอง, แต่ภาษาที่ใช้เหมือนกันมากกับที่ยอห์นอัครสาวกใช้จึงอนุมานได้ว่าท่านเป็นผู้เขียนทั้งสามฉบับ.

๑ ยอห์น ๑ กล่าวเตือนวิสุทธิชนให้รับการผูกมัดจากพระเจ้าเป็นเจ้า. บทที่ ๒ เน้นว่าวิสุทธิชนรู้จักพระเจ้าเป็นเจ้าโดยการเชื่อฟังและสอนพวกเขาไม่ให้อักรักโลก. บทที่ ๓ เรียกทุกคนให้มาเป็นลูกของพระเจ้าเป็นเจ้าและให้รักกัน. บทที่ ๔ อธิบายว่าพระเจ้าทรงเป็นความรักและทรงพำนักกับคนที่รักพระองค์. บทที่ ๕ อธิบายว่าวิสุทธิชนเกิดจากพระเจ้าเป็นเจ้าผ่านความเชื่อในพระคริสต์.

๒ ยอห์น คล้ายกับ ๑ ยอห์น. ในหนังสือเล่มนี้ ยอห์นเกิดปิติเนื่องจากความซื่อสัตย์ของบรรดาบุตรของ "สุภาพสตรีที่ทรงเลือกไว้."

๓ ยอห์น กล่าวชมเชยบุคคลที่ชื่อกายอัสสำหรับความซื่อสัตย์และความช่วยเหลือของเขาต่อคนที่รักในสิ่งจະ.

กิตติคุณของท่านยอห์น: ในหนังสือเล่มนี้ของภาคพันธสัญญาใหม่, ยอห์น อัครสาวก เป็นพยานว่า (๑) พระเยซูคือพระคริสต์หรือพระเมสสิยาห์, และ (๒) พระเยซูคือพระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า (ยอห์น ๒๐:๓๑). เหตุการณ์ต่างๆ จากพระชนม์ชีพของพระเยซูซึ่งท่านอธิบายได้รับการเลือกสรรและเรียบเรียงไว้อย่างรอบคอบโดยคำนึงถึงจุดประสงค์นี้. หนังสือเล่มนี้เริ่มต้นด้วยข้อความที่กล่าวถึงสถานะของพระคริสต์ในการดำรงอยู่ก่อนเกิด : พระองค์ทรงอยู่กับพระเจ้าเป็นเจ้า, พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าเป็นเจ้า, และพระองค์ทรงเป็นผู้สร้างสรรพสิ่งทั้งปวง. พระองค์ทรงถือกำเนิดในเนื้อหนังในฐานะพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดา. ยอห์นเล่าถึงแนวทางในการปฏิบัติศาสนกิจของพระเยซู, โดยเน้นหนักไปที่ความเป็นพระเจ้าเป็นเจ้าของพระองค์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์จากบรรดาคนตาย. ท่านยืนยันอย่างชัดเจนว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า, โดยแสดงให้เห็นประจักษ์ด้วยปาฏิหาริย์,

พยาน, ศาสดาพยากรณ์, และพระสุรเสียงของพระคริสต์เอง. ยอห์นสอนด้วยการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสว่างกับความมืด, ความจริงกับความผิดพลาด, ความดีกับความชั่ว, พระผู้เป็นเจ้ากับมาร. บางทีอาจไม่มีบันทึกอื่นใดอีกที่ประกาศได้ชัดเจนถึงเพียงนี้เกี่ยวกับความศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูและความซื่อสัตย์ของบรรดาผู้ปกครองชาวยิว.

ยอห์นเขียนถึงการปฏิบัติศาสนกิจของพระเยซูในยูเดียเป็นส่วนใหญ่, โดยเฉพาะอย่างยิ่งสัปดาห์สุดท้ายของการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ขณะทรงเป็นมรรตัย, ในขณะที่มีหีบวิ, มาระโก, และลูกาเขียนถึงการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ในกาลิลีเป็นส่วนใหญ่. มีหลายอย่างในกิตติคุณเล่มนี้ซึ่งชี้แจงอย่างชัดเจนยิ่งขึ้นโดยการเปิดเผยในยุคสุดท้าย (คพ. ๗ และคพ. ๘๘:๑๓๘-๑๔๑).

สำหรับสาระสำคัญของแต่ละบท, ดู “พระกิตติคุณสี่เล่ม.”

หนังสือวิวรณ์: วิวรณ์ซึ่งทรงสำแดงแก่ยอห์น

ยงก์, บริคัม

อัครสาวกรุ่นแรกๆ ในสมัยการประทานนี้ และประธานคนที่สองของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย. ท่านนำวิสุทธิชนไปทางตะวันตก จากนอว, รัฐอิลลินอยส์, ไปหุบเขาซอลท์เลคและเป็นบุคคลสำคัญผู้ก่อตั้งอาณานิคมในสหรัฐตะวันตก.

บริคัม ยงก์ ได้รับเรียกเป็นประธานเหนืออัครสาวกสิบสอง, คพ. ๑๒๔:๑๒๗. บริคัม ยงก์ ได้รับคำชมเนื่องจากการเดินทางของท่านและได้รับการปลดปล่อยจากการเดินทางนอกเขตในอนาคต, คพ. ๑๒๖. พระเจ้าทรงแนะนำบริคัม ยงก์ถึงวิธีวางระเบียบวิสุทธิชนในการเดินทางไปตะวันตก, คพ. ๑๓๖. บริคัม ยงก์เป็นหนึ่งในเหล่าวิญญาณเลิศเลอในโลกวิญญาณ, คพ. ๑๓๘:๕๓.

ยากลำบาก (ความ). ดู ข่มเหง (การ); ตีสอน

(การ), ลงโทษ (การ); ล้อลวง (การ); อดทน (ความ) *ด้วย*

โดยผ่านความยากลำบาก—การทดลอง, ความกังวล, และความระทระทุกข์—มนุษย์สามารถมีประสบการณ์มากมายที่นำไปสู่การเติบโตทาง

วิญญาณและความก้าวหน้าในรัศมีโดยหันไปหาพระเจ้า.

พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยให้ท่านพ้นจากความยากลำบากและความทุกข์ร้อน, ๑ **ชมอ.** ๑๐:๑๙. พวกเขาร้องทูลพระเจ้าในความทุกข์ใจของพวกเขา, **สดด.** ๑๐๗:๖, ๑๓, ๑๙, ๒๘. ถึงแม้พระเจ้าประทานอาหารแห่งความยากลำบาก, กระนั้นครุของเจ้าจะไม่ซ่อนตัวอีกเลย, **อสย.** ๓๐:๒๐-๒๑. จำเป็นต้อง, มีการตรึงกันข้ามในสิ่งทั้งปวง, **๒ นี.** ๒:๑๑. หากพวกเขาไม่เคยมีความขม พวกเขาจะรู้จักความหวานไม่ได้, **คพ.** ๒๙:๓๙. ความยากลำบากของเจ้าจะอยู่เพียงชั่วครู่, **คพ.** ๑๒๑:๗-๘. สิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้จะเป็นประสบการณ์แก่เจ้า, และจะเกิดขึ้นเพื่อความดีของเจ้า, **คพ.** ๑๒๒:๕-๘. พวกเขาลืมรสความขมขื่น, เพื่อพวกเขาจะรู้จักให้คุณค่าแก่ความดี, **โมเสส** ๖:๕๕.

ยากอบ, น้องชายของพระเจ้า

ในภาคพันธสัญญาใหม่, น้องชายของพระเจ้า (กท. ๑:๑๙) และพี่น้องกับโยเซส, ซีโมน, ยูดาส, และพี่สาวน้องสาว (มธ. ๕๕-๕๖; มาระโก ๖:๓; ยูดา ๑:๑). เขามีอีกชื่อหนึ่งด้วยว่า ยากอบผู้เที่ยงธรรม และมีตำแหน่งสำคัญในศาสนจักรที่เยรูซาเล็ม (กิจการ ๑๒:๑๗; ๑๕:๑๓; ๑ คร. ๑๕:๗; กท. ๒:๙-๑๒). เขาคงจะเป็นผู้ที่เขียนจดหมายของท่านยากอบ.

จดหมายของท่านยากอบ: หนังสือเล่มหนึ่งในภาคพันธสัญญาใหม่. แต่เดิมเป็นจดหมายเขียนถึงสิบสองเผ่าของอิสราเอลที่กระจัดกระจายและคงจะเขียนจากเยรูซาเล็ม. จดหมายฉบับนี้มีสิ่งที่กล่าวไว้ชัดเจนเกี่ยวกับศาสนาที่ปฏิบัติได้, รวมทั้งคำแนะนำสำคัญในบทที่ ๑ ว่าหากผู้ใดขาดสติปัญญา, ก็ให้ผู้นั้นทูลขอจากพระเจ้าให้ทรงช่วยเหลือ (ยากอบ ๑:๕-๖; จส—ป ๑:๙-๒๐). บทที่ ๒ เกี่ยวกับศรัทธาและการประพฤติตาม. บทที่ ๓-๔ กล่าวถึงความจำเป็นในการควบคุมลิ้นและเตือนวิสุทธิชนมิให้กล่าวจาให้ร้ายกัน. บทที่ ๕ กระตุ้นวิสุทธิชนให้มีความอดทนและเรียกหาเอลเดอร์เพื่อขอพรเมื่อเจ็บป่วย; นอกจากนี้ยังสอนเกี่ยวกับพรของการช่วยให้คนอื่นเปลี่ยนใจเลื่อมใส.

ยากอบ, บุตรของเศเบดี

หนึ่งในอัครสาวกสิบสองที่พระเยซูทรงเลือกกระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ขณะทรงเป็น

มรรตัย ท่านเป็นพี่ชายของยอห์น. ท่านเป็นหนึ่งใน
อัครสาวกสามคนที่ได้รับเลือกให้อยู่กับพระเยซูใน
โอกาสพิเศษบางโอกาส : ในการทำให้บุตรสาวของ
โยริส พี่นีนซีฟ (มาระโก ๕:๓๗), ณ การเปลี่ยน
สภาพของพระองค์ (มธ. ๑๗:๑; มาระโก ๙:๒;
ลูกา ๙:๒๘), และ ที่เกทเสมนี (มธ. ๒๖:๓๗; มาระโก
๑๔:๓๓). ด้วยกันกับเปโตรและยอห์น, ท่านฟื้นฟู
ฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคสู่แผ่นดินโลกโดย
การแต่งตั้งโจเซฟ สมิธ (คพ. ๒๗:๑๒; ๑๒๘:๒๐;
จส—ป ๑:๗๒).

ยากอบ, บุตรของอัลเฟอัส

หนึ่งในอัครสาวกสิบสองที่พระเยซูทรงเลือกระหว่างการ
ปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ขณะทรงเป็น
มรรตัย (มธ. ๑๐:๓; มาระโก ๓:๑๘; ลูกา ๖:๑๕;
กิจการ ๑:๑๓).

ยาโคบ, บุตรของอิสอัค. ดู อิสราเอล; อิสอัค;

เอซาว ด้วย

ผู้ประสาทรและศาสดาพยากรณ์ในภาคพันธ
สัญญาเดิม; บุตรคนเล็กจากบุตรฝาแฝดของอิสอัค
กับเรเบคาห์ (ปฐมก. ๒๕:๑๙-๒๖). ยาโคบได้สิทธิบุตร
หัวปีแทนเอซาว พี่ชายของท่าน. เรื่องนี้เป็นเพราะ
ความมีค่าควรและการแต่งงานในพันธสัญญาของยา
โคบ, ขณะที่เอซาวเกลียดชังสิทธิบุตรหัวปีของเขา
และแต่งงานนอกพันธสัญญา (ปฐมก. ๒๕:๓๐-๓๔;
๒๖:๓๔-๓๕; ๒๗; ๒๘:๖-๙; ฮีบ. ๑๒:๑๖).

เรเบคาห์รู้จากพระเจ้าว่าเอซาวจะรับใช้ยาโคบ,
ปฐมก. ๒๕:๒๓. ชื่อสิทธิบุตรหัวปีจากเอซาว, **ปฐมก.**
๒๕:๒๙-๓๔. ฝันเห็นบันไดขึ้นถึงสวรรค์, **ปฐมก. ๒๘.**
แต่งงานกับเลอาห์และราเชล, **ปฐมก. ๒๙:๑-๓๐.** มี
บุตรสิบสองคนและธิดาหนึ่งคน, **ปฐมก. ๒๙:๓๑-
๓๐:๒๔; ๓๕:๑๖-๒๐.** แต่งงานกับบิลฮาห์และสิลป
าห์, **ปฐมก. ๓๐:๓-๔, ๙.** ชื่อเปลี่ยนเป็นอิสราเอล,
ปฐมก. ๓๒:๒๘. เห็นพระเจ้าต่อหน้าต่อตา, **ปฐมก.**
๓๒:๓๐. รักโยเซฟเป็นพิเศษ, **ปฐมก. ๓๗:๓.** ไปอียิปต์
กับครอบครัวของเขา, **ปฐมก. ๔๖:๑-๗.** ให้พรบุตรชาย
และลูกหลานของพวกเขา, **ปฐมก. ๔๙.** สิ้นชีวิต, **ปฐมก.**
๔๙:๓๓. รักษาพระบัญญัติและเวลานี้ได้รับความ
สูงส่งบนที่นั่งในสวรรค์, ร่วมกับอับราฮัมและอิสอัค,
คพ. ๑๓๒:๓๗.

**ยาเฟท. ดู โนอาห์, ผู้ประสาทรในพระคัมภีร์
ไบเบิล ด้วย**

บุตรคนโตของโนอาห์, ศาสดาพยากรณ์ในภาคพันธ-
สัญญาเดิม (โมเสส ๘:๑๒).

โนอาห์มีบุตรชื่อยาเฟท, **ปฐมก. ๕:๓๒ (ปฐมก. ๖:๑๐;
โมเสส ๘:๑๒).** ยาเฟทกับภรรยาเข้าไปในนาวาของ
โนอาห์, **ปฐมก. ๗:๑๓.** ยาเฟทออกมาจากนาวา, **ปฐมก.**
๙:๑๘. พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเพิ่มพูนยาเฟทให้ทวียิ่ง
ขึ้น, **ปฐมก. ๙:๒๗.**

ยาม. ดู ฝ่า

ยิว (ชาว). ดู ยูดาห์; อิสราเอล ด้วย

ชาวยิวอาจเป็นได้ทั้ง (๑) ลูกหลานของยูดาห์, หนึ่งใน
บุตรสิบสองคนของยาโคบ, (๒) ผู้คนจากอาณาจักร
โบราณตอนใต้ของยูดาห์, หรือ (๓) ผู้คนซึ่งประพฤติ
ตนตามหลักศาสนา, วิถีชีวิต, และประเพณีตาม
ศาสนายูดาห์แต่อาจเป็นหรือไม่เป็นชาวยิวโดย
กำเนิดก็ได้. สิ่งที่กลายเป็นประเพณีคือการใช้คำ
ว่า *ชาวยิว* เพื่อหมายถึงลูกหลานทุกคนของยาโคบ,
แต่เป็นข้อผิดพลาด. คำนี้ควรจำกัดไว้ให้จำเพาะ
คนจากอาณาจักรยูดาห์หรือ, โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน
ปัจจุบัน, คนของเผ่ายูดาห์และคนจากชนเผ่าอื่นที่
เกี่ยวข้องกัน.

ธรรพพระจะจะไม่ขาดไปจากยูดาห์จนกว่าโซโลห์จะ
มา, **ปฐมก. ๔๙:๑๐.** ข้าวประเสริฐของพระคริสต์นั้น
เป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับ
ความรอด, พวกยิวก่อน, **รม. ๑:๑๖.** พระเจ้าจะทรง
ยกศาสดาพยากรณ์ผู้หนึ่งขึ้นในบรรดาชาวยิว—แม้
พระเมสสิยาห์องค์หนึ่ง, **๑ นี. ๑๐:๔.** เวลาที่หนังสือ
ออกมาจากปากของชาวยิว, เรื่องที่เขียนย่อมแจ่มชัด
และพิศุทธิ์, **๑ นี. ๑๔:๒๓.** ชาวยิวจะกระจัดกระจาย
ไปในบรรดาประชาชาติทั้งปวง, **๒ นี. ๒๕:๑๕.** ชาว
ยิวเป็นผู้คนแห่งพันธสัญญาในสมัยโบราณของเรา,
๒ นี. ๒๙:๔. ชาวยิวซึ่งกระจัดกระจายไปจะเริ่มเชื่อ
ในพระคริสต์, **๒ นี. ๓๐:๗.** ชาวยิวจะปฏิเสธศิลาซึ่ง
บนนั้นพวกเขาอาจสร้าง, **เจคอบ ๔:๔-๑๖.** ชาว
ยิวจะมีพยานอื่นว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์องค์
จริง, **มอร. ๓:๒๐-๒๑.** ศาสดาพยากรณ์สองคนจะ
ได้รับการยกขึ้นสำหรับประชาชาติชาวยิวในวันเวลา
สุดท้าย, **คพ. ๗๗:๑๕.** จงเรียกหาประชาชาติทั้งปวง,
ลำดับแรกเรียกหาคนต่างชาติ, และจากนั้นเรียกหา

ชาวยิว, **คพ.** ๑๓๓:๘. ในวันเวลาเหล่านั้นความยากลำบากจะแสนสาหัสกับชาวยิว, **จส—ม** ๑:๑๘.

ยีนยัน (การ). ดู มือ, การวาง

ยุคสุดท้าย, วันเวลาสุดท้าย. ดู เครื่องหมายแห่งกาลเวลา; เสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ (การ) ด้วย

ยุคที่เรามีชีวิตอยู่ในปัจจุบัน. สมัย (หรือ สมัยการประทานแห่งเวลา) ที่กระชั้นที่สุดก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้า.

เราจะบอกเหตุที่จะบังเกิดแก่เจ้าภายหลัง, **ปรก.** ๔๙:๑. ในที่สุดพระเจ้าได้จะทรงปรากฏบนแผ่นดินโลก, **โยบ** ๑๙:๒๕. ในยุคหลัง, พระนิเวศของพระเจ้าจะสถาปนาขึ้น, **อสย.** ๒:๒. ในสมัยจะสิ้นยุคจะเกิดเหตุการณ์กบฏ, **๒ ทธ.** ๓:๑-๗. ในกาลสุดท้ายคนที่ชอบเยาะเย้ยจะปฏิเสธการเสด็จมาครั้งที่สอง, **๒ ปต.** ๓:๓-๗. ข้าพเจ้าพยากรณ์ต่อท่านเกี่ยวกับวันเวลาสุดท้าย, **๒ นี.** ๒๖:๑๔-๓๐. จะเรียกศาสนจักรของเราในวันเวลาสุดท้ายดังนี้, แม้ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย, **คพ.** ๑๑๕:๔. พระคริสต์จะเสด็จมาในวันเวลาสุดท้าย, **โมเสส** ๗:๖๐.

ยุติธรรม (ความ). ดู ชดใช้ (การ); เมตตา (ความ, พระ, มี) ด้วย

ผลอันแน่นอนของพรสำหรับความคิดและการกระทำที่ชอบธรรม, และโทษสำหรับบาปที่มีได้กลับใจ. ความยุติธรรมเป็นกฎในรันดร์ซึ่งกำหนดบทลงโทษทุกครั้งที่มีภาระเมิดกฎของพระเจ้าเป็นเจ้า (แอลมา ๔๒:๑๓-๒๔). ผู้กระทำความบาปต้องรับโทษหากเขาไม่กลับใจ (โมไซยาห์ ๒:๓๘-๓๙; คพ. ๑๙:๑๗). หากเขากลับใจ, พระผู้ช่วยให้รอดจะทรงรับโทษนั้นโดยผ่านการชดใช้, โดยวิงวอนขอความเมตตา (แอลมา ๓๔:๑๖).

ชีวิตใดที่ทำบาปก็จะตาย, **อสค.** ๑๘:๔. พระเจ้าทรงมีพระประสงค์อะไรจากเจ้า, นอกจากให้กระทำความยุติธรรม?, **มีคาห์** ๖:๘. พระเยซูทรงเที่ยงธรรมและจะทรงโปรดยกบาปของเรา, **๑ ยน.** ๑:๙. ความยุติธรรมของพระเจ้าได้แบ่งแยกคนชั่วออกจากคนชอบธรรม, **๑ นี.** ๑๕:๓๐. การชดใช้สนองข้อเรียกร้องแห่งความยุติธรรมของพระองค์, **๒ นี.** ๙:๒๖. มนุษยชาติทั้งปวงตกแล้วและอยู่ในเงื้อม

มือของความยุติธรรม, **แอลมา** ๔๒:๑๔. การชดใช้พอแก่ข้อเรียกร้องของความยุติธรรม, **แอลมา** ๔๒:๑๕. ลึกคิดว่าความเมตตาขโมยจากความยุติธรรมได้หรือ?, **แอลมา** ๔๒:๒๕. ความยุติธรรมของพระเจ้าเป็นเจ้าเจ็ดเจ็ดอยู่เหนือท่านเว้นแต่ท่านจะกลับใจ, **แอลมา** ๕๔:๖. ความยุติธรรมและการพิพากษาเป็นโทษซึ่งตั้งไว้พร้อมกฎของเรา, **คพ.** ๘๒:๔. ความยุติธรรมดำเนินต่อไปตามวิถีของมันและยังสิทธิ์ในคนของมันเอง, **คพ.** ๘๘:๔๐. ไม่มีใครจะได้รับยกเว้นจากความยุติธรรมและกฎของพระเจ้า, **คพ.** ๑๐๗:๘๔.

ยุทธภัณฑ์

เครื่องห่อหุ้มที่สวมเพื่อปกป้องร่างกายจากการจู่โจมหรือการแทงด้วยอาวุธ. คำนี้ใช้เพื่อหมายถึงคุณลักษณะทางวิญญาณซึ่งปกป้องคนคนหนึ่งจากการล่อลวงหรือความชั่วร้ายด้วย.

จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า, **อฟ.** ๖:๑๐-๑๘ (คพ. ๒๗:๑๕-๑๘).

ยูดา

ในภาคพันธสัญญาใหม่, หนึ่งในพี่น้องของพระเยซูและน่าจะเป็นผู้เขียนจดหมายของท่านยูดา (มธ. ๑๓:๕๕; ยูดา ๑:๑).

จดหมายของท่านยูดา: หนังสือเล่มนี้ประกอบด้วยจดหมายจากยูดาถึงวิสุทธิชนบางคนที่กำลังอ่อนแอในศรัทธา. คนที่อยู่ในบรรดาพวกเขาทำให้พวกเขาอ่อนแอซึ่งคนเหล่านี้อ้างว่าตนเป็นชาวคริสต์แต่ถือปฏิบัติการณ์มัสการศาสนานอกรีตอันไร้ศีลธรรมและอ้างว่าได้รับยกเว้นจากการเชื่อฟังกฎศีลธรรม. ยูดาต้องการปลุกเร้าวิสุทธิชนให้ตระหนักในอันตรายทางวิญญาณของพวกเขาและกระตุ้นให้พวกเขายังคงเชื่อสัตย์ต่อไป.

ข้อความที่โดดเด่นบางข้อในยูดาคือข้อ ๖, ซึ่งบรรยายถึงสงครามในสวรรค์และการขับลูซิเฟอร์กับเหล่าเทพของเขาออกไปจากสภาพก่อนเกิดนั้น (อับรา. ๓:๒๖-๒๘), และข้อ ๑๔-๑๕, ซึ่งอ้างอิงถึงคำพยากรณ์ที่เอโนคให้ไว้.

ยูดาส อิสคาริโอท

หนึ่งในอัศวกลีบสองของพระเยซูในภาคพันธสัญญาใหม่ (มธ. ๑๐:๔; มาระโก ๑๔:๑๐; ยอห์น

๖:๗๑; ๑๒:๔). นามสกุลของเขาหมายถึง “บุรุษแห่ง เครีโธท.” เขามาจากเผ่ายูดาห์และเป็นอัครสาวก เพียงคนเดียวที่ไม่ใช่ชาวกาลิลี. ยูดาสทรยศพระเจ้า.

ได้เงินสามสิบเหรียญเป็นค่าปล่อยพระคริสต์ให้อยู่ ในมือหัวหน้าปุโรหิตคนหนึ่ง, **มธ.** ๒๖:๑๔-๑๖ (ศคย. ๑๑:๑๒-๑๓). ทรยศพระเจ้าด้วยการจบบ้าน, **มธ.** ๒๖:๔๗-๕๐ (มาระโก ๑๔:๔๓-๔๕; ลูกา ๒๒:๔๗-๔๘; ยอห์น ๑๘:๒-๕). ผูกคอตาย, **มธ.** ๒๗:๕. ซาดานเข้า ดลใจยูดาส, **ลูกา** ๒๒:๓ (ยอห์น ๑๓:๒, ๒๖-๓๐). ดา- วิตพูดถึงการทรยศพระเยซูของยูดาส, **กิจการ** ๑:๑๖ (สดด. ๔๑:๙).

ยูดาส, น้องชายของยากอบ

ในภาคพันธสัญญาใหม่, เป็นอัครสาวกท่านหนึ่งใน อัครสาวกสิบสองรุ่นแรกของพระเยซูคริสต์ (ลูกา ๖:๑๓-๑๖). คาดว่าท่านเป็นที่รู้จักในอีกชื่อหนึ่งด้วย ว่าเลอบเบอัส รัชเดอัส (มธ. ๑๐:๒-๔).

ยูดาห์. ดู พระคัมภีร์ไบเบิล; ยิว (ชาว); อิสราเอล *ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุตรชายคนที่สี่ของยาโคบ กับเลอาห์ (ปฐม. ๒๙:๓๕; ๓๗:๒๖-๒๗; ๔๓:๓, ๘; ๔๔:๑๖; ๔๘:๘). ยาโคบให้พรยูดาห์ว่าท่านจะเป็น ผู้นำโดยธรรมชาติในบรรดาบุตรของยาโคบ และ ซีโลห์ (พระเยซูคริสต์) จะเป็นลูกหลานของท่าน (ปฐม. ๔๙:๑๐).

เผ่ายูดาห์: เผ่ายูดาห์เป็นผู้นำหลังจากตั้งถิ่นฐาน ในคานาอัน. คู่แข่งสำคัญของเผ่านี้คือเผ่าเอฟราอิม. โมเสสให้พรเผ่ายูดาห์ (ฉฐ. ๓๓:๗). ภายหลัง การปกครองของซาโลมอน, เผ่ายูดาห์ก็กลายเป็น อาณาจักรยูดาห์.

อาณาจักรยูดาห์: ในการปกครองของเรโหโบอัม อำนาจการปกครองของซาโลมอนถูกแบ่งแยกออกไป เป็นสองอาณาจักร, ส่วนใหญ่เนื่องจากความริษยา ระหว่างเผ่าเอฟราอิมกับเผ่ายูดาห์. อาณาจักรตอน ใต้, หรืออาณาจักรยูดาห์, รวมถึงเผ่ายูดาห์และส่วน ใหญ่ของเบนยามิน. เยรูซาเล็มเป็นเมืองหลวงของ อาณาจักรนี้. ส่วนใหญ่แล้วอาณาจักรนี้ยังคงข้อสัถย์ ต่อการนมัสการพระเยโฮวาห์มากกว่าอาณาจักร ตอนเหนือ. ยูดาห์ไม่ค่อยถูกโจมตีจากทางเหนือ และตะวันออก, และอำนาจสูงสุดยังคงอยู่ในมือของ ครอบครัวดาวิดจนกระทั่งไปเป็นเชลยของบาบิโลน.

อาณาจักรยูดาห์ดำรงอยู่ได้เป็นเวลาถึง ๑๓๕ ปีหลัง การล่มสลายของอาณาจักรอิสราเอลซึ่งมีผลกระทัด ริกมากกว่าและมีประชากรหนาแน่นกว่า.

ไม้ของ ยูดาห์: หมายถึง พระคัมภีร์ไบเบิลใน ฐานะที่เป็นบันทึกของเชื้อสายแห่งยูดาห์ (อสค. ๓๗:๑๕-๑๙). ในยุคสุดท้าย, เมื่อมีการรวมอังกูร ต่างๆ ของเชื้อสายแห่งอิสราเอล, จะมีการรวมบันทึก อันศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขาด้วย. บันทึกทางพระคัมภีร์ เหล่านี้จะเสริมกันและประกอบกันเป็นประจักษ์ พยานหนึ่งเดียวว่าพระเยซูคือพระคริสต์, พระผู้ เป็นเจ้าแห่งอิสราเอลและพระผู้เป็นเจ้าของทั้งแผ่นดิน โลก (๒ นี. ๓; ๒๙; ปจส., ปฐก. ๕๐:๒๔-๓๖).

เยเซเบล. ดู อาหับ *ด้วย*

หญิงชั่วร้ายในภาคพันธสัญญาเดิมจากแผ่นดินแห่ง ฟินีเซีย. เธอเป็นภรรยาของอาหับ (๑ พกษ. ๑๖:๓๐- ๓๑), กษัตริย์คนหนึ่งของอิสราเอลผู้ซึ่งปกครองใน สมัยที่เอลีอาห์เป็นศาสดาพยากรณ์.

การแต่งงานของเยเซเบลกับอาหับ, เป็น เหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดการล่มสลายของอาณาจักร ตอนเหนือของอิสราเอล, มากกว่าเหตุการณ์อื่น ใด; เยเซเบลนำรูปแบบอันเลวร้ายที่สุดของการ นมัสการรูปเคารพจากแผ่นดินของนางเข้ามาใน อิสราเอลแทนการนมัสการพระเยโฮวาห์ (๑ พกษ. ๑๘:๑๓, ๑๙).

เยเซเบลกำจัดผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าเป็น จำนวนมาก, **๑ พกษ.** ๑๘:๔. เยเซเบลพยายามฆ่าเอ- ลีอาห์, **๑ พกษ.** ๑๙:๑-๓. ความชั่วของเยเซเบลจบ ลงด้วยความตายอันน่าสยดสยองของนาง, **๒ พกษ.** ๙:๓๐-๓๗.

เยโรธ. ดู โมเสส *ด้วย*

เจ้าชายและปุโรหิตแห่งมีเดียนในภาคพันธสัญญา เดิมผู้ให้ที่พักพิงแก่โมเสสหลังจากโมเสสหลบหนี จากอียิปต์. เขามีอีกชื่อหนึ่งว่าเรอูเอลด้วย (อพย. ๒:๑๘). ต่อมาโมเสสแต่งงานกับคีปีราห์บุตร สาวของเยโรธ (อพย. ๓:๑; ๔:๑๘; ๑๘:๑-๑๒). เยโรธ สอนโมเสสให้มอบหมายงาน (อพย. ๑๘:๑๓-๒๗). โมเสสได้รับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคจากเยโรธ (คพ. ๘:๖-๗).

เยรีโค

เมืองที่ล้อมรอบด้วยกำแพงในหุบเขาจอร์แดน, ๘๐๐ ฟุต (๒๔๕ เมตร) ต่ำกว่าระดับน้ำทะเล. เยรีโค อยู่ใกล้บริเวณที่ชาวอิสราเอลข้ามแม่น้ำเมื่อเข้าไปในแผ่นดินที่สัญญาไว้เป็นครั้งแรก (ยชว. ๒:๑-๓; ๓:๑๖; ๖).

ชาวอิสราเอลต่อสู้กันที่เมืองเยรีโค, **ยชว.** ๖:๑-๒๐. โยชูวาสาปแช่งเมืองเยรีโค, **ยชว.** ๖:๒๖ (๑ พกษ. ๑๖:๓๔). เมืองเยรีโคอยู่ภายในดินแดนที่แบ่งให้แก่เผ่าเบนยามิน, **ยชว.** ๑๘:๑๑-๑๒, ๒๑. พระเจ้าเสด็จเยือนเมืองเยรีโคเมื่อพระองค์ทรงเดินทางไปเยรูซาเล็มเป็นครั้งสุดท้าย, **มาระโก** ๑๐:๔๖ (ลูคา ๑๘:๓๕; ๑๙:๑).

เยรูบาอิล. ดู กิเดโอน (ภาคพันธสัญญาเดิม)

ดูย

ชื่อซึ่งตั้งให้กิเดโอนในภาคพันธสัญญาเดิมหลังจากท่านทำลายแท่นบูชาของเยรูบาอิล (วนฉ. ๖:๓๒; ๗:๑; ๙; ๑ ซมอ. ๑๒:๑๑).

เยรูซาเล็ม

เมืองซึ่งตั้งอยู่ในอิสราเอลปัจจุบัน. เมืองนี้เป็นเมืองสำคัญที่สุดในประวัติศาสตร์พระคัมภีร์ไบเบิล. สถานที่บางแห่งซึ่งศักดิ์สิทธิ์ที่สุดสำหรับชาวคริสต์, ชาวยิว, และชาวมุสลิมอยู่ในเมืองนี้และผู้ที่ยึดมั่นในศรัทธาอันแรงกล้าจำนวนมากไปเยือนสถานที่ดังกล่าวเป็นประจำ. มักจะมีผู้กล่าวถึงเมืองนี้ว่าเป็นนครศักดิ์สิทธิ์.

ครั้งหนึ่งเป็นที่รู้จักในชื่อซาเลม (ปฐก. ๑๔:๑๘; สดต. ๗๖:๒), เยรูซาเล็มเป็นเมืองของชาวเยบรูสจนกระทั่งถูกดาวิดยึดครอง (ยชว. ๑๐:๑; ๘:๕; ๒ ซมอ. ๕:๖-๗), และทำให้เป็นเมืองหลวงของเขา. สมัยก่อนมักใช้เมืองเยรูซาเล็มเป็นป้อมภูเขา, ประมาณ ๒๖๐๐ ฟุต (๘๐๐ เมตร) เหนือระดับน้ำทะเล. เมืองนี้โอบล้อมด้วยหุบเขาสีทุกด้านยกเว้นด้านเหนือ.

ระหว่างการปกครองของกษัตริย์ดาวิดในเยรูซาเล็ม, ท่านพำนักอยู่ในวังที่สร้างด้วยไม้. อย่างไรก็ตาม, ระหว่างการปกครองของซาโลมอน, ผู้คนทำหลายสิ่งหลายอย่างเพื่อให้เมืองนี้สวยงาม, รวมทั้งสร้างวังของกษัตริย์และพระวิหาร.

ภายหลังการแบ่งแยกอาณาจักรอิสราเอลกับยูดาห์, เยรูซาเล็มยังคงเป็นเมืองหลวงของยูดาห์.

เมืองนี้ มักจะถูกโจมตีจากกองทัพที่มารุกราน (๑ พกษ. ๑๔:๒๕; ๒ พกษ. ๑๔:๑๓; ๑๖:๕; ๑๘-๑๙; ๒๔:๑๐; ๒๕). ภายใต้เฮเซเคียห์, เยรูซาเล็มกลายเป็นศูนย์กลางการนมัสการทางศาสนา, แต่ถูกทำลายไปบางส่วนเมื่อ ๓๒๐ ปีก่อนคริสตกาล, ๑๖๘ ปีก่อนคริสตกาล, และ ๖๕ ปีก่อนคริสตกาล. เฮโรดสร้างกำแพงและพระวิหารขึ้นใหม่, แต่เมื่อ ค.ศ. ๗๐ ชาวโรมันทำลายไปจนหมดสิ้น.

เมลคีเซเดค เป็นกษัตริย์เมืองซาเลม, **ปฐก.** ๑๔:๑๘ (ฮบ. ๗:๒). อีสยาห์ร้องขอให้เยรูซาเล็มสวมเสื้อผ้าางามของนาง, **อสย.** ๕๒:๑. พระวามะของพระเจ้าจะมาจากเยรูซาเล็ม, **มีคาห์** ๔:๒. พระคริสต์ทรงคร่ำครวญถึงชะตากรรมของเยรูซาเล็ม, **มธ.** ๒๓:๓๗-๓๙ (ลูคา ๑๓:๓๔). เยรูซาเล็มเป็นนครของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงพระชนม์, **ฮบ.** ๑๒:๒๒. เยรูซาเล็มจะถูกทำลายถ้าไม่กลับใจ, **๑ นี.** ๑:๔, ๑๓, ๑๘ (๒ นี. ๑:๔; ฮีล. ๘:๒๐). เยรูซาเล็มจะมีผู้คนอาศัยอยู่อีกหลังจากการทำลาย, **๓ นี.** ๒๐:๔๖. เยรูซาเล็มจะสร้างขึ้นอีก, **อีเธอร์** ๑๓:๕. พระคริสต์ทรงเตือนวิสุทธิชนยุคสุดท้ายตั้งที่พระองค์ทรงเตือนผู้คนแห่งเยรูซาเล็ม, **คพ.** ๕:๒๐. คนของยูดาห์หลบหนีไปยังเยรูซาเล็ม, **คพ.** ๑๓๓:๑๓. พระเจ้าจะตรัสจากเยรูซาเล็ม, **คพ.** ๑๓๓:๒๑.

เยรูซาเล็มใหม่. ดู โซอัน

สถานที่ซึ่งวิสุทธิชนจะมารวมกันและพระคริสต์จะทรงปกครองด้วยพระองค์เองกับพวกเขาจะระหว่างมิลเลเนียม. โซอัน (เยรูซาเล็มใหม่) จะสร้างขึ้นในทวีปอเมริกา, และแผ่นดินโลกจะกลับคืนสู่สภาพเดิมและรับรัศมีภาพแห่งเมืองบรมสุขเกษม (ลข. ๑:๑๐). เยรูซาเล็มใหม่ยังหมายถึงเมืองบริสุทธิ์ซึ่งจะลงมาจากสวรรค์เมื่อเริ่มต้นมิลเลเนียมอีกด้วย.

พระธรรมจะออกมาจากศิโยน, **มีคาห์** ๔:๒. ชื่อเมืองของพระเจ้าของเราคือนครเยรูซาเล็มใหม่, **วว.** ๓:๑๒. ยอห์นเห็นวิสุทธิชน, คือนครเยรูซาเล็มใหม่, **วว.** ๒๑:๑-๕. เราจะสถาปนาคนเหล่านี้ในแผ่นดินนี้, และมันจะเป็นเยรูซาเล็มใหม่, **๓ นี.** ๒๐:๒๒. เยรูซาเล็มใหม่จะสร้างในอเมริกา, **อีเธอร์** ๑๓:๓-๖, ๑๐. จะมีการเตรียมนครแห่งเยรูซาเล็มใหม่, **คพ.** ๕๒:๙, ๓๕, ๖๒-๖๙. วิสุทธิชนจะรวมกันและสร้างเยรูซาเล็มใหม่, **คพ.** ๕๔:๖๓-๗๕. จะสร้างเยรูซาเล็มใหม่ในมิสซูรี, **คพ.** ๘๔:๑-๕ (คพ. ๕๗:๑-๓). พระ

เมฆโปดกจะทรงยื่นอยู่บนภูเขาไซอันและบนนครศักดิ์สิทธิ์, เยรูซาเล็มใหม่, คพ. ๑๓๓:๕๖. พลับลพลาของเราจะเรียกว่าไซอัน, เยรูซาเล็มใหม่, โมเสส ๗:๖๒.

เยเรมีย์. ดู บทเพลงคร่ำครวญ, หนังสือ *ด้วย*

ศาสตพยากรณ์ในภาคพันธสัญญาเดิมผู้ซึ่งเกิดมาในครอบครัวรูโรहितและพยากรณ์ในยูดาห์ตั้งแต่ ๖๒๖-๕๘๖ ปีก่อนคริสตกาล. ท่านมีชีวิตอยู่ในใกล้เคียงกับสมัยของศาสตพยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่คนอื่นๆ : ลีโฮ, เอลเศเคียล, โยเซยา, และดาเนียล.

เยเรมีย์ได้รับแต่งตั้งเป็นศาสตพยากรณ์ในชีวิตก่อนเกิด (ยรม. ๑:๔-๕). ในช่วงเวลาประมาณสี่สิบปีที่ท่านเป็นศาสตพยากรณ์ท่านสอนไม่ให้นับถือรูปเคารพและไม่ให้ประหลูตผิดศีลธรรมท่ามกลางผู้คนชาวิว (ยรม. ๓:๑-๕; ๗:๘-๑๐). ท่านต้องเผชิญการต่อต้านและการเหยียดหยามตลอดเวลา (ยรม. ๒๐:๒; ๓๖:๑๘-๑๙; ๓๘:๔). หลังจากเยรูซาเล็มล่มสลาย, ชาวิวที่หนีเข้าไปในอียิปต์พาเยเรมีย์ไปกับพวกเขาด้วย (ยรม. ๔๓:๕-๖), ที่นั่น, ตามความเชื่อสืบกันมา, พวกเขาขว้างปาท่านด้วยก้อนหินจนสิ้นชีวิต.

หนังสือเยเรมีย์: บทที่ ๑-๖ มีคำพยากรณ์ที่ให้ไว้ระหว่างการปกครองของโยสิยาห์. บทที่ ๗-๒๐ เป็นคำพยากรณ์ในระหว่างสมัยของเยโฮยาคิม. บทที่ ๒๑-๓๘ กล่าวถึงการปกครองของเศเดคียาห์. บทที่ ๓๙-๔๔ มีคำพยากรณ์และอธิบายเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ภายหลังการล่มสลายของเยรูซาเล็ม. บทที่ ๔๕ มีคำสัญญาต่อบารุค, ผู้จดบันทึกตามคำบอกของท่าน, ว่าชีวิตของบารุคจะได้รับการปกป้องรักษา. สุดท้าย, บทที่ ๔๖-๕๑ เป็นคำพยากรณ์เรื่องเลวร้ายเกี่ยวกับประเทศต่างชาติ. บทที่ ๕๒ เป็นการสรุปเรื่องราวทางประวัติศาสตร์. คำพยากรณ์บางเรื่องของเยเรมีย์อยู่ในแผ่นจารึกทองเหลืองของเลบันซึ่งนี้ไฟได้มา (๑ นี. ๕:๑๐-๑๓). มีการกล่าวถึงเยเรมีย์อีกสองครั้งในพระคัมภีร์มอรมอน (๑ นี. ๗:๑๔; อีล. ๘:๒๐).

หนังสือเยเรมีย์ยังรวมถึงคำยืนยันการดำรงอยู่ก่อนเกิดของมนุษย์และการได้รับแต่งตั้งล่วงหน้าของเยเรมีย์ (ยรม. ๑:๔-๕); คำพยากรณ์เกี่ยวกับการกลับมาของอิสราเอลจากสภาพที่กระจัดกระจาย, โดยรวบรวมจากเมืองและจากตระกูลละคนสองคน

ไปยังไซอัน, แผ่นดินอันน่าพึงใจซึ่งที่นั่นอิสราเอลกับยูดาห์จะพำนักอยู่อย่างปลอดภัยและสงบสุขได้ (ยรม. ๓:๑๒-๑๓); และคำพยากรณ์ถึงการที่พระเจ้าจะทรงรวมอิสราเอลจากประเทศทางเหนือโดยส่ง "ชาวประมง" กับ "พราน" เป็นอันมากไปค้นหาพวกเขา (ยรม. ๑๖:๑๔-๒๑). เหตุการณ์นี้ในยุดสุดท้ายจะเกิดขึ้นในสัดส่วนที่ใหญ่กว่าแม้ยิ่งกว่าการที่โมเสสพาอิสราเอลออกจากอียิปต์ (ยรม. ๑๖:๑๓-๑๕; ๒๓:๗).

เยโรโบอัม

ในภาคพันธสัญญาเดิม, เยโรโบอัมเป็นกษัตริย์คนแรกกของดินแดนตอนเหนือของอิสราเอลที่แบ่งแยกออกเป็นสองอาณาจักร. เขาเป็นคนในเผ่าเอฟราอิม. เยโรโบอัมผู้ชั่วร้ายนำการก่อกบฏต่อเชื้อสายยูดาห์และครอบครัวของดาวิด.

เยโรโบอัมประดิษฐ์รูปเคารพให้ผู้คนในเมืองดานและเมืองเบธเอลกราบไหว้, **๑ พกษ. ๑๒:๒๘-๒๙.** อาทียาห์กล่าวโทษเยโรโบอัม, **๑ พกษ. ๑๔:๖-๑๖.** เยโรโบอัมเป็นที่จดจำว่าเขาได้นำบาปอันน่ากลัวมาให้อิสราเอล, **๑ พกษ. ๑๕:๓๔ (๑ พกษ. ๑๖:๓๐).**

เยโฮซาฟัท

ในภาคพันธสัญญาเดิม, กษัตริย์ผู้ซื่อสัตย์แห่งยูดาห์ (๑ พกษ. ๑๕:๒๔; ๒๒).

โยชูวา. ดู เยรีโค ด้วย

ศาสตพยากรณ์ และผู้นำในภาคพันธสัญญาเดิม, และผู้สืบทอดของโมเสส. ท่านเกิดในอียิปต์ก่อนที่ลูกหลานของอิสราเอลจะหลบหนี (กตว. ๑๔:๒๖-๓๑). ท่านกับคาเลบอยู่ในบรรดาผู้สอดแนมสิบสองคนที่ส่งไปคาานอัน. พวกเขาสองคนเท่านั้นที่รายงานได้ถูกต้องเกี่ยวกับแผ่นดินนั้น (กตว. ๑๓:๘, ๑๗-๓๓; ๑๔:๑-๑๐). ท่านสิ้นชีวิตเมื่ออายุได้ ๑๑๐ ปี (ยชว. ๒๔:๒๙). โยชูวาคือแบบอย่างอันเป็นเลิศของศาสตพยากรณ์นักบริษัศรทหาแรงกล้า.

หนังสือโยชูวา: หนังสือเล่มนี้มีชื่อตามโยชูวาเพราะท่านเป็นบุคคลสำคัญในนั้นไม่ใช่เพราะท่านเป็นผู้เขียน. ตามความเชื่อของชาวิว, เยเรมีย์เขียนหนังสือโยชูวา, โดยนำมาจากบันทึกในช่วงแรกๆ. บทที่ ๑-๑๒ อธิบายถึงการพิชิตคาานอัน; บทที่ ๑๓-๒๔ กล่าวถึงบรรดาเผ่าของอิสราเอลซึ่งแบ่งดินแดนกันและกล่าวถึงคำแนะนำครั้งสุดท้ายของโยชูวา.

พระคัมภีร์สั่งข้อที่โดดเด่นในหนังสือโยชูวาคือ พระบัญชาของพระเจ้าต่อโยชูวาให้พิณโจตรตรงพระคัมภีร์ (ยชว. ๑:๘) และการที่โยชูวาเรียกผู้คนให้ข้อสัตย์ต่อพระเจ้า (ยชว. ๒๔:๑๕).

โยเซฟ, บุตรของยาโคบ. ดู ยาโคบ, บุตรของ

อิสอัค; อิสราเอล *ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุตรหัวปีของยาโคบกับราเชล (ปฐมก. ๓๐:๒๒-๒๔; ๓๗:๓).

โยเซฟได้สิทธิบุตรหัวปีในอิสราเอลเพราะรูปนบ, บุตรหัวปีของภรรยาคนแรกของยาโคบ, สูญเสียสิทธิพิเศษโดยการล่วงละเมิด (๑ พศด. ๕:๑-๒). เพราะโยเซฟคู่ควร, ท่าน, ในฐานะที่เป็นบุตรหัวปีของภรรยาคนที่สองของยาโคบ, จึงเป็นคนถัดไปสำหรับพรนั้น. ก่อนที่ยาโคบจะสิ้นชีวิตได้ไม่นานโยเซฟได้รับพรจากบิดาด้วย (ปฐมก. ๔๙:๒๒-๒๖).

โยเซฟเป็นบุรุษซึ่งมีคุณลักษณะยอดเยี่ยม, เป็นบุคคลที่ "มีความคิดดีและมีปัญญา" (ปฐมก. ๔๑:๓๙). การที่ท่านปฏิเสธภรรยาของโปทิฟาร์เป็นแบบอย่างของศรัทธา, ความบริสุทธิ์ทางเพศ, และความซื่อสัตย์สุจริตโดยส่วนตัว (ปฐมก. ๓๙:๗-๑๒). ในอียิปต์, เมื่อโยเซฟเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงต่อพี่น้องท่าน, ท่านขอขอบคุณแทนที่จะกล่าวโทษในสิ่งที่พวกเขาเคยปฏิบัติต่อท่าน. ท่านเชื่อว่าการกระทำของพวกเขาช่วยให้พระประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าเกิดสัมฤทธิ์ผล (ปฐมก. ๔๕:๕-๑๕).

การเปิดเผยในยุคนสุดท้ายเปิดเผยพันธกิจอันยิ่งใหญ่กว่าของครอบครัวโยเซฟในยุคนสุดท้าย (๒ นี. ๓:๓-๒๔; ๓ นี. ๒๐:๒๕-๒๗; ปจส., ปฐมก. ๕๐).

ยาโคบรักโยเซฟมากและให้เสื้อคลุมหลายสีแก่เขา, **ปฐมก. ๓๗:๓.** เพราะความอิจฉา พี่ๆ ของโยเซฟจึงชิงชังเขาและวางแผนฆ่าเขา, แต่แล้วก็กลับขายเขาให้พ่อค้า, ผู้เดินทางไปอียิปต์, **ปฐมก. ๓๗:๕-๑๖.** ในอียิปต์, พระเจ้าทรงทำให้โยเซฟรุ่งเรืองและท่านเป็นผู้ดูแลการงานในบ้านของโปทิฟาร์, **ปฐมก. ๓๙:๑-๔.** ภรรยาของโปทิฟาร์พูดปด, หว่าโยเซฟพยายามล่อลวงเธอ; โยเซฟถูกกล่าวหาอย่างผิดๆ และถูกขังคุก, **ปฐมก. ๓๙:๗-๒๐.** โยเซฟแก้ฝันของหัวหน้าพนักงานนำอัญงและพนักงานขนมของฟาโรห์, **ปฐมก. ๔๐.** ฟาโรห์เริ่มโปรดปรานโยเซฟเพราะโยเซฟแก้ความฝันเรื่องหนึ่งของ

ฟาโรห์ได้; เขาตั้งโยเซฟเป็นผู้ปกครองอียิปต์, **ปฐมก. ๔๑:๑๔-๔๕.** เอฟราอิมและมนัสเสห์เกิด, **ปฐมก. ๔๑:๕๐-๕๒.** โยเซฟได้พบบิดาและพี่ๆ ของเขาอีกครั้ง, **ปฐมก. ๔๕-๔๖.** โยเซฟสิ้นชีวิตในอียิปต์เมื่ออายุ ๑๑๐ ปี, **ปฐมก. ๕๐:๒๒-๒๖.**

โยเซฟ, ไม้ของ. ดู พระคัมภีร์มอรมอน; เอฟราอิม—ไม้ของเอฟราอิมหรือโยเซฟ

โยเซฟ, สามีมของมารีย์. ดู พระเยซูคริสต์; มารีย์, มารดาของพระเยซู *ด้วย*

สามีมของมารีย์, มารดาของพระเยซู. โยเซฟเป็นลูกหลานของดาวิด (มธ. ๑:๑-๑๖; ลูกา ๓:๒๓-๓๘) และอาศัยอยู่ในนาซาเร็ธ. ท่านเป็นคู่หมั้นของมารีย์. ก่อนที่ท่านทั้งสองจะแต่งงาน, มารีย์ได้รับการเยื้อนจากเทพกาเบรียล, ผู้ซึ่งประกาศว่ามารีย์ได้รับเลือกให้เป็นมารดาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด (ลูกา ๑:๒๖-๓๕). โยเซฟได้รับการเปิดเผยถึงการประสูติอันศักดิ์สิทธิ์นี้เช่นเดียวกัน (มธ. ๑:๒๐-๒๕).

บนแผ่นดินโลกพระเยซูทรงมีมารีย์เป็นมารดาของพระองค์เท่านั้นเพราะพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดาทรงเป็นพระบิดาของพระเยซู. แต่ชาวอิวมวงว่าโยเซฟเป็นบิดาของพระเยซู, และพระเยซูทรงปฏิบัติต่อท่านเช่นนั้น (ลูกา ๒:๔๘, ๕๑). เนื่องจากโยเซฟได้รับการเตือนด้วยความฝันจากสวรรค์, ท่านจึงปกป้องรักษาพระชนม์ชีพของพระกุมารเยซูด้วยการหลบหนีไปอียิปต์ (มธ. ๒:๑๓-๑๔). หลังจากเฮโรดสิ้นชีวิต, เทพแนะนำให้โยเซฟพาพระกุมารพระคริสต์กลับไปอิสราเอล (มธ. ๒:๑๙-๒๓).

โยเซฟแห่งอาริมาเธีย

โยเซฟแห่งอาริมาเธียเป็นสมาชิกในซานเฮดริน, สาวศิษย์ของพระคริสต์, และชาวอิสราเอลผู้มั่งคั่งและซื่อสัตย์ซึ่งไม่มีส่วนในการกล่าวโทษพระเจ้าของเรา. ภายหลังการตรึงกางเขน, โยเซฟนำพระวรกายของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมาต่อไว้ในผ้าฝ้ายสะอาดและวางพระองค์ในอุโมงค์ที่เหมือนถ้ำของโยเซฟเอง (มธ. ๒๗:๕๗-๖๐; มาระโก ๑๕:๔๓-๔๖; ลูกา ๒๓:๕๐-๕๓; ยอห์น ๑๙:๓๘-๔๒).

โยนาธาน. ดู ซาอูล, กษัตริย์แห่งอิสราเอล; ดาวิด *ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุตรคนหนึ่งของซาอูล,

กษัตริย์แห่งอิสราเอล. โยนาธานเป็นเพื่อนสนิทกับดาวิด (๑ ซมอ. ๑๓-๒๓, ๓๑).

โยนาห์. ดู นินะเวห์ ด้วย

ศาสตาศาพยากรณ์ในภาคพันธสัญญาเดิมผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกให้สั่งสอน การกลับใจแก่เมือง นินะเวห์ (โยนาห์ ๑:๑-๒).

หนังสือโยนาห์: หนังสือเล่มหนึ่งในภาคพันธสัญญาเดิมซึ่งเล่าถึงประสบการณ์ในชีวิตของโยนาห์. โยนาห์คงจะไม่ได้เขียนหนังสือ เล่มนี้ด้วยตนเอง. แนวคิดหลักของหนังสือโยนาห์คือพระเยซูฮาวาห์ทรงปกครองทุกหนทุกแห่งและมีได้ทรงจำกัดความรักของพระองค์ไว้เพียงประชาชาติใดประชาชาติหนึ่งหรือผู้คนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เท่านั้น.

ในบทที่ ๑, พระเจ้าทรงเรียกโยนาห์ให้สั่งสอน นินะเวห์. แทนที่จะทำตามพระบัญชาของพระเจ้า, โยนาห์กลับหลบหนีไปทางเรือ และถูกปลาใหญ่กลืน. ในบทที่ ๒, โยนาห์สวดอ้อนวอนพระเจ้า, และปลาสำรอกโยนาห์ออกมาบนแผ่นดินแห้ง. บทที่ ๓ บันทึกว่าโยนาห์ไป นินะเวห์และพยากรณ์ถึงการล่มสลายของเมืองนั้น. อย่างไรก็ตาม, ผู้คนกลับใจ. ในบทที่ ๔, พระเจ้าทรงดำนิโยนาห์ที่โกรธเคืองเมื่อพระเจ้าทรงช่วยผู้คนให้รอด.

พระเยซูทรงสอนว่าการที่โยนาห์ถูกปลากลืนเป็นสัญลักษณ์บอกเหตุล่วงหน้าถึงการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของ พระเยซูเอง (มธ. ๑๒:๓๙-๔๐; ๑๖:๔; ลูกา ๑๑:๒๙-๓๐).

โยบ

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุรุษผู้ชอบธรรมซึ่งทนรับความทุกข์ใหญ่หลวงแต่ยังคงซื่อสัตย์ต่อความเชื่อของท่านในพระเจ้า. เรื่องราวของท่านเล่าไว้ในหนังสือโยบ.

หนังสือโยบ: แม้ว่าหนังสือเล่มนี้เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความทุกข์ทรมานของโยบ, แต่ก็ไม่ได้ตอบคำถามทั้งหมดว่าเหตุใดโยบ (หรือบุคคลใดก็ตาม) อาจต้องทนรับความเจ็บปวดและการสูญเสียครอบครัวและทรัพย์สิน. หนังสือเล่มนี้ชี้แจงไว้ชัดเจนว่าการมีความทุกข์ไม่จำเป็นต้องหมายความว่าคนคนหนึ่งทำบาปเสมอไป. พระเจ้าอาจทรงใช้ความทุกข์เพื่อให้เป็นประสบการณ์, การสร้างวินัย, และการสอนรวมทั้งการลงโทษ (คพ. ๑๒๒).

หนังสือเล่มนี้แบ่งออกได้เป็นส่วน. บทที่ ๑-๒ เป็นคำนำสำหรับเนื้อเรื่อง. บทที่ ๓-๓๑ เล่าถึงการสนทนาหลายครั้งระหว่างโยบกับเพื่อนสามคน. บทที่ ๓๒-๓๗ มีคำปราศรัยของเอลีชู, เพื่อนคนที่สี่, ผู้ที่กล่าวโทษโยบด้วยเหตุผลหลายประการซึ่งแตกต่างจากเหตุผลของเพื่อนสามคนแรก. บทที่ ๓๘-๔๒ ปิดท้ายหนังสือด้วยการย้ำความเชื่อมั่นแก่โยบว่าวิถีชีวิตของท่านดีมาตั้งแต่ต้น.

หนังสือโยบสอนว่าหากบุคคลหนึ่งมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระเจ้าเป็นเจ้าของและดำเนินชีวิตอันเป็นที่ยอมรับต่อพระเจ้าเป็นเจ้า, เขาจะสามารถอดทนการทดลองซึ่งเกิดขึ้นกับเขาได้ดีกว่า. ศรีทธาอันไม่สิ้นคลอนของโยบเห็นได้ชัดจากถ้อยคำรำพันเช่น, “แม้พระองค์ทรงประหารข้า ข้าจะยังรอคอยพระองค์” (โยบ ๑๓:๑๕). ในเอเสเคียล ๑๔:๑๔; ยากอบ ๕:๑๑; หลักคำสอนและพันธสัญญา ๑๒๑:๑๐ กล่าวถึงโยบไว้เช่นกัน.

โยสิยาห์

กษัตริย์ผู้ชอบธรรมแห่งยูดาห์นับแต่ ๖๔๑-๖๑๐ ปีก่อนคริสตกาล. (๒ พกษ. ๒๒-๒๔; ๒ พศด. ๓๔-๓๕). ระหว่างการปกครองของท่าน, มีการพบหนังสือธรรมบัญญัติในพระนิเวศน์ของพระเจ้า (๒ พกษ. ๒๒:๘-๑๓).

โยเอล

ศาสตาศาพยากรณ์ในแผ่นดินยูดาห์ในภาคพันธสัญญาเดิม. สมัยที่ท่านมีชีวิตอยู่นั้นไม่เป็นที่รู้แน่นอน—ท่านอาจมีชีวิตอยู่ช่วงเวลาระหว่างการปกครองของโยอาช, ก่อน ๘๕๐ ปีก่อนคริสตกาล, กับ การกลับมาจากเผ่ายูดาห์จากการเป็นเชลยในบาบิโลน.

หนังสือโยเอล: หนังสือเล่มนี้มุ่งเน้นที่คำพยากรณ์ซึ่งโยเอลให้ไว้หลังจากแผ่นดินยูดาห์ถูกกระหน่ำด้วยความแห้งแล้งรุนแรงและตึกแดน (โยเอล ๑:๔-๒๐). โยเอลรับรองกับผู้คนที่โดยการกลับใจพวกเขาจะได้รับพรของพระเจ้าเป็นเจ้าอีกครั้ง (โยเอล ๒:๑๒-๑๔).

บทที่ ๑ เป็นการเรียกให้มีการชุมนุมศักดิ์สิทธิ์ในพระนิเวศน์ของพระเจ้า. บทที่ ๒ เล่าถึงสงครามและความหายนะซึ่งจะเกิดขึ้นก่อนมิลเลเนียม. บทที่ ๓ กล่าวถึงยุคสุดท้ายและยืนยันว่าประชาชาติ

ทั้งปวงจะท่าสงครามกันแต่ในที่สุดพระเจ้าจะทรง
พำนักในไซอัน.

เปโตรอ้างอิงคำพยากรณ์ของโยเอลเกี่ยวกับการ
เทพระวิญญาณในวันเพ็นเทคอสต์ (โยเอล ๒:๒๘-
๓๒; กิจการ ๒:๑๖-๒๑). เทพโมโรในอ้างอิงข้อความ
เดียวกันนี้แก่โจเซฟ สมิท เช่นกัน (จส—๑ ๑:๔๑).

รวบรวมอิสราเอล (การ). ดู อิสราเอล—การ
รวบรวมอิสราเอล

ระดับของรัศมีภาพ. ดู รัศมีภาพซีเลสเชียล;
รัศมีภาพทีเลสเชียล; รัศมีภาพเทอร์เรส-
เตรียล *ด้วย*

อาณาจักรที่แตกต่างกันในสวรรค์. ในการพิพากษา
ครั้งสุดท้าย, แต่ละคนจะได้รับมอบหมายให้ไปยัง
สถานพำนักในรัศมีภาพในอาณาจักรจำเพาะของรัศมี
ภาพ, ยกเว้นคนที่เป็นบุตรแห่งหายนะ.

พระเยซูคริสต์, ในพระนิเวศของพระบิดาเรามีที่อยู่
เป็นอันมาก, **ยอห์น** ๑๔:๒ (อีเธอร์ ๑๒:๓๒). ศักดิ์ศรี
ของดวงอาทิตย์ก็อย่างหนึ่ง, ศักดิ์ศรีของดวงจันทร์
ก็อย่างหนึ่ง, ศักดิ์ศรีของดวงดาวก็อย่างหนึ่ง, **๑ คร.**
๑๕:๔๐-๔๑. เปาโลถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์ชั้นที่สาม,
๒ คร. ๑๒:๒. มีที่แห่งหนึ่งไม่มีรัศมีภาพและโทษอัน
เป็นนิจ, **คพ.** ๗๖:๓๐-๓๘, ๔๓-๔๕. มีรัศมีภาพสาม
ระดับ, **คพ.** ๗๖:๕๐-๑๑๓; ๘๘:๒๐-๓๒.

ระเบียบเอกภาพ. ดู อุทิศ, อุทิศถวาย (การ) *ด้วย*
องค์กรหนึ่งซึ่งโดยผ่านองค์กรนี้วิสุทธิชนในสมัยเริ่ม
แรกของศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูหมยมั่นดำเนิน
ชีวิตตามกฎแห่งการอุทิศถวาย. บุคคลแต่ละคน
แบ่งปันทรัพย์สิน, สิ่งของ, และผลกำไร, โดยรับสิ่ง
เหล่านั้นตามความต้องการและความจำเป็นของตน
(คพ. ๕:๓; ๗:๑-๑๕; ๑๐๔).

ในเรื่องทางโลกของเจ้า เจ้าพึงเท่าเทียมกัน, **คพ.**
๗๐:๑๔. วิสุทธิชนพึงได้รับการจัดระเบียบเพื่อให้เท่า
เทียมกันในทุกสิ่ง, **คพ.** ๗๘:๓-๑๑ (คพ. ๘๒:๑๗-
๒๐). พระเจ้าประทานการเปิดเผยและพระบัญญัติ
แก่ระเบียบเอกภาพ, **คพ.** ๙๒:๑. จอห์น จอห์นสัน
ควรเป็นสมาชิกของระเบียบเอกภาพ, **คพ.** ๙๖:๖-
๙. พระเจ้าประทานคำแนะนำทั่วไปเพื่อนำระเบียบ
เอกภาพมาใช้, **คพ.** ๑๐๔. ผู้คนของเราไม่เป็นหนึ่ง
เดียวกันตามเอกภาพที่อาณาจักรซีเลสเชียลเรียกร
้อง, **คพ.** ๑๐๕:๑-๑๓.

รัก (ความ). ดู จิตกุศล; สงสาร (ความ); อริ
(ความเป็น) *ด้วย*

การปรวารถนและมีโมตรจิตอย่างลึกซึ้ง. ความ
รักต่อพระผู้เป็นเจ้ารวมถึงการปรวารถน, ความ
เคารพรัก, ความคารวะ, ความอ่อนโยน, ความ
เมตตา, การให้อภัย, ความสงสาร, ความกรุณา, การ
รับใช้, ความซาบซึ้งใจ, ความโอบอ้อมอารี. แบบอย่าง
ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของความรักที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมีต่อ
ลูกๆ ของพระองค์อยู่ในการชดใช้อันไม่มีขอบเขต
ของพระเยซูคริสต์.

เจ้าจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง, **ลนต.** ๑๓:
๑๘ (มธ. ๕:๔๓-๔๔; ๒๒:๓๗-๔๐; รม. ๑๓:๙; กท.
๕:๑๔; ยากอบ ๒:๘; โมไซยาห์ ๒๓:๑๕; คพ. ๕๙:
๖). พวกท่านจงรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
ด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน, **ฉธบ.** ๖:๕ (โมโร. ๑๐:
๓๒; คพ. ๕๙:๕). พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของท่าน
ล่องใจท่านดู, เพื่อให้ทรงทราบที่ท่านทั้งหลายรัก
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านหรือไม่, **ฉธบ.** ๑๐:๓.
พระเจ้าทรงตั้งคนผู้ซึ่งพระองค์ทรงรัก, **สภษ.** ๓:
๑๒. มิตรสหายก็มีความรักอยู่ตลอดเวลา, **สภษ.** ๑๗:
๑๗. พระเจ้าทรงรักโลก, จนได้ทรงประทานพระบุตร
องค์เดียวของพระองค์, **ยอห์น** ๓:๑๖ (คพ. ๑๓๙:๓).
เรารักเจ้าทั้งหลายมาแล้วอย่างไร; เจ้าจงรักกันและ
กันด้วยอย่างนั้น, **ยอห์น** ๑๓:๓๔ (ยอห์น ๑๕:๑๒,
๑๗; โมเสส ๗:๓๓). ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา, ท่านก็
จะประพฤติตามบัญญัติของเรา, **ยอห์น** ๑๔:๑๕ (คพ.
๔๒:๒๙). ไม่มีผู้ใดมีความรักที่ยิ่งใหญ่กว่านี้,
คือการที่ผู้หนึ่งผู้ใดจะสละชีวิตของตนเพื่อมิตร
สหายของตน, **ยอห์น** ๑๕:๑๓. เปโตร, เจ้ารักเรา
มากกว่าเหล่านี้หรือ? จงเลี้ยงลูกแกะของเราเถิด,
ยอห์น ๒๑:๑๕-๑๗. สิ่งใด ๆ ก็ไม่สามารถกระทำ
ให้เราทั้งหลายขาดจากความรักของพระเจ้าซึ่งมี
อยู่ในพระคริสต์ได้, **รม.** ๘:๓๕-๓๙. สิ่งที่ไม่
เห็นคือสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคน
ที่รักพระองค์, **๑ คร.** ๒:๙. จงรับใช้กันและกันด้วย
ความรักเถิด, **กท.** ๕:๑๓. ฝ่ายสามี่, จงรักภรรยา
ของตน, **อฟ.** ๕:๒๕ (คส. ๓:๑๙). อย่ารักโลก,
๑ ยน. ๒:๑๕. พระเจ้าทรงเป็นความรัก, **๑ ยน.** ๔:๘. เรา
ทั้งหลายรัก, ก็เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน, **๑ ยน.**
๔:๑๙. พระคริสต์ทรงยอมเพระความกรุณย์รัก
ของพระองค์ต่อลูกหลานมนุษย์, **๑ นี.** ๑๙:๙. มุ่ง
หน้าด้วยความรักต่อพระผู้เป็นเจ้าและต่อมนุษย์ทั้ง

ปวง, **๒** นี้. ๓๑:๒๐. ท่านจะสอนลูกๆ ให้รักกันและรับใช้กัน, **โมไซยาห์** ๔:๑๕. หากท่านรู้สึกอวยการร้องเพลงสดุดีความรักที่ไถ่, ท่านรู้สึกเช่นนั้นขณะนี้ได้หรือไม่?, **แอลมา** ๕:๒๖. พระวิญญูณศักดิ์สิทธิ์จึงนำท่าน, ให้ถอดหน, เข็มด้วยความรัก, **แอลมา** ๑๓:๒๘. หักห้ามความลุ่มหลงทั้งปวงของลูก, เพื่อลูกจะเต็มไปด้วยความรัก, **แอลมา** ๓๘:๑๒. ไม่มีความขัดแย้งเพราะความรักของพระเจ้าซึ่งสถิตอยู่ในใจผู้คน, **๔** นี้. ๑:๑๕. ทุกสิ่งทีเื้อเชิญให้รักพระเจ้าได้รับการตลใจจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, **โมโร** ๗:๑๓-๑๖. จิตกุศลคือความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์, **โมโร** ๗:๔๗. ความรักที่บริสุทธิ์ย่อมขับความกลัวออกไปสิ้น, **โมโร** ๘:๑๖ (๑ ยน. ๔:๑๘). ความรักทำให้มนุษย์สมกับงานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, **คพ.** ๔:๕ (คพ. ๑๒:๘). การชำระให้บริสุทธิ์มาถึงคนทั้งปวงผู้ที่รักและรับใช้พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, **คพ.** ๒๐:๓๑. หากเจ้ารักเรา, เจ้าจงรับใช้เราและรักษาบัญญัติทั้งหมดของเรา, **คพ.** ๔:๒๒๙ (ยอห์น ๑๔:๑๕). จงแสดงความรักเพิ่มขึ้นต่อคนที่ท่านว่ากล่าว, **คพ.** ๑๒๑:๔๓. มนุษย์รักชาติมากกว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, **โมเสส** ๕:๑๓, ๑๘, ๒๘.

รักร่วมเพศ. ดู รากจริต; ล่วงประเวณี (การ) ด้วย

การมีสัมพันธภาพทางเพศระหว่างบุคคลเพศเดียวกัน. พระผู้เป็นเจ้าทรงห้ามกิจกรรมทางเพศทำนองนี้.

นำเขาออกมาให้เรา, เราจะได้สมสู่กับเขา, **ปฐม.** ๑๙:๑-๑๑ (โมเสส ๕:๕๑-๕๓). เจ้าอย่าสมสู่กับผู้ชายใช้ต่างผู้หญิง; เป็นสิ่งพึงรังเกียจ, **ลนต.** ๑๘:๒๒ (ลนต. ๒๐:๑๓). อย่าให้บุตรชายอิสราเอลคนหนึ่งคนใดเป็นเทวดาส, **ฉบร.** ๒๓:๑๗. เขาป่าวร้องความผิดของเขาย่างโลโคม, เขามีได้ปิดบังไว้, **อสย.** ๓:๙ (๒ นี้. ๑๓:๙). ฝ่ายผู้ชายเร้าร้อนด้วยไฟแห่งรากะตณหาที่มีต่อกัน, **รม.** ๑:๒๗. โสภณผู้ชาย ชายรักร่วมเพศไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า, **๑ คร.** ๖:๙-๑๐. ธรรมบัญญัตินั้นมิได้ทรงบัญญัติไว้สำหรับคนชอบธรรม, แต่ทรงบัญญัติไว้สำหรับชายรักร่วมเพศ, **๑ ทธ.** ๑:๙-๑๐. คนเหล่านั้นที่ได้ประพฤติชั่วมัวมมาในกามวิตถารก็ได้ทรงบัญญัติไว้เป็นตัวอย่าง, ของการที่จะต้องได้รับอาชญาในไฟนรันดร์, **ยูดา** ๑:๗.

รักษา, รักษาให้หาย (การ). ดู เจิม (การ), เจิม (ได้รับการ); ปฏิบัติต่อผู้ป่วย (การ) ด้วย

ทำให้หายดีหรือมีสุขภาพดีอีกครั้ง, ทั้งทางร่างกายและทางวิญญาณ. พระคัมภีร์มีตัวอย่างมากมายของการรักษาอย่างน่าอัศจรรย์โดยพระเจ้าและผู้รับใช้ของพระองค์.

เราคือพระเจ้าแพทย์ของเจ้า, **อพย.** ๑๕:๒๖. นาอามานจุ่มตัวในแม่น้ำจอร์แดนเจ็ดครั้งและหายเป็นปกติ, **๒ พกษ.** ๕:๑-๑๔. การติสอนอันทำให้เราทั้งหลายหายดี, **อสย.** ๕๓:๕ (โมไซยาห์ ๑๔:๓). ดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมซึ่งมีปีกรักษาโรคภัยได้จะขึ้นมา, **มลค.** ๔:๒. พระเยซูทรงรักษาโรคภัยไข้เจ็บของชาวเมืองให้หาย, **มธ.** ๘:๒๓ (มธ. ๙:๓๕). พระองค์ประทานอำนาจให้พวกเขารักษาโรคความเจ็บไข้ทุกอย่างให้หายได้, **มธ.** ๑๐:๑. พระองค์ทรงส่งข้าพเจ้ามารักษาคคนชอกช้ำระกำใจ, **ลูกา** ๔:๑๘. พวกเขาได้รับการรักษาโดยเดชานุภาพของพระเมษโปดกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, **๑** นี้. ๑๑:๓๑. หากท่านเชื่อในการไถ่ของพระคริสต์, ท่านก็หายได้, **แอลมา** ๑๕:๘. พระองค์ทรงรักษาเขาทุกคน, **๓** นี้. ๑๗:๙. คนที่มีศรัทธาในเราที่จะรับการรักษาให้หายจะได้รับการรักษาให้หาย, **คพ.** ๔:๒:๔๘. ในนามของเราพวกเขาจะรักษาคนป่วย, **คพ.** ๘๔:๖๘. เราเชื่อในของประทานแห่งการรักษา, **ลข.** ๑:๗.

รัฐธรรมนูญ. ดู กฎ; ปกครอง (การ) ด้วย

ในหลักคำสอนและพันธสัญญา, “รัฐธรรมนูญ” หมายถึงรัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกา, ซึ่งได้รับการตลใจจากสวรรค์เพื่อเตรียมทางสำหรับการฟื้นฟูพระกิตติคุณ.

ควรเก็อกฎรัฐธรรมนูญ, **คพ.** ๙๘:๕-๖. พระเจ้าทรงยอมให้สถาปนารัฐธรรมนูญ, **คพ.** ๑๐๑:๗๗, ๘๐.

รับเข้ามา (การ). ดู บุตรและธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; ลูกๆ ของพระคริสต์; อับราฮัม—พงศ์พันธุ์ของอับราฮัม; อิสราเอล ด้วย

พระคัมภีร์กล่าวถึงการรับเข้ามาสองประเภท.

(๑) คนที่ไม่ใช่เชื้อสายชาวอิสราเอลกลายเป็นสมาชิกของครอบครัวอับราฮัมและเชื้อสายแห่งอิสราเอลโดยมีศรัทธาในพระเยซูคริสต์, กลับใจ, รับบัพติศมาโดยลงไปใต้น้ำทั้งตัว, และรับพระ

วิญญานบริสุทธิ์ (๒ น้. ๓๑:๑๗-๑๘; คพ. ๘๔:๗๓-๗๔; อังรา. ๒:๖, ๑๑).

(๒) ทุกคนที่ได้รับศาสนพิธีแห่งความรอดของพระกิตติคุณกลายเป็นบุตรและธิดาของพระเยซูคริสต์โดยการเชื่อฟังอย่างต่อเนื่องต่อพระบัญญัติของพระองค์ (รม. ๘:๑๕-๑๗; กท. ๓:๒๔-๒๕; ๔:๕-๗; โมไซยาห์ ๕:๗-๘).

รับใช้ (การ). ดู ความผาสุก; รัก (ความ) ด้วย

ให้การดูแลหรือทำงานเพื่อประโยชน์ของพระผู้เป็นเจ้าและผู้อื่น. เมื่อเรารับใช้ผู้อื่น, ก็เท่ากับเรารับใช้พระผู้เป็นเจ้าด้วย.

ท่านทั้งหลายจงเลือกเสียในวันนี้ว่าท่านจะปรนนิบัติผู้ใด, **ยชว.** ๒๔:๑๕. ซึ่งท่านได้กระทำแก่คนใดคนหนึ่งในพวกพี่น้องของเราจนถึงแม้จะต่ำต้อยเพียงไร, ก็เหมือนได้กระทำแก่เราด้วย, **มธ.** ๒๕:๓๕-๔๕. ให้ถวายตัวของท่านแด่พระองค์เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต, ซึ่งเป็นการนมัสการโดยวิญญานเจิดของท่านทั้งหลาย, **รม.** ๑๒:๑. จงรับใช้กันและกันด้วยความรักเถิด, **กท.** ๕:๑๓. ลูกจะใช้วันเวลาของลูกในการรับใช้พระผู้เป็นเจ้าของลูก, **๒ น้.** ๒:๓. เมื่อท่านอยู่ในการรับใช้เพื่อนมนุษย์ของท่าน ท่านก็อยู่ในการรับใช้พระผู้เป็นเจ้าของท่านนั่นเอง, **โมไซยาห์** ๒:๑๗. ผู้ใดที่ครอบครองแผ่นดินแห่งคำสัญญาจะต้องรับใช้พระผู้เป็นเจ้ามิฉะนั้นจะถูกกำจัดออกไป, **อีเธอร์** ๒:๘-๑๒. คนที่เริ่มในการรับใช้พระผู้เป็นเจ้าควรรับใช้ด้วยสุดใจ, **คพ.** ๔:๒. พระเจ้าประทานพระบัญญัติให้มนุษย์ชาติรักและรับใช้พระองค์, **คพ.** ๒๐:๑๘-๑๙. ในพระนามของพระเยซูคริสต์เจ้าจงรับใช้พระผู้เป็นเจ้า, **คพ.** ๕๙:๕. เรา, พระเจ้า, ยินดีจะยกย่องคนเหล่านั้นที่รับใช้เรา, **คพ.** ๗๖:๕. จงนมัสการพระผู้เป็นเจ้า, เพราะพระองค์เท่านั้นที่เจ้าจะรับใช้, **โมเสส** ๑:๑๕.

รับผิดชอบได้ (ที่), รู้จักผิดชอบ. ดู สิทธิเสรี ด้วย

พระเจ้าตรัสไว้ว่าผู้คนที่ปวงมีควมรับผิดชอบต่อเจตนารมณ์, เจตคติ, ความปรารถนา, และการกระทำของตนเอง.

วัยที่รับผิดชอบได้คือวัยที่ทรงพิจารณาว่าเด็ก ๆ มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง สามารถทำบาปและสามารถกลับใจได้.

เราจะตัดสินทุกคนตามทางปฏิบัติของเขา, **อสค.**

๑๘:๓๐. พวกเขาจะต้องรับผิดชอบคำที่ไม่เป็นสาระทุกคำ, **มธ.** ๑๒:๓๖. รายงานสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์ของเจ้า, **ลูกา** ๑๖:๒. เราทุกคนจะรายงานตัวต่อพระผู้เป็นเจ้า, **รม.** ๑๔:๑๒. คนตายจะถูกพิพากษาตามงานของพวกเขา, **วว.** ๒๐:๑๒. ถ้อยคำ, งาน, และความคิดของเราจะกล่าวโทษเรา, **แอลมา** ๑๒:๑๔. เราเป็นผู้พิพากษาของเราเอง, ไม่ว่าจะทำดีหรือชั่ว, **แอลมา** ๔๑:๗. ท่านได้รับอนุญาตให้ทำเพื่อตนเอง, **อีล.** ๑๔:๒๙-๓๑. สิ่งนี้เจ้าจะสอน—การกลับใจและการให้บังพัตติมาคนที่รับผิดชอบได้, **โมโร.** ๘:๑๐. คนที่ปวงผู้ถึงวัยที่รับผิดชอบได้ต้องกลับใจและรับบังพัตติมา, **คพ.** ๑๘:๔๒. ชาตานล่อลวงเด็กเล็กไม่ได้, จนกว่าพวกเขาเริ่มรู้จักรับผิดชอบต่อเรา, **คพ.** ๒๙:๔๖-๔๗. เด็กจะได้รับบังพัตติมาเมื่ออายุแปดขวบ, **คพ.** ๖๘:๒๗. มนุษย์ทุกคนจะรับผิดชอบบาปของเขาเองในวันแห่งการพิพากษา, **คพ.** ๑๐๑:๗๘. ให้แก่พวกเขาที่จะรู้จักความดีจากความชั่ว; ดังนั้นพวกเขาจึงเป็นผู้มีสิทธิ์เสรีของตนเอง, **โมเสส** ๖:๕๖. มนุษย์จะถูกลงโทษเพราะบาปของพวกเขา, **ลข.** ๑:๒.

รับผิดชอบได้, วัยที่. ดู เด็ก, ลูก; บังพัตติมา, ให้บังพัตติมา—บังพัตติมาไม่ใช้สำหรับเด็ก; บังพัตติมาเด็ก; รับผิดชอบได้ (ที่), รู้จักผิดชอบ

รัศมีภาพ. ดู ความจริง; ระดับของรัศมีภาพ; สว่าง (ความ) ด้วย

ในพระคัมภีร์, รัศมีภาพมักจะหมายถึงแสงสว่างของพระผู้เป็นเจ้าและความจริง. อาจหมายถึงการสรรเสริญหรือให้เกียรติและหมายถึงสภาพบางอย่างของชีวิตนรีนทร์หรือหมายถึงรัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้า.

บริสุทธิ์ คือพระเจ้าจอมโยธา : แผ่นดินโลกทั้งสิ้นเต็มด้วยพระสิริของพระองค์, **อสย.** ๖:๓ (๒ น้. ๑๖:๓). เรา ก็เปลี่ยนไป เป็นเหมือนพระฉายาขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือมีศักดิ์ศรีเป็นลำดับขึ้นไป, **๒ คร.** ๓:๑๘. พระองค์จะทรงยกพ้อขึ้นไปท่านก็อยู่กับพระองค์ในรัศมีภาพ, **แอลมา** ๓๖:๒๘. รัศมีภาพที่ได้รับในการฟื้นคืนชีวิตจะแตกต่างตามความชอบธรรม, **คพ.** ๗๖:๕๐-๑๑๙. รัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้าคือความรู้อัจฉ, **คพ.** ๙๓:๓๖. รัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้าคือการทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนรีนทร์ของมนุษย์, **โมเสส** ๑:๓๙. ข้าพเจ้าเห็น

พระอดิรูปสองพระองค์, ซึ่งความเจิดจ้าและรัศมีภาพของ ทั้ง สองพระองค์เกินกว่าจะพรรณนาได้, **จส—ป ๑:๑๗.**

รัศมีภาพซีเลสเชียล. ดู ชีวิตนรีนทร์; ระดับของรัศมีภาพ; สูงส่ง (ความ) ด้วย

ระดับ สูงสุดใน สาม ระดับของรัศมีภาพ ซึ่ง คนคนหนึ่งสามารถได้รับหลังจากชีวิตนี้. คนชอบธรรมจะพำนักที่นั่นในที่ประทับของ พระผู้เป็นเจ้าของพระบิดา และพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์.

รัศมีภาพของซีเลสเชียลเป็นอย่างหนึ่ง, **๑ คร. ๑๕:๔๐ (คพ. ๗บ:๙๖).** เปาโลถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์ชั้นที่สาม, **๒ คร. ๑๒:๒.** เห็นรัศมีภาพซีเลสเชียลในนิมิต, **คพ. ๗บ:๕๐-๗๐.** ถ้าวิสุทธิชนปรารถนาสถานที่ในโลกซีเลสเชียล, พวกเขาต้องเตรียม, **คพ. ๗บ:๗.** คนที่ไม่สามารถปฏิบัติตามกฎของอาณาจักรซีเลสเชียลก็ทนรัศมีภาพซีเลสเชียลไม่ได้, **คพ. ๘๘:๑๕-๒๒.** ในรัศมีภาพซีเลสเชียลมีสวรรค์สามชั้น; มีเงื่อนไขกำหนดไว้สำหรับการได้ชั้น สูงสุด, **คพ. ๑๓๑:๑-๒.** เด็กที่ตายก่อนถึงวัยที่รับผิดชอบได้ส่วนได้รับการช่วยให้รอดในอาณาจักรซีเลสเชียล, **คพ. ๑๓๗:๑๐.**

รัศมีภาพที่เลสเชียล. ดู ระดับของรัศมีภาพ ด้วย

ระดับ ต่ำ สุดของรัศมีภาพ สามระดับ ซึ่ง ผู้คนจะพำนักหลังจากการพิพากษาครั้งสุดท้าย.

เปาโลเห็นศักดิ์ศรีของดวงดาว, **๑ คร. ๑๕:๔๐-๔๑.** โจเซฟ สมิธและซิดนีย์ ริกดันเห็นรัศมีภาพที่เลสเชียล, **คพ. ๗บ:๘๑-๙๐.** ผู้อยู่อาศัยของโลกที่เลสเชียลมีจำนวนนับไม่ถ้วนดังดวงดาว, **คพ. ๗บ:๑๐๙-๑๑๒.** คนที่ปฏิบัติตามกฎของอาณาจักรที่เลสเชียลไม่ได้ก็ทนรัศมีภาพที่เลสเชียลไม่ได้, **คพ. ๘๘:๒๔, ๓๑, ๓๘.**

รัศมีภาพเทอร์เรสเตรียล. ดู ระดับของรัศมีภาพ ด้วย

ระดับ ที่สองของรัศมีภาพ สามระดับ ซึ่ง ผู้คนจะพำนักหลังจากการพิพากษาครั้งสุดท้าย.

เปาโลเห็นศักดิ์ศรีของร่างกายสำหรับโลก, เปรียบกับศักดิ์ศรีของดวงจันทร์, **๑ คร. ๑๕:๔๐-๔๑.** โจเซฟ สมิธและซิดนีย์ ริกดันเห็นรัศมีภาพเทอร์เรสเตรียล, **คพ. ๗บ:๗๑-๘๐.** รัศมีภาพของเทอร์เรสเตรียลเลิศ

เลกว่าที่เลสเชียล, **คพ. ๗บ:๙๐.** คนที่ปฏิบัติตามกฎของอาณาจักรเทอร์เรสเตรียลไม่ได้ก็ทนรัศมีภาพเทอร์เรสเตรียลไม่ได้, **คพ. ๘๘:๒๓, ๓๐, ๓๘.**

ราจจริต. ดู ต้นหาราคะ; บริสุทธิทางเพศ (ความ); ผิดประเวณี (การ); ผิดศีลธรรมทางเพศ (การ); ล่วงประเวณี (การ) ด้วย

ความหลงใหลหรือปรารถนาความพึงพอใจที่ไม่ชอบธรรมทางร่างกาย, โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผิดศีลธรรมทางเพศ.

ภรรยาของนายมองดูโยเซฟด้วยความปฏิพัทธ์, **ปฐมก. ๓๙:๗.** ผู้ใดมองผู้หญิงเพื่อให้เกิดใจกำหนดในหญิงนั้น ผู้นั้นได้ล่วงประเวณีในใจกับหญิงนั้นแล้ว, **มธ. ๕:๒๘ (๓ นี. ๑๒:๒๘).** ให้เว้นจากต้นหาของเนื้อหนัง, ซึ่งเป็นข้าศึกต่อวิญญาณจิต, **๑ ปด. ๒:๑๑.** ต้นหาของเนื้อหนังและต้นหาของตาไม่ได้เกิดมาจากพระบิดา, **๑ ยน. ๒:๑๖.** ไม่หลงอยู่กับต้นหาราคะในสิ่งที่เห็นอีกต่อไป, **แอลมา ๓๙:๙.** โดยการล่วงละเมิดกฎศักดิ์สิทธิ์, มนุษย์จึงกลับมามีราจจริต, **คพ. ๒๐:๒๐.** หากคนหนึ่งคนใดจะประพฤติล่วงประเวณีในใจพวกเขา, พวกเขาจะไม่มีพระวิญญาณ, **คพ. ๖๓:๑๖.** จงยุติจากความปรารถนาที่เป็นต้นหาราคะทั้งปวงของเจ้า, **คพ. ๘๘:๑๒๑.** มนุษย์เริ่มมีต้นหา, ราจจริต, และเป็นเหมือนมาร, **โมเสส ๕:๑๓ (โมไซยาห์ ๑๖:๓; โมเสส ๖:๔๙).**

ร่างกาย. ดู ความตาย, ทางร่างกาย; จิตวิญญาณ; พื้นดินชีวิต (การ); มรรตัย (ความเป็น) ด้วย

โครงสร้างของร่างกายทางกายภาพ, อันเป็นมรรตัยของเนื้อหนังและกระดูกสร้างขึ้นในรูปลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งรวมกับวิญญาณเพื่อประกอบเป็นคนมีชีวิต. ร่างกายทางกายภาพของชายและหญิงทั้งปวงจะมารวมกันอย่างเป็นทางการนรีนทร์กับวิญญาณของพวกเขาในการฟื้นคืนชีวิต. บางครั้งพระคัมภีร์พูดถึงร่างกายและวิญญาณที่รวมกันว่าเป็นจิตวิญญาณ (**ปฐมก. ๒:๗; คพ. ๘๘:๑๕; โมเสส ๓:๗, ๙, ๑๙; อับรา. ๕:๗).**

พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงปั้นมนุษย์ด้วยผงคลีดิน, **ปฐมก. ๒:๗ (โมเสส ๓:๗).** จงคลำตัวเราดู, เพราะว่าผิไม่มีเนื้อและกระดูก, **ลูกา ๒๔:๓๙.** ข้าพเจ้าก็ทุบตีร่างกายให้มันแข็งจนอยู่มี, **๑ คร. ๙:๒๗.** ร่างกายมี, **การวิญญาณก็มีด้วย, ๑ คร. ๑๕:๔๔.** ภายที่ปราศจาก

วิญญานนั้นไร้ชีพ, **ยากอบ** ๒:๒๖. ร่างกายอันเป็นมรรตัยจะทรงยกขึ้นเป็นร่างกายอมตะ, **แอลมา** ๑๐:๔๓-๔๕. ทุกส่วนของร่างกายจะนำกลับคืน, **แอลมา** ๔๐:๒. พระเยซูทรงแสดงพระวรกายที่พื้นคืนพระชนม์แล้วต่อชาวนีไฟ, **๓ นี.** ๑๐:๑๘-๑๙; ๑๑:๑๓-๑๕. พระบิดาทรงมีพระวรกายเป็นเนื้อหนังและกระดูกสัมผัสได้ดังของมนุษย์; พระบุตรก็เช่นกัน, **คพ.** ๑๓๐:๒๒. พระผู้เป็นเจ้าของทรงสร้างชายและหญิงในรูปลักษณ์ของพระวรกายของพระองค์เอง, **โมเสส** ๖:๙ (ปลุก. ๙:๖).

ราเชล. ดู ยาโคบ, บุตรของอิสอัค *ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาเดิม, ภรรยาของยาโคบ (ปลุก. ๒๙-๓๑, ๓๕). นางเป็นมารดาของโยเซฟและเบนยามินด้วย.

ราเฟเอล. ดู ทูตสวรรค์, เทพ *ด้วย*

เทพของพระเจ้าผู้มีส่วนในการฟื้นฟูสิ่งทั้งปวง (คพ. ๑๒๘:๒๑).

ร่ำรวย (ความ). ดู มั่งคั่ง (ความ)

ริกตัน, ชิตนีย์

ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสและผู้นำรุ่นแรกๆ ของศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูในทศวรรษ ๑๘๓๐ และต้นทศวรรษ ๑๘๔๐. ชิตนีย์ ริกตันรับใช้อยู่ช่วงหนึ่งในฐานะที่ปรึกษาที่หนึ่งของโจเซฟ สมิธในฝ่ายประธานสูงสุดของศาสนจักร (คพ. ๓๕; ๕๘:๕๐, ๕๗; ๖๓:๕๕-๕๖; ๗๖:๑๑-๑๒, ๑๙-๒๓; ๙๐:๖; ๙๓:๔๔; ๑๐๐:๙-๑๑; ๑๒๔:๑๒๖). ต่อมาเขาละทิ้งศาสนจักรและได้รับปีพพาชนียกรรมในเดือนกันยายน ค.ศ. ๑๘๔๔.

ริชชา (ความ), อิจฉา. ดู โลก *ด้วย*

ตามที่ใช้ในพระคัมภีร์, คำว่า **ริชชา** มีสองความหมาย : (๑) มีความรู้สึกอย่างแรงกล้าและมีความรู้สึกอ่อนไหวและลึกซึ้งเกี่ยวกับใครบางคนหรือบางสิ่งบางอย่าง, และ (๒) ตามที่มีอยู่ในพระคัมภีร์, ความต้องการบางสิ่งบางอย่างซึ่งเป็นของคนอื่นเป็นสิ่งที่ผิด. รู้สึกอิจฉาใครบางคนหรือระแวงว่าคนอื่นจะดีกว่าเปรียบ.

มีความรู้สึกอย่างแรงกล้า: เราคือพระเจ้าของเจ้า เป็นพระเจ้าที่หวงแหน, **อพย.** ๒๐:๕

(ฉริบ. ๕:๙; ๖:๑๕; โมไซยาห์ ๑๑:๒๒). เราจะหวงแหนนามบริสุทธิ์ของเรา, **อสค.** ๓๙:๒๕. เรามีความหวงแหนกรุงเยรูซาเล็มและกรุงศิโยน, **ศคย.** ๑:๑๔.

รู้สึกอิจฉาหรือหวาดระแวง: ความริษยากระทำให้คนเกลียดกราย, **สภษ.** ๖:๓๒-๓๕. ฝ่ายบรรพบุรุษเหล่านั้น, คิดอิจฉา, จึงขายโยเซฟไปยังประเทศอียิปต์, **กิจการ** ๗:๙. ความรักไม่อิจฉา, **๑ คร.** ๑๓:๔ (โมโร. ๗:๔๕). ความอิจฉาเกิดจากความทะนงตัว, **๑ ทธ.** ๖:๔. ที่ใดมีความริชชา, ที่นั่นก็กุ่นวายและมีการกระทำชั่วช้า, **ยากอบ** ๓:๑๖. พระเจ้าทรงบัญชาไว้ว่ามนุษย์จะไม่ริชชา, **๒ นี.** ๒๖:๓๒. ไม่มี ความริชชาในบรรดาผู้คนของนีไฟ, **๔ นี.** ๑:๑๕-๑๘. เอคิซเริ่มริชชากับบุตรของตน, **อีเธอร์** ๙:๗. ปลดเปลื้องตนให้พ้นจากความริชชาและความกลัว, **คพ.** ๖๗:๑๐. ความริชชาและความเกลียดกรายของมนุษย์เป็นเหตุการณ์ปรกติของข้าพเจ้าตลอดวันเวลาของชีวิตข้าพเจ้า, **คพ.** ๑๒๗:๒.

รุ่ง. ดู น้ำท่วมในสมัยโนอาห์; โนอาห์, ผู้ประสาทพรในพระคัมภีร์ไบเบิล; เรือ, นาวา *ด้วย*

เครื่องหมายหรือหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของกับโนอาห์ (ปลุก. ๙:๑๓-๑๗). ปจส., ปลุก. ๙:๒๑-๒๕ อธิบายว่าพันธสัญญาครอบคลุมถึงคำสัญญาที่ว่าแผ่นดินโลกจะไม่มีวันถูกน้ำท่วมอีกเลย, ว่าไซอันของเอโนคจะกลับมา, และพระเจ้าจะเสด็จมาอีกครั้งเพื่อทำนบनแผ่นดินโลก.

รู้แจ้ง (ความ). ดู ความจริง; วิญญาน; สว่าง (ความ) *ด้วย*

ความรู้แจ้งมีหลายความหมาย, สามความหมายในนั้นคือ : (๑) แสงสว่างแห่งความจริงซึ่งให้ชีวิตและแสงสว่างแก่สิ่งทั้งปวงในจักรวาล. ความรู้แจ้งดำรงอยู่ตลอดเวลาเสมอมา. (๒) คำว่า **สัจภาวะรู้แจ้ง** อาจหมายถึงลูกทางวิญญานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ. (๓) พระคัมภีร์ออกพูดถึงสัจภาวะรู้แจ้งว่าหมายถึงมวลสารทางวิญญานซึ่งดำรงอยู่ก่อนเรากำเนิดเป็นลูกทางวิญญาน.

ความรู้แจ้งแนบสนิทกับความรู้แจ้ง, **คพ.** ๘๘:๔๐. ความรู้แจ้งมิได้สร้างขึ้นหรือรังสรรค์ไว้, **คพ.** ๙๓:๒๙. ความรู้แจ้งเป็นอิสระอยู่ในภพนั้นซึ่งในนั้น

พระเจ้าเป็นเจ้าทรงวางไว้, **คพ.** ๙๓:๓๐. รัศมีภาพของพระเจ้าเป็นเจ้าคือความรู้อัจฉริยะ, **คพ.** ๙๓:๓๖-๓๗. ความรู้อัจฉริยะที่เรารับรู้ในชีวิตนี้จะถูกขืนพร้อมกับการไถ่ถอนคืนชีวิต, **คพ.** ๑๓๐:๑๘-๑๙. พระเจ้าทรงปกครองเหนือสัตภาวะรู้อัจฉริยะทั้งปวง, **อับรา.** ๓:๒๑. พระเจ้าทรงแสดงให้อับราฮัมเห็นสัตภาวะรู้อัจฉริยะที่จัดวางไว้ก่อนมีโลกขึ้นมา, **อับรา.** ๓:๒๒.

รูธ. ดู โยอาส ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, สะโลไวชาวโมอับของนาโอมิและเอลีเมเลค, ผู้เป็นชาวอิสราเอล. หลังจากสามีของนางสิ้นชีวิต, รูธก็แต่งงานกับโยอาสญาติข้างสามีของนาโอมิ. โอบอดบุตรของคนที่ทั้งสองเป็นบรรพชนของดาวิดและพระคริสต์. เรื่องราวของรูธบรรยายไว้อย่างไพเราะถึงการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของคนที่หนึ่งที่ไม่ใช่ชาวอิสราเอลเข้ามาสู่คอกของอิสราเอล. รูธสะทึงเทพเจ้าเดิมและชีวิตเดิมของนางมาอยู่กับครอบครัวแห่งศรัทธาในการรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้าแห่งอิสราเอล (นางรูธ ๑:๑๖).

หนังสือนางรูธ: บทที่ ๑ บรรยายชีวิตของเอลีเมเลคและครอบครัวของเขาในโมอับ. หลังจากสามีของพวกเขาสิ้นชีวิต, นาโอมิกับรูธไปเบธเลเฮม. บทที่ ๒ อธิบายว่ารูธเก็บข้าวตกในนาของโยอาส. บทที่ ๓ เล่าว่านาโอมิแนะนำรูธให้ไปที่ลานนวดข้าวและนอนแทมเท้าของโยอาส. บทที่ ๔ เป็นเรื่องราวการแต่งงานของรูธกับโยอาส. คนทั้งสองมีบุตรชายคนหนึ่ง, โอบอด, ซึ่งดาวิดและพระคริสต์มาทางเชื้อสายนี้.

รูเบน. ดู ยาโคบ, บุตรของอิสอัค; อิสราเอล ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุตรคนโตของยาโคบกับเลอาห์ (ปฐมก. ๒๙:๓๒; ๓๗:๒๑-๒๒, ๒๙; ๔๒:๒๒, ๓๗). แม่รูเบนจะเป็นบุตรหัวปี, แต่เขาสูญเสียสิทธิบุตรหัวปีเนื่องจากบาป (ปฐมก. ๓๕:๒๒; ๔๙:๓-๔).

เผ่ารูเบน: พรที่ยาโคบให้รูเบนมีอยู่ในปฐมกกาล ๔๙:๓ และเฉลยธรรมบัญญัติ ๓๓:๖. จำนวนคนในเผ่าลดลงที่เล็กน้อย, และแม่เผ่าจะยังอยู่, แต่กลับมีความสำคัญทางการเมืองน้อยลง. สิทธิบุตรหัวปีของรูเบนตกเป็นของโยเซฟและบุตรทั้งหลายของท่านเพราะโยเซฟเป็นบุตรหัวปีของราเชล, ภรรยาคนที่สองของยาโคบ (๑ พศด. ๕:๑-๒).

รูธ. ดู พระวิญญานบริสุทธิ์ ด้วย

การสัมผัสถึงการกระตุนเตือนของพระวิญญาน.

ใจที่เกินกว่าจะรู้สึก, พึ่งจึงสัมผัสพระวจนะของพระองค์ไม่ได้, **๑ นี.** ๑๗:๔๕. เมื่อท่านรู้สึกถึงการพองนี้, ท่านจะเริ่มกล่าวว่าเป็นเมลิดี, **แอลมา** ๓๒:๒๘. เจ้าจะรู้สึกว่ามีคนถูกต้อง, **คพ.** ๙:๘. ผู้คนที่ทั้งปวงซึ่งจะเข้าพระนิเวศน์ของพระเจ้าจะรู้สึกถึงเดชานาภาพของพระองค์, **คพ.** ๑๐๙:๑๓.

เรเบคาห์. ดู อีสอัค ด้วย

ภรรยาของอิสอัค, ผู้ประสาทรในภาคพันธสัญญาเดิม (ปฐมก. ๒๔-๒๗). เรเบคาห์เป็นมารดาของเอซาวกับยาโคบ (ปฐมก. ๒๕:๒๓-๒๖).

เรโหโบอัม. ดู ซาโลมอน ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุตรของกษัตริย์ซาโลมอน. เขาสืบทอดตำแหน่งต่อจากบิดาและปกครองในเยรูซาเล็มสิบเจ็ดปี (๑ พกษ. ๑๑:๔๓; ๑๔:๒๑, ๓๑). ในสมัยการปกครองของเรโหโบอัม, อาณาจักรถูกแบ่งเป็นอาณาจักรแห่งอิสราเอลทางตอนเหนือและอาณาจักรแห่งยูดาห์ทางตอนใต้ (๑ พกษ. ๑๑:๓๑-๓๖; ๑๒:๑๙-๒๐). เรโหโบอัมปกครองเหนืออาณาจักรแห่งยูดาห์.

เรอูเอล. ดู เยโธธ

เราเป็น. ดู พระเยซูคริสต์; พระเยโฮวาห์ ด้วย

พระนามหนึ่งของพระเจ้าพระเยซูคริสต์.

พระเจ้าเป็นเจ้าตรัสกับโมเสส, เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น, **อพย.** ๓:๑๔-๑๕. เราเป็นพระเจ้า, **อพย.** ๖:๒-๓. เราดำรงอยู่, ก่อนอับราฮัมเกิด, **ยอห์น** ๘:๕๖-๕๙. จงฟังสุรัสเสียงของพระเยซูคริสต์ **เราเป็น** ผู้ยิ่งใหญ่, **คพ.** ๒๙:๑ (คพ. ๓๘:๑; ๓๙:๑).

เรียก (การ), เรียกจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า (ได้รับ). ดู

แต่งตั้ง (การ); ผู้พิทักษ์, พิทักษ์ (สิ่งที่อยู่ในความ); เลือก (การ), เลือก (ได้รับ), เลือกไว้ (กริยา); เลือก (ได้รับ), เลือกไว้ (ที่) (วิเศษณ์หรือนาม); สิทธิอำนาจ ด้วย

การได้รับ เรียกจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าหมายถึงการได้รับแต่งตั้งหรือได้รับเชิญจากพระองค์หรือผู้นำศาสนจักรที่มีอำนาจถูกต้องของพระองค์เพื่อให้รับใช้พระองค์ด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งเป็นพิเศษ.

ท่านเอามือวางบนโยชูวาและกำขั้วเขา, **กตว.** ๒๗:๒๓. เราได้แต่งตั้งเจ้าเป็นผู้เผยพระวจนะ, **ยรม.** ๑:๕. เราได้เลือกท่านทั้งหลายและได้แต่งตั้งท่านทั้งหลาย, **ยอห์น** ๑๕:๑๖. เปาโลได้รับเรียกเป็นอัครสาวก, **รม.** ๑:๑. ไม่มีผู้ใดตั้งตนเองเป็นปุโรหิตได้, แต่พระเจ้าทรงเรียก, **ยบ.** ๕:๔. พระเยซูได้รับเรียกจากพระเจ้าเป็นเจ้าตามระเบียบของเมลคีเซเดค, **ยบ.** ๕:๑๐. ข้าพเจ้าได้รับเรียกมาสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้าตามวิญญานแห่งการเปิดเผยและการพยากรณ์, **แอลมา** ๘:๒๔. ปุโรหิตได้รับเรียกและเตรียมไว้ นับจากการวางรากฐานของโลก, **แอลมา** ๑๓:๓. หากเจ้ามีความปรารถนาจะใช้พระเจ้าเป็นเจ้า, เจ้าก็ได้รับเรียก, **คพ.** ๔:๓. จงตั้งมั่นในงานซึ่งงานนั้นเราเรียกเจ้ามา, **คพ.** ๙:๑๔. เจ้าไม่ต้องคิดว่าเจ้าได้รับเรียกให้สั่งสอนจนกว่าเจ้าจะได้รับเรียก, **คพ.** ๑๑:๑๕. เอ็ดเดอร์ได้รับเรียกมาเพื่อทำให้เกิดการรวมกันของผู้ที่เราเลือกไว้, **คพ.** ๒๙:๗. จะไม่ให้แก่ใครเลยที่จะออกไปสั่งสอนกิตติคุณของเราหรือเสริมสร้างศาสนจักรของเราเว้นแต่เขาจะได้รับแต่งตั้ง, **คพ.** ๔:๒:๑๑. มีหลายคนได้รับเรียก, แต่น้อยคนได้รับเลือก, **คพ.** ๑๒:๓๔. มนุษย์ต้องได้รับเรียกจากพระเจ้าเป็นเจ้า, **ลข.** ๑:๕.

เรือ, นาวา. ดู น้ำท่วมในสมัยโนอาห์; โนอาห์, ผู้ประสพพรในพระคัมภีร์ไบเบิล; รุ่ง *ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาเดิม, เรือที่โนอาห์ต่อขึ้นมาเพื่อปกป้องรักษาชีวิตระหว่างน้ำท่วมครั้งใหญ่.

เจ้าจงต่อนาวาด้วยไม้สนโกเฟอร์, **ปฐมก.** ๖:๑๔. นาวาค้างอยู่บนเทือกเขารารัต, **ปฐมก.** ๘:๔. เรือของชาวเจเร็ดแน่นหนาเหมือนกับเรือของโนอาห์, **อีเธอร์** ๖:๗.

เรือนจำสำหรับวิญญาน. ดู นรก

แรมมีอัมหม์

ในพระคัมภีร์มอรมอนคือแท่นสูงซึ่งชาวโซรัม, ผู้เป็นชาวไนไฟที่ละทิ้งความเชื่อ, ยืนสวดอ้อนวอนบนนั้น (**แอลมา** ๓๑:๘-๑๔).

โรคเรื้อน

โรคติดต่อซึ่งกล่าวถึงบ่อยๆ ในภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่. ผู้คนที่โดดเด่นหลายคนในพระคัมภีร์ไบเบิลเคยเป็นโรคนี้ในช่วงเวลา

หนึ่ง, รวมทั้งโมเสส (อพย. ๔:๖-๗), เมรียมที่สาวท่าน (กตว. ๑๒:๑๐), นออามาน (๒ พกษ. ๕), และกษัตริย์อัสซียาร์ (๒ พศด. ๒๖:๑๙-๒๑).

พระเยซูทรงรักษาโรคเรื้อนให้คนหลายคน, **มธ.** ๘:๒-๔ (มาระโก ๑:๔๐-๔๕; ลูกา ๕:๑๒-๑๕; ๓ นี. ๑๗:๗-๙). พระเยซูทรงรักษาคนโรคเรื้อนสิบคน, **ลูกา** ๑๗:๑๑-๑๙.

โรงเรียนศาสนาพยากรณ์. ดู สมิท, โจเซฟ, จูเนียร์ *ด้วย*

ในเคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ (สหรัฐอเมริกา), ช่วงฤดูหนาว ค.ศ. ๑๘๓๒-๑๘๓๓, พระเจ้าทรงบัญชาโจเซฟ สมิทให้จัดตั้งโรงเรียนโดยมีจุดประสงค์เพื่ออบรมพี่น้องชายในทุกเรื่องเกี่ยวกับพระกิตติคุณและอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า. ผู้นำของศาสนจักรในสมัยแรกหลายคนมาจากโรงเรียนนี้. โรงเรียนศาสนาพยากรณ์หรือโรงเรียนเอ็ดเดอร์อีกแห่งหนึ่งดำเนินงานโดยพาร์ลีย์ พี. แพรทท์ในเทศมณฑลแจ๊คสัน, รัฐมิสซูรี (คพ. ๙๗:๑-๖). โรงเรียนคล้ายๆ กันนี้เกิดขึ้นไม่นานหลังจากวิสุทธิชนอพยพไปตะวันตก; แต่, ในไม่ช้าก็ปิดดำเนินการ. ปัจจุบันการสอนพระกิตติคุณทำกันในบ้าน, โครัมมูนะปุโรหิต, และองค์กรช่วยต่างๆ, ตลอดจนผ่านโรงเรียนของศาสนจักร ชั้นเรียนเซมินารี และชั้นเรียนสถาบันศาสนา.

จงชำระตนเองให้บริสุทธิ์และสอนหลักคำสอนของอาณาจักรให้กัน, **คพ.** ๘:๗๔-๘๐. เจ้าจงแสวงหาอย่างขยันหมั่นเพียร, และสอนกัน, **คพ.** ๘:๑๑๘-๑๒๒. อธิบายเกี่ยวกับระเบียบของโรงเรียนศาสนาพยากรณ์, **คพ.** ๘:๑๒๗-๑๔๑. ฝ่ายประธานสูงสุดถือกฎแห่งทั้งหลายของโรงเรียนศาสนาพยากรณ์, **คพ.** ๙:๐:๖-๗.

โรม. ดู จักรวรรดิโรมัน *ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาใหม่, เมืองหลวงของจักรวรรดิโรมัน, ตั้งอยู่ริมแม่น้ำไทเบอร์ในอิตาลี (กิจการ ๑๘:๒; ๑๙:๒๑; ๒๓:๑๑). เปาโลสอนพระกิตติคุณในโรมเมื่อท่านเป็นนักโทษของรัฐบาลโรมัน (รม. ๑:๗, ๑๕-๑๖; กิจการ ๒๘:๑๔-๓๑).

โรม, จดหมาย (สาส์น) ถึงคริสติกชนใน. ดู เปาโล; สาส์นของเปาโล *ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาใหม่, จดหมายที่เปาโลเขียนถึง

วิสุทธิชนในโรม. ท่านกำลังคิดจะไปเยือนเยรูซาเล็ม, ซึ่งมีอันตรายแน่นอน. ถ้าท่านรอดชีวิตมาได้, ท่านหวังว่าจะได้ไปเยือนโรมหลังจากนั้น. ส่วนหนึ่งของจดหมายตั้งใจจะเตรียมศาสนจักรที่นั่นให้พร้อมต้อนรับท่านเมื่อท่านไปถึง. จดหมายดังกล่าวอาจถือได้ว่ามีถ้อยแถลงของหลักคำสอนบางเรื่องซึ่งเคยเป็นข้อถกเถียงและเปาโลถือว่าเวลานี้ได้ข้อยุติแล้ว.

บทที่ ๑ มีคำที่ทักทายของเปาโลต่อชาวโรมัน. บทที่ ๒-๑๑ มีข้อประกาศหลายข้อเกี่ยวกับหลักคำสอนเรื่องศรัทธา, งาน, และพระคุณ. บทที่ ๑๒-๑๖ มีคำสอนที่ปฏิบัติได้จริงเกี่ยวกับความรัก, หน้าที่, และความบริสุทธิ์.

ฤดูเก็บเกี่ยว

บางครั้งพระคัมภีร์ใช้คำว่า *ฤดูเก็บเกี่ยว* ในความหมายเปรียบเทียบเพื่อหมายถึงการนำผู้คนเข้ามาในศาสนจักร, ซึ่งเป็นอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก, หรือหมายถึงเวลาของการพิพากษา, เช่นการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์.

ฤดูเกี่ยวก็ผ่านไป, ฤดูแล้งก็สิ้นสุดลงแล้ว, และเราทั้งหลายก็ไม่รอด, **ยรม. ๘:๒๐** (คพ. ๕:๖๖). ข้าวที่ตองเกี่ยวนั้นมีมากนักหนา, แต่คนงานยังน้อยอยู่, **มธ. ๙:๓๗**. ฤดูเกี่ยวได้แก่เวลาสั้นยุค, **มธ. ๑๓:๓๙**. ผู้ใดหว่านอะไรลง, ก็เกี่ยวเกี่ยวสิ่งนั้น, **กท. ๖:๗-๙** (คพ. ๖:๓๓). ทุ่งข้าวพร้อมที่จะเกี่ยวเกี่ยว, **คพ. ๔:๔**. ฤดูเกี่ยวเกี่ยวสิ้นสุดและจิตวิญญาณเจ้าไม่ได้รับการช่วยให้รอด, **คพ. ๔:๕**. เวลาแห่งการเกี่ยวเกี่ยวมาถึงแล้ว, และคำของเราจำเป็นต้องเกิดสัมฤทธิ์ผล, **คพ. ๑๐:๖๔**.

ลงไปในน้ำทั้งตัว. ดู บัพติศมา, ให้บัพติศมา—บัพติศมาโดยลงไปน้ำทั้งตัว

ลบหลู่ (การ). ดู ดูแคลน (การ); บาปที่อภัยมิได้ *ด้วย*

การกล่าววาจาอย่างไม่เคารพหรือไม่มีมารยาทเกี่ยวกับพระเจ้าหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์.

พระเยซูทรงถูกชาวยิวกล่าวหาหลายครั้งว่าทรงลบหลู่ด้วยวาจาเพราะพระองค์ทรงอ้างสิทธิ์ในการอภัยบาป (มธ. ๙:๒-๓; ลูกา ๕:๒๐-๒๑), เพราะพระองค์ทรงเรียกพระองค์เองว่าพระบุตรของพระเจ้า (ยอห์น ๑๐:๒๒-๓๖; ๑๙:๗), และเพราะพระองค์รับสั่งว่าพวกเขาจะเห็นพระองค์ทรงนั่ง

ทาง พระหัตถ์ขวาของ พระผู้ทรง เสด็จมาในเมฆแห่งฟ้าสวรรค์ (มธ. ๒๖:๖๔-๖๕). คำกล่าวหาเหล่านี้ อาจเป็นจริง หากพระองค์มิได้ทรงเป็นจริง ๆ อย่างที่พระองค์รับสั่งไว้. ข้อกล่าวหาที่บรรดาพยานเท็จใส่ร้ายพระองค์ในการพิจารณาคดีต่อหน้าซานเฮดริน (มธ. ๒๖:๕๙-๖๑) คือการลบหลู่พระวิหารของพระเจ้าเป็นเจ้า. การลบหลู่พระวิหารของพระเจ้า, ซึ่งหมายถึงการปฏิเสธพระคริสต์โดยเจตนาหลังจากได้รับความรู้อย่างสมบูรณ์เกี่ยวกับพระองค์, เป็นบาปที่อภัยมิได้ (มธ. ๑๒:๓๑-๓๒; มาระโก ๓:๒๘-๒๙; คพ. ๑๓๒:๒๗).

ผู้ใดที่เหยียดหยามพระนามของพระเจ้าจะต้องถูกลงโทษถึงตาย, **ลนต. ๒๔:๑๑-๑๖**. ศัตรูของพระเจ้าจะไม่หลงเหลือให้ลบหลู่พระนามของพระองค์, **คพ. ๑๐๕:๑๕**. การแก้แค้นจะมาถึงผู้ลบหลู่พระเจ้า, **คพ. ๑๑๒:๒๔-๒๖**.

ล่วงประเวณี (การ). ดู บริสุทธิ์ทางเพศ (ความ); ผิดประเวณี (การ); ผิดศีลธรรมทางเพศ (การ); รักร่วมเพศ; ราคะจิต *ด้วย*

ความสัมพันธ์ทางเพศที่ผิดกฎหมายของชายและหญิง. แม้ว่าโดยทั่วไปการล่วงประเวณีหมายถึงการร่วมเพศระหว่างคนที่แต่งงานแล้วกับคนอื่นที่ไม่ใช่คู่ครอง, แต่ในพระคัมภีร์อาจหมายถึง คนที่ยังไม่แต่งงานด้วย.

บางครั้งการล่วงประเวณีใช้เป็นสัญลักษณ์แทนการละทิ้งความเชื่อของประชาชนหนึ่งหรือผู้คนทั้งกลุ่มที่ออกนอกวิถีทางของพระเจ้า (กตว. ๒๕:๑-๓; อสค. ๑๖:๑๕-๕๙; ยรม. ๓:๖-๑๐; โยเซยา ๔).

โยเซฟไม่ยอมทำความชั่วอันใหญ่หลวงนี้, และบาปต่อต้านพระเจ้าเป็นเจ้า, **ปฐม. ๓๙:๗-๑๒**. เจ้าจะไม่ล่วงประเวณี, **อพย. ๒๐:๑๔**. ผู้ใดมองดูหญิงเพื่อให้เกิดใจกำหนดในหญิงนั้น ผู้นั้นได้ล่วงประเวณีในใจกับหญิงนั้นแล้ว, **มธ. ๕:๒๘**. ทั้งคนผิดผู้ผิดเมียหรือคนล่วงประเวณีจะไม่ได้รับอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นมรดก, **๑ คร. ๖:๙-๑๐**. พระเจ้าเป็นเจ้าจะทรงพิพากษาคนมีชู้และคนล่วงประเวณี, **ฮบ. ๑๓:๔**. การล่วงประเวณีนำซึ่งซึ่งที่สุดเหนือบาปทั้งปวงนอกจากการทำให้เลือดบริสุทธิ์ต้องหลังหรือการปฏิเสธพระวิหารของพระเจ้า, **แอลมา ๓๙:๓-๕**. คนที่ประพฤติกล่วงประเวณี, และไม่กลับใจ, ingsถูกขับออกไป, **คพ. ๔๒:๒๓-๒๖**. หากคนหนึ่งคนใดจะ

ประพุดติลวงประเวณในใจพวกเขา, พวกเขาจะไม่มีพระวิญญาณ, **คพ.** ๖๓:๑๔-๑๖.

ลอบกัด. ดู พุดให้ร้าย

ล่อลวง (การ). ดู มาร; สิทธิเสรี; อดทน (ความ)

ด้วย

การทดสอบความสามารถของบุคคลในการเลือกความดีแทนความชั่ว; การชักจูงให้ทำบาปและติดตามซาตานแทนที่จะติดตามพระเจ้า.

ขอให้นำข้าพระองค์เข้าไปในการทดลอง, แต่ขอให้พ้นจากมารซึ่งชั่วร้าย, **มธ.** ๖:๑๓ (๓ นี. ๑๓:๑๒). พระเจ้าจะไม่ทรงให้ท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้, **๑ คร.** ๑๐:๑๓. พระคริสต์ทรงถูกทดลองใจเหมือนอย่างเราทุกประการ, **ฮบ.** ๔:๑๔-๑๕. คนที่อดทนต่อการทดลองใจก็เป็นสุข, **ยากอบ** ๑:๑๒-๑๔. การล่อลวงของปฏิปักษ์ไม่อาจครอบงำคนที่สับฟังพระวจนะของพระเจ้า, **๑ นี.** ๑๕:๒๔ (ฮีบ. ๕:๑๒). มนุษย์กระทำด้วยตนเองไม่ได้นอกจากจะเชื่อว่าเขามีแรงจูงใจจากอย่างหนึ่งหรืออีกอย่างหนึ่ง, **๒ นี.** ๒:๑๑-๑๖. ฝ้าดูและสวดอ้อนวอนเสมอ, เพื่อท่านจะไม่ถูกล่อลวงจนเกินขนาดที่ท่านจะทนได้, **แอลมา** ๑๓:๒๘. จงสอนพวกเขาให้ต้านทานการล่อลวงทุกอย่างของมาร, ด้วยศรัทธาของพวกเขาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์, **แอลมา** ๓๗:๓๓. สวดอ้อนวอนเสมอเกลือกเจ้าจะเข้าไปสู่การล่อลวง, **๓ นี.** ๑๘:๑๕, ๑๘ (คพ. ๒๐:๓๓; ๓๑:๑๒; ๖๑:๓๙). จงระวังความหยิ่งจองหอง, เกลือกเจ้าจะเข้าไปสู่การล่อลวง, **คพ.** ๒๓:๑. อาตัมกลับขึ้นอยู่กับความประสงค์ของมารเพราะเขาพ่ายแพ้ต่อการล่อลวง, **คพ.** ๒๙:๓๙-๔๐. ข้าพเจ้าถูกทิ้งไว้กับการล่อลวงนานปีการ, **จส-ป** ๑:๒๘.

ละทิ้งความเชื่อ (การ). ดู กบฏ (การ); ฟืนฟูพระกิตติคุณ (การ) *ด้วย*

การที่บุคคล, ศาสนจักร, หรือประชาชาติทั้งสิ้นหันหลังให้ความจริง.

การละทิ้งความเชื่อทั่วไป: อิสราเอลต้องระวังอย่าให้ใจของพวกเขาหันไปจากพระเจ้า, **ฉธบ.** ๒๙:๑๘. ที่ใดๆ ที่ไม่มีการเผยแพร่ธรรม, ประชาชนก็ละทิ้งความยับยั้งชั่งใจเสีย, **สภษ.** ๒๙:๑๘. พวกเขาฝ่าฝืนพันธสัญญาในรันดร์, **อสย.** ๒๔:๕. สมพัทธ์

ปะทะเรื่อนั้น, เรื่อนนั้น ก็พังทลายลง, **มธ.** ๗: ๒๗. ข้าพเจ้าประหลาดใจที่พวกท่านหันไปหาข่าวประเสริฐอื่นเสีย, **กท.** ๑:๖. พวกเขาเริ่มในเส้นทางพระกิตติคุณแต่หลงทางในหมอก, **๑ นี.** ๘:๒๓ (๑ นี. ๑๒:๑๗). หลังจากพวกเขาชิมรสของผลไม้, พวกเขาตกลงไปในทางต้องห้าม, **๑ นี.** ๘:๒๘. การละทิ้งความเชื่อของชาวนีไฟก่อให้เกิดสิ่งกีดขวางสำหรับผู้ไม่เชื่อ, **แอลมา** ๔:๖-๑๒. สมาชิกจำนวนมากของศาสนจักรเริ่มจองหองและข่มเหงสมาชิกคนอื่น ๆ, **ฮีบ.** ๓:๓๓-๓๔ (ฮีบ. ๔:๑๑-๑๓; ๕:๒-๓). เมื่อพระเจ้าทรงทำให้ผู้คนของพระองค์รู้เรื่อง, บางครั้งพวกเขาทำใจแข็งกระด้างและลืมนพระองค์, **ฮีบ.** ๑๒:๒; ๑๓:๗. ชาวนีไฟทำใจแข็งกระด้างและตกอยู่ใต้อำนาจของซาตาน, **๓ นี.** ๒:๑-๓. โมโรไนพยากรณ์เกี่ยวกับการละทิ้งความเชื่อในวันเวลาสุดท้าย, **มอร.** ๘:๒๘, ๓๑-๔๑. การละทิ้งความเชื่อจะเกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาครั้งที่สอง, **คพ.** ๑:๑๓-๑๖.

การละทิ้งความเชื่อของศาสนาคริสต์สมัยเริ่มแรก: คนพวกนี้เข้ามาใกล้เราด้วยปากของพวกเขา, **อสย.** ๒๙:๑๐, ๑๓. ความมืดจะคลุมแผ่นดินโลก, **อสย.** ๖๐:๒. พระเจ้าจะทรงส่งทูตภิกษุภัยของการอดฟังพระวจนะของพระเจ้า, **อาโมส** ๘:๑๑. จะเกิดพระคริสต์ปลอมและศาสดาพยากรณ์ปลอม, **มธ.** ๒๔:๒๔. จะมีสุนัขป่าอันร้ายเข้ามาในหมู่พวกท่าน, **กิจการ** ๒๐:๒๙. ข้าพเจ้าประหลาดใจที่ท่านกลับหันไปจากพระองค์, **กท.** ๑:๖. จะมีมรดกตกไปก่อนการเสด็จมาครั้งที่สอง, **๒ ทธ.** ๒:๓. บางคนหลงจากความจริง, **๒ ทธ.** ๒:๑๘. บางคนถือศาสนาแต่เปลือกนอกแต่ไม่ยอมรับแก่นแท้ของศาสนา, **๒ ทธ.** ๓:๕. จะถึงเวลาที่พวกเขาจะทนต่อคำสอนที่มีหลักไม่ได้, **๒ ทธ.** ๔:๓-๔. จะมีศาสดาพยากรณ์ปลอมและผู้สอนปลอมในหมู่ผู้คน, **๒ ปด.** ๒:๑. มีบางคนได้แอบแฝงเข้ามาโดยปฏิเสธพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าต่อองค์เดียว, **ยูดา** ๑:๔. บางคนกล่าวว่าพวกเขาเป็นอัครสาวกและไม่ได้เป็น, **ว.** ๒:๒. นีไฟเห็นการก่อตั้งของศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและน่าชิงชัง, **๑ นี.** ๑๓:๒๖. คนต่างชาติสวดสัสมและสร้างศาสนจักรขึ้นมากมาย, **๒ นี.** ๒๖:๒๐. เขาทั้งหลายหันไปจากศาสนพิธีของเรา, และล่วงละเมิดพันธสัญญาอันเป็นนิจของเรา, **คพ.** ๑:๑๕. ความมืดปกคลุมแผ่นดินโลก, และความมืดสนิปกคลุมจิตใจผู้คน, **คพ.** ๑๑๒:๒๓. โจเซฟ

รับทราบว่าเป็นคนชั่วร้ายทั้งหมดผิด; เฉากวเขาห่างไกลจากพระผู้เป็นเจ้า, **จส—ป** ๑:๑๙.

ล้าง (การ). ดู ชดใช้ (การ); บัพติศมา, ให้บัพติศมา ด้วย

ชำระล้าง, ทางร่างกาย หรือทางวิญญาณ. ในเชิงสัญลักษณ์ หมายถึง, บุคคลที่กลับใจจะได้รับการชำระล้างจากชีวิตที่แบกรับบาป และผลของบาปผ่านการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระเยซูคริสต์. การล้างบางประเภทซึ่งกระทำภายใต้สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตที่ถูกต้องถือเป็นศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์.

ปุโรหิตจะซักเสื้อผ้าของตนและชำระร่างกายในน้ำ, **กตว.** ๑๙:๗. ขอทรงล้างข้าพระองค์จากความบาปผิดให้หมดสิ้น, **สดด.** ๕๑:๒, ๗. จงชำระตัว, จงทำตัวให้สะอาด, จงเลิกกระทำชั่ว, **อสย.** ๑:๑๖-๑๘. พระเยซูทรงล้างเท้าของพวกสาวก, **ยอห์น** ๑๓:๔-๑๕ (คพ. ๘:๑๓๘-๑๓๙). รับบัพติศมา, และลบล้างความผิดบาปของท่านเสีย, **กิจการ** ๒๒:๑๖ (แอลมา ๗:๑๔; คพ. ๓๓:๑๐). ไม่มีมนุษย์คนใดได้รับการช่วยให้รอดได้เลยเว้นแต่จะซักอาภรณ์ของเขาให้ขาว, **แอลมา** ๕:๒๑ (๓ นี. ๒๗:๑๙). อาภรณ์ของพวกเขาได้รับการชำระล้างให้ขาวแล้วโดยพระโลหิตของพระคริสต์, **แอลมา** ๑๓:๑๑ (อีเธอร์ ๑๓:๑๐). โดยรักษาพระบัญญัติพวกเขาจะได้รับการล้างและชำระจากบาปทั้งหมดของพวกเขา, **คพ.** ๗:๖:๕๒. การเจิมของเจ้าและการล้างของเจ้าได้รับแต่งตั้งโดยศาสนพิธีแห่งนิเวศน์ศักดิ์สิทธิ์ของเรา, **คพ.** ๑๒๔:๓๙-๔๐.

ลาซาร์ส. ดู มารธา; มารีย์แห่งเบธานี ด้วย

ในภาคพันธสัญญาใหม่, น้องชายของมารธา กับมารีย์. พระเยซูทรงทำให้เขาฟื้นคืนชีพจากบรรดาคนตาย (ยอห์น ๑๑:๑-๔๔; ๑๒:๑-๒, ๙-๑๑). ลาซาร์สนี้เป็นคนละคนกันกับลาซาร์ส

ซึ่งเป็นขอทานในคำอุปมาที่พระเยซูทรงสอน (ลูคา ๑๖:๑๙-๓๑).

ลาบัน, พี่ชายของเรเบคาห์. ดู เรเบคาห์ ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, พี่ชายของเรเบคาห์และบิดาของเลอาห์กับราเชล, ภรรยาทั้งสองของยาโคบ (ปฐมก. ๒๔:๒๙-๖๐; ๒๗:๔๓-๔๔; ๒๘:๑-๕; ๒๙:๔-๒๙; ๓๐:๒๕-๔๒; ๓๑:๑-๕๕).

ลาโมโน. ดู แอมัน, บุตรของโมไซยาห์ ด้วย

ในพระคัมภีร์มอรมอน, กษัตริย์ชาวเลมันผู้ซึ่งเปลี่ยนใจเลื่อมใสโดยพระวิญญาณของพระเจ้าและโดยงานและคำสอนอันได้รับการตลใจของแอมัน (แอลมา ๑๗-๑๙).

ลำดับการสืบเชื้อสาย. ดู ครอบครัว; ความรอด; ความรอดของคนตาย; บัพติศมา, ให้บัพติศมา—บัพติศมาแทนคนตาย; ศาสนพิธี—ศาสนพิธีที่มีผู้กระทำแทน; หนังสือแห่งความทรงจำ ด้วย

บันทึกซึ่งสืบค้นเชื้อสายในครอบครัว. ที่ใดซึ่งตำแหน่งฐานะปุโรหิตหรือพรบออย่างให้ไว้เฉพาะครอบครัวใดครอบครัวหนึ่งเป็นพิเศษ, ลำดับการสืบเชื้อสายในพระคัมภีร์จึงสำคัญมาก (ปฐมก. ๕; ๑๐; ๒๕; ๔๖; ๑ พศด. ๑-๙; เอสรา ๒:๖๑-๖๒; นหม. ๗:๖๓-๖๔; มธ. ๑:๑-๑๗; ลูกา ๓:๒๓-๓๘; ๑ นี. ๓:๑-๔; ๕:๑๔-๑๙; เจริม ๑:๑-๒). ในศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูปัจจุบันนี้, สมาชิกของศาสนจักรยังคงสืบค้นเชื้อสายของครอบครัวพวกเขาต่อไป, ส่วนหนึ่งเพื่อค้นหาบรรพชนที่สิ้นชีวิตแล้วให้ถูกต้องเพื่อพวกเขาจะได้ทำศาสนพิธีแห่งความรอดแทนบรรพชน. ศาสนพิธีเหล่านี้จะมีผลต่อคนที่สิ้นชีวิตแล้วและยอมรับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ในโลกวิญญาณ (คพ. ๑๒๗, ๑๒๘).

ลำดับเหตุการณ์

ลำดับเหตุการณ์, หรือเหตุการณ์ต่อไปนี้, ไม่ครอบคลุมทั้งหมดและมีเจตนาเพียงเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจลำดับเหตุการณ์ในสมัยพระคัมภีร์ไบเบิลและพระคัมภีร์มอรมอนเท่านั้น :

เหตุการณ์ต่างๆ ในวันเวลาของผู้ประสพพรสมัยแรก : (เนื่องจากความยุ่งยากในการระบุวันที่แน่นอนของเหตุการณ์ต่างๆ ในหมวดนี้, จึงมิได้ลงวันที่ไว้.)

ก่อนคริสตกาล (หรือก่อนคริสต์ศักราช)

๔๐๐๐ อาดัมตก.

เอโนคปฏิบัติศาสนกิจ.

โนอาห์ปฏิบัติศาสนกิจ; นำท่วมแผ่นดินโลก.

สร้างหอบาเบล; ชาวเจเร็ดเดินทางไปแผ่นดินที่สัญญาไว้.

เมลคีเซเดคปฏิบัติศาสนกิจ.

โนอาห์สิ้นชีวิต.

อับราม (อับราฮัม) เกิด.

อิสอัคเกิด.

ยาโคบเกิด.

โยเซฟเกิด.

โยเซฟถูกขายไปยังอียิปต์.

โยเซฟแสดงตนต่อหน้าฟาโรห์.

ยาโคบ (อิสราเอล) และครอบครัวของท่านลงไปยังอียิปต์.

ยาโคบ (อิสราเอล) สิ้นชีวิต.

โยเซฟสิ้นชีวิต.

โมเสสเกิด.

โมเสสนำลูกหลานของอิสราเอลออกจากอียิปต์ (อพยพ).

โมเสสได้รับการแปรสภาพ.

โยชูวาสิ้นชีวิต.

หลังจากโยชูวาสิ้นชีวิต, เวลาของผู้วินิจฉัยเริ่มขึ้น, ผู้วินิจฉัยคนแรกคือโอทนีเอลและคนสุดท้ายคือซามูเอล; ไม่ทราบลำดับและวันเดือนปีที่แน่นอนของผู้วินิจฉัยคนอื่นๆ.

ซาอูลได้รับการเจิมเป็นกษัตริย์.

เหตุการณ์ต่างๆ ของสหราชอาณาจักรแห่งอิสราเอล :

๑๐๓๕ เริ่มสมัยการปกครองของซาอูล.

๑๐๖๓ ซามูเอลเจิมดาวิดเป็นกษัตริย์.

๑๐๕๕ ดาวิดเป็นกษัตริย์ในเฮโบรน.

๑๐๔๗ ดาวิดเป็นกษัตริย์ในเยรูซาเล็ม; นาธานและกาดพยากรณ์.

๑๐๑๕ ซาโลมอนเป็นกษัตริย์ของอิสราเอลทั้งหมด.

๙๙๑ พระวิหารเสร็จสมบูรณ์.

๙๗๕ ซาโลมอนสิ้นชีวิต; สิบเผ่าทางเหนือกบฏต่อเรโหโบอัม, บุตรของเขา, และอิสราเอลถูกแบ่งแยก.

เหตุการณ์ต่างๆ ของอิสราเอล : เหตุการณ์ต่างๆ ของยูดาห์ : เหตุการณ์ต่างๆ ในประวัติศาสตร์พระคัมภีร์มอรมอน :

๙๗๕ เยโรโบอัมเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล.

๙๔๙ ชีซัก, กษัตริย์แห่งอียิปต์, ปล้นสะดมเยรูซาเล็ม.

๘๗๕ อาหับปกครองในสะมาเรียดูแลอิสราเอลตอนเหนือ; เอลีซาห์พยากรณ์.

เหตุการณ์ต่างๆ ของอิสราเอล :	เหตุการณ์ต่างๆ ของยูดาห์ :	เหตุการณ์ต่างๆ ในประวัติศาสตร์ พระคัมภีร์มอรมอน :
๘๕๑ เอลีซาทำปาฏิหาริย์มากมาย.		
๗๙๒ อาโมสพยากรณ์.		
๗๙๐ โยนาห์และโฮเซยาพยากรณ์		
	๗๔๐ อีสยาห์เริ่มพยากรณ์. (ก่อตั้งโรม; นาโบนัสซาร์เป็นกษัตริย์แห่งบาบิโลนใน ๗๔๗; ทีกัลปีเลเสอร์ที่สามเป็นกษัตริย์แห่งอัสซีเรียตั้งแต่ ๗๔๗ ถึง ๗๓๔.)	
	๗๒๘ เฮเซคียาห์เป็นกษัตริย์แห่งยูดาห์. (แหลมาเนเสอร์ที่สี่เป็นกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย.)	
๗๒๑ อาณาจักรตอนเหนือถูกทำลาย; เผ่าทั้งสิบถูกนำไปเป็นเชลย; มีคาคห์พยากรณ์.		
	๖๔๒ นาฮูมพยากรณ์.	
	๖๒๘ เยเรมีย์และเศเฟนยาห์พยากรณ์.	
	๖๐๙ โอบาดีห์พยากรณ์; ดาเนียลถูกนำไปเป็นเชลยที่บาบิโลน. (นินะเวห์ล่มสลายใน ๖๐๖; เนบูคัดเนสซาร์เป็นกษัตริย์แห่งบาบิโลนตั้งแต่ ๖๐๔ ถึง ๕๖๑).	
	๕๙๘ เอเสเคียลพยากรณ์ในบาบิโลน; ฮาบากุกพยากรณ์; เศเตเคียห์เป็นกษัตริย์แห่งยูดาห์.	
		๖๐๐ ลีไฮออกจากเยรูซาเล็ม.
		๕๘๘ มิวเล็คเดินทางจากเยรูซาเล็มไปแผ่นดินที่สัญญาไว้.

เหตุการณ์ต่างๆ ของอิสราเอล : เหตุการณ์ต่างๆ ของยูดาห์ : เหตุการณ์ต่างๆ ในประวัติศาสตร์
พระคัมภีร์มอรมอน :

๕๘๘ ชาวไนไฟแยกตนออกจาก
ชาวเลมัน (ระหว่าง ๕๘๘
ถึง ๕๗๐).

๕๘๗ เนบูกัดเนสซาร์ยึดครอง
เยรูซาเล็ม.

เหตุการณ์ต่างๆ ในประวัติศาสตร์ชาวยิว : เหตุการณ์ต่างๆ ในประวัติศาสตร์พระคัมภีร์มอ-
มอน :

๕๓๗ ไชรัสประกาศอนุญาตให้ชาวยิวกลับจาก
บาบิโลน.
๕๒๐ ฮักกัยและเศคาริยาห์พยากรณ์.
๔๘๖ ช่วงชีวิตของเอสเธอร์.
๔๕๘ เอสราได้รับมอบอำนาจให้ทำการปฏิรูป.
๔๔๔ เนหะมีย์ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าเมืองยูเดีย.
๔๓๒ มาลาคีพยากรณ์.

๓๓๒ อเล็กซานเดอร์มหาราชรบชนะซีเรียและ
อียิปต์.
๓๒๓ อเล็กซานเดอร์สิ้นชีวิต.
๒๗๗ เริ่ม Septuagint, งานแปลพระคัมภีร์จาก
ภาษาฮีบรูเป็นภาษากรีก.
๑๖๗ มัทธธีอัส ตระกูลแมคคาบี กบฏต่อซีเรีย.
๑๖๖ ยูดาส แมคคาเบียส เป็นผู้นำของชาวยิว.
๑๖๕ ชาร์ลส์แห่งพระวิหารและอุทิดีใหม่;
ฮานุกคาห์เกิดขึ้น.
๑๖๑ ยูดาส แมคคาเบียส สิ้นชีวิต.

๖๓ ป้อมเปย์รบนชนะเยรูซาเล็ม, และการ
ปกครองของพวกแมคคาบีสิ้นสุดใน
อิสราเอล.
๕๑ คลีโอพัตราปกครอง.

๔๐๐ เจโรมได้รับแผ่นจารึก.

๓๖๐ ออมนิได้รับแผ่นจารึก.

๑๔๘ อบินาไดเป็นมรณสักขี; แอลมาสถาปนา
ศาสนจักรอีกครั้งในบรรดาชาวนีไฟ.

๑๒๔ เป็นจามินกล่าวคำปราศรัยแก่ชาวนีไฟเป็น
ครั้งสุดท้าย.

๑๐๐ แอลมาผู้บุตรและบุตรทั้งหลายของ
โมไซยาห์เริ่มงานของพวกเขา.

๙๑ การปกครองของเหล่าผู้พิพากษาเริ่มต้นใน
บรรดาชาวนีไฟ.

เหตุการณ์ต่างๆ ในประวัติศาสตร์ชาวฮิว :

- ๔๑ เฮโรดและฟาซาเอลเป็นสองในสี่เจ้าเมืองปกครองยูเดียร่วมกัน.
- ๓๗ เฮโรดเป็นผู้นำในเยรูซาเล็ม.
- ๓๑ เกิดการต่อสู้ที่ออคติอุม; ออกัสตัสเป็นจักรพรรดิแห่งโรมตั้งแต่ ๓๑ ปีก่อนคริสตกาล ถึง ค.ศ. ๑๔.
- ๓๐ คลีโอพัตราสิ้นชีวิต.
- ๑๗ เฮโรดบุตรณะพระวิหาร.

เหตุการณ์ต่างๆ ในประวัติศาสตร์พระคัมภีร์มอรมอน :

- ๕ แซมวิวเอลชาวเลมัมพยากรณ์ถึงการประสูติของพระคริสต์.

เหตุการณ์ต่างๆ ในประวัติศาสตร์ชาวคริสต์ :

- ค.ศ. (หรือคริสต์ศักราช)
การประสูติของพระเยซูคริสต์.
- ๓๐ เริ่มต้นการปฏิบัติศาสนกิจของพระคริสต์.
- ๓๓ พระคริสต์ทรงถูกตรึงกางเขน.
- ๓๔ เปาโลเปลี่ยนใจเลื่อมใส.
- ๔๕ เปาโลออกเดินทางไปเผยแผ่ศาสนาครั้งหนึ่ง.
- ๕๘ เปาโลถูกส่งไปโรม.
- ๖๑ ประวัติศาสตร์กิจการของอัครทูตสิ้นสุด.
- ๖๒ โรมถูกเผา; ชาวคริสต์ถูกข่มเหงภายใต้เนโร.
- ๗๐ ชาวคริสต์กลับไปเปเลลา; เยรูซาเล็มถูกล้อมและถูกยึดไว้.
- ๙๕ ชาวคริสต์ถูกชาวโดไมท์ข่มเหง.

เหตุการณ์ต่างๆ ในประวัติศาสตร์พระคัมภีร์มอรมอน :

- ค.ศ. หรือคริสต์ศักราช
- ๓๓ พระคริสต์ผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ทรงปรากฏพระองค์ในอเมริกา.
- ๓๔
- ๓๘๕ ประชาชาติชาวไนไฟถูกทำลาย.
- ๔๒๑ โมโรไนซอนแผ่นจารึก.

ลิมไฮ. ดู โนอาห์, บุตรของซินีฟฟ์ ด้วย

ในพระคัมภีร์มอรมอน, กษัตริย์ที่ชอบธรรมของชาวไนไฟในแผ่นดินแห่งไนไฟ; ท่านเป็นบุตรของกษัตริย์โนอาห์ (โมไซยาห์ ๗:๗-๙). กษัตริย์ลิมไฮเข้าสู่พันธสัญญาที่จะรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้า (โมไซยาห์ ๒๑:๓๒). ท่านพาผู้คนของท่านออกจากพันธนาการของชาวเลมัมและกลับไปเซราเอิมลา (โมไซยาห์ ๒๒).

ลีไฮ, บิดาของไนไฟ

ในพระคัมภีร์มอรมอน, ศาสดาพยากรณ์ชาวฮีบรูผู้ซึ่งพาครอบครัวและผู้ติดตามจากเยรูซาเล็มไปยังแผ่นดินที่สัญญาไว้ในชัภโลกตะวันตกประมาณ ๖๐๐ ปีก่อนคริสตกาล. ลีไฮเป็นศาสดาพยากรณ์คนแรกในบรรดาผู้คนของท่านในพระคัมภีร์มอรมอน.
ลีไฮ หลบหนีออกจากเยรูซาเล็มพร้อมกับครอบครัวเมื่อมีพระบัญชาจากพระเจ้า (๑ นี.

๒:๑-๔). ท่านเป็นลูกหลานของโยเซฟ, ผู้ถูกขายไปยังอียิปต์ (๑ นี. ๕:๑๔). พระเจ้าประทานนิมิตแก่ท่านเกี่ยวกับต้นไม้แห่งชีวิต (๑ นี. ๘:๒-๓๕). ลิโซกับบรรดาบุตรชายของท่านต่อเรือและล่องเรือไปยังซีกโลกตะวันตก (๑ นี. ๑๗-๑๘). ท่านกับลูกหลานท่านมาตั้งถิ่นฐานในแผ่นดินใหม่ (๑ นี. ๑๘:๒๓-๒๕). ก่อนสิ้นชีวิต, ลิโซให้พรบุตรของท่านและสอนพวกเขาเกี่ยวกับพระคริสต์และการมาปรากฏของพระคัมภีร์มอรมอนในยุคสุดท้าย (๒ นี. ๑-๓, ๔:๑-๑๒).

หนังสือของลิโซ: โจเซฟ สมิธ เริ่มต้นด้วยหนังสือของลิโซเมื่อท่านแปลพระคัมภีร์มอรมอน. หนังสือเล่มนี้เป็นบันทึกที่มอรมอนย่อมาจากแผ่นจารึกของลิโซ. หลังจากท่านมีต้นฉบับแล้ว ๑๑๖ หน้าซึ่งท่านแปลจากหนังสือเล่มนี้, โจเซฟมอบต้นฉบับดังกล่าวแก่มาร์ติน แฮร์ริส, ซึ่งเพิ่งเริ่มเป็นผู้จดคำแปลพระคัมภีร์มอรมอน. จากนั้นเอกสารเหล่านั้นก็หายไป. โจเซฟไม่ได้แปลหนังสือของลิโซซ้ำอีกครั้งเพื่อมาแทนต้นฉบับที่หายไปแต่แปลเรื่องราวอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องจากแผ่นจารึกทองคำแทน (ดู คำนำ คพ. ๓, ๑๐). เรื่องราวอื่นๆ ดังกล่าวปัจจุบันนี้คือหนังสือหกเล่มแรกของพระคัมภีร์มอรมอน.

ลิโซ, ผู้บัญชาการทหารชาวนีไฟ

ในพระคัมภีร์มอรมอน, ผู้บัญชาการทหารชาวนีไฟคนหนึ่ง (แอลมา ๔๓:๓๕-๕๓; ๔๙:๑๖-๑๗; ๕๒:๒๗-๓๖; ๕๓:๒; ๖๑:๑๕-๒๑).

ลิโซ, ผู้สอนศาสนาชาวนีไฟ. ดู อิสลามัน, บุตรของอิสลามัน ด้วย

ในพระคัมภีร์มอรมอน, บุตรคนหนึ่งของอิสลามัน, ผู้เป็นบุตรของอิสลามัน. ลิโซเป็นผู้สอนศาสนาที่ขอดเยี่ยม (ฮีล. ๓:๒๑; ๔:๑๔).

ได้รับการตั้งชื่อว่าลิโซเพื่อเตือนให้นึกถึงบรรพชนของเขา, ฮีล. ๕:๔-๖. กับนีไฟ, ทำให้คนมากมายเปลี่ยนใจเลื่อมใส, ถูกจำคุก, ถูกห้อมล้อมด้วยไฟ, และพบกับเทพ, ฮีล. ๕:๑๔-๔๘. ได้รับการเปิดเผยมากมายทุกวัน, ฮีล. ๑๑:๒๓.

ลูกหลานของอิสราเอล. ดู อิสราเอล

ลูกา. ดู กิจการของอัครทูต; พระกิตติคุณสี่เล่ม ด้วย

ผู้เขียนกิตติคุณของท่านลูกาและหนังสือกิจการในภาคพันธสัญญาใหม่ และเพื่อนผู้สอนศาสนาของเปาโล. ท่านเกิดจากบิดามารดาชาวกรีกและเป็นแพทย์ (คส. ๔:๑๔). ลูกาเป็นคนมีการศึกษา. ท่านถือว่าตนเองเป็นเพื่อนอัครสาวกเปาโลเมื่อท่านไปสมทบกับเปาโลที่โตรัส (กิจการ ๑๖:๑๐-๑๑). ลูกากู้กับเปาโลที่ฟิลิปปีด้วยเมื่อเปาโลเดินทางไปเยรูซาเล็มเป็นครั้งสุดท้าย (กิจการ ๒๐:๖), และทั้งสองอยู่ด้วยกันจนกระทั่งถึงโรม. ลูกากู้กับเปาโลเช่นกันระหว่างที่เปาโลถูกจับกุมขังในโรมเป็นครั้งที่สอง (๒ ทธ. ๔:๑๑). ตามที่เชื่อสืบกันมาลูกาสันชีวิตเป็นมรณสักขี.

กิตติคุณของท่านลูกา: เรื่องราวซึ่งลูกาเขียนถึงพระเยซูคริสต์และการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ขณะทรงเป็นมรตัย. หนังสือกิจการของอัครทูตเป็นความต่อเนื่องจากกิตติคุณของท่านลูกา. ลูกาฝากเรื่องราวที่เขียนไว้อย่างดีเกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจของพระเยซู. โดยนำเสนอพระเยซูในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดของทั้งชาวยิวและคนต่างชาติ. ท่านเขียนไว้มากเกี่ยวกับคำสอนและพระราชกรณียกิจของพระเยซู. ในลูกาเรารู้เรื่องราวที่มีโน้มน้าวใจเกี่ยวกับการที่กาเบรียลมาเยือนเศคาริยาห์และมารีย์ (ลูกา ๑); คนเลี้ยงแกะมาเยือนพระกุมารเยซู (ลูกา ๒:๘-๑๘); พระเยซูที่พระวิหารเมื่อมีพระชนมายุสิบสองปี (ลูกา ๒:๔๑-๕๒); ทรงมอบหมายและทรงส่งสาวกเจ็ดสิบออกไป (ลูกา ๑๐:๑-๒๔); พระเสโทของพระเยซูไหลเป็นโลหิต (ลูกา ๒๒:๔๔); การสนทนาระหว่างพระเยซูกับผู้ร้ายบนกางเขน (ลูกา ๒๓:๓๙-๔๓); และพระเยซูเสวยปลาแก่น้ำผึ้งหลังการฟื้นคืนพระชนม์ (ลูกา ๒๔:๔๒-๔๓).

สำหรับสาระสำคัญของแต่ละบท, ดู “พระกิตติคุณสี่เล่ม.”

ลูกๆ ของพระคริสต์. ดู เกิดใหม่, เกิดจากพระเจ้า เป็นเจ้า; ถือกำเนิด; บุตรและธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้า; พระเยซูคริสต์ ด้วย

คนที่ยอมรับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์.

ผู้ใดถ่อมจิตใจลงเหมือนเด็กเล็กๆ คนนี้ ผู้นั้นจะเป็นใหญ่. มธ. ๑๘:๑-๔. จงวางใจในความสว่างนั้น

เพื่อจะได้เป็นลูกแห่งความสว่าง, **ยอห์น** ๑๒:๓๖. ทั้งความเป็นมนุษย์ผู้ถูกชนและกลายเป็นดังเด็ก, **โมไซยาห์** ๓:๑๓; ๒๗:๒๕-๒๖. เพราะพันธสัญญาที่ทำนทำไว้จะเรียกท่านว่าลูกๆ ของพระคริสต์, **โมไซยาห์** ๕:๗. หากท่านยึดมั่นในสิ่งที่ได้ไว้ทุกอย่าง, ท่านจะเป็นลูกของพระคริสต์อย่างแน่นอน, **โมโร** ๗:๑๙. คนมากเท่าที่รับเรา, เราได้ให้พลังเพื่อมาเป็นบุตรของเรา, **คพ.** ๓๙:๔. อย่างกลัวเลย, เด็กน้อยทั้งหลาย, เพราะเจ้าเป็นของเรา, **คพ.** ๕๐:๔๐-๔๑. เจ้าเป็นหนึ่งในเดียวกันกับเรา, บุตรคนหนึ่งของเราผู้เป็นเจ้า, **โมเสส** ๖:๖๘.

ลูกๆ ของพระเจ้าเป็นเจ้า. ดู บุตรและบิดาของพระเจ้า; มนุษย์, มนุษย์ทั้งหลาย

ลูซิเฟอร์. ดู นรก; บุตรแห่งหายนะ; ผู้ต่อต้านพระคริสต์; ผู้ทำลาย; มาร *ด้วย*

ชื่อนี้ หมายถึง ผู้ส่องสว่าง หรือผู้รังแสงสว่าง. ชื่ออีกชื่อหนึ่งซึ่งเป็นที่รู้จักคือบุตรแห่งรุ่งอรุณ. ลูซิเฟอร์เป็นบุตรทางวิญญาณของพระบิดาบนสวรรค์และนำการกบฏในชีวิตก่อนเกิด. การเปิดเผยในยุคสุดท้ายให้รายละเอียดมากขึ้นเกี่ยวกับการตกของลูซิเฟอร์ (คพ. ๗๖:๒๕-๒๙).

ลูซิเฟอร์ร่วงลงมาจากฟ้าสวรรค์, **อสย.** ๑๔:๑๒ (ลูกา ๑๐:๑๘; ๒ นี. ๒๔:๑๒). หลังจากการตกของเขา เขากลายเป็นซาตานและมาร, **คพ.** ๗๖:๒๕-๒๙ (โมเสส ๕:๔-๕).

เล็งเห็น (การ), ของประธานแห่ง. ดู ของประธานทางวิญญาณ *ด้วย*

การเข้าใจหรือทราบบางสิ่งบางอย่างผ่านอำนาจของพระวิญญาณ. ของประธานแห่งการเล็งเห็นเป็นหนึ่งในของประธานแห่งพระวิญญาณ. ของประธานนี้รวมถึงการสำเหนียกอุปนิสัยที่แท้จริงของผู้คนตลอดจนที่มาและความหมายของการแสดงให้ประจักษ์ทางวิญญาณ.

มนุษย์ดูที่รูปร่างภายนอก, แต่พระเจ้าทอดพระเนตรจิตใจ, **๑ ซมอ.** ๑๖:๗. วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่เรียกความชั่วร้ายว่าความดี, **อสย.** ๕:๒๐ (๒ นี. ๑๕:๒๐). สิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นของพระเจ้าผู้ต้องสังเกตด้วยวิญญาณ, **๑ คร.** ๒:๑๔. ให้อีกคนหนึ่งรู้จักสังเกตวิญญาณต่างๆ, **๑ คร.** ๑๒:๑๐. แอมันสามารถเล็งเห็นความนึกคิดของเขาได้, **แอลมา** ๑๘:๑๘,

๓๒. เสียงเบาเสียดแทงคนที่ได้ยินจนถึงกลางใจ, **๓ นี.** ๑๑:๓. เพื่อเจ้าจะไม่ถูกหลอก, จงแสวงหาของประทานที่ดีที่สุด, **คพ.** ๔๖:๘, ๒๓. ผู้นำศาสนจักรได้รับอำนาจให้เล็งเห็นความแตกต่างในของประทานของพระวิญญาณ, **คพ.** ๔๖:๒๗. ร่างนั้นซึ่งเต็มไปด้วยแสงสว่างเข้าใจสิ่งทั้งปวง, **คพ.** ๘๘:๖๗. โมเสสเห็นแผ่นดินโลก, โดยเล็งเห็นด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า, **โมเสส** ๑:๒๗.

เลบัน, ผู้เก็บรักษาแผ่นจารึกทองเหลือง. ดู แผ่นจารึกทองเหลือง *ด้วย*

ในพระคัมภีร์มอรมอน, ชายคนที่เก็บรักษาแผ่นจารึกทองเหลืองในเยรูซาเล็มในสมัยครอบครัวของลีไฮ. เลบันปล้นและพยายามฆ่าไฟกับพี่ๆ ของท่าน (๑ นี. ๓:๑-๒๗). พระวิญญาณทรงนำไฟให้สังหารเลบันเพื่อให้ได้แผ่นจารึกมา (๑ นี. ๔:๑-๒๖).

เลมัน. ดู ลีไฮ, บิดาของไฟ; เลมัน (ชาว) *ด้วย*

ในพระคัมภีร์มอรมอน, บุตรคนโตของลีไฮกับซารายาห์และพี่ชายคนโตของไฟ (๑ นี. ๒:๕). โดยทั่วไปแล้วเลมันเลือกทำชั่วแทนที่จะทำดี.

เลมันพรำบนบิดาของเขา, **๑ นี.** ๒:๑๑-๑๒. กบฏต่อต้านน้องชายที่ชอบธรรมของเขา, **๑ นี.** ๗:๖ (๑ นี. ๓:๒๘-๒๙). ไม่รับส่วนผลของต้นไม้แห่งชีวิตในนิมิตของลีไฮ, **๑ นี.** ๘:๓๕-๓๖. การสาปแช่งมาสู่เลมันและผู้ติดตามเขา, **๒ นี.** ๕:๒๑ (แอลมา ๓:๗).

เลมัน (ชาว). ดู ไฟ (ชาว); พระคัมภีร์มอรมอน; เลมัน *ด้วย*

ผู้คนกลุ่มหนึ่งในพระคัมภีร์มอรมอน, หลายคนในนั้นเป็นลูกหลานของเลมัน, บุตรคนโตของลีไฮ. พวกเขา รู้สึกว่าไฟและลูกหลานท่านกระทำต่อพวกเขาอย่างไม่ถูกต้อง (โมไซยาห์ ๑๐:๑๑-๑๗). ด้วยเหตุนี้, พวกเขาจึงกบฏต่อชาวไฟและมักจะปฏิเสธคำสอนของพระกิตติคุณ. อย่างไรก็ตาม, ไม่นานก่อนการประสูติของพระเยซูคริสต์, ชาวเลมันยอมรับพระกิตติคุณและมีความชอบธรรมมากกว่าชาวไฟ (ฮีล. ๖:๓๔-๓๖). สองร้อยปีหลังจากพระคริสต์เสด็จเยือนทวีปอเมริกา, ทั้งชาวเลมันและชาวไฟกลายเป็นคนชั่วร้ายและเริ่มทำสงครามกัน.

ประมาณปี ค.ศ. ๔๐๐, ชาวเลมันทำลายประชาชาติ
นี้ไปจนหมดสิ้น.

ชาวเลมันชนนึ่งพงศ์พันธุ์ของนีไฟ, **๑ นี.** ๑๒:๑๙-๒๐.
ชาวเลมันเกลียดชังชาวนีไฟ, **๒ นี.** ๕:๑๔. ชาวเลมัน
จะเป็นแสบหัดชาวนีไฟ, **๒ นี.** ๕:๒๕. พระคัมภีร์
มอรมอนจะนำชาวเลมันกลับคืนสู่ความรู้เกี่ยวกับ
บรรพบุรุษของพวกเขาและพระกิตติคุณของพระ
เยซูคริสต์, **๒ นี.** ๓๐:๓-๖ (ปกในของพระคัมภีร์มอรมอน).
ชาวเลมันคือพวกที่เหลืออยู่ของชาวยิว, **คพ.**
๑๙:๒๗. ชาวเลมันจะสะพรั่งตั้งดอกกุหลาบก่อนการ
เสด็จมาของพระเจ้า, **คพ.** ๔๙:๒๔.

เลมวเอล. ดู ลีไฮ, บิดาของนีไฟ; เลมัน; เลมัน
(ชาว) *ด้วย*

ในพระคัมภีร์มอรมอน, บุตรคนที่สองของลีไฮและ
หนึ่งในพี่ชายของนีไฟ. เขากับเลมันร่วมกันต่อต้าน
นีไฟ.

ลีไฮตกเดือนเลมวเอลให้แน่น, เหมือนหุบเขา,
๑ นี. ๒:๑๐. โกรธนีไฟและฟังเลมัน, **๑ นี.** ๓:๒๘.
ชาวเลมวเอลรวมอยู่ในบรรดาชาวเลมัน, **เจคอบ**
๑:๑๓-๑๔ (แอลมา ๔๗:๓๕).

เลวี. ดู ยาโคบ, บุตรของอิสอัค; อิสราเอล *ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุตรคนที่สามของยาโคบกับ
เลอาห์ (ปฐม. ๒๙:๓๔; ๓๕:๒๓). เลวีกลายเป็นบิดา
ของเผ่าหนึ่งในเผ่าทั้งหลายของอิสราเอล.

เผ่าเลวี: ยาโคบให้พรเลวีและลูกหลานท่าน (ปฐม.
๔๙:๕-๗). ลูกหลานของเลวีปฏิบัติศาสนกิจใน
บรรดาสถานนมัสการของอิสราเอล (กตว. ๑:๔๗-
๕๔). อาโรนเป็นชาวเลวี, และลูกหลานท่านเป็น
ปุโรหิต (อพย. ๖:๑๖-๒๐; ๒๘:๑-๔; ๒๙). ชาวเลวีช่วย
เหลือบรรดาปุโรหิต, บุตรของอาโรน (กตว. ๓:๕-๑๐;
๑ พกษ. ๘:๔). บางครั้งพวกเขาสวมบทบาทเป็นนัก
ดนตรี (๑ พศต. ๑๕:๑๖; นหม. ๑๑:๒๒); ทำเครื่อง
พลีบูชา (๒ พศต. ๒๙:๓๔; เอสรา ๖:๒๐); และโดย
ทั่วไปช่วยในพระวิหาร (นหม. ๑๑:๑๖). ชาวเลวีอุทิศ
ตนต่อการรับใช้พระเจ้าเพื่อบำเหน็จศาสนพิธีต่างๆ
ให้แก่ลูกหลานของอิสราเอล. ชาวเลวีเองได้รับการ
ถวายแทนลูกหลานของอิสราเอล (กตว. ๘:๑๑-๒๒);
ดังนั้นพวกเขาจึงกลายเป็นกรรมสิทธิ์ของ พระผู้
เป็นเจ้าของโดยเฉพาะ, ถวายแต่พระองค์แทนบุตรหัวปี
(กตว. ๘:๑๖). พวกเขาไม่ได้รับการอุทิศถวายแต่ได้

รับการชำระให้สะอาดเพื่อตำแหน่งหน้าที่ของตน
(กตว. ๘:๗-๑๖). พวกเขาไม่มีแผ่นดินเป็นมรดก
ในคานาอัน (กตว. ๑๘:๒๓-๒๔), แต่พวกเขาได้รับ
ส่วนสิบ (กตว. ๑๘:๒๑), เมืองสี่สิบแปดเมือง (กตว.
๓๕:๖), และสิทธิในการรับทานจากผู้คนในเวลาที่มี
งานเลี้ยง (ฉบบ. ๑๒:๑๘-๑๙; ๑๔:๒๗-๒๙).

เลวี, ฐานะปุโรหิตแห่ง. ดู อาโรน, ฐานะปุโรหิต
แห่ง

เลวีนิติ. ดู เพนทาทูก *ด้วย*

หนังสือเล่มหนึ่งในภาคพันธสัญญาเดิมซึ่งบอก
ถึงหน้าที่ของปุโรหิตในอิสราเอล. หนังสือเล่มนี้
เน้นความบริสุทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าของและประมวล
กฎหมายซึ่งผู้คนของพระองค์จะดำเนินชีวิตตาม
เพื่อก้าวเป็นผู้คนที่บริสุทธิ์. จุดประสงค์ของหนังสือ
คือสอนกฎเกณฑ์ทางศีลธรรมและความจริงทาง
ศาสนาของกฎของโมเสสโดยพิธีกรรม. โมเสสเขียน
หนังสือเลวีนิติ.

บทที่ ๑-๗ อธิบายศาสนพิธีเกี่ยวกับการพลีบูชา.
บทที่ ๘-๑๐ บรรยายถึงพิธีกรรมที่ถือปฏิบัติในการ
อุทิศถวายปุโรหิต. บทที่ ๑๑ อธิบายสิ่งที่กินได้หรือ
กินไม่ได้ และสิ่งที่สะอาดหรือมีมลทิน. บทที่ ๑๒
สนทนาเกี่ยวกับสตรีหลังคลอด. บทที่ ๑๓-๑๕ เป็น
กฎต่างๆ เกี่ยวกับมลทินทางพิธีการ. บทที่ ๑๖ มี
พิธีกรรมที่ทิ้งถือปฏิบัติในวันทำการมลทิน. บท
ที่ ๑๗-๒๖ มีประมวลกฎหมายเกี่ยวกับการถือปฏิบัติ
ทางศาสนาและสังคม. บทที่ ๒๗ อธิบายว่าพระเจ้า
ทรงบัญชาอิสราเอลให้อุทิศถวายพืชผล, ผุ่งสัตว์
ใหญ่, และผุ่งสัตว์น้อยแด่พระเจ้า.

เลอาห์. ดู ยาโคบ, บุตรของอิสอัค; ลาบัน, พี่ชาย
ของเรเบคาห์ *ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุตรสาวคนโตของลาบัน
และหนึ่งในภรรยาทั้งหลายของยาโคบ (ปฐม. ๒๙).
เลอาห์เป็นมารดาของบุตรชายหกคนและบุตรสาว
หนึ่งคน (ปฐม. ๒๙:๓๑-๓๕; ๓๐:๑๗-๒๑).

เล็ยโฮนา

ในพระคัมภีร์มอรมอน, วัตถุทรงกลมทองเหลือง
มีเครื่องชี้ทางสองชิ้นซึ่งบอกทิศทาง—เหมือน
เข็มทิศ—และคำแนะนำทางวิญญาณแก่ลีไฮและ
ผู้ติดตามท่านเมื่อพวกเขาชอบธรรม. พระเจ้า

ประทานเสี้ยวโชนาและประทานคำแนะนำผ่านเสี้ยวโชนา.

ลีไฮพบวัตถุทรงกลมเป็นทองเหลือง ซึ่งมีแกนสองแกนชี้ทางที่ลีไฮกับครอบครัวควรไป, **๑ นี.** ๑๖:๑๐. วัตถุทรงกลมทำงานตามศรัทธาและความขยันหมั่นเพียร, **๑ นี.** ๑๖:๒๘-๒๙ (แอลมา ๓๗:๔๐). เป็นจำมินไหม้วัตถุทรงกลมแก่โมไซยาห์, **โมไซยาห์** ๑:๑๖. วัตถุทรงกลมหรือเครื่องชี้ทางมีชื่อว่าเสี้ยวโชนา, **แอลมา** ๓๗:๓๘. เสี้ยวโชนาเปรียบได้กับพระวจนะของพระคริสต์, **แอลมา** ๓๗:๔๓-๔๕. พยานสามคนของพระคัมภีร์มอรมอนจะเห็นเครื่องชี้ทางที่มอบให้ลีไฮ, **คพ.** ๑๗:๑.

เลือก (การ), เลือก (ได้รับ), เลือกไว้ (กริยา). ดู

การเรียกและการเลือก; เรียก (การ), เรียกจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า (ได้รับ); สิทธิเสรี; อิสระ, อิสรภาพ *ด้วย*

เมื่อพระเจ้าทรงเลือกสรร, หรือเลือก, บุคคลหนึ่งหรือคนกลุ่มหนึ่ง, โดยปรกติแล้วพระองค์จะทรงเรียกพวกเขาให้รับใช้ด้วย. โดยมีพื้นฐานอยู่บนความมีค่าควรก่อนเกิด, พระเจ้าเป็นผู้เลือกคนที่จะเป็นพงศ์พันธุ์ของอับราฮัมและเชื้อสายแห่งอิสราเอลและมาเป็นผู้คนแห่งพันธสัญญา (ฉบบ. ๓๒:๗-๙; อับรา. ๒:๙-๑๑). ผู้คนเหล่านี้ได้รับพรและหน้าที่พิเศษเพื่อให้พวกเขาสามารถเป็นพรแก่ประชาชาติทั้งปวงของโลก (รม. ๑๑:๕-๗; ๑ ปด. ๑:๒; แอลมา ๑๓:๑-๕; คพ. ๘๔:๙๙). อย่างไรก็ตาม, แม้แต่คนที่ได้รับเลือกเหล่านี้ก็ต้องได้รับเรียกและได้รับเลือกในชีวิตนี้เพื่อรับความรอด.

ท่านทั้งหลายจงเลือกเสียในวันนี้ว่าท่านจะปรนนิบัติผู้ใด, **ยชว.** ๒๔:๑๕ (แอลมา ๓๐:๘; โมเสส ๖:๓๓). เราได้เลือกเจ้าในเดาของความทุกข์ใจ, **อสย.** ๔๘:๑๐ (๑ นี. ๒๐:๑๐). ท่านทั้งหลายไม่ได้เลือกเรา, แต่เราได้เลือกท่านทั้งหลาย, **ยอห์น** ๑๕:๑๖. พระเจ้าเป็นผู้เลือกคนที่โลกถือว่าโง่เขลาเพื่อทำให้คนมีปัญญาอับอาย, **๑ คร.** ๑:๒๗. พระองค์ได้ทรงเลือกเราไว้ตั้งแต่ก่อนที่จะทรงเริ่มสร้างโลก, **อฟ.** ๑:๔. เราเป็นอิสระที่จะเลือกเสรีภาพและชีวิตนิรันดร์หรือการเป็นเชลยและความตาย, **๒ นี.** ๒:๒๗. ผู้ที่สูงศักดิ์และยิ่งใหญ่ได้รับเลือกในกาลเริ่มต้น, **คพ.** ๑๓๘:๕๕-๕๖. พระเจ้าเป็นผู้เลือกอิสราเอล,

โมเสส ๑:๒๖. อับราฮัมได้รับเลือกก่อนเขาเกิด, **อับรา.** ๓:๒๓.

เลือก (ได้รับ), เลือกไว้ (ที่) (วิเศษณ์หรือนาม). ดูเรียก (การ), เรียกจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า (ได้รับ) *ด้วย*

ผู้ที่พระเจ้าเป็นผู้เลือกสรรสำหรับความรับผิดชอบพิเศษ.

เราได้กระทำการพันธสัญญากับผู้ที่ถูกเลือกของเรา, **สดด.** ๘๙:๓. ด้วยผู้รับเชิญมากมาย, แต่ผู้ที่ทรงเลือกก็น้อย, **มธ.** ๒๒:๑๔ (มธ. ๒๐:๑๖; คพ. ๙๕:๕; ๑๒๑:๓๔, ๔๐). วิสุทธิชนเป็นชาติที่พระองค์ทรงเลือกไว้แล้ว, เป็นพวกปุโรหิตหลวง, **๑ ปด.** ๒:๙. พระคริสต์ทรงเป็นที่รักและที่เลือกแล้วของพระเจ้าผู้เป็นเจ้านับแต่กาลเริ่มต้น, **โมเสส** ๔:๒.

เลือด, โลहित. ดู เครื่องพลีบูชา; ชดใช้ (การ); พระเยซูคริสต์ *ด้วย*

ชาวอิสราเอลโบราณและหลายวัฒนธรรมในปัจจุบันถือว่าเป็นอาสนะแห่งชีวิตหรือพลังชีวิตของเนื้อหนังทั้งปวง. ในสมัยพันธสัญญาเดิมพระเจ้าทรงห้ามอิสราเอลไม่ให้กินเลือดเป็นอาหาร (ลนต. ๓:๑๗; ๗:๒๖-๒๗; ๑๗:๑๐-๑๔).

อำนาจการชดใช้ของการพลีบูชาอยู่ที่โลหิต เพราะโลหิตถือเป็นสิ่งจำเป็นต่อชีวิต. การพลีบูชาสัตว์ในพันธสัญญาเดิมเป็นสัญลักษณ์ของการพลีพระชนม์ชีพอันยิ่งใหญ่ซึ่งพระเยซูคริสต์ทรงกระทำในเวลาต่อมา (ลนต. ๑๗:๑๑; โมเสส ๕:๕-๗). พระโลหิตอันเป็นการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ชำระล้างผู้กลับใจจากบาป (๑ ยน. ๑:๗).

พระเสโทของพระองค์เป็นเหมือนโลหิตเม็ดใหญ่, **ลูกา** ๒๒:๔๔. เราได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยการล้างพระโลหิตของพระคริสต์, **ฮบ.** ๑๐:๑-๒๒. พระโลหิตไหลออกจากทุกมุมบน, **โมไซยาห์** ๓:๗ (คพ. ๑๓:๑๘). พระโลหิตของพระเจ้าหลังเพื่อการปลดบาป, **คพ.** ๒๗:๒. พระเยซูทรงทำให้เกิดการชดใช้ที่สมบูรณ์โดยผ่านการล้างพระโลหิตของพระองค์, **คพ.** ๗๖:๖๙. โดยพระโลหิตเจ้าได้รับการชำระให้บริสุทธิ์, **โมเสส** ๖:๖๐.

โลก. ดู บาเบล, บาบิโลน; แผ่นดินโลก; มรรตัย (ความเป็น) *ด้วย*

แผ่นดินโลก; สถานที่ทดสอบสำหรับมนุษย์. ในเชิงเปรียบเทียบคือ, คนเหล่านั้นผู้ไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า.

การดำรงอยู่ในความเป็นมรรตัย: ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยาก, **ยอห์น** ๑๖:๓๓. อย่ากลัวเลยแม้จนถึงความตาย; เพราะในโลกนี้ปีติของเจ้าไม่บริบูรณ์, **คพ.** ๑๐๑:๓๖.

ผู้ไม่เชื่อฟังพระบัญญัติ: เราจะลงโทษโลกเพราะความชั่วร้าย, **อสย.** ๑๓:๑๑ (๒ นี. ๒๓:๑๑). ถ้าโลกนี้เกลียดชังท่านทั้งหลาย, ก็จงรู้ว่าโลกได้เกลียดชังเราก่อน, **ยอห์น** ๑๕:๑๘-๑๙. อาคารใหญ่และกว้างหลังนั้นคือความหยิ่งจองหองของโลก, **๑ นี.** ๑๑:๓๖. โลกกำลังสูงงอมในความชั่วช้าสามานย์, **คพ.** ๑๘:๖. เจ้าจะรักษาตัวให้หมดจดจากโลก, **คพ.** ๕๙:๙. คนที่ขี้สัสดีและอดทนจะชนะโลก, **คพ.** ๖๓:๔๗. เจ้าจะไม่ดำเนินชีวิตตามวิถีของโลก, **คพ.** ๙๕:๑๓.

การสิ้นสุดของโลก: เราจะสร้างแผ่นดินโลกใหม่: สิ่งเก่าก่อนนั้นจะไม่จำกัน, **อสย.** ๖๕:๑๗ (ว. ๒๑:๑; ลข. ๑:๑๐). เขาเก็บข้าวละมานเผาไฟเสียอย่างไร, เมื่อเวลาสิ้นยุคก็จะเป็นอย่างนั้น, **มธ.** ๑๓:๔๐, ๔๙ (มลค. ๔:๑; เจคอบ ๖:๓). เราจะทำให้สวนองุ่นของเราถูกไฟเผาผลาญ, **เจคอบ** ๕:๗๗ (คพ. ๖๔:๒๓-๒๔). พระเจ้าจะทรงทำลายซาตานและงานของเขา ณ การสิ้นสุดของโลก, **คพ.** ๑๙:๓. แผ่นดินโลกจะตาย, แต่มันจะถูกชุบชีวิตอีกครั้ง, **คพ.** ๘๘:๒๕-๒๖. พระเจ้าทรงแสดงให้เอโนคเห็นการสิ้นสุดของโลก, **โมเสส** ๗:๖๗.

โลกวิญาณ. ดู ชีวิตก่อนเกิด; นรก; เมืองบรมสุขเกษม

โลก. ดู อับราฮัม *ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุตรของฮารานและหลานชายของอับราฮัม (ปฐมก. ๑๑:๒๗, ๓๑; อับรา. ๒:๔). ฮารานสิ้นชีวิตเนื่องจากความอดอยากในเออร์ (อับรา. ๒:๑). โลกออกจากเออร์พร้อมอับราฮัมกับซาราห์และเดินทางไปคานาอันกับพวกท่าน (ปฐมก. ๑๒:๔-๕). โลกเลือกที่จะอาศัยอยู่ในโลโดม. พระเจ้าทรงส่งบรรดาผู้ส่งสารไปเตือนโลกให้หลบหนีไปจากโลโดมก่อนที่พระเจ้าจะทรงทำลายเมืองนั้น

เนื่องจากความชั่วร้ายของผู้คน (ปฐมก. ๑๓:๘-๑๓; ๑๙:๑, ๑๓, ๑๕); อย่างไรก็ตาม, ภรรยาของโลทเทลียวกลับไปมองดูความพิเนาศที่เกิดขึ้นและกลายเป็นเสาเกลือ (ปฐมก. ๑๙:๒๖). ภาคพันธสัญญาใหม่มีข้ออ้างอิงถึงโลก (ลูกา ๑๗:๒๙; ๒ ปต. ๒:๖-๗). ชีวิตเขาหลังจากแยกทางกับอับราฮัมบรรยายไว้ในปฐมกาล ๑๓, ๑๔, และ ๑๙.

โลก. ดู ริชยา (ความ), อัจฉา *ด้วย*

ตามที่ใช้ในพระคัมภีร์, โลกหมายถึงการอิจฉาคนบางคนหรือมีความปรารถนาบางสิ่งบางอย่างมากเกินไป.

อย่าโลภ, **อพย.** ๒๐:๑๗ (ฉธป. ๕:๒๑; โมไซยาห์ ๑๓:๒๔; คพ. ๑๙:๒๔). บุคคลที่เกลียดทำโรธธรรมย่อมยึดปีเดือนของเขาออกไป, **สภษ.** ๒๘:๑๖. เขาโลกที่เดินแล้วก็ยึดเอาไป, **มีคาห์** ๒:๒. จงระวังการโลก, **ลูกา** ๑๒:๑๕. ธรรมบัญญัติกล่าวว่า, อย่าโลภ, **รม.** ๗:๗. ในสมัยสิ้นยุค, มนุษย์จะเห็นแก่เงิน, **๒ ทธ.** ๓:๑-๒. เมื่อเลบันเห็นทรัพย์สมบัติของเขา, เขาจึงโลภอยากได้มัน, **๑ นี.** ๓:๒๕. เจ้าจะไม่โลภทรัพย์สิ้นของตนเอง, **คพ.** ๑๙:๒๖. เล็กโลก, **คพ.** ๘๘:๑๒๓. อย่าโลภสิ่งซึ่งเป็นของพี่น้องเจ้า, **คพ.** ๑๓๖:๒๐.

วันของพระเจ้า. ดู พิพากษา (การ), สุตท้าย; วันสะบาโต; เสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ (การ)

วันสะบาโต. ดู พักผ่อน, สถานที่พักผ่อน; สร้าง (การ) *ด้วย*

วันบริสุทธิ์วันหนึ่งในแต่ละสัปดาห์ที่สงวนไว้สำหรับการพักผ่อนและการนมัสการ. หลังจากพระเจ้าเป็นเจ้าทรงสร้างสิ่งทั้งปวง, พระองค์ทรงพักผ่อนในวันที่เจ็ด และทรงบัญชาให้วันหนึ่งของแต่ละสัปดาห์เป็นวันพักผ่อนเพื่อช่วยให้ผู้คนระลึกถึงพระองค์ (อพย. ๒๐:๘-๑๑).

ก่อนการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์, สมาชิกของศาสนจักรถือเอาวันสุตท้ายของสัปดาห์เป็นวันสะบาโต, เช่นเดียวกับชาวอิว. หลังการฟื้นคืนพระชนม์, สมาชิกของศาสนจักร, ไม่ว่าชาวอิวหรือคนต่างชาติ, ถือเอาวันแรกของสัปดาห์ (วันของพระเจ้า) เพื่อระลึกถึงการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเจ้า. ศาสนจักรในปัจจุบันยังคงถือวันหนึ่งใน

แต่ละสัปดาห์เป็นวันสะบาโตศักดิ์สิทธิ์เพื่อนมัสการพระผู้เป็นเจ้าและพักผ่อนจากการงานของโลก.

วันสะบาโตเตือนผู้คนให้นึกถึงความจำเป็นของการบำรุงเลี้ยงตนเองทางวิญญาณ และหน้าที่ของพวกเขาในการเชื่อฟังพระผู้เป็นเจ้า. เมื่อประชาชาติหนึ่งไม่เอาใจใส่การรักษาวันสะบาโต, ชีวิตทุกด้านของประชาชาตินั้นย่อมได้รับผลกระทบและชีวิตทางศาสนาเสื่อมถอย (นหม. ๑๓:๑๕-๑๘; ยรม. ๑๗:๒๑-๒๗).

พระเจ้าทรงพักการงานทั้งสิ้นในวันที่เจ็ด, **ปฐมก.** ๒:๑-๓. ชนชาติอิสราเอลไม่เก็บมานาในวันสะบาโต, **อพย.** ๑๖:๒๒-๓๐. จงระลึกถึงวันสะบาโต, ถือเป็นวันบริสุทธิ์, **อพย.** ๒๐:๘-๑๑ (โมไซยาห์ ๑๓:๑๖-๑๙). ประธานวันสะบาโตให้เป็นหมายสำคัญระหว่างพระผู้เป็นเจ้ากับมนุษย์, **อพย.** ๓๑:๑๒-๑๗ (อสค. ๒๐:๑๒, ๒๐). เราไม่ควรซื้อหรือขายในวันสะบาโต, **นหม.** ๑๐:๓๑. เรียกสะบาโตว่าวันปิตินดี, วันถวายเกียรติพระเจ้า และไม่ทำตามใจของเจ้า, **อสย.** ๕๘:๑๓-๑๔. วันสะบาโตนั้นทรงตั้งไว้เพื่อมนุษย์มิใช่ทรงสร้างมนุษย์ไว้สำหรับวันสะบาโต, **มาระโก** ๒:๒๓-๒๘. บุตรมนุษย์เป็นเจ้าเป็นนายเหนือวันสะบาโต, **ลูกา** ๖:๑-๑๐. พระเยซูทรงสั่งสอนอยู่ที่ธรรมศาลาแห่งหนึ่งและทรงรักษาโรคในวันสะบาโต, **ลูกา** ๑๓:๑๐-๑๔. ชาวนิโฟรีทชาววันสะบาโตให้เป็นวันศักดิ์สิทธิ์, **เยเรม** ๑:๕. ถิ่นวันสะบาโตและรักษาไว้ให้บริสุทธิ์, **โมไซยาห์** ๑๘:๒๓. ถวายศีลระลึกของเจ้าในวันศักดิ์สิทธิ์ของเรา, **คพ.** ๕๙:๙-๑๓. ผู้อยู่อาศัยของไซอันพึงถือนวันสะบาโต, **คพ.** ๖๘:๒๙. เรา, พระผู้เป็นเจ้า, พักผ่อนจากการทั้งหมดของเราในวันที่เจ็ด, **โมเสส** ๓:๑-๓ (ปฐมก. ๒:๑-๓; อับรา. ๕:๑-๓).

วันอาทิตย์. ดู วันสะบาโต

วางใจ (ความ). ดู มั่นใจ (ความ); ศรีทธา, เชื่อ (ความ) *ด้วย*
ความเชื่อมั่นหรือมั่นใจในบางคนหรือบางสิ่ง. ในเรื่องทางวิญญาณ, ความวางใจครอบคลุมถึงการเชื่อมั่นพระผู้เป็นเจ้าและพระวิญญาณของพระองค์.
พระองค์จะทรงประหารข้าเสีย, แต่ข้ายังจะแก้ตัวของข้าจำเพาะพระพักตร์พระองค์, **โยบ** ๑๓:๑๕. จงวางใจในพระเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า, **สภษ.** ๓:๕. พระเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์ของพระองค์มาช่วยผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้ที่วางใจในพระองค์, **ดนล.**

๓:๑๙-๒๘. ข้าพระองค์จะวางใจในพระองค์ตลอดกาล, **๒ นี.** ๕:๓๔. จงชื่นชมยินดีและมอบความไว้วางใจของท่านในพระผู้เป็นเจ้า, **โมไซยาห์** ๗:๑๙. ผู้ใดก็ตามที่มอบความไว้วางใจในพระผู้เป็นเจ้าพระองค์จะทรงยกขึ้นในวันสุดท้าย, **โมไซยาห์** ๒๓:๒๒. ผู้ใดก็ตามที่มอบความไว้วางใจของพวกเขาในพระผู้เป็นเจ้าจะได้รับการคำจูนในความยุ่งยากของเขา, **แอลมา** ๓๖:๓, ๒๗. ไม่วางใจในแขนแห่งเนื้อหนัง, **คพ.** ๑:๑๙. วางใจในพระวิญญาณองค์นั้นซึ่งนำไปทำดี, **คพ.** ๑๑:๑๒. ให้เขาวางใจในเราและเขาจะไม่ถูกทำให้จ้านน, **คพ.** ๘๔:๑๑๖.

วางมือ (การ). ดู มือ, การวาง

วางมือมอบหน้าที่ (การ). ดู มือ, การวาง; เรียก (การ), เรียกจากพระผู้เป็นเจ้า (ได้รับ) *ด้วย*
การได้รับเลือกและอุทิศถวายไว้เพื่อจุดประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์. การแต่งตั้งนี้เพื่อการรับใช้ที่จำเพาะเจาะจงภายในองค์กรของศาสนจักรโดยการวางมือของผู้มีสิทธิอำนาจอันถูกต้อง. เฉพาะผู้ที่ควบคุมดูแลโครัมฐานะปุโรหิตเท่านั้นที่จะได้รับบุญแกเมื่อพวกเขาได้รับการวางมือมอบหน้าที่. ผู้ได้รับการวางมือมอบหน้าที่ที่ตำแหน่งอื่นนอกเหนือจากประธานของโครัมฐานะปุโรหิตอาจได้รับพรฐานะปุโรหิต, แต่จะไม่มีบุญแก่ให้ไว้พร้อมกับพรนั้น.

จงตั้งบานาบบัสกับเขาไว้สำหรับการซึ่งเราเรียกให้เขาทำนั้น, **กิงการ** ๑๓:๒-๓. อธิการคนอื่น ๆ จะได้รับการวางมือมอบหน้าที่, **คพ.** ๖๘:๑๔. อธิการ, ผู้พิพากษาใหญ่, จะได้รับการวางมือมอบหน้าที่สู่การปฏิบัติศาสนกิจนี้, **คพ.** ๑๐๗:๑๗, ๗๔. มนุษย์ต้องได้รับการเรียกจากพระผู้เป็นเจ้าโดยการพยากรณ์และโดยการวางมือ, **ลข.** ๑:๕.

วิญญาณ. ดู ความตาย, ทางร่างกาย; จิตวิญญาณ; *พื้นดินชีวิต (การ); มนุษย์, มนุษย์ทั้งหลาย ด้วย*

ส่วนนั้นของสัตถภาวะมีชีวิตที่ดำรงอยู่ก่อนเกิดเป็นมรรตัย, ซึ่งสถิตในร่างกายระหว่างเป็นมรรตัย, และซึ่งดำรงอยู่หลังความตายเป็นสัตถภาวะที่แยกออกมาจนกว่าจะฟื้นคืนชีวิต. สิ่งมีชีวิตทั้งปวง—มนุษย์ชาติ, สัตว์และพืช—เป็นวิญญาณก่อนรูปแบบชีวิตใดๆ ที่ดำรงอยู่บนแผ่นดินโลก (ปฐมก. ๒:๔-๕; โมเสส ๓:๔-๗). ร่างวิญญาณมีลักษณะ

เหมือนร่างกาย (๑ นี. ๑๑:๑๑; อีเธอร์ ๓:๑๕-๑๖; คพ. ๗:๗; คพ. ๑๒๙). วิญญาณเป็นสสาร, แต่ละเอียดและบริสุทธิ์กว่าสารประกอบหรือสสารในโลกมนุษย์ (คพ. ๑๓๑:๗).

โดยแท้แล้วทุกคนเป็นบุตรหรือธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, โดยเกิดเป็นวิญญาณจากพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์ก่อนเกิดจากบิดามารดาที่เป็นมนุษย์บนแผ่นดินโลก (ฮบ. ๑๒:๙). แต่ละบุคคลบนแผ่นดินโลกมีร่างวิญญาณอมตะนอกเหนือจากร่างกายที่เป็นเนื้อหนังและกระดูก. ดังที่พระคัมภีร์นิยามไว้บางครั้งว่า, วิญญาณกับร่างกายประกอบกันเป็นจิตวิญญาณ (ปฐก. ๒:๗; คพ. ๘๘:๑๕; โมเสส ๓:๗, ๙, ๑๙; อับรา. ๕:๗). วิญญาณมีชีวิตอยู่ได้โดยไม่ต้องมีร่างกาย, แต่ร่างกายมีชีวิตอยู่ไม่ได้หากปราศจากวิญญาณ (ยากอบ ๒:๒๖). ความตายทางร่างกายคือการแยกจากกันของวิญญาณกับร่างกาย. ในการฟื้นคืนชีวิต, วิญญาณจะกลับมารวมกับร่างเดิมที่เป็นเนื้อหนังและกระดูก ซึ่งวิญญาณเคยครอบครองเมื่อครั้งเป็นมนุษย์, โดยมีความแตกต่างที่สำคัญยิ่งสองประการคือ : วิญญาณกับร่างกายจะไม่แยกจากกันอีก, และร่างกายจะเป็นอมตะและสมบูรณ์แบบ (แอลมา ๑๑:๔๕; คพ. ๑๓๘:๑๖-๑๗).

ผีไม่มีเนื้อและกระดูก, เหมือนท่านเห็นเรามีอยู่นั้น, ลูกา ๒๔:๓๙. พระวิญญาณนั้นเป็นพยานร่วมกับวิญญาณจิตของเราทั้งหลาย, เราทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้า, **รม. ๘:๑๖**. ท่านจงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของท่าน, และด้วยวิญญาณของท่าน, **๑ คร. ๖:๒๐**. ร่างนี้เป็นร่างวิญญาณของเรา, **อีเธอร์ ๓:๑๖**. มนุษย์เป็นวิญญาณ, **คพ. ๙๓:๓๓**. พระคริสต์ทรงปฏิบัติศาสนกิจต่อเหล่าวิญญาณที่ขอบธรรมในเมืองบรมสุขเกษม, **คพ. ๑๓๘:๒๘-๓๐** (๑ ปต. ๓:๑๘-๑๙). เจ้าเกิดมาในโลกโดยน้ำ, และโลหิต, และวิญญาณ, **โมเสส ๖:๕๙**. พระองค์ทรงยื่นท่ามกลางวิญญาณเหล่านั้น, **อับรา. ๓:๒๓**.

วิญญาณร้าย: พระเยซูทรงขับผี, **มาระโก ๑:๒๗, ๓๔, ๓๙**. อัยยัสโลโคริก, จงออกมาจากคนนั้นเกิด, **มาระโก ๕:๒-๑๓**. วิญญาณชั่วสอนมนุษย์ว่าเขาต้องไม่สวดอ้อนวอน, **๒ นี. ๓๒:๘**. ในพระนามของพระเยซูท่านขับเหล่ามารและวิญญาณที่ไม่สะอาด, **๓ นี. ๗:๑๙**. วิญญาณเท็จมากมายออกไปหลอกลวงโลก, **คพ. ๕๐:๒, ๓๑-๓๒**. โจเซฟ สมิทอธิบายกฎแฉ

สามประการเพื่อตัดสินว่าวิญญาณนั้นเป็นของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของหรือมาร, **คพ. ๑๒๙**.

วิญญาณร้าย. ดู วิญญาณ—วิญญาณร้าย

วิตเมอร์, จอห์น

ผู้นำรุ่นแรกๆ ของศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูและเป็นพยานคนหนึ่งในพยานแปดคนของพระคัมภีร์มอรมอน. ดู “ประจักษ์พยานของพยานแปดคน” ในหน้าคำนำของพระคัมภีร์มอรมอน. ท่านได้รับเรียกให้สั่งสอนพระกิตติคุณด้วย (คพ. ๓๐:๙-๑๑).

วิตเมอร์, เดวิด

ผู้นำรุ่นแรกๆ ของศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูและเป็นพยานคนหนึ่งในพยานสามคนผู้ยืนยันถึงที่มั่นอันศักดิ์สิทธิ์และความจริงของพระคัมภีร์มอรมอน (คพ. ๑๔, ๑๗-๑๘). ในหลักคำสอนและพันธสัญญา ๑๔ และ ๓๐:๑-๔ พระเจ้าประทานคำแนะนำแก่ท่านโดยเฉพาะ.

วิตเมอร์, ปีเตอร์, จูเนียร์

ผู้นำรุ่นแรกๆ ของศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูและเป็นพยานคนหนึ่งในพยานแปดคนของพระคัมภีร์มอรมอน. ดู “ประจักษ์พยานของพยานแปดคน” ในหน้าคำนำของพระคัมภีร์มอรมอน. ในหลักคำสอนและพันธสัญญา ๑๖ และ ๓๐:๕-๘ พระเจ้าประทานคำแนะนำแก่ท่านโดยเฉพาะ.

วิทนีเย, นูเวล เค.

ผู้นำรุ่นแรกๆ ของศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟู. นูเวล เค. วิทนีเยเป็นอธิการในเคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ (สหรัฐอเมริก), และต่อมารับใช้เป็นอธิการควบคุมของศาสนจักร (คพ. ๗๒:๑-๘; ๑๐๔; ๑๑๗).

วิลเลียมส์, เฟรเดอริค จี.

ผู้นำรุ่นแรกๆ ของศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูผู้เคยรับใช้อยู่ช่วงหนึ่งในฐานะที่ปรึกษาของฝ่ายประธานฐานะปุโรหิตระดับสูง (คพ. ๘๑; ๙๐:๖, ๑๙; ๑๐๒:๓).

วิวรรณ์ซึ่งทรงสำแดงแก่ยอห์น. ดู บันทึกการเปิด

เผย; ยอห์น, บุตรของเศเบดี ด้วย

หนังสือเล่มสุดท้ายในภาคพันธสัญญาใหม่, ประกอบ

ด้วยการเปิดเผยที่ประทานแก่ยอห์นอัครสาวก. ท่านได้รับอนุญาตให้เห็นประวัติศาสตร์ของโลก, โดยเฉพาะวันเวลาสุดท้าย (ว. ๑:๑-๒; ๑ นี. ๑๔:๑๘-๒๗; คพ. ๗๗). วิจารณ์ซึ่งทรงสำแดงแก่ยอห์นเป็นที่รู้จักในชื่อบันทึกการเปิดเผยด้วย.

ยอห์นได้รับการเปิดเผยนี้ในวันของพระเจ้าบนเกาะปีทามอส (ว. ๑:๙-๑๐), นอกชายฝั่งของเอเชีย, ไม่ไกลจากเอเฟซัส. ไม่ทราบวันที่แน่นอนของการเปิดเผย.

กฎแห่งสู่ความเข้าใจหนังสือนี้มีอยู่ใน ๑ นีโฟ ๑๔:๑๘-๒๗ และ คพ. ๗๗ (เอธิอร์ ๔:๑๕-๑๖).

บทที่ ๑-๓ เป็นบทนำของหนังสือและจดหมายถึงหน่วยต่างๆ ของศาสนจักรเจ็ดหน่วยในเอเชีย. ยอห์นเขียนจดหมายถึงช่วยวิสุทธิชนแก้ไขปัญหาบางอย่าง. บทที่ ๔-๕ บันทึกนิมิตที่ยอห์นได้รับโดยแสดงให้เห็นถึงความน่าเกรงขามและเดชะนภาพอันชอบธรรมของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์. ในบทที่ ๖-๙, ๑๑, ยอห์นบันทึกว่าได้เห็นหนังสือที่ฉีกด้วยตราเจ็ดดวง, แต่ละดวงหมายถึงหนึ่งพันปีของประวัติศาสตร์เฉพาะกาลของแผ่นดินโลก. บทเหล่านี้เกี่ยวข้องกับเบื้องต้นกับเหตุการณ์ในตราดวงที่เจ็ด (ดู ว. ๘-๙; ๑๑:๑-๑๕). บทที่ ๑๐ พูดถึงหนังสือที่ยอห์นกิน. หนังสือหมายถึงพันธกิจในอนาคตที่ท่านจะกระทำ. บทที่ ๑๒ บันทึกนิมิตของความชั่วที่เริ่มต้นในสวรรค์เมื่อชาตนาภฏและถูกขับไล่. สงครามซึ่งเริ่มต้นที่นั่นยังคงดำเนินอยู่บนแผ่นดินโลก. ในบทที่ ๑๓, ๑๗-๑๙, ยอห์นพูดถึงอาณาจักรบนแผ่นดินโลกที่ชั่วร้ายซึ่งควบคุมโดยชาตนาภฏและบันทึกชะตากรรมของอาณาจักรเหล่านั้น, รวมถึงความพินาศครั้งสุดท้ายของความชั่วร้าย. บทที่ ๑๔-๑๖ พูดถึงความชอบธรรมของวิสุทธิชนท่ามกลางความชั่วร้ายที่กระชั้นที่สุดก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์. บทที่ ๒๐-๒๒ พูดถึงมิลเลเนียม, นครที่สวยงามของเยรูซาเล็มใหม่, และเหตุการณ์สุดท้ายของประวัติศาสตร์โลก.

วิสุทธิชน. ดู ชาวคริสต์; ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์; ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย *ด้วย* สมาชิกที่ซื่อสัตย์ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์. จงรวบรวม บรรดาธรรมิกชนของเรา, **สดด.** ๕๐:๕. เขาโลได้ทำร้ายวิสุทธิชนในกรุงเยรูซาเล็ม

มาก, **กิจการ** ๙:๑-๒๑. เปโตรมาหาพวกวิสุทธิชนซึ่งอาศัยอยู่ในเมืองลิดดา, **กิจการ** ๙:๓๒. เรียนบรรดาท่านที่อยู่ในกรุงโรม, และทรงเรียกให้เป็นธรรมิกชน, ขอพระคุณและสันติสุขจงดำรงอยู่กับพวกท่านเถิด, **รม.** ๑:๗. ท่านเป็นพลเมืองเดียวกันกับธรรมิกชน, **อฟ.** ๒:๑๙-๒๑. ข้าพเจ้าเห็นศาสนจักรของพระเมษโปดกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ผู้เป็นวิสุทธิชนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, **๑ นี.** ๑๔:๑๒. มนุษย์ปฤชนเป็นศัตรูต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเว้นแต่พวกเขาจะกลับเป็นวิสุทธิชนโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์, **โมไซยาห์** ๓:๑๙. เรา, พระเจ้า, ให้พรแผ่นดินเพื่อเป็นประโยชน์สำหรับวิสุทธิชนของเรา, **คพ.** ๖๑:๑๗. ชาตนาภฏสงครามกับวิสุทธิชนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, **คพ.** ๗๖:๒๘-๒๙. ทำงานอย่างขยันหมั่นเพียรเพื่อเตรียมวิสุทธิชนไว้รับการพิพากษาซึ่งจะมาถึง, **คพ.** ๘๘:๘๔-๘๕. วิสุทธิชนควรแบ่งทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาให้คนจนและคนเป็นทุกข์, **คพ.** ๑๐๕:๓. ตำแหน่งข้างบนนี้เราให้แก่เจ้าเพื่องานการปฏิบัติศาสนกิจและการทำให้วิสุทธิชนของเราดีพร้อม, **คพ.** ๑๒๔:๑๔๓ (อฟ. ๔:๑๒).

วุฒร์ฟฟี, วิลฟอร์ด. ดู ข้อประกาศอย่างเป็นทางการ—๑; คำแถลงนโยบาย *ด้วย* ประธานคนที่สี่ของศาสนจักรหลังจากการฟื้นฟูพระกิตติคุณผ่านท่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ. ท่านเกิดในปี ค.ศ. ๑๘๐๗ และถึงแก่กรรมในปี ค.ศ. ๑๘๘๘.

ได้รับเรียกให้บรรจุตำแหน่งในสภาอัครสาวกสิบสอง, **คพ.** ๑๑๕:๖. อยู่ในบรรดาวิญาณเลิศเลออื่น ๆ ผู้ที่ทรงเก็บไว้ให้ออกมาในความสมบูรณ์แห่งเวลา, **คพ.** ๑๓๘:๕๓. ได้รับการเปิดเผยให้ยุติการแต่งภรรยาหลายคนในศาสนจักร, **คพ. ขก.**—๑.

ศรัทธา, เชื้อ (ความ). ดู เชื้อ (ความ); ความหวัง; พระเยซูคริสต์; วางใจ (ความ) *ด้วย* ความมั่นใจในบางสิ่งบางอย่างหรือในคนบางคน. ดังที่มักจะใช้บ่อยที่สุดในพระคัมภีร์, ศรัทธาคือความมั่นใจและความวางใจในพระเยซูคริสต์ซึ่งนำบุคคลให้เชื่อฟังพระองค์. ศรัทธาต้องมีศูนย์กลางอยู่ในพระเยซูคริสต์เพื่อให้ศรัทธานำบุคคลสู่ความรอด. วิสุทธิชนยุคสุดท้ายมีศรัทธาในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดา, พระวิญญาณบริสุทธิ์, อานาจฐานะปุโรหิต,

และด้านสำคัญอื่นๆ ของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูอีกด้วย.

ศรัทธารวมถึงความหวังในสิ่งซึ่งไม่เห็น, แต่จริง (ฮบ. ๑๑:๑; แอลมา ๓๒:๒๑; อีเธอร์ ๑๒:๖). ศรัทธาได้รับการกระตุ้นจากการได้ยินพระกิตติคุณซึ่งสอนโดยผู้คนที่มิสทิทธิอำนาจซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงส่งมา (รม. ๑๐:๑๔-๑๗). ปาฏิหาริย์ทั้งหลายไม่ได้ทำให้เกิดศรัทธา, แต่ศรัทธาแรงกล้าพัฒนาจากการเชื่อฟังพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์. อีกนัยหนึ่ง, ศรัทธามาโดยความชอบธรรม (แอลมา ๓๒:๔๐-๔๓; อีเธอร์ ๑๒:๔, ๖, ๑๒; คพ. ๖๓:๙-๑๒).

ศรัทธาที่แท้จริงทำให้เกิดปาฏิหาริย์, นิมิต, ความฝัน, การเยียวยา, และของประทานทั้งปวงของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งพระองค์ประทานแก่วิสุทธิชนของพระองค์. โดยศรัทธาเราได้รับการปลดบาปและในที่สุดสามารถพำนักในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า. การขาดศรัทธาเราไปสู่ความสิ้นหวัง, ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากความชั่วช้าสามัญ (โมโร. ๑๐:๒๒).

คนชอบธรรมจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อ, **ฮบก. ๒:๔**. ที่เจ้าชายโรคนั้นก็เพราะเจ้าเชื่อ, **มธ. ๙:๒๒** (มาระโก ๕:๓๔; ลูกา ๗:๕๐). ให้เป็นไปตามความเชื่อของเจ้าเกิด, **มธ. ๙:๒๙**. ถ้าท่านมีความเชื่อเท่าเมล็ดพืชเมล็ดหนึ่ง, สิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งท่านทำไม่ได้จะไม่มีเลย, **มธ. ๑๗:๒๐** (ลูกา ๑๗:๖). เราได้อธิษฐานเผื่อตัวท่าน, เพื่อความเชื่อของท่านจะไม่ได้ขาด, **ลูกา ๒๒:๓๒**. ความเชื่อในพระนามของพระคริสต์กระทำให้คนนั้นมีกำลังขึ้น, **กิจการ ๓:๑๖**. ความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการได้ยินพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า, **รม. ๑๐:๑๗**. ถ้าพระคริสต์มิได้เป็นขึ้นมา ความเชื่อของท่านทั้งหลายก็ไม่มีหลัก, **๑ คร. ๑๕:๑๔**. ความเชื่อทำด้วยความรัก, **กท. ๕:๖**. ด้วยว่าเราทั้งหลายรอดนั้นก็โดยพระคุณเพราะความเชื่อ, **อฟ. ๒:๘** (๒ นี. ๒๕:๒๓). จงเอาความเชื่อเป็นโล่, **อฟ. ๖:๑๖** (คพ. ๒๗:๑๗). ข้าพเจ้าได้แข่งขันจนถึงที่สุด, ข้าพเจ้าได้รับการรักษาเชื่อไว้แล้ว, **๒ ทธ. ๔:๗**. ความเชื่อคือความแน่ใจในสิ่งที่หวังไว้, **ฮบ. ๑๑:๑**. ถ้าไม่มี ความเชื่อแล้ว จะเป็นที่ยอพระทัยของพระเจาก็ไม่ได้เลย, **ฮบ. ๑๑:๖**. ความเชื่อ, ถ้าไม่ประพฤติตาม, ก็ไร้ผล, **ยากอบ ๒:๑๗-๑๘, ๒๒**. ข้าพเจ้าจะไปและทำสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชา, **๑ นี. ๓:๗**. พระเจ้าทรงสามารถทำสิ่งทั้งปวงเพื่อลูกหลานมนุษย์, หากเป็นไปได้ว่าพวกเขาใช้ศรัทธาในพระองค์, **๑ นี. ๗:๑๒**. เข้มทิศ

ในเลสลีย์ทำงานตามศรัทธา, **๑ นี. ๑๖:๒๘**. กลับใจ, และรับบัพติศมาในพระนามของพระองค์, โดยมีศรัทธาอันสมบูรณ์ในพระผู้บริสุทธิ์, **๒ นี. ๙:๒๓**. พระคริสต์ทรงกระทำปาฏิหาริย์ที่ยิ่งใหญ่ในบรรดาลูกหลานมนุษย์ตามศรัทธาของพวกเขา, **๒ นี. ๒๖:๑๓** (อีเธอร์ ๑๒:๑๒; โมโร. ๗:๒๗-๒๙, ๓๔-๓๘). บาปของอินส์ได้รับการให้อภัยเพราะศรัทธาของเขาในพระคริสต์, **อินส์ ๑:๓-๘**. ความรอดไม่มาสู่คนเช่นนั้นเลยนอกจากโดยศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์, **โมไซยาห์ ๓:๑๒**. ใจเปลี่ยนแปลงโดยผ่านศรัทธาในพระนามของพระองค์, **โมไซยาห์ ๕:๗**. คำสวดอ้อนวอนจากผู้รับใช้ของพระผู้เป็นเจ้าจะได้รับตอบตามศรัทธาของพวกเขา, **โมไซยาห์ ๒๗:๑๔**. ประทานพลังกำลังให้พวกข้าพระองค์ตามศรัทธาที่พวกข้าพระองค์มีอยู่ในพระคริสต์, **แอลมา ๑๔:๒๖**. เรียกหาพระนามของพระผู้เป็นเจ้าด้วยศรัทธา, **แอลมา ๒๒:๑๖**. ศรัทธามีใช้การมีความรู้อันสมบูรณ์ของสิ่งต่างๆ, **แอลมา ๓๒:๒๑** (อีเธอร์ ๑๒:๖). เมื่อมันเริ่มพองก็เช่นเดียวกันจงบำรุงเลี้ยงมันโดยศรัทธาของท่าน, **แอลมา ๓๓:๒๓** (แอลมา ๓๒:๒๘). การปกป้องรักษาที่พวกเขาได้รับถือเป็นเดชาญาณอันปาฏิหาริย์ของพระผู้เป็นเจ้าเพราะศรัทธายังของพวกเขา, **แอลมา ๕๗:๒๕-๒๗**. มากเท่าที่มองดูพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าด้วยศรัทธาจะได้มีชีวิต, **อีล. ๘:๑๕**. เราเห็นว่าศรัทธาของเจ้าเพียงพอที่เราจะรักษาเจ้า, **๓ นี. ๑๗:๘**. ศรัทธาคือสิ่งที่หวังไว้และมองไม่เห็น, **อีเธอร์ ๑๒:๖**. คนทั้งปวงที่กระทำปาฏิหาริย์ก็กระทำโดยศรัทธา, **อีเธอร์ ๑๒:๑๒-๑๘**. หากมนุษย์มีศรัทธาในเรา, เมื่อนั้นเราจะทำให้สิ่งที่อ่อนแอกลับเข้มแข็งสำหรับพวกเขา, **อีเธอร์ ๑๒:๒๗-๒๘, ๓๗**. มอรมอนสอนเกี่ยวกับศรัทธา, ความหวัง, และจิตกุศล, **โมโร. ๗**. สิ่งใดก็ตามเจ้าจะทูลขอพระบิดาในนามของเรา, ซึ่งดี, ด้วยศรัทธาเชื่อมั่นว่าเจ้าจะได้รับ, ดูก่อน, เจ้าจะสมปรารถนา, **โมโร. ๗:๒๖**. คนที่มีศรัทธาในพระองค์จะแนบสนิที่อยู่กับทุกสิ่งที่ดี, **โมโร. ๗:๒๘**. หากท่านจะทูลถาม, โดยมีศรัทธาในพระคริสต์, พระองค์จะทรงแสดงความจริงให้ประจักษ์, **โมโร. ๑๐:๔**. ถ้าปราศจากศรัทธาเจ้าจะทำอะไรไม่ได้; ฉะนั้นจงขอด้วยศรัทธา, **คพ. ๘:๑๐**. จะมอยสิ่งนี้ให้พวกเขาตามศรัทธาในคำสวดอ้อนวอนของพวกเขา, **คพ. ๑๐:๔๗, ๕๒**. มนุษย์ทั้งปวงต้องอดทนด้วยศรัทธาจนกว่าชีวิตจะหาไม่, **คพ. ๒๐:๒๕, ๒๙**. การรับรองโดยทางพระคุณของพระ

คริสต์เที่ยงธรรมและจริง, **คพ.** ๒๐:๓๐. จะประทานพระวิญญาณแก่เจ้าโดยคำสวดอ้อนวอนจากศรัทธา, **คพ.** ๔๒:๑๔. ศรัทธามีได้มาโดยเครื่องหมาย, แต่เครื่องหมายติดตามคนเหล่านั้นที่เชื่อ, **คพ.** ๖๓:๙-๑๒. บิดามารดาต้องสอนลูกๆ ให้มีศรัทธาในพระคริสต์, **คพ.** ๖๘:๒๕. แสวงหาการเรียนรู้, แม้โดยการศึกษาและโดยศรัทธาด้วย, **คพ.** ๘๘:๑๑๘. ศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์เป็นหลักธรรมเบื้องต้นของพระกิตติคุณ, **ลข.** ๑:๔.

ศาสดาพยากรณ์. ดู คำพยากรณ์, พยากรณ์;

ประธาน; เปิดเผย (การ); ผู้หยั่งรู้ *ด้วย*

บุคคลที่ได้รับเรียกจากพระผู้เป็นเจ้าและพูดแทนพระองค์. ในฐานะผู้ส่งสารของพระผู้เป็นเจ้า, ศาสดาพยากรณ์ได้รับพระบัญญัติ, คำพยากรณ์, และการเปิดเผยจากพระผู้เป็นเจ้า. ความรับผิดชอบของท่านคือทำให้มนุษย์รู้พระประสงค์และพระลักษณะที่แท้จริงของพระผู้เป็นเจ้าและแสดงให้เห็นเจตจำนงที่พระองค์ทรงติดต่อกับพวกเขา. ศาสดาพยากรณ์ประณามบาปและบอกล่วงหน้าถึงผลของบาป. ท่านเป็นผู้ส่งสอนความชอบธรรม. บางครั้ง, ศาสดาพยากรณ์อาจได้รับการดลใจให้บอกอนาคตล่วงหน้าเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติ. อย่างไรก็ตาม, ความรับผิดชอบเบื้องต้นของท่าน, คือเป็นพยานถึงพระคริสต์. ประธานศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลกทุกวันนี้. สมาชิกในฝ่ายประธานสูงสุดและอัครสาวกสิบสองได้รับการสนับสนุนในฐานะศาสดาพยากรณ์, ผู้หยั่งรู้, และผู้เปิดเผย.

เราใคร่ให้ประชาชนของพระเจ้าเป็นผู้เผยพระวจนะทุกคน, **กตว.** ๑๑:๒๙. ถ้าจะมีผู้เผยพระวจนะท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย, เราพระเจ้าจะส่งแต่งตั้งผู้เป็นนินมิต, **กตว.** ๑๒:๖. พระเจ้าทรงตั้งเตือนอิสราเอลโดยผู้เผยพระวจนะทุกคน, **๒ พทษ.** ๑๗:๑๓ (๒ พศต. ๓๖:๑๕-๑๖; ยรม. ๗:๒๕). เราได้แต่งตั้งเจ้าเป็นผู้เผยพระวจนะให้แก่บรรดาประชาชาติ, **ยรม.** ๑:๕, ๗. พระเจ้ามิได้ทรงกระทำอะไรเลยโดยมิได้เปิดเผยความลับให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์คือผู้เผยพระวจนะ, **อาโมส** ๓:๗. ตามที่พระองค์ได้ตรัสไว้ตั้งแต่โบราณโดยปากของผู้เผยพระวจนะบริสุทธิ์ของพระองค์, **ลูกา** ๑:๗๐ (กิจการ ๓:๒๑). ผู้เผยพระวจนะทั้งหลายย่อมเป็นพยานถึง

พระคริสต์, **กิจการ** ๑๐:๔๓. พระเจ้าได้ทรงโปรดตั้งผู้เผยพระวจนะไว้ในคริสต์จักร, **๑ คร.** ๑๒:๒๘ (อฟ. ๔:๑๑). คริสตจักรประดิษฐานบนรากแห่งอัครทูตและผู้เผยพระวจนะ, **อฟ.** ๒:๑๙-๒๐. ผู้คนปฏิเสธคำของศาสดาพยากรณ์, **๑ นี.** ๓:๑๗-๑๘ (๒ นี. ๒๖:๓). โดยพระวิญญาณซึ่งทั้งปวงทำให้เป็นที่รู้แก่ศาสดาพยากรณ์, **๑ นี.** ๒๒:๑-๒. พระคริสต์เสด็จมาหาชาวนิไฟเพื่อทำให้ทุกสิ่งซึ่งพูดโดยปากของศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ของพระองค์เกิดสัมฤทธิ์ผล, **๓ นี.** ๑:๑๓ (คพ. ๔๒:๓๙). คนที่จะไม่ใส่ใจถ้อยคำของบรรดาศาสดาพยากรณ์จะถูกตัดขาด, **คพ.** ๑:๑๔. ผู้เชื่อในถ้อยคำของบรรดาศาสดาพยากรณ์จะมีชีวิตนิรันดร์, **คพ.** ๒๐:๒๖. คำของศาสดาพยากรณ์เจ้าจงรับ, ราวกับมาจากปากเราเอง, **คพ.** ๒๑:๔-๖. การเปิดเผยและพระบัญญัติสำหรับศาสนจักรมาโดยผ่านผู้ที่กำหนดไว้เท่านั้น, **คพ.** ๔๓:๑-๗. หน้าที่ของประธานคือควบคุมศาสนจักรทั้งหมด และเป็นเหมือนกับโมเสส, เป็นศาสดาพยากรณ์, **คพ.** ๑๐๗:๙๑-๙๒. เราเชื่อในศาสดาพยากรณ์, **ลข.** ๑:๖.

ศาสดาพยากรณ์หญิง. ดู คำพยากรณ์, พยากรณ์

ด้วย

สตรีที่ได้รับประจักษ์พยานถึงพระเยซูและมีวิญญาณแห่งการเปิดเผย. ศาสดาพยากรณ์หญิงไม่ดำรงฐานะปุโรหิตหรือถือฤกษ์จลาจลปุโรหิต. แม้จะมีสตรีเพียงไม่กี่คนในพระคัมภีร์ที่เรียกว่าศาสดาพยากรณ์หญิง, แต่มีหลายคนพยากรณ์, เช่นเรเบคาห์, ฮันนาห์, เอลีซาเบธ, และมารีย์.

มิเรียมได้รับเรียกเป็นหญิงผู้เผยพระวจนะ, **อพย.** ๑๕:๒๐. เดโบราห์ได้รับเรียกเป็นหญิงผู้เผยพระวจนะ, **วนฉ.** ๔:๔. สุลดาห์ได้รับเรียกเป็นหญิงผู้เผยพระวจนะ, **๒ พทษ.** ๒๒:๑๔ (๒ พศต. ๓๔:๒๒). ฮันนาได้รับเรียกเป็นหญิงผู้เผยพระวจนะ, **ลูกา** ๒:๓๖.

ศาสนจักร, เครื่องหมายของ ... ที่แท้จริง. ดู

เครื่องหมาย; ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์; ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย *ด้วย*

หลักคำสอนและงานของศาสนจักรหนึ่งซึ่งแสดงให้เห็นว่าได้รับความเห็นชอบจากพระผู้เป็นเจ้าและเป็นเครื่องมือที่พระเจ้าทรงสถาปนาให้ลูกๆ ของ

พระองค์เพื่อรับความสมบูรณ์ในพรของพระองค์. เครื่องหมายบางอย่างของศาสนจักรที่แท้จริงมีดังนี้ :

ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระเจ้าสามพระองค์: พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์, **ปฐม.** ๑:๒๖-๒๗. พระเจ้าตรัสสนทนากับโมเสสสองต่อสอง, **อพย.** ๓๓:๑๑. ชีวิตนิรันดร์คือรู้จักพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระเยซูคริสต์, **ยอห์น** ๑๗:๓. พระบิดาและพระบุตรมีพระวรกายเป็นเนื้อหนังและกระดูก, **คพ.** ๑๓๐:๒๒-๒๓. พระบิดาและพระบุตรทรงปรากฏต่อโจเซฟ สมิธ, **จส—ป** ๑:๑๕-๒๐. เราเชื่อในพระผู้เป็นเจ้า, พระบิดานิรันดร์, **ลข.** ๑:๑.

หลักธรรมและศาสนพิธีเบื้องต้น: ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่จากน้ำและพระวิญญาณ, **ยอห์น** ๓:๓-๕. จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมา, ในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์, สิ้นทุกคน, **กิจการ** ๒:๓๘. ไปโตรกับยอห์นจึงวางมือบนเขา, แล้วเขาทั้งหลายก็ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์, **กิจการ** ๘:๑๔-๑๗. เป็นบุตรของพระผู้เป็นเจ้าโดยศรัทธาในพระเยซูคริสต์, **กท.** ๓:๒๖-๒๗. เจ้าจงกลับใจ, และรับบัพติศมาในนามบุตรที่รักของเรา, **๒ นี.** ๓๑:๑๑-๑๓. คนทั้งหลายที่เชื่อได้รับบัพติศมาและรับพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยการวางมือ, **คพ.** ๗๖:๕๐-๕๓. ในฐานะปุโรหิตที่ถูกต้องจำเป็นต่อการให้บัพติศมาและมอบของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์, **จส—ป** ๑:๗๐-๗๒. พุดถึงหลักธรรมและศาสนพิธีเบื้องต้นของพระกิตติคุณ, **ลข.** ๑:๔.

การเปิดเผย: ที่ใดๆ ที่ไม่มีการเผยแพร่ธรรม, ประชาชนก็ละทิ้งความยับยั้งชั่งใจเสีย, **สภษ.** ๒๕:๑๘. พระเจ้าทรงเปิดเผยความลับให้แก่ศาสนพยากรณ์ของพระองค์, **อาโมส** ๓:๗. ศาสนจักรสร้างบนรากฐานของการเปิดเผย, **มธ.** ๑๖:๑๗-๑๘ (คพ. ๓๓:๑๓). วิบัติแก่คนที่พูดว่าพระเจ้าไม่ทรงทำงานโดยการเปิดเผยอีกแล้ว, **๓ นี.** ๒๕:๖. การเปิดเผยและพระบัญญัติมาโดยผ่านผู้ที่กำหนดไว้เท่านั้น, **คพ.** ๔๓:๒-๗. เราเชื่อทุกสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยมาแล้ว, **ลข.** ๑:๙.

ศาสนพยากรณ์: ศาสนจักรสร้างบนรากฐานของอัครสาวกและศาสนพยากรณ์, **อฟ.** ๒:๑๙-๒๐. อัครสาวกและศาสนพยากรณ์จำเป็นต่อศาสนจักร, **อฟ.** ๔:๑๑-๑๖. โจเซฟ สมิธ ได้รับเรียกให้เป็นผู้หยั่งรู้,

ศาสนพยากรณ์, และอัครสาวก, **คพ.** ๒๑:๑-๓. เราเชื่อในศาสนพยากรณ์, **ลข.** ๑:๖.

สิทธิอำนาจ: พระเยซูประทานพลังอำนาจและสิทธิอำนาจให้สาวกของพระองค์, **ลูกา** ๑๑:๑-๒ (ยอห์น ๑๕:๑๖). นีโอฟ, บุตรของอีลามัน, ได้รับสิทธิอำนาจยิ่งใหญ่จากพระผู้เป็นเจ้า, **อีล.** ๑๑:๑๘ (๓ นี. ๗:๑๗). ศาสนพยากรณ์ได้รับพระบัญญัติสำหรับศาสนจักร, **คพ.** ๒๑:๔-๕. ไม่มีใครสั่งสอนกิตติคุณหรือเสริมสร้างศาสนจักรได้เว้นแต่เขาจะได้รับแต่งตั้งโดยคนใดคนหนึ่งที่มีสิทธิอำนาจ, **คพ.** ๔๒:๑๑. เอิลเดออร์จะสั่งสอนพระกิตติคุณ, โดยกระทำในสิทธิอำนาจ, **คพ.** ๖๘:๘. ใครก็ตามที่สั่งสอนหรือปฏิบัติศาสนกิจแทนพระผู้เป็นเจ้าต้องได้รับเรียกจากพระผู้เป็นเจ้าโดยผู้มีสิทธิอำนาจ, **ลข.** ๑:๕.

พระคัมภีร์เพิ่มเติมที่แจ่มชัด: ไม้ของยูดาห์จะรวมกับไม้ของโยเซฟ, **อสค.** ๓๗:๑๕-๒๐. การออกมาของพระคัมภีร์ยุคสุดท้ายมีบอกล่วงหน้า, **๑ นี.** ๑๓:๓๘-๔๑. เราเชื่อว่าพระผู้เป็นเจ้าจะยังทรงเปิดเผยเรื่องสำคัญและยิ่งใหญ่อีกหลายเรื่อง, **ลข.** ๑:๙.

การจัดตั้งศาสนจักร: ศาสนจักรสร้างบนรากฐานของอัครสาวกและศาสนพยากรณ์, **อฟ.** ๒:๑๙-๒๐. อัครสาวกและศาสนพยากรณ์จำเป็นต่อศาสนจักร, **อฟ.** ๔:๑๑-๑๖. พระคริสต์ทรงเป็นพระประมุขของศาสนจักร, **อฟ.** ๕:๒๓. ศาสนจักรของพระคริสต์ต้องเรียกตามพระนามของพระองค์, **๓ นี.** ๒๗:๘. เราเชื่อในการวางระเบียบอย่างเดียวกับที่ดำรงอยู่ในศาสนจักรสมัยต้น, **ลข.** ๑:๖.

งานสอนศาสนา: เหตุฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจงออกไป, สั่งสอนชนทุกชาติ, **มธ.** ๒๘:๑๙-๒๐. สาวกเจ็ดสิบคนได้รับเรียกให้สั่งสอนพระกิตติคุณ, **ลูกา** ๑๐:๑. พวกท่านปรารถนาจะให้ประกาศความรอดแก่ชาวโลกทั้งปวง, **โมไซยาห์** ๒๘:๓. เอิลเดออร์จะออกไป, สั่งสอนกิตติคุณของเรา, เป็นคู่ๆ, **คพ.** ๔๒:๖. ต้องสั่งสอนพระกิตติคุณแก่ชาวโลกถ้วนหน้า, **คพ.** ๕๘:๖๔.

ของประทานฝ่ายวิญญาณ: พวกเขาตั้งต้นพูดภาษาอื่น, **กิจการ** ๒:๔. เอิลเดออร์รักษาคนเจ็บป่วย, **ยากอบ** ๕:๑๔. อย่าปฏิเสธของประทานของพระผู้เป็นเจ้า, **โมโร.** ๑๐:๘. รายชื่อของประทานฝ่ายวิญญาณ, **คพ.** ๔๖:๑๓-๒๖ (๑ คร. ๑๒:๑-๑๑; โมโร. ๑๐:๙-๑๘). **พระวิหาร:** เราจะกระทำพันธสัญญาและจะวางสถาน

นมัสการของเราไว้ท่ามกลางเขาเป็นนิตย์, **อสค.** ๓๗:๒๖-๒๗. พระเจ้าจะเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์อย่างกะทันหัน, **มลค.** ๓:๑. นี้ไฟสร้างพระวิหาร, **๒ นี.** ๕:๑๖. วิสุทธิชนถูกตีสอนเพราะไม่สร้างพระเนวิศน์ของพระเจ้า, **คพ.** ๙๕ (คพ. ๘๘:๑๑๙). ผู้คนของพระเจ้าสร้างพระวิหารเสมอเพื่อประกอบศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์, **คพ.** ๑๒๔:๓๗-๔๔. การสร้างพระวิหารและการประกอบศาสนพิธีเป็นส่วนหนึ่งของงานยุคสุดท้ายอันยิ่งใหญ่, **คพ.** ๑๓๘:๕๓-๕๔.

ศาสนาจักร, ชื่อ. ดู มอรมอน (ชาว); ศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์; ศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย *ด้วย*

ในพระคัมภีร์มอรมอน, เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จเยือนชาวนีไฟที่ขอบธรรมไม้นานหลังการฟื้นคืนพระชนม์, พระองค์ตรัสว่าศาสนาจักรของพระองค์ยังมีพระนามของพระองค์ (๓ นี. ๒๗:๓-๘). ในสมัยปัจจุบันพระเจ้าทรงเปิดเผยชื่อของศาสนาจักรว่าเป็น “ศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย” (คพ. ๑๑๕:๔).

ศาสนาจักร, อันเรื่องอำนาจและนำซึ่งซึ่ง. ดู มาร—ศาสนาจักรของมาร

ศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์. ดู พื้นฟูพระกิตติคุณ (การ); วิสุทธิชน; ศาสนาจักร, เครื่องหมายของ ... ที่แท้จริง; ศาสนาจักร, ชื่อ; ศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย; อาณาจักรแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าหรืออาณาจักรแห่งสวรรค์ *ด้วย*

รูปแบบที่เป็นองค์การของผู้ที่เชื่อซึ่งรับพระนามของพระเยซูคริสต์โดยบัพติศมาและการยืนยัน. เพื่อเป็นศาสนาจักรที่แท้จริงจึงต้องเป็นศาสนาจักรของพระเจ้า; ต้องมีสิทธิอำนาจ, คำสอน, กฎ, ศาสนพิธี, และพระนาม; และต้องปกครองโดยพระองค์ผ่านตัวแทนทั้งหลายที่พระองค์ทรงกำหนด.

พระเจ้า ทรงเพิ่มให้ศาสนาจักรทุกวัน, **กิจการ** ๒:๔๗. พวกเรา, ผู้เป็นหลายคน, ยังเป็นกายอันเดียวในพระคริสต์, **รม.** ๑๒:๕. เราทั้งหลายได้รับบัพติศมาโดยพระวิญญาณองค์เดียวเข้าเป็นกายเดียวกัน, **๑ คร.** ๑๒:๑๓. ศาสนาจักรสร้างบนรากฐานของอัครสาวกและศาสนตพยากรณ์, **อพ.** ๒:๑๙-๒๐. อัครสาวกและศาสนตพยากรณ์จำเป็นต่อศาสนาจักร,

อพ. ๔:๑๑-๑๖. พระคริสต์ทรงเป็นพระประมุขของศาสนาจักร, **อพ.** ๕:๒๓. ทั้งที่มีศาสนาจักรหลายแห่ง, ทุกแห่งก็คือศาสนาจักรเดียวกัน, **โมไซยาห์** ๒๕:๑๙-๒๒. ศาสนาจักรได้รับการชำระให้สะอาดและวางระเบียบ, **แอลมา** ๖:๑-๖. ศาสนาจักรของพระคริสต์ต้องมีชื่อตามพระนามของพระองค์, **๓ นี.** ๒๗:๘. ศาสนาจักรประชุมกันบ่อยๆ เพื่ออดอาหารและเพื่อสวดอ้อนวอนและพูด, **โมโร.** ๖:๕. นี้คือศาสนาจักรที่แท้จริงและดำรงอยู่แห่งเดียว, **คพ.** ๑:๓๐. ศาสนาจักรของพระคริสต์จัดตั้งในวันเวลาสุดท้าย, **คพ.** ๒๐:๑. พระเจ้าทรงเรียกผู้รับใช้ของพระองค์ให้เสริมสร้างศาสนาจักรของพระองค์, **คพ.** ๓๙:๑๓. เพราะจะเรียกศาสนาจักรของเราในวันเวลาสุดท้ายดังนี้, **คพ.** ๑๑๕:๔.

ศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชน

ยุคสุดท้าย. ดู พื้นฟูพระกิตติคุณ (การ); ศาสนาจักร, เครื่องหมายของ ... ที่แท้จริง; ศาสนาจักร, ชื่อ; ศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์ *ด้วย*

ชื่อที่ประทานแก่ศาสนาจักรของพระคริสต์ในยุคสุดท้ายเพื่อแยกแยะศาสนาจักรนี้ออกจากศาสนาจักรในสมัยการประทานอื่นๆ (คพ. ๑๑๕:๓-๔).

พระเจ้าทรงเทความรู้มาบนวิสุทธิชนยุคสุดท้าย, **คพ.** ๑๒๑:๓๓. โจเซฟ สมิทเป็นศาสนตพยากรณ์และผู้หยั่งรู้ของศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย, **คพ.** ๑๒๗:๑๒. วันสำคัญยิ่งของพระเจ้าอยู่แค่เอื้อมสำหรับวิสุทธิชนยุคสุดท้าย, **คพ.** ๑๒๘:๒๑, ๒๔. โจเซฟ สมิทได้ช่วยรวมวิสุทธิชนยุคสุดท้าย, **คพ.** ๑๓๕:๓. วางระเบียบวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นหมู่เหล่าเพื่อเดินทางไปเขตตะวันตกของสหรัฐ, **คพ.** ๑๓๖:๒. ชี้แจงกฎของการแต่งงานสำหรับวิสุทธิชนยุคสุดท้าย, **คพ. ขก.**—๑. มอวนฐานะปุโรหิตให้สมาชิกชายที่มีค่าควรทุกคนของศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย, **คพ. ขก.**—๒. เรื่องราวของภาพปรากฏครั้งแรกต่อวิสุทธิชนยุคสุดท้ายทั้งปวง, **จส**—๑:๑.

ศาสนาจักรที่นำซึ่งซึ่ง. ดู มาร—ศาสนาจักรของมาร

ศาสนพิธี. ดู ความรอด; ความรอดของคนตาย;

ผืน (การ); พระวิหาร, พระนิเวศน์ของ
พระเจ้า; ลำดับการสืบเชื้อสาย *ด้วย*

พิธีกรรม ศักดิ์สิทธิ์ และพิธี ศักดิ์สิทธิ์. ศาสนพิธี
ประกอบด้วยกรกระทำที่มีความหมายทางวิญญาณ.
ศาสนพิธีนี้อาจหมายถึงกฎและกฎเกณฑ์ของพระเจ้า
เป็นเจ้าของ.

ศาสนพิธีต่างๆ ในศาสนจักรรวมถึงการปฏิบัติ
ต่อผู้ป่วย (ยากอบ ๕:๑๔-๑๕), การให้พรศีลระลึก
(คพ. ๒๐:๗๗, ๗๙), บัพติศมาโดยลงไปใต้น้ำทั้ง
ตัว (มธ. ๓:๑๖; คพ. ๒๐:๗๒-๗๔), การให้พรเด็ก
(คพ. ๒๐:๗๐), การประสาทพระวิญญาณบริสุทธิ์
(คพ. ๒๐:๖๘; ๓๓:๑๕), การประสาทฐานะปุโรหิต
(คพ. ๘๕:๖-๑๖; ๑๐๗:๔๑-๕๒), ศาสนพิธีพระวิหาร
(คพ. ๑๒๔:๓๙), และการแต่งตั้งนินพินัสสัญญาใหม่
และเป็นนิจ (คพ. ๑๓๒:๑๙-๒๐).

จงสั่งสอนเขาให้รู้จักกฎเกณฑ์และข้อตัดสิน, **อพย.**
๑๘:๒๐. จงดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา, และ
รักษากฎหมายของเรา, **อสค.** ๑๑:๒๐. ผู้คน
เคร่งครัดในการยึดถือศาสนพิธีของพระเจ้าเป็น
เจ้า, **แอลมา** ๓๐:๓. ได้ประโยชน์อะไรเล่าที่เรา
รักษาพิธีการของพระองค์?, **๓ นี.** ๒๕:๑๓-
๑๔. คนที่สวดอ้อนวอนและสำนึกผิดเร็วรับคน
คนนั้นหากเขาปฏิบัติตามศาสนพิธีของเรา, **คพ.**
๕๒:๑๔-๑๙. มนุษยชาติทั้งมวลจะรอดได้, โดยการ
เชื่อฟังกฎและศาสนพิธีทั้งหลายแห่งพระกิตติคุณ,
ลข. ๑:๓.

ศาสนพิธีที่มีผู้กระทำแทน: ศาสนพิธีที่กระทำโดย
บุคคลที่มีชีวิตเพื่อคนที่สิ้นชีวิตแล้ว. ศาสนพิธีเหล่านี้
มีผลก่อกำเนิดเมื่อบุคคลเหล่านั้นยอมรับศาสนพิธีที่
กระทำไว้, รักษาพันธสัญญาที่เกี่ยวข้อง, และได้รับการ
ผนึกโดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญา.
ปัจจุบันเรากระทำศาสนพิธีดังกล่าวในพระวิหาร.

คนเหล่านั้นที่รับบัพติศมาสำหรับคนตายเขาทำ
อะไรกัน, ถ้าพระเจ้าไม่ทรงชุบคนตายให้เป็นขึ้น
มา?, **๑ คร.** ๑๕:๒๙. บัพติศมาสำหรับคนตายต้อง
กระทำในพระวิหาร, **คพ.** ๑๒๕:๒๙-๓๖. วิญญาณ
ทั้งหลายในโลกวิญญาณได้รับการสอนเรื่องบัพติศมา
แทนเพื่อการปลดบาป, **คพ.** ๑๓๘:๒๙-๓๔.

ศิปโปราฟ. ดู โม่เสส *ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาเดิม, ภรรยาของโม่เสสและบุตร
สาวของเยโฮร (อพย. ๒:๒๑; ๑๘:๒).

ศิลา. ดู เป็ดเผย (การ); พระกิตติคุณ; พระเยซู
คริสต์ *ด้วย*

ในเชิงเปรียบเทียบ, พระเยซูคริสต์และพระ
กิตติคุณของพระองค์, ซึ่งเป็นรากฐานและเสา
ค้ำที่แข็งแกร่ง (คพ. ๑๑:๒๔; ๓๓:๑๒-๑๓). **ศิลา**
หมายถึงการเปิดเผยด้วย, โดยการนี้พระเจ้าเป็น
เจ้าทรงทำให้ พระกิตติคุณ เป็นที่รู้แก่มนุษย์
(มธ. ๑๖:๑๕-๑๘).

พระศิลา, พระราชกิจของพระองค์ที่สมบูรณ์, **ฉบป.**
๓๒:๔. พระเจ้าทรงเป็นพระศิลาของข้าพเจ้า;
ข้าพเจ้าเข้าสู่ที่สถิตอยู่ในพระองค์, **๒ ซมอ.** ๒๒:๒-๓.
มีหินก้อนหนึ่ง ถูกตอออกมา มีไขด้วยมือมนุษย์,
ดนล. ๒:๓๔-๓๕. รากตั้งอยู่บนศิลา, **มธ.** ๗:๒๕
(๓ นี. ๑๔:๒๕). พระเยซูคริสต์ทรงเป็นศิลาที่ถูก
ทอดทิ้ง, **กิจการ** ๔:๑๐-๑๑. พระศิลานั้นคือพระ
คริสต์, **๑ คร.** ๑๐:๑-๔ (อพย. ๑๗:๖). คนที่สร้าง
บนศิลา ย่อมได้รับความจริง, **๒ นี.** ๒๘:๒๘. ชาวียจะ
ปฏิเสธศิลา [พระคริสต์] ซึ่งบนนั้นพวกเขาจะสร้าง,
เจคอบ ๔:๑๕-๑๗. บนศิลาของพระเจ้าผู้ไถ่ของเราที่เรา
ต้องสร้างรากฐานของเรา, **ฮีบ.** ๕:๑๒. ผู้ใดที่สร้างอยู่
บนหลักคำสอนของพระองค์ย่อมสร้างอยู่บนศิลาของ
พระองค์และจะไม่ล้มเมื่อน้ำท่วม, **๓ นี.** ๑๑:๓๙-๔๐
(มธ. ๗:๒๔-๒๗; ๓ นี. ๑๘:๑๒-๑๓). คนฉลาดสร้าง
บ้านของตนบนศิลา, **๓ นี.** ๑๔:๒๔. หากเจ้าสร้างขึ้น
บนศิลาของเรา, แผ่นดินโลกและนรกจะเอาชนะไม่ได้,
คพ. ๖:๓๔. คนที่สร้างอยู่บนศิลานั้นจะไม่วันตก
เลย, **คพ.** ๕๐:๔๔. เราคือพระเมสสิยาห์, จอมกษัตริย์
แห่งไซอัน, ศิลาแห่งสวรรค์, **โม่เสส** ๗:๕๓.

ศิลามูลเอก. ดู พระเยซูคริสต์ *ด้วย*

ศิลาหลักซึ่งประกอบเป็น มูลฐานจากของอาคาร.
พระเยซูคริสต์ทรงได้รับพระสมัญญานามว่าศิลามูล
เอก (อฟ. ๒:๒๐).

ศิลาซึ่งช่างก่อได้ทอดทิ้งเสียได้เป็นศิลามูลเอกแล้ว,
สดด. ๑๑๘:๒๒ (มธ. ๒๑:๔๒-๔๔; มาระโก ๑๒:๑๐;
ลูกา ๒๐:๑๗; กิจการ ๔:๑๐-๑๒). ชาวียไม่ยอมรับ
ศิลามูลเอก, **เจคอบ** ๔:๑๕-๑๗.

ศีลธรรม. ดู บิริสุทธิ์ทางเพศ (ความ); ผิด
 ประเวณี (การ); ผิดศีลธรรมทางเพศ (การ);
 ล่วงประเวณี (การ)

ศีลระลึก. ดู กางเขน; เครื่องพลีบูชา; ชดใช้
 (การ); นำอำราชชีวิต; บัพติศมา, ให้บัพติศมา;
 พระกระยาหารมื้อสุดท้าย; พระเยซูคริสต์;
 อาหารแห่งชีวิต ด้วย

สำหรับบิริสุทธิ์ชนยุคสุดท้าย, *ศีลระลึก* หมายถึงศาสน-
 พิธีของการรับส่วนขนมปังและน้ำในความระลึกถึง
 การพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระคริสต์.
 ขนมปังที่นี้ก็ออกหมายถึงพระมังสาที่ฝึกขาดของ
 พระองค์; น้ำหมายถึงพระโลหิตที่ทรงหลั่งเพื่อชดใช้
 บาปของเรา (๑ คร. ๑๑:๒๓-๒๕; คพ. ๒๗:๒). เมื่อ
 สมาชิกศาสนจักรที่มีค่าควรรับศีลระลึก, พวกเขา
 สัญญาว่าจะรับพระนามของพระคริสต์ไว้กับพวก
 เขา, ระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา, และรักษาพระ
 บัญญัติของพระองค์. โดยผ่านศาสนพิธีนี้, สมาชิก
 ศาสนจักรต่อพันธสัญญาบัพติศมาของพวกเขา.

ในพระกระยาหารมื้อสุดท้าย, พระเยซูทรง
 อธิบายศาสนพิธีศีลระลึกขณะพระองค์เสวยพระ
 กระยาหารกับอัครสาวกสิบสอง (มธ. ๒๖:๑๗-๒๘;
 ลูกา ๒๒:๑-๒๐).

พระเยซูทรงหยิบขนมปังมา, และถวายสารูการ;
 พระองค์ทรงหยิบถ้วย, และโมทนาพระคุณ, **มธ.**
๒๖:๒๖-๒๘ (มาระโก ๑๔:๒๒-๒๔; ลูกา ๒๒:๑๙-
 ๒๐). ผู้ที่กินเนื้อ, และดื่มโลหิตของเรา, ก็มีชีวิตนิรัน-
 ดร์, **ยอห์น ๖:๕๔**. คนที่กินและดื่มโดยมิได้เล็งเห็น
 พระกายขององค์พระผู้เป็นเจ้า, ก็กินและดื่มเป็น
 เหตุให้ตนเองถูกพิพากษาโทษ, **๑ คร.** ๑๑:๒๙ (๓ นี.
 ๑๘:๒๙). พระเยซูทรงสอนสานุศิษย์ชาวไนไฟลิปสอง
 คนเกี่ยวกับศีลระลึก, **๓ นี.** ๑๘:๑-๑๑. พระเยซูทรง
 สอนสานุศิษย์เหล่านี้ว่าจงห้ามผู้ไม่มีค่าควรจากการ
 รับส่วนศีลระลึก, **๓ นี.** ๑๘:๒๘-๒๙ (มอริ. ๙:๒๙).
 ประธานคำสวดศีลระลึก, **โมโร.** ๔-๕ (คพ. ๒๐:๗๕-
 ๗๙). บุโรหิตหรือเอเลเตอร์จะปฏิบัติศีลระลึก, **คพ.**
๒๐:๔๖, ๗๖. ผู้สอนและมคณาทยกไม่มีสิทธิอำนาจให้
 พรีศีลระลึก, **คพ.** ๒๐:๕๘. อาจใช้น้ำสำหรับศีลระลึก
 ไม่ใช่เหล้าองุ่น, **คพ.** ๒๗:๑-๔.

เศคาริยาห์ (ภาคพันธสัญญาใหม่). ดู ยอห์น ผู้
 ถวายบัพติศมา; เอลีซาเบธ ด้วย
 ในภาคพันธสัญญาใหม่, บิดาของยอห์นผู้ถวายบัพ-

ติศมา. เศคาริยาห์ดำรงตำแหน่งปุโรหิตและปฏิบัติ
 หน้าที่ในพระวิหาร.

ทูตกาเบรียลสัญญากับเศคาริยาห์และภรรยาของ
 เขา, เอลีซาเบธ, ว่าพวกเขาจะมีบุตรชาย, **ลูกา**
๑:๕-๒๕ (คพ. ๒๗:๗). ลีนของเขาคืนสภาพเดิม, **ลูกา**
๑:๕๙-๗๙. เศคาริยาห์ถูกสั่งหารระหว่างพระวิหาร
 กับแท่นบูชา, **มธ.** ๒๓:๓๕ (ลูกา ๑๑:๕๑).

เศคาริยาห์ (ภาคพันธสัญญาเดิม)

ศาสดาพยากรณ์ในภาคพันธสัญญาเดิมที่พยากรณ์
 ราว ๕๒๐ ปีก่อนคริสตกาลท่านมีชีวิตในช่วงเวลา
 เดียวกับศาสดาพยากรณ์ฮักกัย (เอสรฐ ๕:๑; ๖:๑๔).

หนังสือเศคาริยาห์: หนังสือดังกล่าวมีชื่อเสียงในคำ
 พยากรณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจของพระคริสต์
 ขณะทรงเป็นมรตัยและการเสด็จมาครั้งที่สองของ
 พระองค์ (ศคย. ๙:๙; ๑๑:๑๒-๑๓; ๑๒:๑๐; ๑๓:๖).
 บทที่ ๑-๘ มีนิมิตเป็นตอนๆ เกี่ยวกับอนาคตของ
 ผู้คนของพระผู้เป็นเจ้า. บทที่ ๙-๑๔ มีนิมิตต่างๆ
 เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์, ยุคสุดท้าย, การรวมอิสราเอล,
 สงครามใหญ่ครั้งสุดท้าย, และการเสด็จมาครั้งที่สอง.

เศเดเคียห์. ดู มิวเล็ค ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, กษัตริย์คนสุดท้ายของยู-
 ดาห์ (๒ พกษ. ๒๔:๑๗-๒๐; ๒๕:๒-๗). เศเดเคียห์
 กักขังศาสดาพยากรณ์เยเรมีย์ (ยรม. ๓๒:๑-๕), และ
 เยเรมีย์พยากรณ์ถึงการเป็นเชลยของเศเดเคียห์
 (ยรม. ๓๔:๒-๘, ๒๑). ลีไซและครอบครัวของท่านอยู่
 ในเยรูซาเล็มระหว่างปีแรกของสมัยการปกครองของ
 เศเดเคียห์ (๑ นี. ๑:๔). บุตรของเศเดเคียห์ถูกสั่งหาร
 เกือบหมดยกเว้นเพียงคนเดียว; มิวเล็คบุตรของเขา
 หนีไปซีกโลกตะวันตก (ยรม. ๕๒:๑๐; ออมไน ๑:๑๕;
 ฮีล. ๘:๒๑).

**เศบูลุน. ดู ยาโคบ, บุตรของอิสอัค; อิสราเอล
 ด้วย**

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุตรของยาโคบกับเลอาห์
 (ปฐมก. ๓๐:๑๙-๒๐).

เผ่าเศบูลุน: ยาโคบให้พรเผ่าเศบูลุน (ปฐมก. ๔๙:๑๓).
 เผ่าเศบูลุนเข้าร่วมกับเดโบราห์และบาราคในการ
 ต่อสู้กับศัตรูทั้งหลายของอิสราเอล (วนน. ๔:๔-๖,
 ๑๐). พวกเขาเข้าร่วมกับกิดโอนในการต่อสู้กับคนมี
 เดียนด้วย (วนน. ๖:๓๓-๓๕).

เศฟันยาห์

ศาสตาศาพยากรณ์ในภาคพันธสัญญาเดิมผู้มีชีวิตอยู่ในสมัยการปกครองของโยสิยาห์ (๖๓๙-๖๐๘ ปีก่อนคริสตกาล).

หนังสือเศฟันยาห์: บทที่ ๑ พูดถึงวันเสด็จมาซึ่งจะเต็มไปด้วยพระพิโรธและความยุ่งยาก. บทที่ ๒ เตือนผู้คนแห่งอิสราเอลให้แสวงหาความชอบธรรมและความอ่อนโยน. บทที่ ๓ บอกถึงการเสด็จมาครั้งที่สอง, เมื่อประชาชนชาติทั้งสิ้นจะชุมนุมกันเพื่อสู้รบ. อย่างไรก็ตาม, พระเจ้า, จะทรงปกครองท่ามกลางพวกเขา.

เศรุบบาเบล

ในภาคพันธสัญญาเดิม, เมื่อไซรัสอนุญาตให้ชาวยิวกลับไปบาบิโลน, เศรุบบาเบลได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ปกครองหรือตัวแทนของราชสำนักชาวยิว. ชื่อภาษาเปอร์เซียของเขาคือเซซบัสซาร์ (เอสรา ๑:๘). เขามีส่วนในการสร้างพระวิหารที่เยรูซาเล็มขึ้นมาใหม่ (เอสรา ๓:๒, ๘; ๕:๒).

สกปรก (ความ). ดู ชั่ว; บาป; ไม่ชอบธรรม (ความ); สะอาดกับไม่สะอาด; อารธรรม (คน) *ด้วย*

ความไม่สะอาดทางวิญญาณเนื่องจากการจงใจไม่เชื่อฟังพระเจ้า.

องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะทรงล้างความโสโครกของจิตาทั้งหลายของศิโยน, **อสย.** ๔:๔ (๒ นี. ๑๔:๔). อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าไม่สกปรก, **๑ นี.** ๑๕:๓๔ (แอลมา ๗:๒๑). พวกเขาที่สกปรกจะยังสกปรกอยู่, **๒ นี.** ๙:๑๖ (มอร. ๙:๑๔). ท่านจะรู้สึกอย่างไรเล่า, หากท่านจะยืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, โดยมีอาภรณ์ท่านเป็นอนความสกปรก?, **แอลมา** ๕:๒๒. พวกเขาจะต้องสกปรกอยู่, **คพ.** ๘:๓๕. เมื่อไรเล่าเราจะพักผ่อน, และได้รับการชำระล้างจากความสกปรก, **โมเสส** ๗:๘.

สงคราม. ดู สงบ (ความ) *ด้วย*

การสู้รบหรือการปะทะกันด้วยอาวุธ; การต่อสู้ด้วยอาวุธยุทธโศปกรณ์. พระเจ้าทรงเห็นชอบให้ทำสงครามก็ต่อเมื่อเป็นหนทางสุดท้ายที่วิสุทธิชนของพระองค์จะปกป้องครอบครัว, ทรัพย์สิน, สิทธิ, อภิสิทธิ์, และอิสรภาพของพวกเขา (แอลมา ๔๓:๙, ๔๕-๔๗).

โมโรไนหมายถึงมันปกป้องผู้คนของท่าน, สิทธิของท่าน, ประเทศของท่าน, และศาสนาของท่าน, **แอลมา** ๔๘:๑๐-๑๗. โจเซฟ สมิทได้รับการเปิดเผยและคำพยากรณ์เกี่ยวกับสงคราม, **คพ.** ๘๗. จงเลิกทำสงครามและประกาศสันติภาพ, **คพ.** ๙๘:๑๖, ๓๔-๔๖. เราเชื่อว่ามนุษย์มีสิทธิโดยชอบในการปกป้องตนเอง, มิตรสหาย, และทรัพย์สิน, และรัฐบาล, **คพ.** ๑๓๔:๑๑. เราเชื่อในการเชื่อฟัง, การยกย่อง, และการสนับสนุนกฎหมาย, **ลข.** ๑:๑๒.

สงครามในสวรรค์. ดู ชีวิตก่อนเกิด; สภาในสวรรค์ *ด้วย*

ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในชีวิตรากก่อนเกิดในบรรดาลูกๆ ทางวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า.

ชาตานถูกผลักทิ้งลงไปบนแผ่นดินโลก, **ว.** ๑๒:๔, ๗-๙. มารและไฟรพลของสวรรค์หนึ่งในสามส่วนถูกโยนลงมา, **คพ.** ๒๙:๓๖-๓๗. ลูซิเฟอร์ถูกถอดออกพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิด, **คพ.** ๗๖:๒๕-๒๖. ชาตานแสวงหาวิธีมีภาพของพระบิดาและทำลายสิทธิเสรีของมนุษย์, **โมเสส** ๔:๑-๔ (อสย. ๑๔:๑๒-๑๕; อับรา. ๓:๒๗-๒๘). วิญญาณเหล่านั้นผู้ติดตามพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้รับรักษาฐานะแรกของพวกเขา, มาแผ่นดินโลก, และได้รับร่างกาย, **อับรา.** ๓:๒๖.

สงบ (ความ), สงบสุข (ความ), สันติ, สันติสุข. ดู ผู้สร้างสันติ; พักผ่อน, สถานพักผ่อน; มิลเลนเนียม *ด้วย*

ในพระคัมภีร์, สันติสุขหมายความว่าได้ทั้งอิสรภาพจากความขัดแย้งและความวุ่นวายหรือความสงบในใจและการปล่อยโยนจากพระวิญญาณที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าประทานแก่วิสุทธิชนที่ซื่อสัตย์ของพระองค์.

อิสรภาพ จาก ความขัดแย้ง และความวุ่นวาย: พระองค์ทรงให้สงครามสงบ, **สดด.** ๔๖:๙. เขาจะไม่ศึกษายุทธศาสตร์อีกต่อไป, **อสย.** ๒:๔. จงอยู่อย่างสงบสุขกับทุกคน; อย่าทำการแก้แค้น, **รม.** ๑๒:๑๘-๒๑. ยังมีความสงบสุขอยู่ต่อไปในแผ่นดิน, **๔ นี.** ๑:๔, ๑๕-๒๐. จงเลิกทำสงครามและประกาศสันติภาพ, **คพ.** ๙๘:๑๖. ชูธงสัญญาแห่งสันติภาพ, **คพ.** ๑๐๕:๓๙.

สันติสุข จากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าถึงผู้เชื่อฟัง: จะมีผู้เรียกพระผู้ช่วยให้รอดว่าองค์สันติราช, **อสย.** ๙:๖. ไม่มี

สันติสุขแก่คนธรรมดา, **อสย.** ๔๘:๒๒. มีชาวสวรรค์ หมูหนึ่ง, สรรเสริญพระเจ้าว่า, พระสิริจึงมีแต่ พระเจ้าในที่สูงที่สุด, ส่วนบนแผ่นดินโลก สันติสุข จึงมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งปวง, **ลูกา** ๒:๑๓-๑๔. เรามอบสันติสุขไว้ให้แก่ท่านทั้งหลาย, **ยอห์น** ๑๔:๒๗. สันติสุขแห่งพระเจ้าซึ่งเกินความเข้าใจ, **ฟป.** ๔:๗. ผู้คนของกษัตริย์เบ็นจามินได้รับความสงบในมนธรรม, **โมไซยาห์** ๔:๓. งดงามเพียงใด เล่าบนภูเขาคือเท้าของคนเหล่านั้นที่ประกาศสันติ, **โมไซยาห์** ๑๕:๑๔-๑๘ (อสย. ๕๒:๗). แอลมาร้อง ทูลพระเจ้า และพบสันติ, **แอลมา** ๓๘:๘. พระองค์ ทรงรับวิญญาณคนชอบธรรมเข้าในสภาพแห่งความสงบสุข, **แอลมา** ๔๐:๑๒. เรามีได้พูดให้ความสงบแก่จิตใจเจ้าหรือเกี่ยวกับเรื่องนี้?, **คพ.** ๖:๒๓. จงเดินด้วยความสุภาพอ่อนน้อมแห่งพระวิญญาณเรา, และเจ้าจะมีสันติสุขในเรา, **คพ.** ๑๙:๒๓. คนที่ทำงานแห่งความชอบธรรมจะได้รับสันติสุข, **คพ.** ๕๙:๒๓. จงห่อหุ้มตนเองด้วยพันธะแห่งจิตกุศล, ซึ่งเป็นพันธะแห่งความดีพร้อมและสันติสุข, **คพ.** ๘๘:๑๒๕. ลูกเอ๋ย, สันติสุขจะมีแก่จิตวิญญาณเจ้า, **คพ.** ๑๒๑:๗. โดยพบว่ามีความสงบสุขมากขึ้น, ข้าพเจ้าจึงแสวงหาพระของบรรพบุรุษ, **อับรา.** ๑:๒.

สงสาร (ความ). ดู จิตกุศล; เมตตา (ความ, พระ, มิ); รัก (ความ) *ด้วย*

ในพระคัมภีร์, ความสงสารมีความหมายตรงตัวว่า “ทุกข์รุกรานด้วยกันกับ.” นอกจากนี้ยังหมายถึงการแสดงความเห็นอกเห็นใจ, ความเวทนา, และความเมตตาแก่บุคคลอีกคนหนึ่งด้วย.

พระเจ้าทรงขอให้ผู้คนของพระองค์แสดงความกรุณา, **ศย.** ๗:๘-๑๐. พระเยซูทรงสงสาร, **มธ.** ๙:๓๖ (มธ. ๒๐:๓๔; มารโก ๑:๔๑; ลูกา ๗:๑๓). ชาวสะมาเรียคนหนึ่งมีใจเมตตาเขา, **ลูกา** ๑๐:๓๓. จงเห็นอกเห็นใจกัน, **๑ ปต.** ๓:๘. พระคริสต์ทรงเต็มไปด้วยความสงสารต่อลูกหลานมนุษย์, **โมไซยาห์** ๑๕:๙. อูทรของเราเต็มไปด้วยความสงสารต่อพวกเจ้า, **๓ นี.** ๑๗:๖. โจเซฟ สมิท สวดอ้อนวอนทูลขอความสงสารจากพระเจ้า, **คพ.** ๑๒๑:๓-๕.

สดับฟัง. ดู เชื้อฟัง (การ), เชื้อฟัง (คนที่); หู *ด้วย*

การได้ยิน และเชื้อฟัง สুরเสียง หรือ คำสอนของพระเจ้า.

พระเจ้าจะทรงยกผู้เผยพระวจนะอย่างข้าพเจ้า,

ท่านทั้งหลายจงเชื้อฟังเขา, **ฉธบ.** ๑๘:๑๕. ซึ่งจะสดับฟังก็ดีกว่าไขมันของบรรดาแกะผู้, **๑ ซมอ.** ๑๕:๒๐-๒๓. ข้าพระองค์ก็มีได้ฟังบรรดาผู้เผยพระวจนะ, ผู้รับใช้ของพระองค์, **ดนล.** ๙:๖. คนชอบธรรมที่สดับฟังคำของศาสดาพยากรณ์จะไม่ตาย, **๒ นี.** ๒๖:๘. หากท่านจะไม่สดับฟังเสียงของพระเมษบาลผู้ประเสริฐองค์นั้น, ท่านก็ไม่ใช้แกะของพระองค์, **แอลมา** ๕:๓๘ (ฮีบ. ๗:๑๘). จงสดับฟังเถิด, โอ้เจ้าผู้คนแห่งศาสนจักรของเรา, **คพ.** ๑:๑. คนที่สดับฟังสุรเสียงของพระวิญญาณจะได้รับความสว่างและมาหาพระบิดา, **คพ.** ๘๔:๔๖-๔๗. พวกเขาเชื้อฟังเข้าในการสดับฟังสุรเสียงของพระเจ้า; ฉะนั้น, พระองค์จึงทรงเชื้อฟังเข้าในการสดับฟังคำสวดอ้อนวอนของพวกเขา, **คพ.** ๑๑๑:๗-๙. คนเหล่านั้นที่ไม่สดับฟังพระบัญญัติจะถูกตีสอน, **คพ.** ๑๐๓:๔ (โมเสส ๔:๔).

สดุดี. ดู ดนตรี; ดาวิด *ด้วย*

บทกวีหรือเพลงสวดที่ได้รับการดลใจ.

หนังสือ สดุดี: หนังสือในภาคพันธสัญญาเดิมที่รวบรวมเพลงสดุดีไว้ในนั้น, เพลงสดุดีหลายตอนเกี่ยวกับพระคริสต์. ภาคพันธสัญญาใหม่อ้างอิงจากหนังสือสดุดีบ่อยครั้ง.

ดาวิดเขียนเพลงสดุดีไว้มากมาย. เพลงสดุดีเขียนขึ้นเพื่อสรรเสริญพระเจ้า. หลายข้อได้รับการเรียบเรียงเป็นบทเพลง.

สตรี, หญิง. ดู มนุษย์, มนุษย์ทั้งหลาย *ด้วย*

สตรีที่ เป็นผู้ใหญ่, ธิดาของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า. บางครั้งในพระคัมภีร์ใช้คำว่า *หญิง* เป็นฉายานามของความเคารพ (ยอห์น ๑๙:๒๖; แอลมา ๑๙:๑๐).

พระเจ้าทรงสร้างชายและหญิง, **ปฐมก.** ๑:๒๗ (โมเสส ๒:๒๗; ๖:๙; อับรา. ๕:๒๗). ภรรยาที่ดีประเสริฐยิ่งกว่าหีบหิมมากนัก, **สภข.** ๓๑:๑๐-๓๑. ผู้หญิงเป็นศักดิ์ศรีของผู้ชาย, **๑ คร.** ๑๑:๗. ในองค์พระผู้เป็นเจ้า, ผู้ชายก็ต้องฟังผู้หญิง, และผู้หญิงก็ต้องฟังผู้ชาย, **๑ คร.** ๑๑:๑๑. ผู้หญิงควรแต่งตัวสุภาพเรียบร้อย, **๑ ทธ.** ๒:๙-๑๐. เรา, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้า, ชื่นชมในความบริสุทธิ์ทางเพศของสตรี, **เจคอบ** ๒:๒๘. บาบของเจ้าได้รับการให้อภัยแล้ว, และเจ้าเป็นสตรีที่เราเลือกไว้, **คพ.** ๒๕. สตรีมีสิทธิ์ที่ได้รับการดูแลจากสามีของตน, **คพ.** ๘๓:๒.

สเดค

หน่วยบริหารและหน่วยองค์กรหน่วยหนึ่งของ ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย. สเดคประกอบด้วยวอร์ดหรือสาขาจำนวนหนึ่ง. โดยทั่วไปจะมีเส้นแบ่งเขตทางภูมิศาสตร์และตรงตามภาพเดินที่ดังบรรยายไว้ในอิสยาห์ ๕๔:๒: “ต่อเชือกของเจ้าให้ยาว, และเสริมกำลังหลักหมุดของเจ้า.” สเดคแต่ละแห่งของไซอันจะสนับสนุนและช่วยกันค้ำจุนศาสนจักรแบบเดียวกับทั้งหมด ปักเดินที่ช่วยยึดเดินที่หรือพลับพลาไว้. สเดคเป็นสถานที่รวมอิสราเอลที่หลงเหลือจากการกระจัดกระจาย (คพ. ๘๒:๑๓-๑๔; ๑๐๑:๑๗-๒๑).

จงทำหลักของท่านให้แข็งแรงและขยายเขตแดนของท่าน, **โมโร.** ๑๐:๓๑ (คพ. ๘๒:๑๔). กำหนดสเดคอื่นๆ ไว้ให้ไซอันนอกเหนือจากแห่งนี้, **คพ.** ๑๐๙:๕๙. การรวบรวมบนแผ่นดินแห่งไซอัน, และบนสเดคของนาง, จะเกิดขึ้นเพื่อการคุ้มภัย, **คพ.** ๑๑๕:๖ (คพ. ๑๐๑:๒๑). สถานที่อื่นๆ ควรกำหนดให้เป็นสเดค, **คพ.** ๑๑๕:๑๘. ประธานโควรัมหาปโรทิตแต่งตั้งเพื่อให้ผู้จะได้รับแต่งตั้งเป็นประธานสเดคมีคุณสมบัติเหมาะสม, **คพ.** ๑๒๔:๑๓๓-๑๓๔. เจ้าจงออกไปยังแผ่นดินแห่งไซอัน, เพื่อเสริมสร้างสเดคของนางให้เข้มแข็ง, **คพ.** ๑๓๓:๙.

สถานะที่สอง. ดู มรดก (ความเป็น)

สเทเฟน

สเทเฟนเป็นมรณสักขีเพื่อพระผู้ช่วยให้รอดและศาสนจักรของพระองค์ในสมัยพันธสัญญาใหม่. การสั่งสอนของท่านบอกล่วงหน้าและอาจกล่าวได้ว่ามีอิทธิพลต่องานใหญ่ของเปาโล, ผู้อยู่ที่นั่นคราวสเทเฟนแก่ต่างให้ตนเองต่อหน้าสภาซานเฮดริน (กิจการ ๘:๑; ๒๒:๒๐).

สเทเฟนคือหนึ่งในเจ็ดคนที่ถูกกำหนดให้ช่วยอัครทูต, **กิจการ** ๖:๑-๘. สเทเฟนทำกรามหัตถกรรมและนิมิตใหญ่, **กิจการ** ๖:๘. สเทเฟนโต้แย้งกับพวกยิว, **กิจการ** ๖:๙-๑๐. เขาถูกกล่าวหาและถูกนำไปไต่สวนต่อหน้าสภาซานเฮดริน, **กิจการ** ๖:๑๑-๑๕. สเทเฟนสู้คดี, **กิจการ** ๗:๒-๕๓. สเทเฟนประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์, เขาจึงเห็นพระบิดาและพระบุตรในนิมิต, **กิจการ** ๗:๕๕-๕๖. สเทเฟนถูกสังหารเป็น

มรณสักขีเพราะประจักษ์พยานของเขา, **กิจการ** ๗:๕๕-๖๐.

สนับสนุนผู้นำศาสนจักร (การ). ดู เห็นชอบร่วม
กัน (ความ) ด้วย

การให้คำมั่นสัญญาว่าจะสนับสนุนผู้รับใช้ในตำแหน่งผู้นำศาสนจักรทั้งในระดับสามัญและระดับท้องถิ่น.

จงตั้งโยชูวาต่อหน้าชุมนุมชนทั้งหมด, และจงกำชับเขาต่อหน้าชุมนุมชน, **กตว.** ๒๗:๑๘-๑๙. ประชาชนจึงร้องเสียงดัง, ว่า, ขอพระราชาทรงพระเจริญ, **๑ ซมอ.** ๑๐:๒๔. จงเชื่อบรรดาผู้เผยพระวจนะของพระองค์, และท่านจะสำเร็จผล, **๒ พศด.** ๒๐:๒๐. จงเชื่อฟังหัวหน้าของท่าน, **ฮบ.** ๑๓:๑๗. ลูกจะเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า, เพราะลูกไม่ได้พัวพัน, **๑ นี.** ๓:๖. คนที่ยอมรับศาสตาดพยากรณ์ได้รับการละเว้น, **๓ นี.** ๑๐:๑๒-๑๓. ใส่ใจถ้อยคำของคนสิบสองคนนี้, **๓ นี.** ๑๒:๑. โดยเสียงของเราเองหรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน, **คพ.** ๑:๓๘. คำของเขาเจ้าจงรับ, ราวกับมาจากปากเราเอง, **คพ.** ๒๑:๕. คนที่รับผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ย่อมรับเรา, **คพ.** ๘๔:๓๕-๓๘. ผู้ใดก็ตามที่รับเรา, ย่อมรับคนเหล่านั้นที่เราส่งมา, **คพ.** ๑๑๒:๒๐. หากผู้คนของเราจะไม่สดับฟังเสียงของคนเหล่านั้นผู้ที่เรากำหนดไว้, พวกเขาจะไม่ได้รับพร, **คพ.** ๑๒๔:๔๕-๔๖.

สภาในสวรรค์. ดู ชีวิตก่อนเกิด; แผนแห่งการไถ่;
สงครามในสวรรค์ ด้วย

โอกาสในชีวิติก่อนเกิดเมื่อพระบิดาทรงเสนอแผนของพระองค์ต่อลูกๆ ทางวิญญาณของพระองค์ซึ่งจะมายังโลกนี้.

บรรดาบุตรพระเจ้าไทร้องด้วยความชื่นบาน, **โยบ** ๓๘:๗. ตั้งพระที่นั่งของข้าเหนือดวงดาวทั้งหลายของพระเจ้า, **อสย.** ๑๔:๑๒-๑๓. มีสงครามในสวรรค์, **ว.** ๑๒:๗-๑๑. ก่อนพวกท่านเกิด, พวกท่านได้รับบทเรียนแรกๆ ของพวกท่านในโลกแห่งวิญญาณ, **คพ.** ๑๓๘:๕๖. ชาตานุภพในชีวิติก่อนเกิด, **โมเสส** ๔:๑-๔. สัตถาจารย์แจ้งจัดวางไว้ก่อนมีโลกขึ้นมา, **อับรา.** ๓:๒๒. บรรดาพระผู้เป็นเจ้าของท่านทั้งหลาย, **อับรา.** ๔:๒๖. บรรดาพระผู้เป็นเจ้าของท่านทั้งหลาย, **อับรา.** ๕:๒.

สภาสูง

สภาประกอบด้วยมหาปุโรหิตสิบสองคน.

ในยุคต้นๆ ของศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟู, คำว่า *สภาสูง* หมายถึงกลุ่มการปกครองซึ่งแตกต่างกันสองกลุ่ม : (๑) ไครวมัธัรสาวกสิบสองของศาสนจักร (คพ. ๑๐๗:๓๓, ๓๘); และ (๒) สภาสูงซึ่งรับใช้ภายในแต่ละสเตค (คพ. ๑๐๒; ๑๐๗:๓๖).

สภาอัครสาวกสิบสอง. ดู อัครสาวก

สมัยการประทาน. ดู กฎแห่งทั้งหลายของฐานะปุโรหิต; ฐานะปุโรหิต; พระกิตติคุณ; ฟื้นฟูพระกิตติคุณ (การ) ด้วย

สมัยการประทานพระกิตติคุณคือช่วงระยะเวลาหนึ่งซึ่งพระเจ้าทรงมีผู้รับใช้ที่มีสิทธิอำนาจอย่างน้อยหนึ่งคนบนแผ่นดินโลกที่ถือกฎแห่งทั้งหลายของฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์.

อาดัม, เอโนค, โนอาห์, อับราฮัม, โมเสส, พระเยซูคริสต์, โจเซฟ สมิธ, และคนอื่นๆ ต่างก็เป็นผู้เริ่มต้นสมัยการประทานพระกิตติคุณใหม่. เมื่อพระเจ้าทรงจัดตั้งสมัยการประทานสมัยหนึ่ง, พระกิตติคุณจะเปิดเผยอีกครั้งเพื่อผู้คนของสมัยการประทานนั้นจะไม่ต้องพึ่งพาสมาชิกประทานที่ผ่านๆ มาในความรู้เกี่ยวกับแผนแห่งความรอด. สมัยการประทานเริ่มต้นโดยโจเซฟ สมิธ เรียกว่า “สมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา.”

พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ทรงสถาปนาราชอาณาจักรหนึ่ง, **ดนล.** ๒:๔๔ (คพ. ๖๕). ในวาระสุดท้ายเราจะเทฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณของเราโปรดประทานแก่มนุษย์ทั้งปวง, **กิจการ** ๒:๑๗ (โยเอล ๒:๒๘). สวรรค์จะต้องรับพระคริสต์ไว้จนถึงวาระเมื่อสิ่งสารพัดจะตั้งขึ้นใหม่, **กิจการ** ๓:๒๑. เมื่อเวลากำหนดครบบริบูรณ์แล้ว, พระผู้เป็นเจ้าจะทรงรวบรวมทุกสิ่งไว้ในพระคริสต์, **อฟ.** ๑:๑๐. เราจะสถาปนาศาสนจักรของเราในบรรดาพวกเขา, **๓ นี.** ๒๑:๒๒. พระเจ้าทรงมอบกฎแห่งอาณาจักรของพระองค์และสมัยการประทานแห่งพระกิตติคุณเพื่อเวลาสุดท้าย, **คพ.** ๒๗:๑๓. กฎแห่งทั้งหลายของสมัยการประทานนี้มอบไว้ในมือท่าน, **คพ.** ๑๑๐:๑๒-๑๖. กฎแห่งทั้งหลายทั้งปวงของสมัยการประทานที่ผ่านๆ มาได้รับการฟื้นฟูในสมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา, **คพ.** ๑๒๘:๑๘-๒๑.

สมิธ, โจเซฟ เอฟ.

ประธานคนที่หกของศาสนจักร; บุตรคนเดียวของโยรัมและแมรี ฟิลดิง สมิธ. ท่านเกิดวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๘๓๘ และถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๑๘.

โจเซฟ เอฟ. สมิธได้รับนิมิตของการไถ่คนตาย, **คพ.** ๑๓๘.

สมิธ, โจเซฟ, จูเนียร์. ดู ไข่มุกอันล้ำค่า; งานแปลของโจเซฟ สมิธ (ปจส.); นิมิตแรก; พระคัมภีร์มอรมอน; ฟื้นฟูพระกิตติคุณ (การ); หลักคำสอนและพันธสัญญา ด้วย

ศาสตราจารย์ผู้ได้รับเลือกให้ฟื้นฟูศาสนจักรที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์บนแผ่นดินโลก. โจเซฟ สมิธเกิดที่รัฐเวอร์มอนต์ในสหรัฐอเมริกาและมีชีวิตตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๘๐๕ ถึง ค.ศ. ๑๘๔๔.

ในปี ค.ศ. ๑๘๒๐, พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระเยซูคริสต์ทรงปรากฏต่อโจเซฟ, และท่านเรียนรู้อะไรที่ไม่มีศาสนจักรใดบนแผ่นดินโลกถูกต้อง (จส—๑:๑-๒๐). ต่อมาท่านได้รับการเยือนจากเทพโมโรไน, ผู้เปิดเผยที่ซ่อนแผนจารึกทองคำซึ่งบรรจุบันทึกของผู้คนสมัยโบราณในทวีปอเมริกา (จส—๑:๒๙-๕๔).

โจเซฟแปลแผนจารึกทองคำและในปี ค.ศ. ๑๘๓๐ จัดพิมพ์เป็นพระคัมภีร์มอรมอน (จส—๑:๖๖-๖๗, ๗๕). ในปี ค.ศ. ๑๘๒๙, ท่านได้รับสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตจากยอห์นผู้ถวายบัพติศมาและจากเปโตร, ยากอบ, และยอห์น (คพ. ๑๓; ๒๗:๑๒; ๑๒๘:๒๐; จส—๑:๖๘-๗๐).

ตามการกำกับดูแลของพระผู้เป็นเจ้า, เมื่อวันที่ ๖ เมษายน ค.ศ. ๑๘๓๐, โจเซฟและคนอื่นๆ อีกหลายคนจัดตั้งศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ (คพ. ๒๐:๑-๕). ภายใต้การนำของโจเซฟ, ศาสนจักรเติบโตในแคนาดา, อังกฤษ, และภาคตะวันออกของสหรัฐ, โดยเฉพาะในโอไฮโอ, มิสซูรี, และอิลลินอยส์. การข่มเหงอย่างรุนแรงตามติดโจเซฟและวิสุทธิชนไม่ว่าจะไปตั้งรกรากที่ใด. วันที่ ๒๗ มิถุนายน ค.ศ. ๑๘๔๔, โจเซฟกับโยรัมพี่ชายของท่านเสียชีวิตเป็นมรณสักขีที่คาร์เทจ, รัฐอิลลินอยส์, ในสหรัฐอเมริกา.

โยเซฟ, บุตรของยาโคบ, พยากรณ์ถึงโจเซฟ สมิธ,

๒ นี้. ๓:๖-๑๕. เพราะทรงรู้ภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้น, พระเจ้าจึงทรงเรียกผู้รับใช้ของพระองค์ โจเซฟ สมิท, **คพ.** ๑:๑๗ (คพ. ๑๑:๑๓). โจเซฟ สมิทได้รับแต่งตั้งเป็นอัครสาวกของพระเยซูคริสต์และเอลิเดออร์คนแรกของศาสนจักรนี้, **คพ.** ๒๐:๒. โจเซฟได้รับแต่งตั้งเป็นอัครสาวกโดย เปโตร, ยากอบ, และยอห์น, **คพ.** ๒๗:๑๒. โจเซฟและชิดนีย์ ริกตันเป็นพยานว่าพวกเขาเห็นพระองค์เดี่ยวที่ถือนามของพระบิดา, **คพ.** ๗๖:๒๓. กับออลิเวอร์ คาวเดอรั, โจเซฟ สมิทเห็นพระเจ้าในนิมิต, **คพ.** ๑๑๐:๑-๔. พระเจ้าทรงเรียกโจเซฟเป็นเอลิเดออร์ควบคุม, ผู้แปล, ผู้เปิดเผย, ผู้หยั่งรู้, และศาสตราจารย์, **คพ.** ๑๒๔:๑๒๕. โจเซฟ สมิททำเพื่อความรอดของมนุษย์ยิ่งกว่าคนอื่นใด, ยกเว้นพระเยซูเท่านั้น, **คพ.** ๑๓๕:๓.

พระคัมภีร์ออกมาโดยท่านศาสตราจารย์โจเซฟ สมิท: โจเซฟแปลส่วนต่างๆ ของแผ่นจารึกทองคำที่เทพโมโรไนมอบให้, ซึ่งงานแปลดังกล่าวได้รับการจัดพิมพ์เป็นพระคัมภีร์มอรมอนในปี ค.ศ. ๑๘๓๐. นอกจากนี้ ท่านยังได้รับการเปิดเผยมากมายจากพระเจ้าโดยสรุปหลักคำสอนพื้นฐานและองค์การของศาสนจักร. การเปิดเผยมากมายเหล่านี้รวบรวมไว้ในพระคัมภีร์ที่ปัจจุบันเรียกว่าหลักคำสอนและพันธสัญญา. ท่านมีหน้าที่นำพระคัมภีร์ไข่มุกอันล้ำค่าออกมาด้วย, ประกอบด้วยการแปลอันเกิดจากการดลใจในงานเขียนบางส่วนของโมเสส, อับราฮัม, และมีทธีว, ข้อความที่คัดลอกจากประวัติส่วนตัวและประจักษ์พยานของท่าน, และถ้อยแถลงสิบสามข้อเกี่ยวกับหลักคำสอนและความเชื่อที่ศาสนจักรยึดถือ.

สมิท, โจเซฟ, ซีเนียร์. ดู สมิท, โจเซฟ, จูเนียร์;
สมิท, ลูซี แมค *ด้วย*

บิดาของท่านศาสตราจารย์โจเซฟ สมิท. ท่านเกิดวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๗๗๑. ท่านแต่งงานกับลูซี แมค, และมีบุตรด้วยกันเก้าคน (จส—ป ๑:๔). โจเซฟเป็นผู้เชื่อที่ซื่อสัตย์ในการฟื้นฟูยุคสุดท้ายและเป็นผู้ประสาทพรคนแรกของศาสนจักร. ท่านถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ค.ศ. ๑๘๔๐.

พระเจ้าเป็นเจ้าทรงเปิดเผยคำแนะนำต่อเขาผ่านโจเซฟบุตรชาย, **คพ.** ๔; ๒๓:๕. ให้ผู้รับใช้ที่มีวัยวุฒิของเราอยู่กับครอบครัวของเขาต่อไป, **คพ.** ๓๐:๒๐. โจเซฟผู้รับใช้ที่มีวัยวุฒิของเราเน้นกับอับรา-

ฮัมทางขวามือเขา, **คพ.** ๑๒๔:๑๓. โจเซฟ สมิท, จูเนียร์, เห็นบิดาท่านในนิมิตเกี่ยวกับอาณาจักรซีเลสเชียล, **คพ.** ๑๓๗:๕. เทพองค์หนึ่งบัญชาโจเซฟ สมิท, จูเนียร์, ให้บอกบิดาท่านเกี่ยวกับนิมิตที่ท่านเห็น, **จส—ป** ๑:๔๙-๕๐.

สมิท, แซมูเอล เอช.. ดู สมิท, โจเซฟ, จูเนียร์ *ด้วย*

น้องชายของท่านศาสตราจารย์โจเซฟ สมิท (จส—ป ๑:๔). แซมูเอลเกิดในปี ค.ศ. ๑๘๐๘ และถึงแก่กรรมในปี ค.ศ. ๑๘๔๔. ท่านเป็นหนึ่งในพยานแปลคนของพระคัมภีร์มอรมอนและรับใช้เป็นผู้สอนศาสนารุ่นแรกคนหนึ่งของศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟู (คพ. ๒๓:๔; ๕๒:๓๐; ๖๑:๓๓-๓๕; ๖๖:๗-๘; ๗๕:๑๓).

สมิท, ลูซี แมค. ดู สมิท, โจเซฟ, จูเนียร์; สมิท, โจเซฟ, ซีเนียร์ *ด้วย*

มารดาของท่านศาสตราจารย์โจเซฟ สมิทและภรรยาของโจเซฟ สมิท, ซีเนียร์ (จส—ป ๑:๔, ๗, ๒๐). ท่านเกิดวันที่ ๘ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๗๗๖ และถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๘๕๖.

โจเซฟเห็นมารดาท่านในนิมิตของอาณาจักรซีเลสเชียล, **คพ.** ๑๓๗:๕.

สมิท, เอ็มมา เฮล. ดู สมิท, โจเซฟ, จูเนียร์ *ด้วย*

ภรรยาของท่าน ศาสตราจารย์โจเซฟ สมิท. พระเจ้าทรงบัญชาเอมมาให้คัดเลือกเพลงสวดสำหรับศาสนจักร. เอम्मารับใช้ประธานคนแรกของสมาคมสงเคราะห์ด้วย.

การเปิดเผยที่ประธานเกี่ยวกับพระประสงค์ของพระเจ้าต่อเอ็มมา สมิท, **คพ.** ๒๕. พระเจ้าทรงแนะนำเอ็มมา สมิทเกี่ยวกับการแต่งงาน, **คพ.** ๑๓๒:๕๑-๕๖.

สมิท, ไฮรั้ม. ดู สมิท, โจเซฟ, จูเนียร์ *ด้วย*

พี่ชายและสหายที่ซื่อสัตย์ของโจเซฟ สมิท. ไฮรั้มเกิดวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๘๐๐. ท่านรับใช้เป็นผู้ช่วยของโจเซฟในฝ่ายประธานศาสนจักร, และเป็นผู้ประสาทพรคนที่สองของศาสนจักรด้วย. วันที่ ๒๗ มิถุนายน ค.ศ. ๑๘๔๔, ท่านเป็นมรดกสักขีพร้อมโจเซฟในคุกคาร์เทจ.

พระเจ้าเป็นเจ้าทรงเปิดเผยคำแนะนำต่อไฮรั้ม สมิท

ผ่านโจเซฟน้องชายของเขา, **คพ.** ๑๑; ๒๓:๓. ผู้รับใช้ของเรา ไชรม์ สมิธเป็นสุขแล้วเนื่องจากความสุจริตใจของเขา, **คพ.** ๑๒๔:๑๕. ไชรม์ได้รับบัญชาให้รับตำแหน่งผู้ประศาสน์ของศาสนจักร, **คพ.** ๑๒๔:๓๑-๓๖, ๑๒๔. โจเซฟและไชรม์ถูกสังหารเป็นมรณสักขีในคุกคาร์เทจ, **คพ.** ๑๓๕. ไชรม์และวิญญาณเลิศเลออื่นๆ พระองค์ทรงเก็บไว้ออให้ออกมากในความสมบูรณ์แห่งเวลา, **คพ.** ๑๓๘:๕๓.

สรรเสริญ, เกียรติ. ดู ขอบพระทัย; รัศมีภาพ

สร้าง (การ). ดู กาลเริ่มต้น, ปฐม; แผ่นดินโลก; พระเยซูคริสต์; วันสะบาโต; สร้างวิญญาณ (การ) *ด้วย*

การจัดให้เป็นระเบียบ. พระผู้เป็นเจ้า, โดยที่ทรงทำงานผ่านพระบุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์, ทรงจัดธาตุต่างๆ ในธรรมชาติเพื่อประกอบแผ่นดินโลก. พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูทรงสร้างมนุษย์ในรูปลักษณะของพระองค์ (โมเสส ๒:๒๖-๒๗).

ในปฐมกาล พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดิน, **ปฐม.** ๑:๑. ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาตามอย่างของเรา, **ปฐม.** ๑:๒๖ (โมเสส ๒:๒๖-๒๗; อับรา. ๔:๒๖). พระองค์ทรงสร้างสิ่งทั้งปวง, **ยอห์น** ๑:๓, ๑๐. พระองค์ทรงสร้างสรรพสิ่งในท้องฟ้า, **คส.** ๑:๑๖ (โมไซยาห์ ๓:๘; ฮีล. ๑๔:๑๒). พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างโลกโดยพระบุตรของพระองค์, **ฮบ.** ๑:๒. มนุษย์สร้างมาตั้งแต่ต้น, **โมไซยาห์** ๗:๒๗. เราสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกและสิ่งทั้งปวง, **๓ นี.** ๙:๑๕ (มอริ. ๙:๑๑, ๑๗). มนุษย์ทั้งปวงถูกสร้างมาตั้งแต่ต้นตามรูปลักษณะของเราเอง, **อีเธอร์** ๓:๑๕. พระเยซูคริสต์ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก, **คพ.** ๑๔:๙. พระองค์ทรงสร้างมนุษย์, ชายและหญิง, ตามรูปลักษณะแห่งพระองค์เอง, **คพ.** ๒๐:๑๘. โลกสุดท้ายจะคณานับเราสร้างไว้, **โมเสส** ๑:๓๓. โดยพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรา เราสร้างฟ้าสวรรค์, **โมเสส** ๒:๑. เรา, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้า, สร้างสิ่งทั้งปวงทางวิญญาณก่อนมันเป็นอยู่ทางธรรมชาติบนพื้นพิภพ, **โมเสส** ๓:๕. แผ่นดินโลกนับล้านๆ เหมือนอย่างนี้ก็ยังไม่ถือว่าเป็นการเริ่มต้นจำนวนงานสร้างทั้งหลายของพระองค์, **โมเสส** ๗:๓๐. บรรดาพระผู้เป็นเจ้าทรงวางระบบและประกอบฟ้าสวรรค์, **อับรา.** ๔:๑.

สร้างวิญญาณ (การ). ดู มนุษย์, มนุษย์ทั้งหลาย; สร้าง (การ) *ด้วย*

พระเจ้าทรงสร้างสรรพสิ่งทางวิญญาณก่อนที่จะทรงสร้างสรรพสิ่งดังกล่าวทางร่างกาย (โมเสส ๓:๕).

พระเจ้าทรงสร้างพืชทั้งหมดก่อนมันอยู่บนแผ่นดินโลก, **ปฐม.** ๒:๔-๖ (อับรา. ๕:๕). โดยอำนาจพระวิญญาณของเรา เราสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง—อันดับแรกฝ่ายวิญญาณ, อันดับสองฝ่ายโลก, **คพ.** ๒๙:๓๑-๓๒. สิ่งซึ่งเป็นฝ่ายโลกอยู่ในรูปลักษณะเหมือนกับสิ่งซึ่งเป็นฝ่ายวิญญาณ, **คพ.** ๑๗:๒. เราสร้างสรรพสิ่งโลกและมนุษย์ก่อนพวกเขาเป็นอยู่ในเนื้อหนัง, **โมเสส** ๖:๕๑.

สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ). ดู ขอ (ทูล); ครุ่นคิด, ไตร่ตรอง; นมัสการ; เอเมน *ด้วย*

การสื่อสารกับพระผู้เป็นเจ้าด้วยความคารวะซึ่งระหว่างนั้นบุคคลจะกล่าวขอบพระทัยและทูลขอพร. เรากล่าวคำสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาบนสวรรค์ของเราในพระนามของพระเยซูคริสต์. เราจะสวดอ้อนวอนออกเสียงหรือสวดอ้อนวอนในใจก็ได้. ความคิดของบุคคลหนึ่งจะเป็นการสวดอ้อนวอนถ้าส่งตรงถึงพระผู้เป็นเจ้า. เพลงจากคนชอบธรรมเป็นการสวดอ้อนวอนพระผู้เป็นเจ้า (คพ. ๒๕:๑๒).

วัตถุประสงค์ของการสวดอ้อนวอนไม่ใช่เพื่อเปลี่ยนพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า, แต่เพื่อให้ตัวเราและคนอื่นๆ ได้รับพรที่พระผู้เป็นเจ้าเต็มพระทัยประทานให้อยู่แล้ว, แต่เราต้องทูลขอเพื่อให้ได้มา.

เราสวดอ้อนวอนพระบิดาในพระนามของพระคริสต์ (ยอห์น ๑๔:๑๓-๑๔; ๑๖:๒๓-๒๔). เราสามารถสวดอ้อนวอนในพระนามของพระคริสต์ได้อย่างแท้จริงเมื่อความปรารถนาของเราเป็นความปรารถนาของพระคริสต์ (ยอห์น ๑๕:๗; คพ. ๔๖:๓๐). จากนั้นเราจะทูลขอสิ่งที่ถูกต้องและอยู่ในวิสัยที่พระผู้เป็นเจ้าจะประทานให้ได้ (๓ นี. ๑๘:๒๐). คำสวดอ้อนวอนบางครั้งยังไม่ได้รับคำตอบเพราะไม่ตรงกับความปรารถนาของพระคริสต์ แม้แต่น้อยแต่เกิดจากความเห็นแก่ตัวของมนุษย์ (ยากอบ ๔:๓; คพ. ๔๖:๙). แน่แน่นอนว่า, ถ้าเราทูลขอ

สิ่งไม่ชอบธรรมจากพระผู้เป็นเจ้าของ, สิ่งนั้นจะกลายเป็นการกล่าวโทษเรา (คพ. ๘๘:๖๕).

ฝ่ายมนุษย์เริ่มต้นนมัสการโดยออกพระนามพระเยโฮวาห์, **ปฐม.** ๔:๒๖. ที่ที่เมื่อก่อนท่านสร้างแท่นไว้, อับราฮัมนมัสการออกพระนามพระเจ้าที่นั่น, **ปฐม.** ๑๓:๔. คนใช้ของอับราฮัมอธิษฐานขอความช่วยเหลือในการหาภรรยาให้อิสอัค, **ปฐม.** ๒๔:๑๐-๑๙. ส่วนข้าพเจ้าขออย่าให้มีแวทที่ข้าพเจ้าจะกระทำบาปต่อพระเจ้าด้วยการหยุดอธิษฐานเพื่อท่านทั้งหลาย, **๑ ซมอ.** ๑๒:๒๓. พระเจ้าทรงได้ยินคำอธิษฐานของคนชอบธรรม, **สภษ.** ๑๕:๒๙. เจ้าจะแสวงหาเรา, และพบเราเมื่อเจ้าแสวงหาเราด้วยสิ้นสุดใจของเจ้า, **ยรม.** ๒๙:๑๒-๑๓. จงอธิษฐานเพื่อผู้ที่ข่มเหงท่าน, **มธ.** ๕:๔๔ (ลูกา:๒๘; ๓ นี. ๑๒:๔๔). จงอธิษฐานต่อพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในที่ลับ, **มธ.** ๖:๕-๘ (๓ นี. ๑๓:๕-๘). ท่านทั้งหลายจงอธิษฐานตามอย่างนี้, **มธ.** ๖:๙-๑๓ (ลูกา ๑๑:๒; ๓ นี. ๑๓:๙). จงขอ, แล้วจะได้, **มธ.** ๗:๗ (๓ นี. ๑๔:๗; คพ. ๔:๗; ๖:๕; ๖๖:๙). พระเยซูเสด็จขึ้นไปบนภูเขาโดยลำพังเพื่ออธิษฐาน, **มธ.** ๑๔:๒๓. ท่านทั้งหลายจงเฝ้าระวังและอธิษฐาน, เพื่อท่านจะไม่ต้องถูกล่อลวง, **มธ.** ๒๖:๔๑ (มาระโก ๑๔:๓๘; ๓ นี. ๑๘:๑๕-๑๘; คพ. ๓๑:๑๒). จงให้ผู้นั้นทูลขอด้วยความเชื่อ, อย่าสงสัยเลย, **ยากอบ** ๑:๕-๖ (คพ. ๔:๒:๖๘; ๔:๖:๗). คำอธิษฐานของผู้ชอบธรรมนั้นมีพลังทำให้เกิดผล, **ยากอบ** ๕:๑๖. จงสวดฟังพระวิญาณซึ่งสอนมนุษย์ให้สวดอ่อนน้อม, **๒ นี.** ๓:๒-๙. ข้าพเจ้าร้องทูลพระองค์ในคำสวดอ่อนน้อมอย่างสุดกำลัง, **อินส์** ๑:๔. ข้าพเจ้าอดอาหารและสวดอ่อนน้อมมาหลายวัน, **แอลมา** ๕:๔๕-๔๖ (แอลมา ๒๖:๒๒). พวกท่านยอมตนในการสวดอ่อนน้อม, และการอดอาหารอย่างมาก, **แอลมา** ๑๗:๓. ท่านจำได้หรือไม่ที่ขึ้นสกล่าไว้เกี่ยวกับการสวดอ่อนน้อมหรือการนมัสการ?, **แอลมา** ๓๓:๓. จงนอบน้อมถ่อมตน, และสวดอ่อนน้อมต่อไป, **แอลมา** ๓๔:๑๘-๒๗. จงปรึกษาพระเจ้าในการกระทำทั้งหมดของลูก, **แอลมา** ๓๗:๓๗. เจ้าต้องสวดอ่อนน้อมถึงพระบิดาเสมอในนามของเรา, **๓ นี.** ๑๘:๑๙-๒๐. จงสวดอ่อนน้อมในครอบครัวของเจ้า, **๓ นี.** ๑๘:๒๐. พระเยซูทรงสวดอ่อนน้อมถึงพระบิดา, **๓ นี.** ๑๙:๓๑-๓๔ (ยอห์น ๑๗; ๓ นี. ๑๘:๑๖). พระองค์ทรงสั่งพวกเขาไม่ให้หยุดสวดอ่อนน้อมใน

ใจ, **๓ นี.** ๒๐:๑. หากเขาจะสวดอ่อนน้อมและมีใจด้วยเจตนอันแท้จริง, มันก็ไม่ใช่ประโยชน์กับเขาเลย, **โมโร.** ๗:๖-๙. อย่าขอสิ่งที่เจ้าไม่ควรขอ, **คพ.** ๘:๑๐. สวดอ่อนน้อมเสมอ, เพื่อเจ้าจะออกมาอย่างผู้ชนะ, **คพ.** ๑๐:๕. เราบัญชาเจ้าว่าเจ้าจงสวดอ่อนน้อมโดยออกเสียงเช่นเดียวกับในใจเจ้า, **คพ.** ๑๙:๒๘. จะประทานพระวิญาณแก่เจ้าโดยคำสวดอ่อนน้อมจากศรัทธา, **คพ.** ๔:๒:๑๔. เจ้าจงไปยังบ้านแห่งการสวดอ่อนน้อมและถวายศีลระลึกของเจ้า, **คพ.** ๕:๙๙ (มธ. ๒๑:๑๓). บิดามารดาพึงสอนลูกๆ ของตนให้สวดอ่อนน้อม, **คพ.** ๖:๘:๒๘. พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของพวกเจ้าจึงทรงตั้งชื่อในการสวดฟังคำสวดอ่อนน้อมของพวกเรา, **คพ.** ๑๐:๗-๘ (โมไซยาห์ ๒๑:๑๕). เจ้าจงอ่อนน้อมถ่อมตน; และพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะทรงให้คำตอบคำสวดอ่อนน้อมของเจ้าแก่เจ้า, **คพ.** ๑๑:๑๐. อาตัมได้รับบัญชาให้เรียกหาพระผู้เป็นเจ้าของในพระนามของพระบุตร, **โมเสส** ๕:๘. พระบิดาและพระบุตรทรงปรากฏต่อโจเซฟ สมิทเพื่อตอบคำสวดอ่อนน้อมของท่าน, **จส—ป** ๑:๑๑-๒๐.

ส่วนเกษมณี. ดู เกศเกษมณี

ส่วนสิบ (การจ่าย). ดู เครื่องถวายบูชา; เงิน, เงินตรา ด้วย

หนึ่งในสิบส่วนของรายได้ประจำปีบุคคลถวายแด่พระเจ้าผ่านศาสนจักร. เงินส่วนสิบใช้สร้างโบสถ์และพระวิหาร, สนับสนุนงานเผยแผ่ศาสนา, และสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าของแผ่นดินโลก. อับราฮัมก็ยกหนึ่งในสิบจากข้าวของนั้นถวายแก่กษัตริย์เมลคีเซเดค, **ปฐม.** ๑๔:๑๘-๒๐ (ฮบ. ๗:๑-๒, ๙; แอลมา ๑๓:๑๕). ทศกัณฑ์ทั้งสี่เป็นของพระเจ้า : เป็นสิ่งบริสุทธิ์แต่พระเจ้า, **ลนต.** ๒๗:๓๐-๓๔. ท่านจงถวายทศกัณฑ์, **ฉธป.** ๑๔:๒๒, ๒๘. เภานำทศกัณฑ์แห่งของทุกชนิดเข้ามาอย่างมากมาย, **๒ พศต.** ๓๑:๕. จะน้อพระเจ้าหรือ? เราทั้งหลายน้อพระเจ้าอย่างไร? ก็น้อในเรื่องทศกัณฑ์และเครื่องบูชา นั่นซี, **มลค.** ๓:๘-๑๑ (๓ นี. ๒๔:๘-๑๑). คนที่จ่ายส่วนสิบจะถูกเผยแผ่ใหม่ในการเสด็จมาของพระองค์, **คพ.** ๖:๔:๒๓ (คพ. ๘:๕:๓). พระนิเวศน์ของพระเจ้าจะสร้างโดยส่วนสิบจากผู้คนของพระองค์, **คพ.** ๙:๗:๑๑-๑๒.

พระเจ้าทรงเปิดเผยกฎสวนสิบ, **คพ.** ๑๑๙. สวนสิบจะจัดการโดยสภา, **คพ.** ๑๒๐.

สวนอุ้งนของพระเจ้า. ดู ฟุง; อิสราเอล *ด้วย*

สัญลักษณ์ของฟุงการทำงานทางวิญญาณ. ในพระคัมภีร์, สวนอุ้งนของพระเจ้าโดยปรกติแล้วหมายถึงเชื้อสายแห่งอิสราเอลหรืออาณาจักรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของแผ่นดินโลก. บางครั้งโดยทั่วไปจะหมายถึงผู้คนของโลก.

สวนอุ้งนของพระเจ้าคือเชื้อวงศ์อิสราเอล, **อสย.** ๕:๗ (๒ นี. ๑๕:๗). พระเยซูประทานคำอุปมาเรื่องคนทำงานในสวนอุ้งน, **มธ.** ๒๐:๑-๑๖. อิสราเอลเปรียบเหมือนต้นมะกอกสวนที่ได้รับการบำรุงเลี้ยงในสวนอุ้งนของพระเจ้า, **เจคอบ ๕.** ผู้รับใช้ของพระเจ้าจะลิดกิ่งสวนอุ้งนเป็นครั้งสุดท้าย, **เจคอบ ๖.** พระเจ้าจะประทานพรคนทั้งปวงที่ทำงานในสวนอุ้งนของพระองค์, **คพ.** ๒๑:๙ (แอลมา ๒๘:๑๔). เจ้าจางทำงานในสวนอุ้งนของเราเป็นครั้งสุดท้าย, **คพ.** ๔๓:๒๘.

สวนเอเดน. ดู เอเดน

สวรรค์, ฟ้าสวรรค์. ดู เมืองบรมสุขเกษม; รัศมี

ภาพซีเลสเชียล; อาณาจักรแห่งพระเจ้าเป็นเจ้าหรืออาณาจักรแห่งสวรรค์ *ด้วย*

คำว่า *สวรรค์* หรือ *ฟ้าสวรรค์* มีความหมายพื้นฐานสองความหมายในพระคัมภีร์. (๑) เป็นสถานที่ซึ่ง พระผู้เป็นเจ้า ทรง สถิตอยู่ และเป็นบ้านในอนาคตของวิสุทธิชน (ปฐก. ๒๘:๑๒; สดต. ๑๑:๔; มธ. ๖:๙). (๒) เป็นแผ่นดินฟ้ารอบแผ่นดินโลก (ปฐก. ๑:๑, ๑๗; อพย. ๒๕:๑๐). ที่แน่ชัดคือสวรรค์ไม่ใช่เมืองบรมสุขเกษม, ซึ่งเป็นสถานที่ชั่วคราวสำหรับบรรดาวิญญาณที่เชื่อสัตย์ของผู้ที่เคยมีชีวิตและสิ้นชีวิตบนแผ่นดินโลกนี้. พระเยซูทรงเยือนเมืองบรมสุขเกษมหลังจากพระองค์สิ้นพระชนม์บนกางเขน, แต่ในวันที่สาม, พระองค์ทรงบอกมารีย์ว่าพระองค์ยังไม่ได้เข้าเฝ้าพระบิดา (ลูกา ๒๓:๓๙-๔๔; ยอห์น ๒๐:๑๗; คพ. ๑๓๘:๑๑-๑๓).

ข้าพระองค์มองดูฟ้าสวรรค์, อันเป็นฝีพระหัตถ์ของพระองค์, **สดต.** ๘:๓. โดยพระวาทะของพระเจ้า ฟ้าสวรรค์ก็สร้างขึ้น, **สดต.** ๓๓:๖. เจ้าร่วงลงมาจากรั้วสวรรค์แล้วซี, โอ ลูซิเฟอร์!, **อสย.** ๑๔:๑๒ (๒ นี. ๒๔:๑๒). ท้องฟ้าก็จะม้วนเหมือนหนังสือม้วน,

อสย. ๓๔:๔. เราจะสร้างฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่, **อสย.** ๖๕:๑๗. พระผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าจะทรงเปิดหน้าต่างในฟ้าสวรรค์, **มลค.** ๓:๑๐. พระบิดาผู้ทรงสถิตในสวรรค์, ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะ, **มธ.** ๖:๙ (๓ นี. ๑๓:๙). เปาโลถูกจับขึ้นไปยังสวรรค์ชั้นที่สาม, **๒ คร.** ๑๒:๒. ความเจ็บก็ครอบคลุมสวรรค์, **วว.** ๘:๑ (คพ. ๘๘:๙๕-๙๘). หากพวกเขาขึ้นหยดอย่างซื่อสัตย์จนกว่าชีวิตจะหาไม่แล้วพวกเขาจะได้รับเข้าสู่สวรรค์, **โมไซยาห์ ๒:**๔๑. เจ้าจะได้เป็นลูกของพระบิดาของเจ้าผู้ทรงสถิตอยู่ในสวรรค์, **๓ นี.** ๑๒:๔๕. เราจะมาในหมู่เมฆแห่งฟ้าสวรรค์, **คพ.** ๔๕:๑๖. ทรงรับเอลียาห์ไปสวรรค์โดยมิได้ล้มรสความตาย, **คพ.** ๑๑๐:๑๓. สิทธิของฐานะบุโรหิตเกี่ยวข้องกับอำนาจแห่งสวรรค์, **คพ.** ๑๒๑:๓๖. มีสัปดาห์สองประเภทในสวรรค์, **คพ.** ๑๒๙:๑. ทรงรับไซอันขึ้นสู่สวรรค์, **โมเสส ๗:**๒๓.

สว่าง (ความ), แสงสว่าง, แสงสว่างของพระคริสต์.

ดู ความจริง; พระเยซูคริสต์; พระวิญญาณบริสุทธิ์; มโนธรรม; รั้งแจ้ง (ความ) *ด้วย*

พลังงาน, พลัง, หรืออิทธิพลจากสวรรค์ซึ่งมาจากพระผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าผ่านพระคริสต์และให้ชีวิตและความสว่างแก่สรรพสิ่งทั้งปวง. สิ่งนี้คือกฎซึ่งโดยกฎนี้สรรพสิ่งทั้งปวงได้รับการปกครองในสวรรค์และแผ่นดินโลก (คพ. ๘๘:๖-๑๓). อีกทั้งยังช่วยผู้คนให้เข้าใจความจริงของพระกิตติคุณและช่วยวางพวกเขาในวิถีทางของพระกิตติคุณนั้นซึ่งนำไปสู่ความรอด (ยอห์น ๓:๑๙-๒๑; ๑๒:๔๖; แอลมา ๒๖:๑๕; ๓๒:๓๕; คพ. ๙๓:๒๘-๒๙, ๓๑-๓๒, ๔๐, ๔๒).

แสงสว่างของพระคริสต์ไม่ควรรนำมาสับสนกับพระวิญญาณบริสุทธิ์. แสงสว่างของพระคริสต์ไม่ใช่บุคคล. แสงสว่างของพระคริสต์คืออิทธิพลซึ่งมาจากพระผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าและเตรียมบุคคลให้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์. แสงสว่างนี้เป็นอิทธิพลเพื่อความดีในชีวิตของผู้คนทั้งปวง (ยอห์น ๑:๙; คพ. ๘๔:๔๖-๔๗).

วิธีแสดงให้ประจักษ์อย่างหนึ่งของแสงสว่างของพระคริสต์คือมโนธรรม, ซึ่งช่วยให้บุคคลเลือกระหว่างถูกกับผิด (โมโร. ๗:๑๖). ขณะที่ผู้คนเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระกิตติคุณ, มโนธรรมของพวกเขาละเอียดอ่อนมากขึ้น (โมโร. ๗:๑๒-๑๙). ผู้คนที่สดับฟังแสงสว่างของพระคริสต์ได้

รับการนำทางสู่พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ (คพ. ๘๔:๔๖-๔๘).

พระเจ้าทรงเป็นความสว่างของข้าพเจ้า, **สดด.** ๒๗:๑. มาเถิดให้เราทั้งหลายดำเนินในความสว่างของพระเจ้า, **อสย.** ๒:๕ (๒ นี. ๑๒:๕). พระเจ้าจะทรงเป็นความสว่างเป็นนิตย์, **อสย.** ๖๐:๑๙. ความสว่างแท้ที่ให้ความสว่างแก่มนุษย์ทุกคนที่เข้ามาในโลก, **ยอห์น** ๑:๔-๙ (ยอห์น ๓:๑๙; คพ. ๖:๒๑; ๓๔:๑-๓). เราเป็นความสว่างของโลก, **ยอห์น** ๘:๑๒ (ยอห์น ๙:๕; คพ. ๑๑:๒๘). อะไรก็ตามที่เป็นความสว่าง, ย่อมดี, **แอลมา** ๓๒:๓๕. พระคริสต์ทรงเป็นชีวิตและแสงสว่างของโลก, **แอลมา** ๓๘:๙ (๓ นี. ๙:๑๘; ๑๑:๑๑; อีเธอร์ ๕:๑๒). พระวิญญาณของพระคริสต์ประทานให้มนุษย์ทุกคนเพื่อเขาจะรู้ความดีจากความชั่ว, **โมโร.** ๗:๑๕-๑๙. สิ่งซึ่งมาจากพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นความสว่าง, และเจิดจ้ายิ่งขึ้นๆ จนถึงวันที่สมบูรณ์, **คพ.** ๕:๒๔. พระวิญญาณทรงให้ความสว่างแก่มนุษย์ทุกคน, **คพ.** ๘๔:๔๕-๔๘ (คพ. ๙๓:๑-๒). คนที่รักษาพระบัญญัติของพระองค์ได้รับความจริงและความสว่าง, **คพ.** ๙๓:๒๗-๒๘. ความสว่างและความจริงละทิ้งคนชั่วคนนั้น, **คพ.** ๙๓:๓๗.

สอน, ผู้สอน. ดู พระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วย

การให้ความรู้แก่ผู้อื่น, โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับความจริงพระกิตติคุณ, และนำทางพวกเขาไปสู่ความชอบธรรม. คนที่สอนพระกิตติคุณควรได้รับการนำทางจากพระวิญญาณ. บิดามารดาทุกคนเป็นผู้สอนในครอบครัวของตนเอง. วิสุทธิชนควรแสวงหาและเต็มใจรับคำแนะนำจากพระเจ้าและผู้นำของพระองค์.

จงกระทำให้ลูกของพวกท่านและหลานของพวกท่านทราบเรื่องเหล่านี้, **ฉธบ.** ๔:๘-๙. พวกท่านจงอุตส่าห์สอนถ้อยคำเหล่านั้นแก่บุตรหลานของท่าน, **ฉธบ.** ๖:๗ (ฉธบ. ๑๑:๑๘-๑๙). จงฝึกเด็กในทางที่เขาควรจะไป, **สภษ.** ๒๒:๖. บุตรทั้งสี่ของเจ้านั้นพระเจ้าจะทรงสั่งสอน, **อสย.** ๕๔:๑๓ (๓ นี. ๒๒:๑๓). พวกข้าพเจ้าทราบอยู่ว่าท่านเป็นครูที่มาจากพระเจ้า, **ยอห์น** ๓:๒. ท่านซึ่งเป็นผู้สอนคนอื่น, จะไม่สอนตัวเองหรือ ?, **รม.** ๒:๒๑. ข้าพเจ้าได้รับการสอนมาบ้างในสิ่งเรียนรู้ทั้งหมดของบิดาข้าพเจ้า, **๑ นี.** ๑:๑ (อีนิส ๑:๑). บูรุษิตและผู้สอนต้องสอน

อย่างขยันหมั่นเพียรหรือรับบาปของผู้คนไว้บนศีรษะของเขาเอง, **เจคอบ** ๑:๑๘-๑๙. จงสวดขังข้าพเจ้า, และเปิดหูท่าน, **โมไซยาห์** ๒:๙. ท่านจะสอนลูกๆ ให้รักกันและรับใช้กัน, **โมไซยาห์** ๔:๑๕. ไม่ให้ไว้ใจคนใดเป็นผู้สอนของท่านเว้นแต่เขาจะเป็นคนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, **โมไซยาห์** ๒๓:๑๔. พระเจ้าทรงเทพระวิญญาณของพระองค์ลงมาทั่วผืนแผ่นดินเพื่อเตรียมใจพวกเขาไว้รับพระวจนะ, **แอลมา** ๑๖:๑๖. พวกท่านสอนด้วยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, **แอลมา** ๑๗:๒-๓. พวกเขาได้รับการสอนจากมารดาของพวกเขา, **แอลมา** ๕๖:๔๗ (แอลมา ๕๗:๒๑). ตราบเท่าที่พวกเขาแสวงหาปัญญาพวกเขาจะได้รับการสอน, **คพ.** ๑:๒๖. จงสอนกันและกันตามหน้าที่ซึ่งเรากำหนดเอาไว้, **คพ.** ๓๘:๒๓. ฟังสอนหลักธรรมแห่งกิตติคุณของเรา, ซึ่งมีอยู่ในพระคัมภีร์ไบเบิลและพระคัมภีร์มอรมอน, **คพ.** ๔:๒:๑๒. เจ้าต้องรับการสอนจากเบื้องบน, **คพ.** ๔๓:๑๕-๑๖. บิดามารดาจะสอนลูกๆ ของพวกเขา, **คพ.** ๖:๘:๒๕-๒๘. สอนหลักคำสอนของอาณาจักรให้กัน, **คพ.** ๘:๗:๗-๗:๘, ๑๑๘. จงกำหนดผู้สอนในบรรดาพวกเจ้า, **คพ.** ๘:๑๒๒. เจ้ามิได้สอนความสว่างและความจริงแก่ลูกๆ, และนี่เป็นเหตุแห่งความทุกข์ของเจ้า, **คพ.** ๙๓:๓๙-๔๒. สอนสิ่งเหล่านี้ อย่างเปิดเผยแก่ลูกหลานของเจ้า, **โมเสส** ๖:๕๗-๖๑.

การสอนด้วยพระวิญญาณ: ผู้ที่พูดมิใช่ตัวท่านเอง, แต่เป็นพระวิญญาณแห่งพระบิดาของท่านผู้ตรัสทางท่าน, **มธ.** ๑๐:๑๙-๒๐. ใจเราเร้าร้อนภายในเมื่อพระองค์ทรงอธิบายพระคัมภีร์ให้เราฟังมิใช่หรือ ?, **ลูกา** ๒๔:๓๒. ประกาศข่าวประเสริฐโดยอำนาจของพระวิญญาณ, **๑ คร.** ๒:๑-๑๔. ท่านพูดด้วยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, **โมไซยาห์** ๑๓:๕-๙ (แอลมา ๑๗:๓; อีล. ๕:๑๗). เจ้าจะมีพระวิญญาณของเราในการสร้างความเชื่อมั่นแก่มนุษย์, **คพ.** ๑๑:๒๑. ศาสนจักรจะฟังเจ้าในทุกเรื่องที่เจ้าจะสอนโดยพระผู้พลบโยน, **คพ.** ๒:๘:๑ (คพ. ๕:๒:๙). หากเจ้าไม่ได้รับพระวิญญาณเจ้าจะไม่สอน, **คพ.** ๔:๒:๑๔ (คพ. ๔:๒:๖). สอนลูกหลานมนุษย์ถึงเรื่องต่างๆ โดยอำนาจของพระวิญญาณของเรา, **คพ.** ๔:๓:๑๕. เอ็ลเดอรัจะสั่งสอนพระกิตติคุณโดยพระวิญญาณ, **คพ.** ๕:๑:๑๓-๒๒. จะให้มันแก่

เจ้าโนโมงนั้นเองว่าเจ้าจะกล่าวอะไร, **คพ.** ๘๔:๘๕ (คพ. ๑๐๐:๕-๘).

สะดูสึ (พวก). ดู ยิว (ชาว) ด้วย

ชนชั้นหรือชนกลุ่มน้อยแต่เรื่องอำนาจทางการเมืองในบรรดาชาวยิว. พวกเขาอาจเป็นที่รู้จักดีเพราะความเชื่ออันเคร่งครัดของพวกเขาในการเชื่อฟังกฎโมเสสตามตัวอักษรและปฏิเสศการมีอยู่จริงของเหล่าวิญญาณและเหล่าเทพตลอดจนหลักคำสอนเรื่องการฟื้นคืนชีวิตและชีวิตนิรันดร์ด้วย (มาระโก ๑๒:๑๘-๒๗; กิจการ ๔:๑-๓; ๒๓:๗-๘).

สะมาเรีย (ชาว). ดู สะมาเรีย ด้วย

ผู้คนในพระคัมภีร์ไบเบิลที่อาศัยอยู่ในสะมาเรียหลังจากชาวอัสซีเรียยึดอาณาจักรตอนเหนือของอิสราเอล. ชาวสะมาเรียส่วนหนึ่งเป็นชาวอิสราเอลและส่วนหนึ่งเป็นคนต่างชาติ. ศาสนาของพวกเขาคือผสมผสานระหว่างความเชื่อและการปฏิบัติของชาวยิวกับคนนอกศาสนา. อุปมาเรื่องชาวสะมาเรียผู้ใจดีในลูกา ๑๐:๒๕-๓๗ แสดงให้เห็นความเกลียดชังที่ชาวยิวมีต่อชาวสะมาเรียเพราะชาวสะมาเรียละทิ้งความเชื่อจากศาสนาของชาวอิสราเอล. พระเจ้าทรงกำชับอัครสาวกให้สอนพระกิตติคุณแก่ชาวสะมาเรีย (กิจการ ๑๖:๖-๘). พี่ลืปประสบความสำเร็จในการสั่งสอนพระกิตติคุณของพระคริสต์แก่ผู้คนแห่งสะมาเรียและกระทำสิ่งอัศจรรย์มากมายในบรรดาพวกเขา (กิจการ ๘:๕-๓๙).

สะมาเรีย. ดู สะมาเรีย (ชาว) ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, เมืองหลวงของอาณาจักรตอนเหนือของอิสราเอล (๑ พกษ. ๑๖:๒๓-๒๔). เนื่องจากฐานทัพอันแข็งแกร่งบนเนินเขา, ชาวอัสซีเรียจึงไม่สามารถยึดสะมาเรียได้จนหลังจากล้อมเมืองอยู่นานถึงสามปี (๒ พกษ. ๑๗:๕-๖). เฮโรดสร้างเมืองนี้ขึ้นใหม่และเรียกว่าซีบาสตี. ในสมัยพันธสัญญาใหม่, สะมาเรียเป็นชื่อพื้นที่ตอนกลางทั้งหมดของปาเลสไตน์ฝั่งตะวันตกของจอร์แดน.

สะอาดกับไม่สะอาด. ดู กฎของโมเสส; บริสุทธิ

(ความ), พิศุทธิ์ (ความ); สกปรก (ความ) ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, พระเจ้าทรงเปิดเผยต่อโมเสสและชาวอิสราเอลสมัยโบราณว่าอาหารบางอย่างเท่านั้นจึงจะถือว่าสะอาดหรือ, อีกนัยหนึ่ง,

เหมาะที่จะกิน. การแยกแยะของชาวอิสราเอลระหว่างอาหารที่สะอาดกับไม่สะอาดมีผลอย่างมากต่อชีวิตในทางศาสนาและสังคมของพวกเขา. สัตว์ใหญ่, นก, และปลาบางชนิดถือว่าสะอาดและกินได้, ในขณะที่ชนิดอื่นๆ ไม่สะอาดและต้องห้าม (ลนต. ๑๑; นบป. ๑๔:๓-๒๐). บางคนที่เป็นโรคก็ถือว่าไม่สะอาดเช่นเดียวกัน.

ในความหมายทางวิญญาณ, บุคคลที่สะอาดหมายถึงบุคคลที่เป็นอิสระจากบาปและความปรารถนาอันเป็นบาป. ในความหมายนี้คำดังกล่าวใช้บรรยายถึงบุคคลที่มีคุณธรรมและใจบริสุทธิ์ (สดด. ๒๔:๔). ผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าเป็นผู้ที่ได้รับพระบัญชาพิเศษเสมอมาว่าให้สะอาด (๓ นี. ๒๐:๔๑; คพ. ๓๘:๔๒; ๑๓๓:๕).

ผู้ที่มีมือสะอาดและใจบริสุทธิ์จะขึ้นไปบนภูเขาของพระเจ้า, **สดด.** ๒๔:๓-๕. อย่าเรียกคนหนึ่งคนใดว่าเป็นที่ห้ามหรือมลทิน, **กิจการ** ๑๐:๑๑-๒๘. ท่านจะเจยหน้าดูพระเจ้าเป็นเจ้าในวันนั้นด้วยใจบริสุทธิ์และด้วยมือสะอาดได้หรือ?, **แอลมา** ๕:๑๙. พระเจ้าจะทรงติสอนโซอันจนกว่านางจะสะอาด, **คพ.** ๙๐:๓๖. เจ้าที่ถือภาษาชะของพระเจ้าจง สะอาด, **คพ.** ๑๓๓:๔-๕, ๑๔ (อัสย. ๕:๒๑๑).

สั่งสอน. ดู งานเผยแผ่ศาสนา; พระกิตติคุณ ด้วย

การบอกข่าวสารซึ่งทำให้เข้าใจหลักธรรมพระกิตติคุณหรือหลักคำสอนมากขึ้น.

พระเจ้าได้ทรงเจิมข้าพเจ้าไว้เพื่อข้าพเจ้าผู้ผู้ทุกข์ใจ, **อัสย.** ๖๑:๑ (ลูกา ๔:๑๖-๒๑). จงลุกขึ้น, ไปยังนั้นะเวห์นครใหญ่, และประกาศข่าวแก่เมืองนั้น, **โยนาห์** ๓:๒-๑๐. ตั้งแต่นั้นมาพระเยซูได้ทรงตั้งต้นประกาศ, **มธ.** ๔:๑๗. เจ้าทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก, ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษยทุกคน, **มาระโก** ๑๖:๑๕. พวกเราประกาศเรื่องพระคริสต์ผู้ทรงถูกตรึงที่กางเขนนั้น, **๑ คร.** ๑:๒๒-๒๔. พระองค์ได้เสด็จไปประกาศพระวจนะแก่วิญญาณที่ติดคูกอยู่, **๑ ปด.** ๓:๑๙. ไม่มีเรื่องอื่นใดนอกจากการสั่งสอนและการกระตุ้นพวกเขาตลอดเวลาเพื่อให้พวกเขาอยู่ในความเกรงกลัวพระเจ้า, **อินัส** ๑:๒๓. ท่านสั่งพวกเขาว่าพวกเขาไม่ควรสั่งสอนอะไรเลยนอกจากจะเป็นการกลับใจและศรัทธาในพระเจ้า, **โมไซยาห์** ๑๘:๒๐. การสั่งสอนพระวจนะมีแนวโน้มอย่างยิ่งที่จะ

นำผู้คนให้ทำสิ่งซึ่งเที่ยงธรรม, **แอลมา** ๓๑:๕. เจ้าไม่ต้องคิดว่าเจ้าได้รับเรียกให้สั่งสอนจนกว่าเจ้าจะได้รับเรียก, **คพ.** ๑๑:๑๕. จะไม่ให้แก่ใครเลยที่จะออกไปสั่งสอนเว้นแต่เขาจะได้รับแต่งตั้ง, **คพ.** ๔๒:๑๑. จะสั่งสอนพระกิตติคุณนี้แก่ทุกประชาชาติ, **คพ.** ๑๓๓:๓๗. เริ่มมีการสั่งสอนพระกิตติคุณจากกาลเริ่มต้น, **โมเสส** ๕:๕๘.

สัญลักษณ์ (การใช้)

การใช้บางสิ่งบางอย่างเป็นความเหมือนหรือเป็นภาพลักษณ์ของอีกสิ่งหนึ่ง. การใช้สัญลักษณ์ในพระคัมภีร์จะใช้สิ่งของ, เหตุการณ์, หรือสภาพการณ์ที่คุ้นเคยแทนหลักธรรมหรือคำสอนของพระกิตติคุณ. ตัวอย่างเช่น, แอลมาศาสดาพยากรณ์ในพระคัมภีร์อมอนใช้เมล็ดพืชแทนพระคำของพระเจ้า (แอลมา ๓๒).

ศาสดาพยากรณ์ ตลอดทั้ง พระคัมภีร์ ใช้สัญลักษณ์เพื่อสอนเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์. สัญลักษณ์บางอย่างได้แก่พิธีการและศาสนพิธี (โมเสส ๖:๖๓), เครื่องพลีบูชา (ฮบ. ๙:๑๑-๑๕; โมเสส ๕:๗-๘), ศีลระลึก (ลูกา ๒๒:๑๓-๒๐; ปจส., มาระโก ๑๔:๒๐-๒๔), และบัพติศมา (รม. ๖:๑-๖; คพ. ๑๒๖:๑๒-๑๓). ชื่อมากมายในพระคัมภีร์ไบเบิลเป็นสัญลักษณ์. พิธีการพลีบูชาในภาคพันธสัญญาเดิมและกฎของโมเสสแทนความจริงนิรันดร์ (ฮบ. ๘-๑๐; โยไซยาห์ ๑๓:๒๙-๓๒; แอลมา ๒๕:๑๕; ฮีล. ๘:๑๔-๑๕). สำหรับตัวอย่างอื่นๆ ดู มธ. ๕:๑๓-๑๖; ยอห์น ๓:๑๔-๑๕; เจคอบ ๔:๕; แอลมา ๓๗:๓๘-๔๕.

สภาวะที่แปรสภาพ

บุคคลที่พระองค์ทรงเปลี่ยนเพื่อพวกเขาจะไม่ต้องประสบความเจ็บปวดหรือความตายจนกว่าจะฟื้นคืนชีวิตสู่ความเป็นอมตะ.

เอโนคดำเนินกับพระเจ้า : แล้วหายหน้าไป; เพราะพระเจ้าทรงรับเขาไป, **ปฐม.** ๕:๒๔ (ฮบ. ๑๑:๕; คพ. ๑๐๗:๔๘-๔๙). จนถึงทุกวันนี้ ทามี่ผู้ใดรู้จักที่ฝังศพของโมเสสไม่, **ฉธบ.** ๓๔:๕-๖ (แอลมา ๔๕:๑๙). เอลิยาห์ได้ขึ้นไปโดยพายุเข้าสวรรค์, **๒ พกษ.** ๒:๑๑. ถ้าเราอยากจะทำให้เขาอยู่จนเรามา นั้น, จะเป็นเรื่องอะไรของเจ้าเล่า?, **ยอห์น** ๒๑:๒๒-๒๓ (คพ. ๗:๑-๓). เจ้าจะไม่ต้องลี้มรสความตายเลย, **๓ นี.** ๒๘:๗. เพื่อพวกท่านจะไม่ลี้มรสความตายจึงให้

เกิดการเปลี่ยนแปลงกับร่างกายพวกท่าน, **๓ นี.** ๒๘:๓๘ (๔ นี. ๑:๑๔; มอริ. ๘:๑๐-๑๑). ยอห์นผู้เป็นที่รักจะมีชีวิตอยู่จนพระเจ้าเสด็จมา, **คพ.** ๗. เรารับโซอันของเอโนคมาสู่ออกของเราเอง, **คพ.** ๓๘:๔ (โมเสส ๗:๒๑, ๓๑, ๖๙). เอโนคกับพี่น้องของเขาเป็นเมืองที่สงวนไว้จนกว่าวันแห่งความชอบธรรมวันหนึ่งจะมาถึง, **คพ.** ๔๕:๑๒. ทรงรับเอลิยาห์ไปสวรรค์โดยมิได้ลี้มรสความตาย, **คพ.** ๑๐๐:๑๓. พระวิญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาบนคนหลายคน, และเดซาณูภาพแห่งสวรรค์พาพวกเขาขึ้นไปโซอัน, **โมเสส** ๗:๒๗.

สภาวะรู้แจ้ง. ดู รู้แจ้ง (ความ)

सानุศิษย์. ดู ชาวคริสต์; เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ);

อัครสาวก; แอก ด้วย

ผู้ติดตามของพระเยซูคริสต์ซึ่งดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระคริสต์ (คพ. ๔๑:๕). คำว่า *सानุศิษย์* ใช้อธิบายถึงอัครสาวกสิบสองซึ่งพระคริสต์ทรงเรียกระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ขณะทรงเป็นมรรตัย (มธ. ๑๐:๑-๔). คำว่า *सानุศิษย์* ใช้อธิบายถึงชายสิบสองคนที่พระเยซู ทรงเลือกให้นำศาสนจักรของพระองค์ในบรรดาชาวนีไฟและชาวเลมมันเช่นกัน (๓ นี. ๑๙:๔).

จงดีตราพระโอวาทไว้ให้หมู่พวกสาวกของข้าพเจ้า, **อสย.** ๘:๑๖. ถ้าท่านทั้งหลายดำรงอยู่ในคำของเรา, ท่านก็เป็นสาวกของเรา, **ยอห์น** ๘:๓๑. มอริมอนเป็น *सानุศิษย์* ของพระเยซูคริสต์, **๓ นี.** ๕:๑๒-๑๓. เจ้าเป็น *सानุศิษย์* ของเรา, **๓ นี.** ๑๕:๑๒. *सानุศิษย์* สามคนไม่ต้องลี้มรสความตาย, **๓ นี.** ๒๘:๔-๑๐. เสียงเดือนจะเป็นไปโดยปากของ *सानุศิษย์* เรา, **คพ.** ๑:๔. *सानุศิษย์* ของเราจะยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์, **คพ.** ๔๕:๓๒. คนเหล่านั้นที่ไม่ระลึกถึงคนจน, คนขัดสน, คนเจ็บป่วยและคนทุกข์ยาก คนคนนั้นมีโซ *सानุศิษย์* ของเรา, **คพ.** ๕๒:๔๐. ผู้ใดที่ไม่เต็มใจพิสัชีวิตของตนย่อมมีโซ *सानุศิษย์* ของเรา, **คพ.** ๑๐๓:๒๗-๒๘.

सानุศิษย์ชาวไนไฟ. ดู *सानุศิษย์ชาวไนไฟสามคน*

सानุศิษย์ชาวนีไฟสามคน. ดู นีไฟ (ชาว); สัต-
ภาวะที่แปรสภาพ; สานุศิษย์ *ด้วย*
सानุศิษย์ชาวนีไฟสามคนที่พระคริสต์ทรงเลือกไว้
ซึ่งกล่าวถึงในพระคัมภีร์มอรมอน.

พระเจ้าประทานพรसानุศิษย์เหล่านี้อันเป็นพร
เดียวกับที่ประทานให้ยอห์นผู้เป็นที่รัก—นั่นคือ
พวกท่านจะอยู่บนแผ่นดินโลกเพื่อนำจิตวิญญาณ
มาสู่พระคริสต์จนกว่าพระเจ้าจะเสด็จมาอีกครั้ง.
พวกท่านจะได้รับการแปรสภาพเพื่อจะไม่รู้สึกเจ็บ
ปวดและไม่ตาย (๓ นี. ๒๘).

พระคริสต์ ทรง ยอม ตาม ความ ขอร้อง ของ
सानุศิษย์ สาม คนให้ อยู่ ต่อ จน ถึง การ เสด็จ มา
ของ พระองค์, ๓ นี. ๒๘:๑-๙. พวกเขา ไม่ต้อง
ทน รับ ความ เจ็บ ปวด ของ ความ ตาย หรือ โทมนัส,
๓ นี. ๒๘:๗-๙. พวกเขา จะ มี ความ บริบูรณ์ แห่ง
ปิติ, ๓ นี. ๒๘:๑๐. พระองค์ ทรง พา พวกเขา ขึ้น
สวรรค์ ชั่ว คราว, ๓ นี. ๒๘:๑๓-๑๗. พวกเขา ปฏิบัติ
ศาสนกิจ ต่อ ผู้คน และ ออดทน ต่อ การ ข่มเหง, ๓ นี.
๒๘:๑๘-๒๓. พวกเขา ปฏิบัติ ศาสนกิจ ต่อ มอรมอน,
๓ นี. ๒๘:๒๔-๒๖ (มอริ. ๘:๑๐-๑๑). พวกเขา
ปฏิบัติ ศาสนกิจ ต่อ ชาว ต่าง ชาติ, ชาว ฮิว, บรรดา
เผ่า ที่ กระจุก กระจาย ไป, และ ประชาชาติ ทั้ง ปวง,
๓ นี. ๒๘:๒๗-๒๙. ชาวดานไม่มีอำนาจเหนือพวกเขา,
๓ นี. ๒๘:๓๙.

สาบาน, ให้คำมั่น. ดู คำปฏิญาณ; ดู แคลน (การ);
ลพหลู่ (การ)

สาปแช่ง (การ). ดู ดู แคลน (การ); อัมมงคล
(ความ) *ด้วย*

ในพระคัมภีร์, การสาปแช่งคือการนำกฎอันศักดิ์สิทธิ์
มาใช้ซึ่งยอมให้หรือนำการพิพากษาและผลของการ
พิพากษามาสู่สิ่งของ, บุคคล, หรือผู้คนเนื่องจาก
ความไม่ชอบธรรมเป็นอันดับแรก. การสาปแช่ง
เป็นการแสดงให้ประจักษ์ถึงความรักและความ
ยุติธรรมอันล้ำเลิศของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า. การสาปแช่ง
อาจเกิดขึ้นโดยตรงจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าหรือประกาศ
โดยผู้รับใช้ที่ได้รับมอบอำนาจจากพระองค์. บาง
ครั้ง, เหตุผลอันครบถ้วนอันพึงก่อให้เกิดการสาป
แช่งมีพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเท่านั้นที่ทรงทราบ. นอกจากนี้,
สภาวะของการสาปแช่งมักจะเกิดกับผู้ซึ่งใจไม่เชื่อ
ฟังพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและสาเหตุดังกล่าวทำให้พวกเขา
ออกห่างไปจากพระวิญญาณของพระเจ้า.

พระเจ้าอาจถอนคำสาปแช่งเพราะศรัทธาที่
แต่ละบุคคลหรือผู้คนมีในพระเยซูคริสต์และการ
เชื่อฟังกฎและศาสนพิธีของพระกิตติคุณ (แอลมา
๒๓:๑๖-๑๘; ๓ นี. ๒:๑๔-๑๖; ลิข. ๑:๓).

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงสาปแช่งผู้ที่หลอกลวงและเอ-
วาว, **ปลุก.** ๓:๑๓-๑๕ (โมเสส ๔:๑๙-๒๑). แผ่น
ดิน ถูก สาป เพื่อ เห็น แก่ อาดัม และ เอวาว, **ปลุก.**
๓:๑๗-๑๙ (โมเสส ๔:๒๓-๒๕). พระเจ้าทรงสาป
แช่งคาอินเพราะฆ่าอาเบล, **ปลุก.** ๔:๑๑-๑๖ (โมเสส
๕:๒๒-๔๑). พระเจ้าทรงสาปแช่งคานาอันและผู้สืบ
ตระกูลของเขา, **ปลุก.** ๙:๒๕-๒๗ (โมเสส ๗:๖-๘;
อับรา. ๑:๒๑-๒๗). อิสราเอลจะได้รับพรถ้าเชื่อฟัง
พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และถูกสาปแช่งถ้าไม่เชื่อฟัง, **ฉบบ.**
๒๘:๑-๖๘ (ฉบบ. ๒๙:๑๘-๒๘). เกหะซันและผู้สืบ
ตระกูลของเขาถูกสาปแช่งด้วยโรคเรื้อนของนาอา-
มาน, **๒ พกษ.** ๕:๒๐-๒๗. พระเจ้าทรงสาปแช่ง
ชนชาติแต่โบราณของอิสราเอลเพราะไม่จ่ายส่วน
สิบและเครื่องถวาย, **มลค.** ๓:๖-๑๐. พระเยซูทรง
สาปแช่งต้นมะเดื่อและมันตาย, **มาระโก** ๑๑:๑๑-๑๔,
๒๐-๒๑. พระเยซูทรงสาปแช่งเมืองโคราซัน, เบธ
ไซดา, และคาเปอร์นาอุม, **ลูกา** ๑๐:๑๐-๑๕. เพราะ
ชาวเลมันไม่ยอมฟังพระเจ้า, พวกเขาจึงถูกแยกออก
จากที่ประทับของพระเจ้าและถูกสาปแช่ง, **๒ นี.**
๕:๒๐-๒๔. คนทั้งปวงได้รับการเชื่อเชิญให้มาหา
พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, **๒ นี.** ๒๖:๓๓. พระเจ้าจะทรงสาป
แช่งคนที่ทำการผิดประเวณี, **เจคอบ** ๒:๓๑-๓๓.
ชาวนีไฟจะได้รับคำสาปแช่งมากกว่าชาวเลมันเว้น
แต่พวกเขาจะกลับใจ, **เจคอบ** ๓:๓-๕. ผู้คนที่
ตั้งตึงนำเอาการสาปแช่งมาไว้กับตนเอง, **แอลมา**
๓:๑๘-๑๙ (ฉบบ. ๑๑:๒๖-๒๘). คอร์ริฮอร์ถูกสาปแช่ง
เพราะนำผู้คนออกจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, **แอลมา**
๓๐:๔๓-๖๐. พระเจ้าทรงสาปแช่งแผ่นดินและ
สมบัติที่สกลานของชาวนีไฟเพราะความชั่วช้า
สามัญของผู้คน, **ฮีล.** ๑๓:๒๒-๒๓ (๒ นี. ๑๗: แอล
มา ๓๗:๓๑). พระเจ้าทรงสาปแช่งชาวเจเร็ดที่ชั่ว
ร้าย, **ฮีเธอร์** ๙:๒๘-๓๔. การชดใช้ของพระคริสต์
ถอนคำสาปแช่งของอาดัมออกจากเด็กเล็กๆ, **โม**
โร. ๘:๘-๑๒. คนที่หันหลังให้พระเจ้าถูกสาปแช่ง,
คพ. ๔:๑. แผ่นดินโลกจะถูกสาปแช่งด้วยคำสาป
แช่ง เว้นแต่จะมีห้วงเชื่อมระหว่างบรรพบุรุษกับลูก
หลาน, **คพ.** ๑๒๘:๑๘ (มลค. ๔:๕-๖).

การดูแลคน: การสวดแข่งหมายรวมถึงการใช้ภาษาที่ดูแคลน, ลบหลู่, หรือเหยียดหยามด้วย.

ผู้คนต้องไม่แข่งดำบิดามารดาของตน, **อพย.** ๒๑:๑๗ (มธ. ๑๕:๔). อย่าสวดแข่งผู้ปกครองเจ้า, **อพย.** ๒๒:๒๘ (ปญจ. ๑๐:๒๐). ชายหญิงทั้งหลายจะไม่แข่งดำพระผู้เป็นเจ้า, **ลนต.** ๒๔:๑๓-๑๖. เปโตรถูกแข่งดำเมื่อเขาปฏิเสธว่าไม่รู้จักพระเยซู, **มธ.** ๒๖:๖๙-๗๔. ชาวนีไฟที่ชั่วร้ายสวดแข่งพระผู้เป็นเจ้าและปรารถนาจะตาย, **มธ.** ๒๑:๔๔.

สามัคคี (ความ), หนึ่งเดียว (ความเป็น). ดู พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ ด้วย

การเป็นหนึ่งเดียวในความคิด, ความปรารถนา, และจุดประสงค์กับพระบิดาในสวรรค์ของเราและพระเยซูคริสต์ก่อน, และจากนั้นจึงเป็นหนึ่งเดียวกับวิสุทธิชนคนอื่นๆ.

ซึ่งพี่น้องอาศัยอยู่ด้วยกันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันก็เป็นการดี, **สดด.** ๑๓๓:๑. เรากับพระบิดาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน, **ยอห์น** ๑๐:๓๐ (คพ. ๕:๔๓). พระเยซูทรงอธิษฐานเพื่อให้ทุกคนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเหมือนดัง พระองค์กับ พระบิดา, **ยอห์น** ๑๗:๑๑-๒๓ (๓ นี. ๑๙:๒๓). ข้าพเจ้าวิงวอนท่านอย่าถือพวกถือคณะ, แต่ขอให้ท่านเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน, **๑ คร.** ๑:๑๐. จงเด็ดเดี่ยวในความคิดเดียวและจิตใจเดียว, สามัคคีกันในทุกสิ่ง, **๒ นี.** ๑:๒๑. วิสุทธิชนควรมีใจของพวกเราผูกพันกันไว้ในความเป็นหนึ่งเดียว, **โมไซยาห์** ๑๘:๒๑. พระเยซูทรงสวดอ้อนวอนขอความเป็นหนึ่งเดียวในบรรดาสาธุศิษย์ชาวนีไฟของพระองค์, **๓ นี.** ๑๙:๒๓. สาธุศิษย์ร่วมกันสวดอ้อนวอนและอดอาหารอย่างสุดกำลัง, **๓ นี.** ๒๗:๑. พระบิดา, พระบุตร, และพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระผู้เป็นเจ้าเดียว, **คพ.** ๒๐:๒๗-๒๘ (คพ. ๓๕:๒; ๕๐:๔๓). เป็นหน้าที่ของเจ้าที่จรรวมกับศาสนจักรที่แท้จริง, **คพ.** ๒๓:๗. อะไรก็ตามที่เจ้าจะหุสขด้วยศรัทธา, โดยร่วมกันสวดอ้อนวอน, เจ้าจะได้รับ, **คพ.** ๒๙:๖. หากเจ้าไม่เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเจ้าก็มีไช้ของเรา, **คพ.** ๓๘:๒๗. พระเจ้าทรงเรียกผู้คนของพระองค์ว่าไช้อันเพราะพวกเขามีจิตใจเดียวและความคิดเดียว, **โมเสส** ๗:๑๘.

สามี. ดู ครอบครัว; แต่งงาน (การ), สมรส (การ)

สารภาพ (การ). ดู กลับใจ (การ); ให้อภัย ด้วย

พระคัมภีร์ใช้ **การสารภาพ** อย่างน้อยในสองวิธี. ในความหมายหนึ่ง, การสารภาพหมายถึงการกล่าวถึงความเชื่อของคนคนหนึ่งในเรื่องบางเรื่อง, เช่น การสารภาพว่าพระเยซูคือพระคริสต์ (มธ. ๑๐:๓๒; มธ. ๑๐:๙; ๑ ยน. ๔:๑-๓; คพ. ๘:๑๑๔).

ในอีกความหมายหนึ่ง, การสารภาพหมายถึงการยอมรับความผิดของคนคนหนึ่ง, เช่น ในการสารภาพบาป. เป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะสารภาพบาปทั้งหมดของตนต่อพระเจ้าและได้รับการให้อภัยจากพระองค์ (คพ. ๕:๘-๑๒-๑๓). เมื่อจำเป็น, พึงสารภาพบาปที่กระทำต่อบุคคลนั้นหรือบุคคลเหล่านั้น. บาปร้ายแรงพึงสารภาพต่อเจ้าหน้าที่ศาสนจักร (ในกรณีส่วนใหญ่คืออธิการ).

เขาจะสารภาพความผิดที่เขาได้กระทำ, **ลนต.** ๕:๕. เขาพึงหลายจะสารภาพกรรมบาปของเขา, **ลนต.** ๒๖:๔๐-๔๒. จงถวายพระสิริแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล, และทำการสารภาพต่อพระองค์, **ยชว.** ๗:๑๙. ผู้คนรับบัพติศมาจากเขาในแม่น้ำจอร์แดน, โดยสารภาพความผิดบาปของตน, **มธ.** ๓:๕-๖. ผู้สวดละเมิดที่สารภาพบาปของเขาจะได้รับการอภัย, **โมไซยาห์** ๒๖:๒๙. จงสารภาพบาปของเจ้า, เปลือกเจ้าจะรับโทษ, **คพ.** ๑๙:๒๐. คนที่กลับใจจะสารภาพและทั้งบาปของพวกเขา, **คพ.** ๕:๔๓. พระเจ้าทรงเมตตาคนที่สารภาพบาปของตนด้วยใจนอบน้อม, **คพ.** ๖:๑๒. พระเจ้าทรงให้อภัยบาปของคนที่สารภาพและขออภัย, **คพ.** ๖:๔:๗.

สาวกเจ็ดสิบ. ดู เมลคีเซเดค, ฐานะปุโรหิตแห่ง;

อัครสาวก ด้วย

ตำแหน่งที่ผู้ชายได้รับแต่งตั้งในฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค. ปัจจุบัน, โควรัมสาวกเจ็ดสิบคือเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของศาสนจักรผู้ได้รับสิทธิอำนาจของอัครสาวกแต่ไม่ได้รับแต่งตั้งเป็นอัครสาวก. พวกเขาอุทิศตนเต็มเวลาเพื่อการปฏิบัติศาสนกิจ.

พระเยซู ทรงตั้งสาวกอื่นอีกเจ็ดสิบคน, **ลูกา** ๑๐:๑. สาวกเจ็ดสิบได้รับเรียกให้สั่งสอนพระกิตติคุณและเป็นพยานพิเศษของพระเยซูคริสต์, **คพ.** ๑๐๗:๒๕-๒๖. สาวกเจ็ดสิบกระทำในพระนามของพระเจ้า, ภายใต้การกำกับดูแลของอัครสาวกสิบสอง, ในการเสริมสร้างศาสนจักรและดูแลกิจจากทุกที่ทั้งหมดของศาสนจักรนั้นในประชาชาติทั้งปวง,

คพ. ๑๐๗:๓๔. เลื่อกอีกเจ็ดสิบคน, จนมีเจ็ดสิบ
 คุณด้วยเจ็ด, หากงานเรียกกร้อง, **คพ.** ๑๐๗:๓๓-
 ๓๗. โควรัม สากเจ็ดสิบ เป็น เอ็ดเดอรัลสัญจรที่
 จะกล่าวคำพยานถึงนามของเราในทั่วโลก, **คพ.**
 ๑๒๔:๑๓๘-๑๓๙.

สาส์นของเปาโล. ดู ชื่อสาส์นแต่ละฉบับ; เปาโล
 ด้วย

หนังสือสิบสี่ฉบับในภาคพันธสัญญาใหม่ซึ่งเดิมที่
 เป็นจดหมายที่อัครสาวกเปาโลเขียนถึงสมาชิกของ
 ศาสนจักร. สาส์นเหล่านี้แบ่งออกเป็นกลุ่มต่างๆ
 ได้แก่ :

๑ และ ๒ *เรสะโลนิกา* (ค.ศ. ๕๐-๕๑)

เปาโลเขียนสาส์นเหล่านี้ถึงชาวเรสะโลนิกาจากโค-
 รินธ์ระหว่างเดินทางไปเผยแผ่ศาสนาครั้งที่สอง.
 งานของท่านในเรสะโลนิกาบรรยายไว้ในกิจการ ๑๗.
 ท่านต้องการกลับไปเรสะโลนิกา, แต่ท่านไม่สามารถ
 ทำเช่นนั้นได้ (๑ ธส. ๒:๑๘). ด้วยเหตุนี้ท่านจึงส่ง
 ทิโมธีไปให้กำลังใจผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสและกลับมา
 รายงานท่านว่าพวกเขาเป็นอย่างไร. สาส์นฉบับแรก
 เป็นผลจากความปลื้มปีติต่อการกลับมาของทิโมธี.
 สาส์นฉบับที่สองเขียนหลังจากนั้นไม่นาน.

๑ และ ๒ *โครินธ์, กาลาเทีย, โรม* (ค.ศ. ๕๕-๕๗)

เปาโลเขียนสาส์นถึงชาวโครินธ์ระหว่างเดินทางไป
 เผยแผ่ศาสนาครั้งที่สามเพื่อตอบคำถามและแก้ไข
 ความไม่เป็นระเบียบในบรรดาวิสุทธิชนที่โครินธ์.

สาส์นถึงชาวกาลาเทียอาจเขียนถึง *หลาย* หน่วย
 ของศาสนจักรทั่วกาลาเทีย. สมาชิกบางคนของ
 ศาสนจักรกำลังละทิ้งพระกิตติคุณไปสนับสนุน
 กฎชาวยิว. ในจดหมายฉบับนี้, เปาโลอธิบายจุด
 ประสงค์แห่งกฎของโมเสสและคุณค่าของศาสนา
 ทางวิญญาณ.

เปาโลเขียนสาส์นถึงชาวโรมันจากโครินธ์, ส่วน
 หนึ่งคือเพื่อเตรียมวิสุทธิชนชาวโรมันให้พร้อมรับการ
 เยียนที่ท่านตั้งใจว่าจะมาหาพวกเขา. จดหมายฉบับ
 นี้ยืนยันอีกครั้งถึงหลักคำสอนที่ได้เถียงกันอยู่ใน
 บรรดาชาวฮิวบางคนผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสศาสนาคริสต์.

ฟีลิปปี, โคลโลสี, เอเฟซัส, ฟีเลโมน, ฮีบรู (ค.ศ.
 ๖๐-๖๒)

เปาโลเขียนสาส์นเหล่านี้ขณะอยู่ในเรือนจำที่โรม
 แรก.

เปาโลเขียนสาส์นถึงชาวฟีลิปปีโดยส่วนใหญ่
 เพื่อแสดงความขอบคุณและความรักต่อวิสุทธิชน
 ชาวฟีลิปปีและให้กำลังใจพวกเขาจากความผิดหวัง
 เนื่องจากการที่ท่านถูกคุมขังเป็นเวลานาน.

เปาโลเขียนสาส์นถึงชาวโคลโลสีเนื่องด้วยมี
 รายงานว่าวิสุทธิชนชาวโคลโลสีกำลังกล้าเข้าสู่ความ
 ผิดร้ายแรง. พวกเขาเชื่อว่าความดีพร้อมเกิดจากการ
 ถือปฏิบัติศาสนพิธีภายนอกอย่างครบถ้วนเท่านั้น
 มิใช่จากการพัฒนาคุณลักษณะเหมือนพระคริสต์.

สาส์นถึงชาวเอเฟซัสมีความสำคัญมาก, เพราะมี
 คำสอนของเปาโลเกี่ยวกับศาสนจักรของพระคริสต์.

สาส์นถึงฟีเลโมนเป็นจดหมายส่วนตัวเกี่ยวกับโอ-
 เนสิมัส, ทาสที่ปล้นฟีเลโมน, เจ้านายของตน, และ
 หนีไปโรม. เปาโลส่งโอเนสิมัสกลับไปหาเจ้านายของ
 เขาพร้อมจดหมายขออภัยโทษแก่โอเนสิมัส.

เปาโลเขียนสาส์นถึงชาวฮีบรูถึงสมาชิกชาวยิว
 ของศาสนจักรเพื่อชักชวนพวกเขาให้เชื่อว่ากฎของ
 โมเสสมีสัมฤทธิ์ผลแล้วในพระคริสต์และแทนที่ด้วย
 กฎพระกิตติคุณของพระคริสต์.

๑ และ ๒ *ทิโมธี, ทิตัส* (ค.ศ. ๖๔-๖๕)

เปาโลเขียนสาส์นเหล่านี้หลังจากท่านได้รับการปลด
 ปล่อยจากเรือนจำเป็นครั้งแรกในโรม.

เปาโลเดินทางไปเอเฟซัส, ที่นั่นท่านให้ทิโมธีอยู่
 ต่อเพื่อหยุดยั้งการเติบโตของรูปแบบการคาดเดา
 บางอย่าง, โดยตั้งใจว่าจะกลับมาหลังจากนั้น. ท่าน
 เขียนสาส์นฉบับแรกถึงทิโมธี, มีความเป็นไปได้ว่า
 เขียนจากมาซิโดเนีย, เพื่อแนะนำและให้กำลังใจเขา
 ในการปฏิบัติหน้าที่.

เปาโลเขียนสาส์นถึงทิตัสระหว่างที่ท่านไม่ได้อยู่
 ในเรือนจำ. ท่านอาจจะเคยไปเอเธนส์, ที่ซึ่งทิตัส
 กำลังรับใช้อยู่. จดหมายส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับ
 ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมและการลงโทษทางวินัย
 ภายในศาสนจักร.

เปาโลเขียนสาส์นฉบับที่สองถึงทิโมธีขณะอยู่ใน
 เรือนจำที่ที่สอง, ไม่นานก่อนมรณสักขีของเปาโล.
 สาส์นฉบับนี้ประกอบด้วยถ้อยคำสุดท้ายของเปาโล
 และแสดงให้เห็นถึงความกล้าหาญและความหวังใจ
 อย่างน่าอัศจรรย์ขณะที่ท่านเผชิญความตาย.

สิทธิบุตรหัวปี. ดู บุตรหัวปี, พระบุตรหัวปี;
พันธสัญญา *ด้วย*

สิทธิในการสืบทอดซึ่งเป็นของบุตรชายหัวปี. ในความหมายกว้างๆ, สิทธิบุตรหัวปีประกอบด้วยสิทธิใดก็ตามหรือสิทธิทั้งหมดหรือการสืบทอดซึ่งมอบให้คนคนหนึ่งเมื่อเขาถือกำเนิดมาในครอบครัวและวัฒนธรรมหนึ่ง.

ชายสิทธิบุตรหัวปีของพี่ให้ฉันก่อนซี, **ปฐมก.** ๒๕:๒๙-๓๔ (ปฐมก. ๒๗:๓๖). บุตรหัวปีนี้ทำตามสิทธิบุตรหัวปีของตน, **ปฐมก.** ๔๓:๓๓. เขาตั้งเอฟราอิมก่อนมนัสเสห์, **ปฐมก.** ๔๘:๑๔-๒๐ (ยรม. ๓๑:๙). สิทธิบุตรหัวปีเป็นของโยเซฟ, **๑ พศต.** ๕:๒. เอชชวยสิทธิบุตรหัวปีของตน, **ยบ.** ๑๒:๑๖. เจ้าเป็นทายาทตามกฎหมาย, **คพ.** ๘๖:๙. ไอซ์อันมีสิทธิในฐานะปุโรหิตโดยเชื้อสาย, **คพ.** ๑๑๓:๘ (อับรา. ๒:๙-๑๑).

สิทธิ์เสรี. ดู รับผิดชอบได้ (ที่), รู้จักผิดชอบ;
อิสระ, อิสราภาพ *ด้วย*

ความสามารถและสิทธิพิเศษที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของประทานแก่ผู้คนเพื่อให้เลือกและกระทำด้วยตนเอง.

บรรดาผลไม้ทุกอย่างในสวนนี้ เจ้ากินได้ทั้งหมด, **ปฐมก.** ๒:๑๖. มนุษย์จะกระทำด้วยตนเองไม่ได้ นอกจากจะเป็นว่าเขามีแรงจูงใจ, **๒ นี.** ๒:๑๕-๑๖. มนุษย์เป็นอิสระที่จะเลือกเสรีภาพและชีวิตนิรันดร์ หรือการเป็นเชลยและความตาย, **๒ นี.** ๒:๒๗. ท่านเป็นอิสระ; ท่านได้รับอนุญาตให้ทำเพื่อตนเอง, **ฮีบ.** ๑๔:๓๐. โพรพลของสวรรค์หนึ่งในสามส่วนหันหลังให้พระองค์เพราะสิทธิ์เสรีของพวกเขา, **คพ.** ๒๙:๓๖. จำเป็นว่าเราจะล่อลวงลูกหลานมนุษย์, มิฉะนั้นพวกเขาจะเป็นผู้มีสิทธิ์เสรีของตนเองไม่ได้, **คพ.** ๒๙:๓๙. ให้มนุษย์ทุกคนเลือกด้วยตนเอง, **คพ.** ๓๗:๔. มนุษย์ทุกคนจะกระทำตามสิทธิ์เสรีทางศีลธรรมซึ่งเราให้แก่เขา, **คพ.** ๑๐๑:๗๘. ซาตานหมายมันจะทำลายสิทธิ์เสรีของมนุษย์, **โมเสส** ๔:๓. พระเจ้าประทานสิทธิ์เสรีให้มนุษย์, **โมเสส** ๗:๓๒.

สิทธิอำนาจ. ดู กฎแห่งหลายของฐานะปุโรหิต; ฐานะปุโรหิต; แต่งตั้ง (การ); พลัง; เรียก (การ), เรียกจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ (ได้รับ) *ด้วย*
การอนุญาตให้มนุษย์บนแผ่นดินโลกที่ได้รับเรียก

และได้รับแต่งตั้งให้กระทำแทนและในพระนามของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระบิดาหรือพระเยซูคริสต์ในการทำงานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ.

เราใช้ให้เจ้าไป, **อพย.** ๓:๑๒-๑๕. จงบอกข้อความทั้งหมดที่เราสั่งเจ้า, **อพย.** ๗:๒. พระองค์ประทานอำนาจให้สาวกสิบสอง, **มธ.** ๑๐:๑. ท่านทั้งหลายไม่ได้เลือกเรา, แต่เราได้เลือกท่านทั้งหลาย, และได้แต่งตั้งท่านทั้งหลายไว้, **ยอห์น** ๑๕:๑๖. นี้ไฟและสิ่วสายสอดด้วยสิทธิอำนาจอันยิ่งใหญ่, **ฮีบ.** ๕:๑๘. นี้ไฟ, บุตรของฮิเลอานัน, เป็นบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, โดยที่ ได้รับพลังอำนาจและสิทธิอำนาจยิ่งใหญ่จากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, **ฮีบ.** ๑๑:๑๘ (๓ นี. ๗:๑๗). พระเยซูประทานพลังอำนาจและสิทธิอำนาจให้ชาวนีไฟสิบสองคน, **๓ นี.** ๑๒:๑-๒. โจเซฟ สมิธได้รับเรียกจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและได้รับแต่งตั้ง, **คพ.** ๒๐:๒. ไม่มีใครจะสั่งสอนพระกิตติคุณของเราหรือเสริมสร้างศาสนจักรของเราเว้นแต่เขาจะได้รับแต่งตั้งและเป็นที่รู้แก่ศาสนจักรว่าเขามีสิทธิอำนาจ, **คพ.** ๔๒:๑๑. เอ็ดเดอร์จีจะสั่งสอนพระกิตติคุณ, โดยกระทำในสิทธิอำนาจ, **คพ.** ๖๘:๘. ฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคมีสิทธิอำนาจดูแลเรื่องทางวิญญาณ, **คพ.** ๑๐๗:๘, ๑๘-๑๙. อะไรที่ทำให้โดยสิทธิอำนาจจะกลายเป็นกฎ, **คพ.** ๑๒๘:๙. ใครก็ตามที่สั่งสอนหรือปฏิบัติศาสนกิจแทนพระเจ้าจะต้องได้รับเรียกจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของโดยผู้มีสิทธิอำนาจ, **สข.** ๑:๕.

สิ้นสุดของโลก (การ). ดู โลก—การสิ้นสุดของโลก

สิบสองเผ่าของอิสราเอล. ดู อิสราเอล—สิบสองเผ่าของอิสราเอล

สีเมโอน. ดู ยาโคบ, บุตรของอิสอัค; อิสราเอล *ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุตรคนที่สองของยาโคบกับเลอาห์ภรรยาของท่าน (ปฐมก. ๒๙:๓๓; ๓๕:๒๓; อพย. ๑:๒). เขาสมคบกับเลวีในการสังหารชาวเชเคม (ปฐมก. ๓๔:๒๕-๓๑). คำพยากรณ์ของยาโคบเกี่ยวกับสีเมโอนอยู่ในปฐมกาล ๔๙:๕-๗.

เผ่าสีเมโอน. ผู้สืบทอดของสีเมโอนมักจะพำนักอยู่กับเผ่ายูดาห์และภายในเขตแดนของอาณาจักรแห่งยูดาห์ (ยชว. ๑๙:๑-๙; ๑ พศต. ๔:๒๔-๓๓). เผ่าสีเมโอนเข้าช่วยยูดาห์ร่วมกับชาวคานาอัน

(วนน. ๑:๓, ๑๗). ต่อมาพวกเขาเข้าร่วมกับกองทัพของดาวิดด้วย (๑ พศต. ๑๒:๒๕).

สีหน้า, สีพระพักตร์

ลักษณะทั่วไปที่เห็นบนใบหน้าของบุคคล, ซึ่งมักจะสะท้อนถึงเจตคติทางวิญญาณและสภาวะของจิตใจ.

สีหน้าของเขาเป็นพยานปรักปรำเขาทั้งหลาย, **อสย.** ๓:๙. พระพักตร์ของพระราชาก็ซีดไป, พระดำริของพระองค์กระทำให้พระองค์ตกพระทัย, **ดนล.** ๕:๖. สันฐานของทูตนั้นเหมือนแสงฟ้าแลบ, **มธ.** ๒๘:๓. พระพักตร์ของพระองค์ดุจดั่งดวงอาทิตย์, **วว.** ๑:๑๖. ท่านได้รับรูปลักษณะของผู้เป็นเจ้าของในสีหน้าท่านแล้วหรือ ?, **แอลมา** ๕:๑๔, ๑๙. แอมันเห็นสีหน้าของกษัตริย์เปลี่ยนไป, **แอลมา** ๑๘:๑๒. อดอาหารและสวดอ้อนวอนด้วยใจและสีหน้ารื่นเริง, **คพ.** ๕๙:๑๔-๑๕. สีพระพักตร์ส่องสว่างเหนือความเจิดจ้าของดวงอาทิตย์, **คพ.** ๑๑๐:๓.

สื่อกลาง. ดู ชดใช้ (การ); พระเยซูคริสต์ ด้วย

ผู้ไกล่เกลี่ยหรือคนกลาง. พระเยซูคริสต์ทรงเป็นสื่อกลางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์. การชดใช้ของพระองค์ทำให้ผู้คนมีหนทางกลับใจจากบาปของพวกเขาและมาคืนดีกับพระเจ้า.

ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางพระเยซูคริสต์, **ยอห์น** ๑๔:๖. มีคนกลางแต่ผู้เดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์, **๑ ทธ.** ๒:๕. พระคริสต์ทรงเป็นผู้เป็นกลางของพันธสัญญาที่ประเสริฐกว่า, **ฮบ.** ๘:๖ (ฮบ. ๙:๑๕; ๑๒:๒๔; คพ. ๑๐๗:๑๙). พระเมสสิยาห์ผู้บริสุทธิ์จะทรงวิงวอนแทนลูกหลานมนุษย์ทั้งปวง, **๒ นี.** ๒:๙ (อสย. ๕๓:๑๒; โมไซยาห์ ๑๔:๑๒). ลูกจะมองหาพระเจ้าเป็นสื่อกลางที่ยิ่งใหญ่, **๒ นี.** ๒:๒๗-๒๘. เราตีพร้อมโดยผ่านพระเยซูผู้เป็นสื่อกลางแห่งพันธสัญญาใหม่, **คพ.** ๗๖:๖๙.

สื่อลามก. ดู บริสุทธิ์ทางเพศ (ความ); ผิดประเวณี (การ); ล่วงประเวณี (การ)

สุข (ความ). ดู ปิติ

สุขภาพ. ดู พระคำแห่งปัญญา

สุจริต (ความ). ดู ขอบธรรม (ความ); ซื่อสัตย์ (ความ) ด้วย

ความขอบธรรม, ความซื่อสัตย์, และความจริงใจ.

ข้าจะไม่ทิ้งความสัตย์จริงของข้าจนข้าตาย, **โยบ** ๒๗:๕. คนขอบธรรมดำเนินในความสัตย์ซื่อของตน, **สภ.** ๒๐:๗. พวกเขาเป็นคนที่ซื่อสัตย์สุจริตตลอดเวลาในเรื่องใดๆ ก็ตามที่พวกเขาได้รับมอบหมาย, **แอลมา** ๕๓:๒๐. พระเจ้าทรงรักโฮรัม สมิท เนื่องจากความสุจริตใจของเขา, **คพ.** ๑๒๔:๑๕.

สภาพเรียบร้อย. ดู อ่อนน้อม (ความ), อ่อนน้อม ถ่อมตน (ความ) ด้วย

พฤติกรรมหรือลักษณะภายนอกที่อ่อนน้อม, พอดิ, และเรียบร้อย. บุคคลที่สภาพเรียบร้อยจะหลีกเลี่ยงความเกินพอดีหรือการแสสร้ง.

พระเจ้าเป็นเจ้าของเสื้อผ้าด้วยหนึ่งสัตว์, ให้อาตัมกับเอวาสวม, **ปฐมก.** ๓:๒๑ (โมเสส ๔:๒๗). ฝ่ายพวกผู้หญิงให้แต่งตัวสภาพเรียบร้อย, **๑ ทธ.** ๒:๙. ให้มีสติสัมปชัญญะ, เป็นคนบริสุทธิ์, เอาใจใส่ในบ้านเรือน, **ทิตัส** ๒:๕. คนมากมายทนงตนด้วยความถือดีเพราะความสูงค่าราคาแพงของเสื้อผ้าอาภรณ์ท่าน, **เจคอบ** ๒:๑๓. จงให้อาภรณ์ทั้งหมดของเจ้าเรียบง่าย, **คพ.** ๔๒:๔๐. เราเชื่อในการเป็นคนบริสุทธิ์และมีคุณธรรม, **ลข.** ๑:๓๐.

สุภษิต

วาทะหรือคำแนะนำสั้นๆ ทางด้านศีลธรรม.

หนังสือสุภษิต: หนังสือในภาคพันธสัญญาเดิมที่มีคำอุปมา, วาทะ และบทกวีมากมาย, ซึ่งบางบทเขียนโดยซาโลมอน. ภาคพันธสัญญาใหม่อ้างอิงจากหนังสือสุภษิตบ่อยครั้ง.

บทที่ ๑-๙ ประกอบด้วยคำอธิบายเกี่ยวกับปัญญาที่แท้จริง. บทที่ ๑๐-๒๔ รวบรวมวาทะเกี่ยวกับวิถีทางที่ถูกและผิดของการดำเนินชีวิต. บทที่ ๒๕-๒๙ ประกอบด้วยสุภษิตของซาโลมอนที่คนของเฮเซเคียห์, กษัตริย์แห่งยูดาห์, บันทึกไว้. บทที่ ๓๐-๓๑ เป็นการบรรยายถึงสตรีที่มีคุณธรรม.

สูงส่ง (ความ). ดู ชดใช้ (การ); ชีวตินันต์; มงกุฏ; มนุษย์, มนุษย์ทั้งหลาย—มนุษย์,

ศักยภาพที่จะเป็นเหมือนพระบิดาบนสวรรค์;
รัศมีภาพซีเลสเชียล ด้วย

สภาวะสูงสุดของความสุภาพและรัศมีภาพในอาณาจักร
ซีเลสเชียล.

ต่อ พระพักตร์พระองค์มีความชื่นบานอย่างเปี่ยม
ล้น, **สดด.** ๑๖:๑๑. พวกเขาเป็นผู้เป็นเจ้าของ, แม้บุตร
ทั้งหลายของพระเจ้า—ดังนั้น, สิ่งทั้งปวงเป็น
ของพวกเขา, **คพ.** ๗๖:๕๘-๕๙. วิสุทธิชนจะได้รับ
มรดกของพวกเขาและทำให้เท่าเทียมกับพระองค์,
คพ. ๘๘:๑๐๗. เทพเหล่านี้มิได้ปฏิบัติตามกฎของ
เรา; ฉะนั้น, พวกเขาคงอยู่แยกกันและอยู่ตามลำพัง,
โดยปราศจากความสูงส่ง, **คพ.** ๑๓๒:๑๗. ชายและ
หญิงต้องแต่งงานกันตามกฎของพระเจ้าเพื่อให้
ได้ความสูงส่ง, **คพ.** ๑๓๒:๑๙-๒๐. คับแคบคือ
ประตูและแคบคือทางที่นำไปสู่ความสูงส่ง, **คพ.**
๑๓๒:๒๒-๒๓. อับราฮัม, อีสอัค, และยาโคบเข้าสู่
ความสูงส่งของพวกเขา, **คพ.** ๑๓๒:๒๙, ๓๗. เรา
ผนึกความสูงส่งของเจ้าไว้กับเจ้า, **คพ.** ๑๓๒:๔๙.

สุข (การ), และเกียรติยศ. ดู พระคำแห่งปัญญา

เสด็จขึ้น (การ). ดู พระเยซูคริสต์; เสด็จมาครั้งที่
สองของพระเยซูคริสต์ (การ) ด้วย

การจากไปอย่างเป็นทางการของ พระผู้ช่วยให้รอด
จากแผ่นดินโลก, สี่สิบวันหลังการฟื้นคืนพระชนม์.
การเสด็จขึ้นเกิดจากจุดหนึ่งบนภูเขาเมกะกอกเทศ
ซึ่งมีบรรดาสานุศิษย์อยู่ที่นั่น (มาระโก ๑๖:๑๙; ลูกา
๒๔:๕๑). ในเวลานั้นเทพสององค์จากสวรรค์เป็น
พยานว่าในอนาคตพระเจ้าจะเสด็จกลับมา "เหมือน
อย่างที่เห็น" (กิจการ ๑:๙-๑๒).

เสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ (การ). ดู

โกก; เครื่องหมายแห่งกาลเวลา; พระเยซู
คริสต์; มาโกก; อารามาเกตโดน ด้วย

ในตอนต้นของยุคมิสเสเนียม, พระคริสต์จะ
เสด็จกลับมามายังแผ่นดินโลก. เหตุการณ์นี้จะเป็น
เครื่องหมายของการยุติการทดสอบมนุษย์บน
โลกนี้. คนชั่วจะถูกนำออกไปจากแผ่นดินโลก
และคนชอบธรรมจะทรงรับขึ้นไปในเมฆขณะ
ชำระล้างแผ่นดินโลก. แม้จะไม่มีมนุษย์คน
ใดรู้แน่นอนว่า พระคริสต์จะเสด็จมาครั้งที่สอง
เมื่อใด, แต่พระองค์ก็ได้ประทานเครื่องหมาย

ให้เราเฝ้าดูเพื่อจะบอกว่าเวลาใกล้เข้ามาแล้ว
(มธ. ๒๔; จส—ม ๑).

ข้าทราบบว่าในที่สุด พระผู้ไถ่ของข้าจะทรงปรากฏ
บนแผ่นดินโลก, **โยบ** ๑๙:๒๕. ทุกเช้าจะกราบ
ลง, ทุกสิ้นจะปฏิญาณต่อเรา, **อสย.** ๔๕:๒๓ (คพ.
๘๘:๑๐๔). บุตรมนุษย์มาพร้อมกับบรรดาเมฆของ
สวรรค์, **ดนล.** ๗:๑๓ (มธ. ๒๖:๖๔; ลูกา ๒๑:๒๕-๒๘).
เขาทั้งหลายมองดูเราผู้ซึ่งเขาเองได้แหง, **ศคย.**
๑๒:๑๐. ถ้าผู้ใดจะถามเราว่า, ทำไมท่านมีแผลเป็นที่
หลัง?, **ศคย.** ๑๓:๖ (คพ. ๔๕:๕๑). ใครจะทนอยู่ได้
ในวันที่ท่านมา? เพราะว่าท่านเป็นประจักษ์ไปถูกลวงแร่,
มลค. ๓:๒ (๓ นี. ๒๔:๒; คพ. ๑๒๘:๒๔). บุตรมนุษย์
จะเสด็จมาด้วยพระสิริแห่งพระบิดา, **มธ.** ๑๖:๒๗
(มธ. ๒๕:๓๑). วันนั้นมอญนั้นไม่มีใครรู้, รู้แต่พระ
บิดาองค์เดียว, **มธ.** ๒๔:๓๖ (คพ. ๔๙:๗; จส—ม
๑:๓๘-๔๘). พระเยซูของคนี้ จะเสด็จมาอีก
เหมือนอย่างที่ท่านทั้งหลายได้เห็นพระองค์
เสด็จไปยังสวรรค์นั้น, **กิจการ** ๑:๑๑. องค์พระ
ผู้เป็นเจ้าของ จะเสด็จมาจากสวรรค์, **๑ ธส.**
๔:๑๖. วันขององค์พระผู้เป็นเจ้าของนั้นจะมา
ถึงเหมือนอย่างขโมยแอบย่องมาตอนกลางคืน,
๒ ปด. ๓:๑๐. องค์พระผู้เป็นเจ้าของได้เสด็จมาพร้อม
กับผู้บริสุทธิ์ของพระองค์เป็นหมื่นๆ คน, **ยูดา**
๑:๑๔. พระองค์จะเสด็จมาพร้อมกับหมู่เมฆ; และ
นัยน์ตาทุกดวงจะเห็นพระองค์, **วิว.** ๑:๗. พระเยซู
จะทรงยื่นพิพากษาโลก, **๓ นี.** ๒๗:๑๔-๑๘. จง
เตรียม, เจ้าจงเตรียม, เพราะพระเจ้าทรงใกล้เข้ามา
แล้ว, **คพ.** ๑:๑๒. เราจะเปิดเผยตัวเราจากสวรรค์ด้วย
อำนาจ, และพำนักบนแผ่นดินโลกหนึ่งพันปี, **คพ.**
๒๙:๙-๑๒. จงเปล่งเสียงของเจ้าและป่าวร้องการ
กลับใจ, โดยเตรียมมรดกแห่งพระเจ้ารับการเสด็จ
มาครั้งที่สองของพระองค์, **คพ.** ๓๔:๕-๑๒. เราคือ
พระเยซูคริสต์, เราจะมาที่วิหารของเราโดยพลัง,
คพ. ๓๖:๘ (คพ. ๑๓๓:๒). วันนั้นจะมาถึงในไม่
ช้าเมื่อเจ้าจะเห็นเรา, และรู้ว่าเราดำรงอยู่, **คพ.**
๓๘:๘. คนที่เกรงกลัวเราจะเฝ้ารอเครื่องหมายการ
เสด็จมาของบุตรแห่งพระมหาบุรุษ, **คพ.** ๔๕:๓๙.
พระเจ้าจะเปิดผ้าคลุมพระพักตร์ของพระองค์, **คพ.**
๘๘:๙๕. วันอันน่าพรันพริ้งและสำคัญยิ่งของ
พระเจ้าอยู่ใกล้, **คพ.** ๑๐๐:๑๖. เมื่อพระผู้ช่วยให้
รอดจะทรงปรากฏเราจะเห็นพระองค์ดังที่พระองค์
ทรงดำรงอยู่, **คพ.** ๑๓๐:๑. พระผู้ช่วยให้รอดจะ

ทรงยื่นท่ามกลางผู้คนของพระองค์และจะทรงปกครอง, **คพ.** ๑๓๓:๒๕. ใครเล่าที่ส่งมาจากพระเจ้าเป็นเจ้าในสวรรค์ด้วยอาภรณ์ย้อมสี, **คพ.** ๑๓๓:๔๖ (ออสย. ๖๓:๑).

เสท. ดู *อาดัม ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุตรที่ชอบธรรมของอาดัมกับเอวา.

เสทเป็นคนดีพร้อม, และลักษณะของเขาเหมือนลักษณะของบิดาเขา, **คพ.** ๑๐๗:๔๒-๔๓ (ปฐมก. ๕:๓). เสทเป็นหนึ่งในผู้ทรงอำนาจในโลกวิญญาณ, **คพ.** ๑๓๘:๔๐. พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์ต่อเสท, **โมเสส** ๖:๑-๓, ๘-๑๔.

เสรีภาพ. ดู *เชลย (การเป็น); สิทธิเสรี; อิสระ,*

อิสราภาพ ด้วย

ภาวะหรือสภาพที่สามารถจะกระทำและคิดได้อย่างอิสระ. การเชื่อฟังหลักธรรมพระกิตติคุณทำให้บุคคลเป็นอิสระจากพันธนาการของบาปทางวิญญาณ (ยอห์น ๘:๓๑-๓๖).

ข้าพระองค์จะเดินอย่างเสรี : เพราะข้าพระองค์ได้แสวงข้อบังคับของพระองค์, **สดด.** ๑๑๙:๔๕. พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ที่ไหน, เสรีภาพก็มีอยู่ที่นั่น, **๒ คร.** ๓:๑๗. จงตั้งมั่นในเสรีภาพนั้นที่พระคริสต์ทรงโปรดให้เราเป็นไท, **กท.** ๕:๑ (คพ. ๘:๘). มนุษย์เป็นอิสระที่จะเลือกเสรีภาพและชีวิตนิรันดร์, **๒ นี.** ๒:๒๗. แผ่นดินนี้จะเป็แผ่นดินแห่งเสรีภาพ, **๒ นี.** ๑๐:๑๑. โมโรไนตั้งมั่นร่งแห่งเสรีภาพไว้ในบรรดาชาวไนไฟ, **แอลมา** ๔:๖:๓๖. พระเจ้าและผู้รับใช้ของพระองค์ประกาศเสรีภาพแก่วิญญาณที่เป็นเชลย, **คพ.** ๑๓๘:๑๘, ๓๑, ๔๒.

เสียง, สุธเสียง. ดู *เปิดเผย (การ) ด้วย*

ตามที่ใช้ในพระคัมภีร์, บางครั้งข่าวสารที่ได้ยินจะตรัสโดยพระเจ้าหรือพูดโดยผู้ส่งสารของพระองค์. สุธเสียงของพระวิญญาณอาจเป็นเสียงที่ไม่ได้ยินแต่เข้าถึงจิตใจหรือความคิด.

อาดัมและเอวาได้ยินเสียงพระเจ้า, **ปฐมก.** ๓:๘ (โมเสส ๔:๑๔). พระเจ้าตรัสกับเอลีซาห์ด้วยเสียงเบาๆ, **๑ พกษ.** ๑๙:๑๑-๑๓. คนชอบธรรมจะตามเสียงผู้เลี้ยงที่ดี, **ยอห์น** ๑๐:๑-๑๖. คนทั้งปวงซึ่งอยู่ฝ่าย

สัจจะย่อมฟังเสียงของเรา, **ยอห์น** ๑๘:๓๗. ข้าพเจ้าเชื่อฟังสุรเสียงของพระวิญญาณ, **๑ นี.** ๔:๖-๑๘. สุธเสียงมาถึงข้าพเจ้า, มีความว่า : อินัส, บาบของเจ้าได้รับการให้อภัยแล้ว, **อินัส** ๑:๕. มันเป็นเสียงสงบแห่งความนุ่มนวลอย่างสมบูรณ์และเสียดแทงแม้จนถึงจิตวิญญาณทีเดียว, **ฮีล.** ๕:๒๙-๓๓ (๓ นี. ๑๑:๓-๗). ไม่ว่าโดยเสียงของเราเองหรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน, **คพ.** ๑:๓๘. สิ่งใดก็ตามที่พวกเขาจะกล่าวเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจจะเป็นสุรเสียงของพระเจ้า, **คพ.** ๖:๘:๒-๔. จิตวิญญาณทุกดวงที่เชื่อฟังเสียงของเราจะเห็นหน้าเราและรู้ว่าเราดำรงอยู่, **คพ.** ๙๓:๑.

โสด (ความเป็น). ดู *แต่งงาน (การ), สมรส (การ)*

โสดม. ดู *โกโมราห์ ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาเดิม, เมืองชั่วร้ายที่พระเจ้าทรงทำลาย (ปฐมก. ๑๙:๑๒-๒๙).

หญิงหม้าย. ดู *ความผาสุก ด้วย*

หญิงที่สามีเสียชีวิตและไม่ได้แต่งงานใหม่.

ลูกกำพร้าและแม่ม่ายจะได้มารับประทาน, **ฉธบ.** ๑๔:๒๙. หญิงม่ายจนคนนี้อาเงินที่มีอยู่สำหรับเลี้ยงชีวิตของตนมาใส่จนหมด, **มาระโก** ๑๒:๔๑-๔๔. เยี่ยมเยียนเด็กกำพร้าและหญิงม่ายที่มีความทุกข์ร้อน, **ยากอบ** ๑:๒๗. พระเจ้าจะเป็นพยานที่รวดเร็วกล่าวโทษพวกที่กดขี่หญิงหม้าย, **๓ นี.** ๒๔:๕ (ศคย. ๗:๑๐). หญิงหม้ายและเด็กกำพร้าพึงได้รับการจัดหาให้, **คพ.** ๘๓:๖ (คพ. ๑๓๖:๘).

หนังสือที่มีการยอมรับว่าเป็นพระคัมภีร์. ดู *ไข่มุกอันล้ำค่า; พระคัมภีร์; พระคัมภีร์ไบเบิล; พระคัมภีร์มอรมอน; หลักคำสอนและพันธสัญญา ด้วย*

งานรวบรวมหนังสือศักดิ์สิทธิ์อันเป็นที่ยอมรับ, เชื่อถือได้. ในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย, หนังสือที่มีการยอมรับว่าเป็นพระคัมภีร์เรียกว่างานมาตรฐานและรวมถึงภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่, พระคัมภีร์มอรมอน, หลักคำสอนและพันธสัญญา, และไข่มุกอันล้ำค่า.

หนังสือพระคัมภีร์ที่สูญหายไป. ดู *พระคัมภีร์—พระคัมภีร์ที่สูญหาย*

หนังสือพระบัญญัติ. ดู เปิดเผย (การ); หลักคำ

สอนและพันธสัญญา ด้วย

ในปี ค.ศ. ๑๘๓๓, การเปิดเผยจำนวนหนึ่งที่ได้รับโดยศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท เตรียมไว้เพื่อตีพิมพ์ภายใต้ชื่อ Book of Commandments for the Government of the Church of the Christ (หนังสือพระบัญญัติเพื่อการปกครองศาสนจักรของพระคริสต์). พระเจ้ายังทรงติดต่อกับผู้รับใช้ของพระองค์ต่อไป, และในอีกสองปีต่อมาการเปิดเผยที่รวบรวมไว้เป็นจำนวนมากได้รับการตีพิมพ์เป็นหลักคำสอนและพันธสัญญา.

คพ. ๑ เป็นคำปรารภของพระเจ้าให้แก่หนังสือพระบัญญัติของพระองค์, **คพ. ๑:๖.** พระเจ้าทรงทำทนายคนฉลาดที่สุดให้เขียนสักขีหนึ่งของการเปิดเผยให้เหมือนในหนังสือพระบัญญัติ, **คพ. ๖๗:๔-๙.** กำหนดผู้ที่ทักษ์ให้จัดพิมพ์การเปิดเผยทั้งหลาย, **คพ. ๗๐:๑-๕.**

หนังสือแห่งความทรงจำ. ดู ลำดับการสืบเชื้อ

สาย; หนังสือแห่งชีวิต ด้วย

หนังสือที่อาดัมเริ่มเขียนโดยบันทึกงานของลูกหลานไว้ในหนังสือเล่มนี้; มีบันทึกอื่นๆ ที่คล้ายกันด้วยซึ่งบรรดาศาสดาพยากรณ์และสมาชิกที่ซื่อสัตย์นับแต่สมัยนั้นเป็นผู้เก็บรักษาไว้. อาดัมและลูกๆ ของเขาเก็บรักษาหนังสือแห่งความทรงจำ, ซึ่งในนั้นพวกเขาเขียนด้วยวิญญาณแห่งการดลใจ, และหนังสือของคนในรุ่นต่างๆ, ซึ่งประกอบด้วยลำดับการสืบเชื้อสาย (โมเสส ๖:๕, ๘). บันทึกเช่นนี้อาจมีส่วนในการกำหนดการพิพากษาครั้งสุดท้ายของเราก็คงเป็นได้.

หนังสือแห่งความทรงจำถูกเขียนไว้, **มลด. ๓:๑๖-๑๘** (๓ น. ๒๔:๑๖-๑๘). คนทั้งปวงเหล่านั้นที่ไม่มีใครพบว่ามีเขียนอยู่ในหนังสือแห่งความทรงจำจะไม่พบมรดกอันใดเลยในวันนั้น, **คพ. ๘๕:๙.** คนตายจะถูกพิพากษาจากหนังสือซึ่งบันทึกงานของพวกเขา, **คพ. ๑๒๘:๗.** ให้เราถวายหนังสือเล่มหนึ่งที่มีบันทึกคนตายของเรา, **คพ. ๑๒๘:๒๔.** เก็บรักษาหนังสือแห่งความทรงจำ, **โมเสส ๖:๕-๘.** เรามีหนังสือแห่งความทรงจำ, **โมเสส ๖:๔๖.** อับราฮัมพยายามเขียนบันทึกไว้ให้ลูกหลานของเขา, **อับรา. ๑:๓๑.**

หนังสือแห่งชีวิต. ดู หนังสือแห่งความทรงจำ ด้วย

ในแง่หนึ่ง หนังสือแห่งชีวิตคือความคิดและการกระทำทั้งหมดของบุคคลผู้หนึ่ง—นั่นคือบันทึกแห่งชีวิตของเขา. อย่างไรก็ตาม, พระคัมภีร์ชี้ให้เห็นอีกด้วยว่ามีบันทึกในสวรรค์เก็บรักษาไว้เกี่ยวกับคนซื่อสัตย์, รวมทั้งชื่อของพวกเขาและเรื่องราวเกี่ยวกับการกระทำอันชอบธรรมของพวกเขา.

พระเจ้าจะทรงลบชื่อคนบาปออกจากทะเบียนของพระองค์, **อพย. ๓๒:๓๓.** ผู้ใดมีชัยชนะจะไม่ถูกลบชื่อออกจากหนังสือแห่งชีวิต, **วว. ๓:๕.** หนังสืออีกเล่มหนึ่งก็เปิดออก, ซึ่งคือหนังสือแห่งชีวิต, **วว. ๒๐:๑๒** (คพ. ๑๒๘:๖-๗). ชื่อของคนชอบธรรมจะเขียนไว้ในหนังสือแห่งชีวิต, **แอลมา ๕:๕๘.** การสวดอ้อนวอนของเจ้าได้รับการบันทึกไว้ในหนังสือรายชื่อของผู้ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์, **คพ. ๘๘:๒.**

หน้าท์. ดู เชื้อฟิง (การ), เชื้อฟิง (คนท์) ด้วย

ในพระคัมภีร์, งาน, งานมอบหมาย, หรือความรับผิดชอบ, พระเจ้าหรือผู้รับใช้ของพระองค์มักจะประทานหรือมอบให้.

รักษาพระบัญญัติของพระองค์: เพราะนี่แหละเป็นหน้าที่ของมนุษย์ทั้งปวง, **ปญจ. ๑๒:๑๓.** พระเจ้าทรงมีพระประสงค์อะไรจากเจ้า, นอกจากให้กระทำความยุติธรรม, **มีคาห์ ๖:๘.** เราจำต้องเชื่อฟังพระเจ้า ยิ่งกว่าเชื่อฟังมนุษย์, **กิจการ ๕:๒๙.** พวกเขาถูกลงโทษด้วยความทุกข์เพื่อกระตุ้นให้พวกเขานึกถึงหน้าที่ของตน, **โมไซยาห์ ๑:๑๗.** อธิบายหน้าที่ของเอลเดอร์, ปุโรหิต, ผู้สอน, และมัคนายก, **คพ. ๒๐:๓๘-๖๗.** ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตจะปฏิบัติหน้าที่ที่ทุกอย่างในครอบครัว, **คพ. ๒๐:๔๗, ๕๑.** อธิบายหน้าที่ของสมาชิกหลังจากรับบัพติศมา, **คพ. ๒๐:๖๘-๖๙.** เอลเดอร์ของเราจะรอชั่วระยะเวลาไม่นานเพื่อผู้คนของเราจะรู้หน้าที่ของพวกเขาอย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น, **คพ. ๑๐๕:๑๐.** ให้ทุกคนเรียนรู้หน้าที่ของตน, **คพ. ๑๐๗:๙๙-๑๐๐.**

หน้. ดู ให้อภัย ด้วย

ดั่งที่ใช้ในพระคัมภีร์, การเป็นหนี้เงินหรือทรัพย์สินกับคนอื่นทำให้ผู้ยืมตกอยู่ในรูปแบบของพันธนาการอย่างหนึ่ง. ในอีกความหมายหนึ่ง, พระเยซูทรงสอนว่าเราควรขอให้พระบิดาทรงให้อภัยหนี้ของเรา, หรือทรงปลดปล่อยเราจากการชดใช้บาปของเรา—ผ่าน

การชดใช้ของพระเยซูคริสต์—หลังจากเราให้อภัยผู้อื่นที่ล่วงเกินเรา (มธ. ๖:๑๒; ๓ นี. ๑๓:๑๑).

คนอธรรมขอยืมและไม่จ่ายคืน, **สดด.** ๓๗:๒๑. คนขี้ขี้มก็เบียดเบียนคนให้ยืม, **สภษ.** ๒๒:๗. เราได้ยกหนี้ให้เจ้าหมด : เจ้าควรจะเมตตาผู้ใช้หรือ ?, **มธ.** ๑๘:๒๓-๓๕. อย่าเป็นหนี้ใคร, นอกจากความรักซึ่งมีต่อกัน, **รม.** ๑๓:๘. เจ้าเป็นหนี้พระบิดาบนสวรรค์ของเจ้าซึ่งในสวรรค์, **โมไซยาห์** ๒:๒๑-๒๔, ๓๔. ผู้ใดก็ตามขอยืมจากเพื่อนบ้านของเขาก็ควรคืนสิ่งที่เขาขี้ม, **โมไซยาห์** ๔:๒๘. จงชำระหนี้, จงปลดเปลื้องตนจากพันธะ, **คพ.** ๑๙:๓๕. ห้ามมิให้เป็นหนี้ศัตรูของเจ้า, **คพ.** ๖๔:๒๗. จ่ายหนี้ทั้งหมดของเจ้า, **คพ.** ๑๐๔:๗๘. อย่าเป็นหนี้ในการสร้างนิเวศน์ของพระเจ้า, **คพ.** ๑๑๕:๑๓.

หย่าร้าง (การ). ดู แต่งงาน (การ), สมรส (การ)
ด้วย

การสิ้นสุดการแต่งงานโดยผ่านอำนาจของกฎหมายบ้านเมืองหรือกฎหมายศาสนา. ตามภาคพันธสัญญาใหม่, พระผู้เป็นเจ้าทรงอนุญาตให้หย่าร้างได้ภายใต้เงื่อนไขบางอย่างเนื่องจากความแข็งกระด้างของใจผู้คน; อย่างไรก็ตาม, ดังที่พระเยซูทรงอธิบายไว้, “เมื่อเดิมมิได้เป็นอย่างนั้น” (มธ. ๑๙:๓-๑๒). โดยทั่วไปพระคัมภีร์แนะนำไม่ให้หย่าร้างและบอกให้สามีภรรยาภักดีกันในความชอบธรรม (๑ คร. ๗:๑๐-๑๒; คพ. ๔:๒๒).

หลอกลวง (การ), หลอกลวง (คำ). ดู กล่าวคำเท็จ
(การ); มารยา, อุบาย *ด้วย*

ในพระคัมภีร์, การหลอกลวงหมายถึงการทำให้คนอื่นบางคนเชื่อสิ่งที่ไม่มีจริง.

ผู้ที่มิได้สาบานอย่างหลอกลวงจะขึ้นไปบนภูเขาของพระเจ้า, **สดด.** ๒๔:๔. ขอทรงช่วยกู้ข้าพระองค์ให้พ้นจากคนล่อลวง, **สดด.** ๔๓:๑. วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่เรียกความชั่วร้ายว่าความดี, และความดีว่าความชั่วร้าย, **อสย.** ๕:๒๐ (๒ นี. ๑๕:๒๐). อย่าให้ผู้ใดหลอกลวงตัวเอง, **๑ คร.** ๓:๑๘. อย่าให้ผู้ใดล่อลวงท่านด้วยคำพูดที่เหลวไหล, **อฟ.** ๕:๖. คนชั่วจะล่อลวงคนอื่นและถูกคนอื่นล่อลวงด้วย, **๒ พธ.** ๓:๑๓. ซาตาน, ผู้หลอกลวงมนุษย์ทั้งโลก, ก็ถูกผลกทิ้งลงไป, **วว.** ๑๒:๙. ซาตานถูกมัดเพื่อเขาจะหลอกลวงชาติทั้งหลายไม่ได้, **วว.** ๒๐:๑-๓. พระเจ้าทรงถูกหลอกลวงไม่ได้, **๒ นี.** ๙:๔๑. หากท่านจะตามพระบุตร, โดยไม่ทำการ

หลอกลวงต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, ท่านจะได้รับพระวิญญานบริสุทธิ์, **๒ นี.** ๓๑:๑๓. เซเรียมสารภาพว่าเขาถูกหลอกโดยอำนาจของมาร, **เจคอบ** ๗:๑๘. ผู้คนของกษัตริย์โนอาห์ถูกหลอกด้วยคำป้อย, **โมไซยาห์** ๑๑:๗. คนฉลาดรับพระวิญญานศักดิ์สิทธิ์เป็นผู้นำทางของพวกเขา, และไม่ถูกหลอก, **คพ.** ๔๔:๕๗. วิบัติแก่พวกเขาที่เป็นคนหลอกลวง, **คพ.** ๕๐:๖. เขากลายเป็นซาตาน, บิดาของความเท็จทั้งปวง, ที่จะหลอกลวงและทำให้มนุษย์มืดบอด, **โมเสส** ๔:๔.

หลักคำสอนของพระคริสต์. ดู แผนแห่งการไถ่;
พระกิตติคุณ *ด้วย*

หลักธรรมและคำสอนของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์.

คำสอนของข้าพเจ้าหยดลงอย่างเม็ดฝน, **ฉธบ.** ๓๒:๒. บรรดาผู้ที่บั้นพื้มาจะยอมรับความรอบรู้, **อสย.** ๒๙:๒๔. ประชาชนทั้งปวงก็อัครจริยใจด้วยคำสั่งสอนของพระองค์, **มธ.** ๗:๒๘. คำสอนของเราไม่ใช่ของเราเอง, แต่เป็นของพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา, **ยอห์น** ๗:๑๖. พระคัมภีร์ทุกตอนเป็นประโยชน์ในการสอน, **๒ พธ.** ๓:๑๖. นี่คือนักคำสอนของพระคริสต์, และคือหลักคำสอนเดียวและแท้จริงของพระบิดา, **๒ นี.** ๓๑:๒๑ (๒ นี. ๓๒:๖). จะไม่มีกำไรได้เลี้ยวในบรรดาพวกเจ้าเกี่ยวกับประเด็นของหลักคำสอนเรา, **๓ นี.** ๑๑:๒๘, ๓๒, ๓๕, ๓๙-๔๐. ซาตานขู่ขู่ใจผู้คนให้ขัดแย้งกันเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ของหลักคำสอนเรา, **คพ.** ๑๐:๖๒-๖๓, ๖๗. สอนลูกๆ ให้เข้าใจหลักคำสอนเรื่องการกลับใจ, ศรัทธาในพระคริสต์, บัพติศมา, และของประทานแห่งพระวิญญานบริสุทธิ์, **คพ.** ๖๘:๒๕. สอนหลักคำสอนของอาณาจักรให้กัน, **คพ.** ๘๘:๗๗-๗๘. หลักคำสอนแห่งฐานะบัพติศมาจะกลั่นลงมาบนจิตวิญญานท่าน, **คพ.** ๑๒๑:๔๔.

หลักคำสอนและพันธสัญญา. ดู พระคัมภีร์; สมิธ,
โจเซฟ, จูเนียร์; หนังสือที่มีการยอมรับว่าเป็น
พระคัมภีร์; หนังสือพระบัญญัติ *ด้วย*

งานรวบรวมการเปิดเผยจากสวรรค์และถ้อยแถลงที่ได้รับการดลใจในยุคสุดท้าย. พระเจ้าประทานสิ่งเหล่านี้แก่โจเซฟ สมิธ และผู้สืบทอดหลายคนของท่านเพื่อการสถาปนาและการกำกับดูแลอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลกในยุค

สุดท้าย. หลักคำสอน และพันธสัญญาเป็นหนึ่งในงานมาตรฐานของพระคัมภีร์ในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย, พร้อมด้วยพระคัมภีร์ไบเบิล, พระคัมภีร์มอรมอน, และไข่มุกอันล้ำค่า. อย่างไรก็ตาม, หลักคำสอนและพันธสัญญามีลักษณะเฉพาะไม่เหมือนใคร, เพราะไม่ได้เป็นการแปลเอกสารโบราณ; พระเจ้าประทานการเปิดเผยเหล่านี้แก่บรรดาศาสนพยากรณ์ที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้ในสมัยปัจจุบันนี้เพื่อฟื้นฟูอาณาจักรของพระองค์. ในการเปิดเผยต่างๆ เราได้ยินพระสุรเสียงอันอ่อนโยนแต่หนักแน่นของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ (คพ. ๑๘:๓๕-๓๖).

ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ กล่าวว่าหลักคำสอนและพันธสัญญาเป็นรากฐานของศาสนจักรในยุคสุดท้ายและเป็นประโยชน์ต่อโลก (คพ. ๗๐ : หัวบท). การเปิดเผยในนั้นเป็นการเริ่มต้นงานของการจัดเตรียมหนทางรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้า, ในสัมฤทธิ์ผลของถ้อยคำที่ปวงที่บรรดาศาสดาพยากรณ์กล่าวไว้นับแต่โลกเริ่มต้น.

หลักธรรม. ดู พระกิตติคุณ ด้วย

หลักคำสอน, ความจริง, หรือกฎพื้นฐาน. หลักธรรมเบื้องต้นของพระกิตติคุณคือศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์และการกลับใจ (สข. ๑:๔).

ขอให้เราผ่านหลักธรรมเบื้องต้นแห่งคริสตศาสนา, ไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่, **ฮบ. ๖: ๑-๓.** เอ็ลเดออร์, บุโรหิต, และผู้สอนจะสอนหลักธรรมแห่งกิตติคุณของเรา, ซึ่งอยู่ในพระคัมภีร์, **คพ. ๔๒:๑๒.** จงรับการแนะนำอย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้นในหลักธรรม, ในหลักคำสอน, ในสิ่งทั้งปวง, **คพ. ๘๘:๗๘ (คพ. ๙๗:๑๔).** มนุษย์ทุกคนจะกระทำในหลักคำสอนและหลักธรรมตามสิทธิ์เสรีทางศีลธรรมซึ่งเราให้แก่เขา, **คพ. ๑๑๑:๗๘.** หลักธรรมแห่งความรู้แจ้งขั้นใดก็ตามที่เราบรรจุในชีวิตนี้จะลุกขึ้นพร้อมกับเราในการฟื้นคืนชีวิต, **คพ. ๑๓๐:๑๘-๑๙.**

หลักธรรมเบื้องต้นของพระกิตติคุณ. ดู กลับใจ (การ); บัพติศมา, ให้บัพติศมา; พระวิญญาณบริสุทธิ์; ศรัทธา, เชื่อ (ความ)

หลักแห่งความเชื่อ. ดู ไข่มุกอันล้ำค่า; สมิธ, โจเซฟ, จูเนียร์ ด้วย
ประเด็นพื้นฐานสิบสามข้อของความเชื่อซึ่งสมาชิก

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเชื่อ.

โจเซฟ สมิธ เขียนหลักแห่งความเชื่อเหล่านี้ครั้งแรกในจดหมายถึงจอห์น เวนท์เวิร์ธ, บรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ *Chicago Democrat*, เพื่อตอบรับคำขอของเขาที่ต้องการรู้ว่าสมาชิกของศาสนจักรมีความเชื่ออย่างไร. จดหมายฉบับนั้นกลายเป็นจดหมายที่เรียกกันว่าจดหมายเวนท์เวิร์ธและตีพิมพ์ครั้งแรกในวารสาร *Times and Seasons* ในเดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๘๔๒. เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ค.ศ. ๑๘๘๐, หลักแห่งความเชื่อได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการว่าเป็นพระคัมภีร์ด้วยการลงคะแนนเสียงของสมาชิกศาสนจักรและนำมารวมไว้เป็นส่วนหนึ่งของไข่มุกอันล้ำค่า.

หลับ (การ)

สภาพของการพักผ่อนซึ่งบุคคลจะไม่ดำเนินกิจกรรมใดๆ และไม่รู้สึกตัว. พระเจ้าทรงแนะนำวิสุทธิชนว่าอย่านอนเกินความจำเป็น (คพ. ๘๘:๑๒๔). การนอนหลับเป็นสัญลักษณ์ของความตายทางวิญญาณ (๑ คร. ๑๑:๓๐; ๒ นี. ๑:๑๓) หรือความตายทางร่างกายด้วย (มอร. ๙:๑๓).

หลุมศพ. ดู ฟื้นคืนชีวิต (การ) ด้วย

สถานที่ฝังร่างมรตัย. เนื่องจากการชดใช้, ทุกคนจะได้รับการฟื้นคืนชีวิตจากหลุมศพ.

หลังจากพระคริสต์ฟื้นคืนพระชนม์, อุโมงค์ฝังศพก็เปิดออกและศพมากมายได้เป็นขึ้นมา, **มธ. ๒๗:๕๒-๕๓ (๓ นี. ๒๓:๙-๑๓).** โอัมจรัราชเอ๋ย, ชัยชนะของเจ้าอยู่ที่ไหน?, **๑ คร. ๑๕:๕๕.** หลุมศพต้องปล่อยคนตายขึ้นมา, **๒ นี. ๙:๑๑-๑๓.** คนเหล่านั้นที่หลับอยู่ในหลุมศพจะออกมา, **คพ. ๘๘:๙๗-๙๘.** อ่างบัพติศมาเป็นสัญลักษณ์ของหลุมศพ, **คพ. ๑๒๘:๑๒-๑๓.**

หายนະ. ดู บุตรแห่งหายนະ

หีบพันธสัญญา. ดู พลัับปลา ด้วย

รู้จักในนามหีบพระเยโฮวาห์และหีบพระโอวาห์ด้วย, หีบพันธสัญญาเป็นหีบหรือกล่องสี่เหลี่ยมผืนผ้าทำจากไม้เคลือบด้วยทองคำ. หีบนี้เป็นสัญลักษณ์ทางศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดและศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของชาวอิสราเอล. พระที่นั่งกรุณาซึ่งประกอบเป็นเครื่อง

คลุมถือ เป็น สถานที่ พานักบน แผ่นดินโลกของ พระเยซูฮาวี (อพย. ๒๕:๒๒). เมื่อพลับพลาเสร็จ สมบูรณ์แล้ว, จึงมีการนำหีบนี้ไปวางไว้ในอภิสุทธิ-สถานเหนือ วิสุทธิสถานทั้งหลาย, วิสุทธิสถานซึ่ง ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของสิ่งปลูกสร้างขึ้น (๑ พกษ. ๘:๑-๘).

โมเสส ทำหีบตามพระบัญชาของ พระผู้เป็นเจ้าของ, **อพย.** ๒๕. ลูกหลานของเลวีมีหน้าที่ดูแลหีบ, **กตว.** ๓:๑๕, ๓๑. หีบพันธสัญญา นำหน้าพวกเขา, **กตว.** ๑๐:๓๓. จงรับหนังสือธรรมบัญญัตินี้, และวางไว้ใน หีบพันธสัญญา, **ฉธบ.** ๓๑:๒๔-๒๖. แม่น้ำจอร์แดน ถูกตัดขาดเพราะหีบพันธสัญญา, **ยชว.** ๓:๑๓-๑๗; ๔:๑-๗. บรรดาปุโรหิตยกหีบพันธสัญญาไปปราบ เยรีโค, **ยชว.** ๖:๖-๒๐. คนฟีลิสเตียยึดหีบของพระผู้ เป็นเจ้า, **๑ ซมอ.** ๕. พระเจ้าประทานพรเชื้อสายของ โอเบเดโอดิมเพราะหีบของพระผู้เป็นเจ้า, **๒ ซมอ.** ๖:๑๑-๑๒. อุสซาลูกพระเจ้าสังหารเมื่อเขาไม่เชื่อฟัง และพยายามจับหีบไม่ให้ตก, **๑ พศด.** ๑๓:๙-๑๒ (คพ. ๘๕:๘). จงสร้างสถานนมัสการของพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของ, นำหีบพันธสัญญามาเก็บไว้ในนั้น, **๑ พศด.** ๒๒:๑๙. อธิบายรายละเอียดของหีบพันธ สัญญา, **ยบ.** ๓:๔.

หุ. ดู สดับฟัง ด้วย

ในพระคัมภีร์, มักจะใช้หุเป็นสัญลักษณ์แทนความ สามารถของคนที่จะได้ยินและเข้าใจเรื่องของ พระผู้เป็นเจ้า.

มีหุ, แต่ฟังไม่ได้ยิน, **สดด.** ๑๑๕:๖. พระเจ้าทรง ปลุกหูของข้าพเจ้าเพื่อให้ฟัง, **อสย.** ๕๐:๔-๕ (๒ นี. ๗:๔-๕). ไครมีหุ, จงฟังเถิด, **มธ.** ๑๑:๑๕. หูของ พวกเขาก็ตึง, **มธ.** ๑๓:๑๕ (โมเสส ๖:๒๗). สิ่งที่เรา ไม่เห็นหุไม่ได้ยินคือสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้ สำหรับคนที่รักพระองค์, **๑ คร.** ๒:๙ (คพ. ๗:๑๐). มารกระซิบในหูพวกเขา, **๒ นี.** ๒๘:๒๒. เปิดหูเพื่อ ท่านจะได้ยิน, **โมไซยาห์** ๒:๙ (๓ นี. ๑๑:๕). ข้าพเจ้า ได้รับเรียกหลายครั้งแล้ว, และข้าพเจ้าไม่ยอมฟัง, **แอลมา** ๑๐:๖. จงฟังถ้อยคำของพ่อ, **แอลมา** ๓๖:๑ (แอลมา ๓๘:๑; คพ. ๕๘:๑). ไม่มีหูใดจะไม่ได้ยิน, **คพ.** ๑:๒. หูจะเปิดโดยผ่านความนอบน้อมต่อตนและการ สวดอ้อนวอน, **คพ.** ๑๓๖:๓๒.

เห็นชอบร่วมกัน (ความ). ดู ศาสนจักรของพระ เยซูคริสต์; สนับสนุนผู้นำศาสนจักร (การ) ด้วย

หลักการซึ่งโดยการนี้สมาชิกศาสนจักรสนับสนุนคน เหล่านั้นที่ได้รับเรียกให้รับใช้ในศาสนจักร, รวมทั้ง การตัดสินใจอื่นๆ ของศาสนจักรที่ต้องการให้พวก เขาสนับสนุน, ประதிแสดงโดยการยกมือขวา.

พระเยซูคริสต์ ทรงยื่นนำหน้าศาสนจักรของ พระองค์. โดยผ่านการตลใจของพระวิญญาณ บริสุทธิ์, พระองค์ทรงกำกับดูแลผู้นำศาสนจักรใน การกระทำและการตัดสินใจสำคัญๆ. อย่างไรก็ตาม, สมาชิกศาสนจักรทุกคนมีสิทธิ์และมีสิทธิพิเศษใน การสนับสนุนหรือไม่สนับสนุนการกระทำและการ ตัดสินใจของผู้นำของพวกเขา.

ประชาชนทั้งปวงก็ตอบเป็นเสียงเดียวกัน, **อพย.** ๒๔:๓ (กตว. ๒๗:๑๘-๑๙). อัครสาวกและเอ็ล-เดอรัททั้งหลายพร้อมใจกันเห็นชอบ, **กิจการ** ๑๕:๒๕. ไม่มีใครจะโต้แย้งแต่ตั้งโดยปราศจากการออกเสียง ของศาสนจักร, **คพ.** ๒๐:๖๕-๖๖. สิ่งทั้งปวงจะ บังเกิดขึ้นโดยความเห็นชอบร่วมกัน, **คพ.** ๒๖:๒ (คพ. ๒๘:๑๓). ให้สิ่งทั้งปวงกระทำไปตามความเห็น ชอบเป็นเอกฉันท์, **คพ.** ๑๐๔:๒๑.

ให้คำปรึกษา (กริยา)

ตามที่ใช้ในพระคัมภีร์, ให้คำปรึกษาหมายถึง แนะนำหรือชี้แนะ.

เราเตือนสติเจ้าให้ซื้อทองคำที่หลอมให้บริสุทธิ์แล้ว, **ว.** ๓:๑๘. จงอย่าพยายามให้คำปรึกษาพระเจ้า, **เจ-คอบ** ๔:๑๐. พระองค์ประทานคำปรึกษาด้วยปรีชา ญาณในงานทั้งหมดของพระองค์, **แอลมา** ๓๗:๑๒. บาบของเจ้าขึ้นมาถึงเราเพราะเจ้าหมยมั่นจะทำ ตามคำแนะนำในวิถีทางของเจ้า, **คพ.** ๕๖:๑๔.

ให้ภัย. ดู กลับใจ (การ); ชดใช้ (การ); ปลดบาป (การ); สารภาพ (การ) ด้วย

ดั่งที่ใช้ในพระคัมภีร์, การให้ภัยโดยทั่วไปมี ความหมายหนึ่งในสองความหมายดังนี้: (๑) เมื่อ พระผู้เป็นเจ้าของทรงให้ภัยมนุษย์, พระองค์ทรง ยกเลิกหรือทรงระงับโทษที่จำเป็นสำหรับบาป. โดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์, การให้ภัยบาป มีให้แก่ทุกคนที่กลับใจ, ยกเว้นคนที่มีความผิด เกี่ยวกับฆาตกรรมหรือบาปที่อภัยมิได้ต่อพระ

วิญญาณบริสุทธิ์. (๒) เมื่อผู้คนที่ให้อภัยกัน, พวกเขาปฏิบัติต่อกันด้วยความรักแบบพระคริสต์และไม่มีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อคนที่ทำให้พวกเขาขุ่นเคืองใจ (มธ. ๕:๔๓-๔๕; ๖:๑๒-๑๕; ลูกา ๑๗:๓-๔; ๑ นี. ๗:๑๙-๒๑).

พระเจ้าทรงพระพิโรธซ้ำ, ทรงอุดมในความรักมั่นคง, ทรงโปรดยกโทษและให้อภัยการทรยศ, **กตว.** ๑๔:๑๘. ถึงบาปของเจ้าเหมือนสีแดงเข้ม, ก็ จะขาวอย่างหิมะ, **อสย.** ๑:๑๘. ขอทรงโปรดยกบาปผิดของข้าพระองค์, เหมือนข้าพระองค์ยกโทษผู้ที่ทำผิดต่อข้าพระองค์นั้น, **มธ.** ๖:๑๒ (ลูกา ๑๑:๔; ๓ นี. ๑๓:๑๑). บุตรมนุษย์มีสิทธิอำนาจที่จะโปรดยกความผิดบาปได้, **มธ.** ๙:๖ (มธ. ๑๘:๓๕; มาระโก ๒:๑๐; ลูกา ๕:๒๐-๒๔). หากพี่น้องของข้าพระองค์จะกระทำความผิดต่อข้าพระองค์เรื่อยไป, ข้าพระองค์ควรจะยกความผิดของเขาสักกี่ครั้ง?, **มธ.** ๑๘:๒๑-๒๒ (คพ. ๙๘:๔๐). ผู้ใดจะกล่าวคำหั้นประมาทต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะโปรดยกให้ผู้นั้นไม่ได้เลย, **มาระโก** ๓:๒๙ (แอลมา ๓๙:๖). ถ้าพี่น้องผิดต่อท่านและเขากลับใจแล้ว, จงยกโทษให้เขา, **ลูกา** ๑๗:๓. พระบิดาเจ้าข้า ขอโปรดยกโทษเขา, เพราะว่าเขาไม่รู้ว่าเขาทำอะไร, **ลูกา** ๒๓:๓๔. สวดอ้อนวอนเพื่อขออภัยโทษ, **๑ นี.** ๗:๒๑. ทรงโปรดใช้พระโลหิตที่ซดใช้ของพระคริสต์เพื่อพวกเขาพระองค์จะได้รับ การให้อภัยบาปของพวกเขา, **โมไซยาห์** ๕:๒. หากเขาสารภาพบาปของเขาต่อหน้าเจ้าและเรา, และกลับใจ, เจ้าจงให้อภัยเขา, **โมไซยาห์** ๒๖:๒๙-๓๑. คนที่กลับใจและทำตามบัญญัติของพระเจ้าจะได้รับการให้อภัย, **คพ.** ๑:๓๒. จงยื่นเคียวของเจ้า, และบาปของเจ้าได้รับการให้อภัยแล้ว, **คพ.** ๓๑:๕ (คพ. ๘๔:๖๑). คนที่กลับใจจากบาปของเขาจะได้รับการให้อภัย, และเรา, พระเจ้า, ไม่จำมันอีก, **คพ.** ๕๘:๔๒. เราจะให้อภัยผู้ที่เราจะให้อภัย, แต่เรียกร้องจากเจ้าที่จะให้อภัยมนุษย์ทั้งปวง, **คพ.** ๖๔:๑๐. ตรามเท่าที่เจ้าให้อภัยการล่วงละเมิดของเจ้าให้กันแล้วนั้นใด, แม้ฉันนั้นเรา, พระเจ้า, ให้อภัยเจ้า, **คพ.** ๘๒:๑. ผู้ที่เรารักเราเตือนด้วยเพื่อบาปของพวกเขาจะได้รับการให้อภัย, **คพ.** ๙๕:๑. เราให้อภัยเจ้าในการล่วงละเมิดของเจ้า, **โมเสส** ๖:๕๓.

องค์เดียวที่ถือกำเนิด. ดู ถือกำเนิด; พระเยซูคริสต์ ด้วย

อีก พระนาม หนึ่งในของ พระเยซูคริสต์. พระองค์

ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวที่กำหนดจากพระบิดา (ลูกา ๑:๒๖-๓๕; ยอห์น ๑:๑๔; ๓:๑๖; ๑ นี. ๑๑:๑๘-๒๐; ๒ นี. ๒๕:๑๒; แอลมา ๗:๑๐; ๑๒:๓๓; โมเสส ๗:๖๒).

อดทน (ความ). ดู ยากลำบาก (ความ); ล้อลวง

(การ); อ่อนน้อม (ความมีใจ) ด้วย

การทนอย่างสงบ; ความสามารถที่จะทนต่อความทุกข์, การเหยียดหยาม, หรือการทำร้ายโดยไม่บ่นว่าหรือตอบโต้. นอกจากนี้ยังหมายถึงการยึดมั่นในคำมั่นสัญญาที่จะแน่วแน่ต่อพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าแม้จะมี การล้อลวง, การคัดค้าน, และความยากลำบาก.

จงสงบอยู่ต่อพระเจ้า, และเพียรรอคอยพระองค์อยู่, **สดด.** ๓๗:๗-๘. บุคคลที่โกรธซ้ำก็มีความเข้าใจมาก, **สภษ.** ๑๔:๒๙. ผู้ใดที่ทนได้ถึงที่สุดผู้นั้นจะรอด, **มธ.** ๑๐:๒๒ (มาระโก ๑๓:๑๓). ไม่พึงลี้กในตัวเองทนอยู่ชั่วคราว, **มาระโก** ๔:๑๗. ท่านจะใช้ชีวิตรอดโดยความอดทนของท่าน, **ลูกา** ๒๑:๑๙. เราจะได้รับความหวังโดยความเพียรและความซื่อสัตย์พระคัมภีร์, **รม.** ๑๕:๔. ความรักทนได้ทุกอย่าง, **๑ คร.** ๑๓:๗. ให้ตามเยี่ยงอย่างแห่งคนเหล่านั้นที่อาศัยความเชื่อและความเพียรจึงได้รับตามพระสัญญาเป็นมรดก, **ฮบ.** ๖:๑๒-๑๕. เมื่ออับราฮัมได้ทนคอยด้วยความเพียรแล้ว, ท่านก็ได้รับพระพรตามพระสัญญา, **ฮบ.** ๖:๑๕. จงให้ความมั่นคงนั้นบรรลุผลอันสมบูรณ์, เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เป็นคนที่ดีพร้อมมีคุณสมบัติครบถ้วนไม่มีสิ่งใดบกพร่องเลย, **ยากอบ** ๑:๒-๔. ท่านได้รู้เรื่องความอดทนของโยบ, **ยากอบ** ๕:๑๑. หากพวกเขาอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่พระองค์จะทรงยกพวกเขาขึ้นในวันสุดท้าย, **๑ นี.** ๑๓:๓๗. ถ้าพี่จะเชื่อฟังพระบัญญัติ, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, พี่จะได้รับการช่วยให้รอด, **๑ นี.** ๒๒:๓๑ (แอลมา ๕:๑๓). หากท่านจะมุ่งหน้า, โดยตั้งตาพระวณะของพระคริสต์, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่แล้ว, ท่านจะมีชีวิตนิรันดร์, **๒ นี.** ๓๑:๒๐ (๓ นี. ๑๕:๙; คพ. ๑๔:๗). พวกเขายอมรับอย่างชื่นบานและด้วยความอดทนต่อพระประสงค์ทั้งหมดของพระเจ้า, **โมไซยาห์** ๒๔:๑๕. ลูกได้ทนต่อสิ่งเหล่านี้มาทั้งหมดด้วยความอดทนเพราะพระเจ้าทรงอยู่กับลูก, **แอลมา** ๓๘:๔-๕. ผู้ใดที่รับนามของเรา, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, ผู้เดียวกันนั้นจะได้รับการช่วยให้รอด,

๓ **นี้.** ๒๗:๖. ผู้ใดก็ตามอดทนต่อศาสนจักรเราจนกว่าชีวิตจะหาไม่, เราจะสถาปนาศาสนิกชนที่ไว้วางใจของเรา, **คพ.** ๑๐:๖๓. คนที่อดทนด้วยศรัทธาจะชนะโลก, **คพ.** ๖๓:๒๐, ๔๗. จงดำเนินต่อไปด้วยความอดทนจนกว่าเจ้าจะได้รับการทำให้ดีพร้อม, **คพ.** ๖๗:๑๓. พระราชบัลลังก์และอำนาจการปกครองทั้งปวงจะมอบให้แก่คนทั้งปวงที่อดทนอย่างกล้าหาญเพื่อกิตติคุณของพระเยซูคริสต์, **คพ.** ๑๒๑:๒๓.

อดอาหาร (การ). ดู คนจน; ความผาสุก; เครื่องถวายบูชา; ทาน, ทำทาน (การ) ด้วย

ความสมัครใจละเว้นจากการกินหรือดื่มเพื่อจุดประสงค์ในการเข้าใกล้พระเจ้ามากขึ้นและขอพรพระองค์. เมื่อบุคคลและกลุ่มบุคคลอดอาหาร, พวกเขาควรสวดอ้อนวอนด้วยเพื่อจะได้เข้าใกล้พระเจ้า ประสงค์ของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ และพัฒนาความเข้มแข็งทางวิญญาณให้มากขึ้น. ผู้ที่เชื่ออย่างแท้จริงจึงประพฤติปฏิบัติการอดอาหารตลอดมา.

ในศาสนจักรทุกวันนี้, วันสะบาโตหนึ่งวันในแต่ละเดือนกำหนดไว้เพื่อจุดประสงค์ของการอดอาหาร. ระหว่างเวลานี้, สมาชิกศาสนจักรจะไม่รับประทานอาหารและไม่ดื่มน้ำเป็นเวลาสี่สัปดาห์. จากนั้นพวกเขามอบเงินที่ใช้จ่ายเป็นค่าอาหารสำหรับมือเหล่านั้นให้ศาสนจักร. เงินนี้เรียกว่าเงินบริจาคอดอาหาร. ศาสนจักรใช้เงินบริจาคอดอาหารเพื่อช่วยเหลือคนจนและคนขัดสน.

เราอดอาหารและวิงวอนพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเรา, **เอสรา** ๘:๒๑-๒๓, ๓๑. ข้าพเจ้าอดอาหารและอธิษฐานต่อพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์, **นหม.** ๑:๔. ถีอดอาหารเพื่อนั้น, อย่ารับประทาน อย่าดื่มสามวัน, **อสย.** ๔:๖. ข้าพพระองค์ขมิใจตนเองด้วยการอดอาหาร, **สดด.** ๓๕:๑๓. อย่างนี้หรือเป็นการอดอาหารที่เราเลือก?, **อสย.** ๕๘:๓-๑๒. ข้าพเจ้าก็หันหน้าไปหาพระเจ้า, แสวงหาด้วยการอธิษฐาน, ทั้งด้วยการอดอาหาร, **ดนล.** ๙:๓. เจ้าทั้งหลายจงกลับมาหาเราด้วยความเต็มใจ, ด้วยการอดอาหาร, **โยเอล** ๒:๑๒. ฝ่ายประชาชนคนรึนั้นะเวห์เชื้อฟิงพระเจ้า, และประกาศให้อดอาหาร, **โยนาห์** ๓:๕. พระเยซูทรงอดพระกระยาหารสี่สิบวัน, **มธ.** ๔:๒ (อพย. ๓๔:๒๘; ๑ พกษ. ๑๙:๘; ลูกา ๔:๑-๒). เพื่อคนจะไม่ได้รู้ว่าถีอดอาหาร, **มธ.** ๖:๑๘ (๓ **นี้.** ๑๓:๑๖). ผีชนิดนี้ไม่เคยถูกขับออกเว้นไว้โดยการอธิษฐานและการอดอาหาร,

มธ. ๑๗:๒๑. อดอาหารและสวดอ้อนวอนต่อไป, **ออมไน** ๑:๒๖ (๔ **นี้.** ๑:๑๒). คนเหล่านี้เริ่มอดอาหาร, และสวดอ้อนวอนพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, **โมไซยาห์** ๒๗:๒๒. ข้าพเจ้าอดอาหารและสวดอ้อนวอนมาหลายวันเพื่อข้าพเจ้าจะรู้เรื่องเหล่านี้, **แอลมา** ๕:๔๖. ลูกๆ ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของอดอาหารและสวดอ้อนวอนอย่างสุดกำลัง, **แอลมา** ๖:๖. บุตรทั้งหลายของโมไซยาห์ยอมตนในการสวดอ้อนวอนและการอดอาหาร, **แอลมา** ๑๗:๓, ๙. เวลาแห่งการอดอาหารและสวดอ้อนวอนหลังจากความตายของชาวนีไฟจำนวนมาก, **แอลมา** ๒๘:๕-๖. พวกเขาอดอาหารมากและสวดอ้อนวอนมาก, **แอลมา** ๔๕:๑ (ฮีบ. ๓:๓๕). ให้อาหารของเจ้ามีเตรียมไว้ด้วยใจมุ่งอย่างเดียวเพื่อการอดอาหารของเจ้าจะสมบูรณ์, **คพ.** ๕๙:๑๓-๑๔. เจ้าจะสวดอ้อนวอนและอดอาหารต่อไป, **คพ.** ๘๘:๗๖.

อธิการ. ดู อาโรน, ฐานะปุโรหิตแห่งด้วย

หมายถึง "ผู้ควบคุมดูแล", หน้าที่หรือตำแหน่งรับผิดชอบ. อธิการเป็นตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งในฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน (**คพ.** ๒๐:๖๗; ๑๐๗:๘๗-๘๘), และอธิการเป็นผู้พิพากษาใหญ่ในอิสราเอล (**คพ.** ๑๐๗:๗๒, ๗๔).

พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงตั้งท่านไว้ให้เป็นผู้ดูแล, **กิจการ** ๒๐:๒๘. อธิบายคุณสมบัติของอธิการ, **๑ ทธ.** ๓:๑-๗ (ทิตัส ๑:๗). อธิการต้องได้รับการแต่งตั้ง, **คพ.** ๒๐:๖๗. เอดเวิร์ด พาร์ทริจได้รับใช้เป็นอธิการของศาสนจักร, **คพ.** ๔๑:๙. อธิการต้องเล็งเห็นความแตกต่างในของประทานทางวิญญาณ, **คพ.** ๔๖:๒๗, ๒๙. มหาปุโรหิตอาจปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งของอธิการ, **คพ.** ๖๘:๑๔, ๑๙ (**คพ.** ๑๐๗:๑๗). อธิการได้รับแต่งตั้งจากพระเจ้า, **คพ.** ๗๒:๑-๒๖. อธิการต้องดูแลคนยากจน, **คพ.** ๘๔:๑๑๒. อธิการต้องปฏิบัติเรื่องฝ่ายโลกทั้งหมด, **คพ.** ๑๐๗:๖๘. อธิการเป็นประธานของฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน, **คพ.** ๑๐๗:๘๗-๘๘.

อธิการควบคุม

เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ในศาสนจักร. ท่านมีความรับผิดชอบทั่วไปในการดูแลความผาสุกทางโลกของศาสนจักร (**คพ.** ๑๐๗:๖๘). อธิการควบคุมและที่ปรึกษาของท่าน, ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ด้วย,

เป็นประธานดูแลฐานะโปรเทสแตนท์แห่งอาริซงของศาสนจักร (คพ. ๖๘:๑๖-๑๗; ๑๐๗:๗๖, ๘๗-๘๘).

เอเดเวิร์ด พาร์ทริจได้รับแต่งตั้งเป็นอธิการ, **คพ.** ๔๑:๙. อธิการต้องได้รับเรียกและวางม้อมอบหน้าที่โดยฝ่ายประธานสูงสุด, **คพ.** ๖๘:๑๔-๑๕. สายเลือดแท้ของอาริซง, ผู้เป็นบุตรคนแรก, มีสิทธิ์เป็นประธานถ้าได้รับเรียก, วางม้อมอบหน้าที่ และแต่งตั้งโดยฝ่ายประธานสูงสุด, **คพ.** ๖๘:๑๖, ๑๘-๒๐. อาจถูกสอบสวนเฉพาะต่อหน้าฝ่ายประธานสูงสุด, **คพ.** ๖๘:๒๒-๒๔ (คพ. ๑๐๗:๘๒).

อนันต์. ดู พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ *ด้วย*

หนึ่งในพระนามของพระผู้เป็นเจ้า, แสดงถึงธรรมชาตินิรันดร์ของพระองค์ (คพ. ๑๙:๑๐-๑๒; โมเสส ๑:๓; ๗:๓๕).

อนันโต. ดู มรดกสักขี (ผู้เป็น) *ด้วย*

ศาสตพยากรณ์ชาวนีไฟในพระคัมภีร์มอรมอน.

พยากรณ์ว่าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงลงโทษผู้คนของกษัตริย์โนอาห์ที่ชั่วร้ายเว้นแต่พวกเขาจะกลับใจ, **โมไซยาห์** ๑๑:๒๐-๒๕. ถูกจำคุกเพราะพยากรณ์ถึงความพินาศของกษัตริย์โนอาห์และผู้คนของเขา, **โมไซยาห์** ๑๒:๑-๑๗. สอนพวกโปรเทสแตนท์ที่ชั่วร้ายของกษัตริย์โนอาห์เกี่ยวกับกฎของโมเสสและพระคริสต์, **โมไซยาห์** ๑๒-๑๖. แอลมาผู้เป็นบิดาเชื่อและเขียนถ้อยคำของเขา, **โมไซยาห์** ๑๗:๒-๔. ถูกกษัตริย์โนอาห์เผาจนถึงแก่ความตาย, **โมไซยาห์** ๑๗:๒๐.

อพยพ. ดู เพนทาทูด *ด้วย*

หนังสือเล่มหนึ่งที่โมเสสเขียนไว้ในภาคพันธสัญญาเดิมซึ่งอธิบายการเดินทางของชาวอิสราเอลออกจากอียิปต์. ประวัติในเบื้องต้นของอิสราเอลตั้งที่บันทึกไว้ในอพยพสามารถแบ่งออกเป็นสามส่วน : (๑) ผู้คนตกเป็นทาสอียิปต์, (๒) คนเหล่านั้นเดินทางออกจากอียิปต์ภายใต้การนำของโมเสส, และ (๓) การอุทิศตนของคนเหล่านั้นเพื่อรับใช้พระผู้เป็นเจ้าในชีวิตทางศาสนา และชีวิตทางการเมืองของพวกเขา.

ส่วนแรก, บทที่ ๑-๑๕, อธิบายถึงการกดขี่อิสราเอลในอียิปต์; ประวัติศาสตร์ในช่วงต้นๆ และ

การเรียกโมเสส; การอพยพและการสถาปนาพิธีปีสะกา, และการเดินทางไปทะเลแดง, ความพินาศของกองทัพไฟโรห์, และเพลงแห่งชัยชนะของโมเสส.

ส่วนที่สอง, บทที่ ๑๕-๑๘, เล่าถึงการไถ่สราเอลและเหตุการณ์ในการเดินทางจากทะเลแดงไปซีนาย; น้ำขมของมาราห์, ประธานนกกุ่มและมานา, การรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์, ของประธานอันนำอัครอัครยของน้ำที่เรพีติม, และการสู้รบที่นั่นกับชาวอามาเลซ; เยโรมาถึงค่ายและคำแนะนำของเขาเกี่ยวกับการปกครองพลเรือน.

ส่วนที่สาม, บทที่ ๑๙-๔๐, เกี่ยวกับการอุทิศถวายของอิสราเอลต่อการรับใช้พระผู้เป็นเจ้าระหว่างเหตุการณ์ศักดิ์สิทธิ์ที่ซีนาย. พระเจ้าทรงแยกผู้คนไว้ต่างหากเป็นอาณาจักรโปรเทสแตนท์และประชาชาติบริสุทธิ; พระองค์ประทานพระบัญญัติสิบประการ; และพระองค์ประทานพระบัญชาเกี่ยวกับพลับพลา, เครื่องเรือนของพลับพลา, และการนมัสการในนั้น. จากนั้นตามมาด้วยเรื่องราวเกี่ยวกับบาปของผู้คนที่กราบไหว้วิวทองคำ, และท้ายสุดเรื่องราวของการก่อสร้างพลับพลาและสิ่งจำเป็นสำหรับพิธีต่างๆในนั้น.

อภิสุทธิสถานเหนือวิสุทธิสถานทั้งหลาย. ดู พระวิหาร, พระนิเวศน์ของพระเจ้า; พลับพลา *ด้วย*

ห้องที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในพลับพลาของโมเสสและต่อมาในพระวิหาร. อภิสุทธิสถานเหนือวิสุทธิสถานทั้งหลายในพระคัมภีร์เรียกอีกอย่างหนึ่งด้วยว่า "อภิสุทธิสถาน" (อพย. ๒๖:๓๓-๓๔).

อมตะ (ความเป็น). ดู ความรอด; ชดใช้ (การ); พระเยซูคริสต์; พื้นคืนชีวิต (การ); มรรตัย (ความเป็น) *ด้วย*

สภาพของการมีชีวิตอยู่ตลอดกาลในสภาวะที่พื้นคืนชีวิตแล้ว, ไม่อยู่ภายใต้ความตายทางร่างกาย.

พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว, **มาระโก** ๑๖:๖. คนทั้งปวงจะกลับได้ชีวิตเกี่ยวกับพระคริสต์, **๑ คร.** ๑๕:๒๒. ความตายถูกกลืนเข้าไปเมื่อสภาพมรรตัยนี้สวมสภาพอมตะ, **๑ คร.** ๑๕:๕๓-๕๔. พระคริสต์ทรงกำจัดความตายให้สูญสิ้นและทำให้เกิดความเป็นอมตะ, **๒ ทธ.** ๑:๑๐. ความเป็นอมตะคือการนำวิญญาณกลับสู่ร่างกาย, **๒ นี.** ๙:๑๓. วิญญาณ

รวมอยู่กับร่างกายเป็นอมตะ, ไม่ตายอีก, **แอลมา** ๑๑:๔๕. คนซื่อสัตย์จะสวมมงกุฎด้วยความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์, **คพ.** ๗๕:๕. แผ่นดินโลกจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์และเป็นอมตะ, **คพ.** ๗๗:๑ (คพ. ๑๓๐:๙). งานและรัศมีภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของคือการทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์, **โมเสส** ๑:๓๓.

อมวิเลิศ. ดู แอลมา, บุตรของแอลมา ด้วย

ในพระคัมภีร์มอรมอน, คู่ผู้สอนศาสนาของแอลมา, บุตรของแอลมา.

ได้รับการเขียนจาก เทพ, **แอลมา** ๘:๒๐; ๑๐:๗. ต้อนรับแอลมาในบ้านของเขา, **แอลมา** ๘:๒๑-๒๗. สั่งสอนผู้คนของแอมันโนอาห์ด้วยพลังอำนาจ, **แอลมา** ๘:๒๙-๓๒; ๑๐:๑-๑๑. เป็นผู้สืบตระกูลของนีไฟ, ลีไฮ, และมนัสเสห์, **แอลมา** ๑๐:๒-๓. เป็นพยานถึงความจริง, **แอลมา** ๑๐:๔-๑๑. เรียกผู้คนมาสู่การกลับใจและถูกปฏิเสธ, **แอลมา** ๑๐:๑๒-๓๒. โต้แย้งกับเซเอสรอม, **แอลมา** ๑๑:๒๐-๔๐. สอนเรื่องการฟื้นคืนชีวิต, การพิพากษา, และการนำกลับคืน, **แอลมา** ๑๑:๔๑-๔๔. ต้องการหยุดยั้งมรณสักขีของผู้เชื่อ, **แอลมา** ๑๔:๙-๑๐. ถูกจำคุกกับแอลมา, **แอลมา** ๑๔:๑๔-๒๓. ทำลายเครื่องพันธนาการโดยผ่านศรัทธา, **แอลมา** ๑๔:๒๔-๒๙. เป็นพยานถึงการชดใช้, ความเมตตา, และความยุติธรรม, **แอลมา** ๓๔:๘-๑๖. สอนเรื่องการสวดอ้อนวอน, **แอลมา** ๓๔:๑๗-๒๘. กระตุ้นผู้คนไม่ให้หวั่นไหวการกลับใจ, **แอลมา** ๓๔:๓๐-๔๑. ศรัทธาของแอลมาและอมวิเลิศทำให้กำแพงเรือนจำพัง, **อีเธอร์** ๑๒:๑๓.

อแมลโค (ชาว) (พระคัมภีร์มอรมอน)

กลุ่มชาวนีไฟที่ละทิ้งความเชื่อซึ่งนำชาวเลมันไปสู่รบกับชาวนีไฟ (แอลมา ๒๑-๒๔, ๔๓).

อแมลโคยาห์

ในพระคัมภีร์มอรมอน, คนทรยศชาวนีไฟผู้มีอำนาจท่ามกลางชาวเลมันและนำพวกเขาต่อต้านชาวนีไฟ (แอลมา ๔๖-๕๑).

อริ (ความเป็น). ดู แก่แค้น (การ); รักร (ความ); ริษา (ความ), อิจฉา ด้วย

ในพระคัมภีร์, การเป็นปฏิปักษ์, การเป็นศัตรู, และความเกลียดชัง.

เราจะให้เจ้า กับ หญิง นี้ เป็น ศัตรู กัน, **ปฐก.** ๓:๑๕ (โมเสส ๔:๒๑). ใจซึ่งปักอยู่กับเนื้อหนังนั้นก็ศัตรูต่อพระเจ้า, **รม.** ๘:๗. การเป็นมิตรกับโลกนั้นคือการเป็นศัตรูกับพระเจ้า, **ยากอบ** ๔:๔. ในวันนี้ความปรารถนาจะพ้นไปจากหน้าเรา, **คพ.** ๑๑๑:๒๖.

อวดอ้าง (การ), โ้อวด (การ). ดู จอหง (ความ)

ออกเสียง (การ). ดู เห็นชอบร่วมกัน (ความ)

อ่อนน้อม (ความมีใจ), อ่อนน้อม (ความสุภาพ),

อ่อนโยน (คน, ความ). ดู ใจที่ซอกซำ;

นอบน้อม (ความ), อ่อนน้อมถ่อมตน

(ความ); อดทน (ความ) ด้วย

เกรงกลัวพระเจ้า, ซอบธรรม, ถ่อมตน, สอนได้, และอดทนภายใต้ความทุกข์ทรมาน. คนอ่อนโยนมีความเต็มใจที่จะทำตามคำสอนพระกิตติคุณ.

โมเสสเป็นคนถ่อมใจมาก, **กวด.** ๑๒:๓. คนใจอ่อนสุภาพจะได้แผ่นดินตกไปเป็นมรดก, **สดด.** ๓๗:๑๑ (มธ. ๕:๕; ๓ นี. ๑๒:๕; คพ. ๘๘:๑๗). ทุกคนที่ใจถ่อม, จงแสวงหาพระเจ้า; จงแสวงหาความซอบธรรม, แสวงหาความถ่อมใจ, **ศฟย.** ๒:๓ (๑ ทธ. ๖:๑๑). เรียนจากเราเพราะว่าเราสุภาพและใจอ่อนน้อม, **มธ.** ๑๑:๒๙. ความสุภาพอ่อนน้อมเป็นผลของพระวิญญาณ, **กพ.** ๕:๒๒-๒๓. ผู้รับใช้ขององค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าต้องมีใจเมตตา, เป็นครูที่เหมาะสม, มีความอดทน, ซึ่งแจ้งให้ฝ่ายตรงข้ามเข้าใจด้วยความสุภาพ, **๒ ทธ.** ๒:๒๔-๒๕. จิตใจที่สงบและสุภาพเป็นสิ่งที่ประเสริฐยิ่งในสายพระเนตรพระเจ้า, **๑ ปต.** ๓:๔. ทั้งความเป็นมนุษย์ปุถุชนและมาเป็นคนที่อ่อนโยน, **โมไซยาห์** ๓:๑๙ (แอลมา ๑๓:๒๗-๒๘). พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาอัสลามันให้สอนผู้คนให้อ่อนโยน, **แอลมา** ๓๗:๓๓. พระคุณของพระเจ้าเพียงพอสำหรับคนอ่อนโยน, **อีเธอร์** ๑๒:๒๖. ท่านมีศรัทธาในพระคริสต์เพราะความมีใจอ่อนน้อมของท่าน, **โมโร.** ๗:๓๙. ไม่มีใครจะเป็นที่ยอมรับต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้เป็นเจ้านอกจากผู้ที่มีความอ่อนโยนและใจนอบน้อม, **โมโร.** ๗:๔๔. การปลดบาปนำ

มาซึ่งความอ่อนโยน, และเพราะความอ่อนโยนการมาเยือนของพระวิญญูณ บริสุทธิย์่อมมาถึง, **โมโร**. ๘:๒๖. เดิน ด้วย ความ สุภาพ อ่อนน้อม แห่ง พระวิญญูณเรา, **คพ.** ๑๙:๒๓. จงปกครองบ้านของเจ้า ด้วยความสุภาพอ่อนน้อม, **คพ.** ๓๑:๙. อำนาจและอิทธิพลของฐานะปุโรหิตจะอ้างไว้ได้โดยความสุภาพอ่อนน้อมและความอ่อนโยน, **คพ.** ๑๒๑:๔๑.

อ่อนแอ (ความ). ดู นอบน้อม (ความ), อ่อนน้อม ถ่อมตน (ความ) ด้วย

สภาวะของความ เป็น มรรตัย และการขาดความสามารถ, พละกำลัง, หรือทักษะ. ความอ่อนแอคือสภาพหนึ่งของภาวะในการดำรงอยู่. มนุษย์ทุกคนอ่อนแอ, และโดยพระคุณของพระเจ้าเป็นเจ้าเท่านั้นที่พวกเขาจะมีพลังทำสิ่งต่างๆ ที่ชอบธรรม (เจาคอบ ๔:๖-๗). ความอ่อนแอนี้ส่วนหนึ่งแสดงให้เห็นในความอ่อนแอหรือข้อบกพร่องส่วนตัวที่แต่ละบุคคลมี.

จงหนุนกำลังของมือที่อ่อน, **อสย.** ๓๕:๓-๔. จิตวิญญูณ พร้อมแล้วก็จริง, แต่กายยังอ่อนกำลัง, **มธ.** ๒๖:๔๑ (มาระโก ๑๔:๓๘). เพราะความอ่อนแอที่อยู่ในข้าพเจ้า, ตามเนื้อหนัง, ข้าพเจ้าจึงแก่ตัว, **๑ นี.** ๑๙:๖. ข้าพเจ้าได้รับบัญชาจากพระองค์ให้เขียนเรื่องเหล่านี้, ทั้งที่ข้าพเจ้ามีความอ่อนแอ, **๒ นี.** ๓๓:๑๑. ขอบอกรู้ผู้รับใช้ของพระองค์เพราะความอ่อนแอของเขา, **อีเธอร์** ๓:๒. คนต่างชาติจะล้อเลียนสิ่งเหล่านี้เพราะความอ่อนแอในการเขียนของพวกเขา, **อีเธอร์** ๑๒:๒๓-๒๕, ๔๐. เราจะแสดงให้เห็นความอ่อนแอของพวกเขา, **อีเธอร์** ๑๒:๒๗-๒๘. เพราะเจ้าเห็นความอ่อนแอของเจ้า เราจะทำให้เจ้าเข้มแข็ง, **อีเธอร์** ๑๒:๓๗. คนที่อ่อนแอในบรรดาพวกเขา นับแต่นี้ไปเราจะทำให้เขาเข้มแข็ง, **คพ.** ๕๐:๑๖. พระเยซูคริสต์ทรงรู้ความอ่อนแอของมนุษย์, **คพ.** ๖๒:๑.

ออมเนอร์. ดู โมไซยาห์, บรรดาบุตรของ; โมไซยาห์, บุตรของเป็นจามิน ด้วย

ในพระคัมภีร์มอรมอน, บุตรของกษัตริย์โมไซยาห์. ออมเนอร์กับพี่น้องไปสั่งสอนชาวเลมมัน (โมไซยาห์ ๒๗:๘-๑๑, ๓๔-๓๗; ๒๘:๑-๙).

ออมโน

ผู้เก็บรักษากฎหมายในไฟในพระคัมภีร์มอรมอนที่เขียนราว ๓๖๑ ปีก่อนคริสตกาล (เจอรอม ๑:๑๕; ออมโน ๑:๑-๓).

หนังสือของอมโน: หนังสือที่แปลจากแผ่นจารึกเล็กของนีไฟในพระคัมภีร์มอรมอน. หนังสือดังกล่าวมีบทเดียว, ซึ่งบรรจุเรื่องราวของสงครามในบรรดาชาวนีไฟและชาวเลมมัน. ออมโนเขียนเพียงสามข้อแรกของหนังสือ. จากนั้นก็มอบแผ่นจารึกต่อๆ กันมาตั้งแต่ต่อเมอร์ริ, เคมิช, อิบนาตัม, และสุดท้ายคือออสสิโค. ออสสิโคมอบแผ่นจารึกให้กษัตริย์เป็นจามิน, กษัตริย์แห่งเซราเฮมลา.

อะพอครีฟา. ดู พระคัมภีร์; พระคัมภีร์ไบเบิล ด้วย

หนังสือศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ของผู้คนชาวยิวซึ่งไม่ได้รวมอยู่ในพระคัมภีร์ไบเบิลของฮีบรูแต่ยังคงอยู่ในพระคัมภีร์ไบเบิลของคริสตจักรบางแห่ง. หนังสือเหล่านี้มักเป็นสิ่งล้ำค่าในการเชื่อมโยงภาคพันธสัญญาเดิมกับภาคพันธสัญญาใหม่และในศาสนจักรถือว่าเป็นงานอ่านที่มีประโยชน์.

อะพอครีฟาส่วนใหญ่แปลไว้ถูกต้องแต่มีคำสอดแทรกไม่ถูกต้อง, **คพ.** ๙๑:๑-๓. อะพอครีฟาจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ได้รับความสว่างจากพระวิญญูณ, **คพ.** ๙๑:๔-๖.

อัครสาวก. ดู เปิดเผย (การ); สาธุศิษย์ ด้วย

ในภาษากรีก, *อัครสาวก* หมายถึง “คนที่ถูกส่งออกไป.” คำนี้เป็นตำแหน่งที่พระเยซูประทานแก่อัครสาวกสิบสองซึ่งพระองค์ทรงเลือกและแต่งตั้งไว้เป็นสาธุศิษย์และผู้ช่วยที่ใกล้ชิดที่สุดของพระองค์ระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลก (ลูกา ๖:๑๓; ยอห์น ๑๕:๑๖). พระองค์ทรงส่งพวกเขาออกไปเป็นตัวแทนพระองค์และปฏิบัติศาสนกิจแทนพระองค์หลังจากพระองค์เสด็จขึ้นสวรรค์. ทั้งในสมัยโบราณและในโครัมม์อัครสาวกสิบสองในศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูในปัจจุบัน, อัครสาวกคือพยานพิเศษของพระเยซูคริสต์ทั่วโลกเพื่อเป็นพยานถึงความเป็นพระเจ้าและการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์จากบรรดาคนตาย (กิจการ ๑:๒๒; คพ. ๑๐๗:๒๓).

ศาสนจักรของพระคริสต์สร้างบนรากฐานของอัคร

สาวกและศาสดาพยากรณ์, **อพ.** ๒:๒๐; ๔:๑๑. ลีโย และนีไฟเห็นอัครสาวกสิบสองคนตามพระเยซู, **๑ นี.** ๑:๑๐; ๑๑:๓๔. อัครสาวกจะพิพากษาเชื้อสายแห่งอิสราเอล, **มอร.** ๓:๑๘. ผู้ที่ไม่ใส่ใจถ้อยคำของบรรดาศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกจะถูกตัดขาด, **คพ.** ๑:๑๔ (๓ นี. ๑๒:๑). การเรียกและพันธกิจของอัครสาวกสิบสองได้รับการเปิดเผย, **คพ.** ๑๘:๒๖-๓๖. โจเซฟ สมิทได้รับแต่งตั้งเป็นอัครสาวก, **คพ.** ๒๐:๒; ๒๑:๑. อัครสาวกคือพยานพิเศษถึงพระนามของพระคริสต์และถือกุญแจทั้งหลายของการปฏิบัติศาสนกิจ, **คพ.** ๒๗:๑๒ (คพ. ๑๑๒:๓๐-๓๒). อัครสาวกสิบสองประกอบกันเป็นโคเวรัมในสิทธิอำนาจเท่าเทียมกับฝ่ายประธานสูงสุด, **คพ.** ๑๐๗:๒๓-๒๔. อัครสาวกสิบสองเป็นสภาสูงสัจจระควบคุม, **คพ.** ๑๐๗:๓๓. อัครสาวกถือกุญแจทั้งหลายของงานสอนศาสนา, **คพ.** ๑๐๗:๓๕. อธิบายหน้าที่บางอย่างของอัครสาวก, **คพ.** ๑๐๗:๕๘. เรากล่าวแก่อัครสาวกสิบสองทุกคนว่า : ตามเรามา, และเลี้ยงแกะของเรา, **คพ.** ๑๑๒:๑๔-๑๕. เราเชื่อในอัครสาวก, **ลข.** ๑:๖.

การเลือกอัครสาวก: พระเจ้าทรงเลือกอัครสาวก (ยอห์น ๖:๗๐; ๑๕:๑๖).

จากสานุศิษย์ของพระองค์, พระเยซูทรงเลือกอัครสาวกสิบสอง, **ลูกา** ๖:๑๓-๑๖. มัทธีอัสได้รับเลือกเป็นอัครสาวก, **กิจการ** ๑:๒๑-๒๖. ออลิเวอร์ คาวเดอริ์และเดวิด วิดเมอร์ได้รับพระบัญชาให้ค้นหาอัครสาวกสิบสอง, **คพ.** ๑๘:๓๗-๓๙.

อัครสาวกสิบสอง, โคเวรัม. ดู อัครสาวก

อันดรูว์

ในภาคพันธสัญญาใหม่, น้องชายของซีโมน เปโตร และหนึ่งในอัครสาวกสิบสองที่พระเยซูทรงเรียก ระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ขณะทรงเป็นมรรตัย (มธ. ๔:๑๘-๑๙; มาระโก ๑:๑๖-๑๘, ๒๙).

อันนา

ในภาคพันธสัญญาใหม่, ศาสดาพยากรณ์หญิงคนหนึ่งของเผ่าอาเชอร์. ในเวลาที่พระเยซูประสูติ, เธอเป็นหญิงหม้ายสูงอายุ. เธอเห็นพระกุมารเยซูในพิธีถวายพระองค์ในพระวิหารและรู้จักพระองค์ว่าทรงเป็นพระผู้ไถ่ (ลูกา ๒:๓๖-๓๘).

อันนาส. ดู คาซาฟาส ด้วย

ในภาคพันธสัญญาใหม่, ชายคนหนึ่งที่มีอิทธิพลอย่างกว้างขวางในซานเฮดริน. พระเยซู, เมื่อทรงถูกจับกุม, พวกเขาพาพระองค์ไปหาบุคคลผู้นี้เป็นอันดับแรก (ยอห์น ๑๘:๑๓); เขามีบทบาทสำคัญในการไต่สวนบรรดาอัครสาวกอีกด้วย (กิจการ ๔:๓-๖).

อับราม. ดู อับราฮัม

อับราฮัม. ดู พันธสัญญาแห่งอับราฮัม ด้วย

บุตรคนหนึ่งของเทราห์, เกิดในเมืองเออร์ของชาวเคลเดีย (ปฐมก. ๑๑:๒๖, ๓๑; ๑๗:๕). ศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าผู้ซึ่งพระเจ้าทรงทำพันธสัญญาในรันดร์ด้วย, ประชาชาติทั้งปวงของแผ่นดินโลกได้รับพรผ่านบุคคลผู้นี้. อับราฮัมเดิมมีชื่อว่าอับราม.

ย้ายถิ่นฐานไปเมืองฮาราน, เทราห์สิ้นชีวิตที่นั่น, **ปฐมก.** ๑๑:๓๑-๓๒ (อับรา. ๒:๑-๕). ได้รับเรียกจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่ดินทางไปคานาอันและได้รับพันธสัญญาอันล้ำเลิศ, **ปฐมก.** ๑๒:๑-๘ (อับรา. ๒:๔, ๑๕-๑๗). เดินทางไปอียิปต์, **ปฐมก.** ๑๒:๙-๒๐ (อับรา. ๒:๒๑-๒๕). ตั้งรกรากที่เฮโบรน, **ปฐมก.** ๑๓:๑๘. ช่วยโลท, **ปฐมก.** ๑๔:๑-๑๖. พบกับเมลคีเซเดค, **ปฐมก.** ๑๔:๑๘-๒๐. ฮาการีให้กำเนิดอิซมาเอลบุตรชายของเขา, **ปฐมก.** ๑๖:๑๕-๑๖. ชื่อของเขาเปลี่ยนเป็นอับราฮัม, **ปฐมก.** ๑๗:๕. พระเจ้าทรงบอกอับราฮัมและซาราห์ว่าพวกเขาจะมีบุตรชาย, **ปฐมก.** ๑๗:๑๕-๒๒; ๑๘:๑-๑๔. ซาราห์ให้กำเนิดอิสอัคบุตรชายของเขา, **ปฐมก.** ๒๑:๒-๓. ได้รับบัญชาให้ถวายอิสอัคเป็นเครื่องพลีบูชา, **ปฐมก.** ๒๒:๑-๑๘. ซาราห์สิ้นชีวิตและถูกฝัง, **ปฐมก.** ๒๓:๑-๒, ๑๙. อับราฮัมสิ้นชีวิตและถูกฝัง, **ปฐมก.** ๒๕:๘-๑๐. ความเต็มใจของอับราฮัมที่จะถวายอิสอัคเป็นรูปแบบที่เหมือนกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์, **เจดคอบ** ๔:๕. จ่ายส่วนสิบให้เมลคีเซเดค, **แอลมา** ๑๓:๑๕. เห็นล่วงหน้าและเป็นพยานถึงการเสด็จมาของพระคริสต์, **ฮีล.** ๘:๑๖-๑๗. ได้รับฐานะปุโรหิตจากเมลคีเซเดค, **คพ.** ๘:๑๔. คนชื่อสัดยักกลายเป็นพงศ์พันธุ์ของอับราฮัม, **คพ.** ๘:๓๓-๓๔ (กท. ๓:๒๗-๒๙). ได้รับสิ่งทั้งปวงโดยการเปิดเผย, **คพ.** ๑๓๒:๒๙. ได้รับความสูงส่งของเขา, **คพ.** ๑๓๒:๒๙. แสวงหาพรของบรรพบุรุษและการแต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิต, **อับรา.** ๑:๑-๔. ถูกข่มเหงโดยพวกปุโรหิตปลอมในเคลเดีย, **อับรา.** ๑:๕-๑๕.

พระเจ้าทรงช่วยให้รอด, **อับรา**. ๑:๑๖-๒๐. เร็ยรู้เกี่ยวกับดวงอาทิตย์, ดวงจันทร์, และดวงดาว, **อับรา**. ๓:๑-๑๔. เร็ยรู้เกี่ยวกับชีวิตก่อนเกิดและการสร้าง, **อับรา**. ๓:๒๒-๒๘.

หนังสือของอับราฮัม: บันทึกโบราณที่อับราฮัมเขียนไว้และเข้ามาอยู่ในการครอบครองของศาสนจักรเมื่อปี ค.ศ. ๑๘๓๕. อันโตนิโอ เลอโบลค้นพบบันทึกต่างๆ และมีมีจำนวนหนึ่งในสุสานใต้ดินของชาวอียิปต์, เขาทำพิธีกรรมมอบสิ่งเหล่านี้ให้แก่ไมเคิล แชนด์เลอร์. แชนด์เลอร์จัดแสดงนิทรรศการสิ่งเหล่านี้ในสหรัฐเมื่อปี ค.ศ. ๑๘๓๕. เพื่อนจำนวนหนึ่งของโจเซฟ สมิธ ชื่อบันทึกจากแชนด์เลอร์และมอบให้ศาสดาพยากรณ์, ซึ่งแปลบันทึกเหล่านั้น. ปัจจุบันบันทึกจำนวนหนึ่งอยู่ในพระคัมภีร์ไข่มุกอันล้ำค่า.

บทที่ ๑ บันทึกประสบการณ์ของอับราฮัมในเมืองเออร์ของชาวเคลเดีย, ซึ่งที่นั่นบรรดาปุโรหิตชั่วร้ายพยายามฆ่าเขาเป็นเครื่องสังเวย. บทที่ ๒ เล่าถึงการเดินทางของเขาไปคานาอัน. พระเจ้าทรงปรากฏต่อเขาและทรงทำพันธสัญญากับเขา. บทที่ ๓ บันทึกว่าอับราฮัมเห็นจักรวาลและสำเหนยถึงความสัมพันธ์ระหว่างดาวพระเคราะห์ต่างๆ ในฟ้าสวรรค์. บทที่ ๔-๕ เป็นอีกบันทึกหนึ่งของเรื่องราวการสร้าง.

พงศ์พันธุ์ของอับราฮัม: ผู้คนที่ได้รับคำสัญญาและพันธสัญญาต่างๆ ซึ่งพระเจ้าเป็นเจ้าทรงทำไว้ต่ออับราฮัม, โดยการเชื่อฟังกฎและศาสนพิธีต่างๆ ของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์. ชาย และหญิงจะได้รับพรเหล่านี้หากพวกเขาเป็นสายเลือดแท้ของอับราฮัมหรือหากพวกเขาเข้ามาอยู่ในครอบครัวของอับราฮัมโดยน้อมรับพระกิตติคุณและรับบัพติศมา (กท. ๓:๒๖-๒๙; ๔:๑-๗; คพ. ๘:๑๓-๑๔; ๑๐๓:๑๗; ๑๓๒:๓๐-๓๒; อับรา. ๒:๙-๑๑). ลูกหลานสายเลือดแท้ของอับราฮัมอาจสูญเสียพรจากการไม่เชื่อฟัง (รม. ๔:๑๓; ๙:๖-๘).

อับมงคล (ความ). ดู ความตาย, ทางวิญญาณ;

นรก; บุตรแห่งหยานะ; มาร *ด้วย*

สภาพของการหยุดยั้งความก้าวหน้าของบุคคลหนึ่งและถูกปฏิเสธมิให้เข้าไปในที่ประทับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและรัศมีภาพของพระองค์. ความอับมงคลมีอยู่ในหลายระดับ. ทุกคนที่ไม่ได้รับความสมบูรณ์แห่งความสูงส่งซึ่งเสสเซียจะถูกจำกัดความก้าวหน้า

และสิทธิพิเศษของตนในระดับหนึ่ง, และพวกเขาจะอับมงคลในระดับนั้น.

วิบัติแก่คนหน้าชื่อใจคน! พวกเขาจะต้องมีโทษมากยิ่งขึ้น, **มธ**. ๒๓:๑๔. ผู้ใดจะกล่าวคำหมิ่นประมาทต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่มีกรรมชั่วแห่งบาปเป็นนิตย์, **มาระโก** ๓:๒๙. บรรดาผู้ที่ได้ประพฤติชั่วก็จะมีเพิ่มขึ้นสู่การพิพากษา, **ยอห์น** ๕:๒๙ (๓ นี. ๒๖:๕). คนที่กินและดื่มโดยมิได้เล็งเห็นพระกายขององค์พระผู้เป็นเจ้า, กินและดื่มเป็นเหตุให้ตนเองถูกพิพากษาโทษ, **๑ คร**. ๑๑:๒๙ (๓ นี. ๑๘:๒๘-๒๙). คนที่จะไม่กลับใจ, รับบัพติศมา, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ต้องอับมงคล, **๒ นี**. ๙:๒๔ (มาระโก ๑๖:๑๖; อีเธอร์ ๔:๑๘; คพ. ๖:๘; ๘:๘; ๘:๗). คนชั่วจะเศร้าหมองกับการอยู่กับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของกว่าจิตวิญญาณที่อับมงคลในนรก, **มธ**. ๙:๔. คนที่หาได้ทำอะไรไม่มากกว่าเขาจะได้รับบัญชา, คนคนนั้นยอมอับมงคล, **คพ**. ๕:๘; ๒๙. คนที่ได้รับความสมบูรณ์ของพันธสัญญาใหม่และเจตจำนงปฏิบัติตามกฎ, มิฉะนั้นเขาจะอับมงคล, **คพ**. ๑๓๒:๖.

อัลฟาและโอเมกา. ดู พระเยซูคริสต์ *ด้วย*

อัลฟาเป็นอักษรตัวแรกในพยัญชนะกรีก; โอเมกาเป็นอักษรตัวสุดท้าย. ทั้งสองคำเป็นชื่อที่ถวายแด่พระเยซูคริสต์และใช้เป็นสัญลักษณ์เพื่อแสดงว่าพระคริสต์ทรงเป็นทั้งปฐมและอวสานของการสร้างทั้งปวง (ว. ๑:๘; คพ. ๑๙:๑).

อัสซีเรีย

จักรวรรดิโบราณ, พร้อมด้วยบาบิโลนคู่แข่งของจักรวรรดินี้, ปกครองรัฐเก่าแก่ส่วนใหญ่ของซีเรียและปาเลสไตน์ตลอดเกือบทุกสมัยของพันธสัญญาเดิม. แม้ว่าชาวอัสซีเรียจะเป็นพลังสำคัญนับแต่กลางศตวรรษที่ ๑๒ ก่อนคริสตกาลจนปลายศตวรรษที่ ๗ ก่อนคริสตกาล, แต่พวกเขาก็ยังไม่สามารถสร้างโครงสร้างทางการเมืองอันมีเสถียรภาพได้. พวกเขาปกครองโดยวิธีข่มขู่, ปราบศัตรูด้วยไฟและดาบหรือตัดกำลังโดยย้ายประชากรจำนวนมากออกไปยังส่วนอื่นๆ ของจักรวรรดิ. ราชกรของพวกเขาไม่เคยหยุดยั้งที่จะเป็นอริกับพวกเขา, และประวัติศาสตร์ของจักรวรรดิเต็มไปด้วยการก่อกบฏอย่างไม่สิ้นสุด. (ดู ๒ พกษ. ๑๘-๑๙; ๒ พศต. ๓๒; อสย. ๗:๑๗-๒๐; ๑๐; ๑๙; ๓๗.)

อากิริปปา. ดู เปาโล ด้วย

ในภาคพันธสัญญาใหม่, บุตรของเฮโรด อากิริปปาที่หนึ่งและพี่ชายของเบอร์นิสและดรูซิลลา. เขาเป็นกษัตริย์แห่งซัสซีส, ตั้งอยู่ในเลบานอน. เขาฟังอัครสาวกเปาโลและเกือบถูกชักจูงให้เป็นชาวคริสต์ (กิจการ ๒๕-๒๖; จส-ป ๑:๒๔).

อาเซอร์. ดู ยาโคบ, บุตรของอิสอัค; อิสราเอล ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุตรชายของยาโคบกับคิล-ปาร์ห์, สาวใช้ของเลอห์ (ปฐมก. ๓๐:๑๒-๑๓).

เผ่าอาเซอร์: ยาโคบอวยพรอาเซอร์ (ปฐมก. ๔๙:๒๐), และโมเสสอวยพรลูกหลานของอาเซอร์ (ฉบบ. ๓๓:๑, ๒๔-๒๙). ลูกหลานเหล่านี้ได้รับการขนานนามว่าเป็น "ทกแก้วทหาร" (๑ พศต. ๗:๔๐).

อาณาจักรแห่งพระผู้เป็นเจ้าหรืออาณาจักรแห่งสวรรค์. ดู รัศมีภาพซีเลสเชียล; ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ ด้วย

อาณาจักรแห่งพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลกคือศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย (คพ. ๖๕). จุดประสงค์ของศาสนจักรคือเตรียมสมาชิกให้พร้อมที่จะอยู่ในอาณาจักรซีเลสเชียลหรืออาณาจักรแห่งสวรรค์ตลอดกาล. อย่างไรก็ตาม, บางครั้งพระคัมภีร์เรียกศาสนจักรว่าอาณาจักรแห่งสวรรค์, ซึ่งหมายความว่าศาสนจักรเป็นอาณาจักรแห่งสวรรค์บนแผ่นดินโลก.

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายคืออาณาจักรแห่งพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก, แต่ปัจจุบันนี้จำกัดอยู่เพียงอาณาจักรในทางศาสนาเท่านั้น. ระหว่างมิลเลเนียม, อาณาจักรแห่งพระผู้เป็นเจ้าจะเป็นทั้งด้านการเมืองการปกครองและศาสนา.

พระเจ้าทรงเป็นพระมหากษัตริย์อยู่เป็นนิรันดร์, สดต. ๑๐:๑๖ (สดต. ๑๑:๔). พระผู้เป็นเจ้าแห่งสวรรค์จะทรงสถาปนาราชอาณาจักรหนึ่งซึ่งจะไม่มีวันทำลายเสียได้, **दनल. ๒:๔๔** (คพ. ๑๓๘:๔๔).จงกลับใจเสียใหม่เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว, **มธ. ๓:๒** (มธ. ๔:๑๗). ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่, ในสวรรค์เป็นอย่างไรก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก, **มธ. ๖:๑๐**. ท่านทั้งหลายจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าก่อน, **มธ. ๖:๓๓** (๓ นี.

๑๓:๓๓). เราจะมอบลูกกุญแจแผ่นดินสวรรค์ให้ไว้แก่ท่าน, **มธ. ๑๖:๑๙**. จงมา, รับเอาราชอาณาจักรซึ่งได้เตรียมไว้สำหรับท่านทั้งหลาย, **มธ. ๒๕:๓๔**. วันที่เราจะรับส่วนเศรษสิทธิ์กับท่านในแผ่นดินแห่งพระบิดาของเรา, **มธ. ๒๖:๒๖-๒๙**. ท่านทั้งหลายจะเห็นบรรดาผู้เผยพระวจนะในแผ่นดินของพระเจ้า, **ลูกา ๑๓:๒๘**. คนอธรรมจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า, **๑ คร. ๖:๙**. เนื้อและเลือดจะมีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้, **๑ คร. ๑๕:๕๐**. ก่อนที่ท่านจะแสวงหาความมั่งคั่งท่านจงแสวงหาอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า, **เจคอบ ๒:๑๘**. ไม่มีสิ่งที่ไม่สะอาดจะสืบทอดอาณาจักรแห่งสวรรค์เป็นมรดกเลย, **แอล-มา ๑๑:๓๗**. เจ้าจะพักผ่อนกับพวกเขาในอาณาจักรแห่งพระบิดาของเรา, **คพ. ๑๕:๖**. เจ้าได้รับอาณาจักรหรือกุญแจของศาสนจักรแล้ว, **คพ. ๔๒:๖๙** (คพ. ๖๕:๒). ขอให้อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าออกไปเพื่ออาณาจักรแห่งสวรรค์จะมา, **คพ. ๖๕:๕-๖**. กุญแจทั้งหลายของอาณาจักรนี้จะไม่มีการนำมาจากเจ้าได้เลย, **คพ. ๙๐:๓**. ผู้ที่รับเจ้าตั้งเด็กเล็กๆ, ย่อมรับอาณาจักรของเรา, **คพ. ๙๙:๓**. จะเรียกศาสนจักรของเราในวันเวลาสุดท้ายดังนี้, แม้ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย, **คพ. ๑๑๕:๔**. พี่สวรรค์เปิดและข้าพเจ้าเห็นอาณาจักรซีเลสเชียลของพระผู้เป็นเจ้า, **คพ. ๑๓๗:๑-๔**.

อาดัม. ดู การตกของอาดัมและเอวา; เทพาตี-เทพ; มีคาเอล; อัดัม-ฮอนได-อาห์มัน; เอเดน; เอวา ด้วย

ชายคนแรกที่สร้างขึ้นบนแผ่นดินโลก.

อาดัมเป็นบิดาและบิดของเผ่าพันธุ์มนุษย์บนแผ่นดินโลก. การล่งละเมิดของเขาในสวนเอเดน (ปฐมก. ๓; คพ. ๒๙:๔๐-๔๒; โมเสส ๔) ทำให้เขา "ตก" และกลายเป็นมรรตัย, เป็นกาวที่จำเป็นเพื่อให้มนุษยชาติก้าวหน้าบนแผ่นดินโลกนี้ (๒ นี. ๒:๑๔-๒๙; แอลมา ๑๒:๒๑-๒๖). อัดัมกับเอวาจึงสมควรได้รับการสรรเสริญสำหรับบทบาทของเขาทั้งสองที่ทำให้การเติบโตนิรันดร์ของเรายูในวิสัยที่ทำได้. อัดัมคือเมธีโบราณและเป็นที่รู้จักกันในนามมีคาเอลด้วย (दनल. ๗; คพ. ๒๗:๑๑; ๑๐๗:๕๓-๕๔; ๑๑๖; ๑๓๘:๓๘). เขาคือเทพาตีเทพและจะมาก่ออีกครั้งหนึ่งบนแผ่นดินโลกในฐานะบิดของครอบครัวมนุษย์, ในการเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ (คพ. ๒๙:๒๖).

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามฉายาของพระองค์, **ปฐมก.** ๑:๒๖-๒๘ (โมเสส ๒:๒๖-๒๘; อับรา. ๔:๒๖-๒๘). พระเจ้าทรงประทานอำนาจปกครองเหนือสิ่งทั้งปวงและทรงบัญชาเขาให้ขยายเผ่าพันธุ์และเติมเต็มแผ่นดิน, **ปฐมก.** ๑:๒๘-๓๑ (โมเสส ๒:๒๘-๓๑; อับรา. ๔:๒๘-๓๑). พระเจ้าเป็นเจ้าของทรงวางอาดัมและเอวาไว้ในสวนเอเดนและทรงห้ามพวกเขาไม่ให้กินผลจากต้นไม้แห่งความรู้ถึงความดีและความชั่ว, **ปฐมก.** ๒:๗-๙, ๑๕-๑๗ (โมเสส ๓:๗-๙, ๑๕-๑๗; อับรา. ๕:๗-๑๓). อาดัมตั้งชื่อสิ่งมีชีวิตทั้งหมด, **ปฐมก.** ๒:๑๙-๒๐ (โมเสส ๓:๑๙-๒๐; อับรา. ๕:๒๐-๒๑). อาดัมและเอวาแต่งงานโดยพระเจ้าเป็นเจ้า, **ปฐมก.** ๒:๑๘-๒๕ (โมเสส ๓:๑๘-๒๕; อับรา. ๕:๑๔-๒๑). อาดัมและเอวาถูกขาดานล่อลวง, ให้กินผลไม้ต้องห้าม, และถูกขับออกจากสวนเอเดน, **ปฐมก.** ๓ (โมเสส ๔). อาดัมอายุ ๙๓๐ ปีเมื่อเขาถึงแก่กรรม, **ปฐมก.** ๕:๕ (โมเสส ๖:๑๒). อาดัมเป็นมนุษย์คนแรก, **คพ.** ๘:๔:๑๖. ก่อนมรณกรรมของเขา อาดัมเรียกลูกหลานที่ชอบธรรมมารวมกันที่อาดัม-อนันโต-อาห์มันและให้พรคนเหล่านั้น, **คพ.** ๑๐๗:๕๓-๕๗. อาดัมถวายเครื่องพลีบูชา, **โมเสส** ๕:๔-๘. อาดัมรับพิบัติ, ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์, และได้รับแต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิต, **โมเสส** ๖:๕๑-๖๘.

อาดัม-อนันโต-อาห์มัน. ดู อาดัม ด้วย

สถานที่ซึ่งอาดัมให้พรลูกหลานที่ชอบธรรมของเขาสามปีก่อนสิ้นชีวิต (คพ. ๑๐๗:๕๓-๕๖) และที่นั่นเขาจะมาก่อนเวลาของการเสด็จมาครั้งที่สอง (คพ. ๑๑๖).

อาธรรม (คน). ดู ชั่ว; บาป; ไม่ชอบธรรม (ความ);

สกลปรก (ความ) ด้วย

บางคนหรือบางสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับพระประสงค์หรือพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า; ชั่วร้ายและไม่บริสุทธิ์.

ทางของคนอธรรมจะพินาศไป, **สดด.** ๑:๖. ถ้าคนชอบธรรมจะรอดพ้นไปได้ช้อย่างยากเย็นแล้ว, คนบาปจะไปอยู่ที่ไหน?, **๑ ปด.** ๔:๑๘. ปฏิเสธตนจากความไม่เป็นเหมือนพระเจ้าเป็นเจ้าทุกอย่าง, **โมโร.** ๑๐:๓๒. การแก้แค้นมาถึงคนอาธรรมอย่างรวดเร็ว, **คพ.** ๙๗:๒๒. ในบรรดาคนอาธรรม, พระเจ้าช่วยให้รอดมิได้ทรงเอ็นอโษษฐ์, **คพ.** ๑๓๘:๒๐.

อานาเนียแห่งตามัสกัส. ดู เปาโล ด้วย

สานุศิษย์ชาวคริสต์ที่ตามัสกัสผู้ซึ่งให้บัพติศมาเปาโล (กิจการ ๙:๑๐-๑๘; ๒๒:๑๒).

อานาเนียแห่งเยรูซาเล็ม

ในภาคพันธสัญญาใหม่, เขากับสี่ปีรา, ภรรยา, กล่าวเท็จต่อพระเจ้าโดยชักยอกเงินส่วนหนึ่งที่พวกเขาอุทิศถวายแด่พระเจ้า. เมื่อเปโตรเผชิญหน้ากับพวกเขา, เขาทั้งสองล้มลงสู่พื้นดินและสิ้นชีวิต (กิจการ ๕:๑-๑๑).

อานเบล. ดู อาดัม; คาอิน ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุตรคนหนึ่งของอาดัมกับเอวา.

ถวายเครื่องพลีบูชาแด่พระเจ้าเป็นเจ้าดียิ่งกว่าคาอินพี่ชายของเขา, **ปฐมก.** ๔:๔-๕ (ฮบ. ๑๑:๔; โมเสส ๕:๑๖-๒๑). ถูกคาอินกระทำฆาตกรรม, **ปฐมก.** ๔:๘ (โมเสส ๕:๓๒). ได้รับฐานะปุโรหิตจากอาดัม, **คพ.** ๘:๔:๑๖. ชาตาคบคิดกับคาอินกระทำฆาตกรรมอานเบล, **โมเสส** ๕:๒๘-๓๑ (ฮีบ. ๖:๒๗).

อามาลู (คน, ชาว) (ภาคพันธสัญญาเดิม)

ชนเผ่าอาหรับที่อาศัยอยู่ในทะเลทรายปารานระหว่างอาราบาห์กับเมดิเตอร์เรเนียน. พวกเขาทำสงครามอยู่เป็นประจำกับชาวฮีบรูนับแต่สมัยโมเสส (อพย. ๑๗:๘) จนสมัยซาอูลและดาวิด (๑ ซมอ. ๑๕; ๒๗:๘; ๓๐; ๒ ซมอ. ๘:๑๑-๑๒).

อาโมส

ศาสดาพยากรณ์คนหนึ่งในภาคพันธสัญญาเดิมผู้ที่พยากรณ์ไว้ตั้งแต่ประมาณ ๗๙๒ ถึง ๗๕๐ ปีก่อนคริสตกาล ในสมัยของอุสซียาห์, กษัตริย์แห่งยูดาห์, และเยโรโบอัม, กษัตริย์แห่งอิสราเอล.

หนังสืออาโมส: หนังสือเล่มหนึ่งในภาคพันธสัญญาเดิม. คำพยากรณ์ของอาโมสหลายเรื่องเตือนอิสราเอลและบรรดาประชาชาติเพื่อนบ้านของนางให้กลับมาสู่ความชอบธรรม.

บทที่ ๑-๕ เรียกอิสราเอลและบรรดาประชาชาติเพื่อนบ้านของนางมาสู่การกลับใจ. บทที่ ๓ อธิบายว่าพระเจ้าทรงเปิดเผยความลับของพระองค์แก่บรรดาศาสดาพยากรณ์และการนั้นก็นื่องจากการล่วงละเมิด, อิสราเอลจะถูกปฏิปักษ์ทำลาย. บทที่ ๖-๘

พยากรณ์ถึงการล่มสลายของอิสราเอลหลายปีก่อน การบุกรุกของชาวอัสซีเรีย. บทที่ ๙ พยากรณ์ว่าจะมีการนำอิสราเอลกลับคืนสู่แผ่นดินของนางเอง.

อารมณี. ดู โกรธ (ความ)

อารมาเกตโดน. ดู โโกก; มาโกก; เสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ (การ) ด้วย

ชื่อ *อารมาเกตโดน* มาจากคำฮีบรู *ฮาร์ เมกิดโดน*, หมายถึง “ภูเขาเมกิดโด.” หุบเขาเมกิดโดอยู่ในภูมิภาคทางตะวันตกของที่ราบเอสตราเอลอน, ห้าสิบไมล์ (แปดสิบกิโลเมตร) เหนือเยรูซาเล็ม, และเป็นสถานที่ทำสงครามครั้งสำคัญ มากมายในสมัยพันธสัญญาเดิม. การต่อสู้ครั้งใหญ่และครั้งสุดท้ายซึ่งจะเกิดขึ้นใกล้เวลาการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้าเรียกว่าสงครามอารมาเกตโดนเพราะสงครามนี้จะเริ่มต้นในบริเวณเดียวกัน (ดู ออสค. ๓๙:๑๑; ศพย. ๑๒-๑๔, โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ๑๒:๑๑; ว. ๑๖:๑๔-๒๑.)

อาโรน, ฐานะปุโรหิตแห่ง. ดู กฎของโมเสส;

ฐานะปุโรหิต; อาโรน, พี่ชายของโมเสส ด้วย

ฐานะปุโรหิตที่ต่ำกว่า (ฮบ. ๗:๑๑-๑๒; คพ. ๑๐๗:๑๓-๑๔). ตำแหน่งของฐานะปุโรหิตนี้คือ อธิการ, ปุโรหิต, ผู้สอน, และมัคทายก (คพ. ๘๔:๓๐; ๑๐๗:๑๐, ๑๔-๑๕, ๘๗-๘๘). ในสมัยโบราณ, ภายใต้กฎของโมเสส, มีมหาปุโรหิต, ปุโรหิต, และชาวเลวี. มีการเปิดเผยฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนแก่โมเสสเพราะชาวอิสราเอลสมัยโบราณกบฏต่อพระเจ้าเป็นเจ้า. พวกเขาปฏิเสธที่จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์และรับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดครวมทั้งศาสนพิธีต่างๆ ของฐานะปุโรหิตนี้ (คพ. ๘๔:๒๓-๒๕). ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนเกี่ยวข้องกับศาสนพิธีทางโลกและศาสนพิธีภายนอกของกฎและพระกิตติคุณ (๑ พศต. ๒๓:๒๗-๓๒; คพ. ๘๔:๒๖-๒๗; ๑๐๗:๒๐). ฐานะปุโรหิตนี้ถือฤกษ์แห่งหลายแห่งการปฏิบัติของเหล่าเทพ, และของพระกิตติคุณแห่งการกลับใจ, และของบัพติศมา (คพ. ๑๓). ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนได้รับการฟื้นฟูสู่แผ่นดินโลกในสมัยการประทานนี้เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๘๒๙. ยอห์นผู้ถวายบัพติศมาประสาฐานะปุโรหิตนี้แก่โจเซฟ สมิท และออลิเวอร์ คาวเดอริ์ บนฝั่งแม่น้ำซัสเคอฮัน-

นา, ไกลฮาร์โมนี, รัฐเพนน์ซิลเวเนีย (คพ. ๑๓; จส—๑:๖๘-๗๓).

และเขาจะมีพันธสัญญาของฐานะปุโรหิตอันเป็นนิจ, **กตว.** ๒๕:๑๓. พระเจ้าจะทรงทำให้บุตรทั้งหลายของเลวีบริสุทธิ์, และทรงชำระล้างพวกเขา, **มลค.** ๓:๓ (๓ นี. ๒๔:๓). ไม่มีชายใดตั้งตนเป็นปุโรหิตได้, **ฮบ.** ๕:๔. ความตริบคอบมิได้มาโดยฐานะปุโรหิตเลวี, **ฮบ.** ๗:๑๑. พระองค์จะไม่ทรงนำฐานะปุโรหิตนี้ไปจากแผ่นดินโลกอีกเลยจนกว่าบรรดาบุตรของเลวีจะถวายเครื่องบูชา, **คพ.** ๑๓:๑. โจเซฟ สมิท และออลิเวอร์ คาวเดอริ์ได้รับแต่งตั้งฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน, **คพ.** ๒๗:๘. ฐานะปุโรหิตที่ต่ำกว่าถือฤกษ์แห่งการปฏิบัติของเหล่าเทพ, **คพ.** ๘๔:๒๖ (คพ. ๑๓:๑). มีฐานะปุโรหิตสองอย่าง, กล่าวคือ, แห่งเมลคีเซเดครและแห่งอาโรน, **คพ.** ๑๐๗:๑. ฐานะปุโรหิตที่สองเรียกว่าฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน, **คพ.** ๑๐๗:๑๓.

อาโรน, พี่ชายของโมเสส. ดู โมเสส; อาโรน, ฐานะปุโรหิตแห่ง ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุตรคนหนึ่งของอัมรามกับโยเคเบต, แห่งเผ่าเลวี (อพย. ๖:๑๖-๒๐); พี่ชายของโมเสส (อพย. ๗:๗).

พระเจ้าทรงแต่งตั้งให้ช่วยโมเสส นำลูกหลานอิสราเอลออกจากอียิปต์และเป็นผู้พูดแทนเขา, **อพย.** ๔:๑๐-๑๖, ๒๗-๓๑; ๕:๑-๑๒:๕๑. บนภูเขาซีนาย, โมเสสได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการแต่งตั้งอาโรนและบุตรชายสี่คนของเขาสู่ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน, **อพย.** ๒๘:๑-๔. ทำวัททองคำตามคำร้องขอของประชาชน, **อพย.** ๓๒:๑-๖, ๒๑, ๒๔, ๓๕. สิ้นชีวิตบนภูเขาไซรัด้วยอายุ ๑๒๓ ปี, **กตว.** ๒๐:๒๒-๒๙ (กตว. ๓๓:๓๘-๓๙). พระเจ้าทรงยืนยันฐานะปุโรหิตบนอาโรนและพงศ์พันธุ์ของเขา, **คพ.** ๘๔:๑๘, ๒๖-๒๗, ๓๐. คนเหล่านั้นที่ขยายการเรียกฐานะปุโรหิตกลายเป็นบุตรทั้งหลายของโมเสสและของอาโรน, **คพ.** ๘๔:๓๓-๓๔. พระเจ้าจะทรงรับรองการปฏิบัติอันชอบธรรมของคนที่ได้รับเรียกจากพระบิดาตั้งที่ทรงรับรองอาโรน, **คพ.** ๑๓๒:๕๙.

อาสา

ในภาคพันธสัญญาเดิม, กษัตริย์คนที่สามของยูดาห์. พระคัมภีร์บันทึกว่า “พระทัยของอาสา กิบริสุทธิ์ต่อพระเจ้าตลอดรัชสมัยของพระองค์” (๑ พกษ.

๑๕:๑๔). ในสมัยการปกครองของเขา เขาทำให้กองทัพมีแสนยานุภาพอันเกรียงไกร, โยนแอกของเอธิโอเปียทิ้งไป, ขจัดเทพเจ้าปลอม, และเชื้อเชิญผู้คนให้ทำพันธสัญญาเพื่อแสวงหาพระเยโฮวาห์ (๑ พกษ. ๑๕-๑๖; ๒ พศต. ๑๔-๑๖). อย่างไรก็ตาม, เมื่อเขาเริ่มเป็นโรคที่เท้า, เขามิได้แสวงหาความช่วยเหลือจากพระเจ้าและสิ้นชีวิต (๑ พกษ. ๑๕:๒๓-๒๔; ๒ พศต. ๑๖:๑๒-๑๓).

อาหับ. ดู เยเซเบล ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, หนึ่งในบรรดากษัตริย์ที่ชั่วร้ายและมีอำนาจมากที่สุดคนหนึ่งของอิสราเอลตอนเหนือ. เขาแต่งงานกับเยเซเบล, เจ้าหญิงชาวไซดอน, ซึ่งด้วยอิทธิพลของนางจึงเกิดการสถาปนาให้ให้มีสการพระบาอัลและพระอัทธาโรทในอิสราเอล (๑ พกษ. ๑๖:๒๙-๓๓; ๒ พกษ. ๓:๒) และมุ่งกระทำการล้มล้างศาสนาพยากรณ์และการนมัสการพระเยโฮวาห์ (๑ พกษ. ๑๘:๑๓).

ครอบครองเหนืออิสราเอลในระยะเวลาที่ยี่สิบสองปี, ๑ พกษ. ๑๖:๒๙ (๑ พกษ. ๑๖-๒๒). ทำชู้ในสายพระเนตรของพระเจ้ายิ่งกว่าทุกคนที่อยู่ก่อนเขา, ๑ พกษ. ๑๖:๓๐. ถูกสังหารในการรบ, ๑ พกษ. ๒๒:๒๙-๔๐.

อาหารแห่งชีวิต. ดู พระเยซูคริสต์; ศีลระลึก ด้วย

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นอาหารแห่งชีวิต. ขนบปังในศีลระลึก เป็นสัญลักษณ์แทนพระวรกายของพระคริสต์.

เราเป็นอาหารแห่งชีวิต, **ยอห์น** ๖:๓๓-๕๘. กินและดื่มอาหารและน้ำแห่งชีวิต, **แอลมา** ๕:๓๔. ขนบปังอยู่ในความระลึกถึงพระวรกายของพระคริสต์, **๓ นี.** ๑๘:๕-๗. ขนบปังเป็นเครื่องหมายแห่งพระมังสะของพระคริสต์, **คพ.** ๒๐:๔๐, ๗๗ (โมโร. ๔:๑-๓).

อิซมาเอล, บุตรของอับราฮัม. ดู อับราฮัม; ฮาการ์ ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุตรคนหนึ่งของอับราฮัมกับฮาการ์, สาวใช้ชาวอียิปต์ของซาราห์ (ปฐมก. ๑๖:๑๑-๑๖). พระเจ้าทรงสัญญากับทั้งอับราฮัมและฮาการ์ว่าต่อไปอิซมาเอลจะเป็นบิดาของประชาชาติอันยิ่งใหญ่ (ปฐมก. ๒๑:๘-๒๑). พันธสัญญาผ่านมาจากอัสคแทนที่จะมาจากอิซมา-

เอล, **ปฐมก.** ๑๗:๑๙-๒๑ (กิท. ๔:๒๒-๕:๑). พระผู้เป็นเจ้าอวยพรอิซมาเอลว่าเขาจะมีพงศ์พันธุ์มากมายยิ่ง, **ปฐมก.** ๑๗:๒๐. อิซมาเอลช่วยฝังอับราฮัม, **ปฐมก.** ๒๕:๘-๙. ชื่อบุตรสิบสองคนของอิซมาเอล, **ปฐมก.** ๒๕:๑๒-๑๖. อิซมาเอลตาย, **ปฐมก.** ๒๕:๑๗-๑๘. เอชชารับบิดาของอิซมาเอล, มาหะลัท, มาเป็นภรรยา, **ปฐมก.** ๒๘:๙.

อิซมาเอล, พ่อตาของนีไฟ. ดู ลีไฮ, บิดาของนีไฟ ด้วย

ชายคนหนึ่งในพระคัมภีร์มอรมอนผู้ซึ่ง, พร้อมกับครอบครัวของเขา, ได้มาสมทบกับครอบครัวของลีไฮในการเดินทางไปยังแผ่นดินที่สัญญาไว้.

นีไฟกับพี่ๆ ของเขากลับไปเยรูซาเล็ม และชักชวนอิซมาเอลกับครอบครัวให้ไปแผ่นดินที่สัญญาไว้กับลีไฮและครอบครัวของเขา, **๑ นี.** ๗:๒-๕. สองครอบครัวแต่งงานกัน, **๑ นี.** ๑๖:๗. อิซมาเอลสิ้นชีวิตในแดนทुरुกันดาร, **๑ นี.** ๑๖:๓๔.

อิมมานูเอล. ดู พระเยซูคริสต์ ด้วย

พระนามหนึ่งสำหรับพระเยซูคริสต์. พระนามนี้มาจากถ้อยคำในภาษาฮีบรูซึ่งแปลว่า "พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่กับเรา."

อิมมานูเอลเป็นพระนาม- คำนำหน้าพระนามประทานให้ไว้เป็นเครื่องหมายของการปลดปล่อยของพระผู้เป็นเจ้า (อสย. ๗:๑๔). การอ้างอิงของอิสยาห์ถึงอิมมานูเอลมีการระบุไว้เป็นพิเศษโดยมีทิวว่าเป็นการพยากรณ์ถึงการประสูติของพระเยซูผู้ชีวิตมรรตัย (มธ. ๑:๑๘-๒๕). พระนามนี้ยังปรากฏในพระคัมภีร์ยุคสุดท้ายอีกด้วย (๒ นี. ๑๗:๑๔; ๒ นี. ๑๘:๘; คพ. ๑๒๘:๒๒).

อิสยาห์

ศาสดาพยากรณ์ในภาคพันธสัญญาเดิม ผู้ซึ่งพยากรณ์นับแต่ ๗๔๐-๗๑๐ ปีก่อนคริสตกาล. ในฐานะที่ปรึกษาคนสำคัญที่สุดของกษัตริย์เฮเซคียาห์, อิสยาห์มีอิทธิพลมากทางศาสนาและการเมือง.

พระเยซูทรงอ้างอิงถึงอิสยาห์บ่อยครั้งกว่าทรงอ้างอิงถึงศาสดาพยากรณ์คนอื่น ๆ. นอกจากนี้เปโตร, ยอห์น, และเปาโลในภาคพันธสัญญาใหม่ก็ยังอ้างอิงถึงอิสยาห์บ่อยๆ ด้วย. พระคัมภีร์มอรมอนและหลักคำสอนและพันธสัญญาที่มีข้อความ

อ้างอิงจากอิสยาห์มากกว่าสวดพยากรณ์คน
อื่นๆ และช่วยได้มากในการตีความอิสยาห์
นี้ไฟสอนผู้คนของท่านจากงานเขียนของอิสยาห์
(๒ นี. ๑๒-๒๔; อสย. ๒-๑๔). พระเจ้ารับสั่งกับ
ชาวนีโอฟว่า "ถ้อยคำของอิสยาห์ยิ่งใหญ่" และสิ่ง
ทั้งปวงซึ่งอิสยาห์พยากรณ์ไว้จะเกิดสัมฤทธิ์ผล
(๓ นี. ๒๓:๑-๓).

หนังสืออิสยาห์: หนังสือเล่มหนึ่งในภาคพันธสัญญา
เดิม. คำพยากรณ์มากมายของอิสยาห์เกี่ยวข้องกับ
การเสด็จมาของพระเจ้าผู้ไถ่, ทั้งในการปฏิบัติศาสน
กิจของพระองค์บนแผ่นดินโลก (อสย. ๙:๖) และ
ในฐานะองค์พระมหากษัตริย์ในวันสุดท้าย (อสย.
๖๓). ท่านพยากรณ์ไว้มากด้วยเกี่ยวกับอนาคตของ
อิสราเอล.

บทที่ ๑ เป็นบทนำสำหรับหนังสือเล่มนี้ทั้งเล่ม.
อิสยาห์ ๗:๑๔; ๙:๖-๗; ๑๑:๑-๕; ๕๓:๑-๑๒; และ
๖๑:๑-๓ เล่าเหตุการณ์ล่วงหน้าถึงพระพันธกิจ
ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด. บทที่ ๒, ๑๑, ๑๒, และ ๓๕
เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในยุคสุดท้าย, เมื่อพระ
กิตติคุณจะได้รับที่นฟู, จะมีการรวมอิสราเอล,
และดินที่แตกแระงจะผลิดอกอย่างต้นดอกฝัรัน.
บทที่ ๒๙ มีคำพยากรณ์เกี่ยวกับการมาปรากฏของ
พระคัมภีร์มอรมอน (๒ นี. ๒๗). บทที่ ๔๐-๔๖
ประกาศความกล้าเลิศของพระเจ้าในสถานะพระ
ผู้เป็นเจ้าของจักรวาลเหนือเทพเจ้าอันเป็นรูปเคารพ
ของบรรดาผู้มัสการนอกศาสนา. บทที่เหลือ, ๔๗-
๖๖, เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ต่างๆ ในการฟื้นฟูครั้ง
สุดท้ายของอิสราเอลและการสถาปนาไซอัน, โดย
พระเจ้าทรงพำนักอยู่ในบรรดาผู้คนของพระองค์.

อิสราเอลี. ดู สิทธิเสรี

อิสระ, อิสราภาพ. ดู เชลย (การเป็น); สิทธิเสรี;
เสรีภาพ *ด้วย*

พลังหรือความสามารถในการเลือกของตนเองโดย
ไม่มีการบังคับ. ในความหมายทางวิญญาณ, บุคคล
ที่กลับใจและเชื่อฟังพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้าของ
เป็นอิสระจากพันธนาการแห่งบาปโดยผ่านการชดใช้
ของพระเยซูคริสต์ (โมไซยาห์ ๕:๘).

สิ่งที่จะทำให้ท่านทั้งหลายเป็นไท, **ยอห์น ๘:๓๒.** คน
ที่พ้นจากการเป็นทาสของบาปจะได้รับชีวิตนิรันดร์, **รม. ๖:๑๙-๒๓.** อังกูร์อันชอบธรรมของเชื้อสาย
แห่งอิสราเอลจะออกจากการเป็นเชลยไปสู่อิสราภาพ,

๒ นี. ๓:๕. พวกเขาร้องทูลพระเจ้าเพื่ออิสราภาพ
ของพวกเขา, **แอลมา ๔๓:๔๘-๕๐.** โมโรไนชื่นชม
ในอิสราภาพแห่งประเทศของท่าน, **แอลมา ๔๘:๑๑.**
พระวิญญาณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าคือวิญญาณแห่ง
อิสราภาพ, **แอลมา ๖๑:๑๕.** ตามเรามา, และเจ้าจะ
เป็นอิสราชน, **คฟ. ๓:๘:๒๒.**

อิสราเอล. ดู ยาโคบ, บุตรของอิสอัค; รับเข้ามา
(การ); อับราฮัม—พงศ์พันธุ์ของอับราฮัม
ด้วย

พระเจ้าประทานชื่อ อิสราเอล แก่ยาโคบ, บุตรของอิส
อัคและหลานของอับราฮัมในภาคพันธสัญญาเดิม
(ปฐมก. ๓๒:๒๘; ๓๕:๑๐). ชื่ออิสราเอลจะหมายถึงตัว
ยาโคบเอง, ลูกหลานของท่าน, หรืออาณาจักรซึ่งลูก
หลานเหล่านั้นครั้งหนึ่งเคยครอบครองในสมัยพันธ
สัญญาเดิมก็ได้ (๒ ซมอ. ๑:๒๔; ๒๓:๓). หลังจาก
โมเสสนำลูกหลานของอิสราเอลออกจากพันธนาการ
ของอียิปต์แล้ว (อพย. ๓-๑๔), พวกเขาอยู่ในการ
ปกครองของเหล่าผู้พิพากษาเป็นเวลากว่าสามร้อย
ปี. เริ่มจากกษัตริย์ซาอูล, บรรดากษัตริย์ปกครอง
เหนืออิสราเอล ซึ่งรวมกันเป็นหนึ่งเดียวจนถึงการ
สิ้นชีวิตของซาโลมอน, เมื่อสิบเผ่าก่อการกบฏกับ
เรโหโบอัมเพื่อสร้างประชาชาติแยกต่างหาก. หลัง
จากอาณาจักรของอิสราเอลถูกแบ่งแยก, บรรดา
เผ่าในตอนเหนือ, ซึ่งเป็นส่วนที่ใหญ่กว่า, รักษาชื่อ
อิสราเอลไว้, ขณะที่อาณาจักรตอนใต้เรียกว่ายูดาห์.
ในปัจจุบันแผ่นดินแห่งคานาอันก็เรียกว่า อิสราเอล
เช่นกัน. ในอีกความหมายหนึ่ง, อิสราเอลหมายถึง
ผู้ที่เชื่ออย่างแท้จริงในพระคริสต์ (รม. ๑๐:๑; ๑๑:๗;
กฟ. ๖:๑๖; อฟ. ๒:๑๒).

สิบสองเผ่าของอิสราเอล: ยาโคบ หลานของอับราฮัม,
ซึ่งชื่อได้เปลี่ยนไปเป็นอิสราเอล, มีบุตรชายสิบสอง
คน. ลูกหลานของพวกเขาต่อมาเป็นที่รู้จักกันว่าเป็น
สิบสองเผ่าของอิสราเอลหรือลูกหลานของอิสราเอล.
สิบสองเผ่าเหล่านี้ได้แก่ : รูเบน, สิเมโอน, เลวี,
ยูดาห์, อิสสาการ์, และเศบูลุน (บุตรของยาโคบกับ
เลอาห์); ดานและนัฟทาลี (บุตรของยาโคบกับบิล
ฮาห์); กาดและอาเซอร์ (บุตรของยาโคบกับเศลาห์);
โยเซฟและเบนยามิน (บุตรของยาโคบกับราเชล)
(ปฐมก. ๒๙:๓๒-๓๐:๒๔; ๓๕:๑๖-๑๘).

ยาโคบให้พรผู้นำเผ่าแต่ละคนก่อนจะสิ้นชีวิต

(ปฐมก. ๔๙:๑-๒๘) สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม, ดูข้ออุปสรรคแต่ละคนของยาโคบ.

รูเบน, บุตรหัวปีของภรรยาคนแรกของยาโคบ, เลอาห์, สูญเสียสิทธิบุตรหัวปีและมรดกสองเท่าของเขาเนื่องจากการผิดศีลธรรม (ปฐมก. ๔๙:๓-๔). สิทธิบุตรหัวปีจึงตกเป็นของโยเซฟ, ผู้ซึ่งเป็นบุตรหัวปีของภรรยาคนที่สองของยาโคบ, ราเชล (๑ พศต. ๕:๑-๒). เลวี, ซึ่งเฝ้าของเขาพระเจ้าทรงเลือกไว้เพื่อให้เป็นผู้ปฏิบัติศาสนกิจของฐานะปุโรหิต, ไม่ได้รับมรดกเนื่องจากการเรียกพิเศษของพวกเขาเพื่อปฏิบัติศาสนกิจในบรรดาเผ่าทั้งหมด. สิ่งนี้ทำให้มรดกสองเท่าของโยเซฟถูกแบ่งให้แก่บุตรของโยเซฟ, เอฟราอิมกับมนัสเสห์ (๑ พศต. ๕:๑; ยรม. ๓๑:๙), ผู้ซึ่งนับเป็นคนละเผ่ากับอิสราเอล (ปจส., ปฐมก. ๔๘:๕-๖).

สมาชิกในเผ่ายูดาห์ต้องเป็นผู้ปกครองจนกว่าพระเมสสิยาห์เสด็จมา (ปฐมก. ๔๙:๑๐; ปจส., ปฐมก. ๕๐:๒๔). ในยุคสุดท้ายเฝ้าเอฟราอิมได้รับอภิสิทธิ์ในการนำข่าวสารของการฟื้นฟูพระกิตติคุณไปสู่โลกและรวมอิสราเอลที่กระจัดกระจาย (ฉนิบ. ๓๓:๑๓-๑๗). เวลาจะมาถึงเมื่อเอฟราอิมจะมีบทบาทเป็นผู้นำในการรวมทุกเผ่าของอิสราเอลเป็นหนึ่งเดียวกัน, โดยผ่านพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ (อิสย. ๑๑:๑๒-๑๓; คพ. ๑๓๓:๒๖-๓๔).

การกระจัดกระจายของอิสราเอล: พระเจ้าทรงทำให้สิบสองเผ่าของอิสราเอลกระจัดกระจายและรับทุกข์ทรมานเนื่องจากความไม่ชอบธรรมและการกบฏของพวกเขา. อย่างไรก็ตาม, พระเจ้ายังทรงทำให้การกระจัดกระจายของผู้คนที่พระองค์ทรงเลือกไว้ในบรรดาประชาชาติของโลกเป็นพรแก่ประชาชาติเหล่านั้น.

เราจะให้พวกเจ้ากระจัดกระจายไปอยู่ในบรรดาประชาชาติ, **ลนต.** ๒๖:๓๓. พระเจ้าจะทรงทำให้เจ้ากระจัดกระจายไปในบรรดาผู้คนทั้งปวง, **ฉนิบ.** ๒๘:๒๕, ๓๗, ๖๔. เราจะกระทำเขาให้เป็นที่หวาดเสียวแก่ราชอาณาจักรทั้งสี่แห่งแผ่นดินโลก, **ยรม.** ๒๙:๑๘-๑๙. เราจะร่อนพงศ์พันธุอิสราเอลท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย, **อาโมส** ๙:๙ (ศคย. ๑๐:๙). พระบิดาได้ทรงใช้พระเยซูไปยังแคว้นของวงศ์วานอิสราเอล, **มธ.** ๑๕:๒๔. แคว้นอื่นซึ่งมิได้เป็นของคอกนี้เราก็มียอู, **ยอห์น** ๑๐:๑๖. อิสราเอลจะกระจัดกระจายทั่วพื้นพิภพ, **๑ นี.** ๒๒:๓-๘. เจคอบ

ยกนิทานสอนใจของซันส์เรื่องต้นมะกอกสวนและมะกอกป่ามาเล่า, **เจคอบ** ๕-๖. งานของพระบิดาจะเริ่มต้นในบรรดาเผ่าที่กระจัดกระจาย, **๓ นี.** ๒๑:๒๖.

การรวบรวมอิสราเอล: เชื้อสายแห่งอิสราเอลจะไดมารวมกันในยุคสุดท้ายก่อนการเสด็จมาของพระคริสต์ (ลข. ๑:๑๐). พระเจ้าทรงรวมผู้คนของพระองค์อิสราเอล เมื่อพวกเขายอมรับพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์.

พระองค์จะทรงยกอาณัติสัญญาและพวกเขาจะมา, **อิสย.** ๕:๒๖. เราจะรวบรวมเจ้าด้วยความสมเพชยิ่ง, **อิสย.** ๕๕:๗. อิสราเอลและยูดาห์จะกลับมารวมกันที่แผ่นดินของพวกเขา, **ยรม.** ๓๐:๓. พระเจ้าจะทรงรวบรวมพงศ์พันธุอิสราเอลจากชนชาติที่พวกเขากระจัดกระจายไปอยู่ท่ามกลางนั้น, **อิสค.** ๒๘:๒๕. เมื่อเวลากำหนดครบบริบูรณ์แล้ว พระองค์จะทรงรวบรวมทุกสิ่งไว้ในพระคริสต์, **อฟ.** ๑:๑๐. หลังจากอิสราเอลกระจัดกระจาย, พวกเขาจะรวมกันอีก, **๑ นี.** ๑๕:๑๒-๑๗. พระเจ้าจะทรงรวมผู้คนทั้งหมดที่เป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล, **๑ นี.** ๑๙:๑๖ (๓ นี. ๑๖:๕). พระองค์จะทรงนำพวกเขาออกจากความมืดและพวกเขาจะรู้ว่าพระเจ้าคือพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขา, **๑ นี.** ๒๒:๑๒. พระผู้เป็นเจ้าจะทรงรวมและทรงนับลูกๆ ของพระองค์, **๑ นี.** ๒๒:๒๕. ประชาชาติของคนต่างชาติจะนำอิสราเอลไปสู่พื้นแผ่นดินแห่งมรดกของตน, **๒ นี.** ๑๐:๘ (๓ นี. ๑๖:๔). ผู้คนของเราและถ้อยคำของเราจะรวมไว้เป็นหนึ่งเดียว, **๒ นี.** ๒๙:๑๓-๑๔. เอ็ดเดอร์ได้รับการเรียกให้รวมผู้ที่ทรงเลือกไว้, **คพ.** ๒๙:๗ (คพ. ๓๙:๑๑). เราจะรวมผู้ที่เราเลือกไว้, **คพ.** ๓๓:๖. รวมเพื่อเราจะให้กฎของเราแก่เจ้าและเจ้าจะได้รับการประสาทพร, **คพ.** ๓๘:๓๑-๓๓. เราจะกู้ผู้คนของเรา, ซึ่งเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล, **คพ.** ๓๙:๑๑. วิสุทธิชนจะออกมา, **คพ.** ๔๕:๔๖. โมเสสมอบบุญแก่ทั้งหลายของการรวบรวม, **คพ.** ๑๐๐:๑๑. ความชอบธรรมและความจริงสั่งทันแผ่นดินโลกและรวบรวมผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกไว้ออกมา, **โมเสส** ๗:๖๒. การรวมเปรียบได้กับการรวมกันของฝูงแร่ที่ซาคคพ, **จส—ม** ๕:๒๗.

สิบเผ่าที่สูญหายไปของอิสราเอล: เผ่าทั้งสิบของอิสราเอลประกอบเป็นอาณาจักรตอนเหนือของอิสราเอลและถูกพาไปเป็นเชลยในอัสซีเรียเมื่อ ๗๒๑ ปีก่อนคริสตกาล. ในเวลานั้นพวกเขาไปยัง

“ประเทศทางตอนเหนือ” และสูญหายไปโดยที่คนอื่นไม่ทราบ. ในยุคสุดท้ายพวกเขาจะกลับมา.

เราจะพูดกับทิศเหนือว่า, ปล่อยเถิด, **อสย. ๔๓:๖**. พวกเขาจะมาจากทางเหนือ, **อสย. ๔๙:๑๒** (๑ นี. ๒๑:๑๒). ยูดาห์และอิสราเอลจะมารวมกันจากแผ่นดินฝ่ายเหนือ, **ยรม. ๓:๑๘**. พระเจ้าผู้ทรงนำประชาชนอิสราเอลออกมาจากแผ่นดินฝ่ายเหนือทรงพระชนม์, **ยรม. ๑๖:๑๔-๑๖**. เราจะนำเขามาจากแดนเหนือ, **ยรม. ๓๑:๘**. ชาวนีไฟกับชาวยิวจะมีถ้อยคำของเผ่าอิสราเอลที่สูญหายไป, **๒ นี. ๒๙:๑๒-๑๓**. เราจะแสดงตนแก่เผ่าอิสราเอลที่สูญหายไป, **๓ นี. ๑๗:๔**. เมื่อพระกิตติคุณได้รับการสั่งสอนแก่ผู้ที่เหลืออยู่ของเชื้อสายแห่งอิสราเอล, พระองค์จะทรงรวบรวมเผ่าที่สูญหายไปกลับบ้านสู่แผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขา, **๓ นี. ๒๑:๒๖-๒๙**. โมเสสมอบหมายกฎแก่ทั้งหลายของการรวบรวมอิสราเอลแก่โจเซฟ สมิธและอลิเวอร์ คิวเตอร์, **คพ. ๑๑๐:๑๑**. คนเหล่านั้นที่อยู่ในดินแดนทางเหนือจะมาอยู่ในความทรงจำต่อพระพักตร์พระเจ้า, **คพ. ๑๓๓:๒๖-๓๒**. เราเชื่อในการรวมกันอย่างเป็นรูปธรรมของอิสราเอล, **ลข. ๑:๑๐**.

อิสาศคาร์. ดู ยาโคบ, บุตรของอิสอัค; อิสราเอล *ด้วย*

บุตรของยาโคบกับเลอาห์ในภาคพันธสัญญาเดิม (ปฐมก. ๓๐:๑๗-๑๘; ๓๕:๒๓; ๔๖:๑๓). ลูกหลานของเขากลายเป็นหนึ่งในสิบสองเผ่าของอิสราเอล.

เผ่าอิสาศคาร์: พระของยาโคบต่ออิสาศคาร์อยู่ในปฐมกาล ๔๙:๑๔-๑๕. หลังจากตั้งรกรากในคานาอันแล้ว, เผ่านี้ได้รับแผ่นดินที่มั่งคั่งที่สุดส่วนหนึ่งของปาเลสไตน์, รวมทั้งที่ราบเฮสตราเอลอน. ภายในเขตของอิสาศคาร์มีสถานที่สำคัญๆ หลายแห่งในประวัติศาสตร์ชาวยิว, เช่น, คาร์เมล, เมกิดโด, โดธาน, กิลโบอา, ยิสเรเอล, ทาโบร์, และนาซาเร็ธ (ยชว. ๑๙:๑๗-๒๓).

อิสอัค. ดู อับราฮัม *ด้วย*

ผู้ประสาทพรในภาคพันธสัญญาเดิม. การกำเนิดของท่านแก่อับราฮัมและซาราห์ในวัยชราเป็นปาฏิหาริย์ (ปฐมก. ๑๕:๔-๖; ๑๗:๑๕-๒๑; ๒๑:๑-๘). ความเต็มใจของอับราฮัมในการพลีบูชาอิสอัคเป็นอุปมาถึงพระเจ้าเป็นเจ้าและพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์ (เจคอบ ๔:๕). อิสอัคเป็นทายาท

ของสัญญาต่างๆ ในพันธสัญญาแห่งอับราฮัม (ปฐมก. ๒๑:๙-๑๒; ๑ นี. ๑๗:๔๐; คพ. ๒๗:๑๐).

อิสอัคเกิด, **ปฐมก. ๒๑:๑-๗**. ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์บนภูเขาโมริยาห์, **ปฐมก. ๒๒:๑-๑๙** (คพ. ๑๐๑:๔). แต่งงาน, **ปฐมก. ๒๔**. ติดต่อกับบุตรชาย, **ปฐมก. ๒๗:๑-๒๘:๙**. ได้รับความสูงส่งกับอับราฮัมและยาโคบ, **คพ. ๑๓๒:๓๗** (มธ. ๘:๑๑).

อีเธอร์. ดู เจเร็ด (ชาว) *ด้วย*

ศาสตพยากรณ์ชาวเจเร็ดคนสุดท้ายในพระคัมภีร์มอรมอน (อีเธอร์ ๑๒:๑-๒).

หนังสือของอีเธอร์: หนังสือเล่มหนึ่งในพระคัมภีร์มอรมอนซึ่งมีส่วนต่างๆ ในบันทึกของชาวเจเร็ด. ชาวเจเร็ดเป็นกลุ่มชนที่อาศัยอยู่ในซีกโลกตะวันตกหลายศตวรรษก่อนผู้คนของลีไฮ. หนังสือของอีเธอร์นำมาจากแผ่นจารึกยี่สิบสี่แผ่นซึ่งผู้คนของลีไฮค้นพบ (โมไซยาห์ ๘:๘-๙).

บทที่ ๑-๒ เล่าถึงการที่ชาวเจเร็ดจากบ้านไปในสมัยฮอบาเบลและเริ่มเดินทางไปสถานที่ซึ่งปัจจุบันนี้เรียกว่าทวีปอเมริกา. บทที่ ๓-๖ อธิบายว่าพี่ชายของเจเร็ดเห็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดก่อนที่พระองค์จะทรงถือกำเนิดและชาวเจเร็ดเดินทางในเรือแปดลำ. บทที่ ๗-๑๑ กล่าวต่อไปถึงประวัติความชั่วร้ายซึ่งครอบงำประวัติส่วนใหญ่ของชาวเจเร็ด. โมโรไน, ผู้เรียบเรียงบันทึกของอีเธอร์, เขียนในบทที่ ๑๒-๑๓ ถึงการอันน่าพิศวงที่กระทำด้วยศรัทธาและเขียนถึงพระคริสต์กับเยรูซาเล็มใหม่ที่จะเกิดขึ้น. บทที่ ๑๔-๑๕ เล่าถึงการที่ชาวเจเร็ดกลายเป็นประชาชาติยิ่งใหญ่ แต่ถูกสงครามกลางเมืองทำลายเนื่องจากความชั่วร้าย.

อีโนส, บุตรของเจคอบ

ศาสตพยากรณ์และผู้เก็บรักษาบันทึก ซึ่งเป็นชาวนีไฟในพระคัมภีร์มอรมอนผู้สวดอ้อนวอนทูลขอและได้รับการปลดบาปของท่านผ่านศรัทธาที่ท่านมีต่อพระคริสต์ (อีโนส ๑:๑-๘). พระเจ้าทรงทำพันธสัญญากับอีโนสเพื่อนำพระคัมภีร์มอรมอนออกมาสู่ชาวเลมัน (อีโนส ๑:๑๕-๑๗).

หนังสือของอีโนส: หนังสือเล่มหนึ่งในพระคัมภีร์มอรมอนซึ่งเล่าว่าอีโนสสวดอ้อนวอนพระเจ้าเพื่อทูลขอภัยสำหรับตนเอง, สำหรับผู้คนของท่าน, และคนอื่นๆ. พระเจ้าทรงสัญญากับท่านว่าพระคัมภีร์

มอโรมอนจะได้รับการปกป้องรักษาและจะมีไว้สำหรับชาวเลมัวในวันข้างหน้า. แม้ว่าหนังสือเล่มนี้มีเพียงหนึ่งบทเท่านั้น, แต่ก็บันทึกเรื่องราวอันทรงพลังเกี่ยวกับชายคนหนึ่งแสวงหาพระเจ้าเป็นเจ้าของเขาในการสวดอ้อนวอน, ตาเน็นชีวิตโดยเชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้าเป็นเจ้า, และก่อนสิ้นชีวิตมีความปีติยินดีในความรู้ของเขาเกี่ยวกับพระเจ้า.

อียิปต์

ประเทศในมุมตะวันออกเฉียงเหนือของแอฟริกา. พื้นที่ส่วนใหญ่ของอียิปต์แห้งแล้งและรกร้าง. ผู้อยู่อาศัยส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในหุบเขาไนล์, ซึ่งทอดยาวถึง ๕๕๐ ไมล์ (๘๙๐ กิโลเมตร).

อียิปต์โบราณมีคัมภีร์และรุ่งเรือง. โครงการใหญ่ๆ สร้างขึ้นเพื่อสาธารณะ, รวมถึงคลองสำหรับการชลประทาน; เมืองที่แข็งแรงเพื่อป้องกัน การรุกราน; และอนุสรณ์สถานของฟาโรห์, โดยเฉพาะอย่างยิ่งสุสานพีระมิดและมหาวิหารทั้งหลาย, ซึ่งยังคงอยู่ในบรรดาสิ่งอัศจรรย์ของโลก. ในช่วงเวลาหนึ่ง, รัฐบาลอียิปต์เลียนแบบระเบียบแห่งปิศาจของฐานะปุโรหิต (อับรา. ๑:๒๑-๒๗).

อับราฮัมและโยเซฟถูกนำไปอียิปต์เพื่อช่วยให้ครอบครัวของพวกเขารอดจากการกันดารอาหาร, **ปฐมก.** ๑๒:๑๐ (ปฐมก. ๓๗:๒๘). โยเซฟถูกขายไปในอียิปต์, **ปฐมก.** ๔๕:๔-๕ (๑ นี. ๕:๑๔-๑๕). ยาโคบถูกนำไปอียิปต์, **ปฐมก.** ๔๖:๑-๗. โมเสสนำลูกหลานอิสราเอลออกจากอียิปต์, **อพย.** ๓:๗-๑๐; ๑๓:๑๔ (ฮบ. ๑๑:๒๗; ๑ นี. ๑๗:๔๐; โมเสส ๑:๒๕-๒๖). อียิปต์เป็นสัญลักษณ์ของความชั่วร้าย, **อสค.** ๒๙:๑๔-๑๕ (โฮเซยา ๙:๓-๗; อับรา. ๑:๖, ๘, ๑๑-๑๒, ๒๓). ทูตองค์หนึ่งบอกให้โยเซฟพามารีย์กับพระเยซูหนีไปอยู่ที่อียิปต์, **มธ.** ๒:๑๓ (โฮเซยา ๑๑:๑).

อียิปต์

ชื่อของทั้งภรรยาและบุตรสาวของฮาม, บุตรของโนอาห์. ในภาษาเคลเตอ, ชื่อนี้หมายถึงอียิปต์, หรือสิ่งต้องห้าม (อับรา. ๑:๒๓-๒๕).

อิสเตอร์. ดู พระเยซูคริสต์; พื้นคืนชีวิต (การ)

อุทิศ, อุทิศถวาย (การ). ดู ระเบียบเอกภาพ;

อาณาจักรแห่งพระเจ้าเป็นเจ้าหรืออาณาจักรแห่งสวรรค์ *ด้วย*

การอุทิศ, การทำให้ศักดิ์สิทธิ์, หรือการมาเป็นคนชอบธรรม. กฎแห่งการอุทิศถวายเป็นหลักธรรมแห่งสวรรค์ซึ่งโดยกฎนี้ชายและหญิงสมัครใจอุทิศเวลา, พรสวรรค์, และความมั่งคั่งทางวัตถุให้แก่การสถาปนาและการเสริมสร้างอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า.

ในวันนี้ท่านทั้งหลายจงสถาปนาตัวเองรับใช้พระเจ้า, **อพย.** ๓๒:๒๙. บรรดาผู้ที่เชื่อในเอาทรัพย์สินสิ่งของมารวมกันเป็นของกลาง, **กิจการ** ๒:๔๔-๔๕. พวกเขามีสิ่งของทั้งหมดเพื่อใช้ร่วมกันในบรรดาพวกเขา; ฉะนั้นจึงไม่มีใครรวยและคนจน, **๑ นี.** ๑:๓. พระเจ้าทรงอธิบายหลักธรรมแห่งการอุทิศ, **คพ.** ๔๒:๓๐-๓๙ (คพ. ๕๑:๒-๑๙; ๕๘:๓๕-๓๖). คนๆ หนึ่งไม่ควรครอบครองมากกว่าอีกคนหนึ่ง, **คพ.** ๔๙:๒๐. ทุกคนได้รับส่วนแบ่งเท่ากันตามครอบครัวของเขา, **คพ.** ๕๑:๓. จัดตั้งระเบียบหนึ่งเพื่อวิสุทธิชนจะเท่าเทียมกันในพันธะของเรื่องแห่งสวรรค์และเรื่องแห่งแผ่นดินโลก, **คพ.** ๗๘:๔-๕. ทุกคนพึงมีสิทธิ์เท่าเทียมกันตามความขาดแคลนของเขาและความจำเป็นของเขา, **คพ.** ๘๒:๑๗-๑๙. จะเสริมสร้างโซอันไม่ได้เว้นแต่โดยหลักธรรมแห่งกฎของอาณาจักรซีเลสเชียล, **คพ.** ๑๐๕:๕. ผู้คนของเอโนคมีจิตใจเดียวและความคิดเดียวและดำรงอยู่ในความชอบธรรม, และไม่มีคนจนในบรรดาพวกเขา, **โมเสส** ๗:๑๘.

อูริมและทุมมิม. ดู เกาะออก, แผ่นทับทรวง; ผู้หยั่งรู้ *ด้วย*

เครื่องมือที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้เพื่อช่วยให้มนุษย์ได้รับการเปิดเผยและแปลภาษาต่างๆ. ในภาษาฮีบรูคำนี้หมายถึง “แสงสว่างและความสมบูรณ์แบบ.” อูริมและทุมมิมประกอบด้วยหินสองก้อนในคันเค็งเงินและบางครั้งใช้กับแผ่นทับทรวง (คพ. ๑๗:๑; จส—ป ๑:๓๕, ๔๒, ๕๒). แผ่นดินโลกจะกลายเป็นอูริมและทุมมิมอันยิ่งใหญ่ในสภาพที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้วและเป็นอมตะ (คพ. ๑๓๐:๖-๙).

จงใส่อูริมและทุมมิมไว้ในทับทรวง, **อพย.** ๒๘:๓๐. แก่ผู้ที่มีชัยชนะเราจะให้หินขาวแก่เขา, **วิว.** ๒:๑๗. ท่านมีสิ่งซึ่งท่านสามารถมองดูได้, และแปล,

โมไซยาห์ ๘:๑๓. ศิลาสองก้อนนี้เราจะให้แก่เจ้า, **อีเธอร์** ๓:๒๓-๒๔, ๒๘ (อีเธอร์ ๔:๕). โจเซฟ สมิท ได้รับการเปิดเผยผ่านอูริมและทุมมิม, หัวเรื่องของ, **คพ.** ภาค ๖, ๑๑, ๑๔-๑๖. เจ้ามีพลังที่ให้แก่เจ้าเพื่อแปลโดยใช้อูริมและทุมมิม, **คพ.** ๑๐:๑. พยานสามคนจะเห็นอูริมและทุมมิม, ซึ่งประทานแก่พี่ชายของเจเร็ดบนภูเขา, **คพ.** ๑๗:๑. สถานที่ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าประทับอยู่คืออูริมและทุมมิมอันกว้างใหญ่ไพศาล. หินขาวจะกลายเป็นอูริมและทุมมิมแก่ทุกคนที่ได้รับศิลาก้อนหนึ่ง, **คพ.** ๑๓๐:๖-๑๑. ข้าพเจ้า, อับราฮัม, มีอูริมและทุมมิม, **อับรา.** ๓:๑, ๔.

เอชชาว. ดู ยาโคบ, บุตรของอิสอัค; อิสอัค ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุตรคนโตของอิสอัคกับเรเบคาห์และฝาแฝดกับยาโคบ. พี่น้องสองคนนี้เป็นคู่แข่งกันตั้งแต่เกิด (ปฐมก. ๒๕:๑๙-๒๖). ลูกหลานของเอชชาว, ชาวเอโดม, และลูกหลานของยาโคบ, ชาวอิสราเอล, กลายเป็นประชาชาติคู่แข่งกัน (ปฐมก. ๒๕:๒๓).

เอชชาวชายสิทธิบูตรหัวปีของตนให้ยาโคบ, **ปฐมก.** ๒๕:๓๓ (ฮบ. ๑๒:๑๖-๑๗). เอชชาวรับคนฮิตไทต์เป็นภรรยาทำให้บิดามารดาของเขาขมขื่น, **ปฐมก.** ๒๖:๓๔-๓๕. ยาโคบกับเอชชาวคิดกัน, **ปฐมก.** ๓๓.

เอชชาวัส

รูปแบบ (กรีก) ของชื่ออิสยาห์ในภาคพันธสัญญาใหม่ (ลูกา ๔:๑๗). เอชชาวัสเป็นศาสดาพยากรณ์ซึ่งมีชีวิตอยู่ในสมัยอับราฮัมเช่นกัน (คพ. ๗๖:๑๐๐; ๘๔:๑๑).

เอเดน. ดู อาดัม; เอวา ด้วย

บ้านของบิดามารดาแรกของเรา, อาดัมกับเอวา (ปฐมก. ๒:๘-๓:๒๔; ๔:๑๖; ๒ นี. ๒:๑๙-๒๕; โมเสส ๓, ๔; อับรา. ๕), ระบุให้เป็นสวน, ทางตะวันออกในเอเดน. อาดัมกับเอวาถูกขับไล่ออกไปจากเอเดนหลังจากกินผลไม้ต้องห้ามและกลายเป็นมรตัย (โมเสส ๔:๒๙). การเปิดเผยในยุคสุดท้ายยืนยันเรื่องราวในพระคัมภีร์ไบเบิลเกี่ยวกับสวนแห่งเอเดน. การเปิดเผยนี้เพิ่มเติมข้อมูลสำคัญว่าสวนนั้นตั้งอยู่ในสถานที่ซึ่งปัจจุบันนี้คือทวีปอเมริกาเหนือ (คพ. ๑๑๖; ๑๑๗:๘).

เอ็นดาวเม้นท์, ประสาทพร (การ). ดู พระวิหาร, พระนิเวศน์ของพระเจ้า ด้วย

ในความหมายทั่วไป, ของประทานแห่งอำนาจจากพระผู้เป็นเจ้า. สมาชิกที่มีค่าควรของศาสนจักรสามารถรับของประทานแห่งอำนาจโดยผ่านศาสนพิธีต่างๆ ในพระวิหารซึ่งของประทานแห่งอำนาจนี้ให้คำแนะนำและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งพวกเขาต้องการเพื่อรับความสูงส่ง. เอ็นดาวเม้นท์รวมถึงคำแนะนำเกี่ยวกับแผนแห่งความรอด.

เจ้าจะได้รับการประสาทพรด้วยอำนาจจากเบื้องบน, **คพ.** ๓๘:๓๒, ๓๘ (ลูกา ๒๔:๔๙; คพ. ๔๓:๑๖). สร้างบ้านหลังหนึ่ง, ซึ่งในบ้านหลังนั้นเรามีแผนจะประสาทพรคนเหล่านั้นที่เราเลือกไว้, **คพ.** ๙๕:๘. เราเตรียมการประสาทพรและพรอันยิ่งใหญ่, **คพ.** ๑๐๕:๑๒, ๑๘, ๓๓. คนเป็นอันมากจะชื่นชมยินดีเพราะการประสาทพรที่ผู้รับใช้ทั้งหลายของเราได้รับประสาทพร, **คพ.** ๑๑๐:๙. รัศมีภาพ, เกียรติ, และเอ็นดาวเม้นท์ได้รับแต่งตั้งโดยศาสนพิธีแห่งนิเวศน์ศักดิ์สิทธิ์ของเรา, **คพ.** ๑๒๔:๓๙. คนเหล่านั้นที่ได้รับเรียกจากพระบิดา, ดังที่อาโรนได้รับเรียก, จะได้รับประสาทพรด้วยฤกษ์แห่งทั้งหลายของฐานะปุโรหิต, **คพ.** ๑๓๒:๕๙.

เอโนค. ดู ไชอัน ด้วย

ศาสดาพยากรณ์ซึ่งนำผู้คนของนครแห่งไชอัน. การปฏิบัติศาสนกิจของท่านอธิบายไว้ทั้งในภาคพันธสัญญาเดิมและไข่มุกอันล้ำค่า. ท่านเป็นผู้ประสาทพรคนที่เจ็ดต่อจากอาดัม. ท่านเป็นบุตรของยาเรดและเป็นบิดาของเมธูเสลาห์ (ปฐมก. ๕:๑๘-๒๔; ลูกา ๓:๓๗).

เอโนคเป็นบุคคลสำคัญและมีศาสนกิจที่โดดเด่นมากกว่าเรื่องราวสั้นๆ ของท่านที่พระคัมภีร์ไบเบิลระบุไว้. พระคัมภีร์ไบเบิลบอกไว้ว่าท่านได้รับการปรเสภาพ (ฮบ. ๑๑:๕) แต่ไม่ได้ให้รายละเอียดถึงการปฏิบัติศาสนกิจของท่าน. ยูดา ๑:๑๔ มีข้ออ้างอิงคำพยากรณ์เรื่องหนึ่งที่ท่านให้ไว้. การเปิดเผยในยุคสุดท้ายอธิบายเรื่องราวเกี่ยวกับเอโนคมากขึ้น, โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการสั่งสอนของท่าน, เมืองของท่านที่เรียกว่าไชอัน, นิมิตของท่าน, และการพยากรณ์ของท่าน (คพ. ๑๐๗:๔๘-๕๗; โมเสส ๖-๗). พระองค์ทรงรับไชอันขึ้นสู่สวรรค์

เนื่องจากความชอบธรรมของคนที่อยู่ภายในนั้น (โมเสส ๗:๖๙).

พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์ต่อเอโนค, **โมเสส ๖:๒๖-๓๗**. เอโนคสอนพระกิตติคุณ, **โมเสส ๖:๓๗-๖๘**. เอโนคสอนผู้คนและสถาปนาไซอัน, **โมเสส ๗:๑-๒๑**. เอโนคเห็นอนาคตของการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์, **โมเสส ๗:๒๓-๖๘**.

เอเบเดนโก. ดู ดาเนียล ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, ชัดรัก, เมซาค, และเอเบเดนโกเป็นเด็กหนุ่มชาวอิสราเอลสามคน, ซึ่งเนบูกัดเนสซาร์, กษัตริย์แห่งบาบิโลน, พาเข้ามาในวังของเขา, พร้อมกับดาเนียล. ชื่อฮีบรูของเอเบเดนโกคืออาซาริยาห์. ชายหนุ่มทั้งสี่คนไม่ยอมให้ตนเองมีมลทินด้วยการรับประทานอาหารและดื่มเหล้าองุ่นของกษัตริย์ (ดนล. ๑). ชัดรัก, เมซาค, และเอเบเดนโกถูกกษัตริย์โยนเข้าไปในเตาไฟลูกโซน แต่พระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้าทรงปกป้องรักษาพวกเขาไว้ (ดนล. ๓).

เอฟราอิม. ดู พระคัมภีร์มอรมอน; มนัสเสห์;

โยเซฟ, บุตรของยาโคบ; อิสราเอล ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุตรคนที่สองของโยเซฟกับอาเสนัท (ปฐมก. ๔๘:๕๐-๕๒; ๔๖:๒๐). ตรงกันข้ามกับวิธีการตามประเพณี, เอฟราอิมได้รับพรสิทธิบุตรหัวปีแทนมนัสเสห์, ผู้เป็นบุตรคนโต (ปฐมก. ๔๘:๑๗-๒๐). เอฟราอิมกลายเป็นบิดาของเผ่าเอฟราอิม.

เผ่าเอฟราอิม: เอฟราอิมได้รับสิทธิบุตรหัวปีในอิสราเอล (๑ พศต. ๕:๑-๒; ยรม. ๓๑:๙). ในยุคสุดท้ายสิทธิพิเศษและความรับผิดชอบของพวกเขาคือการดำรงฐานะปุโรหิต, นำข่าวสารของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูไปสู่โลก, และยกธงสัญญาขึ้นเพื่อรวมอิสราเอลที่กระจัดกระจาย (อสย. ๑๑:๑๒-๑๓; ๒ นี. ๒๑:๑๒-๑๓). ลูกหลานของเอฟราอิมจะสวมมงกุฎด้วยรัศมีภาพให้ผู้คนจากดินแดนทางเหนือซึ่งกลับมาในยุคสุดท้าย (คพ. ๑๓๓:๒๖-๓๔).

ไม้ของเอฟราอิมหรือโยเซฟ: บ้านทึบของคนกลุ่มหนึ่งจากเผ่าเอฟราอิมซึ่งทรงพาออกมาจากเยรูซาเล็มไปยังอเมริกาประมาณ ๖๐๐ ปีก่อนคริสตกาล. บ้านทึบของคนกลุ่มนี้เรียกว่าไม้ของเอ-

ฟราอิมหรือโยเซฟ, หรือพระคัมภีร์มอรมอน. ไม้ดังกล่าวและไม้ของยูดาห์ (พระคัมภีร์ไบเบิล) ประกอบกันเป็นประจักษ์พยานหนึ่งเดียวกันถึงพระเจ้าพระเยซูคริสต์, การฟื้นฟูพันธสัญญาของพระองค์, และงานศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ท่ามกลางสองส่วนนี้ของเชื้อสายแห่งอิสราเอล.

จะทรงหักกิ่งหนึ่งของเอฟราอิมออกและจะเขียนพยานหลักฐานอีกเล่มหนึ่งของพระคริสต์, **ปฐมก. ๕๐:๒๔-๒๖, ๓๐-๓๑**. ไม้ของยูดาห์และไม้ของโยเซฟจะเป็นหนึ่งเดียว, **อสค. ๓๗:๑๕-๑๙**. งานเขียนของยูดาห์และของโยเซฟจะเติบโตเข้าด้วยกัน, **๒ นี. ๓:๑๒**. พระเจ้าตรัสกับประชาชนมากมาย, **๒ นี. ๒๙**. กฎของบ้านทึบแห่งไม้ของเอฟราอิมจะมอบให้โมโรไน, **คพ. ๒๗:๕**.

เอเฟซัส, จดหมาย (สาส์น) ถึง. ดู เปาโล; สาส์นของเปาโล ด้วย

ในภาคพันธสัญญาใหม่, สาส์นฉบับหนึ่งที่อัครสาวกเปาโลเขียนถึงวิสุทธิชนในเอเฟซัส. สาส์นฉบับนี้มีความสำคัญใหญ่หลวง, เพราะมีคำสอนของเปาโลเกี่ยวกับศาสนจักรของพระคริสต์.

บทที่ ๑ มีคำท้าทายตามปรกติ. บทที่ ๒-๓ อธิบายการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในผู้คนเมื่อพวกเขาเข้ามาเป็นสมาชิกของศาสนจักร—พวกเขากลายเป็นพลเรือนร่วมกันกับวิสุทธิชน, กับคนต่างชาติ และชาวอิรวมกันเป็นหนึ่งเดียวในศาสนจักรเดียว. บทที่ ๔-๖ อธิบายบทบาทของบรรดาอัครสาวกและศาสนตพพยากรณ์, ความจำเป็นที่ต้องมีความสามัคคี, และความจำเป็นที่ต้องใส่ยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า.

เอเมน. ดู สวดอ้อนวอน (การ) ด้วย

หมายความว่า “ขอให้เป็นเช่นนั้นเถิด” หรือ “เป็นเช่นนั้นโดยแท้.” *เอเมน* กล่าวเพื่อแสดงการยอมรับและเห็นด้วยอย่างจริงใจหรือจริงจัง (ฉบบ. ๒๗:๑๔-๒๖) หรือแสดงความจริงใจ (๑ พกษ. ๑:๓๖). ในปัจจุบันเมื่อสิ้นสุดคำสวดอ้อนวอน, ประจักษ์พยาน, และคำปราศรัย, บรรดาคนที่ได้ยินคำสวดอ้อนวอนหรือข่าวสารจะกล่าวออกเสียงเอเมนเพื่อแสดงว่าเห็นด้วยและยอมรับ.

ในสมัยพันธสัญญาเดิม, คนต้องกล่าว *เอเมน* เมื่อกล่าวคำปฏิญาณ (๑ พศต. ๑๖:๗, ๓๕-๓๖;

นหม. ๕:๑๓; ๘:๒-๖) มีการเรียกพระคริสต์ว่าทรงเป็น “พระอาเมน, ทรงเป็นพยานที่ซื่อสัตย์และสัตย์จริง” (ว. ๓:๑๔). อาเมนยังใช้เป็นหมายสำคัญของพันธสัญญาในโรงเรียนศาสนาดายกรณณ์อีกด้วย (คพ. ๘๘:๑๓๓-๑๓๕).

เอลิเดออร์. ดู *ฐานะปุโรหิต; เมลคีเซเดค, ฐานะปุโรหิตแห่ง ดัวย*

คำว่า *เอลิเดออร์* ใช้ได้หลายอย่างในพระคัมภีร์ไบเบิล. ในภาคพันธสัญญาเดิมมักหมายถึง บุรุษผู้มีอายุโสในเฝ้า, ซึ่งโดยปรกติจะได้รับความไว้วางใจในกิจงานกิจของรัฐ (ปฐก. ๕๐:๗; ยชว. ๒๐:๔; นางรูธ ๔:๒; มธ. ๑๕:๒). วัยและประสบการณ์ของพวกเขาทำให้คำแนะนำของพวกเขามีค่า. ตำแหน่งของพวกเขาไม่จำเป็นต้องเป็นการเรียกในฐานะปุโรหิต.

มีเอลิเดออร์ที่ได้รับแต่งตั้งในฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคด้วยในสมัยของภาคพันธสัญญาเดิม (อพย. ๒๕:๙-๑๑). ในภาคพันธสัญญาใหม่, เอยถึงเอลิเดออร์ ในฐานะเป็นตำแหน่งฐานะปุโรหิตในศาสนจักร (ยากอบ ๕:๑๔-๑๕). ในบรรดาชาวนีไฟมีบรรดาเอลิเดออร์ที่ได้รับแต่งตั้งในฐานะปุโรหิตด้วย (แอลมา ๔:๗, ๑๖; โม่โร. ๓:๑). ในสมัยการประทานนี้, โจเซฟ สมิท กับออลิเวอร์ คาวเดออร์ เป็นเอลิเดออร์คนแรกๆ ที่ได้รับแต่งตั้ง (คพ. ๒๐:๒-๓).

ปัจจุบันเอลิเดออร์เป็นคำนำหน้าชื่อที่ให้แก่ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคทุกคน. ตัวอย่างเช่น, ผู้สอนศาสนาชายเรียกว่า เอลิเดออร์. อัครสาวกเป็นเอลิเดออร์เช่นกัน, และถือเป็นการเหมาะสมที่จะพูดถึงสมาชิกโควรัม อัครสาวกสิบสองหรือโควรัมสาวกเจ็ดสิบโดยใช้คำนำหน้านี (คพ. ๒๐:๓๘; ๑ ปต. ๕:๑). หน้าชื่อของเอลิเดออร์ที่ได้รับแต่งตั้งในศาสนจักรในปัจจุบันประทานให้ไว้ในการเปิดเผยยุคสุดท้าย (คพ. ๒๐:๓๘-๔๕; ๔๒:๔๔; ๔๖:๒; ๑๐๗:๑๒).

โมเสสเจียนให้แก่เอลิเดออร์ทั้งปวงของคนอิสราเอล, **ฉธบ. ๓๑:๙**. บารนาบัสส่งของบรรเทาทุกข์ไปให้เอลิเดออร์ทั้งหลายของศาสนจักร, **กิจการ ๑๑:๓๐**. เอลิเดออร์ได้รับแต่งตั้งในศาสนจักรทุกแห่ง, **กิจการ ๑๔:๒๓** (ที่ตัส ๕:๕). เชิญบรรดาเอลิเดออร์สวดอ้อนวอนให้คนเจ็บป่วย, **ยากอบ ๕:๑๔**. เอลิเดออร์ได้รับแต่งตั้งโดยการวางมือ, **แอลมา ๖:๑**. เอลิเดออร์จะให้พรเด็ก, **คพ. ๒๐:๗๐**. เอลิเดออร์จะ

ดำเนินการประชุมโดยพระวิญญานศักดิ์สิทธิ์, **คพ. ๔๖:๒**. เอลิเดออร์จะรายงานเรื่องราวของสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์ของเขา, **คพ. ๗๒:๕**. เอลิเดออร์จะสั่งสอนพระกิตติคุณแก่ประชาชนชาติ, **คพ. ๑๓๓:๘**.

เอลี. ดู *ชามูเอล, ศาสดาพยากรณ์ในภาคพันธสัญญาเดิม ด้วย*

ดำรงตำแหน่งมหาปุโรหิตและผู้พิพากษาในภาคพันธสัญญาเดิมเมื่อพระเจ้าทรงเรียกชามูเอลเป็นศาสนาดายกรณณ์ (๑ ซมอ. ๓). พระเจ้าทรงตำหนิที่เขาผ่อนปรนความชั่วร้ายของบุตรชาย (๑ ซมอ. ๒:๒๒-๓๖; ๓:๑๓).

เอลีชา

ศาสดา พยากรณ์ ใน ภาค พันธ สัญญา เดิม แห่ง อาณาจักรตอนเหนือของอิสราเอลและที่ปรึกษาซึ่งเป็นที่ไว้วางใจของกษัตริย์หลายคนในประเทศนั้น.

เอลีชามีธรรมชาติวิสัยที่อ่อนโยนและรักผู้อื่น, โดยไม่มีความกระตือรือร้นแรงกล้าอย่างอาจารย์ของเขา, เอลียาห์, ผู้ที่โดดเด่นในเรื่องนี้. ปาฏิหาริย์อันเลื่องลือของเขา (๒ พกษ. ๒-๕; ๘) เป็นพยานว่าเขาได้รับอำนาจของเอลีياهوอย่างแท้จริงเมื่อเขาสืบทอดเอลีياهوในฐานะศาสนาดายกรณณ์ (๒ พกษ. ๒:๙-๑๒). ตัวอย่าง เช่น เขาทำให้น้ำฟูรสวมกลายเป็นรสจืด, แยกผิวน้ำของแม่น้ำจอร์แดน, ทำให้น้ำมันของหญิงหม้ายทิวัด, ทำให้เด็กหนุ่มฟื้นจากบรรดาคนตาย, รักษาชายคนหนึ่งให้หายจากโรคเรื้อน, ทำให้ขวานเหล็กลอยน้ำ, และทำให้บรรดาชาวซีเรียตบอด (๒ พกษ. ๒-๖). การปฏิบัติศาสนกิจของเขาใช้เวลากว่าสิบปีระหว่างการปกครองของเยโฮรัม, เยชู, เยโฮอาหาส, และโยอาช.

ได้รับเสด็จของเอลีياهو, **๒ พกษ. ๒:๑๓**. เพิ่มหัวน้ำมันของหญิงม่าย, **๒ พกษ. ๔:๑-๗**. ทำให้บุตรชายของหญิงชาวชูเนมฟื้นจากความตาย, **๒ พกษ. ๔:๑๘-๓๗**. รักษาคนอาमान, ชาวซีเรีย, **๒ พกษ. ๕:๑-๑๔**. ทำให้ทหารซีเรียตบอด, และเบิกตาคนซีเรียของเขา, **๒ พกษ. ๖:๘-๒๓**.

เอลีซาเบธ. ดู *ยอห์น ผู้ถวายบัพติศมา ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาใหม่, ภรรยาของเศคาริยาห์, มารดาของยอห์นผู้ถวายบัพติศมา, และญาติของมารีย์ (ลูกา ๑:๕-๖๐).

เอลีอาห์. ดู ความรอด; ฝน (การ); เอลีอัธ *ด้วย*

ศาสดาพยากรณ์ในภาคพันธสัญญาเดิมซึ่งกลับมาในยุคสุดท้ายเพื่อประสาททูลของอำนาจการฝนแก่โจเซฟ สมิธ กับออลิเวอร์ คิวเตอร์. ในสมัยของเอลีอาห์, เขาปฏิบัติศาสนกิจในอาณาจักรตอนเหนือของอิสราเอล (๑ พกษ. ๑๗-๒๒; ๒ พกษ. ๑-๒). เขามีศรัทธาแรงกล้าในพระเจ้าและโด่งดังในเรื่องปาฏิหาริย์มากมาย. เขาห้ามฝนเป็นเวลาสามปีครึ่ง. เขาทำให้เด็กผู้ชายฟื้นจากบรรดาคนตายและเรียกไฟลงมาจากสวรรค์ (๑ พกษ. ๑๗-๑๘). ผู้คนชาวฮิวยังเฝ้ารอให้เอลีอาห์กลับมา, ดังที่มลาคียาพยากรณ์ไว้ว่าเขาจะกลับมา (มลค. ๔:๕). เขายังคงเป็นคนที่ได้รับเชิญ งานเลี้ยงฉลองเทศกาลปีศาจของชาวยิว, ที่นั่นประตูจะเปิดไว้บานหนึ่งและเก้าอี้จะวางไว้ตัวหนึ่งเพื่อรอคอยเขาเสมอ.

ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ กล่าวว่าเอลีอาห์ดำรงอำนาจการฝนของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค และเป็นศาสดาพยากรณ์คนสุดท้ายที่ดำรงอำนาจนี้ก่อนสมัยของพระเยซูคริสต์. เขาปรากฏบนภูเขาแห่งการเปลี่ยนสภาพพร้อมกับโมเสส และประสาททูลแก่ทั้งหลายของฐานะปุโรหิตแก่เปโตร, ยากอบ, และยอห์น (มธ. ๑๗:๓). เขาปรากฏอีกครั้ง, พร้อมกับโมเสสและคนอื่นๆ, เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ค.ศ. ๑๘๓๖, ในพระวิหารเคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอและประสาททูลแก่เดียวกันแก่โจเซฟ สมิธ กับออลิเวอร์ คิวเตอร์ (คพ. ๑๐๐:๑๓-๑๖). ทั้งหมดนี้เป็นการเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้า, ดังที่พูดไว้ในมลาคีย์ ๔:๕-๖.

อำนาจของเอลีอาห์คืออำนาจการฝนของฐานะปุโรหิตซึ่งโดยอำนาจนี้สิ่งต่างๆ ที่ผูกไว้หรือคลายไว้บนแผ่นดินโลกจะผูกไว้หรือคลายไว้ในสวรรค์ (คพ. ๑๒๘:๘-๑๘). ผู้รับใช้ที่ได้รับเลือกของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกในปัจจุบันมีอำนาจการฝนนี้และปฏิบัติศาสนพิธีเพื่อความรอดของพระกิตติคุณสำหรับคนเป็นและคนตาย (คพ. ๑๒๘:๘).

ปิดฟ้าสวรรค์และกาน้ำอาหารมาให้, **๑ พกษ.** ๑๗:๑-๗. ทรงบัญชาแ่งในหม้อและน้ำมันในไหของหญิงม่ายมิให้หมด, **๑ พกษ.** ๑๗:๘-๑๖. ทำให้บุตรชายของหญิงม่ายฟื้นจากความตาย, **๑ พกษ.** ๑๗:๑๗-๒๔. ทำให้พระของบาอัลพ่ายแพ้, **๑ พกษ.** ๑๘:๒๑-๓๓. สูรเสียงสงบแผ่วเบาพูดกับเขา,

๑ พกษ. ๑๘:๑๑-๑๒. รดเพลิงพาวขึ้นไปบนสวรรค์, **๒ พกษ.** ๒:๑๑. มลาคียาพยากรณ์ว่าเขาจะกลับมาในยุคสุดท้าย, **มลค.** ๔:๕-๖ (๓ นี. ๒๕:๕). ปรากฏในพระวิหารเคิร์ทแลนด์ โอไฮโอในปี ค.ศ. ๑๘๓๖, **คพ.** ๑๐๐:๑๓-๑๖.

เอลีอัธ. ดู เอลีอาห์ *ด้วย*

มีการใช้คำว่า *เอลีอัธ* เป็นชื่อหรือชื่อเรียกอย่างหลากหลายในพระคัมภีร์ :

ผู้เบิกทาง: เอลีอัธเป็นชื่อเรียกคนที่เป็นผู้เบิกทางด้วย. ตัวอย่างเช่น, ยอห์น ผู้ถวายบังปัดศมาเป็นเอลีอัธคนหนึ่งเพราะพระองค์ทรงส่งเขามาเตรียมทางให้พระเยซู (มธ. ๑๗:๑๒-๑๓).

ผู้ฟื้นฟู: ชื่อเอลีอัธใช้กับคนอื่นๆ ที่มีพันธกิจจำเพาะต้องทำให้สำเร็จด้วย, เช่น ยอห์น ผู้เปิดเผย (คพ. ๗๗:๑๔) และกาเบรียล (ลูกา ๑:๑๑-๒๐; คพ. ๒๗:๖-๗; ๑๐๐:๑๒).

ชายคนหนึ่งใน *สมัยการประทานของอับราฮัม:* ศาสดาพยากรณ์ชื่อว่าเอซอัสหรือเอลีอัธซึ่งปรากฏชัดเจนว่ามีชีวิตอยู่ในสมัยอับราฮัม (คพ. ๘๔:๑๑-๑๓; ๑๐๐:๑๒).

เอลอิม. ดู พระบิดาในสวรรค์; พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์

เอวา. ดู การตกของอาดัมและเอวา; อาดัม; เอเดน *ด้วย*

ผู้หญิงคนแรกที่มีชีวิตอยู่บนโลกนี้ (ปฐมก. ๒:๒๑-๒๕; ๓:๒๐). นางเป็นภรรยาของอาดัม. ในภาษาฮีบรูชื่อนี้หมายถึง “ชีวิต” และมีนัยว่าเอวาเป็นมารดาคนแรกบนแผ่นดินโลก (โมเสส ๔:๒๖). นางและอาดัม, ผู้ชายคนแรก, จะมีศรัทธาพันธันันต์ด้วยกันเพราะบอบบาทของคนที่สองในการทำให้ความก้าวนานันันต์ของมนุษยชาติทั้งปวงอยู่ในวิสัยที่ทำได้.

เอวาถูกล่อลวงและรับส่วนผลไม้ต้องห้าม, **ปฐมก.** ๓ (๒ นี. ๒:๑๕-๒๐; โมเสส ๔). เอวาตระหนักถึงความจำเป็นของการตกและปิตของการไถ่, **โมเสส** ๕:๑๑-๑๒. ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธเห็นเอวาในนิมิตของโลกลวิญาณ, **คพ.** ๑๓๘:๓๓.

เอสเธอร์

สตรีนางหนึ่งซึ่งมีศรัทธาอันแรงกล้าและเป็นบุคคลสำคัญในหนังสือเอสเธอร์.

หนังสือเอสเธอร์: หนังสือเล่มหนึ่งในภาคพันธสัญญาเดิม ซึ่งมีเรื่องราวความองอาจกล้าหาญของราชินีเอสเธอร์ในการช่วยผู้คนของนางให้รอดจากความพินาศ.

บทที่ ๑-๒ เล่าถึงการที่เอสเธอร์, หญิงชาวยิวและบุตรสาวบุญธรรมของชายชาวยิวคนหนึ่งชื่อโมรเดคัย, ได้รับเลือกเป็นราชินีแห่งเปอร์เซียเนื่องจากความงามของนาง. บทที่ ๓ อธิบายว่ายามาน, หัวหน้าขุนนางในราชสำนักของกษัตริย์, เกลียดชังโมรเดคัยและได้รับประกาศิตให้ฆ่าผู้คนชาวยิวทั้งหมด. บทที่ ๔-๑๐ เล่าถึงการที่เอสเธอร์, ยอมเสี่ยงชีวิตของตนเอง, เปิดเผยเชื้อชาติของนางแก่กษัตริย์และได้รับคำสั่งยกเลิกประกาศิตดังกล่าว.

เอสรา

ปุโรหิตและผู้จัดบันทึกในภาคพันธสัญญาเดิมซึ่งพาชาวยิวส่วนหนึ่งที่เป็นเชลยของบาบิโลนกลับไปเยรูซาเล็ม (เอสรา ๗-๑๐; นหมี. ๗, ๑๒). เมื่อ ๔๕๘ ปีก่อนคริสตกาล. เขาได้รับอนุญาตจากอารทาเซอร์ซีส, กษัตริย์แห่งเปอร์เซีย, ให้พาชาวยิวที่ถูกเนรเทศไปเยรูซาเล็ม หากมีชาวยิวคนใดต้องการจะไป (เอสรา ๗:๒๒-๒๖).

ก่อนสมัยเอสรา, บรรดาปุโรหิตควบคุมการอ่านงานรวบรวมพระคัมภีร์ที่เป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งเรียกว่า "กฎ" ไว้เกือบทั้งหมด. เอสราช่วยให้ชาวยิวทุกคนสามารถมีพระคัมภีร์ไว้อ่าน. การเปิดให้มีการอ่าน "หนังสือแห่งกฎ" ในที่สุดกลายเป็นศูนย์กลางชีวิตของชนชาติยิว. บางทีคำสอนสำคัญที่สุดของเอสราอาจจะมาจากแบบอย่างของเขาเองในการเตรียมใจที่จะแสวงหากฎของพระเจ้า, เชื้อฟังกฎนั้น, และสอนกฎนั้นแก่คนอื่น (เอสรา ๗:๑๐).

หนังสือเอสรา: บทที่ ๑-๖ อธิบายเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นหกสิบถึงแปดสิบปีก่อนเอสรามาถึงเยรูซาเล็ม—ประกาศิตของไซรัสเมื่อ ๕๓๗ ปีก่อนคริสตกาล. และการกลับมาจากชาวยิวภายใต้เศรุบบาเบล. บทที่ ๗-๑๐ บอกถึงการที่เอสราไปเยรูซาเล็ม. เขา, พร้อมด้วยคณะของเขา, อดอาหารและสวดอ้อนวอนขอความคุ้มครอง. ที่เยรูซาเล็มพวกเขาพบผู้คนชาวยิวมากมายที่มาเยรูซาเล็มก่อนหน้านี้ภายใต้เศรุบบาเบลและแต่งงานกับหญิงนอกพันธสัญญาและด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงทำให้ตนเองเสื่อมความศักดิ์สิทธิ์. เอสราสวดอ้อนวอนเพื่อพวก

เขาและให้พวกเขาอยู่ภายใต้พันธสัญญาเพื่อจะหย่าร้างกับภรรยาเหล่านั้น. ประวัติของเอสราในช่วงต่อมาอยู่ในหนังสือเนหะมีย์.

เอสเคเคียล

ศาสดาพยากรณ์ซึ่งเขียนหนังสือเอสเคเคียลในภาคพันธสัญญาเดิม. เขาเป็นปุโรหิตของครอบครัวศาคาโดคและเป็นหนึ่งในเชลยชาวยิวที่เนบูคัดเนสซาร์จับไป. เขาตั้งถิ่นฐานอยู่กับชาวยิวที่ถูกเนรเทศในบาบิโลนและพยากรณ์ในช่วงระยะเวลาสี่สิบสองปี, จาก ๕๙๒ ปีก่อนคริสตกาล. จนถึง ๕๗๐ ปีก่อนคริสตกาล.

หนังสือเอสเคเคียล: หนังสือเอสเคเคียลสามารถแยกเป็นสี่ส่วน. บทที่ ๑-๓ เล่าเกี่ยวกับนิมิตถึงพระเจ้าเป็นเจ้าของและการเรียกของเอสเคเคียลให้รับใช้; บทที่ ๔-๒๔ พูดถึงการพิพากษาเยรูซาเล็มและเหตุผลว่าทำไมจึงประทานการพิพากษาเหล่านี้; บทที่ ๒๕-๓๒ ประกาศการพิพากษาบรรดาประชาชาติ; และบทที่ ๓๓-๔๘ บันทึกนิมิตต่างๆ ของอิสราเอลยุคสุดท้าย.

เออร์

ในภาคพันธสัญญาเดิม, เออร์ของชาวเคลเดียเป็นบ้านเดิมของอับราม (ปฐม. ๑๑:๒๗-๒๘, ๓๑; ๑๕:๗; นหมี. ๙:๗; อับรา. ๒:๑, ๔).

เอก. ดู สานุศิษย์ ด้วย

อุปกรณ์สวมรอบคอสัตว์หรือมนุษย์เพื่อเทียมหรือลากไปพร้อมๆ กัน. แอกของพระคริสต์คือสัญลักษณ์ของการเป็นสานุศิษย์, ส่วนแอกแห่งความเป็นทาสคือสัญลักษณ์ของการกดขี่ข่มเหง.

ด้วยว่าแอกของเราดีพอเหมาะ, และภาระของเราดีเบา, **มธ.** ๑๑:๒๙-๓๐. ท่านอย่าเข้าเทียมแอกกับคนที่ไม่เชื่อ, **๒ คร.** ๖:๑๔. อย่าเข้าเทียมแอกเป็นทาสอีกเลย, **กท.** ๕:๑. ทั้งเราไม่ปรารถนาจะนำใครมาสู่แอกของความเป็นทาส, **แอลมา** ๔๔:๒. ความทุกข์เวทนาของวิสุทธิชนคือแอกเหล็ก, แลบริดที่แน่นหนา, และตรวนแห่งนรก, **คพ.** ๑๒๓:๑-๓, ๗-๘.

แอนโท-ไนไฟ-ลีโซ (ชาว). ดู โมไซยาห์, บรรดาบุตรของ; แอมัน, บุตรของโมไซยาห์; ฮีลา-มัน, บรรดาบุตรของ ด้วย

ในพระคัมภีร์มอรมอน, ชื่อเรียกชาวเลมันซึ่งเปลี่ยน

ใจเลื่อมใสโดยบรรดาบุตรของโมไซยาห์. หลังจากเปลี่ยนใจเลื่อมใสแล้ว, ผู้คนเหล่านี้, ซึ่งเรียกว่าเป็นผู้คนของแอมันด้วย, เชื่อสัจย์ไปตลอดชีวิตของพวกเขา (แอลมา ๒๓: ๔-๗, ๑๖-๑๗; ๒๔:๒๐-๒๓).

พวกเขาใช้ชื่อแอนโท-นีไฟ-ลีโฮ, **แอลมา ๒๓: ๑๖-๑๗; ๒๔:๑.** พวกเขาปฏิบัติศกการหลังเลือดและฝังอาวุธของพวกเขา, **แอลมา ๒๔:๖-๑๙.** บุตรชายทั้งหลายของพวกเขาเตรียมทำสงครามและเลือกอีลามันเป็นผู้นำ, **แอลมา ๕๓:๑๖-๑๙; ๕๖-๕๘** (บุตรชายเหล่านี้เป็นที่รู้จักในชื่อว่า นักรบหนุ่ม ๒,๐๐๐ คน).

แอมลีซ, แอมลีซ (ชาว)

ชายคนหนึ่ง ในพระคัมภีร์มอรมอนผู้ซึ่งนำชวานีไฟกลุ่มหนึ่งที่ปรารถนาจะมีกษัตริย์ระหว่างการปกครองของผู้พิพากษา. ชวานีไฟเหล่านี้, เรียกว่าชาวแอมลีซ, กบฏอย่างเปิดเผยต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ซึ่งการนี้ทำให้พวกเขาถูกสาปแช่ง (แอลมา ๒-๓).

แอมัน, บุตรของโมไซยาห์. ดู โมไซยาห์, บรรดาบุตรของ; โมไซยาห์, บุตรของเป็นjamin; แอนโท-นีไฟ-ลีโฮ (ชาว) ด้วย

ในพระคัมภีร์มอรมอน, บุตรคนหนึ่งของกษัตริย์โมไซยาห์. แอมันรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาซึ่งผลงานอันเกิดจากความขยันหมั่นเพียรของเขาช่วยทำให้จิตวิญญาณมากมายเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระคริสต์.

คือคนไม่เชื่อผู้หามันทำลายศาสนจักร, **โมไซยาห์ ๒๗:๘-๑๐, ๓๔.** เทพองค์หนึ่งปรากฏต่อเขาและเพื่อนๆ, **โมไซยาห์ ๒๗:๑๑.** กลับใจและเริ่มสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้า, **โมไซยาห์ ๒๗:๓๒-๒๘:๘.** ปฏิเสธไม่ยอมรับการแต่งตั้งเป็นกษัตริย์แต่ไปแผ่นดินของชาวเลมันเพื่อสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้า, **แอลมา ๑๗:๖-๙.** อดอาหารและสวดอ้อนวอนขอการนำทาง, **แอลมา ๑๗:๘-๑๑.** ถูกมัดและนำไปอยู่ต่อหน้ากษัตริย์ลาโมไน, **แอลมา ๑๗:๒๐-๒๑.** ช่วยผู้สตรว์ของลาโมไน, **แอลมา ๑๗:๒๖-๓๙.** สั่งสอนลาโมไน, **แอลมา ๑๘:๑-๑๙:๑๓.** ขอบพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและหมดกำลังด้วยปีติ, **แอลมา ๑๙:๑๔.** ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสของเขาไม่เคยตกเลย, **แอลมา ๒๓:๖.** ขึ้นชมยินดีกับการเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าในการนำคนหลายพันคนมาสู่ความจริง, **แอลมา ๒๖:๑-๘**

(แอลมา ๒๖:๑-๓๗). นำผู้คนของแอนโท-นีไฟ-ลีโฮไปสู่ความปลอดภัย, **แอลมา ๒๗.** รู้สึกปีติอย่างใหญ่หลวงที่ได้พบพี่น้องของเขา, **แอลมา ๒๗:๑๖-๑๘.**

แอมัน, ผู้สืบทระกูลของเซราเฮมลา. ดู ลิมโฮ ด้วย

ในพระคัมภีร์มอรมอน, ชายแข็งแรงและมีพลังกำลังคนหนึ่งซึ่งนำคณะเดินทางจากเซราเฮมลาไปยังแผ่นดินแห่งลีโฮ-นีไฟ (โมไซยาห์ ๗:๑-๑๖). เขาได้เห็นบันทึกโบราณ, และอธิบายว่าผู้ซึ่งรู้หมายถึงอะไร (โมไซยาห์ ๘:๕-๑๘). ต่อมาเขาช่วยให้กษัตริย์ลิมโฮกับผู้คนของกษัตริย์เป็นอิสระจากชาวเลมันและพาพวกเขากลับไปเซราเฮมลา (โมไซยาห์ ๒๒).

แอรัน, บุตรของโมไซยาห์. ดู โมไซยาห์, บรรดาบุตรของ; โมไซยาห์, บุตรของเป็นjamin ด้วย

ในพระคัมภีร์มอรมอน, บุตรคนหนึ่งของกษัตริย์โมไซยาห์. แอรันรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาซึ่งผลงานอันเกิดจากความขยันหมั่นเพียรของเขาช่วยให้จิตวิญญาณมากมายเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระคริสต์.

คือผู้ไม่เชื่อที่หามันทำลายศาสนจักร, **โมไซยาห์ ๒๗:๘-๑๐, ๓๔.** เทพองค์หนึ่งปรากฏต่อเขาและเพื่อนๆ ของเขา, **โมไซยาห์ ๒๗:๑๑.** กลับใจและเริ่มสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, **โมไซยาห์ ๒๗:๓๒-๒๘:๘.** ปฏิเสธไม่ยอมรับการแต่งตั้งเป็นกษัตริย์แต่ไปแผ่นดินของชาวเลมันเพื่อสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้า, **แอลมา ๑๗:๖-๙.** อดอาหารและสวดอ้อนวอนขอการนำทาง, **แอลมา ๑๗:๘-๑๑.** สอนบิดาของกษัตริย์ลาโมไน, **แอลมา ๒๒:๑-๒๖.** ไปสั่งสอนชาวโซรัม, **แอลมา ๓๑:๖-๗.**

แอลกอฮอล. ดู พระคำแห่งปัญญา

แอลมา, บุตรของแอลมา. ดู โมไซยาห์, บรรดาบุตรของ; อมัวเล็ค; แอลมาผู้เป็นบิดา ด้วย

ในพระคัมภีร์มอรมอน, หัวหน้าผู้พิพากษาคนแรกและศาสดาพยากรณ์ในชนชาตินีไฟ. ในช่วงปีต้นๆ เขาหามันจะทำลายศาสนจักร (โมไซยาห์ ๒๗:๘-๑๐). อย่างไรก็ตาม, เทพองค์หนึ่งปรากฏต่อเขาและเขาเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระกิตติคุณ (โมไซยาห์ ๒๗:๘-๒๔; แอลมา ๓๖:๖-๒๗). ต่อมาเขาสละตำแหน่งหัวหน้าผู้พิพากษาของตนเพื่อไปสอนผู้คน (แอลมา ๔:๑๑-๒๐).

หนังสือของแอลมา: หนังสือที่แยกออกมาต่างหาก

อยู่ในพระคัมภีร์มอรมอน, ประกอบด้วยความย่อจากบันทึกต่างๆ ของศาสดาพยากรณ์แอลมา, บุตรของแอลมา, และอิสลามันบุตรของเขา. เหตุการณ์ซึ่งบรรยายไว้ในหนังสือเกิดขึ้นประมาณ ๙๑ ถึง ๕๒ ปีก่อนคริสตกาล. หนังสือมี ๖๓ บท. บทที่ ๑-๔ บรรยายถึงการบงกชของผู้ติดตามนี้ฮอว์กับแอมลีไซต่อต้านชาวนีไฟ. สงครามต่างๆ ที่เกิดขึ้นด้วยสาเหตุนี้จัดอยู่ในบรรดาสงครามที่ทำให้ลายล้างมากที่สุดเท่าที่มีมาในประวัติศาสตร์ของชาวนีไฟ. บทที่ ๕-๑๖ ประกอบด้วยเรื่องราวของการเดินทางไปสอนศาสนาในช่วงต้นของแอลมา, รวมทั้งโอวาทของเขาเรื่องพระเมษบาลผู้ประเสริฐ (แอลมา ๕) และคำสั่งสอนของเขาที่บอมบิวเล็คในเมืองมัมมึนไฮท์. บทที่ ๑๗-๒๗ ประกอบด้วยบันทึกของบรรดาบุตรของโมไซยาห์และการปฏิบัติศาสนกิจของพวกเขาท่ามกลางชาวเลมัม. บทที่ ๒๘-๔๔ ประกอบด้วยโอวาทสำคัญที่สุดบางเรื่องของแอลมา. ในบทที่ ๓๒ แอลมาเปรียบเทียบกับพระคัมภีร์ไบเบิล; ในบทที่ ๓๖ เขาเล่าเรื่องราวการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของตนแก่อิสลามันบุตรชาย. บทที่ ๓๙-๔๒ บันทึกคำแนะนำของแอลมาแก่โคริแอนทอนบุตรของเขา, ผู้ซึ่งเข้ามาพัวพันกับการล่องละเมิดทางศีลธรรม; โอวาทสำคัญนี้อธิบายความยุติธรรม, ความเมตตา, การฟื้นคืนชีวิต, และการชดใช้. บทที่ ๔๕-๖๓ บรรยายถึงสงครามต่างๆ ของชาวนีไฟในช่วงเวลานั้นและการย้ายถิ่นฐานภายใต้เฮกอน. ผู้นำที่ยิ่งใหญ่เช่น แม่ทัพโมโลโน, ที่แอนคัม, และลีฮูช่วยปกป้องรักษาชาวนีไฟโดยผ่านวีรกรรมในเวลาที่เหมาะสม.

แอลมาผู้เป็นบิดา

ศาสดาพยากรณ์ชาวนีไฟในพระคัมภีร์มอรมอนผู้จัดตั้งศาสนจักรในสมัยของกษัตริย์โนอาห์ผู้ชั่วร้าย.

เป็นปุโรหิตของกษัตริย์โนอาห์ที่ชั่วร้ายและเป็นผู้สืบตระกูลของนีไฟ, **โมไซยาห์** ๑๗:๑-๒. หลังจากได้ฟังและเชื่อออบินาได, ถูกกษัตริย์ขับไล่. เขาหลบหนี, ซ่อนตัว, และเขียนถ้อยคำของออบินาได, **โมไซยาห์** ๑๗:๓-๔. กลับใจและสอนถ้อยคำของออบินาได, **โมไซยาห์** ๑๘:๑. รับบัพติศมาที่ผืนน้ำแห่งมอรมอน, **โมไซยาห์** ๑๘:๑๒-๑๖. จัดตั้งศาสนจักร, **โมไซยาห์** ๑๘:๑๗-๒๙. มาถึงเขธาเอ็ลมาพร้อมผู้คนของเขา, **โมไซยาห์** ๒๔:๒๕. ได้รับสิทธิอำนาจดูแลศาสนจักร, **โมไซยาห์** ๒๖:๘. พิพากษาและนำศาสนจักร, **โมไซยาห์** ๒๖:๓๔-๓๙. มอบตำแหน่งมหาปุโรหิตให้

บุตรชายของเขา, **แอลมา** ๔:๔ (โมไซยาห์ ๒๙:๔๒; แอลมา ๕:๓).

โอบาดีห์

ศาสดาพยากรณ์ในพันธสัญญาเดิมผู้บอกล่วงหน้าถึงชะตากรรมของเอโดม. มีความเป็นไปได้ว่าท่านพยากรณ์ในช่วงสมัยการปกครองของเยโฮรัม (๘๔๘-๘๔๔ ปีก่อนคริสตกาล) หรือระหว่างการรุกรานของบาบิโลนเมื่อ ๕๘๖ ปีก่อนคริสตกาล.

หนังสือโอบาดีห์: หนังสือฉบับหนึ่งในภาคพันธสัญญาเดิม. มีเพียงบทเดียว. ในนั้น, โอบาดีห์เขียนถึงการล่มสลายของเอโดมและพยากรณ์ว่าผู้ช่วยให้รอดทั้งหลายจะยืนอยู่บนภูเขาไซอัน.

โอบีด. ดู โอบาาส; รุธ ด้วย

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุตรของโอบาาสกับนางรุธและบิดาของเจสซี, ผู้กลายเป็นบิดาของกษัตริย์ดาวิด (นางรุธ ๔:๑๓-๑๗, ๒๑-๒๒).

โอบเมกา. ดู พระเยซูคริสต์; อัลฟาและโอเมกา

อັกภัย

ศาสดาพยากรณ์ในภาคพันธสัญญาเดิมผู้ที่ยพยากรณ์เมื่อประมาณ ๕๒๐ ปีก่อนคริสตกาล. ในเยรูซาเล็ม, ไม่นานหลังจากผู้คนชาวยิวกลับจากการถูกเนรเทศในบาบิโลเนีย (เอสรา ๕:๑; ๖:๑๔). ท่านพูดถึงการสร้างพระวิหารของพระเจ้าขึ้นมาใหม่อีกครั้งในเยรูซาเล็ม และตำหนิผู้คนเพราะพระวิหารสร้างไม่เสร็จ. ท่านยังเขียนถึงพระวิหารในมิลเลเนี่ยมและการปกครองในมิลเลเนี่ยมของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดด้วย.

หนังสืออັกภัย: ในบทที่ ๑ พระเจ้าทรงตำหนิผู้คนที่อาศัยอยู่ในบ้านที่สร้างเสร็จแล้วขณะที่พระวิหารยังสร้างไม่เสร็จ. บทที่ ๒ บันทึกคำพยากรณ์ของอັกภัยที่ว่าพระเจ้าจะประทานสันติสุขในพระวิหารของพระองค์.

ฮันนาห์. ดู ซามูเอล, ศาสดาพยากรณ์ในภาคพันธสัญญาเดิม ด้วย

มารดาของซามูเอล, ศาสดาพยากรณ์ในภาคพันธสัญญาเดิม. พระเจ้าประทานซามูเอลแก่ฮันนาห์ในการตอบคำสวดอ้อนวอนของนาง (๑ ซมอ. ๑:๑๑, ๒๐-๒๘). ฮันนาห์อุทิศซามูเอลแด่พระเจ้า. บทเพลง

น้อมขอบพระทัยของนางอาจเปรียบเทียบกับของมารีย์, พระมารดาของพระเยซู (๑ ซมอ. ๒:๑-๑๐; ลูกา ๑:๔๖-๕๕).

ฮาการ์. ดู อับราฮัม; อิชมาเอล, บุตรของอับราฮัม *ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาเดิม, สาวใช้ชาวอียิปต์ของซาร่าห์. นางกลายเป็นภรรยาคนหนึ่งของอับราฮัมและเป็นมารดาของอิชมาเอล (ปฐมก. ๑๖:๑-๑๖; ๒๕:๑๒; คพ. ๑๓๒:๓๔, ๖๕). พระเจ้าทรงสัญญาฮาการ์ว่าประชาชาติอื่นยิ่งใหญ่จะสืบทอดจากบุตรชายของนาง (ปฐมก. ๒๑:๙-๒๑).

ฮาบากุก

ศาสดาพยากรณ์ในภาคพันธสัญญาเดิมในยูดาห์ ผู้กล่าวถึงความมีปาปของผู้คนอาจจะระหว่งการปกครองของเยโฮยาคีน (ประมาณ ๖๐๐ ปีก่อนคริสตกาล.).

หนังสือฮาบากุก: บทที่ ๑ เป็นการสนทนาระหว่างพระเจ้ากับศาสดาพยากรณ์ของพระองค์, คล้ายกับที่มีอยู่ในเยเรมีย์ ๑๒ และ คพ. ๑๒๑. ฮาบากุกกังวลว่าคนชั่วดูเหมือนจะเจริญรุ่งเรือง. ในบทที่ ๒ พระเจ้าทรงแนะนำฮาบากุกให้อดทน—คนเที่ยงธรรมต้องเรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตด้วยศรัทธา. บทที่ ๓ บันทึกคำสวดอ้อนวอนของฮาบากุกซึ่งในนั้นท่านยอมรับความยุติธรรมของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ.

ฮาม. ดู โนอาห์, ผู้ประสาทพรในพระคัมภีร์ไบเบิล *ด้วย*

ในภาคพันธสัญญาเดิม, บุตรชายคนที่สามของโนอาห์ (ปฐมก. ๕:๓๒; ๖:๑๐; โมเสส ๘:๑๒, ๒๓).

โนอาห์, บุตรทั้งหลายของเขา, และครอบครัวของพวกเขาเข้าไปในนาวา, **ปฐมก.** ๗:๑๓. คานาอัน, บุตรของฮาม, ถูกสาปแช่ง, **ปฐมก.** ๙:๑๘-๒๕. การปกครองของฮามคือปีศาจและได้รับพรอันเกี่ยวเนื่องกับเรื่องของแผ่นดินโลกและปัญญาแต่ไม่เกี่ยวกับฐานะปุโรหิต, **อับรา.** ๑:๒๑-๒๓. ภรรยาของฮาม, อียิปตุส, เป็นผู้สืบตระกูลของคาอิน; บุตรชายทั้งหลายของอียิปตุสธิดาของพวกเขาตั้งรกรากในอียิปต์, **อับรา.** ๑:๒๓, ๒๕ (สดด. ๑๐๕:๒๓; ๑๐๖:๒๑-๒๒).

ฮิมโน. ดู โมไซยาห์, บรรดาบุตรของ; โมไซยาห์, บุตรของเบ็นจามิน *ด้วย*

ในพระคัมภีร์มอรมอน, บุตรคนหนึ่งของกษัตริย์โมไซยาห์. ฮิมโนไปกับพี่ๆ ของเขาเพื่อสั่งสอนชาวเลมมัน (โมไซยาห์ ๒๗:๘-๑๑, ๓๔-๓๗; ๒๘:๑-๓).

ฮีบรู. ดู อิสราเอล *ด้วย*

ภาษาซีมิติกซึ่งลูกหลานอิสราเอลใช้.

ชาวอิสราเอลพูดภาษาฮีบรูจนกระทั่งกลับจากการเป็นเชลยในบาบิโลน, ซึ่งในเวลานั้นภาษาอาราเมอิกกลายเป็นภาษาที่ใช้สนทนากันในชีวิตประจำวัน. ในสมัยของพระเยซู, ภาษาฮีบรูเป็นภาษาของผู้มีการศึกษา, ภาษากฎหมาย, และภาษาวรรณกรรมศาสนา.

ฮีบรู, หนังสือ (สาส์น) ถึง. ดู เปาโล; สาส์นของเปาโล *ด้วย*

หนังสือเล่มหนึ่งในภาคพันธสัญญาใหม่. เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ถึงสมาชิกชาวอิวของศาสนจักรเพื่อโน้มน้าวพวกเขาถึงเรื่องสำคัญในกฎของโมเสสว่าเกิดสัมฤทธิ์ผลแล้วในพระคริสต์และกฎพระกิตติคุณที่สูงกว่าของพระคริสต์มาแทนที่กฎเหล่านั้น. เมื่อเปาโลกลับไปเยรูซาเล็มหลังสิ้นสุดงานเผยแผ่ครั้งที่สามของท่าน (ประมาณ ค.ศ. ๖๐), ท่านพบว่าสมาชิกชาวอิวของศาสนจักรหลายคนยังคงยึดมั่นกับกฎของโมเสส (กิจการ ๒๑:๒๐). เรื่องนี้เกิดขึ้นอย่างน้อยสิบปีหลังการประชุมใหญ่ของศาสนจักรที่เยรูซาเล็มได้กำหนดว่าศาสนพิธีบางอย่างในกฎของโมเสสไม่จำเป็นสำหรับความรอดของชาวคริสต์ที่เป็นคนต่างชาติ. ปรากฏว่า, หลังจากนั้นไม่นานเปาโลเขียนถึงชาวฮีบรูเพื่อชี้แจงด้วยพระคัมภีร์ของพวกเขาเองและด้วยเหตุผลอันหนักแน่นถึงสาเหตุของการที่พวกเขาไม่พึงปฏิบัติกฎของโมเสสอีกต่อไป.

บทที่ ๑ และ ๒ อธิบายว่าพระเยซูทรงยิ่งใหญ่กว่าเหล่าเทพ. บทที่ ๓-๗ เปรียบเทียบพระเยซูกับโมเสสและกับกฎของโมเสสและเป็นพยานว่าพระองค์ทรงยิ่งใหญ่กว่าทั้งสองอย่าง. นอกจากนี้ยังสอนว่าฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคยิ่งใหญ่กว่าฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน. บทที่ ๘-๙ อธิบายถึงการที่ศาสนพิธีของโมเสสเตรียมผู้คนเพื่อรับการปฏิบัติศาสนกิจของพระคริสต์และอธิบายถึงการ

ที่พระคริสตทรงเป็นสื่อกลางแห่งพันธสัญญาใหม่ (แอลมา ๓๗:๓๘-๔๕; คพ. ๘๔:๒๑-๒๔). บทที่ ๑๐ เป็นการกระตุ้นให้ชายหนุ่มเพียรและซื่อสัตย์. บทที่ ๑๑ เป็นคำปราศรัยเกี่ยวกับศรัทธา. บทที่ ๑๒ มีคำตักเตือนและคำท้าทาย. บทที่ ๑๓ กล่าวถึงลักษณะอันน่ายกย่องของชีวิตแต่งงานและความสำคัญของการเชื่อฟัง.

อีลามัน, บรรดาบุตรของ. ดู แอนโท-นีไฟ-ลีไฮ (ชาว); อีลามัน, บุตรของแอลมา ด้วย

ในพระคัมภีร์มอรมอน, บรรดาบุตรของชาวเลมันที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสซึ่งรู้จักกันในนามชาวแอมันผู้ซึ่งกลายเป็นนักรบโต้บังคับบัญชาของอีลามัน (แอลมา ๕๓:๑๖-๒๒).

อีลามันถือว่าพวกเขาให้คุณค่าควรได้รับการเรียกว่าบุตร, **แอลมา ๕๖:๑๐**. มารดาของพวกเขาได้สอนพวกเขาไม่ให้สงสัยพระปรีชาสามารถของพระเจ้าในการปลดปล่อยพวกเขา, **แอลมา ๕๖:๔๗**. พวกเขาชนะชาวเลมันและได้รับการปกป้องรักษาโดยศรัทธาจนไม่มีใครถูกสังหาร, **แอลมา ๕๖:๕๒-๕๔, ๕๖; ๕๗:๒๖**.

อีลามัน, บุตรของกษัตริย์เบนจามิน. ดู เบนจามิน, บิดาของโมไซยาห์ ด้วย

ในพระคัมภีร์มอรมอน, หนึ่งในบุตรชายสามคนของกษัตริย์เบนจามิน (โมไซยาห์ ๑:๒-๘).

อีลามัน, บุตรของแอลมา. ดู แอนโท-นีไฟ-ลีไฮ (ชาว); แอลมา, บุตรของแอลมา; อีลามัน, บรรดาบุตรของ ด้วย

ในพระคัมภีร์มอรมอน, บุตรชายคนโตของแอลมา, บุตรของแอลมา (แอลมา ๓๑:๗). อีลามันเป็นศาสดาพยากรณ์และเป็นผู้นำทางทหาร.

แอลมามอบบันทึกของผู้คนของเขาและแผ่นจารึกของชาวเจเรตีให้อีลามันบุตรชาย, **แอลมา ๓๗:๑-๒, ๒๑**. แอลมาสั่งอีลามันให้เขียนประวัติผู้คนของเขาต่อไป, **แอลมา ๔๕-๖๒**. อีลามันสถาปนาศาสนจักรขึ้นใหม่, **แอลมา ๔๕:๒๒-๒๓**. นักรบหนุ่มชาวแอมันสองพันคนปรารถนาให้อีลามันเป็นผู้นำของพวกเขา, **แอลมา ๕๓:๑๙, ๒๒**. อีลามันและชาวแอมันหนุ่มของเขาสู้รบกับชาวเลมันและได้รับการปกป้องรักษาโดยศรัทธา, **แอลมา ๕๗:๑๙-๒๗**.

อีลามัน, บุตรของอีลามัน

ศาสดาพยากรณ์และผู้เก็บรักษาบันทึกในพระคัมภีร์มอรมอนซึ่งสอนผู้คนชาวนีไฟ. เขาเป็นหลานของแอลมาผู้บุตรและเป็นบิดาของนีไฟผู้ซึ่งได้รับอำนาจเหนือดินน้ำลมไฟทั้งปวง (ฮิล. ๕-๑๐). ด้วยกันกับนีไฟบุตรชาย, อีลามันเขียนหนังสืออีลามัน.

หนังสือของอีลามัน: บทที่ ๑-๒ บรรยายถึงยุคสมัยของความวุ่นวายอย่างมากทางการเมือง. บทที่ ๓-๔ บันทึกว่าอีลามันกับโมโรโนฮาห์, แม่ทัพนายกองของบรรดากองทัพชาวนีไฟ, ในที่สุดสามารถทำให้เกิดสันติสุขได้ระยะเวลาหนึ่ง. อย่างไรก็ตาม, แม้ว่าจะมีบุรุษที่ดีเหล่านี้เป็นผู้นำ, แต่ผู้คนก็ชั่วร้ายยิ่งขึ้นเรื่อยๆ. ในบทที่ ๕-๖ นีไฟสละบัลลังก์ที่พากษา, เช่นเดียวกับคุณปู่แอลมาของท่าน, เพื่อสอนผู้คน. ในช่วงเวลาหนึ่งผู้คนกลับใจ. ในบทที่ ๖-๑๒, อย่างไรก็ดี, ประชาชาตินีไฟกลายเป็นประชาชาติที่ชั่วร้าย. บทท้ายๆ, ๑๓-๑๖, มีเรื่องราวที่ไม่ธรรมดาของศาสดาพยากรณ์ที่ชื่อแซมมิวเอลชาวเลมันผู้ซึ่งทำนายถึงการประสูติและการตรึงกางเขนของพระผู้ช่วยให้รอดและเครื่องหมายต่างๆ ที่จะเป็นสัญลักษณ์ถึงเหตุการณ์เหล่านั้น.

เฮกอร์

ช่างต่อเรือชาวนีไฟในพระคัมภีร์มอรมอน (แอลมา ๖๓:๕-๗).

เฮเซคียาห์

กษัตริย์ผู้ชอบธรรมของประชาชาติแห่งยูดาห์ในภาคพันธสัญญาเดิม. เขาปกครองเป็นเวลาสี่สิบเก้าปี, ในช่วงเวลาที่อิสยาห์เป็นศาสดาพยากรณ์ในยูดาห์ (๒ พกษ. ๑๘-๒๐; ๒ พศต. ๒๙-๓๒; อสย. ๓๖-๓๙). อิสยาห์ช่วยเหลือเขาในการปฏิรูปทั้งทางศาสนาและการปกครอง. เขารั้งรับการนับถือรูปเคารพและสถาปนางานรับใช้ในพระวิหารอีกครั้ง. ชีวิตของเฮเซคียาห์ยืดออกไปสิบห้าปีโดยผ่านการสวดอ้อนวอนและศรัทธา (๒ พกษ. ๒๐:๑-๗). ช่วงต้นของการปกครองของเขาเจริญรุ่งเรือง, แต่การบงกชของเขาคือกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย (๒ พกษ. ๑๘:๗) ส่งผลให้เกิดการรุกรานจากอัสซีเรียสองครั้ง: ครั้งแรกอธิยาห์ไว้ในอิสยาห์ ๑๐:๒๔-๓๒, ครั้งที่สองใน ๒ พกษกษัตริย์ ๑๘:๑๓-๑๙:๗. ในการรุกรานครั้งที่สอง, เทพของพระเจ้าช่วยเยรูซาเล็มไว้ (๒ พกษ. ๑๙:๓๕).

เฮโบรน

เมืองโบราณของยูดาห์, ยี่สิบไมล์ (สามสิบสอง กิโลเมตร) ทางใต้ของเยรูซาเล็ม. เมืองนี้เป็นสถานที่ฝังศพของอับราฮัมกับครอบครัว (ปฐมก. ๔๙:๒๙-๓๒). เมืองนี้เป็นเมืองหลวงของดาวิดระหว่างช่วงต้นๆ ของการปกครองของเขา (๒ ซมอ. ๕:๓-๕).

เฮโรด

ครอบครัวของเจ้าเมืองในยูเดียใกล้สมัยของพระเยซูคริสต์. พวกเขาเป็นบุคคลสำคัญในเหตุการณ์มากมายของภาคพันธสัญญาใหม่. ดูแผนภูมิที่ตามมา.

เฮโรเดียน

เป็นน้องสาวของเฮโรด อากrippาในภาคพันธสัญญาใหม่. เธอแต่งงานกับพี่ชายของเธอ, เฮโรด ฟิลิป, ซึ่งทำให้เธอมีธิดาคนหนึ่ง, ซือสะโลเม เธอกับสะโลเมวางแผนตัดศีรษะยอห์น ผู้ถวายบังพิศมา (มธ. ๑๔:๓-๑๑).

แฮร์ริส, มาร์ติน. ดู พยานถึงพระคัมภีร์มอรมอนด้วย

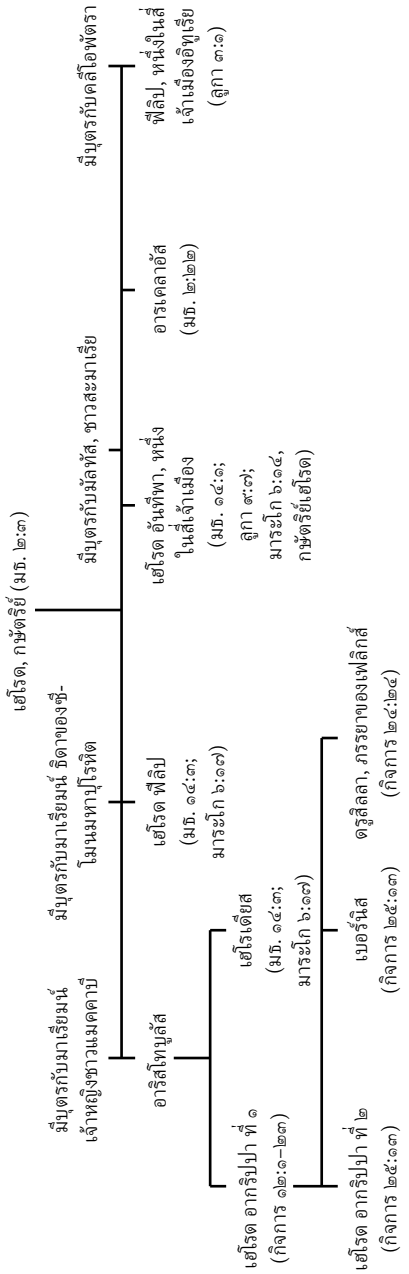
หนึ่งในพยานสามคนต่อแหล่งที่มาจากสวรรค์และความจริงของพระคัมภีร์มอรมอน. เขาช่วยโจเซฟ สมิทและศาสนจักรด้านการเงิน. พระเจ้าทรงขอให้มาร์ติน แฮร์ริสขายทรัพย์สินของเขาและนำเงินมาชำระค่าจัดพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอน (คพ. ๑๙:๒๖-๒๗, ๓๔-๓๕); ให้เป็นแบบอย่างแก่ศาสนจักร (คพ. ๕๘:๓๕); และเพื่อช่วยเหลือด้านค่าใช้จ่ายของการปฏิบัติศาสนกิจ (คพ. ๑๐๔:๒๖).

มาร์ติน แฮร์ริส ได้รับปีพพานิชยกรรมจากศาสนจักรแต่ต่อมากลับมาเป็นสมาชิกอย่างสมบูรณ์. ตราบจนวาระสุดท้ายของชีวิตเขาเป็นพยานว่าเห็นเทพโมโรไนและแผ่นจารึกทองคำซึ่งจากแผ่นจารึกนี้โจเซฟ สมิท แปลพระคัมภีร์มอรมอน.

โฮเซยา

ศาสดาพยากรณ์ใน ภาค พันธสัญญาเดิม ซึ่งพยากรณ์ในอาณาจักรตอนเหนือของอิสราเอลระหว่างการปกครองในช่วงหลังของเยโรโบอัมที่สอง. ท่านมีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาที่บ้านเมืองกำลังตกต่ำและประสบกับความพินาศ, อันเป็นผลจากบาปของอิสราเอล.

หนังสือโฮเซยา: เนื้อเรื่องโดยพื้นฐานของหนังสือ

เป็นเรื่องราวความรักของพระเจ้าเป็นผู้คนของพระองค์. การตีสอนทั้งหมดของพระองค์ทรงกระทำด้วยความรัก, และการฟื้นฟูอิสราเอลจะเกิดขึ้นเนื่องจากความรักของพระองค์ (โฮเซยา ๒:๑๓; ๑๔:๔). ในทางตรงข้าม, โฮเซยาแสดงให้เห็นถึงความกลับกลอกและความไม่ซื่อสัตย์ของอิสราเอล. ทว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้ายังทรงสามารถเล็งเห็น การณ์ไกล ถึง การไถ่อิสราเอล ครั้ง สุดท้าย (โฮเซยา ๑๑:๑๒-๑๔:๓).

โฮชันนา

คำจากภาษาฮีบรูหมายความว่า "โปรดช่วยเราให้รอดเถิด" ใช้ในการสรรเสริญและการวิงวอน.

ในเทศกาลอยู่เพ็ง, ซึ่งเฉลิมฉลองการที่พระเจ้าทรงปลดปล่อยอิสราเอลให้เข้าไปในแผ่นดินที่สัญญาไว้, ผู้คนจะร้องเพลงสดจากถ้อยคำของเพลงสดุดี ๑๑๘ และโยกโยปาล์ม. เมื่อพระเจ้าเสด็จเข้ามาในเยรูซาเล็มอย่าง ผู้พิชิต ผู้ชนพากันร้อง "โฮชันนา" และปูปาล์มให้พระเยซูทรงลาเหยียบ

ไปบนนั้น, ด้วยวิธีนี้เป็นการแสดงออกถึง ความเข้าใจของพวกเราว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าองค์เดียวกันกับผู้ทรงปลดปล่อยอิสราเอลในสมัยโบราณ (สดด. ๑๑๘:๒๕-๒๖; มธ. ๒๑:๙, ๑๕; มาระโก ๑๑:๙-๑๐; ยอห์น ๑๒:๑๓). ผู้คนเหล่านี้ยอมรับพระคริสต์เป็นพระเมสสิยาห์ที่พวกเขาเฝ้ารอมานาน. คำว่า โฮชันนา กลายเป็นการเฉลิมฉลองพระเมสสิยาห์ในทุกยุคทุกสมัย (๑ นี. ๑๑:๖; ๓ นี. ๑๑:๑๔-๑๗). การให้ร้องโฮชันนารวมอยู่ในการอุทิศพระวิหารเคิร์ทแลนด์ (คพ. ๑๐๙:๗๙) และปัจจุบันนี้เป็นส่วนหนึ่งของการอุทิศพระวิหารในสมัยนี้.

ไฮด์, ออร์สัน

สมาชิกในโควรัมัครสาวกสิบสองโควรัมแรกที่ ได้รับเรียกในสมัยการประทานนี้ (คพ. ๖๘:๑-๓; ๗๕:๑๓; ๑๐๒:๓; ๑๒๔:๑๒๘-๑๒๙). ท่านปฏิบัติพันธกิจหลายอย่างให้แก่ศาสนจักร, รวมทั้งการอุทิศแผ่นดินบริสุทธ์ในปี ค.ศ. ๑๘๔๑ เพื่อการกลับมาของผู้คนชาวยิว.

งานที่เลือกสรรจากงานแปลพระคัมภีร์ไบเบิลของโจเซฟ สมิธ

ต่อไปนี้เป็นส่วนต่างๆ ที่เลือกสรรจากงานแปลพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับคิงเจมส์ของโจเซฟ สมิธ (ปจส.). พระเจ้าทรงดลใจให้ท่านศาสตราจารย์โจเซฟ สมิธ ขึ้นฟูความจริงทั้งหลายให้แก่ข้อความในพระคัมภีร์ไบเบิลที่สูญหายไปหรือเปลี่ยนแปลงไปตั้งแต่มีการเขียนถ้อยคำดั้งเดิมไว้. ความจริงที่ได้รับการฟื้นฟูเหล่านี้ไขความกระจ่างให้หาคำสอนและเพิ่มเติมความเข้าใจพระคัมภีร์. ข้อเขียนที่เลือกสรรไว้สำหรับคู่มือพระคัมภีร์น่าจะช่วยเพิ่มความเข้าใจพระคัมภีร์ของท่านให้ดีขึ้นไม่ว่าข้อเขียนเหล่านั้นจะแปลไว้ในภาษาใดก็ตาม.

เนื่องจากพระเจ้าทรงเปิดเผยความจริงบางประการแก่โจเซฟซึ่งเป็นความจริงที่ผู้เขียนดั้งเดิมเคยบันทึกไว้, จึงทำให้งานแปลของโจเซฟ สมิธ ไม่เหมือนงานแปลพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับอื่นใดในโลก. ในความหมายนี้, คำว่า *งานแปล* ใช้ในนัยที่กว้างกว่าและแตกต่างออกไปกว่าปรกติ, เพราะการแปลของโจเซฟเป็นการเปิดเผยมากกว่าการแปลตรงตามตัวอักษรจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่ง. สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ปจส., ดู “งานแปลของโจเซฟ สมิธ (ปจส.)” รายชื่อหัวข้อเรียงลำดับอักษรพยัญชนะในคู่มือพระคัมภีร์.

ข้อความที่สาริตไว้ดังต่อไปนี้คือตัวอย่างงานที่เลือกสรรจากปจส. :

ข้ออ้างอิงที่เน้นตัวหนาเป็นข้อเขียนในงานแปลพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับคิงเจมส์โดยโจเซฟ สมิธ. เนื่องจากงานแปลของท่านนำถ้อยคำกลับคืนสู่เนื้อความในพระคัมภีร์ไบเบิล, เลขกำกับข้อพระคัมภีร์อาจแตกต่างไปจากฉบับที่ท่านใช้อยู่.

ปจส., มัทธิว ๔:๑, ๕-๖, ๘-๙ (เปรียบเทียบมัทธิว ๔:๑, ๕-๖, ๘-๙; มีการแก้ไขคล้ายกันใน ลูกา ๔:๒, ๕-๑๑)

นี่คือเนื้อหาตามที่โจเซฟ สมิธ แปลไว้.

(พระวิญญาณ ทรงนำพระเยซู, ชาตานหาได้นำพระองค์ไม่.)

ในวงเล็บคือข้ออ้างอิงในพระคัมภีร์ไบเบิลของท่านซึ่งท่านควรนำไปเปรียบเทียบกับบทแปลของโจเซฟ สมิธ.

๑ เวลานั้นพระวิญญาณทรงนำพระเยซู, เข้าไปในแดนทรกัณดาร, เพื่อไปอยู่กับพระผู้เป็นเจ้า.

๕ เวลานั้นพระวิญญาณทรงรับพระเยซูเข้าไปในนคร ศักดิ์สิทธิ์, และ พระวิญญาณ ทรงวางพระองค์ไว้บนยอดพระวิหาร.

๖ ครั้นแล้วมารจึงมาหาพระองค์และกล่าว, หากท่านเป็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, จงกระโจนลงไปเถิด : เพราะมีเขียนไว้ว่า, พระองค์จะทรงมอบหมายบรรดาเทพของพระองค์เกี่ยวกับท่าน : และในเมื่อพวกเขา พวกเขาจะรองรับท่าน, ด้วยเกรงว่า ณ ขณะใดขณะหนึ่ง เท้าของท่านจะโถมเข้ากระแทกศิลา.

๘ และอนึ่ง, พระเยซูทรงอยู่ในพระวิญญาณ, และพระวิญญาณทรงนำพระองค์ขึ้นไปบนภูเขาสูงลิบลิว, และให้พระองค์ทอดพระเนตรอาณาจักรทั้งปวงของโลกและรัศมีภาพของอาณาจักรเหล่านั้น.

๙ และมารมาหาพระองค์อีก, และกล่าว, สิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้เราจะให้ท่าน, หากท่านจะน้อมกายลงนมัสการเรา.

ข้อความนี้อธิบายว่าหลักคำสอนใดที่โจเซฟ สมิธ ซึ่งแจ้งด้วยการแปลของท่าน.

ปจส., ปฐมกาล ๙:๑๐-๑๕ (เปรียบเทียบ

ปฐมกาล ๙:๓-๙)

(พระองค์จะทรงถือว่ามนุษย์มีภาระรับผิดชอบ ต่อมาตกรรมและต่อการคว่ำชีวิตสัตว์โดยเปล่าประโยชน์ด้วย.)

๑๐ ทว่า, เลือดของเนื้อหนังทั้งปวงซึ่งเราให้เข้าไปเป็นอาหาร, ฟึ่งหลังบนพื้นดิน, ซึ่งเอาชีวิตไปจากเนื้อหนังนั้น, และเลือดนั้นเจ้าไม่ฟึ่งกิน.

๑๑ และแน่แท้แล้ว, ไม่เพียงมีการลั่งเลือด, เว้นแต่สำหรับเป็นอาหาร, เพื่อยังชีวิตเจ้าทั้งหลาย; และเลือดสัตว์ทุกตัวเราจะเรียกร้องจากมือเจ้า.

๑๒ และผู้ใดหลังเลือดมนุษย์, โดยมนุษย์เลือดของเขาฟึ่งถูกหลัง; เพราะมนุษย์ไม่ฟึ่งหลังเลือดมนุษย์.

๑๓ เพราะบัญญัติข้อหนึ่งเราให้ไว้, ว่าพี่น้องของมนุษย์ทุกคนฟึ่งปกปักษ์รักษาชีวิตมนุษย์, เพราะในรูปลักษณะของเราเองเราสร้างสรรคมนุษย์.

๑๔ และบัญญัติข้อหนึ่งเราให้แก่เจ้า, เจ้าจงอุดมสมบูรณ์และขยายเผ่าพันธุ์เกิด; จงบังเกิดอย่างอุดมบนแผ่นดินโลก, และขยายเผ่าพันธุ์ในนั้น.

๑๕ และพระเจ้าเป็นเจ้าตรัสกับโนอาห์, และบรรดาบุตรที่อยู่กับเขา, โดยรับสั่งว่า, และเรา, ดูเถิด, เราจะสถาปนาพันธสัญญาของเรากับเจ้า, ซึ่งเราทำไว้กับบิดาของเจ้า เอโนค, เกี่ยวกับพงศ์พันธุ์ของเจ้าต่อจากเจ้า.

ปจส., ปฐมกาล ๙:๒๑-๒๕ (เปรียบเทียบ

ปฐมกาล ๙:๑๖-๑๗)

(พระองค์ทรงวางรุ้งไว้ในฟ้าสวรรค์เพื่อเป็นเครื่องหมายเตือนใจถึงพันธสัญญาของพระเจ้าต่อเอโนคและโนอาห์. ในวันเวลาสุดท้ายการชุมนุมใหญ่แห่งศาสนจักรของพระบุตรหัวปี [โซอันของพระเจ้าในเวลาของเอโนค; ดู โมเสส ๗] จะสมทบกับคนชอบธรรมบนแผ่นดินโลก.)

๒๑ และรุ้งจะอยู่ในเมฆ; และเราจะมองดูมัน, เพื่อเราจะระลึกถึงพันธสัญญาอันเป็นนิจ, ซึ่งเราทำไว้กับบิดาเจ้า เอโนค; เพื่อว่า, เมื่อมนุษย์รักษาบัญญัติทั้งหมดของเรา, โซอันจะมายังแผ่นดินโลกอีกครั้ง, นครแห่งเอโนคซึ่งเราสร้างขึ้นไว้กับเรา.

๒๒ และนี่คือพันธสัญญาอันเป็นนิจของเรา,

คือ เมื่อลูกหลานเจ้าจะน้อมรับความจริง, และแหงนหน้ามอง, เมื่อนั้นโซอันจะมองลงมา, และฟ้าสวรรค์ทั้งปวงจะสิ้นสะท้อนด้วยความยินดี, และแผ่นดินโลกจะสิ้นด้วยปีติ;

๒๓ และการชุมนุมใหญ่แห่งศาสนจักรของพระบุตรหัวปีจะลงมาจากสวรรค์, และครอบครองแผ่นดินโลก, และจะมีสถานที่อยู่จนกว่าการสิ้นสุดจะมาถึง. และนี่คือพันธสัญญาอันเป็นนิจของเรา, ซึ่งเราทำไว้กับบิดาเจ้าเอโนค.

๒๔ และรุ้งจะอยู่ในเมฆ, และเราจะสถาปนาพันธสัญญาของเราต่อเจ้า, ซึ่งเราทำไว้ระหว่างเรากับเจ้า, เพื่อชาวโลกทุกคนที่มีชีวิตแห่งเนื้อหนังทั้งปวงซึ่งจะดำรงอยู่บนแผ่นดินโลก.

๒๕ และพระเจ้าเป็นเจ้ารับสั่งแก่โนอาห์, นี่คือหมายสำคัญของพันธสัญญาซึ่งเราสถาปนาไว้ระหว่างเรากับเจ้า; เพื่อเนื้อหนังทั้งปวงซึ่งจะดำรงอยู่บนแผ่นดินโลก.

ปจส., ปฐมกาล ๑๔:๒๕-๔๐ (เปรียบเทียบ

ปฐมกาล ๑๔)

(กล่าวถึงการปฏิบัติศาสนกิจอันสำคัญยิ่งของเมลคีเซเดค; อธิบายถึงพลังอำนาจและพรทั้งหลายของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค.)

๒๕ และเมลคีเซเดคเปล่งเสียงและอวยพรอัคราม.

๒๖ บัดนี้เมลคีเซเดคเป็นบรูซแห่งศรัทธา, ผู้กระทำความชอบธรรม; และเมื่อเป็นเด็ก เขาเกรงกลัวพระเจ้าเป็นเจ้า, และปิดปากฝังสิงโต, และดับความร้อนแรงของไฟ.

๒๗ และด้วยเหตุนี้, โดยที่ได้รับความเห็นชอบจากพระเจ้าเป็นเจ้า, เขาได้รับแต่งตั้งเป็นมหาปุโรหิตตามระเบียบแห่งพันธสัญญาซึ่งพระเจ้าทรงทำไว้กับเอโนค,

๒๘ ซึ่งเป็นไปตามระเบียบของพระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า, ซึ่งระเบียบเกิดขึ้น, มิใช่โดยมนุษย์, หรือความประสงค์ของมนุษย์; ทั้งมิใช่โดยบิดาหรือมารดา; ทั้งมิใช่โดยการเริ่มต้นของวันหรือการสิ้นสุดของปี; แต่เกิดขึ้นจากพระเจ้า;

๒๙ และมอบไว้ให้มนุษย์โดยการเรียกด้วยสุรเสียงของพระองค์เอง, ตามพระประสงค์ของ

พระองค์เอง, แก่คนมากเท่าที่เชื่อในพระนามของพระองค์.

๓๐ เพราะพระเจ้าเป็นเจ้าโดยที่ประทานคำมั่นไว้กับเอโนคและพงศ์พันธุ์ของเขาโดยคำปฏิญาณด้วยพระองค์เอง; ว่าทุกคนที่ได้รับแต่งตั้งตามระเบียบและการเรียกนี้จะมีส่วน, โดยศรัทธา, ที่จะทลายภูเขา, แยกท้องทะเล, ทำให้ผืนน้ำเหือดแห้ง, เพื่อแปรเปลี่ยนสายน้ำออกจากเส้นทางเดิม;

๓๑ ต้านทานเหล่ากองทัพของบรรดาประชาชาติ, แยกผืนดิน, บั่นสายรัดทุกเส้น, ยืนในที่ประทับของพระเจ้า; ทำสิ่งทั้งปวงตามพระประสงค์ของพระองค์, ตามพระบัญชาของพระองค์, พิธีกรรมตามถลและอำนาจให้ศิโรราบ; และสิ่งนี้โดยพระประสงค์ของพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงดำรงอยู่นับแต่ก่อนการวางรากฐานของโลก.

๓๒ และมนุษย์ซึ่งมีศรัทธา, ที่ขึ้นมาถึงระเบียบนี้ของพระเจ้า, ได้รับการแปรสภาพและพาขึ้นสู่สวรรค์.

๓๓ และบัดนี้, เมลคีเซเดคเป็นปุโรหิตของระเบียบนี้; ดังนั้นเขาได้รับสันติสุขในซาเลม, และมีนามว่าท่านประมุขแห่งสันติสุข.

๓๔ และผู้คนของเขากระทำความชอบธรรม, และได้รับสวรรค์, และแสวงหานครแห่งเอโนคซึ่งพระเจ้าทรงรับไปก่อนหน้านั้น, โดยแยกไว้จากแผ่นดินโลก, โดยทรงเก็บไว้สำหรับวันเวลาสุดท้าย, หรือการสิ้นสุดของโลก;

๓๕ และตรีส, และประทานคำมั่นด้วยคำปฏิญาณ, ว่าสวรรค์และแผ่นดินโลกจะม้วนเข้าหากัน; และบรรดาบุตรของพระเจ้าจะถูกทดสอบเสมือนหนึ่งด้วยไฟ.

๓๖ และเมลคีเซเดคนี้, โดยที่สถาปนาความชอบธรรมดังนี้, ผู้คนของท่านเรียกท่านว่ากษัตริย์แห่งสวรรค์, หรือ, อีกนัยหนึ่ง, กษัตริย์แห่งสันติสุข.

๓๗ และเขาเปล่งเสียง, และเขาอวยพรอับราม, โดยที่เป็นมหาปุโรหิต, และผู้ดูแลคลังของพระเจ้า;

๓๘ เขาคือนั้นผู้ที่พระเจ้าทรงกำหนดให้รับหนึ่งในสิบส่วนเพื่อคนจน.

๓๙ ด้วยเหตุนี้, อับรามจึงจ่ายให้เขาหนึ่งในสิบส่วนของทุกอย่างที่เขา, จากทรัพย์สินสมบัติ

ทั้งหมดที่เขาครอบครอง, ซึ่งพระเจ้าเป็นเจ้าของประทานให้เขามากเกินความจำเป็นของเขา.

๔๐ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น, คือพระเจ้าเป็นเจ้าทรงอวยพรอับราม, และประทานความมั่งคั่งให้เขา, และเกียรติ, และผืนดินเพื่อเป็นทรัพย์สินสมบัติอันเป็นนิรันดร์; ตามพันธสัญญาซึ่งเขาได้ทำไว้, และตามพรที่เมลคีเซเดคอวยพรเขาไว้.

ปลงส., ปลงมกาล ๑๕:๙-๑๒ (เปรียบเทียบ

ปลงมกาล ๑๕:๑-๖)

(อับรามเห็นพระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้าในนิมิตและทราบถึงการฟื้นคืนชีวิต.)

๙ และอับรามกล่าว, พระเจ้า พระเจ้า, พระองค์จะทรงมอบแผ่นดินนี้ให้ข้าพระองค์เพื่อเป็นมรดกอันเป็นนิรันดร์ได้อย่างไร?

๑๐ และพระเจ้าตรัส, ถึงแม้เจ้าตายไป, ทว่าเราก็คงสามารถให้มันแก่เจ้ามิใช่หรือ?

๑๑ และหากเจ้าจะตาย, ทว่าเจ้าจะครอบครองมัน, เพราะวันนั้นจะมาถึง, เมื่อบุตรแห่งพระมหาบุรุษจะทรงพระชนม์; แต่พระองค์จะทรงพระชนม์ได้อย่างไรหากพระองค์มิได้สิ้นพระชนม์? พระองค์ต้องได้รับการชุบชีวิตเสียก่อน.

๑๒ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น, คือ อับรามมองออกไปและเห็นวันเวลาของบุตรแห่งพระมหาบุรุษ, และยินดี, และจิตวิญญาณของเขาสงบนิ่ง, และเขาเชื่อในพระเจ้า; และพระเจ้าทรงถือเป็นการชอบธรรมแก่เขา.

ปลงส., ปลงมกาล ๑๗:๓-๗, ๑๑-๑๒ (เปรียบเทียบ

เทียบ ปลงมกาล ๑๗:๓-๑๒)

(พระเจ้าเป็นเจ้าทรงสถาปนาพันธสัญญาของการเข้าสู่หน้ไว้กับอับราม. มีการเปิดเผยแก่อับรามในเรื่องศาสนพิธีของบัพติศมาและอายุที่เด็กจะมีภาระรับผิดชอบ.)

๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น, คืออับรามค้อมศีรษะจรดพื้นดิน, และเรียกหาพระนามของพระเจ้า.

๔ และพระเจ้าเป็นเจ้าตรัสกับเขา, โดยรับสั่งว่า, ผู้คนของเราหันเหไปจากกฎเกณฑ์ของเรา, และมิได้รักษาศาสนพิธีของเรา, ซึ่งเราให้ไว้แก่บรรพบุรุษพวกเขา;

๕ และพวกเขาไม่ได้ยึดถือการเจิมของเรา, และการฝัง, หรือบัพติศมาซึ่งเรื่องนี้เราบัญญัติพวกเขาไว้;

๖ แต่ทันทีหลังให้พระบัญญัติ, และดำเนินการด้วยตนเองในการชำระล้างเด็ก, และการพรมเลือด;

๗ และกล่าวไว้ว่าเลือดของอาเบล ผู้ที่ชอบธรรม หลังเพื่อบาป; และมีได้รู้ว่าพวกเขามีภาระรับผิดชอบต่อเราอย่างไร.

๑๐ และเราจะสถาปนาพันธสัญญาของการเข้าสู่หน้ดกับเจ้า, และมันจะเป็นพันธสัญญาระหว่างเรากับเจ้า, และพงศ์พันธุ์ของเจ้าต่อจากเจ้า, ในรุ่นของพวกเขา; เพื่อเจ้าจะรู้ไปตลอดกาลว่าเด็กมิได้มีภาระรับผิดชอบต่อหน้าเราจนกว่าพวกเขาจะอายุแปดขวบ.

๑๒ และเจ้าจะยึดถือที่จะรักษาพันธสัญญาทั้งปวงของเราซึ่งพันธสัญญาเหล่านั้นเราทำไว้กับบรรพบุรุษของเจ้า; และเจ้าพึงรักษามบัญญัติทั้งหลายที่เราให้เจ้าไว้ด้วยปากเราเอง, และเราจะเป็นพระเจ้าเป็นเจ้าสำหรับเจ้า และพงศ์พันธุ์ของเจ้าต่อจากเจ้า.

ปจส., ปฐมกาล ๑๗:๒๓ (เปรียบเทียบ

ปฐมกาล ๑๗:๑๗)

(*อับราฮัมปีติยินดีเมื่อพระองค์ทรงบอกล่วงหน้าถึงภารกิจอันเด็ดของอิสอัค.*)

๒๓ จากนั้นอับราฮัมก็ค้อมศีรษะจรดพื้นดินและปีติยินดี, และกล่าวในใจ, จะมีเด็กมาเกิดแก่คนที่อายุหนึ่งร้อยปี, และซาราห์ซึ่งอายุเก้าสิบปีจะเป็นผู้ให้กำเนิด.

ปจส., ปฐมกาล ๑๙:๙-๑๕ (เปรียบเทียบ

ปฐมกาล ๑๙:๕-๑๐)

(*โลหต่อต้านความชั่วร้ายของโลโตม.*)

๙ และพวกเขากล่าวแก่เขาว่า, จงถอยไป, และพวกเขาโกรธเขา.

๑๐ และพวกเขากล่าวในบรรดาพวกเขาเองว่า, ชายผู้เดียวคนนี้เข้ามาพักแรมอยู่ในบรรดาพวกเรา, และบัดนี้เขาหมายจะตั้งตนเป็นผู้พิพากษา; บัดนี้เราจะจัดการกับเขาให้หนักกว่าพวกเขา.

๑๑ ดังนั้น พวกเขาจึงกล่าวแก่ชายคนนั้นว่า,

เราจะพาพวกเขาไป, และเหล่าธิดาของเจ้าด้วย; และเราจะทำกับพวกเขาตามที่เราเห็นว่าดี.

๑๒ บัดนี้นี้เป็นไปตามความชั่วร้ายของโลโตม.

๑๓ และโลทกล่าว, ดุเถิด บัดนี้, ข้าพเจ้ามีธิดาสองคนซึ่งยังมีครรภ์จักชาย; ให้ข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าขอร้องท่าน, วิงวอนพี่น้องข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าจะไม่พาพวกนางออกมาหาท่าน; และท่านจะไม่ทำกับพวกนางตามที่ท่านเห็นว่าดีในสายตาท่าน;

๑๔ เพราะพระเจ้าเป็นเจ้าจะไม่ทรงรับรองผู้รับใช้ของพระองค์ในเรื่องนี้; ดังนั้น, ให้ข้าพเจ้าวิงวอนกับพี่น้องข้าพเจ้า, ครั้งนี้เพียงครั้งเดียว, เพื่อว่ากับชายเหล่านั้นเจ้าจะไม่ทำอะไร, เพื่อพวกเขาจะมีสันติสุขในบ้านข้าพเจ้า; เพราะด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงมาอยู่ได้ร่มเงาหลังคาบ้านข้าพเจ้า.

๑๕ และพวกเขาโกรธโลทและเข้ามาใกล้เพื่อจะพึงประทุ, แต่บรรดาเทพของพระเจ้าเป็นเจ้า, ซึ่งเป็นบุรุษผู้บริสุทธิ์, ยื่นมือพวกเขาออกไปดึงโลทกลับเข้ามาในบ้านมาหาพวกเขา, และปิดประทุ.

ปจส., ปฐมกาล ๔๘:๕-๑๑ (เปรียบเทียบ

ปฐมกาล ๔๘:๕-๖)

(*พงศ์พันธุ์ของโยเซฟจะเป็นผู้นำในการรวมอิสราเอลในยุคสุดท้าย.*)

๕ และบัดนี้, เกี่ยวกับบุตรสองคนของเจ้า, เอฟราอิมกับมนัสเสห์, ซึ่งเกิดแก่เจ้าในแผ่นดินแห่งอียิปต์, ก่อนพ้อมาหาเจ้าในอียิปต์; ดุเถิด, พวกเขาเป็นของพ่อ, และพระเจ้าเป็นเจ้าของบรรพบุรุษพ่อจะทรงอวยพรพวกเขา; แม้ตั้งรบนและสิเมโอน พวกเขาจะได้รับพร, เพราะพวกเขาเป็นของพ่อ; ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงมีนามตามชื่อของพ่อ. (ดังนั้นพวกเขาจึงมีนามว่าอิสราเอล.)

๖ และผู้สืบทอดของเจ้าซึ่งเจ้าให้กำเนิดหลังจากพวกเขา, จะเป็นของเจ้า, และจะมีนามตามชื่อพี่น้องของพวกเขาในมรดกของพวกเขา, ในบรรดาเผ่า; ดังนั้น พวกเขาได้รับเรียกว่าบรรดาเผ่าของมนัสเสห์และของเอฟราอิม.

๗ และยาโคบกล่าวแก่โยเซฟ, เมื่อพระเจ้าเป็นเจ้าของบรรพบุรุษพ่อทรงปรากฏต่อพ่อในลุส, ในแผ่นดินแห่งคานาอัน; พระองค์ประทานคำมั่นสัญญาแก่พ่อ, ว่าพระองค์จะประทานแก่พ่อ, และ

แก่พงศ์พันธุ์ของพ่อ, แผ่นดินนั้นเพื่อให้ครอบครองไว้เป็นนิज.

๘ ดังนั้น, โธ บุตรของพ่อ, พระองค์ทรงอวยพรพ่อในการเลี้ยงดูเข้ามาเป็นผู้รับใช้แก่พ่อ, ในการช่วยครอบครัวของพ่อให้รอดจากความตาย;

๙ ในการปลดปล่อยผู้คนของพ่อ, พี่น้องของเจ้า, จากความอดอยาก ซึ่งร้ายแรงในแผ่นดิน; ด้วยเหตุนี้ พระผู้เป็นเจ้าของบรรพบุรุษเจ้าจะอวยพรเจ้า, และเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า, จนพวกเขาจะได้รับพรเหนือพี่น้องเจ้า, และเหนือครอบครัวของบิดาเจ้า;

๑๐ เพราะเจ้าได้รับชัยชนะ, และครอบครัวของบิดาเจ้าน้อมกายค้ำบ้นเจ้า, แม้ตั้งที่แสดงไว้แก่เจ้า, ก่อนที่เจ้าถูกขายในอียิปต์ด้วยน้ำมือพี่ๆ ของเจ้า; ด้วยเหตุนี้ พี่ๆ ของเจ้าจะน้อมกายค้ำบ้นเจ้า, จากรุ่นสู่รุ่น, ต่อเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้าตลอดกาล;

๑๑ เพราะเจ้าจะเป็นแสงสว่างแก่ผู้คนของพ่อ, เพื่อปลดปล่อยพวกเขาในวันเวลาแห่งการเป็นเชลยของพวกเขา, จากพันธนาการ; และนำความรอดมาสู่พวกเขา, เมื่อพวกเขาพากันค้อมกายอยู่ภายใต้บาป.

ปจส., ปฐมกาล ๕๐:๒๔-๓๘ (เปรียบเทียบ ปฐมกาล ๕๐:๒๔-๒๖; ๑๒ นัไฟ ๗ ด้วย)

(โมเสส, อาโรน, และโยเซฟ สมิธ ส่วนมีชื่อระบุอยู่ในคำพยากรณ์นี้ของโยเซฟในอียิปต์. นอกจากนี้, โยเซฟยังพยากรณ์ว่าพระคัมภีร์มอรมอนจะกลายเป็นพระคัมภีร์ที่ควบคู่ไปกับบันทึกของยูดาห์.)

๒๔ และโยเซฟกล่าวแก่พี่น้องของเขา, ข้าพเจ้าตาย, และไปหาบรรพบุรุษข้าพเจ้า; และข้าพเจ้าลงไปสู่หลุมศพข้าพเจ้าด้วยปิตี. ขอพระผู้เป็นเจ้าของบิดาข้าพเจ้า ยาโคบ อยู่กับท่าน, เพื่อปลดปล่อยท่านจากความทุกข์ในวันเวลาแห่งพันธนาการของท่าน; เพราะพระเจ้าทรงมาเยือนข้าพเจ้า, และข้าพเจ้าได้รับสัญญาจากพระเจ้า, ว่าจากเลือดเนื้อเชื้อไขของข้าพเจ้า, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะทรงยกอังกูรอันชอบธรรมขึ้นมาจากเอวข้าพเจ้า; และแก่ท่าน, ผู้ซึ่งบิดาข้าพเจ้า ยาโคบ ตั้งชื่อว่าอิสราเอล, จะทรงยกศาสดาพยากรณ์; (ไม่ใช่พระเมสสิยาห์ ซึ่งมีพระนามว่าซีโล;) และศาสดาพยากรณ์คนนี้จะปลดปล่อย

ผู้คนของข้าพเจ้าออกจากอียิปต์ในวันเวลาแห่งพันธนาการของท่าน.

๒๕ และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือพวกเขาจะกระจัดกระจายอีกครั้ง; และจะทรงหักอังกูรหนึ่งออกมา, และจะทรงย้ายอังกูรนั้นเข้าไปในประเทศห่างไกล; กระนั้นก็ตามพวกเขาจะเป็นที่จดจำไว้ในพันธสัญญาของพระเจ้า, เมื่อพระเมสสิยาห์เสด็จมา; เพราะพระองค์จะทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์แก่พวกเขาในยุคสุดท้าย, ด้วยพระวิญญาณแห่งเดชานุภาพ; และจะนำพวกเขาออกจากความมืดสู่ความสว่าง; ออกจากความมืดที่ซ่อนเร้น, และออกจากการเป็นเชลยไปสู่อิสรภาพ.

๒๖ พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าจะทรงยกผู้หยั่งรู้คนหนึ่งขึ้นมา, ซึ่งจะเป็นผู้หยั่งรู้ที่เลิศเลอแก่เลือดเนื้อเชื้อไขของข้าพเจ้า.

๒๗ พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของบรรพบุรุษข้าพเจ้ารับสั่งแก่ข้าพเจ้า ดังนี้, เราจะยกผู้หยั่งรู้ที่เลิศเลอขึ้นจากเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า, และเขาจะได้รับความนับถืออย่างสูงในบรรดาเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า; เราจะให้บัญญัติแก่เขาเพื่อเขาจะทำงานเพื่อเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า, พี่น้องของเขา.

๒๘ และเขาจะนำพวกเขาสู่ความรู้ถึงพันธสัญญาซึ่งเราทำไว้กับบรรพบุรุษของเจ้า; และเขาจะทำงานใดก็ตามที่เราจะบัญชาเขา.

๒๙ และเราจะทำให้เขายิ่งใหญ่ในสายตาของเรา, เพราะเขาจะทำงานของเรา; และเขาจะยิ่งใหญ่เหมือนบุคคลผู้หนึ่งซึ่งเรากล่าวไว้เราจะยกขึ้นให้เจ้า, เพื่อปลดปล่อยผู้คนของเรา, โธเชื้อสายแห่งอิสราเอล, ออกจากแผ่นดินแห่งอียิปต์; เพราะเราจะยกผู้หยั่งรู้ขึ้นมาปลดปล่อยผู้คนของเรา ออกจากแผ่นดินแห่งอียิปต์; และเขาจะมีนามว่าโมเสส. และโดยนามนี้เขาจะรู้ว่าเขาเป็นของเชื้อสายเจ้า; เพราะเขาจะได้รับการเลี้ยงดูโดยริดาของกษัตริย์, และจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรของนาง.

๓๐ และอนึ่ง, เราจะยกผู้หยั่งรู้คนหนึ่งขึ้นจากเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า, และเราจะให้พลังความสามารถแก่เขาเพื่อนำคำของเรากลับมาสู่หน่อเนื้อเชื้อไขของเจ้า; และไม่เพียงเพื่อการนำคำของเราออกมาเท่านั้น, แต่เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้พวกเขาในคำของเรา, ซึ่งจะออกไปในบรรดาพวกเขาแล้วในวันเวลาสุดท้าย, พระเจ้าตรัส;

๓๑ ดังนั้น เลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้าจะเขียน,

และเลือดเนื้อเชื้อไขของยูดาห์จะเขียน; และเรื่องที่จะเขียนไว้โดยเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า, และเรื่องที่จะเขียนไว้โดยเลือดเนื้อเชื้อไขของยูดาห์ด้วย, จะเข้ามารวมกัน สุภาษิตหลักคำสอนที่ผิด, และยุติการโต้แย้ง, และสถาปนาสันติภาพในบรรดาเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้า, และนำพวกเขาไปสู่ความรู้เกี่ยวกับบรรพบุรุษของพวกเขาในยุคสุดท้าย; และมาสู่ความรู้เกี่ยวกับพันธสัญญาของเราด้วย, พระเจ้าตรัส.

๓๒ และจากความอ่อนแอเขาจะเข้มแข็ง, ในวันนี้เมื่องานของเราจะออกไปในบรรดาผู้คนทั้งหมดของเรา, ซึ่งจะฟื้นฟูพวกเขา, ผู้เป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล, ในวันเวลาสุดท้าย.

๓๓ และเราจะอวยพรผู้หยิ่งรู้คนนั้น, และพวกเขาที่หมายมันจะทำให้เขาจะพ่ายแพ้; เพราะสัญญาที่เราให้แก่เจ้า; เพราะเราจะจดจำเจ้าไว้จากรุ่นสู่รุ่น; และชื่อเขาเราจะเรียกว่าโยเซฟ, และจะเป็นตามชื่อบิดาของเขา; และเขาจะเป็นเหมือนเจ้า; เพราะเรื่องที่พระเจ้าจะทรงนำออกมาโดยมือของเขาจะนำผู้คนของเราไปสู่ความรอด.

๓๔ และพระเจ้าประทานคำมั่นแก่โยเซฟว่าพระองค์จะทรงปกป้องรักษาพงศ์พันธุ์ของเขาตลอดกาล, โดยรับสั่งว่า, เราจะยกโมเสสขึ้น, และไม้เท้าจะอยู่ในมือของเขา, และเขาจะรวบรวมผู้คนของเรา, และเขาจะนำพวกเขาตั้งฝูงแกะ, และเขาจะตีผืนน้ำของทะเลแดงด้วยไม้เท้าของเขา.

๓๕ และเขาจะมีวิจารณ์ญาณ, และจะเขียนพระคำของพระเจ้า, และเขาจะไม่พูดถ้อยคำมากมาย, เพราะเราจะจารึกกฎของเราให้เขาโดยนมือของเราเอง, และเราจะหาคะบอกเสียของคนหนึ่งให้แก่เขา, และเขาจะมีนามว่าไอโรน.

๓๖ และสิ่งนี้จะบังเกิดแก่เจ้าในวันเวลาสุดท้ายด้วย, แม้ดังที่เราให้คำมั่นไว้. ดังนั้น, โยเซฟกล่าวแก่พี่น้องของเขา, พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะทรงมาเยือนท่านอย่างแน่นอน, และนำท่านออกจากแผ่นดินนี้, ไปยังแผ่นดินซึ่งพระองค์ประทานคำมั่นไว้แก่อับราฮัม, และแก่อิสอัค, และแก่ยาโคบ.

๓๗ และโยเซฟยืนยันเรื่องอื่นอีกหลายเรื่องกับพี่น้องของเขา, และให้ลูกหลานของอิสราเอลกล่าวคำปฏิญาณ, โดยกล่าวแก่พวกเขาว่า, พระ

เจ้าผู้เป็นเจ้าของจะทรงมาเยือนท่านอย่างแน่นอน, และท่านพึงนำกระดูกข้าพเจ้าไปจากที่นี่.

๓๘ ดังนั้นโยเซฟตายเมื่อเขาอายุได้หนึ่งร้อยสิบปี; และพวกเขาอายุยารักษาร่างเขาไว้, และพวกเขาบรรจุร่างเขาไว้ในหีบศพในอียิปต์; และลูกหลานของอิสราเอลหนึ่งน่วยการฝังร่างของเขา, เพื่อจะได้นำเขาไปวางไว้ในอูโมงค์กับบิดาเขา. และดังนั้นพวกเขาระลึกถึงคำปฏิญาณซึ่งพวกเขาให้คำมั่นไว้กับเขา.

ปจส., อพยพ ๔:๒๑ (เปรียบเทียบกับ อพยพ

๔:๒๑; ๗:๓, ๑๓; ๙:๑๒; ๑๐:๑, ๒๐, ๒๗; ๑๑:

๑๐; ๑๔:๔, ๘, ๑๗; เฉลยธรรมบัญญัติ ๒:๓๐)

(พระเจ้ามิใช่ผู้ที่ต้องรับผิดชอบอันแข็งแกร่งต่างของฟาโรห์. ดู ปจส., อพยพ ๗:๓, ๑๓; ๙:๑๒; ๑๐:๑, ๒๐, ๒๗; ๑๑:๑๐; ๑๔:๔, ๘, ๑๗ ด้วย; ข้ออ้างอิงทุกข้อ, เมื่อแปลถูกต้อง, แสดงให้เห็นว่าฟาโรห์ทำให้ใจตนเองแข็งแกร่ง.)

๒๑ และพระเจ้ารับสั่งแก่โมเสส, เมื่อเจ้ากลับเข้าไปในอียิปต์, จงดูว่าเจ้าทำการอันน่าพิศวงทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้นต่อหน้าฟาโรห์, ซึ่งเราวางไว้ในมือเจ้า, และเราจะทำให้เจ้ารุ่งเรือง; แต่ฟาโรห์จะทำให้ใจตนเองแข็งแกร่ง, และเขาจะไม่ปล่อยผู้คน.

ปจส., อพยพ ๑๘:๑ (เปรียบเทียบกับ

อพยพ ๑๘:๑)

(เยโรเป็นมหาปุโรหิต.)

๑ เมื่อเยโร, มหาปุโรหิตแห่งมีเดียน, พ่อตาของโมเสส, ได้ยินถึงทุกสิ่งซึ่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของกระทำเพื่อโมเสส, และเพื่ออิสราเอล ผู้คนของพระองค์, และว่าพระเจ้าทรงนำอิสราเอลออกมาจากอียิปต์;

ปจส., อพยพ ๒๒:๑๘ (เปรียบเทียบกับ

อพยพ ๒๒:๑๘)

(ฆาตกรไม่พึงมีชีวิต.)

๑๘ เจ้าอย่าทนยอมให้ฆาตกรมีชีวิต.

ปจส., อพยพ ๓๓:๒๐, ๒๓ (เปรียบเทียบ
อพยพ ๓๓:๒๐, ๒๓)

(ไม่มีมนุษย์บาปหนาคคนใดจะเห็นพระพักตร์พระ
ผู้เป็นเจ้าของและมีชีวิต.)

๒๐ และพระองค์รับสั่งแก่โมเสส, เจ้าไม่อาจ
เห็นหน้าเราในเวลานี้, หาไม่แล้วความโกรธของ
เราดาลเดือดกับเจ้าด้วย, และเราทำลายเจ้า, และ
ผู้คนของเจ้า; เพราะไม่มีมนุษย์คนใดในบรรดา
พวกเขาจะเห็นเราในเวลานี้, และมีชีวิต, เพราะ
พวกเขาบาปหนายิ่งนัก. และไม่มีมนุษย์บาปหนาค
คนใด ณ ขณะใดขณะหนึ่ง, ทั้งจะไม่มีมนุษย์
บาปหนาคคนใด ณ ขณะใดขณะหนึ่ง, ซึ่งจะมองดู
หน้าเราและมีชีวิต.

๒๓ และเราจะยกมือเราออกไป, และเจ้าจะ
เห็นส่วนหลังของเรา, แต่จะไม่เห็นหน้าเรา, ดังใน
เวลาอื่นๆ; เพราะเราโกรธผู้คนของเรา อิสราเอล.

ปจส., อพยพ ๓๔:๑-๒, ๑๔ (เปรียบเทียบ
อพยพ ๓๔:๑-๒, ๑๔; หลักคำสอนและ
พันธสัญญา ๘๔:๒๑-๒๖)

(แผ่นศิลาชุดที่สองซึ่งประทานให้โมเสสมีกฎที่ต่ำกว่า
ในชุดแรก.)

๑ และพระเจ้ารับสั่ง แก่โมเสส, เจ้าจงสกัด
แผ่นศิลาอีกสองแผ่น, เหมือนกับแผ่นแรก, และ
เราจะจารึกบนนั้นด้วย, ถ้อยคำของกฎ, ตามที่
ถ้อยคำเหล่านั้นจารึกไว้ในตอนแรกบนแผ่นศิลา
ซึ่งเจ้าทำแตก; แต่มันจะไม่เหมือนกับแผ่นแรก,
เพราะเราจะนำฐานะปุโรหิตออกไปจากท่ามกลาง
พวกเขา; ด้วยเหตุนี้ ระเบียบ ศักดิ์สิทธิ์ของเรา,
และศาสนพิธีทั้งหลายในนั้น, จะไม่นำหน้าพวก
เขา; เพราะสิริของเราจะไม่ดำเนินไปท่ามกลาง
พวกเขา, ด้วยเกรงว่าเราจะทำลายพวกเขา.

๒ แต่เราจะให้กฎพวกเขาตั้งที่ไว้ในตอนแรก,
แต่จะเป็นตามกฎของบัญญัติแห่งเนื้อหนัง; เพราะ
เราให้คำมั่นในความโกรธของเรา, ว่าพวกเขาจะไม่
เข้ามาในที่ประทับของเรา, ในสถานพักผ่อนของ
เรา, ในวันเวลาของการระหกระเหินของพวกเขา.
ตั้งนั้นจนทำตามที่เราบัญชาเจ้า, และจงเตรียม
พร้อมในตอนเช้า, และขึ้นมาในตอนเช้าไปยังภูเขา
ซีนาย, และเจ้าไปพบเราที่นั่น, บนยอดเขา.

(พระเยโฮวาห์คือนามหนึ่งซึ่งผู้คนในภาคพันธ-
สัญญาเดิมรู้จักพระเจ้า พระเยซูคริสต์.)

๑๔ เพราะเจ้าไม่พินมัสการเทพเจ้าอื่นใด;
เพราะพระเจ้า, ผู้ซึ่งมีพระนามว่าพระเยโฮวาห์,
เป็นพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่หวงแหน.

ปจส., เฉลยธรรมบัญญัติ ๑๐:๒ (เปรียบเทียบ
เฉลยธรรมบัญญัติ ๑๐:๒)

(บนแผ่นศิลาชุดแรกพระเจ้าทรงเปิดเผย
พันธสัญญาอันเป็นนิจของฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์.)

๒ และบนแผ่นศิลาเราจะจารึกถ้อยคำซึ่งอยู่
บนแผ่นศิลาแผ่นแรกๆ, ซึ่งเจ้าทำแตก, เว้น
แต่ถ้อยคำแห่งพันธสัญญาอันเป็นนิจของฐานะ
ปุโรหิต ศักดิ์สิทธิ์, และเจ้าพึงวางแผ่นศิลาเหล่านั้น
ไว้ในที่.

ปจส., ๑ ซามูเอล ๑๖:๑๔-๑๖, ๒๓ (เปรียบเทียบ
เทียบ ๑ ซามูเอล ๑๖:๑๔-๑๖, ๒๓; มีกร
แก่ไขคล้ายกันใน ๑ ซามูเอล ๑๘:๑๐
และ ๑๙:๓)

(วิญญาณชั่วร้ายที่อยู่กับซาอูลมิได้มาจากพระเจ้า.)

๑๔ แต่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงไปจากซา-
อูล, และวิญญาณชั่วร้ายซึ่งมิได้เป็นของพระเจ้า
มารังควานเขา.

๑๕ และบรรดาคนรับใช้ของซาอูลกล่าวแก่เขา,
ดูเถิด บัดนี้, วิญญาณชั่วร้ายซึ่งมิได้เป็นของพระ
ผู้เป็นเจ้าของมารังควานท่าน.

๑๖ ขอให้เจ้านายของเราบัญชาบรรดาผู้รับใช้
ของท่านบัดนี้, ซึ่งอยู่ต่อหน้าท่าน, ให้ค้นหาชาย
คนหนึ่ง, ผู้ซึ่งมีมือในการตีตีพิณ; และเหตุการณ์
จะบังเกิดขึ้น, เมื่อวิญญาณชั่วร้าย, ซึ่งมิได้เป็น
ของพระผู้เป็นเจ้าของ, อยู่กับท่าน, เขาจะตีด้วยมือ
ของเขา, และท่านจะหายดี.

๒๓ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น, เมื่อวิญญาณ
ชั่วร้าย, ซึ่งมิได้เป็นของพระผู้เป็นเจ้าของ, อยู่กับซา-
อูล, ดาวิดยกพิณมา, และตีด้วยมือของเขา; ตั้ง
นั้นซาอูลจึงมีชีวิตชั่ววูบขึ้นอีกครั้ง, และหายดี, และ
วิญญาณชั่วร้ายออกไปจากเขา.

ปจส., ๒ ซามูเอล ๑๒:๑๓ (เปรียบเทียบ)

๒ ซามูเอล ๑๒:๑๓)

(พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของได้ทรงยกบาปร้ายแรงไปจากดาวิด.)

๑๓ และดาวิดกล่าวแก่นาธัน, ข้าพเจ้าทำบาปต่อพระเจ้า. และนาธันกล่าวแก่ดาวิด, พระเจ้าไม่ทรงยกบาปไปจากท่านเช่นกัน ฉะนั้นท่านจะไม่ได้ตายหาได้ไม่.

ปจส., ๒ พงศาวดาร ๑๘:๒๒ (เปรียบเทียบ)

๒ พงศาวดาร ๑๘:๒๒)

(พระเจ้ามิได้ทรงวางวิญญานเท็จไว้ในปากของเหล่าศาสตาศาพยากรณ์.)

๒๒ ดังนั้น บัดนี้, ดาวิด, พระเจ้าทรงพบวิญญานเท็จในปากของ ศาสตาศาพยากรณ์ เหล่านี้ของท่าน, และพระเจ้าทรงมีพระดำรัสบริภาษท่าน.

ปจส., เพลงสดุดี ๑๔:๑-๗ (เปรียบเทียบ)

เพลงสดุดี ๑๔:๑-๗)

(ผู้แต่งเพลงสดุดีสัมพันธ์กับวันแห่งการฟื้นฟู.)

๑ คนโง่กล่าวในใจ, ไม่มีมนุษย์คนใดเห็นพระเจ้าเป็นเจ้า. เพราะพระองค์หาได้ทรงแสดงพระองค์เองต่อเราไม่, ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีพระเจ้า. ดาวิด, พวกเขาเสื่อมทราม; พวกเขาทำงานอันน่าชิงชังไว้, และไม่มีใครในพวกเขาทำสิ่งดี.

๒ เพราะพระเจ้าทอดพระเนตรจากสวรรค์ลงมายัง ลูกหลานมนุษย์, และโดยสุรเสียงของพระองค์รับสั่งแก่ผู้รับใช้ของพระองค์, เจ้าจงค้นหาในบรรดาลูกหลานมนุษย์, เพื่อดูว่ามีใครบ้างหรือไม่ที่เข้าใจพระเจ้าเป็นเจ้า. และเขาอ้าปากทูลพระเจ้า, และกล่าว, ดาวิด, คนทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้ที่กล่าวว่าพวกเขาเป็นของพระองค์.

๓ พระเจ้าทรงตอบและรับสั่งว่า, คนเหล่านั้นล้วนหลงทางไป, พวกเขาล้วนพากันเป็นคนสกปรก, เจ้าไม่สามารถมองเห็นใครในบรรดาคนเหล่านั้นที่ทำความดี, ไม่เลย, ไม่มีแม้สักคน.

๔ ทั้งหมดที่พวกเขาทำเพื่อเป็นครูให้แก่พวกเขาคือบรรดาคนทำงานชั่วช้าสามัญ, และไม่มีความรู้ในเขาเหล่านั้น. คนเหล่านั้นคือพวกที่

ล้างผลาญผู้คนของเรา. พวกเขากินอาหารและไม่เรียกหาพระเจ้า.

๕ พวกเขาอยู่ในความกลัวอันใหญ่หลวง, เพราะพระเจ้าเป็นเจ้าของได้ทรงพำนักในรุ่นของคนชอบธรรม. พระองค์ทรงเป็นผู้ให้คำปรึกษาแก่คนจน, เพราะพวกเขาอับอายเนื่องจากคนชั่วร้าย, และหลบหนีไปหาพระเจ้า, เพื่อเป็นที่คุ้มภัยของพวกเขา.

๖ คนเหล่านั้นอับอายในคำปรึกษาของคนจน เพราะพระเจ้าทรงเป็นที่คุ้มภัยของเขา.

๗ โอ้ เพื่อให้อันจะได้รับการสถาปนาจากสวรรค์, ความรอดของอิสราเอล. ข้าแต่พระเจ้า, เมื่อใดเล่าที่พระองค์จะทรงสถาปนาไซอัน? เมื่อพระเจ้านำการเป็นเชลยของผู้คนของพระองค์กลับไป, ยาโคบจะปลื้มปิติ, อิสราเอลจะยินดี.

ปจส., เพลงสดุดี ๒๔:๗-๑๐ (เปรียบเทียบ)

เพลงสดุดี ๒๔)

(เพลงสดุดีบทนี้เฉลิมฉลองการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์.)

๗ จงเงยหน้าขึ้นเถิด, โอ้ เจ้า อนุชนทั้งหลายของยาโคบ; และเจ้าจงเงยขึ้นเถิด, และพระเจ้าทรงอานุภาพและเกรียงไกร; พระเจ้าทรงเกรียงไกรในการรบ, ผู้ทรงเป็นกษัตริย์แห่งรัศมีภาพ, จะทรงสถาปนาเจ้าไปตลอดกาล.

๘ และพระองค์จะทรงมั่นฟ้าสวรรค์ไว้; และจะทรงลงมาไถ่ผู้คนของพระองค์; เพื่อทำให้เจ้ามีนามอันเป็นนิจ; เพื่อสถาปนาเจ้าบนศิลาอันเป็นนิจของพระองค์.

๙ จงเงยหน้าขึ้นเถิด, โอ้ เจ้า อนุชนทั้งหลายของยาโคบ; และจงเงยหน้าขึ้นเถิด, เจ้า อนุชนทั้งหลายอันเป็นนิจ, และพระเจ้าจอมโยธา, จอมกษัตริย์;

๑๐ แม้กษัตริย์แห่งรัศมีภาพก็จะเสด็จมาหาเจ้า; และจะทรงไถ่ผู้คนของพระองค์, และจะทรงสถาปนาพวกเขาในความชอบธรรม. เชลาห์.

ปจส., เพลงสดุดี ๑๐๙:๔ (เปรียบเทียบ)

เพลงสดุดี ๑๐๙:๔)

(เราต้องสวดอ้อนวอนเพื่อปฏิบัติทั้งหลายของเรา.)

๔ และ, ทั้งที่มิมีความรักของข้าพเจ้า, พวกเขา

ก็เป็นปฏิบัติกรัษของข้าพเจ้า; ทว่าข้าพเจ้าจะสวด
อ้อนวอนเพื่อพวกเขาต่อไป.

ปจส., อีสยาห์ ๔๒:๑๙-๒๓ (เปรียบเทียบ

อีสยาห์ ๔๒:๑๙-๒๒)

(พระเจ้าจะทรงส่งผู้รับใช้ของพระองค์ไปหาคน
เหล่านั้นที่มีมืดบอด.)

๑๙ เพราะเราจะส่งผู้รับใช้ของเราไปหาเจ้าซึ่ง
มืดบอด; แท้จริงแล้ว, ผู้ส่งสารคนหนึ่งเพื่อเปิด
ดวงตาคนมืดบอด, และเปิดหูคนหูหนวก;

๒๐ และเราจะทำให้พวกเขาดีพร้อมแม้ว่าพวก
เขามีความมืดบอด, หากพวกเขาจะสดับฟังผู้ส่ง
สาร, ผู้รับใช้ของพระเจ้า.

๒๑ เจ้าเป็นผู้คนกลุ่มหนึ่ง, ซึ่งเห็นหลายสิ่ง
หลายอย่าง, แต่เจ้าหาได้สังเกตไม่; ซึ่งเปิดหูเพื่อ
ได้ยิน, แต่เจ้าหาได้ฟังไม่.

๒๒ พระเจ้าไม่พอพระทัยเท่าใดนักกับผู้คน
เช่นนั้น, แต่เพื่อเห็นแก่ความชอบธรรมของ
พระองค์ พระองค์จะทรงขยายกฎและทำให้กฎ
นั้นเป็นที่เคารพ.

๒๓ เจ้าเป็นผู้คนกลุ่มหนึ่งที่ถูกลิ้นและถูก
โจรกรรม; ศัตรูของเจ้า, พวกเขาทั้งหมด, ดักจับ
เจ้าไว้ในหลุม, และพวกเขาซ่อนเจ้าไว้ในอาคาร
เรือนจำ; พวกเขาพาเจ้าไปเป็นเหยื่อ, และไม่มี
ใครจะปลดปล่อย; เป็นทรัพย์ที่ถูกโจรกรรม, และ
ไม่มีใครพูดว่า, จงนำมาคืน.

ปจส., เยเรมีย์ ๒๖:๑๓ (เปรียบเทียบ

เยเรมีย์ ๒๖:๑๓)

(พระเจ้าไม่ต้องกลับพระทัย; มนุษย์ต้องกลับใจ.)

๑๓ ดังนั้น บัดนี้, จงแก้ไขวิถีทางของเจ้า
และการกระทำของเจ้า, และเชื่อฟังสุรเสียง
ของพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, และจงกลับ
ใจ, และพระเจ้าจะทรงเว้นโทษที่พระองค์ทรง
กำหนดไว้แก่เจ้า.

ปจส., อาโมส ๗:๓ (เปรียบเทียบ

อาโมส ๗:๓)

(พระเจ้าไม่ต้องกลับพระทัย; มนุษย์ต้องกลับใจ.)

๓ และพระเจ้าตรัส, เกี่ยวกับยาโคบ, ยาโคบ
จะกลับใจเนื่องด้วยเรื่องนี้, ด้วยเหตุนี้เราจะไม่
ทำลายเขาโดยสิ้นเชิง, พระเจ้าตรัส.

ปจส., มัททวิ ๓:๒๔-๒๖ (เปรียบเทียบ

มัททวิ ๒:๒๓)

(อธิบายถึงการเจริญพระชนมายุในวัยเด็กและวัย
หนุ่มของพระเยซู.)

๒๔ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระ
เยซูทรงเจริญพระชนมายุพร้อมกับพี่น้องของ
พระองค์, และทรงเจริญด้วยความเข้มแข็งทาง
วิญญาณ, และทรงเฝ้ารอพระเจ้าเพื่อให้ถึงเวลาที่
พระองค์จะทรงปฏิบัติศาสนกิจ.

๒๕ และพระองค์ทรงรับใช้โดยได้รับมอบสิทธิ
อำนาจจากพระบิดาของพระองค์, และพระองค์
หาได้รับสิ่งดั่งมนุษย์คนอื่นๆไม่, ทั้งพระองค์ไม่
อาจรับการสอนได้; เพราะพระองค์หาจำเป็นไม่ที่
จะให้มนุษย์คนใดสอนพระองค์.

๒๖ และหลังจากหลายปีผ่านไป, โมงแห่ง
ศาสนกิจของพระองค์ก็มาถึง.

ปจส., มัททวิ ๓:๔๓-๔๖ (เปรียบเทียบ

มัททวิ ๓:๑๕-๑๗)

(พระเยซูทรงรับบัพติศมาจากยอห์นด้วยการลงไปใน
น้ำทั้งตัว.)

๔๓ และพระเยซู, มีพระดำรัสตอบ, รับสั่งแก่
เขาว่า, จงยอมให้เรารับบัพติศมาจากเจ้า, เพราะ
ด้วยเหตุนี้จึงเหมาะสมสำหรับเราทั้งสองที่จะ
ทำให้ความชอบธรรมทั้งปวงเกิดสัมฤทธิ์ผล. จาก
นั้นเขาจึงยอมพระองค์.

๔๔ และยอห์นลงไปยืนในน้ำและถวายบัพติศ
มาพระองค์.

๔๕ และพระเยซูเมื่อพระองค์ทรงรับบัพติศ
มาแล้ว, ทรงขึ้นจากน้ำทันที; และยอห์นเห็น,
และดูสิ, สวรรค์เปิดแก่เขา, และเขาเห็นพระ
วิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเสด็จลงมาดั่งนก
พิราบและตกต้องพระเยซู.

๔๖ และดูสิ, เขาได้ยินสุรเสียงจากสวรรค์, ตรัส
ว่า, นี่คือนบุตรที่รักของเรา, ผู้ที่เราพอใจมาก. เจ้า
จงฟังพระองค์.

ปจส., มัททวิ ๔:๑, ๕-๖, ๘-๙ (เปรียบเทียบ

มัททวิ ๔:๑, ๕-๖, ๘-๙; มีการแก้ไขคล้ายกัน
ในลูกา ๔:๒, ๕-๑๑)

(พระวิญญาณทรงนำพระเยซู, ชาตานหาได้นำ
พระองค์ไม่.)

๑ เวลานั้นพระวิญญานทรงนำพระเยซู, เข้าไปในแดนทุรกันดาร, เพื่อไปประทับอยู่กับพระผู้เป็นเจ้า.

๕ เวลานั้นพระวิญญานทรงรับพระเยซูเข้าไปในนครคักดีสีทรี, และพระวิญญานทรงวางพระองค์ไว้บนยอดพระวิหาร.

๖ ครั้นแล้วมารจึงมาหาพระองค์และกล่าว, หากท่านเป็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, จงกระโจนลงไปเถิด : เพราะมีเขียนไว้ว่า, พระองค์จะทรงมอบหมายบรรดาเทพของพระองค์เกี่ยวกับท่าน : และในมือพวกเขา พวกเขาจะรองรับท่าน, ด้วยเกรงว่า ณ ขณะใดขณะหนึ่งเท้าของท่านจะโลมเข้ากระแทกศิลา.

๘ และอนึ่ง, พระเยซูทรงอยู่ในพระวิญญาน, และพระวิญญานทรงนำพระองค์ขึ้นไปบนภูเขาสูงลิบลิ่ว, และให้พระองค์ทอดพระเนตรอาณาจักรทั้งปวงของโลกและรัศมีภาพของอาณาจักรเหล่านั้น.

๙ และมารมาหาพระองค์อีก, และกล่าว, สิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้เราจะให้ท่าน, หากท่านจะน้อมกายลงนมัสการเรา.

ปจส., มัทธวิ ๔:๑๑ (เปรียบเทียบ

มัทธวิ ๔:๑๑)

(พระเยซู ทรงส่งเหล่าเทพไปปฏิบัติต่อยอห์นผู้ถวายบัพติศมา.)

๑๑ และบัดนี้พระเยซูทรงทราบว่ายอห์นถูกโยนเข้าเรือนจำ, และพระองค์ทรงส่งเหล่าเทพ, และ, ดุเถิด, พวกท่านมาปฏิบัติต่อเขา.

ปจส., มัทธวิ ๔:๑๘ (เปรียบเทียบ มัทธวิ ๔:๑๙)

(บรรดาศาสดาพยากรณ์ในภาคพันธสัญญาเดิมกล่าวถึงพระเยซู.)

๑๘ และพระองค์ตรัสกับพวกเขา, เราคือผู้ที่บรรดาศาสดาพยากรณ์เขียนถึง; จงตามเรามาเถิด, และเราจะทำให้เจ้าเป็นผู้หาคนตั้งหาปลา.

ปจส., มัทธวิ ๔:๒๒ (เปรียบเทียบ

มัทธวิ ๔:๒๓)

(พระเยซู ทรงรักษาผู้คนในบรรดาคนเหล่านั้นที่เชื่อในพระนามของพระองค์.)

๒๒ และพระเยซูทรงดำเนินไปทั่วกาลิลีโดย

ทรงสอนในธรรมศาลาของพวกเขา, และทรงสั่งสอนพระกิตติคุณของอาณาจักร; และทรงรักษาความเจ็บป่วยสารพัน, และโรคสารพันในบรรดาผู้คนที่เชื่อในพระนามของพระองค์.

ปจส., มัทธวิ ๖:๑๔ (เปรียบเทียบ มัทธวิ ๖:

๑๓; มีการแก้ไขคล้ายกันในลูกา ๑๑:๔)

(พระเจ้าไม่ทรงนำเราไปสู่การล่อลวง.)

๑๔ และขออย่าได้ทรงยอมให้พวกข้าพระองค์ถูกนำไปสู่การล่อลวง, แต่ขอทรงปลดปล่อยพวกข้าพระองค์จากความชั่วร้าย.

ปจส., มัทธวิ ๖:๒๒ (เปรียบเทียบ

มัทธวิ ๖:๒๒)

(หากดวงตาของเราเห็นแก่รัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้าอย่างเดียว, ทั่วทั้งร่างกายเราจะเต็มไปด้วยแสงสว่าง.)

๒๒ แสงสว่างของร่างกายคือดวงตา; ด้วยเหตุนี้ หากดวงตาของเจ้าเห็นแก่รัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้าอย่างเดียว, ทั่วทั้งร่างกายเจ้าจะเต็มไปด้วยแสงสว่าง.

ปจส., มัทธวิ ๖:๓๘ (เปรียบเทียบ

มัทธวิ ๖:๓๓)

(เราควรแสวงหาเพื่อสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าก่อน.)

๓๘ ดังนั้น, อย่าแสวงหาสิ่งต่างๆ ของโลกนี้ แต่เจ้าจงแสวงหาเพื่อสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าก่อน, และสถาปนาความชอบธรรมของพระองค์, และสิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้จะมีเพิ่มเติมมาให้เจ้า.

ปจส., มัทธวิ ๗:๑-๒ (เปรียบเทียบ

มัทธวิ ๗:๑-๒)

(อย่าตัดสินใจอย่างไม่ชอบธรรม.)

๑ บัดนี้ นี่คือพระวจนะซึ่งพระเยซูทรงสอนสานุศิษย์ของพระองค์ให้พวกเขาฟังกล่าวแก่ผู้คน.

๒ อย่าตัดสินใจอย่างไม่ชอบธรรม, เพื่อเจ้าจะไม่ถูกตัดสิน; แต่จงตัดสินด้วยการตัดสินใจที่ชอบธรรม.

ปจส., มัทธวิ ๗:๙-๑๑ (เปรียบเทียบ

มัทธวิ ๗:๖)

(อย่าเล่าเรื่องความลับของอาณาจักรให้โลกฟัง.)

๙ เจ้าจงออกไปในโลก, โดยกล่าวแก่คนทั้งปวง, จงกลับใจ, เพราะอาณาจักรแห่งสวรรค์เข้ามาใกล้ท่านแล้ว.

๑๐ และความลับของอาณาจักรเจ้าฟังเก็บไว้กับตนเอง; เพราะหาเป็นการบังควรไม่ที่จะให้สิ่งซึ่งศักดิ์สิทธิ์แก่สุนัข ทั้งเจ้าจงอย่าโยนไข่มุกของเจ้าให้สุกร, หาไม้แล้วพวกมันจะเหยียบสิ่งเหล่านั้นไว้ใต้เท้า.

๑๑ เพราะโลกไม่สามารถรับสิ่งซึ่งเจ้า, ตัวเจ้าเอง, ไม่อาจทนรับได้; ด้วยเหตุนี้เจ้าไม่พึงให้ไข่มุกของเจ้าแก่พวกเขา, หาไม้แล้วพวกเขาจะหันกลับมาหนีเนื้อเจ้า.

ปจส., มัทธวิ ๙:๑๘-๒๑ (นี่คือเนื้อความที่

ฟื้นฟูโดยศาสตราจารย์โจเซฟ สมิท,

ซึ่งแทรกไว้ระหว่างมัทธวิ ๙:๑๕ กับ

มัทธวิ ๙:๑๖)

(พระเยซูทรงปฏิเสธรักษาบทพิศมาของพวกฟาริสี; พระองค์ประทานกฎของโมเสสไว้.)

๑๘ จากนั้นพวกฟาริสีก็กล่าวแก่พระองค์, เหตุใดท่านจะไม่รับเรากับพิศมาของเรา, เพราะเราถือรักษาทุกสิ่งทั้งหมด?

๑๙ แต่พระเยซูตรัสกับพวกเขา, เจ้ามิได้รักษากฎ. หากเจ้ารักษากฎ, เจ้าก็จะรับเรา, เพราะเราคือผู้ที่ให้กฎ.

๒๐ เราหาได้รับเจ้ากับพิศมาของเจ้าไม่, เพราะสิ่งนี้ก็ไม่เป็นประโยชน์อันใดกับเจ้าเลย.

๒๑ เพราะเมื่อสิ่งซึ่งใหม่มาถึง, สิ่งเก่าก็พร้อมจะยกเลิกไป.

ปจส., มัทธวิ ๑๖:๒๕-๒๖ (เปรียบเทียบ

มัทธวิ ๑๖:๒๔)

(ความหมายของวลี “เพื่อยกกางเขนของพระเยซูมาแบกไว้” คือการปฏิเสธความอาชรรณ์.)

๒๕ ครั้นแล้วพระเยซูรับสั่งแก่สานุศิษย์ของพระองค์, หากคนใดจะติดตามเรา, ให้เขาปฏิเสธตนเอง, และยกกางเขนของตนมาแบกไว้และตามเรา.

๒๖ และบัดนี้ในการที่มนุษย์จะยกกางเขนของตนมาแบกไว้, หมายถึงการปฏิเสธตนเองจากความอาชรรณ์ทั้งปวง, และตัดหนาคะทุกอย่างทางโลก, และรักษากฎบัญญัติของเรา.

ปจส., มัทธวิ ๑๗:๑๐-๑๔ (เปรียบเทียบ

มัทธวิ ๑๗:๑๑-๑๓)

(เอลีอัสสองคนต้องมา—คนหนึ่งเพื่อเตรียมและคนหนึ่งเพื่อฟื้นฟู.)

๑๐ และพระเยซูทรงตอบและรับสั่งแก่พวกเขา, เอลีอัสจะมาก่อนอย่างแน่แท้, และฟื้นฟูสิ่งทั้งปวง, ดังที่บรรดาศาสดาพยากรณ์เขียนไว้.

๑๑ และอนึ่ง เรากล่าวแก่เจ้าว่าเอลีอัสได้มาแล้ว, เกี่ยวกับผู้ที่มีเขียนไว้, ดูเถิด, เราจะส่งผู้ส่งสารของเรา, และเขาจะเตรียมทางไว้ก่อนเรา; และพวกเขาหารู้จักเขาไม่, และกระทำต่อเขา, สิ่งใดก็ตามที่พวกเขาต้องการ.

๑๒ เช่นเดียวกันด้วยที่บุตรแห่งพระมหาบุรุษจะทรงทุกข์ทรมานอันเกิดจากพวกเขา.

๑๓ แต่เรากล่าวแก่เจ้า, เอลีอัสคือผู้ใดเล่า? ดูเถิด, นี่คือนเอลีอัส, ผู้ที่เราส่งมาเพื่อเตรียมทางไว้ก่อนเรา.

๑๔ จากนั้นเหล่าสานุศิษย์จึงได้เข้าใจว่าพระองค์รับสั่งแก่พวกเขาถึงยอห์นผู้ถวายบัพติศมา, และถึงอีกคนหนึ่งด้วยซึ่งจะนำสิ่งทั้งปวงกลับคืนมา, ดังที่บรรดาศาสดาพยากรณ์เขียนไว้.

ปจส., มัทธวิ ๑๘:๑๑ (ดู มัทธวิ ๑๘:๑๑; ดู

โมโรไน ๘ ด้วย)

(เด็กเล็กๆ ไม่มีมีความจำเป็นต้องกลับใจ.)

๑๑ เพราะบุตรแห่งพระมหาบุรุษเสด็จมาเพื่อช่วยผู้ที่สูญหายให้รอด, และเพื่อเรียกคนบาปทั้งหลายมาสู่การกลับใจ; แต่เด็กน้อยเหล่านั้นไม่มีความจำเป็นต้องกลับใจ, และเราจะช่วยพวกเขาให้รอด.

ปจส., มัทธวิ ๑๙:๑๓ (เปรียบเทียบ

มัทธวิ ๑๙:๑๓)

(เด็กเล็กๆ จะรอด.)

๑๓ จากนั้น มีกรรณาดังเด็กเล็กๆ มาหาพระองค์, เพื่อให้พระองค์ทรงวางพระหัตถ์บนพวกเขาและสวดอ้อนวอน. และเหล่าสานุศิษย์ตำหนิพวกเขา,

โดยกล่าวว่า, ไม่จำเป็นเลย, เพราะพระเยซูตรัสไว้, เด็กเล็กๆ เช่นนี้จะรอด.

ปจส., มัททิว ๒๑:๓๓ (เปรียบเทียบ)

มัททิว ๒๑:๓๒-๓๓)

(มนุษย์ต้องกลับใจก่อนที่จะเขาจะเชื่อในพระคริสต์ได้.)

๓๓ เพราะคนที่มิได้เชื่อยอมหันเกี่ยวกับเรา, จะเชื่อเราไม่ได้, เว้นแต่เขากลับใจเสียก่อน.

ปจส., มัททิว ๒๑:๔๓-๔๖ (เปรียบเทียบ)

มัททิว ๒๑:๔๔-๔๖)

(พระเยซูทรงประกาศว่าพระองค์ทรงเป็นศิลามุมเอก. พระกิตติคุณมอบให้แก่ชาวยิวและจากนั้นให้แก่คนต่างชาติ. คนชั่วร้ายจะถูกทำลายเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา.)

๔๓ และเมื่อเหล่าหัวหน้าปุโรหิตกับพวกฟาริสีได้ยินคำอุปมาทั้งหลายของพระองค์, พวกเขาสำเนียงว่าพระองค์รับสั่งถึงพวกเขา.

๔๔ และพวกเขาบอกว่าในบรรดาพวกเขาเอง, ชายผู้นี้คิดว่าเขาเพียงคนเดียวจะสามารถทำลายอาณาจักรอันยิ่งใหญ่ได้อย่างนั้นหรือ? และพวกเขาโกรธพระองค์.

๔๕ แต่เมื่อพวกเขาหมยมันจะจับพระองค์, พวกเขากลัวฝูงชน, เพราะพวกเขารู้อาณาจักรของพระองค์เป็นศาสนาพยากรณ์.

๕๐ และบัดนี้สานุศิษย์ของพระองค์มาหาพระองค์, และพระเยซูรับสั่งแก่พวกเขา, เจ้าประหลาดใจในถ้อยคำของอุปมาซึ่งเราพูดกับพวกเขาหรือ?

๕๑ ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เราคือศิลา, และคนชั่วร้ายเหล่านั้นปฏิเสธเรา.

๕๒ เราคือศิลามุมเอก. ชาวยิวเหล่านั้นจะจูโจมเรา, และจะแตกพ่ายไป.

๕๓ และอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าจะถูกนำไปจากพวกเขา, และจะยกให้แก่ประชาชนชาติซึ่งนำผลออกมา; (หมายถึงคนต่างชาติ.)

๕๔ ดังนั้น, บนผู้ใดก็ตามที่ศิลานี้จะหล่นทับ, มันจะบดเขาเป็นผุยผง.

๕๕ และด้วยเหตุนี้เมื่อพระเจ้าแห่งสวนองุ่นเสด็จมา, พระองค์จะทรงทำลายคนชั่วร้าย, นำสมเพชเหล่านั้น, และจะทรงให้ผู้ที่เข้าสวนคน

อื่นๆ เข้าสวนองุ่นของพระองค์, แม้ในวันเวลาสุดท้าย, ผู้ที่จะนำผลตามฤดูกาลของมันมาถวายคืนพระองค์.

๕๖ และจากนั้นพวกเขาจึงเข้าใจคำอุปมาซึ่งพระองค์รับสั่งแก่พวกเขา, ว่าคนต่างชาติจะถูกทำลายด้วย, เมื่อพระเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์เพื่อปกครองสวนองุ่นของพระองค์, ซึ่งก็คือแผ่นดินโลกและผู้อยู่อาศัยในนั้น.

ปจส., มัททิว ๒๓:๖ (เปรียบเทียบ)

มัททิว ๒๓:๙)

(พระองค์ผู้ประทับอยู่ในสวรรค์คือพระเจ้าผู้สร้างของเรา.)

๖ และจงอย่าเรียกใครว่าพระเจ้าผู้สร้างของเจ้าบนแผ่นดินโลก, หรือพระบิดาบนสวรรค์ของเจ้า; เพราะมีพระองค์เดียวที่เป็นพระเจ้าผู้สร้างและพระบิดาบนสวรรค์ของเจ้า, แม้พระองค์ผู้ประทับอยู่ในสวรรค์.

ปจส., มัททิว ๒๖:๒๒, ๒๔-๒๕ (เปรียบเทียบ)

มัททิว ๒๖:๒๖-๒๗; ปจส., มาร์โก ๑๔:๒๐-๒๕)

(พระเยซูทรงสถาปนาศีลระลึก.)

๒๒ และขณะที่พวกเขารับประทานอาหาร, พระเยซูทรงหยิบขนมปังมาหักเป็นชิ้นๆ, และให้พระขนมปังนั้น, และประทานแก่สานุศิษย์ของพระองค์, และตรัสว่า, จงรับไว้, จงกินเถิด; นี่เป็นการระลึกถึงร่างกายของเราซึ่งเรามอบเป็นค่าไถ่ถอนเจ้า.

๒๔ เพราะนี่เป็นการระลึกถึงโลหิตของเราเพื่อเป็นพันธสัญญาใหม่, ซึ่งหลังให้คนมากเท่าที่จะเชื่อในนามของเรา, เพื่อการปลอบยาของพวกเรา.

๒๕ และเราให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่เจ้า, ว่าเจ้าพึงบากบั่นทำสิ่งทั้งหลายซึ่งเจ้าเห็นเราทำ, และกล่าวคำพยานถึงเราแม้จนกว่าชีวิตจะหาไม่.

ปจส., มัททิว ๒๗:๓-๖ (เปรียบเทียบ)

มัททิว ๒๗:๓-๕; กิจการ ๑:๑๘)

(ซึ่งแจ่มจรณกรรมของยูดาส.)

๓ ครั้นแล้วยูดาส, ผู้ที่ทรยศพระองค์, เมื่อเขาเห็นว่าพระองค์ทรงถูกกล่าวโทษ, จึงกลับใจ, และนำเงินสามสิบเหรียญนั้นมาให้แก่เหล่าหัวหน้าปุโรหิตและเหล่าเอ็ลเดอร์อีกครั้ง,

๔ โดยกล่าวว่า, ข้าพเจ้าทำบาปไปแล้วที่ข้าพเจ้าทรยศเลือดบริสุทธิ์.

๕ และคนเหล่านั้นก็กล่าวแก่เขา, นั่นเป็นกการอะไรของเราเล่า? เจ้าก็รับไปเองเถิด; บาปของเจ้าตกอยู่กับเจ้า.

๖ และเขาโยนเหรียญเงินนั้นไว้ในวิหาร, และจากไป, และออกไป, และแขวนคอตนเองกับต้นไม้. และเขาทั้งสองลงมาทันที, และใส่ถุงของของเขาทั้งสองออกมา, และเขาสิ้นใจ.

ปจส., มาระโก ๙:๓ (เปรียบเทียบ

มาระโก ๙:๔)

(*ยอห์น ผู้ถวายบัพติศมาอยู่บนภูเขาแห่งการเปลี่ยนสภาพ.*)

๓ และเอลีอัสน์พร้อมกับโมเสสปรากฏต่อพวกเขา, หรืออีกนัยหนึ่ง, ยอห์น ผู้ถวายบัพติศมาอยู่กับโมเสส; และพวกเขาสนทนากับพระเยซู.

ปจส., มาระโก ๙:๔๐-๔๘ (เปรียบเทียบ

มาระโก ๙:๔๓-๔๘)

(*การตัดมือหรือเท้าที่กระทำความผิดเป็นการเปรียบเทียบกับการตัดขาดสัมพันธ์ภาพที่อาจนำเราหลงทางไป.)*

๔๐ ด้วยเหตุนี้, หากมือของเจ้ากระทำความผิดต่อเจ้า, จงตัดมันทิ้งเสีย; หรือหากที่น่องเจ้ากระทำความผิดต่อเจ้าและหาได้สารภาพและละทิ้งไม่, เขาจะถูกตัดขาด. เป็นการดีกว่าสำหรับเจ้าที่จะเข้ามาสู่ชีวิตอย่างคนมื่อตัว, ดีกว่ามีสองมือ, เข้าไปสู่นรก.

๔๑ เพราะเป็นการดีกว่าสำหรับเจ้าที่จะเข้ามาสู่ชีวิตโดยไม่มีที่น่องเจ้า, ดีกว่าเจ้าและที่น่องเจ้าจะถูกโยนเข้าไปในนรก; เข้าไปในไฟที่จะไม่มีวันดับ, ที่ซึ่งหนอนของพวกเขาหาตายไม่, และไฟก็ไม่รู้ดับ.

๔๒ และอนึ่ง, หากเท้าเจ้ากระทำความผิดต่อเจ้า, จงตัดมันทิ้งเสีย; เพราะผู้ที่เป็นมาตรฐานของเจ้า, ซึ่งโดยคนนั้นเจ้าเดินตาม, หากเขากลายเป็นผู้ล่วงละเมิด, เขาจะถูกตัดขาด.

๔๓ เป็นการดีกว่าสำหรับเจ้า, ที่จะเข้ามาสู่ชีวิตด้วยความพิกลพิการ, ดีกว่ามีสองเท้าที่ต้องถูกโยนเข้าไปในนรก; เข้าไปในไฟที่จะไม่มีวันดับ.

๔๔ ด้วยเหตุนี้, ให้มนุชย์ทุกคนยืนอยู่หรือตก

ไป, ด้วยตนเอง, และมีใจเพื่ออีกคนหนึ่ง; หรือเชื่อใจอีกคนหนึ่ง.

๔๕ จงไปปรึกษาพระบิดาของเรา, และมันจะบังเกิดในชั่วขณะนั้นเองสิ่งที่เจ้าจะขอ, หากเจ้าขอด้วยศรัทธา, โดยเชื่อว่าเจ้าจะได้รับ.

๔๖ และหากดวงตาเจ้าซึ่งมองเห็นแทนเจ้า, คนที่ถูกกำหนดให้เฝ้าดูเจ้าเพื่อให้เจ้าเห็นแสงสว่าง, กลายเป็นผู้ล่วงละเมิดและกระทำผิดต่อเจ้า, จงควักเขาออกไป.

๔๗ เป็นการดีกว่าสำหรับเจ้าที่จะเข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้า, ด้วยดวงตาข้างเดียว, ดีกว่ามีดวงตาสองข้างที่ต้องถูกโยนเข้าไปในไฟนรก.

๔๘ เพราะเป็นการดีกว่าที่เจ้าเองก็จะรอด, ดีกว่าจะต้องถูกโยนเข้าไปในนรกกับพี่น้องเจ้า, ที่ซึ่งหนอนของพวกเขาหาตายไม่, และที่ซึ่งไฟก็ไม่รู้ดับ.

ปจส., มาระโก ๑๒:๓๒ (เปรียบเทียบ

มาระโก ๑๒:๒๗)

(*พระเจ้าเป็นเจ้ามิได้ทรงเป็นพระเจ้าของคนตาย, เพราะพระองค์ทรงทำให้คนตายฟื้นจากหลุมศพของพวกเขา.)*

๓๒ ด้วยเหตุนี้พระองค์มิได้ทรงเป็นพระเจ้าของ คนตาย, แต่ทรงเป็นพระเจ้าของ คนเป็น; เพราะพระองค์ทรงทำให้พวกเขาฟื้นขึ้นจากหลุมศพของพวกเขา. ด้วยเหตุนี้เจ้าก็ผิดพลาดอย่างใหญ่หลวง.

ปจส., มาระโก ๑๔:๒๐-๒๕ (เปรียบเทียบ

มาระโก ๑๔:๒๒-๒๕;

ปจส., มัทธีว ๒๖:๒๒, ๒๔-๒๕)

(*พระเยซูทรงสถาปนาศีลระลึก.)*

๒๐ และขณะที่พวกเขารับประทานอาหาร, พระเยซูทรงหยิบขนมปังมาและให้พรขนมปังนั้น, และหักเป็นชิ้นๆ, และประทานแก่พวกเขา, และตรัสว่า, จงรับไว้, และจงกินเถิด.

๒๑ ดูเถิด, สิ่งนี้ให้เจ้าทำเพื่อเป็นการระลึกถึงร่างกายของเรา; เพราะเมื่อเจ้าทำสิ่งนี้บ่อยเท่าใดเจ้าก็จะจดจำโม่งนี้ที่เราอยู่กับเจ้า.

๒๒ และพระองค์ทรงหยิบ ถ้วย, และเมื่อพระองค์น้อมขอบพระทัยแล้ว, พระองค์ประทาน

ถ้อยนั้นแก่พวกเขา; และพวกเขาทุกคนตื่นจากถ้อยนั้น.

๒๓ และพระองค์รับสั่งแก่พวกเขา, นี่เป็นการระลึกถึงโลหิตของเรา ซึ่งหลังเพื่อ คนหลายคน, และพันธสัญญาใหม่ที่เรามอบให้เจ้า; เพราะเกี่ยวกับเจ้าจะกล่าวคำพยานแก่ทั่วทั้งโลก.

๒๔ และเมื่อเจ้าทำพิธีการนี้บ่อยเท่าใด, เจ้าก็จะจดจำเราในโมงนี้ที่เราอยู่กับเจ้าและดื่มกับเจ้าจากถ้อยนี้, แม้ครั้งสุดท้ายในการปฏิบัติศาสนกิจของเรา.

๒๕ ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เกี่ยวกับเรื่องนี้เจ้าจะกล่าวคำพยาน; เพราะเราจะไม่ได้ดื่มจากผลของเถาองุ่นกับเจ้าอีก, จนกว่าจะถึงวันนั้นที่เราจะดื่มผลใหม่ในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า.

ปจส., มาระโก ๑๔:๓๖-๓๘ (เปรียบเทียบ

มาระโก ๑๔:๓๒-๓๔)

(*ณ เกทเสมณี, อัครสาวกสิบสองบางคนก็ยังไม่เข้าใจจนถึงบทบาทของพระเยซูในฐานะพระเมสสิยาห์.*)

๓๖ และพวกเขามาถึงสถานที่แห่งหนึ่งซึ่งมีชื่อว่าเกทเสมณี, ซึ่งเป็นสวน; และสานุศิษย์ทั้งหลายเริ่มกังวลใจยิ่งนัก, และหนักใจมาก, และพรั่นพรั่นอยู่ในใจ, พลาจสงสัยว่านี่คือพระเมสสิยาห์หรือไม่.

๓๗ และพระเยซูโดยที่ทรง ทราบความในใจพวกเขา, รับสั่งแก่สานุศิษย์ทั้งหลายของพระองค์ว่า, เจ้าจงนั่งลงที่นี้เถิด, ขณะที่เราจะสวดอธิษฐาน.

๓๘ และพระองค์ทรงพาเปโตร, และยากอบ, และยอห์น, ไปกับพระองค์, และทรงเตือนพวกเขา, และรับสั่งแก่พวกเขาว่า, จิตวิญญาณเราโทม่นัสยิ่งนัก, แม้จนถึงตาย; เจ้าจงอยู่ที่นี้ต่อไปและเฝ้าดูเถิด.

ปจส., มาระโก ๑๖:๓-๖ (เปรียบเทียบ

มาระโก ๑๖:๔-๗; มีการแก้ไขคล้ายกัน

ในมัทธิว ๒๘:๒-๘; เปรียบเทียบ

ลูกา ๒๔:๒-๔)

(*เทพสององค์ที่ตกหายหมิงเหล่านั้นที่อุโมงค์ฝังพระศพของพระผู้ช่วยให้รอด.*)

๓ แต่เมื่อพวกนางมองดู, พวกนางก็เห็นว่ามิ

ผู้ลี้ภัยออกไปแล้ว, (เพราะมันใหญ่มาก,) และเทพสององค์นั้นอยู่บนนั้น, ห่อหุ้มด้วยพัสดธาภรณ์ยาวสีขาว; และพวกนางหวาดกลัว.

๔ แต่เทพกล่าวแก่พวกนาง, อย่ากลัวเลย; เจ้าหาพระเยซูแห่งนาซาเร็ธ, ผู้ทรงถูกตรึงกางเขน; พระองค์ทรงลุกขึ้นแล้ว; พระองค์ไม่ได้ประทับอยู่ที่นี้; จงดูสถานที่ซึ่งพวกเขาวางพระองค์ไว้;

๕ และจงไปตามทางของเจ้า, จงไปบอกบรรดาสานุศิษย์ของพระองค์และเปโตร, ว่าพระองค์เสด็จไปก่อนเจ้าเข้าไปในกาลิลี; ที่นั่นเจ้าจะเห็นพระองค์ตามที่พระองค์รับสั่งแก่เจ้าไว้.

๖ และพวกนาง, ขณะเข้าไปในสถานที่ที่เก็บพระศพ, มองเห็นที่ซึ่งพวกเขาวางพระเยซูไว้.

ปจส., ลูกา ๑:๘ (เปรียบเทียบ ลูกา ๑:๘)

(*เศคาริยาห์, บิดาของยอห์น ผู้ถวายบัพติศมา, ปฏิบัติหน้าที่ที่ทั้งหลายของฐานะปุโรหิต.*)

๘ และขณะที่เขาทำหน้าที่ปุโรหิตต่อพระพักตร์พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า, ในระเบียบของฐานะปุโรหิตของเขา,

ปจส., ลูกา ๒:๔๖ (เปรียบเทียบ ลูกา ๒:๔๖)

(*บรรดาปรัชญาเมธีในวิหารฟังพระเยซูและซักถามพระองค์.*)

๔๖ และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น, หลังจากสามวันผ่านไปพวกเขาพบพระองค์ในวิหาร, ประทับอยู่ท่ามกลางปรัชญาเมธีทั้งหลาย, และคนเหล่านั้นฟังพระองค์, และซักถามพระองค์.

ปจส., ลูกา ๓:๔-๑๑ (เปรียบเทียบ

ลูกา ๓:๔-๖)

(*พระคริสต์จะเสด็จมาเพื่อทำให้คำพยากรณ์เกิดสัมฤทธิ์ผล, ยกเอาบาปไป, นำความรอดมา, และเป็นแสงสว่าง, และพระองค์จะเสด็จมาในวันแห่งเดชะนภาพและความสมบูรณ์แห่งเวลา.*)

๔ ตามที่เขียนไว้ในหนังสือของศาสดาพยากรณ์อิสยาห์; และนี่คือถ้อยคำ, ที่กล่าวว่า, เสียงของ คนป่าวร้องอยู่ในแดนทุรกันดาร, เจ้าจงเตรียมมรรคาแห่งพระเจ้า, และจงทำวิถีของพระองค์ให้ตรง.

๕ เพราะดูเถิด, และดูสิ, พระองค์จะเสด็จมา, ตามที่เขียนไว้ในหนังสือของเหล่าศาสดา

พยากรณ์, เพื่อยกเอาบาปของโลกไป, และเพื่อนำความรอดมาสู่ประชาชนนอกศาสนา, และเพื่อรวบรวมคนเหล่านั้นที่สูญหาย, ผู้ที่เป็นของคอกแกะแห่งอิสราเอล;

๖ แท้จริงแล้ว, แม้ผู้ที่กระจัดกระจายและต้องทนทุกข์; และเพื่อเตรียมมรรคาด้วย, และทำให้การสั่งสอนพระกิตติคุณต่อคนต่างชาติอยู่ในวิสัยที่ทำได้;

๗ และเพื่อเป็นแสงสว่างต่อคนทั้งปวงที่นั้งอยู่ในความมืด, ไปสู่แดนไกลสุดของแผ่นดินโลก; เพื่อให้เกิดการฟื้นคืนชีวิตจากสภาพคนตาย, และเพื่อเสด็จขึ้นสู่สวรรค์, เพื่อพำนักทางพระหัตถ์ขวาของพระบิดา,

๘ จนถึงความสมบูรณ์แห่งเวลา, และกฎและประจักษ์พยานจะได้รับการฝึก, และกฎแห่งทั้งหลายของอาณาจักรจะมอบไว้อีกครั้งแก่พระบิดา;

๙ เพื่อทำให้บังเกิดความยุติธรรมแก่คนทั้งปวง; เพื่อเสด็จลงมาในการพิพากษาคนทั้งปวง, และเพื่อทำให้คนอาธรรมทั้งปวงตระหนักถึงการกระทำที่อาธรรมของพวกเขา, ซึ่งพวกเขากระทำไว้; และทั้งหมดนี้ในวันที่พระองค์จะเสด็จมา;

๑๐ เพราะเป็นวันแห่งเดซาณาภาพ; แท้จริงแล้ว, จะทรงถมหุบเขาทุกแห่งให้เต็ม, และภูเขา กับเนินเขาทุกลูกจะทรงทำให้ต่ำ; ที่คดเคี้ยวจะทรงทำให้ตรง, และหนทางขรุขระทั้งหลายจะทรงทำให้ราบเรียบ;

๑๑ และเนื้อหนังทั้งปวงจะเห็นความรอดแห่งพระผู้เป็นเจ้า.

ปจส., ลูกา ๑๑:๕๓ (เปรียบเทียบกับ ลูกา ๑๑:๕๒)

(ความสมบูรณ์แห่งพระคัมภีร์คือ กฎแห่งความสุ.)

๕๓ วิบัติแก่เจ้า, พวกบาเรียน! เพราะเจ้านำกฎแห่งความสุไป, ความสมบูรณ์แห่งพระคัมภีร์; ตัวเจ้าเองหาได้เข้าไปในอาณาจักรไม่; และคนเหล่านั้นที่กำลังเข้าไป, เจ้าก็กีดกัน.

ปจส., ลูกา ๑๒:๙-๑๒ (เปรียบเทียบกับ

ลูกา ๑๒:๙-๑๐)

(การลบล้างพระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่ได้รับการให้อภัย.)

๙ แต่คนที่ปฏิเสธเราต่อหน้าคนทั้งหลาย, จะถูกปฏิเสธต่อหน้าเหล่าเทพของพระผู้เป็นเจ้า.

๑๐ บัดนี้ สำนึกษย์ของ พระองค์ ทราบว่า พระองค์ตรัสเรื่องนี้, เพราะพวกเขากล่าวหาว่าให้ร้ายพระองค์ต่อหน้าผู้คน; เพราะพวกเขากลัวที่จะยอมรับพระองค์ต่อหน้าคนทั้งหลาย.

๑๑ และพวกเขาหาเหตุผลในบรรดาพวกเขาเอง, โดยกล่าวว่า, พระองค์ทรงทราบความในใจของเรา, และพระองค์รับสั่งเพื่อให้เกิดการกล่าวโทษแก่เรา, และเราจะไม่ได้รับการให้อภัย. แต่พระองค์ตรัสตอบพวกเขา, และรับสั่งแก่พวกเขาว่า,

๑๒ ผู้ใดก็ตาม ที่จะกล่าวคำต่อต้านบุตรแห่งพระมหาบุรุษ, และกลับใจ, เขาจะได้รับการให้อภัย; ทว่าคนที่ลบล้างพระวิญญาณบริสุทธิ์, เขาคงนั้นจะไม่ได้รับการให้อภัย.

ปจส., ลูกา ๑๒:๔๑-๕๗ (เปรียบเทียบกับ

ลูกา ๑๒:๓๗-๔๘)

(เราต้องพร้อมรับการเสด็จมาของพระเจ้าเสมอ.)

๔๑ เพราะ, ดูกิจ, พระองค์เสด็จมาในยามแรกของคืน, และพระองค์จะเสด็จมาในยามที่สองด้วย, และพระองค์จะเสด็จมาในยามที่สามอีก.

๔๒ และตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, พระองค์เสด็จมาแล้ว, ดังที่มีเขียนไว้ถึงพระองค์; และอีกครั้งเมื่อพระองค์จะเสด็จมาในยามที่สอง, หรือเสด็จมาในยามที่สาม, ผู้รับใช้เหล่านั้นเป็นสุขแล้วเมื่อพระองค์เสด็จมา, ผู้ที่พระองค์จะทรงพบว่าทำเช่นนั้น;

๔๓ เพราะนายของผู้รับใช้เหล่านั้นจะคาดเอวของเขา, และทำให้พวกเขา นั่งลงกินอาหาร, และจะออกมารับใช้พวกเขา.

๔๔ และบัดนี้, ตามจริงแล้วเรากล่าวสิ่งเหล่านี้แก่เจ้า, เพื่อเจ้าจะทราบเรื่องนี้, ว่าการเสด็จมาของพระเจ้าเป็นดังขโมยในเวลากลางคืน.

๔๕ และสิ่งนี้เหมือนกับชายซึ่งเป็นเจ้าบ้าน, ผู้ที่, หากเขาไม่เฝ้าทรัพย์สินของตน, ขโมยก็มาในโมงซึ่งเขาไม่รู้ตัว, และนำทรัพย์สินของเขาไป, และแบ่งกันกับพวกพ้องของเขา.

๔๖ และพวกเขา กล่าวในบรรดาพวกเขาเองว่า, หากหัวหน้าครอบครัวรู้ว่าโมงใดขโมยจะมา, เขาจะเฝ้าดู, และไม่ยอมให้ขโมยบุกเข้ามาในบ้าน และไม่ยอมสูญเสียทรัพย์สินของเขา.

๔๗ และพระองค์ตรัสกับพวกเขา, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ตั้งนั้นเจ้าจงเตรียมพร้อมเช่นเดียวกับ; เพราะบุตรแห่งพระมหากษัตริย์เสด็จมาในโมงที่เจ้าหาได้คิดไม่.

๔๘ จากนั้นเปโตรทูลพระองค์ว่า, ข้าแต่พระเจ้า, พระองค์รับสิ่งค่าอุปมานี้แก่พวกข้าพระองค์, หรือแก่คนทั้งปวง?

๔๙ และพระเจ้าตรัส, เราพูดกับคนเหล่านั้นที่พระเจ้าจะทำให้เป็นผู้ปกครองเหนือครัวเรือนของพระองค์, เพื่อให้มอบอาหารในส่วนที่จะให้แก่ลูกๆ ของพระองค์ในฤดูกาลอันเหมาะสม.

๕๐ และพวกเขาถาม, ถ้าเช่นนั้นผู้ใดเล่าคือผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์และมีปัญญาคนนั้น?

๕๑ และพระเจ้ารับสั่งแก่พวกเขา, คนนั้นคือผู้รับใช้ที่เฝ้าดู, เพื่อแบ่งปันอาหารในส่วนของเขาในฤดูกาลอันเหมาะสม.

๕๒ ผู้รับใช้คนนั้นเป็นสุขแล้วผู้ที่พระเจ้าของเขา, จะทรงพบว่าเขาทำเช่นนั้น, เมื่อพระองค์เสด็จมา.

๕๓ โดยแท้แล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าพระองค์จะทรงทำให้เขาเป็นผู้ปกครองเหนือสิ่งทั้งปวงที่พระองค์ทรงมี.

๕๔ แต่ผู้รับใช้ที่ชั่วร้ายคือผู้ที่พบว่าไม่ได้เฝ้าดู. และหากพบว่าผู้รับใช้คนนั้นไม่ได้เฝ้าดู, เขากลับมาในใจว่า, นายของข้าพเจ้าคงจะมาช้า; และจะเริ่มตีผู้รับใช้อื่นๆ, และสาวใช้ทั้งหลาย, และกิน, และดื่ม, และเมาสุรา.

๕๕ นายของผู้รับใช้คนนั้นจะมาในวันที่เขาหาได้เฝ้าคอยไม่, และในโมงที่เขาไม่รู้ตัว, และจะลงโทษเขา, และจะกำหนดส่วนที่จะให้แก่เขาเช่นเดียวกับคนที่ไม่เชื่อ.

๕๖ และผู้รับใช้คนนั้นซึ่งทราบความประสงค์ของนายตน, และหาได้เตรียมตัวรับนายของตนไม่, ทั้งมิได้ทำตามความประสงค์ของนาย, จะถูกเขียนหลายแผล.

๕๗ แต่คนที่หาไม่รู้ถึงความประสงค์ของนายตน, และกระทำสิ่งที่สามแก่การถูกเขียน, จะถูกเขียนเล็กน้อย. เพราะแก่ผู้ใดก็ตามที่ให้ไว้มาก, ก็จะถูกเรียกจากผู้นั้นมาก; และแก่ผู้ใดที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้มาก, คนทั้งหลายก็จะขอจากผู้นั้นมากยิ่งขึ้น.

ปจส., ลูกา ๑๖:๑๖-๒๓ (เปรียบเทียบ ลูกา

๑๖:๑๖-๑๘)

(พระเยซูทรงขยายความในอุปมาเรื่องเศรษฐีกับลาซารัส.)

๑๖ และพวกเขาถามว่าพระเจ้า, เรามีกฎ, และบรรดาศาสนาพยากรณ์; แต่สำหรับชายคนนั้นเราจะไม่รับเขาเป็นผู้ปกครองของเรา; เพราะเขาตั้งตนเป็นผู้พิพากษาเหนือเรา.

๑๗ จากนั้นพระเยซูรับสั่งแก่พวกเขา, กฎและบรรดาศาสนาพยากรณ์เป็นพยานถึงเรา; แท้จริงแล้ว, และศาสนาพยากรณ์ทั้งปวงผู้ที่เขียน, แม้จนถึงยอห์น, ได้บอกไว้ล่วงหน้าถึงวันเวลาเหล่านี้.

๑๘ นับแต่เวลานั้น, มีการสั่งสอนเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า, และมนุษย์ทุกคนที่แสวงหาความจริงเบียดเสียดกันเข้าไปในนั้น.

๑๙ และเป็นเรื่องง่ายกว่าที่จะให้ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกสูญสิ้นไป, ง่ายกว่าจะให้จุดกระจริดจุดหนึ่งของกฎไร้ประสิทธิภาพ.

๒๐ และเหตุใดเจ้าจึงสอนกฎ, และปฏิเสฐสิ่งที่มีเขียนไว้; และกล่าวโทษผู้ที่พระบิดาทรงส่งมาเพื่อทำให้กฎมีสัมฤทธิ์ผล, เพื่อเจ้าทุกคนอาจได้รับการไถ่?

๒๑ โอ คนโง่ทั้งหลาย! เพราะเจ้ากล่าวไว้ในใจว่า, ไม่มีพระเจ้าเป็นเจ้า. และเจ้าบิดเบือนทางที่ถูกต้อง; และอาณาจักรแห่งสวรรค์ต้องทนความรุนแรงจากเจ้า; และเจ้าข่มเหงคนอ่อนโยน; และในความรุนแรงของเจ้า เจ้าหมายมั่นจะทำลายอาณาจักร; และเจ้าพาลูกๆ ของอาณาจักรไปโดยใช้กำลัง. วิบัติแก่เจ้า, เจ้าผู้ล่วงประเวณี!

๒๒ และพวกเขาถามว่าเจ้าจ้องจาบพระองค์อีก, โดยโกรธซึ่งพระดำรัส, ว่าพวกเขาเป็นผู้ล่วงประเวณี.

๒๓ แต่พระองค์ตรัสต่อไป, โดยรับสั่งว่า, ผู้ใดก็ตามที่หย่าภรรยาของเขา, และมาแต่งงานกับอีกคนหนึ่ง, ก็ประพฤติล่วงประเวณี; และผู้ใดก็ตามที่แต่งงานกับนางผู้ถูกสามีของนางหย่าร้าง, ก็ประพฤติล่วงประเวณี. ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เราจะเปรียบเจ้ากับเศรษฐี.

ปจส., ลูกา ๑๗:๒๑ (เปรียบเทียบ ลูกา

๑๗:๒๐-๒๑)

(อาณาจักรของพระเจ้าเริ่มเข้ามาถึงแล้ว.)

๒๑ อีกทั้งพวกเขาจะไม่กล่าวว่า, ดูสิ, ที่นี่ ! หรือ, ดูสิ, ที่นั่น ! เพราะ, ดูเถิด, อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้ามาถึงท่านแล้ว.

ปจส., ลูกา ๑๗:๓๖-๔๐ (เปรียบเทียบ

ลูกา ๑๗:๓๗)

(*พระเยซู ทรงอธิบายคำอุปมาเกี่ยวกับการมารวมกันของคนชอบธรรม.*)

๓๖ และพวกเขาตอบและทูลพระองค์ว่า, ข้าแต่พระเจ้า, พวกเขาจะถูกพาไป, ที่ใดเล่า ?

๓๗ และพระองค์รับสั่งแก่พวกเขาว่า, ที่ใดก็ตามที่พายุฝนมารวมกัน; หรือ, อีกนัยหนึ่ง, ณ สถานที่ใดก็ตามที่พายุสุทธิชนมารวมกัน, ณ ที่นั้นจะพายุฝนมารวมไว้ด้วยกัน; หรือ, ณ ที่นั้นจะพายุคนที่เหลือมารวมไว้ด้วยกัน.

๓๘ เรื่องนี้พระองค์ตรัส, โดยหมายถึงการรวมกันของวิสุทธิชนของพระองค์; และเกี่ยวกับเหล่าเทพที่ลงมารวมคนที่เหลือไว้กับพวกเขา; คนหนึ่งจากเตียงนอน, อีกคนหนึ่งที่ไม่แบ่งอยู่, และอีกคนหนึ่งจากทุ่งนา, ณ สถานที่ใดก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์.

๓๙ เพราะตามจริงแล้ว จะมีฟ้าสวรรค์ใหม่, และแผ่นดินโลกใหม่, ซึ่งในนั้นความชอบธรรมพำนักอยู่.

๔๐ และจะไม่มีสิ่งไม่สะอาด; เพราะแผ่นดินโลกจะเริ่มเก่า, แม้มดเสื้อผ้า, ที่เนาเปื่อยลงทุกที, ดังนั้นมันจึงสูญสลายไป, และที่รองพระบาทยังคงสภาพที่ชำระให้บริสุทธิ์แล้ว, ชำระล้างจากบาปทั้งปวง.

ปจส., ลูกา ๑๘:๒๗ (เปรียบเทียบ ลูกา ๑๘:๒๗)

(*การเชื่อถือความมั่งคั่งเป็นอุปสรรคขัดขวางคนที่เข้าสู่อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า.*)

๒๗ และพระองค์รับสั่งแก่พวกเขาว่า, เป็นเรื่องสุดวิสัยสำหรับคนเหล่านั้นที่เชื่อถือความมั่งคั่ง, จะเข้าสู่อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า; แต่คนที่ละทิ้งสิ่งทั้งหลายซึ่งเป็นของโลกนี้, ไม่เหลือวิสัยสำหรับพระผู้เป็นเจ้า, ที่เขาจะเข้าไป.

ปจส., ลูกา ๒๑:๒๔-๒๖ (เปรียบเทียบ

ลูกา ๒๑:๒๔-๒๖)

(*พระเยซู ทรงอธิบายเครื่องหมายการเสด็จมาของพระองค์.*)

๒๔ บัดนี้สิ่งเหล่านี้พระองค์รับสั่งแก่พวกเขา, เกี่ยวกับความพิเนตของเยรูซาเล็ม. และจากนั้นบรรดาสาส์นศิษย์ของพระองค์ทูลถามพระองค์, โดยกล่าวว่า, พระอาจารย์เจ้าข้า, ขอทรงบอกพวกข้าพระองค์เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระองค์ ?

๒๕ และพระองค์ตรัสตอบพวกเขา, และรับสั่งว่า, คนในรุ่นที่เวลาของคนต่างชาติจะสิ้นสุดลง, จะมีเครื่องหมายต่างๆ ในดวงอาทิตย์, และในดวงจันทร์, และในดวงดาว; และบนแผ่นดินโลกจะเกิดความทุกข์ร้อนของบรรดาประชาชาติพร้อมด้วยความพิศวงงงงวย, ประดุจท้องทะเลและคลื่นลมคำราม. แผ่นดินโลกจะวุ่นวายเช่นกัน, และผืนน้ำแห่งห้วงลึกอันใหญ่หลวง;

๒๖ ใจมนุษย์จะวายลงเพราะความกลัว, และเพราะมองหาสิ่งเหล่านั้นซึ่งจะมาบนแผ่นดินโลก. เพราะอำนาจแห่งฟ้าสวรรค์จะถูกเขย่า.

ปจส., ลูกา ๒๑:๓๒ (เปรียบเทียบ ลูกา ๒๑:๓๒)

(*สิ่งที่ปวงจะเกิดสัมฤทธิ์ผลเมื่อเวลาของคนต่างชาติสิ้นสุดลง.*)

๓๒ ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, คนรุ่นนี้, รุ่นที่เมื่อเวลาของคนต่างชาติสิ้นสุดลง, จะไม่ล่วงกลับไปจนกว่าสิ่งที่ปวงจะเกิดสัมฤทธิ์ผล.

ปจส., ลูกา ๒๓:๓๕ (เปรียบเทียบ

ลูกา ๒๓:๓๕)

(*พระเยซู ทรงขอให้ประทานครองภัยแก่ทหารชาวโรมันที่จับพระองค์ตรึงกางเขน.*)

๓๕ ครั้นแล้วพระเยซู ตรัส, พระบิดาเจ้าข้า, ขอทรงโปรดประทานครองภัยแก่ให้พวกเขาเกิด; เพราะพวกเขาหาว่าไม่รู้ว่าจะทำอะไร. (หมายถึงบรรดาทหารที่จับพระองค์ตรึงกางเขน,) และพวกเขาแยกฉลองพระองค์ของพระองค์เป็นชิ้นๆ และโยนเบี่ยงเสียงทายกัน.

ปจส., ยอห์น ๑:๑-๓๔ (เปรียบเทียบ

ยอห์น ๑:๑-๓๔)

(มีการสั่งสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์นับแต่กาลเริ่มต้น. เอลีสักคนหนึ่ง [ยอห์น ผู้ถวายบังพัตติมา] ต้องเตรียมมารดาสำหรับพระคริสต์, และเอลีสักอีกคนหนึ่ง [พระคริสต์] ต้องฟื้นฟูสิ่งทั้งปวง.)

๑ ในกาลเริ่มต้นมีการสั่งสอนพระกิตติคุณผ่านพระบุตร. และพระกิตติคุณคือพระคำ, และพระคำอยู่กับพระบุตร, และพระบุตรทรงสถิตกับพระผู้เป็นเจ้า, และพระบุตรทรงมาจากพระผู้เป็นเจ้า.

๒ องค์เดียวกันนั้นอยู่ในกาลเริ่มต้นกับพระผู้เป็นเจ้า.

๓ พระองค์ทรงรังสรรค์สิ่งทั้งปวง; และปราศจากพระองค์ไม่มีการรังสรรค์สิ่งใดซึ่งได้รังสรรค์ไว้.

๔ ในพระองค์มีพระกิตติคุณ, และพระกิตติคุณคือชีวิต, และชีวิตคือความสว่างของมนุษย์;

๕ และความสว่างฉายส่องในโลก, และโลกหาได้สำเหนียกความสว่างนั้นไม่.

๖ มีชายคนหนึ่งส่งมาจากพระผู้เป็นเจ้า, มีนามว่ายอห์น.

๗ คนคนนั้นเข้ามาในโลกเพื่อเป็นพยาน, เพื่อเป็นพยานถึงความสว่างนั้น, เพื่อกล่าวคำพยานถึงพระกิตติคุณผ่านพระบุตร, แก่คนทั้งปวง, เพื่อว่าโดยผ่านพระองค์มนุษย์อาจเชื่อ.

๘ เขาไม่ใช่ความสว่างนั้น, แต่มาเพื่อเป็นพยานถึงความสว่างนั้น,

๙ ซึ่งเป็นความสว่างอันแท้จริง, ซึ่งส่องสว่างแก่มนุษย์ทุกคนที่เข้ามาในโลก;

๑๐ แม้พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, พระองค์ผู้ทรงอยู่ในโลกมาแล้ว, และพระองค์ทรงรังสรรค์โลก, และโลกหาได้รู้จักพระองค์ไม่.

๑๑ พระองค์เสด็จมาหาคนของพระองค์, และคนของพระองค์หารับพระองค์ไม่.

๑๒ แต่มากเท่าที่รับพระองค์, แก่คนเหล่านั้นพระองค์ประทานพลังเพื่อมาเป็นบุตรของพระผู้เป็นเจ้า; แก่พวกเขาเท่านั้นผู้ที่เชื่อในพระนามของพระองค์.

๑๓ พระองค์ประสูติมา, มีไซ้โดยอาศัยโลหิต,

หรือความประสงค์ของเนื้อหนัง, หรือความประสงค์ของมนุษย์, แต่จากพระผู้เป็นเจ้า.

๑๔ และพระคำเดียวกันนั้นได้รับการรังสรรค์เป็นเนื้อหนัง, และทรงพำนักท่ามกลางเรา, และเราเห็นรัศมีภาพของพระองค์, รัศมีภาพดั่งที่มาจากพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดา, ทรงเปี่ยมด้วยพระคุณและความจริง.

๑๕ ยอห์นเป็นพยานถึงพระองค์, และป่าวร้อง, โดยกล่าวว่า, นี่คือพระองค์ผู้ซึ่งข้าพเจ้าพูดถึง; พระองค์ผู้เสด็จมาหลังข้าพเจ้า, ทรงสูงศักดิ์กว่าข้าพเจ้า; เพราะพระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนข้าพเจ้า.

๑๖ เพราะในกาลเริ่มต้นพระคำทรงดำรงอยู่, แม้พระบุตร, ผู้ทรงได้รับการรังสรรค์เป็นเนื้อหนัง, และส่งมาสู่เราโดยพระประสงค์ของพระบิดา. และมากเท่าที่เชื่อในพระนามของพระองค์จะได้รับจากความสมบูรณ์แห่งพระองค์. และจากความสมบูรณ์แห่งพระองค์เราทั้งปวงได้รับ, แม้ความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์, ผ่านพระคุณของพระองค์.

๑๗ เพราะกฎให้ไว้ผ่านโมเสส, แต่ชีวิตและความจริงมีได้โดยผ่านพระเยซูคริสต์.

๑๘ เพราะกฎเป็นไปตามบัญญัติทางเนื้อหนัง, ส่งผลให้เกิดความตาย; แต่พระกิตติคุณเป็นไปตามพลังแห่งการมีชีวิตอันหาได้สิ้นสุดไม่, ผ่านพระเยซูคริสต์, พระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิด, ผู้ทรงอยู่ในพระอุระของพระบิดา.

๑๙ และไม่มีมนุษย์คนใดเคยเห็นพระผู้เป็นเจ้าไม่ว่าเวลาใด, เว้นแต่พระองค์รับสั่งคำพยานไว้ถึงพระบุตร; เพราะเว้นแต่โดยผ่านพระองค์ไม่มีมนุษย์คนใดจะรอดได้.

๒๐ และนี่คือบันทึกของยอห์น, เมื่อชาวยิวส่งบรรดาปุโรหิตและชาวเลวีจากเยรูซาเล็ม, ไปถามเขาว่า; ท่านคือผู้ใด?

๒๑ และเขายอมรับ, และหาได้ปฏิเสธไม่ว่าเขาชื่อเอลีสัก; แต่ยอมรับ, โดยกล่าวว่า; ข้าพเจ้าไม่ใช่พระคริสต์.

๒๒ และคนเหล่านั้นถามเขา, โดยกล่าวว่า; ถ้าเช่นนั้นท่านเป็นเอลีสักอย่างไรเล่า? และเขากล่าว, ข้าพเจ้าไม่ใช่เอลีสักผู้นั้นที่จะมาฟื้นฟูสิ่งทั้งปวง. และคนเหล่านั้นถามเขา, โดยกล่าวว่า, ท่านคือศาสดาพยากรณ์คนนั้นหรือ? และเขาตอบว่า, ไม่ใช่.

๒๓ จากนั้นคนเหล่านั้นกล่าวแก่เขา, ท่านคือผู้ใดเล่าเพื่อเราจะได้ให้คำตอบแก่พวกเขาที่สงเราเรา. ท่านจะกล่าวสิ่งใดเกี่ยวกับตัวท่านเอง ?

๒๔ เขากล่าวว่า, ข้าพเจ้าคือเสียงของคนหนึ่งที่ป่าวร้องในแดนทุรกันดาร, จงทำทางของพระเจ้าให้ตรง, ดังที่ศาสดาพยากรณ์อิสยาห์กล่าว.

๒๕ และพวกเขาผู้ที่ถูกส่งไปเป็นผู้ที่มาจากพวกฟาริสี.

๒๖ และคนเหล่านั้นถามเขา, และกล่าวแก่เขา; ถ้าเช่นนั้นเหตุใดท่านจึงให้บัพติศมาเล่า, หากท่านมิได้เป็นพระคริสต์, หรือเอลีสผู้ตองพื้นฟูสิ่งทั้งปวง, หรือศาสดาพยากรณ์ผู้หนึ่ง ?

๒๗ ยอห์นตอบพวกเขา, โดยกล่าวว่า; ข้าพเจ้าให้บัพติศมาด้วยน้ำ, แต่มีคนหนึ่งอยู่ที่ท่ามกลางท่าน, ผู้ซึ่งท่านหารู้จักไม่;

๒๘ พระองค์คือผู้ที่ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานถึง. พระองค์คือศาสดาพยากรณ์ผู้หนึ่ง, แม้อีลีส, ผู้ซึ่ง, เสด็จมาหลังข้าพเจ้า, ทรงสูงศักดิ์กว่าข้าพเจ้า, ซึ่งสายรัดฉลองพระบาทของพระองค์ ข้าพเจ้าก็ไม่คู่ควรที่จะคลายออก, หรือตำแหน่งของพระองค์ข้าพเจ้าก็ไม่อาจแทนได้; เพราะพระองค์จะทรงให้บัพติศมา, ไม่ใช่ด้วยน้ำเท่านั้น, แต่ด้วยไฟ, และด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์.

๒๙ วันรุ่งขึ้นยอห์นเห็นพระเยซูเสด็จมาหาเขา, และกล่าวว่า; จงดูพระเมฆไปดกของพระผู้เป็นเจ้า, ผู้ทรงนำบาปไปจากโลก !

๓๐ และยอห์นกล่าวคำพยานถึงพระองค์แก่ผู้คน, โดยกล่าวว่า, นี่คือพระองค์ผู้ที่ข้าพเจ้ากล่าวไว้ว่า; หลังจากข้าพเจ้าชายคนหนึ่งซึ่งสูงศักดิ์กว่าข้าพเจ้าจะมา; เพราะเขาอยู่มาก่อนข้าพเจ้า, และข้าพเจ้ารู้จักเขา, และว่าเขาจะเป็นที่ประจักษ์แก่อิสราเอล; ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงมาให้บัพติศมาด้วยน้ำ.

๓๑ และยอห์นกล่าวคำพยาน, โดยกล่าวว่า; เมื่อพระองค์ได้รับบัพติศมาจากข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าเห็นพระวิญญาณเสด็จลงมาจากสวรรค์ดังนกพิราบ, และมาสถิตอยู่กับพระองค์.

๓๒ และข้าพเจ้ารู้จักพระองค์; เพราะพระองค์ผู้ทรงส่งข้าพเจ้ามาให้บัพติศมาด้วยน้ำ, พระองค์เดียวกันนั้นรับสั่งแก่ข้าพเจ้าว่า; บนผู้ที่เจ้าจะเห็นพระวิญญาณเสด็จลงมา, และสถิตอยู่กับเขา,

คนคนนั้นคือผู้ที่ให้บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์.

๓๓ และข้าพเจ้าเห็นแล้ว, และกล่าวคำพยานไว้แล้วว่านี่คือบุตรของพระผู้เป็นเจ้า.

๓๔ สิ่งเหล่านี้กระทำให้ในเบธซาบารา, เลยจอร์แดนไป, ที่ซึ่งยอห์นให้บัพติศมา.

ปลงส., ยอห์น ๑:๔๒ (เปรียบเทียบ

ยอห์น ๑:๔๒)

(*เคฟาส แปลว่า "ผู้หยั่งรู้" หรือ "ศิลา."*)

๔๒ และเขาพาบุคคลผู้หนึ่งมาหาพระเยซู. และเมื่อพระเยซูทอดพระเนตรเขา, พระองค์รับสั่งว่า, เจ้าหรือหรือคือซีโมน, บุตรของยอห์น, เจ้าจะมีนามว่า เคฟาส, ซึ่ง, โดยความหมาย, คือผู้หยั่งรู้, หรือศิลา. และพวกเขาเป็นชาวประมง. และพวกเขาละทิ้งสิ่งทันที, และตามพระเยซูไป.

ปลงส., ยอห์น ๔:๑-๔ (เปรียบเทียบ

ยอห์น ๔:๑-๒)

(*พระเยซูทรงประกอบพิธีบัพติศมา.*)

๑ ดังนั้นเมื่อพวกฟาริสีได้ยินว่าพระเยซูทรงให้บัพติศมาและมีสานุศิษย์มากกว่ายอห์น,

๒ พวกเขาก็ยิ่งมุมนะหาวิธีการบางอย่างเพื่อพวกเขาจะได้ปลงพระชนม์พระองค์; เพราะหลายคนยอมรับยอห์นเป็นศาสดาพยากรณ์, แต่พวกเขาหาได้เชื่อในพระเยซูไม่.

๓ บัดนี้ พระเจ้าทรงทราบเรื่องนี้, แม้ว่าพระองค์เองมิได้ทรงให้บัพติศมามากเท่ากับสานุศิษย์ของพระองค์;

๔ เพราะพระองค์ทรงยอมให้พวกเขาทำเช่นนั้นเพื่อเป็นแบบอย่าง, เพื่อเป็นเกียรติแก่กัน.

ปลงส., ยอห์น ๔:๒๖ (เปรียบเทียบ

ยอห์น ๔:๒๔)

(*พระผู้เป็นเจ้า ทรงสัญญา พระวิญญาณ ของพระองค์แก่บรรดาผู้ที่เชื่ออย่างแท้จริง.*)

๒๖ เพราะแก่คนเช่นนี้ พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาพระวิญญาณของพระองค์. และพวกเขาผู้ที่นมัสการพระองค์, ต้องนมัสการด้วยวิญญาณและด้วยความจริง.

ปจส., ยอห์น ๑๓:๘-๑๐ (เปรียบเทียบ ยอห์น ๑๓:๘-๑๐)

(พระเยซูทรงล้างเท้าของบรรดาอัครสาวก.)

๘ เปโตรทูลพระองค์ว่า, พระองค์ไม่จำเป็นต้องล้างเท้าของข้าพระองค์หรอก. พระเยซูตรัสตอบเขาว่า, หากเราหาล้างเจ้าไม่, เจ้าจะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรา.

๙ ซีโมน เปโตรทูลพระองค์ว่า, ข้าแต่พระเจ้า, ไม่เพียงเท้าของข้าพระองค์เท่านั้น, แต่มือและศีรษะของข้าพระองค์ด้วย.

๑๐ พระเยซูรับสั่งแก่เขาว่า, คนที่ล้างมือและศีรษะของตนแล้ว, จำเป็นก็แต่เพียงล้างเท้าของเขา, แต่ยังไม่สะอาดหมดจด; และเจ้าสะอาด, แต่ไม่ทั้งหมด. บัดนี้เป็นธรรมเนียมของชาวยิวภายใต้กฎของพวกเขา; ด้วยเหตุนี้, พระเยซูจึงทรงกระทำสิ่งนี้เพื่อภักذจะมีสัมฤทธิ์ผล.

ปจส., ยอห์น ๑๔:๓๐ (เปรียบเทียบ ยอห์น ๑๔:๓๐)

(เจ้าชายแห่งความมิด, หรือซาตาน, เป็นของโลกนี้.)

๓๐ นับแต่นี้ไปเราจะไม่สนทนากับเจ้าเท่าใดนัก; เพราะเจ้าชายแห่งความมิด, ผู้ที่เป็นของโลกนี้, กำลังมา, แต่ไม่มีอำนาจเหนือเรา, แต่เขามีอำนาจเหนือเจ้า.

ปจส., กิจการ ๙:๗ (เปรียบเทียบ กิจการ ๙:๗; กิจการ ๒๒:๙)

(คนเหล่านั้น ผู้ที่อยู่กับเปาโลเมื่อเขาเปลี่ยนใจ เลื่อมใสเห็นแสงนั้น, แต่พวกเขาไม่ได้ยินสุรเสียงหรือเห็นพระเจ้า.)

๗ และคนเหล่านั้นผู้ที่เดินทางไปกับเขาเห็นแสงนั้นจริง, และหวาดกลัว; แต่พวกเขาหาได้ยินสุรเสียงของพระองค์ผู้รับสั่งแก่เขาไม่.

ปจส., โรม ๔:๑๖ (เปรียบเทียบ โรม ๔:๑๖)

(ทั้งศรัทธาและงานทั้งหลาย, ผ่านพระคุณ, จำเป็นสำหรับความรอด.)

๑๖ ด้วยเหตุนี้ เจ้าก็ถูกต้องด้วยศรัทธาและงานทั้งหลาย, ผ่านพระคุณ, เพื่อเจตจำนงของสัญญาจะเป็นที่แน่นอนแก่พงศ์พันธุ์ทั้งปวง; ไม่เพียงแก่คนเหล่านั้นผู้ที่เป็นของกฎ, แต่แก่คนเหล่านั้น

ด้วยผู้ที่เป็นของศรัทธาแห่งอับราฮัม; ผู้เป็นบิดาของเราทั้งปวง,

ปจส., โรม ๗:๕-๒๗ (เปรียบเทียบ โรม ๗:๕-๒๕)

(พระคริสต์ทรงมีเดชานุภาพที่จะเปลี่ยนจิตวิญญาณของมนุษย์.)

๕ เพราะเมื่อเราเคยอยู่ในเนื้อหนัง, การกระตุ้นของบาป, ซึ่งไม่สอดคล้องกับกฎ, ทำงานกับอวัยวะของเราเพื่อให้เห็นเกิดผลไปสู่ความตาย.

๖ แต่บัดนี้เราได้รับการปลดปล่อยจากกฎซึ่งในนั้นเราถูกตรึงไว้, โดยที่อิสระจากกฎ, เพื่อเราจะรับใช้ในสภาพใหม่ของใจ, และมีใช้ในสภาพเก่าตามตัวอักษร.

๗ แล้วเราจะกล่าวสิ่งใดเล่า? กฎคือบาปหรือ? ขออย่าเป็นเช่นนั้นเลย. ไม่, ข้าพเจ้าจะไม่รู้จักบาปเลย, เว้นแต่โดยอาศัยกฎ; เพราะข้าพเจ้าจะไม่รู้จักความละโมภย์เลย, หากกฎมิได้กล่าวไว้ว่า, เจ้าจะไม่โลก.

๘ แต่บาป, โดยถือโอกาสใช้พระบัญญัติ, ทำให้เกิดความปรารถนาแรงกล้าในบาปในตัวข้าพเจ้า. เพราะปราศจากกฎบาปก็สิ้น.

๙ เพราะครั้งหนึ่งข้าพเจ้าเคยมีชีวิตโดยไม่มี การละเมิดกฎ, แต่เมื่อพระบัญญัติของพระคริสต์มาถึง, บาปก็ฟื้นคืนมาใหม่, และข้าพเจ้าก็ตาย.

๑๐ และเมื่อข้าพเจ้ามิได้เชื่อพระบัญญัติของพระคริสต์ซึ่งมาถึง, ซึ่งแต่งตั้งไว้เพื่อให้ชีวิต, ข้าพเจ้าพบว่าสิ่งที่กล่าวโทษข้าพเจ้าสู่ความตาย.

๑๑ เพราะบาป, โดยถือโอกาส, ปฏิเสธพระบัญญัติ, และหลอกลวงข้าพเจ้า; และโดยบาปนี้ข้าพเจ้าจึงถูกสังหาร.

๑๒ กระนั้นก็ตาม, ข้าพเจ้าพบว่ากฎศักดิ์สิทธิ์, และพระบัญญัติศักดิ์สิทธิ์, และเที่ยงธรรม, และดี.

๑๓ ดังนั้นสิ่งที่ดีก่อให้เกิดความตายแก่ข้าพเจ้าหรือ? ขออย่าเป็นเช่นนั้นเลย. บาปต่างหาก, เพื่อให้ปรากฏว่าเป็นบาปโดยสิ่งนั้นซึ่งดีอันก่อให้เกิดความตายแก่ข้าพเจ้า; เพื่อว่าบาป, โดยพระบัญญัติ, อาจเป็นบาปหนอสิ่งนี้.

๑๔ เพราะเราทราบว่าการบัญญัติเป็นเรื่องทางวิญญาณ; แต่เมื่อข้าพเจ้าอยู่ภายใต้กฎ, ข้าพเจ้ายังมีตัณหา, ถูกขยี้ให้อยู่ภายใต้บาป.

๑๕ แต่บัดนี้ข้าพเจ้าใส่ใจเรื่องวิญญาน; เพราะสิ่งนั้นซึ่งข้าพเจ้าได้รับบัญชาให้ทำ, ข้าพเจ้าทำ; และสิ่งซึ่งข้าพเจ้าได้รับบัญชาไม่ให้ยอม, ข้าพเจ้าหายอมไม่.

๑๖ เพราะสิ่งซึ่งข้าพเจ้าทราบว่าจะไม่ถูกต้อง, ข้าพเจ้าจะไม่ทำ; เพราะสิ่งซึ่งเป็นบาป, ข้าพเจ้าเกลียดชัง.

๑๗ เมื่อเป็นเช่นนั้นหากข้าพเจ้าไม่ทำสิ่งซึ่งข้าพเจ้าจะไม่ยอม, ข้าพเจ้ายอมรับกฎ, ว่ากฎนั้นดี; และข้าพเจ้าไม่ถูกกล่าวโทษ.

๑๘ ดังนั้นบัดนี้, มิใช่ข้าพเจ้าอีกต่อไปที่ทราบ; แต่ข้าพเจ้าหมายมั่นจะพิชิตบาปนั้นซึ่งอยู่ในตัวข้าพเจ้า.

๑๙ เพราะข้าพเจ้าทราบว่าเป็นตัวข้าพเจ้า, นั่นคือ, ในเนื้อหนังข้าพเจ้า, ไม่มีสิ่งดีสถิตอยู่; เพราะเจตจำนงมีอยู่กับข้าพเจ้า, แต่การทำสิ่งซึ่งดีข้าพเจ้าหาพบไม่, มีแต่ในพระคริสต์เท่านั้น.

๒๐ เพราะสิ่งดีซึ่งข้าพเจ้าอาจจะได้ทำเมื่ออยู่ภายใต้กฎ, ข้าพเจ้ามิได้พบว่าเป็นสิ่งดี; ด้วยเหตุนี้, ข้าพเจ้าจึงหาได้ทำไม่.

๒๑ แต่ความชั่วซึ่งข้าพเจ้าจะไม่ทำภายใต้กฎ, ข้าพเจ้าพบว่าเป็นสิ่งดี; สิ่งนั้น, ข้าพเจ้าทำ.

๒๒ บัดนี้หากข้าพเจ้าทำสิ่งซึ่ง, โดยผ่านความช่วยเหลือของพระคริสต์, ข้าพเจ้าจะไม่ทำภายใต้กฎ, ข้าพเจ้ามิได้อยู่ภายใต้กฎ; และข้าพเจ้าไม่หมายมั่นจะทำผิดอีกต่อไป, แต่จะพิชิตบาปซึ่งอยู่ในตัวข้าพเจ้า.

๒๓ เมื่อเป็นเช่นนั้นข้าพเจ้าพบว่าภายใต้กฎ, เมื่อข้าพเจ้าปรารถนาจะทำความดี ความชั่วก็อยู่กับข้าพเจ้า; เพราะในส่วนลึกของใจข้าพเจ้านั้นข้าพเจ้าเบิกบานในกฎของพระเจ้าเป็นเจ้า.

๒๔ และบัดนี้ข้าพเจ้ามองเห็นกฎอีกข้อหนึ่ง, แม้พระบัญญัติของพระคริสต์, และสิ่งนี้ตราตั้งอยู่ในจิตใจข้าพเจ้า.

๒๕ แต่อวัยวะทั้งหลายของข้าพเจ้าต่อสู้กับกฎในจิตใจข้าพเจ้า, และพาข้าพเจ้าไปสู่การเป็นเชลยต่อกฎของบาปซึ่งอยู่ในอวัยวะข้าพเจ้า.

๒๖ และหากข้าพเจ้าหาได้พิชิตบาปซึ่งอยู่ในตัวข้าพเจ้าไม่, ก็เป็นด้วยเนื้อหนังที่รับใช้กฎของบาป; โอ ข้าพเจ้าช่างเป็นคนที่น่าเวทนาเสียนี้กระไร ! ผู้ใดเล่าจะปลดปล่อยข้าพเจ้าจากร่างกายแห่งความตายนี้ ?

๒๗ ดังนั้น, ข้าพเจ้าน้อมขอบพระทัย พระผู้

เป็นเจ้าผ่านพระเยซูคริสต์พระเจ้าของเรา, ว่าด้วยจิตใจข้าพเจ้าเองจะรับใช้กฎของพระเจ้าเป็นเจ้า.

ปจส., โรม ๘:๘ (เปรียบเทียบ โรม ๘:๘)

(คนเหล่านั้นผู้ดำเนินตามวิถีแห่งเนื้อหนังไม่อาจทำให้พระเจ้าเป็นเจ้าพอพระทัยได้.)

๘ ดังนั้นคนเหล่านั้นที่เป็นไปตามเนื้อหนังไม่อาจทำให้พระเจ้าเป็นเจ้าพอพระทัยได้.

ปจส., ๑ โครินธ์ ๗:๑-๒, ๕, ๒๖, ๒๙-๓๓

(เปรียบเทียบ ๑ โครินธ์ ๗:๑-๒, ๕, ๒๖, ๒๙-๓๓)

(เปาโลตอบคำถามเกี่ยวกับการแต่งงานในบรรดาคนเหล่านั้นที่ได้รับเรียกสู่งานเผยแผ่ศาสนา.)

๑ บัดนี้เกี่ยวกับสิ่งทั้ง หลายซึ่งท่านเขียนถึงข้าพเจ้า, โดยกล่าวว่า, เป็นการดีสำหรับชายที่จะไม่แต่งงานหญิง.

๒ กระนั้นก็ตาม, ข้าพเจ้ากล่าวว่า, เพื่อหลีกเลี่ยงการผิดประเวณี, ให้ชายทุกคนมีภรรยาของตนเอง, และให้หญิงทุกคนมีสามีของตนเอง.

๕ ออย่าละจากกันไป, เว้นแต่ตกลงกันว่าเป็นชั่วระยะเวลาหนึ่ง, เพื่อท่านจะอุทิศตนต่อการอดอาหารและการสวดอ้อนวอน; และมาอยู่ด้วยกันอีก, เพื่อซาตานจะไม่ล่อลวงท่านเนื่องจกท่านไม่สามารถควบคุมตนเองได้.

๒๖ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงคิดว่านี่เป็นสิ่งที่ดีสำหรับความทุกข์ร้อนในเวลาปัจจุบัน, ที่ชายคนหนึ่งจะดำรงสถานะของเขาไว้เพื่อเขาอาจทำความดีได้มากขึ้น.

๒๙ แต่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านผู้ได้รับเรียกมาสู่การปฏิบัติศาสนกิจ. เพราะข้าพเจ้ากล่าวดังนั้น, พี่น้องทั้งหลาย, เวลาที่เหลืออยู่น้อย, ซึ่งพระองค์จะทรงส่งท่านออกไปสู่การปฏิบัติศาสนกิจ. แม้แต่คนเหล่านั้นที่มีภรรยา, จะเป็นเสมือนว่าพวกเขาไม่มี; เพราะท่านได้รับเรียกและได้รับเลือกให้ทำงานของพระเจ้า.

๓๐ และจะบังเกิดแก่คนเหล่านั้นผู้ที่ไร้ให้, เสมือนพวกเขาหาได้ไร้ให้ไม่; และคนเหล่านั้นผู้ที่ชื่นชมยินดี, เสมือนพวกเขาหาได้ชื่นชมยินดีไม่, และคนเหล่านั้นผู้ที่ถือ, เสมือนพวกเขาหาได้มีไว้ครอบครองไม่;

๓๑ และคนเหล่านั้นผู้ที่เกี่ยวพันกับโลกนี้,

เหมือนไม่ได้เกี่ยวพันด้วย; เพราะรูปทรงของโลกนี้สูญสิ้นไป.

๓๒ แต่ข้าพเจ้าปรารถนา, พี่น้องทั้งหลาย, ว่าท่านจะขยายการเรียกของท่าน. ข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านไร้ความกังวล. เพราะคนที่ไม่แต่งงาน, ห่วงใยสิ่งทั้งหลายซึ่งเป็นของพระเจ้า, ว่าเขาจะทำให้พระเจ้าพอพระทัยได้อย่างไร; ด้วยเหตุนี้เขาจึงได้รับชัยชนะ.

๓๓ แต่คนที่แต่งงานแล้ว, ห่วงใยในสิ่งทั้งหลายซึ่งเป็นของโลก, ว่าเขาจะทำให้ภรรยาพอใจได้อย่างไร; ด้วยเหตุนี้จึงมีความแตกต่าง, เพราะเขาถูกขัดขวาง.

ปจส., ๑ โครินธ์ ๑๕:๔๐ (เปรียบเทียบ

๑ โครินธ์ ๑๕:๔๐)

(มีรัศมีภาพสามระดับในการฟื้นคืนชีวิต.)

๔๐ บรรดาร่างกายซีเลสเชียลด้วย, และบรรดาร่างกายเทอร์เรสเตรียล, และบรรดาร่างกายที่เลสเชียล; แต่รัศมีภาพของซีเลสเชียล, ก็อย่างหนึ่ง; และเทอร์เรสเตรียล, ก็อีกอย่างหนึ่ง; และที่เลสเชียล, ก็อีกอย่างหนึ่ง.

ปจส., ๒ โครินธ์ ๕:๑๖ (เปรียบเทียบ

๒ โครินธ์ ๕:๑๖)

(เปาโลแนะนำวิสุทธิชนไม่ให้ดำเนินชีวิตตามวิถีของเนื้อหนัง.)

๑๖ ดังนั้น, นับแต่นี้ไปเราหาได้ดำเนินชีวิตตามเนื้อหนังไม่; แท้จริงแล้ว, แม้บางครั้งหนึ่งเราดำเนินชีวิตตามเนื้อหนัง, ทว่านับแต่เรารู้จักพระคริสต์, บัดนี้ นับแต่นี้ไปเราหาได้ดำเนินชีวิตตามเนื้อหนังไม่.

ปจส., กาลาเทีย ๓:๑๙-๒๐ (เปรียบเทียบ

กาลาเทีย ๓:๑๙-๒๐)

(พระคริสต์ทรงเป็นสื่อกลางแห่งพันธสัญญาใหม่. เปรียบเทียบกฎของโมเสส [พันธสัญญาเดิม] และพระกิตติคุณอันเป็นนิจ [พันธสัญญาใหม่].)

๑๙ ด้วยเหตุนี้ ดังนั้น, ทรงเติมกฎเนื่องจากการล่วงละเมิดทั้งหลาย, จนกว่าพงศ์พันธุ์นั้นจะมาซึ่งผู้นั้นได้รับสัญญาไว้ในกฎที่ประทานแก่โมเสส, ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งโดยมือของเหล่า

เทพ เพื่อ เป็น สื่อกลาง แห่ง พันธ สัญญา แรกนี้, (กฏ.)

๒๐ บัดนี้สื่อกลางคนนี้ไม่ใช่สื่อกลางแห่งพันธสัญญาใหม่; แต่มีสื่อกลางพระองค์เดียวแห่งพันธสัญญาใหม่, ซึ่งเป็นพระคริสต์, ดังที่เขียนไว้ในกฏเกี่ยวกับสัญญาทั้งหลายที่ทรงทำไว้กับอับราฮัม และพงศ์พันธุ์ของเขา. บัดนี้พระคริสต์ทรงเป็นสื่อกลางแห่งชีวิต; เพราะนี่คือสัญญาซึ่งพระเจ้าเป็นเจ้าทรงทำไว้กับอับราฮัม.

ปจส., เอเฟซัส ๔:๒๖ (เปรียบเทียบ

เอเฟซัส ๔:๒๖)

(ความโกรธอันไม่ชอบธรรมเป็นบาป.)

๒๖ ท่านโกรธได้, และไม่ทำบาปได้หรือไม่? อย่าให้เอาที่ตียอัสตงบนโทสะของท่าน;

ปจส., ๑ เธสะโลนิกา ๔:๑๕ (เปรียบเทียบ

๑ เธสะโลนิกา ๔:๑๕)

(ผู้คนที่ชอบธรรมเหล่านั้นผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ ณ การเสด็จมาของพระเจ้าจะไม่ขี้ได้เปรียบเหนือคนตายที่ชอบธรรม.)

๑๕ เพราะสิ่งนี้เรากล่าวแก่เจ้าโดยพระคำของพระเจ้า, ว่าคนเหล่านั้นผู้ที่มีชีวิตอยู่ ณ การเสด็จมาของพระเจ้า, จะไม่ล้าหน้าพวกเขาผู้ที่พักอยู่จนการเสด็จมาของพระเจ้า, ผู้ที่หลับไหล.

ปจส., ๒ เธสะโลนิกา ๒:๒-๓, ๗-๙ (เปรียบเทียบ

เทียบ ๒ เธสะโลนิกา ๒:๒-๓)

(เปาโล พยากรณ์ ถึง การละทิ้ง ความเชื่อ ก่อน พระเจ้าเสด็จกลับมา.)

๒ ว่าใจท่านจะไม่หวั่นไหวโดยเร็ว, หรือกลัดกลุ้มโดยจดหมาย, เว้นแต่ท่านได้รับจดหมายจากเรา; ไม่ทั้งโดยวิญญาณ, หรือโดยถ้อยคำ, เกี่ยวกับว่าวันของพระคริสต์อยู่แค่เอื้อม.

๓ อย่าให้ผู้ใดหลอกลวงท่านโดยวิธีใดๆ; เพราะจะมีการตกเกิดขึ้นก่อน, และบุรุษแห่งบาปคนนั้นจะถูกเปิดเผย, บุตรแห่งหายนะ;

๗ เพราะความลับของความชั่วช้าสามัญทำงานแล้ว, และเขาคือผู้ที่บัดนี้ทำงานอยู่, และพระคริสต์ทรงยอมให้เขาทำงาน, จนกว่าจะถึงเวลาที่จะทรงพาเขาออกไปให้พ้นทาง.

๘ และจากนั้นคนชั่วคนนั้นจะถูกเปิดเผย, ผู้

ซึ่งพระเจ้าจะทรงทำลายล้างด้วยวิญญานแห่งพระโอษฐ์ของพระองค์, และจะทรงทำลายด้วยความเจิดจ้าแห่งการเสด็จมาของพระองค์.

๙ แท้จริงแล้ว, พระเจ้า, แม่พระเยซู, ซึ่งการเสด็จมาของพระองค์จะยังไม่เกิดขึ้นจนหลังจากมีการตกไป, โดยการทำงานของซาตานพร้อมด้วยอำนาจทั้งปวง, และเครื่องหมาย และการอันน่าพิศวงที่เป็นเท็จ,

ปจส., ๑ ทิโมธี ๒:๔ (เปรียบเทียบ

๑ ทิโมธี ๒:๔)

(*พระคริสต์ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดและทรงเป็นสื่อกลาง.*)

๔ ผู้ทรงเติมพระทัยให้มนุษย์ทั้งปวงได้รับการช่วยให้รอด, และเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับความจริงซึ่งอยู่ในพระคริสต์ พระเยซู, ผู้ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระเจ้า, และทรงได้รับแต่งตั้งให้เป็นสื่อกลางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์; ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเดี่ยว, และทรงมีเดชานุภาพเหนือมนุษย์ทั้งปวง.

ปจส., ๑ ทิโมธี ๖:๑๕-๑๖ (เปรียบเทียบ

๑ ทิโมธี ๖:๑๕-๑๖)

(*คนเหล่านั้นผู้มีแสงสว่างแห่งความเป็นอมตะสถิตอยู่กับพวกเขาจะเห็นพระเยซูได้.*)

๑๕ ซึ่งในเวลาของพระองค์ พระองค์จะทรงสำแดงให้ประจักษ์, ผู้ทรงได้รับพรและทรงเป็นกษัตริย์ราช พระองค์เดียว, พระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย, และเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย, ขอพระเกียรติและพระเดชานุภาพอันเป็นนิรันดร์มีแต่พระองค์;

๑๖ พระองค์ผู้ซึ่งไม่มีมนุษย์คนใดเคยเห็น, หรือจะเห็นได้, พระองค์ผู้ซึ่งไม่มีมนุษย์คนใดจะเข้าไปใกล้ได้, ยกเว้นเขาคอนันต์ผู้มีแสงสว่างและความหวังแห่งความเป็นอมตะสถิตอยู่กับเขา.

ปจส., ฮีบรู ๑:๖-๗ (เปรียบเทียบ ฮีบรู ๑:๖-๗)

(*เทพทั้งหลายคือวิญญานผู้ปฏิบัติ.*)

๖ และอนึ่ง, เมื่อพระองค์ทรงนำพระองค์แรกที่ถือกำเนิดเข้ามาในโลก, พระองค์ตรัสว่า, และให้เทพทั้งปวงของพระเจ้าเป็นเจ้านับการพระองค์, ผู้ทรงทำให้ผู้ปฏิบัติของพระองค์เป็นดังเปลวไฟ.

๗ และเกี่ยวกับเทพทั้งหลายพระองค์ตรัสว่า, เทพทั้งหลายเป็นวิญญานผู้ปฏิบัติ.

ปจส., ฮีบรู ๔:๓ (เปรียบเทียบ ฮีบรู ๔:๓)

(*งานทั้งหลายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเตรียมไว้นับแต่การวางรากฐานของโลก.*)

๓ เพราะเราผู้ที่เชื่อแล้วจะเข้ามาในสถานพักผ่อน, ดังที่พระองค์ตรัสว่า, ดังที่เราเคยสาบานในความโกรธของเรา, หากพวกเขาทำให้ใจตนแข็งกระด้างพวกเขาจะไม่เข้ามาในสถานพักผ่อนของเรา; นอกจากนี้, เราสาบานไว้, หากพวกเขาไม่ทำให้ใจตนแข็งกระด้าง, พวกเขาจะเข้ามาในสถานพักผ่อนของเรา; แม้ว่าจะงานทั้งหลายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเตรียมไว้แล้ว, (หรือเสร็จสิ้นแล้ว), นับแต่การวางรากฐานของโลก.

ปจส., ฮีบรู ๕:๗-๘

(*หมายเหตุในต้นฉบับปจส. กล่าวว่าข้อ ๗ กับข้อ ๘ หมายถึง เมลคีเซเดคและไม่ได้หมายถึงพระคริสต์. หากไม่แล้ว, ข้อความในฉบับคิงก็เจมส์กับปจส.ก็เหมือนกัน.*)

ปจส., ฮีบรู ๖:๑, ๓ (เปรียบเทียบ ฮีบรู ๖:๑, ๓)

(*หลักกรรมของพระคริสต์นำไปสู่ความดีพร้อม.*)

๑ ดังนั้น โดยไม่ละไปจากหลักกรรมแห่งหลักคำสอนของพระคริสต์, ขอให้เราดำเนินต่อไปสู่ความดีพร้อม; โดยไม่วางรากฐานซ้ำอีกในเรื่องการกลับใจจากบรรดางานที่ตายแล้ว, และในเรื่องศรัทธาที่มีต่อพระเจ้า.

๓ และเราจะดำเนินต่อไปสู่ความดีพร้อมหากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของประทานอนุญาต.

ปจส., ฮีบรู ๗:๓ (เปรียบเทียบ ฮีบรู ๗:๓)

(*ฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ที่ตามระเบียบของพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของปราศจากบิดาหรือมารดาและไม่มีทั้งการเริ่มต้นหรือการสิ้นสุดของวันเวลา.*)

๓ เพราะเมลคีเซเดคผู้นั้นได้รับแต่งตั้งเป็นปุโรหิตตามระเบียบของพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, ซึ่งระเบียบนั้นปราศจากบิดา, ปราศจากมารดา, ปราศจากการสืบทอด, ไม่มีทั้งการเริ่มต้นของวันเวลา, หรือการสิ้นสุดของชีวิต. และคน

ทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้นผู้ที่ได้รับแต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิตนั้นจะเป็นเหมือนพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, โดยยังอยู่เป็นปุโรหิตสืบไป.

ปจส., ฮีบรู ๗:๒๕-๒๖ (เปรียบเทียบ

ฮีบรู ๗:๒๖-๒๗)

(อธิบายบทบาทพระคริสต์ในฐานะสื่อกลาง.)

๒๕ เพราะมหาปุโรหิตเช่นนั้นเหมาะกับเรา, ผู้ที่บริสุทธิ์, ไม่มีพิษภัย, ไม่ต่างพร้อย, แยกจากคนบาปทั้งหลาย, และพระองค์ทรงทำให้เป็นผู้ปกครองเหนือสวรรค์;

๒๖ และไม่ใช่ดังมหาปุโรหิตเหล่านั้นผู้ถวายเครื่องพลีบูชาทุกวัน, ก่อนอื่นเพื่อบาปของพวกเขาเอง, และจากนั้นเพื่อบาปของผู้คน; เพราะพระองค์ไม่จำเป็นต้องถวายเครื่องพลีบูชาเพื่อบาปของพระองค์เอง, เพราะพระองค์หาได้ทรงรู้จักบาปไม่; แต่เพื่อบาปของผู้คน. และพระองค์ทรงกระทำสิ่งนี้ครั้งหนึ่ง, เมื่อพระองค์ทรงพลีพระชนม์ชีพของพระองค์เอง.

ปจส., ฮีบรู ๑๑:๑ (เปรียบเทียบ ฮีบรู ๑๑:๑)

(ศรัทธาคือความเชื่อมั่นในสิ่งที่หวัง.)

๑ บัดนี้ศรัทธาคือความเชื่อมั่นในสิ่งที่หวัง, เป็นพยานหลักฐานถึงสิ่งที่มองไม่เห็น.

ปจส., ฮีบรู ๑๑:๓๕ (เปรียบเทียบ

ฮีบรู ๑๑:๓๕)

(คนซื่อสัตย์ที่ถูกทรمانเนื่องจากพระคริสต์จะได้รับการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก.)

๓๕ สตรีทั้งหลายรับคนตายของพวกนางที่ลุกขึ้นมามีชีวิตอีกครั้ง; และคนอื่นๆ ถูกทรمان, โดยไม่ยอมรับการปลดปล่อย; เพื่อพวกเขาอาจได้รับการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก;

ปจส., ยากอบ ๑:๒ (เปรียบเทียบ ยากอบ ๑:๒)

(ความทุกข์, ไม่ใช่การล่อลวง, ช่วยชำระเราให้บริสุทธิ์.)

๒ พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า, ให้ถือสิ่งนี้ว่าเปี่ยมด้วยปิติเมื่อท่านตกอยู่ในความทุกข์มากมาย;

ปจส., ยากอบ ๒:๑ (เปรียบเทียบ ยากอบ ๒:๑)

(สมาชิกไม่ควรนับถือบุคคลหนึ่งสูงกว่าอีกบุคคลหนึ่ง.)

๑ พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า, ท่านไม่สามารถมีศรัทธาในพระเจ้า พระเยซูคริสต์ของเรา, พระเจ้าแห่งรัศมีภาพ, และยังเลือกที่รักมักที่ชัง.

ปจส., ๑ เปโตร ๓:๒๐ (เปรียบเทียบ

๑ เปโตร ๓:๒๐)

(บางวิญญาณในเรือนจำเคยเป็นวิญญาณไม่ชอบธรรมในวันเวลาของโนอาห์.)

๒๐ บางส่วนในนั้นไม่เชื่อฟังในวันเวลาของโนอาห์, ขณะที่ความอดกลั้นของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของอยู่, ขณะที่กำลังเตรียมเรือ, ซึ่งในนั้นน้อยคน, นั่นคือ, แปรคนรอดโดยน้ำ.

ปจส., ๑ เปโตร ๔:๖ (เปรียบเทียบ

๑ เปโตร ๔:๖)

(สั่งสอนพระกิตติคุณแก่คนเหล่านั้นที่ตายไปแล้ว.)

๖ เนื่องจากเรื่องนี้, จึงมีการสั่งสอนพระกิตติคุณแก่คนเหล่านั้นที่ตายไปแล้ว, เพื่อพวกเขาจะรับการพิพากษาตามมนุษย์ในเนื้อหนัง, แต่ดำเนินชีวิตในวิญญาณตามพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ.

ปจส., ๑ เปโตร ๔:๘ (เปรียบเทียบ

๑ เปโตร ๔:๘)

(จิตกุศลปิดกั้นเราจากการทำบาป.)

๘ และเหนือสิ่งอื่นใดทั้งปวง จงมีจิตกุศลแน่นแฟ้นในบรรดาท่านทั้งหลาย; เพราะจิตกุศลปิดกั้นบาปมากมาย.

ปจส., ๑ ยอห์น ๒:๑ (เปรียบเทียบ

๑ ยอห์น ๒:๑)

(พระคริสต์จะทรงเป็นผู้วิงวอนพระบิดาแทนเราหากเรากลับใจ.)

๑ ลูกรักทั้งหลายของข้าพเจ้า, สิ่งเหล่านี้ข้าพเจ้าเขียนถึงท่าน, เพื่อท่านจะไม่ทำบาป. แต่หากคนใดทำบาปและกลับใจ, เรามีผู้วิงวอนพระ

บิดาแทนเรา, พระเยซูคริสต์พระเจ้าผู้ทรงไว้ซึ่งความชอบธรรม;

ปจส., ๑ ยอห์น ๓:๙ (เปรียบเทียบ)

๑ ยอห์น ๓:๙)

(ผู้ใดบังเกิดจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าผู้หนึ่งไม่อยู่ในบาปต่อไป.)

๙ ผู้ใดก็ตามที่บังเกิดจากพระเจ้าเป็นผู้หนึ่งไม่อยู่ในบาปต่อไป; เพราะพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้ายังอยู่กับเขา; และเขาจะอยู่ในบาปต่อไปไม่ได้, เพราะเขาบังเกิดจากพระเจ้าเป็นผู้, โดยได้รับพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญา.

ปจส., ๑ ยอห์น ๔:๑๒ (เปรียบเทียบ)

๑ ยอห์น ๔:๑๒)

(มนุษย์ที่เชื่อในพระเจ้าเท่านั้นสามารถเห็นพระองค์ได้.)

๑๒ ไม่มีมนุษย์คนใดเคยเห็นพระเจ้าไม่ว่าเวลาใดก็ตาม, เว้นแต่คนเหล่านั้นที่เชื่อ. หากเรารักกัน, พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงสถิตในเรา, และพระองค์ทรงทำให้ความรักของพระองค์สมบูรณ์ในเรา.

ปจส., วิวรรณ์ ๑:๑-๔ (เปรียบเทียบ)

วิวรรณ์ ๑:๑-๔)

(ยอห์นได้รับการเปิดเผยจากพระเยซูคริสต์และมอบการเปิดเผยนี้ให้แก่บรรดาผู้นำเหนือหน่วยต่างๆ ของศาสนจักรเจ็ดหน่วยในเอเชีย.)

๑ การเปิดเผยแก่ยอห์น, ผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ซึ่งพระเยซูคริสต์ประทานแก่เขา, เพื่อให้ผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์ได้เห็นสิ่งที่จะต้องบังเกิดในไม่ช้า, ซึ่งพระองค์ทรงส่งและสื่อสารผ่านเทพของพระองค์ให้แก่ยอห์น ผู้รับใช้ของพระองค์,

๒ ผู้กล่าวคำพยาานเกี่ยวกับพระเจ้าของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และเกี่ยวกับประจักษ์พยานถึงพระเยซูคริสต์, และเกี่ยวกับสิ่งทั้งปวงที่เขาเห็น.

๓ เขาทั้งหลายผู้ที่อ่านก็เป็นสุขแล้ว, และเขาทั้งหลายผู้ที่ได้ยินและเข้าใจถ้อยคำของคำพยากรณ์นี้, และเชื่อฟังสิ่งเหล่านั้นซึ่งเขียนไว้ในนั้น, เพราะเวลาแห่งการเสด็จมาของพระเจ้าใกล้เข้ามาแล้ว.

๔ บัดนี้คือประจักษ์พยานของยอห์นแก่ผู้รับใช้เจ็ดคนซึ่งอยู่เหนือหน่วยต่างๆ ของศาสนจักรเจ็ดหน่วยในเอเชีย. ขอให้พระคุณมาสู่ท่าน, และสันติสุขจากพระองค์ผู้ทรงดำรงอยู่, และทรงดำรงอยู่มาแล้ว, และจะเสด็จมา; ผู้ทรงส่งเทพของพระองค์ออกไปจากหน้าพระราชบัลลังก์ของพระองค์, เพื่อเป็นพยานแก่คนเหล่านั้นผู้ที่เป็นผู้รับใช้เจ็ดคนเหนือหน่วยต่างๆ ของศาสนจักรเจ็ดหน่วย.

ปจส., วิวรรณ์ ๒:๒๒ (เปรียบเทียบ)

วิวรรณ์ ๒:๒๒)

(คนชั่วร้ายจะถูกโยนลงไปในรก.)

๒๒ ดูเถิด, เราจะโยนนางลงไปในรก, และคนเหล่านั้นที่ประพฤติล่วงประเวณีกับนางให้ไปสูความยากลำบากแสนสาหัส, เว้นแต่พวกเขากลับใจจากการกระทำของพวกเขา.

ปจส., วิวรรณ์ ๕:๖ (เปรียบเทียบ วิวรรณ์ ๕:๖)

(ทรงส่งผู้รับใช้สิบสองคนของพระเจ้าไปทั่วแผ่นดินโลก.)

๖ และข้าพเจ้าเห็น, และ, ดูสิ, ระหว่างพระราชบัลลังก์กับสัตว์ทั้งสี่นั้น, และท่ามกลางบรรดาเอลิเดออร์, พระเมฆไปดกองค์หนึ่งทรงยืนอยู่เหมือนตอนที่พระองค์ทรงถูกสังหาร, โดยมีเขาสิบสองเขาและดวงดาสิบสองดวง, ซึ่งก็คือผู้รับใช้สิบสองคนของพระเจ้า, ที่ทรงส่งเข้าไปทั่วแผ่นดินโลก.

ปจส., วิวรรณ์ ๑๒:๑-๑๗ (เปรียบเทียบ วิวรรณ์

๑๒:๑-๑๗; หลักคำสอนและพันธสัญญา ๗๗)

(อธิบายถึงหญิง [ศาสนจักร], เด็ก [อาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า], ราวเหล็ก [พระคำของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า], มังกร [ซาตาน], และมีคาเอล. สงครามในสวรรค์ยังคงดำเนินต่อไปบนแผ่นดินโลก.)

๑ และมีเครื่องหมายสำคัญซึ่งปรากฏในฟ้าสวรรค์, ในความเหมือนของสิ่งทั้งหลายบนแผ่นดินโลก; หญิงคนหนึ่งห่อหุ้มด้วยดวงอาทิตย์, และดวงจันทร์ใต้เท้าของนาง, และบนศีรษะของนางมีมงกุฎพร้อมด้วยดาวสิบสองดวง.

๒ และหญิงนั้นโดยที่ตั้งครรภ์, ครรภ์คง, เพราะเจ็บครรภ์, และเจ็บปวดขณะคลอด.

๓ และนางคลอดเด็กผู้ชายออกมา, ผู้จะดองปกครองประชาชนดีทั้งปวงด้วยราวเหล็ก; และพระเจ้าเป็นเจ้าทรงพาวบุตรของนางไปสู่พระองค์ และพระราชบัลลังก์ของพระองค์.

๔ และมีอีกเรื่องหมายหนึ่งปรากฏในฟ้าสวรรค์; และดูเถิด, มังกรแดงใหญ่มีหัวเจ็ดหัว และเขาสิบเขา, และมงกุฎทั้งเจ็ดบนหัวเหล่านั้น. และหางของมังกรวัดเอาส่วนที่สามของดวงดาวแห่งฟ้าสวรรค์ไป, และโยนดวงดาวเหล่านั้นไปยังแผ่นดินโลก. และมังกรยืนต่อหน้าหญิงซึ่งคลอดแล้ว, พร้อมจะฆ่าลูกของนางหลังจากคลอดออกมา.

๕ และหญิงหลบหนีเข้าไปในแดนทรูกันดาร, ซึ่งที่นั่นนางมีที่ซึ่งพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงเตรียมไว้ให้แล้ว, เพื่อคนเหล่านั้นจะเลี้ยงดูนางที่นั่นเป็นเวลาหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปี.

๖ และมีสงครามในสวรรค์; มีคาเอลและเหล่าเทพของเขาต่อสู้กับมังกร; และมังกรกับเหล่าเทพของเขาต่อสู้กับคาเอล;

๗ และมังกรหาได้มีชัยชนะเหนือมีคาเอลไม่, ไม่ทั้งเด็ก, ไม่ทั้งหญิงซึ่งเป็นศาสนจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า, ผู้ได้รับการปลดปล่อยจากความเจ็บปวดของนาง, และนำอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าของเราและพระคริสต์ของพระองค์ออกมา.

๘ ทั้งยังไม่มיתהในสวรรค์สำหรับมังกรใหญ่มีหัว, ผู้ถูกขับไล่ไป; งูตีดาบรพรพตัวนั้นมีนามว่ามาร, และมีนามว่าซาตานด้วย, ซึ่งหลอกลวงทั้งโลก; เขาถูกขับไล่ไปสู่แผ่นดินโลก; และเหล่าเทพของเขาถูกขับไล่ไปกับเขา.

๙ และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังกล่าวในสวรรค์ว่า, บัดนี้ความรอดมาถึงแล้ว, และพลัง, และอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าของเรา, และเดชะสุขภาพแห่งพระคริสต์ของพระองค์;

๑๐ เพราะผู้ประณามพี่น้องของเราถูกขับไล่ลง, ซึ่งประณามพวกเขาต่อพระพักตร์พระเจ้าเป็นเจ้าของเราทั้งวันและคืน.

๑๑ เพราะพี่น้องเหล่านั้นเอาชนะเขาโดยพระโลหิตของพระเมษโปดก, และโดยคำของประจักษ์พยานของพวกเขา; เพราะพวกเขาได้รักชีวิตตนเองไม่, แต่ดำเนินตามประจักษ์พยาน

แม้จนถึงความตาย. ด้วยเหตุนี้, จงชื่นชมยินดีเถิด โอ้สวรรค์, และเจ้าผู้พำนักอยู่ในนั้น.

๑๒ และหลังจากสิ่งเหล่านี้ข้าพเจ้าได้ยินอีกเสียงหนึ่งกล่าวว่า, วิบัติแก่ผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลก, แท้จริงแล้ว, และคนเหล่านั้นผู้พำนักบนหมู่เกาะในทะเล! เพราะมารลงมาหาเจ้า, ด้วยความโกรธเกรี้ยว, เพราะเขาเห็นว่าเขามีเวลาเพียงเล็กน้อย.

๑๓ เพราะเมื่อมังกรเห็นว่าเขาถูกขับไล่สู่แผ่นดินโลก, เขาช่มเหงหญิงซึ่งนำเด็กผู้ชายออกมา.

๑๔ ด้วยเหตุนี้, หญิงจึงได้รับปีกนกอินทรีใหญ่สองปีก, เพื่อนางจะได้หลบหนีเข้าไปในแดนทรูกันดาร, เข้าไปในที่ของนาง, ซึ่งที่นั่นนางได้รับการบำรุงเลี้ยงวาระหนึ่ง, และหลายวาระ, และครั้งวาระ, จากเบื้องหน้าของงู.

๑๕ และงูพ่นน้ำออกจากปากของเขาเป็นกระแสสน้ำไหลบ่าตามหญิงไป, เพื่อเขาจะทำให้นางถูกกระแสสน้ำไหลบ่าพัดพาไป.

๑๖ และแผ่นดินโลกช่วยหญิง, และแผ่นดินโลกอ้าปากของนาง, และกลืนกระแสสน้ำไหลบ่าซึ่งพ่นมาจากปากของมังกร.

๑๗ ด้วยเหตุนี้, มังกรจึงโมโหหญิงนั้น, และออกไปทำสงครามกับพงศ์พันธุ์ที่เหลืออยู่ของนาง, ซึ่งรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า, และมีประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์.

ปจส., วิจารณ์ ๑๙:๑๕, ๒๑ (เปรียบเทียบ
วิจารณ์ ๑๙:๑๕, ๒๑)

(พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงใช้พระคำของพระคริสต์ลง
ทัณฑ์บรรดาประชาชนดี.)

๑๕ และจากปากเขาพระคำของพระเจ้าเป็นเจ้าออกมา, และด้วยพระคำนี้พระองค์จะทรงลงทัณฑ์บรรดาประชาชนดี; และพระองค์จะทรงปกครองพวกเขาด้วยพระคำจากพระโอษฐ์ของพระองค์; และพระองค์ทรงเหยียบบ่ออยู่องุ่นในความเดือดดาลและพระพิโรธของพระเจ้าเป็นผู้ทรงฤทธาสุขภาพ.

๒๑ และพวกที่เหลืออยู่ถูกสังหารด้วยพระคำของพระองค์ผู้ประทับบนหลังม้า, ซึ่งพระคำออกจากพระโอษฐ์ของพระองค์; และฝูงสัตว์ปีกทั้งปวงอ้อมหน้าด้วยเนื้อหนังของพวกเขา.

ลำดับเหตุการณ์,
แผนที่,
และ
ภาพถ่าย
ทางประวัติศาสตร์ของศาสนจักร

ค.ศ. ๑๘๐๕, วันที่ ๒๓ ธันวาคม
โจเซฟ สมิท (ค.ศ. ๑๘๐๕–
๑๘๔๔) บุตรของโจเซฟ สมิท
ซีเนียร์ และลูซี่ แมค สมิท,
ซาโรน, รัฐเวอร์มอนต์ (ดู จส—
ป ๑:๓).

ค.ศ. ๑๘๒๐, ต้นฤดูใบไม้ผลิ
ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท
ได้รับนิมิตครั้งแรกในป่าเมือง
พอลิมาราและเมืองแมนเชสเตอร์,
รัฐนิวยอร์ก, ใกล้บ้านท่าน
(ดู จส—ป ๑:๑๕–๑๗).

**ค.ศ. ๑๘๒๓, วันที่ ๒๑–๒๒
กันยายน**
เทปโมโรในมาเยอนโจเซฟ สมิท
และบอกเรื่องบันทึกพระคัมภีร์
มอรมอน. โจเซฟเห็นแผ่นจารึก
ทองคำซึ่งฝังไว้ที่เนินเขา (คาโม-
ราห์) ซึ่งอยู่ใกล้บริเวณนั้น
(ดู จส—ป ๑:๒๗–๕๔).

ค.ศ. ๑๘๒๗, วันที่ ๒๒ กันยายน
โจเซฟ สมิท ได้รับแผ่นจารึก
ทองคำจากโมโรไนท์ที่เนินเขาคา-
โมราห์ (ดู จส—ป ๑:๕๙).

**ค.ศ. ๑๘๒๙, วันที่ ๑๕
พฤษภาคม**
ยอห์น ผู้ถวายบังคมประสาท
ฐานะบุโรหิตแห่งอาโรนแก่โจ-
เซฟ สมิท และออลิเวอร์ คาวเดอ-
รีในฮาร์โมนีย์, รัฐเพนซิลเว-
เนีย (ดู คพ. ๑๓; จส—
ป ๑:๗๑–๗๒).

ค.ศ. ๑๘๒๙, เดือนพฤษภาคม
โจเซฟ สมิท กับออลิเวอร์ คาว-
เดอรีได้รับฐานะบุโรหิตแห่ง
เมลคีเซเดคจากเปโตร, ยากอบ,
และยอห์น ใกล้แม่น้ำซัสเคฮัน-
นาระหว่างฮาร์โมนีย์, รัฐเพน-
ซิลเวเนีย, และโคลสวิลล์, รัฐ
นิวยอร์ก (ดู คพ. ๑๒๕:๒๐).

ค.ศ. ๑๘๒๙, เดือนมิถุนายน
การแปลพระคัมภีร์มอรมอน
เสร็จสมบูรณ์. ให้พยานสามคน

และพยานแปดคนเห็นแผ่น
จารึกทองคำ (ดู ๒ นี. ๑๑:๓;
๒๗:๑๒–๑๓; คพ. ๑๗).

ค.ศ. ๑๘๓๐, วันที่ ๒๖ มีนาคม
มีพระคัมภีร์มอรมอนฉบับพิมพ์
ครั้งแรกให้อ่าน, พอลิมารา, รัฐ
นิวยอร์ก.

ค.ศ. ๑๘๓๐, วันที่ ๖ เมษายน
จัดตั้งศาสนจักรในเมือง
เพเยทท์, รัฐนิวยอร์ก.

**ค.ศ. ๑๘๓๐, เดือนกันยายน–
เดือนตุลาคม**
ผู้สอนศาสนารุ่นแรกได้รับ
เรียกให้สั่งสอนชาวเลมัน (ชาว
อเมริกันพื้นเมือง) (ดู คพ. ๒๕;
๓๐; ๓๒).

**ค.ศ. ๑๘๓๐, เดือนธันวาคม–
เดือนมกราคม ค.ศ. ๑๘๓๑**
วิสุทธิชนได้รับพระบัญชาให้รวม
กันที่ไอโฮโอ (ดู คพ. ๓๗;
๓๘:๓๑–๓๒).

ค.ศ. ๑๘๓๑, วันที่ ๒๐ กรกฎาคม
สถานที่สำหรับนครแห่งไชนัน
(เยรูซาเล็มใหม่) ในอินดิเพน-
เดนซ์, รัฐมิสซูรี, เปิดเผยแก่
ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท
(ดู คพ. ๕๗; สข. ๑:๑๐).

ค.ศ. ๑๘๓๓, วันที่ ๑๘ มีนาคม
ซิดนีย์ ริกตัน กับเฟรเดอริค
จี. วิลเลียมส์ได้รับการวางมือ
มอบหน้าที่เป็นที่ปรึกษาในฝ่าย
ประธานของศาสนจักร (ดู คพ.
๘๑ หัวบท) และได้รับกฎแห่งทั้ง
หลายของอาณาจักรสุดท้ายนี้
(ดู คพ. ๙๐ หัวบท; ข้อ ๖).

**ค.ศ. ๑๘๓๓, วันที่ ๗
พฤศจิกายน**
วิสุทธิชนเริ่มหลบหนีฝูงชนใน
เทศมณฑลแจ๊คสัน, รัฐมิสซูรี
ข้ามแม่น้ำมิสซูรีและเข้าไปใน
เทศมณฑลเคลย์.

ค.ศ. ๑๘๓๔, วันที่ ๕ พฤษภาคม
ประธานโจเซฟ สมิท ออกจาก
เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโฮโอ, ไปรัฐ
มิสซูรีในฐานะผู้นำค่ายไชนัน
เพื่อนำการบรรเทาทุกข์มาสู่
วิสุทธิชนที่ถูกขับไล่ออกจากเทศ-
มณฑลแจ๊คสัน.

ค.ศ. ๑๘๓๕, วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์
จัดตั้งควอรัมอัครสาวกสิบสอง,
เคิร์ทแลนด์, รัฐไอโฮโอ (ดู คพ.
๑๐๗:๒๓–๒๔).

**ค.ศ. ๑๘๓๕, วันที่ ๒๕
กุมภาพันธ์**
เริ่มการจัดตั้งควอรัมที่หนึ่งแห่ง
สาวกเจ็ดสิบ, เคิร์ทแลนด์, รัฐ
ไอโฮโอ.

ค.ศ. ๑๘๓๕, วันที่ ๑๗ สิงหาคม
ศาสนจักรยอมรับหลักคำ
สอนและพันธสัญญาเป็นงาน
มาตรฐานของศาสนจักร, เคิร์ท-
แลนด์, รัฐไอโฮโอ.

ค.ศ. ๑๘๓๖, วันที่ ๒๗ มีนาคม
อุทิศพระวิหารเคิร์ทแลนด์
(ดู คพ. ๑๐๙).

ค.ศ. ๑๘๓๖, วันที่ ๓ เมษายน
พระเยซูคริสต์ทรงปรากฏต่อ
โจเซฟ สมิท และออลิเวอร์ คาว-
เดอรีในพระวิหารเคิร์ทแลนด์.
โมเสส, เอลีอัส, และเอลียาห์
ปรากฏและมอบกฎแห่งทั้งหลาย
ของฐานะบุโรหิต (ดู คพ. ๑๑๐).

ค.ศ. ๑๘๓๗, วันที่ ๑๙ กรกฎาคม
ฮีเบอร์ ซี. คิมบัลล์ และคน
อื่นๆ อีกหกคนมาถึงลิเวอร์พูล,
ประเทศอังกฤษ, ในงานเผยแผ่
ต่างประเทศครั้งแรกของ
ศาสนจักร.

ค.ศ. ๑๘๓๘, วันที่ ๒๖ เมษายน
ระบุชื่อของศาสนจักรโดยการ
เปิดเผย (ดู คพ. ๑๑๕:๔).

ค.ศ. ๑๘๓๗, วันที่ ๑ ธันวาคม
ศาสนาพยากรณ์โจเซฟ สมิท และคนอื่นๆ ถูกคุมขังในคุก ลีเบอร์ตี้, ลีเบอร์ตี้, เทคมณฑล เคลย์, รัฐมิสซูรี (ดู คพ. ๑๒๑-๑๒๓).

ค.ศ. ๑๘๔๐, วันที่ ๑๕ สิงหาคม
ศาสนาพยากรณ์โจเซฟ สมิท ประกาศเรื่องบัพติศมาแทนคนตายต่อสาธารณชน.

ค.ศ. ๑๘๔๑, วันที่ ๒๔ ตุลาคม
เอลเดอร์ออร์สัน ไฮด์ อูทิสแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์เพื่อการกลับมาของลูกหลานอับราฮัม (ดู คพ. ๖๘:๑-๓; ๑๒๔:๑๒๘-๑๒๙).

ค.ศ. ๑๘๔๒, วันที่ ๑๓ มีนาคม
จัดตั้งสมาคมสงเคราะห์สตรี, นอวู, รัฐอิลลินอยส์.

ค.ศ. ๑๘๔๒, วันที่ ๔ พฤษภาคม
ให้เอ็นดาวเม้นท์พระวิหารเต็มรูปแบบเป็นครั้งแรก.

ค.ศ. ๑๘๔๔, วันที่ ๒๗ มิถุนายน
โจเซฟ สมิท และไฮรัม สมิท ถูกสังหารเป็นฆาตกรรมในคุกคาร์เทจ (ดู คพ. ๑๓๕).

ค.ศ. ๑๘๔๖, วันที่ ๔ กุมภาพันธ์
วิสุทธิชนในนอวูเริ่มข้ามแม่น้ำมิสซิสซิปปีเพื่อย้ายไปตะวันตก. วิสุทธิชนจากตะวันออกบางคนโดยสารเรือ *บรูคลิน* จากนครนิวยอร์กไปแคลิฟอร์เนีย.

ค.ศ. ๑๘๔๖, วันที่ ๑๖ กรกฎาคม
เกณฑ์กองทหารมอรมอนเข้าประจำการกองทัพสหรัฐในไอโอวา.

ค.ศ. ๑๘๔๗, เดือนเมษายน
คณะผู้บุกเบิกของประธานบริคัม ยังก็ ออกจากวินเทอร์ควอเตอร์ส เพื่อเดินทางไปตะวันตก (ดู คพ. ๑๓๖).

ค.ศ. ๑๘๔๗, วันที่ ๒๔ กรกฎาคม
ประธานบริคัม ยังก็ เข้าไปในหุบเขาซอลท์เลค.

ค.ศ. ๑๘๔๗, วันที่ ๒๗ ธันวาคม
การประชุมใหญ่ของศาสนจักรสนับสนุนประธานบริคัม ยังก็, เอลเดอร์อูทิส ซี. คิมบัลล์, และเอลเดอร์วิลลาร์ด ริชาร์ดส์ เป็นฝ่ายประธานสูงสุด.

ค.ศ. ๑๘๔๘, เดือนพฤษภาคม-เดือนมิถุนายน
จังหวัดในหุบเขาซอลท์เลคทำลายพืชผล. ไร่รารอดจากการทำลายล้างเมื่อฝูงนกนางนวลมากินจังหวัด.

ค.ศ. ๑๘๔๙, วันที่ ๙ ธันวาคม
จัดตั้งโรงเรียนวันอาทิตย์โดยริชาร์ด บาลเลนไทน์.

ค.ศ. ๑๘๕๐, วันที่ ๑๕ มิถุนายน
Deseret News เริ่มตีพิมพ์ในซอลท์เลค ซิตี้.

ค.ศ. ๑๘๕๖, เดือนตุลาคม
คณะรลากลาวิลลีและมาร์ตินถูกพายุหิมะตันฤดูหนาวเหนียวให้ล่าช้า. พบโดยหน่วยกู้ภัยจากหุบเขาซอลท์เลค.

ค.ศ. ๑๘๖๗, วันที่ ๘ ธันวาคม
สมาคมสงเคราะห์วางระบบใหม่ภายใต้การกำกับดูแลของประธานบริคัม ยังก็.

ค.ศ. ๑๘๖๙, วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน
จัดตั้งสมาคมรัดเข็มขัดของสวอน้อย, โปรแกรมก่อนโปรแกรมเยาวชนหญิง.

ค.ศ. ๑๘๗๕, วันที่ ๑๐ มิถุนายน
จัดตั้งสมาคมปรับปรุงสหกิจกรรมของเยาวชนชาย, โปรแกรมก่อนโปรแกรมเยาวชนชาย.

ค.ศ. ๑๘๗๗, วันที่ ๖ เมษายน
อูทิสพระวิหารเซนต์จอร์จ. ประธานบริคัม ยังก็ ได้รับการเปิดเผยให้จัดองค์การฐานะปุโรหิตและบรรดาสืบต่อของโซอันให้อยู่ในระเบียบ.

ค.ศ. ๑๘๗๘, วันที่ ๒๕ สิงหาคม
ออร์เลียส เป็นเซอร์โรเจอร์สจัดการประชุมปฐมวัยครั้งแรกในฟาร์มิงตัน, รัฐยูทาห์.

ค.ศ. ๑๘๘๐, วันที่ ๑๐ ตุลาคม
สนับสนุนจอห์น เทย์เลอร์ เป็นประธานศาสนจักร. ศาสนจักรยอมรับไปผูกอันล้าค่าเป็นงานมาตรฐาน.

ค.ศ. ๑๘๘๓, วันที่ ๑๔ เมษายน
การเปิดเผยแก่ประธานจอห์น เทย์เลอร์เกี่ยวกับการจัดตั้งควอรัมสาวกเจ็ดสิบ.

ค.ศ. ๑๘๘๙, วันที่ ๗ เมษายน
สนับสนุนวิลฟอร์ด วูดร็อฟ เป็นประธานศาสนจักร.

ค.ศ. ๑๘๙๐, วันที่ ๖ ตุลาคม
สนับสนุน "คำแถลงนโยบาย" ในการประชุมใหญ่สามัญ, โดยประกาศสิ้นสุดการถือปฏิบัติการแต่งภรรยาหลายคน (ดู ขก.—๑).

ค.ศ. ๑๘๙๓, วันที่ ๖ เมษายน
ประธานวิลฟอร์ด วูดร็อฟ อูทิสพระวิหารซอลท์เลค, ระยะเวลาก่อสร้าง ๔๐ ปี.

ค.ศ. ๑๘๙๘, วันที่ ๑๓ กันยายน
ลอเรนโซ สโนว์ เป็นประธานศาสนจักร.

ค.ศ. ๑๘๙๙, วันที่ ๑๗ พฤษภาคม
ประธานลอเรนโซ สโนว์ได้รับการเปิดเผยที่เซนต์จอร์จ ซึ่งกระตุ้นให้ทำนบนเรื่องส่วนสิบ (ดู คพ. ๑๑๙).

ค.ศ. ๑๓๐๑, วันที่ ๑๗ ตุลาคม
โจเซฟ เอฟ. สมิธ เป็นประธาน
ศาสนจักร.

ค.ศ. ๑๓๐๘, วันที่ ๓ ตุลาคม
ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ ได้รับ
นิมิตเกี่ยวกับการไถ่คนตาย
(ดู คพ. ๑๓๘).

ค.ศ. ๑๓๐๘, วันที่ ๒๓
พฤศจิกายน
ฮีเบอร์ เจ. แกรนท์ เป็นประธาน
ศาสนจักร.

ค.ศ. ๑๓๑๖, เดือนเมษายน
โปรแกรมประกันชุมชนของ
ศาสนจักรซึ่งจัดตั้งเพื่อช่วย
เหลือคนจนในช่วงเศรษฐกิจ
ตกต่ำทั่วโลก, กลายเป็น
โปรแกรมสวัสดิการของ
ศาสนจักร. โปรแกรมนี้เกิด
ขึ้นจากการเปิดเผยที่ประธาน
ฮีเบอร์ เจ. แกรนท์ได้รับก่อน
หน้านั้น.

ค.ศ. ๑๓๔๑, วันที่ ๖ เมษายน
บรรดาผู้ช่วยของอัครสาวกสิบ
สองได้รับเรียกเป็นครั้งแรก.

ค.ศ. ๑๓๔๔, วันที่ ๒๑
พฤษภาคม
จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ เป็น
ประธานศาสนจักร.

ค.ศ. ๑๓๕๑, วันที่ ๙ เมษายน
สนับสนุนเดวิด โอ. แมคเคย์
เป็นประธานศาสนจักร.

ค.ศ. ๑๓๖๑, วันที่ ๓๐ กันยายน
เอ็ดเดอร์ฮาร์โลด บี้. ลี, ภายใต้
การกำกับดูแลของฝ่ายประธาน
สูงสุด, ประกาศว่าโปรแกรม
ศาสนจักรทุกโปรแกรมจะต้อง
เกี่ยวเนื่องกันโดยผ่านฐานะ
ปุโรหิตเพื่อเสริมสร้างครอบครัว
และบุคคลให้เข้มแข็ง.

ค.ศ. ๑๓๖๔, เดือนตุลาคม
เน้นย้ำเรื่องการจัดสังสรรค์ใน
ครอบครัว.

ค.ศ. ๑๓๗๐, วันที่ ๒๓ มกราคม
โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ เป็น
ประธานศาสนจักร.

ค.ศ. ๑๓๗๑, เดือนมกราคม
นิตยสารฉบับใหม่ของ
ศาสนจักร—*Ensign* (เอ็นไซน์),
New Era (นิวอีรา), และ *Friend*
(เพื่อนเด็ก)—เริ่มตีพิมพ์.

ค.ศ. ๑๓๗๒, วันที่ ๗ กรกฎาคม
ฮาร์โลด บี้. ลี เป็นประธาน
ศาสนจักร.

ค.ศ. ๑๓๗๓, วันที่ ๓๐ ธันวาคม
สเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์
เป็นประธานศาสนจักร.

ค.ศ. ๑๓๗๕, วันที่ ๓ ตุลาคม
ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู.
คิมบัลล์ ประกาศการวางระบบ
ใหม่ของโควรัมที่หนึ่งแห่งสาวก
เจ็ดสิบ.

ค.ศ. ๑๓๗๖, วันที่ ๓ เมษายน
เพิ่มการเปิดเผยสองครั้งลงใน
โซ่มุกอันล้ำค่า. ในปี ๑๓๘๐, ย้าย
การเปิดเผยทั้งสองครั้งนี้มาเป็น
คพ. ๑๓๗ และ ๑๓๘.

ค.ศ. ๑๓๗๘, วันที่ ๓๐ กันยายน
ศาสนจักรสนับสนุนการเปิดเผย
ซึ่งอนุญาตให้มอบฐานะปุโรหิต
แก่สมาชิกชายทุกคนที่มีค่าควร
โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติหรือสีผิว
(ดู ขก.—๒).

ค.ศ. ๑๓๗๙, เดือนสิงหาคม
ตีพิมพ์พระคัมภีร์ไบเบิลของ
คิงเจมส์ฉบับแอลดีเอสพร้อม
อุปกรณ์ช่วยศึกษา.

ค.ศ. ๑๓๘๑, เดือนกันยายน
ตีพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอน,
หลักคำสอนและพันธสัญญา,
โซ่มุกอันล้ำค่าฉบับใหม่เป็น
ภาษาอังกฤษ.

ค.ศ. ๑๓๘๔, เดือนมิถุนายน
สถาปนาฝ่ายประธานภาค,
พร้อมด้วยสมาชิกที่ได้รับเรียก
จากสาวกเจ็ดสิบ.

ค.ศ. ๑๓๘๕, วันที่ ๑๐
พฤศจิกายน
เอลซา เทพท์ เบ็นสัน เป็น
ประธานศาสนจักร.

ค.ศ. ๑๓๘๙, วันที่ ๑ เมษายน
โควรัมที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบ
วางระบบใหม่.

ค.ศ. ๑๓๙๔, วันที่ ๕ มิถุนายน
ฮาร์เวิร์ต ดับเบิลยู. ฮันเตอร์ เป็น
ประธานศาสนจักร.

ค.ศ. ๑๓๙๕, วันที่ ๑๒ มีนาคม
กอร์ดอน บี้. ฮิงค์ลีย์ เป็น
ประธานศาสนจักร.

ค.ศ. ๑๓๙๕, วันที่ ๑ เมษายน
ยกเลิกตำแหน่งตัวแทนเขต.
ประกาศตำแหน่งผู้นำใหม่เป็นที่
รู้จักในนามเจ้าหน้าที่ภาค.

ค.ศ. ๑๓๙๕, วันที่ ๒๓ กันยายน
ตีพิมพ์ “ครอบครัว : ถ้อยแถลง
ต่อโลก” จากฝ่ายประธานสูงสุด
และสภาอัครสาวกสิบสอง.

ค.ศ. ๑๓๙๗, วันที่ ๕ เมษายน
เห็นสมควรแต่งตั้งเจ้าหน้าที่
ภาคเป็นสาวกเจ็ดสิบ. ประกาศ
โควรัมที่สาม, ที่สี่, และที่ห้าแห่ง
สาวกเจ็ดสิบ.

ค.ศ. ๑๓๙๗, วันที่ ๔ ตุลาคม
ประธานฮิงค์ลีย์ประกาศการ
สร้างพระวิหารขนาดเล็กกว่า
เดิม.

ค.ศ. ๑๓๙๗, เดือนพฤศจิกายน
สมาชิกภาพของศาสนจักรถึง
๑๐ ล้าน.

ค.ศ. ๑๓๙๘, เดือนเมษายน
ประธานฮิงค์ลีย์ประกาศเป่า
หมายการมีพระวิหารที่เปิด
ดำเนินการ ๑๐๐ แห่งภายในปี
ค.ศ. ๒๐๐๐.

ภาพถ่ายสถานที่สำคัญ ทางประวัติศาสตร์ของศาสนจักรบรรยายให้เห็นดินแดนซึ่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายสมัยต้นๆ เคยเหยียบย่างมาแล้ว, ดินแดนซึ่งบรรดาศาสดาพยากรณ์ยุคปัจจุบันเคยอาศัยอยู่และสอน, และดินแดนซึ่งเหตุการณ์ในพระคัมภีร์หลายเหตุการณ์เกิดขึ้น. เพื่อให้ท่านใช้ประโยชน์จากภาพถ่ายได้ดียิ่งขึ้นในการศึกษาของท่าน, ภาพถ่ายแต่ละภาพมีคำอธิบายสั้นๆ กำกับไว้. หมายเลขกำกับคำ

อธิบายและหัวข้อเรื่องตรงกันกับภาพถ่ายที่มีหมายเลขและหัวข้อเรื่องเดียวกัน. ย่อหน้าแรกต่อจากหัวข้อเรื่องของคำอธิบายบรรยายถึงสภาพแวดล้อมในภาพ, รวมถึงสิ่งสำคัญๆ ที่ให้สังเกตและมักจะระบุว่าจะถ่ายภาพหันไปทางทิศใด. จากนั้นมีบันทึกเหตุการณ์ทางพระคัมภีร์ที่สำคัญๆ ในภูมิภาคนั้น, พร้อมด้วยข้ออ้างอิงพระคัมภีร์ทั้งนี้ เพื่อให้ท่านทราบว่าจะอ่านรายละเอียดเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์เหล่านั้นได้จากที่ใด.

๑. ป่าศักดิ์สิทธิ์

ป่าศักดิ์สิทธิ์ตั้งอยู่ในเมืองฟอลโชมอร์และเมืองแมนเชสเตอร์, รัฐนิวยอร์ก. ป่าแห่งนี้อยู่ทางตะวันตกของบ้านไม้ซุงหลังเล็กของครอบครัวสมิธในปี ๑๘๒๐.

เหตุการณ์สำคัญ: การปรากฏของพระเจ้าเป็นเจ้า พระบิดาและพระบุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์, ต่อศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ เกิดขึ้นในป่านี้ (จส—ป ๑:๑๔–๒๐).

๒. เนินเขาคาโมราห์และเขตแมนเชสเตอร์-ฟอลโชมอร์

ทิวทัศน์ทางทิศเหนือ, ภาพถ่ายนี้แสดงให้เห็นเนินเขาคาโมราห์, ในแมนเชสเตอร์, รัฐนิวยอร์ก. เนินเขานี้มองเห็นจากมุมขวามือด้านล่างของภาพก่อนไปทางด้านบนเกินครึ่งหนึ่งของภาพเล็กน้อย. อนุสาวรีย์สีขาวที่มองเห็นสุดด้านเหนือของเนินเขาส่งขึ้นเพื่อเป็นเกียรติแด่เทพโมโรไนและการออกมาของพระคัมภีร์มอรมอน. เนินเขาคาโมราห์ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของป่าศักดิ์สิทธิ์ห่างไปประมาณห้ากิโลเมตร. ใกล้เคียงด้านบนของภาพคือฟอลโชมอร์, ไกลออกไปหกกิโลเมตรครึ่ง. บ้านไร่มิธและป่าศักดิ์สิทธิ์อยู่ซ้ายมือด้านบนของภาพ.

เหตุการณ์สำคัญ: ครอบครัวของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ อาศัยอยู่ในพื้นที่นี้ในเวลาที่ได้รับนิมิตแรก (จส—ป ๑:๓). ใน ค.ศ. ๔๒๑, โมโรไนส่งแผ่นจารึกทองคำไว้ชุดหนึ่งที่เนินเขาคาโมราห์ซึ่งประกอบด้วย ประวัติ อันศักดิ์สิทธิ์ ของ ผู้คน ของ เขา (คม. ๑:๑–๑๑; มอร. ๖:๖; โมโร. ๑๐:๑–๒). โมโรไนคนเดียวกับนี้บอกโจเซฟ สมิธว่าจะหาแผ่นจารึกได้ที่ใด—ทางเหนือสุดของเนินเขา, ด้านตะวันตก, ไกลยอดเนิน. โมโรไนมอบแผ่นจารึกแก่ท่านในปี ค.ศ. ๑๘๒๗ (คพ. ๒๗:๕; ๒๘:๒๐; จส—ป ๑:๓๓–๓๕, ๕๑–๕๔, ๕๙).

๓. บ้านไม้ซุงของโจเซฟ สมิธ ซีเนียร์

บ้านจำลองของโจเซฟ สมิธ ซีเนียร์, สร้างบนสถานที่ตั้งบ้านไม้ซุงหลังเดิมใกล้ฟอลโชมอร์, รัฐนิวยอร์ก. ครอบครัวสมิธสร้างบ้านหลังจริงทำด้วยท่อนซุงหนึ่งชั้นครึ่งไม่นานหลังจากพวกเขามาถึงฟอลโชมอร์.

เหตุการณ์สำคัญ: ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ ศึกษาพระคัมภีร์ไบเบิลในบ้านหลังนี้ขณะที่ท่านพยายามเรียนรู้ว่าศาสนจักรใดถูกต้อง (จส—ป ๑:๑๑–๑๓). โมโรไนปรากฏต่อโจเซฟและบอกท่านเกี่ยวกับแผ่นจารึกพระคัมภีร์มอรมอน (จส—ป ๑:๓๐–๔๗).

๔. สำนักพิมพ์และโรงพิมพ์แกรนดิน

โรงพิมพ์ที่ซ่อมแซมใหม่ของอาคารประวัติศาสตร์เอ็กเบิร์ต บี. แกรนดิน ซึ่งตีพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอนชุดแรกใน ค.ศ. ๑๘๓๐. มาร์ติน แฮร์ริส จ่านองโรงของเขาและขายบางส่วนเพื่อชำระค่าพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอน ๕,๐๐๐ เล่ม. การเรียงพิมพ์เริ่มในเดือนสิงหาคม ค.ศ. ๑๘๒๙, และสำเร็จเป็นรูปเล่มเมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๐.

เหตุการณ์สำคัญ: มาร์ติน แฮร์ริส ได้รับพระบัญชาให้แบ่งทรัพย์สินสมบัติของเขาอย่างไม่อันเพื่อชำระหนี้ในการพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอน (คพ. ๑๓:๒๖–๓๕).

๕. แม่น้ำซัสเคอฮันนา

ภาพนี้แสดงให้เห็นแม่น้ำซัสเคอฮันนาในเมืองฮาร์โมนี, รัฐเพนซิลเวเนีย.

เหตุการณ์สำคัญ: โจเซฟ สมิธ จูเนียร์ มาที่ฮาร์โมนีครั้งแรกในปี ค.ศ. ๑๘๒๕ เพื่อมาทำงานทำ. ท่านกับบิดาพักในบ้านของไอแซคเฮลซึ่งอยู่ใกล้บริเวณนี้, ที่นั่นโจเซฟพบเอมมาเฮล, ภรรยาในอนาคตของท่านเป็นครั้งแรก (จส—ป ๑:๕๖–๕๗). โจเซฟกับเอมมาแต่งงานกันวันที่ ๑๘ มกราคม ค.ศ. ๑๘๒๗. ศาสดาพยากรณ์ได้รับแผ่นจารึกทองคำวันที่ ๒๒ กันยายน ค.ศ. ๑๘๒๗ ที่แมนเชสเตอร์, รัฐนิวยอร์ก, และไม่นานหลังจากนั้นก็ย้ายไปฮาร์โมนีกับเอมมา, ซึ่งที่นั่นท่านเริ่มแปลแผ่น

จารึกที่บ้านเล็กๆ ของพวกท่านใกล้แม่น้ำ. ระหว่างการแปลพระคัมภีร์มอรมอน, โจเซฟกับออลิเวอร์ คาวเดอรี ต้องการความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับบัพติศมาและเดินไปที่แม่น้ำเพื่อสวดอ้อนวอนพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้. ในการตอบคำสวดอ้อนวอนนี้, ยอห์น ผู้ถวายบัพติศมา จึงมาปรากฏเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๘๒๙ (จส—ป ๑:๖๖–๗๔; คพ. ๑๓). ท่านประสาธาณูปโรหิตแห่งอาโรนแก่โจเซฟและออลิเวอร์. จากนั้นพวกท่านลงไปใต้มแม่น้ำและบัพติศมาให้กันเพื่อการปลดบาป. จากนั้นโจเซฟกับออลิเวอร์ได้รับคำแนะนำจากยอห์น ผู้ถวายบัพติศมา ให้แต่งตั้งกันและกันในฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน. หลังจากนั้นไม่นาน, เปโตร, ยากอบ, และยอห์น มาปรากฏที่ริมแม่น้ำนี้และประสาธาณูปโรหิตแห่งเมสสิเชเดคแก่โจเซฟและออลิเวอร์ (คพ. ๒๗:๑๒–๑๓; ๑๒๘:๒๐).

๖. บ้านไม้ซุงของปีเตอร์ วิตเมอร์ ซีเนียร์

บ้านไม้ซุงที่สร้างขึ้นใหม่ของปีเตอร์ วิตเมอร์ ซีเนียร์, สร้างบนสถานที่ซึ่งเป็นฐานของบ้านเดิมในเฟเยทท์, รัฐนิวเจอร์ซีย์.

เหตุการณ์สำคัญ: โจเซฟ สมิธ แปลพระคัมภีร์มอรมอนเสร็จที่นี้ในปลายเดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๘๒๙. ในวัยใกล้บ้านหลังนี้, พยานสามคนเห็นเทพโมโรไนและแผ่นจารึกทองคำ. ปัจจุบันนี้ประจักษ์พยานของพวกเขาตีพิมพ์ในหนังสือพระคัมภีร์มอรมอนทุกเล่ม. เมื่อวันที่ ๖ เมษายน ค.ศ. ๑๘๓๐, ผู้คนประมาณ ๖๐ คนมาชุมนุมกันที่บ้านปีเตอร์ วิตเมอร์ เพื่อเป็นพยานถึงการจัดตั้งศาสนจักรของพระเยซูคริสต์อย่างเป็นทางการ. การประชุมและการประชุมใหญ่ครั้งแรกของศาสนจักรที่เพิ่งจัดตั้งมีขึ้นที่นี้. การเปิดเผยสี่สิบครั้งที่อยู่ในหลักคำสอนและพันธสัญญาได้รับที่บ้านปีเตอร์ วิตเมอร์.

๗. ห้างหุ้นส่วนนเวล เค. วิทเนีย

ร้านนี้มีบทบาทสำคัญในประวัติของศาสนจักรในเคิร์ทแลนด์. โจเซฟกับเอมมา สมิธ เคยอาศัยอยู่ที่นี้ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ. ที่นี้กลายเป็นศูนย์ใหญ่ของศาสนจักรในปี ค.ศ. ๑๘๓๒. การเปิดเผยสำคัญๆ หลายครั้งได้รับที่นี้. โรงเรียนศาสนาดพยากรณ์มีขึ้นในร้านนี้ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ค.ศ. ๑๘๓๓ จนถึงเดือนเมษายน ค.ศ. ๑๘๓๓.

เหตุการณ์สำคัญ: ศาสดาพยากรณ์โจเซฟได้รับการเปิดเผยเกี่ยวกับพระคำแห่งปัญญา (คพ. ๘๙). ท่านทำงานแปลส่วนใหญ่ของพระคัมภีร์ไบเบิลที่นี้.

๘. บ้านจอห์น จอห์นสัน

บ้านของจอห์นกับอลิซ จอห์นสัน อยู่ในไฮรัม, รัฐโอไฮโอ. ห้องนี้อยู่ชั้นสอง.

เหตุการณ์สำคัญ: ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ กับเอมมา, ภรรยาท่าน, อาศัยอยู่ในบ้านหลังนี้. โจเซฟกับซิดนีย์ ริกตัน ได้รับนิมิตอันน่าอัศจรรย์เกี่ยวกับระดับของรัศมีภาพซึ่งมีคนอื่นหลายคนอยู่ด้วยในวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๘๓๒ (คพ. ๗๖). ศาสดาพยากรณ์โจเซฟทำงานแปลพระคัมภีร์ไบเบิลของโจเซฟ สมิธ (ปจส.) ที่บ้านหลังนี้. ในวันที่ ๒๔ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๒, ระหว่างที่โจเซฟกับเอมมาอาศัยอยู่ที่นี้, คู่ขนานของผู้ละทิ้งความเชื่อและพวกต่อต้านชาวมอรมอนหุบตีโจเซฟกับซิดนีย์อย่างรุนแรงแล้วท้าน้ำมันดินกับขนนกบนร่างพวกท่าน.

๙. พระวิหารเคิร์ทแลนด์

พระวิหารเคิร์ทแลนด์ตั้งอยู่ในเคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ.

เหตุการณ์สำคัญ: พระวิหารเคิร์ทแลนด์เป็นพระวิหารแห่งแรกที่สร้างขึ้นในสมัยการประทานนี้ (คพ. ๘๘:๑๑๙; ๙๕). ในพระวิหารนี้, โจเซฟ สมิธ เห็นนิมิตเกี่ยวกับอาณาจักรซีเลสเชียล (คพ. ๑๓๗). พระวิหารได้รับการอุทิศวันที่ ๒๗ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๖ (คพ. ๑๐๙). ในวันที่ ๓ เมษายน ค.ศ. ๑๘๓๖, พระผู้ช่วยให้รอดทรงปรากฏและทรงยอมรับพระวิหารนี้เป็นสถานที่ซึ่งพระองค์จะเปิดเผยพระคำของพระองค์ต่อผู้คนของพระองค์ (คพ. ๑๐๐:๑–๑๐). หลังการปรากฏครั้งนี้, โจเซฟ สมิธ กับออลิเวอร์ คาวเดอรีได้รับการเขียนจากโมเสส, เอลีอัส, และเอลียาห์, ทุกท่านล้วนให้กฎแก่ฐานะปุโรหิตบางอย่างและข้อมูลสำคัญแก่ท่านทั้งสอง (คพ. ๑๐๐:๑๑–๑๖). พระวิหารนี้เปิดดำเนินการแก่วิสุทธิชนได้ประมาณสองปีก่อนที่พวกเขาต้องหลบหนีออกจากเคิร์ทแลนด์เนื่องจากการข่มเหง.

๑๐. หุบเขาอดัม-ออนได-อาห์มัน

ทัศนียภาพทางทิศตะวันออกเลขหุบเขาอดัม-ออนได-อาห์มัน, หุบเขาอันเจียงสงบ, สวยงามอยู่ในมิสซูรีทางตะวันตกเฉียงเหนือใกล้ชุมชนกัลลาตัน.

เหตุการณ์สำคัญ: สามปีก่อนที่อาดัมจะตาย, เขาเรียกลูกหลานที่ชอบธรรมของเขาไปยังหุบเขานี้และมอบพรสุดท้ายของเขาแก่คนเหล่านั้น (คพ. ๑๐๗:๕๓–๕๖). ในปี ค.ศ. ๑๘๓๘ อาดัม-ออนได-อาห์มันเป็นสถานที่ตั้งถิ่นฐานของวิสุทธิชนระหว่าง ๕๐๐ ถึง ๑,๐๐๐ คน. วิสุทธิชนทั้งถิ่นฐานนี้ไปเมื่อพวกเขาถูกไล่ไปจากมิสซูรี. ก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระ

คริสต์ในรัศมีภาพ, อาตัมและลูกหลานที่ขอบธรรมของเขา, ซึ่งรวมถึงวิสุทธิชนจากทุกสมัยการประทาน, จะมารวมกันอีกครั้งในหุบเขานี้เพื่อพบกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด (ดนล. ๗:๙-๑๐, ๑๓-๑๔; คพ. ๒๗; ๑๐๗:๕๓-๕๗; ๑๑๖:๑).

๑๑. สถานที่ตั้งพระวิหารฟาร์เวสต์

ถิ่นฐานที่ฟาร์เวสต์, รัฐมิสซูรี, กลายเป็นบ้านของวิสุทธิชน ๓,๐๐๐ ถึง ๕,๐๐๐ คน ซึ่งหาที่หลบภัยจากการข่มเหงในเทศมณฑลแอคส์ตันกับเทศมณฑลเคลย์. ในวันที่ ๓๑ ตุลาคม ค.ศ. ๑๘๓๘ ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท และผู้นำศาสนจักรคนอื่นๆ ถูกจับและ, หลังการพิจารณาคดีต่อโทษจำคุกในริชมอนด์, ถูกคุมขังในคุกลิเบอร์ตี. ระหว่างฤดูหนาว ค.ศ. ๑๘๓๘-๑๘๓๙, วิสุทธิชนยุคสุดท้ายถูกขับไล่ออกจากฟาร์เวสต์และสถานที่อื่นๆ ในมิสซูรีและไปตั้งถิ่นฐานใหม่ในอิลลินอยส์.

เหตุการณ์สำคัญ : อุทิศสถานที่ตั้งพระวิหารและวางศิลาฤกษ์. ได้รับการเปิดเผยเจ็ดครั้งซึ่งตีพิมพ์ในหลักคำสอนและพันธสัญญา (ภาคที่ ๑๑๓-๑๑๕; ๑๑๗-๑๒๐). โจเซฟ เอฟ. สมิท, ประธานศาสนจักรคนที่หก, เกิดเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๘๓๘ ในฟาร์เวสต์. ฟาร์เวสต์เป็นศูนย์ใหญ่ของศาสนจักรชั่วระยะเวลาสั้นๆ ภายใต้ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท.

๑๒. คุกลิเบอร์ตี

คุกเล็กๆ อยู่ในลิเบอร์ตี, รัฐมิสซูรี. โจเซฟ สมิท และพี่น้องชายอื่นๆ อีกห้าคนถูกกักขังภายในกำแพงหนา ๑.๒ เมตร (สี่ฟุต) ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ค.ศ. ๑๘๓๘ จนถึงวันที่ ๖ เมษายน ค.ศ. ๑๘๓๙. (ซิดนีย์ ริคตัน ได้รับการปล่อยตัวเมื่อปลายเดือนกุมภาพันธ์.) โดยถูกจำกัดให้อยู่ชั้นล่างหรือส่วนที่เป็นคุกกี้ดินของอาคาร, พวกเขาจึงนอนบนพื้นหินเย็นเยือก, ไปด้วยฟางมีแสงสว่างน้อยนิดและขาดแคลนเครื่องป้องกันฤดูหนาวซึ่งมีอากาศหนาวเย็น.

เหตุการณ์สำคัญ : ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ, ซึ่งวิงวอนเพื่อวิสุทธิชนหลายพันคนที่ถูกขับไล่ออกจากมิสซูรี, ได้รับคำตอบในการสวดอ้อนวอนของท่าน, ซึ่งท่านบันทึกในจดหมายถึงวิสุทธิชนที่ถูกเนรเทศ (คพ. ๑๒๑-๑๒๓).

๑๓. คฤหาสน์ในนอวู

โจเซฟ สมิท จูเนียร์ และครอบครัวย้ายเข้าคฤหาสน์ในนอวูในเดือนสิงหาคม ค.ศ. ๑๘๔๓. ต่อมามีการต่อเติมอาคารด้านตะวันตกของโครงสร้างหลักโดยมี

รวมทั้งสิ้น ๒๒ ห้อง. เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม ค.ศ. ๑๘๔๔, เอบเบเนเซอร์ โรบินสัน บริหารบ้านหลังนั้นเป็นโรงแรม, และศาสดาพยากรณ์ใช้ ๖ ห้องสำหรับครอบครัวท่าน. บ้านหลังนั้นเป็นเสมือนศูนย์พบปะสังสรรค์ของสังคมชาวนอวู. ศาสดาพยากรณ์ต้อนรับคนสำคัญๆ ที่นี้.

เหตุการณ์สำคัญ : วันที่ ๒๗ มิถุนายน ค.ศ. ๑๘๔๔ ศาสดาพยากรณ์โจเซฟกับไฮรัมพี่ชายท่าน ถูกยิงเสียชีวิตในคาร์เทจ, รัฐอิลลินอยส์, และร่างของท่านทั้งสองถูกนำมาที่บ้านหลังนี้เพื่อวางไว้ในโลงศพก่อนพิธีฝัง. พวกท่านถูกฝังอยู่ในแปลงที่ดินอันเป็นสุสานเล็กๆ ของครอบครัวตรงข้ามถนนเมน, ทางตะวันตกของบ้านไม้ซุงหลังเก่าที่โจเซฟเคยอาศัยอยู่เมื่อท่านมานอวูครั้งแรก. เอมมา สมิท อาศัยอยู่ในคฤหาสน์หลังนี้จน ค.ศ. ๑๘๗๑. จากนั้นเธอย้ายไปอยู่บ้านนอวู, เธอถึงแก่กรรมที่นั่นใน ค.ศ. ๑๘๗๓.

๑๔. ร้านอิฐแดงของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท

ร้านและสำนักงานของโจเซฟ สมิท ที่ก่อสร้างขึ้นใหม่อยู่ในนอวู, รัฐอิลลินอยส์. เป็นหนึ่งในอาคารที่สำคัญที่สุดอาคารหนึ่งในศาสนจักรระหว่างยุคนอวู. อาคารหลังนี้ไม่เป็นเพียงร้านทั่วไปเท่านั้น, แต่ยังคงเป็นศูนย์กิจกรรมด้านสังคม, เศรษฐกิจ, การเมือง, และศาสนาอีกด้วย. โจเซฟ สมิท มีสำนักงานอยู่บนชั้นสอง.

เหตุการณ์สำคัญ : ก่อนที่พระวิหารจะสร้างเสร็จ, ห้องชั้นบนของร้านใช้เป็นห้องศาสนพิธี, ที่นั่นมีการมอบเอ็นดาวเมนต์อย่างเต็มรูปแบบเป็นครั้งแรก. เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๔๒, ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ วางระบบสตรีของศาสนจักรเข้าเป็นสมาคมสงเคราะห์.

๑๕. พระวิหารนอวู

แบบจำลองพระวิหารนอวูตามมาตราส่วนตั้งอยู่บนสถานที่ของพระวิหารดั้งเดิม. พระวิหารสร้างขึ้นจากหินปูนสีเทาขาวซึ่งมาจากท้องที่. อาคารมีความยาว ๓๙ เมตร กว้าง ๒๗ เมตร. ยอดหอคอคยสูง ๔๘ เมตรเหนือระดับพื้นดิน. สมาชิกศาสนจักรเสียสละมากมายเพื่อสร้างพระวิหารอันสวยงามนี้, โดยเริ่มงานสร้างใน ค.ศ. ๑๘๔๑. บางคนทำงานสร้างอาคารเป็นเวลาหลายเดือน; คนอื่นๆ เสียสละเงินทองของพวกเขา. แม้ว่าจะไม่เสร็จสมบูรณ์, พระวิหารก็มีสมาชิกมาใช้เต็มอัตราเพื่อประกอบศาสนพิธีในช่วงหลายเดือนก่อนพวกเขาจะหลบหนีไปตะวันตก. ขณะทีวิสุทธิชนหลายคนออกจากนอวูเมื่อต้นฤดูใบไม้ผลิใน ค.ศ. ๑๘๔๖ เนื่องจากถูกคุกคามจากความรุนแรงของฝูงชน, มีทีมงานพิเศษ

อยู่ต่อเพื่อสร้างพระวิหารให้เสร็จสมบูรณ์. เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ค.ศ. ๑๘๔๖, เอ็ดเวิร์ดอร์สัน ไฮด์ กับวิลเฟรด วูดรอฟฟ์และคนอื่นๆ อีกประมาณ ๒๐ คนอุทิศพระนิเวศน์ของพระเจ้าหลุยส์. ในเดือนกันยายนต้องทิ้งพระวิหารไปเมื่อสมาชิกศาสนจักรที่เหลืออยู่ถูกขับไล่จากนอวู; จากนั้นกองกำลังของฝูงชนเหยียบย่ำและทำให้โครงสร้างอันศักดิ์สิทธิ์ต้องแปดเปื้อน. พระวิหารถูกทำลายด้วยเพลิงไหม้ในเดือนตุลาคม ค.ศ. ๑๘๔๘.

เหตุการณ์สำคัญ: การประชุมใหญ่สามัญมีขึ้นในห้องประชุมของพระวิหารเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ค.ศ. ๑๘๔๕. งานเอ็นดาวमेंท์เริ่มเมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม ค.ศ. ๑๘๔๕ และดำเนินต่อไปจนถึงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๘๔๖. วิสุทธิชนยุคสุดท้ายมากกว่า ๕,๕๐๐ คนรับเอ็นดาวमेंท์ของตัวเอง, และมีการประกอบพิธีบัพติศมาแทนคนตายและพิธีฝังนิกมากมาย.

๑๖. คุณคาร์เทจ

ห้องขังในเมืองคาร์เทจ, รัฐอิลลินอยส์.

เหตุการณ์สำคัญ: โจเซฟ สมิท กับไฮรัม ที่ชายขี่ม้าไปที่คาร์เทจเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ค.ศ. ๑๘๔๔. ท่านทั้งสองถูกจับเข้าคุกนี้เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายนด้วยข้อหาทรยศซึ่งเป็นข้อหาเท็จ. เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ฝูงชนมอมหน้ำสืต่าบุกเข้าไปในคุก. ทั้งโจเซฟและไฮรัมถูกยิงจนเสียชีวิต, และจอห์น เทย์เลอร์ได้รับบาดเจ็บจากกระสุนหลายนัด. ที่น่าประหลาดใจคือ, วิลลาร์ด ริชาร์ดส์ ไม่ได้รับบาดเจ็บ. ต่อมาภายหลังจอห์น เทย์เลอร์ เขียนบันทึกความทรงจำจากการดลใจซึ่งปัจจุบันอยู่ในหลักคำสอนและพันธสัญญาภาคที่ ๑๓๕.

๑๗. การอพยพไปตะวันตก

การเริ่มย้ายออกจากรนอวู, รัฐอิลลินอยส์, วางแผนไว้สำหรับเดือนมีนาคม-เดือนเมษายน, แต่เนื่องจากมีการคุกคามจากฝูงชนประธานาธิบดี ยังก็ จึงแนะนำให้วิสุทธิชนเริ่มอพยพข้ามแม่น้ำมิสซิสซิปปีในวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๘๔๖. ประธานยังก็อยู่ต่อเพื่อปฏิบัติเอ็นดาวमेंท์ให้วิสุทธิชนและไม้ออกจากนอวูจนถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์.

เหตุการณ์สำคัญ: ก่อนจะเสียชีวิตศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท พยากรณ์ไว้ว่า, “บางท่านจะมีชีวิตอยู่เพื่อไปช่วยตั้งถิ่นฐานและสร้างเมืองต่างๆ และได้เห็นวิสุทธิชนกลายเป็นผู้คนที่ยิ่งใหญ่ท่ามกลางเทือกเขาร็อกกี.” วิสุทธิชนเกือบ ๑๒,๐๐๐ คนออกจากรนอวูตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์จนถึงเดือนกันยายน ค.ศ. ๑๘๔๖. หลังจากวิสุทธิชนออกจากวินเทอร์ ควอเตอร์ส และสถานที่อื่นๆ ในภายหลัง, มีการจัดพวกเขาเป็นหมู่เหล่า หมู่เหล่าละสิบคน, ห้าสิบคน, และหนึ่งร้อยคน, ภายใต้ผู้บังคับพลของหมู่เหล่า (คพ. ๑๓๖:๓). ในเดือนกันยายน ค.ศ. ๑๘๔๖ ฝูงชนประมาณ ๘๐๐ คนพร้อมด้วยปืนใหญ่หกกระบอกล้อมนอวูไว้. หลังจากต่อสู้กันมาหลายวัน, วิสุทธิชนที่เหลืออยู่ถูกบังคับให้ยอมแพ้เพื่อเอาชีวิตรอดและมีโอกาสข้ามแม่น้ำ. ชาย, หญิง, และเด็กๆ ห้าร้อยถึงหกร้อยคนข้ามแม่น้ำและตั้งค่ายริมแม่น้ำ. ประธานบริคัม ยังก็ ส่งหน่วยกู้ภัยพร้อมสิ่งของจำเป็นเพื่ออพยพ “วิสุทธิชนที่นั่นสาธา” เหล่านี้.

๑๘. พระวิหารซอลท์เลค

ไม่กี่วันหลังจากวิสุทธิชนยุคสุดท้ายซึ่งเป็นคณะผู้บุกเบิกกลุ่มแรกเข้าไปในหุบเขาซอลท์เลค, ประธานบริคัม ยังก็ เคาะพื้นดินด้วยไม้เท้าของท่านและประกาศว่า, “ตรงนี้เราจะสร้างพระวิหารของพระเจ้าเป็นเจ้าของเรา.” มีพิธีเบิกดินเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๘๕๓. วันที่ ๖ เมษายน ค.ศ. ๑๘๕๓, มีการวางศิลาฤกษ์. พระวิหารเสร็จสมบูรณ์และอุทิศเมื่อ ๔๐ ปีต่อมาในวันที่ ๖ เมษายน ค.ศ. ๑๘๙๓. ฝ่ายประธานสูงสุดและโควอร์ริศครสาวกสิบสองประชุมกันที่นั่นในแต่ละสัปดาห์เพื่อไตร่ตรองและแสวงหาการนำทางจากพระเจ้าในการบริหารงานและสร้างอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า.

เหตุการณ์สำคัญ: พระเจ้าประธานวิญญานแห่งการเปิดเผยอย่างสิ้นเหลือที่นั่นแก่บรรดาประธานศาสนจักรและเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ท่านอื่นๆ, รวมทั้งข้อประกาศอย่างเป็นทางการ—๒. เมื่อไม่นานมานี้, ฝ่ายประธานสูงสุดและสภาอัครสาวกสิบสองเห็นชอบอย่างเป็นทางการอย่างเปิดเผยว่า “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก.” ศาสนาพิธีพระวิหารที่ประกอบขึ้นสำหรับทั้งคนเป็นและคนตายเป็นพระแก่ชีวิตหลายล้านชีวิต.

ดร.ชานีสถานที-ชื่อ

<p>กัลลาติน, รัฐมิสซูรี, ๕:ง๓ การ์เดนโกรฟ, ไอโอวา, ๕:ง๒ กิลล์ม, นิวแฮมป์เชียร์, ๑:ง๒ แกรนดิน, อี. บี., โรจ พิมพ์, พอลไมรา, ๒:ค๒ เขื่อน, เคิร์ทแลนด์, ๔:๗๒</p>	<p>ชานเดอโก, ๖:ก๔ ชานตาเฟ, ๖:ค๓ ชานเบอร์นาร์ดีโน, ๖:๗๓ ชานฟรานซิสโก, ๖:ก๒ เซนต์หลุยส์, รัฐมิสซูรี, ๕:ซ๔ เซเล็ม, แมสซาชูเซตส์, ๑:ง๓ เซาท์เบนบริดจ์, นิวยอร์ก, ๓:ซ๓ เดอวิตต์, รัฐมิสซูรี, ๕:จ๓</p>	<p>ทันบริดจ์, เวอร์มอนต์, ๑:ค๒ ทูซอน, ๖:๗๔ เทศมณฑลแจ๊คสัน, รัฐ มิสซูรี, ๕:ง๔ เทศมณฑลเวย์น, รัฐ นิวยอร์ก, ๒:ก๓, ๒:ค๒ เทศมณฑลออนตาริโอ, รัฐนิวยอร์ก, ๒:ก๓, ๒:ค๓ ธนาคาร, เคิร์ทแลนด์, ๔:๗๔ ธอมป์สัน, โอไฮโอ, ๓:ง๓</p>	<p>แพรทท์, พาร์ลีย์ พี., บ้าน, เคิร์ทแลนด์, ๔:ก๓ ฟริตอม, นิวยอร์ก, ๓:ณ๒ ฟอร์ตบริดเจอร์, ๖:ค๒ ฟอร์ตลารามี, ๖:ค๒ ฟอร์ตเลเวนเวิร์ธ, ๕:ง๔, ๖:ง๒ ฟอร์ตฮอลล์, ๖:๗๑ ฟาร์เวสต์, รัฐมิสซูรี, ๕:ง๓, ๖:ง๒ ฟีลาเดลเฟีย, เพนน์- ซิลเวเนีย, ๑:๗๔, ๖:ซ๒</p>
<p>คณะเผยแผ่ชาน หลุยส์เรย์, ๖:ก๔ คลองฮีย์, นิวยอร์ก, ๒:๗๒, ๓:ณ๑ คลีฟแลนด์, โอไฮโอ, ๓:ค๔ ควินซี, อิลลินอยส์, ๕:ณ๒, ๖:ง๒ คอนเนกติกัต, ๑:ค๓ คาร์เทจ, อิลลินอยส์, ๕:ซ๒ คิงแมคคิลเลน, รัฐมิสซูรี, ๕:จ๓</p>	<p>โตรอนโต, แคนาดา, ๓:จ๑ ถนนควาเดอริ, เคิร์ท- แลนด์, ๔:ก๓ ถนนแคนันเดกัว, เขต พอลไมรา, ๒:ค๓ ถนนโจเซฟ, เคิร์ท แลนด์, ๔:ก๔ ถนนซิลลีโคเซ, เคิร์ท- แลนด์, ๔:๗๔ ถนนฟอกซ์, เขตพอลไม รา, ๒:ก๓</p>	<p>นอริช, เวอร์มอนต์, ๑:ง๒ นอวู, อิลลินอยส์, ๕:ณ๒, ๖:ง๒ นิวเจอร์ซีย์, ๑:๗๔ นิวยอร์ก, ๑:๗๓, ๓:ณ๓, ๖:ซ๑ นิวยอร์กซิตี, ๑:ค๔, ๖:ซ๑ นิวแฮมป์เชียร์, ๑:ง๒ เนินเขาคาโมราจ, เขต พอลไมรา, ๒:ค๔</p>	<p>เพเยทท์, นิวยอร์ก, ๑:ก๓, ๓:ซ๒, ๖:ซ๑ มหาสมุทรแปซิฟิก, ๖:ก๑, ๗:ก๓ มหาสมุทรแปซิฟิกใต้, ๗:ก๔ มหาสมุทรแปซิฟิก เหนือ, ๗:ก๒, ๗:ซ๒ มหาสมุทรอินเดีย, ๗:ณ๓ มหาสมุทรแอตแลนติก, ๑:ง๔, ๖:ซ๒ มหาสมุทรแอตแลนติก ใต้, ๗:ง๔ มหาสมุทรแอตแลนติก เหนือ, ๗:ง๒ มอนโทรส, ไอโอวา, ๕:ณ๒</p>
<p>เคาน์ซิลบลัฟฟ์ (เคนส- วิลล์), ไอโอวา, ๕:ค๑, ๖:ง๒ เคิร์ทแลนด์, โอไฮโอ, ๓:ค๓, ๖:ณ๒ แคนาดา, ๑:ค๑, ๓:ค๓, ๓:ง๒, ๖:ณ๑ แคลิฟอร์เนีย, ๖:ก๓ โคลสวิลล์, นิวยอร์ก, ๑:๗๓, ๓:ซ๓ จอห์นสัน, จอห์น, โรจรัม, เคิร์ทแลนด์, ๔:๗๒</p>	<p>ถนนมาร์เซลล์, เคิร์ท- แลนด์, ๔:ก๒ ถนนโรงเรียนอาร์มิงตัน, เขตพอลไมรา, ๒:ง๓ ถนนวิทนี, เคิร์ทแลนด์, ๔:ก๓ ถนนสแตฟฟอร์ด, เขต พอลไมรา, ๒:๗๔ ทอปส์ฟีลด์, แมสซาชู- เซตส์, ๑:ง๓ ทะเลสาบเกรทซอลท์, ๖:๗๒ ทะเลสาบฟิงเกอร์, นิวยอร์ก, ๑:ก๓, ๓:ซ๒ ทะเลสาบออนตาริโอ, ๑:ก๒, ๓:จ๑</p>	<p>ไนท์, โจเซฟ ซีเนียร์, บ้าน, เมืองโคลสวิลล์, นิวยอร์ก, ๓:ซ๓ ไนท์, วินสัน, บ้าน, เคิร์ท- แลนด์, ๔:ก๔ บอสตัน, แมสซาชูเซต ส์, ๑:ง๓ บัพฟาโล, นิวยอร์ก, ๓:ง๒ ป่าคัตตีลีท, เขตพอลไม- รา, ๒:๗๓ พระวิหารเคิร์ทแลนด์, ๔:๗๔ พิวโบล, ๖:ค๓</p>	<p>มอร์ลีย์, ไอแซค, บ้านไร่, เคิร์ทแลนด์, ๔:ง๑ มิสซูรี, ๕:ณ๓, ๖:จ๓ เม็กซีโก, ๖:๗๓ เมน, ๑:ง๒ เมนตัน, นิวยอร์ก, ๓:ณ๒ เมาท์ปีสกาท์, ไอโอวา, ๕:ง๑ เมืองพอลไมรา, นิวยอร์ก, ๑:ก๓, ๒:ง๑, ๓:ณ๒</p>
<p>ซาโรน, เวอร์มอนต์, ๑:ค๒ ซอลท์เลคซิตี, ๖:๗๒ ซาคราเมนโต, ๖:ก๒</p>	<p>ทะเลสาบอิวี่, ๓:ค๓ ทะเลสาบฮูรอน, ๓:ค๑</p>	<p>เพนน์ซิลเวเนีย, ๑:๗๓, ๓:จ๓, ๖:ซ๒ เพอร์ริสเบิร์ก, นิวยอร์ก, ๓:ง๒</p>	<p>เมืองพอลไมรา, นิวยอร์ก, ๑:ก๓, ๒:ง๑, ๓:ณ๒ เมืองฟาร์มิงตัน, เขต พอลไมรา, ๒:ก๔</p>

เมืองมาซีโดน, เขต พอลไมรา, ๒:๖๑	ริกตัน, ซิดนีย์, บ้าน, เคิร์ทแลนด, ๔:๗๔	วิทนี, นูเวล เค., บ้าน, เคิร์ทแลนด, ๔:๗๒	หมู่บ้านพอลไมรา, นิวยอร์ก, ๒:๑๒
เมืองแมนเชสเตอร์, นิวยอร์ก, ๑:๖๓, ๒:๖๓, ๓:๖๒	ริชมอนด์, รัฐมิสซูรี, ๕:๖๔	วิทนี, นูเวล เค., ไร่, เคิร์ทแลนด, ๔:๗๒	อเมริกากลาง, ๗:๗๒
แม่น้ำกิลลา, ๖:๗๔	เรมัส, อิลลินอยส์, ๕:๗๒	วินเทอร์ คิวเตอร์ส, อาณาจักรชาว อินเดียนแดง, ๕:๗๑, ๖:๖๒	อเมริกาใต้, ๗:๑๓
แม่น้ำแกรนด์, รัฐมิสซูรี, ๕:๖๒	โรงผลิตซีเมนต์, เคิร์ท- แลนด, ๔:๗๓	เวอรัมอนด์, ๑:๑๒	อเมริกาเหนือ, ๗:๗๒
แม่น้ำคอนเนคติกัต, ๑:๖๑	โรงเผาอิฐ, เคิร์ทแลนด, ๔:๖๒	สถานที่ที่บัพติศมา, เคิร์ท- แลนด, ๔:๗๒	ออเรนจ์, โอไฮโอ, ๓:๑๔
แม่น้ำแคนาดา, ๖:๖๓	โรงฟอกหนัง, เคิร์ท- แลนด, ๔:๗๒	สปริงฟีลด์, อิลลินอยส์, ๕:๗๒	ออสเตเรีย, ๗:๗๓
แม่น้ำแซกริน, สาย ตะวันออก, เคิร์ท- แลนด, ๔:๗๑	โรงไมxon, รัฐมิสซูรี, ๕:๖๓	สมิธ, โจเซฟ จูเนียร์, บ้าน, ๓:๗๓, ๔:๗๓	อัลบานี, นิวยอร์ก, ๑:๑๓
แม่น้ำแซริตัน, รัฐมิสซูรี, ๕:๖๒	โรงเรียน, เคิร์ทแลนด, ๔:๗๓	สมิธ, โจเซฟ จูเนียร์, บ้านขายของจิปาถะ, เคิร์ทแลนด, ๔:๗๓	อาณาจักรชาว อินเดียนแดง, ๕:๗๒, ๖:๑๑, ๖:๖๓
แม่น้ำซัสเคอฮันนา, เพนซิลเวเนีย, ๑:๖๔, ๓:๗๓	โรงเลื่อย, เคิร์ทแลนด, ๔:๗๒	สมิธ, โจเซฟ ซีเนียร์, บ้านไม้, เขตพอลไม- รา, ๒:๗๓	อาณาจักรโอเรกอน, ๖:๖๑
แม่น้ำซาร์แพลทท์, ๖:๑๒	โรงสีกรีสต์เคิร์ทแลนด, ๔:๗๒	สมิธ, โจเซฟ ซีเนียร์, บ้านไม้ซุง, เขต พอลไมรา, ๒:๗๓	อาดัม-ออนได-อาห์มัน, รัฐมิสซูรี, ๕:๖๓
แม่น้ำเดลลาแวร์, ๑:๗๔	โรเชสเตอร์, นิวยอร์ก, ๓:๖๑	สมิธ, โจเซฟ ซีเนียร์, บ้านไร่, เขตพอลไม- รา, ๒:๗๓	อินดิเพนเดนซ์, รัฐ มิสซูรี, ๕:๖๔, ๖:๖๒
แม่น้ำนอร์ทแพลทท์, ๖:๑๒	โรดไอส์แลนด์, ๑:๖๓	สมิธ, อัลวิน, บริเวณ หลุมฝังศพ, พอลไม- รา, ๒:๑๒	อินเดียนา, ๖:๖๒
แม่น้ำพีคอส, ๖:๑๔	ลอสแอนเจลิส, ๖:๖๓	สมิธ, ไฮรัม, บ้าน, เคิร์ท แลนด, ๔:๗๔	อิลลินอยส์, ๕:๗๓, ๖:๖๒
แม่น้ำแพลทท์, ๕:๗๑	ล้าธารไซล, รัฐมิสซูรี, ๕:๖๓	สำนักงานพิมพ์, เคิร์ท- แลนด, ๔:๗๔	เอเซีย, ๗:๖๒
แม่น้ำพีซซิงก์, รัฐมิสซูรี, ๕:๖๓	ล้าธารเรด, เขตพอลไม- รา, ๒:๖๒	สุสาน, เคิร์ทแลนด, ๔:๗๓	แอนตาร์กติกา, ๗:๖๔
แม่น้ำมิสซิสซิปปี, ๕:๗๓	ล้าธารแฮธาเวย์, เขต พอลไมรา, ๒:๗๒, ๒:๖๔	เส้นทางแคลิฟอร์เนีย, ๖:๗๒	แอฟริกา, ๗:๖๒
แม่น้ำมิสซูรี, ๕:๑๒,	ลิเบอร์ตี, รัฐมิสซูรี, ๕:๖๔, ๖:๖๒		แอมเฮิร์สต์, โอไฮโอ, ๓:๑๔
๕:๖๔	เลบานอน, นิวแฮมป์เชอร์, ๑:๖๒		โอไฮโอ, ๓:๗๔, ๖:๖๒
แม่น้ำริโอแกรนด์, ๖:๑๔	วอชิงตัน ดี.ซี., ๖:๗๒		โอไอวา, ๕:๖๑, ๖:๖๒
แม่น้ำสเนก, ๖:๗๑	วิทิงก์แฮม, เวอรัมอนด์, ๑:๑๓		ฮาร์โมนีย์, เพนซิลเว- เนีย, ๑:๗๓, ๓:๗๓
แม่น้ำอาร์คันซอส, ๖:๖๓			แฮร์ริส, มาร์ติน, บ้าน, เคิร์ทแลนด, ๔:๖๔
แม่น้ำฮัดสัน, นิวยอร์ก, ๑:๑๓			แฮร์ริส, มาร์ติน, บ้านไร่, เขตพอลไมรา, ๒:๗๑
แมสซาชูเซตส์, ๑:๑๓			ไฮรัม, โอไฮโอ, ๓:๑๔
ยุโรป, ๗:๖๑			

แผนที่และตรรกะนี้สถานที่-ชื่อ

แผนที่ต่อไปนี้จะช่วยให้ท่านเข้าใจได้ดีขึ้นถึงประวัติศาสตร์ในสมัยต้นๆ ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายและพระคัมภีร์ที่ได้รับการเปิดเผยผ่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท

๑. สหรัฐด้านตะวันออกเฉียงเหนือ
๒. พอลไมรา-แมนเชสเตอร์, ค.ศ. ๑๘๒๐-๑๘๓๑
๓. เขตนิวยอร์ก, เพนซิลเวเนีย, และไอโฮไอของสหรัฐอเมริกา

ตรรกะนี้สถานที่-ชื่อเรียงตามพยัญชนะสามารถช่วยท่านระบุที่ตั้งของสถานที่แต่ละแห่งบนแผนที่. รายการแต่ละรายการรวมถึงหมายเลขแผนที่ตามด้วยตารางระยะพิกัดซึ่งประกอบด้วยการรวมพยัญชนะ-ตัวเลข. ตัวอย่างเช่น, ที่ตั้งของพอร์ตฮอลลิ์ให้ไว้เป็น ๖:๗๑; นั่นคือ, แผนที่หมายเลข ๖, ช่องสี่เหลี่ยม ๗๑. ท่านสามารถระบุที่ตั้งจากช่องสี่เหลี่ยมจำเพาะในแผนที่แต่ละหน้าได้โดยดูระยะพิกัดด้านบนและด้านข้างของแผนที่นั้น. สถานที่ซึ่งมีชื่ออื่นด้วยจะระบุไว้ในวงเล็บ; ตัวอย่างเช่น, เคาน์ซิลบลัฟฟ์ (เคนสวิลล์).

ต่อไปนี้เป็นกฎแจจไขความเข้าใจสัญลักษณ์และแบบตัวพิมพ์ต่างๆ ที่ใช้บนแผนที่. นอกจากนี้, แผนที่แต่ละหน้าอาจมีกฎแจจพร้อมคำอธิบายสัญลักษณ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับแผนที่ในหน้านั้นโดยเฉพาะ.

จุดสีแดงแทนนครหรือเมือง บางครั้งอาจมีเส้นลากจากจุดไปยังชื่อเมืองหรือสถานที่ตั้ง.

และผู้สืบตำแหน่งต่อจากท่าน. โดยรู้ถึงภูมิศาสตร์ของดินแดนที่อธิบายไว้ในพระคัมภีร์, ท่านจะเข้าใจเหตุการณ์ในพระคัมภีร์ได้ดียิ่งขึ้น.

๔. เคิร์ทแลนด์, ไอโฮไอ, ค.ศ. ๑๘๓๐-๑๘๓๘
๕. เขตมิสซูรี, อิลลินอยส์, และไอโอวาของสหรัฐอเมริกา
๖. การเคลื่อนย้ายไปตะวันตกของศาสนจักร
๗. แผนที่โลก

มหาสมุทรแอตแลนติก แบบตัวพิมพ์นี้ใช้บอกสถานที่ทางภูมิศาสตร์, เช่น มหาสมุทร, ทะเล, ทะเลสาบ, แม่น้ำ, ภูเขา, แดนทูร์กันดาร์, หุบเขา, ทะเลทราย, และเกาะต่างๆ.

พอลไมรา แบบตัวพิมพ์นี้ใช้สำหรับนครและเมืองทั้งหมด.

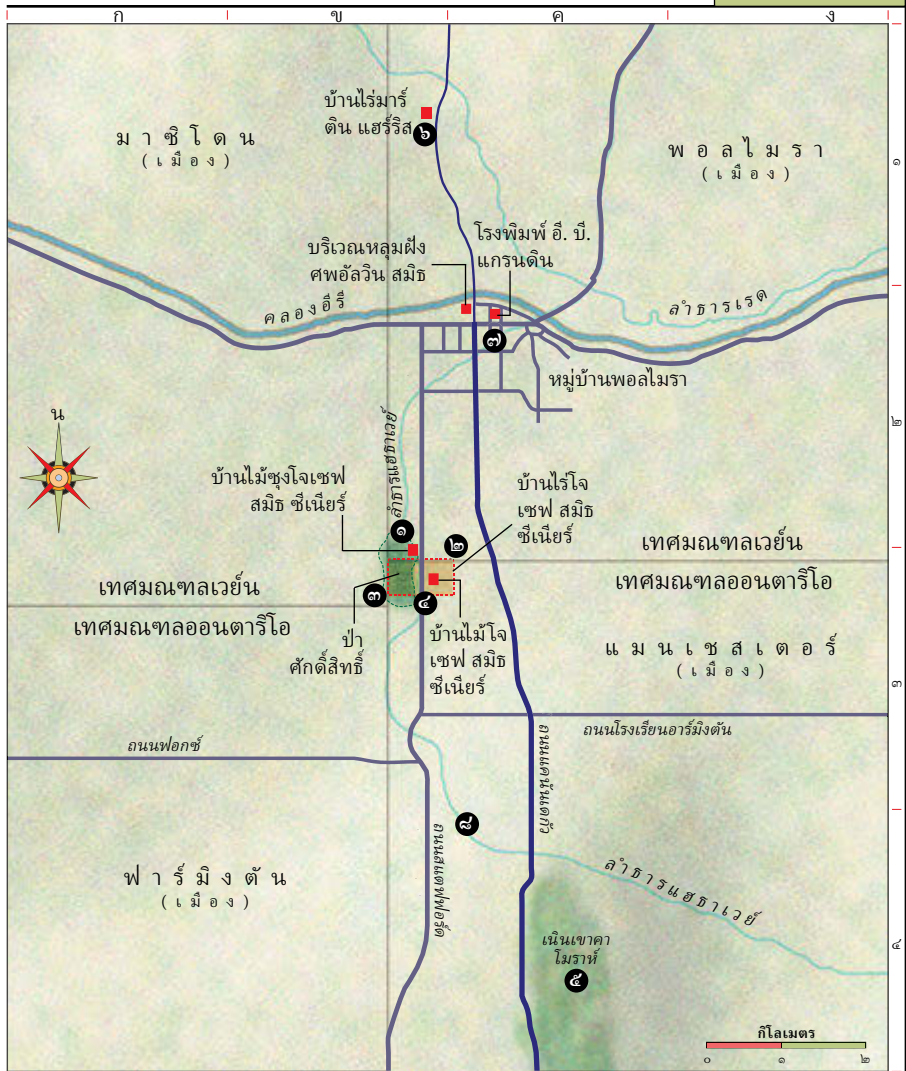
นิวยอร์ก แบบตัวพิมพ์นี้ใช้สำหรับการแบ่งเขตทางการเมืองที่เล็กลง, เช่น เขต, และรัฐกับอาณาเขตของสหรัฐ.

แคนาดา แบบตัวพิมพ์นี้ใช้สำหรับการแบ่งเขตทางการเมืองที่ใหญ่ขึ้น, เช่น ประชาชาติ, ประเทศ, และทวีป.

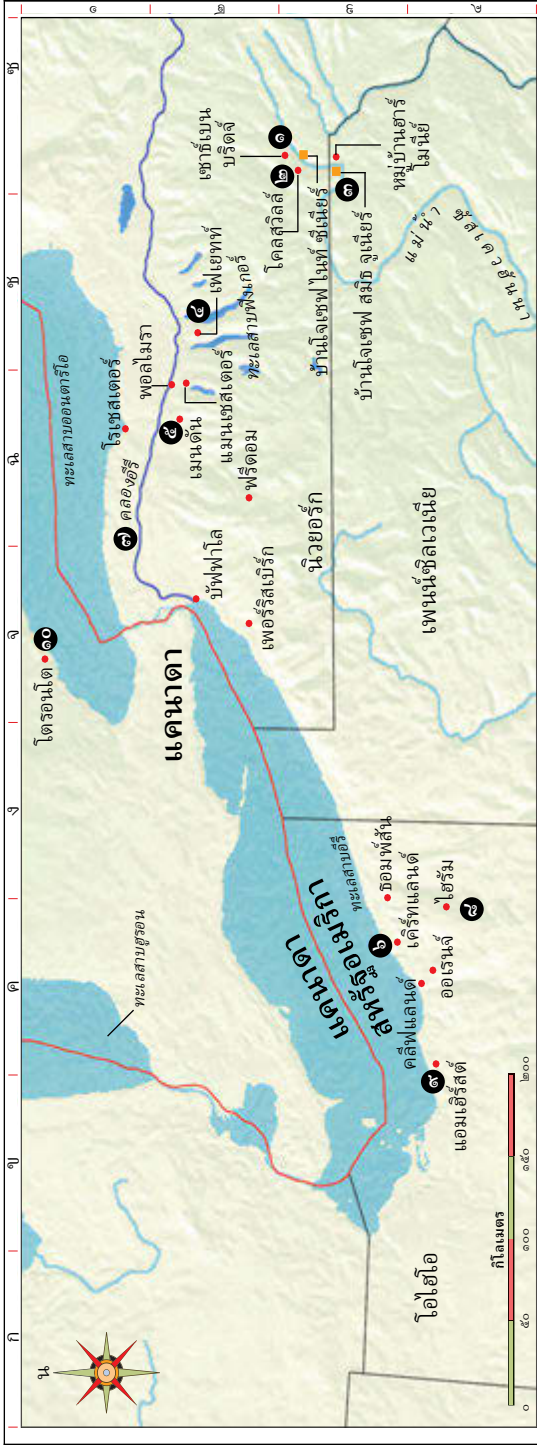
๑. ทอปส์ฟีลด์ สถานที่เกิดของโจเซฟ สมิท ซีเนียร์, เกิดเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๗๗๑.
๒. กิลส์ม ลูซี่ แมค เกิดที่นี่, วันที่ ๘ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๗๗๕.
๓. ทันบริดจ์ โจเซฟ สมิท ซีเนียร์ กับลูซี่ แมค แต่งงานกันที่นี่, วันที่ ๒๔ มกราคม ค.ศ. ๑๗๗๖.
๔. วิดิงก์แฮม สถานที่เกิดของบริคัม ยังก์, เกิดวันที่ ๑ มิถุนายน ค.ศ. ๑๘๐๑.
๕. ฮาร์โมนีย์ เอมมา เฮล เกิดในเมืองฮาร์โมนีย์, วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๘๐๔.

๖. ชาโรน โจเซฟ สมิท จูเนียร์ เกิดที่นี่, วันที่ ๒๓ ธันวาคม ค.ศ. ๑๘๐๕ (ดู จส—ป ๑:๓).
๗. เลบานอน ครอบครัวสมิทอาศัยอยู่ในเมืองเลบานอนตั้งแต่ ค.ศ. ๑๘๑๑ ถึง ค.ศ. ๑๘๑๓, ในช่วงเวลานั้นโจเซฟ สมิท จูเนียร์ รับการผ่าตัดขาหลายครั้ง.
๘. นอริช ครอบครัวสมิทอาศัยอยู่ที่นี้ตั้งแต่ ค.ศ. ๑๘๑๔ ถึง ค.ศ. ๑๘๑๖ ก่อนย้ายไปพอลโมรา.
๙. พอลโมรา ครอบครัวสมิทย้ายมาที่นี้เมื่อ ค.ศ. ๑๘๑๖ (ดู จส—ป ๑:๓).

๑. บ้านไร่โจเซฟ สมิท ซีเนียร์ เทพโมโรโนปรากฏต่อโจเซฟ สมิท ในห้องชั้นบนของบ้านหลังนี้เมื่อวันที่ ๒๑-๒๒ กันยายน ค.ศ. ๑๘๒๓ (ดู จส—ป ๑:๒๓-๔๗).
๒. บ้านไร่โจเซฟ สมิท ซีเนียร์ บ้านไร่ประมาณ ๒๙ ไร่เศษนี้ครอบครองสมิทพัฒนาขึ้นมาจาก ค.ศ. ๑๘๒๐ ถึง ค.ศ. ๑๘๒๓.
๓. ป่าศักดิ์สิทธิ์ นิมิตแรกของโจเซฟ สมิท จูเนียร์ เกิดขึ้นในป่านี้เมื่อต้นฤดูใบไม้ผลิ ค.ศ. ๑๘๒๐ (ดู จส—ป ๑:๑๑-๒๐).
๔. บ้านไร่โจเซฟ สมิท ซีเนียร์ บ้านหลังนี้เริ่มสร้างเมื่อ ค.ศ. ๑๘๒๒ โดยอัลวิน สมิท และครอบครองสมิทมาอาศัยอยู่ตั้งแต่ ค.ศ. ๑๘๒๕ ถึง ค.ศ. ๑๘๒๙.
๕. เนินเขาคาโมราท์ ที่นี้เทพโมโรโนมอบแผ่นจารึกทองคำให้ศาสนาดายการ์ณโจเซฟ สมิท เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ค.ศ. ๑๘๒๗ (ดู จส—ป ๑:๕๐-๕๔, ๕๙).
๖. บ้านไร่มาร์ติน แฮร์ริส บ้านไร่นี้จำนองไว้และขายเนื้อที่บางส่วนเพื่อชำระค่าพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอน.
๗. โรงพิมพ์ อี. บี. แกรนดิน พิมพ์พระคัมภีร์มอรมอน ๕,๐๐๐ เล่มที่นี้ ค.ศ. ๑๘๒๙-๑๘๓๐.
๘. ล้ำธารแฮธาเวย์ ในล้ำธารนี้มีการให้บัพติศมาของศาสนจักรในสมัยต้นๆ.

๑. **เซาท์เบนริดจ์** โจเซฟ สมิท จูเนียร์ กับ เอ็มมา เฮล แต่งงานกันที่นั่นเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ค.ศ. ๑๘๒๗ (๑๘—๑ ๑๕๗).

๒. **โคลสวิลล์** จัดตั้งสาขาแรกของศาสนจักรที่บ้านโจเซฟ ไนท์ ซีเนียร์, ในเมืองโคลสวิลล์, เมื่อ ค.ศ. ๑๘๓๐.

๓. **บ้านโจเซฟ สมิท จูเนียร์ ในฮาร์โมนี** งานแปลส่วนใหญ่ของพระคัมภีร์มอรมอนเสร็จสมบูรณ์ที่นั่น. **ฐานะปุโรหิต** ได้รับการฟื้นฟูที่ริมฝั่งแม่น้ำซัสเคฮันนาเมื่อ ค.ศ. ๑๘๒๙ (ดู คพ. ๑๓; ๑๒๕:๒๐; ๑๓—๑ ๑๗๖-๗๒).

๔. **เฟียเพทท์** พยานสามคนเห็นแผ่นจารึกทองคำและเทพโมโรไน (คพ. ๑๗). งานแปลพระคัมภีร์มอรมอนเสร็จสมบูรณ์ที่นี่ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๘๒๙. ศาสนจักรได้รับการจัดตั้งที่นี่เมื่อวันที่ ๖ เมษายน ค.ศ. ๑๘๓๐ (ดู คพ. ๒๐; ๒๑).

๕. **แมนตัน** บ้านสมัยแรกของบริดัม ยังก์ และฮีเบอร์ ซี. คิมบัลล์.

๖. **เคิร์ทแลนด์** ผู้สอนศาสนาที่ส่งไปยังชาวเลมไนต์และมาที่นั่นเมื่อ ค.ศ. ๑๘๓๐ และให้บัพติศมาซีเนียร์ ริกตันกับคนอื่น ๆ ในเขตเคิร์ทแลนด์. ที่นี้เป็นศูนย์ใหญ่ของศาสนจักรตั้งแต่ ค.ศ. ๑๘๑๑ ถึง ค.ศ. ๑๘๓๘. พระวิหารแห่งแรกของสมัยการประธาณนี้สร้างขึ้นในเคิร์ทแลนด์และได้รับการอุทิศเมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๖ (ดู คพ. ๑๐๙).

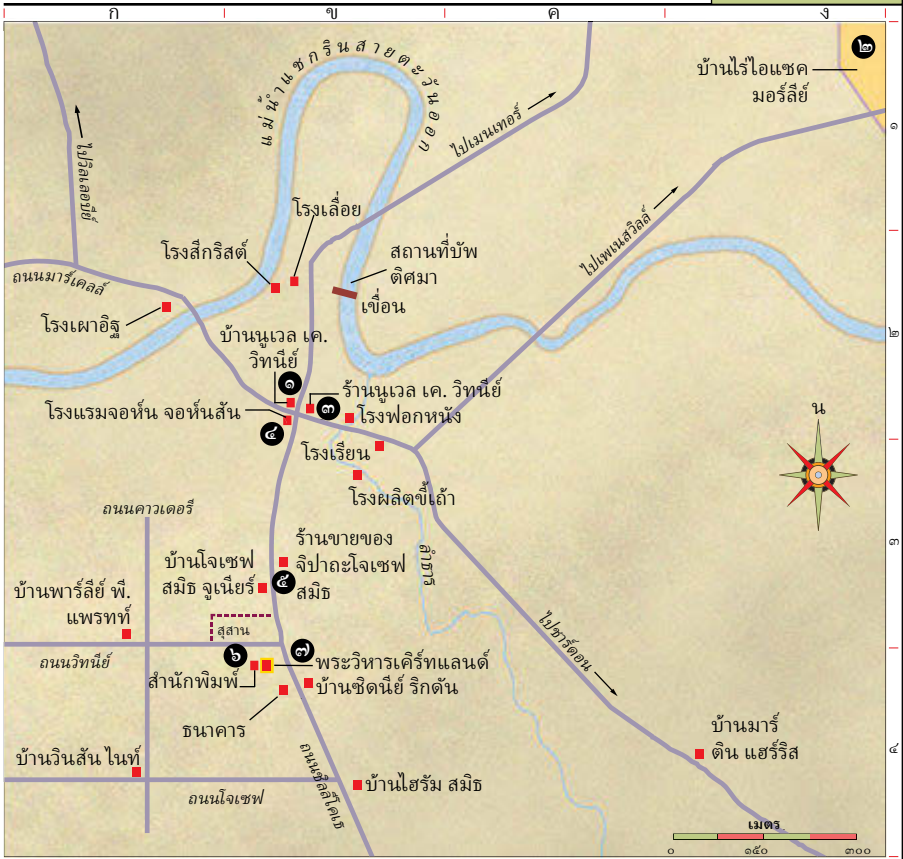
๗. **คอลลอร์** สาขาสามแห่งของศาสนจักรในนิวอริกย้ายโดยผ่านคอลลอร์และทะเลสาบอีรีไปเคิร์ทแลนด์, โอไฮโอ, เมื่อเดือนเมษายนและพฤษภาคม ค.ศ. ๑๘๓๐.

๘. **โฮร์ม** โจเซฟกับเอมมาอาศัยอยู่ที่นั่นตั้งแต่เดือนกันยายน ค.ศ. ๑๘๓๑ ถึง เดือนกันยายน ค.ศ. ๑๘๓๒. โจเซฟกับซีเนียร์ ริกตัน ทำงานแปลพระคัมภีร์ไบเบิลของโจเซฟ สมิท (ป.๑๓.). การเปิดเผยที่ได้รับที่นั่น : คพ. ๑; ๖๕; ๖๖; ๖๗; ๖๘; ๗๑; ๗๒; ๗๓; ๗๔; ๗๕; ๗๖; ๗๗; ๗๘; ๗๙; ๘๐; ๘๑; ๘๒; ๘๓.

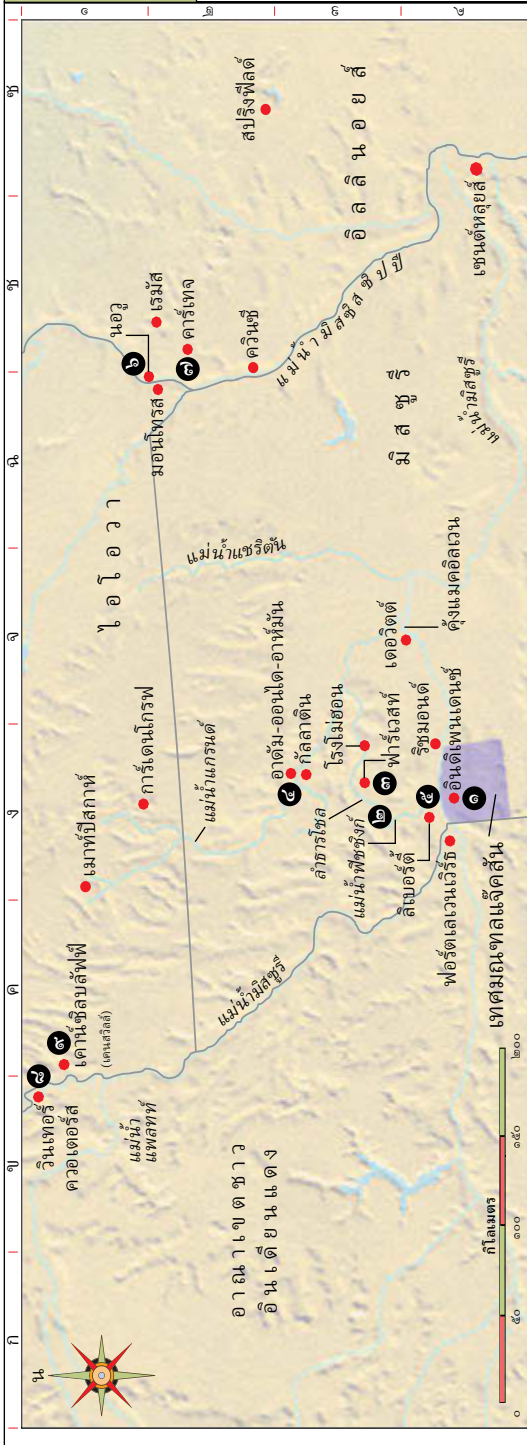
๙. **แอมเฮิร์สต์** โจเซฟ สมิท ได้รับการสนับสนุนเป็นประธานฐานะปุโรหิตระดับสูงเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ค.ศ. ๑๘๓๒ (ดู คพ. ๗๕).

๑๐. **ไดรอนไนต์** บ้านของจอห์น เทย์เลอร์, ประธานศาสนจักรคนที่สาม, และนเมรี พิลดิงก์ สมิท, ภรรยาของโฮร์ม สมิท.

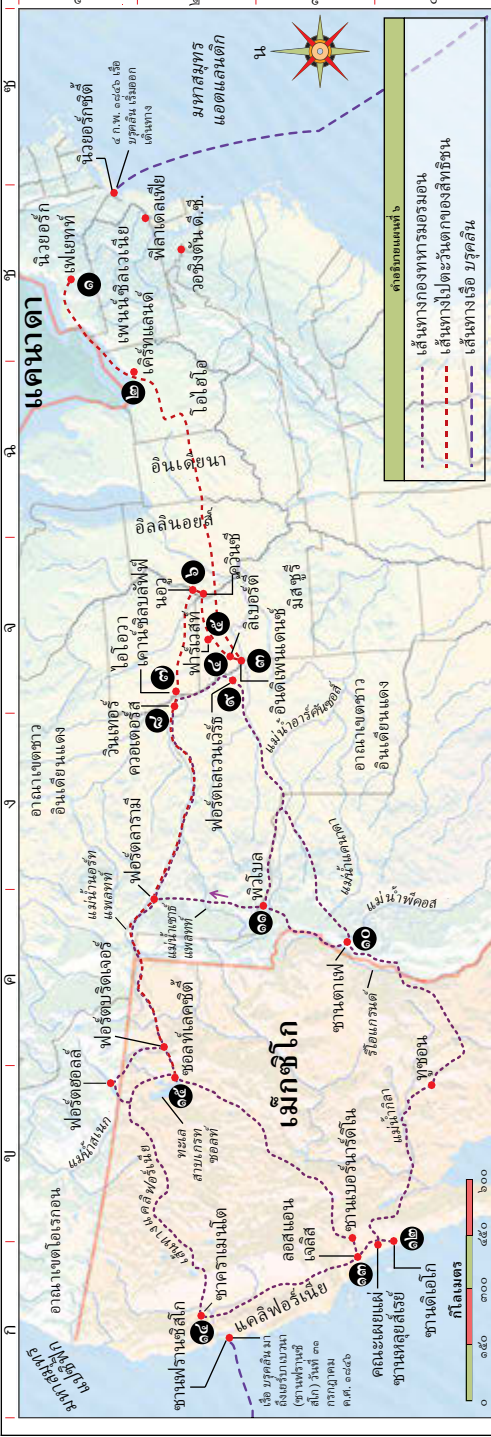

๑. บ้านนวล เค. วิทนี โจเซฟกับเอมมาอาศัยอยู่ที่นั่นหลายสัปดาห์หลังจากพวกเขาเดินทางไปเคิร์ทแลนด์เมื่อ ค.ศ. ๑๘๓๐.
  ๒. บ้านไรโอแซค มอร์ลีย์ โจเซฟกับเอมมา สมิต อาศัยอยู่ที่นั่นตั้งแต่เดือนมีนาคมจนถึงเดือนกันยายน ค.ศ. ๑๘๓๑. มหาปุโรหิตรุ่นแรกได้รับแต่งตั้งที่นั่น โจเซฟทำงานแปลของโจเซฟ สมิต (ปจส.).
  ๓. บ้านนวล เค. วิทนี พระองค์ประทานกุญแจให้หลายของอาณาจักรให้ฝ่ายประธานสูงสุดของศาสนจักรที่นี่. โรงเรียนศาสนาพยากรณ์ประชุมกันครั้งแรกที่นี่. ปจส. อยู่ในกระบวนการที่จะเสร็จสมบูรณ์ที่นั่นเมื่อ ค.ศ. ๑๘๓๓. โจเซฟกับเอมมาอาศัยอยู่ที่นั่นตั้งแต่ ค.ศ. ๑๘๓๒ ถึง ค.ศ. ๑๘๓๓. โจเซฟได้รับการเปิดเผยหลายครั้งที่นี่.
  ๔. โรงแรมจอห์น จอห์นสัน โจเซฟ สมิต ซีเนียร์ ได้รับเรียกเป็นผู้ประสาทรคนแรกของศาสนจักรที่นั่นใน ค.ศ. ๑๘๓๓. โรงแรมนี้มีส่วนพิมพ์แห่งแรกในเคิร์ทแลนด์. มีการพิมพ์ *The Evening and the Morning Star* ที่นั่นหลังจากเกิดการทำลายสำนักพิมพ์ในเทศมณฑลแจ๊คสัน, รัฐมิสซูรี. อัครสาวกสิบสองออกเดินทางจากที่นั่นเมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๘๓๕ เพื่อไปสู่อานแดนครั้งแรกของพวกเขา.
  ๕. บ้านโจเซฟ สมิต จูเนียร์ โจเซฟกับเอมมาอาศัยอยู่ที่นั่นตั้งแต่ ค.ศ. ๑๘๓๔ ถึง ค.ศ. ๑๘๓๗. เริ่มงานแปลหนังสืออัคราษัม.
  ๖. สำนักพิมพ์ มีการให้ Lectures on Faith (คำบรรยายเรื่องศรัทธา) ในอาคารนี้. อัครสาวกสิบสองและโคเวรัมที่หนึ่งแห่งสาวกเจ็ดสิบได้รับเรียกและได้รับแต่งตั้งที่นั่น. หลักคำสอนและพันธสัญญา (พิมพ์ครั้งที่ ๑), พระคัมภีร์มอรมอน (พิมพ์ครั้งที่ ๒), *The Evening and the Morning Star, Latter Day Saints' Messenger and Advocate*, และ *Elders' Journal* ฉบับแรกๆ พิมพ์ที่นั่น.
  ๗. พระวิหารเคิร์ทแลนด์ พระวิหารนี้เป็นพระวิหารแห่งแรกในสมัยการประทานนี้. พระเยซูคริสต์ทรงปรากฏและทรงยอมรับพระวิหารดังกล่าว. โม่เสส, เอลีอัส, และเอลียาห์ มาปรากฏและฟื้นฟูกฎและฐานะปุโรหิตบางอย่าง (ดู คพ. ๑๑๐). โรงเรียนศาสนาพยากรณ์มาประชุมกันที่นั่นด้วย. การเปิดเผยซึ่งได้รับที่นั่น : คพ. ๑๐๙; ๑๑๐; ๑๓๗.
- เคิร์ทแลนด์** (ไม่ระบุสถานที่แน่ชัด) เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ค.ศ. ๑๘๓๔ ศาสนจักรยอมรับหลักคำสอนและพันธสัญญาเป็นพระคัมภีร์. การเปิดเผยที่ได้รับในเคิร์ทแลนด์รวมถึง คพ. ๔๑-๕๐; ๕๒-๕๖; ๖๓-๖๕; ๑๐๒-๑๐๕; ๑๐๖-๑๑๐; ๑๓๔; และ ๑๓๗. ภาคที่ ๑๑๔ ระบุทรัพย์สินบางอย่างที่จะมอบไว้ในความพิทักษ์ของสมาชิกศาสนจักรซึ่งมีส่วนร่วมในระเบียบเอกภาพ (ดู ข้อ ๑๓-๔๖).

๑. **อินดีเพนเดนซ์** กำหนดเป็นสถานที่ซึ่งเป็นที่ศูนย์กลางของเจอรัน (ดู คพ. ๕๗๓). อุทิศสถานที่ตั้งพระวิหารเมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ค.ศ. ๑๘๓๑. วิสุทธิชนถูกขับไล่ออกจากที่นี่เมื่อ ค.ศ. ๑๘๓๓.
๒. **แม่น้ำฟิชริงก์** โจเซฟ สมิท และคยาโซอันเดินทางออกจากเคิร์ทแลนด์, รัฐโอไฮโอ, ไปรัฐมิสซูรีเมื่อ ค.ศ. ๑๘๓๕ เพื่อนำวิสุทธิชนจากเขตมณฑลแอ็งกลิสันกลับสู่แผ่นดินของพวกเขา. ทรงเปิดเขตพ. ๑๐๕ บนริมฝั่งแม่น้ำนี้.
๓. **ฟาร์วสท์** นี้คือถิ่นฐานชาวเยอรมันที่ใหญ่ที่สุดในมิสซูรี. พื้นที่สำหรับสร้างพระวิหารได้รับการจัดที่ดินสถานที่แห่งนี้ (ดู คพ. ๑๑๕). เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๘๓๘, โควรัมมีอัครสาวกสิบสองได้รับเรียกจากพระเจ้าให้รับใช้ตามเผยแผ่ในหมู่เกาะบริติช (ดู คพ. ๑๑๕).
๔. **อาดัม-ออนไดอาห์มัน** พระเจ้าทรงระบุสถานที่แห่งนี้เป็นส่วนหนึ่งของมิสซูรีนี้เป็นสถานที่ซึ่งจะมีการมารวมกันครั้งใหญ่ในอนาคตเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จมาพบกับอัครทูตและลูกหลานที่ชอบธรรมของเขา (ดู คพ. ๗๘:๑๕, ๑๐๗:๕๓-๕๗; ๑๑๖).
๕. **คุกเบอร์ดี้** โจเซฟ สมิท และคนอื่น ๆ ถูกกักขังอย่างไม่เป็นธรรมที่นั่นตั้งแต่เดือนธันวาคม ค.ศ. ๑๘๓๘ ถึงเดือนเมษายน ค.ศ. ๑๘๓๙. ในช่วงเวลาที่ศาสนจักรประสบความสำเร็จด้วย คพ. ๑๒๑-๑๒๓. เซฟเรียกหาพระเจ้าเพื่อขอการนำทางและได้รับ คพ. ๑๒๑-๑๒๓.
๖. **นอวู** ตั้งอยู่ที่แม่น้ำมิสซิสซิปปี. พื้นที่แห่งนี้เป็นที่ชุมนุมของวิสุทธิชนตั้งแต่ ค.ศ. ๑๘๓๓ จนถึง ค.ศ. ๑๘๔๖. ที่นี่ยังมีการสร้างพระวิหาร, และเริ่มประกอบศาสนพิธี เช่น ปฐกฐินตามแทนคนตาย, เอ็นดาวเมนท์, และการผนึกครอบครัว. ที่นี่ยังมีการจัดตั้ง
๗. **คาร์เทจ** ที่นี้ศาสนตาทาการณโจเซฟ สมิท กับโฮรัม ที่ชายทางอุลลังหารเป็นมรณสักขีเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ค.ศ. ๑๘๔๔ (ดู คพ. ๑๓๕).
๘. **วินเทอร์ ควอเตอร์ส** ถิ่นฐานอันเป็นศูนย์กลางสำหรับวิสุทธิชน (ค.ศ. ๑๘๔๖-๑๘๔๘) ระหว่างทางไปหุบเขาซอลท์เลค. ค่ายของอิสราเอลตั้งขึ้นเพื่อการเดินทางไปตะวันตก (ดู คพ. ๑๓๖).
๙. **เคาน์ตีลิวสซิงก์** (เคาน์ตีลิวสซิงก์) ฝ่ายประธานสูงสุดได้รับการสนับสนุนที่นี่เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ค.ศ. ๑๘๔๗, โดยมีริตัม ยังก์ เป็นประธาน.

สมาคมสงเคราะห์เมื่อ ค.ศ. ๑๘๔๒. การเปิดเผยที่ได้รับอยู่ใน คพ. ๑๒๔-๑๒๕.

- เฟอเทท์** ศาสดาพยากรณ์ยุโรป สมัย ออกจากเฟอเทท์ไปยัง เคิร์ทแลนด์, ไอโซโอ, ในเดือนมกราคม ค.ศ. ๑๕๑๑. สาขาบิชอปกริสามารถติดตามมาในเดือนเมษายนและเดือนพฤษภาคม ค.ศ. ๑๕๓๑ ภายใต้พระบัญชาของพระเจ้าไมกวมกับ (ดู คพ. ๓๖; ๓๘).
- เคิร์ทแลนด์** ศูนย์ใหญ่ของศาสนจักรตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๕๓๑ ถึง ๒๒ มกราคม ค.ศ. ๑๕๓๑, เมื่อศาลาบาปถูกตั้งที่ ฟาร์เวสท์, รัฐมิสซูรี.
- อินดีเพนเดนซ์** พระเจ้าทรงกำหนดอินดีเพนเดนซ์ ในเทศมณฑลแอตแลนติก, รัฐมิสซูรี) เป็นสถานที่ซึ่งเป็นที่อยู่กลางของโซอัน ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. ๑๘๓๑ (ดู คพ. ๕๖; ๖๓). กลุ่มคนหนึ่งรับปฏิญาณให้ออกจากเทศมณฑลแอตแลนติกในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. ๑๘๓๓.
- ลิบอร์ดี** วิสุทธิชนจากเทศมณฑลแอตแลนติกมารวมกันในเทศมณฑลแอตแลนติก ค.ศ. ๑๘๓๓ ถึง ค.ศ. ๑๘๓๖, เมื่อพวกเขาเจอยกออกไปอีก ครั้ง. ศาสดาพยากรณ์ยุโรป สมัย และคณะอื่นๆ ถูกกักขังที่.
- ซานตาเฟ** ลีลิส ถูกปลุก เป็นศูนย์กลางปัญหาของทหารโรมันขณะเดินทางออกในวันที่ ๑๓ ตุลาคม ค.ศ. ๑๘๕๖.
- ฟาร์เวสท์** กองกำลังสามกองที่ป่วยได้รับคำสั่งให้ไปฟาร์เวสท์พักที่นั่น, พวกเขาอยู่ที่นั่นตลอดฤดูหนาว ค.ศ. ๑๘๕๖-๑๘๕๗ กับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่มาจากทามัสสรัฐมิสซูรี. กลุ่มคนเหล่านี้เข้าไปในหุบเขาซอลท์เลกเมื่อเดือนมกราคม ค.ศ. ๑๘๕๗.
- ซานตาเฟ** กองทหารโรมันเดินทางมาถึงฟาร์เวสท์ ๓,๒๐๐ กิโลเมตรในวันที่ ๒๓ มกราคม ค.ศ. ๑๘๕๗.
- ลอสแอนเจลิส** พลตบประจำการของทหารโรมันอยู่ที่นั่นวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๘๕๗.
- ซานตาเฟ** บางคนที่ปลดประจำการจากกองทหารที่ทำงานที่นั่นและที่โรงอุโมงค์ตัดเตอร์เลียออกไปทางตะวันออกมาฝั่งแม่น้ำอเมริกัน, ซึ่งที่นั่นพวกเขาช่วยให้อพยพของเจ้า.
- ซอลท์เลก ซิตี้** บริษัท อี.บี. มาถึง หุบเขาซอลท์เลกเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๘๕๗.

- ฟาร์เวสท์** สถานที่หลบภัยสำหรับวิสุทธิชนจัดตั้งขึ้นที่นั่นเมื่อ ค.ศ. ๑๘๖๖-๑๘๖๘. เป็นศูนย์ใหญ่ของศาสนจักรเมื่อ ค.ศ. ๑๘๖๗ ระหว่าง ค.ศ. ๑๘๖๘-๑๘๖๙ วิสุทธิชนถูกบังคับให้หนีไปอิสลินอยส์.
- ฟาร์เวสท์** ศูนย์ใหญ่ของศาสนจักร ค.ศ. ๑๘๖๙-๑๘๗๖. หลังจากศาลาพยากรณ์กับโบสถ์มี ที่ชายทำนบถูกสร้างเป็นมรณสักขี, วิสุทธิชนจึงย้ายไปตะวันตก.
- เคาน์ตีลิวอิส** ผู้บุกเบิกมาลี้ที่นั่นเดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๘๗๖. สมาชิกของทหารโรมันออกจากที่นั่นเมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๘๗๖ ภายใต้การนำของเจมส์ ลีลิส.
- วินเนอริส คอเรียส** ศูนย์ใหญ่ของศาสนจักร ค.ศ. ๑๘๗๖-๑๘๘๗ คณะแยกย้ายจากที่นั่นและมารวมกันที่เมืองเวสต์ ออกเดินทางไปตะวันตกในเดือนเมษายน ค.ศ. ๑๘๘๗.
- ฟอร์ตเลเวลเวอริช** กองทหารโรมันอดีตอาชญากรที่มาก่อนเดินทางตะวันตกในเดือนสิงหาคม ค.ศ. ๑๘๘๖.

- เฟอเทท์** ศาสดาพยากรณ์ยุโรป สมัย ออกจากเฟอเทท์ไปยัง เคิร์ทแลนด์, ไอโซโอ, ในเดือนมกราคม ค.ศ. ๑๕๑๑. สาขาบิชอปกริสามารถติดตามมาในเดือนเมษายนและเดือนพฤษภาคม ค.ศ. ๑๕๓๑ ภายใต้พระบัญชาของพระเจ้าไมกวมกับ (ดู คพ. ๓๖; ๓๘).
- เคิร์ทแลนด์** ศูนย์ใหญ่ของศาสนจักรตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๕๓๑ ถึง ๒๒ มกราคม ค.ศ. ๑๕๓๑, เมื่อศาลาบาปถูกตั้งที่ ฟาร์เวสท์, รัฐมิสซูรี.
- อินดีเพนเดนซ์** พระเจ้าทรงกำหนดอินดีเพนเดนซ์ ในเทศมณฑลแอตแลนติก, รัฐมิสซูรี) เป็นสถานที่ซึ่งเป็นที่อยู่กลางของโซอัน ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. ๑๘๓๑ (ดู คพ. ๕๖; ๖๓). กลุ่มคนหนึ่งรับปฏิญาณให้ออกจากเทศมณฑลแอตแลนติกในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. ๑๘๓๓.
- ลิบอร์ดี** วิสุทธิชนจากเทศมณฑลแอตแลนติกมารวมกันในเทศมณฑลแอตแลนติก ค.ศ. ๑๘๓๓ ถึง ค.ศ. ๑๘๓๖, เมื่อพวกเขาเจอยกออกไปอีก ครั้ง. ศาสดาพยากรณ์ยุโรป สมัย และคณะอื่นๆ ถูกกักขังที่.

๑. ป่าศักดิ์สิทธิ์ในป่าเหล่านี้ใกล้บ้าน, ศาสตราพยากรณ์โจเซฟ สมิธ ได้รับนิมิตแรก.

๒. เนินเขาคาโมราห์และเขตแมนเชสเตอร์-พอลไมรา เทพโมโรโร้นำทางโจเซฟ สมิธ ให้พบแผ่นจารึกทองคำที่ท่านฝังไว้ในเนินเขานี้ (เนินเขาอยู่ตรงกลางค่อนข้างค่อนไปทางด้านขวา.)

๓. บ้านไม้ซุงของโจเซฟ สมิท ซีเนียร์ นี่คือนบ้านจำลองที่ครอบครัวสมิธเคยอาศัยอยู่.

๔. สำนักพิมพ์และโรงพิมพ์แกรนดิน การพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอนครั้งแรกเกิดขึ้นที่นี่.

๕. แม่น้ำซัสเควฮันนา ฐานะปูโรहितแห่งอาโรนและฐานะปูโรहितแห่งเมลคีเซเดคได้รับการฟื้นฟูบนฝั่งแม่น้ำนี้ (ดู คพ. ๑๓; ๑๒๘:๒๐).

๖. บ้านไม้ซุงของปีเตอร์ วิตเมอร์ ซีเนียร์ บ้านจำลองหลังนี้สร้างบนสถานที่ซึ่งศาสนจักรได้รับการจัดตั้งเมื่อวันที่ ๖ เมษายน ค.ศ. ๑๘๓๐.

๗. ห้างหุ้นส่วนนูเวล เค. วิทนีได้รับการเปิดเผยซึ่งเป็นที่รู้จักกันว่าเป็นพระคำแห่งปัญญา (ดู คพ. ๘๙) ที่นี่ พร้อมกับการเปิดเผยอื่นๆ.

๘. บ้านจอห์น จอห์นสัน ขณะอยู่บ้านหลังนี้ทำงานแปลขึ้นหนึ่งจากพระคัมภีร์ไบเบิล, ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทกับซิดนีย์ ริกตันได้รับการเปิดเผยซึ่งปัจจุบันนี้บันทึกไว้ในหลักคำสอนและพันธสัญญา ๗๖, พร้อมกับการเปิดเผยอื่นๆ.

๙. พระวิหารเคิร์ทแลนด์ พระวิหารแห่งแรกที่สร้างในสมัยการประทານนี้, ค.ศ. ๑๘๓๖. ในพระวิหารนี้, พระเยซูคริสต์, โม่เสส, เอลีส, และเอลียาห์ มาปรากฏและฟื้นฟูญาติทั้งหลายของฐานะบุโรหิต (ดู คพ. ๑๑๐).

๑๐. หุบเขาอาดัม-ออนได-อาห์มัน ที่นี้อาดัมและลูกหลานที่ชอบธรรมของเขาได้มาพบกัน (ดู คพ. ๑๐๗:๕๓-๕๗). อัดัม, ศาสตราพยากรณ์คนอื่น, และวิสุทธิชนที่ซื่อสัตย์จากทุกยุคสมัยจะมาพบกับพระผู้ช่วยให้รอดที่นี้ ก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์.

๑๑. สถานที่ตั้งพระวิหารฟาร์เวสต์ เมื่อ ค.ศ. ๑๘๓๘ พระเจ้าทรงบัญญัติให้สร้างพระวิหารที่นี่ (ดู คพ. ๑๑๕:๗-๘). การข่มเหงจากกลุ่มคนร้ายขัดขวางพวกเขาจากการนี้.

๑๒. คูกลีเบอร์รี่ ขณะถูกคุมขังอย่างยุติธรรมที่นี่ (ค.ศ. ๑๘๓๘-๑๘๓๙), ศาสตราจารย์อาร์โนลด์ โจเซฟ สมิธ ได้รับการเปิดเผยซึ่งปัจจุบันนี้บันทึกไว้ในหลักคำสอนและพันธสัญญา ๑๒๑-๑๒๓.

๑๓. คฤหาสน์ในนอวู บ้านครอบครัวของศาสตราจารย์จอเซฟ สมิท เริ่มตั้งแต่ ค.ศ. ๑๘๔๓. ในยุคต้นๆ ของศาสนจักร, ที่นี่เป็นศูนย์รวมชีวิตทางสังคมในบรรดาวิสุทธิชน.

๑๔. ร้านอิฐแดงของศาสตราจารย์จอเซฟ สมิท ในอาคารนี้, สมาคมสงเคราะห์จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๔๒.

๑๔. พระวิหารนอวู แบบพระวิหารนี้แสดงให้เห็นถึงความสวยงามดั้งเดิมของโครงสร้างก่อนที่จะถูกเผาเมื่อ ค.ศ. ๑๘๔๘.

๑๖. คุณคาร์เทจ ที่นี่ศาลาพยาบาลรณโจเซฟ สมธิ กับไฮริ่ม พี่ชายท่านถูกสังหารเป็นมรณสักขีเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ค.ศ. ๑๘๔๔ (ดู คพ. ๑๓๕).

๑๗. การอพยพไปตะวันตก เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๘๔๖ กองเกวียนกองแรกข้ามแม่น้ำมิสซิสซิปปีเพื่อเริ่มการเดินทางอันเป็นประวัติศาสตร์ไปทิศตะวันตก.

๑๘. พระวิหารซอลท์เลค อาคารโดดเด่นของหุบเขาซอลท์เลคนี้ใช้เวลาสร้าง ๔๐ ปี.

แผนที่
และ
ภาพถ่ายในพระคัมภีร์ไบเบิล

ภาพถ่ายสถานที่สำคัญๆ เป็นตัวอย่างของดินแดนซึ่งพระเยซูทรงเคยเหยียบย่างมาแล้ว, ดินแดนซึ่งบรรดาศาสนาดพยากรณ์ในพระคัมภีร์ไบเบิลเคยอาศัยอยู่และสอน, และดินแดนซึ่งเหตุการณ์ในพระคัมภีร์หลายเหตุการณ์เกิดขึ้น. เพื่อให้ท่านใช้ประโยชน์จากภาพถ่ายได้ดีขึ้นในการศึกษาของท่าน, มีคำอธิบายสั้นๆ กำกับภาพแต่ละภาพไว้. หมายเลขกับหัวข้อเรื่องกำกับคำอธิบายตรง

กันกับหมายเลขกับหัวข้อเรื่องกำกับภาพถ่าย. ย่อหน้าแรกต่อจากหัวข้อเรื่องของคำอธิบายบรรยายถึงสภาพแวดล้อมในภาพ, รวมถึงสิ่งสำคัญๆ ที่ให้สังเกตและมักจะระบุว่าช่างภาพหันไปทางทิศใด. จากนั้นมีบันทึกเหตุการณ์ทางพระคัมภีร์ที่สำคัญๆ ในภูมิภาคนั้น, พร้อมด้วยข้ออ้างอิงพระคัมภีร์ทั้งนี้เพื่อให้ท่านทราบว่าจะอ่านรายละเอียดเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์เหล่านั้นได้จากที่ใด.

๑. แม่น้ำไนล์และอียิปต์

พรรณไม้ที่เติบโตริมฝั่งแม่น้ำไนล์. โกลออกไปคือพื้นที่ทะเลทรายที่ปกคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของอียิปต์.

เหตุการณ์สำคัญ: ดินแดนนี้ค้นพบโดยอียิปตุส (อับรา. ๑:๒๓-๒๕). อับราฮัมไปอียิปต์ (ปฐมก. ๑๒:๑๐-๒๐; อับรา. ๒:๒๑-๒๔). โยเซฟถูกขายในอียิปต์, กลายเป็นผู้ปกครอง, และช่วยครอบครัวของเขาให้รอดจากความอดอยาก (ปฐมก. ๓๗; ๓๙-๔๖). ลูกหลานของยาโคบอาศัยอยู่ในอียิปต์ (ปฐมก. ๔๗; อพย. ๑: ๑๒:๔๐). ธิดาของฟาโรห์พบทารกโมเสสในแม่น้ำและเลี้ยงดูเขา (อพย. ๒:๑-๑๐). โมเสสนำชาวอิสราเอลออกจากอียิปต์ (อพย. ๓-๑๔). มารีย์, โยเซฟ, และพระเยซูเสด็จไปอียิปต์ระยะหนึ่งเพื่อหนีจากเฮโรด (มธ. ๒:๑๓-๑๕, ๑๙-๒๑). ในวันเวลาสุดท้าย, ชาวอียิปต์จะรู้จักพระเจ้า, และพระเจ้าจะประทานพรแก่อียิปต์ (อสย. ๑๙:๒๐-๒๕). (ดู คู่มือพระคัมภีร์, “อียิปต์.”)

๒. ภูเขาซีนาย (ไซเรบ) และแดนทूरกันดารซีนาย

ภูเขาสูงตระหง่านที่เห็นเด่นชัดในภาพคือยอดเขาเจเบลมุซา (ภูเขาแห่งโมเสส). มีสถานที่หลายแห่งซึ่งอาจเป็นภูเขาซีนายได้. สถานที่หนึ่งซึ่งเป็นที่ยอมรับค่อนข้างมากคือเจเบลมุซา.

เหตุการณ์สำคัญ: พระผู้เป็นเจ้าทรงปรากฏต่อโมเสสและประทานพระบัญญัติสิบประการแก่เขา (อพย. ๑๙-๒๐). โมเสส, อาโรน, บุตรชายสองคนในบรรดาบุตรของอาโรน, และเอลีแอดอร์ ๗๐ คนเห็นและเข้าเฝ้าพระผู้เป็นเจ้า (อพย. ๒๔:๙-๑๒). พระผู้เป็นเจ้าประทานคำแนะนำแก่โมเสสในการสร้างพลับพลา (อพย. ๒๕-๒๘; ๓๐-๓๑). ชาวอิสราเอลกราบไหว้วางทองคำซึ่งพวกเขาซุกงักให้อาโรนหล่อขึ้นมา (อพย. ๓๒:๑-๘). เอลีแอดอร์หนีไปยังแผ่นดินนี้จากภูเขาไซเรเอล, สถานที่ซึ่งราชินีเยเซเบลอาศัยอยู่ (๑ พกษ. ๑๑:๑-๑๘). สถานที่นี้ยังเป็นสถานที่ซึ่งเอลีแอดอร์สนทนากับพระผู้เป็นเจ้าด้วย (๑ พกษ. ๑๙:๘-๑๙).

๓. แดนทूरกันดารแคว้นยูเดียและทะเลตาย

มองไปทางตะวันออกเฉียงใต้เหนือแดนทूरกันดารแคว้นยูเดีย. ที่เห็นอยู่ด้านหลังคือทะเลตาย.

เหตุการณ์สำคัญ: แดนทूरกันดารแคว้นยูเดียเป็นสถานที่หลบภัยสำคัญในหลายสมัยของประวัติศาสตร์ยุคต้นๆ. ดาวิดซ่อนตัวจากกษัตริย์ซาอูล (๑ ซมอ. ๒๒:๑-๓). พระเยซูทรงอดอาหาร ๔๐ วัน ๔๐ คืน (มธ. ๔:๑-๑๑; มาระโก ๑:๑๒-๑๓). พระเยซูทรงใช้เส้นทางจากเยรูซาเล็มไปเยรีโคผ่านแดนทूरกันดารแคว้นยูเดียเป็นภาพเหตุการณ์ในคำอุปมาเรื่องชาวซมาเรียผู้ใจดีเพราะผู้เดินทางตามลำพังจะตกเป็นเหยื่อได้ง่ายในบริเวณนั้น (ลูกา ๑๐:๒๕-๓๗). (ดู คู่มือพระคัมภีร์, “ทะเลตาย.”)

๔. คาเดช-บาริเนย

นี่คือทัศนียภาพทางตะวันออกเฉียงเหนือของหุบเขาทะเลทรายอันกว้างใหญ่ (เรียกว่า ทางน้ำไหล ด้วย) ซึ่งคาเดช-บาริเนยตั้งอยู่. ลำธารซึ่งไหลที่นี้ในช่วงฤดูฝนทำให้บริเวณนี้เป็นบริเวณที่เกิดผลและมีน้ำอุดมในแดนทूरกันดารดิน.

เหตุการณ์สำคัญ: ที่นี้ที่น่าจะเป็นจุดซึ่งโมเสสส่งชาย ๑๒ คนออกไปสอดแนมแผ่นดินแห่งคานาอัน (กตว. ๑๓:๑๗-๓๐). สถานที่แห่งนี้เป็นค่ายใหญ่สำหรับชาวอิสราเอลระหว่าง ๓๘ ปีของการที่พวกเขาเร่ร่อนเกือบ ๔๐ ปีในแดนทूरกันดาร (ฉบ. ๒:๑๔). มิเรียมตายและถูกฝังไว้ที่นี้ (กตว. ๒๐:๑). นี่คือการการกบฏของโคราห์, การพรว่บ่นของผู้คน, และการงอกของไม้เท้าของอาโรน (กตว. ๑๖-๑๗). บริเวณนี้ใกล้เคียงกับที่นี้โมเสสตีศิลาและน้ำไหลออกมา (กตว. ๒๐:๗-๑๑).

๕. อุโมงค์ฝังศพปิด

หนึ่งในอาคารที่มีชื่อเสียงที่สุดทั่วแผ่นดินบรูสิสท์. ก่อสร้างในเฮบรอนโดยกษัตริย์เฮโรดบนสถานที่ซึ่งเชื่อกันมาว่าเป็นถ้ำมักเป-ลาห์, ซึ่งอับราฮัมซื้อไว้เป็นสถานที่ฝังศพครอบครัว (ปฐมก. ๒๓).

เหตุการณ์สำคัญ: สถานที่ซึ่งศพของซาร่าห์ (ปฐมก. ๒๓) และอับราฮัม (ปฐมก. ๒๕:๙). อิสอัค, เรเบคคาห์, และเออาห์ฝังไว้ที่นี้เช่นเดียวกัน (ปฐมก. ๔๙:๓๐-๓๑). ชาวอิสราเอลนำร่างของยาโคบจากอียิปต์ไปยังคานาอันและฝังไว้ในถ้ำ (ปฐมก. ๕๐).

๖. พื้นที่แถบภูเขาแคว้นยูเดีย

พื้นที่แถบภูเขาแคว้นยูเดียยาวประมาณ ๕๖ กิโลเมตร และกว้าง ๒๗ กิโลเมตร. พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นหินและยากแก่การเพาะปลูก. เนินเขาต่างๆ แยกกันโดยหุบเขาซึ่งมีเนินดินในนั้นค่อนข้างอุดมสมบูรณ์. ชาวอิสราเอลในยุคแรกๆ อาศัยอยู่ในเนินเขาเหล่านี้, โดยใช้เนินเขาป้องกันผู้บุกรุก. เยรูซาเล็มตั้งอยู่ในบริเวณนี้.

เหตุการณ์สำคัญ : พระเจ้าทรงสัญญาแผ่นดินนี้แก่อับราฮัมและพงศ์พันธุ์ของเขา (ปฐมก. ๑๓:๑๔-๑๘; ๑๗:๘). ซาราห์กับอับราฮัมถูกฝังไว้ในถ้ำมัคเป-ลาห์ในเฮโบรน (ปฐมก. ๒๓:๑๙; ๒๕:๙). ดาวิดยึดเยรูซาเล็มจากชาวเยบูน (๒ ซมอ. ๕:๔-๙). ในพันธสัญญาเดิมมีเหตุการณ์อีกมากที่บันทึกไว้ว่าเกิดขึ้นในเนินเขาดังกล่าวมากกว่าในภูมิภาคอื่นๆ.

๗. เบธเลเฮม

ภาพถ่ายนี้แสดงให้เห็นเนินเขาที่เต็มไปด้วยศิลาและทุ่งคนเลี้ยงแกะในบริเวณพื้นหน้า, โดยมีเมืองอันทันสมัยของเบธเลเฮมในบริเวณพื้นหลัง.

เหตุการณ์สำคัญ : ราเชล ถูก ฝังไว้ใกล้ที่นี่ (ปฐมก. ๓๕:๑๖-๒๐). นางรูดกับโอบาฮาอาศัยอยู่ที่นี่ (นางรูด ๑:๑๙-๒:๔). กษัตริย์ดาวิดเกิดและได้รับการเจิมเป็นกษัตริย์ที่นี่ (๑ ซมอ. ๑๖:๑-๑๓). พระผู้ช่วยให้รอดประสูติที่นี่, และคนเลี้ยงแกะกับพวกโหราจารย์นั้นมีการพระองค์ (มธ. ๒:๑-๑๑; ลูกา ๒:๔-๑๖). (ดู คู่มือพระคัมภีร์, “เบธเลเฮม.”)

๘. เยรูซาเล็ม

มองไปทางทิศเหนือ. ตรงกลางภาพเป็นสุเหร่าของศาสนิกชนอิสลามพร้อมกับโดมหุ้มทอง, เรียกว่าโดมแห่งศิลา. ในสมัยโบราณชาวฮีบรูมีวิหารในพระวิหารต่างๆ ซึ่งตั้งอยู่ที่นี่. กำแพงใกล้โดมแห่งศิลาล้อมรอบเมืองเก่าของเยรูซาเล็ม. ทางขวาของกำแพงคือหุบเขาซิดโรน. ไกลออกไปทางด้านขวาคือภูเขามะกอกเทศ. ทางเหนือ, เลย์โดมแห่งศิลา, คือสถานที่ซึ่งเป็นไปได้ว่าคือกลโกธา, หรือคัลวารี่.

เหตุการณ์สำคัญ : เยรูซาเล็มในสมัยโบราณเรียกว่าซาเลม (สดด. ๗๖:๒). อับราฮัมจ่ายหนึ่งในสิบส่วนให้เมลคีเซเดค (ปฐมก. ๑๔:๑๘-๒๐). อับราฮัมมาถวายอิสอัคเป็นเครื่องพลีบูชา (ปฐมก. ๒๒:๒-๑๔). กษัตริย์ดาวิดยึดเยรูซาเล็มจากชาวเยบูน (๒ ซมอ. ๕:๔-๙). กษัตริย์ซาโลมอนสร้างพระวิหาร (๑ พฐษ. ๖-๗). ลีไฮออกจากที่นี่ไปยังแผ่นดินแห่งคัสติญา (๑ นี. ๑:๔; ๒). พระผู้ช่วยให้รอดทรงปฏิบัติศาสนกิจ, ทรงชดใช้บาปของเรา, และ

ทรงฟื้นคืนพระชนม์ (มธ. ๒๐-๒๘). ดังที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงพยากรณ์ไว้, เยรูซาเล็มถูกทำลายไม่นานหลังการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ (จส—ม ๑:๓-๒๐). เยรูซาเล็มจะถูกบุกรุกในวันเวลาสุดท้าย (อสค. ๓๘-๓๙; โยเอล ๒-๓; วว. ๑๑; ๑๖). พระผู้ช่วยให้รอดจะทรงปรากฏที่นี่ก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองเล็กน้อย (ศคย. ๑๒-๑๔; คพ. ๔๕:๔๘-๕๓). (ดู คู่มือพระคัมภีร์, “เยรูซาเล็ม,” “ซาเลม.”)

๙. พระวิหารของเฮโรด

ภาพถ่ายนี้แสดงให้เห็นแบบจำลองย่อส่วนของพระวิหารของเฮโรดตามโมโนภาพของนักวิชาการเมื่อ ค.ศ. ๖๗. กำแพงที่ล้อมรอบบริเวณวิหารโอบล้อมสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งประกอบด้วยอภิสุทธิสถานเหนือวิสุทธิสถานทั้งหลาย, วิสุทธิสถาน, และลานกว้างสามลาน.

เหตุการณ์สำคัญ : โยเซฟกับมารีย์ถวายพระกุมารเยซูที่พระวิหาร (ลูกา ๒:๒๒-๓๘). พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนในพระวิหารเมื่อพระชนมายุได้ ๑๒ ปี (ลูกา ๒:๔๑-๔๖). พระผู้ช่วยให้รอดทรงขับไล่บรรดาผู้รับแลกเงินออกจากพระวิหาร (มธ. ๒๑:๑๒-๑๓) และทรงพยากรณ์ถึงความพินาศของพระวิหาร (มธ. ๒๔:๑-๒). พระวิหารในอนาคตจะสร้างขึ้นในเยรูซาเล็ม (อสค. ๔๐-๔๘; ศคย. ๘:๗-๙). (ดู คู่มือพระคัมภีร์, “พระวิหาร, พระนิเวศน์ของพระเจ้า.”)

๑๐. ขันบันไดขึ้นไปพระวิหาร

บริเวณพระวิหารแบ่งเป็นลานต่างๆ, และลานด้านนอกอยู่บนพื้นดินต่ำสุด. ผู้มานับสารเข้าทางประตูต่างๆ, รวมทั้งประตูที่มีบันไดเหล่านี้ นำขึ้นไปเข้าสู่ลานด้านนอก และจากนั้นเข้าสู่ลานด้านใน. เวลาผ่านไป ผู้คนหลายพันคนขึ้นบันไดเหล่านี้, รวมทั้งพระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า. เมื่อกองทัพของทิตัสทำลายพระวิหารเมื่อ ค.ศ. ๗๐, ขันบันไดเหล่านี้ถูกถมทับด้วยซากปรักหักพัง. ระหว่างการขุดบางส่วนของนครเยรูซาเล็มโบราณจึงได้พบขันบันไดเหล่านี้อีกครั้ง.

เหตุการณ์สำคัญ : ในนิมิตของเอเสเคียลท่านเห็นขนาดและรูปแบบพระวิหารในอนาคต (อสค. ๔๐). ดู คู่มือพระคัมภีร์, “พระวิหาร, พระนิเวศน์ของพระเจ้า.”)

๑๑. ภูเขามะกอกเทศ, สวนสาธารณะออร์สัน ไซด์

ทัศนียภาพนี้มองจากสวนสาธารณะออร์สัน ไซด์ ออกไปทางตะวันตกเฉียงใต้ เห็นภูเขามะกอกเทศในทิศทางเดียวกับเยรูซาเล็ม. ทางลาดด้านตะวันตกของภูเขามะกอกเทศคือสวนเกทเสมนี. เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ค.ศ. ๑๘๔๑, เฮลเดอร์ออร์สัน ไซด์ เดินขึ้นภูเขามะกอกเทศและกล่าวคำสวดอ้อนวอนอุทิศของศาสดาพยากรณ์

เพื่อการกลับมาของลูกหลานอับราฮัมและการสร้างพระวิหาร.

เหตุการณ์สำคัญ : โรมทำลายเยรูซาเล็มเมื่อ ค.ศ. ๗๐ ดังที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงพยากรณ์ไว้ (ดู จส—ม ๑:๒๓). พระเจ้าช่วยให้รอดจะทรงยื่นบนภูเขาเมกอกเทศก่อนการปรากฏพระองค์ต่อชาวโลกทั้งปวง. (ดู ศคย. ๑๔:๓-๕; คพ. ๔๕:๔๘-๕๓; ๑๓๓:๑๙-๒๐; คู่มือพระคัมภีร์, “เมกอกเทศ, ภูเขา.”)

๑๒. สวนเกทเสมนี

ภาพต้นเมกอกโบรานนี้ถ่าย ณ สถานที่ซึ่งเชื่อกันมาว่าเป็นสวนเกทเสมนี. พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสวดอ้อนวอนใกล้ที่นี้หลังออกไปจากห้องชั้นบนในคืนของการทรยศพระองค์.

เหตุการณ์สำคัญ : ที่นี้พระเจ้าเยซูคริสต์ทรงเริ่มทุกข์ทรมานเพื่อบาปของมนุษยชาติ (มธ. ๒๖:๓๖-๔๔; มาระโก ๑๔:๓๒-๔๑; คพ. ๑๓:๑๖-๑๙). หลังจากพระองค์ทรงสวดอ้อนวอน ยูดาส อิสคาริโอท ทรยศพระองค์, และบรรดาสานุศิษย์ของพระองค์ทอดทิ้งพระองค์ไปชั่วคราวหลังจากพระองค์ทรงถูกจับในสวน (มาระโก ๑๔:๕๐). (ดู คู่มือพระคัมภีร์, “เกทเสมนี.”)

๑๓. กลโกธา

ศิลานี้คล้ายคลึงกับกะโหลกและอยู่ตรงด้านนอกประตูเมืองตามัสกัสของเยรูซาเล็ม บริเวณนี้อาจเป็นสถานที่ซึ่งพระเจ้าเยซูคริสต์ทรงถูกตรึงกางเขน.

เหตุการณ์สำคัญ : หลังจากพวกทหารโยยพระเจ้าและล้อเลียนพระองค์แล้ว, พวกเขาพาพระองค์ไปยัง “ตำบลหนึ่งซึ่งเรียกว่ากลโกธา ... ที่กะโหลกศีรษะ,” ซึ่ง ณ ที่นั้นพวกเขาตรึงพระองค์ไว้ที่กางเขน (มธ. ๒๗:๒๖-๓๕; ยอห์น ๑๙:๑๗-๑๘). (ดู คู่มือพระคัมภีร์, “กลโกธา.”)

๑๔. อุโมงค์ฝังพระศพในสวน

นี่เป็นสถานที่ซึ่งเชื่อกันมาว่าเป็นที่ฝังพระศพพระเจ้าช่วยให้รอด. ศาสดาพยากรณ์สมัยปัจจุบันหลายคนรู้สึกราวพระวรกายของพระเจ้าช่วยให้รอดวางไว้ในอุโมงค์ในสวนนี้.

เหตุการณ์สำคัญ : หลังจากพระเจ้าช่วยให้รอดสิ้นพระชนม์บนกางเขน, สานุศิษย์วางพระวรกายของพระองค์ไว้ในอุโมงค์ใหม่ที่สกัดจากศิลา (มธ. ๒๗:๕๗-๖๐). ในวันที่สาม, หญิงหลายคนไปที่อุโมงค์และพบว่าพระวรกายของพระเจ้าช่วยให้รอดไม่ได้อยู่ที่นั่น (มธ. ๒๘:๑; ยอห์น ๒๐:๑-๒). อัครสาวกเปโตรกับอัครสาวกยอห์นไปที่อุโมงค์ด้วยและเห็นว่าพระวรกายของพระเจ้าช่วยให้รอด

ไม่ได้อยู่ที่นั่น (ยอห์น ๒๐:๒-๙). พระเจ้าช่วยให้รอดผู้ฟื้นคืนพระชนม์ทรงปรากฏต่อมารีย์มัคดาลา (ยอห์น ๒๐:๑๑-๑๘).

๑๕. เยรีโค

ภาพนี้แสดงให้เห็นถึงพรรณไม้ในเยรีโคยุคปัจจุบัน. ในสมัยโบราณเมืองนี้เป็นเมืองล้อมรอบด้วยกำแพงในหุบเขาของแม่น้ำจอร์แดน, ๒๕๒ เมตรใต้ระดับน้ำทะเล. บริเวณนี้เป็นบริเวณที่อุดมสมบูรณ์สำหรับการเกษตรซึ่งงอกงามไปด้วยต้นปาล์มอินทผลัมและปาดระกูลส้ม. ภาพพื้นหลังเป็นภูเขาซึ่งเชื่อกันมาว่าเป็นภูเขาแห่งการล่อลวง (มธ. ๔:๑-๑๑).

เหตุการณ์สำคัญ : ใกล้สถานที่แห่งนี้, โยชูวาและลูกหลานของอิสราเอลข้ามแม่น้ำจอร์แดนเป็นครั้งแรก, โดยเข้าไปในแผ่นดินที่สัญญาไว้ (ยชว. ๒:๑-๓; ๓:๑๔-๑๖). พระเจ้าทรงทำให้กำแพงพังลงอย่างน่าอัศจรรย์ต่อหน้ากองกำลังชาวอิสราเอล (ยชว. ๖; ดู ยช. ๑๑:๓๐ ด้วย). โยชูวาสาปแช่งเมืองนั้นไว้ (ยชว. ๖:๒๖), ซึ่งเกิดสัมฤทธิ์ผล (๑ พกษ. ๑๖:๓๔). เอลีชาทำให้หน้าของเยรีโคดี (๒ พกษ. ๒:๑๘-๒๒). พระเจ้าช่วยให้รอดเสด็จผ่านมาทางนี้ในการเยือนเยรูซาเล็มเป็นครั้งสุดท้ายของพระองค์, โดยทรงรักษาบารทีเมอัส คนตาบอดให้มองเห็นได้และทรงพำนักอยู่กับศักเคียส, คนเก็บภาษี (มาระโก ๑๐:๔๖-๕๒; ลูกา ๑๘:๓๕-๔๓; ๑๙:๑-๑๐). ถนนจากเยรูซาเล็มไปเยรีโคคือถนนที่บรรยายไว้ในคำอุปมาของชาวสะมาเรียผู้ใจดี (ลูกา ๑๐:๓๐-๓๗).

๑๖. ซิโลห์

ในทัศนียภาพทางตะวันตกนี้, ซากปรักหักพังของเมืองโบราณนี้อยู่ด้านซ้ายเล็กน้อยจากตรงกลางของภาพ. ซากปรักหักพังเหล่านี้อยู่บนเนินเขาทรงกลมเล็กๆ ที่รายล้อมไปด้วยเนินเขาสูง.

เหตุการณ์สำคัญ : บรรดาเผ่าของอิสราเอลมารวมกันและริบส่วนแบ่งอาณาเขตของพวกเขา (ยชว. ๑๘-๒๒). ชาวอิสราเอลตั้งพลับพลาและหีบพันธสัญญาไว้ที่นี้และอยู่มาหลายศตวรรษ (ยชว. ๑๘:๑). ที่นี้ฮันนาห์สวดอ้อนวอนและอุทิศซามูเอล บุตรของนางแด่งานรับใช้ของพระเจ้า (๑ ซมอ. ๑). ชาวอิสราเอลนำหีบไปจากซิโลห์และถูกตีพ่ายโดยชาวฟิลิสเตีย, ผู้ที่จากนั้นก็ยึดหีบไป (๑ ซมอ. ๔:๑-๑๑).

๑๗. ภูเขาเกริซิมและภูเขาเอบาล

มองไปทางทิศตะวันตก. ทางซ้ายคือภูเขาเกริซิม, และทางขวา, ภูเขาเอบาล. ภาพนี้คือเนบัสสินปัจจุบัน. เมือง

โบราณแห่งเซเคมตั้งอยู่ระหว่างภูเขาสองลูกในหุบเขาด้านล่าง (ก่อนไปทางด้านขวาของภาพ).

เหตุการณ์สำคัญ: อับราฮัมตั้งกระโจมที่เซเคม (ปฐมก. ๑๒:๖-๗). ยาโคบตั้งกระโจมที่นั่นและซื้อที่แปลงหนึ่ง (ปฐมก. ๓๓:๑๘-๒๐). ภูเขาเกริซิมเป็นภูเขาแห่งพร, ขณะที่ภูเขาเอบาลเป็นภูเขาแห่งการสาปแช่ง (ฉธบ. ๒๗-๒๘). ที่ภูเขาเอบาล, โยชูวาตั้งอนุสาวรีย์ที่มีกฎของโมเสสและจากนั้นอ่านกฎนี้ให้แก่ชาวอิสราเอล (ยชว. ๘:๓๐-๓๕). กระดุกของโยเซฟฝังไว้ในเซเคม (ยชว. ๒๕:๓๒).

๑๘. โดธานในสะมาเรีย

ภูมิภาคส่วนนี้ของแผ่นดินบริสุทธิ์มีลักษณะเป็นสันเขาและหุบเขา. เป็นทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ได้อย่างดี. เมื่อชาวอิสราเอลมาตั้งถิ่นฐานที่แผ่นดินนี้, ภูมิภาคส่วนนี้ปรุชานไว้แก่มนัสเสห์.

เหตุการณ์สำคัญ: ในหุบเขาโดธาน, โยเซฟถูกขายไปอยู่ในอียิปต์ (ปฐมก. ๓๗:๑๒-๒๕). โอบาดีห์ช่วยศาสดาพยากรณ์หนึ่งร้อยคนให้รอดโดยซ่อนพวกเขาในถ้ำต่างๆ เมื่อเยเซเบลพยายามฆ่าบรรดาศาสดาพยากรณ์ของอิสราเอล (๑ พกษ. ๑๘:๑๓). กองทัพชาวซีเรียล้อมเอลีชาห์กับคนรับใช้ของเขา, ผู้ที่พระเจ้าทรงช่วยไว้อย่างน่าอัศจรรย์ (๒ พกษ. ๖:๑๓-๒๓).

๑๙. ซีซารียาและที่ราบซาโรนไปจนถึงคารเมล

มองไปทางทิศเหนือเลขท่าเรือโบราณของซีซารียา. ทิศนี้ยกตามแนวด้านบนของภาพคือเทือกเขาคารเมล.

เหตุการณ์สำคัญ: เอลีชาห์เผชิญหน้ากับศาสดาพยากรณ์ปลอมของพระบาอัลที่ภูเขาคารเมล (๑ พกษ. ๑๘). Via Maris (ทางแห่งทะเล), ถนนสายสำคัญในสมัยโบราณ, อยู่ทางตะวันออกของซีซารียา. หลังนิมิตที่ไม่ธรรมดาขณะอยู่ที่อัฟฟา, เปโตรเริ่มศาสนิกท่ามกลางคนต่างชาติโดยสอนนายร้อยชาวโรมันชื่อโคเรนลิอัสในซีซารียา (กิจการ ๑๐). พิธีปล้ำสอนและอาศัยอยู่ที่นั่นและมีบุตรสาวสี่คนที่พยากรณ์ (กิจการ ๘:๔๐; ๒๑:๘-๙). เปาโลเป็นนักโทษในเมืองนี้เป็นเวลาสองปี (กิจการ ๒๓-๒๖). เขาสั่งสอนเพลลิกัส, เฟสทัส, และเฮโรด อากริปปาที่สอง, ผู้กล่าวว่า, “เจ้าอยากจะชวนเราให้เป็นคริสเตียน ด้วยคำชักชวนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น” (กิจการ ๒๖:๒๘).

๒๐. อัฟฟา

ทางตะวันตกเฉียงเหนือมองเห็นเมืองท่าอัฟฟาด้านล่าง.

เหตุการณ์สำคัญ: โยนาห์ไปที่อัฟฟาเพื่อลงเรือไปทาร์ซัส (โยนาห์ ๑:๑-๓). อัฟฟาเป็นท่าเรือที่ซาโลมอนและต่อมา

เศรูบาเบลใช้เมื่อนำไม้ฉากป่าสนสี่ตัวของเลบานอนไปสร้างพระวิหารของพวกเขา (๒ พศต. ๒:๑๖; เอสรา ๓:๗). ที่นี่เปโตรทำให้ทาบีธา, รู้จักกันในนามโดรคัสด้วย, คืนชีพอีกครั้ง (กิจการ ๙:๓๖-๔๓). เปโตรเห็นนิมิตเช่นกันเกี่ยวกับสัตว์สะอาดและสัตว์มีมลทิน, โดยเปิดเผยต่อเขาถึงความจำเป็นที่จะเริ่มศาสนิกท่ามกลางคนต่างชาติ (กิจการ ๑๐). ออร์สัน ไฮด์ มาถึงที่นั่นเพื่ออุทิศแผ่นดินบริสุทธิ์เมื่อ ค.ศ. ๑๘๕๑.

๒๑. หุบเขาอิสเรเอล

มองไปทางตะวันตกจากยอดเขาทาโบร์ไปยังส่วนหนึ่งของหุบเขาอิสเรเอล. ถึงแม้ผู้คนมักจะคิดกันว่าหุบเขาอิสเรเอลเป็นหุบเขาใหญ่เพียงแห่งเดียว, แต่ตามข้อเท็จจริงเป็นหุบเขาหลายหุบเขาซึ่งเชื่อมที่ราบอัคโคกับหุบเขาจอร์แดนและเขตทะเลกาลิลี. ตัวอย่างเช่น, หุบเขาเมกิดโด, อยู่ในส่วนตะวันตกของหุบเขา. หุบเขาอิสเรเอลเป็นเส้นทางหลักสำหรับการข้ามแผ่นดินบริสุทธิ์ระหว่างทะเลเมดิเตอร์เรเนียนทางตะวันตกและหุบเขาจอร์แดนทางตะวันออก.

เหตุการณ์สำคัญ: ถนนหลวงสายสำคัญที่เชื่อมอียิปต์กับเมโสโปเตเมียผ่านหุบเขานี้, และการสู้รบหลายครั้งเกิดขึ้นที่นั่น (วันฉ. ๑:๒๒-๒๗; ๕:๑๘; ๒ พกษ. ๒๓:๒๙-๓๐). ความขัดแย้งครั้งใหญ่ครั้งสุดท้ายในแผ่นดินนี้เริ่มด้วยการทำสงครามอารมาเกดโดน, ซึ่งจะสู้รบก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระผู้ช่วยให้รอดเล็กน้อย; ชื่อนี้มาจากฮาร์ เมกิดโดน, หรือภูเขาเมกิดโด (อสค. ๓:๘; โยเอล ๓:๙-๑๔; ศคย. ๑๔:๒-๕; วว. ๑๖:๑๔-๑๖).

๒๒. ภูเขาทาโบร์

มองไปทางตะวันตกเฉียงเหนือ. ที่ลุ่มซึ่งล้อมรอบภูเขาทาโบร์คือหุบเขาอิสเรเอล, เรียกกันอีกอย่างหนึ่งว่าที่ราบเอสตราเอลอน. นาซาเร็ธอยู่ในกลุ่มเนินเขาที่อยู่เลยภูเขาทาโบร์ไป.

เหตุการณ์สำคัญ: เดโบราห์และบาราครวมพลของพระเจ้าต่อสู้ยาบิน, กษัตริย์แห่งฮาซอร์ (วันฉ. ๔:๔-๑๔). ภูเขาทาโบร์เป็นหนึ่งในสถานที่ซึ่งเชื่อสืบกันมาว่าเป็นสถานที่แห่งการเปลี่ยนสภาพของพระผู้ช่วยให้รอด (มธ. ๑๗:๑-๙); อีกสถานที่หนึ่งคือภูเขาเฮอร์โมน. (ดู คู่มือพระคัมภีร์, “เปลี่ยนสภาพ (การ).”)

๒๓. ทะเลกาลิลีและภูเขาแห่งผู้เป็นสุข

มองทางทิศตะวันตกเฉียงใต้เลยมุมตะวันตกเฉียงเหนือของทะเลกาลิลี, ทะเลสาบน้ำจืด. ทิเบเรียสอยู่บนฝั่งทะเลด้านที่ไกลออกไปและเลยไปทางด้านซ้ายของภาพ. เนิน

เขาตรงกลางด้านหน้าเป็นสถานที่ซึ่งเชื่อกันมาว่าเป็นภูเขาแห่งผู้เป็นสุข. คาเปอร์นาอุมอยู่ทางซ้าย, ไม่ได้อยู่ในภาพถ่าย.

เหตุการณ์สำคัญ: พระผู้ช่วยให้รอดทรงทุ่มเทเวลาให้แก่การปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ขณะทรงเป็นมรรตย์ในภูมิภาคนี้. ที่นั่นพระองค์ทรงเรียกและแต่งตั้งอัครสาวกสิบสอง (มธ. ๔:๑๘-๒๒; ๑๐:๑-๔; มาระโก ๑:๑๖-๒๐; ๒:๑๓-๑๔; ๓:๗, ๑๓-๑๕; ลูกา ๕:๑-๑๑), ทรงสอนคำเทศนาบนภูเขา (มธ. ๕-๗), และทรงสอนเป็นคำอุปมา (มธ. ๑๓:๑-๕๒; มาระโก ๔:๑-๓๔). ปาฏิหาริย์ที่พระองค์ทรงกระทำมีดังนี้: พระองค์ทรงรักษาคนโรคเรื้อนให้หาย (มธ. ๘:๑-๔); ทรงทำให้พายุสงบ (มธ. ๘:๒๓-๒๗); ทรงขับกองกำลังมาร, ซึ่งจากนั้นเข้าสู่สุรที่วังลงทะเล (มาระโก ๕:๑-๑๕); ทรงทำให้บุตรสาวของไยริสลุกขึ้นจากความตาย (มธ. ๙:๑๘-๑๙, ๒๓-๒๖; มาระโก ๕:๒๒-๒๔, ๓๕-๔๓); ทรงเลือกคนห้าพันคนและคนสี่พันคน (มธ. ๑๔:๑๔-๒๑; ๑๕:๓๒-๓๘); ทรงบัญชาสานศิษย์ของพระองค์ให้หย่อนอวนลงจับปลา, ซึ่งโดยการทำเช่นนั้นพวกเขาได้ปลามากมาย (ลูกา ๕:๑-๖); ทรงรักษาผู้คนมากมายให้หายจากโรค (มธ. ๑๕:๒๙-๓๑; มาระโก ๓:๗-๑๒); และทรงมาปรากฏหลังการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์เพื่อสอนสานศิษย์ของพระองค์ (มาระโก ๑๔:๒๗-๒๘; ๑๖:๗; ยอห์น ๒๑:๑-๒๓).

๒๔. คาเปอร์นาอุม

คาเปอร์นาอุม, ตั้งอยู่บนชายฝั่งด้านเหนือของทะเลกาลิลี, เป็นศูนย์กลางของศาสนกิจในกาลิลีของพระเยซู (มธ. ๙:๑-๒; มาระโก ๒:๑-๕). เป็นศูนย์กลางการพาณิชย์และการประมงที่สำคัญและประสบความสำเร็จ, เป็นบ้านให้แก่คนต่างชาติเช่นเดียวกับชาวยิว. ประชากรในศตวรรษแรกไม่น่าจะเกิน ๑,๐๐๐ คน. คาเปอร์นาอุมตั้งอยู่ตรงมุมทางของเส้นทางการค้าสำคัญๆ, พร้อมด้วยผืนดินอุดมสมบูรณ์อยู่โดยรอบ. ทหารชาวโรมันสร้างโรงอาบน้ำและโกดังเก็บของไว้ที่นั่น, ซึ่งช่วยเสริมโครงสร้างทางสังคมที่เป็นระเบียบด้วยอาคารสาธารณะที่สร้างมาอย่างดี. แม้ว่ามีการทำปาฏิหาริย์มากมายที่นี่, แต่ผู้คนโดยทั่วไปก็ปฏิเสธศาสนกิจของพระผู้ช่วยให้รอด. ดังนั้นพระเยซูจึงทรงสถาปนาเมืองนี้ (มธ. ๑๑:๒๐, ๒๓-๒๔). เมื่อเวลาผ่านไป, คาเปอร์นาอุมกลายเป็นซากปรักหักพังและยังคงร้างอยู่อาศัย.

เหตุการณ์สำคัญ: คาเปอร์นาอุมเป็นที่รู้จักในนาม “เมืองของพระองค์เอง” ของพระผู้ช่วยให้รอด (มธ. ๙:๑-๒; มาระโก ๒:๑-๕). พระองค์ทรงกระทำปาฏิหาริย์มากมาย ณ สถานที่แห่งนี้. ตัวอย่างเช่น, พระองค์ทรงรักษาผู้คน

มากมาย (มาระโก ๑:๓๒-๓๔), รวมถึงคนรับใช้ของนายร้อยคนหนึ่ง (ลูกา ๗:๑-๑๐), แม่ม่ายของเปโตร (มาระโก ๑:๒๑, ๒๙-๓๑), คนง่อยซึ่งต้องหย่อนเตียงของเขาลงมาจากทางหลังคา (มาระโก ๒:๑-๑๒), และชายที่มือลีบ (มธ. ๑๒:๙-๑๓). ที่นั่นพระเยซูทรงขับวิญญาณชั่วร้ายมากมายออกไป (มาระโก ๑:๒๑-๒๘, ๓๒-๓๔), ทรงทำให้บุตรสาวของไยริสลุกขึ้นจากความตาย (มาระโก ๕:๒๒-๒๔, ๓๕-๔๓), และตรัสเทศนาเรื่องอาหารแห่งชีวิตในธรรมศาลาที่คาเปอร์นาอุม (ยอห์น ๖:๒๔-๕๙). พระผู้ช่วยให้รอดทรงแนะนำให้เปโตรจับปลาตัวหนึ่งจากทะเลกาลิลี, อ้าปากของมัน, และพบเหรียญที่จะนำไปจ่ายภาษี (มธ. ๑๗:๒๔-๒๗).

๒๕. แม่น้ำจอร์แดน

แม่น้ำจอร์แดนมีต้นสายอยู่ทางเหนือของทะเลกาลิลี, ไหลลงทะเลนั้น, และจากนั้นไหลลงใต้สู่ทะเลตาย.

เหตุการณ์สำคัญ: โลกเลือกที่รับจอร์แดนไว้ให้ตนเอง (ปฐมก. ๑๓:๑๐-๑๑). โยชูวาแยกผืนน้ำ, ทำให้ชาวอิสราเอลข้ามเข้าไปในแผ่นดินที่สัญญาไว้ได้ (ยชว. ๓:๑๓-๑๗; ๔:๑-๙, ๒๐-๒๔). เอลิชาห์กับเอลิชาแยกผืนน้ำ (๒ พกษ. ๒:๕-๘, ๑๒-๑๔). นาอามานหายจากโรคเรื้อน (๒ พกษ. ๕:๑-๑๕). ยอห์น ผู้ถวายบัพติศมาให้บัพติศมาผู้คนมากมาย, รวมทั้งพระผู้ช่วยให้รอด (มธ. ๓:๑-๖, ๑๓-๑๖). (ดู คู่มือพระคัมภีร์, “แม่น้ำจอร์แดน.”)

๒๖. ซีซาร์ยา ฟีลิปปี

น้ำพุนี้อยู่บริเวณตีนเขาเฮอร์โมน. เป็นหนึ่งในบรรดาต้นน้ำของแม่น้ำจอร์แดน. เฮโรด ฟีลิป, ผู้ซึ่งปกครองเขตนี้, สร้างเมืองที่นั่นขึ้นเมืองหนึ่งเพื่อเป็นเกียรติแก่ซีซาร์ (จักรพรรดิของเขา) และตนเอง; แต่ก่อนเมืองนี้เรียกว่า ปานีอัสและปัจจุบันนี้เรียกว่าปานีอัสหรือซีซาร์ยา ฟีลิปปี.

เหตุการณ์สำคัญ: พระผู้ช่วยให้รอดทรงพบกับสานศิษย์ของพระองค์ที่ซีซาร์ยา ฟีลิปปี. ที่นั่นเปโตรประกาศว่าพระผู้ช่วยให้รอดคือ “พระคริสต์, พระบุตรของพระเจ้า” เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์. พระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาแก่เปโตรถึง “กุญแจทั้งหลายของอาณาจักรแห่งสวรรค์” (มธ. ๑๖:๑๓-๒๐).

๒๗. นาซาเร็ธ

ทัศนียภาพเมืองนาซาเร็ธในปัจจุบันมองไปทางทิศใต้. นาซาเร็ธเป็นหมู่บ้านเล็กๆ ในสมัยพระคัมภีร์ไบเบิล.

เหตุการณ์สำคัญ: ในนิมิตนี้ไปเห็นมารดาของพระผู้ช่วยให้รอดในนาซาเร็ธ (ฉ. ๑, ๑๑:๑๓-๒๒). เทพกบเวริลลบอกมารีย์ว่านางจะให้กำเนิดพระผู้ช่วยให้รอด (ลูกา

๑:๒๖-๓๕). กาเบรียลบอกโยเซฟให้รับมารีย์เป็นภรรยา และตั้งชื่อบุตรชายของนางว่าเยซู (มธ. ๑:๑๘-๒๕). พระเยซูทรงเจริญวัยในนาซาเร็ธ (มธ. ๒:๑๙-๒๓; ลูกา ๒:๔-๔๐; ๔:๑๖). พระองค์ทรงสั่งสอนและทรงประกาศ ในธรรมศาลาว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ (ลูกา ๔:๑๖-๒๑), แต่ผู้คนในนาซาเร็ธปฏิเสธพระองค์ (มธ. ๑๓:๕๔-๕๘; ลูกา ๔:๒๒-๓๐).

๒๘. ดาน

เมืองโบราณนี้เรียกว่าเลชม (ยชว. ๑๙:๔๗) หรือลาอิซ (วณก. ๑๘:๗, ๑๔) ก่อนที่ชาวอิสราเอลยึดครองแผ่นดิน. น้ำพุทั้งหลายที่อยู่ ณ สถานที่แห่งนี้, รวมทั้งน้ำพุต่างๆ ที่ชีซารียา ฟีลิปปี, เป็นต้นน้ำสำคัญของแม่น้ำจอร์แดน.

เหตุการณ์สำคัญ: อับราฮัมช่วยโลท (ปฐก. ๑๔:๑๓-๑๖). ชนเผ่าของดานยึดเขตนี้และตั้งชื่อว่าดาน (ยชว. ๑๙:๔๗-๔๘). เยโรโบอัมประดิษฐานลูกวัวทองคำไว้รูปหนึ่งซึ่งมีส่วนก่อให้เกิดการล่มสลายของชนเผ่า ๑๐ เผ่าทางเหนือ (๑ พกษ. ๑๒:๒๖-๓๓). ดานเป็นเมืองเหนือสุดของอิสราเอล—ด้วยเหตุนี้พระคัมภีร์จึงกล่าวว่าเป็นดินแห่งอิสราเอล “ตั้งแต่เบเออร์เซบาถึงเมืองดาน” (๒ พศต. ๓๐:๕; เบเออร์เซบาเป็นเมืองใต้สุด). (ดู คู่มือพระคัมภีร์, “ดาน.”)

๒๙. เอเธนส์

ภาพถ่ายนี้แสดงให้เห็นซากปรักหักพังของพาร์เธนอนในเอเธนส์. เอเธนส์เป็นเมืองหลวงกรีกโบราณของอดีตและในสมัยพันธสัญญาใหม่อยู่ในแคว้นอาคาญาซึ่งเป็นแคว้นโรมัน. ซอนี่ตั้งเพื่อเป็นเกียรติแก่เทพธิดากรีกนอกศาสนา เทพธิดาอะธีนา. มาถึงสมัยภาคพันธสัญญาใหม่, เอเธนส์ก็สูญเสียความยิ่งใหญ่และเกียรติภูมิที่มีมาแต่ดั้งเดิม, แต่ยังคงมีรูปปั้นและอนุสาวรีย์สำหรับเทพเจ้าและเทพธิดาหลายรูป, รวมทั้ง “เทพเจ้าที่ไม่รู้จัก” (กิจการ ๑๗:๒๓).

เหตุการณ์สำคัญ: อัครสาวกเปาโลไปเยือนเมืองนี้และสั่งสอนบนเนินเขามาร์ส, ไกล์พาร์เธนอน (กิจการ ๑๗:๑๕-๓๔). มีการส่งผู้สอนศาสนาจากเอเธนส์ไปภูมิภาคอื่นๆ ของกรีซ (๑ ธส. ๓:๑-๒).

๓๐. โครีนธ์

เมืองหลักของแคว้นอาคาญาซึ่งเป็นแคว้นโรมัน. ตั้งอยู่ตรงคอคอดที่เชื่อมเพโลพอนเนซัสกับแผ่นดินใหญ่ของกรีซ, โดยมีท่าเรือทั้งด้านตะวันออกและตะวันตก. เป็นเมืองท่าแห่งความมั่งคั่งและอิทธิพล.

เหตุการณ์สำคัญ: เปาโลอาศัยอยู่ในโครีนธ์เป็นเวลาหนึ่งปีกับหกเดือนและสถาปนาศาสนจักรที่นั่น (กิจการ ๑๘:๑-๑๘). เปาโลเขียนจดหมายหลายฉบับถึงสมาชิกของศาสนจักรในเขตโครีนธ์, ปัจจุบันจดหมายสองฉบับอยู่ในภาคพันธสัญญาใหม่ (๑ และ ๒ โครินธ์).

๓๑. เอเฟซัส

ซากปรักหักพังของโรมนทรสพกรีกที่เอเฟซัส, ซึ่งอัครสาวกเปาโลเคยสั่งสอนที่นั่น. ในสมัยภาคพันธสัญญาใหม่, เอเฟซัสมีชื่อเสียงทั่วโลกเท่าที่รู้จักกันในสมัยนั้นในด้านพระวิหารอันงดงามซึ่งสร้างเป็นเกียรติแก่เทพธิดาอารเทมิส เทพธิดากรีกนอกศาสนา. ปัจจุบันเป็นซากปรักหักพัง, เอเฟซัสเคยเป็นเมืองหลวงของแคว้นเอเชียซึ่งเป็นแคว้นโรมัน และเป็นศูนย์กลางที่ยิ่งใหญ่ด้านการพาณิชย์. บรรดาช่างเงินในเมืองนี้ค้าขายรุ่งเรืองโดยการขายรูปปั้นของอารเทมิส.

เหตุการณ์สำคัญ: อัครสาวกเปาโลไปเยือนเอเฟซัสในช่วงใกล้จะสิ้นสุดการเดินทางของผู้สอนศาสนาครั้งที่สองของเขา (กิจการ ๑๘:๑๘-๑๙). ในการเดินทางครั้งที่สามของเขา เขาอยู่ในเมืองเป็นเวลาสองปี. เขาถูกบังคับให้ออกไปเนื่องจากการลุกฮือซึ่งเกิดจากช่างเงินที่สูญเสียผลประโยชน์ทางการค้าเมื่อเปาโลสั่งสอนในเชิงต่อต้านการมีสการอารเทมิส เทพธิดาปลอม (กิจการ ๑๙:๑, ๑๐, ๒๓-๔๑; ๒๐:๑). โรมนทรสพแห่งเอเฟซัสเป็นโรมนทรสพที่ใหญ่ที่สุดเท่าที่ชาวกรีกเคยสร้างมาและเป็นสถานที่ซึ่งมิตรสหายของเปาโลเผชิญกลุ่มคนร้าย (กิจการ ๑๙:๒๙-๓๑). เปาโลเขียนสาส์นฉบับหนึ่งถึงสมาชิกของศาสนจักรที่เอเฟซัสระหว่างที่เขาถูกกักขังในโรม. หนึ่งในเจ็ดสาขาของศาสนจักรในเอเชียที่หนังสือวิวรณ์กล่าวถึงตั้งอยู่ในเอเฟซัส (วว. ๑:๑๐-๑๑; ๒:๑).

๓๒. เกาะปีทอมอส

เป็นเกาะหนึ่งในทะเลเอเจียนสถานที่ซึ่งยอห์นถูกเนรเทศไป (วว. ๑:๙). ตามที่ทราบกันต่อมา, เขาทำงานที่นั่นในเหมืองหินอ่อน.

เหตุการณ์สำคัญ: ยอห์นเห็นนิมิตอันยิ่งใหญ่เรียกว่าบันทึกการเปิดเผย (หนังสือวิวรณ์). พระเจ้าทรงบอกเขาให้ส่งบันทึกของนิมิตนี้ไปยังหน่วยต่างๆ ของศาสนจักรเจ็ดหน่วยในเอเชีย (วว. ๑:๑๑).

66 แผนที่ต่อไปนี้จะช่วยให้ท่านเข้าใจได้ดียิ่งขึ้นถึงพระคัมภีร์. โดยรู้ถึงภูมิศาสตร์ของดินแดนที่อธิบายไว้

ในพระคัมภีร์, ท่านจะเข้าใจเหตุการณ์ในพระคัมภีร์ได้ดียิ่งขึ้น.

๑. แผนที่ทางกายภาพของแผ่นดินบริสุทธี
๒. การอพยพของอิสราเอลจากอียิปต์และการเข้าสู่คานาอัน
๓. การแบ่งแยกสิบสองเผ่า
๔. จักรวรรดิของดาวิดกับซาโลมอน
๕. จักรวรรดิอัสซีเรีย
๖. จักรวรรดิบาบิโลนใหม่ (เนบูคัดเนสซาร์) และอาณาจักรอียิปต์
๗. จักรวรรดิเปอร์เซีย

๘. จักรวรรดิโรมัน
๙. โลกของภาคพันธสัญญาเดิม
๑๐. คานาอันในสมัยพันธสัญญาเดิม
๑๑. แผ่นดินบริสุทธีในสมัยพันธสัญญาใหม่
๑๒. เยรูซาเล็ม ณ สมัยของพระเยซู
๑๓. เส้นทางในการเผยแผ่ศาสนาของอัครสาวกเปาโล
๑๔. ความสูงของแผ่นดินบริสุทธีในสมัยพระคัมภีร์ไบเบิล

ดรรชนีสถานที่-ชื่อเรียงตามพยัญชนะสามารถช่วยท่านระบุที่ตั้งของสถานที่แต่ละแห่งบนแผนที่. รายการแต่ละรายการรวมถึงหมายเลขแผนที่ตามด้วยตารางระยะพิกัดซึ่งประกอบด้วยการรวมพยัญชนะ-ตัวเลข. ตัวอย่างเช่น, รายการของรับบาห์ (อัมมาน) ในแผนที่แรกระบุว่าอยู่ที่ ๑๖๕; นั่นคือ, แผนที่หมายเลข ๑, ช่องสี่เหลี่ยม ง๕. ท่านสามารถระบุที่ตั้งจากช่องสี่เหลี่ยมจำเพาะในแผนที่แต่ละหน้าได้โดยดูระยะพิกัดด้านบนและด้านข้างของแผนที่นั้น. สถานที่ซึ่งมีชื่ออื่นด้วยจะระบุไว้ในวงเล็บ; ตัวอย่างเช่น, รับบาห์ (อัมมาน). เครื่องหมายคำถามหลังชื่อเป็นการบอกว่าคุณสถานที่ซึ่งแสดงไว้บนแผนที่มีความเป็นไปได้หรืออาจจะเป็นที่ตั้งแต่ยังไม่แน่นอน.

▲ รูปทรงสามเหลี่ยมสีดำเล็กๆ แทนภูเขา.
 ทะเลตาย แบบตัวพิมพ์นี้ใช้สำหรับสถานที่ทางภูมิศาสตร์, เช่น มหาสมุทร, ทะเล, ทะเลสาบ, แม่น้ำ, ภูเขา, แดนทิวกันดาร, หุบเขา, ทะเลทราย, และเกาะต่างๆ.

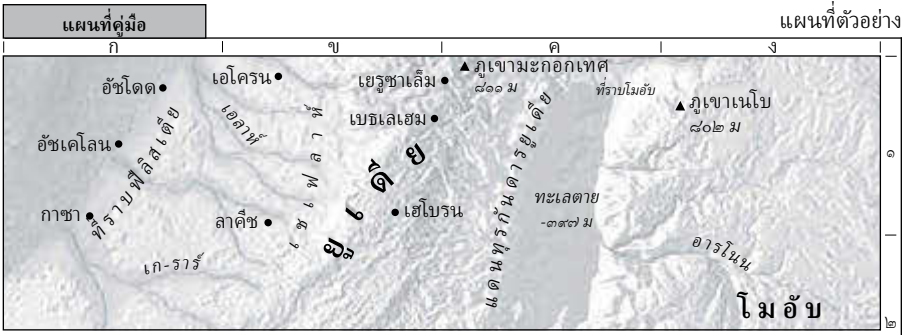
เยรูซาเล็ม แบบตัวพิมพ์นี้ใช้สำหรับนครและเมืองทั้งหมด (และสำหรับที่ตั้งต่างๆ ในรายละเอียดบนแผนที่นครเยรูซาเล็ม).

โมอับ แบบตัวพิมพ์นี้ใช้สำหรับการแบ่งเขตทางการเมืองที่เล็กกล, เช่น เขต, ประชาชน, และเผ่าต่างๆ.

ยูเดีย แบบตัวพิมพ์นี้ใช้สำหรับการแบ่งเขตทางการเมืองที่ใหญ่ขึ้น, เช่น ประชาชาติ, ประเทศ, และทวีป.

ต่อไปนี้เป็นกุญแจใจความเข้าใจสัญลักษณ์และแบบตัวพิมพ์ต่างๆ ที่ใช้บนแผนที่. นอกจากนี้, แผนที่แต่ละหน้าอาจมีกุญแจพร้อมคำอธิบายสัญลักษณ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับแผนที่ในหน้านั้นโดยเฉพาะ.

จุดสีแดงแทนนครหรือเมือง. บางครั้งอาจมีเส้นลากจากจุดไปยังชื่อเมืองหรือสถานที่ตั้ง.

ดรรชนีส์ถานที่-ชื่อ

กร็ช, ๗:๒๒
 กลโกธา, ในเยรูซาเล็ม, ๑๒:๒๓
 กอล, เขต, ๘:๒๑
 กัท, ๓:๒๕, ๔:๒๕, ๑๐:๒๖
 กัทเฮเฟอร์, ๑๐:๒๓
 กาซา, ๑:๒๖, ๒:๒๑, ๓:๒๕, ๔:๒๕, ๑๐:๒๗, ๑๑:๒๗, ๑๓:๒๕
 กาด, ๒:๒๕
 กาดารา, ๑๑:๒๕
 กาลาเทีย, เขต, ๑๓:๒๑
 กาลิลี, เขต, ๑๑:๒๒
 กาลิลี, ตอนบน, เขต, ๑:๒๒
 กาลิลี, ตอนล่าง, เขต, ๑:๒๓
 กาลิลี, ทะเล (คินเนเรท), ๑:๒๓, ๓:๒๓, ๔:๖๓, ๙:๖๓, ๑๐:๒๓, ๑๑:๒๓, ๑๔:๒๗
 กิเบอาห์, ๔:๒๕
 กิเบโอน, ๑๐:๒๕
 กิลกาล, ๑:๒๕, ๒:๖๑, ๔:๖๕
 กิลโบอา, ภูเขา, ๑:๒๕, ๓:๒๕, ๑๐:๒๕, ๑๑:๒๕, ๑๔:๒๖
 กิเลอาด, เขต, ๑:๒๕, ๑๐:๒๕

 เกซูร์, เขต, ๔:๖๓
 เกเซอร์, ๔:๒๕
 เกทเสมเน่, สวน, ในเยรูซาเล็ม, ๑๒:๖๕
 เก-ราร์, ๑๐:๒๗
 เก-ราร์, แม่น้ำ, ๑:๒๗, ๑๐:๒๗, ๑๑:๒๗
 เกรซิม, ภูเขา, ๑:๒๕, ๓:๒๕, ๔:๒๕, ๑๐:๒๕, ๑๑:๒๕, ๑๔:๒๖

 โกอเซน, เขต, ๒:๒๒, ๙:๒๕
 โกอเมราห์, บริเวณใกล้โดมกับ, ๑๐:๒๘

 คินดีส, ๑๓:๖๒
 ครีต, (คัฟไทร์), เกาซ, ๘:๒๓, ๙:๒๓, ๑๓:๖๓
 คอเคซัส, ภูเขา, ๕:๒๑, ๘:๖๒, ๙:๒๑
 คัปปาโดเชีย, เขต, ๑๓:๒๒
 คัฟไทร์, (ครีต), เกาซ, ๙:๒๓

คาเดซ-บารเนีย, ๒:๒๒, ๓:๒๖, ๔:๒๖
 คานา, ๑๑:๒๓
 คานอนัน, เขต, ๒:๒๑, ๙:๖๓
 คาบสมุทรซีนาย, ๒:๒๓
 คาเปอร์นาอุม, ๑๑:๒๓
 ค่ายในแดนทรุกันดาร, ๒:๒๕
 คายาฟาส, บ้านของ, ในเยรูซาเล็ม, ๑๒:๒๖
 คารเคมิช, ๕:๒๒, ๖:๒๒, ๙:๖๒
 คาร์เทจ, ๘:๒๓
 คารเมล, ภูเขา, ๑:๒๓, ๓:๒๓, ๔:๒๓, ๑๐:๒๓, ๑๑:๒๓
 คิทิม (ไซปรัส), เกาซ, ๙:๒๓
 คินเนเรท, ทะเล, ๑:๒๓, ๓:๒๓, ๔:๖๓, ๙:๖๓, ๑๐:๒๓, ๑๑:๒๓
 คีโอส, เกาซ, ๑๓:๖๒
 คีไซน, แม่น้ำ, ๑:๒๓, ๑๐:๒๓, ๑๑:๒๓
 คีร์หะเรเซท, ๑๐:๒๗

 โคราซิน, ๑๑:๒๓
 โครินธ์, ๑๓:๖๒

 จักรวรรดิบาบิโลน, ใหม่, ๖:๒๓
 จักรวรรดิปาร์เธีย, ๘:๖๓
 จักรวรรดิเมเดีย, ๖:๖๓
 จักรวรรดิอัสซีเรีย, ๕:๒๓

 เณลียงของซาโลมอน, ในเยรูซาเล็ม, ๑๒:๖๕
 เณลียงในราชสำนัก, ในเยรูซาเล็ม, ๑๒:๒๕

 ซาโรน, ที่ราบ, ๑:๒๕, ๑๐:๒๕, ๑๑:๒๕
 ซินาร์ (บาเบล), ๙:๒๓
 ซิโลห์, ๓:๒๕, ๔:๖๕, ๑๐:๒๕
 ซูซาน (สุสา), ๖:๒๓, ๗:๒๓, ๙:๒๓
 ซูร์, แดนทรุกันดาร, ๒:๒๒

 เซเคม, ๓:๒๕, ๔:๒๕, ๑๐:๒๕
 เซเฟลาห์, ๑:๒๖, ๑๐:๒๖, ๑๔:๒๒

 ซาลามิส, ๑๓:๒๓
 ซาเลม (เยรูซาเล็ม), ๙:๖๓

ซีซารียา เฟลิปปี, ๑๑:๒๒
 ซีซารียา, ๑๑:๒๕, ๑๓:๒๓
 ซีนาย, ภูเขา (ไซเน), ๒:๒๕, ๙:๖๕
 ซีเรีย, เขต, ๖:๒๓, ๘:๒๓, ๙:๖๓, ๑๑:๒๒, ๑๓:๒๓
 ซีลีเซีย, เขต, ๑๓:๒๒

 ไชดอน, ๑:๒๑, ๓:๒๒, ๔:๖๒, ๙:๖๓, ๑๐:๒๑, ๑๑:๒๑, ๑๓:๒๓
 ไชปรัส (คิทิม), เกาซ, ๘:๒๓, ๙:๒๓, ๑๓:๒๓
 ไชราควัส, ๑๓:๒๒
 ไชริน, ๑๓:๖๓

 ดาเชีย, เขต, ๘:๒๒
 ดาน (ลาอิช), ๑:๒๒, ๓:๒๓, ๔:๖๓, ๑๐:๒๒
 ดาน, ๒:๒๓, ๓:๒๕
 ดามัสกัส, ๑:๖๑, ๓:๒๒, ๔:๖๒, ๙:๖๓, ๑๐:๖๑, ๑๑:๖๑, ๑๓:๒๓
 ดีโยน, ๒:๖๑
 ดูรา, ที่ราบ, ๙:๒๒

 เดอริบ, ๑๓:๒๒

 แดนทรุกันดารซีนาย, ๒:๒๕
 แดนทรุกันดารตะวันออก, ๒:๖๓

 โดธาน, ๑๐:๒๕
 โดฟคาห์, ๒:๒๕
 โดร์, ๓:๒๕, ๔:๒๕
 โดโรส, ๖:๒๒, ๗:๒๒, ๑๓:๖๒

 ทรอย, ๙:๒๒
 ทรานส์จอร์แดน, ที่ราบสูงด้านตะวันออกของ, ๑๔:๖๒
 ทศบุรี, เขต, ๑๑:๒๕
 ทอเลเมอัส (อ็คโค), ๑:๒๓, ๑๑:๒๓, ๑๓:๒๓
 ทะเลเกลือ (ทะเลตาย), ๑:๒๖, ๒:๖๑, ๓:๒๕, ๔:๖๕, ๙:๖๕
 ทะเลแคสเปียน, ๕:๒๑, ๖:๒๑, ๗:๒๒, ๘:๖๒, ๙:๒๑

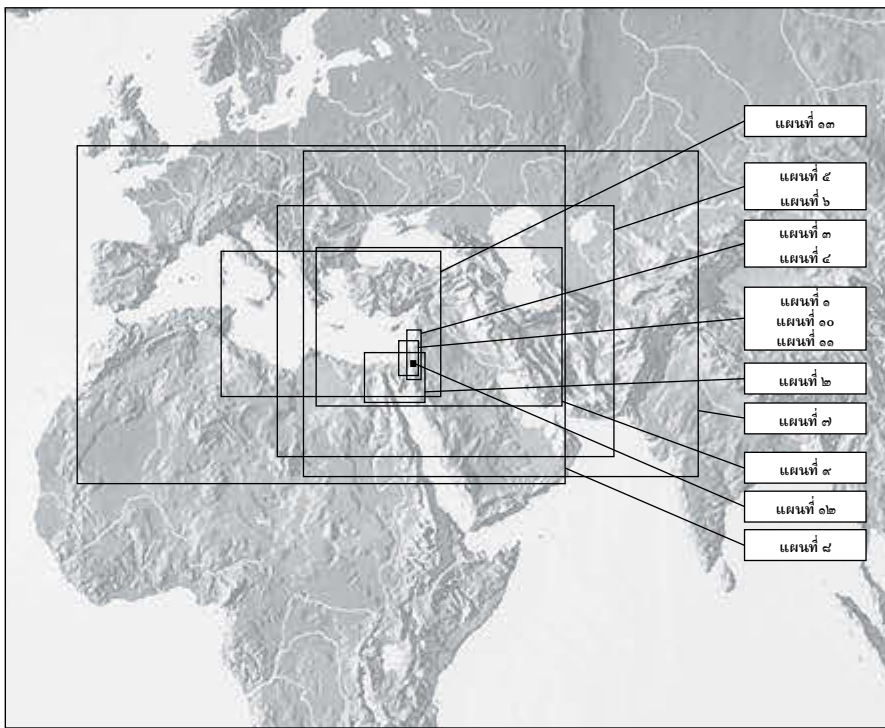
ทะเลดำ, ๕:๗๑, ๖:๗๑, ๗:๓๒, ๘:๑๒, ๙:๗๑, ๑๓:๓๑	เทือกเขาเลบานอน, ๑:๑๑, ๑๐:๑๑, ๑๑:๑๑	เบธเลเฮม, ๑:๗๖, ๓:๓๕, ๔:๑๕, ๑๐:๗๖, ๑๑:๗๖
ทะเลแดง, ๒:๖๔, ๕:๗๔, ๖:๗๔, ๗:๗๔, ๘:๑๔, ๙:๖๔	ไทกริส, แม่น้ำ, ๕:๑๒, ๖:๑๒, ๘:๑๒, ๙:๑๒, ๑๐:๑๒	เบธเลเฮม, ถนงไป, ๑๒:๓๗
ทะเลตอนบน (ทะเลใหญ่, ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน), ๗:๓๓, ๙:๗๓	ไทริส, ๑:๗๒, ๓:๓๓, ๔:๑๓, ๙:๖๓, ๑๐:๗๒, ๑๑:๗๒, ๑๓:๑๓	เบธเอล (ลูส), ๓:๓๕, ๔:๑๕, ๑๐:๗๕, ๑๑:๗๖
ทะเลตอนล่าง (ทะเลตะวันออก, อ่าวเปอร์เซีย), ๕:๑๔, ๖:๑๔, ๗:๗๔, ๘:๑๓, ๙:๑๓	เชเบส, ๕:๗๔, ๖:๗๔, ๗:๓๔, ๘:๑๔	เบธานี, ๑๑:๗๖
ทะเลตะวันออก (ทะเลตอนล่าง), ๕:๑๔, ๖:๑๔	เฮสซิโลนิกา, ๘:๑๒, ๑๓:๖๑	เบธานี, ถนงไป, ๑๒:๖๕
ทะเลตาย (ทะเลเกลือ), ๑:๑๖, ๒:๖๑, ๓:๗๕, ๔:๖๕, ๙:๖๕, ๑๐:๑๖, ๑๑:๑๖, ๑๔:๑๖, ๑๕:๑๖	นอฟ (เมมฟิส), ๒:๓๓	เบธาบาร, ๑๑:๑๖
ทะเลตาย, กั้น, ๑๔:๑๖	นัฟทาลี, ๓:๗๓	เบนยามิน, ๑:๓๖, ๓:๓๕
ทะเลตาย, ถนงไป, ๑๒:๑๖	นาซาเร็ธ, ๑:๗๓, ๑๑:๗๓	เบโรธา, ๑๓:๖๑
ทะเลตาย, ระดับ, ๑๔:๓๓, ๑๕:๑๓	นาบาเทีย, ๑๑:๑๖	เบโลธา, ๑:๓๖, ๑๐:๓๖, ๑๑:๓๖
ทะเลทรายลิเบีย, ๙:๗๕	นาอิน, ๑๑:๑๕	เบเออร์เซบา, ๑:๗๓, ๒:๑๑, ๓:๓๕, ๔:๑๖, ๙:๖๖, ๑๐:๗๖, ๑๑:๗๖
ทะเลทรายอาหรับ, ๙:๓๓	น้ำพุกีโฮน, ในเยรูซาเล็ม, ๑๒:๖๖	โบสราห์, ๓:๗๖, ๔:๖๖
ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน (ทะเลใหญ่, ทะเลตอนบน), ๑:๓๕, ๒:๗๑, ๓:๓๕, ๔:๑๕, ๕:๓๓, ๖:๓๓, ๗:๓๓, ๘:๗๓, ๙:๗๓, ๑๐:๓๕, ๑๑:๓๖, ๑๓:๖๖, ๑๔:๓๖, ๑๕:๓๖	น้ำพุเอนโรเกล, ๑๒:๑๗	ประตูแกะ, ในเยรูซาเล็ม, ๑๒:๑๕
ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน, ระดับ, ๑๔:๓๖, ๑๕:๓๖	นินะเวห์, ๕:๑๒, ๙:๑๒	ประตูงาม, ๑๒:๑๕
ทะเลสาบฮุเลห์ (แหล่งน้ำเมโรม), ๑๐:๑๖, ๑๕:๑๖	เนกฟ, ๑๑:๑๖, ๑๐:๓๖	ประตูน้ำ, ในเยรูซาเล็ม, ๑๒:๑๗
ทะเลใหญ่ (ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน, ทะเลตอนบน), ๑:๓๕, ๒:๗๑, ๓:๓๕, ๔:๑๕, ๕:๓๓, ๖:๓๓, ๗:๓๓, ๘:๗๓, ๙:๗๓, ๑๐:๓๕, ๑๑:๓๖, ๑๓:๖๖, ๑๔:๓๖, ๑๕:๓๖	เนโบ, ๑:๗๖, ๒:๖๖, ๓:๗๕, ๔:๖๕, ๑๐:๑๖, ๑๑:๑๖	ประตูปลา, ในเยรูซาเล็ม, ๑๒:๗๓
ทะเลอารี, ๕:๖๑, ๖:๖๑, ๗:๑๒	ไนล์, แม่น้ำ, ๒:๓๓, ๕:๗๕, ๖:๗๕, ๗:๓๕, ๘:๑๕, ๙:๑๕	ประตูสุสา, ในเยรูซาเล็ม, ๑๒:๖๕
ทะเลอาหรับ, ๖:๖๕	บริตานเนีย, ๑๑:๑๖	ปอนทัส, ๑๑:๑๖
ท่างาม, ท่าเรือ, ๑๓:๖๓	บองู, ในเยรูซาเล็ม, ๑๒:๓๖	ป้อมอันโทเนีย, ในเยรูซาเล็ม, ๑๒:๑๖
ทานิส (ราเมเสส), ๒:๗๒	บาซัน, ๑๑:๑๖, ๑๐:๑๖	ปัดดานอาร์ม (ฮาราน), ๑๒:๑๖
ทาโมร์, ๑:๑๓, ๓:๗๕, ๔:๖๕, ๑๐:๑๓, ๑๑:๑๓, ๑๕:๑๖	บ้านสามร้าน, ๑๓:๗๑	ปัทมอส, ๑๓:๖๖
ทาร์ซัส, ๑๓:๑๒	บาบิโลน, ๕:๑๓, ๖:๑๓, ๗:๗๓, ๘:๑๓	ปัมฟีเลีย, ๑๓:๑๖
ทิเบเรียส, ๑๑:๑๓	บาบิโลเนีย, ๑๑:๑๓	ปาโฟส, ๑๓:๑๓
เทโคอา, ๑๐:๗๖	บาเบล (ชินาร์), ๑๑:๑๓	ปาราน, ๑๓:๑๓
	บีธเนีย, ๑๓:๑๑	ปัทม, ๒:๗๒
	เบเชธา, ๑๒:๑๒	ปัสเตีย, ๑๓:๑๖
	เบธขาน, ๓:๗๕, ๔:๖๕, ๑๐:๑๕	พิเททโร, ๒:๗๓
	เบธซาธา, ๑๑:๑๒, ๑๒:๑๒	เปโนเอล, ๑๐:๑๕
	เบธไซดา, ๑๑:๑๓	เปอร์กา, ๑๓:๑๖
	เบธฟาอี, ๑๑:๗๖	เปอร์กามัม, ๑๓:๑๖
		เปอร์เซีย, ๕:๖๕, ๖:๖๕
		เปอร์เรีย, ๑๑:๑๕
		ไปทีโอลี, ๑๓:๗๑

ดรรชนีส์ถานที่-ชื่อ

พระวิหาร, ชั้นบันไดสูง, ในเยรูซาเล็ม, ๑๒:๖๕	แมร์ อีนเทอร์นัม (ทะเลใหญ่, ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน, ทะเลตอนบน), ๘:๒๓	รูเบน, ๘:๒๕
พระวิหาร, ในเยรูซาเล็ม, ๑๒:๑๔		เรฟีติม, ๒:๑๔
พระวิหาร, ยอดหลังคา, ในเยรูซาเล็ม, ๑๒:๖๕	โมริยาห์, ภูเขา, ๑๔:๒๖	เรย์อูม, ๑๓:๒๒
พื้นที่แถบภูเขาแคว้นยูเดีย, ๑๔:๒๒	โมเรห์, เนินเขา, ๑:๑๓, ๑๐:๒๓	โรดส์, เกาะ, ๙:๒๓, ๑๓:๖๓
ฟรีเจีย, เขต, ๑๓:๑๒	โมอับ, เขต, ๑:๑๗, ๒:๖๑, ๓:๒๖, ๔:๖๖, ๑๐:๑๗	โรม, ๘:๒๒, ๑๓:๑๑
ฟาราร์, แม่น้ำ, ๑:๖๑, ๑๐:๖๑, ๑๑:๖๒	โมอับ, ที่ราบ, ๑:๑๖, ๑๑:๑๖	ลาเคีย, ๑:๑๖, ๓:๑๕, ๔:๑๕, ๑๐:๑๖
ฟินิเซีย, เขต, ๑:๑๑, ๔:๖๒, ๙:๖๓, ๑๐:๒๑, ๑๑:๒๒, ๑๓:๒๓	ไมซีนี, ๕:๑๒	ลาอิซ (ดาน), ๑๐:๑๒
ฟีลาเดลเฟีย, ๑๑:๖๖	ยับบอก, แม่น้ำ, ๑:๑๕, ๓:๒๔, ๔:๖๔, ๑๐:๑๕, ๑๑:๑๕	ลิเดีย, เขต, ๑๓:๖๒
ฟีลิปปี, ๑๓:๑๑	ยัฟฟา, ๑:๑๕, ๓:๑๕, ๔:๑๕, ๑๐:๑๕, ๑๑:๑๕, ๑๓:๒๓	ลิทานี, แม่น้ำ, ๑:๑๑, ๑๐:๑๑, ๑๑:๑๒
ฟีลิสเตีย, เขต, ๔:๑๕	ยัฟฟา, ถนนไป, ๑๒:๑๕	ลิเบีย, ๘:๒๓, ๑๓:๑๕
ฟีลิสเตีย, ที่ราบ, ๑:๑๖, ๑๐:๑๖	ยาเบซกิเลอาด, ๓:๒๔	ลิสตรา, ๑๓:๒๒
ฟีลิสเตีย, ประชาชน, ๒:๑๒	ยาร์มูก, แม่น้ำ, ๑:๑๓, ๑๐:๑๓, ๑๑:๑๓	ลิเซีย, เขต, ๑๓:๑๒
มันัสเสห์, ๘:๑๕, ๓:๒๓	ยิสเรเอล (เอสตราเอลอน), ภูเขา, ๑:๒๓, ๑๐:๒๓	ลูส (เบซเอล), ๑๐:๒๕
มอลตา, เกาะ, ๑๓:๒๓	ยิสเรเอล, ๔:๖๔, ๑๐:๒๕	เลาติเซีย, ๑๓:๑๒
มะกอกเทศ, ภูเขา, ๑:๒๖, ๑๐:๒๖, ๑๑:๒๖, ๑๒:๖๔, ๑๔:๒๖	ยูดาห์, เขต, ๕:๒๓, ๑๐:๒๗	วังของเฮโรด, ในเยรูซาเล็ม, ๑๒:๒๕
เมกดาลา, ๑๑:๑๓	ยูดาห์, ๘:๑๕	วังฮัสโมเนีย, ในเยรูซาเล็ม, ๑๒:๑๕
มาแคร์ส, ๑๑:๑๗	ยูเดีย, เขต, ๑:๒๖, ๑๑:๒๗	ศาเรฟัท, ๑๑:๒๑
มาซีโดเนีย, เขต, ๗:๑๒, ๘:๑๒, ๑๓:๑๑	ยูเดีย, แดนทิวร์กันดาร, ๑:๒๗, ๑๑:๒๗	ศีกลา, ๔:๑๕
มาราห์, ๒:๒๓	ยูเฟรติส, แม่น้ำ, ๕:๒๓, ๖:๑๓, ๘:๖๓, ๙:๖๒	คีน, แดนทิวร์กันดาร, ๒:๑๒
มาหะนาอิม, ๑๐:๑๕	เยรีโค, ๑:๑๕, ๒:๖๑, ๓:๒๕, ๔:๖๕, ๑๐:๑๕, ๑๑:๑๖, ๑๔:๑๗, ๑๔:๑๓	คิโยน, ภูเขา, ๑๔:๒๖
มิเซีย, เขต, ๑๓:๖๒	เยรูซาเล็ม (ซาเลม), ๑:๒๖, ๒:๖๑, ๓:๑๕, ๔:๑๕, ๕:๒๓, ๖:๒๓, ๗:๑๓, ๘:๑๓, ๙:๖๓, ๑๐:๒๖, ๑๑:๒๖, ๑๓:๒๓, ๑๔:๒๒, ๑๔:๒๖	เศบูลุน, ๘:๑๓
มิรา, ๑๓:๑๒	เยรูซาเล็ม, นครตอนบน, ๑๒:๒๖	เศเรด, แม่น้ำ, ๑:๑๘, ๒:๖๒, ๓:๒๖, ๔:๖๖, ๑๐:๑๘, ๑๑:๑๘
มิเลทัส, ๑๓:๖๒	เยรูซาเล็ม, นครตอนล่าง, ๑๒:๑๖	สปาร์ตา, ๖:๑๒, ๗:๑๒
มีเดีย, เขต, ๒:๖๔, ๙:๖๔	เยอริมาเนีย, เขต, ๘:๒๑	สโมร์นา, ๑๓:๖๒
เมกิดโด, ๑:๒๓, ๓:๑๕, ๔:๑๕, ๖:๒๓, ๙:๖๓, ๑๐:๒๓	รับบาห์ (ฮัมมาน), ๑:๖๕, ๓:๒๕, ๑๐:๖๕, ๑๔:๖๒	สระของหอคอย, ในเยรูซาเล็ม, ๑๒:๒๕
เมเดบา, ๔:๖๕	รามเสส (ทานิส), ๒:๒๒	สะมาเรีย, ๑:๒๔, ๕:๒๓, ๑๐:๒๔, ๑๑:๒๕, ๑๓:๒๓
เมมฟิส (นอฟ), ๒:๑๓, ๕:๒๓, ๖:๒๓, ๗:๑๓, ๘:๑๓	ราโมทกิเลอาด, ๓:๒๔, ๔:๖๔	สะมาเรีย, เขต, ๑:๒๔, ๑๐:๒๔, ๑๑:๒๔
เมสดา (มอลตา), เกาะ, ๑๓:๒๓		สะมาเรีย, ถนนไป, ๑๒:๒๑
เมโสโปเตเมีย, ๘:๖๒, ๙:๖๒		สามเหลี่ยมปากแม่น้ำไนล์, ๒:๑๒, ๙:๑๕
แม่น้ำจอร์แดน, ๑:๑๕, ๒:๖๑, ๓:๒๔, ๔:๖๔, ๑๐:๑๕, ๑๑:๑๕		สาโมธรัส, เกาะ, ๑๓:๖๑
แม่น้ำอินดีส, ๗:๖๔		สาร์มาเทีย, เขต, ๘:๑๑

<p>สาลิม, ๑๑:ค๔</p> <p>ลีคาร์, ๑๑:ป๕</p> <p>ลีเมโอน, เผ่า, ๓:ก๖</p> <p>ลีโลอัม, สระ, ในเยรูซาเล็ม, ๑๒:ค๗</p> <p>สิน, แคนทูกันดาร์, ๒:ค๔</p> <p>สุคคท, ในอิสราเอล, ๓:ป๔, ๔:ง๔</p> <p>สุคคท, ในอียิปต์, ๒:ป๒</p> <p>สุสา (ซุซซาน), ๖:ค๓, ๗:ป๓, ๙:ช๓</p> <p>สุเอซ, อ่าว, ๒:ป๓</p> <p>โสโดมกับโกโมราห์, บริเวณ, ๑๐:ค๘</p> <p>โสเรก, แม่น้ำ, ๑:ป๖, ๑๐:ป๖, ๑๑:ป๖</p> <p>ห้องชั้นบน, ในเยรูซาเล็ม, ๑๒:ป๖</p> <p>หุบเขาขิดโรน, ในเยรูซาเล็ม, ๑๒:ง๖</p> <p>หุบเขาฮินโนม, ในเยรูซาเล็ม, ๑๒:ป๗</p> <p>หุบเขายูเลห์, ๑:ค๒, ๑๑:ค๒</p> <p>แหล่งน้ำเมโรม (ทะเลสาบยูเลห์), ๑๐:ค๒</p> <p>อเล็กซานเดรีย, ๘:ค๓, ๑๓:น๔</p> <p>อ๊กกัต (อ๊กคัต), เขต, ๙:ช๒</p> <p>อ๊กคัต (อ๊กกัต), เขต, ๙:ช๒</p> <p>อ๊กโค (ทอเลเมอัส), ๑:ป๓, ๓:ก๓, ๔:ค๓, ๑๐:ป๒, ๑๑:ป๓</p> <p>อ๊ซเคโลน (อัสคาโลน), ๑:ก๖, ๓:ก๕, ๔:ค๕, ๑๐:ก๖, ๑๑:ก๖</p> <p>อ๊ซโดด (อาโชทัส), ๑:ก๖, ๓:ก๕, ๔:ค๕, ๑๐:ก๖</p> <p>อันท็อก, ในซเรีย, ๘:ค๓, ๑๓:ช๒</p> <p>อันท็อก, ในปีสเดีย, ๑๓:น๒</p> <p>อัมมาน (รับบาห์), ๑:ง๕, ๑๐:ง๕, ๑๔:ง๒</p> <p>อัมโมน, เขต, ๑:ง๖, ๓:ป๕, ๔:ง๔, ๑๐:ง๖</p> <p>อัย, ๒:ง๑, ๑๐:ป๕</p> <p>อัยยาโลน, ๑:ป๕, ๑๐:ป๕, ๑๑:ป๕</p> <p>อัสคาโลน (อ๊ซเคโลน), ๑๑:ก๖</p> <p>อัสซุร, ๕:ค๓, ๙:น๒</p> <p>อัสซีเรีย, ๙:น๒</p>	<p>อาคาบา, อ่าว, ๒:ง๔</p> <p>อาคาบา, แคว้นโรมัน, ๘:ค๒, ๑๓:ง๒</p> <p>อาเซอร์, เผ่า, ๓:ก๓</p> <p>อาโชทัส, ๑๑:ก๖</p> <p>อาเดรีย, ทะเล (เอเดรียติก), ๘:ป๒</p> <p>อาบานา, แม่น้ำ, ๑:ง๑</p> <p>อาบีเลน, เขต, ๑๑:ง๑</p> <p>อามาเลช, เขต, ๔:ค๖</p> <p>อายโนน, ๑๑:ค๔</p> <p>อาร์โกบ, เขต, ๔:ง๓</p> <p>อาร์โนน, แม่น้ำ, ๑:ค๗, ๒:ง๑, ๓:ป๕, ๔:ง๕, ๑๐:ค๗, ๑๑:ค๗</p> <p>อาระเบีย, ๕:ค๓, ๘:ง๔</p> <p>อาร์ม-ดามัสกัส, เขต, ๔:ง๒</p> <p>อาราด, ๒:ง๑, ๓:ก๕, ๔:ค๕</p> <p>อาราบาห์ (หุบเขาทรุด), ๑:ป๘, ๒:ง๒, ๔:ค๗, ๑๐:ค๘</p> <p>อารารัต, ภูเขา, ๙:น๑</p> <p>อาริมาเธีย, ๑๑:ป๕</p> <p>อ่าวเปอร์เซีย (ทะเลตอนล่าง), ๙:ช๓</p> <p>อโคโนเนียม, ๑๓:ช๒</p> <p>อิดูเมีย, เขต, ๑:ป๗, ๑๐:ป๗, ๑๑:ป๗</p> <p>อิดาลี, แคว้นโรมัน, ๘:ป๒, ๑๓:ก๑</p> <p>อิสราเอล, เขต, ๔:ค๔</p> <p>อิสราเอล, สระน้ำแห่ง, ในเยรูซาเล็ม, ๑๒:ค๔</p> <p>อิสสาคาร์, เผ่า, ๓:ป๔</p> <p>อียิปต์, เขต, ๒:ก๓, ๕:ป๔, ๗:ก๔, ๘:ค๔, ๑๓:น๔</p> <p>อียิปต์, แม่น้ำ, ๒:ค๒</p> <p>อียิปต์, อาณาจักร, ๖:ก๓</p> <p>อุโมงค์ของเฮเซคียาห์, ในเยรูซาเล็ม, ๑๒:ค๖</p> <p>อุโมงค์ฝังพระศพในสวน, ในเยรูซาเล็ม, ๑๒:ป๓</p> <p>เอโครน, ๑:ป๖, ๑๐:ก๖</p> <p>เอเซีย, แคว้นโรมัน, ๘:ค๒, ๑๓:น๒</p> <p>เอซึโอนเกเบออร์, ๒:ง๓, ๓:ก๘, ๔:ค๘, ๙:ง๔</p>	<p>เอโดม, เขต, ๑:ค๘, ๒:ง๒, ๓:ป๖, ๔:ง๗, ๑๐:ค๘</p> <p>เอธิม, แคนทูกันดาร์, ๒:ป๓</p> <p>เอเชนส์, ๖:ก๒, ๗:ก๒, ๘:ค๒, ๑๓:ง๒</p> <p>เอเนเก็ด, ๔:ง๕, ๑๐:ค๗</p> <p>เอเนโดร์, ๑๐:ค๓</p> <p>เอบาล, ภูเขา, ๑:ป๔, ๓:ก๔, ๔:ค๔, ๑๐:ป๔, ๑๑:ป๕, ๑๔:ป๖</p> <p>เอปัยอัส, ลาน, ๑๓:ป๑</p> <p>เอฟราอิม, เผ่า, ๓:ก๔</p> <p>เอเฟซัส, ๘:ค๒, ๑๓:ง๒</p> <p>เอมมาอุส, ๑๑:ป๖</p> <p>เอมมาอุส, ถนนไป, ๑๒:ก๔</p> <p>เอลาม, เขต, ๕:ค๓, ๖:ค๓, ๗:ค๓, ๙:ช๓</p> <p>เอลาห์, ๑:ก๖, ๑๐:ป๖, ๑๑:ป๖</p> <p>เอลิม, ๒:ค๓</p> <p>เอสตราเอลอน, หุบเขา, ๑:ป๓, ๑๐:ป๓</p> <p>เออร์, ๕:ค๓, ๙:ง๒, ๙:ช๓</p> <p>เออวารัตู, เขต, ๙:ง๑</p> <p>โอน (เฮลีโอโปลิส), ๒:ก๓, ๙:ค๔</p> <p>ฮาซร์, ๓:ป๓, ๔:ง๓, ๑๐:ค๒</p> <p>ฮาราน (ปัดดานอาร์ม), ๙:ง๒</p> <p>ฮิตไทต์, ประชาชน, ๙:ง๒</p> <p>ฮิสปาเนีย, เขต, ๘:ก๒</p> <p>ฮิวด์, ประชาชน, ๓:ป๒</p> <p>เฮโรโบน, ๔:ง๕</p> <p>เฮโรบน, ๑:ป๖, ๒:ง๑, ๓:ก๕, ๔:ค๕, ๑๐:ป๗, ๑๑:ป๗</p> <p>เฮโรบน, ถนนไป, ๑๒:ก๗</p> <p>เฮลีโอโปลิส (โอน), ๒:ก๓</p> <p>เฮอริโมน, ภูเขา, ๑:ค๑, ๓:ป๒, ๔:ง๒, ๑๐:ค๑, ๑๑:ง๑, ๑๔:ง๕</p> <p>โฮร์, ภูเขา, ๒:ง๒</p> <p>โฮรมาห์, ๒:ง๑, ๔:ค๖</p> <p>โฮรี, ประชาชน, ๙:ง๒</p> <p>โฮเรบ (ภูเขาซีนาย), ๒:ค๔, ๙:ง๔</p>
--	--	--

ประมวลภาพแผนที่ซึ่งเกี่ยวกับพระคัมภีร์ไบเบิล

แผนที่ต่อไปนี้มีไว้เพื่อช่วยในการศึกษาพระคัมภีร์ และมุ่งหมายจะเสริมการนำเสนอซึ่งรวมอยู่ในหลักสูตรการสอนของศาสนจักร.

บริเวณที่ระบุไว้พอสังเขปในแผนที่ด้านบนคือบริเวณที่แสดงไว้ในแผนที่แต่ละหน้าซึ่งมีหมายเลขกำกับ. แผนที่เหล่านี้ประกอบด้วยเขตใหญ่ๆ รวมทั้งบริเวณพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ซึ่งจำกัดให้เห็นเป็นกรอบเล็กๆ ในภาพ.

แผนที่ ๑ แผนที่ทางกายภาพของแผ่นดินบริสุทธ

แผนที่ ๒ การอพยพของอิสราเอลจากอียิปต์และการเข้าสู่คานาอัน

แผนที่ ๓ การแบ่งแยกสิบสองเผ่า

แผนที่ ๔ จักรวรรดิของดาวิดกับซาโลมอน

แผนที่ ๕ จักรวรรดิอัสซีเรีย

แผนที่ ๖ จักรวรรดิบาบิโลนใหม่ (เนบูคัดเนสซาร์) และอาณาจักรอียิปต์

แผนที่ ๗ จักรวรรดิเปอร์เซีย

แผนที่ ๘ จักรวรรดิโรมัน

แผนที่ ๙ โลกของภาคพันธสัญญาเดิม

แผนที่ ๑๐ คานาอันในสมัยพันธสัญญาเดิม

แผนที่ ๑๑ แผ่นดินบริสุทธในสมัยพันธสัญญาใหม่

แผนที่ ๑๒ เยรูซาเล็ม ณ สมัยของพระเยซู

แผนที่ ๑๓ เส้นทางในการเผยแผ่ศาสนาของอัครสาวกเปาโล

แผนที่ ๑๔ ความสูงของแผ่นดินบริสุทธในสมัยพระคัมภีร์ไบเบิล

ก บ ค ง

๑
๒
๓
๔
๕
๖
๗
๘

ทะเลใหญ่ (ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน)

ทะเลใหญ่

ไซดอน
ไทระ

กาลิลีตอนบน

กาลิลีตอนล่าง

สะมาเรีย

บาชาน

อัมโมน

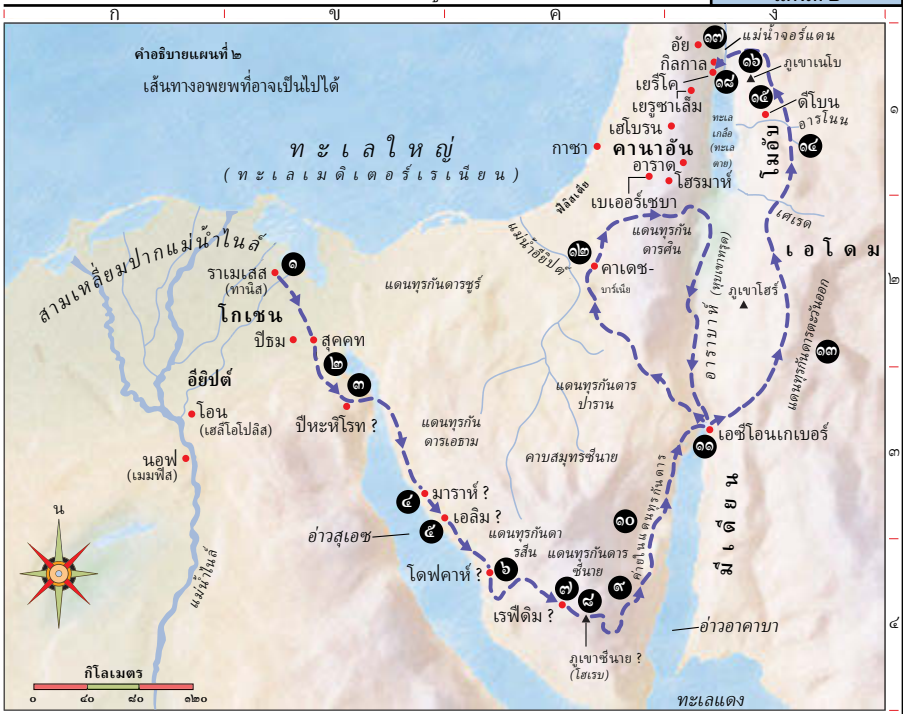
โมอับ

อิดูเมีย

เอโดม

กิโลเมตร

๐ ๑๖ ๓๒ ๔๘

๑. **รามเสส** อิสราเอลถูกผลักดันออกจากอียิปต์ (อพย. ๑๒; กตว. ๓๓:๕).
๒. **สุคคท** หลังจากชาวฮีบรูออกจากสถานที่ตั้งค่ายแห่งแรก, พระเจ้าทรงพำนักอยู่กับพวกเขาในเมฆตอนกลางวันและในเสาวเพลิงตอนกลางคืน (อพย. ๑๓:๒๐-๒๒).
๓. **ปีหะหิโรท** อิสราเอลผ่านทางทะเลแดง (อพย. ๑๕; กตว. ๓๓:๘).
๔. **มาราห์** พระเจ้าทรงบังคับผืนน้ำแห่งมาราห์ให้ใสสะอาด (อพย. ๑๕:๒๓-๒๖).
๕. **เอลิม** อิสราเอลตั้งค่ายบริเวณน้ำพุ ๑๒ แห่ง (อพย. ๑๕:๒๗).
๖. **แดนทურกันดารสิน** พระเจ้าทรงส่งมานาให้กับคนกลุ่มมาเป็นอาหารแก่อิสราเอล (อพย. ๑๖).
๗. **เรฟีดิม** อิสราเอลทำสงครามกับอามาเลช (อพย. ๑๗:๘-๑๖).
๘. **ภูเขาซีนาย (ภูเขาไซเรบหรือเจเบล มุซา)** พระเจ้าทรงเปิดเผยพระบัญญัติสิบประการ (อพย. ๑๙-๒๐).
๙. **แดนทურกันดารชันาย** อิสราเอลสร้างพลับพลา (อพย. ๒๕-๓๐).
๑๐. **ค่ายในแดนทურกันดาร** เอ็ลเดออร์เจ็ดสิบคนได้รับเรียกให้ช่วยโมเสสปกครองผู้คน (กตว. ๑๑:๑๖-๑๗).

๑๑. **เอซีโอนเกเบอริ์** อิสราเอลผ่านแผ่นดินแห่งเอซาวและอัม-โมนโดยสันติ (ฉรบ. ๒).
๑๒. **คาเดช-บาริเนีย** โมเสสส่งหน่วยสอดแนมเข้าไปในแผ่นดินที่สัญญาไว้; อิสราเอลกลัวและไม่สามารถเข้าไปในแผ่นดินได้; คาเดชเป็นค่ายใหญ่ของอิสราเอลเป็นเวลาหลายปี (กตว. ๑๓:๑-๓, ๑๗-๓๓; ๑๕; ๓๒:๘; ฉรบ. ๒:๑๔).
๑๓. **แดนทურกันดารตะวันออก** อิสราเอลหลีกเลี่ยงการพิพาทกับเอโดมและอัมอับ (กตว. ๒๐:๑๔-๒๑; ๒๒-๒๔).
๑๔. **แม่น้ำอารโน** อิสราเอลทำลายชาวอามิไรต์ที่สู้รบกับพวกเขา (ฉรบ. ๒:๒๔-๓๗).
๑๕. **ภูเขาเนโบ** โมเสสมองดูแผ่นดินที่สัญญาไว้ (ฉรบ. ๓๔:๑-๔). โมเสสกล่าวโอวาทสามเรื่องสุดท้าย (ฉรบ. ๑-๓๒).
๑๖. **ที่ราบโมอับ** พระเจ้ารับสั่งให้อิสราเอลแบ่งแผ่นดินและยึดครองแผ่นดินจากผู้อยู่อาศัย (กตว. ๓๓:๕๐-๕๖).
๑๗. **แม่น้ำจอร์แดน** อิสราเอลเดินข้ามแม่น้ำจอร์แดนบนแผ่นดินแห่ง. โกลีทิลกาล, ชาวอิสราเอลนำศิลาจากกันแม่น้ำจอร์แดนมาวางไว้เป็นอนุสรณ์ถึงการยกผืนน้ำจอร์แดน (ยชว. ๓:๑-๕:๑).
๑๘. **เยรีโค** ลูกหลานของอิสราเอลยึดและทำลายเมือง (ยชว. ๖).

คำอธิบายแผนที่ ๓

- เขตแดนของเผ่าต่างๆ ในยุคต้น
- - - เขตแดนระหว่างยูดาห์กับอิสราเอลตอนเหนือหลัง ๙๕๐ ปีก่อนคริสตกาล

คำอธิบายแผนที่ ๔

- เขตแดนของจักรวรรดิ ณ เวลาที่รุ่งเรืองที่สุด
- อาณาเขตที่ดาวิดยึดมาได้
- อาณาจักร ณ เวลาที่รุ่งเรืองที่สุดในการปกครองของซาอูล

หมายเหตุ: แผนที่ทั้งสองภาพในหน้านี้ไม่มีมาตราส่วนและทิศทางเดียวกัน

• เอชีโอนเกเบอร์รี่

กิโลเมตร

๐ ๕๐ ๕๐ ๑๒๐

จักรวรรดิอัสซีเรีย

แผนที่ ๕

ประมาณ ๗๒๐ ปีก่อนคริสตกาล (๒ พงศกัษัตริย์ ๑๗:๑-๖)

จักรวรรดิบาบิโลนใหม่ (เนบูคัดเนสซาร์) และอาณาจักรอัยิปต์

แผนที่ ๖

ประมาณ ๖๐๐-๕๘๖ ปีก่อนคริสตกาล (๒ พงศกัษัตริย์ ๒๔-๒๕)

แผนที่ ๗

๕๓๗-๔๔๐ ปีก่อนคริสตกาล (เอสเธอร์; เอสรา; เนหะมีย์)

คำอธิบายแผนที่ ๗

จักรวรรดิเปอร์เซียประมาณ ๕๓๗-๔๔๐ ปีก่อนคริสตกาล

แผนที่ ๘

ประมาณช่วงการประสูติของพระเยซูคริสต์

คำอธิบายแผนที่ ๘

จักรวรรดิโรมันประมาณช่วงการประสูติของพระคริสต์

๑. **ภูเขาอาาราคัต** สถานที่ซึ่งเชื่อกันว่ามีภูเขาวงกตของโนอาห์ไปเกยขึ้นอยู่ที่นี้ (ปฐมก. ๘:๔). จุดที่ภูเขาวงกตนี้ไม่เป็นที่ทราบแน่ชัด.

๒. **เออร์** สถานที่ที่อยู่อาศัยแห่งแรกของอับราฮัม, ซึ่งที่นั่นเขาเกือบตกเป็นเหยื่อของการฆ่ามนุษย์เป็นเครื่องสังเวย, เห็นเทพของพระเยโฮวาห์, และได้รับอูริมกับทูมิม (ปฐมก. ๑๒:๘-๑๒:๑; อับรา. ๓:๑). (สิ่งมาดด้วยว่าสถานที่อีกแห่งหนึ่งที่อาจเป็นเออร์อยู่ในเมโสโปเตเมียตอนเหนือ.)

๓. **บาบิโลน, บาบิล (บิไนร์)** ดุช, บุตรของฮาม, ตั้งถิ่นฐานอยู่ที่นี้เป็นคนแรก, และไม่มีโรคด้วย. เป็นพื้นที่ตั้งเดิมของชาวเวรดสมัยทองบาบิโลนหรือชาวซูเมอร์. ต่อมาเป็นเมืองหลวงของแคว้นบาบิโลนและที่พำนักของบรรดาคริสตชนบาบิโลน, รวมทั้งแบบูตแดสซาร์ซึ่งกล่าวต่อต้านเฮลเลนยารวมกับอาณาจักรเมโสโปเตเมียภายหลังความพินาศของเวรูซาเล็ม (๕๘๗ ปีก่อนคริสตกาล). ชาวบิไนร์คงเป็นชาวเมโสโปเตเมียเป็นเวลา ๗๐ ปีจนกระทั่งสมัยกษัตริย์ไซรัส, ผู้ที่อนุญาตให้ชาวอิวากลับเวรูซาเล็มเพื่อบูรณะพระวิหาร. ดาเนเอล ศาสตราจารย์ชาวอิวากลับมาอยู่ที่นั่นเช่นเดียวกับดาเนเอลบุตรของเมบูตแดสซาร์, เมลซัสซาร์, และดาโรสที่หนึ่ง (ปฐมก. ๑๑:๑๑; ๑๑:๑-๓; ๒ พทศ. ๒:๔-๒๕; ยรม. ๒๗:๑-๒๙:๑๑; อีสค. ๑:๑, ๓:๑, ๓:๑-๑๒; ออมน. ๑:๒๒; อีเซอรัส ๑:๓๓-๔๓).

๔. **ซูซาน (สัส)** เมืองหลวงของจักรวรรดิเปอร์เซียภายใต้การปกครองของดาโรสที่หนึ่ง (ดาโรสที่สามราช). เซอร์ซัส (อาทิสูเรตัส), และอาร์ทาเซอร์ซีส, สภาที่พำนักของราชินีเอสเธอร์, ซึ่งความกล้าหาญและศรัทธาของนางได้ช่วยชาวอิวากลับรอด. ดาเนเอลและต่อมานะรมีร์รับใช้ที่นี้ (นหม. ๑:๑; ๒:๑; ๒:๑; ออส. ๑:๑; ๓:๑; ๔:๒).

๕. **ที่ราบตุรา ซัดริค, เมซาด,** และเอมเบเดเนถูกโยนาห์เข้าไปเมตาหลอมเหล็กในเมื่อพวกเขยปีโสเทียที่จะนมัสการรูปเคารพทองคำซึ่งแบบูตแดสซาร์สร้างขึ้น; พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า

ทรงปกป้องรักษาพวกเขา, และพวกเขาออกมาจากเตาหลอมโดยไม่ได้รับอันตรายใดๆ (ดาเนล. ๓).

๖. **อัสซีเรีย** อัสซูร์เป็นเมืองหลวงแห่งแรกของอัสซีเรีย, ตามด้วยนีนะเวห์. ผู้ปกครองอัสซีเรีย เซลซิมและเศอร์ที่ห้าและซาร์กอนที่สี่สองพิชิตอาณาจักรตอนเหนือของอิสราเอลและจับชนเผ่า ๑๐ เผ่าไปเป็นเชลยเมื่อ ๗๒๑ ปีก่อนคริสตกาล (๒ พทศ. ๑๔-๑๕, ๑๗-๑๙). อัสซีเรียเป็นภัยต่อยูดาห์จน ๖๑๒ ปีก่อนคริสตกาล, เมื่ออัสซีเรียต้องพ่ายแพ้ต่อบาบิโลน.

๗. **นีนะเวห์** เมืองหลวงของอัสซีเรีย. อัสซีเรียโจมตีแผ่นดินของยูดาห์ระหว่างการปกครองของเฮซคียาห์และการปฏิวัติศาสนกิจของศาสดาพยากรณ์อิสยาห์. เวรูซาเล็ม, นครหลวงของยูดาห์, รอดมาได้จากอิวากลับที่อัสซีเรียเมื่อเทพองค์หนึ่งส่งสารทรมารอัสซีเรีย (๑๘๘,๐๐๐ คน (๒ พทศ. ๑๙:๓๒-๓๓). พระเจ้าลี้วี่สั่งกับศาสดาพยากรณ์โยนาห์ให้เรียกเมืองนี้สู่กลับใจ (โยนาห์ ๑:๒; ๓:๑-๔).

๘. **ฮาราน** อับราฮัมตั้งถิ่นฐานที่นี่, ระยะหนึ่งก่อนไปยังคานาอัน. บิดาและน้องชายของเขาอยู่ที่นี้ต่อไป. เรมคาห์ (ภรรยาของอิสอัค), และอาราเชล, เออาก์, บิธนาห์, และเศิลปาห์ (บรรดาภรรยาของยาโคบ), มาจากที่นี่ (ปฐมก. ๑๑:๓๑-๓๒; ๒๕:๑๐; ๒๙:๕-๖; อับรา. ๒:๕-๕).

๙. **คานาเนซ** ฟารโธห์ไม่ได้พ่ายแพ้ต่อเมบูตแดสซาร์ที่นี้, ซึ่งทำให้สิ้นสุดอำนาจของอียิปต์ในคานาเนซ (๒ พทศ. ๓๕:๒๐-๓๖:๖). **ไซดอน** ไซดอน, หลานชายของฮาม, เป็นผู้ค้นพบเมืองนี้และชื่อเมืองของเขาตามอับราฮัมตอนเหนือสุด (ปฐมก. ๑๑:๓๑-๒๐). เมืองนี้เป็นที่พำนักของเยเซเบล, ผู้ซึ่งมีการนมัสการพระบาอัลในเวรูซาเล็ม (๑ พทศ. ๑๖:๓๐-๓๓).

๑๐. **ไทเซ** ที่นี้เป็นเมืองท่าและการพาณิชย์ที่สำคัญในซีเรีย. อีธานแห่งไทเซส่งไม้สนเคียวกับทองคำและบรรดาช่างมาช่วยชาวอิสราเอลสร้างพระวิหารของเขา (๑ พทศ. ๕:๑-๑๑, ๑๕; ๓๑:๑).

๑๒. **ดามัสกัส** อับราฮัมช่วยชีวิตโธโกทโลทใกล้สถานที่แห่งนี้. เมื่อนั้นเป็นเมืองสำคัญของซีเรีย. ระหว่างการปกครองของกษัตริย์ดาวิด, ชาวอิสราเอลพิชิตเมืองนี้ไว้ได้. เอลียาห์เจิมซาซาเอลเป็นกษัตริย์เหนือดามัสกัส (ปฐมก. ๑๔:๑๔-๑๕; ๒ ซมอ. ๘:๖-๖; ๑ พทศ. ๑๙:๑๕).

๑๓. **ดานอัน** พระเจ้าประหารแผ่นดินนี้กับอับราฮัมและลูกหลานของเขาเพื่อเป็นการลงโทษ (ปฐมก. ๑๗:๑).

๑๔. **ภูเขาซีนาย (ไซเร)** พระเจ้ารับสั่งกับโมเสสจากพุ่มไม้ที่ลกเป็นไฟ (อพ. ๓:๑-๒). โมเสสได้รับกฎและพระบัญญัติสิบประการ (อพ. ๑๙-๒๐). พระเจ้ารับสั่งกับเอลียาห์ด้วยเสียงสยอง, แล้วเขา (๑ พทศ. ๑๙:๘-๑๒).

๑๕. **เอธิโอเปีย** กษัตริย์โซโลมอนสร้าง "กองเรือกำปั่น" ในเอธิโอเปีย (๑ พทศ. ๓:๒๖). อาจเป็นท่าเรือแห่งนี้ที่ราโมนแห่งเซบาส, ซึ่งส่งไปพบกับซาโลมอน, หลั่งจากที่ตึกลงฝั่งของของเขา (๑ พทศ. ๑๐:๑-๑๓).

๑๖. **อียิปต์** อับราฮัมเดินทางมาที่นี่เนื่องจากเกิดความอดอยากครั้งรุนแรงในเออร์ (อับรา. ๒:๑, ๒๑). พระเจ้าทรงบอกอับราฮัมให้สอนชาวอียิปต์ในสิ่งที่พระองค์ทรงเปิดเผยแก่เขา (อับรา. ๓:๑๕). วัตถุประสงค์ของโยเซฟขายเขาเป็นทาส (ปฐมก. ๓๗:๒๕). โยเซฟกลายเป็นห้องของไปทียาห์ที่นี้. เขาถูกโยนาห์คุก. เขาเผ่าไม่ให้ไฟโทห์และได้รับตำแหน่งที่มีอำนาจในอียิปต์. โยเซฟกับพี่น้องได้มาอยู่ด้วยกัน. ยาโคบและครอบครัวย้ายมาอยู่ที่นี้ (ปฐมก. ๓๙-๔๖). ลูกหลานของอิสราเอลพำนักในภูมิภาคระหว่างคานาเนซและอียิปต์ (ปฐมก. ๔๗:๖).

ชาวอิสราเอลขายแก่ฟาโรห์ "และเมื่อกำลังยกทัพเที่ยว"; จากนั้นชาวอียิปต์จับพวกเขาให้อยู่ในพันธนาการ (อพ. ๑:๗-๑๔). หลังจากประมุขพิชิตหลายระลอกฟาโรห์จึงอนุญาตให้อิสราเอลออกจากอียิปต์ (อพ. ๑๒:๓๑-๔๑). เยเรมีย์ถูกพาไปอียิปต์ (ยรม. ๔๑:๕-๗).

๑๗. **คัฟไทโร (ครี)** แผ่นดินครีมีโบราณเจตชาวมีโนอัน.

๑. **ดาน (ลาอิช)** เฮอร์โธมประดิษฐานลูกวัวทองคำไว้รูปหนึ่งเพื่อให้อาณาจักรดอนเหนือได้นมัสการ (๑ พกษ. ๑๒:๒๖-๓๓). ดานเป็นเขตเหนือสุดของอิสราเอลโบราณ.
๒. **ภูเขาเคารเมล** เอลียาห์ทำหายศาสดาพยากรณ์ของพระบาอัลและเปิดฟ้าสวรรค์ให้ฝนตกลงมา (๑ พกษ. ๑๘:๑๗-๔๖).
๓. **เมกิดโด** สถานที่แห่งการสู้รบหลายครั้ง (วณจ. ๔:๑๓-๑๖; ๕:๑๙; ๒ พกษ. ๒๓:๒๙; ๒ พศด. ๓๕:๒๐-๒๓). ซาโลมอนเกณฑ์คนให้สร้างเมกิดโด (๑ พกษ. ๙:๑๕). กษัตริย์โยสิยาห์แห่งยูดาห์ได้รับบาดเจ็บในการสู้รบกับฟาโรห์เนโคแห่งอียิปต์ (๒ พกษ. ๒๓:๒๙-๓๐). ณ การเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้า, การต่อสู้ครั้งใหญ่และครั้งสุดท้ายจะเกิดขึ้นในหุบเขาอิสเรเอลโดยเป็นส่วนหนึ่งของสงครามอรรามาเกดโดน (โยเอล ๓:๑๔; วว. ๑๖:๑๖; ๑๙:๑๑-๒๑). ชื่อ *อรรามาเกดโดน* เป็นการทับศัพท์ในภาษากรีกจากคำฮีบรู Har Megiddon, หรือภูเขาแห่งเมกิดโด.
๔. **อิสเรเอล** ชื่อของเมืองในหุบเขาซึ่งมีชื่อเดียวกันที่ใหญ่ที่สุดและอุดมสมบูรณ์ที่สุดของอิสราเอล. บรรดา กษัตริย์ของอาณาจักรดอนเหนือสร้างวังแห่งหนึ่งขึ้นที่นี่ (๒ ซมอ. ๒:๘-๙; ๑ พกษ. ๒๑:๑-๒). ราชีนียะเซเบลผู้ชั่วร้ายอาศัยอยู่ที่นี่และสิ้นชีวิตที่นี่ (๑ พกษ. ๒๑; ๒ พกษ. ๙:๓๐).
๕. **เบรชาน** อิสราเอลเผชิญหน้ากับชาวคานาอันที่นี่ (ยชว. ๑๗:๑๒-๑๖). ร่างของซาอูลถูกมัดไว้กับกำแพงของป้อมนี้ (๑ ซมอ. ๓๑:๑๐-๑๓).
๖. **โคธาน** โยเซฟถูกพี่ๆ พาไปขายเป็นทาส (ปฐก. ๓๗:๑๗, ๒๘; ๔๕:๔). เอลีซาเห็นนิมิตถึงภูเขาที่เต็มไปด้วยม้าและรถศึก (๒ พกษ. ๖:๑๒-๑๗).
๗. **สมะเรีย** เมืองหลวงของอาณาจักรดอนเหนือ (๑ พกษ. ๑๖:๒๔-๒๙). กษัตริย์อาหับสร้างวิหารให้พระบาอัล (๑ พกษ. ๑๖:๓๒-๓๓). เอลียาห์กับเอลีชาปฏิบัติศาสนกิจ (๑ พกษ. ๑๘:๒; ๒ พกษ. ๖:๑๙-๒๐). ๗๒๑ ปีก่อนคริสตกาล ชาวอัสซีเรียยึดเมืองนี้ได้, และเสร็จสิ้นการจับชนเผ่าทั้ง ๑๐ เผ่าไว้ได้ (๒ พกษ. ๑๘:๙-๑๐).
๘. **เซเคม** อับราฮัมสร้างแท่นบูชา (ปฐก. ๑๒:๖-๗). ยาโคบอาศัยอยู่ใกล้สถานที่แห่งนี้. สิเมโอนกับเลวีสังหารหมู่ชายทุกคนในเมืองนี้ (ปฐก. ๓๔:๒๕). การปลุกเร้าของโยชูวาให้ "เลือกเสียในวันนี้" ที่จะรับใช้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของในเซเคม (ยชว. ๒๔:๑๕). ณ สถานที่แห่งนี้เฮโรโธอสมสถาปนาเมืองหลวงแห่งแรกของอาณาจักรดอนเหนือ (๑ พกษ. ๑๒).
๙. **ภูเขาเอบาลกับภูเขาเกรซิม** โยชูวาแบ่งอิสราเอลบนภูเขาสองลูกนี้—พรทั้งหลายของกฎประกาศจากภูเขาเกรซิม, ในขณะที่คำสาปแช่งมาจากภูเขาเอบาล (ยชว. ๘:๓๓). ต่อมาชาวสมะเรียสร้างพระวิหารบนเกรซิม (๒ พกษ. ๑๗:๓๒-๓๓).
๑๐. **เปนูเอล (เปนีเอล)** ที่นี่ยาโคบปล้ำสู้กับผู้ส่งสารของพระเจ้าทั้งคืน (ปฐก. ๓๒:๒๔-๓๒). กิโดนทำลายย้อมมีเดียน (วณจ. ๘:๕, ๘-๙).
๑๑. **ยัฟฟา** โยนาทันโดยสารเรือจากที่นี่ไปทางทาร์ซัสเพื่อหลีกเลี่ยงพันธกิจของเขานี้ในแคว้น (โยนาห์ ๑:๑-๓).
๑๒. **ซีไลท** ในช่วงเวลาของผู้นิรันดร์, เมืองหลวงของอิสราเอลและพลับพลาตั้งอยู่ที่นี้ (๑ ซมอ. ๔:๓-๔).
๑๓. **เบธเอล (ลูส)** ณ สถานที่แห่งนี้อับราฮัมแยกกับโลท (ปฐก. ๑๓:๑-๑๑) และได้รับนิมิต (ปฐก. ๑๓; อับรา. ๒:๑๙-๒๐). ยาโคบได้รับนิมิตเกี่ยวกับบันไดซึ่งปลายยอดสูงถึงฟ้าสวรรค์ (ปฐก. ๒๘:๑๐-๒๒). พลับพลาตั้งอยู่ที่นี้ระยะหนึ่ง (วณจ. ๒๐:๒๖-๒๘). เฮอร์โธมประดิษฐานลูกวัวทองคำไว้รูปหนึ่งเพื่อให้อาณาจักรดอนเหนือได้นมัสการ (๑ พกษ. ๑๒:๒๖-๓๓).
๑๔. **กิเบโอน** ชาวอีวัตจากที่นี่หลอกโยชูวาให้ทำสนธิสัญญาด้วย (ยชว. ๙). ดวงอาทิตย์หยุดนิ่งเมื่อโยชูวาชนะการสู้รบ (ยชว. ๑๐:๒-๑๓). ที่นี่ยังเป็นสถานที่ตั้งชั่วคราวของพลับพลาอีกด้วย (๑ พศด. ๑๖:๓๙).
๑๕. **กาซา, ฮัซโดด, ฮัซเคโลน, เอโครน, กัท (เมืองทั้งห้าของชาวฟิลิสเตีย)** จากเมืองเหล่านี้ชาวฟิลิสเตียมักทำสงครามกับอิสราเอล.
๑๖. **เบธเลเฮม** ราเชลถูกฝังไว้ในสถานที่ใกล้เคียง (ปฐก. ๓๕:๑๙). นางรูธกับโบอาสอาศัยอยู่ที่นี้ (นางรูธ ๑:๑-๒; ๒:๑, ๔). สถานที่นั้นเรียกว่าเมืองของดาวิด (ลูกา ๒:๔).
๑๗. **เฮเบรอน** อับราฮัม (ปฐก. ๑๓:๑๘), อิสอัค, ยาโคบ (ปฐก. ๓๕:๒๗), ดาวิด (๒ ซมอ. ๒:๑-๔), และอับซาโลม (๒ ซมอ. ๑๕:๑๐) อาศัยอยู่ที่นี้. สถานที่แห่งนี้เป็นเมืองหลวงแห่งแรกของยูดาห์ภายใต้การปกครองของกษัตริย์ดาวิด (๒ ซมอ. ๒:๑๑). เชื่อกันว่าอับราฮัม, ซาราห์, อิสอัค, เรเบคาห์, ยาโคบ, และเลอาห์ถูกฝังไว้ที่นี่ในถ้ำแมคเป-ลาห์ (ปฐก. ๒๓:๑๗-๒๐; ๔๙:๓๑, ๓๓).
๑๘. **เอนเกดี** ดาวิดซ่อนตัวจากซาอูลและไว้ชีวิตซาอูล (๑ ซมอ. ๒๓:๒๙; ๒๔:๑-๒๒).
๑๙. **เก-ราร์** อับราฮัมกับอิสอัคอาศัยอยู่ที่นี้ระยะหนึ่ง (ปฐก. ๒๐-๒๒; ๒๖).
๒๐. **เบเออร์เซบา** อับราฮัมขุดบ่อน้ำที่นี่และทำพันธสัญญากับอับิเมเลค (ปฐก. ๒๑:๓๑). อิสอัคเห็นพระเจ้า (ปฐก. ๒๖:๑๗, ๒๓-๒๔), และยาโคบอาศัยอยู่ที่นี้ (ปฐก. ๓๕:๑๐; ๔๖:๑).
๒๑. **โสโดมกับโกโมราห์** โลทเลือกที่จะอาศัยอยู่ในโสโดม (ปฐก. ๑๓:๑๑-๑๒; ๑๔:๑๒). พระผู้เป็นเจ้าทรงทำลายโสโดมกับโกโมราห์เนื่องจากความชั่วร้าย (ปฐก. ๑๙:๒๔-๒๖). ต่อมาพระเยซูทรงใช้เมืองเหล่านี้เป็นสัญลักษณ์แห่งความชั่วร้าย (มธ. ๑๑:๑๕).

๑. **โธระและไซดอน** พระเยซูทรงเปรียบเทียบโคราซินและเบธไซดา กับโธระและไซดอน (มธ. ๑๑:๒๐-๒๒). พระองค์ทรงรักษาบุตรสาวของหญิงต่างชาติ (มธ. ๑๕:๒๑-๒๘).

๒. **ภูเขาแห่งการเปลี่ยนสภาพ** พระเยซูทรงเปลี่ยนสภาพต่อหน้าเปโตร, ยากอบ, และยอห์น, และพวกเขาได้รับกุญแจทั้งหลายของอาณาจักร (มธ. ๑๗:๑-๑๓). (บางคนเชื่อว่าภูเขาแห่งการเปลี่ยนสภาพคือภูเขาเฮอริโมน; บ้างก็เชื่อว่าเป็นภูเขาทาโบริ.)

๓. **ซาคารียา ฟิลิปปี** เปโตรเป็นพยานว่าพระเยซูคือพระคริสต์และได้รับสัญญาถึงกุญแจทั้งหลายของอาณาจักร (มธ. ๑๖:๑๓-๒๐). พระเยซูทรงบอกล่วงหน้าถึงการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์เอง (มธ. ๑๖:๒๑-๒๘).

๔. **เขตกาลิลี** พระเยซูทรงอุทิศพระชนม์ชีพและการปฏิบัติศาสนกิจส่วนใหญ่ของพระองค์ในกาลิลี (มธ. ๔:๒๓-๒๕). ที่นี้พระองค์ประทานคำเทศนาบนภูเขา (มธ. ๕-๗); ทรงรักษาคนโรคเรื้อน (มธ. ๘:๑-๔); และทรงเลือก, ทรงแต่งตั้ง, และทรงส่งอัครสาวกสิบสองออกไป, ซึ่งในบรรดาคนเหล่านั้นมีเพียงยูดาสอิสคาริโอทเท่านั้นที่ปรากฏว่าไม่ใช่ชาวกาลิลี (มาระโก ๓:๑๓-๑๙). ในกาลิลีพระคริสต์ผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ทรงปรากฏต่อบรรดาอัครสาวก (มธ. ๒๘:๑๖-๒๐).

๕. **ทะเลกาลิลี, ต่อมาเรียกว่าทะเลทิเบเรียส** พระเยซูทรงสอนจากเรือของเปโตร (ลูกา ๕:๑-๓) และทรงเรียกเปโตร, อันดรูว์, ยากอบ, และ ยอห์นเป็นผู้หาคนตั้งหาปลา (มธ. ๔:๑๘-๒๒; ลูกา ๕:๑-๑๑). พระองค์ยังทรงห้ามพายุอีกด้วย (ลูกา ๘:๒๒-๒๕), ทรงสอนคำอุปมาจากเรือ (มธ. ๑๓), ทรงตำหนิบนทะเล (มธ. ๑๔:๒๒-๓๒), และทรงปรากฏต่อบรรดาสานุศิษย์ของพระองค์หลังการฟื้นคืนพระชนม์ (ยอห์น ๒๑).

๖. **เบธไซดา** เปโตร, อันดรูว์, และฟิลิปเกิดในเบธไซดา (ยอห์น ๑:๔๔). พระเยซูเสด็จออกไปใกล้เบธไซดาเป็นการส่วนพระองค์กับบรรดาอัครสาวก. ผูกชนตามพระองค์ไป, และพระองค์ทรงเลี้ยงคน ๕,๐๐๐ คน (ลูกา ๙:๑๐-๑๗; ยอห์น ๖:๑-๑๔). ที่นี้พระเยซูทรงรักษาคนตาบอด (มาระโก ๘:๒๒-๒๖).

๗. **คาเปอร์นาอุม** ที่นี้เป็นบ้านของเปโตร (มธ. ๘:๕, ๑๔). ในคาเปอร์นาอุม, ซึ่งมีทิวเวียงว่าเมืองของพระเยซู “เมืองของพระองค์เอง”, พระเยซูทรงรักษาคนง่อย (มธ. ๙:๑-๗; มาระโก ๒:๑-๑๒), ทรงรักษาคนรับใช้ของนายร้อย, ทรงรักษาแม่ยายของเปโตร (มธ. ๘:๕-๑๔), ทรงเรียกมัทธิวให้เป็นหนึ่งในอัครสาวกของพระองค์ (มธ. ๙:๙), ทรงเปิดดวงตาของคนตาบอด, ทรงขับมาร (มธ. ๙:๓๗-๓๙), ทรงรักษาชายที่มีมือลีบในวันสะบาโต (มธ. ๑๒:๙-๑๓), ปรุทานโอวาทเรื่องอาหารแห่งชีวิต (ยอห์น ๖:๒๒-๖๕), และทรง

เห็นด้วยเรื่องการจ่ายภาษี, โดยรับสั่งให้เปโตรหยิบเงินจากปากของปลา (มธ. ๑๗:๒๔-๒๗).

๘. **มักดาลา** นี่คือบ้านของมารีย์ชาวมักดาลา (มาระโก ๑๖:๙). พระเยซูเสด็จมาที่นี่หลังจากเลี้ยงคน ๔,๐๐๐ คน (มธ. ๑๕:๓๒-๓๙), และพวกเขาได้รับกุญแจทั้งหลายของพระองค์ทรงแสดงเครื่องหมายจากสวรรค์แก่พวกเขา (มธ. ๑๖:๑-๔).

๙. **คานา** พระเยซูทรงทำให้น้ำกลายเป็นเหล้าองุ่น (ยอห์น ๒:๑-๑๑) และทรงรักษาบุตรชายของข้าราชการซึ่งอยู่ที่คาเปอร์นาอุม (ยอห์น ๔:๔๖-๕๔). คานาเป็นบ้านของนาธานเอลด้วย (ยอห์น ๒๑:๒).

๑๐. **นาซาเร็ธ** เทวประกาศถึงมารีย์กับโยเซฟเกิดขึ้นในนาซาเร็ธ (มธ. ๑:๑๘-๒๕; ลูกา ๑:๒๖-๓๘; ๒:๔-๕). เมื่อกลับจากอียิปต์แล้ว, พระเยซูทรงเจริญวัยที่นั่นในวัยเด็กและวัยหนุ่ม (มธ. ๒:๑๙-๒๓; ลูกา ๒:๕๐-๕๒), ทรงประกาศว่าพระองค์คือพระเมสสิยาห์, และทรงถูกปฏิเสธจากผู้คนของพระองค์เอง (ลูกา ๔:๑๔-๑๖).

๑๑. **เยรีโค** พระเยซูทรงรักษาคนตาบอดให้มองเห็นได้ (ลูกา ๑๘:๓๕-๔๓). พระองค์เสวยพระกระยาหารกับศัคนีเยส, “นายด่านภาษี” (ลูกา ๑๙:๑-๑๐).

๑๒. **เบธบายา** ยอห์น ผู้ถวายบังพิตมาเป็นพยานว่าเขาคือ “เสียงของผู้ที่ร้องประกาศในถิ่นทุรกันดาร” (ยอห์น ๑:๑๙-๒๘). ยอห์นถวายบังพิตมาพระเยซูในแม่น้ำจอร์แดนและเป็นพยานว่าพระเยซูคือพระเมษโปดกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ (ยอห์น ๑:๒๘-๓๔).

๑๓. **แดนทุรกันดารยูเดีย** ยอห์น ผู้ถวายบังพิตมาสั่งสอนในแดนทุรกันดารนี้ (มธ. ๓:๑-๔), ซึ่งที่นั่นพระเยซูทรงอดอาหาร ๔๐ วันและทรงถูกล่อลวง (มธ. ๔:๑-๑๑).

๑๔. **เอมมาอัส** พระคริสต์ผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ทรงดำเนินบนถนนสู่เอมมาอัสพร้อมกับสานุศิษย์สองคนของพระองค์ (ลูกา ๒๔:๑๓-๓๒).

๑๕. **เบธฟายี** สานุศิษย์สองคนจูงลาตัวหนึ่งมาให้พระเยซู และพระองค์ทรงลาตัวนั้นเข้าไปในเบธซาเลมอย่างผู้พิชิต (มธ. ๒๑:๑-๑๑).

๑๖. **เบธานี** นี่คือบ้านของมารีย์, มารธา, และลาซารัส (ยอห์น ๑๑:๑). มารีย์ได้ยื่นพระวจนะของพระเยซู, และพระเยซูรับสั่งกับมารธาเรื่องการเลือก “ส่วนดี” (ลูกา ๑๐:๓๘-๔๒); พระเยซูทรงทำให้ลาซารัสลุกขึ้นจากความตาย (ยอห์น ๑๑:๑-๔๔); และมารีย์เจิมพระบาทของพระเยซู (มธ. ๒๖:๖-๑๓; ยอห์น ๑๒:๑-๘).

๑๗. **เบเลเซม** พระเยซูประสูติและมารีย์วางพระองค์ไว้ในรางหญ้า (ลูกา ๒:๑-๗); เหล่าเทพส่งข่าวแก่บรรดาคนเลี้ยงแกะถึงการประสูติของพระเยซู (ลูกา ๒:๘-๒๐); ดาวดวงหนึ่งนำทางบรรดาโหราจารย์ไปเฝ้าพระเยซู (มธ. ๒:๑-๑๒); และเฮโรดสังหารเด็กๆ (มธ. ๒:๑๖-๑๘).

ก บ ค ง

คำอธิบายแผนที่ ๑๑

--- ขอบเขตทางการเมือง

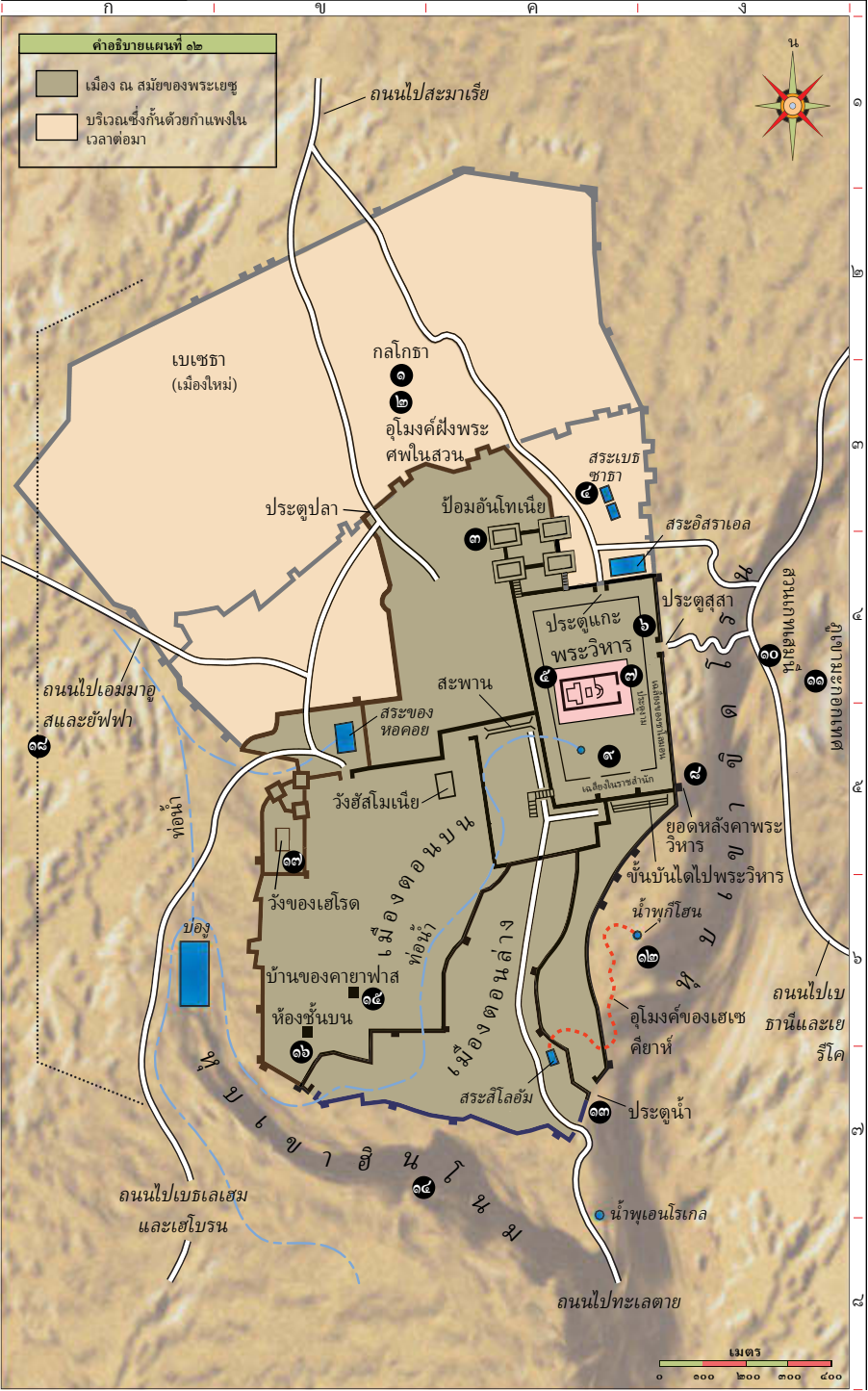
๑
๒
๓
๔
๕
๖
๗
๘

๐ ๒๐ ๔๐ ๖๐ กิโลเมตร

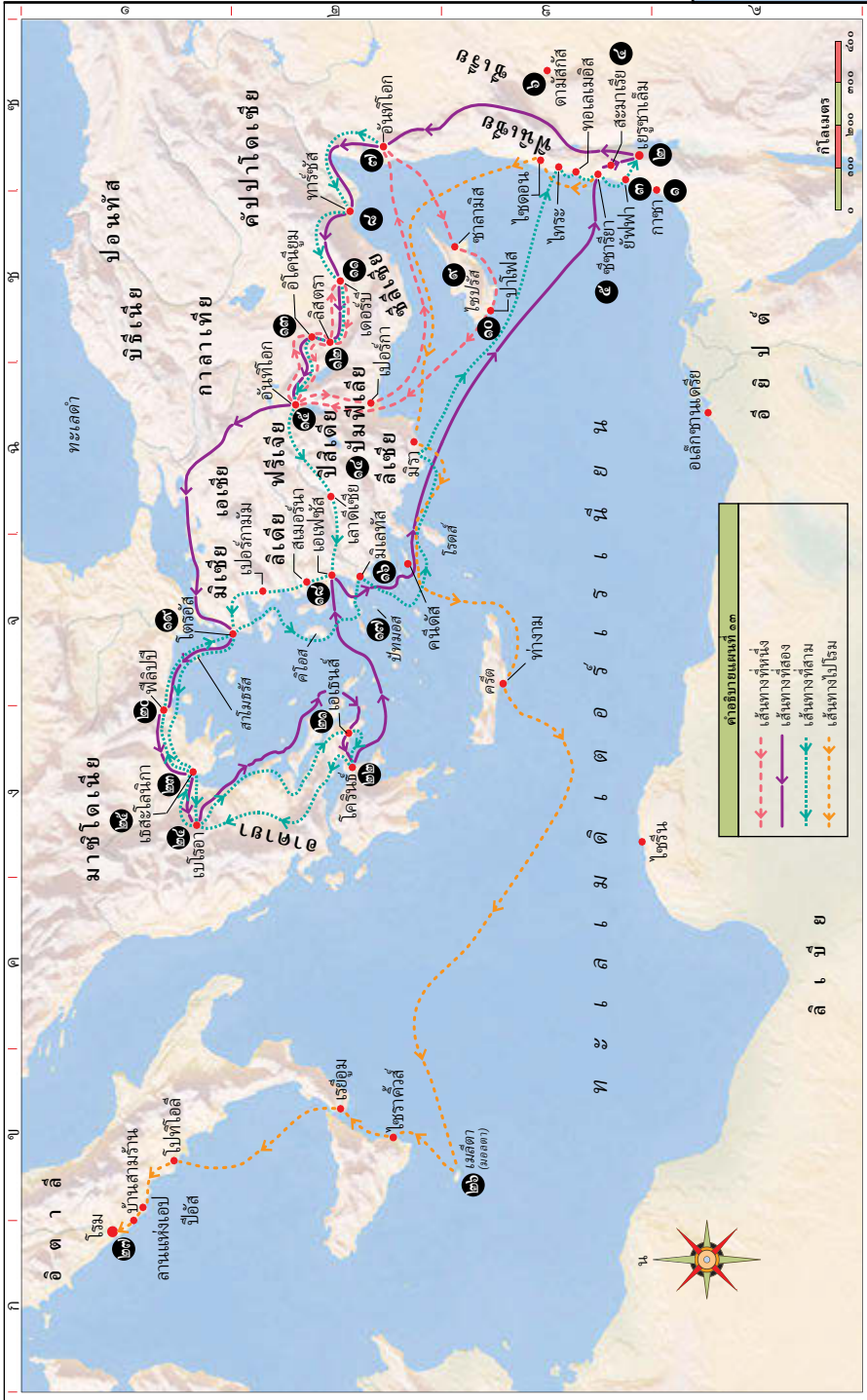

๑. กลโกธา สถานที่ซึ่งมีความเป็นไปได้อาจเป็นสถานที่ตั้งของงานพระเชษฐ (มธ. ๒๓:๓๓-๓๗).
๒. อุโมงค์ฝังพระศพในสวน พระศพของพระเชษฐถูกฝังไว้ (ยอห์น ๑๙:๓๘-๔๒). พระคริสต์ผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ทรงปรากฏต่อมารีย์ชาวมัคคาเลอในสวน (ยอห์น ๒๐:๑-๑๗).
๓. ป้อมอันโทไนเย พระเชษฐอาจทรงถูกกล่าวหา, กล่าวโทษ, ล้อเลียน, และโยบ ๓ สถานที่แห่งนี้ (ยอห์น ๑๙:๒๔-๑๙๖๖). เปาโลถูกจับและเล่าเรื่องราวการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของเขา (กิจการของอัครทูต ๒๑:๓๑-๒๒:๒๑).
๔. สระเบธาธา พระเชษฐทรงรักษาคนหนึ่งในวันสะบาโต (ยอห์น ๕:๒-๙).
๕. พระวิหาร กาเบรียลสัญญากับเศคาริยาห์ว่าเอลีซาเบธจะตั้งครรภ์บุตรชาย (ลูกา ๑:๕-๒๕). ม่านพระวิหารฉีกขาด ณ การสิ้นพระชนม์ของพระผู้ช่วยให้รอด (มธ. ๒๗:๕๑).
๖. เเล็ลียของซาโลมอน พระเชษฐทรงประกาศว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า. ชาวอิวพยายามขว้างก้อนหินใส่พระองค์ (ยอห์น ๑๐:๒๒-๓๙). เปโตรสั่งสอนการกลับใจหลังจากรักษาคนง่อย (กิจการของอัครทูต ๓:๑๑-๒๖).
๗. ประตูดาม เปโตรกับยอห์นรักษาคนง่อย (กิจการของอัครทูต ๓:๑-๑๐).
๘. ยอดหลังคาพระวิหาร ชาตานล่อลวงพระเชษฐ (มธ. ๔:๕-๗). (มีอยู่สองแห่งซึ่งเชื่อกันว่าเป็นสถานที่เกิดเหตุการณ์นี้.)
๙. ภูเขาบริสุทธิ์ (ไม่ระบุสถานที่)
  - ก. มีความเชื่อกันกันว่าที่นี่อับราฮัมสร้างแท่นบูชาสำหรับกาพลีบูชาอิสอัค (ปฐมก. ๒๒:๙-๑๔).
  - ข. ซาโลมอนสร้างพระวิหาร (๑ พทษ. ๖:๑-๑๐; ๒ พทศ. ๓:๑).
  - ค. ชาวบาบิโลนทำลายพระวิหารประมาณ ๕๘๗ ปีก่อนคริสตกาล (๒ พทษ. ๒๕:๘-๙).
  - ง. เศรษฐบาลสร้างพระวิหารขึ้นอีกครั้งประมาณ ๕๑๕ ปีก่อนคริสตกาล (เอเสรา ๓:๘-๑๐; ๕:๒; ๖:๑๔-๑๖).
  - จ. เฮอร์โศยาลานพระวิหารและสร้างพระวิหารขึ้นอีกครั้งโดยเริ่มสร้างเมื่อ ๑๗ ปีก่อนคริสตกาล ภายพระกุมารเยซูในพระวิหารนี้ (ลูกา ๒:๒๒-๓๙).
  - ฉ. เมื่อพระชนมายุได้ ๑๒ ชันษา, พระเชษฐทรงสอนในพระวิหาร (ลูกา ๒:๔๑-๕๐).
  - ช. พระเชษฐทรงชำระล้างพระวิหาร (มธ. ๒๑:๑๒-๑๖; ยอห์น ๒:๑๓-๑๗).
  - ซ. พระเชษฐทรงสอนในพระวิหารหลายครั้ง (มธ. ๒๑:๒๓-๒๓:๓๙; ยอห์น ๗:๑๔-๘:๕๙).
  - ฌ. ชาวโรมันภายใต้ที่ตีสทำลายพระวิหารใน ค.ศ. ๗๐.
๑๐. สวนเกทเสมีนิ พระเชษฐทรงทนทุกข์ทรมาน, ทรงถูกทรยศ, และทรงถูกจับกุม (มธ. ๒๖:๓๖-๔๖; ลูกา ๒๒:๓๙-๔๔).
๑๑. ภูเขาเมกอกเทศ
  - ก. พระเชษฐทรงบอกล่วงหน้าถึงความพินาศของเยรูซาเล็มและพระวิหาร. พระองค์รับสั่งถึงการเสด็จมาครั้งที่สองด้วย (มธ. ๒๔:๓-๒๕:๔๖; ตูจัส—ม ตูย).
  - ข. จากที่นั่นพระเชษฐเสด็จขึ้นสวรรค์ (กิจการ ๑:๙-๑๒).

- ค. วันที่ ๒๔ ตุลาคม, ค.ศ. ๑๙๔๑, เอ็ดเดอร์ออร์สัน ไฮด์ อูทิตแผ่นดินบริสุทธิ์สำหรับการกลับมาของลูกหลานอับราฮัม.
๑๒. น้ำพุที่โชน ซาโลมอนได้รับการเจิมเป็นกษัตริย์ (๑ พทษ. ๑:๓๘-๓๙). เฮซคายาห์ให้ทูตโสมด์เพื่อนำน้ำจากน้ำพุเข้าไปในเมือง (๒ พทศ. ๓๒:๓๐).
๑๓. ประตูน้ำ เสรราอ่านและตีความกฎของโมเสสให้แก่ผู้คน (นหม. ๘:๑-๘).
๑๔. หุบเขาฮินโนม ผู้คนนมัสการพระโมเสค เทพเจ้าปลอม, ซึ่งรวมถึงการฆ่าเด็กเป็นเครื่องสังเวย (๒ พทษ. ๒๓:๑๐; ๒ พทศ. ๒๘:๓).
๑๕. บ้านของคายาฟาส พระเชษฐทรงถูกพาไปอยู่ต่อหน้าคายาฟาส (มธ. ๒๖:๕๗-๖๕). เปโตรปฏิเสธว่ารู้จักพระเชษฐ (มธ. ๒๖:๖๙-๗๕).
๑๖. ห้องชั้นบน สถานที่ซึ่งเชื่อกันมาว่าเป็นสถานที่ซึ่งพระเชษฐเสวยพระกระยาหารมื้อที่สามและทรงจัดตั้งศิลาเสก (มธ. ๒๖:๒๐-๓๐). พระองค์ทรงล้างเท้าอัครสาวกสิบสอง (ยอห์น ๑๓:๔-๑๗) และทรงสอนอัครสาวกเหล่านั้น (ยอห์น ๑๓:๓๑-๑๗:๒๖).
๑๗. วังของเฮโรด พระคริสต์ทรงถูกพาไปอยู่ต่อหน้าเฮโรด, เป็นไปได้ว่าอยู่ ณ บริเวณนี้ (ลูกา ๒๓:๗-๑๑).
๑๘. เยรูซาเล็ม (ไม่ระบุสถานที่)
  - ก. เมลคีเซเดคปกครองในฐานะกษัตริย์แห่งซาเลม (ปฐมก. ๑๔:๑๘).
  - ข. กษัตริย์ดาวิดยึดเมืองนี้จากชาวเบนุส (๒ ซมอ. ๕:๗; ๑ พทศ. ๑๑:๔-๗).
  - ค. เมืองนี้ถูกชาวบาบิโลนทำลายประมาณ ๕๘๗ ปีก่อนคริสตกาล (๒ พทษ. ๒๕:๑-๑๑).
  - ง. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตกับหลายคนในเทศกาลเพ็นเทกอสต์ (กิจการของอัครทูต ๒:๑-๔).
  - จ. เปโตรกับยอห์นถูกจับและพามาอยู่ต่อหน้าสภา (กิจการของอัครทูต ๔:๑-๒๓).
  - ฉ. อานาเนียกับสีปที่รากกล่าวเท็จต่อพระเจ้าและสิ้นชีวิต (กิจการของอัครทูต ๕:๑-๑๐).
  - ช. เปโตรกับยอห์นถูกจับ, แต่เทพองค์หนึ่งปล่อยพวกเขาออกจากเรือนจำ (กิจการของอัครทูต ๕:๑๗-๒๐).
  - ซ. บรรดาอัครสาวกเลือกชายเจ็ดคนมาช่วยพวกเขา (กิจการของอัครทูต ๖:๑-๖).
  - ฌ. ประจักษ์พยานของสเทเฟนต่อชาวอิวถูกปฏิเสธ, และเขาถูกขว้างด้วยก้อนหินจนตาย (กิจการของอัครทูต ๖:๘-๗:๖๐).
  - ญ. ยากอบถูกสังหารเป็นมรณสักขี (กิจการของอัครทูต ๑๒:๑-๒).
  - ฎ. เทพองค์หนึ่งปล่อยเปโตรออกจากเรือนจำ (กิจการของอัครทูต ๑๒:๕-๑๑).
  - ฏ. บรรดาอัครสาวกหาข้อยุติเรื่องการเข้าสู่หนัด (กิจการของอัครทูต ๑๕:๕-๒๓).
  - ฐ. ชาวโรมันภายใต้ที่ตีสทำลายเมืองนี้เมื่อปี ค.ศ. ๗๐.

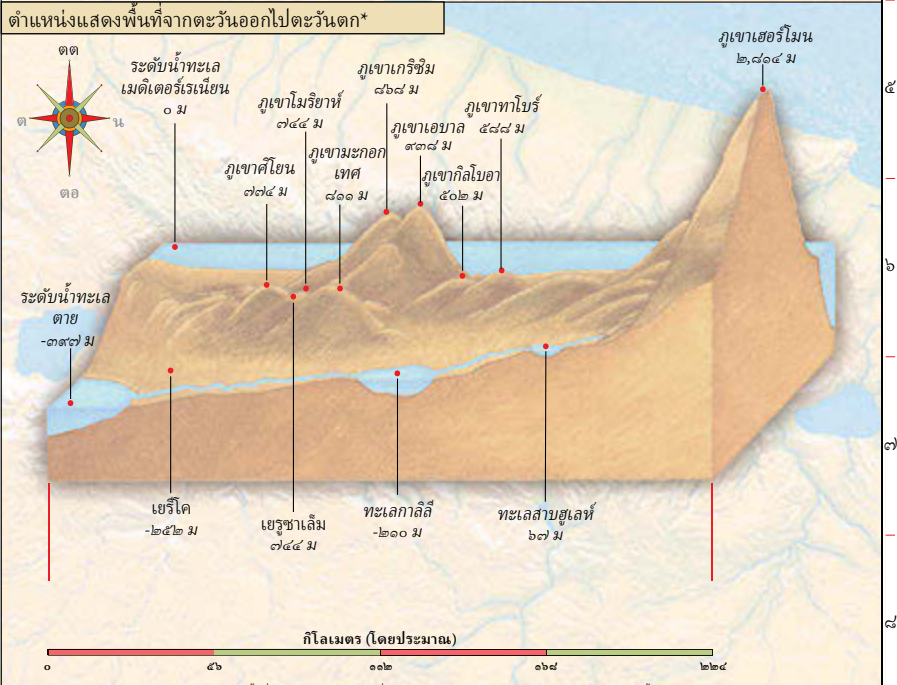
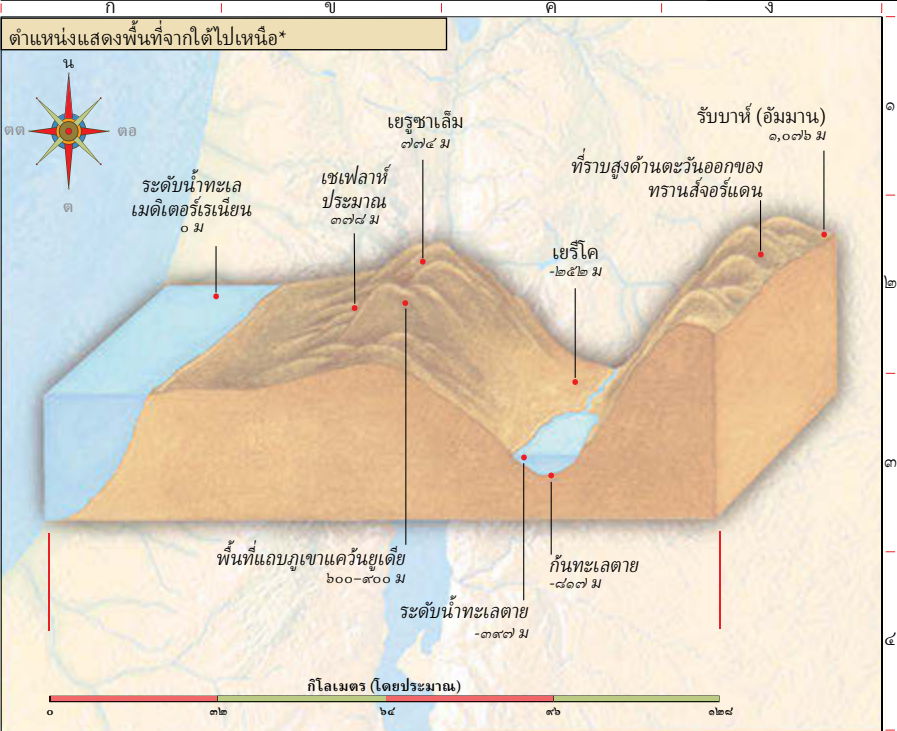

- ๒๐. **ฟิลิปปี** เปาโล, ลิวดา, และทิโมธีทำให้อพยพคนหนึ่งนามว่าลิเดียเปลี่ยนใจเลื่อมใส, ขับวิญญาณชั่วร้ายออก, และถูกโบสถ์ (กิจการ ๑๖.๑๑-๒๓). พวกเขาได้รับการชื่นชมเพื่ออาการสวรรค์ที่หนีออกจากเรือนจำ (กิจการ ๑๖.๒๓-๒๖).
- ๒๑. **เอเธนส์** ขณะเปาโลอยู่ในงานเผยแผ่ครั้งที่สองของเขาที่เอเธนส์, เขาสั่งสอนที่ในวิหารมาร์ส (อาราโอปอกัส) เกี่ยวกับ "พระเจ้าที่ไม่รู้จัก" (กิจการ ๑๗.๒๒-๓๔).
- ๒๒. **โครินธ์** เปาโลไปโครินธ์ในงานเผยแผ่ครั้งที่สองของเขา, ซึ่งที่นี่เขาอยู่ที่อาคารเอเลียและคริสเตียน. เขาสั่งสอนที่นี่และได้ขับตาคาซิอุสออกมา (กิจการ ๑๘.๑-๑๘). เขาได้ทิ้งไว้ที่เปาโลเขียนสาส์นถึงชาวโรมัน.
- ๒๓. **เธสะโลนิกา** เปาโลสั่งสอนที่นี่ระหว่างเดินทางไปเผยแผ่ศาสนาครั้งที่สอง. กลุ่มผู้ติดตามของเขาไปยังโครินธ์หลังจากพวกเขาติดตามความโปรดปรานของพวกเขา (กิจการ ๑๗.๑-๑๐).
- ๒๔. **เยรูซาเลม** เปาโล, ลิวดา, และทิโมธีพบบรรดาจิตวิญญาณผู้สูงส่งที่ละสอนระหว่างการเดินทางไปเผยแผ่ศาสนาครั้งที่สองของเขาไปไกล. ชาวอิววกทะเลาะกันตามไปชมแห่งพวกเขา (กิจการ ๑๗.๑๑-๑๗).
- ๒๕. **มาซิโดเนีย** เปาโลสอนที่นี่ในการเดินทางครั้งที่สองและครั้งที่สามของเขา (กิจการ ๑๖.๙-๑๕; ๑๗.๑๐). เปาโลสรรเสริญความไว้วางใจของอัครทูตวิสุทธิชนชาวมาซิโดเนีย, ผู้ที่อุทิศตนและวิถีชีวิตในกางเขนที่เขารู้จักแล้ว (รม. ๑:๕; ๒ คร. ๑:๑-๕; ๑๗.๑).
- ๒๖. **เนเปอส์** เปาโลประสบเหตุเรือย่นไปที่เกาะนี้ระหว่างทางไปโรม (กิจการ ๒๖:๒๖; ๒๗:๑, ๑๕-๑๘). เขาไม่ได้รับอัครทูตใดๆ จากกรุงอูซุมซุทและรักษาความศรัทธาเกี่ยวกับเนเปอส์ตา (กิจการ ๒๘:๑-๑๗).
- ๒๗. **โรม** เปาโลสั่งสอนที่นี่เป็นเวลาสองปี โดยอยู่กับคริสตชนที่อาศัยอยู่ในบ้าน (กิจการ ๒๘:๖-๓๑). เขาเขียนสาส์น, หรือจดหมาย, ถึงชาวเอเฟซัส, ชาวฟิลิปปี, และชาวโคโลสและถึงที่อื่นที่เขียนที่โลมาด้วยและถูกคุมขังในโรม. เปาโลเขียนสาส์นถึงบรรดาของเขาจาก "บาบิโลน," ซึ่งน่าจะหมายถึงโรม. ไม่นานหลังจากโรมแห่งชาวคริสต์เมื่อปี ค.ศ. ๖๘. ชื่ออื่นที่เรียกว่าเปาโลกับเปาโลถูกสังหารเป็นแผนลอบสังหารที่นี่.

- ๑๒. **ลิสตา** เมื่อเปาโลรักษาคนป่วย, เขากับบารนาบัสได้รับการยกย่องเป็นพิเศษ. เปาโลถูกวางด้วยก้อนหินและผู้คนคิดว่าเขาสิ้นชีวิตแล้ว แต่เขาฟื้นขึ้นมาใหม่และสั่งสอนต่อไป (กิจการ ๑๕:๖-๑๖). บ้านของที่ไม่มี (กิจการ ๑๖:๑-๓).
- ๑๓. **อโถกนิม** ในงานเผยแผ่ครั้งแรกของพวกเขา, เปาโลกับบารนาบัสสั่งสอนที่นี่และถูกวางเรือขังอยู่ระหว่างด้วยก้อนหิน (กิจการ ๑๓:๕๑-๕๓).
- ๑๔. **เอเลาซีอัสและโคโลส** เอเลาซีอัสเป็นหนึ่งในสมาชิกของศาสนจักรที่เปาโลไปเอเธนส์และได้รับจดหมายจากสาขานี้ (๑คร. ๕:๑๖). นอกจากนี้ยังเป็นหนึ่งในเจ็ดเมืองที่มักมีในหนังสือวิวรณ์ (เมืองอื่นๆ คือ เอเฟซัส, สมอรรัน, เปเรกริน, อียาห์นา, ซาร์ดีส, และฟีลาเดลเฟีย; ดู วิว. ๑:๑๑). โคโลสอยู่ห่างไปทางตะวันออกเฉียงเหนือ ๑๘ กิโลเมตร. เปาโลเขียนถึงวิสุทธิชนซึ่งอาศัยอยู่ที่นั่น.
- ๑๕. **อันท็อก (เนปโตส)** ในงานเผยแผ่ครั้งแรกของเขาไปไกลกับบารนาบัส, พวกเขาสอนทิวว่าพระคริสต์มาจากพงศ์พันธุ์ของดาวิด. เปาโลเสนอพระกิตติคุณต่อสตราเอล, จากนั้นต่อคนต่างชาติ. เปาโลกับบารนาบัสถูกขังในเมืองแห่งหนึ่งและขับไล่ (กิจการ ๑๓:๔๕-๕๐).
- ๑๖. **มิลเดอรัส** ขณะอยู่ที่นั่นในงานเผยแผ่ครั้งที่สามของเขา, เปาโลเตือนบรรดาคริสเตียนของตามถ้ำว่า "คุณอย่าอ้างชัย" จะเข้ามาในฝูงแกะ (กิจการ ๒๐:๒๙-๓๑).
- ๑๗. **ทิงมอน** ยอห์นเป็นนักโทษบนเกาะนี้เมื่อเขาได้รับมีติดต่างๆ ซึ่งขณะนี้อยู่ในหนังสือวิวรณ์ (วิว. ๑:๑).
- ๑๘. **เอเฟซัส** ออลลัสสั่งสอนที่นี่ด้วยพลัง (กิจการ ๑๖:๒๔-๒๕). เปาโล, ในงานเผยแผ่ครั้งที่สามของเขา, สอนในเอเฟซัสเป็นเวลาสองปี, โดยทำให้ผู้คนมากมายเปลี่ยนใจเลื่อมใส (กิจการ ๑๙:๑, ๑๗). ที่นี่เขาประกาศของพระทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยการวางมือ (กิจการ ๑๙:๑-๗) และแสดงปรีชาญาณหลายอย่าง, รวมถึงการขับเหล่าวิญญาณชั่วร้ายออกไป (กิจการ ๑๙:๑๑-๒๑). ที่นี่ผู้ตั้งมั่นมีการพระพรทานเมื่อสองสัปดาห์ก่อนที่ดาวิดเปาโล (กิจการ ๑๙:๒๒-๒๖). ส่วนหนึ่งจากหนังสือวิวรณ์รวมเขียนถึงศาสนจักรที่เอเฟซัส (วิว. ๑:๑).
- ๑๙. **โครินธ์** ขณะเปาโลอยู่ที่นั่นในการเดินทางเผยแผ่ศาสนาครั้งที่สองของเขา, เขาเห็นในมิถิว่ามีชายคนหนึ่งนามว่า ไตเอีกัสซ์ขอความช่วยเหลือ (กิจการ ๑๖:๑-๑๒). และอยู่ที่นั่นในงานเผยแผ่ครั้งที่สามของเขา, เปาโลทำให้อุทิศลูกศิษย์จากความตาย (กิจการ ๒๐:๖-๑๒).

- ๑. **ภาษา** ฟิลิปปีสั่งสอนพระคริสต์และให้บัพติศมาทันทีที่ชาวเอธิโอเปียระหว่างทางไปกาท (กิจการ ๘:๒๖-๓๘).
- ๒. **เฮรูซาลิม** ๑ และที่ ๑๒ สำหรับเหตุการณ์ต่างๆ ในเฮรูซาลิม.
- ๓. **ซีฟฟา** เปาโลได้รับมิถิว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงมอบของประทานแห่งการกลับใจแก่คนต่างชาติ (กิจการ ๑๑:๑๕-๑๘). เปาโลรับมิถิว่าอีกเช่นกันจากความตาย (กิจการ ๑๖:๖-๑๒).
- ๔. **สมาริยา** ฟิลิปปีปฏิบัติตามกึ่งในสมาริยา (กิจการ ๙:๕-๑๑). และเปาโลกับยอห์นสอนที่นี่ในเวลาต่อมา (กิจการ ๙:๑๔-๑๕). หลังจากพวกเขาประกาศของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์, ซีโฟน, นักวิชาการหนุ่มนี้จะซื้อของประทานนี้จากพวกเขา (กิจการ ๙:๙-๑๕).
- ๕. **ซีซาริยา** ณ สถานที่แห่งนี้, หลังจากเพอซุสค้นพบปฏิบัตินานร้อยคนแห่งซีโดเนียลีส, เปาโลก็อนุญาตให้เขารับบัพติศมา (กิจการ ๑๐). ที่นี่, เปาโลได้แก่ตาคาซิอุสซึ่งอาศัยอยู่ที่นี่ (กิจการ ๒๕:๒๖-๒๖; ดู ๑คร. ๑:๒-๑๒).
- ๖. **ดามัสกัส** พระเยซูทรงปรากฏต่อเฮโรโด (กิจการ ๙:๑-๑๑). หลังจากอาการรักษาของเขา, เขาใส่หม้อของน้ำ, เขาได้รับบัพติศมาและเริ่มการปฏิบัติศาสนาของเขา (กิจการ ๙:๑๑-๒๗).
- ๗. **อันท็อก (เนปโตส)** ที่นี่มีการเรียกบรรดาคริสตชนที่ชาวคริสต์เป็นครั้งแรก (กิจการ ๑๖:๒๖). อากาปัสพยายามฝังความศรัทธา (กิจการ ๑๖:๒๗-๒๘). ความแตกแยกใหญ่หลวงเกิดขึ้นที่นั่นที่โถงเรือการเข้าสู่น้ำ (กิจการ ๑๖:๒๖-๒๘; ๑๕:๑-๗). ในอันท็อกเปาโลเริ่มงานเผยแผ่ครั้งที่สองพร้อมด้วยลิวดา, บารนาบัส, และยูดาส บารนาบัส (กิจการ ๑๕:๒๒, ๓๐, ๓๕).
- ๘. **ทาร์ซัส** เมื่อที่เปาโลอาศัยอยู่; เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ในอูซุมซุทที่นั่นเพื่อปกป้องชีวิตเขา (กิจการ ๑๖:๓๖-๓๗).
- ๙. **ไซปรัส** หลังจากถูกขังแห่ง วิสุทธิชนบางคนหลบหนีไปยังเกาะนี้ (กิจการ ๑๑:๑๓). เปาโลเดินทางผ่านไซปรัสในการเดินทางไปเผยแผ่ศาสนาครั้งแรก (กิจการ ๑๓:๔-๕), เช่นเดียวกับกับบารนาบัสและสมาริยาในเวลาต่อมา (กิจการ ๑๕:๓๗).
- ๑๐. **บาโฟส** เปาโลสามครั้งกับนักขานคนหนึ่งที่นี่ (กิจการ ๑๖:๖-๑๐).
- ๑๑. **เดอซี** เปาโลกับบารนาบัสสั่งสอนพระกิตติคุณในเมืองนี้ (กิจการ ๑๖:๗-๑๒, ๒๐-๒๑).

*น้ำหนักทางภูมิศาสตร์มีมาขายเพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างของระดับความสูงได้ชัดเจนขึ้น

๑. แม่น้ำไนล์และอียิปต์ ในสถานที่เช่นนี้, มารดาของโมเสสซ่อนลูกชายวัยทารกของนาง. ธิดาของฟาโรห์พบเขาและเลี้ยงดูเขาในราชสำนักอียิปต์.

๒. ภูเขาซีนาย (โฮเรบ) และแดนทุรกันดารซีนาย โดยพระบัญชา, โมเสสพาชาวอิสราเอลมายังภูเขาสูงนี้เพื่อรับกฎของพระเจ้าเป็นเจ้า. ภาพถ่ายนี้แสดงให้เห็นบริเวณซึ่งเชื่อกันมาว่าเป็นภูเขาซีนาย.

๓. แดนทรกัณดารแคว้นยูเดียและทะเลตาย พระผู้ช่วยให้รอดเสด็จไปยังแดนทรกัณดารเพื่อติดต่อกับพระบิดาของพระองค์.

๔. คาเดช-บาร์เนีย บริเวณนี้, รู้จักกันในนามคาเดช-บาร์เนีย, มีความเป็นไปได้ว่าชาวอิสราเอลตั้งค่ายอยู่ที่นี้ในช่วงเวลาส่วนใหญ่ของ ๔๐ ปีที่พวกเขาอยู่ในแดนทรกัณดาร.

๕. อุโมงค์ฝังศพปิด กล่าวกันว่าอาคารหลังนี้ในเฮโรเดียนสร้างขึ้นที่ฝังศพอับราฮัม, อิสอัค, และยาโคบ.

๖. พื้นที่แถบภูเขาแคว้นยูเดีย ภูมิทัศน์ที่มีเทือกเขาสลับซับซ้อนเช่นนี้ปกคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของแผ่นดินบริสุทธิ์ทางใต้และตะวันออกของเยรูซาเล็ม.

๗. เบธเลเฮม ในเมืองนี้พระเจ้าพระเยซูคริสต์ประสูติมา.

๘. เยรูซาเล็ม เมืองนี้ถือว่าเป็นเมืองศักดิ์สิทธิ์สำหรับสามศาสนา—ศาสนาคริสต์, ศาสนายิว, และศาสนาอิสลาม.

๙. พระวิหารของเฮโรด แบบจำลองนี้กล่าวกันว่าเป็นแบบจำลองตามสัดส่วนถูกต้องของพระวิหารโบราณนั้น.

๑๐. ชั้นบันไดขึ้นไปพระวิหาร ชั้นบันไดที่นำไปสู่พระวิหารของเฮโรด, ชั้นบันไดเหล่านี้ค้นพบโดยนักโบราณคดี.

๑๑. ภูเขาเมกอกเทศ, สวนสาธารณะออร์สัน ไฮด์ ใกล้เคียงกับบริเวณนี้เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๔๑, เอ็ดเตอร์ออร์สัน ไฮด์ อุทิศแผ่นดินบริสุทธ์เพื่อการกลับมาของลูกหลานอับราฮัม.

๑๒. สวนเกษมณี ต้นมะกอกเทศโบราณทั้งหลายอาจสืบสายพันธุ์มาจากต้นเหล่านี้ในสวนซึ่งพระเจ้าช่วยให้ออดทรง สวดอ้อนวอนและพระเจ้าโกลาหลหยดเป็นโลหิตขณะที่พระองค์ทรงเริ่มการชดใช้.

๑๓. กลโกธา มีความเชื่ออย่างแพร่หลายสืบกันมาว่าพระเจ้าพระเยซูคริสต์ทรงถูกตรึงกางเขนในถ้ำที่นี่.

๑๔. อุโมงค์ฝังพระศพในสวน ศาสดาพยากรณ์สมัยปัจจุบันหลายคนแสดงความรู้สึกว่าที่นี่เป็นสถานที่ซึ่งมีการวางพระวรกายของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดไว้ในอุโมงค์ของโยเซฟแห่งอาริมาเธียหลังการตรึงกางเขน.

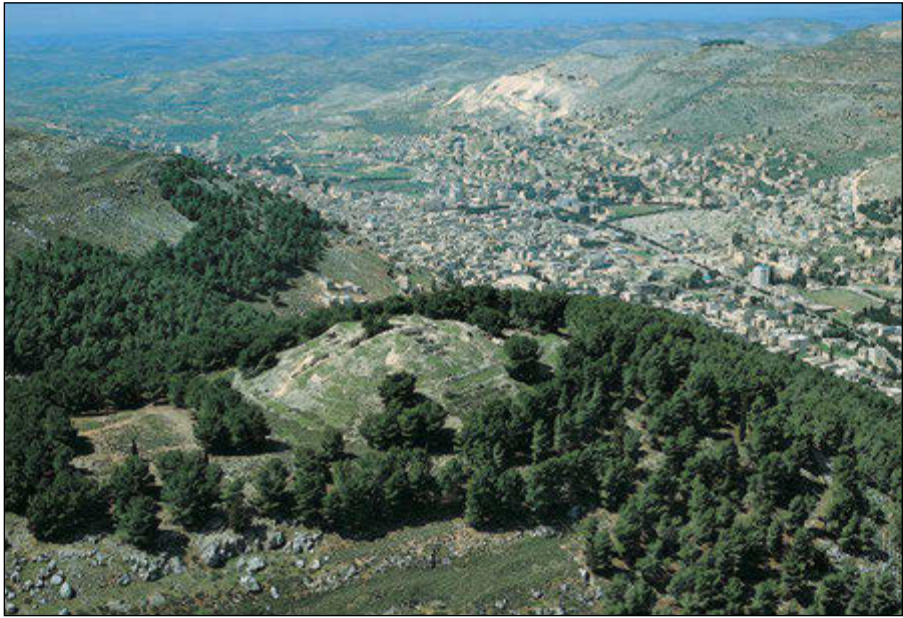

๑๕. เยรีโค เมืองนี้เป็นเมืองแรกที่ถูกโยชูวายึดไว้ได้ (ดู ยชว. ๖:๒-๒๐); เยรีโคเป็นเมืองเก่าแก่ที่สุดเมืองหนึ่งบนแผ่นดินโลก.

๑๖. ซิโลห์ ชาวอิสราเอลตั้งพลับพลาซึ่งมีหีบพันธสัญญาไว้ในบริเวณนี้และอยู่ที่นี่มานานหลายศตวรรษ.

๑๗. ภูเขาเกรซิมและภูเขาเอบาล ภูเขาสองลูกนี้ตั้งตระหง่านเหนือเมืองโบราณของเซคม, สถานที่ฝังกระดูกโยเซฟ (ดู ยชว. ๒๔:๓๒).

๑๘. โดธานโนสมาเรีย ในหุบเขาอุดมสมบูรณ์แห่งนี้พี่ๆ ของโยเซฟเข้ามาดูแลฝูงแกะเมื่อพวกเขาขายน้องชายให้แก่พ่อค้าชาวมีเดียนและชาวอิชมาเอล.

๑๙. ซีซาร์รียาและที่ราบชาวโรมนไปจนถึงคารเมล เปาโลส่งสอนกษัตริย์อากริปปาในเมืองนี้ (ดู กิจการ ๒๖).

๒๐. ยัฟฟา ที่นี่เปโตรได้รับนิมิตซึ่งชี้แนะให้เขานำพระกิตติคุณไปสู่คนต่างชาติ (ดู กิจการ ๑๐).

๒๑. หุบเขายิสเรเอล ทุกประชาชาติจะรวมกันที่นั่นในสงครามแห่งอารมาเกดโดน (ดู ศคย. ๑๑-๑๔; วว. ๑๖:๑๔-๒๑).

๒๒. กูเขาทาโบร์ บนยอดเขาสูงตระหง่านนี้คือบริเวณซึ่งเชื่อบริเวณซึ่งเชื่อสืบกันมาว่าเป็นสถานที่แห่งการเปลี่ยนแปลงสภาพของพระคริสต์ต่อหน้าอัครสาวกเปโตร, ยากอบ, และยอห์น (ดู มธ. ๑๗:๑-๙).

๒๓. ทะเลกาลิลีและภูเขาแห่งผู้เป็นสุข เนินเขาแห่งนี้เป็นบริเวณซึ่งเชื่อกันมาว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงแสดงเทศนาบนภูเขา ณ สถานที่นี้ (ดู มธ. ๕-๗).

๒๔. คาเปอร์นาอุม ซากปรักหักพังเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่ยังคงหลงเหลืออยู่เพื่อชี้ให้เห็นบริเวณเมืองซึ่งพระผู้ช่วยให้รอดทรงแสดงปาฏิหาริย์หลายอย่าง.

๒๕. แม่น้ำจอร์แดน ภาพนี้ถ่ายใกล้ปากน้ำจากทะเลกาลิลี.

๒๖. ซีซาร์िया ฟิลิปปี พระเยซูคริสต์ทรงสัญญากับเปโตรถึงกุญแจทั้งหลายของอาณาจักรซึ่งน่าจะใกล้เคียงกับสถานที่แห่งนี้ (ดู มธ. ๑๖:๑๙).

๒๗. นาซาเรธ พระเยซูทรงเจริญวัยสู่ความเป็นผู้ใหญ่ในเมืองนี้.

๒๘. ดาน เมืองโนพันธสัญญาเดิมซึ่งครั้งหนึ่งตั้งอยู่ที่นี้เป็นเขตแดนเหนือสุดของอิสราเอล.

๒๙. เอเธนส์ พาร์เธนอน, ภาพนี้, อยู่ใกล้เนินเขามาร์ส, สถานที่ซึ่งเปาโลสั่งสอนด้วยการให้โอวาทเกี่ยวกับ “พระเจ้าที่ไม่รู้จัก” (ดู กิจการ ๑๗:๑๕-๓๔).

๓๐. โครีนธ์ เปาโลเขียนสาส์นถึงชาวโรมันจากเมืองนี้.

๓๑. เอเฟซัส ที่นี้เปาโลสั่งสอนต่อต้านการนมัสการรูปเคารพและก่อความปั่นเคื่องให้บรรดาช่างเงินซึ่งหาเลี้ยงชีพด้วยการขายรูปเคารพเทพริตาดอารเทมิส (ดู กิจการ ๑๙:๒๔-๔๑).

๓๒. เกาะปีทมอส ภูมิภาคทั้งหมดนี้เป็นส่วนหนึ่งของเกาะเมดิเตอร์เรเนียนซึ่งยอห์นผู้เปิดเผยลูกนเรทศไปอยู่ที่นั่น (ดู วว. ๑:๙).

THAI

4 02344 04425 0

THAI

4 02347 44425 5